

PAIDA'ISH

1 Khudá ne ibtidá men zamín o ásmán ko paidá kiyá. 2 Aur zamín wírán aur sunsán thí; aur gahráo ke úpar andherá thá; aur Khudá kí ruh pání kí sath par jum-bish kartí thí. 3 Aur Khudá ne kahá, kí Raushní ho já: aur raushní ho gayí. 4 Aur Khudá ne dekhá kí raushní achchhí hai; aur Khudá ne raushní ko táríki se judá kiyá. 5 Aur Khudá ne raushní ko to Din kahá, aur táríki ko Rát. Aur shám húi aur subh húi. So pahlá dín huá.

6 Aur Khudá ne kahá, kí Pániyon ke darmiyán fazá ho, táki pání pání se judá ho jáe. 7 Pas Khudá ne fazá ko banáyá, aur fazá ke niche ke pání ko fazá ke úpar ke pání se judá kiyá: aur aisá hí huá. 8 Aur Khudá ne fazá ko A'smán kahá. Aur shám húi aur subh húi. So dúsrá dín huá.

9 Aur Khudá ne kahá, kí A'smán ke niche ká pání ek jagah jama' ho, kí khushki nazar áe: aur aisá hí huá. 10 Aur Khudá ne khushki ko Zamín kahá; aur jo pání jama' ho gayá thá us ko Samundar. Aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. 11 Aur Khudá ne kahá, kí Zamín ghás, aur bíjdár bútiyon ko, aur phaldár darakhton ko, jo apní apní jins ke muwáfiq phalen, aur jo zamín par apne ap hí men bíj rakkhen, ugáe: aur aisá hí huá. 12 Tab zamín ne ghás, aur bútiyon ko, jo apní apní jins ke muwáfiq bíj rakkhen, aur phaldár darakhton ko, jin ke bíj un kí jins ke muwáfiq un men hain, ugáyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. 13 Aur shám húi aur subh húi. So tísrá dín huá.

14 Aur Khudá ne kahá, kí Falak par naiyir hon, kí dín ko rát se alag karen; aur wuh nishánon, aur zamánon, aur dinon, aur barason kí imtiyáz ke liye hon; 15 aur wuh falak par anwár ke liye hon, kí zamín par raushní dálen: aur aisá hí huá. 16 So Khudá ne do bare naiyir banáe; ek naiyir i akbar, kí

dín par hukm kare, aur ek naiyir i asgar, kí rát par hukm kare: aur us ne sitáron ko bhí banáyá. 17 Aur Khudá ne un ko falak par rakkhá kí zamín par raushní dálen, 18 aur dín par aur rát par hukm karen, aur ujále ko andhere se judá karen: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. 19 Aur shám húi aur subh húi. So chauthá dín huá.

20 Aur Khudá ne kahá, kí Pání jándáron ko kasrat se paidá kare, aur parande zamín ke úpar fazá men uřen. 21 Aur Khudá ne bare bare daryái jánwaron ko, aur har qism ke jándár ko, jo pání se bakasrat paidá hue the, un kí jins ke muwáfiq, aur har qism ke parandon ko, un kí jins ke muwáfiq, paidá kiyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. 22 Aur Khudá ne un ko yih kahkar barakat dí, kí Phalo, aur barho, aur in samundaron ke pání ko bhar do, aur parande zamín par bahut barh jáen. 23 Aur shám húi aur subh húi. So pánchwán dín huá.

24 Aur Khudá ne kahá, kí Zamín jándáron ko, un kí jins ke muwáfiq, chaupáye, aur rengnewále jándár, aur janglí jánwar, un kí jins ke muwáfiq, paidá kare: aur aisá hí huá. 25 Aur Khudá ne janglí jánwaron aur chaupáyon ko un kí jins ke muwáfiq, aur zamín ke rengnewále jándáron ko, un kí jins ke muwáfiq banáyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai. 26 Phir Khudá ne kahá, kí Ham insán ko apní súrat par apní shabíh kí mánind banáen; aur wuh samundar kí machhliyon, aur ásmán ke parandon, aur chaupáyon, aur tamám zamin, aur sab jándáron par jo zamín par rengte hain, ikhtiyár rakkhen. 27 Aur Khudá ne insán ko apní súrat par paidá kiyá, Khudá kí súrat par us ko paidá kiyá; nar o nári un ko paidá kiyá. 28 Aur Khudá ne un ko barakat dí, aur kahá, kí Phalo, aur barho, aur zamín ko ma'múr o mahkúm karo: aur samundar kí machhliyon, aur

hawá ke parandon, aur kull jánwaron par jo zamín par chalte hain, ikhtiyár rakkho. 29 Aur Khudá ne kahá, ki Dekho, main tamám rú e zamín ki kull bíjdár sabzí aur har darakht, jis men us ká bíjdár phal ho, tum ko detá hún; yih tumháre kháne ko hon: 30 aur zamín ke kull jánwaron ke liye, aur hawá ke kull parandon ke liye, aur un sab ke liye, jo zamín par rengnewále hain, jin men zindagí ká dam hai, kull harí bútiyán kháne ko detá hún. Aur aisá hi húa. 31 Aur Khudá ne sab par, jo us ne banáyá thá, nazar kí, aur dekhá, ki bahut achchhá hai. Aur shám húi aur subh húi. So chhatá dín húa.

2 So ásmán aur zamín aur un ke kull lashkar ká banána khatm húa. 2 Aur Khudá ne apne kám ko, jise wuh kartá thá sátweñ dín khatm kiyá, aur apne sáre kám se jise wuh kar rahá thá sátweñ dín fárig húa. 3 Aur Khudá ne sátweñ dín ko barakat dí, aur use muqaddas thahráyá; kyúnki us men Khudá sári káinat se jise us ne paidá kiyá aur banáyá fárig húa.

4 Yih hai ásmán aur zamín kí paidáish, jab wuh khalq hue, jis dín KHUDÁWAND Khudá ne zamín aur ásmán ko banáyá. 5 Aur zamín par ab tak khet ká koí paudá na thá, aur na maidán kí koí sabzí ab tak ugí thí, kyúnki KHUDÁWAND Khudá ne zamín par páni nahin barsáyá thá, aur na zamín jotne ko koí insán thá, 6 balki zamín se kuhar uthtí thí, aur tamám rú e zamín ko seráb kartí thí. 7 Aur KHUDÁWAND Khudá ne zamín kí mittí se insán ko banáyá, aur us ke nathnon men zindagí ká dam phunká; to insán jiti ján húa. 8 Aur KHUDÁWAND Khudá ne mashriq kí taraf 'Adan men ek bág lagáyá; aur insán ko, jise us ne banáyá thá, wahán rakkhá. 9 Aur KHUDÁWAND Khudá ne har darakht ko, jo dekhne men khushnumá, aur kháne ke liye achchhá thá zamín se ugáyá, aur bág ke bích men hayát ká darakht, aur nek o bad kí pahchán ká darakht bhí lagáyá. 10 Aur 'Adan se ek daryá bág ke seráb karne ko niklá; aur wahán se chár nadiyon men taqsím huá. 11 Pahlí ká nám Fai-sún hai, jo Hawilah kí sári zamín ko

jahán soná hotá hai, ghere hue hai. 12 Aur us zamín ká soná chokhá hai; aur wahán motí aur sang i sulaimáni bhí hain. 13 Aur dúsri nadí ká nám Jaihún hai, jo Kúsh kí sári zamín ko ghere hue hai. 14 Aur tísri nadí ká nám Dijlah hai, jo Asúr ke mashriq ko játi. Aur chauthí nadí ká nám Furát hai. 15 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko lekar bág i 'Adan men rakkhá, ki us kí bágbaní aur nigahbaní kare. 16 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko hukm diyá aur kahá, ki Tú bág ke har darakht ká phal be rok tok khá saktá hai: 17 lekin nek o bad kí pahchán ke darakht ká kabhí na khána: kyúnki jis roz tú ne us men se kháyá, tú mará.

18 Aur KHUDÁWAND Khudá ne kahá, ki A'dam ká akelá rahná achchhá nahin; main us ke liye ek madadgár us kí mánind banáungá. 19 Aur KHUDÁWAND Khudá ne kull dashtí jánwar aur hawá ke kull parande mittí se banáe aur un ko A'dam ke pás láyá ki dekhe, ki wuh un ke kyá nám rakhtá hai; aur A'dam ne jis jánwar ko kahá, wuh us ká nám thahrá. 20 Aur A'dam ne kull chaupáyon, aur hawá ke parandon, aur kull dashtí jánwaron ke nám rakkhe; par A'dam ke liye koí madadgár us kí mánind na milá. 21 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam par gahrí nind bhejí, aur wuh so gayá: aur us ne us kí pasliyon men se ek ko nikál liyá, aur us kí jagah gosht bhar diyá; 22 aur KHUDÁWAND Khudá us paslí se, jo us ne A'dam men se nikáli thí, ek 'aurat banákar use A'dam ke pás láyá. 23 Aur A'dam ne kahá, ki Yih to ab merí haddiyon men se haddí, aur mere gosht men se gosht hai: is liye wuh Nári kahláegi, kyúnki wuh Nar se nikáli gayí. 24 Is wáste mard apne man báp ko chhoregá, aur apní biwí se milá rahegá: aur wuh ek tan hongé. 25 Aur A'dam aur us kí biwí, donon nange the, aur sharmáte na the.

3 Aur sánp kull dashtí jánwaron se, jin ko KHUDÁWAND Khudá ne banáyá thá, chálák thá. Aur us ne 'aurat se kahá, Kyá wáqa'í Khudá ne kahá hai, ki Bág ke kisí darakht ká phal tum na khána? 2 'Aurat ne sánp se kahá, ki Bág ke darakhton ká phal

to ham kháte haiñ : 3 par jo darakht bág ke bích meñ hai, us ke phal kí bábat Khudá ne kahá hai, ki Tum na to use khána, aur na chhúna, warna mar jáoge. 4 Tab sánp ne 'aurat se kahá, ki Tum hargiz na maroge : 5 balki Khudá jántá hai, ki jis din tum use kháoge, tumhári ánkheñ khul jáengí, aur tum Khudá kí mánínd nek o bad ke jánnewále ban jáoge. 6 'Aurat ne jo dekhá, ki wuh darakht kháne ke liye achchhá, aur ánkheñ ko khushnumá ma'lúm hotá hai, aur 'aql bakshshne ke liye khúb hai, to us ke phal meñ se liyá, aur kháyá ; aur apne shauhar ko bhí diyá, aur us ne kháyá. 7 Tab donoñ kí ánkheñ khul gayíñ, aur un ko ma'lúm huá ki wuh nange haiñ ; aur unheñ ne anjír ke pattoñ ko síkar apne liye lungiyáñ banáíñ. 8 Aur unheñ ne KHUDÁWAND Khudá kí áwáz, jo thande waqt bág meñ phirtá thá, suní : aur A'dam aur us kí bíwí ne ap ko KHUDÁWAND Khudá ke huzúr se bág ke darakhton meñ chhipáyá. 9 Tab KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko pukará, aur us se kahá, ki Tú kahán hai? 10 Us ne kahá, Main ne bág meñ terí áwáz suní, aur main dará, kyúñki main nangá thá ; aur main ne apne ap ko chhipáyá. 11 Us ne kahá, Tujhe kis ne batáyá ki tú nangá hai? Kyá tú ne us darakht ká phal kháyá, jis kí bábat main ne tujh ko hukm diyá thá, ki use na khána? 12 A'dam ne kahá, ki Jis 'aurat ko tú ne mere sáth kiyá hai, us ne mujhe us darakht ká phal diyá, aur main ne kháyá. 13 Tab KHUDÁWAND Khudá ne 'aurat se kahá, ki Tú ne yih kyá kiyá? 'Aurat ne kahá, ki Sánp ne mujh ko bahkáyá, to main ne kháyá. 14 Aur KHUDÁWAND Khudá ne sánp se kahá, Is liye ki tú ne yih kiyá, tú sab chaupáyoñ aur dashtí jánwaroñ meñ mal'un thahrá ; tú apne peñ ke bal chalegá, aur apní 'umr bhar khák chátegá : 15 aur main tere aur 'aurat ke darmiyán aur terí nasl aur 'aurat kí nasl ke darmiyán 'adawat dálungá ; wuh tere sir ko kuchlegá, aur tú us kí eñ par kátegá. 16 Phir us ne 'aurat se kahá, ki Main tere dard i hamí ko bahut barháungá ; tú dard ke sáth bachche janegí ; aur terí ragbat apne shauhar kí taraf hogí, aur wuh tujh par hukúmat karegá. 17 Aur A'dam se us ne kahá, Chúñki tú ne

apní bíwí kí bát máñí, aur us darakht ká phal kháyá, jis kí bábat main ne tujhe hukm diyá thá, ki Use na khána : is liye zamín tere sabab se la'natí huí ; mashaqqat ke sáth tú apní 'umr bhar us kí paidáwár kháegá ; 18 aur wub tere liye káñte aur úñtkatáre ugáegí ; aur tú khet kí sabzíkí kháegá ; 19 tú apne munh ke pasine kí rotí kháegá, jab tak kí zamín meñ tú phír laut na jáe ; is liye ki tú us se nikálá gayá hai : kyúñki tú khák hai, aur khák meñ phír laut jáegá. 20 Aur A'dam ne apní bíwí ká nám Hawwá rakkhá ; is liye ki wuh sab zindon kí máñ hai. 21 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam aur us kí bíwí ke wáste chamre ke kurte banákar un ko pahínáe.

22 Aur KHUDÁWAND Khudá ne kahá, Dekho, insán nek o bad kí pahchán meñ ham meñ se ek kí mánínd ho gayá : ab kahín aisá na ho, ki wuh apná háth barháe, aur hayát ke darakht se bhí kuchh lekar kháe, aur hamesha jítá rahe, 23 is liye KHUDÁWAND Khudá ne us ko bág i 'Adan se báhar kar diyá, táki wuh us zamín kí, jis meñ se wuh liyá gayá thá, khetí kare. 24 Chunánchi us ne A'dam ko nikál diyá ; aur bág i 'Adan ke mashriq kí taraf karúbíon ko aur chaugird ghúmnewá lí shu'la-zan talwár ko rakkhá, kí wuh zindagí ke darakht kí ráh kí hifázat karen.

4 Aur A'dam apní bíwí Hawwá ke pás gayá ; aur wuh hámila huí, aur us ke Qáin paidá huá. Tab us ne kahá, Mujhe KHUDÁWAND se ek mard milá. 2 Phír Qáin ká bhái Hábil paidá huá. Aur Hábil bheñ bakriyoñ ká charwáhá, aur Qáin kisan thá. 3 Chand roz ke ba'd yún huá, ki Qáin apne khet ke phal ká hadiya KHUDÁWAND ke wáste láyá. 4 Aur Hábil bhí apní bheñ bakriyoñ ke kuchh pahlauthe bachchoñ ká aur kuchh in kí charbí ká hadiya láyá. Aur KHUDÁWAND ne Hábil ko, aur us ke hadiya ko, manzúr kiyá : 5 par Qáin ko, aur us ke hadiya ko, manzúr na kiyá. Is liye Qáin niháyat gazabnák huá aur us ká munh bigrá. 6 Aur KHUDÁWAND ne Qáin se kahá, Tú kyúñ gazabnák huá ? aur terá munh kyúñ bigrá huá hai? 7 Agar tú bhalá kare, to kyá tú maqbúl na hogá? aur agar tú bhalá na kare, to gunáb

darwáze par dabká baithá hai, aur terá mushtáq hai, par tú us par gálib á. 8 Aur Qáin ne apne bháí Hábil ko kuchh kahá: aur jab wuh donon khet men the, to yún huá, ki Qáin ne apne bháí Hábil par hamla kiyá, aur use qatl kar dála. 9 Tab KHUDÁWAND ne Qáin se kahá, ki Terá bháí Hábil kahán hai? Us ne kahá, Mujhe ma'lúm nahín: kyá main apne bháí ká muháfiz hún? 10 Phir us ne kahá, ki Tú ne yih kyá kiyá? tere bháí ká khún zamín se mujh ko pukártá hai. 11 Aur ab tú zamín kí taraf se la'natí huá, jis ne apná munh pasará, ki tere háth se tere bháí ká khún le; 12 jab tú zamín ko jotegá, to wuh ab tujhe apní paidáwár na degí; aur zamín par tú khánaqharáb aur áwára hogá. 13 Tab Qáin ne KHUDÁWAND se kahá, ki Merí sazá bardásht se báhar hai. 14 Dekh, áj tú ne mujhe rú e zamín se nikál diyá hai, aur main tere huzúr se rúposh ho jáungá; aur zamín par khánaqharáb aur áwára rahúngá; aur aisá hogá, ki jo koi mujhe páegá qatl kar dálegá. 15 Tab KHUDÁWAND ne us se kahá, Nahín, balki jo Qáin ko qatl kare us se sát guná badla liyá jáegá. Aur KHUDÁWAND ne Qáin ke liye ek nishán thahráyá, kí koi use pákar már na dále.

16 So Qáin KHUDÁWAND ke huzúr se nikal gayá, aur 'Adan ke mashriq kí taraf, Núd ke 'iláqe men, já basá. 17 Aur Qáin apní bíwi ke pás gayá, aur wuh hámila húi, aur us ke Hanúk paidá huá; aur us ne ek shahr basáyá, aur us ká nám, apne beṭe ke nám par Hanúk rakkhá. 18 Aur Hanúk se 'Irád paidá huá: aur 'Irád se Mahúyáel paidá huá: aur Mahúyáel se Matúsáel paidá huá: aur Matúsáel se Lamak paidá huá. 19 Aur Lamak do 'auraten biyáh láyá: ek ká nám 'Adah, aur dúsrí ká nám Zillah thá. 20 Aur 'Adah se Yábal paidá huá: wuh un ká báp thá jo khaimon men rahte aur jánwar pálte haiñ. 21 Aur us ke bháí ká nám Yúbal thá: wuh bín aur bání bajánewálon ká báp thá. 22 Aur Zillah ke bhí Túbalqáin paidá huá, jo pítal aur lohe ke sab tez hathýaron ká banánewála thá: aur Na'mah Túbalqáin kí bahín thí. 23 Aur Lamak ne apní bíwiyon se kahá, ki

Ai 'Adah aur Zillah, merí bát suno;

Ai Lamak kí bíwiyo, mere sukhan par kán lagáo:

Main ne ek mard ko jis ne mujhe zakhmí kiyá már dála

Aur ek jawán ko jis ne mere choṭ lagái qatl kar dála.

24 Agar Qáin ká badla sát guná liyá jáegá,

To Lamak ká sattu aur sát guná.

25 Aur A'dam phir apní biwi ke pás gayá aur us ke ek áur beṭá huá aur us ká nám Set rakkhá: aur kahne lagi, kí Khudá ne Hábil ke 'iwaz, jis ko Qáin ne qatl kiyá, mujhe dúsrá farzand diyá. 26 Aur Set ke han bhí ek beṭá paidá huá, jis ká nám us ne Anús rakkhá: us waqt se log YAHOWÁH ká nám lekar du'á karne lage.

5 Yih A'dam ká naṣabnáma hai. Jis din Khudá ne A'dam ko paidá kiyá, to use apní shabih par banáyá; 2 nar aur nári un ko paidá kiyá; aur un ko barakat dí, aur jis roz wuh khalq hue un ká nám A'dam rakkhá. 3 Aur A'dam ek sau tis baras ká thá, jab us kí súrat o shabih ká ek beṭá us ke han paidá huá; aur us ne us ká nám Set rakkhá: 4 aur Set kí paidáish ke ba'd A'dam áṭh sau baras jítá rahá: aur us se beṭe aur beṭiyán paidá huiñ: 5 aur A'dam kí kull 'umr nau sau tis baras kí húi: tab wuh mará.

6 Aur Set ek sau páñch baras ká thá, jab us se Anús paidá huá.

7 Aur Anús kí paidáish ke ba'd Set áṭh sau sát baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá huiñ: 8 aur Set kí kull 'umr nau sau bárah baras kí húi: tab wuh mará.

9 Aur Anús nawwe baras ká thá, jab us se Qínán paidá huá: 10 aur Qínán kí paidáish ke ba'd Anús áṭh sau pandrah baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá huiñ: 11 aur Anús kí kull 'umr nau sau páñch baras kí húi: tab wuh mará.

12 Aur Qínán sattu baras ká thá, jab us se Mahalalel paidá huá:

13 aur Mahalalel kí paidáish ke ba'd Qínán áṭh sau chális baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá huiñ: 14 aur Qínán kí kull 'umr nau sau das baras kí húi: tab wuh mará.

15 Aur Mahalalel páñsaṭh baras

ká thá, jab us se Yárid paidá húa : 16 aur Yárid kí paidáish ke ba'd Mahalalel áth sau tís baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá hún : 17 aur Mahalalel kí kull 'umr áth sau pachánawe baras kí húi : tab wuh mará.

18 Aur Yárid ek sau básath baras ká thá, jab us se Hanúk paidá húa : 19 aur Hanúk kí paidáish ke ba'd Yárid áth sau baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá hún : 20 aur Yárid kí kull 'umr nau sau básath baras kí húi : tab wuh mará.

21 Aur Hanúk painsath baras ká thá, jab us se Matúsilah paidá húa : 22 aur Matúsilah kí paidáish ke ba'd Hanúk tén sau baras tak Khudá ke sáth sáth chaltá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá hún : 23 aur Hanúk kí kull 'umr tén sau painsath baras kí húi : 24 aur Hanúk Khudá ke sáth sáth chaltá rahá : aur wuh gáib ho gayá : kyúñkí Khudá ne use uṭhá liyá.

25 Aur Matúsilah ek sau satási baras ká thá, jab us se Lamak paidá húa : 26 aur Lamak kí paidáish ke ba'd Matúsilah sát sau byási baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá hún : 27 aur Matúsilah kí kull 'umr nau sau unhattar baras kí húi ; tab wuh mará.

28 Aur Lamak ek sau byási baras ká thá, jab us se ek beṭá paidá húa : 29 aur us ne us ká nám Núh rakkhá, aur kahá, kí Yih hamáre háthoñ kí míhnat aur mashaqqat se, jo zamín ke sabab se hai, jis par Khudá ne la'nat kí hai, hamen áram degá. 30 Aur Núh kí paidáish ke ba'd Lamak páñch sau pachánawe baras jítá rahá, aur us se beṭe aur beṭiyán paidá hún : 31 aur Lamak kí kull 'umr sát sau sathattar baras kí húi : tab wuh mará.

32 Aur Núh páñch sau baras ká thá, jab us se Sim, Hám, aur Yáfat paidá húe.

6 Jab rú e zamín par ádmí bahut barhne lage, aur un ke beṭiyán paidá hún, 2 to Khudá ke beṭoñ ne ádmí kí beṭiyon ko dekhá, kí wuh khúbsúrat haiñ ; aur jin ko unhoñ ne chuná un se biyáh kar liyá. 3 Tab KHUDÁWAND ne kahá, kí Merí rúh insán ke sáth hamesha muzáhamat na kartí rahegi, kyúñkí wuh bhí to bashar hai ; taubhí us

kí 'umr ek sau bís baras kí hogí. 4 Un dinoñ men zamín par jabbár the ; aur ba'd men jab Khudá ke beṭe ádmí kí beṭiyon ke pás gaye, to un ke liye un se aulád húi. Yihí qadím zamáne ke súrmá haiñ, jo baṭe námwar húe haiñ. 5 Aur KHUDÁWAND ne dekhá kí zamín par insán kí badí bahut barh gayí, aur us ke dil ke tasawwur aur khayál sadá bure hí hote haiñ. 6 Tab KHUDÁWAND zamín par insán ke paidá karne se malúl húa aur dil men gam kíyá. 7 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Main insán ko, jise main ne paidá kíyá, rú e zamín par se miṭá dálúngá ; insán se lekar haiwán aur rengnewálejándár aur hawá ke parandon tak ; kyúñkí main un ke banáne se malúl hún. 8 Magar Núh KHUDÁWAND kí nazar men maqbúl húa.

9 Núh ká nasabnáma yih hai : Núh mard i rástbáz aur apne zamáne ke logon men be'aib thá, aur Núh Khudá ke sáth sáth chaltá rahá. 10 Aur us se tén beṭe, Sim, Hám, aur Yáfat paidá húe. 11 Par zamín Khudá ke áge nárást ho gayí thí, aur wuh zulm se bharí thí. 12 Aur Khudá ne zamín par nazar kí, aur dekhá, kí wuh nárást ho gayí hai ; kyúñkí har bashar ne zamín par apná tariqa bigar liyá thá.

13 Aur Khudá ne Núh se kahá, kí Tamám bashar ká khátima mere sámne á pahunchá hai ; kyúñkí un ke sabab se zamín zulm se bhar gayí ; so dekh, main zamín samet un ko halák karúngá. 14 Tú gophar kí lakrí kí ek kishtí apne liye baná ; us kishtí men koṭhriyán taiyár karná, aur us ke andar aur báhar rál lagáná. 15 Aur aisá karná kí kishtí kí lambái tén sau háth, us kí chaurái pachás háth, aur us kí úpcháí tís háth ho. 16 Aur us kishtí men ek rausbandán banána, aur úpar se háth bhar chhoṭkar use khatm kar dená ; aur us kishtí ká darwáza us ke pahlú men rakhná, aur us men tén darje banána, nichlá, dúsrá, aur tísrá. 17 Aur dekh, main khud zamín par páñí ká túfán lánewálá hún, táki har bashar ko, jis men zindagi ká dam hai, duniyá se halák kar dálúñ : aur sab jo zamín par haiñ mar jáenge. 18 Par tere sáth main apná 'ahd qáim karúngá ; aur tú kishtí men jáná, tú,

aur tere sáth tere beṭe, aur terí bíwí, aur tere beṭon kí biwiyáñ. 19 Aur jánwaron kí har qism meñ se do do apne sáth kishtí meñ le lená, kí wuh tere sáth jíte bacheñ; wuh nar o máda hon. 20 Aur parandon kí har qism meñ se, aur charandon kí har qism meñ se, aur zamín ke reñnewálon kí har qism meñ se do do tere pás áeñ, táki wuh jíte bacheñ. 21 Aur tú har tarah ke kháne kí chíz lekar apne pás jama' kar lená, kyúñki yihí tere aur un ke kháne ko hogá. 22 Aur Núh ne yún hí kiyá; jaisá Khudá ne use hukm diyá thá, waisá hí 'amal kiyá.

7 Aur KHUDÁWAND ne Núh se kahá, kí Tú apne púre khándán ke sáth kishtí meñ á; kyúñki main ne tujhí ko apne sámne is zamáne meñ rástbáz dekhá hai. 2 Kull pák jánwaron meñ se sát sát, nar aur un kí máda: aur un meñ se jo pák nahín haiñ, do do, nar aur un kí máda, apne sáth le lená. 3 Aur hawá ke parandon meñ se bhí, sát sát, nar o máda, lená; táki tamám zamín par un kí nasl báqí rahe. 4 Kyúñki sát din ke ba'd main zamín par chálís din aur chálís rát páni barsáungá, aur har jándár shai ko, jise main ne banáyá, zamín par se miṭá dálungá. 5 Aur Núh ne wuh sab, jaisá KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá, kiyá.

6 Aur Núh chha sau baras ká thá, jab páni ká tufán zamín par áyá. 7 Tab Núh aur us ke beṭe, aur us kí bíwí, aur us ke beṭon kí biwiyáñ, us ke sáth, tufán ke páni se bache ke liye kishtí meñ gaye. 8 Aur pák jánwaron meñ se, aur un jánwaron meñ se jo pák nahín, aur parandon meñ se, aur zamín par ke har reñnewále jándár meñ se, 9 do do, nar aur máda, kishtí meñ Núh ke pás gaye, jaisá Khudá ne Núh ko hukm diyá thá. 10 Aur sát din ke ba'd aisá huá kí tufán ká páni zamín par á gayá. 11 Núh kí 'umr ká chha sauwán sál thá, kí us ke dúsre mahíne kí thík sattrahwín táríkh ko, bare samundar ke sab sote phúṭ nikle, aur ásmán kí khirkiyáñ khul gayíñ. 12 Aur chálís din aur chálís rát zamín par bārish hotí rahí. 13 Usí roz Núh aur Núh ke beṭe Sim, aur Hám, aur Yáfat, aur Núh kí bíwí, aur us ke beṭon kí tínon biwiyáñ; 14 aur har qism ká jánwar aur har qism

ká chaupáya aur har qism ká zamín par reñnewála jándár aur har qism ká paranda aur har qism kí chiriyá, yih sab kishtí meñ dákhil hue. 15 Aur jo zindagí ká dam rakhte haiñ, un meñ se do do kishtí meñ Núh ke pás áe. 16 Aur jo andar áe, wuh jaisá Khudá ne use hukm diyá thá, sab jánwaron ke nar o máda the. Tab KHUDÁWAND ne us ko báhar se band kar diyá. 17 Aur chálís din tak zamín par tufán rahá; aur páni barhá, aur us ne kishtí ko úpar uthá diyá: so kishtí zamín par se uth gayí. 18 Aur páni zamín par chaṛhtá hí gayá, aur bahut barhá; aur kishtí páni ke úpar tairtí rahí. 19 Aur páni zamín par bahut hí ziyáda chaṛhá; aur sab únche pahár, jo duniyá meñ haiñ, chhip gaye. 20 Páni un se pandrah háth áur úpar chaṛhá; aur pahár dub gaye. 21 Aur sab jánwar, jo zamín par chalte the, parande, aur chaupáye, aur janglí jánwar, aur zamín par ke sab reñnewále jándár, aur sab ádmí, mar gaye: 22 aur khushkí ke sab jándár, jin ke nathnon meñ zindagí ká dam thá, mar gaye. 23 Balki har jándár shai jo rú e zamín par thí mar miṭí, kyá insán, kyá haiwán, kyá reñnewála jándár, kyá hawá ká paranda, yih sab ke sab zamín par se mar miṭe. Faqat ek Núh báqí bachá, yá wuh jo us ke sáth kishtí meñ the. 24 Aur páni zamín par ek sau pachás din tak chaṛhtá rahá.

8 Phir Khudá ne Núh ko, aur kull jándáron aur kull chaupáyon ko, jo us ke sáth kishtí meñ the, yád kiyá: aur Khudá ne zamín par ek hawá chaláí, aur páni ruk gayá. 2 Aur samundar ke sote, aur ásmán ke daríche, band kiye gaye, aur ásmán se jo bārish ho rahí thí tham gayí; 3 aur páni zamín par se ghaṭte ghaṭte ek sau pachás din ke ba'd kam huá. 4 Aur sátweñ mahíne kí sattrahwín táríkh ko kishtí Arárát ke paháron par thík gayí. 5 Aur páni dasweñ mahíne tak barábar ghaṭtá rahá: aur dasweñ mahíne kí pahlí táríkh ko paháron kí choṭiyáñ nazar áñ. 6 Aur chálís din ke ba'd yún huá, kí Núh ne kishtí kí khirkí, jo us ne banáí thí, kholí. 7 Aur us ne ek kawwe ko urá diyá; so wuh niklá, aur jab tak kí zamín par se páni súkh na gayá, idhar udhar phirtá rahá.

8 Phir us ne ek kabutarí apne pás se urá dí, táki dekhe, ki zamín par pání ghaṭá yá nahín; 9 par kabutarí ne panja ṭekne kí jagah na pái, aur us ke pás kishtí ko lauṭ áí; kyúñki tamám rú e zamín par pání thá: tab us ne háth baṛhákár use le líyá, aur apne pás kishtí meñ rakkhá.

10 Aur sát din ṭhahrkar us ne us kabutarí ko phir kishtí se urá diyá; 11 aur wuh kabutarí shám ke waqt us ke pás lauṭ áí; aur dekhá to zaitún kí ek táza pattí us kí choñch meñ thí. Tab Núh ne ma'lúm kiyá, kí pání zamín par se kam ho gayá.

12 Tab wuh sát din áur ṭhahrá; is ke ba'd phir us kabutarí ko uráyá, par wuh us ke pás phir kabhí na lauṭí.

13 Aur chha sau pahle baras ke pahle mahíne kí pahlí táríkh ko yún húá, ki zamín par se pání súkh gayá: aur Núh ne kishtí kí chhat kholí, aur dekhá, ki zamín kí sath súkh gayí hai. 14 Aur dúsre mahíne kí sattáís-wín táríkh ko zamín bí'l'kull súkh gayí.

15 Tab Khudá ne Núh se kahá, ki 16 Kishtise báhar nikal á; tú, aur tere sáth teri bíwí, aur tere beṭe, aur tere beṭon kí bíwiyáñ.

17 Aur un jándáron ko bhí báhar nikal lá jo tere sáth haiñ, kyá parande, kyá chaupáye, kyá zamín ke rengnewále jándár, táki wuh zamín par kasrat se bachche deñ aur bárwar hoñ aur zamín par baṛh jáeñ.

18 Tab Núh apní bíwí aur apne beṭon aur apne beṭon kí bíwiyon ke sáth báhar niklá. 19 Aur sab jánwar, sab rengnewále jándár, sab parande, aur sab jo zamín par chalte haiñ, apní apní jins ke sáth, kishtí se nikal gaye.

20 Tab Núh ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá; aur sab pák chaupáyon aur pák parandon meñ se thoṛe se lekar us mazbah par sokhtání qurbániáñ chaṛháñ.

21 Aur KHUDÁWAND ne un kí ráhatangez khushbúlí; aur KHUDÁWAND ne apne díl meñ kahá, ki Insán ke sabab se main phir kabhí zamín ko la'nat nahín bhejúngá; kyúñki insán ke díl ká khayál larakpan se burá hai; aur na phir sab jándáron ko jaisá ab kiyá hai, máruñgá. 22 Balki jab tak zamín qáim hai, bíj boná aur fasl káṭná, sardí aur tapish, garmí aur járá, din aur rát mauqúf na hoñge.

9 Aur Khudá ne Núh aur us ke beṭon ko barakat dí, aur un ko kahá, ki Bárwar ho, aur baṛho, aur zamín ko ma'múr karo. 2 Aur zamín ke kull jándáron aur hawá ke kull parandon partumhári dahshat aur tumhárá ru'b hogá; yih aur tamám kíre jin se zamín bharí paṛí hai aur samundar kí kull machhliyáñ tumháre háth meñ kí gayín. 3 Har chaltá phirtá jándár tumháre kháne ko hogá, harí sabzí kí tarah main ne sab ká sab tum ko de diyá. 4 Magar tum gosht ke sáth khún ko, jo us kí ján hai, na khána. 5 Main tumháre khún ká badla zarúr lúngá; har jánwar se, us ká badla lúngá; ádmí kí ján ká badla ádmí se aur us ke bhái band se lúngá. 6 Jo ádmí ká khún kare, us ká khún ádmí se hogá, kyúñki Khudá ne insán ko apní súrat par banáyá hai. 7 Aur tum bárwar ho, aur baṛho, aur zamín par khúb apní nasl baṛháo, aur bahut ziyáda ho jáo.

8 Aur Khudá ne Núh aur us ke beṭon se kahá, 9 Dekho, main khud tum se aur tumháre ba'd tumhári nasl se, 10 aur sab jándáron se, jo tumháre sáth haiñ, kyá parande kyá chaupáye aur zamín ke jánwar, ya'ní zamín ke un sab jánwaron ke báre meñ, jo kishtí se utre 'ahd kartá hún. 11 Main is 'ahd ko tumháre sáth qáim rakkhúngá; ki sab jándár túfán ke pání se phir halák na hoñge, aur na kabhí zamín ko tabáh karne ke liye phir túfán áegá. 12 Aur Khudá ne kahá, ki Jo 'ahd main apne aur tumháre darmiyán, aur sab jándáron ke darmiyán, jo tumháre sáth haiñ, pusht dar pusht hamesha ke liye kartá hún, us ká nishán yih hai, ki 13 main apní kamán ko bádal meñ rakhtá hún; wuh mere aur zamín ke darmiyán 'ahd ká nishán hogí. 14 Aur aisá hogá, ki jab main zamín par bádal láúngá, to merí kamán bádal meñ díkhái degí: 15 aur main apne 'ahd ko, jo mere aur tumháre aur har tarah ke jándár ke darmiyán hai, yád karúngá; aur tamám jándáron kí halákat ke liye pání ká túfán phir na hogá. 16 Aur kamán bádal meñ hogí; aur main us par nigáh karúngá, táki us abadí 'ahd ko yád karún jo Khudá ke aur zamín ke sab tarah ke jándár ke

darmiyán hai. 17 Pas, Khudá ne Nuh se kahá, ki Yih us 'ahd ká nishán hai, jo main apne aur zamín ke kull jándáron ke darmiyán, qáim kartá hún.

18 Nuh ke bete, jo kishti se nikle, Sim, Hám, aur Yáfat the : aur Hám Kan'án ká báp thá. 19 Yihí tínon Nuh ke bete the : aur in hí kí nasl sárizamín par phailí.

20 Aur Nuh káshtkári karne lagá ; aur us ne ek angúr ká bág lagáyá. 21 Aur us ne us kí mai pí aur use nasha áyá, aur wuh apne dere men barahna ho gayá. 22 Aur Kan'án ke báp Hám ne apne báp ko barahna dekhá, aur apne donon bháiyon ko báhar ákar khabar dí. 23 Tab Sim aur Yáfat ne ek kaprá liyá aur use apne kandhon par dhará, aur píchhe ko ulthe chalkar gaye, aur apne báp kí barahnagi dhánki. So un ke munh ultí taraf the, aur unhon ne apne báp kí barahnagi na dekhí. 24 Jab Nuh apní mai ke nashe se hosh men áyá, to jo us ke chhothe bete ne us ke sáth kiyá thá use ma'lúm huá : 25 aur us ne kahá, ki

Kan'án mal'un ho ;

Wuh apne bháiyon ke gulámon ká gulám hogá.

26 Phir kahá,

KHUDÁWAND, Sim ká Khudá, mubáarak ho ;

Aur Kan'án Sim ká gulám ho.

27 Khudá Yáfat ko phailáe,

Ki wuh Sim ke deron men base ;

Aur Kan'án us ká gulám ho.

28 Aur túfán ke ba'd Nuh sárhe tín sau baras áur jítá rahá. 29 Aur Nuh kí kull 'umr sárhe nau sau baras kí hui. Tab us ne wafát pái.

10 Nuh ke beton, Sim, Hám, aur Yáfat kí aulád yih hain. Túfán ke ba'd un ke hán bete paidá hue.

2 Bani Yáfat yih hain ; Jumar, aur Májúj, aur Mádí, aur Yáwán, aur Túbal, aur Masak, aur Tírás. 3 Aur Jumar ke bete ; Ashkanáz, aur Rifat, aur Tujarmaí. 4 Aur Yáwán ke bete ; Ilisah, aur Tarsis, Kittí, aur Dodání. 5 Qaumon ke jazíre in hí kí nasl men batkar, har ek kí zabán aur qabile ke mutábiq mukhtalif mulk aur guroh ho gaye.

6 Aur baní Hám yih hain : Kúsh, aur Mísr, aur Fút, aur Kan'án.

7 Aur baní Kúsh yih hain : Sabá, aur Hawílah, aur Sabtah, aur Ra'máh, aur Sabtika : aur baní Ra'máh yih hain ; Sabá, aur Dadán. 8 Aur Kúsh se Namrúd paidá huá ; wuh rú e zamín par ek súrmá huá hai.

9 KHUDÁWAND ke sámne wuh ek shikári súrmá huá hai, is liye yih masalchali, ki KHUDÁWAND ke sámne Namrúd, sá shikári súrmá. 10 Aur us kí bádsháhi kí ibtidá mulk i Sin'ár men Bábul, aur Arak, aur Akkád, aur Kalnah se hui. 11 Usi mulk se nikalkar wuh Asúr men áyá aur Ninawah, aur Rahobot 'Er, aur Kalah ko, 12 aur Ninawah aur Kalah ke darmiyán Rasan ko, jo bará shahr hai, banáyá. 13 Aur Mísr se Lúdí, aur 'Anámí, aur Lihá-bí, aur Naftúhí, 14 aur Fatrusí, aur Kaslúhí, (jin se Filistí nikle,) aur Kaftúrí, paidá hue.

15 Aur Kan'án se Saidá, jo us ká pahlauthá thá, aur Hitt, 16 aur Yabúsí, aur Amórí, aur Jirjáshí, 17 aur Hawwí, aur 'Arqí, aur Síní, 18 aur Arwádí, aur Samárí, aur Hamátí paidá hue : aur ba'd men Kan'áni qabile phail gaye. 19 Aur Kan'ániyon kí hadd yih hai : Saidá se Gazzah tak jo Jirár ke ráste par hai, phir wahán se Lasa' tak, jo Sadúm aur 'Amúrah aur Adamah aur Ziblán kí ráh par hai. 20 So baní Hám yih hain, jo apne apne mulkon aur gurohon men apne apne qabilon aur zabánon ke mutábiq, ábád hain.

21 Aur Sim ke hán bhí, jo tamám baní 'Ibr ká báp aur Yáfat ká bará bhái thá, aulád hui. 22 Baní Sim yih hain : 'Ailám, aur Asúr, aur Arfaksad, aur Lúd, aur Arám. 23 Aur baní Arám yih hain : 'U'z, aur Húl, aur Jatar, aur Mas. 24 Aur Arfaksad se Silah paidá huá ; aur Silah se 'Ibr. 25 Aur 'Ibr ke hán do bete paidá hue ; ek ká nám Falaj thá ; kyünki zamín us ke aiyám men batí ; aur us ke bhái ká nám Yuqtán thá. 26 Aur Yuqtán se Almúdád, aur Salaf, aur Hasármáwat, aur Irákh, 27 aur Hadúrám, aur U'zái, aur Diqlah, 28 aur 'Ubal, aur Abímáel, aur Sibá, 29 aur Ofír, aur Hawílah, aur Yúbáb, paidá hue : yih sab baní Yuqtán the. 30 Aur in kí ábádí Mesá se mashriq ke ek pahár Safár kí taraf thá. 31 So baní Sim yih hain, jo apne

apne mulkon aur gurohon men apne apne qabilon aur zabanon ke mutabiq, abad hain.

32 Nuh ke beton ke khandaan un ke gurohon aur naslon ke itibar se yih hain; aur tufan ke ba'd jo qaumen zamin par ja ba ja munqasam hain, wuh in hi men se thin.

11 Aur tamam zamin par ek hi zabaan aur ek hi boli thi. 2 Aur aisa hua ki mashriq ki taraf safar karte karte un ko mulk i Sin'ar men ek maidan mila, aur wuh wahan bas gaye. 3 Aur unhon ne apas men kaha, A'o, ham inhen banaen aur un ko ag men khub pakāen. So unhon ne patthar ki jagah in se aur chune ki jagah gare se kam liya. 4 Phir wuh kahne lage, ki A'o, ham apne waste ek shahr aur ek burj, jis ki chothi asman tak pahunchen banaen, aur yahan apna nam karen, aisa na ho, ki ham tamam ru e zamin par paraganda ho jayen. 5 Aur KHUDAWAND is shahr aur burj ko, jise bani Adam banane lage, dekhne ko utra. 6 Aur KHUDAWAND ne kaha, Dekho, yih log sab ek hain aur in sabhon ki ek hi zabaan hai. Wuh jo yih karne lage hain, to ab kuchh bhii jis ka wuh irada karen, un se baqi na chhuthega. 7 So ao, ham wahan jakar un ki zabaan men ikhtilaf dalen, taki wuh ek dusre ki bat samajh na saken. 8 Pas KHUDAWAND ne un ko wahan se tamam ru e zamin men paraganda kiyā: so wuh us shahr ke banane se baz ae. 9 Is liye us ka nam Babul hua; kyunki KHUDAWAND ne wahan sari zamin ki zabaan men ikhtilaf dala: aur wahan se KHUDAWAND ne un ko tamam ru e zamin par paraganda kiyā.

10 Yih Sim ka nasabnama hai: Sim ek sau baras ka tha jab us se, tufan ke do baras ba'd, Arfaksad paida hua: 11 aur Arfaksad ki paidaish ke ba'd Sim panj sau baras jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

12 Jab Arfaksad paintis baras ka hua, to us se silah paida hua: 13 aur silah ki paidaish ke ba'd Arfaksad char sau tin baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

14 Silah jab tis baras ka hua, to us se Ibr paida hua: 15 aur Ibr ki

paidaish ke ba'd silah char sau tin baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

16 Jab Ibr chauntis baras ka tha, to us se Falaj paida hua: 17 aur Falaj ki paidaish ke ba'd Ibr char sau tis baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

18 Falaj tis baras ka tha jab us se Ra'u paida hua: 19 aur Ra'u ki paidaish ke ba'd Falaj do sau nau baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

20 Aur Ra'u battis baras ka tha jab us se Saruj paida hua: 21 aur Saruj ki paidaish ke ba'd Ra'u do sau sat baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

22 Aur Saruj tis baras ka tha, jab us se Nahur paida hua: 23 aur Nahur ki paidaish ke ba'd Saruj do sau baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

24 Nahur untis baras ka tha jab us se Tarah paida hua: 25 aur Tarah ki paidaish ke ba'd Nahur ek sau unnis baras aur jita raha, aur us se bete aur betiyān paida hain.

26 Aur Tarah sattar baras ka tha, jab us se Abram, aur Nahur, aur Haran paida hue.

27 Aur yih Tarah ka nasabnama hai: Tarah se Abram, aur Nahur, aur Haran paida hue; aur Haran se Lut paida hua. 28 Aur Haran apne bap Tarah ke age apni zadbun, ya'ni Kasdon ke Ur men, mara. 29 Aur Abram aur Nahur ne apna apna biyah kar liya: Abram ki biwi ka nam Sara, aur Nahur ki biwi ka nam Milkah tha, jo Haran ki beti thi, wuh Milkah ka bap aur Iskah ka bap tha. 30 Aur Sara banjhi thi; us ke ko bil bachcha na tha. 31 Aur Tarah ne apne bete Abram ko, aur apne pote Lut ko jo Haran ka beta tha, aur apni bahu Sara ko, jo us ke bete Abram ki biwi thi, sath liya; aur wuh sab Kasdon ke Ur se rawana hue, ki Kan'an ke mulk men jayen; aur wuh Haran tak ae, aur wahin rahne lage. 32 Aur Tarah ki umr do sau panj baras ki hui: aur us ne Haran men wafat pai.

12 Aur KHUDAWAND ne Abram se kaha, ki Tu apne watan aur apne natedaron ke bich se, aur apne bap ke ghar se nikal-

kar us mulk men jā jo main tujhe dikhāṅgā. 2 Aur main tujhe ek baṛī qaum banāṅgā, aur barakat dūṅgā, aur terā nām sarfarāz kar-ūṅgā, so tū bā'is i barakat ho; 3 jo tujhe mubārak kahen, un ko main barakat dūṅgā; aur jo tujh par la'nat kare, us par main la'nat kar-ūṅgā; aur zamīn ke sab qabīle tere wasīle se barakat pāenge. 4 So Abrām, KHUDĀWAND ke kahne ke mutābiq, chal parā; aur Lūt us ke sāth gayā; aur Abrām pachhattar baras kā thā, jab wuh Hārān se rawāna huā. 5 Aur Abrām ne apnī bīwī Sārāi aur apne bhatīje Lūt ko aur sab māl ko, jo unhon ne jama' kiyā thā, aur un ādmīon ko, jo un ko Hārān men mil gaye the, sāth liyā; aur wuh mulk i Kan'ān ko rawāna huē aur mulk i Kan'ān men āe. 6 Aur Abrām us mulk men se guzartā huā maqām i Sikm men Morih ke balūt tak pahunchā. Us waqt mulk men Kan-ānī rahte the. 7 Tab KHUDĀWAND ne Abrām ko dikhāi dekar kahā, ki Yihī mulk main terī nāsī ko dūṅgā: aur us ne wahān KHUDĀWAND ke liye, jo use dikhāi diyā thā, ek qurbāngāh banāi. 8 Aur wahān se kūch karke us pahār kī taraf gayā, jo Baitel ke mashriq men hai, aur apnā derā aise lagāyā ki Baitel magrib men aur 'Alī mashriq men parā, aur wahān us ne KHUDĀWAND ke liye ek qurbāngāh banāi aur KHUDĀWAND se du'ā kī. 9 Aur Abrām safar kartā kartā junūb kī taraf barh gayā. 10 Aur us mulk men kāl parā: aur Abrām Misr ko gayā, ki wahān tīkā rahe; kyūnki mulk men saḥt kāl thā. 11 Aur aisā huā ki jab wuh Misr men dākhil hone ko thā, to us ne apnī bīwī Sārāi se kahā, ki Dekh, main jāntā hūn ki tū dekhne men khūbsūrat 'aurat hai: 12 aur yūn hogā, ki Misrī tujhe dekhkar kahenge, ki Yih us kī bīwī hai: so wuh mujhe to mār dālenge, magar tujhe zinda rakh lenge. 13 So tū yih kah denā, ki Main is kī bahin hūn; tāki tere sabab se merī khair ho; aur merī jān terī badaulat bachī rahe. 14 Aur yūn huā ki jab Abrām Misr men āyā, to Misrīon ne us 'aurat ko dekhā ki wuh nihāyat khūbsūrat hai. 15 Aur Fir'aun ke umarā ne use dekhkar Fir'aun ke huzūr men us kī ta'rīf kī: aur wuh 'aurat Fir'aun ke ghar

men pahunchāi gayī. 16 Aur us ne us kī khātir Abrām par ihsān kiyā: aur bheṛ bakriyān aur gāe bail, aur gadhe, aur gulām, aur laundiyān, aur gadhiyān, aur ūṅṅ us ke pās ho gaye. 17 Par KHUDĀWAND ne Fir'aun aur us ke khāndān par, Abrām kī bīwī Sārāi ke sabab se baṛī baṛī balāen nāzil kīn. 18 Tab Fir'aun ne Abrām ko bulākar us se kahā, ki Tū ne mujh se yih kyā kiyā? Tū ne mujhe kyūn na batāyā ki yih terī bīwī hai? 19 Tū ne yih kyūn kahā, ki Wuh merī bahin hai? Isī liye main ne use liyā ki wuh merī bīwī bane. So dekh, terī bīwī hāzir hai; us ko le aur chalā jā. 20 Aur Fir'aun ne us ke haqq men apne ādmīon ko hidāyat kī, aur unhon ne use, aur us kī bīwī ko us ke sab māl ke sāth rawāna kar diyā.

13 Aur Abrām Misr se apnī bīwī, aur apnā sab māl, aur Lūt ko, sāth lekar Kan'ān ke junūb kī taraf chalā. 2 Aur Abrām ke pās chaupāye, aur sonā chāndī bakasrat thā. 3 Aur wuh Kan'ān ke junūb se safar kartā huā, Baitel men, us jagah pahunchā, jahān pahle, Baitel aur 'Alī ke darmiyān, us kā derā thā; 4 ya'nī wuh maqām, jahān us ne shurū' men qurbāngāh banāi thī, aur wahān Abrām ne KHUDĀWAND se du'ā kī. 5 Aur Lūt ke pās bhī, jo Abrām kā hamsafar thā, bheṛ bakriyān, gāe bail, aur dere the. 6 Aur us mulk men itnī gunjāish na thī, ki wuh ikatṭhe rahen: kyūnki un ke pās itnā māl thā, ki wuh ikatṭhe nahīn rah sakte the. 7 Aur Abrām ke charwāhon aur Lūt ke charwāhon men jhagrā huā: aur Kan'ānī aur Farizzī us waqt mulk men rahte the. 8 Tab Abrām ne Lūt se kahā, ki Mere aur tere darmiyān aur mere charwāhon aur tere charwāhon ke darmiyān jhagrā na huā kare, kyūnki ham bhāī hai. 9 Kyā yih sārā mulk tere sāmne nahīn? so tū mujh se alag ho jā: agar tū bāen jāe, to main dahine jāṅgā: aur agar tū dahine jāe, to main bāen jāṅgā. 10 Tab Lūt ne ānkh ūthākar Yardan kī sārī taraf par, jo Zugr kī taraf hai, nazar dauṛāi, kyūnki wuh is se peshtar kī KHUDĀWAND ne Sadūm aur 'Amūrah ko tabāh kiyā, KHUDĀWAND ke bāg aur Misr ke mulk kī mānind khūb serāb thī. 11 So Lūt ne Yardan kī

sári taráí ko apne liye chun liyá ; aur wuh mashriq kí taraf chalá : aur wuh ek dúsre se judá ho gaye. 12 Abrám to mulk i Kan'án men rahá, aur Lút ne taráí ke shahron men sukúnat ikhtiyár kí, aur Sadúm kí taraf apná derá lagáyá. 13 Aur Sadúm ke log KHUDÁWAND kí nazar men niháyat badkár aur gunahgár the. 14 Aur Lút ke judá ho jáne ke ba'd KHUDÁWAND ne Abrám se kahá, ki Apní áñkh uṭhá, aur jis jagah tú hai wahán se shimál aur junúb aur mashriq aur magrib kí taraf nazar daurá : 15 kyúñki yih tamám mulk, jo tú dekh rahá hai, main tujh ko, aur terí nasl ko, hamesha ke liye dúngá. 16 Aur main terí nasl ko khák ke zaron kí mánind banáungá : aisá ki agar koí shaḡhs khák ke zaron ko gin sake, to terí nasl bhí gin lí jáegi. 17 Uṭh, aur is mulk ke túl aur 'arz men sair kar, kyúñki main ise tujh ko dúngá. 18 Aur Abrám ne apná derá uṭháya, aur Mamre ke balúton men, jo Habrún men hai, jákar rahne lagá, aur wahán KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáí.

14 Aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk, aur 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Joím ke bádsháh Tid'ál ke aiyám men 2 yún huá, ki unhon ne Sadúm ke bádsháh Bara', aur 'Amúrah ke bádsháh Birsha', aur Adamah ke bádsháh Sinniab, aur Ziboím ke bádsháh Shimebar, aur Bála'ya'ní Zugr ke bádsháh se jang kí. 3 Yih sab Siddím, ya'ní daryá e shor kí wádí men, ikatṭhe hue. 4 Bárah baras tak wuh Kidarlá'umr ke mutí' rahe, par terahwen baras unhon ne sarkashí kí. 5 Aur chaudahwen baras Kidarlá'umr, aur us ke sáth ke bádsháh, áe, aur Rifáion ko 'Istárát Qarnaim men, aur Zúzion ko Hám men, aur Aimím ko Sawiqaryatáim men, 6 aur Horion ko un ke Koh i Sha'ír men máрте máрте El Fárán tak, jo biyábán se lagá huá hai áe. 7 Phir wuh lautkar 'Ain i Misfát, ya'ní Qádis, pahunche, aur 'Amáliqion ke tamám mulk ko aur Amorion ko, jo Hasesún Tamar men rahte the, mára. 8 Tab Sadúm ká bádsháh, aur 'Amúrah ká bádsháh, aur Adamah ká bádsháh, aur Ziboím ká bádsháh, aur Bála'ya'ní Zugr ká bádsháh, nikle : aur

unhon ne Siddím kí wádí men ma'rika áráí kí ; 9 táki 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Joím ke bádsháh Tid'ál, aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk se jang karen : yih char bádsháh un pánchon ke muqábale men the. 10 Aur Siddím kí wádí men já ba já naft ke garhe the ; aur Sadúm aur 'Amúrah ke bádsháh bhágte bhágte wahán gire ; aur jo bache pahar par bhág gaye. 11 Tab wuh Sadúm aur 'Amúrah ká sab mál, aur wahán ká sab anáj lekar chale gaye ; 12 aur Abrám ke bhatije Lút ko aur us ke mál ko bhí le gaye, kyúñki wuh Sadúm men rahtá thá. 13 Tab ek ne, jo bach gayá thá, jákar Abrám 'Ibrání ko khabar dí, jo Iskál aur 'A'ner ke bhái Mamre Amorí ke balúton men rahtá thá ; aur yih Abrám ke ham'ahd the. 14 Jab Abrám ne suná ki us ká bhái giriftár huá, to us ne apne tén sau athárah mashsháq khánazádon ko lekar Dán tak un ká ta'áqqub kiyá. 15 Aur rát ko us ne aur us ke khádimon ne gol gol hokar un par dháwá kiyá aur un ko mára, aur Khúbah tak, jo Damishq ke báen háth hai, un ká pichhá kiyá. 16 Aur wuh sáre mál ko, aur apne bhái Lút ko aur us ke mál, aur 'auraton ko bhí aur áur logon ko wápas pher láyá. 17 Aur jab wuh Kidarlá'umr aur us ke sáth ke bádsháhon ko márkar phirá, to Sadúm ká bádsháh us ke istiqbál ko Sawí kí wádí tak, jo bádsháhí wádí hai, áyá. 18 Aur Malík i Sidq, Sálím ká bádsháh, rotí aur mai láyá ; aur wuh Khudá Ta'álá ká káhin thá ; 19 aur us ne us ko barakat dekar kahá, ki Khudá Ta'álá kí taraf se, jo ásmán aur zamín ká málik hai, Abrám mubáarak ho ; 20 aur mubáarak hai Khudá Ta'álá, jis ne tere dushmanon ko tere háth men kar diyá. Tab Abrám ne sab ká daswán hissa us ko diyá. 21 Aur Sadúm ke bádsháh ne Abrám se kahá, ki A'dmion ko mujhe de de, aur mál apne liye rakh le. 22 Par Abrám ne Sadúm ke bádsháh se kahá, ki Main ne KHUDÁWAND Khudá Ta'álá, ásmán aur zamín ke málik kí qasam khái hai, 23 ki main na to koí dhágá, na jútí ká tasma, na terí áur koí chíz lún, táki tú yih na kah sake, ki Main ne Abrám ko daulatmand baná

diyá : 24 síwá us ke jo jawānon ne kháliyá, aur un ádmton ke hisse ke, jo mere sáth gaye : so 'A'ner aur Iskál aur Mamre apná apná hissa le leñ.

15 In báton ke ba'd KHUDÁWAND ká kalám royá meñ Abrám par názil huá aur us ne farmáyá, **Aí Abrám, tú mat dar :** main terí sipar aur terá bahut bará ajr hūñ. 2 Abrám ne kahá, ki **Aí Khudáwand KHUDÁ,** tú mujhe kyá degá? kyūnki main to beaulád játá hūñ, aur mere ghar ká mukhtár Damishqí Ilí'azar hai. 3 Phir Abrám ne kahá, ki **Dekh, tú ne mujhe koí aulád nahīn dí :** aur dekh, merá khánazád merá wáris hogá. 4 Tab KHUDÁWAND ká kalám us par názil huá aur us ne farmáyá : **Yih terá wáris na hogá,** balki wuh jo tere sulb se paidá hogá, wuhí terá wáris hogá. 5 Aur wuh us ko báhar le gayá, aur kahá, ki **Ab ásmán kí taraf nigáh kar,** aur agar tú sitáron ko gin saktá hai, to gin : aur us se kahá, ki **Terí aulád aisi hí hogí.** 6 Aur wuh KHUDÁWAND par ímán láyá : aur ise us ne us ke haqq meñ rástbází shumár kiyá. 7 Aur us ne us se kahá, ki **Main KHUDÁWAND hūñ,** jo tujhe Kasdion ke U'r se nikál láyá, ki tujh ko yih mulk mirás meñ dūñ. 8 Aur us ne kahá, ki **Aí Khudáwand KHUDÁ,** main kyūnkar jánūñ kí main us ká wáris hūngá? 9 Us ne us se kahá, ki **Mere liye tīn baras kí ek bachhiyá,** aur tīn baras kí ek bakrī, aur tīn baras ká ek mendhá, aur ek qumrī, aur ek kabútar ká bachcha le. 10 Aur us ne in sabhon ko liyá, aur un ko bích se do tukre kiyá, aur har tukre ko us ke sáth ke dūse tukre ke muqábil rakkhá : magar parandon ke tukre na kiyé. 11 Tab shikárfí parandé un tukron par jhapatne lage, par Abrám un ko hanakátá rahá. 12 Súraj dūbte waqt Abrám par gahrí nīnd gálib hūí ; aur dekho, ek barí haulnák táríkí us par chhá gayí. 13 Aur us ne Abrám se kahá, ki **Yaqin ján kí terí nasl ke log aise mulk meñ,** jo un ká nahīn, pardesí honge, aur wahāñ ke logon kí gulámí karenge, aur wuh chár sau baras tak un ko dukh denge ; 14 lekin main us qaum kí 'adálat karūngá, jis kí wuh gulámí karenge, aur ba'd meñ wuh barí daulat lekar wahāñ se níkal áenge. 15 Aur tú sahīh salámat apne báp dáda se já milegá,

aur niháyat pírfí meñ dafn hogá. 16 Aur wuh chauthí pusht meñ, yahāñ laut áenge ; kyūnki Amorion ke gunáh ab tak pūre nahīn hue. 17 Aur jab súraj dūbá, aur andherá chhá gayá, to ek tanúr, jis meñ se dhuwāñ uthtá thá dikhái diyá aur ek jaltí mash'al un tukron ke bích meñ se hokar guzrí. 18 Usí roz KHUDÁWAND ne Abrám se 'ahd kiyá aur farmáyá, ki **Yih mulk daryá e Misr se lekar us bare daryá, ya'ní daryá e Furát tak,** 19 Qainion aur Qanizion aur Qadmunion, 20 aur Hittion aur Farizzion aur Rifáson, 21 aur Amorion aur Kan'anion aur Jirjasion aur Yabusion samet main ne terí aulád ko diyá hai.

16 Aur Abrám kí bīwí Sáraí ke koí aulád na hūí. Us kí ek Misrí laundí thí, jis ká nám Hájirah thá. 2 Aur Sáraí ne Abrám se kahá, ki **Dekh, KHUDÁWAND ne mujhe to aulád se mahrum rakkhá hai,** so tú merí laundí ke pás já ; sháyad us se merá ghar ábád ho. Aur Abrám ne Sáraí kí bát mání. 3 Aur Abrám ko mulk i Kan'an meñ rahte das baras ho gaye the jab us kí bīwí Sáraí ne apní Misrí laundí use dí, ki us kí bīwí bane. 4 Aur wuh Hájirah ke pás gayá, aur wuh hámila hūí : aur jab use ma'lúm huá, ki wuh hámila ho gayí, to apní bībí ko haqír jánne lagí. 5 Tab Sáraí ne Abrám se kahá, ki **Jo zulm mujh par huá wuh terí gardan par hai :** main ne apní laundí tere ágosh meñ dí ; aur ab jo us ne ap ko hámila dekhá, to main us kí nazon meñ haqír ho gayí : so KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán ínsáf kare. 6 Abrám ne Sáraí se kahá, ki **Terí laundí tere háth meñ hai :** jo tujhe bhalá dikhái de, so us ke sáth kar. Tab Sáraí us par sahtí karne lagí aur wuh us ke pás se bhág gayí.

7 Aur wuh KHUDÁWAND ke firishte ko biyábán meñ pání ke ek chashme ke pás milí : yih wuhí chashma hai jo Shor kí ráh par hai. 8 Aur us ne kahá, **Aí Sáraí kí laundí Hájirah,** tú kahāñ se áí aur kidhar játí hai? Us ne kahá, ki **Main apní bībí Sáraí ke pás se bhág áí hūñ.** 9 KHUDÁWAND ke firishte ne us se kahá, ki **Tú apní bībí ke pás laut já,** aur apne ko us ke qabze meñ kar de. 10 Aur KHUDÁWAND ke firishte ne us se kahá, ki **Main terí aulád ko bahut**

barháungá, yahán tak ki kasrat ke sabab se us ká shumár na ho sakegá.

11 Aur KHUDÁWAND ke firishte ne us se kahá, ki Tú hámila hai aur tere beṭá hogá; us ká nám Ismá'íl rakhná, is liye ki KHUDÁWAND ne terá dukh sun líyá. 12 Wuh gor-khar kí tarah ázád mard hogá; us ká háth sab ke khiláf aur sab ke háth us ke khiláf hongé; aur wuh apne sab bháiyon ke sámne basá rahegá. 13 Aur Hájirah ne KHUDÁWAND ká, jis ne us se báten kfi Attá El Roi nám rakkhá, ya'ni Ai Khudá, tú basír hai, kyúñki us ne kahá, Kyá main ne yahán bhí apne dekhnewále ko játe hue dekhá? 14 Isí sabab se us kúñ ká nám Baír la Hai Roi paṛ gayá; wuh Qádis aur Barid ke darmiyán hai. 15 Aur Abrám se Hájirah ke ek beṭá huá; aur Abrám ne apne us beṭe ká nám, jo Hájirah se paidá huá Ismá'íl rakkhá. 16 Aur jab Abrám se Hájirah ke Ismá'íl paidá huá, tab Abrám chhiyásí baras ká thá.

17 Jab Abrám ninánawe baras ká huá, tab KHUDÁWAND Abrám ko nazar áyá, aur us se kahá, ki Main Khudá e Qádir hún; tú mere huzúr men chal, aur kámil ho. 2 Aur main apne aur tere darmiyán 'ahd bándhúngá, aur tujhe bahut ziyáda barháungá. 3 Tab Abrám sarnigún ho gayá, aur Khudá ne us se hámkalám hokar farmáyá, 4 ki Dekh, merá 'ahd tere sáth hai; aur tú bahut qaumon ká báp hogá. 5 Aur terá nám phir Abrám nahín kahláegá, balki terá nám Abrahám hogá; kyúñki main ne tujhe bahut qaumon ká báp thahrá diyá hai. 6 Aur main tujhe bahut baromand karúngá, aur qaumen terí nasl se hongí, aur bádsháh terí aulád men se barpá hongé. 7 Aur main apne aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán un kí sab push-ton ke liye, apná 'ahd, jo abadí 'ahd hogá, bándhúngá, táki main terá aur tere ba'd terí nasl ká Khudá rahún. 8 Aur main tujh ko, aur tere ba'd terí nasl ko, Kan'án ká tamám mulk, jis men tú pardesí hai aisá dúngá, kí wuh dáimi milkiyat ho jáe; aur main un ká Khudá húngá. 9 Phir Khudá ne Abrahám se kahá, ki Tú mere 'ahd ko mánná, aur tere ba'd terí nasl pusht dar pusht use

máne. 10 Aur merá 'ahd, jo mere aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán hai, aur jise tum mánoge, so yih hai, ki tum men se har ek farzand i narína ká khatna kiyá jáe. 11 Aur tum apne badan kí khalí ká khatna kiyá karná; aur yih us 'ahd ká nishán hogá, jo mere aur tumháre darmiyán hai. 12 Tumháre hán pusht dar pusht har larke ká khatna, jab wuh áth roz ká ho, kiyá jáe, khwáh wuh ghar men paidá ho, khwáh use kisi pardesí se kharidá ho, jo terí nasl se nahín. 13 Lázim hai, ki tere khánazád aur tere zarkharid ká khatna kiyá jáe, aur merá 'ahd tumháre jism men abadí 'ahd hogá. 14 Aur wuh farzand i narína, jis ká khatna na huá ho, apne logon men se kát dálá jáe, kyúñki us ne merá 'ahd torá

15 Aur Khudá ne Abrahám se kahá, ki Sáraí jo terí bíwi hai, so us ko Sáraí na pukárná; us ká nám Sáraí hogá. 16 Aur main use barakat dúngá, aur us se bhí tujhe ek beṭá bakhshúngá; yaqínan main use barakat dúngá, kí qaumen us kí nasl se hongí aur 'álam ke bádsháh us se paidá hongé. 17 Tab Abrahám sarnigún huá, aur han-skar díl men kahne lagá, ki Kyá sau baras ke budde se beṭá hogá; aur kyá Sáraí ke jo nawwe baras kí hai, aulád hogí? 18 Aur Abrahám ne Khudá se kahá, ki Kásh Ismá'íl tere huzúr jítá rahe! 19 Tab Khudá ne farmáyá, kí Beshakk terí bíwi Sáraí ke tujh se beṭá hogá; tú us ká nám Izháq rakhná; aur main us se, aur phir us kí aulád se, apná 'ahd, jo abadí 'ahd hai, bándhúngá. 20 Aur Ismá'íl ke haqq men bhí main ne terí du'á suní: dekh, main use barakat dúngá, aur use baromand karúngá, aur use bahut barháungá; aur us se bárah sardár paidá hongé, aur main use barí qaum banáungá. 21 Lekin main apná 'ahd Izháq se bándhúngá, jo agle sál isí waqt i mu'áiyán par, Sáraí se paidá hogá. 22 Aur jab Khudá Abrahám se báten kar chuká, to us ke pás se úpar chalá gayá. 23 Tab Abrahám ne apne beṭe Ismá'íl ko aur sab khánazádon, aur apne sab zarkharidon ko, ya'ni apne ghar ke sab mardon ko líyá aur usí roz Khudá ke hukm ke mutábíq un ká khatna kiyá. 24 Abrahám ninánawe baras

ká thá jab us ká khatna húa. 25 Aur jab us ke beṭe Ismá'íl ká khatna húa to wuh terah baras ká thá. 26 Abrahám aur us ke bete Ismá'íl ká khatna ek hí din húa. 27 Aur us ke ghar ke sab mardon ká khatna, khánazádon aur un ká bhí jo pardedion se kharíde gaye the, us ke sáth húa.

18 Phir KHUDÁWAND Mamre ke balúton men use nazar áyá : aur wuh din ko garmí ke waqt apne khaime ke darwáze par baithá thá ; 2 aur us ne apní ánkhen uthákar nazar kí, aur kyá dekhtá hai : ki tñ mard us ke sámne kharé haiñ : wuh un ko dekhkar khaime ke darwáze se un se milne ko daurá, aur zamín tak jhuká, 3 aur kahne lagá, ki Ai mere KHUDÁWAND, agar mujh par áp ne karam kí nazar kí hai, to apne khádim ke pás se chale na jáen ; 4 balki thoṛá sá pání láyá jáe ; aur áp apne pánw dhokar us daraht ke niche áram karen. 5 Main kuchh rotí látá hún ; áp tazadam ho jáen, tab áge barhen, kyúñki áp isí liye apne khádim ke hán áe haiñ. Unhon ne kahá, Jaisá tú ne kahá hai, waisá hí kar. 6 Aur Abrahám dere men Sáraḥ ke pás daurá gayá, aur kahá, ki Tñ paimána bárík áṭá jald le aur use gúndhkar phulke baná. 7 Aur Abrahám galle kí taraf daurá, aur ek motá táza bachhrá lákar ek jawán ko diyá, aur us ne jaldí jaldí use taiyár kiyá. 8 Phir us ne makkhan aur dúdh aur us bachhre ko, jo us ne pakwáyá thá, lekar un ke sámne rakkhá, aur áp un ke pás daraht ke niche khará rahá ; aur unhon ne kháyá. 9 Phir unhon ne us se púchhá, kí Terí bíwí Sáraḥ kahán hai? Us ne kahá, Wuh dere men hai. 10 Tab us ne kahá. Main phir mausim i bahár men tere pás áungá, aur dekh, terí bíwí Sáraḥ ke beṭá hogá. Us ke píchhe dere ká darwáza thá, Sáraḥ wahán se sun rahí thí. 11 Aur Abrahám aur Sáraḥ za'íf aur barí 'umr ke the ; aur Sáraḥ kí wuh hálat nahín rahtí thí jo 'auraton kí hotí hai. 12 Tab Sáraḥ ne apne dil men hañskar kahá, Kyá is qadr 'umr rasída hone par bhí mere liye shádmání ho saktí hai, hálánki merá khudáwand bhí za'íf hai? 13 Phir KHUDÁWAND ne Abrahám se kahá, kí Sáraḥ kyún yih kahkar hañsí, kí Kyá mere, jo aisí burhiyá ho gayí hún,

waqa'í beṭá hogá? 14 Kyá KHUDÁWAND ke nazdik koí bát mushkil hai? Mausim i bahár men mu'aiyan waqt par main tere pás phir áungá, aur Sáraḥ ke beṭá hogá. 15 Tab Sáraḥ inkár kar gayí, kí Main nahín hañsí : kyúñki wuh dartí thí. Par us ne kahá, Nahín, tú zarúr hañsí thí.

16 Tab wuh mard wahán se uthé aur unhon ne Sadúm ká rukh kiyá ; aur Abrahám un ko rukhsat karne ko un ke sáth ho liyá. 17 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Jo kuchh main karne ko hún, kyá use Abrahám se poshída rakkhún? 18 Abrahám se to yaqínan ek barí aur zabardast qaum paidá hogí, aur zamín kí sab qaumen us ke wasíle se barakat páengí. 19 Kyúñki main jántá hún, kí wuh apne beṭon aur gharáne ko jo us ke píchhe rah jáenge wasíyat karegá, kí wuh KHUDÁWAND kí rah men qáim rañkar 'adl aur insáf karen, táki jo kuchh KHUDÁWAND ne Abrahám ke haqq men farmáyá hai use púra kare. 20 Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Chúnki Sadúm aur 'Amúrah ká shor barh gayá, aur un ká jurm niháyat sangín ho gayá hai ; 21 is liye main ab jákar dekhúngá, kí kyá unhon ne sarásar waisá hí kiyá hai jaisá shor mere kán tak pahunchá hai ; aur agar nahín kiyá to main ma'lúm kar lúngá. 22 So wuh mard wahán se muṛe aur Sadúm kí taraf chale ; par Abrahám KHUDÁWAND ke huzúr khará hí rahá. 23 Tab Abrahám ne nazdik jákar kahá, Kyá tú nek ko bad ke sáth halák karegá? 24 Sháyad us shahr men pachás rástbáz hon : kyá tú use halák karegá, aur un pachás rástbázon kí khátir, jo us men hon, us maqám ko na chhorégá? 25 Aisá karná tujh se ba'id hai, kí nek ko bad ke sáth már dále, aur nek bad ke barábar ho jáe ; yih tujh se ba'id hai. Kyá tamám dunyá ká insáf karnewálá insáf na karegá? 26 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Agar mujhe Sadúm men, shahr ke andar, pachás rástbáz milén, to main un kí khátir us maqám ko chhor dúngá. 27 Tab Abrahám ne jawáb diyá aur kahá, kí Dekhiye, main ne Khudáwand se bát karne kí jur'at kí, agarchi main khák aur rákh hún : 28 sháyad pachás rástbázon men páñch kam hon ; kyá un páñch kí kamí ke sabab se tú tamám shahr ko

nest karegá? Us ne kahá, Agar mujhe wahan paintális milen, to main use nest nahin karungá. 29 Phir us ne us se kahá, ki Sháyad wahan chális milen. Tab us ne kahá, ki Main un chális ki khátir bhí yih nahin karungá. 30 Phir us ne kahá, Khudáwand náráz na ho, to main kuchh aur 'arz karun. Sháyad wahan tis milen. Us ne kahá, Agar mujhe wahan tis bhí milen, taubhí aisá nahin karungá. 31 Phir us ne kahá, Dekhiye! main ne Khudáwand se bát karne kí jur'at kí: sháyad wahan bis milen. Us ne kahá, Main bis kí khátir bhí use nest nahin karungá. 32 Tab us ne kahá, Khudáwand náráz na ho, to main ek bár aur kuchh 'arz karun. Sháyad wahan das milen. Us ne kahá, Main das kí khátir bhí use nest nahin karungá. 33 Jab KHUDÁWAND Abrahám se báten kar chuká, to chala gayá: aur Abrahám apne makán ko lautá.

19 Aur wuh donon frishte sham ko Sadum mein ae; aur Lut Sadum ke phatak par baitha tha: aur Lut un ko dekhkar un ke istiqbal ke liye utha; aur zamin tak jhuka; 2 aur kahá, Ai mere khudawando, apne khadim ke ghar tashrif le chaliye, aur rat bhar aram kijiye, aur apne panw dhoiye, aur subh utkar apni rah lijiye. Aur unhon ne kahá, Nahin, ham chah hi mein rat katenge. 3 Lekin jab wuh bahut bajidd hua to wuh us ke sath chalkar us ke ghar mein ae; aur us ne un ke liye ziyafat taiyar ki, aur bekhamiri roti pakai aur unhon ne khaya. 4 Aur is se peshtar ki wuh aram karne ke liye leten, Sadum shahr ke mardon ne, jawan se lekar buddhe tak, sab logon ne har taraf se us ghar ko gher liya. 5 Aur unhon ne Lut ko pukarkar us se kahá, ki Wuh mard, jo aj rat tere han ae, kahan hain? Un ko hamare pas bahar le a, taki ham un se suhbat karen. 6 Tab Lut nikalkar un ke pas darwaze par gaya, aur apne piche kiwar band kar diya. 7 Aur kahá, ki Ai bhaiyo, aisi badi to na karo. 8 Dekho, meri do betiyen hain, jo mard se waqif nahin; marzi ho, to main un ko tumhare pas le aun, aur jo tum ko bhalá ma'lum ho, un se karo: magar in mardon se kuchh

na karna; kyunki wuh isi waste meri panah mein ae hain. 9 Unhon ne kahá, Yahan se hat ja. Phir kahne lage, ki Yih shakhs hamare darmiyán qiyam karne aya tha aur ab hukumat jatata hai, so ham tere sath un se ziyada badsuluki karenge. Tab wuh us mard, ya'ni Lut par pil pare, aur nazdik ae taki kiwar tor dalen. 10 Lekin un mardon ne apne hath bahakar Lut ko apne pas ghar mein khench liya, aur darwaza band kar diya. 11 Aur un mardon ko, jo ghar ke darwaze par the, kyá chhote, kyá bare, andha kar diya: so wuh darwaza dhundhte dhundhte thak gaye. 12 Tab un mardon ne Lut se kahá, Kyá yahan tera aur koi hai? damad, aur apne beton aur betiyon aur jo koi tera is shahr mein ho, sab ko is maqam se bahar nikal le ja: 13 kyunki ham is maqam ko nest karenge, is liye ki un ka shor KHUDÁWAND ke huzur bahut baland hua hai, aur KHUDÁWAND ne use nest karne ko hamen bheja hai. 14 Tab Lut ne bahar jakar apne damadon se, jinhon ne us ki betiyen biyahi thin, baton kin aur kahá, ki Utho, aur is maqam se niklo; kyunki KHUDÁWAND is shahr ko nest karega. Lekin wuh apne damadon ki nazar mein muzhik sa ma'lum hua. 15 Jab subh hui to friston ne Lut se jaldi karai aur kahá, ki Uth, apni biwi, aur apni donon betiyon ko jo yahan hain le ja, aisá na ho ki tu bhí is shahr ki badi mein giriftar hokar halak ho jae. 16 Magar us ne deri lagai, to un mardon ne us ka, aur us ki biwi, aur us ki donon betiyon ka hath pakra; kyunki KHUDÁWAND ki mihrbani us par hui: aur use nikalkar shahr se bahar kar diya. 17 Aur yun hua ki jab wuh un ko bahar nikal lae, to us ne kahá, Apni jan bachane ko bhag; na to piche murkar dekhna; na kahi maidan mein thaharna. Us pahar ko chala ja, ta na ho ki tu halak ho jae. 18 Aur Lut ne un se kahá, ki Ai mere Khudawand, aisá na kar. 19 Dekh, tu ne apne khadim par karam ki nazar ki hai, aur aisá bara fazl kiya, ki meri jan bachai; main pahar tak ja nahin saktá, kahi aisá na ho ki mujh par musibat a pare aur main mar jaun. 20 Dekh, yih shahr aisá nazdik hai, ki wahan bhag

saktá hún, aur yih chhoṭá bhí hai. Ijázat ho to main wahán chalá jáun. Wuh chhoṭá sá bhí hai, aur merí ján bach jáegi. 21 Us ne us se kahá, ki Dekh, main is bát men bhí terá liház kartá hún ki is shahr ko, jis ká tú ne zikr kiyá, gárat nahín karúngá. 22 Jaldí kar, aur wahán chalá já, kyúñki main kuchh nahín kar saktá jab tak ki tú wahán pahunch na jáe. Isí liye us shahr ká nám Zugr kahláya. 23 Aur zamin par dhúp nikal chuki thí jab Lút Zugr men dákhil húa. 24 Tab KHUDÁWAND ne apní taraf se Sadúm aur 'Amúrah par gandhak aur ág ásmán se barsáí. 25 Aur us ne un shahron ko, aur us sári tarái ko, aur un shahron ke sab rahnewálon ko, aur sab kuchh jo zamin se ugá thá, gárat kiyá. 26 Magar us ki biwí ne us ke pichhe se murkar dekhá, aur wuh namak ká sutún ban gayí. 27 Aur Abrahám subh sawere uṭkar us jagah gayá, jahán wuh KHUDÁWAND ke huzúr khará húa thá: 28 aur us ne Sadúm aur 'Amúrah, aur us tarái ki sári zamin kí taraf nazar kí, aur kyá dekhtá hai, ki zamin par se dhuwán aisá uṭ rahá hai, jaise bhaṭṭí ká dhuwán.

29 Aur yún húa ki jab Khudá ne us tarái ke shahron ko nest kiyá, to Khudá ne Abrahám ko yád kiyá, aur un shahron ko, jahán Lút rahtá thá, gárat karte waqt Lút ko us balá se bacháya.

30 Aur Lút Zugr se nikalkar pahár par já basá, aur us ki donon betiyán us ke sáth thin, kyúñki use Zugr men baste dar lagá, aur wuh aur us kí donon betiyán ek gár men rahne lage. 31 Tab pahlauṭhí ne chhoṭí se kahá, ki Hamará báp buḍdhá hai, aur zamin par koí mard nahín, jo duniya ke dastúr ke mutábíq hamare pás áe. 32 A'ó, ham apne báp ko mai piláen, aur us se hamágosh hon táki apne báp se nasl báqí rakkhen. 33 So unhon ne usí ráat apne báp ko mai pilái: aur pahlauṭhí andar gayí, aur apne báp se hamágosh hui; par us ne na jáná kí wuh kab leṭí aur kab uṭh gayí. 34 Aur dúsre roz yún húa, ki pahlauṭhí ne chhoṭí se kahá, ki Dekh, kal ráat ko main apne báp se hamágosh hui: áo, áj ráat bhí us ko mai piláen; aur tú bhí jákar us se hamágosh ho, táki ham apne báp se nasl báqí rakkhen. 35 So

us ráat bhí unhon ne apne báp ko mai pilái: aur chhoṭí gayí aur us se hamágosh hui; par us ne na jáná kí wuh kab leṭí aur kab uṭh gayí. 36 So Lút kí donon betiyán apne báp se hámila hui. 37 Aur baṭí ke ek beṭá húa, aur us ne us ká nám Moáb rakkhá: wuhí Moábíon ká báp hai, jo ab tak maujúd hai. 38 Aur chhoṭí ke bhí ek beṭá húa, aur us ne us ká nám Bin 'Ammi rakkhá: wuhí Bani 'Ammon ká báp hai jo ab tak maujúd hai.

20 Aur Abrahám wahán se junúb ke mulk kí taraf chalá, aur Qádis aur Shor ke darmiyán thahrá, aur Jirár men qiyám kiyá. 2 Aur Abrahám ne apní biwí Sáraḥ ke haqq men kahá, ki Wuh meri bahin hai; aur Jirár ke bádsháh Abímalik ne Sáraḥ ko bulwá liya. 3 Lekin ráat ko Khudá Abímalik ke pás khwáb men áya, aur use kahá, ki Dekh, tú us 'aurat ke sabab se jise tú ne liya hai halák hogá, kyúñki wuh shauharwáli hai. 4 Par Abímalik ne us se suhbat nahín kí thí: so us ne kahá, Ai KHUDÁWAND, kyá tú sádiq qaum ko bhí máregá? 5 Kyá us ne khud mujh se nahín kahá, ki Yih meri bahin hai? aur wuh ap bhí yihí kahtí thí, ki Wuh merá bñái hai: main ne to apne sachche dil aur pákiza háthon se yih kiyá. 6 Aur Khudá ne use khwáb men kahá, Hán, main jántá hún, ki tú ne apne sachche dil se yih kiyá; aur main ne bhí tujhe roká, ki tú merá gunáh na kare: isí liye main ne tujhe us ko chhúne na diyá. 7 Ab tú us mard kí biwí ko wápas kar de, kyúñki wuh nabí hai, aur wuh tere liye du'á karegá, aur tú jítá rahéga: par agar tú use wápas na kare, to ján le ki tú bhí aur jítne tere hai sab zarúr halák hongé. 8 Tab Abímalik ne subh sawere uṭkar apne sab naukaron ko buláya, aur un ko yih sab báten kah sunáin: tab wuh log bahut dar gaye. 9 Aur Abímalik ne Abrahám ko bulákar us se kahá, ki Tú ne ham se yih kyá kiyá? aur mujh se terá kyá qusúr húa, ki tú mujh par aur merí bádsháhí par ek gunáh i 'azím láya? Tú ne mujh se wuh kám kiye, jin ká karná munásib na thá. 10 Abímalik ne Abrahám se yih bhí kahá, ki Tú ne kyá samajhkar yih bát kí? 11 Abrahám ne kahá, ki Merá khayál thá ki Khudá ká khauf

to is jagah hargiz na hogá, aur wuh mujhe merí bÍwÍ ke sabab se már dálenge. 12 Aur f'lháqíqat wuh merí bahín bhí hai, kyúñki wuh mere báp kí betí hai, agarchí merí mán kí betí nahín. Phir wuh merí bÍwÍ hÚ. 13 Aur jab Khudá ne mere báp ke ghar se mujhe áwára kiyá, to main ne is se kahá, ki Mujh par yih terí mihrbání hogí, ki jahán kahín ham jáen, tú mere haqq men yihí kahná, ki Yih merá bháí hai. 14 Tab Abímalik ne bher bakriyán aur gáe bail, aur gulám aur laundiyán Abrahám ko dín, aur us kí bÍwÍ SÁrah ko bhí use wápas kar diyá. 15 Aur Abímalik ne kahá, ki Dekh, merá mulk tere sámnne hai; jahán jí cháhe rah. 16 Aur us ne SÁrah se kahá, ki Dekh, main ne tere bháí ko chándí ke hazár sikke diye hain, wuh un sab ke sámnne jo tere sáth hain, tere liye áñkh ká parda hai, aur sab ke sámnne terí dádrasí ho gayí. 17 Tab Abrahám ne Khudá se du'á kí; aur Khudá ne Abímalik, aur us kí bÍwÍ, aur us kí laundiyon ko, shifá bañshí, aur un ke aulád hone lagí; 18 kyúñki KHUDÁWAND ne Abrahám kí bÍwÍ SÁrah ke sabab se Abímalik ke khándán ke sab rihm band kar diye the.

21 Aur KHUDÁWAND ne, jaisá us ne farináyá thá, SÁrah par nazar kí: aur us ne apne wa'de ke mutábíq SÁrah se kiyá. 2 So SÁrah hámila hÚ, aur Abrahám ke liye us ke burhápe men, usí mu'aiyan waqt par jis ká zikr Khudá ne us se kiyá thá, us ke betá hÚ. 3 Aur Abrahám ne apne bete ká nám, jo us se SÁrah ke paidá hÚ, Izháq rakkhá. 4 Aur Abrahám ne, Khudá ke hukm ke mutábíq, apne bete Izháq ká khatna us waqt kiyá jab wuh áth dín ká hÚ. 5 Aur jab us ká betá Izháq us se paidá hÚ, to Abrahám sau baras ká thá. 6 Aur SÁrah ne kahá, ki Khudá ne mujhe hansáyá, aur sab sunnewále mere sáth hansenge. 7 Aur yih bhí kahá, ki Bhalá, koi Abrahám se kah sakta thá, ki SÁrah lañkon ko dúdh piláegi? kyúñki us se us ke burhápe men mere ek betá hÚ. 8 Aur wuh lañká barhá, aur us ká dúdh chhuráyá gayá: aur Izháq ke dúdh chhuráne ke dín Abrahám ne barí ziyáfat kí. 9 Aur SÁrah ne dekhá, ki Hájirah Misrí ká

betá, jo us ke Abrahám se huá thá, tháthe mártá hai. 10 Tab us ne Abrahám se kahá, ki Is laundí ko aur us ke bete ko níkal de: kyúñki is laundí ká betá mere bete Izháq ke sáth wáris na hogá. 11 Par Abrahám ko us ke bete ke bá'is yih bát niháyat burí ma'lúm hÚ. 12 Aur Khudá ne Abrahám se kahá, ki Tujhe is lañke aur apni laundí ke bá'is burá na lage; jo kuchh SÁrah tujh se kahtí hai, tú us kí bát mán, kyúñki Izháq se terí nasl ká nám chalegá. 13 Aur is laundí ke bete se bhí main ek qaum paidá karúngá, is liye ki wuh terí nasl hai. 14 Tab Abrahám ne subh sawere uthkar rotí aur pání kí ek mashk lí, aur use Hájirah ko diyá, balki use us ke kandhe par dhar diyá, aur lañke ko bhí us ke hawále karke use rukhsat kar diyá; so wuh chálí gayí aur Bairsaba' ke biyábán men áwára phirne lagí. 15 Aur jab mashk ká pání khatm ho gayá, to us ne lañke ko ek jhári ke niche dál diyá, 16 aur ap us ke muqábil ek tír ke tappe par dúr já baithí: aur kahne lagí, ki Main is lañke ká marná to na dekhún. So wuh us ke muqábil baith gayí aur chillá chillákar rone lagí. 17 Aur Khudá ne us lañke kí áwáz suní; aur Khudá ke firishte ne ásmán se Hájirah ko pukára, aur us se kahá, Ai Hájirah, tujh ko kyá huá? mat dar, kyúñki Khudá ne us jagah se jahán lañká pañá hai us kí áwáz sun lí hai. 18 Uth, aur lañke ko uthá, aur use apne háth se sambhál: kyúñki main us ko ek barí qaum banáungá. 19 Phir Khudá ne us kí áñkhen kholí, aur us ne pání ká ek kúñ dekhá; aur jákar mashk ko pání se bhar liyá, aur lañke ko piláyá. 20 Aur Khudá us lañke ke sáth thá; aur wuh bará hÚ, aur biyábán men rahne lagá, aur tírándáz baná. 21 Aur wuh Fárán ke biyábán men rahtá thá: aur us kí mán ne mulk í Misr se us ke liye bÍwÍ lí.

22 Phir us waqt yún huá, ki Abímalik aur us ke lashkar ke sardár Fíkul ne Abrahám se kahá, ki Har kám men, jo tú kartá hai, Khudá tere sáth hai; 23 is liye tú ab mujh se Khudá kí qasam khá, ki tú na mujh se, na mere bete se, aur na mere pote se, dagá karegá; balki jo mihrbání main ne tujh par kí hai waisí

hi tú bhí mujh par, aur is mulk par, jis men tú ne qiyám kiyá hai, karegá. 24 Tab Abrahám ne kahá, Main qasam kháungá. 25 Aur Abrahám ne páni ke ek kúen kí wajh se, jise Abímalik ke naukaron ne zabardastí chhín liyá thá, Abímalik ko jhirká. 26 Abímalik ne kahá, Mujhe khabar nahín, ki kis ne yih kám kiyá : aur tú ne bhí mujhe nahín batáyá aur na main ne áj se pahle is kí bábat kuchh suná. 27 Phir Abrahám ne bhej bakriyán, aur gáe bail lekar Abímalik ko diye ; aur donon ne ápas men 'ahd kiyá. 28 Aur Abrahám ne bhej ke sát máda bachchon ko lekar alag rakkhá. 29 Aur Abímalik ne Abrahám se kahá, ki Bhej ke in sát máda bachchon ko alag rakhne se terá matlab kyá hai? 30 Us ne kahá, ki Bhej ke in sáton máda bachchon ko tú mere háth se le, táki wuh mere gawáh hon, ki main ne yih kúan khodá. 31 Isí liye us ne us maqám ká nám Baír Saba' rakkhá ; kyúнки wahín un donon ne qasam khái. 32 So unhon ne Baír Saba' men 'ahd kiyá ; tab Abímalik aur us ke lashkar ká sardár Fíkul donon uñ khare húe aur Filistíon ke mulk ko laut gaye. 33 Tab Abrahám ne Baír Saba' men jháú ká ek darakht lagáyá, aur wahán us ne KHUDÁWAND se, jo abadí Khudá hai, du'á kí. 34 Aur Abrahám bahut dinon tak Filistíon ke mulk men rahá.

22 In báton ke ba'd yun húa, ki Khudá ne Abrahám ko ázmáyá, aur use kahá, Ai Abrahám : us ne kahá, Main házir hún. 2 Tab us ne kahá, ki Tú apne bete Izháq ko, jo terá iklautá hai, aur jise tú piyár kartá hai, sáth lekar Moriyáh ke mulk men já, aur wahán use paharon men se ek pahar par, jo main tujhe batáungá, sokhtání qurbání ke taur par chahá. 3 Tab Abrahám ne subh sawere uñkar, apne gadhe par chárjama kasá, aur apne sáth do jawanon aur apne bete Izháq ko liyá, aur sokhtání qurbání ke liye lakriyán chhín, aur uñkar us jagah ko, jo Khudá ne use batái thí, rawána húa. 4 Tisre din Abrahám ne nigáh kí aur us jagah ko dúr se dekhá. 5 Tab Abrahám ne apne jawanon se kahá, Tum yahín gadhe ke pás thahro ; main aur yih lajká donon zará wahán tak játe hain, aur sija karke phir tumhare pás laut áenge. 6 Aur

Abrahám ne sokhtání qurbání kí lakriyán lekar apne bete Izháq par rakkhín, aur ág aur chhurí apne háth men lí ; aur donon ikatthe rawána húe. 7 Tab Izháq ne apne báp Abrahám se kahá, Ai báp ! Us ne jawáb diyá, ki Ai mere bete, main házir hún. Us ne kahá, Dekh, ág aur lakriyán to hain ; par sokhtání qurbání ke liye barra kahán hai? 8 Abrahám ne kahá, Ai mere bete, Khudá ap hí apne wáste sokhtání qurbání ke liye barra muhaiyá kar legá. So wuh donon áge chalte gaye, 9 aur us jagah pahunché jo Khudá ne batái thí. Wahán Abrahám ne qurbángáh banái, aur us par lakriyán chhín, aur apne bete Izháq ko bándhá, aur use qurbángáh par lakriyon ke uparrakkhá. 10 Aur Abrahám ne háth barhakar chhurí lí, ki apne bete ko zabh kare. 11 Tab KHUDÁWAND ke frishte ne use ásmán se pukará, ki Ai Abrahám, ai Abrahám : us ne kahá, Main házir hún. 12 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth lajke par na chalá, aur na us se kuchh kar, kyúнки main ab ján gayá ki tú Khudá se dartá hai, is liye ki tú ne apne bete ko bhí, jo terá iklautá hai, mujh se dareg na kiyá. 13 Aur Abrahám ne nigáh kí, aur apne píchhe ek mendhá dekhá, jis ke síng jhári men atke the. Tab Abrahám ne jákar us mendhe ko pakrá, aur apne bete ke badle sokhtání qurbání ke taur par chaháyá. 14 Aur Abrahám ne us maqám ká nám YAHOWÁH YARI rakkhá : chunánci áj tak yih kahawat hai, ki KHUDÁWAND ke pahar par muhaiyá kiyá jáegá. 15 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne ásmán se dobara Abrahám ko pukará, aur kahá, ki 16 KHUDÁWAND farmátá hai, Chúnki tú ne yih kám kiyá, ki apne bete ko bhí, jo terá iklautá hai, dareg na rakkhá, is liye main ne bhí apni zát kí qasam khái hai, ki 17 main tujhe barakat par barakat dúngá, aur terí nasl ko barháte barháte ásmán ke táron, aur samundar ke kanare kí ret kí mánind kar dúngá ; aur terí aulád apne dushmanon ke phátak kí málik hogí. 18 Aur terí nasl ke wasíle se zamín kí sab qaumen barakat páengi ; kyúнки tú ne merí bát mání. 19 Tab Abrahám apne jawanon ke pás laut gayá, aur wuh uñhe, aur ikatthe Baírsaba'

ko gaye; aur Abrahám Baírsaba' men rahá.

20 In báton ke ba'd yun huá, ki Abrahám ko yih khabar milí, ki Milkáh ke bhí tere bhái Nahúr se beṭe hue hain; 21 ya'ni 'U'z jo us ká pahlauthá hai, aur us ká bhái Búz, aur Qamúel, Arám ká báp, 22 aur Kasad, aur Hazú, aur Fildás, aur Idláf, aur Baitúel. 23 Aur Baitúel se Ribqah paidá hui: yih áthon Abrahám ke bhái Nahúr se Milkáh ke paidá hue. 24 Aur us kí haram se bhí, jis ká nám Rúmá thá, Tibakh, aur Jáham, aur Takhas, aur Ma'kah paidá hue.

23 Aur Sáráh kí 'umr ek sau sattaís baras kí hui; Sáráh kí zindagi ke itne hí sál the. 2 Aur Sáráh ne Qaryatarba' men wafát pái. Yih Kan'an men hai, aur Habrún bhí kahlátá hai; aur Abrahám Sáráh ke liye mátam aur nauha karne ko wahán gayá. 3 Phir Abrahám maiyit ke pás se uṭkar Baní Hitt se báten karne lagá aur kahá, kí 4 Main tumháre darmiyán par-desí aur garíbu'l watan hun. Tum apne han goristán ke liye koi milkiyat mujhe do, táki main apne murde ko ánkhe ke sámne se haṭakar dafn kar dun. 5 Tab Baní Hitt ne Abrahám ko jawáb diyá, kí 6 Ai khudáwand, hamári sun; tú hamáre darmiyán zabardastsardár hai. Hamári qabron men, jo sab se achchi ho, us men tú apne murde ko dafn kar. Ham men aisá koi nahin jo tujh se apni qabr ká inkár kare táki tú apná murda dafn na kar sake. 7 Abrahám ne uṭkar aur Baní Hitt ke áge, jo us mulk ke log hain, ádáb bajá lákar 8 un se yun guftogu kí, kí Agar tumhári marzi ho, kí main apne murde ko ánkhe ke sámne se haṭakar dafn kar dun, to meri 'arz suno, aur Suhr ke beṭe 'Ifron se meri sífarish karo, 9 kí wuh Makfilah ke gár ko, jo us ká hai, aur us ke khet ke kanáre par hai, us kí puri qímat lekar mujhe de de, táki wuh goristán ke liye tumháre darmiyán meri milkiyat ho jae. 10 Aur 'Ifron Baní Hitt ke darmiyán baithá thá. Tab 'Ifron Hittí ne, Baní Hitt ke sámne, un sab logon ke rubarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, Abrahám ko jawáb diyá, 11 Ai mere khudáwand! yun na hogá, balki meri

sun. Main yih khet tujhe detá hun, aur wuh gár bhí, jo us men hai, tujhe diye detá hun. Yih main apni qaumi ke logon ke sámne tujhe detá hun. Tú apne murde ko dafn kar. 12 Tab Abrahám us mulk ke logon ke sámne jhuká. 13 Phir us ne us mulk ke logon ke sunte hue 'Ifron se kahá, kí Agar tú dená hí cháhtá hai, to meri sun. Main tujhe us khet ká dáam dungá; yih tú mujh se le le, to main apne murde ko wahán dafn karungá. 14 'Ifron ne Abrahám ko jawáb diyá, 15 Ai mere khudáwand, meri bát sun; yih zamín chándí kí char sau misqál kí hai. So mere aur tere darmiyán yih hai kyá? Pas apná murda dafn kar. 16 Abrahám ne 'Ifron kí bát man lí, so Abrahám ne 'Ifron ko utni hí chándí tolkar dí, jitni ká zikr us ne Baní Hitt ke sámne kiyá thá, ya'ni chándí ke char sau misqál jo saudágaron men ráij thí. 17 So 'Ifron ká wuh khet, jo Makfilah men Mamre ke sámne thá, aur wuh gár, jo us men thá, aur sab darakht, jo us khet men aur us kí charon taraf kí hudúd men the, 18 yih sab Baní Hitt ke, aur un sab ke rubarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, Abrahám kí kháss milkiyat qarár diye gaye. 19 Is ke ba'd Abrahám ne apni bíwi Sáráh ko Makfilah ke khet ke gár men, jo mulk i Kan'an men Mamre, ya'ni Habrún, ke sámne hai, dafn kiyá. 20 Chunanchi wuh khet, aur wuh gár, jo us men thá, Baní Hitt kí taraf se goristán ke liye Abrahám kí milkiyat qarár diye gaye.

24 Aur Abrahám za'if aur 'umr rasída huá, aur KHUDÁWAND ne sab báton men Abrahám ko barakat bakhshí thí. 2 Aur Abrahám ne apne ghar ke sál khurda naukar se, jo us kí sab chizon ká mukhtár thá, kahá, Tú apná háth zará meri rán ke niche rakh, kí 3 main tujh se KHUDÁWAND kí, jo zamín o ásmán ká Khudá hai, qasam lun, kí tú Kan'anon kí beṭiyon men se, jin men main rahtá hun kisi ko mere beṭe se nahin biyáhegá. 4 Balki tú mere watan men mere rishtadaron ke pás jákar mere beṭe Izháq ke liye bíwi laegá. 5 Us naukar ne us se kahá, Sháyad wuh 'aurat is mulk men mere sáth aná na cháhe: to kyá main tere beṭe ko us mulk

men, jahán se tú áyá, phír le jáun? 6 Tab Abrahám ne us se kahá, Khabardár; tú mere beṭe ko wahán hargiz na le jáná. 7 KHUDÁWAND, ásmán ká Khudá, jo mujhe mere báp ke ghar aur mere zádbúm se nikál láyá, aur jis ne mujh se báten kíñ aur qasam khákar mujh se kahá, kí Main terí nasl ko yih mulk dúngá; wuhí tere áge áge apná frishta bhejega, kí tú wahán se mere beṭe ke liye bíwí láe. 8 Aur agar wuh 'aurat tere sáth aná na cháhe, to tú merí is qasam se chhúṭá; par mere beṭe ko hargiz wahán na le jáná. 9 Us naukar ne apná háth apne áqá Abrahám kí rán ke niche rakkhar us se is bát kí qasam khái. 10 Tab wuh naukar apne áqá ke únton men se das úñṭ lekar rawána húa, aur us ke áqá kí achchhí achchhí chízen us ke pás thín; aur wuh uthkar Masopatámiya men Nahúr ke shahr ko gayá. 11 Aur shám ko, jis waqt 'auraten pání bharne áti hain, us ne us shahr ke báhar báolí ke pás únton ko bíháyá, 12 aur kahá, Ai KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ke Khudá, main terí minnat kartá hún, kí áj tú merá kám baná de, aur mere áqá Abrahám par karam kar. 13 Dekh, main pání ke chashme par khará hún; aur is shahr ke logon kí beṭiyán pání bharne ko áti hain: 14 so aisá ho kí jis laṭkí se main kahún, kí Tú zará apná ghará jhuká de to main pání pí lún, aur wuh kahe, kí Le, pí, aur main tere únton ko bhí pí lá dúngí, to wuh wuhí ho, jise tú ne apne bande Izháq ke liye thahráyá hai; aur isí se main samajh lúngá, kí tú ne mere áqá par karam kiyá hai. 15 Wuh yih kah hí rahá thá, kí Ribqah, jo Abrahám ke bhái Nahúr kí bíwí Milkáh ke beṭe Baitúel se paidá hui thí, apná ghará kandhe par liye hie niklí. 16 Wuh laṭkí níháyat khúbsúrat, aur kunwári thí, aur mard se náwáqif thí. Wuh niche pání ke chashme ke pás gayí aur apná ghará bharkar úpar áí. 17 Tab wuh naukar us se milne ko daurá aur kahá, kí Zará apne ghar se thorá sá pání mujhe pí lá de. 18 Us ne kahá, Píjiye, sáhíb; aur fauran ghar ko háth par utár use pání pílayá. 19 Jab use pí lá chuki, to kahne lagi, kí Main tere

únton ke liye bhí pání bhar bhar láúngí, jab tak wuh pí na chuken. 20 Aur fauran apne ghar ko hauz men kháli karke phir báolí kí taraf pání bharne daurí gayí, aur us ke sab únton ke liye bhará. 21 Wuh ádmí chup cháp use gaur se dekhtá rahá taki ma'lúm kare, kí KHUDÁWAND ne us ká safar mubáarak kiyá hai, yá nahín. 22 Aur jab úñṭ pí chuke, to us shakhs ne nísf misqál sone kí ek nath, aur das misqál sone ke do kare us ke háthon ke liye nikále, 23 aur kahá, kí Zará mujhe batá kí tú kis kí beṭí hai? aur kyá tere báp ke ghar men hamáre ṭikne kí jagah hai? 24 Us ne us se kahá, kí Main Baitúel kí beṭí hún; wuh Milkáh ká beṭá hai, jo Nahúr se us ke húa. 25 Aur yih bhí us se kahá, kí Hamáre pás bhúsá aur chára bahut hai, aur ṭikne kí jagah bhí hai. 26 Tab us ádmí ne jhukkar KHUDÁWAND ko sijda kiyá, 27 aur kahá, KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ká Khudá, mubáarak ho, jis ne mere áqá ko apne karam aur rástí se mahrúm nahín rakkhá. Aur mujhe to KHUDÁWAND ṭhík ráh par chalákar mere áqá ke bháiyon ke ghar láyá. 28 Tab us laṭkí ne daurkar apní man ke ghar men yih sab hál kah sunáyá. 29 Aur Ribqah ká ek bhái thá, jis ká nám Lában thá: wuh báhar pání ke chashme par us ádmí ke pás daurá gayá. 30 Aur yún húa, kí jab us ne wuh nath dekhi, aur wuh kare bhí jo us kí bahin ke háthon men the, aur apní bahin Ribqah ká bayán bhí sun líyá, kí Us shakhs ne mujh se aisí aisí báten kahín, to wuh us ádmí ke pás áyá aur dekhá, kí wuh chashme ke nazdik únton ke pás khará hai. 31 Tab us se kahá, Ai tú jo KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak hai, andar chal, báhar kyún khará hai? Main ne ghar ko aur únton ke liye bhí jagah ko taiyár kar líyá hai. 32 Pas wuh ádmí ghar men áyá; aur us ne us ke únton ko kholá, aur únton ke liye bhúsá aur chára, aur us ke aur us ke sáth ke ádmion ke pánw dhone ko pání diyá. 33 Aur kháná us ke áge rakkhá gayá; par us ne kahá, kí Main jab tak apná matlab bayán na kar lún, nahín kháúngá. Us ne kahá, Achchhá, kah. 34 Tab us ne kahá, kí Main Abrahám ká naukar

hūn. 35 Aur KHUDÁWAND ne mere áqá ko barí barakat dí hai aur wuh bahut bará ádmí ho gayá hai; aur us ne use bher bakriyán, aur gáe baíl, aur soná chándí, aur laundiyán, aur gulám, aur úñt, aur gadhe bakhshé haiñ. 36 Aur mere áqá kí bíwí Sáraḥ ke, jab wuh búrhiyá ho gayí, us se ek betá huá. Usí ko us ne apná sab kuchh de diyá hai. 37 Aur mere áqá ne mujhe qasam dekar kahá hai, ki Tú Kan'áníon kí beṭiyon meñ se, jin ke mulk meñ main rahtá huñ, kisé ko mere beṭe se na biyáhná. 38 Balki tú mere báp ke ghar, aur mere rishtadáron meñ jáná aur mere beṭe ke liye bíwí láná. 39 Tab main ne apne áqá se kahá, Sháyad wuh 'aurat mere sáth áná na cháhe. 40 Tab us ne mujh se kahá, ki KHUDÁWAND, jis ke huzúr main chaltá rahá huñ, apná firishta tere sáth bhejega, aur terá safar mubáarak karega: tú mere rishtadáron aur mere báp ke khándán meñ se mere beṭe ke liye bíwí láná. 41 Aur jab tú mere khándán meñ já pahunchega, tab merí qasam se chhútega; aur agar wuh koí larí na den, taubhí tú merí qasam se chhúta. 42 So main áj pání ke us chashme par ákar kahne laga, Ai KHUDÁWAND, mere áqá Abrahám ke Khudá, agar tú mere safar ko, jo main kar rahá huñ, mubáarak kartá hai, 43 to dekh, main pání ke chashme ke pás khará hotá huñ, aur aisá ho, ki jo larí pání bharne nikle, aur main us se kahun, ki Zará apne ghare se thorá pání mujhe píle de; 44 aur wuh mujhe kahe, ki Tú bhí pí, aur main tere úñton ke liye bhí bhar dúngí: to wuh wuhí 'aurat ho, jise KHUDÁWAND ne mere áqá ke beṭe ke liye tháhráyá hai. 45 Main díl meñ yih kah hí rahá thá, ki Ribqah apná ghará kandhe par liye húbáhar níklí, aur níche chashme ke pás gayí, aur pání bhará: tab main ne us se kahá, Zará mujhe pání píle de. 46 Us ne fauran apná ghará kandhe par se utára aur kahá, ki Le, pí aur main tere úñton ko bhí píle dúngí. So main ne piyá, aur us ne mere úñton ko bhí pílayá. 47 Phir main ne us se púchhá, ki Tú kis kí beṭí hai? Us ne kahá, Main Baitúel kí beṭí huñ. Wuh Nahúr ká betá hai, jo Milkáh se paidá huá. Phir

main ne us kí náak meñ nath, aur us ke háthon meñ kare pahiná diye. 48 Aur main ne jhukkar KHUDÁWAND ko síjda kiyá, aur KHUDÁWAND apne áqá Abrahám ke Khudá ko mubáarak kahá, jis ne mujhe thíkráh par chaláyá, kí apne áqá ke bhái kí beṭí us ke beṭe ke wáste le jáun. 49 So ab agar tum karam aur rásti se mere áqá ke sáth pesh áná cháhte ho, to mujhe batáo; aur agar nahín, to kah do, táki main dahiní yá baín taraf phir jáun. 50 Tab Lában aur Baitúel ne jawáb diyá, kí Yih bát KHUDÁWAND kí taraf se huí hai; ham tujhe kuchh burá yá bhalá nahín kah sakte. 51 Dekh, Ribqah tere sámne maujúd hai, use le, aur já, aur KHUDÁWAND ke qaul ke mutábíq apne áqá ke beṭe se use biyáh de. 52 Jab Abrahám ke naukar ne un kí báten sunín, to zamín tak jhukkar KHUDÁWAND ko síjda kiyá. 53 Aur naukar ne chándí aur sone ke zewar, aur libás níkal kar Ribqah ko diye, aur us ke bhái, aur us kí máñ ko bhí, qímatí chízen díñ. 54 Aur us ne, aur us ke sáth ke ádmíon ne kháyá piyá, aur rat bhar wahín rahe; subh ko wuh uṭhe, aur us ne kahá, kí Mujhe mere áqá ke pás rawána kar do. 55 Ribqah ke bhái aur máñ ne kahá, kí Larí ko kuchh roz, kam se kam das roz, hamáre pás rahne de; is ke ba'd wuh chálí jáegi. 56 Us ne un se kahá, kí Mujhe na roko, kyúñki KHUDÁWAND ne merá safar mubáarak kiyá hai; mujhe rukhsat karo, táki main apne áqá ke pás jáun. 57 Unhon ne kahá, Ham larí ko bulákar púchhte haiñ kí wuh kyá kahtí hai. 58 Tab unhon ne Ribqah ko bulákar us se púchhá, kí Kyá tú is ádmí ke sáth jáegi? Us ne kahá, Jáungi. 59 Tab unhon ne apní bahín Ribqah, aur us kí dáya, aur Abrahám ke naukar, aur us ke ádmíon ko rukhsat kiyá. 60 Aur unhon ne Ribqah ko du'á dí, aur us se kahá, Ai hamári bahín, tú lákhon kí máñ ho, aur terí nasl apne kína rakhnewálon ke pháṭak kí málik ho. 61 Aur Ribqah aur us kí saheliyán uṭkar úñton par sawár huín, aur us ádmí ke píchhe ho líñ: so wuh ádmí Ribqah ko sáth lekar rawána huá. 62 Aur Izháq Baír Laháí Roí se hokar chalá já rahá thá, kyúñki wuh junúb

ke mulk men rahtá thá. 63 Aur shám ke waqt Izháq sochne ko maidán men gayá ; aur us ne jo apní ánkhen útháin, aur nazar kí, to kyá dekhtá hai, kí únt chale á rahe hai. 64 Aur Ribqah ne nigáh kí aur Izháq ko dekhkar únt par se utar parí. 65 Aur us ne naukar se púchhá, kí Yih shakhs kaun hai, jo ham se milne ko maidán men chalá á rahá hai? Us naukar ne kahá, Yih merá áqá hai. Tab us ne burqa' lekar apne úpar dál liyá. 66 Naukar ne jo jo kiyá thá sab Izháq ko batáyá. 67 Aur Izháq Ribqah ko apní mán Sáráh ke dere men le gayá. Tab us ne Ribqah se biyáh kar liyá, aur us se mahabbat kí; aur Izháq ne apní mán ke marne ke ba'd tasallí pái.

25 Aur Abrahám ne phir ek áur bíwí kí, jis ká nám Qatúrah thá. 2 Aur us se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh paidá hue. 3 Aur Yuqsán se Sibá, aur Dadán, paidá hue. Aur Dadán kí aulád se Asúrí, aur Latúsí, aur Lumí the. 4 Aur Midyán ke beṭe 'Aifah, aur 'Ifir, aur Hanúk, aur Abídá', aur Ildu'á the. Yih sab Baní Qatúrah the. 5 Aur Abrahám ne apná sab kuchh Izháq ko diyá; 6 aur apní haramon ke beṭon ko, Abrahám ne bahut kuchh in'ám dekar apne jíte jí un ko apne beṭe Izháq ke pás se mashriq kí taraf, ya'ní mashriq ke mulk men, bhej diyá. 7 Aur Abrahám kí kull 'umr jab tak wuh jítá rahá, ek sau pachhattar baras kí hui. 8 Tab Abrahám ne dam chhoṛ diyá aur khúb burhápe men, niháyat za'íf aur púrí 'umr ká hokar, wafát pái, aur apne logon men já milá. 9 Aur us ke beṭe Izháq aur Ismá'íl ne Makfíláh ke gár men, jo Mamre ke sámne Hittí Suhr ke beṭe 'Ifron ke khet men hai, use dafn kiyá. 10 Yih wuhí khet hai jise Abrahám ne Baní Hitt se kharídá thá; wahin Abrahám aur us kí bíwí Sáráh dafn hue. 11 Aur Abrahám kí wafát ke ba'd Khudá ne us ke beṭe Izháq ko barakat bakshí; aur Izháq Baír Lahai Roí ke nazdík rahtá thá.

12 Yih nasabnáma Abrahám ke beṭe Ismá'íl ká hai, jo Abrahám se Sáráh kí laundí Hájirah Misrí ke batn se paidá huá. 13 Aur Ismá'íl ke beṭon ke nám yih hai, yih nám tartibwár

un kí paidáish ke mutábíq hai: Ismá'íl ká pahlauthá Nabáyot thá, phir Qídár, aur Adbiel, aur Mibsán, 14 aur Mishmá', aur Dúmáh, aur Massá, 15 Hadad, aur Taimá, aur Itúr, aur Nafís, aur Qidmah. 16 Yih Ismá'íl ke beṭe hai, aur in hí ke námon se in kí bastiyán aur cháoniyán námzad hui; aur yihí bárah apne apne qabíle ke sardár hue. 17 Aur Ismá'íl kí kull 'umr ek sau saintís baras kí hui; tab us ne dam chhoṛ diyá aur wafát pái, aur apne logon men já milá. 18 Aur us kí aulád Hawílah se Shor tak, jo Misr ke sámne us ráste par hai, jis se Asúr ko játe hai, ábád thí. Yih log apne sab bháiyon ke sámne base hue the.

19 Aur Abrahám ke beṭe Izháq ká nasabnáma yih hai: Abrahám se Izháq paidá huá: 20 Izháq chális baras ká thá, jab us ne Ribqah se biyáh kiyá jo Faddán Arám ke báhinda Baitúel Arámí kí beṭí, aur Lában Arámí kí bahin thí. 21 Aur Izháq ne apní bíwí ke liye KHUDÁWAND se du'á kí, kyúnkí wuh bánjh thí: aur KHUDÁWAND ne us kí du'á qubúl kí; aur us kí bíwí Ribqah hámila hui. 22 Aur us ke peṭ men do larke ápas men muzáhamat karne lage: tab us ne kahá, Agar aisá hí hai to main jítí kyün hün? Aur wuh KHUDÁWAND se púchhne gayí. 23 KHUDÁWAND ne us se kahá,

Do qaumen tere peṭ men hai,
Aur do qabíle tere batn se nikalte
hí alag alag ho jáenge,
Aur ek qabíla dúsre qabíle se
zoráwar hogá;
Aur bará chhoṭe kí khidmat
karegá.

24 Aur jab us ke waza' i haml ke din púre hue, to kyá dekhte hai, kí us ke peṭ men tauam hai. 25 Aur pahlá jo paidá huá to surkh thá aur úpar se aisá jaise pashmína, aur unhon ne us ká nám 'Esau rakkhá. 26 Us ke ba'd us ká bhái paidá huá, aur us ká háth 'Esau kí eṛí ko pakre hue thá; aur us ká nám Ya'qúb rakkhá gayá: jab wuh Ribqah se paidá hue, to Izháq sáth baras ká thá. 27 Aur wuh larke barhe: aur 'Esau shikár men máhir ho gayá, aur jangal men rahne lagá, aur Ya'qúb sáda mizáj deron men rahne-wálá ádmí thá. 28 Aur Izháq 'Esau

ko piyār kartá thá, kyünki wuh us ke shikár ká gosht khátá thá: aur Ribqah Ya'qúb ko piyār kartí thí. 29 Aur Ya'qúb ne dál pakáí: aur 'Esau jangal se áyá, aur bedam ho rahá thá. 30 Aur 'Esau ne Ya'qúb se kahá, ki Yih jo lál lál hai mujhe khilá de, kyünki main bedam ho rahá hün. Isí liye us ká nám Adom bhí ho gayá. 31 Tab Ya'qúb ne kahá, Tú áj apne pahlauthe ká haqq mere háth bech de. 32 'Esau ne kahá, Dekh, main to mará játá hün: pahlauthe ká haqq mere kis kám áegá? 33 Tab Ya'qúb ne kahá, ki A'j hí mujh se qasam khá: us ne us se qasam kháí: aur us ne apná pahlauthe ká haqq Ya'qúb ke háth bech diyá. 34 Tab Ya'qúb ne 'Esau ko rotí aur masúr kí dál dí; wuh khá píkar uthá aur chalá gayá. Yün 'Esau ne apne pahlauthe ke haqq ko náchiz jáná.

26 Aur us mulk men, us pahle kál ke 'aláwa, jo Abrahám ke aiyám men pará thá, phir kál pará. Tab Izháq Jirár ko Filistion ke bádsháh Abímalik ke pás gayá. 2 Aur KHUDÁWAND ne us par záhir hokar kahá, ki Misr ko na já; balki jo mulk main tujhe batáün us men rah. 3 Tú isí mulk men qiyám rakh, aur main tere sáth rahúngá, aur tujhe barakat bakhshúngá; kyünki main tujhe, aur terí nasl ko, yih sab mulk dúngá, aur main us qasam ko, jo main ne tere báp Abrahám se kháí, púrá karúngá. 4 Aur main terí aulád ko barhákar ásmán ke táron kí mánind kar dúngá, aur yih sab mulk terí nasl ko dúngá; aur zamín kí sab qaumen terí nasl ke wasile se barakat páengí; 5 is liye ki Abrahám ne merí bát mání, aur merí nasihat aur mere hukmon aur qawánín o áín par 'amal kiyá. 6 Pas Izháq Jirár men rahne lagá. 7 Aur wahán ke báshindon ne us se us kí bíwí kí bábat púchhá. Us ne kahá, Wuh merí bahin hai: kyünki wuh use apní bíwí batáte dará, yih sochkar ki kahín Ribqah ke sabab se wahán ke log use qatl na kar dálen, kyünki wuh khúbsúrat thí. 8 Jab use wahán rahte bahut din ho gaye, to Filistion ke bádsháh Abímalik ne khiṛkí men se jhánkkar nazar kí aur dekhá, ki Izháq apní bíwí Ribqah se hansí khel kar rahá hai. 9 Tab

Abímalik ne Izháq ko bulákar kahá, ki Wuh to haqíqat men terí bíwí hai; phir tú ne kyünkar use apní bahin batáyá? Izháq ne us se kahá, Is liye ki mujhe khayál húa ki kahín main us ke sabab se mará na jáün. 10 Abímalik ne kahá, Tú ne ham se kyá kiyá? Yün to ásaní se un logon men se kol terí bíwí ke sáth mubásharat kar letá aur tú ham par ilzám látá. 11 Tab Abímalik ne sab logon ko yih hukm kiyá, ki Jo kol is mard ko, yá is kí bíwí ko chhúegá, so mar dálá jáegá. 12 Aur Izháq ne us mulk men kheti ki, aur usí sál use sau guná phal milá: aur KHUDÁWAND ne use barakat bakhshí: 13 aur wuh barh gayá, aur us kí taraqqí hotí gayí, yahán tak ki wuh bahut bará admí ho gayá; 14 aur us ke pás bher bakriyán aur gáe bail, aur bahut se naukar chákar the, aur Filistion ko us par rashk áne lagá. 15 Aur unhon ne sab kúen, jo us ke báp ke naukaron ne us ke báp Abrahám ke waqt men khode the, band kar diye, aur un ko miṭṭí se bhar diyá. 16 Aur Abímalik ne Izháq se kahá, ki Tú hamáre pás se chalá já, kyünki tú ham se ziyáda zoráwar ho gayá hai. 17 Tab Izháq ne wahán se Jirár kí wadí men jákar apná derá lagáyá, aur wahán rahne lagá. 18 Aur Izháq ne páni ke un kúen ko, jo us ke báp Abrahám ke aiyám men khode gaye the, phir khudwáyá; kyünki Filistion ne Abrahám ke marne ke ba'd un ko band kar diyá thá; aur us ne un ke phir wuhí nám rakkhe, jo us ke báp ne rakkhe the. 19 Aur Izháq ke naukaron ko wadí men khodte khodte bahte páni ká ek sotá mil gayá. 20 Tab Jirár ke charwáhon ne Izháq ke charwáhon se jhagrá kiyá, aur kahne lage, ki Yih páni hamára hai. Aur us ne us kúen ká nám 'Isq rakkhá; kyünki unhon ne us se jhagrá kiyá. 21 Aur unhon ne dúsrá kúen khodá, aur us ke liye bhí wuh jhagarne lage, aur us ne us ká nám Sítnah rakkhá. 22 So wuh wahán se dúsrí jagah chalá gayá aur ek áur kúen khodá, jis ke liye unhon ne jhagrá na kiyá; aur us ne us ká nám Rahobot rakkhá, aur kahá, ki Ab KHUDÁWAND ne hamáre liye jagah nikálí, aur ham is mulk men baromand hongé. 23 Wahán se wuh Baírsaba' ko gayá. 24 Aur KHUDÁ-

WAND usí rāt us par zāhir húa, aur kahá, ki Maín tere báp Abrahám ká KHUDÁ hún; mat dar, kyúñki maín tere sáth hún, aur tujhe barakat dúngá, aur apne bande Abrahám kí khātír terí nasi barháúngá. 25 Aur us ne wahán mazbah banáyá, aur KHUDÁWAND se du'á kí, aur apná derá wahín lagá liyá; aur wahán Izháq ke naukaron ne ek kúán khodá. 26 Tab Abímálik, apne dost Akhúzat aur apne sipahsálár Fíkul ko sáth lekar jírár se us ke pás gayá. 27 Izháq ne un se kahá, ki Tum mere pás kyúñkar áe, háláñki mujh se kína rakhte ho, aur mujh ko apne pás se níkal diyá? 28 Unhon ne kahá, Ham ne khúb safái se dekhá, ki KHUDÁWAND tere sáth hai: so ham ne kahá, ki Hamáre aur tere darmiyán qasam ho jáe, aur ham tere sáth 'ahd karen, 29 ki jaise ham ne tujhe chhúa tak nahín, aur siwá neki ke tujh se áur kuchh nahín kiyá, aur tujh ko salámat rukhsat kiyá, tú bhí ham se koí badí na karegá; kyúñki tú ab KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak hai. 30 Tab us ne un ke liye ziyáfat taiyár kí, aur unhon ne kháyá piyá. 31 Aur wuh subh sawere uthe, aur ápas men qasam khái: aur Izháq ne unhen rukhsat kiyá, aur wuh us ke pás se salámat chale gaye. 32 Usí roz Izháq ke naukaron ne ákar us se us kúen ká zikr kiyá, jise unhon ne khodá thá, aur kahá, ki Ham ko páni mil gayá. 33 So us ne us ká nám Saba' rakkhá: isí liye wuh shahr áj tak Bairsaba' kahlátá hai.

34 Jab 'Esau chálís baras ká húa, to us ne Bairí Hittí kí betí Yahúdíth, aur Ailon Hittí kí betí Bashámath se biyáh kiyá, 35 aur wuh Izháq aur Ribqah ke liye wabál i ján hún.

27 Jab Izháq za'íf ho gayá, aur us kí ánkhen aísí dhundhlá gayín kí use díkhái na detá thá, to us ne apne bare beṭe 'Esau ko buláyá, aur kahá, Ai mere beṭe: us ne kahá, Maín házir hún. 2 Tab us ne kahá, Dekh, maín to za'íf ho gayá, aur mujhe apní maut ká din ma'lúm nahín. 3 So ab tú zará apná hathyár, apná tarkash aur apní kamán lekar jangal ko níkal já, aur mere liye shikár már lá; 4 aur merí hasb pasand lazíz kháná mere liye taiyár karke mere áge le á, táki

maín kháún aur apne marne se pahle dil se tujhe du'á dúñ. 5 Aur jab Izháq apne beṭe 'Esau se báten kar rahá thá, to Ribqah sun rahí thí. Aur 'Esau jangal ko níkal gayá, kí shikár márkar láe.

6 Tab Ribqah ne apne beṭe Ya'qúb se kahá, ki Dekh, maín ne tere báp ko tere bhái 'Esau se yih kahte suná, kí 7 Mere liye shikár márkar lazíz kháná mere wáste taiyár kar; táki maín kháún, aur apne marne se peshtar KHUDÁWAND ke áge tujhe du'á dúñ. 8 So ab, ai mere beṭe, is hukm ke mutábíq jo maín tujhe detí hún, merí bát ko mán; 9 aur jákar rewar men se bakrí ke do achche achche bachche mujhe lá de, aur maín un ko lekar tere báp ke liye us kí hasb pasand lazíz kháná taiyár kar dúngí, 10 aur tú use apne báp ke áge le jáná, táki wuh kháe, aur apne marne se peshtar tujhe du'á de. 11 Tab Ya'qúb ne apní mán Ribqah se kahá, Dekh, mere bhái 'Esau ke jism par bál hai, aur merá jism sáf hai: 12 sháyad merá báp mujhe ṭaṭole, to maín us kí nazar men dagábáz thahrúngá, aur barakat nahín balki la'nat kamaúngá. 13 Us kí mán ne use kahá, Ai mere beṭe, terí la'nat mujh par áe; tú sírf merí bát mán, aur jákar wuh bachche mujhe lá de. 14 Tab wuh gayá, aur un ko lákar apní mán ko diyá. Aur us kí mán ne us ke báp kí hasb pasand lazíz kháná taiyár kiyá. 15 Aur Ribqah ne apne bare beṭe 'Esau ke nafs libás, jo us ke pás ghar men the, lekar un ko apne chhote beṭe Ya'qúb ko pahináyá. 16 Aur bakrí ke bachchon kí khálen us ke háthon aur us kí gardan par, jáhán bál na the, lapet din. 17 Aur wuh lazíz kháná aur rotí, jo us ne taiyár kí thí, apne beṭe Ya'qúb ke háth men de dí. 18 Tab us ne báp ke pás ákar kahá, Ai mere báp: us ne kahá, Maín házir hún: tú kaun hai, mere beṭe? 19 Ya'qúb ne apne báp se kahá, Maín terá pahlauṭhá beṭá 'Esau hún. Maín ne tere kahne ke mutábíq kiyá hai; so zará uṭh aur baiṭkar mere shikár ká gosht khá, táki tú dil se mujhe du'á de. 20 Tab Izháq ne apne beṭe se kahá, Beṭá, tujhe yih is qadr jald kaise mil gayá? Us ne kahá, Is liye kí KHUDÁWAND tere

Khudá ne merá kám baná diyá. 21 Tab Izháq ne Ya'qúb se kahá, Ai mere bete, zará nazdik á, ki main tujhe taṭolūn, ki tú merá wuhí betá 'Esau hai, yá nahīn. 22 Aur Ya'qúb apne báp Izháq ke nazdik gayá, aur us ne use taṭolkar kahá, ki A'wáz to Ya'qúb kí hai, par háth 'Esau ke hai. 23 Aur us ne use na pahcháná, is liye kí us ke háthon par us ke bhái 'Esau ke háthon kí tarah bál the ; so us ne use du'á dí. 24 Aur us ne púchhá, kí Kyá tú merá betá 'Esau hí hai? Us ne kahá, Main wuhí hūn. 25 Tab us ne kahá, Kháná mere áge le á aur main apne bete ke shikár ká gosht khaúngá, táki dí se tujhe du'á dūn. So wuh use us ke nazdik le áyá, aur us ne kháyá ; aur wuh us ke liye maí láyá, aur us ne pí. 26 Phir us ke báp Izháq ne us se kahá, Ai mere bete, ab pás ákar mujhe chúm. 27 Ús ne pás jákar use chúmá. Tab us ne us ke libás kí khushbú pái, aur use du'á dekar kahá,

Dekho, mere bete kí mahak us khet kí mahak kí mánind hai, Jise KHUDÁWAND ne barakat dí ho.

28 **Khudá** ásmán kí os, aur zamín kí farbíhí,
Aur bahut sá anáj aur maí tujhe baḡshhe.

29 **Qaumen** terí khidmat karen ;
Aur qabile tere sámne jhuken.
Tú apne bháiyon ká sardár ho,
Aur terí mán ke bete tere áge jhuken.

Jo tujh par la'nat kare wuh khud la'natí ho,

Aur jo tujhe du'á de wuh barakat páe.

30 Jab Izháq Ya'qúb ko du'á de chuká, aur Ya'qúb apne báp Izháq ke pás se níklá hí thá, kí us ká bhái 'Esau apne shikár se lautá. 31 Wuh bhí laziz kháná pakákar apne báp ke pás láyá, aur us ne apne báp se kahá, Merá báp uṭhkar apne bete ke shikár ká gosht khae, táki dí se mujhe du'á de. 32 Us ke báp Izháq ne us se púchhá, kí Tú kaun hai? Us ne kahá, Main terá pahlauthá betá 'Esau hūn. 33 Tab to Izháq bashiddat kánpne lagá, aur us ne kahá, Phir wuh kaun thá, jo shikár márkar mere pás le áyá, aur main ne tere áne se pahle sabmeñ se thoṛá thoṛá kháyá,

aur use du'á dí ; aur mubáarak bhí wuhí hogá. 34 'Esau apne báp kí bāteñ sunte hí baṛí baland aur hasratnák áwáz se chillá uṭhá, aur apne báp se kahá, Mujh ko bhí du'á de, ai mere báp ! Mujh ko bhí ! 35 Us ne kahá, Terá bhái dagá se áyá, aur terí barakat le gayá. 36 Tab us ne kahá, Kyá us ká nám Ya'qúb thík nahīn rakkhá gayá? kyúncí us ne do-bára mujhe aṛangá mára : us ne merá pahlauthé ká haqq to le hí líyá thá, aur dekh, ab wuh merí barakat bhí le gayá. Phir us ne kahá, Kyá tú ne mere liye koí barakat nahīn rakh chhoṛí hai? 37 Izháq ne 'Esau ko jawáb diyá, kí Dekh, main ne use terá sardár thahráyá, aur us ke sab bháiyon ko us ke supurd kiyá kí khádím hon, aur anáj aur maí us kí parwarish ke liye batái ; ab, ai mere bete, tere liye main kyá karūn? 38 Tab 'Esau ne apne báp se kahá, Kyá tere pás ek hí barakat hai, ai mere báp? mujhe bhí du'á de, ai mere báp, mujhe bhí. Aur 'Esau chillá chillákar royá. 39 Tab us ke báp Izháq ne us se kahá,

Dekh, zarḡhez zamín meñ terá maskan ho,

Aur úpar se ásmán kí shabnam us par paṛe.

40 Terí auqát basarí terí talwár se ho, aur tú apne bhái kí khidmat kare.

Aur jab tú ázád ho,

To apne bhái ká júá apní gardan par se utár phenke.

41 Aur 'Esau ne Ya'qúb se, us barakat ke sabab se jo us ke báp ne use baḡshhí, kína rakkhá : aur 'Esau ne apne dí meñ kahá, kí Mere báp ke mátam ke dí nazdik haiñ, phir main apne bhái Ya'qúb ko már dālúngá.

42 Aur Ribqah ko us ke baṛe bete 'Esau kí yihí bāteñ batái gayīñ. Tab us ne apne chhoṛe bete Ya'qúb ko bulwákar us se kahá, kí Dekh, terá bhái 'Esau tujhe már dálne par hai, aur yihí soch sochkar apne ko tasallí de rahá hai. 43 So ab, ai mere bete, tú merí bát mán, aur uṭhkar Hárán ko mere bhái Lában ke pás bháḡ já ; 44 aur thoṛe dí us ke sáth rah, jab tak kí tere bhái kí khafagí utar na jáe, 45 ya'ní jab tak tere bhái ká qahr terí taraf se thandá na ho, aur wuh us bát ko jo tú ne us se kí hai bhúl na jáe ; tab main tujhe wahán se

bulwá bhejungi : main ek hí din men tum donon ko kyun kho baithun?

46 Aur Ribqah ne Izháq se kahá, Main Hittí larkeyon ke sabab se apní zindagi se tang hun ; so agar Ya'qub Hittí larkeyon men se, jaisí is mulk kí larkeyan hain, kisi se biyah kar le to meri zindagi men kyá lutf rahega?

28 Tab Izháq ne Ya'qub ko bulaya, aur use dua di, aur use takid ki, ki Tu Kan'ani larkeyon men se kisi se biyah na karna. 2 Tu uthkar Faddan Aram ko apne nana Baituel ke ghar ja ; aur wahan se apne mamun Laban ki betiyon men se ek ko biyah la. 3 Aur Qadir i mutlaq Khuda tujhe barakat bakshe, aur tujhe baromand kare, aur barhae, ki tujh se qaumon ke jathe paida hon. 4 Aur wuh Abraham ki barakat tujhe aur tere sath teri nasl ko de, ki teri musafarat ki yih sarzamin, jo Khuda ne Abraham ko di, teri miras ho jae. 5 So Izháq ne Ya'qub ko rukhsat kiyá, aur wuh Faddan Aram men Laban ke pas, jo Arami Baituel ka beta, aur Ya'qub aur 'Esau ki man Ribqah ka bhai tha, gaya. 6 Pas jab 'Esau ne dekhá ki Izháq ne Ya'qub ko dua dekar use Faddan Aram ko bheja hai taki wuh wahan se bivi biyah kar lae, aur use dua dete waqt yih takid bhi ki hai, ki Tu Kan'ani larkeyon men se kisi se biyah na karna, 7 aur Ya'qub apne man bap ki bat mankar Faddan Aram ko chala gaya ; 8 aur 'Esau ne yih bhi dekhá, ki Kan'ani larkeyan us ke bap Izháq ko buri lagti hain, 9 to 'Esau Isma'il ke pas gaya, aur Mahalat ko, jo Isma'il bin Abraham ki beti, aur Nabayot ki bahin thi, biyahkar use apni aur bivion men shamil kiyá.

10 Aur Ya'qub Bairsaba se nikalkar Haran ki taraf chala, 11 aur ek jagah pahunchkar sari rat wahi raha ; kyunki suraj dub gaya tha : aur us ne us jagah ke pattharon men se ek uthakar apne sarhane dhar liya, aur usi jagah sone ko let gaya. 12 Aur khwab men kyá dekhta hai, ki ek sirhi zamin par khará hai, aur us ka sir asman tak pahuncha hua hai ; aur Khuda ke firishte us par se charhte utarte hain. 13 Aur KHUDAWAND us ke upar khará kah

raha hai, ki Main KHUDAWAND, tere bap Abraham ka Khuda, aur Izháq ka Khuda hun : main yih zamin, jis par tu leta hai, tujhe aur teri nasl ko dunga : 14 aur teri nasl zamin ki gard ke zarron ki manind hogi, aur tu mashriq aur magrib aur shimál aur junub men phail jaege, aur zamin ke sab qabile tere aur teri nasl ke wasile se barakat paenge. 15 Aur dekh, main tere sath hun, aur har jagah, jahan kahi tu jae, teri hifazat karunga, aur tujh ko is mulk men phir launga ; aur jo main ne tujh se kahá hai, jab tak use pura na kar lun, tujhe nahin chhorunga. 16 Tab Ya'qub jag utha aur kahne laga, ki Yaqinan KHUDAWAND is jagah hai, aur mujhe maalum na tha. 17 Aur us ne darkar kahá, Yih kaisi bhayanak jagah hai ; so yih Khuda ke ghar aur asman ke astane ke siwa aur kuchh na hoga. 18 Aur Ya'qub subh sawere utha, aur us patthar ko, jise us ne apne sarhane dhará tha, lekar sutun ki tarah khará kiyá, aur us ke sire par tel dala. 19 Aur us jagah ka nam Baitel rakhá ; lekin pahle us basti ka nam Luz tha. 20 Aur Ya'qub ne mannat mani, aur kahá, ki Agar Khuda mere sath rahe, aur jo safar main kar raha hun us men meri hifazat kare, aur mujhe khane ko roti, aur pahinne ko kapra deta rahe, 21 aur main apne bap ke ghar salamat laut un, to KHUDAWAND mera Khuda hoga : 22 aur yih patthar, jo main ne sutun sa khará kiyá hai Khuda ka ghar hoga ; aur jo kuchh tu mujhe de us ka daswan hissa zarur hi tujhe diya karunga.

29 Aur Ya'qub age chalkar mashriqi logon ke mulk men pahuncha. 2 Aur us ne dekha, ki maidan men ek kuan hai, aur kuen ke nazdik bhej bakriyon ke tin rewar baithe hain ; kyunki charwaha isi kuen se rewaron ko pani pilate the ; aur kuen ke munh par ek bara patthar dhará rahta tha. 3 Aur jab sab rewar wahan ikatthe hote the, tab wuh us patthar ko kuen ke munh par se chalkate aur bheron ko pani pilakar us patthar ko phir usi jagah kuen ke munh par rakh dete the. 4 Tab Ya'qub ne un se kahá, Ai mere bhaiyo, tum kahan ke ho? Unhon ne kahá, Ham Haran ke

hain. 5 Phir us ne pūchhá, ki Tum Nahūr ke beṭe Lāban se wāqif ho? Unhon ne kahá, Ham wāqif hain. 6 Us ne pūchhá, Kyá wuh khairiyat se hai? Unhon ne kahá, Khairiyat se hai. aur dekh, us kí beṭí Rákhil bheṭ bakriyon ke sáth chali áti hai. 7 Aur us ne kahá, Dekho, abhi to din bahut hai aur chaupāyon ke jama' hone ká waqt nahin. Tum bheṭ bakriyon ko pání pilákar phir charáne ko le jáo. 8 Unhon ne kahá, Ham aisá nahin kar sakte, jab tak kí sab rewar jama' na hojáen; tab ham us patthar ko kúen ke munh par se dhalkáte hain, aur bheṭ bakriyon ko pání piláte hain. 9 Wuh un se báten kar hí rahá thá, ki Rákhil apne báp kí bheṭ bakriyon ke sáth ái, kyūnki wuh un ko charáyá kartí thí. 10 Jab Ya'qúb ne apne māmūn Lāban kí beṭí Rákhil ko, aur apne māmūn Lāban ke rewar ko dekhá, to wuh nazdik gayá, aur patthar ko kúen ke munh par se dhalkákar apne māmūn Lāban ke rewar ko pání piláyá. 11 Aur Ya'qúb ne Rákhil ko chumá, aur chillá chillákar royá. 12 Aur Ya'qúb ne Rákhil se kahá, ki Main tere báp ká rishtadár, aur Ribqah ká beṭá hūn. Tab us ne daurkar apne báp ko khabar dí. 13 Lāban apne bhánje kí khabar páte hí us se milne ko daurá, aur us ko gale lagáyá, aur chumá, aur use apne ghar láyá. Tab us ne Lāban ko apná sára hál batáyá. 14 Lāban ne use kahá, ki Tú wáqa'í meri haḍdí aur merá gosht hai. So wuh ek mahina us ke sáth rahá. 15 Tab Lāban ne Ya'qúb se kahá, Chūnki tú merá rishtadár hai, to kyá is liye lázim hai ki tú merí khidmat muft kare? So mujhe batá, ki terí ujrát kyá hogí? 16 Aur Lāban kí do beṭiyán thin; bari ká nám Leáh, aur chhotí ká nám Rákhil thá. 17 Leáh kí ánkhen chundhí thin, par Rákhil hasín aur khúbsúrat thí. 18 Aur Ya'qúb Rákhil par farefta thá so us ne kahá, ki Terí chhotí beṭí Rákhil kí khátir main sát baras terí khidmat kar dūngá. 19 Lāban ne kahá, Use gair ádmí ko dene kí jagah to tujhí ko dená bihtar hai. Tú mere pás rah. 20 Chunānchi Ya'qúb sát baras tak Rákhil kí khátir khidmat kartá rahá; par wuh use Rákhil kí mahabbat ke sabab se chand dinon ke barábar ma'lúm hue.

21 Aur Ya'qúb ne Lāban se kahá, k Merí muddat purí ho gayí, so merí bíwí mujhe de, táki main us ke pás jáun. 22 Tab Lāban ne us jagah ke sab logon ko bulákar jama' kiyá, aur un kí ziyáfat kí. 23 Aur jab shám hui to apní beṭí Leáh ko us ke pás le áyá, aur Ya'qúb us se hamá-gosh húa. 24 Aur Lāban ne apní laundí Zilfah apní beṭí Leáh ke sáth kar dí, ki us kí laundí ho. 25 Jab subh ko ma'lúm húa kí Yih to Leáh hai, tab us ne Lāban se kahá, ki Tú ne mujh se yih kyá kiyá? Kyá main ne jo terí khidmat kí, wuh Rákhil kí khátir na thí? Phir tú ne kyūn mujhe dhoká diyá? 26 Lāban ne kahá, Hamare mulk men yih dastúr nahin, ki pahlauthí se pahle chhotí ko biyáh den. 27 Tú is ká hafta purá kar de, phir ham dúsrí bhí tujhe de denge, jis kí khátir tujhe sát baras áur merí khidmat karní hogí. 28 Ya'qúb ne aisá hí kiyá, ki Leáh ká hafta purá kiyá; tab Lāban ne apní beṭí Rákhil bhí use biyáh dí, 29 aur apní laundí Bilhah apní beṭí Rákhil ke sáth kar dí, ki us kí laundí ho. 30 So wuh Rákhil se bhí hamá-gosh húa, aur wuh Leáh se ziyáda Rákhil ko cháhtá thá, aur sát baras áur sáth rahkar Lāban kí khidmat kí.

31 Aur jab KHUDÁWAND ne dekhá, ki Leáh se nafrat kí gayí, to us ne us ká rihm kholá, magar Rákhil bānjh rahí. 32 Aur Leáh hámila hui, aur us ke beṭá húa, aur us ne us ká nám Rúbin rakkhá; kyūnki us ne kahá, ki KHUDÁWAND ne merá dukh dekh liyá, so merá shauhar ab mujhe piyár karegá. 33 Wuh phir hámila hui, aur us ke beṭá húa. Tab us ne kahá, ki KHUDÁWAND ne suná, ki mujh se nafrat kí gayí, is liye us ne mujhe yih bhí bakhshá. So us ne us ká nám Shama'un rakkhá. 34 Aur wuh phir hámila hui aur us ke beṭá húa. Tab us ne kahá, ki Ab is bār mere shauhar ko mujh se lagan hogí, kyūnki us se mere tín beṭe hie. Is liye us ká nám Láwí rakkhá gayá. 35 Aur wuh phir hámila hui, aur us ke beṭá húa. Tab us ne kahá, ki Ab main KHUDÁWAND kí sitáish karūngí: is liye us ká nám Yahúdáh rakkhá. Phir us ke aulád hone men tawaqquf húa.

30 Aur jab Rákhil ne dekhá, ki Ya'qúb se us ke aulád nahín hotí, to Rákhil ko apní bahin par rashk áyá : so wuh Ya'qúb se kahne lagí, ki Mujhe bhí aulád de, nahín to main mar jáúngí. 2 Tab Ya'qúb ká qahr Rákhil par bhará, aur us ne kahá, Kyá main Khudá kí jagah hún, jis ne tujh ko aulád se mahrúm rakkhá hai? 3 Us ne kahá, Dekh, merí laundí Bilháh házir hai : us ke pás já; táki mere liye us se aulád ho, aur wuh aulád merí thahre. 4 Aur us ne apní laundí Bilháh ko use diyá, ki us kí bíwí bane, aur Ya'qúb us ke pás gayá. 5 Aur Bilháh hámila húi, aur Ya'qúb se us ke betá huá. 6 Tab Rákhil ne kahá, ki Khudá ne merá insáf kiyá, aur merí faryád bhí suní, aur mujh ko betá bakhshá. Is liye us ne us ká nám Dán rakkhá. 7 Aur Rákhil kí laundí Bilháh phir hámila húi, aur Ya'qúb se us ke dúsrá betá huá. 8 Tab Rákhil ne kahá, Main apní bahin ke sáth niháyat zor már márkar kushtí larí aur main ne fath pái : so us ne us ká nám Naftáli rakkhá. 9 Jab Leáh ne dekhá, ki wuh janne se rah gayí, to us ne apní laundí Zilfah ko lekar Ya'qúb ko diyá, ki us kí bíwí bane. 10 Aur Leáh kí laundí Zilfah ke bhí Ya'qúb se ek betá huá. 11 Tab Leáh ne kahá, Zahe qismat! so us ne us ká nám Jadd rakkhá. 12 Leáh kí laundí Zilfah ke Ya'qúb se phir ek betá huá. 13 Tab Leáh ne kahá, Main khushqismat hún; 'auraten mujhe khushqismat kahengí : aur us ne us ká nám A'shar rakkhá. 14 Aur Rúbin gehún káthe ke mausim men ghar se niklá, aur use khet men mardum giyáh mil gaye, aur wuh apní man Leáh ke pás le áyá. Tab Rákhil ne Leáh se kahá, ki Apne bete ke mardum giyáh men se mujhe bhí kuchh de de. 15 Us ne kahá, Kyá yih chhotí bát hai, kí tú ne mere shauhar ko le liyá, aur ab, kyá mere bete ke mardum giyáh bhí lená cháhtí hai? Rákhil ne kahá, Bas to, áj rát wuh tere bete ke mardum giyáh kí khátir tere sáth soega. 16 Jab Ya'qúb shám ko khet se á rahá thá, to Leáh áge se us se milne ko gayí, aur kahne lagí, ki Tujhe mere pás áná hogá, kyünki main ne apne bete ke mardum giyáh

ke badle tujhe ujrát par liyá hai. So wuh us rát usí ke sáth soyá. 17 Aur Khudá ne Leáh kí suní, aur wuh hámila húi, aur Ya'qúb se us ke páncwán betá huá. 18 Tab Leáh ne kahá, ki Khudá ne merí ujrát mujhe dí, kyünki main ne apne shauhar ko apní laundí dí : aur us ne us ká nám Ishkár rakkhá. 19 Aur Leáh phir hámila húi, aur Ya'qúb se us ke chhatá betá huá. 20 Tab Leáh ne kahá, ki Khudá ne achchá mahr mujhe bakhshá; ab merá shauhar mere sáth rahegá, kyünki mere us se chha bete ho chuke hain : so us ne us ká nám Zabúlún rakkhá. 21 Is ke ba'd us ke ek betí húi, aur us ne us ká nám Dínah rakkhá. 22 Aur Khudá ne Rákhil ko yád kiyá, aur Khudá ne us kí sunkar us ke rihm ko kholá. 23 Aur wuh hámila húi, aur us ke betá huá. Tab us ne kahá, ki Khudá ne mujh se ruswáí dúr kí. 24 Aur us ne us ká nám Yúsuf yih kahkar rakkhá, ki KHUDÁWAND mujh ko ek áur betá bakhshé. 25 Aur jab Rákhil se Yúsuf paidá huá, to Ya'qúb ne Lában se kahá, Mujhe rukhsat kar, ki main apne ghar, aur apne watan ko jáún. 26 Merí bíwiyán, aur mere bál bachche, jin kí khátir main ne terí khidmat kí hai, mere hawále kar, aur mujhe jáne de; kyünki tú áp jántá hai, kí main ne terí kaisí khidmat kí hai. 27 Tab Lában ne use kahá, Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to yahín rah, kyünki main ján gayá hún, kí KHUDÁWAND ne tere sabab se mujh ko barakat bakhshí hai. 28 Aur yih bhí kahá, kí Mujh se tú apní ujrát thahrá le aur main tujhe diyá karúngá. 29 Us ne use kahá, kí Tú áp jántá hai, kí main ne terí kaisí khidmat kí, aur tere jánwar mere sáth kaise rahe. 30 Kyünki mere áne se pahle yih thore the, aur ab barhkar bahut se ho gaye hain, aur KHUDÁWAND ne jáhán jáhán mere qadam pare tujhe barakat bakhshí. Ab main apne ghar ká bandobast kab karún? 31 Us ne kahá, Tujhe main kyá dún? Ya'qúb ne kahá, Tú mujhe kuchh na dená, par agar tú mere liye ek kám kar de, to main terí bher bakriyon ko phir charáúngá, aur un kí nigahbání karúngá. 32 Main áj terí sári bher bakriyon men chakkar lagáúngá, aur

jitni bheren chitli aur ablaq aur calf hon, aur jitni bakriyan ablaq aur chitli hon un sab ko alag ek taraf kar dunga; in hi ko main apni ujrathahrata hun. 33 Aur ayanda jab kabhi meri ujrath kahi karke tere samne ho to meri sadaqat ap meri taraf se is tarah bol uthegi, ki jo bakriyan chitli aur ablaq nahin, aur jo bheren kali nahin, agar wuh mere pas hon to churai hui samjhi jaengi. 34 Laban ne kaha, Main razi hun; jo tu kahe wuhi sahi. 35 Aur us ne usi roz dharidar aur ablaq bakriyon ko aur sab chitli aur ablaq bakriyon ko jin men kuchh safedi thi, aur tamam kali bheren ko alag karke un ko apne beton ke hawale kiyi. 36 Aur us ne apne aur Ya'qub ke darmiyan tin din ke safar ka fasila tharaya: aur Ya'qub Laban ke baqi rewaron ko charane laga. 37 Aur Ya'qub ne safedi, aur badam, aur chanar ki hari hari chhariyan lin, aur un ko chhil chhilkar is tarah gandidar bana liya ki un chhariyon ki safedi dikhai dene lagi. 38 Aur us ne wuh gandidar chhariyan bher bakriyon ke samne haizon aur naliyon men jahan wuh pani pine ati thin khar kar din; aur jab wuh pani pine ain aur gabhan ho gayin. 39 Aur un chhariyon ke age gabhan hone ki wajh se unhon ne dharidar, chitle aur ablaq bachche diye. 40 Aur Ya'qub ne bher bakriyon ke un bachchon ko alag kiyi, aur Laban ki bher bakriyon ke mugh dharidar aur kale bachchon ki taraf pher diye; aur us ne apne rewaron ko juda kiyi, aur Laban ki bher bakriyon men milne na diya. 41 Aur jab mazbut bher bakriyan gabhan hoti thin, to Ya'qub chhariyon ko naliyon men un ki ankhon ke samne rakh deta tha, taki wuh un chhariyon ke age gabhan hon. 42 Par jab bher bakriyan dubli hoti, to wuh un ko wahan nahin rakhta tha. So dubli to Laban ki rahi, aur mazbut Ya'qub ki ho gayin. 43 Chunanchi wuh nihayat barhta gaya, aur us ke pas bahut se rewar aur laundiyon aur naukar chakar aur unt aur gadhe ho gaye.

31 Aur us ne Laban ke beton ki yih baten suni, ki Ya'qub ne hamare bap ka sab kuchh le liya, aur hamare bap ke mal ki badaulat us ki yih sari shan o shau-

kat hai. 2 Aur Ya'qub ne Laban ke chihre ko dekhkar tar liya ki us ka rukh pahle se badla hua hai. 3 Aur KHUDAWAND ne Ya'qub se kaha, ki Tu apne bapdad ke mulk ko aur apne rishtadaron ke pas laut ja, aur main tere sath rahunga. 4 Tab Ya'qub ne Rakhil aur Leah ko, maidan men, jahan us ki bher bakriyan thin, bulwaya, 5 aur un se kaha, Main dekhta hun, ki tumhare bap ka rukh pahle se badla hua hai, par mere bap ka Khuda mere sath raha. 6 Tum to janti ho, ki main ne apne maqdur bhar tumhare bap ki khidmat ki hai. 7 Lekin tumhare bap ne mujhe dhoka de dekar das bar meri mazduri badli; par Khuda ne us ko mujhe nuqsan pahunchane na diya. 8 Jab us ne yih kaha, ki Chitle bachche teri ujrath honge, to bher bakriyan chitle bachche dene lagi. Aur jab kaha, ki Dharidar bachche tere honge, to bher bakriyon ne dharidar bachche diye. 9 Khuda ne tumhare bap ke janwar lekar mujhe de diye. 10 Aur jab bher bakriyan gabhan hui, to main ne khwab men dekh, ki jo bakre bakriyon par charh rahe hai, so dharidar, chitle aur chitkabre hai. 11 Aur Khuda ke frishte ne khwab men mujh se kaha, Ai Ya'qub. Main ne kaha, Main hazir hun. 12 Tab us ne kaha, ki Ab tu apni ankhi uthakar dekh, ki sab bakre jo bakriyon par charh rahe hai dharidar, chitle aur chitkabre hai; kyunki jo kuchh Laban tujh se karta hai, main ne dekh. 13 Main Baitel ka Khuda hun, jahan tu ne sutun par tel dala, aur meri mannat mani; pas ab uth aur is mulk se nikalkar apni zadbun ko laut ja. 14 Tab Rakhil aur Leah ne use jawab diya, Kyu ab bhi hamare bap ke ghar men kuchh hamara bakhra ya miras hai? 15 Kyu wuh ham ko ajnabi ke barabar nahin samajhta? kyunki us ne ham ko bhi bech dala aur hamare rupaye bhi kha baita. 16 Is liye ab jo daulat Khuda ne hamare bap se li, wuh hamari aur hamare farzandon ki hai. Pas jo kuchh Khuda ne tujh se kaha hai, wuhi kar. 17 Tab Ya'qub ne uthkar apne bal bachchon aur biwiyon ko unton par bithaya; 18 aur apne sab janwaron aur mal o asbab ko, jo us ne ikattha kiyi tha,

ya'ni wuh jánwar jo use Faddán-Arám meñ ujrát meñ mile the lekar chalá, táki mulk i Kan'án meñ apne báp Izháq ke pás jáe. 19 Aur Lában apní bheñon kí pashm katarne ko gayá huá thá: so Rákhil apne báp ke buton ko churá le gayí. 20 Aur Ya'qúb Lában Arámí ke pás se chorí se chalá gayá, kyünki use us ne apne bhágne kí khabar na dí. 21 So wuh apná sab kuchh lekar bhágá; aur daryá pár hokar apná rukh koh i Jili'ád kí taraf kiyá.

22 Aur tísre din Lában ko khabar húi, ki Ya'qúb bhág gayá. 23 Tab us ne apne bháiyon ko hamráh lekar sát manzil tak us ká ta'áqqub kiyá, aur Jili'ád ke pahár par use já pakrá. 24 Aur rát ko Khudá Lában Arámí ke pás khwáb meñ áyá, aur us se kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko burá yá bhalá, kuchh na kahná. 25 Aur Lában Ya'qúb ke barábar já pahunchá. Aur Ya'qúb ne apná khamma pahár par khará kar rakkhá thá; so Lában ne bhí apne bháiyon ke sáth Jili'ád ke pahár par derá lagá liyá. 26 Tab Lában ne Ya'qúb se kahá, ki Tú ne yih kyá kiyá, ki mere pás se chorí se chalá áyá, aur merí beñiyon ko bhí is tarah le áyá goyáwuh talwár se asír ki gayí hain? 27 Tú chhipkar kyün bhágá, aur mere pás se chorí se kyün chalá áyá, aur mujhe kuchh kahá bhí nahín; warna main tujhe khushí khushí table aur barbat ke sáth gáte bajáte rawána kartá? 28 Aur mujhe apne beñon aur beñiyon ko chümne bhí na diyá? yih tú ne behúda kám kiyá. 29 Mujh meñ itná maqdúr hai, ki tum ko dukh dún; lekin tere báp ke Khudá ne kal rát mujhe yün kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko burá yá bhalá, kuchh na kahná. 30 Khair, ab tú chalá áyá to chalá áyá, kyünki tú apne báp ke ghar ká bahut mushtáq hai; lekin mere buton ko kyün churá láyá? 31 Tab Ya'qúb ne Lában se kahá, Is liye ki main dará: kyünki main ne sochá, ki kahín tú apní beñiyon ko jabran mujh se chhín na le. 32 Ab jis ke pás tujhe tere but milén, wuh jíta nahín bachegá. Terá jo kuchh mere pás nikle, use in bháiyon ke áge pahchánkar le le. Kyünki Ya'qúb ko ma'lüm na thá ki Rákhil un buton ko churá láí hai. 33 Chunanñchi Lában. Ya'qúb aur Leáh aur

donon laundiyon ke khaimon meñ gayá; par un ko wahán na páyá. Tab wuh Leáh ke khaima se nikalkar Rákhil ke khaima meñ dákhil huá. 34 Aur Rákhil un buton ko lekar aur un ko úñt ke kajáwe meñ rakhkar un par baiñh gayí thí. Aur Lában ne sáre khaima meñ ÷atol ÷atolkar dekh liyá, par un ko na páyá. 35 Tab wuh apne báp se kahne lagí, ki Ai mere buzurg, tú is bát se naráz na honá, ki main tere áge uñh nahín saktí; kyünki main aise hál meñ hün jo 'auraton ká huá kartá hai. So us ne dhündhá, par wuh but us ko na mile. 36 Tab Ya'qúb ne gazabnak hokar Lában ko malámat kí, aur Ya'qúb Lában se kahne lagá, ki Merá kyá jurm aur kyá qusúr hai, ki tú ne aisí tundí se merá ta'áqqub kiyá? 37 Tú ne jo merá sára asbáb ÷atol ÷atolkar dekh liyá, to mujhe tere ghar ke asbáb meñ se kyá chíz milí? Agar kuchh hai, to use mere aur apne in bháiyon ke áge rakh, ki wuh ham donon ke darmiyán insáf karen. 38 Main pure bis baras tere sáth rahá; na to kabhí terí bheñon, aur bakriyon ká gábh girá, aur na terí rewar ke menðhe main ne kháe. 39 Jise darandon ne phára, main use tere pás na láyá; us ká nuqsán main ne sahá; jo din ko yá rát ko chorí gayá, use tú ne mujh se talab kiyá. 40 Merá hál yih rahá, ki main din ko garmí, aur rát ko sardí meñ mará; aur merí áñkhon se nínd dúr rahtí thí. 41 Main bis baras tak tere ghar meñ rahá; chaudah baras tak to main ne terí donon beñiyon kí khátir, aur chha baras tak terí bheñ bakriyon kí khátir terí khidmat kí; aur tú ne das bär merí mazdúri badal dáli. 42 Agar mere báp ká Khudá, Abrahám ká Ma'búd, jis ká ru'b Izháq mántá thá, merí taraf na hotá, to zarúr hí tú ab mujhe kháli háth jáne detá. Khudá ne merí musíbat, aur mere háthon kí mihnát dekhí hai, aur kal rát tujhe dántá bhí. 43 Tab Lában ne Ya'qúb ko jawáb diyá, ki Yih beñiyán merí aur yih larke bhí mere aur yih bheñ bakriyán bhí merí hain, balki jo kuchh tujhe dikháí detá hai, wuh sab merá hí hai. So main áj ke din apní hí beñiyon se, yá un ke larcon se, jo un ke hue, kyá kar saktá hün? 44 Pas, ab á, ki main aur tú donon milkar ápas

men ek 'ahd bāndhen, aur wuhí mere aur tere darmiyán gawáh rahe. 45 Tab Ya'qúb ne ek patthar lekar use sutún kí tarah khará kiyá. 46 Aur Ya'qúb ne apne bháiyon se kahá, ki Patthar jama' karo: unhon ne patthar jama' karke dher lagá diyá, aur wahín us dher ke pás unhon ne khána kháyá. 47 Aur Lában ne us ká nám Yajr Sháhádúthá, aur Ya'qúb ne Jili'ád rakkhá. 48 Aur Lában ne kahá, ki Yih dher áj ke din mere aur tere darmiyán gawáh ho. Isí liye us ká nám Jili'ád rakkhá gayá, 49 aur Misfáh bhí, kyúñki Lában ne kahá, ki Jab ham ek dústre se gairházir hon, to KHUDÁWAND mere aur tere bích nigrání kartá rahe. 50 Agar tú merí beṭiyon ko dukh de, aur un ke siwá aur bíwiyan kare, to koí admí hamáre sáth nahín hai; par dekh, Khudá mere aur tere bích men gawáh hai. 51 Lában ne Ya'qúb se yih bhí kahá, ki Is dher ko dekh, aur is sutún ko dekh, jo main ne apne aur tere bích men khará kiyá hai: 52 yih dher gawáh ho, aur yih sutún gawáh ho: zarar pahuncháne ke liye na to main is dher se udhar terí taraf tajáwuz karún, aur na tú is dher aur sutún se idhar merítarajawuz kare. 53 Abrahám ká Khudá, aur Nahúr ká Khudá, aur un ke báp ká Khudá, hamáre bích men insáf kare. Aur Ya'qúb ne us Zát kí qasam khái, jis ká ru'b us ká báp Izháq mántá thá. 54 Tab Ya'qúb ne wahín pahár par qurbání chahái, aur apne bháiyon ko kháne par buláyá: aur unhon ne khána kháyá aur rát pahár par káfi. 55 Aur Lában subh sawere uṭhá, aur apne beṭon aur apní beṭiyon ko chumá, aur un ko du'á dekar rawána ho gayá, aur apne makán ko lautá.

32 Aur Ya'qúb ne bhí apní ráh lí, aur Khudá ke frishite use mile. 2 Aur Ya'qúb ne un ko dekhkar kahá, ki Yih Khudá ká lashkar hai, aur us jagah ká nám Mahanáyim rakkhá.

3 Aur Ya'qúb ne apne áge áge qásidon ko Adom ke mulk ko jo Sha'ir kí sarzamín men hai, apne bhái 'Esau ke pás bhejá. 4 Aur un ko hukm diyá, ki Tum mere khudáwand 'Esau se yih kahná, ki A'p ká banda Ya'qúb kahtá hai, ki

Main Lában ke hán muqim thá, aur ab tak wahín rahá: 5 aur mere pás gáe bail, aur gadhe, aur bher bakriyan aur naukar chákar aur laundiyán hain, aur main apne khudáwand ke pás is liye khabar bhejtá hún, ki mujh par áp ke karam kí nazar ho. 6 Pas qásid Ya'qúb ke pás lautkar áe aur kahne lage, ki Ham tere bhái 'Esau ke pás gaye the: wuh chár sau admion ko sáth lekar terí muláqát ko á rahá hai. 7 Tab Ya'qúb niháyat dar gayá aur pareshán húa: aur us ne apne sáth ke logon, aur bher bakriyon aur gáe bailon, aur unton ke do gol kiye; 8 aur sochá, ki Agar 'Esau ek gol par á päre aur use máre, to dúsrá gol bachkar bhág jáegá. 9 Aur Ya'qúb ne kahá, Ai mere báp Abrahám ke Khudá, aur mere báp Izháq ke Khudá; Ai KHUDÁWAND, jis ne mujhe yih farmáyá, ki Tú apne mulk ko apne rishtadaron ke pás laut já, aur main tere sáth bhalái karúngá. 10 Main terí sab rahmaton aur wafádári ke muqábale men jo tú ne apne bande ke sáth bartí hai bílkull hech hún, kyúñki main sirf apní láthí lekar is Yardan ke pár gayá thá, aur ab aisá hún ki mere do gol hain. 11 Main terí minnat kartá hún, ki mujhe mere bhái 'Esau ke háth se bachá le; kyúñki main us se dartá hún, ki kahín wuh ákar mujhe aur bachchon ko man samet már na dále. 12 Yih terá hí farmán hai, ki Main tere sáth zarúr bhalái karúngá, aur terí nasl ko daryá kí ret kí manind banáungá, jo kasrat ke sabab se gini nahín já saktí. 13 Aur wuh us rát wahín rahá; aur jo us ke pás thá us men se apne bhái 'Esau ke liye yih nazrána liyá: 14 do sau bakriyan, aur bís bakre, do sau bheren, aur bís meṭhe, 15 aur tís dúdh dene-wáli unṭniyan bachchon samet, aur chális gáen, aur das bail, bís gadhiyan, aur das gadhe. 16 Aur un ko judá judá gol karke naukaron ko saunpá, aur un se kahá, ki Tum mere áge áge pár jao, aur golon ko zará dúr dúr rakhná. 17 Aur us ne sab se agle gol ke rakhwale ko hukm diyá, ki Jab merá bhái 'Esau tujhe mile, aur tujh se púchhe, ki Tú kis ká naukar hai, aur kahán játá hai, aur yih jánwar jo tere áge áge hain, kis ke hain? 18 to kahná, ki Yih tere

khádím Ya'qúb ke haiñ ; yih nazrána hai jo mere khudáwand 'Esau ke liye bhejá gayá hai, aur wuh khud bhí hamáre píchhe píchhe á rahá hai. 19 Aur us ne dúsre aur tísre ko, aur golon ke sab rakhwálon ko hukm diyá, ki Jab 'Esau tum ko mile to tum yihí bát kahná. 20 Aur yih bhí kahná, ki Terá khádím Ya'qúb khud bhí hamáre píchhe píchhe á rahá hai. Us ne yih sochá, ki Main is nazráne se, jo mujh se pahle waháñ jáegá, use rázì kar lún, tab us ká munh dekhúngá, sháyad yún wuh mujh ko qubúl kare. 21 Chunáñchí wuh nazrána us ke áge áge pár gayá ; par wuh khud us rát apne dere men rahá.

22 Aur wuh usí rát uthá, aur apní donon bíwiyon, donon launđiyon aur gyárah beṭon ko lekar un ko Yabboq ke gháṭ se pár utará. 23 Aur un ko lekar nadí pár karáyá, aur apná sab kuchh pár bhej diyá. 24 Aur Ya'qúb akelá rah gayá ; aur pau phaṭne ke waqt tak ek shaḅhs waháñ us se kushtí laṭtá rahá. 25 Jab us ne dekhá, ki wuh us par gálib nahín hotá, to us kí rán ko andar kí taraf se chhuá ; aur Ya'qúb kí rán kí nas us ke sáth kushtí karne men chaḅ gayí. 26 Aur us ne kahá, Mujhe jáne de, kyúnki pau phaṭ chali. Ya'qúb ne kahá, ki Jab tak tú mujhe barakat na de, main tujhe jáne nahín dúngá. 27 Tab us ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Us ne jawáb diyá, Ya'qúb. 28 Us ne kahá, ki Terá nám áge ko Ya'qúb nahín, balkí Isráíl hogá ; kyúnki tú ne Khudá aur ádmíon ke sáth zorázmái kí, aur gálib huá. 29 Tab Ya'qúb ne us se kahá, ki Main terí minnat kartá hún, tú mujhe apná nám batá de. Us ne kahá, ki Tú merá nám kyún púchhtá hai? Aur us ne use waháñ barakat dí. 30 Aur Ya'qúb ne us jagah ká nám Faniel rakkhá ; aur kahá, ki Main ne Khudá ko rúbarú dekhá, taubhí merí ján bachí रही. 31 Aur jab wuh Faniel se guzar rahá thá, to áftáb tulú' huá, aur wuh apní rán se langrátá thá. 32 Isí sabab se baní Isráíl us nas ko, jo rán men andar kí taraf hai, áj tak nahín kháte, kyúnki us shaḅhs ne Ya'qúb kí rán kí nas ko, jo andar kí taraf se chaḅ gayí thí, chhú diyá thá.

33 Aur Ya'qúb ne apní ánkhen uthákar nazar kí, aur kyá dekhtá hai, ki 'Esau chár sau ádmí sáth liye chalá á rahá hai. Tab us ne Leáh, aur Rákhil aur donon launđiyon ko bachche bánt diye : 2 aur launđiyon aur un ke bachchon ko sab se áge, aur Leáh aur us ke bachchon ko píchhe, aur Rákhil aur Yúsuf ko sab se píchhe rakkhá. 3 Aur wuh khud un ke áge áge chalá, aur apne bhái ke pás pahunchte pahunchte sáṭ bár zamin tak jhuká. 4 Aur 'Esau us se milne ko daurá aur us se bagalgir huá aur use gale lagáyá aur chumá ; aur wuh donon roe. 5 Phir us ne ánkhen utháñ, aur 'auraton aur bachchon ko dekhá, aur kahá, ki Yih tere sáth kaun haiñ? Us ne kahá, Yih wuh bachche haiñ, jo Khudá ne tere khádím ko 'ináyat kiye haiñ. 6 Tab launđiyáñ aur un ke bachche nazdík áe, aur apne áp ko jhukáyá. 7 Phir Leáh apne bachchon ke sáth nazdík áí, aur wuh jhuke : áḅnir ko Yúsuf aur Rákhil pás áe, aur unhon ne apne áp ko jhukáyá. 8 Phir us ne kahá, ki Us baṛe gol se, jo mujhe milá, terá kyá matlab hai? Us ne kahá, Yih kí main apne khudáwand kí nazar men maqbúl thahrún. 9 Tab 'Esau ne kahá, Mere pás bahut hai, so, ai mere bhái, jo terá hai wuh terá hí rahe. 10 Ya'qúb ne kahá, Nahín, agar mujh par tere karam kí nazar huí hai, to merá nazrána mere háth se qubúl kar, kyúnki main ne to terá munh aisá dekhá, jaisá koí Khudá ká munh dekhtá hai, aur tú mujh se rázì huá. 11 So merá nazrána jo tere huzúr pesh huá use qubúl kar le ; kyúnki Khudá ne mujh par baṛá fazl kiyá hai, aur mere pás sab kuchh hai. Garaz, us ne use majbúr kiyá ; tab us ne use le liyá. 12 Aur us ne kahá, ki Ab ham kúch karen aur chal paṛen, aur main tere áge áge ho lúngá. 13 Us ne use jawáb diyá, Merá khudáwand jántá hai, ki mere sáth názuk bachche aur dúdh pilánewáli bheṛ bakriyáñ, aur gáen haiñ : agar unhen ek din bhí hadd se ziyáda hankáen, to sab bheṛ bakriyáñ mar jáengí. 14 So merá khudáwand apne khádím se peshtar rawána ho jáe, aur main chaupáyon aur bachchon kí raftár ke mutábiq áhista áhista chaltá huá apne khudá-

wand ke pás Sha'ir men á jáungá. 15 Tab 'Esau ne kahá, ki Marzi ho, to main jo log mere hamrah hain un men se thore tere sath chhorta jaun. Us ne kahá, Is ki kyá zarurat hai? Mere khudawand ki nazar i karam mere liye káfi hai. 16 Tab 'Esau usi roz ulte panw Sha'ir ko lautá. 17 Aur Ya'qub safar kartá huá Sukkát men áyá, aur apne liye ek ghar banáyá, aur apne chaupayon ke liye jhonpre khare kiye. Isi sabab se is jagah ka nám Sukkát par gayá.

18 Aur Ya'qub jab Faddán Arám se chalá to mulk i Kan'an ke ek shahr Sikm ke nazdik sahih o salámat pahunchá, aur us shahr ke samne apne dere lagáe. 19 Aur zamín ke jis qit'a par us ne apná khaima khará kiyá thá, use us ne Sikm ke báp Hamor ke larcon se chandi ke sau sikke dekar kharid liyá. 20 Aur us ne wahán ek mazbah banáyá, aur us ka nám El Iláh i Isráil rakkhá.

34 Aur Leah ki beti Dinah, jo Ya'qub se us ke paida hui thi, us mulk ki larkeyon ke dekhne ko bahar gayi. 2 Tab us mulk ke amir Hawwi Hamor ke bete Sikm ne use dekhá, aur use le jakar us ke sath mubasharat ki aur use zalil kiyá. 3 Aur us ka dil Ya'qub ki beti Dinah se lag gayá, aur us ne us larke se 'ishq men mithi mithi batan kin. 4 Aur Sikm ne apne báp Hamor se kahá, ki Is larke ko mere liye biyah la de. 5 Aur Ya'qub ko ma'lum huá ki us ne us ki beti Dinah ko behurmat kiyá hai. Par us ke bete chaupayon ke sath jangal men the; so Ya'qub un ke áne tak chupka rahá. 6 Tab Sikm ka báp Hamor nikalkar Ya'qub se bat chit karne ko us ke pas gayá. 7 Aur Ya'qub ke bete yih bat sunte hi jangal se áe. Yih mard bare ranjida aur gazabnak the, kyunki us ne jo Ya'qub ki beti se mubasharat ki to bani Isráil men aisa makruh fi'l kiyá, jo hargiz munasib na thá. 8 Tab Hamor un se kahne laga, ki Merá beti Sikm tumhari beti ko dil se chahata hai. Use us ke sath biyah do. 9 Ham se samdhiyana kar lo; apni betiyen ham ko do, aur hamari betiyen ap lo; 10 to tum hamare sath base rahoge, aur yih mulk tumhare

samne hai; is men budobast aur tijarat karna aur apni apni jadeden kharid kar lena. 11 Aur Sikm ne is larke ke bap aur bhaiyon se kahá, ki Mujh par bas tumhare karam ki nazar ho jae, phir jo kuchh tum mujh se kahoge, main dunga; 12 main tumhare kahne ke mutabiq jitna mahr aur jahez tum mujh se talab karo dunga: lekin larke ko mujh se biyah do. 13 Tab Ya'qub ke beton ne is sabab se, ki us ne un ki bahin Dinah ko behurmat kiyá thá, riyá se Sikm aur us ke bap Hamor ko jawab diyá, 14 aur kahne lage, ki Ham yih nahin kar sakte, ki namakhtun mard ko apni bahin den, kyunki is men hamari bari ruswai hai. 15 Lekin jaise ham hain agar tum waise hi ho jao, ki tumhare har mard ka khatna kar diya jae, to ham razi ho jaenge. 16 Aur ham apni betiyen tumhen denge, aur tumhari betiyen lenge, aur tumhare sath rahenge, aur ham sab ek qaum ho jaenge. 17 Aur agar tum khatna karane ke liye hamari bat na mano, to ham apni larke lekar chale jaenge. 18 Un ki baten Hamor aur us ke bete Sikm ko pasand ain. 19 Aur us jawan ne is kam men takhir na ki; kyunki use Ya'qub ki beti ka ishtiyaq thá: aur wuh apne bap ke sare gharane men sab se mu'azzaz thá. 20 Phir Hamor aur us ka beta Sikm, apne shahr ke phatak par gaye, aur apne shahr ke logon se yun guftogu karne lage, ki 21 Yih log ham se mel jol rakhte hain; pas wuh is mulk men rahkar saudagari karen; kyunki is mulk men un ke liye bahut gunjais hai, aur ham un ki betiyen biyah len, aur apni betiyen un ko den. 22 Aur wuh bhi hamare sath rahne aur ek qaum ban jane ko razi hain, magar faqat is shart par ki ham men se har mard ka khatna kiyá jae, jaise un ka huá hai. 23 Kyá un ke chaupaye aur mal aur sab janwar hamare na ho jaenge? Ham faqat un ki man len aur wuh hamare sath rahne lagenge. 24 Tab un sabhon ne, jo us ke shahr ke phatak se áyá jaya karte the, Hamor aur us ke bete Sikm ki bat mani, aur jitne us ke shahr ke phatak se ámad o raft karte the, un men se har mard ne khatna karaya. 25 Aur tisre din, jab wuh dard men mubtalá the, to yun huá, ki Ya'qub

ke beṭoṅ meṅ se Dínah ke do bhái, Shama'ún aur Láwí, apní apní talwáreṅ lekar nághán shahr par á pare, aur sab mardoṅ ko qatl kiyá. 26 Aur Hamor aur us ke beṭe Sikm ko bhí talwár se qatl kar dálá, aur Sikm ke ghar se Dínah ko nikál le gaye. 27 Aur Ya'qúb ke beṭe maqtúloṅ par áe, aur shahr kolúṭá, is liye ki unhoṅ ne un kí bahin ko behurmat kiyá thá. 28 Unhoṅ ne un kí bheṛ bakriyáṅ, aur gáe bail, aur gadhe, aur jo kuchh shahr aur khet meṅ thá le liyá. 29 Aur un kí sab daulat lúṭí aur un ke bachchoṅ aur bíwiyon ko asír kar liyá, aur jo kuchh ghar meṅ thá sab lúṭ ghasúṭkar le gaye. 30 Tab Ya'qúb ne Shama'ún aur Láwí se kahá, ki Tum ne mujhe kurháyá, kyünki tum ne mujhe is mulk ke báshindon, ya'ní Kan'ánioṅ aur Farizzioṅ meṅ nafratangez baná diyá, kyünki mere sáth to thoṛe hí ádmí haiṅ, so wuh milkar mere muqábale ko áenge aur mujhe qatl kar denge, aur main apne gharáne samet barbád ho jáungá. 31 Unhon ne kahá, To kyá, use munásib thá ki wuh hamári bahin ke sáth kasbí kí tarah bartáo kartá?

35 Aur Khudá ne Ya'qúb se kahá, ki Uṭh, Baitel ko já, aur wahín rah; aur wahán Khudá ke liye, jo tujhe us waqt dikhái diyá, jab tú apne bhái 'Esau ke pás se bhágá já rahá thá, ek mazbah baná. 2 Tab Ya'qúb ne apne gharáne aur apne sab sáthioṅ se kahá, ki Begána deotáon ko, jo tumháre darmiyán haiṅ, dúr karo, aur tihárat karke apne kapre badal dáo. 3 Aur áo, ham rawána hon, aur Baitel ko jáen; wahán main Khudá ke liye, jis ne merí tangí ke din merí du'á qubúl kí, aur jis ráh meṅ main chalá, mere sáth rahá, mazbah banáungá. 4 Tab unhoṅ ne sab begána deotáon ko, jo un ke pás the, aur mundroṅ ko, jo un ke kánon meṅ the, Ya'qúb ko de diyá; aur Ya'qúb ne un ko us balút ke darakht ke niche, jo Sikm ke nazdík thá, dabá diyá. 5 Aur unhoṅ ne kúch kiyá: aur un ke ás pás ke shahron par aisá bará khauf chháyá huá thá ki unhoṅ ne Ya'qúb ke beṭon ká píchhá na kiyá. 6 Aur Ya'qúb un sab logon samet jo us ke sáth the, Lúz pahunchá. Baitel yihí hai, aur mulk í Kan'án meṅ hai.

7 Aur us ne wahán mazbah banáyá, aur us maqám ká nám El Baitel rakkhá; kyünki jab wuh apne bhái ke pás se bhágá já rahá thá to Khudá wahín us par záhir huá thá. 8 Aur Ribqah kí dáya Daborah mar gayí, aur wuh Baitel kí utarái meṅ balút ke darakht ke niche dafn hui: aur us balút ká nám Allon Bakút rakkhá gayá.

9 Aur Ya'qúb ke Faddán Arám se áne ke ba'd Khudá use phir dikhái diyá, aur use barakat bakshí. 10 Aur Khudá ne use kahá, ki Terá nám Ya'qúb hai: terá nám áge ko Ya'qúb na kahléga, balki terá nám Isráil hogá: so us ne us ká nám Isráil rakkhá. 11 Phir Khudá ne use kahá, ki Main Khudá e Qádir i mutlaq hún: tú baromand ho, aur bahut ho já; tujh se ek qaum, balki qaumon ke jathe, paidá honge, aur bádsháh terí sulb se niklenge; 12 aur yih mulk, jo main ne Abraham aur Izháq ko diyá hai, so tujh ko dúngá, aur tere ba'd terí nasl ko bhí yihí mulk dúngá. 13 Aur Khudá jis jagah us se hamkalám huá, wahín se us ke pás se úpar chalá gayá. 14 Tab Ya'qúb ne us jagah, jahán wuh us se hamkalám huá, patthar ká ek sutún khará kiyá, aur us par tapáwan kiyá, aur tel dálá. 15 Aur Ya'qúb ne us maqám ká nám, jahán Khudá us se hamkalám huá, Baitel rakkhá. 16 Aur wuh Baitel se chale aur Ifrát thoṛí hí dúr rah gayá thá ki Rákhil ke dard í zih lagá; aur waza' e haml meṅ niháyat diqqat hui. 17 Aur jab wuh saḡht dard meṅ muṭtalá thí to dáí ne us se kahá, Dar mat; ab ke bhí tere beṭá hí hogá. 18 Aur yún huá, ki us ne marte marte us ká nám Bin-úní rakkhá; aur mar gayí; par us ke báp ne us ká nám Binyamin rakkhá. 19 Aur Rákhil mar gayí, aur Ifrát ya'ní Baitlahm ke ráste meṅ dafn hui. 20 Aur Ya'qúb ne us kí qabr par ek sutún khará kar diyá: Rákhil kí qabr ká yih sutún áj tak maujúd hai. 21 Aur Isráil áge barhá aur 'Adr ke burj kí parlí taraf apná derá lagáyá. 22 Aur Isráil ke us mulk meṅ rahte hue yún huá, ki Rúbin ne jákar apne báp kí haram Bilháh se mubásharat kí, aur Isráil ko yih ma'lúm ho gayá.

Us waqt Ya'qúb ke bárah beṭe the. 23 Leáh ke beṭe yih the; Rúbin,

Ya'qúb ká pahlauhá, aur Shama'un, aur Láwí, aur Yahúdáh, aur Ishkár, aur Zabúlún. 24 Aur Rákhil ke bete Yúsuf aur Binyamín the. 25 Aur Rákhil kí laundí Bilháh ke bete Dán aur Naftálí the. 26 Aur Leáh kí laundí Zilfah ke bete Jadd aur A'shar the. Yih sab Ya'qúb ke bete hain, jo Faddán Arám men paidá hue. 27 Aur Ya'qúb Mamre men, jo Qaryat Arba', ya'ní Habrún hai, jahán Abrahám aur Izháq ne qerá kiyá thá, apne báp Izháq ke pás áyá. 28 Aur Izháq ek sau assí baras ká huá. 29 Tab Izháq ne dam chhor diyá aur wafát pái aur búrhá aur púri 'umr ká hokar apne logon men já milá : aur us ke beton 'Esau aur Ya'qúb ne use dafn kiyá.

36 Aur 'Esau, ya'ní Adom ká nasabnáma yih hai. 2 'Esau Kan'ání larkeyon men se Hittí Ailún kí betí 'Adah ko, aur Hawwí Saba'on kí nawásí aur 'Anah kí betí Uhlíbámah ko, 3 aur Ismá'il kí betí aur Nabáyot kí bahin Bashámah ko biyáh láyá. 4 Aur 'Esau se 'Adah ke Ilífaz paidá huá, aur Bashámah ke Ra'úel paidá huá. 5 Aur Uhlíbámah ke Ya'os, aur Ya'lám aur Qorah paidá hue. Yih 'Esau ke bete hain, jo mulk i Kan'án men paidá hue. 6 Aur 'Esau apní bwiyon aur bete betiyon, aur apne ghar ke sab naukar chákaron aur apne chaupáyon aur tamám jánwaron aur apne sab mál asbáb ko jo us ne mulk i Kan'án men jama' kiyá thá lekar apne bhái Ya'qúb ke pás se ek dúsre mulk ko chalá gayá. 7 Kyúнки un ke pás is qadr sámán ho gayá thá ki wuh ek jagah rah nahín sakte the, aur un ke chaupáyon kí kasrat ke sabab se us zamín men jahán un ká qiyám thá gunjáish na thí. 8 Pas 'Esau jise Adom bhí kahte hain, koh i Sha'ír men rahne lagá. 9 Aur 'Esau ká, jo koh i Sha'ír ke Adomíon ká báp hai, yih nasabnáma hai : 10 'Esau ke beton ke nám yih hain ; Ilífaz, 'Esau kí bwi 'Adah ká betá ; aur Ra'úel, 'Esau kí bwi Bashámah ká betá. 11 Ilífaz ke bete Temán, aur A'mír, aur Safo, aur Ja'tám, aur Qanaz the. 12 Aur Timna' 'Esau ke bete Ilífaz kí haram thí ; aur Ilífaz se us ke 'Amáliq paidá huá. So 'Esau kí bwi 'Adah ke bete yih the. 13 Ra'úel ke bete yih hain ; Nahat, aur

Zárah, aur Sammah, aur Mizzah yih 'Esau kí bwi Bashámah ke bete the. 14 Aur Uhlíbámah ke bete jo 'Anah kí betí Saba'on kí nawásí aur 'Esau kí bwi thí yih hain. 'Esau se us ke Ya'os aur Ya'lám aur Qorah paidá hue. 15 Aur 'Esau kí aulád men jo raís the, so yih hain : 'Esau ke pahlauthe bete Ilífaz kí aulád men ; raís Temán, raís A'mír, raís Safo, raís Qanaz, 16 raís Qorah, raís Ja'tám, raís 'Amáliq ; yih wuh raís hain, jo Ilífaz se mulk i Adom men paidá hue, aur 'Adah ke farzand the. 17 Aur Ra'úel bin 'Esau ke bete yih hain : raís Nahat, raís Zárah, raís Sammah, raís Mizzah : yih wuh raís hain, jo Ra'úel se mulk i Adom men paidá hue, aur 'Esau kí bwi Bashámah ke farzand the. 18 Aur 'Esau kí bwi Uhlíbámah kí aulád yih hain ; raís Ya'os, raís Ya'lám, raís Qorah ; yih wuh raís hain, jo 'Esau kí bwi Uhlíbámah bint 'Anah ke farzand the. 19 So 'Esau, ya'ní Adom kí aulád, aur un ke raís, yih hain.

20 Aur Sha'ír Horí ke bete jo us mulk ke báhinde the, yih hain ; Lotán, aur Sobal, aur Saba'on, aur 'Anah, 21 aur Díson, aur Asar, aur Dísan : baní Sha'ír men se jo Horí raís mulk i Adom men hue yih hain : 22 Horí aur Hemám Lotán ke bete, aur Timna' Lotán kí bahin thí. 23 Aur yih Sobal ke bete hain ; 'Alwán, aur Mánahat, aur 'Ebál, aur Safo, aur Onám. 24 Aur Saba'on ke bete yih hain ; A'yah aur 'Anah ; yih wuh 'Anah hai jise apne báp ke gadhon ko biyában men charáte waqt garm chashme mile. 25 Aur 'Anah kí aulád yih hai ; Díson, aur Uhlíbámah bint 'Anah. 26 Aur Díson ke bete yih hain ; Hamdán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán. 27 Yih Asar ke bete hain : Bilhán, aur Za'wán, aur 'Aqán. 28 Dísan ke bete yih hain : 'Uz, aur Irán. 29 Jo Horíon men se raís hue wuh yih hain : raís Lotán, raís Sobal, raís Saba'on, raís 'Anah, 30 raís Díson, raís Asar, raís Dísan : yih un Horíon ke raís hain, jo mulk i Sha'ír men the.

31 Yihí wuh bádsháh hain, jo mulk i Adom par peshtar us se kí Isráíl ká kol bádsháh ho, musallit the. 32 Bála' bin Ba'or Adom men ek

bádsháh thá, aur us ke shahr ká nám Dinhábatá. 33 Bála' mar gayá, aur Yúbáb, bin Zarah, jo Busráhí thá, us kí jagah bádsháh húa. 34 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hushim, jo Temánion ke mulk ká báhinda thá us ká jánishín húa. 35 Aur Hushim mar gayá, aur Hadad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midiyánion ko mára, us ká jánishín húa; aur us ke shahr ká nám 'Awít thá. 36 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah, jo Musriqa ká thá, us ká jánishín húa. 37 Aur Shamlah mar gayá, aur Sául us ká jánishín húa. Yih Rahobot ká thá jo daryá i Furát ke barábar hai. 38 Aur Sául mar gayá, aur Ba'ghanán bin 'Akbór us ká jánishín húa. 39 Aur Ba'ghanán bin 'Akbór mar gayá, aur Hadar us ká jánishín húa; aur us ke shahr ká nám Pául aur us kí bíwí ká nám Mahetabel thá, jo Matrid kí betí aur Mezáháb kí nawásí thí. 40 Pas 'Esau ke raíson ke nám, un ke khándanon, aur maqámon, aur námon ke muwáfiq, yih hai: raís Timná', raís 'Alwah, raís Yatet, 41 raís Uhlábámah, raís Ailah, raís Fínon, 42 raís Qanaz, raís Temán, raís Míbsár, 43 raís Majdel, raís 'Irám: Adóm ke raís yihí hai, jin ke nám un ke maqbúza mulk men un ke maskan ke mutábíq diye gaye hai. Yih hál Adomion ke báp 'Esau ká hai.

37 Aur Ya'qúb mulk i Kan'an men, rahtá thá jahán us ká báp musáfir kí tarah rahá thá. 2 Ya'qúb kí nasl ká hál yih hai: kí Yúsuf sattrah baras kí 'umr men apne bháiyon ke sáth bher bakriyán chará, yá kartá thá. Yih larká apne báp kí bíwiyon Bilháh aur Zilfah ke beṭon ke sáth rahtá thá, aur wuh un ke bure kámon kí khabar báp tak pahunchá detá thá. 3 Aur Isráil Yúsuf ko apne sab beṭon se ziyáda piyár kartá thá, kyünki wuh us ke burhápe ká beṭá thá; aur us ne use ek búqalamún qabá bhí banwá dí. 4 Aur us ke bháiyon ne dekhá ki un ká báp us ke sab bháiyon se ziyáda usí ko piyár kartá hai, so wuh us se bugz rakhne lage, aur thík taur se bát bhí nahin karte the. 5 Aur Yúsuf ne ek khwáb dekhá, jise us ne apne bháiyon ko batáyá, to wuh us se áur bhí bugz rakhne lage. 6 Aur us ne

un se kahá, Zará wuh khwáb to suno, jo main ne dekhá hai: 7 Ham khet men púle bándhte the; aur kyá dekhtá hun kí merá púlá uthá aur sídhá khará ho gayá, aur tumhare pulon ne mere púle ko charon taraf se gher liyá aur use sijda kiyá. 8 Tab us ke bháiyon ne us se kahá, kí Kyá tú sach much ham par saltanat karegá, yá ham par terá tasallut hogá? Aur unhon ne us ke khwábon aur us kí báton ke sabab se us se áur bhí ziyáda bugz rakkhá. 9 Phir us ne dúsrá khwáb dekhá, aur apne bháiyon ko batáyá. Us ne kahá, Dekho, mujhe ek áur khwáb díkháí diyá hai, kí súraur aur chánd, aur gyarán sitaron ne mujhe sijda kiyá. 10 Aur us ne ise apne báp aur bháiyon donon ko batáyá. Tab us ke báp ne use dántá, aur kahá, kí Yih khwáb kyá hai, jo tú ne dekhá hai? Kyá main, aur terí man aur tere bhái sach much tere áge zamín par jhukkar tujhe sijda karenge? 11 Aur us ke bháiyon ko us se hasad ho gayá, lekin us ke báp ne yih bát yád rakkhí. 12 Aur us ke bhái apne báp kí bher bakriyán charáne Síkm ko gaye. 13 Tab Isráil ne Yúsuf se kahá, Tere bhái Síkm men bher bakriyon ko chará rahe hongé: so á kí main tujhe un ke pás bhejun. Us ne us se kahá, Main taiyár hun. 14 Tab us ne kahá, Tú jákar dekh, kí tere bháiyon ká aur bher bakriyon ká kyá hál hai, aur ákar mujhe khabar de. So us ne use Habrún kí wadí se bhejá, aur wuh Síkm men áyá. 15 Aur ek shakhs ne use maidán men idhar udhar áwára phirte páyá. Yih dekhkar us shakhs ne us se púchhá, kí Tú kyá dhúndhtá hai? 16 Us ne kahá, Main apne bháiyon ko dhúndhtá hun; zará mujhe batá de, kí wuh bher bakriyon ko kahán chará rahe hai. 17 Us shakhs ne kahá, Wuh yahán se chale gaye, kyünki main ne un ko yih kahte suná, kí Chalo, ham Dútáin ko jáen. Chuná-chí Yúsuf apne bháiyon kí talásh men chalá, aur un ko Dútáin men páyá. 18 Aur júnhí unhon ne use dúr se dekhá, to peshtar is se kí wuh nazdík pahunche, us ke qatl ká mansúba bándhá; 19 aur ápas men kahne lage, Dekho, khwábon ká dekhnewálá á rahá hai. 20 A'o, ab ham use már dálen, aur kísi garhe

men dāl den, aur yih kah denge, ki Koi burā daranda use khā gaya; phir dekhenge, ki us ke khwābon kā anjām kyā hotā hai. 21 Tab Rūbin ne yih sunkar use un ke hāthon se bachāyā, aur kahā, Ham us kī jān na len. 22 Aur Rūbin ne un se yih bhī kahā, ki Khūn na bahāo, balki use is garhe men, jo biyābān men hai, dāl do, lekin us par hāth na uthāo. Wuh chāhtā thā ki use un ke hāth se bachākar us ke bāp ke pās salāmat pahunchā de. 23 Aur yūn hūā, ki jab Yūsuf apne bhāiyon ke pās pahunchā, to unhon ne us kī būqalamūn qabā ko, jo wuh pahine thā, utār liyā, 24 aur use uthākar garhe men dāl diyā: wuh garhā sūkhā thā; us men zarā bhī pānī na thā. 25 Aur wuh khānā khāne baithe, aur ānkh uthāī, to dekhā, ki Isma'īlīon kā ek qāfila Jilī'ād se ā rahā hai, aur garm masālīh, aur raugan i balsān, aur murr, unton par lāde hūe Misr ko liye jā rahā hai. 26 Tab Yahūdāh ne apne bhāiyon se kahā, ki Agar ham apne bhāī ko mār dālen, aur us kā khūn chhipāen, to kyā nafa' hogā? 27 A'o, use Isma'īlīon ke hāth bech dālen, ki hamārā hāth us par na uthē, kyūnki wuh hamārā bhāī aur hamārā khūn hai. Us ke bhāiyon ne us kī bāt mān lī. 28 Phir wuh Midiyānī saudāgar udhar se guzre: tab unhon ne Yūsuf ko khenchkar garhe se bāhar nikālā, aur use Isma'īlīon ke hāth bīs rūpaye ko bech dālā: aur wuh Yūsuf ko Misr men le gaye. 29 Jab Rūbin garhe par lautkar āyā aur dekhā, ki Yūsuf us men nahīn hai, to apnā pairāhan chāk kiyā. 30 Aur apne bhāiyon ke pās ultā phirā aur kahne lagā, ki Larkā to wahān nahīn hai, ab main kahānjāūn? 31 Phir unhon ne Yūsuf kī qabā lekar, aur ek bakrā zabh karke use us ke khūn men tar kiyā; 32 aur unhon ne us būqalamūn qabā ko bhejwā diyā; so wuh use un ke bāp ke pās le āe, aur kahā, ki Ham ko yih chīz pari millī, ab tū pahchān ki yih tere betē kī qabā hai yā nahīn? 33 Us ne use pahchān liyā aur kahā, ki Yih to mere betē kī qabā hai: koi burā daranda use khā gayā hai. Yūsuf beshakk pharā gayā. 34 Tab Ya'qūb ne apnā pairāhan chāk kiyā, aur tāt apnī kamar se lapetā, aur bahut dinon

tak apne betē ke liye matām kartā rahā. 35 Aur us ke betē betiyān use tasalli dene jāte the, par use tasalli na hotī thī. Wuh yihī kahtā rahā, ki Main to matām nī kartā hūā qabr men apne betē se jā milūngā. So us kā bāp us ke liye rotā rahā. 36 Aur Midiyānīon ne use Misr men Fūtifār ke hāth, jo Fir'aun kā ek hākim aur jilaudāron kā sarcar thā, bechā.

38

Un hī dinon men aisā hūā, ki Yahūdāh apne bhāiyon se judā hokar ek Adūllāmī admi ke pās jis kā nām Hīrah thā, gaya. 2 Aur Yahūdāh ne wahān Sūa' nām kisī Kan'ānī kī betī ko dekhā, aur us se biyāh karke us ke pās gayā. 3 Wuh hāmīlā hūī, aur us ke ek betā hūā jis kā nām us ne 'Er rakkhā. 4 Aur wuh phir hāmīlā hūī aur ek betā hūā, aur us kā nām Onān rakkhā. 5 Phir us ke ek āur betā hūā, aur us kā nām Selah rakkhā; aur Yahūdāh Kazīb men thā jab is 'aurat ke yih larkā hūā. 6 Aur Yahūdāh apne pahlauthā betē 'Er ke liye ek 'aurat biyāh lāyā, jis kā nām Tamar thā. 7 Aur Yahūdāh kā pahlauthā betā 'Er KHUDĀWAND kī nigāh men sharir thā: so KHUDĀWAND ne use halāk kar diyā. 8 Tab Yahūdāh ne Onān se kahā, ki Apne bhāī kī biwī ke pās jā, aur dewar kā haqq adā kar, tāki tere bhāī ke nām se nasl chale. 9 Aur Onān jāntā thā ki Yih nasl merī na kahlāegī: so yūn hūā, ki jab wuh apne bhāī kī biwī ke pās jāta to nutte ko zamīn par girā detā thā ki mabādā us ke bhāī ke nām se nasl chale. 10 Aur us kā yih kām KHUDĀWAND kī nazar men bahut burā thā; is liye us ne use bhī halāk kiyā. 11 Tab Yahūdāh ne apnī bahū Tamar se kahā, ki Mere betē Selah ke bālig hone tak tū apne bāp ke ghar bewa baithe rah, kyūnki us ne sochā ki Kahīn yih bhī apne bhāiyon kī tarah halāk na ho jāe. So Tamar apne bāp ke ghar men jākar rahne lagi. 12 Aur ek 'arse ke ba'd aisā hūā ki Sūa' kī betī, jo Yahūdāh kī biwī thī, mar gayī; aur jab Yahūdāh ko us kā gam bhūlā, to wuh apne Adūllāmī dost Hīrah ke sāth apnī bheron kī pashm ke katarnewālon ke pās Timnat ko gayā. 13 Aur Tamar ko yih khābar millī, ki Terā khusar apnī bheron kī

pashm katarne ke liye Timnat ko já rahá hai. 14 Tab us ne apne randápe ke kapron ko utár phenká, aur burqa' orhá, aur apne ko dháñká, aur 'Ainain ke pháñak ke barábar, jo Timnat kí ráh par hai, já baithí : kyünki us ne dekhá ki Selah bálíg ho gayá, magar yih us se biyáhi nahín gayí. 15 Yahúdáh use dekhkar samjhá, ki koí kasbí hai; kyünki us ne apná munh dháñk rakkhá thá. 16 So wuh ráste se us kí taraf ko phirá, aur us se kahne lagá, ki Zará mujhe apne sáth mubásharat kar lene de; kyünki ise bi'lkull nahín ma'lúm thá ki wuh is kí bahú hai. Us ne kahá, Tú mujhe kyá degá táki mere sáth mubásharat kare? 17 Us ne kahá, Main rewar men se bakrí ká ek bachcha tujhe bhej dúngá. Us ne kahá, ki Us ke bhejne tak tú mere pás kuchh rihn kar degá? 18 Us ne kahá, Tujhe rihn kyá dúñ? Us ne kahá, Apní muhr, aur apná bázuband, aur apní láthí, jo tere háth men hai. Us ne yih chízen use díñ, aur us ke sáth mubásharat kí, aur wuh us se hámila ho gayí. 19 Phir wuh uthkar chalí gayí, aur burqa' utárkar randápe ká jorá pahín liyá. 20 Aur Yahúdáh ne apne Adúllámí dost ke háth bakrí ká bachcha bhejá, táki us 'aurat ke pás se apná rihn wápas mangáe, par wuh 'aurat use na milí. 21 Tab us ne us jagah ke logon se púchhá, ki Wuh kasbí, jo 'Ainain men ráste ke barábar baithí thí kahán hai? Unhon ne kahá, Yahán koí kasbí na thí. 22 Tab us ne Yuhúdáh ke pás lautkar use batáyá, ki Wuh mujhe nahín milí, aur wahán ke log bhí kahte the ki wahán koí kasbí nahín thí. 23 Yahúdáh ne kahá, Khair, us rihn ko wuhí rakkhe, ham to badnám nahon; main ne to bakrí ká bachcha bhejá, par wuh tujhe nahín milí. 24 Aur taqríban tén mahíne ke ba'd Yahúdáh ko yih khabar milí, ki Terí bahú Tamar ne ziná kiyá; aur use chhinále ke haml bhí hai. Yahúdáh ne kahá, ki Use báhar níkal láo, ki wuh jalál jáe. 25 Jab use báhar níkalá, to us ne apne khusar ko kahlá bhejá, ki Mere usí shakhs ká haml hai, jis kí yih chízen haín: so tú pahchán to sahí, ki yih muhr, aur bázuband, aur láthí, kis kí hai? 26 Tab Yahúdáh ne iqrár kiyá, aur

kahá, ki Wuh mujh se ziyáda sádíq hai; kyünki main ne use apne beñe Selah se nahín biyáhá. Aur wuh phir kabhí us ke pás na gayá. 27 Aur us ke waza' e haml ke waqt ma'lúm huá, ki us ke peñ men tauam haín. 28 Aur jab wuh janne lagí, to ek bachche ká háth báhar áyá, aur dái ne pakarkar us ke háth men lál dorá bándh diyá, aur kahne lagí, ki Yih pahle paidá huá. 29 Aur yün huá, ki us ne apná háth phir khench liyá; itne men us ká bhái paidá ho gayá. Tab wuh dái bol uthí, ki Tú kaise zabardastí níkal pará. So us ká nám Fáras rakkhá gayá. 30 Phir us ká bhái, jis ke háth men lál dorá bándhá thá, paidá huá, aur us ká nám Zárah rakkhá gayá.

39 Aur Yúsuf ko Misr men lée, aur Fútífár Misrí ne, jo Fir'aun ká ek hákim aur jilaudaron ká sardár thá, us ko Ismá'ílion ke háth se, jo use wahán le gaye the, kharíd liyá. 2 Aur KHUDÁWAND Yúsuf ke sáth thá, aur wuh iqbálmánd huá aur apne Misrí áqá ke ghar men rahtá thá. 3 Aur us ke áqá ne dekhá, ki KHUDÁWAND us ke sáth hai, aur jis kám ko wuh háth lagátá hai KHUDÁWAND us men use iqbálmánd kartá hai. 4 Chunnáñchi Yúsuf us kí nazar men maqbúl thahrá, aur wuhí us kí khidmat kartá thá; aur us ne use apne ghar ká mukhtár banákar apná sab kuchh use saunp diyá. 5 Aur jab us ne use ghar ká aur sáre mál ká mukhtár banáyá, to KHUDÁWAND ne us Misrí ke ghar men Yúsuf kí khátir barakat bakshshí; aur us kí sab chízon par, jo ghar men aur khet men thín, KHUDÁWAND kí barakat hone lagí. 6 Aur us ne apná sab kuchh Yúsuf ke háth men chhor diyá, aur siwá rotí ke, jise wuh khá letá thá, use apní kisi chíz ká hosh na thá. Aur Yúsuf khúbsúrat aur hasín thá. 7 In báton ke ba'd yün huá, ki us ke áqá kí bíwí kí áñkh Yúsuf par lagí, aur us ne us se kahá, ki Mere sáth hambistar ho. 8 Lekin us ne inkár kiyá, aur apne áqá kí bíwí se kahá, ki Dekh, mere áqá ko khabar bhí nahín, ki is ghar men mere pás kyá kyá hai, aur us ne apná sab kuchh mere háth men chhor diyá hai. 9 Is ghar men mujh se bará

koī nahīn : aur us ne, tere siwá, koī chiz mujh se báz nahīn rakkhī, kyūnki tū us kī bīwī hai ; so bhalá, main kyūn aisī barī badī karūn, aur Khudá ká gunahgár banūn? 10 Aur wuh harchand roz Yūsuf ke sir hotī rahī, par us ne us kī bāt na mání ki us se hambistar hone ke liye us ke sáth lete. 11 Aur ek dīn yūn húa, ki wuh apná kám karne ke liye ghar men gayá ; aur ghar ke admīon men se koī bhī andar na thá. 12 Tab us 'aurat ne us ká pairáhan pakarkar kahá, ki Mere sáth hambistar ho. Wuh apná pairáhan us ke háth men chhoṛkar bhágá, aur báhar nikal gayá. 13 Jab us ne dekhá, ki wuh apná pairáhan us ke háth men chhoṛkar bhág gayá, 14 to us ne apne ghar ke admīon ko bulákar un se kahá, ki Dekho, wuh ek 'Ibrī ko ham se mazzáq karne ke liye hamáre pás le áyá hai. Yih mujh se hambistar hone ko andar ghús áyá, aur main baland áwáz se chilláne lagī. 15 Jab us ne dekhá, ki main zor zor se chillá rahī hūn, to apná pairáhan mere pás chhoṛkar bhágá, aur báhar nikal gayá. 16 Aur wuh us ká pairáhan us ke áqá ke ghar lautne tak apne pás rakkhe rahī. 17 Tab us ne yih báten us se kahīn, ki Yih 'Ibrī gulám, jo tū láyá hai, mere pás andar ghús áyá, ki mujh se mazzáq kare. 18 Jab main zor zor se chilláne lagī, to wuh apná pairáhan mere hí pás chhoṛkar báhar bhág gayá. 19 Jab us ke áqá ne apní bīwī kī wuh báten, jo us ne us se kahīn, sun līn, ki Tere gulám ne mujh se aisá aisá kiyá, to us ká gazab bharká. 20 Aur Yūsuf ke áqá ne us ko lekar qaidkháne men, jahán bádsháh ke qaidí band the, dál diyá ; so wuh wahán qaidkháne men rahá. 21 Lekin KHUDÁWAND Yūsuf ke sáth thá ; us ne us par rahm kiyá, aur qaidkháne ke dároge kī nazar men use maqbúl banáyá. 22 Aur qaidkháne ke dároge ne sab qaidíon ko, jo qaid men the, Yūsuf ke háth men saunpá ; aur jo kuchh wuh karte usí ke hukm se karte the. 23 Aur qaidkháne ká dároga sab kámon kī taraf se, jo us ke háth men the, befikr thá, is liye ki KHUDÁWAND us ke sáth thá ; aur jo kuchh wuh kartá KHUDÁWAND us men iqbalmandí bahshtá thá.

40 In báton ke ba'd yūn húa, ki sháh i Misr ká saqí aur nánpaz apne khudáwándsháh i Misr ke mujrim hue. 2 Aur Fir'aun apne in donon hákimon se, jin men ek saqíon, aur dúsrá nánpazon ká sardár thá, náráz ho gayá. 3 Aur us ne in ko, jilaudáron ke sardár ke ghar men, usí jagah, jahán Yūsuf hirásat men thá, qaidkháne men nazarband kará diyá. 4 Jilaudáron ke sardár ne un ko Yūsuf ke hawále kiyá, aur wuh un kī khidmat karne lagá : aur wuh ek muddat tak nazarband rahe. 5 Aur sháh i Misr ke saqí aur nánpaz donon ne, jo qaidkháne men nazarband the, ek hí rát men apne apne honhár ke mutábīq ek ek khwáb dekhá. 6 Aur Yūsuf subh ko un ke pás andar áyá, aur dekhá, ki wuh udás hain ; 7 aur us ne Fir'aun ke hákimon se, jo us ke sáth us ke áqá ke ghar men nazarband the, púchhá, ki A'j tūn kyūn aise udás nazar áte ho? 8 Unhon ne us se kahá, Ham ne ek khwáb dekhá hai, jis kī ta'bír karnewálá koī nahīn. Yūsuf ne un se kahá, Kyá ta'bír kī qudrat Khudá ko nahīn? Mujhe zará wuh khwáb batáo. 9 Tab sardár saqí ne apná khwáb Yūsuf se bayán kiyá. Us ne kahá, Main ne khwáb men dekhá, ki angúr kī bel mere sámnne hai. 10 Aur us bel men tīn shákhen hain, aur aisá dikhál diyá ki us men kaliyán lagīn, aur phúl áe, aur us ke sab guchchhon men pakke pakke angúr lage. 11 Aur Fir'aun ká piyála mere háth men hai ; aur main ne un angúron ko lekar Fir'aun ke piyále men nichoṛá ; aur wuh piyála main ne Fir'aun ke háth men diyá. 12 Yūsuf ne us se kahá, Is kī ta'bír yih hai, ki wuh tīn shákhen tīn dīn hain. 13 So ab se tīn dīn ke andar Fir'aun tujhe sarfaráz farmáegá, aur tujhe phir tere mansab par bahál kar degá, aur pahle kī tarah, jab tū us ká saqí thá, piyála Fir'aun ke háth men diyá karegá. 14 Lekin jab tū khushhál ho jae, to mujhe yád karná, aur zará mujh se mihrbání se pesh áná, aur Fir'aun se merá zikr karná, aur mujhe is ghar se chhutkárá dilwáná. 15 Kyūnki 'Ibránion ke mulk se mujhe churákar le áe hain, aur yahán bhī main ne aisá koī kám nahīn kiyá, jis ke sabab se qaidkháne men dálá

jáun. 16 Jab sardár nán paz ne dekhá ki ta'bír achchhí niklī, to Yūsuf se kahá, ki Main ne bhí khwáb men dekhá, ki mere sir par safed rotī kí tin ÷okriyān haiñ. 17 Aur úpar kí tokrí men har qism ká paká huá kháná Fir'aun ke liye hai, aur parande mere sir par kí tokrí men se khá rahe haiñ. 18 Yūsuf ne use kahá, Is kí ta'bír yih hai, ki wuh tñ ÷okriyān tñ dñ haiñ. 19 So ab se tñ dñ ke andar Fir'aun terá sir tere tan se judá karáke tujhe ek darakhí par ÷angwá degá, aur parande terá gosht noch nochkar kháenge. 20 Aur tísre dñ, jo Fir'aun kí sálgirah ká dñ thá, yñ huá, ki us ne apne sab naukaron kí ziyáfat kí, aur us ne sardár sáqí aur nán paz ko apne naukaron ke sáth yád farmáyá. 21 Aur us ne sardár sáqí ko phir us kí khidmat par bahál kiyá, aur wuh Fir'aun ke háth men piyála dene lagá. 22 Par us ne sardár nán paz ko phánsí dilwái, jaisá Yūsuf ne ta'bír karke un ko batáyá thá. 23 Lekin sardár sáqí ne Yūsuf ko yád na kiyá, balki use bhúl gayá.

41 Púre do baras ke ba'd Fir'aun ne khwáb men dekhá, ki wuh lab i daryá khará hai, 2 aur us daryá men se sá ÷húbsúrat aur motí motí gáen nikalkar naistán men charne lagín. 3 Un ke ba'd áur sá ÷ badshakl aur dublí dublí gáen daryá se niklín, aur dúsrí gáeon ke barábar daryá ke kanáre já kharí huín. 4 Aur yih badshakl aur dublí dublí gáen un sáton khúbsúrat aur motí motí gáeon ko khá gayín. Tab Fir'aun jág úthá. 5 Aur wuh phir so gayá, aur us ne dúsrá khwáb dekhá, ki ek dāñthí men anáj kí sá ÷ motí aur achchhí achchhí bálen niklín. 6 Un ke ba'd áur sá ÷ patlí aur púrabí hawá kí marí murjhái húi bálen niklín. 7 Yih patlí bálen un sáton motí aur bharí húi bálon ko nigal gayín. Aur Fir'aun jág gayá, aur use ma'lúm huá ki yih khwáb thá. 8 Aur subh ko yñ huá ki us ká jí ghabráyá; tab us ne Misr ke sab jádúgaron aur sab dānishmandon ko bulwá bhejá, aur apná khwáb un ko batáyá; par un men se koí Fir'aun ke áge un kí ta'bír na kar saká. 9 Us waqt sardár sáqí ne Fir'aun se kahá, ki Merí khataēñ áj mujhe yád áin: 10 jab

Fir'aun apne khádimon se náráz thá, aur us ne mujhe aur sardár nán paz ko jilaudaron ke sardár ke ghar men nazarband karwá diyá. 11 to main ne aur us ne, ek hí rát men, ek ek khwáb dekhá; yih khwáb ham ne apne apne honhár ke mutábíq dekhe. 12 Wahán ek 'Ibrí jawán, jilaudaron ke sardár ká naukar, hamáre sáth thá; ham ne use apne khwáb batáe aur us ne un kí ta'bír kí, aur ham men se har ek ko hamáre khwáb ke mutábíq us ne ta'bír batái. 13 Aur jo ta'bír us ne batái thí waisá hí huá; kyúñki mujhe to us ne mere mansab par bahál kiyá thá, aur use phánsí dí thí. 14 Tab Fir'aun ne Yūsuf ko bulwá bhejá. So unhon ne jald use qaidkháne se báhar ní-kálá; aur us ne hájamat banwái aur kapre badalkar Fir'aun ke sámne áyá. 15 Fir'aun ne Yūsuf se kahá, Main ne ek khwáb dekhá hai jis kí ta'bír koí nahín kar saktá; aur mujh se tere báre men kahte haiñ, ki tú khwáb ko sunkar us kí ta'bír kartá hai. 16 Yūsuf ne Fir'aun ko jawáb diyá, Main kuchh nahín jántá. Khudá hí Fir'aun ko salámatibakhsh jawáb degá. 17 Tab Fir'aun ne Yūsuf se kahá, Main ne khwáb men dekhá, ki main daryá ke kanáre khará huñ: 18 aur us daryá men se sá ÷ motí aur khúbsúrat gáen nikalkar naistán men charne lagín: 19 un ke ba'd áur sá ÷ kharáb aur niháyat badshakl aur dublí gáen niklín, aur wuh is qadr burí thín ki main ne sáre mulk i Misr men aisí kabhí nahín dekhín. 20 Aur wuh dublí aur badshakl gáen un pahlí sáton motí gáeon ko khá gayín; 21 aur un ke khá jáne ke ba'd yih ma'lúm bhí nahín hotá thá ki unhon ne un ko khá liyá hai, balki wuh pahle kí tarah jaisí kí taisí badshakl rahín. Tab main jág gayá. 22 Aur phir khwáb men dekhá, ki ek dāñthí men sá ÷ bharí aur achchhí achchhí bálen niklín. 23 Aur un ke ba'd áur sá ÷ súkhí aur patlí aur púrabí hawá kí marí murjhái húi bálen niklín. 24 Aur yih patlí bálen un sáton achchhí achchhí bálon ko nigal gayín: aur main ne in jádúgaron se is ká bayán kiyá, par aisá koí na niklá jo mujhe is ká matlab batátá. 25 Tab Yūsuf ne Fir'aun se kahá, ki Fir'aun ká khwáb ek hí hai. Jo

kuchh Khudá karne ko hai, use us ne Fir'aun par zahir kiyá hai. 26 Wuh sáť achchhí achchhí gaen sáť baras hain; aur wuh sáť achchhí achchhí bálen bhí sáť baras hain; khwáb ek hí hai. 27 Aur wuh sáť badshakl aur dublí gaen jo un ke ba'd niklín, aur wuh sáť kháli aur púrabí hawá kí marí murjhái húi bálen bhí sáť baras hí hain, magar kál ke sáť baras. 28 Yih wuhí bát hai, jo main Fir'aun se kah chuká hún, kí jo kuchh Khudá karne ko hai, use us ne Fir'aun par zahir kiyá hai. 29 Dekh, sáre mulk í Misr men sáť baras to paidáwár í kasír ke hongé. 30 Un ke ba'd sáť baras kál ke áenge. Aur tamám mulk í Misr men log ís sári paidáwár ko bhúl jáenge, aur yih kál mulk ko tabáh kar degá. 31 Aur arzání mulk men yád bhí nahín rahegi; kyúnci jo kál ba'd men paregá wuh niháyat hí sakht hogá. 32 Aur Fir'aun ne jo yih khwáb do daf'a dekhá, to ís ká sabab yih hai, kí yih bát Khudá kí taraf se muqarrar ho chukí hai, aur Khudá íse jald púrá karegá. 33 Is liye Fir'aun ko cháhiye, kí ek dánishwar aur 'aqlmand ádmi ko talásh kar le, aur use mulk í Misr par mukhtár banáe. 34 Fir'aun yih kare, táki us ádmi ko ikhtiyár ho, kí wuh mulk men náziron ko muqarrar kar de, aur arzání ke sáť barason men sáre mulk í Misr kí paidáwár ká pánchwán hissa le le. 35 Aur wuh un achchhe barason men jo áte hain, sab kháne kí chízen jama' karen, aur shahr shahr men galla jo Fir'aun ke ikhtiyár men ho, khurish ke liye faráham karke us kí hifázat karen. 36 Yihí galla mulk ke liye zakhíra hogá, aur sáton baras ke liye, jab tak mulk men kál rahegá, káfi hogá, táki kál kí wajh se mulk barbád na hojáe. 37 Yih bát Fir'aun aur us ke sab khádimon ko pasand áí. 38 So Fir'aun ne apne khádimon se kahá, kí Kyá ham ko aisá ádmi jaisá yih hai, jis men Khudá kí ruh hai, mil saktá hai? 39 Aur Fir'aun ne Yúsuf se kahá, Chúnki Khudá ne tujhe yih sab kuchh samjhá diyá hai, ís liye terí manind dánishwar aur 'aqlmand koí nahín. 40 So tú mere ghar ká mukhtár hogá, aur merí sári ra'áyá tere hukm par chalegi. Faqat takht ká málik hone ke sabab se main buzurgtar húngá. 41 Aur Fir'aun

ne Yúsuf se kahá, kí Dekh, main tujhe sáre mulk í Misr ká hákim banátá hún. 42 Aur Fir'aun ne apní angushtarí apne háth se níkal kar Yúsuf ke háth men pahiná dí; aur use bárík katán ke libás men árásta karwákar sone ká tauq us ke gale men pahináyá. 43 Aur us ne use apne dúsre rath men sawár karákar us ke áge áge yih manadí karwá dí, kí Ghufne teko. Aur us ne use sáre mulk í Misr ká hákim baná diyá. 44 Aur Fir'aun ne Yúsuf se kahá, Main Fir'aun hún, aur tere hukm ke bagair koí ádmi ís sáre mulk í Misr men apná háth yá pánw hiláne na páegá. 45 Aur Fir'aun ne Yúsuf ká nám Sífnát Fa'neh rakkhá; aur us ne On ke pujári Fotífira' kí beṭí A'sináth ko us se biyáh diyá. Aur Yúsuf mulk í Misr men daura karne lagá. 46 Aur Yúsuf tis baras ká thá jab wuh Misr ke bádsháh Fir'aun ke sámne gayá. Aur us ne Fir'aun ke pás se rukhsat hokar sáre mulk í Misr ká daura kiyá. 47 Aur arzání ke sáť barason men ifrát se fasl húi. 48 Aur wuh lagátár sáton baras har qism kí khurish, jo mulk í Misr men paidá hotí thí, jama' kar karke shahron men us ká zakhíra kartá gayá. Har shahr kí charon atráf kí khurish wuh usí shahr men rakhtá gayá. 49 Aur Yúsuf ne galla samundar kí ret kí manind niháyat kasrat se zakhíra kiyá, yahán tak kí hisáb rakhná bhí chhoṛ diyá, kyúnci wuh behisáb thá. 50 Aur kál se pahle On ke pujári Fotífira' kí beṭí A'sináth ke Yúsuf se do beṭe paidá hue. 51 Aur Yúsuf ne pahlauthe ká nám Munassi yih kahkar rakkhá, kí Khudá ne merí aur mere báp ke ghar kí sab mashaqqat mujh se bhulá dí. 52 Aur dúsre ká nám Ifráim yih kahkar rakkhá, kí Khudá ne mujhe merí musibat ke mulk men phaldár kiyá. 53 Aur arzání ke wuh sáť baras jo mulk í Misr men hue tamám ho gaye, aur Yúsuf ke kahne ke mutábíq kál ke sáť baras shurú' hue. 54 Aur áur sab mulkon men to kál thá, par mulk í Misr men har jagah khurish maujúd thí. 55 Aur jab mulk í Misr men log bhúkon marne lage, to rotí ke liye Fir'aun ke áge chilláe. Fir'aun ne Misron se kahá, kí Yúsuf ke pás jáo; jo kuchh wuh tum se kahe, so karo.

56 Aur tamám rú e zamín par kál thá, aur Yúsuf anáj ke khatton ko khulwákar Misrion ke háth bechne lagá; aur mulk i Misr men sakht kál ho gayá. 57 Aur sab mulkon ke log anáj mol lene ke liye Yúsuf ke pás Misr men áne lage, kyünki sári zamín par sakht kál pará thá.

42 Aur Ya'qúb ko ma'lúm húa ki Misr men galla hai: tab us ne apne beṭon se kahá, ki Tum kyün ek dúsre ká munh tákte ho? 2 Dekho, main ne suná hai, ki Misr men galla hai; tum wahán jáo, aur wahán se hamáre liye anáj mol le áo, táki ham zinda raheñ aur halák na hon. 3 So Yúsuf ke das bhái galla mol lene ko Misr men áe. 4 Par Ya'qúb ne Yúsuf ke bhái Binyamin ko us ke bháiyon ke sáth na bhejá, kyünki us ne kahá, ki Kahin us par koí áfat na á jae. 5 So jo log galla kharídne áe, un ke sáth Isráil ke beṭe bhí áe, kyünki Kan'án ke mulk men kál thá. 6 Aur Yúsuf mulk i Misr ká hákim thá, aur wuhí mulk ke sab logon ke háth galla bechtá thá. So Yúsuf ke bhái áe, aur apne sir zamín par tekkar us ke huzúr ádáb bajá láe. 7 Yúsuf apne bháiyon ko dekhkar un ko pahchán gayá; par us ne un ke sámne apne áp ko anján baná liyá, aur un se sakht lahje men púchhá, Tum kahán se áe ho? Unhon ne kahá, Kan'án ke mulk se anáj mol lene ko. 8 Yúsuf ne to apne bháiyon ko pahchán liyá thá, par unhon ne use na pahchána. 9 Aur Yúsuf un khwábon ko, jo us ne un kí bábat dekhe the, yád karke un se kahne lagá, ki Tum jásus ho: tum áe ho ki is mulk kí burí hálat daryáft karó. 10 Unhon ne us se kahá, Nahin, khudáwand; tere gulám anáj mol lene áe hain. 11 Ham sab ek hí shakhs ke beṭe hain; ham sachche hain, tere gulám jásus nahin hain. 12 Us ne kahá, Nahin, balki tum is mulk kí burí hálat daryáft karne ko áe ho. 13 Tab unhon ne kahá, Tere gulám bárah bhái, ek hí shakhs ke beṭe hain, jo mulk i Kan'án men hai: sab se chhoṭá is waqt hamáre báp ke pás hai, aur ek ká kuchh patá nahin. 14 Tab Yúsuf ne un se kahá, Main to tum se kah chuká, ki tum jásus ho; 15 so tumhári ázmáish is tarah kí jáegi, ki Fir'aun kí hayát kí qasam, ki tum yahán se jáne na

páoge, jab tak tumhárá sab se chhoṭá bhái yahán na á jae. 16 So apne men se kisi ek ko bhejo, ki wuh tumháre bhái ko le áe: aur tum qaid raho, táki tumhári báton kí tasdíq ho, ki tum sachche ho yá nahin; warna Fir'aun kí hayát kí qasam, tum zarúr hí jásus ho. 17 Aur us ne un sab ko tén din tak ikatthe nazarband rakkhá. 18 Aur tísre din Yúsuf ne un se kahá, Ek kám karo to zinda rahoge, kyünki mujhe Khudá ká khauf hai. 19 Agar tum sachche ho, to apne bháiyon men se ek ko qaidkháne men band rahne do: aur tum apne gharwálon ke kháne ke liye anáj le jáo. 20 Aur apne sab se chhoṭe bhái ko mere pás le áo; yün tumhári báton kí tasdíq ho jáegi, aur tum halák na hoge. So unhon ne aisá hí kiyá. 21 Aur wuh ápas men kahne lage, ki Ham dar asl apne bhái ke sabab se mujrim thahre hain; kyünki jab us ne ham se minnat kí, to ham ne yih dekhkar bhí, ki us kí ján kaisí musíbat men hai, us kí na suní; isí liye yih musíbat ham par á pari hai. 22 Tab Rúbin bol uṭhá, Kyá main ne tum se na kahá thá, ki Is bachche par zulm na karo; aur tum ne na suná. So dekh lo, ab us ke khún ká badla liyá játa hai. 23 Aur un ko ma'lúm na thá, ki Yúsuf un kí báten samajhtá hai, is liye ki un ke darmiyán ek tarjamán thá. 24 Tab wuh un ke pás se haṭ gayá, aur royá; aur phir un ke pás ákar un se báten kíñ, aur un men se Shama'ün ko lekar un kí ánkhon ke sámne use bandhwá diyá. 25 Phir Yúsuf ne hukm kiyá, ki un ke boron men anáj bhareñ, aur har shakhs kí naqdí usí ke bore men rakh deñ, aur un ko zád i ráh bhí de deñ. Chunánchi un ke liye aisá hí kiyá gayá. 26 Aur unhon ne apne gadhon par galla lád liyá, aur wahán se rawána húa. 27 Jab un men se ek ne manzil par apne gadhe ko chára dene ke liye apná borá kholá, to apní naqdí bore ke munh men rakkhí dekhí. 28 Tab us ne apne bháiyon se kahá, ki Merí naqdí pher dí gayí hai, wuh mere bore men hai. Dekh lo! Phir to wuh hawásbákh-ta ho gaye, aur hakká bakká hokar ek dúsre ko dekhne aur kahne lage, Khudá ne ham se yih kyá kiyá? 29 Aur wuh mulk i Kan'án men apne

báp Ya'qúb ke pás áe, aur sáriwáridát use batái; aur kahne lage, 30 ki Us shakhs ne, jo us mulk ká málik hai, ham se saḡht lahje men báten kín, aur ham ko us mulk ke jásús samjhá. 31 Ham ne us se kahá, ki Ham sachche ádmí haiñ; ham jásús nahín. 32 Ham bárah bhái ek hí báp ke beṭe haiñ; ham men se ek ká kuchh patá nahín, aur sab se chhotá is waqt hamáre báp ke pás mulk i Kan'án men hai. 33 Tab us shakhs ne, jo mulk ká málik hai, ham se kahá, Main isí se ján lúngá ki tum sachche ho, ki apne bháiyon men se kisí ko mere pás chhoṛ do, aur apne ghar-wálon ke kháne ke liye anáj lekar chale jáo, 34 aur apne sab se chhoṭe bhái ko mere pás le áo: tab main ján lúngá, ki tum jásús nahín, balki sachche ádmí ho; aur main tumháre bhái ko tumháre hawále kar dúngá; phir tum mulk men saudágarí karná. 35 Aur yún huá, ki jab unhoñ ne apne apne bore kháli kiye, to har shakhs kí naqdí kí thailí usí ke bore men rakkhí dekhí; aur wuh aur un ká báp naqdí kí thailiyán dekhkar ḍar gaye. 36 Aur un ke báp Ya'qúb ne un se kahá, Tum ne mujhe beaulád kar diyá. Yúsuf nahín rahá, aur Shama'un bhí nahín hai, aur ab Binyamín ko bhí le jáná cháhte ho. Yih sab báten mere khiláf haiñ. 37 Tab Rúbin ne apne báp se kahá, Agar main use tere pás na le áun, to mere donon beṭon ko qatl kar dálná. Use mere háth men saunp de, aur main use phir tere pás pahunchá dúngá. 38 Us ne kahá, Merá beṭá tumháre sáth nahín jáega; kyúñki us ká bhái mar gayá, aur wuh akelá rah gayá hai; agar ráste men játe játe us par koí áfat á paṛe, to tum mere safed bálon ko gam ke sáth gor men utároge.

43 Aur kál mulk men áur bhí saḡht ho gayá. 2 Aur yún huá, ki jab us galle ko, jise Misr se láe the, khá chuke, to un ke báp ne un se kahá, kí Jákar hamáre liye phir kuchh anáj mol le áo. 3 Tab Yahúdáh ne use kahá, kí Us shakhs ne ham ko niháyat tákid se kah diyá thá, kí Tum merá munh na dekhoge, jab tak tumhárá bhái tumháre sáth na ho. 4 So agar tú hamáre bhái ko hamáre sáth bhej de, to ham jáenge, aur tere liye anáj mol láenge. 5 Aur agar tú use na

bheje, to ham nahín jáenge, kyúñki us shakhs ne kah diyá hai, kí Tum merá munh na dekhoge, jab tak tumhárá bhái tumháre sáth na ho. 6 Tab Isráíl ne kahá, kí Tum ne mujh se kyún yih badsulúki kí, kí us shakhs ko batá diyá kí Hamará ek bhái áur bhí hai? 7 Unhoñ ne kahá, Us shakhs ne bajidd hokar hamará aur hamáre khándán ká hál púchhá, kí Kyá tumhárá báp ab tak jítá hai? aur kyá tumhárá koí áur bhái hai? to ham ne in suwálon ke mutábiq use batá diyá. Ham kyá jánte the, kí wuh kahegá, kí Apne bhái ko le áo? 8 Tab Yahúdáh ne apne báp Isráíl se kahá, kí Us larke ko mere sáth kar de, to ham chale jáenge, táki ham, aur tú, aur hamáre bál bachche zinda raheñ aur halák na hoñ. 9 Aur main us ká zámin hotá huñ; tú us ko mere háth se wápas mángná. Agar main use tere pás pahunchákar sámne khará na kar dun, to main hamesha ke liye gunahgár thahrúngá. 10 Agar ham der na lagáte, to ab tak dúsrí daf'a lautkar á bhíjáte. 11 Tab un ke báp Isráíl ne un se kahá, Agar yihí bát hai, to aisá karo, kí apne bartanon men is mulk kí mashhúr paidáwar men se kuchh us shakhs ke liye nazrána lete jáo, jaise thoṛá sá raugan i balsán, thoṛá sá shahd, kuchh garm masáli, aur murr, aur pista, aur bádám: 12 aur dúná dám apne háth men le lo; aur wuh naqdí, jo pher dí gayí aur tumháre boron ke munh men rakkhí milí, apne sáth wápas le jáo, kyúñki sháyad bhul ho gayí hogí. 13 Aur apne bhái ko bhí sáth lo, aur uthkar phir us shakhs ke pás jáo. 14 Aur Khudá e Qádir us shakhs ko tum par mihrbán kare, táki wuh tumháre dústre bhái ko aur Binyamín ko tumháre sáth bhej de. Main agar beaulád huá, to huá.

15 Tab unhoñ ne nazrána liyá, aur dúná dám bhí háth men le liyá, aur Binyamín ko lekar chal paṛe, aur Misr pahunchkar Yúsuf ke sámne já kharé húe. 16 Jab Yúsuf ne Binyamín ko un ke sáth dekhá, to us ne apne ghar ke muntazim se kahá, In ádmion ko ghar men le já, aur koí jánwar zabh karke khána taiyár karwá; kyúñki yih ádmí do pahar ko mere sáth khána kháenge 17 Us shakhs ne, jaisá Yúsuf

ne farmáyá thá, kiyá ; aur in ádmíon ko Yúsuf ke ghar men le gayá. 18 Jab in ko Yúsuf ke ghar men pahunchá diyá, to dar ke máre kahne lage, ki Wuh naqdí jo pahíl daf'a hamáre boron men rakhkar wápas kar dí gayí thí, usí ke sabab se ham ko andar karwá diyá hai, táki use hamáre khiláf bahána mil jáe, aur wuh ham par hamla karke ham ko gulám baná le, aur hamáre gadhon ko chhín le. 19 Aur wuh Yúsuf ke ghar ke muntazim ke pás gaye, aur darwáze par khare hokar us se kahne lage, 20 Janáb, ham pahle bhí yahán anáj mol lene áe the; 21 aur yún húa, ki jab ham ne manzil par utarkar apne boron ko kholá, to apní apní purí tulí hui naqdí apne apne bore ke munh men rakkhí dekhi, so ham use apne sáth wápas lete áe haiñ. 22 Aur ham anáj mol lene ko áur bhí naqdí sáth láe haiñ. Yih ham nahín jánte ki ham-árá naqdí kis ne hamáre boron men rakh dí. 23 Us ne kahá, ki Tumhárá salámatí ho; mat daro; tumháre Khudá aur tumháre báp ke Khudá ne tumháre boron men tum ko khazána diyá hogá; mujhe to tumhárá naqdí mil chukí. Phir wuh Shama'un ko nikálkar un ke pás le áyá. 24 Aur us shakhs ne un ko Yúsuf ke ghar men lákar pání diyá, aur unhon ne apne pánw dhoe; aur un ke gadhon ko chára diyá. 25 Phir unhon ne Yúsuf ke intizár men, ki wuh do pahar ko áegá, nazrána taiyár karke rakkhá; kyúñki unhon ne suná thá, ki un ko wahín rotí khání hai. 26 Jab Yúsuf ghar áyá, to wuh us nazráne ko, jo un ke pás thá, us ke sámne le gaye, aur zamín par jhukkar us ke huzúr ádáb bajá láe. 27 Us ne un se khair o 'áfiyat púchhí, aur kahá, ki Tumhárá búrhá báp, jis ká tum ne zikr kiyá thá, achchhá to hai? Kyá, wuh ab tak jítá hai? 28 Unhon ne jawáb diyá, Terá khádím hamárá báp khairiyat se hai; aur ab tak jítá hai. Phir wuh sir jhuká jhukákar us ke huzúr ádáb bajá láe. 29 Phir us ne áñkh uthákar apne bhái Binyamín ko jo us kí máñ ká beṭá thá dekhá, aur kahá, ki Tumhárá sab se chhoṭá bhái, jis ká zikr tum ne mujh se kiyá thá, yihí hai? Phir kahá, ki Ai mere beṭe! Khudá tujh par mírbán rahe.

30 Tab Yúsuf ne jaldí kí; kyúñki bhái ko dekhkar us ká jí bhar áyá, aur wuh cháhtá thá ki kahín jákar roe. So wuh apní koṭhrí men jákar wahán rone lagá. 31 Phir wuh apná munh dhokar báhar niklá, aur apne ko zabt karke hukm diyá, ki Kháná chuno. 32 Aur unhon ne us ke liye alag, aur un ke liye judá, aur Misrion ke liye, jo us ke sáth kháthe the, judá kháná chuná; kyúñki Misr ke log 'Ibránion ke sáth kháná nahín khá sakte the, kyúñki Misrion ko is se karáhiyat hai. 33 Aur Yúsuf ke bhái us ke sámne tartíbwár apní 'umr kí baráí aur chhoṭái ke mutábíq baiṭhe aur ápas men hairán the. 34 Phir wuh apne sámne se kháná uthákar hisse kar karke un ko dene lagá, aur Binyamín ká hissa un ke hisson se páñch guná ziyáda thá. Aur unhon ne mai pí aur us ke sáth khushi manái.

44 Phir us ne apne ghar ke muntazim ko yih hukm kiyá, ki In ádmíon ke boron men jítná anáj wuh le já sakeñ bhar de, aur har shakhs kí naqdí usí ke bore ke munh men rakh de. 2 Aur merá chándí ká piyála sab se chhoṭe ke bore ke munh men us kí naqdí ke sáth rakhná. Chunáñchi us ne Yúsuf ke farmáne ke mutábíq 'amal kiyá. 3 Subh raushní hote hí yih ádmí apne gadhon ke sáth rukhsat kar diye gaye. 4 Wuh shahr se nikal- kar abhí dúr bhí nahín gaye the, ki Yúsuf ne apne ghar ke muntazim se kahá, Já, un logon ká píchhá kar; aur jab tú un ko já le, to un se kahná, ki Nekí ke 'iwaz tum ne badí kyúñ kí? 5 Kyá yih wuhí chíz nahín, jis se merá áqá píṭá aur isí se ṭhík fál bhí kholá kartá hai? Tum ne jo yih kiyá so burá kiyá. 6 Aur us ne un ko já liyá, aur yihí báten un se kahín. 7 Tab unhon ne us se kahá, ki Hamárá khudáwand aísí báten kyúñ kahtá hai? Khudá na kare, ki tere khádím aísá kám karen. 8 Bhalá, jo naqdí ham ko apne boron ke munh men milí, use to ham mulk i Kan'an se tere pás wápas le áe; phir tere áqá ke ghar se chándí yá soná kyúñkar churá sakte haiñ? 9 So tere khádimon men se jis kisi ke pás wuh nikle, wuh már diyá jáe, aur ham bhí apne khudáwand ke gulám ho jáenge. 10 Us ne kahá, ki

Tumhára hí kahná sahí. Jis ke pás wuh nikal áe, wuh merá gulám hogá, aur tum begunáh thahroge. 11 Tab unhon ne jaldí kí, aur ek ek ne apná borá zamín par utár liyá, aur har shakhs ne apná borá khol diyá. 12 So wuh dhúndhne lagá; aur sab se bare se shurú' karke sab se chhote par taláshí khatm kí, aur piyála Binyamín ke bore men milá. 13 Tab unhon ne apne pairáhan chák kiye, aur har ek apne gadhe ko ládkar ultá shahr ko phirá. 14 Aur Yahúdáh aur us ke bhái Yúsuf ke ghar áe; wuh ab tak wahín thá; so wuh us ke áge zamín par gire. 15 Tab Yúsuf ne un se kahá, Tum ne yih kaisá kám kiyá? Kyá tum ko má'lúm nahín, kí mujh sá ádmí thik fál kholtá hai? 16 Yahúdáh ne kahá, kí Ham apne khudáwand se kyá kahen? ham kyá bát karen? yá kyúnkar apne ko barí thahráen? Khudá ne tere khádimon kí badí pakař lí. So dekh, ham bhí aur wuh bhí, jis ke pás piyála niklá, donon apne khudáwand ke gulám haiñ. 17 Us ne kahá, Khudá na kare kí main aisá karún; jis shakhs ke pás yih piyála niklá, wuhí merá gulám hogá; aur tum apne báp ke pás salámat chale jáo.

18 Tab Yahúdáh us ke nazdík jákar kahne lagá, Ai mere khudáwand, zará apne khádím ko ijázat de, kí apne khudáwand ke kán men ek bát kahe; aur terá gazab tere khádím par na bharke, kyúnki tú Fir'aun kí mánind hai. 19 Mere khudáwand ne apne khádimon se suwál kiyá thá, kí Tumhára báp yá tumhára bhái hai? 20 Aur ham ne apne khudáwand se kahá thá, kí Hamára ek burhá báp hai; aur us ke burhápe ká ek chhotá larhá bhí hai; aur us ká bhái mar gayá hai, aur wuh apní man ká ek hí rah gayá hai, so us ká báp us par ján detá hai. 21 Tab tú ne apne khádimon se kahá, kí Use mere pás le jáo, kí main use dekhún. 22 Ham ne apne khudáwand ko batáyá, kí Wuh larhá apne báp ko chhor nahín saktá; kyúnki agar wuh apne báp ko chhore, to us ká báp mar jáega. 23 Phir tú ne apne khádimon se kahá, kí Jab tak tumhára chhotá bhái tumhare sáth na áe, tum phir merá munh na dekhoge. 24 Aur yun húa, kí jab ham apne báp ke pás, jo

terá khádím hai, pahunché, to ham ne apne khudáwand kí báten us se kahín. 25 Hamare báp ne kahá, Phir jákar hamare liye kuchh anáj mol láo. 26 Ham ne kahá, Ham nahín já sakte; agar hamára sab se chhotá bhái hamare sáth ho, to ham jáenge; kyúnki jab tak hamára sab se chhotá bhái hamare sáth na ho, ham us shakhs ká munh na dekhenge. 27 Aur tere khádím mere báp ne ham se kahá, Tum jánte ho kí merí bíwí ke mujh se do bete hue. 28 Ek to mujhe chhor hí gayá, aur main ne khayál kiyá kí wuh zarúr phar dala gayá hogá, aur main ne use us waqt se phir nahín dekhá. 29 Ab, agar tum is ko bhí mere pás se le jáo, aur is par kol'áfat á pare, to tum mere safed bálon ko gam ke sáth qabr men utároge. 30 So ab agar main tere khádím apne báp ke pás jáun, aur yih larhá hamare sáth na ho, to chúnki us kí ján is larke kí ján ke sáth wábasta hai, 31 wuh, yih dekhkar kí larhá nahín áyá, mar jáega; aur tere khádím apne báp ke, jo terá khádím hai, safed bálon ko gam ke sáth qabr men utárenge. 32 Aur terá khádím apne báp ke sámne is larke ká zamín bhí ho chuká hai, aur yih kahá hai, kí Agar main ise tere pás wápas na pahunchá dún, to main hamesha ke liye apne báp ká gunahgar thahrungá. 33 Is liye ab tere khádím ko ijázat ho, kí wuh is larke ke badle apne khudáwand ká gulám hokar rah jáe, aur yih larhá apne bháiyon ke sáth chalá jáe. 34 Kyúnki larke ke bagair main kyá munh lekar apne báp ke pás jáun? Kahín aisá na ho kí mujhe wuh musibat dekhni pare, jo aise hál men mere báp par áegi.

45 Tab Yúsuf un ke áge, jo us ke ás pás khare the, apne ko zabt na kar saká; aur chillákar kahá, Har ek ádmí ko mere pás se báhar kar do. Chúnchi jab Yúsuf ne apne ap ko apne bháiyon par zahir kiyá, us waqt aur kol us ke sáth na thá. 2 Aur wuh chillá chillákar rone lagá; aur Misrion ne suná, aur Fir'aun ke mahál men bhí áwáz gayí. 3 Aur Yúsuf ne apne bháiyon se kahá, Main Yúsuf hún; kyá merá báp ab tak jítá hai? Aur us ke bhái use kuchh jawáb na de sake: kyúnki wuh us ke sámne

ghabrā gaye. 4 Aur Yūsuf ne apne bhāiyon se kahā, Zarā nazdik ā jāo. Aur wuh nazdik āe. Tab us ne kahā, Main tumbhārā bhāi Yūsuf hūn, jis ko tum ne bechkar Misr pahunchwayā. 5 Aur is bāt se ki tum ne mujhe bechkar yahān pahunchwayā, na to gangin ho, aur na apne apne dil men pareshān ho: kyūnki Khudā ne, jānon ko bachāne ke liye, mujhe tum se āge bhejā. 6 Is liye ki ab do baras se mulk men kāl hai; aur abhi pānch baras āur aise hai jin men na to hal chalegā aur na fasl kategī. 7 Aur Khudā ne mujh ko tumhāre āge bhejā, tāki tumhārā baqiya zamīn par salāmat rakkhe, aur tum ko baṛi rihāi ke wasīle se zinda rakkhe. 8 Pas tum ne nahīn, balki Khudā ne, mujhe yahān bhejā; aur us ne mujhe goyā Fir'aun kā bāp, aur us ke sāre ghar kā khudāwand, aur sāre mulk i Misr kā hākīm banāyā. 9 So tum jald mere bāp ke pās jākar us se kaho, Terā beṭā Yūsuf yūn kahtā hai, ki Khudā ne mujh ko sāre Misr kā mālik kar diyā hai. Tū mere pās chalā ā; der na kar: 10 tū Jashan ke 'ilāqe men rahnā, aur tū, aur tere beṭe, aur tere pote, aur terī bheṛ bakriyān aur gāe bail aur terā māl o matā', yih sab mere nazdik hongē. 11 Aur wahīn main terī parwarish karūngā; tā na ho ki tujh ko aur tere gharāne aur tere māl o matā' ko muflisī ā dabāe, kyūnki kāl ke abhi pānch baras āur hai. 12 Aur dekho, tumhārī ānkhen, aur mere bhāi Binyamīn kī ānkhen, dekhtī hai, ki khud mere munh se yih bāten tum se ho rahī hai. 13 Aur tum mere bāp se merī sārī shān o shaukat kā, jo mujhe Misr men hāsīl hai, aur jo kuchh tum ne dekhā hai, sab kā zikr karnā; aur tum bahut jald mere bāp ko yahān le ānā. 14 Aur wuh apne bhāi Binyamīn ke gale lagkar royā; aur Binyamīn bhī us ke gale lagkar royā. 15 Aur us ne apne sab bhāiyon ko chūmā, aur un se milkar royā: is ke ba'd us ke bhāi us se bāten karne lage.

16 Aur Fir'aun ke mahal men is bāt kā zikr huā, ki Yūsuf ke bhāi āe hai, aur is se Fir'aun aur us ke naukar chākar bahut khush hue. 17 Aur Fir'aun ne Yūsuf se kahā, ki Apne bhāiyon se kah, Tum yih

kām karo, ki apne jānwaron ko lādkar mulk i Kan'ān ko chale jāo. 18 Aur apne bāp ko aur apne apne gharāne ko lekar mere pās ā jāo; aur jo kuchh mulk i Misr men achchhe se achchhā hai wuh main tum ko dūngā, aur tum is mulk kī 'umda 'umda chīzen khānā. 19 Tujhe hukm mil gayā hai ki un se kahe, Tum yih karo, ki apne bālbachchon, aur apnī bīwiyon ke liye mulk i Misr se apne sāth gāriyān le jāo, aur apne bāp ko bhī sāth lekar chale āo. 20 Aur apne asbāb kā kuchh afsos na karnā; kyūnki mulk i Misr kī sab achchhī chīzen tumhāre liye hai. 21 Aur Isrāil ke beṭon ne aisā hī kiyā; aur Yūsuf ne Fir'aun ke hukm ke mutābiq un ko gāriyān dīn, aur zād i rāh bhī diyā. 22 Aur us ne un men se har ek ko ek ek joṛā kapṛā diyā; lekin Binyamīn ko chāndī ke tīn sau sikke aur pānch joṛe kapṛe diye. 23 Aur apne bāp ke liye us ne yih chīzen bhejin, ya'ni das gadhe, jo Misr kī achchhī chīzon se lade hue the, aur das gadhiyān, jo us ke bāp ke rāste ke liye galla, aur rotī, aur zād i rāh se ladī hūi thin. 24 Chunānchi us ne apne bhāiyon ko rawāna kiyā, aur wuh chal paṛe. Aur us ne un se kahā, Dekhnā, kahīn rāste men tum jhagrā na karnā. 25 Aur wuh Misr se rawāna hue, aur mulk i Kan'ān men apne bāp Ya'qūb ke pās pahunchē; 26 aur us se kahā, Yūsuf ab tak jītā hai, aur wuhī sāre mulk i Misr kā hākīm hai. Aur Ya'qūb kā dil dhak se rah gayā; kyūnki us ne un kā yaqīn na kiyā. 27 Tab unhon ne use wuh sab bāten, jo Yūsuf ne un se kahi thin, batāin: aur jab un ke bāp Ya'qūb ne wuh gāriyān dekhīn, jo Yūsuf ne us ke lāne ko bhejī thin, tab us kī jān men jān āi. 28 Aur Isrāil kahne lagā, Yih bas hai, ki merā beṭā Yūsuf ab tak jītā hai. Main apne marne se peshtar jākar use dekh to lūngā.

46 Aur Isrāil apnā sab kuchh lekar chalā, aur Bāirsaba' men ākar apne bāp Izhāq ke Khudā ke liye qurbānīn guzrāin. 2 Aur Khudā ne rāt ko royā men Isrāil se bāten kīn, aur kahā, Ai Ya'qūb, ai Ya'qūb! Us ne jawāb diyā, Main hāzir hūn. 3 Us ne kahā, Main Khudā, tere bāp kā Khudā hūn; Misr men jāne se na ḍar,

kyūnki main wahān tujh se ek barī qaum paidā karūngā. 4 Main tere sāth Misr ko jāūngā; aur phir tujhe zarūr lautā bhī laūngā, aur Yūsuf apnā hāth terī ānkhoṅ par lagāegā. 5 Tab Ya'qūb Baīrsaba' se rawāna huā, aur Isrāīl ke beṭe apne bāp Ya'qūb ko, aur apne bāl bachchon, aur apnī biwiyon ko un gariyon par le gaye jo Fir'aun ne un ke lāne ko bhejī thī. 6 Aur wuh apne chau-pāyon aur sāre māl o asbāb ko jo unhoṅ ne mulk i Kan'ān meṅ jama' kiyā thā lekar Misr meṅ āe; aur Ya'qūb ke sāth us kī sārī aulād thī. 7 Wuh apne beṭon aur beṭiyon aur poton aur potiyon, garaz apnī kull nasl ko, apne sāth Misr meṅ le āyā.

8 Aur Ya'qūb ke sāth jo Isrāīlī, ya'nī us ke beṭe wagaira, Misr meṅ āe, un ke nām yih haiṅ: Rūbīn, Ya'qūb kā pahlauthā. 9 Aur banī Rūbīn yih haiṅ: Hanūk, aur Fallū, aur Hasron, aur Karmī. 10 Aur banī Shama'un yih haiṅ: Yamūel, aur Yamīn, aur Ahad, aur Yakīn, aur Suhr, aur Sāūl jo ek Kan'ānī 'aurat se paidā huā thā. 11 Aur banī Lāwī yih haiṅ: Jairson, aur Qihāt, aur Mirārī. 12 Aur banī Yahūdāh yih haiṅ: 'Er, aur Onān, aur Selah, aur Fāras, aur Zārah. In meṅ se 'Er aur Onān mulk i Kan'ān meṅ mar chuke the. Aur Fāras ke beṭe yih haiṅ: Hasron, aur Hamūl. 13 Aur banī Ishkār yih haiṅ: Tola', aur Fuwah, aur Yob, aur Simron. 14 Aur banī Zabūlūn yih haiṅ: Sarad, aur Ailon, aur Yahaliel. 15 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād haiṅ, jo Faddān Arām meṅ Leāh se paidā hue. Isī ke batn se us kī beṭī Dīnah thī. Yahān tak to us ke sāre beṭe beṭiyon kā shumār tentīs huā. 16 Banī Jadd yih haiṅ: Safiyān, aur Hajī, aur Sūnī, aur Asbān, aur 'Erī, aur Arūdī, aur Arellī. 17 Aur banī A'shar yih haiṅ: Yimnah, aur Iswāh, aur Iswī, aur Barī'āh, aur Sirah un kī bahīn. Aur banī Barī'āh yih haiṅ: Hibr, aur Malkiel. 18 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād haiṅ jo Zilfah laundī se paidā hue, jise Lāban ne apnī beṭī Leāh ko diyā thā. Un kā shumār solah thā. 19 Aur Ya'qūb ke beṭe Yūsuf aur Binyamīn Rākhlī se paidā hue the. 20 Aur Yūsuf se mulk i Misr meṅ On ke pujārī

Fotīfira' kī beṭī A'sināth ke Mu-nassī aur Ifrāīm paidā hue. 21 Aur banī Binyamīn yih haiṅ: Bāla', aur Bakr, aur Ashbel, aur Jirā, aur Na'mān, Akhī, aur Ros, Muffīm, aur Huffīm, aur Arad. 22 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād haiṅ, jo Rākhlī se paidā hue. Yih sab shumār meṅ chaudah the. 23 Aur Dān ke beṭe kā nām Hashīm thā. 24 Aur banī Naftālī yih haiṅ: Yahasiel, aur Junī, aur Yīsr, aur Salīm. 25 Yih sab Ya'qūb ke un beṭon kī aulād haiṅ, jo Bilhāh laundī se paidā hue, jise Lāban ne apnī beṭī Rākhlī ko diyā thā. In kā shumār sāt thā. 26 Ya'qūb ke sulb se, jo log paidā hue aur us ke sāth Misr meṅ āe, wuh us kī bahūon ko chhoṅkar shumār meṅ chhiyāsāth the. 27 Aur Yūsuf ke do beṭe the, jo Misr meṅ paidā hue: so Ya'qūb ke gharāne ke jo log Misr meṅ āe wuh sab milkar sattar hue.

28 Aur us ne Yahūdāh ko apne se āge Yūsuf ke pās bhejā, tākī wuh use Jashan kā rāsta dīkhāe; aur wuh Jashan ke 'ilāqe meṅ āe. 29 Aur Yūsuf apnā rath taiyār karwāke apne bāp Isrāīl ke istiqbāl ke liye Jashan ko gayā, aur us ke pās jākar us ke gale se lipaṭ gayā aur wahīn liptā huā der tak rotā rahā. 30 Tab Isrāīl ne Yūsuf se kahā, Ab chāhe main mar jāūn, kyūnki terā munh dekh chukā kī tū abhī jitā hai. 31 Aur Yūsuf ne apne bhāiyon se aur apne bāp ke gharāne se kahā, Main abhī jākar Fir'aun ko khabar kar dūngā aur us se kah dūngā, kī Mere bhāī aur mere bāp ke gharāne ke log, jo mulk i Kan'ān meṅ the, mere pās ā gaye haiṅ. 32 Aur wuh chaupān haiṅ; kyūnki barābar chau-pāyon ko pālte āe haiṅ, aur wuh apnī bheṅ bakriyān aur gāe bail aur jo kuchh un kā hai sab le āe haiṅ. 33 Pas jab Fir'aun tum ko bulākar pūchhe, kī Tumhārā peshā kyā hai? 34 to tum yih kahnā, kī Tere khādīm, ham bhī aur hamāre bāpdādā bhī, laṅkpan se lekar āj tak chaupāye pālte āe haiṅ. Tab tum Jashan ke 'ilāqe meṅ rah sakoge; is liye kī Misrion ko chaupānon se naṅ at hai.

47

Tab Yūsuf ne ākar Fir'aun ko khabar dī, kī Merā bāp, aur mere bhāī, aur un kī bheṅ bakriyān, aurgāe bail, aur un kā

sará mál o matá' mulk i Kan'án se á gayá hai, aur abhí to wuh sab Jashan ke 'iláqe men hain. 2 Phir us ne apne bháiyon men se pánch ko apne sáth liyá, aur un ko Fir'aun ke sámnne házir kiyá. 3 Aur Fir'aun ne us ke bháiyon se púchhá, Tumhárá pesha kyá hai? Unhon ne Fir'aun se kahá, Tere khádim chaupán hain; jaise hamáre báp dá dá the. 4 Phir unhon ne Fir'aun se kahá, ki Ham is mulk men musáfirána taur par rahne áe hain, kyünki mulk i Kan'án men sakht kál hone kí wajh se wahán tere khádimon ke chaupáyon ke liye charáí nahín rahi. So karam karke apne khádimon ko Jashan ke 'iláqe men rahne de. 5 Tab Fir'aun ne Yúsuf se kahá, ki Terá báp aur tere bhái tere pás á gaye hain: 6 Misr ká mulk tere áge pará hai; yahán ke achchhe se achchhe 'iláqe men apne báp aur bháiyon ko basá de, ya'ní Jashan hí 'ke 'iláqe men un ko rahne de: aur agar terí dánist men un men hoshyár ádmí bhí hon, to un ko mere chaupáyon par muqarrar kar de. 7 Aur Yúsuf apne báp Ya'qúb ko andar láyá, aur use Fir'aun ke sámnne házir kiyá; aur Ya'qúb ne Fir'aun ko du'á dí. 8 Aur Fir'aun ne Ya'qúb se púchhá, ki Terí 'umr kitne sál kí hai? 9 Ya'qúb ne Fir'aun se kahá, ki Merí musáfirat ke baras ek sau tís hain; merí zindagí ke aiyám thore, aur dukh se bhare hue rahe, aur abhí yih itne hue bhí nahín hain jitne mere báp dá dá kí zindagí ke aiyám un ke daur i musáfirat men hue. 10 Aur Ya'qúb Fir'aun ko du'á dekar us ke pás se chalá gayá. 11 Aur Yúsuf ne apne báp aur bháiyon ko basá diyá, aur Fir'aun ke hukm ke mutábíq Ra'msís ke 'iláqe ko, jo mulk i Misr ká niháyat zarkhez khitta hai, un kí jágr thahráyá. 12 Aur Yúsuf apne báp, aur apne bháiyon, aur apne báp ke ghar ke sab ádmion kí parwarish, ek ek ke khándán kí zarúrat ke mutábíq, anáj se karne lagá.

13 Aur us sáre mulk men kháne ko kuchh na rahá, kyünki kál aisá sakht thá, kí mulk i Misr aur mulk i Kan'án donon kál ke sabab se tabáh ho gaye the. 14 Aur jitná rupaya mulk i Misr aur mulk i Kan'án men thá, wuh sab Yúsuf ne us galle ke badle, jise log kharídte the, le le

kar jama' kar liyá; aur sab rupaye ko us ne Fir'aun ke mahal men pahunchá diyá. 15 Aur jab wuh sára rupaya, jo Misr aur Kan'án ke mulkon men thá, kharch ho gayá, to Misr Yúsuf ke pás ákar kahne lage, Ham ko anáj de, kyünki rupaya to hamáre pás rahá nahín. Ham tere hote hue kyün mareñ? 16 Yúsuf ne kahá, ki Agar rupaya nahín hai, to apne chaupáye do, aur main tumháre chaupáyon ke badle tum ko anáj dúngá. 17 So wuh apne chaupáye Yúsuf ke pás lane lage, aur Yúsuf ghoron, aur bhej bakriyon aur gáe bailon, aur gadhon ke badle un ko anáj देने lagá; aur pure sál bhar un ko un ke sab chaupáyon ke badle anáj khiláyá. 18 Jab yih sál guzar gayá, to wuh दूसरे sál us ke pás ákar kahne lage, ki Is men ham apne khudáwand se kuchh nahín chhipáte, ki hamára sára rupaya kharch ho chuká, aur hamáre chaupáyon ke gallon ká málik bhí hamára khudáwand ho gayá hai; aur hamára khudáwand dekh chuká hai ki ab hamáre jism aur hamári zamín ke siwá kuchh báqi nahín. 19 Pas aisá kyün ho ki tere dekhte dekhte ham bhí mareñ, aur hamári zamín bhí ujař jáe? So tú ham ko aur hamári zamín ko anáj ke badle kharíd le, ki ham Fir'aun ke gulám ban jáen, aur hamári zamín ká málik bhí wuhí ho jáe; aur ham ko bij de táki ham halák na hon, balki zinda raheñ, aur mulk bhí wirán na ho. 20 Aur Yúsuf ne Misr kí sári zamín Fir'aun ke nám par kharíd lí; kyünki kál se tang ákar Misrion men se har shakhs ne apná khet bech dá lá. So sári zamín Fir'aun kí ho gayí. 21 Aur Misr ke ek sire se lekar दूसरे sire tak jo log rahte the un ko us ne shahron men basáyá. 22 Lekin pujáriyon kí zamín us ne na kharídí, kyünki Fir'aun kí taraf se pujáriyon ko rasad miltí thí. So wuh apní apní rasad, jo Fir'aun un ko detá thá kháte the, is liye unhon ne apní zamín na bechí. 23 Tab Yúsuf ne wahán ke logon se kahá, ki Dekho, main ne áj ke din tum ko, aur tumhári zamín ko, Fir'aun ke nám par kharíd liyá hai. So tum apne liye yahán se bij lo aur khet bo dá lo. 24 Aur fasi par pánchwán hissa Fir'aun ko de dená, aur báqi char tumháre rahe, táki

khetí ke liye bíj ke bhí kám áen, aur tumháre aur tumháre ghar ke ádmíon aur tumháre bál bachchon ke liye kháne ko bhí hon. 25 Unhon ne kaha, ki Tú ne hamári ján bacháí hai; ham par hamáre khudáwand ke karam kí nazar rahe aur ham Fir'aun ke gulám bane rahenge. 26 Aur Yúsuf ne yih ásn, jo áj tak hai, Misr kí zamín ke liye thahráyá, ki Fir'aun paidáwar ká pánchwán hissa liyá kare: so faqat pujáriyon kí zamín aisi thí jo Fir'aun kí na hui. 27 Aur Isráílí mulk í Misr men Jashan ke 'iláqe men rahte the, aur unhon ne apní jáedáden kharí kar lín, aur wuh barhe aur bahut ziyáda ho gaye.

28 Aur Ya'qúb mulk í Misr men sattrañ baras áur jiyá: so Ya'qúb kí kull 'umr ek sau saíntáls baras kí hui. 29 Aur Isráíl ke marne ká waqt nazdík áyá: tab us ne apne beṭe Yúsuf ko bulákar us se kahá, Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to apná háth merí rán ke niche rakh, aur dekh, mihrbání aur sadáqat se mere sáth pesh áná; mujh ko Misr men dafn na karná. 30 Balki jab main apne báp dádá ke sáth so jáun, to mujhe Misr se le jákar un ke qabristán men dafn karná. Us ne jawáb diyá, Jaisá tú ne kahá hai, main waisá hí karúngá. 31 Aur us ne kahá, ki Tú mujh se qasam khá, aur us ne us se qasam kháí. Tab Isráíl apne bístar par sírháne kí taraf síjde men ho gayá.

48 In báton ke ba'd yún húa, ki kisi ne Yúsuf se kahá, Terá báp bímár hai; so wuh apne donon beṭon Munassí aur Ifráím ko sáth lekar chalá. 2 Aur Ya'qúb se kahá gayá, ki Terá beṭá Yúsuf tere pás á rahá hai. Aur Isráíl apne ko sambhákar palang par baith gayá. 3 Aur Ya'qúb ne Yúsuf se kahá, ki Khudá e Qádir í mutlaq mujhe Lúz men, jo mulk í Kan'án men hai, dikháí diyá, aur mujhe barakat dí; 4 aur us ne mujh se kahá, Main tujhe baromand karúngá, aur barháungá, aur tujh se qaumon ká ek zumrah paidá karúngá; aur tere ba'd yih zamín terí nasl ko dúngá, táki yih un kí dáimí milkíyat ho jáe. 5 So tere donon beṭe, jo mulk í Misr men mere áne se pahle paidá hie, mere haiñ, ya'ní Rúbin aur Shama'un kí tarah Ifráím aur Munassí bhí mere hí

honge. 6 Aur jo aulád ab un ke ba'd tujh se hogí, wuh terí thahregí, par apní mírás men apne bháiyon ke nám se wuh log námzad honge. 7 Aur main jab Faddán se átá thá, to Rákhil ne ráste hí men, jab Ifrát thori dúr rah gayá thá, mere sámne mulk í Kan'án men wafát páí. Aur main ne use wahín Ifrát ke ráste men dafn kiyá. Baitlahm wuhí hai. 8 Phir Isráíl ne Yúsuf ke beṭon ko dekhkar púchhá, Yih kaun haiñ? 9 Yúsuf ne apne báp se kahá, Yih mere beṭe haiñ, jo Khudá ne mujhe yahán diye haiñ. Us ne kahá, Un ko zará mere pás lá; main un ko barakat dúngá. 10 Lekin Isráíl kí ánkhen burhápe ke sabab se dhundlá gayí thín, aur use dikháí nahín detá thá; so Yúsuf un ko us ke nazdík le áyá. Tab us ne un ko chumkar gale lagá liyá. 11 Aur Isráíl ne Yúsuf se kahá, Mujhe to khayál bhí na thá ki main terá munh dekhúngá; lekin Khudá ne terí aulád bhí mujhe dikháí. 12 Aur Yúsuf un ko apne ghutnon ke niche se haṭákar munh ke bal zamín tak jhuká. 13 Aur Yúsuf un donon ko lekar, ya'ní Ifráím ko apne dahine háth se Isráíl ke báen háth ke muqábil, aur Munassí ko apne báen háth se Isráíl ke dahine háth ke muqábil karke un ko us ke nazdík láyá. 14 Aur Isráíl ne apná dahiná háth barhákar Ifráím ke sir par, jo chhotá thá, aur báyan háth Munassí ke sir par rakh diyá; us ne ján bújkar apne háth yún rakkhe; kyúnki pahlauṭhá to Munassí hí thá. 15 Aur us ne Yúsuf ko barakat dí, aur kahá, Khudá, jis ke sámne mere báp Abrahám aur Izháq ne apná daur púra kiyá, wuh Khudá, jis ne sári 'umr áj ke dín tak merí pásbání kí, 16 aur wuh firishta, jis ne mujhe sab baláon se bacháyá, in laṭkon ko barakat de; aur jo merá aur mere báp dádá Abrahám aur Izháq ká nám hai, usí se yih námzad hon, aur zamín par niháyat kasrat se barh jáen. 17 Aur Yúsuf yih dekhkar kí us ke báp ne apná dahiná háth Ifráím ke sir par rakkhá, nákhush húa: aur us ne apne báp ká háth thám liyá, táki use Ifráím ke sir par se haṭákar Munassí ke sir par rakkhe. 18 Aur Yúsuf ne apne báp se kahá, ki Ai mere báp, aisá na kar; kyúnki pahlauṭhá yih hai; apná dahiná

háth is ke sir par rakh. 19 Us ke báp ne na máná, aur kahá, Ai mere beṭe, mujhe khúb ma'lúm hai. Is se bhí ek guroh paidá hogí, aur yih bhí buzurg hogá: par is ká chhotá bhái is se bahut baṛá hogá, aur us kí nasl se bahut sí qaumeñ hongí. 20 Aur us ne un ko us din barakat baḅshí aur kahá, ki Isráílí terá nám le lekar yún du'á diyá kareñge, ki Khudá tujh ko Ifráím aur Munassí kí mánind iqbálmánd kare! So us ne Ifráím ko Munassí par fazílat dí. 21 Aur Isráíl ne Yúsuf se kahá, Main to martá hún: lekin Khudá tumháre sáth hogá, aur tum ko phir tumháre bápdádá ke mulk meñ le jáegá. 22 Aur main tujhe, tere bháiyon se ziyáda, ek hissa, jo main ne Amoríon ke háth se apní talwár aur kamán se liyá, detá hún.

49 Aur Ya'qúb ne apne beṭon ko yih kahkar bulwáyá, ki Tum sab jama' ho jáo, táki main tum ko batáun ki ákhíri dinon meñ tum par kyá kyá guzregá.

2 Ai Ya'qúb ke beṭo ! jama' hokar suno

Aur apne báp Isráíl kí taraf kán lagáo.

3 Ai Rúbin, tú merá pahlauṭhá thá, merí quwwat aur merí shahzorí ká pahlá phal hai, Tú mere ru'b kí aur merí táqat kí shán hai.

4 Tú pání kí tarah besabát hai, is liye tujhe fazílat nahíñ milegí, Kyúñki tú apne báp ke bistar par chaṛhá;

Tú ne use najis kiyá; Rúbin mere bichhaune par chaṛh gayá.

5 Shama'un aur Láwi to bhái bhái haiñ;

Un kí talwáreñ zulm ke hathyár haiñ.

6 Ai merí ján, un ke mashware meñ sharík na ho;

Ai merí buzurgí, un kí majlis meñ shámil na ho:

Kyúñki unhon ne apne gazab meñ ek mard ko qatl kiyá, Aur apní khudrái se bailon kí kúnchen káñin.

7 La'nát un ke gazab par, kyúñki wuh tund thá;

Aur un ke qahr par, kyúñki wuh saḅht thá.

Main unhen Ya'qúb meñ alag alag

Aur Isráíl meñ paráganda kar dúngá.

8 Ai Yahúdáh, tere bhái terí madh kareñge;

Terá háth tere dushmanon kí gardan par hogá;

Tere báp kí aulád tere áge sarnígún hogí.

9 Yahúdáh sher i babar ká bachcha hai:

Ai mere beṭe ! tú shikár márkar chal diyá hai;

Wuh sher i babar, balki sherní kí tarah dabakkar baiṭh gayá.

Kaun use chheṛe?

10 Yahúdáh se saltanat nahíñ chhúṭegí,

Aur na us kí nasl se hukúmat ká 'asá mauqúf hogá,

Jab tak Shíloh na áe;

Aur qaumeñ us kí mutí' hongí.

11 Wuh apná jawán gadhá angúr ke daraḅht se,

Aur apní gadhí ká bachcha a'lá darje ke angúr ke daraḅht se bándhá karegá.

Wuh apná libás mai meñ,

Aur apní poshák áb i angúr meñ, dhoyá karegá.

12 Us kí áñkhen mai ke sabab se lál Aur us ke dáñt dúdh kí wajh se safed rahá kareñge.

13 Zabúlún samundar ke kanáre basegá,

Aur jaházon ke liye bandar ká kám degá,

Aur us kí hadd Saídá tak phaili hogí.

14 Ishkár mazbút gadhá hai, Jo do bhersálon ke darmiyán baiṭhá hai;

15 Us ne ek achchhí áramgáh Aur khushnumá zamín ko dekhkar

Apná kandhá bojhi uṭháne ko jhukáyá,

Aur begár meñ gulám kí tarah kám karne lagá.

16 Dán Isráíl ke qabílon meñ se ek kí mánind

Apne logon ká insáf karegá.

17 Dán ráste ká sáñp hai, Wuh ráhguzar ká afa'í hai,

Jo ghoṛe ke 'aqab ko aisá ḁastá hai

Ki us ká sawár pichhár khákar gir partá hai.

18 Ai KHUDÁWAND, main terí naját kí ráh dekhtá áyá hún.

- 19 Jadd par ek fauj hamla karegi,
Par wuh us ke dumbale par
chhapá máregá.
- 20 A'shar nafis anáj paidá kiyá
karegá,
Aur bádsháhon ke láiq laziz
ashyá muhaiyá karegá.
- 21 Naftáii aisé hai jaise chhúti hui
harni.
Wuh mithi mithi báten kartá hai.
- 22 Yúsuf ek phaldár paudá hai ;
Aisé phaldár paudá jo páni ke
chashme ke pás lagá huá ho,
Aur us kí shákhen díwar par phail
gayi hon.
- 23 Tírandázon ne use bahut chherá,
Aur mára aur satáyá hai :
- 24 Lekin us kí kamán mazbút rahi,
Aur us ke háthon aur bázuon ne
Ya'qúb ke Qádir ke háth se
quwwat pái ;
Wahin se wuh chaupán uthá hai
jo Isráil kí chatán hai :
- 25 Yih tere báp ke Khudá ká kám
hai, jo teri madád karegá,
Usi Qádir i mutlaq ká kám,
Jo úpar se ásmán kí barakaten,
Aur niche se gahre samundar kí
barakaten,
Aur chhátiyon aur rihmon kí
barakaten atá karegá.
- 26 Tere báp kí barakaten
Mere báp dá dá kí barakaton se
kahin ziyáda hain,
Aur qadim paharon kí intihá tak
pahunchi hain :
Wuh Yúsuf ke sir, balki us ke
sir kí chándi par,
Jo apne bháiyon se judá huá,
názil hongí.
- 27 Binyamin pharnewála bhejiyá
hai ;
Wuh subh ko shikár kháegá,
Aur shám ko lút ká mál
bántegá.
- 28 Isráil ke bárah qabile yihí hain :
aur un ke báp ne jo jo báten kahkar
un ko barakat di, wuh bhí yihí hain ;
har ek ko, us kí barakat ke muwáfiq,
us ne barakat di. 29 Phir us ne
un ko hukm kiyá, aur kahá, kí Main
apne logon men shámil hone par hun ;
mujhe mere báp dá dá ke pás us
magáre men, jo 'Ifron Hitti ke khet
men hai, dafn karna. 30 Ya'ni us
magáre men, jo mulk i Kan'an men
Mamre ke samne Makfilah ke khet
men hai, jise Abraham ne khet samet

'Ifron Hitti se mol liyá thá, taki
goristan ke liye wuh us kí milkiyat
ban jae. 31. Wahin unhon ne Abra-
hám ko, aur us kí biwi Sarah ko, dafn
kiyá ; wahin unhon ne Izháq aur us
kí biwi Ribqah ko dafn kiyá ; aur
wahin main ne bhí Leah ko dafn kiyá,
32 ya'ni usi khet ke magáre men, jo
bani Hitt se kharidá thá. 33 Aur jab
Ya'qúb apne beton ko wasiyat kar
chuká, to us ne apne pánwon bich-
haune par samet liye, aur dam chhor
diyá, aur apne logon men já milá.

50 Tab Yúsuf apne báp ke
munh se lipatkar us par royá,
aur us ko chumá. 2 Aur
Yúsuf ne un tabíton ko, jo us ke
naukar the, apne báp kí lách men
khushbú bharne ká hukm diyá. So
tabíton ne Isráil kí lách men khushbú
bharí. 3 Aur us ke chális din pure
hue, kyunki khushbú bharne men itne
hi din lagte hain. Aur Misri us ke
liye satta din tak mátam karte rahe.

4 Aur jab mátam ke din guzar gaye,
to Yúsuf ne Fir'aun ke ghar ke
logon se kahá, Agar mujh par tum-
háre karam kí nazar hai, to Fir'aun
se zará 'arz kar do, 5 kí Mere báp
ne yih mujh se qasam lekar kahá hai,
kí Main to martá hun : tú mujh ko
meri gor men, jo main ne mulk i
Kan'an men apne liye khudwál hai,
dafn karna. Is liye zará mujhe
ijázat de, kí main wahin jákar apne
báp ko dafn karun ; aur main lautkar
á jáungá. 6 Fir'aun ne kahá, kí Já,
aur apne báp ko, jaise us ne tujh se
qasam li hai, dafn kar. 7 So Yúsuf
apne báp ko dafn karne chalá, aur
Fir'aun ke sab khádim, aur us ke
ghar ke masháikh, aur mulk i Misr
ke sab masháikh, 8 aur Yúsuf
ke ghar ke sab log aur us ke bhái,
aur us ke báp ke ghar ke ádmí us
ke sáth gaye ; wuh sirf apne bál
bachche aur bher bakriyan aur gáe
bail Jashan ke 'iláqe men chhor gaye.
9 Aur us ke sáth rath aur sawár bhí
gaye ; so ek bará ambóh us ke
sáth thá. 10 Aur wuh Atad ke
khalhán par, jo Yordan ke pár hai,
pahunché, aur wahin unhon ne
baland aur dilsoz áwáz se nauha kiyá.
Aur Yúsuf ne apne báp ke liye
sát din tak mátam karáyá. 11 Aur
jab us mulk ke báhindon, ya'ni
Kan'anion ne, Atad men, khalhán
par is tarah ká mátam dekhá, to kahne

lage, ki Misrion ká yih bará dardnák mátam hai. So wuh jagah Abíl-Misrayim kahlái; aur wuh Yardan ke pár hai. 12 Aur Ya'qúb ke beṭoṅ ne, jaisá us ne un ko hukm kiyá thá, waisá hí us ke liye kiyá. 13 Kyünki unhoṅ ne use mulk i Kan'an meṅ le jákar Mamre ke sámne Makfílah ke khet ke magáre meṅ, jise Abrahám ne 'Ifron Hittí se kharídkar goristán ke liye apní milkíyat baná liyá thá, dafn kiyá.

14 Aur Yúsuf apne báp ko dafn karke apne bháiyon aur un ke sáth, jo us ke báp ko dafn karne ke liye us ke sáth gaye the, Misr ko lauṭá. 15 Aur Yúsuf ke bhái yih dekhkar kí un ká báp mar gayá, kahne lage, ki Yúsuf sháyad ham se dushmaní kare, aur sári badí ká, jo ham ne us se kí hai, púra badla le. 16 So unhoṅ ne Yúsuf ko yih kahlá bhejá, ki Tere báp ne apne marne se áge yih hukm kiyá thá, 17 ki Tum Yúsuf se kahná, ki Apne bháiyon kí khatá, aur un ká gunáh ab bakhsh de; kyünki unhoṅ ne tujh se badí kí: so ab tú apne báp ke Kḥudá ke bandon kí khatá bakhsh de. Aur Yúsuf, un kí yih báten sunkar royá. 18 Aur us ke bháiyon ne kḥud bhí us ke sámne jákar apne sir ṭek diye, aur kahá, Dekh, ham tere

khádim haiṅ. 19 Yúsuf ne un se kahá, Mat daro; kyá main Kḥudá kí jagah par hún? 20 Tum ne to mujh se badí karne ká iráda kiyá thá, lekin Kḥudá ne usí se nekí ká qasd kiyá, táki bahut se logon kí ján bacháe; chunánchi áj ke din aisá hí ho rahá hai. 21 Is liye tum mat daro; main tumhári aur tumháre bál bachchon kí parwarish kartá rahúngá. Yün us ne apní muláim báton se un kí khátirjama' kí.

22 Aur Yúsuf aur us ke báp ke ghar ke log Misr meṅ rahe: aur Yúsuf ek sau das baras tak jítá rahá. 23 Aur Yúsuf ne Ifráim kí aulád tísrí pusht tak dekhí, aur Munassí ke beṭe Makír kí aulád ko bhí Yúsuf ne apne ghuṭnon par khiláya. 24 Aur Yúsuf ne apne bháiyon se kahá, Main martá hún: aur Kḥudá yaqínan tum ko yád karegá, aur tum ko is mulk se nikálkar us mulk meṅ pahuncháegá, jis ke dene kí qasam us ne Ábrahám aur Izháq aur Ya'qúb se khái thí. 25 Aur Yúsuf ne baní Isráil se qasam lekar kahá, Kḥudá yaqínan tum ko yád karegá, so tum zarúr hí merí haḍḍiyon ko yahán se le jáná. 26 Aur Yúsuf ne ek sau das baras ká hokar wafát pái: aur unhoṅ ne us kí lásh meṅ kḥushbú bhari aur use Misr hí meṅ tábút meṅ rakkhá.

KHURU'J

1 Isráil ke beṭoṅ ke nám, jo apne apne gharáne ko lekar Ya'qúb ke sáth Misr meṅ áe, yih haiṅ. 2 Rúbin, Shama'un, Láwí, Yahúdáh, 3 Ishkár, Zabúlún, Binyamín, 4 Dán, Naftáli, Jadd, A'shar. 5 Aursabjánen, jo Ya'qúb ke sulb se paidá hún, sattar thin; aur Yúsuf to Misr meṅ pahle hí se thá. 6 Aur Yúsuf, aur us ke sab bhái, aur us pusht ke sab log, mar miṭe. 7 Aur Isráil kí aulád baromand, aur kasíru't ti'dád aur firáwán, aur niháyat zoráwar ho gaye; aur wuh mulk un se bhar gayá.

8 Tab Misr meṅ ek nayá bádsháh huá, jo Yúsuf ko nahín jántá thá.

9 Aur us ne apní qaum ke logon se kahá, Dekho, Isráilí ham se ziyáda aur qawí ho gaye haiṅ. 10 So áo, ham un ke sáth hikmat se pesh áen, tá na ho, ki jab wuh áur ziyáda ho jáen, aur us waqt jang chhiṛ jáe, to wuh hamáre dushmanon se milkar ham se laṛen, aur mulk se nikal jáen. 11 Is liye unhoṅ ne un par begár lenewále muqarrar kiye, jo un se saḡht kám le lekar un ko satáen. So unhoṅ ne Fir'aun ke liye zaḡhíra ke shahr Pitom aur Ra'msís banáe. 12 Par unhoṅ ne jítá un ko satáyá, wuh utná hí ziyáda baḡhte aur phailte gaye; is liye wuh log baní Isráil kí taraf se fikrmand ho gaye. 13 Aur

Misrion ne baní Isráíl par tashaddud kar karke un se kám karáyá. 14 Aur unhon ne un se sakht mihnát se gárá aur inṭ banwá banwákar, aur khet men har qism kí khidmat le lekar un kí zindagí talkh kí; un kí sab khidmaten, jo wuh un se karáthe, tashaddud kí thin.

15 Tab Misr ke bádsháh ne 'Ibrání dáiyon se, jin men ek ká nám Sifrah, aur dúsrí ká Fú'ah thá, baten kí, 16 aur kahá, kí Jab 'Ibrání 'auraton ke tum bachche janáo, aur un ko patthar kí baithakon par baithí dekho, to agar betá ho, to use már dálná, aur agar betí ho, to wuh jítí rahe. 17 Lekin wuh dáiyán Khudá se dartí thin: so unhon ne Misr ke bádsháh ká hukm na máná, balki larakon ko jítá chhoṛ detí thin. 18 Phir Misr ke bádsháh ne dáiyon ko bulwákar un se kahá, Tum ne aisá kyün kiyá, kí larakon ko jítá rahne diyá? 19 Dáiyon ne Fir'aun se kahá, 'Ibrání 'auraton Misr 'auraton kí tarah nahin hain; wuh aisí mazbút hotí hain, kí dáiyon ke pahunchne se pahle hí jankar fárig ho játí hain. 20 Pas Khudá ne dáiyon ká bhalá kiyá: aur log baṛhe, aur bahut zabardast ho gaye. 21 Aur is sabab se, kí dáiyán Khudá se darin, us ne un ke ghar ábád kar diye. 22 Aur Fir'aun ne apní qaum ke sab logon ko takídan kahá, kí Un men jo betá paidá ho, tum use daryá men dál dená; aur jo betí ho, use jítá chhorná.

2 Aur Láví ke gharáne ke ek shakhs ne jákar Láví kí nasl kí ek 'aurat se biyáh kiyá. 2 Wuh 'aurat hámila hui, aur us ke betá huá; aur us ne yih dekhkar kí bachcha khúbsúrat hai tén mahíne tak use chhipákar rakkhá. 3 Aur jab use áur ziyáda chhipá na sakí, to us ne sarkandon ká ek ṭokrá liyá, aur us par chikní miṭṭí aur rál lagákar larke ko us men rakkhá; aur use daryá ke kanáre jháú men chhoṛ áí. 4 Aur us kí bahin dúr kharí rahí, táki dekhe kí us ke sáth kyá hotá hai. 5 Aur Fir'aun kí betí daryá par gusl karne áí, aur us kí sahelíyán daryá ke kanáre kanáre tahlne lagin. Tab us ne jháú men wuh tokrá dekhkar apní sahelí ko bhejá, kí use uthá láe. 6 Jab us ne use kholá, to larke ko dekhá, aur wuh

bachcha ro rahá thá. Use us par rahm áyá, aur kahne lagí, Yih kisi 'Ibrání ká bachcha hai. 7 Tab us kí bahin ne Fir'aun kí betí se kahá, Kyá main jákar 'Ibrání 'auraton men se ek dál tere pás bulá láün, jo tere liye is bachche ko dúdh piláyá kare? 8 Fir'aun kí betí ne us se kahá, Já. Wuh larke jákar bachche kí máñ ko bulá láí. 9 Fir'aun kí betí ne us se kahá, kí Tú is bachche ko le jákar mere liye dúdh pilá; main tujhe terí ujrát diyá karúngí. Wuh 'aurat us bachche ko le jákar dúdh piláne lagí. 10 Jab bachcha kuchh baṛá huá to wuh use Fir'aun kí betí ke pás le gayí, aur wuh us ká betá ṭhahrá: aur us ne us ká nám Músá yih kahkar rakkhá, kí Main ne use pání se nikálá.

11 Itne men jab Músá baṛá huá, to báhar apne bháiyon ke pás gayá, aur un kí mashaqqaton par us kí nazar paṛí aur us ne dekhá, kí ek Misrí us ke ek 'Ibrání bhái ko már rahá hai. 12 Phir us ne idhar udhar nigáh kí, aur jab dekhá kí wahán koí dúsrá ádmí nahin hai, to us Misrí ko ján se márkar use ret men chhipá diyá. 13 Phir dústre din wuh báhar gayá, aur dekhá kí do 'Ibrání ápas men márpít kar rahe hain; tab us ne use jis ká qusúr thá kahá, kí Tú apne sáthí ko kyün mártá hai? 14 Us ne kahá, Tujhe kis ne ham par hákim yá munsif muqarrar kiyá? Kyá jis tarah tú ne us Misrí ko már dálá, mujhe bhí már dálná cháhtá hai? Tab Músá yih sochkar ḍará, kí Bilá shakk yih bhed fásh ho gayá. 15 Jab Fir'aun ne yih suná, to cháhá, kí Músá ko qatl kare; par Músá Fir'aun ke huzúr se bhágkar mulk i Midyán men já basá. Wahán wuh ek kúen ke nazdík baithá thá. 16 Aur Midyán ke káhin kí sát betíyán thin; wuh áin, aur pání bhar bharkar kaṭhon men dálne lagin, táki apne báp kí bheṛ bakriyon ko piláen. 17 Aur gaḍariye ákar un ko bhagáne lage; lekin Músá khará ho gayá, aur us ne un kí madad kí, aur un kí bheṛ bakriyon ko pání piláyá. 18 Aur jab wuh apne báp Ra'úel ke pás lautin, to us ne púchhá, kí A'j tum is qadr jalá kaise á gayin? 19 Unhon ne kahá, Ek Misrí ne ham ko gaḍariyon ke háth se bacháyá, aur hamáre badle pání bhar bharkar

bher bakriyon ko piláyá. 20 Us ne apní beṭiyon se kahá, ki Wuh-ádmí kahán hai? tum use kyún chhoṛ áñ; use bulá láo, ki roṭí kháe. 21 Aur Músá us shaḁhs ke sath rahne ko rázī ho gayá. Tab us ne apní beṭí Saṭúrah Músá ko biyáh dí. 22 Aur us ke ek betá húa; aur Músá ne us ká nám Jaksom rakkhá, yih kahkar, ki Main ajnabí mulk meṅ musáfir hún.

23 Aur ek muddat ke ba'd yún húa, kí Misr ká bádsháh mar gayá: aur baní Isráíl apní gulámí ke sabab se áh bharne lage, aur roe; aur un ká roná, jo un kí gulámí ke bá'is thá, Khudá tak pahunchá. 24 Aur Khudá ne un ká karáhná suná; aur Khudá ne apne 'ahd ko, jo Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ke sáth thá, yád kiyá. 25 Aur Khudá ne baní Isráíl par nazar kí, aur un ke hál ko ma'lúm kiyá.

3 Aur Músá apne ḁhusar Yitro kí, jo Midyán ká káhin thá, bher bakriyán charátá thá, aur wuh bher bakriyon ko haṅkátá húa un ko biyábán kí parli taraf se Khudá ke pahár Horib ke nazdík le áyá. 2 Aur KHUDÁWAND ká firishta ek jhári meṅ se ág ke shu'le meṅ us par záhír húa: us ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hai, ki ek jhári meṅ ág lagí húi hai, par wuh jhári bhasam nahín húi. 3 Tab Músá ne kahá, Main ab zará udhar katrákar is bare manzar ko dekhún, ki yih jhári kyún nahín jal játi. 4 Jab KHUDÁWAND ne dekhá, kí wuh dekhne ko katrákar á rahá hai, to Khudá ne use jhári meṅ se pukará, aur kahá, Ai Músá, ai Músá! Us ne kahá, Main házir hún. 5 Tab us ne kahá, Idhar pás mat á; apne pánwoṅ se jútá utár; kyúnki jis jagah tú khará hai wuh muqaddas zamín hai. 6 Phir us ne kahá, kí Main tere báp ká Khudá, ya'ní Abrahám ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún. Músá ne apná munh chhipáyá, kyúnki wuh Khudá par nazar karne se ḁartá thá. 7 Aur KHUDÁWAND ne kahá, Main ne apne logon kí taklíf, jo Misr meṅ hai, ḁhúb dekhí, aur un kí faryád, jo begár lenewálon ke sabab se hai, suní; aur main un ke dukhon ko jántá hún: 8 aur main utrá hún, kí un ko Misríon ke háth se

chhuṛáún, aur us mulk se nikálkar un ko ek achchhe aur wasí' mulk meṅ, jahán dúdh aur shahd bahtá hai, ya'ní Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur YabúSION ke mulk meṅ, pahuncháún. 9 Dekh, baní Isráíl kí faryád mujh tak pahunchí hai, aur main ne wuh zulm bhí, jo Misrí un par karte hai, dekhá hai. 10 So ab á; main tujhe Fir'aun ke pás bhejtá hún, kí tú merí qaum baní Isráíl ko Misr se nikál láe. 11 Músá ne Khudá se kahá, Main kaun hún, jo Fir'aun ke pás jáún, aur baní Isráíl ko Misr se nikál láún? 12 Us ne kahá, Main zarúr tere sáth rahúngá, aur is ká, kí main ne tujhe bhejá hai, tere liye yih nishán hogá, kí jab tú un logon ko Misr se nikál láegá, to tum is pahár par Khudá kí 'ibádat karoge. 13 Tab Músá ne Khudá se kahá, Jab main baní Isráíl ke pás jákar un ko kahún, kí Tumháre báp dá dá ke Khudá ne mujhe tumháre pás bhejá hai; aur wuh mujhe kahen, kí Us ká nám kyá hai? to main un ko kyá batáún? 14 Khudá ne Músá se kahá, MAIN JO HÚN, SO MAIN HÚN. So tú baní Isráíl se yún kahná, kí MAIN JO HÚN ne mujhe tumháre pás bhejá hai. 15 Phir Khudá ne Músá se yih bhí kahá, kí Tú baní Isráíl se yún kahná, kí KHUDÁWAND, tumháre báp dá dá ke Khudá, Abrahám ke Khudá, aur Izháq ke Khudá, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe tumháre pás bhejá hai; abad tak merá yihí nám hai, aur sab naslon meṅ isí se merá zikr hogá. 16 Jákar Isráílí buzurgon ko ek jagah jama'kar, aur un ko kah, kí KHUDÁWAND, tumháre báp dá dá ke Khudá, Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe díkhái dekar yih kahá hai, kí Main ne tum ko bhí, aur jo kuchh bartáo tumháre sáth Misr meṅ kiyá já rahá hai, use bhí ḁhúb dekhá hai. 17 Aur main ne kahá hai, kí Main tum ko Misr ke dukh meṅ se nikálkar Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur YabúSION ke mulk meṅ le chalúngá, jahán dúdh aur shahd bahtá hai. 18 Aur wuh terí bát mánege, aur tú Isráílí buzurgon ko sáth lekar Misr ke bádsháh ke pás jáná aur us se kahná, kí KHUDÁWAND 'Ibránion ke Khudá kí ham se muláqát húi, ab

tú haq ko tin din kí manzil tak biyá-bán men jáne de, táki ham KHUDÁWAND apne Khudá ke liye qurbáni kareg. 19 Aur main jántá hún, kí Misr ká bádsháh tum ko na yún jáne degá, na bare zor se. 20 So main apná háth barháungá aur Misr ko un sab 'ajáib se, jo main us men karúngá, musibat men dál dúngá. Is ke ba'd wuh tum ko jáne degá. 21 Aur main un logon ko Misron kí nazar men 'izzat bakhshúngá; aur yún hogá, kí jab tum nikloge, to kháli háth na nikloge. 22 Balki tumhári ek ek 'aurat apní apní parausin se, aur apne apne ghar kí mihmán se sone chándí ke zewar aur libás máng legí; in ko tum apne beṭon aur beṭiyon ko pahináoge, aur Misron ko luṭ loge. 1 Tab Músá ne jawáb diyá, Lekin wuh to merá yaqín hí nahín karenge, na merí bát sunenge; wuh kahenge kí KHUDÁWAND tujhe dikhái nahín diyá. 2 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Yih tere háth men kyá hai? Us ne kahá, Láthí. 3 Phir us ne kahá, kí Use zamín par dál de. Us ne use zamín par dálá, aur wuh sañp ban gayí; aur Músá us ke sámne se bhágá. 4 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Háth barhákar us kí dum pakaṛ le. (Us ne háth barháya, aur use pakaṛ liyá: wuh us ke háth men láthí ban gayá.) 5 Táki wuh yaqín karen, kí KHUDÁWAND, un ke báp dáda ká Khudá, Abrahám ká Khudá, Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá, tujh ko dikhái diyá. 6 Phir KHUDÁWAND ne use yih bhí kahá, kí Tú apná háth apne síne par rakhkar dháñk le. Us ne apná háth apne síne par rakhkar use dháñk liyá: aur jab us ne use níkákar dekhá, to us ká háth koṛh se barf kí mánind safed thá. 7 Us ne kahá, kí Tú apná háth phir apne síne par rakhkar dháñk le. (Us ne phir use síne par rakhkar dháñk liyá: jab us ne use síne par se báhar níkákar dekhá, to wuh phir us ke báqí jism kí mánind ho gayá.) 8 Aur yún hogá, kí agar wuh terá yaqín na karen aur pahle mu'jize ko bhí na mánen, to wuh dústre mu'jize ke sabab se yaqín karenge. 9 Aur agar wuh in donon mu'jizon ke sabab se bhí yaqín na karen, aur terí bát na sunen, to tú daryá ká pání lekar khushk zamín par chhírak

dená; aur wuh pání, jo tú daryá se legá, khushk zamín par khún ho jáegá. 10 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Ai Khudáwand, main fasih nahín, na to pahle hí thá, aur na jab se tú ne apne bande se kalám kiyá; balki main ruk rukkar boltá hún, aur merí zabán kund hai. 11 Tab KHUDÁWAND ne use kahá, kí A'dmí ká munh kis ne banáyá hai? aur kaun gúngá, yá bahrá, yá bíná, yá andhá kartá hai? kyá main hí, jo KHUDÁWAND hún, yih nahín kartá? 12 So, ab tú já, aur main terí zabán ká zimma letá hún, aur tujhe sikhátá rahúngá kí tú kyá kyá kahe. 13 Tab us ne kahá, kí Ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, kísi aur ke háth se, jise tú cháhe yih paigám bhej. 14 Tab KHUDÁWAND ká qahr Músá par bharká, aur us ne kahá, Kyá Lávion men se Hárún terá bhái nahín hai? Main jántá hún kí wuh fasih hai. Aur wuh terí muláqát ko á bhí rahá hai, aur tujhe dekhkar dil men khush hogá. 15 So tú use sab kuchh batána, aur yih sab báten use sikhána; aur main terí aur us kí zabán ká zimma letá hún, aur tum ko sikhátá rahúngá kí tum kyá kyá karo. 16 Aur wuh terí taraf se logon se báten karegá: aur wuh terá munh banegá, aur tú us ke liye goyá Khudá hogá. 17 Aur tú is láthí ko apne háth men liye já aur isí se in mu'jizon ko dikhána.

18 Tab Músá lautkar apne khusar Yitro ke pás gayá aur use kahá, kí Mujhe zará ijázat de, kí apne bháiyon ke pás, jo Misr men hain, jáun, aur dekhun, kí wuh ab tak jíte hain kí nahín. Yitro ne Músá se kahá, Salámat já. 19 Aur KHUDÁWAND ne Midyán men Músá se kahá, kí Misr ko laut já; kyúñki wuh sab, jo terí ján ke khwáhán the, mar gaye. 20 Tab Músá apní bíwi aur apne beṭon ko lekar aur un ko ek gadhe par charhákar Misr ko lautá; aur Músá ne Khudá kí láthí apne háth men le lí. 21 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Jab tú Misr men pahunche, to dekh, wuh sab karámát jo main ne tere háth men rakkhi hain, Fir'aun ke áge dikhána; lekin main us ke dil ko saṅht karúngá, aur wuh un logon ko jáne nahín degá. 22 Aur tú Fir'aun se kahná, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí

Isráíl merá beṭá, balki merá pahlauṭhá hai: 23 aur main tujhe kah chuká hūn, kí Mere beṭe ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat kare: aur tú ne ab tak use jane dene se inkár kiyá hai. So dekh, main tere beṭe ko, balki tere pahlauṭhe ko, már dālūngá. 24 Aur ráste men manzil par KHUDÁWAND use milá, aur cháhá kí use már dále. 25 Tab Saffúrah ne chaqmaq ká ek patthar lekar apne beṭe kí khalí káṭ dáli, aur use Músá ke panwon par phenkar kahá, Tú beshakk mere liye khúni dulhá thahrá. 26 Tab us ne use chhor diyá. Pas us ne kahá, kí Khatna ke sabab se tú khúni dulhá hai.

27 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, kí Biyábán men jákar Músá se muláqát kar. Wuh gayá, aur KHUDÁ ke pahár par us se milá, aur use bosa diyá. 28 Aur Músá ne Hárún ko batáyá kí KHUDÁ ne kyá kyá báten kahkar use bhejá, aur kaun kaun mu'jize dikháne ká use hukm diyá hai. 29 Tab Músá aur Hárún ne jákar baní Isráíl ke sab buzurgon ko ek jagah jama' kiyá. 30 Aur Hárún ne sab báten, jo KHUDÁWAND ne Músá se kahí thin, un ko batáin; aur logon ke sámne mu'jize kiye. 31 Tab logon ne un ká yaqín kiyá. Aur yih sunkar kí KHUDÁWAND ne baní Isráíl kí khabar lí, aur un ke dukhon par nazar kí, unhon ne apne sir jhukákar síjda kiyá.

5 Is ke ba'd Músá aur Hárún ne jákar, Fir'aun se kahá, kí KHUDÁWAND Isráíl ká KHUDÁ yún farmá-tá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki wuh biyábán men mere liye 'id karen. 2 Fir'aun ne kahá, kí KHUDÁWAND kaun hai, kí main us kí bát ko mánkár baní Isráíl ko jáne dún? Main KHUDÁWAND ko nahín jántá, aur main baní Isráíl ko jáne bhí nahín dūngá. 3 Tab unhon ne kahá, kí 'Ibránicon ká KHUDÁ ham se milá hai: so ham ko ijázat de, kí ham tén din kí manzil biyábán men jákar KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye qurbání karen; tá na ho, kí wuh ham men wabá bhej de yá ham ko talwár se marwá de. 4 Tab Misr ke bádsháh ne un ko kahá, Ai Músá, aur ai Hárún, tum kyún in logon ko in ke kám se chhurwáte ho? Tum jákar apne apne bojh ko uṭháo.

5 Aur Fir'aun ne yih bhí kahá, Dekho, Yih log is mulk men bahut ho gaye hain, aur tum in ko in ke kám se bitháte ho. 6 Aur usí din Fir'aun ne begár lenewálon aur sardáron ko, jo logon par the, hukm kiyá: 7 kí Ab áge ko tum in logon ko inṭen banáne ke liye bhus na dená, jaise ab tak dete rahe; wuh khud hí jákar apne liye bhus baṭoren. 8 Aur in se utní hí inṭen banwána, jitní wuh ab tak banáte áe hain. Tum us men se kuchh na ghatána, kyúnki wuh káhil ho gaye hain, isí liye chillá chillákar kahte hain, kí Ham ko jáne do, kí ham apne KHUDÁ ke liye qurbání karen. 9 So in se ziyáda saṅht mihnát lí jae, táki kám men mashgúl rahe, aur jhūṭhi báton se dil na lagáen. 10 Tab begár lenewálon aur sardáron ne, jo logon par the, jákar un se kahá, kí Fir'aun kahtá hai, Main tum ko bhus nahín dene ká. 11 Tum khud hí jáo, aur jáhán kahín tum ko bhus mile wahán se láo, kyúnki tumhárá kám kuchh bhí ghatáyá nahín jáegá. 12 Chunán-chi wuh log tamám mulk í Misr men máre máre phirne lage, kí bhus ke 'iwaz khúntí jama' karen. 13 Aur begár lenewále yih kahkar jaldí karáte the, kí Tum apná roz ká kám jaise bhus pákar karte the, ab bhí karo. 14 Aur baní Isráíl men se, jo jo Fir'aun ke begár lenewálon kí taraf se in logon par sardár muqarrar hue the, un par már parí, aur un se púchhá gayá, kí Kyá sabab hai, kí tum ne pahle kí tarah áj aur kal púri púri inṭen nahín banwáin? 15 Tab un sardáron ne, jo baní Isráíl men se muqarrar hue the, Fir'aun ke áge jákar faryád kí aur kahá, kí Tú apne khádimon se aisá sulúk kyún kartá hai? 16 Tere khádimon ko bhus to diyá nahín játá, aur wuh ham se kahte rahte hain, kí Inṭen banáo: aur dekh, tere khádím már bhí kháte hain, par qusúr tere logon ká hai. 17 Us ne kahá, Tum sab káhil ho, káhil, isí liye tum kahte ho, kí Ham ko jáne de, kí KHUDÁWAND ke liye qurbání karen. 18 So ab tum jáo, kám karo; kyúnki bhus tum ko nahín mílegá, aur inṭon ko tumhen usí hisáb se dená paregá. 19 Jab baní Isráíl ke sardáron se yih kahá gayá, kí Tum apní inṭon aur roz marra ke kám men

kuchh bhí kamí nahín karne páoge, to wuh ján gaye kí wuh kaise wabál men phanse húe hain. 20 Jab wuh Fir'aun ke pás se nikle á rahe the, to un ko Músá aur Hárún muláqát ke liye ráste par khare mile. 21 Tab unhon ne un se kahá, kí KHUDÁWAND hí dekhe, aur tumhárá insáf kare; kyúнки tum ne ham ko Fir'aun aur us ke khádimon kí nigáh men aisá ghinauná kiyá hai kí hamáre qatl ke liye un ke háth men talwár de dí hai. 22 Tab Músá KHUDÁWAND ke pás lautkar gayá, aur kahá, kí Ai KHUDÁWAND, tú ne in logon ko kyún dukh men dálá, aur mujhe kyún bhejá? 23 Kyúнки jab se main Fir'aun ke pás tere nám se báten karne gayá, us ne in logon se burái hí burái kí; aur tú ne apne logon ko zará bhí rihái na bakhshí.

6 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Ab tú dekhegá kí main Fir'aun ke sáth kyá kartá hún: tab wuh zoráwar háth ke sabab se un ko jáne degá, aur zoráwar háth hí ke sabab se wuh un ko apne mulk se níkal degá.

2 Phir Khudá ne Músá se kahá, Main KHUDÁWAND hún; 3 aur main Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ko Khudá e Qádir i Mutlaq ke taur par dikhái diyá, lekin apne YAHOWÁH nám se un par záhír na húa. 4 Aur main ne un ke sáth apná 'ahd bhí bándhá hai, kí mulk i Kan'an, jo un kí musáfirat ká mulk thá aur jis men wuh pardesí the, un ko dúngá. 5 Aur main ne baní Isráil ke karáhne ko bhi sunkar, jin ko Misrion ne gulámí men rakh chhorá hai, apne us 'ahd ko yád kiyá hai. 6 So tú baní Isráil se kah, kí Main KHUDÁWAND hún, aur main tum ko Misrion ke bojhon ke niche se níkal lúngá, aur main tum ko un kí gulámí se ázád karúngá, aur main apná háth bahákar, aur un ko barí barí sazæn dekar tum ko rihái dúngá. 7 Aur main tum ko le lúngá kí merí qaum ban jáo, aur main tumhárá khudá húngá, aur tum ján loge kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko Misrion ke bojhon ke niche se níkalá hún. 8 Aur jis mulk ko Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb ko dene kí qasam main ne khái thí, us men tum ko pahunchákar use tumhári mirás kar dúngá: KHUDÁWAND main hún 9 Aur

Músá ne baní Isráil ko yih báten suná dín, par unhon ne dil kí kurhan aur gulámí kí sakhtí ke sabab se Músá kí bát na suní.

10 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, 11 kí Jákar Misr ke bádsháh Fir'aun se kah, kí Baní Isráil ko apne mulk men se jáne de. 12 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, kí Dekh, baní Isráil ne to merí suní nahín; pas main jo námahtún honth rakhtá hún, Fir'aun merí kyúncar sunegá? 13 Tab KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko baní Isráil aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke haqq men is mazmún ká hukm diyá, kí wuh baní Isráil ko mulk i Misr se níkal le jáen.

14 Un ke ábái khándanon ke sardár yih the: Rúbin, jo Isráil ká pah-lauthá thá; us ke bete, Hanúk, aur Fallú, aur Hasron, aur Karmí the. Yih Rúbin ke gharáne the. 15 Baní Shama'un yih the: Yamúel, aur Yamín, aur Ahad, aur Yakín, aur Suhr, aur Sául, jo ek Kan'aní 'aurat se paidá húa thá: yih Shama'un ke gharáne the. 16 Aur baní Láwí jin se un kí nasl chalí, un ke nám yih hain: Jairson, aur Qihát, aur Mirári: aur Láwí kí 'umr ek sau saintís baras kí húl. 17 Baní Jairson, Libní, aur Sima'í the, in hí se in ke khándán chale. 18 Aur baní Qihát; 'Amrám, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzziel the: aur Qihát kí 'umr ek sau tentís baras kí húl. 19 Aur baní Mirári, Mahlí, aur Múshí the: Láwion ke gharáne jin se un kí nasl chalí, yihí the. 20 Aur 'Amrám ne apne báp kí bahin Yúkabid se biyáh kiyá; us 'aurat ke us se Hárún aur Músá paidá húe: aur 'Amrám kí 'umr ek sau saintís baras kí húl. 21 Baní Izhár, Qorah, aur Nafaj, aur Zikri the. 22 Aur baní 'Uzziel; Mísael, aur Ilsafan, aur Sitri the. 23 Aur Hárún ne Nahson kí bahin 'Ammínádáb kí betí Ilísiba' se biyáh kiyá; us se Nadab, aur Abshú, aur Il'azar, aur Itamar paidá húe. 24 Aur baní Qorah; Assir, aur Ilqanah, aur Ablásaf the; aur yih Qorahion ke gharáne the. 25 Aur Hárún ke bete Il'azar ne Fútiel kí betiyon men se ek ke sáth biyáh kiyá; us se Fínihás paidá húa: Láwion ke báp dáda ke gharanon ke sardár, jin se un ke khándán

chale, yihí the. 26 Yih wuh Hárún aur Músá hain, jin ko KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Baní Isráíl ko un ke jathon ke mutábíq mulk i Misr se nikál le jáo. 27 Yih wuh hain, jinon ne Misr ke bádsháh Fir'aun se kahá, ki Ham baní Isráíl ko Misr se nikál le jáenge: yih wuhí Músá aur Hárún hain.

28 Jab KHUDÁWAND ne mulk i Misr men Músá se báten kíñ, to yun húá, 29 kí KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Main KHUDÁWAND hun: jo kuchh main tujhe kahun, tú use Misr ke bádsháh Fir'aun se kahná. 30 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Dekh, mere to honthon ká khatna nahin húá: Fir'aun kyunkar

7 merí sunegá? 1 Phir KHUDÁ-

WAND ne Músá se kahá, Dekh, main ne tujhe Fir'aun ke liye

goyá Khudá thahráyá: aur terá bhái Hárún terá paigambar hogá.

2 Jo jo hukm main tujhe dun, so tú kahná, aur terá bhái Hárún

use Fir'aun se kahe, ki wuh baní Isráíl ko apne mulk se jáne de.

3 Aur main Fir'aun ke dil ko sakht karungá, aur apne nishán aur 'ajáib mulk i Misr men kasrat se dikhaungá.

4 Taubhi Fir'aun tumhari na sunegá, tab main Misr ko háth lagaungá,

aur use barí barí sazaen dekar apne logon baní Isráíl ke jathon ko mulk i Misr se nikál laungá.

5 Aur main jab Misr par háth chalaungá, aur baní Isráíl ko un men se nikál

laungá, tab Misri janenge ki main KHUDÁWAND hun.

6 Músá aur Hárún ne, jaisá KHUDÁWAND ne un ko hukm diyá, waisá hi kiyá.

7 Aur Músá assí baras, aur Hárún tirásí baras ká thá jab wuh Fir'aun se hamkalám hue.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá,

9 ki Jab Fir'aun tum ko kahe, ki Apná mu'jiza dikhao, to Hárún se kahná, ki Apní láthí ko lekar Fir'aun ke sámne dál de, táki wuh sanp ban jáe.

10 Aur Músá aur Hárún Fir'aun ke pás gaye, aur unon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá:

aur Hárún ne apní láthí Fir'aun aur us ke khádimon ke sámne dál di aur wuh sanp ban gayí.

11 Tab Fir'aun ne bhí danaon aur jádugaron ko bulwáyá,

aur Misr ke jádugaron ne bhí apne

jádú se aisá hi kiyá. 12 Kyunki unon ne bhí apní apní láthi sámne dálí, aur wuh sanp ban gayin, lekin Hárún kí láthí un kí láthiyon ko nigal gayí.

13 Aur Fir'aun ká dil sakht ho gayá, aur jaisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní.

14 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Fir'aun ká dil muta'assib hai, wuh in logon ko jáne nahin detá.

15 Ab tú subh ko Fir'aun ke pás já. Wuh daryá par jáegá, so tú lab i daryá us kí muláqát ke liye khará rahná, aur jo láthí sanp ban gayí thí use háth men le lená

16 Aur us se kahná, kí KHUDÁWAND 'Ibránion ke Khudá ne mujhe tere pás yih kahne ko bhejá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh biyábán men merí 'ibádat karen: aur ab tak tú ne kuchh samá'at nahin kí.

17 Pas KHUDÁWAND yun farmatá hai, kí Tú isí se jan legá, kí main KHUDÁ-

WAND hun: dekh, main apne háth kí láthí ko daryá ke pání par marungá,

aur wuh khun ho jáegá. 18 Aur jo machhliyan daryá men hain, mar jáengi, aur daryá se ta'affun uthegá,

aur Misrion ko daryá ká pání píne se karáhiyat hogí.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Hárún se kah, Apní láthí le, aur Misr men jitná pání hai, ya'ni daryáon aur nahron aur jhilon aur talábon par apná háth

bahá, táki wuh khun ban jáen; aur sare mulk i Misr men patthar aur lakri ke bartanon men bhí khun hí khun hogá.

20 Aur Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá;

us ne láthí uthakar use Fir'aun aur us ke khádimon ke sámne daryá ke pání par mará;

aur daryá ká pání sab khun ho gayá. 21 Aur daryá kí machhliyan mar gayin,

aur daryá se ta'affun uthne lagá, aur Misri daryá ká pání pí na sake,

aur tamán mulk i Misr men khun hí khun ho gayá. 22 Tab Misr ke jádugaron ne bhí, apne jádú se, aisá hi kiyá;

par Fir'aun ká dil sakht ho gayá, aur jaisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní.

23 Aur Fir'aun lautkar apne ghar chalá gayá, aur us ke dil par kuchh asar nahúá.

24 Aur sab Misrion ne daryá ke ás pás píne ke pání ke liye kuen khod dále;

kyunki wuh daryá ká pání nahin pí sakte the.

25 Aur Fir'aun ká dil muta'assib hai, wuh in logon ko jáne nahin detá.

26 Ab tú subh ko Fir'aun ke pás já. Wuh daryá par jáegá, so tú lab i daryá us kí muláqát ke liye khará rahná, aur jo láthí sanp ban gayí thí use háth men le lená

16 Aur us se kahná, kí KHUDÁWAND 'Ibránion ke Khudá ne mujhe tere pás yih kahne ko bhejá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh biyábán men merí 'ibádat karen: aur ab tak tú ne kuchh samá'at nahin kí.

17 Pas KHUDÁWAND yun farmatá hai, kí Tú isí se jan legá, kí main KHUDÁ-

WAND hun: dekh, main apne háth kí láthí ko daryá ke pání par marungá,

aur wuh khun ho jáegá. 18 Aur jo machhliyan daryá men hain, mar jáengi, aur daryá se ta'affun uthegá,

aur Misrion ko daryá ká pání píne se karáhiyat hogí.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Hárún se kah, Apní láthí le, aur Misr men jitná pání hai, ya'ni daryáon aur nahron aur jhilon aur talábon par apná háth

bahá, táki wuh khun ban jáen; aur sare mulk i Misr men patthar aur lakri ke bartanon men bhí khun hí khun hogá.

20 Aur Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá;

us ne láthí uthakar use Fir'aun aur us ke khádimon ke sámne daryá ke pání par mará;

aur daryá ká pání sab khun ho gayá. 21 Aur daryá kí machhliyan mar gayin,

25 Aur jab se KHUDAWAND ne daryá ko mará, us ke ba'd sát din guzre.

8 Phir KHUDAWAND ne Músá se kahá, ki Fir'aun ke pás já, aur us se kah, KHUDAWAND yún farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat karen. 2 Aur agar tú un ko jáne na degá, to dekh, main tere mulk ko mendakon se marungá. 3 Aur daryá beshumar mendakon se bhar jáegá, aur wuh ákar tere ghar men, aur terí áramgáh men, aur tere palang par, aur tere mulázimon ke gharon men, aur terí ra'iyat par, aur tere tanuron, aur áta gúndhne ke laganon men ghuste phirenge, 4 aur tujh par, aur terí ra'iyat, aur tere naukaron par charh jáenge. 5 Aur KHUDAWAND ne Músá ko farmáyá, ki Hárún se kah, Apní láthí lekar apná háth daryáon aur nahron aur jhilon par barhá, aur mendakon ko mulk i Misr par charhá lá. 6 Chunánchi jitná pání Misr men thá us par Hárún ne apná háth barháyá; aur mendak charh áe, aur Misr ke mulk ko dhánk liyá. 7 Aur jádúgaron ne bhí apne jádú se aisá hi kiyá, aur Misr ke mulk par mendak charhá láe. 8 Tab Fir'aun ne Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, ki KHUDAWAND se shafá'at karo ki mendakon ko mujh se, aur merí ra'iyat se, dafa' kare; aur main in logon ko jáne dúngá, táki wuh KHUDAWAND ke liye qurbání karen. 9 Músá ne Fir'aun se kahá, Tujhe mujh par yihí fakhr rahe! Main tere aur tere naukaron aur terí ra'iyat ke wáste kab ke liye shafá'at karún, ki mendak tujh se aur tere gharon se dafa' hon aur daryá hí men rahen. 10 Us ne kahá, Kal ke liye Tab us ne kahá, Tere hí kahne ke mutábiq hogá, táki tú jáne ki KHUDAWAND hamáre Khudá kí mánind koí nahín. 11 Aur mendak tujh se, aur tere gharon se, aur tere naukaron se, aur terí ra'iyat se, dúr hokar daryá hí men rahá karenge. 12 Phir Músá aur Hárún Fir'aun ke pás se nikalkar chale gaye, aur Músá ne KHUDAWAND se mendakon ke báre men, jo us ne Fir'aun par bheje the, faryád kí. 13 Aur KHUDAWAND ne Músá kí dar-khwást ke muwáfiq kiyá; aur sab gharon aur sahnon, aur kheton ke

mendak mar gaye. 14 Aur logon ne un ko jama' kar karke un ke dher lagá diye, aur zamín se badbú áne lagi. 15 Par jab Fir'aun ne dekhá, ki chhutkára mil gayá, to us ne apná dil sakht kar liyá, aur jaisá KHUDAWAND ne kah diyá thá, un kí na suní. 16 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Hárún se kah, Apní láthí barhákar zamín kí gard ko mar, táki wuh tamám mulk i Misr men juen ban jáe. 17 Unhon ne aisá hi kiyá: aur Hárún ne apní láthí lekar apná háth barháyá, aur zamín kí gard ko mará, aur insán aur haiwán par juen ho gayín, aur tamám mulk i Misr men zamín kí sári gard juen ho gayí. 18 Aur jádúgaron ne koshish kí ki apne jádú se juen paidá karen, par na kar sake. Aur insán aur haiwán donon par juen charhí rahín. 19 Tab jádúgaron ne Fir'aun se kahá, ki Yih Khudá ká kám hai. Par Fir'aun ká dil sakht ho gayá, aur jaisá KHUDAWAND ne kah diyá thá, us ne un kí na suní.

20 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Subh sawere uthkar Fir'aun ke áge já khará honá. Wuh daryá par áegá; so tú us se kahná, KHUDAWAND yún farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, ki wuh merí 'ibádat karen: 21 warna agar tú un ko jáne na degá, to dekh, main tujh par, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par, aur tere gharon men machchharon ke gol ke gol bhejungá: aur Misron ke ghar, aur tamám zamín, jahán jahán wuh hai, machchharon ke golon se bhar jáegi. 22 Aur main us dín Jashan ke 'iláqe ko, jis men mere log rahte hai judá karungá, aur us men machchharon ke gol na honge; táki tú ján le kí dunyá men KHUDAWAND main hí hún. 23 Aur main apne logon aur tere logon men farq karungá: aur kal tak yih nishán zuhúr men áegá. 24 Chunánchi KHUDAWAND ne aisá hi kiyá; aur Fir'aun ke ghar, aur us ke naukaron ke gharon, aur sáre mulk i Misr men machchharon ke gol ke gol bhar gaye; aur in machchharon ke golon ke sabab se mulk ká nás ho gayá. 25 Tab Fir'aun ne Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, ki Tum jáo, aur apne Khudá ke liye isí mulk men qurbání karo. 26 Músá ne kahá, Aisá karná munásib nahín;

kyunki ham KHUDAWAND apne Khudá ke liye us chíz ki qurbáni karenge, jis se Misri nafrat rakhte hain; so agar ham Misriyon ki ankhoñ ke áge us chíz ki qurbáni karen, jis se wuh nafrat rakhte hain, to kyá wuh ham ko sangsár na kar dálenge? 27 Pas, ham tñ din ki ráh biyábán men jákar KHUDAWAND apne Khudá ke liye, jaisá wuh ham ko hukm degá, qurbáni karenge. 28 Fir'aun ne kahá, Main tum ko jáne dúngá, táki tum KHUDAWAND apne Khudá ke liye biyábán men qurbáni karo, lekin tum bahut dúr mat jáná, aur mere liye shafá'at karná. 29 Músá ne kahá, Dekh, main tere pás se jákar KHUDAWAND se shafá'at karúngá, ki machchharon ke gol Fir'aun aur us ke naukaron, aur us ki ra'iyat ke pás se kal hí dúr ho jáen; faqat itná ho ki Fir'aun áge ko dagá karke logon ko KHUDAWAND ke liye qurbáni karne ko jáne dene se inkár na kar de. 30 Aur Músá ne Fir'aun ke pás se jákar KHUDAWAND se shafá'at ki. 31 KHUDAWAND ne Músá ki dar-khwást ke muwáfiq kiyá; aur us ne machchharon ke golon ko Fir'aun, aur us ke naukaron, aur us ki ra'iyat ke pás se dúr kar diyá, yahan tak ki ek bhí báqi na rahá. 32 Phir Fir'aun ne is bár bhí apná dil sakht kar liyá; aur un logon ko jáne na diyá.

9 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Fir'aun ke pás jákar us se kah, ki KHUDAWAND, 'Ibrániyon ká Khudá, yun farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh meri 'ibádat karen. 2 Kyunki agar tú inkár kare aur un ko jáne na de aur ab bhí un ko roke rakkhe, 3 to dekh, KHUDAWAND ká háth tere chaupáyon par, jo kheton men hain, ya'ni ghoron, gadhon, unton, gáe bailon aur bhej bakriyon par aisá paregá, ki un men bañi bhári mari phail jáegi. 4 Aur KHUDAWAND Isráil ke chaupáyon ko Misriyon ke chaupáyon se judá karegá, aur jo baní Isráil ke hain, un men se ek bhí nahin maregá. 5 Aur KHUDAWAND ne ek waqt muqarrar kar diyá, aur batá diyá, ki Kal KHUDAWAND is mulk men yihí kám karegá. 6 Aur KHUDAWAND ne dusre din aisá hí kiyá; aur Misriyon ke sab chaupáye

mar gaye, lekin baní Isráil ke chaupáyon men se ek bhí na mará. 7 Chunánchí Fir'aun ne ádmi bheje, to ma'lum huá, ki Isráilion ke chaupáyon men se ek bhí nahin mará hai. Lekin Fir'aun ká dil muta'assib thá, aur us ne logon ko jáne na diyá.

8 Aur KHUDAWAND ne Músá aur Hárún se kahá, ki Tum donon bhatthi ki rákh apni mutthiyon men le lo, aur Músá use Fir'aun ke sámne ásmán ki taraf urá de. 9 Aur wuh sáre mulk i Misr men bárík gard hokar Misr ke ádmiyon aur jánwaron ke jism par phore aur phaphole ban jáegi. 10 So wuh bhatthi ki rákh lekar Fir'aun ke áge já kharé hue; aur Músá ne use ásmán ki taraf urá diyá; aur wuh ádmiyon aur jánwaron ke jism par phore aur phaphole ban gayi. 11 Aur jádúgar phoron ke sabab se Músá ke áge kharé na rah sake; kyunki jádúgaron aur sab Misriyon ke phore nikle hue the. 12 Aur KHUDAWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyá, aur us ne, jaisá KHUDAWAND ne Músá se kah diyá thá, un ki na suni.

13 Phir KHUDAWAND ne Músá se kahá, ki Subh sawere uñkar Fir'aun ke áge já khará ho, aur use kah, ki KHUDAWAND, 'Ibrániyon ká Khudá, yun farmatá hai, ki Mere logon ko jáne de, táki wuh meri 'ibádat karen. 14 Kyunki main ab ki bár apni sab baláen tere dil, aur tere naukaron, aur teri ra'iyat par názil karúngá; táki tú jan le ki tamám dunyá men meri manind koí nahin hai. 15 Aur main ne to abhi háth barhákar tujhe aur teri ra'iyat ko wabá se mará hotá, aur tú zamín par se halák ho játá. 16 Par main ne tujhe fi'lhaqiqat is liye qáim rakkhá hai, ki apni quwwat tujhe dikháun, táki merá nám sári dunyá men mashhúr ho jáe. 17 Kyá tú ab bhí mere logon ke muqábale men takabbur kartá hai, ki un ko jáne nahin detá? 18 Dekh, main kal isi waqt aise bare bare ole barsáungá, jo Misr men jab se us ki bunyád dáli gayi áj tak nahin pare. 19 Pas ádmi bhejkar apne chaupáyon ko aur jo kuchh terá mál kheton men hai, us ko andar kar le, kyunki jitne ádmi aur jánwar maidán men hongge aur ghar men nahin pahunch-áe jáenge, un par ole parenge,

aur wuh halák ho jáenge. 20 So Fir'aun ke khádimoṅ meṅ, jo jo KHUDÁWAND ke kalám se dartá thá, wuh apne naukaron aur chaupáyon ko ghar meṅ bhagá le áyá. 21 Aur jinhon ne KHUDÁWAND ke kalám ká liház na kiyá, unhon ne apne naukaron aur chaupáyon ko maidán meṅ rahne diyá

22 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, ki Apná háth ásmán kí taraf barhá, táki sab mulk i Misr meṅ insán aur haiwán aur khet kí sabzi pā, jo mulk i Misr meṅ hai, ole giren.

23 Aur Musá ne apní láthi ásmán kí taraf uthá, aur KHUDÁWAND ne ra'd aur ole bheje, aur ág zamín tak áne lagi, aur KHUDÁWAND ne Misr i mulk par ole barsáe. 24 Pas ole gre, aur oloṅ ke sáth ág milí hui thí; aur wuh ole aise bhári the, ki jab se Misri qaum ábád hui aise ole mulk meṅ kabhí nahín pāre the.

25 Aur oloṅ ne sáre mulk i Misr meṅ un ko jo maidán meṅ the, kyá insán kyá haiwán, sab ko mará; aur kheton kí sári sabzi ko bhi ole mar gaye; aur maidán ke sab darakhton ko tor dála. 26 Magar Jashan ke 'iláqe meṅ, jahán bani Isráil rahte the, ole nahín gire. 27 Tab Fir'aun ne Musá aur Hárún ko bulwákar un se kahá, ki Main ne is daf'a gunáh kiyá. KHUDÁWAND sádiq hai, aur main aur meri qaum ham donoṅ badkár hain.

28 KHUDÁWAND se shafá'at karo, kyünki yih zor ká garajná aur oloṅ ká barasná bahut ho chuká: aur main tum ko jáne dūngá, aur tum ab ruke nahín rahoge. 29 Tab Musá ne use kahá, ki Main shahr se báhar nikalte hí KHUDÁWAND ke áge háth phailáungá, aur ra'd mauqúf ho jáegá, aur ole bhí phir na paṅenge: táki tú ján le ki duniyá KHUDÁWAND hí kí hai.

30 Lekin main jántá hūn, ki tú aur tere naukar ab bhí KHUDÁWAND Khudá se nahín daroge. 31 Pas san aur jau ko to ole mar gaye; kyünki jau kí bálen nikal chuki thín, aur san meṅ phul lage hue the. 32 Par gehūn aur kaṭhyá gehūn máre na gaye, kyünki wuh barhe na the.

33 Aur Musá ne Fir'aun ke pás se shahr ke báhar jákar KHUDÁWAND ke áge háth phailáe. So ra'd aur ole mauqúf ho gaye, aur zamin par bārish tham gayi. 34 Jab

Fir'aun ne dekhá, ki menh aur ole aur ra'd mauqúf ho gaye, to us ne aur us ke khádimoṅ ne áur ziyáda gunáh kiyá ki apná dil sakht kar liyá.

35 Aur Fir'aun ká dil sakht ho gayá; aur us ne baní Isráil ko, jaisá KHUDÁWAND ne Musá kí ma'rifat kah diyá thá, jáne na diyá.

10 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, ki Fir'aun ke pás já: kyünki main hí ne us ke dil, aur us ke naukaron ke dil ko sakht kar diyá hai, táki main apne yih nishán un ke bích dikhaūn; 2 aur tú apne beṭe, aur apne pote ko mere nishán, aur wuh kám jo main ne Misr meṅ un ke darmiyan kiye, sunáe; aur tum ján lo ki KHUDÁWAND main hí hūn. 3 Aur Musá aur Hárún ne Fir'aun ke pás jákar us se kahá, ki KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yūn farmatá hai, ki Tú kab tak mere sámnne níchá banne se inkár karegá? Mere logon ko jáne de, ki wuh meri 'ibádat karen. 4 Warna, agar tú mere logon ko jáne na degá, to dekh, kal main tere mulk meṅ tiddiyán le áungá. 5 Aur wuh zamin kí sath ko aisá dhānk lengi ki koí zamin ko dekh bhí na sakegá; aur terá jo kuchh oloṅ se bach rahá hai, wuh use khá jáengí, aur tumhare jitne darakht maidán meṅ lage hain un ko bhí chaṭ kar jáengí: 6 aur wuh tere aur tere naukaron, balki sab Misrion ke gharon meṅ bhar jáengí: aur aisá tere ábá o ajdád ne, jab se wuh paidá hue us waqt se áj tak nahín dekhá hogá. Aur wuh lautkar Fir'aun ke pás se chalá gayá. 7 Tab Fir'aun ke naukar Fir'aun se kahne lage, ki Yih shakhs kab tak hamare liye phandá baná rahegá? In logon ko jáne de, táki wuh KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karen. Kyá, tujhe khabar nahín, ki Misr barbád ho gayá? 8 Tab Musá aur Hárún Fir'aun ke pás phir bulá liye gaye; aur us ne un ko kahá, ki Jáo, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karo: par wuh kaun kaun hain, jo jáenge? 9 Musá ne kahá, ki Ham apne jawanon, aur buḍdhon, aur apne beṭon, aur beṭiyon, aur apní bher bakriyon, aur apne gáe bailon samet jáenge; kyünki ham ko apne Khudá kí 'id karní hai. 10 Tab us ne un ko kahá, ki KHUDÁWAND

hi tumháre sáth rahe ; main to zarúr hí tum ko bachchon samet jáne dúngá. Khabardár ho jáo ; is men tumhári kharábi hai. 11 Nahín. Aisá nahín hone páegá. So tum mard hí mard jákar KHUDÁWAND kí 'ibádat karo, kyúñki tum yihí cháhte the. Aur wuh Fir'aun ke pás se nikál diye gaye.

12 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Mulk i Misr par apná háth barhá, táki tiddiyán mulk i Misr par áen, aur har qism kí sabzi ko, jo is mulk men oloñ se bach rahí hai, chañ kar jáen. 13 Pas Músá ne mulk i Misr par apní láñhi barhá, aur KHUDÁWAND ne us sáre din aur sári rát purwá ándhí chalái ; aur subh hote hote purwá ándhí tiddiyán le áí. 14 Aur tiddiyán sáre mulk i Misr par chhá gayín aur wahín Misr kí hudúd men baserá kiyá, aur un ká dal aisá bhári thá, ki na to un se pahle aisí tiddiyán kabhí áin, na un ke ba'd phir áengí. 15 Kyúñki unhoñ ne tamám rú e zamín ko dháñk liyá, aisá ki mulk men andherá ho gayá ; aur unhoñ ne us mulk kí ek ek sabzi ko aur darakhton ke mewoñ ko, jo oloñ se bach gaye the, chañ kar liyá : aur mulk i Misr men na to kisi darakht kí, na khet kí kisi sabzi kí hariyáli báqi rahí. 16 Tab Fir'aun ne jalá Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, ki Main KHUDÁWAND tumháre Khudá ká, aur tumhárá gunahgár hún. 17 So faqat is bár merá gunáh bakhsho, aur KHUDÁWAND apne Khudá se shafá'at karo, kí wuh sírf is máut ko mujh se dúr kar de. 18 So us ne Fir'aun ke pás se nikalkar KHUDÁWAND se shafá'at kí. 19 Aur KHUDÁWAND ne pachhwá ándhí bhejí, jo tiddiyon ko urákar le gayí, aur un ko Bahr i Qulzum men dál diyá ; aur Misr kí hudúd men ek tiddí bhí báqi na rahí. 20 Par KHUDÁWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyá, aur us ne baní Isráil ko jáne na diyá.

21 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth ásmán kí taraf barhá, táki mulk i Misr men táríki chhá jáe ; aisí táríki jise tatol sakeñ. 22 Aur Músá ne apná háth ásmán kí taraf barháyá ; aur tén din tak sáre mulk i Misr men gahrí táríki rahí. 23 Tén din tak na to kisi ne kisi ko dekhá, aur na koi apní jagah se hilá : par

sab baní Isráil ke makánon men ujálá rahá. 24 Tab Fir'aun ne Músá ko bulwákar kahá, ki Tum jáo, aur KHUDÁWAND kí 'ibádat karo ; faqat apní bheñ bakriyon aur gáe bailon ko yahín chhor jáo, aur jo tumháre bál bachche haiñ, un ko bhí sáth lete jáo. 25 Músá ne kahá, ki Tujhe ham ko qurbániñ aur sokhtaní qurbániñ ke liye jánwar dene pareñge, táki ham KHUDÁWAND apne Khudá ke áge qurbáni kareñ. 26 So hamáre chaupáye bhí hamáre sáth jáenge ; aur un ká ek khur tak bhí píchhe nahín chhorá jáegá ; kyúñki un hi men se ham ko KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat ká sámán lená paregá ; aur jab tak ham wahán pahunch na jáen, ham nahín jánte, ki kyá kyá lekar ham ko KHUDÁWAND kí 'ibádat karní hogí. 27 Eekin KHUDÁWAND ne Fir'aun ke dil ko sakht kar diyá : aur us ne un ko jáne hí na diyá. 28 Aur Fir'aun ne use kahá, Mere sámne se chálá já ; aur hoshyár rah ; phir merá munh dekhne ko mat áná ; kyúñki jis din tú ne merá munh dekhá, tú márá jáegá. 29 Tab Músá ne kahá, ki Tú ne thík kahá hai ; main phir terá munh kabhí nahín dekhúngá.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Main Fir'aun aur Misriñ par ek balá aur láungá ; us ke ba'd wuh tum ko yahán se jáne degá : aur jab wuh tum ko jáne degá, to yaqínan tum sab ko yahán se bi'kull nikál degá. 2 So ab tú logon ke kán men yih bát dál de, ki un men se har shakhs apne parausi, aur har aurat apní parausin se, sone chándí ke zewar le. 3 Aur KHUDÁWAND ne un logon par Misriñ ko mihrbán kar diyá. Aur yih ádmí Músá bhí mulk i Misr men Fir'aun ke khádimon ke nazdík, aur un logon kí nigáh men bará buzurg thá.

4 Aur Músá ne kahá, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main ádhí rát ko nikalkar Misr ke bích men jáúngá : 5 aur mulk i Misr ke sab pahlauthe, Fir'aun, jo takht par baithá hai, us ke pahlauthe se lekar, wuh laundí, jo chakkí pístí hai, us ke pahlauthe tak, aur sab chaupáyon ke pahlauthe mar jáenge. 6 Aur sáre mulk i

Misr men aísá bará mátam hogá, jáisá na kabhí pahle huá, aur na phir kabhí hogá. 7 Lekin Isráílíon men se kisi par khwáh insán ho khwáh haiwánekkuttá bhí nahín bhaunkegá : táki tum ján lo, ki KHUDÁWAND Misríon aur Isráílíon men kaisá farq kartá hai. 8 Aur tere yih sab naukar mere pás ákar mere áge sarnigún hongé aur kahenge, ki Tú bhí nikal aur tere sab pairau bhí nikleñ. Is ke ba'd main nikal jáungá. Yih kahkar wuh bare taish men Fir'aun ke pás se nikalkar chalá gayá.

9 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, ki Fir'aun tumhári isí sabab se nahín sunegá, táki 'ajáib mulk i Misr men bahut ziyáda ho jáen. 10 Aur Musá aur Hárún ne yih karámat Fir'aun ko dikháñ, aur KHUDÁWAND ne Fir'aun ke dil ko saht kar diyá, ki us ne apne mulk se baní Isráíl ko jáne na diyá.

12 Phir KHUDÁWAND ne mulk i Misr men Musá aur Hárún se kahá, ki 2 Yih mahína tumháre liye mahínon ká shurú' aur sál ká pahlá mahína ho. 3 Pas Isráílíon kí sári jamá'at se yih kah do, ki Isí mahíne ke daswen din, har shakhs apne ábái khándán ke mutábíq, ghar píchhe ek barra, le. 4 Aur agar kisi ke gharáne men barre ko kháne ke liye ádmí kam hon, to wuh aur us ká hamsáya, jo us ke ghar ke barábar rahtá ho, donon milkar, nafarí ke shumár ke muwáfiq ek barra le rakkhen; tum har ek ádmí ke kháne ki miqdár ke mutábíq barre ká hisáb lagána. 5 Tumhárá barra be'aib, aur yaksála nar ho : aur aísá bachcha yá to bheron men se chunkar lená, yá bakriyon men se. 6 Aur tum use is mahíne kí chaudahwín tak rakh chhoñá : aur Isráílíon ke qabílon kí sári jamá'at shám ko use zabh kare. 7 Aur tho'rá sá khún lekar jin gharon men wuh use kháen un ke darwázon ke donon bázuon aur úpar kí chaukhat par lagá den. 8 Aur wuh us ke gosht ko usí rát ág men bhúnkar karwe ság pát ke sáth khá len. 9 Use kachchá yá pání men ubálkar hargiz na khána, balki us ko sir aur páe aur andarúñ 'azá samet ág par bhúnkar khána. 10 Aur us men se kuchh bhí subh tak baqí na chhoñá,

aur agar kuchh us men se subh tak baqí rah jáe to use ág men jalá dená. 11 Aur tum use is tarah khána : apní kamar bándhe, aur apní jütíyan pánwon men pahíne aur apní láthí háth men liye hue; tum use jaldí jaldí khána, kyúñkí yih fasah KHUDÁWAND kí hai. 12 Is liye ki main us rát mulk i Misr men se hokar guzrúngá, aur insán aur haiwán ke sab pahlauthon ko jo mulk i Misr men hain, márúngá; aur Misr ke sáre deotáon ko bhí sazá dúngá. Main KHUDÁWAND hún. 13 Aur jin gharon men tum ho, un par wuh khún tumhári taraf se nishán thahregá : aur main us khún ko dekhkar tum ko chho'tá jáungá; aur jab main Misríon ko márúngá, to wabá tumháre pás phatakne kí bhí nahín, ki tum ko halák kare. 14 Aur wuh din tumháre liye ek yádgár hogá; aur tum us ko KHUDÁWAND kí 'íd ká din samajhkar mánná. Tum use hamesha kí rasm karke us din ko nasl dar nasl 'íd ká din mánná. 15 Sát din tak tum bekhámíri rotí khána; aur pahle hí din se khamír apne apne ghar se báhar kar dená : is liye kí jo koí, pahle din se sátwen din tak, khamíri rotí kháe, wuh shakhs Isráíl men se ká' dálá jáegá. 16 Aur pahle din tumhárá muqaddas majma' ho; aur sátwen din bhí muqaddas majma' ho : un donon dinon men koí kám na kiyá jáe, siwá us kháne ke jise har ek ádmí kháe; faqat yihí kiyá jáe. 17 Aur tum bekhámíri rotí kí yih 'íd manána; kyúñki main usí din tumháre jathon ko mulk i Misr se nikálúngá; is liye tum us din ko, hamesha kí rasm karke nasl dar nasl mánná. 18 Pahle mahíne kí chaudahwín táríkh kí shám se, ikkíswín táríkh kí shám tak, tum bekhámíri rotí khána. 19 Sát din tak tumháre gharon men kuchh bhí khamír na ho; kyúñki jo koí kisi khamíri chíz ko kháe, wuh khwáh musáfir ho, khwáh us kí paidáish usí mulk kí ho, Isráíl kí jamá'at se ká' dálá jáegá. 20 Tum koí khamíri chíz na khána, balki apní sab bastiyon men bekhámíri rotí khána.

21 Tab Musá ne Isráíl ke sab buzurgon ko bulwákar un ko kahá, ki Apne apne khándán ke mutábíq ek ek barra nikál rakkho, aur yih fasah ká barra zabh karná. 22 Aur

tum zúfe ká ek guchchhá lekar, us khún men, jo básan men hogá duboná, aur usí básan ke khún men se kuchh úpar kí chaukhaṭ aur darwáze ke donon bázúon par lagá dená; aur tum men se koí subh tak apne ghar ke darwáze se báhar najáe. 23 Kyúñki KHUDÁWAND Misrion ko mártá húa guzregá; aur jab KHUDÁWAND úpar kí chaukhaṭ aur darwáze ke donon bázúon par khún dekhegá, to wuh us darwáze ko chhor jáegá, aur halák karnewále ko tum ko márne ke liye ghar ke andar áne na degá. 24 Aur tum is bát ko apne aur apní aulád ke liye hamesha kí rasm karke mánná. 25 Aur jab tum us mulk men, jo KHUDÁWAND tum ko apne wa'de ke muwáfiq degá, dákhil ho jáo, to is 'ibádat ko barábar jári rakhná. 26 Aur jab tumhári aulád tum se púchhe, kí Is 'ibádat se tumhárá maqsad kyá hai? 27 To tum yih kahná, kí Yih KHUDÁWAND kí fasah kí qurbáni hai jo Misr men Misrion ko máрте waqt baní Isráil ke gharon ko chhor gayá aur yún hamáre gharon ko bachá liyá. Tab logon ne sir jhukákar sijda kiyá. 28 Aur baní Isráil ne jákar, jaisá KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáyá thá, waisá hí kiyá.

29 Aur ádhí rát ko KHUDÁWAND ne mulk i Misr ke sab pahlauthon ko, Fir'aun, jo apne takht par baiṭhá thá, us ke pahlauthé se lekar, wuh qaidí jo qaidkháne men thá, us ke pahlauthé tak, balki chaupáyon ke pahlauthon ko bhí halák kar diyá. 30 Aur Fir'aun aur us ke sab naukar, aur sab Misrí rát hí ko uṭh baiṭhe, aur Misr men bará kuhrám machá; kyúñki ek bhí aisá ghar na thá, jis men koí na mará ho. 31 Tab us ne rát hí rát men Músá aur Hárún ko bulwákar kahá, kí Tum baní Isráil ko lekar merí qaum ke logon men se nikal jáo, aur jaisá kahte ho jákar KHUDÁWAND kí 'ibádat karo. 32 Aur apne kahne ke mutábíq apní bher bakriyán aur gáe bail bhí lete jáo, aur mere liye bhí du'á karná. 33 Aur Misr un logon se bajidd hone lage, táki un ko mulk i Misr se jalá báhar chaltá karen, kyúñki wuh samjhe, kí Ham sab mar jáenge. 34 So in logon ne apne gundhe gundháe áte ko bagair khamír diye, laganon samet, kapron men bándhkar

apne kandhon par dhar liyá. 35 Aur baní Isráil ne Músá ke kahne ke muwáfiq yih bhí kiyá, kí Misrion se sone chándí ke zewar aur kapre máng liye. 36 Aur KHUDÁWAND ne un logon ko Misrion kí nigáh men aisi 'izzat baḅshí, kí jo kuchh unhon ne mángá unhon ne de diyá. So unhon ne Misrion ko lúṭ liyá.

37 Aur baní Isráil ne Ra'amsis se Sukkát tak paidal safar kiyá, aur bál bachchon ko chhorkar wuh koí chha lákh mard the. 38 Aur un ke sáth ek milá julá guroh bhí gayá, aur bher bakriyán aur gáe bail aur bahut chaupáye un ke sáth the. 39 Aur unhon ne us gundhe húa áte kí, jise wuh Misr se láe the, beḅhamírí rotiyán pakáin; kyúñki wuh us men khamír dene na páe the, is liye kí wuh Misr se aise jabran nikál diye gaye, kí wahán ṭhahar na sake, aur na kuchh khána apne liye taiyár karne páe. 40 Aur baní Isráil ko, Misr men búdobásh karte húa, chár sau tís baras húa the. 41 Aur un chár sau tís barason ke guzar jáne par, ṭhík usí roz KHUDÁWAND ká sára lashkar mulk i Misr se nikal gayá. 42 Yih wuh rát hai jise KHUDÁWAND kí khátir mánná bahut munásib hai, kyúñki is men wuh un ko mulk i Misr se nikál láyá. KHUDÁWAND kí yih wuhí rát hai, jise lázim hai kí sab baní Isráil nasil dar nasil khúb mánen.

43 Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí Fasah kí rasm yih hai, kí koí begána use kháne na páe. 44 Lekin agar koí shakhs kisí ká zarkharíd gulám ho, aur tum logon ne us ká khatna kar diyá ho, to wuh use kháe. 45 Par ajnabí aur mazdúr use kháne na páe. 46 Aur use ek hí ghar men kháen, ya'ní us ká zará bhí gosht tum ghar se báhar na le jáná, aur na us kí koí haḅdí toṛná. 47 Isráil kí sári jamá'at is par 'amal kare. 48 Aur agar koí ajnabí tumháre sáth muqím ho, aur KHUDÁWAND kí fasah ko mánná cháhtá ho, to us ke han ke sab mard apná khatna karáen; tab wuh pás ákar fasah kare, yún wuh aisá samjhá jáegá goyá usí mulk kí us kí paidáish hai. Par koí námaḅhtún ádmí use kháne na páe. 49 Wataní aur us ajnabí ke liye, jo tumháre bích muqím ho, ek hí sharí'at hogí.

50 Pas sab baní Isráíl ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáyá, waisá hí kiyá. 51 Aur thík usí roz KHUDÁWAND baní Isráíl ke sab jathon ko mulk i Misr se nikál le gayá.

13 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki 2 Sab pahlauthon ko, ya'ní jo baní Isráíl men, khwáh insán ho khwáh haiwán, pahlauthí ke bachche hon, un ko mere liye muqaddas thahrá, kyúnki wuh mere haiñ.

3 Aur Músá ne logon se kahá, ki Tum is dín ko yád rakhná, jis men tum Misr se jo gulámi ká ghar hai nikle; kyúnki KHUDÁWAND apne zor i bázú se tum ko wahán se nikál láyá: is men khamírí rotí khái na jáe. 4 Tum Abíb ke mahíne men, áj ke dín, nikle ho. 5 Sojab KHUDÁWAND tum ko Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Hawwion, aur Yabúston ke mulk men pahunchá de, jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádá se khái thí, aur jis men dúdh aur shahd bahtá hai, to tum isí mahíne men yih 'ibádat kiyá karná. 6 Sát dín tak to tum be-khamírí rotí khána, aur sátwen dín KHUDÁWAND kí 'id manáná. 7 Be-khamírí rotí sáton dín khái jáe, aur khamírí rotí tumháre pás dikhái bhí na de, aur na tumháre mulk kí hudúd men kahin kuchh khamír nazar áe. 8 Aur tum us roz apne beṭe ko yih batána, ki Is dín ko ham us kám ke sabab se mánte haiñ, jo KHUDÁWAND ne hamáre liye us waqt kiyá jab ham mulk i Misr se nikle. 9 Aur yihí tumháre pás goyá tumháre háth men ek nishán, aur tumhári donon ánkhoñ ke sámne ek yádgár thahre, táki KHUDÁWAND kí shari'at tumhári zabán par ho, kyúnki KHUDÁWAND ne tum ko apne zor i bázú se mulk i Misr se nikálá. 10 Pas tum is rasm ko isí waqt i mu'aiyan men sál ba sál maná karná.

11 Aur jab KHUDÁWAND us qasam ke mutábíq jo us ne tum se aur tumháre bápádá se khái, tum ko Kan'ánion ke mulk men pahunchákar wuh mulk tum ko de de; 12 to tum pahlauthí ke bachchoñ ko aur jánwaron ke pahlauthon ko KHUDÁWAND ke liye alag kar dená. Sab nar bachche KHUDÁWAND ke honge. 13 Aur

gadhe ke pahle bachche ke fidiye men barra dená; aur agar tum us ká fidiya na do, to us kí gardan tor-dálná: aur tumháre beṭon men jitne pahlauthe hon, un sab ká fidiya tum ko dená hogá. 14 Aur jab áyanda zamáne men terá betá tujh se suwál kare, ki Yih kyá hai? To tú use yih jawáb dená, ki KHUDÁWAND ham ko Misr se, jo gulámi ká ghar hai, ba zor i bázú nikál láyá. 15 Aur jab Fir'aun ne ham ko jáne dená na cháhá, to KHUDÁWAND ne mulk i Misr men insán aur haiwán donon ke pahlauthe már diye: is liye ham jánwaron ke sab nar bachchoñ ko, jo apní apní máñ ke rihm ko kholte haiñ, KHUDÁWAND ke áge qurbáni karte haiñ; lekin apne beṭon ke sab pahlauthon ká fidiya dete haiñ. 16 Aur yih tumháre háth par ek nishán aur tumhári peshání par tikon kí mánind hon; kyúnki KHUDÁWAND apne zor i bázú se ham ko Misr se nikál láyá.

17 Aur jab Fir'aun ne un logon ko jáne kí ijázat de dí, to Khudá in ke Filistion ke mulk ke ráste se nahin le gayá, agarchí udhar se nazdík partá; kyúnki Khudá ne kahá, Aisá na ho ki yih log larái bharái dekhkar pachhtáne lagen aur Misr ko laut jáen. 18 Balki Khudá in ko chakkar khilákar bahr i Qulzum ke biyábán ke ráste se le gayá, aur baní Isráíl mulk i Misr se musallah nikle the. 19 Aur Músá Yúsuf kí haḍdiyon ko sath lete gayá, kyúnki us ne baní Isráíl se yih kahkar, ki Khudá zarúr tumhári khabar legá, is bát kí saḥt qasam le lí thí, ki tum yahán se merí haḍdiyán apne sáth lete jáná. 20 Aur unhoñ ne Sukkát se kúch karke biyábán ke kanáre Etám men derá kiyá. 21 Aur KHUDÁWAND un ko dín ko rásta dikháne ke liye bádál ke sutún men, aur rát ko raushní dene ke liye ág ke sutún men hokar un ke áge áge chalá kartá thá, táki wuh dín aur rát donon men chal sakeñ. 22 Wuh bádál ká sutún dín ko, aur ág ká sutún rát ko, un logon ke áge se hattá na thá.

14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se farmáyá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm de ki wuh lautkar Mijdál aur samundar ke bích Fí Hakhírot ke muqábil Ba'l Safon ke áge dere lagáen, usí ke áge

samundar ke kanāre kanāre dere lagāná. 3 Fir'aun bani Isráíl ke haqq men̄ kahegá, ki Wuh zamín kí uljhanon̄ men̄ ákar biyábán men̄ ghir gaye haiñ. 4 Aur main̄ Fir'aun ke dil ko saḡht karūngá, aur wuh un ká píchhá karegá; aur main̄ Fir'aun aur us ke sáre lashkar par mumtáz hūngá; aur Misrí ján lenge ki KHUDÁWAND main̄ hūñ. Aur unhoñ ne aisá hí kiyá. 5 Jab Misr ke bádsháh ko khabar milí ki wuh log chal diye, to Fir'aun aur us ke khádímon̄ ká dil un logon̄ kí taraf se phir gayá, aur wuh kahne lage, ki Ham ne yih kyá kiyá, ki Isráílíon̄ ko apní khídmat se chhuṭṭí dekar un ko jáne diyá? 6 Tab us ne apná rath taiyár karwáyá aur apní qaum ke logon̄ ko sáth liyá: 7 aur us ne chha sau chune hūe rath, balki Misr ke sab rath liye, aur un sabhoñ men̄ sardáron̄ ko bítháyá. 8 Aur KHUDÁWAND ne Misr ke bádsháh Fir'aun ke dil ko saḡht kar diyá, aur us ne baní Isráíl ká píchhá kiyá; kyúnki baní Isráíl bare faḡhr se nikle the. 9 Aur Misrí fauj ne Fir'aun ke sab ghoñon̄, aur rathon̄, aur sawáron̄ samet un ká píchhá kiyá, aur un ko jab wuh samundar ke kanāre Fí Hakhírot ke pás Ba'l Safon ke sámn̄e derá lagá rahe the já liyá. 10 Aur jab Fir'aun nazdík á gavá, tab baní Isráíl ne ánk̄h uṡhák̄ar dekhá, ki Misrí un ká píchhá kiye chale áte haiñ, aur wuh niháyat k̄haufzada ho gaye. Tab baní Isráíl ne KHUDÁWAND se faryád kí: 11 aur Músá se kahne lage, Kyá Misr men̄ qabren̄ na thín, jo tú ham ko waháñ se marne ke liye biyábán men̄ le áyá hai? Tú ne ham se yih kyá kiyá, kí ham ko Misr se nikál láyá? 12 Kyá ham tujh se Misr men̄ yih bát na kahte the, kí Ham ko rahne de, kí ham Misríon̄ kí khídmat karen̄? kyúnki hamáre liye Misríon̄ kí khídmat karná biyábán men̄ marne se bihtar hotá. 13 Tab Músá ne logon̄ se kahá, Daro mat; chup cháp k̄hañe hokar KHUDÁWAND kí naját ke kám ko dekho, jo wuh áj tumháre liye karegá. Kyúnki jin Misríon̄ ko tum áj dekhte ho, un ko phir kabhí abad tak na dekhoge. 14 KHUDÁWAND tumhári taraf se jang karegá, aur tum k̄hámosh rahoge.

15 Aur KHUDÁWAND ne Músá se

kahá, ki Tú kyún̄ mujh se faryád kar rahá hai? Baní Isráíl se kah, ki wuh áge barhen̄. 16 Aur tú apní láṡhi uṡhák̄ar apná háth samundar ke úpar barhá, aur use do hisse kar: aur baní Isráíl samundar ke bích men̄ se khushk zamín par chalkar nikal jáenge. 17 Aur dekh, main̄ Misríon̄ ke dil saḡht kar dūngá, aur wuh un ká píchhá karenge: aur main̄ Fir'aun, aur us kí sipáh, aur us ke rathon̄, aur sawáron̄ par mumtáz hūngá. 18 Aur jab main̄ Fir'aun, aur us ke rathon̄, aur sawáron̄ par mumtáz ho jáūngá, to Misrí ján lenge, ki main̄ hí KHUDÁWAND hūñ. 19 Aur Khudá ká firish-ta, jo Isráílí lashkar ke áge áge chalá kartá thá, jákar un ke píchhe ho gayá, aur bádál ká wuh sutún un ke sámn̄e se haṡkar un ke píchhe já thahrá. 20 Yún̄ wuh Misríon̄ ke lashkar aur Isráílí lashkar ke bích men̄ ho gayá; so waháñ bádál bhí thá aur andherá bhí; taubhí rát ko us se raushní rahí. Pas wuh rát bhar ek dūse ke pás nahin̄ áe. 21 Phir Músá ne apná háth samundar ke úpar barháyá: aur KHUDÁWAND ne rát bhar tund púrabí ándhí chalákar aur samundar ko píchhe haṡák̄ar use khushk zamín baná diyá, aur pání do hisse ho gayá. 22 Aur baní Isráíl samundar ke bích men̄ se khushk zamín par chalkar nikal gaye: aur un ke dahine aur báen̄ háth pání díwár kí tarah thá. 23 Aur Misríon̄ ne ta'áqqub kiyá, aur Fir'aun ke sab ghoñe, aur rath, aur sawár un ke píchhe píchhe samundar ke bích men̄ chale gaye. 24 Aur rát ke píchhle pahar KHUDÁWAND ne ág aur bádál ke sutún men̄ se Misríon̄ ke lashkar par nazar kí, aur un ke lashkar ko ghabrá diyá. 25 Aur us ne un ke rathon̄ ke pahiyon̄ ko nikál dálá, so un ká chaláná mushkil ho gayá: tab Misrí kahne lage, A'ó, ham Isráílíon̄ ke sámn̄e se bhágen̄; kyúnki KHUDÁWAND un̄ kí taraf se Misríon̄ ke sáth jang kartá hai.

26 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth samundar ke úpar barhá, táki pání Misríon̄, aur un ke rathon̄ aur sawáron̄ par phir bahne lage. 27 Aur Músá ne apná háth samundar ke úpar barháyá, aur subh hote hote samundar phir apní aslí quwwat par á gayá, aur Misrí ulṡe

bhagne lage : aur KHUDAWAND ne samundar ke bich hi men Misrion ko tah o bala kar diya. 28 Aur pani palatkar aya, aur us ne rathon aur sawaron, aur Fir'aun ke sare lashkar ko, jo Israilion ka pichha karti hui samundar men gayi thi, garq kar diya, aur ek bhi un men se baqi na chhuta. 29 Par bani Israil samundar ke bich men se khushk zamin par chalkar nikal gaye, aur pani un ke dahine aur baen hath diwar ki tarah raha. 30 So KHUDAWAND ne us din Israilion ko Misrion ke hath se is tarah bachaya, aur Israilion ne Misrion ko samundar ke kanare mare hue pare dekhā. 31 Aur Israilion ne wuh bari qudrat, jo KHUDAWAND ne Misrion par zahir ki, dekhi, aur wuh log KHUDAWAND se dare, aur KHUDAWAND par, aur us ke bande Musa par iman lae.

- 15** Tab Musa aur bani Israil ne KHUDAWAND ke liye yeh git gayi, aur yeh kahne lage,
Main KHUDAWAND ki sana gaunga
Kyunki wuh jalal ke saath fathmand hui.
Us ne ghore ko sawar samet samundar men dal diya.
2 KHUDAWAND mera zor aur rag hai, wuh meri najat bhi thahra.
Wuh mera Khuda hai, main us ki bari karunga ;
Wuh mere bap ka Khuda hai, main us ki buzurgi karunga.
3 KHUDAWAND sahib i jang hai :
YAHWAH us ka nam hai.
4 Fir'aun ke rathon aur lashkar ko us ne samundar men dal diya,
Aur us ke chida sardar Bahr i Quizum men garq hue.
5 Gahre pani ne un ko chhipa liya :
Wuh patthar ki manind tah men chale gaye.
6 Ai KHUDAWAND, tera dahina hath qudrat ke sabab se jalali hai.
Ai KHUDAWAND, tera dahina hath dushman ko chaknachur kar deta hai.
7 Tu apni 'azmat ke zor se apne mukhalifon ko tah o bala karti hai :
Tu apni qahr bhejti hai, aur

- wuh un ko khugti ki manind bhasam kar dalti hai.
8 Tere nathon ke dam se pani ka dher lag gaya,
Sailab tude ki tarah sidhe khare ho gaye,
Aur gahra pani samundar ke bich men jam gaya.
9 Dushman ne to yeh kaha thi,
Main pichha karunga :
Main ja pakunga, main lut ka mal taqsim karunga :
Un ki tabahi se mera kaleja thandi hogi.
Main apni talwar khenchkar apne hi hath se un ko halak karunga.
10 Tu ne apni andhi ki phunk mari, to samundar ne un ko chhipa liya.
Wuh zor ke pani men sise ki tarah dub gaye.
11 Ma'budon men, ai KHUDAWAND, teri manind kaun hai?
Kaun hai, jo teri manind apne taqaddus ke ba'is jalali
Aur apni madh ke sabab se ru'bwala aur sahib i karamat hai?
12 Tu ne apni dahina hath barchaya, To zamin un ko nigal gayi.
13 Apni rahmat se tu ne un logon ki, jin ko tu ne khalasi bakhshi, rahnuma ki :
Aur apne zor se tu un ko apne muqaddas makan ko le chala hai.
14 Qaumen sunkar tharra gayi hain, Aur Filistin ke bashindon ki jan par a bani hai.
15 Adom ke rals hairan hain, Moab ke pahlawanon ko kapkap lag gayi hai :
Kan'an ke sab bashindon ke dil pighle jate hain.
16 Khauf o hiras un par tari hai ;
Tere bazu ki 'azmat ke sabab se wuh patthar ki tarah behiss o harakat hain ;
Jab tak, ai KHUDAWAND, tere log nikal na jain,
Jab tak tere log jin ko tu ne kharida hai par na ho jain.
17 Tu un ko wahan le jakar apni miras ke pahar par darakht ki tarah lagaega,
Tu un ko usi jagah le jagega jise tu ne apni sukunat ke liye banaya hai.

Ai KHUDAWAND! Wuh terí já e muqaddas hai, jise tere háth-on ne qáim kiyá hai.

18 KHUDAWAND abadu'l ábád saltanat karegá.

19 Is gít ká sabab yih thá, ki Fir'aun ke sawár ghoron aur rathon samet samundar men gaye, aur KHUDAWAND samundar ke pání ko un par lautá liya, lekin baní Isráíl samundar ke báb men se khushk zamín par chálkar nikal gaye. 20 Tab Hárún kí bahín Maryam nabíya ne daf háth men liyá; aur sab 'auraten daf liye náchtí hui us ke pichhe chalin.

21 Aur Maryam un ke gáne ke jawáb men yih gátí thí,

KHUDAWAND kí hamd o saná gáo, Kyunki wuh jalál ke sáth fathmand húa hai.

Us ne ghore ko us ke sawár samet samundar men dál diyá hai.

22 Phir Músá baní Isráíl ko Bahr i Qulzum se áge le gayá, aur wuh Shor ke biyábán men áe, aur biyábán men chalte hue tñ din tak un ko kol pání ká chashma na milá.

23 Aur jab wuh Márah men áe, to Márah ká pání pí na sake, kyunki wuh karwá thá. Isí liye us jagah ká nám Márah par gayá. 24 Tab wuh log Músá par burburakar kahne lage,

ki Ham kyá pien? 25 Us ne KHUDAWAND se faryád kí: KHUDAWAND ne use ek peṛ dikháya, jise jab us ne pání men dálá to pání mithá ho gayá;

aur KHUDAWAND ne un ke liye ek áin aur sharí'at banáí, aur wahín yih kahkar un kí ázmaish kí, 26 ki Agar tú dil lagákar KHUDAWAND apne Khudá kí bát sune, aur wuhí kám kare jo us kí nazar men bhalá hai, aur us ke hukmon ko máne, aur us ke áin par 'amal kare, to main un bimáron men se, jo main ne Misrion par bhejin, tujh par kol na bhejunga; kyunki main KHUDAWAND terá sháfi hún.

27 Phir wuh Elím men áe, jahan pání ke bárah chashme aur khajúr ke sattar darakht the: aur wahín pání ke qarib unhon ne apne dere lagáe.

16 Phir wuh Elím se rawána hue, aur baní Isráíl kí sári jamá'at mulk i Misr se nikalne ke ba'd dúsre mahíne ke pandrahwín táríkh ko Sín ke biyábán men, jo

Elím aur Síná ke darmiyan hai, pahunchí. 2 Aur us biyábán men baní Isráíl kí sári jamá'at, Músá aur Hárún par burburáne lagi;

3 aur baní Isráíl kahne lage, Kásh ki ham KHUDAWAND ke háth se mulk i Misr men jab hí már diye játe, jab ham gosht kí hándiyon ke pás baithkar dil bharkar rotí kháte the; kyunki-tum to ham ko is biyábán men isí liye le áe ho ki sare majma' ko bhúká máro.

4 Tab KHUDAWAND ne Músá se kahá, Main ásmán se tum logon ke liye rotíyan barsáunga; so yih log nikal nikalkar faqat ek ek din ká hissa har roz baṭor liyá karen, ki is se main in kí ázmaish karunga, ki wuh merí sharí'at par chalenge yá nahin.

5 Aur chhaṭe din aisá hogá, ki jitná wuh lákar pakaenge, wuh us se, jitná roz jama' karte hain, dúná hogá. 6 Tab Músá aur Hárún ne sab baní Isráíl se kahá, ki Shám ko tum ján loge ki jo tum ko mulk i Misr se nikalkar láya hai wuh KHUDAWAND hai.

7 Aur subh ko tum KHUDAWAND ká jalál dekhoge: kyunki tum jo KHUDAWAND par burburáne lagte ho, use wuh suntá hai: aur ham kaun hain, jo tum ham par burburáte ho?

8 Aur Músá ne yih bhí kahá, ki Shám ko KHUDAWAND tum ko kháne ko gosht, aur subh ko rotí peṛ bharke degá; kyunki tum jo KHUDAWAND par burburáte ho use wuh suntá hai, aur hamári kyá haqíqat hai? Tumhárá burburána ham par nahín, balki KHUDAWAND par hai.

9 Phir Músá ne Hárún se kahá, ki Baní Isráíl kí sári jamá'at se kah, ki tum KHUDAWAND ke nazdik áo, kyunki us ne tumhárá burburána sun liyá hai. 10 Aur jab Hárún baní Isráíl kí jamá'at se yih báten kah rahá thá, to unhon ne biyábán kí taraf nazar kí, aur un ko KHUDAWAND ká jalál bádál men dikháí diyá.

11 Aur KHUDAWAND ne Músá se kahá, 12 Main ne baní Isráíl ká burburána sun liyá hai: so tú un se kah de, ki Shám ko tum gosht kháoge, aur subh ko tum rotí se ser hoge; aur tum ján loge, ki main KHUDAWAND tumhárá Khudá hún. 13 Aur yún húa, ki shám ko itní baṭeren áin, ki un kí khaimagáh ko dhánk liyá: aur subh ko khaimagáh ke ás pás os pari hui thí. 14 Aur jab wuh os jo pari thí súkh gayí, to kyá dekhte

haig, ki biyábán men ek chhoti chhoti gol gol chiz, aisi chhoti jaise pale ke dane hote hain, zamin par pari hai. 15 Bani Isráil use dekhkar apas men kahne lage, Mann? kyunki wuh nahin jante the, ki wuh kyá hai. Tab Músá ne un se kahá, Yih wuhí roti hai, jo KHUDÁWAND ne kháne ke tum ko di hai. 16 So KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki tum use apne apne kháne kí miqdár ke muwáfiq, ya'ni apne apne ádmion ke shumár ke mutábiq fí kas ek omar jama' karná, aur har shakhs itne hí ádmion ke liye jama' kare jitne us ke dere men hon. 17 Chunánchi bani Isráil ne aisé hí kiyá, aur kisi ne ziyáda, aur kisi ne kam jama' kiyá. 18 Aur jab unhon ne use omar se nápa, to jis ne ziyáda jama' kiyá thá, kuchh ziyáda na páyá; aur us ká, jis ne kam jama' kiyá thá, kam na huá. Un men se har ek ne apne kháne kí miqdár ke mutábiq jama' kiyá thá. 19 Aur Músá ne un se kah diyá thá, ki Koi us men se kuchh subh tak baqi na chhore. 20 Taubhi unhon ne Músá kí bát na máni; balki ba'zoon ne subh tak kuchh rahne diyá, so us men kire par gaye, aur wuh sa' gayá; so Músá un se náráz huá. 21 Aur wuh har subh ko apne apne kháne kí miqdár ke mutábiq jama' kar lete the, aur dhup tez hote hí wuh pighal jata thá. 22 Aur chhate din aisé huá ki jitni roti wuh roz jama' karte the us se dúni jama' kí, ya'ni fí kas do omar. Aur jamá'at ke sab sardáron ne ákar yih Músá ko batáyá. 23 Us ne un ko kahá, ki KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki Kal kháss áram ká din, ya'ni KHUDÁWAND ká muqaddas sabbt hai. Jo tum ko pakána ho paká lo, aur jo ubálná ho ubál lo, aur wuh jo bach rahe use apne liye subh tak mahfúz rakkho. 24 Chunánchi unhon ne, jaisá Músá ne kahá thá, use subh tak rahne diyá, aur wuh na to sará, aur na us men kire pare. 25 Aur Músá ne kahá, ki A'j usí ko kháo, kyunki áj KHUDÁWAND ká sabbt hai, is liye wuh áj tum ko maidán men nahin milegá. 26 Chha din tak tum use jama' karná; par sátwen din sabbt hai, us men wuh nahin milegá. 27 Aur sátwen din aisé huá ki un men se ba'z ádmi mann batorne gaye, par un ko kuchh

nahin milá. 28 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Tum log, kab tak mere hukmon aur shariaton ke manne se inkar karte rahoge? 29 Dekho, chunki KHUDÁWAND ne tum ko sabbt ká din diyá hai, is liye wuh tum ko chhate din do din ká khána detá hai. So tum apni apni jagah raho, aur sátwen din koi apni jagah se báhar na jae. 30 Chunánchi logon ne sátwen din áram kiyá. 31 Aur bani Isráil ne us ká nám Mann rakkhá; aur wuh dhaniye ke bij kí tarah safed, aur us ká maza shahd ke bane hue púe kí tarah thá. 32 Aur Músá ne kahá, KHUDÁWAND yih hukm detá hai, ki Is ká ek omar bharkar apni nasl ke liye rakh lo; táki wuh us roti ko dekhe, jo main ne tum ko biyábán men khilá, jab main tum ko mulk i Misr se nikákar láyá. 33 Aur Músá ne Hárún se kahá, Ek martabán le, aur ek omar mann us men bharkar use KHUDÁWAND ke áge rakh de, táki wuh tumbhari nasl ke liye rakkhá rahe. 34 Aur jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, usí ke mutábiq Hárún ne use shahádat ke sandúq ke áge rakh diyá, táki wuh rakkhá rahe. 35 Aur bani Isráil, jab tak ábád mulk men na áe, ya'ni chális baras tak mann kháte rahe; algaraz jab tak wuh mulk i Kan'an kí hudúd tak na áe, mann kháte rahe. 36 Aur ek omar ek aifah ká daswán hissa hai.

17 Phir bani Isráil kí sári jamá'at Sin ke biyábán se chali aur KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq safar karti hui Rafidim men ákar derá kiyá: wahan un logon ke pine ko pani na mila. 2 Wahan wuh log Músá se jhagra karke kahne lage, ki Ham ko pine ko pani de. Músá ne un se kahá, ki Tum mujh se kyun jhagarte ho, aur KHUDÁWAND ko kyun ázmáte ho? 3 Wahan un logon ko bari piyas lagi; so wuh Músá par burburane lage aur kahá, ki Tu ham ko aur hamare bachchon aur chaupayon ko piyasá marne ke liye ham logon ko kyun mulk i Misr se nikál láyá? 4 Músá ne KHUDÁWAND se faryád karke kahá, ki Main in logon se kyá karun? wuh sab to abhi mujhe sangsar karne ko taiyar hain. 5 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon ke áge hokar chal, aur bani Isráil ke

buzurgon men se chand ko apne sáth le le, aur jis láthi se tú ne daryá par márá thá, use apne háth men letá já. 6 Dekh, main tere áge jákar wahán Horib kí ek chatán par khará rahúngá: aur tú us chatán par márná, to us men se pání niklegá, ki yih log píen. Chunánchi Músá ne baní Isráil ke buzurgon ke sámne yihí kiyá. 7 Aur us ne us jagah ká nám Massah aur Maríbah rakkhá; kyúnci baní Isráil ne wahán jhagrá kiyá aur yih kahkar KHUDÁWAND ká imtihán kiyá, ki KHUDÁWAND hamáre bích men hai yá nahín?

8 Tab 'Amáliqí ákar Rafídím men baní Isráil se larne lage. 9 Aur Músá ne Yashú' se kahá, ki Hamári taraf ke kuchh ádmí chunkar le já, aur 'Amáliqion se lar: aur main kal Khudá kí láthi apne háth men liye hue pahár kí choṭí par khará rahúngá. 10 So Músá ke hukm ke mutábíq Yashú' 'Amáliqion se larne lagá: aur Músá, aur Hárún, aur Húr pahár kí choṭí par charh gaye. 11 Aur jab tak Músá apná háth utháe rahtá thá, baní Isráil gálib rahte the; aur jab wuh háth laṭká detá thá, tab 'Amáliqí gálib hote the. 12 Aur jab Músá ke háth bhar gaye, to unhon ne ek patthar lekar Músá ke niche rakh diyá, aur wuh us par baith gayá; aur Hárún aur Húr, ek idhar se, दूसrá udhar se, us ke háthon ko sambhále rahe. Tab us ke háth áftáb ke gurúb hone tak mazbúti se uthe rahe. 13 Aur Yashú' ne 'Amáliq aur us ke logon ko talwár kí dhár se shikast dí. 14 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Is bát kí yádgári ke liye kitáb men likh de, aur Yashú' ko suná de; ki main 'Amáliq ká nám o nishán dunyá se bi'kull miṭá dūngá. 15 Aur Músá ne ek qurbángáh banáí, aur us ká nám YAHOWÁH Nissí rakkhá: 16 Aur us ne kahá, KHUDÁWAND ne qasam khái hai; so KHUDÁWAND 'Amáliqion se nasl dar nasl jang kartá rahegá.

18 Aur jo kuchh KHUDÁWAND ne Músá aur apní qaum Isráil ke liye kiyá, aur jis tarah se KHUDÁWAND ne Isráil ko Misr se nikálá, sab Músá ke khusar Yitro ne, jo Midyán ká káhin thá, suná. 2 Aur Músá ke khusar Yitro

ne Músá kí bíwi Saffúrah ko, jo maíke bhej dí gayí thí, 3 aur us ke donon beṭon ko sáth liyá: in men se ek ká nám Músá ne yih kahkar Jairsom rakkhá thá, kí Main pardes men musáfir hún; 4 aur दूसरे ká nám yih kahkar Ill'azar rakkhá thá, kí Mere báp ká Khudá merá madadgár huá, aur us ne mujhe Fir'aun kí talwár se bacháya. 5 Aur Músá ká khusar Yitro us ke beṭon aur bíwi ko lekar Músá ke pás us biyábán men áya, jahán Khudá ke pahár ke pás us ká derá lagá thá, 6 aur Músá se kahá, kí Main terá khusar Yitro terí bíwi ko, aur us ke sáth us ke donon beṭon ko lekar tere pás áya hún. 7 Tab Músá apne khusar se milne ko báhar niklá, aur kornish bajá lákar us ko chumá, aur wuh ek दूसरे kí khair o 'áfiyat púchhte hue khaime men áe. 8 Aur Músá ne apne khusar ko batáyá kí KHUDÁWAND ne Isráil kí khatir Fir'aun aur Misrion se kyá kyá kiyá, aur in logon par ráste men kyá kyá musíbaten parín, aur KHUDÁWAND un ko kis kis tarah bachátá áya. 9 Aur Yitro in sab íhsanon ke sabab se, jo KHUDÁWAND ne Isráil par kiye, kí un ko Misrion ke háth se naját baḅshí, bág bág huá. 10 Aur Yitro ne kahá, KHUDÁWAND mubáarak ho, jis ne tum ko Misrion ke háth aur Fir'aun ke háth se naját baḅshí, aur jis ne is qaum ko Misrion ke panje se chhuráya. 11 Ab main ján gayá, kí KHUDÁWAND sab ma'búdon se bará hai, kyúnci wuh un kámon men, jo unhon ne gurúr se kiye, un par gálib huá. 12 Aur Músá ke khusar Yitro ne Khudá ke liye sokhtaní qurbání aur zabíhe charháe: aur Hárún aur Isráil ke sab buzurg Músá ke khusar ke sáth Khudá ke huzúr khána kháne áe. 13 Aur दूसरे dín Músá logon kí 'adálat karne baithá: aur log Músá ke ás pás subh se shám tak khare rahe. 14 Aur jab Músá ke khusar ne sab kuchh, jo wuh logon ke liye kartá thá, dekh liyá, to us se kahá, Yih kyá kám hai jo tú logon ke liye kartá hai? Tú kyün ap akelá baithá hai, aur sab log subh se shám tak tere ás pás khare rahte hai? 15 Músá ne apne khusar se kahá, Is ká sabab yih hai, kí log mere pás

Khudá se daryáft karne ke liye áte hain. 16 Jab un men kuchh jhagrá hotá hai, to wuh mere pás áte hain; aur main un ke darmiyán insáf kartá aur Khudá ke ahkám aur shari'at un ko batátá hún. 17 Tab Músá ke khusar ne us se kahá, ki Tú achchhá kám nahin kartá. 18 Is se tú kyá, balki yih log bhí jo tere sáth hain, qata'í ghul jáenge; kyünki yih kám tere liye bahut bhári hai; tú akelá ise nahin kar saktá. 19 So ab tú merí bát sun. Main tujhe saláh detá hún, aur Khudá tere sáth rahe. Tú in logon ke liye Khudá ke sámne jáyá kar, aur in ke sab mu'ámale Khudá ke pás pahunchá diyá kar. 20 Aur tú rusúm aur shari'at kí báten in ko sikháyá kar; aur jis ráste in ko chalna aur jo kám un ko karná ho, wuh in ko batáyá kar. 21 Aur tú in logon men se aise láiq ashkhás chun le, jo khudátars aur sachche aur rishwat ke dushman hon; aur un ko hazár hazár, aur sau sau, aur pachás pachás, aur das das ádmion par hákim baná de, 22 ki wuh har waqt logon ká insáf kiyá karen; aur aisá ho ki bare bare muqaddame to wuh tere pas laen, aur chhotí chhotí báton ká faisala khud hí kar diyá karen. Yün terá bojh halká ho jáegá, aur wuh bhí us ke uthane men tere sharík hongé. 23 Agar tú yih kám kare, aur Khudá bhí tujhe aisá hí hukm de, to tú sab kuchh jhel sakegá, aur yih log bhí apní jagah itminán se jáenge. 24 Aur Músá ne apne khusar kí bát mankar, jaisá us ne batáyá thá, waisá hí kiyá. 25 Chunánchi Músá ne sab Isráilion men se láiq ashkhás chune; aur un ko hazár hazár, aur sau sau, aur pachás pachás, aur das das ádmion ke úpar hákim muqarrar kiyá. 26 So yihí har waqt logon ká insáf karne lage. Mushkil muqaddamat to wuh Músá ke pás le áte the, par chhotí chhotí báton ká faisala khud hí kar dete the. 27 Phir Músá ne apne khusar ko rukhsat kiyá, aur wuh apne watan ko rawána ho gayá.

19 Aur baní Isráil ko jis din mulk í Misr se nikle tin mahíne hue, usí din wuh Síná ke biyábán men áe. 2 Aur jab wuh Rafidím se rawána hokar Síná ke biyábán men áe, to biyábán

hí men dere lagá liye. So wahin pahar ke sámne Isráilion ke dere lage. 3 Aur Músá us par chahkar Khudá ke pás gayá, aur KHUDÁWAND ne use pahar par se pukarkar kahá, ki Tú Ya'qúb ke khándán se yün kah, aur baní Isráil ko yih suná de, 4 ki Tum ne dekhá, ki main ne Misrion se kyá kyá kiyá, aur tum ko goyá 'uqáb ke paron par bihakar apne pás le áyá. 5 So ab agar tum merí bát mano, aur mere 'ahd par chalo, to sab qaumon men se tum hí merí kháss milkiyat thahroge; kyünki sári zamín merí hai: 6 aur tum mere liye káhinon kí ek mamlukat, aur ek muqaddas qaum hoge. In hí báton ko tú baní Isráil ko suná dená. 7 Tab Músá ne ákar aur un logon ke buzurgon ko bulákar un ke rubarú wuh sab báten, jo KHUDÁWAND ne use farmái thin, bayan kí. 8 Aur sab logon ne milkar jawab diyá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND ne farmáyá hai, wuh sab ham karenge. Aur Músá ne logon ká jawab KHUDÁWAND ko jákar sunáyá. 9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main kále bádál men is liye tere pás atá hún, ki jab main tujh se báten karún, to yih log sunen aur sadá terá yaqín karen. Aur Músá ne logon kí báten KHUDÁWAND se bayan kí. 10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon ke pás já, aur áj aur kal un ko pák kar, aur wuh apne kapre dho len, 11 aur tisre dintaiyar rahen; kyünki KHUDÁWAND tisre din sab logon ke dekhte dekhte koh í Síná par utregá. 12 Aur tú logon ke liye charon taraf hadd bándhkar un se kah dená, ki Khabardár, tum na to is pahar par chahná, aur na is ke dáman ko chhúná. Jo koí pahar ko chhúe zarúr ján se már dála jáe: 13 magar use koí háth na lagáe; balki wuh lákalám sangsár kiyá jáe, yá tír se chhedá jáe, khwáh wuh insán ho, khwáh haiwán, wuh jítá na chhorá jáe; aur jab narsingá der tak phúnká jáe, to wuh sab pahar ke pás á jaen. 14 Tab Músá pahar par se utarkar logon ke pás gayá, aur us ne logon ko pák sáf kiyá; aur unhon ne apne kapre dho liye. 15 Aur us ne logon se kahá, ki Tisre din taiyar rahná; aur 'aurat ke nazdik na jáná. 16 Jab tisrá din áy to subh hote

hi bādāl garajne, aur bijlī chamakne lagī, aur pahār par kālī ghaṭā chhā gayī, aur qarnā kī āwāz bahut baland hūī; aur sab log deron men kānp gaye. 17 Aur Mūsā logon ko khāimagāh se bāhar lāyā, kī Khudā se milāe; aur wuh pahār se niche ā khare hūe. 18 Aur koh i Sīnā upar se niche tak dhuwen se bhar gayā, kyūnki KHUDĀWAND shu'le men hokar us par utrā; aur dhuwān tanūr ke dhuwen kī tarah upar ko uth rahā thā aur wuh sārā pahār zor se hil rahā thā. 19 Aur jab qarnā kī āwāz nihāyat hī baland hotī gayī, to Mūsā bolne lagā, aur Khudā ne āwāz ke zarī'e se use jawāb diyā. 20 Aur KHUDĀWAND koh i Sīnā kī choṭī par utrā, aur KHUDĀWAND ne pahār kī choṭī par Mūsā ko bulāyā; so Mūsā upar chaṛh gayā. 21 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, kī Niche utarkar logon ko tākīdan samjhā de, tā aisā na ho kī wuh dekhne ke liye haddon ko toṛkar KHUDĀWAND ke pās ā jāen, aur un men se bahutere halāk ho jāen. 22 Aur kāhin bhī, jo KHUDĀWAND ke nazdīk āyā karte hai, apne taīn pāk karen, kahīn aisā na ho, kī KHUDĀWAND un par ṭuṭ pāre. 23 Tab Mūsā ne KHUDĀWAND se kahā, kī Log koh i Sīnā par nahīn chaṛh sakte, kyūnki tū ne to ham ko tākīdan kahā hai, kī Pahār ke chaugird haddbandī karke use pāk rakkho. 24 KHUDĀWAND ne use kahā, Niche utar jā, aur Hārūn ko apne sāth lekar upar ā: par kāhin aur 'awām haddēn torkar KHUDĀWAND ke pās upar na āen, tā na ho kī wuh un par ṭuṭ pāre. 25 Chunānchī Mūsā niche utarkar logon ke pās gayā, aur yih bāten un ko batāīn.

20 Aur Khudā ne yih sab bāten farmāīn, kī

2 KHUDĀWAND terā Khudā, jo tujhe mulk i Mīsr se, aur gulāmī ke ghar se nikāl lāyā, main hūn.

3 Mere huzūr tū gairma'būdon ko na mānnā.

4 Tū apne liye koī tarāshī hūī murat na banānā; na kisī chīz kī sūrat banānā, jo upar āsmān men, yā niche zamīn par, yā zamīn ke niche pānī men hai. 5 Tū un ke āge sijda na karnā, aur na un kī 'ibādat karnā; kyūnki main KHUDĀWAND terā Khudā gaiyūr Khudā hūn, aur

jo mujh se 'adāwat rakhte hai, un kī aulād ko tīsri aur chauthī pusht tak bāpdādā kī badkāri kī sazā detā hūn, 6 aur hazāron par, jo mujh se mahabbat rakhte, aur mere hukmon ko mānte hai, rahn kartā hūn.

7 Tū KHUDĀWAND apne Khudā kā nām befāida na lenā; kyūnki jo us kā nām befāida letā hai, KHUDĀWAND use begunāh na thahrāegā.

8 Yād karke tū sabbt kā din pāk mānnā. 9 Chha din tak tū miḥnat karke apnā sārā kām kāj karnā; 10 lekin sātwān din KHUDĀWAND tere Khudā kā sabbt hai. Us men na tū koī kām karnā, na terā beṭā, na terī beṭī, na terā gulām, na terī laundī, na tere chaupāye, na koī musāfir jo tere hān tere phāṭakon ke andar ho; 11 kyūnki KHUDĀWAND ne chha din men āsmān, aur zamīn, aur samundar, aur jo kuchh un men hai, wuh sab banāyā, aur sātwēn din ārām kiyā: is liye KHUDĀWAND ne sabbt ke din ko barakat dī, aur use muqaddas thahrāyā.

12 Tū apne bāp aur apnī mān kī 'izzat karnā, tākī terī 'umr us mulk men, jo KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, darāz ho.

13 Tū khūn na karnā.

14 Tū zinā na karnā.

15 Tū chorī na karnā.

16 Tū apne pārausī ke khilāf jhūṭhī gawāhī na denā.

17 Tū apne pārausī ke ghar kā lālāch na karnā, tū apne pārausī kī bīwī kā lālāch na karnā, aur na us ke gulām, aur us kī laundī, aur us ke bail, aur us ke gadhe kā, aur na apne pārausī kī kisī aur chīz kā lālāch karnā.

18 Aur sab logon ne bādāl garajte aur bijlī chamakte, aur qarnā kī āwāz hote, aur pahār se dhuwān uthte dekhā, aur jab logon ne yih dekhā, to kānp uthē, aur dūr khare ho gaye, 19 aur Mūsā se kahne lage, Tū hī ham se bāten kiyā kar, aur ham sun liyā karenge, lekin Khudā ham se bāten na kare, tā na ho kī ham mar jāen. 20 Mūsā ne logon se kahā, kī Tum daro mat, kyūnki Khudā is liye āyā hai, kī tumhārā imtihān kare, aur tum ko us kā khauf ho, tākī tum gunāh na karo. 21 Aur wuh log dūr hī khare rahe, aur Mūsā us gahrī tarīkī ke nazdīk gayā, jāhān Khudā thā.

22 Aur KHUDAWAND ne Musá se kahá, Tú baní Isráíl se yih kahná, ki Tum ne khud dekhá, ki main ne ásmán par se tumháre sáth báten kíñ. 23 Tum mere sáth kisi ko sharík na karná, ya'ní chándí yá sone ke deotá apne liye na ghar lená. 24 Aur mittí kí ek qurbángáh mere liye banáyá karná, aur us par apní bheṛ bakriyon aur gáe bailon kí sokhtaní qurbánián aur salámátí kí qurbánián chaṛhána; aur jahán jahán main apne nám kí yádgári karáungá, wahán main tere pás ákar tujhe barakat dúngá. 25 Aur agar tú mere liye patthar kí qurbángáh banáe, to taráshe hue patthar se na banána : kyúnki agar tú us par apne auzár lagáe, to tú use nápak kar degá. 26 Aur tú merí qurbángáh par sírhiyon se hargiz na chaṛhna, tá na ko kí terí barhanagí us par záhir ho.

21 Wuh ahkám, jo tujhe un ko batáne haiñ, yih haiñ.

2 Agar tú koí 'Ibrání gulám kharíde, to wuh chha baras khidmat kare, aur sátwen baras muft ázád hokar chalá jae. 3 Agar wuh akelá áyá ho to akelá hí chalá jae : aur agar wuh biyáhá ho, to us kí bíwí bhí us ke sáth jae. 4 Agar us ke áqá ne us ká biyáh karáyá ho, aur us 'aurat ke us se beṛe aur beṛiyán húi hon, to wuh 'aurat aur us ke bachche us áqá ke hokar rahen, aur wuh akelá chalá jae. 5 Par agar wuh gulám sáf kah de, ki Main apne áqá se aur apní bíwí aur bachchon se mahabbat rakhtá hún, main ázád hokar nahín jáungá, 6 to us ká áqá use Khudá ke pás le jae ; aur use darwáze par, yá darwáze kí chaukhaṭ par lákar sutári se us ká kán chhede ; tab wuh hamesha us kí khidmat kartá rahe.

7 Aur agar koí shakhs apní beṛí ko laundí hone ke liye bech dále, to wuh gulámon kí tarah chalí na jae. 8 Agar us ká áqá, jis ne us se nisbat kí hai, us se khush na ho, to wuh us ká fidiya manzúr kare, par use yih ikhtiyár na hogá ki us ko kisi ajnabí qaum ke háth beche, kyúnki us ne us se dagábází kí. 9 Aur agar wuh us kí nisbat apne beṛe se kar de, to wuh us se beṛiyon ká sá sulúk kare. 10 Agar wuh dúsrí 'aurat kar le, taubhí wuh us ke kháne kapṛe aur shádí ke farz men qásir na ho. 11 Aur agar wuh us

se yih tinoñ báten na kare, to wuh muft, be rupaye diye, chali jae.

12 Agar koí kisi ádmí ko aisá máre kí wuh mar jae, to wuh qata'í ján se mará jae. 13 Par agar wuh shakhs ghát lagákar na baithá ho, balki Khudá hí ne use us ke hawále kar diyá ho, to main aise hál men ek jagah batá dúngá, jahán wuh bhág jae. 14 Aur agar koí dída o dánista apne hamsáye par chaṛh áe, táki use makr se mar dále to tú use merí qurbángáh se judá kar dená, táki wuh mará jae.

15 Aur jo koí apne báp yá apní máñ ko máre, wuh qata'í ján se mará jae.

16 Aur jo koí kisi ádmí ko churáe, khwáh wuh use bech dále, khwáh wuh us ke hán mile, wuh qata'í mar dálá jae.

17 Aur jo apne báp yá apní máñ par la'nat kare, wuh qata'í mar dálá jae.

18 Aur agar do shakhs jhagren, aur ek dústre ko patthar yá mukká máre, aur wuh mare to nahín par bistar par paṛa rahe, 19 to jab wuh uthkar apní láṭhí ke saháre báhar chalne phirne lage, tab wuh jis ne mará thá, barí ho jae aur faqat us ká harjána bhar de, aur us ká púra 'iláj kará de.

20 Aur agar koí apne gulám yá laundí ko láṭhí se aisá máre kí wuh us ke háth se mar jae, to use zarúr sazá dí jae. 21 Lekin agar wuh ek do din jítá rahe, to áqá ko sazá na dí jae ; is liye kí wuh gulám us ká mál hai.

22 Agar log ápas men márpit karen, aur kisi hámila ko aisí choṭ pahuncháen kí use isqát ho jae, par áur koí nuqsán na ho, to us se jitrná jurmána us ká shauhar tajwíz kar liyá jae, aur wuh jis tarah qází faisala karen, jurmána bhar de. 23 Lekin agar nuqsán ho jae, to tú ján ke badle ján le, 24 aur áñkh ke badle áñkh, dánt ke badle dánt, aur háth ke badle háth, páñw ke badle páñw, 25 jaláne ke badle jalána, zakhm ke badle zakhm aur choṭ ke badle choṭ.

26 Aur agar koí apne gulám yá apní laundí kí áñkh par aisá máre, kí wuh phut jae, to wuh us kí áñkh ke badle use ázád kar de. 27 Agar koí apne gulám yá apní laundí ká

dānt mārkar toṛ de, to wuh us ke dānt ke badle use āzād kar de.

28 Agar bail kisí mard yá 'aurat ko aisá síng máre ki wuh mar jáe, to wuh bail zarúr sangsár kiyá jáe, aur us ká gosht kháyá na jáe ; lekin bail ká málik begunáh thahre. 29 Par agar us bail kí pahle se síng márne kí 'ádat thí, aur us ke málik ko batá bhí diyá gayá thá, taubhí us ne use bāndhkar nahín rakkhá, aur us ne kisí mard yá 'aurat ko már diyá ho, to bail sangsár kiyá jáe, aur us ká málik bhí márá jáe. 30 Aur agar us se khúnbahá mángá jáe, to use apní ján ke fidiye men jítná us ke liye thahráyá jáe utná hí dená paṛegá. 31 Khwah us ne kisí ke beṛe ko márá ho, yá beṛí ko, isí hukm ke muwáfiq us ke sáth 'amal kiyá jáe. 32 Agar bail kisí ke gulám yá laundí ko síng se máre, to málik us gulám yá laundí ke málik ko tís misqál rupaye de, aur bail sangsár kiyá jáe.

33 Aur agar koí ádmí garhá khole yá khode, aur us ká munh na dhānpe, aur koí bail yá gadhá us men gir jáe, 34 to garhe ká málik is ká nuqsán bhar de, aur un ke málik ko qímat de ; aur mare húe jánwar ko khud le le.

35 Aur agar kisí ká bail dúsre ke bail ko aisá choṭ pahuncháe ki wuh mar jáe, to wuh jíte bail ko bechen, aur us ká dām ádhá ádhá ápasmen bānt len ; aur is mare húe bail ko bhí aise hí bānt len. 36 Aur agar ma'lúm ho jáe, ki us bail kí pahle se síng márne kí 'ádat thí, aur us ke málik ne use bāndhkar nahín rakkhá, to use qata'í bail ke badle bail dená hogá, aur wuh mará húa jánwar us ká hogá.

22 Agar koí ádmí bail yá bheṛ churá le, aur use zabh kar de, yá bech dále, to wuh ek bail ke badle pānch bail, aur ek bheṛ ke badle chār bheṛen bhare. 2 Agar chor sendh márte húe pakrá jáe, aur us par aisí már paṛe kí wuh mar jáe, to us ke khún ká koí jurm nahín. 3 Agar súraj nikal chuke, to us ká khún jurm hogá, balki use nuqsán bharná paṛegá ; aur agar us ke pás kuchh na ho, to wuh chorí ke liye bechá jáe. 4 Agar chorí ká mál us ke pás jítá mile, khwáh wuh bāil ho yá gadhá yá bheṛ, to wuh us ká dúná bhar de.

5 Agar koí ádmí kisí khet yá tákistán ko khilwá de, aur apne jánwar ko chhoṛ de ki wuh dúsre ke khet ko char le, to apne khet yá tákistán kí achchhí se achchhí paidáwár men se us ká mu'áwaza de.

6 Agar ág bharke aur kánton men lag jáe, aur anáj ke dher yá kharí fasl yá khet ko jalákar bhasam kar de, to jis ne ág jalái ho, wuh zarúr mu'áwaza de.

7 Agar koí apne hamsáye ko naqd yá jins rakhne ko de aur wuh us shakhs ke ghar se chorí ho jáe, to agar wuh chor pakrá jáe to dúná usí ko bharná paṛegá. 8 Par agar chor pakrá na jáe, to us ghar ká málik Khudá ke ágeláyá jáe, táki ma'lúm ho jáe, ki us ne apne hamsáye ke mál ko háth nahín lagáyá. 9 Har qism kí khiyánat ke mu'ámale men, khwáh bail ká khwáh gadhe, yá bheṛ, yá kapṛe, yá kisí áur khoí húi chíz ká ho, jis kí nisbat koí bol uṛhe ki wuh chíz yih hai, to faríqain ká muqad-dama Khudá ke huzúr láyá jáe, aur jise Khudá mujrim thahráe wuh apne hamsáye ko dúná bhar de.

10 Agar koí apne hamsáye ke pás gadhá, yá bail, yá bheṛ, yá koí áur jánwar amánat rakkhe, aur wuh bagair kisí ke dekhe mar jáe, yá choṭ kháe, yá haṅká diyá jáe, 11 to un donoṅ ke darmiyán KHUDÁWAND kí qasani ho ki us ne apne hamsáye ke mál ko háth nahín lagáyá ; aur málik use sach máne, aur dúsra us ká mu'áwaza na de. 12 Par agar wuh us ke pás se chorí ho jáe, to wuh us ke málik ko mu'áwaza de. 13 Aur agar us ko kisí darande ne pháṛ dálá ho, to wuh us ko gawáhí ke taur par pesh kar de, aur pháṛe húe ká nuqsán na bhare.

14 Agar koí shakhs apne hamsáye se koí jánwar 'áriyat le, aur wuh zakhmí ho jáe, yá mar jáe, aur málik wahān maujúd na ho, to wuh zarúr us ká mu'áwaza de. 15 Par agar málik sáth ho, to us ká nuqsán na bhare ; aur agar kiráya kí húi chíz ho to us ká nuqsán us ke kiráya men á gayá.

16 Agar koí ádmí kisí kunwári ko, jis kí nisbat na húi ho, phuslákar us se mubásharat kare, to wuh zarúr hí use mahr dekar us se biyáh kare. 17 Lekin agar us ká báp hargiz rází na ho ki us lar kí ko use de, to wuh

kunwariyon ke mahr ke muwafiq use naqdi de.

18 Tu jadugarni ko jine na dena.

19 Jo koi kisi janwar se mubasharat kare, wuh qata'i jan se mara jae.

20 Jo koi wahid KHUDAWAND ko chhor kar kisi aur ma'bud ke age qurbani chahae, wuh bi'lkuil nabud ka diyae. 21 Aur musafir ko na satana, aur na us par sitam karna, is liye ki tum bhi mulk i Misr mein musafir the.

22 Tum kisi bewa ya yatim larke ko dukh na dena.

23 Agar tu un ko kisi tarah se dukh de, aur wuh mujh se faryad karen, to main zarur un ki faryad sununga;

24 aur mera qahr bharkega; aur main tum ko talwar se mar dalunga, aur tumhari biwiyen bewa, aur tumhare bachche yatim ho jenge.

25 Agar tu mere logon mein se kisi muhtaj ko, jo tere pas rahta ho, kuchh qarz de, to us se qarzkwah ki tarah suluk na karna, aur na us se sud lena.

26 Agar tu kisi waqt apne hamsaye ke kapre girau rakh bhi le, to suraj ke dubne tak us ko wapas kar dena.

27 Kyunki faqat wuh us ka ek orhna hai, us ke jism ka wuh libas hai, phir wuh kyae orhkar soega? Pas jab wuh faryad karega, main us ki sununga; kyunki main mihrban hun.

28 Tu Khuda ko na kosna, aur na apni qaum ke sardar par la'nat bhejna.

29 Tu apni kasir paidawar aur apne kolhu ke ras mein se mujhe nazr o niyaz dene mein der na karna, aur apne beton mein se pahlu the ko mujhe dena.

30 Apni gaon aur bheon se bhi aisae hi karna: sat din tak to bachcha man ke saath rahe; athwen din tu use mujh ko dena.

31 Aur tum mere liye pak adm hona. Isi sabab se darandon ke phare hue janwar ka gosht, jo maidan mein para hua mile, mat khana; tum use kutton ke age phenk dena.

23 Tu juthi bat na phailana, aur narast gawah hone ke liye shariron ka saath na dena.

2 Burai karne ke liye kisi bhii ki pairawi na karna, aur na kisi muqaddame mein insaf ka khun karane ke liye bhii ka munh dekhkar kuchh karna.

3 Aur na muqaddame mein kangal ki tarafdari karna.

4 Agar tere dushman ka bail ya gadha tujhe bhakti hua mile, to tu zarur use us ke pas pher kar le ana.

5 Agar tu apne dushman ke gadhe ko bojh ke niche dabae hua dekhe, aur us ki madad karne ko ji bhi na chahta ho, taubhi zarur use madad dena.

6 Tu apne kangal logon ke muqaddame mein insaf ka khun na karna.

7 Jhuthae mu'amale se dur rahnai, aur begunahon aur sadiqon ko qatl na karna; kyunki main sharir ko rast nahin thahraunga.

8 Tu rishwat na lena, kyunki rishwat binon ko andha kar deti hai, aur sadiqon ki baton ko palat deti hai.

9 Aur pardesi par zulm na karna, kyunki tum pardesi ke dil ko jante ho; is liye ki tum khud bhi mulk i Misr mein pardesi the.

10 Aur chha baras tak tu apni zamin mein bona, aur us ka gallajama karna.

11 Par satwen baras use yun hi chhor dena, ki partii rahe; taki teri qaum ke miskin use khain, aur jo un se bache use jangal ke janwar char len.

Apne angur aur zaitun ke bag se bhi aisae hi karna.

12 Chha din tak apna kam kaj karna, aur satwen din aram karna, taki tere bail, aur gadhe ko aram mile, aur teri laundi ka beta aur pardesi tazadam ho jain.

13 Aur sab baton mein, jo main ne tujh se kahai hai, hoshyar rahnai, aur dusre ma'budon ka nam tak na lena, balki wuh tere munh se sunai bhi na de.

14 Tu sal bhar mein tin bar mere liye 'id manna.

15 'Id i Fatir ko manna. Us mein mere hukm ke mutabiq Abib mahine ke muqarrara waqt par sat din tak bekhamiri rotian khana, kyunki usi mahine mein tu Misr se nikla tha; aur koi mere age khali hath na ae.

16 Aur jab tere khet mein, jise tu ne mihnai se boyae, pahla phal ae, to fasl katne ki 'id manna, aur sal ke akhir mein, jab tu apni mihnai ka phal khet se jama kare, to jama karne ki 'id manna.

17 Aur sal mein tinon martaba tumhare han ke sab mard KHUDAWAND Khuda ke age hazir hua karen.

18 Tu khamiri roti ke saath mere zabhi ke khun na chahana, aur meri 'id ki charbi subh tak baqi na rahne dena.

19 Tu apni zamin ke pahle phalon ka pahla hissa KHUDAWAND apne Khuda ke ghar mein lana. Tu halwan ko us ki man ke dudh mein na pakana.

20 Dekh, main ek firishta tere áge áge bhejtá hún, ki ráste men terá nigabbán ho, aur tujhe us jagah pahunchá de jise main ne taiyár kiyá hai. 21 Us ke áge hoshyár rahná aur us kí bát mánná; use náráz na karná; kyúnci wuh terí khatá nahín baqhshegá; is liye ki merá nám us men rahtá hai. 22 Par agar tú sach much us kí bát máne, aur jo main kahtá hún, wuh sab kare; to main tere dushmanon ká dushman, aur tere mukhálifon ká mukhálif banúngá. 23 Is liye ki merá firishta tere áge áge chalegá, aur tujhe Amoríon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Kan'áníon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon men pahunchá degá, aur main un ko halák kar dálúngá. 24 Tú un ke ma'búdon ko síjda na karná, na un kí 'ibádat karná, na un ke se kám karná: balki tú un ko bi'lkull ulaq dená aur un ke sutúnon ko qúkre qúkre kar dálná. 25 Aur tum KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat karná, tab wuh tumhári roqí aur pání par barakat degá; aur main tumháre bích se bímári ko dúr kar dúngá. 26 Aur tere mulk men na to kisi ke isqát hogá, aur na koí bánjh rahegi: aur main terí 'umr púri karúngá. 27 Main apní haibat ko tere áge áge bhejúngá; aur main un sab logon ko, jin ke pás tú jáegá, shikast dúngá; aur main aisá karúngá, ki tere sab dushman tere áge apní pusht pher denge. 28 Main tere áge zambúron ko bhejúngá, jo Hawwí, aur Kan'ání, aur Hittí ko tere sámne se bhagá denge. 29 Main un ko ek hí sál men tere áge se dúr nahín karúngá, tá na ho ki zamín wíran ho jáe, aur janglí darande ziyáda hokar tujhe satáne lagen. 30 Balki main thora thora karke un ko tere sámne se dúr kartá rahúngá; jab tak tú shumár men barhkar mulk ká wáris na ho jáe. 31 Main daryá e Qulzum se lekar Filistíon ke samundar tak aur biyábán se lekar nahr i Furát tak, terí haddey bándhúngá; kyúnci main us mulk ke báshindon ko tere háth men kar dúngá, aur tú un ko apne áge se nikál degá. 32 Tú un se yá un ke ma'búdon se koí 'ahd na bándhna. 33 Wuh tere mulk men rahne na páen, tá na ho ki wuh tujh se mere khiláf gunáh karáen; kyúnci

agar tú un ke ma'búdon kí 'ibádat kare, to yih tere liye zarúr phandá ho jáegá.

24 Aur us ne Músá se kahá, ki Tú, Hárún, aur Nadab, aur Abíhú, aur baní Isráil ke sattar buzurgon ko lekar KHUDÁWAND ke pás úpar á, aur tum dúr hí se síjda karná: 2 aur Músá akelá KHUDÁWAND ke nazdik áe; par wuh nazdik na áen: aur áur log us ke sáth úpar na chahen. 3 Aur Músá ne logon ke pás jákar KHUDÁWAND kí sab báten aur ahkám un ko batá diye: aur sablogon ne hamáwáz hokar jawáb diyá, ki Jitní báten KHUDÁWAND ne farmái hain, ham un sab ko máenge. 4 Aur Músá ne KHUDÁWAND kí sab báten likh lín, aur subh ko sawere uthkar pahar ke niche ek qurbángáh, aur baní Isráil ke bárah qabilon ke hisáb se bárah sutún, banáe. 5 Aur us ne baní Isráil ke jawánon ko bhejá, jinon ne sokhtaní qurbánían chaháin, aur ballon ko zabh karke salámatí ke zabihe KHUDÁWAND ke liye guzráne. 6 Aur Músá ne ádhá khún lekar básanon men rakkhá, aur ádhá qurbángáh par chhirak diyá. 7 Phir us ne 'ahdnáma líyá, aur logon ko parhkar sunáyá. Unhon ne kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND ne farmáyá hai, us sab ko ham karenge aur tábi' rahenge. 8 Tab Músá ne us khún ko lekar logon par chhirká, aur kahá, Dekho, yih us 'ahd ká khún hai, jo KHUDÁWAND ne in sab báton ke báre men tumháre sáth bándhá hai. 9 Tab Músá, aur Hárún, aur Nadab, aur Abíhú, aur baní Isráil ke sattar buzurg úpar gaye. 10 Aur unhon ne Isráil ke Khudá ko dekhá; aur us ke pánwon ke niche nilam ke patthar ká chabútará sá thá, jo ásmán kí mánind shaffáf thá. 11 Aur us ne baní Isráil ke shurafá par apná háth na barháyá: so unhon ne Khudá ko dekhá, aur khayá aur piyá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Pahar par mere pás á, aur wahín thahrá rah; aur main tujhe patthar kí lauhén, aur sharí'at aur ahkám, jo main ne likhe hain, dúngá, táki tú un ko síkháe. 13 Aur Músá aur us ká khádim Yashú' uthé: aur Músá Khudá ke pahar ke úpar gayá, 14 aur buzurgon se kah

gayá ki, Jab tak ham lautkar tumháre pás na á jáen, tum hamáre liye yahín thábro : aur dekho, Hárún aur Múir tumháre sáth haiñ ; jis kisi ká koí muqáddama ho wuh un ke pás jáe.

15 Tab Musá pahár ke úpar gayá, aur pahár par ghaṭá chhá gayí.

16 Aur KHUDÁWAND ká jalál koh i Síná par ákar tháhrá, aur chha dín tak ghaṭá us par chháí rahí : aur sátwen dín us ne ghaṭá men se Musá ko buláyá. 17 Aur baní Isráíl kí nigáh men pahár kí choṭí par, KHUDÁWAND ke jalál ká manzar bhasam karnewáí ág kí manind thá. 18 Aur Musá ghaṭá ke bích men hokar pahár par charh gayá : aur wuh pahár par chálís dín aur chálís rát rahá.

25 Aur KHUDÁWAND ne Musá ko farmáyá : 2 Baní Isráíl se yih kahná, ki mere liye nazr láen, aur tum un hí se merí nazr lená jo apne dil kí khushí se den. 3 Aur jin chizon kí nazr tum ko un se lení hai, wuh yih haiñ : soná, aur chándí, aur pítal, 4 aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ká kaprá aur bárik katán aur bakrí kí pashm, 5 aur menḥon kí surkh rangí húi khálen, aur tukhas kí khálen, aur kíkar kí lakrí, 6 aur chirág ke liye tel, aur masah karne ke tel ke liye, aur khushbúdar bakhúr ke liye masáli, 7 aur sang i sulaimání, aur afod, aur sínaband men jarne ke nagíne. 8 Aur wuh mere liye ek maqdis banaen, táki main un ke darmiyán sukúnat karún. 9 Aur maskan aur us ke sare sámán ká, jo namúna main tujhe dikháún, thík usí ke mutábíq tum use banána.

10 Aur wuh kíkar kí lakrí ká ek sandúq banáen, jis kí lambái dhái háth, aur chaurái derh háth, aur únchái derh háth ho. 11 Aur us ke andar aur báhar khális soná mandhná, aur us ke úpar girdágird ek zarrín táj banána. 12 Aur us ke liye sone ke chár kare dháلكar us ke cháron páyon men lagána. Do kare ek taraf hon aur do hí dúsri taraf. 13 Aur kíkar kí lakrí kí choben banákar un par soná mandhná. 14 Aur in choben ko sandúq kí atráf ke karon men dálná, ki un ke saháre sandúq uṭh jáe. 15 Choben sandúq ke karon ke andar lagí rahen, aur us se alag na kí jáen. 16 Aur tú

us shahádatnâme ko, jo main tujhe dúngá, usí sandúq men rakhná. 17 Aur tú kaffáre ká sarposh khális sone ká banána, jis ká túl dhái háth, aur 'arz derh háth ho. 18 Aur sone ke do karúbí sarposh ke donon siron par gharakar banána. 19 Ek karúbí ko ek sire par, aur dúsre karúbí ko dúsre sire par lagána ; aur sarposh ko aur donon siron ke karúbion ko ek hí tukre se banána. 20 Aur wuh karúbí is tarah úpar ko apne par phailáe hue hon, ki sarposh ko apne paron se dhank len ; aur un ke munh ámne samne sarposh kí taraf hon. 21 Aur tú us sarposh ko us sandúq ke úpar lagána, aur wuh 'ahdnâma jo main tujhe dúngá, use us sandúq ke andar rakhná. 22 Wahân main tujh se milá karúngá, aur us sarposh ke úpar se aur karúbion ke bích men se, jo 'ahdnâme ke sandúq ke úpar hongé, un sab ahkám ke báre men, jo main baní Isráíl ke liye tujhe dúngá, tujh se bárchít kiyá karúngá.

23 Aur tú do háth lambí, aur ek háth chaurí, aur derh háth únchí, kíkar kí lakrí kí ek mez bhí banána. 24 Aur us ko khális sone se mandhná, aur us ke girdágird ek zarrín táj banána. 25 Aur us ke chaugird chár ungal chaurí ek kangní lagána, aur us kangní ke girdágird ek zarrín táj banána. 26 Aur sone ke chár kare us ke liye banákar un karon ko un cháron konoñ men lagána jo cháron páyon ke muqábil hongé. 27 Wuh kare kangní ke pás hí hon, táki choben ke wáste jin ke saháre mez uṭhái jáe, gharon ká kám den. 28 Aur kíkar kí lakrí kí choben banákar un ko sone se mandhná, táki mez un hí se uṭhái jáe. 29 Aur tú us ke tabáq, aur chamche, aur áftábe, aur undelne ke bare bare katore sab khális sone ke banána. 30 Aur tú us mez par nazr kí roṭiyán hamesha mere rúbarú rakhná.

31 Aur khális sone ká ek sham'adán banána. Wuh sham'adán aur us ká páya aur dandí sab gharakar banáe jáen, aur us kí piyáliyan aur laṭṭú aur us ke phúl sab ek hí tukre ke bane hon. 32 Aur us ke donon pahlúon se chha shákhen báhar ko nikaltí hon. Tíñ shákhen sham'adán ke ek pahlú se niklen aur tíñ dúsre pahlú se. 33 Ek shákhen men

bádám ke phúl ki súrát kí tîn piyá-liyán, ek laṭṭú aur ek phúl ho, aur dúsri shákh men bhí bádám ke phúl kí súrát kí tîn piyáliyán, ek laṭṭú aur ek phúl ho. Isí tarah sham'adán kí chhaon shákhon men yih sab lagá huá ho. 34 Aur khud sham'adán men bádám ke phúl kí súrát kí chár piyáliyán apne apne laṭṭú aur phúl samet hon. 35 Aur do shákhon ke niche ek laṭṭú, sab ek hí ṭukre ke hon, aur phir do shákhon ke niche ek laṭṭú, sab ek hí ṭukre ke hon, aur phir do shákhon ke niche ek laṭṭú; sab ek hí ṭukre ke hon. Sham'adán kí chhaon báhar ko nikli hui shákhon aisi hí hon. 36 Ya'ni laṭṭú aur shákhon aur sham'adán, sab ek hí ṭukre ke bane hon. Yih sab ká sab khális sone ke ek hí ṭukre se gharakar banáyá jae. 37 Aur tú us ke liye sát chirág banána: yih chirág jalái jaen táki sham'adán ke sámne raushni ho. 38 Aur us ke gulgir aur guldán khális sone ke hon. 39 Sham'adán aur yih sab zuruf ek qintár khális sone ke banae hue hon. 40 Aur dekh, tú in ko thik in ke namune ke mutábiqu, jo tujhe pahar par dikhaya gaya hai, banána.

26 Aur tú maskan ke liye das parde banána. Yih bate hue barik katan aur asmani, qirmizi, aur surkh rang ke kapron ke hon; aur in men kisi mahir ustad se karubion ki surat karwana. 2 Har parde ki lambai athais hath, aur chaurai chār hath ho: aur sab parde ek hi nap ke hon. 3 Aur panch parde ek dusre se jore jaen, aur baqi panch parde bhí ek dusre se jore jaen. 4 Aur tú ek bare parde ke hashiye men bate hue kanare ki taraf, jo jora jaega, asmani rang ke tukme banána; aur aise hi dusre bare parde ke hashiye men, jo is ke sath milaya jaega, tukme banána. 5 Pachas tukme ek bare parde men banána, aur pachas hi dusre bare parde ke hashiye men, jo is ke sath milaya jaega, banána; aur sab tukme ek dusre ke ane samne hon. 6 Aur sone ki pachas ghundiyon banakar in pardon ko in hi ghundiyon se ek dusre ke sath jore dena: tab wuh maskan ek ho jaega. 7 Aur tú bakri ke bal ke parde banána, taki maskan ke upar khaima ka kam den: aise parde gyarah hon. 8 Aur har

parde ki lambai tis hath, aur chaurai chār hath ho: wuh gyarah hon: parde ek hi nap ke hon. 9 Aur tú panch parde ek jagah, aur chha parde ek jagah, apas men jore dena, aur chha parde ko khaima ke samne moqar duhra kar dena. 10 Aur tú pachas tukme us parde ke hashiye men, jo bahar se milaya jaega, aur pachas hi tukme dusri taraf ke parde ke hashiye men, jo bahar se milaya jaega, banána. 11 Aur pital ki pachas ghundiyon banakar in ghundiyon ko tukmon men pahina dena, aur khaima ko jore dena, taki wuh ek ho jae. 12 Aur khaima ke pardon ka latka hua hissa, ya'ni adha parda, jo bach rahega, wuh maskan ki pichhli taraf latka rahe. 13 Aur khaima ke pardon ki lambai ke baqi hisse men se ek hath parda idhar se aur ek hath parda udhar se maskan ki donon taraf idhar aur udhar latka rahe, taki use dhank le. 14 Aur tú is khaima ke liye mendhon ki surkh rangi hui khalon ka gilaf, aur us ke upar tukhson ki khalon ka gilaf banána.

15 Aur maskan ke liye kifar ki lakri ke takhte banána, ki khare kiye jaen. 16 Har takhte ki lambai das hath, aur chaurai derh hath ho. 17 Aur har takhte men do do chulen hon, ek dusri se mili hui hon. Maskan ke sab takhte isi tarah ke banána. 18 Aur maskan ke liye jo takhte tú banaega, un men se bis takhte junubi simt ke liye hon. 19 Aur in bis takhton ke niche chandi ke chalis khane banána, ya'ni har ek takhte ke niche us ki donon chulon keliye do do khane. 20 Aur maskan ki dusri taraf, ya'ni shimali simt ke liye, bis takhte hon. 21 Aur un ke liye bhí chandi ke chalis hi khane hon, ya'ni ek ek takhte ke niche do do khane. 22 Aur maskan ke pichhle hisse ke liye magribi simt men chha takhte banána. 23 Aur usi pichhle hisse men maskan ke konon ke liye do takhte banána. 24 Yih niche se duhre hon, aur isi tarah upar ke sire tak akar ek halqe men milae jaen. Donon takhte isi dhab ke hon. Yih takhte donon konon ke liye honge. 25 Pas ath takhte, aur chandi ke solah khane honge; ya'ni ek ek takhte ke liye do do khane. 26 Aur tú kifar ki lakri ke bande

banána; pánch benđe maskan ke ek pahlú ke takhton ke liye, 27 aur pánch benđe maskan ke dúsre pahlú ke takhton ke liye, aur pánch benđe maskan ke pichhle hisse, ya'ni magribí simt ke takhton ke liye; 28 aur wasati bendá, jo takhton ke bích men ho, wuh khaime kí ek hadd se dústri hadd tak pahunche. 29 Aur tú takhton ko sone se mandhná, aur bendon ke gharon ke liye sone ke kare banána; aur bendon ko bhí sone se mandhná. 30 Aur tú maskan ko usí namúne ke mutábiq banána jo pahár par tujhe dikháya gayá hai.

31 Aur ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron, aur báriq bate hue katán ká ek parda banána, aur us men kisi máhir ustád se karúbion kí surát karhwána: 32 aur use sone se mandhe hue kikar ke chár sutunon par latkáná. In ke kunde sone ke hon, aur chándí ke chár khaonon par kare kiye jae. 33 Aur parde ko ghundiyon ke niche se latkáná aur shahádat ke sandúq ko wañin parde ke andar le jáná; aur yih parda tumhare liye pák maqám ko páktarin maqám se alag karegá. 34 Aur tú sarposh ko páktarin maqám men shahádat ke sandúq par rakhná. 35 Aur mez parde ke bahar dharkar sham'adán ko us ke muqábil maskan kí junúbí simt men rakhná, ya'ni mez shimáli simt men rakhná. 36 Aur tú ek parda khaime ke darwaze ke liye ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron aur báriq bate hue katán ká banána, aur us par bel büte kare hue hon. 37 Aur is parde ke liye kikar kí lakri ke pánch sutun banána, aur un ko sone se mandhná aur un ke kunde sone ke hon, jin ke liye tú pítal ke pánch khaane dhalkar banána.

27 Aur tú kikar kí lakri kí qurbángáh pánch háth lambí aur pánch háth chauri banána; wuh qurbángáh chaukhunti aur us kí unchái tín háth ho. 2 Aur tú us ke liye us ke charon konon par sing banána; aur wuh sing aur qurbángáh sab ek hí tukre ke hon; aur tú un ko pítal se mandhná. 3 Aur tú us kí rákh utháne ke liye degen, aur belche, aur katore, aur sikhen, aur angthiyán banána. Us ke sab zuruf pítal ke banána. 4 Aur us ke liye pítal kí jalí kí jhanjarí

banána; aur us jalí ke charon konon par pítal ke chár kare lagána. 5 Aur us jhanjarí ko qurbángáh kí charon taraf ke kanare ke niche is tarah lagána, kí wuh unchái men qurbángáh kí adhi dur tak pahunche. 6 Aur tú qurbángáh ke liye kikar kí lakri kí choben banakar un ko pítal se mandhná. 7 Aur tú un chobon ko karon men pahina dená, kí jab kabhi qurbángáh uthái jae, wuh choben us kí donon taraf rahen. 8 Takhton se wuh qurbángáh banána aur wuh khokhli ho. Wuh use aisí banaen jaisi tujhe pahár par dikhái gayí hai.

9 Phir maskan ke liye sahn banána. Us sahn kí junúbí simt ke liye báriq bate hue katán ke parde hon, jo milakar sau háth lambe hon. Yih sab ek hí simt men hon. 10 Aur un ke liye bis sutun banen; aur sutunon ke liye pítal ke bis hí khaane banen; aur in sutunon ke kunde aur patthiyán chándí kí hon. 11 Isi tarah shimáli simt ke liye parde sab milakar lambái men sau háth hon. Un ke liye bhí bis hí sutun, aur sutunon ke liye bis hí pítal ke khaane banen, aur sutunon ke kunde aur patthiyán chándí kí hon. 12 Aur sahn kí magribí simt kí chaurái men pachás háth ke parde hon. Un ke liye das sutun aur sutunon ke liye das hí khaane banen. 13 Aur mashriqí simt men sahn ho. 14 Aur sahn ke darwaze ke ek pahlú ke liye pandrah háth ke parde hon, jin ke liye tín sutun aur sutunon ke liye tín hí khaane banen. 15 Aur dúsre pahlú ke liye bhí pandrah háth ke parde aur tín sutun aur tín hí khaane banen. 16 Aur sahn ke darwaze ke liye bis háth ká ek parda ho, jo ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron aur báriq bate hue katán ká buná húa ho, aur us par bel büte kare hon. Us ke sutun chár aur sutunon ke khaane bhí chár hí hon. 17 Aur sahn ke áspas sab sutun chándí kí patthiyon se jare hue hon, aur un ke kunde chándí ke, aur un ke khaane pítal ke hon. 18 Sahn kí lambái sau háth aur chaurái har jagah pachás háth: aur qanat kí unchái pánch háth ho, parde báriq bate hue katán ke, aur sutunon ke khaane pítal ke hon. 19 Maskan ke qism qism ke kám ke sab sámán, aur wahan kí mekhen.

aur sahn ki mekhen, yih sab pital ke hon.

20 Aur tu bani Isra'il ko hukm dena, ki wuh tere pas kutkar nikala hua zaitun ka khali tel raushni ke liye laen, taki chirag hamesha jalta rahe. 21 Khama e ytima' men us parde ke bahar, jo shahadat ke sanduq ke samne hogi, Harun aur us ke bete sham se subh tak sham'adan ko KHUDAWAND ke rubaru arasta rakhen: yih dastiru'l 'amal bani Isra'il ke liye nasl dar nasl sada qaim rahega.

28 Aur tu bani Isra'il men se Harun ko, jo tera bhai hai, aur us ke saath us ke beton ko apne nazdik kar lena, taki Harun aur us ke bete Nadab aur Abihu aur Ili'azar aur Itamar kahanat ke 'uhde par hokar meri khidmat karen. 2 Aur tu apne bhai Harun ke liye 'izzat aur zinat ke waste muqaddas libas bana dena. 3 Aur tu un sab raushanzamiron se, jin ko main ne hikmat ki ruh se bhara hai, kah, ki wuh Harun ke liye libas banaen, taki wuh muqaddas hokar mere liye kahin ki khidmat ko anjam de. 4 Aur jo libas wuh banaenge, yih hain: ya'ni sinaband aur afod, aur jubba, aur char khane ka kurta, aur amama, aur kamarband. Wuh tere bhai Harun aur us ke beton ke waste yih pak libas banaen, taki wuh mere liye kahin ki khidmat ko anjam de. 5 Aur wuh sona, aur asmani, aur argawani, aur surkh rang ke kapre, aur mihin katan len.

6 Aur afod sone, aur asmani, aur argawani, aur surkh rang ke kapron, aur barik bate hue katan ka banaen, jo kisi mahir ustad ke hath ka kam ho. 7 Aur wuh is tarah se jora jae ki us ke donon mondhon ke sire apas men mila diye jae. 8 Aur us ke upar jo kargar se bunaa hua patka us ke bandhne ke liye hogi, us par afod ki tarah kam ho, aur wuh usi kapre ka ho; aur sone, aur asmani, aur argawani, aur surkh rang ke kapron, aur barik bate hue katan ka bunaa hua ho. 9 Aur tu do sulaimani patthar lekar un par Isra'il ke beton ke nam kanda karana. 10 Un men se chha ke nam to ek patthar par, aur baqion ke chha nam dusre patthar par; un ki paidaish ki tartib ke muwafiq hon. 11 Tu

patthar ke kandakar ko lagakar angushtari ke naqsh ki tarah Isra'il ke beton ke nam, un donon pattharon par kanda karake un ko sone ke khanon men jarwana. 12 Aur donon pattharon ko afod ke donon mondhon par lagana, taki yih patthar Isra'il ke beton ki yadgari ke liye hon; aur Harun un ke nam KHUDAWAND ke rubaru apne donon kandhon par yadgari ke liye lagae rahe.

13 Aur tu sone ke khane banana. 14 Aur khali sone ki do zanjiron dori ki tarah gundhi hui banana; aur in gundhi hui zanjiron ko khanon men jar dena. 15 Aur 'adl ka sinaband kisi mahir ustad se banwana, aur afod ki tarah sone, aur asmani, aur argawani, aur surkh rang ke kapron, aur barik bate hue katan ka banwana. 16 Wuh chaukhunja aur duhra ho; us ki lambai ek balisht, aur chaurai bhi ek hi balisht ho. 17 Aur char qataron men us par jawahir jarna. Pahlai qatar men yaqut i surkh, aur pukhranj, aur gauhar i shabchirag ho. 18 Dusri qatar men zumurrud, aur nilam, aur hira. 19 Tisri qatar men lasham, aur yashm, aur yaqut. 20 Chauthi qatar men firoza, aur sang i sulaimani, aur zabarjad. Yih sab sone ke khanon men jare jae. 21 Yih jawahir Isra'il ke beton ke namon ke mutabiq shumar men barah hon; aur angushtari ke naqsh ki tarah yih nam, jo barah qabilon ke nam honge, un par kanda kiye jae. 22 Aur tu sinaband par dori ki tarah gundhi hui khali sone ki do zanjiron lagana. 23 Aur sinaband ke liye sone ke do halqe banakar un ko sinaband ke donon siron par lagana. 24 Aur sone ki donon gundhi hui zanjiron ko un donon halqon men, jo sinaband ke donon siron par honge, laga dena. 25 Aur donon gundhi hui zanjiron ke baqi donon siron ko donon pattharon ke khanon men jarakar un ko afod ke donon mondhon par samne ki taraf laga dena. 26 Aur sone ke aur do halqe banakar un ko sinaband ke donon siron ke, us hashiye men lagana, jo afod ke andar ki taraf hai. 27 Phir sone ke do halqe aur banakar un ko afod ke donon mondhon ke niche, us ke agle hisse men lagana, jahan afod jora jaega, taki wuh afod ke

kárigarí se bune húa paṭke ke úpar rahe. 28 Aur wuh sínaband ko lekar us ke halqon ko ek níle fíte se bāndh den, táki yih sínaband afod ke kárigarí se bune húa paṭke ke úpar bhí rahe, aur afod se bhí alag na hone páe. 29 Aur Hárún Isráíl ke beṭon ke nám 'adl ke sínaband par apne síne par pák maqám men dákhil hone ke waqt, KHUDÁWAND ke rúbarú lagáe rahe, táki hamesha un kí yádgarí huá kare. 30 Aur tú 'adl ke sínaband men Urím aur Tummím ko rakhná, aur jab Hárún KHUDÁWAND ke huzúr jáe, to yih us ke dil ke úpar hon. Yún Hárún baní Isráíl ke faisale ko apne dil ke úpar KHUDÁWAND ke rúbarú hamesha liye rahegá.

31 Aur afod ká jubba bi'lkull ásmání rang ká banána. 32 Aur us ká girebán bích men ho, aur zirah ke girebán kí tarah us ke girebán ke girdágird buní húi goṭ ho, táki wuh phaṭne na páe. 33 Aur us ke dáman ke gher men cháron taraf ásmání, argawání, aur surkh rang ke anár banána, aur un ke darmiyán cháron taraf sone kí ghanṭiyán lagána. 34 Ya'ní jubbe ke dáman ke púre gher men ek sone kí ghanṭí ho, aur us ke ba'd anár; phir ek sone kí ghanṭí ho, aur us ke ba'd anár. 35 Is jubbe ko Hárún khidmat ke waqt pahiná kare, táki jab jab wuh pák maqám ke andar KHUDÁWAND ke huzúr jáe, yá wahán se nikle, to us kí áwáz sunái de, tá aísá na ho kí wuh mar jáe.

36 Aur khális sone ká ek patthar banákar us par angushtarí ke naqsh kí tarah yih kanda karná, KHUDÁWAND KE LIYE MUQADDAS. 37 Aur use níle fíte se bāndhná, táki wuh 'amáme par, ya'ní 'amáme ke sámne ke hisse par ho. 38 Aur yih Hárún kí peshání par rahe, táki jo kuchh baní Isráíl apne pák hadyon ke zarí'e se muqaddas thahraen, un muqaddas thahrái húi chízon kí badí Hárún utháe, aur yih us kí peshání par hamesha rahe, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr maqbúl hon. 39 Aur kurta bárík katán ká buná huá aur chár kháne ká ho; aur 'amáma bhí bárík katán hí ká banána; aur ek kamarband banána, jis par bel búṭe kaṭhe hon. 40 Aur Hárún ke beṭon ke liye kurte banána; aur 'izzat aur zínat ke wáste un ke liye kamarband

aur pagriyán banána. 41 Aur tú yih sab apne bhái Hárún aur us ke sáth us ke beṭon ko pahinána; aur un ko masah aur maḥsús aur muqaddas karná, táki wuh sab mere liye káhin kí khidmat ko anjám den. 42 Aur tú un ke liye katán ke pájáme baná dená, táki un ká badan dhaká rahe; yih kamar se rán tak ke hon. 43 Aur Hárún aur us ke beṭe jab jab kháima e ijtimá' men dákhil hon, yá khidmat karne ko pák makán ke andar qurbángáh ke nazdík jáen, un ko pahiná karen, tá aísá na ho kí gunahgár thahren aur mar jáen. Yih dastúru'l 'amal us ke aur us kí nasl ke liye hamesha rahegá.

29 Aur un ko pák karne kí khátir, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám den, tú ún ke wáste yih karná, kí ek bachhrá aur do be'aib menḍhe lená. 2 Aur beḥamírí rotí, aur beḥamír ke kulche, jin ke sáth tel milá ho, aur tel kí chuprí húi beḥamírí chapátiyán lená. Yih sab gehún ke maide kí banána. 3 Aur in ko ek ṭokrí men rakhkar us ṭokrí ko bachhre aur donon menḍhon samet áge le ána. 4 Phir Hárún aur us ke beṭon ko kháima e ijtimá' ke darwáze par lákar un ko pání se nahlána. 5 Aur wuh libás lekar Hárún ko kurta, aur afod ká jubba, aur afod, aur sínaband pahinána, aur afod ká kárigarí se buná huá kamarband us ke bāndh dená. 6 Aur 'amáme ko us ke sir par rakhkar us 'amáme ke úpar muqaddas táj lagá dená. 7 Aur masah karne ká tel lekar us ke sir par dálná, aur us ko masah karná. 8 Phir us ke beṭon ko áge lákar un ko kurte pahinána. 9 Aur Hárún aur us ke beṭon ke kamarband lapetkar un ke pagriyán bāndhná, táki kahánat ke mansab par hamesha ke liye un ká haqq rahe: aur Hárún aur us ke beṭon ko maḥsús karná. 10 Phir tú us bachhre ko kháima e ijtimá' ke sámne láná, aur Hárún aur us ke beṭe apne háth us bachhre ke sir par rakhen. 11 Phir us bachhre ko KHUDÁWAND ke áge kháima e ijtimá' ke darwáze par zabh karná. 12 Aur us bachhre ke khún men se kuchh lekar use apní unglí se qurbángáh ke síngon par lagána, aur báqí sára khún qurbángáh ke páye par unḍel dená.

13 Phir us charbí ko, jis se anṭriyān dhakí rahtí haiṅ, aur jigar par kí jhillí ko, aur donoṅ gurdoṅ ko, aur un ke úpar kí charbí ko lekar sab qurbángáh par jalána. 14 Lekin us bachhṛe ke gosht aur khál aur gobar ko khaimagáh ke báhar ág se jalá dená, is liye kí yih khatá kí qurbání hai. 15 Phir tú ek menḍhe ko lená, aur Hárún aur us ke beṭe apne háth us menḍhe ke sir par rakkheṅ. 16 Aur tú us menḍhe ko zabh karná, aur us ká khún lekar qurbángáh par chároṅ taraf chhírakná. 17 Aur tú menḍhe ko ṭukṛe ṭukṛe kátná, aur us kí anṭriyoṅ aur páyoṅ ko dhokar us ke ṭukṛoṅ aur us ke sir ke sáth milá dená. 18 Phir is púre menḍhe ko qurbángáh par jalána. Yih KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání hai. Yih ráhat-angez khushbú, ya'ní KHUDÁWAND ke liye átashín qurbání hai. 19 Phir dústre menḍhe ko lená, aur Hárún aur us ke beṭe apne háth us menḍhe ke sir par rakkheṅ. 20 Aur tú is menḍhe ko zabh karná, aur us ke khún men se kuchh lekar Hárún aur us ke beṭoṅ ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth, aur dahine pánw ke angúthoṅ par lagána, aur khún ko qurbángáh par chároṅ taraf chhírak dená. 21 Aur qurbángáh par ke khún aur masah karne ke tel men se kuchh kuchh lekar Hárún, aur us ke libás par, aur us ke sáth us ke beṭoṅ aur un ke libás par chhírakná. Tab wuh apne libás samet, aur us ke sáth hí us ke beṭe apne apne libás samet muqaddas honge. 22 Aur tú menḍhe kí charbí, aur motí dum ko, aur jis charbí se anṭriyān dhakí rahtí haiṅ, us ko aur jigar par kí jhillí ko, aur donoṅ gurdoṅ ko, aur un ke úpar kí charbí ko, aur dahiní rán ko lená: is liye kí yih takhsísí menḍhá hai. 23 Aur be-khamírí roṭí kí ṭokrí men se, jo KHUDÁWAND ke áge dharí hogí, roṭí ká ek girda aur ek kulcha, jis men tel milá huá ho, aur ek chapáti lená. 24 Aur in sabhoṅ ko Hárún aur us ke beṭoṅ ke háthoṅ par rakkhar in ko KHUDÁWAND ke rúbarú hilána, táki yih hiláne ká hadya ho. 25 Phir in ko un ke háthoṅ se lekar qurbángáh par sokhtaní qurbání ke úpar jalá dená, táki wuh KHUDÁWAND ke áge ráhat-

angez khushbú ho; yih KHUDÁWAND ke liye átashín qurbání hai. 26 Aur tú Hárún ke takhsísí menḍhe ká sína lekar us ko KHUDÁWAND ke rúbarú hilána, táki wuh hiláne ká hadya ho: yih terá hissa ṭhahregá. 27 Aur tú Hárún aur us ke beṭoṅ ke takhsísí menḍhe ke hiláne ke hadye ke síne ko, jo hiláyá já chuká hai, aur uṭhée jáne ke hadye kí rán ko, jo uṭhái já chukí hai, lekar un donoṅ ko pák thahrána, 28 táki yih sab baní Isráíl kí taraf se hamesha ke liye Hárún aur us ke beṭoṅ ká haqq ho: kyúñki yih uṭhée jáne ká hadya hai. So yih baní Isráíl kí taraf se un kí salámatí ke zabíhoṅ men se uṭhée jáne ká hadya hogá, jo un kí taraf se KHUDÁWAND ke liye uṭháyá gayá hai. 29 Aur Hárún ke ba'd us ke pák libás us kí aulád ke liyé honge, táki un hí men wuh masah o makhsús kiye jáeṅ. 30 Us ká jo beṭá us kí jagah káhin ho, wuh jab pák maqám men khidmat karne ko khaima e ijtimá' men dákhil ho, to un ko sát din tak pahine rahe. 31 Aur tú takhsísí menḍhe ko lekar, us ke gosht ko kisé pák jagah men ubálná. 32 Aur Hárún aur us ke beṭe menḍhe ká gosht, aur ṭokrí kí roṭiyān khaima e ijtimá' ke darwáze par kháeṅ. 33 Aur jin chízon se un ko makhsús aur pák karne ke liye kaffára diyá jáe, wuh un ko bhí kháeṅ: lekin ajnabí shakhs un men se kuchh na kháne páe, kyúñki yih chízen pák haiṅ. 34 Aur agar makhsús karne ke gosht yá roṭí men se kuchh subh tak bachá rah jáe, to us bache hue ko ág se jalá dená. Wuh hargiz na kháyá jáe, is liye kí wuh pák hai. 35 Aur tú Hárún aur us ke beṭoṅ ke sáth, jo kuchh main ne hukm diyá hai, wuh sab 'amal men láná, aur sát din tak un kí takhsís karte rahná. 36 Aur tú har roz khatá kí qurbání ke bachhṛe ko kaffára ke wáste zabh karná: aur tú qurbángáh ko us ke kaffára dene ke waqt sáf karná aur use masah karná, táki wuh pák ho jáe. 37 Tú sát din tak qurbángáh ke liye kaffára dená, aur use pák karná, to qurbángáh niháyat pák ho jáegí; aur jo kuchh us se chhú jáegá, wuh bhí pák ṭhahregá.

38 Aur tú har roz sadá ek ek baras ke do do barre qurbángáh par

charháyá karná. 39 Ek barra subh ko aur दूसरा barra zawál aur gurúb ke darmiyán charhána. 40 Aur ek barre ke sáth aifah ke daswen hisse ke barábar maida dená, jis men hín ke chauthe hisse kí miqdár men kútkar nikálá huá tel milá huá ho; aur hín ke chauthe hisse kí miqdár men tapáwan ke liye mai bhí dená. 41 Aur tú दूसरे barre ko zawál aur gurúb ke darmiyán charhána, aur us ke sáth subh kí tarah nazr kí qurbáni, aur waisá hí tapáwan dená, jis se wuh KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú aur átashín qurbáni thahre. 42 Aisi hí sokhtaní qurbáni tumhári pusht dar pusht khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke áge hamesha huá kare. Wahán main tum se milúngá aur tujh se báten karúngá. 43 Aur wahín main baní Isráil se muláqát karúngá, aur wuh maqám mere jalál se muqaddas hogá. 44 Aur main khaima e ijtimá' ko aur qurbángáh ko muqaddas karúngá; aur main Hárún aur us ke beṭon ko muqaddas karúngá, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám den. 45 Aur main baní Isráil ke darmiyán sukúnat karúngá, aur un ká Khudá húngá; 46 tab wuh ján lenge, kí main KHUDÁWAND un ká Khudá hún, jo un ko Misr ke mulk se is liye nikálkar láyá, kí main un ke darmiyán sukúnat karún. Main hí KHUDÁWAND un ká Khudá hún.

30 Aur tú bakhúr jaláne ke liye kákar kí lakrí kí ek qurbángáh banána. 2 Us kí lambái ek háth, aur chaurái ek háth ho; wuh chaukhunṭí rahe, aur us kí unchái do háth ho, aur us ke síng usí tukre se banáe jáen. 3 Aur tú us ke úpar kí sáth aur cháron pahlúon ko, jo us ke girdágird hai, aur us ke síngon ko khális sone se mandhná, aur us ke liye girdágird ek zarrin táj banána. 4 Aur tú us táj ke niche us ke donon pahlúon men sone ke do kape us kí donon taraf banána. Wuh us ke útháne kí chobon ke liye khánon ká kám denge. 5 Aur choben kákar kí lakrí kí banákar un ko sone se mandhná. 6 Aur tú us ko us parde ke áge rakhná, jo shahádat ke sandúq ke sámne hai; wuh sarposh ke sámne rahe, jo shahádat ke sandúq ke úpar hai, jahán main tujh

se milá karúngá. 7 Isí par Hárún khushbúdar bakhúr jaláyá kare; har subh chirágon ko thík karte waqt bakhúr jaláe. 8 Aur zawál o gurúb ke darmiyán bhí jab Hárún chirágon ko raushan kare, tab bakhúr jaláe. Yih bakhúr KHUDÁWAND ke huzúr tumhári pusht dar pusht hamesha jaláyá jáe. 9 Aur tum us par áur tarah ká bakhúr na jalána, na us par sokhtaní qurbáni aur nazr kí qurbáni charhána, aur koí tapáwan bhí us par na tapána. 10 Aur Hárún sál men ek bár us ke síngon par kaffára de. Tumhári pusht dar pusht sál men ek bár is khatá kí qurbáni ke khún se, jo kaffáre ke liye ho, us ke wáste kaffára diyá jáe. Yih KHUDÁWAND ke liye sab se ziyáda pák hai.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá: 12 Jab tú baní Isráil ká shumár kare, to jitnon ká shumár huá ho, wuh fí mard shumár ke waqt apní ján ká fitya KHUDÁWAND ke liye den, táki jab tú un ká shumár kar rahá ho, us waqt koí wabá un men phailne na páe. 13 Har ek jo nikal nikalkar shumár kiye huon men miltá jáe, wuh maqdis kí misqál ke hisáb se ním misqál de. Misqál bis jirah kí hotí hai. Yih ním misqál KHUDÁWAND ke liye nazr hai. 14 Jitne bis baras ke, yá is se ziyáda 'umr ke nikal nikalkar shumár kiye huon men milte jáen, un men se har ek KHUDÁWAND kí nazr de. 15 Jab tumhári jánon ke kaffáre ke liye KHUDÁWAND kí nazr dí jáe, to daulatmand ním misqál se ziyáda na de, aur na garíb us se kam de. 16 Aur tú baní Isráil se kaffáre kí naqdí lekar use khaima e ijtimá' ke kám men lagána; táki wuh baní Isráil kí taraf se tumhári jánon ke kaffáre ke liye KHUDÁWAND ke huzúr yádgár ho.

17 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá. 18 Tú dhone ke liye pítal ká ek hauz aur pítal hí kí us kí kursí banána, aur use khaima e ijtimá' aur qurbángáh ke bích men rakhkar us men pání bhar dená. 19 Aur Hárún aur us ke beṭe apne háth pánw us se dhoyá karen: 20 khaima e ijtimá' men dákhil hote waqt pání se dho liyá karen, táki halák na hon, yá jab wuh qurbángáh ke nazdik khidmat ke wáste, ya'ní KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáni charháne

ko áen, 21 to apne apne háth pánw dho len, táki mar na jáen. Yih us ke aur us kí aulád ke liye nasl dar nasl dáimí rasm ho.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 23 kí Tú maqdis kí misqál ke hisáb se kháss kháss khushbúdar masálih lená; ya'ní apne áp niklá huá murr páñch sau misqál, aur us ká ádhá, ya'ní dhái sau misqál dárchí-ní, aur khushbúdar agar dhái sau misqál. 24 Aur taj páñch sau misqál, aur zaitún ká tel ek hín; 25 aur tú un se masah karne ká pák tel banána, ya'ní un ko gandhí kí hikmat ke mutábiq milákar ek khushbúdar raugan taiyár karná. Yihí masah karne ká pák tel hogá. 26 Isí se tú khaima e ijtimá' ko, aur shahádat ke sandúq ko, 27 aur mez ko us ke zurúf samet, aur sham'adán ko, us ke zurúf samet, aur bakhúr jaláne kí qurbángáh ko, 28 aur sokhtaní qurbání chapháne ke mazbah ko, us ke sab zurúf samet, aur hauz ko aur us kí kursí ko, masah karná; 29 aur tú un ko muqaddas karná, táki wuh niháyat pák ho jáen: jo kuchh un se chhú jáegá, wuh pák thahregá. 30 Aur tú Hárún aur us ke beṭon ko masah karná, aur un ko muqaddas karná, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám den. 31 Aur tú baní Isráíl se kah dená, kí Yih tel mere liye tumhári pusht dar pusht masah karne ká pák tel hogá. 32 Yih kisi ádmí ke jism par na dálá jáe, aur na tum koí aur raugan is kí tarkíb se banána; is liye kí yih muqaddas hai, aur tumháre nazdíq muqaddas thahre. 33 Jo koí is kí tarah kuchh banáe, ya is men se kuchh kisi ajnabí par lagáe, wuh apní qaum men se kát dálá jáe.

34 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú khushbúdar masálih murr, aur mastakí, aur laun, aur khushbúdar masálih ke sáth khális lubán wazn men barábar barábar lená, 35 aur namak milákar un se gandhí kí hikmat ke mutábiq khushbúdar raugan kí tarah sáf aur pák bakhúr banána. 36 Aur is men se kuchh khúb bárík pískar khaima e ijtimá' men shahádat ke sandúq ke sámne, jahán main tujh se milá karúngá, rakhná. Yih tumháre liye niháyat pák thahre. 37 Aur jo bakhúr tú banáe, us kí tarkíb ke mutábiq tú

apne liye kuchh na banána. Wuh bakhúr tumháre nazdíq KHUDÁWAND ke liye pák ho. 38 Jo koí sunghne ke liye bhí us kí tarah kuchh banáe, wuh apní qaum men se kát dálá jáe.

31 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Dekh, main ne Bazaliel bin U'rí, bin Húr ko Yahúdáh ke qabíle men se nám lekár buláyá hai: 3 aur main ne us ko hikmat, aur fahm, aur 'ilm, aur har tarah kí san'at men, rúhu'lláh se ma'múr kiyá hai; 4 táki hunarmandí ke kámon ko íjád kare, aur sone, aur chándí, aur pítal kí chízen banáe, 5 aur patthar ko jarne ke liye káṭe, aur lakrí ko taráshe, jis se sab tarah kí kárigarí ká kám ho. 6 Aur dekh, Main ne Ahlíáb ko, jo Akhísamak ká beṭá, aur Dán ke qabíle men se hai, us ká sáthí muqarrar kiyá hai, aur main ne sab raushanzamíron ke dil men aisi samajh rakkhí hai: kí jin jin chízon ká main ne tujh ko hukm diyá hai, un sabhon ko wuh baná saken; 7 ya'ní khaima e ijtimá' aur shahádat ká sandúq, aur sarposh, jo us ke úpar rahegá, aur khaima ká sab sámán, 8 aur mez, aur us ke zurúf, aur khális sone ká sham'adán, aur us ke sab zurúf, aur bakhúr jaláne kí qurbángáh, 9 aur sokhtaní qurbání kí qurbángáh, aur us ke sab zurúf, aur hauz, aur us kí kursí, 10 aur bel búṭe karhe húe jáme, aur Hárún káhin ke muqaddas libás, aur us ke beṭon ke libás, táki káhin kí khidmat ko anjám den. 11 Aur masah karne ká tel, aur maqdis ke liye khushbúdar masálah ká bakhúr: in sabhon ko wuh, jaisá main ne tujhe hukm diyá hai, waisá bhí banáen.

12 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 13 Tú baní Isráíl se yih bhí kah dená, kí Tum mere sabton ko zarúr mánná; is liye kí yih mere aur tumháre darmiyán tumhári pusht dar pusht ek níshán rahegá, táki tum jáno kí main KHUDÁWAND tumhárá pák karnewálá hún. 14 Pas, tum sabt ko mánná, is liye kí wuh tumháre liye muqaddas hai; jo koí us kí behurmatí kare, wuh zarúr már dálá jáe. Jo us men kuchh kám kare, wuh apní qaum men se kát dálá jáe. 15 Chha dín kám káj kiyá jáe; lékin sátwán dín áram ká sabt hai, jo KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai.

Jo kol sabbt ke din kám kare, wuh zarúr már dálá jáe. 16 Pas, baní Isráíl sabbt ko mánen, aur pusht dar pusht use dáimí 'ahd jánkar us ká liház rakkhen. 17 Mere aur baní Isráíl ke darmiyán yih hamesha ke liye ek nishán rahegá; is liye ki chha din meñ KHUDÁWAND ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, aur sátwen dín áram karke tázadam huá.

18 Aur jab KHUDÁWAND koh í Síná par Músá se báten kar chuká, to us ne use shahádat kí do lauhén dín. Wuh lauhén patthar kí, aur KHudá ke háth kí likhí húi thín.

32 Aur jab logon ne dekhá, ki Músá ne pahár se utarne men der lagá, to wuh Hárún ke pás jama' hokar us se kahne lage, ki Úth, hamáre liye deotá baná de, jo hamáre áge áge chale; kyúнки ham nahín jánte kí is mard Músá ko, jo ham ko mulk í Misr se nikálkar láyá, kyá ho gayá. 2 Hárún ne un se kahá, Tumhári bíwiyon aurlarkon, aur larkiyon ke kánon meñ jo sone kí bálíyán hain, un ko utárkar mere pás le áo. 3 Chunánchi sab log un ke kánon se sone kí bálíyán utár utárkar un ko Hárún ke pás le áe. 4 Aur us ne un ko un ke háthon se lekár ek dhála huá bachhrá banáyá, jis kí súrat chhení se thák kí. Tab wuh kahne lage, Ai Isráíl, yihí tumhárá wuh deotá hai, jo tum ko mulk í Misr se nikálkar láyá. 5 Yih dekhkar Hárún ne us ke áge ek qurbángáh baná; aur us ne í'lán kar diyá, ki Kal KHUDÁWAND ke liye 'íd hogi. 6 Aur dúsre din subh sawere uthkar unhon ne qurbánián chařhán, aur salámatí kí qurbánián guzránín. Phir un logon ne baithkar kháyá piyá, aur uthkar kheí kúd meñ lag gaye.

7 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Níche já; kyúнки tere log, jin ko tú mulk í Misr se nikál láyá, bigar gaye hain. 8 Wuh us rah se, jis ká main ne un ko hukm diyá thá, bahut jald phir gaye hain; unhon ne apne liye dhála huá bachhrá banáyá, aur use pújá, aur us ke liye qurbáni chařhakar yih bhí kahá, ki Ai Isráíl, yih tumhárá wuh deotá hai, jo tum ko Misr ke mulk se nikálkar láyá. 9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Main is qaum ko dekhtá hun, ki yih gardankash qaum hai. 10 Is liye tú mujhe ab chhor de,

ki merá gazab un par bharke, aur main un ko bhasam kar dún; aur main tujhe ek barí qaum banáungá. 11 Tab Músá ne KHUDÁWAND apne Khudá ke áge minnat karke kahá, Ai KHUDÁWAND, kyúнки terá gazab apne logon par bharaktá hai, jin ko tú quwwát í 'azím aur dast í qawí se mulk í Misr se nikálkar láyá hai? 12 Misrí log yih kyúнки kahne páen, ki Wuh un ko burái ke liye nikál le gayá, táki un ko paharon meñ már dále, aur un ko rú e zamín par se faná kar de? So tú apne qahr o gazab se báz rah, aur apne logon se is burái karne ke khayál ko chhor de. 13 Tú apne bandon Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb ko yád kar, jin se tú ne apní hí qasam khákar yih kahá thá, ki Main tumhári nasl ko ásmán ke taron kí manind barháungá; aur yih sára mulk, jis ká main ne zikr kiyá hai, tumhári nasl ko bakhshúngá, ki wuh sadá us ke málik rahen. 14 Tab KHUDÁWAND ne us burái ke khayál ko chhor diyá, jo us ne kahá thá ki apne logon se karegá.

15 Aur Músá shahádat kí donon lauhén háth meñ liye húe ultá phirá, aur pahár se níche utrá; aur wuh lauhén idhar se aur udhar se donon taraf se likhí húi thín. 16 Aur wuh lauhén Khudá hí kí banái húi thín, aur jo likhá huá thá, wuh bhí KHudá hí ká likhá, aur un par kanda kiyá huá thá. 17 Aur jab Yashú' ne logon kí lalkár kí áwáz suní, to Músá se kahá, ki Lashkargáh meñ larái ká shor ho rahá hai. 18 Músá ne kahá, Yih áwáz na to fathmandon ká na'ra hai, na maglúbon kí faryád; balki mujhe to gánewálon kí áwáz sunái detí hai. 19 Aur lashkargáh ke nazdík ákar us ne wuh bachhrá aur un ká náchná dekhá. Tab Músá ká gazab bharke, aur us ne un lauhon ko apne háthon meñ se patak diyá, aur un ko pahár ke níche tor dálá. 20 Aur us ne us bachhre ko, jise unhon ne banáyá thá, liyá, aur us ko ág meñ jaláyá, aur use bárikk pískar pání par chhirká, aur usí meñ se baní Isráíl ko pilwáyá. 21 Aur Músá ne Hárún se kahá, ki In logon ne tere sáth kyá kiyá thá, jo tú ne in ko itne bare gunáh meñ phansá diyá? 22 Hárún ne kahá, ki Mere málik ká gazab na bharke; tú in logon ko jántá hai ki badi par tule

rahte hain. 23 Chunānchi in hī ne mujh se kahā, ki Hamāre liye deotā banā de, jo hamāre āge āge chale, kyūnki ham nahīn jānte ki is admī Mūsā ko, jo ham ko Misr ke mulk se nikālkar lāyā, kyā ho gayā. 24 Tab main ne in se kahā, ki Jis jis ke hān sonā ho, wuh use utār lāe. Pas inhon ne use mujh ko diyā, aur main ne use āg men dālā, to yih bachhrā nikal parā. 25 Jab Mūsā ne dekhā, ki log beqābū ho gaye, kyūnki Hārūn ne un ko belagām chhorkar un ko un ke dushmanon ke darmiyān zalīl kar diyā, 26 to Mūsā ne lashkargāh ke darwāze par khare hokar kahā, Jo jo KHUDĀWAND kī taraf hai, wuh mere pās ā jāe. Tab sab banī Lāwī us ke pās jama' ho gaye. 27 Aur us ne un se kahā, ki KHUDĀWAND Isrāil kā Khudā yūn farmātā hai, ki Tum apnī apnī rān se talwār latkākar phāṭak phāṭak ghūm ghūmkar sārī lashkargāh men apne apne bhāiyon, aur apne apne sāthion, aur apne apne parausiyon ko qatl karte phiro. 28 Aur banī Lāwī ne Mūsā ke kahne ke muwāfiq 'amal kiyā. Chunānchi us din logon men se qariban tīn hazār mard khet āe. 29 Aur Mūsā ne kahā, ki A'j KHUDĀWAND ke liye apne āp ko makhsūs karo; balki har shakhs apne hī bete aur apne hī bhāī ke khilāf ho, tāki wuh tum ko āj hī barakat de. 30 Aur dūsre din Mūsā ne logon se kahā, ki Tum ne barā gunāh kiyā: aur ab main KHUDĀWAND ke pās upar jātā hūn. Shāyad main tumhāre gunāh kā kaffāra de sakūn. 31 Aur Mūsā KHUDĀWAND ke pās lautkar gayā, aur kahne lagā, Hāe, in logon ne barā gunāh kiyā, ki apne liye sone kā deotā banāyā. 32 Aur ab agar tū in kā gunāh mu'āf kar de, to khair; warna merā nām us kitāb men se, jo tū ne likhī hai, mitā de. 33 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Jis ne merā gunāh kiyā hai, main usī ke nām ko apnī kitāb men se mitāūngā. 34 Ab tū rawānā ho aur logon ko us jagah le jā, jo main ne tujhe batāī hai. Dekh, merā firishta tere āge āge chalegā; lekin main apne mutālaba ke din un ko un ke gunāh kī sazā dūngā. 35 Aur KHUDĀWAND ne un logon men marī bhejī, kyūnki jo bachhrā Hārūn ne banāyā, wuh un hī kā banwāyā hūā thā.

33 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Un logon ko apne sāth lekar, jin ko tū mulk i Misr se nikālkar lāyā: yahan se us mulk kī taraf rawānā ho, jis ke bare men Abrahām, aur Izhāq, aur Ya'qūb se main ne qasam khākar kahā thā, ki Ise main terī nasl ko dūngā. 2 Aur main tere āge āge ek firishte ko bhejūngā; aur main Kan'ānion, aur Amorion, aur Hittion, aur Farizion, aur Hawwion, aur Yabusion ko nikāl dūngā: 3 us mulk men dūdh aur shahd bahtā hai: aur chūnki tum gardankash log ho, is liye main tumhāre bīch men hokar na chalūngā, tā aīsā na ho ki main tum ko rāh men fanā kar dālūn. 4 Log is dahshatnāk khabar ko sunkar gamgin hūe, aur kisī ne apne zewar na pahīne. 5 Kyūnki KHUDĀWAND ne Mūsā se kah diyā thā, ki banī Isrāil se kahnā, ki Tum gardankash log ho: agar main ek lamha bhī tumhāre bīch men hokar chalūn, to tum ko fanā kar dūngā. So tum apne apne zewar utār dālo, tāki mujhe ma'lūm ho ki tumhāre sāth kyā karnā chāhiye. 6 Chunānchi banī Isrāil Horib pahār se lekar āge āge apne zewaron ko utāre rahe. 7 Aur Mūsā khāime ko lekar use lashkargāh se bāhar, balki lashkargāh se dūr lagā liyā kartā thā; aur us kā nām khāima e ijtimā' rakkhā. Aur jo koī KHUDĀWAND kā tālib hotā, wuh lashkargāh ke bāhar usī khāime kī taraf chalā jātā thā. 8 Aur jab Mūsā bāhar khāime kī taraf jātā, to sab log uṭkar apne apne dere ke darwāze par khare ho jāte, aur Mūsā ke pīchhe dekhte rahte the, jab tak wuh khāime ke andar dākhil na ho jātā. 9 Aur jab Mūsā khāime ke andar chalā jātā, to abr kā sutūn utarkar khāime ke darwāze par ṭhāhrā rahtā, aur KHUDĀWAND Mūsā se bāten karne lagtā. 10 Aur sab log abr ke sutūn ko khāime ke darwāze par ṭhāhrā hūā dekhte the, aur sab log uṭh uṭkar apne apne dere ke darwāze par se use sijda karte the. 11 Aur jaise koī shakhs apne dost se bāt kartā hai, waise hī KHUDĀWAND rūbarū hokar Mūsā se bāten kartā thā: aur Mūsā lashkargāh ko laut ātā thā: par us kā khādim Yashū', jo Nūn kā betā aur jawān admī thā, khāime se bāhar nahīn nikaltā thā.

12 Aur Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Dekh, tú mujh se kahtá hai, ki In logon ko le chal: par mujhe yih nahín batáyá, ki tú kís ko mere pás bhejega; hálánki tú ne yih bhí kahá hai, Main tujh ko banám jántá hún, aur tujh par mere karam kí nazar hai. 13 Pas agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujh ko apní ráh batá, jis se main tujhe pahchán lún, táki mujh par tere karam kí nazar rahe: aur yih khayál rakh, ki yih qaum terí hí ummat hai. 14 Tab us ne kahá, Main sáth chalúngá, aur tujhe áram dúngá. 15 Músá ne kahá, Agar tú sáth na chale, to ham ko yahán se áge na le já. 16 Kyúnki yih kyúnkar ma'lúm hogá, ki mujh par aur tere logon par tere karam kí nazar hai? Kyá isí taríq se nahín kí tú hamáre sáth sáth chale, táki main aur tere log rú e zamín kí sab qaumon se nirále thahren?

17 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Main yih kám bhí, jis ká tú ne zikr kiyá hai, karúngá; kyúnki tujh par mere karam kí nazar hai, aur main tujh ko banám pahchántá hún. 18 Tab wuh bol úthá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe apná jalál dikhá de. 19 Us ne kahá, Main apní sári neki tere sámne záhir karúngá, aur tere hí sámne KHUDÁWAND ke nám ká i'lán karúngá; aur main jis par míhrbán honá cháhún, míhrbán húngá; aur jis par rahm karná cháhún, rahm karúngá. 20 Aur yih bhí kahá, Tú merá chihra nahín dekh saktá; kyúnki insán mujhe dekhkar zinda nahín rahega. 21 Phir KHUDÁWAND ne kahá, Dekh, mere qaríb hí ek jagah hai, so tú us chatán par khará ho. 22 Aur jab tak merá jalál guzartá rahega, main tujhe us chatán ke shigáf men rakkhúngá; aur jab tak main nikal na jáún, tujhe apne háth se dhánke rahúngá: 23 is ke ba'd main apná háth úthá lúngá, aur tú merá píchhá dekhega, lekin merá chihra dikhái nahín degá.

34 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Pahlí lauhon kí manind patthar kí do lauhon apne liye tarásh lená: aur main un lauhon par wuhí báten likh dúngá, jo pahlí lauhon par, jin ko tú ne toṛ dala, marqum thín. 2 Aur subh tak taiyár ho jáná, aur sawere hí koh i Síná par ákar wahán pahár kí choṭí par

mere sámne házir honá. 3 Par tere sáth koí áur admí na áe; aur na pahár par kahín koí दूसरा shaḡhs dikhái de. Bheṛ bakriyán aur gáe bail bhí pahár ke sámne charne na páen. 4 Aur Músá ne pahlí lauhon kí manind patthar kí do lauhon taráshín; aur subh sawere úthkar patthar kí donon lauhon háth men liye húe KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq koh i Síná par chaḡh gayá. 5 Tab KHUDÁWAND abr men hokar utrá, aur us ke sáth wahán khare hokar KHUDÁWAND ke nám ká i'lán kiyá. 6 Aur KHUDÁWAND us ke áge se yih pukártá húa guzrá: KHUDÁWAND, KHUDÁWAND Khudá e rahím aur míhrbán, qahr karne men dhíma aur shafaqat aur wafá men ganí; 7 hazáron par fazl karnewála, gunáh aur taqsír aur khatá ká bakhshnewála: lekin wuh mujrim ko hargiz barí nahín karega, balki báp-dáda ke gunáh kí sazá un ke beton aur poton ko tísrí aur chauthí pusht tak detá hai. 8 Tab Musá ne jaldí se sir jhukákar sijda kiyá, 9 aur kahá, Ai Khudáwand, agar mujh par tere karam kí nazar hai, to, ai Khudáwand, main terí minnat kartá hún, kí hamáre bích men hokar chal; go yih qaum gardankash hai: aur tú hamáre gunáh aur khatá ko mu'áf kar, aur ham ko apní mírás kar le. 10 Us ne kahá, Dekh, main 'ahd bándhtá hún, ki tere sab logon ke sámne aisí karámát karúngá, jo dunyá bhar men áur kisé qaum men kabhí kí nahín gayín; aur wuh sab log, jin ke bích tú rahtá hai, KHUDÁWAND ke kám ko dekhenge, kyúnki jo main tum logon se karne ko hún, wuh haibatnák kám hogá. 11 Áj ke dín jo hukm main tujhe detá hún, tú use yád rakhná. Dekh, main Amoríon, aur Kan'áníon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Hawwíon, aur Yabúsíon ko tere áge se níkáltá hún. 12 So khabardár rahná, kí jis mulk ko tum játe ho, us ke báshindon se koí 'ahd na bándhná, aisá na ho kí wuh tum logon ke liye phandá thahre. 13 Balki tum un kí qurbángáhon ko dhá dená, aur un ke sutúnon ke tukre tukre kar dená, aur un kí Yasíraton ko káṭ dálná. 14 Kyúnki tum ko kisé दूसरे ma'búd kí parastish nahín karní hogí; is liye kí KHUDÁWAND, jis ká nám Gaíyúr

hai, wuh Khudá e gaiyúr hai bhí. 15 So aisá na ho ki tum us mulk ke bāshindon se koí 'ahd bāndh lo, aur jab wuh apne ma'būdon kí pairawí meñ zinākár thahreñ, aur apne ma'būdon ke liye qurbānī karen, aur koí tum ko da'wat de, aur tum us kí qurbānī meñ se kuchh khá lo, 16 aur tum un kí betiyāñ apne beṭon se biyáho, aur un kí betiyāñ apne ma'būdon kí pairawí meñ zinākár thahreñ, aur tumháre beṭon ko bhí apne ma'būdon kí pairawí meñ zinākár baná den. 17 Tum apne liye dhále hūe deotá na baná lená. 18 Tum bekhāmírí roṭí kí 'id máná karná. Mere hukm ke mutábiq sāt din tak Abíb ke mahíne meñ waqt i mu'aiyana par bekhāmírí roṭiyāñ kháná : kyūñki máh i Abíb meñ tum Misr se nikle the. 19 Sab pahlauthe mere haiñ ; aur tere chaupáyon meñ jo nar pahlauthe hon, kyá bachhre, kyá barre, sab mere honge. 20 Lekin gadhe ke pahle bachche ká fitya barra dekar hogá ; aur agar fitya dená na cháho, to us kí gardan tor dálná. Par apne sab pahlauthe beṭon ká fitya zarúr dená : aur koí mere sāmne kháílí háth dikháíl na de. 21 Chha din kám káj karná, lekin sātweñ din áram karná ; hal jotne aur fasl káṭne ke mausim meñ bhí áram karná. 22 Aur tum gehún ke pahle phal ke káṭne ke waqt haṭon kí 'id, aur sál ke ákhir meñ fasl jama' karne kí 'id máná karná. 23 Tumháre sab mard sál meñ tīn bār KHUDÁWAND Khudá ke áge, jo Isráíl ká Khudá hai, házir hon. 24 Kyūñki main qaumon ko tumháre áge se nikálkar tumhári sarhaddon ko baṛhá dūngá : aur jab sál meñ tīn bār tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge házir hoge, to koí shaḁhs tumhári zamín ká lálach na karegá. 25 Tum merí qurbānī ká khún khāmírí roṭí ke sáth na guzránná ; aur 'id i fasañ kí qurbānī meñ se kuchh subh tak báqí na rahne dená. 26 Apní zamín kí pahlí paidáwár ká pahlá phal KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar meñ láná. Halwán ko usí kí mañ ke dúdh meñ na pakáná. 27 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Tú yih báteñ likh ; kyūñki in hí báton ke mafhúm ke mutábiq main tujh se aur Isráíl se 'ahd bāndhtá hūñ. 28 So wuh chális

din aur chális rát wahín KHUDÁWAND ke pás rahá, aur na roṭí kháíl, na pání piyá ; aur us ne un lauhon par us 'ahd kí báton ko, ya'ní das ahkám ko likhá.

29 Aur jab Músá shahádat kí donon lauhon apne háth meñ liye hūe koh i Síná se utrá átá thá, to pahár se niche utarte waqt use khabar na thí, kí KHUDÁWAND ke sáth báteñ karne kí wajh se us ká chihra chamak rahá hai. 30 Aur jab Hárún aur baní Isráíl ne Músá par nazar kí, aur us ke chihre ko chamakte dekhá, to us ke nazdik áne se dare. 31 Tab Músá ne un ko buláyá, aur Hárún aur Jamá'at ke sab sardár us ke pás laut áe ; aur Músá un se báteñ karne lagá. 32 Aur ba'd meñ sab baní Isráíl nazdik áe : aur us ne wuh sab ahkám, jo KHUDÁWAND ne koh i Síná par báteñ karte waqt use diye the, un ko batáe. 33 Aur jab Músá un se báteñ kar chuká, to us ne apne munh par niqáb dál liyá. 34 Aur jab Músá KHUDÁWAND se báteñ karne ke liye us ke sāmne játá, to báhar nikalne ke waqt tak niqáb ko utáre rahtá thá : aur jo hukm use miltá thá, wuh use báhar ákar baní Isráíl ko batá detá thá. 35 Aur baní Isráíl Músá ke chihre ko dekhte the, kí us ke chihra kí jild chamak rahí hai ; aur jab tak Músá KHUDÁWAND se báteñ karne na játá, tab tak apne munh par niqáb dále rahtá thá.

35 Aur Músá ne baní Isráíl kí sári jamá'at ko jama' karke kahá, Jīn báton par 'amal karne ká hukm KHUDÁWAND ne tum ko diyá hai, wuh yih haiñ. 2 Chha din kám káj kiyá jae, lekin sātweñ din tumháre liye roz i muqaddas, ya'ní KHUDÁWAND ke áram ká sabt ho ; jo koí us meñ kuchh kám kare, wuh már dálá jae. 3 Tum sabt ke din apne apne gharon meñ kahín bhí ág na jaláná.

4 Aur Músá ne baní Isráíl kí sári jamá'at se kahá, Jis bát ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, wuh yih hai, kí 5 tum apne pás se KHUDÁWAND ke liye hadya láyá karo. Jis kisi ke dil kí khushí ho, wuh KHUDÁWAND ká hadya láe ; soná, aur chándí, aur pítal, 6 aur ásmání rang, aur argawání rang, aur surkñ rang ke kapṛe, aur mihín katán, aur

bakriyon kī pashm, 7 aur menḍhon kī surḡh rangī hūī khālen, aur tuḡhas kī khālen, aur kīkar kī lakrī, 8 aur jalāne kā tel, aur masah karne ke tel ke liye aur ḡhushbūdār baḡhūr ke liye masālih, 9 aur afod aur sīnaband ke liye sulaimānī patthar, aur āur jaṛāū patthar. 10 Aur tumhāre darmiyān jo raushanzamīr hai, wuh ākar wuh chīzen banāen, jin kā hukm KHUDĀWAND ne diyā hai; 11 ya'nī maskan aur us kā ḡhaima aur gilāf aur us kī ḡhundiyān; aur taḡhte, aur beḡde, aur us ke sutūn, aur khāne; 12 sandūq aur us kī chobeḡ; sarposh, aur bīch kā parda; 13 mez aur us kī chobeḡ, aur us ke sab zurūf; aur nazr kī roṡiyān; 14 aur raushnī ke liye sham'ādān, aur us ke bartan, aur chirāḡ, aur jalāne kā tel; 15 aur baḡhūr jalāne kī qurbāngāh, aur us kī chobeḡ, aur masah karne kā tel, aur ḡhushbūdār baḡhūr; aur maskan ke darwāze ke liye darwāze kā parda; 16 aur soḡhtanī qurbānī kā mazbah, aur us ke liye pītal kī jhanjī aur us kī chobeḡ, aur us ke sab zurūf; aur hauz, aur us kī kursī; 17 aur sahn ke parde sutūnon samet, aur un ke khāne; aur sahn ke darwāze kā parda; 18 aur maskan kī meḡheḡ, aur sahn kī meḡheḡ, aur un donon kī rasiyān; 19 aur maḡdis kī ḡhidmat ke liye bel būte kaṛhe hūe libās; aur Hārūn kāhin ke liye muḡaddas libās, aur us ke beṡon ke libās, tāki wuh kāhin kī ḡhidmat ko anjām deḡ.

20 Tab banī Isrāīl kī sārī jamā'at Mūsā ke pās se ruḡhsat hūī. 21 Aur jis jis kā jī chāhā, aur jis jis ke dil meḡ ragbat hūī, wuh ḡhaima e ijtimā' ke kām aur wahān kī 'ibādat aur muḡaddas libās ke liye KHUDĀWAND kā hadya lāyā. 22 Aur kyā mard, kyā 'aurat, jitnon kā dil chāhā, wuh sab jugnūn bāliyān, angushtariyān, aur bāzūband, jo sab sone ke zewar the, lāne lage. Is tariḡe se logon ne KHUDĀWAND ko sone kā hadya diyā. 23 Aur jis jis ke pās āsmānī rang, aur argawānī rang, aur surḡh rang ke kapṛe, aur mihīn katān, aur bakriyon kī pashm, aur menḍhon kī surḡh rangī hūī khālen, aur tuḡhas kī khālen thīn, wuh un ko le āe. 24 Jis ne chāndī yā pītal kā hadya denā chāhā, wuh waisā hī hadya KHUDĀWAND ke liye lāyā; aur

jis kisī ke pās kīkar kī lakrī thī, wuh usī ko le āyā. 25 Aur jitnī 'aurateḡ hoshyār thīn, unhon ne apne hāthon se kāt kātkar āsmānī, aur argawānī, aur surḡh rang ke, aur mihīn katān ke tār lākar diye. 26 Aur jitnī 'auraton ke dil hikmat kī taraf māil the, unhon ne bakriyon kī pashm kātī. 27 Aur jo sardār the, wuh afod aur sīnaband ke liye sulaimānī patthar, aur āur jaṛāū patthar, 28 aur raushnī aur masah karne ke tel, aur ḡhushbūdār baḡhūr ke liye masālih aur tel lāe. 29 Yūn banī Isrāīl apnī hī ḡhushī se KHUDĀWAND ke liye hadye lāe; ya'nī jis jis mard yā 'aurat kā jī chāhā, kī in kāmōn ke liye jin ke banne kā hukm KHUDĀWAND ne Mūsā kī ma'rīfat diyā thā, kuchh de, wuh unhon ne diyā.

30 Aur Mūsā ne banī Isrāīl se kahā : Dekho, KHUDĀWAND ne Bazaliel bin U'rī bin Hūr ko, jo Yahūdāh ke qabīle meḡ se hai, nām lekar bulāyā hai. 31 Aur us ne use hikmat, aur fahm, aur dānish, aur har tarah kī san'at ke liye rūhu'llāh se ma'mūr kiyā hai. 32 Aur san'atkārī meḡ, aur sone, aur chāndī aur pītal ke kām meḡ, 33 aur jaṛāū patthar aur lakrī ke tarāshne meḡ, garaz har ek nādīr kām ke banāne meḡ, māhir kiyā hai. 34 Aur us ne use, aur Akhīsamak ke bete Ahliāb ko bhī, jo Dān ke qabīle kā hai, hunar sikhāne kī qābiliyat baḡhshī hai; 35 aur un ke dilon meḡ aīsī hikmat bhar dī hai, jis se wuh har tarah kī san'at meḡ māhir hon, aur kandakār kā, aur māhir ustād kā, aur zardoz kā, jo āsmānī, argawānī, aur surḡh rang ke kapṛon, aur mihīn katān par gulkāri kartā hai, aur julāhe kā, aur har tarah ke dastkār kā kām kar sakeḡ, aur 'ajīb aur nādīr chīzen ijād kareḡ.

36 Pas Bazaliel, aur Ahliāb, aur sab raushanzamīr ādmī kām kareḡ, jin ko KHUDĀWAND ne hikmat aur fahm se mālāmāl kiyā hai, tāki wuh maḡdis kī 'ibādat ke sab kām ko KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq anjām deḡ.

2 Tab Mūsā ne Bazaliel aur Ahliāb, aur sab raushanzamīr ādmīon ko bulāyā, jin ke dil meḡ KHUDĀWAND ne hikmat bhar dī thī, ya'nī jin ke dil meḡ tahrīk hūī kī jākar kām kareḡ. 3 Aur jo jo hadye banī Isrāīl lāe the, kī un se maḡdis kī

'ibadat ki chízen banái jáen, wuh sab unhon ne Músá se le liye ; aur log phir bhí apní khushí se har subh us ke pás hadya láte rahe. 4 Tab wuh sab 'aqlmand kárigar, jo maqdis ke sab kám baná rahe the, apne apne kám ko chhorakar Músá ke pás áe. 5 Aur wuh Músá se kahne lage, ki Log is kám ke saranjám ke liye, jis ke banáne ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, zarúrat se bahut ziyáda le áe hain. 6 Tab Músá ne jo hukm diyá, us ká i'lán unhon ne tamám lash-kargáh men kará diyá ; kí koí mard yá 'aurat ab se maqdis ke liye hadya dene kí garaz se kuchh áur kám na banáe. Yún wuh log áur láne se rok diye gaye. 7 Kyúнки jo sámán un ke pás pahunch chuká thá, wuh sáre kám ko taiyár karne ke liye, na faqat káfi, balkí ziyáda thá.

8 Aur kám karnewálon men jitne raushanzamír the, unhon ne maqdis ke wáste bárík bate húe katán ke, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron ke das parde banáe, jin par máhir ustád ke háth ke karhe húe karúbí the. 9 Har parde kí lambái atháís háth, aur chaurái char háth thí ; aur wuh sab parde ek hí náp ke the. 10 Aur us ne pánch parde ek dúsre ke sáth joṛ diye, aur dúsre pánch parde bhí ek dúsre ke sáth joṛ diye. 11 Aur us ne ek bare parde ke háshiye men us ke miláne ke rukh par ásmání rang ke tukme banáe. Aise hí tukme us ne dúsre bare parde kí us taraf ke háshiye men banáe, jidhar miláne ká rukh thá. 12 Pachás tukme us ne ek parde men, aur pachás hí dúsre parde ke háshiye men us ke miláne ke rukh par banáe. Yih tukme ápas men ek dúsre ke muqábil the. 13 Aur us ne sone kí pachás ghun-ḍiyán banáin, aur un hí ghunḍiyon se pardon ko ápas men aisá joṛ diyá, kí maskan milkar ek ho gayá. 14 Aur bakrí ke bálon se gyárah parde maskan ke úpar ke khaime ke liye banáe. 15 Har parde kí lambái tís háth, aur chaurái char háth thí ; aur wuh gyárah parde ek hí náp ke the. 16 Aur us ne pánch parde to ek sáth joṛe aur chha ek sáth. 17 Aur pachás tukme, un joṛe húe pardon men se kanáre ke parde ke háshiye men banáe. aur pachás hí tukme un dúsre joṛe húe pardon

men se kanáre ke parde ke háshiye men banáe. 18 Aur us ne pítal kí pachás ghunḍiyán bhí banáin, táki un se us khaime ko aisá joṛ de, kí wuh ek ho jáe. 19 Aur khaime ke liye ek giláf menḍhon kí surkh rangí húi khálon ká, aur us ke liye giláf tukhas kí khálon ká banáyá.

20 Aur maskan ke wáste kíkar kí lakrí ke takhte banáe kí khare kiye jáen. 21 Har takhte kí lambái das háth, aur chaurái derh háth thí. 22 Aur us ne ek ek takhte ke liye do do joṛi húi chülen banáin. Maskan ke sab takhton kí chülen aisí hí banáin. 23 Aur maskan ke liye jo takhte bane the, un men se bís takhte junúbi simt men lagáe. 24 Aur us ne un bison takhton ke niche chándí ke chálís kháne banáe, ya'ní har takhte kí donon chülon ke liye do do kháne. 25 Aur maskan kí dúsri taraf, ya'ní shimáli simt ke liye bís takhte banáe. 26 Aur un ke liye bhí chándí ke chálís hí kháne banáe, ya'ní ek ek takhte ke niche do do kháne. 27 Aur maskan ke pichhle hisse, ya'ní magribí simt ke liye, chha takhte banáe. 28 Aur do takhte maskan ke donon konon ke liye pichhle hisse men banáe. 29 Yih niche se duhre the, aur isí tarah úpar ke sire tak ákar ek hí halqe men milá diye gaye the. Us ne donon konon ke donon takhte isí dhab ke banáe. 30 Pas áth takhte the, aur un ke liye chándí ke soláh kháne, ya'ní ek ek takhte ke liye do do kháne. 31 Aur us ne kíkar kí lakrí ke benḍe banáe, pánch benḍe maskan kí ek taraf ke takhton ke liye, 32 aur pánch benḍe maskan kí dúsri taraf ke takhton ke liye ; aur pánch benḍe maskan ke pichhle hisse men magribí taraf ke takhton ke liye banáe. 33 Aur us ne wasatí benḍe ko aisá banáyá, kí takhton ke bích men se hokar ek sire se dúsre sire tak pahunchen. 34 Aur takhton ko sone se mandhá aur sone ke karhe banáe, táki benḍon ke liye khánon ká kám den ; aur benḍon ko sone se mandhá.

35 Aur bích ká parda ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron aur bárík bate húe katán ká banáyá, jis par máhir ustád ke háth ke karúbí karhe húe the. 36 Aur us ke liye kíkar ke char sutún banáe, aur

un ko sone se mandhá. Un ke künde sone ke the, aur us ne un ke liye chándí ke chár kháne dháلكar banáe. 37 Aur us ne khaime ke darwáze ke liye ek parda ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapron aur bárík baṭe hue katán ká banáyá; wuh bel bútedár thá. 38 Aur us ke liye pánch sutún kundon samet banáe, aur un ke siron aur patṭiyon ko sone se mandhá. Un ke liye jo pánch kháne the, wuh pítal ke bane hue the.

37 Aur Bazaliel ne wuh sandúq kákar ká lakrí ká banáyá. Us ká lambái dhái háth aur chaurái derh háth, aur únchái derh háth thá. 2 Aur us ne us ke andar aur báhar kháalis soná mandhá, aur us ke liye girdágird ek sone ká táj banáyá. 3 Aur us ne us ke charon páyon par lagáne ko sone ke chár kaṛe dhále. Do kaṛe to us ká ek taraf, aur do dúsrí taraf the. 4 Aur us ne kákar ká lakrí ká choben banákar un ko sone se mandhá. 5 Aur un choben ko sandúq ká donon taraf ke kaṛon men dála, táki sandúq utháyá jáe. 6 Aur us ne sarposh kháalis sone ká banáyá. Us ká lambái dhái háth aur chaurái derh háth thá. 7 Aur us ne sarposh ke donon siron par sone ke do karúbí ghaṛkar banáe; 8 ek karúbí ko us ne ek sire par rakkhá, aur dústre ko dústre sire par. Donon siron ke karúbí aur sarposh ek hí tukre se bane the. 9 Aur karúbíon ke bázú úpar se phaile hue the, aur un ke bázúon se sarposh dhaká huá thá; aur un karúbíon ke chihre sarposh ká taraf aur ek dústre ke muqábil the.

10 Aur us ne wuh mez kákar ká lakrí ká banái. Us ká lambái do háth, aur chaurái ek háth, aur únchái derh háth thá. 11 Aur us ko kháalis sone se mandhá, aur us ke liye girdágird sone ká ek táj banáyá. 12 Aur us ne ek kangní chár ungal chaurí us ke charon taraf rakkhí, aur us kangní par girdágird sone ká ek táj banáyá. 13 Aur us ne us ke liye sone ke chár kaṛe dháلكar un ko us ke charon páyon ke charon konon men lagáyá: 14 yih kaṛe kangní ke pás the, táki mez utháne ká choben ke khánon ká kám den. 15 Aur us ne mez utháne ká wuh choben kákar ká lakrí ká banáin, aur un ko sone se mandhá. 16 Aur us

ne mez par ke sab zurúf, ya'ní us ke tabáq, aur chamche, aur baṛe baṛe piyále, aur unḍelne ke áftábe kháalis sone ke banáe.

17 Aur us ne sham'adán kháalis sone ká banáyá. Wuh sham'adán aur us ká páya aur us ká dandí ghaṛe hue the. Yih sab aur us ká piyáliyan, aur lattú, aur phúl ek hí tukre ke bane hue the. 18 Aur chha shákhen us ká donon taraf se niklí hui thin. Sham'adán ká tén shákhen to us ká ek taraf se, aur tén shákhen us ká dúsrí taraf se. 19 Aur ek shákhen men bádám ke phúl ká shakl ká tén piyáliyan aur ek lattú aur ek phúl thá, aur dúsrí shákhen men bhí bádám ke phúl ká shakl ká tén piyáliyan aur ek lattú aur ek phúl thá. Garaz, us sham'adán ká chhaon shákhen men sab kuchh aisá hí thá. 20 Aur khud sham'adán men bádám ke phúl ká shakl ká chár piyáliyan apne apne lattú aur phúl samet baní thin. 21 Aur sham'adán ká chhaon niklí hui shákhen men se har do do shákhen aur ek ek lattú ek hí tukre ke the. 22 Un ke lattú aur un ká shákhen sab ek hí tukre ke the. Sárá sham'adán kháalis sone ká aur ek hí tukre ká ghaṛá huá thá. 23 Aur us ke liye sát chirág banáe, aur us ke gulgír aur guldán kháalis sone ke the. 24 Aur us ne us ko, aur us ke sab zurúf ko, ek qintár kháalis sone se banáyá.

25 Aur us ne bakhúr jaláne ká qurbángáh kákar ká lakrí ká banái. Us ká lambái ek háth, aur chaurái ek háth thá. Wuh chaukhunṭí thá, aur us ká únchái do háth thá, aur wuh aur us ke síng ek hí tukre ke the. 26 Aur us ne us ke úpar ká sath, aur girdágird ká atráf aur síngon ko kháalis sone se mandhá, aur us ke liye sone ká ek táj girdágird banáyá. 27 Aur us ne us ká donon taraf ke donon pahlúon men táj ke niche sone ke do kaṛe banáe, jo us ke utháne ká choben ke liye khánon ká kám den. 28 Aur choben kákar ká lakrí ká banáin, aur un ko sone se mandhá. 29 Aur us ne masah karne ká pák tel, aur khushbúdar masálih ká kháalis bakhúr gandhí ká hikmat ke mutábiq taiyár kiya;

38 aur sokhtaní qurbání ká mazbah kákar ká lakrí ká banáyá. Us ká lambái pánch háth, aur chaurái pánch háth thá.

Wuh chaukhunṭá thá, aur us kí unchái tñ háth thí. 2 Aur us ne us ke cháron konon par síng banáe. Síng aur wuh mazbah donon ek hí tukre ke the, aur us ne us ko pítal se mandhá. 3 Aur us ne mazbah ke sab zurúf, ya'ní degen, aur belche, aur kaṭore, aur síkhen, aur angí-thiyán banáin. Us ke sab zurúf pítal ke the. 4 Aur us ne mazbah ke liye us kí cháron taraf kanáre ke niche pítal kí jalí kí jhanjarí is tarah lagáí, kí wuh us kí ádhí dūr tak pahunchtí thí. 5 Aur us ne pítal kí jhanjarí ke cháron konon men lagáne ke liye chár karé dhále, tákí chobon ke liye khánon ká kám den. 6 Aur choben kíkár kí lakrí kí banákar un ko pítal se mandhá. 7 Aur us ne wuh choben mazbah kí donon taraf ke karon men us ke utháne ke liye dáí dín. Wuh khokhlá takhton ká baná húa thá.

8 Aur jo khidmatguzár 'auraten khaima e ijtimá' ke darwáze par khidmat kartí thín, un ke ánon ke pítal se us ne pítal ká hauz aur pítal hí kí us kí kursí banái.

9 Phir us ne sahn banáyá, aur junúbí simt ke liye us sahn ke parde bárík baṭe húe katán ke the; aur sab milákar sau háth lambe the. 10 Un ke liye bís sutún, aur un ke wáste pítal ke bís kháne the; aur sutúnon ke kunde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 11 Aur shimáí simt men bhí wuh sau háth lambe, aur un ke liye bís sutún aur un ke wáste bís hí pítal ke kháne the; aur sutúnon ke kunde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 12 Aur magribí simt ke liye sab parde milákar pachás háth ke the. Un ke liye das sutún aur das hí un ke kháne the; aur sutúnon ke kunde aur paṭṭiyán chándí kí thín. 13 Aur mash-riqí simt men bhí wuh pachás hí háth ke the. 14 Us ke darwáze kí ek taraf pandrah háth ke parde, aur un ke liye tñ sutún aur tñ kháne the. 15 Aur dúsri taraf bhí waisá hí thá. Pas sahn ke darwáze ke idhar aur udhar pandrah pandrah háth ke parde the. Un ke liye tñ tñ sutún aur tñ hí tñ kháne the. 16 Sahn ke girdágird ke sab parde bárík baṭe húe katán ke bune húe the. 17 Aur sutúnon ke kháne pítal ke, aur un ke kunde aur paṭṭiyán chándí kí thín. Un ke síre chándí se mandhe

húe; aur sahn ke kull sutún chándí kí paṭṭiyon se jaṭe húe the. 18 Aur sahn ke darwáze ke parde par bel bṭe ká kám thá; aur wuh ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron aur bárík baṭe húe katán ká buná húa thá. Us kí lambái bís háth, aur unchái sahn ke pardon kí chaurái ke mutábíq pánch háth thí. 19 Un ke liye chár sutún aur chár hí un ke wáste pítal ke kháne the. Un ke kunde chándí ke the, aur un ke síron par chándí mandhí húi thí, aur un kí paṭṭiyán bhí chándí kí thín. 20 Aur maskan kí aur sahn ke girdágird kí sab mekhen pítal kí thín.

21 Aur maskan, ya'ní maskan i shahádat ke jo sámán Láwion kí khidmat ke liye bane, aur jin ko Músá ke hukm ke mutábíq Hárun káhin ke beṭe Itamar ne giná, un ká hisáb yih hai. 22 Bazaliel bin U'ri bin Húr ne, jo Yahúdáh ke qabile ká thá, sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, banáyá. 23 Aur us ke sáth Dán ke qabile ká Ahliáb bin Akhísamak thá, jo kandakár aur máhir kárigar thá, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur bárík katán par bel bṭe káṭhthá thá.

24 Sab soná, jo maqdis kí chizon ke kám men lagá, ya'ní hadye ká soná, untís qintár, aur maqdis kí misqál ke hisáb se sát sau tís misqál thá. 25 Aur jamá'at men se gine húe logon ke hadye kí chándí ek sau qintár, aur maqdis kí misqál ke hisáb se ek hazár sát sau pachhattar misqál thí. 26 Maqdis kí misqál ke hisáb se fí ádmí jo nikalkar shumár kiye hún men mil gayá, ek bíká, ya'ní ním misqál, bís baras aur us se ziyáda 'umr ke logon se liyá gayá thá. Yih chha lách tñ hazár sárhe pánch sau mard the. 27 Is sau qintár chándí se maqdis ke aur bích ke parde ke kháne dhále gaye; sau qintár se sau hí kháne bane, ya'ní ek ek qintár ek ek kháne men lagá. 28 Aur un ke ek hazár sát sau pachhattar misqál chándí se sutúnon ke kunde bane, aur un ke síre mandhe gaye, aur un ke liye paṭṭiyán taiyár hún. 29 Aur hadye ká pítal sattar qintár aur do hazár chár sau misqál thá. 30 Is se us ne khaima e ijtimá' ke darwáze ke

kháne aur pítal ká mazbah, aur us ke liye pítal kí jhanjarí aur mazbah ke sáre zurúf, 31 aur sahn ke girdágird ke kháne, aur sahn ke darwáze ke kháne, aur maskan kí mekhen, aur sahn ke cháron taraf kí mekhen banáin.

39 Aur unhon ne maqdis men khidmat karne ke liye ásmání aur argawání, aur surkh bel búte karhe hue libás, aur Hárún ke wáste muqaddas libás, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, banáe.

2 Aur us ne sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron aur bárík baṭe hue katán ká afod banáyá. 3 Aur unhon ne soná píṭkar patle patle pattar, aur pattaron ko kát kátkar tár banáe, táki ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur bárík baṭe hue katán par máhir ustád kí tarah un se zardozi karen. 4 Aur afod ko jorne ke liye unhon ne do monḍhe banáe, aur un ke donon siron ko milákar bándh diyá. 5 Aur us ke kasne ke liye kárigarí se buná huá kamar-band, jo us ke úpar thá, wuh bhí usí tukre aur banáwaṭ ká thá; ya'ni sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur bárík baṭe hue katán ká baná huá thá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

6 Aur unhon ne sulaimání patthar kátkar sáf kiye, jo sone ke khánon men jaṛe gaye, aur un par angushtarí ke naqsh kí tarah baní Isráil ke nám kanda the, 7 aur un ko afod ke monḍhon par lagáyá, táki wuh baní Isráil kí yádgári ke patthar hon, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

8 Aur us ne afod kí banáwaṭ ká sínaband taiyár kiyá, jo máhir ustád ke háth ká kám thá; ya'ni wuh sone, aur ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke kapron, aur bárík baṭe hue katán ká baná huá thá. 9 Wuh chaukhuntá thá; unhon ne us sínaband ko duhrá banáyá, aur duhre hone par us kí lambái ek bálisht, aur chaurái ek bálisht thí. 10 Is par chár qatáron men unhon ne jawáhir jaṛe. Yáqút í surkh, aur pukhráj, aur zumurrud kí qatár to pahlí qatár thí. 11 Aur dúsrí qatár men gohar í shab chirág, aur nílam. aur hirá;

12 tísrí qatár men lashm, aur yashm, aur yáqút. 13 Chauthí qatár men firoza, aur sang í sulaimání, aur zabarjad. Yih sab alag alag sone ke khánon men jaṛe hue the. 14 Aur yih patthar Isráil ke beṭon ke námon ke shumár ke mutábiq bárah the; aur angushtarí ke naqsh kí tarah bárah qabilon men se ek ek ká nám alag alag ek ek patthar par kanda thá. 15 Aur unhon ne sínaband par dorí kí tarah gundhí hui khális sone kí zanjíren banáin. 16 Aur unhon ne sone ke do kháne aur sone ke do kaṛe banáe, aur donon kaṛon ko sínaband ke donon siron par lagáyá. 17 Aur sone kí donon gundhí hui zanjíren un kaṛon men pahináin, jo sínaband ke siron par the. 18 Aur donon gundhí hui zanjíron ke baqi donon siron ko donon khánon men jaṛkar un ko afod ke donon monḍhon par sámne ke ruḅh lagáyá. 19 Aur unhon ne sone ke do kaṛe aur banákar un ko sínaband ke donon siron ke us háshiye men lagáyá, jis ká ruḅh andar afod kí taraf thá. 20 Aur unhon ne sone ke do kaṛe aur banákar un ko afod ke donon monḍhon ke sámne ke hisse men andar ke ruḅh, jahán afod jurá thá, lagáyá, táki wuh afod ke kárigarí se bune hue paṭke ke úpar rahe. 21 Aur unhon ne sínaband ko lekar us ke kaṛon ko afod ke kaṛon ke sáth ek níle fíte se is tarah bándhá, kí wuh afod ke kárigarí se bune hue paṭke ke úpar rahe, aur sínaband dhilá hokar afod se alag na hone páe, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá.

22 Aur afod ká jubba bunkar bi'lkull ásmání rang ká banáyá. 23 Aur us ká girebán ziraḅ ke girebán kí tarah bich men thá, aur us ke girdágird goṭ lagí hui thí, táki wuh phat na jáe. 24 Aur us ke dáman ke gher men, ásmání, aur argawání, aur surkh rang ke baṭe hue tár se anár banáe. 25 Aur khális sone kí ghanṭiyán banákar un ko jubbe ke dáman ke gher men cháron taraf anáron ke darmiyán lagáyá. 26 Pas, jubbe ke dáman ke sáre gher men khidmat karne ke liye ek ek ghanṭí thí aur phir ek ek anár, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá.

27 Aur unhon ne bárík katán ke bune hue kurte Hárún aur us ke beṭon ke liye banáe. 28 Aur bárík

katán ká 'amáma aur bárík katán kí khúbsúrat pagriyán, aur bárík baṭe hūe katán ke pájáme, 29 aur bárík baṭe hūe katán, aur ásmání, argawání, aur surkh rang ke kapṛon ká bel bútedár kamarband bhí banáyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

30 Aur muqaddas táj ká pattar khális sone ká banákar us par angushtari ke naqsh kí tarah yih kanda kiyá, KHUDÁWAND KE LIYE MUQADDAS. 31 Aur use 'amáme ke sáth úpar bándhne ke liye us meṅ ek nilá fita lagáyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

32 Is tarah kháima e ijtimá' ke maskan ká sab kám khatm húa aur baní Isráíl ne sab kuchh, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kiyá.

33 Aur wuh maskan ko Músá ke pás lée, ya'ní kháima, aur us ká sára sámán, us kí ghunḍiyán, aur takhte, aur beṅde, aur sutún, aur kháne; 34 aur ghaṭāṭop, menḍhon kí surkh rangí hūí khálon ká giláf, aur tukhas kí khálon ká giláf, aur bích ká parda; 35 shahádat ká sandúq, aur us kí chobeṅ, aur sarposh; 36 aur mez aur us ke sab zurúf, aur nazr kí roṭí; 37 aur pák sham'adán, aur us kí sajawāṭ ke chirág; aur us ke sab zurúf, aur jaláne ká tel; 38 aur zarrín qurbángáh, aur masah karne ká tel, aur khushbúdar baḥúr, aur kháime ke darwáze ká parda; 39 aur pítal mandhá húa mazbah, aur pítal kí jhanjarí, aur us kí chobeṅ, aur us ke sab zurúf, aur hauz aur us kí kursí; 40 sahn ke parde aur un ke sutún aur kháne, aur sahn ke darwáze ká parda aur us kí rassiyán, aur mekhen, aur kháima e ijtimá' ke kám ke liye maskan kí 'ibádat ke sab sámán; 41 aur pák maqám kí khidmat ke liye kaṛhe hūe libás, aur Hárún káhin ke muqaddas libás, aur us ke beṭon ke libás, jin ko pahinkar un ko káhin kí khidmat ko anjám dená thá. 42 Jo kuchh KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, usí ke mutábiq baní Isráíl ne sab kám banáyá. 43 Aur Músá ne sab kám ká muláhaza kiyá, aur dekhá, kí unhon ne use kar liyá hai. Jaisá KHUDÁWAND ne hukm diyá thá, unhon ne sab kuchh waisá hí kiyá : aur Músá ne un ko barákat dí

40 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Pahle mahíne kí pahlí tárikh ko tú kháima e ijtimá' ke maskan ko khaṛá kar dená. 3 Aur us meṅ shahádat ká sandúq rakhkar sandúq par bích ká parda khench dená. 4 Aur mez ko andar le jákar us par kí sab chízen tartíb se sajá dená; aur sham'adán ko andar karke us ke chirág raushan kar dená. 5 Aur baḥúr jaláne kí zarrín qurbángáh ko shahádat ke sandúq ke sámne rakhná, aur maskan ke darwáze ká parda lagá dená, 6 aur sokhtaní qurbání ká mazbah kháima e ijtimá' ke maskan ke darwáze ke sámne rakhná. 7 Aur hauz ko kháima e ijtimá' aur mazbah ke bích meṅ rakhkar us meṅ pání bhar dená. 8 Aur sahn ko cháron taraf se gherkar sahn ke darwáze meṅ parda laṭká dená. 9 Aur masah karne ká tel lekar maskan ko aur us ke andar kí sab chízon ko masah karná; aur yún use aur us ke sab zurúf ko muqaddas karná: tab wuh muqaddas thahregá. 10 Aur tú sokhtaní qurbání ke mazbah aur us ke sab zurúf ko masah karke mazbah ko muqaddas karná: aur mazbah niháyat hí muqaddas thahregá. 11 Aur tú hauz aur us kí kursí ko bhí masah karke muqaddas karná. 12 Aur Hárún aur us ke beṭon ko kháima e ijtimá' ke darwáze par lákar un ko pání se gusl dilána; 13 aur Hárún ko muqaddas libás pahinána, aur use masah aur muqaddas karná, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám de. 14 Aur us ke beṭon ko lákar un ko kurte pahinána. 15 Aur jaise un ke báp ko masah kare, waise hí un ko bhí masah karná, táki wuh mere liye káhin kí khidmat ko anjám deṅ: aur un ká masah honá un ke liye nasl dar nasl abadí kahánat ká nishán hogá. 16 Aur Músá ne sab kuchh, jaisá KHUDÁWAND ne us ko hukm kiyá thá, usí ke mutábiq kiyá.

17 Aur dúsre sál ke pahle mahíne kí pahlí tárikh ko maskan khaṛá kiyá gayá. 18 Aur Músá ne maskan ko khaṛá kiyá, aur khánon ko dhar un meṅ takhte iágá un ke beṅde khench diye, aur us ke sutúnon ko khaṛá kar diyá; 19 aur maskan ke úpar kháime ko tán diyá, aur kháime par us ká giláf chaṛhá

diyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá; 20 aur shahádat-náme ko lekar sandúq men rakkhá, aur chobon ko sandúq men lagákar sarposh ko sandúq ke úpar dhará; 21 phir us sandúq ko maskan ke andar láyá, aur bích ká parda lagákar shahádat ke sandúq ko parde ke andar kiyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá; 22 aur mez ko us parde ke báhar maskan kí shimálí simt men khaima e ijtimá' ke andar rakkhá; 23 aur us par KHUDÁWAND ke rúbarú roṭí sajakar rakkhi, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá; 24 aur khaima e ijtimá' ke andar hí mez ke sámne maskan kí junúbí simt men sham'adán ko rakkhá; 25 aur chirág KHUDÁWAND ke rúbarú raushan kar diye, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá; 26 aur zarrín qurbán-gáh ko, khaima e ijtimá' ke andar parde ke sámne rakkhá; 27 aur us par khushbúdar masálah ká baqhúr jaláyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 28 Aur us ne maskan ke darwáze men parda lagáyá; 29 aur khaima e ijtimá' ke maskan ke darwáze par soḡhtaní qurbání ká mazbah rakkhar us par soḡhtaní qurbání aur nazr kí qurbání charhá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá

ko hukm kiyá thá. 30 Aur us ne hauz ko khaima e ijtimá' aur mazbah ke bích men rakkhar us men dhone ke liye pání bhar diyá. 31 Aur Músá aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth pánw us men dhoe. 32 Jab jab wuh khaima e ijtimá' ke andar dákhil hote, aur jab jab wuh mazbah ke nazdík játe, to apneáp ko dhokar játe the, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 33 Aur us ne maskan aur mazbah ke girdá-gird sahn ko gherkar sahn ke darwáze ká parda dál diyá. Yún Músá ne us kám ko khatm kiyá.

34 Tab khaima e ijtimá' par abr chhá gayá, aur maskan KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr ho gayá. 35 Aur Músá khaima e ijtimá' men dákhil na ho saká, kyúñki wuh abr us par ṭahrá huá thá, aur maskan KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr thá. 36 Aur baní Isráíl ke sáre safar men yih hotá rahá, kí jab wuh abr maskan ke úpar se uṭh játá, to wuh áge barhte; 37 par agar wuh abr na uṭhtá, to wuh us din tak safar nahín karte the, jab tak wuh uṭh na játá. 38 Kyúñki KHUDÁWAND ká abr Isráíl ke sáre gharáne ke sámne, aur un ke sáre safar men din ke waqt to maskan ke úpar ṭahrá rahtá, aur rát ko us men ág rahtí thí.

AHBA'R

1 Aur KHUDÁWAND ne khaima e ijtimá' men se Músá ko bulákar us se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, kí Jab tum men se koí KHUDÁWAND ke liye charháwá charháe, to tum chaupáyon, ya'ní gáe bail aur bheṭ bakrí ká charháwá charháná.

3 Agar us ká charháwá gáe bail kí soḡhtaní qurbání ho, to wuh be'aib nar ko lákar use khaima e ijtimá' ke darwáze par charháe, táki wuh khud KHUDÁWAND ke huzúr maqbúl ṭahre. 4 Aur wuh soḡhtaní qurbání ke jánwar ke sir par apná háth rakkhe, tab wuh us kí taraf se maqbúl hogá, táki us ke liye kaffára ho.

5 Aur wuh us bachhre ko KHUDÁWAND ke huzúr zabh kare; aur Hárún ke beṭe, jo káhin hain, khún ko lákar use us mazbah par girdágird chhirken, jo khaima e ijtimá' ke darwáze par hai. 6 Tab wuh us soḡhtaní qurbání ke jánwar kí khál khenche, aur us ke 'uzw 'uzw ko káṭkar judá judá kare. 7 Phir Hárún káhin ke beṭe mazbah par ág rakkhen, aur ág par lakriyán tartib se chun den: 8 aur Hárún ke beṭe, jo káhin hain, us ke a'zá ko aur sir aur charbí ko un lakriyon par, jo mazbah kí ág par hongí, tartib se rakh den: 9 lekin wuh us kí antriyon aur páyon ko pání

se dho le; tab káhin sab ko mazbah par jaláe, ki wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí ádashín qurbáni ho.

10 Aur agar us ká chaḡháwá rewar men se bher yá bakrí ki soḡhtani qurbáni ho, to wuh be'aib nar ko láe. 11 Aur wuh use mazbah kí shimálí simt men KHUDÁWAND ke áge zabh kare, aur Hárún ke beṡe, jo káhin hai, us ke ḡhún ko mazbah par girdágird chhírken. 12 Phir wuh us ke 'uzw 'uzw ko aur sir aur charbí ko káṡkar judá judá kare, aur káhin un ko tartíb se un lakṡiyon par, jo mazbah kí ág par hongí, chun de; 13 lekin wuh anṡriyon aur páyon ko páni se dho le; tab káhin sab ko lekar mazbah par jalá de. Wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí ádashín qurbáni hai.

14 Aur agar us ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke liye parandon kí soḡhtani qurbáni ho, to wuh qumrion yá kabútar ke bachchon ká chaḡháwá chaḡháe. 15 Aur káhin us ko mazbah par lákar us ká sir maroḡ dále, aur use mazbah par jalá de, aur us ká ḡhún mazbah ke pahlú par gir jáne de: 16 aur us ke poṡe ko áláishí samet le jákar mazbah kí mashriqí simt men rákh kí jagah men dál de: 17 aur wuh us ke donon bázuon ko pakákar use chire, par alag alag na kare. Tab káhin use mazbah par un lakṡiyon ke úpar rakkhar jo ág par hongí jalá de. Wuh soḡhtani qurbáni, ya'ní KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí ádashín qurbáni hai.

2 Aur agar koí KHUDÁWAND ke liye nazr kí qurbáni ká chaḡháwá láe, to apne chaḡháwe ke liye maida le, aur us men tel dálkar us ke úpar lubán rakkhe; 2 aur wuh use Hárún ke beṡon ke pás, jo káhin hai, láe, aur tel mile hue maide men se is tarah apní muṡṡhí bharkar níkále ki sab lubán us men á jáe; tab káhin use nazr kí qurbáni kí yádgári ke taur par mazbah ke úpar jaláe. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí ádashín qurbáni hogí. 3 Aur jo kuchh us nazr kí qurbáni men se báqí rah jáe, wuh Hárún aur us ke beṡon ká hogá. Yih KHUDÁ-

WAND kí ádashín qurbánion men pákṡarín chiz hai.

4 Aur jab tú tanúr ká paká huá nazr kí qurbáni ká chaḡháwá láe, to wuh tel mile hue maide ke beḡhamírí girde, yá tel chupṡi hui beḡhamírí chapátiyan hon. 5 Aur agar teri nazr kí qurbáni ká chaḡháwá tawe ká paká huá ho, to wuh tel mile hue beḡhamírí maide ká ho. 6 Us ko ṡukṡe ṡukṡe karke us par tel dálná, to wuh nazr kí qurbáni hogí. 7 Aur agar teri nazr kí qurbáni ká chaḡháwá karáhi ká talá huá ho, to wuh maide se tel men banáyá jáe. 8 Tú in chizon kí nazr kí qurbáni ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke pás láná; wuh káhin ko diyá jáe, aur wuh use mazbah ke pás láe. 9 Aur káhin us nazr kí qurbáni men se us kí yádgári ká hissa uṡhákar mazbah par jaláe. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú kí ádashín qurbáni hogí. 10 Aur jo kuchh us nazr kí qurbáni men se bach rahe, wuh Hárún aur us ke beṡon ká hogá. Yih KHUDÁWAND kí ádashín qurbánion men pákṡarín chiz hai. 11 Koí nazr kí qurbáni, jo tum KHUDÁWAND ke huzúr chaḡháe, wuh ḡhamír milákar na banái jáe; tum kabhí ádashín qurbáni ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr ḡhamír yá shahd na jaláná. 12 Tum in ko pahle phalon ke chaḡháwe ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr láná; par ráhatangez ḡhushbú ke liye wuh mazbah par ná chaḡháe jáen. 13 Aur tú apní nazr kí qurbáni ke har chaḡháwe ko namkín banáná; aur apní kí nazr kí qurbáni ko apne ḡhudá ke 'ahd ke namak bagair na rahne dená: apne sab chaḡháwon ke sáth namak bhí chaḡháwána.

14 Aur agar tú pahle phalon kí nazr ká chaḡháwá KHUDÁWAND ke huzúr chaḡháe, to apne pahle phalon kí nazr ke chaḡháwe ke liye anáj kí bhuní hui bálen, ya'ní harí harí bálon men se háth se malkar níkále hue anáj ko chaḡháwána, 15 aur us men tel dálná, aur us ke úpar lubán rakkhá, to wuh nazr kí qurbáni hogí. 16 Aur káhin us kí yádgári ke hisse ko, ya'ní thoṡe se malkar níkále hue dánon ko, aur thoṡe se tel ko, aur sáre lubán ko jalá de. Yih KHUDÁWAND ke liye ádashín qurbáni hogí.

3 Aur agar us ká chaṛhává salámatí ká zabíha ho, aur wuh gáe bail meṇ se kisé ko chaṛháe, to khwáh wuh nar ho yá máda, par jo be'aib ho, usí ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe. **2** Aur wuh apná háth apne chaṛháwe ke jánwar ke sir par rakkhe, aur khaima e ijtimá' ke darwáze par use zabh kare, aur Hárún ke beṭe, jo káhin haiṇ, us ke khún ko mazbah par girdágird chhírkeṇ. **3** Aur wuh salámatí ke zabíhe meṇ se KHUDÁWAND ke liye ádashín qurbání guzráne, ya'ní jis charbí se anṛiyáṇ dhakí rahtí haiṇ, **4** aur wuh sárí charbí jo anṛiyon par líptí rahtí hai, aur donon gurde aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh alag kare, **5** aur Hárún ke beṭe unheṇ mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláeṇ, jo un lakṛiyon par hogí jo ág ke úpar haiṇ. Yih KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú kí ádashín qurbání hai.

6 Aur agar us ká salámatí ke zabíhe ká chaṛhává KHUDÁWAND ke liye bheṛ bakrí meṇ se ho, to khwáh wuh nar ho yá máda, par jo be'aib ho, usí ko wuh chaṛháe. **7** Agar wuh barra chaṛhátá ho, to use KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe; **8** aur apná háth apne chaṛháwe ke jánwar ke sir par rakkhe, aur use khaima e ijtimá' ke sámne zabh kare; aur Hárún ke beṭe us ke khún ko mazbah par girdágird chhírkeṇ. **9** Aur wuh salámatí ke zabíhe meṇ se KHUDÁWAND ke liye ádashín qurbání guzráne; ya'ní us kí púrí charbí bhari dum ko wuh ríḥ ke pás se alag kare, aur jis charbí se anṛiyáṇ dhakí rahtí haiṇ, aur wuh sárí charbí jo anṛiyon par líptí rahtí hai, **10** aur donon gurde, aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh alag kare; **11** aur káhin inheṇ mazbah par jaláe. Yih us ádashín qurbání kí gizá hai, jo KHUDÁWAND ko guzrání játí hai.

12 Aur agar wuh bakrá yá bakrí chaṛhátá ho, to use KHUDÁWAND ke huzúr chaṛháe: **13** aur wuh apná háth us ke sir par rakkhe, aur use khaima e ijtimá' ke sámne zabh kare; aur Hárún ke beṭe us ke khún ko mazbah par girdágird chhírkeṇ: **14** aur wuh us meṇ se apná chaṛhává

ádashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráne; ya'ní jis charbí se anṛiyáṇ dhakí rahtí haiṇ, aur wuh sab charbí jo anṛiyon par líptí rahtí hai, **15** aur donon gurde, aur un ke úpar kí charbí jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh alag kare, **16** aur káhin inheṇ mazbah par jaláe; yih us ádashín qurbání kí gizá hai, jo ráhatangez khushbú ke liye hotí hai. Sárí charbí KHUDÁWAND kí hai. **17** Yih tumhári sab sukúnatgáhon meṇ nasl dar nasl ek dáimí qánún rahegá, kí tum charbí yá khún mutlaq na kháo.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí **2** Baní Isráíl se kah, kí Agar koí un kámon meṇ se, jin ko KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kisé kám ko kare, aur us se nádánista khatá ho jáe: **3** agar káhin i mamsúh aisí khatá kare, jis se qaum mujrim thahrtí ho; to wuh apní us khatá ke wáste, jo us ne kí hai, ek be'aib bachhṛá khatá kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráne. **4** Wuh us bachhṛe ko khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke áge lée, aur bachhṛe ke sir par apná háth rakkhe, aur us ko KHUDÁWAND ke áge zabh kare. **5** Aur wuh káhin i mamsúh us bachhṛe ke khún meṇ se kuchh lekar use khaima e ijtimá' meṇ le jáe. **6** Aur káhin apní unglí khún meṇ dubo dubokar, aur khún meṇ se le lekar use maqdis ke parde ke sámne sát bár KHUDÁWAND ke áge chhírke. **7** Aur káhin usí khún meṇ se khushbúdar bakhúr jaláne kí qurbángáh ke síngon par, jo khaima e ijtimá' meṇ hai, KHUDÁWAND ke áge lagáe, aur us bachhṛe ke báqí sab khún ko sokhtaní qurbání ke mazbah ke páye par, jo khaima e ijtimá' ke darwáze par hai, unḍel de. **8** Phir wuh khatá kí qurbání ke bachhṛe kí sab charbí ko us se alag kare; ya'ní jis charbí se anṛiyáṇ dhakí rahtí haiṇ, aur wuh sab charbí jo anṛiyon par líptí rahtí hai, **9** aur donon gurde aur un ke úpar kí charbí, jo kamar ke pás rahtí hai, aur jigar par kí jhillí gurdon samet, in sabhon ko wuh waise hí alag kare, **10** jaise salámatí ke zabíhe ke bachhṛe se wuh alag kiye játe haiṇ; aur

kāhin un ko soḡhtanī qurbānī ke mazbah par jalāe. 11 Aur us bachhṛe kī khāl, aur us kā sab gosht, aur sir aur páye, aur anṛiyān aur gobar, 12 ya'nī pūre bachhṛe ko lashkargāh kī sáf jagah meṅ, jahān rákh partī hai, le jāe, aur sab kuchh lakṛiyon par rakhkar āg se jalāe; wuh wahīn jalāyá jāe, jahān rákh dālī jātī hai.

13 Agar banī Isráil kī sārī jamá'at se anjāne chūk ho jāe, aur yih bát jamá'at kī ānkhon se chhipī to ho, taubhī wuh un kāmōn meṅ se, jinheṅ KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kīsī kām ko karke mujrim ho gayī ho; 14 to us khatá ke jis ke wuh qusúrwar hon, ma'lúm ho jāne par jamá'at ek bachchṛá khatá kī qurbānī ke taur par chaṛhāne ke liye khaíma e ijtimá' ke sāmnelāe; 15 aur jamá'at ke buzurg apne apne háth KHUDÁWAND ke āge us bachchṛe ke sir par rakkheṅ, aur bachchṛá KHUDÁWAND ke āge zabh kiyá jāe. 16 Aur kāhin i mamsúh us bachchṛe ke khūn meṅ se kuchh khaíma e ijtimá' meṅ le jāe; 17 aur kāhin apnī unglī us khūn meṅ dubo dubokar use parde ke sāmne sāt bār KHUDÁWAND ke āge chhiṛke, 18 aur usī khūn meṅ se mazbah ke sīngon par, jo KHUDÁWAND ke āge khaíma e ijtimá' meṅ hai, lagāe, aur báqī sārā khūn soḡhtanī qurbānī ke mazbah ke páye par, jo khaíma e ijtimá' ke darwāze par hai, unḍel de; 19 aur us kī sab charbī us se alag karke use mazbah par jalāe. 20 Wuh bachchṛe se yihī kare; ya'nī jo kuchh khatá kī qurbānī ke bachchṛe se kiyá thá, wuhī is bachchṛe se kare. Yūn kāhin un ke liye kaffāra de, to unheṅ mu'āfi milegi. 21 Aur wuh us bachchṛe ko lashkargāh ke báhar le jákar jalāe, jaise pahle bachchṛe ko jalāyá thá. Yih jamá'at kī khatá kī qurbānī hai.

22 Aur jab kīsī sardár se khatá sarzad ho, aur wuh un kāmōn meṅ se, jinheṅ KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kīsī kām ko nádānista kar baithē, aur mujrim ho jāe; 23 to jab wuh khatá jo us se sarzad hūi hai use batá dī jāe, to wuh ek be'aib bakrá apnī qurbānī ke wāste lāe; 24 aur apnā háth us bakre ke sir par rakkhe, aur use us jagah zabh kare jahān soḡhtanī qurbānī ke jānwar KHUDÁWAND ke āge zabh

karte hain; yih khatá kī qurbānī hai. 25 Aur kāhin khatá kī qurbānī kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use soḡhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā báqī sab khūn soḡhtanī qurbānī ke mazbah ke páye par unḍel de, 26 aur salámatī ke zabíhe kī charbī kī tarah us kī sab charbī mazbah par jalāe. Yūn kāhin us kī khatá kā kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

27 Aur agar koī 'ámmádmion meṅ se nádānista khatá kare, aur un kāmōn meṅ se, jinheṅ KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kīsī kām ko karke mujrim ho jāe; 28 to jab wuh khatá jo us ne kī hai, use batá dī jāe, to wuh apnī us khatá ke wāste, jo us se sarzad hūi hai ek be'aib bakrī lāe; 29 aur wuh apnā háth khatá kī qurbānī ke jānwar ke sir par rakkhe, aur khatá kī qurbānī ke us jānwar ko soḡhtanī qurbānī kī jagah par zabh kare. 30 Aur kāhin us kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use soḡhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā báqī sab khūn mazbah ke páye par unḍel de; 31 aur wuh us kī sārī charbī ko alag kare, jaise salámatī ke zabíhe kī charbī alag kī jātī hai; aur kāhin use mazbah par ráhatangez khushbū ke taur par KHUDÁWAND ke liye jalāe. Yūn kāhin us ke liye kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

32 Aur agar khatá kī qurbānī ke liye us kā chaṛhāwá barrá ho, to wuh be'aib máda lāe; 33 aur apnā háth khatá kī qurbānī ke jānwar ke sir par rakkhe, aur use khatá kī qurbānī ke taur par us jagah zabh kare, jahān soḡhtanī qurbānī zabh karte hain. 34 Aur kāhin khatá kī qurbānī kā kuchh khūn apnī unglī par lekar use soḡhtanī qurbānī ke mazbah ke sīngon par lagāe, aur us kā báqī sab khūn mazbah ke páye par unḍel de; 35 aur us kī sab charbī ko alag kare, jaise salámatī ke zabíhe ke barre kī charbī alag kī jātī hai; aur kāhin us ko mazbah par KHUDÁWAND kī átashīn qurbānion ke úpar jalāe. Yūn kāhin us ke liye us kī khatá kā, jo us se hūi hai, kaffāra de, to use mu'āfi milegi.

5 Aur agar koī is tarah khatá kare, ki wuh gawáh ho, aur use qasam dī jāe, ki áyá us ne kuchh dekhá yá use kuchh ma'lúm hai, aur wuh

na batáe, to us ká gunáh usí ke sir lagegá. 2 Yá agar koí shakhs kisi nápak chíz ko chhú le, kshwáh wuh nápak jánwar, yá nápak chaupáye, yá nápak rengnewále jándár kí lách ho, to cháhe use ma'lúm bhí na ho kí wuh nápak ho gayá hai, taubhí wuh mujrim thahregá. 3 Yá agar wuh insán kí un najásaton men se, jin se wuh najis ho játá hai, kisi najásat ko chhú le, aur use ma'lúm na ho, to wuh us waqt mujrim thahregá jab use ma'lúm ho jáegá. 4 Yá agar koí bagair soche apní zabán se burái yá bhalái karne kí qasam khá le; to qasam khákar wuh ádmí cháhe kaisí hí bát bagair soche kah de, basharte kí use ma'lúm na ho, to aisi bát men mujrim us waqt thahregá, jab use ma'lúm ho jáegá. 5 Aur jab wuh in báton men se kisi men mujrim ho, to jis amr men us se khatá hui hai, wuh us ká iqrár kare; 6 aur KHUDÁWAND ke huzúr apne jurm kí qurbáni láe, ya'ní jo khatá us se hui hai, us ke liye rewar men se ek máda, ya'ní ek bhej yá bakrí, khatá kí qurbáni ke taur par guzráne; aur káhin us kí khatá ká kaffára de. 7 Aur agar use bhej dene ká maqdúr na ho, to wuh apní khatá ke liye jurm kí qurbáni ke taur par do qumrián yá kabútar ke do bachche KHUDÁWAND ke huzúr guzráne: ek khatá kí qurbáni ke liye aur dúsrá sokhtáni qurbáni ke liye. 8 Wuh unhen káhin ke pás le áe, jo pahle use, jo khatá kí qurbáni ke liye hai, guzráne, aur us ká sir gardan ke pás se maroñ dále, par use alag na kare: 9 aur khatá kí qurbáni ká kuchh khún mazbah ke pahlú par chhirke, aur báqi khún ko mazbah ke páye par gir jáne de; yih khatá kí qurbáni hai. 10 Aur dústre parande ko hukm ke muwáfiq sokhtaní qurbáni ke taur par charháe; yún káhin us kí khatá ká, jo us ne kí hai, kaffára de, to use mu'áfi milegí.

11 Aur agar use do qumrián yá kabútar ke do bachche láne ká bhí maqdúr na ho, to apní khatá ke wáste apne charháwe ke taur par aifah ke daswen hisse ke barábar maida khatá kí qurbáni ke liye láe. Us par na to wuh tel dále, na lubán rakkhe, kyúnci yih khatá kí qurbáni hai. 12 Wuh use káhin ke pás láe, aur káhin us men se apní mutthí

bharkar us kí ya'gári ká hissa mazbah par KHUDÁWAND kí átashín qurbáni ke úpar jaláe. Yih khatá kí qurbáni hai. 13 Yún káhin us ke liye in báton men se, jis kisi men us se khatá hui hai, us khatá ká kaffára de, to use mu'áfi milegí; aur jo kuchh báqi rah jáegá, wuh nazr kí qurbáni kí tarah káhin ká kogá.

14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 15 Agar KHUDÁWAND kí pák chízon men kisi se taqsír ho, aur wuh nádánista khatá kare, to wuh apne jurm kí qurbáni ke taur par rewar men se be'aib men dhá KHUDÁWAND ke huzúr charháe. Jurm kí qurbáni ke liye us kí qímat maqdis kí misqál ke hisáb se chándí kí utní hí misqálen hon, jitní tú muqarrar kar de. 16 Aur jis pák chíz men us se taqsír hui hai, wuh us ká mu'áwaza de, aur us men páncchwán hissa áur barhákar use káhin ke hawále kare. Yún káhin jurm kí qurbáni ká men dhá charhákar us ká kaffára de, to use mu'áfi milegí.

17 Aur agar koí khatá kare, aur un kámon men se, jinhen KHUDÁWAND ne mana' kiyá hai, kisi kám ko kare, to cháhe wuh yih bát jántá bhí na ho, taubhí mujrim thahregá, aur us ká gunáh usí ke sir lagegá. 18 Pas wuh rewar men se ek be'aib men dhá utne hí dám ká, jo tú muqarrar kar de, jurm kí qurbáni ke taur par káhin ke pás láe. Yún káhin us kí us bát ká, jis men us se nádánista chuk ho gayí, kaffára de, to use mu'áfi milegí. 19 Yih jurm kí qurbáni hai, kyúnci wuh yaqínan KHUDÁWAND ke áge mujrim hai.

6 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Agar kisi se yih khatá ho, ki wuh KHUDÁWAND ká qusúr kare, aur amánat, yá len den, yá lút ke mu'ámale men apne hamsáye ko fareb de, yá apne hamsáye par zulm kare, 3 yá kisi khoí hui chíz ko pákar fareb de, aur jhúthí qasam bhí khá le; pas in men se kshwáh koí bát ho, jis men kisi shakhs se khatá ho gayí hai; 4 so agar us se khatá hui hai, aur wuh mujrim thahrá hai, to jo chíz us ne lúti, yá jo chíz us ne zulm karke chhíni, ya jo chíz us ke pás amánat thí, yá jo khoí hui chíz use milí, 5 yá jis chíz ke báre men us ne jhúthí qasam khái, us chíz ko wuh zarúr purá purá

wápas kare, aur asl ke sáth pánchwán hissa bhí barhákar de. Jis din yih ma'lúm ho-ki wuh mujrim hai, usí din wuh use us ke málik ko wápas de; 6 aur apne jurm kí qurbání KHUDÁWAND ke huzúr charháe, aur jítná dām tú muqarrar kare, utne dām ká ek be'aib mendhá rewar men se jurm kí qurbání ke taur par káhin ke pás láe. 7 Yún káhin us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de, to jis kám ko karke wuh mujrim thahrá hai, us kí use mu'áfí milegí.

8 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 9 Hárún aur us ke beṭon ko yún hukm de, kí sokhtaní qurbání ke báre men shara' yih hai, kí sokhtaní qurbání mazbah ke úpar ádashdán par tamám rát subh tak rahe, aur mazbah kí ág us par jaltí rahe. 10 Aur káhin apná katán ká libás pahine, aur katán ke pájáme ko apne tan par dále; aur ág ne jo sokhtaní qurbání ko mazbah par bhasam karke rákh kar diyá hai, us rákh ko uṭhákar use mazbah kí ek taraf rakkhe. 11 Phir wuh apne libás ko utárkar dúsre kapre pahine, aur us rákh ko uṭhákar lashkargáh ke báhar kisé sáf jagah men le jae. 12 Aur nazbah par ág jaltí rahe, aur kabhí oujhne na páe; aur káhin har subh ko us par lakriyán jalákar sokhtaní qurbání ko us ke úpar chun de, aur salámatí ke zabihon kí charbí ko us ke úpar jaláyá kare. 13 Mazbah par ág hamesha jaltí rakkhí jae; wuh kabhí bujhne na páe.

14 Aur nazr kí qurbání ke báre men shara' yih hai, kí Hárún ke beṭe use mazbah ke áge KHUDÁWAND ke huzúr guzráne. 15 Aur wuh nazr kí qurbání men se apní mutṭhí bhar is tarah níkále, kí us men thoṛá sá maida aur kuchh tel jo us men pará hogá, aur nazr kí qurbání ká sab lubán á jae, aur is yádgári ke hisse ko mazbah par KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ke taur par jaláe. 16 Aur jo báqí bache use Hárún aur us ke beṭe kháen. Wuh bagair khamir ke pák jagah men kháyá jae, ya'ní wuh kháima e ijtimá' ke sahn men use kháen. 17 Wuh khamir ke sáth pakáyá na jae. Main ne yih apní ádashin qurbánion men se un ká hissa diyá hai; aur yih khatá kí qurbání aur jurm

kí qurbání kí tarah niháyat pák hai 18 Hárún kí aulád ke sab mard us men se kháen. Tumhári pusht dar pusht KHUDÁWAND kí ádashin qurbánion men se yih un ká haqq hogá. Jo ko unhen chhúe, wuh pák thahregá.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 20 Jis din Hárún ko masah kiyá jae, us din wuh aur us ke beṭe KHUDÁWAND ke huzúr yih charháwá charháen, kí aifah ke daswen hisse ke barábar maida, ádhá subh ko aur ádhá shám ko, hamesha nazr kí qurbání ke liye láen. 21 Wuh tawe par tel men pakáyá jae: jab wuh tar ho jae, to use le áná. Is nazr kí qurbání ko pakwán ke tukron kí súrat men guzránná, táki wuh KHUDÁWAND ke liye ráhatangez khushbú bhí ho. 22 Aur jo us ke beṭon men se us kí jagah káhin mamsúh ho, wuh bhí use guzráne. Yih dáimí qánún hogá kí wuh KHUDÁWAND ke huzúr bi'l'kull jaláyá jae. 23 Káhin kí har ek nazr kí qurbání bi'l'kull jaláí jae: wuh kabhí kháí na jae.

24 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 25 Hárún aur us ke beṭon se kah, kí Khatá kí qurbání be báre men shara' yih hai, kí jis jagah sokhtaní qurbání ká jánwar zabh kiyá játá hai, wahín khatá kí qurbání ká jánwar bhí KHUDÁWAND ke áge zabh kiyá jae: wuh niháyat pák hai. 26 Jo káhin use khatá ke liye guzráne, wuh use kháe: wuh pák jagah men, ya'ní kháima e ijtimá' ke sahn men kháyá jae. 27 Jo kuchh us ke gosht se chhú jae, wuh pák thahregá; aur agar kisé kapre par us ke khún kí chhínt par jae, to jis kapre par us kí chhínt parí hai, use kisé pák jagah men dhoná. 28 Aur mitti ká wuh bartan, jis men wuh pakáyá jae, toṛ diyá jae; par agar wuh pítal ke bartan men pakáyá jae, to us bartan ko mánjkar pání se dho liyá jae. 29 Aur káhinon men se har ek mard use kháe: wuh niháyat pák hai. 30 Par jis khatá kí qurbání ká kuchh khún kháima e ijtimá' ke andar pák makán men kaffáre ke liye pahuncháyá gayá hai, us ká gosht kabhí na kháyá jae, balki wuh ág se jalá diyá jae.

7 Aur jurm kí qurbání ke báre men shara' yih hai: wuh niháyat muqaddas hai. 2 Jis jagah sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh

karte hain, wahin wuh jurm ki qurbani ke janwar ko bhi zabh karen; aur wuh us ke khun ko mazbah ke girdagird chhirke; 3 aur wuh us ki sab charbi ko charhaye, ya'ni us ki moti dum ko aur us charbi ko jis se anriyan dhaki rahti hain; 4 aur donon gurde aur un ke upar ki charbi jo kamar ke pas rahti hai, aur jigar par ki jhilli gurdon samet in sab ko wuh alag kare: 5 aur kahin un ko mazbah par KHUDAWAND ke huzur atashin qurbani ke taur par jalaye. Yih jurm ki qurbani hai. 6 Aur kahinon men se har mard use khaye: aur kisi pak jagah men use khayen: wuh nihayat pak hai. 7 Jurm ki qurbani waisi hi hai jaisi khata ki qurbani hai, aur un ke liye ek hi shara' hai; aur unhen wuhi kahin le jo in se kaffara deta hai. 8 Aur jo kahin kisi shakhs ki taraf se sokhtani qurbani guzranta hai, wuhi kahin us sokhtani qurbani ki khal ko, jo us ne guzrani, apne waste le le. 9 Aur har ek nazr ki qurbani jo tanur men pakai jaye, aur wuh bhi jo karahi men taiyar ki jaye, aur tawe ki paki hui bhi usi kahin ki hai jo use guzrane. 10 Aur har ek nazr ki qurbani, khwah us men tel mila hua ho, ya wuh khushk ho, barabar barabar Harun ke sab beton ke liye ho.

11 Aur salamat ki zabihe ke bare men, jise koi KHUDAWAND ke huzur charhaye, shara' yih hai: 12 ki wuh agar shukrane ke taur par use charhaye, to wuh shukrane ke zabihe ke sath tel mile hue bekhamiri kulche, aur tel chupri hui bekhamiri chapriyan aur tel mile hue maide ke tar kulche bhi guzrane. 13 Aur salamat ki zabihe ki qurbani ke sath, jo shukrane ke liye hogi, wuh khamiri roti ke girde apne charhawe par guzrane. 14 Aur har charhawe men se wuh ek ko lekar use KHUDAWAND ke rubaru hilane ki qurbani ke taur par charhaye; aur yih us kahin ka ho, jo salamat ki zabihe ka khun chhirkta hai. 15 Aur salamat ki zabihon ki us qurbani ka gosht, jo us ki taraf se shukrane ke taur par hogi, qurbani charhane ke din hi kha liya jaye: wuh us men se kuchh subh tak baqi na chhore. 16 Par agar us ke charhawe ki qurbani mannat ka ya razi ka hadya

ho, to wuh us din khal jaye, jis din wuh apni qurbani guzrane; aur jo kuchh us men se bach rahe, wuh dusre din khayaya jaye. 17 Par jo kuchh us qurbani ke gosht men se tisre din tak rah jaye, wuh ag men jala diya jaye. 18 Aur us ke salamat ki zabihon ki qurbani ke gosht men se agar kuchh tisre din khayaya jaye, to wuh manzur na hoga, aur na us ka sawab qurbani denewale ki taraf mansub hoga, balki yih makruh bat hogi; aur jo us men se khaye, us ka gunah usi ke sir lagega. 19 Aur jo gosht kisi napak chiz se chhu jaye, khayaya na jaye: wuh ag men jalaya jaye; aur zabihe ke gosht ko, jo pak hai, wuh to khaye; 20 lekin jo shakhs najasat ki halat men KHUDAWAND ki salamat ki zabihe ka gosht khaye, wuh apne logon men se kat dala jaye. 21 Aur jo koi kisi napak chiz ko chhuye, khwah wuh insan ki najasat ho, ya napak janwar ho, ya koi najis makruh shai ho, aur phir KHUDAWAND ke salamat ki zabihe ke gosht men se khaye, wuh bhi apne logon men se kat dala jaye.

22 Aur KHUDAWAND ne Musa se kaha, 23 Bani Israil se kaha, ki Tum log na to bail ki, na bher ki, aur na bakri ki kuchh charbi khana. 24 Jo janwar khud ba khud mar gaya ho, aur jis ko darandon ne phara ho, un ki charbi aur aur kam men lao to lao, par use tum kisi hal men na khana. 25 Kyunki jo koi aise chaupaye ki charbi khaye, jise log atashin qurbani ke taur par KHUDAWAND ke huzur charhate hain, wuh khanewala admi apne logon men se kat dala jaye. 26 Aur tum apni sukunatgahon men kahin bhi kisi tarah ka khun, khwah parande ka ho, ya chaupaye ka, hargiz na khana. 27 Jo koi kisi tarah ka khun khaye, wuh shakhs apne logon men se kat dala jaye.

28 Aur KHUDAWAND ne Musa se kaha, 29 Bani Israil se kaha, ki Jo koi apni salamat ka zabiha KHUDAWAND ke huzur guzrane, wuh khud hi apne salamat ki zabihe ki qurbani men se apni charhawa KHUDAWAND ke huzur lae. 30 Wuh apne hi hathon men KHUDAWAND ki atashin qurbani ko lae; ya'ni charbi ko sine samet lae, ki sine hilane ki qurbani ke taur par hilaya jaye.

31 Aur káhin charbí ko mazbah par jaláe, par sína Hárún aur us ke beṭon ká ho. 32 Aur tum salámatí ke zabihon kí dahini rán utháne kí qurbáni ke taur par káhin ko dená. 33 Hárún ke beṭon men se jo salámatí ke zabihon ká khún aur charbi guzráne, wuhí wuh dahini rán apná hissa le. 34 Kyúnki baní Isráil ke salámatí ke zabihon men se hiláne kí qurbáni ká sína aur utháne kí qurbáni kí rán ko lekar main ne Hárún káhin aur us ke beṭon ko diyá hai, ki yih hamesha baní Isráil kí taraf se un ká haqq ko.

35 Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbánion men se Hárún ke mamsúh hone ká, aur us ke beṭon ke mamsúh hone ká hissa hai, jo us din muqarrar húa, jab wuh KHUDÁWAND ke huzúr káhin kí khidmat ko anjám dene ke liye házir kiye gaye; 36 ya'ní jis din KHUDÁWAND ne unhen masah kiyá, us din us ne yih hukm diyá, ki baní Isráil kí taraf se unhen yih milá kare; so un kí nasl dar nasl yih un ká haqq rahegá. 37 Sokhtaní qurbáni aur nazr kí qurbáni, aur khatá kí qurbáni, aur jurm kí qurbáni, aur takhsis, aur salámatí ke zabíhe ke báre men shara' yih hai, 38 jis ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko us din koh i Sína par diyá, jis din us ne baní Isráil ko farmáyá, kí Sína ke biyábán men KHUDÁWAND ke huzúr apní qurbáni guzráne.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Hárún, aur us ke sáth us ke beṭon ko, aur libás ko, aur masah karne ke tel ko, aur khatá kí qurbáni ke bachhre aur donon men dhon, aur bekhamíri roṭiyon kí tokrí ko le; 3 aur sári jamá'at ko kháima e ijtimá' ke darwáze par jama' kar. 4 Chunánchi Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'amal kiyá; aur sári jamá'at kháima e ijtimá' ke darwáze par jama' húi. 5 Tab Músá ne jamá'at se kahá, Yih wuh kám hai, jis ke karne ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai. 6 Phir Músá Hárún aur us ke beṭon ko áge láyá, aur un ko pání se gusl diláyá. 7 Aur us ko kurtá pahínakar us par kamarband lapetá, aur us ko jubba pahínakar us par afod lagáyá, aur afod ke kárigarí se bune húa kamarband ko us par lapetá, aur

usí se us ko us ke úpar kas diyá. 8 Aur sínaband ko us ke úpar lagákar sínaband men U'rim aur Tummím lagá diye. 9 Aur us ke sir par 'amáma rakkhá, aur 'amáme par sámne sone ká pattar, ya'ní muqaddas táj ko lagáyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 10 Aur Músá ne masah karne ká tel liyá, aur maskan ko, aur jo kuchh us men thá, sab ko masah karke muqaddas kiyá; 11 aur us men se thoṛá sá lekar mazbah par sáṭ bár chhirká; aur mazbah, aur us ke sab zurúf ko, aur hauz, aur us kí kursí ko masah kiyá, táki unhen muqaddas kare. 12 Aur masah karne ke tel men se thoṛá sá Hárún ke sir par dálá, aur use masah kiyá, táki wuh muqaddas ho. 13 Phir Músá Hárún ke beṭon ko áge láyá, aur un ko kurte pahínáe, aur un par kamarband lapete, aur un ko pagriyán pahínáin, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 14 Aur wuh khatá kí qurbáni ke bachhre ko áge láyá, aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth khatá kí qurbáni ke bachhre ke sir par rakkhe. 15 Phir us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne khún ko lekar mazbah ke girdágird us ke síngon par apní unglí se lagáyá, aur mazbah ko pák kiyá; aur baqí khún mazbah ke páye par undelkar us ká kaffára diyá, táki wuh muqaddas ho. 16 Aur Músá ne anṭriyon ke úpar kí sári charbí aur jigar par kí jhillí, aur donon gurdon aur un kí charbí ko liyá, aur unhen mazbah par jaláyá; 17 lekin bachhre ko, us kí khál aur gosht aur gobar samet, lashkargáh ke báhar ág men jaláyá jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 18 Phir us ne sokhtaní qurbáni ke men dhe ko házir kiyá; aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth us men dhe ke sir par rakkhe. 19 Aur us ne us ko zabh kiyá: aur Músá ne khún ko mazbah ke úpar girdágird chhirká. 20 Phir us ne men dhe ke 'uzw 'uzw ko káṭkar alag kiyá, aur Músá ne sir aur a'zá aur charbí ko jaláyá. 21 Aur us ne anṭriyon aur páyon ko pání se dhoyá, aur Músá ne púre men che ko mazbah par jaláyá. Yih sokhtaní qurbáni ráhatangez khushbú ke liye thí. Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbáni thí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá

ko hukm kiyá thá. 22 Aur us ne dúsre menḍhe ko, jo takhsísí menḍhá thá, házir kiyá; aur Hárún aur us ke beṭon ne apne apne háth us menḍhe ke sir par rakkhe; 23 aur us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne us ká kuchh khún lekar use Hárún ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúṭhe, aur dahine pánw ke angúṭhe par lagáyá. 24 Phir wuh Hárún ke beṭon ko áge layá, aur usí khún men se kuchh un ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúṭhe, aur dahine pánw ke angúṭhe par lagáyá; aur báqí khún ko us ne mazbah ke úpar gírdágírd chhirká. 25 Aur us ne charbí, aur moṭí dum, aur anṭriyon ke úpar kí charbí, aur jigar par kí jhillí, aur donon gurde, aur un kí charbí, aur dahini rán, in sabhon ko liyá; 26 aur beḱhamírí roṭiyon kí tokrí men se, jo KHUDÁWAND ke huzúr rahtí thí, beḱhamírí roṭí ká ek girda, aur tel chuprí húi roṭí ká ek girda, aur ek chapátí níkáلكar unheṅ charbí aur dahini rán par rakkhá; 27 aur in sabhon ko Hárún aur us ke beṭon ke háthon par rakhkar unheṅ hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláyá. 28 Phir Músá ne unheṅ un ke háthon se le liyá, aur unheṅ mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláyá. Yih ráhatangez khushbú ke liye takhsísí qurbání thí. Yih KHUDÁWAND kí átashín qurbání thí. 29 Phir Músá ne síne ko liyá, aur us ko hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláyá. Us takhsísí menḍhe men se yihí Músá ká hissa thá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 30 Aur Músá ne masah karne ke tel aur mazbah ke úpar ke khún men se kuchh kuchh lekar use Hárún aur us ke libás par, aur sáth hí us ke beṭon par, aur un ke libás par chhirká; aur Hárún aur us ke libás ko, aur us ke beṭon ko, aur un ke libás ko muqaddas kiyá. 31 Aur Músá ne Hárún aur us ke beṭon se kahá, kí Yih gosht khaima e ijtimá' ke darwáze par pakáo: aur is ko wahín us roṭí ke sáth, jo takhsísí tokrí men hai, kháo, jaisá main ne hukm kiyá hai, kí Hárún aur us ke beṭe use kháen. 32 Aur is gosht aur roṭí men se, jo kuchh bach rahe, use ág men jalá dená. 33 Aur jab tak tumhári takhsís ke

aiyám púre na hon, tab tak, ya'ní sát din tak, tum khaima e ijtimá' ke darwáze se báhar na jáná; kyünki sát din tak wuh tumhári takhsís kartá rahegá. 34 Jaisá áj kiyá gayá hai, waisá hí karne ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, táki tumháre liye kaffára ho. 35 So tum khaima e ijtimá' ke darwáze par sát roz tak din rát thahre rahná, aur KHUDÁWAND ke hukm ko mánná, táki tum mar na jáo; kyünki aisá hí hukm mujh ko milá hai. 36 Pas Hárún aur us ke beṭon ne sab kám KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq kiyá, jo us ne Músá kí ma'rifat diyá thá.

9 A'ṭhwen din Músá ne Hárún aur us ke beṭon ko, aur baní Isráíl ke buzurgon ko buláyá, aur Hárún se kahá, kí 2 Khatá kí qurbání ke liye ek be'aib bachhrá, aur sokhtaní qurbání ke liye ek be'aib menḍhá tú apne wáste le, aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr guzrán. 3 Aur baní Isráíl se kah, kí Tum khatá kí qurbání ke liye ek bakrá, aur sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, aur ek barra, jo yaksála aur be'aib hon, lo. 4 Aur salámatí ke zabíhe ke liye KHUDÁWAND ke huzúr chaḱháne ke wáste ek bail aur ek meṛídhá; aur tel milí húi nazr kí qurbání bhí lo; kyünki áj KHUDÁWAND tum par záhir hogá. 5 Aur wuh jo kuchh Músá ne hukm kiyá thá, sab khaima e ijtimá' ke sámne le áe; aur sári jamá'at nazdík ákar KHUDÁWAND ke huzúr kharí húi. 6 Músá ne kahá, Yih wuh kám hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, kí tum use karo, aur KHUDÁWAND ká jalál tum par záhir hogá. 7 Aur Músá ne Hárún se kahá, kí Mazbah ke nazdík já, aur apní khatá kí qurbání aur apní sokhtaní qurbání guzrán; aur apne liye aur qaum ke liye kaffára de; aur jamá'at ke chaḱhawe ko guzrán, aur un ke liye kaffára de, jaisá KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai. 8 So Hárún ne mazbah ke pás jákar us bachhre ko, jo us kí khatá kí qurbání ke liye thá, zabh kiyá. 9 Aur Hárún ke beṭe khún ko us ke pás le gaye; aur us ne apní ungli us men ḍubo ḍubokar use mazbah ke síngon par lagáyá, aur báqí khún mazbah ke páye par unḍel diyá. 10 Lekin khatá kí qurbání kí charbí, aur gurdon, aur

jigar par kí jhillí ko us ne mazbah par jaláyá, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá. 11 Aur gosht aur khál ko lashkargáh ke báhar ág men jaláyá. 12 Phir us ne sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh kiyá; aur Hárún ke beṭon ne khún use diyá, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká. 13 Aur sokhtaní qurbání ko ek ek tukrá karke, sir samet us ko diyá; aur us ne unhen mazbah par jaláyá. 14 Aur us ne anṭriyon aur páyon ko dhoyá, aur un ko mazbah par sokhtaní qurbání ke úpar jaláyá. 15 Phir jamá'at ke charháwe ko áge lákar, aur us bakre ko, jo jamá'at kí khatá kí qurbání ke liye thá, lekar us ko zabh kiyá, aur pahle kí tarah use bhí khatá ke liye guzráná. 16 Aur sokhtaní qurbání ke jánwar ko áge lákar us ne use hukm ke mutábíq guzráná. 17 Phir nazr kí qurbání ko áge láyá, aur us men se ek mutthí lekar subh kí sokhtaní qurbání ke 'aláwa use jaláyá. 18 Aur us ne bail aur menḍhe ko, jo logon kí taraf se salámatí ke zabihe the, zabh kiyá; aur Hárún ke beṭon ne khún use diyá, aur us ne us ko mazbah par girdágird chhirká. 19 Aur unhon ne bail lí charbí ko, aur menḍhe kí motí dum ko, aur us charbí ko jis se anṭriyáñ dhaki rahtí haiñ, aur donon gurdon, aur jigar par kí jhillí ko bhí use diyá; 20 aur charbí sínon par dhar dí: so us ne wuh charbí mazbah par jalái: 21 aur sína aur dahíní rán ko Hárún ne Músá ke hukm ke mutábíq hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláyá. 22 Aur Hárún ne jamá'at kí taraf apne háth barhákar un ko barakat dí; aur khatá kí qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbání guzránkar niche utar áyá. 23 Aur Músá aur Hárún khaíma e ijtimá' men dákhil hue, aur báhar ní-kalkar logon ko barakat dí. Tab sab logon par KHUDÁWAND ká jalál namú-dár huá, 24 aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág niklí, aur sokhtaní qurbání aur charbí ko mazbah ke úpar bhasam kar diyá; logon ne yih dekhkar na're máre aur sarnigún ho gaye.

10 Aur Nadab aur Abíhú ne, jo Hárún ke beṭe the, apne apne bakhúrdán ko lekar un men ág bhari, aur us par áur úparí ág,

jis ká hukm KHUDÁWAND ne un ko nahín diyá thá, KHUDÁWAND ke huzúr guzráni. 2 Aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág niklí, aur un donon ko khá gayí, aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr mar gaye. 3 Tab Músá ne Hárún se kahá, Yih wuhí bát hai, jo KHUDÁWAND ne kahí thá, kí jo mere nazdík áen, zarúr hai kí wuh mujhe muqaddas jánen, aur sab logon ke áge merí tamjíd karen. Aur Hárún chup rahá. 4 Phir Músá ne Misáel aur IIsafan ko, jo Hárún ke chachá 'Uzzíel ke beṭe the, bulákar un se kahá, Nazdík áo, aur apne bháiyon ko maqdis ke sámne se uṭhakar lashkargáh ke báhar le jáo. 5 Pas wuh nazdík gaye, aur unhen un ke kurton samet uṭhakar, Músá ke hukm ke mutábíq, lashkargáh ke báhar le gaye. 6 Aur Músá ne Hárún aur us ke beṭon Il'azar aur Itamar se kahá, kí Na tumháre sir ke bál bikharne páen, aur na tum apne kapre phárná, táki na tum hí maro, aur na sári jamá'at par us ká gazab názil ho; par Isráil ke sab gharáne ke log, jo tumháre bhái haiñ, us ág par, jo KHUDÁWAND ne lagái hai, nauha karen. 7 Aur tum khaíma e ijtimá' ke darwáze se báhar na jáná, tá aísá na ho kí tum mar jáo: kyúñkí KHUDÁWAND ká masah karne ká tel tum par lagá huá hai. So unhon ne Músá ke kahne ke mutábíq 'amal kiyá.

8 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, kí 9 Tú yá tere beṭe mai yá sharáb píkar kabhí khaíma e ijtimá' ke andar dákhil na honá, táki tum mar na jáo. Yih tumháre liye nasl dar nasl hamesha tak ek qánún rahegá: 10 táki tum muqaddas aur 'ámm ashyá men, aur pák aur nápak men tamíz kar sako; 11 aur baní Isráil ko wuh sab áin síkhá sako, jo KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat un ko farmáe haiñ.

12 Phir Músá ne Hárún aur us ke beṭon Il'azar aur Itamar se, jo baqí rah gaye the, kahá, kí KHUDÁWAND kí átashín qurbánion men se, jo naz kí qurbání bach rahí hai, use le lo; aur bagair khamír ke us ko mazbah ke pás khaó: kyúñkí yih niháyat muqaddas hai: 13 aur tum use kisí pák jagah men khañá, is liye! KHUDÁWAND kí átashín qurbánio

men se tera aur tere beton ka yeh haqq hai : kyunki mujhe aisa hi hukm mila hai. 14 Aur hilane ki qurbani ke sine ko, aur uthane ki qurbani ki ran ko tum log, ya'ni tere sath tere bete aur betiyon bhi kisi saf jagah men khana ; kyunki bani Israel ke salamat ke zabihon men se yeh tera aur tere beton ka haqq hai, jo diya gaya hai. 15 Aur uthane ki qurbani ki ran aur hilane ki qurbani ka sina, jise wuh charbi ki atashin qurbanon ke sath laenge, taki wuh KHUDAWAND ke huzur hilane ki qurbani ke taur par hilaejaen : yeh donon hamesha ke liye KHUDAWAND ke hukm ke mutabiq tera aur tere beton ka haqq hoga.

16 Phir Musa ne khatra ki qurbani ke bakre ko, jo bahut talash kiya, to kyaa dekhta hai, ki wuh jal chuka hai. Tab wuh Harun ke beton Ili'azar aur Itamar par, jo bach rahe the, naraaz hua, aur kahne laga, ki 17 Khatra ki qurbani, jo nihayat muqaddas hai, aur jise KHUDAWAND ne tum ko is liye diya hai, ki tum jama'at ke gunah ko apne upar uthakar KHUDAWAND ke huzur un ke liye kaffara do, tum ne us ka gosht maqdis men kyun na khaya? 18 Dekho, us ka khun maqdis men to laya hi nahin gaya tha. Pas tumhen lazim tha, ki mere hukm ke mutabiq tum use maqdis men kha lete. 19 Tab Harun ne Musa se kaha, Dekh, a'j hi unhon ne apni khatra ki qurbani aur apni sokhtani qurbani KHUDAWAND ke huzur guzrani, aur mujh par aise aise hadise guzar gaye. Pas agar main a'j khatra ki qurbani ka gosht khata, to kya yeh bat KHUDAWAND ki nazar men bhalii hoti? 20 Jab Musa ne yeh suna, to use pasand aya.

11 Phir KHUDAWAND ne Musa aur Harun se kaha, 2 Tum bani Israel se kaho, ki Zamin ke sab haiwanat men se jin janwaron ko tum kha sakte ho, wuh yeh hain. 3 Janwaron men jin ke panw alag aur chire hue hain, aur wuh jugali karte hain ; tum unhen khaao. 4 Magar jo jugali karte hain, ya jin ke panw alag hain, un men se tum in janwaron ko na khana : ya'ni un ko, kyunki wuh jugali kartaa hai, par us ke panw alag nahin ; so wuh tumhare liye napak hai. 5 Aur

safaan ko, kyunki wuh jugali kartaa hai, par us ke panw alag nahin. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 6 Aur khargosh ko, kyunki wuh jugali to kartaa hai, par us ke panw alag nahin. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 7 Aur suar ko, kyunki us ke panw alag aur chire hue hain, par wuh jugali nahin kartaa. Wuh bhi tumhare liye napak hai. 8 Tum un ka gosht na khana, aur un ki lashon ko na chhuna. Wuh tumhare liye napak hain.

9 Jo janwar pani men rahte hain, un men se tum inhen khana : ya'ni samundaron aur daryon wagaira ke janwaron men, jin ke par aur chhilke hon, tum unhen khaao. 10 Lekin wuh sab jandar jo pani men, ya'ni samundaron aur daryon wagaira men chalte phirte aur rahte hain, lekin un ke par aur chhilke nahin hote, wuh tumhare liye makruh hain, 11 aur wuh tumhare liye makruh hi rahen. Tum un ka gosht na khana, aur un ki lashon se karahiyaat karna. 12 Pani ke jis kisi jandar ke na par hon aur na chhilke, wuh tumhare liye makruh hai.

13 Aur parandon men, jo makruh hone ke sabab se kabhi khae na jaen, aur jin se tumhen karahiyaat karni hai, so yeh hain : 'uqab aur ustukhanqhor aur laga, 14 aur chil, aur har qism ka baz, 15 aur har qism ke kauwe, 16 aur shuturmurg, aur chugad, aur kokil, aur har qism ke shahin, 17 aur bum, aur hargila, aur ullu, 18 aur qaz, aur hawasil, aur gidh, 19 aur laqlaq, aur sab qism ke bagle aur hudhud, aur chamgadar.

20 Aur sab pardar rengnewale jandar, jitne char panw ke bal chalte hain, wuh tumhare liye makruh hain. 21 Magar pardar rengnewale jandaron men se, jo char panw ke bal chalte hain, tum un jandaron ko kha sakte ho, jin ke zamin ke upar kudne phandne ko paon ke upar tangen hoti hain : 22 wuh jinhen tum kha sakte ho, yeh hain : har qism ki tiddi aur har qism ka suliam aur har qism ka jingar, aur har qism ka tidda. 23 Par sab pardar rengnewale jandar, jin ke char panw hain, wuh tumhare liye makruh hain.

24 Aur in se tum napak thahroge :

jo koí in men se kisi kí lách ko chhúe, wuh shám tak nápak rahegá; 25 aur jo koí in kí lách men se kuchh bhí utháe, wuh apne kapre dho dále, aur wuh shám tak nápak rahegá. 26 Aur sab chárpaye, jin ke pánw alag hain, par wuh chire hue nahin, aur na wuh jugáli karte hain, wuh tumhare liye nápak hain. Jo koí un ko chhúe, wuh nápak thahregá. 27 Aur chár pánwon par chalnevale jánwaron men se, jitne apne panjon ke bal chalte hain, wuh bhí tumhare liye nápak hain. Jo koí un kí lách ko chhúe, wuh shám tak nápak rahegá. 28 Aur jo koí un kí lách ko utháe, wuh apne kapre dho dále, aur wuh shám tak nápak rahegá. Yih sab tumhare liye nápak hain.

29 Aur zamín par ke rengnewále jánwaron men se, jo tumhare liye nápak hain, wuh yih hain: ya'ni ne-olá, aur chuhá, aur har qism kí barí chhipkalí, 30 aur hirzún aur goh, aur chhipkalí, aur sándá, aur girgiṭ. 31 Sab rengnewále jándáron men se yih tumhare liye nápak hain. Jo koí un ke mare pichhe un ko chhúe, wuh shám tak nápak rahegá. 32 Aur jis chíz par wuh mare pichhe giren, wuh chíz nápak hogí, khwáh wuh lakrí ká bartan ho, yá kaprá, yá chamrá yá borá ho; khwáh kisi ká kaisá hí bartan ho, zarúr hai ki wuh pání men dálá jae, aur wuh shám tak nápak rahegá; is ke ba'd wuh pak thahregá. 33 Aur agar in men se koí kisi mittí ke bartan men gir jae, to jo kuchh us men hai wuh nápak hogá; aur bartan ko tum toṛ dálná. 34 Us ke andar agar kháne kí koí chíz ho jis men pání pará huá ho, to wuh bhí nápak thahregí; aur agar aise bartan men píne ke liye kuchh ho, to wuh nápak hogá. 35 Aur jis chíz par un kí lách ká koí hissa gire, khwáh wuh tanúr ho, yá chúlhá, wuh nápak hogí, aur toṛ dálíjae. Aisi chízen nápak hotí hain, aur wuh tumhare liye bhí nápak hon. 36 Magar chashma, yá taláb, jis men bahut pání ho, wuh pak rahegá; par jo kuchh un kí lách se chhú jae, wuh nápak hogá. 37 Aur agar un kí lách ká kuchh hissa kisi bone ke bij par gire, to wuh bij pak rahegá; 38 par agar bij par pání dálá gayá ho. aur is ke ba'd un kí

lách men se kuchh us par girá ho, to wuh tumhare liye nápak hogá.

39 Aur jin jánwaron ko tum khá sakte ho, agar un men se koí mar jae, to jo koí us kí lách ko chhúe, wuh shám tak nápak rahegá. 40 Aur jo koí un kí lách men se kuchh kháe, wuh apne kapre dho dále, aur wuh shám tak nápak rahegá; aur jo koí un kí lách ko utháe, wuh apne kapre dho dále, aur wuh shám tak nápak rahegá.

41 Aur sab rengnewále jándár, jo zamín par rengte hain, makrúh hain, aur kabhí kháe na jæn. 42 Aur zamín par ke sab rengnewále jándáron men se, jitne peṭ yá chár pánwon ke bal chalte hain, yá jin ke bahut se pánw hote hain, unhen tum na khána, kyünki wuh makrúh hain. 43 Aur tum kisi rengnewále jándár ke sabab se, jo zamín par rengtá hai, apne ap ko makrúh na baná lená, aur na un se apne ap ko nápak karná, ki najis ho jáo; 44 kyünki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hün. Is liye apne ap ko muqaddas karná aur pák honá, kyünki main quddús hün; so tum kisi tarah ke rengnewále jándár se, jo zamín par chaltá hai, apne ap ko nápak na karná; 45 kyünki main KHUDÁWAND hün; aur tumhen mulk i Misr se isí liye nikálkar láya hün, ki main tumhárá Khudá thahrün. Is liye tum muqaddas honá, kyünki main quddús hün.

46 Haiwánát, aur parandon, aur ábí jánwaron, aur zamín par ke sab rengnewále jándáron ke बारे men shara' yihí hai; 47 táki pák aur nápak men, aur jo jánwar kháe já sakte hain, aur jo nahin kháe já sakte, un ke darmiyán imtiyáz kiyá jae.

12 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, ki Agar koí 'aurat hámila ho, aur us ke larhá ho, to wuh sát din nápak rahegí, jaise haiz ke aiyám men rahtí hai. 3 Aur áthwen din larke ká khatna kiyá jae. 4 Is ke ba'd tentís din tak wuh tahárat ke khün men rahe, aur jab tak us kí tahárat ke aiyám pure na hon, tab tak na to kisi muqaddas chíz ko chhúe, aur na maqdis men dákhil ho. 5 Aur agar us ke larhá ho, to wuh do hafte nápak rahegí, jaise haiz ke aiyám men rahtí hai. Is ke

ba'd wuh chhiyasath din tak taharat ke khua men rahe; 6 aur jab us ki taharat ke aiyam pure ho jae, to khwabi us ke beti hua ho, ya beti, wuh sokhtani qurbani ke liye ek yaksia barra, aur khatá ki qurbani ke liye kabutar ka ek bachcha, ya ek qumri khaima e ijtimá' ke darwaze par káhin ke pas lae: 7 aur káhin use KHUDAWAND ke huzur guzrane, aur us ke liye kaffara de. Tab wuh apne jiryán i khun se pak thahregi. Jis 'aurat ke lar ka ya lar ki ho, us ke bare men shara' yih hai. 8 Aur agar us ko barra lane ka maqdur na ho, to wuh do qumrián, ya kabutar ke do bachche, ek sokhtani qurbani ke liye, aur dusra khatá ki qurbani ke liye, lae. Yun káhin us ke liye kaffara de, to wuh pak thahregi.

13 Phir KHUDAWAND ne Musá aur Harun se kaha, . 2 Agar kisi ke jism ki jild men warm, ya papri, ya safed chamakta hua dag ho, aur us ke jism ki jild men korh si balá ho, to use Harun káhin ke pas, ya us ke beton men se jo káhin hain, kisi ke pas le jae, 3 aur káhin us ke jism ki jild ki balá ko dekhe. Agar us balá ki jagah ke bal safed ho gaye hon, aur wuh balá dekhne men khal se gahri ho, to wuh korh ka marz hai: aur káhin us shakhs ko dekhkar use napak qarar de 4 Aur agar us ke jism ki jild ka chamakta hua dag safed to ho, par khal se gahra na dikhai de, aur na us ke upar ke bal safed ho gaye hon, to káhin us shakhs ko sat din tak band rakkhe; 5 aur satwen din káhin use mulahaza kare, aur agar wuh balá use wahin ki wahin dikhai de, aur jild par phail na gayi ho, to káhin use sat din aur band rakkhe; 6 aur satwen din káhin use phir mulahaza kare, aur agar dekhe ki us balá ki chamak kam hai, aur wuh jild ke upar phaili bhi nahin hai, to káhin use pak qarar de, kyunki wuh papri hai. So wuh apne kapre dho dale, aur saf ho jae. 7 Lekin agar káhin ke us mulahaze ke ba'd, jis men wuh saf qarar diya gaya tha, wuh papri us ki jild par bahut phail jae, to wuh shakhs káhin ko phir dikhai jae; 8 aur káhin use mulahaza kare, aur agar dekhe, ki wuh papri jild par phail gayi hai, to wuh use

napak qarar de, kyunki wuh korh hai.

9 Agar kisi shakhs ko korh ka marz ho, to use káhin ke pas le jae; 10 aur káhin use mulahaza kare, aur agar dekhe ki jild par safed warm hai, aur us ne balon ko safed kar diya hai, aur us warm ki jagah ka gosht jita aur kachcha hai; 11 to yih us ke jism ki jild men purana korh hai, so káhin use napak qarar de, par use band na kare, kyunki wuh napak hai. 12 Aur agar korh jild men charon taraf phut ae, aur jahan tak káhin ko dikhai deta hai, yih ma'lum ho, ki us ki jild sir se pangwon tak korh se dhak gayi hai; 13 to káhin gaur se dekhe, aur agar us shakhs ka sara jism korh se dhaka hua nikle, to káhin us mariz ko pak qarar de, kyunki wuh sab safed ho gaya hai, aur wuh pak hai. 14 Par jis din jita aur kachcha gosht us par dikhai de, wuh napak hoga; 15 aur káhin us kachche gosht ko, dekhkar us shakhs ko napak qarar de: kachcha gosht napak hota hai: wuh korh hai. 16 Aur agar wuh kachcha gosht phirkar safed ho jae, to wuh káhin ke pas jae; 17 aur káhin use mulahaza kare, aur agar dekhe ki marz ki jagah sab safed ho gayi hai, to káhin mariz ko pak qarar de: wuh pak hai.

18 Aur agar kisi ke jism ki jild par phora hokar achcha ho jae, 19 aur phore ki jagah safed warm, ya surkhi-mail chamakta hua safed dag ho, to wuh káhin ko dikhai jae; 20 aur káhin use mulahaza kare, aur agar dekhe ki wuh khal se gahra nazar ata hai, aur us par ke bal bhi safed ho gaye hain, to káhin us shakhs ko napak qarar de, kyunki wuh korh hai, jo phore men se phutkar nikla hai. 21 Par agar káhin dekhe, ki us par safed bal nahin, aur wuh khal se gahra bhi nahin hai, aur us ki chamak kam hai, to káhin use sat din tak band rakkhe. 22 Aur agar wuh jild par charon taraf phail jae, to káhin use napak qarar de, kyunki wuh korh ki balá hai. 23 Par agar wuh chamakta hua dag apni jagah par wahin ka wahin rahe, aur phail na jae, to wuh phore ka dag hai: pas káhin us shakhs ko pak qarar de. 24 Ya agar jism ki khal káhin se

jal jāe, aur us jalī hūī jagah kā jīā gosht ek surkhimāil chamaktā hūā safed dāg, yā bi'lkull hī safed dāg ban jāe; 25 to kāhin use mulāhaza kare, aur agar dekhe ki us chamakte hūe dāg ke bāl safed ho gaye hain, aur wuh khāl se gahrā dikhāī detā hai, to wuh koṛh hai, jo us jal jāne se paidā hūā hai; aur kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki use koṛh kī bīmārī hai. 26 Lekin agar kāhin dekhe, ki us chamakte hūe dāg par safed bāl nahīn, aur na wuh khāl se gahrā hai, balki us kī chamak bhī kam hai, to wuh use sāt din tak band rakkhe: 27 aur sātweṅ din kāhin use dekhe. Agar wuh jild par bahut phailā gayā ho, to kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki use koṛh kī bīmārī hai. 28 Aur agar wuh chamaktā hūā dāg apnī jagah par wahīn kā wahīn rahe, aur jild par phailā hūā na ho, balki us kī chamak bhī kam ho, to wuh faqat jal jāne ke bā'is phūlā hūā hai: aur kāhin us shakhs ko pāk qarār de, kyūnki wuh dāg jal jāne ke sabab se hai.

29 Agar kisi mard yā 'aurat ke sir yā thoṛī meṅ dāg ho, 30 to kāhin us dāg ko mulāhaza kare; aur agar dekhe ki wuh khāl se gahrā ma'lūm hotā hai, aur us par zard zard bārik rūngṭe hain, to kāhin us shakhs ko nāpāk qarār de, kyūnki wuh sa'fa hai, jo sir yā thoṛī kā koṛh hai. 31 Aur agar kāhin dekhe ki wuh sa'fa kī balā khāl se gahrī nahīn ma'lūm hotī, aur us par siyāh bāl nahīn hain, to kāhin us shakhs ko, jise sa'fa kā marz hai, sāt din tak band rakkhe; 32 aur sātweṅ din kāhin us balā kā mulāhaza kare, aur agar dekhe ki sa'fa phailā nahīn, aur us par koi zard bāl bhī nahīn, aur sa'fa khāl se gahrā nahīn ma'lūm hotā; 33 to us shakhs ke bāl munde jāen, lekin jahān sa'fa ho, wuh jagah na mūndī jāe; aur kāhin us shakhs ko, jise sa'fa kā marz hai, sāt din āur band rakkhe. 34 Phir sātweṅ roz kāhin sa'fe kā mulāhaza kare, aur agar dekhe ki sa'fa jild meṅ phailā nahīn, aur na wuh khāl se gahrā dikhāī detā hai, to kāhin us shakhs ko pāk qarār de, aur wuh apne kapṛe dhoe aur sáf ho jāe. 35 Par agar us kī safāī ke ba'd sa'fa us kī jild par bahut phail jāe, to kāhin

use dekhe; 36 aur agar sa'fa us kī jild par phailā hūā nazar āe, to kāhin zard bāl ko na dhūndhe, kyūnki wuh shakhs nāpāk hai. 37 Par agar us ko sa'fa apnī jagah par wahīn kā wahīn dikhāī de, aur us par siyāh bāl nikle hūe hon, to sa'fa achchhā ho gayā: wuh shakhs pāk hai; aur kāhin use pāk qarār de.

38 Aur agar kisi mard yā 'aurat ke jism kī jild meṅ chamakte hūe dāg, yā safed chamakte hūe dāg hon; 39 to kāhin dekhe, aur agar un ke jism kī jild ke dāg siyāhimāil safed rang ke hon, to wuh chhīp hai, jo jild meṅ phūṭ niklī hai: wuh shakhs pāk hai.

40 Aur jis shakhs ke sir ke bāl gir gaye hon, wuh ganjā to hai, magar pāk hai. 41 Aur jis shakhs ke sir ke bāl peshānī kī taraf se gir gaye hon, wuh chandlā to hai, magar pāk hai. 42 Lekin us ganje yā chandle sir par surkhimāil safed dāg ho, to yih koṛh hai, jo us ke ganje yā chandle sir par niklā hai: 43 so kāhin use mulāhaza kare, aur agar wuh dekhe ki us ke ganje yā chandle sir par wuh dāg aisā surkhimāil safed rang liye hūe hai, jaisā jild ke koṛh meṅ hotā hai, 44 to wuh ādmī koṛhī hai: wuh nāpāk hai, aur kāhin use zarūr hī nāpāk qarār de, kyūnki wuh marz us ke sir par hai.

45 Aur jo koṛhī is balā meṅ muṭtalā ho, us ke kapṛe phate aur us ke sir ke bāl bikhre rahen; aur wuh apne upar ke honṭh ko dhānke, aur chillā chillākar kahe, Nāpāk, nāpāk. 46 Jitne dinon tak wuh is balā meṅ muṭtalā rahe, wuh nāpāk rahegā; aur wuh hai bhī nāpāk. Pas wuh akelā rahā kare: us kā makān lashkargāh ke bāhar ho.

47 Aur wuh kapṛā bhī, jis meṅ koṛh kī balā ho, khwāh wuh un kā ho, yā katān kā; 48 aur wuh balā bhī khwāh katān yā un ke kapṛe ke tāne meṅ, yā us ke bāne meṅ ho, yā wuh chamṛe meṅ ho yā chamṛe kī banī hūī kisi chiz meṅ ho; 49 agar wuh balā kapṛe meṅ yā chamṛe meṅ, kapṛe ke tāne meṅ yā bāne meṅ, yā chamṛe kī kisi chiz meṅ sabzimāil yā surkhimāil rang kī ho, to wuh koṛh kī balā hai, aur kāhin ko dikhāī jāe. 50 Aur kāhin us balā ko dekhe, aur us chiz ko, jis meṅ wuh balā hai, sāt din tak band

rakkhe; 51 aur sátwen din us ko dekhe. Agar wuh balá kapre ke tane men yá báne men, yá chamre par, yá chamre kí bani hui kisi chiz par phail gayí ho, to wuh khá jánewalá korh hai aur nápak hai. 52 Aur us ún yá katán ke kapre ko, jis ke tane men yá báne men wuh balá hai, yá chamre kí us chiz ko jis men wuh hai, jalá de; kyünki yih khá jánewalá korh hai. Wuh ág men jaláyá jae. 53 Aur agar káhin dekhe, ki wuh balá kapre ke tane men, yá báne men, yá chamre kí kisi chiz men phailí hui nazar nahín áti, 54 to káhin hukm kare ki us chiz ko, jis men wuh balá hai, dhoen, aur wuh phir use áur sát din tak band rakkhe; 55 aur us balá ke dhoe jáne ke ba'd káhin phir use mulá-haza kare, aur agar dekhe ki us balá ká rang nahín badlá, aur wuh phailí bhí nahín hai, to wuh nápak hai. Tú us kapre ko ág men jalá dená; kyünki wuh khá jánewalí balá hai, khwáh us ká fasád andarúni ho, yá berúni. 56 Aur agar káhin dekhe ki dhone ke ba'd us balá kí chamak kam ho gayí hai, to wuh use us kapre se, yá chamre se, tane yá báne se, phákar nikál phenke. 57 Aur agar wuh balá phir bhí kapre ke tane yá báne men, yá chamre kí chiz men dikhái de, to wuh phútkar nikal rahí hai. Pas tú us chiz ko jis men wuh balá hai, ág men jalá dená. 58 Aur agar us kapre ke tane yá báne men se, yá chamre kí chiz men se, jise tú ne dhoyá hai, wuh balá játi rahe, to wuh chiz dobára dhoi jae, aur wuh pák thahregí. 59 U'n yá katán ke tane yá báne men, yá chamre kí kisi chiz men, agar korh kí balá ho, to use pák yá nápak qarár dene ke liye shara' yihí hai.

14 Phir KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 2 ki Korhí ke liye, jis din wuh pák qarár diyá jae, yih shara' hai: ki use káhin ke pás le jáen; 3 aur káhin lashkargáh ke báhar jae, aur káhin khud korhí ko muláhaza kare; aur agar dekhe ki us ká korh achchá ho gayá hai, 4 to káhin hukm de, ki wuh jo pák qarár diye jáne ko hai, us ke liye do zinda pák parande, aur deodár kí lakrí, aur surkh kaprá, aur zúfa

lep. 5 Aur káhin hukm de, ki us men se ek paranda kisi mitti ke bartan men bahte hue páni ke upar zabh kiyá jae. 6 Phir wuh zinda parande ko aur deodár kí lakrí, aur surkh kapre, aur zúfe ko le, aur in ko aur us zinda parande ko, us parande ke khún men gotá de, jo bahte páni par zabh ho chuká hai. 7 Aur us shakhs par, jo korh se pák qarár diyá jáne ko hai, sát bár chhirkar use pák qarár de; aur zinda parande ko khule maidán men chhor de. 8 Aur wuh jo pák qarár diyá jáegá, apne kapre dhoe, aur sáre bál mundáe, aur páni men gusl kare; tab wuh pák thahregá. Is ke ba'd wuh lashkargáh men áe, par sát din tak apne kháme ke báhar hí rahe; 9 aur sátwen roz apne sir ke sab bál, aur apní dárhí, aur apne abru, garaz apne sáre bál mundáe, aur apne kapre dhoe, aur páni men naháe; tab wuh pák thahregá. 10 Aur wuh áthwen din do be'aib nar barre, aur ek be'aib yaksála máda barra aur nazr kí qurbáni ke liye aifah ke tén dahái hisse ke barábar tel milá huá máida aur loj bhar tel le. 11 Tab wuh káhin, jo use pák qarár degá, us shakhs ko, jo pák qarár diyá jáegá, aur in chizon ko KHUDÁWAND ke luzúr kháima e ijtimá' ke darwáze par házir kare. 12 Aur káhin nar barron men se ek ko lekar jurm kí qurbáni ke liye use áur us loj bhar tel ko nazdik láe, aur unhen hiláne kí qurbáni ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláe; 13 aur us barre ko maqdis men us jagah zabh kare, jahán khatá kí qurbáni aur sokhtani qurbáni ke jánwar zabh kiye játe hain; kyünki jurm kí qurbáni khatá kí qurbáni kí tarah káhin ká hissa thahregí: wuh niháyat muqaddas hai. 14 Aur káhin jurm kí qurbáni ká kuchh khún le, aur jo shakhs pák qarár diyá jáegá, us ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúthe par, aur dahine pánw ke angúthe par use lagáe; 15 aur káhin us loj bhar tel men se kuchh lekar apne báen háth kí hathelí men dále; 16 aur káhin apní dahini ungli ko apne báen háth ke tel men duboe, aur KHUDÁWAND ke huzúr kuchh tel sát bár apní ungli se chhirke. 17 Aur káhin apne háth ke báqi tel men se kuchh le, aur jo shakhs pák

qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kí lau par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur dahine páñw ke angúthe par, jurm kí qurbání ke khún ke úpar lagáe. 18 Aur jo tel káhin ke háth men báqí bache, use wuh us shakhs ke sir men dál de jo pák qarār diyā jāegā; yūñ káhin us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de. 19 Aur káhin khatá kí qurbání bhí guzráne, aur us ke liye jo apní nápákí se pák qarār diyā jāegā, kaffára de : is ke ba'd wuh sokhtaní qurbání ke jánwar ko zabh kare. 20 Phir káhin sokhtaní qurbání, aur nazr kí qurbání ko mazbah par charháe. Yūñ káhin us ke liye kaffára de, to wuh pák thahregá.

21 Aur agar wuh garib ho, aur itná use maqdúr na ho, to wuh hiláne ke wáste jurm kí qurbání ke liye, ek nar barra le, táki us ke liye kaffára diyā jáe, aur nazr kí qurbání ke liye aifah ke daswán hisse ke barábar tel milá huá maída, aur loj bhar tel; 22 aur apne maqdúr ke mutábíq do qumríñ, yá kabútar ke do bachche bhí le, jin men se ek to khatá kí qurbání ke liye, aur dúsrá sokhtaní qurbání ke liye ho. 23 Inhen wuh áthwen din apne pák qarār diye jáne ke liye káhin ke pás khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr láe. 24 Aur káhin jurm kí qurbání ke barre ko aur us loj bhar-tel ko lekar un ko KHUDÁWAND ke huzúr hiláne kí qurbání ke taur par hiláe. 25 Phir káhin jurm kí qurbání ke barre ko zabh kare, aur wuh jurm kí qurbání ká kuchh khún lekar jo shakhs pák qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúthe, aur dahine páñw ke angúthe par use lagáe. 26 Phir káhin us tel men se kuchh apne báen háth kí hathelí men dále, 27 aur wuh apne báen háth ke tel men se kuchh apní dahiní unglí se KHUDÁWAND ke huzúr sát bár chhíre. 28 Phir káhin kuchh apne háth ke tel men se le, aur jo shakhs pák qarār diyā jāegā, us ke dahine kán kí lau par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur dahine páñw ke angúthe par, jurm kí qurbání ke khún kí jagah use lagáe; 29 aur jo tel káhin ke háth men báqí bache, wuh use us shakhs ke sir men dál de, jo pák qarār diyā jāegā, táki us

ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára diyā jáe. 30 Phir wuh qumríñ, yá kabútar ke bachchon men se, jinhen wuh lá saká ho, ek ko charháe; 31 ya'ní jo kuchh use muyassir huá ho; us men se ek ko khatá kí qurbání ke taur par, aur dústre ko sokhtaní qurbání ke taur par, nazr kí qurbání ke sát guzráne. Yūñ káhin us shakhs ke liye, jo pák qarār diyā jāegā, KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de. 32 Us korhí ke liye, jo apne pák qarār diye jáne ke sámán ko láne ká maqdúr na rakhtá ho, shara' yih hai.

33 Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, ki 34 Jab tum mulk i Kan'an men, jise main tumbári milkiyat kiye detá hūñ, dákhil ho, aur main tumhare mírásí mulk ke kisé ghar men korh kí balá bhejūñ; 35 to us ghar ká málik jákar káhin ko khabar de, ki Mujhe aisá ma'lúm hotá hai, ki us ghar men kuchh balá sí hai. 36 Tab káhin hukm kare, ki is se peshtar ki us balá ko dekhne ke liye káhin wahán jáe, log us ghar ko khalí karen, táki jo kuchh ghar men ho, wuh nápák na thahráyá jáe. Is ke ba'd káhin ghar dekhne ko andar jáe, 37 aur us balá ko muláhaza kare; aur agar dekhe ki wuh balá us ghar kí díwáron men sabzí yá surkhímáil gahrí lakíron kí súrat men hai, aur díwár men sath ke andar nazar áti hai, 38 to káhin ghar se báhar nikalkar ghar ke darwáze par jáe, aur ghar ko sát din ke liye band kar de: 39 aur wuh sátwen din phir ákar use dekhe. Agar wuh balá ghar kí díwáron men phailí huí nazar áe, 40 to káhin hukm de, ki un pattharon ko, jin men wuh balá hai, nikalkar unhen shahr ke báhar kisé nápák jagah men phenk den. 41 Phir wuh us ghar ko andar hí andar cháron taraf se khurchwáe, aur us khurchí huí mittí ko shahr ke báhar kisé nápák jagah men dálen. 42 Aur wuh un pattharon kí jagah aur patthar lekar lagáen, aur káhin táza gáre se us ghar kí astarkári karáe. 43 Aur agar pattharon ke níkále jáne, aur us ghar ke khurche aur astarkári karáe jáne ke ba'd bhí wuh balá phir á jáe, aur us ghar men phúñ nikle; 44 to káhin andar jákar muláhaza kare, aur agar dekhe ki wuh balá ghar men phail gayí hai,

to us ghar men khá jánewálá koṛh hai: wuh nápak hai. 45 Tab wuh us ghar ko, us ke pattharon, aur lakriyon, aur us kí sári mittí ko girá de; aur wuh un ko shahr ke báhar níkal kar kisi nápak jagah men le jáe. 46 Má siwá is ke, agar koí us ghar ke band kar diye jáne ke dinon men us ke andar dákhil ho, to wuh shám tak nápak rahegá; 47 aur jo koí us ghar men soe, wuh apne kapre dho dále: aur jo koí us ghar men kuchh kháe, wuh bhí apne kapre dhoe. 48 Aur agar káhin andar jákar muláhaza kare, aur dekhe kí ghar kí astarkári ke ba'd wuh balá us ghar men nahín phailí, to wuh us ghar ko pák qarár de, kyúñki wuh balá dúr ho gayí. 49 Aur wuh us ghar ko pák qarár dene ke liye do parande, aur deodár kí lakrí, aur surkh kaprá aur zúfá le: 50 aur wuh un parandon men se ek ko mittí ke kisi bartan men bahte hue páni par zabh kare: 51 phir wuh deodár kí lakrí, aur zúfe, aur surkh kapre, aur us zinda parande ko lekar un ko us zabh kiye hue parande ke khún men aur us bahte hue páni men gotá de, aur sát bár us ghar par chhírke. 52 Aur wuh us parande ke khún se, aur bahte hue páni, aur zinda parande, aur deodár kí lakrí, aur zúfe, aur surkh kapre se us ghar ko pák kare: 53 aur us zinda parande ko shahr ke báhar khule maidán men chhoṛ de: yun wuh ghar ke liye kaffára de: to wuh pák thahregá.

54 Koṛh kí har qism kí balá ke, aur sa'fa ke liye, 55 aur kapre aur ghar ke koṛh ke liye, 56 aur warm, aur papri, aur chamakte hue dag ke liye shara' yih hai; 57 táki batáyá jáe, kí kab wuh nápak aur kab pák qarár diye jáen. Koṛh ke liye shara' yihí hai.

15 Aur KHUDÁWAND ne Musá aur Hárún se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kaho, Agar kisi shakhs ko jiryán ká marz ho, to wuh jiryán ke sabab se nápak hai; 3 aur jiryán ke sabab se us kí nápakí yun hogí, kí khwáh dhát bahtí ho, yá dhát ká bahná mauqúf ho gayá ko, wuh nápak hai. 4 Jis bistar par jiryán ká maríz soe, wuh bistar nápak hogá; aur jis chíz par wuh baiṭhe,

wuh chíz nápak hogí. 5 Aur jo koí us ke bistar ko chhúe, wuh apne kapre dhoe, and páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 6 Aur jo koí us chíz par baiṭhe, jis par jiryán ká maríz baiṭhá ho, wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 7 Aur jo koí jiryán ke maríz ke jism ko chhúe, wuh bhí apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 8 Aur agar jiryán ká maríz kisi shakhs par, jo pák hai, thúk de, to wuh shakhs apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 9 Aur jis zín par jiryán ká maríz sawár ho, wuh zín nápak hogá. 10 Aur jo koí kisi chíz ko jo us maríz ke niche rahí ho, chhúe, wuh shám tak nápak rahe; aur jo koí un chízon ko uṭháe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 11 Aur jis shakhs ko jiryán ká maríz bagair háth dhoe chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápak rahe. 12 Aur mittí ke jis bartan ko jiryán ká maríz chhúe, wuh toṛ dálá jáe; par chobí bartan páni se dhoyá jáe. 13 Aur jab jiryán ke maríz ko shifá ho jáe, to wuh apne pák thahrne ke liye sát din gine; is ke ba'd wuh apne kapre dhoe, aur bahte hue páni men naháe, tab wuh pák hogá. 14 Aur áthwen din do qumrián, yá kabútar ke do bachche lekar wuh KHUDÁWAND ke huzúr khaima e ijtimá' ke darwáze par jáe, aur un ko káhin ke hawále kare: 15 aur káhin ek ko khatá kí qurbáni ke liye, aur dúsre ko sokhtani qurbáni ke liye guzráne. Yun káhin us ke liye us ke jiryán ke sabab se KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de.

16 Aur agar kisi mard kí dhát bahtí ho, to wuh páni men naháe, aur shám tak nápak rahe. 17 Aur jis kapre yá chamre par nutfa lag jáe, wuh kaprá yá chamrá páni se dhoyá jáe, aur shám tak nápak rahe. 18 Aur wuh 'aurat bhí, jis ke sáth mard suhbat kare, aur munzil ho, to wuh donon páni se gusl karen, aur shám tak nápak rahen.

19 Aur agar kisi 'aurat ko aisá jiryán ho, kí use haiz ká khún áe, to wuh sát din tak nápak rahegí, aur jo koí use chhúe, wuh shám tak

nápák rahegá. 20 Aur jis chíz par wuh apní nápákí ki hálat men soe, wuh chíz nápák hogí, aur jis chíz par baithé, wuh bhi nápák ho jáegí.

21 Aur jo koí us ke bistar ko chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápák rahe.

22 Aur jo koí us chíz ko, jis par wuh baithí ho, chhúe, wuh apne kapre dhoe, aur páni se naháe, aur shám tak nápák rahe. 23 Aur agar us ká khún us ke bistar par, yá jis chíz par wuh baithí ho, us par lagá huá ho, aur us waqt koí us chíz ko chhúe, to wuh shám tak nápák rahe. 24 Aur agar mard us ke sáth subhat kare, aur us ke haiz ká khún use lag jáe, to wuh sáat din tak nápák rahegá; aur har ek bistar, jis par wuh mard soegá, nápák hogá.

25 Aur agar kisi 'aurat ko aiyám i haiz ko chhoṛkar yún bahut dinon tak khún áe, yá haiz ki muddat ke guzar jáne par bhí khún jári rahe, to jab tak us ko yih mailá khún átá rahegá, tab tak wuh aisi hí rahegí, jaisí haiz ke dinon men rahtí hai; wuh nápák hai. 26 Aur is jiryán i khún ke kull aiyám men, jis jis bistar par wuh soegi, wuh haiz ke bistar kí tarah nápák hogá; aur jis jis chíz par wuh baithegí, wuh chíz haiz kí najásat kí tarah nápák hogí. 27 Aur jo koi un chizon ko chhúe, wuh nápák hogá. Wuh apne kapre dhoe, aur páni se gusl kare, aur shám tak nápák rahe. 28 Aur jab wuh apne jiryán se shifá pá jáe, to sáat din gine; tab is ke ba'd wuh pák thahregí. 29 Aur áthwen din wuh do qumrián, yá kabútar ke do bachche lekar un ko khaima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás láe. 30 Aur káhin ek ko khatá kí qurbáni ke liye, aur dúsre ko sokhtani qurbáni ke liye guzráne: yún káhin us ke nápák khún ke jiryán ke liye KHUDÁWAND ke huzúr us kí taraf se kaffára de.

31 Is tariq se tum baní Isráíl ko un kí najásat se alag rakhná; táki wuh mere maqdis ko, jo un ke darmiyán hai, nápák karne kí wajh se apní najásat men halák na hon.

32 Us ke liye jise jiryán ká marz ho, aur us ke liye, jis kí dhát bahtí ho, aur wuh us ke bá'is nápák ho jáe, 33 aur us ke liye jo haiz se ho, aur us mard aur 'aurat ke liye jin ko

jiryán ká marz ho, aur us mard ke liye jo nápák 'aurat ke sáth subhat kare, shara' yihí hai.

16 Aur Hárún ke do beṭon kí wafát ke ba'd, jab wuh KHUDÁWAND ke nazdik áe, aur mar gaye, 2 KHUDÁWAND Musá se hamkalám huá; aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, Apne bhái Hárún se kah, ki wuh har waqt parde ke andar ke páktarín maqám men sarposh ke pás, jo sandúq ke úpar hai, na áyá kare, táki wuh mar na jáe; kyúunki main sarposh par abr men díkhái dúngá. 3 Aur Hárún páktarín maqám men is tarah áe, kí khatá kí qurbáni ke liye ek bachhrá, aur sokhtani qurbáni ke liye ek menḍhá láe. 4 Aur wuh katán ká muqaddas kurta pahine, aur us ke tan par katán ká pájama ho, aur katán ke kamarband se us kí kamar kasí hui ho, aur katán hí ká 'amáma us ke sir par bandhá ho. Yih muqaddas libás hai aur wuh in ko páni se nahákar pahine. 5 Aur baní Isráíl kí jamá'at se khatá kí qurbáni ke liye do bakre aur sokhtani qurbáni ke liye ek menḍhá le. 6 Aur Hárún khatá kí qurbáni ke bachhre ko, jo us kí taraf se hai, guzrákar apne aur apne ghar ke liye kaffára de. 7 Phir un donon bakron ko lekar un ko khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr khará kare. 8 Aur Hárún un donon bakron par chitthiyán dále; ek chitthí KHUDÁWAND ke liye, aur dúsri 'Azázel ke liye ho. 9 Aur jis bakre par KHUDÁWAND ke nám kí chitthí nikle, use Hárún lekar khatá kí qurbáni ke liye charháe. 10 Lekin jis bakre par 'Azázel ke nám kí chitthí nikle, wuh KHUDÁWAND ke huzúr zinda khará kiyá jáe, táki us se kaffára diyá jáe, aur wuh 'Azázel ke liye biyábán men chhoṛ diyá jáe. 11 Aur Hárún khatá kí qurbáni ke bachhre ko, jo us kí taraf se hai, áge lákar apne, aur apne ghar ke liye, kaffára de; aur us bachhre ko, jo us kí taraf se khatá kí qurbáni ke liye hai, zabh kare. 12 Aur wuh ek bakhúrdán ko le, jis men KHUDÁWAND ke mazbah par kí ág ke angáre bhare hon; aur apní mutthiyán bárík khushbúdar bakhúr bhar le, aur use parde ke andar láe. 13 Aur us

bakhūr ko KHUDĀWAND ke huzūr āg men dāle, tāki bakhūr kā dhuwān sārposh ko, jo shahādāt ke sandūq ke ūpar hai, chhipā le, ki wuh halāk na ho. 14 Phir wuh us bachhre kā kuchh khūn lekar, use apnī unglī se mashriq kī taraf sarposh ke ūpar chhirke, aur sarposh ke āge bhī kuchh khūn apnī unglī se sāt bār chhirke. 15 Phir wuh khata kī qurbānī ke us bakre ko zabh kare, jo jamā'at kī taraf se hai, aur us ke khūn ko parde ke andar lākar, jo kuchh us ne bachhre ke khūn se kiyā thā, wuhī is se bhī kare; aur use sarposh ke ūpar, aur us ke sāmne chhirke. 16 Aur banī Isrāil kī sārī najāsaton, aur gunāhon, aur khataon ke sabab se paktarin maqām ke liye kaffāra de; aur aisā hī wuh khāima e ijtimā' ke liye bhī kare, jo un ke sāth un kī najāsaton ke darmiyān rahtā hai. 17 Aur jab wuh kaffāre dene ko paktarin maqām ke andar jāe, to jab tak wuh apne, aur apne gharāne, aur banī Isrāil kī sārī jamā'at ke liye kaffāra dekar bāhar na ā jāe, us waqt tak koī ādmī khāima e ijtimā' ke andar na rahe. 18 Phir wuh nikalkar us mazbah ke pās, jo KHUDĀWAND ke huzūr haijāe, aur us ke liye kaffāra de; aur us bachhre aur bakre kā thoṛā thoṛā sā khūn lekar mazbah ke sīngon par girdāgird lagāe; 19 aur kuchh khūn us ke ūpar sāt bār apnī unglī se chhirke, aur use banī Isrāil kī najāsaton se pāk aur muqaddas kare. 20 Aur jab wuh paktarin maqām, aur khāima e ijtimā', aur mazbah ke liye kaffāra de chuke, to us zinda bakre ko āge lāe; 21 aur Hārūn apne donon hāth us zinda bakre ke sir par rakhkar us ke ūpar banī Isrāil kī sārī badkārion, aur un ke sāre gunāhon aur khataon kā iqrār kare, aur un ko us bakre ke sir par dharkar use kisī shakhs ke hāth, jo is kām ke liye taiyār ho, biyābān bhijwā de. 22 Aur wuh bakrā un kī sārī badkārīān apne ūpar lāde hue kisī wirāne men le jāegā; so wuh us bakre ko biyābān men chhoṛ de. 23 Phir Hārūn khāima e ijtimā' men ākar katān ke sāre libās ko, jise us ne paktarin maqām men jāte waqt pahinā thā utāre, aur us ko wahīn rahne de. 24 Phir wuh kisī pāk jagah men pānī se gusl

karke apne kapṛe pahin le, aur bāhar ākar apnī sokhtanī qurbānī aur jamā'at kī sokhtanī qurbānī guzrāne, aur apne liye aur jamā'at ke liye kaffāra de, 25 aur khata kī qurbānī kī charbī ko mazbah par jalāe. 26 Aur jo ādmī bakre ko 'Azāzel ke liye chhoṛkar āe, wuh apne kapṛe dhoe, aur pānī se nahāe: is ke ba'd wuh lashkargāh men dāknil ho. 27 Aur khata kī qurbānī ke bachhre ko, aur khata kī qurbānī ke bakre ko, jin kā khūn paktarin maqām men kaffāre ke liye pahunchāyā jāe, un ko wuh lashkargāh se bāhar le jāen, aur un kī khāl, aur gosht, aur fuzalāt ko āg men jalā den; 28 aur jo un ko jalāe, wuh apne kapṛe dhoe, aur pānī se gusl kare; is ke ba'd wuh lashkargāh men dāknil ho.

29 Aur yih tumhāre liye ek dāimī qānūn ho, ki sātweṅ mahīne kī daswīn tārīkh ko, tum apnī apnī jān ko dukh denā; aur us din koī, khwāh wuh desī ho yā pardesī jo tumhāre bich būdobāsh rakhtā ho, kisi tarah kā kām na kare; 30 kyūnki us roz tumhāre wāste tum ko pāk karne ke liye kaffāra diyā jāegā; so tum apne sāre gunāhon se KHUDĀWAND ke huzūr pāk tnahroge. 31 Yih tumhāre liye khāss ārām kā sabt hogā. Tum us din apnī apnī jān ko dukh denā; yih dāimī qānūn hai. 32 Aur jo apne bāp kī jagah kāhin hone ke liye masah aur makhsūs kiyā jāe, wuh kāhin kaffāra diyā kare; ya'nī katān ke muqaddas libās ko pahinkar 33 wuh maqdis ke liye kaffāra de, aur khāima e ijtimā' aur mazbah ke liye kaffāra de, aur kāhinon aur jamā'at ke sab logon ke liye kaffāra de. 34 So yih tumhāre liye ek dāimī qānūn ho, ki tum banī Isrāil ke wāste sāl men ek daf'a un ke sab gunāhon kā kaffāra do. Aur us ne, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, waisā hī kiyā.

17 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 2 Hārūn aur us ke beṅon se, aur sāre banī Isrāil se kah, ki KHUDĀWAND ne yih hukm diyā hai, ki 3 Isrāil ke gharāne kā jo koī shakhs bail, yā barre, yā bakre ko, khwāh lashkargāh men, yā lashkargāh ke bāhar zabh karke 4 use khāima e ijtimā' ke darwāze par, KHUDĀWAND ke

maskan ke áge, KHUDÁWAND ke huzúr charháne ko na le jáe, us shaḡhs par ḡhún ká ilzám hogá, ki us ne ḡhún kiyá hai; aur wuh shaḡhs apne logon men se kát dálá jáe. 5 Is se maqsúd yih hai, ki baní Isráíl apní qurbánían, jin ko wuh khule maidán men zabh karte hain, unhen KHUDÁWAND ke huzúr ḡhaima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás laen; aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr salámat' ke zabíhon ke taur par guzránen. 6 Aur káhin us ḡhún ko ḡhaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke mazbah ke úpar chhírke, aur charbí ko jaláe, táki KHUDÁWAND ke liye ráhatangez ḡhushbú ho. 7 Aur áyanda kabhí wuh un bakron ke liye, jin ke pairau hokar wuh zinákár ṡhahre hain, apní qurbánían na guzránen. Un ke liye nasl dar nasl yih dáimi qánún hogá.

8 So tú un se kah de, ki Isráíl ke gharáne ká, yá un pardesion men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí sokhtaní qurbání, yá koí zabiha guzránkár 9 use ḡhaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr charháne ko na láe, wuh apne logon men se kát dálá jáe.

10 Aur Isráíl ke gharáne ká, yá un pardesion men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí kisí tarah ká ḡhún kháe, main us ḡhún khánewále ke ḡhiláf húngá, aur use us ke logon men se kát dálungá; 11 kyúnki jism kí ján ḡhún men hai, aur main ne mazbah par tumhári jánon ke kaffáre ke liye use tum ko diyá hai, ki us se tumhári jánon ke liye kaffára ho; kyúnki ján rakhne hí ke sabab se ḡhún kaffára detá hai. 12 Isí liye main ne baní Isráíl se kahá hai, ki Tum men se koí shaḡhs ḡhún kabhí na kháe, aur na koí pardesí jo tum men búdobásh kartá ho, kabhí ḡhún ko kháe.

13 Aur baní Isráíl men se, yá un pardesion men se jo un men búdobásh karte hain, jo koí shikár men aise jánwar yá parande ko pakre, jis ká khána ṡhík hai, to wuh us ke ḡhún ko nikálkar use mittí se ḡhánk de. 14 Kyúnki jism kí ján jo hai, wuh us ká ḡhún hai, jo us kí ján ke sáth ek hai. Isí liye main ne baní Isráíl ko hukm kiyá hai, ki Tum kisí qism ke jánwar ká ḡhún na khána, kyúnki har jánwar kí ján us

ká ḡhún hí hai; jo koí use kháe, wuh kát dálá jáegá. 15 Aur jo shaḡhs murdár ko, yá darande ke pháre húe jánwar ko kháe, wuh ḡhwáh desí ho, yá pardesí, apne kapre dhoe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe; tab wuh pák hogá. 16 Lekin agar wuh un ko na dhoe, aur na gusl kare, to us ká gunáh usí ke sir lagegá.

18 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, ki Main KHUDÁWAND tumhárá ḡhudá hún. 3 Tum mulk i Misr ke se kám, jis men tum rahte the, na karná, aur mulk i Kan'án ke se kám bhí, jahán main tumhen liye játá hún, na karná, aur na un kí rasmon par chalná. 4 Tum mere hukmon par 'amal karná, aur mere áin ko mánkár un par chalná. Main KHUDÁWAND tumhárá ḡhudá hún. 5 So tum mere áin aur ahkám mánná, jin par agar koí 'amal kare, to wuh un hí kí badaulat jítá rahegá. Main KHUDÁWAND hún.

6 Tum men se koí apní kisí qaríbí rishtadár ke pás, us ke badan ko beparda karne ke liye, na jáe. Main KHUDÁWAND hún. 7 Tú apní mán ke badan ko, jo tere báp ká badan hai, beparda na karná, kyúnki wuh terí mán hai. Tú us ke badan ko beparda na karná. 8 Tú apne báp kí bíwí ke badan ko beparda na karná, kyúnki wuh tere báp ká badan hai. 9 Tú apní bahin ke badan ko, cháhe wuh tere báp kí betí ho, cháhe terí mán kí, aur ḡhwáh wuh ghar men paidá húi ho, ḡhwáh áur kahin, beparda na karná. 10 Tú apní potí, yá nawásí ke badan ko beparda na karná, kyúnki un ká badan to terá hí badan hai. 11 Tere báp kí bíwí kí betí, jo tere báp se paidá húi hai, terí bahin hai, tú us ke badan ko beparda na karná. 12 Tú apní phúphí ke badan ko beparda na karná, kyúnki wuh tere báp kí qaríbí rishtadár hai. 13 Tú apní ḡhále ke badan ko beparda na karná, kyúnki wuh terí mán kí qaríbí rishtadár hai. 14 Tú apne báp ke bhái ke badan ko beparda na karná, ya 'ḡí us kí bíwí ke pás na jána; wuh terí chachí hai. 15 Tú apní bahú ke badan ko beparda na karná, kyúnki wuh tere beṡe kí bíwí

hai, so tū us ke badan ko beparda na karnā. 16 Tū apnī bhāwaj ke badan ko beparda na karnā, kyūnki wuh tere bhāi kā badan hai. 17 Tū kisī 'aurat aur us kī betī donoṅ ke badan ko beparda na karnā; aur na tū us 'aurat kī potī yā nawāsī se biyāh karke un men se kisī ke badan ko beparda karnā, kyūnki wuh donoṅ us 'aurat kī qarībī rishtadār haiṅ; yih barī khabāsat hai. 18 Tū apnī sālī se biyāh karke use apnī bīwī kī saukan na banānā, kī dūsri ke jīte jī us ke badan ko bhī beparda kare. 19 Aur tū 'aurat ke pās, jab tak wuh haiz ke sabab se nāpāk hai, us ke badan ko beparda karne ke liye nā jānā. 20 Aur tū apne ko najis karne ke liye apne hamsāye kī bīwī se suhbat na karnā. 21 Tū apnī aulād men se kisī ko Molak kī khātir āg men se guzārne ke liye na denā, aur na apne Khudā ke nām ko nāpāk thahrānā. Main KHUDĀWAND hūṅ. 22 Tū mard ke sāth suhbat na karnā jaise 'aurat se kartā hai; yih nihāyat makrūh kām hai. 23 Tū apne ko najis karne ke liye kisī jānwar se suhbat na karnā, aur na koī 'aurat kisī jānwar se hamsuhbat hone ke liye us ke āge kharī ho; kyūnki yih auṅdhī bāt hai.

24 Tum in kāmon men se kisī men phanskar ālūda na ho jānā; kyūnki jin qaumon ko main tumhāre āge se nikāltā hūṅ, wuh in sāre kāmon ke sabab se ālūda haiṅ; 25 aur un kā mulk bhī ālūda ho gayā hai; is liye main us kī badkārī kī sazā use detā hūṅ, aisā kī wuh apne bāshindon ko ugale detā hai. 26 Lihāzā tum mere āin aur ahkām ko mānnā, aur tum men se koī, khwāh wuh desī ho yā pardesī jo tum men būdobāsh rakhtā ho, in makrūhāt men se kisī kām ko na kare; 27 kyūnki us mulk ke bāshindon ne, jo tum se pahle the, yih sab makrūh kām kiye haiṅ, aur mulk ālūda ho gayā hai. 28 So aisā na ho, kī jis tarah us mulk ne us qaum ko, jo tum se pahle wahān thī, ugal diya, usī tarah tum ko bhī, jab tum use ālūda karo, to ugal de. 29 Kyūnki jo in makrūh kāmon men se kisī ko karegā, wuh apne logon men se kāṭ dālā jāegā. Is liye merī sharī'at ko mānnā, aur yih makrūh rasmen, jo

tum se pahle adā kī jāti thīṅ, in men se kisī ko 'amal men na lānā, aur in men phanskar ālūda na ho jānā. Main KHUDĀWAND tumhāre Khudā hūṅ.

19 Phir KHUDĀWAND ne Musā se kahā, 2 Banī Isrāīl kī sārī jamā'at se kah, kī Tum pāk raho; kyūnki main jo KHUDĀWAND tumhāre Khudā hūṅ pāk hūṅ. 3 Tum men se har ek apnī māṅ, aur apne bāp se ḍartā rahe, aur tum mere sabton ko mānnā. Main KHUDĀWAND tumhāre Khudā hūṅ. 4 Tum buton kī taraf rujū' na honā, aur na apne liye dhāle hūe deotā banānā. Main KHUDĀWAND tumhāre Khudā hūṅ. 5 Aur jab tum KHUDĀWAND ke huzūr salāmatī ke zabīhe guzrāno, to un ko is tarah guzrānā kī tum maqbūl ho. 6 Aur jis din use guzrāno, us din aur dūsre din wuh khāyā jāe; aur agar tīsre din tak kuchh bachā rah jāe, to wuh āg men jalā diyā jāe. 7 Aur agar wuh zarā bhī tīsre din khāyā jāe, to makrūh thahregā, aur maqbūl na hogā; 8 balki jo koī use khāe, us kā gunāh usī ke sir lagegā, kyūnki us ne KHUDĀWAND kī pāk chīz ko najis kiyā; so wuh shakhs apne logon men se kāṭ dālā jāegā.

9 Aur jab tum apnī zamīn kī paidāwār kī fasil kāto, to apne khet ke kone kone tak pūrā pūrā na kāṭnā, aur na kaṭāl kī girī paṛī bālon ko chun lenā. 10 Aur apne angūristān kā dāna dāna na toṛ lenā, aur na apne angūristān ke gire hūe dānon ko ama' karnā; un ko garībon aur musāfiron ke liye chhoṛ denā. Main KHUDĀWAND tumhāre Khudā hūṅ. 11 Tum chorī na karnā, aur na dagā denā, aur na ek dūsre se jhūth bolnā. 12 Aur tum merā nām lekar jhūthī qasam na khānā, jis se apne Khudā ke nām ko nāpāk thahrāo. Main KHUDĀWAND hūṅ. 13 Apne paṛausī par na zulm karnā, na use lūṭnā. Mazdūr kī mazdūrī tere pās sārī rāt subh tak rahne na pāe. 14 Bahre ko na kosnā, aur na andhe ke āge thokar khilāne kī chīz ko dharnā, balki apne Khudā se ḍarnā. Main KHUDĀWAND hūṅ. 15 Tum faisale men nārāstī na karnā, na to garīb kī ri'āyat karnā, aur na baṛe ādmī kā lihāz; balki rāstī ke sāth apne

hamsáye ká insáf karná. 16 Tum apní qaum men idhar udhar lutrápan na karte phirná, aur na apne hamsáye ká khún karne par ámáda honá. Main KHUDÁWAND hún. 17 Tum apne dīl meḡ apne bhái se bugz na rakhná, aur apne hamsáye ko zarúr dāntte bhí rahná, táki us ke sabab se tumháre sir gunáh na lage. 18 Tum intiqám na lená, aur na apní qaum kí nasl se kína rakhná; balki apne hamsáye se apní mánind mahabbat karná. Main KHUDÁWAND hún. 19 Tum merí sharí'aton ko mánná. Tum apne chaupáyon ko gairjins se bharwáne na dená, aur apne khet meḡ do qism ke bñj ek sáth na boná, aur na tum par do qism ke mile jule tár ká kaprá ho. 20 Agar koí aisi 'aurat se suhbat kare, jo launḡí aur kisi shakhs kí mangetar ho, aur na to us ká fīdya hí diyá gayá ho, aur na wuh ázád kí gayí ho, to un donon ko sazá mile; lekin wuh ján se máre na jáen, is liye kí wuh 'aurat ázád na thí. 21 Aur wuh ádmī apne jurm kí qurbání ke liye khalma e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr ek menḡhá lāe, kí wuh us ke jurm kí qurbání ho. 22 Aur káhin us ke jurm kí qurbání ke menḡhe se, us ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de; tab jo khatá us ne kí hai, wuh use mu'áf kí jáegi. 23 Aur jab tum us mulk meḡ pahunḡkar qism qism ke phal ke darakht lagáo, to tum un ke phal ko goyá námakhtún samajhná: wuh tumháre liye tīn baras tak námakhtún ke barábar hon, aur kháe na jáen. 24 Aur chauthé sál un ká sárá phal KHUDÁWAND kí tamjīd karne ke liye muqaddas hogá. 25 Tab pánchwen sál se un ká phal kháná, táki wuh tumháre liye ifrát ke sáth paidá hon. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 26 Tum kisi chíz ko khún samet na kháná, aur na jádú-mantar karná, na shugún nikálná. 27 Tum apne apne sir ke goshon ko bál kátkar gol na banána, aur na apní dárhí ke konon ko bigárná. 28 Tum murdon ke sabab se apne jism ko zakhmí na karná, aur na apne úpar kuchh gudwáná. Main KHUDÁWAND hún. 29 Tum apní beḡí ko kasbí banákar nápak na hone dená, tá aísá na ho kí mulk meḡ randíbázi phail jáe aur sárá mulk

badkárí se bhar jáe. 30 Tum mere sabton ko mánná, aur mere maqdis kí ta'zīm karná. Main KHUDÁWAND hún. 31 Jo jinnát ke yár hain, aur jo jádúgar hain, tum un ke pás na jáná, aur na un ke tálib honá, kí wuh tum ko najis baná deg. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 32 Jin ke sir ke bál safed hain, tum un ke sámne uḡh khare honá, aur bare búrhe ká adab karná, aur apne Khudá se dārná. Main KHUDÁWAND hún. 33 Aur agar koí pardesí tumháre sáth tumháre mulk meḡ búdobásh kartá ho, to use ázár na pahunḡcháná; 34 balki jo pardesí tumháre sáth rahtá ho, use desí kí mánind samajhná; balki tum us se apní mánind mahabbat karná, is liye kí tum Misr ke mulk meḡ pardesí the. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 35 Tum insáf, aur paimáish, aur wazn, aur paimáne meḡ nárásti na karná. 36 Thík tarázú, thík bát, púrá aifah, aur púrá hín rakhná. Jo tum ko mulk í Misr se nikálkar láyá, main hí hún, KHUDÁWAND tumhárá Khudá. 37 So tum mere sáre áin aur sáre ahkám mánná, aur un par 'amal karná. Main KHUDÁWAND hún.

20 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Tú baní Isráíl se yih bhí kah de, kí Baní Isráíl meḡ se, yá un pardesíon meḡ se jo Isráílíon ke darmiyán búdobásh karte hain, jo koí shakhs apní aulád meḡ se kisi ko Molak kí nazr kare, wuh zarúr ján se mára jáe; ahl í mulk use sangsár karen. 3 Aur main bhí us shakhs ká mukhálif húnḡá, aur use us ke logon meḡ se káḡ dālúnḡá, is liye kí us ne apní aulád ko Molak kí nazr karke mere maqdis aur mere pák nám ko nápak thahráyá. 4 Aur agar us waqt, jab wuh apní aulád meḡ se kisi ko Molak kí nazr kare, ahl í mulk us shakhs kí taraf se chashmposhí karke use ján se na máren, 5 to main khud us shakhs ká, aur us ke gharáne ká mukhálif hokar us ko aur un sabhon ko, jo us kí pairawí meḡ zinákár banen aur Molak ke sáth ziná karen, un kí qaum meḡ se káḡ dālúnḡá. 6 Aur jo shakhs jinnát ke yaron aur jádúgaron ke pás jáe, kí un kí pairawí meḡ ziná kare, main us ká mukhálif húnḡá, aur use us

ki qaum men se kat dālungā. 7 Is liye tum apne ap ko muqaddas karo, aur pak raho. Main KHUDAWAND tumharā Khudā hūn. 8 Aur tum mere ain ko mānnā, aur us par 'amal karnā. Main KHUDAWAND hūn, jo tum ko muqaddas kartā hūn. 9 Aur jo koi apne bāp yā apni mān par la'nat kare, wuh zarūr jān se marā jāe; us ne apne bāp yā mān par la'nat ki hai; so us kā khūn usī ki gardan par hogā. 10 Aur jo shakhs dūsre ki biwi se, yā nī apne hamsaye ki biwi se, zinā kare, wuh zānī aur zāniya, donon zarūr jān se mar diye jāen. 11 Aur jo shakhs apni sautelī mān se suhbat kare, us ne apne bāp ke badan ko beparda kiyā; wuh donon zarūr jān se marē jāen; un kā khūn un hī ki gardan par hogā. 12 Aur agar koi shakhs apni bahū se suhbat kare, to wuh donon zarūr jān se marē jāen; unhon ne aundhī bāt ki hai; un kā khūn un hī ki gardan par hogā. 13 Aur agar koi mard se suhbat kare, jaise 'aurat se karte hain, to un donon ne nihāyat makrūh kām kiyā hai, so wuh donon zarūr jān se marē jāen; un kā khūn un hī ki gardan par hogā. 14 Aur agar koi shakhs apni biwi aur apni sās donon ko rakkhe, to yih barī khabāsat hai; so wuh ādmī aur wuh 'auraten, tīnon ke tīnon, jalā diye jāen, taki tumhare darmiyān khabāsat na rahe. 15 Aur agar koi mard kisī jānwar se jimā' kare, to wuh zarūr jān se marā jāe, aur tum us jānwar ko bhī mar dālnā. 16 Aur agar koi 'aurat kisī jānwar ke pās jāe, aur us se hamsuhbat ho, to tum us 'aurat aur jānwar donon ko mar dālnā; wuh zarūr jān se marē jāen; un kā khūn un hī ki gardan par hogā. 17 Aur agar koi mard apni bahin ko, jo us ke bāp ki, yā us ki mān ki beṭī ho lekar, us kā badan dekhe, aur us ki bahin us kā badan dekhe, to yih sharīn ki bāt hai; wuh donon apni qaum ke logon ki ānkhon ke sāmne qatl kiye jāen; us ne apni bahin ke badan ko beparda kiyā; us kā gunāh usī ke sir lagegā. 18 Aur agar mard us 'aurat se jo kapron se ho, suhbat karke us ke badan ko beparda kare, to us ne us kā chashma kholā, aur us 'aurat ne apne khūn kā chashma khulwāyā; so wuh donon apni qaum men se kat

dāle jāen. 19 Aur tu apni khāla, yā phūphī ke badan ko beparda na karnā; kyūnki jo aisā kare, us ne apni qarībī rishtadar ko beparda kiyā; so un donon kā gunāh un hī ke sir lagegā. 20 Aur agar koi apni chachī yā tāi se suhbat kare, to us ne apne chachā yā tāu ke badan ko beparda kiyā; so un kā gunāh un ke sir lagegā; wuh lāwalad marenge. 21 Agar koi shakhs apne bhāi ki biwi ko rakkhe, to yih najāsat hai; us ne apne bhāi ke badan ko beparda kiyā hai; wuh lāwalad rahenge.

22 So tum mere sab ain aur ahkām mānnā, aur un par 'amal karnā, taki wuh mulk, jis men main tum ko basāne ko liye jāta hūn, tum ko ugal na de. 23 Tum un qaumon ke dasturon par, jin ko main tumhare āge se nikaltā hūn, mat chalnā; kyūnki unhon ne yih sare kām kiye, is liye mujhe un se nafrat ho gayī. 24 Par main ne tum se kahā hai, ki Tum un ke mulk ke wāris hoge, aur main tum ko wuh mulk, jis men dūdh aur shahd bahtā hai, tumhari milkiyat hone ke liye dūngā. Main KHUDAWAND tumharā Khudā hūn, jis ne tum ko aur qaumon se alag kiyā hai; 25 so tum pak aur nāpak chaupayon men, aur pak aur nāpak parandon men, farq karnā; aur tum kisī jānwar, yā parande, yā zamīn par ke rengne-wāle jāndār se, jin ko main ne tumhare liye nāpak thalrākar alag kiyā hai, apne ap ko makrūh na banā lenā. 26 Aur tum mere liye pak bane rahnā, kyūnki main jo KHUDAWAND hūn, pak hūn; aur main ne tum ko aur qaumon se alag kiyā hai, taki tum mere hī raho.

27 Aur wuh mard yā 'aurat jis men jinn ho, yā wuh jādūgar ho, to wuh zarūr jān se marā jāe; aison ko log sangsār karen; un kā khūn un hī ki gardan par hogā.

21 Aur KHUDAWAND ne Mūsā se kahā, ki Hārūn ke beton se, jo kāhin hain kah, ki Apne qabile ke murde ke sabab se koi apne ap ko najis na kar le. 2 Apne qarībī rishtadaron ke sabab se, jaise apni mān ke sabab se, aur apne bāp ke sabab se, aur apne beṭe beṭi ke sabab se, aur apne bhāi ke sabab se, 3 aur apni sagī kunwārī bahin ke sabab se, jis ne shaular na

kiyá ho, in kí khátir wuh apne ko najis kar saktá hai. 4 Chünki wuh apne logon men sardár hai, is liye wuh apne ap ko aisá álüda na kare, kí nápak ho jáe. 5 Wuh na apne sir un kí khátir bích se ghutwáen, aur na apní dárhí ke kone mundwáen, aur na apne ko zakhmí karen. 6 Wuh apne Khudá ke liye pák bane raheñ, aur apne Khudá ke nám ko behurmat na karen; kyünki wuh KHUDÁWAND kí átashín qurbanían, jo un ke Khudá kí gizá haiñ, guzránte haiñ; is liye wuh pák raheñ. 7 Wuh kisi fáhisha yá nápak 'aurat se biyáh na karen; aur na us 'aurat se biyáh karen, jise us ke shauhar ne taláq dí ho; kyünki káhin apne Khudá ke liye muqaddas hai. 8 Pas tum káhin ko muqaddas jánná, kyünki wuh tumháre Khudá kí gizá guzrántá hai; so wuh tumhári nazar men muqaddas thahre; kyünki main KHUDÁWAND jo tum ko muqaddas kartá hün, quddús hün. 9 Aur agar káhin kí betí fáhisha bankar apne ap ko nápak kare, to wuh apne báp ko nápak thahrátí hai; wuh 'aurat ág men jalái jáe.

10 Aur wuh jo apne bháiyon ke darmiyán sardár káhin ho, jis ke sir par masah karne ká tel dälá gayá, aur jo pák libás pahinne ke liye makhsús kiyá gayá, wuh apne sir ke bál bikhärne na de, aur apne kapre na pháre. 11 Wuh kisi murde ke pás na jáe, aur na apne báp yá man kí khátir apne ap ko najis kare. 12 Aur wuh maqdis ke báhar bhí na nikle, aur na apne Khudá ke maqdis ko behurmat kare; kyünki us ke Khudá ke masah karne ke tel ká táj us par hai. Main KHUDÁWAND hün. 13 Aur wuh kunwári 'aurat se biyáh kare; 14 jo bewa, yá mutallaqa, yá nápak 'aurat, yá fáhisha ho, un se wuh biyáh na kare, balki wuh apní hí qaum kí kunwári ko biyáh le. 15 Aur wuh apne tukhm ko apní qaum men nápak na thahráe; kyünki main KHUDÁWAND hün, jo use muqaddas kartá hün.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 17 Hárün se kah de, kí Terí nasl men pusht dar pusht agar koí kisi tarah ká 'aib rakhtá ho, to wuh apne Khudá kí gizá guzráne ko nazdik na áe; 18 khwáh koí ho jis men 'aib ho, wuh nazdik na áe;

khwáh wuh andhá ho, ya langrá, yá nakchaptá ho, yá záidu'l a'zá, 19 yá us ká pánw tütá ho, yá háth tütá ho, 20 yá wuh kubrá, yá bauná ho, yá us kí ánkhe men kuchh nuqs ho, yá khujlí bhará ho, yá us ke papriyan hon, yá us ke khusye pichke hon. 21 Hárün káhin kí nasl men se koí jo 'aibdár ho KHUDÁWAND kí átashín qurbanían guzráne ko nazdik na áe; wuh 'aibdár hai; wuh hargiz apne Khudá kí gizá guzráne ko pás na áe. 22 Wuh apne Khudá kí niháyat hí muqaddas aur pák, donon tarah kí rotí kháe; 23 lekin parde ke andar dákhil na ho, na mazbah ke pás áe, is liye kí wuh 'aibdár hai; tá aisá na ho kí wuh mere muqaddas maqámon ko behurmat kare; kyünki main KHUDÁWAND un ká muqaddas karnewálá hün. 24 So Músá ne Hárün, aur us ke beṭon, aur sáre baní Isráil se yih báten kahin.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Hárün aur us ke beṭon se kah, kí wuh baní Isráil kí pák chízon se, jin ko wuh mere liye muqaddas karte haiñ, apne ap ko bacháe rakkheñ, aur mere pák nám ko behurmat na karen. Main KHUDÁWAND hün. 3 Un ko kah de, kí Tumhári pusht dar pusht, jo koí tumhári nasl men se apní nápakí kí hálat men un pák chízon ke pás jáe, jin ko baní Isráil KHUDÁWAND ke liye muqaddas karte haiñ, wuh shakhs mere huzúr se káṭ dälá jáegá. Main KHUDÁWAND hün. 4 Hárün kí nasl men jo korhí, yá jiryán ká maríz ho, wuh, jab tak pák na ho jáe, pák chízon men se kuchh na kháe; aur jo koí aisí chíz ko, jo murde ke sabab se nápak ho gayí hai, yá us shakhs ko jis kí dhát bahtí ho, chhúe; 5 yá jo koí kisi rengnewále jándár ko, jis ke chhúne se wuh nápak ho saktá hai, chhúe, yá kisi aise shakhs ko chhúe, jis se us kí nápakí, khwáh wuh kisi qism kí ho, us ko bhí lag saktí ho; 6 to wuh ádmí, jo in men se kisi ko chhúe shám tak nápak rahegá; aur jab tak páni se gusl na kar le, pák chízon men se kuchh na kháe; 7 aur wuh us waqt pák thahregá, jab áftáb gurúb ho jáe; is ke ba'd wuh pák chízon men se kháe, kyünki yih us kí khurák hai. 8 Aur murdár yá da-

rande ke phāre hue jānwar ko khāne se wuh apne ap ko najis na kar le : main KHUDĀWAND hūn. 9 Is liye wuh merī shara' ko mānen, tā na ho ki us ke sabab se un ke sir gunāh lage, aur us kī behurmatī karne kī wajh se wuh mar bhī jāen. Main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn. 10 Koī ajnabi pāk chīz ko na khāne pāe, khwāh wuh kāhin hī ke hān thahrā ho, yā us kā naukar ho, taubhi wuh koī pāk chīz na khāe ; 11 lekin wuh, jise kāhin ne apne zar se kharīdā ho, use khā saktā hai ; aur wuh jo us ke ghar men paidā hue hon, wuh bhī us ke khāne men se khāen. 12 Agar kāhin kī betī kisī ajnabī se biyāhi gayī ho, to wuh pāk chizon kī qurbāni men se kuchh na khāe. 13 Par agar kāhin kī betī bewa ho jāe, yā mutallaqa ho aur beaulād ho, aur laṛakpan ke dinon kī tarah apne bāp ke ghar men phir ākar rahe, to wuh apne bāp ke khāne men se khāe ; lekin koī ajnabī use na khāe. 14 Aur agar koī nādānista pāk chīz ko khā jāe, to wuh us ke pānchwen hisse ke barābar apne pās se us men milākar wuh pāk chīz kāhin ko de. 15 Aur wuh banī Isrāīl kī pāk chizon ko, jin ko wuh KHUDĀWAND kī nazr karte hon, behurmat karke, 16 un ke sir us gunāh kā jurm na iāden, jo un kī pāk chizon ke khāne se hogā ; kyūnki main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

17 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 18 Hārūn aur us ke beṭon aur sāre banī Isrāīl se kah, ki Isrāīl ke gharāne kā, yā un pardesion men se jo Isrāīlion ke darmiyān rahte hain, jo koī shakhs apnī qurbānī lāe, khwāh wuh koī mannat kī qurbānī ho yā razā kī qurbānī, jise wuh sokhtanī qurbānī ke taur par KHUDĀWAND ke huzūr guzranā karte hain, 19 to apne maqbūl hone ke liye tum bailon, yā barron, yā bakron men se be'aib nar charhānā. 20 Aur jis men 'aib ho, use na charhānā, kyūnki wuh tumhārī taraf se maqbūl na hogā. 21 Aur jo koī apnī mannat pūrī karne ke liye, yā razā kī qurbānī ke taur par gāe bail yā bheṛ bakrī men se salāmatī kā zabiha KHUDĀWAND ke huzūr guzranē, to wuh jānwar maqbūl thahrne ke liye be'aib ho ; us men koī nuqs na ho. 22 Jo andhā,

yā shikasta e 'uzw, yā lūlā ho, yā jis ke rasaulī, yā khujlī, yā papriyān hon, aison ko KHUDĀWAND ke huzūr na charhānā, aur na mazbah par un kī ātashin qurbānī KHUDĀWAND ke huzūr guzranā. 23 Jis bachhre yā barre kā koī 'uzw ziyāda yā kam ho, use tum razā kī qurbānī ke taur par guzran sakte ho ; par mannat pūrī karne ke liye wuh maqbūl na hogā. 24 Jis jānwar ke khusye kuchle hue, yā chūr kiye hue, yā ṭūṭe, yā kaṭe hue hon, use tum KHUDĀWAND ke huzūr na charhānā, aur na apne mulk men aisā kān karnā, 25 aur na in men se kisī ko lekar tum apne Khudā kī gizā pardesī yā ajnabī ke hāth se charhwānā, kyūnki un kā bigaṛ un men maujūd hotā hai ; un men 'aib hai : so wuh tumhārī taraf se maqbūl na hongē.

26 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 27 Jis waqt bachhrā, yā bheṛ, yā bakrī kā bachchā paidā ho, to sāt din tak wuh apnī mān ke sāth rahe, aur āthwen din se, aur us ke ba'd se, wuh KHUDĀWAND kī ātashin qurbānī ke liye maqbūl hogā. 28 Aur khwāh gāe ho, yā bheṛ bakrī, tum use aur us ke bachche donon ko ek hī din zabh na karnā. 29 Aur jab tum KHUDĀWAND ke shukranē kā zabiha qurbānī karo, to use is tarah qurbānī karnā ki tum maqbūl thahro ; 30 aur wuh usī din khā bhī liyā jāe ; tum us men se kuchh bhī dūsre din kī subh tak bāqī na chhornā ; main KHUDĀWAND hūn. 31 So tum mere hukmon ko mānnā, aur un par 'amal karnā. Main KHUDĀWAND hūn. 32 Tum mere pāk nām ko nāpāk na thahrānā, kyūnki main banī Isrāīl ke darmiyān zarūr hī pāk mānā jāungā. Main KHUDĀWAND tumhārā muqaddas karnewālā hūn, 33 jo tum ko mulk i Misr se nikāl lāyā hūn, tāki tumhārā Khudā banā rahūn. Main KHUDĀWAND hūn.

23 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 2 Banī Isrāīl se kah, ki KHUDĀWAND kī 'īden, jin kā tum ko muqaddas majma'on ke liye i'lān denā hogā, merī wuh 'īden yih hain. 3 Chha din kān kījā jāe, par sātwan din khāss ārām kā aur muqaddas majma' kā sabt hai ; us roz kisī tarah kā kān na karnā ; wuh tumhārī sārī sukūnat-

gáhon men KHUDÁWAND ká sabb hai.

4 KHUDÁWAND kí 'íden, jin ká i'lán tum ko muqaddas majma'on ke liye waqt i mu'aiyan par karná hogá, so yih hain. 5 Pahle mahíne kí chaudahwín tárikh ko shám ke waqt KHUDÁWAND kí fasah huá kare. 6 Aur usí mahíne kí pandrahwín tárikh ko KHUDÁWAND ke liye 'I'd i Fatír ho. Us men tum sátt din tak bekhámíri rotí khána. 7 Pahle din tumhárá muqaddas majma' ho; us men tum koi khádimána kám na karná. 8 Aur sáton din tum KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání guzránná, aur sáttweñ din phir muqaddas majma' ho; us roz tum koi khádimána kám na karná.

9 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 10 Baní Isráíl se kah, ki Jab tum us mulk men, jo main tum ko detá hun, dákhil ho jáo, aur us kí fasl káto, to tum apní fasl ke pahle phalon ká ek pulá káhin ke pás láná; 11 aur wuh use KHUDÁWAND ke huzúr hiláe, táki wuh tumhári taraf se qubúl ho, aur káhin use sabb ke dúsre din subh ko hiláe. 12 Aur jis din tum púle ko hilwáo, usí din ek nar be'aib yaksála barra soxhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránná. 13 Aur us ke sáth nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida aifah ke do dahái hisse ke barábar ho, táki wuh átashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ke liye jalái jáe; aur us ke sáth mai ká tapáwan hín ke chauthé hisse ke barábar mai lekar karná. 14 Aur jab tak tum apne Khudá ke liye yih charháwá na le áo, us din tak nayí fasl kí rotí, yá bhuná huá anáj, yá harí bálen hargiz na khána. Tumhári sári sukúnatgáhon men pusht dar pusht hamesha yihí áin rahegá.

15 Aur tum sabb ke dúsre din se, jis din hiláne kí qurbání ke liye pulá láoge ginná shurú' karná jab tak sátt sabb púre na ho jáen. 16 Aur sáttweñ sabb ke dúsre din tak pachás din gin lená; tab tum KHUDÁWAND ke liye nazr kí nayí qurbání guzránná. 17 Tum apne gharon men se aifah ke do dahái hisse ke wazn ke maidé ke do girde hiláne kí qurbání ke liye le áná; wuh khamír ke sáth pakáe jáen, táki KHUDÁWAND ke

liye pahle phal thahren. 18 Aur un girdon ke sáth hí tum sátt yaksála be'aib barre, aur ek bachhrá, aur do mendhe láná, táki wuh apní apní nazr kí qurbání aur tapáwan ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr soxhtaní qurbání ke taur par guzráne jáen, aur KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání thahren. 19 Aur tum khatá kí qurbání ke liye ek bakrá, aur salámatí ke zabíhe ke liye do yaksála nar barre charhánná. 20 Aur káhin inko pahle phal ke donon girdon ke sáth lekar un donon barron samet hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláe; wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas aur káhin ká hissa thahren. 21 Aur tum 'ain usí din i'lán kar dená. Us roz tumhárá muqaddas majma' ho; tum us din koi khádimána kám na karná; tumhári sári sukúnatgáhon men pusht dar pusht sadá yihí áin rahegá.

22 Aur jab tum apní zamín kí paidáwar kí fasl káto, to apne khet ko kone kone tak púra na kátná, aur na apní fasl kí giri parí balón ko jama' karná, balki un ko garíbon aur musáfron ke liye chhoñ dená. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hun.

23 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 24 Baní Isráíl se kah, ki Sáttweñ mahíne kí pahlí tárikh tumháre liye kháss áram ká din ho; us men yádgári ke liye narsingé phúnke jáen, aur muqaddas majma' ho. 25 Tum us roz koi khádimána kám na karná; aur KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání guzránná.

26 Aur KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 27 Usí sáttweñ mahíne kí daswín tárikh ko kaffáre ká din hai; us roz tumhárá muqaddas majma' ho, aur tum apní jánon ko dukh dená, aur KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání guzránná. 28 Tum us din kisi tarah ká kám na karná, kyúñki wuh kaffáre ká din hai, jis men KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr tumháre liye kaffára diyá jáegá. 29 Jo shakhs us din apní ján ko dukh na de, wuh apne logon men se kátt dálá jáegá. 30 Aur jo shakhs us din kisi tarah ká kám kare, use main us ke logon men se faná kar dúngá. 31 Tum kisi tarah ká kám mat karná; tumhári sári

sukúnatgáhon men pusht dar pusht sadá yihí áin rahegá. 32 Yih tumháre liye kháss áram ká sabbt ho; is men tum apní jánon ko dukh dená: tum us mahíne kí nauwín táríkh kí shám se dústri shám tak apná sabbt mánná.

33 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 34 Baní Isráíl se kah, kí Usi sátwen mahíne kí pandrahwín táríkh se lekar sátt din tak KHUDÁWAND ke liye 'Íd í Kھیám hogí. 35 Pahle din muqaddás majma' ho; tum us din koí khádímána kám na karná. 36 Tum sáton din barábar KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbáni guzránná. Áthwen din tumhárá muqaddás majma' ho, aur phir KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbáni guzránná: wuh kháss majma' hai; us men koí khádímána kám na karná.

37 Yih KHUDÁWAND kí muqarrara 'iden hain, jin men tum muqaddás majma'on ká í'lán karná, táki KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbáni, aur sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur zabiha, aur tapáwan har ek apne apne mu'aiyan din men guzránná jae. 38 Má síwá in ke KHUDÁWAND ke sabton ko mánná, aur apne hadyon aur mannaton, aur razá kí qurbáníon ko, jo tum KHUDÁWAND ke huzúr láte ho, guzránná.

39 Aur sátwen mahíne kí pandrahwín táríkh se, jab tum zamín kí paidáwar jama' kar chuko, to sátt din tak KHUDÁWAND kí 'Íd mánná. Pahlá din kháss áram ká ho, aur áthwan din bhí kháss áram hí ká ho. 40 So tum pahle din khushnumá darakhton ke phal aur khajúr kí dáliyán aur ghane darakhton kí shákhen, aur nadiyon kí bed í majnún lená; aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge sátt din tak khushí manánná. 41 Aurtum harsál KHUDÁWAND ke liye sátt roz tak yih 'Íd maná karná. Tumhári nasl dar nasl sadá yihí áin rahegá, kí tum sátwen mahíne is 'Íd ko máno. 42 Sátt roz tak barábar tum sáyabánon men rahná; jitne Isráíl kí nasl ke hain, sab ke sab sáyabánon men rahe; 43 táki tumhári nasl ko ma'lúm ho, kí jab main baní Isráíl ko mulk í Mísr se níkalakar lá rahá thá, to main ne un ko sáyabánon men tikáyá thá. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá

hún. 44 So Músá ne baní Isráíl ko KHUDÁWAND kí muqarrara 'Íden batá dín.

24 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Baní Isráíl ko hukm kar, kí wuh tere pás zaitún ká kútkar níkalá huá khális tel raushní ke liye láen, táki chirág hamesha jaltá rahe. 3 Hárún use shahádat ke parde ke báhar kháima e íjtimá' men shám se subh tak KHUDÁWAND ke huzúr qaríne se rakkhá kare: tumhári nasl dar nasl sadá yihí áin rahegá. 4 Wuh hamesha un chirágon ko tartíb se pák sham'adán par KHUDÁWAND ke huzúr rakkhá kare.

5 Aur tú maida lekar bárah girde pakáná; har ek girde men aifah ke do dahál hisse ke barábar maida ho. 6 Aur tú un ko do qatáren karke, har qatár men chha chha roṭiyán pák mez par KHUDÁWAND ke huzúr rakhná. 7 Aur tú har ek qatár par khális lubán rakhná, táki wuh roṭi par yádgári, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbáni ke taur par ho. 8 Wuh sadá har sabbt ke roz un ko KHUDÁWAND ke huzúr tartíb diyá kare, kyúnki yih baní Isráíl kí jánib se ek dáimí 'ahd hai. 9 Aur yih roṭiyán Hárún aur us ke beṭon kí hongí; wuh in ko kisi pák jagah men khaen, kyúnki wuh ek jáwidáni áin ke mutábíq KHUDÁWAND kí átashín qurbáníon men se Hárún ke liye niháyat pák hain.

10 Aur ek Isráíli 'aurat ká beṭá, jis ká báp Mísrí thá, Isráílíon ke bích chalá gayá: aur wuh Isráíli 'aurat ká beṭá aur ek Isráíli lashkargáh men ápas men már píṭ karne lage; 11 aur Isráíli 'aurat ke beṭe ne pák nám par kufr baká, aur la'nat kí. Tab log use Músá ke pás le gaye. Us kí man ká nám Salomít thá, jo Dibrí kí beṭí thí, jo Dán ke qabile ká thá. 12 Aur unhon ne use hawálat men dál diyá, táki KHUDÁWAND kí jánib se is bát ká faisala un par zahir kiyá jae.

13 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 14 Us la'nat karnewále ko lashkargáh ke báhar níkalakar le já; aur jitnon ne use la'nat karte suná, wuh sab apne apne háth us ke

sir par rakkhen, aur sári jamá'at use sangsár kare. 15 Aur tú baní Isráil se kah de, ki Jo koi apne KHUDÁ par la'nat kare, us ká gunáh usí ke sir lagegá. 16 Aur wuh jo KHUDÁWAND ke nám par kufr bake, zarúr ján se márá jáe; sári jamá'at use qata'í sangsár kare, k̄hwáh wuh desí ho, yá pardesí; jab wuh pák nám par kufr bake, to wuh zarúr ján se márá jáe. 17 Aur jo koi kisi ádmí ko már dále, wuh zarúr ján se márá jáe. 18 Aur jo koi kisi chaupáye ko már dále, wuh us ká mu'áwaza ján ke badle ján de. 19 Aur agar koi shaḡhs apne hamsáye ko 'aibdár baná de, to jaisá us ne kiyá waisá hí us se kiyá jáe; 20 ya'ní 'uzw toṛne ke badle 'uzw toṛná ho, aur ánk̄h ke badle ánk̄h, aur dánt ke badle dánt. Jaisá 'aib us ne dúsre ádmí men paidá kar diyá hai, waisá hí us men bhí kar diyá jáe. 21 Algaraz, jo koi kisi chaupáye ko már dále, wuh us ká mu'áwaza de; par insán ká qátil ján se márá jáe. 22 Tum ek hí tarah ká qánún desí aur pardesí donon ke liye rakhná, kyúñki main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún. 23 Aur Músá ne yih baní Isráil ko batáyá. Pas wuh us la'nat karnewále ko níkákar lashkargáh ke báhar le gaye, aur use sangsár kar diyá. So baní Isráil ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kiyá.

25 Aur KHUDÁWAND ne koh i Siná par Músá se kahá, ki 2 Baní Isráil se kah, ki Jab tum us mulk men, jo main tum ko detá hún, dákhil ho jáo, to us kí zamin bhi KHUDÁWAND ke liye sabt ko máne. 3 Tum apne khet ko chha baras boná, aur apne angúristán ko chha baras chhánṭná, aur us ká phal jama' karná; 4 lekin sátweñ sál zamin ke liye kháss áram ká sabt ho. Yih sabt KHUDÁWAND ke liye ho. Is men na to apne khet ko boná, aur na apne angúristán ko chhánṭná, 5 aur na apni khudrau fasl ko káṭná, aur na apni bechhuṭí tákon ke angúron ko toṛná: yih zamin ke liye kháss áram ká sál ho. 6 Aur zamin ká yih sabt tumháre, aur tumháre gulámon, aur tumhári launḡiyon, aur mazdúron, aur un pardesion ke liye, jo tumháre sáth

rahte hain, khurák ká bá'is hogá; 7 aur us kí sári paidáwár tumháre chaupáyon aur mulk ke áur jánwaron ke liye khurish thahregí.

8 Aur tum barason ke sát sabton ko, ya'ní sát guná sát sál gin lená; aur tumháre hisáb se barason ke sát sabton kí muddat kull unchás sál hongē. 9 Tab tum sátweñ mahíne kí daswiñ táríkh ko bará narsingá zor se phunkwána; tú kaffáre ke roz, apne sáre mulk men yih narsingá phunkwána. 10 Aur tum pachásweñ baras ko muqaddas jánná, aur tamám mulk men sáre báhindon ke liye ázadí kí manadí karáná; yih tumháre liye yobalí ho; is men tum men se har ek apni milkíyat ká málik ho, aur har shaḡhs apne khándán men phir shámil ho jáe. 11 Wuh pacháswan baras tumháre liye yobalí ho; tum us men kuchh na boná, aur na use jo apne ap paidá ho jáe káṭná, aur na bechhuṭí tákon ká angúr jama' karná; 12 kyúñki wuh sál i yobalí hogá; -so wuh tumháre liye muqaddas thahre: tum us kí paidáwár ko khet se le lekar khána. 13 Us sál i yobali men tum men se har ek apni milkíyat ká phir málik ko jáe. 14 Aur agar tum apne hamsáye ke háth kuchh becho, yá apne hamsáye se kuchh kharído, to tum ek dúsre par andher na karná. 15 Yobalí ke ba'd jitne baras guzre hon, un ke shumár ke muwáfiq tum apne hamsáye se use kharídná, aur wuh use fasl ke barason ke shumár ke mutábiq tumháre háth beche. 16 Jitne ziyáda baras hon, utná hí dám ziyáda karná; aur jitne kam baras hon, utní hí us kí qímat ghaṭáná, kyúñki barason ke shumár ke muwáfiq wuh un kí fasl tumháre háth bechtá hai. 17 Aur tum ek dúsre par andher na karná; balki apne KHUDÁ se darte rahná: kyúñki main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún. 18 So tum merí shari'at par 'amal karná, aur mere hukmon ko mánná, aur un par chalná, to tum us mulk men amn ke sáth base rahoge. 19 Aur zamin phalegí, aur tum peṭ bharkar kháoge, aur wahán amn ke sáth rahá karoge. 20 Aur agar tum ko khayál ho, ki Ham sátweñ baras kyá kháenge? kyúñki dekho, ham ko na to boná hai, aur na apni paidáwár ko jama' karná hai: 21 to

main chhate hi baras aisi barakat tum par nazil karunga, ki tino sal ke liye kafi galla paida ho jage; 22 aur ahtwen baras phir jotna bona, aur pichhla galla khate rahnai; balki jab tak nauwen sal ke boe hue ki fasl na kat lo, us waqt tak wuh pichhla galla khate rahoge. 23 Aur zamin hamesha ke liye bechi na jae, kyunki zamin meri hai, aur tum mere musafir aur mihaman ho; 24 balki tum apni milkiyat ke mulk men har jagah zamin ko chhura lene dena.

25 Aur agar tumhara bhai muftis ho jae, aur apni milkiyat ka kuchh hissa bech daale, to jo us ka sab se qaribi rishtadar hai, wuh akar us ko, jise us ke bhai ne bech dala hai, chhura le. 26 Aur agar us admi ka ko na ho, jo use chhurae, aur wuh khud maldar ho jae, aur us ke chhuraane ke liye us ke pas kafi ho, 27 to wuh farokht ke ba'd ke barason ko ginkar baqi dam us ko, jis ke hath zamin bechi hai, pher de; tab wuh phir apni milkiyat ka malik ho jae. 28 Lekin agar us men itna maqdur na ho ki apni zamin wapas kara le, to jo kuchh us ne bech dala hai, wuh sal i yobali tak kharidar ke hath men rahe, aur sal i yobali men chhut jae; tab yeh admi apni milkiyat ka phir malik ho jae.

29 Aur agar ko shakhs rahne ke aise makan ko beche, jo kisi fasildar shahr men ho, to wuh us ke bik jane ke ba'd sal bhar ke andar andar use chhura sakega; ya'ni pure ek sal tak wuh use chhuraane ka haqqdar rahoga. 30 Aur agar wuh pure ek sal ki mi'ad ke andar chhuraia na jae, to us fasildar shahr ke makan par kharidar ka nasl dar nasl daimi qabza ho jae, aur wuh sal i yobali men bhi na chhute. 31 Lekin jin dihat ke gird ko fasl nahin, un ke makanon ka hisab mulk ke kheton ki tarah hoga; wuh chhurae bhi ja sakege, aur sal i yobali men wuh chhut bhi jenge. 32 Taubhi Lawion ke jo shahr hain, Lawi apni milkiyat ke shahron ke makanon ko chaha kisi waqt chhura len. 33 Aur agar ko dusra Lawi un ko chhura le, to wuh makan jo becha gaya, aur us ki milkiyat ka shahr donon sal i yobali men chhut jain; kyunki jo makan Lawion ke shahron men hain wuh bani Israil ke darmiyan

Lawion ki milkiyat hain. 34 Par un ke shahron ki nawahi ke khet nahin bik sakte hain, kyunki wuh un ki daimi milkiyat hain.

35 Aur agar tumhara ko bhai muftis ho jae, aur wuh tumhare samne tangdast ho, to tum use sambhalna. Wuh pardesi aur musafir ki tarah tumhare saath rahe. 36 Tum us se sud ya nafa mat lena; balki apne Khuda ka khauf rakhna, taki tumhara bhai tumhare saath zindagi basar kar sake. 37 Tum apna rupaya use sud par mat dena, aur apna khana bhi use nafa ke khayal se na dena. 38 Main KHUDAWAND tumhara Khuda hun, jo tum ko isi liye mulk i Misr se nikalkar laya, ki mulk i Kan'an tum ko dun, aur tumhara Khuda thahrin.

39 Aur agar tumhara ko bhai tumhare samne aisa muftis ho jae, ki apne ko tumhare hath bech daale, to tum us se gulam ki manind khidmat na lena; 40 balki wuh mazdur aur musafir ki manind tumhare saath rahe, aur sal i yobali tak tumhari khidmat kare. 41 Us ke ba'd wuh bal bachchon samet tumhare pas se chala jae; aur apne gharane ke pas, aur apne bapdada ki milkiyat ki jagah ko laut jae. 42 Is liye ki wuh mere khadim hain, jin ko main mulk i Misr se nikalkar laya hun; wuh gulamon ki tarah beche na jain. 43 Tum un par sakhti se hukmani na karna, balki apne Khuda se darte rahnai. 44 Aur tumhare jo gulam, aur tumhari jo laundiyain hon, wuh un qaumon men se hon, jo tumhare chaugird rahi hain; un hi men se tum gulam aur laundiyain kharida karna. 45 Ma siwa in ke un pardesiyon ke larke balon men se bhi, jo tum men budobash karte hain, aur un ke gharanon men se, jo tumhare mulk men paida hue aur tumhare saath hain, tum kharida karna; aur wuh tumhari hi milkiyat honge. 46 Aur tum un ko miras ke taur par apni aulad ke nam kar dena, ki wuh un ki maurusi milkiyat hon. In men se tum hamesha apne liye gulam liya karna; lekin bani Israil, jo tumhare bhai hain, un men se kisi par tum sakhti se hukmani na karna.

47 Aur agar ko pardesi ya musafir, jo tumhare saath ho, daulatmand ho

jáe, aur tumhárá bhái us ke sámne muflís hokar apne ap ko us pardesí, yá musáfir, yá pardesí ke khándán ke kisé ádmí ke háth bech dále, 48 to bik jáne ke ba'd wuh chhuráyá já saktá hai; us ke bháiyon men se koi use chhurá saktá hai; 49 yá us ká chachá, yá táu, yá us ke chachá yá táu ká betá, yá us ke khándán ká koi áur ádmí, jo us ká qaríbí rishtadár ho, wuh us ko chhurá saktá hai; yá agar wuh máldár ho jáe, to wuh apná fídyá dekar chhut saktá hai. 50 Wuh apne kharídár ke sáth apne ko farokht kar dene ke sál se lekar sál i yobalí tak hisáb kare, aur us ke bikne kí qímat barason kí ta'dád ke mutábíq ho; ya'ní us ká hisáb mazdúr ke aiyám kí tarah us ke sáth hogá. 51 Agar yobalí ke abhí bahut se baras báqí hon, to jitne rupayon men wuh kharídá gayá thá, un men se apne chhutne kí qímat utne hí barason ke hisáb ke mutábíq pher de. 52 Aur agar sál i yobalí ke thore se baras rah gaye hon, to wuh us ke sáth hisáb kare, aur apne chhutne kí qímat utne hí barason ke mutábíq use pher de; 53 aur wuh us mazdúr kí tarah apne áqá ke sáth rahe, jis kí ujrát sál ba sál thahrái játi ho; aur us ká áqá us par tumháre sámne sakhtí se hukúmat na karne páe. 54 Aur agar wuh in tariqon se chhuráyá na jáe, to sál i yobalí men bál bachchon samet chhut jáe. 55 Kyúnci baní Isráil mere liye khádim hain; wuh mere khádim hain, jin ko main mulk i Misr se nikálkar láyá hún. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

26 Tum apne liye but na banána, aur na koi taráshí hui múrat, yá lát apne liye kharí karná, aur na apne mulk men koi shabíhdár patthar rakhná, kí use síjda karo; is liye kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 2 Tum mere sabton ko mánná, aur mere maqdis kí ta'zim karná. Main KHUDÁWAND hún.

3 Agar tum shari'at par chalo aur mere hukmon ko máno, aur un par 'amal karo, 4 to main tumháre liye bar waqt men barsáungá; aur zamín se anáj paidá hogá, aur maidán ke darakht phalenge; 5 yahán tak kí angúr jama' karne ke waqt tak tum dáote rahoge, aur jotne bone ke waqt tak angúr jama' karoge, aur pe

bhar apní roti kháyá karoge, aur chain se apne mulk men base rahoge. 6 Aur main mulk men amn bakhshúngá, aur tum sooge, aur tum ko koi nahín daráegá; aur main bure darandon ko mulk se nest kar dúngá, aur talwár tumháre mulk men nahín chalegi. 7 Aur tum apne dushmanon ká píchhá karoge, aur wuh tumháre áge áge talwár se máre jáenge. 8 Aur tumháre pánch ádmí sau ko ragedenge, aur tumháre sau ádmí das hazár ko khader denge; aur tumháre dushman talwár se tumháre áge áge máre jáenge; 9 aur main tum par nazar i 'ináyat rakkhúngá, aur tum ko baromand karúngá, aur barháungá; aur jo merá 'ahd tumháre sáth hai, use purá karúngá; 10 aur tum 'arse ká zakhíra kíyá huá purána anáj kháoge, aur naye ke sabab se puráne ko nikál báhar karoge. 11 Aur main apná maskan tumháre darmiyán qáim rakkhúngá; aur merí ruh tum se nafrat na karegi. 12 Aur main tumháre darmiyán chalá phirá karúngá, aur tumhárá Khudá húngá, aur tum merí qaum hoge. 13 Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko mulk i Misr se isí liye nikálkar le áyá, kí tum un ke gulám na bane raho; aur main ne tumháre jue kí choben tor dáli hain, aur tum ko sídhá khará karke chaláyá.

14 Lekin agar tum merí na suno, aur in sab hukmon par 'amal na karo; 15 aur merí shari'at ko tark karo, aur tumhári rúhon ko mere faisalon se nafrat ho, aur tum mere sare hukmon par 'amal na karo, balki mere 'ahd ko toro; 16 to main bhí tumháre sáth is tarah pesh áungá, kí dahshat aur tap i diqq aur bukhár ko tum par muqarrar kar dúngá, jo tumhári ánkhon ko chaupañ kar denge, aur tumhári ján ko ghulá dálenge; aur tumhárá bij boná fuzúl hogá, kyúnci tumháre dushman us kí fasl kháenge. 17 Aur main khud bhí tumhárá mukhálif ho jáungá, aur tum apne dushmanon ke áge shikast kháoge; aur jin ko tum se 'adáwat hai, wuhí tum par hukmrání karenge; aur jab koi tum ko ragedta bhí na hogá, tab bhí tum bháogoe. 18 Aur agar itni báton par bhí tum merí na suno, to main tumháre gunáh-

on ke pā'is tum ko sāt gunī sazā aur dūngā. 19 Aur main tumhārī shāhzorī ke fakhr ko toṛ dālūngā; aur tumhāre liye āsmān ko lohe kī tarah aur zamīn ko pītal kī mānind kar dūngā. 20 Aur tumhārī quwwat be-fāida sarf hogī, kyūnki tumhārī zamīn se kuchh paidā na hogā, aur maidān ke darakht phalne hī ke nahīn. 21 Aur agar tumhārā chalan mere khilāf hī rahe, aur tum merā kahā na māno, to main tumhāre gunāhon ke muwāfiq tumhāre upar aur sāt gunī balāen lāūngā: 22 janglī darande tumhāre darmiyān chhor dūngā, jo tum ko beaulād kar denge, aur tumhāre chaupāyon ko nest karenge, aur tumhārā shumār ghatā denge; aur tumhārī saraken sūnī par jāngī. 23 Aur agar in bāton par bhī tum mere liye na sudharo, balki mere khilāf hī chalte raho, 24 to main bhī tumhāre khilāf chalūngā, aur main ap hī tumhāre gunāhon ke liye tum ko aur sāt gunā mārūngā. 25 Aur tum par ek aisī talwār chāl-wāūngā, jo 'ahdshikanī kā pūrā pūrā intiqām le legī; aur jab tum apne shahron ke andar jā jakar ikatthe ho jāo, to main wabā ko tumhāre darmiyān bhejūngā, aur tum ganīm ke hāth men saunp diye jāoge. 26 Aur jab main tumhārī roṭī kā silsila toṛ dūngā, to das 'auraten ek hī tanūr men tumhārī roṭī pakāengī, aur tumhārī un roṭiyon ko tol tolkar detī jāengī; aur tum khāte jāoge, par ser na hoge.

27 Aur agar tum in sārī bāton par bhī merī na suno, aur mere khilāf hī chalte raho, 28 to main apne gazab men tumhāre barkhilāf chalūngā, aur tumhāre gunāhon ke bā'is tum ko sāt gunī sazā bhī dūngā. 29 Aur tum ko apne beṭon kā gosht, aur apnī beṭiyon kā gosht khānā paregā. 30 Aur main tumhārī parastish ke baland maqāmon ko dhā dūngā, aur tumhārī sūraj kī mūraton ko kāṭ dālūngā, aur tumhārī lāshen tumhāre shikasta buton par dāl dūngā, aur merī rūh ko tum se nafrat ho jāegī. 31 Aur main tumhāre shahron ko wirān kar dālūngā, aur tumhāre maqdison ko ujāṛ banā dūngā, aur tumhārī khushbū e shīrīn kī lapaṭ ko main sūnghne kā bhī nahīn. 32 Aur main mulk ko sūnā kar dūngā, aur tumhāre dushman,

jo wahān rahte hain, is bāt se hairān hongē. 33 Aur main tum ko gair-qaumon men parāganda kar dūngā, aur tumhāre pīchhe pīchhe talwār khenche rahūngā, aur tumhārā mulk sūnā ho jāegā, aur tumhāre shahr-wirāna ban jāenge. 34 Aur yih zamīn jab tak wirān rahegī, aur tum dushmanon ke mulk men hoge, tab tak wuh apne sabbt manāegī; tab hī is zamīn ko ārām bhī milegā, aur wuh apne sabbt bhī manāne pāegī. 35 Yih jab tak wirān rahegī, tab hī tak ārām bhī karegī, jo ise kabhī tumhāre sabton men, jab tum us men rahte the, nasib nahīn huā thā. 36 Aur jo tum men se bach jāenge, aur apne dushmanon ke mulkon men hongē, un ke dil ke andar main behimmatī paidā kar dūngā, aur urṭī hūi pattī kī āwāz un ko khader-egī, aur wuh aise bhāgenge, jaise koī talwār se bhāgtā ho, aur hālānki koī pīchhā bhī na kartā hogā, taubhī wuh gir gir parenge. 37 Aur wuh talwār ke khauf se ek dūsre se takrā takrā jāenge, bāwujūde ki koī khadertā na hogā, aur tum ko apne dushmanon ke muqābale kī tāb na hogī. 38 Aur tum gairqaumon ke darmiyān parāganda hokar halāk ho jāoge, aur tumhāre dushmanon kī zamīn tum ko khā jāegī. 39 Aur tum men se jo bāqī bacheenge, wuh apnī badkārī ke sabab se tumhāre dushmanon ke mulkon men ghulte rahenge, aur apne bāpdādā kī badkārī ke sabab se bhī wuh un hī kī tarah ghulte jāenge. 40 Tab wuh apnī aur apne bāpdādā kī is badkārī kā iqrār karenge, ki unhon ne mujh se khilāfwarzī karke merī hukm-'udūlī kī; aur yih bhī mān lenge, ki chūnki wuh mere khilāf chale the. 41 is liye main bhī un kā mukhālīf huā, aur un ko un ke dushmanon ke mulk men lā chhorā. Agar us waqt un kā nāmākhṭūn dil 'ājiz ban jāe, aur wuh apnī badkārī kī sazā ko manzūr karen, 42 tab main apnā 'ahd jo Ya'qūb ke sāth thā yād karūngā; aur jo 'ahd main ne Izhāq ke sāth, aur jo 'ahd main ne Abrahām ke sāth bāndhā thā, un ko bhī yād karūngā; aur is mulk ko yād karūngā. 43 Aur wuh zamīn bhī un se chhūtkar, jab tak un kī gairhāzirī men sūnī parī rahegī, tab tak apne sabton ko manāegī; aur wuh apnī

badkārī kī sazā ko manzūr kar lenge, isi sabab se, kī unhoṅ ne mere hukmon ko tark kiyā thā, aur un kī rūhoṅ ko merī shari'at se nafrat ho gayī thi. 44 Is par bhī jab wuh apne dushmanoṅ ke mulk men honge, to main un ko aisā tark nahīn karūngā, aur na mujhe un se aisī nafrat hogī, kī main un ko bi'lkull fanā kar dūn, aur merā jo 'ahd un ke sāth hai, use toṛ dūn: kyūnki main KHUDĀWAND un kā Khudā hūn. 45 Balki main un kī khātir un ke bāpdādā ke 'ahd ko yād karūngā, jin ko main gairqaumōṅ kī ānkhōṅ ke sāmne mulk i Misr se nikālkar lāyā, tākī main un kā Khudā thahrūn. Main KHUDĀWAND hūn.

46 Yih wuh shari'at, aur ahkām, aur qawānīn hain, jo KHUDĀWAND ne koh i Sinā par apne aur banī Isrāīl ke darmiyān Mūsā kī ma'rifat muqarrar kiye.

27 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, kī 2 Banī Isrāīl se kah, kī Jab koī shakhs apnī mannat purī karne lage, to mannat ke ādmi tere qīmat thahrāne ke muwāfiq KHUDĀWAND ke honge. 3 So bis baras kī 'umr se lekar sāth baras kī 'umr tak ke mard ke liye terī thahrāī hūī qīmat maqdīs kī misqāl ke hisāb se chāndī kī pachās misqāl hon. 4 Aur agar wuh 'aurat ho, to terī thahrāī hūī qīmat tīs misqāl hon. 5 Aur agar pānch baras se lekar bis baras tak kī 'umr ho, to terī thahrāī hūī qīmat mard ke liye bis misqāl, aur 'aurat ke liye das misqāl hon. 6 Par agar 'umr ek mahīne se lekar pānch baras tak kī ho, to larke ke liye chāndī kī pānch misqāl, aur larke ke liye chāndī kī tīn misqāl thahrāī jāen. 7 Aur agar sāth baras se lekar upar upar kī 'umr ho, to mard ke liye pandrah misqāl, aur 'aurat ke liye das misqāl muqarrar hon. 8 Par agar koī tere andāze kī nisbat kam maqdūr rakhtā ho, to wuh kāhin ke sāmne hāzir kiyā jāe, aur kāhin us kī qīmat thahrāe; ya'nī jis shakhs ne mannat mānī hai, us kī jaisī haisiyat ho waisī hī qīmat kāhin us ke liye thahrāe.

9 Aur agar wuh mannat kisī aise jānwar kī hai, jis kī qurbānī log KHUDĀWAND ke huzūr chahāyā

karte hain, to jo jānwar koī KHUDĀWAND kī nazr kare wuh pāk thahregā. 10 Wuh use phir kisī tarah na badle, na to achchhe ke 'iwaz burā de, aur na bure ke 'iwaz achchhā de: aur agar wuh kisī hāl men ek jānwar ke badle dūsrā jānwar de, to wuh aur us kā badal donōṅ pāk thahreṅge. 11 Aur agar wuh koī nāpāk jānwar ho, jis kī qurbānī KHUDĀWAND ke huzūr nahīn guzrānte, to wuh use kāhin ke sāmne kharā kare, 12 aur khwāh wuh achchhā ho yā burā, kāhin us kī qīmat thahrāe; aur ai kāhin, jo kuchh tū us kā dām thahrāegā, wuhī rahegā. 13 Aur agar wuh chāhe kī us kā fidya dekar use chhurāe, to jo qīmat tū ne thahrāī hai, us men us kā pānchwān hissa wuh āur milākar de.

14 Aur agar koī apne ghar ko muqaddas qarār de, tākī wuh KHUDĀWAND ke liye pāk ho, to khwāh wuh achchhā ho yā burā, kāhin us kī qīmat thahrāe, aur jo kuchh wuh thahrāe, wuhī us kī qīmat rahegī. 15 Aur jis ne us ghar ko muqaddas qarār diyā hai, agar wuh chāhe kī ghar kā fidya dekar use chhurāe, to terī thahrāī hūī qīmat men us kā pānchwān hissa āur milākar de, tab wuh ghar usī kā rahegā.

16 Aur agar koī shakhs apne mau-rūsī khet kā koī hissa KHUDĀWAND ke liye muqaddas qarār de, to tū qīmat kā andāza karte waqt yih dekhna kī us men kitnā bī boyā jāegā. Jitnī zamīn men ek khomar ke wazn ke barābar jau bo saken, us kī qīmat chāndī kī pachās misqāl ho. 17 Agar koīsāl i yobālī se apnā khet muqaddas qarār de, to us kī qīmat, jo tū thahrāe, wuhī rahegī. 18 Par agar wuh sāl i yobālī ke ba'd apne khet ko muqaddas qarār de, to jitne baras dūsrē sāl i yobālī ke bāqī hon, un hī ke mutābiq kāhin us ke liye rupaye kā hisāb kare; aur jitnā hisāb men āe, utnā terī thahrāī hūī qīmat se kam kiyā jāe. 19 Aur agar wuh, jis ne us khet ko muqaddas qarār diyā hai, yih chāhe kī us kā fidya dekar use chhurāe, to wuh terī thahrāī hūī qīmat kā pānchwān hissa us ke sāth āur milākar de, to wuh khet usī kā rahegā. 20 Aur agar wuh us khet kā fidya dekar use na chhurāe, yā kisī dūsrē shakhs ke hāth use bech de, to phir wuh khet kabhī na chhurāyā jāe;

21 balki wuh khet jab sál i yobalí men chhúte, to waqf kiye húe khet kí tarah wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogá, aur káhin kí milkiyat thahregá. 22 Aur agar koí shakhs kisi kharíde húe khet ko jo us ká maurúsi nahin KHUDÁWAND ke liye muqaddas qarár de; 23 to káhin jitne baras dúsre sál i yobalí ke báqi hon, un ke mutábíq terí thahrái húi qímat ká hisáb us ke liye kare, aur wuh usí din terí thahrái húi qímat ko KHUDÁWAND ke liye muqaddas jánkar de de. 24 Aur sál i yobalí men wuh khet usí ko wápas ho jáe jis se wuh kharídá gayá thá aur jis kí wuh milkiyat hai. 25 Aur tere sáre qímat ke andáze maqdis kí misqál ke hisáb se hon; aur ek misqál bís jíráh ká ho.

26 Par faqat chaupáyon ke pahlauthon ko, jo pahlauthe hone kí wajh se KHUDÁWAND ke thahar chuke hain, koí shakhs muqaddas qarár na de, khwáh wuh bail ho yá bher bakrí : wuh to KHUDÁWAND hí ká hai. 27 Par agar wuh kisi nápak jánwar ká pahlauthá ho, to wuh shakhs terí thahrái húi qímat ká páncchwán hissa qímat men áur milákar us ká fidya de, aur use chhuráe; aur agar us ká fidya na diyá jáe, to wuh terí thahrái húi qímat par bechá jáe.

28 Taubhí koí makhsús kí húi chíz, jise koí shakhs apne sáre máil men se KHUDÁWAND ke liye makhsús kare, khwáh wuh us ká admí yá jánwar, yá maurúsi zamín ho, bechí na jáe, aur na us ká fidya diyá jáe; har ek makhsús kí húi chíz KHUDÁWAND ke liye niháyat pák hai. 29 Agar admíon men se koí makhsús kiyá jáe, to us ká fidya na diyá jáe; wuh zarúr ján se mará jáe.

30 Aur zamín kí paidáwar kí sári dahyakí, khwáh wuh zamín ke bij kí yá daraht ke phal kí ho, KHUDÁWAND kí hai, aur wuh KHUDÁWAND ke liye pák hai. 31 Aur agar koí apní dahyakí men se kuchh chhurána cháhe, to wuh us ká páncchwán hissa us men áur milákar use chhuráe. 32 Aur gáe bail, aur bher bakrí, yá jo jánwar charwáhe kí láthí ke niche se guzartá ho, un kí dahyakí, ya'ni das píchhe ek ek jánwar, KHUDÁWAND ke liye pák thahre. 33 Koí us kí dekh bhál na kare kí wuh achchhá hai yá burá hai, aur na use badle; aur agar káhin koí use badle, to wuh asl aur badal donon ke donon muqaddas thahren, aur us ká fidya bhí na diyá jáe.

34 Jo ahkám KHUDÁWAND ne koh i Síná par baní Isráil ke live Músá ko diye, wuh yihí hain

GINTI'

1 Baní Isráil ke mulk i Misr se nikal áne ke dúsre baras ke dúsre mahíne kí pahlí táríkh ko Síná ke biyábán men KHUDÁWAND ne khaima e ijtimá' men Músá se kahá, kí 2 Tum ek ek mard ká nám le lekar gino, aur un ke námon kí ta'dád se baní Isráil kí sári jamá'at kí mardumshumári ká hisáb un ke qabilon aur abái khándanon ke mutábíq karo. 3 Bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke jitne Isráilí jang karne ke qabil hon, un sabhon ke alág alág dalon ko, tú aur Hárún donon milkar gin dálo. 4 Aur har

qabile se ek ek admí jo apne abái khándán ká sardár hai tumhare sáth ho. 5 Aur jo admí tumhare sáth hongé, un ke nám yih hain :—Rúbin ke qabile se Ilísúr bin Shadiúr; 6 Shama'un ke qabile se Salúmíel bin Súríshaddái; 7 Yahúdáh ke qabile se Nahson bin 'Ammínadáb; 8 Ishkár ke qabile se Nataníel bin Zugr; 9 Zabúlún ke qabile se Ilíáb bin Helon; 10 Yúsuf kí nasl men se Ifráim ke qabile ká Ilísama' bin 'Ammíhúd, aur Munassí ke qabile ká Jamíel bin Fadáhsúr; 11 Binyamín ke qabile se

Abidán bin Jida'úní ; 12 Dán ke qabíle se Akhí'azar bin 'Ammíshaddái ; 13 A'shar ke qabíle se Faja'íel bin 'Akrán ; 14 Jadd ke qabíle se Ilyásaf bin Da'úel ; 15 Naftálí ke qabíle se Akhíra' bín 'Enán. 16 Yihí ashkhás jo apne ábái qabilon ke rais aur baní Isráíl men hazaron ke sardár the, jamá'at men se buláe gaye. 17 Aur Músá aur Hárún ne in ashkhás ko jin ke nám mazkúr haiñ apne sáth liyá. 18 Aur unhon ne dúsre mahíne kí pahlí táríkh ko sári jamá'at ko jama' kiyá : aur in logon ne bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke sab ádmíon ká shumár karwáke apne apne qabíle, aur ábái khándán ke mutábíq apná apná hasb o nasb líkhwáyá. 19 So jáisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm díyá thá, usí ke mutábíq us ne un ko dasht í Síná men giná.

20 Aur Isráíl ke pahlauthe Rúbin kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq apne nám se giná gayá. 21 So Rúbin ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye, wuh chhiyálís hazár pánch sau the.

22 Aur Shama'ún kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq apne nám se giná gayá. 23 So Shama'ún ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh unsath hazár tín sau the.

24 Aur Jadd kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 25 So Jadd ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh paintálís hazár chha sau pachás the.

26 Aur Yahúdáh kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 27 So Yahúdáh ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chauhattar hazár chha sau the.

28 Aur Ishkár kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne

aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 29 So Ishkár ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chauwan hazár chár sau the.

30 Aur Zabúlún kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 31 So Zabúlún ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh sattáwan hazár chár sau the.

32 Aur Yúsuf kí aulád ya'ní Ifráím kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 33 So Ifráím ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh chálís hazár pánch sau the.

34 Aur Munassí kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 35 So Munassí ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh battís hazár do sau the.

36 Aur Binyamín kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 37 So Binyamín ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh paintís hazár char sau the.

38 Aur Dán kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 39 So Dán ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh básath hazár sát sau the.

40 A'shar kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná gayá. 41 So A'shar ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh íktálís hazár pánch sau the.

42 Aur Naftálí kí nasl ke logon men se ek ek mard, jo bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ká aur jang karne ke qábíl thá, wuh apne gharáne aur ábái khándán ke mutábíq giná

gayá. 43 So Naftálí ke qabíle ke jo ádmí shumár kiye gaye wuh tirpan hazár chár sau the.

44 Yihí wuh log haiñ, jo gine gaye. In hí ko Músá aur Hárún aur baní Isráíl ke bárah raison ne jo apne apne ábái khándán ke sardár the giná. 45 So baní Isráíl men se jitne ádmí bís baras yá us se úpar úpar kí 'umr ke aur jang ke qábil the, wuh sab gine gaye. 46 Aur un sabhon ká shumár chha lách tñ hazár páñch sau pachás thá.

47 Par Láwí apne ábái qabíle ke mutábiq un ke sáth gine nahíñ gaye. 48 Kyúñki KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, kí 49 Tú Láwíon ke qabíle ko na ginná, aur na baní Isráíl ke shumár men un ká shumár dákhil karná; 50 balki tú Láwíon ko shahádat ke maskan, aur us ke sab zurúf, aur us ke sab lawázim ke mutawallí muqarrar karná. Wuhí maskan aur us ke sab zurúf ko utháyá karen, aur wuhí us men khidmat bhí karen, aur maskan ke áspás wuhí apne dere lagáyá karen. 51 Aur jab maskan ko áge rawána karne ká waqt ho, to Láwí use utáren; aur jab maskan ko lagáne ká waqt ho to Láwí use khará karen; aur agar koí ajnabí shakhs us ke nazdík áe to wuh ján se mára jáe. 52 Aur baní Isráíl apne apne dalon ke mutábiq apní apní chháoní aur apne apne jhande ke pás apne apne dere dálen. 53 Lekin Láwí shahádat ke maskan ke girdágird dere lagáen, táki baní Isráíl kí jamá'at par gazab na ho; aur Láwí hí shahádat ke maskan kí nigahbání karen. 54 Chunánchi baní Isráíl ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kiya.

2 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí 2 Baní Isráíl apne apne dere apne apne jhande ke pás, aur apne apne ábái khándán ke 'alam ke sáth khaima e ijtimá' ke muqábil aur us ke girdágird lagáen. 3 Aur jo mashriq kí taraf jidhar se súraj níkalta hai apne dere apne dalon ke mutábiq lagáen, wuh Yahúdáh kí chháoní ke jhande ke log hon; aur 'Ammínadáb ká beṭá Nahson baní Yahúdáh ká sardár ho. 4 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh sab chauhattar hazár chha sau the. 5 Aur in ke

qaríb Ishkár ke qabíle ke log dere dálen; aur Zugr ká beṭá Nataníel baní Ishkár ká sardár ho. 6 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the chauwan hazár chár sau the. 7 Phir Zabúlún ká qabíla ho, aur Helon ká beṭá Ilfáb baní Zabúlún ká sardár ho. 8 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh sattáwan hazár chár sau the. 9 So jitne Yahúdáh kí chháoní men apne apne dalon ke mutábiq gine gaye, wuh ek lách chhiyási hazár chár sau the. Pahle yihí kúch kiya karen.

10 Aur junúb kí taraf apne dalon ke mutábiq, Rúbin kí chháoní ke jhande ke log hon, aur Shadúr ká beṭá Ilísúr baní Rúbin ká sardár ho. 11 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh chhiyáls hazár páñch sau the. 12 Aur in ke qaríb Shama'un ke qabíle ke log dere dálen; aur Súrishaddai ká beṭá Salúmiel baní Shama'un ká sardár ho. 13 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh unsaṭh hazár tñ sau the. 14 Phir Jadd ká qabíla ho; aur Ra'uel ká beṭá Ilyásaf baní Jadd ká sardár ho. 15 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh paintáls hazár chha sau pachás the. 16 So jitne Rúbin kí chháoní men, apne apne dalon ke mutábiq gine gaye wuh ek lách ikkáwan hazár chár sau pachás the. Kúch ke waqt dúsrí naubat in logon kí ho.

17 Phir khaima e ijtimá' ma' Láwíon kí chháoní ke, jo áur chháoniyon ke bích men hogí, áge jáe aur jis tarah se Láwí dere lagáen usí tarah se wuh apní apní jagah aur apne apne jhandon ke pás pás chalen.

18 Aur magrib kí taraf apne dalon ke mutábiq Ifráím kí chháoní ke jhande ke log hon. Aur 'Ammíhúd ká beṭá Ilísama' baní Ifráím ká sardár ho. 19 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, wuh chális hazár páñch sau the. 20 Aur in ke qaríb Munassí ká qabíla ho; aur Fadáhsúr ká beṭá Jamléel baní Munassí ká sardár ho. 21 Us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, battís hazár do sau the. 22 Phir Binyamín ká qabíla ho; aur Jida'óní ká beṭá Abidán baní Binyamín ká sardár ho. 23 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye the, wuh paintís hazár chár sau the. 24 So jitne

Ifráim kí chháoní men apne apne dalon ke mutábiq gine gaye, wuh ek lákh áth hazár ek sau the. Kúch ke waqt tisrí naubat in logon kí ho.

25 Aur shimál kí taraf apne dalon ke mutábiq Dán kí chháoní ke jhande ke log hon; aur 'Ammíshaddai ká beṭá Akhí'azar baní Dán ká sardár ho. 26 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh básath hazár sát sau the. 27 In ke qarib A'shar ke qabíle ke log dere lagáen; aur 'Akrán ká beṭá Faja'iel baní A'shar ká sardár ho. 28 Aur us ke dal ke log jo shumár kiye gaye the wuh iktális hazár páñch sau the. 29 Phir Naftáil ká qabíla ho; aur 'Enán ká beṭá Akhíra' baní Naftáil ká sardár ho. 30 Aur us ke dal ke log, jo shumár kiye gaye, wuh tirpan hazár chár sau the. 31 So jitne Dán kí chháoní men gine gaye, wuh ek lákh sattáwan hazár chha sau the. Yih log apne apne jhande ke pás pás hokar sab se píchhe kúch kiyá karen.

32 Baní Isráil men se jo log apne ábái khándán ke mutábiq gine gaye wuh yihí hain; aur sab chháoniyon ke jitne log apne apne dalon ke mutábiq gine gaye wuh chha lákh tén hazár páñch sau pachás the. 33 Lekin Láví, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, baní Isráil ke sáth gine nahin gaye. 34 So baní Isráil ne aisá hí kiyá, aur jo jo hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá thá, usí ke mutábiq wuh apne apne jhande ke pás, aur apne ábái khándánon ke mutábiq, apne apne gharáne ke sáth dere lagáte, aur kúch karte the.

3 Aur jis roz KHUDÁWAND ne koh i Síná par Músá se báteq kíp, tab Hárún aur Músá ke pás yih aulád thí. 2 Aur Hárún ke beṭon ke nám yih hain: Nadab, jo pahlauṭhá thá, aur Abihú, aur Ilí'azar, aur Itamar. 3 Hárún ke beṭe jo kahánat ke liye mamsúh húe aur jin ko us ne kahánat kí khidmat ke liye maḥsús kiyá thá, un ke nám yihí hain. 4 Aur Nadab aur Abihú to, jab unhon ne dasht i Síná men KHUDÁWAND ke huzúr uparí ág guzráni, tab hí KHUDÁWAND ke sámne mar gaye; aur wuh beaulád bhí the; aur Ilí'azar aur Itamar apne báp Hárún ke sámne kahánat kí khidmat ko anjám dete the.

5 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 6 Láví ke qabíle ko nazdík lákar Hárún káhin ke áge házir kar, táki wuh us kí khidmat karen. 7 Aur jo kuchh us kí taraf se aur jamá'at kí taraf se, un ko saunpá jáe, wuh sab kí khaima e ijtimá' ke áge nigahbáni karen, táki maskan kí khidmat bajá láen. 8 Aur wuh khaima e ijtimá' ke sab sámán kí, aur baní Isráil kí sári amánat kí hifázat karen, táki maskan kí khidmat bajá láen. 9 Aur tú Lávion ko Hárún aur us ke beṭon ke háth men supurd kar. Baní Isráil kí taraf se wuh bílkull use de diye gaye hain. 10 Aur Hárún aur us ke beṭon ko muqarrar kar, aur wuh apní kahánat ko mahfúz rakkhen; aur agar koi ajnabí nazdík áe, to wuh ján se mára jáe.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 12 Dekh, main ne baní Isráil men se Lávion ko un sabhon ke badle le liyá hai, jo Isráilion men pahlauṭhí ke bachche hain; so Láví mere hon; 13 kyúñki sab pahlauṭhe mere hain, is liye kí jis dín main ne mulk i Misr men sab pahlauṭhon ko mára, usí dín main ne baní Isráil ke sab pahlauṭhon ko, kyá insán aur kyá haiwán, apne liye muqaddas kiyá; so wuh zarúr mere hon. Main KHUDÁWAND hún.

14 Phir KHUDÁWAND ne dasht i Síná men Músá se kahá, 15 Baní Láví ko un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq shumár kar, ya'ni ek mahíne aur us se úpar úpar ke har laṭke ko ginná. 16 Chunán-chi Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq, jo us ne use diyá, un ko giná. 17 Aur Láví ke beṭon ke nám yih hain: Jairson, aur Qihát, aur Mirári. 18 Jairson ke beṭon ke nám, jin se un ke khándán chale, yih hain: Libní, aur Sima'í. 19 Aur Qihát ke beṭon ke nám, jin se un ke khándán chale, 'Amráam, aur Iz-hár, aur Habrún, aur 'Uzzíel hain. 20 Aur Mirári ke beṭe, jin se un ke khándán chale, Mahlí, aur Múshí hain; Lávion ke gharáne, un ke ábái khándánon ke muwáfiq yihí hain.

21 Aur Jairson se Libnion aur Sima'ion ke khándán chale. Yih Jairsonion ke khándán hain. 22 In men jitne farzand i narína ek ma-

híne aur us se úpar úpar ke the, wuh sab gine gaye, aur un ká shumár sáť hazár pánch sauthá. 23 Jairsoníon ke khándánon ke ádmí maskan ke píchhe, magrib kí taraf apne dere dálá karen. 24 Aur Láel ká beťá Ilyásaf, Jairsoníon ke ábái khándánon ká sardár ho. 25 Aur khaíma e ijtimá' ke jo sámán baní Jairson kí hifázat men saunpe jáen, wuh yih hain: maskan, aur khaíma, aur us ká giláf, aur khaíma e ijtimá' ke darwáze ká parda, 26 aur maskan aur mazbah ke gird ke sahn ke parde, aur sahn ke darwáze ká parda, aur wuh sab rassiyán, jo us men kám átí hain.

27 Aur Qihát se 'Amrámíon, aur Izháríon, aur Habrúníon aur 'Uzzíelíon ke khándán chale. Yih Qihátíon ke khándán hain. 28 Un ke farzand i narína ek mahíne aur us se úpar úpar ke áťh hazár chha sau the. Maqdis kí nigahbaní in ke zimme thí. 29 Baní Qihát ke khándánon ke ádmí maskan kí junúbí simt men apne dere dálá karen. 30 Aur 'Uzzíel ká beťá Ilísafan Qihátíon ke gharánon ke ábái khándán ká sardár ho. 31 Aur sandúq, aur mez, aur sham'adán, aur donon mazbahe aur maqdis ke zurúf, jo 'ibádat ke kám men áte hain, aur parde, aur maqdis men baratne ká sára sámán, yih sab un ke zimme hon. 32 Aur Hárún káhin ká beťá Ilí'azar Lávíon ke sardáron ká sardár aur maqdis ke mutawallíon ká názir ho.

33 Mirárí se Mahlíon aur Múshíon ke khándán chale. Yih Miráríon ke khándán hain. 34 In men jitne farzand i narína ek mahíne aur us se úpar úpar ke the, wuh chha hazár do sau the. 35 Aur Abíkhail ká beťá Súríel Miráríon ke gharánon ke ábái khándán ká sardár ho. Yih log maskan kí shimálí simt men apne dere dálá karen. 36 Aur maskan ke takhton, aur us ke beñdon, aur sutúnon, aur khánon, aur us ke sab álát, aur us kí khidmat ke sab lawázim kí muháfazat, 37 aur sahn ke girdágird ke sutúnon, aur un ke khánon, aur mekhon, aur rassiyon kí nigrání baní Mirárí ke zimme ho. 38 Aur maskan ke áge, mashriq kí taraf, jidhar se súra j nikaltá hai, ya'ní khaíma e ijtimá' ke áge, Músá aur Hárún aur us ke beťe apne dere

dálá karen, aur baní Isráíl ke badle maqdis kí hifázat kiyá karen; aur jo ajnabí shaḡhs us ke nazdík áe, wuh ján se mará jáe. 39 So Lávíon men se, jitne ek mahíne aur us se úpar úpar kí 'umr ke the, un ko Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq un ke gharánon ke mutábiq giná. Wuh shumár men báis hazár the.

40 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Baní Isráíl ke sáre narína pahlauṭhe, ek mahíne aur us se úpar úpar ke gin le, aur un ke námon ká shumár lagá. 41 Aur baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ke 'iwaz Lávíon ko, aur baní Isráíl ke chaupáyon ke sab pahlauṭhon ke 'iwaz Lávíon ke chaupáyon ko mere liye le. Main KHUDÁWAND hún. 42 Chunánchí Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ko giná. 43 So jitne narína pahlauṭhe ek mahíne aur us se úpar úpar kí 'umr ke gine gaye, wuh námon ke shumár ke mutábiq báis hazár do sau tihattar the.

44 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 45 Baní Isráíl ke sab pahlauṭhon ke badle Lávíon ko, aur un ke chaupáyon ke badle Lávíon ke chaupáyon ko le: aur Láví mere hon. Main KHUDÁWAND hún. 46 Aur baní Isráíl ke pahlauṭhon men, jo do sau tihattar Lávíon ke shumár se ziyáda hain, un ke fidye ke liye 47 tú maqdis kí misqál ke hisáb se fí kas pánch misqál lená (ek misqál bís jiráh ká hotá hai). 48 Aur in ke fidye ká rupaya jo shumár men ziyáda hain tú Hárún aur us ke beñon ko dená. 49 So jo un se, jin ko Lávíon ne chhuráyá thá, shumár men ziyáda nikle the, un ke fidye ká rupaya Músá ne un se liyá. 50 Yih rupaya us ne baní Isráíl ke pahlauṭhon se liyá: so maqdis kí misqál ke hisáb se ek hazár tén sau painsaṭh misqálen wusúl hún. 51 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq fidye ká rupaya, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, Hárún aur us ke beñon ko diyá.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí 2 Baní Láví men se Qihátíon ko, un ke gharánon aur ábái khándánon ke mutábiq, 3 tís baras se lekar

pachás baras kí 'umr tak ke, jitne khaima e ijtimá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat men shámil hain, un sabhon ko gino. 4 Aur khaima e ijtimá' men páktarín chizon kí nisbat baní Qihát ká yih kám hogá, 5 kí jab lashkar kúch kare, to Hárún aur us ke beṭe áen, aur bích ke parde ko utáren, aur us se shahádat ke sandúq ko dhánken; 6 aur us par tukhas kí khálon ká ek giláf dálen, aur us ke úpar bi'lkull ásmání rang ká kaprá bichháen, aur us men us kí choben lagáen. 7 Aur nazr kí roṭí kí mez par ásmání rang ká kaprá bichhákar us ke úpar tabáq aur chamche, aur undelne ke kaṭore aur piyále rakkhen; aur dáimí roṭí bhí us par ho. 8 Phir wuh un par surkh rang ká kaprá bichháen, aur use tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánken, aur mez men us kí choben lagá den. 9 Phir ásmání rang ká kaprá lekar us se raushní denewále sham'adán ko, aur us ke chirágon, aur gulgíron, aur guldánon, aur tel ke sab zurúf ko, jo sham'adán ke liye kám men áte hain, dhánken. 10 Aur us ko aur us ke sab zurúf ko tukhas kí khálon ke ek giláf ke andar rakhkar us giláf ko chaukhaṭe par dhar den. 11 Aur zarrín mazbah par ásmání rang ká kaprá bichháen, aur use tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánken, aur us kí choben us men lagáen. 12 Aur sab zurúf ko, jo maqdis kí khidmat ke kám men áte hain lekar un ko ásmání rang ke kapre men lapeten, aur un ko tukhas kí khálon ke ek giláf se dhánkar chaukhaṭe par dharen. 13 Phir wuh mazbah par se sab rákh ko uṭhákar us ke úpar argawání rang ká kaprá bichháen. 14 Us ke sab bartan, jin se us kí khidmat karte hain, jaise angithiyán, aur síkhen, aur belche, aur kaṭore, garaz mazbah ke sab bartan us par rakkhen; aur us par tukhas kí khálon ká ek giláf bichháen, aur mazbah men choben lagá den. 15 Aur jab Hárún aur us ke beṭe maqdis ko, aur maqdis ke sab asbáb ko dhánk chuken, tab khaima-gáh ke kúch ke waqt baní Qihát us ke uṭháne ke liye áen; lekin wuh maqdis ko na chhúen, tá na ho kí wuh mar jáen: khaima e ijtimá' kí yihí chízen baní Qihát ke uṭháne kí hain. 16 Aur raushní ke tel, aur

khushbúdar baḅhúr, aur dáimí nazr kí qurbání, aur masah karne ke tel, aur sare maskan, aur us ke lawázim kí, aur maqdis aur us ke sámán kí nigahbaní Hárún káhin ke beṭe lí'azar ke zimme ho.

17 Aur KHUDÁWAND ne Musá aur Hárún se kahá, kí 18 Tum Lávion men se Qihátíon ke qabile ke khándánon ko munqata hone na dená: 19 balki is maqsúd se, kí jab wuh páktarín chizon ke pás áen, to jite rahen, aur mar na jáen, tum un ke liye aisá karná kí Hárún aur us ke beṭe andar ákar un men se ek ek ká kám aur bojh muqarrar kar den. 20 Lekin wuh maqdis ko dekhne kí khátir dam bhar ke liye bhí andar na áne páen, tá na ho kí wuh mar jáen.

21 Phir KHUDÁWAND ne Musá se kahá, 22 Baní Jairson men se bhí, un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq, 23 tis baras se lekar pachás baras tak kí 'umr ke jitne khaima e ijtimá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat ke waqt házir rahte hain, un sabhon ko gin. 24 Jairsoníon ke khándánon ká kám khidmat karne aur bojh uṭháne ká hai. 25 Wuh maskan ke pardon ko, aur khaima e ijtimá' aur us ke giláf ko, aur us ke úpar ke giláf ko, jo tukhas kí khálon ká hai, aur khaima e ijtimá' ke darwáze ke parde ko, 26 aur maskan aur mazbah ke girdágird ke sahn ke pardon ko, aur sahn ke darwáze ke parde ko, aur un kí rasiyon ko, aur khidmat ke sab zurúf ko uṭháya karen, aur in chízon se, jo jo kám liyá játa hai, wuh bhí yihí log kiyá karen. 27 Jairsoníon kí aulád ká khidmat karne, aur bojh uṭháne ká sára kám Hárún aur us ke beṭon ke hukm ke mutábiq ho, aur tum un men se har ek ká bojh muqarrar karke un ke supurd karná. 28 Khaima e ijtimá' men baní Jairson ke khándánon ká yihí kám rahe, aur wuh Hárún káhin ke beṭe Itamar ke mátaht hokar khidmat karen.

29 Aur baní Miráí men se un ke ábái khándánon aur gharánon ke mutábiq 30 tis baras se lekar pachás baras tak kí 'umr ke jitne khaima e ijtimá' men kám karne ke liye maqdis kí khidmat ke waqt házir rahte hain, un sabhon ko gin. 31 Aur khaima e ijtimá' men jin chízon

ke uṭhāne kī k̄hidmat un ke zimme ho, wuh yih hain : maskan ke takhte aur us ke beṇḍe, aur sutūn, aur sutūnon ke k̄hāne; 32 aur girdā-gird ke sahn ke sutūn, aur un ke k̄hāne, aur un kī mekhen, aur rassiyān, aur un ke sab ālāt aur sāre sāmān, aur jo chizen un ke uṭhāne ke liye tum muqarrar karo, un men se ekekā nām lekar use un ke supurd karo. 33 Bani Mirārī ke k̄hāndānon ko, jo kuchh k̄hidmat k̄hāima e ijtimā' men Hārūn kānin ke beṭe Itamar ke mātāht karnī hai, wuh yihī hai.

34 Chunānchi Mūsā aur Hārūn aur jamā'at ke sardāron ne Qihātīon kī aulād men se un ke gharānon aur ābāi k̄hāndānon ke mutābiq 35 tīs baras kī 'umr se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne k̄hāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī k̄hidmat men shāmil the, un sabhon ko gin liyā, 36 aur un men se jitne apne gharānon ke muwāfiq gine gaye, wuh do hazār sāt sau pachās the. 37 Qihātīon ke k̄hāndānon men se, jitne k̄hāima e ijtimā' men k̄hidmat karte the, un sabhon kā shumār itnā hī hai; jo hukm KHUDĀWAND ne Mūsā kī ma'rifat diyā thā, us ke mutābiq Mūsā aur Hārūn ne un ko ginā.

38 Aur banī Jairson men se apne gharānon aur ābāi k̄hāndānon ke mutābiq 39 tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne k̄hāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī k̄hidmat men shāmil the, wuh sab gine gaye, 40 aur jitne apne gharānon aur ābāi k̄hāndānon ke mutābiq gine gaye, wuh do hazār chha sau tīs the. 41 So banī Jairson ke k̄hāndānon men se, jitne k̄hāima e ijtimā' men k̄hidmat karte the, aur jin ko Mūsā aur Hārūn ne KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq shumār kiyā, wuh itne hī the.

42 Aur banī Mirārī ke gharānon men se, apne gharānon aur ābāi k̄hāndānon ke mutābiq, 43 tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke, jitne k̄hāima e ijtimā' men kām karne ke liye maqdis kī k̄hidmat men shāmil the, 44 wuh sab gine gaye, aur jitne un men se apne gharānon ke muwāfiq gine gaye, wuh tīn hazār do sau the. 45 So KHUDĀWAND ke us hukm ke mutābiq, jo us ne Mūsā kī ma'rifat diyā thā, jitnon ko

Mūsā aur Hārūn ne banī Mirārī ke k̄hāndānon men se ginā, wuh yihī hain.

46 Algaraz Lāwion men se, jin ko Mūsā aur Hārūn aur Isrāil ke sardāron ne, un ke gharānon aur ābāi k̄hāndānon ke mutābiq ginā, 47 ya'nī tīs baras se lekar pachās baras kī 'umr tak ke jitne k̄hāima e ijtimā' men k̄hidmat karne aur bojh uṭhāne ke kām ke liye hāzir hote the, 48 un sabhon kā shumār āth hazār pānch sau assī thā. 49 Wuh KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq Mūsā kī ma'rifat apnī apnī k̄hidmat, aur bojh uṭhāne ke kām ke mutābiq gine gaye. Yūn wuh Mūsā kī ma'rifat, jaisā KHUDĀWAND ne us ko hukm diyā thā, gine gaye.

5 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 2 Bani Isrāil ko hukm de, ki wuh har koṛhī ko, aur jiryān ke mariz ko, aur jo murde ke sabab se nāpāk ho, us ko lashkargāh se bāhar kar den; 3 aison ko, khwāh wuh mard hon, ya 'aurat, tum nikālkar un ko lashkargāh ke bāhar rakkho, tāki wuh un kī lashkargāh ko, jis ke darmiyān main rahtā hūn, nāpāk na karen. 4 Chunānchi banī Isrāil ne aisā hī kiyā, aur un ko nikālkar lashkargāh ke bāhar rakkhā, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm diyā thā, waisā hī banī Isrāil ne kiyā.

5 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 6 Bani Isrāil se kah, ki Agar koī mard ya 'aurat KHUDĀWAND kī hukm'udūli karke koī aisā gunāh kare jo ādmī karte hain, aur qusūr-wār ho jāe; 7 to jo gunāh us ne kiyā hai, wuh us kā iqrār kare, aur apnī taqsīr ke mu'āwaze men pūrā dām, aur us men us kā pānchwān hissa āur milākar us shakhs ko de, jis kā us ne qusūr kiyā hai. 8 Lekin agar us shakhs kā koī rishtadār na ho, jise us taqsīr kā mu'āwaza diyā jāe, to taqsīr kā, jo mu'āwaza KHUDĀWAND ko diyā jāe, wuh kāhin kā ho, 'alāwa kafiāre ke us menche ke jis se us kā kaffāra diyā jāe. 9 Aur jitnī muqaddas chizen banī Isrāil uṭhāne kī qurbānī ke taur par kāhin ke pās laen, wuh usī kī hon. 10 Aur har shakhs kī muqaddas kī hūī chizen us kī hon; aur jo chiz koī shakhs kāhin ko de, wuh bhī usī kī ho.

11 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Bani Isrāil se kah, ki

12 Agar kisi kī bīwī gumrah hokar us se bewafāī kare; 13 aur koī dūsrā ādmī us 'aurat ke sāth mu-bāsharat kare, aur us ke shauhar ko ma'lūm na ho, balki yih us se poshīda rahe, aur wuh nāpāk ho gayī ho, par na to koī shāhid ho, aur na wuh 'ain fi'l ke waqt pakrī gayī ho; 14 aur us ke shauhar ke dil meṅ gairat āe, aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage, hālānki wuh nāpāk hūī ho, yā us ke shauhar ke dil meṅ gairat āe, aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage, hālānki wuh nāpāk nahīn hūī; 15 to wuh shakhs apnī bīwī ko kāhin ke pās hāzir kare, aur us 'aurat ke chaṛhāwe ke liye aifah ke dasweṅ hisse ke barābar jau kā āṭā lāe, par us par na tel ḍāle, na lubān rakkhe; kyūnki yih nazr kī qurbānī gairat kī hai, ya'nī yih yādgārī kī nazr kī qurbānī hai, jis se gunāh yād dilāyā jātā hai. 16 Tab kāhin us 'aurat ko nazdīk lākar KHUDĀWAND ke huzūr kharī kare. 17 Aur kāhin miṭṭī ke ek bāsan meṅ muqaddas pānī le, aur maskan ke farsh kī gard lekar us pānī meṅ ḍāle. 18 Phir kāhin us 'aurat ko KHUDĀWAND ke huzūr kharī karke us ke sir ke bāl khulwā de, aur yādgārī kī nazr kī qurbānī ko, jo gairat kī nazr kī qurbānī hai, us ke hāthoṅ par dhare, aur kāhin apne hāth meṅ us karwe pānī ko le, jo la'nāt ko lātā hai. 19 Phir kāhin us 'aurat ko qasam khilākar kahe, ki Agar kisi shakhs ne tujh se suhbat nahīn kī hai, aur tū apne shauhar kī hotī hūī nāpākī kī taraf māil nahīn hūī, to tū is karwe pānī kī tāsīr se, jo la'nāt lātā hai, bachī rah. 20 Lekin agar tū apne shauhar kī hotī hūī gumrah hokar nāpāk ho gayī hai, aur tere shauhar ke siwā kisi dūstre shakhs ne tujh se suhbat kī hai, 21 to kāhin us 'aurat ko la'nāt kī qasam khilākar us se kahe, ki KHUDĀWAND tujhe terī qaum meṅ terī rān ko sarākar, aur tere peṭ ko phulākar la'nāt aur phitkār kā nishāna banāe. 22 Aur yih pānī, jo la'nāt lātā hai terī anṭriyoṅ meṅ jākar tere peṭ ko phulāe aur terī rān ko sarāe; aur 'aurat A'mīn, A'mīn, kahe. 23 Phir kāhin un la'natoṅ ko kisi kitāb meṅ likhkar un ko usī karwe pānī meṅ dhō ḍāle. 24 Aur wuh karwā pānī jo la'nāt ko

lātā hai, us 'aurat ko pilāe; aur wuh pānī, jo la'nāt ko lātā hai, us 'aurat ke peṭ meṅ jākar karwā ho jāegā. 25 Aur kāhin us 'aurat ke hāth se gairat kī nazr kī qurbānī ko lekar KHUDĀWAND ke huzūr us ko hilāe, aur use mazbah ke pās lāe. 26 Phir kāhin us nazr kī qurbānī meṅ se, us kī yādgārī ke taur par, ek muṭṭhī lekar use mazbah par jalāe; ba'd us ke wuh pānī us 'aurat ko pilāe. 27 Aur jab wuh use wuh pānī pilā chukeyā, to aisā hogā, ki agar wuh nāpāk hūī, aur us ne apne shauhar se bewafāī kī, to wuh pānī, jo la'nāt ko lātā hai, us ke peṭ meṅ jākar karwā ho jāegā, aur us kā peṭ phul jāegā, aur us kī rān sar jāegī, aur wuh 'aurat apnī qaum meṅ la'nāt kā nishāna banegī. 28 Par agar wuh nāpāk nahīn hūī, balki pāk hai, to beilzām ṭhahregī, aur us se aulād hogī. 29 Gairat ke bāre meṅ yihī shara' hai, khwāh 'aurat apne shauhar kī hotī hūī gumrah hokar nāpāk ho jāe, yā mard par gairat sawār ho, 30 aur wuh apnī bīwī se gairat khāne lage; aise hāl meṅ wuh us 'aurat ko KHUDĀWAND ke āge kharī kare, aur kāhin us par yih sārī shari'at 'amal meṅ lāe. 31 Tab mard gunāh se barī ṭhahregā, aur us 'aurat kā gunāh usī ke sir lagegā.

6 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kabā, ki 2 Banī Isrāīl se kah, ki Jab koī mard yā 'aurat nazīr kī mannat, ya'nī apne āp ko KHUDĀWAND ke liye alag rakhne kī khāss mannat māne, 3 to wuh mai aur sharāb se parhez kare, aur mai kā yā sharāb kā sirka na pīe, aur na angūr kā ras pīe, aur na tāza yā khushk angūr khāe. 4 Aur apnī nazārat ke tamām aiyām meṅ, bij se lekar chhilke tak, jo kuchh angūr ke darakht meṅ paidā ho use na khāe. 5 Aur us kī nazārat kī mannat ke dinō meṅ us ke sir par ustura na pherā jāe: jab tak wuh muddat, jis ke liye wuh KHUDĀWAND kā nazīr banā hai purī na ho, tab tak wuh muqaddas rahe aur apne sir ke bāloṅ kī laṭoṅ ko barhne de. 6 Un tamām aiyām meṅ jab wuh KHUDĀWAND kā nazīr ho wuh kisi lāsh ke nazdīk na jāe. 7 Wuh apne bāp, yā maṅ, yā bhāī, yā bahīn kī khātīr bhī jab wuli mareṅ, apne āp ko

najis na kare; kyūnki us kī nazárat, jo Khudá ke liye hai, us ke sir par hai. 8 Wuh apní nazárat kī pūrī muddat tak KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai. 9 Aur agar koi ádmī nágahán us ke pás hí mar jáe, aur us kī nazárat ke sir ko nápák kar de; to wuh apne pák hone ke din apná sir mundwáe, ya'ní sátwen dín sir mundwáe. 10 Aur áthwen roz do qumrián, yá kabútar ke do bachche, kháima e ijtimá' ke darwáze par káhin ke pás láe. 11 Aur káhin ek ko khatá kī qurbáni ke liye, aur dúsre ko sokhtaní qurbáni ke liye guzráne aur us ke liye kaffára de, kyūnki wuh murde ke sabab se gunahgár thahrá hai; aur us ke sir ko usí din muqaddas kare. 12 Phir wuh apní nazárat kī muddat ko KHUDÁWAND ke liye muqaddas kare, aur ek yaksála nar barra jurm kī qurbáni ke liye láe; lekin jo din guzar gaye hai, wuh gine nahín jáenge, kyūnki us kī nazárat nápák ho gayi thí.

13 Aur nazír ke liye shara' yih hai, ki jab us kī nazárat ke din púre ho jáen, to wuh kháima e ijtimá' ke darwáze par házir kiyá jáe. 14 Aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr apná charháwá charháe, ya'ní sokhtaní qurbáni ke liye ek be'aib yaksála nar barra, aur khatá kī qurbáni ke liye ek be'aib yaksála máda barra, aur salámatí kī qurbáni ke liye ek be'aib menhá; 15 aur bekhamírí roṭiyon kī ek ṭokrí, aur tel mile húe maide ke kulche, aur tel chupri húi bekhamírí roṭiyán, aur un kī nazr kī qurbáni aur un ke tapáwan láe. 16 Aur káhin un ko KHUDÁWAND ke huzúr lákar us kī taraf se khatá kī qurbáni aur sokhtaní qurbáni guzráne. 17 Aur us menḏhe ko, bekhamírí roṭiyon kī ṭokrí ke sáth, KHUDÁWAND ke huzúr salámatí kī qurbáni ke taur par guzráne, aur káhin us kī nazr kī qurbáni aur us ká tapáwan bhí charháe. 18 Phir wuh nazír kháima e ijtimá' ke darwáze par apní nazárat ke bál mundwáe, aur nazárat ke bálon ko, us ág men dál de, jo salámatí kī qurbáni ke niche hogí. 19 Aur jab nazír apní nazárat ke bál mundwá chuke, to káhin us menḏhe ká ubálá húa shána, aur ek bekhamírí roṭi ṭokrí men se aur ek bekhamírí kulcha lekar us nazír ke háthon par un ko

dhare. 20 Phir káhin un ko hiláne kī qurbáni ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr hiláe. Hiláne kī qurbáni ke sine aur uṭháne kī qurbáni ke sháne ke sáth yih bhí káhin ke liye muqaddas hai. Is ke ba'd nazír mai pí sakegá. 21 Nazír jo mannat máne, aur jo charháwá apní nazárat ke liye KHUDÁWAND ke huzúr láe, 'aláwa us ke jis ká use maqdúr ho, un sabhon ke báre men shara' yih hai. Jaisí mannat us ne máni ho, waisá hí us ko nazárat kī shara' ke mutábiq 'amal karná pařegá.

22 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 23 Hárún aur us ke beṭon se kah, ki Tum baní Isráíl ko is tarah du'á diyá karná. Tum un se kahná,

24 KHUDÁWAND tujhe barakat de, aur tujhe mahfúz rakkhe.

25 KHUDÁWAND apná chihra tujh par jalwagar farmáe, aur tujh par mihrbán rahe.

26 KHUDÁWAND apná chihra terí taraf mutawajjih kare, aur tujhe salámatí bakhshe.

27 Is tarah wuh mere nám ko baní Isráíl par rakkhe, aur main un ko barakat bakhsúngá.

7 Aur jis din Músá maskan ke khará karne se fárig húa, aur us ko aur us ke sab sámán ko masah aur muqaddas kiyá, aur mazbah aur us ke sab zurúf ko bhí masah aur muqaddas kiyá; 2 to Isráílí rais, jo apne ábál khándanon ke sardár aur qablon ke rais, aur shumár kiye hún ke úpar muqarrar the, nazrána láe. 3 Wuh apná hadya chha pardadár gáriyan aur bárah bail KHUDÁWAND ke huzúr láe. Do do raison kī taraf se ek ek gári, aur har rais kī taraf se ek bail thá. In ko unhon ne maskan ke sámne házir kiyá. 4 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 5 Tú in ko un se le, táki wuh kháima e ijtimá' ke kám men áen, aur tú Láwlon men har shakhs kī khidmat ke mutábiq un ko taqsim kar de. 6 So Músá ne wuh gáriyan aur bail lekar un ko Láwlon ko de diyá. 7 Baní Jairson ko us ne un kī khidmat ke liház se do gáriyan aur chár bail diye: 8 aur chár gáriyan aur áth bail us ne baní Mirári ko un kī khidmat ke liház se Hárún káhin ke beṭe Itamar ke mátaht karke diye. 9 Lekin baní Qihát ko us

ne koí gáři nahín dí, kyúnki un ke zimme maqdis kí khidmat thí. Wuh use apne kandhon par utháthe the. 10 Aur jis din mazbah masah kiyá gayá, us din wuh raís us kí taqdis ke liye hadye lae, aur apne hadyon ko wuh raís mazbah ke áge le jáne lage. 11 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Maqdis kí taqdis ke liye ek ek raís ek ek din apná hadya guzráne.

12 So pahle din Yahúdáh ke qabile men se 'Amminadáb ke beṭe Nahson ne apná hadya guzráná. 13 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 14 das misqál sone ká ek chammach, jo bakhúr se bhará thá; 15 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar yaksála barra; 16 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 17 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḥhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih 'Amminadáb ke beṭe Nahson ká hadya thá.

18 Dústre din Zugr ke beṭe Nataniel ne, jo Ishkár ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 19 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 20 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 21 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar yaksála barra; 22 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 23 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḥhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Zugr ke beṭe Nataniel ká hadya thá.

24 Aur tísre din Helon ke beṭe Illáb ne, jo Zabúlún ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 25 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 26 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 27 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar

yaksála barra; 28 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 29 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḥhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Helon ke beṭe Illáb ká hadya thá.

30 Chauthe din Shadíúr ke beṭe Illísúr ne, jo Rúbin ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 31 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 32 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 33 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar yaksála barra; 34 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 35 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḥhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Shadíúr ke beṭe Illísúr ká hadya thá.

36 Aur páñchwen din Súrishaddái ke beṭe Salúmiel ne, jo Shama'un ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 37 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 38 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 39 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar yaksála barra; 40 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 41 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch menḥhe, páñch bakre, páñch nar yaksála barre. Yih Súrishaddái ke beṭe Salúmiel ká hadya thá.

42 Aur chhaṭe din Da'uel ke beṭe Ilyásaf ne, jo Jadd ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 43 Aur us ká hadya yih thá: maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tís misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá; un donon men nazr kí qurbání ke liye tel milá huá maida bhará thá; 44 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá; 45 sokhtaní qurbání ke liye ek bachhrá, ek menḥhá, ek nar yaksála barra; 46 khatá kí qurbání ke liye ek bakrá; 47 aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch

menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih Da'uel ke beṭe Ilyásaf ká hadya thá.

48 Aur sātweṇ din 'Ammihūd ke beṭe Iliśama' ne, jo Ifráim ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná.

49 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 50 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 51 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 52 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 53 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih 'Ammihūd ke beṭe Iliśama' ká hadya thá

54 Aur aṭhweṇ din Fadáhsúr ke beṭe Jamliel ne, jo Munassí ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 55 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 56 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 57 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 58 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 59 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih Fadáhsúr ke beṭe Jamliel ká hadya thá.

60 Aur naweṇ din Jida'úní ke beṭe Abidán ne, jo Binyamin ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 61 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 62 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 63 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 64 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 65 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih Jida'úní ke beṭe Abidán ká hadya thá.

66 Aur dasweṇ din 'Ammishaddai ke beṭe Akhí'azar ne, jo Dán ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 67 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 68 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 69 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 70 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 71 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih 'Ammishaddai ke beṭe Akhí'azar ká hadya thá.

72 Aur gyárahweṇ din 'Akrán ke beṭe Faja'iel ne, jo A'shar ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 73 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 74 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 75 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 76 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 77 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih 'Akrán ke beṭe Faja'iel ká hadya thá.

78 Aur bárahweṇ din 'Enán ke beṭe Akhíra' ne, jo bani Naftáli ke qabile ká sardár thá, apná hadya guzráná. 79 Aur us ká hadya yih thá : maqdis kí misqál ke hisáb se ek sau tis misqál chándí ká ek tabáq, aur sattar misqál chándí ká ek kaṭorá ; un donon men nazr kí qurbáni ke liye tel milá huá maida bhará thá ; 80 das misqál sone ká ek chammach jo bakhúr se bhará thá ; 81 sokhtaní qurbáni ke liye ek bachhrá, ek menḍhá, ek nar yaksála barra ; 82 khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá ; 83 aur salámatí kí qurbáni ke liye do bail, pānch menḍhe, pānch bakre, pānch nar yaksála barre. Yih 'Enán ke beṭe Akhíra' ká hadya thá.

84 Mazbah ke mamsúh hone ke din, jo hadye us kí taqdis ke liye Isráíli

raison ki taraf se guzráne gaye, wuh yihí the: ya'ní chándí ke bárah tabáq, chándí ke bárah kaṭore, sone ke bárah chammach. 85 Chándí ká har tabáq wazn meṅ ek sau tís misqál, aur har ek kaṭorá sattar misqál thá. In bartanon ki sári chándí maqdis ki misqál ke hisáb se do hazár chár sau misqál thí. 86 Bakhúr se bhare hue sone ke bárah chammach, jo maqdis ki misqál ki tol ke mutábíq, wazn meṅ das das misqál ke the; in chamchon ká sára soná ek sau bís misqál thá. 87 Sokhtaní qurbání ke liye kull bárah bachhre, bárah mendhe, bárah nar yaksála barre apní apní nazr ki qurbání samet the; aur khatá ki qurbání ke liye bárah bakre the; 88 aur salámatí ki qurbání ke liye kull chaubís bail, sáth mendhe, sáth bakre, sáth nar yaksála barre the. Mazbah ki taqdis ke liye, jab wuh mamsúh húá, itná hadya guzráná gayá. 89 Aur jab Músá Khudá se báten karne ko khaima e ijtimá' meṅ gayá, to us ne sarposh par se, jo shahádat ke sandúq ke úpar thá, donon karúbíon ke darmiyán se wuh áwáz suní, jo us se muḫatib thí, aur us ne us se báten kí.

8 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Hárún se kah, Jab tú chirágon ko raushan kare, to sátion chirágon ki raushní sham'adán ke sámne ho. 3 Chunánchi Hárún ne aisá hí kiyá; us ne chirágon ko is tarah jaláyá ki sham'adán ke sámne raushní pare, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá. 4 Aur sham'adán ki banáwaṭ aisi thí ki wuh páye se lekar phulon tak ghare hue sone ká baná húá thá. Jo namúna KHUDÁWAND ne Músá ko dikháyá, usí ke muwáfíq us ne sham'adán ko banáyá.

5 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 6 Lávion ko baní Isráil se alag karke un ko pák kar. 7 Aur un ko pák karne ke liye un ke sáth yih karná, ki khatá ká pání lekar un par chhírná; phir wuh apne sáre jism par ustara phirwáen, aur apne kapre dhoen, aur apne ko sáf karen. 8 Tab wuh ek bachhrá, aur us ke sáth kí nazr kí qurbání ke liye tel milá húá maida len, aur tú khatá ki qurbání ke liye ek dúsrá bachhrá bhí lená. 9 Aur tú Lávion ko

khaima e ijtimá' ke áge házir karná, aur baní Isráil ki sári jamá'at ko jama' karná. 10 Phir Lávion ko KHUDÁWAND ke áge láná; tab baní Isráil apne apne háth Lávion par rakkhen. 11 Aur Hárún Lávion ko baní Isráil ki taraf se, hiláne ki qurbání ke liye, KHUDÁWAND ke huzúr guzráne, táki wuh KHUDÁWAND ki khidmat karne par raheṅ. 12 Phir Láví apne apne háth bachhron ke siron par rakkhen, aur tú ek ko khatá ki qurbání aur dústre ko sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzráná, táki Lávion ke wáste kaffára diyá jae. 13 Phir tú Lávion ko Hárún aur us ke beṅon ke áge khará karná, aur un ko hiláne ki qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzráná. 14 Yün tú Lávion ko baní Isráil se alag karná, aur Láví mere hí thahreṅge. 15 Is ke ba'd Láví khaima e ijtimá' ki khidmat ke liye andar áyá karen: so tú un ko pák kar, aur hiláne ki qurbání ke liye un ko guzrán. 16 Is liye ki wuh sab ke sab baní Isráil meṅ se mujhe bil'kull de diye gaye hain; kyünki main ne in hí ko un sabhon ke badle, jo Isráilion meṅ pahlauṭhí ke bachche hain, apne wáste le liyá hai. 17 Is liye ki baní Isráil ke sáre pahlauṭhe, kyá insán, kyá haiwán, mere hain; main ne, jis din mulk i Misr ke pahlauṭhon ko mará, usí din un ko apne liye muqaddas kiyá. 18 Aur baní Isráil ke sáre pahlauṭhon ke badle main ne Lávion ko le liyá hai. 19 Aur main ne baní Isráil meṅ se Lávion ko lekar un ko Hárún aur us ke beṅon ko 'atá kiyá hai, táki wuh khaima e ijtimá' meṅ baní Isráil ki jagah khidmat karen, aur baní Isráil ke liye kaffára diyá karen; táki, jab baní Isráil maqdis ke nazdik áen, to un meṅ koí wabá na phaile. 20 Chunánchi Músá aur Hárún aur baní Isráil ki sári jamá'at ne Lávion se aisá hí kiyá: jo kuchh KHUDÁWAND ne Lávion ke báre meṅ Músá ko hukm diyá thá, waisá hí baní Isráil ne un ke sáth kiyá. 21 Aur Lávion ne apne ap ko gunáh se pák karke apne kapre dhoen, aur Hárún ne un ko hiláne ki qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr guzráná, aur Hárún ne un ki taraf se kaffára diyá, táki wuh pák ho jaeṅ. 22 Is ke ba'd

Láwí apní k̄hidmat bajá láne ko Hárún aur us ke beṭoṅ ke sámnē k̄haima e ijtimá' meṅ jáne lage. So jáisá KHUDÁWAND ne Láwíon kī bábat Músá ko hukm diyá thá, unhoṅ ne waisá hí un ke sáth kiyá.

23 Phír KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 24 Láwíon ke muta'alliq jo bát hai, wuh yih hai, kī pachchís baras se lekar us se úpar úpar kī 'umr meṅ wuh k̄haima e ijtimá' kī k̄hidmat ke kám ke liye andar házir húa karen. 25 Aur jab pachás baras ke hoṅ, to phír us kám ke liye ná áeṅ, aur ná k̄hidmat karen, 26 balki k̄haima e ijtimá' meṅ apne bháiyon ke sáth nigahbání ke kám meṅ mashgúl hoṅ, aur koí k̄hidmat ná karen. Láwíon ko jo jo kám saunpe jáeṅ, un ke muta'alliq tú un se aisá hí karná.

9 Baní Isráíl ke mulk i Misr se nikalne ke dúsre baras ke pahle mahíne meṅ KHUDÁWAND ne dasht i Síná meṅ Músá se kahá, kī 2 Baní Isráíl 'íd i fasah us ke mu'aiyan waqt par manáeṅ. 3 Isí mahíne kī chaudahwíṅ táríkh kī shám ko tum waqt i mu'aiyan par yih 'íd manána, aur jitne us ke áin aur rusúm haiṅ, un sabhoṅ ke mutábíq use manána. 4 So Músá ne baní Isráíl ko hukm kiyá, kī 'íd i fasah karen. 5 Aur unhoṅ ne pahle mahíne kī chaudahwíṅ táríkh kī shám ko dasht i Síná meṅ 'íd i fasah kī; aur baní Isráíl ne sab par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, 'amal kiyá. 6 Aur kaí ádmí aise the jo kisé lách ke sabab se nápák ho gaye the, wuh us roz fasah ná kar sake; so wuh usí dín Músá aur Hárún ke pás áe, 7 aur Músá se kahne lage, kī Ham ek lách ke sabab se nápák ho rahe haiṅ, phír bhí ham áur Isráílíon ke sáth waqt i mu'aiyan par KHUDÁWAND kī qurbání guzránne se kyún roke jáeṅ? 8 Músá ne un se kahá, Thahar jáo: main zará sun lún, kī KHUDÁWAND tumháre haqq meṅ kyá hukm kartá hai.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 10 Baní Isráíl se kah, kī Agar koí tum meṅ se, yá tumhári nasl meṅ se, kisé lách ke sabab se nápák ho jáe, yá wuh kahín dúr safar meṅ ho, taubhí wuh KHUDÁWAND ke liye 'íd i fasah kare. 11 Wuh dúsre

mahíne kī chaudahwíṅ táríkh kī shám ko yih 'íd manáeṅ aur qurbání ke gosht ko bekhamíri roṭiyon aur karwí tarkáron ke sáth kháeṅ. 12 Wuh us meṅ se kuchh bhí subh ke liye báqí ná chhoṅeṅ, aur ná us kī koí haqqí toṅeṅ, aur fasah ko us ke sáre áin ke mutábíq máneṅ. 13 Le-kin jo ádmí pák ho, aur safar meṅ bhí ná ho, agar wuh fasah karne se báz rahe, to wuh ádmí apní qaum meṅ se káṭ dálá jáegá; kyúnki us ne mu'aiyan waqt par KHUDÁWAND kī qurbání nahín guzrání; so us ádmí ká gunáh usí ke sir lagegá. 14 Aur agar koí pardesí tum meṅ búd o báhsh kartá ho, aur wuh KHUDÁWAND ke liye fasah karná cháhe, to wuh fasah ke áin aur rusúm ke mutábíq use máne: tum desí aur pardesí donoṅ ke liye ek hí áin rakhná.

15 Aur jis dín maskan, ya'ní k̄haima e shahádat, nasb húa, usí dín abr us par chhá gayá, aur shám ko wuh maskan par ág sá dikhái diyá, aur subh tak waisá hí rahá. 16 Aur hamesha aisá hí húa kartá thá, kī abr us par chháyá rahtá aur rát ko ág dikhái detí thí. 17 Aur jab maskan par se wuh abr uṭh játá, to baní Isráíl kúch karte the, aur jis jagah wuh abr jákar thahar játá, wahín baní Isráíl k̄haima lagáte the. 18 KHUDÁWAND ke hukm se baní Isráíl kúch karte, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se wuh k̄haima lagáte the; aur jab tak abr maskan par thahrá rahtá, wuh apne d̄ere d̄ále paṛe rahte the. 19 Aur jab abr maskan par bahut dínon tak thahrá rahtá, to baní Isráíl KHUDÁWAND ke hukm ko mánte, aur kúch nahín karte the. 20 Aur kabhí kabhí wuh abr chand dínon tak maskan par rahtá, aur tab bhí wuh KHUDÁWAND ke hukm se d̄ere d̄ále rahte, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se wuh kúch karte the. 21 Phír kabhí kabhí wuh abr shám se subh tak hí rahtá, to jab wuh subh ko uṭh játá, tab wuh kúch karte the: aur agar wuh rát dín barábar rahtá, to jab wuh uṭh játá, tab hí wuh kúch karte the. 22 Aur jab tak wuh abr maskan par thahrá rahtá, khwáh do dín, yá ek mahína, yá ek baras ho, tab tak baní Isráíl apne k̄haimon meṅ muqím rahte, aur kúch nahín karte the: par jab wuh uṭh játá, to wuh kúch karte the. 23 Garaz

wuh KHUDÁWAND ke hukm se maqám karté, aur KHUDÁWAND hí ke hukm se kúch karte the: aur jo hukm KHUDÁWAND Músá kí ma'rifat detá, wuh KHUDÁWAND ke us hukm ko máná karte the.

10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Apne liye chándi ke do narsinge banwá: wuh donon gharke banáe jáen: tú un ko jamá'at ke buláne aur lashkaron ke kúch ke liye, kám men láná. 3 Aur jab wuh donon narsinge phúnken, to sári jamá'at khaima e ijtimá' ke darwáze par tere pás ikatthí ho jáe. 4 Aur agar ek hí phúnken, to wuh rais jo hazáron Isráilíon ke sardár hain tere pás jama' hon. 5 Aur jab tum sáns bándhkar zor se phúnko to wuh lashkar jo mashriq kí taraf hain kúch karen. 6 Jab tum do-bára sáns bándhkar zor se phúnko, to un lashkaron ká, jo junúb kí taraf hain, kúch ho: so kúch ke liye sáns bándhkar zor se narsingá phúnká karen. 7 Lekin jab jamá'at ko jama' karná ho, tab bhí phúnkná, par sáns bándhkar zor se na phúnkná. 8 Aur Hárún ke beṭe jo káhin hain wuh narsinge phúnká karen: yihí áin sadá tumhári nasl dar nasl qáim rahe. 9 Aur jab tum apne mulk men aise dushman se jo tum ko satátá ho larne ko niklo, to tum narsingon ko sáns bándhkar zor se phúnkná; is hál men KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr tumhári yád hogí, aur tum apne dushmanon se naját páoge. 10 Aur tum apní khushi ke din, aur apní muqarrara 'idon ke din, aur apne mahínon ke shurú' men, apní sokhtaní qurbáníon aur salámati kí qurbáníon ke waqt narsinge phúnkná, táki un se tumháre Khudá ke huzúr tumhári yádgári ho. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

11 Aur dúsre sál ke dúsre mahíne kí biswin tárikh ko wuh abr shahádat ke maskan par se uṭh gayá. 12 Tab baní Isráil dasht i Síná se kúch karke nikle, aur wuh abr dasht i Fárán men ṭhahar gayá. 13 So KHUDÁWAND ke us hukm ke mutábiq, jo us ne Músá kí ma'rifat diyá thá, un ká pahlá kúch huá. 14 Aur sab se pahlé baní Yahúdáh ke lashkar ká handá rawána huá, aur wuh apne

dalon ke mutábiq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammínadáb ká beṭá Nahson thá. 15 Aur Ishkár ke qabile ke lashkar ká sardár Zugr ká beṭá Nataniél thá. 16 Aur Zabúlún ke qabile ke lashkar ká sardár Helon ká beṭá Iliáb thá. 17 Phir maskan utará gayá, aur baní Jairson aur baní Mirári, jo maskan ko uṭháte the, rawána hue. 18 Phir Rúbin ke lashkar ká jhandá áge barhá, aur wuh apne dalon ke mutábiq chale: Shadíúr ká beṭá Ilisúr un ke lashkar ká sardár thá. 19 Aur Shama'un ke qabile ke lashkar ká sardár Súrishaddái ká beṭá Salúmiél thá. 20 Aur Jadd ke qabile ke lashkar ká sardár Da'uel ká beṭá Ilyásaf thá. 21 Phir Qibátíon ne jo maqdis ko uṭháte the kúch kiyá: aur un ke pahunchne tak maskan khará kar diyá játá thá. 22 Phir baní Ifráim ke lashkar ká jhandá niklá, aur wuh apne dalon ke mutábiq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammíhúd ká beṭá Ilisamá' thá. 23 Aur Munassí ke qabile ke lashkar ká sardár Fadáhsúr ká beṭá Jamliél thá. 24 Aur Binyamín ke qabile ke lashkar ká sardár Jidá'uní ká beṭá Abidán thá. 25 Aur baní Dán ke lashkar ká jhandá un ke sab lashkaron ke píchhe píchhe rawána huá, aur wuh apne dalon ke mutábiq chale: un ke lashkar ká sardár 'Ammíshaddái ká beṭá Akhí'azar thá. 26 Aur A'shar ke qabile ke lashkar ká sardár 'Akrán ká beṭá Faja'iel thá. 27 Aur Naftáli ke qabile ke lashkar ká sardár 'Enán ká beṭá Akhíra' thá. 28 So baní Isráil isi tarah apne dalon ke mutábiq kúch karte aur áge rawána hote the.

29 So Músá ne apne khusar Ra'uel Midyání ke beṭe Hobáb se kahá, ki Ham us jagah já rahe hain, jis kí bábat KHUDÁWAND ne kahá hai, ki Main use tum ko dúngá: so tú bhí sáth chal, aur ham tere sáth neki karenge; kyúnci KHUDÁWAND ne baní Isráil se neki ká wa'da kiyá hai. 30 Us ne use jawáb diyá, ki Main nahín chaltá, balki main apne watan ko aur apne rishtadaron men lautkar jáungá. 31 Tab Músá ne kahá, ki Ham ko chhor mat, kyúnci yih tujh ko ma'lúm hai, ki ham ko biyábán men kis tarah khaímazan honá cháhiye; so tú hamáre liye

ānkhon ká kám degá, 32 aur agar tú hamáre sáth chále, to itní bāt zarúr hogí, kí jo nekí KHUDÁWAND ham se kare, wuhí ham tujh se karenge.

33 Phir wuh KHUDÁWAND ke pahār se safar karke tīn din kí ráh chále, aur tīnon din ke safar men KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq un ke liye áramgáh talásh kartá huá un ke áge áge chaltá rahá. 34 Aur jab wuh lashkargáh se kúch karte, to KHUDÁWAND ká abr din bhar un ke úpar chháyá rahtá thá.

35 Aur sandúq ke kúch ke waqt Músá yih kahá kartá, Uṭh, ai KHUDÁWAND, tere dushman paráganda ho jáen, aur jo tujh se kína rakhte hain, wuh tere áge se bhágen; 36 aur jab wuh ṭhahar játá, to wuh yih kahtá thá, kí Ai KHUDÁWAND, hazáron hazár Isráílion men lautkar á já.

11 Phir wuh log kurkurañe aur KHUDÁWAND ke sunte burá kahne lage: chunāñchi KHUDÁWAND ne suná, aur us ká gazab bharká, aur KHUDÁWAND kí ág un ke darmiyān jal uṭhí, aur lashkargáh ko ek kanāre se bhasam karne lagi. 2 Tab logon ne Músá se faryād kí; aur Músá ne KHUDÁWAND se du'á mángí, to ág bujh gayí. 3 Aur us jagah ká nám Tab'erah pará, kyūñki KHUDÁWAND kí ág un men jal uṭhí thí.

4 Aur jo millí julí bhír in logon men thí, wuh tarah tarah kí hirs karne lagi, aur baní Isráíl bhí phir rone aur kahne lage, kí Ham ko kaun gosht kháne ko degá? 5 Ham ko wuh machhlí yád áti hai, jo ham Misr men muft kháthe the: aur hae! wuh khíre, aur wuh kharbúze, aur wuh gandane, aur piyáz, aur lahsan: 6 lekin ab to hamári ján khushk ho gayí; yahán koí chíz muyassar nahín, aur mann ke siwá ham ko áur kuchh dikhá nahín detá. 7 Aur mann dhaniye kí máñind thá, aur aisá nazar áta thá, jaise motí. 8 Log idhar udhar jákar use jama' karte, aur use chakkí men píste, yá ukhlí men kút lete the, phir use hāñdiyōn men ubálkar rotiyān banáthe the: us ká maza táza tel ká sá thá. 9 Aur rát ko, jab lashkargáh men os partí, to us ke sáth mann bhí girtá thá. 10 Aur Músá ne sab gharānon ke

ādmon ko apne apne dere ke darwāze par rote suná, aur KHUDÁWAND ká qahr niháyat bharká, aur Músá ne bhí burá maná. 11 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, kí Tú ne apne khādim se yih saṅht bartáo kyūñ kiyá? aur mujh par tere karam kí nazar kyūñ nahín huí jo tú in sab logon ká bojh mujh par dáltá hai? 12 Kyá yih sab log mere peṭ men pare the? kyá yih mujh hí se paidá hué the jo tú kahtá hai, kí jis tarah se báp dúdh píte bachche ko uṭhāe uṭhāe phirtá hai, usí tarah main in logon ko apní god men uṭhākar us mulk men le jáūñ, jis ke dene kí qasam tú ne un ke bāpdādá se kháí hai? 13 Main in sab logon ko kahán se gosht lákar dūñ? kyūñki wuh yih kah kahkar mere sāmne rote hain, kí Ham ko gosht kháne ko de. 14 Main akelá in sab logon ko nahín sambhál saktá, kyūñki yih merí táqat se báhar hai. 15 Aur jo tujhe mere sáth yihí bartáo karná hai, to mere úpar agar tere karam kí nazar huí hai, to mujhe yaklakht ján se már de, táki main apní burí gat dekhne na páūñ.

16 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Baní Isráíl ke buzurgon men se sattar mard, jin ko tú jántá hai kí qaum ke buzurg aur un ke sardár hain, mere huzúr jama' kar, aur un ko khāima e ijtimá' ke pás le á, táki wuh tere sáth wahāñ khare hon. 17 Aur main utarkar tere sáth wahāñ bāten karūngá; aur main us rúh men se, jo tujh men hai, kuchh lekar un men dāl dūngá, kí wuh tere sáth qaum ká bojh uṭhāen, táki tú use akelá na uṭhāe. 18 Aur logon se kah, kí Kal ke liye apne ko pák kar rakkho, to tum gosht kháoge, kyūñki tum KHUDÁWAND ke sunte hué yih kah kahkar roe ho, kí Ham ko kaun gosht kháne ko degá? ham to Misr hí men mauj se the: so KHUDÁWAND tum ko gosht degá, aur tum khána. 19 Aur tum ek yá do din nahín, aur ná pāñch, yá das, yá bís din, 20 balki ek mahína kámil use kháthe rahoge, jab tak wuh tumháre nathnon se níkalne na lage, aur tum us se ghin na kháne lago; kyūñki tum ne KHUDÁWAND ko, jo tumháre darmiyān hai, tark kiyá, aur us ke sāmne yih kah kahkar roe ho, kí Ham Misr se kyūñ níkal áe? 21 Phir Músá

kahne lagá, ki Jin logon meñ main hún, un meñ chha lákh to piyáde hí haiñ; aur tú ne kahá hai, ki Main un ko itná gosht dúngá, ki wuh mahína bhar use kháte rahenge. 22 So kyá bheñ bakriyon ke yih rewar aur gáe ballon ke jhund un ki khátir zabh hon, ki un ke liye bas ho? yá samundar ki sári machhliyan un ki khátir ikatthí ki jáen, ki un sab ke liye káfi ho?

23 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Kyá KHUDÁWAND ká háth chhotá ho gayá hai? ab tú dekh legá, ki jo main ne tujh se kahá hai, wuh purá hotá hai, yá nahín. 24 Tab Músá ne báhar jákar KHUDÁWAND ki báten un logon ko kah sunáin, aur qaum ke buzurgon meñ se sattar shakhs ikatthe karke un ko khaime ke girdágird khará kar diyá. 25 Tab KHUDÁWAND abr meñ hokar utrá, aur us ne Músá se báten kín, aur us rúh meñ se, jo us meñ thí, kuchh iekar use un sattar buzurgon meñ dála: chunánchi jab rúh un meñ áí, to wuh nubuwat karne lage, lekin ba'd meñ phir kabhi na kí. 26 Par un meñ se do shakhs lashkargáh hí men rah gaye, ek ká nám Ildád, aur dúsre ká Medád thá: un meñ bhí rúh áí; yih bhí un hí meñ se the, jin ke nám likh liye gaye the, par yih khaime ke pás na gaye, aur lashkargáh hí meñ nubuwat karne lage. 27 Tab kisi jawán ne daukar Músá ko khabar dí, aur kahne lagá, ki Ildád aur Medád lashkargáh meñ nubuwat kar rahe haiñ. 28 So Músá ke khádim Nún ke bete Yashú' ne, jo us ke chune húe jawanon meñ se thá, Músá se kahá, Ai mere málik Músá, tú un ko rok de. 29 Músá ne us se kahá, Kyá tujhe meri khátir rashk átá hai? kásh KHUDÁWAND ke sab log nabí hote, aur KHUDÁWAND apni rúh un sab meñ dáltá! 30 Phir Músá aur wuh Isráíli buzurg lashkargáh meñ gaye. 31 Aur KHUDÁWAND ki taraf se ek ándhí chál, aur samundar se bátereñ uřá lál, aur un ko lashkargáh ke barábar aur us ke girdágird ek din ki ráh tak is taraf, aur ek hí din ki ráh tak dusri taraf zamín se koí do do háth úpar dál diyá. 32 Aur logon ne uřkar us sáre din, aur us sári rát, aur us ke dúsre din bhí bátereñ jama' kí, aur jis ne kam se kam

jama' kí thín, us ke pás bhí das khomar ke barábar jama' ho gayín; aur unhon ne apne liye lashkargáh ki charon taraf un ko phailá diyá. 33 Aur un ká gosht unhon ne dánton se kátá hí thá aur use chabáne bhí nahín páe the, ki KHUDÁWAND ká qahr un logon par bharak uthá, aur KHUDÁWAND ne un logon ko barí saht wabá se mára. 34 So us maqám ká nám Qabrot Hattawah rakkhá gayá, kyunki unhon ne un logon ko, jinhon ne hirs kí thí, wahín dafn kiyá. 35 Aur wuh log Qabrot Hattawah se safar karke Haserát ko gaye, aur wahín Haserát meñ rahne lage.

12 Aur Músá ne ek Kúshí 'aurat se biyáh kar liyá: so us Kúshí 'aurat ke sabab se, jise Músá ne biyáh liyá thá, Maryam aur Hárún us ki badgoí karne lage. 2 Wuh kahne lage, ki Kyá KHUDÁWAND ne faqat Músá hí se báten kí haiñ? kyá us ne ham se bhí báten nahín kín? Aur KHUDÁWAND ne yih suná. 3 Aur Músá rú e zamín ke sab ádmion se ziyáda halím thá. 4 So KHUDÁWAND ne nághán Músá, aur Hárún aur Maryam se kahá, ki Tum tínon nikalkar khaime e ijtimá' ke pás házir ho. So wuh tínon wahán áe. 5 Aur KHUDÁWAND abr ke sutún meñ hokar utrá, aur khaime ke darwáze par kharé hokar Hárún aur Maryam ko buláyá: wuh donon pás gaye. 6 Tab us ne kahá, Meri báten suno: agar tum meñ koí nabí ho, to main, jo KHUDÁWAND hún, use royá meñ dikháí dúngá, aur khwáb meñ us se báten karúngá. 7 Par merá khádim Músá aisá nahín hai: wuh mere sáre khándán meñ amánatdár hai; 8 main us se mu'ammon meñ nahín, balki rúbarú, aur saríh taur par báten kartá hún; aur use KHUDÁWAND ká dídar bhí nasíb hotá hai: so tum ko mere khádim Músá ki badgoí karte khauf kyún na áyá? 9 Aur KHUDÁWAND ká gazab un par bhará aur wuh chálá gayá. 10 Aur abr khaime ke úpar se hañ gayá, aur Maryam koñ se barí ki manind safed ho gayí: aur Hárún ne jo Maryam ki taraf nazar kí, to dekhá ki wuh koñhi ho gayí hai. 11 Tab Hárún Músá se kahne lagá, Hái, mere málik, is gunah ko hamáre sir na lagá, kyunki ham

se nádání húi, aur ham ne khatá kí. 12 Aur Maryam ko us mare hue kí tarah na rahne de, jis ká jism us kí paidáish hí ke waqt ádhá galá huá hotá hai. 13 Tab Músá KHUDÁWAND se faryád karne lagá, kí Ai Khudá, main terí minnat kartá hún use shífá de. 14 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Agar us ke báp ne us ke munh par faqat thúká hí hotá, to kyá sát dín tak wuh sharminda na rahtí? so wuh sát dín tak lashkar-gáh ke báhar band rahe, is ke ba'd wuh phir andar áne páe. 15 Chunánchí Maryam sát dín tak lashkar-gáh ke báhar band rahí; aur logon ne, jab tak wuh andar áne na pái, kúch na kiyá. 16 Is ke ba'd wuh log Haserát se rawána hue, aur dasht i Fárán men pahunchkar unhon ne dere dále.

13 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 2 Tú ádmíon ko bhej, kí wuh mulk i Kan'án ká, jo main baní Isráíl ko detá hún, hál daryáft karen: un ke báp-dádá ke har qabíle se ek ádmí bhejná, jo un ke han ká rais ho. 3 Chunánchí Músá ne KHUDÁWAND ke irshád ke muwáfiq dasht i Fárán se aise ádmí rawána kiye, jo baní Isráíl ke sardár the. 4 Un ke yih nám the: Rúbin ke qabíle se Zakúr ká beṭá Sammú'a'. 5 Aur Shama'un ke qabíle se Horí ká beṭá Sáfat. 6 Aur Yahúdáh ke qabíle se Yafunnah ká beṭá Kálíb. 7 Aur Ishkár ke qabíle se Yúsuf ká beṭá Ijál. 8 Aur Ifráím ke qabíle se Nún ká beṭá Húsi'a. 9 Aur Binyamín ke qabíle se Rafú ká beṭá Faltí. 10 Aur Zabúlún ke qabíle se Sodí ká beṭá Jaddíel. 11 Aur Yúsuf ke qabíle, ya'ní Munassí ke qabíle se, Súsí ká beṭá Jaddí. 12 Aur Dán ke qabíle se Jamallí ká beṭá 'Ammíel. 13 Aur A'shar ke qabíle se Míkáel ká beṭá Satúr. 14 Aur Naftálí ke qabíle se Wufsí ká beṭá Naḥbí. 15 Aur Jadd ke qabíle se Máki ká beṭá Jyúel. 16 Yihí un logon ke nám hain, jin ko Músá ne mulk ká hál daryáft karne ko bhejá thá. Aur Nún ke beṭe Húsi'a ká nám Músá ne Yashú' rakkhá. 17 Aur Músá ne un ko rawána kiyá, táki mulk i Kan'án ká hál daryáft karen; aur un se kahá, kí Tum idhar junúb kí taraf se jákar paharon men

chále jáná, 18 aur dekhná, kí wuh mulk kaisá hai, aur jo log wahán base hue hain, wuh kaise hain, zoráwar hain, yá kamzor, aur thore se hain, yá बहुत. 19 Aur jis mulk men wuh ábád hain, wuh kaisá hai, achchhá hai, yá burá; aur jin shahron men wuh rahte hain, wuh kaise hain; áyá wuh khaimon men rahte hain, yá qil'aon men; 20 aur wahán kí zamín kaisí hai? zarkhez hai, yá banjar; aur us men darakht hain, yá nahin? Tumhári himmat bandhí rahe, aur tum us mulk ká kuchh phal lete áná. Aur wuh mausim angúr kí pahlí fasl ká thá. 21 So wuh rawána hue, aur dasht i Sín se Rahob tak, jo Hamát ke ráste men hai, mulk ko khúb dekhá bhálá. 22 Aur wuh junúb kí taraf se hote hue Habrún tak gaye, jahán 'Anáq ke beṭe Akhímán, aur Sísí, aur Talmí rahte the. (Aur Habrún Zu'an se, jo Mísr men hai, sát baṭas áge basá thá.) 23 Aur wuh wadí e Iskál men pahunchen: wahán se unhon ne angúr kí ek dáli káṭ lí, jis men ek hí guchchhá thá, aur jise do ádmí ek láṭhí par laṭkáe hue lekar gaye; aur wuh kuchh anár aur anjír bhí láe. 24 Usí guchchhe ke sabab se, jise Isráílíon ne wahán se káṭá thá, us jagah ká nám wadí e Iskál par gayá. 25 Aur chálís dín ke ba'd wuh us mulk ká hál daryáft karke laṭe. 26 Aur wuh chale, aur Músá aur Hárún aur baní Isráíl kí sári jamá'at ke pás dasht i Fárán ke Qádis men áe; aur un ko aur sári jamá'at ko sab kaifiyat sunái, aur us mulk ká phal un ko dikháyá. 27 Aur Músá se kahne lage, kí Jis mulk men tú ne ham ko bhejá thá, ham wahán gaye, aur wáqa'í dúdh aur shahd us men bahtá hai, aur yih wahán ká phal hai. 28 Lekin jo log wahán base hue hain, wuh zoráwar hain, aur un ke shahr bare bare aur fasíldár hain, aur ham ne baní 'Anáq ko bhí wahán dekhá. 29 Us mulk ke junúbí hisse men to 'Amáliqí ábád hain, aur Hittí, aur Yabúsí, aur Amorí paharon par rahte hain, aur samundar ke sahí par aur Yordan ke kanáre kanáre Kan'ání base hue hain. 30 Tab Kálíb ne Músá ke sámne logon ko chup karáyá, aur kahá, kí Chalo, ham ek dam jákar us par qabza karen, kyúncí ham is qábíl hain

ki us par tasarruf kar len. 31 Lekin jo aur admí us ke sáth gaye the, wuh kahne lage, ki Ham is láiq nahín haiñ, ki un logon par hamla karen, kyúñki wuh ham se ziyáda zoráwar haiñ. 32 In admíon ne bani Isráil ko us mulk kí, jise wuh dekhne gaye the, buri khabar di, aur yih kahá, ki Wuh mulk, jis ká hál daryáft karne ko ham us men se guzre, ek aisá mulk hai, jo apne báhindon ko khá játá hai, aur wahán jitne admí ham ne dekhe, wuh sab bare qaddáwar haiñ. 33 Aur ham ne wahán bani 'Anáq ko bhí dekhá, jo jabbár haiñ aur jabbáron kí nasl se haiñ, aur ham to apní hí nigáh men aise the jaise tidde hote haiñ, aur aise hí un kí nigáh men the.

14 Tab sári jamá'at zor zor se chikhne lagi, aur wuh log us rát rote hí rahe. 2 Aur kull bani Isráil Músá aur Hárún kí shikáyat karne lage, aur sári jamá'at un se kahne lagi, Háe, kásh ham Misr hí men mar játe, yá kásh is biyábán hí men marte. 3 KHUDÁWAND kyún ham ko us mulk men le jákar talwár se qatl karána cháhtá hai? Phir to hamári biwiyán aur bál bachche lút ká mál thahrenge; kyá hamáre liye bihtar na hogá, ki ham Misr ko wápas chale jáen? 4 Phir wuh ápas men kahne lage, A'ó, ham kisi ko apná sardár baná len aur Misr ko laut chaleñ. 5 Tab Músá aur Hárún bani Isráil kí sári jamá'at ke sámne aundhe munh ho gaye. 6 Aur Nún ká betá Yashú' aur Yafunnah ká betá Kálíb, jo us mulk ká hál daryáft karnewálon men se the, apne apne kapre phákar 7 bani Isráil kí sári jamá'at se kahne lage, ki Wuh mulk, jis ká hál daryáft karne ko ham us men se guzre, niháyat achchá mulk hai. 8 Agar Khudá ham se rázi rahe, to wuh ham ko us mulk men pahuncháegá, aur usí mulk ko, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, ham ko degá. 9 Faqat itná ho, ki tum KHUDÁWAND se bagáwat na karo, aur na us mulk ke logon se doro; wuh to hamári khurák haiñ; un kí panáh un ke sir par se játi rahí hai, aur hamáre sáth KHUDÁWAND hai; so un ká khauf na karo. 10 Tab sári jamá'at bol uñhi, ki In ko sangsár karo. Us waqt khaíma e ijtimá' men sare bani Isráil ke sámne

KHUDÁWAND ká jalál numáyán huá.

11 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Yih log kab tak merí tauhín karte rahenge? aur báwujúd un sab mu'jizon ke, jo main ne in ke darmi-yán kiye haiñ, kab tak mujh par imán nahín láenge? 12 Main in ko wabá se marúngá, aur mirás se khárij karúngá, aur tujhe ek aisí qaum banaúngá, jo in se kahín barí aur ziyáda zoráwar ho. 13 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, Tab to Misri, jin ke bich se tú in logon ko apne zor í bázú se nikál le áyá, yih sunenge, 14 aur use is mulk ke báhindon ko bataenge; unhon ne suná hai ki tú jo KHUDÁWAND hai in logon ke darmiyan rahtá hai, kyúñki tú, ai KHUDÁWAND, saríh taur par dikhái detá hai, aur terá abr in par sáya kiye rahtá hai, aur tú din ko abr ke sutún men, aur rát ko ág ke sutún men hokar in ke áge áge chaltá hai. 15 Pas, agar tú is qaum ko, ek akele admí kí tarah ján se mar de, to wuh qaumen, jinhon ne terí shuhrat suní hai, kahengi, 16 ki Chúnki KHUDÁWAND is qaum ko us mulk men, jise us ne in ko dene kí qasam khái thí, pahunchá na saká, is liye us ne in ko biyábán men halák kar diyá. 17 So KHUDÁWAND kí qudrat kí 'azmat tere hí is qaul ke mutábíq zahir ho, 18 kí KHUDÁWAND qahr karne men dhimá aur shafaqat men ganí hai; wuh gunáh aur khatá ko bakhsh detá hai, lekin mujrim ko hargiz barí nahín karegá, kyúñki wuh bápdáda ke gunáh kí sazá un kí aulád ko tisri aur chauthí pusht tak detá hai. 19 So tú apní rahmat kí firáwání se is ummat ká gunáh, jaise tú Misr se lekar yahán tak in logon ko mu'áf kartá rahá hai, ab bhí mu'áf kar de. 20 KHUDÁWAND ne kahá, Main ne terí dakhwást ke mutábíq mu'áf kiya; 21 lekin mujhe apní hayát kí qasam, aur KHUDÁWAND ke jalál kí qasam, jis se sárizamín ma'múr hogí, 22 chúnki un sab logon ne, jinhon ne báwujúd mere jalál ke dekhne ke, aur báwujúd un mu'jizon ke, jo main ne Misr men aur is biyábán men dikháe, phir bhí das bár mujhe ázmáyá, aur merí bát nahín máni; 23 is liye wuh us mulk ko, jis ke dene kí qasam main ne un ke bápdá-

dá se khái thí, dekhne bhí na páenge, aur jinhon ne merí tauhín kí hai, un men se bhí koí use dekhne nahín páegá. 24 Par is liye kí mere bande Kálíb kí kuchh áur hí tabí'at thí, aur us ne merí púri pairawí kí hai, main us ko us mulk men, jahán wuh ho áyá hai, pahunch-áungá, aur us kí aulád us kí wáris hogí. 25 (Aur wádí men to 'Amá-líqí aur Kan'ání base húe hai.) So kal tum ghúmkar us ráste se, jo Bahr i Qulzum ko játá hai, biyábán men dákhil ho jáo.

26 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, 27 Main kab tak is khabís guroh kí, jo merí shikáyat kartí rahtí hai, bardásht karún? Baní Isráíl, jo mere barkhiláf shiká-yaten karte rahte hai, main ne wuh sab shikáyaten suní hai. 28 So tum un se kah do, KHUDÁWAND kahtá hai, Mujhe apní hayát kí qasam hai, kí jaisá tum ne mere sunte kahá hai, main tum se zarúr waisá hí karúngá; 29 tumhári láshen isí biyábán men pari rahengí, aur tumhári sári ta'dád men se, ya'ní bís baras se lekar us se úpar úpar kí 'umr ke tum sab, jitne gine gaye, aur mujh par shikáyat karte rahe, 30 in men se koí us mulk men, jis kí bábat main ne qasam khái thí, kí tum ko wahán basáungá, jáne na páegá, siwá Yafunnah ke bete Kálíb, aur Nún ke bete Yashú' ke. 31 Aur tumháre bál bachche, jin kí bábat tum ne yih kahá, kí Wuh to lúť ká mál thahrege, un ko main wahán pahuncháungá, aur jis mulk ko tum ne haqír jáná, wuh us kí haqíqat pahchanenge. 32 Aur tumhárá yih hál hogá, kí tumhári láshen isí biyábán men pari rahengí. 33 Aur tumháre larke bále chálís baras tak biyábán men áwára phirte, aur tumhári zinákárlon ká phal páte rahenge, jab tak kí tumhári láshen biyábán men gal na jáen, 34 un chálís dinon ke hisáb se, jin men tum us mulk ká hál daryáft karte rahe the: ab din píchhe ek ek baras, ya'ní chálís baras tak, tum apne gunáhon ká phal páte rahoge; tab tum mere mukhálif ho jáne ko samjhoge. 35 Main KHUDÁWAND yih kah chuká hún, kí Main is púre khabís guroh se, jo merí mukhálifat par muttáfíq hai, qata'í aisá hí karúngá: in ká khá-

tima isí biyábán men hogá, aur wuh yahín marege. 36 Aur jin ádmíon ko Músá ne mulk ká hál daryáft karne ko bhejá thá, jinhon ne laufkar us mulk kí aisí burí khabar sunái thí, jis se sári jamá'at Músá par kur-kuráne lagi, 37 so wuh ádmi, jin-hon ne mulk kí burí khabar dí thí, KHUDÁWAND ke sámnne wabá se mar gaye. 38 Par jo ádmi us mulk ká hál daryáft karne gaye the, un men se Nún ká betá Yashú' aur Yafunnah ká betá Kálíb, donon jíte bache rahe. 39 Aur Músá ne yih báten sáre baní Isráíl se kahín; tab wuh log zár zár roe. 40 Aur wuh dústre dinsubh sawere uťkar yih kahte húe pahár kí choťi par charhne lage, kí Ham házir hai, aur jis jagah ká wa'da KHUDÁWAND ne kiyá hai, wahán jáenge kyúñki ham se khatá húi hai. 41 Músá ne kahá, Tum kyún ab KHUDÁWAND kí hukm'udulí karte ho? is se koí fáida na hogá. 42 U'par mat charho, kyúñki KHUDÁWAND tumháre darmiy-án nahín hai, aisá na ho kí apne dushmanon ke muqábale men shikast kháo. 43 Kyúñki wahán tum se áge 'Amá-líqí aur Kan'ání log hai, so tum talwár se máre jáoge, kyúñki KHUDÁWAND se tum bargashta ho gaye ho, is liye KHUDÁWAND tumháre sáth nahín rahégá. 44 Lekin wuh shokhí karke pahár kí choťi tak charhe chale gaye; par KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq, aur Músá, lashkargáh se báhar na nikle. 45 Tab 'Amá-líqí aur Kan'ání, jo us pahár par rahte the, un par á pafe, aur un ko qatl kiyá, aur Hurmah tak un ko máрте chale áe.

15 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Baní Isráíl se kah, Jab tum apne rahne ke mulk men, jo main tum ko detá hún, pahuncho, 3 aur KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání, ya'ní sokhtaní qurbání, yá kháss mannat ká zabíha, yá razá kí qurbání guzráno, yá apní mu'aiyan 'idon men ráhatangez khushbú ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr gáe bail yá bheř bakrí charháo, 4 to jo shaķhs apná charháwá láe, wuh KHUDÁWAND ke huzúr nazr kí qurbání ke taur par aifah ke daswen hisse ke barábar maida, jis men chauthái hín ke barábar tel milá húa ho, 5 aur tapáwan ke taur par chauthái hín ke

barábar mai bhí lāe; tum apní sokhtaní qurbání yá apne zabíhe ke har barre ke sáth itná hí taiyár kiyá karná; 6 aur har menḍhe ke sáth aifah ke pānchwen hisse ke barábar maida, jis men tihái hín ke barábar tel milá huá ho, nazr kí qurbání ke taur par láná. 7 Aur tapáwan ke taur par tihái hín ke barábar mai dená, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ṭhahre. 8 Aur jab tum KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání yá kháss mannat ke zabíhe, yá salámatí ke zabíhe ke taur par bachhrá guzráno, 9 to us bachhre ke sáth nazr kí qurbání ke taur par aifah ke tén dahái hisse ke barábar maida, jis men nisf hín ke barábar tel milá huá ho chaḥhána. 10 Aur tapáwan ke taur par nisf hín ke barábar mai guzránná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání ṭhahre. 11 Har bachhre, aur har menḍhe, aur har nar barre yá bakrí ke bachche ke liye aisá hí kiyá jae. 12 Tum jitne jánwar láo, un ke shumár ke mutábíq, ek ek ke sáth aisá hí karná. 13 Jitne desí KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání guzránen, wuh us waqt yih sáre kám isí tariqe se karen. 14 Aur agar koí pardesí tumháre sáth búdobásh kartá ho, yá jo koí pushton se tumháre sáth rahtá ayá ho, aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání guzránná cháhe, to jaisá tum karte ho, wuh bhí waisá hí kare. 15 Majma' ke liye, ya'ní tumháre liye, aur us pardesí ke liye, jo tum men rahtá ho, nasl dar nasl sadá ek hí áin rahegá: KHUDÁWAND ke áge pardesí bhí waise hí hon jaise tum ho. 16 Tumháre liye aur pardesiyon ke liye, jo tumháre sáth rahte hain, ek hí shara' aur ek hí qánún ho.

17 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí. 18 Baní Isráíl se kah, Jab tum us mulk men pahuncho, jahán main tum ko liye játá hún, 19 aur us mulk kí roṭí kháo, to KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání guzránná. 20 Tum apne pahle gúndhe hue áte ká ek girda uṭháne kí qurbání ke taur par chaḥhána, jaise khalihán kí uṭháne kí qurbání ko lekar uṭháte ho, waise hí ise bhí uṭháná. 21 Tum

apní pusht dar pusht apne pahle hí gúndhe hue áte men se kuchh lekar use KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání ke taur par guzránná.

22 Aur agar tum se bhúl ho jae, aur tum ne un sab hukmon par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko diye, 'amal ná kiyá ho, 23 ya'ní jis din se KHUDÁWAND ne hukm dená shurú' kiyá, us din se lekar áge áge, jo kuchh hukm KHUDÁWAND ne tumhári nasl dar nasl Músá kí ma'rifat tum ko diyá hai, 24 us men agar sahwan koí khatá ho gayí ho, aur jamá'at us se wáqif ná ho, to sári jamá'at ek bachhrá sokhtaní qurbání ke liye guzráne, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ho, aur us ke sáth shara' ke mutábíq us kí nazr kí qurbání aur us ká tapáwan bhí chaḥháe, aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá guzráne. 25 Yún káhin baní Isráíl kí sári jamá'at ke liye kaffára de, to un ko mu'áfi milegí, kyúñki yih mahz bhúl thí, aur unhon ne us bhúl ke badle wuh qurbání bhí chaḥhá, jo KHUDÁWAND ke huzúr átashín qurbání ṭhahartí hai, aur khatá kí qurbání bhí KHUDÁWAND ke huzúr guzráni. 26 Tab baní Isráíl kí sári jamá'at ko, aur un pardesiyon ko bhí, jo un men rahte hain, mu'áfi milegí, kyúñki jamá'at ke i'tibár se yih sahwan huá. 27 Aur agar ek hí shaḥs sahwan khatá kare, to wuh yaksála bakrí khatá kí qurbání ke liye chaḥháe. 28 Yún káhin us shaḥs kí taraf se, jis ne sahwan khatá kí, us kí khatá ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára de, to use mu'áfi milegí. 29 Jis shaḥs ne sahwan khatá kí ho, us ke liye tum ek hí shara' rakhná, khwáh wuh baní Isráíl men se desí ho, yá pardesí jo un men rahtá ho. 30 Lekin jo shaḥs bebák hokar gunáh kare, khwáh wuh desí ho, yá pardesí, wuh KHUDÁWAND kí ihánat kartá hai; wuh shaḥs apne logon men se káṭ dálá jáegá, 31 kyúñki us ne KHUDÁWAND ke kalám kí hiqárat kí, aur us ke hukm ko tor dálá; wuh shaḥs bi'l'kull káṭ dálá jáegá, us ká gunáh usí ke sir lagegá.

32 Aur jab baní Isráíl biyábán men rahte the, un dinon ek ádmí un ko sabt ke din lakriyán jama' kartá huá milá. 33 Aur jin ko wuh lakriyán jama' kartá huá milá, wuh use Músá

aur Hárún aur sári jamá'at ke pás le gaye. 34 Unhon ne use hawálát men rakkhá, kyünki un ko yih nahin batáyá gayá thá, ki us ke sáth kyá karná cháhiye. 35 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Yih shakhs zarúr ján se mará jáe; sári jamá'at lashkargáh ke báhar use sangsár kare. 36 Chunánchi jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, us ke mutábiq sári jamá'at ne use lashkargáh ke báhar le jákar sangsár kiyá, aur wuh mar gayá.

37 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 38 Baní Isráil se kah, ki wuh nasl dar nasl apne pairáhanon ke kanáron par jhálar lagáen, aur har kanáre kí jhálar ke úpar ásmáni rang ká dorá tánken. 39 Yih jhálar tumbáre liye aisí ho, ki jab tum use dekho, to KHUDÁWAND ke sáre hukmon ko yád karke un par 'amal karo, aur apne dil aur ánkhon kí khwáhishon kí pairawí men zinákári na karte phiro, jaisá karte áe ho; 40 balki mere sab hukmon ko yád karke un ko 'amal men láo, aur apne Khudá ke liye muqaddas ho. 41 Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko mulk i Misr se nikálkar láyá, táki tumhárá Khudá thahrún. Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

16 Aur Qorah bin Izhár bin Qihát bin Láwí ne baní Rúbin men se Illáb ke beṭon Dátan aur Abírám, aur Palat ke beṭe On ke sáth milkar áur ádmion ko sáth liyá; 2 aur wuh aur baní Isráil men se dhái sau áur ashkhás jo jamá'at ke sardár aur chída aur mashhúr ádmí the, Músá ke muqábale men úthe; 3 aur wuh Músá aur Hárún ke khiláf ikatṭhe hokar un se kahne lage, Tumhare to bare da'we ho chale, kyünki jamá'at ká ek ek ádmí muqaddas hai, aur KHUDÁWAND un ke bích rahtá hai: so tum apne ap ko KHUDÁWAND kí jamá'at se bará kyünkar thahráte ho? 4 Músá yih sunkar munh ke bal girá. 5 Phir us ne Qorah aur us ke kull fariq se kahá, ki Kal subh KHUDÁWAND dikhá degá, ki kaun us ká hai aur kaun muqaddas hai; aur wuh usí ko apne nazdík áne degá: kyünki jise wuh khud chunegá, use wuh apní qurbat bhí degá.

6 So, ai Qorah, aur us ke fariq ke logo, tum yún karo, ki apná apná bakhúrdán lo, 7 aur un men ág bháro, aur KHUDÁWAND ke huzúr kal un men bakhúr jaláo; tab jis shakhs ko KHUDÁWAND chun le, wuhí muqaddas thahregá. Ai Láwí ke beṭe, bare bare da'we to tumbáre hain. 8 Phir Músá ne Qorah kí taraf mukhátib hokar kahá, Ai baní Láwí, suno. 9 Kyá yih tum ko chhotí bát dikhái detí hai, ki Isráil ke Khudá ne tum ko baní Isráil kí jamá'at men se chunkar alag kiyá, táki tum ko wuh apní qurbat bakhshé, aur tum KHUDÁWAND ke maskan kí khidmat karo, aur jamá'at ke áge khare hokar us kí bhí khidmat bajá láo. 10 Aur tujhe aur tere sab bháiyon ko, jo baní Láwí hain, apne nazdík áne diyá? so kyá ab tum kahánat ko bhí cháhte ho? 11 Isí liye tú aur tere fariq ke log, yih sab ke sab KHUDÁWAND ke khiláf ikatṭhe hue hain, aur Hárún kaun hai, jo tum us kí shikáyat karte ho? 12 Phir Músá ne Dátan aur Abírám ko, jo Illáb ke beṭe the, bulwá bhejá: unhon ne kahá, Ham nahin áte; 13 kyá yih chhotí bát hai ki tú ham ko ek aise mulk se, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, níkal láyá hai, ki ham ko biyábán men halák kare, aur us par bhí yih turra hai, ki ab tú sardár bankar ham par hukumat jatátá hai? 14 Másiwá is ke, tú ne ham ko us mulk men bhí nahin pahuncháyá, jahán dúdh aur shahd bahtá hai, aur na ham ko kheton aur takistánon ká wáris banáyá: kyá tú in logon kí ánkhen níkal dálegá? ham to nahin áne ke. 15 Tab Músá niháyat taish men ákar KHUDÁWAND se kahne lagá, Tú un ke hadye kí taraf tawajjuh mat kar. Main ne un se ek gadhá bhí nahin liyá, na un men se kisi ko koí nuqsán pahuncháyá hai. 16 Phir Músá ne Qorah se kahá, Kal tú apne sáre fariq ke logon ko lekar KHUDÁWAND ke áge házir ho; tú bhí ho, aur wuh bhí hon, aur Hárún bhí ho. 17 Aur tum men se har shakhs apná bakhúrdán lekar us men bakhúr dále, aur tum apne apne bakhúrdán ko, jo shumár men dhái sau hongé, KHUDÁWAND ke huzúr láo, aur tú bhí apná bakhúrdán láná aur Hárún bhí lée. 18 So unhon ne apná apná bakhúrdán

lekar, aur un men̄ ág rakhkar, us par baḡhūr dālā, aur ḡhaima e ijtimā' ke darwāze par, Mūsā aur Hārūn ke sāth ākar ḡhaṛe hūe. 19 Aur Qorah ne sārī jamā'at ko un ke ḡhilāf ḡhaima e ijtimā' ke darwāze par jama' kar liyā thā; tab ḲHUDĀWAND kā jalāl sārī jamā'at ke sāmne numāyān hūā.

20 Aur ḲHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn se kahā, 21 ki Tum apne āp ko is jamā'at se bi'lkull alag kar lo, tāki main̄ un ko ek pal men̄ bhasam kar dūn. 22 Tab wuh mun̄h ke bal girke kahne lage, Ai Ḳhudā, sāre bashar ki rūhon ke Ḳhudā! Kyā ek ādmī ke gunāh ke sabab se terā qahr sārī jamā'at par hogā? 23 Tab ḲHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, 24 Tū jamā'at se kah, ki Tum Qorah, aur Dātan, aur Abirām ke ḡhaimon̄ ke ās pās se dūr haṭ jāo. 25 Aur Mūsā uṭhkar Dātan aur Abirām kī taraf gayā, aur banī Isrāīl ke buzurg us ke pīchhe pīchhe gaye. 26 Aur us ne jamā'at se kahā, In sharīr ādmion̄ ke ḡhaimon̄ se nikal jāo, aur un ki kisī chīz ko hāth na lagāo, tā na ho, kī tum bhī un ke sāre gunāhon̄ ke sabab se nest ho jāo. 27 So wuh log Qorah, aur Dātan, aur Abirām ke ḡhaimon̄ ke ās pās se dūr haṭ gaye; aur Dātan, aur Abirām apnī bīwiyon̄ aur beṭon̄, aur bāl bachchon̄ samet nikalkar apne ḡhaimon̄ ke darwāzon̄ par ḡhaṛe hūe. 28 Tab Mūsā ne kahā, Is se tum jān loge, kī ḲHUDĀWAND ne mujhe bhejā hai, kī yih sab kām karūn; kyūnki main̄ ne apnī marzī se kuchh nahīn̄ kiyā. 29 Agar yih ādmī waisī hī maut se maren̄, jo sab logon̄ ko ātī hai, yā in par waise hī hādise guzren̄, jo sab par guzarte hain̄, to main̄ ḲHUDĀWAND kā bhejā hūā nahīn̄ hūn. 30 Par agar ḲHUDĀWAND koī nayā karashma dikhāe, aur zamīn apnā mun̄h khol de, aur in ko in ke ghar bār samet nigal jāe, aur yih jīte jī pātāl men̄ samā jāen̄, to tum jānnā, kī in logon̄ ne ḲHUDĀWAND kī tahqīr kī hai. 31 Us ne yih bāteṅ ḡhatm hī kī thin̄, kī zamīn un ke pānwon̄ tale phaṭ gayī. 32 Aur zamīn ne apnā mun̄h khol diyā, aur un ko aur un ke ghar bār ko, aur Qorah ke hān̄ ke sab ādmion̄ ko, aur un ke sāre māl o asbāb ko, nigal gayī. 33 So wuh aur un kā sārā ghar bār jīte jī pātāl men̄ samā gaye, aur zamīn un ke ūpar barābar

ho gayī, aur wuh jamā'at men̄ se nābud ho gaye. 34 Aur sāre Isrāīlī, jo un ke ās pās the, un kā chillānā sunkar yih kahte hūe bhāge, kī Kahīn̄ zamīn ham ko bhī nigal na le. 35 Aur ḲHUDĀWAND ke huzūr se āg niklī, aur un dhāī sau ādmion̄ ko, jinhon̄ ne baḡhūr guzrānā thā, bhasam kar dālā.

36 Aur ḲHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, kī 37 Hārūn kāhin ke beṭe Ilī'azar se kah, kī Wuh baḡhūrdānon̄ ko shu'lon̄ men̄ se uṭhā le, aur āg ke angāron̄ ko udhar hī bakher de, kyūnki wuh pāk hain̄. 38 Jo ḡhatā-kār apnī hī jān ke dushman hūe, un ke baḡhūrdānon̄ ke pīṭ pīṭkar pattar banāe jāen̄, tāki wuh mazbah par manḡhe jāen̄, kyūnki unhon̄ ne in ko ḲHUDĀWAND ke huzūr rakkhā thā, is liye wuh pāk hain̄, aur wuh banī Isrāīl ke liye ek nishān bhī ṭhahrenge. 39 Tab Ilī'azar kāhin ne pītāl ke un baḡhūrdānon̄ ko uṭhā liyā, jin men̄ unhon̄ ne, jo bhasam kar diye gaye the, baḡhūr guzrānā thā, aur mazbah par manḡhne ke liye un ke pattar banwāe; 40 tāki banī Isrāīl ke liye ek yādgār ho, kī koī gair shakhs, jo Hārūn kī nasl se nahīn̄, ḲHUDĀWAND ke huzūr baḡhūr jalāne ko nazdīk na jāe, tā na ho, kī wuh Qorah aur us ke farīq kī tarah halāk ho, jaisā ḲHUDĀWAND ne us ko Mūsā kī ma'rifat batā diyā thā.

41 Lekin dūsre hī din banī Isrāīl kī sārī jamā'at ne Mūsā aur Hārūn kī shikāyat kī, aur kahne lage, kī Tum ne ḲHUDĀWAND ke logon̄ ko mār dālā hai. 42 Aur jab wuh jamā'at Mūsā aur Hārūn ke ḡhilāf ikaṭṭhī ho rahī thī, to unhon̄ ne ḡhaima e ijtimā' kī taraf nigāh kī, aur dekhā kī abr us par chhāyā hūā hai, aur ḲHUDĀWAND kā jalāl numāyān hai. 43 Tab Mūsā aur Hārūn ḡhaima e ijtimā' ke sāmne āe, 44 aur ḲHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn se kahā, kī 45 Tum is jamā'at ke bīch se haṭ jāo, tāki main̄ in ko ek pal men̄ bhasam kar dālūn. Tab wuh mun̄h ke bal gire. 46 Aur Mūsā ne Hārūn se kahā, Apnā baḡhūrdān le, aur mazbah par se āg lekar us men̄ dāl, aur us par baḡhūr jalā, aur jald jamā'at ke pās jākar un ke liye kaffāra de, kyūnki ḲHUDĀWAND kā qahr nāzil hūā hai, aur wabā shurū'

ho gayí. 47 Músá ke kahne ke mutábíq, Hárún bakhúrdán lekar jamá'at ke bích men daurtá huá gayá, aur dekhá, ki wabá logon men phailne lagi hai : so us ne bakhúr jaláyá, aur un logon ke liye kaffára diyá. 48 Aur wuh murdon aur zindon ke bích men khará huá ; tab wabá mauqúf hui. 49 So 'aláwa un ke, jo Qorah ke mu'ámale ke sabab se halák hue the, chaudah hazár sát sau ádmí wabá se chnej gaye. 50 Phir Hárún lautkar khaima e ijtimá' ke darwáze par Músá ke pás áyá : aur wabá mauqúf ho gayí.

17 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl se guftogú karke un ke sab sardáron se, un ke ábái khándánon ke mutábíq, fí khándán ek ek láthí ke hisáb se bárah láthiyán le, aur har sardár ká nám usí kí láthí par likh. 3 Aur Láwí kí láthí par Hárún ká nám likhná, kyúnci un ke ábái khándánon ke har sardár ke liye ek láthí hogí. 4 Aur un ko lekar khaima e ijtimá' men shahádat ke sandúq ke sámne, jahán main tum se muláqát kartá hún, rakh dená. 5 Aur jis shakhs ko main chunúngá, us kí láthí se kaliyán phúñ niklengí ; aur baní Isráíl, jo tum par kurkurate rahte hain, wuh kurkuraná main apne pás se dafa' karúngá. 6 So Músá ne baní Isráíl se guftogú kí, aur un ke sab sardáron ne apne ábái khándánon ke mutábíq fí sardár ek láthí ke hisáb se bárah láthiyán us ko diñ : aur Hárún kí láthí bhí un kí láthiyon men thí. 7 Aur Músá ne un láthiyon ko shahádat ke khaima men KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá. 8 Aur dúsre diñ, jab Músá shahádat ke khaima men gayá, to dekhá, ki Hárún kí láthí men, jo Láwí ke khándán ke nám kí thí, kaliyán phúñ hui, aur shagúfe khile hue, aur pakke bádám lage hain. 9 Aur Músá un sab láthiyon ko KHUDÁWAND ke huzúr se nikálkar sáre baní Isráíl ke pás le gayá, aur unhon ne dekhá, aur har shakhs ne apní láthí le lí. 10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Hárún kí láthí shahádat ke sandúq ke áge dhar de, táki wuh fitna angezon ke liye ek nishán ke taur par rakkhi rahe ; aur is tarah tú un kí shikáyaten,

jo mere khiláf hotí rahtí hain, band kar de, táki wuh halák na hon. 11 Aur Músá ne, jaisá KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá, waisá hí kiyá. 12 Aur baní Isráíl ne Músá se kahá, Dekh, ham nest hue játe ; ham halák hue játe ; ham sab ke sab halák hue játe hain. 13 Jo koi KHUDÁWAND ke maskan ke nazdik játá hai, mar játá hai : to kyá ham sab ke sab nest hí ho jáenge?

18 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, ki Maqdis ká bár í gunáh tujh par, aur tere beṭon, aur tere ábái khándán par hogá, aur tumhári kahánat ká bár í gunáh bhí tujh par, aur tere beṭon par hogá. 2 Aur tú Láwí ke qabile, ya'ní apne báp ke qabile ke logon ko bhí, jo tere bhái hain, apne sáth le áyá kar, táki wuh tere sáth hokar terí khidmat karen ; par shahádat ke khaima ke áge tú aur tere beṭe hí áyá karen. 3 Wuh terí khidmat aur sáre khaima kí muháfazat karen : faqat wuh maqdis ke zurúf aur mazbah ke nazdik na jáen, tá na ho, ki wuh bhí aur tum bhí halák ho jáo. 4 So wuh tere sáth hokar khaima e ijtimá' aur khaima ke isti'mál kí sári chizon kí muháfazat karen, aur koi gair shakhs tumháre nazdik na áne páe. 5 Aur tum maqdis aur mazbah kí muháfazat karo, táki áge ko phir baní Isráíl par qahr názil na ho. 6 Aur dekho, main ne baní Láwí ko, jo tumháre bhái hain, baní Isráíl se alag karke KHUDÁWAND kí khátir bakhshish ke taur par tum ko supurd kiyá, táki wuh khaima e ijtimá' kí khidmat karen. 7 Par mazbah kí aur parda ke andar kí khidmat tere aur tere beṭon ke zimma hai ; so us ke liye tum apní kahánat kí hifázat karná : wahán tum hí khidmat kiyá karná : kahánat kí khidmat ká sharf main tum ko bakhshá hún : aur jo gair shakhs nazdik áe, wuh ján se mará jáe.

8 Phir KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, Dekh, main ne baní Isráíl kí sab pák chizon men se uṭhane kí qurbánián tujhe de diñ ; main ne un ko tere mamsúh hone ká haqq thahrákar tujhe aur tere beṭon ko hamesha ke liye diyá. 9 Sab se pák chizon men se, jo kuchh ág se

bacháyá jáe, wuh terá hogá : un ke sáre chaḥáwe, ya'ní nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur jurm kí qurbání, jin ko wuh mere huzúr guzráneṅ, wuh tere aur tere beṭoṅ ke liye niháyat muqaddas ṭhahreṅ. 10 Aur tú un ko niháyat muqaddas jánkar kháná : mard hí mard un ko kháeṅ ; wuh tere liye pák haiṅ. 11 Aur apne hadye meṅ se, jo kuchh baní Isráíl uṭháne kí qurbání aur hiláne kí qurbání ke taur par guzráneṅ, wuh bhí terá hí ho : in ko mainṅ tujh ko aur tere beṭe beṭiyon ko hamesha ke haqq ke taur par detá hún ; tere gharáne meṅ jitne pák haiṅ, wuh un ko kháeṅ. 12 Achche se achchá tel, aur achchhí se achchhí mai, aur achchhe se achchá gehún, ya'ní in chízon meṅ se, jo kuchh wuh pahle phal ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráneṅ, wuh sab mainṅ ne tujhe diyá. 13 Un ke mulk kí sári paidáwár ke pahle pakke phal, jin ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr láeṅ, tere hongé ; tere gharáne meṅ jitne pák haiṅ, wuh un ko kháeṅ. 14 Baní Isráíl kí har ek maḥsús kí húi chíz terí hogí. 15 Un jándáron meṅ se, jin ko wuh KHUDÁWAND ke huzúr guzránte haiṅ, jitne pahlauthí ke bachche haiṅ, khwáh wuh insán ke hoṅ khwáh haiwán ke, wuh sab tere hongé : par insán ke pahlauthon ká fídyá lekar un ko zarúr chhoṛ dená ; aur nápak jánwaron ke pahlauthé bhí fídye se chhoṛ díye jáeṅ. 16 Aur jin ká fídyá diyá jáe, wuh jab ek mahíne ke hoṅ, to un ko apní ṭhahráí húi qímat ke mutábíq maqdis kí misqál ke hisáb se, jo bís jíre kí hotí hai, chándí kí páñch misqál lekar chhoṛ dená. 17 Lekín gáe aur bheṛ bakrí ke pahlauthon ká fídyá na liyá jáe ; wuh muqaddas haiṅ : tú un ká khún mazbah par chhírakná, aur un kí charbí átashín qurbání ke taur par jalá dená, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ṭhahre. 18 Aur un ká gosht terá hogá, jis tarah hiláí húi qurbání ká sína aur dahíní rán tere haiṅ. 19 Jitní muqaddas chízeṅ baní Isráíl uṭháne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráneṅ, un sabhon ko mainṅ ne tujhe aur tere beṭe beṭiyon ko hamesha ke haqq ke taur par diyá : yih KHUDÁWAND ke huzúr tere aur

terí nasl ke liye namak ká dáimí 'ahd hai. 20 Aur KHUDÁWAND ne Hárún se kahá, kí Un ke mulk meṅ tujhe koí mírás nahín milegí, aur na un ke darmiyán terá koí hissa hogá, kyúnki baní Isráíl meṅ terá hissa aur terí mírás mainṅ hún.

21 Aur baní Láwí ko us khidmat ke mu'áwaze meṅ, jo wuh kháima e ijtimá' meṅ karte haiṅ, mainṅ ne baní Isráíl kí sári dahyakí maurúsí hisse ke taur par dí. 22 Aur áge ko baní Isráíl kháima e ijtimá' ke nazdík hargiz na áeṅ, tá na ho, kí gunáh un ke sir lage aur wuh mar jáeṅ. 23 Balki baní Láwí kháima e ijtimá' kí khidmat karenṅ, aur wuhí un ká bár i gunáh uṭháeṅ : tumhári pusht dar pusht yih ek dáimí áín ho, aur baní Isráíl ke darmiyán un ko koí mírás na mile. 24 Kyúnki mainṅ ne baní Isráíl kí dahyakí ko, jise wuh uṭháne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráneṅge, un ká maurúsí hissa kar diyá hai : isí sabab se mainṅ ne un ke haqq meṅ kahá hai, kí Baní Isráíl ke darmiyán un ko koí mírás na mile.

25 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 26 Tú Láwíon se itná kah dená, kí Jab tum baní Isráíl se us dahyakí ko lo, jise mainṅ ne un kí taraf se tumhárá maurúsí hissa kar diyá hai, to tum us dahyakí kí dahyakí KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání ke liye guzránná. 27 Aur yih tumhári uṭháí húi qurbání tumhári taraf se aisí hí samjhí jáegí, jaise khalíhán ká galla, aur kolhú kí mai samjhí játi hai. 28 Is tariqe se tum bhí apní sab dahyakion meṅ se, jo tum ko baní Isráíl kí taraf se milengí, KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbání guzránná, aur KHUDÁWAND kí yih uṭháí húi qurbání Hárún káhin ko dená. 29 Jitne nazráne tum ko milén, un meṅ se un ká achchhe se achchá hissa, jo muqaddas kiyá gayá hai, aur KHUDÁWAND ká hai, tum uṭháne kí qurbání ke taur par guzránná. 30 So tú un se kah dená, kí Jab tum in meṅ se un ká achchhe se achchá hissa uṭháne kí qurbání ke taur par guzránoge, to wuh Láwíon ke haqq meṅ khalíhán ke bhare galle aur kolhú kí bharí mai ke barábar mahsúb hogá. 31 Aur in ko tum apne gharánon samet har jagah khá sakte ho, kyúnki

yih us khidmat ke badle tumhárá ajr hai, jo tum khaima e ijtimá' men karoge. 32 Aur jab tum us men se achchhe se achchhá hissa uṭhāne kí qurbání ke taur par guzránoge, to tum us ke sabab se gunahgár na ṭhahroge : aur khabardár, baní Isráíl kí muqaddas chízon ko nápak na karná, táki tum halák na ho.

19 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, 2 kí Shara' ke jis áin ká hukm KHUDÁWAND ne diyá hai, wuh yih hai, kí tú baní Isráíl se kah, kí wuh tere pás ek bedág aur be'aib surkh rang kí bachhiyá læen, jis par kabhí júá na rakkhá gayá ho. 3 Aur tum use lekar Ilí'azar káhin ko dená, kí wuh use lashkargáh ke báhar le jáe, aur koí use usí ke sámne zabh kar de. 4 Aur Ilí'azar káhin apní unglí se us ká kuchh khún lekar use khaima e ijtimá' ke áge kí taraf sát bár chhírke. 5 Phir koí us kí ánkhoṅ ke sámne us gáe ko jalá de ; ya'ní us ká chamṛá, aur gosht, aur khún, aur gobar, in sab ko, wuh jaláe. 6 Phir káhin deodár kí lakṛí aur zúfá aur surkh kapṛá lekar us ág men, jis men gáe jaltí ho, dál de. 7 Tab káhin apne kapṛe dhoe, aur pání se gusl kare ; is ke ba'd wuh lashkargáh ke andar áe, phir bhí káhin shám tak nápak rahegá. 8 Aur jo us gáe ko jaláe wuh bhí apne kapṛe pání se dhoe, aur pání se gusl kare, aur wuh bhí shám tak nápak rahegá. 9 Aur koí pák shakhs us gáe kí rákh ko baṭore, aur use lashkargáh ke báhar kí pák jagah men dhar de ; yih baní Isráíl kí jamá'at ke liye nápakí dúr karne ke pání ke liye rakkhí rahe ; kyúнки yih khatá kí qurbání hai. 10 Aur jo us gáe kí rákh ko baṭore, wuh bhí apne kapṛe dhoe, aur wuh bhí shám tak nápak rahegá ; aur yih baní Isráíl ke, aur un pardesiyon ke liye, jo un men búdobásh karte haiṅ, ek dáimí áin hogá. 11 Jo koí kíśí admí kí lách ko chhúe, wuh sát din tak nápak rahegá. 12 Aisá admí tísre dín us rákh se apne ko sáf kare, to wuh sátweṅ dín pák ṭhahregá ; par agar wuh tísre dín apne ko sáf na kare, to wuh sátweṅ dín pák nahín ṭhahregá. 13 Jo koí admí kí lách ko chhúkar apne ko sáf na kare, wuh KHUDÁWAND ke maskan ko

nápak kartá hai : wuh shakhs baní Isráíl men se káṭ dálá jáegá, kyúнки nápakí dúr karne ká pání us par chhírká nahín gayá, is liye wuh nápak hai : us kí nápakí ab tak us par hai. 14 Agar koí admí kíśí dere men mar jáe, to us ke báre men shara' yih hai, kí jitne us dere men áen, aur jitne us dere men rahte hoṅ, wuh sát dín tak nápak raheṅge. 15 Aur har ek khulá bartan, jis ká dhakná us par bandhá na ho, nápak ṭhahregá. 16 Aur jo koí maidán men talwár ke maqtúl ko, yá murde ko, yá admí kí haddí ko, yá kíśí qabr ko chhúe, wuh sát dín tak nápak rahegá. 17 Aur nápak admí ke liye us jalí húí khatá kí qurbání kí rákh ko kíśí bartan men lekar us par bahtá pání dālen. 18 Phir koí pák admí zúfá lekar aur use pání men dubo dubokar us dere par aur jitne bartan, aur admí wahāṅ hoṅ, un par, aur jis shakhs ne haddí ko, yá maqtúl ko, yá murde ko, yá qabr ko chhúá hai, us par chhírke. 19 Wuh pák admí tísre dín aur sátweṅ dín us nápak admí par is pání ko chhírke, aur sátweṅ dín use sáf kare, phir wuh apne kapṛe dhoe, aur pání se naháe, to wuh shám ko pák hogá. 20 Lekin jo koí nápak ho, aur apní safái na kare, wuh shakhs jamá'at men se káṭ dálá jáegá ; kyúнки us ne KHUDÁWAND ke maqdís ko nápak kiyá : nápakí dúr karne ká pání us par chhírká nahín gayá, is liye wuh nápak hai. 21 Aur yih un ke liye ek dáimí áin ho : jo nápakí dúr karne ke pání ko lekar chhírke, wuh apne kapṛe dhoe ; aur jo koí nápakí dúr karne ke pání ko chhúe, wuh bhí shám tak nápak rahegá. 22 Aur jis kíśí chíz ko wuh nápak admí chhúe, wuh chíz nápak ṭhahregí, aur jo koí us chíz ko chhú le, wuh bhí shám tak nápak rahegá.

20 Aur pahle mahíne men baní Isráíl kí sárfí jamá'at dasht í Síná men á gayí : aur wuh log Qádis men rahne lage ; aur Maryam ne wahāṅ wafát pái, aur wahíṅ dafn húí. 2 Aur jamá'at ke logon ke liye wahāṅ pání na milá : so wuh Músá and Hárún ke barkhiláf ikatṭhe húe. 3 Aur log Músá se jhagarne aur yih kahne lage, Háe, kásh ham bhí usí waqt mar játe, jab

hamáre bhái KHUDÁWAND ke huzúr mare. 4 Tum KHUDÁWAND kí jamá'at ko is dasht men kyün le áe ho, ki ham bhí aur hamáre jánwar bhí yahán maren? 5 Aur tum ne kyün ham ko Misr se nikálkar is burí jagah pahuncháyá hai? yih to bone kí, aur anjiron, aur tákon, aur anáron kí jagah nahín hai; balki yahán to pine ke liye páni tak muyassar nahín. 6 Aur Músá and Hárún jamá'at ke pás se jákar kháima e ijtimá' ke darwáze par aundhe munh gire: tab KHUDÁWAND ká jalál un par záhir huá. 7 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 8 Us láthí ko le, aur tú aur terá bhái Hárún, tum donon jamá'at ko ikatthá karo, aur un kí ánkhoñ ke sámne us chañan se kaho, kí wuh apná páni de; aur tú un ke liye chañan hí se páni nikálná; yün jamá'at ko aur un ke chaupáyon ko pilána. 9 Chunánchí Músá ne KHUDÁWAND ke huzúr se, usí ke hukm ke mutábiq wuh láthí lí. 10 Aur Músá aur Hárún ne jamá'at ko us chañan ke sámne ikatthá kiyá, aur us ne un se kahá, Suno, ai bágio, kyá ham tumháre liye isí chañan se páni nikálen? 11 Tab Músá ne apná háth utháya, aur us chañan par do bár láthí mári: aur kasrat se páni bah niklá, aur jamá'at ne aur un ke chaupáyon ne piyá. 12 Par Músá aur Hárún se KHUDÁWAND ne kahá, Chúnki tum ne merá yaqin nahín kiyá, kí baní Isráil ke sámne merí taqdís karte, is liye tum is jamá'at ko, us mulk men, jo main ne un ko diyá hai, nahín pahuncháne páoge. 13 Maríbah ká chashma yihí hai; kyünki baní Isráil ne KHUDÁWAND se jhagrá kiyá, aur wuh un ke darmiyán quddús sábit huá.

14 Aur Músá ne Qádis se Adom ke bádsháh ke pás elchí rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Terá bhái Isráil yih 'arz kartá hai, kí Tú hamári sári musibaton se, jo ham par áñ, waqif hai: 15 kí hamáre bápádádá Misr men gaye, aur ham bahut muddat tak Misr men rahe, aur Misrion ne ham se aur hamáre bápádádá se burá bartáo kiyá. 16 Aur jab ham ne KHUDÁWAND se faryád kí, to us ne hamári suní, aur ek frishte ko bhejkar ham ko Misr se nikál le áya hai, aur ab ham Qádis shahr men hain, jo terí sarhadd ke akhír men wáqif 'hai:

17 so ham ko apne mulk men se hokar jáne kí ijázat de: ham kheton aur tákistánon men se hokar nahín guzrenge, aur na kúon ká páni plenge: ham sháhráh par chalkar jáenge, aur dahine yá báen háth nahín murenge, jab tak terí sarhadd se báhar nikal na jáen. 18 Par Sháh i Adom ne kahlá bhejá, kí Tú mere mulk se hokar jáne nahín páegá, warna main talwár lekar terá muqábala karúngá. 19 Baní Isráil ne use phir kahlá bhejá, kí Ham sarak hí sarak jáenge; aur agar ham yá hamáre chaupáye terá páni bhí pien, to us ká dám denge: ham ko áur kuchh nahín cháhiye, siwá is ke ki ham ko pánw pánw chalkar nikal jáne de. 20 Par us ne kahá, Tú hargiz nikalne nahín páegá. Aur Adom us ke muqábale ke liye bahut se ádmí aur hathyár lekar nikal áya. 21 Yün Adom ne Isráil ko apní hudú se guzarne ká rásta denese inkár kiyá; is liye Isráil us kí taraf se muñ gayá.

22 Aur baní Isráil kí sári jamá'at Qádis se rawána hokar koh i Hor pahunchí. 23 Aur KHUDÁWAND ne koh i Hor par, jo Adom kí sarhadd se milá huá thá, Músá aur Hárún se kahá, 24 Hárún apne logon men já milegá, kyünki wuh us mulk men, jo main ne baní Isráil ko diyá hai, jáne nahín páegá, is liye kí Maríbah ke chashme par tum ne mere kalám ke khiláf 'amal kiyá. 25 So tú Hárún aur us ke beñe Ili'azar ko apne sáth lekar koh i Hor ke úpar á já. 26 Aur Hárún ke libás ko utárkar us ke beñe Ili'azar ko pahiná dená, kyünki Hárún wahín wafát pákar apne logon men já milegá. 27 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq 'amal kiyá, aur wuh sári jamá'at kí ánkhoñ ke sámne koh i Hor par chañ gaye. 28 Aur Músá ne Hárún ke libás ko utárkar us ke beñe Ili'azar ko pahiná diyá, aur Hárún ne wahín pahár kí choñi par rihlat kí: tab Músá aur Ili'azar pahár par se utar áe. 29 Jab jamá'at ne dekhá, kí Hárún ne wafát pái, to Isráil ke sáre gharáne ke log Hárún par tis din tak mátam karte rahe.

21 Aur jab 'Arád ke Kan'áni bádsháh ne, jo junúb kí taraf rahtá thá, suná kí Isráilí Athárim kí ráh se á rahe hain, to wuh Isráilion se lajá, aur un men se kai ek

ko asir kar liya. 2 Tab Isráilíon ne KHUDÁWAND ke huzúr mannat máni, aur kahá, ki Agar tú sach much un logon ko hamáre hawále kar de, to ham un ke shahron ko nest kar denge. 3 Aur KHUDÁWAND ne Isráil kí faryád suni, aur Kan'áníon ko un ke hawále kar diyá, aur unhon ne un ko aur un ke shahron ko nest kar diyá, chunánchi us jagah ká nám bhí Hurmah par gayá.

4 Phir unhon ne koh i Hor se rawána hokar, bahr i Qulzum ká rásta liyá, táki mulk i Adom ke báhar báhar ghúmkar jáen : lekin un logon kí ján us ráste se 'ájiz á gayí. 5 Aur log Khudá kí aur Músá kí shikáyat karke kahne lage, ki Tum kyún ham ko Misr se biyábán men marne ke liye le áe? yahán to na roṭí hai, na pání ; aur hamará jí is nikammí khurák se karáhiyat kartá hai. 6 Tab KHUDÁWAND ne un logon men jaláne-wále sánp bheje ; unhon ne logon ko kátá, aur bahut se Isráilí mar gaye. 7 Tab wuh log Músá ke pás ákar kahne lage, ki Ham ne gunáh kiyá, kyúnki ham ne KHUDÁWAND kí aur terí shikáyat kí : so tú KHUDÁWAND se du'á kar, ki wuh in sánpon ko ham se dúr kare. Chunanánchi Músá ne logon ke liye du'á kí. 8 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Ek jalánewalá sánp baná le, aur use ek ballí par laṭká de : aur jo sánp ká dasá húa us par nazar karegá, wuh jítá bachegá. 9 Chunanánchi Músá ne pítal ká ek sánp banwákar use ballí par laṭká diyá : aur aisá húa, ki jis jis sánp ke dasé húe ádmí ne us pítal ke sánp par nigáh kí, wuh jítá bach gayá. 10 Aur baní Isráil ne wahán se kúch kiyá, aur Obát men ákar dere dále. 11 Phir Obát se kúch kiyá, aur 'Aíye 'Abárim men, jo mashriq kí taraf Moáb ke sámne ke biyábán men wáqi' hai, dere dále. 12 Aur wahán se kúch karke wadí e Zarad men dere dále. 13 Jab wahán se chale, to Arnon se pár hokar, jo Amoríon kí sarhadd se nikalkar biyábán men bahtí hai, dere dále : kyúnki Moáb aur Amoríon ke darmi-yán Arnon Moáb kí sarhadd hai. 14 Isí sabab se KHUDÁWAND ke jangnáme men yún likhá hai :

Wáheb jo Súfa men hai,
Aur Arnon ke nále,

15 Aur un nálon ká dhalán,

Jo 'A'r shahr tak játá hai,
Aur Moáb kí sarhadd se muttasil
hai.

16 Phir is jagah se wuh Baír ko gaye : wahán wuhí kúán hai, jis ke báre men KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, ki In logon ko ek jagah jama' kar, aur main in ko pání dúngá.

17 Tab Isráil ne yih gít gáyá :
Ai kúen, tú ubal á ! Tum is
kúen kí ta'ríf gáo.

18 Yih wuhí kúán hai, jise raíson
ne banáyá,

Aur qaum ke amíron ne
Apne 'asá aur láṭhiyon se khodá.

Tab wuh us dasht se Mattanah ko gaye ; 19 aur Mattanah se Nahalíel ko ; aur Nahalíel se Bámát ko ; 20 aur Bámát se us wadí men pahunchkar, jo Moáb ke maidán men hai, Pisgah kí us choṭí tak nikal gaye, jahán se Yashímon nazar átá hai.

21 Aur Isráilíon ne Amoríon ke bádsháh Síhon ke pás elchí rawána kiye, aur yih kahlá bhejá, ki 22 Ham ko apne mulk se guzar jáne de : ham kheton aur angúr ke bágon men nahín ghusenge, aur na kúnwon ká pání píenge, balki sháhráh se sídhe chale jáenge, jab tak terí hadd ke báhar na ho jáen. 23 Par Síhon ne Isráilíon ko apní hadd men se guzarne na diyá : balkí Síhon apne sab logon ko ikatṭhá karke Isráilíon ke muqábale ke liye biyábán men pahunchá : aur us ne Yahaz men ákar Isráilíon se jang kí. 24 Aur Isráil ne use talwár kí dhár se mára, aur us ke mulk par, Arnon se lekar Yabboq tak, jahán baní 'Ammon kí sarhadd hai, qabza kar liyá : kyúnki baní 'Ammon kí sarhadd mazbút thí. 25 So baní Isráil ne yahán ke sab shahron ko le liyá, aur Amoríon ke sab shahron men, ya'ní Hasbon aur us ke ás pás ke qasbon men, baní Isráil bas gaye. 26 Hasbon Amoríon ke bádsháh Síhon ká shahr thá, is ne Moáb ke agle bádsháh se laṭkar us ke sáre mulk ko Arnon tak us se chhín liyá thá. 27 Isí sabab se masal kahnewálon kí yih kahawat hai, ki

Hasbon men áo,
Táki Síhon ká shahr banáyá aur
mazbút kiyá jáe :

28 Kyúnki Hásbon se ág niklí,
Síhon ke shahr se shu'la bará-
mad húa :

Is ne Moab ke 'A'r shahr ko Aur Arnon ke únche maqámát ke sardáron ko bhasam kar diyá.

29 Ai Moáb! Tujh par nauha hai. Ai Kamos ke mánnwálo! Tum halák hue :

Us ne apne beṭon ko jo bháge the Aur apní beṭiyon ko asíron kí mánind

Amoríon ke bádsháh Síhon ke hawále kiyá.

30 Ham ne un par tír chaláe ; so Hasbon Díbon tak tabáh ho gayá,

Balki ham ne Nufah tak sab kuchh ujár diyá.

Wuh Nufah jo Mídbá se muttasíl hai.

31 Pas baní Isráíl Amoríon ke mulk meṅ rahne lage. 32 Aur Músá ne Ya'zer kí jásúsi karáí, phir unhoṅ ne us ke gánw le liye, aur Amoríon ko, jo waháñ the níkal diyá. 33 Aur wuh ghúmkar Basan ke ráste se áge ko baṛhe, aur Basan ká bádsháh 'Oj apne sáre lashkar ko lekar níklá, táki Adra'í meṅ un se jang kare.

34 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Us se mat dar, kyúnki main ne use aur us ke sáre lashkar ko, aur us ke mulk ko tere hawále kar diyá hai ; so jaisá tú ne Amoríon ke bádsháh Síhon ke sáth, jo Hasbon meṅ rahtá thá, kiyá hai, waisá hí is ke sáth bhí karná. 35 Chunáñchi unhoṅ ne us ko, aur us ke beṭon aur sáre logon ko yaháñ tak mára, ki us ká koí báqí na rahá ; aur us ke mulk ko apne qabze meṅ kar liyá.

22 Phir baní Isráíl ne kúch kiyá, aur daryá e Yardan ke pár Moáb ke maidánon meṅ Yari-hú ke muqábil khaime khaṛe kiye.

2 Aur jo kuchh baní Isráíl ne Amoríon ke sáth kiyá thá, wuh sab Balaq bin Safor ne dekhá thá.

3 Is liye Moábíon ko in logon se baṛá khauf áyá, kyúnki yih bahut se the : garaz, Moábí baní Isráíl ke sabab se pareshán hue. 4 So Moábíon ne Midyání buzurgon se kahá, kí Jo kuchh hamáre ás pás hai, use yih amboh aisá chaṭ kar jáegá, jaise bail maidán kí ghás ko chaṭ kar játá hai. Us waqt Balaq bin Safor Moábíon ká bádsháh thá.

5 So us ne Ba'or ke beṭe Bal'am ke pás Fator ko, jo baṛe daryá ke kanáre us kí qaum ke logon ká mulk thá,

qásid rawána kiye, ki use bulá láen, aur yih kahlá bhejá, Dekh, ek qaum Misr se níkkar áí hai ; un se zamín kí sath chhip gayí hai ; ab wuh mere muqábil hí ákar jam gaye haiñ : 6 so ab tú ákar merí khatír in logon par la'nat bhej, kyúnki yih mujh se bahut qawí haiñ : phir mumkin hai kí main gálib áun, aur ham sab in ko márkar is mulk se níkal den, kyúnki yih main jántá huñ kí jise tú barakat detá hai, use barakat míltí hai, aur jis par tú la'nat kartá hai, wuh mal'un hotá hai. 7 So Moáb ke buzurg aur Midyán ke buzurg fál kholne ká in'am sáth lekar rawána hue, aur Bal'am ke pás pahunche, aur Balaq ká paigám use diyá. 8 Us ne un se kahá, kí A'j ráat tum yahíñ thahro, aur jo kuchh KHUDÁWAND mujh se kahegá, us ke mutábíq main tum ko jawáb dúngá : chunáñchi Moáb ke umará Bal'am ke sáth thahar gaye.

9 Aur Khudá ne Bal'am ke pás ákar kahá, Tere háñ yih kaun ádmí haiñ? 10 Bal'am ne Khudá se kahá, kí Moáb ke bádsháh Balaq bin Safor ne mere pás kahlá bhejá hai, kí 11 Jo qaum Misr se níkkar áí hai, us se zamín kí sath chhip gayí hai : so tú ab ákar merí khatír un par la'nat bhej ; phir mumkin hai kí main un se laṭ sakúñ, aur un ko níkal dúñ. 12 Khudá ne Bal'am se kahá, Tú in ke sáth mat jáná ; tú un logon par la'nat na karná, is liye kí wuh mubáarak haiñ. 13 Bal'am ne subh ko uṭkar Balaq ke umará se kahá, Tum apne mulk ko lauṭ jáo, kyúnki KHUDÁWAND mujhe tumháre sáth jáne kí 'ijázat nahíñ detá. 14 Aur Moáb ke umará chale gaye, aur jákar Balaq se kahá, kí Bal'am hamáre sáth áne se inkár kartá hai. 15 Tab dúsrí daf'a Balaq ne áur umará ko bhejá, jo pahlon se baṛkar mu'azzaz aur shumár meṅ bhí ziyáda the.

16 Unhoṅ ne Bal'am ke pás jákar us se kahá, kí Balaq bin Safor ne yun kahá hai, kí Mere pás áne meṅ tere liye koí rukáwaṭ na ho ; 17 kyúnki main niháyat 'álá mansab par tujhe mumtáz karúngá, aur jo kuchh tú mujh se kahe, main wuhí karúngá ; so tú á já, aur merí khatír in logon par la'nat kar. 18 Bal'am ne Balaq ke khadimon ko jawáb diyá, Agar Balaq apná ghar bhí chándí aur sone se bharkar mujhe de, taubhí main

KHUDÁWAND apne **Khudá** ke hukm se tajáwuz nahín kar saktá, ki use ghaṭákar yá baṭhákar mánún. 19 So ab tum bhí áj ráť yahín ṭhahro, táki main dekhún ki **KHUDÁWAND** mujh se áur kyá kahtá hai. 20 Aur **Khudá** ne ráť ko **Bal'ám** ke pás ákar us se kahá, Agar yih ádmí tujhe buláne ko áe húe hai, to tú uṭkar un ke sáth já; magar jo bát main tujh se kahún, usí par 'amal karná. 21 So **Bal'ám** subh ko uṭhá, aur apní gadhí par zín rakhkar **Moáb** ke umará ke hamráh chalá. 22 Aur us ke jáne ke sabab se **Khudá** ká gazab baṭká, aur **KHUDÁWAND** ká firishta us se muzáhamat karne ke liye rásta rokkar khará ho gayá. Wuh to apní gadhí par sawár thá, aur us ke sáth us ke do mulázim the. 23 Aur us gadhí ne **KHUDÁWAND** ke firishte ko dekhá, ki wuh apne háth meṅ nangí talwár liye húe rásta roke khará hai: tab gadhí rásta chhoṅkar ek taraf ho gayí aur khet meṅ chali gayí; so **Bal'ám** ne gadhí ko mára, táki use ráste par le áe. 24 Tab **KHUDÁWAND** ká firishta ek níchi ráh meṅ já khará húa, jo tákistánon ke bích se hokar níkali thí, aur us ki donon taraf díwáren thín. 25 Gadhí **KHUDÁWAND** ke firishte ko dekhkar díwár se já lagi, aur **Bal'ám** ká páñw díwár se pichá diyá: so us ne phir use mára. 26 Tab **KHUDÁWAND** ká firishta áge baṭkar ek aise tang maqám meṅ khará ho gayá, jahán dahiní yá báin taraf muṛne kí jagah na thí. 27 Phir jo gadhí ne **KHUDÁWAND** ke firishte ko dekhá, to **Bal'ám** ko liye húe baíṭh gayí: phir to **Bal'ám** jhallá uṭhá aur us ne gadhí ko apní láthí se mára. 28 Tab **KHUDÁWAND** ne gadhí kí zabán khol dí, aur us ne **Bal'ám** se kahá, Main ne tere sáth kyá kiyá hai, ki tú ne mujhe tín bár mára? 29 **Bal'ám** ne gadhí se kahá, Is liye ki tú ne mujhe chiráyá: kash mere háth meṅ talwár hotí, to main tujhe abhímár dáltá! 30 Gadhí ne **Bal'ám** se kahá, Kyá main terí wuhí gadhí nahín hún, jis par tú apní sári 'umr áj tak sawár hotá áyá hai? kyá main tere sáth pahle kabhí aisá kartí thí? Us ne kahá, Nahín. 31 Tab **KHUDÁWAND** ne **Bal'ám** kí ánkhen kholín, aur us ne **KHUDÁWAND** ke firishte ko dekhá, ki wuh apne háth meṅ nangí talwár

liye húe rásta roke khará hai: so us ne apná sir jhuká liyá, aur aupdhá ho gayá. 32 **KHUDÁWAND** ke firishte ne use kahá, ki Tú ne apní gadhí ko tín bár kyún mára? dekh, main tujh se muzáhamat karne ko áyá hún, is liye ki terí chál merí nazar meṅ terhí hai: 33 aur gadhí ne mujh ko dekhá, aur wuh tín bár mere sámnne se muṛ gayí: agar wuh mere sámnne se na haṭtí, to main zarúr tujh ko már hí dáltá, aur us ko jítí chhoṅ detá. 34 **Bal'ám** ne **KHUDÁWAND** ke firishte se kahá, Mujh se khatá húi, kyúnki mujhe ma'lúm na thá, ki tú merá rásta roke khará hai: so agar ab tujhe burá lagtá hai, to main lauṭjátá hún. 35 **KHUDÁWAND** ke firishte ne **Bal'ám** se kahá, Tú in ádmíon ke sáth chalá hí já: lekin faqat wuhí bát kahná, jo main tujh se kahún. So **Bal'ám** **Balaq** ke umará ke sáth gayá. 36 Jab **Balaq** ne suná, ki **Bal'ám** á rahá hai, to wuh us ke istiqbál ke liye **Moáb** ke us shahr tak gayá, jo **Arnon** kí sarhadd par us kí hudúd ke intihái hisse meṅ wáqi' thá. 37 Tab **Balaq** ne **Bal'ám** se kahá, Kyá main ne baṭí ummed ke sáth tujhe nahín bulwá bhejá thá? phir tú mere pás kyún na chalá áyá? kyá main is qábil nahín ki tujhe 'áll mansab par mumtáz karún? 38 **Bal'ám** ne **Balaq** ko jawáb diyá, Dekh, main tere pás á to gayá hún, par kyá merí itní majál hai, ki main kuchh bolún? jo bát **Khudá** mere muṅh meṅ dálegá, wuhí main kahúngá. 39 Aur **Bal'ám** **Balaq** ke sáth sáth chalá, aur wuh **Qaryat Husát** meṅ pahunche. 40 **Balaq** ne baíl aur bheṛon kí qurbání guzrání, aur **Bal'ám** aur un umará ke pás, jo us ke sáth the, qurbání ká gosht bhejá. 41 Dústre dín subh ko **Balaq** **Bal'ám** ko sáth lekar use **Ba'l** ke baland maqámon par le gayá: wahán se us ne dúr dúr ke **Isráilíon** ko dekhá. 23 Aur **Bal'ám** ne **Balaq** se kahá, ki Mere liye yahán sáť mazbahe banwá de, aur sáť bachhṛe aur sáť menḍhe mere liye yahán taiyár kar rakh. 2 **Balaq** ne **Bal'ám** ke kahne ke mutábíq kiyá, aur **Balaq** aur **Bal'ám** ne har mazbah par ek bachhṛá aur ek menḍhá chaṭháyá. 3 Phir **Bal'ám** ne **Balaq** se kahá, Tú apní soḳhtaní qurbání ke pás khará rah, aur main játá hún: mumkin hai

ki KHUDÁWAND mujh se muláqát karne ko áe : so jo kuchh wuh mujh par zahir karegá, main tujhe bataunga. Aur wuh ek barahna pahári par chalá gayá. 4 Aur Khudá Balám se milá : us ne us se kahá, Main ne sáat mazbahe taiyár kiye hain, aur un par ek ek bachhrá, aur ek ek mendhá chaháya hai. 5 Tab KHUDÁWAND ne ek bát Balám ke munh men dáli, aur kahá, ki Balaq ke pás laut já, aur yun kahná. 6 So wuh us ke pás lautkar áya, aur kyá dekhtá hai, ki wuh apní sokhtaní qurbáni ke pás Moáb ke sab umará samet khará hai. 7 Tab us ne apní masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Balaq ne mujhe Arám se,
Ya'ní sháh i Moáb ne mashriq
ke paharon se bulwáyá,
Ki A' já aur merí khátir Ya'qúb
par la'nat kar,
A', Isráil ko phitkár.

8 Main us par la'nat kaise karun,
jis par Khudá ne la'nat nahin
kí?

Main use kaise phitkarun, jise
Khudá ne nahin phitkará?

9 Chatanon kí choṭí par se wuh
mujhe nazar áte hain,
Aur paharon par se main un ko
dekhtá hun.

Dekh, yih wuh qaum hai, jo
akeli basi rahegi,

Aur dúsrí qaumon ke sáth milkar
is ka shumár na hogá.

10 Ya'qúb kí gard ke zaron ko
kaun gin saktá hai,

Aur baní Isráil kí chauthái ko
kaun shumár kar saktá hai?

Kásh, main sádiqon kí maut
marun,

Aur merí 'aqibat bhí un hí kí
mánind ho.

11 Tab Balaq ne Balám se kahá, Yih
tú ne mujh se kyá kiyá? Main ne
tujhe bulwáyá táki tú mere dushman-
on par la'nat kare, aur tú ne un
ko barakat hí barakat dí. 12 Us
ne jawáb diyá aur kahá, Kyá main
usi bát ka khayál na karun, jo
KHUDÁWAND mere munh men dále?

13 Phir Balaq ne us se kahá, Ab
mere sáth dúsrí jagah chal, jahán
se tú un ko dekh bhí sakegá ; wuh
sab ke sab to tujhe nahin dikhái
denge, par jo dúr dúr pare hain, un
ko dekh legá : phir tú wahán se
merí khátir un par la'nat karná.

14 So wuh use Pisgah kí choṭí par,
jahán Zofim ka maidán hai le gayá :
wahin us ne sáat mazbahe banáe, aur
har mazbah par ek bachhrá aur ek
mendhá chaháya. 15 Tab us ne
Balaq se kahá, ki Tú yahán apní
sokhtaní qurbáni ke pás thahrá rali,
jab ki main udhar jákar KHUDÁWAND
se milkar áun. 16 Aur KHUDÁWAND
Balám se milá, aur us ne us ke munh
men ek bát dáli, aur kahá, Balaq ke
pás laut já, aur yun kahná. 17 Aur
jab wuh us ke pás lautá, to kyá
dekhtá hai, ki wuh apní sokhtaní
qurbáni ke pás Moáb ke umará samet
khará hai. Tab Balaq ne us se
puchhá, KHUDÁWAND ne kyá kahá
hai? 18 Tab us ne apní masal
shurú' kí, aur kahne lagá :

Uth, ai Balaq, aur sun,
Ai Safor ke betel merí baton par
kan lagá.

19 Khudá insán nahin ki jhuth bole ;
Aur na wuh adamzád hai ki apná
iráda badle :

Kyá, jo kuchh us ne kahá, use
na kare?

Yá jo farmáyá hai, use purá na
kare?

20 Dekh, mujhe to barakat dene
ka hukm milá hai,
Us ne barakat dí hai, aur main
use palat nahin saktá.

21 Wuh Ya'qúb men badi nahin
páta,

Aur na Isráil men koi kharabi
dekhtá hai :

KHUDÁWAND us ka Khudá us ke
sáth hai,

Aur badsháh kí sí lalkar un
logon ke bich men hai.

22 Khudá un ko Misr se nikalkar
liye á rahá hai ;

Un men jangli sand kí sí taqat
hai.

23 Ya'qúb par koi afsun nahin
chaltá,

Aur na Isráil ke khilaf fal koi
chiz hai :

Balki Ya'qúb aur Isráil ke haqq
men ab yih kahá jaega,

Ki Khudá ne kaise kaise kam kiye.

24 Dekh, yih guroh sherni kí tarah
uthi hai,

Aur sher kí manind tankar
kharí hoti hai :

Wuh ab nahin letne kí, jab tak
shikar na khalé,

Aur maqtulon ka khun na pi le.

25 Tab Balaq ne Bal'am se kahá, Na to tú un par la'nat hí kar, aur na un ko barakat hí de. 26 Bal'am ne jawáb diyá, aur Balaq se kahá, Kyá, main ne tujh se nahín kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND kahe, wuhi mujhe karná paregá? 27 Tab Balaq ne Bal'am se kahá, Achchhá, á, main tujh ko ek áur jagah le jáun; sháyad Khudá ko pasand áe ki tú merí khátir wahán se un par la'nat kare. 28 Tab Balaq Bal'am ko Fagúr kí choṭí par, jahán se Yashímon nazar átá hai, le gayá. 29 Aur Bal'am ne Balaq se kahá, ki Mere liye yahán sát mazbahe banwá, aur sát bail aur sát hí mendhe mere liye taiyár kar rakh. 30 Chunánchi Balaq ne, jaisá Bal'am ne kahá, waisá hí kiyá; aur har mazbah par ek bail aur ek mendhá charháya.

24 Jab Bal'am ne dekhá, ki KHUDÁWAND ko yihí manzúr hai, ki Isráil ko barakat de, to wuh pahle kí tarah shugún dekhne ko idhar udhar na gayá, balki biyábán kí taraf apná munh kar liyá. 2 Aur Bal'am ne nigáh kí aur dekhá, ki baní Isráil apne apne qabile kí tartíb se muqím hain, aur Khudá kí ruh us par názil hui. 3 Aur us ne apní masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Ba'or ká beṭá Bal'am kahtá hai,
Ya'ní wuhí shakhs, jis kí ánkhen
band thín, yih kahtá hai,

4 Balki yih usí ká kahná hai, jo
Khudá kí báten suntá hai,
Aur sijde men pará huá khulí
ánkhon se

Qádir i Mutlaq kí royá dekhtá hai.

5 Ai Ya'qúb, tere dere,
Ai Isráil, tere khaime kaise
khushnumá hain!

6 Wuh aise phalle hue hain jaise
wádían

Aur daryá ke kanáre bág,
Aur KHUDÁWAND ke lagáe hue
'úd ke darakht

Aur nadiyon ke kanáre deodár
ke darakht.

7 Us ke charson se pání bahegá,
Aur seráb kheton men us ká bij
paregá.

Us ká bádsháh Ajáj se barhkar
hogá,

Aur us kí saltanat ko 'urúj hásil
hogá.

8 Khudá use Misr se nikálkar liye
á rahá hai,

Us men janghísánd kí sí táqat hai.

Wuh un qaumon ko, jo us kí
dushman hain, chat kar jáegá,
Aur un kí haddiyon ko tor dálegá,
Aur un ko apne tiron se chhed
chhedkar máregá.

9 Wuh dabakkar baithá hai. Wuh
sher kí tarah,

Balki sherní kí manind let gayá
hai; ab kaun use chhere?

Jo tujhe barakat de, wuh mu-
bárák,

Aur jo tujh par la'nat kare, wuh
mal'un ho.

10 Tab Balaq ko Bal'am par bará
taish áyá, aur wuh apne háth piṭne
lagá. Phir us ne Bal'am se kahá,
Main ne tujhe buláyá, ki tú mere
dushmanon par la'nat kare; lekin tú
ne tiron bár un ko barakat hí barakat
dí. 11 So ab tú apne mulk ko
bhág já. Main ne to sochá thá, ki
tujhe 'álá mansab par mumtáz karún,
par KHUDÁWAND ne tujhe aise
i'záz se mahrúm rakkhá. 12 Bal'am
ne Balaq ko jawáb diyá, Kyá main
ne tere un elchion se bhí, jin ko tú
ne mere pás bhejá thá, yih nahín
kah diyá thá, ki 13 Agar Balaq
apná ghar chándí aur sone se bharkar
mujhe de, taubhí main apní marzí se
bhalá yá burá karne kí khátir KHUDÁ-
WAND ke hukm se tajáwuz nahín kar
saktá; balki jo kuchh KHUDÁWAND
kahe, main wuhi kahungá? 14 Aur
ab main apní qaum ke pás lautkar
játá hun: so tú á, main tujhe ágáh
kar dun, ki yih log terí qaum ke
sáth ákhirí dinon men kyá kyá
karenge. 15 Chunánchi us ne apní
masal shurú' kí, aur kahne lagá :

Ba'or ká beṭá Bal'am kahtá hai,
Ya'ní wuhí shakhs, jis kí ánkhen
band thín, yih kahtá hai,

16 Balki yih usí ká kahná hai, jo
Khudá kí báten suntá hai,
Aur Haqq Ta'álá ká 'irfán rakhtá
hai,

Aur sijde men pará huá khulí
ánkhon se

Qádir i Mutlaq kí royá dekhtá
hai.

17 Main use dekhungá to sahí. par
abhi nahín :

Wuh mujhe nazar bhí áegá, par
nazdík se nahín :

Ya'qúb men se ek sitára niklegá,
Aur Isráil men se ek 'asá uthégá,

Aur Moáb kí nawáhi ko már
márkar sáf kar degá.

- Aur sab hangáma karnewálon ko halák kar dálegá.
- 18 Aur us ke dushman Adom aur Sha'ir
Donon us ke qabze men honghe ;
Aur Isráíl diláwarí karegá.
- 19 Aur Ya'qúb hí ki nasl se wuh farmánrawá uñhegá,
Jo shahr ke bácimánda logon ko nábud kar dálegá.
- 20 Phir us ne 'Amáliq par nazar karke apní yih masal shurú' kí, aur kahne lagá :
Qaumon men pahlí qaum 'Amáliq kí thí,
Par us ká anjám halákat hai.
- 21 Aur Qínlon kí taraf níghá karke yih masal shurú' kí, aur kahne lagá :
Terá maskan mazbút hai,
Aur tera áshiyána bhí chañan par baná huá hai.
- 22 Taubhí Qín khánaqharáb hogá,
Yahán tak kí Asúr tujhe asír karke le jáegá.
- 23 Aur us ne yih masal bhí shurú' kí, aur kahne lagá :
Háe, afsos! Jab Khudá yih karegá, to kaun jítá bachegá?
- 24 Par Kittim ke sáhil se jaház áenge,
Aur wuh Asúr aur 'Ibr donon ko dukh denge.
Phir wuh bhí halák ho jáegá.
- 25 Is ke ba'd Bal'am uñkar rawána huá, aur apne mulk ko lautá, aur Balaq ne bhí apní ráh lí.

25 Aur Isráíli Shittim men rahte the, aur logon ne Moábí 'auraton ke sáth harámkarí shurú' kar dí; 2 kyúñki wuh 'auraten in logon ko apne deotáon kí qurbánion men áne kí da'wat detí thín, aur yih log jákar kháte aur un ke deotáon ko sijda karte the. 3 Yún Isráíli Ba'l Fagúr ko pújne lage; tab KHUDÁWAND ká qahr baní Isráíl par bhará. 4 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Qaum ke sab sardáron ko pakarkar KHUDÁWAND ke huzúr dhúp men ñang de, táki KHUDÁWAND ká shadíd qahr Isráíl par se ñal jáe. 5 So Músá ne baní Isráíl ke hákimon se kahá, kí Tumháre jo jo ádmí Ba'l Fagúr kí pújá karne lage hain, un ko qatl kar dálo. 6 Aur jab baní Isráíl kí jamá'at khaima e ijtimá' ke darwáze par ro rahí thí, to ek Isráíli Músá aur

tamám logon kí áñkhon ke sámne ek Midyáni 'aurat ko apne sáth apne bháiyon ke pás le áyá. 7 Jab Fínihas bin Il'azar bin Hárún káhin ne yih dekhá, to us ne jamá'at men se uñ háth men ek barchhí lí, 8 aur us mard ke píchhe jákar khaima ke andar ghusá, aur us Isráíli mard aur us 'aurat donon ká peñ chhed diyá. Tab baní Isráíl men se wabá játí rahí. 9 Aur jitne is wabá se mare, un ká shumár chaubís hazár thá.

10 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 11 Fínihas bin Il'azar bin Hárún káhin ne mere qahr ko baní Isráíl par se hatáyá, kyúñki un ke bích use mere liye gairat áí; isí liye main ne baní Isráíl ko apní gairat ke josh men nábud nahín kiyá. 12 So tú kah de, kí main ne us se apná sulh ká 'ahd bándhá: 13 aur wuh us ke liye, aur us ke ba'd us kí nasl ke liye kahánat ká dáimí 'ahd hogá; kyúñki wuh apne Khudá ke liye gairatmand huá, aur us ne baní Isráíl ke liye kaffára diyá. 14 Us Isráíli mard ká nám, jo us Midyáni 'aurat ke sáth mára gayá, Zimrí thá, jo Salú ká betá, aur Shama'un ke qabíle ke ek ábái khándán ká sardár thá. 15 Aur jo Midyáni 'aurat mári gayí, us ká nám Kazbí thá; wuh Súr kí betí thí, jo Midyán men ek ábái khándán ke logon ká sardár thá.

16 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 17 Midyánion ko satána, aur un ko márná, 18 kyúñki wuh tum ko apne makr ke dām men phánsákar satáte hain, jaisá Fagúr ke mu'ámale men huá, aur Kazbí ke mu'ámale men bhí huá, jo Midyán ke sardár kí betí, aur Midyánion kí bahin thí, aur Fagúr hi ke mu'ámale men wabá ke din mári gayí.

26 Aur wabá ke ba'd KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún káhin ke bete Il'azar se kahá, kí 2 Baní Isráíl kí sári jamá'at men bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ke jitne Isráíli jang karne ke qábil hain, un sabhon ko un ke ábái khándánon ke mutábíq gino. 3 Chunánchi Músá aur Il'azar káhin ne Moáb ke maidánon men, jo Yardan ke kanáre kanáre Yaríhú ke muqábil hain, un logon se kahá, 4 kí Bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr

re ádmíon ko waise hí gin lo, jaise KHUDÁWAND ne Músá aur baní Isráíl ko, jab wuh Misr ke mulk se nikal áe the, hukm kiyá thá.

5 Rúbin, jo Isráíl ká pahlauthá thá us ke beṭe yih haiñ, ya'ní Hanúk, jis se Hanúkiñ ká khándán chalá: aur Fallú, jis se Falwíon ká khándán chalá: 6 aur Hasron, jis se Hasroníon ká khándán chalá: aur Karmí, jis se Karmíon ká khándán chalá.

7 Yih baní Rúbin ke khándán haiñ: aur in meñ se, jo gine gaye, wuh tentáls hazár sát sau tís the.

8 Aur Fallú ká beṭá Ilíáb thá. 9 Aur Ilíáb ke beṭe Namúel, aur Dátan, aur Abírám the. Yih wuhí Dátan aur Abírám haiñ, jo jamá'at ke chune hue the, aur jab Qorah ke faríq ne KHUDÁWAND se jhagrá kiyá, to yih bhí us faríq ke sáth milkar Músá aur Hárún se jhagre: 10 aur jab un dhái sau ádmíon ke ág meñ bhasam ho jáne se wuh faríq nábud ho gayá, usí mauqa' par zamín ne munh kholkar Qorah samet un ko bhí nigal liyá thá, aur wuh sab 'ibrat ká nishán thahre. 11 Lekin Qorah ke beṭe nahín mare the.

12 Aur Shama'un ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Namúel, jis se Namúeliñ ká khándán chalá: aur Yamín, jis se Yamíníon ká khándán chalá: aur Yakín, jis se Yakíníon ká khándán chalá. 13 Aur Zarah, jis se Zárahíon ká khándán chalá: aur Sául, jis se Sáulíon ká khándán chalá. 14 So baní Shama'un ke khándánon meñ se báis hazár do sau ádmí gine gaye.

15 Aur Jadd ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Safon, jis se Safoníon ká khándán chalá: aur Hajjí, jis se Hajjíon ká khándán chalá: aur Súní, jis se Súníon ká khándán chalá: 16 aur Uzní, jis se Uzníon ká khándán chalá; aur 'Erí, jis se 'Eríon ká khándán chalá: 17 aur Arúd, jis se Arúdiñ ká khándán chalá: aur Arelí, jis se Arelíon ká khándán chalá. 18 Baní Jadd ke yihí gharáne haiñ. Jo in meñ se gine gaye, wuh chálís hazár pánch sau the.

19 Yahúdáh ke beṭon meñ se 'Er aur Onán to mulk i Kan'án hí meñ mar gaye. 20 Aur Yahúdáh ke áur beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Sílah, jis se Síláníon ká

khándán chalá: aur Fáras, jis se Fárasíon ká khándán chalá: aur Zárah, jis se Zárahíon ká khándán chalá. 21 Fáras ke beṭe yih haiñ, ya'ní Hasron jis se Hasroníon ká khándán chalá: aur Hamúl, jis se Hamúlíon ká khándán chalá. 22 Yih baní Yahúdáh ke gharáne haiñ. In meñ se chhahattar hazár pánch sau ádmí gine gaye.

23 Aur Ishkár ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní, Tola' jis se Tola'íon ká khándán chalá: aur Fuwwah, jis se Fuwwíon ká khándán chalá. 24 Yasúb, jis se Yasúbíon ká khándán chalá: Simron, jis se Simroníon ká khándán chalá. 25 Yih baní Ishkár ke gharáne haiñ. In meñ se jo gine gaye, wuh chaunsath hazár tín sau the.

26 Aur Zabúlún ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Sarad, jis se Saradíon ká khándán chalá; Ailon, jis se Ailoníon ká khándán chalá; Yahalíel, jis se Yahalíeliñ ká khándán chalá. 27 Yih baní Zabúlún ke gharáne haiñ. In meñ se sáth hazár pánch sau ádmí gine gaye.

28 Aur Yúsuf ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Munassí aur Ifráím. 29 Aur Munassí ká beṭá Makír thá, jis se Makíríon ká khándán chalá: aur Makír se Jilí'ád paidá húa, jis se Jilí'ádiñ ká khándán chalá. 30 Aur Jilí'ád ke beṭe yih haiñ, ya'ní I'azar, jis se I'azaríon ká khándán chalá: aur Khalaq, jis se Khalaqíon ká khándán chalá: 31 aur Asríel, jis se Asríeliñ ká khándán chalá: aur Síkm, jis se Síkmiñ ká khándán chalá: 32 aur Samída', jis se Samída'íon ká khándán chalá: and Hífr, jis se Hífriñ ká khándán chalá: 33 aur Hífr ke beṭe Siláfíhád ke han kof beṭá nahín, balki beṭiyán hí huín, aur Siláfíhád kí beṭiyon ke nám yih haiñ: Mahláh, aur Nú'áh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Tirzáh. 34 Yih baní Munassí ke gharáne haiñ. In meñ se jo gine gaye, wuh báwan hazár sát sau the.

35 Aur Ifráím ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih haiñ, ya'ní Sútalah, jis se Sútalahíon ká khándán chalá: aur Bakar, jis se Bakaríon ká khándán chalá: aur Tahan, jis se Tahaníon ká khándán chalá.

36 Aur Sütalah ká beṭá 'I'rán thá, jis se 'I'ráníon ká khándán chalá. 37 Yih baní Ifráim ke gharáne hain. In men se, jo gine gaye, wuh battis hazár pānch sau the. Yūsuf ke beṭon ke khándán yihi hain.

38 Aur Binyamín ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ni Bála' jis se Bála'íon ká khándán chalá: aur Ashbíl, jis se Ashbílíon ká khándán chalá: aur Akhírám, jis se Akhírámíon ká khándán chalá: 39 aur Sufám, jis se Sufámíon ká khándán chalá: aur Hufám, jis se Hufámíon ká khándán chalá. 40 Bála' ke do beṭe the, ek Ard, jis se Ardíon ká khándán chalá: dusrá Na'mán, jis se Na'máníon ká khándán chalá. 41 Yih baní Binyamín ke gharáne hain. In men se, jo gine gaye, wuh paintális hazár chha sau the.

42 Aur Dán ká beṭá, jis se us ká khándán chalá, Sühám thá. Us se Sühámíon ká khándán chalá. Dáníon ká khándán yihi thá. 43 Sühámíon ke khándán ke, jo admí gine gaye, wuh chaunsaṭh hazár chár sau the.

44 Aur A'shar ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ni Yimnah, jis se Yimníon ká khándán chalá: aur Iswí, jis se Iswíon ká khándán chalá: aur Bari'áh, jis se Bari'áhíon ká khándán chalá. 45 Baní Bari'áh yih hain, ya'ni Hibr, jis se Hibríon ká khándán chalá; aur Malkíel, jis se Malkíelíon ká khándán chalá. 46 Aur A'shar kí beṭí ká nám Sarah thá. 47 Yih baní A'shar ke gharáne hain, aur jo in men se gine gaye, wuh tirpan hazár chár sau the.

48 Aur Naftáli ke beṭe, jin se un ke khándán chale, yih hain, ya'ni Yahasiel, jis se Yahasielíon ká khándán chalá: aur Júní, jis se Júníon ká khándán chalá: 49 aur Yisr, jis se Yisríon ká khándán chalá: aur Salím, jis se Salímíon ká khándán chalá. 50 Yih bani Naftáli ke gharáne hain, aur jitne in men se gine gaye, wuh paintális hazár chár sau the.

51 So baní Isráil men se jitne gine gaye, wuh sab milákar chha lách ek hazár sáṭ sau tis the.

52 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 53 In hi ko, in ke námon ke

shumár ke muwáfíq, wuh zamín mirás ke taur par bānṭ dí jae. 54 Jis qabile men ziyáda admí hon, use ziyáda hissa mile, aur jis men kam hon, use kam hissa mile. Har qabile kí mirás us ke gine hue admíon ke shumár par mauqúf ho. 55 Lekin zamín qur'a se taqsím kí jae. Wuh apne abái qabílon ke námon ke mutábíq mirás páen. 56 Aur khwáh ziyáda admíon ká qabila ho, yá thoṛon ká, qur'a se un kí mirás taqsím kí jae.

57 Aur jo Lávíon men se apne apne khándánon ke mutábíq gine gaye, wuh yih hain, ya'ni Jairson se Jairsoníon ká gharána; Qihát se Qihátíon ká gharána; Mirárí se Miráríon ká gharána. 58 Aur yih bhí Lávíon ke gharáne hain, ya'ni Libní ká gharána, Habrún ká gharána, Mahlí ká gharána, aur Múshí ká gharána, aur Qorah ká gharána. Aur Qihát se 'Amrám paidá huá. 59 Aur 'Amrám kí bíwí ká nám Yúkabid thá, jo Láví kí beṭí thí, aur Misr men Láví ke hān paidá huí: isí ke Hárún aur Músá aur un kí bahin Maryam 'Amrám se paidá hue. 60 Aur Hárún ke beṭe yih the: Nadab, aur Abihú, aur Ilí'azar, aur Itamar. 61 Aur Nadab aur Abihú to usí waqt mar gaye, jab unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr úparí ág guzráni thí. 62 So un men se jitne ek mahíne aur us se úpar úpar ke narína farzand gine gaye wuh teís hazár the. Yih baní Isráil ke sáth nahín gine gaye, kyünki in ko baní Isráil ke sáth mirás nahín mili.

63 So Músá aur Ilí'azar káhin ne jin baní Isráil ko Moáb ke maidánon men, jo Yardan ke kanáre kanáre Yarshú ke muqábil hain shumár kiyá, wuh yihí hain. 64 Par jin Isráilíon ko Músá aur Hárún káhin ne dasht í Síná men giná thá, un men se ek shakhs bhí in men na thá, 65 kyünki KHUDÁWAND ne un ke haqq men kah diyá thá, kí Wuh yaqínan biyá-bán men mar jáenge. Chunánchi un men se, siwá Yufannah ke beṭe Kálíb, aur Nún ke beṭe Yashú' ke, ek bhí baqí nahín bachá thá.

27 Tab Yūsuf ke beṭe Munassí kí aulád ke gharánon men se Siláfhád bin Hifr bin Jili'ád bin Makír bin Munassí kí beṭiyán, jin ke nám Mahláh, aur

Nu'áh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Tirzáh hain pás ákar 2 khaima e ijtimá' ke darwáze par Músá, aur Ilí'azar káhin, aur amíron, aur sab jamá'at ke sámne kharí hún, aur kahne lagín, ki 3 Hamará báp bi-yábán men mará, par wuh un logon men shámil na thá jinhon ne. Qorah ke fariq se milkar KHUDÁWAND ke khiláf sir utháyá thá : balki wuh apne gunáh men mará, aur us ke koí betá na thá. 4 So betá na hone ke sabab se hamáre báp ká nám us ke gharáne se kyún miñne páe? Is liye ham ko bhí hamáre báp ke bháiyon ke sáth hissa do. 5 Músá un ke mu'ámale ko KHUDÁWAND ke huzúr le gayá. 6 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 7 Siláfihá ki beṭiyán thík kahtí hain. Tú un ko un ke báp ke bháiyon ke sáth zarúr hí mirás ká hissa dená, ya'ní un ko un ke báp kí mirás mile. 8 Aur baní Isráíl se kah, ki Agar koí shakhs mar jáe, aur us ká koí betá na ho, to us kí mirás us kí beṭi ko dená. 9 Agar us kí koí beṭi bhí na ho, to us ke bháiyon ko us kí mirás dená. 10 Agar us ke bhái bhí na hon, to tum us kí mirás us ke báp ke bháiyon ko dená. 11 Agar us ke báp ká bhí koí bhái na ho, to jo shakhs us ke gharáne men us ká sab se qaribí rishtadár ho, use us kí mirás dená : wuh us ká wáris hogá. Aur yih hukm baní Isráíl ke liye, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá wájibí farz hogá.

12 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú 'Abárim ke is pahār par chaṅkar us mulk ko, jo main ne baní Isráíl ko 'ináyat kiyá hai, dekh le. 13 Aur jab tú use dekh legá, to tú bhí apne logon men apne bhái Hárún kí tarah já milegá. 14 Kyünki dasht i Sín men jab jamá'at ne mujh se jhagrá kiyá, to bar'aks is ke ki wahán pání ke chashme par tum donon un kí ánkhoñ ke sámne meri taqdis karte, tum ne mere hukm se sarkashí kí. Yih wuhí Maríbah ká chashma hai, jo dasht i Sín ke Qádis men hai. 15 Músá ne KHUDÁWAND se kahá, ki 16 KHUDÁWAND, sare bashar kí rúhon ká Khudá, kisí ádmí ko is jamá'at par muqarrar kare, 17 jis kí ámad o raft un ke rúbarú ho, aur wuh un ko báhar le jáne aur andar le áne men un ká rahbar ho, táki KHUDÁWAND

ki jamá'at un bheṛon kí manind na rahe, jin ká koí charwáhá nahin. 18 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú Nún ke beṭe Yashú' ko lekar us par apná háth rak, kyünki us shakhs men rúh hai; 19 aur use Ilí'azar káhin, aur sári jamá'at ke áge khará karke un kí ánkhoñ ke sámne use wasíyat kar. 20 Aur apne ru'bdáb se use bahrawar kar de, táki baní Isráíl kí sári jamá'at us kí farmánbardári kare. 21 Wuh Ilí'azar káhin ke áge khará huá kare, jo us kí jánib se KHUDÁWAND ke huzúr U'rím ká hukm daryáft kiyá karegá : usí ke kahne se wuh, aur baní Isráíl kí sári jamá'at ke log, niklá karen, aur usí ke kahne se lautá bhí karen. 22 So Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'amal kiyá, aur us ne Yashú' ko lekar use Ilí'azar káhin aur sári jamá'at ke sámne khará kiyá : 23 aur us ne apne háth us par rakkhe, aur jaisá KHUDÁWAND ne us ko hukm diyá thá, use wasíyat kí.

28 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kah, ki Merá chaṅhawá, ya'ní meri wuh gizá jo ráhatangez khushbú kí átashín qurbáni hai, tum yád karke mere huzúr waqt i mu-'aiyan par guzráná karná. 3 Tú un se kah de, ki Jo átashín qurbáni tum ko KHUDÁWAND ke huzúr guzránní hai, wuh yih hai ; ki do be'aib yaksála nar barre har roz dáimí sokhtaní qurbáni ke liye chaṅháya karo. 4 Ek barra subh, aur दूसरा barra shám ko chaṅhána ; 5 aur sáth hí aifah ke dasweñ hisse ke barábar maída, jis men kúṅkar níkalá huá tel chauthái hín ke barábar milá ho, nazr kí qurbáni ke taur par guzránná. 6 Yih wuhí dáimí sokhtaní qurbáni hai, jo koh i Síná par muqarrar kí gayí, táki KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbáni thahre. 7 Aur hín kí chauthái ke barábar mai fí barra tapáwan ke liye láná. Maqdis hí men KHUDÁWAND ke huzúr mai ká yih tapáwan chaṅhána. 8 Aur दूसरे barre ko shám ke waqt chaṅhána, aur us ke sáth bhí subh kí tarah waisi hí nazr kí qurbáni aur tapáwan ko, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbáni thahre. 9 Aur sabt ke roz do be'aib yaksála

nar barre, aur nazr kí qurbání ke taur par aifah ke pánchwen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, tapáwan ke sáth guzránná. 10 Dáimí sokhtaní qurbání aur us ke tapáwan ke 'aláwa yih har sabt kí sokhtaní qurbání hai.

11 Aur apne mahínon ke shurú' men har máh do bachhre aur ek menđhá, aur sáť be'aib yaksála nar barre sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr chařháyá karná. 12 Aur aifah ke tén dahái hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, har bachhre ke sáth, aur aifah ke pánchwen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, har menđhe ke sáth, aur aifah ke daswen hisse ke barábar maida, jis men tel milá ho, 13 har barre ke sáth nazr kí qurbání ke taur par láná; táki yih ráhatangez khushbú kí sokhtaní qurbání, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr áťashín qurbání řhahre. 14 Aur in ke sáth tapáwan ke liye mai fí bachhrá nisf hín ke barábar, aur fí menđhá tihái hín ke barábar, aur fí barra chauřhái hín ke barábar ho. Yih sál bhar ke har mahíne kí sokhtaní qurbání hai. 15 Aur us dáimí sokhtaní qurbání aur us ke tapáwan ke 'aláwa ek bakrá khatá kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzránná jáe.

16 Aur pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko KHUDÁWAND kí fasah húá kare. 17 Aur usí mahíne kí pandrahwín táríkh ko 'íd ho, aur sáť dín tak bekhamíri roří khái jáe. 18 Pahle roz logon ká muqaddas majma' ho. Tum us dín koí khádímána kám na karná, 19 balki tum áťashín qurbání, ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání ke taur par do bachhre aur ek menđhá aur sáť yaksála nar barre chařháná. Yih sab ke sab be'aib hon. 20 Aur un ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húá maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar; 21 aur sáton barron men se har barra píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar guzránná karná. 22 Aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ho, táki us se tumháre liye kaffára diyá jáe. 23 Tum subh kí sokhtaní qurbání ke 'aláwa, jo dáimí sokhtaní qurbání hai, in ko bhí guzránná. 24 Isí tarah tum roz sáť dín tak

áťashín qurbání kí yih gízá chařháná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú řhahre. Roz-marra kí dáimí sokhtaní qurbání aur tapáwan ke 'aláwa yih bhí guzránná jáe. 25 Aur sátwen dín phir tumhárá muqaddas majma' ho; us men koí khádímána kám na karná.

26 Aur pahle phalon ke dín, jab tum nayí nazr kí qurbání hařton kí 'íd men KHUDÁWAND ke huzúr guzráno, tab bhí tumhárá muqaddas majma' ho; us roz koí khádímána kám na karná: 27 balki tum sokhtaní qurbání ke taur par do bachhre, ek menđhá aur sáť yaksála nar barre guzránná, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú ho. 28 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húá maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar. 29 Aur sáton barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho. 30 Aur ek bakrá ho táki tumháre liye kaffára diyá jáe. 31 Dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání ke 'aláwa tum in ko bhí guzránná. Yih sab be'aib hon, aur in ke tapáwan sáth hon.

29 Aur sátwen mahíne kí pahlí táríkh ko tumhárá muqaddas majma' ho; us men koí khádímána kám na karná. Yih tumháre liye narsinge phúnkne ká dín hai. 2 Tum sokhtaní qurbání ke taur par ek bachhrá, ek menđhá, aur sáť be'aib yaksála nar barre chařháná, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú řhahre. 3 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá húá maida fí bachhrá aifah ke tén dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar, 4 aur sáton barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho. 5 Aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho, táki tumháre wáste kaffára diyá jáe. 6 Naye chánd kí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání, aur dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání, aur un ke tapáwanon ke 'aláwa, jo apne apne áin ke mutábíq guzráne jáenge, yih bhí ráhatangez khushbú kí áťashín qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr chařháe jáen. 7 Phir usí sátwen mahíne kí daswín

tárikh ko tumhárá muqaddas majma' ho; tum apní apní ján ko dukh dená, aur kisi tarah ká kám na karná; 8 balki sokhtaní qurbání ke taur par ek bachhrá, ek menđhá, aur sát yaksála nar barre KHUDÁWAND ke huzúr charháná, táki yih ráhatangez khushbú thahre; yih sab ke sab be'aib hon: 9 aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par tel milá huá maida fí bachhrá aifah ke tín dahái hisse ke barábar, aur fí menđhá pánchwen hisse ke barábar; 10 aur sáton barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho: 11 aur khatá kí qurbání ke liye ek bakrá ho; yih bhí us khatá kí qurbání ke 'aláwa, jo kaffáre ke liye hai, aur dáimí sokhtaní qurbání, aur us kí nazr kí qurbání, aur tapáwanon ke 'aláwa charháe jáen.

12 Aur sátwen mahine kí pandrahwín tárikh ko phir tumhárá muqaddas majma' ho; us din tum koí khádímána kám na karná; aur sát din tak KHUDÁWAND kí khátir 'íd manáná. 13 Aur tum sokhtaní qurbání ke taur par terah bachhre, do menđe, aur chaudah yaksála nar barre charháná, táki yih ráhatangez khushbú kí átashín qurbání thahre; yih sab ke sab be'aib hon. 14 Aur in ke sáth nazr kí qurbání ke taur par terah bachhron men se har bachhre píchhe, tel milá huá maida aifah ke tín dahái hisse ke barábar, aur donon menđhon men se har menđe píchhe pánchwen hisse ke barábar; 15 aur chaudah barron men se har barre píchhe aifah ke daswen hisse ke barábar ho; 16 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

17 Aur dúsre din bárah bachhre, do menđe, aur chaudah be'aib yaksála nar barre charháná. 18 Aur bachhron, aur menđhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon: 19 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwanon ke 'aláwa charháe jáen.

20 Aur tísre din gyárah bachhre, do menđe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 21 Aur bachhron, aur menđhon aur barron ke

sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon: 22 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho. Yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

23 Aur chauthé din das bachhre, do menđe aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 24 Aur bachhron, aur menđhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 25 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

26 Aur pánchwen din nau bachhre, do menđe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 27 Aur bachhron, aur menđhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 28 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

29 Aur chhate din áth bachhre, do menđe, aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon. 30 Aur bachhron aur menđhon, aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 31 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

32 Aur sátwen din sát bachhre, do menđe aur chaudah yaksála be'aib nar barre hon; 33 aur bachhron aur menđhon aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 34 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtaní qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa charháe jáen.

35 Aur áthwen din tumhárá muqaddas majma' ho; tum us din koí khádímána kám na karná; 36 balki tum ek bachhrá, ek menđhá aur sát yaksála be'aib nar barre sokhtaní qurbání ke taur par charháná, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr ráhatangez khushbú kí átashín qurbání thahre. 37 Aur bachhre aur

menḍhe aur barron ke sáth, un ke shumár aur áin ke mutábíq, un kí nazr kí qurbání aur tapáwan hon; 38 aur ek bakrá khatá kí qurbání ke liye ho; yih sab dáimí sokhtání qurbání aur us kí nazr kí qurbání aur tapáwan ke 'aláwa chaḥáe jáen.

39 Tum apní muqarrara 'idon men apní mannaton aur razá kí qurbáníon ke 'aláwa yihí sokhtaní qurbánían aur nazr kí qurbánían aur tapáwan aur salámati kí qurbánían guzránná. 40 Aur jo kuchh KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá, wuh sab Músá ne baní Isráíl ko batá diyá.

30 Aur Músá ne baní Isráíl ke qabílon ke sardáron se kahá, kí jis bát ká KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, wuh yih hai, kí 2 Jab koi mard KHUDÁWAND kí mannat máne, yá qasam khákar apne úpar koi kháss farz ṭhahráe, to wuh apne 'ahd ko na toḙe; balki jo kuchh us ke muḥ se niklá hai, use púra kare. 3 Aur agar koi 'aurat KHUDÁWAND kí mannat máne, aur apní naujawání ke dinon men, apne báp ke ghar hote hue, apne úpar koi farz ṭhahráe, 4 aur us ká báp us kí mannat aur us ke farz ká hál, jo us ne apne úpar ṭhahráyá hai, sunkar chup ho rahe; to wuh sári mannaten, aur sáre farz, jo us 'aurat ne apne úpar ṭhahráe hai, qáim rahenge. 5 Lekin agar us ká báp, jis dín yih sune, usí dín use mana' kare; to us kí koi mannat, yá koi farz, jo us ne apne úpar ṭhahráyá hai, qáim nahín rahegá: aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá, kyünki us ke báp ne use ijázat nahín dí. 6 Aur agar kisi ádmí se us kí nisbat ho jáe, hálánki us kí mannaten, yá muḥ kí niklí hui bát, jo us ne apne úpar farz ṭhahrái hai, ab tak púri na hui ho; 7 aur us ká ádmí yih hál sunkar us dín us se kuchh na kahe, to us kí mannaten qáim rahengi, aur jo báten us ne apne úpar farz ṭhahrái hai, wuh bhí qáim rahengi. 8 Lekin agar us ká ádmí, jis dín yih sab sune, usí dín use mana' kare, to us ne goyá us 'aurat kí mannat ko aur us ke muḥ kí niklí hui bát ko, jo us ne apne úpar farz ṭhahrái thí, toḙ diyá; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá. 9 Par bewa aur mutalaqqa kí mannaten aur farz ṭhahrái hui báten qáim

rahengi. 10 Aur agar us ne apne shauhar ke ghar hote hue kuchh mannat máni, yá qasam khákar apne úpar koi farz ṭhahráyá ho, 11 aur us ká shauhar yih hál sunkar khámosh rahá ho, aur use mana' na kiyá ho, to us kí mannaten aur sáre farz, jo us ne apne úpar ṭhahráe, qáim rahenge. 12 Par agar us ke shauhar ne, jis dín yih sab suná, usí dín use bátíl ṭhahráyá ho, to jo kuchh us 'aurat ke muḥ se us kí mannaten aur ṭhahráe hue farz ke बारे में niklá hai, wuh qáim nahín rahegá: us ke shauhar ne un ko toḙ dala hai; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko ma'zúr rakkhegá. 13 Us kí har mannat ko aur apní jan ko dukh dene ki har qasam ko us ká shauhar cháhe to qáim rakkhe, yá agar cháhe to bátíl ṭhahráe. 14 Par agar us ká shauhar roz ba roz khámosh hi rahe, to wuh goyá us kí sári mannaten, aur ṭhahráe hue farzon ko qáim kar detá hai: us ne un ko qáim yun kiyá, kí jis dín se sab suná wuh khámosh hi rahá. 15 Par agar wuh un ko sunkar ba'd men un ko bátíl ṭhahráe to wuh us 'aurat ká gunáh uṭhagegá. 16 Shauhar aur bíwi ke darmiyan, aur báp beṭi ke darmiyan, jab beṭi naujawání ke aiyám men báp ke ghar ho, in hi áin ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá.

31 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 2 Midyáníon se baní Isráíl ká intiqám le: is ke ba'd tú apne logon men já milegá. 3 Tab Músá ne logon se kahá, Apne men se jang ke liye ádmíon ko musallah karo, táki wuh Midyáníon par hamla karen aur, Midyáníon se KHUDÁWAND ká intiqám len, 4 aur Isráíl ke sáre qabílon men se fí qabíla ek hazár ádmí lekar jang ke liye bhejná. 5 So hazaron hazár baní Isráíl men se fí qabíla ek hazár ke hisáb se bárah hazár musallah ádmí jang ke liye chune gaye. 6 Yun Músá ne har qabíle se ek hazár ádmíon ko jang ke liye bhejá, aur Ilí'azar káhin ke beṭe Fínihas ko bhí jang par rawána kiyá, aur maqdis ke zuruf aur baland áwáz ke narsinge us ke sáth kar diye. 7 Aur jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, us ke mutábíq unhon ne Midyáníon se jang kí, aur sáre mardon ko qatl kiyá. 8 Aur unhon ne un maqtulon ke síwa, Awwí, aur

Raqam, aur Súr, aur Hor, aur Raba' ko bhí jo Midyán ke pánch bádsháh the, ján se mára, aur Ba'or ke bete Bal'am ko bhí talwár se qatl kiyá. 9 Aur baní Isráil ne Midyán kí 'auraton aur un ke bachchon ko asír kiyá, aur un ke chaupáye aur bheṛ bakriyán aur mál o asbáb sab kuchh lúṭ liyá. 10 Aur un kí sukúnatgáhon ke sare shahron ko, jin men wuh rahte the, aur un kí sab chháoniyon ko ág se phúnk diyá. 11 Aur unhon ne sára mál i ganímat aur sare asír, kyá insán aur kyá haiwán, sáth liye, 12 aur un asíron aur mál i ganímat ko Músá aur Ilí'azar káhin aur baní Isráil kí sári jamá'at ke pás us lashkargáh men le áe, jo Yarhú ke muqábil Yardan ke kanáre kanáre Moáb ke maidánon men thí.

13 Tab Músá aur Ilí'azar káhin, aur jamá'at ke sare sardár un ke istiqbál ke liye lashkargáh ke báhar gaye. 14 Aur Músá un faují sardáron par, jo hazáron aur saikron ke sardár the, aur jang se laute the jhalláyá; 15 aur un se kahne lagá, Kyá tum ne sab 'auraten jítí bachá rakkhí hain? 16 Dekho, in hí ne Bal'am kí saláh se Fagúr ke mu'ámale men baní Isráil se KHUDÁWAND kí hukm'udúli karáí, aur yún KHUDÁWAND kí jamá'at men wabá phailí. 17 Is liye in bachchon men, jitne larke hain, sab ko mar dálo, aur jitní 'auraten mard ká munh dekh chukí hain, un ko qatl kar dálo. 18 Lekin un larkeyon ko jo mard se wáqif nahín aur achhúti hain, apne liye zinda rakkho. 19 Aur tum sáṭ dín tak lashkargáh ke báhar hí dere dále paṛe raho, aur tum men se jitnon ne kisi ádmí ko ján so mára ho, aur jitnon ne kisi maqtúl ko chhúá ho, wuh sab apne ap ko aur apne qaidíon ko tísre dín aur sáṭwen dín pák karen. 20 Tum apne sab kapron aur chamṛe kí sab chízon ko, aur bakrí ke bálon kí buní húi chízon ko, aur lakrí ke sab bartanon ko pák karná. 21 Aur Ilí'azar káhin ne un sipáhíon se jo jang par gaye the, kahá, kí Sharí'at ká wuh áin, jis ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá, yihí hai, kí 22 soná aur chándí, aur pítal, aur lohá, aur rángá, aur sísa; 23 garaz, jo kuchh ág men ṭhahar sake, wuh sab tum ág men dálná; tab wuh sáf hogá; taubhí nápakí dúr karné ke páni

se use pák karná paṛegá; aur jo kuchh ág men na ṭhahar sake, use tum páni men dálná. 24 Aur tum sáṭwen dín apne kapre dhoná; tab tum pák ṭhahroge; is ke ba'd lashkargáh men dákhil honá.

25 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí 26 Ilí'azar káhin, aur jamá'at ke ábái khándánon ke sardáron ko sáth lekar tú un ádmíon aur jánwaron ko shumár kar, jo lúṭ men áe hain. 27 Aur lúṭ ke is mál ko do hisson men taqsím karke, ek hissa un jangí mardon ko de, jo larái men gaye the, aur dúsrá hissa jamá'at ko de. 28 Aur un jangí mardon se, jo larái men gaye the, KHUDÁWAND ke liye khwáh ádmí hon, yá gáe bail, yá gadhe, yá bheṛ bakriyán, har pánch sau píchhe ek ko hisse ke taur par le: 29 in hí ke nisf men se is hisse ko lekar Ilí'azar káhin ko dená, táki yih KHUDÁWAND ke huzúr uṭháne kí qurbáni ṭhahre. 30 Aur baní Isráil ke nisf men se khwáh ádmí hon yá gáe bail, yá gadhe, yá bheṛ bakriyán, ya'ní sab qism ke chaupáyon men se pachás pachás píchhe ek ek ko lekar Lávíon ko dená, jo KHUDÁWAND ke maskan kí muháfazat karte hain. 31 Chunánchi Músá aur Ilí'azar káhin ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, waisá hí kiyá. 32 Aur jo kuchh mál i ganímat jangí mardon ke háth áyá thá, use chhoṛkar lúṭ ke mál men chha lákh pachhattar hazár bheṛ bakriyán thín; 33 aur bahattar hazár gáe bail; 34 aur iksáth hazár gadhe; 35 aur nufús i insáni men se battís hazár, aisi 'auraten jo mard se náwáqif aur achhúti thín. 36 Aur lúṭ ke mál ke us nisf men jo jangí mardon ká hissa thá, tén lákh saintís hazár pánch sau bheṛ bakriyán thín; 37 jin men se chha sau pachhattar bheṛ bakriyán KHUDÁWAND ke hisse ke liye thín. 38 Aur chhattís hazár gáe bail the, jin men se bahattar KHUDÁWAND ke hisse ke the. 39 Aur tís hazár pánch sau gadhe the, jin men se iksáth gadhe KHUDÁWAND ke hisse ke the. 40 Aur nufús i insáni ká shumár solah hazár thá jin men se battís jánen KHUDÁWAND ke hisse kí thín. 41 So Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq us hisse ko, jo KHUDÁWAND kí uṭháne kí qurbáni thí, Ilí'azar káhin ko diyá. 42 Ab rahá baní Isráil ká nisf hissa,

jise Mūsá ne jangí mardon ke hisse se alag rakkhá thá, 43 so is nisf men bhí, jo jamá'at ko diyá gayá, tin lākḥ saintís hazár páñch sau bheṛ bakriyán thín, 44 aur chhattis hazár gáe bail, 45 aur tís hazár páñch sau gadhe, 46 aur solah hazár nufūs i insání. 47 Aur baní Isráíl ke is nisf men se Mūsá ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfíq, kyá insán aur kyá haiwán, har pachás píchhe, ek ko lekar Lávíon ko diyá jo KHUDÁWAND ke maskan kí muháfazat karte the. 48 Tab wuh faují sardár, jo hazáron aur saikron sípáhíon ke sardár the, Mūsá ke pás ákar 49 us se kahne lage, ki Tere khádimon ne un sab jangí mardon ko, jo hamáre mátaht hain, giná, aur un men se ek jawán bhí kam na huá. 50 So ham men se jo kuchh jis ke háth lagá, ya'ní sone ke zewar aur pázeb aur kangan, aur angúthiyán, aur mundre aur bázuband, yih sab ham KHUDÁWAND ke hadye ke taur par le áe hain, táki hamári jánon ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kaffára diyá jae. 51 Chunánchi Mūsá aur Ilí'azar káhin ne un se yih sab sone ke ghaṛe hue zewar le liye. 52 Aur us hadye ká sára soná, jo hazáron aur saikron ke sardáron ne KHUDÁWAND ke huzúr guzrána, wuh solah hazár sāt sau pachás misqál thá. 53 Kyünki jangí mardon men se har ek kuchh na kuchh lútkar le áyá thá. 54 So Mūsá aur Ilí'azar káhin us sone ko, jo unhon ne hazáron aur saikron ke sardáron se liyá thá, kháima e ijtimá' men láe, táki wuh KHUDÁWAND ke huzúr baní Isráíl kí yádgár thahre.

32 Aur baní Rúbin aur baní Jadd ke pás chaupáyon ke bahut baṛe baṛe gol the. So jab unhon ne Ya'zer, aur Jilí'ád ke mulkon ko dekhá, ki yih maqám chaupáyon ke liye niháyat achchhe hain; 2 to unhon ne jákar Mūsá aur Ilí'azar káhin aur jamá'at ke sardáron se kahá, ki 3 'Atárát, aur Díbon, aur Ya'zer, aur Nimrah, aur Hasbon, aur Ilí'áli, aur Shabám, aur Nabú, aur Ba'un, 4 ya'ní wuh mulk jis par KHUDÁWAND ne Isráíl kí jamá'at ko fath dilái hai, chaupáyon ke liye niháyat achchhá hai, aur tere khádimon ke pás chaupáye hain. 5 So agar ham par tere karam kí nazar hai,

to isí mulk ko apne khádimon kí mírás kar de, aur ham ko Yardan pár na le já. 6 Mūsá ne baní Rúbin aur baní Jadd se kahá, Kyá tumháre bhái larái men jáen, aur tum yahín baithe raho? 7 Tum kyün baní Isráíl ko pár utarkar us mulk men jáne se, jo KHUDÁWAND ne un ko diyá hai, bedil karte ho? 8 Tumháre bápádá ne bhí, jab main ne un ko Qádis Barní'a se bhejá, ki mulk ká hál daryáft karen, to aisá hí kiyá thá. 9 Kyünki jab wuh wadí e Iskál men pahunche, aur us mulk ko dekhá, to unhon ne baní Isráíl ko bedil kar diyá, táki wuh us mulk men jo KHUDÁWAND ne un ko 'ináyat kiyá na jáen. 10 Aur usí din KHUDÁWAND ká gazab bhaṛká, aur us ne qasam khákar kahá, kí 11 Un logon men se, jo Misr se nikalkar áe hain, bís baras aur us se úpar úpar kí 'umr ká koí shakhs us mulk ko nahín dekhne páegá, jis ke dene kí qasam main ne Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se khái; kyünki unhon ne merí púri pairawí nahín kí. 12 Magar Yufannah Qinzí ká beṭá Kálib, aur Nún ká beṭá Yashú' use dekhenge, kyünki unhon ne KHUDÁWAND kí púri pairawí kí hai. 13 So KHUDÁWAND ká qahr Isráíl par bhaṛká, aur us ne un ko biyábán men chálís baras tak áwára phiráyá, jab tak ki us pusht ke sab log, jinhon ne KHUDÁWAND ke rúbarú gunáh kiyá thá, nábud na ho gaye. 14 Aur dekho, tum jo gunahgáron kí nasl ho, ab apne bápádá kí jagah uthe ho, táki KHUDÁWAND ke qahr i shadíd ko Isráílíon par ziyáda karáo. 15 Kyünki agar tum us kí pairawí se phir jáo, to wuh un ko phir biyábán men chhoṛ degá; aur tum in sab logon ko halák karáoge. 16 Tab wuh us ke nazdík ákar kahne lage, ki Ham apne chaupáyon ke liye yahán bheṛsále, aur apne bál bachchon ke liye shahr banáenge: 17 par ham khud hathyár bándhe hue taiyár rahenge, ki baní Isráíl ke áge áge chalen, jab tak ki un ko un kí jagah tak na pahunchá den: aur hamáre bál bachche is mulk ke beshindon ke sabab se fasíldár shahron men rahenge. 18 Aur ham apne gharon ko phir wápas nahín áenge, jab tak baní Isráíl ká ek ek ádmi apní mírás ká málik na ho jae. 19 Aur ham un

men shánil hokar Yardan ke us pár, yá us se áge, mirás na lenge, kyúnkí hamári mirás Yardan ke is pár mashriq kí taraf ham ko míl gayí. 20 Músá ne un se kahá, Agar tum yih kám karo, aur KHUDÁWAND ke huzúr musallah hokar lañe jáo, 21 aur tumháre hathyárband jawán KHUDÁWAND ke huzúr Yardan pár jáen jab tak ki KHUDÁWAND apne dushmanon ko apne sámne se dafa' na kare; 22 aur wuh mulk KHUDÁWAND ke huzúr qabze men ná á jáe, to is ke ba'd tum wápas áo: phir tum KHUDÁWAND ke huzúr aur Isráíl ke áge begunáh thahroge, aur yih mulk KHUDÁWAND ke huzúr tumhári milkíyat ho jáegá. 23 Lekin agar tum aisá na karo, to tum KHUDÁWAND ke gunahgár thahroge: aur yih ján lo ki tumhárá gunáh tum ko pakregá. 24 So tum apne bál bachchon ke liye shahr, aur apní bhej bakriyon ke liye bhersále banáo; jo tumháre munh se niklá hai, wuhí karo. 25 Tab baní Jadd aur baní Rúbin ne Músá se kahá, ki Tere khádím, jaisá hamáre málik ká hukm hai, waisá hí karenge. 26 Hamáre bál bachche, hamári bíwiyán, hamári bhej bakriyán, aur hamáre sab chau-páye Jili'ád ke shahron men rahenge; 27 par ham jo tere khádím hain, so hamára ek ek musallah jawán KHUDÁWAND ke huzúr lañe ko pár jáegá, jaisá hamára málik kahtá hai.

28 Tab Músá ne un ke báre men Il'azar káhin, aur Nún ke beṭe Yashú', aur Isráíl qabáil ke ábái khándánon ke sardáron ko wasíyat kí, 29 aur un se yih kahá, ki Agar baní Jadd aur baní Rúbin ká ek ek mard KHUDÁWAND ke huzúr tumháre sáth Yardan ke pár musallah hokar lañái men jáe, aur us mulk par tumhárá qabza ho jáe, to tum Jili'ád ká mulk un kí mirás kar dená. 30 Par agar wuh hathyár bándhkar tumháre sáth pár najáen, to un ko bhí mulk i Kan'án hí men tumháre bích mirás mile. 31 Tab baní Jadd aur baní Rúbin ne jawáb diyá, ki Jaisá KHUDÁWAND ne tere khádímon ko hukm diyá hai, ham waisá hí karenge. 32 Ham hathyár bándhkar KHUDÁWAND ke huzúr us pár mulk i Kan'án ko jáenge, par Yardan ke is pár hí hamári mirás rahe. 33 Tab Músá ne Amoríon ke bádsháh Síhon kí

milkíyat, aur Basan ke bádsháh 'Oj kí mamlukat ko, ya'ní un ke mulkon ko aur shahron ko jo un atráf men the, aur us sári nawáhi ke shahron ko baní Jadd aur baní Rúbin aur Munassí bin Yúsuf ke ádhe qabíle ko de diyá. 34 Tab baní Jadd ne Díbon, aur 'Atárát, aur 'Aro'ír, 35 aur 'Atrát Shofán, aur Ya'zer, aur Yagbihá, 36 aur Bait Nimrah, aur Bait Háran fasíldár shahr aur bhersále banáe. 37 Aur baní Rúbin ne Hasbon, aur Il'álí, aur Qaryatáim ko, 38 aur Nabo, aur Ba'l Ma'ún ke nám badalkar un ko aur Shíbmáh ko banáyá, aur unhon ne apne banáe hue shahron ke dústre nám rakkhe. 39 Aur Munassí ke beṭe Makír kí nasl ke logon ne jákar Jili'ád ko le liyá, aur Amoríon ko, jo wahán base hue the, nikál diyá. 40 Tab Músá ne Jili'ád Makír bin Munassí ko de diyá. So us kí nasl ke log wahán sukúnat karne lage. 41 Aur Munassí ke beṭe Yáir ne us nawáhi kí bastiyon ko jákar le liyá, aur un ká nám Hawwot Yáir rakkhá. 42 Aur Núbah ne Qanát aur us ke dhát ko apne tasarruf men kar liyá, aur apne hí nám par us ká bhí nám Núbah rakkhá.

33 Jab baní Isráíl Músá aur Hár-ún ke mátaht dal bándhe hue mulk i Misr se nikalkar chale, to zail kí manzilon par unhon ne qiyám kiyá. 2 Aur Músá ne un ke safar ká hál un kí manzilon ke mutábíq KHUDÁWAND ke hukm se qalamband kiyá: so un ke safar kí manzilon yih hain. 3 Pahle mahíne kí pandrahwín táríkh ko unhon ne Ra'msís se kúch kiyá. Fasaḥ ke dústre din sáre baní Isráíl ke log sab Misríon kí ánkhon ke sámne baṭe fakhr se rawána hue. 4 Us waqt Misrí apne pahlauthon ko, jin ko KHUDÁWAND ne mára thá, dafn kar rahe the. KHUDÁWAND ne un ke deotáon ko bhí sazá dí thí. 5 So baní Isráíl ne Ra'msís se kúch karke Sukkát men ñere dále. 6 Aur Sukkát se kúch karke Etám men, jo biyábán se mílá húa hai, muqím hue. 7 Phir Etám se kúch karke Fí Hakhírot ko, jo Ba'l Safon ke muqábil hai, muṭ gaye, aur Mijdál ke sámne ñere dále. 8 Phir unhon ne Fí Hakhírot ke sámne se kúch kiyá, aur

samundar ke bích se guzarkar biyá-bán men dákhil hue, aur dasht i Etám men tin din kí ráh chalkar Márah men paráo kiyá. 9 Aur Márah se kúch karke Elím men ae; aur Elím men pání ke bárah chashme aur knajúr ke sattar darakht the; so unhon ne yahín dere dálliye. 10 Aur Elím se kúch karke unhon ne daryá e Qulzum ke kanáre dere khare kiye. 11 Aur daryá e Qulzum se chalkar dasht i Sín men khaimazan hue. 12 Aur dasht i Sín se kúch karke Dafqah men thahre. 13 Aur Dafqah se rawána hokar Alús men muqím hue. 14 Aur Alús se chalkar Rafídím men dere dále. Yahán in logon ko pine ke liye pání na milá. 15 Aur Rafídím se kúch karke dasht i Síná men thahre. 16 Aur dasht i Síná se chalkar Qabrot Hattáwah men khaima khare kiye. 17 Aur Qabrot Hattáwah se kúch karke Hasírat men dere dále. 18 Aur Hasírat se kúch karke Ritmah men dere dále. 19 Aur Ritmah se rawána hokar Rimmon Fáras men khaima khare kiye. 20 Aur Rimmon Fáras se jo chale, to Libnah men jákar muqím hue. 21 Aur Libnah se kúch karke Raissah men dere dále. 22 Aur Raissah se chalkar Qahílátah men dere khare kiye. 23 Aur Qahílátah se chalkar koh i Sáfar ke pás derá kiyá. 24 Koh i Sáfar se kúch karke Harádah men khaimazan hue. 25 Aur Harádah se safar karke Maqhílot men qiyám kiyá. 26 Aur Maqhílot se rawána hokar Tahat men khaima khare kiye. 27 Tahat se jo chale, to Tárah men ákar dere dále. 28 Aur Tárah se kúch karke Mitqah men qiyám kiyá. 29 Aur Mitqah se rawána hokar Hashmúnah men dere dále. 30 Aur Hashmúnah se chalkar Mausírot men dere khare kiye. 31 Aur Mausírot se rawána hokar baní Ya'qán men dere dále. 32 Aur baní Ya'qán se chalkar Hor Hajjidjád men khaimazan hue. 33 Aur Hor Hajjidjád se rawána hokar Yútbátah men khaima khare kiye. 34 Aur Yútbátah se chalkar 'Abrúnah men dere dále. 35 Aur 'Abrúnah se chalkar 'Asyún Jábar men derá kiyá. 36 Aur 'Asyún Jábar se rawána hokar dasht i Sín men, jo Qádis hai, qiyám kiyá. 37 Aur Qádis se

chalkar koh i Hor ke pás, jo mulk i Adom kí sarhadd hai, khaimazan hue. 38 Yahán Hárún káhin KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq koh i Hor par charh gayá, aur us ne baní Isráíl ke mulk i Misr se nikalne ke cháliswen baras ke pánychwen mahine kí pahlí tárikh ko wahín wafát pái. 39 Aur jab Hárún ne koh i Hor par wafát pái, to wuh ek sau teís baras ká thá. 40 Aur 'Arád ke Kan'ání bádsháh ko, jo mulk i Kan'an ke junúb men rahtá thá, baní Isráíl kí ámad kí khabar milí; 41 aur Isráílí koh i Hor se kúch karke Zalmúnah men thahre. 42 Aur Zalmúnah se kúch karke Fúnon men dere dále. 43 Aur Fúnon se kúch karke Obát men qiyám kiyá. 44 Aur Obát se kúch karke 'Aiye 'Abárim men, jo mulk i Moáb kí sarhadd par hai, dere dále. 45 Aur 'Aiyim se kúch karke Díbon Jadd men khaimazan hue. 46 Aur Díbon Jadd se kúch karke 'Almún 'Almún Blatáyim men khaima khare kiye. 47 Aur 'Almún Blatáyim se kúch karke 'Abárim ke kohistán men, jo Nabo ke muqábil hai, derá kiyá. 48 Aur 'Abárim ke kohistán se chalkar Moáb ke maidánon men, jo Yaráhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqi' hai, khaimazan hue. 49 Aur Yardan ke kanáre Bait Yasímot se lekar Abíl Sittím tak Moáb ke maidánon men unhon ne dere dále.

50 Aur KHUDÁWAND ne Moáb ke maidánon men jo Yaráhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqi' hai, Músá se kahá ki, 51 Baní Isráíl se yih kah de, ki Jab tum Yardan ko 'ubúr karke mulk i Kan'an men dákhil ho, 52 to tum us mulk ke sáre báhindon ko wahán se níkal dená, aur un ke shabíhdár pattharon ko, aur un ke dhále hue buton ko tor dálná, aur un ke sab únche maqámon ko mismár kar dená: 53 aur tum us mulk par qabza karke us men basná, kyúnci main ne wuh mulk tum ko diyá hai, kí tum us ke málik bano. 54 Aur tum qur'a dáلكar us mulk ko apne gharánon men mírás ke taur par bánť lená. Jis khándán men ziyáda ádmi hon, us ko ziyáda, aur jis men thore hon, us ko thori mírás dená: aur jis ádmi ká qur'a jis jagah ke liye níkle, wuhí us ko hisse men míle. Tum apne ábái qabáil ke

mutábiq apní apní mirás lená. 55 Lekin agar tum us mulk ke bāshindon ko apne áge se dūr na karo, to jin ko tum báqí rahne doge, wuh tumhári ánkhoñ men khár, aur tumháre pahlúon men kánṭe hongē, aur us mulk men jahán tum basoge, tum ko diqq karenge. 56 Aur ákhir ko yún hogá, ki jaisá main ne un ke sáth karne ká iráda kiyá, waisá hí tum se karúngá.

34 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm kar, aur un ko kah de, ki Jab tum mulk i Kan'án men dákhil ho; (yih wuhí mulk hai, jo tumhári mirás hogá, ya'ní Kan'án ká mulk ma' apní hudúd i arb'a ke,) 3 to tumhári junúbí simt dasht i Sín se lekar mulk i Adom ke kanáre kanáre ho, aur tumhári junúbí sarhadd daryá e Shor ke ákhir se shurú' hokar mashriq ko jáe. 4 Wahán se tumhári sarhadd 'Aqrábbim kí charháí ke junúb tak pahunchkar muṛe, aur Sín se hotí hui Qádis Barní'a ke junúb men jákar nikle, aur Hasar Addár se hokar 'Azmún tak pahunchē. 5 Phir yihí sarhadd 'Azmún se hokar ghúmtí hui Misr kí nahr tak jáe, aur samundar ke sáhil par khatm ho. 6 Aur magribí simt men bará samundar aur us ká sáhil ho. So yihí tumhári magribí sarhadd thahre. 7 Aur shimáli simt men tum bare samundar se koh i Hor tak apní hadd rakhná. 8 Phir koh i Hor se Hammát ke madkhal tak tum is tarah apní hadd muqarrar karná ki wuh Sidád se já mile. 9 Aur wahán se hotí hui Zifrún ko nikal jáe, aur Hasar 'Enán par jákar khatm ho. Yih tumhári shimáli sarhadd ho. 10 Aur tum apní mashriqí sarhadd Hasar 'Enán se lekar Safám tak bándhná. 11 Aur yih sarhadd Safám se Riblah tak jo 'Ain ke mashriq men hai jáe; aur wahán se niche ko utartí hui Kinnarat kí jhíl ke mashriqí kanáre tak pahunchē: 12 aur phir Yordan ke kanáre kanáre niche ko jákar daryá e Shor par khatm ho. In hudúd ke andar ká mulk tumhárá hogá. 13 So Músá ne baní Isráíl ko hukm diyá, ki Yihí wuh zamín hai, jise tum qur'a dáلكar mirás men loge, aur isí kí bábat KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, ki wuh sáthe nau qabilon ko dí jáe. 14 Kyúнки baní Rúbin

ke qabile ne apne ábái khándanon ke muwáfiq, aur baní Jadd ke qabile ne bhí apne ábái khándanon ke mutábiq mirás pá lí, aur baní Munassí ke ádhe qabile ne bhí apní mirás pá lí; 15 ya'ní in dhái qabilon ko Yordan ke isí pár Yarihú ke muqábil mashriq kí taraf jidhar se súraj nikaltá hai, mirás mil chuki hai.

16 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 17 Jo ashkhas is mulk ko mirás ke taur par tum ko bánt denge un ke nám yih hain, ya'ní Il'azar káhin, aur Nún ká beṭá Yashú'. 18 Aur zamín ko mirás ke taur par bántne ke liye har qabile se ek sardár ko lená. 19 Aur un ádmion ke nám yih hain: Yahúdáh ke qabile se Yufannah ká beṭá Kálib; 20 aur baní Shama'un ke qabile se 'Ammíhúd ká beṭá Samúel; 21 aur Binyamín ke qabile se Kislún ká beṭá Ilídád; 22 aur baní Dán ke qabile se ek sardár Búqqí bin Yuglí; 23 aur baní Yúsuf men se, ya'ní baní Munassí ke qabile se ek sardár Hanniel bin Afúd; 24 aur baní Ifráim ke qabile se ek sardár Qamúel bin Siftán; 25 aur baní Zabúlún ke qabile se ek sardár Ilisafan bin Farnák; 26 aur baní Ishkár ke qabile se ek sardár Faltiel bin 'Azzán; 27 aur baní A'shar ke qabile se ek sardár Akhíhúd bin Shalúmi. 28 Aur baní Naftáli ke qabile se ek sardár Fidáhel bin 'Ammíhúd. 29 Yih wuh log hain, jin ko KHUDÁWAND ne hukm diyá ki mulk i Kan'án men baní Isráíl ko mirás taqsím kar den.

35 Phir KHUDÁWAND ne Moáb ke maidanon men, jo Yarihú ke muqábil Yordan ke kanáre wáqi' hain, Músá se kahá, ki 2 Baní Isráíl ko hukm kar, ki apní mirás men se jo un ke tasarruf men áe Lávion ko rahne ke liye shahr den, aur un shahron kí nawáhi bhí tum Lávion ko de dená. 3 Yih shahr un ke rahne ke liye hon; un kí nawáhi un ke chau-páyon, aur mál aur sáre jánwaron ke liye hon. 4 Aur shahron kí nawáhi, jo tum Lávion ko do, wuh har shahr kí díwár se shurú' karke báhar charon taraf hazár hazár háth ke pher men hon. 5 Aur tum shahr ke báhar mashriq kí taraf do hazár háth, aur junúb kí taraf do hazár háth, aur

magrib kí taraf do hazár háth, aur shimál kí taraf do hazár háth, is tarah paimáish karná kí shahr un ke bích men á jae. Un ke shahron kí itní hí nawáhi hon. 6 Aur Láwíon ke un shahron men se, jo tum un ko do, chha panáh ke shahr thahrá dená, jin men khúni bhág jae. In shahron ke 'aláwa biyáls shahr áur un ko dená; 7 ya'ni sab milákar artáls shahr Láwíon ko dená, aur in shahron ke sáth in kí nawáhi bhí hon. 8 Aur wuh shahr baní Isráil kí mirás men se yún diye jae. Jin ke qabze men bahut se shahr hon un se bahut, aur jin ke pás thore hon un se thore shahr lená. Har qabíla apní mirás ke mutábíq jis ká wuh wáris ho Láwíon ke liye shahr de.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki 10 Bani Isráil se kah de, ki Jab tum Yordan ko 'ubúr karke mulk i Kan'an men pahunch jáo, 11 to tum ká aise shahr muqarrar karná, jo tumháre liye panáh ke shahr hon, táki wuh khúni, jis se sahwan khún ho jae, wahán bhág já sake. 12 In shahron men tum ko intiqám lenewále se panáh milegi, táki khúni jab tak wuh faisale ke liye jamá'at ke áge házir na ho, tab tak mára na jae. 13 Aur panáh ke jo shahr tum doge, wuh chha hon. 14 Tí shahr to Yordan ke pár, aur tí mulk i Kan'an men dená. Yih panáh ke shahr hongé. 15 In chhaon shahron men baní Isráil ko aur un musáfiyon aur pardedíon ko, jo tum men búdobásh karte hain, panáh milegi; táki jis kisi se sahwan khún ho jae, wuh wahán bhág já sake. 16 Aur agar koí kisi ko lohe ke hath-yár se aisá máre, ki wuh mar jae, to wuh khúni thahregá, aur wuh khúni zarúr mára jae. 17 Yá agar koí aisá patthar háth men lekar jis se ádmí mar saktá ho, kisi ko máre, aur wuh mar jae, to wuh khúni thahregá, aur wuh khúni zarúr mára jae. 18 Yá agar koí chobí ála háth men lekar jis se ádmí mar saktá ho, kisi ko máre aur wuh mar jae, to wuh khúni thahregá, aur wuh khúni zarúr mára jae. 19 Khún ká intiqám lenewála khúni ko áp hí qatl kare: jab wuh use mile tab hí use már dále. 20 Aur agar koí kisi ko 'adawat se dhakel de, yá ghat lagákar kuchh us par phenk de, aur wuh mar jae;

21 yá dushmaní se use apne háth se aisá máre, ki wuh mar jae; to wuh jis ne mára ho zarúr qatl kiyá jae, kyünki wuh khúni hai. Khún ká intiqám lenewála is khúni ko, jab wuh use mile, már dále. 22 Phir agar koí kisi ko bagair 'adawat ke ná-gahán dhakel de, yá bagair ghat lagáe us par koí chíz dál de, 23 yá use bagair dekhe koí aisá patthar us par phenke, jis se ádmí mar saktá ho, aur wuh mar jae, par yih na to us ká dushman, aur na us ke nuqsán ká khwáhán thá; 24 to jamá'at aise qatil aur khún ke intiqám lenewále ke darmiyán in hí ahkám ke muwáfíq faisala kare; 25 aur jamá'at us qatil ko khún ke intiqám lenewále ke háth se chhuráe, aur jamá'at hí use panáh ke us shahr men, jahán wuh bhag gayá thá, wápas pahunchwá de, aur jab tak sardár káhin, jo muqaddas tel se mamsúh húa thá, mar na jae, tab tak wuh wahin rahe. 26 Lekin agar wuh khúni apne panáh ke shahr kí sarhadd se, jahán wuh bhágkar gayá ho, kisi waqt báhar nikle, 27 aur khún ke intiqám lenewále ko wuh panáh ke shahr kí sarhadd ke báhar mil jae, aur intiqám lenewála qatil ko qatl kar dále, to wuh khún karne ká mujrim na hogá; 28 kyünki khúni ko lázim thá, ki sardár káhin kí wafát tak usí panáh ke shahr men rahtá, par sardár káhin ke marne ke ba'd khúni apní maurúsi jagah ko laut jae. 29 So tumhári sab sukúnatgáhon men nasl dar nasl yih báten faisale ke liye qánun thahrengí. 30 Agar koí kisi ko már dále, to qatil gawáhon kí shahádat par qatl kiyá jae, par ek gawáh kí shahádat se koí mára na jae. 31 Aur tum us qatil se, jo wájibu'l qatl ho, diyat na lená, balki wuh zarúr hí mára jae. 32 Aur tum us se bhí, jo kisi panáh ke shahr ko bhág gayá ho, is garaz se diyat na lená, ki wuh sardár káhin kí maut se pahle phir mulk men rahne ko lautne páe. 33 So tum us mulk ko, jahán tum rahoge, nápak na karná; kyünki khún mulk ko nápak kar detá hai; aur us mulk ke liye, jis men khún baháyá jae siwá qatil ke khún ke, áur kisi chíz ká kaffára nahin liyá já saktá. 34 Aur tum apní búdobásh ke mulk ko, jis ke andar main rahungá, gandá bhí na

karná; kyúñki main jo KHUDÁWAND hún, so baní Isráíl ke darmiyán rahtá húp.

36 Aur baní Yúsuf ke gharánon men se Jilí'ád bin Makír bin Munassí ke ábái khándánon ke sardár Músá aur un amíron ke pás jákar, jo baní Isráíl ke ábái khándánon ke sardár the, kahne lage, ki 2 KHUDÁWAND ne hamáre málik ko hukm diyá thá, ki Qur'a dálkar yih mulk mírás ke taur par baní Isráíl ko dená: aur hamáre málik ko KHUDÁWAND kí taraf se hukm milá thá, ki hamáre bhái Siláfihád kí mírás us kí beṭiyon ko díjée. 3 Lekin agar wuh baní Isráíl ke áur qabílon ke ádmíon se biyáhi jáen, to un kí mírás hamáre báp-dádá kí mírás se nikalkar us qabíle kí mírás men shámil kí jáegí jis men wuh biyáhi jáengí: yún wuh hamáre qur'a kí mírás se alag ho jáegí. 4 Aur jab baní Isráíl ká sál i yúbálí áegá, to un kí mírás usí qabíle kí mírás se mulhiqq kí jáegí jis men yih biyáhi jáengí. Yún hamáre báp-dádá ke qabíle kí mírás se un ká hissa nikal jáegá. 5 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq baní Isráíl ko hukm diyá, aur kahá, ki Baní Yúsuf ke qabíle ke log thík kahte hain. 6 So Siláfihád kí beṭiyon ke haqq men KHUDÁWAND ká hukm yih hai, ki wuh jin ko pasand karen

un hí se biyáh karen, lekin apne báp-dádá ke qabíle hí ke khándánon men biyáhi jáen. 7 Yún baní Isráíl kí mírás ek qabíle se dústre qabíle men nahín jáne páegí; kyúñki har Isráílí ko apne báp-dádá ke qabíle kí mírás ko apne qabze men rakhná hogá. 8 Aur agar baní Isráíl ke kisi qabíle men kol laṭkí ho jo mírás kí málik ho, to wuh apne báp ke qabíle ke kisi khándán men biyáh kare, táki har Isráílí apne báp-dádá kí mírás par qáim rahe. 9 Yún kisi kí mírás ek qabíle se dústre qabíle men nahín jáne páegí; kyúñki baní Isráíl ke qabílon ko lázim hai, ki apní apní mírás apne apne qabze men rakkhen. 10 Aur Siláfihád kí beṭiyon ne, jáisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, waisá hí kíyá. 11 Kyúñki Mahláh, aur Tirzáh, aur Hujláh, aur Milkáh, aur Nú'áh, jo Siláfihád kí beṭiyán thín, wuh apne chachere bháiyon ke sáth biyáhi gayín; 12 ya'ní wuh Yúsuf ke beṭe Munassí kí nasl ke khándánon men biyáhi gayín, aur un kí mírás un ke ábái khándán ke qabíle men qáim rahí.

13 Jo ahkám aur faisale KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat Moáb ke maidánon men, jo Yaríhú ke muqábil Yardan ke kanáre wáqi' hain, baní Isráíl ko diye, wuh yihí hain.

ISTISNA'

1 Yih wuhí báten hain, jo Músá ne Yardan ke us pár, biyábán men, ya'ní us maidán men jo Súf ke muqábil aur Fárán aur Tofal aur Lában aur Hasirát aur Dízahab ke darmiyán hai, sab Isráílíon se kahín. 2 Kob i Sha'ír kí ráh se Horib se Qádis Barní'a tak gyárah din kí manzil hai. 3 Aur cháliswen baras ke gyárahwen mahine kí pahlí táríkh ko Músá ne un sab ahkám ke mutábíq, jo KHUDÁWAND ne use baní Isráíl ke liye diye the, un se yih báten kahín; 4 ya'ní jab us ne

Amoríon ke bádsháh Síhon ko, jo Hasbon men rahtá thá, mará, aur Basan ke bádsháh 'Oj ko, jo 'Astarát men rahtá thá, Adra'í men qatl kíyá; 5 to is ke ba'd Yardan ke pár Moáb ke maidán men Músá is sharí'at ko yún bayán karne lagá, ki 6 KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Horib men ham se yih kahá thá, kí Tum is pahar par bahut rah chuke ho; 7 so ab púiro, aur kúch karo, aur Amoríon ke kohistání mulk, aur us ke ás pás ke maidán, aur paharí qat'a, aur nasheb kí

zamín, aur junúbí atráf men, aur samundar ke sáhil tak, jo Kan'áníon ká mulk hai, balki koh i Lubnán aur daryá e Furát tak, jo ek bará daryá hai, chale jáo. 8 Dekho, main ne is mulk ko tumháre sámnne kar diyá hai. Pas jáo, aur us mulk ko apne qabze men kar lo, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádádá Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb se qasam khákar yih kahá thá, ki wuh use un ko, aur un ke ba'd un kí nasl ko degá. 9 Us waqt main ne tum se kahá thá, ki Main akelá tumhárá bojh nahín uthá saktá. 10 KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko barháyá hai, aur áj ke din ásmán ke táron kí mán-ind tumhári kasrat hai. 11 KHUDÁWAND tumháre bápádádá ká Khudá tum ko is se bhí hazár chand barháe, aur jo wa'da us ne tum se kiyá hai, us ke mutábíq tum ko barakat bakhshé. 12 Main akelá tumháre janjál, aur bojh, aur jhanjat ká kaise mutahammil ho saktá hún? 13 So tum apne apne qabíle se áise ádmíon ko chuno, jo dánishwar aur 'aqlmand aur mashhúr hon, aur main un ko tum par sardár baná dúngá. 14 Is ke jawáb men tum ne mujh se kahá thá, ki Jo kuchh tú ne farmáyá hai, us ká karná bihtar hai. 15 So main ne tumháre qabílon ke sardáron ko, jo dánishwar aur mashhúr the, lekar un ko tum par muqarrar kiyá, táki wuh tumháre qabílon ke mutábíq, hazáron ke sardár, aur saikron ke sardár, aur pachás pachás ke sardár, aur das das ke sardár hákim hon. 16 Aur usí mauqa' par main ne tumháre qázíon se takídan yih kahá, ki Tum apne bháiyon ke muqaddamon ko sunná, par khwáh bhái bhái ká mu'ámala ho, yá pardesí ká, tum un ká faisala insáf ke sáth karná. 17 Tumháre faisale men kisi kí rú ri'ayat na ho; jaise bare ádmí kí bát sunoge, waise hí chhote kí sunná; aur kisi ádmí ká munh dekhkar dar na jáná; kyúnki yih 'adálat Khudá kí hai: aur jo muqaddama tumháre liye mushkil ho, use mere pás le áná, main use sunúngá. 18 Aur main ne usí waqt sab kuchh jo tum ko karná hai, batá diyá.

19 Aur ham KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ke mutábíq Horib se kúch karke us bare aur haulnák biyábán men se hokar guzre, jise

tum ne Amoríon ke kohistání mulk ke ráste men dekhá. Phir ham Qádis Barní'a men pahunche. 20 Wahán main ne tum ko kahá, ki Tum Amoríon ke kohistání mulk tak á gaye ho, jise KHUDÁWAND hamára Khudá ham ko detá hai. 21 Dekho us mulk ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre sámnne kar diyá hai. So tum jáo, aur jaisá KHUDÁWAND tumháre bápádádá ke Khudá ne tum se kahá hai, tum us par qabza karo aur na khauf khaó, na hirásán ho. 22 Tab tum sab mere pás ákar mujh se kahne lage, ki Ham apne jáne se pahle wahán ádmí bhejen, jo jákar hamári khátir us mulk ká hál daryáft karen aur ákar ham ko batáen ki ham ko kis ráh se wahán jáná hogá, aur kaun kaun se shahr hamáre ráste men parenge. 23 Yih bát mujhe bahut pasand ái: chunánchi main ne qabíle píchhe ek ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí chune. 24 Aur wuh rawána hue, aur pahar par charh gaye, aur wadí e Iskál men pahunchkar us mulk ká hál daryáft kiyá. 25 Aur us mulk ká kuchh phal háth men lekar use hamáre pás láe, aur ham ko yih khabar di, ki Jo mulk KHUDÁWAND hamára Khudá ham ko detá hai, wuh achchá hai. 26 Taubhí tum wahán jáne par rází na hue, balki tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm se sarkashí kí, 27 aur apne khaimon men kurkúráne aur kahne lage, ki KHUDÁWAND ko ham se nafrat hai, isí liye wuh ham ko mulk i Misr se nikál láyá, táki wuh ham ko Amoríon ke háth men giriftár kará de, aur wuh ham ko halák kar dálen. 28 Ham kidhar já rahe hain? Hamáre bháiyon ne to yih batákar hamára hausala toj diyá hai, ki Wahán ke log bare bare aur lambe hain; aur un ke shahr bare bare, aur un kí fasílen ásmán se báten kartí hain. Másiwá is ke ham ne wahán 'Anáqím kí aulád ko bhi dekhá. 29 Tab main ne tum ko kahá, ki Khaufzada mat ho, aur na un se daro. 30 KHUDÁWAND tumhárá Khudá, jo tumháre áge áge chaltá hai, wuhí tumhári taraf se jang karegá, jaise us ne tumhári khátir mulk i Misr men tumhári ánkhon ke sámnne sab kuchh kiyá; 31 aur biyábán men bhí tum ne yihí dekhá, ki jis tarah insán

apne bete ko uṭhāe hue chaltā hai, usī tarah KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre is jagah pahunchne tak sare rāste jāhān jāhān tum gaye, tum ko uṭhāe rahā. 32 Taubhī is bāt men tum ne KHUDĀWAND apne Khudā kā yaqīn na kiya, 33 jo rāh men tum se āge āge tumhāre wāste dere dālne kī jagah talāsh karne ke liye, rāt ko āg men aur din ko abr men hokar chālā, tākī tum ko wuh rāsta dikhāe jis se tum chalo. 34 Aur KHUDĀWAND tumhārī bāteṅ sunkar gazabnāk huā, aur us ne qasam khākar kahā, ki 35 Is burī pusht ke logon men se ek bhī us achche mulk ko dekhne nahīn pāegā, jise un ke bāpdādā ko dene kī qasam main ne khāī hai, 36 siwā Yufannah ke bete Kālīb ke, wuh use dekhegā; aur jis zamīn par us ne qadam mārā hai, use main us ko aur us kī nasl ko dūngā; is liye ki us ne KHUDĀWAND kī pairawī pūre taur par kī. 37 Aur tumhāre hī sabab se KHUDĀWAND mujh par bhī gussa huā, aur yih kahā, Tū bhī wahān jāne na pāegā. 38 Nūn kā betā Yashū' jo tere sāmne kharā rahtā hai, wahān jāegā. So tū us kī hausalaafzāī kar; kyūnki wuhī banī Isrāīl ko us mulk kā mālik banāegā. 39 Aur tumhāre bāl bachche, jin ke bāre men tum ne kahā thā ki lūṭ men jāenge, aur tumhāre larke bāle, jin ko āj bhale aur bure kī bhī tamīz nahīn, yih wahān jāenge; aur yih mulk main in hī ko dūngā, aur yih us par qabza karenge. 40 Par tumhāre liye yih hai, kī tum lauṭo, aur bahr i Quilzum kī rāh se biyābān men jāo. 41 Tab tum ne mujhe jawāb diyā, ki Ham ne KHUDĀWAND kā gunāh kiya hai, aur ab jo kuchh KHUDĀWAND hamāre Khudā ne ham ko hukm diyā hai, us ke mutābiq ham jāenge, aur jang karenge. So tum sab apne apne jangī hathiyār bāndhkar pahār par chaṛh jāne ko āmāda ho gaye. 42 Tab KHUDĀWAND ne mujh se kahā, kī Un se kah de, kī U' par mat chaṛho, aur na jang karo; kyūnki main tumhāre darmiyān nahīn hūn; tā aisā na ho kī tum apne dushmanon se shikast khāo. 43 Aur main ne tum se kah bhī diyā, par tum ne merī na sunī; balki tum ne KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī, aur shokhī se pahār par chaṛh gaye. 44 Tab Amori, jo us pahār par rahte

the, tumhāre muqābale ko nikle; aur unhon ne shahē kī makkhiyon kī mānind tumhārā pichhā kiya, aur Sha'ir men mārte mārte tum ko Hurmah tak pahunchā diyā. 45 Tab tum lauṭkar KHUDĀWAND ke āge rone lage, par KHUDĀWAND ne tumhārī faryād na sunī, aur na tumhārī bāteṅ par kān lagāyā. 46 So tum Qādīs men bahut dinon tak pāre rahe, yahān tak kī ek muddat ho gayī.

2 Aur jaisā KHUDĀWAND ne mujhe hukm diyā thā, us ke mutābiq ham lauṭe, aur bahr i Quilzum kī rāh se biyābān men āe: aur bahut dinon tak koh i Sha'ir ke bāhar bāhar chalte rahe. 2 Tab KHUDĀWAND ne mujh se kahā, ki 3 Tum is pahār ke bāhar bāhar bahut chal chuke: shimāl kī taraf muṛ jāo. 4 Aur tū in logon ko tākīd kar de, ki Tum ko banī 'Esau tumhāre bhāī, jo Sha'ir men rahte haiṅ, un kī sarhadd ke pās se hokar jānā hai, aur wuh tum se hīrāsān honge: so tum khūb ihtiyāt rakhnā: 5 aur un ko mat chheṛnā; kyūnki main un kī zamīn men se pānw dharne tak kī jagah bhī tum ko nahīn dūngā: is liye kī main ne koh i Sha'ir 'Esau ko mīrās men diyā hai. 6 Tum rupaye dekar apne khāne ke liye un se khurish kharīdnā, aur pīne ke liye pānī bhī rupaye dekar un se mol lenā. 7 Kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre hāth kī kamāī men barakat detā rahā hai, aur is bare biyābān men jo tumhārā chālnā phīrnā hai, wuh use jāntā hai. In chālīs barason men KHUDĀWAND tumhārā Khudā barābar tumhāre sāth rahā, aur tum ko kisī chīz kī kamī nahīn hūī. 8 So ham apne bhāiyon banī 'Esau ke pās se, jo Sha'ir men rahte haiṅ katrākar maidān kī rāh se Ailāt aur 'Asyūn Jābar hote hue guzre.

Phir ham muṛe, aur Moāb ke biyābān ke rāste se chale. 9 Phir KHUDĀWAND ne mujh se kahā, kī Moābion ko na to satānā, aur na un se jang karnā; is liye kī main tum ko un kī zamīn kā koī hissa milkiyat ke taur par nahīn dūngā; kyūnki main ne 'A'r ko banī Lūt kī mīrās har diyā hai. 10 (Wahān pahle Aimīm base hue the, jo 'Anāqīm kī mānind bare bare aur lambe lambe aur shumār men bahut the. 11 Aur 'Anāqīm hī kī tarah wuh bhī Rafāīm men gine

jāte the, lekin Moábí un ko Aimím kahte haiñ. 12 Aur pahle Sha'ír men Horí qaum ke log base hue the, lekin baní 'Esau ne un ko nikál diyá, aur un ko apne sāmne se nest o nábūd karke ap un kí jagah bas gaye; jaise Isráilne apní mirás ke mulk menkiyá, jise KHUDÁWAND ne un ko diyá.) 13 Ab uṭho, aur wádí e Zarad ke pár jáo. Chunānchi ham wádí e Zarad se pár hue. 14 Aur hamāre Qádis Barní'a ke chhoṛne se lekar wádí e Zarad ke pár hone tak artís baras ká 'arsa guzrá. Is asná men KHUDÁWAND kí qasam ke mutábiq us pusht ke sab jangí mard lashkar men se mar khap gaye; 15 aur jab tak wuh nábūd na ho gaye, tab tak KHUDÁWAND ká háth un ko lashkar men se halák karne ko un ke khiláf barhá hí rahá.

16 Jab sab jangí mard mar gaye, aur qaum men se faná ho gaye, 17 to KHUDÁWAND ne mujh se kahá, 18 A'j tujhe 'A'r shahr se hokar, jo Moáb kí sarhadd hai, guzarná hai. 19 Aur jab tú baní 'Ammon ke qaríb já pahunchhe, to un ko mat satáná, aur na un ko chherná; kyúncí main baní 'Ammon kí zamín ká koí hissa tujhe mirás ke taur par nahín dūngá; is liye kí use main ne baní Lút ko mirás men diyá hai. 20 (Wuh mulk bhí Rafáim ká giná játá thá; kyúncí pahle Rafáim, jin ko 'Ammoní log Zamzumím kahte the, wahán base hue the. 21 Yih log bhí 'Anáqim kí tarah baṛe baṛe aur lambe lambe aur shumár men bahut the, lekin KHUDÁWAND ne un ko 'Ammoníon ke samne se halák kiyá, aur wuh un ko nikálkar un kí jagah ap bas gaye. 22 Thík waise hí jaise us ne baní 'Esau ke sāmne se jo Sha'ír men rahte the Horíon ko halák kiyá, aur wuh un ko nikálkar áj tak un hí kí jagah base hue haiñ: 23 aise hí 'Awwíon ko jo apní bastiyon men Gazzah tak base hue the, Kaftúríon ne jo Kaftúra se nikle the, halák kiyá, aur un kí jagah ap bas gaye.) 24 So uṭho, aur wádí e Arnon ke pár jáo. Dekho, main ne Hasbon ke bádsháh Sihon ko, jo Amorí hai, us ke mulk samet, tumháre háth men kar diyá hai; so us par qabza karná shurú' karo, aur us se jang chheṛ do. 25 Main áj hí se tumhárá khauf aur ru'b un qaumon ke dil men dálná

shurú' karúngá jo ru e zamín par rahtí haiñ: wuh tumhári khabar sunengí, aur kánpengí, aur tumháre sabab se betáb ho jáengí.

26 Aur main ne dasht i Qadímát se Hasbon ke bádsháh Síhon ke pás sulh ke paigám ke sáth elchí rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí 27 Mujhe apne mulk se guzar jáne de. Main sháhráh se hokar chalúngá, aur dahine aur báen háth nahín muṛúngá. 28 Tú rupaye lekar mere háth mere kháne ke liye khurish bechná, aur mere píne ke liye pání bhí mujhe rupaye lekar dená: faqat mujhe pánw pánw nikal jáne de, 29 jaise baní 'Esau ne, jo Sha'ír men rahte haiñ, aur Moábíon ne, jo 'A'r shahr men baste haiñ, mere sáth kiyá; jab tak kí main Yordan ko 'ubúr karke us mulk men pahunch na jáun jo KHUDÁWAND hamára Khudá ham ko detá hai. 30 Lekin Hasbon ke bádsháh Sihon ne ham ko apne hán se guzarne na diyá; kyúncí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us ká mizáj kará aur us ká dil sakht kar diyá, táki use tumháre háth men hawále kar de, jaisá áj zahir hai. 31 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Dekh, main Síhon aur us ke mulk ko tere háth men hawále karne ko hūn: so tú us par qabza karná shurú' kar, táki wuh tum logon kí mirás thahre. 32 Tab Síhon apne sab ádmíon ko lekar hamāre muqábale men niklá, aur jang karne ke liye Yahaz men áyá. 33 Aur KHUDÁWAND hamāre Khudá ne use hamāre hawále kar diyá; aur ham ne use, aur us ke beṭon ko, aur us ke sab ádmíon ko mar liyá. 34 Aur ham ne usí waqt us ke sab shahron ko le liyá, aur har ábád shahr ko, 'auraton aur bachchon samet, bi'lkull nábūd kar diyá, aur kisi ko báqí na chhorá: 35 lekin chaupáyon ko, aur shahron ke mál ko jo hamāre háth lagá lútkar ham ne apne liye rakh liyá. 36 Aur 'Aro'ir se, jo wádí e Arnon ke kanāre hai, aur us shahr se, jo wádí men hai, Jili'ád tak, aisá koí shahr na thá, jis ko sar karná hamāre liye mushkil húa. KHUDÁWAND hamāre Khudá ne sab ko hamāre qabze men kar diyá. 37 Lekin baní 'Ammon ke mulk ke nazdík aur daryá e Yabboq kí nawáhi, aur kohistán ke shahron men, aur jabáq jahán KHUDÁWAND hamāre

Khudá ne ham ko mana' kiyá thá, ham nahín gaye.

3 Phir ham ne muḡkar Basan ká rásta liyá, aur Basan ká bádsháh 'Oj Adra'í meḡ apne sab ádmíon ko lekar, hamáre muḡábale meḡ jang karne ko áyá. **2** Aur **KHUDÁWAND** ne mujh se kahá, Us se mat dar; kyünki main ne us ko aur us ke sab ádmíon aur mulk ko tere qabze meḡ kar diyá hai; jaisá tú ne Amoríon ke bádsháh Síhon se, jo Hasbon meḡ rahtá thá, kiyá, waisá hí tú is se bhí karegá. **3** Chunáñchi **KHUDÁWAND** hamáre Khudá ne Basan ke bádsháh 'Oj ko bhí, us ke sab ádmíon samet, hamáre qábú meḡ kar diyá, aur ham ne un ko yahán tak mará, kí un meḡ se koí báqí na rahá. **4** Aur ham ne usí waqt us ke sab shahr le liye; aur ek shahr bhí aisá na rahá, jo ham ne us se le na liyá ho. Yün Arjúb ká sára mulk, jo Basan meḡ 'Oj kí saltanat meḡ shámil thá, aur us meḡ sáth shahr the, hamáre qabze meḡ áyá. **5** Yih sab shahr fasíldár the, aur in kí únchí únchí díwáren, aur pháṭak aur benḡe the. In ke 'aláwa bahut se aise qasbe bhí ham ne le liye jo fasíldár na the. **6** Aur jaisá ham ne Hasbon ke bádsháh Síhon ke hán kiyá, waisá hí in sab ábád shahron ko ma' 'auraton, aur bachchon ke, bi'kull nábud kar dála. **7** Lekin sab chau-páyon, aur shahron ke mál ko lúṭkar ham ne apne liye rakh liyá. **8** Yün ham ne us waqt Amoríon ke donon bádsháhon ke háth se, jo Yardan pár rahte the, un ká mulk, wádí e Arnon se koh i Harmún tak, le liyá. **9** (Is Harmún ko Saidání Siryún, aur Amorí Sanír kahte hai.) **10** Aur Salkah aur Adra'í tak maidán ke sab shahr aur sára Jili'ád aur sára Basan, ya'ní 'Oj kí saltanat ke sab shahr, jo Basan meḡ shámil the, ham ne le liye. **11** (Kyünki Rafáim kí nasl meḡ se faqat Basan ká bádsháh 'Oj báqí rahá thá. Us ká palang lohe ká baná huá thá; aur wuh baní 'Ammon ke shahr Rabbah meḡ maujud hai, aur ádmí ke háth ke náp ke mutábíq, nau háth lambá, aur chár háth chaurá hai.) **12** So is mulk par ham ne us waqt qabza kar liyá, aur 'Aro'ír jo wádí e Arnon ke kanáre hai, aur Jili'ád ke kohistání mulk ká ádhá hissa, aur us ke shahr,

main ne Rúbíníon aur Jaddíon ko diye. **13** Aur Jili'ád ká báqí hissa aur sára Basan, ya'ní Arjúb ká sára mulk jo 'Oj kí qalamrau meḡ thá, main ne Munassí ke qabíle ko diyá. (Basan Rafáim ká mulk kahlátá thá. **14** Aur Munassí ke beṭe Yáír ne, Jasuríon aur Ma'ká-tíon kí sarhadd tak Arjúb ke sáre mulk ko le liyá, aur apne nám nar Basan ke shahron ko Hawwot Yáír ká nám diyá, jo áj tak chalá átá hai.) **15** Aur Jili'ád main ne Makír ko diyá. **16** Aur Rúbíníon aur Jaddíon ko main ne Jili'ád se wádí e Arnon tak ká mulk, ya'ní us wádí ke bích ke hisse ko un kí ek hadd ṭhahrákar dáryá e Yabboq tak, jo 'Ammoníon kí sarhadd hai, un ko diyá. **17** Aur maidán ko, aur Kinnarat se lekar maidán ke dáryá, ya'ní dáryá e Shor tak, jo mashriq meḡ Pisgah ke dhál tak phailá huá hai, aur Yardan aur us kí sári nawáhí ko bhí main ne in hí ko de diyá.

18 Aur main ne us waqt tum ko hukm diyá, kí **KHUDÁWAND** tumháre Khudá ne tum ko yih mulk diyá hai, kí tum us par qabza karo. So tum sab jangí mard musallah hokar apne bháiyon baní Isráil ke áge áge pár chalo; **19** magar tumhári bíwiyán, aur tumháre bál bachche, aur chau-páye, (kyünki mujhe ma'lúm hai kí tumháre pás chaupáye bahut hai,) so yih sab tumháre un hí shahron meḡ rah jáen jo main ne tum ko diye hai; **20** táwaqte kí **KHUDÁWAND** tumháre bháiyon ko chain na baḡshe, jaise tum ko baḡshá, aur wuh bhí us mulk par jo **KHUDÁWAND** tumhárá Khudá Yardan ke us pár tum ko detá hai, qabza na kar len. Tab tum sab apní milkíyat meḡ jo main ne tum ko dí hai lautkar áne páoge. **21** Aur usí mauqa' par main ne Yashú' ko hukm diyá, kí Jo kuchh **KHUDÁWAND** tumháre Khudá ne in do bádsháhon se kiyá wuh sab tú ne apní áñkhon se dekhá: **KHUDÁWAND** aisá hí us pár un sab saltanaton ká hál karegá jahán tú já rahá hai. **22** Tum un se na darná, kyünki **KHUDÁWAND** tumhárá Khudá tumhári taraf se áp jang kar rahá hai.

23 Us waqt main ne **KHUDÁWAND** se 'ájizí ke sáth darḡhwást kí, kí **24** Al **KHUDÁWAND** Khudá, tú ne

apne bande ko apní 'azmat aur apná zoráwar háth dikhána shurú' kiyá hai: kyünki ásmán meñ yá zamín par aisá kaun ma'búd hai jo tere se kám yá karámát kar sake. 25 So main terí minnat kartá hün, ki mujhe pár jáne de, ki main bhí us achchhe mulk ko, jo Yardan ke pár hai, aur us khushnumá paháñ aur Lubnáko dekhün. 26 Lekin KHUDÁWAND tumháre sabab se mujh se naráz thá, aur us ne meri na suní: balki KHUDÁWAND ne mujh se kahá, kí Bas kar; is mazmún par mujh se phir kabhi kuchh na kahná. 27 Tú koh i Pisgah kí chotí par chañ já, aur magrib aur shímál aur junúb aur mashriq kí taraf nazar dauřakar use apni áñkhon se dekh le; kyünki tú is Yardan ke pár nahín jáne páegá. 28 Par Yashú' ko wasíyat kar, aur us kí hausalaafzái karke use mazbút kar: kyünki wuh in logon ke áge pár jáegá; aur wuhi in ko us mulk ká, jise tú dekh legá, málik banáegá. 29 Chunánchi ham us wádi meñ, jo Bait Fagúr hai, ðahre rahe.

4 Aur ab, ai Isráílió, jo áin aur ahkám main tum ko sikhátá hün, tum un par 'amal karne ke liye un ko sun lo, táki tum zinda raho, aur us mulk meñ, jise KHUDÁWAND tumháre bápádá ká Khudá tum ko detá hai, dákhil hokar us par qabza kar lo. 2 Jis bát ká main tum ko hukm detá hün, us meñ na to kuchh bařháná, aur na kuchh ghařaná, táki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke ahkám ko, jo main tum ko batátá hün, man sako. 3 Jo kuchh KHUDÁWAND ne Ba'l Fagúr ke sabab se kiyá, wuh tum ne apni áñkhon se dekhá hai; kyünki un sab ádmion ko, jinhon ne Ba'l Fagúr kí pairawí ki, KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre bích se nábud kar diyá. 4 Par tum jo KHUDÁWAND apne Khudá se lipře rahe ho, sab ke sab áj tak zinda ho. 5 Dekho, jaisá KHUDÁWAND mere Khudá ne mujhe hukm diyá, us ke mutábíq main ne tum ko áin aur ahkám sikhá diye hain, táki us mulk meñ un par 'amal karo jis par qabza karne ke liye já rahe ho. 6 So tum in ko mánná, aur 'amal meñ láná; kyünki áur qaumon ke sámne yihí tumhári 'aql aur dánish ðahreñge. Wuh in áin ko sunkar kahenái, ki Yaqínan

yih buzurg qaum niháyat 'aqlmand aur dánishwar hai. (7 Kyünki aisí baří qaum kaun hai, jis ká ma'búd is qadr us ke nazdík ho, jaisá KHUDÁWAND hamára Khudá, ki jab kabhi ham us se du'a karen, hamare nazdik hai? 8 Aur kaun aisí buzurg qaum hai, jis ke áin aur ahkám aise rást hain, jaisí yih sári sharí'at hai, jise main áj tumháre sámne rakhtá hün. 9 So tum zarúr hí apni ihtiyát rakhná, aur baří hifázat karná, tá na ho ki tum wuh báten, jo tum ne apni áñkh se dekhí hain, bhúl jáo, aur wuh zindagí bhar ke liye tumháre dil se játi rahen; balki tum un ko apne beton aur poton ko sikhána. 10 Khúsusan us din kí báten, jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr Horib meñ khare hue; kyünki KHUDÁWAND ne mujh se kahá thá, kí Qaum ko mere huzúr jama' kar, aur main un ko apni báten sunáungá, táki wuh yih síkhen, ki zindagí bhar, jab tak zamín par jíte rahen, merá khauf mánen, aur apne bál bachchon ko bhí yihí síkháen. 11 Chunánchi tum nazdík jákar us paháñ ke niche khare hue, aur wuh paháñ ág se dahak rahá thá, aur us kí lau ásmán tak pahunchtí thí, aur girdágird tárikí aur ghařá aur zulmat thí. 12 Aur KHUDÁWAND ne us ág meñ se hokar tum se kalám kiyá; tum ne báten to sunín, lekin koi súrát na dekhí; faqat áwáz hí áwáz suni. 13 Aur us ne tum ko apne 'ahd ke dason ahkám batákar un ke manne ká hukm diyá; aur un ko patthar kí do lauhon par likh bhí diyá. 14 Us waqt KHUDÁWAND ne mujhe hukm diyá ki tum ko yih áin aur ahkám síkháün, táki tum us mulk meñ, jis par qabza karne ke liye já rahe ho, un par 'amal karo. 15 So tum apni khúb hí ihtiyát rakhná; kyünki tum ne us din, jab KHUDÁWAND ne ág meñ se hokar Horib meñ tum se kalám kiyá, kisi tarah kí koi súrát nahín dekhí. 16 Tá na ho, ki tum bigarkar kisi shakl yá súrát kí khodí hui múrat apne liye baná lo, jis kí shabíh kisi mard yá 'aurat, 17 yá zamín ke kisi haiwán, yá hawá meñ urnewále parande, 18 yá zamín ke reñnewále jándár, yá machhli se, jo zamín ke niche páni meñ rahtí hai, miltí ho: 19 yá jab ásmán kí taraf nazar karo, aur tamám ajram i falak, ya'ni súrój aur chánd aur táron ko

dekho, to gumrah hokar un hi ko sija aur un ki 'ibadat karne lago, jin ko KHUDAWAND tumhare Khuda ne ru e zamin ki sab qaumon ke liye rakkha hai. 20 Lekin KHUDAWAND ne tum ko chuna, aur tum ko goya lohe ki bhatti, ya'ni Misr se, nikal le aya hai, taki tum us ki miras ke log thahro, jaisa aj zahir hai. 21 Aur tumhare hi sabab se KHUDAWAND ne mujh se naraaz hokar qasam khai, ki main Yarden par na jau, aur na us achche mulk men pahunchne paun, jise KHUDAWAND tumhara Khuda miras ke taur par tum ko deta hai: 22 balki mujhe isi mulk men marna hai: main Yarden par nahin ja sakti; lekin tum par jakar us achche mulk par qabza karoge. 23 So tum ihtiyat rakkho, ta na ho ki tum KHUDAWAND apne Khuda ke us 'ahd ko, jo us ne tum se bandha hai, bhul jao, aur apne liye kisi chiz ki shabih ki khodi hui murat bana lo, jis se KHUDAWAND tumhare Khuda ne tum ko mana kiyi hai. 24 Kyunki KHUDAWAND tumhara Khuda bhasam karnewali ag hai; wuh gaiyur Khuda hai.

25 Aur jab tum se bete aur pote paida hon, aur tum ko us mulk men rahte hue ek muddat ho jae, aur tum bigarkar kisi chiz ki shabih ki khodi hui murat bana lo, aur KHUDAWAND apne Khuda ke huzur shararat karke use gussa dilao: 26 to main aj ke din tumhare barkhilaf asman aur zamin ko gawah banata hun, ki tum us mulk se, jis par qabza karne ko Yarden par jane par ho, jald bilkull fana ho jao; tum wahan bahut din rahne na paoge, balki bilkull nabud kar diye jao. 27 Aur KHUDAWAND tum ko qaumon men tittar bittar karega: aur jin qaumon ke darmiyan KHUDAWAND tum ko pahunchaega, un men tum thore se rah jao. 28 Aur wahan tum admion ke hath ke bane hue lakri aur patthar ke deotion ki 'ibadat karoge, jo na dekhte, na sunte, na khate, na sunghate hain. 29 Lekin wahan bhi agar tum KHUDAWAND apne Khuda ke talib ho, to wuh tum ko mil jaega, basharte ki tum apne pure dil se, aur apni sari jan se use dhundho. 30 Jab tum musibat men paroge, aur yih sari baton tum par guzrenge to akhiri dinon men tum KHUDA-

WAND apne Khuda ki taraf phiroge, aur us ki manoge: 31 kyunki KHUDAWAND tumhara Khuda rahim Khuda hai; wuh tum ko na to chhodega, aur na halak karega, aur na us 'ahd ko bhulega, jis ki qasam us ne tumhare bapdad se khal. 32 Aur jab se Khuda ne insan ko zamin par paida kiyi, tab se shuru karke tum un guzre aiyam ka hal, jo tum se pahle ho chuke puchho, aur asman ke ek sire se dusre sire tak daryaft karo, ki itni bari waridat ki tarah kabhi ko bat hui, ya sunne men bhi ai? 33 Kyi kabhi ko qaum Khuda ki awaz, jaise tum ne suni, ag men se ati hui sunkar, zinda bachi hai? 34 Ya kabhi Khuda ne ek qaum ko kisi dusri qaum ke bich se nikalne ka irada karke imtihanon, aur nishanon, aur mu'jizon, aur jang, aur zorawar hath aur baland bazu, aur haulnak majaron ke wasile se un ko apni khafir barguzida karne ke liye wuh kam kiye, jo KHUDAWAND tumhare Khuda ne tumhari ankho ke samne Misr men tumhare liye kiye? 35 Yih sab kuchh tum ko dikhaiya gayi, taki tum jano, ki KHUDAWAND hi Khuda hai, aur us ke siwa aur ko hai hi nahin. 36 Us ne apni awaz asman men se tum ko sunai, taki tum ko tarbiyat kare; aur zamin par us ne tum ko apni bari ag dikhai; aur tum ne us ki baton ag ke bich men se ati hui sunin. 37 Aur chunke use tumhare bapdad se mahabbat thi, isi liye us ne un ke ba'd un ki nati ko chun liya, aur tumhare sath hokar apni bari qudrat se tum ko Misr se nikal laya; 38 taki tumhare samne se un qaumon ko, jo tum se bari aur zorawar hain, dafa kare, aur tum ko un ke mulk men pahunchae, aur use tum ko miras ke taur par de, jaisa aj ke din zahir hai. 39 Pas, aj ke din tum jan lo, aur is bat ko apne dil men jama lo, ki upar asman men, aur niche zamin par KHUDAWAND hi Khuda hai, aur ko dusra nahin. 40 So tum us ke ain aur ahkam ko, jo main tum ko aj batata hun manna, taki tumhara aur tumhare ba'd tumhari aulad ka bhal ho, aur hamesha us mulk men, jo KHUDAWAND tumhara Khuda tum ko deta hai, tumhari 'umr daraz ho.

41 Phir Musa ne Yarden ke par mashriq ki taraf tin shahr alag kiye.

42 táki aisá khúní, jo anjáne bagair qadimí 'adawat ke, apne parausí ko már dále, wuh wahán bhág jáe, aur in shahron men se kisi men jákar jítá bach rahe. 43 Ya'ní Rúbíníon ke liye to shahr i Basar ho, jo tarái men biyábán ke bích wáqi' hai; aur Jaddíon ke liye shahr i Rámát, jo Jilí'ád men hai; aur Munassíon ke liye Basan ká shahr i Jaulán.

44 Yih wuh sharí'at hai, jo Músá ne baní Isráíl ke áge pesh kí. 45 Yihí wuh shahádaten aur áin aur ahkám hain, jin ko Músá ne baní Isráíl ko, un ke Misr se nikalne ke ba'd 46 Yardan ke pár us wadí men, jo Bait Fagúr ke muqábil hai, kah suná-yá; ya'ní Amoríon ke bádsháh Síhon ke mulk men, jo Hasbon men rahtá thá, jise Músá aur baní Isráíl ne mulk i Misr se nikalne ke ba'd mára: 47 aur phir us ke mulk ko, aur Basan ke bádsháh 'Oj ke mulk ko apne qabze men kar líyá. Amoríon ke in donon bádsháhon ká yih mulk Yardan pár mashriq kí taraf; 48 'Aro'ír se jo wadí e Arnon ke kanáre wáqi' hai, koh i Siyyún tak, jise Harmún bhí kahte hain, phailá huá hai. 49 Isí men Yardan pár mashriq kí taraf maidán ke daryá tak, jo Pisgah ke dhál ke niche bahtá hai, wahán ká sára maidán shámil hai.

5 Phir Músá ne sab Isráílíon ko bulwákar un ko kahá, Ai Isráílíó! Tum un áin aur ahkám ko sun lo, jin ko main áj tum ko sunátá hún, táki tum un ko síkhkar un par 'amal karo. 2 KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Horib men ham se ek 'ahd bándhá. 3 KHUDÁWAND ne yih 'ahd hamáre bápádá se nahín, balki khud ham se, jo yahán áj ke din jíte hain bándhá. 4 KHUDÁWAND ne tum se us pahár par rúbarú ág ke bích men se báten kíen. 5 (Us waqt main tumháre aur KHUDÁWAND ke darmiyán khará huá, táki KHUDÁWAND ká kalám tum par záhir karún; kyúñki tum ág ke sabab se dare hue the, aur pahár par na charhe.)

6 Tab us ne kahá, KHUDÁWAND tera Khudá, jo tujh ko Misr ke mulk, ya'ní gulámí ke ghar se, nikál láyá, main hún.

7 Mere áge tú áur ma'búdon ko na mánná.

8 Tú apne liye koí taráshí hui múrat

na banána, na kisi chíz kí súrát banána, jo úpar ásmán men, yá niche zamin par, yá zamin ke niche páni men hai. 9 Tú un ke áge sijda na karná, aur na un kí 'ibádat karná; kyúñki main KHUDÁWAND tera Khudá gaiyúr Khudá hún; aur jo mujh se 'adawat rakhte hain, un kí aulád ko tísri aur chauthí pusht tak bápádá kí badkárí kí sazá detá hún; 10 aur hazáron par jo mujh se mahabbat rakhte aur mere hukmon ko mánte hain, rahm kartá hún.

11 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ká nám befáida na lená; kyúñki KHUDÁWAND us ko, jo us ká nám befáida letá hai, begunáh na þhahráegá.

12 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ke mutábíq sabb ke dín ko yád karke pák mánná. 13 Chha dín tak tú mihnát karke apná sára kám káj karná; 14 lekin sáttwán dín KHUDÁWAND tere Khudá ká sabb hai: us men na tú koí kám karná, na tera beþá, na terí beþí, na tera gulám, na terí laundí, na tera bail, na tera gadhá, na tera áur koí jánwar, aur na koí musáfir, jo tere phátacon ke andar ho; táki tera gulám aur terí laundí bhí terí tarah áram karen. 15 Áur yád rakhná, kí tú mulk i Misr men gulám thá, aur wahán se KHUDÁWAND tera Khudá apne zoráwar háth aur baland bázú se tujh ko nikál láyá; is liye KHUDÁWAND tere Khudá ne tujh ko sabb ke dín ko máne ká hukm diyá.

16 Apne báp aur apní máni kí 'izzat karná, jaisá KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe hukm diyá hai; táki terí 'umr daráz ho, aur jo mulk KHUDÁWAND tera Khudá tujhe detá hai, us men tera bhalá ho.

17 Tú khún na karná.

18 Tú ziná na karná.

19 Tú chorí na karná.

20 Tú apne parausí ke khiláf jhúthí gawáhi na dená.

21 Tú apne parausí kí bíwi ká lálach na karná, aur na apne parausí ke ghar, yá us ke khet, yá gulám, yá laundí, yá bail, yá gadhe, yá us kí kisi áur chíz ká khwahán honá.

22 Yihí báten KHUDÁWAND ne us pahár par ág, aur ghatá, aur zulmat men se tumhári sári jamá'at ko baland áwáz se kahín, aur is se ziyáda áur kuchh na kahá, aur in hí ko us ne patthar kí do lauhon par likhá,

aur un ko mere supurd kiyá. 23 Aur jab wuh pahár ág se dahak rahá thá, aur tum ne wuh áwáz andhere men se átí suní, to tum aur tumháre qabílon ke sardár aur buzurg mere pás áe. 24 Aur tum kahne lage, ki KHUDÁWAND hamáre Khudá ne apní shaukat aur 'azmat ham ko dikháí, aur ham ne us kí áwáz ág men se átí suní; áj ham ne dekh líyá kí KHUDÁWAND insán se báten kartá hai, taubhí insán zinda rahtá hai. 25 So ab ham kyün apní ján den; kyünki aisí bañí ág ham ko bhasam kar degí. Agar ham KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz phir sunen, to mar hí jáenge. 26 Kyünki aisá kaun sá bashar hai, jis ne zinda Khudá kí áwáz hamári tarah ág men se átí suní ho aur phir bhí jítá rahá? 27 So tú hí nazdik jákar jo kuchh KHUDÁWAND hamará Khudá kahe, use sun le aur tú hí wuh báten jo Khudá tujh se kahe, ham ko batána, aur ham use sunenge, aur us par 'amal karenge. 28 Aur jab tum mujh se guftogú kar rahe the, to KHUDÁWAND ne tumhári báten sunín. Tab KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Main ne in logon kí báten, jo unhon ne tujh se kahín, suní haiñ: jo kuchh unhon ne kahá, thík kahá. 29 Kásh un men aisá hí dil hotá, ki wuh merá khauf mánkár hamesha mere sab hukmon par 'amal karte, táki sadá un ká aur un kí aulád ká bhalá hotá! 30 So tú jákar un se kah de, ki Tum apne ñeron ko laut jáo. 31 Par tú yahín mere pás khará rah, aur main wuh sab farmán aur sab áin aur ahkám, jo tujhe un ko sikháne haiñ, tujh ko batáungá; táki wuh un par us mulk men jo main un ko qabza karne ke liye detá hún, 'amal karen. 32 So tum ihtiyát rakhná, aur jaisá KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hukm diyá hai, waisá hí karná, aur dahíne yá báen háth ko na muñná. 33 Tum us sáre tariq par, jis ká hukm KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diyá hai, chalná, táki tum jíte raho, aur tumhárá bhalá ho, aur tumhári 'umr us mulk men jis par tum qabza karoge, daráz ho.

6 Yih wuh farmán aur áin aur ahkám haiñ, jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko sikháne ká hukm diyá hai, táki tum un par us mulk men 'amal karo, jis par qabza karne ke liye pár jáne ko

ho. 2 Aur tum apne beñon aur poton samet KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánkár us ke tamám áin aur ahkám par, jo main tum ko batátá hún, zindagí bhar 'amal karo, táki tumhári 'umr daráz ho. 3 Is liye, ai Isráílió, suno, aur ihtiyát karke un par 'amal karo, táki tumhárá bhalá ho, aur tum KHUDÁWAND apne bápádá ke Khudá ke wa'de ke mutábíq us mulk men, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, niháyat bañh jáo.

4 Sun, ai Isráil, KHUDÁWAND ham-ará Khudá, ek hí KHUDÁWAND hai. 5 Tú apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári táqat se, KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakh. 6 Aur yih báten, jin ká hukm áj main tujhe detá hún, tere dil par naqsh raheñ. 7 Aur tú in ko apní aulád ke zihnnishín karná; aur ghar baiñhe, aur ráh chalte, aur leñte aur uñte waqt in ká zikr kiyá karná. 8 Aur tú nishán ke taur par in ko apne háth par bándhná, aur wuh terí peshání par ñikon kí mánind hon. 9 Aur tú un ko apne ghar kí chaukhañon, aur apne pháñakon par likhná.

10 Aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko us mulk men pahunç-áe, jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádá, Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se kháí; aur jab wuh tum ko bañe bañe aur achchhe shahr, jin ko tum ne nahín banáyá, 11 aur achchhí achchhí chízon se bhare hue ghar, jin ko tum ne nahín bhará, aur khode khudáe hauz, jo tum ne nahín khode, aur angúr ke bág, aur zaitún ke darañht, jo tum ne nahín lagáe, tum ko 'ináyat kare, aur tum khaó, aur ser ho; 12 to tum hoshyár rahná, tá aisá na ho ki tum KHUDÁWAND ko, jo tum ko Misr ke mulk, ya'ní gulámí ke ghar se nikál láyá, bhúl jáo. 13 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, aur usí kí 'ibádat karná, aur usí ke nám kí qasam kháná. 14 Tum áur ma'búdon kí, ya'ní un qaumon ke ma'búdon kí, jo tumháre ás pásrahti haiñ, pairawí na karná. 15 Kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá, jo tumháre darmiyán hai, gaiyúr Khudá hai. So aisá na ho, ki KHUDÁWAND tumháre Khudá ká gazab tum par bharke, aur wuh tum ko rú e zamin par se faná kar de.

16 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ko mat ázmána, jaisá tum ne use Massah men ázmáyá thá. 17 Tum jánfishání se KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon, aur shahádaton, aur áin ko, jo us ne tum ko farmáe hai, mánná. 18 Aur tum wuhí karná jo KHUDÁWAND kí nazar men durust aur achchhá hai, táki tumhárá bhalá ho, aur jis achchhe mulk kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre báp-dádá se qasam khál, tum us men dákhil hokar us par qabza kar sako, 19 aur KHUDÁWAND tumháre sab dushmanon ko tumháre áge se dafa' kare, jaisá us ne kahá hai.

20 Aur jab áyanda zamáne men tumháre bete tum se suwál karen, ki Jin shahádaton, aur áin, aur farmán ke máne ká hukm KHUDÁWAND hamáre Khudá ne tum ko diyá hai, un ká matlab kyá hai? 21 To tum tum apne beton ko yih jawáb dená, ki Jab ham Misr men Fir'aun ke gulám the, to KHUDÁWAND apne zoráwar háth se ham ko Misr se nikál láyá. 22 Aur KHUDÁWAND ne bare bare aur haulnák 'ajáib o nishán hamáre sámné ahl i Misr, aur Fir'aun, aur us ke sab gharáne par karke dikháe; 23 aur ham ko wahán se nikál láyá, táki ham ko is mulk men, jise ham ko dene kí qasam us ne hamáre báp-dádá se khál pahuncháe. 24 So KHUDÁWAND ne ham ko in sab ahkám par 'amal karne, aur hamesha apní bhalái ke liye KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf máne ká hukm diyá hai, táki wuh ham ko zinda rakkhe, jaisá áj ke din záhir hai. 25 Aur agar ham ihtiyát rakkhen kí KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr in sab hukmon ko mánen, jaisá us ne ham se kahá hai, to isí men hamárá sadáqat hogí.

7 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko us mulk men, jis par qabza karne ke liye tum já rahe ho, pahunchá de, aur tumháre áge se un bahut sí qaumon ko, ya'ní Hittion, aur Jirjásion, aur Amorion, aur Kan'ánion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur Yabusion ko, jo sátion qaumen tum se barí aur zoráwar hai, nikál de, 2 aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre áge shikast diláe, aur tum un ko már lo, to tum un ko bilkull nábud kar dálná; tum un se koí 'ahd na

bándhná, aur na un par rahm karná. 3 Tum un se biyáh shadí bhí na karná, na un ke beton ko apní betiyán dená, aur na apne beton ke liye un kí betiyán lená. 4 Kyúnci wuh tumháre beton ko merí párawí se bargashta kar denge, táki wuh áur ma'búdon kí 'ibádat karen. Yún KHUDÁWAND ká gazab tum par bharkegá, aur wuh tum ko jald halák kar degá. 5 Balki tum un se yih sulúk karná, ki un ke mazbahon ko dhá dená, un ke sutunon ko tukre tukre kar dená, aur un kí Yasíraton ko káñ dálná, aur un kí taráshí húl múraten ág men jalá dená. 6 Kyúnci tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye ek muqaddas qaum ho. KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko rú e zamín kí áur sab qaumon men se chun liyá hai, táki us kí kháss ummat thahro. 7 KHUDÁWAND ne jo tum se mahabbat kí aur tum ko chun liyá, to is ká sabab yih na thá ki tum shumár men áur qaumon se ziyáda the; kyúnci tum sab qaumon se shumár men kam the. 8 balki chúnki KHUDÁWAND ko tum se mahabbat hai, aur wuh us qasam ko, jo us ne tumháre báp-dádá se khál púra karná cháhtá thá, is liye KHUDÁWAND tum ko apne zoráwar háth se nikál láyá, aur gulámí ke ghar, ya'ní Misr ke bádsháh Fir'aun ke háth se, tum ko makhlási bakhsí. 9 So ján lo, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá wuhí Khudá hai. Wuh wafádár Khudá hai, aur jo us se mahabbat rakhte aur us ke hukmon ko mánte hai, un ke sáth hazár pusht tak wuh apne 'ahd ko qáim rakhtá, aur un par rahm kartá hai. 10 Aur jo us se 'adawat rakhte hai, un ko un ke dekhte hí dekhte badla dekar halák kar dáltá hai. Wuh us ke bare men, jo us se 'adawat rakhtá hai, der na karegá; balki usí ke dekhte dekhte use badla degá. 11 Is liye jo farmán aur áin aur ahkám main áj ke din tum ko batátá hun, tum un ko mánná aur un par 'amal karná.

12 Aur tumháre in hukmon ko sunne, aur máne, aur un par 'amal karne ke sabab se KHUDÁWAND tumhárá Khudá bhí tumháre sáth us áhd aur rahmat ko qáim rakkhegá, jis kí qasam us ne tumháre báp-dádá se khál; 13 aur tum se mahabbat rakkhegá aur tum ko barakat degá,

aur barháegá; aur us mulk men jise tum ko dene kí qasam us ne tumháre bápádá se kháí, wuh tumhári aulád par, aur tumhári zamín kí paidáwár, ya'ní tumháre galle aur mai aur tel par, aur tumháre gáe bail ke aur bher bakriyon ke bachchon par barakat názil karegá. 14 Tum ko sab qaumon se ziyáda barakat dí jáegi, aur tum men yá tumháre chaupáyon men na to koí 'aqím hogá, na bánjh. 15 Aur KHUDÁWAND har qism kí bimári tum se dúr karegá, aur Misr ke un bure rogon ko, jin se tum wáqif ho, tum ko lagne na degá, balki un ko un par jo tum se 'adáwat rakhte hain, názil karegá. 16 Aur tum un sab qaumon ko, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre qábú men kar degá, nábúd kar dálná. Tum un par tars na khána, aur na un ke deotáon kí 'ibádat karná, warna yih tumháre liye ek jáí hogá. 17 Aur agar tumhárá díl bhí yih kahe, ki Yih qaumen to ham se ziyáda hain, ham un ko kyúnkar nikálen? 18 Tau-bhí tum un se na darná, balki jo kuchh KHUDÁWAND tumháre Khudá ne Fir'aun aur sáre Misr se kiyá, use khub yád rakhná; 19 ya'ní un bare bare tajribon ko, jin ko tumhári ánkhon ne dekhá, aur un nishánon, aur mu'jizon aur zoráwar háth, aur baland bázú ko jin se KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko nikál láyá; kyúnki KHUDÁWAND tumhárá Khudá aisá hí un sab qaumon se karegá, jin se tum darte ho. 20 Balki KHUDÁWAND tumhárá Khudá un men zambúron ko bhej degá, yahán tak ki jo un men se báqí bachkar chhip jáenge, wuh bhí tumháre áge se halák ho jáenge. 21 So tum un se dahshat na khána; kyúnki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre bích men hai, aur wuh Khudá e 'azím aur muhíb hai. 22 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá un qaumon ko tumháre áge se thorá thorá karke dafa' karegá. Tum ek hí dam un ko halák na karná, aisá na ho ki janglí darande barhkar tum par hamla karne lagen. 23 Balki KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre hawále karegá, aur un ko aisí shikast í fash degá, ki wuh nábúd ho jáenge. 24 Aur wuh un ke bádsháhon ko tumháre qábú men kar degá, aur tum un ká nám safha e rozgár se

mitá dáloge; aur koí mard tumhárá samná na kar sakegá, yahán tak ki tum un ko nábúd kar doge. 25 Tum un ke deotáon kí taráshí hui múraton ko ág se jalá dená, aur jo chándí yá soná un par ho us ká lálach na karná aur na use lená, tá na ho ki tum us ke phande men phans jáo; kyúnki aisí bát KHUDÁWAND tumháre Khudá ke áge makrúh hai. 26 So tum aisí makrúh chíz apne ghar men lákar us kí tarah nest kar diye jáne ke lálq na ban jáná, balki tum us se azhadd ghín khána, aur us se bí'kull nafrat rakhná; kyúnki wuh mal'ün ghíz hai.

8 Sab hukmon par, jo áj ke din main tum ko detá hün, tum ihtiyát karke 'amal karná, táki tum jíte aur barhte raho, aur jis mulk kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádá se qasam kháí hai, tum us men jákar us par qabza karo: 2 aur us sáre tariq ko yád rakhná, jis par in chálís barason men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko is biyábán men chaláyá, taki wuh tum ko 'ájiz karke ázmáe, aur tumháre díl kí bát daryáft kare, ki tum us ke hukmon ko mánoge yá nahín. 3 Aur us ne tum ko 'ájiz kiyá bhí aur tum ko bhuká hone diyá; aur wuh mann, jise na tum na tumháre bápádá jánte the, tum ko khiláyá, táki tum ko síkháe ki insán sírf rotí hí se jítá nahín rahtá, balki har bát se, jo KHUDÁWAND ke munh se nikaltí hai wuh jítá rahtá hai. 4 In chálís barason men na to tumháre tan par tumháre kapre puráne hue, aur na tumháre pápw súje. 5 Aur tum apne díl men khayál rakhná, ki jis tarah ádmí apne beúe ko tambíh kartá hai, waise hí KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko tambíh kartá hai. 6 So tum KHUDÁWAND apne Khudá kí ráhon par chalne aur us ká khauf manne ke liye us ke hukmon par 'amal karná. 7 Kyúnki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko ek achchhe mulk men liye játá hai. Wuh pání kí nadiyon aur aise chashmon aur soton ká mulk hai, jo wádíon aur paháron se phútkar nikalte hain. 8 Wuh aisá mulk hai, jahán gehún, aur jau aur angúr, aur anjir ke darakht aur anár hote hain. Wuh aisá mulk hai, jahán raugandár zaitún aur shahd bhí hai. 9 Us mulk men tum ko rotí báífrát milegi

aur tum ko kisí chíz kí kamí na hogí, kyúñki us mulk ke patthar bhí lohá haiñ, aur wahán ke paháron se tum támbá khodkar níkal sakoge. 10 Aur tum kháoge aur ser hoge, aur us achchhe mulk ke liye jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, us ká shukr bajá láoge. 11 So khabardár rahná, kí kahín aisá na ho, kí tum KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúłkar us ke farmánon aur hukmon aur áin ko, jin ko áj main tum ko sunátá hún, mánná chho; 12 aisá na ho, kí jab tum khákar ser ho, aur khushnumá ghar banákar un meñ rahne lago, 13 aur tumháre gáe bail ke galle aur bher bakriyáñ bañh jáen, aur tumháre pás chándí, aur soná aur mál bakasrat ho jáe, 14 to tumháre dil meñ gurúr samáe aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúł jáo, jo tum ko mulk í Misr ya'ní gulámí ke ghar se níkal láyá hai, 15 aur aise wasí' aur haulnák biyábán meñ tumhárá rahbar húa, jahán jaláne-wále sánp aur bíchchhú the; aur jahán kí zamín bagair pání ke súkhi pañí thí, wahán us ne tumháre liye chaqmaq kí chañan se pání níkalá; 16 aur tum ko biyábán meñ wuh mann khiláyá, jise tumháre bápádádá jánté bhí na the, táki tum ko 'ájiz kare, aur tumhári ázmáish karke ákhir meñ tumhárá bhalá kare; 17 kabhi aisá na ho kí tum apne dil meñ kahne lago, kí Hamári hí táqat aur háth ke zor se ham ko yih daulat nasíb húi hai. 18 Balki tum KHUDÁWAND apne Khudá ko yád rakhná, kyúñki wuhí tum ko daulat hásil karne kí quwwat is liye detá hai, kí apne us 'ahd ko, jis kí qasam us ne tumháre bápádádá se khái thí, qáim rakkhe, jáisá áj ke dinzahir hai. 19 Aur agar tum kabhi KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúlo, aur áur ma'búdon ke pairau bankar un kí 'ibádat aur parastish karo, to main áj ke din tum ko ágáh kiye detá hún, kí tum zarúr hí nest ho jáoge. 20 Jin qaumon ko KHUDÁWAND tumháre sámne halák karne ko hai, un hí kí tarah tum bhí KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na manne ke sabab se halák ho jáoge.

9 Sun le, ai Isráil : áj tujhe Yardan pár is liye jáná hai, kí tú aisí qaumon par, jo tujh se bañí aur zoráwar haiñ, aur aise bañe shahron

par jin kí fasílen ásmán se báten kartí haiñ, qabza kare. 2 Wahán 'Anáqím kí aulád haiñ, jo bañe bañe aur qaddáwar log haiñ. Tujhe un ká háł ma'lúm hai, aur tú ne un kí bábat yih kahte suná hai, kí baní 'Anáq ká muqábala kaun kar saktá hai? 3 Pas tú áj ke din ján le, kí KHUDÁWAND terá Khudá tere áge áge bhasam karnewáli ág kí tarah pár já rahá hai. Wuh un ko faná karegá, aur wuh un ko tere áge past karegá, aisá kí tú un ko níkalkar jalá halák kar dálegá, jáisá KHUDÁWAND ne tujh se kahá hai. 4 Aur jab KHUDÁWAND terá Khudá un ko tere áge se níkal chuke, to tú apne dil meñ yih na kahná, kí Merí sadáqat ke sabab se KHUDÁWAND mujhe is mulk par qabza karne ko yahán láyá, kyúñki fi' l wáqi' in kí sharárat ke sabab se KHUDÁWAND in qaumon ko tere áge se níkalá hai. 5 Tú apni sadáqat yá apne dil kí rástí ke sabab se us mulk par qabza karne ko nahín já rahá hai; balki KHUDÁWAND terá Khudá in qaumon kí sharárat ke bá'is in ko tere áge se khárij kartá hai, táki yún wuh us wa'de ko, jis kí qasam us ne tere bápádádá Abrahám aur Izháq aur Ya'qúb se khái purá kare. 6 Garaz, tú samajh le, kí KHUDÁWAND terá Khudá terí sadáqat ke sabab se yih achchhá mulk tujhe qabza karne ke liye nahín de rahá hai, kyúñki tú ek gardankasn qaum hai. 7 Is bát ko yád rakh aur kabhi na bhúł, kí tú ne KHUDÁWAND apne Khudá ko biyábán meñ kis kis tarah gussa diláyá; balki jab se tum mulk í Misr se níkle ho, tab se is jagah pahunchne tak, tum barábar KHUDÁWAND se bagáwat hí karte rahe. 8 Aur Horib meñ bhí tum ne KHUDÁWAND ko gussa diláyá; chunáñchi KHUDÁWAND náráz hokar tum ko nest o nabúđ karná cháhtá thá. 9 Jab main patthar kí donon lauhon ko, ya'ní us 'ahd kí lauhon ko jo KHUDÁWAND ne tum se bándhá thá, lene ko pahar par chañh gayá, to main chális din aur chális rát wahín pahar par rahá, aur na roñí khái, na pání piyá. 10 Aur KHUDÁWAND ne apne háth kí likhi húi patthar kí donon lauhon mere supurd kíñ, aur un par wuhí báten likhi thín, jo KHUDÁWAND ne pahar par ág ke bích meñ se majma' ke din tum se kahí thín. 11 Aur

chális din aur chális rát ke da'd KHUDÁWAND ne patthar kí wuh donon lauhon, ya'ní 'ahd kí lauhon, mujh ko dín. 12 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Uthkar jald yahan se niche já, kyunki tere log, jin ko tú Misr se nikál láyá hai, bigar gaye hain. Wuh us ráh se jis ká main ne un ko hukm diyá jald bargashta ho gaye, aur apne liye ek múrat dhálkar baná lí hai. 13 Aur KHUDÁWAND ne mujh se yih bhí kahá, kí Main ne in logon ko dekh liyá : yih gardankash log hain. 14 So ab, tú mujhe in ko halák karne de, táki main in ká nám safha e rozgár se mitá dálun, aur main tujh se ek qaum, jo in se zoráwar aur barí ho, banáungá. 15 Tab main ultá phirá aur pahar se niche utrá, aur pahar ág se dahak rahá thá : aur 'ahd kí wuh donon lauhon mere donon háthon men thin. 16 Aur main ne dekhá kí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ká gunáh kiyá, aur apne liye ek bachhrá dhálkar baná liyá hai, aur bahut jald us ráh se, jis ká hukm KHUDÁWAND ne tum ko diyá thá, bargashta ho gaye. 17 Tab main ne un donon lauhon ko apne donon háthon se lekar phenk diyá, aur tumhári ánkhon ke sámne un ko toř dálá. 18 Aur main pahle kí tarah chális din aur chális rát KHUDÁWAND ke áge aundhá pará rahá : main ne na roří khái, na pání piyá, kyunki tum se bará gunáh sarzad húa thá, aur KHUDÁWAND ko gussa diláne ke liye tum ne wuh kám kiyá jo us kí nazar men burá thá. 19 Aur main KHUDÁWAND ke qahr aur gazab se dar rahá thá, kyunki wuh tum se sakht náráz hokar tum ko nest o nábud karne ko thá, lekin KHUDÁWAND ne us bár bhí merí sun lí. 20 Aur KHUDÁWAND Hárún se aisá gussa thá, kí use halák karná cháhá, par main ne us waqt Hárún ke liye bhí du'á kí. 21 Aur main ne tumháre gunáh ko, ya'ní us bachhre ko, jo tum ne banáyá thá, lekar ág men jaláyá ; phir use kúř kúřkar aisá písá kí wuh gard kí mánind bárík ho gayá ; aur us kí us rákh ko us nádí men jo pahar se nikalkar niche bahtí thí dál diyá. 22 Aur Tab'erah, aur Massah, aur Qabrot Hattáwah men bhí tum ne KHUDÁWAND ko gussa diláyá. 23 Aur jab KHUDÁWAND ne tum ko Qádis Barní'a se

yih kahkar rawána kiyá, kí Jáo, aur us mulk par, jo main ne tum ko diyá hai, qabza karo, to us waqt bhí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ko 'udul kiyá, aur us par imán na lée, aur us kí bát na mání. 24 Jis din se merí tum se wáqifiyat hui hai, tum barábar KHUDÁWAND se sarkashí karte rahe ho. 25 So wuh chális din aur chális rát jo main KHUDÁWAND ke áge aundhá pará rahá, isí liye pará rahá kyunki KHUDÁWAND ne kah diyá tha, kí wuh tum ko halák karegá. 26 Aur main ne KHUDÁWAND se yih du'á kí, kí Al KHUDÁWAND Khudá, tú apní qaum, aur apní mírás ke logon ko jin ko tú ne apní qudrat se naját bakhshí, aur jin ko tú zoráwar háth se Misr se nikál láyá, halák na kar. 27 Apne khádimon Abrahám, aur Izháq aur Ya'qub ko yád farmá, aur is qaum kí khudsarí, aur sharárat, aur gunáh par nazar na kar, 28 tá aisá na ho kí jis mulk se tú ham ko nikál láyá hai, wahan ke log kahne lagen, kí Chünki KHUDÁWAND us mulk men, jis ká wa'da us ne un se kiyá thá, pahunchá na saká, aur chünki use un se nafrat bhí thí, is liye wuh un ko nikál le gayá, táki un ko biyábán men halák kar de. 29 A'khir yih log terí qaum, aur terí mírás hain, jin ko tú apne bare zor aur baland bázú se nikál láyá hai.

10 Us waqt KHUDÁWAND ne mujh se kahá, kí Pahlí lauhon kí mánind patthar kí do áur lauhon tarásh le, aur mere pás pahar par á já, aur ek chobí sandúq bhí baná le. 2 Aur jo báten pahlí lauhon par, jin ko tú ne toř dálá, likhí thin, wuhí main in lauhon par bhí likh dúngá ; phir tú in ko us sandúq men dhar dená. 3 So main ne kíkar kí lakrí ká ek sandúq banáyá, aur pahlí lauhon kí mánind patthar kí do lauhon tarásh lín, aur un donon lauhon ko apne háth men liye hue pahar par charh gayá. 4 Aur jo das hukm KHUDÁWAND ne majma' ke din pahar par ág ke bích men se tum ko diye the, un hí ko pahlí tahrír ke mutábíq us ne in lauhon par likh diyá ; phir in ko KHUDÁWAND ne mere supurd kiyá. 5 Tab main pahar se lautkar niche áyá aur in lauhon ko us sandúq men, jo main ne banáyá thá, dhar diyá, aur KHUDÁ-

WAND ke hukm ke mutábíq, jo us ne mujhe diyá thá, wuh wahín rakkhí hūí hain. 6 Phir baní Isráíl Baírá́t i baní Ya'qán se rawána hokar Mausírah men áe. Wahín Hárún ne rihlat kí aur dafn bhí huá, aur us ká betá Il'azar kahánat ke mansab par muqarrar hokar us kí jagah khidmat karne lagá. 7 Wahán se wuh Judjúdah ko aur Judjúdah se Yútbát ko chale. Is mulk men páni kí nadiyán hain. 8 Usí mauqe' par KHUDÁWAND ne Láwí ke qabíle ko is garaz se alag kiyá, kí wuh KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko uṭháyá kare aur KHUDÁWAND ke huzúr khará hokar us kí khidmat ko anjám de, aur us ke nám se barakat diyá kare, jaisá áj tak hotá hai. 9 Isí liye Láwí ko koí hissa yá mírás us ke bháiyon ke sáth nahín millí, kyúnci KHUDÁWAND us kí mírás hai, jaisá khud KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us se kahá hai. 10 Aur main pahle kí tarah chálís din aur chálís rát pahar par ṭhahrá rahá, aur is daf'a bhi KHUDÁWAND ne merí suní, aur na cháhá kí tum ko halák kare. 11 Phir KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Uṭh, aur in logon ke áge rawána ho, táki yih us mulk par jákar qabza kar len jise un ko देने kí qasam main ne un ke bápádá se kháí thí.

12 Pas ai Isráíl, KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum se is ke siwá áur kyá cháhtá hai, kí tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf máno, aur us kí sab ráhon par chalo, aur us se mahabbat rakkho, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí karo, 13 aur KHUDÁWAND ke jo ahkám aur áin main tum ko áj batátá hún un par 'amal karo táki tumhári khair ho? 14 Dekho, ásmán aur ásmánon ká ásmán, aur zamín aur jo kuchh zamín men hai, yih sab KHUDÁWAND tumháre Khudá hí ká hai. 15 Taubhí KHUDÁWAND ne tumháre bápádá se khush hokar un se mahabbat kí aur un ke ba'd un kí aulád ko, ya'ní tum ko sab qaumon men se barguzída kiyá, jaisá áj ke din zahir hai. 16 Is liye apne dilon ká khatna karo, aur áge ko gardankash na raho. 17 Kyúnci KHUDÁWAND tumhárá Khudá, iláhon ká iláh, khudá-wandon ká Khudáwánd hai; wuh

buzurgwár, aur qádir, aur muhíb Khudá hai, jo rú ri'ayat nahín kartá, aur na rishwat letá hai. 18 Wuh yatimon aur bewáon ká insáf kartá hai, aur padesí se aisí mahabbat rakhtá hai kí use khána aur kaprá detá hai. 19 So tum padesiyon se mahabbat rakhná, kyúnci tum bhí mulk i Misr men padesí the. 20 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, us kí bandagí karná, aur us se lípte rahná, aur usí ke nám kí qasam khána. 21 Wuhí tumhári hamd ká sazawár hai, aur wuhí tumhárá Khudá hai, jis ne tumháre liye wuh bare aur haulnák kám kiye, jin ko tum ne apní ánkhoñ se dekhá. 22 Tumháre bápádá, jab Misr men gaye, to sattar ádmí the; par ab KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko bahákar ásmán ke sitáron kí mánind kar diyá hai.

11 So tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakhná, aur us kí shara' aur áin aur ahkám aur farmánon par sadá 'amal karná. 2 Aur tum áj ke din khub samajh lo, kyúnci main tumháre bál bachchon se kalám nahín kar rahá hún jin ko na to ma'lúm hai, aur na unhoñ ne dekhá kí KHUDÁWAND tumháre Khudá kí tambíh, aur us kí 'azmat, aur zoráwar háth, aur baland bázú se kyá kyá huá, 3 aur Misr ke bích Misr ke bádsháh Fir'aun aur us ke mulk ke logon ko kaise kaise nishán aur kaisí karámát dikháin. 4 Aur us ne Misr ke lashkar aur un ke ghoron aur rathon ká kyá hál kiyá, aur kaise us ne bahr i Qulzum ke páni men un ko garq kiyá, jab wuh tumhárá píchhá kar rahe the, aur KHUDÁWAND ne un ko kaisá halák kiyá, kí áj ke din tak wuh ná-búd hain; 5 aur tumháre is jagah pahunchne tak us ne biyábán men tum se kyá kyá kiyá; 6 aur Dátan aur Abíram ká, jo Ilíab bin Rúbin ke bete the, kyá hál banáyá, kí sab baní Isráíl ke sámne zamín ne apná munh pasárkar un ko aur un ke gharánon, aur khaimon aur har zí nafs ko jo un ke sáth thá nigal liyá. 7 Par KHUDÁWAND ke in sab bare bare kámon ko tum ne apní ánkhoñ se dekhá hai. 8 Is liye in sab hukmon ko, jo áj main tum ko detá hún, tum mánná, táki tum mazbút hokar us mulk men jis par qabza karne ke liye tum par

já rahe ho, pahunch jáo, aur us par qabza bhí kar lo. 9 Aur us mulk men tumhári 'umr daráz ho, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, aur jise tumháre bápádá aur un kí aulád ko dene kí qasam KHUDÁWAND ne un se khái thí. 10 Kyúñki jis mulk par tum qabza karne ko já rahe ho, wuh mulk Misr kí mánind nahín hai, jahán se tum nikal áe ho. Wahán to tum bij bokar use sabzí ke bág kí tarah pánw se náliyán banákar síñchte the. 11 Lekin jis mulk par qabza karne ke liye tum pár jáne ko ho, wuh paháron aur wádion ká mulk hai, aur bárish ke pání se seráb huá kartá hai. 12 Us mulk par KHUDÁWAND tumháre Khudá kí tawajjuh rahtí hai, aur sál ke shurú' se sál ke ákhir tak, KHUDÁWAND tumháre Khudá kí áñkhen us par lagí rahtí hain.

13 Aur agar tum mere hukmon ko, jo áj main tum ko detá hún, dil lagákar suno, aur KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur apne sáre dil aur apní sári ján se us kí bandagí karo, 14 to main tumháre mulk men 'ain waqt par pahlá aur pichhlá menh barsáungá, táki tum apná galla, aur mai, aur tel jama' kar sako. 15 Aur main tumháre chau-páyon ke liye maidán men ghás paidá karúngá, aur tum kháoge aur ser hoge. 16 So tum khabardár rahná tá aisá na ho ki tumháre dil dhoká kháen, aur tum bahakkar áur ma'búdon kí 'ibádat aur parastish karne lago, 17 aur KHUDÁWAND ká gazab tum par bharke, aur wuh ásmán ko band kar de, táki menh na barse, aur zamín men kuchh paidáwar na ho, aur tum is achche mulk se, jo KHUDÁWAND tum ko detá hai, jald faná ho jáo. 18 Is liye merí in báton ko tum apne dil aur apní ján men mahfúz rakhná, aur nishán ke taur par in ko apne háthon par bándhná, aur wuh tumhári peshání par tikon kí mánind hon. 19 Aur tum in ko apne larakon ko sikhána, aur ghar baithe aur ráh chalte aur lette aur uñhte waqt in hí ká zikr kiyá karná. 20 Aur tum in ko apne ghar kí chauhathon par, aur apne pháton par likhá karná, 21 táki jab tak zamín par ásmán ká sáya hai, tumhári aur tumhári aulád kí 'umr us mulk

men daráz ho, jis ko KHUDÁWAND ne tumháre bápádá ko dene kí qasam un se khái thí 22 Kyúñki agar tum un sab hukmon ko jo main tum ko detá hún jánfishání se máno, aur un par 'amal karo, aur KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí sab ráhon par chalo, aur us se lipte raho; 23 to KHUDÁWAND in sab qaumon ko tumháre áge se nikal dálegá; aur tum un qaumon par, jo tum se barí aur zoráwar hain, qábiz hoge. 24 Jahán jahán tumháre pánw ká talwá tike, wuh jagah tumhári ho jáegi, ya'ní biyábán, aur Lubnán se aur daryá e Furát se magrib ke samundar tak tumhári sarhadd hogí. 25 Aur koí shakhs wahán tumhára muqábala na kar sakegá, kyúñki KHUDÁWAND tumhára Khudá tumhára ru'b aur khauf us tamám mulk men jahán kahín tumháre qadam parén paidá kar degá, jaisá us ne tum se kahá hai.

26 Dekho, main áj ke din tumháre áge barakat aur la'nat donon rakkhe detá hún; 27 barakat us hál men jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon ko, jo áj main tum ko detá hún, máno: 28 aur la'nat us waqt jab tum KHUDÁWAND apne Khudá kí farmánbardári na karo, aur us ráh ko jis kí bábat main áj tum ko hukm detá hún chhořkar áur ma'búdon kí pairawí karo, jin se tum ab tak waqif nahín.

29 Aur jab KHUDÁWAND tumhára Khudá tum ko us mulk men, jis par qabza karne ko tum já rahe ho, pahunchá de, to koh i Garizim par se barakat, aur koh i 'Aibál par se la'nat sunána. 30 Wuh donon pahar Yarden pár magrib kí taraf un Kan'ánion ke mulk men waqí hain, jo Jiljál ke muqábil Morih ke balúton ke qarib maidán men rahte hain. 31 Aur tum Yarden pár isí liye jáne ko ho, ki us mulk par, jo KHUDÁWAND tumhára Khudá tum ko detá hai, qabza karo, aur tum us par qabza karoge bhí, aur usí men basoge. 32 So tum ihtiyát karke un sab áin aur ahkám par 'amal karná, jin ko main áj tumháre sámne pesh kartá hún.

12 Jab tak tum dunyá men zinda raho tum ihtiyát karke in hí áin aur ahkám par us mulk men 'amal karná jise KHUDÁWAND tumháre bápádá ke Khudá

ne tum ko diyá hai, táki tum us par qabza karo. 2 Wahán tum zarúr un sab jagahon ko nest o nábúð kar dená jahán jahán wuh qaumen, jin ke tum wáris hoge, únche únche paharon par, aur tilon par, aur har ek hare darakht ke niche apne deotáon kí pújá kartí thín. 3 Tum un ke mazbahon ko dhá dená, aur un ke sutunon ko tor dálná, aur un kí Yasíraton ko ág lagá dená, aur un ke deotáon kí khudí hui múraton ko kát kar girá dená, aur us jagah se un ke nám tak ko mitá dálná. 4 Par KHUDÁWAND apne Khudá se aisá na karná. 5 Balki jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sab qabilon men se chun le, táki wahán apná nám qáim kare, tum us ke usí maskan ke tálib hokar wahán jáyá karná. 6 Aur wahín tum apní sokhtaní qurbánion, aur zabíhon, aur dahyakion, aur utháne kí qurbánion aur apní mannaton kí chízon, aur apní razá kí qurbánion, aur gáe bailon aur bheṛ bakriyon ke pahlauthon ko guzránná. 7 Aur wahín KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khána, aur apne gharanon samet apne háth kí kamái kí khushí bhí karná, jis men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko barakat bakhshí ho. 8 Aur jaise ham yahán jo kám jis ko thík dikhái detá hai wuhí karte hain, aise tum wahán na karná. 9 Kyúñkí tum ab tak us áramgáh aur mirás kí jagah tak, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, nahín pahunché ho. 10 Lekín jab tum Yárdan pár jákar, us mulk men, jis ká málik KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko banátá hai, bas jáo, aur wuh tumháre sab dushmanon kí taraf se jo girdágird hain, tum ko ráhat de, aur tum amn se rahne lago, 11 to wahán, jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chun le, wahín tum yih sab kuchh jis ká main tum ko hukm detá hún le jáyá karná, ya'ní apní sokhtaní qurbánian, aur apne zabíhe, aur apní dahyakian, aur apne háth ke utháe hue hadye, aur apní kháss nazr kí chízen jin kí mannat tum ne KHUDÁWAND ke liye mání ho. 12 Aur wahín tum aur tumháre beṛe beṛiyán aur tumháre naukar chákar aur laundiyán, aur wuh Láwí bhí, jo tumháre phátakon ke andar rahtá ho, aur jis ká kol

hissa yá mirás tumháre sáth nahín, sab ke sab milkar KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khushí manána. 13 Aur khabardár rahná, tá aisá na ho ki jis jagah ko dekh lo wahín apní sokhtaní qurbáni cháháo. 14 Balki faqat usí jagah, jise KHUDÁWAND tumháre kisí qabile men chun le tum apní sokhtaní qurbánian guzránná; aur wahín sab kuchh, jis ká main tum ko hukm detá hún, karná. 15 Par gosht ko tum apne sab phátakon ke andar apne dil kí ragbat aur KHUDÁWAND apne Khudá kí dí hui barakat ke muwáfiq zabh karke khá sakoge. Pák aur nápak donon tarah ke ádmí use khá sakege, jaise chikáre aur hiran ko kháte hain. 16 Lekín khún ko bi'lkull na khána, balki use pání kí tarah zamín par unðel dená. 17 Aur tum apne phátakon ke andar apne galle, aur mai, aur tel kí dahyakian, aur gáe bailon, aur bheṛ bakriyon ke pahlauthé, aur apní mannat mání hui chízen, aur razá kí qurbánian aur apne háth kí uthái hui qurbánian kabhí na khána. 18 Balki tum aur tumháre beṛe beṛiyán, aur tumháre naukar chákar aur laundiyán, aur wuh Láwí bhí jo tumháre phátakon ke andar ho, un chízon ko KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr us jagah khána jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá chun le, aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr apne háth kí kamái kí khushí manána. 19 Aur khabardár, jab tak tum apne mulk men jíte raho, Láwion ko chhor na dená.

20 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá us wa'de ke mutábíq jo us ne tum se kiyá hai tumhári sarhadd ko barháe, aur tumhárá jí gosht kháne ko kare, aur tum kahne lago, ki Ham to gosht kháenge, to tum jaisá tumhárá jí cháhe gosht khá sakte ho. 21 Aur agar wuh jagah, jise KHUDÁWAND tumháre Khudá ne apne nám ko wahán qáim karne ke liye chuná ho, tumháre makán se bahut dúr ho, to tum apne gáe bail aur bheṛ bakri men se, jin ko KHUDÁWAND ne tum ko diyá hai, kisí ko zabh kar lená, aur jaisá main ne tum ko hukm diyá hai, tum us ke gosht ko apne dil kí ragbat ke mutábíq apne phátakon ke andar khána: 22 jaise chikáre aur hiran ko kháte hain waise hí tum use khána. Pák aur nápak

donon tarah ke admí use yaksán khá sakege. 23 Faqat itní ihtiyát zarúr rakhná, ki tum khún ko na kháo, kyünki khún hí to ján hai: so tum gosht ke sáth ján ko hargiz na khána; 24 tum us ko khána mat, balki use pání kí tarah zamín par undel dená: 25 tum use na khána; táki tumháre us kám ke karne se jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai tumhárá aur tumháre sáth tumhári auládi ká bhí bhalá ho. 26 Par apní muqaddas ashyá ko jo tumháre pás hon, aur apní mannaton kí chizon ko usí jagah le jána jise KHUDÁWAND chun le. 27 Aur wahín apní sokhtaní qurbánion ká gosht aur khún donon KHUDÁWAND apne Khudá ke mazbah par charhána; aur KHUDÁWAND tumháre Khudá hí ke mazbah par tumháre zabíhon ká khún undelá jae, magar un ká gosht tum khána. 28 In sab báton ko, jin ká main tum ko hukm detá hún, gaur se sun lo, táki tumháre us kám ke karne se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá kí nazar men achchá aur thík hai, tumhárá aur tumháre ba'd tumhári aulád ká bhalá ho.

29 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sámne se un qaumon ko, jahán tum un ke wáris hone ko já rahe ho, kát dále, aur tum un ke wáris hokar un ke mulk men bas jáo, 30 to tum khabardár rahná, tá aísá na ho, ki jab wuh tumháre áge se nábud ho jáen, to tum is phande men phans jáo kí un kí pairawi karo, aur un ke deotáon ke बारे में यह दाय्यत क़ारो, ki Yih qaumen kis tarah se apne deotáon kí pújá kartí hain? ham bhí wáisa hí karenge. 31 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye aísá na karná, kyünki jin jin kámon se KHUDÁWAND ko nafrat aur 'adawat hai, wuh sab unhon ne apne deotáon ke liye kiye hain, balki apne beton aur betiyon ko bhí wuh apne deotáon ke nám par ág men dáلكار jalá dete hain.

32 Jis jis bát ká main hukm kartá hún tum ihtiyát karke us par 'amal karná, aur us men na to kuchh barhána, aur na us men se kuchh ghatána.

13 Agar tumháre darmiyán koi nabí yá khwáb dekhnewalá zahir ho, aur tum ko kisi nishán yá 'ajíb bát kí khabar de, 2 aur wuh nishán yá 'ajíb bát jis kí us ne

tum ko khabar dí wuqú' men ae, aur wuh tum se kahe, ki A'o, ham aur ma'búdon kí, jin se tum waqif nahin, pairawi karke un kí pújá karen: 3 to tum hargiz us nabí yá khwáb dekhnewale kí bát ko na sunná; kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko ázmáega, táki ján le ki tum KHUDÁWAND apne Khudá se apne sare dil aur apní sarí ján se mahabbat rakhte ho, yá nahin. 4 Tum KHUDÁWAND apne Khudá kí pairawi karná, aur us ká khauf mánná, aur us ke hukmon par chalná, aur us kí bát sunná: tum usí kí bandagí karná aur usí se lipte rahná. 5 Wuh nabí yá khwáb dekhnewalá qatl kiyá jae, kyünki us ne tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá se, jis ne tum ko mulk i Misr se nikalá, aur gulámí ke ghar se rihái bakhsí, bagawat karne kí targib dí, táki tum ko us ráh se, jis par KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko chalne ká hukm diyá hai, bahkáe. Yün tum apne bích men se aísí badí ko dúr kar dená.

6 Agar tumhárá bhái yá tumhári mán ká betá, yá tumhárá betá, yá betí, yá tumhári hamágosh bíwi, yá tumhárá dost, jis ko tum apní ján ke barábar 'aziz rakhte ho, tum ko chupke chupke phuslákar kahe, ki Chalo, ham aur deotáon kí pújá karen, jin se tum aur tumháre báp dáda waqif bhí nahin, 7 ya'ni un logon ke deotá, jo tumháre girdá-gird tumháre nazdíkrahte hain, yá tum se dúr zamín ke is sire se us sire tak base hue hain; 8 to tum is par us ke sáth razámand na honá, aur na us kí bát sunná. Tum us par tars bhí na khána, aur na us kí ri'ayat karná, aur na use chhipána. 9 Balki tum us ko zarúr qatl karná, aur us ko qatl karte waqt pahle tumhárá háth us par pare, is ke ba'd sab qaum ká háth. 10 Aur tum use sangsár karná, táki wuh mar jae; kyünki us ne tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá se, jo tum ko mulk i Misr se ya'ni gulámí ke ghar se, nikál láyá, bargashta karná cháhá. 11 Tab sab baní Isráil sunkar darenge, aur tumháre darmiyán phir aísí shararat nahin karenge.

12 Aur tum jo shahr KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko rahne ko diye hain, agar un men se kisi ke

bare men tum yih afwáh suno, ki 13 chand khabís ádmíon ne tumháre hí bích men se nikalkar apne shahr ke logon ko yih kahkar gumrah kar diyá hai, ki Chalo, ham aur ma'budon kí jin se tum waqif nahin puja karen; 14 to tum daryaft aur khub taftish karke patá lagána, aur dekho agar yih sach ho, aur qata'í yihí bát nikle, ki aisá makruh kám tumháre darmi-yán kiyá gayá; 15 to tum us shahr ke bashindon ko talwar se zarur qatl kar dálná, aur wahán ká sab kuchh, aur chaupáye wagaira talwar hí se nest o nábud kar dená. 16 Aur wahán kí sári lut ko chauk ke bích jama' karke us shahr ko aur wahán kí lut ko, tinká tinká, KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr ág se jalá dená: aur wuh hamesha ko ek dher sá pará rahe, aur phir kabhi banáyá na jae. 17 Aur un makhsús kí hui chizon men se kuchh bhí tumháre háth men na rahe: táki KHUDÁWAND apne qahr i shadid se baz áe, aur jaisá us ne tumháre báp dáda se qasam khái hai, us ke mutábiq tum par rahm kare aur tars kháe aur tum ko barháe. 18 Yih tab hí hogá jab tum KHUDÁWAND apne Khudá kí bát mánkár us ke hukmon par, jo áj main tum ko detá hun, chalo, aur jo kuchh KHUDÁWAND tumháre Khudá kí nazar men thik hai, usí ko karo.

14 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke farzand ho. Tum murdon ke sabab se apne ap ko zakhmí na karná, aur na apne abru ke bal mundwaná. 2 Kyunki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke muqaddas log ho, aur KHUDÁWAND ne tum ko ru e zamin kí aur sab qaumon men se chun liya hai, táki tum us kí kháss qaum thahro.

3 Tum kisí ghinauni chíz ko mat khána. 4 Jin chaupayon ko tum khá sakte ho, wuh yih hain, ya'ni Gae bail, aur bher, aur bakri; 5 aur hiran, aur chikára, aur chhotá hiran, aur buzkohí, aur sambár, aur nilgae aur jangli bher. 6 Aur chaupayon men se jis jis ke panw alag aur chire hue hain aur wuh jugali bhí kartá ho, tum use khá sakte ho. 7 Lekin un men se, jo jugali karte hain, ya un ke panw chire hue hain, tum un ko, ya'ni un, aur khargosh, aur safan ko na khána, kyunki yih jugali karte

hain, lekin un ke panw chire hue nahin hain; so yih tumháre liye nápak hain. 8 Aur suar tumháre liye is sabab se nápak hai, ki us ke panw chire hue hain par wuh jugali nahin kartá. Tum na to un ká gosht khána aur na un kí lash ko háth lagána.

9 A'bi janwaron men se tum un hí ko khána jin ke par aur chhilke hon. 10 Lekin jis ke par aur chhilke na hon, tum use mat khána; wuh tumháre liye nápak hai.

11 Pak parandon men se tum jise chaho khá sakte ho. 12 Lekin in men se tum kisí ko na khána, ya'ni 'uqab, aur ustukhwankhwar, aur bahri 'uqab, 13 aur chil, aur baz, aur gidh, aur un kí aqsám; 14 har qism ká kauwá; 15 aur shutrmurg, aur chugad, aur kokil, aur qism qism ke shahin; 16 aur bum, aur ullu, aur qaz, 17 aur hawasil, aur rakhm, aur hargila, 18 aur laqlaq aur har qism ká bagla, aur hudhud, aur chamgadar. 19 Aur sab pardar rengnewale jandar tumháre liye nápak hain; wuh kháe na jain. 20 Aur pak parandon men se jise chaho kháo.

21 Jo janwar ap hí mar jae, tum use mat khána; tum use kisí pardesi ko, jo tumháre phatakon ke andar ho, kháne ko de sakte ho, ya use kisí ajnabi admi ke háth bech sakte ho; kyunki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí muqaddas qaum ho. Tum halwan ko us kí man ke dudh men na ubalna.

22 Tum apne galle men se, jo sal ba sal tumháre kheton men paida ho, dahyaki dená. 23 Aur tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr usi maqam men, jise wuh apne nam ke maskan ke liye chune, apne galle, aur mai, aur tel kí dahyaki ko, aur apne gae bail, aur bher bakriyon ke pahlahton ko khána, táki tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf manna síkho. 24 Aur agar wuh jagah jis ko KHUDÁWAND tumhára Khudá apne nam ko wahán qaim karne ke liye chune tumháre ghar se bahut dur ho, aur rasta bhí is qadr lamba ho ki tum apni dahyaki ko us hal men, jab KHUDÁWAND tumhára Khudá tum ko barakat bakhshé wahán tak na le ja sako, 25 to tum use bechkar rupaye ko bapdh háth men

liye hūe us jagah chale jāná, jise **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** chune. 26 Aur is rupaye se, jo kuchh tumhárá jí cháhe, **khwáh** gáe bail, yá bheṛ bakri, yá mai, yá sharáb mol lekar use apne gharáne samet wahán **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke huzúr **kháná**, aur **khushí** manána. 27 Aur **Láwí** ko, jo tumháre phátaḱoṅ ke andar hai, chhoṛ na dená; kyúñki us ká tumháre sáth koí hissa yá **mírás** nahín hai.

28 Tíñ tññ baras ke ba'd tum tíñre baras ke mál kí sárí dahyakí níkáłkar use apne phátaḱoṅ ke andar íkaṭṭhá karná. 29 Tab **Láwí**, jis ká tumháre sáth koí hissa yá **mírás** nahín, aur **pardesí**, aur **yatím**, aur **bewa** 'auraten jo tumháre phátaḱoṅ ke andar hoñ áeñ, aur **khákar** ser hon; táki **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tumháre sab kámoñ meñ jin ko tum háth lagáo tum ko **barakat** **baḱhshe**.

15 Har sát sál ke ba'd tum chhuṭkára diyá karná. 2 Aur chhuṭkára dene ká tariqa yih ho, kí Agar kíś ne apne paṛausí ko kuchh qarz diyá ho, to wuh use chhoṛ de, aur apne paṛausí se, yá bhái se, us ká mutálaba na kare; kyúñki **KHUDÁWAND** ke nám se is chhuṭkára ká i'lán huá hai. 3 **Pardesí** se tum us ká mutálaba kar sakte ho, par jo kuchh tumhárá tumháre bhái par átá ho, us kí taraf se **dástbardár** ho jāná. 4 Tumháre **darmiyán** koí kangál na rahe; kyúñki **KHUDÁWAND** tum ko is **mulk** meñ **zarúr** **barakat** **baḱhshegá**, jise **khud** **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** **mírás** ke taur par tum ko qabza karne ko detá hai. 5 **Besharte** kí tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí **bát** **mánkar** in sab **ahkám** par chalne kí **ihtiyát** rakkho, jo main áj tum ko detá hún. 6 Kyúñki **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá**, jaisá us ne tum se wa'da kiyá hai, tum ko **barakat** **baḱhshegá**; aur tum bahut sí **qaumoñ** ko qarz doge, par tum ko un se qarz lená na paṛegá; aur tum bahut sí **qaumoñ** par **hukmrání** karoge, par wuh tum par **hukmrání** karne na páengí.

7 Jo **mulk** **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tum ko detá hai, agar us meñ **kahín** tumháre phátaḱoṅ ke andar tumháre bháiyoñ meñ se koí **mufliś** ho, to tum apne us **mufliś** bhái kí taraf se na apná dil saḱht karná, aur na

apní **mutṭhí** band kar lená: 8 balki us kí **ihtiyáj** rafa' karne ko jo chíz use **darkár** ho us ke liye tum **zarúr** **farákh** dasti se use qarz dená. 9 **Khábardár** rahná, kí tumháre dil meñ yih **burá** **khayál** na guzarne páe, kí **Sátwán** sál, jo **chhuṭkára** ká sál hai, **nazdík** hai; aur tumháre **mufliś** bhái kí taraf se tumhári **nazar** bad ho jāe, aur tum use kuchh na do, aur wuh tumháre **khiláf** **KHUDÁWAND** se **faryád** kare, aur yih tumháre liye **gunáh** **ṭhahre**. 10 Balki tum ko use **zarúr** dená hogá; aur us ko dete waqt tumháre dil ko **burá** bhí na lage, is liye kí aisi **bát** ke **sabab** se **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tumháre sab kámoñ meñ, aur sab **mu'ámalon** meñ jin ko tum apne háth meñ loge tum ko **barakat** **baḱhshegá**. 11 Aur **chúñki** **mulk** meñ **kangál** sadá páe jāenge, is liye main tum ko **hukm** **kartá** hún, kí Tum apne **mulk** meñ apne bhái, ya'ní **kangálon** aur **muhtáj-oñ** ke liye apní **mutṭhí** **khulí** rakhná.

12 Agar tumhárá koí bhái, **khwáh** wuh **'Ibrání** mard ho, **khwáh** **'Ibrání** 'aurat, tumháre háth bike, aur wuh **chha** baras tak tumhári **khidmat** kare, to tum **sátweñ** sál us ko **ázád** **hokar** jāne dená. 13 Aur jab tum use **ázád** karke apne pás se **rukhsat** karo, to use **khálí** háth na jāne dená. 14 Balki tum apní **bheṛ** bakri, aur **khatte**, aur **kolhú** meñ se dil **kholkar** use dená, ya'ní **KHUDÁWAND** tumháre **Khudá** ne jaisí **barakat** tum ko dí ho, us ke **mutábíq** use dená. 15 Aur yád rakhná kí **mulk** i **Misr** meñ tum bhí **gulám** the, aur **KHUDÁWAND** tumháre **Khudá** ne tum ko **chhuṛáyá**; isí liye main tum ko is **bát** ká **hukm** áj detá hún. 16 Aur agar wuh is **sabab** se kí use tum se aur tumháre gharáne se **mahabbat** ho, aur wuh tumháre sáth **khushhál** ho, tum se kahne lage, kí **Main** tumháre pás se nahín **játá**, 17 to tum ek **sutárilékar** us ká **kán** **darwáze** se lagákar **chhed** dená, to wuh sadá tumhárá **gulám** baná **rehegá**. Aur apní **launḱí** se bhí aisé hí karná. 18 Aur agar tum use **ázád** karke apne pás se **rukhsat** karo, to use **mushkil** na **gardánná**; kyúñki us ne do **mazdúron** ke **barábar** **chha** baras tak tumhári **khidmat** kí; aur **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tumháre sab **károbár** meñ tum ko **barakat** **baḱhshegá**.

19 Tumháre gáe bail, aur bheṛ bakriyon men jitne pahlauthe nar paidá hon, un sab ko KHUDÁWAND apne Khudá ke liye muqaddas karná. Apne gáe bail ke pahlauthe se kuchh kám na lená, aur na apní bheṛ bakrí ke pahlauthe ke bál katarná. 20 Tum use apne gharáne samet KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr usí jagah jise KHUDÁWAND chun le, sál ba sál kháyá karná. 21 Aur agar us men koí nuqs ho, masalan wuh langrá yá andhá ho, yá us men áur koí burá 'aib ho, to KHUDÁWAND apne Khudá ke liye us kí qurbání na guzránná. 22 Tum use apne pháṭakon ke andar kháná. Pák aur nápak, donoṅ tarah ke ádmí, jaise chikáre aur hiran ko kháte haiṅ, waise hí use kháen. 23 Par us ke khún ko hargiz na kháná; balkí tum us ko pání kí tarah zamín par unḍel dená.

16 Abíb ke mahíne ko yád rakhná, aur us men KHUDÁWAND apne Khudá kí fasah karná: kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá Abíb ke mahíne men rát ke waqt tum ko Misr se nikál láyá. 2 Aur jis jagah ko KHUDÁWAND apne nám ke maskan ke liye chune, wahín tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye apne gáe bail aur bheṛ bakrí men se fasah kí qurbání chaṛháná. 3 Tum us ke sáth khamírí roṭí na kháná; balkí sát din tak us ke sáth bekhamírí roṭí, jo dukh kí roṭí hai, kháná; kyúñki tum mulk í Misr se haṛbaṛí men nikle the. Yún tum 'umr bhar us din ko jab tum mulk í Misr se nikle yád rakh sakoge. 4 Aur tumhárá hudúd ke andar sát din tak kahín khamír nazar na áe; aur us qurbání men se jis ko tum pahle din kí shám ko chaṛháó, kuchh gosht subh tak báqí na rahne páe. 5 Tum fasah kí qurbání ko apne pháṭakon ke andar, jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diyá ho, kahín na chaṛháná; 6 balkí jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chunegá, wahán tum fasah kí qurbání ko us waqt, jab tum Misr se nikle the, ya'ní shám ko súraj dúbte waqt guzránná. 7 Aur jis jagah ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá chune, wahín use bhúnkar kháná: aur phir subh ko apne apne dere ko laut jáná. 8 Chha din tak bekhamírí roṭí kháná, aur

sátwen din KHUDÁWAND tumháre Khudá kí khátir muqaddas majma' ho; us men tum koí kám na karná.

9 Phir tum sát hafte yún ginná, kí jab se hansúá lekar fasl káñní shurú' karo, tab se sát hafte gin lená. 10 Tab jaisí barakat KHUDÁWAND tumháre Khudá ne dí ho, us ke mutábíq apne háth kí razá kí qurbání ká hadya lákar KHUDÁWAND apne Khudá ke liye hafton kí 'íd manáná. 11 Aur usí jagah, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chunegá, tum aur tumháre bete betiyán, aur tumháre gulám aur laundiyán, aur wuh Láwí jo tumháre pháṭakon ke andar ho, aur musáfir, aur yatím, aur bewa 'auraten jo tumháre darmiyán hon, sab milkar KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khushí manáná. 12 Aur yád rakhná kí tum Misr men gulám the; aur in hukmon par ihtiyát karke 'amal karná.

13 Jab tum apne khalíhán aur kolhú ká mál jama' kar chuko, to sát din tak 'íd í khiyám karná. 14 Aur tum aur tumháre bete betiyán aur gulám, aur laundiyán aur Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa 'auraten, jo tumháre pháṭakon ke andar hon, sab tumhárá is 'íd men khushí manáen. 15 Sát din tak tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye usí jagah jise KHUDÁWAND chune 'íd karná, is liye kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáre mál men, aur sab kámon men jin ko tum háth lagáo tum ko barakat bakhshegá, so tum púrí púrí khushí karná. 16 Aur sál men tén bár, ya'ní bekhamírí roṭí kí 'íd, aur hafton kí 'íd, aur 'íd í khiyám ke mauqa' par tumháre hán ke sab mard, KHUDÁWAND apne Khudá ke áge, usí jagah, házir huá karen, jise wuh chunegá: aur jab áen to KHUDÁWAND ke huzúr khálí háth na áen; 17 balkí har mard jaisí barakat KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko bakhshí ho, apní taufíq ke mutábíq de.

18 Tum apne qabilon kí sab bastiyon men, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko de qází aur hákim muqarrar karná, jo sadáqat se logon kí 'adálat karen. 19 Tum insáf ká khún na karná. Tum na to kisé kí rú ri'áyat karná aur na rishwat lená; kyúñki rishwat dánishmand kí áñkhon ko andhá kar detí hai, aur sádiq

ki báton ko palat detí hai. 20 Jo kuchh bi'ikullí haqq hai, tum usí kí pairawí karná táki tum jíte raho aur us mulk ke málik ban jáo, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai.

21 Jo mazbah tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye banáo, us ke qarib kisi qism ke darakht kí Yasírat ná lagána, 22 aur na koi sutun apne liye knará kar lená, jis se KHUDÁWAND tumháre Khudá ko nafrat hai.

17 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke liye koi bail, yá bhef bakrí, jis men koi 'aib yá burái ho, zabh mat karná, kyunki yih KHUDÁWAND tumháre Khudá ke nazdik makruh hai.

2 Agar tumháre darmiyán tumhári bastiyon men, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko de, kahin koi mard yá 'aurat mile, jis ne KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzur yih badkari kí ho kí us ke 'ahd ko torá ho, 3 aur jákar áur ma'búdon kí, yá súraj yá chánd, yá ajram i falak men se kisi kí, jis ká hukm main ne tum ko nahin diyá, pújá aur parastish kí ho, 4 aur yih bát tum ko batái jáe, aur tumháre sunne men áe, to tum jánfishání se tahqiqát karná aur agar yih thik ho aur qata'í taur par sábit ho jáe, ki Isráil men aisa makruh kám huá, 5 to tum us mard, yá us 'aurat ko, jis ne yih burá kám kiyá ho, báhar apne phátakon par nikál le jáná, aur un ko aisa sangsár karná, ki wuh mar jáen. 6 Jo wájibu'l qatl thahre, wuh do yá tñ admion kí gawáhi se mará jáe; faqat ek hí admí kí gawáhi se wuh mará na jáe. 7 Us ko qatl karte waqt gawáhon ke háth pahle us par uthen, us ke ba'd baqisab logon ke háth. Yun tum apne bich se shararat ko dur kiyá karná.

8 Agar tumhári bastiyon men kahin ápas ke khun, yá ápas ke da'we, yá ápas kí mar pit kí bábat koi jhagre kí bát uthé, aur us ká faisala karná tumháre liye nihayat hí mushkil ho, to tum uthkar us jagah, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá chunegá, jáná. 9 Aur Láwi káhinon aur un dinon ke qázion ke pás pahunchkar un se daryáft karná, aur wuh tum ko faisale kí bát batáenge; 10 aur hum usí faisale ke mutábiqu, jo wuh tum ko us jagah se jise KHUDÁWAND chunegá batáen, 'amal karná. Jaisá

wuh tum ko síkháen, usí ke mutábiqu sab kuchh ihtiyát karke manná. 11 Sharí'at kí jo bát wuh tum ko síkháen, aur jaisá faisala tum ko batáen, usí ke mutábiqu karná, aur jo kuchh fatwá wuh den, us se dahine yá báen na murná. 12 Aur agar koi shakhs gustákhí se pesh áe, ki us káhin kí bát, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzur khidmat ke liye khará rahtá hai, yá us qází ká kahá na sune, to wuh shakhs már dála jáe, aur tum Isráil men se aisi burái ko dur kar dená. 13 Aur sab log sunkar dar jáenge, aur phir gustákhí se pesh nahin áenge.

14 Jab tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, pahunch jáo, aur us par qabza karke wahán rahne aur kahne lago, ki Un qaumon kí tarah jo hamáre girdágird hain, ham bhí kisi ko apná bádsháh banáen; 15 to tum ba har hál faqat usí ko apná bádsháh banána, jis ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá chun le. Tum apne bháiyon men se hí kisi ko apná bádsháh banána, aur pardesí ko, jo tumhárá bhái nahin, apne úpar hákim na kar lená. 16 Itná zarúr hai, ki wuh apne liye bahut ghore na barháe, aur na logon ko Misr men bheje, táki us ke pás bahut se ghore ho jáen; is liye kí KHUDÁWAND ne tum se kahá hai, ki Tum us ráh se phir kabhi udhar na lauñná. 17 Aur wuh bahut sí bñwiyán bhí na rakkhe, tá na ho kí us ká dil phir jáe: aur na wuh apne liye soná chándí zakhíra kare. 18 Aur jab wuh takht i saltanat par julús kare, to us sharí'at kí jo Láwi káhinon ke pás rahegi, ek naql apne liye ek kitáb men utár le. 19 Aur wuh use apne pás rakkhe, aur apní sári 'umr us ko parhá kare, táki wuh KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná, aur us sharí'at aur áin kí sab báton par 'amal karná síkhe; 20 jis se us ke dil men gurur na ho, ki wuh apne bháiyon ko haqir jáne, aur in ahkám se na to dahine na báen muje, táki Isráilion ke darmiyán us kí aur us kí aulád kí saltanat muddat tak rahe.

18 Láwi káhinon ya'ni Láwi ke qabile ká koi hissa aur mirás Isráil ke sáth na ho: wuh KHUDÁWAND kí áfashín qurbánián, aur usí kí mirás, kháyá karen. 2 Is

liye un ke bháiyon ke sáth un ko mírás na mile : KHUDÁWAND un kí mírás hai, jaisá us ne khud un se kahá hai. 3 Aur jo log gáe bail yá bhej yá bakrî kí qurbánî guzránte hain, un kí taraf se káhinon ká yih haqq hogá, kí wuh káhin ko shána, aur kanpañiyán, aur jhojh, den. 4 Aur tum apne anáj aur mai aur tel ke pahle phal men se, aur apní bhejon ke bál men se, jo pahlí daf'a katre jáen, use dená. 5 Kyúñki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne us ko tumháre sab qabílon men se chun liyá hai, táki wuh aur us kí aulád hamesha KHUDÁWAND ke nám se khidmat ke liye házir rahen.

6 Aur tumhári jo bastiyán sab Isráílon men hain, un men se agar koi Láwí kisi bastí se, jahán wuh búdobásh kartá thá áe, aur apne dil kí sári ragbat se us jagah házir ho, jis ko KHUDÁWAND chunegá; 7 to apne sab Láwí bháiyon kí tarah jo wahán KHUDÁWAND ke huzúr khare rahte hain, wuh bhí KHUDÁWAND apne Khudá ke nám se khidmat kare. 8 Aur un sab ko kháne ko barábar hissa mile, siwá us dám ke jo us ke báp dá dá kí mírás bechne se use hásil ho.

9 Jab tum us mulk men, jo KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, pahunch jáo, to wahán kí qaumon kí tarah makrúh kám karne na síkhná. 10 Tum men hargiz koi aisá na ho, jo apne bete yá betí ko ág men chálwáe, yá fálgir yá shugún nikálnewálá, yá afsúngar, yá jádúgar, 11 yá mantarí yá jinnát ká áshná, yá rammál, yá sáhir ho. 12 Kyúñki wuh sab jo aise kám karte hain, KHUDÁWAND ke nazdik makrúh hain; aur in hí makrúhát ke sabab se KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre sámne se nikálne par hai. 13 Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr kámil rahná. 14 Kyúñki wuh qaumen, jin ke tum wáris hoge, shugún nikálnewálon aur fálgiron kí suntí hain; par tum ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne aisá karne na diyá. 15 KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre liye, tumháre hí bích se, ya'ní tumháre hí bháiyon men se, merí mánind, ek nabí barpá karegá; tum us kí sunná; 16 yih tumhári us dar-khwást ke mutábíq hogá jo tum ne KHUDÁWAND apne Khudá se majma'

ke din Horib men kí thí, kí Ham ko na to KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz phir sunní pare, aur na aisí barí ág hí ká nazzára ho, táki ham mar na jáen. 17 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, kí Wuh jo kuchh kahte hain, so thík kahte hain. 18 Main un ke liye, un hí ke bháiyon men se, terí mánind ek nabí barpá karúngá, aur apná kalám us ke munh men dálúngá, aur jo kuchh main use hukm dúngá, wuhí wuh un se kahegá. 19 Aur jo koi merí un báton ko, jin ko wuh merá nám lekar kahegá, na sune, to main un ká hisáb us se lúngá. 20 Lekin jo nabí gustákh bankar koi aisí bát mere nám se kahe, jis ke kahne ká main ne us ko hukm nahín diyá, yá áur ma'búdon ke nám se kuchh kahe, to wuh nabí qatl kiyá jáe. 21 Aur agar tum apne dil men kaho, kí Jo bát KHUDÁWAND ne nahín kahí hai, use ham kyúñkar pahchánen? 22 To pahchán yih hai, kí jab wuh nabí KHUDÁWAND ke nám se kuchh kahe, aur us ke kahe ke mutábíq kuchh wáqi' yá púra na ho, to wuh bát KHUDÁWAND kí kahí hui nahín; balki us nabí ne wuh bát khud gustákh bankar kahí hai; tum us se khauf na karná.

19 Jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá un qaumon ko, jin ká mulk KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, káñ dále, aur tum un kí jagah un ke shahron aur tumhárá gharon men rahne lago, 2 to tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza karne ko detá hai, tén shahr apne liye alag kar dená. 3 Aur tum rásta bhí apne liye taiyár karná, aur apne us mulk kí zamín ko, jis par KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza dilátá hai, tén hisse karná, táki har ek khúñí wahín bhág jáe. 4 Aur us khúñí ká, jo wahán bhágkar apní ján bacháe, hál yih ho, kí us ne apne hamsáye ko nadánista aur bagair us se qadími 'adáwat rakkhe már dálá ho. 5 Masalan, koi shakhs apne hamsáye ke sáth lakriyán káñne ko jangal men jáe, aur kulhárá háth men utháe, táki darakht káñe, aur kulhárá daste se nikalkar us ke hamsáye ke já lage, aur wuh mar jáe; to wuh in shahron men se kisí men bhágkar jítá bache, 6 tá aisá

na ho ki ráste kí lambáí ke sabab se **khún** ká inti^{qám} lenewálá apne josh i **gazab** men **khúní** ká píchhá karke us ko já pakre, aur use qatl kare, hálánki wuh wájibu'l qatl nahín, kyúnci use maqtúl se qadímí 'adáwat na thí. 7 Is liye main tum ko hukm detá hún, ki Tum apne liye tén shahr alag kar dená. 8 Aur agar **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** us qasam ke mutábiq, jo us ne tumháre báp^{dádá} se kháí, tumhári sarhadd ko barhákar wuh sab mulk, jis ke dene ká wa'da us ne tumháre báp^{dádá} se kiyá thá, tum ko de; 9 aur tum in sab hukmon par, jo áj ke din main tum ko detá hún, dhyán karke 'amal karo, aur **KHUDÁWAND** apne **Khudá** se mahabbat rakkho, aur hamesha us kí ráhon par chalo; to in tén shahron ke 'aláwa tén shahr aur apne liye alag kar dená: 10 táki tumháre mulk ke bích, jise **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tum ko mírás men detá hai, begunáh ká **khún** baháyá na jáe, aur wuh **khún** yún tumhári gardan par ho. 11 Lekin agar koi shakhs apne hamsáye se 'adáwat rakhtá huá us kí ghát men lage, aur us par hamla karke use aisá máre, ki wuh mar jáe, aur wuh khud un shahron men se kisi men bhág jáe: 12 to us ke shahr ke buzurg logon ko bhejkar use wahán se pakarwá mangwáen, aur us ko **khún** ke inti^{qám} lenewále ke háth men hawále karen, táki wuh qatl ho. 13 Tum ko us par zará tars na áe, balki tum is tarah begunáh ke **khún** ko **Isráíl** se dafa' karná, táki tumhárá bhalá ho.

14 Tum us mulk men, jise **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tum ko qabza karne ko detá hai, apne hamsáye kí hadd ká nishán, jis ko agle logon ne tumhári mírás ke hisse men tháhráyá ho, mat hatána.

15 Kisi shakhs ke **khiláf** us kí kisi badkari yá gunáh ke bare men, jo us se sarzad ho, ek hí gawáh bas nahín; balki do gawáhon, yá tén gawáhon ke kahne se bát pakki samjhi jáe. 16 Agar koi **jhúthá** gawáh **uthkar** kisi **ádmí** kí badí kí nisbat gawáhi de; 17 to wuh donon **ádmí**, jin ke bích yih **jhagrá** ho, **KHUDÁWAND** ke huzúr káhinon aur un dinon ke qázion ke áge khare hon; 18 aur qází **khúb** tahqíqát karen: aur agar wuh gawáh **jhúthá** nikle, aur us ne apne bhái

ke **khiláf** **jhúthí** gawáhi dí ho; 19 to jo hál us ne apne bhái ká karná cháhá thá, wuhí tum us ká karná: aur yún aisi burái ko apne darmiyán se dafa' kar dená. 20 Aur dúsre log sunkar darenge, aur tumháre bích phir aisi burái nahín karenge. 21 Aur tum ko zará tars na áe; ján ká badla ján, **ánkh** ká badla **ánkh**, **dánt** ká badla **dánt**, **háth** ká badla **háth**, aur **pánw** ká badla **pánw** ho.

20 Jab tum apne dushmanon se jang karne ko jáo, aur ghoron aur rathon, aur apne se barí fauj ko dekho, to un se dar na jána: kyúnci **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá**, jo tum ko mulk i **Misr** se nikál láyá, tumháre sáth hai. 2 Aur jab ma'raka e jang men tumhári muthbher hone ko ho, to káhin fauj ke **ádmíon** ke pás jákar un kí taraf mu^{kh}átib ho, 3 aur un se kahe, Suno, ai **Isráílí**, tum áj ke din apne dushmanon ke muqábale ke liye ma'raka e jang men áe ho, so tumhárá dil hirásan na ho; tum na khauf karo, na kámpo, na un se dahshat káo; 4 kyúnci **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tumháre sáth chaltá hai táki tum ko bacháne ko tumhári taraf se tumháre dushmanon se jang kare. 5 Phir fauji hukkam logon se yún kahen, ki Tum men se jis kisi ne nayá ghar banáyá ho, aur use makhsús na kiyá ho, to wuh apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh jang men qatl ho, aur dúsra shakhs use makhsús kare. 6 Aur jis kisi ne takistán lagáyá ho, par ab tak us ká phal isti'mál na kiyá ho, wuh bhí apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh jang men mará jáe, aur dúsra **ádmí** us ká phal kháe. 7 Aur jis ne kisi 'aurat se apní mangni to kar lí ho, par use biyákar nahín láyá hai, wuh bhí apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki wuh la^{ra}í men mará jáe, aur dúsra mard us se biyá kare. 8 Aur fauji hukkam logon kí taraf mu^{kh}átib hokar un se yih bhí kahen, ki Jo shakhs darpok aur kachche dil ká ho, wuh bhí apne ghar ko laut jáe, tá na ho ki us kí taraf us ke bháiyon ká hausala bhí tút jáe. 9 Aur jab fauji hukkam yih sab kuchh logon se kah chuken, to lashkar ke sardaron ko un par muqarrar kar den.

10 Jab tum kisí shahr se jang karne ko us ke nazdík pahuncho, to pahle use sulh ká paigám do; 11 aur agar wuh tum ko sulh ká jawáb de, aur apne phátaq tumháre liye khol de, to wahán ke sab báshinde tumháre bájguzár bankar tumhári khidmat karen. 12 Aur agar wuh tum se sulh na kare, balki tum se lajna cháhe, to tum us ká muhásara karna; 13 aur jab KHUDÁWAND tumhárá Khudá use tumháre qabze men kar de, to wahán ke har mard ko talwar se qatl kar dálná; 14 lekin 'auraton, aur bál bachchon, aur chaupáyon, aur us shahr ke sab mál aur lút ko apne liye rakh lená, aur tum apne dushmanon kí us lút ko, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko dí ho, khána. 15 Un sab shahron ká yihí hál karna, jo tum se bahut dúr hain, aur in qaumon ke shahr nahin hain. 16 Par in qaumon ke shahron men, jin ko KHUDÁWAND tumhárá Khudá mirás ke taur par tum ko detá hai, kisí zí nafs ko jíta na bachá rakhna. 17 Balki tum in ko ya'ní Hittí, aur Amori, aur Kan'áni, aur Farizzí, aur Hawwi, aur Yabúsi qaumon ko, jaisá KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hukm diyá hai, bi'lkull nest kar dená, 18 táki wuh tum ko apne se makruh kám karne na sikháen, jo unhon ne apne deotáon ke liye kiye hain, aur yún tum KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf gunáh karne lago.

19 Jab tum kisí shahr ko fath karne ke liye us se jang karo, aur muddat tak us ká muhásara kiye raho, to us ke darakhton ko kulhári se na kát dálná, kyúnci un ká phal tumháre kháne ke kám men áegá, so tum un ko mat kátná: kyúnci kyá maidán ká darakht insán hai, kí tum us ká muhásara karo? 20 So faqat un hí darakhton ko kátkar urá dená, jo tumhári dánist men kháne ke matlab ke na hon, aur tum us shahr ke muqábil, jo tum se jang kartá ho, burjon ko baná lená, jab tak wuh sar na ho jáe.

21 Agar us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko qabza karne ko detá hai, kisí maqtúl kí lách maidán men pari hui mile, aur yih ma'lum na ho, kí us ká qátil kaun hai; 2 to tumháre buzurg, aur qázi nikalkar us maqtúl ke girdágird ke shahron ke fásile ko

nápen; 3 aur jo shahr us maqtúl ke sab se nazdík ho, us shahr ke buzurg ek bachhiyá len, jis se kabhi koi kám na liyá gayá ho, aur na wuh jue men jotí gayí ho; 4 aur us shahr ke buzurg us bachhiye ko bahte páni kí wádi men, jis men na hal chala ho, aur na us men kuchh boyá gayá ho, le jáen, aur wahán us wádi men us bachhiye kí gardan tor den; 5 tab baní Láwi jo káhin hain nazdík áen, kyúnci KHUDÁWAND tumháre Khudá ne un ko chun liyá hai kí KHUDÁWAND kí khidmat karen, aur us ke nám se barakat diyá karen, aur un hí ke kahne ke mutábiq har jhagte aur már pí ke muqaddame ká faisala huá kare; 6 phir is shahr ke sab buzurg, jo us maqtúl ke sab se nazdík rahnewále hon, us bachhiye ke úpar jis kí gardan us wádi men torí gayí, apne apne háth dhoen; 7 aur yún kahen, kí Hamáre háth se yih khún nahin huá, aur na yih hamári ánkho ká dekhá huá hai. 8 So ai KHUDÁWAND, apni qaum Isráil ko, jise tú ne chhuráyá hai, mu'áf kar, aur begunáh ke khún ko apni qaum Isráil ke zimme na lagá. Tab wuh khún un ko mu'áf kar diyá jáegá. 9 Yún tum us kám ko karke, jo KHUDÁWAND ke nazdík durust hai, begunáh ke khún kí jawábdíhi ko apne úpar se dúr o dafa' karna.

10 Jab tum apne dushmanon se jang karne ko niklo, aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko tumháre háth men kar de, aur tum un ko asir kar láo, 11 aur un asiron men kisí khúbsúrat 'aurat ko dekhkar tum us par farefta ho jáo, aur us ko bi-yáh lená cháho, 12 to tum use apne ghar le ána, aur wuh apná sir mundwáe aur apne nákhun tarashwáe, 13 aur apni asiri ká libás utárkar tumháre ghar men rahe, aur ek mahíne tak apne man báp ke liye mátam kare; is ke ba'd tum us ke pás jákar us ke shauhar honá, aur wuh tumhári bíwi bane. 14 Aur agar wuh tum ko na bháe, to jahán wuh cháhe us ko jáne dená, lekin rupaye kí khátir us ko hargiz na bechná, aur us se laundí ká sá sulúk na karna, is liye kí tum ne us kí hurmat le lí hai.

15 Agar kisí mard kí do bíwiyan hon, aur ek mahbúba aur dúsi gair-mahbúba ho, aur mahbúba aur

gairmahbūba donon se laṛke hon, aur pahlauṭhā beṭā gairmahbūba se ho, 16 to jab wuh apne beṭon ko apne māl kā wāris kare, to wuh mahbūba ke beṭe ko gairmahbūba ke beṭe par, jo fi'haqīqat pahlauṭhā hai, fauqiyat dekar pahlauṭhā na ṭhahrāe: 17 balki wuh gairmahbūba ke beṭe ko apne sab māl kā dūnā hissa dekar use pahlauṭhā māne; kyūnki wuh us kī quwwat kī ibtidā hai, aur pahlauṭhe kā haqq usī kā hai.

18 Agar kisī ādmī kā ziddī aur gardankash beṭā ho, jo apne bāp yā mān kī bāt na māntā ho, aur un ke tambīh karne par bhī un kī na suntā ho, 19 to us ke mān bāp use pakaṛkar aur nikālkar us shahr ke buzurgon ke pās us jagah ke phāṭak par le jāen; 20 aur wuh us ke shahr ke buzurgon se 'arz karen, ki Yih hamārā beṭā ziddī aur gardankash hai, yih hamārī bāt nahīn māntā, aur 'urāu aur sharābī hai. 21 Tab us ke shahr ke sab log use sangsār karen, ki wuh mar jāe. Yūn tum aisī burāi ko apne darmiyān se dūr karnā. Tab sab Isrāīlī sunkar darjāenge.

22 Aur agar kisī ne koī aisā gunāh kiyā ho, jis se us kā qatl wājib ho, aur tum use mārkār darakht se ṭāng do; 23 to us kī lāsh rāt bhar darakht par laṭkī na rahe, balki tum usī dīn use dāfn kar denā; kyūnki jise phānsī miltī hai wuh Khudā kī taraf se mal'ūn hai, tā na ho ki tum us mulk ko nāpāk kar do jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko mīrās ke taur par detā hai.

22 Tum apne bhāī ke bail yā bheṛ ko bhāṭaktī dekhkar us se rūposhī na karnā, balki zarūr tum us ko apne bhāī ke pās pahunṭhā denā. 2 Aur agar tumhārā bhāī tumhāre nazdīk na rahtā ho, yā tum us se wāqif na ho, to tum us jānwar ko apne ghar le ānā aur wuh tumhāre pās rahe, jab tak tumhārā bhāī us kī talāsh na kare, tab tum use us ko de denā. 3 Tum us ke gadhe aur us ke kapṛe se bhī aisā hī karnā; garaz, jo kuchh tumhāre bhāī se khoyā jāe, aur tum ko mile, tum us se aisā hī karnā, aur rūposhī na karnā.

4 Tum apne bhāī kā gadhā yā bail rāste meṅ girā huā dekhkar us se rūposhī na karnā, balki zarūr us ke uṭhāne meṅ us kī madad karnā.

5 'Aurat mard kā libās na pahine, aur na mard 'aurat kī poshāk pahine; kyūnki jo aisā kām kartā hai, wuh KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke nazdīk makrūh hai.

6 Agar rāh chalte ittifaqan kisī parande kā ghonslā darakht yā zamīn par bachchon yā andon samet tum ko mil jāe, aur mān bachchon yā andon par baiṭhī hūī ho, to tum bachchon ko mān samet na pakaṛ lenā; 7 bachchon ko tum lo, to lo, par mān ko zarūr chhoṛ denā, tākī tumhārā bhalā ho, aur tumhārī 'umr darāz ho.

8 Jab tum koī nayā ghar banāo, to apnī chhat par munder zarūr lagānā, tā na ho ki koī ādmī wahān se gire, aur tumhāre sabab se wuh khūn tumhāre hī gharwālog par ho. 9 Tum apne tākistān meṅ do qism ke bīj na bonā, tā na ho ki sārā phal ya'nī jo bīj tum ne boyā, aur tākistān kī paidāwār donon zabt kar liye jāen.

10 Tum bail aur gadhe donon ko ek sāth jotkar hal na chalanā. 11 Tum ūn aur ṣan donon kī milāwaṭ kā binā huā kapṛā na pahinnā.

12 Tum apne oṛhne kī chādar ke chāroṅ kanaron par jhālar lagāyē karnā.

13 Agar koī mard kisī 'aurat ko biyāhe, aur us ke pās jāe, aur ba'd us ke us se nafrat karke 14 sharmnāk bāteṅ us ke haqq meṅ kahe, aur use badnām karne ke liye yih da'wā kare, ki Main ne is 'aurat se biyāh kiyā, aur jab main us ke pās gayā, to main ne kuṅwārepan ke nishān us meṅ nahīn pāe: 15 tab us laṛkī kā bāp aur us kī mān us laṛkī ke kuṅwārepan ke nishānon ko us shahr ke phāṭak par buzurgon ke pās le jāen, 16 aur us laṛkī kā bāp buzurgon se kahe, ki Main ne apnī beṭī is shakhs ko biyāh dī, par yih us se nafrat rakhtā hai, 17 aur sharmnāk bāteṅ us ke haqq meṅ kahtā, aur yih da'wā kartā hai, ki Main ne terī beṭī meṅ kuṅwārepan ke nishān nahīn pāe, hālānki merī beṭī ke kuṅwārepan ke nishān yih maujūd haiṅ. Phir wuh us chādar ko shahr ke buzurgon ke āge phailā deṅ. 18 Tab shahr ke buzurg us shakhs ko pakaṛkar use koṛe lagāen, 19 aur us se chāndī kī sau misqāl jurmāna lekar us laṛkī ke bāp ko deṅ; is liye

ki us ne ek Isráílí kunwárf ko badnám kiyá; aur wuh us kí bífí baní rahe, aur wuh zindagí bhar us ko taláq na dene páe. 20 Par agar yih bát sach ho, kí laríki men kunwárepan ke nishán nahín páe gaye, 21 to wuh us laríki ko us ke báp ke ghar ke darwáze par níkalí læen, aur us ke shahr ke log use sangsár karen, kí wuh mar jáe; kyúnci us ne Isráíl ke darmiyán sharárat kí, kí apne báp ke ghar men fáhishapan kiyá. Yún tum aisí buráí ko apne darmiyán se dafa' karná.

22 Agar koi mard kisi shauharwálf 'aurat se ziná karte pakrá jáe, to wuh donon már dále jáen, ya'ní wuh mard bhí jis ne us 'aurat se suhbat kí, aur wuh 'aurat bhí. Yún tum Isráíl men se aisí buráí ko dafa' karná.

23 Agar koi kunwárf laríki kisi shakhs se mansúb ho gayí ho, aur koi dúsrá ádmí use shahr men pákar us se suhbat kare; 24 to tum un donon ko us shahr ke phátak par níkalí læná, aur un ko tum sangsár kar dená, kí wuh mar jáen; laríki ko, is liye kí wuh shahr men hote hue na chilláí, aur mard ko, is liye kí us ne apne hamsáye kí bífí ko be-hurmat kiyá. Yún tum aisí buráí ko apne darmiyán se dafa' karná.

25 Par agar us ádmí ko wuhí laríki, jis kí nisbat ho chuki ho, kisi maidán ya' khet men mil jáe, aur wuh ádmí jabran us se suhbat kare, to faqat wuh ádmí hí, jis ne suhbat kí, már dále jáe; 26 par us laríki se kuchh na karná, kyúnci laríki ká aisá gunáh nahín jis se wuh qatl ke láiq thahre, is liye kí yih bát aisí hai jaise koi apne hamsáye par hamla kare aur use már dále; 27 kyúnci wuh laríki use maidán men milí, aur wuh mansúba laríki chilláí bhí, par wahán koi aisá na thá jo use chhurátá.

28 Agar kisi ádmí ko koi kunwárf laríki mil jáe, jis kí nisbat na hufí ho, aur wuh use pakarkar us se suhbat kare aur donon pakre jáen; 29 to wuh mard jis ne us se suhbat kí ho, laríki ke báp ko chándí kí pachás misqál de, aur wuh laríki us kí bífí bane, kyúnci us ne use behurmat kiyá, aur wuh use apní zindagí bhar taláq na dene páe.

30 Koi shakhs apne báp kí bífí se biyáh na kare, aur apne báp ke dáman ko na khole.

23 Jis ke khushiye kuchle gaye hon, ya' alat káñ dáli gayí ho, wuh KHUDÁWAND kí jamá'at men áne na páe.

2 Koi harámzáda KHUDÁWAND kí jamá'at men dákhil na ho. Daswín pusht tak us kí nasl men se koi KHUDÁWAND kí jamá'at men áne na páe.

3 Koi 'Ammoní ya' Moabí KHUDÁWAND kí jamá'at men dákhil na ho. Daswín pusht tak un kí nasl men se koi KHUDÁWAND kí jamá'at men kabhí áne na páe; 4 is liye kí jab tum Misr se nikalkar á rahe the, to unhon ne rotí aur pání lekar ráste men tumhárá istiqbál nahín kiyá, balki Ba'or ke beñe Ba'ám ko Masopatániya ke Fator se ujrát par bulwáyá, táki wuh tum par la'nat kare. 5 Lekin KHUDÁWAND tumháre Khudá ne Ba'ám kí na suní, balki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre liye us la'nat ko barakat se badal diyá, is liye kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ko tum se muhabbat thí. 6 Tum apní zindagí bhar kabhí un kí salámatí ya' sa'ádat ke khwáhán na honá.

7 Tum kisi Adomí se nafrat na rakhná, kyúnci wuh tumhárá bháf hai. Tum kisi Misrí se bhi nafrat na rakhná, kyúnci tum us ke mulk men pardesí hokar rahe the. 8 Un kí tisrí pusht ke jo larke paidá hon, wuh KHUDÁWAND kí jamá'at men áne páen.

9 Jab tum apne dushmanon se larne ke liye dal bándhkar niklo, to apne ko har buri chíz se bacháe rakhná. 10 Agar tumháre darmiyán koi aisá ádmí ho, jo rat ko ihtilám ke sabab se nápak ho gayá ho, to wuh khaimagáh se báhar níkal jáe, aur khaimagáh ke andar ná áe; 11 lekin jab sham hone lage, to wuh pání se gusl kare, aur jab áftáb gurúb ho jáe to khaimagáh men áe. 12 Aur khaimagáh ke báhar tum koi jagah aisí thahrá dená, jahan tum apní hájat ke liye já sako; 13 aur apne sáthi apne hathyaron men ek mekh bhí rakhná, táki jab báhar tum ko hájat ke liye baithná ho, to us se jagah khod liyá karo, aur lautte waqt apne fuzle ko dháñk diyá karo: 14 is liye kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá terí khaimagáh men phirá kartá hai, táki tum ko bacháe, aur

tumhāre dushmanon ko tumhāre hāth men kar de; so tumhāri khaimagāh pak rahe, tā na ho ki wuh tum men najāsāt ko dekhkar tum se phir jāe.

15 Agar kisī kā gulām apne āqā ke pās se bhāgkar tumhāre pās panāh le; to tum us ke āqā ke hawāle na kar denā: 16 balki wuh tumhāre sāth tumhāre hī bīch tumhāri bastiyon men se jo use achchhī lage use chhunkar usī jagah rahe: so tum use hargiz na satānā.

17 Isrāīlī larkeyon men koī fāhisha na ho, aur na Isrāīlī larkeyon men koī lūṭī ho. 18 Tum kisī fāhisha kī kharchī, yā kutte kī ujrāt, kisī mannat ke liye, KHUDĀWAND apne Khudā ke ghar men na lānā, kyūnki yih donon KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke nazdik makrūh hain.

19 Tum apne bhāī ko sūd par qarz na denā, khwāh wuh rupaye kā sūd ho, yā anāj kā sūd, yā kisī aisi chīz kā sūd ho jo biyāj par dī jāyā kartī hai.

20 Tum pardesī ko sūd par qarz do to do; par apne bhāī ko sūd par qarz na denā; tāki KHUDĀWAND tumhārā Khudā us mulk men, jis par tum qabza karne jā rahe ho, tumhāre sab kāmōn men, jin ko tum hāth lagāo, tum ko barakat de.

21 Jab tum KHUDĀWAND apne Khudā kī khātir mannat māno, to us ke purā karne men der na karnā, is liye ki KHUDĀWAND tumhārā Khudā zarūr us ko tum se talab karegā, tab tum gunahgār thahroge.

22 Lekin agar tum mannat na māno, to tumhārā koī gunāh nahīn. 23 Jo kuchh tumhāre munh se nikle, use dhyān karke purā karnā, aur jaisī mannat tum ne KHUDĀWAND apne Khudā ke liye mānī ho, us ke mutābiq razā kī qurbānī jis kā wa'dā tumhāri zabān se huā guzrānā.

24 Jab tum apne hamsāye ke tākistān men jāo, to jitne angūr chāho peṭ bharkar khāo, par apne bartan men na rakh lenā.

25 Jab tum apne hamsāye ke khare khet men jāo, to apne hath se balen tor sakte ho, par apne hamsāye ke khare khet ko hansūā na lagānā.

24 Agar koī mard kisī 'aurat se biyāh kare, aur pīchhe us men koī aisi behūda bāt pāe, jis se us 'aurat kī taraf us kī iltifāt na rahe, to wuh us kā talāqnāma likhkar us ke hawāle kare aur use

apne ghar se nikāl de. 2 Aur jab wuh us ke ghar se nikāl jāe, to wuh dūsre mard kī ho saktī hai. 3 Par agar dūsra shauhar bhī us se nākhush rahe, aur us kā talāqnāma likhkar us ke hawāle kare, aur use apne ghar se nikāl de, yā wuh dūsra shauhar jis ne us se biyāh kiyā ho mar jāe, 4 to us kā pahlā shauhar, jis ne use nikāl diyā thā, us 'aurat ke nāpāk ho jāne ke ba'd phir us se biyāh na karne pāe, kyūnki aisā kām KHUDĀWAND ke nazdik makrūh hai. So tum us mulk ko, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā mirās ke taur par tum ko detā hai, gunahgār na banānā.

5 Jab kisī ne koī nayī 'aurat biyāhi ho, to wuh jang ke liye na jāe, aur na koī kām us ke supurd ho. Wuh sāl bhar tak apne hī ghar men āzād rahkar apnī biyāhī hūī bīwī ko khush rakkhe. 6 Koī shakhs chakkī ko yā us ke upar ke pāt ko girau na rakkhe, kyūnki yih to goyā ādmī kī jān ko girau rakhnā hai.

7 Agar koī shakhs apne Isrāīlī bhāiyon men se kisī ko gulām banāe yā bechne kī niyat se churātā huā pakrā jāe, to wuh chor mār dālā jāe. Yūn tum aisi burāī apne darmiyān se dafa' karnā.

8 Korh kī bīmāri kī taraf se hoshyār rahnā, aur Lāwī kāhīnon kī sab bāton ko jo wuh tum ko batāen jānfishānī se mānnā, aur un ke mutābiq 'amaal karnā; jaisā main ne un ko hukm kiyā hai, waisā hī dhyān dekar karnā.

9 Yād rakhnā ki KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne, jab tum Misr se nikalkar ā rahe the, to rāste men Maryam se kyā kiyā.

10 Jab tum apne bhāī ko kuchh qarz do, to girau kī chīz lenne ko us ke ghar men na ghusnā. 11 Tum bāhar hī khare rahnā, aur wuh shakhs jise tum qarz do khud girau kī chīz bāhar tumhāre pās pāe.

12 Aur agar wuh shakhs miskin ho, to us kī girau kī chīz ko pās rakhkar so na jānā; 13 balki jab āftāb gurūb hone lage, to us kī chīz use pher denā, tāki wuh apnā orhnā orhkar soe, aur tum ko dū'ā de, aur yih bāt tumhāre liye KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke huzūr rāstbāzī thahregī.

14 Tum apne garīb aur muhtāj khādīm par zulm na karnā, khwāh wuh tumhāre bhāiyon men se ho, khwāh un pardesiyon men se, jo

tumhāre mulk ke andar tumhāri bastiyon meṅ rahte hon. 15 Tum usī dīn is se pahle kī āftāb gurūb ho us kī mazdūrī use denā, kyūnki wuh garīb hai, aur us kā dil mazdūrī meṅ lagā rahtā hai; tā na ho kī wuh KHUDĀWAND se tumhāre khilāf far-yād kare, aur yih tumhāre haqq meṅ gunāh ṭhahre.

16 Beṭon ke badle bāp māre na jāen, na bāp ke badle beṭe māre jāen. Har ek apne hī gunāh ke sabab se mārā jāe.

17 Tum pardesī yā yatīm ke muqad-dame ko na bigārnā, aur na bewa ke kapṛe ko girau rakhnā: 18 balki yād rakhnā, kī tum Misr meṅ gulām the, aur KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko wahān se chhurāyā; isī liye main tum ko is kām ke karne kā hukm detā hūn.

19 Jab tum apne khet kī fasl kāṭo, aur koī pulā khet meṅ bhūi se rah jāe, to us ke lene ko wāpas na jānā. Wun pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe, tāki KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhāre sab kāmog meṅ jin ko tum hāth lagāo, tum ko barakat bakhshe.

20 Jab tum apne zaitūn ke darakht ko jhāro, to us ke ba'd us kī shākhon ko dobāra na jhārnā, balki wuh pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe. 21 Jab tum apne tākistān ke angūron ko jama' karo, to us ke ba'd us kā dāna dāna na toṛ lenā. Wuh pardesī, aur yatīm, aur bewa ke liye rahe. 22 Aur yād rakhnā, kī tum Misr ke mulk meṅ gulām the; isī liye main tum ko is kām ke karne kā hukm detā hūn.

25 Agar logon meṅ kisī tarah kā jhagrā ho, aur wuh 'adālat meṅ āen, tāki qāzī un kā insāf karen, to wuh sādiq ko begunāh ṭhahraen aur sharīr par fatwā den. 2 Aur agar wuh sharīr piṭne ke lāiq nikle, to qāzī use zamīn par liṭwākar apnī ānkhon ke sāmne us kī sharārat ke mutābiq use gin ginkar koṛe lagwāe. 3 Wuh use chālīs koṛe lagāe: is se ziyāda na māre, tā na ho, kī is se ziyāda koṛe lagāne se tumhārā bhāi tum ko haqīr ma'lūm dene lage.

4 Dāen meṅ chalte hūe bail kā munh na bāndhnā.

5 Agar kāi bhāi milkar sāth rahte hon, aur ek un meṅ se beaulād mar

jāe, to us marhūm kī bīwī kisī ajnabī se biyāh na kare, balki us ke shauhar kā bhāi us ke pās jākar use apnī bīwī banā le, aur shauhar ke bhāi kā jo haqq hai, wuh us ke sāth adā kare; 6 aur us 'aurat ke jo pahlā bachcha ho, wuh is ādmī ke marhūm bhāi ke nām kā kahlāe, tāki us kā nām Isrāil meṅ se miṭ na jāe. 7 Aur agar wuh ādmī apnī bhāwaj se biyāh karnā na chāhe, to us kī bhāwaj phāṭak par buzurgon ke pās jāe aur kahe, Merā dewar Isrāil meṅ apne bhāi kā nām bahāl rakhne se inkār kartā hai, aur mere sāth dewar kā haqq adā karnā nahīn chāhtā. 8 Tab us ke shahr ke buzurg us ādmī ko balwākar use samjhāen, aur agar wuh apnī bāt par qāim rahe, aur kahe kī Mujh ko us se biyāh karnā manzūr nahīn, 9 to us kī bhāwaj buzurgon ke sāmne us ke pās jākar us ke pānw se jūṭī utāre, aur us ke munh par thūk de, aur yih kahe, kī Jo ādmī apne bhāi kā ghar ābād na kare, us se aisā hī kiyā jāegā. 10 Tab Isrāilīon meṅ us kā nām yih par jāegā, kī Yih us shakhs kā ghar hai, jis kī jūṭī utārī gayī thī.

11 Jab do shakhs āpas meṅ laṛte hon, aur ek kī bīwī pās jākar apne shauhar ko us ādmī ke hāth se chhurane ke liye jo use mārṭā ho, apnā hāth baṛhāe aur us kī sharmgāh ko pakaṛ le, 12 to tum us kā hāth kāṭ dālnā, aur zarā tars na khānā.

13 Tum apne thaile meṅ tarah tarah ke chhoṭe aur baṛe bāṭ na rakhnā. 14 Tum apne ghar meṅ tarah tarah ke chhoṭe aur baṛe paimāne bhī na rakhnā. 15 Tumhārā bāṭ pūrā aur ṭhīk aur tumhārā paimāna bhī pūrā aur ṭhīk ho, tāki us mulk meṅ, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko detā hai, tumhāri 'umr darāz ho. 16 Is liye kī wuh sab, jo aise aise fareb ke kām karte hain, KHUDĀWAND tumhāre Khudā ke nazdīk makrūh hain.

17 Yād rakhnā kī jab tum Misr se nikalkar ā rahe the, to rāste meṅ 'Amālīqīon ne tumhāre sāth kyā kiyā; 18 kyūnki wuh rāste meṅ tumhāre muqābil āe, aur go tum thake mānde the taubhī unhon ne un ko jo kamzor aur sab se piṅhe the mārā; aur un ko Khudā kā khauf na āyā. 19 Is liye jab KHUDĀWAND tumhārā Khudā us mulk meṅ, jise KHUDĀWAND tum-

hára Khudá mirás ke taur par tum ko qabza karne ko detá hai, tumháre sab dushmanon se, jo ás pás hain, tum ko ráhat bakhshe, to tum 'Amáliqion ke nám o nishán ko safhá e rozgár se miṭá dená; tum is bát ko na bhúlná.

26 Aur jab tum us mulk men, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko mirás ke taur par detá hai, pahuncho, aur us par qabza karke us men bas jáo; 2 tab jo mulk KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, us kí zamín men jo qism qism kí chízen tum lagáo, un sab ke pahle phal ko ek ṭokre men rakhkar us jagah le jáná, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá apne nám ke maskan ke liye chune. 3 Aur un dinon ke káhin ke pás jákar us se kahná, kí A'j ke din main KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr iqrár kartá hún, kí main us mulk men, jise ham ko dene kí qasam KHUDÁWAND ne hamáre báp dádá se khái thá, á gayá hún. 4 Tab káhin tumháre háth se us ṭokre ko lekar KHUDÁWAND tumháre Khudá ke mazbah ke áge rakkhe. 5 Phir tum KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr yún kahná, kí Merá báp ek Arámí thá, jo marne par thá; wuh Misr men jákar wahán rahá, aur us ke log thore se the, aur wahín wuh ek barí aur zoráwar aur kasru't ta'dád qaum ban gayá. 6 Phir Misrion ne tam se burá sulúk kiyá, aur ham ko dukh diyá, aur ham se saḡht khidmat lí. 7 Aur ham ne KHUDÁWAND apne báp dádá ke Khudá ke huzúr faryád kí, to KHUDÁWAND ne hamári faryád suní, aur hamári musíbat, aur mihnat, aur mazlúmi dekhí; 8 aur KHUDÁWAND qawí háth, aur baland bázú se barí haibat aur nishánon aur mu'jizon ke sáth ham ko Misr se nikál láyá; 9 aur ham ko is jagah lákar us ne yih mulk, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, ham ko diyá hai. 10 So ab ai KHUDÁWAND, dekh, jo zamín tú ne mujh ko di hai, us ká pahlá phal main tere pás le áyá hún. Phir tum use KHUDÁWAND apne Khudá ke áge rakh dená aur KHUDÁWAND apne Khudá ko sijda karná. 11 Aur tum aur Láwí, aur jo musáfir tumháre bích rahte hon, sab ke sab milkar un sab ni'maton ke liye jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne

tum ko aur tumháre gharáne ko bakhsá ho, khushi karná.

12 Aur jab tum tíre sál, jo dab yakí ká sál hai, apne sáre mái kí dahyakí nikál chuko, to use Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa ko dená, táki wuh use tumhári bastiyon men kháen aur ser hon. 13 Phir tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge yún kahná, kí Main ne tere ahkám ke mutábíq, jo tú ne mujhe diyé, muqaddas chízon ko apne ghar se nikálá, aur un ko Láwion aur musáfiyon aur yatímon aur bewáon ko de bhí diyá; aur main ne tere kísi hukm ko nahín ṭalá, aur na un ko bhúlá: 14 aur main ne apne mátam ke waqt un chízon men se kuchh nahín kháyá, aur nápak hálat men un ko alag nahín kiyá, aur na un men se kuchh murdon ke liye diyá. Main ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát máni hai, aur jo kuchh tú ne hukm diyá, usí ke mutábíq 'amal kiyá. 15 A'smán par se, jo terá muqaddas maskan hai, nazar kar, aur apní qaum Isráil ko, aur us mulk ko barakat de, jis mulk men dúdh aur shahd bahtá hai, aur jis ko tú ne us qasam ke mutábíq jo tú ne hamáre báp dádá se khái, ham ko 'atá kiyá hai.

16 KHUDÁWAND tumhárá Khudá áj tum ko in áin aur ahkám ke mánne ká hukm detá hai: so tum apne sáre dil aur sári ján se in ko mánná, aur in par 'amal karná. 17 Tum ne áj ke din iqrár kiyá hai, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá hai, aur tum us kí ráhon par chaloge, aur us ke áin aur farmán aur ahkám ko mánoge, aur us kí bát sunoge; 18 aur KHUDÁWAND ne bhí áj ke din tum ko, jaisá us ne wa'da kiyá thá, apní kháss qaum qarár diyá hai, táki tum us ke sab hukmon ko máno; 19 aur wuh sab qaumon se, jin ko us ne paidá kiyá hai, ta'rif aur nám aur 'izzat men tum ko mumtáz kare; aur tum us ke kahne ke mutábíq KHUDÁWAND apne Khudá kí muqaddas qaum ban jáo.

27 Phir Músá ne baní Isráil ke buzurgon ke sáth hokar logon se kahná, kí Jitne hukm áj ke din main tum ko detá hún, un sab ko mánná. 2 Aur jis din tum Yardan pár hokar us mulk men, jise

KHUDÁWAND tumhárá **Khudá** tum ko detá hai, pahuncho, to tum bare bare patthar khare karke un par chüne kí astarkárá karná; 3 aur pár ho jáne ke ba'd is sharí'at kí sab báten un par likhná; táki us wa'de ke mutábiq jo **KHUDÁWAND** tumháre báp dá dá ke **Khudá** ne tum se kiyá, us mulk men, jise **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** tum ko detá hai, ya'ní us mulk men jahán dúdh aur shahd bahtá hai tum pahunch jáo. 4 So tum **Yardan** ke pár hokar un pattharon ko, jin kí bábat main tum ko áj ke din hukm detá hún, koh i 'Aibál par nasb karke un par chüne kí astarkárá karná. 5 Aur wahín **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke liye pattharon ká ek mazbah banána; aur lohe ká kol auzár un par na lagána. 6 Aur tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ká mazbah betaráshe pattharon se banána; aur us par **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke liye sokhtaní qurbánián guzránná. 7 Aur wahín salámatí kí qurbánián chařháná, aur un ko kháná, aur **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke huzúr khushi manána. 8 Aur un pattharon par is sharí'at kí sab báten sáf sáf likhná.

9 Phir **Músá** aur **Láwí** káhinon ne sab baní **Isráíl** se kahá, **Ai Isráílió**: khámosh ho jáo, aur suno. Tum áj ke din **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí qaum ban gaye ho. 10 So tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát sunná, aur us ke sab áin aur ahkám par, jo áj ke din main tum ko detá hún, 'amal karná.

11 Aur **Músá** ne usí din logon se tákid karke kahá, ki 12 Jab tum **Yardan** pár ho jáo, to koh i **Garizím** par **Shama'un**, aur **Láwí**, aur **Yahúdáh**, aur **Ishkár**, aur **Yúsuf**, aur **Binyamín** khare hon, aur logon ko barakat sunáen. 13 Aur **Rúbin** aur **Jadd**, aur **A'shar**, aur **Zabúlún**, aur **Dán**, aur **Naf-táli** koh i 'Aibál par khare hokar la'nat sunáen. 14 Aur **Láwí** baland áwáz se sab **Isráíli** ádmion se kahen, ki

15 La'nat us ádmí par, jo kárigarí kí san'at kí tarah khodí hui yá dháli hui múrat banákar, jo **KHUDÁWAND** ke nazdik makruh hai, us ko kisí poshida jagah men nasb kare: aur sab log jawáb den aur kahen, A'mín.

16 La'nat us par jo apne báp yá mán ko haqír jáne: aur sab log kahen, A'mín.

17 La'nat us par jo apne parausí kí hadd ke nishán ko hařae: aur sab log kahen, A'mín.

18 La'nat us par jo andhe ko ráste se gunráh kare: aur sab log kahen, A'mín.

19 La'nat us par jo pardesí, aur yatím, aur bewa ke muqaddame ko bigáre: aur sab log kahen, A'mín.

20 La'nat us par jo apne báp kí bíwí se mubásharat kare, kyúnci wuh apne báp ke dáman ko beparda kartá hai: aur sab log kahen, A'mín.

21 La'nat us par jo kisí chaupáye ke sáth jimá' kare: aur sab log kahen, A'mín.

22 La'nat us par jo apní bahin se mubásharat kare, khwáh wuh us ke báp kí betí ho, khwáh mán kí: aur sab log kahen, A'mín.

23 La'nat us par jo apní sás se mubásharat kare: aur sab log kahen, A'mín.

24 La'nat us par jo apne hamsáye ko poshidaǵí men máre: aur sab log kahen, A'mín.

25 La'nat us par jo begunáh ko qatl karne ke liye in'am le: aur sab log kahen, A'mín.

26 La'nat us par jo is sharí'at kí báton par 'amal karne ke liye un par qáim na rahe: aur sab log kahen, A'mín.

28 Aur agar tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát ko ján-fisháni se máncar us ke in sab hukmon par, jo áj ke din main tum ko detá hún, ihtiyát se 'amal karo, to **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** dunyá kí sab qaumon se ziyáda tum ko sarfaráz kareǵá; 2 aur agar tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí bát suno, to yih sab barakaten tum par názil hongí, aur tum ko milengí. 3 Shahr men bhí tum mubáarak hoge, aur khet men bhí mubáarak hoge. 4 Tumhári aulád aur tumhári zamín kí paidáwar, aur tumháre chaupáyon ke bachche, ya'ní gáe bail kí bařhti, aur tumhári bher bakriyon ke bachche mubáarak hongé. 5 Tumhárá tokrá aur tumhári kařhautí donon mubáarak hongé. 6 Aur tum andar áte waqt mubáarak hoge, aur báhar játe waqt bhí mubáarak hoge. 7 **KHUDÁWAND** tumháre dushmanon ko jo tum par hamla karen, tumháre rúbarú shikast diláegá. Wuh tumháre muqábale ko to ek hí ráste se áenge, par sát sát

rāston se hokar tumhāre āge se bhāgenge. 8 KHUDĀWAND tumhāre ambārkhānon men, aur sab kāmōn men, jin men tum hāth lagāo, barakat kā hukm degā, aur KHUDĀWAND tumhārá Khudā us mulk men, jise wuh tum ko detā hai, tum ko barakat bahshegā. 9 Agar tum KHUDĀWAND apne Khudā ke hukmōn ko māno, aur us kī rāhon par chalo, to KHUDĀWAND apnī us qasam ke mutābiq, jo us ne tum se khāi, tum ko apnī pāk qaum banākar qāim rakkhegā. 10 Aur duniyā kī sab qaumen yih dekhkar ki tum KHUDĀWAND ke nām se kahlāte ho, tum se dar jāengī. 11 Aur jis mulk ko tum ko dene kī qasam KHUDĀWAND ne tumhāre bāpdādā se khāi thī, us men KHUDĀWAND tumhāri aulād ko aur tumhāre chaupāyon ke bachchon ko aur tumhāri zamīn kī paidāwār ko khūb bahākar tum ko baromand karegā. 12 KHUDĀWAND āsmān ko, jo us kā achchhā khazāna hai, tumhāre liye khol degā ki tumhāre mulk men waqt par menh barsāe, aur wuh tumhāre sab kāmōn men jin men tum hāth lagāo, barakat degā : aur tum bahut sī qaumōn ko qarz doge, par khud qarz nahīn loge. 13 Aur KHUDĀWAND tum ko dum nahīn, balki sir thahrāegā, aur tum past nahīn, balki sārfarāz hī rahoge, basharte ki tum KHUDĀWAND apne Khudā ke hukmōn ko, jo main tum ko āj ke dīn detā hūn, suno, aur ihtiyāt se un par 'amal karo ; 14 aur jin bāton kā main āj ke dīn tum ko hukm detā hūn, un men se kisī se dahine yā bāen hāth murkar āur ma'būdōn kī pairawī aur 'ibādat na karo.

15 Lekin agar tum aisā na karo, ki KHUDĀWAND apne Khudā kī bāt sunkar us ke sab ahkām aur āin par, jo āj ke dīn main tum ko detā hūn, ihtiyāt se 'amal karo, to yih sab la'naten tum par nāzil hongī, aur tum ko lagengī. 16 Shahr men bhī tum la'nati hoge, aur khet men bhī la'nati hoge. 17 Tumhārá tokrá aur tumhāri kathautī donon la'nati thahrege. 18 Tumhāri aulād aur tumhāri zamīn kī paidāwār, aur tumhāre gāe bail kī bahṭī, aur tumhāri bher bakriyon ke bachche la'nati honge. 19 Tum andar āte la'nati thahroge, aur bahar jāte bhī la'nati thahroge. 20 KHUDĀWAND

un sab kāmōn men, jin ko tum hāth lagāo, la'nat aur izzirāb aur phitkār ko tum par nāzil karegā, jab tak ki tum halāk hokar jald nest o nābūd na ho jāo ; yih tumhāri un bada'mālīon ke sabab se hogā, jin ko karne kī wajh se tum mujh ko chhor doge. 21 KHUDĀWAND aisā karegā, ki wabā tum se lipṭi rahegi, jab tak ki wuh tum ko us mulk se, jis par qabza karne ko tum wahān jā rahe ho, fanā na kar de. 22 KHUDĀWAND tum ko tap i dīqq aur bukhār aur sozish aur shadīd harārat aur talwār aur bād i samūm aur geruī se māregā, aur yih tumhāre pīchhe pare rahenge, jab tak ki tum fanā na ho jāo. 23 Aur āsmān, jo tumhāre sir par hai, pital kā, aur zamīn, jo tumhāre niche hai, lohe kī ho jāegī. 24 KHUDĀWAND menh ke badle tumhāri zamīn par khāk aur dhūl barsāegā : yih āsmān se tum par partī hī rahegi, jab tak ki tum halāk na ho jāo. 25 KHUDĀWAND tum ko tumhāre dushmanon ke āge shikast dilāegā : tum un ke muqābale ke liye to ek hī rāste se jāoge, aur un ke sāmne se sāt sāt rāston se hokar bhāgoge, aur duniyā kī tamām saltanaton men tum māre māre phiroge. 26 Aur tumhāri lāshen hawā ke parandon aur zamīn ke darandon kī khurāk hongī, aur koī un ko hanākār bhagāne ko bhī na hogā. 27 KHUDĀWAND tum ko Misr ke phoron aur bawāsīr, aur khujlī, aur khārīsh men aisā mubtalā karegā, ki tum kabhī achchhe bhī nahīn hone ke. 28 KHUDĀWAND tum ko junūn aur nābīnāi, aur dil kī ghabrāhaṭ men bhī mubtalā kar degā. 29 Aur jaisā andhā andhere men ṭaṭoltā hai, waise hī tum do pahar dīn ko ṭaṭolte phiroge, aur tum apne sab dhandon men nākām rahoge ; aur tum par hamesha zulm hī hogā, aur tum lūṭte hī rahoge, aur koī na hogā jo tum ko bachāe. 30 'Aurat se mangnī to tum karoge lekin dūsrā us se mubāsharat karegā : tum ghar banāoge, par us men basne na pāoge : tum tākistān lagāoge, par us kā phāi isti'māl na karoge. 31 Tumhārá bail tumhāri ānkhoṅ ke sāmne zabh kiyā jāegā, par tum us kā gosht khāne na pāoge : tumhārá gadhā tum se jābran chhīn liyā jāegā, aur tum ko phir na milegā : tumhāri bheren tumhāre dushmanon ke hāth lagengī,

aur koí na hogá, jo tum ko bacháe. 32 Tumháre beṭe aur beṭiyān dūsrí qaum ko dí jáengí, aur tumhári ánkhen dekhengí, aur sáre dín un ke liye taraste taraste rah jáengí: aur tumhárá kuchh bas nahín chalegá. 33 Tumhári zamín kí paidáwár aur tumhári sári kamál ko ek aísí qaum kháegí, jis se tum wáqif nahín; aur tum sadá mazlúm aur dabe hí rahoge, 34 yahán tak kí in báton ko apní ánkhen se dekh dekhkar díwáne ho jáoge. 35 KHUDÁWAND tumháre ghuṭnon aur ṭangon meṅ aise bure phoṛe paidá karegá, kí un se tum pánw ke talwe se lekar sír kí chándí tak shifá na pá sakoge. 36 KHUDÁWAND tum ko aur tumháre bádsháh ko, jise tum apne úpar muqarrar karoge, ek aísí qaum ke bích le jáegá, jise tum aur tumháre bápádá jánte bhí nahín, aur wahán tum áur ma'búdon kí, jo mahz lakrí aur patthar haiṅ 'ibádat karoge. 37 Aur un sab qaumon meṅ, jahán jahán KHUDÁWAND tum ko pahunch-áegá, tum bá'is i hairat, aur zarbu'l masal, aur angushtnumá banoge. 38 Tum khet meṅ bahut sá bíj le jáoge, lekin thoṛá sá jama' karoge, kyúntí ṭidḍí use cháṭ legí. 39 Tum tákistán lagáoge, aur un par mihnát karoge, lekin na to mai píne aur na angúr jama' karne páoge, kyúntí un ko kíre khá jáenge. 40 Tumhári sab hudú meṅ zaitún ke darakht lage hongé, par tum un ká tel nahín lagáne páoge, kyúntí tumháre zaitún ke darakhton ká phal jhar jáyá karegá. 41 Tumháre beṭe aur beṭiyān paidá hongí, par wuh sab tumháre na rahenge, kyúntí wuh asír hokar chale jáenge. 42 Tumháre sab darakhton, aur tumhári zamín kí paidáwár par ṭidḍiyān qabza kar lengí. 43 Pardesí, jo tumháre bích meṅ hogá, wuh tum se baṛhtá aur sarfaráz hotá jáegá, par tum past hí past hote jáoge. 44 Wuh tum ko qarz degá, aur tum use qarz na de sakoge: wuh sír hogá, aur tum dum ṭhahroge. 45 Aur chúnki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke un hukmon aur áin par, jin ko us ne tum ko diyá hai, 'amal karne ke liye us kí bát nahín sunoge, is liye yih sab la'naten tum par áengí, aur tumháre píchhe paṛi rahengí, aur tum ko lagengí, jab tak tumhárá nás na ho jáe: 46 aur

wuh tum par aur tumhári aulád par sadá nishán aur achambhe ke taur par rahengí; 47 aur chúnki tum báwujúd sab chízon kí firáwání ke farhat aur khushdilí se KHUDÁWAND apne Khudá kí 'ibádat nahín karoge, 48 is liye bhúke aur piyáse aur nange, aur sab chízon ke muhtáj hokar tum apne un dushmanon kí khidmat karoge, jin ko KHUDÁWAND tumháre bakhiláf bhejegá: aur gánim tumhári gardan par lohe ká júá rakkhe rahegá, jab tak wuh tumhárá nás na kar de. 49 KHUDÁWAND dúr se, balki zamín ke kanáre se, ek qaum ko tum par charhá láegá jaise 'uqáb ṭútkar átá hai. Us qaum kí zabán ko tum nahín samjhoge. 50 Us qaum ke log turshrá hongé, jo na buḍḍhon ká liház karenge, na jawánon par tars kháenge. 51 Aur wuh tumháre chaupáyon ke bachchon aur tumhári zamín kí paidáwár ko kháte rahenge, jab tak tumhárá nás na ho jáe: aur wuh tumháre liye anáj, yá mai, yá tel yá gáe baíl kí baṛhtí, yá tumhári bheṛ bakriyon ke bachche kuchh nahín chhorenge, jab tak wuh tum ko faná na kar den. 52 Aur wuh tumháre tamám mulk meṅ tumhárá muhásara tumhári hí bastiyon meṅ kiye rahenge, jab tak tumhári únchí únchí fasílen, jin par tumhárá bhárosá hogá, gir na jáen. Tumhárá muhásara wuh tumháre hí us mulk kí sab bastiyon meṅ karenge, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai. 53 Tab us muhásare ke mauqa' par, aur us áre waqt meṅ tum apne dushmanon se tang ákar apne hí jism ke phal ko, ya'ní apne hí beṭon aur beṭiyon ká gosht, jin ko KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko 'atá kiya hogá, kháoge. 54 Wuh shakhs, jo tum meṅ náz-parwarda aur názukbadan hogá, us kí bhí apne bhái, aur apní ham-ágoash bíwí, aur apne báqimánda bachchon kí taraf, burí nazar hogí; 55 yahán tak kí wuh in meṅ se kisé ko bhí apne hí bachchon ke gosht meṅ se, jin ko wuh khud kháegá, kuchh nahín degá; kyúntí us muhásare ke mauqa' par, aur us áre waqt meṅ, jab tumháre dushman tum ko tumhári hí sári bastiyon meṅ tang kar márenge, to us ke pás áur kuchh báqí na rahegá. 56 Wuh

'aurat bhí, jo tumháre darmiyán aisi nāzparwarda aur nāzūkbadan hogí, ki narmí o nazákat ke sabab se apne pānw ká talwá bhí zamin se lagāne ki jur'at na kartí ho, us kí bhí apne pahlú ke shauhar aur apne hí bete aur betí, 57 aur apne hí nauzād bachche kí taraf, jo us kí rānon ke bích se niklá ho, balki apne sab larke bālon kí taraf, jin ko wuh janegí, buri nāzar hogí, kyūnki wuh tamām chizon kí qillat ke sabab se un hí ko chhip chhipkar khāegí, jab us muhāsare ke mauqa' par, aur us āre waqt men tumháre dushman tumhári hí bastiyon men tum ko tang kar māreṅge. 58 Agar tum is shari'at kí un sab báton par, jo is kitāb men likhí haiṅ, ihtiyát rakhkar is tarah 'amal na karo ki tum ko KHUDÁWAND apne Khudá ke jaláli aur muhib nám ká khauf ho; 59 to KHUDÁWAND tum par 'ajíb áfaten nāzil karegá, aur tumhári aulád kí áfaton ko baṛhākar barí aur derpá áfaten, aur saḡht aur derpá bímárlān kar degá. 60 Aur Misr ke sab rog, jin se tum darte the, tum ko lagāegá, aur wuh tum ko lage rahenge. 61 Aur un sab bímárlion aur áfaton ko bhí, jo is shari'at kí kitāb men mazkúr nahín haiṅ, KHUDÁWAND tum ko lagāegá jab tak tumhárá nás na ho jae. 62 Aur chūnki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí bāt nahín sunoge, is liye kahān to tum kasrat men ásmān ke taron kí mánind ho, aur kahān shumār men thore hí se rah jāoge. 63 Tab yih hogá, ki jaise tumháre sáth bhalái karne aur tum ko baṛhāne se KHUDÁWAND khushnūd huá, aise hí tum ko faná karāne aur halák kar dālne se KHUDÁWAND khushnūd hogá; aur tum us mulk se ukhār diye jāoge jahān tum us par qabza karne ko já rahe ho. 64 Aur KHUDÁWAND tum ko zamín ke ek sire se dūse sire tak tamām qaumon men paráganda karegá. Wahān tum lakrí aur patthar ke āur ma'būdon kí, jin ko tum yá tumháre bāpdádá jānte bhí nahín, parastish karoge. 65 Un qaumon ke bích tum ko chain nasíb na hogá, aur na tumháre pānw ke talwe ko áram milegá; balki KHUDÁWAND tum ko wahān dil i larzān, aur ánkhoṅ kí dhundhlāhaṭ, aur jí kí kurhan degá. 66 Aur tumhári ján dubdhe men

aṭkí rahegí, aur tum rát dín darte rahoge, aur tumhári zindagí ká kol thikāná na hogá: 67 aur tum apne dilí khauf ke aur un nazzáron ke sabab se, jin ko tum apní ánkhoṅ se dekhoge, subh ko kahoge, ki Ai kásh kí shām hotí! aur shām ko kahoge, Ai kásh kí subh hotí! 68 Aur KHUDÁWAND tum ko kfshtiyon men chaṛhākar us ráste se Misr men lautá le jāegá jis kí bābat maine tum se kahá, ki Tum use phír kabhí na dekhná, aur wahān tum apne dushmanon ke gulám aur laundí hone ke liye apne ko bechoge, par kol kharídár na hogá.

29 Isráilion ke sáth jis 'ahd ke bāndhne ká hukm KHUDÁWAND ne Músá ko Moáb ke mulk men diyá, usí kí yih báten haiṅ. Yih us 'ahd se alag hai, jo us ne un ke sáth Horib men bāndhá thá.

2 So Músá ne sab Isráilion ko bulwākar un se kahá, Tum ne sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne tumhári ánkhoṅ ke sāmne Misr ke mulk men Fir'aun aur us ke sab khádimon, aur us ke sáre mulk se, kiyá, dekhá hai. 3 Imtihán ke wuh baṛe baṛe kám aur nishán aur baṛe baṛe karashme tum ne apní ánkhoṅ se dekhe. 4 Lekin KHUDÁWAND ne tum ko áj tak na to aisá dil diyá jo samjhe, aur na dekhne kí ápkhen aur sunne ke kán diye. 5 Aur main chális baras biyában men tum ko liye phirá, aur na tumháre tan ke kapre purāne hue, aur na tumháre pānw kí jútí puráni hui. 6 Aur tum isí liye rotí khāne aur mai yá sharáb píne nahín páe, táki tum ján lo, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hūn. 7 Aur jab tum is jagah áe, to Hasbon ká bādsháh Sihon, aur Basan ká bādsháh 'Oj hamára muqábala karne ko nikle, aur ham ne un ko márkar 8 un ká mulk le liyá, aur use Rúbinion ko aur Jaddion ko aur Munassion ke ádhe qabile ko mírás ke taur par de diyá. 9 Pas, tum is 'ahd kí báton ko mánná aur un par 'amal karná, táki jo kuchh tum karo us men tum kámyáb ho.

10 A'j ke dín tum aur tumháre sardár, tumháre qabile aur tumháre buzurg, aur tumháre mansabdár, aur sab Isráilí mard, 11 aur tumháre bachche, aur tumhári biwiyān, aur wuh pardesí bhí, jo tumhári khaimagāh

men rahtá hai, khwáh wuh tumhárá lakaḥará ho, khwáh saqqá sab ke sab KHUDÁWAND apne Khudá ke sámne khaḥe ho, 12 táki tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd men, jise wuh tumháre sáth áj bándhtá, aur us kí qasam men, jise wuh áj tum se khátá hai, shámil ho; 13 aur wuh tum ko áj ke dín apní qaum qarár de, aur wuh tumhárá Khudá ho, jaisá us ne tum se kahá, jaisí us ne tumháre bápádá Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se qasam khái. 14 Aur main is 'ahd aur qasam men faqat tum hí ko nahín, 15 par us ko bhí, jo áj ke dín KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr yahán hamáre sáth khaḥá hai, aur us ko bhí jo áj ke dín yahán hamáre sáth nahín, un men shámil kartá hún. 16 (Tum khud jánte ho, ki Misr men ham kaise rahe, aur kyúnkar un qaumon ke bích se hokar áe jin ke darmiyán se tum guzre; 17 aur tum ne khud un kí makruh chizen, aur lakḥí aur patthar, aur chándí, aur sone kí múraten dekhín, jo un ke hán thín.) 18 So aisá na ho ki tum men koí mard, yá 'aurat, yá khándán, yá qabíla aisá ho, jis ká dil áj ke dín KHUDÁWAND hamáre Khudá se bargashta ho, aur wuh jákar un qaumon ke deotáon kí parastish kare, yá aisá na ho ki tum men koí aisí jaḥ ho, jo indráyan aur náгдаuná paidá kare; 19 aur aisá ádmí la'nát kí yih báten sunkar dil hí dil men apne ko mubárakbád de, aur kahe, kí Khwáh main kaisá hí haḥḥí hokar tar ke sáth khushk ko faná kar dálún, taubhí mere liye salámatí hai. 20 Par KHUDÁWAND use mu'áf nahín karegá, balki us waqt KHUDÁWAND ká qahr aur us hí gairat us ádmí par barangekhta hogí, aur sab la'naten, jo is kitáb men likhí hain, us par parengí, aur KHUDÁWAND us ke nám ko safha e rozgár se mitá degá. 21 Aur KHUDÁWAND is 'ahd kí un sab la'naton ke mutábíq jo is shari'at kí kitáb men likhí hain, use baní Isráil ke sab qabílon men se burí sazá ke liye judá karegá. 22 aur ánewálí pushton men tumhári nasl ke log jo tumháre ba'd paidá hongé, aur pardesí bhí jo dúr ke mulk se áenge, wuh is mulk kí baláon aur KHUDÁWAND kí lagái húi bímáron ko dekhenge, 23 aur yih bhí dekhenge kí sára mulk goyá

gandhak aur namak baná pará hai, aur aisá jal gayá hai, ki is men na to kuchh boyá játá, na paidá hotá, aur na kisí qism kí ghás ugtí hai, aur wuh Sadúm, aur 'Amúrah, aur Adamah, aur Ziboim kí tarah ujaḥ gayá, jin ko KHUDÁWAND ne apne gazab aur qahr men tabáh kar dálá. 24 Tab wuh sab qaumen púchhengí, kí KHUDÁWAND ne is mulk se aisá kyún kiyá? aur aise baḥe qahr ke bhaḥakne ká sabab kyá hai? 25 Us waqt log jawáb denge, kí KHUDÁWAND in ke bápádá ke Khudá ne jo 'ahd in ke sáth in ko mulk i Misr se níkalte waqt bándhtá thá, use in logon ne chhoḥ diyá: 26 aur jákar aur ma'búdon kí 'ibádat aur parastish kí jin se wuh wáqíf na the, aur jin ko KHUDÁWAND ne in ko diyá bhí na thá. 27 Isí liye is kitáb kí likhí húi sab la'naton ko is mulk par názil karne ke liye KHUDÁWAND ká gazab is par bhaḥká, 28 aur KHUDÁWAND ne qahr, aur gusse, aur baḥe gazab men in ko in ke mulk se ukhaḥkar dústre mulk men phenká, jaisá áj ke dín záhir hai. 29 Gaib ká málik to KHUDÁWAND hamárá Khudá hí hai, par jo báten záhir kí gayí hain, wuh hamesha tak hamáre aur hamári aulád ke liye hain, táki ham is shari'at kí sab báton par 'amaḥ karen.

30 Aur jab yih sab báten, ya'ní barakat aur la'nát, jin ko main ne áj tumháre áge rakkhá hai, tum par áen, aur tum un qaumon ke bích jin men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko hanakákar pahunchá diya ho un ko yád karo; 2 aur tum aur tumhári aulád donon KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phiro, aur us kí bát in sab ahkám ke mutábíq, jo main áj tum ko detá hún, apne sáre dil aur apní sári ján se máno; 3 to KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumhári asíri ko palaḥkar tum par rahm karegá, aur phirkar tum ko sab qaumon men, jin men KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko paráganda kiyá ho, jama' karegá. 4 Agar tumháre áwáragard dunyá ke intihái hisson men bhí hon, to wahán se bhí KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko jama' karke le áegá. 5 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá usí mulk men tum ko láegá jis par tumháre bápádá ne qabza kiyá thá, aur tum us ko apne qabze men láoge:

phir wuh tum se bhalái karegá, aur tumháre bápádá se ziyáda tum ko baháegá. 6 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre aur tumhári aulád ke dil ká khatna karegá, táki tum KHUDÁWAND apne Khudá se apne sáre dil aur apní sári ján se mahabbat rakkho, aur jíte raho. 7 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá yih sab la'naten tumháre dushmanon aur kína rakhnewalon par, jinhon ne tum ko satáyá, názil karegá. 8 Aur tum lautoge aur KHUDÁWAND kí bát sunoge, aur us ke sab hukmon par, jin ko main áj tum ko detá hun, 'amal karoge. 9 Aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko tumháre károbár aur ásulád aur chaupáyon ke bachchon aur zamín kí paidáwar ke liház se tumhári bhalái kí khátir tum ko baromand karegá: kyünki KHUDÁWAND tumhári hí bhalái kí khátir phir tum se khush hogá, jaise wuh tumháre bápádá se khush thá; 10 basharte ki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí bát ko sunkar us ke ahkám aur áin ko máno, jo shari'at kí is kitáb men likhe hain, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phiro.

11 Kyünki wuh hukm, jo áj ke din main tum ko detá hun, tumháre liye bahut mushkil nahin, aur na wuh dúr hai. 12 Wuh ásmán par to hai nahin, ki tum kaho, ki A'smán par kaun hamári khátir charhe, aur us ko hamáre pas lákar sunáe, táki ham us par 'amal karen? 13 Aur na wuh samundar pár hai, ki tum kaho, ki Samundar pár kaun hamári khátir jáe, aur us ko hamáre pas lákar sunáe, táki ham us par 'amal karen? 14 Balki wuh kalám tumháre bahut nazdik hai; wuh tumháre munh men aur tumháre dil men hai, táki tum us par 'amal karo.

15 Dekho, main ne áj ke din zindagi aur bhalái ko, aur maut aur burái ko, tumháre áge rakkhá hai. 16 Kyünki main áj ke din tum ko hukm kartá hun, ki tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí ráhon par chalo, aur us ke farmán aur áin aur ahkám ko máno, táki tum jíte raho aur barho, aur KHUDÁWAND tumhárá Khudá us mulk men tum ko barakat bakhshe, jis par qabza karne ko tum wahán já rahe ho. 17 Par agar tumhárá dil bargashta

ho jáe aur tum na suno balki gumrah hokar áur ma'búdon kí parastish aur 'ibádat karne lago, 18 to áj ke din main tum ko jatá detá hun, ki tum zarúr faná ho jáoge aur us mulk men, jis par qabza karne ko tum Yardan pár já rahe ho, tumhári 'umr daráz na hogí. 19 Main áj ke din ásmán aur zamín ko tumháre barkhiláf gawáh banátá hun, ki main ne zindagi aur maut ko, aur barakat aur la'nat ko, tumháre áge rakkhá hai: pas tum zindagi ko iḡhtiyár karo, ki tum bhí jíte raho aur tumhári aulád bhí: 20 táki tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí bát suno, aur usí se lipṭe raho; kyünki wuhí tumhári zindagi, aur tumhári 'umr kí darázi hai; táki tum us mulk men base raho, jis ko tumháre bápádá Abraham, aur Izháq, aur Ya'qub ko dene kí qasam KHUDÁWAND ne un se khái thí.

31 Aur Musá ne jákar yih báten sab Isráilíon ko sunáin, 2 aur un ko kahá, ki Main to áj ke din ek sau bís baras ká hun. Main ab chal phir nahin saktá: aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá hai, ki Tú is Yardan pár nahin jáegá. 3 So KHUDÁWAND tumhárá Khudá hí tumháre áge áge pár jáegá, aur wuhí un qaumon ko tumháre áge se faná karegá, aur tum un ke wáris hoge: aur jaisá KHUDÁWAND ne kahá hai, Yashú' tumháre áge áge pár jáegá. 4 Aur KHUDÁWAND un se wuhí karegá, jo us ne Amoríon ke bádsháh Síhon aur 'Oj aur un ke mulk se kiyá, ki un ko faná kar dálá. 5 Aur KHUDÁWAND un ko tum se shikast diláegá, aur tum un se un sab hukmon ke mutábíq pesh aná jo main ne tum ko diye hain. 6 Tum mazbút ho jáo, aur hausala rakkho; daro mat, aur na un se khauf káo; kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá khud hí tumháre sáth játá hai; wuh tum se dastbardár nahin hogá, aur na tum ko chhoregá. 7 Phir Musá ne Yashú' ko bulákar sab Isráilíon ke sámnne us se kahá, ki Tú mazbút ho já aur hausala rakh, kyünki tú is qaum ke sáth us mulk men jáegá, jis ko KHUDÁWAND ne un ke bápádá se qasam khákar dene ko kahá thá, aur tú un ko us ká wáris banáegá

8 Aur KHUDÁWAND hí tere áge áge chalegá; wuh tere sáth rahegá, wuh tujh se na dastbardár hogá, na tujhe chhoregá; so tú khauf na kar, aur bedil na ho.

9 Aur Músá ne is shari'at ko likhkar use káhinon ke, jo baní Láwí aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke utáanewále the, aur Isráil ke sab buzurgon ke supurd kiyá. 10 Phir Músá ne un ko yih hukm diyá, ki Har sát baras ke ákhir men, chhutkäre ke sál ke mu'aiyan waqt par, 'id i khayám men, 11 jab sab Isráilí KHUDÁWAND tumháre Khudá ke huzúr, us jagah ákar házir hon, jise wuh khud chunegá, to tum is shari'at ko parhkar sab Isráilíon ko sunána. 12 Tum sare logon ko, ya'ni mardon aur 'auraton, aur bachchon, aur apní bastiyon ke musáfiyon ko jama' karná, táki wuh sunen, aur síkhen aur KHUDÁWAND tumháre Khudá ká khauf manen, aur is shari'at kí sab báton par ihtiyát rakhkar 'amal karen; 13 aur un ke larke, jin ko kuchh ma'lúm nahín, wuh bhí sunen, aur jab tak tum us mulk men jíte raho, jis par qabza karne ko tum Yardan par játe ho, tab tak wuh barábar KHUDÁWAND tumháre Khudá ká khauf mánná síkhen.

14 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, tere marne ke din á pahunchhe. So tú Yashú' ko bulá le aur tum donon khaima e ijtimá' men házir ho jáo, táki main use hidayat karún. Chunánchi Músá aur Yashú' rawána hokar khaima e ijtimá' men házir hue. 15 Aur KHUDÁWAND, abr ke sutún men hokar khaima men namúdar huá, aur abr ká sutún khaima ke darwáze par thahr gaya. 16 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Dekh, tú apne bápádá ke sáth so jáegá, aur yih log utíkar us mulk ke ajnabí deotáon kí pairawí men, jin ke bích wuh jákar rahenge, zinákár ho jáenge, aur mujh ko chhor denge, aur us 'ahd ko, jo main ne un ke sáth bándhá hai, tor dälenge. 17 Tab us waqt merá qahr un par bharkegá, aur main un ko chhor lúngá, aur un se apná munh chhipá lúngá, aur wuh nigal liye jáenge, aur bahut sí baláen aur musíbaten un par áengí, chunánchi wuh us din kahenge, Kyá ham par yih baláen isí sahab se nahín áin, ki hamára

Khudá hamáre darmiyán nahín? 18 Us waqt un sab badion ke sabab se, jo áur ma'búdon kí taraf máil hokar unhon ne kí hongí, main zarúr apná munh chhipá lúngá. 19 So tum yih git apne liye likh lo, aur use baní Isráil ko síkháo, aur un ko hifz kará do, táki yih git baní Isráil ke khiláf merá gawáh rahe. 20 Is liye ki jab main un ko us mulk men jis kí qasam main ne un ke bápádá se kháí, aur jáhan dúdh aur shahd bahtá hai pahunchá dúngá, aur wuh khúb khá khákar mote ho jáenge; tab wuh áur ma'búdon kí taraf phir jáenge aur un kí 'ibádat karenge, aur mujhe haqir jáenge, aur mere 'ahd ko tor dälenge. 21 Aur yún hogá, ki jab bahut sí baláen aur musíbaten un par áengí, to yih git gawáh kí tarah un par shahádat degá; is liye ki ise un kí aulád kabhí nahín bhúlegí, kyünki is waqt bhí un ko us mulk men pahuncháne se peshtar, jis kí qasam main ne kháí hai, main un ke khayál ko jis men wuh hain jántá hún. 22 So Músá ne usí din is git ko likh liyá, aur use baní Isráil ko síkháyá. 23 Aur us ne Nún ke bete Yashú' ko hidayat kí, aur kahá, Mazbút ho já, aur hausala rakh: kyünki tú baní Isráil ko us mulk men le jáegá, jis kí qasam main ne un se kháí thí, aur main tere sáth rahúngá.

24 Aur aisá huá, ki jab Músá is shari'at kí báton ko ek kitáb men likh chuká, aur wuh khatm ho gayin, 25 to Músá ne Láwíon se, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utáiyá karte the, kahá, ki 26 Is shari'at kí kitáb ko lekar KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ke pás rakh do, táki wuh tumháre barkhiláf gawáh rahe. 27 Kyünki main tumhári bagawat aur gardankashi ko jántá hún. Dekho, abhí to mere jíte jí tum KHUDÁWAND se bagawat karte rahe ho, to mere marne ke ba'd kitná ziyáda na karoge? 28 Tum apne qabílon ke sab buzurgon aur mansabdaron ko mere pás jama' karo, táki main yih báten un ke kánon men däl dún, aur ásmán aur zamín ko un ke barkhiláf gawáh banáun. 29 Kyünki main jántá hún, ki mere marne ke ba'd tum apne ko bigar loge, aur us tariq se jis ká main ne tum ko hukm diyá hai, phir jáoge;

tab ákhiri aiyám men tum par áfát tūtegi, kyūnki tum apní karniḡ se KHUDÁWAND ko gussa diláne ke liye wuh kám karoge, jo us kí nazar men burá hai.

30 So Musá ne is gít kí báten Isráíl kí sári jamá'at ko ákhir tak kah sunáin.

32 Kán lagáo, ai ásmáno, aur main bolúngá ;

Aur zamín mere munh kí báten sune.

2 Merí ta'lim menh kí tarah bars-egi,

Merí taqrír shabnam kí mánind tapkegi ;

Jaise narm ghás par phuár partí ho,

Aur sabzí par jhariyán.

3 Kyūnki main KHUDÁWAND ke nám ká ishtihár dúngá :

Tum hamáre Khudá kí ta'zim karo.

4 Wuh wuhí Chaṭán hai : us kí san'at kámil hai ;

Kyūnki us kí sab ráheḡ insáf kí haiḡ :

Wuh wafádár Khudá, aur badí se mubarrá hai,

Wuh munsif aur barhaqq hai.

5 Yih log us ke sáth burí tarah se pesh áe.

Yih us ke farzand nahín. Yih un ká 'aib hai ;

Yih sab kajrau aur ṭeṭhí nasl haiḡ.

6 Kyá tum, ai bewuqúf aur kam'aql logo,

Is tarah KHUDÁWAND ko badla doge ?

Kyá wuh tumhárá báp nahín, jis ne tum ko kharídá hai ?

Us hí ne tum ko banáyá aur qiyám bakhsá.

7 Qadím aiyám ko yád karo, Nasl dar nasl ke barson par gaur karo :

Apne báp se púchho, wuh tum ko batáegá ;

Buzurḡon se suwál karo, wuh tum se bayán karenge.

8 Jab Haqq Ta'álá ne qaumon ko mirás bántí

Aur baní A'dam ko judá judá kiyá

To us ne qaumon kí sarhadden Baní Isráíl ke shumár ke mutá-biq ṭahráin.

9 Kyūnki KHUDÁWAND ká hissa usí ke log haiḡ ;

Ya'qub us kí mirás ká qur'a hai.

10 Wuh KHUDÁWAND ko wiráne Aur sune haulnák biyábán men milá ;

KHUDÁWAND us ke chaugirdrahá, us ne us kí khabar lí,

Aur use apní ánkhi kí putlí kí tarah rakkhá.

11 Jaise 'uqáb apne ghonsle ko hilá hilákar

Apne bachchon par mandlátá hai,

Waise hí us ne apne bázuon ko phailáyá,

Aur un ko lekar apne paron par uṭhá liyá.

12 Faqat KHUDÁWAND hí ne un kí rahbarí kí,

Aur us ke sáth koi ajnabí ma'búd na thá.

13 Us ne use zamín kí únchí únchí jagahon par sawár karáyá,

Aur us ne khet kí paidáwár khái ;

Us ne use chaṭán men se shahd

Aur sang i khára men se tel chusáyá,

14 Aur gáeḡon ká makkhan aur bheḡ bakriyon ká dúdh

Aur barron kí charbí

Aur Basaní nasl ke menḡhe aur bakre

Aur khális gehún ká átá bhí ;

Aur tú angúr ke khális ras kí mai piyá kartá thá.

15 Lekin Yasúrún moṭá hokar láteḡ márne lagá :

Tú moṭá hokar laddhar ho gayá hai, aur tujh par charbí chhá gayí hai :

Tab us ne Khudá ko jis ne use banáyá chhor diyá,

Aur apní naját kí Chaṭán kí hiqárat kí.

16 Unhon ne ajnabí ma'búdon ke bá'is use galrat

Aur makrúhát se use gussa diláyá.

17 Unhon ne jinnát ke liye, jo Khudá na the,

Balki aise deotáon ke liye, jin se wuh wáqif na the,

Ya'ní naye naye deotáon ke liye, jo hál hí men záhír húe the,

Jin se un ke báp dáda kabhí dare nahín, qurbáni kí.

- 18 Tú us Chatán se gáfil ho gayá,
jis ne tujhe paidá kiyá thá ;
Tú Khudá ko bhúl gayá, jis ne
tujhe khalq kiyá.
- 19 KHUDÁWAND ne yih dekhkar un
se nafrat kí,
Kyúñki us ke beton aur beṭiyon
ne use gussa diláya.
- 20 Tab us ne kahá, Main apná munh
un se chhipá lúngá,
Aur dekhúngá ki un ká anjám
kaisá hogá ;
Kyúñki wuh gardankash nasl
Aur bewafá aulád hain.
- 21 Unhon ne us chiz ke bá'is, jo
khudá nahín, mujhe gairat,
Aur apní bátíl báton se mujhe
gussa dilayá ;
So main bhí un ke zarí'e se, jo koí
ummat nahín, un ko gairat
Aur ek nádán qaum ke zarí'e se
un ko gussa diláungá.
- 22 Is liye ki mere gusse ke máre
ág bharak uṭhí hai,
Jo pátál kí tah tak jalti jáegi,
Aur zamín ko us kí paidáwar
samet bhasam kar degí,
Aur paharon ki bunyádon men
ág lagá degí.
- 23 Main un par áfaton ká dher
lagáungá,
Aur apne tíron ko un par khatm
karúngá.
- 24 Wuh bhúk ke máre ghul jáenge,
aur shadíd harárat
Aur saḡht halákat ká luqma ho
jáenge ;
Aur main un par darandon ke
dánt
Aur zamín par ke saraknewále
kíron ká zahr chhor dúngá.
- 25 Báhar wuh talwár se mareñge,
Aur koṭhriyon ke andar khauf se ;
Jawán mard aur kunwáriyan
Dúdh píte bachche aur pakke
bálwále sab yún hí halák
honge.
- 26 Main ne kahá, Main un ko dúr
dúr parághanda karúngá,
Aur un ká tazkira nau' i bashar
men se miṭá dálúngá.
- 27 Par mujhe dushman kí chheṭ
chhár ká andesha thá,
Kí kahín mukhálif ultá samajh-
kar,
Yún na kahne lagen, ki Ham-
áre hí háth bálá hain,
Aur yih sab KHUDÁWAND se
nahín huá.
- 28 Wuh ek aísí qaum hain, jo
maslahat se kháli ho ;
Un men kuchh samajh nahín.
- 29 Kásh wuh 'aqlmand hote kí is
ko samajhte,
Aur apní 'aqibat par gaur karte.
- 30 Kyúñkar ek ádmí hazár ká
píchhá kartá,
Aur do ádmí das hazár ko bhágá
dete,
Agar un kí Chatán hí un ko
bech na detí,
Aur KHUDÁWAND hí un ko ha-
wále na kar detá?
- 31 Kyúñki un kí chatán aisi nahín
jaisí hamáre Chatán hai,
Khwáh hamáre dushman hí
kyún na munsif hon.
- 32 Kyúñki un kí ták Sadúm kí
tákon men se
Aur 'Amúrah ke kheton kí hai :
Un ke angúr haláhal ke bane hue
hain,
Aur un ke guchche karwe hain.
- 33 Un kí mai azhdahon ká bis,
Aur kále nágon ká zahr i qátíl
hai.
- 34 Kyá yih mere khazanon men
Sarbamuhr hokar bhara nahín
para hai?
- 35 Us waqt jab un ke panw phisal-
en,
To intiqám lená aur badla dená
merá kám hogá :
Kyúñki un kí áfat ká din nazdík
hai,
Aur jo hádisé un par guzarne-
wále hain wuh jáld áenge.
- 36 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon
ká insáf karegá,
Aur apne bandon par tars khá-
egá ;
Jab wuh dekhegá ki un kí
quwwat játi rahí,
Aur koí bhí, na qaidí aur na
ázád, báqí bachá.
- 37 Aur wuh kahegá, Un ke deotá
kahán hain?
Wuh chatán kahán, jis par un
ká bharosá thá ;
- 38 Jo un ke zabíhon kí charbi kháte,
Aur un ke tapáwan kí mai píte
the?
Wuhí uṭhkar tumhári madad
karen ;
Wuhí tumhári panáh hon.
- 39 So ab tum dekh lo, ki main hí
wuh hún,
Aur mere sáth koí deotá nahín.

Main hi már dāltā aur main hi jilātā hūn.
 Main hi zakhmī kartā aur main hi changā kartā hūn :
 Aur koī nahīn jo mere hāth se chhurāe.

40 Kyūnki main apnā hāth āsmān kī taraf uthākar
 Kahtā hūn, ki Chūnki main abadu'l ābād zīnda hūn.

41 Is liye agar main apnī jhalaktī talwār ko tez karūn,
 Aur 'adālat ko apne hāth men le lūn,
 To apne mukhālifon se intiqām lūngā,
 Aur apne kīna rakhnewālon ko badla dūngā.

42 Main apne tiron ko khūn pilā pilākar mast kar dūngā,
 Aur merī talwār gosht khāegī :
 Wuh khūn maqtūlon aur asiron kā,
 Aur wuh gosht dushman ke sardaron ke sir kā hogā.

43 Ai qaumo, us ke logon ke sāth khushī manāo :
 Kyūnki wuh apne bandon ke khūn kā intiqām legā,
 Aur apne mukhālifon ko badla degā,
 Aur apne mulk aur logon ke liye kaffāra degā.

44 Tab Mūsā, aur Nūn ke bete Hūsī'a ne ākar is gīt kī sārī bāten logon ko kah sunāin. 45 Aur jab Mūsā yih sārī bāten sab banī Isrāīlon ko sunā chukā, 46 to us ne un se kahā, ki Jo bāten main ne tum se āj ke dīn bayān kī hain un sab se tum dīl lagānā, aur apne larakon ko hukm denā ki wuh ihtiyāt rakhkar is sharī'at kī sab bāton par 'amal karen. 47 Kyūnki yih tumhāre liye koī besūd bāt nahīn, balkī yih tumhārī zindagānī hai, aur isī se us mulk men, jahān tum Yordan pār jā rahe ho kī us par qabza karo, tumhārī 'umr darāz hogī.

48 Aur usī dīn KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki 49 Tū is koh ī 'Abārīm par chāhkar Nabū kī choṭī ko jā, jo Yarīhū ke muqābil mulk ī Moāb men hai, aur Kan'ān ke mulk ko jise main mirās ke taur par banī Isrāīl ko detā hūn dekh le. 50 Aur usī pahār par, jahān tū jāe wafāt pakar apne logon men shāmīl ho, jaise terā bhāī Hārūn Hor ke pahār par marā,

aur apne logon men jā milā : 51 Is liye ki tum donon ne banī Isrāīl ke darmiyān dasht ī Sīn ke Qādīs men Marībah ke chashme par merā gunāh kiyā, kyūnki tum ne banī Isrāīl ke darmiyān merī taqdīs na kī. 52 So tū us mulk ko apne āge dekh legā, lekin tū wahān us mulk men, jo main banī Isrāīl ko detā hūn, jāne na pāegā.

33 Aur mard ī Khudā Mūsā ne, jo du'ā e khair dekar apnī wafāt se pahle banī Isrāīl ko barakat dī, wuh yih hai. 2 Aur us ne kahā :

KHUDĀWAND Sīnā se āyā
 Aur Sha'ir se un par āshkārā huā ;
 Wuh koh ī Fārān se jalwagar huā,
 Aur lākhon qudsion men se āyā :
 Us ke dahine hāth par un ke liye ātashī sharī'at thī.

3 Wuh beshakk qaumon se mahabbat rakhtā hai ;
 Us ke sāre muqaddas log tere hāth men hain ;
 Aur wuh tere qadamon men baithē ;
 Ek ek terī bāton se mustafiz hogā.

4 Mūsā ne ham ko sharī'at
 Aur Ya'qūb kī jamā'at ke liye mirās dī.

5 Aur wuh us waqt Yasūrūn men bādshāh thā
 Jab qaum ke sardār ikatthe
 Aur Isrāīl ke qābile jamā' hūe.

6 Rūbīn jītā rahe, aur mar na jāe,

Taubhī us ke admī thore hī hon ;
 7 Aur Yahūdāh ke liye yih hai jo Mūsā ne kahā,

Ai KHUDĀWAND, tū Yahūdāh kī sun,

Aur use us ke logon ke pās pahunchā :

Wuh apne liye ap apne hāthon se larā ;

Aur tū hī us ke dushmanon ke muqābale men us kā madadgār hogā.

8 Aur Lāwī ke haqq men us ne kahā,

Tere Tummīm aur U'rīm us mard ī Khudā ke pās hain,

Jise tū ne Massah par āzmā liyā,
 Aur jis ke sāth Marībah ke chashme par terā tanāzu' huā ;

9 Jīs ne apne mān bāp ke bāre men kahā, ki Main ne in ko dekhā nahīn ;

- Aur na us ne apne bháiyon ko
apná máná,
Aur na apne beṭon ko pahcháná :
Kyúñki unhoñ ne tere kalám kí
ihtiyát kí,
Aur wuh tere 'ahd ko mánte haiñ.
- 10 Wuh Ya'qúb ko tere ahkám
Aur Isráíl ko terí shari'at sikh-
áenge.
Aur tere áge baḡhúr
Aur tere mazbah par púri soḡhtani
qurbání rakkheñge.
- 11 Ai KHUDÁWAND, tú us ke mál
meñ barakat de
Aur us ke háthon kí ḡhidmat ko
qubúl kar :
Jo us ke ḡhiláf uṭheñ un kí kamar
ko toṛ de,
Aur un kí kamar ko bhí, jin ko
us se 'adáwat hai, táki wuh phir
na uṭheñ.
- 12 Aur Binyamín ke haqq meñ
us ne kahá,
KHUDÁWAND ká piyará salámati
ke sáth us ke pás rahegá ;
Wuh sáre din use ḡhánke rahtá
hai,
Aur wuh us ke kandhoñ ke bích
sukúnat kartá hai.
- 13 Aur Yúsuf ke haqq meñ us ne
kahá,
Us kí zamín KHUDÁWAND kí
taraf se mubáarak ho,
A'smán kí beshqímat ashíyá aur
shabnam
Aur wuh gahrá pání jo niche hai,
- 14 Aur súraj ke pakáe hue besh-
bahá phal,
Aur chánd kí ugáí hui besh-
qímat chízen,
- 15 Aur qádím paháron kí beshqímat
chízen,
Aur abadí paháron kí besh-
qímat chízen,
- 16 Aur zamín aur us kí ma'múri kí
beshqímat chízen,
Aur us kí ḡhushnúdí jo jhári meñ
rahtá thá,
In sab ke i'tibár se Yúsuf ke sir par
Ya'ní usí ke sir ke chánd par, jo
apne bháiyon se judá rahá,
barakat názil ho !
- 17 Us ke bail ke pahlauṭhe kí sí us
kí shaukat hai ;
Aur us ke síng janglí sánḡ ke se
haiñ :
Un hí se wuh sab qaumoñ ko,
balki zamín kí intihá ke logon
'ko dhakelegá.
- Wuh Irráím ke lákhoñ lákh,
Aur Munassí ke hazáron hazár
haiñ.
- 18 Aur Zabúlún ke báre meñ us
ne kahá,
Ai Zabúlún, tú apne báhar játe
waqt
Aur ai Ishkár, tú apne ḡhaim-
on meñ ḡhush rah.
- 19 Wuh logon ko paháron par bulá-
enge ;
Aur waháñ sadáqat kí qurbáníñ
guzránenge :
Kyúñki wuh samundaron ke
faiz,
Aur ret ke chhipe hue ḡhazánon
se bahrawar hongé.
- 20 Aur Jadd ke haqq meñ us
ne kahá,
Jo koí Jadd ko baḡháe, wuh mu-
báarak ho :
Wuh sherní kí tarah rahtá hai,
Aur bázu, balki sir ke chánd
tak ko, phár dáltá hai.
- 21 Aur us ne pahle hisse ko apne
liye chun líyá,
Kyúñki shara' denewále ká baḡh-
ra waháñ alag kiyá huá thá ;
Aur us ne logon ke sardáron ke
sáth ákar
KHUDÁWAND ke insáf ko,
Aur us ke ahkám ko, jo Isráíl ke
liye the, púra kiyá.
- 22 Aur Dán ke haqq meñ us ne
kahá,
Dán us sher i babar ká bachcha
hai,
Jo Basan se kúdkar átá hai.
- 23 Aur Naftáli ke haqq meñ us
ne kahá,
Ai Naftáli, jo lutf o karam se
ásúda,
Aur KHUDÁWAND kí barakat se
ma'múr hai :
Tú magrib aur junúb ká málik
ho.
- 24 Aur A'shar ke haqq meñ us
ne kahá,
A'shar ás aulád se málámál ho ;
Wuh apne bháiyon ká maḡbúl ho,
Aur apná páñw tel meñ ḡboe.
- 25 Tere benḡe lohe aur pítal ke
hongé,
Aur jaise tere din waisí hí terí
quwwat ho.
- 26 Ai Yasúrún, ḡhudá kí má-
nind áur koí nahín
Jo terí madad ke liye ásmán
par

Aur apne jáh o jalál men falak par sawár hai.

27 Abadí Khudá terí sukúnatgáh hai, Aur niche dáimí bázú haiḡ :

Us ne ganím ko tere sámne se nikál diyá,

Aur kahá, Un ko halák kar de.

28 Aur Isráil salámatí ke sáth,

Ya'qúb ká sotá akelá,

Anáj aur mai ke mulk men basá húa hai,

Balki ásmán se us par os partí rahtí hai.

29 Mubáarak hai tú, ai Isráil ;

Tú KHUDÁWAND kí bacháí húi qaum hai, so kaun terí mánind hai ?

Wuhí terí madad kí sipar,

Aur tere jáh o jalál kí talwár hai.

Tere dushman tere mutí' hongé, Aur tú un ke únche maqámon ko pámal karegá.

34 Aur Músá Moáb ke maidánon se koh i Nabú ke úpar Pisgah kí choṭí par, jo Yari-hú ke muqábil hai, charḡ gayá ; aur KHUDÁWAND ne Jili'ád ká sára mulk Dán tak aur Naftáli ká sára mulk, 2 aur Ifráim aur Munassí ká mulk aur Yahúdáh ká sára mulk pichhle samundar tak, 3 aur Junúb ká mulk, aur wádí e Yarihú, jo khurmon ká shahr hai, us kí wádí ká maidán Zugr tak us ko dikháya. 4 Aur KHUDÁWAND ne us se kahá, Yihí wuh mulk hai, jis kí bábat main ne

Abrahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se qasam khákar kahá thá, ki ise main tumhári nasl ko dúngá : so main 2. aisá kiyá ki tú ise apní ápkhog se dekh le, par tú us pár wahán jáne na páegá. 5 Pas KHUDÁWAND ke bande Músá ne KHUDÁWAND ke kahe ke muwáfíq, wahín Moáb ke mulk men wafát pái. 6 Aur us ne use Moáb kí ek wádí men Bait Fagúr ke muqábil dafn kiyá, par áj tak kisi ádmí ko us kí qabr ma'lúm nahín. 7 Aur Músá apní wafát ke waqt ek sau bís baras ká thá, aur na to us kí ápkh dhundhláne pái aur na us kí taba'í quwwat kam húi. 8 Aur baní Isráil Músá ke liye Moáb ke maidánon men tis dín tak rote rahe : phír Músá ke liye mátam karne aur rone píne ke dín khatm húe. 9 Aur Nún ká beṭá Yashú' dánáí kí rúh se ma'múr thá : kyúnki Músá ne apne háth us par rakkhe the ; aur baní Isráil us kí bát mánte rahe, aur jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, unhog ne waisá hí kiyá. 10 Aur us waqt se ab tak baní Isráil men koí nabí Músá kí mánind, jis se KHUDÁWAND ne rúbarú báten kí, nahín uṭhá. 11 Aur us ko KHUDÁWAND ne mulk i Mísr men Fir'aun, aur us ke sab khádím-ön, aur us ke sare mulk ke sámne sab nishánon aur 'ajíb kámon ke dikháne ko bhejá thá. 12 Yún Músá ne sab Isráilíon ke sámne zoráwar háth aur baṭí haibat ke kám kar dikháe.

YASHÚ'

1 Aur KHUDÁWAND ke bande Músá kí wafát ke ba'd aisá húa, ki KHUDÁWAND ne us ke khádím Nún ke beṭe Yashú' se kahá, 2 Merá banda Músá mar gayá hai ; so ab tú uṭh aur in sab logon ko sáth lekar is Yardan ke pár us mulk men já jise main un ko, ya'ni baní Isráil ko, detá hún. 3 Jis jis jagah tumháre págw ká talwá tike, us ko, jaisá main ne Músá se kahá, main ne tum ko diyá hai. 4 Biyábán aur us Lubnán se lekar bare daryá ya'ni

daryá i Furát tak, Hittíon ká sára mulk, aur magrib kí taraf bare samundar tak tumhári hadd hogí. 5 Terí zindagí bhar koí shakhs tere sámne khará na rah sakegá : jaise main Músá ke sáth thá waise hí tere sáth rahúngá. Main na tujh se dastbardár húngá, aur na tujhe chhorúngá. 6 So mazbút ho já, aur hausala rakh, kyúnki tú is qaum ko us mulk ká wáris karéegá, jise main ne un ko dene kí qasam un ke báp-dádá se kháí. 7 Tú faqat maz-

bút aur niháyat diler ho já, ki ihtiyát rakhkar us sári shari'at par 'amal kare jis ká hukm mere bande Músá ne tujh ko diyá : us se na dahine háthi murná aur na dáen, táki jahán kahín tú jáe, tujhe khúb kámyábí hasil ho. 8 Shari'at kí yih kitáb tere munh se na hate, balki tujhe din aur rát usí ká dhyán ho, táki jo kuchh is men likhá hai, us sab par tú ihtiyát karke 'amal kar sake, kyúnci tab hí tujhe iqbálmándí kí ráh nasíb hogí aur tú khúb kámyáb hogá. 9 Kyá main ne tujh ko hukm nahín diyá? So mazbút ho já aur hausala rakh : khauf na khá, aur bedil na ho ; kyúnci KHUDÁWAND terá Khudá, jahán jahán tú jáe, tere sáth rahegá.

10 Tab Yashú' ne logon ke mansabdáron ko hukm diyá, ki 11 Tum lasnkar ke bích se hokar guzro, aur logon ko yih hukm do, ki Tum apne apne liye zád í ráh taiyár kar lo, kyúnci tén din ke andar tum ko is Yardan ke pár hokar us mulk par qabza karne ko jáná hai, jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko detá hai, táki tum us ke málik ho jáo.

12 Aur baní Rúbin aur baní Jadd aur Munassí ke nisf qabíle se Yashú' ne yih kahá, ki 13 Us bát ko, jis ká hukm KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko diyá, yád rakhná, ki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tum ko áram bakhshtá hai, aur wuh yih mulk tum ko degá. 14 Tumhári bí-wiyán, aur tumháre bál bachche, aur chaupáye isí mulk men jise Músá ne Yardan ke is pár tum ko diyá hai, rahen ; par tum sab, jitne bahádúr súrmá ho masallah hokar apne bháiyon ke áge áge pár jáo, aur un kí madad karo ; 15 jab tak KHUDÁWAND tumháre bháiyon ko tumhári tarah áram na bakhshe, aur wuh us mulk par jise KHUDÁWAND tumhárá Khudá un ko detá hai, qabza na kar len. Ba'd men tum apní milkíyat ke mulk men lautná, jise KHUDÁWAND ke bande Músá ne Yardan ke is pár, mashriq kí taraf, tum ko diyá hai, aur us ke málik honá. 16 Aur unhon ne Yashú' ko jawáb diyá, ki Jis jis bát ká tú ne ham ko hukm diyá hai, ham wuh sab karenge ; aur jahán jahán tú ham ko bheje wahán ham jáenge. 17 Jaise ham sáre umúr men Músá kí bát sunte the, waise

hí terí sunenge. Faqat itná ho, ki KHUDÁWAND terá Khudá, jis tarah Músá ke sáth rahtá thá, tere sáth bhí rahe. 18 Jo koi tere hukm kí mukhálafat kare, aur sáre mu'amalon men jin kí tú tákid kare, terí bát na máne, wuh ján se mará jáe : tú faqat mazbút ho já ; aur hausala rakh.

2 Tab Nún ke bete Yashú' ne Shittím se do mardon ko chupke se jásus ke taur par bhejá, aur un se kahá, ki Jákar us mulk ko, aur Yarihú ko dekho bhálo. Chunánchi wuh rawána hue, aur ek kasbí ke ghar men, jis ká nám Ráhab thá, áe, aur wahín soe. 2 Aur Yarihú ke bádsháh ko khabar milí, ki Dekh, áj kí rát baní Isráil men se chand ádmí is mulk kí jásusí karne ko yahán áe hain. 3 Aur Yarihú ke bádsháh ne Ráhab ko kahlá bhejá, kí Un logon ko, jo tere pás áe, aur tere ghar men dákhil hue hain, nikál lá ; is liye kí wuh is sáre mulk kí jásusí karne ko áe hain. 4 Tab us 'aurat ne un donon mardon ko lekar aur un ko chhipákar yun kah diyá, ki Wuh mard mere pás áe to the, par mujhe ma'lúm na huá kí wuh kahán ke the, 5 aur pháatak band hone ke waqt ke qarib jab andherá ho gayá, wuh mard chal diye, aur main nahín jántí hún, kí wuh kahán gaye : so jáld un ká píchhá karo, kyúnci tum zarúr un ko já loge. 6 Lekin us ne un ko apní chhat par chahákar san kí lakriyon ke niche, jo chhat par tartíb se dhari thín, chhipá diyá thá. 7 Aur yih log Yardan ke ráste par páyábon tak un ke píchhe gaye ; aur júnhi un ká píchhá karnewále pháatak se nikle, unhon ne pháatak band kar liyá. 8 Tab Ráhab chhat par un mardon ke let jáne se pahle un ke pás gayí, 9 aur un se kahne lagí, kí Mujhe yaqín hai, kí KHUDÁWAND ne yih mulk tum ko diyá hai, aur tumhárá ru'b ham logon par chhá gayá hai, aur is mulk ke sab báshinde tumháre áge ghule já rahe hain : 10 kyúnci ham ne sun liyá hai, kí jab tum Misr se nikle to KHUDÁWAND ne tumháre áge bahr í Qulzum ke páni ko sukhá diyá ; aur tum ne Amorion ke donon bádsháhon Síhon aur 'Oj se, jo Yardan ke us pár the, aur jin ko tum ne bí'kull halák kar dálá kyá kyá kiyá. 11 Yih sab kuchh sunte hí hamáre dil pighal gaye, aur

tumháre bá'is phir kisi shakhs men ján báqí na rahí ; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá hí úpar ásmán ká, aur niche zamín ká Khudá hai. 12 So ab main tumhári minnat kartí hún, ki mujh se KHUDÁWAND kí qasam khaó ki chúnki main ne tum par mihrbání kí hai, tum bhí mere báp ke gharáne par mihrbání karoge aur mujhe koí sachchá nishán do, 13 ki tum mere báp aur man, aur bháiyon aur bahinon ko, aur jo kuchh un ká hai, sab ko salámat bachá loge aur hamári jánon ko maut se mahfúz rakkhoge. 14 Un mardon ne us se kahá, ki Hamári ján tumhári ján ki kafíl hogí, basharte ki tum hamáre is kám ká zikr na kar do ; aur aisá hogá, ki jab KHUDÁWAND is mulk ko hamáre qabze men kar degá, to ham tere sáth mihrbání aur wafádári se pesh áenge. 15 Tab us 'aurat ne un ko khiṛkí ke ráste rassí se niche utár diyá ; kyúñki us ká ghar shahr kí díwár par baná thá, aur wuh díwár par rahtí thí. 16 Aur us ne un se kahá, ki Pahár ko chal do, tá na ho ki píchhá karnewále tum ko mil jáen ; aur tín din tak wahín chhipe rahná, jab tak píchhá karnewále laut na áen ; is ke ba'd apná rásta lená. 17 Tab un mardon ne us se kahá, ki Ham to us qasam kí taraf se jo tú ne ham ko khiláí hai beilzám rahenge. 18 So dekh, jab ham is mulk men áen, to tú surkh rang ke sūt kí is dorí ko us khiṛkí men jis se tú ne ham ko niche utára thá bándh dená, aur apne báp, aur man aur bháiyon, balki apne báp ke sáre gharáne ko, apne pás ghar men jama' kar rakhná ; 19 phir jo koí tere ghar ke darwázon se nikalkar galí men jáe us ká khún usí ke sir par hogá, aur ham begunáh thahrengé ; aur jo koí tere sáth ghar men hogá, us par agar kisi ká háth chale, to us ká khún hamáre sir par hogá. 20 Aur agar tú hamáre is kám ká zikr kar de, to ham us qasam kí taraf se, jo tú ne ham ko khiláí hai, beilzám ho jáenge. 21 Us ne kahá, Jaisá tum kahte ho, waisá hí ho. So us ne un ko rawána kiyá, aur wuh chal diye. Tab us ne surkh rang kí wuh dorí khiṛkí men bándh dí. 22 Aur wuh jákar pahár par pahunché, aur tín din tak wahín thahre rahe, jab tak un ká píchhá karnewále laut na áe ; aur un

píchhá karnewálon ne un ko sáre ráste dhúndhá, par kahín na páyá. 23 Phir yih donon mard laute, aur pahár se utarkar pár gaye, aur Nún ke beṭe Yashú' ke pás jákar sab kuchh, jo un par guzrá thá, use batáyá. 24 Aur unhon ne Yashú' se kahá, ki Yaqínan KHUDÁWAND ne wuh sára mulk hamáre qabze men kar diyá hai, kyúñki us mulk ke sab báhinde hamáre áge ghule já rahe hai.

3 Tab Yashú' subh sawere uṭhá ; aur wuh aur sab baní Isráíl Shittím se kúch karke Yardan par áe, aur pár utarne se pahle wahín tike. 2 Aur tín din ke ba'd mansabdár lashkar ke bích se hokar guzre : 3 aur unhon ne logon ko hukm diyá, ki Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ko dekho, aur kahín aur Láwí use uṭháe hue hon, to tum apní jagah se uṭkar us ke píchhe píchhe chalná. 4 Lekin tumháre aur us ke darmiyán paimáish karke qaríb do hazár háth ká fásila rahe ; us ke nazdík na jáná, táki tum ko ma'lúm ho, ki kisi ráste tum ko chalná hai, kyúñki tum ab tak is ráh se kabhí nahín guzre. 5 Aur Yashú' ne logon se kahá, Tum apne ap ko muqaddas karo, kyúñki kal ke din KHUDÁWAND tumháre darmiyán 'ajíb o garíb kám karegá. 6 Phir Yashú' ne káhinon se kahá, ki Tum 'ahd ke sandúq ko lekar logon ke áge áge pár utro. Chunáñchi wuh 'ahd ke sandúq ko lekar logon ke áge áge chale. 7 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, A'j ke din se main tujhe sab Isráílon ke sámne sarfaráz karná shurú' karúngá, táki wuh ján len kí jaise main Músá ke sáth rahá, waise hí tere sáth rahúngá. 8 Aur tú un káhinon ko, jo 'ahd ke sandúq ko uṭháen yih hukm dená, ki Jab tum Yardan ke pání ke kanáre pahuncho, to Yardan men khare rahná.

9 Aur Yashú' ne baní Isráíl se kahá, ki Pás ákar KHUDÁWAND apne Khudá kí báten suno. 10 Aur Yashú' kahne lagá, ki Is se tum ján loge, ki zinda Khudá tumháre darmiyán hai, aur wuhí zarúr Kan'ánion aur Hittion, aur Hawwion, aur Farizzion, aur Jirjásion, aur Amorion, aur Yabúsion ko tumháre áge se dafa' karegá. 11 Dekho, sári zamín ke

Málik ke 'ahd ká sandúq tumháre áge áge Yordan men jáne ko hai. 12 So ab tum har qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí Isráíl ke qabílon men se chun lo. 13 Aur jab Yordan ke pání men un káhinon ke pánwon ke talwe tik jáenge, jo KHUDÁWAND ya'ní sári duniyá ke Málik ke 'ahd ká sandúq uṭháte hai, to Yordan ká pání, ya'ní wuh pání, jo úpar se bahtá huá niche átá hai, tham jáegá aur us ká dher lag já-egá. 14 Aur jab logon ne Yordan ke pár jáne ko apne deron se kúch kiyá, aur wuh káhin jo 'ahd ká sandúq uṭháe hue the, logon ke áge áge ho liye, 15 aur jab 'ahd ke sandúq ke uṭhánewále Yordan par pahunche aur un káhinon ke pánw, jo sandúq ko uṭháe hue the, kanáre ke pání men dúb gaye, (kyünki fasl ke tamám aiyám men Yordan ká pání cháron taraf apne kanáron se úpar chaṅkar bahá kartá hai.) 16 to jo pání úpar se átá thá, wuh khúb dúr Adam ke pás, jo Zartán ke barábar ek shahr hai, rukkar ek dher ho gayá, aur wuh pání jo maidán ke daryá, ya'ní daryá e Shor kí taraf, bahkar gayá thá, bi'lkull alag ho gayá, aur log 'ain Yarihú ke muqábil pár utre. 17 Aur wuh káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq uṭháe hue the, Yordan ke bích men súkhí zamín par khare rahe, aur sab Isráíli khushk zamín par hokar guzre, yahán tak ki sári qaum sáf Yordan ke pár ho gayí.

4 Aur jab sári qaum Yordan ke pár ho gayí, to KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, ki 2 Qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se bárah ádmí logon men se chun lo; 3 aur un ko hukm do, ki Tum Yordan ke bích men se, jahán káhinon ke pánw jame hue the, bárah patthar lo, aur un ko apne sáth le jákar us manzil par, jahán tum áj kí rát tikoge, rakh dená. 4 Tab Yashú' ne un bárah ádmíon ko, jin ko us ne baní Isráíl men se, qabíle píchhe ek ádmí ke hisáb se taiyár kar rakhá thá, buláyá. 5 Aur Yashú' ne un se kahá, Tum KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge áge Yordan ke bích men jáo, aur tum men se har shakhs baní Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq ek ek patthar apne apne kandhe par uṭhá le, 6 táki yih

tumháre darmiyán ek nishán ho, aur jab tumhári aulád áyanda zamáne men tum se púchhe, kí In pattharon se tumhárá matlab kyá hai? 7 To tum un ko jawáb dená ki Yordan ká pání KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge do hisse ho gayá thá; kyünki jab wuh Yordan pár á rahá thá, tab Yordan ká pání do hisse ho gayá. Yün yih patthar hamesha ke liye baní Isráíl ke wáste yádgárhahenge. 8 Chunáñchi baní Isráíl ne Yashú' ke hukm ke mutábíq kiyá, aur jaisá KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá thá, unhon ne baní Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq Yordan ke bích men se bárah patthar uṭhá liye, aur un ko uṭhákar apne sáth us jagah le gaye, jahán wuh tike, aur wahín un ko rakh diyá. 9 Aur Yashú' ne Yordan ke bích men us jagah jahán 'ahd ke sandúq ke uṭhánewále káhinon ne pánw jamáe the, bárah patthar nasb kiye. Chunáñchi wuh áj ke din tak wahín hai. 10 Kyünki wuh káhin jo sandúq ko uṭháe hue the, Yordan ke bích hí men khare rahe, jab tak un sab báton ke mutábíq, jin ká hukm Músá ne Yashú' ko diyá thá, har ek bát purí na ho chukí, jise logon ko batáne ká hukm KHUDÁWAND ne Yashú' ko kiyá thá; aur logon ne jaldí kí, aur pár utre. 11 Aur aisá huá, ki jab sab log sáf pár ho gaye, to KHUDÁWAND ká sandúq aur káhin bhí logon ke rúbarú pár hue. 12 Aur baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ke log Músá ke kahne ke mutábíq hathi-yár bándhe hue baní Isráíl ke áge pár gaye; 13 ya'ní qaríb chálís hazár ádmí larál ke liye taiyár, aur musallah KHUDÁWAND ke huzúr pár hokar, Yarihú ke maidánon men pahunche táki jang karen. 14 Us din KHUDÁWAND ne sab Isráílon ke sámne Yashú' ko sarfaráz kiyá; aur jaise wuh Músá se darte the, waise hí us se us kí zindagí bhar darte rahe.

15 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, 16 kí Un káhinon ko, jo 'ahd ká sandúq uṭháe hue hai, hukm de, kí wuh Yordan men se nikal áen. 17 Chunáñchi Yashú' ne káhinon ko hukm diyá, kí Yordan men se nikal áo. 18 Aur jab wuh káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq uṭháe hue the, Yordan ke bích men se nikal áe, aur un ke pánwon ke

talwe khushkí par á tike, to Yardan ká pání phir apní jagah par á gaya, aur pahle kí tarah apne sab kanaron par bahne lagá. 19 Aur log pahle mahíne kí daswín táríkh ko Yardan men se nikalkar Yarihú kí mashriqí sarhadd par Jiljal men khaimazan hue. 20 Aur Yashú' ne un bárah pattharon ko, jin ko unhon ne Yardan men se liyá thá, Jiljal men nasb kiyá. 21 Aur us ne baní Isráil se kahá, ki Jab tumháre larke áyanda zamáne men apne apne bápádádá se púchhen, ki In pattharon ká matlab kyá hai? 22 to tum apne larakon ko yihí batána, ki Isráilí khushkí khushkí hokar is Yardan ke pár áe the; 23 kyúñki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne jab tak tum pár na ho gaye, Yardan ke pání ko tumháre sámnne se hatákar sukhá diyá, jaisá KHUDÁWAND tumháre Khudá ne bahr i Qulzum se kiyá, ki use hamáre sámnne se hatákar sukhá diyá, jab tak ham pár na ho gaye; 24 táki zamin kí sab qaunien ján len, ki KHUDÁWAND ká hátli qawí hai; aur wuh KHUDÁWAND tumháre Khudá se hamesha dartí ralen.

5 Aur jab un Amorion ke sab bádsháhon ne, jo Yardan ke pár magrib kí taraf the, aur un Kan'anion ke tamám bádsháhon ne, jo samundar ke nazdík the, suná ki KHUDÁWAND ne baní Isráil ke sámnne se Yardan ke pání ko hatákar sukhá diyá, jab tak ham pár na á gaye, to un ke dil pighal gaye, aur un men baní Isráil ke sabab se ján báqí na rahí.

2 Us waqt KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, ki Chaqmaq kí chhuriyan banákar baní Isráil ká khatna phir dúsrí bár karde. 3 Aur Yashú' ne chaqmaq kí chhuriyan banáin, aur khalriyon kí pahári par baní Isráil ká khatna kiyá. 4 Aur Yashú' ne jo khatna kiyá, us ká sabab yih hai, ki wuh log, jo Misr se nikle, un men jitne jangí mard the, wuh sab biyábán men Misr se nikalne ke ba'd ráste hí men mar gaye. 5 Pas wuh sab log, jo nikle the, un ká khatna ho chuká thá: par wuh sab log jo biyábán men Misr se nikalne ke ba'd ráste hí men paidá hue the, un ká khatna nahín huá thá: 6 kyúñki baní Isráil chálís baras tak biyábán men phirte rahe, jab tak sári qaum,

ya'ní sab jangí mard, jo Misr se nikle the, faná na ho gaye, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND kí bát nahín mání thí: un hí se KHUDÁWAND ne qasam khákar kahá thá, ki wuh un ko us mulk ko dekhne bhí na degá, jise ham ko dene kí qasam us ne un ke bápádádá se kháif aur jahán dúdh aur shahd bahtá hai. 7 So un hí ke larakon ká, jin ko us ne un kí jagah barpá kiyá thá Yashú' ne khatna kiyá, kyúñki wuh námakhtún the, is liye kí ráste men un ká khatna nahín huá thá. 8 Aur jab sab logon ká khatna kar chuke, to yih log khaimagáh men apní apní jagah rahe, jab tak achche na ho gaye. 9 Phir KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, ki Áj ke dín main ne Misr kí malámat ko tum par se dhulká diyá. Isí sabab se áj ke dín tak us jagah ká nám Jiljal hai.

10 Aur baní Isráil ne Jiljal men dere dál liye, aur unhon ne Yarihú ke maidanon men usí mahíne kí chaudiwín táríkh ko shám ke waqt 'id i fasah manái: 11 aur 'id i fasah ke dústre dín us mulk ke puráne anáj kí bekhámíri rotíyan, aur usí roz bhuní huf bálen bhí kháin. 12 Aur dústre hí dín se un ke us mulk ke puráne anáj ke kháne ke ba'd mann mauqúf ho gayá, aur áge phir baní Isráil ko mann kabhí na milá; lekin us sál unhon ne mulk i Kan'an kí paidáwar kháif.

13 Aur jab Yashú' Yarihú ke nazdík thá to us ne apní ánkhen útháin, aur kyá dekhá, ki us ke muqábil ek shakhs háth men apní nangí talwár liye khará hai. Aur Yashú' ne us ke pás jákar us se kahá, Tú hamári taraf hai, yá hamáre dushmanon kí taraf? 14 Us ne kahá, Nahín, balki main is waqt KHUDÁWAND ke lashkar ká sardár hokar áyá hun. Tab Yashú' ne zamin par sarnigún hokar síjda kiyá, aur us se kahá, ki Mere Málik ká apne khádim se kyá irshád hai? 15 Aur KHUDÁWAND ke lashkar ke sardár ne Yashú' se kahá, ki Tú apne pánwon se apní jútí utár de, kyúñki yih jagah jahán tú khará hai, muqaddas hai: so Yashú' ne aisá hí kiyá. 1 Aur Yarihú baní

6 Isráil ke sabab se niháyat mazbutí se band thá, aur na to koí báhar jatá, aur na koí andar átá thá. 2 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se

kahá, ki Dekh, main ne Yarihú ko, aur us ke bádsháh, aur zabardast sirmáon ko tere háth men kar diyá hai. 3 So tum sab jangí mard shahr ko gher lo, aur ek daf'a us ke chau-gird gasht karo. Chha din tak tum aisá hí karná. 4 Aur sát káhin sandúq ke áge áge menhon ke sington ke sát narsinge liye hue chalen, aur sátwen din tum shahr kí charon taraf sát bár ghumná, aur káhin narsinge phúnken. 5 Aur yún hogá, ki jab wuh menche ke sing ko zor se phúnken, aur tum narsinge kí áwáz suno, to sab log niháyat zor se lalkáren; tab shahr kí díwár bi'l'kull gir jáegi, aur log apne apne sámnne sídhe chah jáen. 6 Aur Nún ke beṭe Yashú' ne káhinon ko bulákar un se kahá, ki 'Ahd ke sandúq ko utháo, aur sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge chalen. 7 Aur unhon ne logon se kahá Barhkar shahr ko gher lo, aur jo ádmí musallah hain, wuh KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge chalen. 8 Aur jab Yashú' logon se yih báten kah chuká, to sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke áge áge chale; aur wuh narsinge phúnkte gaye, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq un ke píchhe píchhe chalá. 9 Aur wuh musallah ádmí un káhinon ke áge áge chale jo narsinge phúnk rahe the, aur dumbála sandúq ke píchhe píchhe chalá, aur káhin chalte chalte narsinge phúnkte játe the. 10 Aur Yashú' ne logon ko yih hukm diyá, ki Na to tum lalkárná, aur na tumhári áwáz suná de, aur na tumháre munh se koi bát nikle. Jab main tum ko lalkárne ko kahún, tab tum lalkárná. 11 So us ne KHUDÁWAND ke sandúq ko shahr ke gird ek bár phirwáyá. Tab wuh khaimagáh men áe, aur wahín rát káfi.

12 Aur Yashú' subh sawere uthá, aur káhinon ne KHUDÁWAND ká sandúq uthá liyá. 13 Aur wuh sát káhin menhon ke sington ke sát narsinge liye hue KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge barábar chalte aur narsinge phúnkte játe the: aur wuh musallah ádmí áge áge ho liye; aur dumbála KHUDÁWAND ke sandúq ke píchhe píchhe chalá, aur káhin chalte chalte

narsinge phúnkte játe the. 14 Aur dúsre din bhí wuh ek bár shahr ke gird ghumkar khaimagáh men phir áe. Unhon ne chha din tak aisá hí kiyá. 15 Aur sátwen din yún huá, ki wuh subh ko pau phatne ke waqt uthe, aur usí tarah shahr ke gird sát bár phire: sát bár shahr ke gird faqat usí din phire. 16 Aur sátwin bár aisá huá, ki jab káhinon ne narsinge phúnke, to Yashú' ne logon se kahá, Lalkáro, kyunki KHUDÁWAND ne yih shahr tum ko de diyá hai. 17 Aur wuh shahr aur jo kuchh us men hai, sab KHUDÁWAND kí khátir nest hogá; faqat Ráhab kasbí, aur jitne us ke sáth us ke ghar men hon, wuh sab jíte bachenge; is liye kí us ne un qásidon ko, jin ko ham ne bhejá, chhipá rakkhá thá. 18 Aur tum ba har hál apne ap ko makhsús kí hui chizon se bacháe rakhná; aisá na ho kí un ko makhsús karne ke ba'd tum kisi makhsús kí hui chiz ko lo, aur yún Isráil kí khaimagáh ko la'nati kar dálo, aur use dukh do. 19 Lekin sab chándí aur soná, aur wuh bartan jo pítal aur lohe ke hon KHUDÁWAND ke liye muqaddas hain; so wuh KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil kiye jáen. 20 Pas logon ne lalkará, aur káhinon ne narsinge phúnke. Aur aisá huá, ki jab logon ne narsinge kí áwáz suní, to unhon ne baland áwáz se lalkará, aur díwár bi'l'kull gir parí, aur logon men se har ek ádmí apne sámnne se chahkar shahr men ghusá, aur unhon ne us ko le liyá. 21 Aur unhon ne un sab ko, jo shahr men the, kyá mard, kyá 'aurat, kyá jawán, kyá buddhe, kyá bail, kyá bher, kyá gadhe, sab ko talwár kí dhár se bi'l'kull nest kar diyá. 22 Aur Yashú' ne un donon ádmion se jinhon ne us mulk kí jásusi kí thi kahá, ki Us kasbí ke ghar jáo, aur wahán se jaisí tum ne us se qasam khái hai, us ke mutábliq us 'aurat ko aur jo kuchh us ke pás hai, sab ko nikál láo. 23 Tab wuh donon jawán jásus andar gaye, aur Ráhab ko, aur us ke báp, aur us kí mán, aur us ke bháiyon ko, aur us ke asbáb, balki us ke sáre khándán ko nikál láe, aur un ko baní Isráil kí khaimagáh ke báhar bithá diyá. 24 Phir unhon ne us shahr ko, aur jo kuchh us men thá, sab ko ág se phúnk diyá; aur faqat chándí,

aur sone ko aur pítal aur lohe ke bartanon ko KHUDÁWAND ke ghar ke khazāne men dākhil kiyá. 25 Lekin Yashú' ne Ráhab kasbí, aur us ke báp ke gharāne ko, aur jo kuchh us ká thá, sab ko salámat bachá liyá. Us kí búdobásh áj ke din tak Isráil men hai, kyünki us ne un qásidon ko, jin ko Yashú' ne Yarihú men jásúsí ke liye bhejá thá, chhipá rakkhá thá. 26 Aur Yashú' ne us waqt un ko qasam dekar tákid kí, aur kahá, ki Jo shakhs uthkar is Yarihú shahr ko phir banáe, wuh KHUDÁWAND ke huzúr mal'un ho. Wuh apne pahlauthe ko us kí neo dálte waqt, aur apne sab se chhote bete ko us ke phátak lagwáte waqt kho baithegá. 27 So KHUDÁWAND Yashú' ke sáth thá, aur us sáre mulk men us kí shuhrat phail gayí.

7 Lekin baní Isráil ne makhsús kí húi chíz men khyánat kí; kyünki 'Akan bin Karmí bin Zabdí bin Zarah ne, jo Yahúdáh ke qabile ká thá, un makhsús kí húi chizon men se kuchh le liyá: so KHUDÁWAND ká qahr baní Isráil par bharká.

2 Aur Yashú' ne Yarihú se 'Ai ko, jo Baitel kí mashriqí simt men Baitáwan ke qaríb wáqi' hai, kuchh log yih kahkar bheje, ki Jákar mulk ká hál daryáft karo. Aur in logon ne jákar 'Ai ká hál daryáft kiyá. 3 Aur wuh Yashú' ke pás laute, aur us se kahá, Sab log na jáen; faqat do tén hazár mard charh jáen, aur 'Ai ko már len; sab logon ko wahán jáne kí taklíf na de; kyünki wuh thore se haiñ. 4 Chunánchi logon men se tén hazár mard ke qaríb wahán charh gaye, aur 'Ai ke logon ke sámne se bhág áe. 5 Aur 'Ai ke logon ne un men se koí chhattís ádmí már liye, aur phátak ke sámne se lekar Shabarím tak un ko khaderthe áe, aur utár par un ko mará: so un logon ke dil pighalkar pání kí tarah ho gaye. 6 Tab Yashú' aur sáre Isráilí buzurgon ne apne apne kapre pháre, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge shám tak zamín par aundhe pare rahe, aur apne apne sir par khák dáli. 7 Aur Yashú' ne kahá, Hae, ai Málik KHUDÁWAND, tú ham ko Amoríon ke háth men hawále karke hamará nás karāne kí khátir is qaum ko

Yardan ke is pár kyün láyá? kásh ki ham qaná'at karte, aur Yardan ke us pár hi búdobásh karte. 8 Ai Málik, Isráilíon ke apne dushmanon ke áge píth pher dene ke ba'd main kyá kahún! 9 Kyünki Kan'ání aur is mulk ke sab báshinde yih sunkar ham ko gher lenge, aur hamará nám zamin par se mi'tá dálenge: phir tú apne buzurg nám ke liye kyá karegá? 10 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, Uth, khará ho; tú kyün is tarah aundhá pará hai? 11 Isráilíon ne gunáh kiyá, aur unhon ne us 'ahd ko, jis ká main ne un ko hukm diyá, torá hai; unhon ne makhsús kí húi chizon men se kuchh le bhí liyá, aur chori bhí kí, aur riyákári bhí kí, aur apne asbáb men use milá bhí liyá hai. 12 Is liye baní Isráil apne dushmanon ke áge thahr nahín sakte, wuh apne dushmanon ke áge píth pherte haiñ, kyünki wuh mal'un ho gaye; main áge ko tumháre sáth nahín rahungá, jab tak tum makhsús kí húi chíz ko apne darmiyán se nest na kar do. 13 Uth, logon ko pák kar, aur kah, ki Tum apne ko kal ke liye pák karo: kyünki KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yün farmátá hai, ki Ai Isráilí, tumháre darmiyán makhsús kí húi chíz maujud hai: tum apne dushmanon ke áge thahr nahín sakte, jab tak tum us makhsús kí húi chíz ko apne darmiyán se dúr na kar do. 14 So tum kal subh ko apne apne qabile ke mutábíq házir kiye jáoge; aur jis qabile ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek khándán karke pás áe, aur jis khándán ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek ghar karke pás áe, aur jis ghar ko KHUDÁWAND pakre, wuh ek ek ádmí karke pás áe. 15 Tab jo koí makhsús kí húi chíz rakhtá huá pakrá jáe, wuh aur jo kuchh us ká ho, sab ág se jalá diyá jáe; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke 'ahd ko tor dála, aur baní Isráil ke darmiyán sharárat ká kám kiyá.

16 Pas Yashú' ne subh sawere uthkar Isráilíon ko qabila ba qabila házir kiyá; aur Yahúdáh ká qabila pakrá gayá. 17 Phir wuh Yahúdáh ke khándanon ko nazdík láyá, aur Zarah ká khándán pakrá gayá. Phir wuh Zarah ke khándán ke ek ek ádmí ko nazdík láyá, aur Zabdí pakrá gayá. 18 Phir wuh us ke

gharáne ke ek ke mard ko nazdík láyá, aur 'Akan bin Karmí bin Zabdí bin Zarah, jo Yahúdáh ke qabíle ká thá, pakrá gayá. 19 Tab Yashú' ne 'Akan se kahá, Ai mere farzand, main terí minnat kartá hún, kí KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí tamjíd kar, aur us ke áge iqrár kar: ab tú mujhe batá de, kí tú ne kyá kiyá hai, aur mujh se mat chhipá. 20 Aur 'Akan ne Yashú' ko jawáb diyá, Fí'lhaqíqat main ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ká gunáh kiyá hai, aur yih yih mujh se sarzad húa hai, 21 kí jab main ne lút ke mál men Bábul kí ek nafs chádar, aur do sau misqál chándí, aur pachás misqál sone kí ek ínt dekhí, to main ne lalchákar un ko le liyá; aur dekh, wuh mere dere men zamin men chhipái hui hai, aur chándí un ke niche hai. 22 Pas Yashú' ne qásid bheje; wuh us dere ko daure gaye, aur kyá dekhá, kí wuh us ke dere men chhipái hui hai, aur chándí un ke niche hai. 23 Wuh un ko dere men se nikálkar Yashú' aur sab baní Isráíl ke pás láe, aur un ko KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá. 24 Tab Yashú' aur sab Isráíllon ne Zarah ke bete 'Akan ko, aur us chándí aur chádar, aur sone kí ínt ko, aur us ke beton, aur betiyon ko, aur us ke bailon, aur gadhon, aur bher bakriyon, aur dere ko, aur jo kuchh us ká thá, sab ko liyá, aur wádí e 'Akúr men un ko le gaye. 25 Aur Yashú' ne kahá, kí Tú ne ham ko kyün dukh diyá? KHUDÁWAND áj ke din tujhe dukh degá. Tab sab Isráíllon ne use sangsár kiyá, aur unhon ne un ko ág men jaláyá, aur un ko pattharon se mará. 26 Aur unhon ne us ke úpar pattharon ká ek bará dher lagá diyá, jo áj tak hai; tab KHUDÁWAND apne qahr i shadíd se báz áyá. Is liye us jagah ká nám áj tak Wádí e 'Akúr hai.

8 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, Khauf na khá, aur na hirásán ho. Säre jangí mardon ko sáth le, aur uþkar 'Ai par charháí kar. Dekh, main ne 'Ai ke bádsháh, aur us kí ra'iyat, aur us ke shahr, aur us ke 'iláqe ko, tere qabze men kar diyá hai. 2 Aur tú 'Ai aur us ke bádsháh se wuhí karná, jo tú ne Yaríhú aur us ke bádsháh se kiyá; faqat wahán ke mál i

ganímat, aur chaupáyon ko tum apne liye lút ke taur par le lená: so us shahr ke liye usí ke píchhe apne admí ghát men lagá de. 3 Pas Yashú' aur sab jangí mard 'Ai par charháí karne ko uþhe. Aur Yashú' ne tis hazár mard, jo zabardast súrmá the, chunkar rát hí ko un ko rawána kiyá; 4 aur un ko yih hukm diyá, kí Dekho, tum us shahr ke muqábil shahr hí ke píchhe ghát men baithná. Shahr se bahut dúr na jáná, balki tum sab taiyár rahná; 5 aur main un sab admíon ko lekar jo mere sáth hai shahr ke nazdík áungá; aur aisá hogá, kí jab wuh hamará sámná karne ko pahle kí tarah nikal áenge, so ham un ke sámne se bháenge, 6 aur wuh hamare píchhe píchhe nikle chale áenge, yahan tak kí ham un ko shahr se dúr nikál le jáenge; kyünki wuh kahenge, kí Yih to pahle kí tarah hamare sámne se bháge játe hai; so ham un ke áge se bháenge. 7 Aur tum ghát men se uþkar shahr par qabza kar lená, kyünki KHUDÁWAND tumhárá Khudá use tumháre qabze men kar degá. 8 Aur jab tum us shahr ko le lo, to use ág lagá dená; KHUDÁWAND ke kahne ke muwáfíq kám karná; dekho, main ne tum ko hukm diyá. 9 Aur Yashú' ne un ko rawána kiyá: aur wuh kamingáh men gaye, aur Baitel aur 'Ai ke darmiyán, 'Ai ke magrib kí taraf, já baithé: lekin Yashú' us rát ko logon ke bích þiká rahá.

10 Aur Yashú' ne subh sawere uþkar logon kí maujudát lí, aur wuh baní Isráíl ke buzurgon ko sáth lekar logon ke áge áge, 'Ai kí taraf chalá. 11 Aur sab jangí mard, jo us ke sáth the, chale, aur nazdík pahunchkar shahr ke sámne áe, aur 'Ai ke shimál men dere dále: aur Yashú' aur 'Ai ke bích ek wádí thí. 12 Tab us ne kol páñch hazár mardon ko lekar Baitel aur 'Ai ke darmiyán shahr ke magrib kí taraf un ko kamingáh men biþháyá. 13 So unhon ne logon ko, ya'ní sab fauj ko jo shahr ke shimál men thí, aur un ko jo shahr kí magribí taraf ghát men the, þikáne par kar diyá; aur Yashú' usí rát us wádí men gayá. 14 Aur jab 'Ai ke bádsháh ne yih dekhá, to unhon ne jaldí kí, aur sawere uþhe, aur shahr ke admí, ya'ní wuh aur us

ke sab log nikalkar mu'aiyan waqt par larái ke liye baní Isráíl ke muqábil maidán ke sámne áe, aur use khabar na thí, kí shahr ke píchhe us kí ghat men log baithe hue hain. 15 Tab Yashú' aur sab Isráílion ne aisá dikháyá goyá unhon ne un se shikast khái, aur biyábán ke ráste hokar bháge. 16 Aur jitne log shahr men the, wuh in ká píchhá karne ke liye buláe gaye; aur unhon ne Yashú' ká píchhá kiyá, aur shahr se dúr nikle chale gaye. 17 Aur 'Ai aur Baitel men Loí mard báqí na rahá, jo Isráílion ke píchhe na gayá ho, aur unhon ne shahr ko khulá chhorkar Isráílion ká píchhá kiyá. 18 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, kí jo barchhá tere háth men hai, use 'Ai kí taraf barhá de, kyúñki main use tere qabze men kar dúngá. Aur Yashú' ne us barchhe ko, jo us ke háth men thá, shahr kí taraf barháyá. 19 Tab us ke háth barháte hí jo ghat men the apní jagah se nikle, aur daukar shahr men dákhil hue, aur use sar kar liyá, aur jald shahr men ág lagá dí. 20 Aur jab 'Ai ke logon ne píchhe murkar nazar kí, to dekhá kí shahr ká dhuwán ásmán kí taraf uth rahá hai, aur un ká bas na chalá, kí wuh idhar yá udhar bhágen: aur jo log biyábán kí taraf bháge the, wuh píchhá karnewálon par ulaṭ paṛe. 21 Aur jab Yashú' aur sab Isráílion ne dekhá, kí ghatwálon ne shahr le liyá, aur shahr ká dhuwán uth rahá hai, to unhon ne palaṭkar 'Ai ke logon ko qatl kiyá. 22 Aur wuh dústre bhí un ke muqábale ko shahr se nikle; so wuh sab ke sab Isráílion ke bích men jo kuchh to idhar aur kuchh udhar the paṛ gaye, aur unhon ne un ko mára, yahán tak kí kisí ko na báqí chhorá, na bhágne diyá. 23 Aur wuh 'Ai ke bádsháh ko zinda giriftár karke Yashú' ke pas láe. 24 Aur jab Isráíl 'Ai ke sab bándion ko maidán men us biyábán ke darmiyán, jahán unhon ne in ká píchhá kiyá thá, qatl kar chuke, aur wuh sab talwár se máre gaye, yahán tak kí bi'lkull faná ho gaye, to sab Isráíl 'Ai ko phire aur use tah i teg kar diyá. 25 Chunánchi wuh jo us dín máre gaye mard aur 'aurat milákar bárah hazár, ya'ní 'Ai ke sab log the. 26 Kyúñki Yashú' ne apná háth jis

se wuh barchhe ko barháe hue thá, nahín kheñchá, jab tak kí us ne 'Ai ke sab rahnewálon ko bi'lkull halák na kar dála. 27 Aur Isráílion ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq jo us ne Yashú' ko diyá thá, apne liye faqat shahr ke chaupayon aur mál i ganímat ko lúṭ men liyá. 28 Pas Yashú' ne 'Ai ko jalákar hamesha ke liye use ek dher aur wírána baná diyá, jo áj ke dín tak hai. 29 Aur us ne 'Ai ke bádsháh ko sham tak darakht par tángkar rakkhá; aur jun hí súraṭ dubne lagá, unhon ne Yashú' ke hukm se us kí lách ko darakht se utárkar shahr ke pháṭak ke sámne dála diyá, aur us par pattharon ká ek bará dher lagá diyá, jo áj ke dín tak hai.

30 Tab Yashú' ne koh i 'Aibál par KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke liye ek mazbah banáyá, 31 jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Isráíl ko hukm diyá thá: aur jaisá Músá kí sharí'at kí kitáb men likhá hai, yih mazbah be gháṛe pattharon ká thá jis par kisí ne lohá nahín lagáyá thá: aur unhon ne us par KHUDÁWAND ke huzúr soṭhaní qurbánián, aur salámatí ke zabihe guzráne. 32 Aur us ne wahán un pattharon par Músá kí sharí'at kí, jo us ne likhí thí, sab baní Isráíl ke sámne ek naql kanda kí. 33 Aur sab Isráíl aur un ke buzurg, aur mansabdár, aur qázi, ya'ní desí aur pardesí donon Láwí káhinon ke áge, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke uthánewále the, sandúq ke idhar aur udhar kháre hue. In men se ádhe to koh i Garizím ke muqábil aur ádhe koh i 'Aibál ke muqábil the, jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne pahle hukm diyá thá, kí wuh Isráíl logon ko barakat den. 34 Is ke ba'd us ne sharí'at kí sab báten, ya'ní barakat aur la'nat, jaisí wuh sharí'at kí kitáb men likhí hui hain, paṛkar sunáin; 35 chunánchi jo kuchh Músá ne hukm diyá thá, us men se ek bát aisí na thí jise Yashú' ne baní Isráíl kí sárf jamá'at, aur 'auraton, aur bálbachchon aur un musáfiyon ke sámne, jo un ke sáth milkar rahte the, na paṛhá ho.

9 Aur jab un sab Hittí, Amori, Kan'ání, Farizzí, Hawwí, aur Yabúsí bádsháhon ne jo Yardan ke us pár kohistání mulk aur nasheb kí zamín aur bare samundar ke us

sáhil par, jo Lúbnán ke sámnē hai, rahte the, yih suná, 2 to wuh sab ke sab faráham hue, táki muttafiq hokar Yashú' aur baní Isráil se jang karen.

3 Aur jab Jiba'ún ke báshindon ne suná, ki Yashú' ne Yaríhú aur 'Ai se kyá kyá kiyá hai, 4 to unhon ne bhí hílabázi kí, aur jákar saffron ká bhes bhará, aur puráne bore, aur puráne phate hue aur marammat kiye hue sharáb ke mashkíze apne gadhon par láde; 5 aur pánwon men puráne patwand lage hue júte, aur tan par puráne kapre dále, aur un ke safar ká tosha súkhí phaphúndí lagí hui rotíyán thín. 6 Aur wuh Jiljál men khaimagáh ko Yashú' ke pás jákar us se aur Isráilí mardon se kahne lage, Ham ek dúr mulk se áe hain : so ab tum ham se 'ahd bándho. 7 Tab Isráilí mardon ne un Hawwion se kahá, ki Sháyad tum hamáre darmiyán hí rahte ho; pas, ham tum se kyúnkár 'ahd bándhen? 8 Unhon ne Yashú' se kahá, Ham tere khádím hain. Tab Yashú' ne un se púchhá, Tum kaun ho, aur kahán se áe ho? 9 Unhon ne us se kahá, Tere khádím ek bahut dúr mulk se KHUDÁWAND tere Khudá ke nám ke bá'is áe hain; kyúнки ham ne us kí shuhtrat aur jo kuchh us ne Mísr men kiyá, 10 aur jo kuchh us ne Amorion ke donon bádsháhon se, jo Yardan ke us pár the, ya'ní Hasbon ke bádsháh Síhon, aur Basan ke bádsháh 'Oj se jo 'Istárát men thá, kiyá sab suná hai. 11 So hamáre buzurgon aur hamáre mulk ke sab báshindon ne ham se yih kahá, ki Tum safar ke liye apne háth men tosha le lo aur un se milne ko jáo, aur un se kaho, ki Ham tumháre khádím hain : so tum ab hamáre sáth 'ahd bándho. 12 Jis dín ham tumháre pás áne ko nikle ham ne apne apne ghar se apne tosha kí rotí garm garm lí aur ab dekho, wuh súkhí hai, aur use phaphúndí lag gayí. 13 Aur mai ke yih mashkíze, jo ham ne bhar liye the naye the, aur dekho, yih to phat gaye; aur yih hamáre kapre aur júte dúr o daráz safar kí wajh se puráne ho gaye. 14 Tab in logon ne un ke toshe men se kuchh liyá, aur KHUDÁWAND se mashwarat na kí. 15 Aur Yashú' ne un se sulh

kí, aur un kí jánbakhshí karne ke liye un se 'ahd bándhá : aur jamá'at ke amiron ne un se qasam khái. 16 Aur un ke sáth 'ahd bándhne se tén dín ke ba'd un ke sunne men áyá, kí yih un ke pa'ausí hain, aur un ke darmiyán hí rahte hain. 17 Aur baní Isráilkúch karke tísre dín un ke shahron men pahunchē. Jiba'ún, aur Kafírah, aur Baírat, aur Qaryat Ya'rim un ke shahr the. 18 Aur baní Isráil ne un ko qatl na kiyá, is liye kí jamá'at ke amiron ne un se KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí qasam khái thí. Aur sári jamá'at un amiron par kurkúrane lagí. 19 Par un sab amiron ne sári jamá'at se kahá, ki Ham ne un se KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí qasam khái hai; is liye ham unhen chhú nahín sakte. 20 Ham un se yihí karenge, aur un ko jítá chhorenge, tá na ho kí us qasam ke bá'is, jo ham ne un se khái hai ham par gazab túte. 21 So amiron ne un se yihí kahá, kí Un ko jítá chhoro. Pas wuh sári jamá'at ke liye laka'háre, aur páni bharnewále bane, jaisá amiron ne un se kahá thá. 22 Tab Yashú' ne un ko bulwákar un se kahá, Jis hál kí tum hamáre darmiyán rahte ho, tum ne yih kahkar ham ko kyún fareb diyá, kí Ham tum se bahut dúr rahte hain? 23 Is liye ab tum la'natí thahre, aur tum men se koi aisá na rahegá jo gulám ya'ní mere Khudá ke ghar ke liye laka'hára aur páni bharnewála na ho. 24 Unhon ne Yashú' ko jawáb diyá, kí Tere khádimon ko tahqíq yih khabar milí thí, kí KHUDÁWAND tere Khudá ne apne bande Músá ko farmáyá kí sára mulk tum ko de, aur is mulk ke sab báshindon ko tumháre sámnē se nest o nábúd kare. So ham ko tumháre sabab se apní jánon ke lále par gaye; is liye ham ne yih kám kiyá. 25 Aur ab dekh, ham tere háth men hain : jo kuchh tú ham se karná bhalá aur thík jáne, so kar. 26 Pas us ne un se waisá hí kiyá, aur baní Isráil ke háth se un ko aisá bacháyá, kí unhon ne un ko qatl na kiyá. 27 Aur Yashú' ne usí dín un ko jamá'at ke liye aur us maqám par jise KHUDÁWAND khud chune us ke mazbah ke liye laka'háre aur páni bharnewále muqarrar kiyá, jaisá áj tak hai.

10 Aur jab Yarúshalem ke bádsháh Adúní Sidq ne suná, ki Yashú' ne 'Ai ko sar karke use nest o nábúd kar diyá, aur jaisá us ne Yarhú aur wahán ke bádsháh se kiyá, waisá hí 'Ai aur us ke bádsháh se kiyá, aur Jiba'ún ke báhindoṛ ne baní Isráíl se sulh kar lí, aur un ke darmiyán rahne lage haiṅ, 2 to wuh sab bahut hí ḡare, kyúñkí Jiba'ún ek bará shahr, balkí bádsháhí shahron men se ek kí mánind, aur 'Ai se bará thá, aur us ke sab mard bare bahádur the. 3 Is liye Yarúshalem ke bádsháh Adúní Sidq ne Habrún ke bádsháh Húhám, aur Yarmot ke bádsháh Pírám, aur Lakís ke bádsháh Yáfi'a, aur 'Ijlún ke bádsháh Dabír ko, yún kahlá bhejá, ki 4 Mere pás áo, aur merí kumak karo, aur chalo, ham Jiba'ún ko máren; kyúñki us ne Yashú' aur baní Isráíl se sulh kar lí hai. 5 Is liye Amoríon ke pánch bádsháh, ya'ní Yarúshalem ke bádsháh, aur Habrún ke bádsháh, aur Yarmot ke bádsháh, aur Lakís ke bádsháh, aur 'Ijlún ke bádsháh ikatthe húe aur unhon ne apní sab faujon ke sáth chaḡhái kí, aur Jiba'ún ke muqábil dere dáلكar us se jang shurú' kí. 6 Tab Jiba'ún ke logon ne Yashú' ko, jo Jiljál men khaimazan thá, kahlá bhejá, ki Apne khádimon kí taraf se apná háth mat kheñch; jald hamáre pás pahunchkar ham ko bachá, aur hamári madad kar; is liye kí sab Amori bádsháh, jo kohistání mulk men rahte haiṅ, hamáre khiláf ikatthe húe haiṅ. 7 Tab Yashú' sab jangí mardon aur sab zabardast súrmáon ko hamráh lekar Jiljál se chal pará. 8 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, Un se na ḡar: is liye kí main ne un ko tere háth men kar diyá hai; un men se ek mard bhí tere sámnne khaḡá na rah sakegá. 9 Pas Yashú' ráton ráat Jiljál se chalkar nágahan un par á pará. 10 Aur KHUDÁWAND ne un ko baní Isráíl ke sámnne shikast dí, aur us ne un ko Jiba'ún men barí khúnrezí ke sáth qatl kiyá, aur Bait Haurún kí chaḡhái ke ráste par un ko ragedá, aur 'Azíqáh aur Muqqaidah tak un ko mártá gayá. 11 Aur jab wuh Isráílion ke sámnne se bháge, aur Bait Haurún ke utár par the, to KHUDÁWAND ne 'Azíqáh tak ásmán

se un par bare bare patthar barsáe, aur wuh mar gaye, aur jo olon se mare, wuh un se, jin ko baní Isráíl ne tah í teg kiyá, kahín ziyáda the.

12 Aur us din jab KHUDÁWAND ne Amoríon ko baní Isráíl ke qábú men kar diyá, Yashú' ne KHUDÁWAND ke huzúr baní Isráíl ke sámnne yih kahá,

Ai súraḡ, tú Jiba'ún par aur

Ai chánd, tú wádí e Aiyálon men ṡhahrá rah.

13 Aur súraḡ ṡhahrá gayá, aur chánd thamá rahá,

Jab tak qaum ne apne dushmanon se apná intiḡám na le liyá.

Kyá yih A'shar kí kítáb men nahín likhá hai? Aur súraḡ ásmán ke bíchon bích ṡhahrá rahá, aur taḡriban sáre din ḡúbne men jaldí na kí. 14 Aur aisá din na kabhí us se pahle húa, aur na us ke ba'd, jis men KHUDÁWAND ne kisé admí kí bát suní ho: kyúñkí KHUDÁWAND Isráílion kí khátir laḡá.

15 Phir Yashú', aur us ke sáth sáre Isráílí Jiljál ko khaimagáh men laute.

16 Aur wuh pánchon bádsháh bháḡkar Muqqaidah ke gár men já chhipe. 17 Aur Yashú' ko yih khabarmill, ki Wuh pánchon bádsháh Muqqaidah ke gár men chhipe húe mile haiṅ. 18 Yashú' ne hukm kiyá, ki Bare bare patthar us gár ke munh par luḡká do, aur admíon ko us ke pás un kí nigahbání ke liye biṡhá do. 19 Par tum na ruko; tum apne dushmanon ká píchhá karo, aur un men ke jo jo picchaḡ gaye haiṅ, un ko már ḡálo: un ko muhlat na do, kí wuh apne apne shahr men dákhil hon: is liye kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne un ko tumháre qabze men kar diyá hai. 20 Aur jab Yashú' aur baní Isráíl barí khúnrezí ke sáth un ko qatl kar chuke, yahán tak kí wuh nest o nábúd ho gaye, aur wuh jo un men se báqí bache fasídár shahron men dákhil ho gaye; 21 to sab log Muqqaidah men, Yashú' ke pás lashkargáh ko laute, aur kisé ne baní Isráíl men se kisé ke barkhiláḡ zabán na hiláí. 22 Phir Yashú' ne hukm diyá, kí Gár ká munh kholo, aur un pánchon bádsháhon ko gár se báhar níkákar mere pás láo.

23 Unhon ne aisá hí kiyá, aur wuh un pánchon bádsháhon ko, ya'ní sháh í Yarúshálem aur sháh í Habrún aur sháh í Yarmot aur sháh í Lakís aur sháh í 'Ijlún ko gár se níkákar us ke pás lée. 24 Aur jab wuh un ko Yashú' ke samne lée, to Yashú' ne sáre Isráílíon ko bulwáyá aur un jangí mardon ke sardáron se, jo us ke sáth gaye the, yih kahá, kí Nazdík ákar apne apne pánw in bádsháhon kí gardanon par rakkho. Unhon ne nazdík ákar un kí gardanon par apne apne pánw rakkhe. 25 Aur Yashú' ne un se kahá, K̄hauf na karo, aur hirásán mat ho: mazbút ho jáo, aur hausala rakkho; is liye kí K̄HUDÁWAND tumháre sab dushmanon se, jin ká muqábala tum karoge, aisá hí karegá. 26 Is ke ba'd Yashú' ne un ko mára, aur qatl kiyá, aur páñch darakhton par un ko táng diyá: so wuh shám tak darakhton par tange rahe. 27 Aur súraj dúbte waqt unhon ne Yashú' ke hukm se un ko darakhton par se utárkar usí gár men, jis men wuh já chhipe the, dál diyá, aur gár ke munh par bare bare patthar dhar diye, jo áj tak haiñ.

28 Aur usí din Yashú' ne Muqqaidah ko sar karke use tah í teg kiyá, aur us ke bádsháh ko aur us ke sab logon ko bi'lkull halák kar dálá aur ek ko bhí báqí na chhorá: aur Maqqaidah ke bádsháh se us ne wuhí kiyá jo Yaríhú ke bádsháh se kiyá thá.

29 Phir Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Muqqaidah se Libnáh ko gaye aur wuh Libnáh se lará. 30 Aur K̄HUDÁWAND ne us ko bhí aur us ke bádsháh ko bhí baní Isráíl ke háth men kar diyá; aur us ne use aur us ke sab logon ko tah í teg kiyá, aur ek ko bhí báqí na chhorá, aur wahán ke bádsháh se waisá hí kiyá jo Yaríhú ke bádsháh se kiyá thá.

31 Phir Libnáh se Yashú' aur us ke sáth sáre Isráílí Lakís ko gaye, aur us ke muqábil dere dál diye, aur wuh us se lará. 32 Aur K̄HUDÁWAND ne Lakís ko Isráíl ke qabze men kar diyá. Us ne dúsre din us par fath pái aur use tah í teg kiyá, aur sab logon ko jo us men the qatl kiyá, jis tarah us ne Libnáh se kiyá thá.

33 Us waqt Jazar ká bádsháh Húram Lakís kí kumak ko chañh

áyá; so Yashú' ne us ko aur us ke ádmíon ko mára, yahán tak kí us ká ek bhí jítá na chhorá.

34 Aur Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Lakís se 'Ijlún ko gaye, aur us ke muqábil dere dálkar us se jang shurú' kí; 35 aur usí din use sar kar liyá, aur use tah í teg kiyá, aur un sab logon ko jo us men the us ne usí din bi'lkull halák kar dálá jaisá us ne Lakís se kiyá thá.

36 Phir 'Ijlún se Yashú' aur us ke sáth sab Isráílí Habrún ko gaye aur us se lare. 37 Aur unhon ne use sar karke use aur us ke bádsháh aur us kí sári bastiyon aur wahán ke sáre logon ko tah í teg kiyá, aur jaisá us ne 'Ijlún se kiyá thá ek ko bhí jítá na chhorá, balki use aur wahán ke sáre logon ko bi'lkull halák kar dálá.

38 Phir Yashú' aur us ke sáth sáre Isráílí Dabír ko laufe aur us se lare; 39 aur us ne use aur us ke bádsháh aur us kí sári bastiyon ko fath kar liyá, aur unhon ne un ko tah í teg kiyá aur sab logon ko, jo us men the, bi'lkull halák kar diyá. Us ne ek ko bhí báqí na chhorá; jaisá us ne Habrún aur us ke bádsháh se kiyá thá waisá hí Dabír aur us ke bádsháh se kiyá; aisá hí us ne Libnáh aur us ke bádsháh se bhí kiyá thá.

40 So Yashú' ne sáre mulk ko, ya'ní kohistání mulk aur junúbí qit'a aur nasheb kí zamín aur dhalánon aur wahán ke sab bádsháhon ko mára; us ne ek ko bhí jítá na chhorá, balki wahán ke har mutanaffis ko, jaisá K̄HUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne hukm kiyá thá, bi'lkull halák kar dálá. 41 Aur Yashú' ne un ko Qádis Barní'a se lekar Gazzah tak, aur Jashan ke sáre mulk ke logon ko Jiba'un tak mára. 42 Aur Yashú' ne un sab bádsháhon par aur un ke mulk par ek hí waqt men tasallut hásil kiyá; is liye kí K̄HUDÁWAND Isráíl ká Khudá Isráíl kí khátir lará. 43 Phir Yashú' aur sab Isráílí us ke sáth Jiljál ko k̄haimagáh men laufe.

11 Jab Hasúr ke bádsháh Yábin ne yih suná, to us ne Madún ke bádsháh Yúbáb, aur Símon ke bádsháh, aur Iksháf ke bádsháh ko, 2 aur un bádsháhon ko, jo shimál kí taraf kohistání mulk aur

Kinnarat ke junúb ke maidán aur nasheb kí zamín aur magrib kí taraf Dor kí murtafa' zamín meñ rahte the, 3 aur mashriq aur magrib ke Kan'án-ion, aur Amórion, aur Hittion, aur Farizzion aur kohistání mulk ke YabúSION, aur Hawwion ko, jo Harmún ke niche Misfáh ke mulk meñ rahte the bulwá bhejá. 4 Tab wuh aur un ke sáth un ke lashkar, ya'ní ek amboh í kasír jo ta'dád meñ samundar ke kanáre kí ret kí mánind thá, bahut se ghoron aur rathon ko sáth lekar nikle. 5 Aur yih sab bádsháh milkar áe aur unhon ne Merúm kí jhíl par ikatthe dere dále, táki Isráilion se lañen. 6 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, kí Un se na dar, kyúñki kal is waqt main in sab ko Isráilion ke sámne márkar dáldúngá. Tú un ke ghoron kí kúnchen kát dálna, aur un ke rath ág se jalá dená. 7 Chunánchi Yashú', aur sab jangi mard us ke sáth Merúm kí jhíl par nágahán un ke muqábale ko áe aur un par fút paré. 8 Aur KHUDÁWAND ne un ko Isráilion ke qabze meñ kar diyá: so unhon ne un ko márá, aur bare Saidá, aur Misrafátu'lMáim, aur mashriq meñ Misfáh kí wadí tak un ko ragedá, aur qatl kiyá, yahán tak kí un meñ se ek bhí báqí na chhorá. 9 Aur Yashú' ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq un se kiyá, kí un ke ghoron kí kúnchen kát dálin, aur un ke rath ág se jalá diye.

10 Phir Yashú' usí waqt lautá aur us ne Hasúr ko sar karke us ke bádsháh ko talwár se márá; kyúñki agle waqt meñ Hasúr un sári saltanaton ká sardár thá. 11 Aur unhon ne un sab logon ko, jo wahán the, tah í teg karke un ko bi'lkull halák kar diyá; wahán koí mutanaffis báqí na rahá: phir us ne Hasúr ko ág se jalá diyá. 12 Aur Yashú' ne un bádsháhon ke sáre shahron ko, aur un shahron ke sáre bádsháhon ko lekar, aur un ko tah í teg karke bi'lkull halák kar diyá, jaisá kí KHUDÁWAND ke bande Músá ne hukm kiyá thá. 13 Lekin jo shahr apne tlon par bane hue the, un meñ se kisi ko Isráilion ne nahín jaláyá, siwá Hasúr ke, jise Yashú' ne phúnk diyá thá. 14 Aur un shahron ke tamám mál í ganímat aur chaupayon ko baní Isráil ne apne wáste lúñ meñ le liyá;

lekin har ek ádmí ko talwár kí dhár se qatl kiyá, yahán tak kí un ko nábúd kar diyá aur ek mutanaffis ko bhí báqí na chhorá. 15 Jaisá KHUDÁWAND ne apne bande Músá ko hukm diyá thá, waisá hí Músá ne Yashú' ko hukm diyá, aur Yashú' ne waisá hí kiyá; aur jo jo hukm KHUDÁWAND ne Músá ko diyá thá, un meñ se kisi ko us ne bagair purá kiye na chhorá.

16 So Yashú' ne us sáre mulk ko, ya'ní kohistání mulk aur sab junúbí qit'a aur Jashan ke sab mulk, aur nasheb kí zamín, aur maidán, aur Isráilion ke kohistání mulk aur usí ke nasheb kí zamín 17 koh í KHALAQ se lekar jo Sha'ir kí taraf játá hai, Ba'l Jadd tak, jo wadí e Lubnán meñ koh í Harmún ke niche hai, sab ko le liyá, aur un ke sab bádsháhon par fath hásil karke us ne un ko márá, aur qatl kiyá. 18 Aur Yashú' muddat tak un sab báhsháhon se lañtá rahá. 19 Siwá Hawwion ke, jo Jiba'un ke báhinde the, aur kisi shahr ne baní Isráil se sulh nahín kí, balki sab ko unhon ne lañkar fath kiyá. 20 Kyúñki yih KHUDÁWAND hí kí taraf se thá, kí wuh un ke dilon ko aisá sakht kar de, kí wuh jang meñ Isráil ká muqábala karen, táki wuh un ko bi'lkull halák kar dále, aur un par kuchh mihrbání na ho, balki wuh un ko nest o nábúd kar de, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá.

21 Phir us waqt Yashú' ne ákar 'Anáqim ko kohistání mulk, ya'ní Habrún, aur Dabír, aur 'Anáb se, balki Yahúdáh ke sáre kohistání mulk, aur Isráil ke sáre kohistání mulk se kát dála. Yashú' ne un ko un ke shahron samet bi'lkull halák kar diyá. 22 So 'Anáqim meñ se koí baní Isráil ke mulk meñ báqí na rahá; faqat Gazzah, aur Ját, aur Ashdúd meñ thore se báqí rabe. 23 Pas jaisá KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, us ke mutábíq Yashú' ne sáre mulk ko le liyá; aur Yashú' ne use Isráilion ko un ke qablon kí taqsím ke muwáfiq mirás ke taur par de diyá, aur mulk ko jang se faráyat milí.

12 Us mulk ke wuh bádsháh, jin ko baní Isráil ne qatl karke un ke mulk par Yardan ke us pár mashriq kí taraf Arnon kí wadí

se lekar koh i Harmun tak, aur tamam mashriq maidan par qabza kar liya, yih hain: 2 Amorion ka badshah Sihon, jo Hasbon mein rahta tha, aur 'Aro'ir se lekar jo wadi e Arnon ke kanare hai, aur us wadi ke bich ke shahr se, wadi e Yabboq tak jo bani 'Ammon ki sarhadd hai adhe Jili'ad par; 3 aur maidan se bahr i Kinnarat tak, jo mashriq ki taraf hai, balki mashriq hi ki taraf Bait Yashimot se hokar maidan ke darya tak, jo darya e Shor hai, aur junub mein Pisgah ke daman ke niche niche hukumat karti thi: 4 aur Basan ke badshah 'Oj ki sarhadd, jo Rafaim ki baqiya nasl se thi, aur 'Istarat aur Adra'i mein rahta tha; 5 aur wuh koh i Harmun aur Salkah, aur sare Basan mein, Jasurion, aur Ma'kation ki sarhadd tak, aur adhe Jili'ad mein, jo Hasbon ke badshah Sihon ki sarhadd thi, hukumat karti thi. 6 Un ko KHUDAWAND ke bande Musa aur bani Israil ne mara; aur KHUDAWAND ke bande Musa ne bani Rubin aur bani Jadd aur Munassi ke adhe qabile ko un ka mulk miras ke taur par de diya.

7 Aur Yardan ke is par magrib ki taraf Ba'l Jadd se, jo wadi e Lubnan mein hai, koh i Khalaq tak, jo Sha'ir ko nikal gayi hai, jin badshahon ko Yashu' aur bani Israil ne mara, aur jin ke mulk ko Yashu' ne Israilion ke qabilon ko, un ki taqsim ke mutabiq, miras ke taur par de diya, wuh yih hain: 8 kohistani mulk aur nasheb ki zamin aur maidan, aur dhalanon mein, aur biyaban, aur junubi qit'e mein, Hitti, aur Amori, aur Kan'ani, aur Farizzi, aur Hawwi, aur Yabusi qaumon mein se: 9 ek Yarhu ka badshah; ek 'Ai ka badshah, jo Baitel ke nazdik waqi hai; 10 ek Yarushalem ka badshah; ek Habrun ka badshah; 11 ek Yarmot ka badshah; ek Laki ka badshah; 12 ek 'Ijlun ka badshah; ek Jazar ka badshah; 13 ek Dabir ka badshah; ek Jadar ka badshah; 14 ek Hurmah ka badshah; ek 'Arad ka badshah; 15 ek Libnah ka badshah; ek 'Adulam ka badshah; 16 ek Muqqaidah ka badshah; ek Baitel ka badshah; 17 ek Taffuah ka badshah; ek Hifar ka badshah; 18 ek Afiq ka badshah; ek Lasharun ka badshah; 19 ek Madun ka badshah; ek Hasur

ka badshah; 20 ek Simron Mirun ka badshah; ek Ikshaf ka badshah; 21 ek Ta'nak ka badshah; ek Majiddo ka badshah; 22 ek Qadis ka badshah; ek Karmil ke Yuqni'am ka badshah: 23 ek Dor ki murtafa' zamin ke Dor ka badshah; ek Goim ka badshah jo Jiljal mein tha; 24 ek Tirzah ka badshah. Yih sab iktis badshah the.

13 Aur Yashu' buddha aur 'umrasida hua; aur KHUDAWAND ne us se kaha, ki Tu buddha aur 'umrasida hai, aur qabza karne ko abhi bahut sa mulk baqi hai. 2 Aur wuh mulk jo baqi hai, so yih hai: Filistion ke sare aqlim, aur sare Jasuri, 3 Saihur se, jo Misr ke samne hai, shimul ki taraf 'Aqrun ki hadd tak jo Kan'anion ka gina jata hai; Filistion ke panch sardar, ya'ni Gazi, aur Ashdudi, aur Asqaluni, aur Jati, aur 'Aqruni; aur 'Awwim bhi, 4 jo junub ki taraf hain, aur Kan'anion ka sara mulk, aur Magarah, jo Saidanion ka hai; Afiq ya'ni Amorion ki sarhadd tak; 5 aur Jabalion ka mulk, aur mashriq ki taraf Ba'l Jadd se, jo koh i Harmun ke niche hai, Hamat ke madkhal tak sara Lubnan. 6 Phir Lubnan se Misrafatu'l Maim tak kohistani mulk ke sab bashinde, ya'ni sab Saidani, un ko main bani Israil ke samne se nikal dalunga. Tu faqat, jaisa main ne tujhe hukm diya hai, miras ke taur par use Israilion ko taqsim kar de. 7 So tu is mulk ko un nau qabilon aur Munassi ke adhe qabile ko miras ke taur par banat de. 8 Munassi ke sath bani Rubin aur bani Jadd ne apni apni miras pa li thi, jise Musa ne Yardan ke us par mashriq ki taraf un ko diya tha, kyunki KHUDAWAND ke bande Musa ne use un hi ko diya tha, ya'ni 9 'Aro'ir se, jo wadi e Arnon ke kanare waqi hai, shuru' karke wuh shahr, jo wadi ke bich mein hai, aur Midba ka sara maidan Dibon tak; 10 aur Amorion ke badshah Sihon ke sare shahr, jo Hasbon mein saltanat karti thi, bani 'Ammon ki sarhadd tak; 11 aur Jili'ad, aur Jasurion, aur Ma'kation ki nawahi, aur sara koh i Harmun, aur sara Basan Salkah tak; 12 aur 'Oj jo Rafaim ki baqiya nasl se thi, aur 'Istarat aur Adra'i mein hukman thi, us ka sara ilaqa jo Basan mein thi; kyunki Musa ne un ko markar

khárij kar diyá thá. 13 Taubhí baní Isráíl ne Jasúriṅ aur Ma'kátion ko nahín nikálá; chunánchi Jasúri aur Ma'kátí áj tak Isráílion ke darmi-yán base hue hain. 14 Faqat Láwí ke qabile ko us ne koí mirás nahín dí, kyünki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí átashín qurbánián us kí mirás hain, jaisá us ne us se kahá thá.

15 Aur Musá ne baní Rúbin ke qabile ko un ke gharánon ke mutábiq mirás dí. 16 Aur un kí sarhadd yih thí : ya'ní 'Aro'ír se, jo wadí e Arnon ke kanáre wáqi' hai, aur wuh shahr, jo wadí ke bích men hai, aur Mídbá ke pás ká sára maidán; 17 Hasbon aur us ke sáre shahr jo maidán men hain; Díbon, aur Bámát Ba'l, aur Bait Ba'l Ma'un; 18 aur Yahsáh, aur Qadímát, aur Mafa't; 19 aur Qarya-táim, aur Sibmáh, aur Zaratu'l Sahar jo wadí ke koh men hai; 20 aur Bait Fagúr aur Pisgah ke dáman kí zamín, aur Bait Yashímor; 21 aur maidán ke sáre shahr, aur Amorion ke bádsháh Síhon ká sára mulk, jo Hasbon men saltanat kartá thá, jise Musá ne Midyán ke raíson, 'Awwí aur Raqam, aur Súr, aur Húr, aur Raba', Síhon ke raíson samet, jo us mulk men baste the, qatl kiyá thá. 22 Aur Ba'or ke beṭe Bal'am ko bhí, jo nujumí thá, baní Isráíl ne talwár se qatl karke un ke maqtulon ke sáth milá diyá thá. 23 Aur Yardan aur us kí nawáhi baní Rúbin kí sarhadd thí. Yihí shahr aur un ke gánw baní Rúbin ke gharánon ke mutábiq un kí mirás thahre.

24 Aur Musá ne Jadd ke qabile ya'ní baní Jadd ko, un ke gharánon ke mutábiq mirás dí. 25 Aur un kí sarhadd yih thí: Ya'zer, aur Jili'ád ke sáre shahr, aur baní 'Ammon ká ádhá mulk 'Aro'ír tak, jo Rabbah ke sámne hai; 26 aur Hasbon se Rámatu'l Misfáh aur Batúnim tak, aur Mahanáyim se Dabír kí sarhadd tak; 27 aur wadí men, Bait Háram, aur Bait Nimrah, aur Sukkát, aur Safon, ya'ní Hasbon ke bádsháh Síhon kí aqlím ká báqi hissa, aur Yardan ke us pár mashriq kí taraf Kinnarat kí jhíl ke us sire tak Yardan aur us kí sári nawáhi. 28 Yihí shahr aur in ke gánw baní Jadd ke gharánon ke mutábiq, un kí mirás thahre.

29 Aur Musá ne Munassí ke ádhe qabile ko bhí mirás dí. Yih baní Munassí ke gharánon ke mutábiq un

ke ádhe qabile ke liye thí. 30 Aur un kí sarhadd yih thí: Mahanáyim se lekar sára Basan, aur Basan ke bádsháh 'Oj kí tamám aqlím aur Yáir ke sáre qasbe jo Basan men hain, wuh sáth shahr hain. 31 Aur ádhá Jili'ád, aur 'Istarát, aur Adra'í, jo Basan ke bádsháh 'Oj ke shahr the, yih Munassí ke beṭe Makír kí aulád ko mile, ya'ní Makír kí aulád ke ádhe ádmion ko un ke gharánon ke mutábiq yih mile.

32 Yihí wuh hisse hain, jin ko Musá ne Yarihú ke pás Yardan ke us pár mashriq kí taraf mirás ke taur par taqsím kiyá. 33 Lekin Láwí ke qabile ko Musá ne koí mirás nahín dí; kyünki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá un kí mirás hai, jaisá us ne un se khud kahá.

14 Aur wuh hisse jin ko Kan-'án ke mulk men baní Isráíl ne mirás ke taur par páyá, aur jin ko Ilí'azar káhin, aur Nún ke beṭe Yashú', aur baní Isráíl ke qabilon ke ábái khándánon ke sardáron ne un ko taqsím kiyá, yih hain: 2 in kí mirás qur'e se dí gayí, jaisá KHUDÁWAND ne sáphe nau qabilon ke haqq men Musá ko hukm diyá thá. 3 Kyünki Musá ne Yardan ke us pár dhái qabilon kí mirás un ko de dí thí; par us ne Láwion ko un ke darmiyan kuchh mirás nahín dí. 4 Kyünki baní Yúsof ke do qabile the, Munassí aur Ifráim: so Láwion ko us mulk men kuchh hissa na milá, siwá shahron ke jo un ke rahne ke liye the, aur un kí nawáhi ke jo un ke chaupáyon aur mál ke liye thí. 5 Jaisá KHUDÁWAND ne Musá ko hukm diyá thá, waisá hí baní Isráíl ne kiyá, aur mulk ko bant liyá.

6 Tab baní Yahúdáh Jiljál men Yashú' ke pás áe: aur Qínzí Yufannah ke beṭe Kálíb ne us se kahá, Tujhe ma'lúm hai kí KHUDÁWAND ne mard i Khudá Musá se merí aur terí bábat Qádis Barní'a men kyá kahá thá. 7 Jab KHUDÁWAND ke bande Musá ne Qádis Barní'a se mujh ko is mulk ká hál daryáft karne ko bhejá, us waqt main chálís baras ká thá, aur main ne us ko wuhí khabar lákar dí jo mere dil men thí. 8 Taubhí mere bháiyon ne, jo mere sáth gaye the, logon ke dilon ko pighlá diyá; lekin main ne KHUDÁWAND apne Khudá kí purí pairawí kí. 9 Tab Musá ne us din qasam khákar

kahá, ki Jis zamín par terá qadam pará hai, wuh hamesha ke liye terí aur tere beṭon kí mirás ṭhahregí, kyúñki tú ne KHUDÁWAND mere Khudá kí purí pairawí kí hai. 10 Aur ab dekh, jab se KHUDÁWAND ne yih bát Músá se kahí, tab se in pain-táls barason tak jin men baní Isráíl biyábán men áwára phirte rahe, KHUDÁWAND ne mujhe apne qaul ke mutábíq jítá rakkhá; aur ab dekh, main áj ke din pachásí baras ká hún. 11 Aur áj ke din bhí main waisá hí hún jaisá us din thá jab Músá ne mujhe bhejá thá; aur jang ke liye aur báhar jáne aur lautne ke liye jaisí quwwat mujh men us waqt thí waisí hí ab bhí hai. 12 So yih pahárfí, jis ká zikr KHUDÁWAND ne us roz kiyá thá, mujh ko de de; kyúñki tú ne us din sun liyá thá, ki 'Anáqm wahán baste hain, aur wahán ke shahr bare aur fasíldár hain: yih mumkin hai, ki KHUDÁWAND mere sáth ho, aur main un ko KHUDÁWAND ke qaul ke mutábíq nikál dún. 13 Tab Yashú' ne Yufannah ke beṭe Kálíb ko du'á dí, aur us ko Habrún mirás ke taur par de diyá. 14 So Habrún us waqt se áj tak Qlnzí Yufannah ke beṭe Kálíb kí mirás hai, is liye ki us ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí purí pairawí kí. 15 Aur agle waqt men Habrún ká nám Qaryat Arba' thá; aur wuh Arba' 'Anáqm men sab se bará admí thá. Aur us mulk ko jang se farágat millí.

15 Aur baní Yahúdáh ke qabíle ká hissa un ke gharánon kemutábíq qur'a ḍáلكar Adom kí sarhadd tak, aur junúb men dasht l Sín tak, jo junúb ke intihái hisse men wáqí' hai, ṭhahrá. 2 Aur un kí junúbí hadd daryá e Shor ke intihái hisse kí us khárf se, jis ká rukh junúb kí taraf hai, shurú' húl. 3 Aur wuh 'Aqrábbím kí chaṭhái kí junúbí simt se nikal Sín hotí húl Qádis Barní'a ke junúb ko gayí. Phir Hasron ke pás se Adár ko jákar Qarqa' ko muṭí; 4 aur wahán se 'Azmún hotí húl Misr ke nále ko já niklí, aur us hadd ká khátima samundar par huá. Yihí tumhárfí junúbí sarhadd hogí. 5 Aur mashriqí sarhadd Yardan ke daháne tak daryá e Shor hí ṭhahrá, aur us kí shimálfí hadd us daryá kí us khárf se, jo Yardan ke daháne

par hai, shurú' húl. 6 Aur yih hadd Bait Hajlah ko jákar aur Baitu'l 'Ará-bah ke shimál se guzarkar Rúbin ke beṭe Bohan ke patthar ko pahunchí. 7 Phir wahán se wuh hadd 'Akúr kí wádfí hotí húl Dabír ko gayí, aur wahán se shimál kí simt ko chal-kar Jiljál ke sámne, jo Adummím kí chaṭhái ke muqábíl hai, já niklí; yih chaṭhái nadí ke junúb men hai. Phir wuh hadd 'Ain Shams ke chashmon ke pás hokar 'Ain Rájíl pahunchí. 8 Phir wuhí hadd Hinnúm ke beṭe kí wádfí men se hokar Yabúsíon kí bastí ke junúb ko gayí, (Yarúshalem wuhí hai.) aur wahán se us pahárfí kí choṭí ko já niklí, jo wádfí e Hinnúm ke muqábíl magrib kí taraf, aur Rifálm kí wádfí ke shimálfí intihái hisse men wáqí' hai. 9 Phir wuhí hadd pahárfí kí choṭí se áb i Naftúah ke chashme ko gayí, aur wahán se koh i 'Ifron ke shahron ke pás já niklí; aur udhar se Ba'lah tak, jo Qaryat Ya'rim hai, pahunchí: 10 aur Ba'lah se hokar magrib kí simt koh i Sha'ir ko phirí, aur koh i Ya'rim, ke, jo Kaslún bhí kahlátá hai, shimálfí dáman ke pás se guzarkar Bait Shams kí taraf utartí húl Tímnah ko gayí. 11 Aur wahán se wuh hadd 'Aqrún ke shimál ko já niklí. Phir wuh Síkrún se hokar koh i Ba'lah ke pás se guzartí húl Yabniel par já niklí, aur is hadd ká khátima samundar par huá. 12 Aur magribí sarhadd bará samundar aur us ká sáhil thá. Baní Yahúdáh kí cháron taraf kí hadd un ke gharánon ke mutábíq yihí hai.

13 Aur Yashú' ne us hukm ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne use diyá thá, Yufannah ke beṭe Kálíb ko baní Yahúdáh ke darmiyán 'Anáq ke báp Arba' ká shahr Qaryat Arba' jo Habrún hai hissa diyá. 14 So Kálíb ne wahán se 'Anáq ke tinoṅ beṭon, ya'ní Sísfí, aur Akhínán, aur Talmí ko, jo baní 'Anáq hain, nikál diyá. 15 Aur wuh wahán se Dabír ke báshíndon par chaṭh gayá. Dabír ká qadímí nám Qaryat Sifar thá. 16 Aur Kálíb ne kahá, Jo kol Qaryat Sifar ko márkar us ko sar kar le, use main apní beṭí 'Aksah biyáh dúngá. 17 Tab Kálíb ke bhái Qanaz ke beṭe Gutniel ne us ko sar kar liyá; so us ne apní beṭí 'Aksah use biyáh dí

18 Jab wuh us ke pás áí, to us ne us ádmí ko ubhárá, ki wuh us ke báp se ek khet mánge. So wuh apne gadhe par se utar parí. Tab Kálíb ne us se kahá, Tú kyá cháhti hai? 19 Us ne kahá, Mujhe barakat de, kyúnki tú ne junúb ke mulk men kuchh zamín mujhe 'ináyat kí hai, so mujhe pání ke chashme bhí de. Tab us ne use úpar ke chashme aur niche ke chashme 'ináyat kiye.

20 Baní Yahúdáh ke qabíle kí mírás, un ke gharánon ke mutábiq, yih hai.

21 Aur Adóm kí sarhadd kí taraf junúb men baní Yahúdáh ke intihál shahr yih hain: Qabziel, aur 'Edar, aur Yajúr; 22 aur Qainah, aur Daimúnah, aur 'Ad'adah; 23 aur Qádis, aur Hasúr, aur Itnán; 24 Zíf, aur Talam, aur Ba'lot; 25 aur Hasúr, aur Hadatah, aur Qaryat Hasron, jo Hasúr hai; 26 aur Amám, aur Sama', aur Moládah; 27 aur Hasár Jaddah, aur Hishmon, aur Bait Falat; 28 aur Hasar Su'ál, aur Baírsaba', aur Bizyotyáh; 29 Ba'lah, aur 'Aiyim, aur 'Azam; 30 aur Iltolád, aur Kasíl, aur Hurmah; 31 aur Siqláj, aur Madmannah, aur Sansannah; 32 aur Labáot, aur Silhím, aur 'Ain, aur Rimmon. Yih sab untís shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

33 Aur nasheb kí zamín men; Istál, aur Sur'áh aur Asnáh; 34 aur Zanúh, aur 'Ain Janním, Taffúah, aur 'Ainám; 35 Yarmot, aur 'Adullám, Shokah, aur 'Azíqah; 36 aur Sha'rím, aur 'Adítim, aur Jadírah, aur Jadíratim. Yih chaudah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

37 Zinán, aur Hadásha, aur Mijdal Jadd; 38 aur Dil'án, aur Misfáh, aur Yuqtiel; 39 Lakís, aur Busqat, aur 'Ijlún; 40 aur Kabbún, aur Lahmám, aur Kitlís; 41 aur Jadírot, aur Bait Dajún, aur Na'mah, aur Muqqaidah. Yih solah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

42 Libnáh, aur 'Atr, aur 'Asan; 43 aur Yaftáh, aur Asnah, aur Nasíb; 44 aur Qa'illah, aur Akzíb, aur Maresah. Yih nau shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

45 'Aqrún aur us ke qasbe aur gánw; 46 'Aqrún se samundar tak Ashdúd ke pás ke sáre shahr, aur un ke gánw.

47 Ashdúd apne shahron aur gánwon

samet; aur Gazzah apne shahron aur gánwon samet Misr kí nadí aur baq samundar aur us ke sáhil tak.

48 Aur kohistání mulk men Samír, aur Yatír, aur Shokah; 49 aur Dannáh, aur Qaryat Sannah, jo Dabír hai; 50 aur 'Anáb, aur Istimoh, aur 'Aním; 51 aur Jashan, aur Haulún, aur Jiloh. Yih gyarah shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

52 Aráb, aur Domáh, aur Ish'án; 53 aur Yaním, aur Bait Taffúah, aur Afíqah; 54 aur Humtah, aur Qaryat Arba', jo Habrún hai, aur Sí'úr. Yih nau shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

55 Ma'ún, Karmil, aur Zíf, aur Yúttah; 56 aur Yazra'el, aur Yaqdi'am, aur Zanúah; 57 Qain Jibi'ah, aur Timnáh. Yih das shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

58 Halhúl, aur Bait Súr aur Jadúr; 59 aur Ma'rát, aur Bait 'Anot; aur Iltiqún. Yih chha shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

60 Qaryat Ba'l, jo Qaryat Ya'rím hai, aur Rabbah. Yih do shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

61 Aur biyábán men: Bait 'Arábah, aur Maddín, aur Sakákah; 62 aur Nabsán, aur namak ká shahr aur 'Ain Jaddí. Yih chha shahr hain, aur in ke gánw bhí hain.

63 Aur Yabúsion ko jo Yarúshalem ke báshinde the, baní Yahúdáh nikál na sake; so Yabúsi baní Yahúdáh ke sáth áj ke din tak Yarúshalem men base hue hain.

16 Aur baní Yúsuf ká hissa qur'a dáلكar Yaríhú ke pás ke Yardan se shurú' húá, ya'ní mashriq kí taraf Yaríhú ke chashme balkí biyábán pará. Phir us kí hadd Yaríhú se kohistání mulk hotí húí Baitel ko gayí. 2 Phir Baitel se nikalkar Lúz ko gayí, aur Arkion kí sarhadd ke pás se guzartí húí 'Atárot pahunchí, 3 aur wahán se magrib kí taraf Yafítion kí sarhadd se hotí húí niche ke Bait Haurún balkí Jazar ko nikal gayí, aur us ká khátima samundar par húá. 4 Pas baní Yúsuf ya'ní Munassí aur Ifráim ne apní apní mírás par qabza kiyá. 5 Aur baní Ifráim kí sarhadd, un ke gharánon ke mutábiq, yih thí: mashriq kí taraf úpar ke Bait Haurún tak 'Atárot Adár un kí hadd thahrí. 6 Aur shimál kí taraf wuh hadd

magrib ke Mikmatáh hotí hui mashriq kí taraf Tánat Sallá ko muṣí, aur wahān se Yanüháh ke mashriq ko gayí. 7 Aur Yanüháh se 'Atárot aur Na'rátah hotí hui Yarihu pahunchí aur phir Yardan ko já niklí. 8 Aur wuh hadd Taffúah se nikalkar magrib kí taraf Qánáh ke nále ko gayí, aur us ká khátima samundar par huá. Baní Ifráim ke qabíle kí mírás, un ke gharánon ke mutábíq, yihí hai. 9 Aur is ke sáth baní Ifráim ke liye baní Munassí kí mírás meñ bhí shahr alag kiye gaye, aur un sab shahron ke sáth un ke gānw bhí the. 10 Aur unhoñ ne Kan'áníon ko, jo Jazar meñ rahte the, na nikálá, balki wuh Kan'ání áj ke din tak Ifráimíon meñ base hūe haiñ aur khádim bankar begár ká kám karte haiñ.

17 Aur Munassí ke qabíle ká hissa qur'a dáلكar yih ṭhahrá, kyünki wuh Yúsuf ká pahlauṭhá thá, aur chünki Munassí ká pahlauṭhá beṭá Makír jo Jili'ád ká báp thá jangí mard thá, is liye us ko Jili'ád aur Basan mile. 2 So yih hissa baní Munassí ke báqí logon ke liye un ke gharánon ke mutábíq thá, ya'ní baní Abí'azar, aur baní Khalaq, aur baní Isríel, aur baní Sikm, aur baní Hifr, aur baní Samida' ke liye : Yúsuf ke beṭe Munassí ke farzand i narina apne apne gharáne ke mutábíq yihí the. 3 Aur Siláfíhád bin Hifr bin Jili'ád bin Makír bin Munassí ke beṭe nahíñ, balki beṭiyāñ thín : aur us kí beṭiyon ke nám yih haiñ ; Mahláh, aur Nu'áh, aur Hujlah, aur Milkáh, aur Tírzáh. 4 So wuh Ilí'azar káhin aur Nún ke beṭe Yashú' aur sardáron ke áge ákar kahne lagíñ, kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá thá, kí wuh ham ko hamáre bháiyon ke darmiyán mírás de : chunāñchi KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq us ne un ke báp ke bháiyon ke darmiyán un ko mírás dí. 5 So Munassí ko Jili'ád aur Basan ke mulk ko chhoṙkar, jo Yardan ke us pár hai, das hisse áur mile, 6 kyünki Munassí kí beṭiyon ne bhí beṭon ke sáth mírás páí, aur Munassí ke báqí beṭon ko Jili'ád ká mulk milá. 7 Aur A'shar se lekar Mikmatáh tak, jo Sikm ke muqábil hai, Munassí kí hadd thí ; aur wuhí hadd dahine háth par 'Ain Taffúah ke báshindon

tak chalí gayí. 8 Yün Taffúah kí zamín to Munassí kí hui, par Taffúah shahr, jo Munassí kí sarhadd par thá, baní Ifráim ká hissa ṭhahrá. 9 Phir wahān se wuh hadd Qánáh ke nále ko utarkar us ke junúb kí taraf pahunchí. Yih shahr jo Munassí ke shahron ke darmiyán haiñ, Ifráim ke ṭhahre, aur Munassí kí hadd us nále ke shimál kí taraf se hokar samundar par khatm hui. 10 So junúb kí taraf Ifráim kí, aur shimál kí taraf Munassí kí mírás pari, aur us kí sarhadd samundar thí. Yün wuh donon shimál kí taraf A'shar se, aur mashriq kí taraf Ishkár se já milíñ. 11 Aur Ishkár aur A'shar kí hadd meñ Bait Shán aur us ke qasbe, aur Iblí'ám aur us ke qasbe, aur ahl i Dor aur us ke qasbe, aur ahl i 'Ain Dor aur us ke qasbe, aur ahl i Ta'nák aur us ke qasbe, aur ahl i Majiddo aur us ke qasbe, balki tinoñ murtafa' maqámát Munassí ko mile. 12 Taubhi baní Munassí un shahron ke rahnewálon ko nikál na sake, balki us mulk meñ Kan'ání base hí rahe. 13 Aur jab baní Isráil zoráwar ho gaye, to unhoñ ne Kan'áníon se begár ká kám liyá aur un ko bi'lkull nikál báhar na kiyá. 14 Aur baní Yúsuf ne Yashú' se kahá, kí Tú ne kyün qur'a dáلكar ham ko faqat ek hí hissa mírás ke liye diyá, agarchi ham baṙí qaum haiñ, kyünki KHUDÁWAND ne ham ko barakat dí hai ? 15 Yashú' ne un ko jawáb diyá, kí Agar tum baṙí qaum ho, to jangal meñ jáo, aur wahān Farizzíon aur Rifáim ke mulk ko apne liye káṭkar sáf kar lo, kyünki Ifráim ká kohistání mulk tumháre liye bahut tang hai. 16 Baní Yúsuf ne kahá, kí Yih kohistání mulk hamáre liye káfi nahíñ hai ; aur sáre Kan'áníon ke pás, jo nasheb ke mulk meñ rahte haiñ, ya'ní wuh jo Bait Shán aur us ke qasbon meñ, aur wuh jo Yazra'el kí wadí meñ rahte haiñ, donon ke pás lohe ke rath haiñ. 17 Yashú' ne baní Yúsuf ya'ní Ifráim aur Munassí se kahá, kí Tum baṙí qaum ho, aur baṙá zor rakhte ho, so tumháre liye faqat ek hí hissa na hogá ; 18 balki yih kohistání mulk bhí tumhára hogá ; kyünki agarchi wuh jangal hai, tum use káṭkar sáf kar dálná, aur us ke maṭháriy bhí tumháre hí ṭhahr-

enge, kyünki tum Kan'ánion ko nikál doge, agarchi un ke pás lohe ke rath hain aur wuh zoráwar bhí hain.

18 Aur baní Isráil kí sári jamá'at ne Sailá men jama' hokar kхай- ma e ijtimá' ko wahán khará kiyá, aur wuh mulk un ke áge maglúb ho chuká thá. 2 Aur baní Isráil men sát qabíle aise rah gaye the jin kí mirás un ko taqsím hone na pái thí. 3 Aur Yashú' ne baní Isráil se kahá, ki Tum kab tak us mulk par qabza karne men, jo KHUDÁ- WAND tumháre báp dá dá ke KHUDÁ ne tum ko diyá hai, sustí karoge? 4 So tum apne liye har qabíle men se tén shakhs chun lo; main un ko bhejunga, aur wuh jákar us mulk men sair karenge, aur apní apní mirás ke muwáfiq us ká hál likhkar mere pás áenge. 5 Wuh us ke sát hisse karenge: Yahúdáh apní sar- hadd men junúb kí taraf aur Yúsuf ká khándán apní sarhadd men shimál kí taraf rahegá. 6 So tum us mulk ke sát hisse likhkar mere pás yahán láo, táki main KHUDÁWAND ke áge, jo hamará KHUDÁ hai, tumháre liye qur'a dálung. 7 Kyünki tumháre darmiyán Lávion ká hissa nahin; is liye kí KHUDÁWAND kí kahánat un kí mirás hai: aur Jadd, aur Rúbin, aur Munassí ke ádhe qabíle ko Yordan ke us pár mashriq kí taraf mirás mil chuki hai, jise KHUDÁWAND ke bande Músá ne un ko diyá. 8 Pas wuh mard úthkar rawána hue; aur Yashú' ne un ko, jo us mulk ká hál likhne ke liye gaye, tákid kí, kí Tum jákar us mulk men sair karo, aur us ká hál likhkar phir mere pás áo, aur main Sailá men KHUDÁWAND ke áge tumháre liye qur'a dálungá. 9 Chunánchi unhon ne jákar us mulk men sair kí, aur shahron ke sát hisse karke un ká hál kitáb men likhá, aur Sailá kí kхайmagáh men Yashú' ke pás laufe. 10 Tab Yashú' ne Sailá men un ke liye KHUDÁWAND ke huzúr qur'a dálá, aur wahin Yashú' ne us mulk ko baní Isráil kí taqsímon ke mutábíq un ko bant diyá.

11 Aur baní Binyamín ke qabíle ká qur'a un ke gharanon ke mutábíq niklá, aur un ke hisse kí hadd baní Yahúdáh aur baní Yúsuf ke darmi- yán parí. 12 So un kí shimálí hadd Yordan se shurú' hui; aur yih hadd

Yaríhu ke pás se shimál kí taraf guzarkar kohistání mulk se hotí hui magrib kí taraf Baitáwan ke biyá- bán tak pahunchí. 13 Aur wuh hadd wahán se Lúz ko, jo Baitel hai gayí, aur Lúz ke junúb se us pahar ke barábar hotí hui jo niche ke Bait Haurún ke junúb men hai, 'Atárot Adár ko já niklí. 14 Aur wuh magrib kí taraf se muqkar junúb ko jhuki, aur Bait Haurún ke sámne ke pahar se hotí hui junúb kí taraf baní Yahúdáh ke ek shahr Qaryat Ba'l tak, jo Qaryat Ya'rim hai, chali gayí. Yih magribí hissa thá. 15 Aur junúbí hadd Qaryat Ya'rim kí intihá se shurú' hui, aur wuh hadd magrib kí taraf, Naftuah ke chashme tak chali gayí. 16 Aur wahán se wuh hadd us pahar ke sire tak, jo baní Hinnúm ke beṭe kí wádí ke sámne hai, gayí. Yih Rifáim kí wádí ke shimál men hai, aur phir wahán se junúb kí taraf Hinnúm kí wádí aur Yabúsion ke barábar se guzartí hui 'Ain Rájil pahunchí; 17 wahán se wuh shimál kí taraf muqkar 'Ain Shams se guzartí hui Jalflot ko gayí, jo Adummím kí charháí ke muqábil hai, aur wahán se Rúbin ke beṭe Bohan ke patthar tak pahunchí; 18 aur phir shimál ko jákar maidán ke muqábil ke rukh se nikaltí hui maidán hí men já utrí; 19 phir wuh hadd wahán se Bait Hujlah ke shimálí pahlú tak pahunchí, aur us hadd ká khátima daryá e Shor kí shimálí kharí par hua jo Yordan ke junúbí sire par hai. Yih junúb kí hadd thí. 20 Aur us kí mashriqí simt kí hadd Yordan thahrá. Baní Binyamín kí mirás, un kí chau- gird kí haddon ke tibár se, aur un ke gharanon ke muwáfiq, yih thí. 21 Aur baní Binyamín ke qabíle ke shahr, un ke gharanon ke muwáfiq, yih the: Yaríhu, aur Bait Hujlah, aur 'Imaq Qasís; 22 aur Bait 'Arabáh, aur Samarím, aur Baitel; 23 aur 'Awwím, aur Fárah, aur 'Ufráh; 24 aur Kafaru'l-'Ammoní, aur 'Ufni, aur Jab'a. Yih bárah shahr the aur un ke gapw bhí the. 25 Aur Itba'an, aur Rámah, aur Baírot; 26 Misfáh, aur Kafirah, aur Mozah; 27 aur Raqam, aur Irfalí, aur Tarálah; 28 aur Zila', Alif, aur Yabúsion ká shahr jo Yarúshalem hai, aur Jiba't, aur Qaryat. Yih chaudah shahr hain.

aur in ke gānw bhī haiṅ. Banī Binyamīn kī mirās, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, yih hai.

19 Aur dūsrā qur'a Shama'un ke nām par, banī Shama'un ke qabile ke wāste, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, niklā; aur un kī mirās banī Yahūdāh kī mirās ke darmiyān thī. **2** Aur un kī mirās meṅ Baīrsaba' yā Saba' thā, aur Molādah; **3** aur Hasār Sa'ūl, aur Bālāh, aur 'Azam; **4** aur Itolad, aur Batūl, aur Hurmah; **5** aur Siqlāj, aur Bait Markabot, aur Hasār Sūsah; **6** aur Bait Libāwot aur Sārohan. Yih terah shahr the, aur in ke gānw bhī the. **7** 'Ain, aur Rimmon, aur 'Atar, aur 'Asan. Yih chār shahr the, aur in ke gānw bhī the. **8** Aur wuh sab gānw bhī in ke the, jo in shahroṅ ke ās pās Ba'lāt Baīr ya'nī junūb ke Rāmāh tak haiṅ. Banī Shama'un ke qabile kī mirās, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, yih ṭhahri. **9** Banī Yahūdāh kī milkiyat meṅ se banī Shama'un kī mirās lī gayī, kyūnki banī Yahūdāh kā hissa un ke wāste bahut ziyāda thā; is liye banī Shama'un ko un kī mirās ke darmiyān mirās milī.

10 Aur tīsrā qur'a banī Zabūlūn kā, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, niklā. Aur un kī mirās kī hadd Sārid tak thī. **11** Aur un kī hadd magrib kī taraf, Mar'alah hotī hūī Dabbāsāt tak gayī, aur us nadī se, jo Yuqni'ām ke āge hai, jā milī; **12** aur Sārid se mashriq kī taraf muṅkar wuh Kislot Tabūr kī sarhadd ko gayī, aur wahān se Dabrat hotī hūī Yaffī' ko jā niklī; **13** aur wahān se mashriq kī taraf Jittah Hīfr aur 'Ittah Qāzīn se guzartī hūī Rimmon ko gayī, jo Nī'ah tak phailā hūā hai; **14** aur wuh hadd us ke shimāl se muṅkar Hannāton ko gayī, aur us kā khātima Iftāhel kī wādī par hūā; **15** aur Qattāt, aur Nahalāī, aur Simron, aur Idālah, aur Baitlahm. Yih bārah shahr aur un ke gānw in logoṅ ke ṭhahre. **16** Yih sab shahr aur in ke gānw banī Zabūlūn ke gharāṇoṅ ke muwāfiq un kī mirās hai.

17 Aur chauthā qur'a Ishkār ke nām par banī Ishkār ke liye, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, niklā. **18** Aur un kī hadd Yazra'el, aur Kasolot, aur Shūnīm; **19** aur Ha-

fārim, aur Shiyūn, aur Anāḥharāt; **20** aur Rabbīt, aur Qaison, aur Abiz; **21** aur Rīmat, aur 'Ain Jannīm, aur 'Ain Haddah, aur Bait Fasis tak thī; **22** aur wuh hadd Tabūr, aur Shakh-simāh, aur Bait Shams se jā milī; aur un kī hadd kā khātima Yarden par hūā. Yih solah shahr the, aur in ke gānw bhī the. **23** Yih shahr aur in ke gānw banī Ishkār ke gharāṇoṅ ke muwāfiq un kī mirās hai.

24 Aur pānchwān qur'a banī A'shar ke qabile ke liye un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq niklā. **25** Aur Kḥilqat, aur Hallī, aur Batan, aur Ikshāf; **26** aur Alammalīk, aur 'Amād, aur Misāl un kī hadd ṭhahre, aur magrib kī taraf wuh Karmil aur Saihūr Libnāt tak pahūnchī; **27** aur wuh mashriq kī taraf muṅkar Bait Dajūn ko gayī, aur phir Zabūlūn tak, aur wādī e Iftāel ke shimāl se hokar Baitu'l'Imaq, aur Nagīel tak pahūnchī, aur phir Kabūl ke bāeṅ ko gayī; **28** aur 'Abrūn, aur Rahob, aur Hammūn, aur Qānāh balki bare Saidā tak pahūnchī; **29** phir wuh hadd Rāmāh Zūr ke fasīldār shahr kī taraf ko jhukī, aur wahān se muṅkar Hūsah tak gayī, aur us kā khātima Akzīb kī nawāhī ke samundar par hūā; **30** aur 'Ummah, aur Afiq, aur Rahob bhī in ko mile. Yih bāis shahr the, aur in ke gānw bhī the. **31** Banī A'shar ke qabile kī mirās, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, yih shahr aur in ke gānw the.

32 Chhaṭā qur'a banī Naftālī ke nām par, banī Naftālī ke qabile ke liye, un ke gharāṇoṅ ke muwāfiq, niklā. **33** Aur un kī sarhadd Halaf se, aur Za'nānīm ke balūt se Adāmī Naqab, aur Yabniel hotī hūī Laqūm tak thī, aur us kā khātima Yarden par hūā; **34** aur wuh hadd magrib kī taraf muṅkar Aznūt Tabūr se guzartī hūī Huqqoq ko gayī, aur junūb meṅ Zabūlūn tak aur magrib meṅ A'shar tak aur mashriq meṅ Yahūdāh ke hisse ke Yarden tak pahūnchī. **35** Aur fasīldār shahr yih haiṅ; ya'nī Siddīm, aur Sair, aur Hammāt, aur Raqqat, aur Kinnarat; **36** aur Adāmāh, aur Rāmāh, aur Hasūr; **37** aur Qādis, aur Adra'ī, aur 'Ain Hasūr; **38** aur Irūn, aur Mijdālel, aur Hurīm, aur Bait 'Anāt, aur Bait Shams. Yih unnīs

shahr the, aur in ke gánw bhí the. 39 Yih shahr aur in ke gánw baní Naftálí ke qabíle ke gharánon ke muwáfiq un kí mirás hai.

40 Aur sátwán qur'a baní Dán ke qabíle ke liye un ke gharánon ke muwáfiq niklá. 41 Aur un kí mirás kí hadd yih hai: Sur'áh, aur Istál, aur 'Ir Shams; 42 aur Sha'labín, aur Aiyálon, aur Itláh; 43 aur Ailon, aur Timnáta, aur 'Aqrún; 44 aur Iltaqíh, aur Jibbatún, aur Ba'lát; 45 aur Yahúd, aur Baní Baraq, aur Ját Rimmon; 46 aur Me Yarqún, aur Raqqún ma' us sarhadd ke jo Yáfth ke muqábil hai. 47 Aur baní Dán kí hadd un kí is hadd ke 'aláwa bhí thí, kyúнки baní Dán ne jákar Lasham se jang kí aur use sar karke us ko talwár kí dhár se mára, aur us par qabza karke wahán base, aur apne báp Dán ke nám par Lasham ká nám Dan rakkhá. 48 Yih sab shahr aur in ke gánw baní Dán ke qabíle ke gharánon ke muwáfiq un kí mirás hai.

49 Pas wuh us mulk ko mirás ke liye us kí sarhaddon ke mutábíq taqsim karne se fárig hue, aur baní Isráíl ne Nún ke bete Yashú' ko apne darmiyán mirás dí. 50 Unhon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq wuhí shahr, jise us ne mángá thá, ya'ní Ifráím ke kohistání mulk ká Timmat Sirah use diyá; aur wuh us shahr kota mír karke us men bas gayá. 51 Yih wuh mirásí hisse hai, jin ko Ilí'azar káhin aur Nún ke bete Yashú', aur baní Isráíl ke qabílon ke ábái khándánon ke sardáron ne Sailá men khaima e ijtimá' ke darwáze par KHUDÁWAND ke huzúr qur'a dalkar mirás ke liye taqsim kiyá. Yún wuh us mulk kí taqsim se fárig hue.

20 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' se kahá, kí 2 Baní Isráíl se kah, kí Apne liye panáh ke shahr, jin kí bábat main ne Músá kí ma'rifat tum ko hukm kiyá, muqarrar karo; 3 táki wuh khúní, jo bhul se aur nádánista kisi ko mar dále, wahán bhág jae; aur wuh khún ke intiqám lenewále se tumhári panáh thahren. 4 Wuh un shahron men se kisi men bhág jae, aur us shahr ke darwáze par khará hokar us shahr ke buzurgon ko apná hál kah sunae. Tab wuh use shahr men apne han le jákar koi jagah den,

táki wuh un ke darmiyán rahe. 5 Aur agar khún ká intiqám lenewála us ká píchhá kare, to wuh us khúní ko us ke hawále na karen, kyúнки us ne apne parausi ko nádánista mára, aur pahle se us kí us se 'adawat na thí. 6 Aur wuh jab tak faisale ke liye jamá'at ke áge khará na ho, aur un dinon ká sardár káhin mar na jae, tab tak usí shahr men rahe; is ke ba'd wuh khúní lautkar apne shahr aur apne ghar men, ya'ní usí shahr men áe jahán se wuh bhágá thá. 7 Pas unhon ne Naftálí ke kohistání mulk men Jalíl ke Qádis ko, aur Ifráím ke kohistání mulk men Sikm ko, aur Yahúdáh ke kohistání mulk men Qaryat Arba' ko jo Habrún hai, alag kiyá. 8 Aur Yarihú ke pás ke Yarden ke mashriq kí taraf Rúbin ke qabíle ke maidán men Basar ko, jo biyábán men hai, aur Jadd ke qabíle ke hisse men Rámah ko, jo Jili'ád men hai, aur Munassí ke qabíle ke hisse men Jaulán ko, jo Basan men hai, muqarrar kiyá. 9 Yihí wuh shahr hai, jo sab baní Isráíl aur un musáfiyon ke liye, jo un ke darmiyán baste hai, is liye thahráe gaye, kí jo koi nádánista kisi ko qatl kare, wuh wahán bhág jae, aur jab tak wuh jamá'at ke áge khará na ho, tab tak khún ke intiqám lenewále ke háth se mára na jae.

21 Tab Lávion ke ábái khándánon ke sardár Ilí'azar káhin, aur Nún ke bete Yashú', aur baní Isráíl ke qabílon ke ábái khándánon ke sardáron ke pás áe; 2 aur mulk i Kan'an ke Sailá men un se kahne lage, kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat hamare rahne ke liye shahr, aur hamare chaupayon ke liye un kí nawáhi ke dene ká hukm kiyá thá. 3 So baní Isráíl ne apni apni mirás men se KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq yih shahr aur un kí nawáhi Lávion ko din.

4 Aur qur'a Qihátion ke gharánon ke nám par niklá; aur Hárún káhin kí aulád ko, jo Lávion men se thí, qur'e se Yahúdáh ke qabíle, aur Shama'un ke qabíle, aur Binyamín ke qabíle men se terah shahr mile.

5 Aur baqi baní Qihát ko Ifráím ke qabíle ke gharánon aur Dán ke qabíle aur Munassí ke ádhe qabíle men se das shahr qur'e se mile

6 Aur baní Jairson ko Ishkár ke qabile ke gharánoṅ, aur A'shar ke qabile, aur Naftáli ke qabile, aur Munassí ke ádhe qabile meṅ se, jo Basan meṅ hai, terah shahr qur'e se mile.

7 Aur baní Mirárí ko un ke gharánoṅ ke mutábíq Rúbin ke qabile aur Jadd ke qabile aur Zabúlún ke qabile meṅ se bárah shahr mile.

8 Aur baní Isráíl ne qur'a dáلكar in shahron aur in kí nawáhí ko jaisá KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá thá, Láwíon ko diyá. 9 Unhon ne baní Yahúdáh ke qabile, aur baní Shama'un ke qabile meṅ se, yih shahr diye, jin ke nám yaháṅ mazkúr haiṅ, 10 aur yih Qihátíon ke khándánoṅ meṅ se jo Láwí kí nasl se the, baní Hárún ko mile, kyúṅkí pahlá qur'a un ke nám ká thá. 11 So unhon ne Yahúdáh ke kohistání mulk meṅ 'Anáq ke báp Arba' ká shahr Qaryat Arba', jo Habrún kahlátá hai, ma' us kí nawáhí ke un ko diyá. 12 Lekin us shahr ke kheton aur gánwon ko unhon ne Yufannah ke beṭe Kálíb ko mirás ke taur par diyá.

13 So unhon ne Hárún káhin kí aulád ko Habrún jo khúní kí panáh ká shahr thá, aur us kí nawáhí, aur Libnáh aur us kí nawáhí, 14 aur Yatír aur us kí nawáhí, aur Istímú', aur us kí nawáhí; 15 aur Haulán, aur us kí nawáhí; aur Dabír, aur us kí nawáhí; 16 aur 'Ain, aur us kí nawáhí, aur Yútah, aur us kí nawáhí, aur Bait Shams, aur us kí nawáhí, ya'ní yih nau shahr un donon qabílon se lekar diye. 17 Aur Binyamín ke qabile se Jiba'un, aur us kí nawáhí; aur Jiba', aur us kí nawáhí; 18 aur 'Anatot, aur us kí nawáhí; aur 'Almon, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye gaye. 19 So baní Hárún ke, jo káhin haiṅ, sab shahr terah the, jin ke sáth un kí nawáhí bhí thí.

20 Aur baní Qihát ke gharánoṅ ko, jo Láwí the, ya'ní báqí baní Qihát ko Ifráím ke qabile se yih shahr qur'e se mile. 21 Aur unhon ne Ifráím ke kohistání mulk meṅ un ko Síkm shahr, aur us kí nawáhí to khúní kí panáh ke liye, aur Jazar aur us kí nawáhí, 22 aur Qibzáím, aur us kí nawáhí, aur Bait Haurún, aur us kí nawáhí, yih chár shahr diye.

23 Aur Dán ke qabile se Iltaqíh, aur us kí nawáhí, aur Jibbatún, aur us kí nawáhí, 24 aur Aiyálon, aur us kí nawáhí, aur Ját Rimmon, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye. 25 Aur Munassí ke ádhe qabile se, Ta'nák, aur us kí nawáhí, aur Ját Rimmon, aur us kí nawáhí. Yih do shahr diye. 26 Báqí baní Qihát ke gharánoṅ ke sab shahr apní apní nawáhí samet das the.

27 Aur baní Jairson ko, jo Láwíon ke gharánoṅ meṅ se haiṅ, Munassí ke dúsre ádhe qabile meṅ se, unhon ne Basan meṅ Jaulán, aur us kí nawáhí to khúní kí panáh ke liye, aur Ba'istárah aur us kí nawáhí. Yih do shahr diye. 28 Aur Ishkár ke qabile se Qaison, aur us kí nawáhí; aur Dabrat, aur us kí nawáhí; 29 Yarmot, aur us kí nawáhí, aur 'Ain Janním, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye. 30 Aur A'shar ke qabile se Masál, aur us kí nawáhí, aur 'Abdon, aur us kí nawáhí; 31 Khilqat, aur us kí nawáhí, aur Rahob, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye. 32 Aur Naftáli ke qabile se Jalíl meṅ Qádis, aur us kí nawáhí to khúní kí panáh ke liye, aur Hammát Dor, aur us kí nawáhí, aur Qartán, aur us kí nawáhí. Yih tén shahr diye. 33 So Jairsoníon ke gharánoṅ ke mutábíq un ke sab shahr apní apní nawáhí samet terah the.

34 Aur baní Mirárí ke gharánoṅ ko jo báqí Láwí the, Zabúlún ke qabile se Yuqni'am, aur us kí nawáhí, Qartáh, aur us kí nawáhí; 35 Dimnah, aur us kí nawáhí, Nahalál, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye. 36 Aur Rúbin ke qabile se Basar, aur us kí nawáhí, Yáhsah, aur us kí nawáhí; 37 Qadímát, aur us kí nawáhí; aur Mifa't, aur us kí nawáhí. Yih chár shahr diye. 38 Aur Jadd ke qabile se Jili'ád meṅ Rámah, aur us kí nawáhí to khúní kí panáh ke liye, aur Mahanáyim, aur us kí nawáhí; 39 Hasbon, aur us kí nawáhí, Ya'zer, aur us kí nawáhí. Kull chár shahr diye. 40 So yih sab shahr un ke gharánoṅ ke mutábíq baní Mirárí ke the. Jo Láwíon ke gharánoṅ ke báqí log the, un ko qur'e se bárah shahr mile.

41 Pas, baní Isráíl kí milkiyat ke darmiyán Láwíon ke sab shahr apní apní nawáhí samet artáls the.

42 Un shahron men se har ek shahr apne gird kí nawáhi samet thá : sab shahr aise hí the.

43 Yūn KHUDÁWAND ne Isráílion ko wuh sára mulk diyá, jise un ke báp dá dá ko dene kí qasam us ne kháí thí ; aur wuh us par qábiz hokar us men bas gaye. 44 Aur KHUDÁWAND ne un sab báton ke mutábíq, jin kí qasam us ne un ke báp dá dá se kháí thí : charon taraf se un ko árám diyá, aur un ke sab dushmanon men se ek ádmí bhí un ke sámne khará na rahá ; KHUDÁWAND ne un ke sab dushmanon ko un ke qabze men kar diyá. 45 Aur jitní achchhí báten KHUDÁWAND ne Isráíl ke gharáne se kahí thín, un men se ek bhí na chhúfí ; sab kí sab purí huín.

22 Us waqt Yashú' ne Rúbinion, aur Jaddion, aur Munassí ke ádhe qabíle ko bulákar 2 un se kahá, ki Sab kuchh jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko farmáyá, tum ne máná, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diyá, us men tum ne merí bát mání. 3 Tum ne apne bháiyon ko is muddat men áj ke din tak nahín chhorá, balkí KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm kí tákíd par 'amal kiyá. 4 Aur ab KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre bháiyon ko, jaisá us ne un se kahá thá árám bakshhá hai, so tum ab lautkar apne apne deron ko apní mírásí sarzamin men, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne Yarden ke us pár tum ko dí hai, chale jáo. 5 Faqat us farmán aur shará' par 'amal karne kí niháyat ihtiyát rakhná, jis ká hukm KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko diyá, ki tum KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho, aur us kí sab ráhon par chalo, aur us ke hukmon ko máno, aur us se lipte raho, aur apne sare dil aur apní sári ján se us kí bandagí karo. 6 Aur Yashú' ne barakat dekar unko rukhsat kiyá ; aur wuh apne apne dere ko chale gaye.

7 Munassí ke ádhe qabíle ko to Músá ne Basan men mírás dí thí, lekin us ke dúsre ádhe ko Yashú' ne un ke bháiyon ke darmiyán Yarden ke is pár magrib kí taraf hissa diyá. Aur jab Yashú' ne un ko rukhsat kiyá, ki apne apne dere ko jáen, to un ko bhí barakat dekar 8 un se kahá, ki Bari daulat, aur bahut

se chaupáye, aur chándí, aur soná, aur pítal, aur lohá, aur bahut sí poshák lekar tum apne apne deron ko lauto, aur apne dushmanon ke mál i ganímat ko apne bháiyon ke sáth bánt lo.

9 Tab baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ká ádhá qabíla laute, aur wuh baní Isráíl ke pás se Sailá se, jo mulk i Kan'án men hai, rawána hue, táki wuh apne mírásí mulk Jili'ád ko laut jáen, jis ke málik wuh KHUDÁWAND ke us hukm ke mutábíq hue the, jo us ne Músá kí ma'rifat diyá thá. 10 Aur jab wuh Yarden ke pás ke us maqám men pahunché, jo mulk i Kan'án men hai, to baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ne wahán Yarden ke pás ek mazbah jo dekhne men bará mazbah thá banáyá. 11 Aur baní Isráíl ke sunne men áyá, ki Dekho, baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ne mulk i Kan'án ke sámne, Yarden ke gird ke maqám men us rukh par, jo baní Isráíl ká hai, ek mazbah banáyá hai. 12 Jab baní Isráíl ne yih suná, to baní Isráíl kí sári jamá'at Sailá men faráham huí, táki un par chah jáe, aur lahe.

13 Aur baní Isráíl ne Il'azar káhin ke bete Fínihas ko baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ke pás, jo mulk i Jili'ád men the, bhejá ; 14 aur baní Isráíl ke qabílon se har ek ke ábál khándán se ek amír ke hisáb se das amír us ke sáth kiye. Un men se har ek hazár dar hazár Isráílion men apne ábál khándán ká sardár thá. 15 So wuh baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ke pás mulk i Jili'ád men áe, aur un se kahá, ki 16 KHUDÁWAND kí sári jamá'at yih kahtí hai, ki Tum ne Isráíl ke Khudá se yih kyá sarkashí ki, ki áj ke din KHUDÁWAND kí pairawi se bargashta hokar apne liye ek mazbah banáyá, aur áj ke din tum KHUDÁWAND se bági ho gaye ? 17 Kyá hamáre liye Fagúr kí badkárí kuchh kam thí, jis se ham áj ke din tak pák nahín hue, agarchi KHUDÁWAND kí jamá'at men wabá bhí áí, ki 18 tum áj ke din KHUDÁWAND kí pairawí se bargashta hote ho ? aur chúnki tum áj KHUDÁWAND se bági hote ho, is liye kal yih hogá, ki

Isráíl kí sárl jamá'at par us ká qahr názil hogá. 19 Aur agar tumhárá mírásí mulk nápák hai, to tum KHUDÁWAND ke mírásí mulk men pár á jáo, Jahán KHUDÁWAND ká maskan hai, aur hamáre darmiyán mírás lo : lekin KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke mazbah ke siwá apne liye kof áur mazbah banákar na to KHUDÁWAND se bági ho, aur na ham se bagáwat karo. 20 Kyá Zarah ke beṭe 'Akan kí kھیánat ke sabab se, jo us ne makhsús kí huf chíz men kí, Isráíl kí sárl jamá'at par gazab názil na húá? Wuh shaḡhs akelá hí apní badkárí men halák nahín húá.

21 Tab baní Rúbin, aur baní Jadd, aur Munassí ke ádhe qabíle ne hazár dar hazár Isráílíon ke sardáron ko jawáb diyá, ki 22 KHUDÁWAND khudáon ká KHUDÁ, KHUDÁWAND khudáon ká KHUDÁ jántá hai, aur Isráílí bhí ján lenge, agar is men bagáwat, yá KHUDÁWAND kí mukhálafat hai, (to tú ham ko áj jítá na chhoṛ,) 23 agar ham ne áj ke din is liye yih mazbah banáyá ho, ki KHUDÁWAND se bargashta ho jáen, yá us par sokhtaní qurbání, yá nazr kí qurbání, yá salámatí ke zabíhe charháen, to KHUDÁWAND hí is ká hisáb le; 24 balki ham ne is khayál aur garaz se yih kiyá, ki kahín áyanda zamáne men tumhárl aulád hamárl aulád se yih na kahne lage, ki Tum ko KHUDÁWAND Isráíl ke KHUDÁ se kyá lená hai? 25 kyúnki KHUDÁWAND ne to hamáre aur tumháre darmiyán, ai baní Rúbin aur baní Jadd, Yárdan ko hadd ṭhahráyá hai; so KHUDÁWAND men tumhárá kof hissa nahín hai: yún tumhárl aulád hamárl aulád se KHUDÁWAND ká khauf chhurá degí. 26 Is liye ham ne kahá, ki A'o, ham apne liye ek mazbah banána shurú' karen, jo na sokhtaní qurbání ke liye ho, aur na zabíhe ke liye, 27 balki wuh hamáre aur tumháre, aur hamáre ba'd hamárl naslon ke darmiyán gawáh ṭhahre, táki ham KHUDÁWAND ke huzúr us kí 'ibádat apní sokhtaní qurbáníon aur apne zabíhon, aur salámatí ke hadyon se karen, aur áyanda zamáne men tumhárl aulád hamárl aulád se kahne na páe, kí KHUDÁWAND men tumhárá kof hissa nahín. 28 Is liye ham ne kahá, ki Jab wuh

ham se, yá hamárl aulád se áyanda zamáne men yún kahenge, to ham un ko jawáb denge, kí Dekho, KHUDÁWAND ke mazbah ká namúna, jise hamáre bápádá ne banáyá; yih na sokhtaní qurbání ke liye hai, na zabíhe ke liye, balki yih hamáre aur tumháre darmiyán gawáh hai. 29 KHUDÁ na kare, kí ham KHUDÁWAND se bági hon, aur áj KHUDÁWAND kí pairawí se bargashta hokar KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke mazbah ke siwá, jo us ke khaime ke sámne hai, sokhtaní qurbání aur nazr kí qurbání aur zabíhe ke liye kof mazbah banáen.

30 Jab Fínihás káhin aur jamá'at ke amíron, ya'nl hazár dar hazár Isráílíon ke sardáron ne, jo us ke sáth áe the, yih báten sunín, jo baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Munassí ne kahín, to wuh bahut khush húe. 31 Tab Il'azar ke beṭe Fínihás káhin ne baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Munassí se kahá, A'j ham ne ján liyá, kí KHUDÁWAND hamáre darmiyán hai; kyúnki tum se KHUDÁWAND kí yih khatá nahín huf. So tum ne baní Isráíl ko KHUDÁWAND ke háth se chhurá liyá hai. 32 Aur Il'azar káhin ká beṭá Fínihás, aur wuh sardár Jilí'ád se, baní Rúbin aur baní Jadd ke pás se, mulk í Kan'an men baní Isráíl ke pás lauṭ áe, aur un ko yih májará sunáyá. 33 Tab baní Isráíl is bát se khush húe, aur baní Isráíl ne KHUDÁ kí hamd kí, aur phir jang ke liye un par charháí karne, aur us mulk ko tabáh karne ká nám na liyá jis men baní Rúbin aur baní Jadd rahte the. 34 Tab baní Rúbin aur baní Jadd ne us mazbah ká nám 'I'd yih kahkar rakkhá, kí Wuh hamáre darmiyán gawáh hai kí YAHOWÁH KHUDÁ hai.

23 Is ke bahut dinon ke ba'd jab KHUDÁWAND ne baní Isráíl ko un ke sab girdágird ke dushmanon se áram diyá, aur Yashú' buddhá aur 'umrrasída húá, 2 to Yashú' ne sab Isráílíon aur un ke buzurgon, aur sardáron, aur qázíon, aur mansabdáron ko bulwákar un se kahá, kí Main buddhá, aur 'umrrasída hún, 3 aur jo kuchh KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne tumháre sabab se in sab qaumon ke sáth kiyá, wuh sab tum dekh chuke

ho, kyūnki KHUDÁWAND tumháre Khudá ne ap tumháre liye jang kí. 4 Dekho, main ne qur'a dalkar in baqi qaumon ko tum men taqsim kiya, ki yih un sab qaumon samet, jin ko main ne kat dala, Yardan se lekar magrib ki taraf bare samundar tak tumháre qablon ki miras thahren. 5 Aur KHUDÁWAND tumhára Khudá hi un ko tumháre samne se nikalega, aur tumhari nazar se un ko dur kar dega, aur tum un ke mulk par qabiz hoge, jaisa KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se kaha hai. 6 So tum khub himmat bandhkar jo kuchh Musá ki shari'at ki kitab men likha hai, us par chalna aur 'amal karna, taki tum us se dahine ya baen hath ko na muo; 7 aur un qaumon men, jo tumháre darmiyan hanoz baqi hain, na jao, aur na un ke deotaon ke nam ka zikr karo, aur na un ki qasam khilao, aur na un ki parastish karo, aur na un ko sijda karo; 8 balki KHUDÁWAND apne Khudá se lipte raho, jaisa tum ne aj tak kiya hai. 9 Kyunki KHUDÁWAND ne barí barí aur zoravar qaumon ko tumháre samne se dafa' kiya; balki tumhára yih hal raha, ki aj tak kol admi tumháre samne thahr na saka. 10 Tumhára ek ek mard ek ek hazar ko ragedega, kyunki KHUDÁWAND tumhára Khudá hi tumháre liye laita hai, jaisa us ne tum se kaha. 11 Pas, tum khub chaukasí karo, ki KHUDÁWAND apne Khudá se mahabbat rakkho; 12 warna agar tum kisi tarah bargashta hokar in qaumon ke baqiye se, ya'ni un se jo tumháre darmiyan baqi hain, shir o shakar ho jao, aur un ke sath biyah shadi karo, aur un se milo, aur wuh tum se milen; 13 to yaqin jano, ki KHUDÁWAND tumhára Khudá phir in qaumon ko tumháre samne se dafa' nahin karega; balki yih tumháre liye jal aur phanda, aur tumháre pahluon ke liye kore, aur tumhari ankho men kanthon ki tarah hongí, yahan tak ki tum is achchhe mulk se, jise KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diya hai, nabud ho joge. 14 Aur dekho, main aj usi raste janewala hun, jo sare jahan ka hai, aur tum khub jante ho, ki un sab achchi baton men se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre haqq men kahí, ek bat hi na chhuti; sab

tumháre haqq men puri hun, aur ek hi un men se rah na gayi. 15 So aisá hoga, ki jis tarah wuh sab bhalaiyan, jin ka KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se zikr kiya tha, tumháre age ain, usi tarah KHUDÁWAND sab buraiyan tum par laega, jab tak ki is achchhe mulk se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum ko diya hai, wuh tum ko nest o nabud na kar daile. 16 Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke us 'ahd ko, jis ka hukm us ne tum ko diya to dalo, aur jakar aur ma'budoon ki parastish karne aur un ko sijda karne lago, to KHUDÁWAND ka qahr tum par bharkega, aur tum is achchhe mulk se, jo us ne tum ko diya hai, jal halak ho joge.

24 Is ke ba'd Yashu' ne Israil ke sab qablon ko Sikm men jama' kiya, aur Israil ke buzurgon aur sardaron, aur qazi-on, aur mansabdaron ko bulwaya, aur wuh Khudá ke huzur hazir hue. 2 Tab Yashu' ne un sab logon se kaha, ki KHUDÁWAND Israil ka Khudá yun farmata hai, ki Tumháre aba, ya'ni Abraham, aur Nahur ka bap, Tarah wagaira, qadim zamane men bare darya ke par rahte aur dusre ma'budoon ki parastish karte the. 3 Aur main ne tumháre bap Abraham ko bare darya ke par se lekar Kan'an ke sare mulk men us ki rahbari ki, aur us ki nasl ko barhaya, aur use Izhag inayat kiya. 4 Aur main ne Izhag ko Ya'qub aur 'Esau bakhshé: aur 'Esau ko koh i Sha'ir diya, ki wuh us ka malik ho: aur Ya'qub apni aulad samet Misr men gaya. 5 Aur main ne Musá aur Harun ko bheja, aur Misr par jo jo main ne us men kiya, us ke mutabiq meri mar pari, aur us ke ba'd main tum ko nikal laya. 6 Tumháre bapdadá ko main ne Misr se nikala: aur tum samundar par ae; tab Misron ne rathon aur sawaron ko lekar bahr i Qulzum tak tumháre bapdadá ka pichha kiya. 7 Aur jab unhon ne KHUDÁWAND se faryad ki, to us ne tumháre aur Misron ke darmiyan andhera kar diya, aur samundar ko un par chahá laya, aur un ko chhipa diya; aur tum ne jo kuchh main ne Misr men kiya apni ankho se dekhá: aur tum bahut dinon tak biyaban men rahe. 8 Phir main tum ko Amorion

ke mulk men, jo Yardan ke us pár rahte the, le áyá; wuh tum se lafe, aur main ne un ko tumhare háth men kar diyá, aur tum ne un ke mulk par qabza kar liyá, aur main ne un ko tumhare áge se halák kiyá. 9 Phir Safor ká beṭá Balaq Moáb ká bádsháh uṭhkar Isráilon se laṛá, aur tum par la'nat karne ko Ba'or ke beṭe Bal'am ko bulwá bhejá. 10 Par main ne na cháhá ki Bal'am kí sunun; is liye wuh tum ko barakat hí detá gayá: so main ne tum ko us ke háth se chhuráyá. 11 Phir tum Yardan pár hokar Yaríhú ko áe, aur Yaríhú ke log, ya'ní Amori, aur Farizzí, aur Kan'ání, aur Hittí, aur Jirjásí, aur Hawwí, aur Yabúsí tum se lafe, aur main ne un ko tumhare háth men kar diyá. 12 Aur main ne tumhare áge zamburon ko bhejá, jinon ne donon Amori bádsháhon ko tumhare sámne se bhagá diyá; yih na tumharí talwár aur na tumharí kamán se huá. 13 Aur main ne tum ko wuh mulk, jis par tum ne mihnát na kí, aur wuh shahr, jin ko tum ne banáyá na thá, 'ináyat kiye, aur tum un men base ho, aur tum aise tákistánon aur zaitun ke bágon ká phal kháte ho, jin ko tum ne nahin lagáyá. 14 Pas, ab tum KHUDÁWAND ká khauf rakkho, aur nekniyatí se aur sadáqat se us kí parastish karo; aur un deotáon ko dúr kar do, jin kí parastish tumhare báp-dádá bare daryá ke pár aur Misr men karte the, aur KHUDÁWAND kí parastish karo. 15 Aur agar KHUDÁWAND kí parastish tum ko burí ma'lúm hotí ho, to áj hí tum use, jis kí parastish karoge, chun lo; khwáh wuh wuhí deotá hon, jin kí parastish tumhare báp-dádá bare daryá ke us pár karte the, yá Amori ke deotá hon, jin ke mulk men tum base ho. Ab rahí merí aur mere gharáne kí bát, so ham to KHUDÁWAND kí parastish karenge. 16 Tab logon ne jawáb diyá, kí Khudá na kare ki ham KHUDÁWAND ko chhorkar áur ma'búdon kí parastish karen, 17 kyünki KHUDÁWAND hamará Khudá wuhí hai jis ne ham ko aur hamare báp-dádá ko mulk i Misr ya'ní gulámí ke ghar se nikálá, aur wuh bare bare nishán hamare sámne díkháe, aur sáre ráste jis men ham chale, aur un sab qaumon ke darmiyán, jin men

se ham guzre, ham ko mahfúz rakkhá: 18 Aur KHUDÁWAND ne sab qaumon ya'ní Amori ke, jo is mulk men baste the, hamare sámne se nikál diyá. So ham bhí KHUDÁWAND kí parastish karenge; kyünki wuh ham-ára Khudá hai. 19 Yashú' ne logon se kahá, Tum KHUDÁWAND kí parastish nahin kar sakte; kyünki wuh pák Khudá hai; wuh gaiyúr Khudá hai; wuh tumharí khátaen aur tumhare gunáh nahin bakhshegá. 20 Agar tum KHUDÁWAND ko chhorkar ajnabí ma'búdon kí parastish karo, to agarchi wuh tum se neki kartá rahá hai, taubhí wuh phirkar tum se burái karegá, aur tum ko faná kar dálegá. 21 Logon ne Yashú' se kahá, Nahin, balki ham KHUDÁWAND hí kí parastish karenge. 22 Yashú' ne logon se kahá, Tum áp hí apne gawáh ho, ki tum ne KHUDÁWAND ko chuná hai, ki us kí parastish karo. Unhon ne kahá, Ham gawáh hai. 23 Tab us ne kahá, Pas, ab tum ajnabí ma'búdon ko, jo tumhare darmiyán hai, dúr kar do, aur apne dilon ko KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí taraf máil karo. 24 Logon ne Yashú' se kahá, Ham KHUDÁWAND apne Khudá kí parastish karenge, aur usí kí bát mánenge. 25 So Yashú' ne usí roz logon ke sáth 'ahd bándhá, aur un ke liye Sikm men áin aur qánun thahráyá.

26 Aur Yashú' ne yih báten Khudá kí sharí'at kí kitáb men líkh di, aur ek bará patthar lekar use wahin us balút ke daraht ke niche, jo KHUDÁWAND ke maqdis ke pás thá, nasb kiyá. 27 Aur Yashú' ne sab logon se kahá, kí Dekho, yih patthar hamará gawáh rahe, kyünki us ne KHUDÁWAND kí sab báten jo us ne ham se kahin, suní hai; is liye yihí tum par gawáh rahe, tá na ho ki tum apne Khudá ká inkár kar jáo. 28 Phir Yashú' ne logon ko un kí apní apní mírás kí taraf rukhsat kar diyá.

29 Aur in báton ke ba'd yun huá, kí Nun ká beṭá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká hokar rihlat kar gayá. 30 Aur unhon ne usí kí mírás kí hadd par Timnat Sirah men, jo Ifráim ke kohistání mulk men koh i Ja's ke shimál kí taraf ko hai, use dafn kiyá. 31 Aur

Isráílí KHUDÁWAND kí parastish Yashú' ke jíte jí aur un buzurgon ke jíte jí karte rahe jo Yashú' ke ba'd zinda rahe, aur KHUDÁWAND ke sab kámon se, jo us ne Isráílíon ke liye kiye, wáqif the. 32 Aur unhon ne Yúsuf kí haddiyon ko, jin ko baní Isráílí Misr se le áe the, Sikm men us zamín ke qit'e men dafn kiva.

jise Ya'qúb ne Sikm ke báp H mor ke beṭon se chándí ke sau sikkon men kharidá thá, aur wuh zamín baní Yúsuf kí mirás thahí. 33 Aur Hárún ke beṭe Ili'azar ne ríhlat kí, aur unhon ne use us ke beṭe Fíniás kí pahári par dafn kiyá, jo Ifráim ke kohistání mulk men use dí gayí thí.

QUZA'T

1 Aur Yashú' kí maut ke ba'd yún húa, kí baní Isráíl ne KHUDÁWAND se púchhá, kí Ham-ári taraf se Kan'áníon se jang karne ko pahle kaun chaṛháí kare? 2 KHUDÁWAND ne kahá, kí Yahúdáh chaṛháí kare: aur dekho, main ne yih mulk us ke háth men kar diyá hai. 3 Tab Yahúdáh ne apne bhái Shama'ún se kahá, kí Tú mere sáth mere qur'e ke hisse men chal, táki ham Kan'áníon se laṛen; aur isí tarah main bhí tere qur'e ke hisse men tere sáth chalúngá. So Shama'ún us ke sáth gayá. 4 Aur Yahúdáh ne chaṛháí kí, aur KHUDÁWAND ne Kan'áníon aur Farizzíon ko un ke háth men kar diyá: aur unhon ne Bazaq men un men se das hazár mard qatí kiye. 5 Aur Adúní Bazaq ko Bazaq men pákar wuh us se laṛe, aur Kan'áníon aur Farizzíon ko mára. 6 Par Adúní Bazaq bhágá, aur unhon ne us ká píchhá karke use pakaṛ liyá, aur us ke háth aur pánwon ke angúṭhe káṭ dále. 7 Tab Adúní Bazaq ne kahá, kí Háth aur pánwon ke angúṭhe kaṭe húe sattar bádsháh merí mez ke niche rezachíní karte the; so jaisá main ne kiyá, waisá hí Khudá ne mujhe badla diyá. Phir wuh use Yarúshalem men láe, aur wuh wahán mar gayá.

8 Aur baní Yahúdáh ne Yarúshalem se laṛkar use le liyá, aur use tah i teg karke shahr ko ág se phúnk diyá. 9 Is ke ba'd baní Yahúdáh un Kan'áníon se jo kohistání mulk aur junúbí hissa aur nasheb kí zamín men rahte the laṛne ko gaye. 10 Aur Yahúdáh ne un Kan'áníon par jo Habrún men rahte the chaṛháí kí,

aur Habrún ká nám pahle Qaryat Arba' thá. Wahán unhon ne Sísí, aur Akhímán, aur Talmí ko mára. 11 Wahán se wuh Dabír ke báshindon par chaṛháí karne ko gayá. Dabír ká nám pahle Qaryat Sifar thá. 12 Tab Kálíb ne kahá Jo kí Qaryat Sifar ko márkar use le le main use apní beṭí 'Aksah biyáh dúngá. 13 Aur Kálíb ke chhoṭe bhái Qanaz ke beṭe Gutniel ne use le liyá. Pas us ne apní beṭí 'Aksah use biyáh dí. 14 Aur jab wuh us ke pás gayí, to us ne use targíb dí, kí wuh us ke báp se ek khet mánge: phir wuh apne gadhe par se utar pari; tab Kálíb ne us se kahá, Tú kyá cháhtí hai? 15 Us ne us se kahá, Mujhe barakat de; chúnki tú ne mujhe junúb ke mulk men rakhá hai, is liye pání ke chashme bhí mujhe de. Tab Kálíb ne úpar ke chashme aur niche ke chashme use diye.

16 Aur Músá ke sále Qíní kí aulád khajúron ke shahr se baní Yahúdáh ke sáth Yahúdáh ke biyábán ko jo 'Arád ke junúb men hai chalí gayí; aur jákar logon ke sáth rahne lagi. 17 Aur Yahúdáh apne bhái Shama'ún ke sáth gayá; aur unhon ne un Kan'áníon ko jo Safat men rahte the mára, aur shahr ko nest o nábúd kar diyá. So us shahr ká nám Hurmah kahláyá. 18 Aur Yahúdáh ne Gazzah aur us kí nawáhi, aur 'Asqalon aur us kí nawáhi, aur 'Aqrún aur us kí nawáhi ko bhí le liyá. 19 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke sáth thá; so us ne kohistáníon ko níkal diyá, par wádí ke báshindon ko níkal na saká, kyúnki un ke

pás lohe ke rath the. 20 Tab unhoṅ ne Músá ke kahne ke mutábiq Habrún Kálíb ko diyá: aur us ne wahán se 'Anáq ke tinoṅ beṅoṅ ko nikál diyá. 21 Aur baní Binyamín ne un Yabúsioṅ ko jo Yarúshalem meṅ rahte the nahín nikálá. So Yabúsí baní Binyamín ke sáth áj tak Yarúshalem meṅ rahte haiṅ.

22 Aur Yúsuf ke gharáne ne bhí Baitel par chaṛháí kí, aur KHUDÁWAND un ke sáth thá. 23 Aur Yúsuf ke gharáne ne Baitel ká hál daryáft karne ko jásús bheje, aur us shahr ká nám pahle Lúz thá. 24 Aur jásúsoṅ ne ek shaḅhs ko us shahr se nikálte dekhá; aur us se kahá, kí Shahr meṅ dáḅhil hone kí ráh ham ko díkhá de, to ham tujh se mihrbání se pesh áenge. 25 So us ne shahr meṅ dáḅhil hone kí ráh un ko díkhá dí. Unhoṅ ne shahr ko tah i teg kiyá, par us shaḅhs aur us ke sáre gharáne ko chhoṛ diyá. 26 Aur wuh shaḅhs Hittioṅ ke mulk meṅ gayá, aur us ne wahán ek shahr banáyá, aur us ká nám Lúz rakkhá: chunánchi áj tak us ká yihí nám hai.

27 Aur Munassí ne bhí Bait Shán aur us ke qasboṅ, aur Ta'nák aur us ke qasboṅ, aur Dor aur us ke qasboṅ ke báshindooṅ aur Iblí'am aur us ke qasboṅ ke báshindooṅ, aur Majíddo aur us ke qasboṅ ke báshindooṅ ko na nikálá, balkí Kan'ání us mulk meṅ base hí rahe. 28 Par jab Isráilioṅ ne zor pakrá, to wuh Kan'ánioṅ se begár ká kám lene lage, par un ko bi'lkull nikál na diyá.

29 Aur Ifráim ne un Kan'ánioṅ ko jo Jazar meṅ rahte the na nikálá; so Kan'ání un ke darmiyán Jazar meṅ base rahe.

30 Aur Zabúlún ne Qitron aur Nahalál ke logooṅ ko na nikálá; so Kan'ání un meṅ búdobásh karte rahe, aur un ke mutí' ho gaye.

31 Aur A'shar ne 'Akko, aur Saidá, aur Ahláb, aur Akzib, aur Hilbah, aur Afíq, aur Rahob ke báshindooṅ ko na nikálá. 32 Balki A'sharí un Kan'ánioṅ ke darmiyán jo us mulk ke báshinde the bas gaye, kyúnci unhoṅ ne un ko nikálá na thá.

33 Aur Naftáli ne Bait Shams aur Bait 'Anát ke báshindooṅ ko na nikálá, balki wuh un Kan'ánioṅ meṅ jo wahán rahte the bas gayá, taubhi

Bait Shams aur Bait 'Anát ke báshinde un ke mutí' ho gaye.

34 Aur Amoríoṅ ne baní Dán ko kohistání mulk meṅ bhagá diyá, kyúnci unhoṅ ne un ko wadí meṅ áne na diyá. 35 Balki Amori koh i Haris par Aiyálon aur Sa'labim meṅ base hí rahe; taubhi baní Yúsuf ká háth gálib húá, aisá kí yih mutí' ho gaye. 36 Aur Amoríoṅ kí sarhadd 'Aqrábbim kí chaṛháí se, ya'ní chaṭán se, shurú' karke úpar úpar thí.

2 Aur KHUDÁWAND ká fírishta Jiljál se Bokím ko áyá, aur kahne lagá, Main tum ko Misr se nikálkar us mulk meṅ jis kí bábat main ne tumhare bápádádá se qasam khái thí, le áyá; aur main ne kahá, kí Main hargiz tum se 'ahdshikaní nahín karúngá: 2 aur tum us mulk ke báshindooṅ ke sáth 'ahd na bándhná, balki tum un ke mazbahooṅ ko dhá dená: par tum ne merí bát nahín mání: tum ne kyúnci aisá kiyá? 3 Isí liye main ne bhí kahá kí Main un ko tumhare áge se dafa' na karúngá; balki wuh tumhare pahlúooṅ ke kánte, aur un ke deotá tumhare liye phandá honge. 4 Jab KHUDÁWAND ke fírishte ne sab baní Isráil se yih báteṅ kahín, to wuh chillá chillákar rone lage. 5 Aur unhoṅ ne us jagah ká nám Bokím rakkhá, aur wahán unhoṅ ne KHUDÁWAND ke liye qurbání chaṛháí.

6 Aur jis waqt Yashú' ne jamá'at ko rukhsat kiyá thá, tab baní Isráil meṅ se har ek apní mirás ko lauṭ gayá thá, táki us mulk par qabza kare.

7 Aur wuh log KHUDÁWAND kí parastish Yashú' ke jíte jí, aur un buzurgoṅ ke jíte jí karte rahe jo Yashú' ke ba'd zinda rahe aur jinhoṅ ne KHUDÁWAND ke sab bare kám jo us ne Isráil ke liye kiye dekhe the. 8 Aur Nún ká beṭá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká hokar riḅlat kar gayá. 9 Aur unhoṅ ne usí kí mirás kí hadd par Timnat Haris meṅ, Ifráim ke kohistání mulk meṅ jo koh i Ja's ke shimál kí taraf hai us ko dafn kiyá. 10 Aur wuh sárí pusht bhí apne bápádádá se já milí, aur un ke ba'd ek áur pusht paidá húí jo na KHUDÁWAND ko, aur na us kám ko jo us ne Isráil ke liye kiyá jántí thí.

11 Aur baní Isráil ne KHUDÁWAND

ke áge badí kí, aur Ba'ím kí parastish karne lage. 12 Aur unhoñ ne KHUDÁWAND apne bápádá ke KHudá ko jo un ko mulk i Misr se nikál láyá thá chhoñ diyá, aur dúsre ma'búdoñ kí jo un ke chaugird kí qaumoñ ke deotáon meñ se the pairawí karne aur un ko sijda karne lage, aur KHUDÁWAND ko gussa diláyá. 13 Aur wuh KHUDÁWAND ko chhoñkar Ba'l aur 'Istárát kí parastish karnelage. 14 Aur KHUDÁWAND ká qahr Isráil par bharká, aur us ne un ko gáratgaroñ ke háth meñ kar diyá jo un ko lúñne lage, aur us ne un ko un ke dushmanoñ ke háth jo ás pás the bechá; so wuh phir apne dushmanoñ ke sámne khare na ho sake. 15 Aur wuh jaháñ kahíñ játe, KHUDÁWAND ká háth un kí aziyat hí par tulá rahtá thá, jáisá KHUDÁWAND ne kah diyá thá, aur un se qasam kháí thí. Sowuh niháýattang á gaye. 16 Phir KHUDÁWAND ne un ke liye aise qází barpá kiye jinhoñ ne un ko un ke gáratgaroñ ke háth se chhuráyá. 17 Lekin unhoñ ne apne qázioñ kí bhí na suní, balkí áur ma'búdoñ kí pairawí meñ ziná karte, aur un ko sijda karte the: aur wuh us ráh se, jis par un ke bápádá chalte aur KHUDÁWAND kí farmánbardári karte the, bahut jald phir gaye, aur unhoñ ne un ke se kám na kiye. 18 Aur jab KHUDÁWAND un ke liye qázioñ ko barpá kartá, to KHUDÁWAND us qází ke sáth hotá aur us qází ke jíte jí un ko un ke dushmanoñ ke háth se chhuráyá kartá thá: is liye kí jab wuh apne satánewáloñ aur dukh denewáloñ ke bá'is kurhte the, to KHUDÁWAND malúl hotá thá. 19 Lekin jab wuh qází mar játá, to wuh bargashta hokar áur ma'búdoñ kí pairawí meñ apne bápádá se bhí ziyáda bigar játe aur un kí parastish karte aur un ko sijda karte the. Wuh na to apne kámoñ se aur na apní khudsarí kí rawish se báz áe. 20 So KHUDÁWAND ká gazab Isráil par bharká; aur us ne kahá, Chúnki in logoñ ne mere us 'ahd ko, jis ká hukm main ne un ke bápádá ko diyá thá, toñ dálá, aur merí bát nahíñ suní, 21 is liye main bhí ab un qaumoñ meñ se jin ko Yashú' chhoñkar mará hai kisi ko bhí in ke áge se dafa' nahíñ karúngá: 22 táki main

Isráil ko un hí ke zarí'e se ázmáñ, kí wuh KHUDÁWAND kí ráh par chalne ke liye apne bápádá kí tarah qáim rahenge yá nahíñ. 23 So KHUDÁWAND ne un qaumoñ ko rahne diyá, aur un ko jald na nikál diyá, aur Yashú' ke háth meñ bhí un ko hawála na kiyá.

3 Aur yih wuh qaumeñ haiñ jin ko KHUDÁWAND ne rahne diyá, táki un ke wasíle se Isráilioñ meñ se un sab ko jo Kan'án kí sab laráiyon se wáqif na the ázmáe. 2 Faqat maqsúð yih thá, kí baní Isráil kí nasl ko khásskar un logoñ ko jo pahle larná nahíñ jánte the larái sikhái jáe, táki wuh wáqif ho jáen; 3 ya'ní Filistioñ ke pánchoñ sardár, aur sab Kan'ání, aur Saídání, aur koh i Ba'l Harmún se Hamát ke madkhal tak ke sab Hawwí jo koh i Lubnán meñ baste the. 4 Yih is liye the kí in ke wasíle se Isráilí ázmáe jáen, táki ma'lúm ho jáe kí wuh KHUDÁWAND ke hukmoñ ke jo us ne Músá kí ma'rifat un ke bápádá ko diye the sunenge, yá nahíñ. 5 So baní Isráil Kan'ánioñ, aur Hittioñ, aur Amorioñ, aur Fariz-zioñ, aur Hawwioñ, aur Yabúσιοñ ke darmiyán bas gaye. 6 aur un kí beñiyon se áp nikáh karne, aur apní beñiyáñ un ke beñoñ ko dene, aur un ke deotáon kí parastish karne lage.

7 Aur baní Isráil ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúlkar Ba'ím aur Yasíraton kí parastish karne lage. 8 Is liye KHUDÁWAND ká qahr Isráilíon par bharká, aur us ne un ko Masopatámiya ke bádsháh Kúshan Risa'tím ke háth bech dálá. So wuh áth baras tak Kúshan Risa'tím ke mutí' rahe. 9 Aur jab baní Isráil ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne baní Isráil ke liye ek rihái denewále ko barpá kiyá: aur Kálib ke chhoñe bhái Qanaz ke beñe Gutniel ne un ko chhuráyá. 10 Aur KHUDÁWAND kí rúh us par utrí, aur wuh Isráil ká qází huá, aur jang ke liye niklá. Tab KHUDÁWAND ne Masopatámiya ke bádsháh Kúshan Risa'tím ko us ke háth meñ kar diyá. So us ká háth Kúshan Risa'tím par gálib huá. 11 Aur us mulk meñ chális baras tak chain rahá, aur Qanaz ke beñe Gutniel ne wafát pái. 12 Aur baní Isráil ne phir KHUDÁ-

WAND ke áge badí kí. Tab KHUDÁWAND ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ko Isráilíon ke khiláf zor baqshá, is liye kí unhoñ ne KHUDÁWAND ke áge badí kí thí. 13 Aur us ne baní 'Ammon aur baní 'Amáliq ko apne háñ jama' kiyá, aur jákar Isráil ko mará; aur unhoñ ne khajúron ká shahr le liyá. 14 So baní Isráil athárah baras tak Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke mutí' rahe. 15 Lekin jab baní Isráil ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne Binyamíní, Jirá ke beṭe Ahúd ko jo báenhatthá thá un ká chhuñanewalá muqarrar kiyá; aur baní Isráil ne us kí ma'rifat Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke liye hadya bhejá. 16 Aur Ahúd ne apne liye ek dodhári talwár ek háth lambí banwái, aur use apne jáme ke niche dahiní rán par bāndh liyá. 17 Phir us ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke huzúr wuh hadya pesh kiyá: aur 'Ijlún baṛá moṭá admí thá. 18 Aur jab wuh hadya pesh kar chuká, to un logon ko jo hadya lāe the ruḫsat kiyá. 19 Aur wuh ap us patthar kí kán ke pás se jo Jiljál meñ hai lautkar kahne lagá, ki Ai bádsháh, mere pás tere liye ek khufiya paigám hai. Us ne kahá, Khámosh rah. Tab wuh sab jo us ke gird khaṛe the us ke pás se báhar chale gaye. 20 Phir Ahúd us ke pás áyá. Us waqt wuh apne hawádár bálákhāne meñ akelá baithá thá. Tab Ahúd ne kahá, Tere liye mere pás KHUDÁWAND kí taraf se ek paigám hai. Tab wuh kursí par se uṭh khaṛá huá. 21 Aur Ahúd ne apná báyan háth baṛhakar apní dahiní rán par se wuh talwár lí, aur us kí tond meñ ghuseṛ dí; 22 aur phal qabze samet dákhil ho gayá; aur charbí phal ke úpar lipaṭ gayí, kyünki us ne talwár ko us kí tond se na nikálá balki wuh pár ho gayí. 23 Tab Ahúd ne barámade meñ ákar aur bálákhāne ke darwāzon ke andar use band karke qufl lagá diyá. 24 Aur jab wuh chaltá baná, to us ke khádím áe; aur unhoñ ne dekhá, ki bálákhāne ke darwāzon meñ qufl lagá hai, wuh kahne lage, ki Wuh zarúr hawádár kamre meñ farágat kar rahá hai. 25 Aur wuh ṭhahre ṭhahre sharmá bhí gaye, aur jab dekhá, ki wuh bálákhāne ke darwāze nahín kholtá, to unhoñ ne kun-

jí lí, aur darwāze khole, aur dekhá, ki un ká áqá zamín par mará paṛá hai. 26 Aur wuh ṭhahre hí hue the, ki Ahúd itne meñ bhág niklá, aur patthar kí kán se áge baṛhkar Sa'írat meñ já panáh lí. 27 Aur wahán pahunchkar, us ne Ifráim ke kohistání mulk meñ narsingá phúnká. Tab baní Isráil us ke sáth kohistání mulk se utre, aur wuh un ke áge áge ho liyá. 28 Us ne un ko kahá, Mere píchhe píchhe chale chalo; kyünki KHUDÁWAND ne tumbáre dushmanon ya'ní Moábíon ko tumháre háth meñ kar diyá hai. So unhoñ ne us ke píchhe píchhe jákar Yarden ke gháton ko jo Moáb kí taraf the apne qabze meñ kar liyá, aur ek ko bhí pár utarne na diyá. 29 Us waqt unhoñ ne Moáb ke das hazár mard ke qaríb jo sab ke sab moṭe táza aur bahádur the qatl kiye; aur un meñ se ek bhí na bachá. 30 So Moáb us dín Isráilíon ke háth ke niche dab gayá. Aur us mulk meñ assí baras chain rahá.

31 Is ke ba'd 'Anát ká beṭá Shamjar khaṛá huá, aur us ne Filistíon meñ se chha sau mard bail ke paine se máre: aur us ne bhí Isráil ko rihái dí.

4 Aur Ahúd ki wafát ke ba'd, baní Isráil ne phir KHUDÁWAND ke huzúr badí kí. 2 So KHUDÁWAND ne un ko Kan'an ke bádsháh Yábin ke háth jo Hasúr meñ saltanat kartá thá bechá; aur us ke lashkar ke sardár ká nám Sísará thá. Wuh dígar aqwám ke shahr Harúsat meñ rahtá thá. 3 Tab baní Isráil ne KHUDÁWAND se faryád kí, kyünki us ke pás lohe ke nau sau rath the: aur us ne bís baras tak baní Isráil ko shiddat se satáyá.

4 Us waqt Lafidot kí biwí Daborah nabíya baní Isráil ká insáf kiyá kartí thí. 5 Aur wuh Ifráim ke kohistání mulk meñ Rámah aur Baitel ke darmiyán Daborah ke khajúr ke daráht ke niche rahtí thí: aur baní Isráil us ke pás insáf ke liye áte-the. 6 Aur us ne Qádis Naftáli se Abínú'am ke beṭe Baraq ko bulá bhejá, aur us se kahá, kí Kyá KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ne hukm nahín kiyá, ki Tú Tabúr ke paháṛ par chaṛhjá, aur baní Naftáli aur baní Zabúlún meñ se das hazár admí apne sáth le le? 7 Aur main nahr i Qáison par Yábin

ke lashkar ke sardár Sísará ko, aur us ke rathon, aur fauj ko tere pás khench láungá; aur use tere háth men kar dúngá. 8 Aur Baraq ne us se kahá, Agar tú mere sáth chalegi, to main jáungá; par agar tú mere sáth nahin chalegi, to main nahin jáungá. 9 Us ne kahá, Main zarúr tere sáth chalungi: lekin is safar se jo tú kartá hai tujhe kuchh 'izzat hásil na hogi; kyúnci KHUDÁWAND Sísará ko ek 'aurat ke háth bech dálegá. Aur Daborah uthkar Baraq ke sáth Qádis ko gayi. 10 Aur Baraq ne Zabúlún aur Naftáli ko Qádis men buláya; aur das hazár mard apne hamrah lekar chahá, aur Daborah bhí us ke sáth chahí. 11 Aur Hibr Qíni ne jo Músá ke sále Hubáb kí nati se thá Qínion se alag hokar Qádis ke qarib Za'nannim men balút ke darakht ke pás apná derá dál liya thá. 12 Tab unhon ne Sísará ko khabar pahunchái, ki Baraq bin Abínú'am koh i Tabúr par chah gayá hai. 13 Aur Sísará ne apne sab rathon ko, ya'ni lohe ke nau sau rathon aur apne sáth ke sab logon ko dígar aqwám ke shahr Hasúrat se Qáison kí nadi par jama' kiyá. 14 Tab Daborah ne Baraq se kahá, ki Uth, kyúnci yihí wuh din hai, jis men KHUDÁWAND ne Sísará ko tere háth men kar diya hai: kyá KHUDÁWAND tere áge nahin gaya hai? Tab Baraq aur wuh das hazár mard us ke píchhe píchhe koh i Tabúr se utre. 15 Aur KHUDÁWAND ne Sísará ko, aur us ke sab rathon aur sab lashkar ko talwár kí dhár se Baraq ke sámne shikast dí, aur Sísará rath par se utarkar paidal bhága. 16 Aur Baraq rathon aur lashkar ko qaumon ke Harúsat shahr tak ragedtá gaya; chunánci Sísará ká sára lashkar talwár se nábud huá; aur ek bhí na bachá. 17 Par Sísará Hibr Qíni kí bíwi Yá'el ke dere ko paidal bhág gaya; is liye kí Hasúr ke bádsháh Yábin aur Hibr Qíni ke gharáne men sulh thi. 18 Tab Yá'el Sísará se milne ko nikli, aur us se kahne lagi, Ai mere khudáwand, á, mere pás á; aur hirasán na ho. So wuh us ke pás dere men chala gaya, aur us ne us ko kammal uthá diya. 19 Tab Sísará ne us se kahá, ki Zará mujhe thora sá páni píne ko de, kyúnci main

piyasá hun. So us ne dúdh ká mashkiza kholkar use piláya aur phir use uthá diya. 20 Tab us ne us se kahá, ki Tú dere ke darwáze par kharí rahná, aur agar koi shakhs ákar tujh se píchhe, ki Yahan koi mard hai? to tú kah dená, ki Nahin. 21 Tab Hibr kí bíwi Yá'el dere kí ek mekh, aur ek mekhchú ko háth men le, dabe pánw us ke pás gayi, aur mekh us kí kanpatiyon par rakhkar aisi thonki, ki wuh pár hokar zamín men já dhasi; kyúnci wuh gahri nind men thá; pas wuh behosh hokar mar gaya. 22 Aur jab Baraq Sísará ko ragedtá áya, to Yá'el us se milne ko nikli, aur us se kahá, A' já, aur main tujhe wuhí shakhs jise tú dhundhtá hai dikhá dungí. Pas us ne us ke pás ákar dekhá, ki Sísará mará para hai, aur mekh us kí kanpatiyon men hai. 23 So Khudá ne us din Kan'an ke bádsháh Yábin ko baní Isráil ke sámne níchá dikháya. 24 Aur baní Isráil ká háth Kan'an ke bádsháh Yábin par ziyáda gálib hí hotá gaya, yahan tak kí unhon ne sháh i Kan'an Yábin ko nest kar dála.

5 Usi din Daborah aur Abínú'am ke beṭe Baraq ne yih git gáya, ki

2 Peshwáon ne jo Isráil kí peshwái kí

Aur log khushi khushi bharti hue;

Is ke liye KHUDÁWAND ko mu-báarak kaho.

3 Ai bádsháho, suno, ai sháhzádo, kán lagáo.

Main khud KHUDÁWAND kí sitáish karungi;

Main KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí madh gáungi.

4 Ai KHUDÁWAND, jab tú Sha'ir se chala,

Jab tú Adom ke maidán se báhar niklá,

To zamín kánp uthi aur ásmán tūt para,

Hán, bádal barse.

5 Pahar KHUDÁWAND kí huzúri ke sabab se,

Aur wuh Sína bhí KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí huzúri ke sabab se kánp gaye.

6 'Anát ke beṭe Shamjar ke dinon men

Aur Yá'el ke aiyám men sháhráhen súní pari thin,

- Aur musáfir pagdanđiyon se áte játe the.
- 7 Isráil men hákim mauqúf rahe, wuh mauqúf rahe,
Jab tak ki main Daborah barpá na hui,
Jab tak ki main Isráil men man hokar na uñhí.
- 8 Unhon ne naye naye deotá chun liye:
Tab jang phátaakon hi par hone lagí.
Kyá chálís hazár Isráilíon men bhí
Kof dhál yá barchhí dikhái detí thí?
- 9 Merá dil Isráil ke hákimon kí taraf lagá hai,
Jo logon ke bích khushí khushí bhartí hue.
Tum KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.
- 10 Ai tum sab jo safed gadhon par sawár huá karte ho,
Aur tum jo nafís gálíchon par baithte ho,
Aur tum log jo ráste chalte ho, sab is ká charchá karo.
- 11 Tírandázon ke shor se dúr panghañon men
Wuh KHUDÁWAND ke sádiq kámon ká,
Ya'ni us kí hukúmat ke un sádiq kámon ká jo Isráil men hue zikr karenge.
Us waqt KHUDÁWAND ke log utar utarkar phátaakon par gaye.
- 12 Jág, jág, ai Daborah :
Jág, jag, aur gít gá !
Uñh, ai Baraq ; aur apne asíron ko bándh le já, ai Abínú'am ke beñe !
- 13 Us waqt thore se raís aur log utar áe ;
KHUDÁWAND merí taraf se zabardaston ke muqábale ke liye áya.
- 14 Ifráim men se wuh log áe jin kí jar 'Amáliq men hai ;
Tere pichhe píchhe, ai Binyamin, tere logon ke darmiyán ;
Makir men se hákim utarkar áe, Aur Zabúlún men se wuh log áe jo sipahsálár ká 'asá liye rahte hain.
- 15 Aur Ishkár ke sardár Daborah ke sáth sáth the ;
Jaisá Ishkár waisá hí Baraq thá ;
- Wuh log us ke hamráh jhapatkar wádí men gaye.
Rúbin kí nadiyon ke pás
Bare bare iráde dil men tháne gaye.
- 16 Tú un sítiyon ko sunne ke liye jo bher bakriyon ke liye bajáte hain,
Bhersálon ke bích kyün baithá rahá?
Rúbin kí nadiyon ke pás
Dilon men bará taraddud thá.
- 17 Jili'ád Yárdan ke pár rahá :
Aur Dán kishtiñon men kyün rah gayá?
A'shar samundar ke bandar ke pás baithá hí rahá,
Aur apní kharíyon ke ás pás jam gayá.
- 18 Zabúlún apní ján par khelne-wále log the,
Aur Naftáli bhí mulk ke únche únche maqámon par aisá hí niklá.
- 19 Bádsháh ákar lañe ;
Tab Kan'an ke bádsháh Ta'nák men
Majiddo ke chashmon ke pás lañe ;
Par un ko kuchh rupaye hásil na hue.
- 20 A'smán kí taraf se bhí larái hui,
Balki sitáre bhí apní apní manzil men Sísará se lañe.
- 21 Qaison nadí un ko bahá le gayí,
Ya'ni wuhi puráni nadí jo Qaison nadí hai.
Ai merí ján, tú zoron men chal.
- 22 Un ke kúдне, un zabardast ghoron ke kúдне ke sabab se,
Sumon kí tap kí áwáz hone lagí.
- 23 KHUDÁWAND ke firishte ne kahá,
ki Tum Miroz par la'nat karo ;
Us ke báshindon par sakht la'nat karo,
Kyünki wuh KHUDÁWAND kí kumak ko
Zoráwaron ke muqábil KHUDÁWAND kí kumak ko ná áe.
- 24 Hibr Qíní kí bíwí Yá'el
Sab 'auraton se mubáarak thahr-egí ;
Jo 'auraten deron men hain un se wuh mubáarak hogí.
- 25 Sísará ne pání mángá, is ne use dúdh diyá ;
Amíron kí qáb men yih us ke liye makkhan láí.
- 26 Is ne apná háth mekh ko

Aur apná dahiná háth barhaiyon ke mekhchú ko lagáya ;
 Aur mekhchú se us ne Sísará ko mára, us ne us ke sir ko phoṛ dála,
 Aur us kí kanpaṭiyon ko wár pár chhed diyá.

27 Us ke pánwon par wuh jhuká, wuh girá aur paṛá rahá ;
 Us ke pánwon par wuh jhuká aur girá ;
 Jahán wuh jhuká thá, wahín wuh markar girá.

28 Sísará kí mán khiṛkí se jhánkí aur chilláí,
 Us ne jhilmili kí oṭ se pukará,
 Ki us ke rath ke áne meṅ itní der kyún lagi?
 Us ke rathon ke pahiyé kyún aṭak gaye?

29 Us kí dánishmand 'auraton ne jawáb diyá,
 Balki us ne apne ko áp hí jawáb diyá.

30 Kyá unhon ne lúṭ ko pákar use bánt nahín liyá hai?
 Kyá har mard ko ek ek balki do do kunwariyán ;
 Aur Sísará ko rangárang kapṛon kí lúṭ,
 Balki bel bũṭe kaṛhe hũe rangárang kapṛon kí lúṭ,
 Aur donon taraf bel bũṭe kaṛhe hũe rangárang kapṛon kí lúṭ,
 Jo asíron kí gardanon par ladí ho, nahín milí?

31 Ai KHUDÁWAND, tere sáre dushman aise hí halák ho jáen ;
 Lekin us ke piyár karnewále áftáb kí mánind hon jab wuh ab o táb ke sáth tulú' hotá hai.

Aur mulk meṅ chális baras amn rahá.

6 Aur baní Isráíl ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, aur KHUDÁWAND ne un ko sáṭ baras tak Midyáníon ke háth meṅ rakkhá. 2 Aur Midyáníon ká háth Isráílíon par gálib huá ; aur Midyáníon ke sabab se baní Isráíl ne apne liye paháron meṅ khoh, aur gár, aur qil'e baná liye. 3 Aur aisá hotá thá, kí jab baní Isráíl kuchh bote the, to Midyáni, aur 'Amáliqí, aur ahl i mashriq un par chaṛh áte the ; 4 aur un ke muqábil dere lagákar Gazzah tak kheton kí paidáwar ko barbád kar dálte, aur baní Isráíl ke liye na to kuchh ma'ásh, na bheṛ bakrí, na gáe baíl, na gadhá chhoṛte the. 5 Kyún-

ki wuh apne chaupáyon aur deron ko sáth lekar áte aur ṭiddiyon ke dal kí mánind áte, aur wuh aur un ke úṅṅ beshumár hote the ; yih log mulk ko tabáh karne ke liye á játe the. 6 So Isráílí Midyáníon ke sabab se niháyat khashahál ho gaye, aur baní Isráíl KHUDÁWAND se faryád karne lage.

7 Aur jab baní Isráíl Midyáníon ke sabab se KHUDÁWAND se faryád karne lage, 8 to KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke pás ek nabí ko bhejá : us ne un se kahá, kí KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmátá hai, kí Main tum ko Misr se láyá, aur main ne tum ko gulámí ke ghar se báhar nikálá. 9 Main ne Mísríon ke háth se, aur un sabhon ke háth se jo tum ko satáte the tum ko chhuṛáyá, aur tumháre sámnne se un ko dafa' kiyá, aur un ká mulk tum ko diyá ; 10 aur main ne tum se kahá thá, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá main hun ; so tum un Amoríon ke deotáon se, jin ke mulk meṅ baste ho, mat darna ; par tum ne merí bát na mání.

11 Phir KHUDÁWAND ká firishta ákar 'Ufrah meṅ balút ke ek darakht ke niche jo Yuás Abí'azrí ká thá baiṭhá ; aur us ká betá Jida'un mai ke ek kolhú meṅ gehún jhár rahá thá, táki us ko Midyáníon se chhipá rakkhe. 12 Aur KHUDÁWAND ká firishta use dikhái dekar us se kahne lagá, kí Ai zabardast súrmá, KHUDÁWAND tere sáth hai. 13 Jida'un ne us se kahá, Ai mere Málik, agar KHUDÁWAND hí hamáre sáth hai, to ham par yih sab hádisé kyún guzre, aur us ke wuh sab 'ajíb kám kahán gaye, jin ká zikr hamáre báp dádá ham se yún karte the, kí Kyá KHUDÁWAND hí ham ko Misr se nahín nikál láyá? par ab to KHUDÁWAND ne ham ko chhoṛ diyá, aur ham ko Midyáníon ke háth meṅ kar diyá. 14 Tab KHUDÁWAND ne us par nigáh kí, aur kahá, kí Tú apne isí zor meṅ já, aur baní Isráíl ko Midyáníon ke háth se chhuṛá : kyá main ne tujhe nahín bhejá? 15 Us ne us se kahá, Ai málik, main kis tarah baní Isráíl ko bacháun? Merá gharaná Munassí meṅ sab se garíb hai, aur main apne báp ke ghar meṅ sab se chhoṭá hun. 16 KHUDÁWAND ne us se kahá, Main zarúr tere sáth hungá, aur tú Midyáníon ko aisá már

legá, jaise ek ádmí ko. 17 Tab us ne us se kahá, ki Ab agar mujh par tere karam kí nazar húi hai, to is ká mujhe koi nishán dikhá, ki mujh se tú hí báten kartá hai. 18 Aur main terí minnat kartá hún, ki Tú yahán se na já, jab tak main tere pás phir na áún, aur apná hadya nikálkar tere áge na rakkhún. Us ne kahá, ki Jab tak tú phir á na jáe, main thahírá rahúngá. 19 Tab Jida'un ne jákar bakrí ká ek bachcha, aur ek aifah áte kí fatíri roṭiyān taiyár kí; aur gosht ko ek ṭokrí men, aur shorbá ek hāndí men dálkar us ke pás balút ke darakht ke niche lákar guzrána. 20 Tab Khudá ke frishte ne use kahá, Is gosht aur fatíri roṭiyon ko le jákar us chaṭán par rakh, aur shorbe ko undel de. Us ne waisá hí kiyá. 21 Tab KHUDÁWAND ke frishte ne us 'asá kí nok se jo us ke háth men thá gosht aur fatíri roṭiyon ko chhúá, aur us patthar se ág niklí, aur us ne gosht aur fatíri roṭiyon ko bhasam kar diyá. Tab KHUDÁWAND ká frishta us kí nazar se gaib ho gayá. 22 Aur Jida'un ne ján liyá, ki wuh KHUDÁWAND ká frishta thá. So Jida'un kahne lagá, Afsos hai, ai málik KHUDÁWAND, ki main ne KHUDÁWAND ke frishte ko rúbarú dekhá. 23 KHUDÁWAND ne us se kahá, Terí salámatí ho; khauf na kar: tú maregá nahín. 24 Tab Jida'un ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur us ká nám Yahowáh Salom rakkhá: aur wuh Abí'azríon ke 'Ufrah men áj tak maujúd hai.

25 Aur usí rát KHUDÁWAND ne use kahá, ki Apne báp ká jawán bail, ya'ní wuh dúsrá bail jo sát baras ká hai le, aur Ba'l ke mazbah ko jo tere báp ká hai dhá de, aur us ke pás kí Yasírat ko káṭ dál: 26 aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye is garhí kí choṭí par qái'de ke mutábíq ek mazbah baná, aur us dúsré bail ko lekar us Yasírat kí lakrí se jise tú káṭ dálegá sokhtaní qurbání guzrán. 27 Tab Jida'un ne apne naukaron men se das ádmíon ko sáth lekar jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá kiyá; aur chúnki wuh yih kám apne báp ke khándán aur us shahr ke bāshindon ke dar se din ko na kar saká, is liye use rát ko kiyá. 28 Jab us shahr ke log subh sawere

uṭhe, to kyá dekhte hai, ki Ba'l ká mazbah dháyá húa, aur us ke pás kí Yasírat kaṭí húi, aur us mazbah par jo banáyá gayá thá wuh dúsrá ba'l chaṭháyá húa hai. 29 Aur wuh ápas men kahne lage, Kis ne yih kám kiyá? Aur jab unhon ne tahqíqát aur pursish kí, to logon ne kahá, ki Yúás ke bete Jida'un ne yih kám kiyá hai. 30 Tab us shahr ke logon ne Yúás se kahá, ki Apne bete ko nikál lá, táki qatl kiyá jáe, is liye ki us ne Ba'l ká mazbah dhá diyá, aur us ke pás kí Yasírat káṭ dálí hai. 31 Yúás ne un sabhon ko jo us ke sámne khaṛe the kahá, Kyá tum Ba'l ke wáste jhagrá karoge, ya tum use bachá loge? jo koi is kí taraf se jhagrá kare, wuh isí subh mará jáe: agar wuh khudá hai, to ap hí apne liye jhagre, kyúnki kisi ne us ká mazbah dhá diyá hai. 32 Is liye us ne us din Jida'un ká nám yih kahkar Yarubba'l rakkhá, ki Ba'l ap is se jhagar le, is liye ki is ne us ká mazbah dhá diyá hai.

33 Tab sab Midyáni, aur 'Amáliqí, aur ahl i mashriq ikatthe hue; aur pár hokar Yazra'el kí wadí men unhon ne derá kiyá. 34 Tab KHUDÁWAND kí rúh Jida'un par názil húi; so us ne narsingá phúnká, aur Abí'azar ke log us kí pairawí men ikatthe hue. 35 Phir us ne sáre Munassí ke pás qásid bheje; so wuh bhí us kí pairawí men faráham hue: aur us ne A'shar, aur Zabúlún, aur Naftáli ke pás bhí qásid rawána kiye; so wuh un ke istiqbál ko áe. 36 Tab Jida'un ne Khudá se kahá, ki Agar tú apne qaul ke mutábíq mere háth ke wasíle se baní Isráíl ko rihái dení cháhtá hai, 37 to dekh, main bheṛ kí ún khalíhán men rakh dúngá, so agar os faqat ún hí par paṛe, aur ás pás kí zamín sab súkhí rahe, to main ján lúngá, kí tú apne qaul ke mutábíq baní Isráíl ko mere háthon ke wasíle se rihái bakhshegá. 38 Aur aisá hí húa: kyúnki wuh subh ko jo sawere uṭhá, aur us ún ko dabáyá, aur ún men se os nichoṛí to piyála bhar pání niklá. 39 Tab Jida'un ne Khudá se kahá, ki Terá gussa mujh par na bharke, main faqat ek bár áur 'arz kartá hún; main terí minnat kartá hún, ki faqat ek bár áur is ún se ázmáish kar lún. Ab sírf ún hí ún khushk rahe, aur ás

pás ki sab zamín par os pare. 40 So Khudá ne us rát aisá hí kiyá. kyúñki kasrat ún hí khushk rahí, aur sári zamín par os pari.

7 Tab Yarubba'1, ya'ni Jida'un, aur sab log jo us ke sáth the sawere hí uthe, aur Harod ke chashme ke pás derá kiyá; aur Midyánion kí lashkargáh un ke shimál kí taraf koh i Morih ke muttasíl wádí men thí.

2 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, Tere sáth ke log itne ziyáda hain, ki main Midyánion ko un ke háth men nahín kar saktá, aisá na ho, ki Isráíli mere sámne apne úpar fakhr karke kahne lagen, ki Hamáre háth ne ham ko bacháyá. 3 So tú ab logon men suná sunákar manadí kar de, ki Jo kol tarsán aur hirásán ho, wuh lauṭkar koh i Jili'ád se chalá jae: chunánchi un logon men se báis hazár to lauṭ gaye, aur das bazár báqi rah gaye.

4 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Log ab bhí ziyáda hain; so tú un ko chashme ke pás niche le á, aur wahán main terí khátir un ko ázmaúngá; aur aisá hogá, ki jis kí bábat main tujh se kahún, ki Yih tere sáth jae, wuhí tere sáth jae; aur jis ke haqq men main kahún, ki Yih tere sáth na jae, wuh na jae.

5 So wuh un logon ko chashme ke pás niche le gayá, aur KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Jo jo apní zabán se pání chapaṭ chapaṭ karke kutte kí tarah piye, us ko alag rakh, aur waise hí har aise shakhs ko jo ghuṭne ṭekkar piye. 6 So jinhon ne apná háth apne munh se lagákar chapaṭ chapaṭ karke piyá, wuh gintí men tín sau mard the; aur báqi sab logon ne ghuṭne ṭekkar pání piyá.

7 Tab KHUDÁWAND ne Jida'un se kahá, ki Main in tín sau ádmion ke wasíle se, jinhon ne chapaṭ chapaṭ karke piyá, tum ko bacháúngá, aur Midyánion ko tere háth men kar dúngá; aur báqi sab log apní apní jagah ko lauṭ jain. 8 Tab un logon ne apná apná tosha aur narsingá apne apne háth men liyá, aur us ne sab Isráíli mardon ko un ke deron kí taraf rawána kar diyá, par un tín sau mardon ko rakhliyá; aur Midyánion kí lashkargáh us ke niche wádí men thí.

9 Aur usí rát KHUDÁWAND ne us

se kahá, ki Uṭh, aur niche lashkargáh men utar já; kyúñki main ne use tere háth men kar diyá hai.

10 Lekin agar tú niche játe dartá hai, to tú apne naukar Fúrah ko sáth lashkargáh men utar já. 11 Aur tú sun legá, ki wuh kyá kah rahe hain.

Is ke ba'd tujh ko himmat hogí, ki tú us lashkargáh men utar jae. Chunanáchi wuh apne naukar Fúrah ko sáth lekar un sipáhion ke pás jo us lashkargáh ke kanáre the gayá.

12 Aur Midyáni, aur 'Amáliqi, aur ahl i mashriq kasrat se wádí ke bích tiddiyon kí manind phaile pare the; aur un ke unṭ kasrat ke sabab se samundar ke kanáre kí ret kí manind beshumar the. 13 Aur jab Jida'un pahunchá, to dekho, wahán ek shakhs apná khwab apne sáthí se bayán kartá huá kah rahá thá,

Dekh, main ne ek khwab dekhá hai, ki jau kí ek rotí Midyáni lashkargáh men giri aur luhaktí hui dere ke pás pahunchí, aur us se aisí ṭakrái kí wuh gir gayá, aur us ko aisá ulaṭ diyá, ki wuh derá farsh ho gayá.

14 Tab us ke sáthí ne jawáb diyá, ki Yih Yuás ke bete Jida'un Isráíli mard kí talwár ke siwá aur kuchh nahín: Khudá ne Midyán ko aur sare lashkar ko us ke háth men kar diyá hai

15 Jab Jida'un ne khwab ká mazmún aur us kí ta'bír suní to sijda kiyá, aur Isráíli lashkar men lauṭkar kahne lagá, Uṭho, kyúñki KHUDÁWAND ne Midyáni lashkar ko tumháre háth men kar diyá hai. 16 Aur us ne un tín sau ádmion ke tín gol kiye, aur un sabhon ke háth men ek ek narsingá aur us ke sáth ek ek kháli ghará diyá, aur har ghare ke andar ek mash'al thí.

17 Aur us ne un se kahá, ki Mujhe dekhte rahná, aur waisá hí karná; aur dekho, jab main lashkargáh ke kanáre já pahunchún, to jo kuchh main karún, tum bhí waisá hí karná. 18 Jab main aur wuh sab jo mere sáth hain narsingá phúnken, to tum bhí lashkargáh kí har taraf narsinge phúnkná, aur lalkárná kí Yahowáh kí jai aur Jida'un kí jai.

19 So bích ke pahar ke shurú' men jab naye pahrewále badle gaye, to Jida'un aur wuh sau ádmí jo us ke sáth the lashkargáh ke kanáre ae; aur unhon ne narsinge phúnke, aur un

gharōṅ ko jo un ke háth meṅ the torá. 20 Aur un tīnoṅ goloṅ ne narsinge phūṅke aur ghaṛe toṛe, aur mash'aloṅ ko apne báeṅ háth meṅ, aur narsingoṅ ko phūṅkne ke liye apne dahine háth meṅ le liyá, aur chillá uṭhe, ki Yahowáh kí aur Jida'ún kí talwár. 21 Aur yih sab ke sab lashkargáh ke chaugird apní apní jagah khaṛe ho gaye. Tab sárá lashkar daṛne lagá, aur unhoṅ ne chillá chillákar un ko bhagáyá. 22 Aur unhoṅ ne tīn sau narsingoṅ ko phūṅká, aur KHUDÁWAND ne har shakhs kí talwár us ke sáthí aur sab lashkar par chal-wái, aur sárá lashkar Sarírát kí taraf Bait Sittah tak aur Tabbát ke qarib Abil Mahúlah kí sarhadd tak bhágá. 23 Tab Isrállí mard Naftálí, aur A'snar, aur Munassí kí hudúd se jama' hokar nikle, aur Midyánioṅ ká píchhá kiyá. 24 Aur Jida'ún ne Ifráim ke tamám kohistání mulk meṅ qásid rawána kiye aur kahlá bhejá, kí Midyánioṅ ke muqábale ko utar áo, aur un se pahle pahle daryá e Yardan ke ghátoṅ par Bait Barah tak qábiz ho jáo. Tab sáre Ifráimí jama' hokar daryá e Yardan ke ghátoṅ par Bait Barah tak qábiz ho gaye. 25 Aur unhoṅ ne Midyán ke do sardáron 'Oreb aur Zaeb ko pakar liyá aur 'Oreb ko 'Oreb kí chaṭán par, aur Zaeb ko Zaeb ke kolhú ke pás qatl kiyá; aur Midyánioṅ ko ragedá; aur 'Oreb aur Zaeb ke sir Yardan par Jida'ún ke pás le áe.

8 Aur Ifráim ke logoṅ ne us se kahá, kí Tú ne ham se yih sulúk kyūṅ kiyá, kí jab tú Midyánioṅ se larne ko chalá to ham ko na bulwáyá? So unhoṅ ne us ke sáth bará jhagrá kiyá. 2 Us ne un se kahá, Main ne tumhári tarah bhalá kyá hí kiyá hai? Kyá Ifráim ke chhoṛe hūe angúr bhí Abí'azar kí fasl se bihtar nahín haiṅ? 3 Khudá ne Midyán ke sardár 'Oreb aur Zaeb ko tumháre háth meṅ kar diyá. Pas, tumhári tarah main kar hí kyá saká hūṅ? Jab us ne yih kahá, to un ká gussa us kí taraf se dhímá ho gayá. 4 Tab Jida'ún aur us ke sáth ke tīn sau ádmí, jo báwujúd thake mánde hone ke phir bhí píchhá karte hí rahe the, Yardan par ákar pár utre. 5 Tab us ne Sukkát ke bāshindōṅ se kahá, kí In logoṅ ko jo mere pairau haiṅ

roṭí ke girde do, kyūṅki yih thak gaye haiṅ, aur main Midyán ke donoṅ bādsháhoṅ Zibah aur Zilmana' ká píchhá kar rahá hūṅ. 6 Sukkát ke sardáron ne kahá, Kyá Zibah aur Zilmana' ke háth ab tere qabze meṅ á gaye haiṅ jo ham tere lashkar ko roṭiyáṅ deṅ? 7 Jida'ún ne kahá, Jab KHUDÁWAND Zibah aur Zilmana' ko mere háth meṅ kar degá, to main tumháre gosht ko babúl aur sadá guláb ke káṅṭoṅ se nuchwáṅgá. 8 Phir wahán se wuh Fanúel ko gayá, aur wahán ke logoṅ se bhí aisí hí bát kahí, aur Fanúel ke logoṅ ne bhí use waisá hí jawáb diyá jaisá Sukkátioṅ ne diyá thá. 9 So us ne Fanúel ke bāshindōṅ se bhí kahá, kí Jab main salámat lauṅgá, to is burj ko dhá dūṅgá.

10 Aur Zibah aur Zilmana' apne pandrah hazár ádmioṅ ke lashkar samet Qarqúr meṅ the, kyūṅki raqat itne hí ahlí mashriq ke lashkar meṅ se bach rahe the, is liye kí ek lākḥ bís hazár shamshezan mard qatl ho gaye the. 11 So Jida'ún un logoṅ ke ráste se jo Nubah aur Yugbiháh ke mashriq kí taraf deṛoṅ meṅ rahte the gayá, aur us lashkar ko mára; kyūṅki wuh lashkar befikr pará thá. 12 Aur Zibah aur Zilmana' bháge, aur us ne un ká píchhá karke un donoṅ Midyáni bādsháhoṅ Zibah aur Zilmana' ko pakar liyá, aur sáre lashkar ko bhagá diyá. 13 Aur Yuás ká beṭá Jida'ún Hars kí chaṛhái ke pás se jang se lauṭá. 14 Aur us ne Sukkátioṅ meṅ se ek jawán ko pakar kar us se daryáft kiyá; so us ne use Sukkát ke sardáron aur buzurgoṅ ká hál batá diyá jo shumár meṅ sathattar the. 15 Tab wuh Sukkátioṅ ke pás ákar kahne lagá, kí Zibah aur Zilmana' ko dekh lo, jin kí bábat tum ne tanzan mujh se kahá thá, Kyá Zibah aur Zilmana' ke háth tere qabze meṅ á gaye haiṅ, kí ham tere ádmioṅ ko jo thak gaye haiṅ roṭiyáṅ deṅ? 16 Tab us ne shahr ke buzurgoṅ ko pakrá, aur babúl aur sadá guláb ke káṅṭe lekar un se Sukkátioṅ kí tádíb kí. 17 Aur us ne Fanúel ká burj dhákar us shahr ke logoṅ ko qatl kiyá. 18 Phir us ne Zibah aur Zilmana' se kahá, kí Wuh log jin ko tum ne Tabúr meṅ qatl kiyá kaise the? Unhoṅ ne jawáb diyá, Jaisá tú hai, waise hí

wih the. Un men se har ek sháh-zádon kí mánind thá. 19 Tab us ne kahá, ki Wuh mere bhái, meri man ke beṭe the: so KHUDÁWAND kí hayát kí qasam agar tum un ko jita chhorṭe, to main bhí tum ko na mártá. 20 Phir us ne apne bare beṭe Yatar ko hukm kiyá, ki Uṭh, un ko qatl kar. Par us larke ne apni talwár na khenchí, kyúnci use dár lagá, is liye ki wuh abhí larhá hí thá. 21 Tab Zibah aur Zilmana' ne kahá, Tú áp uṭhkar ham par wár kar; kyúnci jaisá ádmí hotá hai, wáisi hí us kí táqat hotí hai. So Jida'un ne uṭhkar Zibah aur Zilmana' ko qatl kiyá, aur un ke úñṭon ke gale ke chandan hár le liye.

22 Tab baní Isráíl ne Jida'un se kahá, ki Tú ham par hukúmat kar, tú, aur terá beṭá, aur terá potá bhí; kyúnci tú ne ham ko Midyánion ke háth se chhuráyá. 23 Tab Jida'un ne un se kahá, ki Na main tum par hukúmat karún, aur na merá beṭá, balki KHUDÁWAND hí tum par hukúmat karegá. 24 Aur Jida'un ne un se kahá, ki Main tum se yih 'arz kartá hún, ki tum men se har shakhs apni lúṭ kí báliyán mujhe de de. (Yih log Ismá'ílí the, is liye un ke pás sone kí báliyán thín.) 25 Unhon ne jawáb diyá, ki Ham in ko barí khushí se denge. Pas unhon ne ek chádar bíchhá, aur har ek ne apni lúṭ kí báliyán us par dál dín. 26 So wuh sone kí báliyán jo us ne mángí thín wazn men ek hazár sáṭ sau misqál thín, 'áláwa un chandan háron aur jhumkon aur Midyáni bádsháhon kí argawáni poshák ke jo wuh pahine the, aur un zanjiron ke jo un ke úñṭon ke gale men parí thín. 27 Aur Jida'un ne un se ek afod banwáyá, aur use apne shahr 'Ufrah men rakkhá; aur wahán sab Isráílí us kí pairawí men zinákári karne lage, aur wuh Jida'un aur us ke gharáne ke liye phandá ṭhahrá. 28 Yún Midyáni baní Isráíl ke áge maglúb hue, aur unhon ne phir kabhí sir na uṭháyá. Aur Jida'un ke dinon men chálís baras tak us mulk men amn rahá.

29 Aur Yúás ká beṭá Yarubba'l jákar apne ghar men rahne lagá. 30 Aur Jida'un ke sattu beṭe the jo us hí ke sulb se paidá hue the; kyúnci us kí bahut sí bíwiyán thín. 31 Aur us kí ek haram ke bhí jo

Sikm men thí us se ek beṭá huá, aur us ne us ká nám Abímálik rakkhá. 32 Aur Yúás ke beṭe Jida'un ne khúb 'umrasída hokar wafát pái, aur Abí'azrion ke 'Ufrah men apne báp Yúás kí qabr men dafn huá.

33 Aur Jida'un ke marte hí baní Isráíl bargashta hokar Ba'ím kí pairawí men zinákári karne lage, aur Ba'l Barít ko apná ma'búd baná liyá.

34 Aur baní Isráíl ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jis ne un ko har taraf un ke dushmanon ke háth se rihál di thí, yád na rakkhá, 35 aur na wuh Yarubba'l ya'ní Jida'un ke khándán ke sáth un sab nekion ke 'iwaz men jo us ne baní Isráíl se kí thín, mihr se pesh áe.

9 Tab Yarubba'l ká beṭá Abímálik Sikm men apne mámuon ke pás gayá, aur un se aur apne sab nanihál ke logon se kahá, ki 2 Sikm ke sab ádmion se púchh dekho, ki Tumháre liye kyá bihtar hai, yih kí Yarubba'l ke sab beṭe jo sattu ádmí hain, wuh tum par saltanat karen, yá yih kí ek hí kí tum par hukúmat ho? aur yih bhí yád rakkho, ki main tumhári hí haddí aur tumhárá hí gosht hún. 3 Aur us ke mámuon ne us ke báre men Sikm ke sab logon ke kánon men yih báten dáln, aur un ke dil Abímálik kí pairawí par máil hue; kyúnci wuh kahne lage, ki Yih hamára bhái hai. 4 Aur unhon ne Ba'l Barít ke ghar men se chándí ke sattu sikke us ko diye, jin ke wasle se Abímálik ne shuhde aur badma'ásh logon ko apne hán lagá liyá, jo us kí pairawí karne lage. 5 Aur wuh 'Ufrah men apne báp ke ghar gayá, aur us ne apne bháiyon Yarubba'l ke beṭon ko jo sattu ádmí the ek hí patthar par qatl kiyá; par Yarubba'l ká chhoṭá beṭá Yotám bachá rahá, kyúnci wuh chhip gayá thá.

6 Tab Sikm ke sab ádmí, aur sab ahl i Millo jama' hue, aur jákar us sutún ke balút ke pás jo Sikm men thá Abímálik ko bádsháh banáyá. 7 Jab Yotám ko is kí khabar hui, to wuh jákar koh i Garizim kí choṭí par khará huá, aur apni áwáz baland kí aur pukár pukárkar un se kahne lagá, Ai Sikm ke logo, meri suno táki Khudá tumhárisune. 8 Ek zamáne men darakht chale, táki kisi ko masah karke apná bádsháh banáen.

So unhon ne zaitun ke darakht se kahá, ki Tú ham par saltanat kar. 9 Tab zaitun ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní chiknáhat ko, jis ke bá'is mere wasíle se log Kḥudá aur insán kí ta'zím karte hain, chhorakar darakhton par hukmrání karne jáun? 10 Tab darakhton ne anjír ke darakht se kahá, ki Tú á, aur ham par saltanat kar. 11 Par anjír ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní mīthás aur achchhe achchhe phalon ko chhorakar darakhton par hukmrání karne jáun? 12 Tab darakhton ne angúr kí bel se kahá, ki Tú á aur ham par saltanat kar. 13 Angúr kí bel ne un se kahá, Kyá main apní mai ko jo Kḥudá aur insán donon ko khush kartí hai chhorakar darakhton par hukmrání karne jáun? 14 Tab un sab darakhton ne untkatāre se kahá, Chal, tú hí ham par saltanat kar. 15 Untkatāre ne darakhton se kahá, Agar tum sach much mujhe apná bádsháh masah karke banáo, to áo, mere sáye men panáh lo; aur agar nahín, to untkatāre se ág nikalkar Lubnán ke deodaron ko khá jáe. 16 So bát yih hai, ki tum ne jo Abímalik ko bádsháh banáyá hai, is men agar tum ne rástí o sadáqat bartí hai, aur Yarubba'l aur us ke gharáne se achchhá sulúk kiyá, aur us ke sáth us ke ihsán ke haqq ke mutábíq bartáo kiyá hai; 17 (kyúnki merá báp tumhári khátir lará, aur us ne apní ján jokhon men dáli, aur tum ko Midyán ke háth se chhuráyá; 18 aur tum ne áj mere báp ke gharáne se bagawat kí, aur us ke sattar beṭe ek hí patthar par qatl kiye, aur us kí laundí ke beṭe Abímalik ko Sikm ke logon ká bádsháh banáyá, is liye kí wuh tumhárá bhái hai;) 19 so agar tum ne Yarubba'l aur us ke gharáne ke sáth áj ke din rástí aur sadáqat bartí hai, to tum Abímalik se khush raho, aur wuh tum se khush rahe; 20 aur agar nahín, to Abímalik se ág nikalkar Sikm ke logon ko, aur ahl i Millo ko khá jáe, aur Sikm ke logon aur ahl i Millo ke bích se ág nikalkar Abímalik ko khá jáe. 21 Phir Yotám dauṛtá huá bhágá, aur Baír ko chaltá baná, aur apne bhái Abímalik ke khauf se wahín rahne lagá.

22 Aur Abímalik Isráilíon par tñ

baras hákim rahá. 23 Tab Kḥudá ne Abímalik aur Sikm ke logon ke darmiyán ek burí rúh bhejí, aur ahl i Sikm Abímalik se dagábazí karne lage: 24 táki jo zulm unhon ne Yarubba'l ke sattar beṭon par kiyá thá, wuh un hi par áe, aur un ká khún un ke bhái Abímalik ke sir par jis ne in ko qatl kiyá, aur Sikm ke logon ke sir par ho jinhon ne us ke bháiyon ke qatl men us kí madad kí thí. 25 Tab Sikm ke logon ne paharon kí choṭiyon par us kí ghát men log bítháe, aur wuh un ko jo us ráste pás se guzarte lúṭ lete the, aur Abímalik ko is kí khabar hui.

26 Tab Ja'l bin 'Abad apne bháiyon samet Sikm men áyá, aur ahl i Sikm ne us par i'timád kiyá. 27 Aur wuh kheton men gaye aur apne apne takistánon ká phal torá, aur angúron ká ras níkalá, aur khúb khushi manái, aur apne deotá ke mandir men jákar kháyá piyá, aur Abímalik par la'naten barsáin. 28 Aur Ja'l bin 'Abad kahne lagá, Abímalik kaun hai, aur Sikm kaun hai, kí ham un kí itá'at karen? kyá wuh Yarubba'l ká beṭá nahín? aur kyá Zabúl us ká mansabdár nahín? tum hí Sikm ke báp Hamor ke logon kí itá'at karo: ham us kí itá'at kyún karen? 29 Kásh kí yih log mere háth ke níche hote, to main Abímalik ko kanāre kar detá! Aur us ne Abímalik se kahá, kí Tú apne lashkar ko barhá, aur níkal á. 30 Jab us shahr ke hákim Zabúl ne Ja'l bin 'Abad kí yih báten sunín, to us ká gussa bhará. 31 Aur us ne chálákí se Abímalik ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Dekh, Ja'l bin 'Abad aur us ke bhái Sikm men áe hain, aur shahr ko tujh se bagawat karne kí tahrík kar rahe hain. 32 Pas, tú apne sáth ke logon ko lekar rát ko uth, aur maidán men ghát lagákar baith já, 33 aur subh ko, sūraj nikalte hí, sawere uthkar shahr par hamla kar; aur jab wuh aur us ke sáth ke log terá sámná karne ko níkle, to jo kuchh tujh se ban áe tú un se kar.

34 So Abímalik aur us ke sáth ke log rát hí ko uth char gol ko Sikm ke muqábil ghát men baith gaye. 35 Aur Ja'l bin 'Abad báhar nikalkar us shahr ke pháṭak ke pás já khará huá. Tab Abímalik aur us ke sáth

ke ádmí kamíngáh se uthe ; 36 aur jab Ja'l ne fauj ko dekhá, to wuh Zabúl se kahne lagá, Dekh, paháron ki chotiyoñ se log utar rahe haiñ. Zabúl ne us se kahá, ki Tujhe paháron ká sá-ya aisá dikhái detá hai jaise ádmí. 37 Ja'l phir kahne lagá, Dekh, maidán ke bíchon bích se log utre áte haiñ, aur ek gol Ma'onaním ke balút ke ráste á rahá hai. 38 Tab Zabúl ne use kahá, Ab terá wuh muñ kahán hai jo tú kahá kartá thá ki Abímálik kaun hai, ki ham us kí itá'at karen? kyá yih wuhí log nahín haiñ, jin kí tú ne hiqárat kí hai? so ab zará nikalkar un se lañ to sahí. 39 Tab Ja'l Síkm ke logon ke sámne báhar níklá, aur Abímálik se lañ. 40 Aur Abímálik ne us ko ragedá, aur wuh us ke sámne se bhágá, aur shahr ke pháñak tak bahutere zakhmí ho hokar gire. 41 Aur Abímálik ne Aromah men qiyám kiyá, aur Zabúl ne Ja'l, aur us ke bháiyon ko níkal diyá, táki wuh Síkm men rahne na páen. 42 Aur dúsre din subh ko aisá huá, ki log nikalkar maidán ko jáne lage ; aur Abímálik ko khabar hui. 43 So Abímálik ne fauj lekar us ke tén gol kiye, aur maidán men ghát lagái ; aur jab dekhá ki log shahr se níkle áte haiñ, to wuh un ká sámná karne ko uñhá, aur un ko már liyá. 44 Aur Abímálik us gol samet jo us ke sáth thá áge lapká, aur shahr ke pháñak ke pás ákar khará ho gayá : aur wuh do gol un sabhon par jo maidán men the jhapñe aur un ko káñ dálá. 45 Aur Abímálik us din shám tak shahr se lartá rahá, aur shahr ko sar karke un logon ko jo wahán the qatl kiyá, aur shahr ko mismár karke us men namak chhirakwá diyá. 46 Aur jab Síkm ke burj ke sab logon ne yih suná, to wuh Albarit ke mandir ke qil'e men já ghuse. 47 Aur Abímálik ko yih khabar hui, ki Síkm ke burj ke sab log ikatthe haiñ. 48 Tab Abímálik apní fauj samet Zalmon ke pahár par charhá ; aur Abímálik ne kulhárá apne háth men le darakhton men se ek dáli káñí, aur use uñhákar apne kandhe par rakh liyá, aur apne sáth ke logon se kahá, Jo kuchh tum ne mujhe karte dekhá hai tum bhí jalá waisá hí karo. 49 Tab un sab logon men se har ek ne isí tarah

ek dáli káñ lí, aur wuh Abímálik ke píchhe ho liye, aur un ko qil'e par dálkar qil'emen ág lagá dí. Chunán-chi Síkm ke burj ke sab ádmí bhí jo mard aur 'aurat milákar qarib ek hazár the mar gaye.

50 Phir Abímálik Taibiz ko já Taibiz ke muqábil khaimazan huá, aur use le liyá. 51 Lekin wahán shahr ke andar ek bará muhkam burj thá ; so sab mard, aur 'auraten, aur shahr ke sab báshinde bhágkar us men já ghuse, aur darwáza band kar liyá, aur burj kí chhat par charh gaye. 52 Aur Abímálik burj ke pás ákar us ke muqábil lartá rahá, aur burj ke darwáze ke nazdik gayá, táki use jalá de. 53 Tab kisi 'aurat ne chakkí ke úpar ká páñ Abímálik ke sir par phenká, aur us kí khoñri ko toñ dálá. 54 Tab Abímálik ne fauran ek jawán ko jo us ká siláhbardár thá bulákar us se kahá, ki Apní talwár khenchkar mujhe qatl kar dál, táki mere haqq men log yih na kahne páen, ki Ek 'aurat ne use mar dálá. So us jawán ne use chhed diyá, aur wuh mar gayá. 55 Jab Isráilíon ne dekhá ki Abímálik mar gayá, to har shakhs apní jagah chalá gayá. 56 Yun Khudá ne Abímálik kí us sharárat ká badla jo us ne apne satar bháiyon ko márkar apne báp se kí thí, us ko diyá ; 57 aur Síkm ke logon kí sári sharárat Khudá ne un hí ke sir par dáli ; aur Yarubba'l ke beñe Yotám kí la'nat un ko lagí.

10 Aur Abímálik ke ba'd Tola' bin Fuáh bin Dodo, jo Ishkár ke qabíle ká thá, Isráilíon kí himáyat karne ko uñhá. Wuh Ifráím ke kohistání mulk men Samír men rahtá thá. 2 Wuh teís baras Isráilíon ká qází rahá, aur mar gayá, aur Samír men dafn huá.

3 Is ke ba'd Jili'adí Yáír uñhá, aur wuh báis baras Isráilíon ká qází rahá. 4 Us ke tis beñe the jo tis jawán gadhon par sawár huá karte the, aur un ke tis shahr the, jo áj tak Hawwot Yáír kahláte haiñ, aur Jili'ád ke mulk men haiñ. 5 Aur Yáír mar gayá, aur Qámon men dafn huá.

6 Aur baní Isráíl KHUDÁWAND ke huzúr phir badí karne, aur Ba'ím, aur 'Istarát, aur Arám ke deotáon, aur Saidá ke deotáon, aur Moáb ke

deotāon, aur baní 'Ammon ke deotāon, aur Filistion ke deotāon kí parastish karne lage, aur KHUDÁWAND ko chhor diyá, aur us kí parastish na kí. 7 Tab KHUDÁWAND ká qahr Isráil par bharká, aur us ne un ko Filistion ke háth, aur baní 'Ammon ke háth bech dála. 8 Aur unhon ne us sál baní Isráil ko tang kiyá, aur satáyá, balki athárah baras tak wuh sab baní Isráil par zulm karte rahe jo Yordan pár Amorion ke mulk men jo Jili'ád men hai rahte the. 9 Aur baní 'Ammon Yordan pár hokar Yahúdáh aur Binyamín aur Ifraím ke khándán se larne ko bhí á jate the; pas Isráilí bahut tang á gaye. 10 Aur baní Isráil KHUDÁWAND se faryád karke kahne lage, Ham ne terá gunáh kiyá, ki apne Khudá ko chhorá, aur Ba'lim kí parastish kí. 11 Aur KHUDÁWAND ne baní Isráil se kahá, Kyá main ne tum ko Misrion, aur Amorion aur baní 'Ammon, aur Filistion ke háth se rihái nahín dí? 12 Aur Saidánion, aur 'Amáliqion, aur Má'onion ne bhí tum ko satáyá; aur tum ne mujh se faryád kí aur main ne tum ko un ke háth se chhuráyá. 13 Taubhí tum ne mujhe chhorkar aur ma'búdon kí parastish kí: so ab main tum ko rihái nahín dúngá. 14 Tum jákar un deotāon se jin ko tum ne ikhtiyár kiyá hai faryád karo, wuhí tumhári musibat ke waqt tum ko chhuráen. 15 Baní Isráil ne KHUDÁWAND se kahá, Ham ne to gunáh kiyá: so jo kuchh terí nazar men achchhá ho, ham se kar; par áj ham ko chhurá hí le. 16 Aur wuh ajnabí ma'búdon ko apne bích se dúr karke KHUDÁWAND kí parastish karne lage. Tab us ká jí Isráil kí pareshání se gamgín huá.

17 Phir baní 'Ammon ikatthe hokar Jili'ád men khaimazan hue. Aur baní Isráil bhí faráham hokar Misfáh men khaimazan hue. 18 Tab Jili'ád ke log aur sardár ek dústre se kahne lage, Wuh kaun shakhs hai jo baní 'Ammon se larná shurú' karegá? wuhí Jili'ád ke sab báhindon ká hákim hogá.

11 Aur Jili'ádi Iftáh bará zardast súrmá aur kasbí ká beṭá thá, aur Jili'ád se Iftáh paidá huá thá. 2 Aur Jili'ád kí bíwí ke bhí us se beṭe hue; aur jab us kí bíwí ke beṭe bare hue

to unhon ne Iftáh ko yih kalíkar nikál diyá, ki Hamáre báp ke ghar men tujhe koi mirás nahín milegí, kyünki tú gair 'aurat ká beṭá hai. 3 Tab Iftáh apne bháiyon ke pás se bhágkar Tob ke mulk men rahne lagá, aur Iftáh ke pás shuhde jama' ho gaye aur us ke sáth phirne lage. 4 Aur kuchh 'arse ke ba'd baní 'Ammon ne baní Isráil se jang chher dí. 5 Aur jab baní 'Ammon baní Isráil se larne lage, to Jili'ádi buzurg chale, ki Iftáh ko Tob ke mulk se le áen. 6 So wuh Iftáh se kahne lage, ki Tú chalkar hamará sardár ho, táki ham baní 'Ammon se lare. 7 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, Kyá tum ne mujh se 'adawat karke mujhe mere báp ke ghar se nikál nahín diyá? so ab jo tum musibat men par gaye ho, to mere pás kyün áe? 8 Jili'ádi buzurgon ne Iftáh se kahá, ki Ab ham ne phir is liye terí taraf rukh kiyá hai, ki tú hamáre sáth chalkar baní 'Ammon se jang kare, aur tú hí Jili'ád ke sab báhindon par hamará hákim logá. 9 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, Agar tum mujhe baní 'Ammon se larne ko mere ghar le chalo, aur KHUDÁWAND un ko mere hawále kar de, to kyá main tumhárá hákim hungá? 10 Jili'ádi buzurgon ne Iftáh ko jawáb diyá, ki KHUDÁWAND hamáre darmiyán gawáh ho. Yaqínan jaisá tú ne kahá hai, ham waisá hí karenge. 11 Tab Iftáh Jili'ádi buzurgon ke sáth rawána huá, aur logon ne use apná hákim aur sardár banáyá; aur Iftáh ne Misfáh men KHUDÁWAND ke áge apní sab báten kah sunáen.

12 Aur Iftáh ne baní 'Ammon ke bádsháh ke pás elchí rawána kiye aur kahlá bhejá, ki Tujhe mujh se kyá kám jo tú mere mulk men larne ko merí taraf áyá hai? 13 Baní 'Ammon ke bádsháh ne Iftáh ke elchion ko jawáb diyá, Is liye ki jab Isráilí Misr se nikalkar áe, to Arnon se Yabboq aur Yordan tak jo merá mulk thá use unhon ne chhin liyá: so ab tú un 'ilágon ko sulh o salámatí se mujhe pher de. 14 Tab Iftáh ne phir elchion ko baní 'Ammon ke bádsháh ke pás rawána kiyá, 15 aur yih kahlá bhejá, ki Iftáh yün kahtá hai, ki Isráilion ne na to Moáb ká mulk aur na baní 'Ammon ká

mulk chhina; 16 balki Isráilí jab Misr se nikle, aur biyábán chhante hūe Bahr i Qulzum tak áe, aur Qádis men pahunche, 17 to Isráilíon ne Adom ke bádsháh ke pás elchí rawána kiye aur kahlá bhejá, kí Ham ko zará apne mulk se hokar guzar jáne de: lekin Adom ká bádsháh na máná: isí tarah unhon ne Moáb ke bádsháh ko kahlá bhejá, aur wuh bhí rázi na huá; chunánchi Isráilí Qádis men rahe. 18 Tab wuh biyábán men hokar chale, aur Adom ke mulk aur Moáb ke mulk ke báhar báhar chakkar kátkar Moáb ke mulk ke mashriq kí taraf áe, aur Arnon ke us pár dere dále; par Moáb kí sarhadd men dákhil na hué, is liye kí Moáb kí sarhadd Arnon thá. 19 Phir Isráilíon ne Amoríon ke bádsháh Síhon ke pás jo Hasbon ká bádsháh thá elchí rawána kiye, aur Isráilíon ne use kahlá bhejá, kí Ham ko zará ijázat de de, kí tere mulk men se hokar apní jagah ko chale jáen. 20 Par Síhon ne Isráilíon ká itná i'tibár na kiyá, kí un ko apní sarhadd se guzarne de; balki Síhon apne sab logon ko jama' karke Yahas men khaímazan huá, aur Isráilíon se lará. 21 Aur KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ne Síhon aur us ke sáre lashkar ko Isráilíon ke háth men kar diyá, aur unhon ne un ko már liyá. So Isráilíon ne Amoríon ke jo wahán ke báhinde the, sáre mulk par qabza kar liyá. 22 Aur wuh Arnon se Yabboq tak, aur biyábán se Yardan tak, Amoríon kí sab sarhaddon par qábiz ho gaye. 23 Pas KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ne Amoríon ko un ke mulk se apní qaum Isráil ke sámne khárij kiyá; so kyá tú ab us par qabza karne páegá? 24 Kyá jo kuchh terá deotá Kamos tujhe qabza karne ko de, tú us par qabza na karegá? Pas, jis jis ko KHUDÁWAND hamáre Khudá ne hamáre sámne se khárij kar diyá hai, ham bhí un ke mulk par qabza karenge. 25 Aur kyá tú Safor ke beṭe Balaq se jo Moáb ká bádsháh thá kuchh bihtar hai? Kyá us ne Isráilíon se kabhí jhagrá kiyá, yá kabhí un se lará? 26 Jab Isráilí Hasbon aur us ke qasbon, aur 'Aro'ir aur us ke qasbon, aur un sab shahron men jo Arnon ke kanáre kanáre haiñ tñ

sau baras se base haiñ, to is 'arse men tum ne un ko kyün na chhurá liyá? 27 Garaz main ne terí khatá nahín kí, balki terá mujh se larná terí taraf se mujh par zulm hai. Pas, KHUDÁWAND hí jo munsif hai baní Isráil aur baní 'Ammon ke darmiyán áj insáf kare. 28 Lekin baní 'Ammon ke bádsháh ne Iftáh kí yih báten jo us ne use kahlá bhejí thín na mánín.

29 Tab KHUDÁWAND kí ruh Iftáh par názil huí, aur wuh Jili'ád aur Munassí se guzarkar Jili'ád ke Misfáh men áyá, aur Jili'ád ke Misfáh se baní 'Ammon kí taraf chalá. 30 Aur Iftáh ne KHUDÁWAND kí mannat mání, aur kahá, kí Agar tú yaqínan baní 'Ammon ko mere háth men kar de, 31 to jab main baní 'Ammon kí taraf se salámat lautúngá, us waqt jo koí pahle mere ghar ke darwáze se nikalkar mere istiqbál ko áe, wuh KHUDÁWAND ká hogá, aur main us ko sokhtaní qurbání ke taur par guzránúngá. 32 Tab Iftáh baní 'Ammon kí taraf un se larne ko gayá, aur KHUDÁWAND ne un ko us ke háth men kar diyá. 33 Aur us ne 'Aro'ir se Minnít tak jo bis shahr haiñ aur Abil Karámim tak bañi khúnrezi ke sáth un ko mará. Is tarah baní 'Ammon baní Isráil se maglúb hué.

34 Aur Iftáh Misfáh ko apne ghar áyá, aur us kí beṭí table bajátí aur náchtí huí us ke istiqbál ko nikalkar áí, aur wuhí ek us kí aulád thí; us ke siwá us ke koí beṭí beṭá na thá. 35 Jab us ne us ko dekhá, to apne kapre phárkar kahá, Háe, merí beṭí; tú ne mujhe past kar diyá, aur jo mujhe dukh dete haiñ un men se ek tú hai: kyünki main ne KHUDÁWAND ko zabán dí hai, aur main palaṭ nahín saktá. 36 Us ne us se kahá, Ai mere báp, tú ne KHUDÁWAND ko zabán dí hai, so jo kuchh tere munh se niklá hai wuhí mere sáth kar; is liye kí KHUDÁWAND ne tere dushmanon baní 'Ammon se terá intiqám liyá. 37 Phir us ne apne báp se kahá, Mere liye itná kar diyá jáe, kí do mahíne kí muhlat mujh ko mile, táki main jákar paharon par apní hamjoliyon ke sáth apne kunwárpan par mátam kartí phirún. 38 Us ne kahá, Já; aur us ne use do mahíne kí rukhsat dí; aur wuh

apní hamjoliyon ko lekar gayí, aur paharon par apne kunwáran par mátam kartí phirí. 39 Aur do mahíne ke ba'd wuh apne báp ke pás laut áí, aur wuh us ke sáth waisá hí pesh áyá jaisí mannat us ne mání thí. Is larí ne mard ká munh na dekhá thá. So baní Isráíl men yih dastúr chalá, 40 kí sál ba sál Isráíl 'auraten jákar baras men chár din tak Iftáh Jilí'adí kí beṭí kí yádgárl kartí thín.

12 Tab Ifráím ke log jama' hokar shimál kí taraf gaye; aur Iftáh se kahue lage, kí Jab tú baní 'Ammon se jang karne ko gayá, to ham ko sáth chalne ko kyün na bulwáyá? so ham tere ghar ko tujh samet jaláenge. 2 Iftáh ne un ko jawáb diyá, kí Merá aur mere logon ká bará jhagrá baní 'Ammon ke sáth ho rahá thá, aur jab main ne tum ko bulwáyá, to tum ne un ke háth se mujhe na bacháyá. 3 Aur jab main ne yih dekhá kí tum mujhe nahín bacháte, to main ne apní ján hathelí par rakkhí, aur baní 'Ammon ke muqábale ko chalá, aur KHUDÁWAND ne un ko mere háth men kar diyá. Pas tum áj ke din mujh se larne ko mere pás kyün chale áe? 4 Tab Iftáh sab Jilí'ádion ko jama' karke Ifráímion se lará, aur Jilí'ádion ne Ifráímion ko már liyá; kyünki wuh kahte the, kí Tum Jilí'adí Ifráím hí ke bhagore ho jo Ifráímion aur Munassion ke darmiyán rahte ho. 5 Aur Jilí'ádion ne Ifráímion ká rásta rokne ke liye Yardan ke gháton ko apne qabze men kar liyá: aur jo bhágá huá Ifráímí kahtá, kí Mujhe pár jáne do, to Jilí'adí us se kahte, kí Kyá tú Ifráímí hai? Agar wuh jawáb detá, Nahín; 6 to wuh us se kahte, Shibbulat to bol, to wuh Subbulat kahtá, kyünki us se us ká sahíh talaffuz nahín ho saktá thá. Tab wuh use pakarkar Yardan ke gháton par qatl kar dete the, so us waqt bayállis hazár Ifráímí qatl hue.

7 Aur Iftáh chha baras tak baní Isráíl ká qází rahá. Phir Jilí'adí Iftáh ne wafát páí, aur Jilí'ád ke shahron men se ek men dafn huá.

8 Us ke ba'd Baitlahmí Ibsán Isráílion ká qází huá. 9 Us ke tis beṭe the, aur tis beṭiyán us ne báhar biyáh dín, aur báhar se apne

beṭon ke liye tis beṭiyán le áyá. Wuh sát baras tak Isráílion ká qází rahá. 10 Aur Ibsán mar gayá, aur Baitlahm men dafn huá.

11 Aur us ke ba'd Zabulúni Ailon Isráíl ká qází huá, aur wuh das baras Isráíl ká qází rahá, 12 aur Zabulúni Ailon mar gayá, aur Aiyálon men jo Zabulún ke mulk men hai dafn huá.

13 Us ke ba'd Fir'átoní Hillel ká beṭá 'Abdon Isráíl ká qází huá.

14 Aur us ke chális beṭe aur tis pote the, jo satar jawán gadhon par sawár hote the: aur wuh áth baras Isráílion ká qází rahá. 15 Aur Fir'átoní Hillel ká beṭá 'Abdon mar gayá, aur 'Amáliqion ke kohistání 'iláqe men Fir'áton men jo Ifráím ke mulk men hai dafn huá.

13 Aur baní Isráíl ne phir KHUDÁWAND ke áge badí kí; aur KHUDÁWAND ne un ko chális baras tak Filistion ke háth men kar rakkhá.

2 Aur Dánion ke gharáne men Sur-ah ká ek shakhs thá, jis ká nám Manoha thá. Us kí bíwí bánjh thí, so us ke kol bachcha na huá. 3 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne us 'aurat ko dikhái dekar us se kahá, Dekh, tú bánjh hai, aur tere bachcha nahín hotá: par tú hámila hogí, aur tere beṭá hogá. 4 So khabardár, mai yá nashe kí chíz na píná, aur na kol nápak chíz khána. 5 Kyünki dekh, tú hámila hogí, aur tere beṭá hogá; us ke sir par kabhl ustura na phire; is liye kí wuh larí peṭ hí se Khudá ká nazír hogá; aur wuh Isráílion ko Filistion ke háth se rihái dená shurú' karegá. 6 Us 'aurat ne jákar apne shauhar se kahá, kí Ek mard i Khudá mere pás áyá. Us kí súrat Khudá ke frishte kí súrat kí tarah niháyat muhíb thí: aur main ne us se nahín púchhá, kí Tú kahán ká hai? aur na us ne mujhe apná nám batáyá. 7 Par us ne mujh se kahá, Dekh, tú hámila hogí aur tere beṭá hogá. So tú mai yé nashe kí chíz na píná, aur na kol nápak chíz khána; kyünki wuh larí peṭ hí se, apne marne ke din tak, Khudá ká nazír rahegá. 8 Tab Manoha ne KHUDÁWAND se darkhwást kí, aur kahá, Ai mere Málik, main terí minnat kartá hun, kí wuh mard i Khudá jise tú ne bhejá thá hamáre pás phir áe, aur ham ko

sikhāe, ki ham us larke se jo paidā hone ko hai, kyā karen. 9 Aur Khudā ne Manoha kī 'arz sunī; aur Khudā kā firishta us 'aurat ke pās, jab wuh khet meṅ baithī thī, phir āyā: par us kā shauhar Manoha us ke sāth nahīn thā. 10 So us 'aurat ne jaldī kī, aur daurkar apne shauhar ko khabar dī, aur us se kahā, ki Dekh, wuhī mard jo us dīn mere pās āyā thā ab phir mujhe dikhāī diyā. 11 Tab Manoha uṭkar apnī bīwī ke piche piche chalā, aur us mard ke pās ākar us se kahā, Kyā tū wuhī mard hai, jis ne is 'aurat se bāteṅ kī thīn? Us ne kahā, Main wuhī hūn. 12 Tab Manoha ne kahā, Terī bāteṅ purī hon. Par us larke kā kaisā taur o tariq aur kyā kām hogā? 13 KHUDĀWAND ke firishte ne Manoha se kahā, Un sab chīzōṅ se jin kā zikr main ne is 'aurat se kiyā yih parhez karē. 14 Wuh aisi kōī chīz jo tāk se paidā hotī hai na khāe, aur mai yā nashe kī chīz na piye, aur na kōī nāpāk chīz khāe; aur jo kuchh main ne use hukm diyā yih use māne. 15 Manoha ne KHUDĀWAND ke firishte se kahā, ki Ijāzat ho, to ham tujh ko rok leṅ, aur bakrī kā ek bachcha tere liye taiyār karen. 16 Tab KHUDĀWAND ke firishte ne Manoha ko jawāb diyā, Agar tū mujhe rok bhī le, taubhī main terī roṭī nahīn khāne kā: par agar tū sokhtanī qurbānī taiyār karnā chāhe, to tujhe lāzim hai ki use KHUDĀWAND ke liye guzrāne. Kyūnki Manoha nahīn jāntā thā, ki wuh KHUDĀWAND kā firishta hai. 17 Phir Manoha ne KHUDĀWAND ke firishte se kahā, ki Terā nām kyā hai, tāki jab terī bāteṅ purī hon to ham terā ikrām kar sakeṅ? 18 KHUDĀWAND ke firishte ne us se kahā, Tū kyūn merā nām pūchhtā hai, kyūnki wuh to 'ajīb hai? 19 Tab Manoha ne bakrī kā wuh bachcha ma' us kī nazr kī qurbānī ke lekar ek chaṭān par KHUDĀWAND ke liye un ko guzranā: aur firishte ne Manoha aur us kī bīwī ke dekhte dekhte 'ajīb kām kiyā. 20 Kyūnki aisā hūā, ki jab shu'la mazbah par se āsmān kī taraf uṭhā, to KHUDĀWAND kā firishta mazbah ke shu'le meṅ hokar upar chalā gayā. Aur Manoha aur us kī bīwī dekhkar aundhe munh zamīn par gire. 21 Par KHUDĀWAND kā firishta na phir Manoha

ko dikhāī diyā, na us kī bīwī ko. Tab Manoha ne jānā, ki wuh KHUDĀWAND kā firishta thā. 22 Aur Manoha ne apnī bīwī se kahā, ki Ham ab zarūr mar jāenge, kyūnki ham ne Khudā ko dekhā. 23 Us kī bīwī ne us se kahā, Agar KHUDĀWAND yihī chāhtā, ki ham ko mar de, to sokhtanī aur nazr kī qurbānī hamāre hāth se qubūl na kartā, aur na ham ko yih wāqī'āt dikhātā, aur na ham se aisi bāteṅ kahtā. 24 Aur us 'aurat ke ek betā hūā, aur us ne us kā nām Samsūn rakkhā; aur wuh larkā barhā, aur KHUDĀWAND ne use barakat dī. 25 Aur KHUDĀWAND kī rūh use Mahane Dān meṅ jo Sur'ah aur Istāl ke darmiyān hai tahrīk dene lagī.

14 Aur Samsūn Timnat ko gayā, aur Timnat meṅ us ne Filistion kī betiyon meṅ se ek 'aurat dekhī; 2 aur us ne ākar apne mān bāp se kahā, Main ne Filistion kī betiyon meṅ se Timnat meṅ ek 'aurat dekhī hai: so tum us se merā biyāh karā do. 3 Us ke mān bāp ne us se kahā, Kyā tere bhāiyon kī betiyon meṅ yā merī sārī qaum meṅ kōī 'aurat nahīn hai jo tū nāmaktūn Filistion meṅ biyāh karne jātā hai? Samsūn ne apne bāp se kahā, Usī se merā biyāh karā de, kyūnki wuh mujhe bahut pasand ātī hai. 4 Par us ke mān bāp ko ma'lūm na thā, ki yih KHUDĀWAND kī taraf se hai, kyūnki wuh Filistion ke khilāf bahāna dhūndhtā thā. Us waqt Filistī Isrāīlion par hukmrān the.

5 Phir Samsūn aur us ke mān bāp Timnat ko chale, aur Timnat ke tākistānon meṅ pahunche aur dekho, ek jawān sher Samsūn ke sāmne ākar garajne lagā. 6 Tab KHUDĀWAND kī rūh us par nāzil hūī, aur us ne use bakrī ke bachche kī tarah chīr dālā, go us ke hāth meṅ kuchh na thā: lekin jo us ne kiyā use apne bāp yā mān ko na batāyā. 7 Aur us ne jākar us 'aurat se bāteṅ kīn; aur wuh Samsūn ko bahut pasand āī. 8 Aur kuchh 'arse ke ba'd wuh use lene ko lautā, aur sher kī lāsh dekhne ko katrā gayā aur dekhā, ki sher ke panjar meṅ shahd kī makkhiyon kā hujūm aur shahd hai. 9 Us ne use hāth meṅ le liyā, aur khātā hūā chalā, aur apne mān

báp ke pás ákar un ko bhí diyá, aur unhoṅ ne bhí khayá: par us ne un ko na batáyá, ki yih shahd us ne sher ke panjar meṅ se nikálá thá. 10 Phir us ká báp us 'aurat ke hán gayá: wahán Samsún ne baṛí ziyáfat kí; kyúñki jawán aisá hí karte the. 11 Wuh use dekhkar us ke liye tís rafiqoṅ ko le áe ki us ke sáth raheṅ. 12 Samsún ne un se kahá, Main tum se ek pahelí púchhtá hún: so agar tum ziyáfat ke sáṭ dín ke andar andar use bújhkar mujhe us ká matlab batá do, to main tís katání kurte aur tís joṛe kapṛe tum ko dúngá: 13 aur agar tum batá na sako, to tum tís katání kurte aur tís joṛe kapṛe mujh ko dená. Unhoṅ ne us se kahá, ki Tú apní pahelí bayán kar, táki ham use sunen. 14 Us ne un se kahá,

Khánewále meṅ se to khána niklá,

Aur zabardast meṅ se miṭhás niklí.

Aur wuh tén dín tak us pahelí ko hall na kar sake. 15 Aur sáṭweṅ dín unhoṅ ne Samsún kí bíwí se kahá, ki Apne shauhar ko phuslá, táki is pahelí ká matlab wuh ham ko batá de, nahín to ham tujh ko aur tere báp ke ghar ko ág se jalá denge: kyá tum ne ham ko isí liye buláyá hai, ki ham ko faqír kar do? kyá bát bhí yún hí nahín? 16 Aur Samsún kí bíwí us ke áge rokar kahne lagi, Tujhe to mujh se nafrat hai: tú mujh ko piyár nahín kartá: tú ne merí qaum ke logoṅ se pahelí púchhí, par wuh mujhe na batáí. Us ne us se kahá, Khúb! Main ne use apne mán báp ko to batáyá nahín, aur tujhe batá dúṅ? 17 So wuh us ke áge jab tak ziyáfat rahí sátoṅ dín roti rahí: aur sáṭweṅ dín aisá húa, ki us ne use batá hí diyá; kyúñki us ne use niháyat tang kiyá thá: aur us 'aurat ne wuh pahelí apní qaum ke logoṅ ko batá dí. 18 Aur us shahr ke logoṅ ne sáṭweṅ dín súraj ke dúbne se pahle us se kahá, Shahd se miṭhá áur kyá hotá hai? aur sher se zoráwar áur kaun hai? Us ne un se hahá,

Agar tum merí bachhiyá ko hal meṅ na jotte,

To merí pahelí kabhí na bújhte.

19 Phir KHUḌÁWAND kí rúh us par názil húi, aur wuh Asqalon ko gayá

Wahán us ne un ke tís ádmí máre, aur un ko lútkar kapṛoṅ ke joṛe pahelí bújhnewáloṅ ko diye; aur us ká gussa bharák uṭhá, aur wuh apne mán báp ke ghar chalá gayá. 20 Par Samsún kí bíwí us ke ek rafiq ko jise Samsún ne dost banáyá thá de dí gayí.

15 Lekin kuchh 'arse ke ba'd gehún kí fasl ke mausim meṅ Samsún bakrí ká ek bachcha lekar apní bíwí ke hán gayá, aur kahne lagá, Main apní bíwí ke pás koṭhrí meṅ jáungá. Par us ke báp ne use andar jáne na diyá. 2 Aur us ke báp ne kahá, Mujh ko yaqínan yih khayál húa, ki tujhe us se sakht nafrat ho gayí hai, is liye main ne use tere rafiq ko de diyá. Kyá us kí chhoṭí bahín us se kahín khúbsúrat nahín hai? so us ke 'iwaz tú isí ko le le. 3 Samsún ne un se kahá, Is bár main Filistioṅ kí taraf se, jab main un se burái karún bequsúr ṭhahrúngá. 4 Aur Samsún ne jákar tinsaulomṛiyán pakrín, aur mash'alen líṅ, aur dum se dum miláí, aur do do dumoṅ ke bích meṅ ek mash'al bándh dí. 5 Aur mash'aloṅ meṅ ág lagákar us ne lomṛiyon ko Filistioṅ ke khare khetoṅ meṅ chhoṛ diyá, aur púliyon aur khare khetoṅ donoṅ ko, balki zaitún ke bágoṅ ko bhí jalá diyá. 6 Tab Filistioṅ ne kahá, Kis ne yih kiyá hai? Logoṅ ne batáyá, ki Timnatí ke dámad Samsún ne, is liye kí us ne us kí bíwí chhínkar us ke rafiq ko de dí. Tab Filistioṅ ne ákar us 'aurat ko aur us ke báp ko ág meṅ jalá diyá. 7 Samsún ne un se kahá, ki Tum jo aisá kám karte ho, to zarúr hí main tum se badla lúngá; aur is ke ba'd báz áungá. 8 Aur us ne un ko baṛí khúnrezi ke sáth már márkar un ká kachúmar kar dála; aur wahán se jákar Aitám kí chaṭán kí daráṭ meṅ rahne lagá.

9 Tab Filistí jákar Yahúdáh meṅ khaimazan húa, aur Lahí meṅ phail gaye. 10 Aur Yahúdáh ke logoṅ ne un se kahá, Tum ham par kyúñ chaṛh áe ho? Unhoṅ ne kahá, Ham Samsún ko bándhne áe haiṅ, táki jaisá us ne ham se kiyá, ham bhí us se waisá hi karen. 11 Tab Yahúdáh ke tén hazár mard Aitám kí chaṭán kí daráṭ meṅ utar gaye, aur Samsún se kahne lage, Kyá tú nahín jántá,

ki Filistí ham par hukmrán hain? so tú ne ham se yih kyá kiyá hai? Us ne un se kahá, Jaisá unhoñ ne mujh se kiyá, main ne bhí un se waisá hí kiyá. 12 Unhoñ ne us se kahá, Ab ham áe hain, kí tujhe bándhkar Filistíon ke hawále kar den. Samsún ne un se kahá, Mujh se qasam khaó, kí tum khud mujh par hamla na karoge. 13 Unhoñ ne use jawáb diyá, Nahín; balki ham tujhe kaskar bándheñge, aur un ke hawále kar denge: par ham hargiz tujhe ján se na márenge. Phir unhoñ ne use do nayí rassiyon se bándhá, aur chañán se use úpar láe. 14 Jab wuh Lahí men pahunchá, to Filistí use dekhkar lalkarne lage. Tab KHUDÁWAND kí ruh us par názil hui, aur us ke bázúon par kí rassiyán ág se jale hue san kí manind ho gayin, aur us ke bandhan us ke háthon par se utar gaye. 15 Aur use ek gadhe ke jabre kí nayí haddí mil gayi, so us ne háth barhakar use uthá liyá, aur us se us ne ek hazár ádmion ko már dala. 16 Phir Samsún ne kahá,

Gadhe ke jabre kí haddí se dher ke dher lag gaye,

Gadhe ke jabre kí haddí se main ne ek hazár ádmion ko mará.

17 Aur jab wuh apni bát khatm kar chuká, to us ne jabrá apne háth men se phenk diyá, aur us jagah ka nám Rámat Lahí par gayá. 18 Aur us ko barí piyás lagi; tab us ne KHUDÁWAND ko pukará, aur kahá, Tú ne apne bande ke háth se aisi barí rihái baqshí: ab kyá main piyás se marun, aur námakhtunon ke háth men parun? 19 Par Khudá ne us garhe ko jo Lahí men hai chák kar diyá, aur us men se pání niklá; aur jab us ne use pí liyá, to us kí ján men ján ái, aur wuh tazadam huá. Is liye us jagah ka nám 'Ain Haqqore rakkhá gayá; wuh Lahí men áj tak hai. 20 Aur wuh Filistíon ke aiyám men bis baras tak Isráilíon ka qázil rahá.

16 Phir Samsún Gazzah ko gayá; wahán us ne ek kasbi dekhí, aur us ke pás gayá. 2 Aur Gazzah ke logon ko khabar hui, kí Samsún yahán áyá hai. Unhoñ ne use gher liyá, aur sári rát shahr ke phátak par us kí ghát men baithe rahe; par

rát bhar chup chap rahe, aur kahá, kí Subh ko raushni hote hí ham use már dálenge. 3 Aur Samsún ádhí rát tak letá rahá, aur ádhí rát ko uthkar shahr ke phátak ke donon palloñ aur donon bázúon ko pakarkar benche samet ukkar liyá, aur un ko apne kandhon par rakhkar us pahar kí choti par jo Habrun ke samne hai le gayá.

4 Is ke ba'd Suriq kí wádí men ek 'aurat se jis ka nám Dálilah thá, use 'ishq ho gayá. 5 Aur Filistíon ke sardaron ne us 'aurat ke pás jakar us se kahá, kí Tú use phuslakar daryáft kar le, kí us kí shahzori ka bhed kyá hai, aur ham kyunkar us par galib áen, táki ham use bándhkar us ko aziyat pahuncháen: aur ham men se har ek gyarah sau chandi ke sikke tujhe degá. 6 Tab Dálilah ne Samsún se kahá, kí Mujhe to batá de, kí teri shahzori ka bhed kyá hai aur tujhe aziyat pahunchane ke liye kis chiz se tujhe bándhna chahiye? 7 Samsún ne us se kahá, kí Agar wuh mujh ko sát hari hari bedon se jo sukhái na gayi hon bándhen, to main kamzor hokar aur ádmion kí tarah ho jaungá. 8 Tab Filistíon ke sardar sát hari hari beden jo sukhái nahin gayi thin us 'aurat ke pás le áe, aur us ne Samsún ko un se bándhá. 9 Aur us 'aurat ne kuchh ádmí andar kí kothr men ghát men bihá liye the, so us ne Samsún se kahá, kí Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Tab ne un bedon ko aisá torá, jaise san ka sít ág páte hí tút jatá hai. So us kí taqat ka bhed na khulá. 10 Tab Dálilah ne Samsún se kahá, Dekh, tú ne mujhe dhoká diyá, aur mujh se jhúth bolá. Ab to zará mujh ko batá de, kí tú kis chiz se bándhá jae. 11 Us ne us se kahá, Agar wuh mujhe nayí nayí rassiyon se jo kabhi kám men na ái hon bándhen, to main kamzor hokar aur ádmion kí tarah ho jaungá. 12 Tab Dálilah ne nayí rassiyán lekar us ko un se bándhá, aur us se kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Aur ghátwale andar kí kothri men thahre hí hue the. Tab us ne apne bázúon par se dháge kí tarah un ko tor dala. 13 So Dálilah Samsún se kahne lagi, Ab tak tú ne mujhe dhoká hí diyá, aur mujh se jhúth bolá.

Ab to batá de, ki tú kís chíz se bandh saktá hai? Us ne use kahá, Agar tú mere sir kí sáton laṭen táne ke sáth bun de. 14 Tab us ne khunṭe se use kaskar bándh diyá, aur us se kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par chaṛh áe! Tab wuh nínd se jág uthá, aur balli ke khunṭe ko táne ke sáth ukhár dálá. 15 Phir wuh us se kahne lagí, Tú kyúnkar kah saktá hai, ki Main tujhe cháhtá hún, jab ki terá dil mujh se lagá nahín? Tú ne tinoṅ bár mujhe dhoká hí diyá, aur na batáyá, ki terí shahzorí ká bhed kyá hai. 16 Jab wuh use roz apní báton se tang aur majbúr karne lagí, yahán tak ki us ká dam náak men á gayá; 17 to us ne apná dil kholkar use batá diyá, ki Mere sir par ustura nahín phirá hai, is liye ki main apní máñ ke peṭ hí se Khudá ká nazír hún: so agar merá sir múnḍá jáe, to merá zor mujh se játá rahegá, aur main kamzor hokar áur ádmioṅ kí tarah ho jáúngá. 18 Jab Dalílah ne dekhá, kí us ne dil kholkar sab kuchh batá diyá, to us ne Filistioṅ ke sardáron ko kahlá bhejá, ki Is bár áur áo, kyúnki us ne dil kholkar mujhe sab kuchh batá diyá hai. Tab Filistioṅ ke sardár us ke pás áe, aur rupaye apne háth men lete áe. 19 Tab us ne use apne zánúoṅ par sulá liyá, aur ek ádmí ko bulwákar sáton laṭen jo us ke sir par thín munḍwá dálin; aur use aziyat dene lagí, aur us ká zor us se játá rahá. 20 Phir us ne kahá, Ai Samsún, Filistí tujh par chaṛh áe! Aur wuh nínd se jágá; aur kahne lagá, ki Main áur daf'a kí tarah báhar jákar apne ko jhatkúngá; lekin use khabar na thí, ki KHUDÁWAND us se alag ho gayá hai. 21 Tab Filistioṅ ne use pakaṛkar us kí ánkhen níkal dálin, aur use Gazzah men le áe, aur pítal kí beriyóṅ se use jakrá; aur wuh qaidkháne men chakkí písá kartá thá. 22 Taubhí us ke sir ke bál munḍáe jáne ke ba'd phir baṛhne lage. 23 Aur Filistioṅ ke sardár faráham húe, táki apne deotá Dajon ke liye baṛí qurbání guzránen, aur khushí karen; kyúnki wuh kahte the, ki Hamáre deotá ne hamáre dushman Samsún ko hamáre háth men kar diyá hai. 24 Aur jab log us ko dekhte, to apne deotá kí ta'rif karte aur kahte the, ki Hamáre deotá ne

hamáre dushman aur hamáre mulk ko ujárnewále ko, jis ne ham men se bahuton ko halák kiyá, hamáre háth men kar diyá hai. 25 Aur aisá húa, ki jab un ke dil niháyat shád húe, to wuh kahne lage, ki Samsún ko buláo, ki hamáre liye koi khel kare. So unhoṅ ne Samsún ko qaidkháne se bulwáyá; aur wuh un ke liye khel karne lagá, aur unhoṅ ne us ko do sutúnoṅ ke bích khaṛá kiyá. 26 Tab Samsún ne us laṛke se jo us ká háth pakṛe thá kahá, Mujhe un sutúnoṅ ko, jin par yih ghar qáim hai, thámne de, táki main un par ṭek lagáúṅ. 27 Aur wuh ghar mardóṅ aur 'auratoṅ se bhará thá; aur Filistioṅ ke sab sardár wahín the; aur chhat par qaríban tén hazár mard o zan the jo Samsún ke khel dekh rahe the. 28 Tab Samsún ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai Málik KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki mujhe yád kar; aur main terí minnat kartá hún, ai Khudá, faqat is daf'a áur tú mujhe zor bakhs, táki main yakbáragí Filistioṅ se apní donoṅ ánkhoṅ ká badla lúṅ. 29 Aur Samsún ne donoṅ darmiyání sutúnoṅ ko, jin par ghar qáim thá, pakaṛkar ek par dahine háth se aur dúsre par báen se zor lagáyá. 30 Aur Samsún kahne lagá, ki Filistioṅ ke sáth mujhe bhí marná hí hai. So wuh apne sáre zor se jhuká, aur wuh ghar un sardáron aur sab logon par jo us men the gir paṛá. Pas wuh murde jin ko us ne apne marte dam mará un se bhí ziyáda the jin ko us ne jíte jí qatl kiyá. 31 Tab us ke bhái aur us ke báp ká sára gharáná áyá, aur wuh use uthákar le gaye, aur Sur'ah aur Istál ke darmiyán us ke báp Manoha ke qabristán men use dafn kiyá. Wuh bís baras tak Isráilioṅ ká qází rahá.

17 Aur Ifráim ke kohistání mulk ká ek shakhs thá, jis ká nám Mikáh thá. 2 Us ne apní máñ se kahá, Chándí ke wuh gyárah sau sikke jo tere pás se liye gaye the aur jin kí bábat tú ne la'nat bhejí, aur mujhe bhí yihí sunákar kahá, so dekh, wuh chándí mere pás hai. Main ne us ko le liyá thá. Us kí máñ ne kahá, Mere beṭe ko KHUDÁWAND kí taraf se barakat míle. 3 Aur us ne chándí

ke wuh gyarah sau sikke apní mán ko pher diye; tab us kí mán ne kahá, Main is chándí ko apne beṭe kí khátir apne háth se KHUDÁWAND ke liye muqaddas kiye detí hún, táki wuh ek but khudá huá aur ek dhálá huá banáe : so ab main is ko tujhe pher detí hún. 4 Par jab us ne wuh naqdí apní mán ko pher dí, to us kí mán ne chándí ke do sau sikke lekar un ko dhálnewále ko diyá, jis ne un se ek khudá huá aur ek dhálá huá but banáyá : aur wuh Míkáh ke ghar men rahe. 5 Aur is shaḡhs Míkáh ke hán ek butkhána thá, aur us ne ek afod aur tiráfim ko banwáyá ; aur apne beṭon men se ek ko maḡhsús kiyá jo us ká káhin huá. 6 Un dinon Isráil men koí bádsháh na thá, aur har shaḡhs jo kuchh us kí nazar men achchhá ma'lúm hotá wuhí kartá thá.

7 Aur Baitlahm i Yahúdáh men Yahúdáh ke gharáne ká ek jawán thá jo Láwí thá ; yih wahín tiká huá thá. 8 Yih shaḡhs us shahr ya'ní Baitlahm i Yahúdáh se niklá, kí áur kahín, jahán jagah mile, já tike : so wuh safar kartá huá Ifráim ke kohistání mulk men Míkáh ke ghar á niklá. 9 Aur Míkáh ne us se kahá, Tú kahán se átá hai? Us ne us se kahá, Main Baitlahm i Yahúdáh ká ek Láwí hún, aur niklá hún, kí jahán kahín jagah mile, wahín rahún. 10 Míkáh ne us se kahá, Mere sáth rah já aur merá báp aur káhin ho ; main tujhe chándí ke das sikke sálána, aur ek joṛá kaprá aur khána dúngá. So wuh Láwí andar chalá gayá. 11 Aur wuh us mard ke sáth rahne par rází huá ; aur wuh jawán us ke liye aisá hí thá, jaisá us ke apne beṭon men se ek beṭá. 12 Aur Míkáh ne us Láwí ko maḡhsús kiyá, aur wuh jawán us ká káhin baná, aur Míkáh ke ghar men rahne lagá. 13 Tab Míkáh ne kahá, Main ab jántá hún, kí KHUDÁWAND merá bhalá karegá, kyúnki ek Láwí merá káhin hai.

18 Un dinon Isráil men koí bádsháh na thá : aur un hí dinon men Dán ká qabla apne rahne ke liye mírás dhúndhtá thá ; kyúnki un ko us din tak Isráil ke qablon men mírás nahín milí thí. 2 So baní Dán ne apne sáre shumár men se páñch súrmaon ko Sur'ah aur

Istál se rawána kiyá, táki mulk ká hál daryáft karen, aur use dekhen bhálen, aur un se kah diyá, kí Jákar us mulk ko dekho bhálo. So wuh Ifráim ke kohistání mulk men Míkáh ke ghar áe, aur wahín utre. 3 Jab wuh Míkáh ke ghar ke pás pahunche, to us Láwí jawán kí áwáz pahchání ; pas wuh udhar ko mur gaye aur us se kahne lage, Tujh ko yahán kaun láyá? tú yahán kyá kartá hai? aur yahán terá kyá hai? 4 Us ne un se kahá, Míkáh ne mujh se aisá aisá sulúk kiyá, aur mujhe naukar rakh liyá hai, aur main us ká káhin baná hún. 5 Unhon ne us se kahá, kí Khudá se zará saláh le, táki ham ko ma'lúm ho jáe, kí hamará yih safar mubáarak hogá, yá nahín. 6 Us káhin ne un se kahá, Salámatí se chale jáo ; kyúnki tumhárá yih safar KHUDÁWAND ke huzúr hai.

7 So wuh páñchon shaḡhs chal nikle, aur Láis men áe. Unhon ne wahán ke logon ko dekhá, kí Saidánlon kí tarah kaise itmínán aur amn aur chain se rahte hain : kyúnki us mulk men koí hákim nahín thá jo un ko kisí bát men zalíl kartá, aur wuh Saidánlon se bahut dúr the, aur kisí se un ko kuchh sarokár na thá. 8 So wuh Sur'ah aur Istál ko apne bháiyon ke pás laṭe, aur un ke bháiyon ne un se púchhá, kí Tum kyá kahte ho? 9 Unhon ne kahá, Chalo, ham un par charh jáen ; kyúnki ham ne us mulk ko dekhá, kí wuh bahut achchhá hai ; aur tum kyá chup cháp hí rahe? ab chalkar us mulk par qábiz hone men sustí na karo. 10 Agar tum chale, to ek mutma'inn qaum ke pás pahunchoge, aur wuh mulk wasí hai, kyúnki Khudá ne use tumháre háth men kar diyá hai ; wuh aisí jagah hai, jis men dunyá kí kisí chíz kí kamí nahín.

11 Tab baní Dán ke gharáne ke chha sau mard jang ke hathyár bándhe hue Sur'ah aur Istál se rawána hue ; 12 aur jákar Yahúdáh ke Qaryat Ya'rim men khaimazan hue ; isí liye áj ke din tak us jagah ko Mahane Dán kahte hain ; aur yih Qaryat Ya'rim ke píchhe hai. 13 Aur wahán se chalkar Ifráim ke kohistání mulk men pahunche, aur Míkáh ke ghar áe. 14 Tab wuh

pánchon mard jo Lais ke mulk ká háí daryáft karne gaye the apne bháiyon se kahne lage, Kyá tum ko khabar hai, ki in gharon men ek afod, aur tiráfm, aur ek khudá húa but, aur ek dhálá húa but hai? so ab soch lo, ki tum ko kyá karná hai. 15 Tab wuh us taraf muř gaye, aur us Láwí jawán ke makán men, ya'ni Mikáh ke ghar men, dákhil hue, aur us se khair o 'áfiyat púchhi. 16 Aur wuh chha sau mard jo baní Dán men se the jang ke hathyár bándhe phátak par kharé rahe. 17 Aur un pánchon shakhsion ne jo zamín ká háí daryáft karne ko nikle the wahán ákar khudá húa but, aur afod, aur tiráfm, aur dhálá húa but, sab kuchh le liyá. Aur wuh káhin phátak par un chha sau mardon ke sáth jo jang ke hathyár bándhe the khará thá. 18 Jab wuh Mikáh ke ghar men ghuskar khudá húa but, aur afod, aur tiráfm, aur dhálá húa but le áe, to us káhin ne un se kahá, Tum yih kyá karte ho? 19 Tab unhon ne use kahá, Chup rah; munh par háth rakh le, aur hamáre sáth chal, aur hamára báp aur káhin ban; kyá tere liye ek shakhs ke ghar ká káhin honá achchhá hai, ya yih ki tú baní Isráíl ke ek qabile aur gharáne ká káhin ho? 20 Tab káhin ká dil khush ho gayá, aur wuh afod, aur tiráfm, aur khude hue but ko lekar logon ke bích chalá gayá. 21 Phir wuh muře aur rawána hue, aur bál bachchon aur chaupáyon, aur asbáb ko apne áge kar liyá. 22 Jab wuh Mikáh ke ghar se dúr nikal gaye to jo log Mikáh ke ghar ke pás ke makánon men rahte the, wuh faráham hue aur chakkar baní Dán ko já liyá. 23 Aur unhon ne baní Dán ko pukára. Tab unhon ne udhar munh karke Mikáh se kahá, Tujh ko kyá húa jo tú itne logon ki jam'iyat ko sáth liye á rahá hai? 24 Us ne kahá, Tum mere deotáon ko jin ko main ne banwáyá aur mere káhin ko sáth lekar chale áe; ab mere pás aur kyá báqi rahá? so tum mujh se yih kyúnkar kahte ho, ki Tujh ko kyá húa? 25 Baní Dán ne us se kahá, ki Terí áwáz ham logon men sunái na de, tá na ho ki jhalle mízáj ke ádmí tujh par hamla kar baithen, aur tú apní ján apne ghar ke logon ke ján ke

sáth kho baithe. 26 So baní Dán to apná rásta hí chalte gaye : aur jab Mikáh ne dekhá ki wuh us ke muqá-bale men bare zabardast hain, to wuh muřá aur apne ghar ko lautá. 27 Yún wuh Mikáh ki banwái hui chizon ko aur us káhin ko jo us ke han thá lekar Lais men aise logon ke pás pahunche jo amn aur chain se rahte the, aur un ko tahi teg kiyá aur shahr jalá diyá. 28 Aur bacháne-wálá koí na thá; kyunki wuh Saida se dúr thá, aur yih log kisi ádmí se sarokár nahin rakhte the; aur wuh shahr Bait Rahob ke pás kí wádi men thá. Phir unhon ne wuh shahr banáyá, aur us men rahne lage. 29 Aur us shahr ká nám apne báp Dán ke nám par jo Isráíl kí aulád thá Dán hí rakkhá; lekin pahle us shahr ká nám Lais thá. 30 Aur baní Dán ne wuh khudá húa but apne liye nasb kar liyá, aur Yúnatan, bin Jairsom, bin Músá aur us ke beṭe, us mulk kí asíri ke din tak baní Dán ke qabile ke káhin bane rahe. 31 Aur sáre waqt jab tak Khudá ká ghar Sailá men rahá, wuh Mikáh ke taráshe hue but ko jo us ne banwáyá thá apne liye nasb kiyé rahe.

19 Aur un dinon men jab Isráíl men koí bádsháh na thá, aisá húa, ki ek shakhs ne jo Láwí thá, aur Ifráim ke kohistání mulk ke parle sire par rahtá thá, Baitlahm i Yahúdáh se ek haram apne liye kar lí. 2 Us kí haram ne us se bewafái kí aur us ke pás se Baitlahm i Yahúdáh men apne báp ke ghar chalí gayí, aur char mahine wahin rahí. 3 Aur us ká shauhar uṭkar aur ek naukar aur do gadhe sáth lekar us ke píchhe rawána húa, ki use maná phuslákar wápas le áe. So wuh use apne báp ke ghar men le gayí; aur us jawán 'aurat ká báp use dekhkar us kí muláqát se khush húa. 4 Aur us ke khusar ya'ni us jawán 'aurat ke báp ne use rok liyá, aur wuh us ke sáth tén din tak rahá; aur unhon ne kháyá piyá, aur wahán tike nále. 5 Chauthé roz jab wuh subh sawere uṭhe, aur wuh chalne ko khará húa, to us jawán 'aurat ke báp ne apne dámad se kahá, Ek tukrá roti khákar tázadam ho já, is ke ba'd tum apní ráh lená. 6 So wuh donon baith gaye, aur

milkar kháyá piyá. Phir us jawán 'aurat ke báp ne us shaḡhs se kahá, ki Rát bhar áur tikne ko rázi ho já, aur apne dil ko ḡhush kar. 7 Phir wuh mard chalne ko khará ho gayá, lekin us ká ḡhusar us se bajidd huá; so phir us ne wahín rát káti. 8 Aur pánchwen roz wuh subh sawere uṡhá, táki rawána ho, aur us jawán 'aurat ke báp ne us se kahá, Zará ḡhátir jama' rakh, aur din dhalne tak ṡhahre raho. So donon ne roṡi khái. 9 Aur jab wuh shaḡhs, aur us kí haram, aur us ká naukar chalne ko khare hue, to us ke ḡhusar ya'ni us jawán 'aurat ke báp ne us se kahá, Dekh, ab to din dhalá aur shám ho chalí, so main tum se minnat kartá hun, ki tum rát bhar ṡhahr jáo; dekh, din to ḡhátimé par hai: so yahín tik já; terá dil ḡhush ho, aur kal subh hí subh tum apní ráh lagná, táki tú apne ghar ko jáe. 10 Par wuh shaḡhs us rát rahne par rázi na huá: balki uṡhkar rawána huá, aur Yabús ke sámne pahunchá; (Yarúshalem yihí hai,) aur do gadhe zin kase hue us ke sáth the, aur us kí haram bhí sáth thí. 11 Jab wuh Yabús ke barábar pahunche, to din bahut dhal gayá thá, aur naukar ne apne áqá se kahá, A', ham Yabúsion ke is shahr men mur jáen aur yahín tiken. 12 Us ke áqá ne us se kahá, Ham kisi ajnabí shahr men jo baní Isráil men se nahín dákhil na honge, balki ham Jibi'ah ko jáenge. 13 Phir us ne apne naukar se kahá, ki Ham in jagahon men se kisi men chale jáen, aur Jibi'ah yá Rámah men rát kápen. 14 So wuh áge barhe aur ráste chalte hí rahe, aur Binyamín ke Jibi'ah ke nazdik pahunchte pahunchte súraj dúb gayá. 15 So wuh udhar komure táki Jibi'ah men dákhil hokar wahán tiken. Aur wuh dákhil hokar shahr ke chauk men baith gayá; kyúncí wahán koí ádmí un ko tikáne ko apne ghar na le gayá. 16 Aur shám ko ek pírd mard apná kám karke wahán áyá; yih ádmí Ifráim ke kohistání mulk ká thá, aur Jibi'ah men á basá thá: par us maqám ke báshinde Binyamíní the. 17 Us ne jo ánkhen uṡhain to us musáfir ko us shahr ke chauk men dekhá; tab us pírd mard ne kahá, Tú kidhar játa hai, aur kahán se áyá hai? 18 Us ne us se kahá,

ki Ham Yahúdáh ke Baitlahm se Ifráim ke kohistání mulk ke parle sire ko játe hain; main wahín ká hun; aur Yahúdáh ke Baitlahm ko gayá huá thá, aur ab KHUDÁWAND ke ghar ko játa hun; yahán koí mujhe apne ghar nahín utártá, 19 hálánki hamáre sáth hamáre gadhon ke liye bhúsá aur chára hai, aur mere, aur terí laundí ke wáste aur is jawán ke liye jo tere bandon ke sáth hai roṡi aur mai bhí hai, aur kisi chíz kí kamí nahín. 20 Us pírd mard ne kahá, Terí salámatí ho; terí sab zarúratén ba har súrat mere zimme hon, lekin is chauk men har-giz na tik. 21 Wuh use apne ghar le gayá, aur us ke gadhon ko chára diya: aur wuh apne pánd dhokar kháne píne lage. 22 Aur jab wuh apne dilon ko ḡhush kar rahe the, to us shahr ke logon men se ba'z ḡhabison ne us ghar ko gher liyá, aur darwáza píne lage, aur sáhib i khána ya'ni pírd mard se kahá, Us shaḡhs ko jo tere ghar men áyá hai báhar le á, táki ham us ke sáth suhbat karen. 23 Wuh ádmí jo sáhib i khána thá, báhar un ke pás jákar un se kahne lagá, Nahín, mere bháiyó, aisi sharárat na karo; chúnki yih shaḡhs mere ghar men áyá hai, is liye yih himáqat na karo. 24 Dekho, merí kupwári beṡi aur us shaḡhs kí haram yahán hain; main abhí un ko báhar lée detá hun; tum un kí hurmat lo, aur jo kuchh tum ko bhalá dikhái de un se karo: par is shaḡhs se aisé makrúh kám na karo. 25 Par wuh log us kí sunte hí na the: pas wuh mard apní haram ko pakarkar un ke pás báhar le áyá. Unhon ne us se suhbat kí aur sári rát subh tak us ke sáth badzátí karte rahe, aur jab din nikalne lagá, to us ko chhor diya. 26 Wuh 'aurat pau phatte hue ái, aur us mard ke ghar ke darwáze par jahán us ká ḡhawind thá giri, aur raushní hone tak parí rahí. 27 Aur us ká ḡhawind subh ko uṡhá, aur ghar ke darwáze khole, aur báhar niklá, ki rawána ho: aur dekho, wuh 'aurat jo us kí haram thí, ghar ke darwáze par apne háth astáne par phailáe hue parí thí. 28 Us ne us se kahá, Uṡh, ham chalen; par kisi ne jawáb na diya. Tab us shaḡhs ne use apne gadhe par lád liyá; aur wuh mard uṡhá, aur

apne makán ko chalá gayá. 29 Aur us ne ghar pahunchkar chhuri lí, aur apní haram ko lekar us ke a'zá káte, aur us ke bárah tukre karke Isráíl ki sab sarhaddoñ meñ bhej diye. 30 Aur jitnoñ ne yih dekhá, wuh kahne lage, ki Jab se baní Isráíl Misr se nikal áe, us din se áj tak aisá fi'l na kabhí huá, aur na dekhne meñ áyá ; so is par gaur karo, aur saláh karke batáo.

20 Tab sab baní Isráíl nikle, aur sári jamá'at Jili'ád ke mulk samet, Dán se Baír Saba' yaktan hokar KHUDÁWAND ke huzúr Misfáh meñ ikatthí huí. 2 Aur tamám qaum ke sardár, balki baní Isráíl ke sab qabílon ke log jo chár lách shamsherzan piyáde the, Khudá ke logoñ ke majma' meñ házir hue. 3 (Aur baní Binyamín ne suná, ki baní Isráíl Misfáh meñ áe hain,) aur baní Isráíl púchhne lage, ki Batáo to sahi, yih sharárat kyúñkar huí? 4 Tab us Láwí ne jo us maqtúl 'aurat ká shauhar thá jawáb diyá, ki Main apní haram ko sáth lekar Binyamín ke Jibi'ah meñ tikne ko gayá thá: 5 aur Jibi'ah ke log mujh par chañh áe, aur rát ke waqt us ghar ko, jis ke andar main thá, charon taraf se gher liyá, aur mujhe to wuh már dálná cháhte the ; aur meri haram ko jabran aisá behurmat kiyá, ki wuh mar gayi. 6 So main ne apní haram kolekar use tukre tukre kiyá, aur un ko Isráíl kí mirás ke sáre mulk meñ bhejá; kyúñki Isráíl ke darmiyán unhoñ ne shuhdápan aur makruh kám kiyá hai. 7 Ai baní Isráíl, tum sab ke sab dekho, aur yahín apní saláh o mashwarat do. 8 Aur sab log yaktan hokar uthe, aur kahne lage, Ham meñ se koí apne dere ko nahín jáegá, aur na ham meñ se koí apne ghar kí taraf rukh karegá. 9 Balki ham Jibi'ah se yih kareñge ki qur'a dáلكar us par cháñhái kareñge ; 10 aur ham Isráíl ke sab qabílon meñ se sau píchhe das, aur hazár píchhe sau, aur das hazár píchhe ek hazár mard, logoñ ke liye rasad lene ko judá karen, táki wuh log jab Binyamín ke Jibi'ah meñ pahunchen, to jaisá makruh kám unhoñ ne Isráíl meñ kiyá hai, us ke mutábíq us se kárrawái kar saken. 11 So sab baní Isráíl us shahr ke muqábil gañhe hue yaktan hokar jama' hue.

12 Aur baní Isráíl ke qabílon ne Binyamín ke sáre qabíle meñ log rawána kiye, aur kahlá bhejá, ki Yih kyá sharárat hai jo tumháre darmiyán huí? 13 Is liye ab un mardoñ ya'ní un khabíson ko jo Jibi'ah meñ hain, hamáre hawále karo, ki ham un ko qatl karen, aur Isráíl meñ se badí ko dúr kar dálen. Lekin baní Binyamín ne apne bháiyon baní Isráíl ká kahá na maná: 14 balki baní Binyamín sharon meñ se Jibi'ah meñ jama' hue, táki baní Isráíl se lañne ko jáen. 15 Aur baní Binyamín jo sharon meñ se us waqt jama' hue wuh shumár meñ chhabbís hazár shamsherzan mard the, siwá Jibi'ah ke báshindon ke jo shumár meñ sátt sau chune hue jawán the. 16 In sab logoñ meñ se sátt sau chune hue báenhathe jawán the, jin meñ se har ek falákhun se bál ke nisháne par bagair khatá kiye patthar már saktá thá.

17 Aur Isráíl ke log, Binyamín ke 'aláwa, chár lách shamsherzan mard the: yih sab sáhib i jang the. 18 Aur baní Isráíl uñkar Baitel ko gaye, aur Khudá se mashwarat cháhi, aur kahne lage, ki Ham meñ se kaun baní Binyamín se lañne ko pahle jáe? KHUDÁWAND ne farmáyá, Pahle Yahúdáh jáe. 19 So baní Isráíl subh sawere uthe, aur Jibi'ah ke sámne dere khañe kiye. 20 Aur Isráíl ke log Binyamín se lañne ko nikle; aur Isráíl ke logoñ ne Jibi'ah meñ un ke muqábil saffarái kí. 21 Tab baní Binyamín ne Jibi'ah se nikalkar us din báís hazár Isráílíon ko qatl karke khák meñ milá diyá. 22 Par baní Isráíl ke log hausala karke dústre din usí maqám par, jahán pahle din saff bándhí thí, phir saffará hue. 23 Aur baní Isráíl jákar shám tak KHUDÁWAND ke áge rote rahe, aur unhoñ ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Ham apne bhái Binyamín kí aulád se lañne ke liye phir bañhen, yá nahín? KHUDÁWAND ne farmáyá, Us par cháñhái karo.

24 So baní Isráíl dústre din baní Binyamín ke muqábale ke liye naz-dík áe. 25 Aur us dústre din baní Binyamín un ke muqábil Jibi'ah se nikle, aur añhárah hazár Isráílíon ko qatl karke khák meñ milá diyá; yih sab shamsherzan the. 26 Tab sab baní Isráíl aur sab log uthe, aur

Baitel men ae, aur wahán KHUDÁWAND ke huzúr baiṭhe rote rahe, aur us din shám tak roza rakkhá, aur sakhtaní qurbánían aur salámatí kí qurbánían KHUDÁWAND ke áge guzránín. 27 Aur baní Isráíl ne is sabab se ki Khudá ke 'ahd ká sandúq un dinon wahín thá, 28 aur Harún ke beṭe Ill'azar ká beṭá Fínihás un dinon us ke áge khará rahtá thá, KHUDÁWAND se púchhá, ki Main apne bhái Binyamín kí aulád se ek daf'a áur larne ko jáun, yá rahne dún? KHUDÁWAND ne farmáyá, Já, main kal us ko tere háth men kar dúngá. 29 So baní Isráíl ne Jibi'ah ke girdágird logon ko ghát men biṭhá diyá.

30 Aur baní Isráíl tísre din baní Binyamín ke muqábale ko chaṭh gaye, aur pahle kí tarah Jibi'ah ke muqábil phir saffará hue. 31 Aur baní Binyamín in logon ká sámna karne ko nikle, aur shahr se dúr khiṅche chale gaye; aur un sháhráhon par, jin men se ek Baitel ko aur dúsri maidán men se Jibi'ah ko játi thí, pahle kí tarah logon ko márná aur qatl karná shurú' kiyá, aur Isráíl ke tís admi ke qaríb már dále. 32 Aur baní Binyamín kahne lage, ki Wuh pahle kí tarah ham se maglúb hue. Lekin baní Isráíl ne kahá, A'ó, bhágen, aur un ko shahr se dúr sháhráhon par khiṅch laen. 33 Tab sab Isráíli mard apní apní jagah se uṭh kharé hue, aur Ba'l Tamar men saffará hue. Us waqt wuh Isráíli jo kamín men baiṭhe the, Ma're Jibi'ah se jo un kí jagah thí nikle. 34 Aur sáre Isráíl men se das hazár chída mard Jibi'ah ke sámne áe, aur larái sakht hone lagi; par unhon ne na jáná, ki un par áfat ánewáli hai. 35 Aur KHUDÁWAND ne Binyamín ko Isráíl ke áge mará: aur baní Isráíl ne us din pachchís hazár ek sau Binyamínion ko qatl kiyá: yih sab shamsherzan the.

36 Pas baní Binyamín ne dekhá, ki wuh maglúb hue; kyúnci Isráíli mard un logon ká bharosá karke jin ko unhon ne Jibi'ah ke khiṭáf ghát men biṭháiyá thá, Binyamín ke sámne se haṭ gaye. 37 Tab kamínwálon ne jaldí kí, aur Jibi'ah par jhapṭe; aur in kamínwálon ne áge barhkar sáre shahr ko tah i teg kiyá. 38 Aur Isráíli mardon aur un kamínwálon

men yih nishán muqarrar huá thá, ki wuh aisá karen ki dhuwen ká bahut bará bádál shahr se uṭhaen. 39 So Isráíli mard larái men hatne lage, aur Binyamín ne un men se qaríb tís ke admi qatl kar diye: kyúnci unhon ne kahá, ki Wuh yaqínan hamare sámne maglúb hue jaise pahli larái men. 40 Par jab dhuwen ke sutún men bádál sá us shahr se uṭhá, to baní Binyamin ne apne píchhe nigáh kí, aur kyá dekhá, ki shahr ká shahr dhuwen men ásmán ko urá játa hai. 41 Phir to Isráíli mard palṭe, aur Binyamín ke log hakká bakká ho gaye, kyúnci unhon ne dekhá, ki un par áfat á pari. 42 So unhon ne Isráíli mardon ke áge píṭh pherkar biyábán kí ráh lí; par larái ne un ká píchhá na chhoṛá; aur un logon ne jo áur shahron se áte the un ko un ke bích men faná kar diyá. 43 Yún unhon ne Binyamínion ko gher liyá, aur un ko ragedá, aur mashriq men Jibi'ah ke muqábil un kí áramgáhon men un ko latára. 44 So aṭháraḥ hazár Binyamíní khet áe: yih sab súrmá the. 45 Aur wuh phirkar Rimmon kí chaṭán kí taraf biyábán men bhág gaye, par unhon ne sháhráhon men chun chunkar un ke páncḥ hazár áur máre, aur Jidom tak un ko khúb ragedkar un men se do hazár mard áur már dále. 46 So sab baní Binyamín jo us din khet áe pachchís hazár shamsherzan mard the; aur yih sab ke sab súrmá the. 47 Par chha sau admi phirkar aur biyábán kí taraf bhágkar Rimmon kí chaṭán ko chal diye, aur Rimmon kí chaṭán men chár mahíne rahe. 48 Aur Isráíli mard lautkar phir baní Binyamín par tuṭ paṛe, aur un ko tah i teg kiyá, ya'ní sáre shahr aur chaupáyon aur un sab ko jo un ke háth áe: aur jo jo shahr un ko mile unhon ne un sab ko phúnk diyá.

21 Aur Isráíl ke logon ne Misfáh men qasam khákar kahá thá, ki Ham men se kol apní beṭí kisi Binyamíní ko na degá. 2 Aur log Baitel men ae, aur shám tak wahán Khudá ke áge baland áwáz se zár zár rote rahe; 3 aur unhon ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, Isráíl men aisá kyún huá ki Isráíl men se áj ke din ek qabla kam ho gayá? 4 Aur dúsre din

wuh log subh sawere uthe, aur us jagah ek mazbah banakar sokhtani qurbanian aur salamat ki qurbanian guzranin. 5 Aur bani Israil kahne lage, ki Israil ke sab qabilon mein aisa kaun hai jo KHUDAWAND ke huzur jamat ke sath nahin aya? kyunki unhon ne sakht qasam khali thi, ki Jo KHUDAWAND ke huzur Misrah mein hazir na hoga wuh zarur qatl kiyi jage. 6 So bani Israil apne bhai Binyamin ki wajah se pachhate aur kahne lage, ki A'j ke din bani Israil ka ek qabila ka gaya; 7 aur wuh jo baqi rahe hain ham un ke liye biwiyon ki nisbat kya karen? kyunki ham ne to KHUDAWAND ki qasam khali hai, ki Ham apni betiyon un ko nahin biyehenge. 8 So wuh kahne lage, ki Bani Israil mein se wuh kaun sa qabila hai jo Misrah mein KHUDAWAND ke huzur nahin aya? Aur dekho lashkargah mein jamat mein shamil hone ke liye Yabis Jili'ad se koi nahin aya tha. 9 Kyunki jab logon ka shumār kiyi gaya to Yabis Jili'ad ke bashindon mein se wahan koi na mila. 10 Tab jamat ne barah hazar surma rawana kiye, aur un ko hukm diya, ki Jakar Yabis Jili'ad ke bashindon ko, auraton aur bachchon samet, qatl karo. 11 Aur jo tum ko karna hoga wuh yeh hai, ki sab mardon aur aisi auraton ko jo mard se waqif ho chuki hon, halak kar dena. 12 Aur un ko Yabis Jili'ad ke bashindon mein char sau kunwari auraton milin jo mard se nawaqif aur achhuti thin: aur wuh un ko mulk i Kan'an mein Saila ki lashkargah mein le ae.

13 Tab sari jamat ne bani Binyamin ko jo Rimmon ki chatan mein the kahlai beja, aur salamat ka paigam un ko diya. 14 Tab Binyamin laute; aur unhon ne wuh auraton un ko de din jin ko unhon ne Yabis Jili'ad ki auraton mein se zinda bachaya tha: par wuh un ke liye bas na hain. 15 Aur log Binyamin ki wajah se pachhate, is liye ki KHUDAWAND

ne Israil ke qabilon mein rakhna dal diya tha.

16 Tab jamat ke buzurg kahne lage, ki In ke liye jo bach rahe hain, biwiyon ki nisbat ham kya karen, kyunki bani Binyamin ki sab auraton nabud ho gayin? 17 So unhon ne kaha, ki Bani Binyamin ke baqimanda logon ke liye miras zaruri hai, taki Israil mein se ek qabila mit na jae. 18 Taubhi ham to apni betiyon un ko biyah nahin sakte: kyunki bani Israil ne yeh kahkar qasam khali thi, ki Jo kisi Binyamin ko beti de, wuh mal'un ho. 19 Phir wuh kahne lage, Dekho, Saila mein jo Baitel ke shimāl mein aur us shahrāh ki mashriqi simt mein hai jo Baitel se Sikm ko jati hai aur Labunah ke junub mein hai sal ba sal KHUDAWAND ki ek id hoti hai. 20 Tab unhon ne bani Binyamin ko hukm diya, ki Jao, aur anguri bagon mein ghat lagae baithe raho; 21 aur dekhte rahnai, ki agar Saila ki larhiyan nach nachne ko niklen, to tum anguri bagon mein se nikalkar Saila ki larhiyon mein se ek ek biwi apne apne liye pakar lenai, aur Binyamin ke mulk ko chal denai. 22 Aur jab un ke bap ya bhai ham se shikayat karne ko aenge, to ham un se kah denge, ki Un ko mihrbani se hamen inayat karo, kyunki us larai mein ham un mein se har ek ke liye biwi nahin lae; aur tum ne un ko apne ap nahin diya, warna tum gunahgar hote. 23 Garaz, bani Binyamin ne aisa hi kiyai, aur apne shumār ke muwafiq un mein se jo nach rahi thin jin ko pakarkar le bhage un ko biyah liya, aur apni miras ko laut gaye, aur un sharon ko banakar un mein rahne lage. 24 Tab bani Israil wahan se apne apne qabile aur gharane ko chale gaye; aur apni miras ko laute. 25 Aur un dinon Israil mein koi badshah na tha: har ek shaks jo kuchh us ki nazar mein achchha malum hota tha wuli karti tha.

RU'T

1 Aur un hí aiyám men jab qází insáf kiyá karte the, aisá huá ki us sarzamín men kál pará. Aur Yahúdáh ke Baitlahm ká ek mard apní bíví aur do beṭon ko lekar chalá ki Moáb ke mulk men jákar base. **2** Us mard ká nám Ilimalik, aur us kí bíví ká nám Na'omí thá, aur us ke donon beṭon ke nám Mahlon, aur Kilyon the; yih Yahúdáh ke Baitlahm ke Ifrátí the. So wuh Moáb ke mulk men ákar rahne lage. **3** Aur Na'omí ká shauhar Isma-lik mar gayá; pas wuh aur us ke donon beṭe baqí rah gaye. **4** Un donon ne ek ek Moábí 'aurat biyáh lí; in men se ek ká nám 'Urfah, aur दूसरी ká Rút thá; aur wuh das baras ke qarib wahán rahe. **5** Aur Mahlon aur Kilyon donon mar gaye; so wuh 'aurat apne donon beṭon aur kháwind se chhút gayí. **6** Tab wuh apní donon bahúon ko lekar uṭhí ki Moáb ke mulk se laut jác; is liye ki us ne Moáb ke mulk men yih hál suná, ki KHUDÁWAND ne apne logon ko roṭí dí, aur yún un kí khabar lí. **7** So wuh us jagah se, jahán wuh thí, donon bahúon ko sáth lekar chal niklí, aur wuh sab Yahúdáh kí sarzamín ko lautne ke liye ráste par ho lín. **8** Aur Na'omí ne apní donon bahúon se kahá, Tum donon apne apne maíke ko jáo: jaisá tum ne marhúnon ke sáth aur mere sáth kiyá, waisá hí KHUDÁWAND tumháre sáth mihr se pesh áe. **9** KHUDÁWAND yih kare, ki tum ko apne apne shauhar ke ghar men áram mile. Tab us ne un ko chumá; aur wuh chillá chillákar rone lagín. **10** Phir un donon ne us se kahá, Nahín, baiki ham tere sáth lautkar tere logon men jáengí. **11** Na'omí ne kahá, Ai merí beṭiyo, laut jáo: tum mere sáth kyún chalo? kyá mere rihm men áur beṭe hain jo tumháre shauhar hon? **12** Ai merí beṭiyo, laut jáo, apná rásta lo; kyúnki main ziyáda burhiyá hún, aur shauhar karne ke láiq nahín. Agar

main kahtí ki mujhe ummed hai, balki agar áj kí ráat mere pás shauhar bhí hotá, aur mere laṅke paidá hote; **13** taubhí kyá tum un ke bare hone tak intizár kartín, aur shauhar kar lene se báz rahtín? nahín, merí beṭiyo; main tumháre sabab se ziyáda dilgír hún, is liye ki KHUDÁWAND ká háth mere khiláf barhá huá hai. **14** Tab wuh phir chillá chillákar roín, aur 'Urfah ne apní sás ko chumá, par Rút us se lipṭí rahí. **15** Tab us ne kahá, Dekh, terí jithání apne kunbe aur apne deotá ke pás laut gayí: tú bhí apní jithání ke pichhe chali já. **16** Rút ne kahá, Tú minnat na kar ki main tujhe chhorún, aur tere pichhe se laut jáún: kyúnki jahán tú jáegí, main jáungí; aur jahán tú rahegí, main rahungí; tere log mere log, aur terá Khudá merá Khudá hogá. **17** jahán tú maregí, main marungí; aur wahín dafn bhí hungí; KHUDÁWAND mujh se aisá hí balki is se bhí ziyáda kare, agar maut ke siwá koí áur chíz mujh ko tujh se judá kar de. **18** Jab us ne dekhá, ki us ne us ke sáth chalne kí thán lí hai, to us se áur kuchh na kahá. **19** So wuh donon chalte chalte Baitlahm men áín. Jab wuh Baitlahm men dakhil hún, to sáre shahr men dhúm machí, aur 'auraten kahne lagín, kí Kyá yih Na'omí hai? **20** Us ne un se kahá, Mujh ko Na'omí nahín, balki Márah kaho; is liye kí Qádir i Mutlaq mere sáth niháyat talkhí se pesh áyá. **21** Main bharí purí gayí, aur KHUDÁWAND mujh ko kháli pher layá. Pas, tum kyún mujhe Na'omí kahtí ho, hálánki KHUDÁWAND mere khiláf muddá'í huá, aur Qádir i Mutlaq ne mujhe dukh diyá? **22** Garaz, Na'omí lautí, aur us ke sáth us kí bahú Moábí Rút thí jo Moáb ke mulk se yahán áí; aur wuh donon jau kaṭne ke mau- sim men Baitlahm men dákhli hún.

2 Aur Na'omí ke shauhar ká ek rishtadár thá jo Ilmalik ke gharáne ká; aur bará máldár thá; aur us ká nám Bo'az thá. **2** So Moábí Rút ne Na'omí se kahá, Mujhe ijázat de, to main khet men jáun, aur jo koi karam kí nazar mujh par kare, us ke píchhe píchhe bálen chunún. Us ne us se kahá, Já, merí befi. **3** So wuh gayí, aur khet men jákar káñnewálon ke píchhe bálen chunne lagí : aur ittifaq se wuh Bo'az hí ke khet ke hisse men já pahunchí, jo Ilmalik ke khándán ká thá. **4** Aur Bo'az ne Baitlahm se ákar káñnewálon se kahá, KHUDÁWAND tumháre sáth ho. Unhon ne use jawáb diyá, KHUDÁWAND tujhe barakat de. **5** Phir Bo'az ne apne us naukar se jo káñnewálon par muqarrar thá púchhá, Yih kis kí larí hai? **6** Us naukar ne jo káñnewálon par muqarrar thá jawáb diyá, Yih wuh Moábí larí hai jo Na'omí ke sáth Moáb se áí hai. **7** Us ne mujh se kahá thá, ki Mujh ko zará káñnewálon ke píchhe púliyon ke bích men bálen chunkar jama' karne de. So yih ákar subh se ab tak yahín rahí, faqat zará si der ghar men thahrí thí. **8** Tab Bo'az ne Rút se kahá, Ai meri befi, kyá tujhe sunáí nahín detá? Tú दूसरे khet men bálen chunne ko na jáná, aur na yahán se nikalna, balki merí chhokriyon ke sáth sáth rahná. **9** Is khet par jise wuh káñte hain terí áñkhen jamí raheñ, aur tú un hí ke píchhe píchhe chalna. Kyá maig ne in jawánon ko hukm nahín kiyá, ki wuh tujhe na chhúen? aur jab tú piyási ho, to bartanon ke pás jákar usí páni men se píná jo mere jawánon ne bhará hai. **10** Tab wuh aundhe munh giri, aur zamín par sarnigún hokar us se kahá, Kyá bá'is hai, ki tú mujh par karam kí nazar karke meri khabar letá hai, hálánki main padesí hún? **11** Bo'az ne use jawáb diyá, ki Jo kuchh tú ne apne kháwind ke marne ke ba'd apní sás ke sáth kiyá hai, wuh sab mujhe púre taur par batáyá gayá hai, ki tú ne kaise apne man báp aur zádbúm ko chhorá, aur un logon men jin ko tú is se peshtar na jántí thí áí. **12** KHUDÁWAND tere kám ká badla de, balki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí taraf se,

jis ke paron ke níche tú panáh ke liye áí hai, tujh ko purá ajr mile. **13** Tab us ne kahá, Ai mere málik, tere karam kí nazar mujh par rahe; kyúñki tú ne mujhe dilásá diyá, aur mihr ke sáth apní laundí se báten kíñ, agarchi main terí laundiyon men se ek ke barábar bhí nahín. **14** Phir Bo'az ne us se kháne ke waqt kahá, ki Yahán á, aur rofi khá, aur apná niwála sirke men bhigo. Tab wuh káñnewálon ke pás baith gayí : aur unhon ne bhuná húa anáj us ke pás kar diyá; so us ne kháyá, aur ser hui, aur kuchh rakh chhorá. **15** Aur jab wuh bálen chunne uñhi, to Bo'az ne apne jawánon se kahá, ki Use púliyon ke bích men bhí chunne dená, aur use malámat na karná. **16** Aur us ke liye gattharon men se thorá sá nikáلكar chhor dená, aur use chunne dená, aur jhirakná mat. **17** So wuh shám tak khet men chuntí rahí, aur jo kuchh us ne chuná thá use phatká, aur wuh qarib ek aifah jau niklá. **18** Aur wuh use uñhakar shahr men gayí, aur jo kuchh us ne chuná thá, use us kí sás ne dekhá : aur us ne wuh bhí jo us ne ser hone ke ba'd rakh chhorá thá nikáلكar apní sás ko diyá. **19** Us kí sás ne us se púchhá, Tú ne áj kahán bálen chunín, aur kahán kám kiyá? Mu-báarak ho wuh jis ne terí khabar lí. Tab us ne apní sás ko batáyá ki us ne kis ke pás kám kiyá thá, aur kahá, ki Us shakhs ká nám jis ke han áj main ne kám kiyá Bo'az hai. **20** Na'omí ne apní bahú se kahá, Wuh KHUDÁWAND kí taraf se barakat páe jis ne zindon aur murdon se apní mihrbaní báz na rakhi. Aur Na'omí ne us se kahá, ki Yih shakhs hamáre qaribí rishte ká hai, aur hamáre nazdik ke qarabation men se ek hai. **21** Moábí Rút ne kahá, Us ne mujh se yih bhí kahá thá, ki Tú mere jawánon ke sáth rahná jab tak wuh merí sári fasl káñ na chuken. **22** Na'omí ne apní bahú Rút se kahá, Merí befi, yih achchhá hai, ki tú us kí chhokriyon ke sáth jáyá kare, aur wuh tujhe kisi áur khet men na páen. **23** So wuh bálen chunne ke liye jau aur gehún kí fasl ke khátíme tak Bo'az kí chhokriyon ke sáth sáth lagí rahí, aur wuh apní sás ke sáth rahtí thí.

3 Phir us kí sás Na'omí ne us se kahá, Merí beṭí, kyá main tere áram kí tálib na banūn, jis se terí bhaláí ho? 2 Aur kyá Bo'az hamará rishtadár nahín, jis kí chhokriyon ke sáth tú thí? Dekh, wuh áj kí rát khalíhán men jau phatkegá. 3 So tú nahá dhokar khushbú lagá, aur apní poshák pahín, aur khalíhán ko já; aur jab tak wuh mard khá pí na chuke, tab tak tú apne taín us par zahir na karná. 4 Jab wuh leṭ jáe, to us ke leṭne kí jagah ko dekh lená. Tab tú andar jákar aur us ke pánw kholkar leṭ jáná, aur jo kuchh tujhe karná munásib hai, wuh tujh ko batáegá. 5 Us ne apní sás se kahá, Jo kuchh tú mujh se kahtí hai wuh sab main karúngí. 6 So wuh khalíhán ko gayí, aur jo kuchh us kí sás ne hukm diyá thá, wuh sab kiyá. 7 Aur jab Bo'az khá pí chuká, aur us ká dil khush huá, to wuh galle ke dher kí ek taraf jákar leṭ gayá. Tab wuh chupke chupke áí, aur us ke pánw kholkar leṭ gayí. 8 Aur ádhí rát ko aisá huá, kí wuh mard dar gayá, aur us ne karwaṭ lí, aur dekhá, kí ek 'aurat us ke pánwon ke pás paṛí hai. 9 Tab us ne púchhá, Tú kaun hai? Us ne kahá, Main terí laundí Rút hún; so tú apní laundí par apná dáman phailá de, kyúnci tú nazdík ká qarabatí hai. 10 Us ne kahá, Tú KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak ho, ai merí beṭí; kyúnci tú ne shurú' kí nisbat ákhir men ziyáda mihrbání kar dikháí, is liye kí tú ne jawánon ká, khwáh wuh amír hon yá garíb, píchhá na kiyá. 11 Ab, ai merí beṭí, mat dar; main sab kuchh jo tú kahtí hai, tujh se karúngá: kyúnci merí qaum ká tamám shahr jántá hai, kí tú pákdáman 'aurat hai. 12 Aur yih sach hai, kí main nazdík ká qarabatí hún: lekin ek áur bhí hai jo qarabat men mujh se ziyáda nazdík hai. 13 Is rát tú thahri rah, aur subh ko agar wuh qarabat ká haqq adá karná cháhe, to khair; wuh qarabat ká haqq adá kare: aur agar wuh tere sáth qarabat ká haqq adá karná na cháhe, to zinda KHUDÁWAND kí qasam hai, main tere sáth qarabat ká haqq adá karúngá: subh tak to tú leṭí rah. 14 So wuh subh tak us ke pánwon ke pás leṭí rahí: aur peshtar is se kí koí

ek dúsre ko pahchán sake, utb kharí huí. Kyúnci us ne kah diyá thá, kí Yih zahir hone na páe, kí khalíhán men yih 'aurat áí thí. 15 Phir us ne kahá, Us chadar ko jo tere úpar hai lá aur use tháme rah. Jab us ne use thámá, to us ne jau ke chha paimáne nápkar us par lád diye. Phir wuh shahr ko cháía gayá. 16 Jab wuh apní sás ke pás áí, to us ne kahá, Ai merí beṭí, tú kaun hai? Tab us ne sab kuchh jo us mard ne us se kiyá thá use batáyá, 17 aur kahne lagi, kí Mujh ko us ne yih chha paimáne jau ke diye, kyúnci us ne kahá, kí Tú apní sás ke pás khalí háth na já. 18 Tab us ne kahá, Ai merí beṭí, jab tak is bát ke anjám ká tujhe pata na lage, tú chup cháp baithí rah, is liye kí us shakhs ko chain na milegá, jab tak wuh is kám ko áj hí tamám na kar le.

4 Tab Bo'az phaták ke pás jákar wahán baith gayá; aur dekho, jis nazdík ke qarabatí ká zikr Bo'az ne kiyá thá, wuh á niklá. Us ne us se kahá, Are bhái, Idhar á, aur zará yahán baith já. So wuh udhar ákar baith gayá. 2 Phir us ne shahr ke buzurgon men se das ádmion ko bulákar kahá, Yahán baith jáo. So wuh baith gaye. 3 Tab us ne us nazdík ke qarabatí se kahá, Na'omí jo Moáb ke mulk se lauṭ áí hai zamín ke us tukre ko jo hamáre bhái Ilímalik ká mál thá bechtí hai. 4 So main ne sochá, kí tujh par is bát ko zahir karke kahúngá, kí tú in logon ke sámne jo baithé hai, aur merí qaum ke buzurgon ke sámne use mol le. Agar tú use chhurátá hai, to chhurá; aur agar nahín chhurátá, to mujhe batá de, táki mujh ko ma'lúm ho jáe; kyúnci tere siwá áur koí nahín jo use chhuráe; aur main tere ba'd hún. Us ne kahá, Main chhuráúngá. 5 Tab Bo'az ne kahá, Jis din tú wuh zamín Na'omí ke háth se mol le, to tujhe us ko Moábí Rút ke háth se bhí jo murde kí bíwí hai mol lená hogá, táki us murde ká nám us kí mírás par qáim kare. 6 Tab us ke nazdík ke qarabatí ne kahá, Main apne liye use chhurá nahín saktá, tá na ho kí main apní mírás kharáb kar dún; us ke chhuráne ká jo merá haqq hai,

use tú le le ; kyünki main use chhurá nahin saktá. 7 Aur ágle zamáne men Isráil men mu'ámala pakká karne ke liye chhuráne aur badalne ke bare men yih ma'múl thá, ki mard apní jútí utárkar apne parausi ko de detá thá. Isráil men tasdíq karne ká yihí taríqa thá. 8 So us nazdik ke qarabatí ne Bo'az se kahá, ki Tú ap hí use mol le le ; phir us ne apní jútí utár dáli. 9 Aur Bo'az ne buzurgon aur sab logon se kahá, Tum áj ke din gawáh ho, ki main ne Ilímalik aur Kilyon aur Mahlon ká sab kuchh Na'omí ke háth se mol le liyá hai. 10 Má siwá is ke main ne Mahlon kí bíwí Moábí Rút ko bhí apní bíwí banáne ke liye kharid liyá hai, táki us murde ke nám ko us kí mírás men qáim karún, aur us murde ká nám us ke bháiyon aur us ke makán ke darwáze se mit na jáe : tum áj ke din gawáh ho. 11 Tab sab logon ne jo pháṭak par the aur un buzurgon ne kahá, ki Ham gawáh hain. KHUDÁWAND us 'aurat ko jo tere ghar men ái hai Rákhil aur Leáh kí mánind kare, jin donon ne Isráil ká ghar ábád kiyá, aur tú Ifrátaḥ men tahsín o áfrín ká kám kare, aur Baitlahm men terá nám ho ! 12 Aur terá ghar us nasl se jo KHUDÁWAND tujhe is 'aurat se de Fáras ke ghar kí tarah ho

jise Tamar Yahúdáh se janí 13 So Bo'az ne Rút ko liyá, aur wuh us kí bíwí baní, aur us ne us se khalwat kí, aur KHUDÁWAND ke fazl se wuh hámila hui, aur us ke betá huá. 14 Aur 'auraton ne Na'omí se kahá, KHUDÁWAND mubáarak ho jis ne áj ke din tujh ko nazdik ke qarabatí ke bagair nahin chhorá, aur us ká nám Isráil men mashhúr ho. 15 Aur wuh tere liye terí jan ká bahál karnewálá, aur tere burhápe ká pálnewálá hogá : kyünki terí bahú jo tujh se mahabbat rakhtí hai aur tere liye sát beton se bhí barhkar hai, wuh us kí man hai. 16 Aur Na'omí ne us larke ko lekar use apní chhátí se lagáyá, aur us kí dáya baní. 17 Aur us kí parausinon ne us bachche ko ek nám diyá, aur kahne lagin, ki Na'omí ke liye betá paidá huá. So unhon ne us ká nám 'Obed rakkhá ; wuh Yassí ká báp thá jo Dáúd ká báp hai.

18 Aur Fáras ká nasabnáma yih hai. Fáras se Hasron paidá huá ; 19 aur Hasron se Rám paidá huá ; aur Rám se 'Ammínadáb paidá huá ; 20 aur 'Ammínadáb se Nahson paidá huá ; aur Nahson se Salmon paidá huá ; 21 aur Salmon se Bo'az paidá huá ; aur Bo'az se 'Obed paidá huá ; 22 aur 'Obed se Yassí paidá huá ; aur Yassí se Dáúd paidá huá.

I SAMU'EL

1 Ifráim ke kohistání mulk men Rámátim Sofim ká ek shakhs thá, jis ká nám Ilqánah thá ; wuh Ifráimí thá aur Yarohám bin Ilhú bin Túhú bin Súf ká betá thá : 2 us ke do bíwiyán thin ; ek ká nám Hannah thá, aur dúsrí ká Faninah : aur Faninah ke aulád hui, par Hannah beaulád thi. 3 Yih shakhs har sál apne shahr se Sailá men RABB u'l afwáj ke huzúr síjda karne aur qurbáni guzranne ko játá thá ; aur 'Elí ke donon bete Hufní aur Fínihás jo KHUDÁWAND ke káhin the wahin rahte the. 4 Aur jis din Ilqánah zabíha guzrántá, wuh apní bíwí

Faninah ko aur us ke sab bete, betiyon ko hisse detá thá : 5 par Hannah ko dúná hissa diyá kartá thá, is liye ki wuh Hannah ko cháhtá thá ; lekin KHUDÁWAND ne us ká ríhm band kar rakkhá thá. 6 Aur us kí saut use kurháne ke liye betarah chhertí thi, kyünki KHUDÁWAND ne us ká ríhm band kar rakkhá thá. 7 Aur chünki wuh sál ba sál aisá hí kartá thá, jab wuh KHUDÁWAND ke ghar játá, is liye Faninah use chhertí thi : chunánchi wuh rotí aur khána na khátí thi. 8 So us ke kháwind Ilqánah ne us se kahá, Ai Hannah, tú kyün rotí hai, aur kyün nahin

khátí, aur terá dil kyün ázurda hai? Kyá main tere liye das beṭon se barhkar nahín? 9 Aur jab wuh Sailá men khá pí chuke, to Hannah uṭhí. Us waqt 'Elí káhin KHUDÁWAND kí haikal kí chaukhaṭ ke pás kursí par baithá huá thá. 10 Aur wuh niháyat dilgír thí; so wuh KHUDÁWAND se du'á karne aur zár zár rone lagí; 11 aur us ne mannat mání aur kahá, Ai RABB u'l afwáj, agar tú apní launḍí kí musíbat par nazar kare, aur mujhe yád farmáe, aur apní launḍí ko farámosh na kare, aur apní launḍí ko farzand i narína baḥshhe, to main use zindagí bhar ke liye KHUDÁWAND ko nazr kar dúngí; aur ustura us ke sir par kabhí na phiregá. 12 Aur jab wuh KHUDÁWAND ke huzúr du'á kar rahí thí, to 'Elí us ke munh ko gaur se dekh rahá thá. 13 Aur Hannah to dil hí dil men kah rahí thí; faqat us ke honṭ hilte the, par us kí áwáz nahín sunáí detí thí; pas 'Elí ko gumán huá, kí wuh nashe men hai. 14 So 'Elí ne us se kahá, kí Tú kab tak nashe men rahegí? apná nasha utár. 15 Hannah ne jawáb diyá, Nahín, ai mere málik, main to gamgín 'aurat hún: main ne na to mai na koí nasha piyá, par KHUDÁWAND ke áge apná dil undelá hai. 16 Tú apní launḍí ko khabís 'aurat na samajh; main to apne fikron aur dukhon ke hujúm ke bá'is ab tak boltí rahí. 17 Tab 'Elí ne jawáb diyá, Tú salámat já; aur Isráíl ká Khudá terí murád jo tú ne us se mángí hai púri kare. 18 Us ne kahá, Terí khádima par tere karam kí nazar ho. Tab wuh 'aurat chalí gayí, aur khána kháyá, aur phir us ká chihra udás na rahá. 19 Aur subh ko wuh sawere uthe, aur KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá, aur Rámah ko apne ghar laut gaye; aur Ilqánah ne apní bíwi Hannah se mubásharat kí, aur KHUDÁWAND ne use yád kiyá. 20 Aur aisá huá, kí waqt par Hannah hámila hui aur us ke beṭá huá, aur us ne us ká nám Samúel rakkhá; kyünki wuh kahne lagí, Main ne use KHUDÁWAND se mángkar páyá hai. 21 Aur wuh shakhs Ilqánah apne sáre gharáne samet KHUDÁWAND ke huzúr sálána qurbání chaḥháne aur apní mannat púri karne ko gayá. 22 Lekin Hannah na gayí; kyünki us ne apne

kháwind se kahá, Jab tak laṛke ká dúdh chhuṛáyá na jáe, main yahín rahúngí, aur tab use lekar jáúngí, táki wuh KHUDÁWAND ke sámné házir ho, aur phir hamesha wahín rahe. 23 Aur us ke kháwind Ilqánah ne us se kahá, Jo tujhe achchhá lage so kar: jab tak tú us ká dúdh na chhuṛáe, ṭhahrí rah; faqat itná ho kí KHUDÁWAND apne sukhan ko barqarár rakkhe. So wuh 'aurat ṭhahrí rahí, aur apne beṭe ko dúdh chhuṛáne ke waqt tak piláti rahí. 24 Aur jab us ne us ká dúdh chhuṛáyá, to use apne sáth liyá, aur tén bachhṛe, aur ek aifah áṭá, aur mai kí ek mashk apne sath le gayí, aur us laṛke ko Sailá men KHUDÁWAND ke ghar láí: aur wuh laṛká bahut hí chhoṭá thá. 25 Aur unhon ne ek bachhṛe ko zabh kiyá, aur laṛke ko 'Elí ke pás láe; 26 aur wuh kahne lagí, Ai mere málik, terí ján kí qasam! ai mere málik, main wuhí 'aurat hún jis ne tere pás yahín kharí hokar KHUDÁWAND se du'á kí thí. 27 Main ne is laṛke ke liye du'á kí thí; aur KHUDÁWAND ne merí murád jo main ne us se mángí púri kí; 28 isí liye main ne bhí use KHUDÁWAND ko de diyá; yih apní zindagí bhar ke liye KHUDÁWAND ko de diyá gayá hai. Tab us ne wahán KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá.

- 2** Aur Hannah ne du'á kí, aur kahá,
 Merá dil KHUDÁWAND men magan hai;
 Merá síng KHUDÁWAND ke tufail se únchá huá;
 Merá munh mere dushmanon par khul gayá hai;
 Kyünki main terí naját se khush hún.
- 2** KHUDÁWAND kí mánind koí qud-dús nahín;
 Kyünki tere síwá áur koí hai hí nahín;
 Aur na koí chaṭán hai jo hamáre Khudá kí mánind ho.
- 3** Is qadr gurúr se áur báteṅ na karo;
 Aur baṛá bol tumháre munh se na nikle:
 Kyünki KHUDÁWAND Khudá e 'alím hai,
 Aur a'mál ká tolnewálá.
- 4** Zoráwaron kí kamáneṅ ṭúṭ gayín,
 Aur jo laṛkharáte the wuh quwwat se kamarbasta hue.

- 5 Wuh jo ásüda the roṭí kí k̄hātír mazdūr bane,
 Aur jo bhūke the aise na rahe ;
 Balki jo bānjh thí, us ke sāt hue,
 Aur jis ke pás bahut bachche hain wuh ghultí jātí hai.
- 6 K̄HUDÁWAND mártá hai aur jilá-tá hai ;
 Wuhí qabr men utártá aur us se nikáltá hai.
- 7 K̄HUDÁWAND miskín kar detá aur daulatmand banátá hai :
 Wuhí past kartá aur sarfaráz bhí kartá hai.
- 8 Wuh garíb ko k̄hák par se uthátá Aur kangál ko ghūre men se nikál khará kartá hai,
 Táki in ko sháhzádon ke sáth bitháe,
 Aur jalál ke takht ká wáris banáe ;
 Kyünki zamín ke sutún K̄HUDÁWAND ke hain,
 Us ne dunyá ko un hí par qáim kiyá hai.
- 9 Wuh apne muqaddason ke pánw-
 on ko sambhále rahegá,
 Par sharír andhere men k̄hámosh kiye jáenge ;
 Kyünki quwwat hí se koí fath nahin páegá.
- 10 Jo K̄HUDÁWAND se jhagarte hain wuh tukre tukre kar diye jáenge ;
 Wuh un ke k̄hiláf ásmán men garjegá.
 K̄HUDÁWAND zamín ke kanáron ká insáf karegá ;
 Wuh apne bádsháh ko zor bakhshegá,
 Aur apne mamsúh ke síng ko baland karegá.
- 11 Tab Ilqánah Rámah ko apne ghar chala gayá. Aur 'Elí káhin ke samne wuh larhá K̄HUDÁWAND kí k̄hidmat karne lagá.
- 12 Aur 'Elí ke beṭe bahut sharír the ; unhon ne K̄HUDÁWAND ko na pahchána. 13 Aur káhinon ká dastúr logon ke sáth yih thá, ki jab koí shakhs qurbáni charhátá thá, to káhin ká naukar gosht ubálne ke waqt ek sihshákha kántá apne háth men liye hue átá thá, 14 aur us ko karáh, yá degche, yá hande, yá handí men dáltá, aur jitná gosht us kante men lag játá use káhin ap letá thá. Yün hí wuh Sailá men sab Isráilíon se kiyá karte the jo wahán áte the. 15 Balki charbí jaláne se
- pahle káhin ká naukar á maujúd hotá aur us shakhs se jo qurbáni charhátá yih kahne lagta thá, ki Káhin ke liye kabáb ke wáste gosht de ; kyünki wuh tujh se ublá huá gosht nahin, balki kachchá legá. 16 Aur agar wuh shakhs yih kahtá, ki Abhí wuh charbí ko zarúr jaláenge, tab jitná terá jí cháhe le lená ; to wuh use jawab detá, Nahin ; tú mujhe abhí de, nahin to main chhínkar le jáungá. 17 So un jawánon ká gunáh K̄HUDÁWAND ke huzúr bahut bará thá ; kyünki log K̄HUDÁWAND kí qurbáni se ghin karne lage the.
- 18 Par Samúel jo larhá thá kátán ká afod pahne hue K̄HUDÁWAND ke huzúr k̄hidmat kartá thá. 19 Aur us kí man us ke liye ek chhotá sá jubba banákar sál ba sál láti, jab wuh apne khawind ke sáth sálána qurbáni charháne áti thí. 20 Aur 'Elí ne Ilqánah aur us kí bíwi ko du'á di, aur kahá, K̄HUDÁWAND tujh ko is 'aurat se us qarz ke 'iwaz men jo K̄HUDÁWAND ko diyá gayá nasl de. Phir wuh apne ghar gaye. 21 Aur K̄HUDÁWAND ne Hannah par nazar kí, aur wuh hámila hui, aur us ke tin beṭe aur do beṭiyán hain. Aur wuh larhá Samúel K̄HUDÁWAND ke huzúr barhtá gayá.
- 22 Aur 'Elí bahut buddhá ho gaya thá, aur us ne sab kuchh suná, ki us ke beṭe sare Isráil se kyá kiyá karte hain, aur un 'auraton se jo k̄haima e ijtimá' ke darwáze par k̄hidmat kartí thin hamágoší karte hain. 23 Aur us ne un se kahá, Tum aisá kyün karte ho, kyünki main tumhári badzátián tamám qaüm se suntá hun ? 24 Nahin, mere beṭo ; yih achchhi bát nahin jo main suntá hun : tum K̄HUDÁWAND ke logon se náfarmáni karáte ho. 25 Agar ek ádmí dúsre ká gunáh kare, to K̄hudá us ká insáf karegá : lekin agar ádmí K̄HUDÁWAND ká gunáh kare, to us kí shafá'at kaun karegá ? Bawujúd is ke unhon ne apne báp ká kahá na maná ; kyünki K̄HUDÁWAND un ko már dálná cháhtá thá. 26 Aur wuh larhá Samúel barhtá gayá, aur K̄HUDÁWAND aur insán donon ká maqbúl thá.
- 27 Tab ek mard i K̄hudá 'Elí ke pás áyá, aur us se kahne lagá, K̄HUDÁWAND yün farmátá hai, Kyá main tere ábái k̄hándán par, jab wuh Misr men Fir'aun ke k̄hándán kí

gulámi men thá, zahir nahin huá? 28 Aur kyá main ne use baní Isráíl ke sab qabilon men se chun na liyá, táki wuh merá káhin ho, aur mere mazbah ke pás jákar bakhúr jaláe, aur mere huzúr afod pahine? Aur kyá main ne sab qurbánián jo baní Isráíl ág se guzránte haiñ tere báp ko na dín? 29 Pas tum kyúñ mere us zabíhe aur hadye ko, jin ká hukm main ne apne maskan men diyá, lát márté ho; aur kyúñ tú apne beṭon kí mujh se ziyáda 'izzat kartá hai, táki tum merí qaum Isráíl ke achchhe se achchhe hadyon ko khákar moṭe bano? 30 Is liye KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá farmatá hai, kí Main ne to kahá thá, kí Terá gharáná aur tere báp ká gharáná hamesha mere huzúr chalegá; par ab KHUDÁWAND farmatá hai, kí Yih bát mujh se dúr ho; kyúñki wuh jo merí 'izzat karte haiñ, main un kí 'izzat karúngá; par wuh jo merí tahqír karte haiñ beqadr hongé. 31 Dekh, wuh din áte haiñ, kí main terá bázú, aur tere báp ke gharáne ká bázú káṭ dálúngá, kí tere ghar men koí buddhá hone na páegá. 32 Aur tú mere maskan kí musíbat dekhegá báwujúd us sárfi daulat ke jo Khudá Isráíl ko degá: aur tere ghar men kabhí koí buddhá hone na páegá. 33 Aur tere jis ádmi ko main apne mazbah se káṭ nahín dálúngá, wuh terí áñkhon ko ghuláne aur tere dil ko dukh dene ke liye rahegá: aur tere ghar kí sab barhtí apní bharí jawáni men mar miṭegí. 34 Aur jo kuchh tere donon beṭon Hufní aur Fínihas par názil hogá, wuhí tere liye nishán ṭhahregá; wuh donon ek hí din mar jáenge. 35 Aur main apne liye ek wafádár káhin barpá karúngá jo sab kuchh merí marzí aur manshá ke mutábíq karegá: aur main us ke liye ek páedar ghar banáúngá; aur wuh hamesha mere mamsúh ke áge áge chalegá. 36 Aur aisá hogá, kí har ek shakhs jo tere ghar men bach rahegá, ek ṭukre chándí aur roṭí ke ek girde ke liye us ke sámne ákar sijda karegá, aur kahegá, kí Kahánat ká koí kám mujhe díjiye táki main roṭí ká niwála khá sakúñ.

3 Aur wuh laṛká Samúel 'Elí ke sámne KHUDÁWAND kí khidmat kartá thá. Aur un dinon men KHUDÁWAND ká kalám giránqadr

thá, koí royá barmalá na hotí thí. 2 Aur us waqt aisá huá, kí jab 'Elí apní jagah leṭá thá, (us kí áñkhen dhundhláne lagín, aur wuh dekh nahín saktá thá:); 3 aur Khudá ká chirág ab tak bujhá nahín thá, aur Samúel KHUDÁWAND kí haikal men jahán Khudá ká sandúq thá leṭá huá thá; 4 to KHUDÁWAND ne Samúel ko pukará: us ne kahá, Main házir hún; 5 aur wuh daurkar 'Elí ke pás gayá, aur kahá, Tú ne mujhe pukará, main házir hún. Us ne kahá, Main ne nahín pukará; phir leṭ já. So wuh jákar leṭ gayá. 6 Aur KHUDÁWAND ne phir pukará, Samúel! Samúel uṭkar 'Elí ke pás gayá, aur kahá, Tú ne mujhe pukará, so main házir hún. Us ne kahá, Ai mere beṭe, main ne nahín pukará; phir leṭ já. 7 Aur Samúel ne hanoz KHUDÁWAND ko nahín pahcháná thá, aur na KHUDÁWAND ká kalám us par zahir huá thá. 8 Phir KHUDÁWAND ne tísri dáfa Samúel ko pukará. Aur wuh uṭkar 'Elí ke pás gayá, aur kahá, Tú ne mujhe pukará, so main házir hún. So 'Elí jáñ gayá, kí KHUDÁWAND ne us laṛke ko pukará. 9 Is liye 'Elí ne Samúel se kahá, Já, leṭ rah; aur agar wuh tujhe pukáre, to tú kahná, Ai KHUDÁWAND, farmá, kyúñki terá banda suntá hai. So Samúel jákar apní jagah par leṭ gayá. 10 Tab KHUDÁWAND á khará huá, aur pahle kí tarah pukará, Samúel! Samúel! Samúel ne kahá, Farmá, kyúñki terá banda suntá hai. 11 KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, Dekh, main Isráíl men aisá kám karne par hún, jis se har sunnewále ke kan jhanná jáenge. 12 Us din main 'Elí par sab kuchh jo main ne us ke gharáne ke haqq men kahá hai shurú' se ákhir tak púra karúngá. 13 Kyúñki main use batá chuká hún, kí Main us badkárí ke sabab se jise wuh jántá hai, hamesha ke liye us ke ghar ká faisala karúngá, kyúñki us ke beṭon ne apne úpar la'nat buláí, aur us ne un ko na roká. 14 Isí liye 'Elí ke gharáne kí bábat main ne qasam kháí, kí 'Elí ke gharáne kí badkárí na to kabhí kísi zabíhe se sáf hogí, na hadye se. 15 Aur Samúel subh tak leṭá rahá; tab us ne KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze khole. Aur Samúel 'Elí par royá zahir karne se dará. 16 Tab 'Elí

ne Samúel ko bulákar kahá, Ai mere beṭe, Samúel! Us ne kahá, Main házir hūn. 17 Tab us ne púchhá, Wuh kyá bát hai jo KHUDÁWAND ne tujh se kahí hai? Main terí minnat kartá hūn, use mujh se poshída na rakh. Agar tú kuchh bhí un báton men se jo us ne tujh se kahí hai chhipáe, to Khudá tujh se aisá hí kare, balki us se bhí ziyáda. 18 Tab Samúel ne us ko rattí rattí hál batáyá, aur us se kuchh na chhipáyá. Us ne kahá, Wuh KHUDÁWAND hai : jo wuh bhalá jáne, so kare. 19 Aur Samúel bará hotá gayá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá ; aur us ne us kí báton men se kisi ko mittí men milne na diyá. 20 Aur sab baní Isráil ne Dán se Baírsaba' tak ján liyá, ki Samúel KHUDÁWAND ká nabí muqarrar húa. 21 Aur KHUDÁWAND Sailá men phir záhir húa : kyúnci KHUDÁWAND ne apne ap ko Sailá men Samúel par apne kalám ke zarí'e

4 se zánir kiyá. 1 Aur Samúel kí bát sab Isráilion ke pás pahunchí.

Aur Isráilí Filistion se larne ko nikle, aur Aban'azar ke áspás dere lagáe, aur Filistion ne Afiq men khaime khare kiye. 2 Aur Filistion ne Isráil ke muqábale ke liye saffarái kí : aur jab wuh báham larne lage, to Isráilion ne Filistion se shikast khái, aur unhon ne un ke lashkar men se jo maidán men thá qariban chár hazár ádmí qatl kiye. 3 Aur jab wuh log lashkargáh men phir áe, to Isráil ke buzurgoñ ne kahá, kí A'j KHUDÁWAND ne ham ko Filistion ke sámne kyün shikast dí? A'o, ham KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq Sailá se apne pás le áen, táki wuh hamáre darmiyán ákar ham ko hamáre dushmanon se bacháe. 4 So unhon ne Sailá men log bheje, aur wuh karúbion ke úpar baithnewále RABB u'l afwáj ke 'ahd ke sandúq ko wahán se le áe : aur 'Elí ke donon beṭe Hufní aur Fínihas Khudá ke 'ahd ke sandúq ke sáth wahán házir the. 5 Aur jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq lashkargáh men á pahunchá, to sab Isráilí aise zor se lalkárne lage, kí zamín gúnj uṭhí. 6 Aur Filistion ne jo lalkárne kí áwáz suní, to wuh kahne lage, kí In 'Ibránion kí lashkargáh men is barí lalkár ke shor ke kyá ma'ní hai? Phir un ko ma'lúm húa,

kí KHUDÁWAND ká sandúq lashkargáh men áyá hai. 7 So Filistí dar gaye, kyúnci wuh kahne lage, kí Khudá lashkargáh men áyá hai. Aur unhon ne kahá, kí Ham par wáwailá hai, is liye kí is se pahle aisá kabhí nahin húa. 8 Ham par wáwailá hai ! aise zabardast deotáon ke háth se ham ko kaun bacháegá? yih wuhí deotá hai, jinhon ne Misrion ko biyábán men har qism kí balá se mará. 9 Ai Filistí, tum mazbút ho, aur mardánagi karo, táki tum 'Ibránion ke gulám na bano, jaise wuh tumháre bane : balki mardánagi karo, aur laró. 10 Aur Filistí lare, aur baní Isráil ne shikast khái, aur har ek apne dere ko bhágá : aur wahán niháyat barí khúnrezí hui, kyúnci tis hazár Isráilí piyáde wahán khet áe. 11 Aur Khudá ká sandúq chhin gayá ; aur 'Elí ke donon beṭe Hufní aur Fínihas máre gaye. 12 Aur Binyamín ká ek ádmí lashkar men se dauṭkar apne kapre phare aur sir par khák dále hue usí roz Sailá men pahunchá. 13 Aur jab wuh pahunchá, to 'Elí ráh ke kanáre kursí par baithá intizar kar rahá thá : kyúnci us ká dil Khudá de sandúq ke liye kánp rahá thá. Aur jab us shakhs ne shahr men ákar májará sunáyá, to sára shahr chillá uṭha. 14 Aur 'Elí ne chilláne kí áwáz sunkar kahá, Is hullar kí áwáz ke kyá ma'ní hai? Aur us ádmí ne jaldí kí aur ákar 'Elí ko hál sunáyá. 15 Aur 'Elí aṭhánawe baras ká thá ; aur us kí ánkhen rah gayí thin, aur use kuchh nahin sújhtá thá. 16 So us shakhs ne 'Elí se kahá, Main fauj men se áta hūn, aur main áj hí fauj ke bích se bhágá hūn. Us ne kahá, Ai mere beṭe, kyá hál rahá? 17 Us khabar lanewále ne jawáb diyá, Isráilí Filistion ke áge se bháge, aur logon men bhí barí khúnrezí hui, aur tere donon beṭe Hufní aur Fínihas bhí mar gaye, aur Khudá ká sandúq chhin gayá. 18 Jab us ne Khudá ke sandúq ká zikr kiyá, to wuh kursí par se pachhar khákar pháṭak ke kanáre girá, aur us kí gardan tūt gayí, aur wuh mar gayá ; kyúnci wuh budhá aur bhári ádmí thá. Wuh chális baras baní Isráil ká qází rahá. 19 Aur us kí bahú, Fínihas kí bíwi peṭ se thí, aur us ke janne ká waqt nazdik thá : aur jab us ne yih khabar-eñ sunin, kí Khudá ká sandúq

chhin gayá, aur us ká khusar aur khawind mar gaye, to wuh jhukkar jānī, kyūnki dard ī zih us ke lag gayá thā. 20 Aur us ke marte waqt un 'auraton ne jo us ke pás kharī thīn usē kahā, Mat dar, kyūnki tere betā hūā hai. Par us ne jawāb na diyā, aur na kuchh tawajjuh kī. 21 Aur us ne us larke ká nám Yakbod rakkhā, aur kahne lagī, kī Hashmat Isráil se jātī rahī; is liye kī Khudá ká sandúq chhin gayá thā aur us ká khusar aur khawind jāte rahe the. 22 So us ne kahā, kī Hashmat Isráil se jātī rahī, kyūnki Khudá ká sandúq chhin gayá hai.

5 Aur Filistion ne KHUDAWAND ká sandúq chhin liyā, aur wuh use Aban'azar se Ashdúd ko le gaye.

2 Aur Filistī Khudá ke sandúq ko lekar use Dajon ke ghar men lāe, aur Dajon ke pás us ko rakkhā.

3 Aur Ashdúdí jab subh ko sawere uthe, to dekhā kī Dajon KHUDAWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamīn par girā parā hai. Tab unhon ne Dajon ko lekar us kī jagah par phir kharā kar diyā. 4 Phir wuh jo dūse din kī subh ko sawere uthe, to dekhā kī Dajon KHUDAWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamīn par girā parā hai; aur Dajon ká sir aur us kī hatheliyān dahlíz par kaṭī parī thīn; faqat Dajon ká dhar hī dhar rah gayá thā. 5 Is liye Dajon ke pujārī aur jitne Dajon ke ghar men áte hain, áj tak Ashdúd men Dajon kī dahlíz par págw nahīn rakhte.

6 Par KHUDAWAND ká háth Ashdúdíon par bhārī hūā, aur wuh un ko halák karne lagā, aur Ashdúd aur us kī nawahī ke logon ko giltiyon se marā. 7 Aur Ashdúdíon ne jab yih hál dekhā, to kahne lage, kī Isráil ke Khudá ká sandúq hamāre sáth na rahe; kyūnki us ká háth burī tarah ham par aur hamāre deotā Dajon par hai. 8 So unhon ne Filistion ke sab sardaron ko bulwákar apne han jama' kiyā, aur kahne lage, Ham Isráil ke Khudá ke sandúq ko kyā karen? Unhon ne jawāb diyā, kī Isráil ke Khudá ká sandúq Jāt ko pahuncháyá jāe. So wuh Isráil ke Khudá ke sandúq ko wahān le gaye. 9 Aur jab wuh use le gaye, to yūn hūā, kī KHUDAWAND ká háth us shahr ke khlíf aisā uṭhā kī us

men barī bhārī halchal mach gayī, aur us ne us shahr ke logon ko chhote se bare tak marā, aur un ke giltiyān nikalne lagīn. 10 Pas unhon ne Khudá ká sandúq 'Aqrún ko bhej diyā. Aur jūn hī Khudá ká sandúq 'Aqrún men pahunchā, to 'Aqrún chillāne lage, kī Wuh Isráil ke Khudá ká sandúq ham men is liye lāe hain, kī ham ko aur hamāre logon ko marwā dálen. 11 So unhon ne Filistion ke sardaron ko bulwákar jama' kiyā, aur kahne lage, kī Isráil ke Khudá ke sandúq ko rawāna kar do, kī wuh phir apnī jagah par jāe, aur ham ko aur hamāre logon ko mar dálene na páe: kyūnki wahān sare shahr men maut kī halchal mach gayī thī, aur Khudá ká háth wahān nihāyat bhārī hūā. 12 Aur jo log mare nahīn, wuh giltiyon ke mare pāre rahe; aur shahr kī faryād ásmán tak pahunchī.

6 So KHUDAWAND ká sandúq sāt mahīne tak Filistion ke mulk men rahā. 2 Tab Filistion ne káhinon aur nujúmion ko buláyā, aur kahā, kī Ham KHUDAWAND ke is sandúq ko kyā karen? ham ko batāo, kī ham kyā sáth karke use us kī jagah bhejen? 3 Unhon ne kahā, kī Agar tum Isráil ke Khudá ke sandúq ko wápas bhejte ho, to use khálī na bhejnā: balki jurm kī qurbānī us ke liye zarūr hī sáth karnā: tab tum shifá páoge, aur tum ko ma'lúm ho jāegā, kī wuh tum se kis liye dastbardār nahīn hotā. 4 Unhon ne púchhā, kī Wuh jurm kī qurbānī jo ham us ko den kyā ho? Unhon ne jawāb diyā, kī Filistī sardaron ke shumār ke mutábīq sone kī pānch giltiyān, aur sone hī ke pānch chuhiyān: kyūnki tum sab aur tumhāre sardār donon ek hī ázār men mubtalā hūe. 5 So tum apnī giltiyon kī mūraten, aur un chuhiyon kī mūraten jo mulk ko kharāb kartī hain banāo; aur Isráil ke Khudá kī tamjíd karo; sháyad yūn wuh tum par se, aur tumhāre deotāon par se, aur tumhare mulk par se apnā háth halká kar le. 6 Tum kyūn apne dil ko saṅht karte ho, jaise Mísrion ne aur Fir'aun ne apne dil ko saṅht kiyā? jab us ne un ke darmiyān 'ajīb kām kiye, to kyā unhon ne logon ko jāne na diyā, aur kyā wuh chale na gaye? 7 Ab tum ek nayī garī

banáo, aur do dúdhwáí gáen, jin ke júá na lagá ho, lo, aur un gáeon ko gári men joto, aur un ke bachchon ko ghar lautá láo. 8 Aur KHUDÁWAND ká sandúq lekar us gári par rakkho; aur sone kí chízon ko jin ko tum jurm kí qurbání ke taur par sáth karoge, ek sandúqche men karke us ke pahlú men rakh do; aur use rawána kar do, ki chalá jáe. 9 Aur dekhte rahná, agar wuh apní kí sarhadd ke ráste Bait Shams ko jáe, to usí ne ham par yih balá e 'azím bhejí: aur agar nahín, to ham ján lenge, ki us ká háth ham par nahín chalá; balki yih hádisa jo ham par huá ittifáqí thá. 10 So un logon ne aisá hí kiyá; aur do dúdhwáí gáen lekar un ko gári men jotá, aur un ke bachchon ko ghar men band kar diyá. 11 Aur KHUDÁWAND ke sandúq, aur sone kí chuhiyon, aur apní gíltiyon kí múraton ke sandúqche ko gári par rakh diyá. 12 Un gáeon ne Bait Shams ká sídhá rásta liyá; wuh sarak hí sarak dakártí gayín, aur dahine yá báen háth na murín: aur Filistí sardár un ke píchhe píchhe Bait Shams kí sarhadd tak gaye. 13 Aur Bait Shams ke log wadí men gehún kí fasl kát rahe the: unhon ne jo ánkhen utháin to sandúq ko dekhá, aur dekhte hí khush ho gaye. 14 Aur gári Baitshamsí Yashú' ke khet men ákar wahán kharí ho gayí, jahán ek bará patthar thá: so unhon ne gári kí lakriyon ko chírá, aur gáeon ko sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráná. 15 Aur Láwion ne KHUDÁWAND ke sandúq ko aur us sandúqche ko jo us ke sáth thá, jis men sone kí chízen thin, niche utará, aur un ko us bare patthar par rakkhá: aur Bait Shams ke logon ne usí din KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánián charháin aur zabíhe guzráne. 16 Jab un pánchon Filistí sardáron ne yih dekh liyá, to wuh usí dín 'Aqrún ko laut gaye.

17 Sone kí gíltiyán jo Filistion ne jurm kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ko guzráin, wuh yih hain:— ek Ashdúd kí taraf se; ek Gazzah kí taraf se; ek Asqalon kí taraf se; ek Ját kí taraf se; aur ek 'Aqrún kí taraf se; 18 aur wuh sone kí chuhiyán, Filistion ke un pánchon sardáron ke shahron ke shumár

ke mutábiq thin, jo fasíldár shahron aur dihát ke málik us bare patthar tak the, jis par unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko rakkhá thá jo áj ke din tak Baitshamsí Yashú' ke khet men maujud hai. 19 Aur us ne Bait Shams ke logon ko mára, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ke andar jhánká thá; so us ne un ke pachás hazár aur sattar ádmí már dále: aur wahán ke logon ne mátam kiyá, is liye ki KHUDÁWAND ne un logon ko barí marí se mára. 20 So Bait Shams ke log kahne lage, ki Kis kí majál hai, ki is KHUDÁWAND KHUDÁ e quddús ke áge khará ho? aur wuh hamare pás se kis kí taraf jáe? 21 Aur unhon ne Qaryat Ya'rim ke báshindon ke pás qásid aur kahlá bhejá, ki Filistí KHUDÁWAND ke sandúq ko wápas le áe hain; so tum áo, aur use apne hán le jáo. 1 Tab Qaryat Ya'rim ke log áe, aur KHUDÁWAND ke sandúq ko lekar Abínadáb ke ghar men jo tile par hai láe, aur us ke bete Ilí'azar ko muqaddas kiyá, ki wuh KHUDÁWAND ke sandúq kí nigahbání kare.

2 Aur jis din se sandúq Qaryat Ya'rim men rahá, tab se ek muddat ho gayí ya'ní bís baras guzre, aur Isráíl ká sára gharaná KHUDÁWAND ke píchhe nauhá kartá rahá. 3 Aur Samúel ne Isráíl ke sáre gharáne se kahá, ki Agar tum apne sáre dil se KHUDÁWAND kí taraf rujú' láte ho, to ajnabí deotáon aur 'Istarát ko apne bích se dúr karo, aur KHUDÁWAND ke liye apne dílon ko musta'idd karke faqat usí kí 'ibádat karo; aur wuh Filistion ke háth se tum ko rihál degá. 4 Tab baní Isráíl ne Ba'lim aur 'Istarát ko dúr kiyá, aur faqat KHUDÁWAND kí 'ibádat karne lage.

5 Phir Samúel ne kahá, ki Sab Isráíl ko Misfáh men jama' karo, aur main tumháre liye KHUDÁWAND se du'á karúngá. 6 So wuh sab Misfáh men faráham hue, aur pání bharkar KHUDÁWAND ke áge undelá, aur us díni roza rakkhá, aur wahán kahne lage, ki Ham ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai. Aur Samúel Misfáh men baní Isráíl kí 'adálat kartá thá. 7 Aur jab Filistion ne suná, ki baní Isráíl Misfáh men faráham hue hain, to un ke sardáron ne baní Isráíl par

charhái kí. Aur jab baní Isráíl ne yih suná, to wuh Filistíon se dare. 8 Aur baní Isráíl ne Samúel se kahá, ki KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr hamáre liye faryád karná ná chhór, táki wuh ham ko Filistíon ke háth se bacháe. 9 Aur Samúel ne ek dúdh plá barra liyá, aur use púri sokhtaní qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke huzúr guzráná; aur Samúel baní Isráíl ke liye KHUDÁWAND ke huzúr faryád kartá rahá, aur KHUDÁWAND ne us kí suní. 10 Aur jis waqt Samúel us sokhtaní qurbání ko guzrán rahá thá, us waqt Filistí Isráílíon se jang karne ko nazdik áe: lekin KHUDÁWAND Filistíon ke úpar usí din barí karak ke sáth garjá, aur un ko ghabrá diyá, aur unhon ne Isráílíon ke áge shikast khái. 11 Aur Isráíl ke logon ne Misfáh se nikalkar Filistíon ko ragedá, aur Bait Karr ke niche tak unhen márte chale gaye. 12 Tab Samúel ne ek patthar lekar use Misfáh aur Shen ke bich men nasb kiyá, aur us ká nám Aban'azar yih kahkar rakkhá, ki Yahán tak KHUDÁWAND ne hamári madad kí. 13 So Filistí maglúb hue, aur Isráíl kí sarhadd men phir na áe: aur Samúel kí zindagi bhar KHUDÁWAND ká háth Filistíon ke khiláf rahá. 14 Aur 'Aqrún se Ját tak ke shahr jin ko Filistíon ne Isráílíon se le liyá thá, wuh phir Isráílíon ke qabze men áe, aur Isráílíon ne un kí nawáhi bhí Filistíon ke háth se chhurái. Aur Isráílíon aur Amoríon men sulh thí. 15 Aur Samúel apní zindagi bhar Isráílíon kí 'adálat kartá rahá. 16 Aur wuh sál ba sál Baitel aur Jiljál aur Misfáh men दौरा kartá, aur un sab maqámon men baní Isráíl kí 'adálat kartá thá. 17 Phir wuh Rámah ko laut áta, kyünki wahán us ká ghar thá, aur wahán Isráíl kí 'adálat kartá thá; aur wahín us ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá.

8 Jab Samúel buddhá ho gayá, to us ne apne beṭon ko Isráílíon ke qázi thahráyá. 2 Us ke pah-lauthe ká nám Yúel, aur us ke dúse beṭe ká nám Abiyáh thá: wuh donon Baírsaba' men qázi the. 3 Par us ke beṭe us kí ráh par na chale, balki wuh nafa' ke lálach se ishwat lete, aur insáf ká khún kar dete the.

4 Tab sab Isráílí buzurg jama' hokar Rámah men Samúel ke pás áe, 5 aur us se kahne lage, Dekh, tú za'if hai, aur tere beṭe teri ráh par nahín chalte: ab tú kisi ko hamára bádsháh muqarrar kar de jo áur qaumon kí tarah hamári 'adálat kare. 6 Lekin jab unhon ne kahá, ki Ham ko koi bádsháh de jo hamári 'adálat kare, to yih bát Samúel ko buri lagi, aur Samúel ne KHUDÁWAND se du'á kí. 7 Aur KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, ki Jo kuchh yih log tujh se kahte hain, tú us ko mán; kyünki unhon ne teri nahín, balki meri hiqárat kí hai, ki main un ká bádsháh na rahún. 8 Jaise kám wuh us din se, jab se main un ko Misr se nikál láyá, áj tak karte áe hain, ki mujhe tark karke áur ma'búdon kí parastish karte rahe hain, waisá hi wuh tujh se karte hain. 9 So tú un kí bát mán; taubhí tú sanjidagi se un ko khúb jatá de, aur un ko batá bhí de, ki jo bádsháh un par saltanat karegá, us ká tariqa kaisá hogá.

10 Aur Samúel ne un logon ko jo us se bádsháh ke talib the KHUDÁWAND kí sab báten kah sunáin. 11 Aur us ne kahá, ki Jo bádsháh tum par saltanat karegá, us ká tariqa yih hogá, ki wuh tumháre beṭon ko lekar apne rathon ke liye aur apne risále men naukar rakkhegá, aur wuh us ke rathon ke áge áge daurenge. 12 Aur wuh un ko hazár hazár ke sardár aur pachás pachás ke jama'dár banáegá; aur ba'z se hal jutwáegá, aur fasl katwáegá, aur apne liye jang ke hathyar aur apne rathon ke sáz banwáegá; 13 aur tumhári beṭiyon ko lekar gandhin, aur báwarchin, aur nánpaz banáegá; 14 aur tumháre kheton, aur takistánon, aur zaitún ke bágon ko jo achchhe se achchhe honge lekar apne khidmatgáron ko 'atá karegá; 15 aur tumháre kheton aur angúri bágon ká daswán hissa lekar apne khojon aur khádimon ko degá; 16 aur tumháre naukar chákaron aur laundiyon, aur tumháre shakil jawánon, aur tumháre gadhon ko lekar apne kám par lagáegá. 17 Aur wuh tumhári bher bakriyon ká bhí daswán hissa legá; so tum us ke gulám ban jáoge. 18 Aur tum us din us bádsháh ke sabab se jise tum ne apne liye chuná hogá, faryád karoge; par us din

KHUDÁWAND tum ko jawáb na degá. 19 Taubhí logon ne Samúel kí bát na suní, aur kahne lage, Nahín; ham to bádsháh cháhte hain jo hamáre úpar ho; 20 táki ham bhí áur sab qaumon kí mánind hon, aur hamára bádsháh hamári 'adálat kare, aur hamáre áge áge chale, aur hamári taraf se laráí kare. 21 Aur Samúel ne logon kí sab báten sunín, aur un ko **KHUDÁWAND** ke kánon tak pahunchá-yá. 22 Aur **KHUDÁWAND** ne Samúel ko farmáyá, Tú un kí bát mán aur un ke liye ek bádsháh muqarrar kar. Tab Samúel ne Isráil ke logon se kahá, ki Tum sab apne apne shahr ko chale jáo.

9 Aur Binyamín ke qabile ká ek shakhs thá, jis ká nám Qís, bin Abiel, bin Saror, bin Bakorat, bin Afikh thá: wuh ek Binyamíní ká betá aur zabardast sūrmá thá. 2 Us ká ek jawán aur khúbsúrat betá thá jis ká nám Sául thá; aur baní Isráil ke darmiyán us se khúbsúrat kof shakhs na thá: wuh aisá qaddáwar thá, ki log us ke kandhe tak áte the. 3 Aur Sául ke báp Qís ke gadhe kho gaye. So Qís ne apne bete Sául se kahá, ki Naukaron men se ek ko apne sáth le, aur úthkar gadhon ko dhúndh lá. 4 So wuh Ifráim ke kohistání mulk aur Saísah kí sarzamín se hokar guzrá, par wuh un ko na mile. Tab wuh Sa'ím kí sarzamín men gaye, aur wuh wahán bhí na the; phir wuh Binyamínion ke mulk men áe, par un ko wahán bhí na páyá. 5 Jab wuh Súf ke mulk men pahunché, to Sául apne naukar se jo us ke sáth thá kahne lagá, A', ham laut jáen, tá na ho kí merá báp gadhon kí fikr chhor-kar hamári fikr karne lage. 6 Us ne us se kahá, Dekh, is shahr men ek mard i Khudá hai, jis kí barí 'izzat hotí hai; jo kuchh wuh kahtá hai, wuh sab zarúr hí purá hotá hai; so ham udhar chalen, sháyad wuh ham ko batá de ki ham kidhar jáen. 7 Sául ne apne naukar se kahá, Lekin dekh, agar ham wahán chalen, to us shakhs ke liye kyá lete jáen? rotiyán to hamáre toshadán kí ho chukín, aur kof chiz hamáre pás hai nahín jise ham us mard i Khudá kí nazr karen: hamáre pás hai kyá? 8 Naukar ne Sául ko jawáb divá. Dekh, páo misqál chándi

mere pás hai: usí ko main us mard i Khudá ko dūngá, táki wuh ham ko rásta batá de. 9 (Agle zamáne men Isráilion men jab kof shakhs Khudá se mashwara karne játá, to yih kahtá thá, ki A'ó, ham gaibbín ke pás chalen; kyunki jis ko ab nabí kahte hain us ko pahle gaibbín kahte the.) 10 Tab Sául ne apne naukar se kahá, Tú ne kyá khúsb kahá: á, ham chalen. So wuh us shahr ko, jahán wuh mard i Khudá thá, chale. 11 Aur us shahr kí taraf tile par charhte hue un ko kal jawán larakiyan milín jo páni bharne játí thin; unhon ne un se púchhá, Kyá gaibbín yahán hai? 12 Unhon ne un ko jawáb diyá, Hán, hai; dekho, wuh tumhare sámné hí hai; so jaldí karo, kyunki wuh áj hí shahr men áyá hai; is liye kí áj ke din únche maqám men logon kí taraf se qurbáni hotí hai. 13 Jún-hí tum shahr men dákhil hoge, wuh tum ko, peshtar us se kí wuh únche maqám men khána kháne jáe, millegá: kyunki jab tak wuh na pahunché, log khána nahín kháenge, is liye kí wuh qurbáni ko barakat detá hai; us ke ba'd mihmán kháte hain. So ab tum charh jáo, kyunki is waqt wuh tum ko mil jáegá. 14 So wuh shahr ko chale, aur shahr men dákhil hote hí dekhá, kí Samúel un ke sámné á rahá hai, táki wuh únche maqám ko jáe.

15 Aur **KHUDÁWAND** ne Sául ke áne se ek din peshtar Samúel par zahir kar diyá thá, kí 16 Kal isí waqt main ek shakhs ko Binyamín ke mulk se tere pás bhejunga; tú use masah karná, táki wuh merí qaum Isráil ká peshwá ho, aur wuh mere logon ko Filistion ke háth se bacháegá; kyunki main ne apne logon par nazar kí hai, is liye kí un kí faryad mere pás pahunchí hai. 17 So jab Samúel Sául se dochár huá, to **KHUDÁWAND** ne us se kahá, Dekh, yihí wuh shakhs hai, jis ká zikr main ne tujh se kiyá thá; yihí mere logon par hukumat karegá. 18 Phir Sául ne phátak par Samúel ke nazdik jákar us se kahá, kí Mujh ko zará batá de, kí gaibbín ká ghar kahán hai. 19 Samúel ne Sául ko jawáb diyá, kí Wuh gaibbín main hí hún: mere áge áge únche maqám ko já, kyunki tum áj ke din mere sáth khána kháoge; aur subh ko main

tujhe rukhsat karúngá, aur jo kuchh tere dil men hai sab tujhe batá dúngá. 20 Aur tere gadhe jin ko khoe hue tin din hue un ka khayál mat kar; kyunki wuh mil gaye. Aur Isráilíon men jo kuchh margúb i khátir hai, wuh kis ke liye hai? kyá wuh tere aur tere báp ke sare gharáne ke liye nahín? 21 Sául ne jawáb diyá, Kyá main Binyamíní ya'ni Isráil ke sab se chhoṭe qabíle ka nahín? aur kyá merá gharána Binyamín ke qabíle ke sab gharánon men sab se chhoṭá nahín? so tú mujh se aisi báten kyün kahtá hai? 22 Aur Samúel Sául aur us ke naukar ko mihmán-kháne men láyá, aur un ko mihmánon ke darmiyán jo kol tis ádmí the, sadr jagah men bitháyá. 23 Aur Samúel ne bawarchí se kahá, ki Wuh tukrá jo main ne tujhe diyá, jis ke bare men tujh se kahá thá, ki Ise apne pás rakh chhoṙná, le á. 24 Bawarchí ne wuh rán ma' us ke jo us par thá, uṭhakar Sául ke sámne rakh dí. Tab Samúel ne kahá, Yih dekh, jo rakh liyá gayá thá; use apne sámne rakhkar khá le; kyunki wuh isi mu'aiyan waqt ke liye tere wáste rakhi rahí; kyunki main ne kahá, ki Main ne in logon ki da'wat ki hai. So Sául ne us din Samúel ke sáth khána kháyá. 25 Aur jab wuh únche maqám se utarkar shahr men áe, to us ne Sául se ghar ki chhat par báten kí. 26 Aur wuh sawere uṭhe: aur aisá huá ki jab din chahne lagá, to Samúel ne Sául ko phir ghar ki chhat par bulákar us se kahá, Uṭh, ki main tujhe rukhsat karún. So Sául uṭhá, aur wuh aur Samúel donon bahar níkal gaye. 27 Aur shahr ke sire ke utár par chalte chalte Samúel ne Sául se kahá, ki Apne naukar ko hukm kar ki wuh ham se áge barhe, (so wuh áge barh gayá;) par tú abhi khará rah, táki main tujhe Khudá

10 ki bát sunáun. 1 Phir Samúel ne tel ki kuppi lí, aur us ke sir par undellí, aur use chumá, aur kahá, ki Kyá yihí bát nahín, ki KHUDÁWAND ne tujhe masah kiyá táki tú us ki mirás ka peshwá ho? 2 Jab tú áj mere pás se chalá jáegá, to Zilzah men, jo Binyamín ki sarrhadd men hai Rákhil ki gor ke pás, do shakhs tujhe milenge; aur wuh tujh se kahenge, ki Wuh gadhe jin ko tú dhunḍhne gayá thá mil gaye:

aur dekh, ab terá báp gadhon ki taraf se befikr hokar tumbhare liye fikrmand hai, aur kahtá hai, ki Main apne bete ke liye kyá karún? 3 Phir wahán se áge barhkar, jab tú Tabúr ke balút ke pás pahunchegá, to wahán tin shakhs jo Baitel ko Khudá ke pás játe hongé, tujhe milenge; ek to bakrí ke tin bachche, dúsrá roṭi ke tin girde aur tísrá mai ká ek mashkíza liye játá hogá. 4 Aur wuh tujhe salám karenge, aur roṭi ke do girde tujhe denge; tú un ko un ke háth se le lená. 5 Aur ba'd us ke tú Khudá ke pahár ko pahunchegá, jahán Filistíon ki chauki hai; aur jab tú wahán shahr men dákhil hogá, to nabíon ki ek jamá'at jo únche maqám se utartí hogí tujhe milegi, aur un ke áge sitár, aur daf, aur bání, aur barbat hongé, aur wuh nubuwwat karte hongé. 6 Tab KHUDÁWAND ki ruh tujh par názil hogí, aur tú un ke sáth nubuwwat karne lagegá, aur badalkar áur hi ádmí ho jáegá. 7 So jab yih nishán tere áge áen, to phir jaisá mauqa' ho, waisá hi kám karná; kyunki Khudá tere sáth hai. 8 Aur tú mujh se peshtar Jiljál ko jáná, aur dekh, main tere pás áungá, táki sokhtani qurbáníon karún, aur salámatí ke zabíhon ko zabh karún. Tú sáat din tak wahín rahná, jab tak main tere pás ákar tujhe batá na dún, ki tujh ko kyá karná hogá. 9 Aur aisá huá, ki junhi us ne Samúel se rukhsat hokar píth pherí, Khudá ne use dúsrí tarah ka dil diyá: aur wuh sab nishán usí din wuqu' men áe. 10 Aur jab wuh udhar us pahár ke pás áe, to nabíon ki ek jamá'at us ko millí, aur Khudá ki ruh us par názil huí, aur wuh bhí un ke darmiyán nubuwwat karne lagá. 11 Aur aisá huá, ki jab us ke ágle jánpahchánon ne yih dekhá, ki wuh nabíon ke darmiyán nubuwwat kar rahá hai, to wuh ek dúsré se kahne lage, Qís ke bete ko kyá ho gayá? Kyá Sául bhí nabíon men shámil hai? 12 Aur wahán ke ek ádmí ne jawáb diyá, ki Bhalá, un ka báp kaun hai? Tab hí se yih masal chali, Kyá Sául bhí nabíon men hai? 13 Aur jab wuh nubuwwat kar chuká, to únche maqám men áyá. 14 Wahán Sául ke chachá ne us se aur us ke naukar se kahá, Tum

kahān gaye the? Us ne kahā, Gadhe dhūndhne; aur jab ham ne dekhā ki wuh nahīn milte, to ham Samūel ke pās āe. 15 Phir Sāul ke chachā ne kahā, ki Mujh ko zarā batā to sahī, ki Samūel ne tum se kyā kyā kahā? 16 Sāul ne apne chachā se kahā, Us ne ham ko sáf sáf batā diyā, ki gadhe mil gaye; par saltanat kā mazmūn, jis kā zikr Samūel ne kiyā thā, na batāyā.

17 Aur Samūel ne logon ko Misfāh men KHUDĀWAND ke huzūr bulwāyā. 18 Aur us ne banī Isráil se kahā, ki KHUDĀWAND Isráil kā Khudā yūn farmatā hai, ki Main Isráil ko Misr se nikāl lāyā, aur main ne tum ko Misrion ke háth se, aur sab saltanaton ke háth se jo tum par zulm kartī thīn rihāí dí. 19 Par tum ne áj apne Khudā ko jo tum ko tumhāri sab musibaton aur taklifon se rihāí bakhshatā hai haqīr jānā; aur us se kahā, Hamāre liye ek bādshāh muqarrar kar. So ab tum qabīla qabīla hokar aur hazār hazār karke sab ke sab KHUDĀWAND ke áge házir ho. 20 Pas Samūel Isráil ke sab qabilon ko nazdik lāyā, aur qur'a Binyamín ke qabīle ke nám par niklā. 21 Tab wuh Binyamín ke qabīle ko khāndān khāndān karke nazdik lāyā, to Matrion ke khāndān kā nám niklā, aur phir Qís ke beṭe Sāul kā nám niklā: lekin jab unhon ne use dhūndhā, to wuh na milā. 22 So unhon ne KHUDĀWAND se phir pūchhā, Kyā yahān kisī aur ádmī ko bhī ánā hai? KHUDĀWAND ne jawāb diyā, Dekho, wuh asbāb ke bīch chhip gayā hai. 23 Tab wuh daure, aur us ko wahān se lāe: aur jab wuh logon ke darmiyān kharā huā, to aisā qaddāwar thā, ki log us ke kandhe tak áte the. 24 Aur Samūel ne un logon se kahā, Tum use dekhte ho jise KHUDĀWAND ne chun liyā, ki us ki mánind sab logon men ek bhī nahīn? Tab sab log lalkārkar bol uṭhe, ki Bādshāh jítā rahe!

25 Phir Samūel ne logon ko hukumat kā tarz batāyā, aur use kitāb men likhkar KHUDĀWAND ke huzūr rakh diyā. Us ke ba'd Samūel ne sab logon ko rukhsat kar diyā, ki apne apne ghar jāen. 26 Aur Sāul bhī Jibí'ah ko apne ghar gayā, aur logon kā ek jathā bhī jin ke dil ko Khudā ne ubhārā thā, us ke sáth ho liyā. 27 Par sharion men se ba'z

kahne lage, ki Yih shakhs ham ko kis tarah bachāegā? So unhon ne us ki tahqír ki, aur us ke liye nazráne na lāe. Par wuh an suní kar gayā.

11 Tab 'Ammoní Náhas charháí karke Yabís Jilí'ád ke muqābil khaimazan huā, aur Yabís ke sab logon ne Náhas se kahā, Ham se 'ahd o paimān kar le, aur ham terí khidmat karenge. 2 Tab 'Ammoní Náhas ne un ko jawāb diyā, ki Is shart par main tum se 'ahd karūngā, ki tum sab kí dahiní ánkhi nikāl dālí jāe, aur main ise sab Isráilion ke liye zillat kā nishān thahrāún. 3 Tab Yabís ke buzurgon ne us se kahā, Ham ko sāt dīn kí muhlat de, táki ham Isráil kí sab sarhaddon men qásid bhejen: tab agar hamará himāyatí koí na mile, to ham tere pās nikal áenge. 4 Aur wuh qásid Sāul ke Jibí'ah men áe, aur unhon ne logon ko yih bāten kah sunāin, aur sab log chillā chillākar rone lage. 5 Aur Sāul khet se bailon ke píchhe píchhe chalā átā thā; aur Sāul ne pūchhā, ki In logon ko kyā huā kí rote hain? Unhon ne Yabís ke logon kí bāten use batāin. 6 Jab Sāul ne yih bāten sunin, to Khudā kí ruh us par nāzil huí, aur us kā gussa nihāyat bharkā. 7 So us ne ek joṛí bail lekar un ko tukre tukre katā aur qásidon ke háth Isráil kí sab sarhaddon men bhej diyā, aur yih kahā, ki Jo koí ákar Sāul aur Samūel ke píchhe na ho le, us ke bailon se aisā hí kiyā jāegā. Aur KHUDĀWAND kā khauf logon par chhá gayā, aur wuh yaktan hokar nikal áe. 8 Aur us ne un ko Bazaq men ginā; so banī Isráil tīn lākh, aur Yahūdāh ke mard tīs hazār the. 9 Aur unhon ne un qásidon se jo áe the kahā, ki Tum Yabís Jilí'ád ke logon se yūn kahná, ki Kal, dhūp tez hone ke waqt tak, tum rihāí páoge. So qásidon ne jákar Yabís ke logon ko khabar dí; aur wuh khush hue. 10 Tab ahlí Yabís ne kahā, Kal ham tumbāre pās áenge, aur jo kuchh tum ko achchhá lage hamāre sáth karnā. 11 Aur dūsrí subh ko Sāul ne logon ke tīn gol kiye; aur wuh rát ke pichhle pahar lashkar men ghuskar 'Ammonion ko qatl karne lage, yahān tak kí dīn bahut charh gayā: aur jo bach nikle, so aise tittar bittar ho gaye, kí do ádmí bhī kahīn

ek sáth na rahe. 12 Aur log Samúel se kahne lage, Kis ne yih kahá thá, ki Kyá Sául ham par hukúmat karegá? Un ádmíon ko láo, táki ham un ko qatl karen. 13 Sául ne kahá, A'j ke din hargiz koí mára nahín jáegá; is liye ki KHUDÁWAND ne Isráil ko áj ke din riháí dí hai.

14 Tab Samúel ne logon se kahá, A'ó, Jiljál ko chalen, táki wahán saltanat ko naye sire se qáim karen.

15 Tab sab log Jiljál ko gaye; aur wahín unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr Sául ko bádsháh banáyá; phir unhon ne wahán KHUDÁWAND ke áge salámatí ke zabíthe zabh kiye; aur wahín Sául aur sab Isráilí mardon ne barí khushí manáí.

12 Tab Samúel ne sab Isráilíon se kahá, Dekho, jo kuchh tum ne mujh se kahá main ne tumhári ek ek bát maní, aur ek bádsháh tumháre úpar thahráyá hai. 2 Aur ab dekho, yih bádsháh tumháre áge áge chaltá hai: main to budhá hún, aur merá sir safed ho gayá, aur dekho, mere bete tumháre sáth hain; main larakpan se áj tak tumháre sámne hí chaltá rahá hún. 3 Main házir hún; so tum KHUDÁWAND aur us ke mamsúh ke áge mere munh par batáo, ki main ne kis ká bail le liyá, yá kis ká gadhá liyá? main ne kis ká haqq mára, yá kis par zulm kiyá, yá kis ke háth se main ne rishwat lí, táki andhá ban jáún? batáo, aur yih main tum ko wápas kar dúngá. 4 Unhon ne jawáb diyá, Tú ne hamará haqq nahín mára, aur na ham par zulm kiyá, aur na tú ne kisi ke háth se kuchh liyá. 5 Tab us ne un se kahá, ki KHUDÁWAND tumhárá gawáh, aur us ká mamsúh áj ke din gawáh hai, ki mere pás tumhárá kuchh nahín niklá. Unhon ne kahá, Wuh gawáh hai. 6 Phir Samúel logon se kahne lagá, Wuh KHUDÁWAND hí hai jis ne Músá aur Hárún ko muqarrar kiyá aur tumháre bápádá ko mulk i Misr se nikál láyá. 7 So ab thahre raho, táki main KHUDÁWAND ke huzúr un sab nekíon ke बारे में jo KHUDÁWAND ne tum se aur tumháre bápádá se kí guftogú karún. 8 Jab Ya'qúb Misr में गया, aur tumháre bápádá ne KHUDÁWAND se faryád kí, to KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko bhejá, jinhon ne tum-

háre bápádá ko Misr se nikálkar is jagah basáyá. 9 Par wuh KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye, so us ne un ko Hasúr kí fauj ke sipah-sálár Sísará ke háth, aur Filistíon ke háth, aur sháh i Moáb ke háth bech dála, aur wuh un se lae. 10 Phir unhon ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, ki Ham ne gunáh kiyá, is liye ki ham ne KHUDÁWAND ko chhorá, aur Ba'ím aur 'Istarát kí parastish kí: par ab tú ham ko hamáre dushmanon ke háth se chhurá, to ham terí parastish karenge. 11 So KHUDÁWAND ne Yarubba'l, aur Bidán, aur Iftáh, aur Samúel ko bhejá, aur tum ko tumháre dushmanon ke háth se jo tumhári charon taraf the riháí dí; aur tum chain se rahne lage. 12 Aur jab tum ne dekhá, ki baní 'Ammon ká bádsháh Náhas tum par chah áyá, to tum ne mujh se kahá, ki Ham par koí bádsháh saltanat kare; hálánki KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumhárá bádsháh thá. 13 So ab us bádsháh ko dekho jise tum ne chun liyá, aur jis ke liye tum ne darxhwást kí thí: dekho, KHUDÁWAND ne tum par bádsháh muqarrar kar diyá hai. 14 Agar tum KHUDÁWAND se darte, aur us kí parastish karte, aur us kí bát mánte raho, aur KHUDÁWAND ke hukm se sarkashí na karo, aur tum aur wuh bádsháh bhí jo tum par saltanat kartá hai KHUDÁWAND apne Khudá ke pairau bane raho, to khair; 15 par agar tum KHUDÁWAND kí bát na máno balki KHUDÁWAND ke hukm se sarkashí karo; to KHUDÁWAND ká háth tumháre khiláf hogá, jaise wuh tumháre bápádá ke khiláf hotá thá. 16 So ab tum thahre raho, aur is bare kám ko dekho jise KHUDÁWAND tumhári ánkhon ke sámne karegá. 17 Kyá áj gehún káthe ká din nahín? Main KHUDÁWAND se 'arz karúngá, ki bádál garje, aur pání barse; aur tum ján loge, aur dekh bhí loge, ki tum ne KHUDÁWAND ke huzúr apne liye bádsháh mángne se kitní barí sharárat kí. 18 Chunánci Samúel ne KHUDÁWAND se 'arz kí; aur KHUDÁWAND kí taraf se usí din bádál garjá, aur pání barsá: tab sab log KHUDÁWAND aur Samúel se niháyat dar gaye. 19 Aur sab logon ne Samúel se kahá, kí Apne khádimon ke liye KHUDÁWAND apne Khudá

se du'á kar, ki ham mar na jāen : kyūnki ham ne apne sab gunāhon par yih sharārat bhī baṛhā dī hai, ki apne liye ek bādshāh māngā. 20 Samūel ne logon se kahā : Khauf na karo; yih sab sharārat to tum ne kī hai; taubhī KHUDĀWAND kī pairawī se kanārakashī na karo, balki apne sāre dil se KHUDĀWAND kī parastish karo. 21 Tum kanārakashī na karnā, warna bātil chizon kī pairawī karne lagoge, jo na fāida pahunchā. saktī na rihāī de saktī hain, is liye ki wuh sab bātil hain. 22 Kyūnki KHUDĀWAND apne baṛe nām ke bā'is apne logon ko tark nahīn karegā : is liye ki KHUDĀWAND ko yihī pasand āyā, ki tum ko apnī qaum banāe. 23 Ab rahā main; so Khudā na kare ki tumhāre liye du'á māngne se bāz ākar KHUDĀWAND kā gunahgār thahrūn : balki main wuhī rah jo achchhī aur sīdhī hai tum ko batāūngā : 24 faqat itnā ho, ki tum KHUDĀWAND se ḍaro, aur apne sāre dil aur sachchāī se us kī 'ibādat karo; kyūnki socho kī us ne tumhāre liye kaise baṛe kām kiye hain. 25 Par agar tum ab bhī sharārat hī karte jāo, to tum aur tumhārā bādshāh donon ke donon nābūd kar diye jāoge.

13 SA'U'L tīs baras kī 'umr meṅ saltanat karne lagā, aur us se Isrāīlon par do baras saltanat kī. 2 Phir Sāul ne tīn hazār Isrāīlī mard apne liye chune; un meṅ se do hazār Mukmās meṅ aur Baitel ke pahār par Sāul ke sāth, aur ek hazār Binyamīn ke Jibi'ah meṅ Yūnatan ke sāth rahe : aur baqī logon ko us ne rukhsat kiyā, ki apne apne dere ko jāen. 3 Aur Yūnatan ne Filistion kī chaukī ke sipāhon ko jo Jiba' meṅ the qatl kar dālā; aur Filistion ne yih sunā. Aur Sāul ne sāre mulk meṅ narsingā phunkwākar kahlā bhejā, ki 'Ibrānī log sunen. 4 Aur sāre Isrāīl ne yih kahte sunā, ki Sāul ne Filistion kī chaukī ke sipāhī mār dāle, aur yih bhī ki Isrāīl se Filistion ko nafrat ho gayī hai. So log Sāul ke pīchhe chalkar Jiljāl meṅ jama' ho gaye.

5 Aur Filistī Isrāīlon se laṛne ko ikatthe hue; ya'nī tīs hazār rath aur chha hazār sawār, aur aise dher se log jaise samundar ke kanāre kī ret : so wuh chaṛh āe, aur Mukmās

meṅ Baitāwan ke mashriq kī taraf khaimazan hue. 6 Jab banī Isrāīl ne dekhā, ki wuh āfat meṅ mubtalā ho gaye, kyūnki log pareshān the, to wuh gāron, aur jhāriyon aur chaṭānon, aur gaṛhiyon, aur gaṛhon meṅ jā chhipe; 7 aur ba'z 'Ibrānī Yardan ke pār Jadd aur Jilī'ād ke 'ilāqe ko chale gaye. Par Sāul Jiljāl hī meṅ rahā, aur sab log kānpte hue us ke pīchhe pīchhe rahe.

8 Aur wuh wahān sāt din Samūel ke muqarrara waqt ke mutābiq thahrā rahā : par Samūel Jiljāl meṅ na āyā; aur log us ke pās se idhar udhar ho gaye. 9 Tab Sāul ne kahā, Sokhtanī qurbānī, aur salāmatī kī qurbānī ko mere pās lāo. So us ne sokhtanī qurbānī guzranī. 10 Aur jūnhī wuh sokhtanī qurbānī guzran chukā, to kyā dekhtā hai, ki Samūel ā pahunchā; aur Sāul us ke istiqbāl ko niklā, tāki use salām kare. 11 Samūel ne pūchhā, ki Tū ne kyā kiyā? Sāul ne jawāb diyā, ki Jab main ne dekhā, ki log mere pās se idhar udhar ho gaye, aur tū thahrāe hue dinon ke andar nahīn āyā, aur Filistī Mukmās meṅ jama' ho gaye hain, 12 to main ne sochā, ki Filistī Jiljāl meṅ mujh par ā paṛenge, aur main ne KHUDĀWAND ke karam ke liye ab tak du'á bhī nahīn kī hai; is liye main ne majbūr hokar sokhtanī qurbānī guzranī. 13 Samūel ne Sāul se kahā, Tū ne bewuqūfī kī; tū ne KHUDĀWAND apne Khudā ke hukm ko jo us ne tujhe diyā, nahīn mānā, warna KHUDĀWAND terī saltanat banī Isrāīl meṅ hamesha tak qāim rakhtā. 14 Lekin ab terī saltanat qāim na rahegi; kyūnki KHUDĀWAND ne ek shaḳhs ko jo us ke dil ke mutābiq hai, talāsh kar liyā hai, aur KHUDĀWAND ne use apnī qaum kā peshwā thahrāyā hai, is liye kī tū ne wuh bāt nahīn mānī jis kā hukm KHUDĀWAND ne tujhe diyā thā.

15 Aur Samūel uthkar Jiljāl se Binyamīn ke Jibi'ah ko gayā. Tab Sāul ne un logon ko jo us ke sāth hāzir the ginā, aur wuh qarīban chha sau the. 16 Aur Sāul aur us kā beṭā Yūnatan, aur un ke sāth ke log, Binyamīn ke Jiba' meṅ rahe; lekin Filistī Mukmās meṅ khaimazan the. 17 Aur gāratgar, Filistion ke lashkar meṅ se, tīn gol hokar nikle : ek gol to Su'āl ke 'ilāqe ko 'Ufrāh kī rah se

gayá; 18 aur dúsre gol ne Bait Haurún kí ráh lí; aur tísre gol ne us sárhadd kí ráh lí, jis ká ruḡh wádf e Zibo'im kí taraf dásut ke sámné hai.

19 Aur Isráil ke sáre mulk men kahín luhár nahín miltá thá; kyúnki Filistíon ne kahá thá, kí 'Ibrání log apne liye talwáren aur bhále na banáne páen. 20 So sab Isráilí apní apní pháli aur bhále aur kulháre, aur kudál ko tez karne ke liye Filistíon ke pás játe the. 21 Par kudálon, aur pháliyon, aur kánton, aur kulháron ke liye, aur painon ke durust karne ke liye wuh retí rakhte the. 22 So larál ke dín Sául aur Yúnatan ke sáth ke logon men se kisi ke háth men na to talwár thí, na bhála; lekin Sául aur us ke beṭe Yúnatan ke pás to yih the. 23 Aur Filistíon kí chaukí ke sipáhi nikalkar Mukmás kí ghattí ko gaye.

14 Aur ek din aisá huá, kí Sául ke beṭe Yúnatan ne us jawán se jo us ká siláhbardár thá kahá, kí A', ham Filistíon kí chaukí ko jo us taraf hai chalen. Par us ne apne báp ko na batáyá. 2 Aur Sául Jibi'ah ke níkas par us anár ke darakht ke níche jo Mujron men hai, muqím thá; aur qaríban chha sau ádmí us ke sáth the. 3 Aur Akhiyáh bin Akhítob jo Yakabod bin Fínihás bin 'Elí ká bhái aur Sailá men KHUDÁWAND ká káhin thá, afod pahine hue thá. Aur logon ko khabar na thí, kí Yúnatan chalá gayá hai. 4 Aur un ghátiyon ke bích jin se hokar Yúnatan Filistíon kí chaukí ko jáná cháhtá thá, ek taraf ek barí nukílí chatán thí; aur dúsri taraf bhí ek barí nukílí chatán thí: ek ká nám Bosis thá, dúsri ká Sanah: 5 ek to shimál kí taraf, Mukmás ke muqábil, aur dúsri junúb kí taraf Jiba' ke muqábil thí. 6 So Yúnatan ne us jawán se jo us ká siláhbardár thá, kahá, A', ham udhar un ná-makhtúnon kí chaukí ko chalen; mumkin hai kí KHUDÁWAND hamará kám baná de, kyúnki KHUDÁWAND ke liye bahuton yá thoron ke zarí'e se bacháne kí qaíd nahín. 7 Us ke siláhbardár ne us se kahá, Jo kuchh tere dil men hai so kar, aur udhar chal; main to terí marzí ke mutábíq tere sáth hun. 8 Tab Yúnatan ne kahá, Dekh, ham un logon ke pás is taraf jáenge, aur apne ko un ko

dikháenge. 9 Agar wuh ham se yih kahen, kí Hamáre áne tak thábro, to ham apní jagah chup cháp khare rahenge, aur un ke pás nahín jáenge. 10 Par agar wuh yún kahen, kí Hamáre pás to áo; to ham charh jáenge: kyúnki KHUDÁWAND ne un ko hamáre háth men kar diyá: aur yih hamáre liye nishán hogá. 11 Phir in donon ne apne ap ko Filistíon kí chaukí ke sipáhiyon ko díkháyá, aur Filistí kahne lage, Dekho, yih 'Ibrání-un surákhon men se, jahán wuh chhip gaye the, báhar nikle áte hain. 12 Aur chaukí ke sipáhiyon ne Yúnatan aur us ke siláhbardár se kahá, Hamáre pás áo to sahí; ham tum ko ek chíz díkháen. So Yúnatan ne apne siláhbardár se kahá, Ab mere píchhe píchhe charhá chalá á; kyúnki KHUDÁWAND ne un ko Isráil ke háth men kar diyá. 13 Aur Yúnatan apne háthon aur pángwon ke bal charh gayá, aur us ke píchhe píchhe us ká siláhbardár thá, aur wuh Yúnatan ke sámné girte gaye, aur us ká siláhbardár us ke píchhe píchhe un ko qatl kartá gayá. 14 Yih pahlí khúnrezí jo Yúnatan aur us ke siláhbardár ne kí, qaríban bís ádmíon kí thí jo koi ek bíghe zamín kí reghárfi men máre gaye. 15 Tab lashkar, aur maidán, aur sab logon men larzish hui: aur chaukí ke sipáhi aur gáratgar bhí kámp gaye, aur zalzala áyá. So niháyat shadíd kapkapí hui. 16 Aur Sául ke nigah-bánon ne jo Binyamín ke Jibi'ah men the nazar kí, aur dekhá, kí bhí ghattí játi hai, aur log idhar udhar já rahe hain.

17 Tab Sául ne un logon se jo us ke sáth the kahá, Shumár karke dekho, kí ham men se kaun chalá gayá hai. So unhon ne shumár kiyá, to dekho Yúnatan aur us ká siláhbardár gáib the. 18 Aur Sául ne Akhiyáh se kahá, Khudá ká sandúq yahán lá; kyúnki Khudá ká sandúq us waqt baní Isráil ke sáth wahín thá. 19 Aur jab Sául káhin se báten kar rahá thá, to Filistíon kí lashkargáh men jo halchal mach gayí thí, wuh áur ziyáda ho gayí. Tab Sául ne káhin se kahá, kí Apná háth khench le. 20 Aur Sául aur sab log jo us ke sáth the ek jagah jama' ho gaye, aur larne ko áe; aur dekhá, kí liar ek kí talwár apne hí sáthí par chal rahí

hai, aur sakht tahalka machá huá hai. 21 Aur wuh 'Ibrání bhí jo pahle kí tarah Filistíon ke sáth the aur cháron taraf se un ke sáth lashkar men áe the, phirkar un Isráilíon se mil gaye jo Sául aur Yúnatan ke hamráh the. 22 Isí tarah un sab Isráilí mardon ne bhí jo Ifráim ke kohistání mulk men chhip gaye the, yih sunkar kí Filistí bháge játe hain, larái men á un ká píchhá kiyá. 23 So KHUDÁWAND ne us din Isráilíon ko rihái dí: aur larái Baitáwan ke us pár tak pahunchí. 24 Aur Isráilí mard us din bare pareshán the: kyúncí Sául ne logon ko qasam dekar yún kahá thá, ki Jab tak shám na ho, aur main apne dushmanon se badla na le lún, us waqt tak agar koí kuchh kháe to wuh mal'un ho. Is sabab se un logon men se kisi ne khána chakhá tak na thá. 25 Aur sab log jangal men já pahunché; aur wahán zamín par shahd thá. 26 Aur jab yih log us jangal men pahunch gaye, to dekhá, ki shahd tapak rahá hai: par koí apná háth apne munh tak nahín le gayá, is liye ki un ko qasam ká khauf thá. 27 Lekin Yúnatan ne apne báp ko un logon ko qasam dete nahín suná thá: so us ne apne háth ke 'asá ke sire ko shahd ke chhatte men bhúnká, aur apná háth apne munh se lagá liyá, aur us kí ánkhoñ men raushní áí. 28 Tab un logon men se ek ne us se kahá, ki Tere báp ne logon ko qasam dekar sakht tákid kí thí, aur kahá thá, ki Jo shakhs áj ke din kuchh khána kháe, wuh mal'un ho. Aur log bedam se ho rahe the. 29 Tab Yúnatan ne kahá, ki Mere báp ne mulk ko dukh diyá hai. Dekho, merí ánkhoñ men zará sá shahd chakhne ke sabab se kaisí raushní áí! 30 Kitná ziyáda achchhá hotá, agar sab log dushman kí lút men se jo un ko millí dil kholkar kháte? Kyúncí abhí to Filistíon men koí barí khún-rezí bhí nahín huí hai. 31 Aur unhoñ ne us din Mukmás se Aiyálon tak Filistíon ko mára: aur log bahut hí bedam ho gaye. 32 So wuh log lút par gire, aur bhej bakriyon, aur bailon, aur bachhron ko lekar un ko zamín par zabh kiyá, aur khún samet kháne lage. 33 Tab unhoñ ne Sául ko khabar dí, ki Dekh, log KHUDÁ-

WAND ká gunáh karte hain, ki khún samet khá rahe hain. Us ne kahá, Tum ne beímání kí; so ek bará patthar áj mere sámne dhalká láo. 34 Phir Sául ne kahá, kí Logon ke darmiyán idhar udhar jákar un se kaho, ki Har shakhs apná bail, aur apní bhej yahán mere pás láe, aur yahín zabh kare, aur kháe, aur khún samet khákar KHUDÁWAND ká gunahgár na bane. Chunáncí us rát logon men se har shakhs apná bail wahín láyá, aur wahín zabh kiyá. 35 Aur Sául ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá: yih pahlá mazbah hai jo us ne KHUDÁWAND ke liye banáyá.

36 Phir Sául ne kahá, A'o, rát hí ko Filistíon ká píchhá karen, aur pau phatne tak un ko lúten, aur un men se ek mard ko bhí na chhoren. Unhoñ ne kahá, Jo kuchh tujhe achchhá lage so kar. Tab káhin ne kahá, ki A'o, ham yahán Khudá ke nazdík házir hon. 37 Aur Sául ne Khudá se mashwarat lí, ki Kyá main Filistíon ká píchhá karún? Kyá tú un ko Isráil ke háth men kar degá? Par us ne us din use kuchh jawáb na diyá. 38 Tab Sául ne kahá, ki Tum sab jo logon ke sardár ho yahán nazdík áo, aur tahqíq karo, aur dekho, ki áj ke din gunáh kyúncar huá hai. 39 Kyúncí KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jo Isráil ko rihái detá hai, agar wuh mere beje Yúnatan hí ká gunáh ho, wuh zarúr mára jáegá. Par un sab logon men se kisi ádmí ne us ko jawáb na diyá. 40 Tab us ne sab Isráilíon se kahá, Tum sab ke sab ek taraf ho jáo, aur main aur merá betá Yúnatan dúsrí taraf ho jáenge. Logon ne Sául se kahá, Jo tú munásib jáne so kar. 41 Tab Sául ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá se kahá, Haqq ko zahir kar de. So chitthí Yúnatan aur Sául ke nám par niklí, aur log bach gaye. 42 Tab Sául ne kahá, ki Mere aur mere beje Yúnatan ke nám par qur'a dálo. Tab Yúnatan pakrá gayá. 43 Aur Sául ne Yúnatan se kahá, Mujhe batá ki tú ne kyá kiyá hai? Yúnatan ne use batáyá, ki Main ne beshakk apne háth ke 'asá ke sire se zará sá shahd chakhá thá, so dekh, mujhe marná hogá. 44 Sául ne kahá, Khudá aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare; kyúncí, áj Yúnatan, tú zarúr mára

Jáegá. 45 Tab logon ne Sául se kahá, Kyá Yúnatan mára jáe jis ne Isráil ko aisá bará chhuṭkára diyá hai? Aisá na hogá: KHUDÁWAND kí hayát kí qasam hai, ki us ke sir ká ek bál bhí zamín par girne nahín páegá, kyünki us ne áj Khudá ke sáth hokar kám kiyá hai. So logon ne Yúnatan ko bachá liyá, aur wuh mára na gayá. 46 Aur Sául Filistíon ká píchhá chhokar laut gayá: aur Filistí apne maqám ko chale gaye.

47 Jab Sául baní Isráil par saltanat karne lagá, to wuh har taraf apne dushmanon ya'ní Moáb, aur baní 'Ammon, aur Adom, aur Zobáh ke bádsháhon, aur Filistíon se lará, aur wuh, jis jis taraf rujú' hotá, un ká burá hál kartá thá. 48 Aur us ne bahádurí karke 'Amáliqíon ko mára, aur Isráillíon ko un ke háth se chhurá-yá jo un ko lütte the.

49 Sául ke bete Yúnatan, aur Iswí, aur Malkíshúa' the; aur us kí donon betiyon ke nám yih the; barí ká nám Mírab, aur chhoṭí ká nám Míkal thá. 50 Aur Sául kí bíwi ká nám Akhinú'am thá jo Akhíma'z kí betí thí: aur us kí fauj ke sardár ká nám Abinayir thá jo Sául ke chachá Naiyir ká betá thá. 51 Aur Sául ke báp ká nám Qís thá; aur Abinayir ká báp Naiyir Abiel ká betá thá.

52 Aur Sául kí zindagí bhar Filistíon se saṅht jang rahí; so jab Sául kisi zoráwar mard yá súrmá ko dekhtá thá, to use apne pás rakh letá thá.

15 Aur Samúel ne Sául se kahá, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá hai ki main tujhe masah karun, táki tú us kí qaum Isráil ká bádsháh ho: so ab tú KHUDÁWAND kí báten sun. 2 RABB u'l afwáj yun farmatá hai, ki Mujhe is ká khayál hai, ki 'Amáliq ne Isráil se kyá kiyá, aur jab yih Mísr se nikal áe, to wuh ráh men un ká mukhálif hokar áyá. 3 So ab tú já, aur 'Amáliq ko már, aur jo kuchh un ká hai sab ko bí'l kull nábúd kar de, aur un par rahm mat kar; balki mard aur 'aurat, nannhe bachche aur shírkhwár, gáe bail aur bher bakriyán, unṭ aur gadhe sab ko qatl kar dál.

4 Chunánchi Sául ne logon ko jama' kiyá, aur Taláim men un ko giná; so wuh do lách piyáde, aur Yahúdáh ke das hazár mard the. 5 Aur Sául 'Amáliq ke shahr ko áyá, aur wadí

ke bích ghat lagákar baithá. 6 Aur Sául ne Qíníon se kahá, ki Tum chal do; 'Amáliqíon ke bích se nikal jáo, tá na ho ki main tum ko un ke sáth halák kar dáln is liye ki tum sab Isráillíon se jab wuh Mísr se nikal áe, mihr ke sáth pesh áe. So Qíní 'Amáliqíon men se nikal gaye. 7 Aur Sául ne 'Amáliqíon ko Hawílah se Shor tak jo Mísr ke sámne hai mára: 8 aur 'Amáliqíon ke bádsháh Ajáj ko jítá pakrá, aur sab logon ko talwár kí dhár se nest kar diyá. 9 Lekin Sául ne aur un logon ne Ajáj ko, aur achchhí achchhí bher bakriyon, gáe bailon, aur moṭe moṭe bachchon, aur barron ko, aur jo kuchh achchhá thá, use jítá rakkhá, aur un ko nest karná na cháhá; lekin unhon ne har ek chíz ko jo naqis aur nikammí thí nest kar diyá.

10 Tab KHUDÁWAND ká kalám Samúel ko pahunchá, kí 11 Mujhe afsos hai, ki main ne Sául ko bádsháh hone ke liye muqarrar kiyá; kyünki wuh merí pairawí se phir gayá hai, aur us ne mere hukm nahín máne. Pas Samúel ká gussa bharká, aur wuh sári ráat KHUDÁWAND se faryád kartá rahá. 12 Aur Samúel sawere uthá, kí subh ko Sául se muláqát kare: aur Samúel ko khabar milí ki Sául Karmil ko áyá thá, aur us ne apne liye yádgár kharí kí, aur phirkar guzartá huá Jiljál ko chalá gayá hai. 13 Phir Samúel Sául ke pás gayá, aur Sául ne us se kahá, Tú KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak ho! Main ne KHUDÁWAND ke hukm par 'amal kiyá. 14 Samúel ne kahá, Phir yih bher bakriyon ká mimiyána, aur gáe bailon ká bambáná káisa hai, jo main suntá hun? 15 Sául ne kahá, kí Yih log un ko 'Amáliqíon ke han se le áe hain; is liye ki logon ne achchhí achchhí bher bakriyon aur gáe bailon ko jítá rakkhá, táki un ko KHUDÁWAND tere Khudá ke liye zabh karen; aur baqí sab ko to ham ne nest kar diyá. 16 Tab Samúel ne Sául se kahá, Thahr já, aur jo kuchh KHUDÁWAND ne áj kí ráat mujh se kahá hai, wuh main tujhe batáungá. Us ne kahá, Batáiyee. 17 Samúel ne kahá, Go tú apní hí nazar men haqír thá, taubhí kyá tú baní Isráil ke qabilon ká sardár na banáyá gayá? Aur KHUDÁWAND ne tujhe masah kiyá táki tú baní

Isráíl ká bádsháh ho. 18 Aur KHUDÁWAND ne tujhe safar par bhejá, aur kahá, ki Já, aur gunahgár 'Amáliqíon ko nest kar, aur jab tak wuh faná na ho jáen un se lastá rah. 19 Pas tú ne KHUDÁWAND kí bát kyün na mání, balkí lút par tútkar wuh kám kar guzrá jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai? 20 Sául ne Samúel se kahá, Main ne to KHUDÁWAND ká hukm máná, aur jis ráh par KHUDÁWAND ne mujhe bhejá chala, aur 'Amáliq ke bádsháh Ajáj ko le áyá hün, aur 'Amáliqíon ko nest kar diyá. 21 Par log lút ke mál men se bher bakriyon aur gae bail, ya'ni achchhi achchhi chizen, jin ko nest karna thá, le áe táki Jiljál men KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr qurbáni karen. 22 Samúel ne kahá, Kyá KHUDÁWAND sokhtani qurbániyon aur zabíh- on se itná lí khush hotá hai, jítná is bát se ki KHUDÁWAND ká hukm máná jáe? Dekh, farmánbardári qurbáni se, aur bát mánni mendhon kí charbí se bihtar hai. 23 Kyünki bagawat aur jádúgarí barábar hai, aur sarkashí aisi hí hai jaisi muraton aur buton kí parastish; so chünki tú ne KHUDÁWAND ke hukm ko radd kiyá hai, is liye us ne bhí tujhe radd kiyá hai, ki bádsháhí na rahe. 24 Sául ne Samúel se kahá, Main ne gunáh kiyá, ki main ne KHUDÁWAND ke farmán ko aur teri báton ko tal diyá hai; kyünki main logon se dará, aur un kí bát suni. 25 So ab main teri minnat kartá hün, ki merá gunáh bakhsh de, aur mere sáth laut chal táki main KHUDÁWAND ko síjda karün. 26 Samúel ne Sául se kahá, Main tere sáth nahin lautunga, kyünki tú ne KHUDÁWAND ke kalám ko radd kiyá hai, aur KHUDÁWAND ne tujhe radd kiyá, ki Isráíl ká bádsháh na rahe. 27 Aur jaise hí Samúel jáne ko murá, Sául ne us ke jubbe ká dáman pakar liyá, aur wuh chák ho gayá. 28 Tab Samúel ne us se kahá, KHUDÁWAND ne Isráíl kí bádsháhí tujh se áj hí chák karke chhin lí, aur tere ek parausi ko jo tujh se bihtar hai de dí hai. 29 Aur jo Isráíl kí Quwwat hai, wuh na to jhúth boltá, aur na pachhtátá hai, kyünki wuh insán nahin hai, ki pachhtáe. 30 Us ne kahá, Main ne gunáh to kiyá hai, taubhi meri qaum ke buzurgon aur Isráíl ke áge meri 'izzat kar, aur

mere sáth laut chal, táki main KHUDÁWAND tere Khudá ko síjda karün. 31 Tab Samúel lautkar Sául ke píchhe ho liyá; aur Sául ne KHUDÁWAND ko síjda kiyá.

32 Tab Samúel ne kahá, ki 'Amáliqíon ke bádsháh Ajáj ko yahan mere pás láo. So Ajáj khushi khushi us ke pás áyá. Aur Ajáj kahne lagá, Fi'lhaqiqat maut kí talkhi guzar gayi. 33 Samúel ne kahá, Jaise teri talwar ne 'auraton ko beaulád kiyá, waise hí teri man 'auraton men beaulád hogi. Aur Samúel ne Ajáj ko Jiljál men KHUDÁWAND ke huzúr tukre tukre kiyá.

34 Aur Samúel Rámah ko chala gayá; aur Sául apne ghar Sául ke Jibi'ah ko gayá. 35 Aur Samúel apne marte dam tak Sául ko phir dekhne na gayá; kyünki Samúel Sául ke liye gam khata rahá: aur KHUDÁWAND Sául ko bani Isráíl ká bádsháh karke malul hua.

16 Aur KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, Tú kab tak Sául ke liye gam khata rahega, jis hál ki main ne use bani Isráíl ká bádsháh hone se radd kar diyá hai? tú apne sing men tel bhar, aur já; main tujhe Baitlahmi Yassi ke pás bhejta hün: kyünki main ne us ke beton men se ek ko apni taraf se bádsháh chuna hai. 2 Samúel ne kahá, Main kyünkar jáün? Agar Sául sun legá, to mujhe mar hí dálegá. KHUDÁWAND ne kahá, Ek bachhiyá apne sáth le já, aur kahná ki Main KHUDÁWAND ke liye qurbáni karne ko áyá hün. 3 Aur Yassi ko qurbáni kí da'wat dená; phir main tujhe batá dungá, ki tujhe kyá karna hai; aur usi ko jis ká nám main tujhe batáün, mere liye masah karna. 4 Aur Samúel ne wuhi jo KHUDÁWAND ne kahá thá kiyá, aur Baitlahm men áyá. Tab shahr ke buzurg kanpte hue us se milne ko gaye, aur kahne lage, Tú sulh ke khayál se áyá hai? 5 Us ne kahá, Sulh ke khayál se. Main KHUDÁWAND ke liye qurbáni chahane áyá hün: tum apne ap ko pak saf karo, aur mere sáth qurbáni ke liye áo. Aur us ne Yassi ko aur us ke beton ko pak kiyá, aur un ko qurbáni kí da'wat di. 6 Jab wuh áe, to wuh Iliáb ko dekhkar kahne lagá, Yaqinan KHUDÁWAND ká mam- süh us ke áge hai. 7 Par KHUDÁ-

WAND ne Samúel se kahá, kí Tú us ke chihre, aur us ke qadd kí balandí ko ná dekh, is liye kí main ne use ná-pasand kiyá hai; kyúñki KHUDÁWAND insán kí máhind nazar nahín kartá, is liye kí insán záhírí súrát ko dekhtá hai, par KHUDÁWAND dil par nazar kartá hai. 8 Tab Yassí ne Abínádáb ko buláyá, aur use Samúel ke sámnne se nikálá. Us ne kahá, KHUDÁWAND ne is ko bhí nahín chuná. 9 Phir Yassí ne Sammah ko áge kiyá. Us ne kahá, KHUDÁWAND ne is ko bhí nahín chuná. 10 Aur Yassí ne apne sát beṭon ko Samúel ke sámnne se nikálá. Aur Samúel ne Yassí se kahá, kí KHUDÁWAND ne in ko nahín chuná hai. 11 Phir Samúel ne Yassí se púchhá, Kyá tere sab larke yihí haiñ? Us ne kahá, Sab se chhoṭá abhí rah gayá; wuh bheṛ bakriyáñ charátá hai. Samúel ne Yassí se kahá, Use bulá bhej; kyúñki jab tak wuh yahán na á jae, ham nahín baiṭenge. 12 So wuh use bulwákar andar láyá. Wuh surkhrang, aur khúbsúrat, aur hasín thá. Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, Uṭh, aur use masah kar; kyúñki wuh yihí hai. 13 Tab Samúel ne tel ká síng liyá, aur use us ke bháiyon ke darmiyán masah kiyá: aur KHUDÁWAND kí rúh us din se áge ko Dáúd par názil hotí rahí. Phir Samúel uṭhkar Rámah ko chalá gayá.

14 Aur KHUDÁWAND kí rúh Sául se judá ho gayí, aur KHUDÁWAND kí taraf se ek burí rúh use satáne lagí. 15 Aur Sául ke mulázimon ne us se kahá, Dekh, ab ek burí rúh KHUDÁ kí taraf se tujhe satátí hai. 16 So hamará málik ab apne khádimon ko jo us ke sámnne haiñ, hukm de kí wuh ek aise shakhs ko talásh kar laen jo barbat bajáne men ustád ho: aur jab jab KHUDÁ kí taraf se yih burí rúh tujh par charhe, wuh apne háth se bajáe, aur tú bahál ho jae. 17 Sául ne apne khádimon se kahá, Khair, ek achchá bajánewálá mere liye dhúndho, aur use mere pás láo. 18 Tab jawánon men se ek yún bol uṭhá, kí Dekh, main ne Baitlahm ke Yassí ke ek beṭe ko dekhá, jo bajáne men ustád aur zabardast súrmá aur jangi mard aur guftogú men sáhib í tamíz, aur khúbsúrat ádmí hai, aur KHUDÁWAND us ke sáth hai. 19 Pas Sául ne Yassí ke pas qásid rawána

kiye aur kahlá bhejá, kí Apne bete Dáúd ko jo bheṛ bakriyon ke sáth rahtá hai mere pás bhej de. 20 Tab Yassí ne ek gadhá, jis par rotiyáñ ladí thín, aur mai ká ek mashkíza aur bakrí ká ek bachcha lekar apne bete Dáúd ke háth Sául ke pás bhejá. 21 Aur Dáúd Sául ke pás ákar us ke sámnne khará huá; aur Sául us se mahabbat karne lagá, aur wuh us ká siláhbardár ho gayá. 22 Aur Sául ne Yassí ko kahlá bhejá, kí Dáúd ko mere huzúr rahne de, kyúñki wuh merá manzúr í nazar huá hai. 23 So jab wuh burí rúh Khudá kí taraf se Sául par charhtí thí, to Dáúd barbat lekar háth se bajátá thá; aur Sául ko ráhat hotí, aur wuh bahál ho játá thá, aur wuh burí rúh us par se utar játí thí.

17 Phir Filistion ne jang ke liye apní faujen jama' kíñ, aur Yahúdáh ke shahr Shokah men faráham hue, aur Shokah aur 'Azíqah ke darmiyán Afasdammím men khaimazan hue. 2 Aur Sául aur Isráil ke logon ne jama' hokar Ailah kí wadí men dere dále, aur larái ke liye Filistion ke muqábil saffarái kí. 3 Aur ek taraf ke pahár par Filist aur dúsrí taraf ke pahár par baní Isráil khare hue, aur in donon ke darmiyán wadí thí. 4 Aur Filistion ke lashkar se ek pahlawán niklá, jis ká nám Játí Joliyat thá: us ká qadd chha háth aur ek bálisht thá; 5 aur us ke sir par pítal ká khod thá, aur wuh pítal hí kí zirah pahine hue thá jo tol men pánch hazár pítal kí misqál ke barábar thí. 6 Aur us kí ṭangon par pítal ke do saqposh the, aur us ke donon shánon ke darmiyán pítal kí barchhí thí. 7 Aur us ke bhále kí chhar aisi thí, jaise juláhe ká shahtír; aur us ke neze ká phal chha sau misqál lohe ká thá; aur ek shakhs sipar liye hue us ke áge áge chahtá thá. 8 Wuh khará huá, aur Isráil ke lashkaron ko pukárkar un se kahne lagá, kí Tum ne ákar jang ke liye kyün saffarái kí? kyá main Filistí nahín, aur tum Sául ke khádim nahín? so apne liye kísi shakhs ko chuno jo mere pás utar áe. 9 Agar wuh mujh se lar sake, aur mujhe qatl kar dále, to ham tumháre khádim ho jaenge; par agar main us par galib aün, aur

use qatl kar dālūn, to tum hamāre khādīm ho jānā, aur hamārī khidmat karnā. 10 Phir us Filistī ne kahā, ki Main āj ke din Isrāīlī faujon kī fazihat kartā hūn; koī mard nikālo, tāki ham laṛen. 11 Jab Sāūl aur sab Isrāīlīon ne us Filistī kī baten sunīn, to hirasān hue, aur nihāyat dar gaye.

12 Aur Dāūd Baitlahm i Yahūdāh ke us Ifrātī mard kā beṭā thā, jis kā nām Yassī thā; us ke āṭh beṭe the: aur wuh āp Sāūl ke zamāne ke logon ke darmiyān buddhā aur 'umrasīda thā. 13 Aur Yassī ke tīn baṛe beṭe Sāūl ke pīchhe pīchhe jang men gaye the; aur us ke tīnon beṭon ke nām jo jang men gaye the, yih the: Ilāb jo pahlauṭhā thā; dūsrā Abīnadāb, aur tīsrā Sammah. 14 Aur Dāūd sab se chhoṭā thā: aur tīnon baṛe beṭe Sāūl ke pīchhe pīchhe the. 15 Aur Dāūd Baitlahm men apne bāp kī bheṛ bakriyān charāne ko Sāūl ke pās se āyā jāyā kartā thā. 16 Aur wuh Filistī subh aur shām nazdīk ātā, aur chālīs din tak nikalkar ātā rahā.

17 Aur Yassī ne apne beṭe Dāūd se kahā, ki Is bhūne anāj men se ek aifah, aur yih das roṭiyān apne bhāiyon ke liye lekar in ko jalīd lashkargāh men apne bhāiyon ke pās pahunchā de; 18 aur un ke hazārī sardār ke pās panīr kī yih das ṭikkīyān le jā: aur dekh, ki tere bhāiyon kā kyā hāl hai, aur un kī kuchh nishānī le ā. 19 Aur Sāūl, aur wuh bhāī aur sab Isrāīlī mard, Ailah kī wādī men Filistīon se laṛ rahe the. 20 Aur Dāūd subh ko sawere uṭhā, aur bheṛ bakriyon ko ek nigahbān ke pās chhoṛkar Yassī ke hukm ke mutābiq sab kuchh lekar rawāna huā; aur jab wuh lashkar jo laṛne jā rahā thā, jang ke liye lalkār rahā thā, us waqt wuh chhakron ke parāomen pahunchā. 21 Aur Isrāīlīon aur Filistīon ne apne apne lashkar ko āmne sāmne karke saffārāī kī. 22 Aur Dāūd apnā sāmān asbāb ke nigahbān ke hāth men chhoṛkar āp lashkar men daṛ gayā, aur jākar apne bhāiyon se khāir o 'āfiyat pūchhī. 23 Aur wuh un se bāten kartā hī thā, ki dekho, wuh pahlawān Jāt kā Filistī jis kā nām Joliyat thā, Filistī saffon men se niklā: aur us ne phir waisī hī bāton kahīn, aur Dāūd ne un ko sunā. 24 Aur sab Isrāīlī mard us shakhs

ko dekhkar us ke sāmne se bhāge, aur bahut dar gaye. 25 Tab Isrāīlī mard yūn kahne lage, Tum is ādmī ko jo niklā hai dekhte ho? Yaṣīnan yih Isrāīl kī fazihat karne ko āyā hai: so jo koī us ko mār dāle, use bādshāh baṛī daulat se nihāl karogā, aur apnī beṭī use biyāh degā, aur us ke bāp ke gharāne ko Isrāīl ke darmiyān āzād kar degā. 26 Aur Dāūd ne un logon se jo us ke pās khare the pūchhā, ki Jo shakhs is Filistī ko mārkar yih nang Isrāīl se dūr kare, us se kyā sulūk kiyā jāegā? kyūnki yih nāmākhṭūn Filistī hotā kaun hai, ki wuh zinda Khudā kī faujon kī fazihat kare? 27 Aur logon ne use yihī jawāb diyā, ki Us shakhs se jo use mār dāle yih yih sulūk kiyā jāegā.

28 Aur us ke sab se baṛe bhāī Ilāb ne us kī bāton ko jo wuh logon se kartā thā sunā; aur Ilāb kā gussa Dāūd par bhaṛkā, aur wuh kahne lagā, Tū yahān kyūn āyā hai, aur wuh thoṛī sī bheṛ bakriyān tū ne jangal men kis ke pās chhoṛīn? Main tere ghamand aur tere dil kī sharārat se wāqīf hūn; tū laṛāī dekhne āyā hai. 29 Dāūd ne kahā, Main ne ab kyā kiyā? Kyā bāt hī nahīn ho rahī hai? 30 Aur wuh us ke pās se phirkar dūsrē kī taraf gayā, aur waisī hī bāten karne lagā; aur logon ne use phir pahle kī tarah jawāb diyā. 31 Aur jab wuh bāten jo Dāūd ne kahīn sunne men āīn, to unhon ne Sāūl ke āge un kā charchā kiyā, aur us ne use bulā bhejā. 32 Aur Dāūd ne Sāūl se kahā, ki Us shakhs ke sabab se kisī kā dil na ghabrāe; terā khādīm jākar us Filistī se laṛegā. 33 Sāūl ne Dāūd se kahā, ki Tū is qābil nahīn, ki us Filistī se laṛne ko us ke sāmne jāe, kyūnki tū mahz laṛkā hai, aur wuh apne bachpan se jangī mard hai. 34 Tab Dāūd ne Sāūl ko jawāb diyā, ki Terā khādīm apne bāp kī bheṛ bakriyān charātā thā, aur jab kabhī koī sher yā rīchh ākar jhund men se koī barra uṭhā le jātā, 35 to main us ke pīchhe pīchhe jākar use mārṭā aur use us ke munh se chhurā lātā thā; aur jab wuh mujh par jhapattā, to main us kī dāṛhī pakarkar use mārṭā aur halāk kar detā thā. 36 Tere khādīm ne sher aur rīchh donon ko jān se mārā: so yih nāmākhṭūn

Filistí un men se ek kí mánind hogá, is liye kí us ne zinda Khudá kí faujon kí fazíhat kí hai. 37 Phir Dáúd ne kahá, kí KHUDÁWAND ne mujhe sher aur ríchh ke panje se bacháya, wuhí mujh ko is Filistí ke háth se bacháegá. Sául ne Dáúd se kahá, Já, KHUDÁWAND tere sáth rahe. 38 Tab Sául ne apne kapre Dáúd ko pahináe, aur pítal ká khod us ke sir par rakkhá, aur use zirah bhí pahináí. 39 Aur Dáúd ne us kí talwár apne kapron par kas lí, aur chalne kí koshish kí; kyúñki us ne in ko ázmáyá nahín thá. Tab Dáúd ne Sául se kahá, Main in ko pahinkar chal nahín saktá; kyúñki main ne in ko ázmáyá nahín hai; so Dáúd ne un sab ko utár diyá. 40 Aur us ne apní láthí apne háth men lí, aur us nále se pánch chikne chikne patthar apne wáste chunkar un ko charwáhe ke thaile men jo us ke pás thá, ya'ní jhole men, dál liyá; aur us ká falákh-un us ke háth men thá: phir wuh us Filistí ke nazdík chalá. 41 Aur wuh Filistí barhá, aur Dáúd ke nazdík áyá; aur us ke áge áge us ká siparbardár thá. 42 Aur jab us Filistí ne idhar udhar nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, to use náchíz jáná; kyúñki wuh mahz larhá thá, aur surkhrú aur názuk chihre ká thá. 43 So Filistí ne Dáúd se kahá, Kyá main kuttá hún jo tú láthí lekar mere pás átá hai? Aur us Filistí ne apne deotáon ká nám lekar Dáúd par la'nat kí. 44 Aur us Filistí ne Dáúd se kahá, Tú mere pás á, aur main terá gosht hawái parandon aur janglí darandon ko dúngá. 45 Aur Dáúd ne us Filistí se kahá, kí Tú talwár bhálá aur barchhí liye húe mere pás átá hai; par main Rabb u'l afwáj ke nám se jo Isráil ke lashkaron ká Khudá hai, jis kí tú ne fazíhat kí hai, tere pás átá hún. 46 Aur áj hí ke din KHUDÁWAND tujh ko mere háth men kar degá; aur main tujh ko márkar terá sir tujh par se utár lúngá, aur main áj ke din Filistion ke lashkar kí lásheñ hawái parandon aur zamín ke janglí jánwaron ko dúngá; táki dunyá ján le, kí Isráil men ek Khudá hai: 47 aur yih sári jamá'at ján le, kí KHUDÁWAND talwár aur bhále ke zarí'e se nahín bachátá; is liye kí jang to KHUDÁWAND kí hai, aur wuhí tum ko hamáre háth men kar degá.

48 Aur aisá húa, kí jab wuh Filistí uthá, aur barhkar Dáúd ke muqábale ke liye nazdík áyá, to Dáúd ne jaldí kí, aur lashkar kí taraf us Filistí se muqábala karne ko daurá. 49 Aur Dáúd ne apne thaile men apná háth dálá, aur us men se ek patthar liyá, aur falákhun men rakhkar us Filistí ke máthe par márá, aur wuh patthar us ke máthe ke andar ghus gayá; aur wuh zamín par munh ke bal gir pará. 50 So Dáúd us falákhun aur ek patthar se us Filistí par gálib húa, aur us Filistí ko márá, aur qatl kiyá; aur Dáúd ke háth men talwár na thí. 51 Aur Dáúd daurkar us Filistí ke úpar khará ho gayá, aur us kí talwár pakarkar miyán se khenchí, aur use qatl kiyá, aur usí se us ká sir ká dálá. Aur Filistion ne jo dekhá, kí un ká pahlawán márá gayá, to wuh bháge. 52 Aur Isráil aur Yahúdáh ke log uthé, aur lalkarkar Filistion ko Gal aur 'Aqrún ke phátacon tak ragedá: aur Filistion men se jo zakhmí húe the, wuh Sa'rim ke ráste men aur Ját aur 'Aqrún tak girte gaye. 53 Tab baní Isráil Filistion ke ta'áq-qub se ulte phire, aur un ke khaimon ko lútá. 54 Aur Dáúd us Filistí ká sir lekar use Yarúshalem men láyá; aur us ke hathyaron ko us ne apne dere men rakh diyá.

55 Jab Sául ne Dáúd ko us Filistí ká muqábale karne ke liye játe dekhá, to us ne lashkar ke sardár Abinaiyir se púchhá, Abinaiyir, yih larhá kis ká betá hai? Abinaiyir ne kahá, Ai bádsháh, terí ján kí qasam, main nahín jántá. 56 Tab bádsháh ne kahá, Tú tahqíq kar, kí yih naujawan kis ká betá hai. 57 Aur jab Dáúd us Filistí ko qatl karke phirá, to Abinaiyir use lekar Sául ke pás láyá, aur Filistí ká sir us ke háth men thá. 58 Tab Sául ne us se kahá, Ai jawán, tú kis ká betá hai? Dáúd ne jawáb diyá, Main tere khádím Baitlahmí Yassí ká betá hún.

18 Jab wuh Sául se báten kar chuká, to Yúnatan ká dil Dáúd ke dil se aisá mil gayá, kí Yúnatan us se apní ján ke bará-bar mahabbat karne lagá. 2 Aur Sául ne us din se use apne sáth rakkhá, aur phir use us ke báp ke ghar jáne na diyá. 3 Aur Yúnatan aur Dáúd ne báham 'ahd kiyá; kyúñki wuh us se apní ján ke bará-bar ma-

habbat rakhtá thá 4 Tab Yúnatan ne wuh qabá jo wuh pahine hue thá utárkar Dáúd ko dí, aur apní poshák, balki apní talwár, aur apní kamán, aur apná kamarband 'tak de diyá. 5 Aur jahán kahín Sául Dáúd ko bhejtá, wuh játá, aur 'aqlmandí se kám kartá thá: aur Sául ne use jangí mardon par muqarrar kar diyá, aur yih bát sárl qaum kí aur Sául ke mulázimon kí nazar men achchhí thí.

6 Jab Dáúd us Filistí ko qatl karke lautá atá thá, aur wuh sab bhí á rahe the, to Isráíl ke sab shahron se 'auraten gátl aur náchtí hui dafon, aur khushí ke na'ron, aur bájon ke sáth Sául bádsháh ke istiqbál ko niklín. 7 Aur wuh 'auraten náchtí hui ápas men gátl játí thín, kí

Sául ne to hazáron ko,

Par Dáúd ne lákhon ko mará.

8 Aur Sául niháyat khafá huá, kyünki wuh bát use burí lagí, aur wuh kahne lagá, kí Unhon ne Dáúd ke liye to lákhon, aur mere liye faqat hazáron hí thahráe; so bádsháhí ke síwá use áur kyá milná báql hai? 9 So us din se áge ko Sául Dáúd ko badgumání se dekhne lagá.

10 Aur dúsre din aisá huá, kí Khudá kí taraf se burí ruh Sául par názil hui; aur wuh ghar ke andar nubuwwat karne lagá: aur Dáúd roz kí tarah apne háth se bajá rahá thá, aur Sául apne háth men apná bhálá liye thá. 11 Tab Sául ne bhálá chaláyá, kyünki us ne kahá, kí Main Dáúd ko diwár ke sáth chhed dúngá. Aur Dáúd us ke sámne se do bár haṭ gayá.

12 So Sául Dáúd se dará kartá thá; kyünki KHUDÁWAND us ke sáth thá, aur Sául se judá ho gayá thá. 13 Is liye Sául ne use apne pás se judá karke use hazár jawánon ká sardár baná diyá; aur wuh logon ke sámne áyá jáyá kartá thá. 14 Aur Dáúd apní sab ráhon men dánál ke sáth chaltá thá: aur KHUDÁWAND us ke sáth thá. 15 Jab Sául ne dekhá,

kí wuh 'aqlmandí se kám kartá hai, to wuh us se khauf kháne lagá. 16 Par tamám Isráíl aur Yahúdáh ke log Dáúd ko piyár karte the, is liye kí wuh un ke sámne áyá jáyá kartá thá.

17 Tab Sául ne Dáúd se kahá, kí Dekh, main apní barí beṭí Mírab ko tujh se biyáh dúngá; tú faqat mere liye bahádurí ká kám kar, aur KHUDÁWAND kí laṭáiyán laṭ. Kyünki

Sául ne kahá, kí Merá háth nahín, balki Filistíon ká háth us par chale. 18 Dáúd ne Sául se kahá, Main kyá hun, aur merí hastí hí kyá, aur Isráíl men mere báp ká khándán kyá hai, kí main bádsháh ká dámád banún? 19 Par jab waqt á gayá, kí Sául kí beṭí Mírab Dáúd se biyáhí jáe, to wuh Mahulátl 'Adriel se biyáh dí gayí. 20 Aur Sául kí beṭí Míkal Dáúd ko cháhtí thí: so unhon ne Sául ko batáyá, aur wuh us bát se khush huá. 21 Tab Sául ne kahá, Main usí ko use dúngá, táki yih us ke liye phandá ho aur Filistíon ká háth us par pare. So Sául ne Dáúd se kahá, kí Is dúsrl daf'a to tú áj ke din merá dámád ho jáegá. 22 Aur Sául ne apne khádimon ko hukm kiyá, kí Dáúd se chupke chupke báten karo, aur kaho, kí Dekh, bádsháh tujh se khush hai, aur us ke sab khádím tujhe piyár karte hain, so ab tú bádsháh ká dámád ban já. 23 Chunánchi Sául ke mulázimon ne yih báten Dáúd ke kán tak pahuncháín. Dáúd ne kahá, Kyá bádsháh ká dámád banná tum ko koí halkí bát ma'lum hotí hai, jis hál kí main garíb hun, aur merí kuchh waq'at nahín? 24 So Sául ke mulázimon ne use batáyá, kí Dáúd yün kahtá hai. 25 Tab Sául ne kahá, Tum Dáúd se kahná, kí Bádsháh mahr nahín mángtá; wuh faqat Filistíon kí sau khalṭiyán cháhtá hai, táki bádsháh ke dushmanon se intiqám liyá jáe. Sául ká yih íráda thá, kí Dáúd ko Filistíon ke háth se marwá dále. 26 Jab us ke khádimon ne yih báten Dáúd se kahín, to Dáúd bádsháh ká dámád banne ko rázl ho gayá, aur hanoz din pure bhí nahín hue tne, 27 kí Dáúd uṭhá, aur apne logon ko lekar gayá, aur do sau Filistí qatl kar dále, aur Dáúd un kí khalṭiyán láyá; aur unhon ne un kí purí ta'dád men bádsháh ko diyá, táki wuh bádsháh ká dámád ho. Aur Sául ne apní beṭí Míkal use biyáh dí. 28 Aur Sául ne dekhá, aur ján liyá, kí KHUDÁWAND Dáúd ke sáth hai; aur Sául kí beṭí Míkal use cháhtí thí. 29 Aur Sául Dáúd se áur bhí darne lagá, aur Sául barábar Dáúd ká dushman rahá.

30 Phir Filistíon ke sardáron ne dháwá kiyá, aur jab jab unhon ne dháwá kiyá, Sául ke sab khádimon

ki nisbat Dáúd ne ziyáda dánái ká kám kiyá; is se us ká nám bahut bará ho gayá.

19 Aur Sául ne apne beṭe Yúnatan aur apne sab khádimon se kahá, ki Dáúd ko már dálo. 2 Lekin Sául ká beṭá Yúnatan Dáúd se bahut khush thá; so Yúnatan ne Dáúd se kahá, Merá báp tere qatl kí fikr men hai; is liye tú subh ko apná khayál rakhná, aur kisi poshída jagah men chhipá rahná. 3 Aur main báhar jákar us maidán men, jáhan tú hogá, apne báp ke pás khará hungá, aur apne báp se terí bábat guftogú karungá; aur agar mujhe kuchh ma'lúm ho jáe, to tujhe batá dungá. 4 Aur Yúnatan ne apne báp Sául se Dáúd kí ta'ríf kí, aur kahá, ki Bádsháh apne khádim Dáúd se badí na kare; kyúñki us ne terá kuchh gunáh nahín kiyá, balki tere liye us ke kám bahut achchhe rahe hain: 5 kyúñki us ne apní ján hathelí par rakkhí, aur us Filistí ko qatl kiyá, aur KHUDÁWAND ne sab Isráilíon ke liye barí fath kará; tú ne yih dekhá, aur khush huá: pas, tú kis liye Dáúd ko besabab qatl karke begunáh ke khún ká mujrim banná cháhtá hai? 6 Aur Sául ne Yúnatan kí bát suní: aur Sául ne qasam khákar kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam hai, wuh márá nahín jáegá. 7 Aur Yúnatan ne Dáúd ko buláyá, aur us ne wuh sab báten us ko batáin. Aur Yúnatan Dáúd ko Sául ke pás láyá, aur wuh pahle kí tarah us ke pás rahne lagá.

8 Aur phir jang hui, aur Dáúd niklá, aur Filistíon se lará, aur barí khún-rezí ke sáth un ko qatl kiyá; aur wuh us ke sámne se bháge. 9 Aur KHUDÁWAND kí taraf se ek burí rúh Sául par jab wuh apne ghar men apná bhálá háth men liye baithá thá, chahí, aur Dáúd háth se bajá rahá thá. 10 Aur Sául ne cháhá ki Dáúd ko díwár ke sath bhále se chhed de, par wuh Sául ke áge se haṭ gayá, aur bhálá díwár men já ghusá: aur Dáúd bhágá, aur us rát bach gayá. 11 Aur Sául ne Dáúd ke ghar par qásid bheje, ki us kí tak men rahe, aur subh ko use már dalen: so Dáúd kí bíwí Míkal ne us se kahá, Agar áj kí rát tú apní ján na bacháe, to kal márá jáegá. 12 Aur

Míkal ne Dáúd ko khiṛkí se utá diyá: so wuh chal diyá, aur bhágka bach gayá. 13 Aur Míkal ne ek but ko lekar palang par liṭá diyá, aur bakriyon ke bál ká takya sirháne rakhkar use kapron se dhánk diyá. 14 Aur jab Sául ne Dáúd ke pakarne ko qásid bheje, to wuh kahne lagí, ki Wuh bímár hai. 15 Aur Sául ne harkaron ko bhejá, ki Dáúd ko dekhne; aur kahá, ki Use palang samet mere pás láo, ki main use qatl karún. 16 Aur jab wuh qásid andar áe, to dekhá, ki palang par but pará hai, aur us ke sirháne bakriyon ke bál ká takya hai. 17 Tab Sául ne Míkal se kahá, ki Tú ne mujh se kyún aisi dagá kí, aur mere dushman ko aisá jáne diyá, ki wuh bach niklá? Míkal ne Sául ko jawáb diyá, ki Wuh mujh se kahne lagá, Mujhe jáne de; main kyún tujhe már dalún?

18 Aur Dáúd bhágkar bach niklá, aur Rámah men Samúel ke pás ákar jo kuchh Sául ne us se kiyá thá sab us ko batáyá. Tab wuh aur Samúel donon Nayot men jákar rahne lage. 19 Aur Sául ko khabar milí, ki Dáúd Rámah ke bích Nayot men hai. 20 Aur Sául ne Dáúd ke pakarne ko qásid bheje, aur unhon ne jo dekhá, ki nabíon ká majma' nubuwwat kar rahá hai, aur Samúel un ká peshwá baná khará hai, to Khudá kí rúh Sául ke qásidon par názil hui, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. 21 Aur jab Sául tak yih khabar pahunchí, to us ne áur qásid bheje, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. Aur Sául ne phir tisri bár áur qásid bheje, aur wuh bhí nubuwwat karne lage. 22 Tab wuh áp Rámah ko chala, aur us bare kuen par jo Síko men hai pahunchkar púchhne lagá, ki Samúel aur Dáúd kahán hain? Aur kisi ne kahá, ki Dekh, wuh Rámah ke bích Nayot men hain. 23 Tab wuh udhar Rámah ke Nayot kí taraf chala: aur Khudá kí rúh us par bhí názil hui, aur wuh chalte chalte nubuwwat kartá huá Rámah ke Nayot men pahunchá. 24 Aur us ne bhí apne kapre utáre, aur wuh bhí Samúel ke áge nubuwwat karne lagá, aur us sare din aur sári rát nangá pará rahá. Is liye yih kahá-wat chali, Kyá Sául bhí nabíon men hai?

20 Aur Dáúd Rámah ke Nayot se bhágá, aur Yúnatan ke pás jákar kahne lagá, ki Main ne kyá kiyá hai? merá kyá gunáh hai? main ne tere báp ke áge kaun sí taqsír kí hai jo wuh merí ján ká khwáhán hai? 2 Us ne us se kahá, ki Khudá na kare! Tú mará nahín jáegá; dekh, merá báp koí kám bará ho yá chhotá nahín kartá, jab tak use mujh ko na batáe. Phir bhalá, merá báp is bát ko kyún mujh se chhipáegá? aisá nahín. 3 Tab Dáúd ne qasam khákar kahá, ki Tere báp ko bakhúbí ma'lúm hai, ki mujh par tere karam kí nazar hai, so wuh sochtá hogá ki Yúnatan ko yih ma'lúm na ho, nahín to wuh ranjída hogá; par yaqínan KHUDÁWAND kí hayát aur terí ján kí qasam, ki mujh men aur maut men sírf ek hí qadam ká fásila hai. 4 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, ki Jo kuchh terá jí cháhtá ho, main tere liye wuhí karúngá. 5 Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Dekh, kal nayá chánd hai, aur mujhe lázim hai, ki bádsháh ke sáth kháne baíthún: par tú mujhe ijázat de, ki main parson shám tak maidán men chhipá rahún. 6 Agar main tere báp ko yád áun to kahná, ki Dáúd ne mujh se bajídd hokar rukhsat mángí, táki wuh apne shahr Baitlahm ko jáe; is liye kí wahán sáre gharáne kí taraf se sálána qurbání hai. 7 Agar wuh kahe, ki Achchhá; to tere chákar kí salámatí hai: par agar wuh gusse se bhar jáe, to ján lená, ki us ne badí kí thán lí hai. 8 Pas tú apne khádím ke sáth mihr se pesh á; kyúnki tú ne apne khádím ko apne sáth KHUDÁWAND ke 'ahd men dákhil kar liyá hai: par agar mujh men kuchh badí ho, to tú ap hí mujhe qatl kar dál; tú mujhe apne báp ke pás kyún pahuncháe? 9 Yúnatan ne kahá, Aísí bát kabhí na hogí; agar mujhe 'ilm hotá, ki mere báp ká iráda hai kí tujh se badí kare, to kyá main tujhe khabar na kartá? 10 Phir Dáúd ne Yúnatan se kahá, Agar terá báp tujhe sakht jawáb de, to kaun mujhe batáegá? 11 Yúnatan ne Dáúd se kahá, Chal, ham maidán ko níkal jáen. Chunán-chí wuh donoñ maidán ko chale gaye. 12 Tab Yúnatan Dáúd se kahne lagá, KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá, gawáh rahe, kí jab main kal yá parson 'anqa-

rib isí waqt apne báp ká bhed lún, aur dekhún kí Dáúd ke liye bhaláí hai, to kyá main usí waqt tere pás kahlá na bhejúngá, aur tujhe ná bataúngá? 13 KHUDÁWAND Yúnatan se aisá hí balkí is se bhí ziyáda kare, agar mere báp kí yihi marzí ho, kí tujh se badí kare, aur main tujhe na batáun, aur tujhe rukhsat na kar dún, táki tú salámat chalá jáe; aur KHUDÁWAND tere sáth rahe, jaisá wuh mere báp ke sáth rahá. 14 Aur sírf yihí nahín, kí jab tak main jítá rahún, tab hí tak tú mujh par KHUDÁWAND ká sá karam kare, táki main mar na jáun: 15 balkí mere gharáne se bhí kabhí apne karam ko báz na rakhná: aur jab KHUDÁWAND tere dushmanon men se ek ek ko zamín par se nest o nábúd kar dále, tab bhí aisá hí karná. 16 So Yúnatan ne Dáúd ke khándán se 'ahd kiyá, aur kahá, kí KHUDÁWAND Dáúd ke dushmanon se intiqám le. 17 Aur Yúnatan ne Dáúd ko us mahabbat ke sabab se jo us ko us se thí, dobára qasam khiláí; kyúnki wuh us se apní ján ke barábar mahabbat rakhtá thá. 18 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, Kal nayá chánd hai, aur tú yád áegá, kyúnki terí jagah khálí rahegí. 19 Aur apne tén dín thahrne ke ba'd tú jald jákar us jagah á jáná, jahan tú us kám ke din chhipá thá, aur us patthar ke nazdík rahná, jis ká nám Azal hai. 20 Aur main us taraf tén tír is tarah chaláúngá, goyá nishána mártá hún. 21 Aur dekh, main us waqt chhokre ko bhejúngá, kí Já, tíron ko dhúndh le á; so agar main chhokre se kahún, kí Dekh, tír terí is taraf hain; to tú un ko uthákar le áná, kyúnki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam tere liye salámatí hogí, na kí nuqsán. 22 Par agar main chhokre se yún kahún, kí Dekh, tír terí us taraf hain; to tú apní ráh lená, kyúnki KHUDÁWAND ne tujhe rukhsat kiyá hai. 23 Rahá wuh mu'ámala jis ká charchá tú ne aur main ne kiyá hai, so dekh, KHUDÁWAND abad tak mere aur tere bích men rahe! 24 Pas Dáúd maidán men já chhipá; aur jab nayá chánd huá, to bádsháh khána kháne baíthá. 25 Aur bádsháh apne dastúr ke muwáfíq apní masnad ya'ní usí masnad par jo díwár ke barábar thí baíthá; aur Yúnatan khará huá aur Abinaiyir

Sául ke pahlú men baithá, aur Dáud kí jagah khálí rahí. 26 Lekin us roz Sául ne kuchh na kahá, kyúñki us ne gumán kiyá, ki Use kuchh ho gayá hogá; wuh nápak hogá; wuh zarúr nápak hí hogá. 27 Aur naye chánd ke ba'd dúsre din Dáud kí jagah phir khálí rahí: tab Sául ne apne bete Yúnatan se kahá, ki Kyá sabab hai, ki Yassí ká betá na to kal kháne par áyá, na áj áyá hai? 28 Tab Yúnatan ne Sául ko jawáb diyá, ki Dáud ne mujh se bajídd hokar Baitlahm jáne ko rukhsat mángí: 29 wuh kahne lagá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe jáne de, kyúñki shahr men hamáre gharáne ká zabíha hai, aur mere bhái ne mujhe hukm kiyá, ki házir rahún; ab agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujhe jáne de, ki apne bháiyon ko dekhún. Isí liye wuh bádsháh ke dastarkhwán par házir nahín huá. 30 Tab Sául ká gussa Yúnatan par bharká, aur us ne us se kahá, Ai kajraftár chandálin ke bete, kyá main nahín jántá, ki tú ne apní sharmindagí aur apní man kí barahnagi kí sharmindagí ke liye Yassí ke bete ko chun liyá hai? 31 Kyúñki jab tak Yassí ká yih betá ru e zamín par zinda hai, na to tujh ko qiyám hogá, na terí saltanat ko. Is liye abhí log bhejkar use mere pás lá; kyúñki us ká marná zarúr hai. 32 Tab Yúnatan ne apne báp Sául ko jawáb diyá, Wuh kyúñ mará jáe? us ne kyá kiyá hai? 33 Tab Sául ne bhála phenká, ki use máre; is se Yúnatan ján gayá, ki us ke báp ne Dáud ke qatl ká púra iráda kiyá hai. 34 So Yúnatan bare gusse men dastarkhwán par se uth gayá, aur mahine ke us dúsre din kuchh khána na khayá; kyúñki wuh Dáud ke liye ranjida thá, is liye ki us ke báp ne use ruswá kiyá.

35 Aur subh ko Yúnatan usí waqt jo Dáud ke sáth thahrá thá maidán ko gayá, aur ek chhokrá us ke sáth thá. 36 Aur us ne apne chhokre ko hukm kiyá, ki Daur, aur yih tír jo main chalátá hún dhundh lá. Aur jab wuh larká daurá já rahá thá, to us ne aisá tír lagáya jo us se áge gayá. 37 Aur jab wuh chhokrá us tír kí jagah pahunchá jise Yúnatan ne chaláya thá, to Yúnatan ne chhokre ke pichhe pukárkar kahá, Kyá wuh

tír terí us taraf nahín? 38 Aur Yúnatan us chhokre ke pichhe chilláya, Tez já! jaldí kar! thahr mat! So Yúnatan ke chhokre ne tíron ko jama kiyá, aur apne áqá ke pás lautá. 39 Par us chhokre ko kuchh ma'lúm na huá; faqat Dáud aur Yúnatan hí is ká bhed jánte the. 40 Phir Yúnatan ne apne hathyár us chhokre ko diye, aur us se kahá, In ko shahr ko le já. 41 Júnhi wuh chhokrá chalá gayá, Dáud junúb kí taraf se niklá, aur zamín par aundhá hokar tín bár síjda kiyá; aur unhon ne ápas men ek dúsre ko chumá, aur báham roe, par Dáud bahut royá. 42 Aur Yúnatan ne Dáud se kahá, ki Salámat chalá já, kyúñki ham donon ne KHUDÁWAND ke nám kí qasam khákar kahá hai, ki KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán, aur meri aur terí nasl ke darmiyán abad tak rahe. So wuh uthkar rawána huá; aur Yúnatan shahr men chalá gayá.

21 Aur Dáud Nob men Akhímalik káhin ke pás áyá: aur Akhímalik Dáud se milne ko kánpá huá áyá, aur us se kahá, Tú kyúñ akelá hai, aur tere sáth koí ádmí nahín? 2 Dáud ne Akhímalik káhin se kahá, ki Bádsháh ne mujhe ek kám ká hukm karke kahá hai, ki Jís kám par main tujhe bhejtá hún, aur jo hukm main ne tujhe diyá hai, wuh kisé shakhs par záhir na ho: so main ne jawánon ko fuláni fuláni jagah bíthá diyá hai. 3 Pas ab tere hán kyá hai? mere háth men rotiyon ke páñch girde, yá jo kuchh maujud ho, de. 4 Káhin ne Dáud ko jawáb diyá, Mere hán 'ámm rotiyán to nahín, par muqaddas rotiyán hain, basharte ki wuh jawán 'auraton se alag rahe hon. 5 Dáud ne káhin ko jawáb diyá, Sach to yih hai, ki tín din se 'auraten ham se alag rahí hain, aur agarchi yih ma'mulí safar hai, taubhi jab main chalá thá, tab in jawánon ke bartan pák the, to áj to zarúr hí wuh bartan pák hongé. 6 Tab káhin ne muqaddas rotí us ko dí; kyúñki áur rotí wahán nahín thí, faqat nazr kí rotí thí jo KHUDÁWAND ke áge se uthái gayí thí táki us ke 'iwaz us din jab wuh uthái jáe garm rotí rakkhí jáe. 7 Aur wahán us din Sául ke khádimon men se ek shakhs KHUDÁWAND ke áge ruká huá thá; us ká nám Adomí Doeg thá;

yih Sául ke charwáhon ká sardár thá. 8 Phir Dáud ne Akhímalik se púchhá, Kyá yahán tere pás koí neza yá talwár nahín? kyúnki main apní talwár aur apne nathyár apne sáth nahín láyá, kyúnki bádsháh ke kám kí jaldí thí. 9 Us káhin ne kahá, kí Filistí Joliyat kí talwár jise tú ne Ailáh kí wádí men qatl kiyá, kapre men lipí hui afod ke píchhe rakkhí hai: agar tú use lená cháhtá hai, to le; us ke siwá yahán koí aur nahín hai. Dáud ne kahá, Waisí to koí hai hí nahín; wuhí mujhe de.

10 Aur Dáud uthá, aur Sául ke khauf se usí din bhágá, aur Ját ke bádsháh Akís ke pás chalá gayá. 11 Aur Akís ke mulázimon ne us se kahá, Kyá yihí us mulk ká bádsháh Dáud nahín? Kyá isí ke bare men náchte waqt gá gákar unhon ne ápas men nahín kahá thá, kí

Sául ne to hazáron ko,

Par Dáud ne lákhon ko mára?

12 Dáud ne yih báten apne dil men rakkhín, aur Ját ke bádsháh Akís se niháyat dará. 13 So wuh un ke áge dúsrí chál chalá, aur un ke háth parkar apne ko díwána sá baná líyá, aur phátak ke kiwáron par lakíren khechne, aur apne thúk ko apní dáhhí par baháne lagá. 14 Tab Akís ne apne naukaron se kahá, Lo, yih ádmí to sírí hai; tum use mere pás kyún láe? 15 Kyá mujhe síriyon kí zarúrat hai jo tum us ko mere pás láe ho kí mere sámne síripan kare? kyá aisá ádmí mere ghar men áne páegá?

22 Aur Dáud wahán se chalá, aur 'Adullám ke magáre men bhág áyá: aur us ke bhái, aur us ke báp ká sára gharána yih sunkar us ke pás wahán pahunchá. 2 Aur sáre kangál, aur sáre qarzdár, aur sáre bigre dil us ke pás jama' hue; aur wuh un ká sardár baná: aur us ke sáth qaríban chár sau ádmí ho gaye.

3 Aur wahán se Dáud Moáb ke Misfáh ko gayá, aur Moáb ke bádsháh se kahá, Mere man báp ko zará yahín ákar apne han rahne de, jab tak kí mujhe ma'lúm na ho, kí Khudá mere liye kyá karegá. 4 Aur wuh un ko sháh i Moáb ke sámne le áyá; so wuh jab tak Dáud garh men rahá, usí ke sáth rahe. 5 Tab Jád nabí ne Dáud se kahá, Is garh men mat

rah; rawána ho, aur Yahúdáh ke mulk men já. So Dáud rawána huá, aur Hárát ke ban men chalá gayá.

6 Aur Sául ne suná, kí Dáud aur us ke sáthíon ká patá lagá hai; aur Sául us waqt Rámah ke Jibi'ah men jháu ke darakht ke niche apná bhála apne háth men liye baithá thá, aur us ke khádím us ke chaugird khare the. 7 Tab Sául ne apne khádímon se jo us ke chaugird khare the kahá, Suno to, ai Binyamínio! kyá Yassí ká betá tum men se har ek ko khet aur angúrí bág degá, aur tum sab ko hazáron aur saikron ká sardár banáegá, 8 jo tum sab ne mere khiláf sázish kí hai; aur jab merá betá Yassí ke bete se 'ahd o paimán kartá hai, to tum men koí mujh par zahir nahín kartá, aur tum men koí nahín jo mere liye gangín ho aur mujhe batáe kí mere bete ne mere naukar ko mere khiláf ghát lagáne ko ubhárá hai, jáisá áj ke din hai? 9 Tab Adomí Doeg ne jo Sául ke khádímon ke barábar khará thá jawáb diyá, kí Main ne Yassí ke bete ko Nob men Akhítob ke bete Akhímalik káhin ke pás áte dekhá. 10 Aur us ne us ke liye Khudáwánd se suwál kiyá, aur use zád i ráh diyá, aur Filistí Joliyat kí talwár dí. 11 Tab bádsháh ne Akhítob ke bete Akhímalik káhin ko, aur us ke báp ke sáre gharáne ko, ya'ní un káhinon ko jo Nob men the, bulwá bhejá: aur wuh sab bádsháh ke pás házir hue. 12 Aur Sául ne kahá, Ai Akhítob ke bete, tu sun! Us ne kahá, Ai mere málik, main házir hun. 13 Aur Sául ne us se kahá, kí Tum ne, ya'ní tú ne aur Yassí ke bete ne, kyún mere khiláf sázish kí hai, kí tú ne use rotí aur talwár dí, aur us ke liye Khudá se suwál kiyá, táki wuh mere barkhiláf uthkar ghát lagáe, jáisá áj ke din hai? 14 Tab Akhímalik ne bádsháh ko jawáb diyá, kí Tere sab khádímon men Dáud kí tarah amánat-dár kaun hai? Wuh bádsháh ká dámád hai, aur tere darbár men házir huá kartá, aur tere ghar men mu'azzaz hai? 15 Aur kyá main ne áj hí us ke liye Khudá se suwál karná shurú' kiyá? aisí bát mujh se dúr rahe; bádsháh apne khádím par aur mere báp ke sáre gharáne par koí ilzám na lagáe; kyúnki terá khádím in báton ko kuchh nahín jántá, ná thora

na bahut. 16 Bádsháh ne kahá, Ai Akhímalik, tú aur tere báp ká sárá gharáná zarúr már dálá jáegá. 17 Phir bádsháh ne un sipáhíon ko jo us ke pás kharé the hukm kiyá, ki Muro, aur KHUDÁWAND ke káhinon ko már dalo; kyúñki Dáúd ke sáth in ká bhí háth hai, aur inhon ne yih jánte hue bhí ki wuh bhágá huá hai, mujhe nahín batáyá. Lekin bádsháh ke khádimon ne KHUDÁWAND ke káhinon par hamla karne ke liye háth barháná na cháhá. 18 Tab bádsháh ne Doeg se kahá, Tú mur, aur in káhinon par hamla kar. So Adomí Doeg ne murkar káhinon par hamla kiyá; aur us din us ne pachásí ádmí jo katán ke afod pahine the qatl kiye. 19 Aur us ne káhinon ke shahr Nob ko talwár kí dhár se mará, aur mardon, aur 'auraton, aur lañkon, aur dúdh píte bachchon, aur bailon, aur gadhon, aur bhej bakriyon ko tah i teg kiyá. 20 Aur Akhítob ke beñe Akhímalik ke beñon men se ek, jis ká nám Abiyátar thá, bach niklá, aur Dáúd ke pás bhág gayá. 21 Aur Abiyátar ne Dáúd ko khabar dí, ki Sául ne KHUDÁWAND ke káhinon ko qatl kar dálá hai. 22 Dáúd ne Abiyátar se kahá, Main usí din jab Adomí Doeg wahán milá, to ján gayá thá, ki wuh zarúr Sául ko khabar degá: tere báp ke sáre gharáne ke máre jáne ká bá'is main hún. 23 So tú mere sáth rah, aur mat dar: jo terí ján ká khwáhán hai, wuh merí ján ká khwáhán hai: so tú mere sáth salámat rahegá.

23 Aur unhon ne Dáúd ko khabar dí, ki Dekh, Filistí Qa'ilah se lañ rahe hain, aur khalíhanon ko lúñ rahe hain. 2 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Kyá main jáun, aur un Filistion ko marun? KHUDÁWAND ne Dáúd ko farmáyá, Já, Filistion ko már, aur Qa'ilah ko bachá. 3 Aur Dáúd ke logon ne us se kahá, ki Dekh, ham to yahin Yahúdáh men darte hain: pas, ham Qa'ilah ko jákar Filistí lashkaron ká sámná karen, to kitná ziyáda na dar lagegá? 4 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se phir suwál kiyá. KHUDÁWAND ne jawáb diyá, ki Uñ, Qa'ilah ko já; kyúñki main Filistion ko tere háth men kar dúngá. 5 So Dáúd aur us ke log Qa'ilah ko gaye, aur Filistion se lañe, aur un kí mawáshí

le áe, aur un ko barí khúnrezí ke sáth qatl kiyá. Yún Dáúd ne Qa'ilah ko bacháyá.

6 Jab Akhímalik ká beñá Abiyátar Dáúd ke pás Qa'ilah ko bhágá, to us ke háth men ek afod thá jise wuh sáth le gayá thá. 7 Aur Sául ko khabar hui, ki Dáúd Qa'ilah men áyá hai. So Sául kahne lagá, ki KHUDÁ ne use mere háth men kar diyá; kyúñki wuh jo aise shahr men ghusá hai, jis men pháñak aur arñange hain, to qaid ho gayá hai. 8 Aur Sául ne jang ke liye apne sáre lashkar ko bulá liyá, táki Qa'ilah men jákar Dáúd aur us ke logon ko gher le. 9 Aur Dáúd ko ma'lúm ho gayá, ki Sául us ke khiláf badí kí tadbireñ kar rahá hai; so us ne Abiyátar káhin se kahá, ki Afod yahán le á. 10 Aur Dáúd ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráil ke KHUDÁ, tere bande ne yih qata'í suná hai, ki Sául Qa'ilah ko áná cháhtá hai, táki mere sabab se shahr ko gárat kar de. 11 So kyá Qa'ilah ke log mujh ko us ke hawále kar denge? kyá Sául, jaisá tere bande ne suná hai, áegá? Ai KHUDÁWAND, Isráil ke KHUDÁ, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bande ko batá de. KHUDÁWAND ne kahá, Wuh áegá. 12 Tab Dáúd ne kahá, ki Kyá Qa'ilah ke log mujhe aur mere logon ko Sául ke hawále kar denge? KHUDÁWAND ne kahá, Wuh tujhe hawále kar denge. 13 Tab Dáúd aur us ke log jo qaríban chha sau the uñkar Qa'ilah se nikal gaye, aur jahán kahín já sake chal diye. Aur Sául ko khabar milí ki Dáúd Qa'ilah se nikal gayá; pas wuh jáne se báz rahá.

14 Aur Dáúd ne biyábán ke qil'on men sukúnat kí, aur dasht i Zif ke kohistání mulk men rahá. Aur Sául har roz us kí talásh men rahá, par KHUDÁ ne us ko us ke háth men hawále na kiyá. 15 Aur Dáúd ne dekhá, ki Sául us kí ján lene ko niklá hai; us waqt Dáúd dasht i Zif ke ban men thá. 16 Aur Sául ká beñá Yunatan uñkar Dáúd ke pás ban men gayá, aur KHUDÁ men us ká háth mazbút kiyá. 17 Us ne us se kahá, Tú mat dar; kyúñki tú mere báp Sául ke háth men nahín pañegá, aur tú Isráil ká bádsháh hogá, aur main tujh se dústre darje par húngá; yih mere báp Sául ko bhí ma'lúm hai.

18 Aur un donon ne KHUDÁWAND ke áge 'ahd o paimán kiyá. Aur Dáúd ban men thahrá rahá, aur Yúnatan apne ghar ko gayá. 19 Tab Zif ke log Jibí'ah men Sául ke pás jákar kahne lage, Kyá Dáúd hamáre darmiyán koh í Hakilah ke ban ke qil'on men dasht ke junúb kí taraf chhipá nahín hai? 20 So ab, ai bádsháh, tere dil ko jo barí árzú áne kí hai us ke mutábiq á, aur us ko bádsháh ke háth men hawála karná hamará zimma rahá. 21 Tab Sául ne kahá, KHUDÁWAND kí taraf se tum mubárah ho; kyünki tum ne mujh par rahm kiyá. 22 So ab zará jákar sab kuchh áur pakká kar lo, aur us kí jagah ko dekhkar ján lo kí us ká thikáná kahán hai, aur kis ne use wahán dekhá hai: kyünki mujh se kahá gayá hai, ki wuh barí chálákí se kám kartá hai. 23 So tum dekh bhálkar, jahán jahán wuh chhipá kartá hai, un thikánon ká patá lagákar zarúr mere pás phir áo, aur main tumháre sáth chalúngá; aur agar wuh is mulk men kahín bhí ho, to main use Yahúdáh ke hazáron hazár men se dhúndh nikálúngá. 24 So wuh uthé, aur Sául se peshtar Zif ko gaye. Lekin Dáúd aur us ke log Ma'un ke biyábán men the jo dasht ke junúb kí taraf maidán men thá. 25 Aur Sául aur us ke log us kí talásh men nikle. Aur Dáúd ko khabar pahunchí: so wuh chatán par se utar áyá, aur Ma'un ke biyábán men rahne lagá; aur Sául ne yih sunkar Ma'un ke biyábán men Dáúd ká píchhá kiyá. 26 Aur Sául pahár kí is taraf, aur Dáúd aur us ke log pahár kí us taraf chal rahe the; aur Dáúd Sául ke khauf se nikal jáne kí jaldí kar rahá thá, is liye kí Sául aur us ke logon ne Dáúd ko aur us ke logon ko pakarne ke liye gher liyá thá. 27 Lekin ek qásid ne ákar Sául se kahá, kí Jaldí chal, kyünki Filistion ne mulk par hamla kiyá hai. 28 So Sául Dáúd ká píchhá chhořkar Filistion ká muqábala karne ko gayá, is liye unhon ne us jagah ká nám Sila' Hammakhlaqot rakkhá. 29 Aur Dáúd wahán se chalá gayá, aur 'Ain Jadí ke qil'on men rahne lagá.

24 Jab Sául Filistion ká píchhá karke lauřá, to use khabar milí, kí Dáúd 'Ain Jadí ke biyábán men hai. 2 So Sául sab

Isráilion men se tén hazár chída mard lekar janglí bakron kí chatanon par Dáúd aur us ke logon kí talásh men chalá. 3 Aur wuh ráste men bher-sálon ke pás pahunchá, jahán ek gár thá: aur Sául us gár men farágat karne ghusá: aur Dáúd apne logon samet us gár ke andarúni kánon men baithá thá. 4 Aur Dáúd ke logon ne us se kahá, Dekh, yih wuh din hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tujh se kahá thá, kí Dekh, main tere dushman ko tere háth men kar dúngá, aur jo terá jí cháhe so tú us se karná. So Dáúd uthkar Sául ke jubbe ká dáman chupke se kář le gayá. 5 Aur us ke ba'd aisá huá, kí Dáúd ká dil bechain huá, is liye kí us ne Sául ke jubbe ká dáman kář liyá thá. 6 Aur us ne apne logon se kahá, kí KHUDÁWAND na kare, kí main apne málik se jo KHUDÁWAND ká mamsúh hai aisá kám karún kí apná háth us par chaláun, is liye kí wuh KHUDÁWAND ká mamsúh hai. 7 So Dáúd ne apne logon ko yih báten kahkar roká, aur un ko Sául par hamla karne na diyá. Aur Sául uthkar gár se niklá, aur apní ráh lí. 8 Aur ba'd us ke Dáúd bhí uthá, aur us gár men se niklá, aur Sául ke píchhe pukárkar kahne lagá, Ai mere málik bádsháh! Jab Sául ne píchhe phirkar dekhá, to Dáúd ne aundhe munh girkar síjda kiyá. 9 Aur Dáúd ne Sául se kahá, Tú kyün aise logon kí báton ko suntá hai jo kahte hain kí Dáúd terí badí cháhtá hai? 10 Dekh, áj ke din tú ne apní ánkhon se dekhá, kí KHUDÁWAND ne gár men áj hí tujhe mere háth men kar diyá: aur ba'zon ne mujh se kahá bhí, kí tujhe már dálún, par merí ánkhon ne terá liház kiyá, aur main ne kahá, kí Main apne málik par háth nahín chaláúngá; kyünki wuh KHUDÁWAND ká mamsúh hai. 11 Másiwá is ke, ai mere báp, dekh, yih bhí dekh, kí tere jubbe ká dáman mere háth men hai: aur chúnki main ne tere jubbe ká dáman kářá, aur tujhe már nahín dálá, so tú ján le, aur dekh le, kí mere háth men kisi tarah kí badí yá burái nahín, aur main ne terá koí gunáh nahín kiyá; go tú merí ján lene ke darpai hai. 12 KHUDÁWAND mere aur tere darmiyán insáf kare, aur KHUDÁWAND tujh se merá inti qám le: par merá háth tujh par nahín

uṭhegá. 13 Qadím logon kí masal hai, ki Buron se burái hotí hai : par merá háth tujh par nahín uṭhegá. 14 Isráíl ká bádsháh kis ke píchhe nıklá? tú kis ke píchhe pará hai? ek mare hue kutté ke píchhe, ek pissú ke píchhe? 15 Pas, KHUDÁWAND hí munsif ho, aur mere aur tere darmiyán faisala karé, aur dekhe, aur merá muqaddama laje, aur tere háth se mujhe chhuráe. 16 Aur aisá huá, ki jab Dáúd yih báten Sául se kah chuká, to Sául ne kahá, Ai mere beṭe Dáúd, kyá yih terí áwáz hai? Aur Sául chillákar rone lagá. 17 Aur us ne Dáúd se kahá, Tú mujh se ziyáda sádiq hai ; is liye ki tú ne mere sáth bhalái kí hai, hálánki main ne tere sáth burái kí. 18 Aur tú ne áj ke din záhir kar diyá, ki tú ne mere sáth bhalái kí hai ; kyúnki jab KHUDÁWAND ne mujhe tere háth men kar diyá, to tú ne mujhe qatl na kiyá. 19 Bhalá kyá kol apne dushman ko pákar use salámat jáne detá hai? So KHUDÁWAND us neki ke 'iwaz jo tú ne mujh se áj ke din ki, tujh ko nek jazá de. 20 Aur ab, dekh, main khúb jántá hún, ki tú yaqínan bádsháh hogá, aur Isráíl kí saltanat tere háth men parkar qáim hogí. 21 So ab mujh se KHUDÁWAND kí qasam khá, ki tú mere ba'd merí nasl ko halák nahín karegá, aur mere báp ke gharáne men se mere nám ko miṭá nahín dálegá. 22 So Dáúd ne Sául se qasam khái. Aur Sául ghar ko chalá gayá : par Dáúd aur us ke log us garh men já baiṭhe.

25 Aur Samúel mar gayá ; aur sab Isráílí jama' hue aur unhon ne us par nauha kiyá, aur use Rámah men usí ke ghar men dafn kiyá. Aur Dáúd uṭhkar dasht í Fárán ko chalá gayá.

2 Aur Ma'un men ek shakhs rahtá thá, jis kí milkíyat Karmil men thá ; yih shakhs bahut bará thá, aur us ke pás tén hazár bheren aur ek hazár bakriyán thín ; aur yih Karmil men apní bheron ke bál katar rahá thá. 3 Is shakhs ká nám Nábál, aur us kí bíwí ká nám Abíjel thá : yih 'aurat barí samajhdár aur khúbsúrat thí ; par wuh mard bará beadab aur badkár thá ; aur wuh Kálíb ke khándán se thá. 4 Aur Dáúd ne biyábán men suná ki Nábál apní bheron ke bál katar rahá hai. 5 So Dáúd ne das jawán rawána

kiye, aur us ne un jawánon se kahá, ki Tum Karmil par charhkar Nábál ke pás jáo, aur merá nám lekar use salám kaho : 6 aur us khushhál ádmí se yún kaho, ki Terí aur tere ghar kí aur tere mál asbáb kí salámatí ho. 7 Main ne ab suná hai, ki tere hán bál katarnewále hai ; aur tere charwáhe hamáre sáth rahe, aur ham ne un ko nuqsán nahín pahuncháyá, aur jab tak wuh Karmil men hamáre sáth rahe, un kí kol chíz khoí na gayi. 8 Tú apne jawánon se púchh, aur wuh tujhe batáenge. Pas, in jawánon par tere karam kí nazar ho, is liye kí ham achchhe din áe hai ; main terí minnat kartá hún, ki jo kuchh tere háth áe, apne khádímon ko aur apne beṭe Dáúd ko 'atá kar. 9 So Dáúd ke jawánon ne jákar Nábál se Dáúd ká nám lekar yih báten kahín, aur chup ho rahe. 10 Nábál ne Dáúd ke khádímon ko jawáb diyá, ki Dáúd kaun hai? aur Yassí ká beṭá kaun hai? In dinon bahut se naukar aise hai, jo apne áqá ke pás se bhág játe hai. 11 Kyá main apní rotí, aur pání, aur zabíhe jo main ne apne katarnewálon ke liye zabh kiye hai, lekar un logon ko dúñ jin ko main nahín jántá ki wuh kahán ke hai? 12 So Dáúd ke jawán ulṭe pánw phire, aur lauṭ gaye, aur ákar yih sab báten use batáin. 13 Tab Dáúd ne apne logon se kahá, Apní apní talwár bándh lo. So har ek ne apní talwár bándhí, aur Dáúd ne bhí apní talwár hamáil kí : so qaríban char sau jawán Dáúd ke píchhe chale, aur do sau asbáb ke pás rahe. 14 Aur jawánon men se ek ne Nábál kí bíwí Abíjel se kahá, ki Dekh, Dáúd ne biyábán se hamáre áqá ko mubárabád dene ko qásid bheje ; par wuh un par jhunjhláyá : 15 lekin in logon ne ham se barí neki kí, aur hamára nuqsán nahín huá, aur maidánon men jab tak ham un ke sáth rahe, hamárl kol chíz gum na húl ; 16 balki jab tak ham un ke sáth bher bakrí charáte rahe, wuh rát din hamáre liye goyá díwár the. 17 So ab soch, samajh le, ki tú kyá karegí ; kyúnki hamáre áqá, aur us ke sab gharáne ke khiláf badí ká mansúba bándhá gayá hai : kyúnki yih aisá khabís ádmí hai, ki kol is se bát nahín kar saktá. 18 Tab Abíjel ne jaldí kí, aur do sau rotíyán, aur mai

ke do mashkíze aur pánch pakí pakáí bheren, aur bhune hue anáj ke pánch páimáne, aur kishmish ke ek sau khoshe aur anjír kí do sau tikkiyán sáth líñ, aur un ko gadhon par lád liyá ; 19 aur apne chákaron se kahá, Tum mujh se áge jáo ; dekho, main tumháre píchhe píchhe áti hún. Aur us ne apne shauhar Nábál ko khabar na kí. 20 Aur aisá huá, ki júnhi wuh gadhe par charhkar pahár kí ár se utrí, Dáúd apne logon samet utarte hue us ke sámne áyá ; aur wuh un ko milí. 21 Aur Dáúd ne kahá thá, ki Main ne is pájí ke sab máil kí jo biyábán men thá befáida is tarah nigabhání kí, ki us kí chízon men se koi chíz gum na hui : kyúñki us ne nekí ke badle mujh se badí kí. 22 So agar main subh kí raushní hone tak us ke logon men se ek larhá bhí báqí chhorún, to KHUDÁ Dáúd ke dushmanon se aisá hí, balki is se ziyáda hí kare. 23 Aur Abíjel ne jo Dáúd ko dekhá to jaldí kí, aur gadhe se utrí, aur Dáúd ke áge aundhí giri, aur zamín par sarnigún ho gayí. 24 Aur wuh us ke páñwon par girkar kahne lagi, Mujh par, ai mere málik, mujhi par yih gunáh ho, aur zará apní laundí ko ijázat de ki tere kán men kuchh kahe, aur tú apní laundí kí 'arz sun. 25 Main terí minnat kartí hún, ki merá málik us khabís ádmí Nábál ká kuchh khayál na kare, kyúñki jaisá us ká nám hai, waisá hí wuh hai ; us ká nám Nábál hai, aur hamáqat us ke sáth hai : lekin main ne, jo terí laundí hún, apne málik ke jawánon ko jin ko tú ne bhejá thá nahín dekhá. 26 Aur ab, ai mere málik, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur terí ján hí kí saugand, ki KHUDÁWAND ne, jo tujhe khúnrezi se aur apne hí háthon apná intiqám lene se báz rakkhá hai, is liye tere dushman, aur mere málik ke badkhwáh, Nábál kí mánind thahren. 27 Ab yih hadya jo terí laundí apne málik ke huzúr láí hai un jawánon ko jo mere khudáwand kí pairawí karte hain diyá jáe. 28 Tú apní laundí ká gunáh mu'áf kar de, kyúñki KHUDÁWAND yaqínan mere málik ká ghar qáim rakkhegá ; is liye ki merá málik KHUDÁWAND kí laráiyán lará hai, aur tujh men tamám 'umr burái nahín páí jáegi. 29 Aur go insán terá píchhá karne, aur terí ján

lene ko uthe, taubhi mere málik kí ján zindagi ke buqche men KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke sáth bandhí rahegi ; par tere dushmanon kí jánen wuh goyá falákhun men rakkhar phenk degá. 30 Aur jab KHUDÁWAND mere málik se wuh sári nekían jo us ne tere haqq men farmái hain kar chukegá, aur tujh ko Isráil ká sardár baná degá, 31 to tujhe is ká gam aur mere málik ko yih dilí sadma na hogá, ki tú ne besabab khún baháyá, yá mere málik ne apná intiqám liyá : aur jab KHUDÁWAND mere málik se bhalái kare, to tú apní laundí ko yád karná. 32 Dáúd ne Abíjel se kahá, ki KHUDÁWAND, Isráil ká KHUDÁ, mubáarak ho jis ne tujhe áj ke din mujh se milne ko bhejá ; 33 aur terí 'aqlmandí mubáarak, tú khud bhí mubáarak ho jis ne mujh ko áj ke din khúnrezi aur apne háthon se apná intiqám lene se báz rakkhá. 34 Kyúñki KHUDÁWAND Isráil ke KHUDÁ kí hayát kí qasam jis ne mujhe tujh ko nuqsán pahuncháne se roká, ki agar tú jaldí na kartí, aur mujh se milne ko na áti, to subh kí raushní tak Nábál ke liye ek larhá bhí na rahtá. 35 Aur Dáúd ne us ke háth se jo kuchh wuh us ke liye láí thí, qubúl kiyá, aur us se kahá, Apne ghar salámat já : dekh, main ne terí bát mání, aur terá liház kiyá. 36 Aur Abíjel Nábál ke pás áí ; aur dekhá, ki us ne apne ghar men sháhána ziyáfat kí tarah ziyáfat kar rakkhi hai. Aur Nábál ká dil us ke pahlú men magan hai, is liye ki wuh nashe men chur thá ; so us ne us se subh kí raushní tak, na thora na bahut, kuchh na kahá. 37 Subh ko, jab Nábál ká nasha utar gayá, to us kí bíwi ne yih báten use batáin ; tab us ká dil us ke pahlú men murda ho gayá, aur wuh patthar kí mánind sun par gayá. 38 Aur das din ke ba'd aisá huá kí KHUDÁWAND ne Nábál ko mará, aur wuh mar gayá. 39 Jab Dáúd ne suná, ki Nábál mar gayá, to wuh kahne lagá, ki KHUDÁWAND mubáarak ho jo Nábál se merí ruswái ká muqaddama lará aur apne bande ko badí se báz rakkhá : aur KHUDÁWAND ne Nábál kí sharárat ko usí ke sir par ládá. Aur Dáúd ne Abíjel ke बारे men paigám bhejá táki us se biyáh kare. 40 Aur jab Dáúd ke khádim Karmil men Abíjel ke pás áe, to unhon ne us se kahá, ki

Dáúd ne ham ko tere pás bhejá hai, táki ham tujhe us se biyáhne ko le jáen. 41 So wuh uthí, aur zamín par aundhé munh giri, aur kahne lagi, ki Dekh, terí laundí to naukar hai, táki apne málik ke khádimon ke pánw dhoe. 42 Aur Abíjel ne jaldí kí, aur uthkar gadhe par sawár hui, aur apní páñch laundiyan jo us ke jilau men thín sáth le li; aur wuh Dáúd ko qásidon ke píchhe píchhe gayí, aur us kí bwi baní. 43 Aur Dáúd ne Yazrá'el kí Akhínú'am ko bhí biyáh liya, so wuh donon us kí bwiyan banin. 44 Aur Sául ne apní betí Mikal ko jo Dáúd kí bwi thí Lais ke bete Jilímí Filtí ko de diya thá.

26 Aur Zifí Jibi'ah men Sául ke pás jákar kahne lage, Kyá Dáúd Hakíláh ke pahar men jo dasht ke sámne hai chhipá huá nahín? 2 Tab Sául uthá, aur tñ hazár chune hue Isráilí jawán apne sáth lekar dasht i Zif ko gaya, táki us dasht men Dáúd ko talásh kare. 3 Aur Sául Hakíláh ke pahar men jo dasht ke sámne hai ráste ke kanáre khaimazan huá. Par Dáúd dasht men rahá; aur us ne dekhá, ki Sául us ke píchhe dasht men áya hai. 4 Pas Dáúd ne jásus bhejkar ma'lum kar liya, ki Sául fi'lhaqiqat áya hai. 5 Tab Dáúd uthkar Sául kí khaimagáh men áya; aur wuh jagah dekhí jahan Sául, aur Naiyir ká betá Abinaiyir bhí jo us ke lashkar ká sardár thá áram kar rahe the; aur Sául gariyon kí jagah ke bích sotá thá, aur log us ke girdágird dere dále hue the. 6 Tab Dáúd ne Hittí Akhímalik, aur Zarúyah ke bete Abíshai se jo Yoáb ká bhái thá kahá, Kaun mere sáth Sául ke pás khaimagáh men chalegá? Abíshai ne kahá, Main tere sáth chalungá. 7 So Dáúd aur Abíshai rát ko lashkar men ghuse; aur dekhá, ki Sául gariyon kí jagah ke bích men pará so rahá hai, aur us ká neza us ke sirháne zamín men gará huá hai; aur Abinaiyir aur lashkar ke log us ke gird pare hain. 8 Tab Abíshai ne Dáúd se kahá, Khudá ne áj ke dín tere dushman ko tere háth men kar diya hai; so ab tú zará mujh ko ijázat de ki neze ke ek hí wár men use zamín se páiwand kar dún, aur main us par dúsrá wár karne ká bhí nahín. 9 Dáúd ne Abíshai se kahá, Use qatl na kar;

kyunki kaun hai jo KHUDÁWAND ke mamsúh par háth utháe aur begunáh tháhre? 10 Aur Dáúd ne yih bhí kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam KHUDÁWAND ap us ko máregá, yá us kí maut ká dín áegá, yá wuh jang men jákar mar jáegá: 11 lekin KHUDÁWAND na kare, ki main KHUDÁWAND ke mamsúh par háth chaláun: par zará us ke sirháne se yih neza aur páni kí suráhi uthá le; phir ham chale chalen. 12 So Dáúd ne neza aur páni kí suráhi Sául ke sirháne se uthá, aur wuh chal diye; aur na kisi ádmi ne yih dekhá, aur na kisi ko khabar hui, aur na koi jágá; kyunki wuh sab ke sab sote the, is liye ki KHUDÁWAND kí taraf se un par gahrí nind áí hui thí. 13 Phir Dáúd dúsrí taraf jákar us pahar kí choti par dúr khará rahá; aur un ke darmiyan ek bará fásila thá. 14 Aur Dáúd ne un logon ko aur Naiyir ke bete Abinaiyir ko pukárkar kahá, ki Ai Abinaiyir, tú jawáb nahín detá? Abinaiyir ne jawáb diya, Tú kaun hai jo bádsháh ko pukártá hai? 15 Dáúd ne Abinaiyir se kahá, Kyá tú bará bahádur nahín, aur kaun baní Isráil men terá nazír hai? pas kis liye tú ne apne málik bádsháh kí nigahbáni na kí? kyunki ek shakhs tere málik bádsháh ko qatl karne ko ghusá thá. 16 Pas yih kám tú ne kuchh achchá na kiyá. KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, tum wájibu'l qatl ho, kyunki tum ne apne málik kí jo KHUDÁWAND ká mamsúh hai, nigahbáni na kí. Ab zará dekh, ki bádsháh ká bhála, aur páni kí suráhi jo us ke sirháne thí kahan hain. 17 Tab Sául ne Dáúd kí áwáz pahcháni, aur kahá, Ai mere bete Dáúd, kyá yih terí áwáz hai? Dáúd ne kahá, Ai mere málik bádsháh, yih merí hí áwáz hai. 18 Aur us ne kahá, Merá málik kyun apne khádím ke píchhe pará hai? main ne kyá kiyá hai? aur mujh men kyá badí hai? 19 So ab zará merá málik bádsháh, apne bande kí báte sune. Agar KHUDÁWAND ne tujh ko mere khiláf ubhárá ho, to wuh koi hadya manzúr kare: aur agar ádmon ká kám ho, to wuh KHUDÁWAND ke áge mal'un hon; kyunki unhon ne áj ke dín mujh ko khárij kiyá hai, ki main KHUDÁWAND kí dí hui míras men shámil na rahun, aur mujh se kahte hain, Já, áur deotáon kí 'ibádat kar.

20 So ab KHUDAWAND kí huzúrí se alag merá khún zamín par na bahe : kyúñki baní Isráíl ká bádsháh ek píssú dhúndhne ko is tarah níklá hai, jaise koí paháron par títar ká shikár kartá ho. 21 Tab Sául ne kahá, Main ne khatá kí : ai mere beṭe Dáud, laut á ; kyúñki main phir tujhe nuqsán nahín pahuncháungá ; is liye kí merí ján áj ke dín terí nigáh men qímatí ṭhahrí : dekh, main ne hamáqat kí, aur niháyat barí bhúl mujh se húl. 22 Dáud ne jawáb diyá, Ai bádsháh, is bhále ko dekh ! so jawánon men se koí ákar ise le jáe. 23 Aur KHUDAWAND har shakhs ko us kí sadáqat aur diyánatdárí ke muwáfiq jazá degá, kyúñki KHUDAWAND ne áj tujhe mere háth men kar diyá thá, par main ne na cháhá, kí KHUDAWAND ke mamsúh par háth utháun. 24 Aur dekh, jis tarah terí zindagí áj merí nazar men giránqadr ṭhahrí, isí tarah merí zindagí KHUDAWAND kí nigáh men giránqadr ho, aur wuh mujhe sab taklífon se rihái bakhshe. 25 Tab Sául ne Dáud se kahá, Ai mere beṭe Dáud, tú mubáarak ho ! tú bare bare kám karegá, aur zarúr fathmand hogá. So Dáud apní ráh chálá gayá, aur Sául apne makán ko lautá.

27 Aur Dáud ne apne dil men kahá, kí Ab main kisé na kisé dín Sául ke háth se halák húngá : pas, mere liye is se bihtar áur kuchh nahín, kí main Filistíon kí sarzamín ko bhág jáun, aur Sául mujh se náummed hokar baní Isráíl kí sarhaddon men phir mujhe nahín dhúndhegá : yún main us ke háth se bach jáungá. 2 So Dáud uthá, aur apne sáth ke chha sau jawánon ko lekar Ját ke bádsháh Ma'ok ke beṭe Akís ke pás gayá. 3 Aur Dáud aur us ke log Ját men Akís ke sáth apne apne khándán samet rahne lage, aur Dáud ke sáth bhí us kí donon biwiyán, ya'ní Yazra'elí Akhínú'am, aur Nábál kí bíwí Karmilí Abíjel thín. 4 Aur Sául ko khabar milí, kí Dáud Ját ko bhág gayá : tab us ne phir kabhi us kí talásh na kí.

5 Aur Dáud ne Akís se kahá, kí Agar mujh par tere karam kí nazar hai, to mujhe is mulk ke shahron men kahín jagah dilá de, táki main wahán basún : terá khádím tere sáth darú's saltanat men kyún rahe? 6 So Akís

ne us dín shahr í Siqláj use diyá : is liye Siqláj áj ke dín tak Yahúdáh ke bádsháhon ká hai.

7 Aur Dáud Filistíon kí sarzamín men kull ek baras aur chár mahíne tak rahá. 8 Aur Dáud aur us ke logon ne jákar Jasoríon, aur Jazaríon, aur 'Amállíqíon par hamla kiyá : kyúñki wuh Shor kí ráh se Mísr kí hadd tak us sarzamín ke qadímí báshinde the. 9 Aur Dáud ne us sarzamín ko tabáh kar dálá, aur 'aurat mard kisé ko jítá na chhoṛá, aur un kí bheṛ bakriyán, aur bail, aur gadhe, aur unṭ, aur kapre lekar lútá, aur Akís ke pás gayá. 10 Akís ne púchhá, kí A'j tum ne kidhar lút mard kí? Dáud ne kahá, Yahúdáh ke junúb aur Yarahmielíon ke junúb, aur Qíníon ke junúb. 11 Aur Dáud un men se ek mard ya 'aurat ko bhí jítá bachákar Ját men nahín látá thá, aur kahtá thá, kí Kahín wuh hamárá qala'í na khol den, aur kah den, kí Dáud ne aisá aisá kiyá, aur jab se wuh Filistíon kí mamlukat men basá hai, tab se us ká yihí tariqa rahá hai. 12 Aur Akís ne Dáud ká yaqín karke kahá, kí Us ne apní qaum Isráíl ko apní taraf se kamál nafrat dilá dí hai, so ab hamesha yih merá khádím rahegá.

28 Aur unhín dinon men aisá huá, kí Filistíon ne apní faujeñ jang ke liye jama' kíñ, táki Isráíl se laṛen. Aur Akís ne Dáud se kahá, Tú yaqín ján, kí tujhe aur tere logon ko lashkar men hokar mere sáth jáná hogá. 2 Dáud ne Akís se kahá, Phir jo kuchh terá khádím karegá, wuh tujhe ma'lúm bhí ho jáegá. Akís ne Dáud se kahá, Phir to sadá ke liye tujh ko main apne sir ká nigahbán ṭhahráungá.

3 Aur Samúel mar chuká thá, aur sab Isráílíon ne us par nauha karke use us ke shahr Rámah men dafn kiyá thá. Aur Sául ne jinnát ke áshnáon aur afsúngaron ko mulk se khárij kar diyá thá. 4 Aur Filistí jama' hue, aur ákar Shúním men dere dále, aur Sául ne bhí sab Isráílíon ko jama' kiyá, aur wuh Jílbú'a men khaimazan hue. 5 Aur jab Sául ne Filistíon ká lashkar dekhá, to hirásán huá, aur us ká dil bahut kánpne lagá. 6 Aur jab Sául ne KHUDAWAND se suwál kiyá, to KHUDAWAND ne use na to khwábon aur na Urím aur na nabíon

ke wasíle se koí jawáb diyá. 7 Tab Sául ne apne mulázimon se kahá, Koí aisí 'aurat mere liye talásh karo jis ká áshná jinn ho, táki main us ke pás jákar us se púchhún. Us ke mulázimon ne us se kahá, Dekh, 'Ain Dor men ek 'aurat hai, jis ká áshná jinn hai. 8 So Sául ne apná bhes badalkar dúsrí poshák pahiní, aur do ádmíon ko sáth lekar chalá, aur wuh ráat ko us 'aurat ke pás áe, aur us ne kahá, Zará merí khátir jinn ke zari'e se merá fál khol, aur jis ká nám main tujhe batáún, use úpar bulá de. 9 Tab us 'aurat ne us se kahá, Dekh, tú jántá hai, ki Sául ne kyá kiyá, ki us ne jinnát ke áshnáon aur afsúngaron ko mulk se kát dálá hai; pas, tú kyún merí ján ke liye phandá lagatá hai, táki mujhe marwá dále? 10 Tab Sául ne KHUDÁWAND kí qasam khákar kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, is bát ke liye tujhe koí sazá nahín dí jáegi. 11 Tab us 'aurat ne kahá, Main kis ko tere liye úpar bulá dún? Us ne kahá, Samúel ko mere liye bulá de. 12 Jab us 'aurat ne Samúel ko dekhá, to baland áwáz se chilláí: aur us 'aurat ne Sául se kahá, Tú ne mujh se kyún dagá kí, kyúnki tú to Sául hai? 13 Tab bádsháh ne us se kahá, Hirásán mat ho: tujhe kyá dikháí detá hai? Us ne Sául se kahá, Mujhe ek deotá zamín se úpar áte dikháí detá hai. 14 Tab us ne us se kahá, Us kí shakl kaisí hai? Us ne kahá, Ek buddhá úpar ko á rahá hai, aur jubba pahine hai. Tab Sául ján gayá ki wuh Samúel hai, aur us ne munh ke bal girkar zamín par sijda kiyá. 15 Samúel ne Sául se kahá, Tú ne mujhe kyún bechain kiyá, ki mujhe úpar bulwáyá? Sául ne jawáb diyá, Main sakht páreshán hún, kyúnki Filistí mujh se larthe hain, aur Khudá mujh se alag ho gayá hai, aur na to nabíon, aur na khwábon ke wasíle se mujhe jawáb detá hai; is liye main ne tujhe buláyá, táki tú mujhe batáe, ki main kyá karún. 16 Samúel ne kahá, Pas, tú mujh se kis liye púchhtá hai, jis hál ki KHUDÁWAND tujh se alag ho gayá hai, aur terá dushman baná hai? 17 Aur KHUDÁWAND ne jaisá merí ma'rifat kahá thá, waisá hí kiyá hai: KHUDÁWAND ne tere háth se saltanat chák kar lí, aur tere

parausí Dáúd ko 'ináyat kí hai: 18 is liye ki tú ne KHUDÁWAND kí bát nahín mání, aur 'Amáliqion se us ke qahr i shadíd ke muwáfiq pesh nahín áyá; isí sabab se KHUDÁWAND ne áj ke din tujh se yih bartáo kiyá. 19 Másiwá is ke KHUDÁWAND tere sáth Isráílíon ko bhí Filistíon ke háth men kar degá; aur kal tú aur tere bete mere sáth hongé; aur KHUDÁWAND Isráílí lashkar ko bhí Filistíon ke háth men kar degá. 20 Tab Sául fauran zamín par lambá hokar girá, aur Samúel kí báton ke sabab se niháyat dar gayá, aur us men kuchh quwwat baqí na rahí, kyúnki us ne us sáre din aur sári ráat rotí nahín kháí thí. 21 Tab wuh 'aurat Sául ke pás áí, aur dekhá, ki wuh niháyat páreshán hai; so us ne us se kahá, Dekh, terí laundí ne terí bát mání, aur main ne apní ján apní hathelí par rakkhí, aur jo báten tú ne mujh se kahín main ne un ko máná hai: 22 so ab main terí minnat kartí hún, ki tú apní laundí kí bát sun, aur mujhe ijázat de, ki rotí ká tukrá tere áge rakkhún; tú khá, táki jab tú apní ráh le, to tujhe táqat mile. 23 Par us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main nahín kháúngá; lekin us ke mulázim us 'aurat ke sáth milkar us se bajidd húe; tab us ne un ká kahá máná, aur zamín par se uthkar palang par baith gayá. 24 Us 'aurat ke ghar men ek motá bachhrá thá; so us ne jaldí kí aur use zabh kiyá, aur átá lekar gúndhá, aur be-khamírí rotíyán pakáín, 25 aur un ko Sául aur us ke mulázimon ke áge láí; aur unhon ne kháyá. Tab wuh uthé, aur usí ráat chale gaye.

29 Aur Filistí apne sáre lashkar ko Afíq men jama' karne lage, aur Isráílí us chashme ke nazdík jo Yazra'el men hai khaimazan húe. 2 Aur Filistíon ke umará, saikron aur hazáron ke sáth áge áge chal rahe the, aur Dáúd apne logon samet Akís ke sáth píchhe píchhe já rahá thá. 3 Tab Filistí amíron ne kahá, In 'Ibráníon ká yahán kyá kám hai? Akís ne Filistí amíron se kahá, Kyá yih Isráíl ke bádsháh Sául ká khádim Dáúd nahín, jo itne dinon balki itne barason se mere sáth hai, aur main ne jab se wuh mere pás bhág áyá hai áj ke din tak us men kuchh badí nahín páí?

4 Lekin Filistí umará us se náráz hue ; aur Filistí umará ne us se kahá, Is shakhs ko lauṭá de, ki wuh apní jagáh ko jo tú ne us ke liye ṭhahrál hai wápas jáe ; use hamáre sáth jang par ná jáne de, tá aisá na ho ki jang men wuh hamará mukhálif ho, kyúнки wuh apne áqá se kaise mel karegá? kyá in hí logon ke siron se nahín? 5 Kyá yih wuhí Dáúd nahín, jis kí bábat unhon ne náchte waqt gá gákar ek dúsre se kahá, ki

Sául ne to hazáron ko

Par Dáúd ne lákhon ko mára?

6 Tab Akís ne Dáúd ko bulákar us se kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, kí tú rástkár hai, aur merí nazar men terí ámad o raft mere sáth lashkar men achchhí hai ; kyúнки main ne jis din se tú mere pás áyá áj ke din tak tujh men kuchh badí nahín pái : taubhí yih umará tujhe nahín cháhte. 7 So tú ab lauṭkar salámat chalá já, táki Filistí umará tujh se náráz na hon. 8 Dáúd ne Akís se kahá, Lekin main ne kyá kiyá hai? aur jab se main tere sámne hún, tab se áj ke din tak, mujh men tú ne kyá bát pái, jo main apne málik bádsháh ke dushmanon se jang karne ko ná jáun? 9 Akís ne Dáúd ko jawáb diyá, Main jántá hún ki tú merí nazar men Khudá ke firishte kí mánínd nek hai ; taubhí Filistí umará ne kahá hai, ki Wuh hamáre sáth jang ke liye ná jáe. 10 So ab tú subh sawere apne áqá ke khádímon ko lekar jo tere sáth yahán áe haín uṭhná, aur jaise hí tum subh sawere uṭho, raushní hote hote rawána ho jáná. 11 So Dáúd apne logon samet taṭke uṭhá, táki subh ko rawána hokar Filistion ke mulk ko lauṭ jáe. Aur Filistí Yazra'el ko chale gaye.

30 Aur aisá huá, ki jab Dáúd aur us ke log tísre din Siqláj men pahunche, to dekhá, ki 'Amá-líqíon ne junúbí hisse aur Siqláj par charháif karke Siqláj ko mára, aur ág se phúnk diyá. 2 Aur 'auraton ko aur jitne chhoṭe bare wahán the, sab ko asír kar liyá hai ; unhon ne kisi ko qatl nahín kiyá, balki un ko lekar chal diye the. 3 So jab Dáúd aur us ke log shahr men pahunche, to dekhá, ki shahr ág se jalá pará hai : aur un ki biwiyán aur bete aur betiyán, asír ho gayí haín. 4 Tab Dáúd aur us ke sáth ke log chillá chillákar rone

lage, yahán tak ki un men rone kí táqat ná rahí. 5 Aur Dáúd kí donon biwiyán Yazra'elí Akhinú'am aur Karmilí Nábál kí biwí Abíjel asír ho gayí thín. 6 Aur Dáúd bare shikanje men thá ; kyúнки log use sangsár karne ko kahte the, is liye ki logon ke dil apne beton aur betiyon ke liye niháyat gamgín the ; par Dáúd ne KHUDÁWAND apne Khudá men apne áp ko mazbút kiyá.

7 Aur Dáúd ne Akhímalik ke bete Abiyátar káhin se kahá, ki Zará afod ko yahán mere pás le á. So Abiyá-tar afod ko Dáúd ke pás le áyá.

8 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Agar main us fauj ká píchhá karún, to kyá main un ko já lúngá? Us ne us se kahá, ki Píchhá kar ; kyúнки tú yaqínan un ko já legá, aur zarúr sab kuchh chhurá láegá. 9 So Dáúd aur wuh chha sau ádmí jo us ke sáth the chale, aur Basor kí nadí par pahunche, jahán wuh log jo piche chhoṭe gaye ṭhahre rahe. 10 Par Dáúd aur chár sau ádmí píchhá kiye chale gaye ; kyúнки do sau jo aise thak gaye the kí Basor kí nadí ke pár ná já sake, píchhe rah gaye. 11 Aur un ko maidán men ek Misrí míl gayá ; use wuh Dáúd ke pás le áe, aur use roṭí dí, so us ne kháif ; aur use pine ko pání diyá. 12 Aur unhon ne anjír kí ṭikkiyá ká ek ṭukrá, aur kishmish ke do khoshe use diye : jab wuh khá chuká, to us kí ján men ján áí, kyúнки us ne tén din aur tén rát se ná roṭí kháif thí, ná pání piyá thá. 13 Tab Dáúd ne púchhá, Tú kis ká ádmí hai? aur tú kahán ká hai? Us ne kahá, Main ek Misrí jawán, aur ek 'Amá-líqí ká naukar hún ; aur merá áqá mujh ko chhoṭ gayá, kyúнки tén din hue kí main bímár par gayá thá. 14 Ham ne Karetíon ke junúb men aur Yahúdáh ke mulk men, aur Kálíb ke junúb men lúṭ már kí, aur Siqláj ko ág se phúnk diyá. 15 Dáúd ne us se kahá, Kyá tú mujhe us fauj tak pahunchá degá? Us ne kahá, kí Tú mujh se Khudá kí qasam khá, kí ná to mujhe qatl karegá aur ná mujhe mere áqá ke hawále karegá, to main tujh ko us fauj tak pahunchá dúngá. 16 Jab us ne use wahán pahunchá diyá, to dekhá ki wuh log us sárfi zamín par phaile hue the, aur us bahut se mál ke sabab se jo unhon

ne Filistion ke mulk aur Yahúdáh ke mulk se lutá thá kháte píte aur ziyáfatén urá rahe the. 17 So Dáúd rát ke pahle pahar se lekar दूसरे दिन की शाम तक un ko mártá rahá, aur un men se ek bhí na bachá, síwá chár sau jawánon ke jo únthon par charhkar bhág gaye. 18 Aur Dáúd ne sab kuchh jo 'Amálfíqí le gaye the chhurá líyá: aur apní donon bíwiyon ko bhí Dáúd ne chhuráyá. 19 Aur un kí koí chíz gum na huf, na chhotí na barf, na larke, na larkeyán, na lut ká mál, na áur koí chíz jo unhon ne lí thí; Dáúd sab ká sab lautá láyá. 20 Aur Dáúd ne sab bher bakriyán, aur gáe bail le liye, aur wuh un ko báqí mawáshí ke áge yih kahte húe hánk láe, kí Yih Dáúd kí lut hai. 21 Aur Dáúd un do sau jawánon ke pás áyá jo aise thak gaye the kí Dáúd ke píchhe píchhe na já sake, aur jin ko unhon ne Basor kí nadí par thahrá diyá thá: wuh Dáúd aur us ke sáth ke logon se milne ko nikle: aur jab Dáúd un logon ke nazdík pahunchá, to us ne un se khair o 'áfiyat púchhí. 22 Tab un logon men se jo Dáúd ke sáth gaye the, sab badzát aur khabís logon ne kahá, Chúnki yih hamáre sáth na gaye, is liye ham in ko us mál men se jo ham ne chhuráyá hai koí hissa nahín denge, síwá har shakhs kí bíwí aur bál bachchon ke táki wuh un ko lekar chale jáen. 23 Tab Dáúd ne kahá, Aí mere bháiyó, tum is mál ke sáth jo KHUDÁWAND ne ham ko diyá hai, aisá nahín karne páoge; kyúnki usí ne ham ko bacháyá, aur us fauj ko jis ne ham par charháí kí hamáre háth men kar diyá. 24 Aur is amr men tumhári mánegá kaun? kyúnki jaisá us ká hissa hai jo larál men játá hai, waisá hí us ká hissa hogá, jo sámán ke pás thahrtá hai; donon barábar hissa páenge. 25 Aur us din se áge ko aisá hí rahá, kí us ne Isráíl ke liye yihí qánún aur áin muqarrar kiyá jo áj tak hai.

26 Aur jab Dáúd Siqláj men áyá, to us ne lut ke mál men se Yahúdáh ke buzurgon ke pás jo us ke dost the kuchh kuchh bhejá, aur kahá, kí Dekho, KHUDÁWAND ke dushmanon ke mál men se yih tumháre liye hadya hai; 27 yih un ke pás jo Baitel men, aur un ke pás jo Rámáfu'l junúb men, aur un ke pás jo Yatír

men, 28 aur un ke pás jo 'Aro'ír men, aur un ke pás jo Sifmot men, aur un ke pás jo Istimú'a men, 29 aur un ke pás jo Rakal men, aur un ke pás jo Yarahmiellon ke shahron men, aur un ke pás jo Qínion ke shahron men, 30 aur un ke pás jo Hurmah men, aur un ke pás jo Kor'ásán men, aur un ke pás jo 'Aták men, 31 aur un ke pás jo Habrún men the, aur un sab jagahon men, jahán jahán Dáúd aur us ke log phirá karte the, bhejá.

31 Aur Filistí Isráíl se lafe, aur Isráílí mard Filistion ke sámne se bháge, aur kohistán í Jilbú'a men qatl hokar gire. 2 Aur Filistion ne Sául aur us ke beṭon ká khúb píchhá kiyá; aur Filistion ne Sául ke beṭon Yúnatan, aur Abínadáb, aur Malkíshú'a ko már dálá. 3 Aur yih jang Sául par niháyat bhárfí ho gayí, aur tírandázon ne use já líyá, aur wuh tírandázon ke sabab se sakht mushkil men par gayá. 4 Tab Sául ne apne siláhbardár se kahá, Apní talwár khénch, aur us se mujhe chhed de, tá na ho kí yih ná-makhtún áen, aur mujhe chhed len, aur mujhe be'izzat karen. Par us ke siláhbardár ne aisá karná na cháhá, kyúnki wuh niháyat dar gayá thá; is liye Sául ne apní talwár lí, aur us par girá. 5 Jab us ke siláhbardár ne dekhá, kí Sául mar gayá, to wuh bhí apní talwár par girá, aur us ke sáth mar gayá. 6 So Sául, aur us ke tnon beṭe, aur us ká siláhbardár, aur us ke sab log, usí din ek sáth mar miṭe. 7 Jab un Isráílí mardon ne jo us wádí kí दूसरी तरफ aur Yardan ke pár the, yih dekhá kí Isráíl ke log bhág gaye, aur Sául aur us ke beṭe mar gaye, to wuh shahron ko chhorkar bhág nikle; aur Filistí áe, aur un men rahne lage.

8 दूसरे दिन jab Filistí láshon ke kapre utárne áe, to unhon ne Sául aur us ke tnon beṭon ko koh í Jilbú'a men mará páyá. 9 So unhon ne us ká sir káṭ líyá, aur us ke hathyár utár liye, aur Filistion ke mulk men qásíd rawána kar diye, táki un ke butkhánon aur logon ko yih khushkhabarf pahunchá den. 10 So unhon ne us ke hathyáron ko 'Istáráat ke mandír men rakkhá: aur us kí lásh ko Baitshán kí díwár par jar diyá. 11 Jab Yabís Jilí'ád ke básh-

indon ne is ke báre men wuh bát jo Filistion ne Sául se kí suní, 12 to sab bahádur uṭhe, aur ráton rát jákar Sául aur us ke beṭon kí láshen Baitshán kí díwár par se le áe, aur

Yabís men pahunchkar wahán un ko jalá diyá; 13 aur un kí haḍḍiyán lekar Yabís men jháu ke darakht ke niche dafn kí, aur sát din tak roza rakkhá.

II SAMU'EL

1 Aur Sául kí maut ke ba'd, jab Dáud 'Amáliqion ko márkar lautá, aur Dáud ko Siqláj men rahte hue do din ho gaye, 2 to tísre din aísá huá, kí ek shakhs lashkargáh men se Sául ke pás se pairáhan chák kiye, aur sir par khák dále hue, áyá; aur jab wuh Dáud ke pás pahunchá, to zamín par girá, aur síjda kiyá. 3 Dáud ne us se kahá, Tú kahán se átá hai? Us ne us se kahá, Main Isráil kí lashkargáh men se bach niklá hun. 4 Tab Dáud ne us se púchhá, Kyá hál rahá? Zará mujhe batá. Us ne kahá, kí Log jang men se bhág gaye, aur bahut se gire aur mar gaye; aur Sául aur us ká betá Yúnatan bhí mar gaye hai. 5 Tab Dáud ne us jawán se jis ne us ko yih khabar dí kahá, Tujhe kaise ma'lúm hai, kí Sául aur us ká betá Yúnatan mar gaye? 6 Wuh jawán jis ne us ko yih khabar dí kahne lagá, kí Main koh i Jilbú'a par ittifáqan wárid huá, aur kyá dekhá, kí Sául apne neze par jhuká huá hai, aur rath aur sawár us ká píchhá kiye á rahe hai. 7 Aur jab us ne apne píchhe nigáh kí, to mujh ko dekhá, aur mujhe pukará; main ne jawáb diyá, Main házir hun. 8 Us ne mujhe kahá, Tú kaun hai? Main ne use jawáb diyá, Main 'Amáliqí hun. 9 Phír us ne mujh se kahá, Mere pás khará hokar mujhe qatl kar dál, kyúncí main bare 'azáb men hun, aur ab tak merá dam mujh men hai. 10 Tab main ne us ke pás kharé hokar use qatl kiyá, kyúncí mujhe yaqín thá, kí ab jo wuh girá hai to bachegá nahín; aur main us ke sir ká táj, aur bázú par ká kangan lekar un ko apne khudáwand ke pás láyá hun. 11 Tab Dáud ne apne kapron ko pakarkar un ko phár dálá; aur us ke sáth ke sab ádmion

ne bhí aísá hí kiyá. 12 Aur wuh Sául aur us ke beṭe Yúnatan, aur KHUDÁWAND ke logon aur Isráil ke gharáne ke liye nauha karne aur rone lage, aur shám tak roza rakkhá, is liye kí wuh talwár se máre gaye the. 13 Phír Dáud ne us jawán se jo yih khabar láyá thá púchhá, kí Tú kahán ká hai? Us ne kahá, Main ek padesí ká beṭá aur 'Amáliqí hun. 14 Dáud ne us se kahá, Tú KHUDÁWAND ke mamsúh ko halák karne ke liye us par háth chaláne se kyúncí na dará? 15 Phír Dáud ne ek jawán ko bulákar kahá, Nazdík já, aur us par hamla kar. So us ne use aísá mára, kí wuh mar gayá. 16 Aur Dáud ne us se kahá, Terá khún tere hí sir par ho, kyúncí tú hí ne apne munh se ap apne úpar gawáhi dí, aur kahá, kí Main ne KHUDÁWAND ke mamsúh ko ján se mára.

17 Aur Dáud ne Sául aur us ke beṭe Yúnatan par is marsiya ke sáth mátam kiyá: 18 aur us ne un ko hukm diyá, kí baní Yahúdáh ko kamán ká gít sikháen: dekho, wuh Yáshar kí kitáb men likhá hai.

19 Ai Isráil, tere hí únche maqámon par terá fakhr mára gayá!

Háe; zabardast kaise khet áe!

20 Yih Ját men na batána,
Asqalon ke kúchon men us kí khabar na karná;
Na ho kí Filistion kí beṭiyán khush hon,

Na ho kí námaḱhtúnon kí beṭiyán fakhr karen.

21 Ai Jilbú'a ke paháro!

Tum par na os paṛe, aur na bárih ho, aur na hadye kí chízon ke khet hon;

Kyúncí wahán zabardaston kí sipar burí tarah se phenk dí gayí.

Ya'ni Sául kí sipar, jis par tel nahin lagáya gayá thá.

22 Maqtulon ke khun se, zabardaston kí charbi se, Yúnatan kí kamán kabhi na talí, Aur Sául kí talwár kháli na lautí.

23 Sául aur Yúnatan apne jite jí 'azíz aur dílpasand the, Aur apní maut ke waqt alag na hue; Wuh 'uqábon se tez, Aur sher í babaron se zoráwar the.

24 Ai Isráil kí betiyo, Sául par roo, jis ne tum ko nafis nafis argawáni libás pahináe, Aur sone ke zewaron se tumhári poshák ko árásta kiyá.

25 Hae, lajái men zabardast kaise khet áe! Yúnatan tere unche maqámon par qatl húa.

26 Ai mere bhái Yúnatan, mujhe terá gam hai: Tú mujh ko bahut hí margúb thá: Terí mahabbat mere liye 'ajíb thí, 'Auratón kí mahabbat se bhí ziyáda.

27 Hae, zabardast kaise khet áe! Aur jang ke hathyár nábúd ho gaye.

2 Aur us ke ba'd aisá húa, kí Dáud ne KHUDÁWAND se púchhá, kí Kyá main Yahúdáh ke shahron men se kisi men chalá jáun? KHUDÁWAND ne us se kahá, Já. Dáud ne kahá, Kidhar jáun? Us ne farmáyá, Habrún ko. 2 So Dáud ma' apní donoñ biwiyon, Yazra'elí Akhinú'am aur Karmilí Nábál kí biwí Abijel ke wahán gayá. 3 Aur Dáud apne sáth ke admion ko bhí ek ek ke gharáne samet wahán le gayá, aur wuh Habrún ke shahron men rahne lage. 4 Tab Yahúdáh ke log áe, aur wahán unhon ne Dáud ko masah karke Yahúdáh ke khándán ká bádsháh banáyá. Aur unhon ne Dáud ko batáyá, kí Yabis Jilí'ád ke logon ne Sául ko dafn kiyá thá. 5 So Dáud ne Yabis Jilí'ád ke logon ke pás qásid rawána kiye, aur un ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND kí taraf se tum mubáarak ho, is liye kí tum ne apne málik Sául par yih íhsán kiyá, aur use dafn kiyá. 6 So KHUDÁWAND tumháre sáth rahmat aur sachchái ko amal men láe: aur main bhí tum

ko is neki ká badla dúngá, is liye kí tum ne yih kám kiyá. 7 Par tumháre bázú qawí hon, aur tum díler ho, kyunki tumhárá málik Sául mar gayá, aur Yahúdáh ke gharáne ne masah karke mujhe apná bádsháh banáyá hai.

8 Lekin Naiyir ke bete Abinaiyir ne, jo Sául ke lashkar ká sardár thá, Sául ke bete Ishbosat ko lekar use Mahanáyim men pahuncháyá; 9 aur use Jilí'ád, aur A'sharion, aur Yazra'el, aur Ifráim, aur Binyamín, aur tamám Isráil ká bádsháh banáyá. 10 (Aur Sául ke bete Ishbosat kí 'umr chális baras kí thí, jab wuh Isráil ká bádsháh húa, aur us ne do baras bádsháhí kí.) Lekin Yahúdáh ke gharáne ne Dáud kí pairawí kí. 11 Aur Dáud Habrún men baní Yahúdáh par sát baras chha mahíne tak hukmran rahá.

12 Phir Naiyir ká beta Abinaiyir, aur Sául ke bete Ishbosat ke khádím Mahanáyim se Jiba'un men áe. 13 Aur Zarúyáh ká beta Yoáb aur Dáud ke mulázim nikle, aur Jiba'un ke taláb par un se mile, aur donoñ faríq baith gaye; ek taláb kí is taraf, aur dúsrá taláb kí us taraf. 14 Tab Abinaiyir ne Yoáb se kahá, Zará yih jawán uñkar hamáre sámne khelen. Yoáb ne kahá, Uñhen. 15 Tab wuh uñkar ta'dád ke mutábíq ámne sámne hue, ya'ni Sául ke bete Ishbosat aur Binyamín kí taraf se bárah jawán, aur Dáud ke khádimon men se bárah ádini. 16 Aur unhon ne ek dústre ká sir pakarkar apní apní talwár apne mukhálif ke pahlú men bhonk dí; so wuh ek hí sáth gire: is liye wuh jagah Hálqat Hassúrím kahlái; wuh Jiba'un men hai. 17 Aur us roz bañ sakht lajái hui; aur Abinaiyir aur Isráil ke logon ne Dáud ke khádimon se shikast khái. 18 Aur Zarúyáh ke tinoñ bete Yoáb, aur Abishai, aur 'Asáhel, wahán maujud the: aur 'Asáhel janglí hiran kí manind subukpá thá. 19 Aur 'Asáhel ne Abinaiyir ká pichhá kiyá; aur Abinaiyir ká pichhá karte waqt wuh dahíne ya bæn háth na muřa. 20 Tab Abinaiyir ne apne pichhe nazar karke us se kahá, Ai 'Asáhel kyá tú hai? Us ne kahá, Hân. 21 Abinaiyir ne us se kahá, Apní dahini ya bañ simt ko muř já, aur jawanon men se kisi ko pakarkar us ke hathyár lüť le. Par 'Asáhel

us ká píchhá karne se báz na áyá. 22 Abinaiyir ne 'Asáhel se phir kahá, Merá píchhá karne se báz rah; main kaise tujhe zamín par márke dál dún? kyúñki phir main tere bhái Yoáb ko kyá munh dikháungá? 23 Is par bhí us ne muñne se inkár kiyá: tab Abinaiyir ne apne bhále ke pichhle sire se us ke peṭ par aisá mará, ki wuh pár ho gayá: so wuh waháñ girá, aur usí jagah mar gayá: aur aisá huá, ki jitne us jagah áe jaháñ 'Asáhel girke mará thá, wuh wahíñ khare rah gaye. 24 Lekin Yoáb aur Abishai Abinaiyir ká píchhá karte rahe, aur jab wuh koh i Ammah tak jo dasht i Jiba'un ke ráste meñ Jáh ke muqábil hai pahunche, to suraj dúb gayá. 25 Aur baní Binyamín Abinaiyir ke píchhe ikatthe hue, aur ek dasta ban gaye, aur ek pahar ki choṭi par khare hue. 26 Tab Abinaiyir ne Yoáb ko pukárke kahá, Kyá talwár abad tak halák kartí rahe? kyá tú nahíñ jántá, ki us ká anjám karwáhaṭ hogá? Tú kab logon ko hukm degá ki apne bháiyon ká píchhá chhoṭkar lauṭ jáen? 27 Yoáb ne kahá, Zinda Khudá kí qasam, agar tú na bolá hotá, to log subh hí ko zarúr chale játe aur apne bháiyon ká píchhá na karte. 28 Phir Yoáb ne narsingá phúnká, aur sab log thahr gaye, aur Isráil ká píchhá phir na kiyá, aur na phir laṭe. 29 Aur Abinaiyir aur us ke log us sárí rát maidán meñ chale, aur Yordan ke pár hue, aur sab Bitron se guzarkar Mahanáyim meñ á pahunche. 30 Aur Yoáb Abinaiyir ká píchhá chhoṭkar lauṭá, aur us ne jo sab ádmion ko jama' kiyá, to Dáúd ke mulázimon meñ se unnís ádmí aur 'Asáhel kam nikle. 31 Par Dáúd ke mulázimon ne Binyamín meñ se aur Abinaiyir ke logon meñ se itne már diye ki tén sau sáth ádmí mar gaye. 32 Aur unhoñ ne 'Asáhel ko uṭhakar use us ke báp kí qabr meñ jo Baitlahm meñ thí dafn kiyá. Aur Yoáb aur us ke log sárí rát chale, aur Habrún pahunchkar un ko din niklá.

3 Algaraz Sául ke gharáne aur Dáúd ke gharáne meñ muddat tak jang rahí: aur Dáúd roz ba roz zoráwar hotá gayá, aur Sául ká khándán kamzor hotá gayá.

2 Aur Habrún meñ Dáúd ke háñ beṭe paidá hue: Amnon us ká pah-

lauṭhá thá jo Yazra'elí Akhinú'am ke peṭ se thá; 3 aur dúsrá Kiliáb thá jo Karmilí Nábál kí biwí Abíjel se huá, tísrá Abísalom thá jo Jasor ke bádsháh Talmí kí beṭi Ma'akah se huá; 4 chauthá Adúniyáh thá jo Hajjít ká beṭá thá; aur páñchwán Safatíyáh jo Abítál ká beṭá thá; 5 aur chhaṭá Itri'am thá jo Dáúd kí biwí 'Ijláh se huá. Yih Dáúd ke háñ Habrún meñ paidá hue.

6 Aur jab Sául ke gharáne aur Dáúd ke gharáne meñ jang ho rahí thí, to Abinaiyir ne Sául ke gharáne meñ khúb zor paidá kar liyá. 7 Aur Sául kí ek haram thí, jis ká nám Risfáh thá: wuh Aiyáh kí beṭi thí: so Ishbosat ne Abinaiyir se kahá, Tú mere báp kí haram ke pás kyúñ gayá? 8 Abinaiyir Ishbosat kí in báton se bahut gusse hokar kahne lagá, Kyá main Yahúdáh ke kisi kutte ká sir hún? áj tak main tere báp Sául ke gharáne, aur us ke bháiyon aur doston se mihrbaní se pesh atá rahá hún, aur tujhe Dáúd ke hawále nahíñ kiyá, taubhí tú áj is 'aurat ke sáth mujh par 'aib lagáta hai? 9 KHUDÁWAND Abinaiyir se waisá hí, balki us se ziyáda kare, agar main Dáúd se wuhí sulúk na karún, jis kí qasam KHUDÁWAND ne us ke sáth khái thí; 10 táki saltanat ko Sául ke gharáne se muntaqil karke Dáúd ke takht ko Isráil aur Yahúdáh donon par, Dán se Baírsaba' tak, qáim karún. 11 Aur wuh Abinaiyir ko ek lafz jawáb na de saká, is liye ki us se dartá thá.

12 Aur Abinaiyir ne apní taraf se Dáúd ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, ki Mulk kis ká hai? Tú mere sáth apná 'ahd bándh, aur dekh, merá háth tere sáth hogá, táki sare Isráil ko terí taraf máil karún. 13 Us ne kahá, Achchhá, main tere sáth 'ahd bándhúngá, par main tujh se ek bát cháhtá hún, aur wuh yih hai, ki jab tú mujh se milne ko áe, to jab tak Sául kí beṭi Míkal ko pañle apne sáth na láe, tú merá munh dekhne nahíñ páegá. 14 Aur Dáúd ne Sául ke beṭe Ishbosat ko qásidon kí ma'rifat kahlá bhejá, ki Merí biwí Míkal ko jis ko main ne Filistion kí sau khalriyáñ dekar biyáhá thá mere hawále kar. 15 So Ishbosat ne log bhejkar use us ke shauhar Láis ke beṭe Faltiel se chhín liyá.

16 Aur us ká shauhar us ke sáth chala, aur us ke píchhe píchhe Bahúrín tak rotá huá chala áyá. Tab Abinaiyir ne us se kahá, Laut já; so wuh laut gayá.

17 Aur Abinaiyir ne Isráílí buzurgon ke pás khabar bhejí, ki Guzre dinon men tum yih cháhte the, ki Dáúd tum par bádsháh ho: 18 pas, ab aisá kar lo, kyünki KHUDÁWAND ne Dáúd ke haqq men farmáyá hai, ki Main apne bande Dáúd kí ma'rifat apni qaum Isráíl ko Filistion, aur un ke sab dushmanon ke háth se rihái dungá. 19 Aur Abinaiyir ne baní Binyamín se bhí báten kí: aur Abinaiyir chala, ki jo kuchh Isráílíon, aur Binyamín ke sáre gharáne ko achichhá lagá, use Habrún men Dáúd ko kah sunáe. 20 So Abinaiyir Habrún men Dáúd ke pás áyá, aur bís admí us ke sáth the. Tab Dáúd ne Abinaiyir aur un logon kí jo us ke sáth the ziyáfat kí. 21 Aur Abinaiyir ne Dáúd se kahá, Ab main uñkar jáungá, aur sáre Isráíl ko apne málik bádsháh ke pás ikatthá karungá, táki wuh tujh se 'ahd bándhen, aur tú, jis jis par terá jí cháhe, saltanat kare. So Dáúd ne Abinaiyir ko rukhsat kiyá; aur wuh salámat chala gayá. 22 Dáúd ke log aur Yoáb kisi dháwe se lút ká bahut sá mál apne sáth lekar áe; lekin Abinaiyir Habrún men Dáúd ke pás nahín thá; kyünki us ne use rukhsat kar diyá thá, aur wuh salámat chala gayá thá. 23 Aur jab Yoáb aur lashkar ke sab log jo us ke sáth the áe, to unhon ne Yoáb ko batáyá, ki Naiyir ká beṭá Abinaiyir bádsháh ke pás áyá thá, aur us ne use rukhsat kar diyá, aur wuh salámat chala gayá. 24 Tab Yoáb bádsháh ke pás ákar kahne lagá, Yih tú ne kyá kiyá? dekh, Abinaiyir tere pás áyá thá, so tú ne use kyün rukhsat kar diyá, ki wuh nikal gayá? 25 Tú Naiyir ke beṭe Abinaiyir ko jántá hai, kí wuh tujh ko dhoká dene aur tere áne jáne aur tere sáre kám ká bhed lene áyá thá. 26 Jab Yoáb Dáúd ke pás se báhar niklá, to us ne Abinaiyir ke píchhe qásid bheje, aur wuh us ko Sírah ke kúen se lautá le áe, par yih Dáúd ko ma'lúm nahín thá. 27 Jab Abinaiyir Habrún men laut áyá, to Yoáb use alag phátak ke andar le gayá, táki us ke sáth chupke

chupke bát kare; aur wahán apne bhái 'Asáhel ke khún ke badle men us ke peṭ men aisá mará, ki wuh mar gayá. 28 Ba'd men jab Dáúd ne yih suná, to kahá, ki Main aur meri saltanat donon hamesha tak KHUDÁWAND ke áge Naiyir ke beṭe Abinaiyir ke khún kí taraf se begunáh hain. 29 Wuh Yoáb aur us ke báp ke sáre gharáne ke sir lage, aur Yoáb ke gharáne men koí na koí aisá hotá rahe jise jiryán ho, yá jo koñhí ho, yá baisákhí par chale, yá talwár se mare, yá tukre tukre ko muhtáj ho. 30 So Yoáb aur us ke bhái Abíshai ne Abinaiyir ko mar diyá; is liye ki us ne Jiba'un men un ke bhái 'Asáhel ko larái men qatl kiyá thá.

31 Aur Dáúd ne Yoáb se aur un sab logon se jo us ke sáth the kahá, ki Apne kapre pháro, aur tāt pahino, aur Abinaiyir ke áge áge mátam karo. Aur Dáúd bádsháh ap janáze ke píchhe píchhe chala. 32 Aur unhon ne Abinaiyir ko Habrún men dafn kiyá; aur bádsháh Abinaiyir kí qabr par chillá chillákar royá; aur sab log bhí roe. 33 Aur bádsháh ne Abinaiyir par yih marsiya kahá,

Kyá Abinaiyir ko aisá hí marná thá, jaise ahmaq martá hai?

34 Tere háth bándhe na the; aur na tere pánw beriyon men the;

Jaise koí badkaron ke háth se martá hai, waise hí tú mará gayá.

Tab us par sab log dobára roe. 35 Aur sab log kuchh din rahte Dáúd ko rotí khiláne áe, lekin Dáúd ne qasam khákar kahá, Agar main áftáb ke gurúb hone se peshtar rotí yá áur kuchh chakkhún, to Khudá mujh se aisá, balki is se ziyáda kare. 36 Aur sab logon ne is par gaur kiyá, aur is se khush hue; kyünki jo kuchh bádsháh kartá thá, log us se khush hote the. 37 So sab logon ne, aur tamám Isráíl ne, usí din ján liyá, ki Naiyir ke beṭe Abinaiyir ká qatl honá bádsháh kí taraf se na thá. 38 Aur bádsháh ne apne mulázimog se kahá, Kyá tum nahín jánte ho, kí áj ke din ek sardár, balki ek bahut bará admí, Isráíl men mará hí? 39 Aur agarchi main mamsúh bádsháh hun taubhí áj ke din 'ájiz hun, aur yih log, baní Zarúyah, mujh se zabardast hain; KHUDÁWAND badkár ko us kí badí ke muwáfiq badla de.

4 Jab Sāul ke beṭe Ishbosat ne sunā, ki Abinaiyir Habrūn men mar gayā, to us ke hāth dhīle par gaye, aur sāre Isrāīlī ghabrā gaye. 2 Aur Sāul ke beṭe Ishbosat ke do ādmī the jo faujon ke sardar the; ek kā nām Ba'nah, aur dūsre kā Raikāb thā; yih donon banī Binyamin ki nasl ke Bairotī Rimmon ke beṭe the: (kyunki Bairot bhī banī Binyamin kā ginā jātā hai: 3 aur Bairotī Jittim ko bhāg gaye the: chunānchi āj ke din tak wuh wahin rahte hain.)

4 Aur Sāul ke beṭe Yūnatan kā ek langrā beṭā thā. Jab Sāul aur Yūnatan ki khabar Yazra'el se pahunchī, to wuh pānch baras kā thā; so us ki dāya us ko uṭhākar bhāgi, aur us ne jo bhāgne men jaldī ki, to aisā huā, ki wuh gir parā, aur langrā ho gayā. Us kā nām Mifibosat thā.

5 Aur Bairotī Rimmon ke beṭe Raikāb aur Ba'nah chale, aur kari dhūp ke waqt Ishbosat ke ghar āe, jab wuh do pahar ko āram kar rahā thā. 6 So wuh wahān ghar ke andar gehūn lene ke bahāne se ghuse, aur us ke peṭ men mārā: aur Raikāb aur us kā bhāī Ba'nah bhāg nikle. 7 Jab wuh ghar men ghuse, to wuh apni khwābgāh men apne bistar par sotā thā; so unhon ne use mārā, aur qatl kiyā, aur us kā sir kāṭ diyā, aur us kā sir lekar tamām rāt maidān ki rāh chale. 8 Aur Ishbosat kā sir Habrūn men Dāud ke pās le āe, aur bādshāh se kahā, Terā dushman Sāul jo terī jān kā tālib thā, yih us ke beṭe Ishbosat kā sir hai; so Khudāwand ne āj ke din mere mālik bādshāh kā intiqām Sāul aur us ki nasl se liyā. 9 Tab Dāud ne Raikāb aur us ke bhāī Ba'nah ko jo Bairotī Rimmon ke beṭe the, jāwāb diyā, ki KHUDĀWAND ki hayāt ki qasam jis ne merī jān ko har musibat se rihāī dī hei; 10 jab ek shakhs ne mujh se kahā, ki Dekh, Sāul mar gayā, aur samjhā, ki khush-khabari detā hai, to main ne use pakrā, aur Siqlāj men use qatl kiyā; yihī jazā main ne use us ki khabar ke badle dī. 11 Pas jab shariron ne ek rāstkār insān ko, usī ke ghar men, us ke bistar par qatl kiyā hai, to kyā main ab us ke khūn kā badla tum se zarūr hi na lūn, aur tum ko zamin par se nābūd na kar dālūn? 12 Tab Dāud ne apne jāwānon ko hukm diyā,

aur unhon ne un ko qatl kiyā, aur un ke hāth aur pānw kāṭ dāle, aur un ko Habrūn men tālāb ke pās ṭāng diyā. Aur Ishbosat ke sir ko lekar unhon ne Habrūn men Abinaiyir ki qabr men dafn kiyā.

5 Tab Isrāīl ke sab qābīle Habrūn men Dāud ke pās ākar kahne lage, Dekh, ham terī haddī aur terā gosht hain. 2 Aur guzre zamāne men jab Sāul hamārā bādshāh thā, to tū hi Isrāīlion ko le jāyā aur le āyā kartā thā: aur KHUDĀWAND ne tujh se kahā, ki Tū mere Isrāīl logon ki gallabānī karegā, aur tū Isrāīl kā sardār hogā. 3 Garaz, Isrāīl ke sab buzurg Habrūn men bādshāh ke pās āe; aur Dāud bādshāh ne Habrūn men un ke sāth KHUDĀWAND ke huzūr 'ahd bāndhā: aur unhon ne Dāud ko masah karke Isrāīl kā bādshāh banāyā.

4 Aur Dāud, jab saltanat karne lagā, to tīs baras kā thā; aur us ne chālīs baras saltanat ki. 5 Us ne Habrūn men sāt baras chha mahīne Yahūdāh par saltanat ki, aur Yarūshalem men sab Isrāīl aur Yahūdāh par tentīs baras saltanat ki. 6 Phir bādshāh aur us ke log Yarūshalem ko Yabūsion par jo us mulk ke bāshinde the chaṛhāī karne gaye: unhon ne Dāud se kahā, Jab tak tū andhon aur langron ko na le jāe, yahān nahin āne pāegā: wuh samajhte the, ki Dāud yahān nahin ā saktā. 7 Taubhī Dāud ne Siyyūn kā qil'a le liyā; wuhī Dāud kā shahr hai. 8 Aur Dāud ne us dīn kahā, ki Jo koi Yabūsion ko māre, wuh nāle ko jāe, aur un langron, aur andhon ko māre, jin se Dāud ke jī ko nafrat hai. Isī liye yih kahāwat hai, ki Andhe aur langre wahān hain; so wuh ghar men nahin ā saktā. 9 Aur Dāud us qil'e men rahne lagā, aur us ne us kā nām Dāud kā shahr rakkhā. Aur Dāud ne girdāgird Millo se lekar andar ke ruṅh tak bahut kuchh ta'mīr kiyā. 10 Aur Dāud baṛhtā hī gayā, kyunki KHUDĀWAND, lashkaron kā Khudā, us ke sāth thā.

11 Aur Sūr ke bādshāh Hīram ne elchion ko aur deodār ki lakriyon aur baṛhaiyon aur mi'māron ko Dāud ke pās bhejā, aur unhon ne Dāud ke liye ek mahall banāyā. 12 Aur Dāud ko yaqīn huā, ki KHUDĀWAND ne use Isrāīl kā bādshāh banākar qiyām

baḥshá, aur us ne us kí saltanat ko Isráíl kí khátir mumtáz kiyá hai.

13 Aur Habrún se chale áne ke ba'd Dáúd ne Yarúshalem se áur haramen rakh lín aur bíwiyán kíñ : áur Dáúd ke hán áur beṭe aur beṭiyán paidá huín. 14 Aur jo Yarúshalem men us ke hán paidá hue un ke nám yih haiñ : Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán, 15 aur Ibhár, aur Ilísú'a, aur Nafaj, aur Yafí'a, 16 aur Ilísama', aur Ilyada', aur Ilifálat.

17 Aur jab Filistíon ne suná, kí unhoñ ne Dáúd ko masah karke Isráíl ká bádsháh banáyá hai, to sab Filistí Dáúd kí talásh men chaḥ áe ; aur Dáúd ko khabar huí ; so wuh qil'e men chalá gayá. 18 Aur Filistí ákar Rifálon kí wadí men phail gaye. 19 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, Kyá main Filistíon ke muqábale ko jáun? kyá tú un ko mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne Dáúd se kahá, kí Já, kyünki main zarúr Filistíon ko tere háth men kar dúngá. 20 So Dáúd Ba'l Parázím men áyá, aur wahán Dáúd ne un ko mára ; aur kahne lagá, kí KHUDÁWAND ne mere dushmanon ko mere sámne toḥ dálá, jaise páni tūtkar bah nikaltá hai. Isí liye us ne us jagah ká nám Ba'l Parázím rakkhá. 21 Aur wahín unhoñ ne apne buton ko chhoḥ diyá thá ; so Dáúd aur us ke log un ko le gaye.

22 Aur Filistí phir chaḥ áe, aur Rifálon kí wadí men phail gaye. 23 Aur jab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, to us ne kahá, Tú chaḥáí na kar ; un ke piche se ghúmkar tūt ke darakhton ke sámne se un par hamla kar. 24 Aur jab tūt ke darakhton kí phungion men tujhe fauj ke chalne kí áwáz sunáí de, to chust ho jáná, kyünki us waqt KHUDÁWAND tere áge áge nikal chuká hogá, táki Filistíon ke lashkar ko máre. 25 Aur Dáúd ne, jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, waisá hí kiyá ; aur Filistíon ko Jibi'ah se Jazar tak mártá gayá.

6 Aur Dáúd ne phir Isráílion ke sab chune hue tis hazár mardon ko jama' kiyá. 2 Aur Dáúd uṭhá, aur sab logon ko jo us ke sáth the lekar Ba'lah Yahúdáh se chalá, táki Khudá ke sandúq ko udhar se le áe, jo us nám ká ya'ni RABB u'l afwáj ke nám ká kahlátá hai jo do karú-

bion par baithá hai. 3 So unhoñ ne Khudá ke sandúq ko nayí garí par rakkhá, aur use Abínadáb ke ghar se jo pahári par thá nikál láe ; aur us nayí garí ko Abínadáb ke beṭe 'Uzzah aur Akhyo hánkne lage. 4 Aur wuh use Abínadáb ke ghar se jo pahári par thá Khudá ke sandúq ke sáth nikál láe ; aur Akhyo sandúq ke áge áge chal rahá thá. 5 Aur Dáúd aur Isráíl ká sára gharána sanaubar kí lakṛí ke sab tarah ke sáz, aur sitár, barbat, aur daf, aur kharjari aur jhánjh KHUDÁWAND ke áge áge bajáte chale. 6 Aur jab wuh Nakon ke khalíhán par pahunche, to 'Uzzah ne Khudá ke sandúq kí taraf háth barhákar use thám liyá, kyünki bailon ne thokar khái thí. 7 Tab KHUDÁWAND ká gussa 'Uzzah par bharká ; aur Khudá ne wahín use us kí khatá ke sabab se mára ; aur wuh wahín Khudá ke sandúq ke pás mar gayá. 8 Aur Dáúd is sabab se, kí KHUDÁWAND 'Uzzah par tūt pará nákhush huá : aur us ne us jagah ká nám Paraz 'Uzzah rakkhá jo áj ke din tak hai. 9 Aur Dáúd us din KHUDÁWAND se dar gayá, aur kahne lagá, kí KHUDÁWAND ká sandúq mere hán kyünkar áe? 10 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND ke sandúq ko apne hán Dáúd ke shahr men le jáná na cháhá, balki Dáúd use ek taraf Játí 'Obed Adom ke ghar men le gayá. 11 Aur KHUDÁWAND ká sandúq Játí 'Obed Adom ke ghar men tin mahíne tak rahá : aur KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ko aur us ke sáre gharáne ko barakat dí. 12 Aur Dáúd bádsháh ko khabar milí, kí KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ke gharáne ko, aur us kí har chiz men Khudá ke sandúq ke sabab se barakat dí hai. Tab Dáúd gayá, aur Khudá ke sandúq ko 'Obed Adom ke ghar se Dáúd ke shahr men khushí khushí le áyá. 13 Aur aisá huá, kí jab KHUDÁWAND ke sandúq ke uṭhánewále chha qadam chale, to Dáúd ne ek bail aur ek moṭá bachhrá zabh kiyá. 14 Aur Dáúd KHUDÁWAND ke huzúr apne sáre zor se náchne lagá, aur Dáúd kátán ká afod pahine thá. 15 So Dáúd aur Isráíl ká sára gharána KHUDÁWAND ke sandúq ko lalkárete aur narsingá phúnkte hue láe. 16 Aur jab KHUDÁWAND ká sandúq Dáúd ke shahr ke andar á rahá thá, to

Sául kí beṭí Míkal ne khiṛkí se nigáh kí, aur Dáúd bádsháh ko KHUDÁWAND ke huzúr uchhalte aur náchte dekhá; so us ne apne dil hí dil men use haqír jáná. 17 Aur wuh KHUDÁWAND ke sandúq ko andar láe, aur use us kí jagah par, us khaime ke bích men jo Dáúd ne us ke liye khará kiyá thá, rakkhá; aur Dáúd ne sokhtaní qurbánián, aur salámatí kí qurbánián KHUDÁWAND ke áge chaṛháin. 18 Aur jab Dáúd sokhtaní qurbáni, aur salámatí kí qurbánián, chaṛhá chuká, to us ne RABB u'l afwáj ke nám se logon ko barakat dí. 19 Aur us ne sab logon ya'ní Isráil ke sáre amboh ke mardon aur 'auraton donon ko ek ek roṭí, aur ek ek ṭukrá gosht, aur kishmish kí ek ek ṭikkyá bántí. Phir sab log apne apne ghar chale gaye. 20 Tab Dáúd lautá, táki apne gharáne ko barakat de. Aur Sául kí beṭí Míkal Dáúd ke istiqbál ko niklí, aur kahne lagí, kí Isráil ká bádsháh áj kaisá shándár ma'lúm hotá thá, jis ne áj ke din apne mulázimon kí laundiyon ke sámne apne ko barahna kiyá, jaise koí banká behayái se barahna ho játá hai. 21 Dáúd ne Míkal se kahá, Yih to KHUDÁWAND ke huzúr thá, jis ne tere báp aur us ke sáre gharáne ko chhoṛkar mujhe pasand kiyá, táki wuh mujhe KHUDÁWAND kí qaum Isráil ká peshwá banáe; so main KHUDÁWAND ke áge náchúngá. 22 Balki main is se bhí ziyáda zalil húngá, aur apní hí nazar men ních húngá: aur jin laundiyon ká zikr tú ne kiyá hai, wuhí merí 'izzat karenge. 23 So Sául kí beṭí Míkal marte dam tak beaulád rahí.

7 Jab bádsháh apne mahall men rahne lagá, aur KHUDÁWAND ne use us kí cháron taraf ke sab dushmanon se áram bakhshá; 2 to bádsháh ne Nátan nabí se kahá, Dekh, main to deodár kí lakriyon ke ghar men rahtá hún, par Khudá ká sandúq pardon ke andar rahtá hai. 3 Tab Nátan ne bádsháh se kahá, Já, jo kuchh tere dil men hai kar; kyúнки KHUDÁWAND tere sáth hai. 4 Aur usí rát ko aisá huá, kí KHUDÁWAND ká kaiám Nátan ko pahunchá, kí 5 Já, aur mere bande Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Kyá tú mere rahne ke liye ek ghar banáegá? 6 Kyúнки jab se

main baní Isráil ko Mísr se nikál láyá, áj ke din tak, kisi ghar men nahin rahá, balki khaime aur maskan men phirtá rahá hún. 7 Aur jahán jahán main sab Isráilíon ke sáth phirtá rahá, kyá main ne kahin kisi Isráilí qabíle se jise main ne hukm kiyá, kí Merí qaum Isráil kí gallabáni karo, yih kahá, kí Tum ne mere liye deodár kí lakriyon ká ghar kyún nahin banáyá? 8 So ab tú mere bande Dáúd se kah, kí Main ne tujhe bheṛsále se, jahán tú bheṛ bakriyon ke píchhe píchhe phirtá thá liyá, táki tú merí qaum Isráil ká peshwá ho; 9 aur main jahán jahán tú gayá tere sáth rahá, aur tere sab dushmanon ko tere sámne se kát dálá hai, aur main dunyá ke bare bare logon ke nám kí tarah terá nám bará karúngá, 10 aur main apní qaum Isráil ke liye ek jagah muqarrar karúngá, aur wahán un ko jamáúngá, táki wuh apní hí jagah basen, aur phir haṭáe na jáen, aur sharárat ke farzand un ko phir dukh nahin dene páenge, jaisá pahle hotá thá, 11 aur jaisá us din se hotá áyá, jab se main ne hukm diyá, kí merí qaum Isráil par qází hon: aur main aisá karúngá kí tujh ko tere sab dushmanon se áram mile. Másiwá is ke KHUDÁWAND tujh ko batátá hai, kí KHUDÁWAND tere ghar ko banáe rakkhegá. 12 Aur jab tere din pure ho jáenge, aur tú apne báp dáda ke sáth so jáegá, to main tere ba'd terí nasl ko jo tere sulb se hogí khará karke us kí saltanat ko qáim karúngá. 13 Wuhí mere nám ká ek ghar banáegá, aur main us kí saltanat ká takht hamesha ke liye qáim karúngá. 14 Aur main us ká báp húngá, aur wuh merá beṭá hogá. Agar wuh khatá kare, to main use admíon kí láṭhí aur baní A'dam ke táziyanon se tambh karúngá; 15 par merí rahmat us se judá na hogí, jaise main ne use Sául se judá kiyá jise main ne tere áge se dafa' kiyá. 16 Aur terá ghar aur terí saltanat sadá baní rahegi: terá takht hamesha ke liye qáim kiyá jáegá. 17 Jaisí yih sab báten, aur yih sári royá thí, waisá hí Nátan ne Dáúd se kahá.

18 Tab Dáúd bádsháh andar jákar KHUDÁWAND ke áge baithá, aur kahne lagá, Ai málik KHUDÁWAND,

main kaun hūn, aur merá gharáná kyá hai, kí tú ne mujhe yahán tak pahuncháyá? 19 Taubhí, ai málik KHUDÁWAND, yih terí nazar men chhotí bát thí, kyúnki tú ne apne bande ke gharáne ke haqq men bahut muddat tak ká zikr kiyá hai, aur wuh bhí, ai málik KHUDÁWAND, ádmion ke tariqe par. 20 Aur Dáúd tujh se áur kyá kah saktá hai? kyúnki ai málik KHUDÁWAND, tú apne bande ko jántá hai. 21 Tú ne apne kalám kí khátir, aur apní marzí ke mutábíq yih sab bare kám kiye, táki terá banda un se wáqif ho jáe. 22 So tú, ai KHUDÁWAND Khudá, buzurg hai; kyúnki jaisá ham ne apne kánon se suná hai, us ke mutábíq koí terí mánind nahín, aur tere siwá koí Khudá nahín. 23 Aur duniyá men wuh kaun sí ek qaum hai jo tere logon ya'ní Isráil kí mánind hai, jise KHUDÁWAND ne jákar apní qaum banáne ko chhuřáyá, táki wuh apná nám kare, (aur tumhári khátir bare bare kám,) aur apne mulk ke liye, aur apní qaum ke áge jise tú ne Mísr kí qaumon se aur un ke deotáon se rihái bařhshí, haulnák kám kare? 24 Aur tú ne apne liye apní qaum baní Isráil ko muqarrar kiyá, táki wuh hamesha ke liye terí qaum thahre, aur tú ap, ai KHUDÁWAND, un ká Khudá húa. 25 Aur ab tú, ai KHUDÁWAND Khudá, us bát ko jo tú ne apne bande aur us ke gharáne ke haqq men farmái hai, sadá ke liye qáim kar de, aur jaisá tú ne farmáyá hai, waisá hí kar. 26 Aur sadá yih kah kahkar tere nám kí baráí kí jáe, kí RABB u'l afwáj Isráil ká Khudá hai: aur tere bande Dáúd ká gharáná tere huzúr qáim kiyá jáega. 27 Kyúnki tú ne, ai RABB u'l afwáj, Isráil ke Khudá, apne bande par záhír kiyá, aur farmáyá, kí Main terá gharáná banáe rakkh-úngá, is liye tere bande ke dil men yih áyá, kí tere áge yih munáját kare. 28 Aur ai málik KHUDÁWAND, tú Khudá hai, aur terí báten sachchí hain, aur tú ne apne bande se is nekí ká wa'da kiyá hai: 29 so ab apne bande ke gharáne ko barakat dená manzúr kar, táki wuh sadá tere rúbarú páedar rahe; kí tú hí ne, ai málik KHUDÁWAND, yih kahá hai; aur terí hí barakat se tere bande ká gharáná sadá mubáarak rahe.

8 Is ke ba'd Dáúd ne Filistion ko mára, aur un ko maglúb kiyá: aur Dáúd ne dárú'l hukúmat kí 'inán Filistion ke háth se chhín lí. 2 Aur us ne Moáb ko mára, aur un ko zamín par liřakar rassi se nápa; so us ne qatl karne ke liye do rassiyon se nápa, aur jítá chhorne ke liye ek púrí rassi se. Yún Moábí Dáúd ke khádim bankar hadye láne lage. 3 Aur Dáúd ne Zobáh ke bádsháh Rahob ke beře Hadada'zar ko bhí, jab wuh apní daryá e Furát par kí saltanat par phir qabza karne ko já rahá thá, már liyá. 4 Aur Dáúd ne us ke ek hazár sát sau sawár, aur bís hazár piyáde pakař liye: aur Dáúd ne rathon ke sab ghoron kí khúnchen káñin, par un men se sau rathon ke liye ghoré bachá rakkhe. 5 Aur jab Damishq ke Arámí Zobáh ke bádsháh Hadada'zar kí kumak ko áe, to Dáúd ne Arámion ke báis hazár ádmí qatl kiye. 6 Tab Dáúd ne Damishq ke Arám men sipáhion kí chaukiyan bitháin: so Arámí bhí Dáúd ke khádim bankar hadye láne lage. Aur KHUDÁWAND ne Dáúd ko jahán kahín wuh gayá fath bařhshí. 7 Aur Dáúd ne Hadada'zar ke mulázimon kí sone kí dhálen chhín líñ, aur un ko Yarúshalem men le áyá. 8 Aur Dáúd bádsháh Batáh aur Berotí se jo Hadada'zar ke shahr the, bahut sá pítal le áyá. 9 Aur jab Hamát ke bádsháh Túgí ne suná, kí Dáúd ne Hadada'zar ká sára lashkar már liyá, 10 to Túgí ne apne beře Yúrám ko Dáúd bádsháh ke pás bhejá, kí use salám kahe, aur mubáarakbád de; is liye kí us ne Hadada'zar se jang karke use már liyá: kyúnki Hadada'zar Túgí se lará kartá thá. Aur Yúrám chándí, aur sone, aur pítal ke zurúf apne sáth láyá. 11 Aur Dáúd bádsháh ne un ko KHUDÁWAND ke liye mařhsús kiyá, aise hí us ne un sab qaumon ke sone chándí ko mařhsús kiyá jin ko us ne maglúb kiyá thá, 12 ya'ní Arámion, aur Moábion, aur baní 'Ammon, aur Filistion, aur 'Amáliqion ke sone chándí aur Zobáh ke bádsháh Rahob ke beře Hadada'zar kí lúř ko. 13 Aur Dáúd ká bará nám húa, jab wuh namak kí wadí men Arámion ke ařhárař hazár ádmí márkar láuřá. 14 Aur us ne Adom men chaukiyan bitháin, balki sáre Adom men chau-

kiyān biṭhāin. Aur sab Adomí Dáúd ke khádim bane. Aur KHUDÁWAND ne Dáúd ko, jahān kahīn wuh gayá, fath baḅshí.

15 Aur Dáúd ne kull Isráil par sal-tanat kí; aur Dáúd apní sab ra'iyat ke sáth 'adl o insáf kartá thá. 16 Aur Zarúyāh ká beṭá Yoáb lashkar ká sardár thá; aur Akhlúud ká beṭá Yahúsafat muarrikh thá; 17 aur Akhitob ká beṭá Sadoq, aur Abiyátar ká beṭá Akhimalik káhin the; aur Shiráyāh munshí thá; 18 aur Yahoyada' ká beṭá Bináyāh Karetion aur Faletion ká sardár thá; aur Dáúd ke beṭe káhin the.

9 Phir Dáúd ne kahá, Kyá Sául ke gharáne men se koí baqí hai, jis par main Yúnatan kí khátir mihrbání karūn? 2 Aur Sául ke gharáne ká ek khádim banám Zíbá thá, use Dáúd ke pás bulá láe; bádsháh ne us se kahá, Kyá tú Zíbá hai? Us ne kahá, Hān, terá banda wuhí hai. 3 Tab bádsháh ne us se kahá, Kyá Sául ke gharáne men se koí nahīn rahá, táki main us par Khudá ki sí mihrbání karūn? Zíbá ne bádsháh se kahá, Yúnatan ká ek beṭá rah gayá hai jo langrá hai. 4 Tab bádsháh ne us se púchhá, Wuh kahān hai? Zíbá ne bádsháh ko jawáb diyá, Dekh, wuh Lodibár men 'Ammiel ke bete Makír ke ghar men hai. 5 So Dáúd bádsháh ne log bhejkar Lodibár se, 'Ammiel ke beṭe Makír ke ghar se, use bulwá liyá. 6 Aur Sául ke beṭe Yúnatan ká beṭá Mifibosat Dáúd ke pás áyá, aur us ne munh ke bal girke sijda kiyá. Tab Dáúd ne kahá, Mifibosat! Us ne jawáb diyá, Terá banda házir hai. 7 Dáúd ne us se kahá, Mat dar, kyūnki main tere báp Yúnatan kí khátir zarúr tujh par mihrbání karūngá, aur tere báp Sául kí sári zamín tujhe pher dūngá; aur tú hamesha mere dastarkhwán par kháná kháyá kar. 8 Tab us ne sijda kiyá, aur kahá, ki Terá banda hai kyá chíz jo tú mujh jaise mare kutte par nigáh kare? 9 Tab bádsháh ne Sául ke khádim Zíbá ko buláyá, aur us se kahá, ki Main ne sab kuchh jo Sául aur us ke sáre gharáne ká thá, tere áqá ke beṭe ko baḅsh diyá. 10 So tú apne beṭon aur naukaron samet zamín ko us kí taraf se jotkar paidáwár ko le áyá kar, táki tere áqá

ke beṭe ke kháne ko rotí ho; par Mifibosat jo tere áqá ká beṭá hai mere dastarkhwán par hamesha kháná kháegá. Aur Zíbá ke pandráh beṭe aur bis naukar the. 11 Tab Zíbá ne bádsháh se kahá, Jo kuchh mere málik bádsháh ne apne khádim ko hukm diyá hai, terá khádim waisá hí karegá. Par Mifibosat ke haqq men bádsháh ne farmáyá, ki Wuh mere dastarkhwán par is tarah kháná kháegá ki goyá wuh bádsháhzádon men se ek hai. 12 Aur Mifibosat ká ek chhoṭá beṭá thá, jis ká nám Míká thá. Aur jitne Zíbá ke ghar men rahte the, wuh sab Mifibosat ke khádim the. 13 So Mifibosat Yarúshalem men rahne lagá, kyūnki wuh hamesha bádsháh ke dastarkhwán par kháná khátá thá; aur wuh donon pánwon se langrá thá.

10 Is ke ba'd aisá huá, ki baní 'Ammon ká bádsháh mar gayá, aur us ká beṭá Hanún us ká jánishín huá. 2 Tab Dáúd ne kahá, ki Main Náhas ke beṭe Hanún ke sáth mihrbání karūngá, jaise us ke báp ne mere sáth mihrbání kí. So Dáúd ne apne khádim bheje, táki un kí ma'rifat us ke báp ke bare men use tasallí de. Chunānchi Dáúd ke khádim baní 'Ammon kí sarzamín men áe. 3 Aur baní 'Ammon ke sardáron ne apne málik Hanún se kahá, Tujhe kyá yih gumán hai, ki Dáúd tere báp kí ta'zím kartá hai, ki us ne tasallí denewále tere pás bheje hai? kyá Dáúd ne apne khádim tere pás is liye nahīn bheje hai, ki shahr ká hál daryáft karke aur us ká bhed lekar wuh is ko gárat kare? 4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádimon ko pakarkar un kí ádhí ádhí dárhí mundwál, aur un kí poshák bích se surín tak kaṭwákar un ko rukhsat kar diyá. 5 Jab Dáúd ko khabar pahunchí, to us ne un se milne ko log bheje; is liye ki yih ádmí niháyat sharminda the: so bádsháh ne farmáyá, ki Jab tak tumhári dárhí na barhe, Yarihú men raho; us ke ba'd chale ánā. 6 Jab baní 'Ammon ne dekhá, ki wuh Dáúd ke áge nafratangez ho gaye, to baní 'Ammon ne log bheje, aur Bait Rahob ke Arámion, aur Zobáh ke Arámion men se bis hazár piyádon ko, aur Ma'kah ke bádsháh ko ek hazár sipáhion samet, aur Tob ke bárah hazár

ádmíon ko ujrat par bulá liyá. 7 Aur Dáúd ne yih sunkar Yoáb aur baháduroñ ke sare lashkar ko bhejá. 8 Tab baní 'Ammon nikle, aur unhoñ ne pháṭak ke pás hí laráí ke liye saff bándhí: aur Zobáh aur Rahob ke Arámí, aur Tob aur Ma'kah ke log maidán men alag the. 9 Jab Yoáb ne dekhá, ki us ke áge aur píchhe donoñ taraf laráí ke liye saff bándhí hai, to us ne baní Isráíl ke kháss logoñ ko chun liyá, aur Arámíon ke muqábil un kí saff bándhí. 10 Aur báqí logoñ ko apne bhái Abíshai ke háth sauñp diyá, aur us ne baní 'Ammon ke muqábil saff bándhí. 11 Phir us ne kahá, Agar Arámí mujh par gálib hone lagen, to tú merí kumak karná; aur agar baní 'Ammon tujh par gálib hone lagen to main ákar terí kumak karúngá. 12 So khúb hausala rakh, aur ham sab apní qaum, aur apne Khudá ke shahroñ kí khátir mardánagi karen: aur KHUDÁ-WAND jo bihtar jáne so kare. 13 Pas Yoáb aur wuh log jo us ke sáth the Arámíon par hamla karne ko áge bañhe: aur wuh us ke áge se bháge. 14 Tab baní 'Ammon ne dekhá ki Arámí bhág gaye, to wuh bhí Abíshai ke sámne se bhágkar shahr ke andar ghus gaye. Tab Yoáb baní 'Ammon ke pás se lautkar Yarúshalem men áyá. 15 Jab Arámíon ne dekhá, ki unhoñ ne Isráílíon se shikast khái, to wuh sab jama' hue. 16 Aur Hadara'zar ne log bheje, aur un Arámíon ko jo daryá e Furát ke pár the le áyá, aur wuh Hilám men áe; aur Hadara'zar kí fauj ká sipah-sálár Sobak un ká sardár thá. 17 Aur Dáúd ko khabar millí, so us ne sab Isráílíon ko ikatthá kiyá, aur Yardan ke pár hokar Hilám men áyá. Aur Arámíon ne Dáúd ke muqábil saffáráí kí, aur us se lañe. 18 Aur Arámí Isráílíon ke sámne se bháge; aur Dáúd ne Arámíon ke sát sau rathoñ ke ádmí, aur chálís hazár sawár qatl kar dále, aur un kí fauj ke sardár Sobak ko aisá mará, ki wuh wahín mar gayá. 19 Aur jab un bádsháhoñ ne jo Hadara'zar ke khádim the dekhá, ki wuh Isráílíon se hár gaye, to unhoñ ne Isráílíon se sulh kar lí, aur un kí khidmat karne lage. Garaz, Arámí baní 'Ammon kí phir kumak karne se dare

11 Aur aisá huá ki दूसरे साल, जिस वाक़्त बादशाह जंग के लिये निकालते हैं, दाऊद ने योआब और उस के साथ अपने ख़ादमों और सब इस्राइलीयों को भेजा: और उनहों ने बनी 'अममोन को क़त्ल किया, और राब-बाह को ज़ा ग़ेरा. पर दाऊद यरुशलेम ही में रहा.

2 Aur shám ke waqt Dáúd apne palang par se uthkar bádsháhí mahall kí chhat par ṭahalne lagá: aur chhat par se us ne ek 'aurat ko dekhá jo nahá rahí thí; aur wuh 'aurat niháyat khúbsúrat thí. 3 Tab Dáúd ne log bhejkar us 'aurat ká hál daryáft kiyá: aur kisi ne kahá, Kyá wuh Ili'ám kí beṭí Batsaba' nahín jo Hitti U'riyáh kí bíwí hai? 4 Aur Dáúd ne log bhejkar use bulá liyá; wuh us ke pás áí, aur us ne us se suhbat kí, kyúñki wuh apní nápakí se pák ho chukí thí: phir wuh apne ghar ko chalí gayí. 5 Aur wuh 'aurat hámila ho gayí; so us ne Dáúd ke pás khabar bhejí, ki Main hámila hún. 6 Aur Dáúd ne Yoáb ko kahlá bhejá, ki Hitti U'riyáh ko mere pás bhej de: so Yoáb ne U'riyáh ko Dáúd ke pás bhej diyá. 7 Aur jab U'riyáh áyá, to Dáúd ne púchhá, ki Yoáb kaisá hai, aur logoñ ká kyá hál hai, aur jang kaisí ho rahí hai? 8 Phir Dáúd ne U'riyáh se kahá, ki Apne ghar já, aur apne pañw dho. Aur U'riyáh bádsháh ke mahall se niklá, aur bádsháh kí taraf se us ke píchhe píchhe ek khwán bhejá gayá. 9 Par U'riyáh bádsháh ke ghar ke ástáne par apne málik ké áur sab khádimon ke sáth soyá, aur apne ghar na gayá. 10 Aur jab unhoñ ne Dáúd ko yih batáyá, ki U'riyáh apne ghar nahín gayá, to Dáúd ne U'riyáh se kahá, Kyá tú safar se nahín áyá? pas tú apne ghar kyúñ na gayá? 11 U'riyáh ne Dáúd se kahá, ki Sandúq, aur Isráíl, aur Yahúdáh jhonpriyon men rahte hain; aur merá málik Yoáb, aur mere málik ke khádim khúle maidán men dere dále hue hain; to kyá main apne ghar jáñ, aur kháñ piñ, aur apní bíwí ke sáth soñ? terí hayát aur terí ján kí qasam, mujh se yih bát na hogí. 12 Phir Dáúd ne U'riyáh se kahá, ki A'j bhí tú yahín rah já; kal main tujhe rawána kar dúngá. So U'riyáh us dín aur दूसरे दिन भी यरुशलेम में रहा. 13 Aur jab Dáúd ne use buláyá, to us

ne us ke huzúr kháyá piyá ; aur us ne use pilákar matwálá kiyá : aur shám ko wuh báhar jákar apne málik ke áur khádimoñ ke sáth apne bistar par so rahá, par apne ghar men na gayá. 14 Subh ko Dáúd ne Yoáb ke liye ek khatt likhá, aur use U'riyáh ke háth bhejá. 15 Aur us ne khatt men yih likhá, ki U'riyáh ko ghumsán men sab se áge rakhná, aur tum us ke pás se hañ jáná, táki wuh mará jáe, aur ján bahaqq ho. 16 Aur yün huá, ki jab Yoáb ne us shahr ká muláhaza kar liyá, to us ne U'riyáh ko aisí jagah rakkhá, jahán wuh jántá thá, ki bahádur mard hañ. 17 Aur us shahr ko log nikle, aur Yoáb se lañe, aur wahán Dáúd ke khádimoñ men se thore se log kám áe, aur Hittí U'riyáh bhí mar gayá. 18 Tab Yoáb ne ádmí bhejkar jang ká sab hál Dáúd ko batáyá. 19 Aur us ne qásid ko tákid kar dí, ki Jab tú bádsháh se jang ká sab hál 'arz kar chuke, 20 tab agar aisá ho, ki bádsháh ko gussa á jáe, aur wuh tujh se kahne lage, ki Tum lañe ko shahr ke aise nazdik kyün chale gaye? kyá tum nahín jánte the, ki wuh díwár par se tír máreñge? 21 Yarobbusat ke beñe Abímalik ko kis ne mará? kyá ek 'aurat ne chakkí ká pat díwár par se us ke úpar aisá nahín phenká, ki wuh Taibiz men mar gayá? so tum shahr kí díwár ke nazdik kyün gaye? to phir tú kahná, ki Terá khádím Hittí U'riyáh bhí mar gayá hai. 22 So wuh qásid chalá, aur ákar jis kám ke liye Yoáb ne use bhejá thá, wuh sab Dáúd ko batáyá. 23 Aur us qásid ne Dáúd se kahá, ki Wuh log ham par gálib hue, aur nikalkar maidán men hamáre pás á gaye; phir ham un ko ragedte hue phátak ke madkhal tak chale gaye. 24 Tab ttrandázoñ ne díwár par se tere khádimoñ par tír chhoñe; so bádsháh ke thore khádím bhí mare, aur terá khádím Hittí U'riyáh bhí mar gayá. 25 Tab Dáúd ne qásid se kahá, ki Tú Yoáb se yün kahná, kí Tujhe is bát se nákhushi na ho, is liye kí talwár jaisá ek ko uráti hai, waisá hí dúsre ko; so tú shahr se áur sañht jang karke use dhá de: aur tú use damdilásá dená. 26 Jab U'riyáh kí bíwi ne suná, kí us ká shauhar U'riyáh mar gayá, to wuh apne shauhar ke liye mátam karne

lagí. 27 Aur jab sog ke din guzar gaye, to Dáúd ne use bulwákar us ko apne mahall men rakh liyá, aur wuh us kí bíwi ho gayí, aur us se us ke ek lañká huá. Par us kám se jise Dáúd ne kiyá thá, KHUDÁWAND naráz huá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Nátan ko Dáúd ke pás bhejá. Us ne us ke pás ákar us se kahá: Kisí shahr men do shakhs the; ek amír, dúsra garíb. 2 Us amír ke pás bahut se rewar aur galle the: 3 par us garíb ke pás bheñ kí ek pañhiyá ke siwá kuchh na thá jise us ne kharidkar palá thá; aur wuh us ke aur us ke bál bachchoñ ke sáth bañhi thí; wuh usí ke nawále men se kháti, aur us ke piyále se píti, aur us kí god men sotí thí, aur us ke liye bataur beñi ke thí. 4 Aur us amír ke hán koí musáfir áyá, so us ne us musáfir ke liye jo us ke hán áyá thá pakáne ko apne rewar aur galle men se kuchh na liyá, balkí us garíb kí bheñ le lí, aur us shakhs ke liye jo us ke hán áyá thá, pakái. 5 Tab Dáúd ká gazab us shakhs par bashiddat bharká; aur us ne Nátan se kahá, kí KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, kí wuh shakhs jis ne yih kám kiyá wájibu'l qatl hai; 6 so us shakhs ko us bheñ ká chauguná bharná pañegá, kyünki us ne aisá kám kiyá, aur use tars na áyá.

7 Tab Nátan ne Dáúd se kahá, kí Wuh shakhs tú hí hai. KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yün farmátá hai, kí Main ne tujhe masah karke Isráil ká bádsháh banáyá, aur main ne tujhe Sául ke háth se chhuráyá; 8 aur main ne tere áqá ká ghar tujhe diyá, aur tere áqá kí bíwiyañ terí god men kar díñ, aur Isráil aur Yahúdáh ká gharaná tujh ko diyá; aur agar yih sab kuchh thora thá, to main tujh ko áur áur chízeñ bhí detá. 9 So tú ne kyün KHUDÁWAND kí bát kí tahqir karke us ke huzúr badí kí? tú ne Hittí U'riyáh ko talwár se mará, aur us kí bíwi le lí, táki wuh terí bíwi bane, aur us ko baní 'Ammon kí talwár se qatl karwáyá. 10 So ab tere ghar se talwár kabhí alag na hogí, kyünki tú ne mujhe haqir jáná, aur Hittí U'riyáh kí bíwi le lí, táki wuh terí bíwi ho. 11 So KHUDÁWAND yün farmátá hai, kí Dekh, main sharr ko tere hí ghar

se tere khilaf uthaunga, aur main teri biwiyon ko lekar teri ankhoon ke samne tere hamsaye ko dunga, aur wuh din dahare teri biwiyon se suhbat karega. 12 Kyunki tu ne to chhipkar yih kiyá: par main sare Isráil ke rubaru din dahare yih karunga. 13 Tab Dáud ne Nátan se kaha, Main ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá. Nátan ne Dáud se kaha, ki KHUDÁWAND ne bhí terá gunáh bakhshá, tú maregá nahin. 14 Taubhi, chunke tu ne is kám se KHUDÁWAND ke dushmanon ko kufir bakne ká bará mauqa' diyá hai, is liye wuh larhá bhí jo tujh se paidá hogá, mar jáega. 15 Phir Nátan apne ghar chala gaya.

Aur KHUDÁWAND ne us larke ko jo U'riyah ki biwi ke Dáud se paidá hua tha mará, aur wuh bahut bimár ho gaya. 16 Is liye Dáud ne us larke ki khátir Khudá se minnat ki, aur Dáud ne roza rakkhá, aur andar jakar sári rat zamin par para raha. 17 Aur us ke gharane ke buzurg uthkar us ke pas ae, ki use zamin par se uthaen: par wuh na utha, aur na us ne un ke sath khana khaya. 18 Aur satwen din wuh larhá mar gaya. Aur Dáud ke mulazim use dar ke mare yih na bata sake, ki larhá mar gaya; kyunki unhon ne kaha, ki Jab wuh larhá hanoz zinda tha, aur ham ne us se guftogu ki, to us ne hamari bat na mani; pas agar ham use bataen, ki larhá mar gaya, to wuh bahut hi kurhega. 19 Par jab Dáud ne apne mulazimon ko apas men phusphusate dekhá, to Dáud samajh gaya, ki larhá mar gaya: so Dáud ne apne mulazimon se puchhá, Kyá larhá mar gaya? Unhon ne jawab diyá, Mar gaya. 20 Tab Dáud zamin par se utha, aur gusl karke us ne tel lagaya, aur poshak badli, aur KHUDÁWAND ke ghar men jakar sijda kiyá. Phir wuh apne ghar aya, aur us ke hukm dene par unhon ne us ke age roti rakkhi, aur us ne khal. 21 Tab us ke mulazimon ne us se kaha, Yih kaisa kám hai jo tu ne kiyá? Jab wuh larhá jita tha, to tu ne us ke liye roza rakkhá, aur rota bhí raha; aur jab wuh larhá mar gaya, to tu ne uthkar roti khal. 22 Us ne kaha, ki Jab tak wuh larhá zinda tha, main ne roza rakkhá, aur main rota raha; kyunki main ne socha,

Kyá jane, KHUDÁWAND ko mujh par rahm á jae, ki wuh larhá jita rahe? 23 Par ab to wuh mar gaya, pas, main kis liye roza rakkhun? kyá main use lautá saktá hun? main to us ke pas jaunga, par wuh mere pas nahin lautne ka. 24 Phir Dáud ne apni biwi Batsaba' ko tasalli di, aur us ke pas gaya, aur us se suhbat ki; aur us ke ek beta hua, aur Dáud ne us ka nam Sulaiman rakkha: aur wuh KHUDÁWAND ká piyara hua. 25 Aur us ne Nátan nabi ki marifat paigam bheja; so us ne us ka nam KHUDÁWAND ki khátir Yadidiyah rakkha.

26 Aur Yoab bani 'Ammon ke Rabbah se lara, aur us ne daru's saltanat ko le liya. 27 Aur Yoab ne qasidon ki marifat Dáud ko khal bheja, ki Main Rabbah se lara, aur main ne panion ke shahr ko le liya. 28 Pas ab tu baqi logon ko jama' kar, aur is shahr ke muqabil khaimazan ho, aur us par qabza kar le; ta na ho, ki main is shahr ko sar karun, aur wuh mere nam se khalae. 29 Tab Dáud ne sab logon ko jama' kiyá, aur Rabbah ko gaya, aur us se lara, aur use le liya. 30 Aur us ne un ke badshah ka taj us ke sir par se utar liya; us ka wazn sone ka ek qintar tha; aur us men jawahir jare hue the; so wuh Dáud ke sir par rakkha gaya. Aur wuh us shahr se lut ka bahut sa mal nikal liya. 31 Aur us ne un logon ko jo us men the bahar nikalkar un ko aron, aur lohe ke hengen, aur lohe ke kulharon ke niche kar diyá, aur un ko inon ke pazawe men se chlawaya; aur us ne bani 'Ammon ke sab shahron se aisa hi kiyá. Phir Dáud aur sab log Yarushalem ko laut ae.

13 Aur is ke ba'd aisa hua, ki Dáud ke bete Abisalom ki ek khubsurat bahin thi, jis ka nam Tamar tha; us par Dáud ka beta Amnon 'ashiq ho gaya. 2 Aur Amnon aisa kurhne laga, ki wuh apni bahin Tamar ke sabab se bimár par gaya; kyunki wuh kunwari thi; so Amnon ko us ke sath kuchh karna dushwar ma'lum hua. 3 Aur Dáud ke bhai Sim'ah ka beta Yonadab Amnon ka dost tha; aur Yonadab bara chalak admi tha. 4 So us ne us se kaha, Ai badshahzade, tu kyun din ba din dubla hota jata hai?

kyá tú mujhe nahín batáegá? Tab Amnon ne us se kahá, ki Main apne bhái Abísalom kí bahin Tamar par 'ishiq hūn. 5 Yonadab ne us se kahá, Tú apne bistar par leṭ jā; aur bímári ká bahána kar le, aur jab terá báp tujhe dekhne áe, to tú us se kahná, Merí bahin Tamar ko zará áne de, ki wuh mujhe kháná de, aur mere sámnne kháná pakáe, táki main dekhūn, aur us ke háth se kháūn. 6 So Amnon par gayá, aur us ne bímári ká bahána kar liyá, aur jab bádsháh us ko dekhne áyá, to Amnon ne bádsháh se kahá, Merí bahin Tamar ko zará áne de, ki wuh mere sámnne do púriyán banáe, táki main us ke háth se kháūn. 7 So Dáūd ne Tamar ke ghar kahlá bhejá, ki Tú abhí apne bhái Amnon ke ghar jā, aur us ke liye kháná paká. 8 So Tamar apne bhái Amnon ke ghar gayí; aur wuh bistar par pará huá thá. Aur us ne átá liyá, aur gūndhá, aur us ke sámnne púriyán banáin, aur un ko pakáyá. 9 Aur tawe ko liyá, aur us ke sámnne un ko unḍel diyá, par us ne kháne se inkár kiyá. Tab Amnon ne kahá, ki Sab ádmion ko mere pás se báhar kar do. So har ek ádmi us ke pás se chalá gayá. 10 Tab Amnon ne Tamar se kahá, ki Kháná koṭhri ke andar le á, táki main tere háth se kháūn. So Tamar wuh púriyán jo us ne pakái thín uthákar un ko koṭhri meṅ apne bhái Amnon ke pás láí. 11 Aur jab wuh un ko us ke nazdík le gayí, ki wuh kháe, to us ne use pakaṭ liyá, aur us se kahá, Ai merí bahin, mujh se wasl kar. 12 Us ne kahá, Nahín, mere bhái, mere sáth jabr na kar; kyúnci Isráilion meṅ koí aisá kám nahín honá cháhiye; tú aisí hamáqat na kar. 13 Aur bhalá, main apni ruswái kahán liye phirúngí? aur tú bhí Isráilion meṅ ahmaqon meṅ se ek kí mánind ṭahregá; so tú bádsháh se 'arz kar, kyúnci wuh mujh ko tujh se rok nahín rakkhegá. 14 Lekin us ne us kí bát na mání: aur chúnki wuh us se zoráwar thá, is liye us ne us ke sáth jabr kiyá, aur us se suhbat kí. 15 Phir Amnon ko us se barí saḡht nafrat ho gayí; kyúnci us kí nafrat us ke jazba e 'ishq se kahín barhkar thí. So Amnon ne us se kahá, Uṭh, chalí jā. 16 Wuh kahne lagí, Aisá na hogá; kyúnci yih zulm,

ki tú mujhe nikáltá hai, us kám se jo tú ne mujh se kiyá, badtar hai. Par us ne us kí ek na suní. 17 Tab us ne apne ek mulázim ko jo us kí khidmat kartá thá, bulákar kahá, Is 'aurat ko mere pás se báhar nikál de, aur píchhe darwáze kí chaṭkaní lagá de. 18 Aur wuh rangbarang ká joṛá pahine hue thí, kyúnci bádsháhon kí kunwári betiyán aisí hí poshák pahinti thín. Garaz, us ke khádim ne us ko báhar kar diyá, aur us ke píchhe chaṭkaní lagá di. 19 Aur Tamar ne apne sir par khlák dáli, aur apne rangbarang ke joṛe ko jo pahine hue thí chák kiyá, aur sir par háth dharkar roti hui chali. 20 Us ke bhái Abísalom ne us se kahá, Kyá terá bhái Amnon tere sáth rahá hai? Khair, ai merí bahin, ab chupki ho rah, kyúnci wuh terá bhái hai, aur is bát ká gam na kar. So Tamar apne bhái Abísalom ke ghar meṅ bekas parí rahí. 21 Aur jab Dáūd bádsháh ne yih sab báten sunín, to niháyat gusse huá. 22 Aur Abísalom ne apne bhái Amnon se kuchh burá bhalá na kahá, kyúnci Abísalom ko Amnon se nafrat thí, is liye ki us ne us kí bahin Tamar ke sáth jabr kiyá thá.

23 Aur aisá huá, ki púre do sál ke ba'd, bheṛon ke bál katarnewále Abísalom ke hán Ba'l Hasor meṅ the jo Ifráim ke pás hai; aur Abísalom ne bádsháh ke sab beton ko da'wat dí. 24 So Abísalom bádsháh ke pás ákar kahne lagá, Tere khádim ke hán bheṛon ke bál katarnewále áe hain; so main minnat kartá hūn, ki bádsháh ma' apne mulázimon ke apne khádim ke sáth chale. 25 Tab bádsháh ne Abísalom se kahá, Nahín, mere bete; ham sab ke sab na chalen, tá na ho ki tujh par ham bojh ho jāen. Aur wuh us se bajidd huá; taubhí wuh na gayá, par use du'á dí. 26 Tab Abísalom ne kahá, Agar aisá nahín ho saktá, to mere bhái Amnon ko to hamáre sáth jāne de. Bádsháh ne us se kahá, Wuh tere sáth kyún jāe? 27 Lekin Abísalom aisá bajidd huá, ki us ne Amnon aur sab bádsháhzádon ko us ke sáth jāne diyá. 28 Aur Abísalom ne apne khádimon ko hukm diyá, ki Dekho, jab Amnon ká dil mai se sarúr meṅ ho, aur main tum ko kahūn, ki Amnon ko máro, to tum use már dálná; khauf na karná;

kyá main ne tum ko hukm nahin diyá? Diler aur bahádur bane raho.

29 Chunánchi Abísalom ke naukaron ne Amnon se waisá hi kiyá, jaisá Abísalom ne hukm diyá thá. Tab sab bádsháhzáde uthe, aur har ek apne khachchar par charhkar bhágá.

30 Aur wuh hanoz ráste hi men the, ki Dáúd ke pás yih khabar pahunchí, ki Abísalom ne sab bádsháhzádon ko qatl kar dálá hai, aur un men se ek bhí báqí nahin bachá.

31 Tab bádsháh ne uthkar apne kapre pháre, aur zamín par par gayá, aur us ke sab mulázim kapre pháre hue us ke huzúr khare rahe.

32 Tab Dáúd ke bhái Sim'ah ká betá Yonadab kahne lagá, ki Merá málik yih khayál na kare, ki unhon ne sab jawánon ko jo bádsháhzáde hain már dálá hai, is liye ki sirf Amnon hi mará hai, kyünki Abísalom ke intizám se usí din se yih bát thán lí gayí thí, jab us ne us kí bahin Tamar ke sáth jabr kiyá thá.

33 So merá málik bádsháh aisá khayál karke, ki sab bádsháhzáde mar gaye, is bát ká gam na kare, kyünki sirf Amnon hi mará hai.

34 Aur Abísalom bhág gayá. Aur us jawán ne jo nigahbán thá, apní ankhen uthákar nigáh kí, aur kyá dekhá, ki bahut se log us ke píchhe kí taraf se pahar ke dáman ke ráste se chale á rahe hain.

35 Tab Yonadab ne bádsháh se kahá, ki Dekh, bádsháhzáde á gaye; jaisá tere khádim ne kahá thá, waisá hi hai.

36 Us ne apní bát khatm hí kí thí, ki bádsháhzáde á pahunché, aur chillá chillákar rone lage, aur bádsháh aur us ek sab mulázim bhí zár zár roe.

37 Lekin Abísalom bhagkar Jasúr ke bádsháh 'Ammíhod ke bete Talmí ke pás chalá gayá. Aur Dáúd har roz apne bete ke liye mátam kartá rahá.

38 So Abísalom bhágkar Jasúr ko gayá, aur tín baras tak wahin rahá.

39 Aur Dáúd bádsháh ke dil men Abísalom ke pás jáne kí barí áرزú thí, kyünki Amnon kí taraf se use tasallí ho gayí thí, is liye ki wuh mar chuká thá.

14 Aur Zarúyáh ke bete Yoáb ne tár liyá, ki bádsháh ká dil Abísalom kí taraf lagá hai.

2 So Yoáb ne Taqú'a ko ádmí bhejkar wahin se ek dánishmand 'aurat bulwáí, aur us se kahá, ki Zará sog-

wáí ká sá bhes karke mátam ke kapre pahin le, aur tel na lagá, balki aisí 'aurat kí tarah ban já jo barí muddat se murde ke liye mátam kar rahí ho: 3 aur bádsháh ke pás jákar us se is is tarah kahná.

Phir Yoáb ne use jo báten kahní thin sikháin. 4 Aur jab Taqú'a ki wuh 'aurat bádsháh se báten karne lagi, to zamín par aundhe munh hokar giri, aur sijda karke kahá, Ai bádsháh, terí duháí hai.

5 Bádsháh ne us se kahá, Tujhe kyá huá? Us ne kahá, Main sach much ek bewa 'aurat hun, aur merá shauhar mar gayá hai.

6 Terí laundí ke do bete the; wuh donon maidán par ápas men már píť karne lage, aur koí na thá jo un ko chhurá detá, so ek ne dusre ko aisí zarb lagáí ki use már dálá.

7 Aur ab dekh, ki sab kunbe ká kunba terí laundí ke khiláf uth khará huá hai, aur wuh kahte hain, ki Us ko jis ne apne bhái ko mará, hamáre hawále kar, táki ham us ko us ke bhái kí ján ke badle jise us ne már dálá, qatl karen; aur yün wáris ko bhí halák kar den: is tarah to wuh mere angáre ko jo báqí rahá hai bujhá denge, aur mere shauhar ká na to nám na baqiya rú e zamín par chhorenge.

8 Bádsháh ne us 'aurat se kahá, Tú apne ghar já, aur main terí bábat hukm karúngá. 9 Taqú'a kí us 'aurat ne bádsháh se kahá, Ai mere málik, ai bádsháh, sára gunáh mujh par aur mere báp ke gharáne par ho; aur bádsháh aur us ká takht begunáh rahe.

10 Tab bádsháh ne farmáyá, Jo koí tujh se kuchh kahe, use mere pás le áná, aur wuh phir tujh ko chhúne nahin páegá.

11 Tab us ne kahá, ki Main 'arz kartí hun, ki bádsháh KHUDÁWAND apne Khudá ko yád kare, ki khún ká intiqám lenewálá áur halák na karne páe, tá na ho ki wuh mere bete ko halák kar den.

Us ne jawáb diyá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, tere bete ká ek bál bhí zamín par nahin girne páegá.

12 Tab us 'aurat ne kahá, Zará mere málik bádsháh se terí laundí ek bát kahe.

13 Us ne jawáb diyá, Kah. Tab us 'aurat ne kahá, ki Tú ne Khudá ke logon ke khiláf aisí tadbír kyün nikáí hai, kyünki bádsháh is bát ke kahne se mujrim sá thahirtá hai, is liye ki bádsháh apne jiláwatan ko phir ghar lautá-

kar nahin látá. 14 Kyunki ham sab ko marná hai, aur ham zamín par gire hue páni kí tarah ho játe hain jo phir jama' nahin ho saktá; aur Khudá kisi kí ján nahin letá, balki aise wasáil nikáltá hai, ki jiláwatan us ke han se nikálá huá na rahe. 15 Aur main jo apne málik bádsháh se yih bát kahne ái hun, to is ká sabab yih hai, ki logon ne mujhe dará diyá thá; so terí laundí ne kahá, ki Main ap bádsháh se 'arz karúngi; sháyad bádsháh apní laundí kí 'arz purí kare. 16 Kyunki bádsháh sunkar zarúr apní laundí ko us shakhs ke háth se chhuráegá jo mujhe aur mere beṭe donon ko Khudá kí mirás men se nest kar dálná cháhtá hai. 17 So terí laundí ne kahá, ki Mere málik bádsháh kí bát tasallibakhs ho; kyunki merá málik bádsháh neki aur badi ke imtiyáz karne men Khudá ke frishte kí manind hai: so KHUDÁWAND terá Khudá tere sáth ho. 18 Tab bádsháh ne us 'aurat se kahá, Main tujh se jo kuchh púchhun, tú us ko zará bhí mujh se mat chhipáná. Us 'aurat ne kahá, Merá málik bádsháh farmáe. 19 Bádsháh ne kahá, Kyá is sáre mu'ámale men Yoáb ká háth tere sáth hai? Us 'aurat ne jawáb diyá, Terí ján kí qasam, ai mere málik bádsháh, koí in báton se jo mere málik bádsháh ne farmái hain dahini yá baín taraf nahin muṣ saktá; kyunki tere khádím Yoáb hí ne mujhe hukm diyá, aur usí ne yih sab báton terí laundí ko síkháin. 20 Aur tere khádím Yoáb ne yih kám is liye kiyá, táki us mazmún ke rang hí ko palaṭ de, aur merá málik dánishmand hai, jis tarah Khudá ke frishte men samajh hotí hai, ki dunyá kí sab báton ko ján le. 21 Tab bádsháh ne Yoáb se kahá, Dekh, main ne yih bát man lí; so tú já, aur us jawán Abísalom ko phir le á. 22 Tab Yoáb zamín par aundhá hokar girá, aur sija kiyá, aur bádsháh ko mubárabád dí, aur Yoáb kahne lagá, A'j tere bande ko yaqín huá, ai mere málik bádsháh, kí mujh par tere karam kí nazar hai, is liye kí bádsháh ne apne khádím kí 'arz purí kí. 23 Phir Yoáb uthá, aur Jasúr ko gayá, aur Abísalom ko Yarúshalem men le áyá. 24 Tab bádsháh ne farmáyá, Wuh apne ghar jáe, aur merá munh na

dekhe. So Abísalom apne ghar gayá, aur wuh bádsháh ká munh dekhne na páyá.

25 Aur sáre Isráil men koí shakhs Abísalom kí tarah us ke husn ke sabab se ta'rif ke qábil na thá; kyunki us ke pánwon ke talwe se sir ke chánd tak us men koí 'alb na thá. 26 Aur jab wuh apná sir mundwátá thá, (kyunki har sál ke ákhir men wuh use mundwátá thá, is liye kí us ke bál ghane the, so wuh un ko mundwátá thá;) to apne sir ke bál wazn men sháhi tol ke mutábíq do sau misqál ke barábar pátá thá. 27 Aur Abísalom so tin beṭe paidá hue, aur ek beṭi, jis ká nám Tamar thá: wuh bahut khúbsúrat 'aurat thí.

28 Aur Abísalom pure do baras Yarúshalem men rahá, aur bádsháh ká munh na dekhá. 29 So Abísalom ne Yoáb ko bulwáyá, táki use bádsháh ke pás bheje; par us ne us ke pás áne se inkár kiyá; aur us ne dobára bulwáyá, lekin wuh na áyá. 30 Is liye us ne apne mulázimon se kahá, kí Dekho, Yoáb ká khet mere khet se lagá hai, aur us men jau hain; so jákar us men ág lagá do. Aur Abísalom ke mulázimon ne us khet men ág lagá dí. 31 Tab Yoáb uthá, aur Abísalom ke pás us ke ghar jákar us se kahne lagá, Tere khádímon ne mere khet men ág kyun lagá dí? 32 Abísalom ne Yoáb ko jawáb diyá, kí Dekh, main ne tujhe kahlá bhejá, kí yahán á, táki main tujhe bádsháh ke pás yih kahne ko bhejún, kí Main Jasúr se kyun yahán áyá? mere liye ab tak wahin rahná bihtar hotá; so ab bádsháh mujhe apná dídar de, aur agar mujh men koí badi ho, to wuh mujhe már dále. 33 Tab Yoáb ne bádsháh ke pás jákar use yih paigám diyá, aur jab us ne Abísalom ko bulwáyá, tab wuh bádsháh ke pás áyá, aur bádsháh ke áge zamín par sarnigún ho gayá; aur bádsháh ne Abísalom ko bosa diyá.

15 Is ke ba'd aísá huá kí Abísalom ne apne liye ek rath, aur ghoṛe, aur pachás admí taiyár kiye jo us ke áge áge dauren. 2 Aur Abísalom sawere uthkar pháṭak ke ráste ke barábar khará ho játá; aur jab koí aísá admí átá, jis ká muqaddama faisale ke liye bádsháh ke pás jáne ko hotá, to Abísalom use bulákar púchhtá thá, kí Tú kis shahr ká

hai? aur wuh kahtá, ki Terá khádím Isráíl ke fuláne qabíle ká hai. 3 Phir Abísalom us se kahtá, Dekh, terí báten to thík aur sachchí haiñ; lekin koí bádsháh kí taraf se muqarrar nahín hai jo terí sune. 4 Aur Abísalom yih bhí kahá kartá thá, ki Kásh main mulk ká qází banáyá gayá hotá, to har shaḡhs, jis ká koí muqaddama yá da'wá hotá, mere pás átá, aur main us ká insáf kartá! 5 Aur jab koí Abísalom ke nazdík átá thá, ki use sijda kare, to wuh háth baḡhákár use pakaḡ letá, aur us ko bosa detá thá. 6 So Abísalom sab Isráíliyon se jo bádsháh ke pás faisale ke liye áte the isí tarah pesh átá thá: yún Abísalom ne Isráíl ke logon ke dil moh liye.

7 Aur chálís baras ke ba'd yún huá, ki Abísalom ne bádsháh se kahá, Mujhe zará jáne de, ki main apní mannat jo main ne KHUDÁWAND ke liye mání hai Habrún men purí karún. 8 Kyúnki jab main Arám ke Jasúr men thá, to tere khádím ne yih mannat mání thí, ki agar KHUDÁWAND mujhe phir Yarúshalem men sach much pahunchá de, to main KHUDÁWAND kí 'ibádat karúngá. 9 Bádsháh ne us se kahá, ki Salámat já. So wuh uḡhá, aur Habrún ko gayá. 10 Aur Abísalom ne baní Isráíl ke sab qabílon men jásus bhejkar manadí kará dí, ki Jaise hí tum narsinge kí áwáz suno, to bol uḡhná ki Abísalom Habrún men bádsháh ho gayá hai. 11 Aur Abísalom ke sáth Yarúshalem se do sau ádmí jin ko da'wat dí gayí thí gaye the; wuh sádádíl se gaye the, aur un ko kisí bát kí khabar nahín thí. 12 Aur Abísalom ne, qurbánián guzránte waqt, Jiloní Akhítuffal ko jo Dáúd ká mushír thá us ke shahr Jiloh se bulwáyá. Yih baḡí bhárí sázish thí, aur fasád baḡh rahá thá, aur Abísalom ke pás log barábar baḡhte híjáte the.

13 Aur ek qásid ne ákar Dáúd ko khabar dí, ki Baní Isráíl ke dil Abísalom kí taraf haiñ. 14 Aur Dáúd ne apne sab mulázimon se jo Yarúshalem men us ke sáth the kahá, Uḡho, bháḡ chalen; nahín to, ham men se ek bhí Abísalom se nahín bachegá: chalne kí jaldí karo, na ho ki wuh jhaḡ á le, aur ham par áfat láe, aur shahr ko tah i teg kare. 15 Bádsháh ke khádímon ne bádsháh se

kahá, Dekh, tere khádím jo kuchh hamará málik bádsháh cháhe, use karne ko taiyár haiñ. 16 Tab bádsháh niklá, aur us ká sára gharaná us ke píchhe chalá. Aur bádsháh ne das 'auraten jo haramen thin, ghar kí nigahbání ke liye píchhe chhoḡ díñ. 17 Aur bádsháh niklá, aur sab log us ke píchhe chale, aur wuh Bait Mirháq men ḡhahar gaye. 18 Aur us ke sab khádím us ke barábar se hote hue áge gaye, aur sab Karetí aur sab Faletí aur sab Játí, ya'ní wuh chha sau ádmí jo Ját se us ke sáth áe the, bádsháh ke sámne áge chale. 19 Tab bádsháh ne Játí Ittai se kahá, Tú hamare sáth kyún chaltá hai? tú laut já, aur bádsháh ke sáth rah; kyúnki tú pardesí aur jiláwatan bhí hai; so apní jagah ko laut já. 20 Tú kal hí to áyá hai, so kyá áj main tujhe apne sáth idhar udhar phiráún, jis hál ki mujhe jidhar já saktá hún jáná hai? so tú laut já, aur apne bháiyon ko sáth letá já; rahmat aur sachchái tere sáth hon. 21 Tab Ittai ne bádsháh ko jawáb diyá, KHUDÁWAND kí hayát kí, aur mere málik bádsháh kí ján kí qasam, jahán kahín merá málik bádsháh khwáh marte khwáh jíte hogá, wahín zarúr terá khádím bhí hogá. 22 So Dáúd ne Ittai se kahá, Chal, pár já. Aur Játí Ittai, aur us ke sab log, aur sab nannhe bachche jo us ke sáth the pár gaye. 23 Aur sára mulk baland áwáz se royá, aur sab log pár ho gaye; aur bádsháh khud nahr i Qidron ke pár huá, aur sab logon ne pár hokar dasht kí ráh lí. 24 Aur Sadoq bhí, aur us ke sáth sab Láwlí, Khudá ke 'ahd ká sandúq liye hue áe; aur unhon ne Khudá ke sandúq ko rakh diyá; aur Abiyátar úpar chaḡh gayá, aur jab tak sab log shahr se níkal na áe wahín rahá. 25 Tab bádsháh ne Sadoq se kahá, ki Khudá ká sandúq shahr ko wápas le já: pas, agar KHUDÁWAND ke karam kí nazar mujh par hogí, to wuh mujhe phir le áegá, aur use aur apne maskan ko mujhe phir dikháegá: 26 par agar wuh yún farmáe, ki Main tujh se khush nahín, to dekh, main házir hún; jo kuchh us ko bhalá ma'lúm ho so mere sáth kare. 27 Aur bádsháh ne Sadoq kahín se yih bhí kahá, Kyá tú gaibbín nahín?

shahr ko salámat laut já, aur tumháre sáth tumháre donoñ beṭe hon, Akhíma'z jo terá beṭá hai, aur Yúnatan jo Abiyátar ká beṭá hai. 28 Aur dekh, main us dasht ke ghaṭon ke pás ṭhahrá rahúngá, jab tak tumháre pás se mujhe haqíqat i hál kí khabar na mile. 29 So Sadoq aur Abiyátar Khudá ká sandúq Yarúshalem ko wápas le gaye, aur wahín rahe.

30 Aur Dáúd koh i Zaitún ki chaṛhái par chaṛhne lagá, aur rotá já rahá thá; us ká sir dhaká thá, aur wuh nange pánw chal rahá thá; aur wuh sab log jo us ke sáth the un men se har ek ne apná sir dhánk rakkhá thá: wuh úpar chaṛhe, aur rote játe the. 31 Aur kisi ne Dáúd ko batáyá, ki Akhítuffal bhí mufsidon men shámil aur Abísalom ke sáth hai. Tab Dáúd ne kahá, Ai KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá hún, ki Akhítuffal kí saláh ko bewuqúfi se badal de. 32 Jab Dáúd choṭí par pahunchá, jahán Khudá ko sijda kiyá karte the, to Arkí Húsi, apní qabá pháre aur sir par khák dále, us ke istiqbál ko áyá. 33 Aur Dáúd ne us se kahá, Agar tú mere sáth jáe, to mujh par bār hogá: 34 par agar tú shahr ko laut jáe, aur Abísalom se kahe, ki Ai bádsháh, main terá khádím húngá, jaise main guzre zamáne men tere báp ká khádím rahá waise hí ab terá khádím hún; to tú merí khátir Akhítuffal kí mashwarat ko bátíl kar degá. 35 Aur kyá wahán tere sáth Sadoq aur Abiyátar káhin na honge? so jo kuchh tú bádsháh ke ghar men sune, use Sadoq aur Abiyátar káhinon ko batá dená. 36 Dekh, wahán un ke sáth un ke donoñ beṭe hain, ya'ní Sadoq ká beṭá Akhíma'z, aur Abiyátar ká beṭá Yúnatan; so jo kuchh tum suno, use un kí ma'rifat mujhe kahlá bhejná. 37 So Dáúd ká dost Húsi shahr men áyá; aur Abísalom bhí Yarúshalem men pahunch gayá.

16 Aur jab Dáúd choṭí par se kuchh áge barhá, to Mifibosat ká khádím Zibá do gadhe liye hue use milá, jin par zin kase the, aur un ke úpar do sau roṭiyán, aur kishmish ke sau khoshe, aur tábi-stání mewon ke sau dáne, aur mai ká ek mashkíza thá. 2 Aur bádsháh ne Zibá se kahá, In se terá kyá matlab hai? Zibá ne kahá, Yih

gadhe bádsháh ke gharáne kí sawári ke liye, aur roṭiyán aur garmí ke phal jawánon ke kháne ke liye hain; aur yih mai is liye hai, kí jo bi-yábán men thak jáen, use pién. 3 Aur bádsháh ne púchhá, Tere áqá ká beṭá kahán hai? Zibá ne bádsháh se kahá, Dekh, wuh Yarúshalem men rah gayá hai: kyünki us ne kahá, kí A'j Isráil ká gharána mere báp kí mamlukat mujhe pher degá. 4 Tab bádsháh ne Zibá se kahá, Dekh, jo kuchh Mifibosat ká hai, wuh sab terá ho gayá. Tab Zibá ne kahá, Main sijda kartá hún; ai mere málik bádsháh, tere karam kí nazar mujh par rahe.

5 Jab Dáúd bádsháh Bahúrím pahunchá, to wahán se Sául ke ghar ke logon men se ek shaḫs, jis ká nám Sima'í bin Jirá thá, niklá, aur la'nat kartá huá áyá. 6 Aur us ne Dáúd par aur Dáúd bádsháh ke sab khádímon par patthar phenke: aur sab log aur sab súrmá us ke dahine aur báen háth the. 7 Aur Sima'í la'nat karte waqt yún kahtá thá, Dúr ho, dúr ho, ai khúni ádmí, ai khabís. 8 KHUDÁWAND ne Sául ke gharáne ke sab khún ko, jis ke 'iwaz tú bádsháh huá, tere hí úpar lautáyá, aur KHUDÁWAND ne saltanat tere beṭe Abísalom ke háth men de dí hai; aur dekh, tú apní hí sharárat men khud áp phans gayá hai, is liye kí tú khúni ádmí hai. 9 Tab Zarúyáh ke beṭe Abíshai ne bádsháh se kahá, Yih mará huá kuttá mere málik bádsháh par kyün la'nat kare? mujh ko zará udhar jáne de, kí us ká sir urá dúñ. 10 Bádsháh ne kahá, Ai Zarúyáh ke beṭo, mujhe tum se kyá kám? Wuh jo la'nat kar rahá hai, aur KHUDÁWAND ne us se kahá hai, kí Dáúd par la'nat kar, so kaun kah saktá hai, kí Tú ne kyün aisá kiyá? 11 Aur Dáúd ne Abíshai se aur apne sab khádímon se kahá, Dekho, merá beṭá hí jo merí sulb se paidá huá, merí ján ká tálib hai: pás ab yih Binyamíni kitná ziyáda aisá na kare? use chhoṛ do, aur la'nat karne do, kyünki KHUDÁWAND ne use hukm diyá hai. 12 Sháyad KHUDÁWAND us zulm par jo mere úpar huá hai nazar kare, aur KHUDÁWAND áj ke din us kí la'nat ke badle mujh nek badla de. 13 So Dáúd aur us ke log ráste chalte

rahe, aur Sima'í us ke sámnē ke pahār ke pahlū par chaltā rahā, aur chalte chalte la'nat kartā aur us kī taraf patthar phenktā aur khāk dāltā rahā. 14 Aur bādsháh aur us ke sab hamráhí thake hūe áe, aur wahān us ne dam liyā.

15 Aur Abísalom aur sab Isráílí mard Yaráshalem men áe, aur Akhítuffal us ke sáth thá. 16 Aur aisá huá, ki jab Dáúd ká dost, Arkí Húsi Abísalom ke pás áyá, to Húsi ne Abísalom se kahá, Bádsháh jítá rahe, bádsháh jítá rahe. 17 Aur Abísalom ne Húsi se kahá, Kyá tú ne apne dost par yihí máhrbání kí? tú apne dost ke sáth kyūn na gayá? 18 Húsi ne Abísalom se kahá, Nahín; balki jis ko KHUDÁWAND ne aur is qaum ne aur Isráíl ke sab ádmíon ne chun liyá hai, main usí ká húngá, aur usí ke sáth rahúngá. 19 Aur phir main kis kī khidmat karún? kyá main us ke bete ke sámnē rahkar khidmat na karún? jaise main ne tere báp ke sámnē rahkar khidmat kí, waise hí tere sámnē rahúngá. 20 Tab Abísalom ne Akhítuffal se kahá, Tum saláh do, ki ham kyá karen. 21 So Akhítuffal ne Abísalom se kahá, ki Apne báp kī haramon ke pás já jin ko wuh ghar kī nigahbání ko chhor gayá hai; is liye ki jab sab Isráílí sunenge ki tere báp ko tujh se nafrat hai, to un sab ke háth jo tere sáth hain qawí ho jáenge. 22 So unhon ne mahall kī chhat par Abísalom ke liye ek tambú khará kar diyá, aur Abísalom sab baní Isráíl ke sámnē apne báp kī haramon ke pás gayá. 23 Aur Akhítuffal kī mashwarat jo in dinon hotí wuh aisí samjhí játi thí, ki goyá KHUDÁ ke kalám se ádmí ne bát púchh lí: yūn Akhítuffal kī mashwarat Dáúd aur Abísalom kī khidmat men aisí hí hotí thí.

17 Aur Akhítuffal ne Abísalom se yih bhí kahá, ki Mujhe abhí bárah hazár mard chun lene de, aur main uthkar áj hí-rát ko Dáúd ká púchhá karúngá; 2 aur aise hál men ki wuh thaká mánda ho, aur us ke háth dhíle hon, main us par já parúngá, aur use daráungá, aur sab log jo us ke sáth hain bhág jáenge; aur main faqat bádsháh ko marúngá; 3 aur main sab logon ko tere pás laufá láúngá; jis ádmí ká tú

tálib hai, wuh aisá hai, ki goyá sab laut áe: yūn sab log salámat rahenge. 4 Yihí bát Abísalom ko aur Isráílí sab búzurgon ko bahút achchhí lagi. 5 Aur Abísalom ne kahá, Ab Arkí Húsi ko bhí buláo, aur jo wuh kahē, ham use bhí sunen. 6 Jab Húsi Abísalom ke pás áyá, to Abísalom ne us se kahá, ki Akhítuffal ne to yihí kahá hai; kyá ham us ke kahne ke mutábíq 'amal karen? Agar nahín, to tú batá. 7 Húsi ne Abísalom se kahá, ki Wuh saláh jo Akhítuffal ne is bár dí hai, achchhí nahín. 8 Másiwá is ke Húsi ne yihí bhí kahá, ki Tú apne báp ko aur us ke ádmíon ko jántá hai, ki wuh zabardast log hain; aur wuh apne dil hí dil men us richhni kī manind, jis ke bachche jangal men chhin gaye hon, jhalla rahe honge, aur terá báp jangl masd hai, aur wuh logon ke sáth nahín thahregá. 9 Aur dekh, tab to wuh kisi gar men, ya kisi dúsri jagah chhipá huá hoga; aur jab shurú' hí men thore se qatlí ho jáenge; to jo kol sunegá wuh yihí kahégá, ki Abísalom ke pairawon ke darmiyan to khúnrezá shurú' hai. 10 Tab wuh bhí jo bahádur hai, aur jis ká dil sher ke dil kī tarah hai, pighal jáegá; kyunki sára Isráíl jántá hai, ki terá báp zabardast ádmí hai, aur us ke sáth ke log súrná hain. 11 So main yih saláh detá hūn, ki Dán se Baírsaba' tak ke sab Isráílí samundar ke kanáre kī ret kī tarah tere pás kasrat se ikatthe kíye jáen, aur tú ap hí larál par jáe; 12 yūn ham kisi na kisi jagah jabán wuh mile, us par já hí parenge, aur ham us par aise girenge jaise shabnam zamín par girtí hai: phir na to ham use, aur na us ke sáth ke sab ádmíon men se kisi ko jítá chhorenge. 13 Másiwá is ke agar wuh kisi shahr men ghusá huá hoga, to sab Isráílí us shahr ke pás rasiyan le áenge, aur ham us ko khenchkar daryá men kar denge, yahán tak ki us ká ek chhotá sá patthar bhí wahán nahín milegá. 14 Tab Abísalom aur sab Isráílí kahne lage, ki Yihí mashwarat jo Arkí Húsi ne dí hai, Akhítuffal kī mashwarat se achchhí hai. Kyunki yihí to KHUDÁWAND hí ne thahrá diyá thá, ki Akhítuffal kī achchhí saláh bátíl ho jáe, táki KHUDÁWAND Abísalom par balá názil kare.

15 Tab Húsi ne Sadoq aur Abiyátar káhinon se kahá, ki Akhítuffal ne Abisalom ko aur baní Isráil ke buzurgon ko aisi aisi saláh dí, aur main ne yih yih saláh dí. 16 So ab jald Dáúd ke pás kahlá bhejo, ki A'j rát dasht ke gháton par na þhahr, balki jis tarah ho sake, pár utar já; tá aisé na ho, ki bádsháh aur sab log jo us ke sáth hain nigal liye jáen. 17 Aur Yúnatan aur Akhíma'z 'Ain Rájil ke pás þhahre the; aur ek laundí játi aur un ko khabar de áti thí, aur wuh jákar Dáúd ko batá dete the: kyünki munásib na thá ki wuh shahr men áte dikhá dete. 18 Lekin ek chhokre ne un ko dekh liya, aur Abisalom ko khabar dí; par wuh donon jaldí karke nikal gaye, aur Bahúrím men ek shakhs ke ghar gaye, jis ke sahn men ek kuán thá; so wuh us men utar gaye. 19 Aur us kí 'aurat ne parda lekar, kúen ke munh par bichháya aur us par dalá huá anáj phailá diyá; aur kuchh ma'lúm nahín hotá thá. 20 Aur Abisalom ke khadim us ghar par us 'aurat ke pás áe, aur púchhá, ki Akhíma'z aur Yúnatan kahan hain? Us 'aurat ne un se kahá, Wuh nále ke pár gaye. Aur jab unhon ne un ko dhúndhá aur na páya, to Yarúshalem ko laut gaye. 21 Aur aisé huá, ki jab wuh chale gaye, to wuh kúen se nikle, aur jákar Dáúd bádsháh ko khabar dí: aur wuh Dáúd se kahne lage, ki Uþho, aur daryá pár ho jáo, kyünki Akhítuffal ne tumhare khaláf aisi aisi saláh dí hai. 22 Tab Dáúd aur sab log jo us ke sáth the uþhe, aur Yardan ke pár gaye; aur subh kí raushní tak un men se ek bhí aisé na thá jo Yardan ke pár na gayá ho. 23 Jab Akhítuffal ne dekhá, ki us kí mashwarat par 'amal nahín kiyá gayá, to us ne apne gadhe par zín kasá, aur uþkar apne shahr ko apne ghar gayá, aur apne gharáne ká bandobast karke apne ko phánsí dí, aur mar gayá, aur apne báp kí qabr men dafn huá.

24 Tab Dáúd Mahanáyim men áya. Aur Abisalom aur sab Isráilí mard jo us ke sáth the Yardan ke pár hue. 25 Aur Abisalom ne Yoáb ke badle 'Amásá ko lashkar ká sardár kiyá. Yih 'Amásá ek Isráilí ádmi ká betá thá, jis ká nám Yitrá thá; us ne Náhas kí betí Abíjel se, jo Yoáb kí

mán aur Zarúyah kí bahin thí, suhbat kí thí. 26 Aur Isráilí aur Abisalom Jilí'ád ke mulk men khaimezan hue.

27 Aur jab Dáúd Mahanáyim men pahunchá, to aisé huá, ki Náhas ká betá Sobí baní 'Ammon ke Rabbah se, aur 'Ammiel ká betá Makir Lodi-bár se, aur Barzillí Jilí'ádí Rájilm se, 28 palang aur chárpáiyon, aur básan, aur mittí ke bartan, aur gehún, aur jau, aur áta, aur bhuná huá anáj, aur lobiye kí phaliyan, aur masúr, aur bhuná huá chabena, 29 aur shahd, aur makkhan, aur bher bakriyan aur gáe ke dúdh ká panír, Dáúd ke aur us ke sáth ke logon ke kháne ke liye láe; kyünki unhon ne kahá, ki Wuh log biyábán men bhúkhe aur mánde aur piyáse hain.

18 Aur Dáúd ne un logon ko jo us ke sáth the giná, aur hazáron ke aur saikron ke sardár muqarrar kiye. 2 Aur Dáúd ne logon kí ek tihái Yoáb ke mátaht aur ek tihái Yoáb ke bhái Abíshai bin Zarúyah ke mátaht, aur ek tihái Játi Ittai ke mátaht karke un ko rawána kiyá. Aur bádsháh ne logon se kahá, ki Main kхуд bhí zarúr tumhare sáth chalúngá. 3 Par logon ne kahá, ki Tú nahín jáne páegá; kyünki ham agar bhágen, to un ko kuchh hamári parwá na hogí; aur agar ham men se ádhe máre jáen, taubhí un ko kuchh parwá na hogí; par tú ham jaise das hazár ke barábar hai: so bihtar yih hai, ki tú shahr men se hamári madad karne ko taiyár rahe. 4 Bádsháh ne un se kahá, Jo tum ko bihtar ma'lúm hotá hai main wuhí karúngá. So bádsháh shahr ke phátak kí ek taraf khará rahá, aur sab log sau sau aur hazár hazár karke nikalne lage. 5 Aur bádsháh ne Yoáb aur Abíshai aur Ittai ko farmáyá, ki Merí khatir us jawán Abisalom ke sáth narmí se pesh ána. Jab bádsháh ne sab sardaron ko Abisalom ke haqq men tákid kí, to sab logon ne suná. 6 So wuh log nikalkar maidán men Isráil ke muqábale ko gaye; aur larái Ifráim ke ban men hui. 7 Aur wahán Isráil ke logon ne Dáúd ke khadimon se shikast khái, aur us din aisi barí khúnrezí hui, ki bis hazár ádmi khet áe. 8 Is liye kí us din sári mamlukat men jang thí: aur

log itne talwar ká luqma nahin bane, itne us ban ká shikar hue. 9 Aur Hifazan Abisalom Dáud ke khadim-on ke samne á gayá. Aur Abisalom apne khachchar par sawar thá, aur wuh khachchar ek bare balút ke darakht ki ghaní dáliyón ke niche se gayá; so us ká sir balút men aṭak gayá, aur wuh ásmán aur zamín ke bich men laṭká-rah gayá; aur wuh khachchar jo us ke rán tale thá, nikal gayá. 10 Kisí shakhs ne yih dekhá, aur Yoáb ko khabar dí, ki Main ne Abisalom ko balút ke darakht men laṭká huá dekhá. 11 Aur Yoáb ne us shakhs se jis ne use khabar dí thí kahá, Tú ne yih dekhá, phir kyün nahin tú ne use márkar wahin zamín par girá diyá? kyünki main tujhe chándí ke das ṭukre aur ek kamarband detá. 12 Us shakhs ne Yoáb se kahá, ki Agar mujhe chándí ke hazar ṭukre bhí mere háth men milte, taubhí main bádsháh ke bete par háth na uthátá; kyünki bádsháh ne hamare sunte tujhe aur Abishai aur Ittai ko tákid kí thí, ki Khabardár, koí us jawán Abisalom ko na chhúe. 13 Warna agar main us kí jan ke sáth dagá kheltá, (aur bádsháh se to koí bát poshida bhí nahin,) to tú khud bhí kanarakash ho játá. 14 Tab Yoáb ne kahá, ki Main tere sáth yün hí ṭhahrá nahin rah saktá. So us ne tén tír háth men liye, aur un se Abisalom ke dil ko jab wuh hanoz balút ke darakht ke bich zinda hí thá, chhed dála. 15 Aur das jawánon ne jo Yoáb ke silahbardár the Abisalom ko gherkar use mára, aur qatl kar diyá. 16 Tab Yoáb ne narsingá phúnká, aur log Isráílión ká pichhá karne se laṭe; kyünki Yoáb ne logon ko rok liyá. 17 Aur unhon ne Abisalom ko lekar ban ke us bare garhe men dál diyá, aur us par pattharon ká ek bahut bará dher lagá diyá; aur sab Isráíli apne apne dere ko bhág gaye. 18 Aur Abisalom ne apne jíte jí ek laṭ lekar kharí kará thí jo sháhi wadí men hai; kyünki us ne kahá, Mere koí betá nahin, jis se mere nám kí yádgár rahe; so us ne us laṭ ko apná nám diyá; aur wuh áj tak Abisalom kí yádgár kahláti hai.

19 Tab Sadoq ke bete Akhíma'z ne kahá, ki Mujhe daurkar bádsháh ko khabar pahuncháne de, ki KHUDÁ-

WAND ne us ke dushmanon se us ká intiqám liyá. 20 Lekin Yoáb ne us se kahá, ki A'j ke din tú koí khabar na pahunchá, balkí dúsre din khabar pahunchá dená, par áj tujhe koí khabar nahin le jani hogí, is liye ki bádsháh ká betá mar gayá hai. 21 Tab Yoáb ne Kúshí se kahá, ki Jákar jo kuchh tú ne dekhá hai, so bádsháh ko batá de. So wuh Kúshí Yoáb ko sijda karke daur gayá. 22 Tab Sadoq ke bete Akhíma'z ne phir Yoáb se kahá, Khwáh kuchh hí ho, tú mujhe bhí us Kúshí ke pichhe daur jáne de. Yoáb ne kahá, Ai mere bete, tú kyün daur jáná cháhtá hai, jis hál ki is khabar ke 'iwaz tujhe koí in'am nahin milegá? 23 Us ne kahá, Khwáh kuchh hí ho, main to jáungá. Us ne kahá, Daur já. Tab Akhíma'z maidán se hokar daur gayá, aur Kúshí se áge barh gayá.

24 Aur Dáud donon pháṭakon ke darmiyán baithá thá: aur pahrewála pháṭak kí chhat se hokar fasl par gayá, aur kyá dekhtá hai, ki ek shakhs akelá daurá átá hai. 25 Us pahrewále ne pukárkar bádsháh ko khabar dí. Bádsháh ne farmáyá, Agar wuh akelá hai, to munh zabáni khabar látá hogá. Aur wuh tez áyá, aur nazdík pahunchá. 26 Aur pahrewále ne ek aur ádmí ko dekhá, ki daurá átá hai: tab us pahrewále ne darbán ko pukárkar kahá, ki Dekh, ek shakhs aur akelá daurá átá hai. Bádsháh ne kahá, Wuh bhí khabar látá hogá. 27 Aur pahrewále ne kahá, ki Mujhe agle ká daurná Sadoq ke bete Akhíma'z ke daurne kí tarah ma'lúm detá hai. Tab bádsháh ne kahá, Wuh bhalá ádmí hai, aur achchhí khabar látá hogá. 28 Aur Akhíma'z ne pukárkar bádsháh se kahá, Khair hai; aur bádsháh ke áge zamín par sarnigún hokar sijda kiyá, aur kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá mubáarak ho, jis ne un ádmíon ko jinhon ne mere málik bádsháh ke khiláf háth utháe the qábú men kar diyá hai. 29 Bádsháh ne púchhá, Kyá wuh jawán Abisalom salámat hai? Akhíma'z ne kahá, ki Jab Yoáb ne bádsháh ke khadim ko, ya'ní mujh ko jo terá khadim hún, rawána kiyá, to main ne ek barí halchal to dekhí, par main nahin jántá ki wuh kyá thí.

30 Tab bádsháh ne kahá, Ek taraf ho já, aur yahín khará rah. So wuh ek taraf hokar chup chap khará ho gaya. 31 Phir wuh Kúshí áyá. Aur Kúshí ne kahá, Mere málik bádsháh ke liye khabar hai; kyúñki KHUDÁWAND ne áj ke din un sab se jo tere khiláf uthe the, terá badla liyá. 32 Tab bádsháh ne Kúshí se púchhá, Kyá wuh jawán Abísalom salámat hai? Kúshí ne jawáb diyá, ki Mere málik bádsháh ke dushman, aur jitne tujhe zarar pahuncháne ko tere khiláf utheñ, wuh usí jawán kí tarah ho jáen. 33 Tab bádsháh bahut bechain ho gaya, aur us kothrí kí taraf jo phátak ke úpar thá; rotá huá chalá; aur chalte chalte yún kahtá játá thá, Hée, mere beṭe Abísalom, mere beṭe, mere beṭe Abísalom! kásh main tere badle mar játá, ai Abísalom, mere beṭe, mere beṭe!

19 Aur Yoáb ko batáyá gayá, ki Dekh, bádsháh Abísalom ke liye nauha aur mátam kar rahá hai. 2 So tamám logon ke liye us din kí fatíh mátam se badal gayí, kyúñki logon ne us din yih kahte suná kí Bádsháh apne beṭe ke liye dilgír hai. 3 So wuh log us din chorí se shahr men ghuse, jaise wuh log jo larái se bhágte haiñ sharm ke máre chorí chorí chalte haiñ. 4 Aur bádsháh ne apná munh dhánk liyá, aur bádsháh baland áwáz se chilláne lagá, ki Hée, mere beṭe Abísalom, hée, Abísalom, mere beṭe, mere beṭe! 5 Tab Yoáb ghar men bádsháh ke pás jákar kahne lagá, ki Tú ne áj apne sab khádimon ko sharmsár kiyá, jinhon ne áj ke din terí ján aur tere beṭon aur terí betiyon kí jáneñ, aur terí biwiyon kí jáneñ, aur terí haramon kí jáneñ bacháin; 6 kyúñki tú apne 'adawat rakhnewalon ko piyár kartá hai, aur apne doston se 'adawat rakhtá hai. Is liye kí tú ne áj ke din zahir kar diyá, kí sardár aur khádim tere nazdik beqadr haiñ; kyúñki áj ke din main dekhtá hún, kí agar Abísalom jítá rahtá, aur ham sab mar játe, to tú bahut khush hotá. 7 So ab uth, báhar nikal, aur apne khádimon se tasallibakhsh báten kar, kyúñki main KHUDÁWAND kí qasam khátá hún, kí agar tú báhar na jáe, to áj ráat ko ek ádmí bhí tere sáth nahín rahegá; aur yih tere liye

un sab áfaton se badtar hogá jo terí naujawaní se lekar ab tak tujh par áf haiñ. 8 So bádsháh uthkar phátak men já baithá; aur sab logon ko batáyá gayá, kí Dekho, bádsháh phátak men baithá hai; tab sab log bádsháh ke sámne áe.

Aur Isráilí apne apne dere ko bhág gaye the. 9 Aur Isráil ke qabilon ke bích sab logon men jhagrá thá, aur wuh kahte the, kí Bádsháh ne hamáre dushmanon ke háth se aur Filistion ke háth se liam ko bacháyá; aur ab wuh Abísalom ke sámne se mulk chhorkar bhág gaya hai. 10 Aur Abísalom jise ham ne masah karke apná hákim banáyá thá larái men mar gaya hai. So tum ab bádsháh ko wapas lane kí bát kyúñ nahín karte?

11 Tab Dáúd bádsháh ne Sadoq aur Abiyátar káhinon ko kahlá bhejá, kí Yahúdáh ke buzurgon se kaho, kí Tum bádsháh ko us ke mahall men pahuncháne ke liye sab se píchhe kyúñ hote ho, jis hál kí sáré Isráil kí bát use us ke mahall men pahuncháne ke बारे men bádsháh tak pahunchí hai? 12 Tum to mere bhái, aur merí haddí aur gosht ho: phir tum bádsháh ko wapas le jáne ke liye sab se píchhe kyúñ ho? 13 Aur 'Amásá se kahná, Kyá tú merí haddí aur gosht nahín? so agar tú Yoáb kí jagah mere huzúr hamesha ke liye lashkar ká sardár na ho, to Khudá mujh se aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare. 14 Aur us ne sab baní Yahúdáh ká dil ek ádmí ke dil kí tarah máil kar liyá; chunáñchí unhon ne bádsháh ko paigám bhejá, kí Tú apne sab khádimon ko sáth lekar laut á. 15 So bádsháh lautkar Yarden par áyá. Aur sab baní Yahúdáh Jiljál ko gaye, kí bádsháh ká istiqbál karen, aur use Yarden ke pár le áen.

16 Aur Jirá ke beṭe Binyamíní Sima'í ne jo Bahúrím ká thá jaldí kí, aur baní Yahúdáh ke sáth Dáúd bádsháh ke istiqbál ko áyá. 17 Aur us ke sáth ek hazár Binyamíní jawán the; aur Sául ke gharáne ká khádim Zíbá apne pandrah beṭon aur bís naukaron samet áyá; aur wuh bádsháh ke sámne Yarden ke pár utre. 18 Aur ek kishí pár gayí, kí bádsháh ke gharáne ko le áe, aur jo kám use munásib ma'lúm ho, use kare. Aur

Jirā kā beṭā Sima'ī bādshāh ke sāmne jaise hī wuh Yardan pār hūā, aundhā hokar girā, 19 aur bādshāh se kahne lagā, ki Merā mālīk merī taraf gunāh mansūb na kare, aur jis dīn merā mālīk bādshāh Yarūshalem se niklā, us dīn jo kuchh tere khādīm ne badmizājī se kiyā, use aisā yād na rakh, ki bādshāh us ko apne dil men rakkhe. 20 Kyūnki terā banda yih jāntā hai, ki main ne gunāh kiyā hai; aur dekh, āj ke dīn main hī Yūsuf ke gharāne men se pahle āyā hūn, ki apne mālīk bādshāh kā istiqbāl karūn. 21 Zarūyāh ke beṭe Abīshai ne jawāb diyā, Kyā Sima'ī is sabab se mārā na jāe, ki us ne KHUDĀWAND ke mansūh par la'nat kī? 22 Dāūd ne kahā, Ai Zarūyāh ke beṭo, mujhe tum se kyā kām, ki tum āj ke dīn mere mukhālīf hūe ho? kyā Isrāīl men se koī ādmī āj ke dīn qatl kiyā jāe? kyā main yih nahīn jāntā, ki main āj ke dīn Isrāīl kā bādshāh hūn? 23 Aur bādshāh ne Sima'ī se kahā, Tū mārā nahīn jāegā. Aur bādshāh ne us se qasam khāī.

24 Phir Sāul kā beṭā Mifibosat bādshāh ke istiqbāl ko āyā; us ne bādshāh ke chale jāne ke dīn se lekar us ke salāmat ghar ā jāne ke dīn tak na to apne pānwon par paṭṭiyān bandhīn, aur na apnī dārhī katarwāī, aur na apne kapre dhulwāe the. 25 Aur aisā hūā, ki jab wuh Yarūshalem men bādshāh se milne āyā, to bādshāh ne us se kahā, Ai Mifibosat, tū mere sāth kyūn nahīn gayā thā? 26 Us ne jawāb diyā, Ai mere mālīk bādshāh, mere naukar ne mujh se dagā kī: kyūnki tere khādīm ne kahā thā, ki Main apne liye gadhe par zīn kasūngā, tāki main sawār hokar bādshāh ke sāth jāūn; is liye ki terā khādīm langrā hai. 27 So us ne mere mālīk bādshāh ke huzūr tere khādīm par buhtān lagāyā; par merā mālīk bādshāh to Khudā ke firishte kī mānīnd hai: so jo kuchh tujhe achchhā ma'lūm ho, so kar. 28 Kyūnki mere bāp kā sārā gharānā mere mālīk bādshāh ke āge murdoṅ kī mānīnd thā: tabhī tū ne apne khādīm ko un logoṅ ke bīch bithāyā jo tere dastarkhwān par khāte the. Pas, kyā ab bhī merā koī haqq hai, ki main bādshāh ke āge phir faryād karūn? 29 Bād-

shāh ne us se kahā, Tū apnī bāteṅ kyūn bayān kartā jātā hai? main kahtā hūn, ki Tū aur Zībā donoṅ āpas men us zamīn ko baṅṭ lo. 30 Aur Mifibosat ne bādshāh se kahā, Wuhī sab le le; is liye ki merā mālīk bādshāh apne ghar men phir salāmat ā gayā hai.

31 Aur Barzillī Jilī'ādī Rājillīm se āyā, aur bādshāh ke sāth Yardan pār gayā, tāki use Yardan ke pār pahunchāe. 32 Aur yih Barzillī nih-āyat 'umr rasīda ādmī, ya'nī assī baras kā thā: us ne bādshāh ko, jab tak wuh Mahanāyim men rahā, rasād pahunchāī thī; is liye ki wuh bahut barā ādmī thā. 33 So bādshāh ne Barzillī se kahā, ki Tū mere sāth pār chal, aur main Yarūshalem men apne sāth terī parwarish karūngā. 34 Aur Barzillī ne bādshāh ko jawāb diyā, ki Merī zindagī ke dīn hī kitne haiṅ jo main bādshāh ke sāth Yarūshalem ko jāūn? 35 A'j main assī baras kā hūn: kyā main bhale aur bure men imtiyāz kar saktā hūn? kyā terā banda jo kuchh khātā pītā hai, us kā mazā jān saktā hai? kyā main gānewāloṅ aur gānewāliyoṅ kī āwāz phir sun saktā hūn? pas terā banda apne mālīk bādshāh par kyūn bār ho? 36 Terā banda faqat Yardan ke pār tak bādshāh ke sāth jānā ohāntā hai; so bādshāh mujhe aisā barā ajr kyūn de? 37 Apne bande ko laut jāne de, tāki main apne shahr men apne bāp aur mān kī qabr ke pās marūn. Par dekh, terā banda Kimhām hāzīr hai; wuh mere mālīk bādshāh ke sāth pār jāe; aur jo kuchh tujhe bhalā ma'lūm de, us se kar. 38 Tab bādshāh ne kahā, ki Kimhām mere sāth pār chalegā, aur jo kuchh tujhe bhalā ma'lūm ho, wuhī main us ke sāth karūngā, aur jo kuchh tū chāhegā, main tere liye wuhī karūngā. 39 Aur sab log Yardan ke pār ho gaye. Aur bādshāh bhī pār hūā; phir bādshāh ne Barzillī ko chūmā, aur use du'ā dī, aur wuh apnī jagah ko laut gayā.

40 So bādshāh Jilī'ādī ko rawāna hūā, aur Kimhām us ke sāth chalā: aur Yahūdāh ke sab log, aur Isrāīl ke logoṅ men se bhī adhe bādshāh ko pār lāe. 41 Tab Isrāīl ke sab log bādshāh ke pās ākar us se kahne lage, ki Hamāre bhāī banī

Yahúdáh tujhe kyün chorí se le áe, aur bádsháh ko, aur us ke gharáne ko aur Dáúd ke sáth jitne the un ko Yardan ke pár se láe? 42 Tab sab baní Yahúdáh ne baní Isráíl ko jawáb diyá, Is liye kí bádsháh ká hamáre sáth nazdík ká rishta hai; so tum is bát ke sabab se náráz kyün hue? kyá ham ne bádsháh ke dám ká kuchh khá liyá hai? yá us ne ham ko kuchh in'ám diyá hai? 43 Phir baní Isráíl ne baní Yahúdáh ko jawáb diyá, kí Bádsháh men hamáre das hisse hain, aur hamará haqq bhí Dáúd par tum se ziyáda hai; pas tum ne kyün hamári hiqárat kí, kí bádsháh ke lautá lane men pahle ham se saláh nahín lí? Aur baní Yahúdáh kí báten baní Isráíl kí báton se ziyáda sakht thín.

20 Aur wahán ek sharír Binyamíni thá, aur us ká nám Siba' bin Bikrí thá: us ne narsingá phúnká, aur kahá, kí Dáúd men hamará koí hissa nahín, aur na hamári mirás Yassí ke beté ke sáth hai: ai Isráíli, apne apne dere ko chale jáo. 2 So sab Isráíli Dáúd kí pairawí chhorkar Siba' bin Bikrí ke píchhe ho liye: lekin Yahúdáh ke log Yardan se Yarúshalem tak apne bádsháh ke sáth hí sáth rahe.

3 Aur Dáúd Yarúshalem men apne mahall men áyá. Aur bádsháh ne apní un dason haramon ko, jin ko wuh apne ghar kí nigahbání ke liye chhor gaya thá, lekar un ko nazarband kar diyá, aur un kí parwarish kartá rahá, par un ke pás na gaya. So unhon ne apne marne ke din tak nazarband rahkar randápe kí hálat men zindagi káti.

4 Aur bádsháh ne 'Amásá ko hukm kiyá, kí Tán din ke andar baní Yahúdáh ko mere pás jama' kar, aur tú bhí yahán házir ho. 5 So 'Amásá baní Yahúdáh ko faráham karne gaya, par wuh mu'aiyana waqt se jo us ne us ke liye muqarrar kiyá thá ziyáda thahrá. 6 Tab Dáúd ne Abishai se kahá, kí Siba' bin Bikrí to ham ko Abísalom se ziyáda nuqsán pahuncháegá; so tú apne malik ke khádimon ko lekar us ká píchhá kar; tá na ho kí wuh fasildár shahron ko lekar hamári nazar se bach nikle. 7 So Yoáb ke admí, aur Kareti, aur Faleti, aur sab bahádúr us ke píchhe ho liye, aur Yarúshalem se nikle táki

Siba' bin Bikrí ká píchhá karen. 8 Aur jab wuh us bare patthar ke nazdik pahunché jo Jiba'un men hai to 'Amásá un se milne ko áyá. Aur Yoáb apná jangí libás pahine thá, aur us ke úpar ek patká thá, jis se ek talwár miyán men pari huf us kí kamar men bandhí thi; aur us ke chalte chalte wuh nikal pari. 9 So Yoáb ne 'Amásá se kahá, Ai mere bhái, tú khairiyat se hai? Aur Yoáb ne 'Amásá kí dárhí apne dahine háth se pakrí, kí us ko bosa de. 10 Aur 'Amásá ne us talwar ká jo Yoáb ke háth men thi khayál na kiyá: so us ne us se us ke peñ men aisá mára, kí us kí anriyán zamín par nikal pari, aur us ne dúsrá wár na kiyá; so wuh mar gayá. Phir Yoáb aur us ká bhái Abishai Siba' bin Bikrí ká píchhá karne chale. 11 Aur Yoáb ke jawanon men se ek shakhs us ke pás khará ho gaya, aur kahne lagá, kí Jo koí Yoáb se rázi hai aur jo koí Dáúd kí taraf hai, so Yoáb ke píchhe ho le. 12 Aur 'Amásá sarak ke b'ch apne khún men lot rahá thá. Aur jab us shakhs ne dekhá, kí sab log kharé ho gaye hain, to wuh 'Amásá ko sarak par se maidán men uthá le gaya; aur jab yih dekhá, kí jo koí us ke pás átá hai, khará ho jatá hai, to us par ek kaprá dál diyá. 13 Aur jab wuh sarak par se hatá liyá gaya, to sab log Yoáb ke píchhe Siba' bin Bikrí ká píchhá karne chale. 14 Aur wuh Isráíl ke sab qabilon men se hotá húa Abíl, aur Bait Ma'kah, aur sab Birion tak pahunchá, aur wuh sab bhí jama' hokar us ke píchhe chale. 15 Aur unhon ne ákar use Bait Ma'kah ke Abíl men gher liyá, aur shahr ke samne aisá damdama bándhá, kí wuh fasíl ke barábar rahá; aur sab logon ne jo Yoáb ke sáth the diwár ko torná shurú' kiyá, táki use girá den. 16 Tab ek dánishmand 'aurat shahr men se pukárkar kahne lagi, kí Zará Yoáb se kah do kí yahán áe, táki main us se kuchh kahún. 17 So wuh us ke nazdik áyá; us 'aurat ne us se kahá, Kyá tú Yoáb hai? Us ne kahá, Hán. Tab wuh us se kahne lagi, Apní laundí kí báten sun. Us ne kahá, Main suntá hún. 18 Tab wuh kahne lagi, kí Qadim zamáne men yün kahá karte the, kí Wuh zarúr Abíl men saláh puchhenge;

aur is tarah wuh bát ko khatm karte the. 19 Aur main Isráíl men un logon men se hun jo sulhpasand aur diyánatdár hain; tú cháhtá hai, ki ek shahr aur man ko Isráílion ke darmiyán halák kare: so tú kyün KHUDÁWAND kí mirás ko nigalná cháhtá hai? 20 Yoáb ne jawáb diyá, Mujh se hargiz, hargiz aisá na ho, ki main nigal jáun, yá halák karun. 21 Bát yih nahin hai, balki Ifráim ke kohistání mulk ke ek shakhs ne, jis ka nám Siba' bin Bikrí hai, bádsháh ya'ní Dáúd ke khiláf háth utháyá hai: so faqat usí ko mere hawále kar de, to main shahr se chalá jáungá. Us 'aurat ne Yoáb se kahá, Dekh, us ka sir díwár par se tere pás phenk diyá jáegá. 22 Tab wuh 'aurat apní dánái se sab logon ke pás gayí. So unhon ne Siba' bin Bikri ka sir kátkar use báhar Yoáb kí taraf phenk diyá. Tab us ne narsingá phúnká, aur log shahr se alag hokar apne apne dere ko chale gaye. Aur Yoáb Yarúshalem ko bádsháh ke pás laut áyá.

23 Aur Yoáb Isráíl ke sáre lashkar ka sardár thá, aur Bináyáh bin Yahoyada' Karetion aur Faletion ka sardár thá; 24 aur Adorám khiráj ka dároga thá; aur Akhilúd ka betá Yahúsafat muarrikh thá; 25 aur Siwá munshí thá; aur Sadoq aur Abiyátar káhin the; 26 aur 'I'rá Yáiri bhí Dáúd ka ek káhin thá.

21 Aur Dáúd ke aiyám men pai dar pai tén sál kál pará; aur Dáúd ne KHUDÁWAND se daryáft kiyá. KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yih Sául aur us ke khúnrez gharáne ke sabab se hai, kyünki us ne Jiba'union ko qatl kiyá. 2 Tab bádsháh ne Jiba'union ko bulákar un se bát kí. Yih Jiba'uni baní Isráíl men se nahin balki bache hue Amorion men se the; aur baní Isráíl ne un se qasam khái thí; aur Sául ne baní Isráíl aur baní Yahúdáh kí khátir apní garmjoshí men un ko qatl kar dálná cháhá thá. 3 So Dáúd ne Jiba'union se kahá, Main tumháre liye kyá karun, aur main kis chíz se káfára dun, táki tum KHUDÁWAND kí mirás ko du'á do? 4 Jiba'union ne us se kahá, ki Hamáre aur Sául yá us ke gharáne ke darmiyán chándí yá sone ka kol mu'amala nahin; aur na ham ko yih ikhtiyár

hai, ki ham Isráíl ke kisi mard ko jan se máren. Us ne kahá, Jo kuchh tum kaho main wuhí tumháre liye karungá. 5 Unhon ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Jis shakhs ne hamára nás kiyá, aur hamáre khiláf aisi tadbír nikáli ki ham nábud kiye jáen, aur Isráíl kí kisi mamlukat men baqi na rahen, 6 usí ke beton men se sát admí hamáre hawále kar diye jáen, aur ham un ko KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke chune hue Sául ke Jibi'ah men latká denge. Bádsháh ne kahá, Main de dungá. 7 Lekin bádsháh ne Mifibosat bin Yúnatan bin Sául ko KHUDÁWAND kí qasam ke sabab se, jo un ke ya'ní Dáúd aur Sául ke bete Yúnatan ke darmiyán hui thí, bachá rakkhá. 8 Par bádsháh ne Aiyáh kí betí Risfah ke donon beton Armoní aur Mifibosat ko, jo Sául se hue the, aur Sául kí betí Míkal ke pánchon beton ko jo Barzillí Mahúlátí ke bete 'Adriel se hue the lekar. 9 un ko Jiba'union ke hawále kiyá, aur unhon ne un ko pahar par KHUDÁWAND ke huzur latká diyá: so wuh sáton ek sáth mare: yih sab fasl káthe ke aiyám men, ya'ní jau kí fasl ke shurú' ke dinon men mare gaye. 10 Tab Aiyáh kí betí Risfah ne tát liyá, aur fasl ke shurú' se us ko apne liye chañan par bichhæ rahí, jab tak kí ásmán se un par bärish na hui, aur us ne na to din ke waqt hawá ke parandon ko, aur na rát ke waqt janglí darandon ko un par áne diyá. 11 Aur Dáúd ko batáyá gayá, ki Sául kí haram Aiyáh kí betí Risfah ne aisá aisá kiyá. 12 Tab Dáúd ne jákar Sául kí haddiyon ko, aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko Jili'ád ke logon se liyá jo un ko Baitshán ke chauk men se churá lée the, jahán Filistion ne un ko, jis din ki unhon ne Sául ko Jilbú'a men qatl kiyá, tang diyá thá. 13 So wuh Sául kí haddiyon aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko wahán se le áyá, aur unhon ne un kí bhí haddiyon jama' kí jo latkáe gaye the. 14 Aur unhon ne Sául aur us ke bete Yúnatan kí haddiyon ko Zila' men jo Binyamín kí sarzamin men hai, usí ke bap Qís kí qabr men dáfn kiyá; aur unhon ne jo kuchh bádsháh ne farmáyá sab pura kiyá. Is ke ba'd Khudá ne us mulk ke báre men du'á suní.

15 Aur Filistí phir Isrállion se laṛe ; aur Dáúd apne khádimon ke sáth niklá, aur Filistion se lará ; aur Dáúd bahut thak gayá. 16 Aur Ishbí Banob ne, jo deozádon men se thá, aur jis ká neza wazn men pítal kí tñ sau misqál thá, aur wuh ek nayí talwár bándhe thá, cháhá ki Dáúd ko qatl kare. 17 Par Zarúyah ke bete Abíshai ne us kí kumak kí, aur us Filistí ko aisi zarb lagáí, ki use már diyá. Tab Dáúd ke logon ne qasam khákar us se kahá, ki Tú phir kabhí hamáre sáth jang par nahín jaegá, tá na ho ki tú Isráil ká chirág bujhá de.

18 Is ke ba'd Filistion ke sáth phir Júb men laráí hui : tab Húsátí Sibkí ne Saf ko jo deozádon men se thá qatl kiyá. 19 Aur phir Filistion se Júb men ek áur laráí hui : tab Ilhanán bin Ya'rí A'rijm ne jo Baitlahm ká thá, Játí Júliyat ko qatl kiyá, jis ke neze kí chhar juláhe ke shahtír kí tarah thí. 20 Phir Ját men laráí hui, aur wahán ek bará qaddáwar shakhs thá ; us ke donon háthon aur donon pánwon men chha chha ungliyan thín jo sab kí sab gintí men chaubís thín, aur yih bhí us deo se paidá húa thá. 21 Jab is ne Isrállion kí fazíhat kí, to Dáúd ke bhái Simá'í ke bete Yúnatan ne use qatl kiyá. 22 Yih cháron us deo se Ját men paidá hue the, aur wuh Dáúd ke háth se aur us ke khádimon ke háth se máre gaye.

22 Jab KHUDÁWAND ne Dáúd ko us ke sab dushmanon aur Sául ke háth se riháí dí, to us ne KHUDÁWAND ke huzúr is mazmún ká gít sunáyá ; 2 wuh kahne lagá,
KHUDÁWAND merí chaṭán, aur merá qil'a aur merá chhuráne-wálá hai.

3 KHUDÁWAND merí chaṭán hai ; main usí par bharosá rakkh-ungá ;

Wuhí merí sipar, aur merí naját ká síng hai, merá unchá burj, aur merí panáh hai.

Mere naját denewále, tú hí mujhe zulm se bachátá hai.

4 Main KHUDÁWAND ko jo sitáish ke láiq hai, pukárungá :

Yún main apne dushmanon se bacháyá jáungá.

5 Kyúнки maut kí maujon ne mujhe gherá,

Bedíni ke sailábon ne mujhe dá-ráyá.

6 Pátal kí rassiyán mere chaugird thín :

Maut ke phande mujh par á pare the.

7 Apní musíbat men main ne KHUDÁWAND ko pukará,

Main apne Khudá ke huzúr chilláyá :

Us ne apní haikal men se merí áwáz suní,

Aur merí faryád us ke kán men pahunchí.

8 Tab zamín hil gayí aur kánp uṭhí,

Aur ásmán kí bunyádon ne jumbish khái

Aur hil gayín, is liye ki wuh gazabnák húa.

9 Us ke nathnon se dhuwán uṭhá,

Aur us ke munh se ág nikalkar bhasam karne lagí :

Koele us se dahak uṭhe.

10 Us ne ásmánon ko bhí jhuká diyá, aur níche utar áyá ;

Aur us ke pánwon tale gahrí táríkí thí.

11 Wuh karúbí par sawár hokar urá,

Aur hawá ke bázuon par díkhái diyá.

12 Aur us ne apne chaugird táríkí ko aur pání ke ijtímá

Aur ásmán ke daldár bádalon ko shamiyáne banáyá.

13 Us jhalak se jo us ke áge áge thí A'g ke koele sulag gaye.

14 KHUDÁWAND ásmán se garjá,

Aur Haqq Ta'ála ne apní áwáz sunái.

15 Us ne tír chalákar un ko pará-ganda kíyá ;

Aur bijlí se un ko shikast dí.

16 Tab KHUDÁWAND kí dánt se,

Us ke nathnon ke dam ke jhonke se,

Samundar kí tháh díkhái dene lagí,

Aur jahán kí bunyáden namúdar hún.

17 Us ne úpar se háth barhákar mujhe thám liyá ;

Aur mujhe bahut pání men se khenchkar báhar nikalá.

18 Us ne mere zoráwar dushman aur mere 'adáwat rakhnewálon se Mujhe chhurá liyá, kyúнки wuh mere liye niháyat zbardast the.

- 19 Wuh merí musíbat ke dín mujh pará pápe ;
Par KHUDÁWAND merá sahará thá.
- 20 Wuh mujhe kusháda jagah men níkal bhí láya ;
Us ne mujhe chhuráyá, is liye ki wuh mujh se khush húa.
- 21 KHUDÁWAND ne merí rástí ke muwáfiq mujhe jazá dí ;
Aur mere háthon kí pákízagí ke mutábiq mujhe badla diyá.
- 22 Kyúnki main KHUDÁWAND kí ráhon par chaltá rahá,
Aur sharárat se apne Khudá se alag na húa.
- 23 Kyúnki us ke sare faisale mere sámne the :
Aur main us ke áin se bargashta na húa.
- 24 Main us ke huzúr kámil bhí rahá,
Aur apní badkárí se báz rahá.
- 25 Isí liye KHUDÁWAND ne mujhe merí rástí ke muwáfiq,
Balki merí us pákízagí ke mutábiq jo us kí nazar ke sámne thí badla diyá.
- 26 Rahmedil ke sáth tú rahim hogá,
Aur kámil ádmí ke sáth kámil ;
- 27 Nekokár ke sáth nek hogá ;
Aur kajrau ke sáth terhá.
- 28 Musíbatzada logon ko tú bachá-egá :
Par terí ánkhen magrúron par lagí hain, táki tú unhen níchá kare.
- 29 Kyúnki, ai KHUDÁWAND, tú merá chirág hai :
Aur KHUDÁWAND mere andhere ko ujálá kar degá.
- 30 Kyúnki terí badaulat main fauj par dháwá kartá hun ;
Aur apne Khudá kí badaulat díwár phánd jatá hun.
- 31 Lekin Khudá kí rah kámil hai :
KHUDÁWAND ká kalám táyá húa hai ;
Wuh un sab kí sipar hai jo us par bharosá rakhte hain.
- 32 Kyúnki KHUDÁWAND ke siwá áur kaun Khudá hai ?
Aur hamáre Khudá ko chhorkar áur kaun chatán hai ?
- 33 Khudá merá mazbút qil'a hai :
Wuh apní rah men kámil shakhs kí rahnumáí kartá hai.
- 34 Wuh us ke pánw harniyon ke se baná detá hai ;
Aur mujhe merí únchí jagahon men qaím kartá hai.
- 35 Wuh mere háthon ko jang karná sikhátá hai ;
Yahán tak ki mere bázú pítal kí kamán ko jhuká dete hain.
- 36 Tú ne mujh ko apní naját kí sipar bhí bakhshí :
Aur terí narmí ne mujhe buzurg banáyá hai.
- 37 Tú ne mere niche mere qadam kusháda kar diye,
Aur mere pánw nahín phisle.
- 38 Main ne apne dushmanon ká píchhá karke un ko halák kiyá,
Aur jab tak wuh faná na ho gaye main wápas nahín áyá.
- 39 Main ne un ko faná kar diyá, aur aisá chhed dálá hai, ki wuh úth nahín sakte :
Balki wuh to mere pánwon ke niche gire páre hain.
- 40 Kyúnki tú ne laráí ke liye mujhe quwwat se kamarbasta kiyá :
Aur mere mukhálifon ko mere sámne zer kiyá.
- 41 Tú ne mere dushmanon kí pusht merí taraf pher dí,
Táki main apne 'adawat rakhnewálon ko kát dálun.
- 42 Unhon ne intizár kiyá, par koí na thá jo bacháe ;
Balki KHUDÁWAND ká bhí intizár kiyá, par us ne un ko jawáb na diyá.
- 43 Tab main ne un ko kút kút kar zamín kí gard kí máaind kar diyá,
Main ne un ko gall kúchon kí kíchar kí tarah raund raundkar cháron taraf phailá diyá.
- 44 Tú ne mujhe merí qaum ke jhagron se bhí chhuráyá ;
Tú ne mujhe qaumon ká sardár hone ke liye rakh chhorá hai :
Jis qaum se main wáqif bhí nahín, wuh merí mutí' hogí.
- 45 Pardesí mere tábi' ho jáenge :
Wuh merá nám sunte hí merí farmánbardári karenge.
- 46 Pardesí murjhá jáenge,
Aur apne qil'on se thartharáte hue niklenge.
- 47 KHUDÁWAND zinda hai ; merí chatán mubáarak ho,
Aur Khudá merí naját kí chatán mumtáz ho.
- 48 Wuhí Khudá jo merá intiqám letá hai,
Aur ummaton ko mere tábi' kar detá hai,

- 49 Aur mujhe mere dushmanon ke bich se nikalta hai :
 Han, tu mujhe mere mukhalifon par sarfaraz kartá hai :
 Tu mujhe tundkhu admi se rihai deta hai.
- 50 Is liye, ai KHUDAWAND, main qaumon ke darmiyan teri shukrguzari,
 Aur tere nam ki madhsari karunga.
- 51 Wuh apne badshah ko bari najat inayat kartá hai :
 Aur apne mamsuh Dáud aur us ki nasl par
 Hamesha shafaqat kartá hai

- 23** Dáud ki akhiri baten yih hain.
 Dáud bin Yassi kahta hai,
 Ya'ni yih us shakhs ka kalám hai jo sarfaraz kiyá gayá,
 Aur Ya'qub ke Khudá ka mamsuh,
 Aur Isráil ka shirin nagmasaz hai :
- 2 KHUDAWAND ki ruh ne meri marifat kalám kiyá,
 Aur us ka sukhan meri zaban par tha.
- 3 Isráil ke Khudá ne farmaya,
 Isráil ki Chatan ne mujh se kaha :
 Ek hai jo sadaqat se logon par hukumat kartá hai,
 Jo Khudá ke khauf ke saath hukumat kartá hai.
- 4 Wuh subh ki raushni ki manind hogá, jab suraj nikalta hai,
 Aisi subh jis mein badal na hon ;
 Jab narm narm ghas zamin mein se
 Barish ke ba'd ki saf chamak ke ba'is nikalti hai.
- 5 Merá ghar to sach much Khudá ke samne aisa hai bhi nahin ;
 Taubhi us ne mere saath ek daimi ahd,
 Jis ki sari baten mu'ayan aur paedar hain, bandha hai :
 Kyunki yih meri sari najat aur sari murad hai,
 Go wuh us ko barhata nahin.
- 6 Par narast log sab ke sab kanton ki manind thahenge jo hatá diye jate hain,
 Kyunki wuh hath se pakre nahin ja sakte :
- 7 Balki jo admi un ko chhúe
 Zarur hai ki wuh lohe aur neze ki chhar se musallah ho ;
 So wuh apni hi jagah mein ag se bi'kull bhasam kar diye jenge.

8 Aur Dáud ke bahaduron ke nam yih hain : ya'ni Ta-Hakmoni, Yosheb Bashebat jo sipahsalaron ka sardar tha ; wuh Ezn Adino tha ; jis se ath sau ek hi waqt mein maqtul hue.

9 Us ke ba'd ek Akhuhí ke bete Dúde ka beta Ill'azar tha ; yih un tinnon surmaon mein se ek tha jo Dáud ke saath us waqt the jab unhon ne un Filistion ko jo larai ke liye jama' hue the lalkara, halanki sab bani Isráil chale gaye the : 10 aur us ne uthkar Filistion ko itna mara, ki us ka hath thakkar talwar se chipak gaya : aur KHUDAWAND ne us din bari fath karai ; aur log phirkar faqat lutne ke liye us ke piche ho liye. 11 Ba'd us ke Harari Aji ka beta Sammah tha. Aur Filistion ne us qit'a e zamin ke pas jo masur ke pehon se bhara tha, jama' hokar dal bandh liya tha, aur log Filistion ke age se bhag gaye the. 12 Lekin us ne us qit'e ke bich mein khar hokar us ko bachaya, aur Filistion ko qatl kiyá : aur KHUDAWAND ne bari fath karai. 13 Aur un tis sardaron mein se tin sardar nikle, aur fasl katne ke mausim mein Dáud ke pas 'Adullám ke magare mein ae : aur Filistion ki fauj Rifalon ki wadi mein khaimazan thi. 14 Aur Dáud us waqt garhi mein tha, aur Filistion ke pahre ki chauki Baitlahm mein thi. 15 Aur Dáud ne taraste hue kaha, Ai kash ko mujhe Baitlahm ke us kuen ka pani pine ko deta, jo phatak ke pas hai. 16 Aur un tinnon bahaduron ne Filistion ke lashkar mein se jakar Baitlahm ke kuen se jo phatak ke barabar hai pani bhar liya, aur use Dáud ke pas lae ; lekin us ne na chaha ki piye ; balki use KHUDAWAND ke huzur undel diya ; 17 aur kahne laga, Ai KHUDAWAND mujh se yih hargiz na ho, ki main aisa karun ; kyá main un logon ka khun pin jinhon ne apni jan jakhon mein dali? Isi liye us ne na chaha, ki use piye. Un tinnon bahaduron ne aise aise kam kiye. 18 Aur Zaruya ke bete Yoab ka bhai Abishai un tinnon mein afzal tha. Us ne tin sau par apna bhala chalakari un ko qatl kiyá, aur tinnon mein nami tha. 19 Kyá wuh un tinnon mein mu'azzaz na tha? Isi liye wuh un ka sardar hua : taubhi wuh un pahle tinnon ke barabar nahin

hone páyá. 20 Aur Yahoyada' ká betá Bináyáh Qabzíl ke ek sūrmá ká betá thá jis ne bare bare kám kiye the; us ne Moáb ke Ariel ke donon beṭon ko qatl kiyá, aur jákar barf ke mausim men ek gar ke bích ek sher i babar ko mára. 21 Aur us ne ek jasim Misrí ko qatl kiyá: us Misrí ke háth men bhála thá; par yih láthi hí liye hue us par lapká, aur Misrí ke háth se bhála chhin liyá, aur usi ke bhále se use mára. 22 Pas Yahoyada' ke beṭe Bináyáh ne aise aise kám kiye, aur tison baháduron men námi thá. 23 Wuh un tison se ziyáda mu'azzaz thá, par wuh un pahle tison ke barábar nahin hone páyá. Aur Dáúd ne use apne muháfiz sipá-hion par muqarrar kiyá.

24 Aur tison men Yoáb ká bhái 'Asáhel aur Ilhanán Baitlahm ke Dodo ká betá, 25 Harodí Sammah, Harodí Iliqa; 26 Faltí Khalis, 'Irá bin 'Aqís Taqú'í; 27 'Anatotí Abi-a'zar, Húsátí Mabúni; 28 Akhúhí Zalmon, Natofátí Maharí; 29 Natofátí Ba'nah ká betá Halib, Ittai bin Ríbi, baní Binyamín ke Jibi'ah ká; 30 Fir'átoní Bináyáh, aur Ja's ke nálon ká Hiddí; 31 'Arbátí Abi-albún, Barhúmi 'Azmávat; 32 Sa'iboní Ilyahba, Baní Yasín Yúnatan; 33 Hararí Sammah, Akhíám bin Sarár Hararí; 34 Ilífat bin Ahasbí Ma'kátí ká betá, Ilíám bin Akhítuffal Jiloní; 35 Karmilí Hasro, Arbí Fa'rí; 36 Zobáh ke Nátan ká betá Ijál, Jaddí Bání; 37 'Ammoni Silaq, Bairotí Naharí, Zarúyáh ke beṭe Yoáb ke silahbardár; 38 Itrí 'Irá, Itrí Jaríb; 39 aur Hittí U'riyáh: yih sab saintís the.

24 Us ke ba'd KHUDÁWAND ká gussa Isráil par phir bharká; aur us ne Dáúd ke dil ko un ke khiláf yih kahkar ubhárá, ki Jákar Isráil aur Yahúdáh ko gin. 2 Aur bádsháh ne lashkar ke sardár Yoáb ko jo us ke sáth thá hukm kiyá, ki Isráil ke sab qabilon men, Dán se Baírsaba' tak, gasht karo, aur logon ko gino, táki logon kí ta'dád mujhe ma'lúm ho. 3 Tab Yoáb ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá un logon ko khwáh wuh kitne hí hon, sau guná baháe, aur mere málik bádsháh kí ankhen ise dekhén: par mere málik bádsháh ko yih bát kyún bhátí hai? 4 Taubhí bádsháh

kí bát Yoáb aur lashkar ke sardáron par gálib hí rahí. Aur Yoáb aur lashkar ke sardár bádsháh ke huzúr se Isráil ke logon ká shumár karne ko nikle. 5 Aur wuh Yordan par utre, aur us shahr kí dahiní taraf 'Aro'ír men khaimazan hue jo Jadd kí wadí men Ya'zer kí jánib hai. 6 Phir wuh Jili'ád aur Tahtim Hudat ke 'iláqe men gaye; aur Dán Ya'n ko gaye, aur ghúmkar Saidá tak pahunche; 7 aur wahán se Súr ke qil'e ko, aur Hawwion aur Kan'ánion ke sab shahron ko gaye; aur Yahúdáh ke junúb men Baírsaba' tak nikal gaye. 8 Chunnánci sári mamlukat men gasht karke nau mahíne aur bís din ke ba'd wuh Yarúshalem ko laute. 9 Aur Yoáb ne mardumshumári kí ta'dád bádsháh ko dí: so Isráil men áth lách bahádur mard nikle jo shamshezan the. Aur Yahúdáh ke mard páñch lách nikle.

10 Aur logon ká shumár karne ke ba'd Dáúd ká dil bechain huá, aur Dáúd ne KHUDÁWAND se kahá, Yih jo main ne kiyá so bará gunáh kiyá; ab, ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bande ká gunáh dúr kar de, kyunki mujh se barí hamáqat húi. 11 So jab Dáúd subh ko uthá, to KHUDÁWAND ká kalám Jád par jo Dáúd ká gaibbin thá názil huá, aur us ne kahá, ki 12 Já, aur Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main tere sámne tén baláen pesh kartá hún; tú un men se ek ko chun le, táki main use tujh par názil karún. 13 So Jád ne Dáúd ke pás jákar us ko yih batáyá, aur us se púchhá, Kyá tere mulk men sát baras qaht rahé, yá tú tén mahíne tak apne dushmanon se bhágtá phire, aur wuh tujhe ragedén, yá terí mamlukat men tén din tak marí ho? Tú soch le, aur gaur kar le, kí main use jis ne mujhe bhejá hai kyá jawáb dun. 14 Dáúd ne Jád se kahá, Main bare shikanje men hún: ham KHUDÁWAND ke háth men parén, kyunki us kí rahmaten 'azím hain: par main insán ke háth men na parún. 15 So KHUDÁWAND ne Isráil par wabá bhejí jo us subh se lekar waqt i mu'ayana tak rahí: aur Dán se Baírsaba' tak logon men se sattar hazár ádmí mar gaye. 16 Aur jab firishte ne apná háth

barháyá ki Yarúshalem ko halák kare, to KHUDÁWAND us wabá se maiúl húa, aur us firishte se jo logon ko halák kar rahá thá kahá, Yih bas hai; ab apná háth rok le. Us waqt KHUDÁWAND ká firishta Yabosí Araunáh ke khalíhán ke pás khará thá. 17 Aur Dáúd ne, jab us firishte ko jo logon ko már rahá thá dekhá, to KHUDÁWAND se kahne lagá, Dekh, gunáh to main ne kiyá, aur khatá mujh se hui; par in bheron ne kyá kiyá hai? so terá háth mere, aur mere báp ke gharáne ke khiláf ho.

18 Usi din Jád ne Dáúd ke pás ákar us se kahá, Já, aur Yabúsí Araunáh ke khalíhán men KHUDÁWAND ke liye ek mazbah baná. 19 So Dáúd Jád ke kahne ke muwáfiq, jaisá KHUDÁWAND ká hukm thá, gaya. 20 Aur Araunáh ne nigáh ki, aur bádsháh aur us ke khádimon ko apní taraf áte dekhá: so Araunáh níklá, aur zamín par sarnigún hokar bádsháh ke áge sijda kiyá. 21 Aur Araunáh kahne lagá, Merá málik bádsháh apne bande ke pás kyún áyá? Dáúd ne kahá, Yih khalíhán

tujh se kharídne aur KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáne áyá hui, táki logon men se wabá játi rahe. 22 Araunáh ne Dáúd se kahá, Merá málik bádsháh jo kuchh use achchhá ma'lúm ho lekar chharháe: dekh, sokhtaní qurbáni ke liye bail hai, aur dáen chalne ke auzár, aur bailon ke sámán indhan ke liye hai: 23 yih sab kuchh, ai bádsháh, Araunáh bádsháh kí nazr kartá hai. Aur Araunáh ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko qubúl farmáe. 24 Tab bádsháh ne Araunáh se kahá, Nahín, balki main zarúr qímat dekar us ko tujh se kharídungá, aur main KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr áisi sokhtaní qurbánián nahín guzránungá, jin par merá kuchh kharch na húa ho. So Dáúd ne wuh khalíhán aur wuh bail chándí kí pachás misqálen dekar kharíde. 25 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur sokhtaní qurbánián aur salámatí kí qurbánián charháin. Aur KHUDÁWAND ne us mulk ke báre men du'á suní aur wabá Isráil men se játi रही.

I SALA'TI'N

1 Aur Dáúd bádsháh budhá aur kuhansál húa; aur wuh use kapre ujháte, par wuh garm na hotá thá. 2 So us ke khádimon ne us se kahá, ki Hamáre málik bádsháh ke liye ek jawán kunwári dhundhi jae, jo bádsháh ke huzúr kharí rahe aur us kí khabargírí kiyá kare, aur tere pahlú men let rahá kare, táki hamáre málik bádsháh ko garmí pahunche. 3 Chunánchi unhon ne Isráil kí sári mámlukat men ek khúbsúrat larí talásh karte karte Shúnamít Abíshág ko páyá; aur use bádsháh ke pás láe. 4 Aur wuh larí bahut shakíl thí: so wuh bádsháh kí khabargírí aur us kí khídmát karne lagi; lekin bádsháh us se wáqif na húa. 5 Tab Hajít ke bete Adúniyáh ne sir ujháyá aur kahne lagá, Main bádsháh húngá; aur apne liye rath aur sawár, aur

pachás admí jo us ke áge áge dauren taiyár kiye. 6 Aur us ke báp ne us ko kabhí itná bhí kahkar ázurda nahín kiyá, ki Tú ne yih kyún kiyá hai? aur wuh bahut khúbsúrat bhí thá, aur Abísalom ke ba'd paidá húa thá, 7 Aur us ne Zarúyáh ke bete Yoáb aur Abiyátar káhin se guftogú kí: aur yih donon Adúniyáh ke pairau hokar us kí madad karne lage. 8 Lekin Sadoq káhin, aur Yahoyada' ke bete Bináyáh, aur Nátan nabí, aur Sima'í, aur Re'í, aur Dáúd ke bahádur logon ne Adúniyáh ká sáth na diyá. 9 Aur Adúniyáh ne bheren, aur bail, aur mote mote janwar Zuhalat ke patthar ke pás jo 'Ain Rájil ke barábar hai, zabh kiye, aur apne sab bháiyon, ya'ni bádsháh ke beton kí, aur sab Yahúdáh ke logon kí jo bádsháh ke mulázim the dáwat kí: 10 par Nátan

nabí, aur Bináyáh, aur bahádur logon, aur apne bhái Sulaimán ko na buláya. 11 Tab Nátan ne Sulaimán kí máj Batsaba' se kahá, Kyá tú ne nahín suná, kí Hajít ká betá Adúniyáh bádsháh ban baithá hai, aur hamáre málik Dáúd ko yih ma'lúm nahín? 12 Ab tú á, kí main tujhe saláh dún, táki tú apní, aur apne bete Sulaimán kí ján bachá sake. 13 Tú Dáúd bádsháh ke huzúr jákar us se kah, Ai mere málik, ai bádsháh, kyá tú ne apní laundí se qasam khákar nahín kahá, kí Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá? pas Adúniyáh kyún bádsháhí kartá hai? 14 Aur dekh, tú bádsháh se bát kartí hí hogí kí main bhí tere ba'd á pahunchungá, aur terí báton kí tasdíq karungá. 15 So Batsaba' andar kothrí men bádsháh ke pás gayí; aur bádsháh bahut budhá thá; aur Shunamít Abíshág bádsháh kí khidmat kartí thí. 16 Aur Batsaba' ne jhukkar bádsháh ko sijda kiyá. Bádsháh ne kahá, Tú kyá cháhtí hai? 17 Us ne us se kahá, Ai mere málik, tú ne KHUDÁWAND apne Khudá kí qasam khákar apní laundí se kahá thá, kí Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá. 18 Par dekh, ab to Adúniyáh bádsháh ban baithá hai; aur ai mere málik bádsháh, tujh ko is kí khabar nahín. 19 Aur us ne bahut se bail, aur mote mote jánwar, aur bheren zabh kí hain, aur bádsháh ke sab beton, aur Abiyátar káhin, aur lashkar ke sardár Yoáb kí da'wat kí hai; par tere bande Sulaimán ko us ne nahín buláya. 20 Lekin ai mere málik, sare Isráil kí nigáh tujh par hai, táki tú un ko batáe kí mere málik bádsháh ke takht par kaun us ke ba'd baithegá. 21 Warna yih hogá, kí jab merá málik bádsháh apne báp dáda ke sáth so jáegá, to main aur merá betá Sulaimán donon qusúrwár thahenge. 22 Wuh hanoz bádsháh se bát hí kar rahí thí, kí Nátan nabí á gayá. 23 Aur unhon ne bádsháh ko khabar dí, kí Dekh, Nátan nabí házir hai. Aur jab wuh bádsháh ke huzúr áya, to us ne munh ke bal girkar bádsháh ko sijda kiyá. 24 Aur Nátan kahne lagá, Ai mere málik bádsháh, kyá tú ne farmáyá hai, kí Mere ba'd

Adúniyáh bádsháh ho, aur wuhí mere takht par baithé? 25 Kyunki us ne áj jákar bail, aur mote mote jánwar, aur bheren kasrat se zabh kí hain, aur bádsháh ke sab beton, aur lashkar ke sardáron, aur Abiyátar káhin kí da'wat kí hai; aur dekh wuh us ke huzúr khá pí rahe hain, aur kahte hain, Adúniyáh bádsháh jítá rahe. 26 Par mujh tere gulám ko, aur Sadoq káhin, aur Yahoyada' ke bete Bináyáh, aur tere khádim Sulaimán ko us ne nahín buláya. 27 Kyá yih bát mere málik kí taraf se hai, aur tú ne apne khádimon ko batáya bhí nahín, kí mere málik bádsháh ke ba'd us ke takht par kaun baithegá? 28 Tab Dáúd bádsháh ne jawáb diyá, aur farmáyá, kí Batsaba' ko mere pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áf, aur bádsháh ke sámné kharí hui. 29 Bádsháh ne qasam khákar kahá, kí KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jis ne merí ján ko hartarah kí áfat se riháí dí. 30 kí sach much jaisí main ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí qasam tujh se kháí, aur kahá kí Yaqínan terá betá Sulaimán mere ba'd bádsháh hogá, aur wuhí merí jagah mere takht par baithegá; so sach much main áj ke din waisá hí karungá. 31 Tab Batsaba' zamín par munh ke bal giri, aur bádsháh ko sijda karke kahá, kí Merá málik Dáúd bádsháh hamesha jítá rahe. 32 Aur Dáúd bádsháh ne farmáyá, kí Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ke bete Bináyáh ko mere pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áe. 33 Bádsháh ne un ko farmáyá, kí Tum apne málik ke mulázimon ko apne sáth lo, aur mere bete Sulaimán ko mere hí khachchar par sawár karáo, aur use jaihún ko le jáo: 34 aur wahán Sadoq káhin, aur Nátan nabí use masah karen kí wuh Isráil ká bádsháh ho: aur tum narsingá phúnkná, aur kahná, kí Sulaimán bádsháh jítá rahe. 35 Phir tum us ke piche piche chále áná, aur wuh ákar mere takht par baithé, kyunki wuhí merí jagah bádsháh hogá; aur main ne use muqarrar kiyá hai, kí wuh Isráil aur Yahúdáh ká hákim ho. 36 Tab Yahoyada' ke bete Bináyáh ne bádsháh ke jawáb men kahá, A'mín: KHUDÁWAND mere málik bádsháh ká Khudá bhí aisá hí kahe. 37 Jaise

KHUDÁWAND mere málik bádsháh ke sáth rahá, waise hí wuh Sulaimán ke sáth rahe, aur us ke takht ko mere málik Dáúd bádsháh ke takht se bará banáe. 38 Pas Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ká betá Bináyáh, aur Karetí aur Faletí gaye, aur Sulaimán ko Dáúd bádsháh ke khachchar par sawár karáyá, aur use Jaihún par láe. 39 Aur Sadoq káhin ne khaime se tel ká síng liyá, aur Sulaimán ko masah kiyá. Aur unhoñ ne narsingá phúnká, aur sab logoñ ne kahá, Sulaimán bádsháh jitá rahe. 40 Aur sab log us ke píchhe píchhe áe, aur unhoñ ne bānsliyāñ bajáñ, aur barí khushí manái, aisá ki zamín un ke shor o gul se gúnj uthí. 41 Aur Adúniyáh aur us ke sab mihmán jo us ke sáth the khá hí chuke the, ki unhoñ ne yih suná. Aur jab Yoáb ko narsinge kí áwáz sunái dí, to us ne kahá, ki Shahr men yih hangáma aur shor kyūñ mach rahá hai? 42 Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho, Abiyátar káhin ká betá Yúnatan áyá; aur Adúniyáh ne us se kahá, Bhitar á, kyūñki tú láiq shakhs hai, aur achchhi khabar láyá hogá. 43 Yúnatan ne Adúniyáh ko jawáb diyá, ki Wáqa'í hamáre málik Dáúd bádsháh ne Sulaimán ko bádsháh baná diyá hai. 44 Aur bádsháh ne Sadoq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahoyada' ke bete Bináyáh, aur Karetioñ aur Faletioñ ko us ke sáth bhejá. So unhoñ ne bádsháh ke khachchar par use sawár karáyá: 45 aur Sadoq káhin aur Nátan nabí ne Jaihún par us ko masah karke bádsháh banáyá hai; so wuh wahín se khushí karte áe haiñ, aisá ki shahr gúnj gayá. Wuh shor jo tum ne suná yihí hai, 46 aur Sulaimán takht i saltanat par baiñh bhí gayá hai. 47 Másiwá is ke bádsháh ke mulázim hamáre málik Dáúd bádsháh ko mubárákbád dene áe, aur kahne lage, ki Terá Khudá Sulaimán ke nám ko tere nám se ziyáda múmtáz kare, aur us ke takht ko tere takht se bará banáe: aur bádsháh apne bistar par sarnigún ho gayá. 48 Aur bádsháh ne bhí yún farmáyá, ki **KHUDÁWAND** Isráil ká Khudá mubárák ho jis ne ek wáris bakhshá, kí wuh merí hí ánkhoñ ke dekhte hue áj mere takht par baiñhe. 49 Phir to Adúniyáh

ke sab mihmán dar gaye, aur uñh khare hue, aur har ek ne apná rásta liyá. 50 Aur Adúniyáh Sulaimán ke sabab se dar ke máre uñhá, aur jákar mazbah ke síng pakar liye. 51 Aur Sulaimán ko yih batáyá gayá, ki Dekh, Adúniyáh Sulaimán bádsháh se dartá hai: kyūñki us ne mazbah ke síng pakar rakkhe haiñ, aur kahtá hai, ki Sulaimán bádsháh áj ke dín mujh se qasam kháe, kí wuh apne khádím ko talwár se qatl nahín karegá. 52 Sulaimán ne kahá, Agar wuh apne ko láiq sábit kare, to us ká ek bál bhí zamín par nahín giregá: par agar us men sharárat pál jáegi, to wuh márá jáegá. 53 So Sulaimán bádsháh ne log bheje, aur wuh use mazbah par se utár láe. Us ne ákar Sulaimán bádsháh ko sijda kiyá: aur Sulaimán ne us se kahá, Apne ghar já.

2 Aur Dáúd ke marne ke dín nazdík áe, so us ne apne bete Sulaimán ko wasiyat kí aur kahá, ki 2 Main usí ráste jánewálá hūñ jo sáre jáhán ká hai: is liye tú mazbút ho, aur mardánagi díkhá; 3 aur jo Músá kí sharí'at men likhá hai, us ke mutábíq **KHUDÁWAND** apne Khudá kí hidáyat ko máñkar us kí ráhoñ par chal, aur us ke áin par aur us ke farmáñoñ, aur hukmoñ, aur shahádatoñ par 'amal kar, táki jo kuchh tú kare aur jáhán kahín tú jáe, sab men tujhe kámyábi ho: 4 aur **KHUDÁWAND** apní us bát ko qáim rakkhe jo us ne mere haqq men kahá, ki Agar terí aulád apne tariq kí hifázat karke apne sáre dil aur apní sári jáñ se mere huzúr rástí se chale, to Isráil ke takht par tere hán ádmí kí kamí na hogí. 5 Aur tú ap jántá hai, ki Zarúyáh ke bete Yoáb ne mujh se kyá kyá kiyá, ya'ní us ne Isráilí lashkar ke do sardároñ, Naiyir ke bete Abinaiyir, aur Yatar ke bete 'Amásá se kyá kiyá jin ko us ne qatl kiyá, aur sulh ke waqt khún i jang baháyá, aur khún i jang ko apne pañke par jo us kí kamar men bandhá thá aur apní jútioñ par jo us ke páñwoñ men thín lagáyá. 6 So tú apní hikmat se kám lená, aur us ke safed sir ko qabr men salámat utarne na dená. 7 Par Barzillí Jilí'ádí ke betoñ par mihrbáni karná, aur wuh un men shámil hoñ jo tere dastarkhwan par khána kháyá kar-

enge; kyunki wuh aisá hí karne ko mere pás áe jab main tere bhái Abisalom ke sabab se bhágá thá. 8 Aur dekh, Binyamíní Jirá ká betá Eshúrímí Sima'í tere sáth hai; jis ne us din jab ki main Mahanáyim ko játá thá, bahut burí tarah mujh par lá'nat kí; par wuh Yardan par mujh se milne ko áyá, aur main ne KHUDÁWAND kí qasam khákar us se kahá, ki Main tujhe talwár se qatl nahín karúngá. 9 So tú us ko begunáh na tháhrána. kyunki tú 'áqil márd hai, aur tú jántá hai kí tujhe us ke sáth kyá karná cháhiye; pás tú us ká safed sir lahúluhán karke qabr men utárná. 10 Aur Dáúd apne báp dádá ke sáth so gayá, aur Dáúd ke sháhr men dafn húa. 11 Aur kull muddat jis men Dáúd ne Isráil par saltanat kí, chálís baras kí thí: sát baras to us ne Habrún men saltanat kí, aur tentís baras Yarúshalem men.

12 Aur Sulaimán apne báp Dáúd ke takht par baithá; aur us kí saltanat niháyat mustahkam hui. 13 Tab Hajít ká betá Adúniyáh Sulaimán kí man Batsaba' ke pás áyá. Us ne púchhá, Tú sulh ke khayál se áyá hai? Us ne kahá, Sulh ke khayál se. 14 Phir us ne kahá, Mujhe tujh se kuchh kahná hai. Us ne kahá, Kah. 15 Us ne kahá, Tú jántí hai, kí saltanat merí thí, aur sab Isráilí merí taraf mutawajjih the, kí main saltanat karún; lekin saltanat palat gayí, aur mere bhái kí ho gayí; kyunki KHUDÁWAND kí taraf se yih us kí thí. 16 So merí tujh se ek darkhwást hai; námanzur na kar. Us ne kahá, Bayán kar. 17 Us ne kahá, Zará Sulaimán bádsháh se kah, kyunki wuh terí bát ko nahín tálegá, kí Abíshág Shúnamít ko mujhe biyáh de. 18 Batsaba' ne kahá, Achchá; main tere liye bádsháh se 'arz karúngí. 19 Pas Batsaba' Sulaimán bádsháh ke pás gayí, kí us se Adúniyáh ke liye 'arz kare. Bádsháh us ke istiqbál ke wáste ufhá, aur us ke sámne jhuká; phir apne takht par baithá; aur us ne bádsháh kí man ke liye ek takht lagwáyá; so wuh us ke dahine háth baithí; 20 aur kahne lagí, Merí tujh se ek chhotí sí darkhwást hai; tú mujh se inkár ne karná. Bádsháh ne us se kahá, Ai merí man,

irshád farmá; mujhe tujh se inkár na hogá. 21 Us ne kahá, Abíshág Shúnamít tere bhái Adúniyáh ko biyáh dí jae. 22 Sulaimán bádsháh ne apní man ko jawáb diyá, kí Tú Abíshág Shúnamít hí ko Adúniyáh ke liye kyún mángtí hai? us ke liye saltanat bhí máng; kyunki wuh to merá bará bhái hai; balki usí ke liye kyá Abiyátar káhin, aur Zarúyáh ke bete Yoáb ke liye bhí máng. 23 Tab Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND kí qasam khái aur kahá, kí Agar Adúniyáh ne yih bát apní hí jan ke khiláf nahín kahí, to Khudá mujh se aisá hí, balki is se bhí ziyáda kare. 24 So ab KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jis ne mujh ko qiyám bakhshá, aur mujh ko mere báp Dáúd ke takht par bitháyá, aur mere liye apne wa'de ke mutábíq ek ghar banáyá, yaqínan Adúniyáh áj hí qatl kiyá jae. 25 Aur Sulaimán bádsháh ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko bhejá; us ne us par aisá wár kiyá, kí wuh mar gayá. 26 Phir bádsháh ne Abiyátar káhin se kahá, Tú 'Anatot ko apne kheton men chalá já, kyunki tú wájib-u'l qatl hai; par main is waqt tujh ko qatl nahín kartá, kyunki tú mere báp Dáúd ke sámne Khudáwánd Yahowáh ká sandúq ufháyá kartá thá; aur jo jo musibat mere báp par áí, wuh tujh par bhí áí. 27 So Sulaimán ne Abiyátar ko KHUDÁWAND ke káhin ke uhde se bartaraf kiyá; táki wuh KHUDÁWAND ke us qaul ko púra kare jo us ne Sailá men 'Elí ke gharáne ke haqq men kahá thá. 28 Aur yih khabar Yoáb ko pahunchí: kyunki Yoáb Adúniyáh ká to pairau ho gayá thá, go wuh Abisalom ká pairau nahín húa thá. So Yoáb KHUDÁWAND ke kháime ko bhág gayá, aur mazbah ke síng pakaar liye. 29 Aur Sulaimán bádsháh ko khabar hui, kí Yoáb KHUDÁWAND ke kháime ko bhág gayá hai; aur dekh, wuh mazbah ke pás hai. Tab Sulaimán ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko yih kahkar bhejá, kí Jákar us par wár kar. 30 So Bináyáh KHUDÁWAND ke kháime ko gayá, aur us ne us se kahá, Bádsháh yun farmatá hai, kí Tú báhar nikal á. Us ne kahá, Nahín, balki main yahín marúngá. Tab Bináyáh ne lautkar bádsháh ko khabar dí, kí Yoáb ne yun kahá hai, aur us ne mujhe yun jawáb diyá.

31 Tab bádsháh ne us se kahá, Jaisá us ne kahá, waisá hí kar, aur us par wár kar, aur use dafn kar de; táki tú us khún ko jo Yoáb ne besabab baháyá, mujh par se aur mere báp ke ghar par se dúr kar de. 32 Aur KHUDÁWAND us ká khún ultá usí ke sir par láegá, kyünki us ne do shakhsón par jo us se ziyáda rástbáz aur achhe the, ya'ní Naiyir ke bete Abináiyir par jo Isráíli lashkar ká sardár thá, aur Yatar ke bete 'Amásá par jo Yahúdáh kí fauj ká sardár thá wár kiyá, aur un ko talwár se qatl kiyá, aur mere báp Dáúd ko ma'lúm na thá. 33 So un ká khún Yoáb ke sir par aur us kí nasl ke sir par abad tak rahegá: lekin Dáúd par, aur us kí nasl par, aur us ke ghar par, aur us ke takht par abad tak KHUDÁWAND kí taraf se salámatí hogí. 34 Tab Yahoyada' ká betá Bináyáh gayá, aur us ne us par wár karke use qatl kiyá: aur wuh biyábán ke bích apne hí ghar men dafn húa. 35 Aur bádsháh ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko us kí jagah lashkar par muqarrar kiyá: aur Sadoq káhin ko bádsháh ne Abiyátar kí jagah rakkhá. 36 Phir bádsháh ne Sima'í ko bulá bhejá, aur us se kahá, kí Yarúshalem men apne liye ek ghar baná le, aur wahín rah, aur wahán se káhin na jáná: 37 kyünki jis dín tú báhar niklegá, aur nahr i Qidron ke pár jáegá, tú yaqín ján le ki tú zarúr mará jáegá; aur terá khún tere hí sir par hogá. 38 Aur Sima'í ne bádsháh se kahá, Yih bát achchhi hai: jaisá mere málik bádsháh ne kahá hai, terá khádím waisá hí karegá. So Sima'í bahut dínon tak Yarúshalem men rahá. 39 Aur tñ barás ke ákhir men aísá húa, ki Sima'í ke naukaron men se do ádmí Ját ke bádsháh Akís bin Ma'kah ke hán bhág gaye. Aur unhon ne Sima'í ko batáyá, kí Dekh, tere naukar Ját men hain. 40 So Sima'í ne uþkar apne gadhe par zín kasá, aur apne naukaron kí talásh men Ját ko Akís ke pás gayá: aur Sima'í jákar apne naukaron ko Ját se le áyá. 41 Aur yih khabar Sulaimán ko milí, kí Sima'í Yarúshalem se Ját ko gayá thá, aur wápas á gayá hai. 42 Tab bádsháh ne Sima'í ko bulá bhejá, aur us se kahá, Kyá main ne tujhe KHUDÁWAND kí qasam na khilá, aur tujh ko batá diyá, kí Yaqínan ján le

ki jis dín tú báhar niklá aur idhar udhar kahín gayá, to zarúr mará jáegá? Aur tú ne mujh se yih kahá, kí Jo bát main ne suní, wuh achchhi hai. 43 Pas tú ne KHUDÁWAND kí qasam ko, aur us hukm ko, jis kí main ne tujhe tákid kí kyün na maná? 44 Aur bádsháh ne Sima'í se yih bhí kahá, Tú us sári sharárat ko jo tú ne mere báp Dáúd se kí, jis se terá dil wáqif hai, jántá hai: so KHUDÁWAND terí sharárat ko ultá tere hí sir par láegá. 45 Lekin Sulaimán bádsháh mubáarak hogá, aur Dáúd ká takht KHUDÁWAND ke huzúr hamesha qáim rahegá. 46 Aur bádsháh ne Yahoyada' ke bete Bináyáh ko hukm diyá; so us ne báhar jákar us par aísá wár kiyá, ki wuh mar gayá. Aur saltanat Sulaimán ke háth men mustahkam ho gayí.

3 Aur Sulaimán ne Misr ke bádsháh Fir'aun se rishtadári kí, aur Fir'aun kí betí biyáh lí, aur jab tak apná mahall, aur KHUDÁWAND ká ghar, aur Yarúshalem ke chaugird díwár na baná chuká, use Dáúd ke shahr men lákar rakkhá. 2 Lekin log únchí jagahon men qurbání karte the, kyünki un dínon tak koí ghar KHUDÁWAND ke nám ke liye nahín baná thá. 3 Aur Sulaimán KHUDÁWAND se mahabbat rakhtá, aur apne báp Dáúd ke áin par chaltá thá: itná zarúr hai kí wuh únchí jagahon men qurbání kartá aur bakhúr jalátá thá.

4 Aur bádsháh Jiba'un ko gayá, táki qurbání kare; kyünki wuh khássa únchí jagah thí; aur Sulaimán ne us mazbah par ek hazár sokhtaní qurbánián guzránín. 5 Jiba'un men KHUDÁWAND rát ke waqt Sulaimán ko khwáb men dikhái diyá; aur Khudá ne kahá, Máng, main tujhe kyá dún. 6 Sulaimán ne kahá, Tú ne apne khádím mere báp Dáúd par bará ihsán kiyá, is liye kí wuh tere huzúr rástí aur sadáqat, aur tere sáth sídhe dil se chaltá rahá; aur tú ne us ke wáste yih bará ihsán rakh chhorá thá, kí tú ne use ek betá 'ináyat kiyá jo us ke takht par baíthe, jaisá áj ke dín hai. 7 Aur ab, ai KHUDÁWAND mere Khudá tú, ne apne khádím ko mere báp Dáúd kí jagah bádsháh banáyá hai: aur main chhota larhá hí hún, aur mujhe báhar jáne aur bhítar áne ká shu'úr nahín:

8 aur tera khadim teri qaum ke bich men hai jise tu ne chun liya hai; wuh isi qaum hai jo kasrat ke ba'is na gini ja sakti hai. 9 So tu apne khadim ko apni qaum ka insaf karne ke liye samajhnewala dil inayat kar, taki main bure aur dhale men imtiyaz kar sakun: kyunki teri is bar qaum ka insaf kar sakti hai? 10 Aur yih bat KHUDAWAND ko pasand ai, ki Sulaiman ne yih chiz mangi. 11 Aur Khuda ne us se kaha, Chunki tu ne yih chiz mangi, aur apne liye 'umr ki darazi ki darkhwast na ki, aur na apne liye daulat ka suwal kiyi, aur na apne dushmanon ki jan mangi, balki insafpasandi ke liye tu ne apne waste 'admandi ki darkhwast ki hai: 12 so dekh, main ne teri darkhwast ke mutabiq kiyi: main ne ek 'aqil aur samajhnewala dil tujh ko bakhshai, aisa ki teri manind na to ko tujh se pahle hua, aur na ko tere ba'd tujh sa barpa hoga: 13 aur main ne tujh ko kuchh aur bhi diya jo tu ne nahin mangi, ya'ni daulat aur 'izzat, aisa ki badshahon men teri 'umr bhar ko teri manind na hoga. 14 Aur agar tu meri rahon par chale, aur mere ain aur ahkam ko mane, jaise tera bap Daud chalta raha, to main teri 'umr daraz karunga. 15 Phir Sulaiman jag gaya; aur dekh ki khwab tha. Aur wuh Yarusalem men aya, aur KHUDAWAND ke 'ahd ke sanduq ke age khara hua, aur sokhtani qurbaniyan guzrani, aur salamat ki qurbaniyan chahi, aur apne sab mulazimon ki ziyafat ki. 16 Us waqt do 'auraten jo kasbiyan thin, badshah ke pas ain aur us ke age khari hui. 17 Aur ek 'aurat kahne lagi, Ai mere malik, main aur yih 'aurat donon ek hi ghar men rahti hai, aur is ke sath ghar men rahte hue mere ek bachcha hua. 18 Aur mere zachcha ho jane ke ba'd tise din aisa hua, ki yih 'aurat bhi zachcha ho gayi, aur ham ek sath hi thin; ko gair shakhs us ghar men na tha, siwa ham donon ke jo ghar hi men thin. 19 Aur is 'aurat ka bachcha rat ko mar gaya, kyunki yih us ke upar hi let gayi thi. 20 So yih adhi rat ko uthi, aur jis waqt teri laundi soti thi, mere bete ko meri bagal se lekar apni god men liya, aur apne mare hue bachche ko meri

god men dal diya. 21 Subir ko jab main uthi, ki apne bachche ko dudi pilain, to ky dekhti hun, ki wuh mara para hai; par jab main ne subh ko gaur kiyi, to dekh ki yih mara larka nahin hai jo mere hua tha. 22 Phir wuh dusri 'aurat kahne lagi, Nahin; yih jo jita hai, mera beta hai, aur mara hua tera beta hai. Is ne jawab diya, Nahin; mara hua tera beta hai, aur jita mera beta hai. So wuh badshah ke huzur isi tarah kahti rahi. 23 Tab badshah ne kaha, Ek kahti hai, Yih jo jita hai mera beta hai, aur jo mar gaya hai wuh tera beta hai: aur dusri kahti hai, ki Nahin; balki jo mar gaya hai, wuh tera beta hai, aur jo jita hai wuh mera beta hai. 24 So badshah ne kaha, Mujhe ek talwar la do. Tab wuh badshah ke pas talwar le ae. 25 Phir badshah ne farmaya, ki Is jite bachche ko chirkar do tukre kar dalo, aur adha ek ko, aur adha dusri ko de do. 26 Tab us 'aurat ne jis ka wuh jita bachcha tha, badshah se 'arz ki, kyunki us ke dil men apne larke ki mamata thi so wuh kahne lagi, Ai mere malik, yih jita bachcha usi ko de de, par use jan se na marwa. Lekin dusri ne kaha, Yih na mera ho na tera; use chir dalo. 27 Tab badshah ne hukm kiyi, ki Jita bachcha usi ko do, aur use jan se na maro, kyunki wuh us ki man hai. 28 Aur sare Israil ne yih insaf jo badshah ne kiyi suna, aur wuh badshah se darne lage; kyunki unhon ne dekhai, ki 'adalat karne ke liye Khuda ki hikmat us ke dil men hai.

4 Aur Sulaiman badshah tamam Israil ka badshah tha. 2 Aur jo sardar us ke pas the so yih the; Sadoq ka beta 'Azariyah kahin, 3 aur Sisa ke bete Ithurif aur Akhiyah munshi the; aur Akhilud ka beta, Yahusafat muarrikh tha; 4 aur Yahoyada ka beta, Binayah lashkar ka sardar, aur Sadoq aur Abiyatar kahin the; 5 aur Natan ka beta 'Azariyah mansabaron ka daroga tha: aur Natan ka beta, Zabud kahin aur badshah ka dost tha: 6 aur Akhsar, mahall ka diwan: aur 'Abda ka beta, Aduniram begar ka munsarim tha. 7 Aur Sulaiman ne sab Israil par barah mansabdar muqarrar kiye jo badshah aur us ke

gharāne ke liye rasad pahunchāte the : har ek ko sāl men mahīna bhar rasad pahunchāni partī thī. 8 Un ke nām yih haiṅ : Ifrāīm ke kohistāni mulk men Bin Hūr : 9 aur Maqas, aur Sa'lbīm, aur Bait Shams, aur Ailon Bait Hanān men Bin Diqir : 10 aur Arbot men bin Hasad thā ; aur Shokah aur Hifr kī sārī sarzamin us ke 'ilāqe men thī : 11 aur Dor ke sāre murtafa' 'ilāqe men Bin Abinādāb thā ; aur Sulaimān kī betī Tāfat us kī biwī thī : 12 aur Akhīlūd kā betā, Ba'nah thā, jis ke supurd Ta'nāk, aur Majiddo, aur sārā Baitshān thā, aur Yazra'el ke niche Baitshān se Abīl Mahūlah tak, ya'nī Yuqmi'ām se udhar tak thā : 13 aur Bin Jabar, Rāmāt Jili'ād men thā ; aur Munassi ke bete Yāir kī bastiyān jo Jili'ād men haiṅ us ke supurd thiṅ ; aur Basan men Arjūb kā 'ilāqa bhī isī ke supurd thā, jis men sāth bare shahr the, jin kī shahrpanāhen aur pital ke bende the : 14 aur 'Iddū kā betā, Akhīnadāb, Mahanāyim men thā : 15 aur Akhīma'z Naftālī men thā ; is ne bhī Sulaimān kī betī Basimat ko biyāh liyā thā : 16 aur Hūsi kā betā, Ba'nah, A'shar aur 'Alot men thā : 17 aur Farūh kā betā, Yahūsafat, Ishkār men thā : 18 aur Ailah kā betā, Sima'ī, Binyamīn men thā : 19 aur U'ri kā betā Jabar Jili'ād ke 'ilāqe men thā, jo Amoriṅ ke bādshāh Sīhon aur Basan ke bādshāh 'Oj kā mulk thā ; us mulk kā wuhī akelā mansabdār thā. 20 Aur Yahūdāh aur Isrāīl ke log kasrat men samundar ke kanāre kī ret kī mānind the ; aur khāte pite aur khush rahte the.

21 Aur Sulaimān daryā e Furāt se Filistiṅ ke mulk tak, aur Mīsr kī sarhadd tak sab mamlukaton par hukmrān thā : wuh us ke liye hadye lāfī thiṅ aur Sulaimān kī 'umr bhar us kī mutī' rahīṅ. 22 Aur Sulaimān kī ek din kī rasad yih thī : tis kor maida aur sāth kor ātā, 23 aur das mote mote baīl, aur charāī par ke bis baīl, ek sau bherēṅ, aur in ke 'alāwa chikāre, aur hiran, aur chhoṭe hiran, aur mote tāza murg. 24 Kyūnki wuh daryā e Furāt kī is taraf ke sab mulk par Tīfsah se Gazzah tak ya'nī sab bādshāhon par jo daryā e Furāt kī is taraf the farmānrawā thā : aur us ke chaugird sab atrāf men

sab se us kī sulh thī. 25 Aur Sulaimān kī 'umr bhar Yahūdāh aur Isrāīl kā ek ek ādmī apnī tāk, aur apne anjīr ke darakht ke niche, Dān se Bairsa-ba' tak amn se rahtā thā. 26 Aur Sulaimān ke hān us ke rathon ke liye chālīs hazār thān, aur bārāh hazār sawār the. 27 Aur un mansabdāron men se har ek apne mahīne men, Sulaimān bādshāh ke liye, aur un sab ke liye jo Sulaimān bādshāh ke dastarkhwān par āte the, rasad pahunchātā thā ; wuh kisī chīz kī kamī na hone dete the. 28 Aur log apne apne farz ke mutābiq ghorṅ aur tezraftār samandṅ ke liye jau aur bhūsā usī jagah le āte the, jahān wuh mansabdār hote the.

29 Aur Khudā ne Sulaimān ko hikmat aur samajh bahut hī ziyāda aur dil kī was'at bhī 'ināyat kī, jaisī samundar ke kanāre kī ret hotī hai. 30 Aur Sulaimān kī hikmat sab ahl i mashriq kī hikmat aur Mīsr kī sārī hikmat par fauqiyat rakhtī thī ; 31 is liye kī wuh sab ādmīṅ se, balkī Azrākhi Aitān, aur Haimān, aur Kalkūl, aur Darda' se jo banī Mahūl the ziyāda dānishmand thā : aur chaugird kī sab qaumon men us kī shuhrat thī. 32 Aur us ne tīn hazār masaleṅ kahīṅ : aur us ke ek hazār pānch gīt the. 33 Aur us ne darakhton kā ya'nī Lubnān ke deodār se lekar zūfā tak kā jo dīwāron par ugtā hai bayān kiyā ; aur chaupāyon, aur parandon, aur rengnewāle jāndāron, aur machh-liyon kā bhī bayān kiyā. 34 Aur sab qaumon men se zamīn ke sab bādshāhon kī taraf se jinhon ne us kī hikmat kī shuhrat sunī thī log Sulaimān kī hikmat ko sunne āte the.

5 Aur Sūr ke bādshāh Hīrām ne apne khādīmon ko Sulaimān ke pās bhejā ; kyūnki us ne sunā thā, kī unhon ne use us ke bāp kī jagah masah karke bādshāh banāyā hai ; is liye kī Hīrām hamesha Dāūd kā dost rahā thā. 2 Aur Sulaimān ne Hīrām ko kahlā bhejā, kī 3. Tū jāntā hai, kī merā bāp Dāūd KHUDĀWAND apne Khudā ke nām ke liye ghar na banā sakā ; kyūnki us ke chaugird har taraf laṛāiyān hotī rahīṅ, jab tak kī KHUDĀWAND ne un sab ko us ke pānwṅ ke talwṅ ke niche na kar diyā. 4 Aur ab KHUDĀWAND mere Khudā ne mujh ko har

taraf amn diyá hai; na to koí mu-
khálif hai, na áfat kí már. 5 So
dekh, KHUDÁWAND apne Khudá ke
nám ke liye ek ghar banáne ká merá
iráda hai, jaisá KHUDÁWAND ne mere
báp Dáúd se kahá thá, ki Terá betá,
jis ko main terí jagah tere takht par
bitháungá, wuhí mere nám ke liye
ghar banáegá. 6 So ab tú hukm kar
ki wuh mere liye Lubnán se deodár
ke darakhton ko káten; aur mere
mulázim tere mulázimon ke sáth
rahenge: aur main tere mulázimon
ke liye jitní ujrát tú kahegá tujhe
dúngá; kyúncí tú jántá hai, ki ham
men aisá koí nahín jo Saidánion kí
tarah lakrí kátná jántá ho. 7 Jab
Hírám ne Sulaimán kí báten sunín,
to niháyat khush huá, aur kahne
lagá, ki A'j ke din KHUDÁWAND mu-
báarak ho jis ne Dáúd ko is barí qaum
ke liye ek 'aqlmand betá bakhshá.
8 Aur Hírám ne Sulaimán ko kahlá
bhejá, ki Jo paigám tú ne mujhe
bhejá, main ne us ko sun liyá hai;
aur main deodár kí lakrí aur sanau-
bar kí lakrí ke बारे में terí marzí
púri karúngá. 9 Mere mulázim un
ko Lubnán se utárkar samundar tak
láenge; aur main un ke be're bandh-
wá dúngá táki samundar hí samundar
us jagah jáen jise tú thahráe, aur
wahán un ko khulwá dúngá; phir
tú un ko le lená, aur tú mere gharáne
ke liye rasad dekar merí marzí púri
karná. 10 Pas Hírám ne Sulaimán
ko us kí marzí ke mutábíq deodár
kí lakrí aur sanau-bar kí lakrí dí.
11 Aur Sulaimán ne Hírám ko us ke
gharáne ke kháne ke liye bís hazár
kor gehún aur bís kor khális tel
diyá: isí tarah Sulaimán Hírám ko
sál ba sái detá rahá. 12 Aur
KHUDÁWAND ne Sulaimán ko, jaisá
us ne us se wa'da kiyá thá, hikmat
bakhshí: aur Hírám aur Sulaimán
ke darmiyán sulh thí; aur un donon
ne báham 'ahd bándh liyá.

13 Aur Sulaimán bádsháh ne sáre
Isráil men se begári lagáe; wuh
begári tís hazár ádmí the. 14 Aur
wuh har mahíne un men se das das
hazár ko bári bári se Lubnán bhejtá
thá: so wuh ek mahína Lubnán par,
aur do mahíne apne ghar rahte: aur
Adúnirám un begáron ke úpar thá.
15 Aur Sulaimán ke sattar hazár
bojh úthánewále, aur assí hazár da-
rakht kátnewále paharon men the;

16 in ke 'aláwa Sulaimán ke tís
hazár tín sau kháss mansabdár the
jo is kám par mukhtár the, aur un
logon par jo kám karte the sardár
the. 17 Aur bádsháh ke hukm se
wuh bare bare beshqímat patthar
nikálkar láe, táki mahall kí bunyád
ghare hue pattharon kí dáli jae.
18 Aur Sulaimán ke mi'maron, aur
Hírám ke mi'maron, aur Jibalion ne un
ko taráshá, aur mahall kí ta'mír ke liye
lakrí aur pattharon ko taiyár kiyá.

6 Aur baní Isráil ke mulk i Misr
se nikal áne ke ba'd char sau
assíwen sál Isráil par Sulai-
mán kí saltanat ke chauthe baras, Ziw
ke mafíne men, jo dúsrá mahína hai,
aisá huá, ki us ne KHUDÁWAND ká
ghar banána shuru' kiyá. 2 Aur jo
ghar Sulaimán bádsháh ne KHUDÁ-
WAND ke liye banáyá, us kí lambái
sáth háth, aur chaurái bís háth, aur
unchái tís háth thí. 3 Aur us ghar
kí haikal ke sámne ek barámada
us ghar kí chaurái ke mutábíq bís
háth lambá thá, aur us ghar ke
sámne us kí chaurái das háth thí.
4 Aur us ne us ghar ke liye jharoke
banáe, jin men jálí jarí hui thí.
5 Aur us ne girdágird ghar kí diwár
se lagí hui, ya'ní haikal aur ilhámgháh
kí diwaron se lagí hui, girdágird
manzilen banáin, aur hujre bhí
girdágird banáe. 6 Sab se nichlí
manzil pánch háth chaurí, aur bích
kí chha háth chaurí, aur tísri sát
háth chaurí thí; kyúncí us ne ghar
kí diwár ke girdágird báhar ke rukh
pushte banáe the, táki kariyan ghar
kí diwaron ko pakre hue na hon.
7 Aur wuh ghar jab ta'mír ho rahá
thá, to aise pattharon ká banáyá
gayá jo kán par taiyár kiye játe the:
so us kí ta'mír ke waqt na mártol,
na kulhári, na lohe ke kisi auzár
kí áwáz us ghar men sunái dí.
8 Aur bích ke hujron ká darwáza us
ghar kí dahiní taraf thá: aur chak-
kardár sírhiyon se bích kí manzil
ke hujron men, aur bích kí manzil
se tísri manzil ko jáyá karte the.
9 So us ne wuh ghar banákar use
tamám kiyá, aur us ghar ko deodár
ke shahtiron aur takhton se patá.
10 Aur us ne us púre ghar se lagí
hui pánch pánch háth unchi manzilen
banáin; aur wuh deodár kí lakriyon
ke sahare us ghar par tiki hui thin.

11 Aur KHUDÁWAND ká kalám Su-

laimán par názil húa, ki 12 Yih ghar jo tú banáta hai, so agar tú mere áin par chale, aur mere hukmon ko purá kare, aur mere farmánon ko mánkar un par 'amal kare, to main apná wuh qaul jo main ne tere báp Dáúd se kiyá, tere sáth qáim rakkhúngá; 13 aur main baní Isráíl ke darmiyán rahúngá, aur apní qaum Isráíl ko tark na karúngá.

14 Pas Sulaimán ne wuh ghar banákar use tamám kiyá. 15 Aur us ne andar ghar kí díwáron par deodár ke takhte lagáe, is ghar ke farsh se chhat kí díwáron tak us ne un par lakrí lagái: aur us ne us ghar ke farsh ko sanaubar ke takhton se pat diyá. 16 Aur us ne us ghar ke pichhle hisse men bis háth tak farsh se díwáron tak deodár ke takhte lagáe: us ne ise us ke andar banáyá táki wuh ilhámgháh ya'ní páktaarín makán ho. 17 Aur wuh ghar ya'ní ilhámgháh ke sámne kí haikal chális háth lambí thí. 18 Aur us ghar ke andar andar deodár thá, jis par laṭṭú aur khile húe phúl kanda kiye gaye the; sab deodár hí thá, aur patthar mutlaq nazar nahín átá thá. 19 Aur us ne us ghar ke andar bích men ilhámgháh taiyár kí, táki KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq wahán rakkhá jáe. 20 Aur ilhámgháh andar hí andar se bis háth lambí, aur bis háth chauṛí, aur bis háth únchí thí; aur us ne us par khális soná mandhá: aur mazbah ko deodár se patá. 21 Aur Sulaimán ne us ghar ko andar andar khális sone se mandhá: aur ilhámgháh ke sámne us ne sone kí zanjíren tán dín, aur us par bhí soná mandhá. 22 Aur us púre ghar ko, jab tak ki wuh sára ghar tamám na ho gayá, us ne sone se mandhá: aur ilhámgháh ke púre mazbah par bhí us ne soná mandhá. 23 Aur ilhámgháh men us ne zaitún kí lakrí ke do karúbí das das háth únche banáe: 24 aur karúbí ká ek bázú pánch háth ká, aur us ká dúsrá bázú bhí pánch hí háth ká thá: ek bázú ke síre se dúsré bázú ke síre tak das háth ká fásila thá. 25 Aur das hí háth ká dúsrá karúbí thá: donon karúbí ek hí náp, aur ek hí súrat ke the: 26 ek karúbí kí únchái das háth thí, aur itní hí dúsré karúbí kí thí. 27 Aur us ne donon karúbíon ko bhítar ke makán ke andar rakkhá: aur karúbíon ke bázú

phaile húe the, aisá ki ek ká bázú ek díwár se, aur dúsré ká bázú dúsrí díwár se lagá húa thá; aur un ke bázú ghar ke bích men ek dúsré se mile húe the. 28 Aur us ne karúbíon par soná mandhá. 29 Aur us ne us ghar kí sab díwáron par, girdá-gird, andar aur báhar karúbíon, aur khajúr ke darakhton, aur khile húe phúlón kí khudí húi súraten kanda kí. 30 Aur us ghar ke farsh par us ne andar aur báhar soná mandhá. 31 Aur ilhámgháh men dákhil hone ke liye us ne zaitún kí lakrí ke darwáze banáe: úpar kí chaukhat aur bázúon ká 'arz díwár ká pánchwán hissa thá. 32 Donon darwáze zaitún kí lakrí ke the; aur us ne un par karúbíon, aur khajúr ke darakhton aur khile húe phúlón kí khudí húi súraten kanda kí; aur un par soná mandhá; aur is sone ko karúbíon par aur khajúr ke darakhton par phailá diyá. 33 Aise hí haikal men dákhil hone ke liye us ne zaitún kí lakrí kí chaukhat banái jo díwár ká chauthá hissa thí. 34 Aur sanaubar kí lakrí ke do darwáze the: ek darwáze ke donon pat duhre ho játe, aur dúsré darwáze ke bhí donon pat duhre ho játe the. 35 Aur in par karúbíon, aur khajúr ke darakhton aur khile húe phúlón ko us ne kanda kiyá; aur khude húe kám par soná mandhá. 36 Aur andar ke sahn kí tén saffen taráshe húe patthar kí banáin, aur ek saff deodár ke shahtíron kí. 37 Chauthé sál Zíw ke mahíne men KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád dálí gayí: 38 aur gyárahwen sál Búí ke mahíne men jo áthwán mahína hai wuh ghar apne sáre hisson samet apne naqshe ke mutábíq bankar taiyár húa. Yún us ke banáne men use sát sál lage.

7 Aur Sulaimán terah barás apne mahall kí ta'mír men lagá rahá, aur apne mahall ko khatm kiyá. 2 Kyúnki us ne apná mahall Lubnán ke ban kí lakrí ká banáyá: us kí lambái sau háth, aur chauṛái pachás háth, aur únchái tís háth thí, aur wuh deodár ke sutúnón kí chár qatáron par baná thá; aur sutúnón par deodár ke shahtír the. 3 Aur wuh paintális shahtíron ke úpar jo sutúnón par tike the pat diyá gayá thá; har qatár men pandrah shahtír the. 4 Aur khiṛkiyon kí tén qatáren thín, aur

tīnon qatāron men har ek rauzan dūstre rauzan ke muqābil thā. 5 Aur sab darwāze, aur chaukhaten murabba' shakl kī thin; aur tīnon qatāron men, har ek rauzan dūstre rauzan ke muqābil thā. 6 Aur us ne sutūnon kā barāmada banāyā; us kī lambāi pāchās hāth, aur chaurāi tīs hāth; aur in ke sāmne ek deorhī thī; aur in ke āge sutūn aur moṭe moṭe shahtir the. 7 Aur us ne takht ke liye ek barāmada ya'ni 'adālat kā barāmada banāyā, jahān wuh 'adālat kar sake; aur farsh se farsh tak use deodār se pāt diyā. 8 Aur us ke rahne kā mahall jo usī barāmade ke andar dūstre sahn men thā aise hī kān kā banā hūā thā. Aur Sulaimān ne Fir'aun kī beṭī ke liye jise us ne biyāhā thā usī barāmade ke dhab kā ek mahall banāyā. 9 Yih sab andar aur bāhar bunyād se munder tak beshqīmat pattharon ya'ni tarāshe hūe pattharon ke bane hūe the jo nāp ke mutābiq āron se chīre gaye the, aur aisā hī bāhar bāhar bare sahn tak thā. 10 Aur bunyād beshqīmat pattharon ya'ni bare bare pattharon kī thī; yih patthar das das hāth, aur āth-āth hāth ke the. 11 Aur upar nāp ke mutābiq beshqīmat patthar ya'ni ghare hūe patthar aur deodār kī lakṛī lagi hūī thī. 12 Aur bare sahn men girdāgird ghare hūe pattharon kī tīn qatāren aur deodār ke shahtiron kī ek qatār waisī hī thī, jaisī KHUDĀWAND ke ghar ke andar-ūnī sahn aur mahall ke barāmade men thī.

13 Phir Sulaimān bādshāh ne Sūr se Hīrām ko bulwā liyā. 14 Wuh Naf-tālī ke qabile kī ek bewa 'aurat kā beṭā thā, aur us kā bāp Sūr kā bāshinda thā, aur ṭhaṭherā thā; aur wuh pītal ke sab kān kī kārigarī men hīkmat aur samajh aur mahārat rakhtā thā. So us ne Sulaimān bādshāh ke pās ākar us kā sab kān banāyā. 15 Kyūnki us ne āthārah āthārah hāth ūnche pītal ke do sutūn banāe, aur ek ek kā gher bārah hāth ke sūt ke barābar thā. 16 Aur us ne sutūnon kī chotiyon par rakhne ke liye pītal dhākar do tāj banāe; ek tāj kī ūnchāi pānch hāth, aur dūstre tāj kī ūnchāi bhī pānch hāth thī. 17 Aur un tājon ke liye do sutūnon kī chotiyon par the chār-khāne kī jāliyan aur zanjirnumā hār

the; sāt ek tāj ke liye, aur sāt dūstre tāj ke liye. 18 So us ne wuh sutūn banāe; aur sutūnon kī chotī ke upar ke tājon ko dhānkne ke liye ek jāli ke kān par girdāgird do qatāren thin; aur dūstre tāj ke liye bhī us ne aisā hī kiyā. 19 Aur un chār chār hāth ke tājon par jo barāmade ke sutūnon kī chotī par the, sosan kā kān thā. 20 aur un donon sutūnon par upar kī taraf bhī jāli ke barābar kī golāi ke pās tāj bane the; aur us dūstre tāj par qatār dar qatār girdāgird do sau anār the. 21 Aur us ne haikal ke barāmade men wuh sutūn khare kiye; aur us ne dahine sutūn ko khara karke us kā nām Yākin rakkhā; aur bāen sutūn ko khara karke us kā nām Bo'az rakkhā. 22 Aur sutūnon kī chotī par sosan kā kān thā; yūn sutūnon kā kān khatm hūā. 23 Phir us ne dhāla hūā ek barā hauz banāyā; wuh ek kānare se dūstre kānare tak das hāth thā; wuh gol thā, aur balandī us kī pānch hāth thī; aur us kā gher girdāgird tīs hāth ke sūt ke barābar thā. 24 Aur us ke kānare ke niche girdāgird dason hāth tak lattū the jo use ya'ni bare hauz ko ghare hūe the; yih lattū do qatāron men the, aur jab wuh dhāla gayā, tab hī yih bhī dhāle gaye the. 25 Aur wuh bārah bailon par rakkhā gayā; tīn ke munh shimāl kī taraf, aur tīn ke munh magrib kī taraf, aur tīn ke munh junūb kī taraf, aur tīn ke munh mashriq kī taraf the; aur wuh barā hauz un hī par upar kī taraf thā, aur un sabhon kā pichhlā dhar andar ke ruḅh thā. 26 Aur dal us kā chār ūngal thā, aur us kā kānara piyāle ke kānare kī taraf gul i sosan kī mānind thā; aur us men do hazār bat kī samāi thī. 27 Aur us ne pītal kī das kursiyan banān, ek ek kursī kī lambāi chār hāth, aur chaurāi chār hāth, aur ūnchāi tīn hāth thī. 28 Aur un kursiyan kī kārigarī is taraf kī thī; in ke hāshiyē the, aur patron ke darmiyan bhī hāshiyē the. 29 aur un hāshiyon par jo patron ke darmiyan the shēr, aur bāl, aur karūbi bane the; aur un patron par bhī ek kursī upar kī taraf thī; aur sheron aur bailon ke niche latkte kān ke hār the. 30 Aur har kursī ke liye chār chār pītal ke pahiyē aur pītal hī ke dhure the, aur us ke cāron payon

men teken lagí thín; yih dhalí húi teken hauz ke niche thín, aur har ek ke pahlú men hár bane the. 31 Aur us ká munh táj ke andar aur báhar ek háth thá: aur wuh munh deḥ háth thá, aur us ká kám kursí ke kám kí tarah gol thá: aur usí munh par naqqáshí ká kám thá, aur un ke háshiye gol nahín, balki chaukor the. 32 Aur wuh cháron pahiyé háshiyon ke niche the; aur pahiyon ke dhure kursí men lage the; aur har pahiyé kí únchái deḥ háth thí. 33 Aur pahiyon ká kám rath ke pahiyé ká sá thá; aur un ke dhure, aur un kí puthiyán, aur un ke áre, aur un ke nábhén sab ke sab dhále húe the. 34 Aur har kursí ke cháron konon par chár teken thín; aur teken aur kursí ek hí tukre kí thín. 35 Aur har kursí ke sire par ádh háth únchi cháron taraf golái thí; aur kursí ke sire kí kangniyán aur háshiye usí ke tukre ke the. 36 Aur us kí kangniyon ke páton par, aur us ke háshiyon par us ne karúbion, aur sheron, aur khajúr ke darakhton ko har ek kí jagah ke mutábiq kanda kiyá, aur girdágird hár the. 37 Dason kursíon ko us ne is tarah banáyá; aur un sab ká ek hí sánchá, aur ek hí náp, aur ek hí súrath thí. 38 Aur us ne pítal ke das hauz banáe; har ek hauz men chálís bat kí samái thí; aur har ek hauz chár háth ká thá; aur un dason kursíon men se har ek par ek hauz thá. 39 Us ne páñch kursíán ghar kí dahiní taraf, aur páñch ghar kí báiñ taraf rakkhín, aur bare hauz ko ghar ke dahine mashriq kí taraf junúb ke rukh par rakkhá. 40 Aur Hírám ne hauzon, aur belchon, aur kaṭoron ko bhí banáyá. Pas Hírám ne wuh sab kám jise wuh Sulaimán bádsháh kí khátir KHUDÁWAND ke ghar men baná rahá thá tamám kiyá: 41 ya'ní donon sutún, aur sutúnon kí choṭí par tájon ke donon piyále, aur sutúnon kí choṭí par ke tájon ke donon piyálon ko dhánkne kí donon jáliyán; 42 aur donon jáliyon ke liye chár sau anár, ya'ní sutúnon par ke tájon ke donon piyálon ke dhánkne kí har jálí ke liye anáron kí do do qatáren; 43 aur dason kursíán, aur dason kursíon par ke dason hauz; 44 aur wuh bará hauz, aur bare hauz ke niche ke bárah bail; 45 aur wuh degen, aur

belche aur kaṭore: yih sab zurúf jo Hírám ne Sulaimán bádsháh kí khátir KHUDÁWAND ke ghar men banáe jhalakte húe pítal ke the. 46 Bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men Sukkát aur Zartán ke bich kí chikní miṭṭiwálí zamín men dhála. 47 Aur Sulaimán ne un sab zurúf ko bagair tole chhor diyá; kyúñki wuh bahut se the; so us pítal ká wazn ma'lúm na ho saká. 48 Aur Sulaimán ne wuh sab zurúf banáe jo KHUDÁWAND ke ghar men the; ya'ní wuh sone ká mazbah, aur sone kí mez jis par nazr kí roṭí rahtí thí; 49 aur khális sone ke wuh sham'adán jo ilhámgáh ke áge páñch dahine aur páñch báen the, aur sone ke phúl, aur chirág, aur chimṭe, 50 aur khális sone ke piyále, aur gultarásh, aur kaṭore aur chamche, aur 'údsorz; aur andarúñí ghar, ya'ní páktañín makán ke darwáze ke liye, aur ghar ke, ya'ní haikal ke darwáze ke liye sone ke qabze. 51 Yún wuh sab kám jo Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar men banáyá khatm húa. Aur Sulaimán apne báp Dáúd kí makhsús kí húi chízon ya'ní sone, aur chándí, aur zurúf ko andar láyá, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men rakkhá.

8 Tab Sulaimán ne Isráil ke buzurgon, aur qabilon ke sab sardáron ko jo baní Isráil ke ábái khándánon ke rais the apne pás Yarúshalem men jama' kiyá, táki wuh Dáúd ke shahr se jo Siyyún hai KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko le áen. 2 So us 'id men Isráil ke sab log máh i Aitáním men jo sátwán mahína hai Sulaimán bádsháh ke pás jama' húe. 3 Aur Isráil ke sab buzurg áe, aur káhinon ne sandúq utháyá: 4 aur wuh KHUDÁWAND ke sandúq ko, aur khaima e ijtimá' ko, aur un sab muqaddas zurúf ko jo khaima ke andar the le áe; un ko káhin aur Láwí láe the. 5 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur us ke sáth Isráil kí sári jamá'at ne jo us ke pás jama' thí sandúq ke sámne kháre hokar itní bheḥ bakriyán aur bail zabh kiye, kí un kí kasrat ke sabab se un ká shumár yá hisáb na ho saká. 6 Aur káhin KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko us kí jagah par, us ghar kí ilhámgáh men, ya'ní páktañín makán men 'ain karúbion ke bázuon

ke niche le ae. 7 Kyunki karubi apne bazuon ko sanduq ki jagah ke upar phailae hue the, aur wuh karubi sanduq ko aur us ki chobon ko upar se dhanke hue the. 8 Aur wuh choben aisi lambi thin ki un chobon ke sire pak makan se ilham-gah ke samne dikhai dete the, lekin bahar se nahin dikhai dete the: aur wuh aj tak wahin hain. 9 Aur us sanduq men kuchh na tha, siwa patthar ki un do lauhon ke jin ko wahin Musá ne Horib men rakh diya tha, jis waqt ki KHUDAWAND ne bani Isráil se jab wuh mulk i Misr se nikal ae 'ahd bandha tha. 10 Phir aisa hua ki jab kahin pak makan se bahar nikal ae, to KHUDAWAND ka ghar abr se bhar gaya; 11 so kahin us abr ke sabab se khidmat ke liye khare na ho sake; is liye ki KHUDAWAND ka ghar us ke jalal se bhar gaya tha.

12 Tab Sulaiman ne kaha, ki KHUDAWAND ne farmaya tha, ki wuh gahri tariki men rahega. 13 Main ne fi'haqiqat ek ghar tere rahne ke liye, balki teri dami sukunat ke waste ek jagah banai hai. 14 Aur badshah ne apni munh phera aur Isráil ki sari jamat ko barakat di: aur Isráil ki sari jamat kharahi; 15 aur us ne kaha, ki KHUDAWAND Isráil ka Khuda mubarak ho jis ne apne munh se mere bap Daud se kalam kiyá, aur use apne hath se yih kahkar pura kiyá, ki 16 Jis din se main apni qaum Isráil ko Misr se nikal laya, main ne Isráil ke sab qabilon men se bhi kisi shahr ko nahin chuna, ki ek ghar banaya jae, taki mera nam wahin ho; par main ne Daud ko chun liya, ki wuh meri qaum Isráil par hakim ho. 17 Aur mere bap Daud ke dil men tha, ki KHUDAWAND Isráil ke Khuda ke nam ke liye ek ghar banae. 18 Lekin KHUDAWAND ne mere bap Daud se kaha, Chunki mere nam ke liye ek ghar banane ka khayal tere dil men tha, so tu ne achcha kiyá ki apne dil men aisa thana. 19 Taubhi tu us ghar ko na banana; balki tera beta jo tere sulb se niklega wuh mere nam ke liye ghar banega. 20 Aur KHUDAWAND ne apni bat jo us ne kahi thi qaim ki hai; kyunki main apne bap Daud ki jagah utha hun; aur jaisa KHUDAWAND ne wa'da kiyá tha,

main Isráil ke takht par baitha hun; aur main ne KHUDAWAND Isráil ke Khuda ke nam ke liye us ghar ko banaya hai. 21 Aur main ne wahin ek jagah us sanduq ke liye muqarrar kar di hai, jis men KHUDAWAND ka wuh 'ahd hai jo us ne hamare bapdada se jab wuh un ko mulk i Misr se nikal laya bandha tha.

22 Aur Sulaiman ne Isráil ki sari jamat ke rubaru KHUDAWAND ke mazbah ke age khare hokar apne hath asman ki taraf phailae, 23 aur kaha, Ai KHUDAWAND, Isráil ke Khuda, teri manind na to upar asman men, na niche zamin par kol Khuda hai; tu apne un bandon ke liye jo tere huzur apne sare dil se chalte hain, 'ahd aur rahmat ko nigah rakhta hai; 24 tu ne apne bande mere bap Daud ke haqq men wuh bat qaim rakhi jis ka tu ne us se wa'da kiyá tha; tu ne apne munh se farmaya, aur apne hath se use pura kiyá, jaisa aj ke din hai. 25 So ab, ai KHUDAWAND, Isráil ke Khuda, tu apne bande mere bap Daud ke sath us qaul ko bhi pura kar jo tu ne us se kiyá tha, ki Tere admon men se mere huzur Isráil ke takht par baithnewale ki kami na hogi, basharte ki teri aulad, jaise tu mere huzur chalta raha, waise hi mere huzur chalne ke liye apni rah ki ihtiyat rakhe. 26 So ab, ai Isráil ke Khuda, tera wuh qaul sachcha sabit kiyá jae jo tu ne apne bande mere bap Daud se kiyá. 27 Lekin kyá Khuda fi'haqiqat zamin par sukunat karega? Dekh, asman balki asmon ke asman men bhi tu sama nahin saktá; to yih ghar to kuchh bhi nahin jise main ne banaya. 28 Taubhi, ai KHUDAWAND mere Khuda, apne bande ki du'a aur munajat ka lihaz karke us faryad aur du'a ko sun le, jo tera banda aj ke din tere huzur kartá hai: 29 taki teri ankhen is ghar ki taraf, ya'ni usi jagah ki taraf jis ki babat tu ne farmaya, ki Main apna nam wahin rakkhunga, din aur rat khuli rahen; taki tu us du'a ko sune jo tera banda is maqam ki taraf rukh karke tujh se mangega. 30 Aur tu apne bande aur apni qaum Isráil ki munajat ko, jab wuh is jagah ki taraf rukh karke karen, sun lena; balki tu asman par se jo teri sukunatgah hai sun lena, aur sunkar

mu'áf kar dená. 31 Agar koi shakhs apne parausi ka gunah kare, aur use qasam khilane ke liye us ko halaf diyá jae, aur wuh ákar is ghar men tere mazbah ke áge qasam kháe: 32 to tú ásmán par se sunkar 'amal karná, aur apne bandon ka insaf karná, aur badkar par fatwa lagakar us ke a'mal ko usi ke sir dalná, aur sadiq ko rast thahrakar us ki sadaqat ke mutabiq use jazá dená. 33 Jab teri qaum Isráil tera gunah karne ke ba'is apne dushmanon se shikast kháe, aur phir teri taraf rujú' lae, aur tere nam ka iqrar karke is ghar men tujh se du'á aur munajat kare: 34 to tú ásmán par se sunkar apni qaum Isráil ka gunah mu'áf karná, aur un ko phir is mulk men jo tú ne un ke bapdadá ko diyá phir le ana. 35 Jab is sabab se ki unhon ne tera gunah kiyá ho, ásmán band ho jae, aur barish na ho, aur wuh is maqam ki taraf rukh karke du'á mangen, aur tere nam ka iqrar karen, aur apne gunah se baz áen, jab tú un ko dukh de: 36 to tú ásmán par se sunkar apne bandon aur apni qaum Isráil ka gunah mu'áf kar dená, kyunki tú un ko us achchi rah ki ta'lim detá hai jis par un ko chalna farz hai, aur apne mulk par jise tú ne apni qaum ko miras ke liye diyá hai menh barsana. 37 Agar mulk men kal ho, agar waba ho, agar bad i samum, ya gerui, ya tiddi, ya kamlá ho; agar un ke dushman un ke shahron ke mulk men un ko gher len, garaz kaisi hi balá, kaisi hi rog ho; 38 to jo du'á aur munajat kisi ek shakhs, ya teri qaum Isráil ki taraf se ho, jin men se har shakhs apne dil ka dukh janakar apne hath is ghar ki taraf phailae: 39 to tú ásmán par se jo teri sukunatgah hai sunkar mu'áf kar dená, aur aisa karna ki har admi ko, jis ke dil ko tú janta hai, usi ki sari rawish ke mutabiq badla dena; kyunki faqat tú hi sab bani Adam ke dilon ko janta hai; 40 taki jitni muddat tak wuh us mulk men jise tú ne hamare bapdadá ko diyá jite rahen, tera khauf manen. 41 Ab raha wuh pardesi jo teri qaum Isráil men se nahin hai; wuh jab dur mulk se tere nam ki khafir ae; 42 (kyunki wuh tere buzurg nam, aur qawi hath, aur baland bazu ka hal sun-

enge;) so jab wuh ae, aur is ghar ki taraf rukh karke du'á kare: 43 to tú ásmán par se jo teri sukunatgah hai sun lena, aur jis jis bat ke liye wuh pardesi tujh se faryad kare, tú us ke mutabiq karna, taki zamin ki sab qaumen tere nam ko pahchanen, aur teri qaum Isráil ki tarah tera khauf manen, aur jan len ki yih ghar jise main ne banaya hai tere nam ka kahlata hai. 44 Agar tere log khwah kisi raste se tú un ko bheje, apne dushman se larne ko niklen, aur wuh KHUDAWAND se us shahr ki taraf jise tú ne chuna hai, aur us ghar ki taraf jise main ne tere nam ke liye banaya hai rukh karke du'á karen; 45 to tú ásmán par se un ki du'á aur munajat sunkar un ki himayat karna. 46 Agar wuh tera gunah karen, (kyunki koi aisa admi nahin jo gunah na kartá ho,) aur tú un se naraaz hokar un ko dushman ke hawale kar de, aisa ki wuh dushman un ko asir karke apne mulk men le jae, khwah wuh dur ho ya nazdik; 47 taubhi agar wuh us mulk men, jahan wuh asir hokar pahunchae gaye, hosh men áen, aur rujú' laen, aur apne asir karnewalon ke mulk men tujh se munajat karen, aur kahen; ki Ham ne gunah kiyá, ham terhi chál chale, aur ham ne shararat ki; 48 so agar wuh apne dushmanon ke mulk men jo un ko asir karke le gaye apne sare dil aur apni sari jan se teri taraf phiren, aur apne mulk ki taraf jo tú ne un ke bapdadá ko diyá aur is shahr ki taraf jise tú ne chun liya aur is ghar ki taraf jo main ne tere nam ke liye banaya hai rukh karke tujh se du'á mangen; 49 to tú ásmán par se jo teri sukunatgah hai, un ki du'á aur munajat sunkar un ki himayat karna, 50 aur apni qaum ko jis ne tera gunah kiyá, aur un ki sari khataron ko jo un se tere khilaf sarzadd hon mu'áf kar dena, aur un ke asir karnewalon ke áge un par rahm karna, taki wuh un par rahm karen; 51 kyunki wuh teri qaum aur teri miras hain jise tú Misr ke mulk se lohe ke bhatthe ke bich men se nikal laya; 52 so teri ankhen tere bande ki munajat aur teri qaum Isráil ki munajat ki taraf khuli rahen, taki jab kabhi wuh tujh se faryad karen, tú un ki sune;

53. Kyunki tú ne zamín kí sab qaumon men se un ko alag kiyá, kí wuh terí mirás hon, jaisá, ai málik KHUDÁWAND, tú ne apne bande Músá kí ma'rifat farmáyá, jis waqt tú hamáre báp dá dá ko Misr se nikál láya.

54. Aur aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND se yih sab munáját kar chuká, to wuh KHUDÁWAND ke mazbah ke sámné se, jahán wuh apne háth ásmán kí taraf phailáe. húe ghutne teke thá, uthá, 55 aur khare hokar Isráil kí sári jamá'at ko balánd áwáz se barakat dí, aur kahá: 56 KHUDÁWAND jis ne apne sab wa'don ke muwáfiq apní qaum Isráil ko áram bakhshá mubáarak ho; kyunki jo sára achchá wa'da us ne apne bande Músá kí ma'rifat kiyá, us men se ek bát bhí kháli na gayí. 57 KHUDÁWAND hamára Khudá hamáre sáth rahe, jaise wuh hamáre báp dá dá ke sáth rahá, aur na ham ko task kare, na chhore: 58 táki wuh hamáre dilon ko apní taraf máil kare, kí ham us kí sab ráhon par chalen, aur us ke farmánon aur áin, aur ahkám ko jo us ne hamáre báp dá dá ko diye máne. 59 Aur yih merí báten jin ko main ne KHUDÁWAND ke huzúr munáját men pesh kiyá hai din aur rát KHUDÁWAND hamáre Khudá ke nazdik rahen, táki wuh apne bande kí dá dá, aur apní qaum Isráil kí dá dá, har roz kí zarúrat ke mutábíq de; 60 jis se zamín kí sab qaumen ján len kí KHUDÁWAND hí Khudá hai, aur us ke siwá aur koí nahín. 61 So tumhárá dil áj kí tarah KHUDÁWAND hamáre Khudá ke sáth us ke áin par chalne, aur us ke hukmon ko máne ke liye kámil rahe. 62 Aur bádsháh ne aur us ke sáth sáre Isráil ne KHUDÁWAND ke huzúr qurbáni guzráni. 63 Aur Sulaimán ne jo salámatí ke zabíhon kí qurbáni KHUDÁWAND ke huzúr guzráni, us men us ne báis hazár baíl aur ek lách bis hazár bheren charháin. Yún bádsháh ne aur sab baní Isráil ne KHUDÁWAND ka ghar makhsús kiyá. 64 Usí din bádsháh ne sahn ke darmiyáni hisse ko jo KHUDÁWAND ke ghar ke sámné thá muqaddas kiyá; kyunki us ne wahín sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur salámatí ke zabíhon kí charbí guzráni: is liye kí pítal ka

mazbah jo KHUDÁWAND ke sámné thá itná chhotá thá, kí us par sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur salámatí ke zabíhon kí charbí ke liye gunjáish na thí. 65 So Sulaimán ne, aur us ke sáth sáre Isráil ya'ni ek barí jamá'at ne jo Hamát ke madkhal se lekar Misr kí náhr tak kí hudú se ái thí KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr sáat roz aur phir sáat roz aur, ya'ni chaudah roz 'id manái. 66 Aur áthweh roz us ne un logon ko rukhsat kar diyá; so unhon ne bádsháh ko mubáarakbád dí, aur us sári neki ke bá'is jo KHUDÁWAND ne apne bande Dáúd, aur apní qaum Isráil se kí thí, apne deron ko dil men khush aur maerúr hokar laut gaye.

9. Aur aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND ka ghar aur shámí mahall baná chuká, aur jo kuchh Sulaimán karná cháhthá thá, wuh sab khatm ho gayá, 2 to KHUDÁWAND Sulaimán ko dústí bár dikhái diyá, jaise wuh Jiba'ún men dikhái diyá thá. 3 Aur KHUDÁWAND ne us se kahá, Main ne terí dur'á aur munáját jo tú ne mere huzúr kí hai sun lí; aur is ghar men jise tú ne banáyá hai apná nám jamesha tak rakhne ke liye main ne use muqaddas kiyá; aur merí ánkhen aur merá dil sadá wahán lage rahenge. 4 Ab rahá tú; so agar tú jaise terá báp Dáúd chalá, waise hí mere huzúr khulás í dil aur rástí se chalkar us sab ke mutábíq jo main ne tujhe farmáyá 'amal karegá, aur mere áin, aur ahkám ko máne: 5 to main terí saltanat ka takht Isráil ke úpar jamesha qáim rakkhúngá, jaisá main ne tere báp Dáúd se wa'da kiyá, aur kahá, kí Terí nasl men Isráil ke takht par baithne ke liye ádmí kí kamí na hogí. 6 Lekin tum ko yá tumhári aulád, agar tum merí pairawí se bargashita ho jáo, aur mere ahkám aur áin ko jo main ne tumháre áge rakkhe hai na máno, balki jákar aur ma'búdon kí 'ibádat karne, aur un ko síjda karne lago: 7 to main Isráil ko us mulk se jo main ne un ko diyá hai kát dálungá; aur us ghar ko jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiyá hai apní nazar se dúr kar dúngá; aur Isráil sári qaumon men zarbu'í masal aur angushtnumá hogá: 8 aur agarchi

yih ghar aisá mumtáz hai, taubhí har ek jo us ke pás se guzregá hairán hogá aur suskáregá; aur wuh kahenge, ki KHUDÁWAND ne is mulk aur is ghar se aisá kyūn kiyá? 9 Tab wuh jawáb denge, Is liye ki unhoṅ ne KHUDÁWAND apne Khudá ko jo un ke báp-dádá ko mulk i Misr se nikál láyá tark kiyá, aur gair ma'búdoṅ ko thámkar un ko síjda karne, aur un kí parastish karne lage; isí liye KHUDÁWAND ne un par yih sári musíbat názil kí.

10 Aur bís baras ke ba'd jin men Sulaimán ne wuh donoṅ ghar, ya'ni KHUDÁWAND ká ghar, aur sháhi mahall banáe, aisá huá, ki 11 chūnki Súr ke bádsháh Hírám ne Sulaimán ke liye deodár kí aur sanaubar kí lakrí, aur soná us kí marzí ke mutábíq muhaiyá kiyá thá, is liye Sulaimán bádsháh ne Galíl ke mulk men bís shahr Hírám ko diye. 12 Aur Hírám un shahron ko jo Sulaimán ne use diye the dekhne ke liye Súr se niklá; par wuh use pasand na áe. 13 So us ne kahá, Ai mere bhái, yih kyá shahr haiṅ jo tú ne mujhe diye? Aur us ne us ká nám Kabúl ká mulk rakkhá jo áj tak chalá atá hai. 14 Aur Hírám ne bádsháh ke pás ek sau bís qintár soná bhejá.

15 Aur Sulaimán bádsháh ne jo begári lagáe, to isí liye lagáe ki wuh KHUDÁWAND ke ghar, aur apne mahall ko, aur Millo aur Yarúshalem kí shahrpanáh, aur Hasúr, aur Majiddo, aur Jazar ko banáe. 16 Aur Misr ke bádsháh Fir'aun ne charhá karke, aur Jazar ko sar karke use ág se phūnk diyá thá, aur un Kan'ánioṅ ko jo us shahr men base hué the qatl karke use apní betí ko jo Sulaimán kí bífí thí jahéz men de diyá thá. 17 So Sulaimán ne Jazar, aur Bait Haurún Asfal ko, 18 aur Ba'lát, aur biyábán ke Tamar ko banáyá jo mulk ke andar haiṅ, 19 aur zakhíroṅ ke sab shahron ko jo Sulaimán ke pás the, aur apne rathoṅ ke liye shahron ko, aur apne sawároṅ ke liye shahron ko, aur jo kuchh Sulaimán ne apní marzí se Yarúshalem men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat kí sári zamín men banána cháhá, banáyá; 20 aur wuh sab log jo Amoríoṅ aur Hittíoṅ aur Farizzíoṅ, aur Hawwíoṅ, aur Yabúsíoṅ men se báqi rah gaye the,

aur baní Isráil men se na the, 21 so un kí aulád ko jo un ke ba'd mulk men báqi rahí, jin ko baní Isráil púre taur par nábúð na kar sake, Sulaimán ne gulám banákar begár men lagáyá, jaisá áj tak hai. 22 Lekin Sulaimán ne baní Isráil men se kisi ko gulám na banáyá; balki wuh us ke jangi mard aur mulázim, aur umará, aur faují sardár, aur us ke rathoṅ aur sawároṅ ke hákim the. 23 Aur wuh kháss mansabdár jo Sulaimán ke kám par muqarrar the, páñch sau pachás the, yih un logon par jo kám baná rahe the sardár the. 24 Aur Fir'aun kí betí Dáúd ke shahr se apne us mahall men jo Sulaimán ne us ke liye banáyá thá ái: tab Sulaimán ne Millo ko ta'mír kiyá. 25 Aur Sulaimán sál men tin bár us mazbah par jo us ne KHUDÁWAND ke liye banáyá thá sokhtaní qurbánioṅ, aur salámati ke zabihe guzrántá thá; aur un ke sáth us mazbah par jo KHUDÁWAND ke áge thá bakhúr jalátá thá. Is tarah us ne us ghar ko tamám kiyá.

26 Phir Sulaimán bádsháh ne 'Asyán Jábar men jo Adom ke mulk men bahr i Qulzum ke kanáre Ailút ke pás hai jaházoṅ ká berá banáyá. 27 Aur Hírám ne apne mulázim Sulaimán ke mulázimonoṅ ke sáth us bere men bheje; wuh malláh the jo samundar se wáqif the. 28 Aur wuh Ofír ko gaye, aur waháñ se char sau bís qintár soná lekar use Sulaimán bádsháh ke pás láe.

10 Aur jab Sabá kí malika ne KHUDÁWAND ke nám kí bábat Sulaimán kí shuhrat suní, to wuh ái, táki mushkil suwáloṅ se use ázmáe. 2 Aur wuh bahut barí jilau ke sáth Yarúshalem men ái, aur sáth sáth úñt the, jin par masáliḥ aur bahut sá soná aur beshbahá jawáhir ladé the; aur jat wuh Sulaimán ke pás pahunchí, to us ne un sab bátoṅ ke báre men jo us ke dil men thín us se guftogú kí. 3 Sulaimán ne us ke sab suwáloṅ ká jawáb diyá: bádsháh se koí bát aisi poshída na thí jo use na batái. 4 Aur jab Sabá kí malika ne Sulaimán kí sári hikmat aur us mahall ko jo us ne banáyá thá, 5 aur us ke dastarkhwán kí nímatonoṅ, aur us ke mulázimonoṅ kí nishast, aur us ke khádimoṅ kí házirbáshí,

aur un kí poshák, aur us ke sáqion, aur us sírhí ko, jis se wuh KHUDÁWAND ke ghar ko játá thá, dekhá, to us ke hosh ur gaye. 6 Aur us ne bádsháh se kahá, kí Wuh sachchí khabar thí jo main ne tere kámon aur terí hikmat kí bábat apne mulk meñ suní thí. 7 Taubhí main ne wuh báten báwar na kíñ, jab tak khud ákar apní ánkhoñ se yih dekh na líyá; aur mujhe to ádhá bhí nahín batáyá gayá thá; kyúñki terí hikmat aur iqbálmandí us shuhtrat se jo main ne suní bahut ziyáda hai. 8 Khushnasíb haiñ tere log, aur khushnasíb haiñ tere yih mulázim jo barábar tere huzúr khare rahte aur terí hikmat sunte haiñ. 9 KHUDÁWAND terá Khudá mubáarak ho jo tujh se aisá khushnúd húá kí tujhe Isráíl ke takht par biñháyá hai: chúnki KHUDÁWAND ne Isráíl se sadá mahabbat rakkhí hai, is líye us ne tujhe 'adl aur insáf karne ko bádsháh banáyá. 10 Aur us ne bádsháh ko ek sau bís qintár soná, aur masáliñ ká bahut bará ambár, aur beshbahá jawáhir diye; aur jaise masáliñ Sabá kí malika ne Sulaimán bádsháh ko diye, waise phir kabhí aisí bahutát ke sáth na áe. 11 Aur Hírám ká beṛá bhí jo Ofír se soná látá thá barí kasrat se chandan ke darakht aur beshbahá jawáhir láyá. 12 So bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar, aur sháhlí mahall ke líye chandan kí lakrí ke sutún, aur barbat, aur gánewálon ke líye sitár banáe: chandan ke aise darakht na kabhí áe the, aur na kabhí áj ke din tak dikháí diye. 13 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko sab kuchh jis kí wuh mushtáq húí, aur jo kuchh us ne mángá diyá; 'aláwa is ke Sulaimán ne us ko apní sháhána sakháwat se bhí 'ináyat kiyá. Phir wuh apne mulázim-ñ samet apní mamlukat ko lauṭ gayí.

14 Aur jitná soná ek baras meñ Sulaimán ke pás átá thá, us ká wazn sone ká chha sau chhiyásath qintár thá, 15 'aláwa is ke byopáriyon aur saudágaron kí tijárat, aur mill júlí qaumon ke sab salátin, aur mulk ke subadáron kí taraf se bhí soná átá thá. 16 Aur Sulaimán bádsháh ne soná garhkar do sau dhálen banáñ;

chha sau misqál soná ek ek dhál meñ lagá. 17 Aur us ne garhe húe sone kí tñ sau síparen banáñ; ek ek sípar meñ deṛh ser soná lagá; aur bádsháh ne un ko Lubnáni ban ke ghar meñ rakkhá. 18 Másiwá in ke bádsháh ne háthidánt ká ek bará takht banáyá, aur us par sab se chokhá soná mandhá. 19 Us takht meñ chha sírhiyán thín; aur takht ke úpar ká hissa píchhe se goí thá; aur baithne kí jagah kí donon taraf teken thín, aur tekon ke pás do sher khare the. 20 Aur un chha sírhiyon ke idhar aur udhar bárah sher khare the: kísi saltanat meñ aisá kabhí nahín baná. 21 Aur Sulaimán bádsháh ke píne ke sab bartan sone ke the; aur Lubnáni ban ke ghar ke bhí sab bartan khális sone ke the: chándí ká ek bhí na thá; kyúñki Sulaimán ke aiyám meñ us kí kuchh qadr na thí. 22 Kyúñki bádsháh ke pás samundar meñ Hírám ke beṛe ke sáth ek Tarsísí beṛá bhí thá; yih Tarsísí beṛá tñ baras meñ ek bar átá thá, aur soná aur chándí aur háthidánt, aur bandar aur mor látá thá. 23 So Sulaimán bádsháh daulat aur hikmat meñ zamín ke sab bádsháhon par sabqat le gayá. 24 Aur sára jahán Sulaimán ke dídar ká tálib thá, táki us kí hikmat ko jo Khudá ne us ke díl meñ dálí thí sune. 25 Aur un meñ se har ek ádmí chándí ke bartan, aur sone ke bartan, aur kapṛe, aur hathyár, aur masáliñ, aur ghoṛe, aur khachchar, hadye ke taur par apne hisse ke muwáfíq látá thá. 26 Aur Sulaimán ne rath aur sawár ikatthe kar líye: us ke pás ek hazár chár sau rath, aur bárah hazár sawár the, jin ko us ne rathon ke shahron meñ aur bádsháh ke sáth Yarúshalem meñ rakkhá. 27 Aur bádsháh ne Yarúshalem meñ ifrát kí wajh se chándí ko to aisá kar diyá jaise patthar; aur deodáron ko aisá jaise nasheb ke mulk ke gúlar ke darakht hote haiñ. 28 Aur jo ghoṛe Sulaimán ke pás the wuh Misr se mángáe gaye the; aur bádsháh ke saudágar ek ek jhund kí qímat lagákar un ke jhund ke jhund líyá karte the. 29 Aur ek rath chándí kí chha sau misqál meñ átá, aur Misr se rawána hotá, aur ghoṛá deṛh sau misqál meñ átá thá; aur aise hí Hittion ke sab

bádsháhon aur Arámí bádsháhon ke liye wuh in ko un hí ke zarí'e se mangáthe the.

11 Aur Sulaimán bádsháh Fir'aun ki betí ke 'aláwa bahut sí ajnabí 'auraton se, ya'ní Moábí, 'Ammoní, Adomí, Saidání, aur Hittí 'auraton se mahabbat karne lagá; 2 yih un qaumon kí thín, jin kí bábat KHUDÁWAND ne baní Isráíl se kahá thá, ki Tum un ke bích na jáná, aur na wuh tumháre bích áen; kyúнки wuh zarúr tumháre dilon ko apne deotáon kí taraf máil kar lengí: Sulaimán in hí ke 'ishq ká dam bharne lagá. 3 Aur us ke pás sáthe sau sháhzádián us kí bíwiyán, aur tén sau haramen thín; aur us kí bíwiyon ne us ke dil ko pher diyá. 4 Kyúнки jab Sulaimán buddhá ho gayá, to us kí bíwiyon ne us ke dil ko gairma'búdon kí taraf máil kar liyá; aur us ká dil KHUDÁWAND apne Khudá ke sáthe kámil na rahá, jaisá us ke báp Dáúd ká dil thá. 5 Kyúнки Sulaimán Saidánion kí dewí 'Istarát, aur 'Ammonion ke nafratí Milkám kí pairawí karne lagá. 6 Aur Sulaimán ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, aur us ne KHUDÁWAND kí purí pairawí na kí, jaisí us ke báp Dáúd ne kí thí. 7 Phir Sulaimán ne Moábion ke nafratí Kamos ke liye us pahár par jo Yarúshalem ke sáthe hai, aur baní 'Ammon ke nafratí Molak ke liye baland maqám baná diyá. 8 Us ne aisá hí apní sáre ajnabí bíwiyon kí khátir kiyá, jo apne deotáon ke huzúr bakhúr jaláti aur qurbáni guzrántí thín.

9 Aur KHUDÁWAND Sulaimán se náráz húa, kyúнки us ká dil KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá se phir gayá thá jis ne use do bár dikhái dekar 10 us ko is bát ká hukm diyá thá, ki wuh gairma'búdon kí pairawí na kare: par us ne wuh bát na máni, jis ká hukm KHUDÁWAND ne diyá thá. 11 Is sabab se KHUDÁWAND ne Sulaimán ko kahá, Chúнки tujh se yih fi'l húa, aur tú ne mere 'ahd, aur mere áin ko, jin ká main ne tujhe hukm diyá nahín máná, is liye main saltanat ko zarúr tujh se chhínkar tere khádim ko dúngá; 12 taubhí tere báp Dáúd kí khátir main tere aiyám men yih nahín karúngá; balki use tere bete ke háth se chhínúngá. 13 Phir bhí main sáre saltanat ko

nahín chhín lúngá, balki apne bande Dáúd kí khátir, aur Yarúshalem kí khátir jise main ne chun liyá hai, ek qábila tere bete ko dúngá.

14 So KHUDÁWAND ne Adomí Hadad ko Sulaimán ká mukhálif banákar khará kiyá: yih Adom kí sháhi nasl se thá. 15 Kyúнки jab Dáúd Adom men thá, aur lashkar ká sardár Yoáb Adom men har ek mard ko qatl karke un maqtúlon ko dafn karne gayá; 16 (kyúнки Yoáb aur sab Isráíl chha mahíne tak wahín rahe, jab tak ki us ne Adom men har ek mard ko qatl na kar dála:) 17 to Hadad ká ek Adomion ke sáthe jo us ke báp ke mulázim the Misr ko jáne ko bhág niklá; us waqt Hadad chhotá larhá hí thá. 18 Aur wuh Midyán se nikalkar Fáran men áe: aur Fáran se log sáthe lekar sháhi Misr Fir'aun ke pás Misr men gaye; us ne us ko ek ghar diyá, aur us ke liye rasad muqarrar kí, aur use jágir dí. 19 Aur Hadad ko Fir'aun ke huzúr itná rusúkh hásil húa, ki us ne apní sáre, ya'ní malika Tahfanís kí bahin usí ko biyáh dí. 20 Aur Tahfanís kí bahin ke us se us ká beta Janúbat paidá húa, jis ká dúdh Tahfanís ne Fir'aun ke mahall men chhuráyá: aur Janúbat Fir'aun ke beton ke sáthe Fir'aun ke mahall men rahá. 21 So jab Hadad ne Misr men suná, ki Dáúd apne bápáda ke sáthe so gayá, aur lashkar ká sardár Yoáb bhí mar gayá hai, to Hadad ne Fir'aun se kahá, Mujhe rukhsat kar de, táki main apne mulk ko chalá jáun. 22 Tab Fir'aun ne us se kahá, Bhalá, tujhe mere pás kis chíz kí kamí húi, kí tú apne mulk ke darpai hai? Us ne kahá, Kuchh nahín; phir bhí tú mujhe jis tarah ho rukhsat hí kar de. 23 Aur Khudá ne us ke liye ek áur mukhálif Iliyada' ke bete Razún ko khará kiyá jo apne áqa Zobáh ke bádsháh Hadada'zar ke pás se bhág gayá thá; 24 aur us ne apne pás log jama' kar liye, aur jab Dáúd ne Zobáhwálon ko qatl kiyá, to wuh ek fauj ká sardár ho gayá; aur wuh Damishq ko jákar wahín rahne aur Damishq men saltanat karne lage. 25 So Hadad kí sharárat ke 'aláwa yih bhí Sulaimán kí sáre 'umr Isráíl ká dushman rahá; aur us ne Isráíl se nafrat rakhi, aur Arám par hukumat kartá rahá.

26 Aur Saridah ke Ifraimí Nabát ká betá Yarubi'ám jo Sulaimán ká mulázim thá, aur jis kí máñ ká nám jo bewa thí Sarú'ah thá, us ne bhí bádsháh ke khiláf apná háth utháya. 27 Aur bádsháh ke khiláf us ke háth utháne ká yih sabab huá, ki bádsháh Míllo ko banátá thá, aur apne báp Dáúd ke shahr ke rakhne kí marammat kartá thá. 28 Aur wuh shakhs Yarubi'ám ek zabardast sūrmá thá: aur Sulaimán ne us jawán ko dekhá kí mihnati hai, so us ne use baní Yúsuf ke sare kám par mukhtár baná diyá. 29 Us waqt jab Yarubi'ám Yarúshalem se nikalkar já rahá thá, to Sailání Akhiyáh nabí use ráh men milá, aur Akhiyáh ek nayí chádar orhe hue thá; yih donoñ maidán men akele the. 30 So Akhiyáh ne us nayí chádar ko jo us par thí lekar us ke bárah tukre pháre. 31 Aur us ne Yarubi'ám se kahá, ki Tú apne liye das tukre le le; kyúñki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún kahtá hai, ki Dekh, main Sulaimán ke háth se saltanat chhín lúngá, aur das qabíle tujhe dúngá: 32 (lekin mere bande Dáúd kí khátir, aur Yarúshalem ya'ní us shahr kí khátir jise main ne baní Isráíl ke sab qabílon men se chun liya hai, ek qabíla us ke pás rahegá:) 33 kyúñki unhoñ ne mujhe tark kiyá, aur Saídáníon kí dewí Istárát, aur Moábíon ke deotá Kamos, aur baní 'Ammon ke deotá Milkúm kí parastish kí hai, aur merí ráhön par na chale, ki wuh kám karte jo merí nazar men bhalá thá, aur mere áin aur ahkám ko mánte, jaisá us ke báp Dáúd ne kiyá. 34 Phir bhí main sárfí mam-lukat us ke háth se nahín le lúngá; balki apne bande Dáúd kí khátir jise main ne is liye chun liya, kí us ne mere ahkám aur áin máne, main is kí 'umr bhar ise peshwá banáe rakkh-úngá: 35 par us ke bete ke háth se saltanat, ya'ní das qabílon ko lekar un ko tujhe dúngá: 36 aur us ke bete ko ek qabíla dúngá, táki mere bande Dáúd ká chirág Yarúshalem ya'ní us shahr men jise main ne apná nám rakhne ke liye chun liya hai, hamesha mere áge rahe. 37 Aur main tujhe lúngá, aur tú apne dil kí sárfí khwáhish ke muwáfiq saitanat karegá, aur Isráíl ká bádsháh hogá. 38 Aur aisá hogá, kí agar tú un sárfí báton ko, jin ká main

tujhe hukm dúñ, sune, aur merí ráhön par chale, aur jo kám merí nazar men bhalá hai, us ko kare, aur mere áin, aur ahkám ko máne, jaisá mere bande Dáúd ne kiyá; to main tere sáth ráhúngá, aur tere liye ek páedár ghar banáúngá, jaisá main ne Dáúd ke liye banáya, aur Isráíl ko tujhe de dúngá. 39 Aur main isí sabab se Dáúd kí nasl ko dukh dúngá, par hamesha tak nahín. 40 Isí liye Sulaimán Yarubi'ám ke qatl ke darpai huá. Par Yarubi'ám uthkar Misr ko sháh i Misr Sísáq ke pás bhág gayá, aur Sulaimán kí wafát tak Misr men rahá.

41 Aur Sulaimán ká báqí hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí hikmat, so kyá wuh Sulaimán ke ahwál kí kitáb men darj nahín? 42 Aur wuh muddat jis men Sulaimán ne Yarúshalem men sab Isráíl par saltanat kí chális baras kí thí. 43 Aur Sulaimán apne báp dáda ke sáth so gayá; aur apne báp Dáúd ke shahr men dafn huá; aur us ká betá Rahubi'ám us kí jagah bádsháh huá.

12 Aur Rahubi'ám Sikm ko gayá, kyúñki sára Isráíl use bádsháh banáne ko Sikm ko gayá thá. 2 Aur jab Nabát ke bete Yarubi'ám ne jo hanoz Misr men thá yih suná; (kyúñki Yarubi'ám Sulaimán ke huzúr se bhág gayá thá, aur wuh Misr men rahtá thá; 3 so unhoñ ne log bhejkar use bulwáyá:) to Yarubi'ám aur Isráíl kí sárfí jamá'at ákar Rahubi'ám se yún kahne lagí, 4 kí Tere báp ne hamará júá sakht kar diyá thá; so tú ab apne báp kí us sakht khidmat ko, aur us bhári júe ko jo us ne ham par rakkhá, halká kar de, aur ham terí khidmat karenge. 5 Tab us ne un se kahá, Abhi tum tén roz ke liye chale jáo, tab phir mere pás áná. So wuh log chale gaye. 6 Aur Rahubi'ám bádsháh ne un 'umrrasída logon se jo us ke báp Sulaimán ke jite jí us ke huzúr khare rahte the, mashwarat lí, aur kahá, kí In logon ko jawáb dene ke liye tum mujhe kyá saláh dete ho? 7 Unhoñ ne us se yih kahá, kí Agar tú áj ke dín is qaum ká khádim ban jáe, aur un kí khidmat kare, aur un ko jawáb de, aur un se méhí báton kare, to wuh sadá tere khádim bané rahenge. 8 Par us ne un 'umrrasída logon kí

mashwarat jo unhon ne use di, chhorakar un jawanon se jo us ke sath bahe hue the, aur us ke huzur khar the, mashwarat li: 9 aur un se puchha, ki Tum kyá salah dete ho, taki ham in logon ko jawab de saken, jinhon ne mujh se yun kaha hai, ki Us jue ko jo tere bap ne ham par rakha, halka kar de? 10 In jawanon ne jo us ke sath bahe hue the us se kaha, Tu un logon ko yun jawab dena, jinhon ne tujh se kaha hai, ki Tere bap ne hamare jue ko bhari kiyá, tu us ko hamare liye halka kar de; so tu un se yun kaha, ki Meri chinguli mere bap ki kamar se bhi moti hai: 11 aur ab go mere bap ne bhari jua tum par rakha hai, taubhi main tumhare jue ko aur ziyada bhari karunga: mere bap ne tum ko koron se thik kiyá, main tum ko bichchhoun se thik banaunga. 12 So Yarubi'am aur sab log tisre din Rahubi'am ke pas hazir hue, jaisa badshah ne un ko hukm diya tha, ki Tisre din mere pas phir ana. 13 Aur badshah ne un logon ko saht jawab diya, aur 'umrasida logon ki us mashwarat ko jo unhon ne use di thi, tark kiyá; 14 aur jawanon ki salah ke muwafiq un se yih kaha, ki Mere bap ne to tum par bhari jua rakha, lekin main tumhare jue ko ziyada bhari karunga: mere bap ne tum ko koron se thik kiyá, par main tum ko bichchhoun se thik banaunga. 15 So badshah ne logon ki na suni; kyunki yih mu'amala KHUDAWAND ki taraf se tha, taki KHUDAWAND apni bat ko jo us ne Sailani Akhiyah ki marifat Nabat ke bete Yarubi'am se kahi thi pura kare. 16 Aur jab sare Israil ne dekhá ki badshah ne un ki na suni, to unhon ne badshah ko yun jawab diya, ki Daud men hamara kyá hissa hai? Yasi ke bete men hamari miras nahin: ai Israil, apne deron ko chale jao; aur ab, ai Daud, tu apne ghar ko sambhal. So Israil apne deron ko chal diye. 17 Lekin jitne Israili Yahudah ke shahron men rahte the, un par Rahubi'am saltanat kartá raha. 18 Phir Rahubi'am badshah ne Adiram ko bheja jo begarion ke upar tha, aur sare Israil ne use sangsar kiyá, aur wuh mar gaya. Tab Rahubi'am badshah ne apne rath par sawar hone men jaldi

ki, taki Yarushalem ko bhag jae. 19 Yun Israil Daud ke gharane se bage hua, aur aj tak hai. 20 Aur jab sare Israil ne suna, ki Yarubi'am laut aya hai, to unhon ne log bhejkar use jamat men bulwaya, aur use sare Israil ka badshah banaya; aur Yahudah ke qabile ke siwa kisi ne Daud ke gharane ki pairawi na ki.

21 Aur jab Rahubi'am Yarushalem men pahuncha, to us ne Yahudah ke sare gharane aur Binyamin ke qabile ko jo sab ek lakh assi hazar chune hue jangi mard the ikattha kiyá, taki wuh Israil ke gharane se laakar saltanat ko phir Sulaiman ke bete Rahubi'am ke qabze men kara den. 22 Lekin Sama'iyah ko jo mard i Khuda tha Khuda ka yih paigam aya, 23 ki Yahudah ke badshah Sulaiman ke bete Rahubi'am, aur Yahudah aur Binyamin ke sare gharane, aur qaum ke baqi logon se kah, ki 24 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tum chahai na karo, aur na apne bhaiyon bani Israil se lajo; balki har shaks apne ghar ko laute; kyunki yih bat meri taraf se hai. So unhon ne KHUDAWAND ki bat mani, aur KHUDAWAND ke hukm ke mutabiq laute, aur apna rasta liya.

25 Tab Yarubi'am ne Ifram ke kohistani mulk men Sikm ko ta'mir kiyá, aur us men rahne laga; aur wahan se nikalkar us ne Fanuel ko ta'mir kiyá. 26 Aur Yarubi'am ne apne dil men kaha, ki Ab saltanat Daud ke gharane men phir chali jaege: 27 agar yih log Yarushalem men KHUDAWAND ke ghar men qurbani guzrane ko jaya karen, to in ke dil apne malik ya'ni Yahudah ke badshah Rahubi'am ki taraf mail honge, aur wuh mujh ko qatl karke shah i Yahudah Rahubi'am ki taraf phir jaege. 28 Is liye us badshah ne mashwarat lekar sone ke do bachhre banae, aur logon se kaha, Yarushalem ko jana tumhari taqat se bahar hai: ai Israil, apne deotaron ko dekh jo tujhe mulk i Misr se nikal lae. 29 Aur us ne ek ko Baitel men qaim kiyá, aur dusre ko Dan men rakha. 30 Aur yih gunah ka ba'is thahra; kyunki log us ek ki parastish karne ke liye Dan tak jane lage. 31 Aur us ne unchi jagahon ke ghar banae, aur 'awamm men se jo bani Lawi na the kahun banae. 32 Aur

Yarubi'ám ne áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh ke liye us 'id kí tarah jo Yahúdáh men hotí hai, ek 'id thahráí, aur us mazbah ke pás gayá; aísá hí us ne Baitel men kiyá, aur un bachhron ke liye jo us ne banáe the qurbáni guzrání; aur us ne Baitel men apne banáe hue únche maqámon ke liye káhinon ko rakkhá. 33 Aur áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh ko, ya'ní us mahíne men jise us ne apne hí dil se thahráyá thá, wuh us mazbah ke pás jo us ne Baitel men banáyá thá gayá; aur baní Isráíl ke liye 'id thahráí, aur bakhúr jaláne ko mazbah ke pás gayá.

13 Aur dekho, KHUDÁWAND ke hukm se ek mard i Khudá Yahúdáh se Baitel men áyá: aur Yarubi'ám bakhúr jaláne ko mazbah ke pás khará thá. 2 Aur wuh KHUDÁWAND ke hukm se mazbah ke khiláf chillákar kahne lagá, Ai mazbah, ai mazbah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, Dáúd ke gharáne se ek larhá banám Yúsiyáh paidá hogá; so wuh únche maqámon ke káhinon kí jo tujh par bakhúr jaláte hain tujh par qurbáni karegá, aur wuh ádmion kí haddiyán tujh par jaláenge. 3 Aur us ne usí din ek nishán diyá, aur kahá, Wuh nishán jo KHUDÁWAND ne batáyá hai, yih hai, ki Dekho, mazbah phat jáegá, aur wuh rákh jo us par hai gir jáegí. 4 Aur aísá huá, ki jab bádsháh ne us mard i Khudá ká kalám jo us ne Baitel men mazbah ke khiláf chillákar kahá thá suná, to Yarubi'ám ne mazbah par se apná háth lambá kiyá, aur kahá, ki Use pakaṛ lo. Aur us ká wuh háth jo us ne us kí taraf barháyá thá khushk ho gayá, aísá ki wuh use phir apní taraf khench na saká. 5 Aur us nishán ke mutábiq jo us mard i Khudá ne KHUDÁWAND ke hukm se diyá thá, wuh mazbah bhí phat gayá, aur rákh mazbah par se gir gayi. 6 Tab bádsháh ne us mard i Khudá se kahá, ki Ab KHUDÁWAND apne Khudá se iltijá kar, aur mere liye du'á máng, táki merá háth mere liye phir bahál ho jáe. Tab us mard i Khudá ne KHUDÁWAND se iltijá kí, aur bádsháh ká háth us ke liye bahál huá, aur jaisá pahle thá, waisá hí ho gayá. 7 Aur bádsháh ne us mard i Khudá se kahá, ki Mere sáth ghar chal, aur

tázadam ho, aur main tujhe in'ám dúngá. 8 Us mard i Khudá ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Agar tú apná ádhá ghar bhí mujhe de, taubhí main tere sáth nahín jáne ká, aur na main is jagah roṭí kháun, aur na páni piún: 9 kyúnci KHUDÁWAND ká hukm mujhe tákid ke sáth yih huá hai, ki Tú na roṭí khána, na páni pína, na us ráh se lautná jis se tú jáe. 10 So wuh dústre ráste se gayá, aur jis ráh se Baitel men áyá thá, us se na lautá.

11 Aur Baitel men ek budhá nabí rahtá thá; so us ke beṭon men se ek ne ákar wuh sab kám jo us mard i Khudá ne us roz Baitel men kiye use batáe: aur jo báten us ne bádsháh se kahí thin, un ko bhí apne báp se bayán kiyá. 12 Aur un ke báp ne un se kahá, Wuh kis ráh se gayá? Us ke beṭon ne dekh liyá thá, ki wuh mard i Khudá jo Yahúdáh se áyá thá, kis ráh se gayá hai. 13 So us ne apne beṭon se kahá, Mere liye gadhe par zín kas do. Pas unhon ne us ke liye gadhe par zín kas diyá: aur wuh us par sawár huá, 14 aur us mard i Khudá ke píchhe chalá; aur use balút ke ek darakht ke niche baithe páyá. Tab us ne us se kahá, Kyá tú wuhí mard i Khudá hai jo Yahúdáh se áyá thá? Us ne kahá, Hán. 15 Tab us ne us se kahá, Mere sáth ghar chal, aur roṭí khá. 16 Us ne kahá, Main tere sáth laut nahín saktá, aur na tere ghar já saktá hún, aur main tere sáth is jagah na roṭí kháun, na páni piún: 17 kyúnci KHUDÁWAND ká mujh ko yún hukm huá hai, ki Tú wahán na roṭí khána, na páni pína, aur na us ráste se hokar lautná, jis se tú jáe. 18 Tab us ne us se kahá, Main bhí terí tarah nabí hún; aur KHUDÁWAND ke hukm se ek firishte ne mujh se yih kahá, ki Use apne sáth apne ghar men lautákar le á, táki wuh roṭí kháe aur páni piye. Lekin us ne us se jhúth kahá. 19 So wuh us ke sáth laut gayá, aur us ke ghar men roṭí khái, aur páni piyá. 20 Aur jab wuh dastarkhwan par baithe the, to KHUDÁWAND ká kalám us nabí par jo use lautá layá thá názil huá: 21 aur us ne us mard i Khudá se jo Yahúdáh se áyá thá chillákar kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Is liye kí tú ne KHUDÁWAND ke kalám se náfarmáni kí, aur

us hukm ko nahin maná jo. KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe diyá thá; 22 balki tú laut áyá, aur tú ne usi jagah, jis ki bábat KHUDÁWAND ne tujhe farmáyá thá, ki Na roṭi khána, na pání píná, roṭi bhí khái, aur pání bhí piyá; so teri lách tere bápḍádá kí qabrtak nahin pahunchegi. 23 Aur jab wuh roṭi khá chuká aur pání pí chuká, to us ne us ke liye, ya'ni us nabí ke liye jise wuh lautá láyá thá, gadhe par zín kas diyá. 24 Aur jab wuh rawána huá, to ráh men use ek sher milá jis ne use már dala: so us kí lách ráh men pari rahí, aur gadhá us ke pás khará rahá, aur sher bhí us lách ke pás khará rahá. 25 Aur log udhar se guzre aur dekhá, ki lách ráh men pari hai, aur sher lách ke pás khará hai; so unhon ne us shahr men, jahag wuh buddhá nabí rahtá thá, yih batáyá. 26 Aur jab us nabí ne jo use ráh se lautá láyá thá yih suná to kahá, Yih wuhí mard i Khudá hai jis ne KHUDÁWAND ke kalám kí náfarmání kí: isi liye KHUDÁWAND ne us ko sher ke hawále kar diyá, aur us ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábíq jo us ne us se kahá thá use phará aur már dala. 27 Phir us ne apne beton se kahá, ki Mere liye gadhe par zín kas do. So unhon ne zín kas diyá. 28 Tab wuh gayá, aur us ne us kí lách ráh men pari huí, aur gadhe aur sher ko lách ke pás kharé páyá; kyunki sher ne na lách ko kháyá, aur na gadhe ko phará thá. 29 So us nabí ne us mard i Khudá kí lách uṭhakar use gadhe par rakkhá, aur le áyá: aur wuh buddhá nabí us par mátam karne aur use dafn karne ko apne shahr men áyá. 30 Aur us ne us kí lách ko apni qabr men rakkhá; aur unhon ne us par mátam kiyá, aur kahá, Hae, mere bhái! 31 Aur jab wuh use dafn kar chuká, to us ne apne beton se kahá, ki Jab main mar jaun, to mujh ko usi qabr men dafn karna jis men yih mard i Khudá dafn huá hai; meri haddiyon us kí haddiyon ke barabar rakhna: 32 is liye ki wuh bat jo us ne KHUDÁWAND ke hukm se Baitel ke mazbah ke khiláf, aur un sab unche maqámon ke gharon ke khiláf jo Samariya ke qasbon men hain kahí hai, zarur puri hogi.

33 Is májare ke ba'd bhí Yarubi'ám apni buri ráh se baz na áyá; balki us

ne 'awámm men se unche maqámon ke káhin thahráe: jis kisi ne cháhá, use us ne makhsús kiyá, táki unche maqámon ke liye káhin hon. 34 Aur yih fi'l Yarubi'ám ke gharane ke liye use kát dalne aur use ru e zamin par se nest o nabud karne ke liye gunáh thahrá.

14 Us waqt Yarubi'ám ka betá Abiyáh bimar para. 2 Aur Yarubi'ám ne apni biwi se kahá, Zará uṭkar apná bhes badal dal, táki pahchan na ho sake ki tú Yarubi'ám kí biwi hai; aur Sailá ko chali ja; dekh, Akhiyah nabí wahán hai jis ne meri bábat kahá thá, ki main is qaum ka badsháh hungá. 3 Aur das roṭiyán, aur papriyan, aur shahd ka ek martaban apne sath le, aur us ke pás ja; wuh tujhe batáega, ki larke ka kyá hal hogá. 4 So Yarubi'ám kí biwi ne aisá hi kiyá, aur uṭkar Sailá ko gayi, aur Akhiyah ke ghar pahunchi. Par Akhiyah ko kuchh nazar nahin ata thá, kyunki burhaye ke sabab se us kí ankhen rah gayi thin. 5 Aur KHUDÁWAND ne Akhiyah se kahá, Dekh, Yarubi'ám kí biwi tujh se apne bete kí bábat puchhne á rahí hai, kyunki wuh bimar hai; so tú use yun yun karna; kyunki jab wuh andar áegi to apne ap ko dusri 'aurat banaegi. 6 Aur jaise hi wuh darwaze se andar ai, aur Akhiyah ne us ke panwon kí áhaṭ suni, to us ne us se kahá, Ai Yarubi'ám kí biwi, andar á; tú kyun apne ko dusri banati hai? kyunki main to tere hi pás saht paigam ke sath bheja gaya hun. 7 So jakar Yarubi'ám se kah, KHUDÁWAND Isráil ka Khudá yun farmata hai, Halanki main ne tujhe logon men se lekar sarfaraz kiyá, aur apni qaum Isráil par tujhe badsháh banaya, 8 aur Daúd ke gharane se saltanat chhin li, aur tujhe di; taubhi tú mere bande Daúd kí manind na huá, jis ne mere hukm mane aur apne sare dil se meri pairawi kí, táki faqat wuhí kare jo meri nazar men thik thá; 9 par tú ne un sabhon se jo tujh se pahle hue ziyada badi kí; aur jakar apne liye aur aur ma'bud aur dhale hue but banae, táki mujhe gussa dilae, balki tú ne mujhe apni pith ke piche phenka: 10 is liye dekh, main Yarubi'ám ke gharane par balá nazil karunga, aur Yarubi'ám kí nasi ko

har ek larke ko, ya'ni har ek ko jo Isráil men band hai aur us ko jo azád chhúta húa hai, kát dálungá, aur Yarubi'ám ke gharáne ki safái kar dungá, jaise koí gobar ki safái kartá ho, jab tak wuh sab dúr na ho jae. 11 Yarubi'ám ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge; aur jo maidán men maregá use hawá ke parande chañ kar jáenge: kyúнки KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai. 12 So tú uth, aur apne ghar já, aur jaise hí terá qadam shahr men paregá, wuh larke mar jáega. 13 Aur sára Isráil us ke liye roegá, aur use dafn karegá; kyúнки Yarubi'ám ki aulád men se faqat usi ko qabr nasíb hogí, is liye ki Yarubi'ám ke gharáne men se isí men kuchh páyá gayá jo KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke nazdik bhalá hai. 14 Aláwa is ke KHUDÁWAND apní taraf se Isráil ke liye ek alsá bádsháh barpá karegá jo usi din Yarubi'ám ke gharáne ko kát dálegá; lekin kab? yih abhí hogá. 15 Kyúнки KHUDÁWAND Isráil ko alsá máregá, jaise sarkandá páni men hiláyá játa hai, aur wuh Isráil ko is achche mulk se jo us ne un ke báp dáda ko diyá thá ukhar phenkegá, aur un ko daryá e Furát ke pár pará-ganda karegá; kyúнки unhon ne apne liye Yasíraten banáin, aur KHUDÁWAND ko gussa diláyá hai. 16 Aur wuh Isráil ko Yarubi'ám ke un gunáhon ke sabab se chhor degá, jo us ne khud kiye, aur jin se us ne Isráil se gunáh karáyá. 17 Aur Yarubi'ám ki bíwi uthkar rawána húi, aur Tírzah men áí; aur jaise hí wuh ghar ke ástáne par pahunchí, wuh larke mar gayá. 18 Aur sáre Isráil ne, jaisá KHUDÁWAND ne apne bande Akhiyáh nabí ki ma'rifat farmáyá thá, use dafn karke us par nauha kiyá. 19 Aur Yarubi'ám ká báqi hál, ki wuh kis kis tarah lará, aur us ne kyúнкаr saltanat kí, wuh Isráil ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá hai. 20 Aur jítní muddat tak Yarubi'ám ne saltanat kí, wuh báis baras kí thí; aur wuh apne báp dáda ke sáth so gayá, aur us ká betá Nadab us ki jagah bádsháh húa. 21 Aur Sulaimán ká betá Rahubi'ám Yahúdáh men bádsháh thá. Rahubi'ám iktális baras ká thá jab wuh bádsháhí karne lagá, aur us ne Yarúshalem, ya'ni us shahr men jise

KHUDÁWAND ne baní Isráil ke sab qabilon men se chuná thá táki apná nám wahán rakkhe, satrah baras saltanat kí. Aur us ki man ká nám Na'mah thá jo 'Ammoní' aurat thí. 22 Aur Yahúdáh ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, aur jo gunáh un ke báp dáda ne kiye the, un se bhí ziyáda unhon ne apne gunáhon se jo un se sarzadd húe us ki gairat ko barangekhta kiyá. 23 Kyúнки unhon ne apne liye har ek únche tle par, aur har ek hare darakht ke niche únche maqám aur sutún, aur Yasíraten banáin. 24 Aur us mulk men lúti bhí the; wuh un qaumon ke sab makrúh kám karte the, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráil ke sámne se nikál diyá thá. 25 Aur Rahubi'ám bádsháh ke páanchwen baras men sháh i Misr Sísaq ne Yarúshalem par charháí kí: 26 aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon aur sháhí mahall ke khazánon ko le liyá; balki us ne sab kuchh le liyá; aur sone ki wuh sab dhálen bhí le gayá jo Sulaimán ne banáí thín. 27 Aur Rahubi'ám bádsháh ne un ke badle pítal ki dhálen banáin, aur un ko muháfiz sipáhíon ke sardáron ke supurd kiyá jo sháhí mahall ke darwáze par pahra dete the. 28 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar men játa, to wuh sipáhí un ko lekar chalte, aur phir un ko wápas lákar sipáhíon ki kothri men rakh dete the. 29 Aur Rahubi'ám ká báqi hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai? 30 Aur Rahubi'ám aur Yarubi'ám men bará-bar jang rahí. 31 Aur Rahubi'ám apne báp dáda ke sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men apne báp dáda ke sáth dafn húa. Us ki man ká nám Na'mah thá jo 'Ammoní' aurat thí. Aur us ká betá Abiyám us ki jagah bádsháh húa.

15 Aur Nabát ke bete Yarubi'ám ki saltanat ke athárahwen sál se Abiyám Yahúdáh par saltanat karne lagá. 2 Usne Yarúshalem men tén sál bádsháhí kí. Us ki man ká nám Ma'kah thá jo Abísalom ki betí thí. 3 Us ne apne báp ke sab gunáhon men jo us ne us se pahle kiye the us ki rawish ikhtiyár kí; aur us ká dil KHUDÁWAND apne Khudá ke sáth kámil na thá,

jaisá us ke báp Dáúd ká dil thá. 4 Bawujúd is ke KHUDÁWAND us ke Khudá ne Dáúd kí khátir Yarúshalem men use ek chirág diyá, ya'ní us ke beṭe ko us ke ba'd thahráyá, aur Yarúshalem ko barqarár rakkhá: 5 is liye kí Dáúd ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá, aur apní sári 'umr KHUDÁWAND ke kisé hukm se báhar na huá, siwá Hittí U'riyáh ke mu'ámale ke. 6 Aur Rahubi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán us kí sári 'umr jang rahí. 7 Aur Abiyám ká baqí hál aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai? Aur Abiyám aur Yarubi'ám men jang hotí rahí. 8 Aur Abiyám apne báp dádá ke sáth so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá: aur us ká beṭá A'sá us kí jagah bádsháh huá. 9 Aur sháh i Isráil Yarubi'ám ke biswen sál se A'sá Yahúdáh par saltanat karne lagá. 10 Us ne iktálís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Ma'kah thá jo Abísalom kí beṭí thí. 11 Aur A'sá ne apne báp Dáúd kí tarah wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá. 12 Us ne lútíon ko mulk se nikál diyá; aur un sab buton ko jin ko us ke báp dádá ne banáyá thá dúr kar diyá. 13 Aur us ne apní mán Ma'kah ko bhí malika ke rutbe se utár diyá; kyúnci us ne ek Yasírat ke liye ek nafrat-angez but banáyá thá; so A'sá ne us ke but ko kát dálá, aur wádí e Qidron men use jalá diyá. 14 Lekin únche maqám dháe na gaye; taubhí A'sá ká dil 'umr bhar KHUDÁWAND ke sáth kámil rahá. 15 Aur us ne wuh chizen jo us ke báp ne nazr kí thin, aur wuh chizen jo us ne ap nazr kí thin, ya'ní chándí, aur soná, aur zurúf, sab ko KHUDÁWAND ke ghar men dákhil kiyá. 16 Aur A'sá aur sháh i Isráil Ba'shá men un kí 'umr bhar jang rahí. 17 Aur sháh i Isráil Ba'shá ne Yahúdáh par charháf kí, aur Rámah ko banáyá, táki sháh i Yahúdáh A'sá ke pás kisé kí ámad o raft na ho sake. 18 Tab A'sá ne sab chándí aur sone ko jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men baqí rahá thá, aur sháhi mahall ke khazánon ko lekar un ko apne khádimon ke supurd kiyá: aur A'sá

bádsháh ne un ko sháh i Arám Bin Hadad ke pás jo Hazyún ke beṭe Tábrimmún ká beṭá thá aur Damishq men rahtá thá, rawána kiyá aur kahlá bhejá, 19 kí Mere aur tere darmiyán, aur mere báp aur tere báp ke darmiyán 'ahd o paimán hai: dekh, main ne tere liye chándí aur sone ká hadya bhejá hai; so tú ákar sháh i Isráil Ba'shá se 'ahdshikaní kar táki wuh mere pás se chalá jae. 20 Aur Bin Hadad ne A'sá bádsháh kí bát máni, aur apne lashkar ke sardáron ko Isráilí shahron par charháf karne ko bhejá, aur 'Aiyún, aur Dán, aur Abíl Bait Ma'kah, aur sáre Kinnarat aur Naftálí ke sáre mulk ko mára. 21 Jab Ba'shá ne yih suná, to Rámah ke banáne se háth khenchá, aur Tirzah men rahne lagá. 22 Tab A'sá bádsháh ne sáre Yahúdáh men manadí kará, aur koí ma'zúr na rakkhá gayá; so wuh Rámah ke patthar ko aur us kí lakriyon ko, jin se Ba'shá use ta'mír kar rahá thá, uṭhá le gaye; aur A'sá bádsháh ne un se Binyámín ke Jibi'ah aur Misfáh ko banáyá. 23 Aur A'sá ká baqí sab hál aur us kí sári quwwat, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur jo shahr us ne banáe, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín hai? Lekin us ke burhápe ke waqt men use pánwon ká rog lag gayá. 24 Aur A'sá apne báp dádá ke sáth so gayá, aur apne báp dádá ke sáth apne báp Dáúd ke shahr men dafn huá: aur us ká beṭá Yahúsafat us kí jagah bádsháh huá.

25 Aur sháh i Yahúdáh A'sá kí saltanat ke dúsre sál se Yarubi'ám ká beṭá Nadab Isráil par saltanat karne lagá, aur us ne Isráil par do baras saltanat kí. 26 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, aur apne báp kí, aur us ke gunáh kí rawish ikhtiyár kí, jis se us ne Isráil se gunáh karáyá thá. 27 Aur Akhiyáh ke beṭe Ba'shá ne jo Ishkár ke gharane ká thá us ke khiláf sázish kí, aur Ba'shá ne Jibbatún men jo Filistíon ká thá use qatl kiyá; kyúnci Nadab aur sáre Isráil ne Jibbatún ká muhá sara kar rakkhá thá. 28 Sháh Yahúdáh A'sá ke tísre hí sál Ba'shá ne use qatl kiyá, aur us kí jagah saltanat karne lagá. 29 Aur júnh

wuh bádsháh huá, us ne Yarubi'ám ke sáre gharáne ko qatl kiyá; aur jisá KHUDÁWAND ne apne khádim Akhiyáh Salláni kí ma'rifat farmáyá thá, us ne Yarubi'ám ke liye kisi sáns lenewále ko bhí, jab tak use hálak na kar dálá na chhorá; 30 Yarubi'ám ke un gunáhon ke sabab se jo us ne ap kiye, aur jin se us ne Isráil se gunáh karáyá; aur us ke us gussa diláne ke sabab se jis se us ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke gazab ko bharkáyá. 31 Aur Nadab ká báqí hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 32 Aur A'sá aur sháh i Isráil Ba'shá ke darmiyán un kí 'umr bhar jang rahí.

33 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke tisre sál se Akhiyáh ká betá Ba'shá Tirzah men sáre Isráil par bádsháhi karne lagá, aur us ne chaubís baras saltanat kí. 34 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, aur Yarubi'ám kí ráh, aur us ke gunáh kí rawish ikhtiyár kí, jis se us ne Isráil se gunáh karáyá.

16 Aur Hanáni ke bete Yáhu par KHUDÁWAND ká yih kálám Ba'shá ke khiláf názil huá; 2 Is liye kí main ne tujhe khák par se utháyá, aur apní qaum Isráil ká peshwá banáyá; aur tú Yarubi'ám kí ráh par chálá, aur tú ne merí qaum Isráil se gunáh karáke un ke gunáhon se mujhe gussa diláyá; 3 so dekh, main Ba'shá aur us ke gharáne kí purí safái kar dúngá, aur tere gharáne ko Nabát ke bete Yarubi'ám ke gharáne kí mánind baná dúngá. 4 Ba'shá ká jo koi shahr men maregá, use kutte kháenge; aur jo maidán men maregá, use hawá ke parande chat kar jáenge. 5 Aur Ba'shá ká báqí hál, aur jo kuchh us ne kiyá, aur us kí quwwat, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men líkhá nahín hai? 6 Aur Ba'shá apne báp dáda ke sáth so gayá, aur Tirzah men dafn huá, aur us ká betá Ailah us kí jagah bádsháh huá. 7 Aur Hanáni ke bete Yáhu kí ma'rifat KHUDÁWAND ká kálám Ba'shá aur us ke gharáne ke khiláf us sári badí ke sabab se bhí názil huá jo us ne KHUDÁWAND kí nazar men kí; aur apne háthon ke kám se use gussa diláyá, aur

Yarubi'ám ke gharáne kí mánind baná, aur is sabab se bhí kí us ne use qatl kiyá.

8 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke chhabísweñ sál se Ba'shá ká betá Ailah Tirzah men baní Isráil par saltanat karne lagá; aur us ne do baras saltanat kí. 9 Aur us ke khádim Zimrí ne jo us ke ádhe rathon ká dároga thá us ke khiláf sázish kí; us waqt wuh Tirzah men thá, aur Arza ke ghar men jo Tirzah men us ke ghar ká díwán thá sharáb pí píkar matwálá hotá játá thá. 10 So Zimrí ne A'sá sháh i Yahúdáh ke sattáisweñ sál andar jákar us par wár kiyá, aur use qatl kar diyá, aur us kí jagah saltanat karne lagá. 11 Aur jab wuh bádsháhi karne lagá, to takht par baithte hí us ne Ba'shá ke sáre gharáne ko qatl kiyá, aur na to us ke rishtadáron ká aur na us ke doston ká koi larhá báqí chhorá. 12 Yün Zimrí ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábiq jo us ne Ba'shá ke khiláf Yáhu nabí kí ma'rifat farmáyá thá, Ba'shá ke sáre gharáne ko nábúd kiyá, 13 Ba'shá ke sab gunáhon, aur us ke bete Ailah ke gunáhon ke sabab se jo unhon ne kiye, aur jin se unhon ne Isráil se gunáh karáyá, táki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ko apne bátíl kámon se gussa diláen. 14 Aur Ailah ká báqí hál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín?

15 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke sattáisweñ baras men Zimrí ne Tirzah men sát din bádsháhi kí. Us waqt log Jibbatún ke muqábil jo Filistíon ká thá khaimazan the. 16 Aur un logon ne jo khaimazan the, yih charchá suná, kí Zimrí ne sázish kí, aur bádsháh ko már bhí dálá hai; is liye sáre Isráil ne 'Umri ko jo lashkar ká sardár thá us din lashkargáh men Isráil ká bádsháh banáyá. 17 Tab 'Umri, aur us ke sáth sára Isráil Jibbatún se rawána huá, aur unhon ne Tirzah ká muhásara kar liyá. 18 Aur aisá huá, kí jab Zimrí ne dekhá kí shahr sar ho gayá, to sháhi mahall ke muhkam hisse men jákar sháhi mahall men ág lagá dí aur jab már, 19 apne un gunáhon ke sabab se jo us ne kiye, kí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, aur Yarubi'ám kí ráh

aur us ke gunáh kī rawish ikhtiyár kī jo us ne kiyá, táki Isráil se gunáh karáe. 20 Aur Zimrí ká báqí hál, aur jo bagáwat us ne kī, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kī tawárikh kī kitáb men qalamband nahín?

21 Us waqt Isráilí do fariq ho gaye; ádhe ádmí Jínat ke beté Tibní ke pairau ho gaye, táki use bádsháh banáen; aur ádhe 'Umrí ke pairau the.

22 Par jo 'Umrí ke pairau the un par jo Jínat ke beté Tibní ke pairau the gálib áe: so Tibní mar gayá, aur 'Umrí bádsháh húa. 23 Sháh i Yahúdáh A'sá ke iktiswen sál se

'Umrí Isráil par saltanat karne lagá; us ne bárah baras saltanat kī: Tirzah men chha baras us kī saltanat rahí.

24 Aur us ne Sámariya ká pahár Samar se do qintár chándí men kharidá, aur us pahár par ek shahr banáyá, aur us shahr ká nám jo us ne banáyá thá pahár ke málik Samar ke nám par Sámariya rakkhá.

25 Aur 'Umrí ne KHUDÁWAND kī nazar men badí kī, aur un sab se jo us se pahle hie badtar kám kiye.

26 Kyúнки us ne Nabát ke beté Yarubí'ám kī sab ráhen, aur us ke gunáhon kī rawish ikhtiyár kī, jin se us ne Isráil se gunáh karáyá táki wuh KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ko apne bátíl kámon se gussa diláen.

27 Aur 'Umrí ke báqí kám jo us ne kiye, aur us ká zor jo us ne dikháyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kī tawárikh kī kitáb men qalamband nahín? 28 So 'Umrí apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur Sámariya men dafn húa, aur us ká betá Akhiab us kī jagah bádsháh húa.

29 Aur sháh i Yahúdáh A'sá ke artiswen sál se 'Umrí ká betá Akhiab Isráil par saltanat karne lagá: aur 'Umrí ke beté Akhiab ne Sámariya men Isráil par báis baras saltanat kī. 30 Aur 'Umrí ke beté Akhiab ne jitne us se pahle hie the, un sabhon se ziyáda, KHUDÁWAND kī nazar men badí kī. 31 Aur goyá Nabát ke beté Yarubí'ám ke gunáhon kī rawish ikhtiyár karní us ke liye ek halkí sí bát thí, so us ne Saidánion ke bádsháh Itba'l kī betí I'zabil se biyáh kiyá, aur jákar Ba'l kī parastish karne aur use sijda karne lagá. 32 Aur Ba'l ke mandir men

jise us ne Sámariya men banáyá thá Ba'l ke liye ek mazbah taiyár kiyá. 33 Aur Akhiab ne Yasírat baná; aur Akhiab ne Isráil ke sab bádsháhon se ziyáda jo us se pahle hie the KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ko gussa diláne ke kám kiye.

34 Us ke aiyám men Baitelí Híel ne Yaríhú ko ta'mír kiyá: jab us ne us kī bunyád dállí, to us ká pahlauthá betá Abirám mará, aur jab us ke phátak lagáe, to us ká sab se chhotá betá Sajúb mar gayá; yih KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq húa jo us ne Nún ke beté Yashú' kī ma'rifat farmáyá thá.

17 Aur I'liyáh Tishbí ne jo Jili'ád ke pardesiyon men se thá Akhiab se kahá, kī KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kī hayát kī qasam, jis ke sámne main khará hún, in barason men na os paregí, na men barsegá, jab tak main na kahún. 2 Aur KHUDÁWAND ká yih kalám us par názil húa, kī 3 Yahán se chal de, aur mashriq kī taraf apná rukh kar, aur Karít ke nále ke pás jo Yardan ke sámne hai já chhip. 4 Aur tú usí nále men se piná; aur main ne kauwon ko hukm kiyá hai, kī wuh terí parwarish karen. 5 So us ne jákar KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq kiyá; kyúнки wuh gayá, aur Karít ke nále ke pás jo Yardan ke sámne hai rahne lagá. 6 Aur kauwe us ke liye subh ko rotí aur gosht, aur shám ko bhí rotí aur gosht late the; aur wuh us nále men se piyá kartá thá. 7 Aur kuchh 'arse ke ba'd wuh nalá súkh gayá, is liye kī us mulk men bárish nahín hui thí.

8 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám us par názil húa, 9 kī Uth, aur Saidá ke Sárapat ko já, aur wahín rah; dekh, main ne ek bewa 'aurat ko wahán hukm diyá hai, kī terí parwarish kare. 10 So wuh uthkar Sárapat ko gayá. Aur jab wuh shahr ke phátak par pahunchá, to dekhá, kī ek bewa 'aurat wahán lakriyán chun rahí hai; so us ne use pukárkar kahá, Zará mujhe thorá sá pání kisi bartan men lá de, kī main plún. 11 Aur jab wuh lene chali, to us ne pukárkar kahá, Zará apne háth men ek tukrá rotí mere wáste letí aná. 12 Us ne kahá, KHUDÁWAND tere Khudá kī hayát kī qasam, mere hán rotí nahín

sif mutthi bhar áta ek matke men aur thorá sá tel-ek kuppi men hai; aur dekh, main do ek lakriyan chun rahi hün, táki ghar-jákar apne aur apne bete ke liye use pakáun, aur ham use kháen; phir mar jáen.

13 Aur I'liyáh ne us se kahá, Mat dar já; aur jaisá kahti ha' kar; par pahle mere liye ek tikkiya us men se banákar mere pás le á; us ke ba'd apne aur apne bete ke liye baná lená.

14 Kyunki KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yün farmatá hai, ki Us din tak jab tak KHUDÁWAND zamín par menh na barsáe, na to áte ká matká kháli hogá, aur na tel kí kuppi men kamí hogí.

15 So us ne jákar I'liyáh ke kahne ke mutábíq kiyá; aur yih, aur wuh, aur us ká kunbá, bahut dinon tak kháte rahe.

16 Aur KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo us ne I'liyáh kí ma'rifat farmáyá thá, na to áte ká matká kháli huá, aur na tel kí kuppi men kamí huí.

17 In báton ke ba'd us 'aurat ká betá jo us ghar kí málik thí, bímár pará, aur us kí bímári aisí sakht ho gayí, ki us men dam báqí na rahá.

18 So wuh I'liyáh se kahne lagí, Ai mard i Khudá, mujhe tujh se kyá kám? tú mere pás áyá hai, ki mere gunáh yád diláe, aur mere bete ko már de?

19 Us ne us se kahá, Apná betá mujh ko de. Aur wuh use us kí god se lekar us ko bálákháne par, jáhán wuh rahtá thá, le gayá, aur use apne palang par litáyá.

20 Aur us ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere Khudá, kyá tú ne is bewa par bhí, jis ke hán main tiká huá hün, us ke bete ko már dálné se balá nazil kí?

21 Aur us ne apne ap ko tín bár us larke par pasárkar KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main terí minnat kartá hün, ki is larke kí ján is men phir ájáe.

22 Aur KHUDÁWAND ne I'liyáh kí faryád suní, aur larke kí ján us men phir á gayí, aur wuh jítá thá.

23 Tab I'liyáh us larke ko uthákar bálákháne par se niche ghar ke andar le gayí, aur use us kí máng ke supurd kiyá; aur I'liyáh ne kahá, Dekh, terá betá jítá hai.

24 Tab us saurat ne I'liyáh se kahá, Ab main ján gayí ki tú mard i Khudá hai, aur KHUDÁWAND ká jo kalám tere munh men hai, wuh haqq hai.

18 Aur bahut dinon ke ba'd aisá huá ki KHUDÁWAND ká yih kalám tisre sál I'liyáh par nazil huá, ki Jákar Akhíab se mil, aur main zamin par menh barsá-ungá.

2 So I'liyáh Akhíab se milne ko chalá. Aur Samariya men sakht kál thá.

3 Aur Akhíab ne 'Abadiyáh ko jo us ke ghar ká díwán thá talab kiyá. Aur 'Abadiyáh KHUDÁWAND se bahut dartá thá;

4 kyunki jab I'zabil ne KHUDÁWAND ke nabíon ko qatl kiyá, to 'Abadiyáh ne sau nabíon ko lekar pachás pachás karke un ko ek gar men chhipá diyá, aur rotí aur pání se un ko páltá rahá.

5 So Akhíab ne 'Abadiyáh se kahá, Mulk men gasht kartá huá pání ke sab chashmon aur sab nálon par já; sháyad ham ko kahin ghás mil jáe, jis se ham ghoron aur khachcharon ko jítá bachá len; táki hamare sab chaupáye zá'i na hon.

6 So unhon ne us páre mulk men gasht karne ke liye use ápas men taqsim kar liyá; Akhíab akelá ek taraf chalá, aur 'Abadiyáh akelá दूसरी taraf gayá.

7 Aur 'Abadiyáh ráste hí men thá, ki I'liyáh use milá; wuh use pahchánkar mugh ke bai girá, aur kahne lagá, Ai mere málik I'liyáh, kyá tú hai?

8 Us ne use jawab diyá, Main hí hün; já, apne málik ko batá de, ki I'liyáh házir hai.

9 Us ne kahá, Mujh se kyá gunáh huá hai jo tú apne khádim ko Akhíab ke háth men hawála karná cháhtá hai, táki wuh mujhe qatl kare?

10 KHUDÁWAND tere Khudá kí hayát kí qasam, ki aisí koi qaum yá saltanat nahín, jáhán mere málik ne terí talásh ke liye na bhejá ho; aur jab unhon ne kahá, ki Wuh yahán nahín, to us ne us saltanat aur qaum se qasam lí, ki tú un ko nahín milá hai.

11 Aur ab tú kahtá hai, ki Jákar apne málik ko khabar kar de, ki I'liyáh házir hai.

12 Aur aisá hogá, ki jab main tere pás se chalá jáungá, to KHUDÁWAND kí ruh tujh ko na jáne kahán le jáe; aur main jákar Akhíab ko khabar dún, aur tú us ko kahín mil na sake, to wuh mujh ko qatl kar degá; lekin main terá khádim larakpan se KHUDÁWAND se dartá rahá hün.

13 Kyá mere málik ko jo kuchh main ne kiyá hai, nahín batáyá gayá, ki jab I'zabil ne KHUDÁWAND ke nabíon ko qatl kiyá, to main

ne KHUDÁWAND ke nabíon men se sau ádmíon ko lekar pachás pachás karke un ko ek gár men chhipáyá, aur un ko rotí aur pání se páltá rahá? 14 Aur ab tú kahtá hai, ki Jákar apne málik ko khabar de, ki I'liyáh házir hai; so wuh to mujhe már dálegá. 15 Tab I'liyáh ne kahá, RABB u'l afwáj kí hayát kí qasam, jis ke sámnne main khará hún, main áj us se zarúr milúngá. 16 So 'Abadiyáh Akhíab se milne ko gayá, aur use khabar dí; aur Akhíab I'liyáh kí muláqát ko chalá. 17 Aur jab Akhíab ne I'liyáh ko dekhá, to us ne us se kahá, Ai Isráíl ke satánewále, kyá tú hí hai? 18 Us ne jawáb diyá, Main ne Isráíl ko nahín satáyá; balki tú aur tere báp ke gharáne ne; kyúnki tum ne KHUDÁWAND ke hukmon ko tark kiyá, aur tú Ba'ím ká pairau ho gayá. 19 Is liye ab tú qásid bhej; aur sáre Isráíl ko, aur Ba'l ke sáthe chár sau nabíon ko, aur Yasírat ke chár sau nabíon ko jo I'zabil ke dastarkhwán par kháte hain koh i Karmil par mere pás ikatthá kar de. 20 So Akhíab ne sáre baní Isráíl ko bulá bhejá, aur nabíon ko koh i Karmil par ikatthá kiyá. 21 Aur I'liyáh sab logon ke nazdík ákar kahne lagá, Tum kab tak do khayálon men dāwāndol rahoge? agar KHUDÁWAND hí Khudá hai, to us ke pairau ho jáo; aur agar Ba'l hai, to us kí pairawí karo. Par un logon ne use ek harf jawáb na diyá. 22 Tab I'liyáh ne un logon se kahá, Ek main hí akelá KHUDÁWAND ká nabí bach rahá hún; par Ba'l ke nabí chár sau pachás ádmí hain. 23 So ham ko do bail diye jáen; aur wuh apne liye ek bail ko chun len, aur use tukre tukre kátkar lakriyon par dharen, aur niche ág na den; aur main dúsrá bail taiyár karke use lakriyon par dharúngá, aur niche ág nahín dúngá. 24 tab tum apne deotá se du'á kar ná, aur main KHUDÁWAND se du'á karúngá; aur wuh Khudá jo ág se jawáb de, wuhí Khudá thahre. Aur sab log bol uthe, Khúb kahá! 25 So I'liyáh ne Ba'l ke nabíon se kahá, ki Tum apne liye ek bail chun lo, aur pahle use taiyár karo, kyúnki tum bahut se ho; aur apne deotá se du'á karo, lekin ág niche na dená. 26 So unhon ne us bail ko lekar jo un

ko diyá gayá, use taiyár kiyá; aur subh se do pahar tak Ba'l se du'á karte aur kahte rahe, Ai Ba'l, ham-ári sun. Par na kuchh áwáz húi, aur na koi jawáb denewálá thá. Aur wuh us mazbah ke gird jo banáyá gayá thá kúdté rahe. 27 Aur do pahar ko aisá húa, ki I'liyáh ne un ko chirákar kahá, Baland áwáz se pukáro; kyúnki wuh to deotá hai, wuh kisi soch men hogá, yá wuh khalwat men hai, yá kahín safar men hogá, yá sháyad wuh sotá hai, so zarúr hai ki wuh jagáyá jáe. 28 Tab wuh baland áwáz se pukárne lage, aur apne dastúr ke mutábíq apne ap ko chhuriyon aur nashtar-on se gháyal kar liyá, yahán tak ki lahú luhán ho gaye. 29 Wuh do pahar dhale par bhí shám kí qurbáni chahákar nubuwwat karte rahe; par na kuchh áwáz húi, na koi jawáb denewálá, na tawajjuh karnewálá thá. 30 Tab I'liyáh ne sab logon se kahá, ki Mere nazdík á jáo. Chunánchi sab log us ke nazdík á gaye. Tab us ne KHUDÁWAND ke us mazbah ko jo dhá diyá gayá thá marammat kiyá. 31 Aur I'liyáh ne Ya'qúb ke beṭon ke qabílon ke shumár ke mutábíq, jis par KHUDÁWAND ká yih kalám názil húa thá, ki Terá nám Isráíl hogá, bárah patthar liye. 32 Aur us ne un pattharon se KHUDÁWAND ke nám ká ek mazbah banáyá; aur mazbah ke ird gird us ne aisi bari khái khodí, jis men do paimáne bíj kí samái thí; 33 aur lakriyon ko qaríne se chuná; aur bail ke tukre tukre kátkar lakriyon par dhar diyá, aur kahá, Chár matke pání se bharkar us sokhtaní qurbaní par aur lakriyon par undeí do. 34 Phir us ne kahá, Dobára karo. Unhon ne dobára kiyá. Phir us ne kahá, Sibára karo. So unhon ne sibára bhí kiyá. 35 Aur pání mazbah ke girdágird bahne lagá, aur us ne khái bhí pání se bharwá dí. 36 Aur shám kí qurbáni chaháne ke waqt I'liyáh nabí nazdík áyá, aur us ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Abrahám aur Izháq aur Isráíl ke Khudá, áj ma'lúm ho jáe, ki Isráíl men tú hí Khudá hai, aur main tere banda hún, aur main ne in sár báton ko tere hí hukm se kiyá hai. 37 Merí sun, ai KHUDÁWAND, merí sun, táki yih log ján jáen ki a

KHUDÁWAND, tú hí **Khudá** hai, aur tú ne phir un ke dilon ko pher diyá hai. 38 **Tab KHUDÁWAND** kí ág názil hui, aur us ne us sokhtani qurbáni ko lakriyon, aur pattharon, aur mitti samet bhasam kar diyá, aur us páni ko jo khái men thá chát liyá. 39 Jab sab logon ne yih dekhá, to munh ke bal gire, aur kah-ne lage, **KHUDÁWAND** wuhí **Khudá** hai; **KHUDÁWAND** wuhí **Khudá** hai. 40 I'liyáh ne un se kahá, Ba'1 ke nablon ko paka lo; un men se ek bhí jáne na páe. So unhon ne un ko paka liyá: aur I'liyáh un ko niche Qaison ke nále par le áyá, aur wahán un ko qatl kar diyá. 41 Phir I'liyáh ne Akhlab se kahá, U par charh já, khá aur pí; kyunki kasrat kí bárish kí áwáz hai. 42 So Akhlab kháne pine ko upar chalá gayá. Aur I'liyáh Karmil kí choñi par charh gayá; aur zamín par sarnigún hokar apná munh apne ghutnon ke bích kar liyá, 43 aur apne khádim se kahá, Zará upar jákar samundar kí taraf to nazar kar. So us ne upar jákar nazar kí, aur kahá, Wahán kuchh bhí nahin hai. Us ne kahá, Phir sá bár já. 44 Aur sátwen martaba us ne kahá, Dekh, ek chhotá sá bádál admí ke háth ke barábar samundar men se uthá hai. Tab us ne kahá, kí Já, aur Akhlab se kah, kí Apná rath taiyár karáke niche utar já, táki bárish tujhe rok na le. 45 Aur thori hí der men ásmán ghatá aur ándhi se siyáh ho gayá, aur bari bárish hui. Aur Akhlab sawár hokar Yazra'el ko chalá. 46 Aur **KHUDÁWAND** ká háth I'liyáh par thá; aur us ne apní kamar kas lí, aur Akhlab ke áge áge Yazra'el ke madkhal tak daurá chalá gayá.

19 Aur Akhlab ne sab kuchh jo I'liyáh ne kiyá thá, aur yih bhí kí us ne sab nablon ko talwár se qatl kar diyá, I'zabil ko patáyá. 2 So I'zabil ne I'liyáh ke pás ek qásid rawána kiyá, aur kahlá phejá, kí Agar main kal is waqt tere ján un kí ján kí tarah na baná dá-un, to deotá mujh se aisá hí balki us se ziyáda karen. 3 Jab us ne yih dekhá, to uthkar apní ján bacháne ko bhágá, aur Ba'rsaba' men jo Ya'údáh ká hai áyá, aur apne khádim ko wahin chhorá. 4 Aur khud ek

din kí manzil dasht men nikal gayá, aur jháú ke ek per ke niche ákar baithá, aur apne liye maut mángí, aur kahá, Bas hai; ab tú, ai **KHUDÁWAND**, meri ján ko le le; kyunki main apne báp dáda se bihtar nahin hun. 5 Aur wuh jháú ke ek per ke niche letá, aur so gayá; aur dekho, ek frishte ne use chhúá, aur us se kahá, Uth, aur khá. 6 Us ne jo nigáh kí, to kyá dekhá, kí us ke sirháne angaron par pakí hui ek roti aur páni kí ek suráhi dhari hai. So wuh khá píkar phir let gayá. 7 Aur **KHUDÁWAND** ká frishta dobara phir áyá, aur use chhúá, aur kahá, Uth, aur khá, kí yih safar tere liye bahut bará hai. 8 So us ne uthkar kháya piyá, aur us kháne kí quwwat se chálís din aur chálís rát chálkar **Khudá** ke pahar Horib tak gayá. 9 Aur wahán ek gar men jákar tik gayá; aur dekho, **KHUDÁWAND** ká yih kalám us par názil húa, kí Ai I'liyáh, tú yahán kyá kartá hai? 10 Us ne kahá, **KHUDÁWAND** lashkaron ke **Khudá** ke liye mujhe bari gairat á; kyunki bani Isráil ne tere 'ahd ko tark kiyá, aur tere mazbahon ko dhá diyá, aur tere nablon ko talwár se qatl kiyá, aur ek main hí akelá bachá hun; so wuh meri ján lene ke darpai hai. 11 Us ne kahá, Báhar nikal, aur pahar par **KHUDÁWAND** ke huzur khará ho. Aur dekho **KHUDÁWAND** guzrá; aur ek bari tund ándhi ne **KHUDÁWAND** ke áge paharon ko chir dála, aur chatanon ke tukre kar diye; par **KHUDÁWAND** ándhi men nahin thá; aur ándhi ke ba'd zalzala áyá; par **KHUDÁWAND** zalzale men nahin thá. 12 Aur zalzale ke ba'd ág á; par **KHUDÁWAND** ág men bhí nahin thá; aur ág ke ba'd ek dabi hui halki áwáz á. 13 Us ko sunkar I'liyáh ne apná munh apní chadar se lapet liyá, aur báhar nikalkar us gar ke munh par khará húa; aur dekho, use yih áwáz á, kí Ai I'liyáh, tú yahán kyá kartá hai? 14 Us ne kahá, Mujhe **KHUDÁWAND** lashkaron ke **Khudá** ke liye bari gairat á; kyunki bani Isráil ne tere 'ahd ko tark kiyá, aur tere mazbahon ko dhá diyá, aur tere nablon ko talwár se qatl kiyá; ek main hí akelá bachá hun; so wuh meri ján lene ke darpai hai. 15 **KHUDÁWAND** ne use farmáyá, Tú

apne raste lautkar Damishq ke biyá-bán ko já; aur jab tú wahán pahunché, to tú Hazáel ko masah kar, ki Arám ká bádsháh ho. 16 Aur Nimsí ke beté Yáhú ko masah kar, kí Isráil ká bádsháh ho, aur Abíl Mahúláh ke Ilísha' bin Sáfát ko masah kar, ki terí jagah nabí ho. 17 Aur aisé hogá, ki jo Hazáel kí talwár se bach jáegá, use Yáhú qatl karegá; aur jo Yáhú kí talwár se bach rahegá, use Ilísha' qatl kar dálegá. 18 Taubhí main Isráil men sát hazár apne liye rakh chhorúngá, ya'ní wuh sab ghutne jo Ba'l ke áge nahín jhuke, aur har ek munh jis ne use nahín chumá. 19 So wuh wahán se rawána huá aur Sáfát ká betá Ilísha' use milá, jo bárah jorí baíl apne áge liye hue jot rahá thá, aur wuh khud bárahwin ke sáth thá: aur I'liyáh us ke barábar se guzrá, aur apní chádar us par dál dí. 20 So wuh bailon ko chhorkar I'liyáh ke píchhe daurá, aur kahne lagá, Mujhe apne báp aur apní mán ko chúm lené de, phir main tere píchhe ho lúngá. Us ne us se kahá, kí Laut já; main ne tujh se kyá kiyá hai? 21 Tab wuh us ke píchhe se laut gayá, aur us ne us jorí baíl ko lekar zabh kiyá, aur un hí bailon ke sáman se un ká gosht ubalá, aur logon ko diyá; aur unhon ne kháyá. Tab wuh uthá, aur I'liyáh ke píchhe rawána huá, aur us kí khidmat karne lagá.

20 Aur Arám ke bádsháh Bin Hadad ne apne sáre lashkar ko ikatthá kiyá, aur us ke sáth battís bádsháh, aur ghore, aur rath the; aur us ne Sámariya par charhá karke us ká muhásara kiyá, aur us se lará. 2 Aur Isráil ke bádsháh Akhíab ke pás shahr men qásid rawána kiye, aur use kahlá bhejá, kí Bin Hadad yún farmatá hai, kí 3 Terí chándí, aur terá soná, merá hai; terí bíwiyon, aur tere larakon men jo sab se khúbsurat hain, wuh mere hain. 4 Isráil ke bádsháh ne jawáb diyá, Al mere málik bádsháh, tere kahne ke mutábíq main, aur jo kuchh mere pás hai, sab terá hí hai. 5 Phir un qásidon ne dobára ákar kahá, kí Bin Hadad yún farmatá hai, kí Main ne tujhe kahlá bhejá thá, kí tú apní chándí aur soná aur apní bíwiyán aur apne larke mere hawale kar de; 6 lekin ab main kal isí

waqt apne khádimon ko tere pás bhejúngá; so wuh tere ghar aur tere khádimon ke gharon kí taláshí lenge, aur jo kuchh terí nigáh men nafis hogá, wuh use apne qabze men karke le áenge. 7 Tab Isráil ke bádsháh ne mulk ke sab buzurgon ko bulákar kahá, Zará gaur karo, aur dekho, kí yih shakhs kis tarah sharárat ke darpai hai; kyúncí us ne meri bíwiyán, aur mere larke, aur merí chándí, aur merá soná, mujh se mangá bhejá, aur main ne us se inkár nahín kiyá. 8 Tab sab buzurgon aur sab logon ne us se kahá, kí Tú mat sun, aur mat mán. 9 Pas us ne Bin Hadad ke qásidon se kahá, Mere málik bádsháh se kahná, Jo kuchh tú ne apne khádím se pahle talab kiyá, wuh to main karúngá; par yih bát mujh se nahín ho saktí. So qásid rawána hue, aur use yih jawáb suná diyá. 10 Tab Bin Hadad ne us ko kahlá bhejá, kí Agar Sámariya kí mittí un sab logon ke liye jo mere pairau hain mutthiyán bharne ko bhí káfi ho, to deotá mujh se aisé hí balkí is se bhí ziyáda karen. 11 Sháh í Isráil ne jawáb diyá, Tum us se kahná, kí Jo hathyar bándhtá hai wuh us kí mánind fakhr na kare jo use utártá hai. 12 Jab Bin Hadad ne jo bádsháhon ke sáth sáyabánon men mainóshí kar rahá thá yih paigám suná, to apne mulázimon ko hukm kiyá, kí Saff bándhi lo. So unhon ne shahr par charhá karne ke liye saffarái kí. 13 Aur dekho, ek nabí ne sháh í Isráil Akhíab ke pás ákar kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Kyá tú ne is bare hujúm ko dekh liyá? main áj hí use tere háth men kar dúngá; aur tú ján legá kí KHUDÁWAND main hí hún. 14 Tab Akhíab ne púchhá, Kis ke wasíle se? Us ne kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Súbon ke sardáron ke jawánon ke wasíle se. Phir us ne púchhá, kí Larái kaun shurú' kare? Us ne jawáb diyá, kí Tú. 15 Tab us ne súbon ke sardáron ke jawánon ko shumár kiyá; aur wuh do sau battís nikle; un ke ba'd us ne sab logon, ya'ní sab baní Isráil kí maujudát hí aur wuh sát hazár the. 16 Yih sab do pahar ko nikle; aur Bin Hadad aur wuh battís bádsháh jo us ke madadgar the sáyabánon men p píkar mast hote játe the. 17 So

sabon ke sardaron ke jawan pahle nikle; aur Bin Hadad ne admi bhaje, aur unhon ne use khabar di, ki Samariya se log nikle hain. 18 Us ne kaha, Agar wuh sulhu hokar nikle hon, to un ko jita pakar lo; aur agar wuh jang ko nikle hon, tabhi un ko jita pakar lo. 19 Tab sabon ke sardaron ke jawan aur wuh lashkar jo un ke piche ho liye tha shahr se bahar nikle, 20 aur un men se ek ne apne mukhalif ko qatl kiya; so Arami bhage, aur Israil ne un ka piche kiya. Aur shah i Aram Bin Hadad ek ghore par sawar hokar sawaron ke sath bhagkar bach gaya. 21 Aur shah i Israil ne nikalkar ghoron aur rathon ko mara, aur Aramion ko bari khunrez ki ke sath qatl kiya. 22 Aur wuh nabi shah i Israil ke pas aya, aur us se kaha, Ja, apne ko mazbut kar, aur jo kuchh tu kare use gaur se dekh lena; kyunki agle sal shah i Aram phir tujh par chahai karega.

23 Aur shah i Aram ke khadimon ne us se kaha, Un ka khuda pahari khuda hai, is liye wuh ham par galib ae; lekin ham ko un ke sath maidan megh lena de, to zarur ham un par galib honge. 24 Aur ek kam yih kar, ki badshahon ko hat de, ya'ni har ek ko us ke 'uhde se ma'zul kar de, aur un ki jagah sardaron ko muqarrar kar: 25 aur apne liye ek lashkar apni us fauj ki tarah jo tabah ho gayi, ghore ki jagah ghora, aur rath ki jagah rath gin ginkar taiyar kar le: aur ham maidan megh un se laenge; aur zarur un par galib honge. So us ne un ka kaha mana, aur aisa hi kiya. 26 Aur agle sal Bin Hadad ne Aramion ki maujudat li, aur Israil se lena ke liye Afiq ko gaya. 27 Aur bani Israil ki maujudat bhi li gayi, aur un ki rasad ka intizam kiya gaya, aur yih un se lena ko gaye: aur bani Israil un ke barabar khaimazan hokar aise ma'lum hote the jaise halwanon ke do chhote rewar: par Aramion se wuh mulk bhar gaya tha. 28 Tab ek mard i Khuda Israil ke badshah ke pas aya, aur us se kaha, KHUDAWAND yun farmata hai, ki Chunki Aramion ne yun kaha hai, ki KHUDAWAND pahari khuda hai, aur wadion ka khuda nahin; is liye main is sare

bare hujum ko tere hath megh kar dunga: aur tum jan loge ki main KHUDAWAND hun. 29 Aur wuh ek dusre ke muqabil sat din tak khaimazan rahe. Aur satwen din jang chhur gayi; aur bani Israil ne ek din megh Aramion ke ek lakh piyade qatl kar diye. 30 Aur baqi Afiq ko shahr ke andar bhag gaye, aur wahin ek diwar sattaais hazar par jo baqi rahe the giri. Aur Bin Hadad bhagkar shahr ke andar ek andaruni kothi megh ghus gaya. 31 Aur us ke khadimon ne us se kaha, Dekh, ham ne suna hai, ki Israil ke gharane ke badshah rahim hote hain; so ham ko zara apni kamaron par tat, aur apne siron par rasiyan bandhkar shah i Israil ke huzur jane de; shayad wuh teri janbakhshi kare. 32 So unhon ne apni kamaron par tat aur siron par rasiyan bandhin, aur shah i Israil ke huzur akar kaha, ki Teri khadim Bin Hadad yun 'arz karti hai, ki Mihrbani karke mujhe jine de. Us ne kaha, Kyu wuh ab tak jita hai? wuh mera bhai hai. 33 Wuh log bari tawajjuh se sun rahe the; so unhon ne us ka dil mansha daryaft karne ke liye jhat us se kaha, ki Teri bhai Bin Hadad. Tab us ne farmaya, ki Jao, use le ao. Tab Bin Hadad us se milne ko nikla; aur us ne use apne rath par chahai liya. 34 Aur Bin Hadad ne us se kaha, Jin shahron ko mere bap ne tere bap se le liya tha, main un ko pher dunga; aur tu apne liye Damishq megh saraken banwa lena, jaise mere bap ne Samariya megh banwain. Akhlab ne kaha, Main isi 'ahd par tujhe chhor dunga. So us ne us se 'ahd bandha, aur use chhor diya. 35 So ambiyazon megh se ek ne KHUDAWAND ke hukm se apne sathi se kaha, Mujhe mar. Par us ne use marne se inkar kiya. 36 Tab us ne us se kaha, Is liye ki tu ne KHUDAWAND ki bat nahin mani, so dekh, jaise hi tu mere pas se rawana hoga, ek sher tujhe mar dalega. So jaise hi wuh us ke pas se rawana hua, use ek sher mila, aur use mar daala. 37 Phir use ek aur shahs mila; us ne us se kaha, Mujhe mar. Us ne use mara, aur marker zakhami kar diya. 38 Tab wuh nabi chala gaya, aur badshah ke intizar megh raste par thabra raha, aur apni ankhon

par apní pagari lapet lí, aur apná bhes badal dālā. 39 Jaise hí bádsháh udhar se guzrá, us ne bádsháh kí duháí dí, aur kahá, ki Terá khádim jang hote men wahán chalá gayá thá; aur dekh, ek shakhs udhar muḡkar ek ádmí ko mere pás le áyá, aur kahá, ki Is ádmí kí hifázat kar : agar yih kisí tarah gáib ho jae, to us kí ján ke badle terí ján jáegi; aur nahín to, tujhe ek qintár chándí dení paregi. 40 Jab terá khádim idhar udhar masrúf thá, wuh chaltá baná. Sháh i Isráil ne us se kahá, Tujh par waisá hí fatwá hogá; tú ne ap is ká faisalá kiyá. 41 Tab us ne jhat apní ánkhoṅ par se pagari hatá dí; aur sháh i Isráil ne use pahchá-ná, ki wuh nabíon men se hai. 42 Aur us ne us se kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Is liye ki tú ne apne háth se ek aise shakhs ko nikal jáne diyá jise main ne wájub-u'l qatl thahráyá thá, so tujhe us kí ján ke badle apní ján, aur us ke logon ke badle apne log dene parenge. 43 So sháh i Isráil udás aur nákhush hokar apne ghar ko chalá, aur Sámariya men áyá.

21 In báton ke ba'd aísá huá, ki Yazra'elí Nabot ke pás Yazra'el men ek tákistán thá jo Sámariya ke bádsháh Akhiab ke mahall se lagá huá thá. 2 So Akhiab ne Nabot se kahá, ki Apná tákistán mujh ko de de, táki main use tarkári ká bág banaún; kyúnki wuh mere ghar se lagá huá hai; aur main us ke badle tujh ko us se bihtar tákistán dúngá; yá agar tujhe munásib ma'lúm ho, to main tujh ko us kí qimat naqd de dúngá. 3 Nabot ne Akhiab se kahá, KHUDÁWAND mujh se aísá na karáe, ki main tujh ko apne báp-dádá kí mirás de dún. 4 Aur Akhiab us bát ke sabab se jo Yazra'elí Nabot ne us se kahí udás aur nákhush hokar apne ghar men áyá; kyúnki us ne kahá thá, Main tujh ko apne báp-dádá kí mirás nahín dúngá. So us ne apne bistar par letkar apná munh pher liyá, aur khána chhor diyá. 5 Tab us kí biwi I'zabil us ke pás ákar us se kahne lagi, Terá jí aísá kyún udás hai, ki tú rotí nahín khátá? 6 Us ne us se kahá, Is liye ki main ne Yazra'elí Nabot se bát chít kí, aur us se kahá, ki Tú apná tákistán qimat

lekar mujhe de de; yá agar tú cháhe, to main us ke badle dúsrá tákistán tujhe de dúngá; lekin us ne jawáb diyá, Main tujh ko apná tákistán nahín dúngá. 7 Us kí biwi I'zabil ne us se kahá, Isráil kí bádsháhí par yihí terí hukúmat hai? Uṡh, rotí khá, aur apná dil bahlá : Yazra'elí Nabot ká tákistán main tujh ko dúngí. 8 So us ne Akhiab ke nám se khatt likhe, aur un par us kí muhr lagá, aur un ko un buzurgon aur amíron ke pás jo Nabot ke shahr men the aur usí ke paraus men rahte the bhej diyá. 9 Us ne un khatton men yihí likhá, ki Roze kí manádi karáke Nabot ko logon men únchí jagah par biṡháo: 10 aur do ádmíon ko jo sharír hon, us ke sámne kar do, ki wuh us ke khiláf yih gawáhi den, ki Tú ne Khudá par aur bádsháh par la'nat kí; phir use báhar le jákar sangsár karo, táki wuh mar jae. 11 Chunánchi us ke shahr ke logon, ya'ní buzurgon aur amíron ne jo us ke shahr men rahte the, jaisá I'zabil ne un ko kahlá bhejá, waisá hí un khutút ke mazmún ke mutábíq jo us ne un ko bheje the kiyá. 12 Unhon ne roze kí manádi karáke Nabot ko logon ke bích únchí jagah par biṡháyá. 13 Aur wuh donon ádmí jo sharír the ákar us ke áge baith gaye; aur un sharíron ne logon ke sámne us ke, ya'ní Nabot ke khiláf yih gawáhi dí, ki Nabot ne Khudá par aur bádsháh par la'nat kí hai. Tab wuh use shahr se báhar nikal le gaye, aur us ko aísá sangsár kiyá, ki wuh mar gayá. 14 Phir unhon ne I'zabil ko kahlá bhejá, ki Nabot sangsár kar diyá gayá, aur mar gayá. 15 Jab I'zabil ne suná ki Nabot sangsár kar diyá gayá, aur mar gayá, to us ne Akhiab se kahá, Uṡh, aur Yazra'elí Nabot ke tákistán par qabza kar jise us ne qimat par bhí tujhe dene se inkár kiyá thá; kyúnki Nabot jítá nahín, balki mar gayá hai. 16 Jab Akhiab ne suná, ki Nabot mar gayá hai, to Akhiab uṡhá, táki Yazra'elí Nabot ke tákistán ko jákar us par qabza kare.

17 Aur KHUDÁWAND ká yih kalám I'liyáh Tishbí par názil huá, ki 18 Uṡh, aur sháh i Isráil Akhiab se jo Sámariya men rahtá hai milne ko já : dekh, wuh Nabot ke tákistán men hai, aur us par qabza karne ko wahán gayá

hai. 19 So tú us se yih kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú ne kyá ján bhí lí, aur qabza bhí kar líyá? So tú us se yih kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Usí jagah jahán kutton ne Nabot ká lahu chátá, kutte tere lahu ko bhí chátenge. 20 Aur Akhiab ne I'liyáh se kahá, Ai mere dushman, kyá main tujhe mil gayá? Us ne jawáb diyá, ki Tú mujhe mil gayá; is liye ki tú ne KHUDÁWAND ke huzúr badí karne ke liye apne ap ko bech dálá hai. 21 Dekh, main tujh par balá názil karúngá, aur teri purí safái kar dúngá, aur Akhiab kí nasl ke har ek larke ko, ya'ní har ek ko jo Isráíl men band hai, aur use jo ázád chhútá huá hai, káť dálúngá. 22 Aur tere ghar ko Nabát ke beté Yarubi'ám ke ghar, aur Akhiyáh ke beté Ba'shá ke ghar kí manind baná dúngá, us gussa diláne ke sabab se jis se tú ne mere gazab ko bharkáyá, aur Isráíl se gunáh karáyá. 23 Aur KHUDÁWAND ne I'zabil ke haqq men bhí yih farmáyá, ki Yazra'el kí fasíl ke pás kutte I'zabil ko kháenge. 24 Akhiab ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge, aur jo maidán men maregá, use hawá ke parande chat kar jaenge. 25 (Kyúñki Akhiab kí manind koí nahín huá thá jis ne KHUDÁWAND ke huzúr badí karne ke liye apne ap ko bech dálá thá, aur jise us kí bíwi I'zabil ubhárá kartí thí. 26 Aur us ne niháyat nafratangez kám yih kiyá, ki Amoríon kí tarah jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se níkal diyá thá buton kí paira-wi kí.) 27 Jab Akhiab ne yih báten sunín, to apne kapre pháre, aur apne tan par tát dálá, aur roza rakkhá, aur tát hí men letne aur dabe páñw chalne lagá. 28 Tab KHUDÁWAND ká yih kalam I'liyáh Tishbí par názil huá, ki. 29 Tú dekhtá hai, ki Akhiab mere huzúr kaisá kháksár ban gayá hai? pás chúnki wuh mere huzúr kháksár ban gayá hai, is liye main us ke aiyám men yih balá názil nahín karúngá; balki us ke beté ke aiyám men us ke gharáne par yih balá názil karúngá.

3 Aur sháh i Isráíl ne apne mulá-zimon se kahá, Kyá tum ko ma'lúm hai, ki Rámát Jili'ád hamará hai; par ham khámosh hain, aur sháh i Arám ke háth se use chhín nahín lete? 4 Phir us ne Yahúsafat se kahá, Kyá tú mere sáth Rámát Jili'ád se larne chalegá? Yahúsafat ne sháh i Isráíl ko jawáb diyá, Main aisá hún jaisá tú; mere log aise hain jaise tere log, aur mere ghoré aise hain jaise tere ghoré. 5 Aur Yahúsafat ne sháh i Isráíl se kahá, Zará áj KHUDÁWAND kí marzí bhí to daryáft kar le. 6 Tab sháh i Isráíl ne nabíon ko jo garíb char sau ádmí the ikatthá kiyá, aur un se púchhá, Main Rámát Jili'ád se larne jáun, ya báz rahún? Unhon ne kahá, Já, kyúñki KHUDÁWAND use bádsháh ke qabze men kar degá. 7 Lekin Yahúsafat ne kahá, Kyá in ko chhorkar yahán KHUDÁWAND ká koí nabí nahín hai, táki ham us se púchhen? 8 Sháh i Isráíl ne Yahúsafat se kahá, ki Ek shakhs, Imlah ká betá Míkáyáh hai to sahí, jis ke zarí'e se ham KHUDÁWAND se púchh sakte hain; lekin mujhe us se nafrat hai; kyúñki wuh mere haqq men nekí kí nahín, balki badí kí peshingoí kartá hai. Yahúsafat ne kahá, Bádsháh aisá na kahe. 9 Tab sháh i Isráíl ne ek sardár ko bulákar kahá, ki Imlah ke beté Míkáyáh ko jald le á. 10 Us waqt sháh i Isráíl, aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat, Sámariya ke phátak ke sámne, ek khulí jagah men, apne apne takht par, sháhána libás pahine hue baithe the; aur sab nabí un ke huzúr peshingoí kar rahe the. 11 Aur Kana'ánah ke beté Sidqiyáh ne apne liye lohe ke síng banáe, aur kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú in se Arámíon ko máregá, jab tak wuh nábúd na ho jáen. 12 Aur sab nabíon ne yihí peshingoí kí, aur kahá, ki Rámát Jili'ád par charháí kar, aur kámyáb ho; kyúñki KHUDÁWAND use bádsháh ke qabze men kar degá. 13 Aur us qásid ne jo Míkáyáh ko buláne gayá thá us se kahá, Dekh, sab nabí ek zabán hokar bádsháh ko khushkhabarí de rahe hain; so zará teri bát bhí un kí bát kí tarah ho, aur tú khushkhabarí hí dená. 14 Míkáyáh ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam jo kuchh KHUDÁWAND mujhe farmáe, main wuhí kahúngá.

15 So jab wuh bádsháh ke pás áyá, to bádsháh ne us se kahá, Mikáyáh, ham Rámát Jili'ád se larne jáen, yá rahne den? Us ne jawáb diyá, Já, aur kámyáb ho, kyúnki KHUDÁWAND use bádsháh ke qabze men kar degá. 16 Bádsháh ne us se kahá, Main kitne martaba tujhe qasam dekar kahún, ki tú KHUDÁWAND ke nám se haqq ke siwá áur kuchh mujh ko na batáe? 17 Tab us ne kahá, Main ne sáre Isráil ko un bheron kí mánind, jin ká chaupán na ho, paharon par paráganda dekhá; aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki In ká koi málik nahín; so wuh apne apne ghar salámat laut jáen. 18 Tab sháh i Isráil ne Yahúsafat se kahá, Kyá main ne tujh ko batáyá nahín thá, ki Yih mere haqq men neki kí nahín, balki badí kí peshingoi karegá? 19 Tab us ne kahá, Achchhá, tú KHUDÁWAND ke sukhan ko sun le: main ne dekhá ki KHUDÁWAND apne takht par baithá hai, aur sára ásmáni lashkar us ke dahine aur baen khará hai. 20 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, Kaun Akhiab ko bahkáegá, táki wuh charhá kare, aur Rámát Jili'ád men khet áe? Tab kisi ne kuchh kahá aur kisi ne kuchh. 21 Lekin ek rúh nikalkar KHUDÁWAND ke samne kharí hui, aur kahá, Main use bahkáungi. 22 KHUDÁWAND ne us se púchhá, Kis tarah? Us ne kahá, Main jákar us ke sab nabion ke munh men jhúth bolnewáli rúh ban jáungi. Us ne kahá, Tú use bahká degí, aur gálib bhí hogi: rawána ho já, aur aisá hi kar. 23 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabion ke munh men jhúth bolnewáli rúh dáli hai; aur KHUDÁWAND ne tere haqq men badí ká hukm diyá hai. 24 Tab Kana'ánah ká betá Sidqiyáh nazdik áyá, aur us ne Mikáyáh ke gál par márkar kahá, KHUDÁWAND kí Rúh tujh se bát karne ko kis ráh hokar mujh men se gayí? 25 Mikáyáh ne kahá, Yih tú usí din dekh legá, jab tú andar kí ek kothri men ghusegá, táki chhip jáe. 26 Aur sháh i Isráil ne kahá, Mikáyáh ko lekar use shahr ke názim Amún, aur Yuás sháhzáde ke pás lautá le jáo; 27 aur kahná, Bádsháh yún farmatá hai, ki Is shakhs ko qaidkháne men dál do, aur ise musibat kí rofi khilána aur musibat

ká páni pilána jab tak main salámat na áun. 28 Tab Mikáyáh ne kahá, Agar tú salámat wápas á jáe, to KHUDÁWAND ne meri ma'rifat kalám hí nahín kiyá. Phir us ne kahá, Ai logo, tum sab ke sab sun lo.

29 So sháh i Isráil, aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat ne Rámát Jili'ád par charhá kí. 30 Aur sháh i Isráil ne Yahúsafat se kahá, Main apná bhes badalkar larái men jáungá; par tú apná libás pahine rah. So sháh i Isráil apná bhes badalkar larái men gayá. 31 Udhari sháh i Arám ne apne rathon ke battison sardaron ko hukm diyá thá, ki Kisi chhote yá bare se na larna, siwá sháh i Isráil ke. 32 So jab rathon ke sardaron ne Yahúsafat ko dekhá, to kahá, ki Zarúr sháh i Isráil yihí hai. Aur wuh us se larne ko mure. Tab Yahúsafat chillá uthá. 33 Jab rathon ke sardaron ne dekhá ki wuh sháh i Isráil nahín, to wuh us ká píchhá karne se laut gaye. 34 Aur kisi shakhs ne yún hi apni kaman kenchí, aur sháh i Isráil ko jaushan ke bandon ke darmiyan mará. Tab us ne apne sámathi se kahá, ki Bág pherkar mujhe lashkar se báhar nikál le chal, kyúnki main zakhmi ho gayá hún. 35 Aur us din bare ghumsán káran pará, aur unhon ne bádsháh ko us ke rath hi men Arámion ke muqábil sambhále rakkhá; aur wuh shám ko mar gayá: aur khún us ke zakhm se bahkar rath ke páyadán men bhar gayá. 36 Aur áftáb gurúb hote hue lashkar men yih pukár ho gayí, ki Har ek ádmí apne shahr, aur har ek ádmí apne mulk ko jáe. 37 So bádsháh mar gayá, aur wuh Sámariya men pahuncháyá gayá; aur unhon ne bádsháh ko Sámariya men dafn kiyá; 38 aur us rath ko Sámariya ke taláb men dhoyá, (kasbián yahín gusl kartí thin) aur KHUDÁWAND ke kalám ke mutábiq jo us ne farmáyá thá, kutton ne us ká khún chátá. 39 Aur Akhiab kí baqí báten, aur sab kuchh jo us ne kiyá thá, aur háthidánt ká ghar jo us ne banáyá thá, aur un sab shahron ká hál jo us ne ta'mir kiye, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 40 Aur Akhiab apne báp dáda ke sáth so gayá; aur us ká betá Akhaziyáh us kí jagah bádsháh húa.

41 Aur A'sá ká betá Yahúsafat sháh i Isráíl Akhíab ke chauthé sál se Yahúdáh par saltanat karne lagá. 42 Aur jab Yahúsafat saltanat karne lagá, to paintís baras ká thá : aur us ne Yarúshalem men pachchís baras saltanat kí. Us kí mán ká nám 'Azúbah thá jo Silhí kí betí thí. 43 Wuh apne báp A'sá ke naqsh i qadam par chalá; us se wuh murá nahín, aur jo KHUDÁWAND kí nigáh men thík thá use kartá rahá: taubhí únche maqám dháe na gaye, log un únche maqámon par hanoz qurbáni karte aur bakhúr jaláthe the. 44 Aur Yahúsafat ne sháh i Isráíl se sulh kí. 45 Aur Yahúsafat kí báqí báten, aur us kí quwwat jo us ne dikhái, aur us ke jang karne kí kaifiyat, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 46 Aur us ne báqí lútíon ko jo us ke báp A'sá ke 'ahd men rah gaye the mulk se khárij kar diyá. 47 Aur Adom men koí bádsháh na thá; balki ek náib hukúmat kartá thá. 48 Aur Yahúsafat ne Tarsís ke

Jaház banáe, táki Offr ko sone ke liye jáen; par wuh gaye nahín, kyúnci wuh 'Asyún Jábar hí men tút gaye. 49 Tab Akhíab ke bete Akhaziyáh ne Yahúsafat se kahá, Apne khádímon ke sáth mere khádímon ko bhí jaházon men jáne de. Par Yahúsafat rázi na huá. 50 Aur Yahúsafat apne báp dáda ke sáth so gayá, aur apne báp Dáúd ke shahr men apne báp dáda ke sáth dafn huá: aur us ká betá Yahúrám us kí jagah bádsháh huá.

51 Aur Akhíab ká betá Akhaziyáh sháh i Yahúdáh Yahúsafat ke satrahwen sál se Sámariya men Isráíl par saltanat karne lagá; aur us ne Isráíl par do baras saltanat kí. 52 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí; aur apne báp kí ráh, aur apní mán kí ráh, aur Nabát ke bete Yarubi'ám kí ráh par chalá, jis se us ne baní Isráíl se gunáh karáyá: 53 aur apne báp ke sab kámon ke muwáfiq Ba'l kí parastish kartá aur us ko sijda kartá rahá, aur KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ko gussa diláyá.

II SALA'TI'N

1 Aur Akhíab ke marne ke ba'd Moáb Isráíl se bági ho gayá. 2 Aur Akhaziyáh us jhilmilídár khirkí men se, jo Sámariya men us ke bálákháne men thí, gir pará, aur bímár ho gayá: so us ne qásidon ko bhejá, aur un se yih kahá, kí Jákar 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchho, kí Mujhe is bímári se shifá ho jáegi, yá nahín. 3 Lekín KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh Tishbí se kahá, Uth, aur sháh i Sámariya ke qásidon se milne ko já, aur un se kah, Kyá Isráíl men Khudá nahín jo tum 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne chale ho? 4 Is liye ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páega, balki tú zarúr hí maregá. So I'liyáh rawána huá. 5 Aur wuh qásid us ke pás laut áe, so us ne un se púchá, Tum

laut kyún áe? 6 Unhon ne us se kahá, Ek shakhs ham se milne ko áyá, aur ham se kahá, kí Us bádsháh ke pás jis ne tum ko bhejá hai phir jao, aur us se kaho, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Kyá Isráíl men koí Khudá nahín jo tú 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne ko bhejtá hai? Is liye tú us palang se, jis par tú charhá hai, utarne na páega, balki zarúr hí maregá. 7 Us ne un se kahá, kí Us shakhs kí kaisí shakl thí jo tum se milne ko áyá, aur tum se yih báten kahín? 8 Unhon ne use jawáb diyá, kí Wuh bahut bálonwála ádmí thá, aur chamre ká kamarband apní kamar par kase hue thá. Tab us ne kahá, kí Yih to I'liyáh Tishbí hai. 9 Tab bádsháh ne pachás sipáhíon ke ek sardár ko us ke pachás sipáhíon samet us ke pás bhejá. So wuh us ke pás

gayá ; aur dekhá k. wuh ek tile kí choti par baithá hai. Us ne us se kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh ne kahá hai, Tú utar á. 10 I'liyáh ne us pachás ke sardár ko jawáb diyá, Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet bhasam kar de. Pas ág ásmán se názil hui, aur use us ke pacháson samet bhasam kar diyá. 11 Phir us ne dobára pachás sipáhion ke dúsre sardár ko us ke pacháson sipáhion samet us ke pás bhejá. Us ne us se mukhátib hokar kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh ne yún kahá hai, ki Jald utar á. 12 I'liyáh ne un ko bhí jawáb diyá, ki Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet bhasam kar de. Pas Khudá kí ág ásmán se názil hui, aur use us ke pacháson samet bhasam kar diyá. 13 Phir us ne tísre pachás sipáhion ke sardár ko us ke pacháson sipáhion samet bhejá. Aur pachás sipáhion ká yih tísra sardár úpar charhkar I'liyáh ke áge ghutnon ke bal girá, aur us kí minnat karke us se kahne lagá, Ai mard i Khudá, meri ján, aur in pacháson kí jáneñ jo tere khádím haiñ teri nigáh men giránbahá hon. 14 Dekh, ásmán se ág názil hui aur pachás pachás sipáhion ke pahle donon sardáron ko, un ke pacháson samet bhasam kar diyá ; so ab meri ján teri nazar men giránbahá ho. 15 Tab KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh se kahá, Us ke sáth niche já ; us se na dar. Tab wuh uthkar us ke sáth bádsháh ke pás niche gayá. 16 Aur us se kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú ne jo 'Aqrún ke deotá Ba'izabúb se púchhne ko log bheje haiñ, to kyá is liye ki Isráil men koí Khudá nahin hai, jis kí marzi ko tú daryáft kar sake? is liye tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páegá ; balki zarúr hí maregá. 17 So wuh KHUDÁWAND ke kalám ke mutábiqu jo I'liyáh ne kahá thá mar gayá. Aur chúnki us ká koí betá na thá, is liye sháh i Yahúdáh Yahúrám bin Yahúsafat ke dúsre sál se Yahúrám us kí jagah saltanat karne lagá. 18 Aur Akhaziyáh ke áur kám jo us ne kiye, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin?

2 Aur jab KHUDÁWAND I'liyáh ko bagole men ásmán par uthá lene ko thá, to aisé húa, ki I'liyáh Ilísha' ko sáth lekar Jiljál se chalá. 2 Aur I'liyáh ne Ilísha' se kahá, Tú zará yahin thahr já, is liye ki KHUDÁWAND ne mujhe Baitel ko bhejá hai. Ilísha' ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh Baitel ko chale gaye. 3 Aur ambiyázáde jo Baitel men the Ilísha' ke pás ákar us se kahne lage, Kyá tujhe ma'lúm hai, ki KHUDÁWAND áj tere sir par se tere áqá ko uthá legá? Us ne kahá, Hán, main jántá hún ; tum chup raho. 4 Aur I'liyáh ne us se kahá, Ilísha', tú zará yahin thahr já, kyúnki KHUDÁWAND ne mujhe Yarihú ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh Yarihú men áe. 5 Aur ambiyázáde jo Yarihú men the Ilísha' ke pás ákar us se kahne lage, Kyá tujhe ma'lúm hai, ki KHUDÁWAND áj tere áqá ko tere sir par se uthá legá? Us ne kahá, Hán, main jántá hún ; tum chup raho. 6 Aur I'liyáh ne us se kahá, Tú zará yahin thahr já, kyúnki KHUDÁWAND ne mujh ko Yardan ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, aur teri ján kí saugand, main tujhe nahin chhorúngá. So wuh donon áge chale. 7 Aur ambiyázádon men se pachás ádmí jákar un ke muqábil dúr khare ho gaye ; aur wuh donon Yardan ke kanare khare hue. 8 Aur I'liyáh ne apni chádár ko liyá, aur use lapetkar páni par mará, aur páni do hisse hokar idhar udhar ho gayá ; aur wuh donon khushk zamín par hokar pár gaye. 9 Aur jab wuh pár ho gaye, to I'liyáh ne Ilísha' se kahá, ki Is se peshtar ki main tujh se le liyá jáun, batá ki main tere liye kyá karún, Ilísha' ne kahá, Main teri minnat kartá hún, ki teri rúh ká dúná hissa mujh par ho. 10 Us ne kahá, Tú ne mushkil suwál kiyá ; taubhi agar tú mujhe apne se judá hote dekhe, to tere liye aisé hí hogá ; aur agar nahin, to aisé na hogá. 11 Aur wuh áge chalte, aur báten karte játe the, ki dekho ek átashi rath aur átashi ghoron ne un donon ko

Judá kar diyá : aur I'liyáh bagole men ásmán par chalá gayá. 12 Ilísha' yih dekhkar chilláyá, Ai mere báp, mere báp, Isráíl ke rath, aur us ke sawár ! Aur us ne use phir na dekhá : so us ne apne kapron ko pakaṅkar phár dála, aur do hisse kar diyá.

3 Aur us ne I'liyáh kí chádár ko bhí jo us par se gir parí thí uṭhá liyá, aur ultá phirá, aur Yardan ke kanáre khará huá. 14 Aur us ne I'liyáh kí chádár ko jo us par se gir parí thí lekar pání par mára, aur kahá, ki KHUDÁWAND I'liyáh ká Khudá kahán hai? aur jab us ne bhí pání par mára, to wuh idhar udhar do hisse ho gayá, aur Ilísha' pár huá. 15 Jab un ambiyázádon ne jo Yaríhú men us ke muqábil the use dekhá, to wuh kahne lage, I'liyáh kí ruh Ilísha' par ṭhahrí hui hai. Aur wuh us ke istiqbál ko áe, aur us ke áge zamín tak jhukkar use sijda kiyá. 16 Aur unhoṅ ne us se kahá, Ab dekh, tere khádímon ke sáth pachás zoráwar jawán haiṅ ; zará un ko jáne de, ki wuh tere áqá ko dhúndhen : kahín aisá na ho ki KHUDÁWAND kí ruh ne use uṭhákar kisi pahár par, yá kisi wadí men, dál diyá ho. Us ne kahá, Mat bhejo. 17 Aur jab unhoṅ ne us se bahut zidd kí, yahán tak ki wuh sharmá bhí gayá, to us ne kahá, Bhej do. Is liye unhoṅ ne pachás ádmíon ko bhejá ; aur unhoṅ ne tén din tak dhúndhá, par use na páyá. 18 Aur wuh hanoz Yaríhú men ṭhahrá huá thá, jab wuh us ke pás laṭe ; tab us ne un se kahá, Kyá main ne tum se na kahá thá, ki Na jáo?

19 Phir us shahr ke logon ne Ilísha' se kahá, Zará dekh, yih shahr kyá achche mauqa' par hai, jaisá hamará khudáwand khud dekhtá hai ; lekin pání kharáb aur zamín banjar hai. 20 Us ne kahá, Mujhe ek nayá piyála lá do, aur us men namak dál do. Wuh use us ke pás le áe. 21 Aur wuh nikalkar pání ke chashme par gayá, aur wuh namak us men dálkar kahá, KHUDÁWAND yun farmátá hai, ki Main ne is pání ko ṭhík kar diyá hai ; ab áge ko is se maut yá banjarpan na hogá. 22 So Ilísha' ke kalám ke mutábíq jo us ne farmáyá, wuh pání áj tak ṭhík hai.

23 Aur wahán se wuh Baitel ko chalá ; aur jab wuh ráh men já rahá

thá, to us shahr ke chhoṭe larke nikle, aur use chirákar kahne lage, Charhá chalá já, ai ganje sirwále ; charhá chalá já, ai ganje sirwále. 24 Aur us ne apne píchhe nazar kí, aur un ko dekhá, aur KHUDÁWAND ká nám lekar un par la'nat kí. So ban men se do ríchniyán niklín, aur unhoṅ ne un men se bayáls bachche phár dále. 25 Wahán se wuh koh i Karmil ko gayá, aur phir wahán se Sámariya ko lauṭ áyá.

3 Aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat ke athárahwen baras se Akhíab ká beṭá Yahúrám Sámariya men Isráíl par saltanat karne lagá, aur us ne bárah sál saltanat kí. 2 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí kí ; par apne báp aur apní man kí tarah nahín ; kyünki us ne Ba'l ke us sutún ko jo us ke báp ne banáyá thá dúr kar diyá. 3 Taubhí wuh Nabát ke beṭe Yarubi'am ke gunáhoṅ se, jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá thá, líptá rahá ; aur un se kanárákashí na kí.

4 Aur Moáb ká bádsháh Misá bahut bher bakriyán rakhtá thá, aur Isráíl ke bádsháh ko ek lách barron aur ek lách menḍhoṅ kí ún detá thá. 5 Lekin jab Akhíab mar gayá, to sháh i Moáb Isráíl ke bádsháh se bágí ho gayá. 6 Us waqt Yahúrám bádsháh ne Sámariya se nikalkar sáre Isráíl kí maujudát lí. 7 Aur us ne jákar sháh i Yahúdáh Yahúsafat se puchhwá bhejá, ki Sháh i Moáb mujh se bágí ho gayá hai : so kyá tú Moáb se larne ke liye mere sáth chalegá? Us ne jawáb diyá, ki Main chalungá : kyünki jaisá main hun waisá hí tú hai ; aur jaise mere log waise hí tere log ; aur jaise mere ghoṛe waise hí tere ghoṛe haiṅ. 8 Tab us ne púchhá, ki Ham kis ráh se jáen? Us ne jawáb diyá, Dasht i Adom kí ráh se. 9 Chunánchi sháh i Isráíl, aur sháh i Yahúdáh, aur sháh i Adom nikle ; aur unhoṅ ne sát din kí manzil ká chakkar káṭá, aur un ke lashkar aur chaupáyon ke liye jo píchhe píchhe áte the kahín pání na thá. 10 Aur sháh i Isráíl ne kahá, Afsos, ki KHUDÁWAND ne in tén bádsháhoṅ ko ikatthá kiyá hai, táki un ko sháh i Moáb ke hawále kar de. 11 Lekin Yahúsafat ne kahá, Kyá KHUDÁWAND ke nabíon men se koí yahán nahín hai, táki us

ke wasíle se ham KHUDÁWAND kí marzí daryáft karen? Aur sháh i Isráíl ke khádimon men se ek ne jawáb diyá, kí Ilísha' bin Sáfát yahán hai, jo I'liyáh ke háth par páni dáltá thá. 12 Yahúsafat ne kahá, KHUDÁWAND ká kalám us ke sáth hai. So sháh i Isráíl aur Yahúsafat aur sháh i Adom us ke pás gaye. 13 Tab Ilísha' ne sháh i Isráíl se kahá, Mujh ko tujh se kyá kám? Tú apne báp ke nabíon, aur apní mán ke nabíon ke pás já. Par sháh i Isráíl ne us se kahá, Nahín, nahín, kyúñki KHUDÁWAND ne in tínon bádsháhon ko ikatthá kiyá hai, táki un ko Moáb ke hawále kar de. 14 Ilísha' ne kahá, RABB u'l afwáj kí hayát kí qasam, jis ke áge main khará hún, agar mujhe sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí huzúrí ká pás na hotá, to main terí taraf nazar bhí na kartá, aur na tujhe dekhtá. 15 Lekin khair, kisi bajánewále ko mere pás láo. Aur aisá húa ki jab us bajánewále ne bajáyá, to KHUDÁWAND ká háth us par thahrá. 16 Pas us ne kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Is wádí men khandaq hí khandaq khod dálo. 17 Kyúñki KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tum na hawá áti dekhoge, aur na menh dekhoge, taubhí yih wádí páni se bhar jáegi, aur tum bhí pioge aur tumhári mawáshí, aur tumháre chaupáye bhí. 18 Aur yih KHUDÁWAND ke liye ek halkí sí bát hai; wuh Moábíon ko bhí tumháre háth men kar degá. 19 Aur tum har fasíldár shahr aur 'umda shahr már loge, aur har achchhe darakht ko káť dáloge, aur páni ke sab chashmon ko bhar doge, aur har achchhe khet ko pattharon se kharáb kar doge. 20 So subh ko qurbáni chaháne ke waqt aisá húa, kí Adom kí ráh se páni bahtá áyá, aur wuh mulk páni se bhar gayá. 21 Jab sab Moábíon ne yih suná kí bádsháhon ne un se larne ko chahái kí hai, to wuh sab, jo hathyár bandhne ke qábil the aur ziyáda 'umr ke bhí, katthe hokar sarhaddi par kharé ho gaye. 22 Aur wuh subh sawere uthe, aur súraj páni par chamak rahá thá, aur Moábíon ko wuh páni jo un ke muqábil thá, khún kí mánind surkh dikháí diyá. 23 So wuh kahne lage, Yih to khún hai; wuh bádsháh yaqínan halák ho gaye hain; aur

unhon ne ápas men ek dústre ko már diyá hai; so ab, ai Moáb, lúť ko chal. 24 Aur jab wuh Isráíl kí lashkargáh men áe, to Isráílíon ne utkar Moábíon ko aisá márá, kí wuh un ke áge se bháge; par wuh áge barhkar Moábíon ko márte márte un ke mulk men ghus gaye. 25 Aur unhon ne shahron ko mismár kiyá, aur zamín ke har achchhe qit'e par sabhon ne ek ek patthar dákhar use bhar diyá; aur unhon ne páni ke sab chashme band kar diye, aur sab achchhe darakht káť dále: faqat Qír Harásat hí ke pattharon ko baqí chhorá; par gopiyá chalanewálon ne us ko bhí já gherá, aur use márá. 26 Jab sháh i Moáb ne dekhá kí jang us ke liye niháyat sakht ho gayí, to us ne sáť sau shamsherzan mard apne sáth liye, táki saff chírkar sháh i Adom tak já parén: par wuh aisá na kar sake. 27 Tab us ne apne pahlauthe bete ko liyá, jo us kí jagah bádsháh hotá, aur use díwár par sokhtaní qurbáni ke taur par guzraná. Yún Isráíl par qahr i shadíd húa: so wuh us ke pás se hať gaye aur apne mulk ko laut áe.

4 Aur ambiyázadon kí biwiyon men se ek 'aurat ne Ilísha' se faryád kí aur kahne lagi, kí Terá khádím merá shauhar mar gayá hai; aur tú jántá hai, kí terá khádím KHUDÁWAND se dártá thá: so ab qarzkhwáh áyá hai, kí mere donon beton ko le jáe táki wuh gulám banen. 2 Ilísha' ne us se kahá, Main tere liye kyá karún? mujhe batá, tere pás ghar men kyá hai? Us ne kahá, kí Terí laundí ke pás ghar men ek piyála tel ke siwá kuchh nahín. 3 Tab us ne kahá, Tú já, aur báhar se apne sab hamsáyon se bartan 'ariyat le, wuh bartan khálfí hon, aur thore bartan na lená. 4 Phir-tú apne beton ko sáth lekar andar jáná, aur píchhe se darwáza band kar lená; aur un sab bartanon men tel undelná, aur jo bhar jáe use utkar alag rakhná. 5 So wuh us ke pás se gayí, aur us ne apne beton ko andar sáth lekar darwáza band kar liyá; aur wuh us ke pás láte játe the, aur wuh undelí játí thí. 6 Jab wuh bartan bhar gaye, to us ne apne bete se kahá, Mere pás ek áur bartan lá. Us ne us se kahá, Áur to kof bartan rahá nahín. Tab tel mauquf ho gayá.

7 Tab us ne ákar mard i Khudá ko batáyá. Us ne kahá, Já, tel bech, aur garz adá kar; aur jo báqi rahé, us se tú aur tere farzand guzran karén.

8 Aur ek roz aisá huá, ki Ilísha' Shunim ko gayá; wahan ek daulatmand aurat thi; aur us ne use roti khane par majbur kiyá. Phir to jab kabhi wuh udhar se guzartá, roti khane ke liye wahn chala jata tha.

9 So us ne apne shauhar se kahá, Dekh, mujhe ma'lum hotá hai, ki yih mard i Khudá jo aksar hamari taraf ata hai, muqaddas hai. 10 Ham us ke liye ek chhoti si kothi diwar par bana den, aur us ke liye ek palang, aur mez, aur chauki, aur shamadan laga den; phir jab kabhi wuh hamare pas ae, to wahn thahrega. 11 So ek din aisá huá, ki wuh udhar gayá, aur us kothi men jakar wahn soya. 12 Phir us ne apne khadim Jaihazi se kahá, ki Is Shunim aurat ko bulá le. Us ne use bulá liya. Aur wuh us ke samne khari hui. 13 Phir us ne apne khadim se kahá, Tú us se puchh, ki Tú ne jo hamare liye is qadr fikren ki, to tere liye kyá kiyá jae? Kyá tú chahati hai ki badshah se ya lauj ke sardar se teri sifarish ki jae? Us ne jawab diya, Main to apne hi logon men rahti hun. 14 Phir us ne kahá, Us ke liye kyá kiyá jae? Tab Jaihazi ne jawab diya, ki Waqaf us ke koi farzand nahin, aur us ka shauhar buddha hai. 15 Tab us ne kahá, Use bulá le. Aur jab us ne use bulaya, to wuh darwaze par khari hui. 16 Tab us ne kahá, Mausim bahar men, waqt pura hone par, teri god men betá hoga. Us ne kahá, Nahin, ai mere malik; ai mard i Khudá, apni laundi se jhutha na kah. 17 So wuh aurat hamila hui, aur jaisa Ilísha' ne us se kahá tha, mausim bahar men, waqt pura hone par, us ke betá huá. 18 Aur jab wuh larka barha, to ek din aisá huá, ki wuh apne bap ke pas khet katne-walon men chala gaya. 19 Aur us ne apne bap se kahá, Hae, mera sir; hae, mera sir. Us ne apne khadim se kahá, Use us ki man ke pas le ja. 20 Jab us ne use lekar us ki man ke pas pahuncha diya, to wuh us ke glutnoi par do pahar tak baitha raha; is ke ba'd mar gaya. 21 Tab us ki

man ne upar jakar use mard i Khudá ke palang par litá diya, aur darwaza band karke bahar gaye. 22 Aur us ne apne shauhar se pukarta kahá, ki Jald jawanon men se ek ko, aur gadhon men se ek ko, mere liye bhej de, taki main mard i Khudá ke pas daur jaun, aur phir laut aun. 23 Us ne kahá, A'j tú us ke pas kyun jana chahati hai? A'j na to naya chand hai, na sabb. Us ne jawab diya, ki Achchha hi hoga. 24 Aur us ne gadhe par zin kaskar apne khadim se kahá, Hank, age barh, aur sawari chalne men dhil na dal, jab tak main tujh se na kahun. 25 So wuh chali, aur koh i Karmil ko mard i Khudá ke pas gaye. Us mard i Khudá ne dur se use dekhkar apne khadim Jaihazi se kahá, Dekh, udhar wuh Shunim aurat hai. 26 Ab zara us ke istiqbal ko daur ja, aur us se puchh, Kyá tú khairiyat se hai? tera shauhar khairiyat se hai? bachcha khairiyat se hai? Us ne jawab diya, Khairiyat hai. 27 Aur jab wuh us pahar par mard i Khudá ke pas ai, to us ke panw pakar liye. Aur Jaihazi use hatane ke liye nazdik aya; par mard i Khudá ne kahá, ki Use chhor de; kyunki us ka ji pareshan hai, aur KHUDAWAND ne yih bat mujh se chhipai, aur mujhe na batai. 28 Aur wuh kahne lagi, Kyá main ne apne malik se bete ka suwal kiyá tha? kyá main ne na kahá tha, ki Mujhe dhoka na de? 29 Tab us ne Jaihazi se kahá, Kamar bandh, aur mera asa hath men lekar apni rah le; agar koi tujhe rah men mile, to use salam na karna, aur agar koi tujhe salam kare, to jawab na dena; aur mera asa us larke ke munh par rakh dena. 30 Us larke ki man ne kahá, KHUDAWAND ki hayat ki qasam aur teri jan ki saugand, main tujhe nahin chhorungi. Tab wuh utkar us ke piche piche chala. 31 Aur Jaihazi ne un se pahle ákar asa ko us larke ke munh par rakha; par na to kuchh awaz hui, na sunna. Is liye wuh us se milne ko lautá, aur use bataya, ki Larka nahin jaga. 32 Jab Ilísha' us ghar men aya, to dekho, wuh larka mara huá us ke palang par para tha. 33 So wuh akela andar gaya, aur darwaza band karke KHUDAWAND se dua ki. 34 Aur upar charhkar us bachche par let gaya, aur us ke munh

par apná munh, aur us kí ánkhoñ par apní ánkhen, aur us ke háthoñ par apne háth rakh liye, aur us ke úpar pasar gayá; tab us bachche ká jism garm hone lagá. 35 Phir wuh úthkar us ghar meñ ek bár tahlá; aur úpar charhkar us bachche ke úpar pasar gayá; aur wuh bachcha sát bár chhínká, aur bachche ne ánkhen khol dín. 36 Tab us ne Jaihází ko bulákar kahá, Us Shúnimí 'aurat ko bulá le. So us ne use buláyá. Aur jab wuh us ke pás áí, to us ne us se kahá, Apne bete ko úthá le. 37 Tab wuh andar jákar us ke qadamoñ par gíri, aur zamín par sarnigún ho gayí; phir apne bete ko úthákar bahar chalí gayí.

38 Aur Ilísha' phir Jihál meñ áyá. Aur mulk meñ kál thá, aur ambiyázáde us ke huzúr baithé hue the. Aur us ne apne khádim se kahá, Barí deg charhá de, aur in ambiyázádoñ ke liye lapsí paká. 39 Aur un meñ se ek khet meñ gayá, kí kuchh tarkári chun láe. So use kol janglí latá mil gayí; us ne us meñ se indráyan torkar dáman bhar liyá, aur lautá, aur un ko kátkar lapsí kí deg meñ dál diyá: kyúñki wuh un ko pahchánte na the. 40 Chunáñchi unhoñ ne un mardoñ ke kháne ke liye us meñ se undelá. Aur aisá huá, kí jab wuh us lapsí meñ se kháne lage, to chillá úthe, aur kahá, Al mard í Khudá, deg meñ maut hai. Aur wuh us meñ se khá na sake. 41 Lekin us ne kahá, kí A'tá láo. Aur us ne use deg meñ dál diyá; aur kahá, kí Un logoñ ke liye undelo, táki wuh kháen. 42 So deg meñ kol muzirr chíz báqí na rahí.

42 Aur Ba'l Salísah se ek shakhs áyá, aur pahlé phaloñ kí rotiyáñ ya'ní jau ke bís girde, aur anáj kí harí harí bálen mard í Khudá ke pás láyá. Us ne kahá, In logoñ ko de de, táki wuh kháen. 43 Us ke khádim ne kahá, Kyá main itne hí ko sau ádmíñoñ ke sámne rakh dún? So us ne phir kahá, kí Logoñ ko de de, táki kháen: kyúñki KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Wuh kháenge, aur us meñ se kuchh chhor bhí denge. 44 Pas us ne use un ke áge rakkhá, aur unhoñ ne kháyá, aur jáisá KHUDÁWAND ne farmáyá thá, us meñ se kuchh chhor bhí diyá.

5 Aur sháh í Arám ke lashkar ká sardár Na'mán apne áqá ke nazdík mu'azzaz o mukarram shakhs thá; kyúñki KHUDÁWAND ne us ke wasíle se Arám ko fath bakhshí thí: wuh zabardast súrma bhí thá, lekin korhí thá. 2 Aur Arámí dal bándhkar nikle the, aur Isráíl ke mulk meñ se ek chhotí larhí ko asir karke le áe the; wuh Na'mán kí bíwi kí khidmat kartí thí. 3 Us ne apní bíbí se kahá, Kásh merá áqá us nabí ke hán hotá jo Sámariya meñ hai! to wuh use us ke korh se shifá de detá. 4 So kisi ne andar jákar apne málik se kahá, Wuh chhokrí jo Isráíl ke mulk kí hai aisá aisá kahti hai. 5 So Arám ke bádsháh ne kahá, Tú já, aur main sháh í Isráíl ko khatt bhejúngá. So wuh rawána huá, aur das qintár chándí aur chha hazár misqál soná, aur das jore kapre apne sáth le liye. 6 Aur wuh us khatt ko sháh í Isráíl ke pás láyá, jis ká mazmún yih thá, kí Yih náma jab tujh ko mile, to ján lená kí main ne apne khádim Na'mán ko tere pás bhejá hai, táki tú us ke korh se use shifá de. 7 Jab sháh í Isráíl ne us khatt ko parhá, to apne kapre pharkar kahá, Kyá main Khudá hún kí márún aur jiláún, jo yih shakhs ek ádmí ko mere pás bhejtá hai kí us ko korh se shifá dún? so ab zará gaur karo, dekho, kí wuh kis tarah mujh se jhagarne ká bahána dhúndhtá hai. 8 Jab mard í Khudá Ilísha' ne suná kí sháh í Isráíl ne apne kapre phare, to bádsháh ko kahlá bhejá, Tú ne apne kapre kyún phare? ab use mere pás áne de, aur wuh ján legá, kí Isráíl meñ ek nabí hai. 9 So Na'mán apne ghoroñ aur rathoñ samet áyá, aur Ilísha' ke ghar ke darwáze par khará huá. 10 Aur Ilísha' ne ek qásid kí ma'rifat kahlá bhejá, Já, aur Yordan meñ sát bár gota már, to terá jism phir bahál ho jáegá, aur tú pák sáf hogá. 11 Par Na'mán naráz hokar chalá gayá, aur kahne lagá, Mujhe gumán thá kí wuh nikalkar zarúr mere pás áegá, aur khará hokar KHUDÁWAND apne Khudá se du'á karegá, aur us jagah ke úpar apná háth idhar udhar hilákar korhí ko shifá degá. 12 Kyá Damishq ke daryá Abánah, aur Farfar Isráíl kí sab nadiyoñ se barhkar nahín haiñ? kyá main un meñ nahákar pák sáf

nahin ho saktá? So wuh mura, aur bare qahr men chala gaya 13 Tab us ke mulazim pas akar us se yun kahne lage, Ai hamare bap, agar wuh nabi ko bara kami karne ka hukm tujhe deta, to kya tu use na kartá; pas jab wuh tujh se kahta hai, ki Nahá hu, aur pak saf ho ja, to kitna ziyada ise manna chahiye? 14 Tab us ne utarkar mard i Khudá ke kahne ke mutabiq Yardan men sat gote mare, aur us ka jism chhote bachche ke jism ki mahind ho gaya, aur wuh pak saf hua. 15 Phir wuh apni jilau ke sab logon samet mard i Khudá ke pas lautá, aur us ke samne khara hua, aur kahne laga, ki Dekh, ab main ne jan liya, ki Israil ko chhor aur kahin ru e zamin par koí Khudá nahin; is liye ab karam farmakar apne khadim ka hadya qubul kar. 16 Lekin us ne jawab diya, KHUDAWAND ki hayat ki qasam, jis ke age main khara hun, main kuchh nahin lungá. Aur us ne us se bahut israr kiya, ki le; par us ne inkar kiya. 17 Tab Na'man ne kaha, Achchha, to main teri minnat kartá hun, ki tere khadim ko do khachcharon ka bojh mitti di jae, kyunki tera khadim ab se age KHUDAWAND ke siwa kisi gair-ma'bud ke huzur na to sokhtani qurbaní na zabíha charhaga. 18 Par itni bat men KHUDAWAND tere khadim ko mu'af kare, ki jab mera aqa parastish karne ko Rimmon ke mandir men jae, aur wuh mere hath par takya kare, aur main Rimmon ke mandir men sarnigun hon; to jab main Rimmon ke mandir men sarnigun hon, to KHUDAWAND is bat men tere khadim ko mu'af kare. 19 Us ne us se kaha, Salamat ja. So wuh us se rukhsat hokar thori dur nikal gaya.

20 Lekin us mard i Khudá Ilisha' ke khadim Jaihazi ne socha, ki Mere aqa ne Arami Na'man ko yun hi jane diya, ki jo kuchh wuh laya tha, us se na liya; so KHUDAWAND ki hayat ki qasam main us ke piche daur jaunga, aur us se kuchh na kuchh lungá. 21 So Jaihazi Na'man ke piche chala. Jab Na'man ne doka, ki koí us ke piche daurtá á rahá hai, to wuh us se milne ko rath par se utra, aur kaha, Khaír to hai? 22 Us ne kaha, Sab khaír hai. Mere malik ne mujhe yih kabne ko bheja

hai, ki Dekh, ambiyazon men se abhi do jawan Ifraim ke kohistani milte se mere pas á gaye hain: so zara ek qintar chandi aur do jore kapre us ke liye de de. 23 Na'man ne kaha, Khushi se, do qintar le. Aur wuh us se bajidd hua, aur us ne do qintar chandi do thailon men bandhi, aur do jore kapron samet un ko apne do naukaron par lada, aur wuh un ko lekar us ke age age chale. 24 Aur us ne tile par pahunchkar un ke hath se un ko le liya, aur ghar men rakh diya, aur un mardon ko rukhsat kiya. So wuh chale gaye. 25 Lekin apandar jakar apne aqa ke huzur khara ho gaya. Ilisha' ne us se kaha, Jaihazi, tu kahan se á rahá hai? Us ne kaha, Terá khadim to kahin nahin gaya tha. 26 Us ne us se kaha, Kyá mera dil us waqt tere sath na tha, jab wuh shakhs tujh se milne ko apne rath par se lautá? Kyá rupaye lene, aur poshak, aur zaitun ke bagon, aur takistanon, aur bheron, aur bailon, aur gulamon, aur laundiyon ke lene ka yih waqt hai? 27 Is liye Na'man ka korh tujhe aur teri nasi ko sada laga rahega. So wuh barf sa safed korhi hokar us ke samne se chala gaya.

6 Aur ambiyazon ne Ilisha' se kaha, Dekh, yih jagah jahan ham tere samne rahte hain, hamare liye tang hai: 2 so ham ko zara Yardan ko jane de, ki ham wahan se ek ek kar len, aur wahan ko jagah banaen jahan ham rah sake. Us ne jawab diya, Jao. 3 Tab ek ne kaha, Mihrbani se apne khadimon ke sath chal. Us ne kaha, Main chalunga. 4 Chunanchi wuh un ke sath gaya. Aur jab wuh Yardan par pahunchte to lakri katne lage. 5 Lekin ek ki kulhari ka lohá, jab wuh kari kat rahá tha, pani men gir gaya: so wuh chillá uthá, aur kahne laga, Hae, mere malik; yih to mangá hua tha. 6 Mard i Khudá ne kaha, Wuh kis jagah gira? Us ne use wuh jagah dikhai. Tab us ne ek chhari katkar us jagah dal di, aur lohá tairne laga. 7 Phir us ne kaha, Apne liye uthá le. So us ne hath bahakar use uthá liya.

8 Aur shah i Aram shah i Israil se lar rahá tha; aur us ne apne khadimon se mashwarat li, aur kaha ki Main fulan fulan jagah derá

dálungá. 9 So mard i Khudá ne sháh i Isráíl ko kahlá bhejá, Khabardár, tú fulán jagah se mat guzarná, kyünki wahán Arámí áne ko hain. 10 Aur sháh i Isráíl ne us jagah, jis kí khabar mard i Khudá ne dí thi, aur us ko ágáh kar diyá thá, ádmí bheje, aur wahán se apne ko bacháyá; aur yih faqat ek yá do bár hí nahín. 11 Is bát ke sabab se sháh i Arám ká dil niháyat bechhain húa, aur us ne apne khádimon ko bulákar un se kahá, Kyá tum mujhe nahín batáoge, kí ham men se kaun sháh i Isráíl kí taraf hai? 12 Tab us ke khádimon men se ek ne kahá, Nahín, ai mere málik, ai bádsháh, balki Ilísha' jo Isráíl men nabí hai, faqat wuhí terí un báton ko jo tú apní khalwatgáh men kahtá hai sháh i Isráíl ko batá detá hai. 13 Us ne kahá, Jákar, dekho, wuh kahán hai, táki main use pakarwá mangáun. Aur use yih batáyá gayá, kí Wuh Dútain men hai. 14 Tab us ne wahán ghoron aur rathon, aur ek bare lashkar ko rawána kiyá: so unhon ne ráton rát ákar us shahr ko gher liyá. 15 Aur jab us mard i Khudá ká khádim subh ko uthkar báhar niklá, to dekhá, kí ek lashkar ma' ghoron aur rathon ke, shahr ke chaugird hai. So us khádim ne jákar us se kahá, Hae, ai mere málik, ham kyá karen? 16 Us ne jawab diyá, Khauf na kar, kyünki hamáre sáthwále un ke sáthwálon se ziyáda hain. 17 Aur Ilísha' ne du'á kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND, us kí ánkhen khol de, táki wuh dekh sake. Tab KHUDÁWAND ne us jawán kí ánkhen khol dí, aur us ne jo nigáh kí, to dekhá kí Ilísha' ke girdágird ká pahár átashí ghoron aur rathon se bhará hai. 18 Aur jab wuh us kí taraf áne lage, to Ilísha' ne KHUDÁWAND se du'á kí, aur kahá, Main terí minnat kartá hún, in logon ko andhá kar de. So us ne, jaisá Ilísha' ne kahá thá, un ko andhá kar diyá. 19 Phir Ilísha' ne un se kahá, Yih wuh rásta nahín, aur na yih wuh shahr hai: tum mere píchhe chale áo, aur main tum ko us shakhs ke pás pahunchá dungá, jis kí tum talásh karte ho. Aur wuh un ko Sámariya ko le gayá. 20 Aur jab wuh Sámariya men pahunché, to Ilísha' ne kahá, Ai KHUDÁWAND, in logon kí ánkhen khol de táki wuh

dekh sake. Tab KHUDÁWAND ne un kí ánkhen khol dí, aur unhon ne jo nigáh kí, to kyá dekhá, kí Sámariya ke andar hain. 21 Aur sháh i Isráíl ne un ko dekhkar Ilísha' se kahá, Ai mere báp, kyá main un ko már lún? main un ko már lún? 22 Us ne jawab diyá, Tú un ko na már: kyá tú un ko már diyá kartá hai jin ko tú talwár aur kamán se asir kar letá hai? tú un ke áge rotí aur pání rakh, táki wuh kháen píen, aur apne áqá ke pás jáen. 23 So us ne un ke liye bahut sá khána taiyár kiyá: aur jab wuh khá pí chuke, to us ne un ko rukhsat kiyá; aur wuh apne áqá ke pás chale gaye. Aur Arám ke jathe Isráíl ke mulk men phir na áe.

24 Is ke ba'd aísá húa kí Bin Hadad sháh i Arám apní sab fauj ikaṭṭhí karke chah áyá, aur Sámariya ká muhásara kar liyá. 25 Aur Sámariya men bará kál thá: aur wuh use ghere rahe, yahán tak kí gadhe ká sir chándí ke assi sikkon men; aur kabútar kí bíṭ ká ek chauthái paimána chándí ke pánch sikkon men bikne lagá. 26 Aur jab sháh i Isráíl díwár par já rahá thá, to ek 'aurat ne us kí duhá dí, aur kahá, Ai mere málik, ai bádsháh, madad kar. 27 Us ne kahá, kí Agar KHUDÁWAND hí terí madad na kare, to main kahán se terí madad karún? kyá khalíhán se, yá angúr ke kolhú se? 28 Phir bádsháh ne us se kahá, Tujhe kyá húa? Us ne jawab diyá, Is 'aurat ne mujh se kahá, kí Apná betá de de, táki ham áj ke din use kháen; aur merá betá jo hai, so use ham kal kháenge. 29 So mere bete ko ham ne pakáyá, aur use khá liyá: aur dúsre din main ne us se kahá, Apná betá lá, táki ham use kháen; lekin us ne apná betá chhipá diyá hai. 30 Bádsháh ne us 'aurat kí báten sunkar apne kapre pháre: us waqt wuh díwár par chalá játá thá, aur logon ne dekhá kí andarwár us ke tan par ṭaṭ hai. 31 Aur us ne kahá, kí Agar áj Sáfat ke bete Ilísha' ká sir us ke tan par rah jáe, to KHUDÁWAND mujh se aísá balki is se ziyáda kare. 32 Lekin Ilísha' apne ghar men baithá rahá, aur buzurg log us ke sáth baithe the: aur bádsháh ne apne huzúr se ek

shakhs ko bhejá; par is se pahle ki wuh qásid us ke pás áe, us ne buzurgon se kahá, Tum dekhte ho, ki us qátilizáde ne merá sir urá dene ko ek ádmí bhejá hai? So dekho, jab wuh qásid áe, to darwáza band kar lená, aur mazbúti se darwáze ko us ke muqábil pakre rahná; kyá us ke píchhe píchhe us ke áqa ke pánwon kí áhat nahín? 33 Aur wuh un se hanoz báten kar hí rahá thá, ki dekho, wuh qásid us ke pás á pahunchá, aur us ne kahá, ki Dekho, yih balá KHUDÁWAND kí taraf se hai: ab áge main KHUDÁWAND kí rah kyún

7 takún? 1 Tab Ilsha' ne kahá, Tum KHUDÁWAND kí bát suno; KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Kál isí waqt ke qarib Sámariya ke phátaq par ek misqál men ek paimána maida, aur ek hí misqál men do paimáne jau bkegá. 2 Tab us sardár ne, jis ke háth par bádsháh takya kartá thá, mard i Khudá ko jawáb diyá, Dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khirkiyán bhí lagá de, taubhí kyá yih bát ho saktí hai? Us ne kahá, Sun, tú ise apní ánkhoñ se dekhegá, par us men se kháne na páegá.

3 Aur us jagah jahán se phátaq men dákhil hote the, chár korhí the: unhoñ ne ek dúsre se kahá, Ham yahán baiṭhe baiṭhe kyún mareñ?

4 Agar ham kahen, ki Shahr ke andar jáenge, to shahr men kál hai, aur ham wahán mar jáenge; aur agar yahín baiṭhe rahen, taubhí mareñge. So áo, ham Arámí lashkar men jáen: agar wuh ham ko jítá chhoñ, to ham jíte rahenge; aur agar wuh ham ko már dáln, to ham ko marná hí to hai.

5 Pás wuh shám ke waqt uṭhe ki Arámíon kí lashkargáh ko jáen: aur jab wuh Arámíon kí lashkargáh kí báhar kí hadd par pahunché, to dekhá ki wahán koí ádmí nahín hai.

6 Kyúnki KHUDÁWAND ne rathoñ kí áwáz, aur ghoñoñ kí áwáz, balki ek barí fauj kí áwáz Arámíon ke lashkar ko sunwái: so wuh ápas men kahne lage, ki Dekho, sháh i Isráil ne Hittíon ke bádsháhoñ aur Misríon ke bádsháhoñ ko hamáre khiláf ujrát par buláyá hai, táki wuh ham par chañ áen. 7 Is liye wuh uṭhe aur shám ko bhág nikle, aur apne dere, aur apne ghoñe, aur apne gadhe, balki sári lashkargáh jaisí kí taisí

chhoñ dí, aur apní ján lekar bháge.

8 Chunánchi jab yih korhí lashkargáh kí báhar kí hadd par pahunché, to ek dere men jákar unhoñ ne kháyá piyá, aur chándí, aur soná, aur libás wahán se le jákar chhipá diyá; aur lautkar áe, aur dúsre dere men dákhil hokar wahán se bhí le gaye, aur jákar chhipá diyá. 9 Phir wuh ek dúsre se kahne lage, Ham achchhá nahín karte: áj ká dín khushkhabarí ká dín hai: aur ham khámosh hain; agar ham subh kí raushní tak tháñre rahen, to sazá páenge: pas, áo, ham jákar bádsháh ke gharáne ko khabar den.

10 So unhoñ ne ákar shahr ke darbán ko buláyá, aur un ko batáyá, ki Ham Arámíon kí lashkargáh men gaye, aur dekho, wahán na ádmí hai, na ádmí kí áwáz, sirf ghoñe bándhe hue, aur gadhe bándhe hue, aur khaime jún ke tún hain.

11 So us ne áur darbánoñ ko buláyá; aur unhoñ ne andar bádsháh ke gharáne ko khabar kí.

12 Tab bádsháh rát hí ko uṭhá, aur apne khádimoñ se kahá, ki Main tum ko batátá hún Arámíon ne ham se kyá kiyá hai. Wuh khúb jánte hain ki ham bhúke hain; so wuh maidán men chhipne ke liye lashkargáh se nikal gaye hain, aur sochá hai, ki jab ham shahr se niklen, to wuh ham ko jítá pakar len, aur shahr men dákhil ho jáen.

13 Aur us ke khádimoñ men se ek ne jawáb diyá, ki Zará koí un bache hue ghoñoñ men se jo shahr men baqí hain páñch ghoñe le, (wuh to Isráillíon kí sári jamá'at kí máñind hain jo baqí rah gayí hai; balki wuh us sári Isrállí jamá'at kí máñind hain jo faná ho gayí:) aur ham un ko bhejkar dekhén.

14 So unhoñ ne do rath ghoñoñ samet liye; aur bádsháh ne un ko Arámíon ke lashkar ke píchhe bhejá ki jákar dekhén.

15 Aur wuh un ke píchhe Yárdan tak chale gaye; aur dekho, sára rásta kapron, aur bartanoñ se bhara pará thá, jin ko Arámíon ne jaldí men phenk diyá thá. So qásidoñ ne lautkar bádsháh ko khabar dí.

16 Tab logon ne nikalkar Arámíon kí lashkargáh ko lúta. So ek misqál men ek paimána maida, aur ek hí misqál men do paimáne jau, KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq biká.

17 Aur bádsháh ne usí sardár ko

Jis ke háth par takya kartá thá, phátak par muqarrar kiyá : aur wuh phátak men logon ke pánwón ke niche dabkar mar gayá, jaisá mard i Khudá ne farmáyá thá, jis ne yih us waqt kahá thá jab bádsháh us ke pás áyá thá. 18 Aur mard i Khudá ne jaisá bádsháh se kahá thá, ki Kal isí waqt ke qaríb ek misqál men do paimáne jau, aur ek hí misqál men ek paimána maida Sámariya ke phátak par milegá, waisá hí huá : 19 aur us sardár ne mard i Khudá ko jawáb diyá thá, ki Dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khiřkiyán bhí lagá de, taubhí kyá aisí bát ho saktí hai? Aur is ne kahá thá, ki Tú apní ánkhoñ se dekhegá, par us men se kháne na páegá. 20 So us ke sáth thík aisá hí huá ; kyúnki wuh phátak men logon ke pánwón ke niche dabkar mar gayá.

8 Aur Ilísha' ne us 'aurat se jis ke beṭe ko us ne jiláyá thá, yih kahá thá, ki Uṭh, aur apne kunbe samet já, aur jahan kabín tú rah sake, wahán rah : kyúnki KHUDÁWAND ne kál ká hukm diyá hai ; aur wuh mulk men sáṭ baras tak rahegá bhí. 2 Tab us 'aurat ne uṭkar mard i Khudá ke kahne ke mutábíq kiyá, aur apne kunbe samet jákar Filistíon ke mulk men sáṭ baras tak rahí. 3 Aur sáṭwen sál ke ákhir men aisá huá ki yih 'aurat Filistíon ke mulk se lautí, aur bádsháh ke pás apne ghar aur apní zamín ke liye faryád karne lagi. 4 Us waqt bádsháh mard i Khudá ke khádím Jaihází se báṭon kar rahá, aur kah rahá thá, kí Zará wuh sab bare bare kám jo Ilísha' ne kiye, mujhe batá. 5 Aur aisá huá, ki jab wuh bádsháh ko batá hí rahá thá, ki us ne ek murde ko jiláyá, to wuhí 'aurat, jis ke beṭe ko us ne jiláyá thá, ákar bádsháh ke huzúr apne ghar aur apní zamín ke liye faryád karne lagi. Tab Jaihází bol uṭhá, Ai mere málik, ai bádsháh, yihí wuh 'aurat hai, aur yihí us ká beṭá hai jise Ilísha' ne jiláyá thá. 6 Jab bádsháh ne us 'aurat se púchhá, to us ne use sab kuchh batáyá. Tab bádsháh ne ek khwá-jasará ko us ke liye muqarrar kar diyá, aur farmáyá, kí Sab kuchh jo us ká thá, aur jab se is ne is mulk ko chhorá, us waqt se ab tak kí khet kí sári paidáwar us ko pher do.

7 Aur Ilísha' Damishq men áyá ; aur sháh i Arám Bin Hadad bímár thá. Aur us ko khabar huí kí wuh mard i Khudá idhar áyá hai. 8 Aur bádsháh ne Hazáel se kahá, kí Apne háth men hadya lekar mard i Khudá ke istiqbál ko já, aur us kí ma'rifat KHUDÁWAND se daryáft kar kí Main is bímári se shifá páungá yá nahín? 9 Pas Hazáel us se milne ko chalá, aur us ne Damishq kí har nafis chíz men se chálís unṭon par hadya ladwákar apne sáth liyá, aur ákar us ke sámne khará huá, aur kahne lagá, Tere beṭe Bin Hadad sháh i Arám ne mujh ko tere pás yih púchhne ko bhejá hai, kí Main is bímári se shifá páungá, yá nahín? 10 Ilísha' ne us se kahá, Já, us se kah, Tú zarúr shifá páegá ; taubhí KHUDÁWAND ne mujh ko yih batáyá hai, kí wuh yaqínan mar jáegá. 11 Aur wuh us kí taraf tiktíkí bándhkar dekhtá rahá, yahán tak kí wuh sharmá gayá : phir mard i Khudá rone lagá. 12 Aur Hazáel ne kahá, Merá málik rotá kyún hai? Us ne jawáb diyá, Is liye kí main us badí se jo tú baní Isráil se karegá, ágáh hun ; tú un ke qil'on men ág lagáegá, aur un ke jawánon ko tah i teg karegá, aur un ke bachchon ko paṭak paṭakkar tukre tukre karegá, aur un kí hámila 'auraton ko chhr dálegá. 13 Hazáel ne kahá, Tere khádím kí jo kutte ke barábar hai, haqíqat hí kyá hai, jo wuh aisí baṭí bát kare? Ilísha' ne jawáb diyá, KHUDÁWAND ne mujhe batáyá hai, kí tú Arám ká bádsháh hogá. 14 Phir wuh Ilísha' se rukhsat huá, aur apne áqá ke pás áyá. Us ne púchhá, Ilísha' ne tujh se kyá kahá? Us ne jawáb diyá, kí Us ne mujhe batáyá, kí tú zarúr shifá páegá. 15 Aur dúsre dín aisá huá, kí us ne báláposh ko liyá, aur use pání men bhigókar us ke munh par tán diyá, aisá kí wuh mar gayá : aur Hazáel us kí jagah saltanat karne lagá.

16 Aur sháh i Isráil Akhiab ke beṭe Yúrám ke páñchwen sál, jab Yahú-safat Yahúdáh ká bádsháh thá, te sháh i Yahúdáh Yahúsafat ká beṭá Yahúrám saltanat karne lagá. 17 Aur jab wuh saltanat karne lagá, wuh battís baras ká thá : aur us ne Yarú-shalem men áṭh baras bádsháhi kí. 18 Aur wuh bhí Akhiab ke gharáne kí tarah Isráil ke bádsháhoñ kí rah

par chala, kyunki Akhiab ki beti us ki biwi thi: aur us ne KHUDAWAND ki nazar men badi ki. 19 Taubhi KHUDAWAND ne apne bande Daud ki khater na chaha ki Yahudah ko halak kare; kyunki us ne us se wa'da kiyi tha, ki wuh use us ki nati ke waste hamesha ke liye ek chirag dega. 20 Usi ke dinon men Adom Yahudah ki ita'at se munharif ho gaya, aur unhon ne apne liye ek badshah bani liya. 21 Tab Yuram Sa'ir ko gaya, aur us ke sab rath us ke sath the: aur us ne rat ko uthkar Adomion ko jo use ghare hue the, aur rathon ke sardaron ko mara; aur log apne deron ko bhag gaye. 22 So Adom Yahudah ki ita'at se aj tak munharif hai. Aur usi waqt Libnah bhi munharif ho gaya. 23 Aur Yuram ke baqi kam, aur sab kuchh jo us ne kiyi, so kya wuh Yahudah ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband nahin? 24 Aur Yuram apne bapdada ke sath so gaya, aur Daud ke shahr men apne bapdada ke sath dafn hua: aur us ka beta Akhaziyah us ki jagah badshah hua.

25 Aur shah i Israil Akhiab ke bete Yuram ke barahwen baras se shah i Yahudah Yahuram ka beta Akhaziyah saltanat karne laga. 26 Akhaziyah baas baras ka tha, jab wuh saltanat karne laga; aur us ne Yarushalem men ek baras saltanat ki. Us ki man ka nam 'Ataliyah tha jo shah i Israil 'Umri ki beti thi. 27 Aur wuh bhi Akhiab ke gharane ki rah par chala; aur us ne Akhiab ke gharane ki manind KHUDAWAND ki nazar men badi ki; kyunki wuh Akhiab ke gharane ka damad tha. 28 Aur wuh Akhiab ke bete Yuram ke sath Ramat Jili'ad men shah i Aram Hazael se larne ko gaya; aur Aramion ne Yuram ko zakhmi kiyi. 29 So Yuram badshah laut gaya, taki wuh Yazra'el men un zakhmon ka ilaj karne jo shah i Aram Hazael se larne waqt Ramah men Aramion ke hath se lage the. Aur shah i Yahudah Yahuram ka beta Akhaziyah Akhiab ke bete Yuram ko dekhne ke liye Yazra'el men aya, kyunki wuh bimari tha.

9 Aur Ilisha' nabi ne ambiyazon men se ek ko bulakar us se kaha, Apni kamar bandh, aur tel ki yih kuppi apne hath men le, aur

Ramat Jili'ad ko ja: 2 aur jab tu wahan pahuncha, to Yahu bin Yehusafat bin Nimsi ko puchh, aur andar jakar use us ke bhaiyon ke bich se uthwa aur andar ki kothi men le ja: 3 phir tel ki yih kuppi lekar us ke sir par dhali, aur kah, KHUDAWAND yun farmata hai, ki Main ne tujhe masah karke Israil ka badshah banaya hai. Phir tu darwaza kholkar bhagna, aur thahrna mat. 4 So wuh jawan, ya'ni wuh jawan jo nabi tha, Ramat Jili'ad ko gaya. 5 Aur jab wuh pahuncha, to lashkar ke sardar baithe hue the. Us ne kaha, Ai sardar, mere pas tere liye ek paigam hai. Yahu ne kaha, Ham sabhon men se kis ke liye? Us ne kaha, Ai sardar, tere liye. 6 So wuh uthkar us ghar men gaya; tab us ne us ke sir par wuh tel dhala, aur us se kaha, KHUDAWAND Israil ka Khuda yun farmata hai, ki Main ne tujhe masah karke KHUDAWAND ki qaum ya'ni Israil ka badshah banaya hai. 7 So tu apne aqa Akhiab ke gharane ko mar dalna, taki main apne bandon nabiyon ke khun ka, aur KHUDAWAND ke sab bandon ke khun ka intiqam Izabil ke hath se lun. 8 Kyunki Akhiab ka sara gharana nabud hoga; aur main Akhiab ki nati ke har ek larke ko, aur us ko jo Israil men band hai, aur us ko jo azad chhuta hua hai, kat dalinga. 9 Aur main Akhiab ke ghar ko, Nabat ke bete Yarubi'am ke ghar, aur Akhiyah ke bete Ba'sha ke ghar ki manind kar dunga: 10 aur Izabil ko Yazra'el ke ilaqe men kutte khaenge; wahan ko na hoga jo use dafn kare. Phir wuh darwaza kholkar bhaga. 11 Tab Yahu apne aqa ke khadimon ke pas bahar aya; aur ek ne us se puchha, Sab khair to hai? yih diwana tere pas kyun aya tha? Us ne un se kaha, Tum us shakhs se, aur us ke paigam se, waqif ho. 12 Unhon ne kaha, Yih jhuth hai; ab ham ko hal bata. Us ne kaha, Us ne mujh se is is tarah ki bat ki, aur kaha, ki KHUDAWAND yun farmata hai, Main ne tujhe masah karke Israil ka badshah banaya hai. 13 Tab unhon ne jaldi ki, aur har ek ne apni poshak lekar us ke niche sirhiyon ki chothi par bichhai, aur narsinga phunkkar kahne lage, ki Yahu bad-

sháh hai. 14 So Yáhu bin Yahúsafat bin Nimsí ne Yúrám ke khláf sázish kí. Aur Yúrám sare Isráil samet sháh i Arám Hazáel ke sabab se Rámát Jili'ád kí himáyat kar rahá thá. 15 Lekin sháh i Yúrám laut gayá thá, táki Yazra'el men un zakhmon ká 'iláj karáe jo sháh i Arám Hazáel se larte waqt Arámíon ke háth se lage the. Tab Yáhu ne kahá, Agar tunhári marzí yihí hai, to koí Yazra'el jákar khabar karne ke liye is shahr se bhágne aur nikalne na páe. 16 Aur Yáhu rath par sawár hokar Yazra'el ko gayá, kyúnci Yúrám wahín pará huá thá. Aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yúrám kí muláqát ko áyá huá thá. 17 Aur Yazra'el men nigahbán burj par khará thá, aur us ne jo Yáhu ke jathe ko áte hue dekhá, to kahá, Mujhe ek jathá dikhái detá hai. Yúrám ne kahá, Ek sawár ko lekar un se milne ko bhej; wuh yih púchhe, Khair hai? 18 Chunánchi ek shakhs ghore par us se milne ko gayá, aur kahá, Bádsháh púchhtá hai, Khair hai? Yáhu ne kahá, Tujh ko khair se kyá kám? Mere púchhe ho le. Phir nigahbán ne kahá, ki Qásid un ke pás pahunch to gayá, lekin wápas nahín átá. 19 Tab us ne dúsre ko ghore par rawána kiyá, jis ne un ke pás jákar un se kahá, Bádsháh yún kahtá hai, Khair hai? Yáhu ne jawáb diyá, Tujhe khair se kyá kám? Mere púchhe ho le. 20 Phir nigahbán ne kahá, Wuh bhí un ke pás pahunch to gayá, lekin wápas nahín átá. Aur rath ká hánkná aisá hai jaise Nimsí ke bete Yáhu ká hánkná hotá hai; kyúnci wuhí tundí se hánktá hai. 21 Tab Yúrám ne farmáyá, Jot le. So unhon ne us ke rath ko jot liyá. Tab sháh i Isráil Yúrám, aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh apne apne rath par nikle, aur Yáhu se milne ko gaye, aur Yazra'el Nabot kí milkíyat men us se dochár hue. 22 Aur Yúrám ne Yáhu ko dekhkar kahá, Ai Yáhu, khair hai? Us ne jawáb diyá, Jab tak teri mán Izabil kí zinákarián, aur us kí jádúgarián is qadr haiñ tab tak kaisí khair? 23 Tab Yúrám ne bág morí aur bhágá, aur Akhaziyáh se kahá, Ai Akhaziyáh, fitna barpá hai. 24 Tab Yáhu ne apne sare zor se kamán khenchí, aur Yúrám ke donon

shanon ke darmiyán aisá mará, ki tír us ke dil se pár ho gayá, aur wuh apne rath men girá. 25 Tab Yáhu ne apne lashkar ke sardár Bidqar se kahá, Use lekar apne Yazra'el Nabot kí milkíyat ke khet men dál de: kyúnci yád kar, ki jab main aur tú us ke báp Akhlab ke píchhe píchhe sawár hokar chal rahe the, to KHUDÁWAND ne yih fatwá us par diyá thá; 26 ki Yaqinan main ne kal Nabot ke khún aur us ke beton ke khún ko dekhá hai, KHUDÁWAND farmatá hai; aur main isí khet men tujhe badla dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. So jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, use lekar usí jagah dál de. 27 Lekin jab sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ne yih dekhá, to wuh bág kí bárahdarí kí ráh se nikal bhágá: aur Yáhu ne us ká píchhá kiyá, aur kahá, ki Use bhí rath hí men már do. Chunánchi unhon ne use Júr kí charháí par jo Iblí'am ke muttasíl hai mará. Aur wuh Majiddo ko bhágá, aur wahín mar gayá. 28 Aur us ke khádim us ko ek rath men Yarúshalem ko le gaye, aur use us kí qabr men Dáúd ke shahr men us ke báp dáda ke sáth dafn kiyá. 29 Aur Akhlab ke bete Yúrám ke gyárahwen baras Akhaziyáh Yahúdáh ká bádsháh huá thá. 30 Aur jab Yáhu Yazra'el men áyá, to Izabil ne suná, aur apní ánkhon men surma lagá, aur apní sir sanwár khirkí se jhánkne lagi. 31 Aur jaise hí Yáhu phátak men dákhil huá, wuh kahne lagi, Ai Zimrí! apne áqá ke qátil, khair to hai? 32 Par us ne khirkí kí taraf munh uthákar kahá, Merí taraf kaun hai, kaun? Tab do tén khwájasaráon ne is kí taraf dekhá. 33 Is ne kahá, Use niche girá do. So unhon ne use niche girá diyá, aur us ke khún kí chhínten díwar par aur ghoron par parín: aur is ne use pánwon tale raundá. 34 Aur jab yih andar áyá, to is ne kháyá piyá; phir kahne lagá, Jáo, us la'natí aurat ko dekho, aur use dafn karo, kyúnci wuh sháhzádí hai. 35 Aur wuh use dafn karne gaye; par khopri aur us ke pánwon aur hátheliyen ke siwá us ká áur kuchh un ko na milá. 36 So wuh laut áe, aur ise yih batáyá. Is ne kahá, Yih KHUDÁWAND ká wuhí sukhan hai jo

us ne apne bande I'liyáh Tishbí ki ma'rifat farmáyá thá, ki Yazra'el ke 'iláqe men kutte Izabil ká gosht kháenge: 37 aur Izabil kí lách Yazra'el ke 'iláqe men khet kí khád kí tarah parí rahegi; yahan tak ki kof na kahegá, ki Yih Izabil hai.

10 Aur Sámariya men Akhiab ke sattar bete the. So Yáhu ne Sámariya men Yazra'el ke amron, ya'ni buzurgon ke pás, aur un ke pás jo Akhiab ke beton ke pálnewále the khatt likh bheje; 2 ki jis hál tumháre áqá ke bete tumháre sáth hain, aur tumháre pás rath, aur ghoré, aur fasildár shahr bhi, aur bathyár bhi hain; so is khatt ke pahunchte hí, 3 tum apne áqá ke beton men sab se achchhe aur lálq ko chunkar use us ke báp ke takht par biñhá, aur apne áqá ke gharáne ke liye jang karo. 4 Lekin wuh niháyat hirásán húa, aur kahne lage, Dekho, do bádsháh to us ká muqábala na kar sake; pas ham kyunkar kar sakenge? 5 So mahall ke diwán ne, aur shahr ke hákim ne, aur buzurgon ne bhi, aur larkon ke pálnewálon ne Yáhu ko kahlá bhejá, Ham sab tere khádim hain; aur jo kuchh tú farmáegá, wuh sab ham karenge; ham kisi ko bádsháh nahin banáenge; jo kuchh terí nazar men achchhá ho, so kar. 6 Tab us ne dúsrí bár ek khatt un ko likh bhejá, ki Agar tum merí taraf ho, aur merí bát mánní cháhte ho, to apne áqá ke beton ke sir utárkar kal Yazra'el men isí waqt mere pás á jáo. Us waqt sháhzáde jo sattar ádmí the shahr ke un bare ádmion ke sáth the jo un ke pálnewále the. 7 So jab yih náma un ke pás áyá, to unhon ne sháhzádon ko lekar un ko, ya'ni un sattar ádmion ko qatl kiyá, aur un ke sir tokron men rakhkar un ko us ke pás Yazra'el men bhej diyá. 8 Tab ek qásid ne ákar use khabar di, ki Wuh sháhzádon ke sir lée hain. Us ne kahá, ki Tum shahr ke phátak ke madkhal par un kí do dheriyán lagákar kal subh tak rahne do. 9 Aur subh ko aisá húa, ki wuh nikalkar khará húa, aur sab logon se kahne lagá, Tum to rást ho. Dekho, main ne to apne áqá ke barchhiláf bandish bándhi, aur use mára; par in sabhon ko kis ne mára? 10 So ab ján lo, ki KHUDÁWAND ke

us sukhan men se jise KHUDÁWAND ne Akhiab ke gharáne ke haqq men farmáyá, koi bát khák men nahin milegi; kyunki KHUDÁWAND ne jo kuchh apne bande I'liyáh kí ma'rifat farmáyá thá, use púra kiyá. 11 So Yáhu ne un sab ko jo Akhiab ke gharáne se Yazra'el men bach rahe the, aur us ke sab bare bare ádmion aur muqarrab doston aur káhinon ko qatl kiyá, yahan tak ki us ne us ke kisi ádmí ko báqí na chhorá. 12 Phir wuh uthkar rawána húa, aur Sámariya ko chalá. Aur ráste men gadariyon ke bál katarne ke ghar tak pahunchá hí thá, ki 13 Yáhu ko sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bhái mil gaye; is ne púchhá, ki Tum kaun ho? Unhon ne kahá, Ham Akhaziyáh ke bhái hain; aur ham játe hain ki bádsháh ke beton, aur malika ke beton ko salám karen. 14 Tab us ne kahá, ki Un ko jítá pakar lo. So unhon ne un ko jítá pakar liyá, aur un ko jo bayális ádmí the bál katarne ke ghar ke hauz par qatl kiyá; un men se ek ko bhi na chhorá.

15 Phir jab wuh wahan se rukhsat húa, to Yahúnádáb bin Raikáb jo us ke istiqbál ko á rahá thá use milá. Tab us ne use salám kiyá, aur us se kahá, Kyá terá dil thík hai, jaisá merá dil tere dil ke sáth hai? Yahúnádáb ne jawáb diyá, ki Hai. So us ne kahá, Agar aisá hai, to apná háth mujhe de. So us ne use apná háth diyá; aur us ne use rath men apne sáth biñhá liyá. 16 aur kahá, Mere sáth chal, aur merí gairat ko jo KHUDÁWAND ke liye hai dekh. So unhon ne use us ke sáth rath par sawár karáyá. 17 Aur jab wuh Sámariya men pahunchá, to Akhiab ke sab báqí logon ko jo Sámariya men the qatl kiyá, yahan tak ki us ne, jaisá KHUDÁWAND ne I'liyáh se kahá thá, us ko nest o nábúd kar diyá. 18 Phir Yáhu ne sab logon ko faráham kiyá, aur un se kahá, ki Akhiab ne Ba'l kí thori parastish kí: Yáhu us kí bahut hí parastish karegá. 19 So ab tum Ba'l ke sab nabfon, aur us ke sab pujnewálon, aur sab pujarion ko mere pás bulá láo, un men se koi gairházir na rahe: kyunki mujhe Ba'l ke liye barí qurbáni karní hai; so jo koi gairházir rahe, wuh jítá na bachegá. Par Yáhu ne is garaz se ki Ba'l ke

pūjnewálon ko nest kar de yih hila nikálá thá. 20 Aur Yáhu ne kahá, ki Ba'l ke liye ek kháss 'id kí taqdís karo : so unhon ne us kí manádí kar dí. 21 Aur Yáhu ne sáre Isráíl men log bheje. Aur Ba'l ke sab pūjnewále áe, yahán tak ki ek shakhs bhí aisá na thá jo na áyá ho. Aur wuh Ba'l ke mandir men dákhil hue ; aur Ba'l ká mandir is sire se us sire tak bhar gayá. 22 Phir us ne us ko jo toshakháne par muqarrar thá hukm kiyá, ki Ba'l ke sab pūjnewálon ke liye libás nikál lá. So wuh un ke liye libás nikál láyá. 23 Tab Yáhu, aur Yahúnádáb bin Raikáb Ba'l ke mandir ke andar gaye, aur us ne Ba'l ke pūjnewálon se kahá, ki Taftish karo, aur dekh lo ki yahán tumháre sáth KHUDÁWAND ke khádimon men se koi na ho ; faqat Ba'l hí ke pūjnewále hon. 24 Aur wuh zabíthe aur sokhtani qurbánián guzránne ko andar gaye, aur Yáhu ne báhar assí jawán muqarrar kar diye, aur kahá, ki Agar koi un logon men se jin ko main tumháre háth men kar dūn, nikal bháge, to chhornevále ki ján us kí ján ke badle jáegi. 25 Aur jab wuh sokhtani qurbáni charhá chuká, to Yáhu ne pahrewálon aur sardáron se kahá, ki Ghus jáo, aur un ko qatl karo ; ek bhí nikalne na páe. Chhúnáchi unhon ne un ko tah í teg kiyá. Aur pahrewálon aur sardáron ne un ko báhar phenk diyá, aur Ba'l ke mandir ke shahr ko gaye. 26 Aur unhon ne Ba'l ke mandir ke sutúnon ko báhar nikálkar un ko ág men jaláyá. 27 Aur Ba'l ke sutún ko chaknáchúr kiyá, aur Ba'l ká mandir dhákar use sandás bañá diyá, jaisá áj tak hai. 28 Yūn Yáhu ne Ba'l ko Isráíl ke darmiyán se nest o nábud kar diyá. 29 Taubhí Nabát ke beṭe Yarubi'ám ke gunáhon se jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá, Yáhu báz na áyá, ya'ní us ne sone ke bachhron ko manne se, jo Baitel aur Dán men the, kanarakashí na kí. 30 Aur KHUDÁWAND ne Yáhu se kahá, Chhúnki tú ne yih neki kí hai, ki jo kuchh meri nazar men bhalá thá, use anjam diyá hai, aur Akhíab ke gharáne se meri marzí ke mutábiq bartáo kiyá hai, is liye tere beṭe chauthi pusht tak Isráíl ke takht par baithenge. 31 Par Yáhu ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí sharí'at par

apne sáre dil se chalne kí fikr na kí ; wuh Yarubi'ám ke gunáhon se, jin se us ne Isráíl se gunáh karáyá, alag na huá.

32 Un dinon KHUDÁWAND Isráíl ko ghatáne lagá ; aur Hazáel ne un ko Isráíl kí sab sarhaddon men mára ; 33 ya'ní Yordan se lekar mashriq kí taraf Jili'ád ke sáre mulk men, aur Jaddíon, aur Rúbiníon, aur Muñassi-on ko, 'Aro'ír se jo wádi e Arnon men hai, ya'ní Jili'ád, aur Basan ko bhí. 34 Aur Yáhu ke báqí kám, aur sab jo us ne kiyá, aur us kí quwwat ká bayán, so kyá wuh Isráíl ke bádsháh-on kí tawárikh kí kitáb men qalam-band nahín? 35 Aur Yáhu apne bápádá ke sáth so gayá ; aur unhon ne use Sámariya men dafn kiyá. Aur us ká beṭa Yahuákhaz us kí jagah bádsháh huá. 36 Aur wuh 'arsa jis men Yáhu ne Sámariya men baní Isráíl par saltanat kí atháís baras ká thá:

11 Jab Akhaziyáh kí man 'Atali-yáh ne dekhá ki us ká beṭa mar gayá, tab us ne uthkar bádsháh kí sári nasl ko nábud kiyá. 2 Par Yúrám bádsháh kí beṭí Yahúsaba' ne jo Akhaziyáh kí bahin thi Akhaziyáh ke beṭe Yuás ko liyá, aur use un shahzádon se jo qatl hue chupke se judá kiyá ; aur use us kí dadá samet bistaron kí kothri men kar diyá, aur unhon ne use 'Ataliyáh se chhipáe rakkhá ; wuh mára na gayá. 3 Aur wuh us ke sáth KHUDÁWAND ke ghar men chha baras tak chhipá rahá. Aur 'Ataliyáh mulk men saltanat karti rahí.

4 Aur sátwen baras men Yahoyada' ne Kárión aur pahrewálon ke sau sau ke sardáron ko bulá bhejá, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar men apne pás lakar un se 'ahd o paimán kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar men un ko qasam khilá, aur bádsháh ke beṭe ko un ko díkháya. 5 Aur us ne un ko yih hukm diyá, ki Tum yih kám karná, ki tum jo sabt ko yahán áte ho, so tum men se ek tihái ádmí bádsháh ke qasr ke pahre par rahen ; 6 aur ek tihái, Súr nám pháṭak par rahen, aur ek tihái us pháṭak par hon jo pahrewálon ke píche hai : yūn tum mahall kí nigahbání karná aur logon ko roke rahná. 7 Aur tumháre do jathe, ya'ní sab jo sabt ke din báhar nikalte hain, wuh bádsháh

ke áspás hokar KHUDÁWAND ke ghar kí nigahbání karen. 8 Aur tum apne apne hathyár háth men liye hae bádsháh ko cháron taraf se ghere rahná; aur jo koí saffon ke andar chala áe, wuh qatl kar diyá jae: aur tum bádsháh ke báhar játe aur andar áte waqt us ke sáth sáth rahná. 9 Chunánci sau sau ke sardáron ne, jaisá Yahoyada' káhin ne un ko hukm diyá thá, waisá hí sab kuchh kiyá: aur un men se har ek ne apne ádmion ko, jin kí sabt ke din andar áne kí bári thí, ma' un logon ke, jin kí sabt ke din báhar nikalne kí bári thí, liyá, aur Yahoyada' káhin ke pás áe. 10 Aur káhin ne Dáúd bádsháh kí barchhiyán aur siparen jo KHUDÁWAND ke ghar men thín sau sau ke sardáron ko dín. 11 Aur pahrewále apne apne hathyár háth men liye hae haikal ke dahine pahlú se lekar báen pahlú tak mazbah aur haikal ke barábar barábar bádsháh ke girdágird khare ho gaye. 12 Phir us ne shahzáde ko báhar lákar us par táj rakkhá, aur shahádatnáma use diyá; aur unhon ne use bádsháh banáyá, aur use masah kiyá; aur unhon ne tállán bajáin, aur kahá, Bádsháh jítá rabe. 13 Jab 'Ataliyáh ne pahrewálon aur logon ká gul suná, to wuh un logon ke pás KHUDÁWAND kí haikal men gayí. 14 Aur dekhá ki bádsháh dastúr ke mutábic sutún ke qaríb khara hai; aur us ke pás hí sardar, aur narsinge hain; aur mamlukat ke sab log khush hain, aur narsinge phunk rahe hain: tab 'Ataliyáh ne apne kapre phare, aur chhillái, Gadr hai, gadr. 15 Tab Yahoyada' káhin ne sau sau ke sardáron ko jo lashkar ke úpar the yih hukm diyá, ki Us ko saffon ke bích karke báhar níkal le jáo, aur jo koí us ke píchhe chale, us ko talwár se qatl kar do; kyúnci káhin ne kahá ki Wuh KHUDÁWAND ke ghar ke andar qatl na kí jae. 16 Tab unhon ne us ke liye rásta chhor diyá, aur wuh us rah se gayí, jis se ghore bádsháh ke qasr men dákhil hote the: aur wahín qatl hól.

17 Aur Yahoyada' ne KHUDÁWAND ke aur bádsháh aur logon ke darmiyán ek 'ahd bándhá, táki wuh KHUDÁWAND ke log hon: aur bádsháh aur logon ke darmiyán bhí 'ahd bándhá. 18 Aur mamlukat ke sab

log Ba'l ke mandir men gaye aur use dháyá; aur unhon ne us ke mazbahon aur múraton ko bílkull chaknáchúr kiyá; aur Ba'l ke pujári Mattán ke mazbahon ke sámne qatl kiyá. Aur káhin ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye sardáron ko muqarrar kiyá. 19 Aur us ne sau sau ke sardáron, aur Káron, aur pahrewálon, aur ahl í mamlukat ko liyá; aur wuh bádsháh ko KHUDÁWAND ke ghar se utár lae, aur pahrewálon ke phatak kí rah se bádsháh ke qasr men áe. Aur us ne bádsháhon ke takht par julús farmáyá. 20 Aur mamlukat ke sab log khush hae, aur shahr men amn ho gayá. Aur unhon ne 'Ataliyáh ko bádsháh ke qasr ke pás talwár se qatl kiyá.

21 Aur jab Yúás saltanat karne lagá, to sát baras ká thá. 1 Aur Yáhu ke sátwen baras Yahúás bádsháh húa: aur us ne Yarúshalem men chálís baras saltanat kí. Us kí man ká nám Zibyáh thá jo Baírsaba' kí thí. 2 Aur Yahúás ne is tamám 'arse men jab tak Yahoyada' káhin us kí ta'lim o tarbiyat kartá rahá, wuhí kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá. 3 Taubhi únche maqám dháe na gaye; aur log hanoz únche maqámon par qurbáni karte aur bakhúr jaláte the.

4 Aur Yahúás ne káhinon se kahá, kí Muqaddas kí húi chizon kí sab naqdí, jo ráij sikke men KHUDÁWAND ke ghar men pahunchái játi hai, ya'ni un logon kí naqdí jin ke liye har shakhs kí haisiyat ke mutábic andáza lagáyá játa hai, wuh sab naqdí jo har ek apní khushi se KHUDÁWAND ke ghar men látá hai, 5 is sab ko káhin apne apne jánpahchán se lekar apne pás rakh len; aur haikal kí daráron kí, jahan káhin koí darar mile, marammat karen. 6 Lekin Yahúás ke teiswen sál tak káhinon ne haikal kí daráron kí marammat na kí. 7 Tab Yahúás bádsháh ne Yahoyada' káhin ko aur aur káhinon ko bulákar un se kahá, kí Tum haikal kí daráron kí marammat kyún nahin karte? So ab apne apne jánpahchán se naqdí na lená, balki is ko haikal kí daráron ke liye hawála karo. 8 So káhinon ne manzúr kar liyá, kí na to logon se naqdí len, aur na haikal ke daráron kí marammat karen. 9 Tab Yahoyada' káhin ne ek sandúq

lekar us ke sarposh men ek sūrākh kiyā, aur use mazbah ke pās rakkhā, aisā ki KHUDĀWAND kihai kal men dākhil hote waqt wuh dahinī taraf partā thā: aur jo kāhin darwāze ke nigabhān the, wuh sab naqdī jo KHUDĀWAND ke ghar men lāī jāī thī usī men dāl dete the. 10 Aur jab wuh dekhte the ki sandūq men bahut naqdī ho gayī hai, to bādshāh kā munshī, aur sardār kāhin ūpar ākar use thailiyon men bāndhte the, aur us naqdī ko jo KHUDĀWAND ke ghar men miltī thī gin lete the. 11 Aur wuh us naqdī ko jo tol lī jāī thī un ke hāthon men saunp dete the jo kām karnewāle, ya'nī KHUDĀWAND kī haikal ke nāzir the; aur wuh use bahaiyon, aur mi'māron par jo KHUDĀWAND ke ghar kā kām banāte the, 12 aur rājōn, aur sangtarāshon par, aur KHUDĀWAND kī haikal kī darāron kī marammat ke liye lakṛī aur tarāshe hūe patthar kharīdne men, aur un sab chizon par jo haikal kī marammat ke liye istīmāl men āī thīn kharch kartethe. 13 Lekin jo naqdī KHUDĀWAND kī haikal men lāī jāī thī us se KHUDĀWAND kī haikal ke liye chāndī ke piyāle, yā gulṛī, yā degche, yā narsingē, ya'nī sone ke bartan, yā chāndī ke bartan, na banāe gaye: 14 kyūnki yih naqdī kārigaron ko dī jāī thī, aur isī se unhon ne KHUDĀWAND kī haikal kī marammat kī. 15 Māsiwā is ke jin logon ke hāth wuh is naqdī ko supurd karte the, tāki wuh use kārigaron ko den, un se wuh us kā kuchh hisāb nahīn lete the, is liye ki wuh diyānat se kām karte the. 16 Aur jurm kī qurbānī kī naqdī aur khatā kī qurbānī kī naqdī KHUDĀWAND kī haikal men nahīn lāī jāī thī; wuh kāhinon kī thī.

17 Tab shāh i Arām Hazāel ne charhāī kī, aur jāī se larṛkar use le liyā: phir Hazāel ne Yarūshalem kā ruṛh kiyā, tāki us par charhāī kare. 18 Tab shāh i Yahūdāh Yahūās ne sab muqaddas chizon jin ko us ke bāpdādā Yahūsafat, aur Yūrām, aur Akhaziyāh, Yahūdāh ke bādshāhon ne nazr kiyā thā, aur apnī sab muqaddas chizon ko, aur sab sonā jo KHUDĀWAND kī haikal ke khazānon aur bādshāh ke qasr men milā, lekar shāh i Arām Hazāel ko bhej diyā: tab wuh Yarūshalem se ṭalā. 19 Aur Yūās ke bāqī kām, aur sab

kuchh jo us ne kiyā, so kyā wuh Yahūdāh ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalāmband nahīn? 20 Aur us ke khādimon ne uṭhkar sāzish kī, aur Yūās ko Millo ke mahall men jo Sillā kī utrālī par hai qatl kiyā: 21 ya'nī us ke khādimon Yūsakār bin Samā'at, aur Yahūzabād bin Shūmīr ne use mārā, aur wuh mar gayā; aur unhon ne use us ke bāpdādā ke sāth Dāūd ke shahr men dāfn kiyā: aur us kā beṭā Amasiyāh us kī jagah bādshāh hūā.

13 Aur shāh i Yahūdāh Akhaziyāh ke beṭe Yūās ke teiswen baras se Yahū kā beṭā Yahūākṛhaz Sāmariya men Isrāīl par saltanat karne lagā, aur us ne saltanah baras saltanat kī. 2 Aur us ne KHUDĀWAND kī nazar men badī kī; aur Nabāt ke beṭe Yarubī'ām ke gunāhon kī pairawī kī, jin se us ne banī Isrāīl se gunāh karāyā; us ne un se kanāra na kiyā. 3 Aur KHUDĀWAND kā gussa banī Isrāīl par bharkā, aur us ne un ko bār bār shāh i Arām Hazāel, aur Hazāel ke beṭe Bin Hadaḍ ke qābū men kar diyā. 4 Aur Yahūākṛhaz KHUDĀWAND ke huzūr girṛiyā; aur KHUDĀWAND ne us kī sunī; kyūnki us ne Isrāīl kī mazlūmī ko dekhā, ki Arām kā bādshāh un par kaisā zulm kartā hai. 5 (Aur KHUDĀWAND ne banī Isrāīl ko ek najāt denewālā 'ināyat kiyā, so wuh Arāmion ke hāth se nīkal gaye; aur banī Isrāīl pahle kī tarah apne deron men rahne lage. 6 Taurubī unhon ne Yarubī'ām ke gharāne ke gunāhon se jin se us ne banī Isrāīl se gunāh karāyā, kanārakashī na kī, balki un hī par chalte rahe; aur Yasīrat bhī Sāmariya men rahī.) 7 Aur us ne Yahūākṛhaz ke liye logon men se sirf pachās sawār, aur das rāth, aur das hazār piyāde chhore: is liye ki Arām ke bādshāh ne un ko tabāh kar dālā, aur raund raundkar khāk kī mānind kar diyā. 8 Aur Yahūākṛhaz ke bāqī kām, aur sab kuchh jo us ne kiyā, aur us kī quwwat, so kyā wuh Isrāīl ke bādshāhon kī tawārīkh kī kitāb men qalāmband nahīn? 9 Aur Yahūākṛhaz apne bāpdādā ke sāth so gayā, aur unhon ne use Sāmariya men dāfn kiyā. Aur us kā beṭā Yūās us kī jagah bādshāh hūā.

10 Aur shāh i Yahūdāh Yūās ke

saintiswen baras Yahúákhaz ká beṭá Yahúás Sámariya men Isráil par saltanat karne lagá : aur us ne soláh baras saltanat kí. 11 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí; aur Nabát ke beṭe. Yarubi'ám ke gunáhon se, jin se us ne Isráil se gunáh karáyá, báz na áyá, balki un hí par chaltá rahá. 12 Aur Yúás ke baqi kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí quwwat jis se wuh sháh i Yahúdáh Amasiyah se lará, so kyá wuh Isráil ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 13 Aur Yúás apne báp dáda ke sáth so gayá; aur Yarubi'ám us ke takht par baithá: aur Yúás Sámariya men Isráil ke bádsháhon ke sáth dafn húa.

14 Aur Ilísha' ko wuh marz lagá, jis se wuh mar gayá, Aur sháh i Isráil Yúás us ke pás gayá, aur us ke úpar rokar kahne lagá, Ai mere báp, ai mere báp, Isráil ke rath, aur us ke sawár! 15 Aur Ilísha' ne us se kahá, Tír o kamán le le. So us ne apne liye tír o kamán le liyá. 16 Phir us ne sháh i Isráil se kahá, Kamán par apná háth rakh. So us ne apná háth us par rakkhá; aur Ilísha' ne bádsháh ke háthon par apne háth rakkhe, 17 aur kahá, Mashriq kí taraf kí khiṛkí khol. So us ne use kholá. Tab Ilísha' ne kahá, kí Tír chalá. So us ne chaláyá. Tab wuh kahne lagá, Yih fath ká tír KHUDÁWAND ká, ya'ní Arám par fath páne ká tír hai: kyúnci tú Afíq men Arámion ko máregá, yahan tak kí un ko nábud kar degá. 18 Phir us ne kahá, Tiron ko le. So us ne un ko liyá. Phir us ne sháh i Isráil se kahá, Zamín par már. So us ne tén bár mára, aur thahr gayá. 19 Tab mard i Khudá us par gussa húa, aur kahne lagá, kí Tujhe páncḥ yá chha bár márná cháhiye thá, tab tú Arámion ko itná mártá kí un ko nábud kar detá: par ab tú Arámion ko faqat tén bár máregá.

20 Aur Ilísha' ne wafát pái, aur unhon ne use dafn kiyá. Aur naye sál ke shurú' men Moáb ke jathe mulk men ghus áe. 21 Aur aisá húa, kí jab wuh ek ádmí ko dafn kar rahe the, to un ko ek jathá nazar áyá; so unhon ne us shakhs ko Ilísha' kí qabr men dál diyá; aur wuh shakhs Ilísha' kí haddiyon se takráte

hí jí uthá, aur apne pánwon par khará ho gayá.

22 Aur sháh i Arám Hazáel, Yahúákhaz ke 'ahd men barábar Isráil ko satátá rahá. 23 Aur KHUDÁWAND un par mihrbán húa, aur us ne un par tars khayá; aur us 'ahd ke sabab se jo us ne Abraham, aur Izháq, aur Ya'qúb se bándhá thá, un kí taraf iltifát kí; aur na cháhá kí un ko halák kare, aur ab bhí un ko apne huzúr se dúr na kiyá. 24 Aur sháh i Arám Hazáel mar gayá; aur us ká beṭá Bin Hadad us kí jagah bádsháh húa. 25 Aur Yahúákhaz ke beṭe Yahúás ne Hazáel ke beṭe Bin Hadad ke háth se wuh shahr chhín liye jo us ne us ke báp Yahúákhaz ke háth se jang karke le liye the. Tén bár Yúás ne use shikast dí, aur Isráil ke shahron ko wápas le liyá.

14 Aur sháh i Isráil Yahúákhaz ke beṭe Yúás ke dúsre sál se sháh i Yahúdáh Yúás ká beṭá Amasiyah saltanat karne lagá. 2 Wuh pachchís baras ká thá jab saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men untis baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Yahú'addán thá, jo Yarúshalem kí thí. 3 Aur us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá thá; taubht apne báp Dáúd kí mánind nahín: balki us ne sab kuchh apne báp Yúás kí tarah kiyá. 4 Kyúnci únche maqám dháe na gaye: log hanoz únche maqámon par qurbáni karte, aur baḥúr jaláte the. 5 Aur jab saltanat us ke háth men mustahkam ho gayí, to us ne apne un mulázimon ko jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiyá thá ján se mára. 6 Par us ne un knúnton ke bachchon ko ján se na mára; kyúnci Músá kí shari'at kí kitáb men, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá, likhá hai, kí Beṭon ke badle báp na máre jáen, aur na báp ke badle beṭe máre jáen; balki har shakhs apne hí gunáh ke sabab se mare. 7 Aur us ne wádí e Shor men das hazár Adomí máre, aur Sila' ko jang karke le liyá; aur us ká nám Yuqtíl rakkhá jo áj tak hai.

8 Tab Amasiyah ne sháh i Isráil Yahúás bin Yahúákhaz bin Yáhu ke pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Zará á, to ham ek dúsre ká muqábala karen. 9 Aur sháh i Isráil Yahúás ne sháh i Yahúdáh

Amasiyáh ko kahlá bhejá, kí Lubnán ke úntkatáre ne Lubnán ke deodár ko paigám bhejá, kí Apní beṭí mere beṭe se biyáh de; itne meṅ ek janglí jáawar jo Lubnán meṅ thá guzrá, aur úntkatáre ko raund dálá. 10 Tú ne beshakk Adom ko mára; aur tere dil meṅ gurúr samá gayá hai; so usí kí dīng mār, aur ghar hí meṅ rah: tú kyūn nuqsán uṭháne ko chheṅ chhār kartá hai, jis se tú bhí zak uṭháo, aur tere sáth Yahúdáh bhí? 11 Par Amasiyáh ne na máná. Tab sháh i Isráil Yahúás ne charhál kí, aur wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh Bait Shams meṅ jo Yahúdáh meṅ hai ek dúsre ke muqábil hue. 12 Aur Yahúdáh ne Isráil ke áge shikast khál; aur un meṅ se har ek apne dēre ko bhágá. 13 Lekín sháh i Isráil Yahúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yahúás bin Akhaziyáh ko Bait Shams meṅ pakaṅ liyá, aur Yarúshalem meṅ áyá, aur Yarúshalem kí díwār Ifráim ke phátak se konewále phátak tak, chār sau háth ke barábar dhá dí. 14 Aur us ne sab sone, aur chándí ko, aur sab bartanōn ko jo KHUDÁWAND kí haikal, aur sháhí mahall ke khazánōn meṅ mile, aur kafilon ko bhí sáth liyá, aur Sámariya ko lautá. 15 Aur Yahúás ke báqí kám jo us ne kiye, aur us kí quwwat, aur jaisé sháh i Yahúdáh Amasiyáh se laṙá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhōn kí tawárikh kí kitáb meṅ qalamband nahín? 16 Aur Yahúás apne bápádá ke sáth so gayá, aur Isráil ke bádsháhōn ke sáth Sámariya meṅ dafn húa; aur us ká beṭá Yarubi'ám us kí jagah bádsháh húa.

17 Aur sháh i Yahúdáh Yúás ká beṭá Amasiyáh sháh i Isráil Yahúákhaz ke beṭe Yahúás ke marne ke ba'd pandrah baras jítá rahá. 18 Aur Amasiyáh ke báqí kám, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhōn kí tawárikh kí kitáb meṅ qalamband nahín? 19 Aur unhoṅ ne Yarúshalem meṅ us ke khiláf sázish kí; so wuh Lakís ko bhágá: lekin unhoṅ ne Lakís tak us ká píchhá karke wahín use qatl kiyá. 20 Aur wuh use ghoṙōn par le áe, aur wuh Yarúshalem meṅ apne bápádá ke sáth Dáúd ke shahr meṅ dafn húa. 21 Aur Yahúdáh ke sab loṅōn ne 'Azariyáh ko jo solah baras ká thá us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh

banáyá. 22 Aur bádsháh ke apne bápádá ke sáth so jáne ke ba'd us ne Ailát ko ko banáyá, aur use phír Yahúdáh kí mamlukat meṅ dákhil kar liyá.

23 Aur sháh i Yahúdáh Yúás ke beṭe Amasiyáh ke pandrahwen baras se sháh i Isráil Yúás ká beṭá Yarubi'ám Sámariya meṅ bádsháhí karne lagá: us ne iktális baras bádsháhí kí. 24 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar meṅ badí kí: wuh Nabát ke beṭe Yarubi'ám ke un sab gunáhōn se jin se us ne Isráil se gunáh karáyá báz na áyá. 25 Aur us ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke us sukhan ke mutábíq jo us ne apne bande aur nabí Yúnáh bin Amittai kí marifat jo Ját Hifr ká thá farmáyá thá, Isráil kí hadd ko Hamát ke madkhal se maidán ke daryá tak phír pahunchá diyá. 26 Is liye kí KHUDÁWAND ne Isráil ke dukh ko dekhá, kí wuh bahut sakht hai, kyūnki na to koí band kiyá húa, na ázád chhúṭá húa rahá, aur na koí Isráil ká madadgár thá. 27 Aur KHUDÁWAND ne yih to nahín farmáyá thá, kí Main rú e zamín par se Isráil ká nám mitá dúngá: so us ne un ko Yúás ke beṭe Yarubi'ám ke wasile se rihál dí. 28 Aur Yarubi'ám ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí quwwat, ya'ní kyūnkar us ne larkar Damishq aur Hamát ko jo Yahúdáh ke the Isráil ke liye wápas le liyá, so kyá wuh Isráil ke bádsháhōn kí tawárikh kí kitáb meṅ qalamband nahín? 29 Aur Yarubi'ám apne bápádá, ya'ní Isráil ke bádsháhōn ke sáth so gayá; aur us ká beṭá Zakariyáh us kí jagah bádsháh húa.

15 Sháh i Isráil Yarubi'ám ke sattáiswen baras se sháh i Yahúdáh Amasiyáh ká beṭá 'Azariyáh saltanat karne lagá. 2 Jab wuh saltanat karne lagá, to solah baras ká thá; aur us ne Yarúshalem meṅ bawan baras saltanat kí. Us kí mán ká nám Yakúliyah thá, jo Yarúshalem kí thí. 3 Aur us ne, jaisá us ke báp Amasiyáh ne kiyá thá, thik usí tarah wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar meṅ bhalá thá. 4 Taubhí únche maqám dháo na gaye; aur log ab tak únche maqámōn par qurbání karte, aur bakhúr jaláte the. 5 Aur bádsháh par KHUDÁWAND kí

aisi mar pari, ki wuh apne marne ke din tak korhi raha, aur alag ek ghosar men rahta tha. Aur badshah ki beta Yutam mahall ka malik tha, aur mulk ke logon ki adalat kiyi karti thi. 6 Aur 'Azariyah ka baqi kam, aur sab kuchh jo us ne kiyi, so kya wuh Yahudah ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband nahin? 7 Aur 'Azariyah apne bapdada ke sath so gayi; aur unhon ne use Daud ke shahr men us ke bapdada ke sath dafn kiyi: aur us ka beta Yutam us ki jagah badshah hui.

8 Aur shah i Yahudah 'Azariyah ke artswen sal Yarubi'am ke bete Zakariyah ne Israil par Samariya men chha mahine badshahi ki. 9 Aur us ne KHUDAWAND ki nazar men badi ki, jis tarah us ke bapdada ne ki thi; aur Nabat ke bete Yarubi'am ke gunahon se jin se us ne Israil se gunah karaya baz na aya. 10 Aur Yabis ke bete Salum ne us ke khilaf sazish ki, aur logon ke samne use mara, aur qatl kiyi, aur us ki jagah badshah ho gayi. 11 Aur Zakariyah ke baqi kam Israil ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband hain. 12 Aur KHUDAWAND ka wuh wa'da jo us ne Yahu se kiyi yahi tha, ki Chauthi pusht tak tere farzand Israil ke takht par baitenge: so waisa hi hui.

13 Aur shah i Yahudah 'Uzziyah ke untalswen bars Yabis ka beta Salum badshahi karne laga; aur us ne Samariya men mahina bhar saltanat ki. 14 Aur Jadi ka beta Manahim Tirzah se chala, aur Samariya men aya, aur Yabis ke bete Salum ko Samariya men mara, aur qatl kiyi, aur us ki jagah badshah ho gayi. 15 Aur Salum ke baqi kam, aur jo sazish us ne ki, so dekho, wuh Israil ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband hain. 16 Phir Manahim ne Tirzah se jakar Tifsa ko, aur un sabhon ko jo wahan the, aur us ki hudud ko mara: aur marne ka sabab yehi tha, ki unhon ne us ke liye phatak nahin khole the; aur us ne wahan ki sab hamila auraton ko chur dala.

17 Aur shah i Yahudah 'Azariyah ke untalswen bars se Jadi ka beta Manahim Israil par saltanat karne

laga, aur us ne Samariya men das bars saltanat ki. 18 Aur us ne KHUDAWAND ki nazar men badi ki; aur Nabat ke bete Yarubi'am ke gunahon se, jin se us ne Israil se gunah karaya, apni sari umr baz na aya. 19 Aur shah i Asur Pul us ke mulk par chah aya. So Manahim ne hazar qintar chandi Pul ko nazr ki, taki wuh us ki dastgiri kare, aur saltanat ko us ke hath men mustahkam kar de. 20 Aur Manahim ne yeh naqdi shah i Asur ko dene ke liye Israil se ya'ni sab bare bare daultmandon se pachas pachas misqal fi kas ke hisab se jabran li. So Asur ka badshah laut gaya, aur us mulk men na thahra. 21 Aur Manahim ke baqi kam, aur sab kuchh jo us ne kiyi, so kya wuh Israil ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband nahin? 22 Aur Manahim apne bapdada ke sath so gayi; aur us ka beta Fiqahiyah us ki jagah badshah hui.

23 Aur shah i Yahudah 'Azariyah ke pachaswen sal Manahim ka beta Fiqahiyah Samariya men Israil par saltanat karne laga, aur us ne do bars saltanat ki. 24 Aur us ne KHUDAWAND ki nazar men badi ki; wuh Nabat ke bete Yarubi'am ke gunahon se jin se us ne Israil se gunah karaya, baz na aya. 25 Aur Fiqah bin Ramaliyah ne jo us ka ek sardar tha us ke khilaf sazish ki, aur us ko Samariya men, badshah ke mahall ke mukham hisse men, Arjub aur Ariyah ke sath mara, aur Jil'adion men se pachas mard us ke hamrah the; so wuh use qatl karke us ki jagah badshah ho gayi. 26 Aur Fiqahiyah ke baqi kam, aur sab kuchh jo us ne kiyi, Israil ke badshahon ki tawarikh ki kitab men qalamband hain.

27 Aur shah i Yahudah 'Azariyah ke bawanwen bars se Fiqah bin Ramaliyah Samariya men Israil par saltanat karne laga, aur us ne bis bars saltanat ki. 28 Aur us ne KHUDAWAND ki nazar men badi ki; aur Nabat ke bete Yarubi'am ke gunahon se, jin se us ne Israil se gunah karaya, baz na aya. 29 Aur shah i Israil Fiqah ke aiyam men shah i Asur Tiglatpilasur ne akar Aiyun, aur Abil Bait Ma'kah, aur Yanuha, aur Qadis, aur Hasur, aur

Jilí'ád, aur Galíl, aur Naftáíl ke sáre mulk ko le liyá; aur logon ko asír karke Asúr men le gayá. 30 Aur Húsi'a bin Ailah ne Fiqah bin Ramaliyáh ke khiláf sázish kí, aur use mára aur qatl kiyá, aur us kí jagah 'Uzziyáh ke bete Yútám ke biswen baras bádsháh ho gayá. 31 Aur Fiqah ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, Isráíl ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband hain.

32 Aur sháh i Isráíl Ramaliyáh ke bete Fiqah ke dúsre sál se sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh ka betá Yútám saltanat karne lagá. 33 Aur jab wuh saltanat karne lagá, to pachhis baras ka thá; us ne solah baras Yarúshalem men saltanat kí: aur us kí man ka nam Yarusá thá jo Sadoq kí beti thi. 34 Aur us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá hai: us ne sab kuchh thik waise hi kiyá, jaise us ke báp 'Uzziyáh ne kiyá thá. 35 Taubhi unche maqám dháe na gaye, log hanoz unche maqámon par qurbáni karte, aur bakhúr jaláthe the. KHUDÁWAND ke ghar ka bálái darwáza isí ne banáyá. 36 Aur Yútám ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin? 37 Un hi dinon men KHUDÁWAND sháh i Arám Razín ko, aur Fiqah bin Ramaliyáh ko, Yahúdáh par chahái karne ke liye bhejne lagá. 38 Aur Yútám apne báp-dádá ke sáth so gayá; aur apne báp Dáúd ke shahr men apne báp-dádá ke sáth dafn húa: aur us ka betá A'khaz us kí jagah bádsháh húa.

16 Aur Ramaliyáh ke bete Fiqah ke satrahwen baras se sháh i Yahúdáh Yútám ka betá A'khaz saltanat karne lagá. 2 Aur jab wuh saltanat karne lagá, to bis baras ka thá, aur us ne solah baras Yarúshalem men bádsháhi kí. Aur us ne wuh kám na kiyá jo KHUDÁWAND us ke Khudá kí nazar men bhalá hai, jaisá us ke báp Dáúd ne kiyá thá. 3 Balki wuh Isráíl ke bádsháhon kí rah par chalá; aur us ne un qaumon ke nafrafi dastúr ke mutábíq, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke sámne se khárij kar diya thá, apne bete ko bhí ág men

chalwáyá. 4 Aur unche maqámon, aur tilon par, aur har ek hare darakht ke niche us ne qurbáni kí, aur bakhúr jaláyá. 5 Tab sháh i Arám Razín aur sháh i Isráíl Ramaliyáh ke bete Fiqah ne larne ko Yarúshalem par chahái kí. Aur unhon ne A'khaz ko gher liyá, lekin us par gálib na á sake. 6 Us waqt sháh i Arám Razín ne Ailát ko fath karke Arám men phir shámil kar liyá, aur Yahúdíon ko Ailát se nikál diya; aur Arámí Ailát men ákar wahán bas gaye, jaisá áj tak hai. 7 So A'khaz ne sháh i Asúr Tiglatpilásar ke pás elchi rawána kiye, aur kahá bhejá, ki Main tera khádim aur betá hun: so tú á, aur mujh ko sháh i Arám ke háth se, aur sháh i Isráíl ke háth se jo mujh par chah áe hain rihái de. 8 Aur A'khaz ne us chandí aur sone ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men aur sháhi mahall ke khazánon men milá lekar sháh i Asúr ke liye nazrána bhejá. 9 Aur sháh i Asúr ne us kí bát mánt; chunáchi sháh i Asúr ne Damishq par lashkarkashi kí, aur use le liyá, aur wahán ke logon ko asír karke Qír men le gayá, aur Razín ko qatl kiyá. 10 Aur A'khaz bádsháh sháh i Asúr Tiglatpilásar kí muláqát ke liye Damishq ko gayá, aur us mazbah ko dekhá jo Damishq men thá; aur A'khaz bádsháh ne us mazbah ka naqsha, aur us kí sáfi san'at ka namúna U'riyáh káhin ke pás bhejá. 11 Aur U'riyáh káhin ne thik usí namúne ke mutábíq jise A'khaz ne Damishq se bhejá thá ek mazbah banáyá. Aur A'khaz bádsháh ke Damishq se lautne tak U'riyáh káhin ne use taiyar kar diya. 12 Jab bádsháh Damishq se laut áyá, to bádsháh ne mazbah ko dekhá; aur bádsháh mazbah ke pás gayá, aur us par qurbáni guzráni. 13 Aur us ne us mazbah par apni sokhtani qurbáni, aur apni nazr kí qurbáni jalái, aur apni tapáwan tapáyá, aur apni salámati ke zabíhon ka khún usí mazbah par chhírká. 14 Aur us ne pítal ka wuh mazbah jo KHUDÁWAND ke áge thá haikal ke sámne se, ya'ni apne mazbah aur KHUDÁWAND kí haikal ke bich men se, uthwákar use apne mazbah ke shimál kí taraf rakhwá diya. 15 Aur A'khaz bádsháh ne U'riyáh káhin

ko hukm kiyá, ki Bape mazbah par suhb ki sokhtani qurbáni, aur shám ki nazr ki qurbáni, aur bádsháh ki sokhtani qurbáni, aur us ki nazr ki qurbáni, aur mamlukat ke sab logon ki sokhtani qurbáni aur un ki nazr ki qurbáni, aur un ka tapáwan chharháya kar; aur sokhtani qurbáni ka sará khún, aur zabihe ka sará khún, us par chhirká kar; aur pítal ka wuh mazbah mere suwál karne ke liye rahogá. 16 So jo kuchh A'khaz bádsháh ne farmáyá, U'riyáh káhin ne wuh sab kiyá. 17 Aur A'khaz bádsháh ne kursion ke kanaron ko kat dála, aur un ke úpar ke hauz ko un se judá kar diyá, aur us bape hauz ko pítal ke bailon par se jo us ke niche the utárkar pattharon ke farsh par rakh diyá. 18 Aur us ne us ráste ko jis par chhat thi, aur jise unhon ne sabbt ke din ke liye haikal ke andar banáyá thá, aur bádsháh ke darámad ke ráste ko jo báhar thá sháh i Asúr ke sabab se KHUDÁWAND ke ghar men shámil kar diyá. 19 Aur A'khaz ke báqi kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kya wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahin? 20 Aur A'khaz apne báp dáda ke sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men apne báp dáda ke sáth dafn húa; aur us ka betá Hizqiyáh us ki jagah bádsháh húa.

17 Aur sháh i Yahúdáh A'khaz ke bárahwen baras se Ailah ka betá Húsí'a Isráil par Sámariya men saltanat karne lagá, aur nau baras saltanat ki. 2 Aur us ne KHUDÁWAND ki nazar men badí ki, taubhi Isráil ke un bádsháhon ki manind nahin jo us se pahle hue. 3 Aur sháh i Asúr Salmanasar ne is par chahái ki, aur Húsí'a us ka khádim ho gayá, aur us ke liye hadya láya. 4 Aur sháh i Asúr ne Húsí'a ki sázish ma'lúm kar lí; kyunki us ne sháh i Misr So ke pás elchi bheje, aur sháh i Asúr ko hadya na diyá jaisá wuh sál ba sál detá thá. So sháh i Asúr ne use band kar diyá, aur qaidkháne men us ke beiyán dál din. 5 Aur sháh i Asúr ne sarí mamlukat par chahái ki, aur Sámariya ko jakar tin baras use ghere rahá. 6 Aur Húsí'a ke nauwen baras sháh i Asúr ne Sámariya ko le liya, aur Isráil ko asir karke Asúr men le gaya, aur

un ko Khalah men aur Jauzán ki nadi Khábúr par, aur Mádon ke shahron men basáya. 7 Aur yih is liye húa, ki bani Isráil ne KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf, jis ne un ko mulk i Misr se nikalkar sháh i Misr Fir'aun ke háth se rihál di thi, gunáh kiyá, aur gair ma'búdon ka khauf maná. 8 Aur un qaumon ke áin par jin ko KHUDÁWAND ne bani Isráil ke áge se kharij kiyá, aur Isráil ke bádsháhon ke áin par jo unhon ne khud banáe the chalte rahe. 9 Aur bani Isráil ne KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf chhipkar wuh kám kiye jo bhale na the, aur unhon ne apne sab shahron men, nigahbanon ke burj se fasildár shahr tak, apne liye unche maqám banáe. 10 Aur har ek unche pahar par, aur har ek hare darakht ke niche unhon ne apne liye sutanon aur Yasíraton ko nasb kiyá. 11 Aur wahin, un sab unche maqámon par, un qaumon ki manind jin ko KHUDÁWAND ne un ke samne se dafa kiyá, bakhúr jaláya; aur KHUDÁWAND ko gussa diláne ke liye sharáaten kin: 12 aur buton ki parastish ki, jis ke bare men KHUDÁWAND ne un se kahá thá, ki Tum yih kám na karna. 13 Taubhi KHUDÁWAND sab nabion aur gaibbinon ki ma'rifat Isráil aur Yahúdáh ko ágáh kartá rahá, ki Tum apni buri rahon se báz áo, aur us sarí shar'at ke mutábiq, jis ka hukm main ne tumhare báp dáda ko diyá, aur jise main ne apne bandon nabion ki ma'rifat tumhare pás bhejá hai, mere ahkám o áin ko máno. 14 Báwujúd is ke unhon ne na suná, balki apne báp dáda ki tarah jo KHUDÁWAND apne Khudá par imán nahin láe the gardankashi ki. 15 Aur us ke áin ko, aur us ke 'ahd ko jo us ne un ke báp dáda se bándhá thá, aur us ki shahádaton ko jo us ne un ko di thin radd kiyá; aur bátil baton ke pairau hokar nikamme ho gaye, aur apne aspás ki qaumon ki taqlid ki, jin ke bare men KHUDÁWAND ne un ko takid ki thi, ki wuh un ke se kám na karen. 16 Aur unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ke sab ahkám tark karke apne liye qhálí huf múraten ya'ni do bachhre baná liye, aur Yasírat taiyar ki, aur ásmáni fauj ki parastish ki, aur Ba'i ko pújá. 17 Aur unhon

ne apne beṭon aur beṭiyon ko ág men chalwáyá; aur fálgirí aur jádúgarí se kám liyá; aur apne ko bech dálá, táki KHUDÁWAND kí nazar men badí karke use gussa diláen. 18 Is liye KHUDÁWAND Isráíl se bahut náráz huá, aur apní nazar se un ko dúr kar diyá; so Yahúdáh ke qabíle ke síwá áur kol ná chhútá. 19 Aur Yahúdáh ne bhí KHUDÁWAND apne Khudá ke ahkám na máne, balki un áin par chale jin ko Isráíl ne banáyá thá. 20 Tab KHUDÁWAND ne Isráíl kí sárí nasl ko radd kiyá, aur un ko dukh diyá, aur un ko luteron ke háth men karke ákhirkár un ko apní nazar se dúr kar diyá. 21 Kyúñki us ne Isráíl ko Dáúd ke gharáne se judá kiyá; aur unhon ne Nabát ke beṭe Yarubi'ám ko bádsháh banáyá: aur Yarubi'ám ne Isráíl ko KHUDÁWAND kí pairawí se dúr hanakáyá, aur un se bará gunáh karáyá. 22 Aur baní Isráíl un sab gunáhon kí jo Yarubi'ám ne kiye taqlíd karte rahe; wuh un se báz na áe; 23 yahán tak kí KHUDÁWAND ne Isráíl ko apní nazar se dúr kar diyá, jaisá us ne apne sab bandon kí ma'rifat jo nabí the farmáyá thá. So Isráíl apne mulk se Asúr ko pahuncháyá gayá, jahán wuh áj tak hai.

24 Aur sháh i Asúr ne Bábul aur Kútah, aur 'Awá, aur Hamát, aur Sifrwáim ke logon ko lákar baní Isráíl kí jagah Sámariya ke shahron men basáyá: so wuh Sámariya ke málik hue, aur us ke shahron men bas gaye. 25 Aur apne bas jáne ke shuru' men unhon ne KHUDÁWAND ká khauf na máná: is liye KHUDÁWAND ne un ke darmiyán sheron ko bhejá jinhon ne un men se ba'z ko már dálá. 26 Pas unhon ne sháh i Asúr se yih kahá, kí Jin qaumon ko tú ne le jákar Sámariya ke shahron men basáyá hai, wuh us mulk ke Khudá ke tariqe se wáqif nahín hain: chunánchi us ne un men sher bhej diye hain, aur dekh, wuh un ko pharte hain, is liye kí wuh us mulk ke Khudá ke tariqe se wáqif nahín hain. 27 Tab Asúr ke bádsháh ne yih hukm diyá, kí Jin káhinon ko tum wahán se le áe ho, un men se ek ko wahán le jáo, aur wuh jákar wahín rahe, aur yih káhin un ko us mulk ke Khudá ká tariqa síkháe. 28 So

un káhinon men se jin ko wuh Sámariya se le gaye the ek káhin ákar Baitel men rahne lagá, aur un ko síkháyá, kí un ko KHUDÁWAND ká khauf kyúnkar mánná cháhiye. 29 Tis par bhí har qaum ne apne deotá banáe, aur un ko Sámariyon ke banáe hue únche maqámon ke mandiron men rakkhá; har qaum ne apne shahr men jahán us kí sukúnat thí aisá hí kiyá. 30 So Bábulion ne Sukkát Banát ko, aur Kútion ne Naiyirgul ko, aur Hamátion ne Asímá ko, 31 aur 'Awátion ne Nibház aur Tartáq ko banáyá, aur Sifrwáim ne apne beṭon ko Adrammalik aur 'Anammalik ke liye jo Sifrwáim ke deotá the ág men jaláyá. 32 Yún wuh KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apne liye únche maqámon ke káhin bhí apne hí men se baná liye, jo únche maqámon ke mandiron men un ke liye qurbání guzránte the. 33 So wuh KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apní qaumon ke dastúr ke mutábíq, jin men se wuh níkal liye gaye the, apne apne deotá kí parastish bhí karte the. 34 A'j ke din tak wuh pahle dastúr par chalte hain: wuh KHUDÁWAND se darte nahín, aur na to apne áin o qawánin par, aur na us shara' aur farmán par chalte hain, jis ká hukm KHUDÁWAND ne Ya'qúb kí nasl ko diyá thá, jis ká nám us ne Isráíl rakkhá thá; 35 un hí se KHUDÁWAND ne 'ahd bándhkar un ko yih tákid kí thí, kí Tum gairma'búdon se na darna, aur na un ko síjda karná na pújná, aur na un ke liye qurbání karná; 36 balki KHUDÁWAND jo barí quwwat aur baland bázú se tum ko mulk i Misr se níkal láyá, tum usí se darna, aur usí ko síjda karná, aur usí ke liye qurbání guzránná. 37 Aur jo jo áin, aur rasm, aur jo sharí'at, aur hukm us ne tumháre liye qalamband kiye, un ko sadá manne ke liye ihtiyát rakhná; aur tum gairma'búdon se na darna; 38 aur us 'ahd ko jo main ne tum se kiyá hai tum bhúl na jáná; aur na tum gairma'búdon ká khauf mánná: 39 balki tum KHUDÁWAND apne Khudá ká khauf mánná; aur wuh tum ko tumháre sab dushmanon ke háth se chhuráegá. 40 Lekin unhon ne na máná, balki apne pahle dastúr

ke mutábíq karte rahe. 41 So yih qaumeñ KHUDÁWAND se bhí dartí rahín, aur apní khodí húi múraton ko bhí pújtí rahín; isí tarah un kí aulád, aur un kí aulád kí masl bhí, jaisá un ke báp dádá karte the, waisá wuh bhí áj ke dín tak kartí hain.

18 Aur sháh i Isráíl Húsí'a bin Aillah ke tisre sál aisá húa, kí sháh i Yahúdáh A'khaz ká betá Hizqiyáh saltanat karne lagá. 2 Aur jab wuh saltanat karne lagá, to pachchís baras ká thá; aur us ne untís baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí man ká nám Abí thá jo Zakariyáh kí betí thí. 3 Aur jo jo us ke báp Dáúd ne kiyá thá, us ne thík usí ke mutábíq wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men bhalá thá: 4 us ne únche maqámon ko dúr kar diyá, aur sutúnon ko torá, aur Yasírat ko káṭ dálá; aur us ne pítal ke sánp ko jo Músá ne banáyá thá chaknáchúr kar diyá; kyúñki baní Isráíl un dinon tak us ke áge bakh-úr jaláte the; aur us ne us ká nám Nahushtán rakkhá. 5 Aur wuh KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá par tawakkul rakhtá thá, aisá kí us ke ba'd Yahúdáh ke sab bádsháhon men us kí manind ek na húa, aur na us se pahle koí húa thá. 6 Kyúñki wuh KHUDÁWAND se líptá rahá, aur us kí pairawí karne se báz na áyá; balki us ke hukmon ko maná jin ko KHUDÁWAND ne Músá ko diyá thá. 7 Aur KHUDÁWAND us ke sáth rahá; aur jahán kahín wuh gayá, kámyáb húa: aur wuh sháh i Asúr se munharif ho gayá, aur us kí itá'at na kí. 8 Us ne Filistíon ko Gazzah aur us kí sarhaddon tak nigahbanon ke burj se fasíldár shahr tak mára.

9 Aur Hizqiyáh bádsháh ke chauthe baras jo sháh i Isráíl Húsí'a bin Aillah ká sátwán baras thá aisá húa kí sháh i Asúr Salmanasar ne Sámariya par chaṛháí kí, aur us ká muhásara kiyá. 10 Aur tén sál ke ákhir men unhon ne us ko le líyá: ya'ní Hizqiyáh ke chhaṭe sál jo sháh i Isráíl Húsí'a ká nauwán baras thá, Sámariya le líyá gayá. 11 Aur sháh i Asúr Isráíl ko asír karke Asúr ko le gayá, aur un ko Khalah men aur Jauzán kí nadí Khábúr par, aur Mádi-on ke shahron men rakkhá: 12 is líye kí unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na maní, balki us ke

'ahd ko, ya'ní un sab báton ko, jin ká hukm KHUDÁWAND ke bandé Músá ne diyá thá, 'udúl kiyá, aur na un ko suná, na un par 'amal kiyá.

13 Aur Hizqiyáh bádsháh ke chauthwen baras sháh i Asúr Sanherib ne Yahúdáh ke sab fasíldár shahron par chaṛháí kí, aur un ko le líyá.

14 Aur sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne sháh i Asúr ko Lakís men kahlá bhejá, kí Mujh se khatá húi; mere pás se laut já; jo kuchh tú mere sir kare, main use utháungá. So sháh i Asúr ne tén sau qintár chándí, aur tís qintár soná sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke zimme lagáyá. 15 Aur Hizqiyáh ne sári chándí jo KHUDÁWAND ke ghar, aur sháhi mahall ke khazánon men millí use de dí. 16 Us waqt Hizqiyáh ne KHUDÁWAND kí haikal ke darwázon ká, aur un sutúnon par ká soná jin ko sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne khud mandhwayá thá utarwákar, sháh i Asúr ko de diyá. 17 Phir bhí sháh i Asúr ne Tartán, aur Rab Sárís, aur Rab Sháqí ko, Lakís se bare lashkar ke sáth Hizqiyáh bádsháh ke pás Yarúshalem ko bhejá. So wuh chale aur Yarúshalem ko áe. Aur jab wahán pahunché, to jákar úpar ke táláb kí náli ke pás jo dhobiyon ke maidán ke ráste par hai, khare ho gaye. 18 Aur jab unhon ne bádsháh ko pukará, to Iliyáqím bin Khilqiyáh jo ghar ká díwán thá aur Shabnáh munshí, aur A'saf muharrir ká betá Yúákh, un ke pás nikal-kar áe. 19 Aur Rab Sháqí ne un se kahá, Tum Hizqiyáh se kaho, kí Malik i mu'azzam sháh i Asúr yúñ farmatá hai, Tú kyá i'timád kiye baithá hai? 20 Tú kahtá to hai, par yih faqat báten hí báten hain, kí Jang kí maslahat bhí hai aur hausala bhí. A'khir kis ke barte par tú ne mujh se sarkashí kí hai? 21 Dekh, tujhe is masle húe sarkande ke 'asá, ya'ní Misr par, bharosá hai: us par agar koí tek lagáe, to wuh us ke háth men gar jáegá, aur use chhed degá; sháh i Misr Fir'aun un sab ke líye jo us par bharosá karte hain, aisá hí hai. 22 Aur agar tum mujh se kaho, kí Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre Khudá par hai: to kyá wuh wuhí nahín hai, jis ke únche maqámon aur masbahon ko Hizqiyáh ne dhákar Yahúdáh aur Yarúshalem se kahá hai, kí Tum

Yarúshalem men is mazbah ke áge sijda kiyá karo? 23 Is liye ab zará mere áqá sháh i Asúr ke sáth shart bándh, aur main tujhe do hazár ghoṛe dúngá, basharte ki tú apní taraf se un par sawár chahá sake. 24 Bhalá phir tú kyúnkar mere áqá ke kamtarín mulázimon men se ek sardár ká bhí munh pher saktá hai, aur rathon aur sawáron ke liye Mísr par bharosá rakhtá hai? 25 Aur kyá ab main ne KHUDÁWAND ke bekahe hí is maqám ko gárat karne ke liye is par chaháí kí hai? KHUDÁWAND hí ne mujh se kahá, ki Is mulk par chaháí kar, aur ise gárat kar de. 26 Tab Iliyáqím bin Khilqiyáh, aur Shabnáh, aur Yúákh ne Rab Sháqí se 'arz kí, ki Apne khádimon se Arámí zabán men bát kar, kyúnki ham use samajhte hain; aur un logon ke sunte húe jo dífár par hain Yahúdíon kí zabán men báten na kar. 27 Lekin Rab Sháqí ne un se kahá, Kyá mere áqá ne mujhe yih báten kahne ko tere áqá ke pás, yá tere pás bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon ke pás nahín bhejá jo tumbáre sáth apní hí najásat kháne aur apná hí qárúra píne ko dífár par baíthe hain? 28 Phir Rab Sháqí khará ho gayá, aur Yahúdíon kí zabán men baland áwáz se yih kahne lagá, ki Malik i mu'azzam, sháh i Asúr ká kalám suno: 29 bádsháh yún farmátá hai, ki Hizqiyáh tum ko fareb na de; kyúnki wuh tum ko us ke háth se chhurá na sakegá. 30 Aur na Hizqiyáh yih kahkar tum se KHUDÁWAND par bharosá karáe, ki KHUDÁWAND zarúr ham ko chhuráegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke hawále na hogá. 31 Hizqiyáh kí na suno: kyúnki sháh i Asúr yún farmátá hai, ki Tum mujh se sulh kar lo, aur nikalkar mere pás áo, aur tum men se har ek apní ták, aur apne anjír ke darakht ká mewa khátá, aur apne hauz ká pání pítá rahe, 32 jab tak main ákar tum ko aise mulk men na le jáun, jo tumbáre mulk kí tarah galla aur mai ká mulk, roṭí aur tákistánon ká mulk, zaitúní tel aur shahd ká mulk hai; táki tum jíte raho, aur mar na jáo: so Hizqiyáh kí na sunná, jab wuh tum ko yih targíb de, ki KHUDÁWAND ham ko chhuráegá. 33 Kyá qaumon ke deotáon men se kisi ne apne mulk ko sháh i Asúr ke háth se chhuráyá hai? 34 Hamát

aur Arfád ke deotá kahán hain? aur Sifrwálm aur Hena' aur 'Iwáh ke deotá kahán hain? kyá unhon ne Sámariya ko mere háth se bachá liyá? 35 Aur mulkon ke tamám deotáon men se kis kis ne apná mulk mere háth se chhurá liyá jo YAHOWÁH Yarúshalem ko mere háth se chhurá legá? 36 Par log khámosh rahe, aur us ke jawáb men ek bát bhí na kahí: kyúnki bádsháh ká hukm yih thá, ki Use jawáb na dená. 37 Tab Iliyáqím bin Khilqiyáh jo ghar ká dífán thá, aur Shabnáh munshí, aur Yúákh bin A'saf muharrir apne kapre chák kiye húe Hizqiyáh ke pás áe, aur Rab Sháqí kí báten use sunáin.

19 Jab Hizqiyáh bádsháh ne yih suná, to apne kapre pháre, aur táṭ orhkar KHUDÁWAND ke ghar men gayá. 2 Aur us ne ghar ke dífán Iliyáqím, aur Shabnáh munshí, aur káhinon ke buzurgon ko táṭ urhákar A'mús ke beṭe Yasa'iyáh nabí ke pás bhejá. 3 Aur unhon ne us se kahá, Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká din dukh, aur malámat, aur tauhín ká din hai: kyúnki bachche paidá hone par hain, lekin wiládat kí táqat nahín. 4 Sháyad KHUDÁWAND terá Khudá Rab Sháqí kí sab báten sune jis ko us ke áqá sháh i Asúr ne bhejá hai, ki zinda Khudá kí tauhín kare, aur jo báten KHUDÁWAND tere Khudá ne suní hain un par wuh malámat karegá. Pas tú us baqiya ke liye jo maujúd hai, du'á kar. 5 Pas Hizqiyáh bádsháh ke mulázim Yasa'iyáh ke pás áe. 6 Yasa'iyáh ne un se kahá, ki Tum apne áqá se yún kahná, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú un báton se jo tú ne suní hain, jin se sháh i Asúr ke mulázimon ne merí takfír kí hai, na ḍar. 7 Dekh, main us men ek rúh dál dúngá, aur wuh ek afwáh sunkar apne mulk ko laut jáegá: aur main use usí ke mulk men talwár se marwá dálúngá.

8 So Rab Sháqí laut gayá; aur us ne sháh i Asúr ko Libnáh se laṭe páyá, kyúnki us ne suná thá, ki wuh Lakís se chalá gayá hai; 9 aur jab us ne Kúsh ke bádsháh Tirháqah kí bábat yih kahte suná, ki Dekh, wuh tujh se laṭne ko niklá hai, to us ne phir Hizqiyáh ke pás elchí rawána kiye, aur kahá, 10 ki Sháh i Yahúdáh Hizqiyáh se yún kahná, kí Terá

Khudá, jis par terá bharosá hai, tujhe yih kahkar fareb na de, ki Yarúshalem sháh i Asúr ke qabze men nahín kiyá jáegá. 11 Dekh, tú ne suná hai, ki Asúr ke bádsháhon ne tamám mamálik ko bi'l'kull gárat karke un ká kyá hál banáyá hai : so kyá tú bachá rahegá? 12 Kyá un qaumon ke deotáon ne un ko, ya'ní Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur baní 'Adan jo Tillasár men the jin ko hamáre báp'dádá ne halák kiyá, chhuráyá? 13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, aur shahr Sifrwáim, aur Hena' aur 'Iwáh ká bádsháh kahán hain? 14 Hizqiyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá; aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke ghar men jákar use KHUDÁWAND ke huzúr phailá diyá. 15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke huzúr yún du'á ki, Ai KHUDÁWAND, Isráil ke Khudá, karúbíon ke úpar baithnewále, tú hí akelá zamín kí sab saltanaton ká Khudá hai; tú hí ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá. 16 Ai KHUDÁWAND, kán lagá, aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh; aur Sanherib kí báton ko, jin se zinda Khudá kí tauhín karne ke liye us ne is ádmí ko bhejá hai; sun le. 17 Ai KHUDÁWAND, Asúr ke bádsháhon ne darhaqíqat qaumon ko un ke mulkon samet tabáh kiyá, 18 aur un ke deotáon ko ág men dálá; kyúnki wuh khudá na the, balki ádmíon kí dast-kárfí, ya'ní lakrfí, aur patthar the : is liye unhon ne un ko nábúd kiyá hai. 19 So ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, main terí minnat kartá hún, ki tú ham ko us ke háth se bachá le, táki zamín kí sab saltanaten ján len kí tú hí akelá KHUDÁWAND Khudá hai.

20 Tab Yasa'iyáh bin Amús ne Hizqiyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmátá hai, Chúnki tú ne sháh i Asúr Sanherib ke khiláf mujh se du'á kí hai, main ne terí sun lí. 21 Is liye KHUDÁWAND ne us ke haqq men yún farmáyá hai, kí Kunwárfí dukhtar i Siyyún ne tujh ko haqír jáná, aur terá mazhaka uráyá hai. Yarúshalem kí befi ne tujh par sir hiláyá hai. 22 Tú ne kis kí tauhín o takfír kí hai? tú ne kis ke khiláf apní áwáz baland kí, aur apní ánkhen úpar

utháin? Isráil ke Quddús ke khiláf. 23 Tú ne apne qásidon ke zarf'e se KHUDÁWAND kí tauhín kí, aur kahá, kí Main bahut se rathon ko sáth lekar paháron kí chotiyan par, balki Lubnán ke wastí hisson tak chah áyá hún : aur main us ke únche únche deodáron aur achchhe se achchhe sanaubar ke darakhton ko káñ dálungá, aur main us ke dúr se dúr maqám men, jahán us kí zarfhez zamín ká jangal hai, ghusá chalá jáungá. 24 Main ne jagah jagah ká pání khod khodkar piyá hai, aur main apne pánwon ke talwe se Mísr kí sab nadiyan sukhá dálungá. 25 Kyá tú ne nahín suná, kí mujhe yih kiye hue muddat húi, aur main ne ise qadím aiyám men thahrá diyá thá? Ab main ne usí ko purá kiyá hai, kí tú fasíldár shahron ko ujárkar khandar baná dene ke liye barpá ho. 26 Isí sabab se un ke báshinde kamzor hue, aur wuh ghabrá gaye, aur sharminda hue; wuh maidán kí ghás aur harí paud aur chhaton par kí ghás, aur us anáj kí mánind ho gaye jo barhne se peshtar súkh jáe. 27 Lekin main terí nishast aur ámad o raft, aur terá mujh par jhunjhlána jántá hún. 28 Tere mujh par jhunjhláne ke sabab se, aur is liye kí terá ghamand mere kánon tak pahunchá hai, main apní nakel terí nák men, aur apní lagám tere munh men dálungá; aur tú jis ráh se áyá hai, main tujhe usí ráh se wápas lautá dúngá. 29 Aur tere liye yih nishán hogá, kí tum is sál wuh chízen jo azkhud ugtí hain, aur dúsre sál wuh chízen jo un se paidá hon khaoge; aur tísre sál tum boná, aur kátná, aur tákistán lagákar un ká phal khána. 30 Aur wuh baqiya jo Yahúdáh ke gharáne se bach rahá hai phir niche kí taraf jar pakregá, aur úpar kí taraf phal láegá. 31 Kyúnki ek baqiya Yarúshalem se, aur wuh jo bach rahe hain, koh i Siyyún se niklenge; KHUDÁWAND kí gaiyúrfí yih kar dikhaegi. 32 So KHUDÁWAND sháh i Asúr ke haqq men yún farmátá hai, kí Wuh is shahr men áne, yá yahán tír chalané na páegá; wuh na to sipar lekar us ke sámne áne, aur na us ke muqábil damdama bándhne páegá; 33 balki KHUDÁWAND farmátá hai, kí Jis ráh se wuh áyá, usí ráh se laut

jaegá; aur is shahr men áne na páegá; 34 kyünki main apní khátir, aur apne bande Dáúd kí khátir, is shahr kí himáyat karúngá, táki use bachá lún.

35 So usí ráat ko KHUDÁWAND ke frishte ne nikalkar Asúr kí lash-kargáh men ek lách pachásí hazár ádmí már dále; aur subh ko jab log sawere uthe, to dekhá, ki wuh sab mare pare hain. 36 Tab sháh i Asúr Sanherib wahán se chalá gayá, aur lautkar Nínawah men rahne lagá. 37 Aur jab wuh apne deotá Nisrúk ke mandir men pújá kar rahá thá, to Adrammalik aur Sharázar ne use talwár se qatl kiyá: aur Aráráat kí sarzamín ko bhág gaye. Aur us ká betá Asar Haddún us kí jagah bádsháh huá.

20 Un hí dinon men Hizqiyáh aisá bímár pará kí marné ke qaríb ho gayá. Tab Yasa'iyáh nabí A'mús ke bete ne us ke pás ákar us se kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú apne ghar ká intizám kar de; kyünki tú mar jaegá, aur bachne ká nahín. 2 Tab us ne apná munh díwár kí taraf karke KHUDÁWAND se yih du'á kí, ki 3 Ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, yád farmá kí main tere huzúr sachchál aur púre dil se chaltá rahá hún, aur jo terí nazar men bhalá hai, wuhí kiyá hai. Aur Hizqiyáh zár zár royá. 4 Aur aisá huá ki Yasa'iyáh nikalkar shahr ke bích ke hisse tak pahunchá bhí na thá, ki KHUDÁWAND ká kalám us par názil huá, ki 5 Laut, aur merí qaum ke peshwá Hizqiyáh se kah, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, ki Main ne terí du'á suní, aur main ne tere ánsú dekhe: dekh, main tujhe shifá dúngá, aur tísre dín tú KHUDÁWAND ke ghar men jaegá. 6 Aur main terí 'umr pandrah baras áur barhá dúngá, aur main tujh ko, aur is shahr ko sháh i Asúr ke háth se bachá lúngá, aur main apní khátir, aur apne bande Dáúd kí khátir is shahr kí himáyat karúngá. 7 Aur Yasa'iyáh ne kahá, Anjirón kí tikkiyá lo: so unhon ne use lekar phore par bándhá, tab wuh achchhá ho gayá. 8 Aur Hizqiyáh ne Yasa'iyáh se púchhá, ki Is ká kyá nishán hogá, ki KHUDÁWAND mujhe síhhat baknshe-

gá, aur main tísre dín KHUDÁWAND ke ghar men jaúngá? 9 Yasa'iyáh ne jawáb diyá, ki Is bát ká, ki KHUDÁWAND ne jis kám ko kahá hai, use wuh karegá, KHUDÁWAND kí taraf se tere liye nishán yih hogá, ki sáya yá das darje áge ko jáe, yá das darje píchhe ko laute. 10 Aur Hizqiyáh ne jawáb diyá, Yih to chhotí bát hai, ki sáya das darje áge ko jáe; so yún nahín, balki sáya das darje píchhe ko laute. 11 Tab Yasa'iyáh nabí ne KHUDÁWAND se du'á kí: so us ne sáye ko A'khaz kí dhúpgharí men das darje ya'ní jitná wuh dhal chuká thá, utná hí píchhe ko lautá diyá.

12 Us waqt sháh i Bábul Barúdak Baladán bin Baladán ne Hizqiyáh ke pás náma aur taháif bheje: kyünki us ne suná thá, ki Hizqiyáh bímár ho gayá hai. 13 So Hizqiyáh ne un kí báten sunín; aur us ne apní beshbahá chízon ká sára ghar, aur chándí, aur soná, aur masáli, aur beshqímat 'itr, aur apná siláhkhána, aur jo kuchh us ke khazánon men maujúd thá, un ko dikhláyá: us ke ghar men, aur us kí sári mamlukat men, aisí koi chíz na thí jo Hizqiyáh ne un ko na dikhá. 14 Tab Yasa'iyáh nabí ne Hizqiyáh bádsháh ke pás ákar us se kahá, ki Yih log kyá kahte the, aur yih tere pás kahán se áe? Hizqiyáh ne kahá, Yih dúr mulk se, ya'ní Bábul se mere pás áe hain. 15 Phir us ne púchhá, Unhon ne tere ghar men kyá dekhá? Hizqiyáh ne jawáb diyá, Unhon ne sab kuchh jo mere ghar men hai dekhá; mere khazánon men aisí koi chíz nahín jo main ne un ko dikhá na ho. 16 Tab Yasa'iyáh ne Hizqiyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám sun le. 17 Dekh, wuh dín áte hain, ki sab kuchh jo tere ghar men hai, aur jo kuchh tere báp dáda ne áj ke dín tak jama' karke rakkhá hai, Bábul ko le jaenge; KHUDÁWAND farmatá hai, Kuchh bhí baqi na rahégá. 18 Aur wuh tere beton men se jo tujh se paidá hongé, aur jin ká báp tú hí hogá, kitnon ko le jaenge; aur wuh sháh i Bábul ke mahall men khwá-jasará hongé. 19 Hizqiyáh ne Yasa'iyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám jo tú ne kahá hai bhalá hai. Aur us ne yih bhí kahá, Bhalá hí hogá, agar mere aiyám men amn aur amán rahé. 20 Aur Hizqiyáh

ke báqí kám, aur us kí quwwat, aur kyúnkar us ne táláb aur náli banákar shahr men páni pahuncháyá, so kyá wuh sháhán i Yahúdáh kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 21 Aur Hizqiyáh apne báp-dádá ke sáth so gayá : aur us ká beṭá Munassí us kí jagah bádsháh húa.

21 Jab Munassí saltanat karne lagá, to wuh bárah baras ká thá : us ne pachpan baras Yarúshalem men saltanat kí. Aur us kí máñ ká nám Hifsíbáh thá. 2 Us ne un qaumon ke nafratí kámon kí tarah, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se dafa' kiyá, KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 3 Kyúnki us ne un únche maqámon ko jin ko us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá, phír banáyá ; aur Ba'1 ke liye mazbah banáe, aur Yasírat baná, jaise sháh i Isráíl Akhíab ne kiyá thá ; aur ásmán kí sári fauj ko síjda kartá, aur un kí parastish kartá thá. 4 Aur us ne KHUDÁWAND kí haikal men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Main Yarúshalem men apná nám rakkhúngá, mazbahe banáe. 5 Aur us ne ásmán kí sári fauj ke liye KHUDÁWAND kí haikal ke donon sahnon men mazbahe banáe. 6 Aur us ne apne beṭe ko ág men chaláyá, aur wuh shugún nikáltá, aur afsúngarí kartá, aur jinnát ke yáron aur jádúgaron se ta'alluq rakhtá thá ; us ne KHUDÁWAND ke áge us ko gussa diláne ke liye barí sharárat kí. 7 Aur us ne Yasírat kí khodí húi múrat ko jise us ne banáyá thá us ghar men nasb kiyá, jis kí bábat KHUDÁWAND ne Dáúd aur us ke beṭe Sulaimán se kahá thá, kí Isí ghar men, aur Yarúshalem men jise main ne baní Isráíl ke sab qabílon men se chun liyá hai main apná nám abad tak rakkhúngá : 8 aur main aisá na karúngá kí baní Isráíl ke pánw us mulk se báhar áwára phíren jise main ne un ke báp-dádá ko diyá ; basharte kí wuh un sab ahkám ke mutábíq aur us sharí'at ke mutábíq, jis ká hukm mere bande Músá ne un ko diyá, 'amal karne kí ihtiyát rakkhen. 9 Par unhon ne ná maná : aur Munassí ne un ko bahkáyá, kí wuh un qaumon kí nisbat jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se nábúd kiyá, ziyáda

badí karen. 10 So KHUDÁWAND ne apne bandon nabílon kí ma'rifat farmáyá ; 11 Chúnki sháh i Yahúdáh Munassí ne nafratí kám kiye, aur Amorílon kí nisbat jo us se peshtar hue ziyáda badí kí, aur Yahúdáh se bhí apne buton ke zari'e se gunáh karáyá : 12 is liye KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá yún farmatá hai, Dekho, main Yarúshalem aur Yahúdáh par aisí balá láne ko hún, kí jo kí us ká hál sune, us ke kán jhanná uṭhenge. 13 Aur main Yarúshalem par Sámariya kí rassí, aur Akhíab ke gharáne ká sáhúl dálúngá ; aur main Yarúshalem ko aisá ponchhúngá, jaise ádmí tháli ko ponchhtá hai aur use ponchhkar ultí rakh detá hai. 14 Aur main apní mirás ke báqí logon ko tark karke un ko un ke dushmanon ke hawále karúngá ; aur wuh apne sab dushmanon ke liye shikár aur lúṭ ṭhahenge ; 15 kyúnki jab se un ke báp-dádá Misr se nikle, us dín se áj tak, wuh mere áge badí karte aur mujhe gussa diláte rahe. 16 'Aláwa is ke Munassí ne us gunáh ke siwá, kí us ne Yahúdáh ko gumráh karke KHUDÁWAND kí nazar men badí karái be-gunáhon ká khún bhí is qadr kiyá, kí Yarúshalem is síre se us síre tak bhar gayá. 17 Aur Munassí ke báqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur wuh gunáh jo us se sarzad húa, so kyá wuh baní Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 18 Aur Munassí apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur apne ghar ke bág men jo 'Uzzá ká bág hai dafn húa : aur us ká beṭá Amún us kí jagah bádsháh húa.

19 Aur Amún jab saltanat karne lagá to báis baras ká thá. Us ne Yarúshalem men do baras saltanat kí. Us kí máñ ká nám Musallimat thá jo Harús Yutbahí kí beṭí thí. 20 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, jaise us ke báp Munassí ne kí thí. 21 Aur wuh apne báp kí sab ráhon par chalá, aur un buton kí parastish kí, jin kí parastish us ke báp ne kí thí, aur un ko síjda kiyá. 22 Aur us ne KHUDÁWAND apne báp-dádá ke Khudá ko tark kiyá, aur KHUDÁWAND kí ráh par na chalá. 23 Aur Amún ke khádímon ne us ke khiláf sázish kí, aur bádsháh ko usí ke qasr men ján se már diyá.

24 Lekin us mulk ke logon ne un sab ko jinhon ne Amun badshah ke khilaf sazish ki thi, qatl kiyá. Aur mulk ke logon ne us ke bete Yúsiyáh ko us ki jagah badsháh banáyá. 25 Aur Amun ke baqi kám jo us ne kiye, so kyá wuh Yahúdáh ke badsháhon ki tawarikh ki kitáb men qalamband nahin? 26 Aur wuh apni gor men 'Uzzá ke bag men dafn húa : aur us ka beta Yúsiyáh us ki jagah badsháh húa.

22 Jab Yúsiyáh saltanat karne lagá, to áth baras ka thá ; us ne iktis baras Yarushalem men saltanat ki. Us ki man ka nam Jadidah thá jo Busqati 'Adayáh ki beti thi. 2 Us ne wuh kám kiyá jo KHUDAWAND ki nigah men thik thá, aur apne bap Dáúd ki sab rahon par chala, aur dahine ya baen hath ko mutlaq na musá.

3 Aur Yúsiyáh badsháh ke atharah-wen baras aisá húa, ki badsháh ne Safan bin Asaliyáh bin Masullám munshi ko KHUDAWAND ke ghar ko bheja aur kaha, 4 ki Tu Khilqiyáh sardar kahin ke pas ja, taki wuh sari naqdi ko jo KHUDAWAND ke ghar men lai jati hai, aur jise darbanon ne logon se lekar jama kiyá hai gine. 5 Aur wuh use un karguzaron ko saunp den jo KHUDAWAND ke ghar ki nigrani rakhte hain : aur yih log use un kargaron ko den jo KHUDAWAND ke ghar men kam karte hain taki haikal ki dararon ki marammat ho ; 6 ya'ni barhaiyon, aur rajon, aur mi'maron ko den ; aur haikal ki marammat ke liye lakri aur tarashe hue pattharon ke kharidne par kharch karen. 7 Lekin un se us naqdi ka jo un ke hath men di jati thi, ko hi hisab nahin liya jata thá, is liye ki wuh amanatdari se kam karte the. 8 Aur sardar kahin Khilqiyáh ne Safan munshi se kaha, ki Mujhe KHUDAWAND ke ghar men Tauret ki kitáb mili hai. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Safan ko di, aur us ne us ko parha. 9 Aur Safan munshi badsháh ke pas áya, aur badsháh ko khabar di, ki Tere khadimon ne wuh naqdi jo haikal men mili lekar un karguzaron ke hath men supurdi ki jo KHUDAWAND ke ghar ki nigrani rakhte hain. 10 Aur Safan munshi ne badsháh ko yih bhi

bataya, ki Khilqiyáh kahin ne ek kitáb mere hawale ki hai. Aur Safan ne use badsháh ke huzur parha. 11 Jab badsháh ne Tauret ki kitáb ki baton suni, to apne kapre phare ; 12 aur badsháh ne Khilqiyáh kahin, aur Safan ke bete Akhigam, aur Mikayáh ke bete 'Akbor, aur Safan munshi, aur 'Asayáh ko jo badsháh ka mulazim thá yih hukm diya, ki 13 Yih kitáb jo mili hai, is ki baton ke bare men tum jakar meri, aur sab logon aur sare Yahúdáh ki taraf se KHUDAWAND se daryaft karo : kyunki KHUDAWAND ka bara gazab ham par isi sabab se bharka hai, ki hamare bapdada ne is kitáb ki baton ko na suna, ki jo kuchh us men hamare bare men likha hai us ke mutabiq amal karte. 14 Tab Khilqiyáh kahin, aur Akhigam, aur 'Akbor, aur Safan, aur 'Asayáh. Khuldah nabiya ke pas gaye jo toshakhane ke daroga Salám bin Tiqwan bin Kharkhas ki biwi thi ; (yih Yarushalem men Mishnah name mahalle men rahti thi ;) so unhon ne us se guftogu ki. 15 Us ne un se kaha, KHUDAWAND Israil ka Khuda yun farmata hai, ki Tum us shakhs se jis ne tum ko mere pas bheja hai karna, 16 ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Main is kitáb ki un sab baton ke mutabiq, jin ko shah i Yahúdáh ne parha hai, is maqam par, aur is ke sab bashindon par balá nazil karunga : 17 kyunki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gair-mabudon ke age bakhur jalaya, taki apne hathon ke sab kamon se mujhe gussa dilae : so mera qahr is maqam par bharkega, aur thanda na hoga. 18 Lekin shah i Yahúdáh se jis ne tum ko KHUDAWAND se daryaft karne ko bheja hai yun karna, ki KHUDAWAND Israil ka Khuda yun farmata hai, ki Jo baton tu ne suni hain, un ke bare men yih hai, ki 19 chunki tera dil narm hai, aur jab tu ne wuh bat suni jo main ne is maqam aur is ke bashindon ke haqq men kahi, ki wuh tabah ho jaenge, aur la'nati bhi thahenge, to tu ne KHUDAWAND ke age 'ajizi ki, aur apne kapre phare, aur mere age roya ; so main ne bhi teri sun li, KHUDAWAND farmata hai. 20 Is liye dekh, main tujhe tere bapdada ke saath mila dunga. aur tu apni gor men

salámatí se utár diyá jáegá; aur un sab áfaton ko, jo main is maqám par názil karúngá, terí ánkhen nahín dekhengí. So wuh yih khabar bádsháh ke pás láe.

23 Aur bádsháh ne log bheje, aur unhoñ ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab buzurgon ko us ke pás jama' kiyá. 2 Aur bádsháh KHUDÁWAND ke ghar ko gayá; aur us ke sáth Yahúdáh ke sab log, aur Yarúshalem ke sab báshinde, aur káhin, aur nabí, aur sab chhoṭe bare ádmí the; aur us ne jo 'ahd kí kitáb KHUDÁWAND ke ghar men milí thí, us kí sab báten un ko paṛh sunáin. 3 Aur bádsháh sutún ke barábar khará huá, aur us ne KHUDÁWAND kí pairawí karne, aur us ke hukmon, aur shahádaton, aur áin ko, apne sáre dil aur sári ján se máne, aur is 'ahd kí báton par jo is kitáb men likhí hain 'amal karne ke liye KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd bándhá. Aur sab log us 'ahd par qáim hue. 4 Phir bádsháh ne sardár káhin Khilqiyáh ko, aur un káhinon ko jo dúse darje ke the aur darbánon ko hukm diyá, kí un sab bartanon ko jo Ba'íl, aur Yasírat, aur ásmán kí sári fauj ke liye banáe gaye the, KHUDÁWAND kí haikal se báhar nikálen; aur us ne Yarúshalem ke báhar Qidron ke kheton men un ko jalá diyá, aur un kí rákh Baitel pahunchái: 5 aur us ne un butparast káhinon ko jin ko sháhán i Yahúdáh ne Yahúdáh ke shahron ke únche maqámon aur Yarúshalem ke ás pás ke maqámon men bakhúr jaláne ko muqarrar kiyá thá, aur un sab ko bhí jo Ba'íl, aur súrj, aur chánd, aur saiyáron, aur ásmán ke sáre lashkar ke liye bakhúr jaláthe the, mauqúf kiyá. 6 Aur wuh Yasírat ko KHUDÁWAND ke ghar se Yarúshalem ke báhar Qidron ke nále par le gayá, aur use Qidron ke nále par jalá diyá, aur use kút kútkar khák baná diyá, aur us ko ámm logon kí qabron par phenk diyá. 7 Aur us ne lútion ke makánon ko jo KHUDÁWAND ke ghar men the jin men 'auraten Yasírat ke liye parde buná kartí thín, dhá diyá. 8 Aur us ne Yahúdáh ke sab shahron se káhinon ko lákar Jiba' se Baírsaba' tak, un sab únche maqámon men jahán káhinon ne bakhúr jaláyá thá najásat

dalwái; aur us ne pháṭakon ke un únche maqámon ko jo shahr ke nazim Yashú' ke pháṭak ke madkhal, ya'ní shahr ke pháṭak ke báen háth ko the, girá diyá. 9 Faubhi únche maqámon ke káhin Yarúshalem men KHUDÁWAND ke mazbah ke pás na áe, lekin wuh apne bháiyon ke sáth bekhamírí roṭí khá lete the. 10 Aur us ne Túfat men jo baní Hinnúm kí wadí men hai, najásat phinkwái, táki koí shakhs Molak ke liye apne beṭe yá beṭí ko ág men na chahwá sake. 11 Aur us ne un ghoron ko dúr kar diyá, jin ko Yahúdáh ke bádsháhon ne súrj ke liye makhsús karke KHUDÁWAND ke ghar ke ástáne par Nátan Malik khwá-jasará kí kothrí ke barábar rakkhá thá, jo haikal kí hadd ke andar thí, aur súrj ke rathon ko ág se jalá diyá. 12 Aur un mazbahon ko jo Akhaz ke bálákháne kí chhat par the jin ko sháhán i Yahúdáh ne banáyá thá, aur un mazbahon ko jin ko Munassí ne KHUDÁWAND ke ghar ke donon sahnon men banáyá thá bádsháh ne dhá diyá, aur wahán se un ko chúr chúr karke un kí khák ko Qidron ke nále men phinkwá diyá. 13 Aur bádsháh ne un únche maqámon par najásat dalwái jo Yarúshalem ke muqábil Koh i A'láish kí dahiní taraf the jin ko Isráílion ke bádsháh Sulaimán ne Saidánton kí nafratí 'Istarát, aur Moábion ke nafratí Kamos, aur baní 'Ammon ke nafratí Milkúm ke liye banáyá thá. 14 Aur us ne sutúnon ko tukre tukre kar diyá, aur Yasíraton ko kát dála, aur un kí jagah men murdon kí haddiyán bhar díñ. 15 Phir Baitel ká wuh mazbah, aur wuh únchá maqám jise Nabát ke beṭe Yarubi'ám ne banáyá thá jis ne Isráíl se gunáh karáyá, so is mazbah aur únche maqám donon ke us ne dhá diyá, aur únche maqám ko jalá diyá, aur use kút kútkar khák kar diyá, aur Yasírat ko jalá diyá. 16 Aur jab Yúsiyah mura, to us ne un qabron ko dekhe jo wahán us pahar par thín; so us ne log bhejkar un qabron men se haddiyán nikalwáin, aur un ko us mazbah par jalákar use nápak kiyá; yih KHUDÁWAND ke sukhan ke mutábíq huá jise us mard i Khudá ne jis ne in báton kí khabár dí thí sunáyá thá. 17 Phir us ne púchhá, Yih kaisí yádgár hai jise

main dekhtá hún? Shahr ke logon ne use batáyá, Yih us mard i KHUDÁ kí qabr hai jis ne Yahúdáh se ákar in kámon kí jo tú ne Baitel ke mazbah se kiye, khabar dí: 18 tab us ne kahá, Use rahne do; koí us kí haddiyon ko na sarkáe. So unhon ne us kí hađdiyán us nabí kí hađdiyón ke sáth jo Sámariya se áyá thá rahne dín. 19 Aur Yúsiyáh ne un únche maqámon ke sab gharon ko bhí jo Sámariya ke shahron men the jin ko Isráíl ke bádsháhon ne KHUDÁWAND ko gussa diláne ko banáyá thá, dhá diyá; aur jaisá us ne Baitel men kiyá thá, waisá hí un se bhí kiyá. 20 Aur us ne únche maqámon ke sab káhinon ko jo wahán the un mazbahon par qatl kiyá, aur ádmion kí hađdiyán un par jaláin; phir wuh Yarúshalem ko laut áyá.

21 Aur bádsháh ne sab logon ko yih hukm diyá, kí KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye fasah manáo, jaisá 'ahd kí is kitáb men likhá hai. 22 Aur yaqinan qázion ke zamáne se jo Isráílion kí 'adálat karte the, aur Isráíl ke bádsháhon, aur Yáhúdáh ke bádsháhon ke kull aiyám men, aisi 'id i fasah kabhí nahin húi thí. 23 Yúsiyáh bádsháh ke athárahwen baras yih fasah Yarúshalem men KHUDÁWAND ke liye manái gayí. 24 Másiwá is ke Yúsiyáh ne jinnát ke yáron, aur jádúgaron, aur múraton, aur buton, aur sab nafratí chizon ko jo mulk i Yahúdáh aur Yarúshalem men nazar áin, dúr kar diyá, táki wuh sharí'at kí un báton ko purá kare jo us kitáb men likhí thin jo Khlilqiyáh káhin ko KHUDÁWAND ke ghar men milí thí. 25 Aur us se pahle koí bádsháh us kí mánind nahin húa thá, jo apne sáre dil aur apní sári ján, aur apne sáre zor se Músá kí sári sharí'at ke mutábiqu KHUDÁWAND kí taraf rujú' láyá ho; aur na us ke ba'd koí us kí mánind barpá húa. 26 Báwujúd is ke Munassí kí sab badkárion kí wajh se jin se us ne KHUDÁWAND ko gussa diláyá thá, KHUDÁWAND apne saht o shadíd qahr se, jis se us ká gazab Yahúdáh par bharká thá, báz na áyá. 27 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Main Yahúdáh ko bhí apní ánkhon ke sámne se dúr karúngá, jaise main ne Isráíl ko dúr kiyá; aur main is hahr ko jise main ne chuná, ya'ni Yarúshalem ko, aur is ghar ko jis kí

bábat main ne kahá thá, kí Merá nám wahán hogá, radd kar dúngá. 28 Aur Yúsiyáh ke báqi kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin? 29 Usí ke aiyám men sháh i Misr Fir'aun Nikoh sháh i Asúr par charháí karne ke liye daryá e Furát ko gayá thá; aur Yúsiyáh bádsháh us ká sámna karne ko niklá; so us ne use dekhte hí Majiddo men qatl kar diyá. 30 Aur us ke mulázim us ko ek rath men Majiddo se mará húa le gaye, aur use Yarúshalem men lákar usí kí qabr men dafn kiyá. Aur us mulk ke logon ne Yúsiyáh ke beṭe Yahúákhaz ko lekar use masah kiyá, aur us ke báp kí jagah use bádsháh banáyá.

31 Aur Yahúákhaz jab saltanat karne lagá to teís baras ká thá: us ne Yarúshalem men tin mahíne saltanat kí. Us kí man ká nám Hamútal thá jo Libnáhí Yarmiyáh kí beṭi thí. 32 Aur jo jo us ke báp dáda ne kiyá thá, un ke mutábiqu is ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 33 So Fir'aun Nikoh ne use Riblah men jo mulk i Hamát men hai qaid kar diyá, táki wuh Yarúshalem men saltanat na karne páe: aur us mulk par sau qintár chándí, aur ek qintár soná khiráj muqarrar kiyá. 34 Aur Fir'aun Nikoh ne Yúsiyáh ke beṭe Iliyáqim ko us ke báp Yúsiyáh kí jagah bádsháh banáyá; aur us ká nám badalkar Yahúyaqim rakkhá, lekin Yahúákhaz ko le gayá: so wuh Misr men ákar wahán mar gayá. 35 Aur Yahúyaqim ne wuh chándí aur soná Fir'aun ko pahuncháyá; par is naqdí ko Fir'aun ke hukm ke mutábiqu dene ke liye us ne mamlukat par khiráj muqarrar kiyá: ya'ni us ne us mulk ke logon se har shakhs ke lagán ke mutábiqu chándí aur soná liyá, táki Fir'aun Nikoh ko de.

36 Aur Yahúyaqim jab saltanat karne lagá to pachchís baras ká thá; us ne Yarúshalem men gyarah baras saltanat kí. Us kí man ká nám Zabúdah thá jo Rúmáh ke Fidáyáh kí beṭi thí. 37 Aur jo jo us ke báp dáda ne kiyá thá, usí ke mutábiqu us ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí.

24 Usí ke aiyám men sháh i Bábul Nabúkadnazar ne charháí kí, aur Yahúyaqim tin baras tak us ká khdím rahá; tab wuh phirkar

us se munharif ho gayá. 2 Aur KHUDÁWAND ne Kasdion ke dal, aur Arám ke dal, aur Moáb ke dal, aur baní 'Ammon ke dal us par bheje, aur Yahúdáh par bhí bheje, táki use jaisá KHUDÁWAND ne apne bandon nabion ki ma'rifat farmáyá thá, halák kar de. 3 Yaqínan KHUDÁWAND hí ke hukm se Yahúdáh par yih sab kuchh húa, táki Munassí ke sab gunáhon ke bá'is jo us ne kiye un ko apní nazar se dūr kare; 4 aur un sab begunáhon ke khún ke bá'is bhí jise Munassí ne baháyá; kyúнки us ne Yarúshalem ko begunáhon ke khún se bhar diyá thá, aur KHUDÁWAND ne mu'áf karná na cháhá. 5 Aur Yahúyaqím ke baqí kám, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men qalamband nahín? 6 Aur Yahúyaqím apne báp-dádá ke sáth so gayá: aur us ká betá Yahúyákin us ki jagah bádsháh húa. 7 Aur sháh i Misr phir kabhí apne mulk se báhar na gayá, kyúнки sháh i Bábul ne Misr ke nále se daryá e Furát tak sab kuchh jo sháh i Misr ká thá le liyá thá.

8 Aur Yahúyákin jab saltanat karne lagá to athárah baras ká thá, aur Yarúshalem men us ne tén mahíne saltanat kí. Us ki máñ ká nám Nahushtá thá jo Yarúshalemí Inátan ki befi thí. 9 Aur jo jo us ke báp ne kiyá thá, us ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND ki nazar men badí kí. 10 Us waqt sháh i Bábul Nabúkadnazar ke khádimon ne Yarúshalem par charháí kí, aur shahr ká muhásara kar liyá. 11 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar bhí jab us ke khádimon ne us shahr ká muhásara kar rakkhá thá, wahán áyá. 12 Tab sháh i Yahúdáh Yahúyákin apní máñ aur apne mulázimon, aur sardáron aur 'uhdadáron samet nikalkar sháh i Bábul ke pás gayá: aur sháh i Bábul ne apní saltanat ke áthwen baras use giriftár kiyá. 13 Aur wuh KHUDÁWAND ke ghar ke sab khazánon aur sháhí mahall ke sab khazánon ko wahán se le gayá, aur sone ke sab bartanon ko jin ko sháh i Isráil Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar men banáyá thá us ne kátkar KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq un ke tukre tukre kar diye. 14 Aur wuh sáre Yarúshalem ko, aur sab

sardáron, aur súrmáon ko jo das hazár ádmí the, aur sab dastkáron aur loháron ko asír karke le gayá: so wahán mulk ke logon men se siwá kangálon ke áur koí baqí na rahá. 15 Aur Yahúyákin ko wuh Bábul le gayá, aur bádsháh ki máñ, aur bádsháh ki bíwiyon aur us ke 'uhdadáron, aur mulk ke raíson ko wuh asír karke Yarúshalem se Bábul ko le gayá. 16 Aur sab táqatwar ádmion ko jo sát hazár the, aur dastkáron aur loháron ko jo ek hazár the, aur sab ke sab mazbút aur jang ke láiq the, sháh i Bábul asír karke Bábul men le áyá. 17 Aur sháh i Bábul ne us ke báp ke bhái Mattaniyáh ko us ki jagah bádsháh banáyá; aur us ká nám badalkar Sidqiyáh rakkhá.

18 Jab Sidqiyáh saltanat karne lagá to ikkís baras ká thá: aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat kí. Us ki máñ ká nám Hamútal thá jo Libnáhi Yarmiyáh ki befi thí. 19 Aur jo jo Yahúyaqím ne kiyá thá, usi ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND ki nazar men badí kí. 20 Kyúнки KHUDÁWAND ke gazab ke sabab se Yarúshalem aur Yahúdáh ki yih naubat áí, ki ákhir us ne un ko apne huzúr se dūr hí kar diyá: aur Sidqiyáh sháh i Bábul se munharif ho gayá.

25 Aur us ki saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen din yún húa, ki sháh i Bábul Nabúkadnazar ne apní sári fauj samet Yarúshalem par charháí kí, aur us ke muqábil khaimazan húa, aur unhon ne us ke muqábil girdágird hisár banáe. 2 Aur Sidqiyáh bádsháh ki saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara rahá. 3 Aur chaúthe mahíne ke nauwen din se shahr men kál áisá sakht ho gayá, ki mulk ke logon ke liye khurish na rahí. 4 Tab shahrpanáh men rakhna ho gayá, aur donon díwáron ke darmiyan, jo phátak sháhí bag ke barabar thá, us se sab jangi máñ ráí hí ráí bhág gaye: (us waqt Kasd shahr ke ghore hús thá) aur bádsháh ne bábán ká páta liyá. 5 Lekin Kasdion ki fauj ne bádsháh ká píchhá kiyá, aur use Yarúshalem ke maidán men já liyá, aur us ká sára lashkar us ke pás se paráganda ho gayá thá. 6 So

wuh bádsháh ko pakaṛkar Riblah meṅ sháh i Bábul ke pás le gaye ; aur unhoṅ ne us par fatwá diyá. 7 Aur unhoṅ ne Sidqiyáh ke beṭoṅ ko us kí áṅkhoṅ ke sámne zabh kiyá, aur Sidqiyáh kí áṅkheṅ níkáal dáliṅ, aur use zanjíroṅ se jakaṛkar Bábul ko le gaye.

8 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar ke 'ahd ke unníswen baras ke páñchwen mahíne ke sátwen dín sháh i Bábul ká ek khádím Nabúzarádán, jo jilaudáron ká sardár thá, Yarúshalem meṅ áyá. 9 Aur us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, aur Yarúshalem ke sab ghar, ya'ní har ek baṛá ghar, ág se jalá diyá. 10 Aur Kasdíroṅ ke sáre lashkar ne jo jilaudáron ke sardár ke hamráh thá fasíl ko cháron taraf se girá diyá. 11 Aur baqí logoṅ ko jo shahr meṅ rah gaye the, aur un ko jinhoṅ ne apnoṅ ko chhoṛkar sháh i Bábul kí panáh lí thí, aur 'awámm meṅ se jítne baqí rah gaye the, un sab ko Nabúzarádán, jilaudáron ká sardár, asír karke le gayá. 12 Par jilaudáron ke sardár ne mulk ke kangáloṅ ko rahne diyá, táki khetí aur tákistánoṅ kí bágbání karen. 13 Aur pítal ke un sutúnoṅ ko jo KHUDÁWAND ke ghar meṅ the, aur kursíroṅ ko, aur pítal ke baṛe hauz ko jo KHUDÁWAND ke ghar meṅ thá, Kasdíroṅ ne toṛkar tukṛe tukṛe kiyá, aur un ká pítal Bábul ko le gaye. 14 Aur tamám degeṅ, aur belche, aur gulgír, aur chamche, aur pítal ke tamám bartan jo waháṅ kám áte the le gaye. 15 Aur angíthiyáṅ, aur kaṭore, garaz jo kuchh sone ká thá, us ke sone ko, aur jo kuchh chándí ká thá, us kí chándí ko, jilaudáron ká sardár le gayá. 16 Wuh donoṅ sutún, aur wuh baṛá hauz; aur wuh kursíṅ jin ko Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáyá thá, in sab chízoṅ ke pítal ká wazn behisáb thá. 17 Ek sutún aṭháraṅ háth únchá thá, aur us ke úpar pítal ká ek táj thá; aur wuh táj tín háth baland thá; us táj par girdágird jáliyáṅ, aur anár kí kaliyáṅ, sab pítal kí baní hui thín; aur dúsre sutún ke lawázim bhí jálí samét in hí kí tarah the. 18 Aur jilaudáron ke sardár ne Siráyáh sardár káhin ko, aur káhin i sání Safaniyáh ko, aur tinoṅ darbánon ko pakaṛ liyá; 19 aur us ne shahr meṅ se ek sardár ko

pakaṛ liyá jo jangí mardoṅ par muqarrar thá; aur jo log bádsháh ke huzúr házir rahte the un meṅ se páñch ádmíroṅ ko jo shahr meṅ mile, aur lashkar ke baṛe muharrir ko jo ahl i mulk kí maujúdát letá thá, aur mulk ke logoṅ meṅ se sáth ádmíroṅ ko jo shahr meṅ mile, 20 in ko jilaudáron ká sardár Nabúzarádán pakaṛkar sháh i Bábul ke huzúr Riblah meṅ le gayá. 21 Aur sháh i Bábul ne Hamát ke 'iláqe ke Riblah meṅ in ko qatl kiyá. So Yahúdáḥ bhí apne mulk se asír hokar chalá gayá. 22 Aur jo log Yahúdáḥ kí sarmín meṅ rah gaye jin ko Nabúkadnazar sháh i Bábul ne chhoṛ diyá, un par us ne Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ko hákim muqarrar kiyá.

23 Jab jathoṅ ke sab sardáron aur un kí sipáh ne, ya'ní Ismá'íl bin Nataniyáh, aur Yúhanan bin Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat Natúfatí, aur Yázaniyáh bin Ma'kátí ne suná, kí sháh i Bábul ne Jidaliyáh ko hákim banáyá hai, to wuh apne logoṅ samét Misfáh meṅ Jidaliyáh ke pás áe. 24 Aur Jidaliyáh ne un se aur un kí sipáh se qasam khákar kahá, Kasdíroṅ ke mulázimoṅ se mat ḍaro: mulk meṅ base raho, aur sháh i Bábul kí khidmat karo; aur tumbhári bhalái hogí. 25 Magar sátwen mahíne aisá huá, kí Ismá'íl bin Nataniyáh bin Ilísama' jo bádsháh kí nasl se thá apne sáth das mard lekar áyá, aur Jidaliyáh ko aisá mára, kí wuh mar gayá; aur un Yahúdioṅ aur Kasdíroṅ ko bhí jo us ke sáth Misfáh meṅ the qatl kiyá. 26 Tab sab log, kyá chhoṛe kyá baṛe, aur jathoṅ ke sardar uṭhkar Miṣr ko chale gaye, kyúñki wuh Kasdíroṅ se ḍarte the.

27 Aur Yahúyákin sháh i Yahúdáḥ kí asírí ke saintíswen baras ke bárahwen mahíne ke sátíswen dín aisá huá, kí sháh i Bábul Awíl Marúdak ne apní saltanat ke pahle hí sál Yahúyákin sháh i Yahúdáḥ ko qaidkháne se níkákar sarfaráz kiyá; 28 aur us ke sáth mihr se báteṅ kíṅ, aur us kí kursí un sab bádsháhoṅ kí kursíroṅ se jo us ke sáth Bábul meṅ the baland kí; 29 so wuh apne qaidkháne ke kapṛe badalkar 'umr bhar barábar us ke huzúr khána khátá rahá. 30 Aur us ko 'umr bhar bádsháh kí taraf se wazífa ke taur par har roz rasad miltí rahí.

I TAWA'RI'KH

1 A'dam, Set, Anüs, 2 Qínán, Mahalalel, Yárid, 3 Hanúk, Matúsilah, Lamak, 4 Núh, Sim, Hám, aur Yáfat.

5 Baní Yáfat: Jumar, aur Májúj, aur Mádí, aur Yáwán, aur Túbal, aur Masak, aur Tírás hain. 6 Aur baní Jumar: Askanáz, aur Dífat, aur Tujarmah hain. 7 Aur baní Yáwán: Ílsah, aur Tarsís, Kittí, aur Dodání log hain.

8 Baní Hám: Kúsh, aur Misr, Fút, aur Kan'án hain. 9 Aur baní Kúsh: Sabá, aur Hawílah, aur Sabtah, aur Ra'máh, aur Sabtaka hain. Aur baní Ra'máh: Sabá, aur Dadán hain. 10 Aur Kúsh se Namrúd paidá huá; zamín par pahle wuhí bahádurí karne lagá. 11 Aur Misr se Lúdí, aur 'Anámí, aur Lihábí, aur Naftúhí, 12 aur Fatrúsí, aur Kaslúhí, (jin se Filistí nikle,) aur Kaftúrí paidá hue. 13 Aur Kan'án se Saidá jo us ká pahlauthá thá, aur Hitt; 14 aur Yabúsí, aur Amorí, aur Jir-jáshí, 15 aur Hawwí, aur 'Arqí, aur Síní, 16 aur Arwádí, aur Simárí, aur Hamátí paidá hue.

17 Baní Sim: 'Ailám, aur Asúr, aur Arfaksad, aur Lúd, aur Arám, aur 'U'z, aur Húl, aur Jatar, aur Masak hain. 18 Aur Arfaksad se Silah paidá huá, aur Silah se 'Ibr paidá huá; 19 aur 'Ibr se do beṭe paidá hue; pahle ká nám Falaj thá, kyünki us ke aiyám men zamín batí; aur us ke bhái ká nám Yuqtán thá. 20 Aur Yuqtán se Almúdád, aur Salaf, aur Hasármávat, aur Irákh; 21 aur Hadúrám, aur U'zál, aur Diqlah; 22 aur 'Aibál, aur Abí-máel, aur Sibá; 23 aur Ofir, aur Hawílah, aur Yúbáb; paidá hue. Yih sab baní Yuqtán hain.

24 Sim, Arfaksad, Silah; 25 'Ibr, Falaj, Ra'á, 26 Sactí, 27 Nakhúr, 28 Dúhí, 29 Abrahám, aur Abrahám se beṭe: Izháq aur Isráíl the.

29 Isráíl ká beṭe: Isháq aur Isráíl ká pahlauthá Nabáyot; us ke ba'd Qidár, aur Adbiel, aur Mibsám;

30 Mism'á, aur Dúmah, aur Masá; Hadad, aur Taimá; 31 Yatúr Naffis, Qidmah. Yih baní Ismá'il hain.

32 Aur Abrahám ki haram Qatúrah ke beṭe yih hain: us ke batn se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh paidá hue. Aur baní Yuqsán: Sibá, aur Dadán hain. 33 Aur baní Midyán: 'Aifah, aur 'Ifr, aur Hanúk, aur Abidá', aur Ildu'á hain. Yih sab baní Qatúrah hain.

34 Aur Abrahám se Izháq paidá huá. Baní Izháq: 'Esau, aur Isráíl the.

35 Baní 'Esau: Ilfáz, aur Ra'uel, aur Ya'os, aur Ya'lám, aur Qorah hain.

36 Baní Ilfáz: Temán, aur Omar, Safí, aur Ja'tám, Qanaz, aur Timna' aur 'Amáliq hain. 37 Baní Ra'uel:

Nahat, Zárah, Sammah, aur Mizzah hain. 38 Aur baní Sha'ir: Laután, aur Sobal, aur Saba'un, aur 'Anah, aur Díson, aur Asar, aur Dísan hain.

39 Aur Horí, aur Homám Laután ke beṭe the; aur Timna' Laután ki bahin thí.

40 Baní Sobal: 'Alyán, aur Mánahat, 'Ebál, Safí aur Onám hain. Aur Aiyah, aur 'Anah Saba'un ke beṭe the.

41 Aur 'Anah ká beṭá Díson thá. Aur Hamrán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán Díson ke beṭe the.

42 Aur Asar ke beṭe Bilhán, aur Za'wán, aur Ya'qán the; aur 'U'z, aur Arán Dísan ke beṭe the.

43 Aur jin bádsháhon ne mulk i Adom par us waqt saltanat kí jab baní Isráíl par koí bádsháh hukmrán na thá, wuh yih hain; Bála' bin Ba'or:

us ke shahr ká nám Dínhábá thá. 44 Aur Bála' mar gayá, aur Yúbáb bin Zirah jo Busráhí thá us ki jagah bádsháh huá.

45 Aur Yúbáb mar gayá, aur Hashám jo Temán ki jagah bádsháh huá.

46 Aur Hashám mar gayá, aur Hadad bin Bidad jis ne Midyán log ko Meáh ke maidán men meáh us ki jagah bádsháh huá; aur us ke shahr ká nám (A) thá.

47 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah jo Musriqa ká thá us ki jagah bádsháh huá.

48 Aur Shamlah mar gayá, aur Sául jo daryá e Furát ke pás ke Rahobot ká báhinda thá us kí jagah bádsháh húa. 49 Aur Sául mar gayá, aur Ba'l Hanán bin 'Akbor us kí jagah bádsháh húa. 50 Aur Ba'l Hanán mar gayá, aur Hadad us kí jagah bádsháh húa; us ke shahr ká nám Fá'í, aur us kí b'wí ká nám Mahetabel thá jo Matrid bint Mezáháb kí betí thí. 51 Aur Hadad mar gayá. Phir yih Adom ke rais hue; rais Timná, rais 'Alyáh, rais Yatít; 52 rais Uhlbámah, rais Allah, rais Fínon; 53 rais Qanaz, rais Temán, rais Mibsár; 54 rais Majdiel, rais 'íram. Adom ke rais yihí hain.

2 Yih baní Isráil hain: Rúbin, Shama'un, Láwí, Yahúdáh, Ishkar, aur Zabúlún; 2 Dán, Yúsuf, aur Binyamín, Naftálí, Jadd, aur A'shar.

3 'Er aur Onán, aur Selah, yih Yahúdáh ke beṭe hain; yih tinoṅ us se ek Kan'áni 'aurat Batsú'a ke batn se paidá hue. Aur Yahúdáh ká pahlauthá 'Er KHUDÁWAND kí nazar men shárif thá; is liye us ne us ko má' dala. 4 Aur us kí bahú Tamar ke us se Fáras aur Zarah hue. Yadúdáh ke kull pánch beṭe the. 5 Aur Fáras ke beṭe Hasron, aur Hamúl the. 6 Aur Zarah ke beṭe Zimrí, aur Aitán, Haimán, aur Kalkúl, aur Dára' ya'ní kull pánch the. 7 Aur Isráil ká dukh denewalá 'Akar jis ne makhsús kí hui chíz men khiyanat kí Karmí ká beṭá thá. 8 Aur Aitán ká beṭá 'Azariyáh thá. 9 Aur Hasron ke beṭe jo us se paidá hue yih hain: Yarahmiel, aur Rám, aur Kalúbí; 10 aur Rám se 'Amminadáb paidá húa, aur 'Amminadáb se Nahson paidá húa jo baní Yahúdáh ká sardár thá. 11 Aur Nahson se Salmá paidá húa, aur Salmá se Bo'az paidá húa. 12 Aur Bo'az se 'Obed paidá húa, aur 'Obed se Yassí paidá húa. 13 Yassí se us ká pahlauthá Ilfáb paidá húa, aur Abinadáb dúsrá, aur Simma'tisrá; 14 Natániel chauthá; Raddí pánchwán; 15 'Ozam chhaṭá, Dáúd sátwán. 16 Aur un kí bahinen Zarúyáh aur Abíjel thin. Aur Abíshái, aur Yoáb, aur 'Asahel, yih tinoṅ Zarúyáh ke beṭe hain. 17 Aur Abíjel se 'Amásá paidá húa; aur 'Amásá ká báp Ismá'íl Yatar thá. 18 Aur Hasron ke beṭe Kálíb se

us kí b'wí 'Azúbah, aur Yari'ot ke, aulád hui; 'Azúbah ke beṭe yih hain; Yashar, aur Súbáb, aur Ardún. 19 Aur 'Azúbah mar gayí, aur Kálíb ne Ifrát ko biyáh liyá, jis ke batn se Húr paidá húa. 20 Aur Húr se U'ri paidá húa, aur U'ri se Bazilliel paidá húa. 21 Us ke ba'd Hasron Jil'ád ke báp Makír kí beṭí ke pás gayá, jis se us ne sáth baras kí umr men biyáh kiyá thá, aur us ke batn se Shajúb paidá húa. 22 Aur Shajúb se Yáir paidá húa jo mulk i Jil'ád men teís shahron ká málik thá. 23 Aur Jasúr, aur Arám ne Yáir ke shahron ko, aur Qanát ko ma' us ke qasbon ke, ya'ní sáth shahron ko, un se le liyá. Yih sab Jil'ád ke báp Makír ke beṭe the. 24 Aur Hasron ke Kálíb Ifrátah men mar jáne ke ba'd Hasron kí b'wí Abiyáh ke us se Ashúr paidá húa jo Taqú'a ká báp thá. 25 Aur Hasron ke pahlauthe Yarahmiel ke beṭe yih hain: Rám jo us ká pahlauthá thá, aur Búnah, aur Orán, aur Ozam, aur Akhiyáh. 26 Aur Yarahmiel kí ek aur b'wí thí, jis ká nám 'Atarah thá; wuh Onám kí man thí. 27 Aur Yarahmiel ke pahlauthe Rám ke beṭe, Ma'z, aur Yamín, aur 'Eqar the. 28 Aur Onám ke beṭe Sammí, aur Yada'. Aur Sammí ke beṭe Nadab, aur Abísúr the. 29 Aur Abísúr kí b'wí ká nám Abíkhail thá, us ke batn se Akhbán aur Molíd paidá hue. 30 Aur Nadab ke beṭe Silid, aur Affáim the; lekin Silid beaulád mar gayá. 31 Aur Affáim ká beṭá Yasa'í. Aur Yasa'í ká beṭá Sísán. Aur Sísán ká beṭá Akhlí thá. 32 Aur Sammí ke bhái Yada' ke beṭe Yatar, aur Yúnatan the. Aur Yatar beaulád mar gayá. 33 Aur Yúnatan ke beṭe; Falat, aur Zázá. Yih Yarahmiel ke beṭe the. 34 Aur Sísán ke beṭe nahin, sirf beṭiyán thin. Aur Sísán ká ek Misrí naukár Yarkha' námi thá. 35 So Sísán ne apní beṭí ko apne naukár Yarkha' se biyáh diyá, aur us ke us se 'Attí paidá húa. 36 Aur 'Attí se Nátan paidá húa, aur Nátan se Zábád paidá húa; 37 aur Zábád se Iflál paidá húa, aur Iflál se 'Obed paidá húa; 38 aur 'Obed se Yáhu paidá húa, aur Yáhu se 'Azariyáh paidá húa; 39 aur 'Azariyáh se Khalas paidá húa, aur Khalas se Il'ásah paidá húa; 40 aur Il'ásah se Sisamí paidá húa, aur

Sisamí se Salúm paidá huá; 41 aur Salúm se Yaqamiyáh paidá huá, aur Yaqamiyáh se Ilísama' paidá huá. 42 Yarahmiel ke bhái Kálíb ke beṭe yih haiṅ: Mísá us ká pahlauṭhá jo Zif ká báp hai; aur Habrún ke báp Marísah ke beṭe. 43 Aur baní Habrún: Qorah, aur Taffúah, aur Raqam, aur Sama' the. 44 Aur Sama' se Yurqi'ám ká báp, Rakham, paidá huá; aur Raqam se Sammí paidá huá. 45 Aur Sammí ká beṭá, Ma'ún: aur Ma'ún Bait Súr ká báp thá. 46 Aur Kálíb kí haram 'Aifah se Hárán, aur Mauzá, aur Jáziz paidá hué. Aur Hárán se Jáziz paidá huá. 47 Aur baní Yahdí: Rajam, aur Yotám, aur Jasám, aur Falat, aur 'Aifah, aur Sha'f the. 48 Aur Kálíb kí haram Ma'kah se Shibir, aur Tirhanáh, paidá hué. 49 Usí ke batn se Madmannáh ká báp, Sha'f, aur Makbíná ká báp, Siwá, aur Jibí'ah ká báp bhí paidá hué. Aur Kálíb kí beṭí 'Aksah hai. 50 Kálíb ke beṭe yih the: Ifrátah ke pahlauṭhe Húr ká beṭá Qaryat Ya'rim ká báp Sobal; 51 Baitlahm ká báp Salmá, aur Bait Jádír ká báp Khárif. 52 Aur Qaryat Ya'rim ke báp Sobal ke beṭe hí beṭe the: Harál, aur Manúkhat ke ádhe log. 53 Aur Qaryat Ya'rim ke gharáne yih the: Itrí, aur Fútí, aur Samátí, aur Masra'í; in hí se Sura'tí aur Istáolí nikle haiṅ. 54 Baní Salmá yih the: Baitlahm, aur Natúfatí, aur 'Atarot bait Yóáb, aur Manúkhatíon ke ádhe log, aur Sura'í. 55 Aur Ya'bíz ke rahnewále munshíon ke gharáne; Tir'átí, aur Sam'átí, aur Saukátí. Yih wuh Qíní haiṅ jo Raikáb ke gharáne ke báp Hamát kí nasl se the.

3 Yih Dáúd ke beṭe haiṅ jo Habrún meṅ us se paidá hué: pahlauṭhá Amnon, Yazra'eif Akhinúa'm ke batn se; dúsrá Dániel, Karmilí Abíjel ke batn se; 2 tísrá Abísalom jo Jasúr ke bádsháh Talmí kí beṭí Ma'kah ká beṭá thá; chauthá Aduniyáh jo Hajjít ká beṭá thá; 3 pánchwán Safatiyáh, Abítal ke batn se: chhatá Itrí'ám, us kí bíwi 'Ijlah se. 4 Yih chha Habrún meṅ us se paidá hué; us ne wahán sát baras chha mahíne saltanat kí, aur Yarúshalem meṅ us ne tentís baras saltanat kí. 5 Aur yih Yarúshalem meṅ us se paidá hué: Simí'á, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán;

yih chháron 'Ammiel kí beṭí Batsú'a ke batn se the; 6 aur Ibhár, aur Ilísama'; aur Ilífat, 7 aur Nujah, aur Nafaj, aur Yafí'a; 8 aur Ilísama', aur Ilyada', aur Ilífat, yih nau. 9 Yih sab haramon ke beṭon ke 'aláwa Dáúd ke beṭe the. Aur Tamar in kí bahin thí. 10 Aur Sulaimán ká beṭá Rahubí'ám thá, us ká beṭá Abiyáh, us ká beṭá A'sá, us ká beṭá Yahúsafat; 11 us ká beṭá Yúrám, us ká beṭá Akhaziyáh, us ká beṭá Yúás; 12 us ká beṭá Amasiyáh, us ká beṭá 'Azariyáh, us ká beṭá Yútám; 13 us ká beṭá A'khaz, us ká beṭá Hizqiyáh, us ká beṭá Munassí; 14 us ká beṭá Amún, us ká beṭá Yúsiyáh. 15 Aur Yúsiyáh ke beṭe yih the; pahlauṭhá Yúhanán, dúsrá Yahúyaqím, tísrá Sidqiyáh, chauthá Salúm. 16 Aur baní Yahúyaqím: us ká beṭá Yakúniyáh; us ká beṭá Sidqiyáh. 17 Aur Yakúniyáh, jo asír thá, us ke beṭe yih haiṅ: Siyáktiel, 18 aur Malikirám, aur Fídáyáh, aur Shenázar, Yaqamiyáh, Húsama', aur Nadabiyáh. 19 Aur Fídáyáh ke beṭe yih haiṅ: Zarubbábul, aur Sama'í. Aur baní Zarubbábul ke beṭe yih haiṅ; Masullám, aur Hanániyáh, aur Salúmit un kí bahin thí. 20 Aur Hasúbah, aur Ahí, aur Barakiyáh, aur Hasadiyáh, Yúsabhasad, yih pánch. 21 Aur Hanániyáh ke beṭe yih haiṅ: Falatiyáh, aur Yasa'iyáh: baní Rifáyáh, baní Arnán, baní 'Abadiyáh, baní Sakaníyáh. 22 Aur Sakaníyáh ká beṭá, Sama'iyáh. Aur baní Sama'iyáh: Hatúsh, aur Ijál, aur Baríh, aur Na'riyáh, aur Sáfat; yih chha. 23 Aur Na'riyáh ke beṭe yih the: Ilayú'ainí, aur Hizqiyáh, aur 'Azriqám; yih tén. 24 Aur baní Ilayú'ainí yih the: Húdaiwáhú, aur Iliyásib, aur Filáyáh, aur 'Aqqúb, aur Yúhanán, aur Diláyáh, aur 'Anáni; yih sát.

4 Baní Yabúdáh yih haiṅ: Fáras, Hasron, aur Karmí, aur Húr, aur Sobal. 2 Aur Ríyáh bín Sobal se Yahat paidá huá; aur Yahat se Akhúm aur Láhad paidá hué. Yih Sura'tíon ke khándán haiṅ. 3 Aur yih Aitám ke báp se haiṅ: Yazra'el, aur Isma', aur Idbás; aur un kí bahin ká nám Hazillifúní thá. 4 Aur Fanúel Jasúr ká báp, aur 'Azar Húsah ká báp thá. Yih Ifrátah ke pahlauṭhe Húr ke beṭe

hain jo Baitlahm ká báp thá. 5 Aur Taqú'a ke báp Ashúr kí do bíwiyán thín, Híláh, aur Na'ráh. 6 Aur Na'ráh ke us se Akhúsám, aur Hífr, aur Témání, aur Hakhastarí paidá hue. Yih Na'ráh ke bete the. 7 Aur Híláh ke bete : Zarat, aur Yazúár, aur Itnán the. 8 Aur Qúz se 'Anúb, aur Zobibah, aur Harúm ke bete A'khirkhail ke gharáne paidá hue. 9 Aur Ya'biz apne bháiyon se mu'azzaz thá : aur us kí máñ ne us ká nám Ya'biz rakkhá kyúñki kahtí thí, kí Main ne gam ke sáth use janá. 10 Aur Ya'biz ne Isráil ke Khudá se yih du'á kí, A'h, tú mujhe wáqa'í barakat de, aur merí hudúd ko barháe, aur terá háth mujh par ho, aur tú mujhe badí se bacháe, táki wuh mere gam ká bá'is na ho. Aur jo us ne mángá Khudá ne us ko bakshá. 11 Aur Súkhhah ke bhái Kalúb se Mahír paidá huá jo Istún ká báp thá. 12 Aur Istún se Bait Rafá, aur Fásah, aur 'I'r Nahas ká báp Takhinnah paidá hue. Yih Raikah ke log hain. 13 Aur Qanaz ke bete Gutniel, aur Shiráyáh the. Aur Gutniel ká betá Hatat thá. 14 Aur Ma'unatí se 'Ufrah paidá huá, aur Shiráyáh se Yoáb paidá huá jo Kharásim ká báp hai, kyúñki wuh kárigar the. 15 Aur Yafunnah ke bete Kálíb ke bete yih hain : 'I'ró, aur Aillah, aur Na'm : aur baní Aillah ; aur Qanaz. 16 Aur Yahlalel ke bete yih hain ; Zif, aur Zifah, Tairiyáh, aur Asariel. 17 Aur 'Azrah ke bete yih hain : Yatar, aur Marad, aur 'I'fr, aur Yalún ; aur us ke batn se Maryam, aur Sammí, aur Istimú'a ká báp Isbáh paidá hue. 18 Aur us kí Yahúdí bíwí ke us se Jadúr ká báp Yarad, aur Shoko ká báp Hibr, aur Zanúh ká báp Yaqútiel paidá hue. Aur Fir'aun kí befi Binti'yáh ke bete jise Marad ne biyáh liyá thá yih hain. 19 Aur Húdiyáh kí bíwí Naham kí bahin ke bete, Qa'íláh Jarmí ká báp aur Istimú'a Ma'kátí the. 20 Aur Símún ke bete yih hain : Amnon, aur Rinnah, Bin Hannán, aur Tilon. Aur Yása'í ke bete Zohit, aur Bin Zohit the. 21 Aur Selah bin Yahúdáh ke bete yih hain : 'Er Lakah ká báp, aur Lá'dah Marísah ká báp, aur Bait Ashbí'a ke gharáne jo bárík katán ká kám karte the ; 22 aur Yoqím, aur Kozibá ke

log, aur Yúás, aur Sharráf jo Moáb ke darmiyán hukmrán the, aur Yasúbí Lahm. Yih purání tawárikh hai. 23 Yih kumhár the, aur Natálm aur Gaderá ke báshinde the ; wuh wahán bádsháh ke sáth us ke kám ke liye rahte the.

24 Baní Shama'un yih hain : Namúel, aur Yamín, Yaríb, Zarah, Sául : 25 aur Sául ká betá Salúm, aur Salúm ká betá Mibsám, aur Mibsám ká betá Misma'. 26 Aur Misma' ke bete yih hain : Hamúel, Hamúel ká betá Zakúr, Zakúr ká betá Sama'í. 27 Aur Sama'í ke solah bete aur chha betiyán thín : lekin us ke bháiyon ke bahut aulád na hui, aur un ke sab gharáne baní Yahúdáh kí manind na barhe. 28 Aur wuh Baírsaba', aur Moláadah, aur Hasár Su'ál, 29 aur Bilháh, aur 'Azam, aur Tolád, 30 aur Batúel, aur Hurmah, aur Siqláj, 31 aur Bait Markabot, aur Hasár Súsím, aur Bait Birái, aur Sagarím men rahte the. Dáúd kí saltanat tak yih un ke shahr the. 32 Aur un ke gánw 'Aitám, aur 'Ain, aur Rimmon, aur Tokan, aur 'Asan ; yih pánch shahr the : 33 aur un ke sab dhát bhí jo Ba'l tak un shahron ke ás pás the. Yih un ke rahne ke maqám the, aur un ke nasabnámé hain. 34 Aur Miso-báb, Yamlík, aur Yúshah bin Amasi-yáh, 35 aur Yúel, aur Yáhú bin Yúsbiyáh, bin Shiráyáh, bin 'Asiel, 36 aur Ilayú'ainí, aur Ya'qúbah, aur Yasúkháyah, aur 'Asáyáh, aur 'Adiel, aur Yasímiel, aur Bináyáh, 37 aur Zízá bin Shifa'í, bin Allún, bin Yádáyáh, bin Simrí, bin Sama'iyáh : 38 yih, jin ke nám mazkúr hue, apne apne gharáne ke sardár the ; aur un ke ábái khándán bahut barhe. 39 Aur wuh Jadúr ke madkhal tak, ya'ní us wádí ke mashriq tak apne gallon ke liye charágáh dhúndhne gaye. 40 Wahán unhon ne achchhi aur suthri charágáh pái, aur mulk wasí, aur chain aur sukh kí jagah thá, kyúñki Hám ke log qadím se us men rahte the. - 41 Aur wuh jin ke nám likhe gaye hain, sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke aiyám men áe, aur unhon ne un ke paráo par hamla kiyá, aur Ma'uním ko jo wahán mile qatl kiyá, aisá kí wuh áj ke din tak nábud hain, aur un kí jagah rahne lage, kyúñki un ke

gallon ke liye wahān charáí thí. 42 Aur un men se, ya'ní Shama'un ke beton men se, pānch sau mard koh i Sha'ir ko gaye, aur Yasá'í ke bete Falatiyáh, aur Na'riyáh, aur Rifáyáh, aur 'Uzziel un ke sardár the. 43 aur unhon ne un báqi 'Amáliqon ko jo bach rahe the qatl kiyá, aur áj ke din tak wahān base hue hain.

5 Aur Isráil ke pahlauthe Rúbin ke bete, (kyunki wuh us ká pahlauthá thá, lekin is liye ki us ne apne báp ke bichhaune ko nápak kiyá thá, us ke pahlauthe hone ká haqq Isráil ke bete Yúsuf kí aulád ko diyá gayá, táki nasab-náma pahlauthepan ke mutábiq na ho. 2 Kyunki Yahúdáh apne bháiyon se zoráwar ho gayá, aur sardár usí men se niklá, lekin pahlauthe ká haqq Yúsuf ká huá :) 3 so Isráil ke pahlauthe Rúbin ke bete yih hain : Hanúk, aur Fallú, Hasron, aur Karmí. 4 Yúel ke bete yih hain : us ká betá Sama'iyáh, Sama'iyáh ká betá Júj, Júj ká betá Sima'í, 5 Sima'í ká betá Míkáh, Míkáh ká betá Riyáyáh, Riyáyáh ká betá Ba'l, 6 Ba'l ká betá Baírah jis ko Asúr ká bádsháh Tilgátpilnásar asr karke le gayá ; wuh Rúbinon ká sardár thá. 7 Aur us ke bhái apne apne gharāne ke mutábiq, jab un kí aulád ká nasabnáma likhá gayá, yih the ; sardár Ya'iel, aur Zakariyáh, 8 aur Bála' bin 'Azaz, bin Sama', bin Yúel ; wuh 'Aro'ir men, Nabo aur Ba'l Ma'un tak, 9 aur mashriq kí taraf daryá e Furát se biyábán men dákhil hone kí jagah tak basá huá thá, kyunki mulk i Jili'ád men un ke chaupāye bahut bah gaye the. 10 Aur Sául ke aiyám men unhon ne Hájirion se larái kí, jo un ke háth se qatl hue, aur wuh Jili'ád ke mashriq ke sáre 'ilāqe men un ke deron men bas gaye.

11 Aur baní Jadd un ke muqábil mulk i Basan men Salkah tak base hue the. 12 awwal Yúel thá, aur Sáfat áusra aur Ya'ní, aur Sáfat Basan men the. 13 aur un ke abái khándanon ke bhái yih hain : Mikáel, aur Masullám, aur Sab'a, aur Yúri, aur Ya'kán, aur Zí'a, aur 'Ibr, yih sátan. 14 Yih baní Abíkhail bin Húri, bin Yárúáh, bin Jili'ád, bin Mikáel, bin Yasísi, bin Yahdú,

bin Buz the ; 15 Akhí bin 'Abdel, bin Júní, in ke abái khándanon ka sardár thá. 16 Aur wuh Basan men Jili'ád, aur us ke qasbon, aur Shárun kí sári nawáhi men, jahān tak un kí hadd thí base hue the. 17 Yá-húdáh ke bádsháh Yútám ke aiyám men, aur Isráil ke bádsháh Yaru-bí'am ke aiyám men, un sabhog ke nám un ke nasabnámon ke mutábiq likhe gaye.

18 Aur baní Rúbin, aur Jaddion aur Munassí ke ádhe qabile men súrmá, ya'ní aise log jo sipar aur teg uthāne ke qábil, aur tīrandáz aur jangázmúda the, chauális hazár sát sau sáth the jo jang par jáne ke láiq the. 19 Yih Hájirion, aur Yatúr, aur Nafis, aur Nodab se lare ; 20 aur un se muqá-bala karne ke liye madad pái, aur Hájiri, aur sab jo un ke sáth the, un ke hawāle kiye gaye ; kyunki unhon ne larái men Khudá se dú'á kí, aur un kí du'á qubúl huí, is liye ki unhon ne us par bharosá rakkhá. 21 Aur wuh un kí mawáshí le gaye ; un ke únton men se pachás hazár, aur bher bakriyon men se dhái lách, aur gadhon men se do hazár, aur ádmion men se ek lách. 22 Kyunki bahut se log qatl hue, is liye ki jang Khudá kí thí. Aur wuh asíri ke waqt tak un kí jagah base rahe.

23 Aur Munassí ke ádhe qabile ke log mulk men base : wuh Basan se Ba'l Harmún, aur Sanír, aur Harmún ke pahar tak phail gaye. 24 Aur un ke abái khándanon ke sardár yih the : 'I'fr, aur Yasá'í, aur Iliel, 'Azriel, Yarmiyáh, aur Húdáwiyáh, aur Yahdel, jo zabardast súrmá, aur námwar, aur apne abái khándanon ke sardár the.

25 Aur unhon ne apne báp-dádá ke Khudá kí hukm'udúli kí, aur jis mulk ke bāshindon ko Khudá ne un ke sāmne se halák kiyá thá un hí ke deotāon kí pairawí men unhon ne zinákári kí. 26 Tab Isráil ke Khudá ne Asúr ke bádsháh Púl ke dil ko aur Asúr ke bádsháh Tilgátpilnásar ke dil ko ubhárá, aur wuh un ko, ya'ní Rúbinon, aur Jaddion, aur Munassí ke ádhe qabile ko asir karke le gaye, aur un ko Khalah, aur Khábur, aur Hárá, aur Jauzán kí nadí tak le áe ; yih áj ke din tak wahān hain.

6 Baní Láwí : Jairson, Qihát, aur Mirárí haiñ. 2 Aur baní Qihát : 'Amrám, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzziel. 3 Aur 'Amrám kí aulád ; Hárún, aur Músá, aur Maryam. Aur baní Hárún : Nadab, aur Abíhú, Ilí'azar, aur Itamar. 4 Ilí'azar se Fínihas paidá huá, Fínihas se Abísú'a paidá huá, 5 aur Abísú'a se Búqí paidá huá, aur Búqí se 'Uzzí paidá huá, 6 aur 'Uzzí se Zarákhíyáh paidá huá, aur Zarákhíyáh se Miráyot paidá huá, 7 Miráyot se Amariyáh paidá huá, aur Amariyáh se Akhítob paidá huá, 8 aur Akhítob se Sadoq paidá huá, aur Sadoq se Akhíma'z paidá huá, 9 aur Akhíma'z se 'Azariyáh paidá huá, aur 'Azariyáh se Yúhanán paidá huá, 10 aur Yúhanán se 'Azariyáh paidá huá, (yih wuh hai jo us haikal meñ jise Sulaimán ne Yarúshalem meñ banáyá thá káhin thá :) 11 aur 'Azariyáh se Amariyáh paidá huá, aur Amariyáh se Akhítob paidá huá, 12 aur Akhítob se Sadoq paidá huá, aur Sadoq se Salúm paidá huá, 13 aur Salúm se Khilqiyáh paidá huá, aur Khilqiyáh se 'Azariyáh paidá huá, 14 aur 'Azariyáh se Siráyáh paidá huá, aur Siráyáh se Yahúsadaq paidá huá. 15 Aur jab KHUDÁWAND ne Nabúkadnazar ke háth se Yahúdáh aur Yarúshalem ko jiláwatan karáyá, to Yahúsadaq bhí asír ho gayá. 16 Baní Láwí : Jairsom, Qihát, aur Mirárí haiñ. 17 Aur Jairsom ke beṭon ke nám yih haiñ : Libní, aur Sima'í. 18 Aur baní Qihát : 'Amrám, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzziel the. 19 Mirárí ke beṭe yih haiñ : Mahlí, aur Múshí. Aur Lávion ke gharáne un ke ábál khándanon ke mutábíq yih haiñ. 20 Jairsom se us ká beṭá Libní, Libní ká beṭá Yahat, Yahat ká beṭá Zimmah, 21 Zimmah ká beṭá Yúákh, Yúákh ká beṭá 'I'dú, 'I'dú ká beṭá Zaráh, Zaráh ká beṭá Yatrí. 22 Baní Qihát : Qihát ká beṭá 'Ammínadáb, 'Ammínadáb ká beṭá Qorah, Qorah ká beṭá Assír, 23 Assír ká beṭá Ilqánah, Ilqánah ká beṭá Abiyásaf, Abiyásaf ká beṭá Assír, 24 Assír ká beṭá Tahat, Tahat ká beṭá U'riél, U'riél ká beṭá 'Uzziyáh, 'Uzziyáh ká beṭá Sáúl. 25 Aur Ilqánah ke beṭe yih haiñ : 'Amásí, aur Akhímot. 26 Rahá Ilqánah, so Ilqánah ke beṭe yih haiñ :

ya'ní us ká beṭá Súfí, Súfí ká beṭá Nahat, 27 Nahat ká beṭá Ilíáb, Ilíáb ká beṭá Yarohám, Yarohám ká beṭá Ilqánah. 28 Samúel ke beṭon meñ pah-lauthá Yúel, dúsrá Abiyáh. 29 Baní Mirárí yih haiñ : Mahlí, Mahlí ká beṭá Libní, Libní ká beṭá Sama'í, Sama'í ká beṭá 'Uzzah, 30 'Uzzah ká beṭá Simá', Simá' ká beṭá Hajjiyáh, Hajjiyáh ká beṭá 'Asáyáh.

31 Wuh jin ko Dáúd ne sandúq ke thikáná páne ke ba'd KHUDÁWAND ke ghar meñ gáne ke kám par muqarrar kiyá yih haiñ. 32 Aur wuh jab tak Sulaimán Yarúshalem meñ KHUDÁWAND ká ghar banwá na chuká gít gá gákar khalma e ijtimá' ke maskan ke sámne khidmat karte rahe aur apní apní bárí ke muwáfiq apne kám par házir rahte the. 33 Aur jo házir rahte the, wuh aur un ke beṭe yih haiñ : Qihátion kí aulád meñ se, Haimán gawaiyá, bin Yúel, bin Samúel, 34 bin Ilqánah, bin Yarohám, bin Ilíel, bin Túh, 35 bin Súf, bin Ilqánah, bin Mahat, bin 'Amásí, 36 bin Ilqánah, bin Yúel, bin 'Azariyáh, bin Safaniyáh, 37 bin Tahat, bin Assír, bin Abíásaf, bin Qorah, 38 bin Izhár, bin Qihát, bin Láwí, bin Isráíl. 39 Aur us ká bhái A'saf, jo us ke dahine khará hotá thá, ya'ní A'saf bin Barakiyáh, bin Sama', 40 bin Míkáel, bin Ba'siyáh, bin Malkiyáh, 41 bin Atní, bin Zaráh, bin 'Adáyáh, 42 bin Aitán, bin Zimmah, bin Sima'í, 43 bin Yahat, bin Jairsom, bin Láwí. 44 Aur baní Mirárí un ke bhái báeñ háth kharé hote the, ya'ní Aitán bin Qísí, bin 'Abdí, bin Malúk, 45 bin Hasabiyáh, bin Amasiyáh, bin Khilqiyáh, 46 bin Amsí, bin Bání, bin Sámar, 47 bin Mahlí, bin Múshí, bin Mirárí, bin Láwí. 48 Aur un ke bhái Láwí Baitulláh ke maskan kí sári khidmat par muqarrar the.

49 Lekin Hárún aur us ke beṭe sokhtaní qurbání ke mazbah, aur bañhúr kí qurbángáh donon par páktarín makán kí sári khidmat ko anjám dene aur Isráíl ke liye kaffára dene ke liye, jaisá jaisá Khudá ke bande Músá ne hukm kiyá thá qurbání charháte the. 50 Aur baní Hárún yih haiñ : Hárún ká beṭá Ilí'azar, Ilí'azar ká beṭá Fínihas, Fínihas ká beṭá Abísú'a, 51 Abísú'a ká beṭá Buqqí, Buqqí ká beṭá 'Uzzí, 'Uzzí ká beṭá

Zarákhiyáh, 52 Zarákhiyáh ká betá Miráyot, Miráyot ká betá Amariyáh, Amariyáh ká betá Akhítob, 53 Akhítob ká betá Sadoq, Sadoq ká betá Akhíma'z.

54 Aur un kí hudúd men un kí chhá-oniyon ke mutábiq un kí sukúnat-gáhen yih hain: baní Hárún men se Qihátion ke khándanon ko, jin ká qur'a awwal niklá, 55 unhon ne Yahúdáh kí zamín men Habrún aur us kí nawáhi ko diyá. 56 Lekin us shahr ke khet aur us ke dihát Yafunnah ke bete Kálíb ko diye. 57 Aur baní Hárún ko unhon ne panáh ke shahr diye, aur Habrún aur Libnáh bhí aur us kí nawáhi, aur Yatír, aur Istimú'a, aur us kí nawáhi; 58 aur Hailán aur us kí nawáhi, aur Dabír aur us kí nawáhi; 59 aur 'Asan aur us kí nawáhi, aur Bait Shams aur us kí nawáhi; 60 aur Binyamín ke qabile men se Jibí'ah aur us kí nawáhi, aur 'Alamat aur us kí nawáhi, aur 'Anatot aur us kí nawáhi. Un ke gharanon ke sab shahr terah the. 61 Aur báqi baní Qihát ko ádhe qabile ya'ní Munassí ke ádhe qabile men se, das shahr qur'a dalkar diye gaye. 62 Aur Jairsom ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfiq, Ishkár ke qabile, aur A'shar ke qabile aur Naftáli ke qabile aur Munassí ke qabile se, jo Basan men thá, terah shahr mile. 63 Mirári ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfiq, Rúbin ke qabile, aur Jadd ke qabile, aur Zabúlún ke qabile men se bárah shahr qur'a dalkar diye gaye. 64 So baní Isráil ne Lávion ko wuh shahr un kí nawáhi samet diye. 65 Aur unhon ne baní Yahúdáh ke qabile aur baní Shama'un ke qabile aur baní Binyamín ke qabile men se yih shahr, jin ke nám mazkúr hue, qur'a dalkar diye. 66 Aur baní Qihát ke ba'z khándanon ke pás un kí sarhaddon ke shahr Ifráim ke qabile men se the. 67 Aur unhon ne un ko panáh ke shahr diye, ya'ní Ifráim ke kohistání mulk men Sikm aur us kí nawáhi, aur Jazar bhí aur us kí nawáhi, 68 aur Yuqmi'am aur us kí nawáhi, aur Bait Haurún aur us kí nawáhi; 69 aur Aiyálon aur us kí nawáhi, aur Ját Rimmon aur us kí nawáhi dí; 70 aur Munassí ke ádhe qabile men se, 'A'ner aur us kí nawáhi, aur Bil'am aur us kí nawáhi,

baní Qihát ke báqi khándan ko millí. 71 Baní Jairsom ko: Munassí ke ádhe qabile ke khándan men se, Jaulán aur us kí nawáhi Basan men, aur 'Istarát aur us kí nawáhi; 72 aur Ishkár ke qabile men se, Qádis aur us kí nawáhi, Dábirát aur us kí nawáhi, 73 aur Rámát aur us kí nawáhi, aur 'Ainaim aur us kí nawáhi; 74 aur A'shar ke qabile men se, Masal aur us kí nawáhi, aur 'Abdon aur us kí nawáhi, 75 aur Huqúq aur us kí nawáhi, aur Rahob aur us kí nawáhi; 76 aur Naftáli ke qabile men se Qádis aur us kí nawáhi Gahlí men, aur 'ammún aur us kí nawáhi, aur Qaryatáim aur us kí nawáhi millí. 77 Báqi Lávion, ya'ní baní Mirári ko Zabúlún ke qabile men se Rimmon aur us kí nawáhi, aur Tabúr aur us kí nawáhi; 78 Yarihú ke nazdik Yordan ke pár, ya'ní Yordan kí mashriq kí taraf, Rúbin ke qabile men se, biyabán men, Basar aur us kí nawáhi, aur Yahsah aur us kí nawáhi, 79 aur Qadímát aur us kí nawáhi, aur Mifa't aur us kí nawáhi, 80 aur Jadd ke qabile men se, Rámát aur us kí nawáhi Jil'ád men, aur Mahanáyim aur us kí nawáhi, 81 aur Hasbon aur us kí nawáhi, aur Ya'zer aur us kí nawáhi millí.

7 Aur baní Ishkár yih hain: Tola', aur Fúáh, aur Yasúb, aur Simron, yih charon. 2 Aur baní Tola': 'Uzzi, aur Rifáyáh, aur Yariel, aur Yahmí, aur Ibsám, aur Samúel jo Tola'; ya'ní apne ábái khándanon ke sardár the; wuh apne zamáne men zabardast súrmá the; aur Dáúd ke aiyám men un ká shumár báis hazár chha sau thá. 3 Aur 'Uzzi ká betá, Izrákhiyáh thá. Aur Izrákhiyáh ke bete yih hain: Mikáel, aur 'Abadiyáh, aur Yúel, aur Yissiyáh, yih panchon; yih sab ke sab sardár the. 4 Aur un ke sáth apní apní pushton aur apne apne ábái khándanon ke mutábiq jangi lashkar ke dal the, jin men chhattis hazár jawán the; kyunki un ke hán bahut sí bíwiyán aur bete the. 5 Aur un ke bhái Ishkár ke sab gharanon men zabardast súrmá the, aur nasabnáme ke hisáb ke mutábiq kull sattási hazár the.

6 Baní Binyamín yih hain: Bála', aur Bakr, aur Yadí'el, yih tino. 7 Aur baní Bála': Isbún, aur 'Uzzi, aur

'Uzziel, aur Yarímot, aur 'I'ri, yih pánchon; yih apne ábái khándánon ke sardár aur zabardast súrmá the, aur nasabnáme ke hisáb ke mutábíq báis hazár chauntís the. 8 Aur baní Bakr yih haiñ: Zamírah, aur Yuás, aur Ilí'azar, aur Ilayú'ainí, aur 'Umri, aur Yarímot, aur Abiyáh, aur 'Anatot, aur 'Alámat. Yih sab Bakr ke beṭe the. 9 Un kí nasl ke log nasabnáme ke mutábíq bís hazár do sau zabardast súrmá aur apne ábái khándánon ke sardár the. 10 Aur Yada'el ká beṭá Bilhán thá. Aur baní Bilhán yih haiñ: Ya'os aur Binyamín, aur Ahúd, aur Kan'ánah, aur Zaitán, aur Tarsís, aur Akhísahar. 11 Yih sab Yada'el ke beṭe, jo apne ábái khándánon ke sardár aur zabardast súrmá the, sattraḥ hazár do sau the jo lashkar ke sáth jang par jáne ke láiq the. 12 Aur Suffím, aur Huffím, 'I'r ke beṭe, aur Hashím, Akhír ká beṭá thá.

13 Baní Naftáli yih haiñ: Yahasiel, aur Júní, aur Yasar, aur Salúm, baní Bilbah.

14 Baní Munassí yih haiñ: Asriel jo us kí bíwí ke batn se thá (us kí Arámí haram se Jilí'ád ká báp Makír paidá huá, 15 aur Makír ne Huffím aur Suffím kí bahin ko jis ká nám Ma'kah thá biyáh liyá) aur dústre ká nám Siláfihád thá; aur Siláfihád ke pás betiyán thín. 16 Aur Makír kí bíwí Ma'kah ke ek beṭá huá, aur us ne us ká nám Faras rakkhá, aur us ke bhái ká nám Sharas thá; aur us ke beṭe Aulám, aur Raqam the. 17 Aur Aulám ká beṭá Bidán thá. Yih Jilí'ád bin Makír bin Munassí ke beṭe the. 18 Aur us kí bahin Hammúlikat se Ishhúd, aur Abí'azar, aur Mahalah paidá hué. 19 Aur baní Simída' yih haiñ: Akhyán, aur Sikm, aur Liqí, aur Aní'am.

20 Aur baní Ifráim yih haiñ: Sútalah, Sútalah ká beṭá Barad, Barad ká beṭá Tahat, Tahat ká beṭá Ilí'adah, Ilí'adah ká beṭá Tahat. 21 Tahat ká beṭá Zabad, Zabad ká beṭá Sútalah thá, aur 'Azar, aur Ilí'ad bhí jin ko Ját ke logon ne, jo us mulk men paidá hué the, már dálá; kyünki wuh un kí mawáshí le jáne ko utar áe the. 22 Aur un ká báp Ifráim bahut dinon tak mátam kartá rahá, aur us ke bhái use tasallí dene ko áe. 23 Aur wuh apní bíwí ke pás gayá,

aur wuh hámila huí, aur us ke ek beṭá huá, aur Ifráim ne us ká nám Barí'ah rakkhá; kyünki us ke ghar par áfat áí thí. 24 (Aur us kí beṭí Saráh thí jis ne nasheb aur firáz ke Bait Haurún, aur 'Uzzan Saráh ko banáyá.) 25 Aur us ká beṭá Rafah, aur Rasaf bhí, aur us ká beṭá Tiláh, aur Tiláh ká beṭá Tahan, 26 Tahan ká beṭá La'dán, La'dán ká beṭá 'Am-míhúd, 'Ammíhúd ká beṭá Ilísama', 27 Ilísama' ká beṭá Nún, Nún ká beṭá Yahúsú'a. 28 Aur un kí milkíyat aur bastiyán yih thín: Baitel aur us ke díhát, aur mashriq kí taraf Na'rán, aur magrib kí taraf Jazar aur us ke díhát, aur Sikm bhí aur us ke díhát, 'Azzah aur us ke díhát tak; 29 aur baní Munassí kí hudúd ke pás Bait Shán aur us ke díhát, Ta'nák aur us ke díhát, Majiddo aur us ke díhát, Dor aur us ke díhát the. In men Yúsuf bin Isráil ke beṭe rahte the.

30 Baní A'shar yih haiñ: Yimnáh, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'ah, aur un kí bahin Sirah. 31 Aur Barí'ah ke beṭe Híbar, aur Bírzávit ká báp Malkiel the. 32 Aur Híbar se Yafít, aur Somír, aur Khútám, aur un kí bahin Sú'a paidá hué. 33 Aur baní Yafít: Fásák, aur Bimhál, aur 'Aswát. Yih baní Yafít haiñ. 34 Aur baní Sámír: Akhí, aur Rúhjah, aur Yahubbah, aur Arám the, 35 aur us ke bhái Hílam ke beṭe: Súfah, aur Imna', aur Salas, aur 'Amal the. 36 Aur baní Súfah: Súah, aur Harnafar, aur Sú'al, aur Baírí, aur Imráh, 37 Basar, aur Húd, aur Sammá, aur Silsah, aur Itrán, aur Baírá the. 38 Aur baní Yatar: Yafunnah, aur Fisfáh, aur A'rá the. 39 Aur baní 'Ulla: Araḥ, aur Haníel, aur Riziyáh the. 40 Yih sab baní A'shar apne ábái khándánon ke raís, chída aur zabardast súrmá, aur amíron ke sardár the. Un men se jo apne nasabnáme ke mutábíq jang karne ke láiq the, wuh shumár men chhab-bís hazár jawán the.

8 Aur Binyamín se us ká pahlau-thá Bála' paidá huá, dúsrá Ashbel, tísrá Akhírah, 2 chauthá Nühah, aur pánchwán Rafá. 3 Aur Bála' ke beṭe: Addár, aur Jírá, aur Abíhúd; 4 aur Abísú'a, aur Na'mán, aur Akhúah; 5 aur Jírá, aur Safúfan, aur Húrám the. 6 Aur

Ahūd ke bete yih hain, yih Jibi'ah ke bāshindon ke darmiyān ābāi khāndānon ke sardār the; aur in hi ko asīr karke Munāhat ko le gaye the: 7 ya'nī Na'mān, aur Akhiyāh, aur Jirā; yih in ko asīr karke le gayā thā, aur us se 'Uzzā, aur Akhihūd paidā hue. 8 Aur Saharīm se, Moāb ke mulk men apnī donon biwiyon Hūsīm aur Ba'rāh ko chhor dene ke ba'd larke paidā hue. 9 Aur us kī biwi Hūdas ke batn se Yūbāb, aur Zibya, aur Maisā, aur Malkām, 10 aur Ya'ūz, aur Sakiyāh, aur Mirmah paidā hue. Yih us ke bete the jo ābāi khāndānon ke sardār the. 11 Aur Hūsīm se Abitūb, aur Ilif'al paidā hue. 12 Aur banī Ilif'al: 'Ibr, aur Mish'am, aur Sāmīr the; isī ne Onū, aur Ludd, aur us ke dhāt ko ābād kiya; 13 aur Barī'ah aur Sam'a bhī jo Aiyālon ke bāshindon ke darmiyān ābāi khāndānon ke sardār the, aur jinhon ne Jāt ke bāshindon ko bhagā diyā; 14 aur Akhyū, Shāshaq, aur Yarīmot, 15 aur Zabadiyāh, aur 'Arād, aur 'Adar, 16 aur Mikāel, aur Isfāh, aur Yūkhā jo banī Barī'ah hain; 17 aur Zabadiyāh, aur Masullām, aur Hiziqī, aur Hibar, 18 aur Yasmari, aur Yazliyāh, aur Yūbāb, jo banī Ilif'al hain; 19 aur Yaqīm, aur Zikrī, aur Zabdī, 20 aur Ilī'ainī, aur Ziltī, aur Iliel, 21 aur 'Adāyāh, aur Birāyāh, aur Simrāt jo banī Sama'ī hain; 22 aur Isfān, aur 'Ibr, aur Iliel, 23 aur 'Abdon, aur Zikrī, aur Hanān, 24 aur Hanāniyāh, aur 'Ailām, aur 'Antūtiyāh, 25 aur Yafdiyāh, aur Fanūel jo banī Shāshaq hain; 26 aur Samsarī, aur Shahariyāh, aur 'Atāliyāh, 27 aur Ya-rasiyāh, aur Iliyāh, aur Zikrī jo banī Yarohām hain. 28 Yih apnī pushton men ābāi khāndānon ke sardār aur raīs the, aur Yarūshalem men rahte the. 29 Aur Jiba'un men Jiba'un kā bāp rahtā thā, jis kī biwi kā nām Ma'kah thā: 30 aur us kā pahlauthā betā 'Abdon, aur Sūr, aur Qīs, aur Ba'l, aur Nadab, 31 aur Jadūr, aur Akhyū, aur Zakar. 32 Aur Miklōt se Simiāh paidā huā. Aur wuh bhī apne bhāiyon ke sāth Yarūshalem men apne bhāiyon ke sāmne rahte the. 33 Aur Naiyir se Qīs paidā huā, aur Qīs se Sāūl paidā huā, aur Sāūl se Yūnatan, aur Malikishū'a aur Abinadāb, aur Ish-

ba'l paidā hue. 34 Aur Yūnatan kā betā Maribba'l thā; aur Maribba'l se Mikāh paidā huā. 35 Aur banī Mikāh: Fītūn, aur Malik, aur Tārī'a, aur A'khaz the. 36 Aur A'khaz se Yahū'adah paidā huā; aur Yahū'adah se 'Alamat, aur 'Azmāwat, aur Zimrī paidā hue; aur Zimrī se Mauzā paidā huā; 37 aur Mauzā se Bin'a paidā huā; Bin'a kā betā Rāfah, Rāfah kā betā Ilī'asah, aur Ilī'asah kā betā Asīl. 38 Aur Asīl ke chha bete the, jin ke nām yih hain: 'Azriqām, Bokirū, aur Ismā'il, aur Sagariyāh, aur 'Abadiyāh, aur Hanān. Yih sab Asīl ke bete the. 39 Aur us ke bhāi 'Ishaq ke bete yih hain: us kā pahlauthā Aulām, dusrā Ya'os, tīsrā Ilī'afal. 40 Aur Aulām ke bete zabardast sūrmā aur tīrandāz the, aur us ke bahut se bete aur pote the jo deḥh sau the. Yih sab banī Binyamīn men se the.

9 Pas sārā Isrāīl nasabnāmon ke mutābiq jo Isrāīl ke bādshāhon kī kitāb men darj hain ginā gayā, aur Yahūdāh apne gunāhon ke sabbab se asīr hokar Bābul ko gayā. 2 Aur wuh jo pahle apnī milkiyat aur apne shahron men base, so Isrāīlī, aur kāhin, aur Lāwī, aur Natinīm the. 3 Aur Yarūshalem men banī Yahūdāh men se, aur banī Binyamīn men se, aur banī Ifrāīm aur Munassī men se yih log rahne lage, ya'nī 4 'U'tī bin 'Ammihūd, bin 'Umri, bin Imri, bin Bānī jo Fāras bin Yahūdāh kī aulūd men se thā. 5 Aur Sailānion men se: 'Asāyāh, jo pahlauthā thā, aur us ke bete. 6 Aur banī Zārah men se: Ya'uel, aur un ke chha sau nawwe bhāi. 7 Aur banī Binyamīn men se: Sallū bin Masullām, bin Hūdāviyāh, bin Hasinūāh; 8 aur Ibnīyāh bin Yarohām, aur Ailah bin 'Uzzī, bin Mikrī, aur Masullām bin Safatiyāh, bin Ra'uel, bin Ibnīyāh; 9 aur un ke bhāi jo apne nasabnāmon ke mutābiq nau sau chhapan the. Yih sab mard apne apne ābāi khāndānon ke mutābiq ābāi khāndānon ke sardār the.

10 Aur kāhinon men se: Yada'iyāh, aur Yahūyarīb, aur Yakīn, 11 aur 'Azariyāh bin Khilqiyāh, bin Masullām, bin Sadoq, bin Mirāyat bin Akhitōb jo Khudā ke ghar kā nāzim thā; 12 aur 'Adāyāh bin Yarohām,

bin Fashhūr, bin Malkiyáh, aur Ma'sí bin 'Adíel, bin Yahzíráh, bin Masullám, bin Musallimít, bin Immer ; 13 aur un ke bhái apne ábái khándánon ke raís, ek hazár sáth sau sáth the jo Khudá ke ghar kí khidmat ke kám ke liye bare qábil ádmí the. 14 Aur Lávion men se yih the : Sama'iyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabiyáh, baní Mirárí men se ; 15 aur Baqbaqqar, Haras, aur Jalál, aur Mattaniyáh bin Míkáh, bin Zikrí, bin A'saf ; 16 aur 'Abadiyáh bin Sama'iyáh, bin Jalál, bin Yadútun, aur Barakiyáh bin Asá, bin Ilqánah jo Natúfatíon ke díhát men bas gaye the. 17 Aur darbánon men se : Salúm, aur 'Aqqúb, aur Talmún, aur Akhímán, aur un ke bhái ; Salúm sardár thá ; 18 wuh ab tak sháhi phátak par mashriq kí taraf rahe ; baní Láví kí chháoni ke darbán yihí the. 19 Aur Salúm bin Qorí, bin Ablásaf, bin Qorah, aur us ke ábái khándán ke bhái, ya'ní Qorahí, khidmat kí kárguzári par ta'ínát the, aur khaime ke phátacon ke nigabhán the ; un ke báp dáda KHUDÁWAND kí lashkargáh par ta'ínát aur madkhal ke nigabhán the. 20 Aur Fínihas bin Il'azar is se peshtar un ká sardár thá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá. 21 Zakariyáh bin Musalimiyáh khaima e ijtimá' ke darwáze ká nigabhán thá. 22 Yih sab jo phátacon ke darbán hone ko chune gaye, do sau bárah the. Yih jin ko Dáúd aur Samúel gaibbín ne in ke mansab par muqarrar kiyá thá, apne nasabnáme ke mutábíq apne apne gánwon men gine gaye the. 23 So wuh aur un ke beṭe KHUDÁWAND ke ghar, ya'ní maskan ke ghar ke phátacon kí nigrání bári bári se karte the. 24 Aur darbán cháron taraf the, ya'ní mashriq, magrib, shímál, aur junúb kí taraf. 25 Aur un ke bhái jo apne apne gánwon men the, un ko sáth sáth dín ke ba'd naubat ba naubat un ke sáth rahne ko áná partá thá ; 26 kyúnci cháron sardár darbán jo Láví the kháss mansab par mámur the, aur Khudá ke ghar kí koṭhriyon aur khazánon par muqarrar the. 27 Aur wuh Khudá ke ghar ke ás pás rahá karte the, kyúnci us kí nigabhání un ke supurd thí, aur har subh ko use kholná un ke zimme thá. 28 Aur un men se ba'z kí

tahwíl men 'ibádát ke bartan the, kyúnci wuh un ko ginkar andar láte aur ginkar níkalte the. 29 Aur ba'z un men se asbáb aur maqdis ke sár: zurúf aur maide, aur mai, aut tel, aur lubán, aur khushbúdar masáliḥ par muqarrar the. 30 Aur káhinon ke beṭon men se ba'z khushbúdar masáliḥ ká tel taiyár karte the. 31 Aur Lávion men se ek shakhs Matittiyáh, Qorahí Salúm ká pahlauṭhá thá, un chizon par kháss taur se muqarrar thá jo tawe par pakái játi thín. 32 Aur un ke ba'z bhái jo Qihátíon kí aulád men se the, nazr kí roṭí par ta'ínát the, kí har sabt ko use taiyár karen. 33 Aur yih wuh gánewále hain jo Lávion ke ábái khándánon ke sardár the, aur koṭhriyon men rahte, aur áur khidmat se ma'zúr the, kyúnci wuh dín rát apne kám men mashgúl rahte the. 34 Yih apní apní pusht men Lávion ke ábái khándánon ke sardár aur raís the, aur Yarúshalem men rahte the.

35 Aur Jiba'un men Jiba'un ká báp Ya'íel rahtá thá, jis kí bíwi ká nám Ma'kah thá : 36 aur us ká pahlauṭhá beṭá 'Abdon, aur Súr, aur Qís, aur Ba'l, aur Naiyír, aur Nadab, 37 aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakariyáh, aur Miqlot. 38 Aur Miqlot se Simí'am paidá huá. Aur wuh bhí apne bháiyon ke sáth Yarúshalem men apne bháiyon ke sámne rahte the. 39 Aur Naiyír se Qís paidá huá, aur Qís se Sáúl paidá huá, aur Sáúl se Yúnatan, aur Malikishu'a, aur Abinadáb, aur Ishba'l paidá hue. 40 Aur Yúnatan ká beṭá Maríbbal thá, aur Maríbbal se Míkáh paidá huá. 41 Aur Míkáh ke beṭe Fítun, aur Malik, aur Tahrí'a, aur A'khaz the. 42 Aur A'khaz se Ya'rah paidá huá, aur Ya'rah se 'Alamat, aur 'Azmáwat, aur Zimrí paidá hue : aur Zimrí se Mauzá paidá huá. 43 Aur Mauzá se Bin'a paidá huá ; Bin'a ká beṭá Rifáyáh, Rifáyáh ká beṭá Il'asah, Il'asah ká beṭá Asíl. 44 Aur Asíl ke chha beṭe the, aur yih un ke nám hain : 'Azriqám, Bokirú, aur Ismá'il, aur Sagariyáh, aur Abadiyáh, aur Hanán : yih baní Asíl the.

10 Aur Filistí Isráíl se laṛe ; aur Isráíl ke log Filistíon ke áge se bháge, aur kohistán Jilbú'a men qatlí hokar gire. 2 Aur Filistíon ne Sáúl ká aur us ke beṭon ká khúb

píchhá kiyá; aur Filistíon ne Yúna-tan, aur Abinadáb, aur Malikishú'a ko jo Sául ke beṭe the, qatl kiyá.

3 Aur Sául par jang dobar ho gayí, aur tirandázon ne use já liyá, aur wuh tirandázon ke sabab se pare-shán thá. 4 Tab Sául ne apne siláhbardár se kahá, Apní talwár khench, aur us se mujhe chhed de, tá na ho ki yih námakhtún ákar merí behurmatí karen. Par us ke siláhbardár ne na máná, kyúnci wuh bahut dar gayá. Tab Sául ne apní talwár lí, aur us par girá. 5 Jab us ke siláhbardár ne dekhá, ki Sául mar gayá, to wuh bhí talwár par girá, aur mar gayá. 6 Pas Sául mar gayá, aur us ke tñon beṭe bhí, aur us ká sára khándán yak lakht mar mitá. 7 Jab sab Isráílí logon ne jo wádí men the dekhá ki log bhág nikle, aur Sául aur us ke beṭe mar gaye, to wuh apne shahron ko chhorkar bhág gaye, aur Filistí ákar un men base.

8 Aur dúsre din subh ko, jab Filistí maqtúlon ko nangá karne áe, to unhon ne Sául aur us ke beṭon ko koh i Jilbú'a par pare páyá. 9 So unhon ne us ko nangá kiyá, aur us ká sir, aur us ke hathyár le liye, aur Filistíon ke mulk men cháron taraf log rawána kar diye, táki un ke buton aur logon ke pás us khush-khabarí ko pahuncháen. 10 Aur unhon ne us ke hathyáron ko apne deotáon ke mandír men rakkhá, aur us ke sir ko Dajún ke mandír men latká diyá. 11 Jab Yabís Jilí'ád ke sab logon ne jo kuchh Filistíon ne Sául se kiyá thá suná, 12 to un men ke sab bahádur uthe, aur Sául kí lách aur us ke beṭon kí láchon lekar un ko Yabís men láe, aur un kí haddiyon ko Yabís ke balút ke niche dafn kiyá, aur sát din tak roza rakkhá. 13 So Sául apne gunáh ke sabab se, jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kiyá thá, mará, is liye ki us ne KHUDÁWAND kí bát na mání, aur is liye bhí, ki us ne us se mashwara kiyá, jis ká yár jinn thá táki us ke zarí'e se daryáft kare, 14 aur us ne KHUDÁWAND se daryáft na kiyá; so us ne us ko már dala, aur saltanat Yassí ke beṭe Dáud kí taraf muntaqil kar dí.

11 Tab sáre Isráílí Habrún men Dáud ke pás jama' hokar kahne lage, Dekh, ham terí hí haddí aur terá hí gosht hai.

2 Aur guzashta zamáne men us waqt bhí jab Sául bádsháh thá, tú hí le jáne aur le áne men Isráílíon ká rahbar thá; aur KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe farmáyá, ki Tú merí qaum Isráíl kí gallabání karegá, aur tú hí merí qaum Isráíl ká sardár hogá. 3 Garaz, Isráíl ke sáre buzurg Habrún men bádsháh ke pás áe; aur Dáud ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd kiyá; aur unhon ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo us ne Samúel kí ma'rifat farmáyá thá Dáud ko mamsúh kiyá, táki wuh Isráílíon ká bádsháh ho. 4 Aur Dáud aur tamám Isráílí Yaráshalem ko gaye, (Yabús yihí hai,) aur us mulk ke báshinde Yabúsí wahán the. 5 Aur Yabús ke báshindon ne Dáud se kahá, ki Tú yahán áne na páegá. Taubhí Dáud ne Siyyún ká qil'a le liyá, yihí Dáud ká shahr hai. 6 Aur Dáud ne kahá, ki Jo kol pahle Yabúsíon ko máre, wuh sardár aur sipahsálar hogá. Aur Yoáb bin Zarúyah pahle charh gayá, aur sardár baná. 7 Aur Dáud qil'e men rahne lagá, is liye unhon ne us ká nám Dáud ká shahr rakkhá. 8 Aur us ne shahr ko girdágird ya'nf Millo se lekar girdágird banáyá; aur Yoáb ne baqíshahr kí marammat kí. 9 Aur Dáud taraqqí par taraqqí kartá gayá, kyúnci RABB u'l afwáj us ke sáth thá.

10 Aur Dáud ke súrmaon ke sardár yih hai, jinhon ne us kí saltanat men sáre Isráíl ke sáth use taqwiyaat dí, táki jaisá KHUDÁWAND ne Isráíl ke haqq men kahá thá, use bádsháh banaen. 11 Aur Dáud ke súrmaon ká shumár yih hai: Yasúbí'am bin Hakmúní jo tison ká sardár thá: us ne tñ sau par apná bhálá chaláyá, aur un ko ek hí waqt men qatl kiyá. 12 Us ke ba'd Akhúhí Dodo ká betá Ilí'azar thá jo un tñon súrmaon men se ek thá. 13 Wuh Dáud ke sáth Fasdammím men thá, jahán Filistí jang karne ko jama' hue the, wahán zamín ká ek qit'a jau se bhará húa thá; aur log Filistíon ke áge se bháge. 14 Tab unhon ne us qit'e ke bích men khare hokar use bacháyá, aur Filistíon ko qatl kiyá, aur KHUDÁWAND ne barí fath dekar un ko rihái bakhsí. 15 Aur un tison sardáron men se tñ Dáud ke sáth us chatán par, ya'nf 'Adullám ke magáre men

utar gaye, aur Filistion kí fauj Rifálm kí wádí men khaimazan thí. 16 Aur Dáúd us waqt garhí men thá, aur Filistion kí chauki us waqt Baitlahm men thí. 17 Aur Dáúd ne tarskar kahá, Ai kásh koí Baitlahm ke us kúen ká pání jo phátak ke qarib hai mujhe píne ko detá! 18 Tab wuh tñon Filistion kí saff torkar nikal gaye, aur Baitlahm ke us kúen men se jo phátak ke qarib hai pání bhar líyá, aur use Dáúd ke pás láe; lekin Dáúd ne na cháhá ki use piye; balki use KHUDÁWAND ke liye tapáyá, 19 aur kahne lagá, ki Khudá na kare, ki main aisá karún: kyá main in logon ká khún pfún jo apní jánon par khele hain? kyunki wuh jánbázi karke us ko láe hain. So us ne na piyá par na piyá. Wuh tñon súrmá aise aise kám karte the. 20 Aur Yoáb ká bhái Abíshai tñon ká sardár thá: us ne tñ sau par bhálá chaláyá, aur un ko már dálá; wuh in tñon men námi thá. 21 Yih in tñon men un donon se ziyáda mu'azzaz thá, aur un ká sardár baná, lekin un pahle tñon ke darje ko na pahunchá. 22 Aur Bináyáh bin Yahoyada', ek Qabzieli súrmá ká beṭá thá jis ne barí baháduri ke kám kiye the: us ne Moáb ke Ariel ke donon beṭon ko qatl kiyá, aur jákar barf ke mausim men ek garhe ke bích ek sher ko mará. 23 Aur us ne páñch háth ke ek qaddáwar Misrí ko qatl kiyá, hálánki us Misrí ke háth men juláhe ke shahtír ke barábar ek bhálá thá; par wuh ek láthí liye húe us ke pás gayá, aur bhále ko us Misrí ke háth se chhínkar usí ke bhále se us ko qatl kiyá. 24 Yahoyada' ke beṭe Bináyáh ne aise aise kám kiye; aur wuh un tñon súrmáon men námi thá. 25 Wuh un tñon se mu'azzaz thá, par pahle tñon ke darje ko na pahunchá; aur Dáúd ne use apne muháfiz sipáhion ká sardár banáyá.

26 Aur lashkaron men súrmá yih the: Yoáb ká bhái 'Asáhel aur Baitlahmi Dodo ká beṭá Ighanán; 27 aur Sammot Harúri; Khalis Falúni; 28 Taqú'í 'Aqqis ká beṭá 'Irá; Abí'azar 'Anatoti; 29 Sibbakí Húsáti; 'I'í Akhúhí; 30 Mahári Natúfáti; Halid bin Ba'nah Natúfáti; 31 bani Binyamin ke Jibi'ah ke Ríbi ká beṭá Ittai; Bináyáh Fir'atoni; 32 Ja's kí nadiyon ká báhinda Húri; Abiel

'Arbáti; 33 'Azmávat Baharúmi; Ilyahbá Sà'ibúni; 34 bani Hashím Jizúni; Harári Shají ká beṭá Yúnatan; 35 aur Harári Sakár ká beṭá Akhíám; Ilifál bin U'r; 36 Hífr Makírátí; Akhíyáh Falúni; 37 Hasrú Karmilí; Nagari bin Azbí; 38 Nátan ká bhái Yúel; Mibkhár bin Hájiri; 39 Silaq 'Ammoní; Nahari Baírotí jo Yoáb bin Zarúyáh ká siláhbardár thá; 40 'Irá Itri; Jarib Itri; 41 U'riyáh Hitti; Zabad bin Akhí; 42 Sízá Rúbini ká beṭá 'Adína, Rúbini ká ek sardár, jis ke sáth tís jawán the; 43 Hanán bin Ma'kah; Yahúsafat Mitni; 44 'Uzziyá 'Istaráti; Khú-tám 'Aro'ri ke beṭe Samá' aur Ya'iel; 45 Yadi'ael bin Simri, aur us ká bhái Yúkhá Tísi; 46 Illel Maháwi aur Ilna'm ke beṭe Yaríbi, aur Yúsaviyáh; aur Yitmah Moábí; 47 Illel; aur 'Obed; aur Ya'siel Mazobái.

12 Yih wuh hain jo Siqláj men Dáúd ke pás áe, jab kí wuh hanoz Qís ke beṭe Sául ke sabab se chhipá rahtá thá; aur wuh un surmáon men the jo larái men us ke madadgar the. 2 Un ke pás kamánen thin, aur wuh falákhun se patthar marte, aur kámán se tír cháláte waqt dahine aur báen donon háthon ko kám men lá sakte the; aur Sául ke Binyamini bháiyon men se the. 3 Akhí'azar sardár thá, phir Yúás bani Samá'ah Ithí; aur Yaziel, aur Falat jo 'Azmávat ke beṭe the aur Barákah aur Yáhu 'Anatoti, 4 aur Ismá'yáh Jiba'uni jo tison men súrmá aur un tison ká sardár thá: aur Yarmiyáh, aur Yahaziel, aur Yúhanán, aur Yúzabád Jadfráti, 5 Ili'auzi, aur Yarinot, aur Ba'liyáh, aur Samariyáh, aur Safatiyáh Kharúfi, 6 Ilqánah, aur Yasiyáh, aur 'Azirel, aur Yú'azar, aur Yasúbi'ám jo Qorahí the; 7 aur Yúlláh, aur Zabadiyáh jo Yarohám Jadúri ke beṭe the. 8 Aur Jaddion men se bahutere alag hokar biyábán ke qil'e men Dáúd ke pás á gaye; wuh zabardast súrmá aur jangámokhta log the jo dhál aur barchhi ká isti'mál jánte the; un kí súraten aisi thin, jaisí sheron kí súraten, aur wuh paharon par kí harniyon kí manind tezrau the; 9 awwal 'Azar thá, 'Abadiyáh dúsrá, Ilíáb tísrá, 10 Mis-mannah chauthá, Yarmiyáh páñchwán, 11 'Attai chhatá, Illel sátwán,

12 Yáhanán áthwán, Ilzabád nauwán,
 13 Yarmiyáh daswán, Makbání gyá-
 rahwán. 14 Yih baní Jadd men se
 sarlashkar the; in men sab se chhotá
 sau ke barábar, aur sab se bará hazár
 ke barábar thá. 15 Yih wuh hain
 jo pable mahíne men Yardan ke
 pár gaye, jab us ke sab kanáre dube
 hue the, aur unhon ne wádíon ke sab
 logon ko mashriq aur magrib kí
 taraf bhagá diyá. 16 Aur baní Bin-
 yamín aur Yahúdáh men se kuchh
 log qil'e men Dáúd ke pás áe.
 17 Tab Dáúd un ke istiqbál ko niklá,
 aur un se kahne lagá, Agar tum nek-
 niyatí se merí madad ke liye mere
 pás áe ho, to merá dil tum se milá
 rahegá; par agar mujhe mere dush-
 manon ke háth men pakarwane áe
 ho, hálánki merá háth zulm se pák
 hai, to hamáre bápádá ká Khudá
 yih dekhe, aur malámat kare. 18 Tab
 ruh 'Amásí par názil húi, jo un tison ká
 sardár thá, aur wuh kahne lagá, Ham
 tere hain, ai Dáúd, aur ham terí taraf
 hain, ai Yassí ke bete: salámatí, terí
 salámatí, aur tere madadgaron kí
 salámatí ho; kyúnci terá Khudá
 terí madad kartá hai. Tab Dáúd ne
 un ko qubúl kiyá, aur un ko fauj ke
 sardár banáyá. 19 Aur Munassí men
 se kuchh log Dáúd se mil gaye, jab
 wuh Sául ke muqábil jang ke liye
 Filistion ke sáth niklá, par unhon
 ne un kí madad na kí, kyúnci Filistion
 ke umará ne saláh karke use lautá
 diyá, aur kahne lage, ki Wuh hamáre
 sir kátkar apne áqá Sául se já milegá.
 20 Jab wuh Siqláj ko já rahá thá,
 Munassí men se 'Adnah, aur Yúzabád,
 aur Yadi'el, aur Míkáel, aur Yúza-
 bád, aur Ilhú, aur Ziltí jo baní Mu-
 nassí men hazáron ke sardár the
 us se mil gaye. 21 Unhon ne garat-
 garon ke jathe ke muqábale men
 Dáúd kí madad kí; kyúnci wuh
 zabardast súrmá, aur lashkar ke
 sardár the. 22 Balki roz ba roz log
 Dáúd ke pás us kí madad ko áte
 gaye, yahan tak ki Khudá ká fauj
 kí manind ek barí fauj taiyar ho
 gayi.
 23 Aur jo log jang ke liye hathyar
 bándhkar Habrún men Dáúd ke
 pás áe, táki KHUDÁWAND kí bát ke
 muwáfiq Sául kí mamlukat ko us kí
 taraf muntaqil karen, un ká shumár
 yih hai: 24 baní Yahúdáh chha
 hazár áth sau jo sipar aur neza liye

hue jang ke liye musallah the.
 25 Baní Shama'un men se jang ke
 liye sát hazár ek sau zabardast súrmá.
 26 Baní Láwí men se chár hazár
 chha sau. 27 Aur Yahoyada' Há-
 runion ká sardár thá, aur us ke sáth
 tén hazár sát sau the; 28 aur
 Sadóq ek jawán súrmá, aur us ke
 ábái gharáne ke báis sardár. 29 Aur
 Sául ke bhái baní Binyamín men se
 tén hazár: lekin us waqt tak un ká
 bahut bará hissa Sául ke gharáne ká
 tarafdár thá. 30 Aur baní Ifráim
 men se bis hazár áth sau zabardast
 súrmá jo apne ábái khándanon men
 námi ádmí the. 31 Aur Munassí
 ke ádhe qabíle se athárah hazár, jin
 ke nám batáe gaye the, ki ákar Dáúd
 ko bádsháh banáen. 32 Aur baní
 Ishkár men se aise log jo zamáne
 ko samajhte aur jánte the, ki kyá
 karná munásib hai, do sau the; aur
 un ke sab bhái un ke hukm men the.
 33 Aur Zabúlún men se aise log jo
 maidán men jáne aur har qism ke
 jangí álát ke sáth ma'rakaarái ke
 qábíl the pachás hazár; yih saffarái
 karní jánte the aur dodile na the.
 34 Aur Naftáli men se ek hazár
 sardár, aur un ke sáth saintís hazár
 dhálen aur bhále liye hue. 35 Aur
 Dánion men se atháis hazár chha
 sau ma'rakaarái karnewále. 36 Aur
 A'shar men se chálís hazár jo maidán
 men jáne aur ma'rakaarái ke qábíl
 the. 37 Aur Yardan ke pár ke
 Rúbinion, aur Jaddion, aur Munassí
 ke ádhe qabíle men se, ek lákh bis
 hazár, jin ke sáth larái ke liye har
 qism ke jangí álát the. 38 Yih sab
 jangí mard jo ma'rakaarái kar sakte
 the, khulús í dil se Habrún ko áe, táki
 Dáúd ko sáre Isráil ká bádsháh
 banáen; aur baqi sáre Isráilí bhí
 Dáúd ko bádsháh banáne par mutta-
 fiq the. 39 Aur wuh wahan Dáúd
 ke sáth tén dín tak thahre, aur kháte
 píte rahe; kyúnci un ke bháiyon ne
 un ke liye taiyári kí thí. 40 Má-
 siwá in ke jo un ke qarib ke the, balki
 Ishkár, aur Zabúlún, aur Naftáli
 tak ke log gadhon, aur unton, aur
 khachcharon, aur bailon par rotían,
 aur maide kí baní hui kháne kí
 chízen, aur anjír kí tikkiyan, kulche,
 aur kishmish ke guchche, aur mai,
 aur tel láde hue, aur bail, aur bher
 bakriyan ifrát se láe; is liye ki Isráil
 men khushi thí.

13 Aur Dáúd ne un sardáron se jo hazár hazár aur sau sau par the ya'ní har ek sarlashkar se saláh lí. 2 Aur Dáúd ne Isráíl kí sári jamá'at se kahá, kí Agar tum ko achchhá lage, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí marzí ho, to áo, ham har jagah Isráíl ke sáre mulk men apne báqí bháiyon ko, jin ke sáth káhin aur Láwí bhí apne nawáhidár shahron men rahte hain, kahlá bhejen táki wuh hamáre pás jama' hon. 3 Aur ham apne Khudá ká sandúq phir apne pás le áen, kyúnci ham Sául ke aiyám men us ke tálib na hue. 4 Tab sári jamá'at bol uthí, kí Ham aisá hí karenge; kyúnci yih bát sab logon kí nigáh men thik thí. 5 Tab Dáúd ne Misr kí nadí Saihúr se Hamát ke madkhal tak ke sáre Isráíl ko jama' kiyá, táki Khudá ke sandúq ko Qaryat Ya'rim se le áen. 6 Aur Dáúd aur sára Isráíl Ba'lah ko, ya'ní Qaryat Ya'rim ko jo Yahúdáh men hai gaye, táki Khudá ke sandúq ko wahán se le áen jo karúbion par baithnewalá KHUDÁWAND hai aur is nám se pukára jata hai. 7 Aur wuh Khudá ke sandúq ko ek nayí gári par rakhkar Abinadáb ke ghar se báhar nikál láe, aur 'Uzzá aur Akhyú gári ko hánk rahe the. 8 Aur Dáúd aur sára Isráíl KHUDÁWAND ke áge barezor se gít gáte, aur barbat, aur sitár aur dat, aur jhánjh, aur turhí bajáte chale áte the. 9 Aur jab wuh Kaidún ke khalhán par pahunché, to 'Uzzá ne sandúq ke thámne ko apná háth barháya; kyúnci bailon ne thokar khál thí. 10 Tab KHUDÁWAND ká qahr 'Uzzá par bharká, aur us ne us ko már dála, is liye kí us ne apná háth sandúq par barháya thá; aur wuh wahín Khudá ke huzúr mar gayá. 11 Tab Dáúd udás húa, is liye kí KHUDÁWAND 'Uzzá par tút pará; aur us ne us maqám ká nám Paraz 'Uzzá rakkhá jo áj tak hai. 12 Aur Dáúd us din Khudá se dar gayá, aur kahne lagá, kí Main Khudá ke sandúq ko apne hán kyúnci kar láún? 13 So Dáúd sandúq ko apne hán Dáúd ke shahr men na láya, balkí use báhar hí báhar Jati 'Obed Adom ke ghar men le gayá. 14 So Khudá ká sandúq 'Obed Adom ke gharáne ke sáth us ke ghar men tii mahíne tak rahá.

Aur KHUDÁWAND ne 'Obed Adom ke ghar ko, aur us kí sab chízon ko barakat dí.

14 Aur Súr ke bádsháh Hírám ne Dáúd ke pás elchí, aur us ke wáste mahall banáne ke liye deodár ke lañhe, aur ráj, aur barhá bheje. 2 Aur Dáúd ján gayá kí KHUDÁWAND ne use baní Isráíl ká bádsháh banákar qáim kar diyá hai, kyúnci us kí saltanat us ke Isráílí logon kí khátir mumtáz kí gayí thí.

3 Aur Dáúd ne Yarúshalem men áur 'auraten biyáh lín, aur us se áur bete betiyán paidá hue. 4 Aur us ke un bachchon ke nám jo Yarúshalem men paidá hue yih hain: Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán, 5 aur Ibhár, aur Ili-sú'a, aur Ilifálat, 6 aur Naujah, aur Nafaj, aur Yafí'ah; 7 aur Iisama', aur Ba'iyada', aur Ilifálat.

8 Aur jab Filistion ne suná kí Dáúd mamsúh hokar sáre Isráíl ká bádsháh baná hai, to sab Filistí Dáúd kí talásh men charh áe. Aur Dáúd yih sunkar un ke muqábale ko niklá.

9 Aur Filistion ne ákar Rafáim kí wadí men dháwá mará. 10 Tab Dáúd ne Khudá se suwál kiyá, Kyá main Filistion par charh jáún? kyá tú un ko mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já, kyúnci main un ko tere háth men kar dúngá. 11 So wuh Ba'l Parázim men áe, aur Dáúd ne wahín un ko mará. Aur Dáúd ne kahá, Khudá ne mere háth se mere dushmanon ko aisá chírá, jaise pání chák chák ho jata hai; is sabab se unhon ne us maqám ká nám Ba'l Parázim rakkhá.

12 Aur wuh apne buton ko wahán chhor gaye, aur wuh Dáúd ke hukm se ág men jalá diye gaye. 13 Aur Filistion ne phir us wadí men dháwá mará. 14 Aur Dáúd ne phir Khudá se suwál kiyá, aur Khudá ne us se kahá, kí Tú un ká píchhá na kar, balkí un ke pás se katrákar nikal já aur tút ke peron ke sámne se un par hamla kar.

15 Aur jab tú tút ke darakhton kí phungiyon par chalne kí sí áwáz sune, tab larái ko nikalna, kyúnci Khudá tere áge áge Filistion ke lashkar ko márne ke liye niklá hai. 16 Aur Dáúd ne, jaisá Khudá ne use farmáyá thá, kiyá; aur unhon ne Filistion kí fauj ko Jiba'un se Jazar tak

qatl kiyá. 17 Aur Dáúd kí shuhrat sab mulkon men phail gayí, aur KHUDÁWAND ne sab qaumon par us ká khauf bihá diyá.

15 Aur Dáúd ne Dáúd ke shahr men apne liye mahall banáe, aur Khudá ke sandúq ke liye ek jagah taiyár karke us ke liye ek khaima khará kiyá. 2 Tab Dáúd ne kahá, ki Lávion ke siwá áur kisí ko Khudá ke sandúq ko uthána nahín cháhiye, kyúnci KHUDÁWAND ne un hí ko chuná hai, ki Khudá ke sandúq ko utháen, aur hamesha us kí khidmat karen. 3 Aur Dáúd ne sare Isráil ko Yarúshalem men jama kiyá, táki KHUDÁWAND ke sandúq ko us jagah jo us ne us ke liye taiyár kí thí le áen. 4 Aur Dáúd ne baní Hárún ko aur Lávion ko ikatthá kiyá: 5 ya'ní baní Qihát men se; U'riel sardár, aur us ke ek sau bís bháiyon ko: 6 baní Mirári men se; 'Asáyáh sardár, aur us ke do sau bís bháiyon ko: 7 baní Jairsom men se: Yúel sardár, aur us ke ek sau tís bháiyon ko: 8 baní Ilísafan men se; Sama'iyáh sardár, aur us ke do sau bháiyon ko: 9 baní Habrún men se; Ilíel sardár, aur us ke assí bháiyon ko: 10 baní 'Uz-zíel men se; 'Amínadáb sardár, aur us ke ek sau bárah bháiyon ko. 11 Aur Dáúd ne Sadoq aur Abiyá-tar káhinon ko, aur U'riel aur 'Asáyáh, aur Yúel, aur Sama'iyáh, aur Ilíel, aur 'Amínadáb, Lávion ko buláyá, 12 aur un se kahá, ki Tum Lávion ke ábái khándanon ke sardár ho; tum apne áp ko pák karo; tum bhí aur tumháre bhái bhí táki tum KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke sandúq ko us jagah jo main ne us ke liye taiyár kí hai lá sako. 13 Kyúnci jab tum ne pahli bár use na utháyá, to KHUDÁWAND hamará Khudá ham par tút pará, kyúnci ham áin ke mutábq us ke talib nahín húe the. 14 Tab káhinon aur Lávion ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke sandúq ko láne ke liye apne áp ko pák kiyá. 15 Aur baní Láví ne Khudá ke sandúq ko, faisá Músá ne KHUDÁWAND ke kálám ke muwáfq hukm kiyá thá, chobop se apne kandhon par uthá liyá. 16 Aur Dáúd ne Lávion ke sardáron ko farmáyá, ki apne bháiyon men se gánewálon ko muqarrar

karen, ki músíqí ke sáz, ya'ní sitár aur barbat, aur jhánjh bajáen, aur áwáz baland karke khushi se gáen. 17 So Lávion ne Haimán bin Yúel ko muqarrar kiyá; aur us ke bháiyon men se A'saf bin Barakiyáh ko; aur un ke bháiyon baní Mirári men se Aitán bin Qausayáh ko; 18 aur un ke sáth un ke dúsre darje ke bháiyon ya'ní Zakariyáh, Bin, aur Ya'zlel, aur Simíramot, aur Yahíel, aur 'Unní, aur Iláb, aur Bináyáh, aur Ma'siyáh, aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miqniyáh, aur 'Obed Adom, aur Ya'fel ko jo darbán the. 19 Pas gánewále Haimán, A'saf, aur Aitán muqarrar húe ki pítal kí jhánjhon ko zor se bajáen; 20 aur Zakariyáh, aur 'Azlel, aur Simíramot, aur Yahíel, aur 'Unní, aur Iláb, aur Ma'siyáh, aur Bináyáh sitár ko 'Alámot rág par chheren; 21 aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miqniyáh, aur 'Obed Adom, aur Ya'fel, aur 'Azaziyáh Shaminít rág par sáz bajáen. 22 Aur Kanániyáh Lávion ká sardár gít par muqarrar thá: wuh gít sikhátá thá, kyúnci wuh bará hí máhir thá. 23 Aur Barakiyáh, aur Ilqánah sandúq ke darbán the. 24 Aur Shabaniyáh, aur Yahúsafat, aur Nataniel, aur 'Amásí, aur Zakariyáh, aur Bináyáh, aur Il'azar káhin, Khudá ke sandúq ke áge áge narsinge phúnkte játe the; aur 'Obed Adom aur Yahiyáh sandúq ke darbán the. 25 So Dáúd, aur Isráil ke buzurg, aur hazáron ke sardár rawána húe, ki KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko 'Obed Adom ke ghar se khushi manáte húe láen. 26 Aur aisá húa, ki jab Khudá ne un Lávion kí jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháe húe the madad kí, to unhon ne sát bail aur sát menðhe qurbán kiye. 27 Aur Dáúd, aur sab Láví jo sandúq ko utháe húe the aur gánewále, aur gánewálon ke sáth Kanániyáh jo gánc men ustád thá katáni pairáhanon se mulabbas the; aur Dáúd katán ká afod bhí pahine thá. 28 Yún sab Isráilí na'ra márte aur narsingon, aur turhiyon, aur jhánjhon kí áwáz ke sáth sitár aur barbat ko zor se bajáte húe, KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko láe. 29 Aur aisá húa, ki jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq Dáúd ke shahr men pahunchá, to Sául kí beñ

Mikal ne khiṛkí meṇ se jhāṅkar Dáūd bádsháh ko kḥūb náchte kúḍte dekhá ; aur us ne apne díl meṇ us ko haqir jáná. 1 So wuh

16 Khudá ke sandúq ko le áe, aur use us kḥaime ke bích meṇ jo Dáūd ne us ke liye kḥará kiyá thá rakkhá, aur sokhtaní qurbánián, aur salámatí kí qurbánián Khudá ke huzúr chaṛháin. 2 Aur jab Dáūd sokhtaní qurbáni, aur salámatí kí qurbánián chaṛhá chuká, to us ne KHUDÁWAND ke nám se logon ko barakat dí. 3 Aur us ne sáre Isráílí logon ko, kyá mard, kyá 'aurat, ek ek rotí, aur ek ek tukrá gosht, aur kishmish kí ek ek tikkiyá dí.

4 Aur us ne Lávion meṇ se ba'zon ko muqarrar kiyá, kí KHUDÁWAND ke sandúq ke áge kḥidmat karen, aur KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ká zikr, aur shukr, aur us kí hamd karen ; 5 awwal A'saf, aur us ke ba'd Zakariyáh, aur Ya'iel, aur Simrámot, aur Yahiel, aur Mattitiyáh, aur Iláb, aur Bináyáh, aur 'Obed Adom, aur Ya'iel sitár aur barbat ke sáth ; aur A'saf jhānjhon ko zor se bajátá húá ; 6 aur Bináyáh aur Yahaziel káhin sadá turhiyon ke sáth Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge rahá karen.

7 Pahle usí din Dáūd ne yih thahráyá, kí KHUDÁWAND ká shukr A'saf aur us ke bhái bajá láyá karen.

8 KHUDÁWAND kí shukrguzári karo, us se du'á mángo ;
Qaumon ke darmián us ke kámon ká ishtihár do.

9 Us ke huzúr gáo, us kí madhsarái karo,
Us ke 'ajíb kámon ká charchá karo.

10 Us ke pák nám par fakhr karo :
Jo KHUDÁWAND ke tálib hain un ká díl kḥush rahe.

11 Tum KHUDÁWAND aur us kí quwwat ke tálib ho ;
Tum sadá us ke didár ke tálib raho.

12 Tum us ke 'ajíb kámon ko jo us ne kiye,
Aur us ke mu'jizon aur munh ke áin ko yád rakkho.

13 Ai us ke bande Isráíl kí nasl,
Ai baní Ya'qúb jo us ke barguzída ho.

14 Wuh KHUDÁWAND hamará Khudá hai :

Tamám rú e zamín par us ke áin hain.

15 Sadá us ke 'ahd ko yád rakkho,
Aur hazár pushton tak us ke kalám ko jo us ne farmáyá ;

16 Usí 'ahd ko jo us ne Abrahám se bāndhá,
Aur us qasam ko jo us ne Izhāq se khái ;

17 Jise us ne Ya'qúb ke liye áin ke taur par
Aur Isráíl ke liye abadí 'ahd ke taur par qáim kiyá :

18 Yih kahkar kí, Main Kan'an ká mulk tujh ko dūngá,
Wuh tumhárá maurúsi hissa hogá.

19 Us waqt tum shumár meṇ thore the ;
Balki bahut hí thore, aur mulk meṇ padesí the.

20 Wuh ek qaum se dúsri qaum meṇ,
Aur ek mamlukat se dúsri mamlukat meṇ phirte rahe.

21 Us ne kisi shakhs ko un par zulm karne na diyá ;
Balki un kí khátir bádshahon ko tambíh kí,

22 Kí Tum mere mamsúhon ko na chhúo,
Aur mere nabion ko na satáo.

23 Ai sab ahl i zamín, KHUDÁWAND ke huzúr gáo ;
Roz ba roz us kí naját kí bashárat do.

24 Qaumon meṇ us ke jalál ká,
Sab logon meṇ us ke 'ajáib ká bayán karo.

25 Kyúñki KHUDÁWAND buzurg,
aur niháyat sitáish ke láiq hai :

Wuh sab ma'búdon se ziyáda muhib hai.

26 Is liye kí áur qaumon ke sab ma'búd mahz but hain ;
Lekin KHUDÁWAND ne ásmánon ko banáyá.

27 'Azmat aur jalál us ke huzúr meṇ hain ;
Aur us ke hán qudrat aur shád máni hain.

28 Ai qaumon ke qabilo, KHUDÁWAND kí,
KHUDÁWAND hí kí tamjid o ta'zím karo.

29 KHUDÁWAND kí aisi tamjid karo jo us ke nám ke sháyán hai ;
Hadya láo, aur us ke huzúr áo :

- Pák áráish ke sáth KHUDÁWAND ko sijda karo.
- 30 Ai sab ahl i zamín, us ke huzúr kánp̄te raho :
Jahán qáim hai aur use jumbish nahín.
- 31 A'smán khushí manáe, aur zamín shádmán ho ;
Wuh qaumon̄ men̄ i'lán karen̄, ki KHUDÁWAND saltanat kartá hai.
- 32 Samundar aur us kí ma'múri shor macháe,
Maidán aur jo kuchh us men̄ hai bág bág ho.
- 33 Tab jangal ke darakht khushí se KHUDÁWAND ke huzúr gáne lagenge,
Kyúñki wuh zamín ká insáf karne ko á rahá hai.
- 34 KHUDÁWAND ká shukr karo ; is liye ki wuh nek hai :
Kyúñki us kí shafaqat abadí hai.
- 35 Tum kaho, Ai hamári naját ke Khudá, ham ko bachá le ;
Aur qaumon̄ men̄ se ham ko jama'kar, aur un se ham ko rihái de,
Táki ham tere quddús nám ká shukr karen̄,
Aur lalkárte húe terí sitáish karen̄.
- 36 KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá,
Azal se abad tak mubáarak ho.
Aur sab log bol úthe, A'mín, aur unhoñ ne KHUDÁWAND kí sitáish kí.
- 37 Aur us ne wahán KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge A'saf aur us ke bháiyon̄ ko har roz ke zarúri kám ke mutábíq hamesha sandúq ke áge khidmat karne ko chhoṛá ; 38 aur 'Obed Adom aur us ke ar̄sath bháiyon̄ ko, aur 'Obed Adom bin̄ Yadútún, aur Húsáh ko, táki darbán hon̄ ; 39 aur Sadoq káhin, aur us ke káhin bháiyon̄ ko, KHUDÁWAND ke maskan ke áge Jiba'ún ke únche maqám par is liye 40 ki wuh KHUDÁWAND kí sharí'at kí sab likhí húi báton̄ ke mutábíq, jo us ne Isráil ko farmáin̄, har subh aur shám sokhtaní qurbání ke mazbah par KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánián̄ charháen̄ ; 41 aur un ke sáth Haimán aur Yadútún, aur báqí chune húe ádmíon̄ ko jo nám ba nám mazkúr húe the táki KHUDÁWAND ká shukr karen̄, kyúñki us kí shafaqat abadí hai. 42 Un hí ke sáth Haimán aur Yadú-

tún the jo bajánewálon̄ ke liye turhiyán̄ aur jhánjhen̄ aur Khudá ke gíton̄ ke liye báje liye húe the : aur baní Yadútún darbán the. 43 Tab sab log apne apne ghar gaye ; aur Dáúd lautá ki apne gharáne kó barakat de.

17 Aur jab Dáúd apne mahall̄ men̄ rahne lagá, to us ne Nátan nabí se kahá, Main̄ to deodár ke mahall̄ men̄ rahtá hún̄, par KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq kháime men̄ hai. 2 Nátan ne Dáúd se kahá, ki Jo kuchh tere dil men̄ hai, so kar, kyúñki Khudá tere sáth hai. 3 Aur usí rát aisá húa, ki Khudá ká kalám Nátan par názil húa, ki 4 Jákar mere bande Dáúd se kah, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú mere rahne ke liye ghar na banána : 5 kyúñki jab se main̄ baní Isráil ko nikál láyá áj ke din tak main̄ ne kisi ghar men̄ sukúnat nahín kí, balki kháima ba kháima aur maskan ba maskan phirtá rahá hún̄. 6 Un jagahon̄ men̄ jahán jahán main̄ sáre Isráil ke sáth phirtá rahá, kyá main̄ ne Isráilí qázíon̄ men̄ se, jin ko main̄ ne hukm kiyá thá ki mere logon̄ kí gallabání karen̄, kisi se ek harf bhí kahá, ki Tum ne mere liye deodár ká ghar kyún nahín banáyá? 7 Pas tú mere bande Dáúd se yún kahná, ki RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Main̄ ne tujhe bher̄sále men̄ se, jab tú bher̄ bakriyon̄ ke píchhe píchhe chaltá thá, liyá, táki tú merí qaum Isráil ká peshwá ho : 8 aur jahán kahín tú gayá, main̄ tere sáth rahá, aur tere sab dushmanon̄ ko tere sámn̄e se káṭ dálá hai, aur main̄ rú e zamín ke bare bare ádmíon̄ ke nám kí mánind̄ terá nám kar dúngá. 9 Aur main̄ apní qaum Isráil ke liye ek jagah tháhrá-úngá, aur un ko qáim kar dúngá, táki apní jagah base rahen̄ aur phir hatáe na jáen̄, aur na sharír log phir un ko dukh dene páenge, jáisá shurú' men̄ húa, 10 aur us waqt bhí jab main̄ ne hukm diyá, ki merí qaum Isráil par qází muqarrar hon̄ ; aur main̄ tere sab dushmanon̄ ko maglúb karúngá. Másiwá is ke main̄ tujhe batátá hún̄, ki KHUDÁWAND tere liye ek ghar banáegá. 11 Aur jab tere din púre ho jáenge, táki tú apne báp̄dáda ke sáth mil jáne ko chalá jáe, to main̄ tere ba'd terí nasl ko, tere beton̄ men̄ se, barpá karúngá, aur us kí saltanat

ko qáim karúngá. 12 Wuh mere liye ghar banáegá, aur main us ká takht hamesha ke liye qáim karúngá. 13 Main us ká báp húngá, aur wuh merá betá hogá; aur main apní shafaqat us par se nahín hatáúngá, jaise main ne us par se jo tujh se pahle thá hatá lí: 14 balki main us ko apne ghar men aur apní mamlukat men abad tak qáim rakkhúngá, aur us ká takht abad tak sábit rahegá. 15 So Nátan ne in sab báton aur is sárf royá ke mutábíq aisá hí Dáúd se kahá.

16 Tab Dáúd bádsháh andar jákar KHUDÁWAND ke huzúr baithá, aur kahne lagá, Ai KHUDÁWAND Khudá, main kaun hún, aur merá gharáná kyá hai, kí tú ne mujh ko yahán tak pahuncháyá? 17 Aur yih, ai Khudá, terí nazar men chhotí bát thí; balki tú ne to apne bande ke ghar ke haqq men áyanda bahut dinon ká zikr kiyá hai, aur tú ne, ai KHUDÁWAND Khudá, mujhe aisá máná, kí goyá main bará manzilatwálá ádmí hún. 18 Bhalá Dáúd tujh se us ikrám kí nisbat jo tere khádím ká huá áur kyá kahe? kyúinki tú apne bande ko jántá hai. 19 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne bande kí khátir apní hí marzí se in bare bare kámon ko záhir karne ke liye itní barí bát kí. 20 Ai KHUDÁWAND, kof terí mánind nahín, aur tere siwá jise ham ne apne kánon se suná hai áur kof Khudá nahín. 21 Aur rú e zamín par terí qaum Isráíl kí tarah áur kaun sí qaum hai jise Khudá ne jákar apní ummat banáne ko ép chhuráyá, táki tú apní ummat ke sámne se, jise tú ne Misr se khalásí bakhshí, qaumon ko dúr karke bare aur muhíb kámon se apná nám kare? 22 Kyúinki tú ne apní qaum Isráíl ko hamesha ke liye apní qaum fhah-ráyá hai; aur tú ép, ai KHUDÁWAND, un ká Khudá huá hai. 23 Aur ab, ai KHUDÁWAND, wuh bát jo tú ne apne bande ke haqq men aur us ke gharáne ke haqq men farmái, abad tak sábit rahe, aur jaisá tú ne kahá hai waisá hí kar. 24 Aur terá nám abad tak qáim aur buzurg ho, táki kahá jáe, kí RABB u'lí afwáj Isráíl ká Khudá hai, balki wuh Isráíl hí ke liye Khudá hai; aur tere bande Dáúd ká gharáná tere huzúr qáim rahe. 25 Kyúinki tú ne, ai mere

Khudá, apne bande par záhir kiyá hai, kí tú us ke liye ek ghar banáegá; so tere bande ko tere huzúr du'á karne ká hausala huá. 26 Aur ai KHUDÁWAND, tú hí Khudá hai, aur tú ne apne bande se is bhalái ká wa'da kiyá: 27 aur tujhe pasand áyá, kí tú apne bande ke gharáne ko barakat bakhshé, táki wuh abad tak tere huzúr páedár rahe; kyúinki tú, ai KHUDÁWAND, barakat de chuká hai, so wuh abad tak mubáarak hai.

18 Us ke ba'd yún huá, kí Dáúd ne Filístion ko mára, aur un ko maglúb kiyá, aur Ját ko us ke qasbon samet Filístion ke háth se le liyá. 2 Aur us ne Moáb ko mára: aur Moábí Dáúd ke mutí' ho gaye, aur hadye láe. 3 Aur Dáúd ne Zobáh ke bádsháh Hadar'azar ko bhí, jab wuh apní saltanat daryá e Furát tak qáim karne gayá, Hamát men már liyá. 4 Aur Dáúd ne us se ek hazár rath, aur sát hazár sawár, aur bís hazár piyáde le liye, aur us ne rathon ke sab ghoron kí konchen katwá dín, par un men se ek sau rathon ke liye ghore bachá liye. 5 Aur jab Damishq ke Arámí Zobáh ke bádsháh Hadar'azar kí madad karne ko áe, to Dáúd ne Arámion men se báis hazár ádmí qatl kiyé. 6 Tab Dáúd ne Damishq ke Arám men sipáhion kí chaukiyan bitháin; aur Arámí Dáúd ke mutí' ho gaye, aur hadye láe. Aur jahán kahín Dáúd játá KHUDÁWAND use fath bakhshá thá. 7 Aur Dáúd Hadar'azar ke naukaron kí sone kí dhálep lekar un ko Yarúshalem men láyá. 8 Aur Hadar'azar ke shahron, Tibkhat aur Kún se Dáúd bahut sá pítal láyá, jis se Sulaimán ne pítal ká bará hauz, aur sutún, aur pítal ke bartan banáe. 9 Aur jab Hamát ke bádsháh Tu'ú ne suná kí Dáúd ne Zobáh ke bádsháh Hadar'azar ká sára lashkar már liyá, 10 to us ne apne bete Hadúrám ko Dáúd bádsháh ke pás bhejá, táki use salám kare, aur mubáarakbád de, is liye kí us ne jang karke Hadar'azar ko mára, (kyúinki Hadar'azar Tu'ú se lará kartá thá;) aur har tarah ke sone aur chándí aur pítal ke bartan us ke sáth the. 11 In ko bhí Dáúd bádsháh ne us chándí aur sone ke sáth jo us ne áur sab qaumon, ya'ní Adom, aur Moáb, aur baní 'Ammon,

aur Filistion, aur 'Amaliq se liya tha, KHUDAWAND ko nazr kiyā. 12 Aur Abishai bin Zaruyāh ne wādī e Shor men aṭhārah hazār Adomion ko marā. 13 Aur us ne Adom men sipāhion ki chaukiyāg biṭhāin; aur sāre Adomī Dāūd ke mutī' ho gaye. Aur jahān kahin Dāūd jātā, KHUDAWAND use fath bakhshatā thā.

14 So Dāūd sāre Isrāil par saltanat karne lagā, aur apnī sārī ra'iyat ke sāth 'adl o insāf kartā thā. 15 Aur Yoāb bin Zaruyāh lashkar kā sardār thā; aur Yahūsafat bin Akhīlūd muarrikh thā; 16 aur Sadoq bin Akhītob aur Abimalik bin Abiyātar kahin the; aur Shaushā munshī thā; 17 aur Binayāh bin Yahoyada' Karetion aur Faletion par thā; aur Dāūd ke beṭe bādshāh ke khāss musāhib the.

19 Is ke ba'd aisā huā, ki banī 'Ammon kā bādshāh Nāhas mar gayā, aur us kā beṭā us ki jagah saltanat karne lagā. 2 Tab Dāūd ne kahā, ki Main Nāhas ke beṭe Hanūn ke sāth neki karūngā, kyūnki us ke bāp ne mere sāth neki ki. Pas Dāūd ne qāsīd bheje, tāki us ke bāp ke bāre men use tasallī den. So Dāūd ke khādīm banī 'Ammon ke mulk men Hanūn ke pās āe, ki use tasallī den. 3 Phir banī 'Ammon ke amiron ne Hanūn se kahā, Kyā terā khayāl hai ki Dāūd tere bāp ki 'izzat kartā hai jo us ne tere pās tasallī denewāle bheje hain? kyā us ke khādīm tere mulk kā hāl daryāft karne aur use tabāh karne aur bhed lene nahin āe hain? 4 Tab Hanūn ne Dāūd ke khādimon ko pakrā, aur un ki dārhī mūnchhen mundwākar un ki ādhī poshāk un ke surion tak katwā dālī, aur un ko rawāna kar diyā. 5 Tab ba'zon ne jākar Dāūd ko batāyā ki un ādmion se kaisā sulūk kiyā gayā. So us ne un ke istiqbāl ko log bheje, is liye ki wuh nihāyat sharmāte the. Aur bādshāh ne kahā, ki Jab tak tumhārī dārhīyān na baṭh jāen, Yarihū men ṭahre raho; is ke ba'd laut ānā. 6 Jab banī 'Ammon ne dekhā ki wuh Dāūd ke huzūr nafratangez ho gaye hain, to Hanūn aur banī 'Ammon ne Masopatāmiyā aur Arām Ma'kah aur Zobāh se rathon aur sawaron ko kirāya karne ke liye ek hazār qintār chāndī chejī. 7 So unhon ne battīs

hazār rathon, aur Ma'kah ke bādshāh, aur us ke logon ko apne liye kirāya kar liyā jo ākar Mīdbā ke samne khaimazan ho gaye. Aur banī 'Ammon apne apne shahr se jama' hue, aur laṛne ko āe. 8 Jab Dāūd ne yih sunā to us ne Yoāb, aur sūrmāon ke sāre lashkar ko bhejā. 9 Tab banī 'Ammon ne nikalkar shahr ke phātak par laṛāi ke liye saff bāndhī; aur wuh bādshāh jo āe the so un se alag maidān men the. 10 Jab Yoāb ne dekhā ki us ke āge aur piche laṛāi ke liye saff bāndhī hai, to us ne Isrāil ke khāss logon men se ādmī chun liye, aur Arāmion ke muqābil un ki saffārāi ki. 11 Aur bāqī logon ko apne bhāi Abishai ke supurd kiyā, aur unhon ne banī 'Ammon ke samne apnī saff bāndhī. 12 Aur us ne kahā, ki Agar Arāmī mujh par gālib āen, to tū merī kumak karnā; aur agar banī 'Ammon tujh par gālib āen, to main terī kumak karūngā. 13 So himmat bāndho, aur āo, ham apnī qaum aur apne Khudā ke shahron ki khātir mardānagi karen; aur KHUDAWAND jo kuchh use bhalā ma'lūm ho kare. 14 Pas Yoāb apne logon samet Arāmion se laṛne ko āge baṛhā, aur wuh us ke samne se bhāge. 15 Jab banī 'Ammon ne Arāmion ko bhāgte dekhā, to wuh bhī us ke bhāi Abishai ke samne se bhāgkar shahr men ghus gaye. Tab Yoāb Yarūshalem ko laut āyā. 16 Jab Arāmion ne dekhā, ki unhon ne banī Isrāil se shikast khāi, to unhon ne qāsīd bhejkar daryā e Furāt ke pār ke Arāmion ko bulwāyā, aur Hadar'azar kā sipāhsālār Sofak un kā sardār thā. 17 Aur is ki khabar Dāūd ko milī; tab wuh sāre Isrāil ko jama' karke Yordan ke pār gayā, aur un ke qarīb pahunchā aur un ke muqābil saff bāndhī. So jab Dāūd ne Arāmion ke muqābale men jang ke liye saff bāndhī, to wuh us se laṛe. 18 Aur Arāmī Isrāil ke samne se bhāge; aur Dāūd ne Arāmion ke sāt hazār rathon ke sawaron, aur chālīs hazār piyādon ko marā, aur lashkar ke sardār Sofak ko qatl kiyā. 19 Jab Hadar'azar ke mulāzimon ne dekhā, ki wuh Isrāil se hār gaye, to wuh Dāūd se sulh karke us ke mutī' ho gaye. Aur Arāmī banī 'Ammon ki kumak par phir kabhī rāzī na hue.

20 Phir naye sál ke shurú' men, jab bádsháh jang ke liye nikalte hain, Yoáb ne zabardast áshkar le jákar baní 'Ammon ke mulk ko ujár dálá, aur ákar Rabbah ko gher liyá. Lekin Dáúd Yarúshalem men rah gayá thá. Aur Yoáb ne Rabbah ko sar karke use dhá diyá. 2 Aur Dáúd ne un ke bádsháh ke táj ko us ke sir par se utár liyá, aur us ká wazn ek qintár soná páyá, aur us men beshqímat jawáhir jare the; so wuh Dáúd ke sir par rakkhá gayá; aur wuh us shahr men se bahut sá lút ká mál níkáí láyá. 3 Aur us ne un logon ko jo us men the báhar níkáíkar áron, aur lohe ke híngeon, aur kulháron se kátá. Aur Dáúd ne baní 'Ammon ke sab shahron se aisá hí kiyá. Tab Dáúd aur sab log Yarúshalem ko laut áe.

4 Is ke ba'd Jazar men Filistíon se jang húi. Tab Húsátí Sibkí ne Saffí ko jo pahlawán ke beton men se ek thá qatl kiyá, aur Filistí maglúb húe. 5 Aur Filistíon se phir jang húi. Tab Ya'úr ke bete Ilhanán ne Játí Júliyát ke bhái Lahmí ko, jis ke bhále kí chhar juláhe ke shahtír ke barábar thí, már dálá. 6 Phir Ját men ek áur jang húi; jahán ek bará qaddáwar ádmí thá, jis ke chaubís ungliyan, ya'ní háthon men chha chha aur pánwon men chha chha thín, aur wuh bhí usí pahlawán ká betá thá. 7 Jab us ne Isráíl kí fazíhat kí, to Dáúd ke bhái Sima'í ke bete Yúnatan ne us ko már dálá. 8 Yih Ját men usí pahlawán se paidá húe the, aur Dáúd aur us ke khádímon ke háth se qatl húe.

21 Aur Shaitán ne Isráíl ke khiláf uñkar Dáúd ko ubhárá kí Isráíl ká shumár kare. 2 Tab Dáúd ne Yoáb se, aur logon ke sardáron se kahá, kí Jáó, Baírsabá' se Dán tak Isráíl ká shumár karo, aur mujhe khabar do, táki mujhe un kí ta'dád ma'lúm ho. 3 Yoáb ne kahá, KHUDÁWAND apne logon ko, jitne hain, us se sau guná ziyáda kare: lekin, ai mere málik bádsháh, kyá wuh sab ke sab mere málik ke khádím nahín hain? phir merá khudáwand yih bát kyún cháhtá hai? Wuh Isráíl ke liye khatá ká bá'is kyún bane? 4 Taubhí bádsháh ká farmán Yoáb par gálib rahá. Chún-

ánchi Yoáb rukhsat húa, aur tamám Isráíl men phirá, aur Yarúshalem ko lautá. 5 Aur Yoáb ne logon ke shumár kí mízán Dáúd ko batáí. Aur sab Isráílí gyarah lákh shamsherzan mard, aur Yahúdáh chár lákh sattar hazár shamsherzan mard the. 6 Lekin us ne Láwí aur Binyámín ká shumár un ke sáth nahín kiyá thá; kyúnki bádsháh ká hukm Yoáb ke nazdík nafratangez thá. 7 Lekin Khudá is bát se naráz húa; is liye us ne Isráíl ko mará. 8 Tab Dáúd ne Khudá se kahá, kí Mujh se bará gunáh húa, kí main ne yih kám kiyá; ab main terí minnat kartá hún, kí apne bande ká qusúr mu'áf kar, kyúnki main ne behúda kám kiyá hai. 9 Aur KHUDÁWAND ne Dáúd ke gaibbín Jád se kahá, 10 kí Jákar Dáúd se kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main tere sámne tén chízen pesh kartá hún; un men se ek chun le, táki main use tujh par bhejún. 11 So Jád ne Dáúd ke pás ákar us se kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú jise cháhe use chun le, 12 yá to qáht ke tén baras, yá apne dushmanon ke áge tén mahíne tak halák hote rahná, aise hál men kí tere dushmanon kí talwár tujh par wár kartí rahe, yá tén din KHUDÁWAND kí talwár, ya'ní mulk men wabá rahe, aur KHUDÁWAND ká frishta Isráíl kí sab sarhaddon men mártá rahe. Ab soch le, kí main apne bhejnewále ko kyá jawab dún. 13 Dáúd ne Jád se kahá, Main bare shikanje men hún; main KHUDÁWAND ke háth men parún, kyúnki us kí rahmaten bahut ziyáda hain; lekin insán ke háth men na parún. 14 So KHUDÁWAND ne Isráíl men wabá bhejí: aur Isráíl men se sattar hazár ádmí mar gaye. 15 Aur KHUDÁWAND ne ek frishta Yarúshalem ko bhejí, kí use halák kare; aur jab wuh halák karne hí ko thá, to KHUDÁWAND dekhkar us balá se malúl húa, aur us halák karnewále frishte se kahá, Bas, ab apná háth kheñch. Aur KHUDÁWAND ká frishta Yabúsí Urnán ke khalíhán ke pás khará thá. 16 Aur Dáúd ne apní ánkhen uñkar ásmán o zamín ke bích KHUDÁWAND ke frishte ko kharé dekhá, aur us ke háth men nagí talwár thí jo Yarúshalem par barháí húi thí. Tab Dáúd aur buzurg log táq oñhe húe mujh ke

bal gire. 17 Aur Dáúd ne Khudá se kahá, Kyá main hí ne hukm nahín kiyá thá, ki logon ká shumár kiyá jáe? gunáh to main ne kiyá, aur barí sharárat mujh se húi; par in bheron ne kyá kiyá hai? Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, terá háth mere aur mere báp ke gharáne ke khiláf ho, na ki apne logon ke khiláf, ki wuh wabá meq mubtalá hon. 18 Tab KHUDÁWAND ke frishte ne Jád ko hukm kiyá, ki Dáúd se kahe, ki Dáúd jákar Yabúsí Urnán ke khalíhán men KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáe. 19 Aur Dáúd Jád ke kalám ke muwáfíq jo us ne KHUDÁWAND ke nám se kahá thá gayá. 20 Aur Urnán ne murkar us frishte ko dekhá; aur us ke cháron beṭe jo us ke sáth the chhip gaye. Us waqt Urnán gehún dáotá thá. 21 Aur jab Dáúd Urnán ke pás áyá, tab Urnán ne nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, aur khalíhán se báhar níkal-kar Dáúd ke áge jhuká aur zamín par sarnigún ho gayá. 22 Tab Dáúd ne Urnán se kahá, ki Is khalíhán kí yih jagah mujhe de de, táki main is men KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáun; tú is ká purá dám lekar mujhe de, táki wabá logon se dúr kar dí jáe. 23 Urnán ne Dáúd se kahá, Tú ise le le, aur merá málik bádsháh jo kuchh use bhalá ma'túm ho karé: dekh, main in bailon ko sokhtaní qurbánion ke liye, aur dáone ke sámán índhan ke liye, aur yih gehún nazr kí qurbání ke liye detá hún. Main yih sab kuchh diye detá hún. 24 Dáúd bádsháh ne Urnán se kahá, Nahín, nahín, balki main zarúr purá dám dekar tujh se kharíd lúngá; kyúnci main use jo terá mál hai, KHUDÁWAND ke liye nahín lene ká, aur na bagair kharch kiye sokhtaní qurbání charháungá. 25 So Dáúd ne Urnán ko us jagah ke liye chha sau misqál soná tolkar diyá. 26 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur sokhtaní qurbánían, aur salámatí kí qurbánían charháín, aur KHUDÁWAND se du'á kí; aur us ne ásmán par se sokhtaní qurbání ke mazbah par ág bhejkar us ko jawáb diyá. 27 Aur KHUDÁWAND ne us frishte ko hukm diyá, tab us ne apní talwár phir miyán men kar lí.

28 Us waqt jab Dáúd ne dekhá,

ki KHUDÁWAND ne Yabúsí Urnán ke khalíhán men us ko jawáb diyá thá, to us ne wahín qurbání charhá. 29 Kyúnci us waqt KHUDÁWAND ká maskan, jise Músá ne biyábán men banáyá thá, aur sokhtaní qurbání ká mazbah Jiba'un kí únchí jagah men the. 30 Lekin Dáúd Khudá se púchhne ke liye us ke áge na já saká, kyúnci wuh KHUDÁWAND ke frishte kí talwár ke sabab se dar

22

gayá. 1 Aur Dáúd ne kahá, Yihí KHUDÁWAND Khudá ká ghar, aur yihí Isráíl kí sokhtaní qurbání ká mazbah hai.

2 Aur Dáúd ne hukm diyá, ki un pardesiyon ko jo Isráíl ke mulk men the jama' karen; aur us ne sang-tarásh muqarrar kiye, ki Khudá ke ghar ke banáne ke liye patthar káṭkar gharén. 3 Aur Dáúd ne dar-wázon ke kiwáron kí kílon aur qabzon ke liye bahut sá lohá, aur itná pítal kí tol se báhar thá, 4 aur deodár ke beshumár latthe taiyár kiye, kyúnci Saidání aur Súrí deodár ke latthe kasrat se Dáúd ke pás láte the. 5 Aur Dáúd ne kahá, ki Merá betá Sulaimán larhá aur nátajribakar hai; aur zarúr hai ki wuh ghar jo KHUDÁWAND ke liye banáyá jáe, niháyat 'azímu'sh shán ho, aur sab mulkon men us ká nám aur shuhrat ho: so main us ke liye taiyári karúngá. Chunánci Dáúd ne apne marné se pahle bahut taiyári kí.

6 Tab us ne apne beṭe Sulaimán ko buláyá, aur use tákid kí ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke liye ek ghar banáe. 7 Aur Dáúd ne apne beṭe Sulaimán se kahá, Yih to khud mere dil men thá, ki KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banáun; 8 lekin KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, ki Tú ne bahut khúnrozi kí hai, aur barí barí laráiyán lará hai; so tú mere nám ke liye ghar ne banána: kyúnci tú ne zamín par mere sámne bahut khún baháyá hai. 9 Dekh, tujh se ek betá paidá hogá: wuh mard í sulh hogá, aur main use cháron taraf ke sab dushmanon se amn bakhshúngá; kyúnci Sulaimán us ká nám hogá, aur main us ke aiyám men Isráíl ko amn o amán bakhshúngá. 10 Wuhí mere nám ke liye ek ghar banáegá; wuh merá betá hogá, aur main us ká báp húngá;

aur main Isráíl par us kí saltanat ká takht abad tak qáim rakkhúngá. 11 Ab, ai mere beṭe, KHUDÁWAND tere sáth rahe, aur tú iqbálmánd ho, aur KHUDÁWAND apne Khudá ká ghar baná, jaisá us ne tere haqq meṅ farmáyá hai. 12 Ab KHUDÁWAND tujhe 'aql o dánái bakhshe, aur Isráíl kí bábat terí hidáyat kare, táki tú KHUDÁWAND apne Khudá kí sharí'at ko mántá rahe. 13 Tab tú iqbálmánd hogá, basharte ki tú un áin aur ahkám par jo KHUDÁWAND ne Músá ko Isráíl ke liye diye ihtiyát karke 'amal kare. So himmat bándh, aur hausala rakh; khauf na kar; hirásan na ho. 14 Dekh, main ne mashaqqat se KHUDÁWAND ke ghar ke liye ek lákh qintár soná, aur das lákh qintár chándí, aur beandáza pítal aur lohá taiyár kiyá hai; kyúнки wuh kasrat se hai; aur lakrí aur patthar bhí main ne taiyár kiye hain; aur tú un ko áur bahá saktá hai. 15 Aur bahut se kárigar, patthar aur lakrí ke káṭne aur taráshnewále, aur sab tarah ke hunarmand jo qism qism ke kám meṅ máhir hain tere pás hain. 16 Sone aur chándí, aur pítal, aur lohe ká kuchh hisáb nahín hai. So uṭh, aur kám meṅ lag já, aur KHUDÁWAND tere sáth rahe. 17 Is ke 'aláwa Dáúd ne Isráíl ke sab sardáron ko apne beṭe Sulaimán kí madad ká hukm diyá, aur kahá, 18 Kyá KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáth nahín hai? aur kyá us ne tum ko cháron taraf chain nahín diyá hai? kyúнки us ne is mulk ke báshindon ko mere háth meṅ kar diyá hai, aur mulk KHUDÁWAND aur us ke logon ke áge maglúb húa hai. 19 So ab tum apne dil ko aur apní ján ko KHUDÁWAND apne Khudá kí talásh meṅ lagáo; aur uṭho, aur KHUDÁWAND Khudá ká maqdis banáo, táki tum KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko, aur Khudá ke pák bartanon ko, us ghar meṅ jo KHUDÁWAND ke nám ká banegá le áo.

23 Ab Dáúd buḍḍhá aur 'umrasida ho gayá thá, so us ne apne beṭe Sulaimán ko Isráíl ká bádsháh banáyá. 2 Aur us ne Isráíl ke sab sardáron ko, káhinon aur Lávion samet ikatthá kiyá. 3 Aur tis baras ke aur us se ziyáda 'umr ke Láví gine gaye, aur un kí ginti ek ek ádmí ko shumár karke artís

hazár thí. 4 In meṅ se chaubís hazár KHUDÁWAND ke ghar ke kám kí nigrání par muqarrar húe, aur chha hazár sardár aur munsif the; 5 aur chár hazár darbán the; aur chár hazár un sázon se KHUDÁWAND kí ta'rif karte the, jin ko main ne ya'ní Dáúd ne madhsarái ke liye banáyá thá. 6 Aur Dáúd ne un ko Jairson, Qihát, aur Mirári nám baní Láví ke faríqon meṅ taqsim kiyá. 7 Jairsonon meṅ se yih the: La'dán, aur Sima'í. 8 La'dán ke beṭe: sardár Yáhiel, aur Zaitám, aur Yúel, yih tín the. 9 Sima'í ke beṭe: Salúmít, aur Haziél, aur Hárán, yih tín the. Yih La'dán ke ábái khándanon ke sardár the. 10 Aur Sima'í ke beṭe: Yahat, Zíná, aur Ya'os, aur Barí'ah; yih cháron Sima'í ke beṭe the. 11 Awwal Yahat thá, aur Zízah dúsrá; aur Ya'os aur Barí'ah ke beṭe bahut na the, is sabab se wuh ek hí ábái khándán meṅ gine gaye. 12 Aur Qihát ke beṭe: 'Amrám, Izhár, Habrún, aur 'Uzziél, yih chár the. 13 'Amrám ke beṭe: Hárún aur Músá the. Aur Hárún alag kiyá gayá, táki wuh aur us ke beṭe hamesha páktarín chízon kí taqdis kiyá karen, aur sadá KHUDÁWAND ke áge bakhúr jaláen, aur us kí khidmat karen, aur us ká nám lekar barakat den. 14 Rahá mard i Khudá Músá, so us ke beṭe Láví ke qábile meṅ gine gaye. 15 Aur Músá ke beṭe: Jairsom, aur Ilí'azar the. 16 Aur Jairsom ká beṭá Sabúel sardár thá. 17 Aur Ilí'azar ká beṭá Rahabiyáh sardár thá. Aur Ilí'azar ke áur beṭe na the, par Rahabiyáh ke bahut se beṭe the. 18 Izhár ká beṭá Salúmít sardár thá. 19 Habrún ke beṭon meṅ awwal Yariyáh Amariyáh dúsrá, Yaháziel tísrá, aur Yaqami'ám chauthá thá. 20 'Uzziél ke beṭon meṅ awwal Míkáh sardár, aur Yasiyáh dúsrá thá. 21 Mirári ke beṭe: Mahlí, aur Múshí, aur Mahlí ke beṭe: Ilí'azar aur Qís the. 22 Aur Ilí'azar mar gayá, aur us ke kol beṭá na thá, faqat beṭiyán thín; aur un ke bhái Qís ke beṭon ne un se biyáh kiyá. 23 Múshí ke beṭe: Mahlí, aur 'Edar, aur Yarimot, yih tín the. 24 Láví ke beṭe yihí the jo apne apne ábái khándán ke mutábíq the: un ke ábái khándanon ke sardár, jaisá wuh nám ba nám ek ek karke gine gaye,

yihī hain; wuh bīs baras aur us se upar kī 'umr se KHUDĀWAND ke ghar kī khidmat kā kām karte the. 25 Kyūnki Dāūd ne kahā, ki KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ne apne logon ko ārām diyā hai, aur wuh abad tak Yarūshalem men sukūnat karegā: 26 aur Lāwīon ko bhī maskan, aur us kī khidmat ke sab zurūf ko phir kabhi uthānā na paregā. 27 Kyūnki Dāūd kī pichhlī bāton ke muwāfiq banī Lāwī jo bīs baras aur us se ziyāda 'umr ke the gine gaye: 28 kyūnki un kā kām yih thā, ki KHUDĀWAND ke ghar kī khidmat ke waqt sahnon, aur kothriyon men, aur sab muqaddas chizon ke pāk karne men, ya'nī Khudā ke ghar kī khidmat ke kām men, banī Hārūn kī madad karen. 29 Aur nazr kī rotī kā, aur maide kī nazr kī qurbānī kā khwān wuh bekhamirī rotiyon yā tawe par kī pakī hūī chizon, yā tulī hūī chizon kī ho, aur har tarah ke toī aur nāp kā kām karen; 30 aur har subh aur shām ko khare hokar KHUDĀWAND kī shukrguzārī aur sitāish karen; 31 aur sabton, aur naye chāndon, aur muqarrara 'idon men hamesha KHUDĀWAND ke huzūr purī ta'dād men sab sokhtanī qurbāniān us qā'ide ke mutābiq jo un ke bāre men hai, chārhāyā karen: 32 aur KHUDĀWAND ke ghar kī khidmat ko anjām dene ke liye khaima e ijtimā' kī hifāzat aur maqdis kī nigranī aur apne bhāī banī Hārūn kī itā'at karen.

24 Aur banī Hārūn ke fariq yih the, Hārūn ke beṭe: Nadab, Abihū, aur Ilī'azar, aur Itamar the. 2 Aur Nadab aur Abihū apne bāp se pahle mar gaye, aur un ke aulād na thī: so Ilī'azar aur Itamar ne kahānat kā kām kiyā. 3 Aur Dāūd ne Ilī'azar ke beṭon men se Sadoq, aur Itamar ke beṭon men se Akhimalik ko un kī khidmat kī tartīb ke mutābiq taqsim kiyā. 4 Aur Itamar ke beṭon se ziyāda Ilī'azar ke beṭon men rais mile; aur is tarah se wuh taqsim kiye gaye, ki Ilī'azar ke beṭon men ābāī khāndānon ke solah sardār the, aur Itamar ke beṭon men se ābāī khāndānon ke mutābiq āth. 5 Is tarah qur'a dālkar aur bāham khalt malt hokar wuh taqsim hue; kyūnki maqdis ke sardār, aur Khudā ke sardār banī Ilī'azar

aur banī Itamar donon men se the. 6 Aur Nataniel munshī ke beṭe Sama'iyāh ne jo Lāwīon men se thā un ke nāmon ko bādshāh, aur amiron, aur Sadoq kāhin, aur Akhimalik bin Abiyātar, aur kāhinon, aur Lāwīon ke ābāī khāndānon ke sardaron ke sāmne likhā; jab Ilī'azar kā ek ābāī khāndān liyā gayā, to Itamar kā bhī ek ābāī khāndān liyā gayā. 7 Aur pahle chitthī Yahūyarib kī niklī, dūsri Yada'iyāh kī, 8 tisri Hārīm kī, chauthī Shu'ūrim kī, 9 pānchwīn Malkiyāh kī, chhati Miyāmīn kī, 10 sātwin Haqqūz kī, āthwin Abiyāh kī, 11 nawīn Yashū' kī, daswin Sikāniyāh kī, 12 gyārahwin Iliyāsib kī, bārahwin Yaqīm kī, 13 terahwin Huffāh kī, chaudahwin Yasbiāb kī, 14 pandrahwin Biljāh kī, solahwin Immer kī, 15 satrahwin Khazir kī, athārahwin Faziz kī, 16 unīswīn Fatahiyāh kī, bīswin Yahizqel kī, 17 ikkīswīn Yākin kī, bāiswin Jamūl kī, 18 teiswin Dilāyāh kī, chaubīswin Ma'ziyāh kī. 19 Yih un kī khidmat kī tartīb thī, tāki wuh KHUDĀWAND ke ghar men us qānūn ke mutābiq āen jo un ko un ke bāp Hārūn kī marifat waisā hī milā jaisā KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ne use hukm kiyā thā.

20 Bāqī banī Lāwī men se 'Amrām ke beṭon men se Sūbāel; Sūbāel ke beṭon men se Yahadiyāh; 21 rahā Rahabiyāh; so Rahabiyāh ke beṭon men se pahle Yassiyāh; 22 Izhārion men se Salūmot; banī Salūmot men se Yahat. 23 Aur banī Habrūn men se Yariyāh pahle, Amariyāh dūsra, Yahaziel tīsra, Yaqamī'am chauthā. 24 Banī 'Uzziel men se Mikāh; banī Mikāh men se Samīr. 25 Mikāh kā bhāī Yassiyāh; banī Yassiyāh men se Zakariyāh. 26 Mirārī ke beṭe; Mahlī, aur Mūshī; banī Ya'ziyāh men se Binū. 27 Rahe banī Mirārī, so Ya'ziyāh se Binū, aur Sūham, aur Zakkūr, aur 'Ibrī. 28 Mahlī se Ilī'azar, jis ke kol beṭā na thā. 29 Qīs se Qīs kā beṭā Yarahmiel. 30 Aur Mūshī ke beṭe Mahlī, aur 'Edar, aur Yarimot. Lāwīon kī aulād apne ābāī khāndānon ke mutābiq yihī thī. 31 Inhon ne bhī apne bhāī banī Hārūn kī tarah Dāūd bādshāh, aur Sadoq, aur Akhimalik, aur kāhinon, aur Lāwīon

ke ábái khándánon ke sardáron ke sámne apná apná qur'a dálá, ya'ní sardár ke ábái khándánon ká jo haqq thá, wuhí us ke chhoṭe bhái ke khándánon ká thá.

25 Phir Dáud aur lashkar ke sardáron ne A'saf, aur Haimán, aur Yadútun ke beṭon men se ba'zon ko khidmat ke liye alag kiyá, táki wuh barbat, aur sitár, aur jhánjh se nubuwat karen; aur jo us kám ko karte the un ká shumár un ki khidmat ke mutábiq yih thá: 2 A'saf ke beṭon men se; Zakkúr, Yúsuf, aur Nataniyáh, aur Asariláh; A'saf ke yih beṭe A'saf ke mátaht the jo bádsháh ke hukm ke mutábiq nubuwat kartá thá. 3 Yadútun se bani Yadútun, so Jidaliyáh, Zari, aur Yasa'iyáh, Hasabiyáh, aur Mattitiyáh; yih chha apne báp Yadútun ke mátaht the, jo barbat liye rahtá aur KHUDÁWAND kí shukrguzári aur hamd kartá húa nubuwat kartá thá. 4 Rahá Haimán, so Haimán ke beṭe: Buqqiyáh, Mattaniyáh, 'Uzzíel, Sabúel, Yarimot, Hanániyáh, Hanáni, Iliátah, Jiddálti, Rümamti 'Azar, Yasbiqáshah, Mallúti, Hautír, aur Mahaziyot; 5 yih sab Haimán ke beṭe the jo Khudá kí báton men síng baland karne ke liye bádsháh ká gaibbin thá; aur Khudá ne Haimán ko chaudah beṭe aur tin beṭiyán dí thín. 6 Yih sab KHUDÁWAND ke ghar men gít gáne ke liye apne báp ke mátaht the, aur jhánjhon aur sitár aur barbat se Khudá ke ghar kí khidmat karte the, aur A'saf, aur Yadútun, aur Haimán bádsháh ke hukm ke tábi' the. 7 Aur un ke bháiyon samet jo KHUDÁWAND kí madhsarái kí ta'lim pá chuke the, ya'ní wuh sab jo mashsháq the, un ká shumár do sau athási thá. 8 Aur unhon ne kyá chhoṭe kyá bare, kyá ustád kyá shágird, ek hí tariqe se apni apni khidmat ke liye qur'a dálá. 9 Pahlí chitthí A'saf kí Yúsuf ko milí; dúsrí Jidaliyáh ko, aur us ke bhái aur beṭe us samet bárah the; 10 tísri Zakkúr ko, aur us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 11 chauthí Yizri ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 12 páñchwín Nataniyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 13 chhaṭí Buqqiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 14 sátwín Yasariláh ko; us

ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 15 áthwín Yasa'iyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 16 na-wín Mattaniyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 17 daswín Sima'í ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 18 gyárahwín 'Azarel ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 19 bárahwín Hasabiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 20 terahwín Sabúel ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 21 chaudahwín Mattitiyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 22 pandrahwín Yarimot ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 23 solahwín Hanániyáh ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 24 sattrahwín Yasbiqáshah ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 25 áthárahwín Hanáni ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 26 unníswín Mallúti ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 27 bíswín Iliátah ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 28 ikíswín Hautír ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 29 báiswín Jiddálti ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 30 teíswín Mahaziyot ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the; 31 chaubíswín Rümamti 'Azar ko; us ke beṭe aur bhái us samet bárah the.

26 Darbánon ke fariq yih the: Qorahion men, Masalamiyáh bin Qure jo baní A'saf men se thá. 2 Aur Masalamiyáh ke hán beṭe the: Zakariyáh pahlauṭhá, Yadí-el dúsrá, Zabadiyáh tísrá, Yatmiel chauthá, 3 'Ailám páñchwán, Yahúhanán chhaṭá, Iliyahú'ainí sátwán thá. 4 Aur 'Obed Adom ke hán beṭe the: Sama'iyáh pahlauṭhá, Yahú-zabád dúsrá, Yuákh tísrá, aur Sakár chauthá, aur Nataniel páñchwán, 5 'Ammiel chhaṭá, Ishikár sátwán, Fa'ulti áthwán; kyünki Khudá ne use barakat bakshí thí. 6 Aur us ke beṭe Sama'iyáh ke hán bhí beṭe paidá hue jo apne ábái khándán par sardári karte the: kyünki wuh zabardast súrmá the. 7 Sama'iyáh ke beṭe: 'Utní, aur Rafáel, aur 'Obed, aur Ilzabád jin ke bhái Ilihu, aur Samákiyáh súrmá the. 8 Yih sab 'Obed Adom kí aulád men se the; wuh aur un ke beṭe, aur un ke

bhái khidmat ke liye quwwat ke itibār se qābil ādmī the; yūn 'Obed Adomī bāsath the. 9 Aur Masalamiyāh ke beṭe aur bhái aṭhārah sūrmā the. 10 Aur banī Mirārī men se Hūsah ke hān beṭe the: Simrī sardār thā; (wuh pahlauṭhā to na thā, par us ke bāp ne use sardār banā diyā thā;) 11 dūsrā Khilqiyāh, tīsrā Tabaliyāh, chauthā Zakariyāh; Hūsah ke sab beṭe aur bhái terah the. 12 In hī men se, ya'nī sardāron men se, darbānon ke fariq the jin kā zimma apne bhāiyon kī tarah KHUDĀWAND ke ghar men khidmat karne kā thā. 13 Aur unhon ne kyā chhoṭe kyā baṛe, apne apne ābāi khāndān ke muwāfiq har ek phāṭak ke liye qur'a dālā. 14 Aur mashriq kī taraf kā qur'a Salamiyāh ke nām niklā. Phir us ke beṭe Zakariyāh ke liye bhī jo 'aqlmand salāhkār thā qur'a dālā gayā, aur us kā qur'a shimāl kī taraf kā niklā. 15 'Obed Adom ke liye junūb kī taraf kā thā; aur us ke beṭon ke liye toshakhāne kā; 16 Suffim aur Hūsah ke liye magrib kī taraf Salkat ke phāṭak ke nazdīk kā, jahān se ūnchī saṛak ūpar jāti hai, aisā ki āmne sāmne hokar pahrā den. 17 Mashriq kī taraf chha Lāwī the; shimāl kī taraf har roz chār; junūb kī taraf har roz chār, aur toshakhāne ke pās do do; 18 magrib kī taraf Parbār ke wāste chār to ūnchī saṛak par, aur do Parbār ke liye. 19 Banī Qorahī aur banī Mirārī men se darbānon ke fariq yihī the.

20 Aur Lāwion men se Akhiyāh Khudā ke ghar ke khazānon aur nazr kī chizon ke khazānon par muqarrar thā. 21 Banī La'dān; so La'dān ke khāndān ke Jairsonion ke beṭe jo un ābāi khāndānon ke sardār the jo Jairsonī La'dān se ta'alluq rakhte the yih the: Yahielī, 22 aur Yahielī ke beṭe Zaitām aur us kā bhāi Yūel, KHUDĀWAND ke ghar ke khazānon par the. 23 'Amrāmion, Izhārion, Habrūnion, aur 'Uzzielion men se: 24 Sabūel bin Jairsom bin Mūsā baitu'l māl par mukhtār thā. 25 Aur us ke bhāi Il'azar kī taraf se, us kā beṭā Rahabiyāh, Rahabiyāh kā beṭā Yasa'iyāh, Yasa'iyāh kā beṭā Yūrām, Yūrām kā beṭā Zikrī, Zikrī kā beṭā Salūmīt. 26 Yih Salūmīt aur us ke bhāi nazr kī hūi chizon ke sab khazānon par muqarrar the, jin ko

Dāūd bādshāh aur ābāi khāndānon ke sardāron aur hazāron aur saikron ke sardāron, aur lashkar ke sardāron ne nazr kiyā thā. 27 Larāiyon kī lūṭ men se unhon ne KHUDĀWAND ke ghar kī marammat ke liye kuchh nazr kiyā thā. 28 Aur Samūel gaib-bīn, aur Sāūl bin Qīs, aur Abinaiyir bin Naiyir, aur Yoāb bin Zarūyāh kī sarī nazr, garaz jo kuchh kisī ne nazr kiyā thā, wuh sab Salūmīt aur us ke bhāiyon ke hāth men supurd thā. 29 Izhārion men se Kanāniyāh aur us ke beṭe, Isrāliion ke bāhar ke kām ke liye hākīm aur gāzi the. 30 Habrūnion men se, Hasabiyāh aur us ke bhāi, ek hazār sāt sau sūrmā magrib kī taraf Yordan ke pār Isrāliion kī nigrānī kī khātir, KHUDĀWAND ke sab kām aur bādshāh kī khidmat ke liye ta'ināt the. 31 Habrūnion men Yariyāh, Habrūnion kā, un ke ābāi khāndānon ke nasabon ke muwāfiq sardār thā. Dāūd kī saltanat ke chālīsweṅ baras men wuh dhūndh nikāle gaye, aur Jil'ād ke Ya'zer men un ke darmiyān zabardast sūrmā mile. 32 Aur us ke bhāi do hazār sāt sau sūrmā aur ābāi khāndānon ke sardār the jin ko Dāūd bādshāh ne Rūbīnion, aur Jaddion, aur Munassī ke ādhe qābile pār Khudā ke har ek kām aur shāhī mu'amalāt ke liye sardār banāyā.

27 Aur banī Isrāil, apne shumār ke muwāfiq, ya'nī ābāi khāndānon ke rais, aur hazāron aur saikron ke sardār, aur un ke mansabdār jo un fariqon ke har amr men bādshāh kī khidmat karte the, jo sāl ke sab mahinon men māt ba māt āte aur rukhsat hote the, har fariq men chaubīs hazār the. 2 Pahle mahīne ke pahle fariq par Yasūbi'ām bin Zabdīel thā, aur us ke fariq men chaubīs hazār the. 3 Wuh banī Paras men se thā, aur pahle mahīne ke lashkar ke sab sardāron kā rais thā. 4 Aur dūsrē mahīne ke fariq par Dūdai Akhūhī thā, aur us ke fariq men Miqlot bhī sardār thā, aur us ke fariq men chaubīs hazār the. 5 Tīsrē mahīne ke lashkar kā khāss tīsrā sardār Yahoyada' kāhin kā beṭā Bināyāh thā, aur us ke fariq men chaubīs hazār the. 6 Yih wuh Bināyāh hai jo tison men zabardast, aur un tison ke ūpar thā; usī ke fariq men us kā beṭā 'Ammizabād bhī shāmil thā. 7 Chauthē mahīne ke

liye Yoáb ká bhái 'Asáhel thá, aur us ke píchhe us ká betá Zabadiyáh thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 8 Páñchwén mahíne ke liye páñchwán sardár Samhút Ishrákhí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 9 Chhate mahíne ke liye chhatá sardár Taqú'í Aqqís ká betá 'Irá thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 10 Sátwén mahíne ke liye sátwán sardár baní I fráím men se Falúní Khalas thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 11 A'thwen mahíne ke liye áthwán sardár Záhíon men se Húsátí Síbbakí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 12 Nawén mahíne ke liye nawán sardár Binyamínon men se 'Anató'í Abí'azar thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 13 Daswén mahíne ke liye daswán sardár Záhíon men se Natúfátí Maharí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 14 Gyárahwen mahíne ke liye gyárahwán sardár baní I fráím men se Fir'átoní Bináyáh thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the. 15 Bárahwen mahíne ke liye bárahwán sardár Gutniellon men se Natúfátí Khaldí thá, aur us ke fariq men chaubís hazár the.

16 Aur Isráíl ke qabílon par Rúbinon ká sardár Ilí'azar bin Zikrí thá; Shama'uníon ká Safatiyáh bin Ma'kah; 17 Láwíon ká Hasabiyáh bin Qamúel; Hárúníon ká Sadoq; 18 Yahúdáh ká Ilshú jo Dáúd ke bháiyon men se thá; Ishkár ká 'Umri bin Mikáel; 19 Zabúlún ká Ismá'iyáh bin 'Abádiyáh; Naftálí ká Yarímot bin 'Azríel; 20 baní I fráím ká Húsí'a bin 'Azáziyáh; Munassí ke ádhe qabíle ká Yúel bin Fidáyáh; 21 Jilí'ád men Munassí ke ádhe qabíle ká 'I'dú bin Zakariyáh; Binyamín ká Ya'síel bin Abinaíyir; 22 Dán ká 'Azarel bin Yarohám. Yih Isráíl ke qabílon ke sardár the. 23 Par Dáúd ne un ká shumár nahín kiyá thá jo bis barás yá kam 'amr ke the, kyúñki Khudáwáñd ne kahá thá, kí Main Isráíl ko ásmán ke táron kí máñind barháungá. 24 Zarúyáh ke bete Yoáb ne ginná to shurú' kiyá, par khatm nahín kiyá thá, kí itne men Isráíl par qahr názil húa; aur na wuh ta'dád Dáúd bádsháh kí tawárikhí ta'dádon men darj húi.

25 Aur sháhí khazánon par 'Az-

mávat bin 'Adíel muqarrar thá; aur kheton, aur shahron, aur gánwon, aur qil'on ke khazánon par Yahúnatan bin 'Uzziyáh thá: 26 aur kásht-kári ke liye kheton men kám karnewálon par 'Azrí bin Kalúb thá: 27 aur angúristánon par Sima'í Rámátí thá; aur maji ke zakhíron ke liye angúristánon kí paidáwár par Zabadí Shífmí thá: 28 aur zaitún ke bágon aur gúlar ke darakhton par jo nasheb ke maidánon men the Ba'í Hanán Jadírí thá; aur Yuás tel ke godámon par: 29 aur gáe bail ke gallon par jo Shárún men charte the Sítrí Shárúní thá; aur Sáfat bin 'Adlí gáe bail ke un gallon par thá jo wádíon men the: 30 aur únton par Ismá'ílí Obíl thá; aur gadhon par Yahdaiyáh Marúnótí thá: 31 aur bher bakrí ke rewaron par Yáziz Hájírí thá. Yih sab Dáúd bádsháh ke máil par muqarrar the.

32 Aur Dáúd ká chachá Yúnatan, mushír aur dánishmand aur munshí thá; aur Yahíel bin Hakmúní shahzádon ke sáth rahtá thá: 33 aur Akhítuffal bádsháh ká mushír thá; aur Húsí Aríkí bádsháh ká dost thá: 34 aur Akhítuffal se niche Yahoyada' bin Bináyáh aur Abiyátar the; aur sháhí fauj ká sipahsálár Yoáb thá.

28 Aur Dáúd ne Isráíl ke sab umará ko jo qabílon ke sardár the, aur un fariqon ke sardáron ko jo bári bári bádsháh kí khidmat karte the, aur hazáron ke sardáron, aur saikron ke sardáron, aur bádsháh ke aur us ke beton ke sab máil aur maweshí ke sardáron, aur khwájasaráon, aur baháduroñ, balki sab zabardast surmáon ko, Yarúshalem men ikatthá kiyá. 2 Tab Dáúd bádsháh apne páñwon par uth khará húa, aur kahne lagá, Ai mere bháiyo, aur mere logo, meri suno: mere dil men to thá, kí Khudáwáñd ke 'ahd ke sandúq ke liye áramgáh, aur apne Khudá ke liye páñwon kí kursi banáun, aur main ne us ke banáne kí taiyári bhí kí, 3 par Khudá ne mujh se kahá, kí Tú mere nám ke liye ghar nahín banáne páegá, kyúñki tú jangí marí hai, aur tú ne khún baháyá hai. 4 Taubhí Khudáwáñd Isráíl ke Khudá ne mujhe mere báp ke sáre gharáne men se chun liyá, kí main sadá Isráíl ká bádsháh rahún;

kyúñki us ne Yahúdáh ko peshwá hone ke liye muntakhab kiyá; aur Yahúdáh ke gharáne men se mere báp ke gharáne ko chuná hai, aur mere báp ke beṭon men se mujhe pasand kiyá, táki mujhe sare Isráíl ká bádsháh banáe: 5 aur mere sab beṭon men se, (kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe bahut se beṭe diye hai,) us ne mere beṭe Sulaimán ko pasand kiyá, táki wuh Isráíl par KHUDÁWAND ki saltanat ke takht par baithé. 6 Aur us ne mujh se kahá, ki Terá beṭá Sulaimán mere ghar aur merí bārgáhon ko banáegá; kyúñki main ne use chun liyá hai, ki wuh merá beṭá ho, aur main us ká báp húngá. 7 Aur agar wuh mere hukmon aur farmánon par 'amal karne men sábitqadam rahe, jaisá áj ke din hai, to main us ká bádsháhí hamesha tak qáim rakkhúngá. 8 Pas ab sare Isráíl, ya'ní KHUDÁWAND ká jamá'at ke rúbarú, aur hamáre Khudá ke huzúr, tum KHUDÁWAND apne Khudá ke sab hukmon ko máno, aur un ke tálib ho, táki tum is achche mulk ke wáris ho, aur use apne ba'd apni aulád ke wáste hamesha ke liye mirás chhor jáo. 9 Aur tú, ai mere beṭe Sulaimán, apne báp ke Khudá ko pahchán, aur pure dil aur rúh ká musta'iddí se us ká 'ibádat kar; kyúñki KHUDÁWAND sab dilon ko jánchtá hai, aur jo kuchh khayál men áta hai, use pahchántá hai: agar tú use dhúndhe, to wuh tujh ko mil jáegá; aur agar tú use chhore, to wuh hamesha ke liye tujhe radd kar degá. 10 So hoshyár ho, kyúñki KHUDÁWAND ne tujh ko maqdis ke liye ek ghar banáne ko chuná hai; so himmat bāpdkar kám kar.

11 Tab Dáúd ne apne beṭe Sulaimán ko haikal ke usáre, aur us ke mákánon, aur khazánon, aur bálákhánon, aur andar ká koṭhriyon, aur kaffáragáh ká jagah ká namúna, 12 aur un sab chizon, ya'ní KHUDÁWAND ke ghar ke sahnon, aur ás pás ká koṭhriyon, aur Khudá ke maskan ke khazánon, aur nazr ká húi chizon ke khazánon ká namúna bhí diyá jo us ko rúh se milá thá. 13 Aur káhinon aur Lávion ke fariqon, aur KHUDÁWAND ke maskan ká 'ibádat ke sab kám, aur KHUDÁWAND ke maskan ká 'ibádat ke sab zurúf ke liye; 14 ya'ní

sone ke zurúf ke wáste soná tolkar, har tarah ká khidmat ke sab zurúf ke liye, aur chándí ke sab zurúf ke wáste chándí tolkar, har tarah ká khidmat ke sab zurúf ke liye; 15 aur sone ke sham'adánon, aur us ke chirágon ke wáste ek ek sham'adán aur us ke chirágon ká soná tolkar, aur chándí ke sham'adánon ke wáste ek ek sham'adán aur us ke chirágon ke liye, har sham'adán ke isti'mál ke mutábíq chándí tolkar, 16 aur nazr ká roṭí ká mezon ke wáste ek ek mez ke liye soná tolkar, aur chándí ká mezon ke liye chándí, 17 aur kánton, aur katoron aur piyálon ke liye khális soná diyá; aur sunahle piyálon ke wáste ek ek piyále ke liye tolkar, aur chándí ke piyálon ke wáste ek ek piyále ke liye tolkar, 18 aur bakhúr ká qurbángáh ke liye chokhá soná tolkar; aur rath ke namúne, ya'ní un karúbion ke liye jo par phailáe KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko dhápké húe the, soná diyá. 19 Yih sab ya'ní is namúne ke sab kám KHUDÁWAND ke háth ká tahrír se mujhe samjháe gaye. 20 Aur Dáúd ne apne beṭe Sulaimán se kahá, ki Himmat bāpdkar aur hausala se kám kar, khauf na kar, hirasán na ho, kyúñki KHUDÁWAND Khudá jo merá Khudá hai, tere sáth hai; wuh tujh ko na chhoregá, aur na tark karegá, jab tak KHUDÁWAND ke maskan ká khidmat ká sára kám tamám na ho jáe. 21 Aur dekh, káhinon aur Lávion ke fariq Khudá ke maskan ká sári khidmat ke liye házir hai; aur har qism ká khidmat ke liye sab tarah ke kám men har shaḅhs jo máhir hai, bakhushi tere sáth ho jáegá, aur lashkar ke sardár aur sab log bhí tere hukm men hongé.

29 Aur Dáúd bádsháh ne sári jamá'at se kahá, ki Khudá ne faqat mere beṭe Sulaimán ko chuná hai, aur wuh hanoz laṛká aur nátajribakár hai, aur kám bará hai; kyúñki wuh mahál insán ke liye nahín balki KHUDÁWAND Khudá ke liye hai. 2 Aur main ne to apne maqdur bhar apne Khudá ká haikal ke liye sone ká chizon ke liye soná, aur chándí ká chizon ke liye chándí, aur pítal ká chizon ke liye pítal, lohe ká chizon ke liye lohá, aur lakrú ká chizon ke liye lakrú, aur 'aql

aur jaráú patthar aur pachchí ke kám ke liye rang ba rang ke patthar, aur har qism ke beshqímat jawáhir, aur bahut sá sang i marmar taiyár kiyá hai; 3 aur chúnki mujhe apne Khudá ke ghar kí lau lagi hai, aur mere pás sone aur chándí ká merá apná khazána hai, so main us ko bhí un sab chízon ke 'aláwa jo main ne us muqaddas haikal ke liye nazr kí hai, apne Khudá ke ghar ke liye detá hún; 4 ya'ní tén hazár qintár soná jo Ofír ká soná hai, aur sát hazár qintár kháalis chándí 'imáraton kí díwáron par mandhne ke liye: 5 aur kárigaron ke háth ke har qism ke kám ke liye sone kí chízon ke wáste soná, aur chándí kí chízon ke wáste chándí hai. Pas kaun taiyár hai ki apní khushí se apne ap ko áj KHUDÁWAND ke liye mákhsús kare? 6 Tab ábál khándánon ke sardáron, aur Isráil ke qabílon ke sardáron, aur hazáron aur saikron ke sardáron, aur sháhi kám ke názim-on ne apní khushí se taiyár hokar, 7 Khudá ke ghar ke kám ke liye soná, páñch hazár qintár aur das hazár dirham, aur chándí das hazár qintár, aur pítal áthárah hazár qintár, aur lohá, ek lakh qintár diyá. 8 Aur jin ke pás jawáhir the, unhon ne un ko Jairsoní Yahíel ke háth men KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne ke liye de dála. 9 Tab log shádmán hue, is liye ki unhon ne apní khushí se diyá, kyúnki unhon ne púre dil se razámándí se KHUDÁWAND ke liye diyá thá: aur Dáúd bádsháh bhí niháyat shádmán húa. 10 Pas Dáúd ne sári jamá'at ke áge KHUDÁWAND ká shukr kiyá; aur Dáúd kahne lagá, Ai KHUDÁWAND, hamáre báp Isráil ke Khudá, tá abadu'l ábád mubáarak ho. 11 Ai KHUDÁWAND, 'azmat, aur qudrat, aur jalál, aur galba, aur hashmat tere hí liye hai, kyúnki sab kuchh jo ásmán aur zamín men hai terá hai; ai KHUDÁWAND, bádsháhi terí hai, aur tú hí bahaisiyat i sardár sabhon se mumtáz hai; 12 aur daulat aur 'izzat terí taraf se áti hai, aur tú sabhon par hukúmat kartá hai, aur tere háth men qudrat aur tawánái hai, aur sarfaráz karná aur sabhon ko zor bakhishná tere háth men hai. 13 Aur ai hamáre Khudá, ham terá shukr aur tere jaláli nám kí ta'rif karte hai. 14 Par main kaun, aur mere

logon kí haqíqat kyá, ki ham is tarah se khushí khushí nazrána dene ke qábil hon? kyúnki sab chízen terí taraf se míltí hai aur terí hí chízon men se ham ne tujhe diyá hai. 15 Kyúnki ham tere áge pardesí aur musáfir hai jaise hamáre báp dáda the; hamáre dín rú e zamín par sáye kí tarah hai, aur qiyám nasib nahin. 16 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, yih sára zakhíra jo ham ne taiyár kiyá hai, ki tere pák nám ke liye ek ghar banáen, tere hí háth se míla hai, aur sab terá hí hai. 17 Ai mere Khudá, main yih bhí jántá hún, ki tú díl ko jánchtá hai, aur rástí men terí khushnúdí hai. Main ne to apne díl kí rástí se yih sab kuchh razámándí se diyá; aur mujhe tere logon ko jo yahán házir hai, tere huzúr khushí khushí dete dekhkar masarrat hásil húi. 18 Ai KHUDÁWAND, hamáre báp dáda, Abrahám, Izháq, aur Isráil ke Khudá, apne logon ke díl ke khayál aur tasawwur men yih bát sadá jamáe rakh, aur un ke díl ko apne jánib mustá'idd kar: 19 aur mere bete Sulaimán ko aisá kámil díl 'atá kar ki wuh tere hukmon, aur shahádaton, aur áin ko máne, aur in sab báton par 'amal kare, aur us haikal ko banáe, jis ke liye main ne taiyári kí hai. 20 Phir Dáúd ne sári jamá'at se kahá, Ab apne KHUDÁWAND Khudá ko mubáarak kaho. Tab sári jamá'at ne KHUDÁWAND apne báp dáda ke Khudá ko mubáarak kahá, aur sir jhukákar unhon ne KHUDÁWAND aur bádsháh ke áge síjda kiyá. 21 Aur dúsre dín KHUDÁWAND ke liye zabíhon ko zabh kiyá, aur KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánían charháin, ya'ní ek hazár bail, aur ek hazár mendhe, aur ek hazár barre ma' un ke tapáwanon ke charháe aur bakasrat qurbánían kí jo sáre Isráil ke liye thin; 22 aur unhon ne us dín niháyat shádmáni ke sáth KHUDÁWAND ke áge kháyá piyá. Aur unhon ne dúsri bár Dáúd ke bete Sulaimán ko bádsháh banákar us ko KHUDÁWAND kí taraf se peshwá hone aur Sadoq ko káhin hone ke liye masah kiyá. 23 Tab Sulaimán KHUDÁWAND ke takht par apne báp Dáúd kí jagah bádsháh hokar baithá, aur iqbálmánd húa; aur sára Isráil us ká mutí' húa

24 Aur sab umará, aur bahádur, aur Dáúd bádsháh ke sab beṭe bhí, Sulaimán bádsháh ke mutí' hue. 25 Aur KHUDÁWAND ne sáre Isráíl kí nazar meṅ Sulaimán ko niháyat sarfaráz kiyá, aur use aisá sháhána dabdaba 'ináyat kiyá jo us se pahle Isráíl meṅ kisi bádsháh ko nasíb na húa thá.

26 Aur Dáúd bin Yassí ne sáre Isráíl par saltanat kí. 27 Aur wuh 'arsa, jis meṅ us ne Isráíl par saltanat kí, chálís baras ká thá; us ne Habrún meṅ sáṭ baras, aur Yarúshalem meṅ

tentís baras saltanat kí. 28 Aur us ne niháyat burhápe meṅ khúb 'umr-rasída, aur daulat o 'izzat se ásúda hokar, wafát pái, aur us ká beṭá Sulaimán us kí jagah bádsháh húa. 29 Aur Dáúd bádsháh ke kám, shurú' se ákhir tak, sab ke sab Samúel gaibbín kí tawaríkh meṅ, aur Nátan nabí kí tawaríkh meṅ, aur Jád gaibbín kí tawaríkh meṅ, 30 ya'ní us kí sári hukúmat aur zor, aur jo zamáne us par aur Isráíl par, aur zamín kí sab mamlukatón par guzre, sab un meṅ likhe hain.

II TAWA'RĪKH

1 Aur Sulaimán bin Dáúd apní mamlukat meṅ mustahkam húa, aur KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth rahá, aur use niháyat sarfaráz kiyá. 2 Aur Sulaimán ne sáre Isráíl, ya'ní hazáron aur saikron ke sardáron, aur qázíon, aur sab Isráílíon ke har raís se jo ábál khándánon ke sardár the, báteṅ kí. 3 Aur Sulaimán sári jamá'at samet Jiba'un ke únche maqám ko gayá; kyúngki Khudá ká kháima e ijtimá' jise KHUDÁWAND ke bande Musá ne biyábán meṅ banáyá thá wahín thá. 4 Lekin Khudá ke sandúq ko Dáúd Qaryat Ya'rim se us maqám meṅ uṭhá láyá thá, jo us ne us ke liye taiyár kiyá thá, kyúngki us ne us ke liye Yarúshalem meṅ ek kháima khará kiyá thá. 5 Par pítal ká wuh mazbah jise Bazillíel bin U'ri ne banáyá thá wahín KHUDÁWAND ke maskan ke áge thá: pas Sulaimán us jamá'at samet wahín gayá. 6 Aur Sulaimán wahán pítal ke mazbah ke pás jo KHUDÁWAND ke áge kháima e ijtimá' meṅ thá gayá, aur us par ek hazár sokhtaní qurbáníon charháin. 7 Usí rát Khudá Sulaimán ko díkháí díyá, aur us se kahá, Máng, main tujhe kyá dúṅ? 8 Sulaimán ne Khudá se kahá, Tú ne mere báp Dáúd par barí mihrbání kí, aur mujhe us kí jagah bádsháh banáyá; 9 ab, ai KHUDÁWAND Khudá, jo wa'da tú ne mere báp Dáúd se kiyá, wuh

barqarár rahe; kyúngki tú ne mujhe ek aisí qaum ká bádsháh banáyá hai jo kasrat meṅ zamín kí khák ke zaron kí manind hai. 10 So mujhe hikmat o ma'rifat 'ináyat kar, táki main in logon ke áge andar báhar áyá jáyá karún; kyúngki terí is barí qaum ká insáf kaun kar saktá hai? 11 Tab Khudá ne Sulaimán se kahá, Chúngki tere díl meṅ yih bát thí, aur tú ne na to daulat na máil na 'izzat, na apne dushmanon kí maut mángí, aur na 'umr kí darází talab kí, balkí apne liye hikmat o ma'rifat kí darqhwást kí, táki mere logon ká, jin par main ne tujhe bádsháh banáyá hai, insáf kare: 12 so hikmat o ma'rifat tujhe 'atá húi, aur main tujhe is qadr daulat aur máil aur 'izzat bakhshúngá, kí na to un bádsháhon meṅ se jo tujh se pahle hue, kisi ko nasíb húi, aur na kisi ko tere ba'd nasíb hogí. 13 Chúnáncí Sulaimán Jiba'un ke únche maqám se, ya'ní kháima e ijtimá' ke áge se, Yarúshalem ko laut áyá, aur baní Isráíl par saltanat karne lagá.

14 Aur Sulaimán ne rath aur sawár ikatthe kar liye; aur us ke pás ek hazár char sau rath, aur barah hazár sawár the jin ko us ne rathon ke shahron meṅ, aur Yarúshalem meṅ bádsháh ke pás rakkhá. 15 Aur bádsháh ne Yarúshalem meṅ chándí aur sone ko kasrat kí wajh se pattharon kí manind, aur deodáron ko

nasheb kī zamīn ke gūlar ke darakhton kī mānind banā diyā. 16 Aur Sulaimān ke ghorē Misr se āte the : aur bādshāh ke saudāgar un ke jhund ke jhund, ya'nī har jhund kā mol karke un ko lete the. 17 Aur wuh ek rath chha sau misqāl chāndī, aur ek ghorā deṛh sau misqāl men lete, aur Misr se le āte the ; aur isī tarah Hittion ke sab bādshāhon aur Arām ke bādshāhon ke liye un hī ke wasīle se un ko lāte the.

2 Aur Sulaimān ne irāda kiyā kī ek ghar KHUDĀWAND ke nām ke liye aur ek ghar apnī saltanat ke liye banāe. 2 Aur Sulaimān ne sattar hazār bārbardār, aur pahār men assī hazār patthar kātne-wāle, aur tīn hazār chha sau ādmī un kī nigrānī ke liye gīnkar ṭhāhrā diye. 3 Aur Sulaimān ne Sūr ke bādshāh Hūrām ke pās kahlā bhejā, kī Jaisā tū ne mere bāp Dāūd ke sāth kiyā, aur us ke pās deodār kī lakṛī bhejī, kī wuh apne rahne ke liye ek ghar banāe, waisā hī mere sāth bhī kar. 4 Main KHUDĀWAND apne Khudā ke nām ke liye ek ghar banāne ko hūn, kī us ke liye muqaddas karūn, aur us ke āge khushbūdār masālih kā bakhūr jalāūn, aur wuh sabton, aur naye chāndon, aur KHUDĀWAND hamāre Khudā kī muqarrara 'idon par dāimī nazr kī rotī, aur subh aur shām kī sokhtanī qurbānon ke liye ho, kyūnki yih abad tak Isrāīl par farz hai. 5 Aur wuh ghar jo main banāne ko hūn, 'azīmu'sh shān hogā ; kyūnki hamārā Khudā sab mā'būdon se 'azīm hai. 6 Lekin kaun us ke liye ghar banāne ke qābil hai? jis hāl kī āsmān men, balkī āsmānon ke āsmān men bhī, wuh samā nahīn saktā, to bhalā main kaun hūn jo us ke huzūr bakhūr jalāne ke siwā kisī aur khayāl se us ke liye ghar banāūn? 7 So ab tū mere pās ek aise shakhs ko bhej de, jo sone aur chāndī, aur pītal, aur lohe ke kām men, aur argawānī, aur qirmizī, aur nīle kapṛe ke kām men māhir ho, aur naqqāshī bhī jāntā ho, tāki wuh un kārigaron ke sāth rahe jo mere bāp Dāūd ke ṭhāhrāe hūe Yahūdāh aur Yarūshalem men mere pās hain. 8 Aur deodār aur sanaubar aur sandal ke latṭhe Lubnān se mere pās bhejnā ; kyūnki main jāntā hūn, kī tere naukar Lubnān kī lakṛī kātne meṛ hoshyār hain ; aur mere naukar tere naukaron

ke sāth rahkar, 9 mere liye bahut sī lakṛī taiyār karenge : kyūnki wuh ghar jo main banāne ko hūn nihāyat 'ālīshān hogā. 10 Aur main tere naukaron ya'nī lakṛī kātnewālon ko, bīs hazār kurr sāf kiyā hūā gehūn, aur bīs hazār kurr jau, aur bīs hazār batt mai, aur bīs hazār batt tel dūngā. 11 Tab Sūr ke bādshāh Hūrām ne jawāb likhkar use Sulaimān ke pās bhejā, kī Chūnki KHUDĀWAND ko apne logon se mahabbat hai, is liye us ne tujh ko un kā bādshāh banāyā hai. 12 Aur Hūrām ne yih bhī kahā, KHUDĀWAND Isrāīl kā Khudā, jis ne āsmān aur zamīn ko paidā kiyā, mubārak ho, kī us ne Dāūd bādshāh ko ek dānā betā fahm o ma'rīfat se ma'mūr bakhshā, tāki wuh KHUDĀWAND ke liye ek ghar, aur apnī saltanat ke liye ek ghar banāe. 13 So main ne apne bāp Hūrām ke ek hoshyār shakhs ko jo dānish se ma'mūr hai bhej diyā hai. 14 Wuh Dān kī betiyon men se ek 'aurat kā betā hai, aur us kā bāp Sūr kā bāshinda thā ; wuh sone, aur chāndī, aur pītal, aur lohe, aur patthar, aur lakṛī ke kām men, aur argawānī, aur nīle, aur qirmizī, aur katānī kapṛe ke kām men māhir, aur har tarah kī naqqāshī, aur har qism kī san'at men tāq hai, tāki tere hunarmandon aur mere maḥdūm tere bāp Dāūd ke hunarmandon ke sāth us ke liye jagah muqarrar ho jāe. 15 Aur ab gehūn, aur jau, aur tel aur mal, jin kā mere mālik ne zikr kiyā hai, wuh un ko apne khādimon ke liye bheje : 16 aur jitnī lakṛī tujh ko darkār hai, ham Lubnān se kātenge, aur un ke bere banwākar samundar hī samundar tere pās Yāfā men pahunchāenge ; phir tū un ko Yarūshalem ko le jānā. 17 Aur Sulaimān ne Isrāīl ke mulk men ke sab pardesiyon ko shumār kiyā, jaise us ke bāp Dāūd ne un ko shumār kiyā thā ; aur wuh ek lākh tirpan hazār chha sau nīkle. 18 Aur us ne un men se sattar hazār ko bārbardārī par, aur assī hazār ko pahār par patthar kātne ke liye, aur tīn hazār chha sau ko logon se kām lene ke liye nāzir ṭhāhrāyā.

3 Aur Sulaimān Yarūshalem men koh ī Moriyāh par, jāhān us ke bāp Dāūd ne royat dekhī, usī jagah jise Dāūd ne taiyārī karke

muqarrar kiyá; ya'ní Urnán Yabúsi ke khalíhán men **KHUDÁWAND** ká ghar banáne lagá. 2 Aur us ne apní saltanat ke chauthe baras ke दूसरे महिने की दूसरी तरिख को बनाना शुरु' kiyá. 3 Aur jo bunyád Sulaimán ne Khudá ke ghar ki ta'mír ke liye dáli wuh yih hai, us ká tál háthoñ ke hisáb se pahle náp ke muwáfiq sáth háth, aur 'arz bis háth thá. 4 Aur ghar ke sámne ke usáre kí lambái ghar kí chauṛái ke mutábíq bis háth, aur únchái ek sau bis háth thí: aur us ne use andar se khális sone se mandhá. 5 Aur us ne bare ghar kí chhat sanaubar ke takhton se piṭwái, jin par chokhá soná mandhá thá, aur us ke úpar khajúr ke darakht aur zanjíren banáin. 6 Aur khúbsúratí ke liye us ne us ghar ko beshqímat jawáhir se árásta kiyá; aur soná Parwáim ká soná thá. 7 Aur us ne ghar ko, ya'ní us ke shahtíron, chaukhaṭoñ, díwáron, aur kiwároñ ko sone se mandhá, aur díwáron par karúbíon kí súrat kanda kí. 8 Aur us ne páktaṛín makán banáyá, jis kí lambái ghar kí chauṛái ke mutábíq bis háth, aur us kí chauṛái bis háth thí, aur us ne use chha sau qintár chokhie sone se mandhá. 9 Aur kíloñ ká wazn pachás misqál soná ká thá. Aur us ne úpar kí koṭh-riyáñ bhí sone se mandhín. 10 Aur us ne páktaṛín makán men do karúbíon ko taráshkar banáyá, aur unhoñ ne un ko sone se mandhá. 11 Aur karúbíon ke bázú bis háth lambe the; ek karúbí ká ek bázú páñch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá huá, aur दूसरा bázú bhí páñch háth ká, दूसरे karúbí ke bázú tak pahunchá huá thá. 12 Aur दूसरे karúbí ká ek bázú páñch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá huá, aur दूसरा bázú bhí páñch háth ká, दूसरे karúbí ke bázú se milá huá thá. 13 In karúbíon ke par bis háth tak phaile hue the; aur wuh apne páñwoñ par khare the, aur un ke munh us ghar kí taraf the. 14 Aur us ne parda ásmání, aur argawání, aur qírmízí kapre, aur mihín katán se banáyá, aur us par karúbíon ko karhwáyá. 15 Aur us ne ghar ke sámne paintís paintís háth únche do sutún banáe, aur har ek ke síre par páñch háth ká táj thá. 16 Aur us ne ílhámgháh men zanjíren

banákar sutúnon ke siron par lagáin, aur ek sau anár banákar zanjíron men lagá diye. 17 Aur us ne haikal ke áge un sutúnon ko ek ko dahíní aur दूसरे को बाँन तराफ khará kiyá; aur jo dahine thá us ká nám Yákin, aur jo baeñ thá us ká nám Bo'az rakkhá.

4 Aur us ne pítal ká ek mazbah banáyá, us kí lambái bis háth, aur chauṛái bis háth, aur únchái das háth thí. 2 Aur us ne ek dhálá huá bará hauz banáyá, jo ek kanáre se दूसरे kanáre tak das háth thá; wuh goi thá, aur us kí únchái páñch háth thí; aur us ká gher tís háth ke náp ká thá. 3 Aur us ke niche bailon kí súraten us ke girdágird das das háth tak thín, aur us bare hauz ko cháron taraf se ghère hue thín. Yih baif do qatáron men the, aur usí ke sáth dhále gaye the. 4 Aur wuh bárah bailon par dhará huá thá; tín ká rukh shímál kí taraf, aur tín ká rukh magrib kí taraf, aur tín ká rukh junúb kí taraf, aur tín ká rukh mash-riq kí taraf thá; aur wuh bará hauz un ke úpar thá, aur un sab ke píchhle a'zá andar ke rukh the. 5 Us kí motái chár ungal kí thí, aur us ká kanára piyále ke kanáre kí tarah, aur sosan ke phúl se mushábiñ thá; us men tín hazár batt kí samái thí. 6 Aur us ne das hauz bhí banáe, aur páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhe, táki un men sokhtaní qur-bání kí chízen dhoi jáen; un men wuh un hí chízon ko dhote the, par wuh bará hauz káhinon ke naháne ke liye thá. 7 Aur us ne sone ke das sham'adán us hukm ke muwáfiq banáe jo un ke bare men milá thá; us ne un ko haikal men páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhá. 8 Aur us ne das mezen bhí banáin, aur un ko haikal men páñch dahíní aur páñch baín taraf rakkhá; aur us ne sone ke sau kaṭore banáe. 9 Aur us ne káhinon ká sahn, aur bará sahn, aur us sahn ke darwázoñ ko banáyá, aur un ke kiwároñ ko pítal se mandhá. 10 Aur us ne us bare hauz ko mashriq kí taraf dahine háth junúbí rukh par rakkhá. 11 Aur Húrám ne bartan aur belche aur kaṭore banáe. So Húrám ne us kám ko jise wuh Sulaimán bádsháh ke liye Khudá ke ghar men kar rahá thá tamám kiyá: 12 ya'ní donon sutún, aur kure, aur donon táj jo un donon sutúnon par

the, aur sutúnōn kī choṭī par ke tājōn ke donōn kuroñ ko dhānkne kī donōn jāliyañ; 13 aur donōn jāliyañ ke liye chār sau anār, ya'ni har jāli ke liye anāron kī do do qatāren, tāki sutúnōn par ke tājōn ke donōn kure dhak jāen; 14 aur us ne kursīāñ bhī banāin, aur un kursīōn par hauz lagāe; 15 aur ek barā hauz, aur us ke niche bārah bail. 16 Aur degen, belche, aur kānte, aur us ke sab zurūf, us ke bāp Hūrām ne Sulaimān bādshāh ke liye KHUDĀWAND ke ghar ke liye jhalakte hue pital ke banāe. 17 Aur bādshāh ne un sab ko Yardan ke maidān men Sukkāt aur Zaridā ke darmiyañ kī chikni mittī men dhālā. 18 Aur Sulaimān ne yih sab zurūf is kasrat se banāe, ki us pital kā wazn ma'lūm na ho sakā. 19 Aur Sulaimān ne un sab zurūf ko jo Khudā ke ghar men the banāyā, ya'ni sone kī qurbāngāh, aur wuh mezen bhī jin par nazr kī rotiyañ rakkhī jāti thī; 20 aur khālis sone ke sham'adān, ma' chirāgōn ke, tāki wuh dastūr ke muwāfiq ilhāmgāh ke āge raushan rahen; 21 aur sone balkī kundān ke phūl, aur chirāg, aur chinte; 22 aur gulgir aur katore, aur chamche, aur bakhurdān khālis sone ke, aur maskān kā madkhal, ya'ni us ke andarūnī darwāze paktarin makān ke liye, aur ghar, ya'ni haikal ke darwāze sone ke the. 1 Is

5 tarah sab kām jo Sulaimān ne KHUDĀWAND ke ghar ke liye banwāyā, khatm huā, aur Sulaimān apne bāp Dāūd kī muqaddas kī hūi chizon, ya'ni sone, aur chāndī, aur sab zurūf ko andar le āyā, aur un ko Khudā ke ghar ke khazāne men rakh diyā.

2 Tab Sulaimān ne Isrāil ke buzurgōn aur qabilōn ke sab raishōn, ya'ni banī Isrāil ke ābāi khāndānōn ke sardāron ko, Yarūshalem men ikatthā kiyā, tāki wuh Dāūd ke shahr se, jo Siyyūn hai KHUDĀWAND ke 'ahd kā sandūq le āen. 3 Aur Isrāil ke sab log sātwen mahīne kī 'id men bādshāh ke pās jama' hue. 4 Aur Isrāil ke sab buzurg ke; aur Lāwīōn ne sandūq uthāyā. 5 Aur wuh sandūq ko, aur khāima e ijtimā' ko, aur sare muqaddas zurūf ko jo us khāime men the le āe; in ko Lāwī kāhin lāe the. 6 Aur Sulaimān bādshāh, aur Isrāil kī sārī jamā'at ne jo us ke pās

ikatthī hūi thī sandūq ke āge khare hokar bher bakriyañ aur bail zabh kiye, aīsā kī kasrat kī wajh se un kā shumār o hisāb nahīn ho saktā thā. 7 Aur kāhinōn ne KHUDĀWAND ke 'ahd ke sandūq ko us kī jagah maskān kī ilhāmgāh men jo paktarin makān hai ya'ni karūbiōn ke bāzuōn ke niche lākar rakkhā. 8 Aur karūbī apne bāzū sandūq kī jagah ke upar phailāe hue the, aur yūn karūbī sandūq aur us kī chobēn ko upar se dhānke hue the. 9 Aur wuh chobēn aīsī lambī thī, ki un ke sire sandūq se nikle hue ilhāmgāh ke āge dikhāi dete the, par bāhar se nazar nahīn āte the; aur wuh āj ke dīn tak wahīn hai. 10 Aur us sandūq men kuchh na thā, siwā patthar kī un do lauhōn ke jin ko Mūsā ne Horib par us men rakkhā thā, jab KHUDĀWAND ne banī Isrāil se jis waqt wuh Mīsr se nikle the 'ahd bāndhā. 11 Aur aīsā huā, kī jab kāhin pāk makān se nikle, (kyūnki sab kāhin jo hāzīr the apne ko pāk karke āe the, aur bārī bārī khidmat nahīn karte the; 12 aur Lāwī jo gate the wuh sab ke sab, jaisē A'saf, aur Haimān, aur Yadūtūn, aur un ke beṭe aur un ke bhāi katāni kapre se mulabbas hokar aur jhānjh aur sitār, aur barbat liye hue mazbah ke mashriqi kanāre par khare the, aur un ke sāth ek sau bīs kāhin the jo narsingē phūnk rahe the;) 13 to aīsā huā, kī jab narsingē phūnknewāle aur gānewāle mil gaye, tāki KHUDĀWAND kī hamd aur shukrguzārī men un sab kī ek āwāz sunāi de, aur jab narsingōn, aur jhānjhōn, aur mūsīqī ke sab sāzōn ke sāth unhoñ ne apnī āwāz baland kārke KHUDĀWAND kī sitāish kī, kī Wuh bhalā hai, kyūnki us kī rahmat abadī hai; to wuh ghar jo KHUDĀWAND kā maskān hai, abr se bhar gayā; 14 yahān tak kī kāhin abr ke sabab se khidmat ke liye khare na rah sake, is liye kī Khudā kā ghar KHUDĀWAND ke jalāl se ma'mūr ho gayā thā.

6 Tab Sulaimān ne kahā, KHUDĀWAND ne farmāyā hai, kī wuh ghārī tarīkī men rahegā. 2 Lekin main ne ek ghar tere rahne ke liye balkī terī dāimi sukūnat ke waste ek jagah banāi hai. 3 Aur bādshāh ne apnā munh pherā aur Isrāil kī sārī jamā'at ko barakat dī; aur Isrāil kī sārī jamā'at khārī rahī.

4 So us ne kahá, KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá mubárák ho, jis ne apne munh se mere báp Dáúd se kalám kiyá, aur use apne háthon se yih kahkar purá kiyá. 5 ki Jis din se main apní qaum ko mulk i Misr se nikál láyá, tab se main ne Isráíl ke sab qabílon men se na to kisi shahr ko chuná táki us men ghar banáyá jáe aur wahán merá nám ho, aur na kisi mard ko chuná táki wuh merí qaum Isráíl ká peshwá ho: 6 par main ne Yarúshalem ko chuná ki wahán merá nám ho; aur Dáúd ko chuná, táki wuh merí qaum Isráíl par hákim ho. 7 Aur mere báp Dáúd ke dil men thá, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám ke liye ek ghar banáe. 8 Par KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd se kahá, Chúnki mere nám ke liye ek ghar banáne ká khayál tere dil men thá, so tú ne achchhá kiyá ki apne dil men aisá tháná; 9 taubhí tú is ghar ko na banána, balki terá betá jo tere sulb se niklegá, wuhí mere nám ke liye ghar banáegá. 10 Aur KHUDÁWAND ne apní wuh bát jo us ne kahí thí purí kí; kyünki main apne báp Dáúd kí jagah uthá hún; aur jaisá KHUDÁWAND ne wa'da kiyá thá, main Isráíl ke takht par baithá hún; aur main ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám ke liye us ghar ko banáyá hai; 11 aur wahín main ne wuh sandúq rakkhá hai, jis men KHUDÁWAND ká wuh 'ahd hai jo us ne baní Isráíl se kiyá.

12 Aur Sulaimán ne Isráíl kí sári jamá'at ke rúbarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khare hokar apne háth phailáe: 13 (kyünki Sulaimán ne páñch háth lambá, aur páñch háth chaurá, aur tén háth únchá, pítal ká ek mimbar banákar sahn ke bích men use rakkhá thá; usí par wuh khará thá, so us ne Isráíl kí sári jamá'at ke rúbarú ghutne teke, aur ásmán kí taraf apne háth phailáe,) 14 aur kahne lagá, Ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, terí mánind na to ásmán men na zamín par koí Khudá hai; tú apne un bandon ke liye jo tere huzúr apne sáre dil se chalte hain 'ahd aur rahmat ko nigáh rakhtá hai. 15 Tú ne apne bande mere báp Dáúd ke haqq men wuh bát qáim rakkhí, jis ká tú ne us se wa'da kiyá thá; tú ne apne munh se farmáyá, aur use apne háth se purá

kiyá, jaisá áj ke din hai. 16 Ab, ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, apne bande mere báp Dáúd ke sáth us qaul ko bhí purá kar jo tú ne us se kiyá thá, ki Tere hán mere huzúr Isráíl ke takht par baithne ke liye ádmí kí kamí na hogí, basharte ki terí aulád jaise tú mere huzúr chaltá rahá, waise hí merí sharí'at par 'amal karne ke liye apní ráh kí ihtiyát rakkhe. 17 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráíl ke Khudá, jo qaul tú ne apne bande Dáúd se kiyá thá wuh sachchá sábit kiyá jáe. 18 Lekin kyá Khudá fi'lhaqiqat ádmíon ke sáth zamín par sukúnat karegá? Dekh, ásmán balki ásmánon ke ásmán men bhí tú samá nahín saktá: to yih ghar to kuchh bhí nahín jise main ne banáyá! 19 Taubhí, ai KHUDÁWAND mere Khudá, apne bande kí du'á aur munáját ká liház karke us faryád aur du'á ko sun le jo terá banda tere huzúr kartá hai; 20 táki terí ánkhen is ghar kí taraf, ya'ní usí jagah kí taraf jis kí bábat tú ne farmáyá ki Main apná nám wahán rakkhungá, din aur ráat khulí rahen; táki tú us du'á ko sune jo terá banda is maqám kí taraf rukh karke tujh se mángegá. 21 Aur tú apne bande, aur apní qaum Isráíl kí munáját ko, jab wuh is jagah kí taraf rukh karke karen, to sun lená, balki tú ásmán par se jo terí sukúnatgáh hai sun lená, aur sunkar mu'áf kar dená. 22 Agar koí shakhs apne parausí ká gunáh kare, aur use qasam khiláne ke liye us ko half diyá jáe, aur wuh ákar is ghar men tere mazbah ke áge qasam kháe, 23 to tú ásmán par se sunkar 'amal karná, aur apne bandon ká insáf karke badkár ko sazá dená táki us ke a'mál ko usí ke sir dále; aur sádiq ko rást thahrána, táki us kí sadáqat ke mutábíq use jazá de. 24 Aur agar terí qaum Isráíl terá gunáh karne ke bá'is apne dushmanon se shikast kháe, aur phir terí taraf rujú' láe, aur tere nám ká iqrár karke is ghar men tere huzúr du'á aur munáját kare; 25 to tú ásmán par se sunkar apní qaum Isráíl ke gunáh ko bakhs dená, aur un ko is mulk men, jo tú ne un ko aur un ke báp dáda ko diyá hai, phir le áná. 26 Aur jab is sabáb se kí unhon ne terá gunáh kiyá ho ásmán band ho jáe, aur bārish na ho, aur wuh is maqám kí taraf rukh karke

du'á mángen, aur tere nám ká iqrár karen, aur apne gunáh se báz áen, jab tú un ko dukh de; 27 to tú ásmán par se sunkar apne bandon aur apní qaum Isráíl ká gunáh mu'áf kai dená, kyúnci tú ne un ko us achchhi ráh kí ta'lim dí, jis par un ko chalná farz hai, aur apne mulk par jise tú ne apní qaum ko mirás ke liye diyá hai, menh barsáná. 28 Agar mulk men kál ho, agar wabá ho, agar bád i samúm, yá gerúí, tiddí yá kamlá ho, agar un ke dushman un ke shahron ke mulk men un ko gher len, garaz kaisi hí balá, yá kaisá hí rog ho: 29 to jo du'á aur munáját kisi ek shakhs yá teri sári qaum Isráíl kí taraf se ho, jin men se har shakhs apne dukh aur ranj ko jánkar apne háth is ghar kí taraf phailáe: 30 to tú ásmán par se jo teri sukúnatgáh hai sunkar mu'áf kar dená; aur har shakhs ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badla dená (kyúnci faqat tú hí baní Ádam ke dilon ko jántá hai;) 31 táki jab tak wuh us mulk men jise tú ne hamáre báp dá dá ko diyá, jíte rahen, terá khauf mánkar teri ráhon men chalen. 32 Aur wuh pardesi bhí, jo teri qaum Isráíl men se nahin hai, jab wuh tere buzurg nám, aur qawi háth, aur tere baland bázú ke sabab se dúr mulk se áe aur ákar is ghar kí taraf rukh karke du'á kare; 33 to tú ásmán par se jo teri sukúnatgáh hai sun lená, aur jis jis bát ke liye wuh pardesi tujh se faryád kare us ke mutábíq karná, táki zamin kí sab qaumen tere nám ko pahchánen, aur teri qaum Isráíl kí tarah terá khauf mánen, aur ján len kí yih ghar jise main ne banáyá hai, tere nám ká kahlátá hai. 34 Agar tere log khwáh kisi ráste se tú un ko bheje apne dushman se larne ko niklen, aur is shahr kí taraf jise tú ne chuná hai, aur is ghar kí taraf jise main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke tujh se du'á karen; 35 to tú ásmán par se un kí du'á aur munáját ko sunkar un kí himáyat karná. 36 Agar wuh terá gunáh karen, (kyúnci kol insán nahin jo gunáh na kartá ho,) aur tú un se naráz hokar un ko dushman ke hawále kar de, aisá kí wuh dushman un ko asir karke dúr yá nazdik mulk men le jáe; 37 taubhi agar wuh us

mulk men, jáhán asir hokar pahuncháe gaye, hosh men áen aur rujú' láen aur apní asiri ke mulk men tujh se munáját karen, aur kahen, kí Ham ne gunáh kiyá, ham terhi chál chale, aur ham ne sharárat kí; 38 so agar wuh apní asiri ke mulk men, jáhán un ko asir karke le gaye hon, apne sare dil aur apní sári ján se teri taraf phiren, aur apní mulk kí taraf jo tú ne un ke báp dá dá ko diyá, aur is shahr kí taraf jise tú ne chuná hai, aur is ghar kí taraf jo main ne tere nám ke liye banáyá hai rukh karke du'á karen; 39 to tú ásmán par se jo teri sukúnatgáh hai un kí du'á aur munáját sunkar un kí himáyat karná, aur apní qaum ko jis ne terá gunáh kiyá ho mu'áf kar dená. 40 Pas, ai mere Khudá, main teri minnat kartá hún, kí us du'á kí taraf jo is maqám men kí jáe teri ankhen khulí aur tere kán lage rahen. 41 So ab, ai KHUDÁWAND Khudá, tú apní quwwat ke sandúq samet uthkar apní áramgáh men dákhil ho; ai KHUDÁWAND Khudá, tere káhin naját se mulabbas hon, aur tere muqaddas neki men magan rahen. 42 Ai KHUDÁWAND Khudá, tú apne mamsúh kí du'á námanzúr na kar, to apne bande Dáúd par kí rahmaten yád farmá.

7 Aur jab Sulaimán du'á máng chuká, to ásmán par se ág utri, aur sokhtani qurbáni aur zabihon ko bhasam kar diyá; aur maskan KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr ho gayá. 2 Aur káhin KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na ho sake, is liye kí KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr thá. 3 Aur jab ág nazil hui aur KHUDÁWAND ká jalál us ghar par chhá gayá, to sab baní Isráíl dekh rahe the; so unhon ne wahin farsh par munh ke bal zamin tak jhukkar sijda kiyá, aur KHUDÁWAND ká shukr adá kiyá, kí Wuh bhalá hai, kyúnci us kí rahmat abadi hai. 4 Tab bádsháh aur sab logon ne KHUDÁWAND ke áge zabihe zabh kiye. 5 Aur Sulaimán bádsháh ne béis hazár bailon aur ek lách bis hazár bhej bakriyon kí qurbáni charhá; yun bádsháh aur sab logon ne Khudá ke ghar ko makhsús kiyá. 6 Aur káhin apne apne mansab ke mutábíq khare the, aur Láwi bhí KHUDÁWAND

ke liye muslqi ke saz liye hue the, jin ko Daud badshah ne KHUDAWAND ka shukr baja lane ko banaya tha, jab us ne un ke zarf'e se us ki sitaish ki thi, kyunki us ki rahmat abadi hai, aur kabin un ke age narsinge phunkte rahe, aur sab Israili khare rahe. 7 Aur Sulaiman ne us sahn ke bich ke hisse ko jo KHUDAWAND ke ghar ke samne tha muqaddas kiyá; kyunki us ne wahán sokhtani qurbanion, aur salamatí ki qurbanion ki charbi charhai, kyunki pitál ke us mazbah par jise Sulaiman ne banaya tha sokhtani qurbani, aur nazr ki qurbani, aur charbi ke liye gunjaish na thi. 8 Aur Sulaiman aur us ke sath Hamat ke madkhal se Misr ki nadi tak ke sab Israilion ki bahut bari jamat'at ne us mauqe' par sat din tak 'id manai. 9 Aur athwen din un ka muqaddas majma' faraham hua; kyunki wuh sat din mazbah ke mahsus karne men aur sat din 'id manane men lage rahe. 10 Aur satwen mahine ki telwin tarikh ko us ne logon ko rukhsat kiyá, taki wuh us neki ke sabab se jo KHUDAWAND ne Daud aur Sulaiman, aur apni qaum Israil se ki thi, khush aur shadmán hokar apne deron ko jain.

11 Yun Sulaiman ne KHUDAWAND ka ghar aur badshah ka ghar tamam kiyá; aur jo kuchh Sulaiman ne KHUDAWAND ke ghar men aur apne ghar men banana chaha, us ne use bakhubi anjam tak pahunchaya. 12 Aur KHUDAWAND rat ko Sulaiman par zahir hua, aur us se kaha, ki Main ne teri du'a suni, aur is jagah ko apne waste chun liya, ki yih qurbani ka ghar ho. 13 Agar main asman ko band kar dun ki barish na ho, ya tiddiyon ko hukm dun ki mulk ko ujari dale, ya apne logon ke darmiyan waba bhejun; 14 tab agar mere log, jo mere nam se kahlate hain, khaksar bankar du'a mangen, aur mere didar ke talib hon, aur apni buri rahon se phiren; to main asman par se sunkar un ka gunah mu'af karunga, aur un ke mulk ko bahal kar dunga. 15 Ab se jo du'a is jagah mangi jae gi us par meri ankhen khuli aur mere kan lage rahenge. 16 Kyunki main ne is ghar ko ab chuna, aur muqaddas

kiya hai, ki mera nam yahán sada rahe; aur meri ankhen aur mera dil barabar yahin lage rahenge. 17 Aur tu agar mere huzur waise hi chale, jaise tera bap Daud chalta raha, aur jo kuchh main ne tujhe hukm kiyá us ke mutabiq amal kare, aur mere ain aur ahkam ko mane; 18 to main tere takht i saltanat ko qaim rakhunga, jaisa main ne tere bap Daud se 'ahd karke kaha tha, ki Israil ka sardar hone ke liye tere han mard ki kabhi kami na hogi. 19 Par agar tum bargashta ho jao, aur mere ain o ahkam ko jin ko main ne tumhare age rakha hai tark kar do, aur jakar gairma'budon ki 'ibadat karo, aur un ko sija karo; 20 to main un ko apne is mulk se jo main ne un ko diya hai jar se ukhar dalonga, aur is ghar ko jise main ne apne nam ke liye muqaddas kiyá hai apne samne se dur kar dunga, aur is ko sari qaumon men zarbu'l masal aur angushtnuma bana dunga. 21 Aur yih ghar, jo aisa 'alishan hai, so har ek jo is ke pas se guzrega hairan hokar kahega, ki KHUDAWAND ne is mulk aur is ghar ke sath aisa kyun kiyá? 22 Tab wuh jawab denge, Is liye ki unhon ne KHUDAWAND apne bapdadá ke Khuda ko jo un ko mulk i Misr se nikal laya tha tark kiyá, aur gairma'budon ko ihtiyar karke un ko sija kiyá, aur un ki 'ibadat ki; isi liye KHUDAWAND ne un par yih sari musibat nafil ki.

8 Aur bis baras ke akhir men jin men Sulaiman ne KHUDAWAND ka ghar aur apna ghar banaya tha, yun hua, ki 2 Sulaiman ne un shahron ko jo Huram ne Sulaiman ko diye the phir ta'mir kiyá, aur bani Israil ko wahán basaya.

3 Aur Sulaiman Hamat Zobah ko jakar us par galib hua. 4 Aur us ne biyaban men Tadmur ko banaya, aur khazane ke sab shahron ko bhí jo us ne Hamat men banate the. 5 Aur us ne upar ke Bait Haurun aur niche ke Bait Haurun ko banaya, jo diwaron aur phatakon aur arbangon se mazbut kiye hue shahr the. 6 Aur Ba'lat, aur khazane ke sab shahr jo Sulaiman ke the, aur rathon ke shahr, aur sawaron ke shahr, aur jo kuchh Sulaiman chanta tha ki Yarushalem, aur Lubnan, aur apni mamlukat ki sari sarzamin men

banāe, wuh sab banāyā. 7 Aur wuh sab log jo Hittion, aur Amorion, aur Farizzion, aur Hawwion, aur Yabusion men se baqi rah gaye the, aur Israail na the, 8 un hi ki aulad jo un ke ba'd mulk men baqi rah gayi thi jise bani Israail ne nabud nahin kiyā, usi men se Sulaiman ne begari muqarrar kiye, jaisa aj ke din hai. 9 Par Sulaiman ne apne kam ke liye bani Israail men se kisi ko gulam na banāyā, balki wuh jangi mard, aur us ke lashkaron ke sardar, aur us ke rathon aur sawaron par hukman the. 10 Aur Sulaiman badshah ke khas man-sabdār jo logon par hukumat karte the do sau pachas the. 11 Aur Sulaiman Fir'aun ki beti ko Daud ke shahr se us ghar men jo us ke liye banāyā tha le āyā: kyunki us ne kahā, ki Meri biwi Israail ke badshah Daud ke ghar men nahin rahegi; kyunki wuh maqam muqaddas hai jin men KHUDAWAND kā sandūq ā gayā hai.

12 Tab Sulaiman KHUDAWAND ke liye KHUDAWAND ke us mazbah par jis ko us ne usare ke samne banāyā tha sokhtani qurbaniyan chahane laga; 13 wuh har roz ke farz ke mutabiq jaisa Musa ne hukm diya tha, sabton, aur naye chandon, aur sal men tin bar muqarrara 'idon, ya'ni fatiri roti ki 'id, aur hafton ki 'id, aur khaimon ki 'id par qurbani kartā tha. 14 Aur us ne apne bap Daud ke hukm ke muwafiq kahinon ke fariqon ko har roz ke farz ke mutabiq un ke kam par, aur Lawion ko un ki khidmat par muqarrar kiyā, taki wuh kahinon ke ru ba ru hamd aur khidmat karen, aur darbanon ko bhi un ke fariqon ke mutabiq har phatak par muqarrar kiyā; kyunki mard i Khuda Daud ne aisa hi hukm diya tha. 15 Aur wuh badshah ke hukm se jo us ne kahinon aur Lawion ko kisi bat ki nisbat ya khazanon ke haqq men diya tha, bahar na hue. 16 Aur Sulaiman ka sara kam, KHUDAWAND ke ghar ki bunyad dalne ke din se us ke taiyar hone tak, tamam hua; aur KHUDAWAND ka ghar pura ban gaya.

17 Tab Sulaiman Asyun Jabar aur Ailot ko gaya jo mulk i Adom men samundar ke kanare hai. 18 Aur Huram ne apne naukaron ke hath

se jahazon, aur mallahon ko, jo samundar se waqif the, us ke pas bheja; aur wuh Sulaiman ke mulazimon ke saath Ofir men ae, aur wahan se sarhe char sau qintar sona lekar Sulaiman badshah ke pas lae.

9 Jab Sabā ki malika ne Sulaiman ki shuhrat suni, to wuh mushkil suwalon se Sulaiman ko azmane ke liye bahut bari jilau aur unton ke saath, jin par masalih aur ba ifrat sona aur jawahir the, Yarushalem men ai; aur Sulaiman ke pas akar jo kuchh us ke dil men tha us sab ki babat us se guftogu ki. 2 Sulaiman ne us ke sab suwalon ka jawab use diya: aur Sulaiman se koi bat poshida na thi ki wuh us ko bata na saka. 3 Jab Sabā ki malika ne Sulaiman ki danishmandi ko aur us ghar ko jo us ne banāyā tha, 4 aur us ke dastarkhwanon ki nimat, aur us ke khadimon ki nishast, aur us ke mulazimon ki hazirbashi, aur un ki poshak, aur us ke saqion aur un ke libas ko, aur us zine ko, jis se wuh KHUDAWAND ke maskan ko jata tha, dekhā; to us ke hosh ur gaye. 5 Aur us ne badshah se kahā, ki Wuh sachchi khabar thi jo main ne tere kamon aur teri hikmat ki babat apne mulk men suni thi: 6 taubhi jab tak main ne akar apni ankhone se na dekh liya, un ki baton ko bawar na kiyā: aur dekh, jitni bari teri hikmat hai, us ka adha bayan bhi mere age nahin hua; tu us shuhrat se bahkar hai jo main ne suni thi. 7 Khushnasib hai tere log, aur khushnasib hai tere yih mulazim, jo sada tere huzur khafe rahte aur teri hikmat sunte hai. 8 KHUDAWAND tera Khuda mubarak ho jo tujh se aisa razi hua ki tujh ko apne takht par bithaya, taki tu KHUDAWAND apne Khuda ki taraf se badshah ho: chunki tere Khuda ko Israail se mahabbat thi, ki un ko hamsha ke liye qaim kare, is liye us ne tujhe un ka badshah banaya, taki tu 'adl o insaf kare. 9 Aur us ne ek sau bis qintar sona, aur masalih ka bahut bara ambar, aur jawahir Sulaiman ko diye: aur jo masalih Sabā ki malika ne Sulaiman badshah ko diye waise phir kabhi muyassar na ae. 10 Aur Huram ke naukar bhi aur Sulaiman ke naukar jo Ofir se sona late the wuh chandan

ke darakht aur jawáhir bhí láte the. 11 Aur bádsháh ne chandan kí lakrí se KHUDÁWAND ke ghar ke liye aur síhí mahall ke liye chabútare, aur gánewálon ke liye barbat, aur sitár tayár karáe : aur aisí chízen Yahú-dáh ke mulk men pahle kabhí dekhne men nahín áí thín. 12 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko jo kuchh us ne cháhá aur mángá, us se ziyáda jo wuh bádsháh ke liye láí thí, diyá. Aur wuh lautkar apne muláziimon samet apní mamlukat ko cháhí gayí.

13 Aur jítná soná Sulaimán ke pás ek sál men áta thá us ká wazn chha sau chhiyasáth qintár sone ká thá; 14 yih us ke 'aláwa thá jo byopári aur saudágar láte the. Aur 'Arab ke sab bádsháh aur mulk ke hákim Sulaimán ke pás soná áí chándí láte the. 15 Aur Sulaimán bádsháh ne píte hue sone kí do sau bári dhálen banwáin; chha sau misqál píte húa soná ek ek dhál men lagá. 16 Aur us ne píte hue sone kí tén sau dhálen áur banwáin; ek ek dhál men tén sau misqál soná lagá; aur bádsháh ne un ko Lubnáni ban ke ghar men rakkhá. 17 Is ke awál bádsháh ne háthidánt ká ek bárá takht banwáyá, aur us par khális soná mandhwáyá. 18 Aur us takht ke liye chha sírhíyan, aur sone ká ek páyadán thá, yih sab, takht se jure hue the, aur baithne kí jagah kí donon taráf ek ek tek thí, aur un tekon ke barábar do sher i babar khare the. 19 Aur un chhaon sírhíyon par, idhar aur udhar bárah sher i babar khare the. Kisí saltanat men aisá kabhí nahín baná thá. 20 Aur Sulaimán bádsháh ke píne ke sab bartan sone ke the, aur Lubnáni ban ke ghar ke sab bartan khális sone ke the; Sulaimán ke aiyám men chándí kí kuchh qadr ná thí. 21 Kyünki bádsháh ke pás jaház the jo Húrám ke naukaron ke sáth Tarsis ko játe the: Tarsis ke yih jaház tén baras men ek bár, soná, aur chándí, aur háthidánt, aur bandar, aur mor lekar áte the. 22 So Sulaimán bádsháh daulat aur hikmat men rú e zamín ke sab bádsháhon se barh gayá. 23 Aur rú e zamín ke sab bádsháh Sulaimán ke dídar ke mushtáq the, táki wuh us kí hikmat ko jo Khudá ne us ke

dil men dáli thí sunen. 24 Aur wuh sál ba sál, apná apná hadya, ya'ní chándí ke bartan, aur sone ke bartan, aur poshák, aur hathyár, aur masáli, aur ghoré, aur khach-char, jítne muqarrar the láte the. 25 Aur Sulaimán ke pás ghoron aur rathon ke liye chár hazár thán, aur bárah hazár sawár the, jin ko us ne rathon ke shahron aur Yarúshalem men bádsháh ke pás rakkhá. 26 Aur wuh daryá e Furát se Filistion ke mulk, balki Misr kí hadd tak, sab bádsháhon par hukmrán thá. 27 Aur bádsháh ne Yarúshalem men ifrát kí wajh se chándí ko pattharon kí mánind, aur deodár ke darakhton ko gúlar ke un darakton ke barábar kar diyá jo nasheb kí sarzamín men háin. 28 Aur wuh Misr se aur áur sab mulkon se Sulaimán ke liye ghoré láyé karte the.

29 Aur Sulaimán ke baqi kám shurú se ákhir tak, kyá wuh Náfan nabí kí kitáb men, aur Saifáni Akhiyáh kí peshingoí men, aur 'Idú gaibbín kí royaton kí kitáb men, jo us ne Yarubi'ám bin Nabát kí bábat dekhí thín, mundarj nahín háin? 30 Aur Sulaimán ne Yarúshalem men sáre Isráil par chális baras saltanat kí. 31 Aur Sulaimán apne báp dáda ke sáth so gayá, aur apne báp Dáud ke shahr men dafn húa; aur us ká betá Rahubi'ám us kí jagah saltanat karne lagá.

10 Aur Rahubi'ám Sikm ko gayá; is liye kí sáre Isráil use bádsháh banáne ko Sikm men ikatthe hue the. 2 Jab Nabát ke beté Yarubi'ám ne yih suná, (kyünki wuh Misr men thá, jahán wuh Sulaimán bádsháh ke áge se bhág gayá thá,) to Yarubi'ám Misr se lautá. 3 Aur logon ne use bulwá bhejá. So Yarubi'ám aur sáre Isráil áe, aur Rahubi'ám se kahne lage, 4 kí Tere báp ne hamará júá sakht kar rakkhá thá; so ab tú apne báp kí us sakht khidmat ko, aur us bhári júe ko jo us ne ham par dál rakkhá thá, kuchh halká kar de, aur ham terí khidmat karenge. 5 Aur us ne un se kahá, Tén din ke ba'd phir mere pás áná. Chunánchi wuh log chale gaye. 6 Tab Rahubi'ám bádsháh ne un buzurgon se jo us ke báp Sulaimán ke huzúr us ke jíte jí khare rahte the, mashwarat kí, aur

kahá, Tumhári kyá saláh hai? main in logon ko kyá jawáb dun? 7 Unhon ne us se kahá, ki Agar tú in logon par mihrbán ho, aur in ko rázi kare, aur in se achchhi achchhi báten kahe, to wuh hamesha teri khidmat karenge. 8 Lekin us ne un buzurgon ki saláh ko, jo unhon ne use di thi, chhokar un jawanon se jinhon ne us ke sath parwarish pai thi aur us ke age hazir rahte the, mashwarat ki; 9 aur un se kahá, Tum mujhe kyá saláh dete ho ki ham in logon ko kyá jawáb den jinhon ne mujh se yih dakhwast ki hai, ki Us jue ko jo tere bap ne ham par rakkhá kuchh halká kar? 10 Un jawanon ne jinhon ne us ke sath parwarish pai thi us se kahá, Tú un logon ko jinhon ne tujh se kahá, Tere bap ne hamare jue ko bhari kiyá, par tú us ko hamare liye kuchh halká kar de, yun jawáb dená, aur un se kahá, ki Meri chhinguli mere bap ki kamar se bhi moti hai; 11 aur mere bap ne to bhari jua tum par rakkhá hi thá, par main us jue ko aur bhi bhari karunga; mere bap ne tumhen koron se thik kiyá, par main tum ko bichchhuon se thik karunga. 12 Aur jaisa badshah ne hukm diya thá, ki Tisre din mere pas phir ana, tisre din Yarubi'am aur sab log Rahubi'am ke pas hazir hue. 13 Tab badshah ne un ko saht jawab diya; aur Rahubi'am badshah ne buzurgon ki saláh ko chhokar, 14 jawanon ki saláh ke muwafiq un se kahá, ki Mere bap ne tumhara jua bhari kiyá, par main us ko aur bhi bhari karunga; mere bap ne tum ko koron se thik kiyá, par main tum ko bichchhuon se thik karunga. 15 So badshah ne logon ki na mani; kyunki yih Khuda hi ki taraf se thá, taki wuh us bat ko jo us ne Sailani Akhiyah ki ma'rifat Nabat ke bete Yarubi'am ko farmai thi, pura kare. 16 Jab sare Israilion ne yih dekhá, ki badshah ne un ki na mani, to logon ne badshah ko jawab diya, aur yun kahá, ki Daud ke sath hamara kyá hissa hai? Yasi ke bete ke sath hamari kuchh miras nahin: ai Israilio, apne apne dere ko chale jao; ab, ai Daud, apne hi gharane ko sambhal. Pas sab Israili apne deron ko chal diye. 17 Lekin un bani Israil par jo Yahudáh ke shahron men rahte the Rahu-

bi'am saltanat kartá rahá. 18 Tab Rahubi'am badshah ne Haduram ko jo begarion ka daroga tha bheja; lekin bani Israil ne us ko sangsar kiyá, aur wuh mar gaya. Tab Rahubi'am Yarusalem ko bhag jane ke liye jhat apne rath par sawar ho gaya. 19 Pas Israili aj ke din tak Daud ke gharane se bage hain.

11 Aur jab Rahubi'am Yarushalem men á gaya, to us ne Israil se lerne ke liye Yahudáh aur Binyamin ke gharane men se ek lakh assi hazar chune hue jawan jo jangi mard the faraham kiye, taki wuh phir mamlukat ko Rahubi'am ke qabze men kará den. 2 Lekin KHUDAWAND ka kalam mard i Khuda Sama'iyah ko pahunchá, ki 3 Yahudáh ke badshah Sulaiman ke bete Rahubi'am se aur sare Israil se jo Yahudáh aur Binyamin men hain kah, ki 4 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tum charhai na karna, aur na apne bhaiyon se larna; tum apne apne ghar ko laut jao, kyunki yih mu'amala meri taraf se hai. Pas unhon ne KHUDAWAND ki baten man li, aur Yarubi'am par charhai kiye bagair laut gaye. 5 Aur Rahubi'am Yarushalem men rahne laga, aur us ne Yahudáh men hifazat ke liye shahr banae. 6 Chunanchi us ne Baitlahm, aur Aitam, aur Taqú'a, 7 aur Baitsur, aur Shoko, aur Adulám, 8 aur Jat, aur Maresah, aur Zif, 9 aur Aduraim, aur Lakis, aur 'Aziqah, 10 aur Sur'ah, aur Aiyalon, aur Habrun ko jo Yahudáh aur Binyamin men hai banakar qil'aband kar diya. 11 Aur us ne qil'on ko bahut mazbut kiyá, aur un men sardaron ko muqarrar kiyá, aur rasad, aur tel, aur maik zakhire ko rakkhá. 12 Aur ek ek shahr men dhale aur bhale rakhwakar un ko nihayat hi mazbut kar diya. Aur Yahudáh aur Binyamin usi ke rahe. 13 Aur káhin aur Lawi jo sare Israil men the apni apni sarhadd se nikalkar us ke pas á gaye. 14 Kyunki Lawi apni giridawahon aur milkiyaton ko chhokar Yahudáh aur Yarushalem men áe: is liye ki Yarubi'am aur us ke beton ne unhen nikal diya thá, taki wuh KHUDAWAND ke huzur kahanat ki khidmat ko anjam na dene paen. 15 Aur us ne apni taraf se unche maqamon aur bakron aur apne banae hue bachh-

ron ke liye, káhin muqarrar kiye. 16 Aur Lávion ke pichhe Isráil ke sáre qabílon men se aise log, jinhon ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ki talásh men apná dil lagáya thá, Yárúshalem men áe, ki KHUDÁWAND apne bápádá ke Khudá ke huzúr qurbáni charháen. 17 So unhon ne Yahúdáh kí saltanat ko táqatwar baná diya, aur tén baras tak Sulaimán ke bete Rahubi'ám ko qawí baná rakkhá: kyünki wuh tén baras tak Dáúd aur Sulaimán kí ráh par chalte rahé. 18 Aur Rahubi'ám ne Mahálat ko, jo Yarámot bin Dáúd aur Illáb bin Yássi kí betí Abikhail kí betí thí, biyáh liya. 19 Us ke us se bete paidá hue, ya'ni Ya'os, aur Samariyáh, aur Zaham. 20 Us ke ba'd us ne Abísalom kí betí Ma'kah ko biyáh liya, jis ke us se Abiyáh, aur Attái, aur Zaizá, aur Salomit paidá hue. 21 Aur Rahubi'ám Abísalom kí betí Ma'kah ko apní sári biwiyon aur haramon se ziyáda piyár kartá thá: (kyünki us kí átharah biwiyon aur sáth haramen thín, aur us se átháís bete aur sáth betiyon paidá hue.) 22 Aur Rahubi'ám ne Abiyáh bin Ma'kah ko peshwá muqarrar kiyá, táki apne bháiyon men sardár ho, kyünki us ka iráda thá ki use bádsháh banáe. 23 Aur us ne hoshyári kí, aur apne beton ko Yahúdáh aur Binyamin kí sári mamlukat ke bích har fasíldár shahr men alag alag kar diya, aur un ko bahut khurish dí; aur un ke liye bahut sí biwiyon talásh kíen.

12 Aur yün huá, ki jab Rahubi'ám kí saltanat mustahkam ho gayí, aur wuh qawí ban gaya, to us ne, aur us ke sáth sáre Isráil ne KHUDÁWAND kí sharí'at ko tark kiyá. 2 Aur Rahubi'ám bádsháh ke páñchwen baras men aisá huá, ki Misr ka bádsháh Sísaq Yarúshalem par charh áya, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND kí hukm'udúhí kí thí. 3 Aur us ke sáth bárah sau rath aur sáth hazár sawár the; aur Lúbí, aur Súki, aur Kúshí log jo us ke sáth Misr se áe the beshumár the. 4 Aur us ne Yahúdáh ke fasíldár shahr le liye, aur Yarúshalem tak áya. 5 Tab Sama'iyáh nabí Rahubi'ám ke aur Yahúdáh ke umará ke pás jo Sísaq ke dar ke máre Yarúshalem men jama' ho gaye the áya, aur un

se kahá, KHUDÁWAND yün farmátá hai, ki Tum ne mujh ko tark kiyá, is liye main ne bhí tum ko Sísaq ke háth men chhor diya hai. 6 Tab Isráil ke umará ne aur bádsháh ne apne ko kháksár banáya, aur kahá, ki KHUDÁWAND sádiq hai. 7 Jab KHUDÁWAND ne dekhá ki unhon ne apne ko kháksár banáya, to KHUDÁWAND ka kálám Sama'iyáh par názil huá, ki Unhon ne apne ko kháksár banáya hai, so main un ko halák nahín karúngá; balki un ko kuchh ribái dúngá, aur merá gazab Sísaq ke háth se Yarúshalem par názil na hogá. 8 Taubhí wuh us ke khádim honge, táki wuh merí khidmat ko aur mulk mulk kí saltanaton kí khidmat ko ján len. 9 So Misr ka bádsháh Sísaq Yarúshalem par charh áya, aur KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne, aur bádsháh ke ghar ke khazáne, le gaya; balki wuh sab kuchh le gaya, aur sone kí wuh dhálen bhí, jo Sulaimán ne banwái thín, le gaya. 10 Aur Rahubi'ám bádsháh ne un ke badle pítal kí dhálen banwáin, aur un ko muháfiz sipáhiyon ke sardaron ko jo sháhi mahall kí nigahbáni karte the saunpá. 11 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar men játá thá, to wuh muháfiz sipáhi áte, aur un ko uthákar chalte the, aur phir un ko wápas lákar silákháne men rakh dete the. 12 Aur jab us ne apne ko kháksár banáya, to KHUDÁWAND ka gazab us par se tal gaya, aur us ne us ko pure taur se tabáh na kiyá: aur níz Yahúdáh men khúbílan bhí thín. 13 So Rahubi'ám bádsháh ne qawí hokar Yarúshalem men saltanat kí. Rahubi'ám jab saltanat karne lagá to iktális baras ka thá, aur us ne Yarúshalem men, ya'ni us shahr men jo KHUDÁWAND ne Isráil ke sab qabílon men se chun liya thá, ki apná nám wahán rakkhe, satrah baras saltanat kí. Aur us kí mág ka nám Na'mah 'Ammoniya thá. 14 Aur us ne badí kí, kyünki us ne KHUDÁWAND kí talásh men apná dil na lagáya. 15 Aur Rahubi'ám ke kám áwwal se ákhir tak, kyá wuh Sama'iyáh nabí aur 'Idú gaibbín kí taríkhon men nasabnamon ke mutábíq qalamband nahín? Aur Rahubi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán hamesha jang rahi. 16 Aur Rahubi'ám apne bápádá ke

sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men dafn huá; aur us ká betá Abiyáh us kí jagah bádsháh huá.

13 Yarubi'ám bádsháh ke athá-rahwen baras se Abiyáh Yahúdáh par saltanat karne lagá. 2 Us ne Yarúshalem men tén baras saltanat kí. Us kí man ká nám Mikáyáh thá jo U'riel Jiba'í kí betí thí. Aur Abiyáh aur Yarubi'ám ke darmiyán jang huí. 3 Aur Abiyáh jangi súrmáon ká lashkar, ya'ní chár lách chune hue mard lekar laráí men gayá; aur Yarubi'ám ne us ke muqábale men áth lách chune hue mard lekar jo zabardast súrmá the saffaráí kí. 4 Aur Abiyáh Samaraim ke pahár par, jo Ifráim ke kohistání mulk men hai, khará huá, aur kahne lagá, ki Ái Yarubi'ám, aur sab Isráílo, merí suno. 5 Kyá tum ko ma'lúm nahín, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne Isráíl kí saltanat Dáúd hí ko aur us ke beton ko namak ke 'ahd se hamesha ke liye dí hai? 6 Taubhí Nabát ká betá Yarubi'ám jo Sulaimán bin Dáúd ká khádim thá, uthkar apne áqá se bági huá: 7 aur us ke pás nikamme aur khabís ádmí jama' ho gaye jinhon ne Sulaimán ke bete Rahubi'ám ke muqábale men zor pakrá jab Rahu- bi'ám hanoz jawán aur narmdil thá, aur un ká muqábala nahín kar saktá thá. 8 Aur ab tumhárá khayál hai, ki tum KHUDÁWAND kí bádsháhí ká jo Dáúd kí aulád ke háth men hai muqábala karo; aur tum bhári amboh ho, aur tumháre sáth wuh sunahle bachhre hain jin ko Yarubi'ám ne banáyá, ki tumháre ma'búd hon. 9 Kyá tum ne Hárún ke beton, aur Lávion ko jo KHUDÁWAND ke káhin the, khárij nahín kiyá, aur áur mulkon kí qaumon ke tariqe par apne liye káhin muqarrar nahín kiye? aisé, ki jo koi ek bachhrá aur sát men dhe lekar apní taqdís karne áe, wuh un ká jo haqíqat men Khudá nahín hain káhin ho sake. 10 Lekin hamárá yih hál hai, ki KHUDÁWAND hamárá Khudá hai, aur ham ne use tark nahín kiyá hai; aur hamáre han Hárún ke bete káhin hain jo KHUDÁWAND kí khidmat karte hain, aur Láví apne apne kám men lage rahte hain; 11 aur wuh har subh aur har shám ko KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbání aur khushbúdar

bakhúr jaláte hain, aur pák mez par nazr kí rotiyán qá'ide ke mutábíq rakhte, aur sunahle sham'adán aur us ke chirágon ko har shám ko raushan karte hain; kyúntí ham KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm ko mánte hain; par tum ne us ko tark kar diyá hai. 12 Aur dekho, Khudá hamáre sáth hamárá peshwá hai, aur us ke káhin tumháre khiláf sáns bándhkar zor se phúnkne ko narsinge liye hue hain. Ái baní Isráíl, KHUDÁWAND apne báp dá dá ke Khudá se mat laro; kyúntí tum kámyáb na hoge. 13 Par Yarubi'ám ne un ke píchhe kamín lagwá dí; so wuh baní Yahúdáh ke áge rahe, aur kamín píchhe thí. 14 Jab baní Yahúdáh ne píchhe nazar kí, to kyá dekhá, ki laráí un ke áge aur píchhe donon taraf se hai; aur unhon ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur ká- hínon ne narsinge phúnke. 15 Tab Yahúdáh ke logon ne lalkará: aur jab unhon ne lalkará, to aisé huá, ki Khudá ne Abiyáh aur Yahúdáh ke áge Yarubi'ám ko aur sáre Isráíl ko mára. 16 Aur baní Isráíl Yahúdáh ke áge se bháge; aur Khudá ne un ko un ke háth men kar diyá. 17 Aur Abiyáh aur us ke logon ne un ko barí khúnrezi ke sáth qatl kiyá; so Isráíl ke pánch lách chune hue mard khet áe. 18 Yún baní Isráíl us waqt maglúb hue; aur baní Yahúdáh gálib áe, is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne báp dá dá ke Khudá par bhárosá kiyá. 19 Aur Abiyáh ne Yarubi'ám ká píchhá kiyá, aur in shahron ko us se le liyá, ya'ní Baitel aur us ke díhát, Yasánah aur us ke díhát, 'Ifron aur us ke díhát. 20 Aur Abiyáh ke dinon men Yarubi'ám ne phir zor na pakrá; aur KHUDÁWAND ne use mára, aur wuh mar gayá. 21 Lekin Abiyáh qawí ho gayá, aur us ne chaudah bíwiyán biyáhin, aur us se báis bete aur solah betiyán paidá huín. 22 Aur Abiyáh ke bági kám, aur us ke hálát aur us kí kahá- waten, 'I'dú nabí kí tafsír men mun- darj hain.

14 Aur Abiyáh apne báp dá dá ke sáth so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá; aur us ká betá A'sá us kí jagah bádsháh huá. Us ke dinon men das baras tak mulk men amn rahá. 2 Aur A'sá ne wuhí kiyá jo KHUDÁWAND us ke Khudá ke huzúr bhalá

aur thik thá. 3 Kyúнки us ne ajnabí mázbahon aur únche maqámon ko dúr kiyá, aur láton ko girá diyá, aur Yasíraton ko kát dála; 4 aur Yahúdáh ko hukm kiyá, kí KHUDÁWAND apne bápádá ke Khudá ke tálib hon, aur shari'at aur farmán par 'amál karen. 5 Aur us ne Yahúdáh ke sab shahron men se únche maqámon aur súraj kí múraton ko dúr kar diyá; aur us ke sámne saltanat men amn rahá. 6 Aur us ne Yahúdáh men fasíldár shahr banáe, kyúнки mulk men amn thá, aur un baráson men use jang na karní parí, kyúнки KHUDÁWAND ne use amán bakhshí thí. 7 Is liye us ne Yahúdáh se kahá, kí Ham yih shahr ta'mír karen, aur un ke gird díwár aur burj banáen, aur phátak aur arbage lagáen; yih mulk abhi hamáre qábú men hai, kyúнки ham KHUDÁWAND apne Khudá ke tálib hue hain; ham us ke tálib hue, aur us ne ham ko cháron taraf amán bakhshí hai. So unhon ne un ko ta'mír kiyá aur kámyáb hue. 8 Aur A'sá ke pás baní Yahúdáh ke tén lách admion ká lashkar thá jo dhál aur bhála utháthe the; aur Binyamín ke do lách assí hazár the jo dhál utháthe aur tír chaláthe the: yih sab zabardast súrmá the. 9 Aur in ke muqábale men Zarah Kúshí, das lách kí fauj aur tén sau rathon ko lekar níklá, aur Maresah men áyá. 10 Aur A'sá us ke muqábale ko gayá, aur unhon ne Maresah ke bích Safá-tah kí wadí men jang ke liye saff bándhí. 11 Aur A'sá ne KHUDÁWAND apne Khudá se faryád kí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND, zoráwar aur kamzor ke muqábale men madad karne ko tere síwá aur koí nahín; ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú hamári madad kar; kyúнки ham tujh par bharosá rakhte hain, aur tere nám se is ambon ká sámna karne áe hain. Tú, ai KHUDÁWAND, hamára Khudá hai; insán tere muqábale men gálib hone na páe. 12 Pas KHUDÁWAND ne A'sá aur Yahúdáh ke áge Kúshíon ko mára, aur Kúshí bháge. 13 Aur A'sá aur us ke logon ne un ko Jirár tak ragedá; aur Kúshíon men se itne qatí hue kí wuh phir sambhal na sake; kyúнки wuh KHUDÁWAND aur us ke lashkar ke áge halák hue. Aur wuh

bahut sí lút le áe. 14 Aur unhon ne Jirár ke ás pás ke sab shahron ko mára; kyúнки KHUDÁWAND ká khauf un par chhá gayá thá: aur unhon ne sab shahron ko lút liyá; kyúнки un men barí lút thí. 15 Aur unhon ne mawáshí ke deron par bhí hamla kiyá, aur kásrat se bheren aur unť lekar Yarúshalem ko laute.

15 Aur Khudá kí rúh 'Azariyáh bin 'Odíd par názil hui. 2 Aur wuh A'sá se milne ko gayá, aur us se kahá, Ai A'sá, aur sáre Yahúdáh aur Binyamín, meri suño: KHUDÁWAND tumháre sáth hai, jab tak tum us ke sáth ho; aur agar tum us ke tálib ho to wuh tum ko milegá; par agar tum use tark karo to wuh tum ko tark karegá. 3 Ab barí muddat se baní Isráíl bagair sachche Khudá, aur bagair sikhánewále káhin, aur bagair shari'at ke rahe hain; 4 par jab wuh apne dukh men KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí taraf phirkar us ke tálib hue to wuh un ko mil gayá. 5 Aur un dinon men use jo báhar játá thá, aur use jo andar átá thá, mutlaq chain na thá, balkí mamálik ke sab báhíndon par barí aziyaten thín. 6 Qaum qaum ke muqábale men, aur shahr shahr ke muqábale men pis gaye; kyúнки Khudá ne un ko har tarah musíbat se tang kiyá. 7 Lekin tum mazbút bano, aur tumháre háth dhíle na hone páen; kyúнки tumháre kám ka ajr milegá. 8 Jab A'sá ne in báton, aur 'Odíd nabí kí nubuwat ko suná, to us ne himmat bándhkar Yahúdáh aur Binyamín ke sáre mulk se, aur un shahron se jo us ne Ifráim ke kohistání mulk men se le liye the, makrúh chízon ko dúr kar diyá, aur KHUDÁWAND ke mazbah ko jo KHUDÁWAND ke usáre ke sámne thá phir banáyá. 9 Aur us ne sáre Yahúdáh aur Binyamín ko, aur un logon ko jo Ifráim, aur Munassí, aur Shama'un men se un ke darmiyán búdobásh karte the ikatthá kiyá; kyúнки jab unhon ne dekhá, kí KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth hai, to wuh Isráíl men se bakasrat us ke pás chale áe. 10 Wuh A'sá kí saltanat ke pandrahwen baras ke tísre mahíne men Yarúshalem men jama' hue. 11 Aur unhon ne usí waqt us lút men se jo wuh láe the, KHUDÁWAND ke huzúr sát

sau bail aur sáť hazár bheren qurbán kín. 12 Aur wuh us 'ahd men shámil ho gaye, táki apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne bápďádá ke Kĥudá ke tálib hon; 13 aur jo koí, kyá chhoťá kyá bará, kyá mard kyá 'aurat, KHUDÁWAND Isráil ke Kĥudá ká tálib na ho wuh qatl kiyá jae. 14 Aur unhon ne barí áwáz se lalkárkar turhiyon aur narsingon ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr qasam khái. 15 Aur sára Yahúdáh us qasam se bág bág ho gayá; kyünki unhon ne apne sáre dil se qasam khái thí, aur kamál árzú se KHUDÁWAND ke tálib hũe the, aur wuh un ko milá; aur KHUDÁWAND ne un ko charon taraf amán bakhshí. 16 Aur A'sá bádsháh kí mán Ma'kah ko bhí us ne malika ke mangab se utár diyá; kyünki us ne Yasírat ke liye ek makruh but banáyá thá: so A'sá ne us ke but ko káťkar use chúr chúr kiyá, aur wádí e Qidron men us ko jalá diyá. 17 Lekin únche maqám Isráil men se dúr na kiye gaye, taubhí A'sá ká dil 'umr bhar kámil rahá. 18 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar men wuh chizen jo us ke báp ne muqaddas kí thin, aur jo kuchh us se khud muqaddas kiyá thá, dákhil kar diyá, ya'mí chándí aur soná aur zurúf. 19 Aur A'sá kí saltanat ke paintiswen sál tak koí jang na hũ.

16 A'sá kí saltanat ke chhattiswen baras Isráil ká bádsháh Ba'shá Yahúdáh par chařh áyá, aur Rámah ko ta'mír kiyá, táki Yahúdáh ke bádsháh A'sá ke háq kisi ko áne jáne na de. 2 Tab A'sá ne KHUDÁWAND ke ghar aur sháhí mahall ke khazanon men se chándí aur soná nikálkar Arám ke bádsháh Bin Hadad ke pás, jo Damishq men rahtá thá, rawána kiyá, aur kahlá bhejá, kí 3 Mere aur tere darmiyán, aur mere báp aur tere báp ke darmiyán 'ahd o paimán hai; dekh, main ne tere liye chándí aur soná bhejá hai; so tú jákar sháh i Isráil Ba'shá se 'ahdshikani kar, táki wuh mere pás se chalá jae. 4 Aur Bin Hadad ne A'sá bádsháh kí bát máni, aur apne lashkaron ke sardaron ko Isráilí shahron par chařhái karne ko bhejá; so unhon ne 'Aiyún, aur Dán aur Abilmáim, aur

Naftáli ke zakhíre ke sab shahron ko gárat kiyá. 5 Jab Ba'shá ne yih suná, to Rámah ká banána chhorá, aur apná kám band kar diyá. 6 Tab A'sá bádsháh ne sáre Yahúdáh ko sáth liyá, aur wuh Rámah ke pattharon aur lakriyon ko jin se Ba'shá ta'mír kar rahá thá uťhá le gaye; aur us ne un se Jib'a aur Misfáh ko ta'mír kiyá. 7 Us waqt Hanáni gaibbín Yahúdáh ke bádsháh A'sá ke pás ákar kahne lagá, Chúnki tú ne Arám ke bádsháh par bharosá kiyá, aur KHUDÁWAND apne Kĥudá par bharosá nahín rakkhá, isí sabab se Arám ke bádsháh ká lashkar tere háth se bach niklá hai. 8 Kyá Kúshí aur Lúbi amboh kasír na the, jin ke sáth gáriyan aur sawar barí kasrat se the? taubhí chúnki tú ne KHUDÁWAND par bharosá rakkhá, us ne un ko tere háth men kar diyá. 9 Kyünki KHUDÁWAND kí ápkhen sári zamín par phirtí hai, táki wuh un kí imdád men, jin ká dil us kí taraf kámil hai, apne taín qawí dikháe. Is bát men tú ne bewuqúfi kí: kyünki ab se tere liye jang hí jang hai. 10 Tab A'sá ne us gaibbín se khafá hokar use qaidkháne men dál diyá; kyünki wuh us kálm ke sabab se nibáyat gazabnák húa. Aur A'sá ne us waqt logon men se ba'z auron par bhí zulm kiyá. 11 Aur dekho, A'sá ke kám shurú se ákhir tak Yahúdáh aur Isráil ke bádsháhon kí kitáb men qalamband hai. 12 Aur A'sá kí saltanat ke untáliswen baras us ke pánwon men ek rog lagá, aur wuh rog bahut barh gayá; taubhí apní bímári men wuh KHUDÁWAND ká tálib nahín, balki tabíbon ká khwáhán húa. 13 Aur A'sá apne bápďádá ke sáth so gayá; us ne apní saltanat ke iktáliswen baras men wafát pái. 14 Aur unhon ne use un qabron men, jo us ne apne liye Dáúd ke shahr men khudwái thin, dafn kiyá; aur use us tabút men liťá diyá jo 'itron aur qism qism ke masáliħ se bhará thá jin ko 'attaron kí hikmat ke mutábíq taiyár kiyá thá; aur unhon ne us ke liye un ko khúb jaláyá.

17 Aur us ká betá Yahúsafat us kí jagah bádsháh húa, aur us ne Isráil ke muqábil apne ap ko qawí kiyá. 2 Aur us ne Yahúdáh ke sab fasldár shahron men

fañjap rakkhīn, aur Yahūdāh ke mulk meñ aur Ifrāim ke un shahron meñ jin ko us ke bāp A'sā ne le liyā thā chaukiyāñ biñhāñ. 3 Aur KHUDĀWAND Yahūsafat ke sāth thā; kyūñki us kī rawish us ke bāp Dāūd ke pahle tariqon par thī, aur wuh Ba'lim kā tālib na hūā, 4 balki apne bāpdādā ke Khudā kā tālib hūā, aur us ke hukmon par chaltā rahā, aur Isrāil ke se kām na kiye. 5 Is liye KHUDĀWAND ne us ke hāth meñ saltanat ko mustahkam kiyā, aur sārā Yahūdāh Yahūsafat ke pās hadye lāyā, aur us kī daulat aur 'izzat bahut firāwān hūī. 6 Aur us kā dil KHUDĀWAND kī rahon meñ bahut masrūr thā, aur us ne ūñche maqāmon aur Yasīraton ko Yahūdāh meñ se dūr kar diyā. 7 Aur apnī saltanat ke tisre baras us ne Binħail, aur 'Abadiyāh, aur Zakariyāh, aur Nataniel, aur Mikāyāh ko jo us ke umarā the Yahūdāh ke shahron meñ ta'lim dene ko bhejā. 8 Aur un ke sāth yih Lāwī the: ya'nī Sama'iyāh, aur Nataniyāh, aur Zabadīyāh, aur 'Asāhel, aur Samīramot, aur Yahūnatan, aur Adūniyāh, aur Tūbiyāh aur Tūbadūniyāh, Lāwion meñ se; aur Ilīsama', aur Yahūrām kāhion meñ se the. 9 So unhon ne KHUDĀWAND kī sharī'at kī kitāb sāth rakkhar Yahūdāh ko ta'lim dī, aur wuh Yahūdāh ke sab shahron meñ gaye, aur logon ko ta'lim dī. 10 Aur KHUDĀWAND kā khauf Yahūdāh ke girdāgird ke mamālik kī sab saltanaton par chhā gayā, yahāñ tak kī unhon ne Yahūsafat se kabhī jang na kī. 11 Aur ba'z Filistī Yahūsafat ke pās hadye aur khirāj meñ chāndī lāe; aur 'Arab ke log bhī us ke pās rewar lāe, ya'nī sāt hazār sāt sau menḍhe, aur sāt hazār sāt sau bakre. 12 Aur Yahūsafat bahut hī barhā aur us ne Yahūdāh meñ qil'e aur zakhīre ke shahr banāe. 13 Aur Yahūdāh ke shahron meñ us ke bahut se karobar, aur Yarūshalem meñ us ke jangi mard ya'nī zabardast sūrmā the. 14 Aur un kā shumār apne apne ābāī khāndān ke muwāfiq yih thā: Yahūdāh meñ se hazāron ke sardār yih the; sardār 'Adnah, aur us ke sāth tīn lākh zabardast sūrmā; 15 aur us se dūstre darje par sardār Yahūhanān, aur us ke sāth do lākh assī

hazār; 16 aur us se niche 'Amasiyāh bin Zikrī thā, jis ne apne ko bakhushī KHUDĀWAND ke liye pesh kiyā thā, aur us ke sāth do lākh zabardast sūrmā the; 17 aur Bin-yamīn meñ se Iliyada' ek zabardast sūrmā thā, aur us ke sāth kamāñ aur sipar se musallah do lākh the; 18 aur us se niche Yahūzabad thā, aur us ke sāth ek lākh assī hazār the jo jang ke liye taiyār rahte the. 19 Yih bādshāh ke khidmatguzār the, aur un se alag the jin ko bādshāh ne tamām Yahūdāh ke fasildār shahron meñ rakkhā thā.

18 Aur Yahūsafat kī daulat aur 'izzat firāwān thī; aur us ne Akhīab ke sāth nātā joṛā. 2 Aur chand barason ke ba'd wuh Akhīab ke pās Sāmariya ko gayā. Aur Akhīab ne us ke aur us ke sāthion ke liye bheḍ bakriyāñ aur bail kasrat se zabh kiye, aur use apne sāth Rāmāt Jilī'ād par chaḥāī karne kī targīb dī. 3 Aur Isrāil ke bādshāh Akhīab ne Yahūdāh ke bādshāh Yahūsafat se kahā, Kyā tū mere sāth Rāmāt Jilī'ād ko chalegā? Us ne jawāb diyā, Main waisā hī hūñ jaisā tū hai, aur mere log aise haiñ jaise tere log: so ham larāī meñ tere sāth hongē. 4 Aur Yahūsafat ne shāh i Isrāil se kahā, A'j zarā KHUDĀWAND kī bāt daryāft kar le. 5 Tab shāh i Isrāil ne nabion ko jo chār sau mard the ikatthā kiyā, aur un se pūchhā, Ham Rāmāt Jilī'ād ko jang ke liye jāen, yā main bāz rahūñ? Unhon ne kahā, Chaḥāī kar, kyūñki Khudā use bādshāh ke qabze meñ kar degā. 6 Phir Yahūsafat ne kahā, Kyā yahāñ in ke siwā KHUDĀWAND kā koī nabī nahīñ, tāki ham us se pūchhien? 7 Shāh i Isrāil ne Yahūsafat se kahā, Ek shaḥs hai to sahīñ jis ke zarī'e se ham KHUDĀWAND se pūchh sakte haiñ; lekin mujhe us se nafrat hai, kyūñki wuh mere haqq meñ kabhī neki kī nahīñ, balki hamesha badī kī peshingof kartā hai. Wuh shaḥs Mikāyāh bin Imlah hai. Yahūsafat ne kahā, Bādshāh aisā na kahe. 8 Tab shāh i Isrāil ne ek 'uhdadar ko bulākar hukm kiyā, kī Mikāyāh bin Imlah ko jal le ā. 9 Aur shāh i Isrāil aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat apne apne takht par apnā apnā libās pahine baiṭhe the; wuh Sāmariya ke phāṭak

ke madkhal par khulī jagah men baiṭhe the; aur sab ambiyā un ke huzūr nubuwwat kar rahe the. 10 Aur Sidqiyāh bin Kana'nah ne apne liye lohe ke sīng banāe, aur kahā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Tū in se Arāmion ko dhakelegā, jab tak ki wuh fanā na ho jāen. 11 Aur sab nablon ne aisī hī nubuwwat kī, aur kahte rahe, ki Rāmāt Jilī'ād ko jā, aur kāmyāb ho: kyūnki KHUDĀWAND use bādshāh ke qabze men kar degā. 12 Aur us qāsīd ne jo Mīkāyāh ko bulāne gayā thā us se yih kahā, Dekh, sab ambiyā ekzabān hokar bādshāh ko khushkhabarī de rahe hain: so terī bāt bhī zarā un kī bāt kī tarah ho, aur tū khushkhabarī hī denā. 13 Mīkāyāh ne kahā, KHUDĀWAND kī hayāt kī qasam, jo kuchh merā Khudā farmāegā main wuhī kahūngā. 14 Jab wuh bādshāh ke pās pahunchā, to bādshāh ne us se kahā, Mīkāyāh, ham Rāmāt Jilī'ād ko jang ke liye jāen, yā main bāz rahūn? Us ne kahā, Tum charhāī karo, aur kāmyāb ho, aur wuh tumbāre hāth men kar diye jāenge. 15 Bādshāh ne us se kahā, Main tujhe kitnī bār qasam dekar kahūn, ki tū mujhe KHUDĀWAND ke nām se haqq ke siwā aur kuchh na batāe? 16 Us ne kahā, Main ne sab banī Isrāīl ko paharon par un bheron kī mānind parāganda dekhā jin kā kol charwāhā na ho; aur KHUDĀWAND ne kahā, In kā kol mālīk nahīn; so in men se har shakhs apne ghar ko salāmat laut jāe. 17 Tab shāh i Isrāīl ne Yahūsafat se kahā, Kyā main ne tujh se kahā na thā, ki Wuh mere haqq men nekī kī nahīn, balkī badī kī peshingōī karegā? 18 Tab wuh bol ūthā, Achchhā, tum KHUDĀWAND ke sukhan ko suno: Main ne dekhā, ki KHUDĀWAND apne takht par baiṭhā hai, aur sārā āsmānī lashkar us ke dahine aur bāen hāth kharā hai. 19 Aur KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Shāh i Isrāīl Akhtāb ko kaun bahkāegā, tāki wuh charhāī kare aur Rāmāt Jilī'ād men maqtūl ho? Aur kisī ne kuchh aur kisī ne kuchh kahā. 20 Tab ek rūh nikalkar KHUDĀWAND ke sāmne kharī hūī, aur kahne lagi, Main use bahkāūngī. KHUDĀWAND ne us se pūchhā, Kis tarah? 21 Us ne kahā, Main jāūngī, aur us ke sab

nablon ke munh men jhūṭh bolnewālī rūh ban jāūngī. KHUDĀWAND ne kahā, Tū use bahkāegī, aur gālīb bhī hogī: jā aur aisā hī kar. 22 So dekh, KHUDĀWAND ne tere in sab nablon ke munh men jhūṭh bolnewālī rūh dālī hai, aur KHUDĀWAND ne tere haqq men badī kā hukm diyā hai. 23 Tab Sidqiyāh bin Kana'nah ne pās ākar Mīkāyāh ke gāl par mārā, aur kahne lagā, KHUDĀWAND kī rūh tujh se kalām karne ko kis rāste mere pās se nikalkar gayī? 24 Mīkāyāh ne kahā, Tū us dīn dekh legā, jab tū andar kī koṭhrī men chhūpne ko ghusegā. 25 Aur shāh i Isrāīl ne kahā, Mīkāyāh ko pakarkar use shahr ke nāzim Amūn aur Yūās shahzāde ke pās lautā le jāo, 26 aur kahnā, ki Bādshāh yūn farmatā hai, ki Jab tak main salāmat wāpas na ā jāūn, is ādmī ko qaidkhāne men rakkho, aur use musibat kī rotī khilānā, aur musibat kā pānī pilānā. 27 Mīkāyāh ne kahā, Agar tū kabhī salāmat wāpas āe, to KHUDĀWAND ne merī ma'rīfat kalām hī nahīn kiyā. Aur us ne kahā, Aī logo, tum sab ke sab sun lo.

28 So shāh i Isrāīl aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat ne Rāmāt Jilī'ād par charhāī kī. 29 Aur shāh i Isrāīl ne Yahūsafat se kahā, Main apnā bhes badalkar larāī men jāūngā, par tū apnā libās pahīne rah. So shāh i Isrāīl ne bhes badal liyā, aur wuh larāī men gaye. 30 Uḍhar shāh i Arām ne apne rathon ke sardaron ko hukm diyā thā, ki Shāh i Isrāīl ke siwā, kisī chhoṭe yā bāre se jang na karnā. 31 Aur aisā hūā, ki jab rathon ke sardaron ne Yahūsafat ko dekhā, to kahne lage, Shāh i Isrāīl yihī hai. So wuh us se lapne ko muṛe, lekin Yahūsafat chillā ūthā, aur KHUDĀWAND ne us kī madād kī, aur Khudā ne un ko us ke pās se lautā diyā. 32 Jab rathon ke sardaron ne dekhā ki wuh shāh i Isrāīl nahīn hai, to us kā pīchhā chhoṛkar laut gaye. 33 Aur kisī shakhs ne yūn hī kamān khenchī, aur shāh i Isrāīl ko jaushan ke bandon ke bīch mārā. Tab us ne apne sārathī se kahā, Bāg moṛ aur mujhe lashkar se nikāl le chal, kyūnki main bahut zakhmī ho gayā hūn. 34 Aur us dīn jang khūb hī hūī: taubhī shām tak shāh i Isrāīl Arāmion ke muqābil apne

ko apne rath par sambhále rahá, aur súraj dúbne ke waqt ke qarib mar gayá.

19 Aur sháh i Yahúdáh Yanúsafat Yarúshalem ko apne mahall men salámat lautá. 2. Tab Hanání gaibbín ká betá Yáhu us ke istiqbál ko niklá, aur Yahúsafat bádsháh se kahne lagá, Kyá munásib hai ki tú sharíron kí madad kare, aur KHUDÁWAND ke dushmanon se mahabbat rakkhe? Is bát ke sabab se KHUDÁWAND kí taraf se tujh par gazab hai; 3 taubhí tujh men khúbbán hain; kyúnci tú ne Yasíraton ko mulk men se dafa' kiyá, aur Khudá kí talásh men apná dil lagáyá hai.

4 Aur Yahúsafat Yarúshalem men ráhtá thá, aur us ne phir Baírsaba' se Ifráim ke kohistán tak logon ke darmiyán दौरा karke un ko KHUDÁWAND un ke bápádádá ke Khudá kí taraf phir rujú' kiyá. 5 Aur us ne Yahúdáh ke sab fásldár shahron men, shahr ba shahr qází muqarrar kiye. 6 Aur qázíon se kahá, ki Jo kuchh karo, soch samajhkar karo; kyúnci tum ádmíon kí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se 'adálat karte ho, aur wuh faisale men tumháre sáth hai. 7 Pas KHUDÁWAND ká khauf tum men rahe; so khabardári se kám karná; kyúnci KHUDÁWAND hamáre Khudá men beínsáfi nahín hai, aur na kisi kí rúdarí, na rishwat-khorí hai. 8 Aur Yarúshalem men bhí Yahúsafat ne Láwíon, aur káhinon, aur Isráíl ke ábái khándánon ke sardáron men se logon ko KHUDÁWAND kí 'adálat, aur muqaddáron ke liye muqarrar kiyá, aur wuh Yarúshalem ko lauté. 9 Aur us ne un ko tákid kí, aur kahá, ki Tum KHUDÁWAND ke khauf se diyánatdári aur kámil dil se aisá karná. 10 Aur jab kabhí tumháre bháiyon kí taraf se, jo apne apne shahron men rahte hain, koi muqaddama tumháre sámne áe, jo ápas ke khún se yá sharí'at aur farmán, yá áin aur 'adálat se 'iláqa rakhtá ho, to tum un ko ágáh kar dená, ki wuh KHUDÁWAND ká gunáh na karen, jis se tum par aur tumháre bháiyon par gazab názil ho; yih karo, to tum se khatá na hogí. 11 Aur dekho, KHUDÁWAND ke sab mu'ámalon men Amariyáh káhin tumhárá sardár hai, aur bádsháh ke sab

mu'ámalon men Zabadíyáh bin-Isma'íl hai jo Yahúdáh ke khándán ká peshwá hai; aur Láwí bhí tumháre áge sardár-honge. Hausala ke sáth kám karná, aur KHUDÁWAND nekon ke sáth ho.

20 Is ke ba'd aisá huá, ki baní Moáb, aur baní 'Ammon, aur un ke sáth ba'z 'Ammoníon ne Yahúsafat se larne ko charháí kí. 2. Tab chand logon ne ákar Yahúsafat ko khabar dí, kí Daryá ke pár Arám kí taraf se ek bará amboh tere muqábale ko á rahá hai, aur dekh, wuh Hasásún Tamar men hain jo 'Ain Jadí hai. 3 Aur Yahúsafat darkar dí se KHUDÁWAND ká tálib huá, aur sáre Yahúdáh men roze kí manadí karáí. 4 Aur baní Yahúdáh KHUDÁWAND se madad mángne ko ikatthe hué, balki Yahúdáh ke sab shahron men se KHUDÁWAND se madad mángne ko áe. 5 Aur Yahúsafat, Yahúdáh aur Yarúshalem kí jamá'at ke darmiyán, KHUDÁWAND ke ghar men naye sahn ke áge khará huá, 6 aur kahá, Ai KHUDÁWAND, hamáre bápádádá ke Khudá, kyá tú hí ásmán men Khudá nahín? aur kyá qaumon kí sab mamlukaton par hukúmat karnewálá tú hí nahín? zor aur qudrat tere háth men hai, aisá ki koi terá sámná nahín kar saktá. 7 Ai hamáre Khudá, kyá tú hí ne is sarzamín ke báshindon ko apní qaum Isráíl ke áge se nikálkar ise apne dost Abraham kí nasl ko hamesha ke liye nahín diyá? 8 Chunánci wuh us men bas gaye, aur unhon ne tere nám ke liye us men ek maqdis banáyá hai; aur kahte hain, kí 9 Agar koi batá ham par á paje, jaise talwár, yá áfat, yá wabá, yá kál, to ham is ghar ke áge aur tere huzúr kharé hongé (kyúnci terá nám is ghar men hai,) aur ham apní musíbat men tujh se faryád karenge, aur tú sunegá, aur bachá legá. 10 So ab dekh, 'Ammon, aur Moáb, aur koh i Sha'fr ke log, jin par tú ne baní Isráíl ko, jab wuh mulk i Misr se nikalkar á rahe the, hamla karne na diyá, balki wuh un kí taraf se muj gaye, aur un ko halák na kiyá; 11 dekh, wuh ham ko kaisá badla dete hain, ki ham ko terí mirás se, jis ká tú ne ham ko málik banáyá hai, nikalne ko á rahe hain. 12 Ai hamáre Khudá, kyá tú un kí 'adálat nahín karegá? kyúnci

is bare amboh ke muqábil jo ham par charhá átá hai ham kuchh táqat nahín rakhte; aur na ham yih jánte haiñ ki kyá karen, balki hamári áñkhen tujh par lagi haiñ. 13 Aur sára Yahúdáh, apne bachchon, aur biwiyon aur larikon samet, KHUDÁWAND ke huzúr khará rahá. 14 Tab jamá'at ke bích Yahaziel bin Zakariyáh, bin Bináyáh, bin Ya'iel, bin Mattaniyáh, ek Láwi par jo baní A'saf men se thá KHUDÁWAND kí rúh názil hui. 15 Aur wuh kahne lagá, Ai sáre Yahúdáh, aur Yarúshalem ke báshindo, aur ai bádsháh Yahúsafat, tum sab suno: KHUDÁWAND tum ko yún farmátá hai, ki Tum is bare amboh kí wajh se na to daro, aur na ghabráo; kyúñki yih jang tumhári nahín, balki Khudá kí hai. 16 Tum kal un ká sámna karne ko jamá; dekho, wuh SíS kí charhá se á rahe haiñ, aur dasht i Yarúel ke sámne wádí ke sire par tum ko milege. 17 Tum ko is jagah men larná nahín paregá; ai Yahúdáh aur Yarúshalem, tum qatár bándhkar chup chap kharé rahná, aur KHUDÁWAND kí naját jo tumháre sáth hai dekhná: kal un ke muqábale ko nikalná, kyúñki KHUDÁWAND tumháre sáth hai. 18 Aur Yahúsafat sarnigún hokar zamín tak jhuká, aur tamám Yahúdáh aur Yarúshalem ke rahnewálon ne KHUDÁWAND ke áge girkar us ko sijda kiyá. 19 Aur baní Qihát aur baní Qorah ke Láwi baland áwáz se KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí hamd karne ko kharé ho gaye. 20 Aur wuh subh sawere ufkar dasht i Taqú'a men nikal gaye, aur un ke chalte waqt Yahúsafat ne kharé hokar kabá, Ai Yahúdáh, aur Yarúshalem ke báshindo, meri suno; KHUDÁWAND apne Khudá par imán rakkho, to tum qáim kiye jáoge; us ke nabíon ká yaqín karo, to tum kámyáb hoge. 21 Aur jab us ne qaum se mashwara kar liyá, to un logon ko muqarrar kiyá jo lashkar ke áge áge chaite hue KHUDÁWAND ke liye gáen, aur husn i taqaddus ke sáth us kí hamd karen, aur kahen, ki KHUDÁWAND kí shukruguzári karo, kyúñki us kí rahmat abad tak hai. 22 Jab wuh gáne aur hamd karne lage, to KHUDÁWAND ne baní 'Ammon, aur Moáb, aur koh i Sha'ir ke báshindon par jo Yahúdáh

par charhe á rahe the, kaminwálon ko bihá diyá; so wuh máre gaye. 23 Kyúñki baní 'Ammon aur Moáb koh i Sha'ir ke báshindon ke muqábale men kharé ho gaye, ki un ko bi'lkull tah i teg aur halák karen; aur jab wuh Sha'ir ke báshindon ká khátima kar chuke, to ápas men ek dúsre ko halák karne lage. 24 Aur jab Yahúdáh ne dídbánon ke burj par, jo biyábán men thá, pahunchkar us amboh par nazar kí, to kyá dekhá, ki un kí láshen zamín par pari haiñ, aur koí na bachá. 25 Jab Yahúsafat aur us ke log un ká máil lútné áe, to un ko is kasrat se daulat aur láshen aur qímatí jawábir, jin ko unhon ne apne liye utár liyá mále, ki wuh in ko le já bhí na sake, aur máil i ganímat itná thá ki wuh tin din tak us ke bátorne men lage rahe. 26 Aur chauthe din wuh Barákáh kí wádí men khatte hue; kyúñki unhon ne wahán KHUDÁWAND ko mubáarak kabá: is liye us maqám ká nám áj tak Barákáh kí wádí hai. 27 Tab wuh laute, ya'ni Yahúdáh aur Yarúshalem ká har shakhs, aur un ke áge áge Yahúsafat, táki wuh khushi khushi Yarúshalem ko wápas jáen; kyúñki KHUDÁWAND ne un ko un ke dushmanon par shádmán kiyá thá. 28 So wuh sitár, aur barbat, aur narsinge liye, Yarúshalem men KHUDÁWAND ke ghar men áe. 29 Aur Khudá ká khauf un mulkon kí sab saltanaton par chhá gayá, jab unhon ne suná, ki Isráil ke dushmanon se KHUDÁWAND ne lará kí hai. 30 So Yahúsafat kí mamlukat men amn rahá, kyúñki us ke Khudá ne use cháron taraf amán bakhshí. 31 Yahúsafat Yahúdáh par saltanat kartá rahá: jab wuh saltanat karne lagá, to paintís baras ká thá, aur us ne Yarúshalem men pachchís baras saltanat kí. Us kí man ká nám 'Azúbah thá jo Síhí kí betí thí. 32 Aur wuh apne báp A'sá kí rah par chalá, aur us se na murá, ya'ni wuhí kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai. 33 Taubhi únche maqám dér na kiye gaye the, aur ab tak logon ne apne báp dáda ke Khudá se dil nahín lagáyá thá. 34 Aur Yahúsafat ke baqi kám shurú' se ákhir tak Yáhu bin Hanáni kí tárikh men darj haiñ jo Isráil ke salátín kí kitáb men shámil hai.

35 Is ke ba'd Yahúdáh ke bádsháh Yahúsafat ne Isráíl ke bádsháh Akhaziyáh se jo bará badkár thá ittihád kiyá: 36 aur is liye us se ittihád kiyá ki Tarsís jáne ko jaház banáe: aur unhon ne 'Asyún Jábar men jaház banáe. 37 Tab Ilí'azar bir Dúdawáhú ne jo Maresah ká thá Yahúsafat ke barkhiláf nubuwwat kí, aur kabá, Is liye ki tú ne Akhaziyáh se ittihád kar liyá hai, KHUDÁWAND ne tere banáe ko tor diyá hai. Pas wuh jaház aise tute ki Tarsís ko na já sake.

21 Aur Yahúsafat apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur Dáúd ke shahr men apne báp-dádá ke sáth dafn húa; aur us ká betá Yahúrám us kí jagah saltanat karne lagá. 2 Aur us ke bhái jo Yahúsafat ke bete the, yih the; ya'ní 'Azariyáh, aur Yahíel, aur Zakariyáh, aur 'Azariyáh, aur Mikáel, aur Safatiyáh: yih sab sháh i Isráíl Yahúsafat ke bete the. 3 Aur un ke báp ne un ko chándí, aur sone, aur beshqímat chízon ke bare in'am, aur fasildár shahr Yahúdáh men 'atá kíye; lekin saltanat Yahúrám ko dí, kyúnci wuh pahlauthá thá. 4 Jab Yahúrám apne báp kí saltanat par qáim ho gayá, aur apne ko qawí kar liyá, to us ne apne sab bháiyon ko aur Isráíl ke ba'z sardáron ko bhí talwár se qatl kiyá. 5 Yahúrám jab saltanat karne lagá, to battís baras ká thá, aur us ne áth baras Yarúshalem men saltanat kí. 6 Aur wuh Akhíab ke gharáne kí mánind Isráíl ke bádsháhon kí ráh par chalá, kyúnci Akhíab kí betí us kí bíwí thí: aur us ne wuh kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai. 7 Taubhí KHUDÁWAND ne Dáúd ke khándán ko halák karná na cháhá, us 'ahd ke sabab se jo us ne Dáúd se bándhá thá, aur jaisá us ne use aur us kí nasl ko hamesha ke liye ek chirág dene ká wa'da kiyá thá. 8 Usí ke dinon men Adom Yahúdáh kí hukúmat se munharif ho gayá, aur apne upar ek bádsháh baná liyá. 9 Tab Yahúrám apne amíron aur apne sab rathon ko sáth lekar 'ubúr kar gayá, aur rát ko uthkar Adomíon ko jo use aur rathon ke sardáron ko ghere hue the mára. 10 So Adomí Yahúdáh se áj tak munharif hain. Aur usí waqt Libnáh bhí us ke hath se nikal gayá, kyúnci

us ne KHUDÁWAND apne báp-dádá ke Khudá ko tark kiyá thá. 11 Aur is ke 'aláwa us ne Yahúdáh ke paháron par únche maqám banáe, aur Yarúshalem ke báhíndon ko zinákár banáyá, aur Yahúdáh ko gumráh kiyá. 12 Aur I'liyáh nabí se use is mazmún ká khatt milá, kí KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, Is liye ki tú na apne báp Yahúsafat kí rathon par, aur na Yahúdáh ke bádsháh A'sá kí rathon par chalá. 13 balki Isráíl ke bádsháhon kí ráh par chalá hai, aur Yahúdáh aur Yarúshalem ke báhíndon ko zinákár banáyá, jaisá Akhíab ke khándán ne kiyá thá, aur apne báp ke gharáne men se apne bháiyon ko jo tujh se achche the qatl bhí kiyá: 14 so dekh, KHUDÁWAND tere logon ko, aur tere beton, aur terí bíwiyon ko, aur tere sáre mál ko, barí áfaton se máregá: 15 aur tú antriyon ke marz ke sabab se saht bimár ho jáegá, yahán tak ki terí antriyon us marz ke sabab se roz ba roz nikaltí jáengi. 16 Aur KHUDÁWAND ne Yahúrám ke khiláf Filistion aur un 'Arabon ká, jo Kúshion kí samt men rahte hain, dil ubhárá; 17 so wuh Yahúdáh par charhá karke us men ghus áe, aur sáre mál ko jo bádsháh ke ghar men milá, aur us ke beton, aur us kí bíwiyon ko bhí le gaye; aisá kí Yahúakhaz ke siwá jo us ke beton men sab se chhotá thá us ká kol betá baqí na rahá. 18 Aur is sab ke ba'd KHUDÁWAND ne ek lá'iláj marz us kí antriyon men lagá diyá. 19 Aur kuchh muddat ke ba'd do baras ke ákhir men aisá húa kí us ke rog ke máre us kí antriyon nikal parín, aur wuh burí bímáron se mar gayá; aur us ke logon ne us ke liye ág na jalá, jaisá us ke báp-dádá ke liye jaláthe the. 20 Wuh battís baras ká thá jab saltanat karne lagá, aur us ne áth baras Yarúshalem men saltanat kí; aur wuh bagair mátam ke rukhsat húa. Aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá, par sháhí qabron men nahín.

22 Aur Yarúshalem ke báhíndon ne us ke sab se chhoté bete Akhaziyáh ko us kí jagah bádsháh banáyá; kyúnci logon ke us jathe ne jo 'Arabon ke sáth chháoni men áyá thá sab bare beton ko qatl kar diyá thá. So sháh i

Yahúdáh Yahúrám ká beṭá Akhaziyáh bádsháh huá. 2 Akhaziyáh bayális baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men ek baras saltanat kí. Us kí mán ká nám 'Ataliyáh thá jo 'Umri kí beṭí thí. 3 Wuh bhí Akhíab ke khándán kí ráh par chalá; kyünki us kí mán us ko badí kí mashwarat detí thí. 4 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí jaisá Akhíab ke khándán ne kiyá thá; kyünki us ke báp ke marne ke ba'd wuhí us ke mushír the jis se us kí barbádí huí. 5 Aur us ne un ke mashware par 'amal bhí kiyá, aur sháh i Isráíl Akhíab ke beṭe Yahúrám ke sáth sháh i Arám Hazáel se Rámát Jilí'ád men larne ko gayá, aur Arámíon ne Yahúrám ko zakhmí kiyá. 6 Aur wuh Yazra'el ko un zakhmon ke 'iláj ke liye lautá jo use Rámah men sháh i Arám Hazáel ke sáth larte waqt un logon ke háth se lage the. Aur sháh i Yahúdáh Yahúrám ká beṭá 'Azariyáh Yahúrám bin Akhíab ko Yazra'el men dekhne gayá, kyünki wuh bímár thá. 7 Aur Akhaziyáh kí halákat Khudá kí taraf se yún huí, kí wuh Yahúrám ke pás gayá, kyünki jab wuh pahunchá to Yahúrám ke sáth Yáhu bin Nimsí se milne ko gayá jise KHUDÁWAND ne Akhíab ke khándán ko káṭ dálne ke liye masah kiyá thá. 8 Aur jab Yáhu Akhíab ke khándán ko sazá de rahá thá, to us ne Yahúdáh ke sardáron aur Akhaziyáh ke bháiyon ke beṭon ko Akhaziyáh kí khidmat karte páyá, aur un ko qatl kiyá. 9 Aur us ne Akhaziyáh ko dhúndhá, (wuh Sámariya men chhipá thá) so wuh use pakarkar Yáhu ke pás láe, aur use qatl kiyá, aur unhon ne use dafn kiyá; kyünki wuh kahne lage kí Wuh Yahúsafat ká beṭá hai jo apne sáre dil se KHUDÁWAND ká tálib rahá. Aur Akhaziyáh ke gharáne men saltanat sambháne kí taqat kisi men na rahí. 10 Jab Akhaziyáh kí mán 'Ataliyáh ne dekhá kí us ká beṭá mar gayá, to us ne uthkar Yahúdáh ke gharáne kí sári sháhi nasl ko nábúd kar diyá. 11 Lekin bádsháh kí beṭí Yahúsaba't Akhaziyáh ke beṭe Yúás ko bádsháh ke beṭon ke bích se jo qatl kiye gaye churá le gayí, aur use aur us kí dáya ko bistaron kí kothrí men rakkhá. So Yahúrám bádsháh kí beṭí Yahoyada'

káhin kí bíwí Yahúsaba't ne (chünki wuh Akhaziyáh kí bahin thí,) use 'Ataliyáh se aisá chhipáyá, kí wuh use qatl karne na pái. 12 Aur wuh un ke pás Khudá kí haikal men chha baras tak chhipá rahá. Aur 'Ataliyáh mulk par hukumat kartí rahí.

23 Aur sátwen baras Yahoyada' ne zor pakrá, aur saikron ke sardáron, ya'ní 'Azariyáh bin Yahúrám, aur Ismá'il bin Yahúhanán, aur 'Azariyáh bin 'Obed, aur Ma'siyáh bin 'Adáyáh, aur Ilísáfat bin Zikrí se 'ahd bándhá. 2 Wuh Yahúdáh men phire, aur Yahúdáh ke sab shahron men se Lávíon ko aur Isráíl ke ábái khándánon ke sardáron ko ikatthá kiyá, aur wuh Yarúshalem men áe. 3 Aur sári jamá'at ne Khudá ke ghar men bádsháh ke sáth 'ahd bándhá. Aur Yahoyada' ne un se kahá, Dekho, yih sháhzáda, jaisá KHUDÁWAND ne baní Dáúd ke haqq men farmáyá hai, saltanat karegá. 4 Jo kám tum ko karná hai, wuh yih hai, kí tum káhinon aur Lávíon men se jo sabb ko áte ho, ek tihái darbán hon; 5 aur ek tihái sháhi mahall par, aur ek tihái bunyád ke pháṭak par; aur sáre log KHUDÁWAND ke ghar ke sahnon men hon. 6 Par KHUDÁWAND ke ghar men siwá káhinon ke aur un ke jo Lávíon men se khidmat karte hain, aur koí na áne páe; wuh andar áen, kyünki wuh muqaddas hain; lekin sáre log KHUDÁWAND ká pahra dete rahen. 7 Aur Láví apne apne háth men apne hathyár liye húe bádsháh ko cháron taraf se ghère rahen, aur jo koí haikal men áe, qatl kiyá jae; aur bádsháh jab andar áe aur báhar nikle, to tum us ke sáth rahná. 8 So Lávíon aur sáre Yadúdáh ne Yahoyada' káhin ke hukm ke mutábiq sab kuchh kiyá, aur un men se har shakhs ne apne logon ko liyá, ya'ní un ko jo sabb ko andar áte the, aur un ko jo sabb ko báhar chale játe the; kyünki Yahoyada' káhin ne báríwalon ko rukhsat nahín kiyá thá. 9 Aur Yahoyada' káhin ne Dáúd bádsháh kí barchhiyan, aur dhálen, aur phariyan jo Khudá ke ghar men thín, saikron ke sardáron ko dín. 10 Aur us ne sab logon ko jo apná apná hathyár háth men liye húe the haikal kí dahiní taraf se us kí baín taraf tak mazbah aur haikal ke pás bádsháh ke girdágird khará kar diyá.

11 Phir wuh sháhzáde ko báhar láe, aur us ke sir par táj rakhkar shahádatnáma diyá, aur use bádsháh banáyá. Aur Yahoyada' aur us ke beton ne use masah kiyá, aur wuh bol uthe, Bádsháh salámat rahe. 12 Jab 'Ataliyáh ne logon ká shor suná jo daur daurkar bádsháh kí ta'rif kar rahe the, to wuh KHUDÁWAND ke ghar men logon ke pás áí; 13 aur us ne nigáh kí aur kyá dekhá, ki bádsháh phátaq men apne sutun ke pás khará hai, aur bádsháh ke nazdik umará aur narsinge hain, aur sári mamlukat ke log khush hain, aur narsinge phunk rahe hain, aur gánewále bájon ko liye hue madhsarái karne men peshwái kar rahe hain. Tab 'Ataliyáh ne apne kapre phare, aur kahá, Gadr hai, gadr. 14 Tab Yahoyada' káhin ne saikron ke sardaron ko, jo lashkar par muqarrar the, báhar le áyá, aur un se kahá, ki Us ko saffon ke bích karke nikál le jáo, aur jo koi us ke píchhe chale wuh talwár se márá jáe. Kyunki káhin kahne lagá, ki KHUDÁWAND ke ghar men use qatl na karo. 15 So unhon ne us ke liye rásta chhor diyá, aur wuh sháhi mahall ke ghorá phátaq ke madkhal ko gayí, aur wahán unhon ne use qatl kar diyá. 16 Phir Yahoyada' ne apne aur sab logon aur bádsháh ke darmiyán 'ahd bándhá, ki wuh KHUDÁWAND ke log hon. 17 Tab sab log Ba'l ke mandir ko gaye, aur use dháyá, aur unhon ne us ke mazbahon aur us kí múraton ko chaknáchur kiyá, aur Ba'l ke pujári Mattán ko mazbahon ke sámne qatl kiyá. 18 Aur Yahoyada' ne KHUDÁWAND kí haikal kí khidmat Láwi káhinon ke háth men saunpi, jin ko Dáúd ne KHUDÁWAND kí haikal men alag alag thahráyá thá, ki KHUDÁWAND kí sokhtaní qurbáníán, jaisá Músá kí tauret men líkhá hai, khushi manáte hue aur gáte hue Dáúd ke dastúr ke mutábíq guzranen. 19 Aur us ne KHUDÁWAND kí haikal ke phátaqon par darbanon ko bitháyá, táki jo koi kisi tarah se nápak ho, andar áne na páe. 20 Aur us ne saikron ke sardaron, aur umará, aur qaum ke hákimon, aur mulk ke sab logon ko sáth liyá, aur bádsháh ko KHUDÁWAND kí haikal se le áyá; aur wuh úpar ke phátaq se sháhi mahall men áe, aur bádsháh ko takht i

salтанат par bitháyá. 21 So mulk ke sab logon ne khushi manái; aur shahr men amn huá, aur unhon ne 'Ataliyáh ko talwár se qatl kar diyá.

24 Yuás sát baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne chális baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí man ká nám Zibiyáh thá jo Baírsaba' kí thí. 2 Aur Yuás Yahoyada' káhin ke jíte jí wuhí jo KHUDÁWAND kí nazar men thík hai kartá rahá. 3 Aur Yahoyada' ne use do bíwiyán biyáh din, aur us se bete aur betiyán paidá huín. 4 Is ke ba'd yun huá, ki Yuás ne KHUDÁWAND ke ghar kí marammat ká iráda kiyá. 5 So us ne káhinon aur Lávion ko ikatthá kiyá, aur un se kahá, ki Yahúdáh ke shahron men já jákar sáre Isráil se sál ba sál apne Khudá ke ghar kí marammat ke liye rupaya jama' kiyá karo, aur is kám men tum jaldí karná. Taubhi Lávion ne kuchh jaldí na kí. 6 Tab bádsháh ne Yahoyada' sardár ko bulákar us se kahá, ki Tú ne Lávion se kyun taqázá nahín kiyá, ki wuh shahádat ke kháme ke liye Yahúdáh aur Yarúshalem se KHUDÁWAND ke bande aur Isráil kí jamá'at ke khádim Músá ká mahsúl láya karen? 7 Kyunki us sharír 'aurat 'Ataliyáh ke beton ne Khudá ke ghar men rakhne kar diye the; aur KHUDÁWAND ke ghar kí sári muqaddas kí hui chizen bhi unhon ne Ba'lím ko de dí thín. 8 Pas bádsháh ne hukm diyá, aur unhon ne ek sandúq banákar use KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze par báhar rakkhá; 9 aur Yahúdáh aur Yarúshalem men manádi kí, ki log wuh mahsúl jise banda e Khudá Músá ne biyábán men Isráil par lagáyá thá, KHUDÁWAND ke liye laen. 10 Aur sab sardár aur sab log khush hue, aur lákar us sandúq men dálte rahe jab tak púra na kar diyá. 11 Jab sandúq Lávion ke háth se bádsháh ke mukhtaron ke pás pahunchá, aur unhon ne dekhá ki us men bahut naqdí hai, to bádsháh ke munshi aur sardár káhin ke náib ne ákar sandúq ko kháli kiyá, aur use lekar phir us kí jagah pahunchá diyá. Aur roz aisá hí karke unhon ne bahut sí naqdí jama' kar lí. 12 Phir bádsháh aur Yahoyada' ne use un ko de diyá jo KHUDÁWAND ke ghar kí íbádat ke

kām par muqarrar the; aur unhon ne sangtarāshon aur barhaiyon ko KHUDĀWAND ke ghar ko bahāl karne ke liye, aur loharon aur thatheron ko bhi KHUDĀWAND ke ghar ki marammat ke liye mazduri par rakkhā. 13 So kārigar lag gaye, aur kām un ke hāth se purā hotā gayā, aur unhon ne Khudā ke ghar ko us ki pahli hālat par karke use mazbūt kar diyā. 14 Aur jab use tamām kar chuke, to baqi rupaya bādshāh aur Yahoyada' ke pās le āe, jis se KHUDĀWAND ke ghar ke liye zuruf, ya'ni khidmat ke aur qurbāni chār-hāne ke bartan aur chamche aur sone aur chāndi ke bartan bane. Aur wuh Yahoyada' ke jte ji KHUDĀWAND ke ghar men hamesha sokhtani qurbāni-ān chār-hāte rahe. 15 Lekin Yahoyada' ne buddhā aur 'umrrasīda hokar wafāt pāi; aur jab wuh marā to ek sau tīs baras kā thā. 16 Aur unhon ne use Dāūd ke shahr men bādshāhon ke sāth dāfn kiya, kyunki us ne Isrāil men aur Khudā aur us ke ghar ki khātir neki ki thi. 17 Aur Yahoyada' ke marne ke ba'd Yahūdāh ke sardār ākar bādshāh ke huzūr kornish bajā lāe. Tab bādshāh ne un ki suni. 18 Aur wuh KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ke ghar ko chhorkar Yasraton aur buton ki parastish karne lage; aur un ki is khatā ke bā'is Yahūdāh aur Yarūshalem par gazab nāzil hūā. 19 Taubhi KHUDĀWAND ne nabion ko un ke pās bhejā, tāki un ko us ki taraf pher lāen; aur wuh un ko ilzām dete rahe, par unhon ne kān na lagāyā. 20 Tab Khudā ki rūh Yahoyada' kāhin ke bete Zakariyāh par nāzil hūi; so wuh logon se baland jagah par kharā hokar kahne lagā, Khudā yūn farmatā hai, ki Tum kyūn KHUDĀWAND ke hukmon se bāhar jāte ho, ki yūn khushhāl nahin rah sakte? chūnki tum ne KHUDĀWAND ko chhorā hai, us ne bhi tum ko chhor diya. 21 Tab unhon ne us ke khilāf sāzish ki, aur bādshāh ke hukm se KHUDĀWAND ke ghar ke sahn men use sangsar kar diya. 22 Yūn Yūs bādshāh ne us ke bāp Yahoyada' ke ibsān ko, jo us ne us par kiya thā, yād na rakkhā, balki us ke bete ko qatl kiya. Aur marte waqt us ne kahā, KHUDĀWAND is ko dekhe, aur intiqām le. 23 Aur usi sāl ke

ākhir men aisā hūā, ki Arāmion ki fauj ne us par chārhai ki: aur Yahūdāh aur Yarūshalem men ākar logon men se gaum ke sab sardaron ko halāk kiya aur un kā sārā māl lūtkar Damishq ke bādshāh ke pās bhej diya. 24 Agarchi Arāmion ke lashkar se ādmion kā chhorā hi jathā āyā, taubhi KHUDĀWAND ne ek nihayat barā lashkar un ke hāth men kar diya, is liye ki unhon ne KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ko chhor diya thā. So unhon ne Yūs ko us ke liye kā badla diya. 25 Aur jab wuh us ke pās se laut gaye (unhon ne use barī bimaron men muhtalā chhorā) to usi ke mulazimon ne Yahoyada' kāhin ke beton ke khūn ke sabab se us ke khilāf sāzish ki, aur use us ke bistar par qatl kiya, aur wuh mar gaya; aur unhon ne use Dāūd ke shahr men to dāfn kiya, par use bādshāhon ki qabron men dāfn na kiya. 26 Aur us ke khilāf sāzish karnewāle yih hain; 'Ammoniya Samāt kā betā Zabad, aur Moābiya Simriyat kā betā Yahūzabad. 27 Ab rahe us ke bete, aur wuh bare bojh jo us par rakkhe gaye, aur Khudā ke ghar kā dobāra banānā, so dekho, yih sab kuchh bādshāhon ki kitāb ki tafsir men likhā hai. Aur us kā betā Amasiyāh us ki jagah bādshāh hūā.

25 Amasiyāh pachchis baras kā thā jab wuh saltanat karne lagā, aur us ne untīs baras Yarūshalem men saltanat ki. Us ki mān kā nām Yahū'adān thā jo Yarūshalem ki thi. 2 Aur us ne wuhi kiya jo KHUDĀWAND ki nazar men thik hai, par kāmīl dil se nahin. 3 Aur jab wuh saltanat par jam gayā, to us ne apne us mulazimon ko jinhon ne us ke bāp bādshāh ko mār dālā thā qatl kiya; 4 par un ki aulād ko jān se nahin mārā, balki usi ke mutābiq kiya jo Mūsā ki kitāb Tauret men likhā hai, jaisā KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Beton ke badle bāpdādā na mārē jāen, aur na bāpdādā ke badle bete mārē jāen, balki har ādmī apne hi gunāh ke liye mārā jāe. 5 Is ke siwā Amasiyāh ne Yahūdāh ko ikatthā kiya, aur un ko, un ke ābāl khāndānon ke muwāfiq, tamām mulk i Yahūdāh aur Binyāmīn men, hazār hazār ke sardaron aur sau sau ke sardaron ke niche thāhāyā, aur un men se

Jin ki 'umar bis baras ya us se upar un ko shumār kiyā, aur un ko tīn lākh chune hue mard pāyā, jo jang men jāne ke qābil, aur barchhī aur dhāl se kām le sakte the. 6 Aur us ne sau qintār chāndī dekar Isrāil men se ek lākh zabardast sūrmā naukar rakkhe. 7 Lekin ek mard i Khudā ne us ke pās ākar kahā, Ai bādshāh, Isrāil kī fauj tere sāth jāne nā pāe; kyūnki KHUDĀWAND Isrāil, yā'nī sāre banī Ifrāim ke sāth nahīn hai. 8 Par agar tū jānā hī chāhtā hai, to jā, aur laṛāī ke liye mazbūt ho; Khudā tujhe dushmanon ke āge girāegā; kyūnki Khudā men sambhālne aur girāne kī tāqat hai. 9 Amasiyāh ne us mard i Khudā se kahā, Lekin sau qintāron ke liye jo main ne Isrāil ke lashkar ko diye ham kyā karen? Us mard i Khudā ne jawāb diyā, KHUDĀWAND tujhe us se bahut ziyāda de saktā hai. 10 Tab Amasiyāh ne us lashkar ko jo Ifrāim men se us ke pās āyā thā judā kiyā, tāki wuh phir apne ghar jāen; is sabab se un kā gussa Yahūdāh par bahut bharkā, aur wuh nihāyat gusse men ghar ko laṛe. 11 Aur Amasiyāh ne hausala bāndhā, aur apne logon ko lekar Wādī e Shor ko gayā, aur banī Sha'ir men se das hazār ko mār diyā. 12 Aur das hazār ko banī Yahūdāh jītā pakarkar le gaye, aur un ko ek chaṭān kī choṭī par pahunchāyā, aur us chaṭān kī choṭī par se un ko niche girā diyā, aisā kī sab ke sab ṭukre ṭukre ho gaye. 13 Par us lashkar ke log jin ko Amasiyāh ne laṛā diyā thā, kī us ke sāth jang men nā jāen, Sāmariya se Bait Haurūn tak, Yahūdāh ke shahron par ṭūṭ pāre, aur un men se tīn hazār jawānon ko mār dālā, aur bahut sī lūṭ le gaye.

14 Jab Amasiyāh Adomion ke qattāl se laṛā, to banī Sha'ir ke deotāon ko letā āyā, aur un ko nasab kiyā tāki wuh us ke ma'būd hon, aur un ke āge sijda kiyā, aur un ke āge bakhūr jalāyā. 15 Is liye KHUDĀWAND kā gazab Amasiyāh par bharkā, aur us ne ek nabī ko us ke pās bhejā, jis ne us se kahā, Tū un logon ke deotāon kā tālib kyūn huā jinhon ne apne hī logon ko tere hāth se nā chhurāyā? 16 Wuh us se bāteṅ kar hī rahā thā, kī us ne us se kahā, kī Kyā ham ne tujhe bādshāh kā

mushīr banāyā hai? Chup rah, tū kyūn mār khāe? Tab wuh nabī yih kahkar chup ho gayā, kī Main jāntā hūn kī Khudā kā irāda yih hai, kī tujhe halāk kare, is liye kī tū ne yih kiyā hai, aur merī mashwarat nahīn mānī.

17 Tab Yahūdāh ke bādshāh Amasiyāh ne mashwara karke Isrāil ke bādshāh Yūās bin Yahuākhez bin Yāhū ke pās kahlā bhejā, kī Zarā ā, to ham ek dūse kā muqābala karen. 18 So Isrāil ke bādshāh Yūās ne Yahūdāh ke bādshāh Amasiyāh ko kahlā bhejā, kī Lubnān ke ūṭkatāre ne Lubnān ke deodār ko paigām bhejā, kī Apnī beṭī mere beṭe ko biyāh de; itne men ek janglī daranda jo Lubnān men rahtā thā guzrā, aur us ne ūṭkatāre ko raund dālā. 19 Tū kahtā hai, Dekh, main ne Adomion ko mārā; so tere dil men ghamand samāyā hai, kī fakhr kare: ghar hī men baithā rah; tū kyūn apne nuqsān ke liye dastandāzī kartā hai, kī tū bhī gire, aur tere sāth Yahūdāh bhī? 20 Lekin Amasiyāh ne nā mānā; kyūnki yih Khudā kī taraf se thā, tāki wuh un ko un ke dushmanon ke hāth men kar de, is liye kī wuh Adomion ke ma'būdion ke tālib hue the. 21 So Isrāil kā bādshāh Yūās chaṭh āyā; aur wuh aur shāh i Yahūdāh Amasiyāh, Yahūdāh ke Bait Shams men ek dūse ke muqābil hue. 22 Aur Yahūdāh ne Isrāil ke muqābale men shikast khāī, aur un men se har ek apne dere ko bhāgā. 23 Aur shāh i Isrāil Yūās ne shāh i Yahūdāh Amasiyāh bin Yūās bin Yahuākhez ko Bait Shams men pakar liyā, aur use Yarūshalem men lāyā, aur Yarūshalem kī dīwār Ifrāim ke phāṭak se kone ke phāṭak tak chār sau hāth dhā dī; 24 aur sāre sone aur chāndī aur sab bartanon ko jo 'Obed Adom ke pās Khudā ke ghar men mīle, aur shāhī mahallī ke khazānon aur kafilon ke bhī lekar Sāmariya ko laṛā.

25 Aur shāh i Yahūdāh Amasiyāh bin Yūās shāh i Isrāil Yūās bin Yahuākhez ke mārne ke ba'd pāndrah baras jītā rahā. 26 Aur Amasiyāh ke bāqī kām shurū se ākhir tak Yahūdāh aur Isrāil ke bādshāhon kī kitāb men qalamband hain. 27 Aur jab se Amasiyāh KHUDĀWAND kī

pairawí se phirá, tab hí se Yarúshálem ke logon ne us ke khiláf sázish kí; so wuh Lakís ko bhág gayá: par unhon ne Lakís men us ke píchhe log bhejkar use wahán qatlí kiyá. 28 Aur wuh use ghoron par le áe, aur Yahúdáh ke shahr men us ke bápádádé ke sáth use dafn kiyá.

26 Tab Yahúdáh ke sab logon ne 'Uzziyáh ko jo solah baras ká thá lekar use us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh banáyá. 2 Us ne bádsháh ke apne bápádádá ke sáth so jáne ke ba'd Ailút ko ta'mír kiyá, aur use phir Yahúdáh men shámil kar diyá. 3 'Uzziyáh solah baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men báwan baras saltanat kí. Us kí nám ká nám Yakúliyáh thá jo Yarúshalem kí thí. 4 Us ne wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, thík usí ke mutábíq kiyá jo us ke báp Amasiyáh ne kiyá thá. 5 Aur wuh Zakariyáh ke dinon men, jo Khudá kí royaton men máhir thá, Khudá ká tálib rahá, aur jab tak wuh KHUDÁWAND ká tálib rahá Khudá ne us ko kámyáb rakkhá. 6 Aur wuh níklá aur Filistion se lará, aur ját kí díwár ko, aur Yabnah kí díwár ko, aur Ashdúd kí díwár ko dhá diyá, aur Ashdúd ke mulk men aur Filistion ke darmiyán shahr ta'mír kiye. 7 Aur Khudá ne Filistion aur Júr Bál ke rahnewále 'Arabon aur Ma'únion ke muqábale men us kí madad kí. 8 Aur 'Ammoní 'Uzziyáh ko nazráne dene lage, aur us ká nám Misr kí sarhadd tak phail gayá; kyúnci wuh niháyat zoráwar ho gayá thá. 9 Aur 'Uzziyáh ne Yarúshalem men kone ke phátak, aur Wádí ke phátak, aur díwár ke mor par burj banwáe, aur un ko muhkam kiyá. 10 Aur us ne biyá-bán men burj banwáe, aur bahut se hauz khudwáe; kyúnci nasheb kí zamín men bhí aur maidán men us ke bahut chaupáye the; aur paharon aur zarkhez kheton men us ke kisan aur tákistanon ke máli the; kyúnci káshtkárí use bahut pasand thí. 11 Is ke síwá 'Uzziyáh ke pás jangí mardon ká lashkar thá, jo Ya'iel kátib aur Ma'siyáh názim ke shumár ke mutábíq jo gol gol hokar us shumár ke mutábíq jo bádsháh ke ek sardár Hanániyáh kí nigrání men

Ya'iel munshí aur Ma'siyáh názim ne kiyá, larái par játá thá. 12 Aur ábái khándanon ke sardaron, ya'ni zabardast súrmaon ká kull shumár do hazár chha sau thá. 13 Aur un ke mátaht tén lákh sárhe sát hazár ká zabardast lashkar thá, jo dushman ke muqábale men bádsháh kí madad karne ko bare zor se lartá thá. 14 Aur 'Uzziyáh ne un ke liye, ya'ni sáre lashkar ke liye, dhálen, aur barchhe, aur khod, aur baktar, aur kamánen, aur falákhun ke liye patthar taiyár kiye. 15 Aur us ne Yarúshalem men hunarmand logon kí íjád kí húi kalen banwáin, táki wuh tír chaláne aur bare bare patthar phenkne ke liye burjon aur fasilon par hon. So us ká nám dúr tak phail gayá; kyúnci us kí madad aísí 'ajíb tarah se húi, kí wuh zoráwar ho gayá.

16 Lekin jab wuh zoráwar ho gayá, to is ká dil is qadr phúl gayá, kí wuh kharáb ho gayá; aur KHUDÁWAND apne Khudá kí náfarmání karne lagá; chunánci wuh KHUDÁWAND kí haikal men gayá, táki bakhúr kí qurbángáh par bakhúr jaláe. 17 Tab 'Azariyáh káhin us ke píchhe píchhe gayá, aur us ke sáth KHUDÁWAND ke assí káhin aur the jo bahádúr ádmí the. 18 Aur unhon ne 'Uzziyáh bádsháh ká sámná kiyá, aur us se kahne lage, Ai 'Uzziyáh, KHUDÁWAND ke liye bakhúr jalána terá kám nahín, balki káhinon ya'ni Hárún ke beton ká kám hai, jo bakhúr jaláne ke liye muqaddas kiye gaye hain: so maqdis se báhar já, kyúnci tú ne khatá kí hai, aur KHUDÁWAND Khudá kí taraf se yih terí 'izzat ká bá'is na hogá. 19 Tab 'Uzziyáh gússa huá; aur khushbú jaláne ko bakhúrdán apne háth men liye húe thá; aur jab wuh káhinon par jhunjhlá rahá thá, to káhinon ke sámne hí KHUDÁWAND ke ghar ke andar bakhúr kí qurbángáh ke pás us kí peshání par korh phút níklá. 20 Aur sardár káhin 'Azariyáh aur sab káhinon ne us par nazar kí, aur kyá dekhá, kí us kí peshání par korh níklá hai: so unhon ne use jaldí wahán se níkalá, balki us ne khud bhí báhar jáne men jaldí kí, kyúnci KHUDÁWAND kí már us par pa'í thí. 21 Chúnánci 'Uzziyáh bádsháh apne marne

ke din tak korhi rahá, aur korhi hone ki wajah se ek alag ghar men rehta thá; kyunki wuh KHUDAWAND ke ghar se kat dála gayá thá: aur us ka betá Yútám bádsháh ke ghar ka mukhtár thá, aur mulk ke logon ka insáf kartá thá. 22 Aur 'Uzziyáh ke baqi kám shurú' se ákhir tak Amús ke bete Yasa'iyáh nabí ne likhe. 23 So 'Uzziyáh apne báp-dádá ke sáth so gaya, aur unhon ne qabristán ke maidán men jo bádsháhon ka thá, us ke báp-dádá ke sáth use dafn kiyá, kyunki wuh kahne lage, ki Wuh korhi hai: aur us ka betá Yútám us ki jagah bádsháh húa.

27 Yútám pachchís baras ka thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne solah baras Yarúshalem men saltanat ki. Us ki mán ka nám Yarúsah thá jo Sadoq ki beti thi. 2 Aur us ne wuhí jo KHUDAWAND ki nazar men durust hai, thik aisá hi kiyá, jaisá us ke báp 'Uzziyáh ne kiyá thá; magar wuh KHUDAWAND ki haikal men na ghusá. Par log gunáh karte hi rahe. 3 Aur us ne KHUDAWAND ke ghar ka bálái darwáza banáya, aur 'Ofal ki diwár par us ne bahut kuchh ta'mír kiyá. 4 Aur Yahúdáh ke kohistání mulk men us ne shahr ta'mír kiye, aur jangalon men qil'e aur burj banwáe. 5 Wuh baní 'Ammon ke bádsháh se bhí lará, aur un par gálib húa. Aur usí sál baní 'Ammon ne ek sau qintár chándí, aur das hazár kurr gehún, aur das hazár kurr jau use diye. Aur utná hi baní 'Ammon ne dúse aur tisre baras bhí use diyá. 6 So Yútám zabardast ho gayá, kyunki us ne KHUDAWAND apne Khudá ke áge apní ráhen durust ki thin. 7 Aur Yútám ke baqi kám aur us ki sab laráiyán, aur us ke taur tariqe Isráil aur Yahúdáh ke bádsháhon ki kitáb men qalamband hain. 8 Wuh pachchís baras ka thá jab saltanat karne lagá, aur us ne solah baras Yarúshalem men saltanat ki. 9 Aur Yútám apne báp-dádá ke sáth so gaya, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men dafn kiyá; aur us ka betá A'khaz us ki jagah bádsháh húa.

28 A'khaz bís baras ka thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne solah baras Yarúshalem men saltanat ki. Aur us ne wuh na kiyá jo KHUDAWAND ki

nazar men durust hai, jaisá us ke báp Dáúd ne kiyá thá; 2 balki Isráil ke bádsháhon ki ráhon par chalá; aur Ba'lim ki dháli huf múraten bhí banwáen. 3 Is ke siwá us ne Hinnum ke bete ki wádí men bakhúr jaláyá, aur un qaumon ke nafratí dastúron ke mutábíq jin ko KHUDAWAND ne baní Isráil ke sámnne se khárij kiyá thá apne hi beton ko ág men jhonká. 4 Us ne úpche maqámon aur paharon par, aur har ek hare darakht ke niche qurbáníen kin, aur bakhúr jaláyá. 5 Is liye KHUDAWAND us ko Khudá ne us ko sháh i Arám ke háth men kar diyá: so unhon ne use mára, aur us ke logon men se asron ki bhír ki bhír le gaye, aur un ko Damishq men láe. Aur wuh sháh i Isráil ke háth men bhí kar diyá gayá, jis ne use mára aur barí khúnrezi ki. 6 Aur Fiqah bin Ramaliyáh ne ek hi din men Yahúdáh men se ek lách bís hazár ko, jo sab ke sab súrmá the, qatl kiyá; kyunki unhon ne KHUDAWAND apne báp-dádá ke Khudá ko chhor diyá thá. 7 Aur Zikrí ne jo Ifráim ka ek pahlawán thá Ma'siyáh sháhzáde ko, aur mahall ke nazim 'Azriqám ko, aur bádsháh ke wazír Ilqánah ko már dála. 8 Aur baní Isráil apne bháiyon men se do lách auraton aur bete betiyon ko asir karke le gaye, aur un ka bahut sa mál lút liya, aur lút ko Sámariya men láe. 9 Lekin wahán KHUDAWAND ka ek nabí thá jis ka nám 'Odid thá: wuh us lashkar ke istiqbál ko gaya jo Sámariya ko á rahá thá, aur un se kahne lagá, Dekho, is liye ki KHUDAWAND tumhare báp-dádá ka Khudá Yahúdáh se naráz thá, us ne un ko tumhare háth men kar diyá, aur tum ne un ko aise taish men qatl kiyá hai, jo ásmán tak pahunchá. 10 Aur ab tumhárá iráda hai, ki baní Yahúdáh aur Yarúshalem ko apne gulám aur laundiyán banakar un ko dabae rakkho; lekin kyá tumhare hi gunáh jo tum ne KHUDAWAND apne Khudá ke khiláf kiye hain tumhare sir nahin hain? 11 So tum ab meri suno, aur un asiron ko jin ko tum ne apne bháiyon men se asir kar liya hai ázád karke lautá do; kyunki KHUDAWAND ka qabr i shadíd tum par hai. 12 Tab baní Ifráim ko

sardáron men se 'Azariyáh bin Yúhanán, aur Barakiyáh bin Masilímot, aur Yahizqiyáh bin Salúm, aur 'Amásá bin Khadli un ke sámne, jo jang se á rahe the, kharé ho gaye, aur un se kahá, kí 13 Tum asíron ko yahán nahín láne páoge; kyúñki jo tum ne tháná hai us se ham KHUDÁWAND ke gunahgár banenge, aur hamáre gunáh aur khatáen barh jáengi; kyúñki hamári khatá barí hai, aur Isráil par qahr i shadíd hai. 14 So un hathyárband logon ne asíron aur máil i ganímat ko amíron aur sári jamá'at ke áge chhor diyá. 15 Aur wuh ádmí jin ke nám mazkúr hue úthe, aur asíron ko liyá, aur lút ke máil men se un sabhon ko jo un men nange the, libás se árásta kiyá, aur un ko júte pahináe, aur un ko kháne píne ko diyá, aur un par tel malá, aur jitne un men kamzor the, un ko gadhon par charhákar khajúr ke darakhton ke shahr Yarihú men un ke bháiyon ke pás pahunchá diyá; tab Sámariya ko laut gaye.

16 Us waqt A'khaz bádsháh ne Asúr ke bádsháhon ke pás kahlá bhejá, kí us kí madad karen; 17 is liye kí Adomson ne phir charhákar karke Yahúdáh ko már liyá aur asíron ko le gaye the. 18 Aur Filistion ne bhí nasheb kí zamín ke aur Yahúdáh ke junúb ke shahron par hamla karke Baít Shams, aur Aiyálon, aur Jadírot ko, aur Shoko aur us ke dhát ko, aur Timnah aur us ke dihát ko, aur Jimsú aur us ke dihát ko bhí le liyá thá, aur un men bas gaye the. 19 Kyúñki KHUDÁWAND ne sháh i Isráil A'khaz ke sabab se Yahúdáh ko past kiyá, is liye kí us ne Yahúdáh men behayái kí chál chalkar KHUDÁWAND ká bará gunáh kiyá thá. 20 Aur sháh i Asúr Tiglatpílnásar us ke pás áyá; par us ne us ko tang kiyá, aur us kí kumak na kí. 21 Kyúñki A'khaz ne KHUDÁWAND ke ghar, aur bádsháh aur sardáron ke mahallon se máil lekar sháh i Asúr ko diyá; taubhí us kí kuchh madad na hui. 22 Aur apní tangi ke waqt men bhí us ne, ya'ní isí A'khaz bádsháh ne, KHUDÁWAND ká aur bhí ziyáda gunáh kiyá. 23 Kyúñki us ne Damishq ke deotáon ke liye, jinhon ne use mará thá, qurbánián kí, aur kahá, Chúnki Arám

ke bádsháhon ke ma'búdon ne un kí madad kí hai, so main un ke liye qurbáni karúngá, táki wuh merí madad karen. Lekin wuh us kí aur sáre Isráil kí tabáhi ká bá'is hue. 24 Aur A'khaz ne Khudá ke ghar ke bartanon ko jama' kiyá, aur Khudá ke ghar ke bartanon ko tukre tukre kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko band kiyá, aur apne liye Yarúshalem ke har kone men mazbahe banáe; 25 aur Yahúdáh ke ek ek shahr men gairma'búdon ke áge bakhúr jaláne ke liye únche maqám banáe, aur KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ko gussa diláyá. 26 Aur us ke báqi kám aur us ke sab taur tariqe shurú' se ákhir tak Yahúdáh aur Isráil ke bádsháhon kí kitáb men qalamband hain. 27 Aur A'khaz apne bápádádá ke sáth so gayá, aur unhon ne use shahr men, ya'ní Yarúshalem men, dafn kiyá, kyúñki wuh use Isráil ke bádsháhon kí qabron men na láe; aur us ká betá Hizqiyáh us kí jagah bádsháh huá.

29 Hizqiyáh pachchís baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne untis baras Yarúshalem men saltanat kí. Us kí mán ká nám Abiyáh thá jo Zakariyáh kí betí thí. 2 Us ne wuhí kám jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai thík usí ke mutábíq jo us ke báp Dáúd ne kiyá thá kiyá. 3 Us ne apní saltanat ke pahle baras ke pahle mahíne men KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko kholá, aur un kí marammat kí. 4 Aur wuh káhinon aur Lávion ko le áyá, aur un ko mashriq kí taraf maidán men ikatthá kiyá, 5 aur un se kahá, Ai Lávio, merí suno: tum ab apne ko pák karo, aur KHUDÁWAND apne bápádádá ke Khudá ke ghar ko pák karo, aur is pák maqám men se sári najásat ko nikál dálo. 6 Kyúñki hamáre bápádádá ne gunáh kiyá, aur jo KHUDÁWAND hamáre Khudá kí nazar men burá hai, wuhí kiyá, aur Khudá ko chhor diyá, aur KHUDÁWAND ke maskan se munh pher liyá, aur apní píth us kí taraf kar dí; 7 aur usáre ke darwázon ko bhí band kar diyá, aur chirág bujhá diye, aur Isráil ke Khudá ke maqdis men na to bakhúr jaláyá aur na sokhtaní qurbánián charháin. 8 Is sabab se KHUDÁ-

WAND ká qahr Yahúdáh aur Yarúshalem par názil huá, aur us ne un ko aisá hawála kiyá ki máre máre phiren, aur hairat aur siskár ká bá'is hon, jaisá tum apní ánkhon se dekhte ho. 9 Dekho, isí sabab se hamáre bápádá talwár se máre gaye, aur hamáre beté betiyán aur hamári biwiyán asírí men hain. 10 Ab mere dil men hai, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke sáth 'ahd bándhón, táki us ká qahr i shadíd ham par se tal jáe. 11 Ai mere farzando, tum ab gáfil na raho; kyúinki KHUDÁWAND ne tum ko chun liyá hai, ki us ke huzúr khare ho, aur us kí khidmat karo, aur us ke khádím bano aur bakhúr-jaláo.

12 Tab yih Láwí uthe, ya'ní baní Qihát men se Mahat bin 'Amásí, aur Yúel bin 'Azariyáh, aur baní Miráí men se Qís bin 'Abdí, aur 'Azariyáh bin Yahalalliel, aur Jairsonon men se Yúákh bin Zimmah, aur 'Adan bin Yúákh, 13 aur baní IIsafan men se Simrí, aur Ya'úel, aur baní A'saf men se Zakariyáh, aur Mattaniyáh, 14 aur baní Haimán men se Yahiel, aur Sima'í, aur baní Yadútún men se Sama'iyáh, aur 'Uzzíel; 15 aur unhon ne apne bháiyon ko ikatthá karké apne ko pák kiyá, aur bádsháh ke hukm ke muwáfiq jo KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq thá KHUDÁWAND ke ghar ko pák karne ke liye andar gaye. 16 Aur káhin KHUDÁWAND ke ghar ke andarúni hisse men use pák sáf karne ko dákhil hue, aur sári najásat ko jo KHUDÁWAND kí haikal men un ko milí, níkákar báhar KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men le áe; aur Láwíon ne use uthá liyá, táki use báhar Qidron ke nále men pahunchá den. 17 Aur pahle mahíne kí pahlí táríkh ko unhon ne taqdí's ká kám shurú' kiyá, aur us mahíne kí áth-wín táríkh ko KHUDÁWAND ke usáre tak pahunche, aur unhon ne áth din men KHUDÁWAND ke ghar ko pák kiyá. So pahle mahíne kí solahwín táríkh ko use tamám kiyá. 18 Tab unhon ne maháll ke andar Hizqiyáh bádsháh ke pás-jákar kahá, ki Ham ne KHUDÁWAND ke sáre ghar ko, aur sokhtaní qurbáni ke mazbah ko, aur us ke sab zurúf ko, aur nazr kí rotíyon kí mez ko, aur us ke sab zurúf ko pák sáf kar diyá; 19 is

ke siwá ham ne un sáre zurúf ko jin ko A'khaz bádsháh ne apne daur i saltanat men khatá karke radd kar diyá thá, phir taiyár karke un ko muqaddas kiyá hai; aur dekh, wuh KHUDÁWAND ke mazbah ke sámne hain.

20 Tab Hizqiyáh bádsháh sawere uthkar aur sháhr ke raíson ko faráham karke KHUDÁWAND ke ghar ko gayá. 21 Aur wuh sát bail, aur sát mendhe, aur sát barre, aur sát bakre mam-lukat ke liye, aur maqdis ke liye, aur Yahúdáh ke liye, khatá kí qurbáni ke wáste le áe. Aur us ne káhinon ya'ní baní Hárún ko hukm kiyá, ki un ko KHUDÁWAND ke mazbah par charháen. 22 So unhon ne bailon ko zabh kiyá, aur káhinon ne khún ko lekar use mazbah par chhirká; phir unhon ne mendhon ko zabh kiyá, aur khún ko mazbah par chhirká; aur barron ko bhí zabh kiyá, aur khún mazbah par chhirká. 23 Aur wuh khatá kí qurbáni ke bakron ko bádsháh aur jamá'at ke áge nazdik le áe; aur unhon ne apne háth un par rakkhe. 24 Phir káhinon ne un ko zabh kiyá, aur un ke khún ko mazbah par chhirkar khatá kí qurbáni kí, táki sáre Isráíl ke liye kaffára ho; kyúinki bádsháh ne farmáyá thá, ki sokhtaní qurbáni aur khatá kí qurbáni sáre Isráíl ke liye charháí jáen. 25 Aur us ne Dáúd, aur bádsháh ke gaíbbín Ját, aur Nátan nabí ke hukm ke mutábíq KHUDÁWAND ke ghar men Láwíon ko jhánjh, aur sitár, aur barbat ke sáth muqarrar kiyá; kyúinki yih nabíon kí ma'rifat KHUDÁWAND ká hukm thá. 26 Aur Láwí Dáúd ke bájon ko, aur káhin narsingon ko, lekar khare hue. 27 Aur Hizqiyáh ne mazbah par sokhtaní qurbáni charháne ká hukm diyá: aur jab sokhtaní qurbáni shurú' hui, to KHUDÁWAND ká gít bhí narsingon aur sháh i Isráíl Dáúd ke bájon ke sáth shurú' huá. 28 Aur sári jamá'at ne sijda kiyá, aur gánewále gáne, aur narsingewále narsinge phúnkne lage; jab tak sokhtaní qurbáni jal na chuki, yih sab hotá rahá. 29 Aur jab wuh qurbáni charhá chuke, to bádsháh aur us ke sáth sab házirín ne jhukkar sijda kiyá. 30 Phir Hizqiyáh bádsháh aur raíson ne Láwíon ko hukm kiyá, ki Dáúd aur A'saf gaíbbín ke

gīt gākar KHUDĀWAND kī hamd karen. Aur unhon ne khushī se madhsarāī kī, aur sir jhukāe aur sijda kiyā. 31 Aur Hizqiyāh kahne lagā, kī Ab tum ne apne āp ko KHUDĀWAND ke liye pāk kar liyā hai, so nazdik āo, aur KHUDĀWAND ke ghar men zabīhe aur shukrguzārī kī qurbānīān lāo. Tab jamā'at zabīhe aur shukrguzārī kī qurbānīān lāī; aur jitne dil se rāzī the soḡhtanī qurbānīān lāe. 32 Aur soḡhtanī qurbānīōn kā shumār jo jamā'at lāī yih thā, sattar bail, aur sau menḡhe, aur do sau barre: yih sab KHUDĀWAND kī soḡhtanī qurbānī ke liye the. 33 Aur muqaddas kiye hūe jānwar yih the; chha sau bail aur tīn hazār bher bakriyān. 34 Magar kāhin aise thore the, kī wuh sārī soḡhtanī qurbānī ke jānwarōn kī khālen utār na sake: is liye un ke bhāī Lāwīōn ne un kī madad kī, jab tak kām tamām na ho gayā, aur kāhinōn ne apne ko pāk na kar liyā; kyūnki Lāwī apne āp ko pāk karne men kāhinōn se ziyāda rāstdil the. 35 Aur soḡhtanī qurbānīān bhī kasrat se thīn, aur un ke sāth salāmātī kī qurbānīōn kī charbī, aur soḡhtanī qurbānīōn ke tapāwan the. Yūn KHUDĀWAND ke ghar kī khidmat kī tartīb durust hūī. 36 Aur Hizqiyāh aur sab log us kām ke sabab se jo Khudā ne logōn ke liye taiyār kiyā thā, bāg bāg hūe, kyūnki wuh kām yakbārāgī kiyā gayā thā.

30 Aur Hizqiyāh ne sāre Isrāīl aur Yahūdāh ko kahlā bhejā, aur Ifrāīm aur Munassī ke pās bhī khatt likh bheje, kī wuh KHUDĀWAND ke ghar men Yarūshalem ko KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ke liye 'id i fasah karne ko āen. 2 Kyūnki bādshāh, aur sardāron, aur Yarūshalem kī sārī jamā'at ne dūse mahīne men 'id i fasah manāne kā mashwara kar liyā thā. 3 Kyūnki wuh us waqt use is liye nahīn manā sake, kī kāhinōn ne kāfī ta'dād men apne āp ko pāk nahīn kiyā thā, aur log bhī Yarūshalem men ikatthe nahīn hūe the. 4 Aur yih bāt bādshāh aur sārī jamā'at kī nazar men achchhī thī. 5 So unhon ne hukm jāri kiyā, kī Baīrsaba' se Dān tak sāre Isrāīl men manādī kī jāe, kī log Yarūshalem men ākar KHUDĀWAND Isrāīl ke Khudā ke liye 'id i fasah karen; kyūnki unhon ne aisi bārī

ta'dād men us ko nahīn manāyā thā jaise likhā hai. 6 So harkāre bādshāh aur us ke sardāron se khatt lekar bādshāh ke hukm ke muwāfiq sāre Isrāīl aur Yahūdāh men phire, aur kahte gaye, Ai banī Isrāīl, Abrahām, aur Izhāq, aur Isrāīl ke KHUDĀWAND Khudā kī taraf phir rujū' lāo, tāki wuh tumhāre bāqī logōn kī taraf jo Asūr ke bādshāhōn ke hāth se bach rahe haiñ phir mutawajjih ho. 7 Aur tum apne bāpdādā, aur apne bhāiyōn kī mānind mat ho, jinhon ne KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā kī nāfarmānī kī, yahān tak kī us ne un ko chhor diyā, kī barbād ho jāen, jaisā tum dekhte ho. 8 Pas tum apne bāpdādā kī mānind gardankash na bano; balki KHUDĀWAND ke tābī' ho jāo, aur us ke maqdis men āo, jise us ne hamesha ke liye muqaddas kiyā hai, aur KHUDĀWAND apne Khudā kī 'ibādat karo, tāki us kā qahr i shadīd tum par se ṭal jāe. 9 Kyūnki agar tum KHUDĀWAND kī taraf phir rujū' lāo, to tumhāre bhāī aur tumhāre beṭe apne asīr karnewālog kī nazar men qābil i rahm ṭhahrenge, aur is mulk men phir āenge; kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā gafūr o rahīm hai: aur agar tum us kī taraf phiro, to wuh tum se apnā munh pher na legā. 10 So harkāre Ifrāīm aur Munassī ke mulk men shahr ba shahr hote hūe Zabūlūn tak gaye: par unhon ne un kā tamaskhur kiyā, aur un ko ṭhatṭhon men uṛāyā. 11 Phir bhī A'shar aur Zabūlūn men se ba'z logōn ne farotanī kī, aur Yarūshalem ko āe. 12 Aur Yahūdāh par bhī KHUDĀWAND kā hāth thā, kī un ko yakdil banā de, tāki wuh KHUDĀWAND ke kalām ke mutābiq bādshāh aur sardāron ke hukm par 'amal karen. 13 So bahut se log Yarūshalem men jama' hūe, kī dūse mahīne men fatīrī roṭī kī 'id karen; yūn bahut bārī jamā'at ho gayī. 14 Aur wuh uṭhe, aur un mazbahōg ko jo Yarūshalem men the, aur ba'khūr kī sab qurbāngāhōn ko dūr kiyā, aur un ko Qidron ke nāle men ḍāl diyā. 15 Phir dūse mahīne kī chaudahwīn tāriḡh ko unhon ne fasah ko zabh kiyā; aur kāhinōn aur Lāwīōn ne sharminda hokar apne āp ko pāk kiyā, aur KHUDĀWAND ke ghar men soḡhtanī qurbānīān lāe. 16 Aur wuh

apne dastúr par mard i Khudá Musá kí sharí'at ke mutábíq apní apní jagah khare hue; aur káhinon ne Lávion ke háth se khún lekar chhirká. 17 Kyúñki jamá'at men bahutere aise the jinhon ne apne ap ko pák nahín kiyá thá; is liye yih kám Lávion ke supurd huá, kí wuh sab ná-pák shakhson ke liye fasah ke barron ko zabh karen, táki wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hon. 18 Kyúñki Ifráim, aur Munassí, aur Ishkár, aur Zabúlun men se bahut se logon ne apne ap ko pák nahín kiyá thá, taubhi unhon ne fasah ko, jis tarah likhá hai, us tarah se na khayá. Kyúñki Hizqiyáh ne un ke liye yih du'á kí thí, kí KHUDÁWAND jo nek hai har ek ko, 19 jis ne KHUDÁWAND Khudá, apne báp-dádá ke Khudá, kí talab men dil lagáyá hai, mu'áf kare, go wuh maqdis kí tahárat ke mutábíq pák na huá ho. 20 Aur KHUDÁWAND ne Hizqiyáh kí suní, aur logon ko shifá dí. 21 Aur jo baní Isráil Yarúshalem men házir the, unhon ne barí khushi se sát dín tak 'id i fatír manái; aur Láwi aur káhin baland áwáz ke bájon ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr gá gákar har roz Khudá kí hamd karte rahe. 22 Aur Hizqiyáh ne sab Lávion se jo KHUDÁWAND kí khidmat men máhir the tasallibakhsh báten kíñ: so wuh 'id ke sáton dín tak kháte aur salámatí ke zabihon kí qurbánían chaháte, aur KHUDÁWAND apne báp-dádá ke Khudá ke huzúr iqrár karte rahe. 23 Phir sári jamá'at ne áur sát dín manne ká mashwara kiyá; aur khushi se áur sát dín mané. 24 Kyúñki sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne jamá'at ko qurbánion ke liye ek hazár bachhre aur sát hazár bheren 'ináyat kíñ, aur sardáron ne jamá'at ko ek hazár bachhre aur das hazár bheren dín; aur bahut se káhinon ne apne ap ko pák kiyá. 25 Aur Yahúdáh kí sári jamá'at ne káhinon aur Lávion samet, aur us sári jamá'at ne io Isráil men se áí thí, aur un padesiyon ne jo Isráil ke mulk se áe the, aur jo Yahúdáh men rahte the, khushi manái. 26 So Yarúshalem men barí khushi húi; kyúñki sháh i Isráil Sulaimán bin Dáúd ke zamáne se Yarúshalem men aisé nahín huá thá. 27 Tab Láwi káhinon ne uthkar logon ko barakat dí: aur un kí

suní gayí, aur un kí du'á us ke muqaddas makán ásmán tak pahunchí.

31 Jab yih sab ho chuká, to sab Isráilí jo házir the Yahúdáh ke shahron men gaye, aur sare Yahúdáh, aur Binyamín ke, balkí Ifráim, aur Munassí ke bhí sutunon ko tukre tukre kiyá, aur Yasraton ko kat dála, aur únche maqámon aur mazbahon ko dhá diyá, yahán tak kí un sabhon ko nábud kar diyá. Tab sab baní Isráil apne apne shahr men apní apní milkiyat ko laut gaye. 2 Aur Hizqiyáh ne káhinon ke fariqon ko, aur Lávion ko un ke fariqon ke muwáfiq, ya'ni káhinon aur Lávion donon ke har shakhs ko, us kí khidmat ke mutábíq KHUDÁWAND kí khaimagáh ke phátkon ke andar sokhtaní qurbánion aur salámatí kí qurbánion ke liye, aur 'ibádat, aur shukr-guzári, aur sitáish karne ke liye muqarrar kiyá. 3 Aur us ne apne mál men se bádsháhí hissa sokhtaní qurbánion ke liye, ya'ni subh aur sham kí sokhtaní qurbánion ke liye, aur sabton, aur naye chándon, aur muqarrara 'idon kí sokhtaní qurbánion ke liye thahráyá, jaisá KHUDÁWAND kí sharí'at men likhá hai. 4 Aur us ne un logon ko jo Yarúshalem men rahte the hukm kiyá, kí káhinon aur Lávion ká hissa den, táki wuh KHUDÁWAND kí sharí'at men lage rahe. 5 Is farmán ke jári hote hí baní Isráil anáj, aur mai, aur tel, aur shahd, aur khet kí sab paidáwar ke pahle phal bahutát se dene, aur sab chizon ká daswán hissa kasrat se láne lage. 6 Aur baní Isráil aur Yahúdáh, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, wuh bhí bailon aur bher bakriyon ká daswán hissa, aur un muqaddas chizon ká daswán hissa jo KHUDÁWAND un ke Khudá ke liye muqaddas kí gayí thín láe, aur un ko dher dher karke lagá diyá. 7 Unhon ne tisre mahíne men dher lagána shurú' kiyá, aur sátwen mahíne men tamám kiyá. 8 Jab Hizqiyáh aur sardáron ne ákar dheron ko dekhá, to KHUDÁWAND ko aur us kí qaum Isráil ko mubárák kahá. 9 Aur Hizqiyáh ne káhinon aur Lávion se un dheron ke báre men púchhá. 10 Tab sardár káhin 'Azariváh ne jo Sadoq ke khándán ká

thá use jawáb diyá, ki Jab se logon ne KHUDÁWAND ke ghar men hadye láná shurú' kiyá, tab se ham kháte rahe, aur ham ko káfi milá, aur bahut bach rahá hai; kyúнки KHUDÁWAND ne apne logon ko barakat bakhshí hai, aur wuhí bachá huá yih bará ambár hai. 11 Tab Hizqiyáh ne hukm kiyá, ki KHUDÁWAND ke ghar men kothriyán taiyár karen; so unhon ne un ko taiyár kiyá; 12 aur wuh hadye, aur wuh dahyakián, aur muqaddas kí hui chizen diyánatdári se láte rahe: aur un par Kana'niyáh Láwl mukhtár thá, aur us ká bhái Sima'í náib thá. 13 Aur Yahiel, aur 'Azaziyáh, aur Nahát, aur 'Asahel, aur Yarímot, aur Yúzabad, aur Iliel, aur Ismákiyáh, aur Mahát, aur Bináyáh, Hizqiyáh bádsháh aur Khudá ke ghar ke sardár 'Azariyáh ke hukm se, Kana'niyáh aur us ke bhái Sima'í ke mátaht peshkár the. 14 Aur mashriqí phátaq ká darbán Yimnah Láwl ká betá Qore Khudá kí razá kí qurbániyon par muqarrar thá, táki KHUDÁWAND ke hadyon aur páktarin chizon ko bánt diyá kare. 15 Aur us ke mátaht 'Adan, aur Minyamín, aur Yashú', aur Sama'iyáh, aur Amariyáh, aur Sakaniyáh, káhinon ke shahron men is 'uhde par muqarrar the, ki apne bháiyon ko, kyá bare kyá chhote, un ke fariqon ke muwáfiq, hissa diyá karen; 16 aur in ke 'aláwa un ko bhí den jo tin baras kí 'umr se aur us se úpar úpar mardon ke nasabnâme men shumár kiye gaye, ya'ní un ko jo apne apne fariq kí báriyon par apne apne zimme kí khidmat ko har roz ke farz ke mutábíq anjám देने ko KHUDÁWAND ke ghar men játe the; 17 aur un ko bhí jo apne apne ábái khándanon ke muwáfiq káhinon ke nasabnâme men shumár kiye gaye, aur un Láwlon ko jo bis baras ke aur us se úpar the, aur apne apne fariq kí báriyon par khidmat karte the; 18 aur un ko jo sári jamá'at men se apne apne bál bachchon aur biwiyon aur beton aur betiyon ke nasabnâme ke mutábíq shumár kiye gaye; kyúnci apne apne muqarrara kám par wuh apne ap ko taqaddus ke liye pák karte the: 19 aur bái Hárta ke káhinon ke liye bhí jo sháhr ba sháhr apne shahron kí gird ó náwah ke kheton men the, káf mard jin ke nám batá diye

gaye the muqarrar húe, ki káhinon ke sab mardon ko, aur un sabhon ko, jo Láwlon ke darmiyán nasabnâme ke mutábíq shumár kiye gaye the, hissa den. 20 So Hizqiyáh ne sáre Yahúdáh men aisá hí kiyá, aur jo kuchh KHUDÁWAND us ke Khudá kí nazar men bhalá aur rást aur haqq thá wuhí kiyá. 21 Aur Khudá ke ghar kí khidmat aur shari'at aur ahkám ke i'tibár se, jis jis kám ko us ne apne Khudá ká talib hone ke liye kiyá, use apne sáre dil se kiyá aur kámyáb huá.

32 In báton aur is ímándári ke ba'd sháh i Asúr Sanherib chañh áyá, aur Yehúdáh men dákhil huá, aur fasildár shahron ke muqábil khaimazan huá, aur un ko apne qabze men láná cháhá. 2 Jab Hizqiyáh ne dekhá ki Sanherib áyá hai, aur us ká iráda hai ki Yarúshalem se lare, 3 to us ne apne sardaron aur baháduroñ ke sáth mashwarat kí, ki un chashmon ke páni ko jo sháhr se báhar the band kar de; aur unhon ne us kí madad kí. 4 Aur bahut log jama' húe, aur sab chashmon ko aur us nadí ko jo us sarzamin ke bích bahti thi yih kahkar band kar diyá, ki Asúr ke bádsháh ákar bahut sá páni kyün páen? 5 Aur us ne himmat bándhí, aur sári díwár ko jo tütí thi banáyá, aur use burjon ke barábar úpchá kiyá, aur báhar se ek dúsrí díwár úthái, aur Dáud ke sháhr men Millo ko mazbút kiyá, aur bahut se hathyár aur dhálen banáen. 6 Aur us ne logon par sarlashkar tháhráe, aur sháhr ke phátaq ke pás ke maidán men un ko apne pás ikatthá kiyá, aur un se himmat-afzái kí báton kí, aur kahá, 7 Himmat bándho, aur hausala rakkho, aur Asúr ke bádsháh aur us ke sáth ke sáre amboh ke sabab se na daro, na hirasán ho; kyúnci wuh jo hamáre sáth hai, us se bará hai jo us ke sáth hai. 8 Us ke sáth bashar ká háth hai; lekin hamáre sáth KHUDÁWAND hamára Khudá hai, ki hamári madad kare, aur hamári laráiyán lare. So logon ne sháh i Yahúdáh Hizqiyáh kí báton par takya kiyá.

9 Us ke ba'd sháh i Asúr Sanherib ne jo apne sáre lashkar ke sáth Eakis ke muqábil pará thá apne naukar Yarúshalem ko sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke pás, aur tamám Yahúdáh

ke pás jo Yarúshalem men the yih kabne ko bheje, ki 10 Sháh i Asúr Sanherib yún farmatá hai, ki Tumhárá kis par bharosá hai, ki tum Yarúshalem men muhásare ko jhel rahe ho? 11 Kyá Hizqiyáh tum ko qaht aur piyás kí maut ke hawále karne ko tum ko nahín bahká rahá hai, ki KHUDÁWAND hamará Khudá ham ko sháh i Asúr ke háth se bachá legá? 12 Kyá isí Hizqiyáh ne us ke únche maqámon aur mazbahon ko dúr karke Yahúdáh aur Yarúshalem ko hukm nahín diyá, ki Tum ek hí mazbah ke áge síjda karná, aur usí par bakhúr jaláná? 13 Kyá tum nahín jánte kí main ne aur mere báp dá dá ne áur mulkon ke sáre logon se kyá kyá kiyá hai? kyá un mamálik kí qaumon ke ma'búd apne mulk ko kisi tarah se mere háth se bachá sake? 14 Jin qaumon ko mere báp dá dá ne bí'lkull halák kar dá lá, un ke ma'búdon men kaun aisá niklá jo apne logon ko mere háth se bachá saká, kí tumhárá ma'búd tum ko mere háth se bachá sakegá? 15 Pas Hizqiyáh tum ko fareb na dene páe, aur na is taur par bahkáe, aur na tum us ká yaqín karo; kyúinki kisi qaum yá mamlukat ká deotá apnelogon ko mere háth se aur mere báp dá dá ke háth se bachá nahín saká: to kitná kam tumhárá ma'búd tum ko mere háth se bachá sakegá. 16 Aur us ke naukaron ne KHUDÁWAND Khudá ke khiláf aur us ke bande Hizqiyáh ke khiláf bahut sí áur báten kahín. 17 Aur us ne KHUDÁWAND Isráil ke Khudá kí ihánat karne, aur us ke haqq men kufr bakne ke liye is mazmún ke khatt bhí likhe, kí Jaise áur mulkon kí qaumon ke ma'búdon ne apne logon ko mere háth se nahín bacháya hai, waise hí Hizqiyáh ká ma'búd bhí apne logon ko mere háth se nahín bachá sakegá. 18 Aur unhon ne barí áwáz se pukárkar Yahúdon kí zabán men Yarúshalem ke logon ko jo díwár par the yih báten kah sunáin, táki un ko daráen aur pareshán karen, aur shahr ko le len. 19 Aur unhon ne Yarúshalem ke Khudá ká zikr zamín kí qaumon ke ma'búdon kí tarah kiyá, jo ádmion ke háth kí san'at hai. 20 Isí sabab se Hizqiyáh bádsháh aur Amús ke bete Yasa'iyáh nabí ne du'á mángí aur

ásmán kí taraf chilláe. 21 Aur KHUDÁWAND ne ek firishte ko bhejá, jis ne sháh i Asúr ke lashkar men sáre zabardast súrmáon aur peshwáon, aur sardáron ko halák kar dá lá. Pas wuh sharminda hokar apne mulk ko lautá. Aur jab wuh apne deotá ke mandir men gayá, to un hí ne jo us ke sulb se nikle the use wahín talwár se qatl kiyá. 22 Yún KHUDÁWAND ne Hizqiyáh ko aur Yarúshalem ke báhindon ko sháh i Asúr Sanherib ke háth se aur áur sabhon ke háth se bacháya, aur har tarah un kí rahnumái kí. 23 Aur bahut log Yarúshalem men KHUDÁWAND ke liye hadye, aur sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke liye qímatí chízen láe; yahan tak kí wuh us waqt se sab qaumon kí nazar men mumtáz ho gayá.

24 Un dinon men Hizqiyáh aisá bí-már pará kí marne ke qarib ho gayá, aur us ne KHUDÁWAND se du'á mángí; tab us ne us se báten kí, aur use ek nishán diyá. 25 Lekin Hizqiyáh ne us íhsán ke láiq jo us par kiyá gayá 'amal na kiyá; kyúinki us ke dil men ghamand samá gayá; is liye us par aur Yahúdáh aur Yarúshalem par gazab bharká. 26 Tab Hizqiyáh aur Yarúshalem ke báhindon ne apne dil ke gurúr ke badle kháksári íkhtiyár kí; so Hizqiyáh ke dinon men KHUDÁWAND ká gazab un par názil na húa. 27 Aur Hizqiyáh kí daulat aur 'izzat niháyat firáwán thí; aur us ne chándí, aur sone, aur jawáhir, aur masálih, aur dhálon, aur sab tarah kí qímatí chízon ke liye khazáne, 28 aur anáj aur mai aur tel ke liye ambárxháne, aur sab qism ke jánvaron ke liye thán, aur bher bakriyon ke liye báre banáe. 29 Is ke 'aláwa us ne apne liye shahr basáe, aur bher bakriyon aur gáe bailon ko kasrat se muhaiyá kiyá, kyúinki Khudá ne use bahut mál bakhshá thá. 30 Isí Hizqiyáh ne Jaihún ke páni ke úpar ke sote ko band kar diyá, aur use Dáúd ke shahr kí magrib kí taraf sídhá pahuncháya. Aur Hizqiyáh apne sáre kám men kámyáb húa. 31 Taubhí Bábul ke amíron ke mu'ámale men, jinhon ne apne elchí us ke pás bheje táki us mu'jize ká hál jo us mulk men kiyá gayá thá daryáft karen, Khudá ne use ázmáne

ke liye chhor diyá, táki ma'lúm kare ki us ke dil men kyá hai. 32 Aur Hizqiyáh ke báqí kám aur us ke nek a'mál A'mús ke beṭe Yasa'iyáh nabí kí royá men, aur Yahúdáh aur Isráíl ke bádsháhon kí kitáb men qalamband hain. 33 Aur Hizqiyáh apne báp-dádá ke sáth so gayá, aur unhon ne use baní Dáúd kí qabron kí charháí par dafn kiyá; aur sáre Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab báhindon ne us kí maut par us kí ta'zím kí. Aur us ká beṭá Munassí us kí jagah bádsháh huá.

33 Munassí bárah baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne Yarúshalem men pachpan baras saltanat kí. 2 Aur us ne un qaumon ke nafratangez kámon ke mutábíq, jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke áge se dafa' kiyá thá, wuhí kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men burá thá. 3 Kyúnci us ne un únche maqámon ko jin ko us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá phir banayá; aur Ba'lím ke liye mazbah banáe, aur Yasíraten taiyár kí, aur sáre ásmání lashkar ko síjdá kiyá aur un kí parastish kí. 4 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Merá nám Yarúshalem men hamesha rahegá, mazbahe banáe. 5 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke donon sahnon men sáre ásmání lashkar ke liye mazbah banáe. 6 Aur us ne Bin Hinnúm kí wadí men apne farzandon ko bhí ág men jhonká: aur wuh shugún mántá aur jádú aur afsún kartá, aur badrúhon ke áshnáon aur jádúgaron se ta'alluq rakhtá thá: us ne KHUDÁWAND kí nazar men bahut badkárí kí, jis se use gussa diláyá. 7 Aur jo khodí huf murrat us ne banwái thí, us ko Khudá ke ghar men naṣb kiyá, jis kí bábat Khudá ne Dáúd aur us ke beṭe Sulaimán se kahá thá, kí Main is ghar men, aur Yarúshalem men jise main ne baní Isráíl ke sáre qablon men se chun liyá hai apná nám abad tak rakkhúngá; 8 aur main baní Isráíl ke pánwon ko us sarzámín se jo main ne un ke báp-dádá ko 'ináyat kí hai phir kabhí nahín hatáúngá, basharte kí wuh un sab báton ko, jo main ne un ko farmáin, ya'ní us sári sharí'at aur áin aur hukmon ko jo Musá kí ma'rifat mile, máne kí

lhtiyát rakkhen. 9 Aur Munassí ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke báhindon ko yahán tak gumráh kiyá, kí unhon ne un qaumon se bhí ziyáda badí kí jin ko KHUDÁWAND ne baní Isráíl ke sámne se halák kiyá thá. 10 Aur KHUDÁWAND ne Munassí aur us ke logon se báten kí; par unhon ne kuchh dhiyán na diyá. 11 Is liye KHUDÁWAND un par sháh í Asúr ke sipahsálaron ko charhá láyá, jo Munassí ko zanjíron se jakarkar aur beriyán dáلكar Bábul ko le gaye. 12 Jab wuh musíbat men pará, to us ne KHUDÁWAND apne Khudá se minnat kí, aur apne báp-dádá ke Khudá ke huzúr niháyat kháksár baná; 13 aur us ne us se du'á mángí, tab us ne us kí du'á qubúl karke us kí faryád suní, aur use us kí mamlukat men Yarúshalem ko wápas láyá. Tab Munassí ne ján liyá, kí KHUDÁWAND hí Khudá hai.

14 Is ke ba'd us ne Dáúd ke shahr ke liye, Jaihún kí magrib kí taraf wadí men machhí pháṭak ke madkhal tak, ek báhar kí diwár uṭháí, aur 'Ofal ko gherá, aur use bahut únchá kiyá, aur Yahúdáh ke sab fasildár shahron men bahádúr jangi sardár rakkhe. 15 Aur us ne ajnabí ma'búdon ko, aur KHUDÁWAND ke ghar se us murrat ko, aur sab mazbahon ko jo us ne KHUDÁWAND ke ghar ke pahar par aur Yarúshalem men banwáe the dúr kiyá, aur un ko shahr ke báhar phenk diyá. 16 Aur us ne KHUDÁWAND ke mazbah kí marámmat kí, aur us par salámatí ke zabíhon kí aur shukrguzári kí qurbáníen charháin, aur Yahúdáh ko KHUDÁWAND apne Khudá kí parastish ká hukm diyá. 17 Taubhí log únche maqámon men qurbání karte rahe, par faqat KHUDÁWAND apne Khudá ke liye. 18 Aur Munassí ke báqí kám aur apne Khudá se us kí du'á, aur un gaibbónon kí báten, jinhon ne KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke nám se us ke sáth kálám kiyá, wuh sab Isráíl ke bádsháhon ke a'mál ke sáth qalamband hain. 19 Us kí du'á aur us ká qubúl honá aur us kí kháksári se pahle kí sat khataen, aur us kí beimání, aur wuh jagahen jahán us ne únche maqár banwáe, aur Yasíraten aur khodí hú murraten kharí kí; yih sab báten Húzáí kí tárikh men qalamband hain. 20 Aur Munassí apne báp-dádá ke

sáth so gayá, aur unhon ne use usí ke ghar men dafn kiyá : aur us ká bete Amún us kí jagah bádsháh húa.

21 Amún báis baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne do baras Yarúshalem men saltanat kí.

22 Aur jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai, wuhí us ne kiyá, jaisá us ke báp Munassí ne kiyá thá : aur Amún ne un sab khodí hui múraton ke áge, jo us ke báp Munassí ne banwái thin, qurbánián kí, aur un kí parastish kí : 23 aur wuh KHUDÁWAND ke huzúr kháksár na baná, jaisá us ká báp Munassí kháksár baná thá ; balki Amún ne gunáh par gunáh kiyá. 24 So us ke khádimon ne us ke khiláf sázish kí, aur usí ke ghar men use már dálá. 25 Par ahl i mulk ne un sab ko qatl kiyá jinhon ne Amún bádsháh ke khiláf sázish kí thí ; aur ahl i mulk ne us ke bete Yúsiyáh ko us kí jagah bádsháh banáyá.

34 Yúsiyáh áth baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne iktís baras Yarúshalem men saltanat kí. 2 Us ne wuh kám kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men thík thá, aur apne báp Dáúd kí ráhon par chalá ; aur dahine yá báen háth ko na murá. 3 Kyúнки apní saltanat ke áthwen baras, jab wuh larhá hí thá, wuh apne báp Dáúd ke Khudá ká talib húa, aur bárahwen baras men Yahúdáh aur Yarúshalem ko únche maqámon, aur Yasraton, aur khode hue buton, aur dháli hui múraton se pák karne lagá. 4 Aur logon ne us ke sámne Ba'ilm ke mazbahon ko dhá diyá, aur súrj kí múraton ko, jo un ke úpar únche par thin, us ne kát dálá, aur Yasraton, aur khodí hui múraton, aur dháli hui múraton ko us ne tukre tukre karke un ko dhúl baná diyá, aur us ko un kí qabron par bithráyá jinhon ne un ke liye qurbánián charháí thin. 5 Aur us ne un káhinon kí haddiyán un hí ke mazbahon par jaláin, aur Yahúdáh aur Yarúshalem ko pák kiyá. 6 Aur Munassí, aur Ifraím, aur Shama'un ke shahron men, balki Naftálí tak, un ke irdgird khandaron men us ne aisá hí kiyá ; 7 aur mazbahon ko dhá diyá, aur Yasraton aur khodí hui múraton ko torkar dhúl kar diyá, aur Isráil ke tamám mulk men súrj kí sab múraton ko kát dálá, tab Yarúshalem ko lautá.

8 Aur apní saltanat ke átharahwen baras, jab wuh mulk aur haikal ko pák kar chuká, to us ne Asallyáh ke bete Sáfan ko, aur shahr ke hákim Ma'siyáh, aur Yúakhaz ke bete Yúakh muwarrikh ko bhejá, kí KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí marammat karen. 9 Wuh Khilqiyáh sardár káhin ke pás áe, aur wuh naqdí jo Khudá ke ghar men láí gayí thí, jise darbán Lávion ne Munassí aur Ifraím aur Isráil ke sab baqi logon se aur tamám Yahúdáh aur Binyamín aur Yarúshalem ke báhindon se lekar jama' kiyá thá, us ke supurd kí. 10 Aur unhon ne use un kárinon ke háth men saunpá jo KHUDÁWAND ke ghar kí nigráni karte the, aur un kárinon ne jo KHUDÁWAND ke ghar men kám karte the, use us ghar kí marammat aur durust karne men lagáyá ; 11 yá-ní use barhaiyon aur mi'maron ko diyá, kí ghare hue patthar, aur joron ke liye lakri khariden, aur un gharon ke liye jin ko Yahúdáh ke bádsháhon ne ujár diyá thá shahtír banaen. 12 Aur wuh mard diyánat se kám karte the. Aur Yahat aur 'Abadiyáh Láwí jo baní Mirári men se the un kí nigráni karte the, aur baní Qihát men se Zakariyáh aur Masullám kám karáte the ; aur Láwion men se wuh log the jo bájon men máhir the. 13 Aur wuh bárbardaron ke bhí dároga the, aur sab qism qism ke kám karnewalon se kám karáte the ; aur munshí aur muhtamim aur darbán Lávion men se the. 14 Aur jab wuh us naqdí ko jo KHUDÁWAND ke ghar men láí gayí thí nikál rahe the, to Khilqiyáh káhin ko KHUDÁWAND kí Tauret kí kitáb, jo Músá kí ma'rifat dí gayí thí, mill. 15 Tab Khilqiyáh ne Sáfan munshí se kahá, kí Main ne KHUDÁWAND ke ghar men Tauret kí kitáb pái hai. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí. 16 Aur Sáfan wuh kitáb bádsháh ke pás le gayá ; phir us ne bádsháh ko yih batáyá, kí Sab kuchh jo tú ne apne naukaron ke supurd kiyá thá use wuh kar rahe hain. 17 Aur wuh naqdí jo KHUDÁWAND ke ghar men maujud thí unhon ne lekar náziron aur kárinon ke háth men saunpí hai. 18 Phir Sáfan munshí ne bádsháh se kahá, kí Khilqiyáh káhin ne m 'he yih kitáb

dí hai. Aur Sáfan ne us men se bádsháh ke huzúr parhá. 19 Aur aisá húa, ki jab bádsháh ne Tauret kí báten sunín, to apne kapre pháre. 20 Phir bádsháh ne K̄hilqiyáh, aur Ak̄hiqám bin Sáfan, aur 'Abdon bin Míkáh, aur Sáfan munshí, aur bádsháh ke naukár 'Asáyáh ko yih hukm diyá, 21 ki Jáo, aur merí taraf se aur un logon kí taraf se jo Isráil aur Yahúdáh men báqí rah gaye haiñ is kitáb kí báton ke haqq men jo milí hai K̄HUDÁWAND se púchho; kyúñki K̄HUDÁWAND ká qahr jo ham par názil húa hai bará hai, is liye ki hamáre bápádá ne K̄HUDÁWAND ke kalám ko nahín máná hai, ki sab kuchh jo is kitáb men likhá hai us ke mutábíq karte. 22 Tab K̄hilqiyáh aur wuh jin ko bádsháh ne hukm kiyá thá, Khuldah nabiya ke pás jo toshakháne ke dároga Salúm bin Toqahat bin Khasrah kí bítwí thí gaye : wuh Yarúshalem men Mishnah námí mahalle men rahtí thí; so unhon ne us se wuh báten kahín. 23 Us ne un se kahá, K̄HUDÁWAND Isráil ká K̄hudá yún farmátá hai, ki Tum us shakhs se jis ne tum ko mere pás bhejá hai kaho, ki 24 K̄HUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main is jagah par, aur is ke báhindon par áfat láungá, ya'ní sab la'naten jo us kitáb men likhí haiñ jo unhon ne sháh i Yahúdáh ke áge parhí hai : 25 kyúñki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gairma'búdon ke áge bakhúr jaláyá, aur apne háthon ke sab kámon se mujhe gussa diláyá; so merá qahr is maqám par názil húa hai, aur dhímá na hogá. 26 Rahá sháh i Yahúdáh jis ne tum ko K̄HUDÁWAND se daryáft karne ko bhejá hai; so tum us se yún kahná, ki K̄HUDÁWAND Isráil ká K̄hudá yún farmátá hai, ki Un báton ke báre men jo tú ne suní haiñ, 27 chúnki terá dil mom ho gayá, aur tú ne K̄hudá ke huzúr 'ájizí kí jab tú ne us kí wuh báten sunín jo us ne is maqám aur is ke báhindon ke khiláf kahí haiñ, aur apne ko mere huzúr kháksár banáyá, aur apne kapre phákar mere áge royá; is liye main ne bhí terí sun lí hai, K̄HUDÁWAND farmátá hai. 28 Dekh, main tujhe tere bápádá ke sáth miláungá, aur tú apní gor men salámatí se pahuncháyá jáegá, aur sári áfat ko jo main is maqám

aur is ke báhindon par láungá, terí ánkhen nahín dekhengí. So unhon ne yih jawáb bádsháh ko pahunchá diyá.

29 Tab bádsháh ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke sab buzurgon ko bulwákar ikatthá kiyá. 30 Aur bádsháh aur sare ahl i Yahúdáh, aur Yarúshalem ke báhinde, káhin, aur Láwí, aur sab log kyá chhoṭe kyá bare K̄HUDÁWAND ke ghar ko gaye, aur us ne jo 'ahd kí kitáb K̄HUDÁWAND ke ghar men milí thí, us kí sab báten un ko parh sunáín. 31 Aur bádsháh apní jagah khará húa, aur K̄HUDÁWAND ke áge 'ahd kiyá, ki wuh K̄HUDÁWAND kí pairawí karegá, aur us ke hukmon, aur us kí shahádaton, aur áin ko apne sáre dil aur sári ján se mánegá, táki us 'ahd kí un báton ko jo us kitáb men likhí thín púra kare. 32 Aur us ne un sab ko jo Yarúshalem aur Binyamín men maujúd the us 'ahd men sharik kiyá. Aur Yarúshalem ke báhindon ne K̄hudá apne bápádá ke K̄hudá ke 'ahd ke mutábíq 'amal kiyá. 33 Aur Yúsiyáh ne baní Isráil ke sab 'iláqon men se sári makrúhát ko dafa' kiyá, aur jitne Isráil men mile un sabhon se 'ibádat, ya'ní K̄HUDÁWAND un ke K̄hudá kí 'ibádat kará. Aur wuh us ke jíte jí K̄HUDÁWAND apne bápádá ke K̄hudá kí pairawí se na haṭe.

35 Aur Yúsiyáh ne Yarúshalem men K̄HUDÁWAND ke liye 'id i fasah kí; aur unhon ne fasah ko pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko zabh kiyá. 2 Aur us ne káhinon ko un kí khidmat par muqarrar kiyá, aur un ko K̄HUDÁWAND ke ghar kí khidmat kí targíb dí. 3 Aur un Láwíon se jo K̄HUDÁWAND ke liye muqaddas hokar tamám Isráil ko ta'lím dete the kahá, ki Pák sandúq ko us ghar men jise sháh i Isráil Sulaimán bin Dáúd ne banáyá thá rakkho; áge ko tumháre kandhon par koí boj na hogá; so ab tum K̄HUDÁWAND apne K̄hudá kí aur us kí qaum Isráil kí khidmat karo; 4 aur apne ábái khándánon aur faríqon ke mutábíq, jaisá sháh i Isráil Dáúd ne likhá aur jaisá us ke beṭe Sulaimán ne likhá hai, apne ap ko taiyár kar lo. 5 Aur tum maqdis men apne bháiyon ya'ní qaum ke farzandon ke ábái khándánon kí

taqsim ke mutábíq khare ho; táki un men se har ek ke liye Lávion ke kisi na kisi ábái khándán kí kof shák ho. 6 Aur fasah ko zabh karo, aur KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq jo Músá kí ma'rifat milá 'amal karne ke liye apne ap ko pák karke apne bháiyon ke liye taiyár ho. 7 Aur Yúsiyáh ne logon ke liye, jitne wahán maujud the, rewaron men se barre aur halwán, sab ke sab fasah kí qurbánion ke liye diye; jo gintí men tis hazár the aur tén hazár bachhre the: yih sab bádsháhi mál men se diye gaye. 8 Aur us ke sardaron ne razá kí qurbáni ke taur par logon ko, aur káhinon ko, aur Lávion ko diyá: Khilqiyáh, aur Zakariyáh, aur Yahiel ne jo Khudá ke ghar ke názim the káhinon ko fasah ke liye do hazár chha sau bher bakrí aur tén sau bail diye. 9 Aur Kana'niyáh ne bhí aur us ke bháiyon Sama'iyáh, aur Nataniel ne aur Hasabiyáh, aur Ya'iel, aur Yúzabad ne, jo Lávion ke sardár the, Lávion ko fasah ke liye pánch hazár bher bakrí aur pánch sau bail diye. 10 Yun 'ibádat kí taiyári hui, aur bádsháh ke hukm ke mutábíq káhin apni apni jagah par aur Láví apne apne fariq ke mutábíq khare hue. 11 Unhon ne fasah ko zabh kiyá, aur káhinon ne un ke háth se khun lekar chhirká, aur Láví khál khenchte gaye. 12 Phir unhon ne sokhtani qurbánian alag kin, táki wuh logon ke ábái khándanon kí taqsim ke mutábíq KHUDÁWAND ke huzur charhane ko un ko den, jaisá Músá kí kitáb men likhá hai. Aur bailon se bhí unhon ne aisá hi kiyá. 13 Aur unhon ne dastúr ke muwáfiq fasah ko ág par bhuna; aur pák hadyon ko degon, aur handon, aur karahion men pakáyá, aur un ko jald logon ko pahunchá diyá. 14 Is ke ba'd unhon ne apne liye aur káhinon ke liye taiyár kiyá; kyunki káhin ya'ni bani Hárún sokhtani qurbánion aur charbi ke charhane men rat tak mashgúl rahe; so Lávion ne apne liye aur káhinon ke liye jo bani Hárún the taiyár kiyá. 15 Aur ganewale, jo bani A'saf the, Dáúd, aur A'saf, aur Haimán, aur bádsháh ke gábin Yadútún ke hukm ke muwáfiq apni apni jagah men the, aur har darwaze par darbán the; un ko apná apná kám

chhorná na pará, kyunki un ke bhái Lávion ne un ke liye taiyár kiyá. 16 So usi din Yúsiyáh bádsháh ke hukm ke muwáfiq fasah manne aur KHUDÁWAND ke mazbah par sokhtani qurbánian charhane ke liye KHUDÁWAND kí puri 'ibádat kí taiyári kí gayi. 17 Aur bani Isráil ne jo házir the fasah ko us waqt aur fatiri roti kí 'id ko sát din tak manái. 18 Is kí manind kof fasah Samúel nabi ke dinon se Isráil men nahin manáyá gayá thá, aur na sháhán i Isráil men se kisi ne aisi 'id i fasah kí, jaisi Yúsiyáh, aur káhinon, aur Lávion, aur sare Yahúdáh aur Isráil ne jo házir the, aur Yarúshalem ke báhindon ne kí. 19 Yih fasah Yúsiyáh kí saltanat ke atharahwen baras men manáyá gayá.

20 Is sab ke ba'd, jab Yúsiyáh haikal ko taiyár kar chuká, to sháh i Misr Niko ne Karkimis se jo Furát ke kanare hai larne ke liye charhái kí; aur Yúsiyáh us ke muqábale ko niklá. 21 Lekin us ne us ke pás elchion se kahlá bhejá, ki Ai Yahúdáh ke bádsháh, tujh se merá kyá kám? main áj ke din tujh par nahin, balki us khándán par charhái kar rahá hun jis se meri jang hai: aur Khudá ne mujh ko jaldi karne ka hukm diyá hai: so tu Khudá se jo mere sáth hai muzáhim na ho, aisá na ho ki wuh tujhe halák kar de. 22 Lekin Yúsiyáh ne us se munh na morá, balki us se larne ke liye apná bhes badlá, aur Niko kí bát jo Khudá ke munh se nikli thi na maní, aur Majiddo kí wádi men larne ko gayá. 23 Aur tirandázon ne Yúsiyáh bádsháh ko tir mará; aur bádsháh ne apne naukaron se kahá, kí Mujhe le chalo, kyunki main bahut zakhmí ho gayá hun. 24 So us ke naukaron ne use us rath par se utárkar us ke dústre rath par charháyá, aur use Yarúshalem ko le gaye; aur wuh mar gayá, aur apne báp dáda kí qabron men dafn hue. Aur sare Yahúdáh aur Yarúshalem ne Yúsiyáh ke liye mátam kiyá. 25 Aur Yarmiyáh ne Yúsiyáh par nauha kiyá, aur ganewale aur ganewáliyan se apne marsiyon men usi ke shúkri kiyá. 26 Aur Yúsiyáh ke bádsháh ke zikr karke hai: yih unhon se Isráil men ek dastúr baná diyá; aur dohro, wuh báter nauhon men likhi hai. 26 Aur Yúsiyáh ke baqi kám, aur jaisá KHUDÁWAND kí

sharí'at men likhá hai us ke mutábíq us ke nek a'mál, 27 aur us ke kám shurú' se ákhir tak, Isráíl aur Yahúdáh ke bádsháhon kí kitáb men qalam-band hai.

36 Aur mulk ke logon ne Yúsiyáh ke bete Yahúákhaz ko us ke báp kí jagah Yarúshalem men bádsháh banáyá. 2 Yahúákhaz teís baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá: us ne tén mahíne Yarúshalem men saltanat kí. 3 Aur sháh i Misr ne use Yarúshalem men takht se utár diyá, aur mulk par sau qintár chándí aur ek qintár soná jurmána kiyá. 4 Aur sháh i Misr ne us ke bhái Iliyáqím ko Yahúdáh aur Yarúshalem ká bádsháh banáyá, aur us ká nám badalkar Yahúyaqím rakkhá. Aur Niko us ke bhái Yahúákhaz ko pakarkar Misr ko le gayá.

5 Yahúyaqím pachchís baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat kí; aur us ne wuhí kiyá jo KHUDÁWAND us ke Khudá kí nazar men burá thá. 6 Us par sháh i Bábul Nabúkadnazar ne charhá kí, aur use Bábul le jáne ke liye us ke beriyán dálín. 7 Aur Nabúkadnazar KHUDÁWAND ke ghar ke kuchh zurúf bhí Bábul ko le gayá, aur un ko Bábul men apne mandír men rakkhá. 8 Aur Yahúyaqím ke báqí kám, aur us ke nafratangez a'mál, aur jo kuchh us men páyá gayá, wuh Isráíl aur Yahúdáh ke bádsháhon kí kitáb men qalam-band hai. Aur us ká betá Yahúyáqín us kí jagah bádsháh húa.

9 Yahúyáqín áth baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne tén mahíne das dín Yarúshalem men saltanat kí; aur us ne wuhí kiyá jo KHUDÁWAND kí nazar men burá thá. 10 Aur naye sál ke shurú' hote hí Nabúkadnazar ne use KHUDÁWAND ke ghar ke nafís bartanon ke sáth Bábul ko bulwá liyá, aur us ke bhái Sidqiyáh ko Yahúdáh aur Yarúshalem ká bádsháh banáyá.

11 Sidqiyáh ikkís baras ká thá jab wuh saltanat karne lagá, aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat kí. 12 Aur us ne wuhí kiyá jo KHUDÁWAND us ke Khudá kí nazar men burá thá; aur us ne Yarmiyáh nabí ke huzúr jis ne KHUDÁWAND ke munh kí báteñ us se kahín 'ájjízí na kí. 13 Aur us ne Nabúkadnazar

bádsháh se bhí, jis ne use Khudá kí qasam khilái thí, bagawat kí; balki wuh gardankash ho gayá, aur us ne apná dil aisá sakht kar liyá, ki KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá kí taraf rujú' na láyá. 14 Is ke siwá ká-hinon ke sab sardáron aur logon ne áur qaumon ke sab nafratí kámon ke mutábíq barí badkarián kí; aur unhon ne KHUDÁWAND ke ghar ko jise us ne Yarúshalem men muqaddas thahráyá thá nápak kiyá. 15 Aur KHUDÁWAND un ke báp dáda ke Khudá ne apne paigambaron ko un ke pás bar waqt bhej bhejkar paigám bhejá; kyúñki use apne logon aur apne maskan par tars átá thá; 16 lekin unhon ne Khudá ke paigambaron ko thátthon men uráyá, aur us kí báton ko náchíz jáná, aur us ke nabíon kí hansí urái, yahan tak kí KHUDÁWAND ká gazab apne logon par aisá bharká, kí koí chára na rahá. 17 Chunáñchí wuh Kasdíon ke bádsháh ko un par charhá láyá, jis ne un ke maqdis ke ghar men un ke jawánon ko talwár se qatl kiyá, aur us ne, kyá jawán mard, kyá kunwári, kyá buddhá yá 'umrrasída, kísi par tars na kháyá; us ne sab ko us ke háth men de diyá. 18 Aur Khudá ke ghar ke sab zurúf, kyá bare kyá chhote, aur KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne, aur bádsháh aur us ke sardáron ke khazáne, yih sab wuh Bábul ko le gayá. 19 Aur unhon ne Khudá ke ghar ko jalá diyá, aur Yarúshalem kí fasíl dhá dí, aur us ke tamám mahall ág se jalá diye, aur us ke sab qímatí zurúf ko barbád kiyá. 20 Aur jo talwár se bache, wuh un ko Bábul ko le gayá; aur wahan wuh us ke aur us ke beton ke gulám rahe, jab tak Fárs kí saltanat shurú' na húi: 21 táki KHUDÁWAND ká wuh kalám jo Yarmiyáh kí zabání áyá thá púra ho, kí mulk apne sabton ká áram pá le; kyúñki jab tak wuh sunsán pará rahá, tab tak, ya'ní sattar baras tak, use sabt ká áram milá.

22 Aur sháh i Fárs Khoras kí saltanat ke pahle sál, is liye kí KHUDÁWAND ká kalám jo Yarmiyáh kí zabání áyá thá púra ho, KHUDÁWAND ne sháh i Fárs Khoras ká dil ubhárá, so us ne apní sári mamlukat men manadí karwái, aur is mazmún ká farmán bhí likhá, kí 23 Sháh

1. Fárs Khoras yún farmatá hai, ki KHUDÁWAND ásmán ke Khudá ne zamín kí sab mamlukaten mujhe bakhshí hain; aur us ne mujh ko tákid kí hai, ki main Yarúshalem

men jo Yahúdáh men hai us ke liye ek maskan banáun. Pas tumbare darmiyán jo koí us kí sári qaum men se ho, KHUDÁWAND us ka Khudá us ke sáth ho. aur wuh rawána ho jae.

'AZRA'

1 Aur sháh i Fárs Khoras kí saltanat ke pahle sál men, is liye kí KHUDÁWAND ká kalám jo Yarmiyáh kí zabání áyá thá purá ho, KHUDÁWAND ne sháh i Fárs Khoras ká dil ubhárá, so us ne apní tamám mamlukat men manadí karáí, aur is mazmún ká farmán bhí likhá, kí 2 Sháh i Fárs Khoras yún farmatá hai, ki KHUDÁWAND ásmán ke Khudá ne zamín kí sab mamlukaten mujhe bakhshí hain, aur mujhe tákid kí hai, ki main Yarúshalem men jo Yahúdáh men hai us ke liye ek maskan banáun. 3 Pas tumbare darmiyán jo koí us kí sári qaum men se ho, us ká Khudá us ke sáth ho, aur wuh Yarúshalem ko jo Yahúdáh men hai jae, aur KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ká ghar jo Yarúshalem men hai banáe, (Khudá wuhí hai.) 4 Aur jo koí kisi jagah jahán us ne qiyám kiyá baqi rahá ho, to usí jagah ke log chándí aur sone aur mál aur mawáshí se us kí madad karen, aur 'aláwa is ke, wuh Khudá ke ghar ke liye jo Yarúshalem men hai razá ke hadye den. 5 Tab Yahúdáh aur Binyamín ke ábái khándanon ke sardár, aur káhin, aur Láwí, aur wuh sab jin ke dil ko Khudá ne ubhárá, uthe, kí jákar KHUDÁWAND ká ghar, jo Yarúshalem men hai, banáen. 6 Aur un sabhon ne jo un ke paraus men the, 'aláwa un sab chízon ke jo khushi se dí gayin, chándí ke bartanon aur sone, aur asbáb, aur mawáshí, aur qímatí ashyá se un kí madad kí. 7 Aur Khoras bádsháh ne bhí KHUDÁWAND ke ghar ke un bartanon ko níkalwáyá jin ko Nabúkadnazar Yarúshalem se le áyá thá aur apne deotanon ke mandír men rakhá thá. 8 In hí ko sháh i Fárs Khoras ne khazánchí Mitradát ke

háth se níkalwáyá, aur un ko ginkar Yahúdáh ke amír Shesbazzar ko diya. 9 Aur un kí gintí yih hai: sone kí tis tháliyán, aur chándí kí hazár tháliyán, aur untís chhuriyán, 10 aur sone ke tis piyále, aur chándí ke dúsrí qism ke char sau das piyále, aur áur qism ke bartan ek hazár. 11 Sone aur chándí ke kull zuruf páñch hazár char sau the. Shesbazzar in sabhon ko jab asíri ke log Bábul se Yarúshalem ko pahuncháe gaye le áyá.

2 Mulk ke jin logon ko sháh i Bábul Nabúkadnazar Bábul ko le gaya thá, un asron kí asíri men se wuh jo níkal áe aur Yarúshalem aur Yahúdáh men apne apne shahr ko wápas áe, yih hain; 2 wuh Zarubbábul, Yashú', Nahamiyáh, Siráyáh, Ra'láyáh, Mardakí, Bilshán, Misfár, Bigvai, Rahúm, aur Ba'nah ke sáth áe. Isráíli qaum ke mardon ká yih shumár hai: 3 Baní Para'ús, do hazár ek sau bahattar. 4 Baní Safatiyáh, tén sau bahattar. 5 Baní Arakh, sát sau pachhattar. 6 Baní Pakhat-moáb jo Yashú' aur Yoáb kí aulád men se the, do hazár áth sau bárah. 7 Baní 'Ailám, ek hazár do sau chauwan. 8 Baní Zattu, nau sau paintális. 9 Baní Zakkai, sát sau sáth. 10 Baní Bání, chha sau bayális. 11 Baní Babai, chha sau teís. 12 Baní 'Azjád, ek hazár do sau báis. 13 Baní Adúniqám, chha sau chhiyasáth. 14 Baní Bigvai, do hazár chhappan. 15 Baní 'Adín, char sau chauwan. 16 Baní Atír, Hizqiyáh ke gharne ke, athánawe. 17 Baní Bazai, tén sau teís. 18 Baní Yuráh, ek sau bárah. 19 Baní Heshúm, do sau teís. 20 Baní Jíbbár, pachánawe. 21 Baní Baitlahm, ek sau teís.

22 Ahl i Natúfah, chhappan. 23 Ahl i 'Anatot, ek sau atháís. 24 Baní 'Azmávat, bayáís. 25 Qaryat 'Arím, aur Kafirah aur Bairot ke log, sát sau tentáís. 26 Rámah aur Jiba' ke log, chha sau ikkís. 27 Ahl i Mik-más, ek sau báís. 28 Baitel aur 'Aí ke log, do sau tels. 29 Baní Nabú, báwan. 30 Baní Majbís, ek sau chhappan. 31 Dústre 'Ailám kí aulád, ek hazár do sau chauwan. 32 Baní Hárím, tén sau bís. 33 Lúd, aur Hádid, aur Onú kí aulád, sát sau pachchís. 34 Yarihú ke log, tén sau paintáís. 35 Sanááh ke log, tén hazár chha sau tís. 36 Phir káhinon ya'ní Yashú' ke khándán men se Yada'iyáh kí aulád, nau sau tihattar. 37 Baní Immer, ek hazár báwan. 38 Baní Pashhúr, ek hazár do sau saintáís. 39 Baní Hárím, ek hazár sattra. 40 Aur Lávlon ya'ní Húdaviyáh kí nasl men se Yashú' aur Qadmél kí aulád, chauhattar. 41 Gánewálon men se : baní A'saf, ek sau atháís. 42 Darbánon kí nasl men se : baní Salúm, baní Atir, baní Tálmún, baní 'Aqqob, baní Khatítá, baní Sobái, sab milkar ek sau untáís. 43 Aur Natiním men se : baní Zihá, baní Hasúfá, baní Taba'ot, 44 baní Qarús, baní Sí'ahá, baní Fadún, 45 baní Libánah, baní Hajábah, baní 'Aqqob, 46 baní Hajáb, baní Shamlai, baní Hanán, 47 baní Jiddel, baní Jahar, baní Riyáyáh, 48 baní Rasín, baní Naqúdá, baní Jazzám, 49 baní 'Uzzá, baní Fásekh, baní Basai, 50 baní Asnáh, baní Ma'uním, baní Nafísím, 51 baní Baqboq, baní Haqúfá, baní Harhúr, 52 baní Bazlút, baní Mahídá, baní Harshá, 53 baní Barqús, baní Sísará, baní Támah, 54 baní Naziyáh, baní Khatífá. 55 Sulaimán ke khádimon kí aulád : baní Sútí, baní Hasúfirat, baní Farúdá, 56 baní Ya'lah, baní Darqún, baní Jiddel, 57 baní Safatiyáh, baní Khattíl, baní Fúkirat Zabáim, baní Amí. 58 Sab Natiním aur Sulaimán ke khádimon kí aulád, tén sau banawe, 59 Aur jo log Tall i Milh, aur Tall i Harsá, aur Karúb, aur Addán, aur Amír se gaye the, so yih hain ; par yih log apne apne ábái khándán aur nasl ká patá nahín de sake, kí Isráíl ke hain yá nahín : 60 ya'ní baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Na-

qúdá, chha sau báwan. 61 Aur káhinon kí aulád men se : baní Habáyáh, baní Haqos, baní Barzillí jis ne Jili'adí Barzillí kí beṭiyon men se ek ko biyáh liyá aur un ke nám se kahláyá. 62 Unhon ne apní sanad un ke darmiyán jo nasbnámon ke mutábíq gine gaye the, dhúndhí, par na pái ; is liye wuh nápak samjhe gaye, aur kahánat se khárij hue. 63 Aur hákim ne un se kahá, Jab tak koí káhin U'rím o Tummím liye hue na uṭhe, tab tak wuh páktarín chizon men se na kháen. 64 Sári jamá'at milkar bayáís hazár tén sau sáth kí thí. 65 In ke 'aláwa un ke gulámon aur launḍiyon ká shumár sát hazár tén sau saintís thá : aur un ke sáth do sau gánewále aur gánewáliyan thín. 66 Un ke ghoré, sát sau chhattís, un ke khachchar, do sau paintáís, 67 un ke unṭ, chár sau paintís, aur un ke gadhe, chha hazár sát sau bís the. 68 Aur ábái khándánon ke ba'z sardáron ne, jab wuh KHUDÁWAND ke ghar men jo Yarúshalem men hai áe, to khushí se Khudá ke maskan ke liye hadye diye, táki wuh phir apní jagah par ta'mír kiyá jáe. 69 Unhon ne apne maqdúr ke muwáfíq kám ke khazáne men sone ke iksáth hazár dirhám, aur chándí ke páñch hazár manah, aur káhinon ke ek sau pairáhan diye. 70 So káhin, aur Láwí, aur báz log, aur gánewále, aur darbár, aur Natiním apne apne sháhton men, aur sab Isráílí apne apne sháhton men bas gaye.

3 Jab sátwán mahína áyá, aur baní Isráíl apne apne sháhton men bas gaye, to log yaktan hokar Yarúshalem men ikatṭhe hue. 2 Tab Yashú' bín Yúsadaq aur us ke bhái jo káhin the, aur Zafubbábul bín Síyaltiel, aur us ke bhái, uṭh kháre hue, aur unhon ne Isráíl ke Khudá ká mazbah banáyá, táki us par sokhtaní qurbánían chārhāen, jaisá mard i Khudá Músá kí sharí'at men likhá hai. 3 Aur unhon ne mazbah ko us kí jagah par rakkhá ; kyunki un atráf kí qaumon ke sabab se un ko khauf rahá ; aur wuh us par KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánían, ya'ní subh aur sham kí sokhtaní qurbánían chārhāne lage. 4 Aur unhon ne nawishte ke mutábíq khalmon kí 'id manáí, aur roz kí sokhtaní

qurbánián gin ginkar, jaisá jis din ká farz thá, dastúr ke muwáfiq charháin; 5 us ke ba'd dáimi sokhtani qurbáni, aur naye chánd ki, aur KHUDÁWAND kí un sab muqarrara 'idog kí jo muqaddas tháhráí gayi thin, aur har shakhs kí taraf se aisi qurbánián charháin jo razá kí qurbáni khushi se KHUDÁWAND ke liye guzrántá thá. 6 Sátweñ mahíne kí pahli tárikh se wuh KHUDÁWAND ke liye sokhtani qurbánián charháne lage. Par KHUDÁWAND kí haikal kí bunyád hanoz dáli na gayi thí. 7 Aur unhoñ ne mi'mároñ aur barháiyon ko naqdi dí, aur Saidániñ aur Súriñ ko khána píná aur tel diyá, táki wuh deodár ke lathe Lubnán se Yáfá ko samundar kí ráh se láen, jaisá un ko sháh i Fárs Khoras se parwána milá thá.

8 Phir un ke Khudá ke ghar meñ jo Yarúshalem meñ hai á pahunchne ke ba'd, dúsre baras ke dúsre mahíne meñ, Zarubbábul bin Siyáltiel, aur Yashú' bin Yúsadaq ne, aur un ke báqi bhái káhinon, aur Lávion, aur sabhoñ ne jo asiri se lautkar Yarúshalem ko áe the kám shurú' kiyá, aur Lávion ko jo bis baras ke aur us se úpar the muqarrar kiyá, kí KHUDÁWAND ke ghar ke kám kí nigráni karen. 9 Tab Yashú' aur us ke beṭe, aur bhái, aur Qadmiel aur us ke beṭe jo Yahúdáh kí nasl se the milkar uthe kí Khudá ke ghar meñ kárigaron kí nigráni karen; aur baní Hannadád bhí aur un ke beṭe aur bhái jo Láví the un ke sáth the. 10 So jab mi'már KHUDÁWAND kí haikal kí bunyád dáine lage, to unhoñ ne káhinon ko apne apne pairáhan pahíne, aur narsinge liye húe, aur A'saf kí nasl ke Lávion ko jhánjh liye húe khará kiyá, kí sháh i Isráil Dáúd kí tartib ke mutábiq KHUDÁWAND kí hamd karen. 11 So wuh báham naubat ba naubat KHUDÁWAND kí sitáish aur shukruguzári meñ gá gákar kahne lage, kí Wuh bhalá hai, kyúñki us kí rahmat hamesha Isráil par hai. Jab wuh KHUDÁWAND kí sitáish kar rahe the, to sab logon ne baland áwáz se na'ra máre, is liye kí KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád pari thí. 12 Lekin káhinon, aur Lávion, aur ábái khándánon ke sardáron meñ se bahut se 'umrrasída log, jinhoñ ne pahle ghar

ko dekhá thá, us waqt jab is ghar kí bunyád un kí ánkhoñ ke samne dáli gayi, to bari áwáz se chillákar rone lage; aur bahutere khushi ke máre zor zor se lalkáre. 13 So log khushi kí áwáz ke shor aur logon ke rone kí sadá meñ imtiyáz na kar sake; kyúñki log baland áwáz se na're máre rahe the, aur áwáz dúr tak sunái deti thí.

4 Jab Yahúdáh aur Binyamín ke dushmanon ne suná, kí wuh jo asir húe the KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke liye haikal ko baná rahe haiñ; 2 to wuh Zarubbábul aur ábái khándánon ke sardáron ke pás ákar un se kahne lage, kí Ham ko bhí apne sáth banáne do: kyúñki ham bhí tumháre Khudá ke tálib haiñ, jaise tum ho, aur ham sháh i Asúr aur Asar Haddún ke dinog se, jo ham ko yahán láyá, us ke liye qurbáni charháte haiñ. 3 Lekin Zarubbábul, aur Yashú', aur Isráil ke ábái khándánon ke báqi sardáron ne un se kahá, kí Tumhárá kám nahíñ, kí hamáre sáth hamáre Khudá ke liye ghar banáo; balki ham áp hí milkar KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ke liye use banáenge, jaisá sháh i Fárs Khoras ne ham ko hukm kiyá hai. 4 Tab mulk ke log Yahúdáh ke logon kí mukhálafat karne aur banáte waqt un ko taklif dene lage. 5 Aur sháh i Fárs Khoras ke jiṭe jí, balki sháh i Fárs Dára kí saltanat tak un ke maqsúd ko bátíl rakhne ke liye un ke khiláf mushiroñ ko ujrát dete rahe. 6 Aur Akhasúerus ke 'ahd i saltanat, ya'ni us kí saltanat ke shurú' meñ unhoñ ne Yahúdáh aur Yarúshalem ke báshindog kí shikáyat likh bhejí.

7 Phir Artakhshashatá ke dinog meñ Bishlám, aur Mitradát, aur Tábiel, aur us ke báqi rafiqon ne sháh i Fárs Artakhshashatá ko likhá: un ká khatt Arámí hurúf, aur Arámí zabán meñ likhá thá. 8 Rahúm díwán aur Shamsí munshí ne Artakhshashatá bádsháh ko Yarúshalem ke khiláf yúñ khatt likhá: 9 so Rahúm díwán, aur Shamsí munshí, aur un ke báqi rafiqon ne jo Dínah aur Afársatkah, aur Tarfilah, aur Fára, aur Arak, aur Bábul, aur Sosan, aur Dih, aur 'Ailám ke the, 10 aur báqi un qaumon ne, jin ko us buzurg o sharíf Asnaffar ne pár lákar shahr i

Sámariya aur daryá ke is pár ke báqi 'iláqe men basáyá thá, wagaira, wagaira, is ko likhá. 11 Us khatt kí naql jo unhon ne Artakhshashatá bádsháh ke pás bhejá yih hai: A'p ke gulám, ya'ní wuh log jo daryá pár rahte hain, wagaira; 12 Bádsháh par raushan ho, kí Yahúdí log jo huzúr ke pás se hamáre darmiyan Yarúshalem men áe hain, wuh us báqi aur fasádi shahr ko baná rahe hain; chunánci diwáron ko khatm aur bunyádon kí marammat kar chuke hain. 13 So bádsháh par raushan ho jáe, kí agar yih shahr ban jáe, aur fasíl taiyár ho jáe, to wuh khráaj, chungí, ya máhsúl nahín denge, aur ákhir bádsháhon ko nuqsán hogá. 14 So chúnki ham huzúr ke daulat-kháne ká namak kháte hain, aur munásib nahín kí hamáre sámné bádsháh kí tahqír ho, is liye ham ne likhkar bádsháh ko ittilá' dí hai, 15 táki huzúr ke bápádá ke daftar kí kitáb men taftish kí jáe, to us daftar kí kitáb se huzúr ko ma'lúm hogá, aur yaqín ho jáegá, kí yih shahr fitnaangez shahr hai, jo bádsháhon aur súbon ke nuqsán pahunchátá rahá hai, aur qadím zamáne se us men fasád barpá karte rahe hain: isí sabab se yih shahr ujár diyá gayá thá. 16 Aur ham bádsháh ko yaqín diláte hain kí agar yih shahr ta'mír ho aur is kí fasíl ban jáe, to is súrát men huzúr ká hissa daryá pár kuchh na rahegá. 17 Tab bádsháh ne Rahúm díwán, aur Shamsí munshí, aur un ke báqi rafiqon ko jo Sámariya aur daryá pár ke báqi mulk men rahte hain yih jawáb bhejá; kí Salám, wagaira. 18 Jo khatt tum ne hamáre pás bhejá wuh mere huzúr sáf sáf parhá gayá. 19 Aur main ne hukm diyá aur taftish húi, aur ma'lúm húa, kí is shahr ne qadím zamáne se bádsháhon se bagáwat kí hai, aur fitna aur fasád us men hotá rahá hai. 20 Aur Yarúshalem men zoráwar bádsháh bhí hue hain, jinhon ne daryá pár ke sáre mulk par hukúmat kí hai, aur khráaj, chungí aur máhsúl un ko diyá játá thá. 21 So tum hukm jári karo, kí yih log kám band karen, aur yih shahr na bane, jab tak meri taraf se farmán jári na ho. 22 Khabardár, is men sustí na karná; bádsháhon ke nuqsán ke liye kharábi

kyún barhne páe? 23 Pas Artakhshashatá bádsháh ke khatt kí naql Rahúm aur Shamsí munshí, aur un ke rafiqon ke sámné parhá gayí, to wuh jald Yahúdíon ke pás Yarúshalem ko gaye, aur jabr aur zor se un ko rok diyá. 24 Tab Khudá ke ghar ká jo Yarúshalem men hai kám mauqúf húa; aur sháh í Fárs Dára kí saltanat ke dústre baras tak band rahá.

5 Phir nabí ya'ní Hajjal nabí aur Zakariyáh bin 'Idú un Yahúdíon ke sámné jo Yahúdáah aur Yarúshalem men the nubuwwat karne lage; unhon ne Isráil ke Khudá ke nám se un ke sámné nubuwwat kí. 2 Tab Zarubbábul bin Siyátiel aur Yashú' bin Yúsa-daqa úthe, aur Khudá ke ghar ko jo Yarúshalem men hai banáne lage, aur Khudá ke wuh nabí un ke sáth hokar un kí madad karte the. 3 Un hí dínon daryá pár ká hákim Tatnai, aur Shatar Boznai, aur un ke sáthi un ke pás ákar un se kahne lage, kí Kis ke farmán se tum is ghar ko banáte, aur is fasíl ko tamám karte ho? 4 Tab ham ne un se is tarah kahá, kí Un logon ke kyá nám hain jo is 'imárat ko baná rahe hain? 5 Par Yahúdíon ke buzurgon par un ke Khudá kí nazar thi; so unhon ne un ko na roká jab tak kí wuh mu'amala Dára tak na pahunchá; aur phir is ke báre men khatt ke zarí'e se jawáb na áya.

6 Us khatt kí naql jo daryá pár ke hákim Tatnai aur Shatar Boznai, aur us ke Afársaki rafiqon ne jo daryá pár the Dára bádsháh ko bhejá; 7 unhon ne us ke pás ek khatt bhejá, jis men yún likhá thá: Dára bádsháh kí har tarah salámati ho. 8 Bádsháh ko ma'lúm ho, kí ham Yahúdáah ke súbé men Khudá e Ta'ála ke ghar ko gaye; wuh bare bare pattharon se ban rahá hai, aur diwáron par kariyan dhari já rahí hain, aur kám khúb koshish se ho rahá hai, aur un ke háthon taraqqí pá rahá hai. 9 Tab ham ne un buzurgon se suwál kiyá, aur un se yún kahá, kí Tum kis ke farmán se is ghar ko banáte aur is díwár ko tamám karte ho? 10 Aur ham ne un ke nám bhí púchhe, táki ham un logon ke nám likhkar huzúr ko khabar den, kí un ke sardár kaun

hain. 11 Aur unhon ne ham ko yun jawab diya, ki Ham zamin o asman ke Khuda ke bande hain, aur wuh maskan bana rahe hain jise bane bahut baras hue, aur jise Israil ke ek bare badshah ne banakar taiyar kiya tha. 12 Lekin jab hamare bapdada ne asman ke Khuda ko gussa dilaya, to us ne un ko shah i Babul Nabukadnazar Kasdi ke hath men kar diya, jis ne is ghar ko ujar diya, aur logon ko Babul ko le gaya. 13 Lekin shah i Babul Khoras ke pahle sal Khoras badshah ne hukm diya, ki Khuda ka yih ghar banaya jae. 14 Aur Khuda ke ghar ke sone aur chandi ke zuruf ko bhi jin ko Nabukadnazar Yarusalem ki haikal se nikalkar Babul ke mandir men le aya tha, un ko Khoras badshah ne Babul ke mandir se nikala, aur un ko Shesbazzar nami ek shakhs ko jise us ne hakim banaya tha saunp diya; 15 aur us se kaha, ki In bartanon ko le, aur ja, aur in ko Yarusalem ki haikal men rakh, aur Khuda ka maskan apni jagah par banaya jae. 16 Tab usi Shesbazzar ne akar Khuda ke ghar ki jo Yarusalem men hai bunyad dali; aur us waqt se ab tak yih ban raha hai, par abhi taiyar nahin hua. 17 So ab agar badshah munasib jane, to badshah ke daulatkhane men jo Babul men hai taftish ki jae, ki Khoras badshah ne Khuda ke is ghar ko Yarusalem men banane ka hukm diya tha, ya nahin; aur is mu'amale men badshah apni marzi ham par zahir kare.

6 Tab Dara badshah ke hukm se Babul ke us tawarikh kutubkhane men, jis men khazane dhare the, taftish ki gayi. 2 Chunanchi Akhmatá ke mahall men jo Madai ke sube men waqi hai ek tumar mila, jis men yih hukm likha hua tha; 3 Khoras badshah ke pahle sal, Khoras badshah ne Khuda ke ghar ki babat jo Yarusalem men hai hukm kiya, ki wuh ghar, ya'ni wuh maqam jahan qurbanian karte hain, banaya jae, aur us ki bunyaden mazbuti se dali jae; us ki unchai saath hath, aur chaurai saath hath ho; 4 tin radde bhari pattharon ke, aur ek radda nayi lakri ka ho; aur kharch shahi mahall se, diya jae. 5 Aur Khuda ke ghar ke sone aur

chandi ke bartan bhi jin ko Nabukadnazar us haikal se jo Yarusalem men hai nikalkar Babul ke laye, wapas diye jae, aur Yarusalem ki haikal men apni apni jagah pahunchae jae, aur tu un ko Khuda ke ghar men rakh dena. 6 So tu, ai darya par ke hakim, Tatnai, aur Shatar Boznai, aur tumhare Afarsaki rafiq jo darya par hain, tum wahan se dur raho; 7 Khuda ke is ghar ke kam men dastandagi na ikaro; Yahudion ka hakim, aur Yahudion ke buzurg, Khuda ke ghar ke us ki jagah par ta'mir karen. 8 Alawa is ke, Khuda ke is ghar ke banane men Yahudion ke buzurgon ke saath tum ko kyá karna hai, so us ki babat mera yih hukm hai; ki shahi mal men se, ya'ni darya par ke khiraj men se, un logon ko bila tawaqquf kharch diya jae, taki un ko rukna na pare. 9 Aur asman ke Khuda ki sokhtani qurbanion ke liye, jis jis chiz ki un ko zarurat ho, ya'ni bachhre aur mendhe aur halwan, aur jitna gehun, aur namak, aur mai, aur tel, wuh kahin jo Yarusalem men hain batien, wuh sab bilanaga roz ba roz un ko diya jae; 10 taki wuh asman ke Khuda ke huzur rahatengez qurbanian charhaen, aur badshah aur shahzadon ki umrdarazi ke liye du'a karen. 11 Main ne yih hukm bhi diya hai, ki Jo shakhs is farmán ko badal de, us ke ghar men se kari nikali jae, aur use usi par charhakar sulí di jae; aur is bat ke sabab se us ka ghar kura khana bana diya jae. 12 Aur wuh Khuda jis ne apna nam wahan rakkha hai, sab badshahon aur logon ko jo Khuda ke us ghar ko jo Yarusalem men hai dhane ki garaz se is hukm ko badalne ke liye apna hath barhaen, garat kare. Mujh Dara ne hukm de diya, is par hafi koshish se 'amal ho.

13 Tab darya par ke hakim Tatnai, aur Shatar Boznai, aur un ke rafiqon ne Dara badshah ke farmán bhojne ke sabab se bila tawaqquf un se mutabiq 'amal kiya. 14 So Yahudion ke buzurg, Hajjaj nabi aur Zakariyah bin 'Ida ki mubawwat ke sabab se, ta'mir karte aur khatm hote rahe. Aur unhon ne Israil ke Khuda ke hukm, aur Khoras, aur Dara, aur shah i Fars Artakhshashata ke hukm

ke mutábíq use banáyá aur tamám kiyá. 15 So yih maskan Adár ke mahíne kí tísri tárikh meñ Dará bádsháh kí saltanat ke chhaṭe baras tamám húa. 16 Aur baní Isráíl, aur káhinon, aur Lávion, aur asírí ke báqí logon ne khushí ke sáth Khudá ke ghar kí taqdís kí. 17 Aur unhon ne Khudá ke ghar kí taqdís ke mauqa' par sau ball, aur do sau menḍhe, aur chár sau barre, aur sáre Isráíl kí khata' kí qurbání ke liye, Isráíl ke qabílon ke shumár ke mutábíq, bárah bakre chapháe. 18 Aur jaisá Músá kí kitáb meñ likhá hai, unhon ne káhinon ko un kí taqsim, aur Lávion ko, un ke fariqon ke mutábíq, Khudá kí 'ibádat ke liye jo Yarúshalem meñ hotí hai muqarrar kiyá.

19 Aur pahle mahíne kí chaudahwín tárikh ko un logon ne jo asírí se áe the 'íd i fasah manái; 20 kyúnci káhinon aur Lávion ne yaktan ho- kar apne ap ko pák kiyá thá; wuh sab ke sab pák the; aur unhon ne un sab logon ke liye jo asírí se áe the, aur apne bhái káhinon ke liye, aur apne wáste fasah ko zabh kiyá. 21 Aur baní Isráíl ne jo asírí se laṭe the aur un sabhon ne jo KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ke tálib hone ke liye us sarzamín kí ajnabí qaumon kí najásaton se alag ho gaye the, fasah kháyá. 22 Aur khushí ke sáth sáat din tak fatírí roṭí kí 'íd manái; kyúnci KHUDÁWAND ne un ko shádmán kiyá thá, aur sháh i Asúr ke díl ko un kí taraf máil kiyá thá, táki wuh Khudá, ya'ní Isráíl ke Khudá ke maskan ke banáne meñ un kí madad kare.

7 In báton ke ba'd sháh i Fárs Artakhshashatá ke daur i saltanat meñ 'Azrá bin Siráyáh, bin 'Azariyáh, bin Khilqiyáh, 2 bin Salúm, bin Sadoq, bin Akhítob, 3 bin Amariyáh, bin 'Azariyáh, bin Miráyot, 4 bin Zarákhíyáh, bin 'Uzzí, bin Buqqí, 5 bin Abísú', bin Fínihas, bin Ill'azar, bin Hárún sardár káhin: 6 yihí 'Azrá Bábul se gayá; aur wuh Músá kí shari'at meñ jise KHUDÁWAND Isráíl ke Khudá ne diyá thá máhir faqih thá: aur chúnki KHUDÁWAND us ke Khudá ká háth us par thá, bádsháh ne us kí sab dar-khwásten manzúr kíe. 7 Aur baní Isráíl, aur káhinon, aur Lávion, aur gánewálon, aur darbánon, aur Na-

tinim meñ se kuchh log Artakhshashatá bádsháh ke sátweg sál Yarúshalem meñ áe. 8 Aur wuh bádsháh kí saltanat ke sátweg baras ke páncwew mahíne Yarúshalem meñ pahuchá. 9 Kyúnci pahle mahíne kí pahí tárikh ko to wuh Bábul se chalá, aur páncwew mahíne kí pahí tárikh ko Yarúshalem meñ á pahuchá; kyúnci us ke Khudá kí shafaqat ká háth us par thá. 10 Is liye kí 'Azrá ámáda ho gayá thá, kí KHUDÁWAND kí shari'at ká tálib ho, aur us par 'amal kare, aur Isráíl meñ áin aur ahkám kí ta'lím de.

11 Aur 'Azrá káhin aur faqih ya'ní KHUDÁWAND ke Isráíl ko diye húe ahkám aur áin kí báton ke faqih ko jo khatt Artakhshashatá bádsháh ne 'ináyat kiyá, us kí naql yih hai: 12 Artakhshashatá sháhansháh kí taraf se 'Azrá káhin ya'ní ásmán ke Khudá kí shari'at ke faqih i kámil wagaira, wagaira ko. 13 Main yih farmán jári kartá hún, kí Isráíl ke jo log aur un ke káhin aur Láví merí mamlukat meñ hain, un meñ se jitne apní khushí se Yarúshalem ko jáná cháhte hain, tere sáth jáen. 14 Chúnki tú bádsháh aur us ke sáton mushíron kí taraf se bhejá játa hai, táki apne Khudá kí shari'at ke mutábíq jo tere háth meñ hai Yahúdáh aur Yarúshalem ká hál daryáft kare; 15 aur jo chándí aur soná bádsháh aur us ke mushíron ne Isráíl ke Khudá ke, jis ká maskan Yarúshalem meñ hai, apní khushí se nazr kiyá hai, le jáe; 16 aur jis qadr chándí soná Bábul ke sáre súbbe se tujhe milegá, aur jo khushí ke hadye log aur káhin apne Khudá ke ghar ke liye jo Yarúshalem meñ hai apní khushí se den, un ko le jáe; 17 Is liye us rupaye se bail, aur menḍhe, aur halwán, aur un kí nazr kí qurbánián, aur un ke tapáwan kí chízen tú baṭí koshish se kharídná aur un ko apne Khudá ke ghar ke mazbah par jo Yarúshalem meñ hai chaphána. 18 Aur tujhe aur tere bháiyon ko báqí chándí sone ke sáth jo kuchh karná munásib ma'lúm ho, wuhí apne Khudá kí marzí ke mutábíq karná. 19 Aur jo bartan tujhe tere Khudá ke ghar kí 'ibádat ke liye saunpe játe hain, un ko Yarúshalem ke Khudá ke huzúr de dená. 20 Aur jo kuchh aur tere Khudá ke ghar ke liye zarúri

ho jo tujhe dená paṛe use sháhí khazáne se dená. 21 Aur main Artakhshashatá bádsháh khud daryá páṛ ke sab khazánchíon ko hukm kartá hún, ki jo kuchh 'Azrá káhin, ásmán ke Khudá kí shari'at ká faqíh, tum se cháhe, wuh bilá tawaqquf kiyá jáe; 22 ya'ní sau qintár chándí, aur sau kurr gehún, aur sau batt mai, aur sau batt tel tak, aur namak beandáza. 23 Jo kuchh ásmán ke Khudá ne hukm kiyá hai, so thík waisá hí ásmán ke Khudá ke ghar ke liye kiyá jáe; kyúnci bádsháh aur sháhzádon kí mamlukat par gazab kyún bharke? 24 Aur tum ko ham ágáh karte hain, ki káhinon, aur Lávion, aur gánewálon, aur darbánon, aur Natiním, aur Khudá ke is ghar ke khádimon men se kisi par khiráj, chungí yá mahsúl lagána jáiz na hogá. 25 Aur, ai 'Azrá, tú apne Khudá kí us dánish ke mutábíq jo tujh ko 'ináyat hui, hákimon aur qázion ko muqarrar karná, ki daryá páṛ ke sab logon ká jo tere Khudá kí shari'at ko jánte hain insáf karen; aur tum us ko jo na jántá ho síkháo. 26 Aur jo koi tere Khudá kí shari'at par, aur bádsháh ke farmán par 'amal na kare, us ko bilá tawaqquf qánúni sazá dí jáe, khwáh mauf yá jiláwataní, yá mál kí zabtí, yá qaid kí.

27 KHUDÁWAND hamáre bápádá ká Khudá mubáarak ho jis ne yih bát bádsháh ke dil men dáli, ki KHUDÁWAND ke ghar ko jo Yarúshalem men hai árásta kare; 28 aur bádsháh aur us ke mushíron ke huzúr, aur bádsháh ke sab 'alíqadr sardáron ke áge, apní rahmat mujh par kí. Aur main ne KHUDÁWAND apne Khudá ke háth se jo mujh par thá, taqwíyat pái, aur main ne Isráil men se kháss logon ko ikatthá kiyá, ki wuh mere hamráh chalen.

8 Artakhshashatá bádsháh ke daur í saltanat men jo log mere sáth Bábul se níkle un ke ábái khándánon ke sardár yih hain, aur un ká nasabnáma yih hai. 2 Baní Fínihás men se, Jairsom; baní Itamar men se, Dániel; baní Dáúd men se, Hattúsh. 3 Baní Sikaniyáh kí nasi ke baní Pargús men se, Zakariyáh, aur us ke sáth derh sau mard nasabnáme ke rú se gíne hue the, 4 baní Paḥhat-moáb men se, Ilihú'ainí bin Zarákhíyáh, aur us ke sáth do sau

mard. 5 Aur baní Sikaniyáh men se, Yahaziel ká beṭá, aur us ke sáth tén sau mard. 6 Aur baní 'Adín men se, 'Abad bin Yúnatan, aur us ke sáth pachás mard. 7 Aur baní 'Aillám men se, Yasa'iyáh bin Ataliyáh, aur us ke sáth sattar mard. 8 Aur baní Safatiyáh men se, Zabadíyáh bin Míkáel, aur us ke sáth assí mard. 9 Aur baní Yoáb men se, 'Abadiyáh bin Yahíel, aur us ke sáth do sau athárah mard. 10 Aur baní Salúmít men se, Yúsífiyáh ká beṭá, aur us ke sáth ek sau sáth mard. 11 Aur baní Babai men se, Zakariyáh bin Babai, aur us ke sáth atháís mard. 12 Aur baní 'Azjád men se, Yúhanán bin Haqqátán, aur us ke sáth ek sau das mard. 13 Aur baní Adúniqám men se, jo sab se píchhe gaye, un ke nám yih hain, Ilífalat, aur Ya'íel, aur Sama'iyáh, aur un ke sáth sáth mard. 14 Aur baní Bigvai men se, 'U'tai aur Zab-búd, aur un ke sáth sattar mard.

15 Phir main ne un ko us daryá ke pás jo Aháwá kí samt ko bahtá hai ikatthá kiyá; aur wahán ham tén dín khaimon men rahe; aur main ne logon aur káhinon ká muláhaza kiyá, par baní Láví men se kisi ko na páyá. 16 Tab main ne Il'azar, aur Ariel, aur Sama'iyáh, aur Inátan, aur Yaríb, aur Inátan, aur Nátan, aur Zakariyáh, aur Masullám ko jo raís the, aur Yúyaríb aur Inátan ko jo mu'allím the bulwáyá. 17 Aur main ne un ko Kasífiyá nám ek maqám men 'Iddú sardár ke pás bhejá, aur jo kuchh un ko 'Iddú aur us ke bhái Natiním se Kasífiyá men kahná thá, batáyá, ki wuh hamáre Khudá ke ghar ke liye khidmat karnewále hamáre pás le áen. 18 Aur chúnki hamáre Khudá kí shafaqat ká háth ham par thá, is liye wuh Mahlí bin Láví bin Isráil kí aulád men se ek dánishmand shakhs ko aur Saribiyáh ko, aur us ke beṭon aur bháiyon, ya'ní athárah ádmion ko, 19 aur Hasabiyáh ko, aur us ke sáth baní Miráí men se Yasa'iyáh ko, aur us ke bháiyon aur un ke beṭon ko, ya'ní bís ádmion ko; 20 aur Natiním men se, jin ko Dáúd aur amíton ne Lávion kí khidmat ke liye muqarrar kiyá thá do sau bís Natiním ko, le áe; in sabhon ke nám batá diye gaye the. 21 Tab main ne Aháwá ke

daryá par roze kí manádí karáí, táki ham apne Khudá ke huzúr us se apne, aur apne bálbachchon, aur apne máí ke liye, sídhí ráh talab karne ko frotan banen. 22 Kyúñki main ne sharm ke bá'is bádsháh se sipáhíon ke jathe aur sawáron ke liye dar-khwást na kí thí, táki wuh ráh men dushman ke muqábale men hamári madad karen; kyúñki ham ne bádsháh se kahá thá, kí Hamáre Khudá ká háth bhaláí ke liye un sab ke sáth hai jo us ke tálib hain, aur us ká zor aur qahr un sab ke khiláf hai jo use tark karte hain. 23 So ham ne roza rakhkar is bát ke liye apne Khudá se minnat kí; aur us ne hamári suní. 24 Tab main ne sardár káhinon men se bárah ko, ya'ní Saribiyáh aur Hasabiyáh, aur un ke sáth un ke bháiyon men se das ko alag kiyá. 25 aur un ko wuh chándí soná aur zurúf, ya'ní wuh hadya jo hamáre Khudá ke ghar ke liye bádsháh, aur us ke wazíron, aur amíron, aur tamám Isráíl ne jo wahán házir the nazr kiyá thá, díyá. 26 Main hí ne un ke háth men sáthe chha sau qintár chándí, aur sau qintár chándí ke bartan, aur sau qintár soná, 27 aur sone ke bís piyále jo hazár dirham ke the, aur chokhe chamakte húe pítal ke do bartan jo sone kí tarah qimátí the, tolkar diye. 28 Aur main ne un se kahá, kí Tum KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho, aur yih bartan bhí muqaddas hain, aur yih chándí aur soná KHUDÁWAND tumháre bápádádá ke Khudá ke liye razá kí qurbání hai. 29 So hoshyár ráhná, jab tak Yarúshalem men KHUDÁWAND ke ghar kí kothríyon men sardár káhinon aur Lávíon, aur Isráíl ke ábái khándánon ke amíron ke sámne un ko tol na do, un kí hifázat karná. 30 So káhinon aur Lávíon ne sone, aur chándí, aur bartanon ko tolkar liyá, táki un ko Yarúshalem men hamáre Khudá ke ghar men pahuncháen.

31 Phir ham pahle mahíne kí bárahwín táríkh ko Aháwá ke daryá se rawána húe, kí Yarúshalem ko jáen: aur hamáre Khudá ká háth hamáre sáth thá, aur us ne ham ko dushmanon aur ráste men ghát lagánewálon ke háth se bacháyá. 32 Aur ham Yarúshalem pahunchkar tén din tak thahre rahe. 33 Aur chauthe

din wuh chándí, aur soná, aur bartan hamáre Khudá ke ghar men tolkar káhin Marimot bin U'riyáh ke háth men diye gaye; aur us ke sáth Ilí'azar bin Fíniás thá; aur un ke sáth yih Láví the, ya'ní Yúzabád bin Yashú' aur Nau'ídiyáh bin Binwí; 34 sab chízon ko ginkar aur tolkar purá wazn usí waqt likh liyá gayá. 35 Aur asíri men se un logon ne, jo jiláwataní se laut áe the, Isráíl ke Khudá ke liye sokhtaní qurbánian chaháin, ya'ní sáre Isráíl ke liye bárah bachhre, aur chhiyanawe mendhe, aur satattar barre, aur khatá kí qurbání ke liye bárah bakre; yih sab KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání thí. 36 Aur unhon ne bádsháh ke farmánon ko bádsháh ke náibon, aur daryá pár ke hákimon ke hawála kiyá; aur unhon ne logon kí aur Khudá ke ghar kí himáyat kí.

9 Jab yih sab kám ho chuke, to sardáron ne mere pás ákar kahá, kí Isráíl ke log, aur káhin, aur Láví, in atráf kí qaumon se alag nahín rahe, kyúñki Kan'áníon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Yabúsíon, aur 'Ammoníon, aur Moábíon, aur Misríon, aur Amoríon ke se nafratí kám karte hain; 2 chunán-chí unhon ne apne aur apne beton ke liye un kí betiyán lí hain; so muqaddas nasl in atráf kí qaumon ke sáth khalt malt ho gayí; aur sardáron aur hákimon ká háth is badkárí men sab se bahá húa hai. 3 Jab main ne yih bát suní, to apne pairáhan aur apní chádar ko chák kiyá, aur sir aur dárhí ke bál nocte, aur hairán ho baíthá. 4 Tab wuh sab jo Isráíl ke Khudá kí báton se káñpte the asíron kí is badkárí ke bá'is mere pás jama' húe; aur main shám kí qurbání tak hairán baíthá rahá. 5 Aur shám kí qurbání ke waqt main apná phatá pairáhan pahíne, aur apní phatí chádar orhe húe apní sharmindagí kí hálat se uthá, aur apne ghutnon par girkar KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf apne háth phailáe, 6 aur kahá, Ai mere Khudá, main sharminda hún, aur terí taraf, ai mere Khudá, apná munh utháte mujhe láj áti hai; kyúñki hamáre gunáh bañhte bañhte hamáre sir se baland ho gaye, aur hamári khatákári ásmán tak pahunch gayí

hai. 7 Apne bāpdādā ke waqt se āj tak ham baṛe khatākār rahe; aur apnī badkārī ke bā'is ham, aur hamāre bādshāh, aur hamāre kāhin, aur mulkon ke bādshāhon aur talwār, aur asīrī, aur gārat, aur sharmindagi ke hawāle hue hain, jaisā āj ke din hai. 8 Ab toṛe dīnon se KHUDĀWAND hamāre Khudā kī taraf se ham par fazl huā hai, tāki hamārā kuchh baqiya bach nikalne ko chhūte, aur us ke makān i muqaddas men ham ko ek khūntī mile, aur hamārā Khudā hamārī ānkhen raushan kare, aur hamārī gulāmī men ham ko kuchh tāzagī bakhshe. 9 Kyūnki ham to gulām hain; par hamāre Khudā ne hamārī gulāmī men ham ko chhoṛā nahin; balki ham ko tāzagī bakhshe aur apne Khudā ke ghar ko banāne, aur us ke khandaron kī marammat karne, aur Yahūdāh aur Yarūshalem men ham ko shahr i panāh dene ko Fārs ke bādshāhon ke sāmne ham par rahmat kī. 10 Aur ab, ai hamāre Khudā, ham is ke ba'd kyā kahen? kyūnki ham ne tere un hukmon ko tark kar diyā hai. 11 Jo tū ne apne khādimon, ya'nī nablon kī ma'rifat farmāe; ki Wuh mulk jise tum mirās men lene ko jāte ho aur mulkon kī qaumon kī najāsāt aur nafratī kāmon ke sabab se nāpāk mulk hai, kyūnki unhon ne apnī nāpākī se us ko is sire se us sire tak bhar diyā hai. 12 So tum apnī betiyān un ke beṛon ko na denā, aur un kī betiyān apne beṛon ke liye na lenā; aur na kabhī un kī salāmatī yā iqbalmandī chāhnā, tāki tum mazbūt bano, aur us mulk kī achchhī achchhī chīzen khāo, aur apnī aulād ke wāste hamesha kī mirās ke liye use chhoṛ jāo. 13 Aur hamāre bure kāmon aur baṛe gunāh ke bā'is jo kuchh ham par guzrā, us ke ba'd, ai hamāre Khudā, dar hāleki tū ne hamāre gunāhon ke andāze se ham ko kam sazā dī; aur ham men se aisā baqiya chhoṛā; 14 kyā ham phir tere hukmon ko toṛen, aur un qaumon se nātā joṛen jo in nafratī kāmon ko kartī hain? kyā tū ham se aisā gussa na hogā, ki ham ko nest o nābūd kar de, yahān tak ki na koī baqiya rahe, aur na koī bache? 15 Ai KHUDĀWAND, Isrāīl ke Khudā, tū sādiq hai, kyūnki ham ek baqiya hain jo bach niklā hai, jaisā āj ke din hai; dekh,

ham apnī khatākārī men tere huzūr hāzīr hain; kyūnki isī sabab se koī tere huzūr kharā rah nahin saktā.

10 Jab 'Azrā Khudā ke ghar ke āge ro rōkar aur aundhe munh girkar du'ā aur iqrār kar rahā thā, to Isrāīl men se mardon, aur 'auraton, aur bachchon kī ek bahut baṛī jamā'at us ke pās farāham ho gayī, aur log phūt phūt-kar ro rahe the. 2 Tab Sikaniyāh bin Yahiel jo banī 'Ailām men se thā, 'Azrā se kahne lagā, Ham apne Khudā ke gunahgār to hue hain, aur is sarzamin kī qaumon men se ajnabī 'auraten biyāh lī hain; taubhī is mu'āmale men ab bhī Isrāīl ke liye ummed hai. 3 So ab ham, apne makhdūm kī aur us kī salāh ke mutābiq jo hamāre Khudā ke hukm se kānpṛe hain, sab biwiyon aur un kī aulād ko dūr karne ke liye apne Khudā se 'ahd bāndhen, aur yih sharī'at ke mutābiq kiya jāe. 4 Pas uṭh, kyūnki yih terā hī kān hai, aur ham tere sāth hain; himmat bāndhkar kān men lag jāo. 5 Tab 'Azrā ne uṭhkar sardār kāhinon, aur Lāwlon, aur sāre Isrāīl se qasam lī ki wuh is iqrār ke mutābiq 'amal karenge. Aur unhon ne qasam khāī. 6 Tab 'Azrā Khudā ke ghar ke sāmne se uṭhā, aur Yahūhānān bin Iliyāsib kī koṭhrī men gayā, aur wahān jākar na roṭī khāī, na pānī piyā; kyūnki wuh asīrī ke logon kī khatā ke sabab se mātām kartā rahā. 7 Phir unhon ne Yahūdāh aur Yarūshalem men, asīrī ke sab logon ke darmiyān, manādī kī, ki wuh Yarūshalem men ikatṛhe ho jāen; 8 aur jo koī sardaron aur buzurgon kī salāh ke mutābiq tīn din ke andar na āe, us kā sārā māl zabt ho, aur wuh khud asiron kī jamā'at se alag kiya jāe. 9 Tab Yahūdāh aur Binyamin ke sab mard un tīn dīnon ke andar Yarūshalem men ikatṛhe hue; mahina nawān thā, aur us kī biswip tārikh thī; aur sab log is mu'āmale, aur baṛī bārīsh ke sabab se Khudā ke ghar ke sāmne ke maidān meg baitṛhe kānp rahe the. 10 Tab 'Azrā kāhin kharā hokar un se kahne lagā, ki Tum ne khatā kī hai, aur Isrāīl kā gunāh baṛhāne ko ajnabī 'auraten biyāh lī hain. 11 Pas KHUDĀWAND apne bāpdādā ke Khudā ke āge iqrār karo, aur us kī marzī par 'amal

karo, aur is sarzamín ke logon aur ajnabí 'auraton se alag ho jáo. 12 Tab sári jamá'at ne jawáb diyá, aur baland áwáz se kahá, ki Jaisá tú ne kahá, waisá hí ham ko karná lázim hai. 13 Lekin log bahut hain, aur is waqt shiddat kí bárih ho rahí hai, aur ham báhar khare nahín rah sakte, aur na yih ek do din ká kám hai : kyúnci ham ne is mu'ámale men bará gunáh kiyá hai. 14 Ab sári jamá'at ke liye hamáre sardár muqarrar hon, aur hamáre shahron men jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí hain, wuh sab muqarrara waqton par áen, aur un ke sáth har shahr ke buzurg aur qází hon, jab tak ki hamáre Khudá ká qahr i shadíd ham par se tal na jáe, aur is mu'ámale ká tasfiya na ho jáe. 15 Faqat Yúntan bin 'Asahel aur Yaháziyáh bin Tiqwah is bát ke khiláf khare hue, aur Masullám aur Sabbatí Láwi ne un kí madad kí. 16 Par asíri ke logon ne waisá hí kiyá. Aur 'Azrá káhin, aur ábál khándánon ke sardáron men se ba'z apne apne ábál khándánon kí taraf se, sab nám ba nám alag kiye gaye, aur wuh daswen mahíne kí pahlí táríkh ko is bát kí táhqiqt ke liye baithe. 17 Aur pahle mahíne ke pahle din tak un sab mardon ke mu'ámale ká faisala kiyá, jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí thin. 18 Aur káhinon kí aulád men yih log mile, jinhon ne ajnabí 'auraten biyáh lí thin : ya'ní baní Yashú' men se Yúsadaq ká be'tá, aur us ke bhái, Ma'siyáh, aur Ilí'azar, aur Yárib, aur Jidaliyáh. 19 Unhon ne apní apní bíwiyon ko dúr karne ká wa'da kiyá, aur gunahgárhone ke sabab se unhon ne apne gunáh ke liye apne rewar men se ek ek menhá qurbán kiyá. 20 Aur baní Immer men se : Hananí aur Zabádiyáh. 21 Aur baní Hárím men se : Ma'siyáh, aur Iliyáh, aur Sama'iyáh, aur Yahíel, aur Uzziyáh. 22 Aur baní Fashúr men se : Ilyú'ainí,

aur Ma'siyáh, aur Ismá'il, aur Nataníel, aur Yúzabád, aur Ilí'sah. 23 Aur Láwíon men se : Yúzabád, aur Sama'í, aur Qiláyáh, (jo Qalítá bhí kahlátá hai,) Fatahiyáh, aur Yahúdáh, aur Ilí'azar. 24 Aur gánewálon men se : Iliyásib ; aur darbánon men se : Salúm, aur Talam, aur U'rí. 25 Aur Isráíl men se : baní Para'ús men se, Ramiyáh, aur Yazziyáh, aur Malkiyáh, aur Miyámín, aur Ilí'azar, aur Malkiyáh, aur Bináyáh. 26 Aur baní 'Ailám men se : Mattaniyáh, aur Zakariyáh, aur Yahíel, aur 'Abdí, aur Yarímot, aur Iliyáh. 27 Aur baní Zattú men se : Ilyú'ainí, aur Iliyásib, aur Mattaniyáh, aur Yarímot, aur Zábád, aur 'Azízá. 28 Aur baní Babai men se : Yahúhanán, aur Hananiyáh, aur Zabbai, aur 'Atlai. 29 Aur baní Bání men se : Masullám, aur Malúk, aur 'Adáyáh, aur Yásúb, aur Siyál, aur Yarámot. 30 Aur baní Pakhat-moáb men se : 'Adná, aur Kilál, aur Bináyáh, aur Ma'siyáh, aur Mattaniyáh, aur Bazilíel, aur Binwí, aur Munassí. 31 Aur baní Hárím men se : Ilí'azar, aur Yashiyáh, aur Malkiyáh, aur Sama'iyáh, aur Shama'un, 32 Binyamín, aur Malúk, aur Samariyáh. 33 Aur baní Háshúm men se : Mattanai, aur Mattatáh, aur Zábád, aur Ilí'afal, aur Yaremai, aur Munassí, aur Sima'í. 34 Aur baní Bání men se : Ma'dai, aur 'Amrá, aur U'el, 35 Bináyáh, aur Badiyáh, aur Kalúh, 36 aur Waniyáh, aur Marímot, aur Iliyásib, 37 aur Mattaniyáh, aur Mattanai, aur Ya'sau, 38 aur Bání, aur Binwí, aur Sima'í, 39 aur Salamiyáh, aur Nátan, aur 'Adáyáh, 40 Maknada-bai, Sásai, Sáraí, 41 'Azariel, aur Salamiyáh, Samariyáh, 42 Salúm, Amariyáh, Yúsuf. 43 Baní Nabú men se : Ya'íel, Mattitiyáh, Zábád, Zabíná, Yaddo, aur Yúel, Bináyáh. 44 Yih sab ajnabí 'auraton ko biyáh íae the : aur ba'zon kí bíwiyán aisi thin jin se un ke aulád thi.

NAHAMIYA'H

1 Nahamiyáh bin Hakaliyáh ká kalám.
 Bísweñ baras Kisleu ke mahíne meñ jab main qasr i Sosan meñ thá to aisá huá, **2** ki Hanáni jo mere bháiyon meñ se ek hai aur chand ádmí Yahúdáh se áe; aur main ne un se un Yahúdiyon ke báre meñ jo bach nikle the aur asíron meñ se báqí rahe the, aur Yarúshalem ke báre meñ púchhá. **3** Unhon ne mujh se kahá, ki Wuh báqí log jo asíri se chhútkar us súbé meñ rahte haiñ niháyat musíbat aur zillat meñ pare haiñ; aur Yarúshalem kí fasíl tútí huí, aur us ke phátak ág se jale hue haiñ. **4** Jab main ne yih báten suníñ to baíthkar rone lagá, aur kai dínon tak mátam kartá rahá, aur roza rakkhá, aur ásmán ke Khudá ke huzúr du'á kí. **5** Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, ásmán ke Khudá, Khudá e 'azím o-muhíb, jo un ke sáth jo tujh se mahabbat rakhte aur tere hukmon ko mánte haiñ 'ahd o fazl ko qáim rakhtá hai; main terí minnat kartá hún, **6** ki tú kán lagá, aur apní ánkhen khulí rakh, táki tú apne bande kí is du'á ko sune jo main ab rát díñ tere huzúr tere bandon baní Isráil ke liye kartá hún, aur baní Isráil kí khataon ko jo ham ne tere barkhiláf kíñ mán letá hún; aur main aur mere ábái khándán donon ne gunáh kiyá hai. **7** Ham ne tere khiláf barí badí kí hai, aur un hukmon, aur áin, aur farmánon ko jo tú ne apne bande Músá ko diye nahín máná. **8** Main terí minnat kartá hún, ki apne us qaul ko yád kar jo tú ne apne bande Músá ko farmáyá ki Agar tum náfarmaní karo, to main tum ko qaumon meñ tittar bittar karúngá: **9** par agar tum merí taraf phirkar mere hukmon ko máno, aur un par 'amal karo, to go tumháre áwáragard ásmán ke kanáron par bhí hon, main un ko wahán se ikatthá karke us maqám meñ pahuncháúngá jise main ne chun liyá hai táki apná nám wahán rakkhún. **10** Wuh to tere bande aur tere log

haiñ jin ko tú ne apní barí qudrat aur qawí háth se chhuráyá hai. **11** Ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki apne bande kí du'á par, aur apne bandon kí du'á par jo tere nám se darna pasand karte haiñ kán lagá, aur áj main terí minnat kartá hún, apne bande ko kámyáb kar, aur is shakhs ke sámne us par fazl kar. (Main to bádsháh ká saqí thá.)

2 Artakhshashatá bádsháhí ke bísweñ baras Nísán ke mahíne meñ jab mai us ke áge thí, to main ne mai uthákar bádsháh ko dí. Aur is se pahle main kabhí us ke huzúr udás nahín huá thá. **2** So bádsháh ne mujh se kahá, Terá chihra kyün udás hai, báwujúde ki tú bímár nahín hai? pas yih díl ke gam ke siwá aur kuchh na hogá. Tab main bahut dar gayá. **3** Aur main ne bádsháh se kahá, ki Bádsháh ha-mesha jítá rahe: merá chihra udás kyün na ho, jab wuh shahr, jahán mere báp-dáda kí qabron haiñ ujár pará hai, aur us ke phátak ág se jale hue haiñ? **4** Bádsháh ne mujh se farmáyá, Kis bát ke liye terí dar-khwást hai? Tab main ne ásmán ke Khudá se du'á kí: **5** phir main ne bádsháh se kahá, Agar bádsháh kí marzí ho, aur agar tere khádim par tere karam kí nazar hai, to tú mujhe Yahúdáh meñ mere báp-dáda kí qabron ke shahr ko bhej de, táki main use ta'mír karún. **6** Tab bádsháh ne, (malíka bhí us ke pás baíthí thí,) mujh se kahá, Terá safar kitní muddat ká hogá, aur tú kab lautegá? Garaz bádsháh kí marzí huí ki mujhe bheje; aur main ne waqt muqarrar karke use batáyá. **7** Aur main ne bádsháh se yih bhí kahá, Agar bádsháh kí marzí ho to daryá pár ke hákimon ke liye mujhe parwáne 'ináyat hon, ki wuh mujhe Yahúdáh tak pahunchne ke liye guzar jáne den. **8** Aur A'saf ke liye jo sháhí jangal ká nigahbán hai ek sháhí khatt míle, ki wuh haikal ke qil'e ke phátakon ke liye aur shahr-

panáh aur us ghar ke liye, jis men main rahúngá, kariyán banáne ko mujhe lakri de. Aur chúnki mere Khudá kí shafaqat ká háth mujh par thá, bádsháh ne merí 'arz qubúl kí. 9 Tab main ne daryá pár ke hákimon ke pás pahunchkar bádsháh ke parwáne un ko diye; aur bádsháh ne fauji sardáron aur sawáron ko mere sáth kar diyá thá. 10 Aur jab Sanballat Húrúni aur 'Ammoni gulám Túbiyáh ne yih suná, ki ek shakhs baní Isráil kí bíhbúdí ká khwáhán áyá hai, to wuh niháyat ranjída hue. 11 Aur main Yarúshalem pahunchkar tén dín rahá. 12 Phir main rát ko uthá, main bhí aur mere sáth chand ádmi; par jo kuchh Yarúshalem ke liye karne ko Khudá ne mere dil men dála thá, wuh main ne kisi ko na batáyá; aur jis jánwar par main sawár thá, us ke síwá aur koi jánwar mere sáth na thá. 13 Aur main rát ko wádi ke phátak se nikalkar azhdabe ke kúen aur kúre ke phátak ko gayá, aur Yarúshalem kí fasíl ko, jo tor dí gayí thí, aur us ke phátakon ko jo ág se jale hue the dekhá. 14 Phir main chashme ke phátak aur bádsháh ke táláb ko gayá; par wahán us jánwar ke liye jis par main sawár thá guzarne kí jagah na thí. 15 Phir main rát hí ko nále kí taraf se fasíl ko dekhkar lautá, aur wádi ke phátak se dákhil huá, aur yúg wapas á gayá. 16 Aur hákimon ko ma'lúm na huá, ki main kahán kahán gayá, yá main ne kyá kyá kiya; aur main ne us waqt tak na Yahúdon, na káhinon, na amíron, na hákimon, na báqíon ko jo kárguzár the kuchh batáyá thá. 17 Tab main ne un se kahá, Tum dekhte ho kí ham kaisí musibat men hain, kí Yarúshalem ujár pará hai, aur us ke phátak ág se jale hue hain: áo, ham Yarúshalem kí fasíl banáen, táki áge ko ham zillat ká nishán na rahen. 18 Aur main ne un ko batáyá, kí Khudá kí shafaqat ká háth mujh par kaise rahá, aur yih kí bádsháh ne mujh se kyá kyá báten kahí thin. Unhon ne kahá, Ham uthkar banáne lagen. So is achche kám ke liye unhon ne apne háthon ko mazbút kiya. 19 Par jab Sanballat Húrúni, aur 'Ammoni gulám Túbiyáh, aur Arabí Jasham ne yih suná, to wuh ham ko tháthhon men uráne, aur hamári híqárat karke

kahne lage, Tum yih kyá kám karte ho? kyá tum bádsháh se bagawat karoge? 20 Tab main ne jawáb dekar un se kahá, A'smán ká Khudá wuhí ham ko kámyáb karegá; isí sabab se ham jo us ke bande hain uthkar ta'mír karenge: lekin Yarúshalem men tumhárá na to koi hissa, na haqq, na yádgár hai.

3 Tab Iliyásib sardár káhin apne bháiyon ya'ní káhinon ke sáth uthá, aur unhon ne bhej phátak ko banáyá; aur use muqaddas kiya, aur us ke kiwáron ko lagáyá; unhon ne Hammiyáh ke burj balki Hananel ke burj tak use muqaddas kiya. 2 Us se áge Yarithú ke logon ne banáyá. Aur un se áge Zakkúr bin Imrí ne banáyá. 3 Aur machbíl phátak ko baní Hassanáh ne banáyá; unhon ne us kí kariyán rakhin, aur us ke kiwáre, aur chaṭkaniyán aur arbange lagáe. 4 Aur un se áge Marimot bin U'riyáh bin Haqqús ne marammat kí. Aur un se áge Masullám bin Barakiyáh bin Mashezabíl ne marammat kí. Aur in se áge Sadoq bin Ba'na ne marammat kí. 5 Aur in se áge Taqú'lon ne marammat kí; par un ke amíron ne apne málik ke kám ke liye gardan na jhuká. 6 Aur puráne phátak kí Yahoyada' bin Fásakh aur Masullám bin Basúdiyáh ne marammat kí; unhon ne us kí kariyán rakhin, aur us ke kiwáre, aur chaṭkaniyán aur arbange lagáe. 7 Aur un se áge Malatiyáh Jiba'uní aur Yadún Marúnóti, aur Jiba'un aur Misfáh ke logon ne jo daryá pár ke hákim kí 'amaldári men se the marammat kí, 8 aur un se áge sunáron kí taraf se 'Uzziel bin Harbiyáh ne, aur us se áge 'attáron men se Hananiyáh ne marammat kí, aur unhon ne Yarúshalem ko chauṛí díwár tak muhkam kiya. 9 Aur un se áge Rifáyáh ne, jo Húr ká beṭá aur Yarúshalem ke ádhe halqe ká sardár thá, marammat kí. 10 Aur us se áge Yadáyáh bin Harúmaf ne apne hí ghar ke sámne tak kí marammat kí; aur us se áge Hattúsh bin Hasabniyáh ne marammat kí. 11 Malkiyáh bin Hárím aur Hasúb bin Paṭhat-moáb ne dúsre hisse ko aur tanúron ke burj kí marammat kí. 12 Aur us se áge Salúm bin Halúhesh ne, jo Yarúshalem ke ádhe halqe ká sardár thá, aur us kí beṭyon ne marammat

ki. 13 Wádí ۛ pháṭak kí marammat Hanún aur Zanúah ke bāshindon ne kí; unhon ne use banáya, aur us ke kiwāre, aur chaṭkaniyān, aur aṛbange lagāe, aur kúre ke pháṭak tak ek hazār háth díwār talýār kí. 14 Aur kúre ke pháṭak kí marammat Malkiyáh bin Raikáb ne kí jo Bait Hakkaram ke halqe ká sardár thá; us ne use banáya, aur us ke kiwāre, aur chaṭkaniyān aur aṛbange lagāe. 15 Aur chashma pháṭak ko Salúm bin Kull Hozi ne, jo Misfáh ke halqe ká sardár thá, marammat kiyá; us ne use banáya, aur us ko patá, aur us ke kiwāre, aur chaṭkaniyān aur us ke aṛbange lagāe; aur bādsháhi bāg ke pás Shilókh ke hauz kí díwār ko, us sírhí tak jo Dáúd ke shahr se niche áti hai, banáya. 16 Phir Nahamiyáh bin 'Azbuq ne, jo Bait Súr ke ádhe halqe ká sardár thá, Dáúd kí qabrón ke sámnne kí jagah aur us hauz tak jo banáya gayá thá aur súrmáon ke ghar tak marammat kí. 17 Phir Láwion men se Rahúm bin Bání ne marammat kí. Us se áge Hasabiyáh ne jo Qa'íláh ke ádhe halqe ká sardár thá apne halqe kí taraf se marammat kí. 18 Phir un ke bháiyon men se Bawí bin Hanadád ne jo Qa'íláh ke ádhe halqe ká sardár thá marammat kí. 19 Aur us se áge 'Izar bin Yashú' Misfáh ke sardár ne dústre tukre kí jo moṛ ke pás silákháne kí charháí ke sámnne hai marammat kí. 20 Phir Bárúk bin Zabbai ne sargarmí se, us moṛ se sardár káhin Iliyásib ke ghar ke darwáze tak, ek áur tukre kí marammat kí. 21 Phir Marímot bin U'riyáh bin Haqqús ne ek áur tukre kí Iliyásib ke ghar ke darwáze se Iliyásib ke ghar ke ákhir tak marammat kí. 22 Aur phir nasheb ke rahnewále káhinon ne marammat kí. 23 Phir Binyamín aur Hasúb ne apne ghar ke sámnne tak marammat kí. Phir 'Azariyáh bin Ma'áiyáh bin 'Ananiyáh ne apne ghar ke barábar tak marammat kí. 24 Phir Binwí bin Hanadád ne 'Azariyáh ke ghar se díwār ke moṛ aur kone tak ek áur tukre kí marammat kí. 25 Fálál bin U'zai ne moṛ ke sámnne ke hisse kí aur us burj kí jo qaidkháne ke sahn ke pás ke sháhi mahall se báhar níklá huá hai marammat kí. Phir

Fidáyáh bin Para'ús ne marammat kí. 26 (Aur Natiním mashriq kí taraf 'Ofal men pání pháṭak ke sámnne aur us burj tak base hue the jo báhar níklá huá hai.) 27 Phir Taqú'log ne us bare burj ke sámnne jo báhar níklá huá hai, aur 'Ofal kí díwār tak ek áur tukre kí marammat kí. 28 Ghoṛá pháṭak ke úpar káhinon ne apne apne ghar ke sámnne marammat kí. 29 Un ke píchhe Sadoq bin Immer ne apne ghar ke sámnne marammat kí. Aur phir mashriqí pháṭak ke darbán Sama'iyáh bin Sikaniyáh ne marammat kí. 30 Phir Hananiyáh bin Salamiyáh aur Hanún ne jo Salaf ká chhatá beṭá thá ek áur tukre kí marammat kí. Phir Masullám bin Barakiyáh ne apní koṭhrí ke sámnne marammat kí. 31 Phir sunáron men se ek shakhs Malkiyáh ne Natiním aur saudágaron ke ghar tak Hammifaqád ke pháṭak ke sámnne aur kone kí charháí tak marammat kí. 32 Aur us kone kí charháí aur bheṛ pháṭak ke bích sunáron aur saudágaron ne marammat kí.

4 Lekin aisá huá, kí jab Sanballat ne suná, kí ham shahrpanáh baná rahe haiñ, to wuh jal gayá, aur bahut gusse huá, aur Yahúdiog ko tháṭhṭhon men uráne lagá. 2 Aur wuh apne bháiyon aur Samariya ke lashkar ke áge yun kahne lagá, kí Yih kamzor Yahúdí kyá kar rahe haiñ? Kyá yih apne giró morcha-bandí karenge? kyá wuh qurbáni charháenge? kyá wuh ek hí din men sab kuchh kar chukenge? kyá wuh jale hue pattharon ko kúre ke dhéron men se níkalakar phir naye kar denge? 3 Aur Tubiyáh 'Ammoní us ke pás khará thá, so wuh kahne lagá, Jo kuchh wuh baná rahe haiñ, agar us par lomrí charh jae, to wuh un kí patthar kí shahrpanáh ko girá degí. 4 Sun le, ai hamáre Khudá, kyunki hamári hiqárat hotí hai, aur un kí malámat un hí ke sir par dál, aur asíri ke mulk men un ko gáratgaron ke hawála kar de: 5 aur un kí badí ko na dháñk, aur un kí khatá tere huzúr se miṭái na jae: kyunki unhon ne mi'máron ke sámnne tujhe gussa diláya hai. 6 Gafaz ham díwār banáte rahe, aur sári díwār ádhi balandí tak joṛí gayí; kyunki log dil lagákar kám karte the.

7 Par jab Sanballat, aur Túbiyáh, aur 'Arabon, aur 'Ammoníon aur Ashdúdíon ne suná, ki Yarúshalem kí fasíl marammat hoti játi hai, aur daráreñ band hone lagiñ, to wuh jal gaye. 8 Aur sabhon ne milkar bandish bándhi, ki ákar Yarúshalem se lañ, aur wahan paresháni paidá kar den. 9 Par ham ne apne KHUDÁ se du'á kí, aur un ke sabab se diñ aur rát un ke muqábale men pahrá bitháe rakkhá. 10 Aur Yahúdáh kahne lagá, kí Bojh uthánewálon ká zor ghañ gayá, aur malba bahut hai; so ham diwár nahin baná sakte haiñ. 11 Aur hamáre dushman kahne lage, ki Jab tak ham un ke bích pahunchkar un ko qati na kar dálen, aur kám mauqúf na kar den, tab tak un ko na ma'lúm hogá, na wuh dekhenge. 12 Aur jab wuh Yahúdí jo un ke ás pás rahte the áe, to unhon ne sab jagahon se das bár ákar ham se kahá, ki Tum ko hamáre pás laut áná zarúr hai; 13 is liye main ne shahrpanáh ke píchhe kí jagah ke sab se niche hisson men jabán jabán khulá thá logon ko apní apní talwáren aur barchhiyáñ aur kamánen liye húe un ke gharánon ke mutábiq bithá diyá. 14 Tab main dekhkar uthá, aur amíron aur hákimon, aur báqi logon se kahá, ki Tum un se mat daro: KHUDÁWAND ko jo buzurg aur muháb hai yád karo, aur apne bháiyon, aur bete beṭiyon, aur apní bíwiyon, aur gharon ke liye laño. 15 Aur jab hamáre dushmanon ne suná, kí yih bát ham ko ma'lúm ho gayi, aur KHUDÁ ne un ká mansúba bátíl kar diyá, to ham sab ke sab shahrpanáh ko apne apne kám par lañe. 16 Aur aisá húa, kí us diñ se mere ádhe naukar kám men lag játe, aur ádhe barchhiyáñ aur dhálen aur kamánen liye aur baktar pahine rahte the: aur wuh jo hákim the Yahúdáh ke sáre khándán ke píchhe maujúd rahte the. 17 So jo log diwár banáthe the, aur jo bojh utháthe aur dhote the, har ek apne ek háth se kám kartá thá, aur dúsre men apná hathyár liye rahtá thá. 18 Aur mi'máron men se har ek ádmí apní talwár apní kamar se bándhe húe kám kartá thá. Aur wuh jo narsingá phúnktá thá, mere pás rahtá thá. 19 Aur main ne amíron, aur

hákimon, aur báqi logon se kahá, kí Kám to bará aur phailá húa hai, aur ham diwár par alag alag ek dúsre se dúr rahte haiñ: 20 so jidhar se narsingá tum ko sunái de, udhar hí tum hamáre pás chale áná; hamára KHUDÁ hamáre liye lañegá. 21 Yúñ ham kám karte rahe; aur un men se ádhe log pau phatne ke waqt se táron ke dikhái dene tak barchhiyáñ liye rahte the. 22 Aur main ne usi mauqa' par logon se yih bhí kah diyá thá, kí Har shakhs apne naukar ko lekar Yarúshalem men rát kátá kare, táki rát ko wuh hamáre liye pahrá diyá karen, aur diñ ko kám karen. 23 So na to main, na mere bhái, na mere naukar, aur na pabre ke log jo mere pairau the, kabhi apne kapre utárte the, balki har shakhs hathyár liye húe páni ke pás játá thá.

5 Phir logon aur un kí bíwiyon kí taraf se un ke Yahúdí bháiyon par barí shikáyat hui. 2 Kyunki kai aise the jo kahte the, kí Ham aur hamáre bete beṭiyáñ bahut haiñ: so ham anáj le len, táki khákar jíte raheñ. 3 Aur ba'z aise bhí the jo kahte the, kí Ham apne kheton, aur angúristánon, aur mákánon ko girau rakhte haiñ, táki ham kál men anáj le len. 4 Aur kítné kahte the, kí Ham ne apne kheton aur angúristánon par bádsháh ke khiráj ke liye rupiya qarz liyá hai. 5 Par hamáre jism to hamáre bháiyon ke jism kí tarah haiñ, aur hamáre bálbachche aise haiñ jaise un ke bálbachche: aur dekho, ham apne bete beṭiyon ko naukar hone ke liye gulámí ke supurd karte haiñ, aur hamári beṭiyon men se ba'z launḍiyáñ ban chuki haiñ, aur hamára kuchh bas nahin chaltá, kyunki hamáre khet aur angúristán auron ke qabze men haiñ. 6 Jab main ne un kí faryád aur yih báten suniñ, to main bahut gussa húa. 7 Aur main ne apne diñ men sochá, aur amíron aur hákimon ko malámat karke un se kahá, Tum men se har ek apne bhái se súd letá hai. Aur main ne ek barí jamá'at ko un ke khiláf jama' kiyá. 8 Aur main ne un se kahá, kí Ham ne apne maqdúr ke muwáfiq apne Yahúdí bháiyon ko jo áur qaumon ke háth bech diye gaye the dám dekar chhuráyá; so kyá tum apne hí bháiyon ko bechoge?

aur kya wuh hamare hi hath mein beche jaenge? Tab wuh chup rahe, aur un ko kuchh jawab na sujha. 9 Aur main ne yih bhi kaha, ki Yih kam jo tum karte ho, thik nahin: kya aur qaumon ki malamat ke sabab se, jo hamari dushman hain, tum ko Khuda ke khauf mein chalna lazim nahin? 10 Main bhi, aur mere bhai aur mere naukar bhi un ko rupiya aur galla sud par dete hain; par main tumhari minnat karti hun ki ham sab sud lena chhor den. 11 Main tumhari minnat karti hun ki aaj hi ke din un ke kheton aur anguristanon aur zaitun ke bagon aur gharon ko aur us rupaye, aur anaj, aur mai, aur tel ke sauwen hisse ko jo tum un se jabran lete ho, un ko wapas kar do. 12 Tab unhon ne kaha, ki Ham in ko wapas kar denge, aur un se kuchh na mangenge; jaisa tu kahta hai, ham waisa hi karenge. Phir main ne kahinon ko bulaya, aur un se qasam li, ki wuh isi wa'de ke mutabiq karenge. 13 Phir main ne apni daman jhara aur kaha, ki Isi tarah se Khuda har shaks ko, jo apne is wa'de par 'amal na kare, us ke ghar se aur us ke karobar se jhar dale; wuh isi tarah jhar diya aur nikal phenka jae. Tab sari jama'at ne kaha, Amin, aur KHUDAWAND ki hamd ki. Aur logon ne is wa'de ke mutabiq kam kiya. 14 Alawa is ke, jis waqt se main Yahudah ke mulk mein hakim muqarrar hua, ya'ni Artakhsashata badshah ke biswen baras se battiswen baras tak, garaz barah baras, main ne aur mere bhaiyon ne hakim hone ki roti na khat. 15 Lekin agle hakim jo mujh se pahle the ra'iyat par ek bar the, aur alawa chalis misqal chandi ke roti aur mai un se lete the; balki un ke naukar bhi logon par hukumat jatate the: lekin main ne Khuda ke khauf ke sabab se us na kiya. 16 Balki main isi shahrpanah ke kam mein barabar mashgul rahi; aur ham ne kuchh zamin bhi nahin khari; aur mere sab naukar wahan kam ke liye ikathe rahte the. 17 Is ke siwa un logon ke alawa, jo hamare as pas ki qaumon mein se hamare pas ate the, Yahudion aur sardaron mein se derh sau admi mere dastarkhwan par hote the. 18 Aur ek bail, aur chha moti

moti bheren ek din ke liye taiyar hoti thin; murgian bhi mere liye taiyar ki jati thin; aur das das din ke ba'd har qism ki mai ka zakhira taiyar hota tha: bawujud is sab ke, main ne hakim hone ki roti talab na ki, kyunki in logon par gulami giran thi. 19 Ai mere Khuda, jo kuchh main ne in logon ke liye kiya hai use tu mere haqq mein bhalai ke liye yad rakh.

6 Jab Sanballat, aur Tubiyah, aur Jasham 'Arabi, aur hamare baqi dushmanon ne suna, ki main shahrpanah ko bana chuka, aur us mein koi rakhna baqi nahin rahi, agarchi us waqt tak main ne phatakon mein kiwara nahin lagae the: 2 to Sanballat aur Jasham ne mujhe yih kahlai bheja, ki A', ham Onu ke maidan ke kisi gapw mein baham mulaqat karen; par wuh mujh se badi karne ki fikr mein the. 3 So main ne un ke pas qasidon se kahlai bheja, ki Main bare kam mein laga hun, aur a nahin sakti: mere ise chhor kar tumhare pas aane se yih kam kyun mauquf rahe? 4 Unhon ne char bar mere pas aisa hi paigam bheja, aur main ne un ko isi tarah ka jawab diya. 5 Phir Sanballat ne panchwin bar usi tarah se apne naukar ko mere pas hath mein khuli chitthi liye hue bheja: 6 jis mein likha tha, ki Aur qaumon mein yih afwah hai, aur Jashmu yih kahta hai, ki tera aur Yahudion ka irada bagawat karne ka hai: isi sabab se tu shahrpanah banata hai, aur tu in baton ke mutabiq un ka badshah banna chahta hai. 7 Aur tu ne nablon ko bhi muqarrar kiya, ki Yarushalem mein tere haqq mein manadi karen, aur kahen, ki Yahudah mein ek badshah hai: pas in baton ke mutabiq badshah ko ittila ki jae gi: so ab a, ham baham mashwara karen. 8 Tab main ne us ke pas kahlai bheja, Jo tu kahta hai, is tarah ki koi bat nahin hai, balki tu yih baton apne hi dil se banata hai. 9 Wuh to ham ko darana chahte the, aur kahte the, ki Is kam mein un ke hath aise dhile par jaenge, ki wuh hone hi ka nahin. Par ab ai Khuda, tu mere hathon ko zor bakhsh. 10 Phir main Sama'iyah bin Dilyah bin Muhaitabel ke ghar gaya; wuh ghar mein band tha; us ne kaha, Ham Khuda ke ghar

men haikal ke andar milen, aur haikal ke darwazon ko band kar len; kyunki wuh tujhe qatl karne ko áenge; wuh zarur rat ko tujhe qatl karne ko áenge. 11 Main ne kahá, Kyá mujh sá admí bháge? aur kaun hai jo mujh sá ho aur apní ján bacháne ko haikal men ghuse? main andar nahin jáne ká. 12 Aur main ne ma'lum kar liyá, ki Khudá ne use nahin bhejá thá, lekin us ne mere khiláf peshingoi kí; balki Sanballat aur Túbiyáh ne use ujrat par rakkhá thá. 13 Aur us ko is liye ujrat dí gayí, táki main dar jáun, aur aisá kám karke khatakár thahrún, aur un ko burí khabar phailáne ká mazmún mil jáe, táki mujhe málámat karen. 14 Ai mere Khudá, Túbiyáh aur Sanballat ko, un ke in kámon ke liház se, aur Nau'idiyáh nabiya ko bhí, aur baqí nabion ko jo mujhe darána cháhte the yád rakh.

15 Garaz báwan din men, Alul máhine kí pachchiswín táríkh ko, shahrpanáh ban chukí. 16 Jab hamáre sab dushmanon ne yih suná, to hamáre áspás kí sab qaumen darne lagín, aur apní hí nazar men khud zalil ho gayín; kyunki unhon ne ján liyá ki yih kám hamáre Khudá kí taraf se huá. 17 Is ke siwá un dinon men Yahúdáh ke amír bahut se khatt Túbiyáh ko bhejte the, aur Túbiyáh ke khatt un ke pás áte the. 18 Kyunki Yahúdáh men bahut logon ne us se qaul o qarár kiyá thá, is liye ki wuh Sikaniyáh bin Arakh ká dámád thá; aur us ke bete Yahúhanán ne Masullám bin Barakiyáh kí betí ko biyáh liyá thá. 19 Aur wuh mere áge us kí nekion ká bayán bhí karte the, aur merí báten use sunáte the. Aur Túbiyáh mujhe daráne ko chitthiyán bhejá kartá thá.

7 Jab shahrpanáh ban chukí, aur main ne darwáze lagá liye, aur darbán, aur gánewále, aur Láwí muqarrar ho gaye, 2 to main ne Yarúshalem ko apne bhái Hanáni, aur qil'e ke hákim Hanániyáh ke supurd kiyá; kyunki wuh amánatdar aur bahuton se ziyáda khudátars thá. 3 Aur main ne un se kahá, ki Jab tak dhúp tez na ho, Yarúshalem ke phatak na khulen, aur jab wuh pahre par khare hon, to kiwáre band kiye jáen aur tum un men arbage

lagáo; aur Yarúshalem ke báshindon men se pahrewále muqarrar karo, ki har ek apne ghar ke sámne apne pahre par rahe. 4 Aur shahr to wasí' aur bará thá, par us men log kam the, aur ghar bane na the. 5 Aur mere Khudá ne mere dil men dála ki amíron, aur sardáron, aur logon ko ikatthá karún, táki nasab-náme ke mutábiq un ká shumár kiyá jáe. Aur mujhe un logon ká nasabnáma milá jo pahle áe the, aur us men yih likhá huá páyá: 6 Mulk ke jin logon ko sháh i Bábul Nabúkadnazar Bábul ko le gayá thá, un asíron kí asírí men se wuh jo nikal áe aur Yarúshalem aur Yahúdáh men apne apne shahr ko gaye, yih hain, 7 jo Zarubbábul, Yashú', Nahamiyáh, 'Azariyáh, Ramiyáh, Nahamáni, Mardakí, Bilshán, Misfarat, Bigvai, Nahúm, Ba'nah ke sáth áe the. Baní Isráil ke logon ká shumár yih thá: 8 baní Para'ús, do hazár ek sau bahattar; 9 baní Safatiyáh, tén sau bahattar; 10 baní Arakh, chha sau báwan; 11 baní Pakhat-moáb jo Yashú' aur Yoáb kí nashl men se the, do hazár áth sau athárah; 12 baní 'Ailám, ek hazár do sau chauwan; 13 baní Zattu, áth sau paintáls; 14 baní Zakkai, sát sau sáth; 15 baní Binwí, chha sau artáls; 16 baní Babai, chha sau atháls; 17 baní 'Ajád, do hazár tén sau báls; 18 baní Adúniqám, chha sau sarsath; 19 baní Bigvai, do hazár sarsath; 20 baní 'Adín, chha sau pachpan; 21 Hizqiyáh ke khándán men se baní Atír athánawe; 22 baní Hashúm, tén sau atháls; 23 baní Bazai, tén sau chaubís; 24 baní Khárif, ek sau bárah; 25 baní Jiba'un, pachánawe; 26 Baitlahm aur Natúfah ke log, ek sau atháls; 27 'Anatot ke log, ek sau atháls; 28 Bait 'Azmávat ke log, bayáls; 29 Qaryat Ya'rim, Kafírah, aur Baírot ke log, sát sau tentáls; 30 Rámah aur Jiba' ke log, chha sau ikkís; 31 Mikmás ke log, ek sau báls; 32 Baitel aur 'Ai ke log, ek sau teís; 33 dúsre Nabú ke log, báwan; 34 dúsre 'Ailám kí aulád ek hazár do sau chawwan; 35 baní Hárím, tén sau bis; 36 Yarihu ke log, tén sau paintáls; 37 Lúd, aur Hádid, aur Onú ke log, sát sau ikkís;

38 baní Sanááh, tén hazár nau sau tís. 39 Phir káhin, ya'ní Yashú' ke gharáne men se baní Yada'iyáh, nau sau tihattar; 40 baní Immer, ek hazár báwan; 41 baní Fashúr, ek hazár do sau saintáls; 42 baní Hárim, ek hazár sattrah. 43 Phir Láwí: ya'ní baní Hodávah men se Yashú', aur Qadmiel kí aulád, chauhattar. 44 Aur gánewále: ya'ní baní A'saf, ek sau artáls. 45 Aur darbán: jo Salúm, aur Atír, aur Tálmún, aur 'Aqqúb, aur Khatítá, aur Sobai kí aulád the, ek sau artís. 46 Aur Natiním, ya'ní baní Zíhá, baní Hasúfá, baní Taba'ot, 47 baní Qarús, baní Sígá, baní Fadún, 48 baní Libánah, baní Hajábah, baní Shalmí, 49 baní Hanán, baní Jiddel, baní Jahár, 50 baní Riyáyáh, baní Rasín, baní Naqúdá, 51 baní Jazzám, baní 'Uzzá, baní Fásakh, 52 baní Basai, baní Ma'uním, baní Nafúshisím, 53 baní Baqbúq, baní Haqúfa, baní Harhúr, 54 baní Bazlít, baní Mahídá, baní Harshá, 55 baní Bárqús, baní Sísará, baní Támah, 56 baní Naziyáh, baní Khatítá. 57 Sulaimán ke khádimon kí aulád: baní Sútí, baní Súfirat, baní Farídá, 58 baní Ya'lah, baní Darqún, baní Jiddel, 59 baní Safatiyáh, baní Khatíl, baní Fúkirat Zabáim, aur baní Amún. 60 Sáre Natiním, aur Sulaimán ke khádimon kí aulád tén sau bánawe. 61 Aur jo log Tall i Milh, aur Tall i Harsá, aur Karúb, aur Addún, aur Immer se gaye the, par apne ábái khándanon aur nasl ká pata na de sake, kí Isráíl men se the yá nahín, so yih hain: 62 baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Naqúdá, chha sau bayáls. 63 Aur káhinon men se: baní Habáyáh, baní Haqqús, aur Barzillí kí aulád jis ne Jili'adí Barzillí kí betiyon men se ek larí ko biyáh liyá, aur un ke nám se kahláyá. 64 Unhon ne apní sanad un ke darmiyán jo nasabnamon ke mutábiq gine gaye the dhúndhí, par wuh na milí; is liye wuh nápak máne gaye aur kahánat se khárij hue. 65 Aur hákim ne un se kahá, kí wuh páktaarín chízon men se na kháen, jab tak koí káhin U'rim o Tummím liye hue barpá na ho. 66 Sári jamá'at ke log milkar bayáls hazár tén sau sáth the, 67 'aláwa un ke gulámon aur laundiyon ká shumár

sát hazár tén sau saintís thá: aur un ke sáth do sau paintáls gánewále aur gánewáliyan thín. 68 Un ke ghoṛe, sát sau chhattís: un ke khachchar, do sau paintáls: 69 un ke úṅṅ, chár sau paintís: un ke gadhè, chha hazár sát sau bís the. 70 Aur ábái khándanon ke sardaron men se ba'z ne us kám ke liye diyá; hákim ne ek hazár sone ke dirham, aur pachás plyále, aur káhinon ke páñch sau tís pairáhan khazáne men dákhil kiye. 71 Aur ábái khándanon ke sardaron men se ba'z ne us kám ke khazáne men bís hazár sone ke dirham, aur do hazár do sau manah chándí dí. 72 Aur báqí logon ne jo diyá, wuh bís hazár sone ke dirham, aur do hazár manah chándí, aur káhinon ke sarsath pairáhan the. 73 So káhin, aur Láwí, aur darbán, aur gánewále, aur ba'z log, aur Natiním aur tamám Isráíl apne apne shahr men bas gaye.

Aur jab sátwán mahína áyá, to baní Isráíl apne apne shahr men the.

8 Aur sab log yaktan hokar páni pháṭak ke sámne ke maidán men ikaṭṭhe hue. Aur unhon ne 'Azrá faqíh se 'arz kí, kí Músá kí shari'at kí kitáb ko, jis ká KHUDÁWAND ne Isráíl ko hukm diyá thá, lae. 2 Aur sátwen mahíne kí pahlí tárikh ko 'Azrá káhin Tauret ko jamá'at ke, ya'ní mardon aur 'auraton aur un sab ke sámne le áyá jo sunkar samajh sakte the. 3 Aur wuh us men se páni pháṭak ke sámne ke maidán men subh se do pahar tak, mardon aur 'auraton aur sabhon ke áge, jo samajh sakte the, parhá rahá; aur sab log shari'at kí kitáb par kán lagáe rahe. 4 Aur 'Azrá faqíh ek chobí mimbar par jo unhon ne isí kám ke liye banáyá thá khará húa: aur us ke pás Mattitiyáh aur Sama', aur 'Anáyáh, aur U'riyáh, aur Khilqiyáh, aur Ma'siyáh us ke dahine kharé the; aur us ke báen Fidáyáh, aur Mísáel, aur Malkiyáh, aur Háshúm, aur Hasbadánah, aur Zakariyáh, aur Masullám the. 5 Aur 'Azrá ne sab logon ke sámne kitáb kholí; (kyúnki wuh sab logon se úpar thá;) aur jab us ne use kholá to sáre log uṅṅ kharé hue: 6 aur 'Azrá ne KHUDÁWAND KHUDÁ e 'Azím ko mubáarak kahá: aur sab logon ne apne háth uṅṅakar jawáb diyá, A'mín,

A'mín; aur unhoṅ ne aundhe munh zamin tak jhukkar KHUDAWAND ko sijda kiyá. 7 Aur Yashú', aur Bání, aur Saribiyáh, aur Yámin, aur 'Aq-qúb, aur Sabbatai, aur Hüdiyáh, aur Ma'siyáh, aur Qalitá, aur 'Azariyáh, aur Yüzabad, aur Hanán, aur Filáyáh, aur Láwi logon ko shari'at samjháte gaye; aur log apní apní jagah par khare rahe. 8 Aur unhoṅ ne us kitáb ya'ní Khudá kí shari'at men se sáf áwáz se parhá, phir us ke ma'ní batáe, aur un ko 'ibarat samjhá dí. 9 Aur Nahamiyáh ne, jo hákim thá, aur 'Azrá káhin aur faqíh ne, aur un Láwion ne jo logon ko sikhá rahe the sab logon se kahá, A'j ká din KHUDAWAND tumháre Khudá ke liye muqaddas hai; na gam karo, na ro. Kyünki sab log shari'at kí báten sunkar rone lage the. 10 Phir us ne un se kahá, ki Ab jáo, aur jo mo'tá hai kháo, aur jo míthá hai piyo, aur jin ke liye kuchh taiyár nahín huá, un ke pás bhí bhejo; kyünki áj ká din hamáre KHUDAWAND ke liye muqaddas hai, aur tum udás mat ho; kyünki KHUDAWAND kí shádmáni tumhári panáhghá hai. 11 Aur Láwion ne sab logon ko chup karáyá, aur kahá, Khámosh ho jáo, kyünki áj ká din muqaddas hai; aur gam na karo. 12 So sab log kháne píne aur hissa bhejne, aur barí khushi karne ko chale gaye, kyünki wuh un báton ko, jo un ke áge parhi gayín, samjhe the.

13 Aur दूसरे दिन सब लोग के अबी खंदानों के सार्दार, aur káhin, aur Láwi, 'Azrá faqíh ke pás ikatthe hue, ki Tauret kí báton par dhiyán lagáen. 14 Aur un ko shari'at men yih likhá milá, kí KHUDAWAND ne Musá kí ma'rifat farmáyá hai, kí baní Isráil sátwen mahíne kí 'íd men jhonpriyon men rahá karen, 15 aur apne sab shahron men, aur Yarus-halem men yih i'lán aur manádi karáen, kí Pahár par jákar zaitún kí dáliyán, aur janglí zaitún kí dáliyán, aur mahndí kí dáliyán, aur khajúr kí shákhen, aur ghane darakhton kí dáliyán jhonpriyon ke banáne ko láo, jaisá likhá hai. 16 So log já jákar un ko láe, aur har ek ne apne ghar kí chhat par, aur apne iháte men, aur Khudá ke ghar ke sahnon men, aur pání phátak ke maidán men, aur Ifráimí phátak ke maidán

men apne liye jhonpriyan banáen. 17 Aur un logon kí sári jamá'at ne, jo asíri se phir áe the, jhonpriyan banáen, aur un hí jhonpriyon men rahe; kyünki Yashú' bin Nun ke dinon se us din tak baní Isráil ne aisá nahín kiyá thá. Chunánchi bahut barí khushi hui. 18 Aur pahle din se ákhiri din tak roz ba roz us ne Khudá kí shari'at kí kitáb parhi. Aur unhoṅ ne sáat din 'íd manái; aur áthwen din, dastúr ke muwáfíq, muqaddas majma' faráham huá.

9 Phir isí mahíne kí chaubiswín tárikh ko baní Isráil roza rakkhar aur tát orhkar aur mittí apne sir par dáلكar ikatthe hue. 2 Aur Isráil kí nasl ke log sab párdesiyon se alag ho gaye, aur khare hokar apne gunáhoṅ aur apne báp-dáda kí khatáon ká iqrár kiyá. 3 Aur unhoṅ ne apní apní jagah par khare hokar ek pahar tak KHUDAWAND apne Khudá kí shari'at kí kitáb parhi; aur दूसरे pahar men iqrár karke KHUDAWAND apne Khudá ko sijda karte rahe. 4 Tab Qadmiel, Yashú', aur Bání, aur Sabaniyáh, aur Bünní, aur Saribiyáh, aur Bání, aur Kan'áni ne Láwion kí sírhiyon par khare hokar baland áwáz se KHUDAWAND apne Khudá se faryád kí. 5 Phir Yashú', aur Qadmiel, aur Bání, aur Hasabniyáh, aur Saribiyáh, aur Hüdiyáh, aur Sabaniyáh, aur Fatahiyáh, Láwion ne kahá, Khare ho jáo, aur kaho, KHUDAWAND hamára Khudá azal se abad tak mubáarak hai; terá jaláli nám mubáarak ho, jo sab hamd o ta'rif se bálá hai. 6 Tú hí akelá KHUDAWAND hai; tú ne ásmán, aur ásmánon ke ásmán ko, aur un ke sare lashkar ko, aur zamin ko, aur jo kuchh us par hai, aur samundaron ko, aur jo kuchh un men hai, banáyá; aur tú un sabhon ká parwardigár hai; aur ásmán ká lashkar tujhe sijda kartá hai. 7 Tú wuh KHUDAWAND Khudá hai jis ne Abrám ke chun liyá aur use Kasdion ke U'r se nikál láyá, aur us ká nám Abrahám rakkhá; 8 tú ne us ká dil apne huzúr wafádár' páyá, aur Kan'ánion, aur Hittion, aur Amorion, aur Fariz-ion, aur Yabusion, aur Jirjasion ká mulk dene ká 'ahd us se bándhá, táki use us kí nasl ko de; aur tú ne apne sukhan píre kiye, kyünki tú sádiq hai; 9 aur tú ne Misr men

hamáre bápádá kí musíbat par nazar kí, aur daryá e Qulzum ke kanáre un kí faryád suní, 10 aur Fir'aun, aur us ke sab naukaron, aur us ke mulk kí sab ra'iyat par nishán aur 'ajáib kar díkháe; kyúnki tú jántá thá ki wuh gurúr ke sáth un se pesh áe. So terá bará nám húa jáisá áj hai. 11 Aur tú ne un ke áge samundar ko do hisse kiyá, aisá kí wuh samundar ke bích súkhí zamín par hokar chale; aur tú ne un ká píchhá karnewálon ko gahráo men dálá, jáisá patthar samundar men phenká játá hai. 12 Aur tú ne dín ko bádál ke sutún men hokar un kí rahnumái kí, aur rát ko ág ke sutún men, táki, jis ráste un ko chalná thá, us men un ko raushní mile. 13 Aur tú koh i Síná par utar áyá, aur ásmán par se un ke sáth báten kí, aur rást ahkám aur sachche qánún aur achchhe áin o farmán un ko díye: 14 aur un ko apne muqaddas sabbt se wáqif kiyá, aur apne bande Músá kí ma'rifat un ko ahkám aur áin aur shari'at dí; 15 aur tú ne un kí bhúkh mi'táne ko ásmán par se rotí dí, aur un kí piyás bujháne ko cha'tán men se un ke liye páni níkalá, aur un ko farmáyá, kí wuh jákar us mulk par qabza karen jis ko un ko dene kí tú ne qasam khái thí. 16 Lekin unhon ne aur hamáre bápádá ne ghamand kiyá, aur gardankash bane, aur tere hukmon ko na máná; 17 aur farmánbardári se inkár kiyá, aur tere 'ajáib ko jo tú ne un ke darmiyán kiye yád na rakkhá; balki gardankash bane, aur apní bagáwat men apne liye ek sardár muqarrar kiyá, táki apní gulámí kí taraf laut jáen: par tú wuh KHUDÁ hai jo mu'áf karne ko taiyár, aur qahr karne men dhímá, aur shafaqat men ganí hai; so tú ne un ko tark na kiyá. 18 Par jab unhon ne apne liye dhálá húa bachh-rá banákar kahá, Yih terá khudá hai jo tujhe mulk i Misr se níkal láyá, aur yún gussa diláne ke bare bare kám kiye; 19 taubhí tú ne apní gúnágún rahmat se un ko biyábán men chhor na diyá: dín ko bádál ká sutún un ke úpar se dúr na húa, táki ráste men un kí rahnumái kare, aur na rát ko ág ká sutún dúr húa, táki wuh un ko raushní aur wuh rásta díkháe jis se un ko chalná thá.

20 Aur tú ne apní nek rúh bhí un kí tarbiyat ke liye ba'khshí, aur mann ko un ke munh se na roká, aur un ko piyás bujháne ko páni diyá. 21 Chális baras tak tú biyábán men un kí parwarish kartá rahá; wuh kisi chíz ke muhtáj na húe; na to un ke kapre puráne húe, aur na un ke pángw súje. 22 Is ke siwá tú ne un ko mamlukaten aur ummaten ba'khshín, jin ko tú ne un ke hisson ke mutábíq un ko báné diyá: chun-ánchi wuh Saíhún ke mulk, aur sháh i Hasbon ke mulk, aur Bāsan ke bādsháh 'Oj ke mulk par qábiz húe. 23 Aur tú ne un kí aulád ko ba'rhákar ásmán ke sitáron kí mánind kar diyá, aur un ko us mulk men láyá, jis kí bábat tú ne un ke bápádá se kahá thá, kí wuh jákar us par qabza karen. 24 So un kí aulád ne ákar is mulk par qabza kiyá, aur tú ne un ke áge is mulk ke bāshindon ya'ní Kan'ánion ko maglúb kiyá, aur un ko un ke bādsháhon aur is mulk ke logon samet, un ke háth men kar diyá kí jáisá cháhen waisá un se karen. 25 So unhon ne fasíldár shahron aur zarkhez mulk ko le liyá, aur wuh sab tarah ke achchhe mál se bhare húe gharon, aur khode húe kúon, aur bahut se angúristánon, aur zaitún ke bágon, aur phaldár darakhton ke málík húe: phir wuh khákar ser húe, aur mo'te táze ho gaye, aur tere bare íhsán se niháyat hazz u'tháyá. 26 Taubhí wuh ná-farmán hokar tujh se bágí húe, aur unhon ne terí shari'at ko píth píchhe phenká, aur tere nabíon ko, jo un ke khiláf gawáhi dete the táki un ko terí taraf phirá laen, qatl kiyá, aur unhon ne gussa diláne ke bare bare kám kiye. 27 Is liye tú ne un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá jinhon ne un ko satáyá; aur apne dukh ke waqt men jab unhon ne tujh se faryád kí, to tú ne ásmán par se sun liyá, aur apní gúnágún rahmaton ke mutábíq un ko chhuránewále díye jinhon ne un ko un ke dushmanon ke háth se chhuráyá. 28 Lekin jab un ko áram milá, to unhon ne phir tere áge badkárí kí; is liye tú ne un ko un ke dushmanon ke qabze men chhor diyá, so wuh un par musallat rahe; taubhí jab wuh rujú' láe, aur tujh se faryád kí, to tú ne ásmán par se sun liyá, aur apní

rahmaton ke mutábiq un ko bár bár chhuráya; 29 aur tú ne un ke khiláf gawáhi dí, táki apní shari'at kí taraf un ko pher láe; par unhoṅ ne ghamand kiyá, aur tere farmán na máne, balki tere ahkám ke barkhiláf gunáh kiyá (jin ko agar koí máne, to un ke sabab se jítá rahegá;) aur apne kandhe ko hatákar gardankash ban gaye, aur na suná. 30 Taubhí tú bahut barason tak un kí bardásht kartá rahá, aur apní rúh se apne nabíon kí ma'rifat un ke khiláf gawáhi detá rahá: taubhí unhoṅ ne kán na lagáya, is liye tú ne un ko áur mulkon ke logon ke háth meṅ kar diyá. 31 Báwujúd is ke tú ne apní gunágún rahmaton ke bá'is un ko nábud na kar diyá, aur na un ko tark kiyá, kyünki tú rahím o karím Khudá hai. 32 So ab, ai hamáre Khudá, buzug, aur qádir o muhib Khudá, jo 'ahd o rahmat ko qáim rakhtá hai, wuh dukh jo ham par aur hamáre bádsháhoṅ par, aur hamáre sardáron aur hamáre káhinon par, aur hamáre nabíon aur hamáre bápádá par, aur tere sab logon par, Asúr ke bádsháhoṅ ke zamáne se áj tak pará hai, so tere huzúr halká na ma'lúm ho. 33 Taubhí jo kuchh ham par áya hai, us sab meṅ tú 'adil hai, kyünki tú sachchá se pesh áya, par ham ne sharárat kí. 34 Aur hamáre bádsháhoṅ aur sardáron, aur hamáre káhinon aur bápádá ne na to terí shari'at par 'amal kiyá, aur na tere ahkám aur shahádaton ko máná, jin se tú un ke khiláf gawáhi detá rahá. 35 Kyünki unhoṅ ne apní mamlukat meṅ, aur tere bare íhsán ke waqt jo tú ne un par kiyá, aur is wasí' aur zarkhez mulk meṅ jo tú ne un ke hawále kar diyá, terí 'ibádat na kí, aur na wuh apní badkáríon se báz áe. 36 Dekh, áj ham gulám hain; balki usí mulk meṅ jo tú ne hamáre bápádá ko diyá, kí us ká phal aur paidáwar kháen; so dekh, ham usí meṅ gulám hain. 37 Wuh apní kasír paidáwar un bádsháhoṅ ko detá hai jin ko tú ne hamáre gunáhoṅ ke sabab se ham par musallat kiyá hai; wuh hamáre jismon aur hamári mawáshí par bhí, jaisá cháhte hain ikhtiyár rakhte hain, aur ham sakht musíbat meṅ hain. 38 In sab báton ke sabab se ham sachchá 'ahd karte

aur likh bhí dete hain, aur hamáre umará, aur hamáre Láwí, aur hamáre káhin us par muhr karte hain.

10 Aur wuh jinhoṅ ne muhr lagá, yih hain: Nahamiyáh bin Hakaliyáh hákim, aur Sidqiyáh, 2 Siráyáh, 'Azariyáh, Yarmiyáh, 3 Fashúr, Amariyáh, Malkiyáh, 4 Hattúsh, Sabaniyáh, Malúk, 5 Hárím, Marímot, 'Abadiyáh, 6 Dániel, Jinnatún, Bárúk, 7 Masullám, Abiyáh, Míyámín, 8 Maziyáh, Biljí, Sama'iyáh: yih káhin the. 9 Aur Láwí yih the: Yashú' bin Azaniyáh, Binwí baní Hanádád meṅ se, Qadmíel; 10 aur un ke bhái, Sabaniyáh, Húdiyáh, Qalítáh, Filáyáh, Hanán, 11 Míká, Rahob, Hasábiyáh, 12 Zakkúr, Saribiyáh, Sabaniyáh, 13 Húdiyáh, Bání, Banínú. 14 Logon ke raís yih the: Para'ús, Pakhat-moáb, 'Ailám, Zattú, Bání, 15 Bunní, 'Azjád, Babái, 16 Adúniyáh, Bigvai, 'Adín, 17 Atír, Hizqiyáh, 'Azzúr, 18 Húdiyáh, Háshúm, Bazai, 19 Khárif, 'Anatot, Núbai, 20 Magfí'ás, Masullám, Hízír, 21 Mashezabíl, Sadoq, Yaddú, 22 Filatiyáh, Hanán, 'Anáyáh, 23 Húsi', Hananiyáh, Hasúb, 24 Halúhes, Filahá, Sobeq, 25 Rahúm, Hasabnáh, Ma'siyáh, 26 Akhiyáh, Hanán, 'Anán, 27 Mallúk, Hárím, Ba'náh. 28 Aur báqí log, aur káhin, aur Láwí, aur darbán, aur gánewále, aur Natiním, aur sab jo Khudá kí shari'at kí khátir áur mulkon kí qaumon se alag ho gaye the, aur un kí bíwiyan, aur un ke beṅe, aur beṅiyan, garaz jin meṅ samajh aur 'aql thí, 29 wuh sab ke sab apne bhái amíron ke sáth milkar la'nat o qasam meṅ shámil hue, táki Khudá kí shari'at par, jo banda e Khudá Músá kí ma'rifat mill, chaleṅ, aur YAHOWAH hamáre Khudáwand ke sab hukmon, aur farmánon, aur áin ko máneṅ, aur un par 'amal karen; 30 aur ham apní beṅiyan mulk ke báhindoṅ ko na den, aur na apne beṅon ke liye un kí beṅiyan len; 31 aur agar mulk ke log sabt ke dín kuchh mál yá kháne kí chiz bechne ko láen, to ham sabt ko yá kísi muqaddas dín ko un se mol na len: aur sátwán sál, aur har qarz ká mutálaba chhor den. 32 Aur ham ne apne liye qánún thahráe, kí apne Khudá ke ghar kí khídmát ke liye

sál ba sál misqál ká tísrá hissa diyá karen; 33 ya'ní sabton, aur naye chándon kí nazr kí rotí, aur dáimí nazr kí qurbání, aur dáimí sokhtaní qurbání ke liye, aur muqarrara 'idon, aur muqaddas chizon, aur khatá kí qurbanion ke liye, kí Isráil ke wáste káfara ho, aur apne Khudá ke ghar ke sab kamon ke liye. 34 Aur ham ne ya'ní káhinon, aur Lávion, aur logon ne, lakrí ke hadye kí bábat, qur'e dále, táki use apne Khudá ke ghar men bápádá ke gharanon ke mutábíq muqarrara waqton par sál ba sál KHUDÁWAND apne Khudá ke mazbah par jaláne ko láyá karen, jaisá shari'at men likhá hai: 35 aur sál ba sál apní apní zamín ke pahle phal, aur sab darakhton ke sab mewon men se pahle phal KHUDÁWAND ke ghar men láen; 36 aur jaisá shari'at men likhá hai, apne pahlauthe beton ko aur apní mawáshí ya'ní gáe bail aur bher bakrí ke pahlauthe bachchon ko apne Khudá ke ghar men káhinon ke pás jo hamáre Khudá ke ghar men khidmat karte hain láen; 37 aur apne gúndhe húe áte, aur apní utháí húi qurbánion, aur sab darakhton ke mewon, aur mai, aur tel men se pahle phal ko apne Khudá ke ghar kí kothriyon men káhinon ke pás, aur apne khet kí dahyakí Lávion ke pás láyá karen; kyúntki Láví sab shahron men, jahán ham káshtkari karte hain, daswán hissa lete hain. 38 Aur jab Láví dahyakí len, to koi káhin jo Hárún kí aulád se ho Lávion ke sáth ho; aur Láví dahyakion ká daswán hissa hamáre Khudá ke baitu'l mái kí kothriyon men láen. 39 Kyúntki baní Isráil aur baní Láví anáj aur mai aur tel kí utháí húi qurbánian un kothriyon men láyá karenge, jahán pák bartan, aur khidmatguzár káhin, aur darbán, aur gánewále hain; aur ham apne Khudá ke ghar ko nahin chhorenge.

11 Aur logon ke sardár Yarúshalem men rahte the; aur baqí logon ne qur'e dále, kí har das shakhsion men se ek ko shahr í muqaddas Yarúshalem men basne ke liye láen, aur nau baqí shahron men rahen. 2 Aur logon ne un sab ádmion ko, jinhon ne khushi se apne áp ko Yarúshalem men basne ke liye pesh kiyá, du'á dí. 3 Us súbe ke

sardár, jo Yarúshalem men a base, yih hain; (par Yahúdáh ke shahron men har ek apne shahr men apni í milkiyat men rahtá thá, ya'ní áhí í Isráil, aur káhin, aur Láví, aur Natinim aur Sulaimán ke mulázinon kí aulád.) 4 Aur Yarúshalem men kuchh baní Yahúdáh aur kuchh baní Binyámin rahte the. Baní Yahúdáh men se: 'Atáyáh bin 'Uzziyáh, bin Zakariyáh, bin Amariyáh, bin Safatiyáh, bin Mahalalel, baní Fáras men se; 5 aur Ma'siyáh bin Bárúk, bin Kull-Hozih, bin Hazáyáh, bin 'Adáyáh, bin Yúyarib, bin Zakariyáh, bin Shiloní. 6 Sab baní Fáras jo Yarúshalem men base chár sau ársath súrmá the. 7 Aur yih baní Binyámin hain: Sallú bin Masullám, bin Yúed, bin Fidáyáh, bin Qauláyáh, bin Ma'siyáh, bin I'tiel, bin Yasá'iyáh; 8 phir Jabbal, Sallai aur nau sau atháís ádmí. 9 Aur Yúel bin Zikrí un ká nazim thá, aur Yahúdáh bin Hassanúah shahr ke hákim ká náib thá. 10 Káhinon men se: Yada'iyáh bin Yúyarib, aur Yákin, 11 Shiráyáh bin Khilqiyáh, bin Masullám, bin Sadoq, bin Miráyot, bin Akhítob, Khudá ke ghar ká nazim, 12 aur un ke bhái jo haikal men kám karte the, áth sau báis: aur 'Adáyáh, bin Yarohám, bin Filaliyáh, bin Amzi, bin Zakariyáh, bin Fashúr, bin Malkiyáh, 13 aur us ke bhái ábái khándanon ke raís, do sau bayáís; aur Amasai bin 'Azárel, bin Akhasai, bin Masillamot, bin Immer, 14 aur un ke bhái, zabardast súrmá, ek sau atháís; aur un ká sardár Zabdíel bin Hajadúlm thá. 15 Aur Lávion men se: Sama'iyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabiyáh, bin Búnní; 16 aur Sabbatai, aur Yúzabád, Lávion ke raíson men se, Khudá ke ghar ke báhar ke kám par muqarrar the; 17 aur Mattaniyáh bin Miká, bin Zabdí, bin A'saf, sardár thá, jo du'á ke waqt shukrguzári shurú' karne men peshwá thá: aur Baqbúqiyáh us ke bháiyon men se dúsré darje par thá, aur 'Abdá bin Samú'a, bin Jalál, bin Yadútún. 18 Muqaddas shahr men kull do sau chaurási Láví the. 19 Aur darbán, 'Aqqúb, Talmún, aur un ke bhái jo phájakon kí nigahbání karte the, ek sau bahattar the. 20 Aur Isráilíon aur káhinon aur Lávion ke baqí log

Yahúdáh ke sab shahron men apní apní milkiyat men rahte the. 21 Par Natiním' Ofal men base hue the : aur Zihá, aur Jisfá Natiním par muqarrar the. 22 Aur 'Uzzi bin Bání, bin Hasabiyáh, bin Mattaniyáh, bin Míká jo A'saf kí aulád, ya'ní gánewálon men se thá, Yarúshalem men un Lávion ká názim thá jo Khudá ke ghar ke kám par muqarrar the. 23 Kyúñki un kí bábat bádsháh kí taraf se hukm ho chuká thá, aur gánewálon ke liye har roz kí zarúrat ke mutábíq muqarrara rasad thí. 24 Aur Fatahiyáh bin Mashezabíl jo Zarah bin Yahúdáh kí aulád men se thá ra'iyat ke sab mu'ámalát ke liye bádsháh ke huzúr rahtá thá. 25 Rahe gánw aur un ke khet, so baní Yahúdáh men se kuchh log Qaryat Arba' aur us ke qasbon men, aur Díbon aur us ke qasbon men, aur Yaqabziel aur us ke gánwon men rahte the, 26 aur Yashú', aur Moládah aur Bait Falat men, 27 aur Hasar Sú'al, aur Baírsaba' aur us ke qasbon men, 28 aur Siqláj, aur Maqúnáh aur us ke qasbon men, 29 aur 'Ain Rimmon, aur Sára'áh men, aur Yármot men, 30 Zánoáh, 'Adullám, aur un ke gánwon men, Lakís aur us ke kheton men, 'Azíqah aur us ke qasbon men. Yúñ wuh Baírsaba' se Hinnúm kí wadí tak đeron men rahte the. 31 Aur baní Binyamín bhí Jiba' se lekar áge Mikmás, aur 'Aiyáh, aur Baitel, aur us ke qasbon men, 32 aur 'Anatot, aur Núb, aur 'Ananiyáh, 33 aur Hásúr, aur Rámah, aur Jittaim, 34 aur Hádid, aur Zibo'im, aur Nabállat, 35 aur Lúd, aur Onú, ya'ní kárigaron kí wadí men rahte the. 36 Aur Lávion men se ba'z fariq jo Yahúdáh men the wuh Binyamín se mil gaye.

12 Wuh káhin aur Láví jo Zarubábul bin Siyáltiel aur Yashú' ke sáth gaye, so yih hain : Siráyáh, Yarmiyáh, 'Azrá, 2 Amariyáh, Mallúk, Hattúsh, 3 Sikaniyáh, Rahúm, Marímot, 4 'Iddú, Jinnatú, Abiyáh, 5 Miyámín, Ma'diyáh, Biljah, 6 Sama'iyáh aur Yúyaríb, Yada'iyáh, 7 Sallú, 'Amúq, Khilqiyáh, Yada'iyáh. Yih Yashú' ke dinon men káhinon aur un ke bháiyon ke sardár the. 8 Aur Láví yih the : Yashú', Binwí, Qadmiel,

Serabiyáh, Yahúdáh, aur Mattaniyáh jo apne bháiyon samet shukrguzári par muqarrar thá; 9 aur un ke bhái Baqbúqiyáh aur 'Unno, un ke sámne apne apne pahre par muqarrar the. 10 Aur Yashú' se Yúyaqím paidá huá, aur Yúyaqím se Ilyásib paidá huá, aur Ilyásib se Yúyada' paidá huá, 11 aur Yúyada' se Yúnatan paidá huá, aur Yúnatan se Yaddú' paidá huá. 12 Aur Yúyaqím ke dinon men yih káhin ábái khándanon ke sardár the : Siráyáh se Miráyáh; Yarmiyáh se Hananiyáh; 13 'Azrá se Masullám; Amariyáh se Yahúhanán; 14 Malikú se Yúnatan; Sabaniyáh se Yúsuf; 15 Hárím se 'Adná; Miráyot se Khálqai; 16 'Iddú se Zakariyáh; Jinnatún se Masullám; 17 Abiyáh se Zikrí; Minyamín se, Mau'idiyáh se Filtí; 18 Biljah se Sammú'; Sama'iyáh se Yahúnatan; 19 Yúyaríb se Mattanai; Yada'iyáh se 'Uzzi; 20 Sallai se Qallai; 'Amúq se 'Ibr; 21 Khilqiyáh se Hasabiyáh; Yada'iyáh se Nataniel. 22 Ilyásib, aur Yúyada', aur Yúhanán, aur Yaddú' ke dinon men, Lávion ke ábái khándanon ke sardár likhe játe the; aur káhinon ke, Dára Fársí kí saltanat men. 23 Baní Láví ke ábái khándanon ke sardár Yúhanán bin Ilyásib ke dinon tak, tawárikh kí kitáb men likhe játe the. 24 Aur Lávion ke raís : Hasabiyáh, Serabiyáh, aur Yashú' bin Qadmiel apne bháiyon samet ámne sámne bárí bárí se mard i Khudá Dáúd ke hukm ke mutábíq Khudá kí hamd aur shukrguzári ke liye muqarrar the. 25 Mattaniyáh, aur Baqbúqiyáh, aur 'Abadiyáh, aur Masullám, aur Talmún, aur 'Aqqúb darbán the jo phátkon ke makhzanon ke pás pahrá dete the. 26 Yih Yúyaqím bin Yashú' bin Yúsadaq ke dinon men, aur Nahamiyáh hákim aur 'Azrá káhin aur faqíh ke dinon men the.

27 Aur Yarúshalem kí shahrpanáh kí taqdis ke waqt unhon ne Lávion ko un kí sab jagahon ko dhúndh nikálá, ki un ko Yarúshalem men láen, táki wuh khushí khushí jhánjh, aur sitár, aur barbat ke sáth shukrguzári karke aur gákar taqdis karen. 28 So gánewálon kí nasl ke log Yarúshalem kí girdnawáh ke maidán se, aur Natúfatíon ke dhát se, 29 aur Baitu'l Jiljál se bhí, aur Jiba' aur

'Azmávat ke kheton se ikatthe húe; kyúnki gánewálon ne Yarúshalem ke girdágird apne liye díhát baná liye the. 30 Aur káhinon aur Lávion ne apne ap ko pák kiyá, aur unhon ne logon ko aur phátaKon ko aur shahrpanáh ko pák kiyá. 31 Tab main Yahúdáh ke amíron ko díwár par láyá; aur main ne do bare gol muqarrar kiye jo hamd karte húe julús men nikle, ek un men se dahine háth kí taraf díwár ke úpar úpar se kúre ke phátaK kí taraf gayá. 32 Aur yih un ke píchhe píchhe gaye, ya'ní Húsa'iyáh aur Yahúdáh ke ádhe sardár, 33 'Azariyáh, 'Azrá, aur Masullám, 34 Yahúdáh, aur Binyamín, aur Sama'iyáh, aur Yarmiyáh, 35 aur kuchh káhinzáde narsinge liye húe, ya'ní Zakariyáh bin Yúnatan, bin Sama'iyáh, bin Mattaniyáh, bin Mikáyáh, bin Zakkúr, bin A'saf; 36 aur us ke bhái Sama'iyáh, aur 'Azárel, Milalai, Jilalai, Ma'í, Nataníel, aur Yahúdáh, aur Hanání, mard i Khudá Dáúd ke bájon ko liye húe játe the, aur 'Azrá faqíh un ke áge áge thá. 37 Aur wuh cháhma phátaK se hokar sídhe áge gaye, aur Dáúd ke shahr kí sírhiyon par chařkar shahrpanáh kí únchái par pahunché, aur Dáúd ke mahall ke úpar hokar páni phátaK tak mashriq kí taraf gaye. 38 Aur shukrguzári karnewálon ká dúsrá gol, aur un ke píchhe píchhe main aur ádhe log un se milne ko díwár par tanúron ke burj ke úpar chaurí díwár tak, 39 aur Ifráimí phátaK ke úpar puráne phátaK, aur machhí phátaK, aur Hananel ke burj, aur Hammiyáh ke burj par se hote húe bheř phátaK tak gaye; aur pahrewálon ke phátaK par khaře ho gaye. 40 So shukrguzári karnewálon ke donon gol aur main aur mere sáth ádhe hákim Khudá ke ghar men khaře ho gaye: 41 aur káhin; Ilyáqim, Ma'siyáh, Minyamín, Mikáyáh, Ilayú'ainí, Zakariyáh, Hananiyáh, narsinge liye húe the; 42 aur Ma'siyáh, aur Sama'iyáh, aur Ilí'azar, aur 'Uzzí, aur Yahúhanán, au Malkiyáh, aur 'Ailám, aur 'Azar apne sardár gánewále, Izrakhiyáh ke sáth baland áwáz se gáte the. 43 Aur us din unhon ne bahut sí qurbánián chařháin, aur khushi kí; kyúnki Khudá ne aisí khushi un ko bařshí ki wuh niháyat shádmán húe; aur

'auraton aur bachchon ne bhí khushi manái; so Yarúshalem kí khushi kí áwáz dúr tak sunái detí thí.

44 Usí din log khazáne kí, aur uthái húi qurbániyon aur pahle phalon aur dahyakion kí kořhriyon par muqarrar húe, táki un men shahr shahr ke kheton ke mutábíq jo hisse káhinon aur Lávion ke liye shara' ke mutábíq muqarrar húe, un ko jama' karen: kyúnki baní Yahúdáh káhinon aur Lávion ke sabab se jo házir rahte the khush the. 45 So wuh Khudá ke intizám, aur tahárat ke intizám kí nigráni karte rahe, aur gánewálon aur darbánon ne bhí Dáúd aur us ke beře Sulaimán ke hukm ke mutábíq aisá hí kiyá. 46 Kyúnki qadím zamáne se Dáúd aur A'saf ke dinon men ek sardár muganní hotá thá, aur Khudá kí hamd aur shukr ke gít gáe játe the. 47 Aur tamám Isráil Zarubbábul ke aur Nahamiyáh ke dinon men har roz kí zarúrat ke mutábíq gánewálon aur darbánon ke hisse dete the; yún wuh Lávion ke liye chízen mařhsús karte, aur Láwi baní Hárún ke liye mařhsús karte the.

13 Us din unhon ne logon ko Músá kí kitáb men se pařkar sunáyá, aur us men yih likhá milá, kí 'Ammoní aur Moábí Khudá kí jamá'at men kabhí na áne páen; 2 is liye kí wuh roří aur páni lekar baní Isráil ke istiqbál ko na nikle, balki Balám ko un ke khláf ujrát par buláyá, táki un par la'nat kare: par hamáre Khudá ne us la'nat ko barakat se badal diyá. 3 Aur aisá húa, kí sharí'at ko sunkar unhon ne sári milí julí bhíř ko Isráil se judá kar diyá.

4 Is se pahle Ilyásib káhin ne, jo hamáre Khudá ke ghar kí kořhriyon ká mukhtár thá, Túbiyáh ká rishtadár hone kí wájh se, 5 us ke liye ek baří kořhri taiyár kí thí, jáhan pahle nazr kí qurbánián, aur lubán, aur bartan, aur anáj kí aur mai kí aur tel kí dahyakián jo hukm ke mutábíq Lávion, aur gánewálon, aur darbánon ko dí játi thín, aur káhinon ke liye uthái húi qurbánián bhí rakkhí játi thín. 6 Par in aiyám men main Yarúshalem men na thá, kyúnki sháh i Bábul Artakshashatá ke battiswen baras main bádsháh ke pás gayá thá, aur kuchh

dinon ke ba'd main ne bádsháh se rukhsat kí darkhwást kí. 7 Aur main Yarúshalem men áyá, aur ma'lúm kiyá, ki Khudá ke ghar ke sahnon men Túbiyáh ke wáste ek kothri taiyár karne se Ilyásib ne kaisi kharábi kí hai. 8 Is se main miháyat ranjída huá, is liye main ne Túbiyáh ke sab kánagi sámán ko us kothri se báhar phenk diyá. 9 Phir main ne hukm diyá, aur unhon ne un kothriyon ko sáf kiyá; aur main Khudá ke ghar ke bartanon aur nazr kí qurbánion, aur lubán ko phir wahín le áyá. 10 Phir mujhe ma'lúm huá, ki Lávion ke hisse un ko nahín diye gaye, is liye khidmatguzár Láví aur gánewále apne apne khet ko bhág gaye hai. 11 Tab main ne hákimon se jhagar kar kahá, ki Khudá ká ghar kyún chhor diyá gayá hai? Aur main ne un ko khatthá karke un ko un kí jagah par muqarrar kiyá. 12 Tab sab ahl i Yahúdáh ne anáj, aur mai, aur tel ká daswán hissa khazánon men dákhil kiyá. 13 Aur main ne Salamiyáh káhin, aur Sadoq faqih, aur Lávion men se Fidáyáh ko khazánon ke khazánchi muqarrar kiyá; aur Hanán bin Zakkúr bin Mattaniyáh un ke sáth thá; kyunki wuh diyánatdár máne játe the, aur apne bháiyon men bánt dená un ká kám thá. 14 Ai mere Khudá, is ke liye mujhe yád kar, aur mere nek kámon ko, jo main ne apne Khudá ke ghar aur us kí rusúm ke liye kiye, mitá na dá. 15 Un hí dinon men main ne Yahúdáh men ba'z ko dekhá jo sabbt ke din hauzon men pánwon se angúr kuchal rahe the, aur púle lákar un ko gadhon par ládte the; isi tarah mai, aur angúr, aur anjír, aur har qism ke bojh sabbt ko Yarúshalem men láte the; aur jis din wuh kháne kí chízen bechne lage, main ne un ko toká. 16 Aur wahán Súr ke log bhí rahte the jo machhí aur har tarah ká sámán lákar sabbt ke din Yarúshalem men Yahúdáh ke logon ke háth bechte the. 17 Tab main ne Yahúdáh ke umará se jhagar kar kahá, Yih kyá burá kám hai jo tum karte aur sabbt ke din kí behurmatí karte ho? 18 Kyá tumháre báp dáda ne aisá hí nahín kiyá, aur kyá hamará Khudá

ham par aur is shahr par yih sab áfaten nahín láyá? taubhí tum sabbt kí behurmatí karke Isráil par ziyáda gazab láte ho? 19 So jab sabbt se pahle Yarúshalem ke pháta kon ke pás andherá hone lagá, to main ne hukm diyá, ki Pháta band kar diye jáen, aur hukm de diyá kí jab tak sabbt guzar na jáe, wuh na khulen; aur main ne apne chand naukaron ko pháta kon par rakkhá, kí sabbt ke din koí bojh andar áne na páe. 20 So byopári aur tarah tarah ke mál ke bechnewále ek yá do bár Yarúshalem ke báhar tike. 21 Tab main ne un ko toká, aur un se kahá, ki Tum díwár ke nazdík kyún tik játe ho? Agar phir aisá kiyá, to main tum ko giriftár kar lungá. Us waqt se wuh sabbt ko phir na áe. 22 Aur main ne Lávion ko hukm kiyá, kí apne ap ko pák karen, aur sabbt ke din kí taqdís kí garaz se ákar pháta kon kí rakhwáli karen. Ai mere Khudá, ise bhí mere haqq men yád kar, aur apní barí rahmat ke mutábíq mujh par tars khá.

23 Un hí dinon men main ne un Yahúdíon ko bhí dekhá jinhon ne Ashdúdí, aur 'Ammoní, aur Moábí 'auraten biyáh lí thin. 24 Aur un ke bachchon kí zabán ádhí Ashdúdí thí, aur wuh Yahúdí zabán men bát nahín kar sakte the, balki har qaum kí bóli ke mutábíq bolte the. 25 So main ne un se jhagar kar un ko la'nat kí, aur un men se ba'z ko mára, aur un ke bál noch dále, aur un ko Khudá kí qasam khilá, kí tum apní be'tiyán un ke be'ton ko na dená, aur na apne be'ton ke liye aur na apne liye un kí be'tiyán lená. 26 Kyá sháh i Isráil Sulaimán ne in báton se gunáh nahín kiyá? agarchi aksar qaumon men us kí mánind koí bádsháh na thá, aur wuh apne Khudá ká piyára thá, aur Khudá ne use sáre Isráil ká bádsháh banáyá, taubhí ajnabí 'auraton ne use bhí gunáh men phansáyá. 27 So kyá ham tumhári sunkar aisí barí burái karen, kí ajnabí 'auraton ko biyákar apne Khudá ká gunáh karen? 28 Aur Ilyásib sardár káhin ke be'te Yúyada' ke be'ton men se ek be'tá Húrúni Sanballat ká dámad thá; is liye main ne us ko apne pás se bhagá diyá. 29 Ai mere Khudá, un ko yád kar, is liye kí unhon ne kahánat

ko, aur kahánat aur Lávion ke 'ahd ko nápak kiyá hai. 30 Yún hí main ne un ko kull ajnabion se pák kiyá, aur káhinon aur Lávion ke liye un kí khidmat ke mutábiqu,

31 aur muqarrara waqton par lakri ke hadye aur pahle phalon ke liye halqe muqarrar kar diye. Ai mere Khudá, bhalái ke liye mujhe yád kar.

A'STAR

1 Akhasúerus ke dinon men aisá huá, (yih wuhí Akhasúerus hai jo Hindostán se Kush tak ek sau sattáís subon par saltanat kartá thá :) 2 ki un dinon men jab Akhasúerus apne takht i saltanat par jo qasr i Sosan men thá baithá, 3 to us ne apní saltanat ke tsre sál apne sab hákimon aur khádimon kí ziyáfat kí: aur Fárs aur Mádaí kí táqat, aur subon ke umará aur sardár us ke huzúr házir the: 4 tab wuh bahut din, ya'ní ek sau assí din tak apní jalilu'l qadr saltanat kí daulat aur apní a'la 'azmat kí shán un ko dikhátá rahá. 5 Jab yih din guzar gaye, to bádsháh ne sab logon kí, kyá bare kyá chhoṭe, jo qasr i Sosan men maujúd the, sháhi mahall ke bág ke sahn men sát din tak ziyáfat kí. 6 Wahán safed, aur sabz, aur ásmáni rang ke parde the jo katáni aur argawáni doriyon se chándí ke halqon aur sang i marmar ke sutunon se bandhe the; aur surkh, aur safed, aur zard, aur siyáh sang i marmar ke farsh par sone aur chándí ke takht the. 7 Aur unhon ne un ko sone ke piyalon men jo mukhtalif shaklon ke the pine ko diyá, aur sháhi mai bádsháh ke karam ke muwáfiqu kasrat se pilái. 8 Aur mainoshi is qá'ide se thí, ki koí majbúr nahin kar saktá thá; kyünki bádsháh ne apne mahall ke sab 'uhdadaron ko tákid farmái thí, ki wuh har shakhs kí marzi ke mutábiqu karen. 9 Aur Washti malika ne bhí Akhasúerus bádsháh ke sháhi mahall men 'auraton kí ziyáfat kí. 10 Sátwen din, jab bádsháh ká dil mai se masrúr thá, to us ne sáton khwájasararon ya'ní Mahúmán, aur Biztá, aur Kharbúnáh, aur Bigtá, aur Abagtá, aur Zitar, aur Karkas ko jo Akhasúerus

bádsháh ke huzúr khidmat karte the hukm diyá, 11 ki Washti malika ko sháhi táj pahinakar bádsháh ke huzúr láen, táki us ká jamál logon aur umará ko díkháe; kyünki wuh dekhne men khúbsúrat thí. 12 Lekin Washti malika ne sháhi hukm par jo khwájasararon kí ma'rifat milá thá, áne se inkár kiyá. So bádsháh bahut jhálláyá, aur dil hí dil men us ká gazab bharká. 13 Tab bádsháh ne un dánishmandon se jin ko waqton ká imtiyáz thá púchná, (kyünki bádsháh ká dastúr sab qánúndanon aur 'adlshínason ke sáth aisá hí thá; 14 aur Fárs aur Mádaí ke sáton amír, ya'ní Káreshná, aur Sitár, aur Admátá, aur Tarsís, aur Maras, aur Marsiná, aur Mamúkán us ke muqarrab the jo bádsháh ká dídar hásil karte, aur mamlukat men sadrnishin the :) 15 kí qánún ke mutábiqu Washti malika se kyá karná cháhiye; kyünki us ne Akhasúerus bádsháh ká hukm jo khwájasararon kí ma'rifat milá nahin maná hai? 16 Aur Mamúkán ne bádsháh aur amíron ke huzúr jawáb diyá, kí Washti malika ne faqat bádsháh hí ká nahin, balki sab umará aur sab logon ká bhí jo Akhasúerus bádsháh ke kull subon men hain qusúr kiyá hai. 17 Kyünki malika kí yih bát báhar sab 'auraton tak pahunchegí, jis se un ke shauhar un kí nazar men zalil ho jáenge, jab yih khabar phailegí kí Akhasúerus bádsháh ne hukm diyá kí Washti malika us ke huzúr lál jáe, par wuh na áí; 18 aur áj ke din Fárs aur Mádaí kí sab begamen jo malika kí bát sun chuki hain bádsháh ke sab umará se aisá hí kahne lagengí. Yún bahut hiqárat aur taish paidá hogá. 19 Agar bádsháh ko manzúr hó, to us kí taraf se sháhi farmán nikle, aur wuh Fársion aur Mádion ke áin men

mundarj ho táki badlá na jáe, ki Washtí Malika Akhasúerus bádsháh ke huzúr phir kabhí na áe, aur bádsháh us ká sháhána rutba kisí áur ko jo us se bihtar hai 'ináyat kare. 20 Aur jab bádsháh ká farmán, jise wuh sádír karegá, us kí sári saltanat men (jo barí hai) shuhrat páegá, to sab bíwiyán apne apne shauhar kí, kyá bará kyá chhotá, 'izzat karengí. 21 Yih bát bádsháh aur umará ko pasand áí; aur bádsháh ne Mamúkán ke kahne ke mutábíq kiyá: 22 kyúnki us ne sab sháhí súbon men súbé súbé ke hurúf, aur qaum qaum kí bolí ke mutábíq khatt bhej diye, ki har mard apne ghar men hukúmat kare, aur apní qaum kí zabán men kalám kare.

2 In báton ke ba'd, jab Akhasúerus bádsháh ká gazab thandá huá, to us ne Washtí ko, aur jo kuchh us ne kiyá thá, aur jo kuchh us ke khlíf hukm huá thá, yád kiyá. 2 Tab bádsháh ke mulázim jo us kí khdmat karte the kahne lage, ki Bádsháh ke liye jawán khúbsúrat kunwáriyán dhúndhí jáen; 3 aur bádsháh apní mamlukat ke sab súbon men mansabdáron ko muqarrar kare, táki wuh sab jawán khúbsúrat kunwáriyon ko qasr i Sosan ke bích haramsará men ikatthá karke bádsháh ke khwájasará Haijá ke supurd karen jo 'auraton ká muháfiz hai; aur tahárat ke liye un ká sámán un ko diyá jáe; 4 aur jo kunwári bádsháh ko pasand ho, wuh Washtí kí jagah malika ho. Yih bát bádsháh ko pasand áí; aur us ne aisá hí kiyá.

5 Aur qasr i Sosan men ek Yahúdí thá, jis ká nám Mardakí thá, jo Yátr, bin Sima'í, bin Qís ká betá thá, jo Binyamíní thá; 6 aur Yarúshalém se un asron ke sáth gayá thá jo sháh i Yahúdáh Yakúniyáh ke sáth asrí men gaye the, jin ko sháh i Bábul Nabúkadnazar asr karke le gayá thá. 7 Us ne apne chachá kí betí Hadasáh ya'ní A'star ko pálá thá; kyúnki us ke mán báp na the; aur wuh larí hasín aur khúbsúrat thí: aur jab us ke mán báp mar gaye, to Mardakí ne use apní betí karke pálá. 8 So aisá huá, ki jab bádsháh ká hukm aur farmán sunne men áyá, aur bahut sí kunwáriyán qasr i Sosan men ikatthí hokar Haijá ke supurd hún, to A'star bhí bádsháh ke mahall

men pahunchái gayí, aur 'auraton ke muháfiz Haijá ke supurd húi. 9 Aur wuh larí use pasand áí, aur us ne us par mihrbání kí; aur fauran use sháhí mahall men se tahárat ke liye us ke sámán, aur kháne ke hisse, aur aisí sát saheliyán jo us ke láiq thín use dín, aur use aur us kí saheliyon ko haramsará kí sab se achchhí jagah men le jákar rakkhá. 10 A'star ne na apní qaum na apná khándán záhir kiyá thá; kyúnki Mardakí ne use tákid kar dí thí, ki na batáe. 11 Aur Mardakí har roz haramsará ke sahn ke áge phirtá thá, táki daryáft kare, ki A'star kaisí hai, aur us ká kyá hál hogá. 12 Jab ek ek kunwári kí barí áí kí 'auraton ke dastúr ke mutábíq bárah mahíne kí safái ke ba'd Akhasúerus bádsháh ke pás jáe, (kyúnki itne hí din un kí tahárat men lag játe the, ya'ní chha mahíne murr ká tel lagáne men, aur chha mahíne 'itr aur 'auraton kí safái kí chizon ke lagáne men,) 13 tab is tarah se wuh kunwári bádsháh ke pás játi thí, ki jo kuchh wuh cháhti ki haramsará se bádsháh ke mahall men le jáe, wuh us ko diyá játa thá. 14 Shám ko wuh játi thí, aur subh ko lautkar dústre haramsará men bádsháh ke khwájasará Sha'sjaz ke supurd ho játi thí jo haramon ká muháfiz thá; wuh bádsháh ke pás phir nahín játi thí, magar jab kí bádsháh use cháhtá, tab wuh nám lekar bulái játi thí. 15 Jab Mardakí ke chachá Abíkhail kí betí A'star kí jise Mardakí ne apní betí karke rakkhá thá bádsháh ke pás jáne kí barí áí, to jo kuchh bádsháh ke khwájasará aur 'auraton ke muháfiz Haijá ne thahráyá thá, us ke siwá us ne áur kuchh ná mángá. Aur A'star un sab kí, jin kí nigáh us par parí, manzúr i nazar húi. 16 So A'star Akhasúerus bádsháh ke pás us ke sháhí mahall men us kí saltanat ke sátwen sál ke daswen mahíne men jo Tebat mahína hai pahunchái gayí. 17 Aur bádsháh ne A'star ko sab 'auraton se ziyáda piyár kiyá, aur wuh us kí nazar men un sab kunwáriyon se ziyáda 'azíz aur pasandída tháhrí: pas us ne sháhí táj us ke sir par rakhí diyá, aur Washtí kí jagah use malika banáya. 18 Aur bádsháh ne apne sab umará aur mulázimon ke liye ek

bari ziyáfat ya'ni A'star kí ziyáfat kí; aur súbon men mu'áfí kí, aur sháhi karam ke mutábíq in'am bánte. 19 Aur jab kunwáriyán dúsrí bár ikatthí kí gayín, to Mardakí bádsháh ke phátak par baithá thá. 20 Aur A'star ne na to apne khándán aur na apní qaum ká patá diyá thá, jaisá Mardakí ne use tákid kar dí thí; is liye kí A'star Mardakí ká hukm aisá hí mántí thí, jaisá us waqt jab wuh us ke hán parwarish pá rahí thí. 21 Un hí dinon men, jab Mardakí bádsháh ke phátak par baithá kartá thá, bádsháh ke khwá-jasaráon men se jo darwáze par pahrá dete the do shakhson, ya'ni Bigtán aur Tarash ne bigarkar cháhá kí Akhasúerus bádsháh par háth chaláen. 22 Yih bát Mardakí ko ma'lúm hui, aur us ne A'star malika ko batái; aur A'star ne Mardakí ká nám lekar bádsháh ko khabar kar dí. 23 Jab us mu'amale kí tahqíqát kí gayí, aur wuh bát sábit hui; to wuh donon ek darakht par latká diye gaye; aur yih bádsháh ke sámne tawárikh kí kitáb men likh liyá gayá.

3 In báton ke ba'd Akhasúerus bádsháh ne Ajáji Hammadátá ke bete Hámán ko mumtáz aur sarfaráz kiyá, aur us kí kursí ko sab umará se jo us ke sáth the bartar kiyá. 2 Aur bádsháh ke sab mulázim jo bádsháh ke phátak par the Hámán ke áge jhukkar us kí ta'zím karte the; kyúnci bádsháh ne us ke báre men aisá hí hukm kiyá thá. Par Mardakí na jhuktá, na us kí ta'zím kartá thá. 3 Tab bádsháh ke mulázimon ne jo bádsháh ke phátak par the Mardakí se kahá, Tú kyún bádsháh ke hukm ko toftá hai? 4 Jab wuh us se roz kahte rahe, aur us ne un kí na mání, to unhon ne Hámán ko batá diyá, táki dekhén kí Mardakí kí bát chalegi, yá nahín: kyúnci us ne un se kah diyá thá, kí Main Yahúdí hun. 5 Jab Hámán ne dekhá kí Mardakí na jhuktá, na merí ta'zím kartá hai, to Hámán gusse se bhar gayá. 6 Lekin faqat Mardakí hí par háth chalána apní shán se niche samjhá; kyúnci unhon ne use Mardakí kí qaum batá dí thí; is liye Hámán ne cháhá kí Mardakí kí qaum, ya'ni sab Yahúdíon ko jo Akhasúerus kí purí mamlukat men rahte the halák kare. 7 Aur Akha-

súerus bádsháh kí saltanat ke bárahwen baras ke pahle mahíne men jo Nísán mahína hai wuh roz ba roz aur máh ba máh bárahwen mahína ya'ni Adár ke mahíne tak Hámán ke sámne pur ya'ni qur'a dálte rahe. 8 Aur Hámán ne Akhasúerus bádsháh se 'arz kí, kí Huzúr kí mamlukat ke sab súbon men ek qaum sab qaumon ke darmiyán paráganda aur phailí hui hai; us ko dastúr har qaum se nirále hai, aur wuh bádsháh ke qawánín nahín mánte hai; so un ko rahne dená bádsháh ke liye fáidamand nahín. 9 Agar bádsháh ko manzúr ho, to un ko halák karne ká hukm likhá jae; aur main tahsildáron ke háth men sháhi khazánon men dákhil karne ke liye chándí ke das hazár tore dúngá. 10 Aur bádsháh ne apne háth se angúthí utárkar Yahúdíon ke dushman Ajáji Hammadátá ke bete Hámán ko dí. 11 Aur bádsháh ne Hámán se kahá, kí Wuh chándí tujhe bakhshí gayí, aur wuh log bhí, táki jo tujhe achchá ma'lúm ho un se kare. 12 Tab bádsháh ke munshi pahle mahíne kí terahwín tárikh ko buláe gaye, aur jo kuchh Hámán ne bádsháh ke nawwábon, aur har súbé ke hákimon, aur har qaum ke sardáron ko hukm kiyá us ke mutábíq likhá gayá: súbé súbé ke huruf aur qaum qaum kí zabán men sháh í Akhasúerus ke nám se yih likhá gayá, aur us par bádsháh kí angúthí kí muhr kí gayí. 13 Aur harkáron ke háth bádsháh ke sab súbon men khatt bheje gaye, kí bárahwen mahíne ya'ni Adár mahíne kí terahwín tárikh ko sab Yahúdíon ko, kyá jawán, kyá buddhe, kyá bachche, kyá 'auratek ek hí din men halák aur qatl karen, aur nábud kar den, aur un ká mál lút len. 14 Is tahrír kí ek ek naql sab qaumon ke liye shá'í kí gayí, kí is farmán ká i'lán har súbé men kiyá jae, táki us din ke liye taiyár ho jáen. 15 Bádsháh ke hukm se harkáre fauran rawána hue, aur wuh hukm qasr í Sosan men diyá gayá. Aur bádsháh aur Hámán mainoshi karne ko baith gaye; par Sosan shahr páreshán thá.

4 Jab Mardakí ko wuh sab jo kiyá gayá thá ma'lúm hui, to Mardakí ne apne kapre pháre, aur táf pahine aur sir par rákh dákar shahr

ke bích men chala gayá, aur baland aur purdard áwáz se chilláne lagá. 2 Aur wuh bádsháh ke phátaq ke sámne bhí áyá; kyúnci táq pahine koi bádsháh ke phátaq ke andar jáne na páta thá. 3 Aur har súbé men, jáhan kahin bádsháh ká hukm aur farmán pahunchá, Yahúdíon ke darmiyán bará mátam aur roza aur giryazári aur nauha shurú' ho gayá; aur babutere táq pahine rákh men par gaye. 4 Aur A'star kí saheliyon aur us ke khwájasaráon ne ákar use khabar di. Tab malika bahut gangin hui; aur us ne kapre bheje, ki Mardaki ko pahinaen, aur táq us par se utar len; par us ne un ko na liya. 5 Tab A'star ne bádsháh ke khwájasaráon men se Haták ko jise us ne A'star ke pás házir rahne ko muqarrar kiyá thá bulwayá, aur use tákid kí ki Mardaki ke pás jákar daryáft kare, ki yih kyá bát hai, aur kis sabab se hai. 6 So Haták nikal kar sháhr ke chauh men jo bádsháh ke phátaq ke sámne thá Mardaki ke pás gayá. 7 Tab Mardaki ne apni puri sarguzasht, aur rupaye kí wuh thik raqm use batá jise Hámán ne Yahúdíon ko halák karne ke liye bádsháh ke khazánon men dákhil karne ká wa'da kiyá thá. 8 Aur us farmán kí tahrir kí ek naql bhí, jo un ke halák karne ke liye Sosan men di gayi thi, use di, táki use A'star ko dikháe, aur batáe, aur use tákid kare, ki bádsháh ke huzúr jákar us se minnat kare, aur us ke huzúr apni qaum ke liye darkhwást kare. 9 Chunánci Haták ne ákar A'star ko Mardaki kí báten kah sunáin. 10 Tab A'star Haták se bát karne lagi, aur use Mardaki ke liye yih paigám diyá, ki 11 Bádsháh ke sab mulázim aur bádsháhi súbón ke sab log jánte hain, ki jo koi mará ho yá 'aurat bebuláe bádsháh kí bargáh i andarúni men jáe, us ke liye, bas, ek hí qánún hai, ki wuh mará jáe, siwá us ke jis ke liye bádsháh sone ká 'asá utháe táki wuh jítá rahe: lekin tis din húe kí main bádsháh ke huzúr nahin bulái gayi. 12 Unhon ne Mardaki se A'star kí báten kahin. 13 Tab Mardaki ne un se kahá, ki A'star ke pás yih jawáb le jáen, ki Tú apne di men yih na samajh, ki sab Yahúdíon men se tú bádsháh ke mahall men bachí

rahegi. 14 Kyúnci agar tú is waqt khámoshi ikhtiyár kare, to khaláfi aur naját Yahúdíon ke liye kisi áur jagah se áegi; par tú apne báp ke khándán samet halák ho jáegi: aur kyá jáne kí tú aise hí waqt ke liye saltanat ko pahunchi hai? 15 Tab A'star ne un ko Mardaki ke pás yih jawáb le jáne ká hukm diyá, 16 ki Já, aur Sosan men jitne Yahúdí maujud hain, un ko ikatthá kar, aur tum mere liye roza rakkho, aur tin roz tak, din aur rát, na kuchh khaon na piyo; main bhí aur meri saheliyán isi tarah se roza rakkhengi; aur aise hí main bádsháh ke huzúr jáungi jo áin ke khiláf hai; aur agar main halák hui to halák hui. 17 Chunánci Mardaki rawána húa, aur A'star ke hukm ke mutábic sab kuchh kiyá.

5 Aur tisre din aisa húa, ki A'star sháhána libás pahinkar sháhi mahall kí bargáh i andarúni men sháhi mahall ke sámne khari ho gayi. Aur bádsháh apne sháhi mahall men apni takht i saltanat par qasr ke muqábil ke darwáze par baithá thá. 2 Aur aisa húa, ki jab bádsháh ne A'star malika ko bargáh men khari dekhá, to wuh us kí nazar men maqbúl thá; aur bádsháh ne wuh sunáhlá 'asá jo us ke háth men thá A'star kí taraf barháyá. So A'star ne nazdik jákar 'asá kí nok ko chhúa. 3 Tab bádsháh ne us se kahá, A'star malika, tú kyá cháhti hai, aur kis chiz kí darkhwást karti hai? ádhi saltanat tak wuh tujhe bakhshi jáegi. 4 A'star ne 'arz kí, Agar bádsháh manzúr ho, to bádsháh us jashn men, jo main ne us ke liye taiyar kiyá hai, Hámán ko sáth lekar áj tashrif láe. 5 Bádsháh ne farmáyá, kí Hámán ko jald láo, táki A'star ke kahé ke muwáfiq kiyá jáe. So bádsháh aur Hámán us jashn men áe, jis kí taiyari A'star ne kí thi. 6 Aur bádsháh ne jashn men mainoshi ke waqt A'star se púchhá, kí Terá kyá suwál hai? wuh manzúr hogá; teri kyá darkhwást hai? ádhi saltanat tak wuh puri kí jáegi. 7 A'star ne jawáb diyá, Merá suwál aur meri darkhwást yih hai; 8 agar main bádsháh kí nazar men maqbúl hun, aur bádsháh ko manzúr ho kí merá suwál qubúl, aur meri darkhwást puri kare, to bádsháh aur Hámán

mere jashn men jo main un ke liye tayyar karungi aen, aur kal jaisa badshah ne irshad kiya hai, main karungi. 9 Us din Haman shadman aur khush hokar nikla; par jab Haman ne badshah ke phatak par Mardaki ko dekhá, ki us ke liye na khara hua, na haata, to Haman Mardaki ke khilaf gusse se bhar gaya. 10 Taubhi Haman apne ap ko zabt karke ghar gaya, aur log bhejkar apne doston ko aur apni biwi Zarish ko bulwaya. 11 Aur Haman un ke age apni shan o shaukat, aur farzandon ki kasrat ka qissa kahne laga; aur kis kis tarah badshah ne us ki taraqqi ki, aur us ko umara aur badshahi mulazimog se ziyada sarfaraz kiya. 12 Haman ne yeh bhi kaha, Dekho, A'star malika ne siwa mere kisi ko badshah ke saath apne jashn men jo us ne tayyar kiya tha aene na diya; aur kal ke liye bhi us ne badshah ke saath mujhe da'wat di hai. 13 Taubhi jab tak Mardaki Yahudi mujhe badshah ke phatak par baitha dikhai deta hai, in baton se mujhe kuchh hasil nahin. 14 Tab us ki biwi Zarish aur us ke sab doston ne us se kaha, ki Pachas hath unchi sulfi banai jae, aur kal badshah se 'arz karke Mardaki us par chahaya jae: tab khushi khushi badshah ke saath jashn men jana. Yeh bat Haman ko pasand ai; aur us ne ek sulfi banwai.

6 Us rat badshah ko nigd na ai; so us ne tawarikh ki kitabon ke lane ka hukm diya; aur wuh badshah ke huzur parhi gayin. 2 Aur yeh likha mila, ki Mardaki ne darbanon men se badshah ke do khwajasaron Bigtana aur Tarash ki mukhbiri ki thi, jo Akhasuerus badshah par hath chalani chahthe the. 3 Badshah ne kaha, Is ke liye Mardaki ki kyá 'izzat o hurmat ki gayi hai? Badshah ke mulazimon ne jo us ki khidmat karte the kaha, ki Us ke liye kuchh nahin kiya gaya. 4 Aur badshah ne puchha, ki Bargah men kaun hazir hai? Udhar Haman shahi mahall ki beruni bargah men aya hua tha, ki Mardaki ko us sulfi par chahane ke liye jo us ne us ke liye tayyar ki thi badshah se 'arz kare. 5 So badshah ke mulazimon ne us se kaha, Huzur, bargah men Haman khara hai. Badshah ne farmaya, Use

andar aene do. 6 So Haman andar aya, aur badshah ne us se kaha, jis ki ta'zim badshah karni chahata hai, us shakhs se kyá kiya jae? Haman ne apne dil men kaha, ki Mujh se ziyada badshah kis ki ta'zim karni chahata hoga? 7 So Haman ne badshah se kaha, ki Us shakhs ke liye jis ki ta'zim badshah ko manzur ho, 8 shahana libas jise badshah pahinta hai, aur wuh ghora jo badshah ki sawari ka hai, aur shahi taj jo us ke sir par rakha jata hai laya jae; 9 aur wuh libas aur wuh ghora badshah ke sab se 'alinasb umara men se ek ke hath men supurd hon, taki us libas se us shakhs ko mulabbas karen jis ki ta'zim badshah ko manzur hai, aur use us ghor par sawar karke shahr ke shara' e 'amm men phirayen, aur us ke age age manadi karen, ki jis shakhs ki ta'zim badshah karni chahata hai, us se aisa hi kiya jae. 10 Tab badshah ne Haman se kaha, Jaldi kar, aur apne kabe ke mutabiq wuh libas aur ghora le, aur Mardaki Yahudi se jo badshah ke phatak par baitha hai aisa hi kar; jo kuchh tu ne kaha hai us men kuchh bhi kami na hone pae. 11 So Haman ne wuh libas aur ghora liya, aur Mardaki ko mulabbas karke ghor par sawar shahr ke shara' e 'amm men phiraya, aur us ke age age manadi karti gaya, ki jis shakhs ki ta'zim badshah karni chahata hai, us se aisa hi kiya jae. 12 Aur Mardaki to phir badshah ke phatak par laut aya: par Haman azurda aur sir dhanke hue jaldi jaldi apne ghar gaya. 13 Aur Haman ne apni biwi Zarish aur apne sab doston ko ek ek bat jo us par guzri thi batai. Tab us ke danishmandon aur us ki biwi Zarish ne us se kaha, Agar Mardaki, jis ke age tu past hone laga hai, Yahudi nasl men se hai, to tu us par galib na hoga, balki us ke age zarur past hota jae. 14 Wuh us se abhi baton kar hi rahe the, ki badshah ke khwajasara a gaye, aur Haman ko us jashn men le jane ki jalmi ki jise A'star ne tayyar kiya tha.

7 So badshah aur Haman ae ki A'star malika ke saath khaen pnen. 2 Aur badshah ne dusre din ziyafat par mainoshi ke waqt A'star se phir puchha, A'star malika, tera kyá suwai hai? wuh manzur

hogá; aur terí kyá darḵhwást hai? ádhí saltanat tak wuh púri kí jáegi. 3 A'star malika ne jawáb diyá, Ai bádsháh, agar main terí nazar meṁ maqbúl hún, aur bádsháh ko manzúr ho, to mere suwál par merí jánbakhshí ho, aur merí darḵhwást par merí qaum mujhe mile: 4 kyúñkí main aur mere log halák, aur qatl kiye jáe aur nest o nábúð hone ko bech diye gaye hain. Agar ham log gulám aur laundiyán banne ke liye bech dále játe to main chup rahtí; agarchi us dushman ko bádsháh ke nuqsán ká mu'áwaza dene ká maqdúr na hotá. 5 Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika se kahá, Wuh kaun hai, aur kahán hai jis ne apne dil meṁ aisá khayál karne kí jur'at kí? 6 A'star ne kahá, Wuh mukhálif aur wuh dushman yihí khabís Hámán hai. Tab Hámán, bádsháh aur malika ke huzúr hirásán húa. 7 Aur bádsháh gazabnák hokar mainoshí se uṭhá, aur mahall ke bág meṁ chálá gayá: aur Hámán A'star malika se apní jánbakhshí kí darḵhwást karne ko uṭh khará húa; kyúñkí us ne dekhá kí bádsháh ne mere khiláf badí kí ṭhán lí hai. 8 Aur bádsháh mahall ke bág se lautkar mainoshí kí jagah áyá; aur Hámán us takht ke úpar, jis par A'star baithí thí, pará thá. Tab bádsháh ne kahá, Kyá yih ghar hí meṁ mere sámne malika par jabr karná cháhtá hai? Is bát ká bádsháh ke munh se nikalná thá kí unhoṁ ne Hámán ká munh dháñk diyá. 9 Phir un khwájasaráoṁ meṁ se jo khidmat karte the, ek khwájasará Kharbúnáh ne 'arz kí, kí Huzúr, is ke 'aláwa Hámán ke ghar meṁ wuh pachás háth únchí súlí kharí hai jis ko Hámán ne Mardakí ke liye taiyár kiyá jis ne bádsháh ke fáide kí bát batáí. Bádsháh ne farmáyá, kí Use us par ṭáng do. 10 So unhoṁ ne Hámán ko usí súlí par, jo us ne Mardakí ke liye taiyár kí thí, ṭáng diyá. Tab bádsháh ká gussa ṭhandá húa.

8 Usí dín Akhasúerus bádsháh ne Yahúdíon ke dushman Hámán ká ghar A'star malika ko bakhshá. Aur Mardakí bádsháh ke sámne áyá, kyúñkí A'star ne batá diyá thá, kí us ká us se kyá rishta thá. 2 Aur bádsháh ne apní angúṭhí jo us ne Hámán se le lí thí utárkar Mar-

dakí ko dí. Aur A'star ne Mardakí ko Hámán ke ghar par mukhtár baná diyá. 3 Aur A'star ne phir bádsháh ke huzúr 'arz kí, aur us ke qadamon par girí aur ánsú bahá bahákar us kí minnat kí, kí Hámán Ajájí kí bad-khwáhi aur sázish ko jo us ne Yahúdíon ke barkhiláf kí thí bátí kar de. 4 Tab bádsháh ne A'star kí taraf sunahlá 'asá barháyá; so A'star bádsháh ke huzúr uṭh kharí hui; 5 aur kahne lagi, kí Agar bádsháh ko manzúr ho, aur main us kí nazar meṁ maqbúl hún, aur yih bát bádsháh ko munásib ma'lúm ho, aur main us kí nigáh meṁ piyári hún, to un farmánon ko mansúkh karne ko likhá jáe, jin ko Ajájí Hammadátá ke beṭe Hámán ne un sab Yahúdíon ko halák karne ke liye jo bádsháh ke sab súbon meṁ baste hain tajwiz kiyá thá: 6 kyúñkí main us balá ko jo merí qaum par názil hogí, kyúñkar dekh saktí hún? yá kaise main apne rishtadároṁ kí halákat dekh saktí hún? 7 Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika, aur Mardakí Yahúdí se kahá, kí Dekho, main ne Hámán ká ghar A'star ko bakhshá hai, aur use unhoṁ ne súlí par ṭáng diyá hai, is liye kí us ne Yahúdíon par háth cháláyá. 8 Tum bhí bádsháh ke nám se Yahúdíon ko jaisá cháhte ho likho, aur us par bádsháh kí angúṭhí se muhr karo: kyúñkí jo nawishta bádsháh ke nám se likhá játá hai, aur us par bádsháh kí angúṭhí se muhr kí játi hai, use koḱ mansúkh nahín kar saktá. 9 So usí waqt tísre mahíne, ya'ní Saíwán mahíne kí teíswín táríkh ko bádsháh ke munshí talab kiye gaye, aur jo kuchh Mardakí ne Hindostán se Kúsh tak ek sau sattáís súbon ke Yahúdíon aur nawwábón, aur hákimon aur súbon ke amíron ko hukm diyá, wuh sab har súbé ko usí ke hurúf, aur har qaum ko usí kí zabán, aur Yahúdíon ko un ke hurúf aur un kí zabán ke mutábíq likhá gayá. 10 Aur us ne Akhasúerus bádsháh ke nám se khatt likhe, aur bádsháh kí angúṭhí se un par muhr kí, aur un ko sawár harkároṁ ke háth rawána kiyá jo 'umda nasl ke tezraftár sháhí ghoron par sawár the. 11 In meṁ bádsháh ne Yahúdíon ko, jo har shahr meṁ the, ijázat dí kí ikatṭhe hokar apní

ján bacháne ke liye muqábale par aṛ jāen, aur us qaum aur us sūbe kī sarī fauj ko jo un par aur un ke chhoṭe bachchon par hamlaáwar ho halák aur qatl karen, aur nest o nabūd kar den, aur un ká mál lūt len, 12 yih Akhasúerus bádsháh ke sab sūbon men bárahwēn mahíne ya'ní Adár mahíne kī terahwīn tárīkh ko ek hí dīn men ho. 13 Is tahrír kī ek ek naql sab qaumon ke liye shá'í kī gayí, kī is farmán ká i'lán har sūbe men kiyá jāe, táki Yahúdí log us dīn apne dushmanon se apná intiqám lene ko taiyár rahen. 14 So wuh harkáre jo tezraftár sháhi ghoṛon par sawár the rawána hue, aur bádsháh ke hukm kī wajh se tez nikle chale gaye. Aur wuh farmán qasr í Sosan men diyá gayá. 15 Aur Mardakí bádsháh ke huzúr se ásmání aur safed rang ká sháhána libás aur sone ká ek bará táj, aur katání aur argawání khil'at pahíne niklá. Aur Sosan shahr ne na'ra márá aur khushí manái. 16 Yahúdíon ko raunaq, aur khushí, aur shádmání, aur 'izzat hásil hui. 17 Aur har sūbe aur har shahr men, jahán kahín bádsháh ká hukm aur us ká farmán pahunchá, Yahúdíon ko khurrámí aur shádmání, aur 'id aur khushí ká dīn nasīb húa. Aur us mulk ke logon men se bahutere Yahúdí ho gaye; kyúñki Yahúdíon ká khauf un par chhá gayá thá.

9 Ab bárahwēn mahíne ya'ní Adár mahíne kī terahwīn tárīkh ko, jab bádsháh ke hukm aur farmán par 'amal karne ká waqt nazdík áyá, aur us dīn Yahúdíon ke dushmanon ko un par gálib hone kī ummed thí, halánki bar'aks is ke yih húa, kī Yahúdíon ne apne nafrat karnewálon par galaba páyá; 2 to Akhasúerus bádsháh ke sab sūbon ke Yahúdí apne apne shahr men ikatthe hue, kī un par jo un ká nuqsán cháhte the, háth chalaen: aur koi ádmí un ká sámna na kar saká; kyúñki un ká khauf sab qaumon par chhá gayá thá. 3 Aur sūbon ke sab amíron aur nawwábon, aur hákimon, aur bádsháh ke karguzáron ne Yahúdíon kī madad kī; is liye kī Mardakí ká ru'b un par chhá gayá thá. 4 Kyúñki Mardakí sháhi mahall men mu'azzaz thá, aur sab sūbon meḡ us kī shuhrát phail

gayí thí; is liye kī yih mard, ya'ní Mardakí barhta hí chalá gayá. 5 Aur Yahúdíon ne apne sab dushmanon ko taiwár kī dhár se káṭ dálá, aur qatl aur halák kiyá, aur apne nafrat karnewálon se jo cháhá kiyá. 6 Aur qasr í Sosan men Yahúdíon ne páñch sau ádmíon ko qatl aur halák kiyá. 7 Aur Parshandátá, aur Dalfún, aur Aspátá, 8 aur Poratá, aur Adaliyáh, aur Aridatá, 9 aur Parmashtá, aur Arísai, aur Aridai, aur Waizátá, 10 ya'ní Yahúdíon ke dushman Hámán bin Hammadátá ke dason beṭon ko unhon ne qatl kiyá: par lút par unhon ne háth na barháyá. 11 Usí dīn un logon ká shumár, jo qasr í Sosan men qatl hue, bádsháh ke huzúr pahuncháyá gayá. 12 Aur bádsháh ne A'star malika se kahá, kī Yahúdíon ne qasr í Sosan hí men páñch sau ádmíon, aur Hámán ke dason beṭon ko qatl aur halák kiyá hai, to bádsháh ke báqí sūbon men unhon ne kyá kuchh na kiyá hogá? ab terá kyá suwál hai? wuh manzúr hogá; aur terí áur kyá darkhwást hai? wuh púr kī jāegí. 13 A'star ne kahá, Agar bádsháh ko manzúr ho, to un Yahúdíon ko jo Sosan men hain ijázat mile, kī áj ke farmán ke muwáfíq kal bhí karen; aur Hámán ke dason bete súlí par charháe jāen. 14 So bádsháh ne hukm diyá kī aisá hí kiyá jāe; aur Sosan men us farmán ká i'lán kiyá gayá; aur Hámán ke dason beṭon ko unhon ne táng diyá. 15 Aur wuh Yahúdí, jo Sosan men rahte the, Adár mahíne kī chaudahwīn tárīkh ko ikatthe hue, aur unhon ne Sosan men tīn sau ádmíon ko qatl kiyá, par lút ke mál ko háth na lagáyá. 16 Aur báqí Yahúdí jo bádsháh ke sūbon men rahte the, ikatthe hokar apní apní ján bacháne ke liye muqábale ko aṛ gaye, aur apne dushmanon se áram páyá, aur apne nafrat karnewálon men se pachhattar hazár ko qatl kiyá, par lút par unhon ne háth na barháyá. 17 Yih Adár mahíne kī terahwīn tárīkh thí: aur usí kī chaudahwīn tárīkh ko unhon ne áram kiyá, aur use ziyáfat aur khushí ká dīn tháhráyá. 18 Par wuh Yahúdí jo Sosan men the, us kī terahwīn, aur chandahwīn tárīkh ko ikatthe hue, aur us kī pandrahwīn tárīkh ko áram kiyá aur use ziyáfat aur khushí ká dīn

thahráyá. 19 Is liye dihátí Yahúdí, jo befasíl bastiyon men rahte hain, Adár mahíne kí chaudahwín táríkh ko shádmání aur ziyáfat ká aur khushi ká aur ek dúsre ko tuhfe bhejne ká dín mánte hain.

20 Aur Mardakí ne yih sárá ahwál ákhkar un Yahúdíon ko jo Akhasúerus bádsháh ke sab súbon men, kyá nazdík kyá dúr rahte the, khatt bheje, 21 táki un ko tákid kare, ki wuh Adár mahíne kí chaudahwín táríkh ko, aur usí kí pandrahwín ko, sál ba sál, 22 aise dinon kí tarah mánen, jin men Yahúdíon ko apne dushmanon se chain milá, aur wuh mahína un ke liye gam se shádmání men, aur mátam se khushi ke dín men mubaddal huá; is liye wuh un ko ziyáfat aur khushi, aur ápas men tuhfe bhejne, aur garíbon ko khairát dene ke dín thahraen. 23 Yahúdíon ne jaisá shurú' kiyá thá, aur jaisá Mardakí ne un ko likhá thá, waisá hí karne ká zimma liyá; 24 kyúнки Ajájí Hammadátá ke beṭe Hámán sab Yahúdíon ke dushman ne Yahúdíon ke khiláf un ko halák karne kí tadbír kí thí, aur us ne púr ya'ní qur'a dálá thá, ki un ko nábud aur halák kare; 25 par jab wuh mu'ámala bádsháh ke sánne pesh huá, to us ne khatton ke zarí'e se hukm kiyá, ki Wuh burí tajwíz jo us ne Yahúdíon ke barkhiláf kí thí ulṭi us hí ke sir par pare, aur wuh aur us ke beṭe súlí par chaṛhée jáen. 26 Is liye unhon ne un dinon ko púr ke nám ke sabab se Púrím kahá. So is khatt kí sab báton ke sabab se, aur jo kuchh unhon ne is mu'ámale men khud dekhá thá, aur jo un par guzrá thá, us ke sabab se bhí 27 Yahúdíon ne thahrá diyá, aur apne úpar, aur apní nasl ke liye, aur un

sabhon ke liye jo un ke sáth mil gaye the, yih zimma liyá, táki bát aṭal ho jáe, ki wuh us khatt kí tahrír ke mutábíq har sál un donon dinon ko muqarrara waqt par máenge; 28 aur yih dín pusht dar pusht har khándán, aur súbe, aur shahr men yád rakkhe aur mane jáenge, aur Púrím ke dín Yahúdíon men kabhí mauqúf na hongé, na un kí yádgár un kí nasl se játi rahegi. 29 Aur Abíkhail kí beṭi A'star malika, aur Yahúdí Mardakí ne Púrím ke báb ke khatt par zor dene ke liye púre ikhtiyár se likhá. 30 Aur us ne salámatí aur sachchái kí báten likhkar Akhasúerus kí mamlukat ke ek sau sattáís súbon men sab Yahúdíon ke pás khatt bheje, 31 táki Púrím ke in dinon ko un ke muqarrara waqt ke liye barqarár kare, jaisá Yahúdí Mardakí aur A'star malika ne un ko hukm kiyá thá, aur jaisá unhon ne apne aur apní nasl ke liye roza rakhne aur mátam karne ke बारे men thahráyá thá. 32 Aur A'star ke hukm se Púrím kí in rasmon kí tasdíq huí, aur yih kitáb men likh liyá gayá.

10 Aur Akhasúerus bádsháh ne zamín par, aur samundar ke jazíron par, khiráj muqarrar kiyá. 2 Aur us ke zor aur iqtidár ke sab kám aur Mardakí kí 'azmat ká hál, jahán tak bádsháh ne use taraqqí dí thí, kyá wuh Mádaí aur Fárs ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? 3 Kyúнки Yahúdí Mardakí Akhasúerus bádsháh se dúsre darje par thá, aur sab Yahúdíon men mu'azzaz, aur apne bháiyon kí sári jamá'at men maqbúl thá, aur apní qaum ká khaírkhwáh rahá, aur apní sári aulád se salámatí kí báten kartá thá.

AIYU'B

I 'U'z kí sarzamin men Aiyub nám ek shaṛhs thá; wuh shaṛhs kámil aur rástbáz thá aur Khudá se dartá aur badí se dúr rahtá thá. 2 Us ke hán sát beṭe aur tén beṭiyán paidá huín. 3 Us ke pás

sát hazár bheren, aur tén hazár úṭ, aur páñch sau jorí baíl, aur páñch sau gadhiyán, aur bahut se naukar chákar the, aísá kí ahl i mashriq men wuh sab se bará admi thá. 4 Us ke beṭe ek dúsre ke ghar jáyá

karte the, aur har ek apne din par ziyāfat kartā thā, aur apne sāth khāne pīne ko apnī tīnon bahinon ko bulwā bhejte the. 5 Aur jab un kī ziyāfat ke din pūre ho jāte, to Aiyūb unhen bulwākar pāk kartā, aur subh ko sawere ūthkar un sabhon ke shumār ke muwāfiq sokhtanī qurbānīn charhātā thā; kyūnki Aiyūb kahtā thā, ki Shāyad mere beṭon ne kuchh khatā kī ho, aur apne dil men Khudā kī takfīr kī ho. Aiyūb hamēsha aisā hī kiyā kartā thā.

6 Aur ek din Khudā ke beṭe āe ki KHUDĀWAND ke huzūr hāzīr hon; aur un ke darmiyān Shaitān bhī āyā. 7 Aur KHUDĀWAND ne Shaitān se pūchhā, ki Tū kahān se ātā hai? Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diyā, ki Zamīn par idhar udhar ghūmtā phirtā, aur us men sair kartā hūā āyā hūn. 8 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Kyā tū ne mere bande Aiyūb ke hāl par bhī kuchh gaur kiyā? kyūnki zamīn par us kī tarah kāmīl aur rāstbāz ādmī, jo Khudā se ḍartā aur badī se dūr rahtā ho, koī nahīn? 9 Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diyā, Kyā Aiyūb yūn hī Khudā se ḍartā hai? 10 Kyā tū ne us ke, aur us ke ghar ke gird, aur jo kuchh us kā hai, us sab ke gird chāron taraf bār nahīn banāī hai? Tū ne us ke hāth ke kām men barakat bakhshī hai, aur us ke galle mulk men baṭh gaye hai. 11 Par tū zarā apnā hāth barhākar jo kuchh us kā hai use chhū hī de, to kyā wuh tere munh par terī takfīr na karegā? 12 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Dekh, us kā sab kuchh tere ikhtiyār men hai; sirf us ko hāth na lagānā. Tab Shaitān KHUDĀWAND ke sāmne se chalā gayā.

13 Aur ek din jab us ke beṭe aur beṭiyān apne bare bhāī ke ghar men khānā khā rahe, aur mainoshī kar rahe the, 14 to ek qāsīd ne Aiyūb ke pās ākar kahā, ki Bail hai men jute the, aur gadhe un ke pās char rahe the, 15 ki Sabā ke log un par ṭūṭ parē, aur unhen le gaye, aur naukaron ko tah i teg kiyā; aur faqat main hī akelā bach niklā, ki tujhe khabar dūn. 16 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, ki ek āur bhī ākar kahne lagā, ki Khudā kī āg āsmān se nāzil hūī, aur bheron aur naukaron ko jalākar bhasam

kar diyā; aur faqat main hī akelā bach niklā, ki tujhe khabar dūn. 17 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, ki ek āur bhī ākar kahne lagā, ki Kasdī tīn gol hokar ūṭon par ā gire, aur unhen le gaye, aur naukaron ko tah i teg kiyā; aur faqat main hī akelā bach niklā, ki tujhe khabar dūn. 18 Wuh abhī yih kah hī rahā thā, ki ek āur bhī ākar kahne lagā, ki Tere beṭe beṭiyān apne bare bhāī ke ghar men khānā khā rahe, aur mainoshī kar rahe the; 19 aur dekh, biyābān se ek barī āndhī chālī aur us ghar ke chāron konon par aise zor se ṭakrāī, ki wuh un jawānon par gir parā, aur wuh mar gaye; aur faqat main hī akelā bach niklā, ki tujhe khabar dūn. 20 Tab Aiyūb ne ūthkar apnā pairāhan chāk kiyā, aur sir mundāyā, aur zamīn par girke sijda kiyā, 21 aur kahā, Nangā main apnī mān ke peṭ se niklā, aur nangā hī wāpas jāūngā; KHUDĀWAND ne diyā, aur KHUDĀWAND ne le liyā; KHUDĀWAND kā nām mubārak ho. 22 In sab bāton men Aiyūb ne na to gunāh kiyā, aur na Khudā par bejā kām kā 'aib lagāyā.

2 Phīr ek din Khudā ke beṭe āe, ki KHUDĀWAND ke huzūr hāzīr hon, aur Shaitān bhī un ke darmiyān āyā, ki KHUDĀWAND ke āge hāzīr ho. 2 Aur KHUDĀWAND ne Shaitān se pūchhā, ki Tū kahān se ātā hai? Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diyā, ki Zamīn par idhar udhar ghūmtā phirtā, aur us men sair kartā hūā āyā hūn. 3 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, Kyā tū ne mere bande Aiyūb ke hāl par bhī kuchh gaur kiyā? Kyūnki zamīn par us kī tarah kāmīl aur rāstbāz ādmī, jo Khudā se ḍartā aur badī se dūr rahtā ho, koī nahīn; aur go tū ne mujh ko ubhārā, ki besabab use halāk karūn, taubhī wuh apnī rāstī par qāim hai. 4 Shaitān ne KHUDĀWAND ko jawāb diyā, ki Khāl ke badle khāl, balki insān apnā sārā māl apnī jān ke liye de dālegā. 5 Ab faqat apnā hāth barhākar us kī haddī aur us ke gosht ko chhū de, to wuh tere munh par terī takfīr karegā. 6 KHUDĀWAND ne Shaitān se kahā, ki Dekh, wuh tere ikhtiyār men hai, faqat us kī jān mahfūz rahe. 7 Tab Shaitān KHUDĀWAND ke sāmne se chalā gayā, aur Aiyūb ko talwe

se chánd tak dardnák phorón se dukh diyá. 8 Aur wuh apne ko khujláne ke liye ek thíkra lekar rákh par baiṭh gayá. 9 Tab us kí bíwi us se kahne lagi, kí Kyá tú ab bhí apní rástí par qáim rahegá? Khudá kí takfír kar aur mar já. 10 Par us ne us se kahá, kí Tú nádán 'auraton kí sí báten kartí hai. Kyá ham Khudá ke háth se sukh páen aur dukh na páen? In sab báton men Aiyúb ne apne labon se khatá na kí.

11 Jab Aiyúb ke tén doston Te-mání Ilífaz aur Súkhí Bildad aur Na'mátí Súfar ne us sári áfat ká hál, jo us par áí thí, suná, to wuh apní apní jagah se chale, aur unhon ne ápas men 'ahd kiyá, kí jákar us ke sáth roen, aur use tasallí den.

12 Aur jab unhon ne dúr se nigáh kí, aur use na pahchána, to wuh chillá chillákar rone lage, aur har ek ne apná pairáhan chák kiyá, aur apne sir ke úpar ásmán kí taraf dhúl uráí.

13 Aur wuh sát din aur sát rát us ke sáth zamín par baiṭhe rahe, aur kisi ne us se ek bát na kahí, kyúnci unhon ne dekhá kí us ká gam bahut bará hai.

3 Is ke ba'd Aiyúb ne apná mugh kholkar apne janam din par la'nat kí. 2 Aur Aiyúb kahne lagá :

3 Nábúð ho wuh din jis men main paidá huá,

Aur wuh rát bhí jis men kahá gayá, kí Dekho, beṭá huá.

4 Wuh din andherá ho jáe ;

Khudá úpar se us ká liház na kare,

Aur na us par raushní pare.

5 Andherá aur maut ká sáya us par qábiz hon ;

Badlí us par chháí rahe,

Aur din ko tárík kar denewálí chíze use dahshatzada karen.

6 Gahrí táríkí us rát ko daboch le ;

Wuh sál ke dinon ke darmiyán khushí na karne páe,

Aur na mahínon ke shumár men áe.

7 Wuh rát bánjh ho jáe ;

Us men khushí kí koí sadá na áe.

8 Din par la'nat karnewále us par la'nat karen,

Aur wuh bhí jo azhdaha ko chherne ko taiyár hain.

9 Us kí shám ke tare tárík ho jáen ;

Wuh raushní kí ráh dekhe, jab kí wuh hai nahín,

Aur na wuh subh kí palakon ko dekhe.

10 Kyúnci us ne merí máñ ke rihm ke darwázon ko band na kiyá,

Aur dukh ko merí ánkhon se chhipá na rakkhá.

11 Main rihm hí men kyún na mar gayá?

Aur main ne pet se nikalte hí jáñ kyún na de dí?

12 Mujhe qubúl karne ko ghuṭne kyún the?

Aur chhátiyán kí main un se piún?

13 Nahín to is waqt main pará hotá, aur bekhabar rahtá,

Main so játá, tab mujhe áram miltá,

14 Zamín ke bádsháhon aur mu-shíron ke sáth,

Jinon ne apne liye maqbare banáe ;

15 Yá un sháhzádon ke sáth hotá, jin ke pás soná thá,

Jinon ne apne ghar chándí se bhar liye the ;

16 Yá poshída isqát i haml kí mán-ind wujúd men na átá ;

Yá un bachchon kí mánind, jinon ne raushní hí na dekhí.

17 Wahán sharír fasád se báz áte hain,

Aur thake mánde ráhat páte hain.

18 Wahán qaidí milkar áram karte hain,

Aur dároge kí áwáz sunne men nahín áti.

19 Chhoṭe aur bare donon wahín hain,

Aur naukar apne áqá se ázád hai.

20 Dukhyáre ko raushní,

Aur talkhján ko zindagí kyún miltí hai?

21 Jo maut kí ráh dekhte hain, par wuh áti nahín ;

Aur chhipe khazánon se ziyáda us ke joyán hain ;

22 Jo niháyat shádmán

Aur khush hote hain jab qabr ko pá lete hain.

23 Aise ádmí ko raushní kyún miltí hai, jis kí ráh chhipí hai,

Aur jise Khudá ne har taraf se band kar diyá hai?

24 Kyúnci mere kháne kí jagah merí áhen hain.

- Aur merá karáhná pání kí tarah jári hai.
- 25 Kyúñki jis bát se main darta hún, wuhí mujh par áti hai ;
Aur jis bát ká mujhe khauf hotá hai, wuhí mujh par guzartí hai.
- 26 Kyúñki mujhe na chain hai, na áram, na mujhe kal partí hai, Balki musibat hí áti hai.
- 4 Tab Temání Ilfáz kahne lagá :
2 Agar koi tujh se bátchít karne kí koshish kare, to kyá tú ranjída hogá?
Par bole bagair kaun rah saktá hai?
3 Dekh, tú ne bahutón ko sikháya, Aur kamzor háthón ko mazbút kiyá.
4 Terí bátón ne girte húe ko sambhála,
Aur tú ne larkharáte ghuññon ko páedár kiyá,
5 Par ab to tujh hí par á parí, aur tú bedil huá játa hai ;
Us ne tujhe chhúá, aur tú ghabrá uthá.
6 Kyá terí khudátarsí hí terá bharosá nahín?
Kyá terí ráhón kí rástí terí ummed nahín?
7 Kyá tujhe yád hai kí kabhí koi ma'súm bhí halák huá hai?
Yá kahín rástbáz bhí kát dále gaye?
8 Mere dekhne men to jo gunáh ko jotte,
Aur dukh bote hain, wuhí us ko kátte hain.
9 Wuh KHUDÁ ke dam se halák hote, Aur us ke gazab ke jhoke se bhasam hote hain.
10 Babar kí garaj aur khúnkhwár babar kí dhár,
Aur babar ke bachchon ke dánt, yih sab tore játe hain.
11 Shikár na páne se budhá babar halák hotá,
Aur sherní ke bachche tittar bittar ho játe hain.
12 Ek bát chupke se mere pás pahunchái gayí,
Us kí bhanak mere kán men parí.
13 Rát kí royaton ke khayálon ke darmiyán,
Jab logon ko gahrí nínd áti hai,
14 Mujhe khauf aur kapkapí ne aisá pakrá,
Kí merí sab hadđiyon ko hilá dála.
- 15 Tab ek rúh mere sámné se guzrí,
Aur mere rúngte kharé ho gaye.
- 16 Wuh chupcháp kharí ho gayí, par main us kí shakl pahchán na saká.
Ek súrat merí ánkhoñ ke sámné thí,
Aur sannáta thá, phir main ne ek áwáz suní, kí
- 17 Kyá fání insán KHUDÁ se ziyáda 'ádil hogá?
Kyá ádmí apne kháliq se ziyáda pák thahregá?
- 18 Dekh, use apne khádimon ká i'tibár nahín,
Aur wuh apne frishton par hamáqat ko 'áld kartá hai.
- 19 Phir bhalá un kí kyá haqíqat hai, jo miññí ke makánon men rahte hain
Jin kí bunyád khák men hai,
Aur jo patange se bhí jald pis játe hain.
- 20 Wuh subh se shám tak halák hote hain ;
Wuh hamesha ke liye faná ho játe hain, aur koi un ká khayál bhí nahín kartá.
- 21 Kyá un ke dere kí dorí un ke andar hí andar torí nahín játi?
Wuh marte hain, aur yih bhí bagair dánái ke.
- 5 Zará pukár ; kyá koi hai jo tujhe jawáb degá?
Aur muqaddason men se tú kis kí taraf phiregá?
- 2 Kyúñki kurhána bewuqúf ko már dálta hai,
Aur jalan ahmaq kí ján le letí hai.
- 3 Main ne bewuqúf ko jar pakarte dekhá hai,
Par nághán us ke maskan par la'nat kí.
- 4 Us ke bálbachche salámatí se dúr hain ;
Wuh phátak hí par kuchle játe hain,
Aur koi nahín jo unhen chhuráe.
- 5 Bhúká us kí fasl ko khátá hai,
Balki use kánthon men se bhí nikál letá hai ;
Aur piyásá us ke mál ko nigal játa hai.
- 6 Kyúñki musibat miññí men se nahín ugtí,
Na dukh zamín men se nikaltá hai ;
- 7 Par jaise chingáriyáñ úpar hí ko úrtí hain,

- Waise hi insán dukh ke liye paidá huá hai.
8. Lekin main to Khudá hi ká talib rahúngá,
 Aur apná mu'ámala Khudá hi par chhorúngá :
9. Jo aise bare bare kám, jo daryáft nahín ho sakte,
 Aur beshumár 'ajíb kám kartá hai.
10. Wuhí zamín par megh barsátá,
 Aur kheton men pání bhejtá hai.
11. Isí tarah wuh firotanon ko únchi jagah par bithátá hai ;
 Aur mátam karnewále salámatí kí sarfarází páte haiñ.
12. Wuh 'aiyáron kí tadbíron ko bátíl kar detá hai ;
 Yahán tak ki un ke háth un ke maqsúð ko purá nahín kar sakte.
13. Wuh hóshyáron ko un hí kí chálákíon men phansátá hai ;
 Aur terhe logon kí mashwarat jald játí rahtí hai.
14. Unhen din daháre andhere se palá partá hai,
 Aur wuh do pahar ke waqt aise tafolte phirte haiñ jaise rát ko.
15. Lekin muflis ko, un ke munh kí talwár
 Aur zabardast ke háth se, wuh bachá letá hai.
16. So miskin ko ummed rahtí hai ;
 Aur badkárí apná munh band kar letí hai.
17. Dekh, wuh ádmí, jise Khudá tambíh kartá hai, khushqis-mat hai ;
 Is liye Khudá kí tádíb ko haqír na ján.
18. Kyúñki wuhí majrúh kartá, aur patí bándhítá hai ;
 Wuhí zakhmí kartá hai, aur usí ke háth changá karté haiñ.
19. Wuh tujhe chha musíbaton se chhuráegá ;
 Balki sáð men bhí koí áfat tujhe chhúne na páegi.
20. Kál men wuh tujh ko maut se bacháegá,
 Aur laráí men talwár kí dhár se.
21. Tú zabán ke koré se maufúz rakkhá jáegá,
 Aur jab halákat áegi to tujhe dar nahín lagegá.
22. Tú halákat aur khushksáí par hansegá ;
 Aur zamín ke darandon se tujhe kuchh khauf na hogá.

23. Maidán ke pattharon ke sáth terá eká hogá ;
 Aur janglí darande tujh se mel rakkhenge.
24. Aur tú jánegá kí terá ñerá mah-fúz hai ;
 Aur tú apne maskan men jáegá,
 aur koí chíz gaíb na páegá.
25. Tujhe yih bhí ma'lúm hogá, kí terí nasl barí,
 Aur terí aulád zamín kí ghás kí manind baromand hogí.
26. Tú purí 'umr men apní qabr men jáegá,
 Jaise anáj ke púle apne waqt par jama' kiye játe haiñ.
27. Dekh, ham ne is kí tahqíq kí, aur yih bát yún hí hai ;
 Ise sun le, aur apne fáide ke liye use yád rakh.

- 6** Tab Aiyúb ne jawáb diyá,
 2 Kásh kí merá kurhna tolá játá,
 Aur merí sári musíbat tarázú men rakkhí játí!
3. To wuh samundar kí ret se bhí bhárá utartí ;
 Isí liye merí báten beta'ammulí kí haiñ.
4. Kyúñki Qádir i mutlaq ke tír mere andar lage hue haiñ ;
 Merí rúh un hí ke zahr ko pí rahí hai ;
 Khudá kí daráoní báten mere khiláf saff bándhe hue haiñ.
5. Kyá janglí gadhá us waqt bhí rengtá hai, jab use ghás mil játí hai?
 Yá kyá bail chára pákar ñakartá hai?
6. Kyá phíkí chíz benamak khái já saktí hai?
 Yá kyá ande kí safedí men koí maza hai?
7. Merí rúh ko un ke chhúne se bhí inkár hai ;
 Wuh mere liye makrúh gízá hai.
8. Kásh kí merí ñarkhwást manzúr hotí ;
 Aur Khudá mujhe wuh chíz bakhshítá jis kí mujhe árzú hai !
9. Ya'ní Khudá ko yihí manzúr hotá kí mujhe kuchal dále ;
 Aur apná háth chalákar mujhe kát dále !
10. To mujhe tasallí hotí ;
 Balkí main us atál dard men bhí sháðmán rahtá,

- Kyunki main ne us Quddus ki baton ka inkar nahin kiyá.
- 11 Meri taqat hi kyá hai, jo main thahra rahun?
- Aur mera anjam hi kyá hai, jo main sabr karun?
- 12 Kyá meri taqat pattharon ki taqat hai?
- Yá mera jism pital ka hai?
- 13 Kyá bat yahi nahin ki main bebas hun,
- Aur kam karne ki quwwat mujh se jati rahi hai?
- 14 Us par jo bedil hone ko hai, us ke dost ki taraf se mihrbani honi chahiye;
- Balki us par bhi jo Qadir i mutlaq ka khauf chhor deta hai.
- 15 Mere bhaiyon ne nále ki tarah daga ki,
- Un wadion ke nálon ki tarah jo sukhi jate hain;
- 16 Jo yakh ke sabab se kále hain,
- Aur jin men barf chhipi hai.
- 17 Jis waqt wuh garm hote hain, to gaib ho jate hain,
- Aur jab garmi partí hai, to apni jagah se utar jate hain.
- 18 Qáfile apne ráste se mur jate hain;
- Aur biyaban men jakar halak ho jate hain.
- 19 Taimá ke qáfile dekhte rahe;
- Sabá ke karwan un ke intizar men rahe.
- 20 Wuh sharminda hue, kyunki unhon ne ummed ki thi;
- Wuh wahan áe aur pasheman hue.
- 21 So tumhari bhi koi haqiqat nahin;
- Tum qarooni chiz dekhkar dar jate ho.
- 22 Kyá main ne kahá, Kuchh mujhe do?
- Yá, Apne mal men se mere liye rishwat do?
- 23 Yá, Mukhalif ke hath se mujhe bacháo?
- Yá, Zalimon ke hath se mujhe chhuro?
- 24 Mujhe samjáo, aur main khamosh rahunga;
- Aur mujhe samjáo ki main kis bat men chuka.
- 25 Rasti ki baton kaisi mu'assir hoti hain?
- Par tumhari dahi kis bat ki tardid karti hai?
- 26 Kyá tum is khayal men ho, ki lafon ki tardid karo?
- Is liye ki mayus ki baton hawa ki tarah hoti hain.
- 27 Han, tum to yatonon par qur'a dalnewale,
- Aur apne dost ko sandagarí ka mal bananewale ho.
- 28 Is liye zara meri taraf nigah karo;
- Kyunki tumhare munh par main hargiz juth na bolunga.
- 29 Main tumhari minnat kartá hun,
- Baz áo, beinsafi na karo;
- Han, baz áo, main haqq par hun.
- 30 Kyá meri zaban par beinsafi hai?
- Kyá fitnaangezi ki baton ke pahchanne ka mujhe shu'ur nahin?
- 7 Kyá insán ke liye zamin par jang o jadal nahin?
- Aur kyá us ke din mazdur ke se nahin hote?
- 2 Jaise naukar saýe ki bari arzu kartá hai,
- Aur mazdur apni ujrát ka muntazir rahtá hai;
- 3 Waise hi main butlan ke mahinon ka malik banaya gaya hun,
- Aur musibat ki raten mere liye thahra gayi hain.
- 4 Jab main letta hun to kahta hun,
- Kab utunga? par rat lambi hoti hai;
- Aur din nikalne tak idhar udhar karwaton badalta rahtá hun.
- 5 Mera jism kiron aur mitti ke dhelon se dhaka hai;
- Meri khal simatti aur phir nasur ho jati hai.
- 6 Mere din juláhe ki dharki se bhi tezraftar hain,
- Aur bagair ummed ke guzar jate hain.
- 7 A'h, yad kar, ki meri zindagi hawa hai:
- Aur meri ankhi khushi ko phir na dekhegi.
- 8 Jo mujhe ab dekhti hai, us ki ankhi mujhe phir na dekhegi:
- Teri ankhen to mujhi par hongí, par main na hunga.
- 9 Jaise badal phatkar gaib ho jata hai,
- Waise hi wuh jo qabr men utarta hai, phir kabhi upar nahin ata.
- 10 Wuh apne ghar ko phir na lautega,
- Na us ki jagah use phir pahchanegi.
- 11 Is liye main apna munh band nahin rakhunga:

- Main apní rúh kí talkhí meñ boltá jáungá ;
Main apní ján ke 'azáb meñ sha-
kwa karúngá.
- 12 Kyá main samundar hún, yá magarmachh,
Jo tú mujh par pahrá biñhátá hai?
- 13 Jab main kahtá hún, Merá bistar mujhe árám pahuncháegá,
Merá bichhauná mere gam ko halká karegá ;
- 14 To tú khwábon se mujhe darátá,
Aur royaton se mujhe sahmá detá hai :
- 15 Yahán tak ki merí ján phánsí Aur maut ko, merí in hañdiyón par tarjih detí hai.
- 16 Mujhe apní ján se nafrat hai ; main hamesha tak zinda rahná nahín cháhtá :
Mujhe chhor de ; kyúinki mere din butlán hain.
- 17 Insán kí bisát hí kyá hai, jo tú use sarfaráz kare,
Aur apná dil us par lagáe,
- 18 Aur har subh us kí khabar le,
Aur har lamha use ázmáe?
- 19 Tú kab tak apní nigáh merí taraf se nahín hañáegá,
Aur mujhe itní bhí muhlat na degá ki apná thúk nigal lún?
- 20 Ai baní A'dam ke názir, agar main ne gunáh kiyá hai, to terá kyá bigartá hún?
Tú ne kyúin mujhe apná nishána baná liyá hai,
Yahán tak ki main apne ap par bojh hún?
- 21 Tú merá gunáh kyúin nahín mu'áf kartá, aur merí badkárí kyúin nahín dúr kar detá?
Ab to main miñtí meñ so jáungá,
Aur tú mujhe khúb dhúndhegá,
par main na húngá.

8 Tab Bildad Súkhí kahne lagá,
2 Tú kab tak aise hí baktá rahegá?

- Aur tere munh ki báten kab tak ándhí kí tarah hongí?
- 3 Kyá Khudá beinsáfi kartá hai?
Kyá Qádir i mutlaq 'adl ká khún kartá hai?
- 4 Agar tere farzandon ne us ká gunáh kiyá hai,
Aur us ne unhen un hí kí khatá ke hawále kar diyá ;
- 5 Taubhí agar tú Khudá ko khúb dhúndhtá,

- Aur Qádir i mutlaq ke huzúr minnat kartá ;
- 6 To agar tú pákdil aur rástbáz hotá,
To wuh zarúr ab tere liye bedár ho játá,
Aur terí rástbázi ke maskan ko baromand kartá.
- 7 Aur agarchi terá ágáz chhoṭá sá thá,
Taubhí terá anjám bahut bará hotá.
- 8 Zará pichhle zamáne ke logon se púchh,
Aur jo kuchh un ke báp dáda ne tahqíq kí hai, us par dhiyán kar :
- 9 (Kyúinki ham to kal ke hain, aur kuchh nahín jánte,
Aur hamáre din zamín par sáye kí mánind haig.)
- 10 Kyá wuh tujhe na sikháenge, aur na batáenge,
Aur apne dil kí báten nahín karenge?
- 11 Kyá nágarmothá bagair kíchar ke ug saktá hai?
Kyá sarkandá bagair pání ke barh saktá hai?
- 12 Jab wuh hará hí hai, aur kátá bhí nahín gayá,
Taubhí aur paudon se pahle súkh játá hai.
- 13 Aísí hí un sab kí ráhen hain, jo Khudá ko bhúl játe hain ;
Bekhudá ádmí kí ummed tút jáegi :
- 14 Us ká i'timád játá rahegá,
Aur us ká bharosá makrí ká jalá hai.
- 15 Wuh apne ghar par tek lagáegá,
lekin wuh khará na rahegá ;
Wuh use mazbúti se thámege,
par wuh qáim na rahegá.
- 16 Wuh dhúp pákar hará bhará ho játá hai,
Aur us kí dáliyán usí ke bág meñ phailti hain.
- 17 Us kí jareñ dher meñ lipṭí hui hain,
Wuh pattharon kí jagah ko dekh letá hai.
- 18 Agar wuh apní jagah se nest kiyá jáe,
To wuh us ká inkár karke kahne lagegi, ki Main ne tujhe dekhá hí nahín.
- 19 Dekh, us kí ráh kí khushi itní hí hai,

- Aur mitti men se dúsre ug áenge.
- 20 Dekh, Khudá kámil ádmí ko chhor na degá ;
Na wuh badkirdáron ko sambhálegá.
- 21 Wuh ab bhí tere munh ko hansí se bhar degá,
Aur tere labon ko lalkár kí áwáz se.
- 22 Tere nafrat karnewále sharm ká jáma pahinenge ;
Aur sharíron ká derá qáim na rahegá.
- 9 Phir Aiyúb ne jawáb diyá,
2 Darhaqiqat main jántá hún,
Kí bát yün hí hai ;
Par insán Khudá ke huzúr kaise rástbáz thahre?
- 3 Agar wuh us se bahs karne ko rází bhí ho,
To yih hazár báton men se use ek ká bhí jawáb na de sakegá.
- 4 Wuh dil ká 'aqlmand, aur táqat men zoráwar hai ;
Kis ne jur'at karke us ká sámná kiyá aur baromand húa?
- 5 Wuh paháron ko haqá detá hai, aur unhen patá bhí nahín lagtá ;
Wuh apne qahr men unhen ulat detá hai.
- 6 Wuh zamín ko us kí jagah se hilá detá hai ;
Aur us ke sutún kánpne lagte hain.
- 7 Wuh áftáb ko hukm kartá hai, aur wuh tulú' nahín hotá ;
Aur sitáron par muhr lagá detá hai.
- 8 Wuh ásmánon ko akelá tán detá hai,
Aur samundar kí lahron par chaltá hai.
- 9 Us ne Banátu'n na'sh, aur Jabbár, aur Suraiyá,
Aur junúb ke burjon ko banáyá.
- 10 Wuh bare bare kám, jo daryáft nahín ho sakte,
Aur beshumár 'ajáib kartá hai.
- 11 Dekho, wuh mere pás se guzartá hai, par mujhe dikhái nahín detá.
Wuh áge bhí barh játá hai, par main use nahín dekhtá.
- 12 Dekho, wuh shikár pakartá hai, kaun use rok saktá hai?
Kaun us se kahegá, kí Tá'kya kartá hai?
- 13 Khudá apne gazab ko nahín haqáegá ;
Ráhab ke madadgár us ke niche jhuk játe hain.
- 14 Phir merí kyá haqiqat hai, kí main use jawáb dún,
Aur us se bahs karne ko apne lafz chhant chhantkar nikálún?
- 15 Use to main, agar sádiq bhí hotá, to jawáb na detá ;
Main apne mukhálif kí minnat kartá.
- 16 Agar wuh mere pukárne par mujhe jawáb bhí detá,
Taubhí main yaqín na kartá kí us ne merí áwáz suní.
- 17 Wuh tufán se mujhe tortá hai ;
Aur besabab mere zakhmon ko ziyáda kartá hai.
- 18 Wuh mujhe dam nahín lene detá,
Balki mujhe talkhí se labrez kartá hai.
- 19 Agar zoráwar kí táqat ká zikr ho, to dekho, wuh hai.
Aur agar insáf ká, to mere liye waqt kaun thahraegá?
- 20 Agar main sádiq bhí hún, taubhí merá hí munh mujhe mulzim thahraegá :
Aur kámil bhí hún, taubhí yih mujhe kajrau sábit karegá.
- 21 Main kámil to hún, par main apne ko kuchh nahín samajhtá ;
Main apní zindagi ko haqír jántá hún.
- 22 Yih sab ek hí bát hai ; is liye main kahtá hún,
Kí wuh kámil aur sharír, donon ko, halák kar detá hai.
- 23 Agar marí nághán halák karne lage,
To wuh begunáh kí ázmáish ká mazhaka urátá hai.
- 24 Zamín sharíron ko supurd kar dí gayí hai :
Wuh us ke hákimon ke munh dhánk detá hai ;
Aur wuhí nahín, to aur kaun hai?
- 25 Mere din harkáron se bhí tezrau hain :
Wuh ure chale játe hain, aur khushí nahín dekhne páté.
- 26 Wuh tez jaházon kí tarah níkal gaye ;
Aur us 'uqáb kí mánind jo shikár par jhapattá ho.
- 27 Agar main kahún, Main apní gan bhulá dúngá,
Aur udási chhorkar dilshád húngá ;

- 28 To main apne dukhon se dartá hún ;
Main jántá hún ki tú mujhe be-
gunáh na thahráegá.
- 29 Main to mulzim thahrúngá ;
Phir main 'abas zahmat kyún
utháún?
- 30 Agar main apne ko barf ke páni
se dhóun,
Aur apne háth kitne hí sáf karún ;
- 31 Taubhí tú mujhe khái men gota
degá,
Aur mere hí kapre mujh se ghin
kháenge.
- 32 Kyúnci wuh merí tarah ádmí
nahín, ki main use jawáb dún,
Aur ham 'adálat men báham házir
hon.
- 33 Hamáre darmiyán koí sális nahín,
Jo ham donon par apná háth
rakkhe.
- 34 Wuh apná 'asá mujh se hatá le,
Aur us kí daráoní bát mujhe
hirásán na kare :
- 35 Tab main kuchh kahúngá, aur us
se darne ká nahín ;
Kyúnci apne ap men to main
aisá nahín hún.
- 10** Merí rúh merí zindagi se
bezár hai ;
Main apná shakwa khúb dil
kholkar karúngá ;
Main apne dil kí talkhí men
bolúngá.
- 2 Main Khudá se kahúngá, Mujhe
mulzim na thahrá ;
Mujhe batá, kí tú mujh se kyún
jhagartá hai.
- 3 Kyá tujhe achchhá lagtá hai, ki
andher kare,
Aur apne háthon kí banái hui
chíz ko haqír jáne,
Aur sharíron kí mashwarat ko
raushan kare?
- 4 Kyá terí ánkhen gosht kí hain,
Yá tú aise dekhtá hai jaise ádmí
dekhtá hai?
- 5 Kyá tere din ádmí ke din kí tarah,
Aur tere sál insán ke aiyám kí
mánind hain,
- 6 Kí tú merí badkárí ko púchhtá,
Aur merá gunáh dhúndhtá hai,
- 7 Go tujhe ma'lúm hai kí main
sharír nahín hún ;
Aur koí nahín jo tere háth se
chhurá sake?
- 8 Tere hí háthon ne mujhe banáyá,
Aur sarásar joḡkar kámil kiyá,
Phir bhí tú mujhe halák kartá hai.

- 9 Yád kar, kí tú ne gúndhí hui
mittí kí tarah mujhe banáyá ;
Aur kyá tú mujhe phir khák men
miláegá?
- 10 Kyá tú ne mujhe dúdh kí tarah
nahín undelá,
Aur panír kí tarah nahín jamáyá?
- 11 Phir tú ne mujh par chamḡrá aur
gosht charháyá,
Aur haddiyon aur nason se mujhe
joḡ diyá.
- 12 Tú ne mujhe ján bakhshí aur
mujh par karam kiyá,
Aur terí nigahbání ne merí rúh
salámat rakkhí.
- 13 Taubhí tú ne yih báten apne gál
men chhipá rakkhí thín ;
Main jántá hún kí terá yihí iráda
hai, kí
- 14 Agar main gunáh karún, to tú
mujh par nigrán hogá ;
Aur tú mujhe merí badkárí se
barí nahín karegá.
- 15 Agar main badí karún, to mujh
par afsos !
Aur main sádiq banún, taubhí
apná sir nahín utháne ká ;
Kyúnci main ruswái se bhará
hún,
Aur apní musíbat ko dekhtá
rahtá hún.
- 16 Aur agar sir utháún, to tú sher kí
tarah mujhe shikár kartá hai ;
Aur phir 'ajíb súrat men mujh par
záhir hotá hai.
- 17 Tú mere khiláf naye naye gawáh
látá hai,
Aur apná qahr mujh par barhátá
hai ;
Nayí nayí faujen mujh par charh
átí hain.
- 18 Pas tú ne mujhe rihm se nikálá
hí kyún?
Main ján de detá aur koí ápkh
mujhe dekhne na páti.
- 19 Main aisá hotá kí goyá thá hí
nahín,
Main rihm hí se qabr men pah-
unchá diyá játá.
- 20 Kyá mere din thore se nahín?
házá,
Aur mujhe chhor de, táki main
kuchh ráhat páún,
- 21 Is se pahle kí main wahán jáún
jahán se phir na lautúngá,
Ya'ní táríki aur maut ke sáye kí
sarzamín ko ;
- 22 Gahrí táríki kí sarzamín jo khud
táríki hí hai ;

Maut ke sáye kí sarzamín, jo betartíb hai,
 Aur jahán raushní bhí aisí hai jaisí táríkí.

- 11** Tab Súfar Na'mátí ne jawáb diyá :
 2 Kyá in bahut sí báton ká jawáb na diyá jae?
 Aur kyá bakwásí ádmí rást thah-ráyá jae?
 3 Kyá terí láfzaní logon ko khamosh kar de?
 Aur jab tú tháthhá kare, to kyá koí tujhe shárminda na kare?
 4 Kyúinki tú kahtá hai, Merí ta'lim pák hai,
 Aur main terí nigáh men begunáh hún.
 5 Kásh Khudá khud bole,
 Aur tere khiláf apne labon ko khole,
 6 Aur hikmat ke asrár tujhe dikháe,
 Ki wuh tásír men gúnágún hai !
 So ján le, ki terí badkárí jis láiq hai, us se kam hí Khudá tujh se mutálaba kartá hai.
 7 Kyá tú talásh se Khudá ko pá saktá hai?
 Kyá tú Qádir í mutlaq ká bhed kamál ke sáth dáryáft kar saktá hai?
 8 Wuh ásmán kí tarah únchá hai ;
 tú kyá kar saktá hai ?
 Wuh pátál se gahrá hai ; tú kyá ján saktá hai?
 9 Us kí náp zamín se lambí,
 Aur samundar se chaurí hai.
 10 Agar wuh bích se guzarkar band kar de,
 Aur 'adálat men buláe, to kaun use rok saktá hai?
 11 Kyúinki wuh behúda ádmíon ko pahchántá hai ;
 Aur badkárí ko bhí dekhtá hai ;
 khwáh us ká khayál na kare.
 12 Lekin behúda ádmí samajh se khálí hotá hai,
 Balki insán gorkhar ke bachche kí tarah paidá hotá hai.
 13 Agar tú apne dil ko thík kare,
 Aur apne háth us kí taraf phailáe ;
 14 Agar tere háth men badkárí ho,
 to use dúr kare,
 Aur nárástí ko apne deron men rahne na de ;
 15 Tab yaqínan tú apná munh bedág ufháegá,

- Balki tú sábitqadam ho jáegá aur darne ká nahín.
 16 Kyúinki tú apní khastahálí ko bhúl jáegá ;
 Tú use us pání kí tarah yád karegá jo bah gayá ho :
 17 Aur terí zindagí do pahar se ziyáda raushan hogí ;
 Aur agar táríkí húl, to wuh subh kí tarah hogí.
 18 Aur tú mutma'inn rahegá, kyúinki ummed hogí ;
 Aur apne chaugird dekh dekhkar, salámatí se áram karegá.
 19 Aur tú let jáegá, aur koí tujhe daráegá nahín ;
 Balki bahutere tujh se faryád karenge.
 20 Par sharíron kí ánkhen rah jáenge-gí,
 Un ke liye bhágne ko bhí rásta na hogá,
 Aur dam de dená hí un kí ummed hogí.

- 12** Tab Aiyúb ne jawáb diyá :
 2 Beshakk ádmí to tum hí ho,
 Aur hikmat tumháre hí sáth maregí.
 3 Lekin mujh men bhí samajh hai,
 jaise tum men hai ;
 Main tum se kam nahín ;
 Bhalá, aisí báten jaisí yih hai,
 kaun nahín jántá?
 4 Main us ádmí kí tarah hún, jo apne parausí ke liye hansí ká nishána baná hai.
 Main wuh ádmí thá, jo Khudá se du'á kartá aur wuh us kí sun letá thá :
 Rást aur kámil ádmí hansí ká nishána hotá hí hai.
 5 Jo chain se hai, us ke khayál men dukh ke liye hiqárat hotí hai.
 Yih un ke liye taiyár rahtí hai jin ká panw phisaltá hai.
 6 Dákúon ke dere salámat rahte hai,
 Aur jo Khudá ko gussa diláte hai,
 wuh mahfúz rahte hai ;
 Un hí ke háth ko Khudá khúb bhartá hai.
 7 Haiwánon se púchh, aur wuh tujhe sikháenge ;
 Aur hawá ke parandon se dáryáft kar, aur wuh tujhe batáenge.
 8 Yá zamín se bát kar, aur wuh tujhe sikháenge ;

- Aur samundar kí machhliyán tujh se bayán karengí.
- 9 Kaun nahín jántá, ki in sab báton men
Khudá hí ká háth hai, jis ne yih sab banáyá?
- 10 Usí ke háth men har jándár kí ján, Aur kull baní A'dam ká dam hai.
- 11 Kyá kán báton ko nahín parakh letá,
Jaise zabán kháne ko chakh letí hai?
- 12 Buddhon men samajh hotí hai, Aur 'umr kí darází men dánái.
- 13 Khudá men samajh aur quwwat hai;
Us ke pás maslahat aur dánái hai.
- 14 Dekho, wuh dhá detá hai, to phir bantá nahín;
Wuh ádmí ko band kar detá hai, to phir khultá nahín.
- 15 Dekho, wuh menh ko rok letá hai, to pání súkh játá hai;
Phir jab wuh use bhejtá hai, to wuh zamín ko ulaṭ detá hai.
- 16 Us men táqat aur tásír kí quwwat hai,
Fareb khánewálá, aur fareb dene-wálá donon usí ke hain.
- 17 Wuh mushíron ko lutwákar asírí men le játá hai,
Aur 'adálát karnewálon ko bewuqúf baná detá hai.
- 18 Wuh sháhí bandhon ko khol dáltá hai,
Aur bádsháhon kí kamar par patká bándhtá hai.
- 19 Wuh káhinon ko lutwákar asírí men le játá,
Aur zabardaston ko pachhár detá hai.
- 20 Wuh i'timádwále kí quwwat i goyái dúr kartá,
Aur buzurgon kí dánái ko chhín letá hai.
- 21 Wuh umará par hiqárat barsátá hai,
Aur zoráwaron ke kamarband ko khol dáltá hai.
- 22 Wuh andhere men se gahrí báton ko áshkára kartá,
Aur maut ke sáye ko bhí raushní men le átá hai.
- 23 Wuh qaumon ko barhákar unhen halák kar dáltá hai;
Wuh qaumon ko phailátá, aur phir unhen sameṭ letá hai.
- 24 Wuh zamín kí qaumon ke sar-dáron kí 'aql urá detá,

- Aur unhen aise biyábán men bhatká detá hai, jáhán rásta nahín.
- 25 Wuh raushní ke bagair táríki men ṭaṭolte phirte hain,
Aur wuh unhen aisá baná detá hai, ki matwále kí tarah laṭ-kharáte húe chalte hain.
- 13** Merí ánkḥ ne to yih sab kuchh dekhá hai,
Mere kán ne yih suná, aur samajh bhí liyá hai.
- 2 Jo kuchh tum jánte ho, use main bhí jántá hún;
Main tum se kam nahín.
- 3 Main to Qádir i mutlaq se guftogú karní cháhtá hún,
Merí árzú hai kí Khudá ke sáth bahs karún.
- 4 Lekín tum log to jhúṭhí báton ke gharnewále ho,
Tum sab ke sab nikamme tabíb ho.
- 5 Kash tum bi'lkull khámosh ho játe!
Yihí tumhári 'aqlmandí hotí.
- 6 Ab merí dalíl suno,
Aur mere munh ke da'we par kán lagáo.
- 7 Kyá tum Khudá ke haqq men nárástí se báten karoge,
Aur us ke haqq men fareb se bologe?
- 8 Kyá tum us kí tarafdári karoge?
Kyá tum Khudá kí taraf se jhagroge?
- 9 Kyá yih achchhá hogá, kí wuh tumhári taftísh kare?
Kyá tum use fareb doge, jaise ádmí ko?
- 10 Wuh zarúr tumhen malámat karegá,
Agar tum khufiyatan tarafdári karo.
- 11 Kyá us ká jalál tumhen dará na degá,
Aur us ká ru'b tum par chhá na jáegá?
- 12 Tumhári ma'rúf báten rákh kí kaháwaton hain,
Tumhári fasílen mittí kí fasílen hain.
- 13 Tum chup raho, mujhe chhoṛo, táki main bol sakún,
Aur phir mujh par jo bíte so bíte.
- 14 Main apná hí gosht apne dánton se kyún chabáún,
Aur apní ján apní hathell par kyún rakkhún?

- 15 Dekho, wuh mujhe qatl karegá,
main intizár nahín karúngá ;
Ba-har hál main apní ráhon kí táid
us ke huzúr karúngá.
- 16 Yih bhí merí naját ká bá'is hogá ;
Kyúnki kof bekhudá us ke sámne
á nahín saktá.
- 17 Merí taqrír ko gaur se suno,
Aur merá bayán tumháre kánon
inen pare.
- 18 Dekho, main ne apná da'wá
durust kar liyá hai ;
Main jántá hún kí main sádiq
hún.
- 19 Kaun hai jo mere sáth jhagregá ?
Kyúnki phir to main chup-hokar
apní ján de dúngá.
- 20 Faqat do hí kám mujh se na kar,
Tab main tujh se nahín chhip-
úngá :
- 21 Apná háth mujh se dúr haṭá le ;
Aur terí haibat mujhe khaufzada
na kare.
- 22 Tab tere buláne par main jawáb
dúngá ;
Yá main bolún, aur tú mujhe
jawáb de.
- 23 Merí badkárían aur gunáh kitne
hain ?
Aisá kar kí main apní khatá aur
gunáh ko ján lún.
- 24 Tú apná munh kyún chhipátá hai,
Aur mujhe apná dushman kyún
jántá hai ?
- 25 Kyá tú urte patte ko pareshán
karegá ?
Kyá tú súkhe danṭhal ke píchhe
paregá ?
- 26 Kyúnki tú mere khalíf talkh
báten likhtá hai,
Aur merí jawání kí badkárían
mujh par wápas látá hai ;
- 27 Tú mere pánw káth men ṭhonktá,
aur merí sári ráhon kí nigrání
kartá hai ;
Aur mere pánwon ke gird khatt
khenchtá hai :
- 28 Agarchi main sarí húi chíz kí
tarah hún, jo faná ho játí hai,
Yá us kapre kí mánind hún jise
kíre ne khá liyá ho.
- 14** Insán jo 'aurat se paidá
hotá hai
Thore dinon ká hai, aur
dukh se bhará hai.
- 2 Wuh phúl kí tarah nikaltá, aur
kát dálá játá hai :
Wuh sáye kí tarah ur játá hai,
aur ṭahrtá nahín.
- 3 So kyá tú aise par apní ánkhen
kholtá hai,
Aur mujhe apne sáth 'adálat men
ghasíttá hai ?
- 4 Nápák chíz men se pák chíz kaun
nikál saktá hai ? kof nahín.
- 5 Us ke din to ṭahre húe hain, aur
us ke mahínon kí ta'dád tere
pás hai,
Aur tú ne us kí haddon ko muqar-
rar kar diyá hai jinhen wuh pár
nahín kar saktá ;
- 6 So us kí taraf se nazar haṭá le,
táki wuh árám kare,
Jab tak wuh mazdúr kí tarah apná
din purá na kar le.
- 7 Kyúnki daraḡht kí to ummed
rahtí hai, kí agar wuh kátá jáe,
to phir phut niklegá,
Aur us kí narm narm dáliyán
mauqúf na hongí.
- 8 Agarchi us kí jar zamín men
purání ho jáe,
Aur us ká tana mittí men galjée ;
- 9 Taubhí páni kí bú páte hí wuh
shagúfe láegá,
Aur paude kí tarah shákhén
nikálegá.
- 10 Lekin insán markar pará rahtá
hai ;
Balki insán dam chhor detá hai,
aur phir wuh kahán rahá ?
- 11 Jaise jhil ká páni mauqúf ho játá,
Aur daryá utartá aur súkh játá
hai :
- 12 Waise hí ádmí leṭ játá hai, aur
uṭhtá nahín :
Jab tak ásmán ṭal na jáe, wuh
bedár na hongé,
Aur na apní nind se jagáe jáenge.
- 13 Kásh kí tú mujhe pátál men
chhipá de,
Aur jab tak terá qahr ṭal na jáe,
mujhe poshída rakkhe ;
Aur kof mu'aiyan waqt mere liye
ṭahráe, aur mujhe yád kare !
- 14 Agar ádmí mar jáe, to kyá wuh
phir jíegá ?
Main apní jang ke kull aiyám men
muntazir rahtá,
Jab tak merá chhuṭkára na hotá.
- 15 Tú mujhe pukártá, aur main
tujhe jawáb detá :
Tujhe apne háthon kí san'at kí
taraf ragbat hotá.
- 16 Par ab to tú mere qadam gíntá
hai :
Kyá tú mere gunáh kí tak men
lagá nahín rahtá ?

- 17 Merí khatá thailí meḡ sarbamuhr hai,
Tú ne mere gunáh ko sí rakkhá hai.
- 18 Yaqínan pahár girte girte ma'dúm ho játá hai,
Aur chaṭan apní jagah se haṭá dí játí hai ;
- 19 Pání pattharon ko ghis dáltá hai,
Us kí bárh zamín kí kḡák ko bahá le játí hai ;
Isí tarah tú insán kí ummed ko miṭá detá hai.
- 20 Tú sadá us par gálib hotá hai, so wuh guzar játá hai ;
Tú us ká chihra badal dáltá, aur use kḡaríj kar detá hai.
- 21 Us ke beṭon kí 'izzat hotí hai, par use kḡabar nahín ;
Wuh zalíl hote hain, par wuh un ká hál nahín jántá:
- 22 Balki us ká gosht, jo us ke úpar hai, dukhí rahtá,
Aur us kí ján us ke andar hí andar gam kḡatí rahtí hai.

15 Tab Ilifaz Temání ne jawáb diyá :

- 2 Kyá 'aqlmand ko cháhiye kí lagw báteḡ joḡkar jawáb de,
Aur mashriqí hawá se apná peṭ bhare?
- 3 Kyá wuh befáida bakwás se bahs kare,
Yá aisí taqríron se jo besúð hain?
- 4 Balki tú kḡauf ko bar taraf karke,
Khudá ke huzúr 'ibádat ko zail kartá hai.
- 5 Kyúñki terá gunáh tere munḡ ko síkḡatá hai,
Aur tú 'aiyáron kí zabán ikḡhtiyár kartá hai.
- 6 Terá hí munḡ tujhe mulzim thah-rátá hai, na kí main ;
Balki tere hí honṡh tere kḡhiláf gawáhí dete hain.
- 7 Kyá pahlá insán tú hí paidá huá?
Yá paháron se pahle terí paidáish huí?
- 8 Kyá tú ne Khudá kí poshída mas-lahat sun lí hai?
Aur apne liye 'aqlmandí ká ṡheka le rakkhá hai?
- 9 Tú aisá kyá jántá hai, jo ham nahín jánte?
Tujh meḡ aisí kyá samajh hai, jo ham meḡ nahín?

- 10 Ham logon meḡ safed sir aur bare búrhe bhí hain,
Jo tere báp se bhí bahut ziyáda 'umr ke hain.
- 11 Kyá Khudá kí tasallí tere nazdík kuchh kam hai,
Aur wuh kalám jo tujh se narmi ke sáth kiyá játá hai?
- 12 Terá díl kyúñ tujhe kḡhench le játá hai,
Aur terí áñkḡhen kyúñ ishára kartí hain,
- 13 Kí tú apní rúh ko Khudá kí muḡhálafat par ámáda kartá hai,
Aur apne munḡ se aisí báteḡ nikalne detá hai?
- 14 Insán hai kyá, kí wuh pák ho?
Aur wuh jo 'aurat se paidá huá, kyá hai kí sádiq ho?
- 15 Dekh, wuh apne qudsíon ká i'tibár nahín kartá,
Balki ásmán bhi us kí nazar meḡ pák nahín.
- 16 Phir, bhalá us ká kyá zikr, jo ghinauná aur kḡharáb hai,
Ya'ní wuh ádmí jo badí ko pání kí tarah píṭá hai?
- 17 Main tujhe batátá huñ, tú merí sun ;
Aur jo main ne dekhá hai, us ká bayán karúngá.
- 18 (Jise 'aqlmandon ne apne báp-dádá se sunkar batáyá hai,
Aur use chhipáyá nahín ;
- 19 Sirf un hí ko mulk diyá gayá thá,
Aur koí pardesí un ke darmiyán nahín áyá :)
- 20 Sharír ádmí apní sárí 'umr dard se karáhtá hai,
Ya'ní sáre baras jo zalim ke liye rakkhe gaye hain.
- 21 Daráoní áwázen us ke kán meḡ gúnjtí rahtí hain ;
Iqbálmandí ke waqt gáratgar us par á paregá :
- 22 Use yaqín nahín, kí wuh andhere se báhar niklegá,
Aur talwár us kí muntazir hai :
- 23 Wuh rotí ke liye mára mára phirtá hai, kí kahán milegí?
Wuh jántá hai kí andhere ká din pás hí hai.
- 24 Musíbat aur saḡht taklif use darátí hain,
Aise bádsháh kí tarah, jo larái ke liye taiyár ho, wuh us par gálib áti hain.

- 25 Is liye ki us ne Khudá ke khiláf
apná háth barháyá hai,
Aur Qádir i mutlaq ke khiláf
bebákí kartá hai.
- 26 Wuh apní dhálon kí moṭí moṭí
gulmekhnon ke sáth
Gardankash hokar us par lapaktá
hai.
- 27 Is liye kí us ke munh par muṭápá
chhá gayá hai,
Aur us ke pahlúon par charbí kí
taheñ jam gayí haiñ.
- 28 Aur wuh wirán shahron meñ bas
gayá hai,
Aise makánon meñ jin meñ koí
ádmí na basá,
Aur jo khandar hone ko the.
- 29 Wuh daulatmand na hogá, us ká
mál baná na rahegá,
Aur aison kí paidáwar zamín kí
taraf na jhukegí.
- 30 Wuh andhere se kabhí na niklegá,
Shu'le us kí shákhon ko khushk
kar denge,
Aur wuh Khudá ke munh ke dam
se játá rahegá.
- 31 Wuh apne ap ko dhoká dekar
batálat ká bharosá na kare;
Kyúnki batálat hí us ká ajr
ṭhahregí.
- 32 Yih us ke waqt se pahle purá ho
jáegá,
Aur us kí shákh harí na rahegí.
- 33 Ták kí tarah us ke angúr kachche
hí jhar jáenge,
Aur zaitún kí tarah us ke phúl
gir jáenge.
- 34 Kyúnki bekhudá logon kí jamá-
'at bephal rahegí,
Aur rishwat ke deron ko ág
bhasam kar degí.
- 35 Wuh sharárat se bárdár hote
haiñ, aur baḍí paidá hotí hai,
Aur un ká peṭ dagá ko taiyár
kartá hai.

- 16** Tab Aiyúb ne jawáb diyá,
2 Aisí bahut sí báten main
sun chuká hún;
Tum sab ke sab nikamme tasallí
denewále ho.
- 3 Kyá lagw báten kabhí khatm
hongí?
Tú kaun sí bát se jhirakkar
jawáb detá hai?
- 4 Main bhí tumhári tarah bát baná
saktá hún:
Agar tumhári ján merí ján kí
jagah hotí,

- To main tumháre khiláf báten
ghar saktá,
Aur tum par apná sir hilá saktá.
- 5 Balki main apní zabán se tumheñ
taqwíyat detá,
Aur mere labon kí gangusári tum
ko tasallí detí.
- 6 Agarchi main boltá hún, par
mujh ko tasallí nahín hotí:
Aur go chupká bhi ho játá hún,
par mujhe kyá ráhat hoti hai?
- 7 Par us ne to mujhe bezár kar
dálá hai:
Tú ne mere sáre jathe ko tabáh
kar diyá hai.
- 8 Tú ne mujhe mazbúti se pakar
liyá hai, yihí mujh par gawáh
hai:
Merí lágarí mere khiláf kháñ
hokar mere munh par gawáhi
detí hai.
- 9 Us ne apne gazab meñ mujhe
phára, aur merá píchhá kiyá
hai;
Us ne mujh par dánt píse:
Merá mukhálif mujhe ankheñ
dikhátá hai.
- 10 Unhon ne mujh par munh pasára
hai;
Unhon ne tanzan mujhe gál par
mára hai:
Wuh mere khiláf ikaṭthe hote
haiñ.
- 11 Khudá mujhe bedínon ke hawále
kartá hai,
Aur sharíron ke háthon meñ
mujhe supurd kartá hai.
- 12 Main áram se thá, aur us ne mujhe
chúr chúr kar dálá;
Us ne merí gardan pakar lí, aur
mujhe paṭakkar tukre tukre
kar diyá;
Aur us ne mujhe apná nishána
banákar khará kar liyá hai.
- 13 Us ke tírandáz mujhe cháron
taraf se gher lete haiñ,
Wuh mere gurdon ko chírtá hai,
aur rahm nahín kartá;
Aur mere píṭ ko zamín par bahá
detá hai.
- 14 Wuh mujhe zakhm par zakhm
lagákar khasta kartá hai;
Wuh pahlawán kí tarah mujh par
dháwá kartá hai.
- 15 Main ne apní khál par tát ko sí
liyá hai,
Aur apná sing khák meñ rakh
diyá hai.
- 16 Merá munh rote rote súj gayá hai,

- Aur merí palakon par maut ká sāya hai ;
- 17 Agarchi mere háthon men zulm nahin,
Aur merí du'á beriyá hai.
- 18 Ai zamin, mere khun ko na dhankná,
Aur merí faryád ko áram kí jagah na mile.
- 19 Ab bhí dekh, merá gawáh ásmán par hai,
Aur merá zámin 'álam i bálá par hai.
- 20 Mere dost merí hiqárat karte hain ;
Par merí ánkhi Khudá ke huzúr ánsú baháti hai ;
- 21 Táki wuh ádmí ke haqq ko apne sáth,
Aur ádamzád ke haqq ko us ke parausí ke sáth qáim rakkhe.
- 22 Kyünki jab chand sál nikal jāenge,
To main us ráste se chalá jāungá,
jis se phir lautne ká nahin.
- 17** Merí ján tabáh ho gayí, mere din ho chuke,
Qabr mere liye taiyár hai.
- 2 Yaqínan hansí uránewále mere sáth sáth hain,
Aur merí ánkhi un kí chhiṛ chhár par lagí rahtí hai.
- 3 Zamánat de, apne aur mere bich men tú hí zámin ho ;
Kaun hai jo mere háth par háth máre ?
- 4 Kyünki tú ne in ke dil ko samajh se roká hai ;
Is liye tú in ko sarfaráz na karegá.
- 5 Jo lút kí khátir apne doston ko mulzim thahrátá hai,
Us ke bachchon kí ánkhen bhí játí rahengi.
- 6 Us ne mujhe logon ke liye zarbu'í masal baná diyá hai ;
Aur main aisá ho gayá, kí log mere munh par thúken.
- 7 Merí ánkhi gam ke máre dhundlá gayí,
Aur mere sab a'zá parchhain kí manind hain.
- 8 Rástabáz ádmí is bát se hairán hongé,
Aur ma'súm ádmí bekhudá logon ke khiláf josh men áegá.
- 9 Taubhí sádiq apní ráh men sábit-qadam rahegá,
Aur jis ke háth sáf hain, wuh zoráwar hí hotá jāegá.
- 10 Par tum sab ke sab áte ho, to áo :

- Mujhe tumháre darmiyán ek bhí 'aqlmand ádmí na milegá.
- 11 Mere din ho chuke, mere maqsúd, Balki mere dil ke armán miṭ gaye.
- 12 Wuh rát ko din se badalte hain,
Wuh kahte hain, Raushni táríki ke nazdík hai.
- 13 Agar main ummed karun, kí pátál merá ghar hai ;
Aur main ne andhere men apná bichhauná bichhá liyá hai ;
- 14 Agar main ne saráhat se kahá hai, kí Tú merá báp hai ;
Aur kire se, kí Tú merí man aur bahin hai ;
- 15 To merí ummed kahán rahí ?
Aur jo merí ummed hai, use kaun dekhegá ?
- 16 Wuh pátál ke pháṭakon tak niche utar jāegí,
Jab ham milkar khák men áram páenge.

- 18** Tab Bildad Sükhi ne jawáb diyá :
- 2 Tum kab tak lafzon kí justojú men rahoge ?
Gaur kar lo, phir ham bolenge.
- 3 Ham kyün jánwaron kí manind samjhe játe,
Aur tumhári nazar men nápak thahre hain ?
- 4 Tú jo apne qahr men apne ko phártá hai,
To kyá zamin tere sabab se ujar jāegí ?
Yá chatán apní jagah se hatá dí jāegí ?
- 5 Balki sharír ká chirág gul kar diyá jāegá,
Aur us kí ág ká shu'la benúr ho jāegá.
- 6 Raushní us ke dere men táríki ho jāegí,
Aur jo chirág us ke úpar hai, bujhá diyá jāegá.
- 7 Us kí quwwat ke qadam chhoṭe kiye jāenge,
Aur usí kí maslahat use niche giráegí.
- 8 Kyünki wuh apne hí pánwon se jál men phanstá hai,
Aur phandon par chaltá hai.
- 9 Dám us kí erí ko pakaṛ legá,
Aur jál us ko phansá legá.
- 10 Kamand us ke liye zamin men chhipá dí gayí hai,
Aur phandá us ke liye ráste men rakkhá gayá hai.

- 11 Dahshatnák chízen har taraf se use
daráengí,
Aur us ke darpai hokar use bha-
gáengí.
- 12 Us ká zor bhúk ká mára hogá,
Aur áfat us ke shámilhá rahegí.
- 13 Wuh us ke jism ke a'zá ko khá
jáegí,
Balki maut ká pahlauthá us ke
a'zá ko chat kar jáegá.
- 14 Wuh apne dere se, jis par us ká
bharosá hai, ukhár diyá jáegá,
Aur dahshat ke bádsháh ke pás
pahuncháyá jáegá.
- 15 Wuh jo us ká nahín us ke dere
men basegá,
Us ke makán par gandhak chhit-
rái jáegí.
- 16 Níche us kí jareñ sukhái jáengí,
Aur úpar us kí dáli káti jáegí.
- 17 Us kí yádgár zamín par se mit
jáegí,
Aur kúchon men us ká nám na
hogá.
- 18 Wuh raushní se andhere men
hanká diyá jáegá,
Aur dunyá se khader diyá jáegá.
- 19 Us ke logon men us ká na koí
betá hogá na potá,
Aur jahán wuh tiká húa thá,
wahán koí us ká báqi na
rahegá.
- 20 Wuh jo píchhe ánewále hain, us
ke dín par hairán hongé,
Jaise wuh jo pahle húe dar gaye
the.
- 21 Náráston ke maskan yaqínan aise
hí hain,
Aur jo Khudá ko nahín pahchántá,
us kí jagah aisi hí hai.

- 19** Tab Aiyúb ne jawáb diyá :
2 Tum kab tak merí ján
kháte rahoge,
Aur báton se mujhe chúr chúr
karoge?
- 3 Ab das bár tum ne mujhe malámat
hí kí :
Tumhen sharm nahín áti, kí tum
mere sáth sakhtí se pesh áte
ho.
- 4 Aur mána kí mujh se khatá hui,
Merí khatá merí hí hai.
- 5 Agar tum mere muqábale men
apní barái karte ho,
Aur mere nang ko mere khiláf
pesh karte ho :
- 6 To ján lo kí Khudá ne mujhe
past kiyá,

- Aur apne jál se mujhe gher liyá
hai.
- 7 Dekho, main Zulm, zulm, pu-
kártá hún, par merí suní nahín
játi :
- Main madad ke liye duháí detá
hún, par insáf nahín hotá.
- 8 Us ne merá rásta aisá masdúd
kar diyá hai, kí main guzar
nahín saktá ;
Us ne merí ráhon par táríki ko
bithá diyá hai.
- 9 Us ne merí hashmat mujh se
chhín lí,
Aur mere sir par se táj utár liyá.
- 10 Us ne mujhe har taraf se torkar
níche girá diyá ; bas, main to
ho liyá ;
Aur merí ummed ko us ne per kí
tarah ukhár dálá hai.
- 11 Us ne apne gazab ko bhí mere
khiláf bharkáyá hai,
Aur wuh mujhe apne mukhálifon
men shumár kartá hai.
- 12 Us kí faujeñ ikatthí hokar áti,
Aur mere khiláf apní ráh taiyár
kartí,
Aur mere dere ke chaugird khai-
mazan hotí hain.
- 13 Us ne mere bháiyon ko mujh se
dúr kar diyá hai,
Aur mere jánpahchán mujh se
begána ho gaye hain.
- 14 Mere rishtadár kám na áe,
Aur mere dilí dost mujhe bhúl
gaye hain.
- 15 Main apne ghar ke rahnewálon,
aur apní laundiyon kí nazar
men ajnabí hún ;
Main un kí nigáh men pardesi ho
gayá hún.
- 16 Main apne naukar ko bulátá hún,
aur wuh mujhe jawáb nahín
detá,
Agarchi main apne munh se us kí
minnat kartá hún.
- 17 Merá sáns merí bíwi ke liye
makrúh hai,
Aur merí minnat merí máñ kí
aulád ke liye.
- 18 Chhote bachchhe bhí mujhe haqí
jánte hain,
Jab main khará hotá hún, to wuh
mujh par áwáza kaste hain.
- 19 Mere sab hamráz dost mujh se
nafrat karte hain :
Aur jin se main mahabbat kartá
thá, wuh mere khiláf ho gaye
hain.

- 20 Merí khál aur merá gosht merí haddiyon se chimat gaye hain ;
Aur main bálbál bach niklá hún.
- 21 Ai mere dosto, mujh par tars kháo, tars kháo ;
Kyunki KHUDÁ ká háth mujh par bhári hai.
- 22 Tum kyun KHUDÁ kí tarah mujhe satáte ho,
Aur mere gosht par qaná'at nahin karte?
- 23 Kásh kí merí báten ab likh lí játin !
Kásh kí wuh kísi kitáb men qalam-band hotin !
- 24 Kásh kí wuh lohe ke qalam aur síse se
Hamesha ke liye chatán par kanda kí játin !
- 25 Lekin main jántá hún kí merá maḥlasí denewálá zinda hai,
Aur ákhirkár wuh zamín par khará hogá :
- 26 Aur apní khál ke is tarah barbád ho jáne ke ba'd bhí,
Main apne is jism men se KHUDÁ ko dekhungá ;
- 27 Jise main khud dekhungá,
Aur merí hí ánkhen dekhengi, na kí begáne kí.
Mere gurde mere andar faná ho gaye hain.
- 28 Agar tum kaho, Ham use kaisá kaisá satáenge !
Hálánki aslí bát mujh men pái gayí hai ;
- 29 To tum talwár se daro :
Kyunki qahr talwár kí sazáoñ ko látá hai,
Táki tum ján lo kí insáf hogá.
- 20** Tab Súfar Na'matí ne jawáb diyá :
2 Isí liye mere khayál mujhe jawáb sikháte hain,
Us jaldbázi kí wajh se jo mujh men hai.
- 3 Main ne wuh jhirkí sun lí, jo mujhe sharminda kartí hai,
Aur merí 'aql kí rúh mujhe jawáb detí hai.
- 4 Kyá tú qadím zamáne kí yih bát nahin jántá,
Jab se insán zamín par basáyá gayá,
- 5 Kí sharíron kí fath chandroza hai,
Aur bedínon kí khushí dam bhar kí hai?
- 6 KHWÁH us ká jáh o jalál ásmán tak baland ho jáe,
Aur us ká sir bádalon tak pahunché ;
- 7 Taubhí wuh apne hí fuzla kí tarah hamesha ke liye faná ho jáega ;
Jinhon ne use dekhá hai, kahenge, Wuh kahán hai?
- 8 Wuh khwáb kí tarah uf jáegá,
aur phir na milegá :
Balki wuh rát kí royá kí tarah dúr kar diyá jáegá.
- 9 Jis ánkhe ne use dekhá, wuh use phir na dekhegi ;
Na us ká makán use phir kabhí dekhegá.
- 10 Us kí aulád garíbon kí khushámád karegi,
Aur usí ke háth us kí daulat ko wápas denge.
- 11 Us kí haddiyán us kí jawání se pur hain,
Par wuh us ke sáth khák men mil jáegi.
- 12 KHWÁH sharárat us ko míthí lage,
KHWÁH wuh use apní zabán ke niche chhipáe ;
- 13 KHWÁH wuh use bachá rakkhe,
aur na chhore,
Balki use apne munh ke andar dabá rakkhe ;
- 14 Taubhí us ká kháná us kí antriyon men badal gayá hai,
Wuh us ke andar afa'í ká zahr hai.
- 15 Wuh daulat ko nigal gayá hai,
par wuh use phir ulegá ;
KHUDÁ use us ke pet se báhar nikál degá.
- 16 Wuh afa'í ká zahr chúsegá :
Afa'í kí zabán use már dálegí.
- 17 Wuh daryáoñ ko dekhne na páegá,
Ya'ní shahd aur makkhan kí bahtí nadiyon ko.
- 18 Jis chíz ke liye us ne mashaqqat kheñchí, use wuh wápas karegá aur niglegá nahin ;
Jo mál us ne jama' kiyá, us ke mutábíq wuh khushí na karegá.
- 19 Kyunki us ne garíbon par zulm kiyá, aur unhen tark kar diyá ;
Us ne zabardastí ghar chhíná, par wuh use banáne na páegá.
- 20 Is sabab se kí wuh apne batin men ásúdagí se wáqif na huá,
Wuh apní dílpasand chízon men se kuchh nahin bacháegá.
- 21 Kof chíz aísí báqí na rahí, jis ko us ne niglá na ho ;

- Is liye us kí iqbálmandí qáim na rahegi.
- 22 Apní kamál ásúdahálí meñ bhí wuh tangí meñ hogá :
Har dukhyáre ká háth us par pařegá.
- 23 Jab wuh apná peř bharne par hogá, to Khudá apne qahr i shadíd us par názil karegá,
Aur jab wuh khátá hogá, tab yih us par barsegá.
- 24 Wuh lohe ke hathyár se bhágegá,
Lekin pítal kí kamán use chhed dálegí.
- 25 Wuh tir níkálegá, aur wuh us ke jism se báhar áegá :
Us kí chamaktí nok us ke pítte se níkegi ;
Dahshat us par chháí húi hai.
- 26 Sári tárikí us ke khazánon ke liye rakkhí húi hai :
Wuh ág jo kisi insán kí sulgái húi nahín use khá jáegi ;
Wuh use jo us ke ðere meñ bachá húa hogá, bhasam kar degí.
- 27 A'smán us kí badí ko záhír kar degá,
Aur zamín us ke khiláf kharí ho jáegi.
- 28 Us ke ghar kí bařhtí játi rahegi,
Khudá ke gazab ke dín us ká mál játá rahegá.
- 29 Khudá kí taraf se sharír ádmí ká hissa,
Aur us ke liye Khudá kí muqarrar kí húi mirás yihí hai.
- 21** Tab Aiyúb ne jawáb diyá :
2 Gaur se merí bát suno ;
Aur yihí tumhárá tasallí dená ho.
- 3 Mujhe ijázat do, to main bhí kuchh kahúngá ;
Aur jab main kah chukúñ, to thařthá már lená.
- 4 Lekin main, kyá merí faryád insán se hai?
Phir main besabrí kyúñ na karúñ?
- 5 Mujh par gaur karo, aur muta-
'ajjib ho,
Aur apná háth apne munh par rakkho.
- 6 Jab main yád kartá hún, to ghabrá játá hún,
Aur merá jism tharrá uřhtá hai.
- 7 Sharír kyúñ jíte rahte,
'Umrrasída hote, balki quwwat meñ zabardast hote hain?
- 8 Un kí aulád un ke sáth un ke dekhte dekhte,
Aur un kí nasl un kí ánkhon ke sámnne qáim ho játi hai.
- 9 Un ke ghar dar se mahfúz hain,
Aur Khudá kí chharí un par nahín hai.
- 10 Un ká sand bárdár kar detá hai,
aur chuktá nahín ;
Un kí gáe biyáti hai, aur apná bachchá nahín giráti.
- 11 Wuh apne chhote chhote bachchon ko rewar kí tarah báhar bhejte hain,
Aur un kí aulád náchti hai.
- 12 Wuh kharjári aur sitár kí tál par gáte,
Aur bānslí kí áwáz se khush hote hain.
- 13 Wuh khushháli meñ apne dín kátte,
Aur dam ke dam meñ pátál meñ utar játe hain.
- 14 Hálánki unhon ne Khudá se kahá thá, kí Hamáre pás se chalá já ;
Kyúñki ham terí ráhon kí ma'rifat ke khwáhán nahín.
- 15 Qádir i mutlaq hai kyá, kí ham us kí 'ibádat karen?
Aur agar ham us se du'á karen,
to hamen kyá fáida hogá?
- 16 Dekho, un kí iqbálmandí un ke háth meñ nahín hai ;
Sharíron kí mashwarat mujh se dúr hai.
- 17 Kitní bár sharíron ká chirág bujh játá hai?
Aur un kí áfat un par á partí hai?
Aur Khudá apne gazab meñ unhen gam par gam detá hai?
- 18 Aur wuh aise hain jaise hawá ke áge ðanthal,
Aur jaise bhúsá jise ándhí urá le játi hai?
- 19 Khudá us kí badí us ke bachchon ke liye rakh chhořtá hai ;
Wuh us ká badla usí ko de, táki wuh ján le.
- 20 Us kí halákat ko usí kí ánkhen dekhén,
Aur wuh Qádir i mutlaq ke gazab meñ se piye.
- 21 Kyúñki apne ba'd us ko apne gharáne se kyá khushí hai,
Jab us ke mahínon ká silsila hí kát dála gayá?
- 22 Kyá koí Khudá ko 'ilm síkháegá?

- Jis hál ki wuh sarfarázon ki 'adálat kartá hai.
- 23 Koí to apní púrí táqat men Chain aur sukh se rahtá huá mar jātá hai :
- 24 Us kí dōhniyān dūdh se bhari hain,
Aur us kí haḍḍiyon kā gūdā tar hai.
- 25 Aur koí apne ji men kuḥ kuḥkar martá hai,
Aur kabhí sukh nahín pátá.
- 26 Wuh donon miṭṭí men yaksán par jāte hain,
Aur kíre unhen dhānk lete hain.
- 27 Dekho, main tumbāre khayálon ko jāntá hun,
Aur un mansūbon ko bhí jo tum beinsáfi se mere khiláf bāndhte ho.
- 28 Kyūnki tum kahte ho, ki Amir kā ghar kahán rahá?
Aur wuh khaima kahán hai, jis men sharír baste the?
- 29 Kyá tum ne rásta chalnewálon se kabhí nahín pūchhá?
Aur un ke ásár nahín pahchānte?
- 30 Ki sharír áfat ke dīn ke liye rakkhá jātá hai?
Aur gazab ke dīn tak pahuncháyá jātá hai?
- 31 Kaun us kí ráh ko us ke munh par bayán karegá?
Aur us ke kiye kā badla kaun use degá?
- 32 Taubhí wuh gor men pahuncháyá jāegá,
Aur us kí qabr par pahrá diyá jāegá.
- 33 Wádí ke dhele use margúb hain,
Aur sab log us ke píchhe chale jāenge,
Jaise us se pahle beshumār log gaye.
- 34 So tum kyūn mujhe 'abas tasallí dete ho,
Jis hál ki tumhári báton men jhūth hí jhūth hai.
- 22** Tab Ilfáz Temání ne jawáb diyá:
- 2 Kyá koí insán Khudá ke kám á saktá hai?
Yaqínān 'aqlmand apne hí kám ká hai.
- 3 Kyá tere sádiq hone se Qádir i mutlaq ko koí khushí hai?
Yá is bát se, ki tú apní ráhon ko kámil kartá hai, use kuchh fáida hai?
- 4 Kyá is liye ki tujhe us kā kharf hai, wuh tujhe jhiraktá,
Aur tujhe 'adálat men látá hai?
- 5 Kyá terí sharárat barí nahín?
Kyá terí badkáríon kí koí hadd hai?
- 6 Kyūnki tú ne apne bhái kí chízen besabab rahn rakkhín,
Aur nangon kā libás utár liyá.
- 7 Tú ne thake mándon ko pání na piláyá,
Aur bhūkon se roti ko rok rakkhá.
- 8 Lekin zabardast ádmí zamín kā málik baná,
Aur 'izzatdár ádmí us men basá.
- 9 Tú ne bewáon ko khállí chaltá kiyá,
Aur yatímon ke bázú toḥre gaye.
- 10 Is liye phande terí cháron taraf hain,
Aur nágahání khauf tujhe satátá hai,
- 11 Yá aísí táríki kí tú dekh nahín saktá,
Aur pání kí báḥh tujhe chhipáe letí hai.
- 12 Kyá ásmán kí balandí men Khudá nahín?
Aur táron kí balandí ko dekh, wuh kaise únche hain !
- 13 Phir tú kahtá hai, ki Khudá kyá jāntá hai?
Kyá wuh gahrí táríki men se 'adálat karegá?
- 14 Daldár bádál us ke liye parda hain, ki wuh dekh nahín saktá;
Wuh ásmán ke dáire men sair kartá phirtá hai.
- 15 Kyá tú usí purání ráh par chaltá rahegá,
Jis par sharír log chale hain?
- 16 Jo apne waqt se pahle uṭhá liye gaye,
Aur sailáb un kí bunyád ko bahá le gayá :
- 17 Jo Khudá se kahte the, Hamáre pás se chalá já ;
Aur yih, ki Qádir i mutlaq hamáre liye kar kyá saktá hai?
- 18 Taubhí us ne un ke gharon ko achchhí achchhí chízon se bhar diyá :
Lekin sharíron kí mashwarat mujh se dūr hai.
- 19 Sádiq yih dekhkar khush hote hain ;

- Aur begunáh un kí hansí uráte hain :
- 20 Aur kahte hain, kí Yaqínan wuh jo hamáre khiláf uthe the kaṭ gaye,
Aur jo un men se báqí rah gaye the un ko ág ne bhasam kar diyá hai.
- 21 Us se milá rah, to salámat rahegá ;
Aur is se terá bhalá hogá.
- 22 Main terí minnat kartá hún, kí shari'at ko usí kí zabání qubul kar,
Aur us kí báton ko apne dil men rakh le.
- 23 Agar tú Qádir i mutlaq kí taraf phire, to bahál kiyá jáegá ;
Basharte kí tú narástí ko apne khaimon se dūr kar de.
- 24 Tú apne khazáne ko mittí men,
Aur Ofír ke sone ko nadiyon ke pattharon men dāl de ;
- 25 Tab Qádir i mutlaq terá khazána,
Aur tere liye beshqímat chándí hogá.
- 26 Kyúnci tab hí tú Qádir i mutlaq men masrūr rahegá,
Aur Khudá kí taraf apná munh utháegá.
- 27 Tú us se du'á karegá, aur wuh terí sunegá ;
Aur tú apní mannaton pūrī karegá.
- 28 Jis bát ko tú kahegá, wuh tere liye ho jáegi ;
Aur nūr terí ráhon ko raushan karegá.
- 29 Jab wuh past karenge, tú kahegá,
Balandí hogí ;
Aur wuh halím ádmí ko bacháegá.
- 30 Wuh us ko bhí chhurá legá, jo begunáh nahín hai :
Hán, wuh tere háthon kí pákízagi ke sabab se chhuráyá jáegá.
- 23** Tab Aiyúb ne jawáb diyá :
2 Merí shikáyat áj bhí talkh hai :
Merí már mere karáhne se bhí bhári hai.
- 3 Kásh kí mujhe ma'lúm hotá kí wuh mujhe kahán mil saktá hai,
Táki main 'áin us kí masnad tak pahunch játá !
- 4 Main apná mu'ámala us ke huzúr pesh kartá,
- Aur apná munh dalílon se bhar letá.
- 5 Main un lafzon ko ján letá, jin men wuh mujhe jawáb detá,
Aur jo kuchh wuh mujh se kahtá, main samajh letá.
- 6 Kyá wuh apní qudrat kí 'azmat men mujh se laṭtá ?
Nahín ; balki wuh meri taraf tawajjuh kartá.
- 7 Rástabáz wahán us ke sáth bahs kar sakte ;
Yún main apne munsif ke háth se hamesha ke liye rihái pátá.
- 8 Dekho, main áge játá hún, par wuh wahán nahín ;
Aur píchhe hattá hún, par main use dekh nahín saktá :
- 9 Báen háth phirtá hún, jab wuh kám kartá hai, par wuh mujhe dikhái nahín detá :
Wuh dahine háth kí taraf chhip játá hai, aisá kí main use dekh nahín saktá.
- 10 Lekin wuh us ráste ko, jis par main chaltá hún, jántá hai ;
Jab wuh mujhe tá legá, to main sone kí mánind níkal áungá.
- 11 Merá pánw us ke qadamon se lagá rahá hai ;
Main us ke ráste par chaltá rahá hún, aur bargashta nahín huá.
- 12 Main us ke labon ke hukm se haṭá nahín ;
Main ne us ke munh kí báton ko apní zarúri khurák se bhí ziyáda zakhíra kiyá.
- 13 Lekin wuh ek khayál men rahtá hai, aur kaun us ko phirá saktá hai ?
Aur jo kuchh us ká jí cháhtá hai, wuh kartá hai.
- 14 Kyúnci jo kuchh mere liye muqarrar hai wuh púra kartá hai ;
Aur bahut sí aisí báton us ke háth men hain.
- 15 Isí liye main us ke huzúr men ghabrá játá hún ;
Main jab sochtá hún, to us se ḍar játá hún.
- 16 Kyúnci Khudá ne mere dil ko bodá kar dálá hai,
Aur Qádir i mutlaq ne mujh ko ghabrá diyá hai :
- 17 Is liye kí main is zulmat se pahle kaṭ dálá na gayá,
Aur us ne baqí taríki ko mere sámne se na chhipáyá.

- 24** Qádir i mutlaq ne waqt kyun nahin thahræe?
 Aur jo use jante hain wuh us ke dinon ko kyun nahin dekhte?
- 2 Aise log bhí hain jo zamín kí haddon ko sarká dete hain ;
 Wuh rewaron ko zabardastí le jate, aur unhen charáte hain.
- 3 Wuh yatim ke gadhe ko hank le jate hain,
 Wuh bewa ke bail ko girau lete hain.
- 4 Wuh muhtáj ko ráste se hatá dete hain ;
 Zamín ke garíb ikatthe chhipe hain.
- 5 Dekho, wuh biyaban ke gorkharon kí tarah apne kám ko jate,
 Aur mashaqqat uthakar khurák dhundhte hain ;
 Biyaban un ke bachchon ke liye khurák baham pahunchatá hai.
- 6 Wuh khet men apná chará katte hain ;
 Aur shariron ke angúr kí khoshachini karte hain.
- 7 Wuh sári rat bekapre nange pare rahte hain,
 Aur jaron men un ke pás ko oghná nahin hotá.
- 8 Wuh paharon kí bārish se bhige rahte hain,
 Aur kisí ar ke na hone se chatan se lipat jate hain.
- 9 Aise log bhí hain jo yatim ko chhati par se hatá lete hain,
 Aur garibon se girau lete hain.
- 10 So wuh bekapre nange phirte,
 Aur bhuk ke mare puliyán dhote hain ;
- 11 Wuh in logon ke ihaton men tel nikalte hain ;
 Wuh un ke kundon men angur raundte, aur piyase rahte hain.
- 12 A'bad shahr men se nikalkar log karáhte hain,
 Aur zakhmion kí jan faryad karti hai :
 Taubhi Khudá is hamáqat ka khayal nahin kartá.
- 13 Yih un men se hain, jo nur se bagawat karte hain ;
 Wuh us kí rahon ko nahin jante,
 Na us ke raston par qaim rahte hain.
- 14 Khuni raushni hoté hi uthatá hai,
 Wuh garibon aur muhtajon ko mar daltá hai ;
- Aur rat ko wuh chor kí manind hai.
- 15 Zani kí ankh bhí sham kí muntazir rahti hai,
 Wuh kahtá hai, Kisí kí nazar mujh par na paregi ;
 Aur wuh apná munh dhank letá hai.
- 16 Andhere men wuh gharon men sendh marne hain :
 Wuh din ke waqt chhipe rahte hain ;
 Wuh nur ko nahin jante.
- 17 Kyunki subh un sabhon ke liye aisi hai, jaise maui ka saya ;
 Is liye ki unhen maui ke saie ki dahshat ma'lum hai.
- 18 Wuh pani kí sath par tezrau hai ;
 Zamín par un ka bakhra mal'un hai :
 Wuh takistanon kí rah par nahin chalte.
- 19 Khushki aur garmi barfani pani ke nalon ko sukha deti hain :
 Aisa hi qabr gunaharon ke sath karti hai.
- 20 Rihm use bhul jaega ;
 Kira use maze se khaega ;
 Us kí yad phir na hogi ;
 Narasti darakht kí tarah tor di jaegi.
- 21 Wuh banjh ko, jo janti nahin, nigal jatá hai ;
 Aur bewa ke sath bhalai nahin kartá.
- 22 Khudá apni quwwat se zabardaston ko bhí khench letá hai :
 Wuh uthatá hai, aur kisí ko zindagi ka yaqin nahin rahtá.
- 23 Khudá unhen amn bakhshatá hai,
 aur wuh usí men qaim rahte hain ;
 Aur us kí ankhen un kí rahon par lagi rahti hain.
- 24 Wuh sarfaraz to hote hain, par thore hi der men jate rahte hain ;
 Balki wuh past kiye jate hain ;
 aur sab dusron kí tarah ráste se uthá liye jate,
 Aur anaj kí balon kí tarah kat dale jate hain.
- 25 Aur agar yih yun hi nahin hai, to kaun mujhe jutha sabit karega,
 Aur meri taqdir ko nachiz thahraega?

- 25** Tab Bildad Sūkhī ne jawāb diyā :
- 2 Iqtidār aur dabdaba us ke sāth hai ;
Wuh apne baland maqāmon men amh rakhtā hai.
- 3 Kyā us ki faujon ki koī ta'dād hai ?
Aur kaun hai jis par us ki raushni mahin partī ?
- 4 Phir insān kyūnkar Khudā ke huzūr rāst thahar saktā ?
Yā wuh jo 'aurat se paidā huā hai, kyūnkar pāk ho saktā hai ?
- 5 Dekh, chānd men bhī raushni nahin,
Aur tāre us ki nazar men pāk nahin.
- 6 Phir bhalā insān kā, jo mahz kirā hai,
Aur ādamzād kā, jo sirf kirm hai, kyā zikr !
- 26** Tab Aiyūb ne jawāb diyā :
- 2 Jo betāqat hai, us ki tū ne kaisī madad kī !
Jis bāzū men quwwat na thī, us ko tū ne kaisā sambhālā !
- 3 Nādān ko tū ne kaisī salāh dī,
Aur haqīqī ma'rifat khūb hī batāī !
- 4 Tū ne jo bāten kahin, so kis se ?
Aur kis ki rūh tujh men se hokar niklī ?
- 5 Murdon ki rūhen
Pānī aur us ke rahnewālon ke niche kānptī hain.
- 6 Pātāl us ke huzūr khulā hai,
Aur jahannam beparda hai.
- 7 Wuh shīmāl ko fazā men phailātā hai,
Aur zamīn ko khalā men laṭkātā hai.
- 8 Wuh apne dāldār bādalon men pānī ko bāndh detā hai ;
Aur bādāl us ke bojh se phattā nahin.
- 9 Wuh apne tāht ko dhānk letā hai,
Aur us ke upar apne bādāl ko tāt detā hai.
- 10 Us ne raushni aur andhere ke milne ki jagah tak,
Pānī ki sath par hadd bāndh dī hai.
- 11 A'smān ke sutūn kānpte,
Aur us ki jhirkī se hairān hote hain.
- 12 Wuh apni qudrat se samundar ko maujzan kartā,

- Aur apne fahm se Rāhab ko chhed detā hai.
- 13 Us ke dam se āsmān ārasta hotā hai,
Us ke hāth ne tezrau sānp ko chhedā hai.
- 14 Dekho, yih to us ki rāhon ke faqat kanāre hain :
Aur us ki kaisī dhīmī āwāz ham sunte hain !
Par kaun us ki qudrat ki garaj ko samajh saktā hai ?

- 27** Aur Aiyūb ne phir apni masal shurū' kī, aur kahne lagā :
- 2 Zinda Khudā ki qasam, jis ne merā haqq chhin liyā ;
Aur Qādir i mutlaq ki saugand, jis ne merī jān ko dukh diyā hai ;
- 3 (Kyūnki merī jān mujh men ab tak sālīm hai,
Aur Khudā kā dam mere nathnon men hai ;)
- 4 Yaqīnan mere lab nārastī ki bāten na kahenge,
Nā merī zabān se fareb ki bāt niklegī.
- 5 Khudā na kare ki main tumhen rāst thahrāun :
Main marte dam tak apni rāstī ko tark na karūngā.
- 6 Main apni sadaqat par qāim hūn,
aur ise na chhorūngā :
Jab tak merī zindagī hai, merā dil mujhe malāmat na karegā.
- 7 Merā dushman sharīron ki mānind ho,
Aur mere khilāf uthnewālā nārāston ki mānind !
- 8 Kyūnki go bedīn daulat hāsīl kar le, taubhī us ki ummed kyā hai,
Jab Khudā us ki jān le le ?
- 9 Kyā Khudā us ki faryād sunegā,
Jab musibat us par ae ?
- 10 Kyā wuh Qādir i mutlaq men masrūr rahegā,
Aur har waqt Khudā se du'ā karegā ?
- 11 Main tumhen Khudā ke bartāo ki ta'lim dūngā ;
Aur Qādir i mutlaq ki bāt na chhipāūngā.
- 12 Dekho, tum sabhon ne Khudā yih dekhā hai,
Phir tum bī'ikāf Khudāin kaise ho gaye ?
- 13 Khudā ki taraf se sharīr ādmī kā hissa,

- Aur zálimon kí mirás, jo wuh Qádir i mutlaq kí taraf se páte hain, yihí hai.
- 14 Agar us ke bachche bahut ho jáen, to wuh talwár ke liye hain ; Aur us kí aulád roṭí se ser na hogí.
- 15 Us ke báqi log markar dafn hongé,
Aur us kí bewáen nauha na karéngí.
- 16 Cháhe wuh khák kí tarah chándí jama' kar le,
Aur kasrat se libás taiyár kar rakkhe ;
- 17 Wuh taiyár kar le, par jo rást hain, wuh un ko pahinenge,
Aur jo begunáh hain, wuh us chándí ko bánt lenge.
- 18 Us ne makrí kí tarah apná ghar banáyá,
Aur us jhopprí kí tarah jise rakhwálá banátá hai.
- 19 Wuh leṭtá hai daulatmand, par wuh dafn na kiyá jáegá ;
Wuh apní ánk kholtá hai, aur wuh hai hí nahín.
- 20 Dahshat use pání kí tarah á letí hai ;
Rát ko tufán use urá le játá hai.
- 21 Mashriqí hawá use urá le játí hai,
aur wuh játá rahtá hai ;
Wuh use us kí jagah se ukhár phenktí hai.
- 22 Kyúnci Khudá us par barsáegá,
aur chhorne ká nahín ;
Wuh us ke háth se níkal bhágná cháhegá.
- 23 Log us par táliyán bajaenge,
Aur siskárkar use us kí jagah se níkal denge.

28 Yaqínan chándí kí kán hotí hai,

Aur sone ke liye jagah hotí hai, jahán táyá játá hai.

2 Lohá zamín se níkalá játá hai,
Aur pítal patthar men se guláyá játá hai.

3 Insán táríkí kí tah tak pahunchtá hai,
Aur zulmát aur maut ke sáye kí intihá tak
Pattharon kí talásh kartá hai.

4 A'bádí se dúr wuh surang lagatá hai ;
A'ne jánewálon ke pánwon se bekhábar,
Aur logon se dúr wuh laṭakte aur jholte hain

- 5 Aur zamín, us se khurák paidá hotí hai :
Aur us ke andar goyá ág se inqiláb hotá rahtá hai.
- 6 Is ke pattharon men nílam hai,
Aur is men sone ke zarre hain.
- 7 Us ráh ko kó shikarí paranda nahín jántá,
Na báz kí ánk ne use dekhá hai :
- 8 Na mutakabbir jánwar us par chale hain,
Na khúnkhwár babar udhar se guzrá hai.
- 9 Wuh chaqmaq kí chaṭán par háth lagatá hai ;
Wuh paharon ko jar se ulaṭ detá hai.
- 10 Wuh chaṭanon men se náliyán káttá ;
Us kí ánk har beshqímat chíz ko dekh letí hai.
- 11 Wuh nadiyon ko masdúd kartá hai, kí wuh ṭapaktí bhí nahín ;
Aur chhipí chíz ko wuh raushní men níkalátá hai.
- 12 Lekin hikmat kahán milegí?
Aur khirad kí jagah kahán hai?
- 13 Na insán us kí qádr jántá hai ;
Na wuh zindon kí sarzamin men míltí hai.
- 14 Gahráo kahtá hai, Wuh mujh men nahín hai :
Samundar kahtá hai, Wuh mere pás nahín.
- 15 Na wuh sone ke badle mil saktí hai,
Na chándí us kí qímat ke liye tulegí.
- 16 Na Ofír ká soná us ká mol ho saktá hai,
Aur na qímatí sulaimání patthar, yá nílam.
- 17 Na soná aur káncḥ us kí barábari kar sakte hain :
Na chokhe sone ke zewar us ká badal ṭhahrenge.
- 18 Múncge aur billaur ká nám bhí nahín liyá jáegá :
Balki hikmat kí qímat marján se barhkar hai.
- 19 Na Kush ká pukhráj us ke barábar ṭhahregá,
Na chokhá soná us ká mol hogá.
- 20 Phir hikmat kahán se áttí hai?
Aur khirad kí jagah kahán hai?
- 21 Jis hál kí wuh sab zindon kí ánkḥon se chhipí hai,
Aur hawá ke parandon se poshída rakkhí gayí hai.

- 22 Halákat aur Maut kahtí hain,
Ham ne apne kánon se us kí afwáh
tó suní hai.
- 23 Khudá us kí ráh ko jántá hai,
Aur us kí jagah se wáqif hai.
- 24 Kyunki wuh zamín kí intihá tak
nazar kartá hai,
Aur sáre ásmán ke niche dekhtá
hai ;
- 25 Táki wuh hawá ká wazn thahráe ;
Balki wuh pání ko paimáne se
náptá hai.
- 26 Jab us ne bárish ke liye qánún,
Aur ra'd kí barq ke liye rásta
thahráyá :
- 27 Tab hí us ne use dekhá, aur us
ká bayán kiyá ;
Us ne use qáim kiyá, balki use
dhúndh nikálá.
- 28 Aur us ne insán se kahá,
Dekh, KHUDÁWAND ká khauf hí
hikmat hai,
Aur badí se dúr rahná khirad hai.
- 29** Aur Aiyúb phir apní masal
lákar kahne lagá :
2 Kásh kí main aisá hotá,
jaisá guzashta mahínon
men,
Ya'ni jaisá un dinon men jab
Khudá merí hifázt kartá thá ;
- 3 Jab us ká chirág mere sir par
raushan rahtá thá,
Aur main andhere men us ke núr
ke zarí'e se chaltá thá ;
- 4 Jaisá main apní baromandí ke
aiyám men thá,
Jab Khudá kí khushnúdí mere
dere par thí ;
- 5 Jab Qádir i mutlaq hanoz mere
sáth thá,
Aur mere bachche mere sáth the ;
- 6 Jab mere qadam makkhan se
dhulte the,
Aur chatán mere liye tel kí nadiyán
bahátí thí !
- 7 Jab main shahr ke phátak par játá,
Aur apne liye chauk men baithak
taiyár kartá thá,
- 8 To jawán mujhe dekhte aur
chhip játe,
Aur 'umrrasída log uñ kharé hote
the ;
- 9 Umará bolná band kar dete,
Aur apná háth apne munh par
rakh lete the ;
- 10 Ráison kí áwáz tham játí,
Aur un kí zabán talú se chipak
játí thí.
- 11 Kyunki kán, jab merí sun letá, to
mujhe mubárák kahtá thá ;
Aur ánk, jab mujhe dekh letí, to
merí gawáhí detí thí :
- 12 Kyunki main garíb ko, jab wuh
faryád kartá, chhurátá thá,
Aur yatím ko bhí, jis ká koí
madadgár na thá.
- 13 Halák honewálá mujhe du'á detá
thá :
Aur main bewa ke dil ko aisá
khush kartá thá, ki wuh gáne
lagtí thí.
- 14 Main ne sadáqat ko pahiná aur
us se mulabbas húa ;
Merá insáf goyá jubba aur 'amáma
thá.
- 15 Main andhon ke liye ánkhen thá,
Aur langron ke liye pánw.
- 16 Main muhtáj ká báp thá,
Aur main ajnabí ke mu'ámale kí
bhí tahqíq kartá thá.
- 17 Main nárást ke jabron ko tor
dáltá,
Aur us ke dánton se shikár
chhurá letá thá.
- 18 Tab main kahtá thá, ki Main apne
áshiyáne men marúngá,
Aur main apne dinon ko ret kí
tarah beshumár karúngá :
- 19 Merí jareñ pání tak phail gayí
hain,
Aur rát bhar os merí shákhon par
rahtí hai :
- 20 Merí shaukat mujh men táza hai,
Aur merí kamán mere háth men
nayí kí játí hai.
- 21 Log merí taráf kán lagáte, aur
muntazir rahte,
Aur merí mashwarat ke liye
khámosh ho játe the.
- 22 Merí báton ke ba'd wuh phir na
bolte the ;
Aur merí taqrír un par tapaktí thí.
- 23 Wuh merá aisá intizár karte the
jaisá bárish ká ;
Aur apná munh aise pasárte the
jaise pichhle menh ke liye.
- 24 Jab wuh máyús hote the, tab
main un par muskurátá thá ;
Aur mere chihre kí basháshat ko
unhon ne kabhí na bigará.
- 25 Main un kí ráh ko chuntá, aur
sardár kí tarah baithá,
Aur aise rahtá thá jaise fauj men
bádsháh,
Aur jaise wuh jo gamzadon ko
tasallí detá hai.

- 30** Par ab to wuh jo mujh se kam'umr hain, merá tamaskhur karte hain,
Jin ke bápádá ko apne galle ke kutton ke sáth rakhná bhí mujhe nágawár thá.
- 2 Balki un ke háthon kí quwwat mujhe kis bát ká fáida pahuncháegí?
Wuh aise ádmí hain jin kí jawáni ká zor zail ho gayá.
- 3 Wuh ifás aur qaht ke máre duble ho gaye hain;
Wuh wiráni aur sunsáni kí táriki men khák cháhte hain.
- 4 Wuh jháriyon ke pás loniye ká ság torte hain;
Aur jháú kí jareñ un kí khurák hai.
- 5 Wuh logon ke darmiyán ragede gaye hain;
Log un ke píchhe aise chilláte hain jaise chor ke píchhe.
- 6 Un ko wádion ke shigáfon men, Aur gáron aur zamín ke bhañon men rahná partá hai.
- 7 Wuh jháriyon ke darmiyán rainkte;
Aur jhankáron ke niche ikatthe pare rahte hain.
- 8 Wuh ahmaqon, balki kamínon kí aulád hain;
Wuh mulk se már márkar nikále gaye the.
- 9 Aur ab main un ká gít baná hún,
Balki un ke liye zarbu'l masal hún.
- 10 Wuh mujh se ghin kháte, wuh mujh se dūr khare hote,
Aur mere munh par thúkne se báz nahín rahte hain.
- 11 Kyünki Khudá ne merá challa dhilá kar diyá, aur mujh par áfat bhejí,
Is liye wuh mere sámne belagám ho gaye hain.
- 12 Mere dahine háth par logon ká hujum uñhtá hai;
Wuh mere pánwon ko ek taraf sarká dete hain,
Aur mere khiláf apní muhlik ráheñ nikálte hain.
- 13 Aise log bhí jin ká koí madadgar nahín
Mere ráste ko bigárte,
Aur merí musíbat ko barháte hain.
- 14 Wuh goyá bare rakhne men se hokar áte hain,
Aur tabáhi men mujh par tüt parte hain.
- 15 Dahshat mujh par tári ho gayí,
Wuh hawá kí tarah merí ábrú ko uráti hai;
Merí áfiyat bádál kí tarah játi rahí.
- 16 Ab to merí ján mere andar gudáz ho gayí;
Dukh ke dñon ne mujhe jakar liyá hai.
- 17 Rát ke waqt merí haddiyán mere andar chhid játi hain,
Aur wuh dard jo mujhe kháe játe hain dam nahín lete.
- 18 Mere marz kí shiddat se merí poshák badnumá ho gayí:
Wuh mere páirahan ke girébán kí tarah mujh se lipti húi hai.
- 19 Us ne mujhe kíchar men dhakel diyá hai,
Main khák aur rákh kí manind ho gayá hún.
- 20 Main tujh se faryád kartá hún,
aur tú mujhe jawáb nahín detá:
Main khará hotá hún, aur tú mujhe ghúrne lagtá hai.
- 21 Tú badalkar mujh par berahm ho gayá hai:
Apne bázú ke zor se tú mujhe satátá hai.
- 22 Tú mujhe úpar uthákar hawá par sawár kartá hai;
Aur mujhe ándhí men ghulá detá hai.
- 23 Kyünki main jántá hún kí tú mujhe maüt tak pahuncháegá,
Aur us ghar tak jo sab zindon ke liye muqarrar hai.
- 24 Taubhí kyá tabáhi ke waqt koí apná háth na barháegá,
Aur musíbat men faryád na karéegá?
- 25 Kyá main dardmand ke liye rotá na thá?
Kyá merí ján muhtáj ke liye ázurda na hotí thí?
- 26 Jab main bhalái ká muntazir thá,
to burái pesh áí;
Jab main raushní ke liye thahrá thá, to táriki áí.
- 27 Merí anñriyán ubal rahí hain, aur áram nahín páti;
Mujh par musíbat ke din á pare hain.
- 28 Main bagair dhúp ke kalá ho gayá hún:
Main majma' men khará hokar madad ke liye duháí detá hún.

- 29 Main gidaarōn kā bhāī,
 Aur shutmurgōn kā sāthī hūn,
 30 Merī khālī kālī hokar mujh par se
 girtī jātī hai,
 Aur merī haḍḍiyān harārat se jal
 gayīn.
- 31 Isī liye merī sitār se mātām,
 Aur merī bānsī se rone kī āwāz
 nikaltī hai.
- 31** Main ne apnī ānkhōn se
 'ahd kiyā hai,
 Phir main kisī kunwārī par
 kyūnkar nazar karūn?
- 2 Kyūnki ūpar se Khudā kī taraf
 se kyā bakhra hai,
 Aur 'ālam i bālā se Qādir i mutlaq
 kī taraf se kyā mīrās hai?
- 3 Kyā wuh nārāston ke liye āfat,
 Aur badkirdārōn ke liye tabāhī
 nahīn hai?
- 4 Kyā wuh merī rāhōn ko nahīn
 dekhtā,
 Aur mere sab qadamōn ko nahīn
 gintā?
- 5 Agar main batālat se chalā hūn,
 Aur mere pānwōn ne dagā ke
 liye jaldī kī hai ;
- 6 (To main thīk tarāzū meṅ toḷā
 jāūn,
 Tāki Khudā merī rāstī ko jān le ;)
- 7 Agar merā qadam rāste se bar-
 gashta hūā hai,
 Aur mere dil ne merī ānkhōn kī
 pairawī kī hai,
 Aur agar mere hāthon par dāg
 lagā hai :
- 8 To main bouṅ, aur dūsrā khāe ;
 Aur mere khet kī paidāwār ukhār
 dī jāe.
- 9 Agar merā dil kisī 'aurat par
 fareftā hūā,
 Aur main apne paṛausī ke dar-
 wāze par ghāt meṅ baiṭhā :
- 10 To merī bīwī dūstre ke liye pīse,
 Aur gair mard us par jhuken.
- 11 Kyūnki yih nihāyat burā jurm
 hotā ;
 Balki aisī badī hotī, jis kī sazā
 qāzī-dete haiṅ :
- 12 Kyūnki wuh aisī āg hai, jo
 jalākar bhasam kar detī hai,
 Aur mere sāre hāsīl ko jar se
 nest kar dāltī hai.
- 13 Agar main ne apne khādīm yā
 apnī khādīma kā haqq mārā ho,
 Jab unhōn ne mujh se jhagrā kiyā,
 14 To jab Khudā uṭhegā, tab main
 kyā karūngā?
- Aur jab wuh āegā to main use
 kyā jawāb dūngā?
- 15 Kyā wuhī us kā banānewālā nahīn
 jis ne mujhe batn meṅ banāyā?
 Aur kyā ek hī ne hamārī sūrat
 rihm meṅ nahīn banāī?
- 16 Agar main ne muhtāj se us kī
 murād rok rakkhī,
 Yā aisā kiyā kī bewa kī ānkhēn
 rah gayīn ;
- 17 Yā apnā nawāla akele hī khāyā
 ho,
 Aur yatīm us meṅ se khāne na
 pāyā ;
- 18 (Nahīn, balki mere laṛakpan se
 wuh mere sāth aise palā jaise
 bāp ke sāth,
 Aur main apnī mān ke batn hī se
 bewa kā rahnumā rahā hūn ;)
- 19 Agar main ne dekhā kī koī be-
 kapṛe martā hai,
 Yā kisī muhtāj ke pās orhne ko
 nahīn ;
- 20 Agar us kī kamar ne mujh ko
 du'ā na dī ho,
 Aur agar wuh merī bheṛōn kī ūn
 se garm na hūā ho ;
- 21 Agar main ne kisī yatīm par hāth
 uṭhāyā ho,
 Kyūnki phātak par mujhe apnī
 kumak dikhāī dī :
- 22 To merā kandhā mere shāne se
 utar jāe,
 Aur mere bāzū kī haḍḍī tūt jāe.
- 23 Kyūnki Khudā kī taraf se āfat kā
 khauf thā,
 Aur us kī buzurgī kī wajh se
 main kuchh na kar sakā.
- 24 Agar main ne sone par bharosā
 kiyā ho,
 Aur chokhe sone se kahā, Merā
 i'tibār tujh par hai ;
- 25 Agar main is liye kī merī daulat
 firāwān thī,
 Aur mere hāth ne bahut kuchh
 hāsīl kar liyā thā, nāzān hūā ;
- 26 Agar main ne sūraj par, jab wuh
 chamaktā hai, nazar kī ho,
 Yā chānd par jab wuh āb o tāb
 meṅ chaltā hai ;
- 27 Aur merā dil khufyatan fareftā ho
 gayā ho,
 Aur mere muṅh ne mere hāth ko
 chūm liyā ho :
- 28 To yih bhī aisī badī hai, jis kī
 sazā qāzī dete haiṅ :
 Kyūnki yūn main ne Khudā kā
 jo 'ālam i bālā par hai inkār
 kiyā hotā.

- 29 Agar main apne nafrat karnewale ki halakat se khush hua,
Ya jab us par afat ai to shadmán hua ;
- 30 (Han, main ne to apne munh ko itna gunah bhi na karne diya,
Ki la'nat bhejkar us ki maut ke liye du'á kartá ;)
- 31 Agar mere khaime ke logon ne yih na kaha ho,
Aisa kaun hai jo us ke han gosht se ser na hua ?
- 32 Pardesi ko gali kuchon men tikna na para ;
Balki main musafir ke liye apne darwaze khol deta tha ;
- 33 Agar A'dam ki tarah apni badi apne sine men chhipakar
Main ne apni taqsiiron par parda dala ho ;
- 34 Is sabab se ki mujhe 'awammu'n nas ka khauf tha,
Aur main khandaanon ki hiqarat se dar gaya,
Yahan tak main khámosh ho gaya aur darwaze se bahar na nikla—
- 35 Kásh ki koí merí sunnewála hotá !
(Yih lo, merá dastkhatt, Qádir i mutlaq mujhe jawab de :)
Kásh ki mere mukhálif ke da'we ki tahrir hoti !
- 36 Yaqinan main use apne kandhe par liye phirta ;
Aur use apne liye 'amame ki tarah bandh leta.
- 37 Main use apne qadamon ki ta'dad batata ;
Amir ki tarah main us ke pas jata.
- 38 Agar meri zamin mere khilaf duhai deti ho,
Aur us ki reghariyan milkar roti hon ;
- 39 Agar main ne bedam us ke phal khae hon,
Ya aisa kiyá ki us ke malikon ki jan gayi :
- 40 To gehun ke badle untkatare,
Aur jau ke badle karwe dane ugen !
Aiyub ki baton tamam hain.

32 So un tison admion ne Aiyub ko jawab dena chhor diya, is liye ki wuh apni nazar men sadiq tha. 2 Tab Ilhú bin Barákel Bozi ka, jo Ram ke khandaan se tha, qahr bharka. Us

ka qahr Aiyub par bharka, is liye ki us ne Khuda ko nahin, balki apne ap ko rast thahraya. 3 Aur us ke tison doston par bhi us ka qahr bharka, is liye ki unhen jawab to sujha nahin, taubhi unhon ne Aiyub ko mujrim thahraya. 4 Aur Ilhú Aiyub se bat karne se is liye ruká raha, ki wuh us se bare the. 5 Jab Ilhú ne dekhá ki un tison ke munh men jawab na raha, to us ka qahr bhara utha.

6 Aur Barákel Bozi ka betá Ilhú kahne laga,

Main jawan hun, aur tum bahut 'umrrasida ho ;

Is liye main ruká raha, aur apni rae dene ki jur'at na ki.

7 Main ne kaha, Salkhurda log bolen,

Aur 'umrrasida hikmat sikhaien.

8 Lekin insan men ruh hai,
Aur Qadir i mutlaq ka dam khirad bakhshita hai.

9 Bare admi hi 'aqlmand nahin hote,
Aur 'umrrasida hi insaf ko nahin samajhte.

10 Is liye main kahta hun, Meri suno ;
Main bhi apni rae dunga.

11 Dekho, main tumhari baton ke liye ruká raha,

Jab tum alfaz ki talash men the.

Main tumhari dalilon ka muntazir raha.

12 Balki main tumhari taraf tawajjuh kartá raha,

Aur dekho, tum men koí na tha

jo Aiyub ko qail kartá,

Ya us ki baton ka jawab deta.

13 Khabardar, yih na karna, ki Ham ne hikmat ko pa liya hai ;

Khuda hi use lajawab kar saktá hai, na ki insan :

14 Kyunki na us ne mujhe apni baton ka nishana banaya,

Na main tumhari si taqsiiron se use jawab dunga.

15 Wuh hairan hain, wuh ab jawab nahin dete ?

Un ke pas kahne ko koí bat na rahi.

16 Aur kyá main ruká rahun, is liye ki wuh bolte nahin,

Is liye ki wuh chupchap khare hain aur ab jawab nahin dete ?

17 Main bhi apni bat kahunga,

Main bhi apni rae dunga.

18 Kyunki main baton se bhara hun ;

- Aur jo rúh mere andar hai, wuh mujhe majbúr kartí hai.
- 19 Dekho, merá peṭ benikás sharáb kí mánind hai ;
Wuh nayí mashkon kí tarah pháṭne hí ko hai.
- 20 Main bolungá, táki mujhe taskín ho ;
Main apne labon ko kholungá aur jawáb dungá.
- 21 Na main kisi ádmí kí tarafdarí karungá,
Na main kisi shakhs ko khushámad ke khitáb dungá.
- 22 Kyúnki mujhe khushámad ke khitáb dene nahín áte,
Warna merá banánewálá mujhe jald uṭhá letá.
- 33** Taubhí, ai Aiyúb ! zará merí taqrír sun le,
Aur merí sári báton par kán lagá.
- 2 Dekh, main ne apná munh kholá hai,
Merí zabán ne mere munh meṅ sukhanarái kí hai.
- 3 Merí báton mere dil kí rástbázi ko záhir karengí :
Aur mere lab jo kuchh jánte hain, usí ko sachchái se kahenge.
- 4 Khudá kí rúh ne mujhe banáyá hai,
Aur Qádir í mutlaq ká dam mujhe zindagí bakhshtá hai.
- 5 Agar tú mujhe jawáb de saktá hai, to de ;
Aur apní báton ko mere sámnne tartíb dekar khará ho já.
- 6 Dekh, Khudá ke huzúr main tere barábar hún :
Main bhí miṭṭí se baná hún.
- 7 Dekh, merá ru'b tujhe hírásán na karegá,
Merá dabáo tujh par bhári na hogá.
- 8 Yaqínan tú ne mere sunte kahá hai,
Aur main ne terí báton suní hain,
- 9 Ki Main sáf aur betaqsír hún ;
Main begunáh hún, aur mujh meṅ badí nahín :
- 10 Wuh mere khiláf mauqa' dhundh-tá hai,
Wuh mujhe apná dushman samajhtá hai ;
- 11 Wuh mere donon pángwon ko káṭh meṅ ṭhok detá hai.
Wuh merí sab ráhon kí nigrání kartá hai
- 12 Dekh, main tujhe jawáb detá hún, is bát meṅ tú haqq par nahín ;
Kyúnki Khudá insán se bará hai.
- 13 Tá kyún us se jhagartá hai?
Kyúnki wuh apní báton meṅ se kisi ká hisáb nahín detá.
- 14 Kyúnki Khudá ek bár boltá hai,
Balki do bár, khwáh insán is ká khayál na kare.
- 15 Khwáb meṅ, rát kí royá meṅ,
Jab logon ko gahrí nínd áti hai,
Aur bistar par sote waqt ;
- 16 Tab wuh logon ke kán kholtá hai,
Aur un kí ta'lim par muhr lagátá hai.
- 17 Táki insán ko us ke maqsúd se roke,
Aur gurúr ko insán se dúr kare ;
- 18 Wuh us kí ján ko garhe se bachá-tá hai,
Aur us kí zindagí talwár kí már se.
- 19 Wuh apne bistar par dard se tambhí pátá hai,
Aur us kí haḍḍiyon meṅ dáimi jang hai :
- 20 Yahán tak ki us ká jí rotí se,
Aur us kí ján lazíz kháne se nafrat karne lagti hai.
- 21 Us ká gosht aisá súkh játá hai,
ki dikhái nahín detá ;
Aur us kí haḍḍiyán, jo dikhái nahín detí thín, nikal áti hain.
- 22 Balki us kí ján garhe ke qaríb pahunchti hai,
Aur us kí zindagí halák karne-wálon ke nazdík.
- 23 Wahán agar us ke sáth koí fir-ishta ho,
Yá hazár meṅ ek ta'bir karnewálá,
Jo insán ko batáe ki us ke liye kyá ṭhík hai ;
- 24 To wuh us par rahm kartá, aur kahtá hai,
Ki Use garhe meṅ jáne se bachá le,
Mujhe fídyá mil gayá hai.
- 25 Tab us ká jism bachche ke jism se bhí táza hogá ;
Aur us kí jawání ke din laut áte hain :
- 26 Wuh Khudá se du'á kartá hai,
aur wuh us par mihrbán hotá hai ;
Aisá ki wuh khushí se us ká munh dekhtá hai :
Aur wuh insán kí sadáqat ko bahál kar detá hai.

- 27 Wuh logon ke sāmne gāne aur kabne lagtā hai,
Ki Main ne gunāh kiyā aur haqq ko ulāt diyā,
Aur is se mujhe fāida na hūā :
- 28 Us ne merī jān ko gaṛhe men jāne se bachāyā,
Aur merī zindagī raushnī ko dekhegī.
- 29 Dekho, Khudā admī ke sāth yih sab kām
Do bār, balki tīn bār kartā hai,
- 30 Tāki us kī jān ko gaṛhe se lauṭā lāe,
Aur wuh zindog ke nūr se munawwar ho.
- 31 Ai Aiyūb, tawajjuh se merī sun :
Khāmosh rah, aur main bolūngā.
- 32 Agar tujhe kuchh kahnā hai, to mujhe jawāb de :
Bol, kyūnki main tujhe rāst ṭhah-rānā chāhtā hūn.
- 33 Agar nahīn, to tū merī sun :
Khāmosh rah, aur main tujhe dānāī sikhāūngā.

34 Is ke 'alāwa Ilhū ne yih bhī kahā :

- 2 Ai tum 'aqlmand logo, merī bāteṅ suno ;
Aur, ai tum jo ahl i ma'rifat ho, merī taraf kān lagāo.
- 3 Kyūnki kān bāton ko parakhtā hai,
Jaisē zabān khāne ko chakhtī hai.
- 4 Jo kuchh ṭhīk hai, ham apne liye chun len ;
Jo bhalā hai, ham āpas men jān len.
- 5 Kyūnki Aiyūb ne kahā, Main sādiq hūn,
Aur Khudā ne merī haqqtalafī kī hai :
- 6 Agarchi main haqq par hūn, taubhī jhūṭhā ṭhahrtā hūn ;
Go main betaqsīr hūn, merā zakhm lā'ilāj hai.
- 7 Aiyūb sā bahādur kaun hai,
Jo tamaskhur ko pānī kī tarah pī jātā hai?
- 8 Jo badkirdāron kī rifāqat men chaltā,
Aur sharīr logon ke sāth phirtā hai.
- 9 Kyūnki us ne kahā hai, ki A'dmī ko kuchh fāida nahīn
Kī wuh Khudā men masrūr rahe.
- 10 Is liye, ai ahl i khirad, merī suno :
Yih hargiz ho nahīn saktā, ki Khudā sharārat kā kām kare,

- Aur Qādir i mutlaq badī kare.
- 11 Wuh insān ko us ke a'māl ke mutābiq jazā degā,
Aur aisā karegā ki har kisī ko apnī hī rāhon ke mutābiq badlā milegā.
- 12 Yaqīnan Khudā burāī nahīn karegā,
Qādir i mutlaq se beinsāfī na hogī.
- 13 Kis ne us ko zamīn par iḥtiyār diyā?
Yā kis ne sārī dunyā kā intizām kiyā hai?
- 14 Agar wuh insān se apnā dil lagāe,
Aur wuh apnī rūh aur apne dam ko wāpas le le,
- 15 To tamām bashar ikatṭhe fanā ho jāenge,
Aur insān phir mittī men mil jāegā.
- 16 So agar tujh men samajh hai, to ise sun le,
Aur merī bāton par tawajjuh kar.
- 17 Kyā wuh jo haqq se 'adāwat rakhtā hai hukūmat karegā?
Aur kyā tū use jo 'ādil aur qādir hai mulzim ṭhahraegā?
- 18 Wuh to bādshāh se kahtā hai,
Tū razī hai,
Aur sharīfon se, ki Tum sharīr ho.
- 19 Wuh umarā kī tarafdārī nahīn kartā,
Aur amīr ko garīb se ziyāda nahīn māntā,
Kyūnki wuh sab usī ke hāth kī kārigarī hain.
- 20 Wuh dam bhar men ādhī rāt ko mar jāte hain ;
Log hilāe jāte aur guzar jāte hain,
Aur zabardast log bagair hāth lagāe uṭhā liye jāte hain.
- 21 Kyūnki us kī ānkhen admī kī rāhon par lagi hain,
Aur wuh us kī sab rawishon ko dekhtā hai.
- 22 Na koī aisī tarīkī na maut kā sāya hai
Jahān badkirdār chhip saken.
- 23 Kyūnki use zarūr nahīn kī admī kā ziyāda khayāl kare,
Tāki wuh Khudā ke buzūr 'adālat men jāe.
- 24 Wuh bilā taftish zabardaston ko ṭukre ṭukre kartā,
Aur un kī jagah auron ko barpā kartā hai.

- 25 Is liye wuh un ke kámon ká khayál rakhtá hai,
Aur wuh unhen rát ko ulaṭ detá hai, aisá ki wuh halák ho játe hain.
- 26 Wuh auron ke dekhte hue
Un ko aisá mártá hai, jaisá sharíron ko.
- 27 Is liye ki wuh us ki pairawí se phir gaye,
Aur us ki kisi ráh ká khayál na kiyá.
- 28 Yahan tak ki un ke sabab se garíbon ki faryád us ke huzúr pahunchí,
Aur us ne musibatzaḍon ki faryád suní.
- 29 Jab wuh ráhat bakhshe, to kaun muḥzim ṭhahrá saktá hai?
Jab wuh munh chhipá le, to kaun use dekh saktá hai?
Khwah koí qaum ho yá ádmí, donon ke sáth yaksán sulúk hai.
- 30 Táki bedín ádmí saltanat na kare,
Aur logon ko phande men phansáne ke liye koí na ho.
- 31 Kyunki kyá kisi ne Khudá se kahá hai,
Main ne sazá uthá lí hai, main ab buráí na karúngá;
- 32 Jo mujhe dikháí nahín detá, wuh tú mujhe sikhá;
Agar main ne bádi kí hai, to ab aisá nahín karúngá?
- 33 Kyá us ká ajr terí marzi par ho, ki tú use námanzúr kartá hai?
Kyunki tujhe faisála karná hai, na ki mujhe;
Is liye jo kuchh tú jántá hai, kah de.
- 34 Ahl i khírad mujh se kahenge,
Balki har 'aqlmand jo merí suntá hai kahegá.
- 35 Aiyúb nádání se boltá hai,
Aur us ki báten hikmat se khálí hain.
- 36 Kásh ki Aiyúb ákhir tak ázmáyá játa,
Kyunki wuh sharíron ki tarah jawáb detá hai.
- 37 Is liye ki wuh apne gunáh par bagáwat ko barhátá hai,
Wuh hamáre darmiyán táliyan ba-játá hai,
Aur Khudá ke khiláf bahut báten banátá hai.

- 35 Is ke 'aláwa Ilhú ne yih bhi kahá:
2 Kyá tú ise apná haqq samajhitá hai,
Yá yih da'wá kartá hai ki terí sadáqat Khudá ki sadáqat se ziyáda hai,
3 Jo tú kahtá hai, ki Mujhe is se kyá nafa' milegá?
Aur, Mujhe is men gunahgar hone ki nisbat kaun sá ziyáda fáida hogá?
4 Main tujhe aur tere sáth
Tere rafíqon ko jawáb dúngá.
5 A'smán ki taraf nazar kar aur dekh,
Aur aḥlák par, jo tujh se baland hain, nigáh kar.
6 Agar tú gunáh kartá hai, to us ká kyá bigártá hai?
Aur agar terí taqsíren barh jáen, to tú us ká kyá kartá hai?
7 Agar tú sádiq hai, to us ko kyá de detá hai?
Yá use tere háth se kyá mil játa hai?
8 Terí sharárat tujh jaise ádmí ke liye hai,
Aur terí sadáqat ádamzád ke liye.
9 Zulm ki kasrat ki wajah se wuh chilláte hain,
Zabardast ke bázu ke sabab se wuh madad ke liye duháí dete hain.
10 Par koí nahín kahtá, ki Khudá merá kháliq kahán hai,
Jo rát ke waqt nagme 'ináyat kartá hai,
11 Jo ham ko zamín ke jánwaron se ziyáda ta'lím detá hai,
Aur hamen hawá ke parandon se ziyáda 'aqlmand banátá hai?
12 Wuh duháí dete hain, par koí jawáb nahín detá;
Yih bure ádmíon ke gurúr ke sabab se hai.
13 Yaqínan Khudá batálat ko nahín sunegá,
Aur Qádir-i mutlaq us ká liház na karegá;
14 Khasskar jab tú kahtá hai, ki tú use dekhtá nahín,
Muqaddama us ke sámnne hai, aur tú us ke liye ṭhahrá huá hai.
15 Par ab chúnki us ne apne gazab men sazá na dí,
Aur wuh gurúr ká ziyáda khayál nahín kartá;

16 Is liye Aiyúb khudbini ke sabab se apná munh kholtá hai,
 Aur nádání se báten banátá hai.

- 36** Phir Ilhú ne yih bhí kahá :
 2 Mujhe zará ljázat de, aur main tujhe batáungá,
 Kyúnci Khudá kí taraf se mujhe kuchh áur bhí kahná hai.
- 3 Main apne 'ilm ko dúr se láungá,
 Aur rástí apne kháliq se mansúb karúngá.
- 4 Kyúnci fi'lhaqiqat meri báten jhúthí nahín hain,
 Wuh jo tere sáth hai 'ilm men kámil hai.
- 5 Dekh, Khudá qádir hai, aur kisi ko haqír nahín jántá,
 Wuh fahm kí quwwat men gálib hai.
- 6 Wuh sharíron kí zindagí ko barqarár nahín rakhtá,
 Balki musíbatzadon ko un ká haqq 'atá kartá hai.
- 7 Wuh sádiqon kí taraf se apní ánkhen nahín phertá,
 Balki unhen bádsháhon ke sáth hamesha ke liye takht par bithátá hai,
 Aur wuh sarfaráz hote hain.
- 8 Aur agar wuh beriyon se jakre jáen,
 Aur musíbat kí rassiyan se bandhenge,
- 9 To wuh unhen un ká 'amal aur un kí taqsíren dikhátá hai,
 Ki unhon ne ghamand kiyá.
- 10 Wuh un ke kán ko ta'lim ke liye kholtá hai,
 Aur hukm detá hai, ki wuh badi se báz áen.
- 11 Agar wuh sun len, aur us kí 'ibádat karen,
 To apne din iqbálmándi men,
 Aur apne baras khushháli men basar karenge.
- 12 Par agar na sunen, to wuh talwár se halák hongé,
 Aur jahálat men marenge.
- 13 Lekin wuh jo dil men bedin hain,
 gazab ko rakh chhorté hain ;
 Jab wuh unhen bándhtá hai, to wuh madad ke liye duháí nahín dete.
- 14 Wuh jawání men marte hain,
 Aur un kí zindagí lútion ke darmiyán barbád hotí hai.
- 15 Wuh musíbatzada ko us kí musíbat se chhurátá hai,

Aur zulm men un ke kán kholtá hai.

- 16 Balki wuh tujhe bhí dukh se chhutkára dekar
 Aisi wasí' jagah men jáhan tangí nahín hai, pahunchá detá,
 Aur jo kuchh tere dastarkhwán par chuná játá hai, wuh chiknái se pur hotá.
- 17 Par tú to sharíron ke muqaddame kí táid kartá hai,
 Is liye 'adl aur insáf tujh par qábiz hain.
- 18 Khabardár, terá qahr tujh se takfír na karáe,
 Aur fitya kí firáwání tujhe gumráh na kare.
- 19 Kyá terá roná yá terí quwwat o tawánál
 Is bát ke liye káfi hain, ki tú dukh men na pare?
- 20 Us rát kí khwáhish na kar,
 Jis men qaumen apne maskanon se uthái játi hain.
- 21 Hoshyár rah : badí kí taraf rágib na ho,
 Kyúnci tú ne musíbat ko nahín balki isí ko chuná hai.
- 22 Dekh, Khudá apní qudrat se bare bare kám kartá hai,
 Kaun sá ustád us kí mánind hai?
- 23 Kis ne use us ká rásta batáyá?
 Yá kaun kah saktá hai, ki Tú ne narástí kí hai?
- 24 Us ke kám kí barái karná yád rakh,
 Jis kí ta'rif log gáte rahe hain.
- 25 Sab logon ne is ko dekhá hai,
 Insán use dúr se dekhtá hai.
- 26 Dekh, Khudá buzurg hai, aur ham use nahín jánte,
 Us ke barason ká shumár daryáft se báhar hai.
- 27 Kyúnci wuh páni ke qatron ko úpar kenchhtá hai,
 Jo usí ke abkhirát se menh kí súrat men tapakte hain,
- 28 Jín ko aflák undelte
 Aur insán par kasrat se barsáte hain.
- 29 Balki kyá koí bádalon ke phailáo,
 Aur us ke shámiyáne kí garajon ko samajh saktá hai?
- 30 Dekh, wuh apne núr ko apne chaugird phailátá hai,
 Aur samundar kí tah ko dhánktá hai.
- 31 Kyúnci in hí se wuh qaumen ká insáf kartá hai,

- Aur khurák ifrát se 'atá farmatá hai.
- 32 Wuh bijlí ko apne háthon men lekar
Use hukm detá hai, ki dushman par gire.
- 33 Is kí karak usí kí khabar detí hai, Chaupáye bhí tufán kí ámad batáte hain.
- 37** Is bát se bhí merá dil kánpťá hai,
Aur apní jagah se uchhal partá hai.
- 2 Zará us ke bolne kí áwáz ko suno, Aur us zamzame ko jo us ke munh se nikaltá hai.
- 3 Wuh use sáre ásmán ke niche, Aur apní bijlí ko zamín kí intihá tak bhejtá hai.
- 4 Is ke ba'd ra'd kí áwáz átí hai; Wuh apne jalál kí áwáz se garajtá hai,
Aur jab us kí áwáz sunál detí hai, to wuh ise roktá hai.
- 5 Khudá 'ajíb taur par apní áwáz se garajtá hai,
Wuh bare bare kám kartá hai, jin ko ham samajh nahín sakte.
- 6 Kyúnki wuh barf ko farmatá hai, kí Tú zamín par gir.
Isí tarah wuh bárish se Aur músládhár menh se kahtá hai.
- 7 Wuh har ádmí ke háth par muhr kar detá hai,
Táki sab log jin ko us ne banáyá hai is bát ko ján len.
- 8 Tab darande gáron men ghus játe,
Aur apní apní mánd men pare rákte hain.
- 9 A'ndhí junúb kí kothrí se, Aur sardí shímál se átí hai.
- 10 Khudá ke dam se barf jam játi hai,
Aur pání ká phailáo tang ho játa hai.
- 11 Balki wuh ghatá par namí ko ládtá hai,
Aur apne bijlíwále bádalon ko dár tak phailátá hai.
- 12 Usí kí hidáyat se wuh idhar udhar phiráe játe hain,
Táki jo kuchh wuh unhen farmáe, Usí ko wuh dunyá ke ábád hússe par anjám den.
- 13 Khwáh tambíh ke liye, yá apne mulk ke liye,
Yá rahmat ke liye wuh use bheje.

- 14 Ai Aiyúb, is ko sun le;
Chupcháp khará rah, aur Khudá ke hairatangez kámon par gaur kar.
- 15 Kyá tujhe ma'lúm hai, kí Khudá kyúnkar unhen tákid kartá hai, Aur apne bádál kí bijlí ko chám-kátá hai?
- 16 Kyá tú bádalon ke muwázane se wáqif hai?
Yih usí ke hairatangez kám hain, jo 'ilm men kámil hai.
- 17 Jab zamín par junúbí hawá kí wajh se sannátá hotá hai,
To tere kapre kyún garm ho játe hain?
- 18 Kyá tú us ke sáth falak ko phailá saktá hai,
Jo dhale húe áfne kí tarah maz-bút hai?
- 19 Ham ko síkhá, kí ham us se kyá kahen,
Kyúnki andhere ke sabab se ham apní taqrír ko durust nahín kar sakte.
- 20 Kyá us ko batáyá jáe, kí main bolná cháhtá hún?
Yá kyá koi ádmí yih khwáhish kare kí wuh nigalliyá jáe?
- 21 Abhí to ádmí us núr ko nahín dekhte, jo aflák par raushan hai;
Lekin hawá chaltí hai aur unhen sáf kar detí hai.
- 22 Shímál se sunahrí raushní átí hai;
Khudá muhíb shaukat se mulab-bas hai.
- 23 Ham Qádir i mutlaq ko pá nahín sakte; wuh qudrat o 'adl men shándár hai,
Aur insáf kí firáwání men zulm na karegá.
- 24 Isí liye log us se darté hain,
Wuh dánádilon kí parwá nahín kartá.

- 38** Tab KHUDÁWAND ne Aiyúb ko bagole men se yún jawáb diyá:
- 2 Yih kaun hai jo nádání kí báton se Maslahat par parda dáltá hai?
- 3 Maré kí mánd ab apní kamar kas le,
Kyúnki main tujh se suwál karté hún, aur tú mujhe batá.
- 4 Tú káhan thá, jab main ne zamí kí bunyád dáli?

- Tú dānishmand hai, to batá.
- 5 Kyá tujhe ma'lúm hai kis ne us kí náp thahráí?
Yá kis ne us par sūt khenchá?
- 6 Kis chíz par us kí bunyád dálí gayí?
Yá kis ne us ke kone ká patthar biṭháyá,
- 7 Jab subh ke sitáre milkar gáthe the,
Aur Khudá ke sab beṭe khushí se lalkárete the?
- 8 Yá kis ne samundar ko darwázon se band kiyá,
Jab wuh aisá phūṭ niklá goyá rihm se,
- 9 Jab main ne bádál ko us ká libás banáyá,
Aur gahrí táríkí ko us ká lapetne ká kaprá,
- 10 Aur us ke liye hadd thahráí,
Aur bende aur kiwár lagáe.
- 11 Aur kahá, Yahán tak tú áná, par áge nahín;
Aur yahán terí biphartí híf maujen ruk jáengi?
- 12 Kyá tú ne apní 'umr meṅ kabhí subh par hukmrání kí,
Aur kyá tú ne fajr ko us kí jagah batáí,
- 13 Táki wuh zamin ke kanáron par qabza kare,
Aur sharír log us meṅ se jhār diye jáen?
- 14 Wuh aise badaltí hai, jaise muhr ke niche chikní mittí;
Aur tamám chízen kapre kí tarah numáyán ho játí hai:
- 15 Aur sharíron se un kí raushnī rok lí-játí hai,
Aur baland bázú torá játá hai.
- 16 Kyá tú samundar ke soton meṅ dākhl húa hai?
Yá gahráo kí tháh meṅ chalá hai?
- 17 Kyá maut ke pháṭak tujh par zāhir kar diye gaye hai?
Yá tú ne maut ke sāye ke pháṭakon ko dekh liyá hai?
- 18 Kyá tú ne zamín kí chauráí ko samajh liyá hai?
Agar tú yih sab jántá hai, to batá.
- 19 Núr ke maskan ká rásta kahán hai,
Rahí táríkí, so us ká makán kahán hai;
- 20 Táki tú use us kí hadd tak pahunchá de,
Aur us ke makán kí ráhon ko pahcháne?
- 21 Beshakk tú jántá hogá, kyúnki tú us waqt paidá huá thá,
Aur tere dīnon ká shumār baṛá hai!
- 22 Kyá tú barf ke maḥzanon meṅ dākhl huá hai,
Yá olon ke maḥzanon ko dekhá hai,
- 23 Jin ko main ne taklif ke waqt ke liye,
Aur laráí aur jang ke din kí khátir rakh chhorá hai?
- 24 Raushnī kis tariq se taqsim hotí hai,
Yá mashriqí hawá zamín par phailáí játí hai?
- 25 Sailáb ke liye kis ne náli káṭí,
Yá ra'd kí bijlí ke liye rástá,
- 26 Táki use gairábád zamín par barsáe,
Aur biyábán par jis meṅ insán nahín bastá,
- 27 Táki ujri aur sūnī zamín ko seráb kare,
Aur narm narm ghás ugáe?
- 28 Kyá bārish ká koí bāp hai?
Yá shabnam ke qatre kis se tawallud hue?
- 29 Yakh kis ke batn se niklá?
Aur ásmán ke safed pále ko kis ne paidá kiyá?
- 30 Páni patthar sá ho játá hai,
Aur gahráo kí sath jam játí hai.
- 31 Kyá tú 'aqd í Suraiyá ko bāndh saktá,
Yá Jabbar ke bandhan khol saktá hai?
- 32 Kyá tú Mintaqatu'l burúj ko un ke waqton par níkal saktá hai?
Yá Binātu'n-na'sh kí un kí saheliyon ke sáth rahbarí kar saktá hai?
- 33 Kyá tú ásmán ke qawánín ko jántá hai?
Aur zamín par un ká ikhtiyár qáim kar saktá hai?
- 34 Kyá tú bádalon tak apní áwáz baland kar saktá hai,
Táki pání kí firáwání tujhe chhipá le?
- 35 Kyá tú bijlí ko rawána kar saktá hai, kí wuh jáe,
Aur tujh se kahe, Main házir hún?
- 36 Bātin meṅ hikmat kis ne rakkhí,
Aur dil ko dānish kis ne baḥshí?
- 37 Bádalon ko hikmat se kaun gin saktá hai?
Yá kaun ásmán kí mashkon ko undeḷ saktá hai,

- 38 Jab gard milkar tūda ban jāti hai,
 Aur dhele bāham saṭ jāte hain?
- 39 Kyā tū shernī ke liye shikār mār degā?
 Yā babar ke bachchon ko āsūda kar degā,
- 40 Jab wuh apnī māndon men baithe hon,
 Aur ghāt lagāe āṛ men dabke hon?
- 41 Pahārī kauwe ke liye kaun khurāk muhaiyā kartā hai,
 Jab us ke bachche Khudā se faryād karte,
 Aur khurāk na milne se urte phirte hain?
- 39** Kyā tū jāntā hai pahār kī janglī bakriyān kab bachche detī hain?
 Yā jab harniyān biyātī hain, to kyā tū dekh saktā hai?
- 2 Kyā tū un mahinon ko, jinhen wuh purā kartī hain, gin saktā hai?
 Yā tujhe wuh waqt ma'lūm hai jab wuh bachche detī hain?
- 3 Wuh jhuk jāti hain, wuh apne bachche detī hain,
 Aur apne dard se rihāī pātī hain.
- 4 Un ke bachche moṭe tāze hote hain; wuh khule maidān men barhte hain;
 Wuh nikal jāte hain aur phir nahin lautte.
- 5 Gorkhar ko kis ne āzād kiyā?
 Janglī gadhe ke band kis ne khole?
- 6 Biyābān ko main ne us kā makān banāyā,
 Aur zamīn i shor ko us kā maskan.
- 7 Wuh shahr ke shor o gul ko hech samajhtā hai,
 Aur hānknewāle kī dānt ko nahin suntā.
- 8 Pahāron kā silsila us kī charāgāh hai,
 Aur wuh hariyālī kī talāsh men rahtā hai.
- 9 Kyā janglī sānd terī khidmat par rāzī hogā?
 Kyā wuh terī charnī ke pās rahegā?
- 10 Kyā tū janglī sānd ko rasse se bāndhkar reghārī men chalā saktā hai?
 Yā wuh tere pīchhe pīchhe wādīon men hengā pheregā?
- 11 Kyā tū us kī barī tāqat ke sabab se us par bharosā karegā?

- Yā kyā tū apnā kām us par chhor degā?
- 12 Kyā tū us par i'timād karegā kī wuh terā galla ghar le āe,
 Aur tere khalihān kā anāj ikat kare?
- 13 Shutr-murg ke bāzū āsūda hain,
 Lekin kyā us ke par o bāl se shafaqat zāhir hotī hai?
- 14 Kyūnki wuh to apne ande zamīn par chhor detī hai,
 Aur ret se un ko garmī pahunchātī hai;
- 15 Aur bhūl jāti hai kī wuh pānwon se kuchle jāenge,
 Yā koī janglī jānwar un ko raund dālegā.
- 16 Wuh apne bachchon se aisi sakhtdilī kartī hai kī goyā wuh us ke nahin,
 Khwāh us kī mihnāt rāegān jāe use kuchh khauf nahin;
- 17 Kyūnki Khudā ne use 'aql se mahrum rakkhā,
 Aur use samajh nahin dī.
- 18 Jab wuh tankar sīdhi kharī ho jāti hai,
 To ghore aur us ke sawār donon ko nāchiz samajhtī hai.
- 19 Kyā ghore ko us kā zor tū ne diyā hai?
 Kyā us kī gardan ko lahrātī aiyāl se tū ne mulabbas kiyā?
- 20 Kyā use tiddī kī tarah tū ne kudāyā hai?
 Us ke farrāne kī shān muhīb hai.
- 21 Wuh wādī men tāp mārta hai,
 aur apne zor men khush hai,
 Wuh musallah ādmīon kā sāmnā karne ko nikaltā hai.
- 22 Wuh khauf ko nāchiz jāntā hai aur ghabrātā nahin;
 Aur wuh talwār se munh nahin mōrtā.
- 23 Tarkash us par khar-kharātā hai,
 Chamaktā huā bhālā aur sāng bhī.
- 24 Wuh tundī aur qahr men zamīn paimāī kartā hai,
 Aur use yaqīn nahin hotā kī yih turhī kī āwāz hai.
- 25 Jab jab turhī bajti hai wuh hinn hinn kartā hai,
 Aur larāī ko dūr se sūngh letā hai,
 Sardāron kī garaj aur lalkār ko bhī.
- 26 Kyā bāz terī hikmat se urtā hai,
 Aur junūb kī taraf apne bāzū phailātā hai?

- 27 Kyá 'uqáb tere hukm se úpar charhtá hai,
 Aur balandí par apná ghonslá banátá hai?
- 28 Wuh chatán par rahtá aur wahín baserá kartá hai,
 Ya'ní chatán kí choṭí par aur panáh kí jagah men.
- 29 Wahín se wuh shikár ko tár letá hai:
 Us kí ánkhen use dúr se dekh letí hain.
- 30 Us ke bachche bhi khún chüste hain:
 Aur jahán maqtúl hain, wahán wuh bhí hai.

40 KHUDÁWAND ne Aiyúb se yih bhí kahá:
 2 Kyá jo fuzúl hujjat kartá hai, wuh Qádir i mutlaq se jhagrá kare?
 Jo Khudá se bahs kartá hai, wuh is ká jawáb de.

3 Tab Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá:

- 4 Dekh, main náchíz hún, main tujhe kyá jawáb dún?
 Main apná háth apne munh par rakhtá hún.
- 5 Ab jawáb ná dúngá; ek bár main bol chuká,
 Balkí do bár, par ab áge na barhúngá.

6 Tab KHUDÁWAND ne Aiyúb ko bagole men se jawáb diyá:

- 7 Mard kí mánind ab apní kamar kas le,
 Main tujh se suwál kartá hún, aur tú mujhe batá.
- 8 Kyá tú mere insáf ko bhí bátíl thahráegá?
 Kyá tú mujhe mujrim thahráegá, táki khud rást thahre?
- 9 Yá kyá terá bázú Khudá ká sá hai?
 Aur kyá tú us kí sí áwáz se garaj saktá hai?
- 10 Ab apne ko shán o sháukat se árásta kar,
 Aur 'izzat o jalál se mulabbas ho já.
- 11 Apne qahr ke sailábon ko bahá de,
 Aur har magrúr ko dekh aur zalíl kar.
- 12 Har magrúr ko dekh aur use níchá kar,

- Aur sharíron ko jahán khare hon, pámal kar de.
- 13 Un ko ikatthá mittí men chhipá de,
 Aur us poshída maqám men un ke munh bándh de.
- 14 Tab main bhí tere bare men mán lúngá,
 Kí terá hí dahiná háth tujhe bachá saktá hai.
- 15 Ab hipopotímas ko dekh, jise main ne tere sáth banáyá,
 Wuh bail kí tarah ghás khátá hai.
- 16 Dekh, us kí táqat us kí kamar men hai,
 Aur us ká zor us ke peṭ ke paṭṭhon men.
- 17 Wuh apní dum ko deodár kí tarah hilátá hai,
 Us kí ránon kí naseñ báham paiwasta hain.
- 18 Us kí haddiyán pttal ke nalon kí tarah hain,
 Us ke a'zá lohe ke benḍon kí mánind hain.
- 19 Wuh Khudá kí kháss san'at hai;
 Us ke kháliq hí ne use talwár. bakhshí hai.
- 20 Yaqínan tle us ke liye khurák báham pahuncháte hain,
 Jahán maidán ke sab jánwar khelte kútte hain.
- 21 Wuh kanwal ke darakht ke niche lettá hai,
 Sarkandon kí ár aur daidal men.
- 22 Kanwal ke darakht use apne sáye ke niche chhipá lete hain,
 Nále kí beden use gher letí hain.
- 23 Dekh, agar daryá men barh ho,
 to wuh nahín kánptá;
 Khwáh Yardan us ke munh tak charh áe, wuh bekháuf hai.
- 24 Jab wuh chaukas ho, to kyá koi use pakar legá,
 Yá phandá lagákar us kí nák ko chhedegá?
- 41** Kyá tú magari ko shist se báhar nikál saktá hai?
 Yá rassí se us kí zabán ko dabá saktá hai?
- 2 Kyá tú us kí nák men rassí dál saktá hai?
 Yá us ká jabrá mekh se chhed saktá hai?
- 3 Kyá wuh terí bahut minnat samájat karegá?
 Yá tujh se míthí míthí baten kahegá?
- 4 Kyá wuh tere sáth 'ahd bándhegá,

- Ki tú use hamesha ke liye naukar baná le?
- 5 Kyá tú us se aise khelegá jaise parande se?
Yá kyá tú use apní laríyon ke liye bándh degá?
- 6 Kyá log us kí tajárat karenge?
Kyá wuh use saudágaron men taqsím karenge?
- 7 Kyá tú us kí khál ko bhálon se,
Yá us ke sir ko máhígír ke tarsúl-on se bhar saktá hai?
- 8 Tú apná háth us par dhare,
To larái ko yád rakkhegá, aur phir aisá na karegá.
- 9 Dekh, us ke báre men ummed befáida hai.
Kyá koí use dekhte hí gir na paregá?
- 10 Koí aisá tundkho nahín jo use chherne kí jur'at kare.
Phir wuh kaun hai jo mere sámne khará ho sake?
- 11 Kis ne mujhe pahle kuchh diyá hai, kí main use adá karún?
Jo kuchh sáre ásmán ke niche hai, wuh merá hai.
- 12 Na main us ke a'zá ke báre men khámosh rahúngá,
Na us kí barí táqat aur khúbsúrat díldaul ke báre men.
- 13 Us ke úpar ká libás kaun utár saktá hai?
Us ke jabron ke bích kaun áegá?
- 14 Us ke munh ke kiwáron ko kaun khol saktá hai?
Us ke danton ká dáira dahshatnák hai.
- 15 Us kí dhálen us ká fakhr hain,
Jo goyá sakht muhr se paiwasta kí gayí hain.
- 16 Wuh ek dúsrí se aisí jutí húi hain,
Kí un ke darmiyán hawá bhí nahín á saktí.
- 17 Wuh ek dúsrí se báham paiwasta hain,
Wuh ápas men aisí safi hain kí judá nahín ho saktín.
- 18 Us kí chhínken núrafshání kartí hain,
Us kí ánkhen subh ke papúton kí tarah hain.
- 19 Us ke munh se jaltí mash'alen nikaltí hain,
Aur ág kí chingáriyan urí hain.
- 20 Us ke nathnon se dhuwán nikaltá hai,
Goyá khaultí deg aur sulagti sarkande se.
- 21 Us ká sáns koelon ko dahká detá hai,
Aur us ke munh se shu'le nikalte hain.
- 22 Táqat us kí gardan men bastí hai,
Aur dahshat us ke áge áge chaltí hai.
- 23 Us ke gosht kí taken ápas men jurí húi hain,
Wuh us par khúb safi hain, aur hañ nahín saktín.
- 24 Us ká dil patthar kí tarah mazbút hai,
Balki chakkí ke nichle páñ kí tarah.
- 25 Jab wuh uñ khará hotá hai, to zabardast log dar játe hain,
Aur ghabrákar hawásbakhta ho játe hain.
- 26 Agar koí us par talwár chaláe, to us se kuchh nahín bantá,
Na bhále, na tír, na barchhí se.
- 27 Wuh lohe ko bhúsá samajhtá hai,
Aur pítal ko galí húi lakri.
- 28 Tír use bhagá nahín saktá :
Falákhun ke patthar us par tinke se hain.
- 29 Láthiyán goyá tinke hain :
Wuh barchhí ke chalne par hanstá hai.
- 30 Us ke niche ke hisse tez thíkron kí mánind hain,
Wuh kíchañ par goyá hengá phertá hai.
- 31 Wuh gahráo ko deg kí tarah khaulátá hai :
Aur samundar ko marham kí mánind baná detá hai.
- 32 Wuh apne píchhe chamkí lík chhortá játa hai,
Gahráo goyá safed nazar áne lagtá hai.
- 33 Zamín par us ká nazír nahín,
Jo aisá bekháuf paidá huá ho.
- 34 Wuh har únchí chíz ko dekhtá hai,
Aur sab magrúron ká bádsháh hai.

42 Tab Aiyúb ne KHUDÁWAND ko yún jawáb diyá :
2 Main jántá hun, kí tú sab kuchh kar saktá hai,
Aur terá koí iráda ruk nahín saktá.
3 Yih kaun hai jo nádání se maslahat par parda dáltá hai?
Lekin main ne jo na samjhá wuhí kahá,

Ya'ni aisi baten jo mere liye nihayat 'ajib thin, jin ko main janta na tha.

4 Main teri minnat karti hun, sun, main kuchhi kahunga,

Main tujh se suwal karunga, tu mujhe bata.

5 Main ne teri khabar kan se suni thi,

Par ab meri ankhi tujhe dekhti hai.

6 Is liye mujhe apne ap se nafrat hai,

Aur main khak aur rakh mein tauba karti hun.

7 Aur aisa hua ki jab KHUDAWAND yih baten Aiyub se kah chuka, to us ne Ilfaz Temani se kah, ki Meri gazab tujh par aur tere donon doston par bharka hai, kyunki tum ne meri babat wuh bat na kahi jo haqq hai, jaise mere bande Aiyub ne kahi.

8 Pas ab apne liye sat bail aur sat mendhe lekar mere bande Aiyub ke pas jao, aur apne liye sokhtani qurbani guzrao, aur meri banda Aiyub tumhare liye dua karega, kyunki use to main qubul karunga; taki tumhari jahalat ke mutabiq tumhare sath suluk na karun; kyunki tum ne meri babat wuh bat na kahi jo haqq hai, jaise mere bande Aiyub ne kahi. 9 So Ilfaz Temani aur Bidad Sukhi aur Sufar Na'mati ne jakar jaisa KHUDAWAND ne un ko

farmaya tha kiyi, aur KHUDAWAND ne Aiyub ko qubul kiyi. 10 Aur KHUDAWAND ne Aiyub ki asiri ko, jab us ne apne doston ke liye dua ki, badal diya: aur KHUDAWAND ne Aiyub ko jitna us ke pas pahle tha, us ka do chand diya. 11 Tab us ke sab bhai aur sab bahinen aur us ke sab agle janpahchan us ke pas ae, aur us ke ghar mein us ke sath khana khaya, aur us par nauha kiyi aur un sab baloon ke bare mein, jo KHUDAWAND ne us par nafil ki thin, use tasalli di: har shakhs ne use ek sikka bhi diya, aur har ek ne sone ki ek bali. 12 Yun KHUDAWAND ne Aiyub ke akhiri aiyam mein ibtida ki nisbat ziyada barakat bakhshi; aur us ke pas chaudah hazar bher bakriyan aur chha hazar unti, aur hazar jori bail, aur hazar gadhiyan ho gayin. 13 Us ke sat bete aur tin betiyen bhi hui. 14 Aur us ne pahli ka nam Yamina, aur dusri ka nam Qasiyah, aur tisi ka nam Qaranhappuk rakha. 15 Aur us sari sarzamin mein aisi auraten kahin na thin, jo Aiyub ki betiyon ki tarah khubsurat hon, aur un ke bap ne un ko un ke bhaiyon ke darmiyan miras di. 16 Aur is ke ba'd Aiyub ek sau chalis baras jita raha, aur apne bete aur pote chauthi pusht tak dekhe. 17 Aur Aiyub ne budha aur 'umrasida hokar wafat pai.

ZABU'R

PAHLI KITA'B

1 Mubarak hai wuh admi jo sharon ki salah par nahin chalta,

Aur khatakaran ki rah mein khara nahin hota,

Aur thatthebazon ki majlis mein nahin baithta.

2 Balki KHUDAWAND ki shari'at mein us ki khushnudi hai;

Aur usi ki shari'at par din rat us ka dhyani rahta hai.

3 Wuh us darakht ki manind hoga, jo pani ki nadiyon ke pas lagaya gaya hai;

Jo apne waqt par phalta hai,

Aur jis ka patla bhi nahin murjhata;

So jo kuchhi wuh kare barwar hoga.

4 Sharir aise nahin;

Balki wuh bhuse ki manind hain jise hawa ura le jati hai.

- 5 Is liye sharir 'adalat men qaim na rahenge,
Na khatakar sadiqon ki jamat men.
- 6 Kyunki KHUDAWAND sadiqon ki rah janta hai :
Par shariron ki rah nabud hojegi.
- 2 Qaumen kis liye taish men hain,
Aur log kyun batil khayal bandh-
te hain?
- 2 KHUDAWAND aur us ke masih ke khilaf
Zamin ke badshah saffarai karke
Aur hakim apas men mashwara
karke kahte hain,
- 8 A'o, ham un ke bandhan tor
dalen,
Aur un ki rasiyan apne upar se
utar phenken.
- 4 Wuh jo asman par takhtnishi
hai hansega :
KHUDAWAND un ka mazhaka ura-
ega.
- 5 Tab wuh apne gazab men un se
kalam karega,
Aur apne qahr i shadid men un
ko pareshan kar dega.
- 6 Main to apne badshah ko
Apne koh i muqaddas Siyyun par
bitiha chuka hun.
- 7 Main us farman ko bayan karunga :
KHUDAWAND ne mujh se kaha,
Tu mera beta hai ;
A'j tu mujh se paida hua.
- 8 Mujh se mang, aur main qaumon
ko teri miras ke liye,
Aur zamin ke intihai hisse teri
milkiyat ke liye tujhe bakh-
shunga.
- 9 Tu un ko lohe ke 'asa se torega :
Kumhar ke bartan ki tarah tu un
ko chaknachar kar dalega.
- 10 Pas ab, ai badshaho, danish-
mand bano :
Ai zamin ke 'adalat karnewalo,
tarbiyat pao.
- 11 Darte hue KHUDAWAND ki 'ibadat
karo,
Kante hue khushi manao.
- 12 Behe ko chumo, aisa na ho ki wuh
qahr men ae, aur tum raste men
halak ho jao ;
Kyunki us ka gazab jald bharakne
ko hai.
Mubarak hain wuh sab jin ka
tawakkul us par hai.

3 *Da'ud ka Mazmur, jab wuh apne
behe Abisalom ke sarane se
bhaga.*

- 1 Ai KHUDAWAND, mere satanewale
kitne barh gaye !
Wuh jo mere khilaf uthte hain
bahut hain.
- 2 Bahut se meri jan ke bare men
kahte hain,
Ki Khuda ki taraf se us ki kumak
na hogi. (Silah.)
- 3 Lekin tu, ai KHUDAWAND, har
taraf meri sipar hai :
Mera fakhr aur sarfaraz karnewa-
la.
- 4 Main baland awaz se KHUDAWAND
ke huzur faryad karti hun,
Aur wuh apne koh i muqaddas
par se mujhe jawab deta hai.
(Silah.)
- 5 Main letkar so gaya :
Main jag utha ; kyunki KHUDAWAND
mujhe sambhalti hai.
- 6 Main un das hazar admion se
nahin darna ka,
Jo girdagird mere khilaf saff-
basta hain.
- 7 Uth, ai KHUDAWAND ; ai mere
Khuda, mujhe bacha le.
Kyunki tu ne mere sab dushman-
on ko jabre par mara hai :
Tu ne shariron ke dant tor dale
hain.
- 8 Najat KHUDAWAND ki taraf se hai :
Tere logon par teri barakat ho.
(Silah.)

4 *Mir muganni ke liye ; tardar sazon
ke saath. Da'ud ka Mazmur.*

- Jab main pukarun to mujhe
jawab de, ai meri sadaqat ke
Khuda ;
Tangi men tu ne mujhe kushadagi
bakhshi : mujh par rahm kar aur
meri du'a sun le.
- 2 Ai bani A'dam, kab tak meri
'izzat ke badle ruswai hogi?
Tum kab tak batalat se mahabbat
rakhoge aur jhuth ke darpai
rahoge? (Silah.)
- 3 Jan rakkho ki KHUDAWAND ne
dindar ko apne liye alag kar
rakhai hai :
Jab main KHUDAWAND ko pukar-
unga to wuh sun lega.
- 4 Thartharao aur gunah na karo :
Apne apne bistar par dil men soche
aur khamosh rabo. (Silah.)

- 5 Sadáqat kí qurbánián guzráno,
Aur **KHUDÁWAND** par tawakkul
karó.
- 6 Bahut kahte hain, Kaun ham ko
kuchh bhalái díkháegá?
Ai **KHUDÁWAND**, tú apne chihre ká
núr ham par jalwagar farmá.
- 7 Tú ne mere dil ko us se ziyáda
khushí bakhshí hai,
Jo un ko galle aur mai kí firáwání
se hotí thí.
- 8 Main salámatí se leṭ jáungá, aur so
rahúngá;
Kyúñki, ai **KHUDÁWAND**, faqat tú
hí mujhe mutma'inn rakhtá hai.
- 5** *Mír muganní ke liye; bānsliyon ke
sáth. Dáúd ká Mazmúr.*
Ai **KHUDÁWAND**, merí báton par
kán lagá;
Merí áhon par tawajjuh kar.
- 2 Ai mere bádsháh, ai mere **Khudá**,
merí faryád kí áwáz kí taraf
mutawajjih ho,
Kyúñki main tujh hí se du'á kartá
hún.
- 3 Ai **KHUDÁWAND**, tú subh ko merí
áwáz sunegá;
Main sawere hí tujh se du'á karke
intizár karúngá.
- 4 Kyúñki tú aisá **Khudá** nahín jo
sharárat se khush ho;
Badí tere sáth nahín rah saktí.
- 5 Ghamandí tere huzúr khare na
honge;
Tujhe sab badkirdáron se nafrat
hai.
- 6 Tú un ko jo jhúṭh bolte hain halák
karegá:
KHUDÁWAND ko khúñkhwár aur
dagábáz ádmí se karáhiyat hai.
- 7 Lekin main terí shafaqat kí kasrat
se tere ghar men áungá:
Main terá ru'b máñkar terí mu-
qaddas haikal kí taraf rukh karke
sijda karúngá.
- 8 Ai **KHUDÁWAND**, mere dushmanon
ke sabab se mujhe apní sadáqat
men chalá:
Mere áge áge apní ráh ko sáf kar
de.
- 9 Kyúñki un ke munh men zará
sachchái nahín:
Un ká bátín mahz sharárat hai.
Un ká galá khulí qabr hai:
Wuh apní zabán se khushámad
karte hain.
- 10 Ai **Khudá**, tú un ko mujrim
ṭhahrá:

- Wuh apne hí mashwaron se tabáh
hon:
Un ko un ke gunáhon kí kasrat ke
sabab se khárij kar de;
Kyúñki unhon ne tujh se sarkashi
kí hai.
- 11 Lekin wuh sab jo tujh par bharo-
sá rakhte hain shádmán hon,
Wuh sadá khushí se lalkaren,
kyúñki tú un kí himáyat kartá
hai:
Aur jo tere nám se mahabbat rakhte
hain tujh men shád rahen.
- 12 Kyúñki tú sádiq ko barakat
bakhshegá,
Ai **KHUDÁWAND**, tú use karam se
sápar kí tarah dháñk legá.
- 6** *Mír muganní ke liye; tárdár sázon
ke sáth, Shamíní ke sur par.
Dáúd ká Mazmúr.*
1 Ai **KHUDÁWAND**, tú mujhe apne
qahr men ná jhirak,
Aur apne gaiz o gazab men mujhe
tambíh na de.
- 2 Ai **KHUDÁWAND**, mujh par rahm
kar, kyúñki main pazhmurda ho
gayá hún:
Ai **KHUDÁWAND**, mujhe shifá de,
kyúñki merí haḍḍiyon men be-
qararí hai.
- 3 Merí ján bhí niháyat beqarar
hai:
Aur tú, ai **KHUDÁWAND**, kab
tak?
- 4 Laut, ai **KHUDÁWAND**, merí ján
ko chhurá:
Apní shafaqat kí khátir mujhe
bachá le.
- 5 Kyúñki maut ke ba'd terí yád
nahín hotí:
Qabr men kaun terí shukrguzarí
karegá?
- 6 Main karáhte karáhte thak gayá;
Main apná palang ánsúon se
bhigotá hún;
Har rát merá bistar tairtá hai.
- 7 Merí áñkh gam ke máre baithí
játí hai,
Aur mere sab mukhálifon ke
sabab se dhundhláne lagi.
- 8 Ai sab badkirdáro, mere pás se
dúr ho,
Kyúñki **KHUDÁWAND** ne mere
rone kí áwáz sun lí hai.
- 9 **KHUDÁWAND** ne merí minnat sun
lí:
KHUDÁWAND merí du'á qubúl
karegá.

10 Mere sab dushman sharminda aur nihayat beqarar honge :
Wuh laut jaenge : wuh daf'atan sharminda honge.

7 *Daud ka Shigayun, jise us ne Binyamin ki Kush ki baton ke sabab se KHUDAWAND ke huzur gaya.*

1 Ai KHUDAWAND, mere Khuda, meri tawakkul tujh par hai :
Sab piche karne walon se mujhe bacha aur chura,

2 Aisa na ho ki wuh suer i babar ki tarah meri jan ko phere ;
Wuh use tukre tukre kar de, aur ko churane wala na ho.

3 Ai KHUDAWAND, mere Khuda, agar main ne yeh kya ho,

Agar mere hathon se badli hai ho,

4 Agar main ne apne mel rakhne wale se bhalai ke badle burai ki ho

(Balki main ne to use jo nahaqq meri mukhalif tha bachaya hai)

5 To dushman meri jan ka piche karke use a pakre,

Balki wuh meri zindagi ko pamal karke mitti mein

Aur meri 'izzat ko khak mein mila de. (Silah.)

6 Ai KHUDAWAND, apne qahr mein ut ;

Mere mukhalifon ke gazab ke muqabale mein tu khara ho ja, Aur mere liye jag. Tu ne insaf ka hukm to de diya hai.

7 Tere chaugird qaumon ka ijtima' ho,

Aur tu un ke upar 'alam i bala ko laut ja.

8 KHUDAWAND qaumon ka insaf karti hai :

Ai KHUDAWAND, us sadaqat o راستi ke mutabiq jo mujh mein hai meri 'adalat kar.

9 Kashi ki sharon ki badli ka khata ho jae, par sadiq ko tu qiyam bakhsh,

Kyunke Khuda e sadiq dilon aur gurdon ko janchti hai.

10 Meri sipar Khuda ke hath mein hai,

Jo raste dilon ko bachati hai.

11 Khuda sadiq munsif hai,

Balki aisa Khuda jo har roz qahr karti hai ;

12 Agar admi baz na ae to wuh apni talwar tez karega :

Us ne apni kamari par chilli chahkar use taiyar kar liya hai.

13 Us ne us ke liye maut ke hathyar bhii taiyar kiye hain :

Wuh apne tiron ko atishi banati hai.

14 Dekho, use badli ka dard i zih laga hai ;

Balki wuh shararat se bardar hu, aur us se juthi paida hu.

15 Us ne garha khodkar use gahra kya,

Aur us khali mein jo us ne banati thi khud gira.

16 Us ki shararat ulfi usi ke sir par aegi ;

Us ka zulm usi ki khopri par nafil hoga.

17 KHUDAWAND ki sadaqat ke mutabiq main us ka shukr karunga,

Aur KHUDAWAND Ta'ala ke nam ki ta'rif karunga.

8 *Mir muganni ke liye; Gitti ke sur par. Daud ka Mazmur.*

Ai KHUDAWAND hamare Rabb,

Teri nam tamam zamin par kaisa buzurgh hai !

Tu ne apni jalal asman par qaim kya hai.

2 Tu ne apne mukhalifon ke sabab se.

Bachchon aur shirkharon ke munh se qudrat ko qaim kya, Taki tu dushman aur intiqam lenewale ko khamesh kar de.

3 Jab main tere asman par, jo teri dastkari hai,

Aur chand aur sitaron par jin ko tu ne muqarrar kya gaur karti hun ;

4 To phir insan kya hai ki tu use yad rakkhe ?

Aur adamzad kya hai ki tu us ki khabar le ?

5 Kyunki tu ne use Khuda se kuch hi kamtar banaya hai,

Aur jalal aur shaukat se use tajdar karti hai.

6 Tu ne use apni dastkari par tasallut bakhshi hai ;

Tu ne sab kuch us ke qadamon ke niche kar diya hai.

7 Sab bhe bakriyan, gae bail,

Balki sab jangli janwar,

8 Hawa ke parande aur samundar ki machhliyan,

Aur jo kuch samundaron ke raste mein chalti phirti hai.

- 9 Ai KHUDÁWAND, hamáre Rabb,
Terá nám tamám zamín par kaisá
buzurg hai.
- 9 *Mír muganni ke liye; Mút labbín
ke sur par. Dáúd ká Mazmúr.*
Main apne púre dil se KHUDÁ-
WAND kí shukrguzári karúngá :
Main tere sab 'ajíb kámon ká
bayán karúngá.
- 2 Main tujh men khushí manáúngá
aur masrúr húngá :
Ai Haqq Ta'álá, main terí sitáish
karúngá.
- 3 Jab mere dushman píchhe hatte
hain,
To terí huzúri ke sabab se
lagzish kháte aur halák ho játe
hain.
- 4 Kyúнки tú ne mere haqq kí aur
mere mu'ámale kí táfd kí hai :
Tú ne takht par baithkar sadáqat
se insáf kiyá.
- 5 Tú ne qaumon ko jhirká; tú ne
sharíron ko halák kiyá hai ;
Tú ne un ká nám abadu'l ábád ke
liye mitá dála hai.
- 6 Dushman tamám hue; wuh ham-
esha ke liye barbád ho gaye,
Aur jin shahron ko tú ne dhá
diyá,
Un kí yádgár tak mit gayí.
- 7 Lekin KHUDÁWAND abád tak
takhtnishín hai ;
Us ne insáf ke liye apná takht
taiyár kiyá hai,
- 8 Aur wuhí sadáqat se jahán kí
'adálat karegá :
Wuh rástí se qaumon ká insáf
karegá.
- 9 KHUDÁWAND mazlumon ke liye
úrchá burj hogá,
Musíbat ke aiyám men úrchá
burj ;
- 10 Aur wuh jo terá nám jánte hain
tujh par tawakkul karenge,
Kyúнки, ai KHUDÁWAND, tú ne
apne tálibon ko tark nahín
kiyá hai.
- 11 KHUDÁWAND kí sitáish karo, jo
Siyyún men rahtá hai :
Logon ke darmiyán us ke kámon
ko bayán karo.
- 12 Kyúнки khún kí pursish karne-
wála un ko yád rakhtá hai ;
Wuh garíbon kí faryád ko nahín
bhúltá.
- 13 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm
kar ;

- Tú jo maut ke phátacon se mujhe
uthátá hai :
Mere us dukh ko dekh jo mere
nafrat karnewálon kí taraf se
hai ;
- 14 Táki main terí kámil sitáish ká
izhár karún :
Siyyún kí betí ke phátacon par,
Main terí naját se shádmán húngá.
- 15 Qaumen khúd us garhe men giri
hain jise unhon ne khodá
thá ;
Jo jál unhon ne lagáyá thá us men
un hí ká pánw phansá.
- 16 KHUDÁWAND kí shuhraat phail
gayí, us ne insáf kiyá hai :
Sharír apne hí háth ke kámon
men phans gayá hai. (Hig-
gáyún. Siláh.)
- 17 Sharír qabr men jáenge,
Ya'ní wuh sab qaumen jo Khudá
ko bhúl játi hain.
- 18 Kyúнки miskín sadá bhúle bisre
na rahenge,
Na garíbon kí ummed hamesha ke
liye tutegí.
- 19 Uth, ai KHUDÁWAND ; insán gálib
na hone páe ;
Qaumon kí 'adálat tere huzúr ho.
- 20 Ai KHUDÁWAND, un ko khauf dilá :
Qaumen apne ap ko bashar hí
jánen.

- 10 Ai KHUDÁWAND, tú kyún dúr
khará rahtá hai ?
Musíbat ke waqt tú kyún
chhipjátá hai ?
- 2 Sharír ke gurúr ke sabab se garíb
ká tundi se píchhá kiyá játa hai ;
Jo mansúbe unhon ne bándhe hain
wuh un hí men giriftár ho jáen.
- 3 Kyúнки sharír apní nafsání khwáh-
ish par fakhr kartá hai,
Aur lálachí KHUDÁWAND ko tark
kartá, balki us kí ihánat kartá
hai.
- 4 Sharír apne takabbur men kahtá
hai kí Wuh bázpurs nahín kar-
egá :
Us ká khayál sarásar yihí hai, kí
Koi khudá nahín.
- 5 Us kí ráhen hamesha ustuwár
hain ;
Tere ahkám us kí nazar se ba'id
o baland hain :
Wuh apne sab mukhálifon par
phunkartá hai.
- 6 Wuh apne dil men kahtá hai, Main
jumbish nahín kháne ká :

- Pusht dar pusht mujh par kabhi musibat na áegi.
- 7 Us ká munh la'nat o dagá aur zulm se pur hai ;
Sharárat aur badí us kí zabán par hain.
- 8 Wuh díhát kí kamíngáhon men baíhtá hai :
Wuh poshída maqámon men begunáh ko qatl kartá hai :
Us kí ánkhen bekas kí ghát men lagí rahtí hain.
- 9 Wuh poshída maqám men sher i barbar kí tarah dabakkar baíhtá hai :
Wuh garíb ke pakarne ko ghát lagáe rahtá hai ;
Wuh garíb ko apne jál men phansákar pakar letá hai.
- 10 Wuh dabaktá hai, wuh jhuk játá hai,
Aur bekas us ke pahlawánon ke háth se máre játe hain.
- 11 Wuh apne dil men kahtá hai,
KHUDÁ bhúl gayá hai :
Wuh apná munh chhipátá hai, wuh hargiz nahín dekhegá.
- 12 Uth, ai KHUDÁWAND ; ai KHUDÁ,
apná háth bánd kar :
Garíbon ko na bhul.
- 13 Sharír kis liye KHUDÁ kí ihánat kartá hai,
Aur apne dil men kahtá hai, kí Tú bázpurs na karegá ?
- 14 Tú ne dekh líyá hai, kyúnki tú sharárat aur bugz dekhtá hai,
táki apne háth se badla de :
Bekas apne ap ko tere supurd kartá hai ;
Tú hí yatím ká madádgár rahá hai.
- 15 Sharír ká bázú tor de ;
Aur badkár kí sharárat ko jab tak nábúd na ho dhúndh dhúndhkar níkal.
- 16 KHUDÁWAND abádú'l ábád bádsháh hai :
Qaumen us ke mulk men se nábúd ho gayín.
- 17 Ai KHUDÁWAND, tú ne hallímon ká mudda'á sun líyá hai :
Tú un ke dil ko taiyár karegá, tú kán lagákar sunegá :
- 18 Kí yatím aur mazlúm ká insáf kare,
Táki insán jo khák se hai phír na daráe.

11 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Merá tawakkul KHUDÁWAND par hai :

Tum kyunkar meríján se kahte ho,

Kí Chiriyá kí tarah apne pahar par ur já ?

2 Kyúnki, dekho, sharír kamán khenchte hain ;
Wuh tír ko chille par rakhte hain,
Táki andhere men rástdilon par chalaen.

3 Agar bunyád hí ukhar dí jáe,
To sádiq kyá kar saktá hai ?

4 KHUDÁWAND apní muqaddas haikal men háf :

KHUDÁWAND ká takht ásmán par hai :

Us kí ánkhen baní A'dam ko dekhtí, aur us kí palaken un ko jánchtí hain.

5 KHUDÁWAND sádiq ko parakhtá hai ;

Par sharír aur zulmdost se us kí ruh ko nafrat hai.

6 Wuh sharíron par phande barsáegá :

A'g aur gandhak aur lú un ke piyále ká hissa hogá.

7 Kyúnki KHUDÁWAND sádiq hai ;
wuh sádaqat ko pasand kartá hai :

Rástabáz us ká dídar hásil karenge.

12 *Mír muganní ke liye ; Shamíní ke sur par ; Dáúd ká Mazmúr.*

1 Ai KHUDÁWAND, bachá le, kyúnki kí kol dindár nahín rahá,
Aur amánatdár log baní A'dam men se mit gaye ;

2 Wuh apne apne hamsáye se jhúth bolte hain ;

Wuh khushámadí labon se derangí bátén karte hain.

3 KHUDÁWAND sab khushámadí labon ko

Aur bare bol bolnewálí zabán ko kát dálegá.

4 Wuh kahte hain, Ham apní zabán se jitenge ;

Hamáre honth hamáre hí hain ; hamára málik kaun hai ?

5 Garíbon kí tabáhi aur miskinon kí áh ke sábab se

KHUDÁWAND farmátá hai, kí Ab main uthungá,

Aur jis par wuh phunkarte hain use amn o amán men rakkhungá.

6 KHUDÁWAND ká kalám pák hai,
Us chándí kí mánind jo bhattí men mittí par tál gayí,

Aur sá bár sáf kí gayí ho.

- 7 Tú hí, ai **KHUDÁWAND**, un kí hí-
fázat karegá,
Tú hí un ko is pusht se hamesha
tak bacháe rakkhegá.
- 8 Jab baní A'dam meñ pájipan kí
qadr hotí hai,
To sharír har taraf chalte phirte
hain.

13 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- Ai **KHUDÁWAND** kab tak, kyá
tú hamesha mujhe bhúlá
rahegá ?
Tú kab tak apná chihra mujh se
chhipáe rakkhegá ?
- 2 Kab tak main jí hí jí meñ mansúba
bándhtá rahún,
Aur sare din apne dil meñ gam
kiyá karún ?
Kab tak merá dushman mujh par
sarbaliand rahegá ?
- 3 Ai **KHUDÁWAND** mere **Khudá**, merí
taraf tawajjuh kar aur mujhe
jawáb de :
Merí ánkhen raushan kar, aisá na
ho kí mujhe maut kí nínd á
jáe ;
- 4 Aisá na ho kí merá dushman kahe,
kí Main is par gálib á gayá ;
Na ho kí jab main jumbish kháún,
to mere mukhálif khush hon.
- 5 Lekin main ne to terí rahmat par
tawakkul kiyá hai :
Merá dil terí naját se khush hogá.
- 6 Main **KHUDÁWAND** ká gít gáúngá ;
Kyúнки us ne mujh par íhsán kiyá
hai.

14 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- Ahmaq ne apne dil meñ kahá
hai, kí Koi **Khudá** nahín :
Wuh bigar gaye, unhon ne nafrat-
angez kám kiye hain :
Koi nekokár nahín.
- 2 **KHUDÁWAND** ne ásmán par se baní
A'dam par nigáh kí,
Táki dekhe kí koi dánishmand,
Koi **Khudá** ká tálib hai yá nahín.
- 3 Wuh sab ke sab gumráh húe, wuh
báham najis ho gaye :
Koi nekokár nahín, ek bhí nahín.
- 4 Kyá un sab badkirdáron ko kuchh
'ilm nahín,
Jo mere logon ko aise khá játe
hain jaise rotí ;
Aur **KHUDÁWAND** ká nám nahín
lete ?

- 5 Wahán un par bará khauf chhá
gayá ;
Kyúнки **Khudá** sádiq pusht ke
sáth hai.
- 6 Tum garíb kí mashwarat kí hanší
uráte ho,
Is liye kí **KHUDÁWAND** us kí
panáh hai.
- 7 Kásh kí Isráíl kí naját Siyyún
meñ se hotí :
Jab **KHUDÁWAND** apne logon ko
asíri se lautá láegá,
To Ya'qúb khush aur Isráíl shád-
mán hogá.

15 *Dáúd ká Mazmúr.*

- Ai **KHUDÁWAND**, tere kхай-
me meñ kaun rahegá ?
Tere koh í muqaddas par kaun
sukúnat karegá ?
- 2 Wuh jo rástá se chaltá aur sadáqat
ká kám kartá,
Aur dil se sach boltá hai.
- 3 Wuh jo apní zabán se buhtán
nahín bándhtá,
Aur apne dost se badí nahín kartá,
Aur apne hamsáye kí badnámí na-
hín suntá.
- 4 Wuh jis kí nazar meñ razíl ádmí
haqír hai,
Par jo **KHUDÁWAND** se darté hain
un kí 'izzat kartá hai ;
Wuh jo qasam khákar badaltá na-
hín, khwáh nuqsán hí utháe.
- 5 Wuh jo apná rupaya súd par
nahín detá,
Aur begunáh ke khiláf rishwat
nahín letá.
Aise kám karnewálá kabhí jum-
bish na kháegá.

16 *Dáúd ká Miktdm.*

- Ai **KHUDÁ**, merí hífázat kar,
kyúнки main tujh hí meñ
panáh letá hún.
- 2 Main ne **KHUDÁWAND** se kahá hai,
Tú hí Rabb hai :
Tere siwá merí bhalái nahín.
- 3 Zamín ke muqaddas log wuh
barguzída hain,
Jin meñ merí purí khushnúdí hai.
- 4 Gairma'búdon ke píche daur-
newálon ká gam barh jáegá :
Main un ke se khúnwále tapáwan
nahín tapáúngá,
Aur apne honthon se un ke nám
nahín lúngá.
- 5 **KHUDÁWAND** hí merí mírás aur
mere piyále ká hissa hai :

- Tú mere bakhre ká muháfiz hai.
- 6 Jaríb mere liye dilpasand jagahon men parí,
Balki merí mirás khúb hai.
- 7 Main KHUDÁWAND kí hamd kar-
úngá jis ne mujhe nasíhat dí
hai ;
Balki merá dil rát ko merí tarbi-
yat kartá hai.
- 8 Main ne KHUDÁWAND ko hamesha
apne sámne rakkhá hai :
Chúnki wuh mere dahine háth
hai is liye mujhe jumbish na
hogí.
- 9 Isí sabab se merá dil khush aur
merí ruh shádmán hai :
Merá jism bhí amn o amán men
rahegá.
- 10 Kyúnki tú na merí ján ko pátal
men rahne degá ;
Na apne muqáddas ko sarne degá.
- 11 Tú mujhe zindagí kí ráh dikhá-
egá :
Tere huzúr men kámil shádmáni
hai :
Tere dahine háth men dáimi
khushí hai.

- 17** *Dáúd kí Du'á.*
Ai KHUDÁWAND, haqq ko
sun, merí faryád par ta-
wajjuh kar ;
Merí du'á par jo beriyá labon se
nikaltí hai kán lagá.
- 2 Merá faisala tere huzúr se sádir
ho :
Terí ánkhen rástí ko dekhén.
- 3 Tú ne mere dil ko ázmá liyá hai ;
tú ne rát ko merí nigrání kí ;
Tú ne mujhe parkhá aur kuchh
khot na páyá ;
Main ne thán liyá hai kí merá
munh khatá na kare.
- 4 Insání kámon men tere labon ke
kalám kí madad se
Main zálimon kí ráhon se báz
rahá hún.
- 5 Mere qadam tere ráston par
qáim rahe hain,
Mere panw phisale nahín.
- 6 Ai Khudá, main ne tujh se du'á
kí hai, kyúnki tú mujhe jawáb
degá :
Merí taraf kán jhuká aur merí 'arz
sun le.
- 7 Tú jo apne dahine háth se apne
tawakkul karnewálon ko
Un ke mukhálifon se bachátá hai,
apní 'ajíb shafaqat dikhá.

- 8 Mujhe ánkhi kí putlí kí tarah
mahfúz rakh,
Mujhe apne paron ke sáye men
chhipá le,
- 9 Un sharíron se jo mujh par zulm
karte hain,
Mere jání dushmanon se jo mujhe
ghere hue hain.
- 10 Unhon ne apne dilon ko saht
kiyá hai,
Wuh apne munh se bará bol
bolte hain.
- 11 Unhon ne qadam qadam par
ham ko gherá hai :
Wuh ták lagáe hain kí ham ko
zámín par patak den.
- 12 Wuh us babar kí máhind hai jo
pharne par harís ho :
Wuh goyá jawán babar hai jo
poshída jagahon men dabká
húá hai.
- 13 Uth, ai KHUDÁWAND ;
Us ká sámná kar, use patak de :
Apní talwár se merí ján ko sharir
se bachá le ;
- 14 Apne háth se, ai KHUDÁWAND,
mujhe logon se bachá,
Ya'ni dunyá ke logon se jin ká
bakhra isí zindagí men hai,
Aur jin ká pet tú apne zakhíre
se bhartá hai :
Un kí aulád bhí hasb i murád hai ;
Wuh apná báqi mál apne bachch-
on ke liye chhor játe hain.
- 15 Par main to sadaqat men terá
dídár hásil karúngá :
Main jab jágúngá to terí shabá-
hat se ser húngá.

18 *Mír muganni ke liye. KHUDÁ-
WAND ke bande Dáúd ká
Mazmúr. Is gít ke alfáz
us ne KHUDÁWAND se us
roz kahé, jab KHUDÁWAND
ne use us ke sáb dushmanon
aur Sáúl ke háth se bacháyá ;
chunáchi us ne kahá :*

- 1 Ai KHUDÁWAND, ai merí quwwat,
main tujh se mahábbat rakhtá
hún.
- 2 KHUDÁWAND, merí chatán aur
merá qil'a aur merá chhuráne-
wálá hai :
Merá Khudá, merí chatán, jis par
main bharosá rakhungá ;
Merí sipar aur merí naját ká sing ;
merá únchá burj.
- 3 Main KHUDÁWAND ko lo sitáish
ke láiq hai pukárunge ;

- Yūn main apne dushmanon se bachāyā jāungā.
- 4 Maut kī rassiyan ne mujhe gher liyā,
 Aur bedīnī ke sailābon ne mujhe darāyā ;
- 5 Pātāl kī rassiyan mere chaugird thīn :
 Maut ke phande mujh par ā parē the.
- 6 Apnī musībat men main ne KHUDĀWAND ko pukārā,
 Aur apne Khudā se faryād kī :
 Us ne apnī haikal men se merī āwāz sunī,
 Aur merī faryād jo us ke huzūr thī us ke kān men pahunchī.
- 7 Tab zamīn hīl gayī aur kānp ūthī :
 Pahāron kī bunyādon ne jumbish khāī
 Aur hīl gayīn, is liye kī wuh gazabnāk hūā.
- 8 Us ke nathnon se dhuwān ūthā,
 Aur us ke munh se āg nikalkar bhasam karne lagī :
 Koele us se dahak ūthe.
- 9 Us ne āsmānon ko bhī jhukā diyā,
 aur niche utar āyā,
 Aur us ke pānwon tale gahrī tārīkī thī.
- 10 Wuh karūbī par sawār hokar urā,
 Balki wuh tezī se hawā ke bāzūon par urā.
- 11 Us ne zulmāt ya'nī abr kī tārīkī aur āsmān ke daldār bādalon ko
 Apne chaugird apne chhipne kī jagah aur apnā shāmiyāna banāyā.
- 12 Us kī huzūrī kī jhalak se us ke daldār bādāl phat gaye,
 Ole aur angāre.
- 13 Aur KHUDĀWAND āsmān men garajā,
 Haqq Ta'ālā ne apnī āwāz sunāī ;
 Ole aur āngāre.
- 14 Us ne apne tīr chalākar un ko parāganda kiyā,
 Balki tābartor bijlī se un ko shikast dī.
- 15 Tab terī dānt se, ai KHUDĀWAND, Tere nathnon ke dam ke jhoke se Pānī kī thāh dikhāī dene lagī,
 Aur Jabān kī bunyāden namūdār hūn.
- 16 Us ne ūpar se hāth barhākar mujhe thām liyā,
- Aur mujhe bahut pānī men se khenchkar bāhar nikālā.
- 17 Us ne mere zorāwar dushman aur mere 'adāwat rakhnewālon se
 Mujhe chhurā liyā, kyūnki wuh mere liye nihāyat zabardast the.
- 18 Wuh merī musībat ke dīn mujh par ā parē :
 Par KHUDĀWAND merā saharā thā.
- 19 Wuh mujhe kushāda jagah men nikāl bhī lāyā ;
 Us ne mujhe chhurāyā, is liye kī wuh mujh se khush thā.
- 20 KHUDĀWAND ne merī rāstī ke muwāfiq mujhe jazā dī,
 Aur mere hāthon kī pākīzagi ke mutābiq mujhe badlā diyā,
- 21 Kyūnki main KHUDĀWAND kī rāhon par chaltā rahā,
 Aur sharārat se apne Khudā se alag na hūā.
- 22 Kyūnki us ke sab faisale mere sāmne rahe,
 Aur main us ke ān se bargashta na hūā.
- 23 Main us ke huzūr kāmīl bhī rahā,
 Aur apne ko apnī badkārī se bāz rakkhā.
- 24 KHUDĀWAND ne mujhe merī rāstī ke muwāfiq
 Aur mere hāthon kī pākīzagi ke mutābiq jo us ke sāmne thī badlā diyā.
- 25 Rahmdīl ke sāth tū rahīm hogā ;
 Aur kāmīl ādmī ke sāth kāmīl ;
- 26 Nekokār ke sāth nek hogā ;
 Aur kajrau ke sāth terhā.
- 27 Kyūnki tū musībatzada logon ko bachāegā,
 Lekin magrūron kī ānkhon ko nīchā karegā.
- 28 Is liye kī tū mere chirāg ko rāushīan karegā :
 KHUDĀWAND merā Khudā mere āndhere ko ujālā kar degā.
- 29 Kyūnki terī badaulat main fauj par dhāwā kartā hūn ;
 Aur apne Khudā kī badaulat dīwār phānd jātā hūn.
- 30 Lekin Khudā kī rāh kāmīl hai :
 KHUDĀWAND kā kalām tāyā hūā hai :
 Wuh un sab kī sipar hai jo us par bharosā rakhte hain.
- 31 Kyūnki KHUDĀWAND ke siwā aur kaun Khudā hai?

- Aur hamáre Khudá ko chhoṛkar
aur kaun chaṭán hai?
- 32 Khudá hí mujhe quwwat se kamar-
basta kartá hai,
Aur merí ráh ko kámil kartá hai.
- 33 Wuhí mere pánw harniyon ke se
baná detá hai,
Aur mujhe merí únchí jagahon
mein qaím kartá hai.
- 34 Wuh mere háthon ko jang karná
sikhátá hai,
Yahan tak ki mere bázú pítal kí
kamán ko jhuká dete haiñ.
- 35 Tú ne mujh ko apní naját kí sipar
bakhshí :
Aur tere dahine háth ne mujhe
sambhálá,
Aur terí narmí ne mujhe búzurg
banáya hai.
- 36 Tú ne mere niche mere qadam
kusháda kar diye,
Aur mere pánw nahín phisale.
- 37 Main apne dushmanon ká píchhá
karke un ko já lúngá ;
Aur jab tak wuh faná ná ho jáen,
wapas nahín áungá.
- 38 Main un ko aisá chhedúngá ki
wuh úth ná sakenge :
Wuh mere pánwon ke niche gir
parenge.
- 39 Kyúinki tú ne laráí ke liye mujhe
quwwat se kamarbasta kiyá,
Aur mere mukhálifon ko mere
sámne zer kiyá.
- 40 Tú ne mere dushmanon kí pusht
merí taraf pher dí,
Táki main apne adáwat rakhne-
wálon ko kát dálún.
- 41 Unhon ne duháí dí, par koí na
thá jo bacháe ;
KHUDÁWAND ko bhí pukará, par
us ne un ko jawáb ná diyá.
- 42 Tab main ne un ko kát kútkar ha-
wá mein urtí húi gard kí mánind
kar díya ;
Main ne un ko galí kúchon kí
kíchar kí tarah níkal phenká.
- 43 Tú ne mujhe qaum ke jhagron se
bhí chhuráya :
Tú ne mujhe qaumon ká sardár
banáya hai :
Jis qaum se main wáqif bhí na-
hín, wuh merí mutí hogí.
- 44 Merá nám sunte hí wuh merí
farmánbardári karenge :
Pardesi mere tábi' ho jáenge.
- 45 Pardesi murjhá jáenge,
Aur apne qil'on se thartharáte
húe niklenge.

- 46 KHUDÁWAND zinda hai ; merí cha-
ṭán mubáarak ho ;
Aur merá naját denewálá Khudá
mumtáz ho :
- 47 Wuhí Khudá jo merá intiqám letá
hai,
Aur ummáton ko mere sámne zer
kartá hai.
- 48 Wuh mujhe mere dushmanon se
chhurátá hai,
Balki tú mujhe mere mukhálifon
par sarfaráz kartá hai :
Tú mujhe tundkhú ádmí se rihál
detá hai.
- 49 Is liye, ai KHUDÁWAND, main
qaumon ke darmiyán terí
shukrguzári
Aur tere nám kí madhsaráí kar-
úngá.
- 50 Wuh apne bádsháh ko barí naját
ináyat kartá hai,
Aur apne mamsúh Dáúdí aur us kí
nasl par
Hamesha shafaqat kartá hai.

19

*Mír muganní ke liye. Dáúdí
ká Mazmúr.*

- 1 Ásmán Khudá ká jalál zahir
kartá hai,
Aur fazá us kí dastkári dikhátí
hai.
- 2 Din se din bát kartá hai,
Aur ráat ko ráat hikmat síkhátí hai.
- 3 Na bolná hai na kalám,
Na un kí áwáz sunáí detí hai.
- 4 Un ká sur sári zamín par,
Aur un ká kalám dunyá kí intihá
tak pahunchá hai.
Us ne áftáb ke liye un mein khai-
ma lagáya hai.
- 5 Jo dúlhe kí mánind apne khalwat-
kháne se níkalta hai,
Aur pahlawán kí tarah apní daur
mein daurne ko khush hai.
- 6 Wuh ásmán kí intihá se níkalta
hai,
Aur us kí gasht us ke kanáron tak
hotí hai :
Aur us kí harárat se koí chíz be-
bahra nahín.
- 7 KHUDÁWAND kí sharf'at kámil hai,
wuh ján ko bahál kartí hai :
KHUDÁWAND kí shahádat barhaqq
hai, nádán ko dánish bakhshí
hai.
- 8 KHUDÁWAND ke qawánin rást
haiñ, wuh díl ko farhat pahunchá-
áte haiñ :

- KHUDÁWAND ká hukm be'aib hai,
wuh ánkhoṅ ko raushan kartá
hai :
- 9 KHUDÁWAND ká khauf pák hai,
wuh abad tak qáim rahtá hai :
KHUDÁWAND ke ahkám barhaqq
aur bi'lkull rást haiṅ.
- 10 Wuh sone se balki bahut kundan
se ziyáda pasandída haiṅ :
Wuh shahd se balki chhatte ke
ṭapkoṅ se bhí shírín haiṅ.
- 11 Níz un se tere bande ko ágáhi
miltí hai :
Un ko máne ká ajr bará hai.
- 12 Kaun apní bhúl chúk ko ján saktá
hai ?
Tú mujhe poshída 'aiboṅ se pák
kar.
- 13 Tú apne bande ko bebáki ke
gunáhoṅ se bhí báz rakh ;
Wuh mujh par gálib na áep : to
main kámil huṅgá,
Aur bare gunáh se bachá rah-
úngá.
- 14 Mère munh ká kalám aur mere dil
ká khayál tere huzúr maqbúl
thahre,
Ai KHUDÁWAND, ai merí chatán
aur mere fitya denewále.

- 20** *Mír muganní ke liye. Dáúd
ká Mazmúr.*
Musíbat ke din KHUDÁ-
WAND terí sune ;
Ya'qúb ke Khudá ká nám tujhe
balandí par qáim kare ;
- 2 Wuh maqdis se tere liye kumak
bheje,
Aur Siyyún se tujhe taqwíyat
bakhshe ;
- 3 Wuh tere sab hadyoṅ ko yád rak-
khe,
Aur terí sokhtaní qurbání ko
qubúl kare ! (Siláh.)
- 4 Wuh tere dil kí árzú bar láe,
Aur terí sab mashwarat púri kare.
- 5 Ham terí naját par shádiyána ba-
jáenge,
Aur apne Khudá ke nám par
jhande khaṛe kareṅge :
KHUDÁWAND terí tamám dar-
khwásteṅ púri kare.
- 6 Ab main ján gayá kí KHUDÁWAND
apne mamsúh ko bachá letá
hai ;
Wuh apne dahine háth kí naját-
bakhs quwwat se
Apne muqaddas ásmán par se use
jawáb degá.

- 7 Kisí ko rathoṅ ká aur kisí ko
ghoṛoṅ ká bharosá hai :
Par ham to KHUDÁWAND apne
Khudá hí ká nám lenge.
- 8 Wuh to jhuke aur gir paṛe :
Par ham uṭhe aur sídhe khaṛe
haiṅ.
- 9 Ai KHUDÁWAND, bachá le ;
Jis din ham pukáreṅ to bádsháh
hamen jawab de.

21 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1 Ai KHUDÁWAND, terí quw-
wat se bádsháh khush
hogá,
Aur terí naját se use niháyat
shádmání hogí.
- 2 Tú ne us ke dil kí árzú púri kí
hai,
Aur us ke munh kí dar-khwást ko
námanzúr nahíṅ kiyá. (Siláh.)
- 3 Kyúñki tú use 'umda barakatṅ
bakhshe men peshqadamí kar-
tá,
Aur khális sone ká táj us ke sir
par rakhtá hai.
- 4 Us ne tujh se zindagí cháhí aur tú
ne bakhsí,
Balki 'umr kí darázi hamesha ke
liye.
- 5 Terí naját ke sabab se us kí shau-
kat 'azím hai ;
Tú use hashmat o jalál se árásta
kartá hai.
- 6 Kyúñki tú hamesha ke liye use
barakatṅ se málámál kartá hai,
Aur apne huzúr use khush o
khurram rakhtá hai.
- 7 Kyúñki bádsháh ká tawakkul
KHUDÁWAND par hai ;
Aur Haqq Ta'álá kí shafaqat kí
badaulat use bargiz jumbísh na
hogí.
- 8 Terá háth tere sab dushmanoṅ ko
dhúndh níkálegá :
Terá dahiná háth tujh se kína
rakhnewáloṅ ká patá lagá legá.
- 9 Tú apne qahr ke waqt un ko
jalte tanúr kí manind kar degá.
KHUDÁWAND apne gazab men un
ko nigal jáegá,
Aur ág un ko khá jáegí.
- 10 Tú un ke phal ko zamín par se
nábud kar degá,
Aur un kí nasl ko baní A'dam
men se.
- 11 Kyúñki unhoṅ ne tujh se badí
karní cháhí :

Unhon ne aisá mansúba bándhá jise wuh púrá nahín kar sakte.

12 Kyúnki tú un ká munh pher degá, Tú un ke muqábale men apne chille charháegá.

13 Ai KHUDÁWAND, tú apní hí quwat men sarbaland ho :

Aur ham gákar terí qudrat kí sitáish karenge.

22 *Mír muganni ke liye; Aillit hashshahr ke sur par. Dáúd ká Mazmúr.*

1 Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá?

Tú merí madad aur mere nála o faryád se kyún dúr rahtá hai?

2 Ai mere Khudá, main din ko pukártá hún, par tú jawáb nahín detá;

Aur rát ko bhí, aur khámosh nahín hotá.

3 Lekin tú quddús hai, Tú jo Isráil kí hamd o saná par takhtnishín hai.

4 Hamáre bápádá ne tujh par tawakkul kiyá :

Unhon ne tawakkul kiyá aur tú ne un ko chhuráyá.

5 Unhon ne tujh se faryád kí aur rihái pái :

Unhon ne tujh par tawakkul kiyá, aur sharmindá na hue.

6 Par main to kirá hún, insán nahín ; A'dmíon men angushtnumá hún aur logon men haqír.

7 Wuh sab jo mujhe dekhte hain merá mazhaka uráte hain ;

Wuh munh chiráte, wuh sir hilá hilákar kahte hain,

8 Apne ko KHUDÁWAND ke supurd kar de ; wuhí use chhuráe :

Jab kí wuh us se khush hai, to wuhí use chhuráe.

9 Par tú hí mujhe peṭ se báhar láyá :

Jab main shirkhwár hí thá, tú ne mujhe tawakkul karná sikháyá.

10 Main paidáish hí se tujh par chhorá gayá :

Merí man ke peṭ hí se tú merá Khudá hai.

11 Mujh se dúr na rah ; kyúnki musíbat qaríb hai ;

Is liye kí koi madadgár nahín.

12 Bahut se sáñdon ne mujhe gher liyá hai :

Basan ke zoráwar sáñd mujhe ghere hue hain.

13 Wuh pharne aur garajnewale babar kí tarah

Mujh par apná munh pasare hue hain.

14 Main pání kí tarah bah gayá, Merí sab hadḍiyán ukhar gayín :

Merá dil mom kí manind ho gayá ;

Wuh mere sine men pighal gayá.

15 Merí quwwat thikre kí manind khushk ho gayí ;

Aur merí zabán mere talú se chipak gayí ;

Aur tú ne mujhe maut kí khák men milá diyá.

16 Kyúnki kutton ne mujhe gher liyá hai :

Badkaron ká guroh mujhe ghere hue hai ;

Wuh mere háth aur mere páñw chhedte hain.

17 Main apní sab hadḍiyán gin saktá hún ;

Wuh mujhe tákte aur ghurte hain :

18 Wuh mere kapre ápas men bánt-te hain,

Aur merí poshák par qur'a dálte hain.

19 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, dúr na rah :

Ai mere charásáz, merí madad ke liye jaldí kar.

20 Merí ján ko talwár se bachá ; Merí ján ko kutte ke qábú se.

21 Mujhe babar ke munh se bachá ; Balki tú ne sáñdon ke síngon men se mujhe chhuráyá hai.

22 Main apne bháiyon se tere nám ká izhár karúngá :

Jamá'at men terí sitáish karúngá.

23 Ai KHUDÁWAND se darnewálo, us kí sitáish karo ;

Ai Ya'qúb kí aulád, sab us kí tamjíd karo ;

Aur ai Isráil kí nasl, sab us ká dar máno.

24 Kyúnki us ne na to musíbatzada kí musíbat ko haqír jána, na us se nafrat kí ;

Na us se apná munh chhipáyá ;

Balki jab us ne Khudá se faryád kí to us ne sun lí.

25 Bare majma' men merí saná-khwání ká bá'is tú hí hai :

Main us se darnewálon ke rúbarú apní nazren adá karúngá.

26 Halím kháenge aur ser honge :

- ḲHUDÁWAND ke tálib us kí sitáish karenge :
- Tumhárá dil abad tak zinda rahe.
- 27 Sári dunyá ḲHUDÁWAND ko yád karegi aur us kí taraf rujú' láegi :
- Aur qaumon ke sab gharáne tere huzúr sijda karenge.
- 28 Kyúnki saltanat ḲHUDÁWAND kí hai :
- Wuhí qaumon par hákim hai.
- 29 Dunyá ke sab ásúdahál log kháenge aur sijda karenge :
- Wuh sab jo khák men mil játe hain us ke huzúr jhukenge, Balki wuh bhí jo apní ján ko jítá nahín rakh saktá.
- 30 Ek nasl us kí bandagi karegi ; Dusrí pusht ko ḲHUDÁWAND kí khabar dí jáegi.
- 31 Wuh áenge aur us kí sadáqat ko ek qaum par
- Jo paidá hogí yih kahkar záhir karenge kí Us ne yih kám kiyá hai.

- 23** *Dáúd ká Mazmúr.*
- ḲHUDÁWAND merá chaupán hai ; mujhe kamí na hogí.
- 2 Wuh mujhe harí harí charágáhon men bithátá hai :
- Wuh mujhe ráhat ke chashmon ke pás le játá hai.
- 3 Wuh merí ján ko bahál kartá hai : Wuh mujhe apne nám kí khátir sadáqat kí ráhon par le chaltá hai.
- 4 Balki khwáh maut ke sáye kí wádí men se merá guzar ho, Main kísi balá se nahín darúngá ; kyúnki tú mere sáth hai :
- Tere 'asá aur terí láthí se mujhe tasallí hai.
- 5 Tú mere dushmanon ke rúbarú mere áge dastarkhwán bichhátá hai :
- Tú ne mere sir par tel malá hai, merá piyála labrez hotá hai.
- 6 Yaqínan bhalái aur rahmat 'umr bhar mere sáth sáth rahengi : Aur main hamesha ḲHUDÁWAND ke ghar men sukúnat karúngá.

- 24** *Dáúd ká Mazmúr.*
- Zamín aur us kí ma'múrí ḲHUDÁWAND hí kí hai ; Jahán aur us ke báshinde bhí.
- 2 Kyúnki us ne samundaron par us kí bunyád rakkhí,

- Aur sailábon par use qáim kiyá.
- 3 ḲHUDÁWAND ke pahár par kaun chahégá?
- Aur us ke muqaddas maqám par kaun khará hogá?
- 4 Wuhí jis ke háth sáf hain, aur jis ká dil pák hai ;
- Jis ne batálat par dil nahín lagáyá,
- Aur makr se qasam nahín khái.
- 5 Wuh ḲHUDÁWAND kí taraf se barakat páegá,
- Hán, apne naját denewále Ḳhudá kí taraf se sadáqat.
- 6 Yihí us ke tálibon kí pusht hai, Yihí tere dídar ke khwáhán hain, ya'ní Ya'qúb. (Siláh.)
- 7 Ai phátao, apne sir baland karo : Ai abadí darwázo, unche ho jáo : Aur jalál ká bádsháh dákhil hogá.
- 8 Yih jalál ká bádsháh kaun hai? ḲHUDÁWAND jo qawí aur qádir hai,
- ḲHUDÁWAND jo jang men zoráwar hai.
- 9 Ai phátao, apne sir baland karo ; Ai abadí darwázo, un ko baland karo :
- Aur jalál ká bádsháh dákhil hogá.
- 10 Yih jalál ká bádsháh kaun hai? Lashkaron ká ḲHUDÁWAND,
- Wuhí jalál ká bádsháh hai. (Siláh.)

- 25** *Dáúd ká Mazmúr.*
- Ai ḲHUDÁWAND, main apní ján terí taraf uthátá hún.
- 2 Ai mere Ḳhudá, main ne tujh par tawakkul kiyá hai,
- Mujhe sharminda na hone de ; Mere dushman mujh par shádíyána na bajáen.
- 3 Balki jo tere muntazir hain un men se koi sharminda na hogá : Par jo náhaqq bewafái karté hain wuhí sharminda honge.
- 4 Ai ḲHUDÁWAND, apní ráhen mujhe dikhá ;
- Apne ráste mujhe batá de.
- 5 Mujhe apní sachchái par chalá aur ta'lím de ;
- Kyúnki tú merá naját denewalá Ḳhudá hai ;
- Main din bhar terá hí muntazir rahtá hún.
- 6 Ai ḲHUDÁWAND, apní rahmaton aur shafaqaton ko yád farmá ;
- Kyúnki wuh azal se hain.

- 7 Meri jawání kī khatáon aur mere gunáhon ko yád na kar ;
 Ai KHUDÁWAND, apní neki kī khátir.
 Apní shafaqat ke mutábiq mujhe yád farmá.
- 8 KHUDÁWAND nek aur rást hai :
 Is liye wuh gunahgáron ko ráh i haqq kī ta'lim degá.
- 9 Wuh halimon ko insáf kī hidáyat karegá :
 Hán, wuh halimon ko apní ráh batáegá.
- 10 Jo KHUDÁWAND ke 'ahd aur us kī shahádaton ko mánte hain,
 Un ke liye us kī sab ráhen shafaqat aur sachchái hain.
- 11 Ai KHUDÁWAND, apne nám kī khátir
 Meri badkári mu'áf kar de, kyúñki wuh barí hai.
- 12 Wuh kaun hai jo KHUDÁWAND se dartá hai?
 KHUDÁWAND us ko usí ráh kī ta'lim degá jo use pasand hai.
- 13 Us kī ján ráhat men rahegi ;
 Aur us kī nasl zamín kī wáris hogí.
- 14 KHUDÁWAND ke ráz ko wuhí jante hain jo us se darte hain ;
 Aur wuh apná 'ahd un ko batáegá.
- 15 Meri áñkhen hameshá KHUDÁWAND kī taraf lagi rahtí hain ;
 Kyúñki wuhí mere pápw dám se chhuráegá.
- 16 Meri taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar ;
 Kyúñki main bekas aur musíbat-zada hún.
- 17 Mere dil ke dukh barh gaye :
 Tú mujhe meri taklífon se rihái de.
- 18 Tú meri musíbat aur jánfishání ko dekh ;
 Aur mere sab gunáh mu'áf farmá.
- 19 Mere dushmanon ko dekh, kyúñki wuh bahut hain ;
 Aur un ko mujh se saḡht 'adawat hai.
- 20 Meri ján kī hifázat kar, aur mujhe chhurá :
 Mujhe sharminda na hone de, kyúñki merá tawakkul tujh hí par hai.
- 21 Diyánatdári aur rástbázi mujhe salámat rakkhen,
 Kyúñki mujhe teri hí ás hai.
- 22 Ai Khudá, Isráil ko
 Us ke sab dukhon se chhurá le.

26

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, merá insáf kar, kyúñki main rástí se chaltá rahá hún :
 Aur main ne KHUDÁWAND par belagzish tawakkul kiyá hai.
- 2 Ai KHUDÁWAND, mujhe jánch aur ázmá ;
 Mere dil o dimág ko parakh.
- 3 Kyúñki teri shafaqat meri áñkhon ke sámne hai ;
 Aur main teri sachchái kī ráh par chaltá rahá hún.
- 4 Main behúda logon ke sáth nahín baithá ;
 Main riyákáron ke sáth kahín nahín jáungá.
- 5 Badkirdáron kī jamá'at se mujhe nafrat hai,
 Main sharíron ke sáth nahín baith-úngá.
- 6 Main begunáhi men apne háth dhoúngá ;
 Aur ai KHUDÁWAND, main tere mazbah ká tawáf karúngá :
- 7 Táki shukrguzári kī áwáz baland karún,
 Aur tere sab 'ajíb kámon ko bayan karún.
- 8 Ai KHUDÁWAND, main teri sukúnatgáh,
 Aur tere jalál ke khaime ko 'azíz rakhtá hún.
- 9 Meri ján ko gunahgáron ke sáth,
 Aur meri zindagi ko khúni ádmion ke sáth na milá :
- 10 Jin ke háthon men shararat hai,
 Aur jin ká dahiná háth rishwaton se bhará hai.
- 11 Par main to rástí se chaltá rahúngá :
 Mujhe chhurá le aur mujh par rahm kar.
- 12 Merá pápw hamwár jagah par qáim hai :
 Main jamá'aton men KHUDÁWAND ko mubáarak kahúngá.

27

Dáúd ká Mazmúr.

- KHUDÁWAND meri raushni aur meri naját hai ; mujhe kis kī dahshat ?
 KHUDÁWAND meri zindagi ká pushta hai ; mujhe kis kī hai-bat ?
- 2 Jab sharír, ya'ni mere muḡhálif aur mere dushman,

- Merá gosht kháne ko mujh par
charh áe, to wuh thokar khákar
gir pare.
- 3 Khwáh mere khiláf lashkar khai-
mazan ho,
Merá dil nahín daregá :
Khwáh mere muqábale men jang
barpá ho,
Taubhí main khátirjama' rahúngá.
- 4 Main ne KHUDÁWAND se ek dar-
khwást kí hai, main isí ká talib
rahúngá ;
Ki main 'umr bhar KHUDÁWAND
ke ghar men rahún,
Táki KHUDÁWAND ke jamál ko
dekhún, aur us kí haikal men
istifsár kiyá karún.
- 5 Kyúnci musíbat ke din wuh
mujhe apne shámiyáne men
poshída rakkhegá :
Wuh mujhe apne khaime ke parde
men chhipá legá ;
Wuh mujhe chaṭán par chaṭhá
degá.
- 6 Ab main apne cháron taraf ke
dushmanon par sarfaráz kiyá
jáúngá ;
Main us ke khaime men khushí kí
qurbánián guzránúngá ;
Main gáúngá, main KHUDÁWAND
kí madhsarái karúngá.
- 7 Ai KHUDÁWAND, merí áwáz sun,
main pukártá hún :
Mujh par rahm kar aur mujhe
jawáb de.
- 8 Jab tú ne farmáyá, kí Mere dídar
ke talib ho ; táb mere díl ne
tujh se kahá,
Ai KHUDÁWAND, main tere dídar
ká talib rahúngá.
- 9 Mujh se rūposh na ho ;
Apne bande ko qahr se na nikál :
Tú merá madadgár rahá hai ;
Na mujhe tark kar, na mujhe chhor,
ai mere naját denewále Khudá.
- 10 Jab merá báp aur merí mán mujhe
chhor den,
To KHUDÁWAND mujhe sambhá
legá.
- 11 Ai KHUDÁWAND, mujhe apní ráh
batá ;
Aur mere dushmanon ke sabab se
Mujhe hamwár ráste par chala.
- 12 Mujhe mere mukhálifon kí marzí
par na chhor :
Kyúnci jhúthe gawáh aur berahmí
se phunkárnewále mere khiláf
uṭhe hain.

- 13 Agar mujhe yaqín na hotá kí
zindon kí zamín men
KHUDÁWAND ke ihsán ko dekh-
úngá to mujhe gash á jata.
- 14 KHUDÁWAND kí ás rakh :
Mazbút ho aur terá díl qawí ho ;
Hán, KHUDÁWAND hí kí ás rakh.

28

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, main tujh
hí ko pukárúngá ;
Ai merí chaṭán, tú merí taraf s :
kán band na kar :
Aisá na ho kí agar tú merí taraf
se khámosh rahe,
To main un kí mánind ban jáún jo
pátál men játe hain.
- 2 Jab main tujh se faryád karún aur
apne háth
Terí muqaddas haikal kí taraf
uṭháuñ to merí minnat kí áwáz
ko sun le.
- 3 Mujhe un sharíron aur badkir-
daron ke sáth ghasít na le já ;
Jo apne hamsáyon se sulh kí baten
karte hain,
Magar un ke dilon men badí
hai.
- 4 Un ke af'ál o a'mál kí burái ke
muwáfiq un ko badla de :
Un ke háthon ke kámon ke mutá-
biq un se sulúk kar ;
Un ke kíye ká 'iwaz un ko de.
- 5 Wuh KHUDÁWAND ke kámon
Aur us kí dastkárí par dhyán na-
hín karte,
Is líye wuh un ko girá degá aur
phir nahín uṭháegá.
- 6 KHUDÁWAND mubáarak ho,
Is líye kí us ne merí minnat kí
áwáz sun lí.
- 7 KHUDÁWAND merí quwwat aur
merí sipar hai ;
Mere díl ne us par tawakkul kiyá
hai, aur mujhe madad milí
hai :
Isí líye merá díl niháyat shádmán
hai ;
Aur main gít gákar us kí sitáish
karúngá.
- 8 KHUDÁWAND un kí quwwat hai,
Wuh apne mamsúh ke líye naját
ká qil'a hai.
- 9 Apní ummat ko bachá, aur apní
mírás ko barakat de :
Un kí pásbání kar aur un ko
hamesha tak sambhále rah.

29 *Dáúd ká Mazmúr.*

- 1** Ai frishtagán, KHUDÁWAND kí,
KHUDÁWAND hí kí tamjíd o ta'zím karo.
- 2** KHUDÁWAND kí aisí tamjíd karo jo us ke nám ke sháyán hai ;
Pak áráish ke sáth KHUDÁWAND ko síjda karo.
- 3** KHUDÁWAND kí áwáz bádalon par hai :
Khudá e zu'l jalál garajtá hai :
KHUDÁWAND daldár bádalon par hai.
- 4** KHUDÁWAND kí áwáz men qudrat hai ;
KHUDÁWAND kí áwáz men jalál hai.
- 5** KHUDÁWAND kí áwáz deodáron ko tor dáltí hai ;
Balki KHUDÁWAND Lubnán ke deodáron ko tukre tukre kar detá hai.
- 6** Wuh un ko bachhre kí mánind ;
Lubnán aur Siryún ko janglí bachhre kí mánind kudatá hai.
- 7** KHUDÁWAND kí áwáz ág ke shu'lon ko chirtí hai.
- 8** KHUDÁWAND kí áwáz biyábán ko hilá detí hai ;
KHUDÁWAND Qádis ke biyábán ko hilá dáltá hai.
- 9** KHUDÁWAND kí áwáz se harniyon ke haml gir játe hain,
Aur wuh jangalon ko bebarg kar detí hai :
Us kí haikal men har ek Jalál hí Jalál pukártá hai.
- 10** KHUDÁWAND tufán ke waqt takht-nishín thá ;
Balki KHUDÁWAND hamesha tak takht-nishín hai.
- 11** KHUDÁWAND apní ummat ko zor bakhshegá ;
KHUDÁWAND apní ummat ko salámatí kí barakat degá.

30 *Dáúd ká Mazmúr ; haikal kí taqdís ke waqt ká gít.*

- 1** Ai KHUDÁWAND, main terí tamjíd karúngá, kyúñki tú ne mujhe sarfaráz kiyá hai,
Aur mere dushmanon ko mujh par khush hone na diyá.
- 2** Ai KHUDÁWAND mere Khudá,
Main ne tujh se faryád kí, aur tú ne mujhe shifá bakhsí.

- 3** Ai KHUDÁWAND, tú merí ján ko pátál se nikál láyá hai :
Tú ne mujhe zinda rakkhá hai kí gor men na jáun.
- 4** KHUDÁWAND kí sitáish karo, ai us ke muqaddaso ;
Aur us ke quds ko yád karke shukrguzári karo.
- 5** Kyúñki us ká qahr dam bhar ká hai ;
Us ká karam 'umr bhar ká :
Rát ko sháyad roná pare,
Par subh ko khushí kí naubat áti hai.
- 6** Main ne apní iqbalmandí ke waqt yih kabá thá,
Kí Mujhe kabhí jumbish na hogí.
- 7** Ai KHUDÁWAND, tú ne apne karam se mere pahár ko qáim rakkhá thá ;
Jab tú ne apná chihra chhipáyá to main ghabrá uthá.
- 8** Ai KHUDÁWAND, main ne tujh se faryád kí ;
Main ne KHUDÁWAND se minnat kí :
- 9** Jab main gor men jáun to merí maut se kyá fáida ?
Kyá khák terí sitáish karegí ?
kyá wuh terí sachcháí ko bayán karegí ?
- 10** Sun le, ai KHUDÁWAND, aur mujh par rahm kar :
Ai KHUDÁWAND, tú merá madad-gár ho.
- 11** Tú ne mere mátam ko nách se badal diyá ;
Tú ne merá táñ utár dálá aur mujhe khushí se kamarbasta kiyá :
- 12** Táki merí rúh terí madhsarái kare aur chup na rahe.
Ai KHUDÁWAND mere Khudá,
main hamesha terá shukr kartá rahúngá.

31 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1** Ai KHUDÁWAND, merá ta-wakkul tujh par hai ; mujhe kabhí sharminda na hone de :
Apní sadáqat kí khátir mujhe rihái de.
- 2** Apná kán merí taraf jhuká ; jald mujhe chhurá :
Tú mere liye mazbút chatán, mere bacháne ko panáhghá ho.

- 3 Kyūnki tú hí merí chaṭán aur merá qil'a hai ;
Is liye apne nám kí khátir merí rahbarí aur rahnumáí kar.
- 4 Mujhe us jál se nikál le jo unhon ne chhipkar mere liye bichháya hai ;
Kyūnki tú hí merá muhkam qil'a hai.
- 5 Main apní rúh tere háth men saunptá hūn ;
Ai KHUDÁWAND, sachchái ke Khudá, tú ne merá s̄dya diyá hai.
- 6 Mujhe un se nafrat hai jo jhúthe ma'búdon ko mánte haiñ :
Merá tawakkul to KHUDÁWAND hí par hai.
- 7 Main terí rahmat se khush o khurram rahūngá :
Kyūnki tú ne merá dukh dekh liyá hai ;
Tú merí ján kí musibaton se wáqif hai :
- 8 Tú ne mujhe dushman ke háth men asír nahín chhorá ;
Tú ne mere páñw kusháda jagah men rakkhe haiñ.
- 9 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, kyūnki main musibat men hūn :
Merí áñkh balki merí ján aur merá jism sab ranj ke máre ghule játe haiñ.
- 10 Kyūnki merí ján gam men aur merí 'umr karáñhe men faná hūl :
Merá zor merí badkárí ke bá'is se játá rahá, aur merí haḍḍiyán ghul gayín.
- 11 Main apne sab muḥhálifon ke sabab se apne hamsáyon ke liye Azbas angushtnumá, aur apne jánpahchánon ke liye khauf ká bá'is hūn :
Jinhon ne mujh ko báhar dekhá mujh se dūr bháge.
- 12 Main murde kí mánind dil se bhulá diyá gayá hūn :
Main túte bartan kí mánind hūn.
- 13 Kyūnki main ne bahuton se apní badnámi suní hai,
Har taraf khauf hí khauf hai :
Jab unhon ne milkar mere khiláf mashwara kiyá
To merí ján lene ká mansúba bándhá.
- 14 Lekin ai KHUDÁWAND, merá tawakkul tujh par hai :
- Main ne kahá, Tú merá Khudá hai
15 Mere aiyám tere háth men haiñ :
Mujhe mere dushmanon aur satá-newálon ke háth se chhurá.
- 16 Apne chihré ko apne bande par jalwagar farmá :
Apní shafaqat se mujhe bachá le.
- 17 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharminda na hone de, kyūnki main ne tujh se du'á kí hai :
Sharír sharminda ho jáen, aur pátál men khámosh hon.
- 18 Jhúthe honṭh band ho jáen ;
Jo sádíqon ke khiláf gurúr aur hiqárat se Takabbur kí báteñ bolte haiñ.
- 19 A'h, tú ne apne darnewálon ke liye kaisí bañí ní'mat rakh chhorí hai,
Jise tú ne baní A'dam ke sánne apne tawakkul karnewálon ke liye taiyár kiyá !
- 20 Tú un ko insán kí bandishon se apní huzúrí ke parde men chhipá legá :
Tú un ko zabán ke jhagron se shámiyáne men poshída rakkhegá.
- 21 KHUDÁWAND mubáarak ho :
Kyūnki us ne mujh ko muhkam shahr men apní 'ajíb shafaqat dikhái.
- 22 Main ne to jaldbázi se kahá thá, kí Main tere sánne se káṭ dálá gayá :
Taubhí jab main ne tujh se faryád kí to tú ne merí minnat kí áwáz sun lí.
- 23 KHUDÁWAND se mahabbat rakkho, ai us ke sab muqaddaso :
KHUDÁWAND imándáron ko salámat rakhtá hai,
Aur magrúron ko khúb hí badla detá hai.
- 24 Ai KHUDÁWAND par ás rakhnewálo,
Sab mazbút ho, aur tumhárá dil qawí rahe.

32 Dá'ad ká Muzmir—Mashhúl.

- Mubáarak hai wuh jis kí khata bakhshí gayí, aur jis ká gunáh dhánká gayá.
- 2 Mubáarak hai wuh ádmí jis kí badkárí ko KHUDÁWAND hisáb men nahín látá,
Aur jis ke dil men makr nahín.
- 3 Jab main khámosh rahá to din bhar ke karáñhe se

- Merí haḍḍiyān ghul gayīn.
- 4 Kyūnki terā hāth rāt din mujh par bhāri thā :
- Merí tarāwat garmīon kī khushkī se badal gayī. (Silāh.)
- 5 Main ne tere huzūr apne gunāh ko mān liyā aur apnī badkārī ko na chhipāyā :
- Main ne kahā, Main KHUDĀWAND ke huzūr apnī khataōn kā iqrār karūngā :
- Aur tū ne mere gunāh kī badī ko mu'āf kiyā. (Silāh.)
- 6 Isī liye har dīndār tujh se aise waqt men du'ā kare jab tū mil saktā hai :
- Yaqīnan jab sailāb āe to us tak nahīn pahunchegā.
- 7 Tū mere chhipne kī jagah hai ; tū mujhe dukh se bachāe rakhegā ;
- Tū mujhe rihāl ke nagmon se gher legā. (Silāh.)
- 8 Main tujhe ta'lim dūngā aur jis rāh par tujhe chalnā hogā tujhe batāūngā :
- Main tujhe salāh dūngā, merī nazar tujh par hogī.
- 9 Tum ghorē yā khachchar kī mānind na bano jin men samajh nahīn :
- Jin ko qābū men rakhnē kā sāz dahāna aur lagām hai,
- Warna wuh tere pās āne ke bhī nahīn.
- 10 Sharīr par bahut sī musībaten āengī :
- Par jis kā tawakkul KHUDĀWAND par hai, rahmat use ghere rahegī.
- 11 Ai sādīqo, KHUDĀWAND men khush o khurram raho :
- Aur ai rāstdilo, sab khushī se lalkāro.
- 33** Ai sādīqo, KHUDĀWAND men shādmān raho :
- Hamd karnā rāstbāzon ko zebā hai.
- 2 Sitār ke sāth KHUDĀWAND kā shukr karo :
- Das tār kī barbat ke sāth us kī sitāish karo.
- 3 Us ke liye nayā gīt gāo ;
- Baland āwāz ke sāth achchhī tarah bajāo.
- 4 Kyūnki KHUDĀWAND kā kalām rāst hai :
- Aur us ke sab kām bāwafā hain.
- 5 Wuh sadaqat aur insāf ko pasand kartā hai :
- Zamīn KHUDĀWAND kī shafaqat se ma mūr hai.
- 6 A'smān KHUDĀWAND ke kalām se Aur us kā sārā lashkar us ke munh ke dam se banā.
- 7 Wuh samundar kā pāni tūde kī mānind jamā kartā hai :
- Wuh gahre samundaron ko maḥzanon men rakhtā hai.
- 8 Sarf zamīn KHUDĀWAND se dare :
- Jahān ke sab bāshinde us kā khauf rakkhen.
- 9 Kyūnki us ne farmāyā aur ho gayā ;
- Us ne hukm diyā aur wāqī' huā.
- 10 KHUDĀWAND qaumon kī mashwarat ko bātīl kar detā hai :
- Wuh ummaton ke mansūbon ko nāchīz banā detā hai.
- 11 KHUDĀWAND kī maslahat abad tak qāim rahegī,
- Aur us ke dil ke khayāl nasī dar nasī.
- 12 Mubārak hai wuh qaum jis kā Khudā KHUDĀWAND hai ;
- Aur wuh ummat jis ko us ne apnī hī mīrās ke liye barguzīda kiyā.
- 13 KHUDĀWAND āsmān par se dekhtā hai ;
- Sab banī A'dam par us kī nigāh hai ;
- 14 Apnī sukūnatgāh se
- Wuh zamīn ke sab bāshindon ko dekhtā hai ;
- 15 Wuhī hai jo un sab ke dilon ko banātā,
- Aur un ke sab kāmōn kā khayāl rakhtā hai.
- 16 Kisī bādshāh ko fauj kī kasrat na bachāegī :
- Aur kisī zabardast admī ko us kī barī tāqat rihāl na degī.
- 17 Bach nikalne ke liye ghorā bekār hai :
- Wuh apnī shahzori se kisī ko na bachāegā.
- 18 Dekho, KHUDĀWAND kī nigāh un par hai jo us se darte hain,
- Jo us kī shafaqat ke ummedwār hain ;
- 19 Tāki un kī jān maut se bachāe,
- Aur qaht men un ko jītā rakkhe.
- 20 Hamārī jān ko KHUDĀWAND kī ās hai :
- Wuhī hamārī kumak aur hamārī sīpar hai.

- 21 Hamará dil us meñ shádmán rahegá,
Kyúnki ham ne us ke pák nám par tawakkul kiyá hai.
- 22 Ai KHUDÁWAND, jaisí tujh par hamárá ás hai,
Waisí hí terí rahmat ham par ho.

34 *Dáúd ká Mazmúr, us waqt ká jab us ne Abímalik ke sámne apní waza' badlí, jis ne use nikál diyá aur wuh chalá gayá.*

- 1 Main har waqt KHUDÁWAND ko mubáarak kahúngá :
Us kí sitáish hamesha merí zabán par rahegí.
- 2 Merí rúh KHUDÁWAND par fakhr karegí :
Halím yih sunkar khush hongé.
- 3 Mere sáth KHUDÁWAND kí baráí karo,
Ham milkar us ke nám kí tamjíd karen.
- 4 Main KHUDÁWAND ká tálib huá,
us ne mujhe jawáb diyá,
Aur merí sári dahshat se mujhe rihái bakhsí.
- 5 Unhon ne us kí taraf nazar kí aur munawwar ho gaye :
Aur un ke munh par kabhí sharmindagí na áegí.
- 6 Is garib ne duháí dí, KHUDÁWAND ne is kí suní,
Aur ise is ke sab dukhon se bachá liyá.
- 7 KHUDÁWAND se darnewálon kí cháron taraf us ká firishta khaimazan hotá hai,
Aur un ko bachátá hai.
- 8 A'zmákar dekho kí KHUDÁWAND kaisá mihrbán hai :
Mubáarak hai wuh ádmí jo us par tawakkul kartá hai.
- 9 KHUDÁWAND se daro, ai us ke muqaddaso :
Kyúnki jo us se darte hain, un ko kuchh kamí nahín.
- 10 Babar ke bachche to hájatmand aur bhúke hote hain :
Par KHUDÁWAND ke tálib kisí ni'mat ke muhtáj na hongé.
- 11 Ai bachcho, áo, merí suno :
Main tum ko Khudátarsí sikháúngá.
- 12 Wuh kaun ádmí hai jo zindagí ká mushtáq hai,
Aur barí 'umr cháhtá hai táki bhalái dekhe?

- 13 Apní zabán ko badí se báz rakh,
Aur apne honthon ko dagá kí bát se.
- 14 Badí ko chhor aur neki kar ;
Sulh ká tálib ho, aur usí kí pairawí kar.
- 15 KHUDÁWAND kí nigáh sádiqon par hai,
Aur us ke kán un kí faryád par lage rahte hain.
- 16 KHUDÁWAND ká chíhra badkaron ke khiláf hai,
Táki un kí yád zamín par se mitá de.
- 17 Sádiq chilláe aur KHUDÁWAND ne suná,
Aur un ko un ke sab dukhon se chhuráyá.
- 18 KHUDÁWAND shikastadilon ke nazdík hai,
Aur khastajanon ko bachátá hai.
- 19 Sádiq kí musbaton bahut hain :
Lekin KHUDÁWAND us ko un sab se rihái bakhshtá hai.
- 20 Wuh us kí sab hadдийon ko mahfúz rakhtá hai :
Un meñ se ek bhí torí nahín játi.
- 21 Badí sharír ko halák kar degí :
Aur sádiq se 'adawat rakhnewále mujrim thahrenge.
- 22 KHUDÁWAND apne bandon kí ján ká fitya detá hai :
Aur jo us par tawakkul karte hain un meñ se koí mujrim na thahregá.

35 *Dáúd ká Mazmúr.*
Ai KHUDÁWAND, jo mujh se jhagarte hain, tú un se jhagar :

- Jo mujh se larste hain, tú un se lar.
- 2 Dhál aur sipar lekar
Merí kumak ke liye khará ho.
 - 3 Bhálá bhí nikál, aur merá píchhá karnewálon ká rásta band kar de :
Merí ján se kah, Main terí naját hún.
 - 4 Jo merí ján ke khwáhán hain, wuh sharminda aur ruswá hon :
Jo mere nuqsán ká mansúba bándhte hain, wuh paspá aur pareshán hon.
 - 5 Wuh aise ho jáen jaise hawá ke áge bhúsá,
Aur KHUDÁWAND ká firishta un ko hápktá rahe.

- 6 Un kí ráh andherí aur phisalní ho jáe,
Aur KHUDÁWAND ká firishta un ko ragedtá jáe.
- 7 Kyúñki unhon ne besabab mere liye garhe men jál bichháya,
Aur náhaqq merí ján ke liye garhá khodá hai.
- 8 Us par nághán tabáhi á pare ;
Aur jis jál ko us ne bichháya hai,
us men áp hí phanse :
Aur usí halákat men giriftár ho.
- 9 Lekin merí ján KHUDÁWAND men khush rahegi,
Aur us kí naját se shádmán hogí.
- 10 Merí sári haddiyán kahengi, Ai KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai,
Jo garíb ko us ke háth se jo us se zoráwar hai
Aur miskín o muhtáj ko gáratgar se chhurátá hai?
- 11 Jhúthe gawáh úthte hain ;
Aur jo báten main nahín jántá,
wuh mujh se púchhte hain.
- 12 Wuh mujh se nekí ke badle badí karte hain,
Yahán tak kí merí ján bekas ho játi hai.
- 13 Lekin main ne to un kí bímári men jab wuh bímár the táť orhá :
Aur roze rakh rakhkar apní ján ko dukh diyá ;
Aur merí du'á mere hí síne men wápas ái.
- 14 Main ne to aisá kiyá goyá wuh merá dost yá merá bhái thá :
Main ne sir jhukákar gam kiyá jáise koí apní man ke liye mátam kartá ho.
- 15 Par jab main langráne lagá to wuh khush hokar ikatthe ho gaye.
Kamíne mere khiláf ikatthe hue aur mujhe ma'lúm na thá ;
Unhon ne mujhe phára aur báz na áe :
- 16 Ziyáfaton ke badtamíz maskharon kí tarah,
Unhon ne mujh par dánt píse.
- 17 Ai KHUDÁWAND, tú kab tak dekh-tá rahegá?
Merí ján ko un kí gáratgarí se,
Merí ján ko sheron se chhurá.
- 18 Main bare majma' men terí shukr-guzári karúngá ;
Main bahut se logon men terí sitáish karúngá.
- 19 Jo náhaqq mere dushman hain mujh par shádiyána na bajáen :
- Aur jo mujh se besabab 'adawat rakhte hain, chashmakzani na karen.
- 20 Kyúñki wuh salámatí kí báten nahín karte :
Balki mulk ke amnpasand logon ke khiláf makr ke mansúbe bándhte hain.
- 21 Yahán tak unhon ne khúb munh phára ;
Aur kahá, Ahá, há, há, ham ne apní áñkh se dekh liyá hai.
- 22 Ai KHUDÁWAND, tú ne khud yih dekhá hai ; khámosh na rah :
Ai KHUDÁWAND, mujh se dúr na rah.
- 23 Úth, mere insáf ke liye jág,
Aur mere mu'ámale ke liye, ai mere Khudá, ai mere Khudáwand.
- 24 Apní sadáqat ke mutábíq merí 'adálat kar, ai KHUDÁWAND mere Khudá ;
Aur un ko mujh par shádiyána bajáne na de.
- 25 Wuh apne dil men yih na kahne páen, Ahá ! ham to yihí cháhte the :
Wuh yih na kahen, kí Ham use nigal gaye.
- 26 Jo mere nuqsán se khush hote hain, wuh báham sharminda aur pareshán hon :
Jo mere muqábale men takabbur karte hain, wuh sharmindagi aur ruswái se mulabbas hon.
- 27 Jo mere sachche mu'ámale kí táid karte hain wuh khushí se lal-karen aur shád hon :
Wuh sadá yih kahen, KHUDÁWAND kí tamjíd ho,
Jis kí khushnúdf apne bande kí iqbálmandí men hai.
- 28 Tab merí zabán se terí sadáqat ká zikr hogá,
Aur din bhar terí ta'rif hogí.

36 *Mír muganní ke liye. Khudá ke bande Dáúd ká Mazmúr.*

Sharír kí badi se mere dil men khayál átá hai

Ki Khudá ká khauf us ke pesh i nazar nahín.

2 Kyúñki wuh apne áp ko apní nazar men is khayál se tasallí detá hai

Ki us kí badí na to fash hogí na makrúh samjhí jáegi.

3 Us ke munh men badí aur fareb kí báten hain,

- Wuh dānish aur nekī se dastbar-dār ho gayā hai.
- 4 Wuh apne bistar par badī ke mansūbe bāndhtā hai ;
Wuh aisī rāh ikhtiyār kartā hai jo achchhī nahīn :
Wuh badī se nafrat nahīn kartā.
- 5 Ai KHUDĀWAND, āsmān men terī shāfaqat hai ;
Terī wafādārī aflāk tak baland hai.
- 6 Terī sadāqat Khudā ke pahāron kī mānind hai,
Tere ahkām nihāyat 'amīq hain,
Ai KHUDĀWAND, tū insān aur haiwān donon ko mahfūz rakhtā hai.
- 7 Ai Khudā, terī shāfaqat kyā hī beshqīmat hai !
Banī A'dam tere bāzuon ke sāye men panāh lete hain.
- 8 Wuh tere ghar kī ni'maton se khūb āsūda hongē ;
Tū un ko apnī khushnūdí ke daryā men se pilāegā.
- 9 Kyūnki zindagī kā chashma tere pās hai,
Tere nūr kī badaulat ham raushnī dekhenge.
- 10 Tere pahchānnewālon par terī shāfaqat dāimī ho,
Aur rāstdilon par terī sadāqat.
- 11 Magrūr ādmī mujh par lāt na uṭhāne pāe,
Aur sharīr kā hāth mujhe hānk na de.
- 12 Badkirdār wahān gire paṛe hain,
Wuh girā diye gaye hain aur phir uṭh na sakege.
- 37** *Dāūd kā Mazmūr.*
Tū badkirdāron ke sabab se bezār na ho,
Aur badī karnewālon par rashk na kar.
- 2 Kyūnki wuh ghās kī tarah jald kāt dāle jāenge,
Aur sabze kī tarah murjhā jāenge.
- 3 KHUDĀWAND par tawakkul kar aur nekī kar,
Mulk men ābād rah aur ūs kī wafādārī se parwarish pā.
- 4 KHUDĀWAND men masrūr rah,
Aur wuh tere dil kī murāden pūrī karegā.
- 5 Apnī rāh KHUDĀWAND par chhor de,
Aur us par tawakkul kar, wuhī sab kuchh karegā:
- 6 Wuh terī rāstbāzī ko nūr kī tarah Aur tere haqq ko do pahar kī tarah raushan karegā.
- 7 KHUDĀWAND men mutma'inn rah, aur sabr se us kī ās rakh :
Us ādmī ke sabab se jo apnī rāh men kāmyāb hotā
Aur bure mansūbon ko anjām detā hai bezār na ho.
- 8 Qahr se bāz ā aur gazab ko chhor de ;
Bezār na ho ; is se burāī hī nikalti hai.
- 9 Kyūnki badkirdār kāt dāle jāenge, Lekin jin ko KHUDĀWAND kī ās hai mulk ke wāris hongē.
- 10 Kyūnki thoṛī der men sharīr nā-būd ho jāegā.
Tū us kī jagah ko gaur se dekh-egā, par wuh na hogā.
- 11 Lekin halīm mulk ke wāris hongē, Aur salāmātī kī firawānī se shādmān rahenge.
- 12 Sharīr rāstbāz ke khilāf bandishen bāndhtā hai
Aur us par dānt pistā hai.
- 13 KHUDĀWAND us par hansegā,
Kyūnki wuh dekhtā hai ki us kā din ātā hai.
- 14 Sharīron ne talwār nikālī aur kamān khenchī hai,
Tāki garīb aur muhtāj ko girā den,
Aur rāstrau ko qatl karen.
- 15 Un kī talwār un hī ke dil ko chhedegī,
Aur un kī kamānen torī jāengi.
- 16 Sādiq kā thoṛā sá māl.
Bahut se sharīron kī daulat se bihtar hai.
- 17 Kyūnki sharīron ke bāzū toṛe jāenge ;
Lekin KHUDĀWAND sādīqon ko sambhāltā hai.
- 18 Kāmil logon ke aiyām ko KHUDĀWAND jāntā hai :
Un kī mirās hamesha ke liye hogī.
- 19 Wuh āfat ke waqt sharminda na hongē,
Aur kāl ke dinon men āsūda rahenge.
- 20 Lekin sharīr halāk hongē :
KHUDĀWAND ke dushman charā-gāhon kī sarsabzī kī mānind hongē ;
Wuh fanā ho jāenge, wuh dhuwen kī tarah jāte rahenge.
- 21 Sharīr qarz letā hai aur adā nahīn kartā ;

- Lekin sádiq rahm kartá hai aur detá hai.
- 22 Kyúñki jin ko wuh barakat detá hai, wuh zamín ke wáris hongé ;
Aur jin par wuh la'nat kartá hai, wuh kát dále jáenge.
- 23 Insán kí rawishen KHUDÁWAND kí taraf se qáim hain,
Aur wuh us kí ráh se khush hai.
- 24 Agar wuh gir bhí jáe to pará na rahegá,
Kyúñki KHUDÁWAND use apne háth se sambháltá hai.
- 25 Main jawán thá, aur ab búrhá hún,
Taubhí main ne sádiq ko bekas Aur us kí aulád ko tukre mángte nahín dekhá.
- 26 Wuh dín bhar rahm kartá aur qarz detá hai,
Aur us kí aulád ko barakat miltí hai.
- 27 Badí ko chhor de aur nekí kar,
Aur hamesha tak ábád rah.
- 28 Kyúñki KHUDÁWAND insáf ko pasand kartá hai,
Aur apne muqaddason ko tark nahín kartá :
Wuh hamesha ke liye mahfúz hain,
Par sharíron kí nasl kát dáli jáegi.
- 29 Sádiq zamín ke wáris hongé,
Aur us men hamesha base rahenge.
- 30 Sádiq ke munh se dánái nikaltí hai,
Aur us kí zabán se insáf kí báten.
- 31 Us ke Khudá kí sharí'at us ke dil men hai,
Wuh a ní rawish men phislegá nahín.
- 32 Sharír sádiq kí tak men rahtá hai,
Aur use qatl karná cháhtá hai.
- 33 KHUDÁWAND use us ke háth men nahín chhoregá,
Aur jab us kí 'adálat ho to use mujrim na thahréegá.
- 34 KHUDÁWAND kí ás rakh aur usí kí ráh par cháltá rah,
Aur wuh tujhe sarfaráz karke zamín ká wáris banáegá :
Jab sharír kát dále jáenge to tú dekhéegá.
- 35 Main ne sharír ko bare iqtidár men aur aisá phailte dekhá,
Jaisé kof hará darakht apní aslí zamín men phailtá hai.
- 36 Lekin jab kof udhar se guzrá aur dekhá to wuh thá hí nahín ;

- Balki main ne use dhundhá, par wuh na milá.
- 37 Kámil ádmí par nigáh kar, aur rástbáz ko dekh,
Kyúñki sulhdost ádmí ke liye ajr hai.
- 38 Lekin khatákár ikatthe mar mitenge ;
Sharíron ká anjám halákat hai.
- 39 Lekin sádiqon kí naját KHUDÁWAND kí taraf se hai ;
Musíbat ke waqt wuh un ká mukkam qil'a hai ;
- 40 Aur KHUDÁWAND un kí madad kartá aur un ko bachátá hai :
Wuh un ko sharíron se chhurátá aur bachá letá hai,
Is liye kí unhon ne us men panáh lí hai.

38

Yádgár ke liye, Dáud ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, apne qahr men mujhe jhí'ak na de,
Aur apne gazab men mujhe tam-bíh na kar.
- 2 Kyúñki tere tír mujh men lage hain,
Aur terá háth mujh par bhári hai.
- 3 Tere qahr ke sabab se mere jism men sihhat nahín,
Aur mere gunáh ke bá'is merí haddiyon ko áram nahín.
- 4 Kyúñki merí badí mere sir se guzar gayí,
Aur wuh bare bojh kí má'ind mere liye niháyat bhári hai.
- 5 Merí hamáqat ke sabab se Mere zakhmon se badbu áti hai ;
Wuh sar gaye hain.
- 6 Main purdard aur bahut jhuká húa hún ;
Main dín bhar mátam kartá phirtá hún.
- 7 Kyúñki merí kamar men sozish hí sozish hai,
Aur mere jism men kuchh sihhat nahín.
- 8 Main nahíf aur niháyat kuchlá húa hún ;
Aur dil kí bechainí ke sabab se karáhtá rahá.
- 9 Ai KHUDÁWAND, merí sári ta-manná tere sámne hai,
Aur merá karáhná tujh se chhipá nahín.
- 10 Merá dil dharaktá hai, merí táqat ghatí játí hai ;

- Merí ánkhon kí raushní bhí mujh se játi rahí.
- 11 Mere 'azíz aur dost merí balá men alag ho gaye,
Aur mere rishtadár dúr já khare hue.
- 12 Merí ján ke khwáhán mere liye jál bichháte hain,
Aur mere nuqsán ke tálib sharárat kí báten bolte,
Aur din bhar makr o fareb ke mansúbe bándhte hain.
- 13 Par main bahre kí mánind suntá hí nahín,
Main gúnge kí mánind munh nahín kholtá,
- 14 Balki main us ádmí kí mánind hún, jise sunáí nahín detá,
Aur jis ke munh men malámat kí báten nahín.
- 15 Kyúñki ai KHUDÁWAND, mujhe tujh se ummed hai :
Ai KHUDÁWAND mere Khudá, tú jawáb degá.
- 16 Kyúñki main ne kahá, kí Kahín wuh mujh par shádiyána na bajáen ;
Jab merá páñw phisaltá hai to wuh mere khiláf takabbur karte hain.
- 17 Kyúñki main girne hí ko hún,
Aur merá gam barábar mere sáñne hai.
- 18 Is liye kí main apní badí ko záhír karúngá,
Aur apne gunáh ke bá'is gamgín rahúngá.
- 19 Lekin mere dushman chust aur zabardast hain ;
Aur mujh se náhaqq 'adáwat rakhnewále bahut ho gaye hain.
- 20 Jo neki ke badle badí karte hain Wuh bhí mere mukhálif hain,
kyúñki main neki kí pairawí kartá hún.
- 21 Ai KHUDÁWAND, mujhe chhoř na de,
Ai mere Khudá, mujh se dúr na ho.
- 22 Ai KHUDÁWAND, ai merí naját,
Merí madad ke liye jaldí kar.
- 39** *Mír muganní ke liye, Yadútún ke wáste. Dáúd ká Mazmúr.*
Main ne kahá, Main apní ráh kí nigrání karúngá,
Táki merí zabán se khatá na ho ;
Jab tak sharir mere sáñne hai
- Main apne munh ko lagám diye rahúngá.
- 2 Main gúngá bankar khámosh rahá,
aur neki kí taraf se bhí khámoshi ikhtiyár kí ;
Aur merá gam barh gayá.
- 3 Merá dil andar hí andar jal rahá thá,
Sochte sochte ág bharak uthí,
Tab main apní zabán se kahne lagá,
- 4 Ai KHUDÁWAND, aisá kar kí main apne anjám se wáqif ho jáún,
Aur is se bhí kí merí 'umr kí mí'ád kyá hai ;
Main ján hún kí kaisá fání hún.
- 5 Dekh, tú ne merí 'umr bálisht bhar kí rakkhí hai,
Aur merí zindagí tere huzúr beháqíqat hai :
Yaqínan har insán bihtarín hálat men bhí bi'lkull besabát hai.
(Siláh.)
- 6 Darháqíqat insán sáye kí tarah chaltá phirtá hai ;
Yaqínan wuh fuzúl ghabráte hain ;
Wuh zakhíra kartá hai, aur yih nahín jántá kí use kaun legá.
- 7 Ai KHUDÁWAND, ab main kis bát ke liye thahrá hún ?
Merí ummed tujh hí se hai.
- 8 Mujh ko merí sab khatáon se rihál de ;
Ahmaqon ko mujh par angusht-numái na karne de.
- 9 Main gúngá baná, main ne munh na kholá,
Kyúñki tú hí ne yih kiyá hai.
- 10 Mujh se apní balá dúr kar de ;
Main to tere háth kí már se faná huá játá hún.
- 11 Jab tú insán ko badí par malámat karke támbíh kartá hai
To us ke husn ko patange kí tarah faná kar detá hai.
Yaqínan har insán besabát hai.
(Siláh.)
- 12 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun,
aur merí faryád par kán lagá.
Mere áñsúon ko dekhkar khámosh na rah,
Kyúñki main tere huzúr pardesí aur musáfir hún,
Jaise mere sab báp dáda the.
- 13 A'hl mujh se nazar hatá le,
táki tazadam ho jáún
Is se pahle kí rihlat karún aur nábud ho jáún.

40 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1** Main ne sabr se KHUDÁWAND par ás rakkhí,
Us ne merí taraf máil hokar merí faryád suní.
- 2** Us ne mujhe haulnák garhe aur daldal kí kíchar men se nikálá,
Aur us ne mere pánw chatán par rakkhe aur merí rawish-qáim kí.
- 3** Us ne hamáre Khudá kí sitáish ká nayá gít mere munh men dálá :
Bahutere dekhenge aur darenge,
Aur KHUDÁWAND par tawakkul karenge.
- 4** Mubáarak hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND par tawakkul kartá hai,
Aur magrúron aur darogdoston kí taraf máil nahín hotá.
- 5** Ai KHUDÁWAND mere Khudá, jo 'ajíb kám tú ne kiye,
Aur tere khayál jo hamári taraf hain, wuh bahut se hain.
Main un ko tere huzúr tartíb nahín de saktá,
Agar main un ká zikr aur bayán karná cháhün,
To wuh shumár se báhar hain.
- 6** Qurbání aur nazr ko tú pasand nahín kartá ;
Tú ne mere kán khol diye hain,
Sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání tú ne talab nahín kí.
- 7** Tab main ne kahá, Dekh, main áyá hün,
Kitáb ke túmár men merí bábat likhá hai :
- 8** Ai mere Khudá, merí khushí terí marzí purí karne men hai,
Balki terí sharí'at mere dil men hai.
- 9** Main ne bare majma' men sadáqat kí bashárat dí hai ;
Dekh, main apná munh band nahín karúngá,
Ai KHUDÁWAND, tú jántá hai.
- 10** Main ne terí sadáqat apne dil men chhipá nahín rakkhí ;
Main ne terí wafádári aur naját ká izhár kiyá hai :
Main ne terí shafaqat aur sachchái bare majma' se nahín chhipái.
- 11** Ai KHUDÁWAND, tú mujh par rahm karne men dareg na kar :
Terí shafaqat aur sachchái bará-bar merí hifázat karen.

- 12** Kyúнки beshumár buráiyon ne mujhe gher liyá hai,
Merí badí ne mujhe á pakrá hai,
aisá kí main ánkhi nahín uthá saktá :
Wuh mere sir ke bálon se bhí ziyáda hain, so merá jí chhút gayá.
- 13** Ai KHUDÁWAND, mihrbání karke mujhe chhurá ;
Ai KHUDÁWAND, merí madad ke liye jaldí kar.
- 14** Jo merí ján ko halák karne ke darpai hain,
Wuh sab sharminda aur khajil hon ;
Jo mere nuqsán se khush hain,
Wuh paspá aur ruswá hon.
- 15** Jo mujh par ahá há há karte hain,
Wuh apní ruswái ke sabab se tabáh ho jáen.
- 16** Tere sab tálib tujh men khush o khurram hon,
Terí naját ke 'áshiq hamesha kahá karen,
KHUDÁWAND kí tamjíd ho.
- 17** Par main miskin aur muhtáj hün,
KHUDÁWAND merí fikr kartá hai.
Merá madadgár aur chhuránewálá tú hí hai ;
Ai mere Khudá, der na kar.

41 *Sardár muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

- Mubáarak hai wuh jo garíb ká khayál rakhtá hai,
KHUDÁWAND musíbat ke din use chhuráegá.
- 2** KHUDÁWAND use mabfúz aur jítá rakkhegá, aur wuh zamín par mubáarak hogá :
Tú use us ke dushmanon kí marzí par na chhor.
- 3** KHUDÁWAND use bímári ke bistar par sambhálegá,
Tú us kí bímári men us ke pure bistar ko thík kartá hai.
- 4** Main ne kahá, Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar,
Merí ján ko shifá de, kyúнки main terá gunahgár hün.
- 5** Mere dushman yih kahkar merí burái karte hain,
Ki Wuh kab maregá, aur us ká nám kab mitegá?
- 6** Jab wuh mujh se milne ko áta hai, to jhúthí báten baktá hai ;
Us ká dil apne andar badí saméttá hai :

- Wuh báhar jákar usí ká zikr kartá hai.
- 7 Mujh se 'adawat rakhnewále sab milkar merí gíbat karte hain ;
Wuh mere khiláf mere nuqsán ke mansúbe bándhte hain.
- 8 Wuh kahte hain, Ise to burá rog lag gayá hai,
Ab jo wuh pará hai to phir uñhe ká nahin.
- 9 Balki mere dilí dost ne, jis par mujhe bharosá thá aur jo merí rotí khátá thá,
Mujh par lát uñhá hai.
- 10 Pár tú ai KHUDÁWAND, mujh par

- rahm karke mujhe uñhá khará kar,
Táki main un ko badla dún.
- 11 Is se main ján gayá kí tú mujh se khush hai,
Kí merá dushman mujh par fath nahin páta.
- 12 Mujhe to tú hí merí rástí men qiyám bakhshá hai,
Aur mujhe hamesha apne huzúr qáim rakhtá hai.
- 13 KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá Azal se abad tak mubáarak ho.
A'mín summ A'mín.

DU'SRI' KITA'B

- 42** Sardár muganní ke lige; baní Qorah ká Mashkíl.
Jaise harní pání ke nálon ko tarastí hai,
Waise hí, ai Khudá, merí ruh tere liye tarastí hai.
- 2 Merí ruh Khudá kí, zinda Khudá kí piyástí hai ;
Main kab jákar Khudá ke huzúr házir húngá?
- 3 Mere aansú díń rát merí khurák hain,
Jis hái kí wuh mujh se barábar kahte hain, Terá Khudá kahán hai?
- 4 In báton ko yád karke merá dil bhar áta hai,
Kí main kis tarah bhír ya'ní 'id manánewáli jamá'at ke ham-ráh
Khushi aur hamd kartá húa un ko Khudá ke ghar men le játa thá.
- 5 Ai merí ján, tu kyún giri játi hai?
Tú andar hí andar kyún bechain hai?
Khudá se ummed rakh, kyúnki us ke najátbakhsh dídar kí khátir
Main phir us kí sitáish karúngá.
- 6 Ai mere Khudá, merí ján mere andar giri játi hai,
Is liye main tujhe Yárdan kí sarzamín se
Aur Harmún aur koh í Misgár par se yád kartá hún.
- 7 Tere ábsháron kí áwáz se gahráo gahráo ko pukártá hai,

- Terí sab maujen aur lahren mujh par se guzar gayin.
- 8 Taubhí díń ko KHUDÁWAND apní shafaqat dikháegá,
Aur rát ko main us ká gít gáungá ;
Balki apní hayát ke Khudá se du'á karúngá.
- 9 Main Khudá se jo merí cháfan hai kahúngá, Tú mujhe kyún bhúl gayá?
Main dushman ke zulm ke sabab se kyún mátam kartá phirtá hún?
- 10 Mere mukhálifon kí malámat goyá merí haddiyon men talwár hai ;
Kyúnki wuh mujh se barábar kahte hain, Terá Khudá kahán hai?
- 11 Ai merí ján, tú kyún giri játi hai?
Tú andar hí andar kyún bechain hai?
Khudá se ummed rakh, kyúnki wuh mere chihre kí raunaq aur merá Khudá hai,
Main phir us kí sitáish karúngá.

- 43** Ai Khudá, merá insáf kar aur bedín qaum ke mu-qábale men merí wakálat kar ;
Aur dagábáz aur beinsáf ádmí se mujhe chhurá.
- 2 Kyúnki tú hí merí quwwat ká Khudá hai ; tú ne kyún mujhe tark kar diyá?
Main dushman ke zulm ke sabab se kyún mátam kartá phirtá hún?
- 3 Apne núr aur apní sachchái ko bhej ; wuh merí rahbarí karen :

- Wuhí mujh ko tere koh i muqad-
das
Aur tere maskanon tak pahunch-
en.
- 4 Tab main Khudá ke mazbah ke
pas jaungá,
Khudá ke huzúr jo meri kamál
khushi hai.
Ai Khudá, mere Khudá,
Main sitár bajákar teri sitáish
karungá.
- 5 Ai meri ján, tú kyún giri jatí hai?
Tú andar hí andar kyún bechain
hai?
Khudá se ummed rakh! kyúnki
wuh mere chihre kí raunaq aur
merá Khudá hai,
Main phir us kí sitáish karungá.
- 44** *Mir muganni ke liye; banti
Qorah ka Mazmúr—Mashkíl.*
Ai Khudá, ham ne apne
kánon se suná, hamáre báp-
dáda ne ham se bayán kiya
Ki tú ne un ke dinon men qadim
zamáne men kyá kyá kám kiye.
- 2 Tú ne qaumon ko apne háth se
nikál diya aur in ko basáya;
Tu ne ummaton ko tabáh kiya aur
in ko charon taraf phailaya.
- 3 Kyúnki ná to yih apni talwar se
is mulk par qábiz hue,
Aur na in ke bázú ne in ko bach-
aya;
Balki tere dahine háth aur tere
bázú aur chihre ke núr ne in
ko fath bakhshí,
Kyúnki tú in se khushnúd tha.
- 4 Ai Khudá, tú merá bádsháh hai:
Ya'qúb ke haqq men naját ka
hukm sádir farmá.
- 5 Teri badaulat ham apne mukháli-
fon ko girá denge,
Tere nám se ham apne khiláf
uthnewálon ko páimál karenge.
- 6 Kyúnki ná to main apni kamán
par bharosá karungá,
Aur na meri talwar mujhe bach-
áegi.
- 7 Lekin tú ne ham ko hamáre mu-
khálfon se bachaya hai,
Aur ham se 'adawat rakhnewálon
ko sharminda kiya.
- 8 Ham din bhar Khudá par fakhr
karte rāhe hain;
Aur hamesha ham tere hí nám ka
shukriya adá karte rahenge.
(Siláh.)
- 9 Lekin tú ne to ab ham ko tark kar
diya, aur ham ko ruswá kiya,
Aur hamáre lashkaron ke sáth
nahín jata.
- 10 Tú ham ko mukhálif ke áge paspá
kartá hai,
Aur ham se 'adawat rakhnewále
lúfínar karte hain.
- 11 Tú ne ham ko zabh honewáli
bheron kí manind kar diya,
Aur qaumon ke darmiyan ham
ko paráganda kiya.
- 12 Tú apne logon ko muft bech dáltá
hai,
Aur un kí qímat se teri daulat na-
hín barhti.
- 13 Tú ham ko hamáre parausiyon kí
malámat ka nishána
Aur hamáre áspás ke logon ke
tamáshkur aur mazzáq ka bá'is
banata hai.
- 14 Tú ham ko qaumon ke darmiyan
zarbu'l masal
Aur ummaton men sir hiláne ka
bá'is tháhrata hai.
- 15 Meri ruswá din bhar mere sám-
ne rahi hai,
Aur mere munh par sharmindagi
chhá gayi,
- 16 Malámat karnewále aur kufr bak-
newále kí baton ke sabab se,
Aur mukhálif aur intiqám len-
wále ke bá'is.
- 17 Yih sab kuchh ham par bitá, taubhi
ham tujh ko nahín bhúle,
Na tere 'ahd se bewafái kí;
- 18 Na hamáre dil bargashta hue,
Na hamáre qadam teri ráh se
muje;
- 19 Jo tú ne ham ko gidaron kí jagah
men khúb kuchlá,
Aur maut ke sáye men ham ko
chhipaya.
- 20 Agar ham apne Khudá ke nám
ko bhúle,
Yá ham ne kisi ajnabi ma'búd ke
áge apne háth phailae hon,
- 21 To kyá Khudá ise daryáft na kar
legá?
Kyúnki wuh dilon ke bhed janta
hai.
- 22 Balki ham to din bhar teri hí
khátir ján se máre jate hain.
Aur goya zabh honewáli bheron
samjhe jate hain.
- 23 Ai Khudáwánd, jág, tú kyún toh
hai?
Uth, hamesha ke liye ham ko tark
na kar.

- 24 Tū apná muḡh kyūṅ cħhipátá hai,
Aur hamáří musíbat aur mazlūmí
ko bhúltá hai?
- 25 Kyūṅki hamáří ján ḡhák meḡ mil
gayí;
Hamárá jism mittí ho gayá.
- 26 Hamáří madad ke liye uṡh,
Aur apní shafaqat kí ḡhátir. ham-
ará fidya de.

45

Mír muganní ke liye; Shoshaním ke sur par; baní Qorah ká Mazmúr—Mashkíl. 'Arúsi sarod.

- 1 Mere dil meḡ ek nafís mazmún
josh már rahá hai:
Main wuhí mazámín sunáungá jo
main ne bádsháh ke haqq meḡ
qalamband kiye haiḡ;
Merí zabán máhir kátib ká qalam
hai.
- 2 Tū baní A'dam meḡ sab se hasín
hai,
Tere honṡhon meḡ latáfat bharí
hai,
Is liye Ḡhudá ne tujhe hamesha
ke liye mubáarak kiyá.
- 3 Ai zabardast, tū apní talwár ko
Jo terí hashmat o shaukat hai
apní kamar se hamáil kar;
4 Aur sachcháí aur bilm aur sadá-
qat kí ḡhátir
Apní shán o shaukat meḡ iqbál-
mandí se sawár ho,
Aur terá dahiná háth tujhe muḡib
kám dikháegá.
- 5 Tere tír tez haiḡ,
Wuh bádsháh ke dushmanoḡ ke
dil meḡ lage haiḡ,
Ummateḡ tere sámne zer hotí haiḡ.
- 6 Ai Ḡhudá, terá taḡht abadu'l ábád
hai:
Terí saltanat ká 'asá rástí ká
'asá hai.
- 7 Tū ne sadáqat se mahabbat rak-
khí aur badkárí se nafrat:
Isí liye Ḡhudá, tere Ḡhudá ne
shádmání ke tel se
Tujh ko tere hamsaroḡ se ziyáda
masah kiyá hai.
- 8 Tere sáre libás se murr aur 'úd
aur taj kí ḡhushbú átí hai,
Háthidánt ke mahalloḡ meḡ se
tárdár sázoḡ ne tujhe ḡhush
kiyá hai.
- 9 Terí mu'azzaz ḡhawátín meḡ
shahzádíán haiḡ,
Malika tere dahine háth Ofír ke
sone se árásta kharí hai.

- 10 Ai beṡí, sun, gaur kar aur kán lagá,
Apní qaum aur apne báp ke ghar
ko bhúl já.
- 11 Aur bádsháh tere husn ká mush-
táq hogá:
Kyūṅki wuh terá Ḡhudáwand hai:
tū use síjda kar.
- 12 Aur Súr kí beṡí hadya lekar házir
hogí;
Qaum ke daulatmand terí razájoí
kareḡe.
- 13 Bádsháh kí beṡí mahall meḡ sar-
tápá husnafroz hai,
Us ká libás zarbaft ká hai.
- 14 Wuh belbútedár libás meḡ bád-
sháh ke huzúr pahuncháí jáegí;
Us kí kunwáří saheliyán, jo us ke
píchhe píchhe chaltí haiḡ, tere
sámne házir kí jáengí.
- 15 Wuh un ko ḡhushí aur ḡhurramí
se le áenge,
Wuh bádsháh ke mahall meḡ
dáḡhil hongí.
- 16 Tere bete tere báp dádá ke já-
nishín hongé
Jin ko tū tamám rú e zamín par
sardár muqarrar karegá.
- 17 Main tere nám kí yád ko nasl dar
nasl qáim rakkhúngá,
Is liye ummateḡ abadu'l ábád terí
shukrguzáří kareḡí.

46

Mír muganní ke liye; baní Qorah ká Mazmúr; Galá-mot ke sur par. Ek gít.

- 1 Ḡhudá hamáří panáh aur quwwat
hai,
Musibat meḡ musta'idd madad-
gár.
- 2 Is liye ham ko kuchh ḡhauf nahín,
ḡhwáh zamín ulat jáe
Aur pahár samundar kí tah meḡ
dál diye jáen;
- 3 Ḡhwáh us ká pání shor macháe
aur maujzan ho,
Aur pahár us kí tугyání se hil
jáen. (Siláh.)
- 4 Ek aisá daryá hai jis kí sháḡhon
se Ḡhudá ke shahr ko
Ya'ní Haqq Ta'ála ke muqaddas
maskan ko farhat hotí hai.
- 5 Ḡhudá us meḡ hai; use kabhí
jumbish na hogí;
Ḡhudá subh sawere us kí kumak
karegá.
- 6 Qaumeḡ jhunjhláín, saltanatoḡ ne
jumbish khái:
Wuh bol uṡhá, zamín pighal gayí.

7 Lashkaron ká KHUDÁWAND ham-
are sáth hai ;
Ya'qúb ká Khudá hamári panáh
hai. (Siláh.)

8 A'o, KHUDÁWAND ke kámon ko
dekho

Ki us ne zamín par kyá kyá wíra-
nán kí hain.

9 Wuh zamín kí intihá tak jang
mauqúf karátá hai ;

Wuh kamán ko tortá, aur neze ke
tukre kar dáltá hai ;

Wuh rathon ko ág se jalá detá hai.

10 Khámosh ho jáo, aur ján lo kí
main Khudá hún :

Main qaumon ke darmiyán sar-
baland húngá : main sári zamín
par sarbaland húngá.

11 Lashkaron ká KHUDÁWAND ham-
are sáth hai ;

Ya'qúb ká Khudá hamári panáh
hai. (Siláh.)

47 *Mír muganní ke liye ; bani
Qorah ká Mazmúr.*

Ai sáb ummato, táliyán
bajáo ;

Khudá ke liye khushi kí áwáz se
lalkáro.

2 Kyúinki KHUDÁWAND Ta'álá mu-
híb hai,

Wuh tamám rú e zamín ká shahan-
sháh hai.

3 Wuh ummaton ko hamáre sámne
zer karegá,

Aur qaumen hamáre qadamon
tale ho jáengi.

4 Wuh hamáre liye hamári mírás
ko chunegá,

Jo us ke mahbúb Ya'qúb kí
hashmat hai. (Siláh.)

5 KHUDÁWAND ne baland áwáz ke
sáth,

KHUDÁWAND ne narsinge kí áwáz
ke sáth su'úd farmáyá.

6 Madhsarái karo ; Khudá kí madh-
sarái karo :

Madhsarái karo ; hamáre bádsháh
kí madhsarái karo.

7 Kyúinki Khudá sári zamín ká
bádsháh hai ;

'Aql se madhsarái karo.

8 Khudá qaumon par saltanat kartá
hai :

Khudá apne muqaddas taht par
baithá hai.

9 Ummaton ke sardár ikatthe hue
hain,

Táki Abrahám ke Khudá kí
ummat ban jáen ;

Kyúinki zamín kí siparen Khudá
kí hain,

Wuh niháyat baland hai.

48

*Ek gít ; bani Qorah ká
Mazmúr.*

Hamáre Khudá ke shahr
men, apne koh i muqaddas
par

KHUDÁWAND buzurg aur behadd
sitáish ke láiq hai.

2 Shimál kí jánib, koh i Siyyún,
Jo bare bádsháh ká shahr hai ;

Wuh balandí men khushnumá aur
tamám zamín ká fakhr hai.

3 Us ke mahallon men Khudá panáh
máná játá hai.

4 Kyúinki dekho, bádsháh ikatthe
hue,

Wuh milkar guzre.

5 Wuh dekhkar dang ho gaye,
Wuh ghabrákar bháge.

6 Wahán kapkapí ne un ko á dabáyá,
Aur aise dard ne jáisá dard i zih.

7 Tú púrabí hawá se

Tarsís ke jaházon ko tor dáltá
hai.

8 Lashkaron ke KHUDÁWAND ke
shahr men, ya 'ní apne Khudá ke
shahr men,

Jaisá ham ne suná thá waisá hí
ham ne dekhá ;

Khudá use hamesha barqarár
rakkhegá. (Siláh.)

9 Ai Khudá, terí haikal ke andar
Ham ne terí shafaqat par gaur
kiyá hai.

10 Ai Khudá, jáisá terá nám hai
Waisí hí, terí sitáish zamín kí
intihá tak hai ;

Terá dahíná háth sadáqat se ma'-
múr hai.

11 Tere ahkám ke sabab se
Koh i Siyyún shádmán ho ;
Yahúdáh kí beṭiyán khushi ma-
náen.

12 Siyyún ke gird phiro, aur us kí
tawáf karo,
Us ke burjon ko gino.

13 Us kí shahrpanáh ko khúb dekh lo,
Us ke mahallon par gaur karo,
Táki tum ánewáli nasl ko us kí
khabar de sako.

14 Kyúinki yihí Khudá abadu'l ábád
hamára Khudá hai :

Yihí maut tak hamára hádí rah-
egá.

49 *Mir mugannī ke liye; banī Qorah kā Mazmūr.*

- Ai sab ummato, yih suno,
Ai jahān ke sab bāshindo, kán lagāo.
- 2 Kyā adnā, kyā a'lā.
Kyā amīr, kya faqīr;
- 3 Mere munh se hikmat kī bāten niklengī,
Aur mere dil kā khayāl purkhirad hogā.
- 4 Main tamsīl kī taraf kán lagāungā,
Main apnā mu'ammā sitār par bayān karūngā.
- 5 Main musibat ke dinon men kyūn darūn,
Jab merā ta'āqqub karnewālī badī mujhe ghēre ho?
- 6 Jo apnī daulat par bharosā rakhte,
Aur apne māl kī kasrat par fakhr karte hain,
- 7 Un men se koī kīsī tarah apne bhāī kā fidya nahīn de saktā,
Na Khudā ko us kā mu'āwaza de saktā hai,
- 8 (Kyūnki un kī jān kā fidya girān-bahā hai,
Wuh abad tak adā na hogā;)
- 9 Tāki wuh abad tak jītā rahe
Aur qābr ko na dekhe.
- 10 Kyūnki wuh dekhtā hai kī dānish-mand mar jāte hain,
Bewuqūf o haiwān khaslat bāham halāk hote hain,
Aur apnī daulat auron ke liye chhor jāte hain.
- 11 Un kā dilī khayāl yih hai kī un ke ghar hamesha tak,
Aur un ke maskan pusht dar pusht bane rahenge;
Wuh apnī zamīn apne hī nām se nāmzad karte hain.
- 12 Par insān 'izzat kī hālat men qāim nahīn rahtā,
Wuh jānwaron kī mānind hai jo fanā ho jāte hain.
- 13 Un kā yih tarīq un kī hamāqat hai,
Taubhī un ke ba'd log un kī bāton ko pasand karte hain. (Silāh.)
- 14 Wuh goyā pātāl kā rewar thahrāe gaye hain;
Maut un kī pāsban hogī:
Diyānatdār subh ko un par musalit hogā;
Aur un kā husn pātāl kā luqma hokar beṭhikānā hogā.
- 15 Lekin Khudā merī jān ko pātāl ke ikhtiyār se chhurā legā:

Kyūnki wuhī mujhe qubūl karegā. (Silāh.)

- 16 Jab koī maldār ho jāe,
Jab us ke ghar kī hashmat barhe to tū khauf na kar;
- 17 Kyūnki wuh markar kūchh sāth na le jāegā;
Us kī hashmat us ke sāth na jāegī;
- 18 Khwāh jīte jī wuh apnī jān ko mubāarak kahtā rahā ho,
(Aur jab tū apnā bhalā kartā hai to log terī ta'rīf karte hain.)
- 19 Taubhī wuh apne bāpdādā ke guroh se jā milegā;
Wuh raushnī ko hargiz na dekhenge.
- 20 A' dmī jo 'izzat kī hālat men rahtā hai, par knīrad nahīn rakhtā,
Jānwaron kī mānind hai jo fanā ho jāte hain.

50 *A'saf kā Mazmūr.*
Ab KHUDĀWAND Khudā ne kalām kiyā,

- Aur māshriq se magrib tak duniya ko bulāyā.
- 2 Siyyūn se, jo husn kā kamāl hai,
Khudā jalwagar hūā hai.
- 3 Hamārā Khudā āegā aur khāmosh nahīn rahēgā,
A'g us ke āge āge bhasam kartī jāegī,
Aur us ke chāron taraf barī āndhī chalegī.
- 4 Apnī ummat kī 'adālat karne ke liye
Wuh āsmān o zamīn ko talab karegā,
- 5 Kī Mere muqaddason ko mere hūzur jama' karo,
Jinhon ne qurbānī ke zarī'e se mere sāth 'ahd bāndhā hai.
- 6 Aur āsmān us kī sadaqat bayān karenge,
Kyūnki Khudā ap hī insāf karnewālā hai. (Silāh.)
- 7 Ai merī ummat, sun, main kalām karūngā;
Aur ai Isrāīl, main tujh par gawāhī dūngā:
Khudā, terā Khudā main hī hūū.
- 8 Main tujhe terī qurbānon ke sabab se malāmat nahīn karūngā,
Aur terī sokhtanī qurbānīan barābar mere sāmne rahtī hain.
- 9 Na main tere ghar se bail lūngā
Na tere bāre se bakre;
- 10 Kyūnki jangal kā ek ek jānwar

Aur hazáron paháron ke chaupáye mere hí hain.

- 11 Main paháron ke sab parandon ko jántá hūn,
Aur maidán ke darande mere hí hain.
- 12 Agar main bhúká hotá to tujh se na kahtá,
Kyūnki dunyá aur us kí ma'mūrī merī hí hai.
- 13 Kyá main sándon ká gosht khá-ungá,
Yá bakron ká khūn píungá?
- 14 Khudá ke liye shukrguzári kí qurbáni guzrán,
Aur Haqq Ta'álá ke liye apní mannaten pūrī kar;
- 15 Aur musibat ke dīn mujh se faryád kar,
Main tujhe chhuráungá, aur tú merī tamjīd karegá.
- 16 Lekin Khudá sharīr se kahtá hai,
Tujhe mere áin bayán karne se kyá wásta,
Aur tú mere 'ahd ko apní zabán par kyūn látá hai?
- 17 Jab kí tujhe tarbiyat se 'adawat hai
Aur merī báton ko píth pichhe phenk detá hai.
- 18 Tú chor kó dekhkar us se mil gayá,
Aur zánion ká sharīk rahá hai.
- 19 Tere munh se badī nikaltī hai,
Aur terī zabán fareb ghartī hai.
- 20 Tú baithá baithá apne bhái kí gíbat kartá hai,
Aur apní hí mán ke beṭe par tuhmat lagátá hai.
- 21 Tú ne yih kám kiye, aur main khámosh rahá;
Tú ne gumán kiyá kí main bi'l-kull tujh hí sá hūn:
Lekin main tujhe malámat karke in ko terī ánkhoṅ ke sámnē tartīb dūngá.
- 22 Ab ai Khudá ke bhūlnewálo, ise soch lo,
Aisá na ho kí main tum ko phár dālūn, aur koi chhuránewálá na ho.
- 23 Jo shukrguzári kí qurbáni guz-rántá hai, wuh merī tamjīd kartá hai;
Aur jo apná chál chalan durust rakhtá hai,
Us ko main Khudá kí naját dikháungá.

51 *Mir muganni ke liye. Dáud ká Mazmūr: us ke Bat saba' ke pás jáne ke ba'd, jab Nátan nabí us ke pás áyá.*

- 1 Ai Khudá, apní shafaqat ke mutábīq mujh par raím kar:
Apní rahmat kí kasrat ke mutábīq merī khatáen mitá de.
- 2 Merī badī ko mujh se dho dál,
Aur mere gunáh se mujhe pák kar.
- 3 Kyūnki main apní khatáon ko mántá hūn,
Aur merá gunáh hamesha mere sámnē hai.
- 4 Main ne faqat terá hí gunáh kiyá hai,
Aur wuh kám kiyá hai jo terī nazar meṅ burá hai:
Táki tú apní báton meṅ rást ṭhahre,
Aur apní 'adálat meṅ be'aib rahe.
- 5 Dekh, main ne badī meṅ sūrat pakri,
Aur main gunáh kí hálat meṅ mán ke peṭ meṅ pará.
- 6 Dekh, tú bātin kí sachchái pasand kartá hai,
Aur bātin hí meṅ mujhe dánái sikháegá.
- 7 Zúfe se mujhe sáf kar, to main pák hūngá;
Mujhe dho, aur main barf se ziyáda safed hūngá.
- 8 Mujhe khushí aur khurramí kí khabar suná,
Táki wuh haddiyán jo tú ne tor dáli hain shádmán hoṅ.
- 9 Mere gunáhoṅ kí taraf se apná munh pher le,
Aur merī sab badkārī mitá dál.
- 10 Ai Khudá, mere andar pák dil paidá kar,
Aur mere bātin meṅ az sar i nau mustaqīm rúh dál.
- 11 Mujhe apne huzúr se khárij na kar,
Aur apní pák rúh ko mujh se judá na kar.
- 12 Apní naját kí shádmání mujhe phir 'ináyat kar,
Aur musta'idd rúh se mujhe sambhál.
- 13 Tab main khatákáron ko terī ráheṅ sikháungá,
Aur gunahgár terī taraf rujú' kareṅge.
- 14 Ai Khudá, ai mere najátbaḅshh Khudá, mujhe khūn ke jurm se chhurá,

To merí zabán terí sadáqat ká gít gāegí.

15 Ai Khudáwand, mere honthon ko khol de,

To mere munh se terí sitáish níkegí.

16 Kyünki qurbání men terí khush-núdí nahín, warna main detá ;
Sokhtaní qurbání se tujhe kuchh khushí nahín.

17 Shikasta rúh Khudá kí qurbání hai,

Ai Khudá, tú shikasta aur khasta díl ko haqír na jánegá.

18 Apne karam se Siyyún ke sáth bhalái kar ;

Yarúshalem kí fasíl ko ta'mír kar.

19 Tab tú sadáqat kí qurbáníon aur sokhtaní qurbání aur púrí sokhtaní qurbání se khush hogá.

Aur wuh tere mazbah par bachhre charháenge.

52 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mashkíl: jab Adomí Doeg ne jákar Sáúl ko batáyá kí Dáúd Abímalík ke ghar men dákhil húa hai.*

1 Ai zabardast, tú sharárat par kyün fakhr kartá hai?

Khudá kí shafaqat dáimí hai.

2 Terí zabán mahz sharárat íjád kartí hai ;

Ai dagábáz, wuh tez usture kí mánind hai.

3 Tú badí ko neki se ziyáda pasand kartá hai,

Aur jhuth ko sadáqat kí bát se. (Siláh.)

4 Ai dagábáz zabán,
Tú muhlík báton ko pasand kartí hai.

5 Khudá bhí tujhe hamesha ke liye halák kar dálegá,

Wuh tujhe pakaṛkar tere khaime se níkal phenkegá,

Aur zindon kí zamín se tujhe ukhár dálegá. (Siláh.)

6 Sádiq bhí is bát ko dekhkar dar jáenge,

Aur us par hansenge,

7 Ki Dekho, yih wuhí ádmí hai jis ne Khudá ko apní panáhgáh na banáyá,

Balki apne mál kí firáwání par bharosá kiyá,

Aur sharárat men pakká ho gayá.

8 Lekin main to Khudá ke ghar

men zaitún ke hare darakht kí mánind hun :

Merá tawakkul abadu'l ábád Khudá kí shafaqat par hai.

9 Main hamesha terí shukrguzári kartá rahúngá, kyünki tú hí ne yih kiyá hai ;

Aur mujhe tere hí nám kí ás hogí, kyünki wuh tere muqaddason ke nazdík khúb hai.

53 *Mír muganní ke liye. Mahlat ke sur par. Dáúd ká Mashkíl.*

1 Ahmaq ne apne díl men kahá hai, kí Kof Khudá nahín :

Wuh bigar gaye, unhon ne naf-ratangez badí kí hai ;

Kof nekokár nahín.

2 Khudá ne ásmán par se baní A'dam par nigáh kí,

Táki dekhe kí kof dánishmand, Kof Khudá ká tálib hai yá nahín.

3 Wuh sab ke sab phir gaye hain, wuh báham najis ho gaye ;

Kof nekokár nahín, ek bhí nahín.

4 Kyá un sab badkirdáron ko kuchh 'ilm nahín

Jo mere logon ko aise kháte hain jaise rotí,

Aur Khudá ká nám nahín lete?

5 Wahán un par bará khauf chhá gayá, go khauf kí kof bát na thí,

Kyünki Khudá ne un kí haddiyán jo tere khiláf khaimazan the bakher díñ :

Tú ne un ko sharminda kar diyá, is liye kí Khudá ne un ko radd kar diyá hai.

6 Kásh kí Isráíl kí naját Siyyún men se hotí !

Jab Khudá apne logon ko asíri se lautá láegá,

To Ya'qúb khush aur Isráíl shádmán hogá.

54 *Mír muganní ke liye, tárdár sázon ke sáth. Dáúd ká Mashkíl: us waqt ká jab Ziflon ne jákar Sáúl se kahá, Kyá Dáúd hamáre hán chhipá húa nahín ?*

1 Ai Khudá, apne nám ke wasíle se mujhe bachá,

Aur apní qudrat se merá insáf kar.

2 Ai Khudá, merí du'á sun le ;

Mere munh kí báton par kán lagá.

- 3 Kyūnki begāne mere khilāf uthe haig;
Aur tuandkhū log merī jān ke khwāhān hūe haig;
Unhon ne Khudā ko apne rūbarū nahīn rakkhā. (Silāh.)
- 4 Dekho, Khudā merā madadgār hai,
Khudāwand merī jān ko sambhālnewalōn men hai.
- 5 Wuh burāī ko mere dushmanon hī par lautā degā:
Tū apnī sachchāī ke rū se un ko fanā kar.
- 6 Main tere huzūr razā kī qurbānī charhāungā:
Ai KHUDĀWAND, main tere nām kī shukrguzārī karūngā, kyūnki wuh khūb hai.
- 7 Kyūnki us ne mujhe sab musibatōn se chhurāyā hai;
Aur merī ānkh ne mere dushmanon ko dekh liyā hai.

- Badī aur fasād us ke andar haig.
- 11 Sharārat us ke bīch men basī hūī hai:
Sitam aur fareb us ke kūchōn se dūr nahīn hote.
- 12 Jis ne mujhe malāmat kī wuh dushman na thā,
Warna main us ko bardāsht kar letā;
Aur jis ne mere khilāf takabbur kiyā wuh mujh se 'adāwat rakhnewalā na thā,
Nahīn to main us se chhip jātā:
- 13 Balki wuh to tū hī thā jo merā hamsar,
Merā rafīq aur dilī dost thā.
- 14 Hamārī bāhamī guftogū shīrīn thī,
Aur hujūm ke sāth Khudā ke ghar men phirte the.
- 15 Un ko maut achānak ā dabāe,
Wuh jīte jī pātāl men utar jāen,
Kyūnki sharārat un ke maskanon men aur un ke andar hai.
- 16 Par main to Khudā ko pukārūngā,
Aur KHUDĀWAND mujhe bachā legā.
- 17 Subh o shām aur do pahar ko main faryād karūngā aur karāhtā rahūngā:
Aur wuh merī āwāz sun legā.
- 18 Us ne us larāī se jo mere khilāf thī merī jān ko salāmat chhurā liyā,
Kyūnki mujh se jhagrā karnewāle bahut the.
- 19 Khudā jo qadīm se hai Sun legā, aur un ko jawāb degā. (Silāh.)
Yih wuh haig jin ke liye inqilāb nahīn,
Aur jo Khudā se nahīn darte.
- 20 Us shakhs ne aison par hāth bahāyā hai jo us se sulh rakhte the;
Us ne apne 'ahd ko tor diyā hai.
- 21 Us kā munh makkhan kī mānīnc chiknā thā,
Par us ke dil men jang thī:
Us kī bāten tel se ziyāda mulāim,
Par nangī talwāren thīn.
- 22 Apnā bojh KHUDĀWAND par dāl de, wuh tujhe sambhālegā:
Wuh sādiq ko kabhī jumbish na khāne degā.
- 23 Lekin ai Khudā, tū un ko halākat ke garhe men utāregā:

55 *Mīr mugannī ke liye; tārđār sāzon ke sāth. Dāūd kā Mashkīl.*

- 1 Ai Khudā, merī du'ā par kān lagā;
Aur merī minnat se munh na pher.
- 2 Merī taraf mutawajjih ho. aur mujhe jawāb de;
Main gam se beqarār hokar karāhtā hūn;
- 3 Dushman ke āwāze se,
Aur sharīr ke zulm ke bā'is;
Kyūnki wuh mujh par badī lādte,
Aur qahr men mujhe satāte haig.
- 4 Merā dil mujh men betāb hai:
Aur maut kā haul mujh par chhā gayā hai.
- 5 Khauf aur kapkapī mujh par tārī hai,
Haibat ne mujhe dabā liyā hai.
- 6 Aur main ne kahā, Kāsh kī kabūtar kī tarah mere par hote,
To main us jātā aur ārām pātā!
- 7 Phir to main dūr nikal jātā,
Aur biyābān men baserā kartā. (Silāh.)
- 8 Main āndhī ke jhoke aur tūfān se Kīsī panāh kī jagah men bhāg jātā.
- 9 Ai Khudāwand, un ko halāk kar,
aur un kī zabān men tafriqa dāl,
Kyūnki main ne shahr men zulm aur jhagrā dekhā hai.
- 10 Dīn rāt wuh us kī fāsīl par gasht lagāte haig:

Khūnī aur dagábáz apnī ádhī
'umr tak bhī jīte na rahenge ;
Par main tujh par tawakkul
karūngá.

56 *Mir muganni ke liye; Yonat-
ailim Rakhoqim ke sur par.
Dáúd ká Mazmúr: Miktám;
us waqt ká jab Filistion ne
use jat men pakár liyá.*

- 1 Ai Khudá, mujh par rahm farmá,
kyūnki insán mujhe nigalná
cháhtá hai:
Wuh din bhar laṅkar mujhe
satátá hai.
- 2 Mere dushman din bhar mujhe
nigalná cháhte hain,
Kyūnki jo gurūr karke mujh se
larte hain wuh bahut hain.
- 3 Jis waqt mujhe dar lagegá,
Main tujh par tawakkul karūngá.
- 4 Merá fakhr Khudá par aur us ke
kalám par hai:
Merá tawakkul Khudá par hai,
main darne ká nahīn;
Bashar merá kyá kar saktá hai?
- 5 Wuh din bhar meri báton ko
marote rahte hain:
Un ke khayál sarásar yihí hain
ki mujh se badí karen.
- 6 Wuh ikatthe hokar chhip játe
hain,
Wuh mere naqsh i qadam ko
dekhte bhálte hain,
Kyūnki wuh meri ján ki ghat
men hain.
- 7 Kyá wuh badkari karke bach
jáenge?
Ai Khudá, qahr men ummaton
ko girá de.
- 8 Tú meri áwaragi ká hisáb rakhtá
hai:
Mere ánsuon ko apne mashkize
men rakh le;
Kyá wuh teri kitáb men mundarj
nahīn hain?
- 9 Tab to jis din main faryád karūn-
gá, mere dushman paspá hongé:
Mujhe yih ma'lum hai ki Khudá
meri taraf hai.
- 10 Merá fakhr Khudá par aur us ke
kalám par hai:
Merá fakhr KHUDÁWAND par aur
us ke kalám par hai.
- 11 Merá tawakkul Khudá par hai,
main darne ká nahīn;
Insán merá kyá kar saktá hai?
- 12 Ai Khudá, teri mannaten mujh
par hain:

Main tere huzúr shukrguzari ki
qurbanian guzranunga.
13 Kyūnki tú ne meri ján ko maut
se chhuráyá;
Kyá tú ne mere pánwon ko phi-
salne se nahin bacháyá,
Táki main Khudá ke samne
Zindon ke nūr men chalun?

57 *Mir muganni ke liye; Atashkhit
ke sur par. Dáúd ká Mazmúr
—Miktám, us waqt ká jab
wuh magáre men Sául se
bhágá.*

- 1 Mujh par rahm kar; ai Khudá,
mujh par rahm kar,
Kyūnki meri ján teri panáh leti
hai:
Main tere paron ke sáye men
panáh lūngá,
Jab tak yih áfaten guzar na
jáen.
- 2 Main Khudá Ta'álá se faryád
karūngá,
Khudá se jo mere liye sab kuchh
kartá hai.
- 3 Wuh meri naját ke liye ásmán
se bhejegá,
Jab wuh jo mujhe nigalná cháhtá
hai malámat kartá ho; (Siláh.)
Khudá apni shafaqat aur sach-
cháí ko bhejegá.
- 4 Meri ján babaron ke darmiyan
hai;
Main atishmizáj logon men pará
hūn,
Ya'ní aise logon men jin ke
dánt barchhiyan aur tīr hain,
Jin ki zabán tez talwár hai.
- 5 Ai Khudá, tú ásmán par sar-
faráz ho;
Terá jalál sári zamín par ho!
- 6 Unhon ne mere pánwon ke liye
jál lagáyá hai,
Meri ján 'ajiz á gayi;
Unhon ne mere áge garhá khodá,
Wuh khud us men gir pare.
(Siláh.)
- 7 Merá dil qáim hai, ai Khudá,
merá dil qáim hai:
Main gaūngá, balki main madh-
sarai karūngá.
- 8 Ai meri shaukat, bedár ho; ai
barbat aur sitár, jágo;
Main khud subh sawere jág
uthūngá.
- 9 Ai KHUDÁWAND, main logon mei
terá shukr karūngá:

Main ummaton men teri madh-sarai karunga.

10 Kyunki teri shafaqat asman ke

Aur teri sachchai afaak ke barabar baland hai.

11 Ai Khuda, tu asmanon par sarfaraz ho;

Teri jatai sari zamin par ho.

58 *Mir muganni ke liye; Altash-khit ke sur par. Daud ka Mazmur: Miktam.*

1 Ai buzurgo, kyā tum darhaqiqat rastgoi karte ho?

Ai bani A'dam, kyā tum thik 'adalat karte ho?

2 Balki tum to dil hi dil men shararat karte ho,

Aur zamin par apne hathon se zulmpaimai karte ho.

3 Sharir paidaish hi se kajrawi ikhtiyar karte hain;

Wuh paida hote hi jhuth bolkar gumrah ho jate hain.

4 Un ka zahr saap ka sa zahr hai:

Wuh bahre afa'i ki manind hain, jo kan band kar leta hai;

5 Jo mantar parhnewalon ki awaz hi nahin sunta,

Khwah wuh kitni hi hoshiyari se mantar parhen.

6 Ai Khuda, tu un ke dant un ke munh men tor de:

Ai KHUDAWAND, babar ke bachchon ki darhen tor dal.

7 Wuh ghulkar bahte pani ki manind ho jain;

Jab wuh apne tir chalaie, to wuh goya kund paikan hon.

8 Wuh aise ho jain jaise ghongā jo galkar fana ho jata hai;

Aur jaise 'aurat ka isqat jis ne suraj ko dekhā hi nahin.

9 Is se pahle ki tumhari handiyon ko kanton ki anch lage

Wuh hare aur jalte donon ko yaksan bagole se ura le jagega.

10 Sadiq intiqam ko dekhkar khush hoga;

Wuh sharir ke khun se apne panw tar karega.

11 Tab log kahenge, Yaqinan sadiq ke liye ajr hai;

Beshakk Khuda hai jo zamin par 'adalat kartā hai.

59 *Mir muganni ke liye; Altash-khit ke sur par. Daud ka mazmur: Miktam: us waqt ka jab Saul ne log bheje aur unhon ne us ke ghar par pahra laga diya taki use mar dalen.*

1 Ai mere Khuda, mujhe mere dushmanon se chhura,
Mujhe mere khilaf uthnewalon par sarfaraz kar.

2 Mujhe badkirdaron se chhura:
Aur khunkhwar admion se mujhe bacha.

3 Kyunki dekh, wuh meri jan ki ghat men hain;

Ai KHUDAWAND, meri khatā ya mere gunah ke bagair Zabardast log mere khilaf ikatthe hote hain.

4 Wuh mujh bequsur par daur daurkar taiyar hote hain:

Meri kumak ke liye jag, aur dekh.

5 Ai KHUDAWAND lashkaron ke Khuda, Isra'el ke Khuda,

Sab qaumon ke mahasaba ke liye uth:

Kisi dagabaz khatakār par rahm na kar. (Silah.)

6 Wuh sham ko lautte aur kutte ki tarah bhaunkte hain,

Aur shahr ke gird phirte hain.

7 Dekh, wuh apne munh se dakarte hain;

Un ke labon ke andar talwaren hain:

Kyunki wuh kahte hain, Kaun sunta hai?

8 Par ai KHUDAWAND, tu un par hansegā;

Tu tamam qaumon ko thatthon men uraega.

9 Ai meri quwwat, mujhe teri hi as hogi:

Kyunki Khuda mera upcha burj hai.

10 Merā Khuda apni shafaqat se mera peshrau hoga:

Khuda mujhe mere dushmanon ki pasti dikhaega.

11 Un ko qatl na kar, mabada mere log bhul jain;

Ai KHUDAWAND, ai hamari sipar. Apni qudrat se un ko paraganda karke past kar de.

12 Wuh apne munh ke gunah aur apne honthon ki baton

Aur apni la'n ta'n aur jhuth bolne ke ba'is

- Apne gurúr men pakre jáen.
 13 Qahr men un ko faná kar de ;
 faná kar de, táki wuh nábud
 ho jáen,
 Aur wuh zamín kí intihá tak ján
 len
 Kí Khudá Ya'qúb par hukmrán
 hai. (Siláh.)
 14 Phir shám ko wuh lauten aur
 kutte kí tarah bhaunke,
 Aur shahr ke gird phiren ;
 15 Wuh kháne kí talásh men máre
 máre phiren,
 Aur agar ásúda na hon to sári rát
 thahre rahen.
 16 Lekin main terí qudrat ká gít
 gáungá,
 Balki subh ko baland áwáz se
 terí shafaqat ká gít gáungá,
 Kyúnki tú merá únchá burj hai,
 Aur merí musíbat ke din merí
 panáhgáh.
 17 Ai merí quwwat, main terí madh-
 sarái karúngá,
 Kyúnki Khudá, merá shafiq
 Khudá, merá únchá burj hai.

60 *Mír mugánní ke liye ; ta'ilm ke
 liye: Dáúd ká Miktám, So-
 san 'Udút ke sur par : us
 waqt ká jab wuh Arám i Nah-
 ráim aur Arám i Zobáh se
 lará, aur Yoáb ne lautkar
 wádí e Shor men bárah
 hazár Adomton ko mará.*

- 1 Ai Khudá, tú ne hamen radd kiyá ;
 tú ne hamen shikastahál kar
 diyá ;
 Tú naráz rahá hai ; hamen phir
 bahál kar.
- 2 Tú ne zamín ko larzá diyá, tú ne
 use phar dálá hai ;
 Us ke rakhne band kar de,
 kyúnki wuh larzán hai.
- 3 Tú ne apne logon ko sahtlán
 dikhán,
 Tú ne ham ko laukhará denewálí
 mai pilál.
- 4 Jo tujh se darthe hain tú ne un ko
 ek jhandá diyá hai
 Táki wuh haqq kí khátir baland
 kiyá jáe. (Siláh.)
- 5 Apne dahine háth se bachá aur
 hamen jawáb de,
 Táki tere mahbúb bacháe jáen.
- 6 Khudá ne apní qudsíyat men
 farmáyá hai, Main khushí kar-
 úngá :

Main Sikm ko taqsim karúngá,
 aur Sukkát kí wádí ko bán-
 úngá.

- 7 Jili'ád merá hai, Munassí bhí
 merá hai ;
 Ifráim mere sir ká khod hai ;
 Yahúdáh merá 'asá hai.
- 8 Moáb merí chalamchí hai,
 Adom par main jútá phenkúngá.
 Ai Filistín, mere sabab se lalkár.
- 9 Mujhe us muhkam shahr men
 kaun pahuncháegá?
 Kaun mujhe Adom tak le gayá
 hai?
- 10 Ai Khudá, kyá tú ne hamen radd
 nahin kar diyá?
 Ai Khudá, tú hamare lashkaron ke
 sáth nahin játá.
- 11 Mukhálif ke muqábale men ham-
 ári kumak kar,
 Kyúnki insání madad 'abas hai.
- 12 Khudá kí madad se ham bahádurí
 karenge,
 Kyúnki wuhí hamare mukhálifon
 ko pámal karegá.

61 *Mír mugánní ke liye ; tárdár
 sáz ke sáth. Dáúd ká Maz-
 múr.*

- 1 Ai Khudá, merí faryád sun ;
 Merí du'á par tawajjuh kar.
- 2 Main apní afsurdadili men zamín
 kí intihá se tujhe pukarúngá :
 Tú mujhe us chatán par le chal jo
 mujh se únchí hai.
- 3 Kyúnki tú merí panáh rahá hai,
 Aur dushman se bachne ke liye
 únchá burj.
- 4 Main hamesha tere khaime men
 rahúngá :
 Main tere paron ke sáye men panáh
 lúngá. (Siláh.)
- 5 Kyúnki, ai Khudá, tú ne merí
 mannaten qubúl kí hain :
 Tú ne mujhe un logon kí sí mírás
 bakhshí hai jo tere nám se darthe
 hain.
- 6 Tú bádsháh kí 'umr daráz kar-
 egá :
 Us kí 'umr bahut sí pushton ke
 barábar hogí.
- 7 Wuh Khudá ke huzúr hamesha
 qáim rahegá,
 Tú shafaqat aur sachchái ko us
 kí hifázat ke liye muhaiyá kar.
- 8 Yún main hamesha terí madhsarái
 karúngá,
 Táki rozána apní mannaten purí
 karún.

62 *Mir mugannī ke liye; Yadūtūn ke taur par. Dāūd kā Mazmūr.*

- 1 Merí ján ko Khudá hí kí ás hai :
Merí naját usí se hai.
- 2 Wuhí akelá merí chaṭán aur merí naját hai :
Wuhí merá únchá burj hai ; mujhe jumbish na hogí.
- 3 Tum kab tak aise shakhs par hamla karte rahoge,
Jo jhukí hui diwár aur hiltí bár kí mánind hai,
Táki sab milkar use qatl karo?
- 4 Wuh us ko us ke martaba se girá dene hí ká mashwara karte rahte hain ;
Wuh jhúth se khush hote hain :
Wuh apne munh se to barakat dete hain, par dil men la'nat karte hain. (Siláh.)
- 5 Ai merí ján, Khudá hí kí ás rakh,
Kyunki usí se mujhe ummed hai.
- 6 Wuhí akelá merí chaṭán aur merí naját hai :
Wuhí merá únchá burj hai ; mujhe jumbish na hogí.
- 7 Merí naját aur merí shaukat Khudá kí taraf se hai :
Khudá hí merí quwwat kí chaṭán aur merí panáh hai.
- 8 Ai logo, har waqt us par tawakkul karo :
Apne dil ká hál us ke sámne khol do : (Siláh.)
Khudá hamári panáhgáh hai.
- 9 Yaqínan adná log besabát hain aur a'lá admí jhúthe ;
Wuh tarázú men halke niklenge ;
Wuh sab ke sab besabátí se bhí hech hain.
- 10 Zulm par takiya na karo,
Lútmár karne par na phúlo ;
Agar mál bah jae to us par dil na lagáo.
- 11 Khudá ne ek bár farmáyá,
Main ne yih do bár suná,
Kí qudrat Khudá hí kí hai.
- 12 Shafaqat bhí, ai Khudáwand, terí hí hai,
Kyunki tú har shakhs ko us ke 'amal ke mutábíq badla detá hai.

63 *Dāūd kā Mazmūr, jab wuh dasht i Yahúdáh men thá.*

Ai Khudá, tú merá Khudá hai ;
main dil se terá tálib hungá :
Khushk aur piyásí zamín men jahán paní nahín

- Merí ján terí piyásí aur merá jism terá mushtáq hai.
- 2 Is tarah main ne maqdis men tujh par nigáh kí,
Táki terí qudrat aur hashmat ko dekhun.
- 3 Kyunki terí shafaqat zindagí se bihtar hai ;
Mere honth terí ta'rif karenge.
- 4 Isí tarah main 'umr bhar tujhe mubáarak kahungá ;
Aur terá nám lekar apne háth utháyá karungá.
- 5 Merí ján goyá gúde aur charbí se ser hogí,
Aur merá munh masrūr labon se terí ta'rif karegá,
- 6 Jab main bistar par tujhe yád karungá,
Aur rát ke ek ek pahar men tujh par dhyán karungá.
- 7 Is liye kí tú merá madadgár rahá hai,
Aur main tere paron ke sáye men khushí manáungá.
- 8 Merí ján ko terí hí dhun hai :
Terá dahiná háth mujhe sambháltá hai.
- 9 Par jo merí ján kí halákat ke darpai hain,
Wuh zamín ke asfal men chale jáenge ;
- 10 Wuh talwár ke hawále hongé ;
Wuh gídaron ká luqma banenge.
- 11 Lekin bádsháh Khudá men shád-mán hogá,
Jo us kí qasam khátá hai, wuh fakhr karegá ;
Kyunki jhúth bolnewálon ká munh band kar diyá jáegá.

64 *Mir mugannī ke liye. Dāūd kā Mazmūr.*

- Ai Khudá, merí faryád kí áwáz sun le,
Merí ján ko dushman ke khauf se bacháe rakh ;
- 2 Sharíron ke khufiya mashwara se Aur badkirdáron ke hangáme se mujhe chhipá le.
 - 3 Jinhon ne apní zabán talwár kí tarah tez kí,
Aur talkh báton ke tíron ká nishána liyá hai.
 - 4 Táki un ko khufiya maqámon men kámil admí par chaláen ;
Wuh un ko nágahán us par chaláte hain, aur darte nahín.

- 5 Wuh büre kám ká musammam iráda karte hain :
Wuh phande lagáne kí saláh karte hain ;
Wuh kahte hain, Ham ko kaun dekhegá?
- 6 Wuh sharáraton ko khoj khoj kar níkalte hain :
Wuh kahte hain, Ham ne khúb khoj lagáyá :
Us men se har ek ká batin aur dil 'amiq hai.
- 7 Lekin Khudá un par tír chaláegá ;
Wuh nághán tír se zakhmí ho jáenge.
- 8 Aur un hí kí zabán un ko tabáh karegi ;
Jitne un ko dekhenge sab sir hiláenge.
- 9 Aur sab log darjáenge,
Aur Khudá ke kám ká bayán kar-enge,
Aur us ke tariq i 'amal ko ba-khúbí samajh lenge.
- 10 Sádiq Khudá men shádmán hogá,
aur us par tawakkul karegá ;
Aur jitne rástdil hain sab fakhr karenge.

65 *Mír muganni keliye. Mazmúr. Dáúd ká gít.*

- Ai Khudá, Siyyún men ta'-rif teri muntazir hai :
Aur tere liye mannat puri kí já-egi.
- 2 Ai du'á ke sunnewále,
Sab bashar tere pás áenge.
- 3 Bad a'mál mujh par gálib á játe hain,
Par hamári khataon ká kaffára tú hí degá.
- 4 Mubáarak hai wuh ádmí jise tú barguzída kartá aur apne pás áne detá hai,
Táki wuh teri bárgáhon men rahe :
Ham tere ghar kí khúbí se,
Ya'ni teri muqaddas haikal se,
ásúda hongé.
- 5 Ai hamáre naját denewále Khudá,
Tú jo zamín ke sab kanáron ká
Aur samundar par dúr dúr rahne-wálon ká takiya hai,
Khaufnák báton ke zarí'e se tú hamen sadáqat se jawáb degá.
- 6 Tú qudrat se kamarbasta hokar
Apní quwwat se paháron ko istahkám bakhshatá hai.
- 7 Tú samundar ke aur us kí maujon ke shor ko

- Aur ummaton ke hangáme ko mauqúf kar detá hai.
- 8 Zamín kí intihá ke rahnewále tere mu'jizon se darte hain :
Tú matla' i subh ko aur shám ko shádmáni bakhshatá hai.
- 9 Tú zamín par tawajjuh karke use seráb kartá hai ;
Tú use khúb málámál kar detá hai :
Khudá ká daryá pání se bhará hai.
Jab tú zamín ko yun taiyár kar letá hai to un ke liye anáj muh-aiyá kartá hai.
- 10 Tú us kí regháriyon ko khúb seráb kartá,
Aur us kí mýndon ko bithá detá hai :
Tú use báriish se narm kartá hai ;
Aur us kí paidáwar men barakat detá hai.
- 11 Tú sál ko apne lutf ká táj pahin-átá hai ;
Aur teri ráhon se raugan tapaktá hai.
- 12 Wuh biyábán kí charágáhon par tapaktá hai,
Aur paháriyan khushí se kamarbasta hain.
- 13 Charágáhon men jhund ke jhund phaile hue hain :
Wádiyan anáj se dhakí hui hain ;
Wuh khushí ke máre laikartí aur gáti hain.

66 *Mír muganni keliye. Gít, ya'ni Mazmúr.*

- Ai sári zamín, Khudá ke huzúr khushí ká na'ra már.
- 2 Us ke nám ke jalál ká gít gáo :
Sitáish karte hue us kí tamjíd karo.
- 3 Khudá se kaho, Tere kám kyá hí muhíb hain !
Teri barí qudrat ke bá'is tere dushman 'ájizí karenge.
- 4 Sári zamín tujhe sijda karegi,
Aur tere huzúr gáegi ;
Wuh tere nám ke gít gáenge.
(Siláh.)
- 5 A'o, aur Khudá ke kámon ko dekho ;
Barí A'dam ke sáth wuh apne sulúk men muhíb hai.
- 6 Us ne samundar ko khushk zamín baná diyá :
Wuh daryá men se paidal guzar gaye :
Wahán ham ne us men khushí manái.

- 7 Wuh apní qudrat se abad tak saltanat karegá ;
Us kí ánkhen qaumon ko dekhti rahti haiñ :
- Sarkash log takabbur na karen. (Siláh.)
- 8 Ai logo, hamáre K̄hudá ko mubá-rak kaho,
Aur us kí ta'rif men áwáz baland karo.
- 9 Wuhí hamári ján ko zinda rakhtá hai,
Aur hamáre pánwon ko phisalne nahín detá.
- 10 Kyünki ai K̄hudá, tú ne hamen ázmá liyá hai,
Tú ne hamen aisá táyá jaise chándí táí játí hai.
- 11 Tú ne hamen jál men phansáyá,
Aur hamári kamar par bhári bojh rakkhá.
- 12 Tú ne sawáron ko hamáre siron par se guzará ;
Ham ág men se aur pání men se hokar guzre ;
Lekin tú ham ko firáwání kí jagah men níkal láyá.
- 13 Main sokhtaní qurbánían lekar tere ghar men dákhilí húngá,
Aur apní mannaten tere huzúr adá karúngá,
- 14 Jo musíbat ke waqt mere labon se níklín,
Aur main ne apne munh se mán-ín.
- 15 Main mote mote jánwaron kí sokhtaní qurbánían
Menhon kí khushbú ke sáth charháungá :
Main bail aur bakre guzráungá.
- 16 Ai K̄hudá se darnewálo, sab áo, suno,
Aur main batáungá kí us ne merí ján ke liye kyá kyá kiyá hai.
- 17 Main ne apne munh se us ko pukará,
Us kí tamjíd merí zabán se hufí.
- 18 Agar main badí ko apne dil men rakhtá
To KHUDÁWAND merí na suntá.
- 19 Lekin K̄hudá ne yaqínan sun liyá hai ;
Us ne merí du'á kí áwáz par kán lagáyá hai.
- 20 K̄hudá mubáarak ho,
Jis ne na to merí du'á ko radd kiyá,
Aur na apní shafaqat ko mujh se báz rakkhá.

67 *Mír muganní ke liye ; tárdár sázon ke sáth. Mazmúr, ya'ní Gít.*

- 1 K̄hudá ham par rahm kare aur ham ko barakat baḡhshe,
Aur apne chihre ko ham par jalwa-gar farmáe ; (Siláh.)
- 2 Táki terí ráh zamín par záhir hojáe,
Aur terí naját sab qaumon par.
- 3 Ai K̄hudá, log terí ta'rif karen ;
Sab log terí ta'rif karen.
- 4 Ummaten khush hon, aur khushi se lalkaren ;
Kyünki tú rástí se logon kí 'adálat karegá,
Aur zamín kí ummaton par hukúmat karegá. (Siláh.)
- 5 Ai K̄hudá, log terí ta'rif karen ;
Sab log terí ta'rif karen.
- 6 Zamín ne apní paidáwár de dí :
K̄hudá ya'ní hamára K̄hudá ham ko barakat degá.
- 7 K̄hudá ham ko barakat degá,
Aur zamín kí intihá tak sab log us ká dar mánenge.

68 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr, ya'ní Gít.*

- K̄hudá uthe, us ke dushman paráganda hon ;
Us se 'adawat rakhnewále us ke sánne se bhág jáen.
- 2 Jaise dhuwán ur játá hai waise hí tú un ko urá de ;
Jaise mom ág ke sánne pighal játá hai,
Waise hí sharír K̄hudá ke huzúr faná ho jáen.
- 3 Lekin sádiq khushi manáen ; wuh K̄hudá ke huzúr shádmán hon ;
Balki wuh khushi se phüle na samáen.
- 4 K̄hudá ke liye gáo, us ke nám kí madhsarái karo :
Sahrá ke sawár ke liye shábráh taiyár karo :
Us ká nám YÁH hai ; aur tum us ke huzúr shádmán ho.
- 5 K̄hudá apne muqaddas makán men
Yatímon ká báp aur bewáon ká dádras hai.
- 6 K̄hudá tanhá ko khándán bakhshhá hai :
Wuh qaidíon ko ázád karke iqbál-mand kartá hai ;
Lekin sarkash khushk zamín men rahte haiñ.

- 7 Ai Khudá, jab tú apne logon ke áge áge chalá,
Jab tú biyábán men se guzrá,
(Siláh.)
- 8 To zamín kánp uthí,
Khudá ke huzúr ásmán tút pará ;
Balki koh-i Síná bhí Khudá ke
huzúr, Isráil ke Khudá ke huzúr,
kánp uthá.
- 9 Ai Khudá, tú ne khúb menh
barsáyá,
Tú ne apní khushk mirás ko
tázagí bakhshí.
- 10 Tere log us men basne lage :
Ai Khudá, tú ne apne faiz se
garíbon ke liye use taiyár kiyá.
- 11 Khudá hukm detá hai :
Khushkhabarí denewáliyan fauj
kí fauj hain.
- 12 Lashkaron ke bádsháh bhágte
hain, wuh bhág játe hain :
Aur 'aurat ghar men baithí baithí
lút ká mál bántí hai.
- 13 Jab tum bhersálon men paré rahte
ho,
To us kabútar kí mánind hoge jis
ke bázú goyá chándí se
Aur par khális sone se manðhe
húe hon.
- 14 Jab Qádir i mutlaq ne bádsháhon
ko us men paráganda kiyá,
To aisa hál ho gayá goyá Salmon
par barf par rahí thí.
- 15 Basan ká pahár Khudá ká pahár
hai :
Basan ká pahár únchá pahár hai.
- 16 Ai únche paháro, tum us pahár
ko kyün tákte ho,
Jise Khudá ne apní sukúnat ke
liye pasand kiyá hai?
Balki KHUDÁWAND us men ábad
tak rahegá.
- 17 Khudá ke rath bís hazár balki
hazárhá hazár hain :
KHUDÁWAND jáisá koh i Síná men
waisá hí un ke dármiyan maqdis
men hai.
- 18 Tú ne 'álam i bálá ko su'ud
farmáyá, tú qárdíon ko sáth le
gayá :
Tujhe logon se balki sarkashon
se bhí hadye mile,
Táki KHUDÁWAND Khudá un ke
sáth rahe.
- 19 KHUDÁWAND mubáarak ho, jo har
roz hamará bojh uth tá hai,
Wuhí hamará naját denewálá
Khudá hai. (Siláh.)
- 20 Khudá hamáre liye chhuránewálá
Khudá hai ;
Aur maut se bachne kí ráhen bhí
KHUDÁWAND Khudá kí hain.
- 21 Lekin Khudá apne dushmanon ke
sir ko,
Aur mutawátir gunáh karnewále
kí báldár khopri ko chír däl-
egá.
- 22 KHUDÁWAND ne farmáyá, Main un
ko Basan se nikál láungá ;
Main un ko samundar kí tah se
nikál láungá.
- 23 Táki tú apná pánw khún se tar
kare,
Aur tere dushman tere kutton ke
munh ká nawála banen.
- 24 Ai Khudá, logon ne terí ámad
dekhí,
Maqdis men mere Khudá, mere
bádsháh, kí ámad.
- 25 Gánewále áge áge aur bajánewále
píchhe píchhe chale,
Daf bajánewáli jawán laríkiyan
bích men.
- 26 Tum jo Isráil ke chashme se ho,
KHUDÁWAND ko mubáarak kaho,
Hán majma' men Khudá ko mu-
báarak kaho.
- 27 Wahán chhojá Binyamín un ká
hákim hai,
Yahúdáh ke umará aur un ke
mushír,
Zabúlún ke umará aur Naftáli ke
umará hain.
- 28 Tere Khudá ne terí páedári ká
hukm diyá hai ;
Ai Khudá, jo kuchh tú ne ham-
áre liye kiyá hai use páedári
bakhsh.
- 29 Terí haikal ke sabab se jo Yaru-
shalem men hai
Bádsháh tere pás hadye láenge.
- 30 Tú naistán ke janglí jánwaron ko
dhamká de,
Sándon ke gol ko aur qaumon ke
bachhron ko,
Jo chándí ke sikkon ko pámal
karte hain ;
Us ne jangjú qaumon ko pará-
ganda kar diyá hai.
- 31 Umará Mísr se áenge ;
Kúsh Khudá kí taraf apne háth
barháne men jaldí karegá.
- 32 Ai zamín kí mamlukato, Khudá ke
liye gáo ;
Khudáwánd kí madhsarái karo ;
(Siláh.)

- 33 Usí kí jo qadím falaku'l aflák par sawár hai ;
Dekho, wuh apní áwáz baland kartá hai, us kí áwáz men qudrat hai.
- 34 Khudá hí kí ta'zím karo :
Us kí hashmat Isráíl men hai,
Aur us kí qudrat aflák par.
- 35 Ai Khudá, tú apne maqdison men muhíb hai :
Isráíl ká Khudá hí apne logon ko zor aur tawánái bakhshtá hai :
Khudá mubáarak ho.

69 *Mir muganní ke liye; Shoshaním ke sur. Dáúd ká Mazmúr.*

- 1 Ai Khudá, mujh ko bachá le,
Kyúñki pání merí ján tak á pahunchá hai.
- 2 Main gahrí daldal men dhasá játá hún, jahán khará nahín rahá játá :
Main gahre pání men á pará hún,
jahán sailáb mere sir par se guzarte hain.
- 3 Main chilláte chilláte thak gayá ;
merá galá súkh gayá :
Merí áñkhen apne Khudá ke intizár men patthrá gayin.
- 4 Mujh se besabab 'adáwat rakhnewále mere sir ke bálon se ziyáda hain :
Merí halákat ke khwáhán aur náhaqq dushman zabardast hain ;
Pas jo main ne chhíná nahín mujhe dená pará.
- 5 Ai Khudá, tú merí hamáqát se wáqif hai,
Aur mere gunáh tujh se poshída nahín hain.
- 6 Ai Khudáwánd lashkaron ke KHUDÁ, terí ás rakhnewále mere sabab se sharminda na hon :
Ai Isráíl ke Khudá, tere tálib mere sabab se ruswá na hon.
- 7 Kyúñki tere nám kí khátir main ne malámat utháí hai,
Sharmindagí mere munh par chhá gayí hai.
- 8 Main apne bháiyon ke nazdík begána baná hún,
Aur apní man ke farzandon ke nazdík ajnabí.
- 9 Kyúñki tere ghar kí gairat mujhe khá gayí,

- Aur tujh ko malámat karnewálon kí malámaten mujh par á parin.
- 10 Mere roza rakhne se merí ján ne zárí kí,
Aur yih bhí merí malámat ká bá'is húa.
- 11 Jab main ne tát orhá,
To un ke liye zarbu'l masal thahrá.
- 12 Phátak par baithnewálon men merá hí zikr rahtá hai :
Aur main nashabázon ká gít hún.
- 13 Lekin, ai KHUDÁWÁND, terí khush-núdí ke waqt merí du'á tujh hí se hai :
Ai Khudá, apní shafaqat kí firáwání se
Apní naját kí sachcháí men mujhe jawáb de.
- 14 Mujhe daldal men se nikál le aur dhasne na de :
Mujh se 'adáwat rakhnewálon aur gahre pání se mujhe bachá le.
- 15 Main sailáb men dúb na jáun,
Aur gahráo mujhe nigal na jáe ;
Aur pátál mujh par apná munh band na kar le.
- 16 Ai KHUDÁWÁND, mujhe jawáb de,
kyúñki terí shafaqat khúb hai :
Apní rahmaton kí kasrat ke mutábíq merí taraf mutáwajjih ho.
- 17 Apne bande se rúposhí na kar,
Kyúñki main musíbat men hún ;
jald mujhe jawáb de.
- 18 Merí ján ke pás ákar use chhurá le :
Mere dushmanon ke rúbarú merá fídyá de.
- 19 Tú merí malámat aur sharmindagí aur ruswái se wáqif hai :
Mere dushman sab ke sab tere sámne hain.
- 20 Malámat ne merá dil toṛ diyá,
main bahut udás hún ;
Aur main isí intizár men rahá kí koí tars kháe, par koí na thá ;
Aur tasallí denewálon ká muntazir rahá, par koí na milá.
- 21 Unhon ne mujhe kháne ko indráyan bhí diyá,
Aur merí piyás bujháne ko unhon ne mujhe sirka piláyá.
- 22 Un ká dastarkhwán un ke liye phandá ho jáe,
Aur jab wuh amn se hon to jál ban jáe.

- 23 Un kí ánkhen tárík ho jáen táki wuh dekh na saken ;
 Aur un kí kamaren hamesha kánp-tí rahen.
- 24 Apná gazab un par unḍel de,
 Aur terá shadíd qahr un par á paḗ.
- 25 Un ká maskan ujaḗ jáe ;
 Un ke khaimon men koí na base.
- 26 Kyúnki wuh us ko, jise tú ne márá hai, satáte hain ;
 Aur jin ko tú ne zakhmí kiyá hai,
 un ke dukh ká charchá karte hain.
- 27 Un ke gunáh par gunáh baḗhá,
 Aur wuh terí sadaqat men dákhil na hon.
- 28 Un ke nám kitáb i hayát se miṭá diye jáen,
 Aur sádiqon ke sáth mundarj na hon.
- 29 Lekin main to garíb aur gamgín hun :
 Ai Khudá, terí naját mujhe sar-baland kare.
- 30 Main gít gákar Khudá ke nám kí ta'rif karúngá,
 Aur shukrguzári ke sáth us kí tamjíd karúngá.
- 31 Yih KHUDÁWAND ko baillse ziyáda pasand hai,
 Balki síng aur khurwále bachhre se ziyáda.
- 32 Halim ise dekhkar khush hue hain :
 Ai Khudá ke tálibo, tumháre dil zinda rahen.
- 33 Kyúnki KHUDÁWAND muhtájon kí suntá hai,
 Aur apne qaidion ko haqír nahin jántá.
- 34 A smán aur zamín us kí ta'rif karen,
 Aur samundar aur jo kuchh un men chaltá phirtá hai.
- 35 Kyúnki Khudá Siyyún ko bacháegá, aur Yahúdáh ke shahron ko banáegá ;
 Aur wuh wahán basenge aur us ke wáris hongé.
- 36 Us ke bandon kí nasl bhí us kí málik hogí,
 Aur us ke nám se mahabbat rakhnewále us men basenge.

70 *Mír muganni ke liye. Dáúd ká Mazmúr; yádgár ke liye.*

- 1 Ai Khudá, mujhe chhuráne ke liye,

Ai KHUDÁWAND, merí madad ke liye jaldí kar.

- 2 Jo merí ján ko halák karne ke darpai hain, wuh sab sharminda aur khajil hon :
 Jo mere nuqsán se khush hain, wuh paspá aur ruswá hon.
- 3 Ahá, há, há karnewále
 Apní ruswá kí wajh se paspá hon.
- 4 Tere sab tálib tujh men khush o khurram hon ;
 Terí naját ke 'áshiq hamesha kahá karen,
 Khudá kí tamjíd ho.
- 5 Par main garíb aur muhtáj hun ;
 Ai Khudá, mere pás jald á ;
 Merá madadgár aur chhuráne-wála tú hí hai ;
 Ai KHUDÁWAND, der na kar.

71 Ai KHUDÁWAND, tú hí merí panáh hai :
 Mujhe kabhí sharminda na hone de.

- 2 Apní sadaqat men mujhe rihái de aur chhurá :
 Merí taraf kán lagá aur mujhe bachá le.
- 3 Tú mere liye sukúnat kí chaṭán ho, jahán main barábar já sakun :
 Tú ne mere bacháne ká hukm de diyá hai,
 Kyúnki merí chaṭán aur merá qil'a tú hí hai.
- 4 Ai mere Khudá, mujhe sharír ke háth se,
 Nárást aur bedárd admí ke háth se chhurá.
- 5 Kyúnki, ai Khudáwánd KHUDÁ, tú hí merí madad hai :
 Larakpan se merá tawakkul tujh hí par hai.
- 6 Tú páidáish hí se mujhe sambháltá ayá hai :
 Tú merí man ke batn kí se merá shafiq rahá hai :
 So main sadá terí sitáish kartá rahúngá.
- 7 Main bahuton ke liye hairat ká bá'is hun,
 Lekin tú merí muhkam panáhgháh hai.
- 8 Merá munh terí sitáish se
 Aur terí ta'zím se dín bhar pur rahegá.
- 9 Burhápe ke waqt mujhe tark na kar ;

- Meri za'ifi men mujhe chhor na de.
- 10 Kyunki mere dushman mere bare men baten karte hain ;
Aur jo meri jan ki ghat men hain, wuh apas men mashwara karte hain,
- 11 Aur kahte hain, ki Khuda ne use chhor diya hai :
Us ka pichha karo, aur pakar lo ;
kyunki chhuranewala ko nahin.
- 12 Ai Khuda, mujh se dur na rah :
Ai mere Khuda, meri madad ke liye jaldi kar.
- 13 Meri jan ke mukhalif sharminda aur fana ho jayen :
Meri nuqsan chahnewale malamat aur ruswai se mulabbas hon.
- 14 Lekin main hamesha ummed rakhunga ;
Aur teri tarif aur bhi ziyada kiya karunga.
- 15 Meri munh teri sadaqat ka,
Aur teri najat ka bayan din bhar karega ;
Kyunki mujhe un ka shumār ma'lum nahin.
- 16 Main Khudawand KHUDA ki qudrat ke kamon ka izhar karunga :
Main sirf teri hi sadaqat ka zikr karunga.
- 17 Ai Khuda, tu mujhe bachpan se sikhata aya hai ;
Aur main ab tak tere 'ajab ka bayan karti rahi hun.
- 18 Ai Khuda, jab main buddha aur sarsafed ho jain, to mujhe tark na karna ;
Jab tak ki main teri qudrat ayaada pusht par,
Aur teri zor har anewale par zahir na kar dun.
- 19 Ai Khuda, teri sadaqat bhi bahut baland hai ;
Ai Khuda, teri mamind kaun hai
Jis ne bare bare kam kiye hain ?
- 20 Tu jis ne ham ko bahut aur sakht taklif dikhai hain,
Phir ham ko zinda karega,
Aur zamin ke asfal se hamen phir upar le aega.
- 21 Tu meri 'azmat ko barha,
Aur phirkar mujhe tasalli de.
- 22 Ai mere Khuda, main barbat par Teri, han, teri sachhai ki hamd karunga,
Ai Israil ke Quddus.

- Main sitar ke sath teri madhsarai karunga.
- 23 Jab main teri madhsarai karunga to mere honth nihayat shadman honge,
Aur meri jan bhi jis ka tu ne fidya diya hai.
- 24 Aur meri zaban din bhar teri sadaqat ka zikr karegi,
Kyunki meri nuqsan chahnewale sharminda aur pasheman hue hain.

- 72** *Sulaiman ka Mazmur.*
Ai Khuda, badshah ko apne ahkam,
Aur shahzade ko apni sadaqat 'ata farmi.
- 2 Wuh sadaqat se tere logon ki,
Aur insaf se tere garibon ki 'adalat karega.
- 3 In logon ke liye paharon se salamat ke,
Aur pahariyon se sadaqat ke phal paida honge.
- 4 Wuh in logon ke garibon ki 'adalat karega,
Wuh muhtajon ki aulad ko bachaega,
Aur zalim ko tukre tukre kar dalega.
- 5 Jab tak suraj aur chand qaim hain
Log nahi dar nahi tujh se darte rahenge.
- 6 Wuh kafi hui ghas par menh ki manind,
Aur zamin ko serab karnewali barish ki tarah nazil hogi.
- 7 Us ke aiyam men sadiq baromand honge,
Aur jab tak chand qaim hai khub amn rahega.
- 8 Us ki saltanat samundar se samundar tak,
Aur darya e Furat se zamin ki intihai tak hogi.
- 9 Biyaban ke rahnewale us ke age jhukenge,
Aur us ke dushman khak chatenge.
- 10 Tarsis ke aur jaziron ke badshah nazren guzranenge ;
Sabai aur Sibai ke badshah hadye laenge.
- 11 Balki sab badshah us ke samne sarnigun honge,
Kull qaumen us ki muti hongai.
- 12 Kyunki wuh muhtaj ko jab wuh faryad kare,

- Aur garīb ko, jis kā koī madadgār nahīn, chhurāegā.
- 13 Wuh garīb aur muhtāj par tars khāegā,
Aur muhtājōn kī jān ko bachāegā.
- 14 Wuh fīdya dekar un kī jān ko zulm aur jabr se chhurāegā,
Aur un kā khūn us kī nazar men beshqīmat hogā.
- 15 Wuh jīte rahenge, aur Sabā kā sonā us ko diyā jāegā :
Log barābar us ke haqq men du'ā karenge ;
Wuh din bhar use du'ā denge.
- 16 Zamīn men pahāron kī chotiyon par anāj kī ifrāt hogī ;
Un kā phal Lubnān ke darakhton kī tarah jhūmegā :
Aur shahrwāle zamīn kī ghās kī mānind hare bhare hongē.
- 17 Us kā nām hamesha qāim rahegā ;
Jab tak sūraj hai us kā nām rahegā :
Aur log us ke wasīle se barakat pāenge ;
Sab qaumen use khushnasīb kahengī.
- 18 KHUDĀWĀND Khudā, Isrāīl kā Khudā mubāarak ho,
Wuhī 'ajīb o garīb kām kartā hai :
- 19 Us kā jalāl nām hamesha ke liye mubāarak ho ;
Aur sārī zamīn us ke jalāl se ma'mūr ho.
A'mīn summ A'mīn.
- 20 Dāūd bin Yassī kī du'āen tamām hūn.

TI'SRI' KITA'B

73

A'saf kā Mazmūr.

- Beshakk Khudā Isrāīl par Ya'nī pākdiḷon par mihrbān hai.
- 2 Lekin mere pānw to phisalne ko the ;
Mere qadam qarīban lagzish khā chuke the.
- 3 Kyūnki jab main sharīron kī iqbālmandī dekhtā,
To magrūron par hasad kartā thā.
- 4 Is liye kī un kī maut men jānkanī nahīn,
Balki un kī quwwat banī rahtī hai.
- 5 Wuh āur ādmīon kī tarah musībat men nahīn parte ;
Na āur logon kī tarah un par āfat ātī hai.
- 6 Is liye gurūr un ke gale kā hār hai,
Goyā wuh zulm se mulabbas hai.
- 7 Un kī ānkhen charbī se ubhrī hūī hai :
Un ke dil ke khayālāt hadd se bah gaye hai.
- 8 Wuh thāṭhā mārte aur sharārat se zulm kī bāten karte hai :
Wuh barā bol bolte hai.
- 9 Un ke munh āsmān par hai,
Aur un kī zabānen zamīn kī sair kartī hai.
- 10 Is liye us ke log is taraf rujū' hote hai,
- Aur jī bharkar pīte hai.
- 11 Wuh kahte hai, Khudā ko kaise ma'lūm hai ?
Kyā Haqq Ta'ālā ko kuchh 'ilm hai ?
- 12 In sharīron ko dekho ;
Yih sadā chain se rahte hūe daulat bahāte hai.
- 13 Yaqīnan main ne 'abas apne dil ko sáf,
Aur apne hāthon ko pāk kiyā.
- 14 Kyūnki mujh par din bhar āfat rahtī hai ;
Aur main har subh tambīh pātā hūn.
- 15 Agar main kahtā kī Yūn kahūngā,
To tere farzāndon kī nasl se bewafāī kartā.
- 16 Jab main sochne lagā kī ise kaise samjhūn,
To yih merī nazar men dushwār thā ;
- 17 Jab tak kī main ne Khudā ke maqdis men jākar
Un ke anjām ko na sochā.
- 18 Yaqīnan tū un ko phisalī jagahon men rakhtā hai,
Aur halākat kī taraf dhakel detā hai.
- 19 Wuh dam bhar men kaise ujar gaye !
Wuh hādison se bi'lkull fanā ho gaye.
- 20 Jaise jāg uthnewālā khwāb ko,

- Waise hi tú, ai KHUDÁWAND,
jágkar un kí súrát ko náchíz
jánegá.
- 21 Kyúnki merá dil ranjída huá,
Aur merá jigar chhid gayá thá.
- 22 Main be'aql aur jáhil thá;
Main tere sámne jánwar kí má-
nind thá.
- 23 Taubhí main barábar tere sáth
hún:
Tú ne merá dahiná háth pakar
rakkhá hai.
- 24 Tú apní maslahat se merí rah-
numái karegá,
Aur ákhirkár mujhe jalál men
qubúl farmáegá.
- 25 A'smán par tere siwá merá kaun
hai?
Aur zamín par tere siwá main
kísí ká mushtáq nahín.
- 26 Go merá jism aur merá dil záil ho
jáen,
Taubhí Khudá hamesha mere dil
ki quwwat aur merá bakhra
hai.
- 27 Kyúnki dekh, wuh jo tujh se dúr
hain faná ho jáenge:
Tú ne un sab ko jinhon ne tujh se
bewafái kí, halák kar diyá hai.
- 28 Lekin mere liye yihí bhalá hai
ki Khudá kí nazdíkí hásil
karún:
Main ne Khudáwand KHUDÁ ko
apní panáhgáh baná liyá hai,
Táki tere sab kámon ká bayán
karún.

74 *A'saf ká Mashkál.*

- Ai Khudá, tú ne ham ko
hamesha ke liye kyún tark
kar diyá?
Terí charágh kí bheron par terá
qahr kyún bharák rahá hai?
- 2 Apní jamá'at ko jise tú ne qadím
se kharídá hai,
Jis ká tú ne fidya diyá táki terí
mirás ká qabíla ho,
Aur koh i Siyyún ko jis par tú
ne sukúnat kí hai, yád kar.
- 3 Apne qadam dáimí khandaron kí
taraf barhá,
Ya'ní un sab kharábíon kí taraf
jo dushman ne maqdis men
kí hain.
- 4 Tere majma' men tere mukhálif
garajte rahe hain;
Nishán ke liye unhon ne apne
híjhane kharé kiye hain.
- 5 Wuh un ádmíon kí manind the,

- Jo gunján darakhton par kuháre
chaláte hain.
- 6 Aur ab wuh us kí sári naqshkárí
ko
Kuhári aur hathaaron se bi'kull
tore dálte hain.
- 7 Unhon ne tere maqdis men ág
lagá dí hai,
Aur tere nám ke maskan ko
zamín tak mismár karke nápak
kiyá hai.
- 8 Unhon ne apne dil men kahá hai,
Ham un ko bi'kull wirán kar
dálen:
Unhon ne is mulk men Khudá ke
sab 'ibádatkhánon ko jalá diyá
hai.
- 9 Hamáre nishán nazar nahín áte:
Aur koí nabí nahín rahá;
Aur ham men koí nahín jántá ki
yih hál kab tak rahegá.
- 10 Ai Khudá, mukhálif kab tak
ta'nazaní kartá rahegá?
Kyá dushman hamesha tere nám
par kufr baktá rahegá?
- 11 Tú apná háth kyún roktá hai?
Apná dahiná háth bagal se nikál
aur faná kar.
- 12 Khudá qadím se merá bádsháh
hai,
Jo zamín par naját bakhshatá hai.
- 13 Tú ne apní qudrat se samundar
ke do hisse kar diye:
Tú pání men azhdáháon ke sir
kuchaltá hai.
- 14 Tú ne lawiyátán ke sir ke tukre
kiye,
Aur use biyábán ke rahnewálon
kí khurák banáyá.
- 15 Tú ne chashme aur sailáb jári
kiye:
Tú ne bare bare daryáon ko
khushk kar dálá.
- 16 Dín terá hai, rát bhí terí hí hai:
Núr aur áftáb ko tú hí ne taiyar
kiyá.
- 17 Zamín kí tamám hudúd tú hí ne
thahrái hain:
Garmí aur sardí ke máusim tú hí
ne banáe.
- 18 Ai KHUDÁWAND, ise yád rakh, kí
dushman ne ta'nazaní kí hai;
Aur bewuqúf qaum ne tere nám
kí takfir kí hai.
- 19 Apní fákhra kí ján ko janglí
jánwar ke hawále na kar;
Apne garíbon kí ján ko hamesha
ke liye bhúl na já.

- 20 Apne 'ahd ká khayál farmá,
Kyúñki zamín ke tárík maqám
zulm ke maskanon se bhare
hain.
- 21 Mazlúm sharminda hokar na laute :
Garíb aur muhtáj tere nám kí ta'rif
karen.
- 22 Uth, ai Khudá, ap hí apní waká-
lat kar :
Yád kar ki ahmaq din bhar tujh
par kaisí ta'nazaní kartá hai.
- 23 Apne dushmanon kí áwáz ko
bhúl na já :
Tere mukhálifon ká hangáma
barpá hotá rahtá hai.

75 *Mír muganní ke liye; Altash-
khit ke sur par. A'saf ká
Mazmúr, ya'ni Gít.*

- 1 Ai Khudá, ham terá shukr karte
hain :
Ham terá shukr karte hain,
kyúñki terá nám nazdík hai :
Log tere 'ajíb kámon ká zikr
karte hain.
- 2 Jab merá mu'aiyan waqt áegá
To main rástí se 'adálat kar-
úngá.
- 3 Zamín aur us ke sab báshinde
gudáz ho gaye hain :
Main ne us ke sutúnon ko qáim
kar diyá hai. (Siláh.)
- 4 Main ne magrúron se kahá,
Gurúr na karo ;
Aur sharíron se kí Síng únchá na
karo :
- 5 Apná síng únchá na karo ;
Gardankashí se bát na karo.
- 6 Kyúñki sarfarází na to mashriq
se na magrib se
Aur na junúb se áti hai.
- 7 Balki Khudá hí 'adálat karnewálá
hai :
Wuh kisí ko past kartá hai aur
kisí ko sarfarází bakhshtá
hai.
- 8 Kyúñki KHUDÁWAND ke háth
men piyála hai aur mai jhág-
wálí hai ;
Wuh milí húi sharáb se bhará
hai aur Khudáwánd usí men se
undeltá hai :
Beshakk us kí talchhaṭ zamín ke
sab sharír nichor nichorkar
pienge.
- 9 Lekin main to hamesha zikr kartá
rahúngá ;
Main Ya'qúb ke Khudá kí madh-
sarái karúngá

- 10 Aur main sharíron ke sab síng
kát dálúngá ;
Lekin sádíqon ke síng únche
kiye jáenge.

76 *Mír muganní ke liye; tárdár
sázon ke sáth. A'saf ká
Mazmúr, ya'ni Gít.*

- 1 Khudá Yahúdáh men mashhúr
hai :
Us ká nám Isráíl men buzurg
hai.
- 2 Sálím men us ká kháima hai,
Aur Siyyún men us ká maskan.
- 3 Wahán us ne barq i kamán ko
Aur dhál aur talwár aur sámán i
jang ko toṛ dálá. (Siláh.)
- 4 Tú jaláíl hai, aur shikár ke pahár-
on se shándár hai.
- 5 Mazbútdil luṭ gaye, wuh gahri
nínd men pare hain ;
Aur zabardast logon men se kisí
ká háth kám na áyá.
- 6 Ai Ya'qúb ke Khudá, terí jhirkí se
Rath aur ghoṛe donon par maut
kí nínd tarí hai.
- 7 Faqat tujh hí se darná chahiye :
Aur tere qahr ke waqt kaun tere
huzúr khará rah saktá hai?
- 8 Tú ne ásmán par se faisala sun-
áyá ;
Zamín darkar chup ho gayí,
- 9 Jab Khudá 'adálat karne ko uthá,
Táki zamín ke sab halímon ko
bachá le. (Siláh.)
- 10 Beshakk insán ká gazab terí
sitáish ká bá'is hogá :
Aur tú gazab ke baqiye se kamar-
basta hogá.
- 11 KHUDÁWAND apne Khudá ke liye
mannat máno aur púrí karo :
Aur jo us ke gird hain wuh usí
ke liye jis se darná wájib hai
hadye láen.
- 12 Wuh umará kí ruh ko qabz kar-
egá :
Wuh zamín ke bádsháhon ke liye
muhíb hai.

77 *Mír muganní ke liye; Yadútán
ke taur par. A'saf ká Maz-
múr.*

- 1 Main baland áwáz se Khudá ke
huzúr faryád karúngá,
Khudá hí ke huzúr baland áwáz
se ; aur wuh merí taraf kán
lagáegá.
- 2 Apní musíbat ke din main ne
KHUDÁWAND ko dhúndhá :

- Mere háth rát ko phaile rahe aur dhíle na húe ;
 Merí ján ko taskín na húi.
 3 Main Khudá ko yád kartá hún, aur bechain hún ;
 Main wáwailá kartá hún, aur merí ján nidhál hai. (Siláh.)
 4 Tú merí ánkhen khulí rakhtá hai :
 Main aisá betáb hún, ki bol nahín saktá.
 5 Main guzashta aiyám par Ya'ní qadím zamáne ke barason par sochtá rahá.
 6 Mujhe rát ko apná gít yád átá hai :
 Main apne dil hí men sochtá hún ;
 Merí rúh barí taftísh men lagí hai.
 7 Kyá KHUDÁWAND hamesha ke liye chhor degá ?
 Kyá wuh phir kabhí mihrbán na hogá ?
 8 Kyá us kí shafaqat hamesha ke liye játi rahí ?
 Kyá us ká wa'da abad tak bátíl ho gayá ?
 9 Kyá Khudá karam karná bhúl gayá ?
 Kyá us ne qahr se apní rahmat rok lí ? (Siláh.)
 10 Phir main ne kahá, Yih merí hí kamzorí hai ;
 Main to Haqq Ta'álá kí qudrat ke zamáne ko yád karúngá.
 11 Main KHUDÁWAND ke kámon ká zikr karúngá,
 Kyúнки mujhe tere qadím 'ajáib yád áenge.
 12 Main terí sári san'at par dhyán karúngá ;
 Aur tere kámon ko sochúngá.
 13 Ai Khudá, terí ráh maqdis men hai :
 Kaun sá deotá Khudá kí mánind bará hai ?
 14 Tú wuh Khudá hai jo 'ajíb kám kartá hai :
 Tú ne qaumon ke darmiyán apní qudrat zahir kí.
 15 Tú ne apne hí bázú se apní qaum Baní Ya'qúb aur baní Yúsuf ko fitya dekar chhuráyá hai. (Siláh.)
 16 Ai Khudá, samundaron ne tujhe dekhá :
 Samundar tujhe dekhkar dar gaye ;
 Gahráo bhí kánp uthe.
 17 Badliyon ne pání barsáyá ;
 Aflák se áwáz áí ;
 Tere tír bhí charon taraf chale.
 18 Bagole men tere ra'd kí áwáz thí ;

- Barq ne jahán ko raushan kar diyá :
 Zamin larzí aur kánpí.
 19 Terí ráh samundar men hai,
 Tere ráste bare samundaron men hai,
 Aur tere naqsh i qadam náma'lúm hai.
 20 Tú ne Músá aur Hárún ke wasíle se Galle kí tarah apne logon kí rah-numái kí.

78 *A'saf ká Mashkál.*

Ai mere logo, merí sharí'at ko suno :

- Mere munh kí báton par kán lagáo.
 2 Main tamsíl men kalám karúngá ;
 Aur qadím mu'amme kahúngá,
 3 Jin ko ham ne suná aur ján líyá,
 Aur hamáre báp dá dá ne ham ko batáyá ;
 4 Aur jin ko ham un kí aulád se poshída nahín rakkhenge,
 Balki áyanda pusht ko bhí KHUDÁWAND kí ta'rif
 Aur us kí qudrat aur 'ajáib, jo us ne kiye, batáenge.
 5 Kyúнки us ne Ya'qúb men ek shahádat qáim kí,
 Aur Isráíl men sharí'at muqarrar kí,
 Jin kí bábat us ne hamáre báp dá dá ko hukm diyá
 Kí wuh apní aulád ko un kí ta'lím den.
 6 Táki áyanda pusht ya'ní wuh farzand jo paidá hongé un ko ján len,
 Aur wuh bare hokar apní aulád ko sikháen :
 7 Kí wuh Khudá par ás rakkhen,
 Aur us ke kámon ko bhúl na jáen,
 Balki us ke hukmon par 'amal karen :
 8 Aur apne báp dá dá kí tarah Sarkash aur bágí nasl na banen ;
 Aísí nasl jis ne apná dil durust na kiyá ;
 Aur jis kí rúh Khudá ke huzúr wafádár na rahí.
 9 Baní Ifráím musallah hokar aur kamánen rakkhte húe
 Laráf ke dín phir gaye.
 10 Unhon ne Khudá ke 'ahd ko qáim na rakkhá,
 Aur us kí sharí'at par chalne se inkár kiyá ;
 11 Aur us ke kámon ko aur us ke 'ajáib ko

- Jo us ne un ko dikháe the bhúll gaye.
- 12 Us ne mulk i Misr men, Zu'an ke 'iláqe men
Un ke bápádá ke sámne 'ajíb o garíb kám kiye.
- 13 Us ne samundar ke do hisse karke un ko pár utará ;
Aur páni ko túde kí tarah khará kar diyá.
- 14 Us ne din ko bádal se un kí rah-barí kí,
Aur rát bhar ág kí raushní se.
- 15 Us ne biyábán men chatánon ko chírá,
Aur un ko goyá bahr se khúb piláyá.
- 16 Us ne chatán men se nadiyán jári kí,
Aur daryaon kí tarah páni baháyá.
- 17 Taubhí wuh us ke khiláf gunáh karte hí gaye,
Aur biyábán men Haqq Ta'álá se sarkashí karte rahe.
- 18 Aur unhon ne apní khwáhish ke mutábiq khána mángkar
Apne dil men Khudá ko ázmáyá.
- 19 Balki wuh Khudá ke khiláf bakne lage,
Aur kahá, Kyá Khudá biyábán men dastarkhwán bichhá saktá hai?
- 20 Dekho, us ne chatán ko mára to páni phúñ niklá,
Aur nadiyán bahne lagín ;
Kyá wuh roñi bhí de saktá hai?
Kyá wuh apne logon ke liye gosht muhaiyá kar degá?
- 21 Pas KHUDÁWAND sunkar gazab-nák huá :
Aur Ya'qúb ke khiláf ág bharak uthí,
Aur Isráil par qahr túñ pará ;
- 22 Is liye kí wuh Khudá par ímán na láe,
Aur us kí naját par bharosá na kiyá.
- 23 Taubhí us ne aflák ko hukm diyá,
Aur ásmán ke darwáze khole,
- 24 Aur kháne ke liye un par mann barsáyá,
Aur un ko asmáni khurák bahshí.
- 25 Insánon ne firishton kí gízá khái :
Us ne khána bhejkar un ko ásúda kiyá
- 26 Us ne ásmán men purwá chalái :
Aur apní qudrát se dakhiná bahái.
- 27 Us ne un par gosht ko khák kí mánind barsáyá,
Aur parandon ko samundar kí ret kí mánind :
- 28 Jin ko us ne un kí khaimagáb men
Un ke maskanon ke ás pás giráyá.
- 29 Pas wuh khákar khúb ser hue,
Aur us ne un kí khwáhish púri kí.
- 30 Wuh apní khwáhish se báz na áe,
Aur un ká khána un ke munh hí men thá
- 31 Kí Khudá ká gazab un par túñ pará,
Aur un ke sab se moñe táza ádmí qatl kiyé,
Aur Isráili jawánon ko már giráyá.
- 32 Báwujúd in sab báton ke wuh gunáh karte hí rahe,
Aur us ke 'ajíb o garíb kámon par ímán na láe.
- 33 Is liye us ne un ke dilon ko batálat se,
Aur un ke barason ko dahshat se tamám kar diyá.
- 34 Jab wuh un ko qatl karne lagá, to wuh us ke tálib hue :
Aur rujú' hokar dil o ján se Khudá ko dhúndhne lage.
- 35 Aur un ko yád áyá kí Khudá un kí chatán,
Aur Haqq Ta'álá un ká fidya dene-wálá hai.
- 36 Lekin unhon ne apne munh se us kí khushámad kí,
Aur apní zabán se us se jhúñ bolá.
- 37 Kyúñki un ká dil us ke huzúr durust na thá,
Aur wuh us ke 'ahd men wafádár na nikle.
- 38 Lekin wuh rahím hokar badkárí mu'áf kartá hai aur halák nahín kartá ;
Balki bárhá apne qahr ko rok letá hai,
Aur apne púre gazab ko bharakne nahín detá.
- 39 Aur use yád rahtá hai kí Yih mahz bashar hain,
Ya'ní hawá jo chali játi hai aur phir nahín áti.
- 40 Kitní bár unhon ne biyábán men us se sarkashí kí,
Aur sahrá men use ázurda kiyá.
- 41 Aur wuh phir Khudá ko ázmane lage,
Aur unhon ne Isráil ke Ouddús ko naráz kiyá.

- 42 Unhon ne us ke háth ko yád na rakkhá,
Na us din ko jab us ne fidya dekar un ko mukhálif se rihái baqshí.
- 43 Us ne Misr men apne nishán dikháe,
Aur Zu'an ke 'iláqe men apne 'ajáib ;
- 44 Aur un ke daryáon ko khún baná diyá,
Aur wuh apní nadiyon se pí na sake.
- 45 Us ne un par machchhar bheje jo un ko khá gaye ;
Aur mendak jinhon ne un ko tabáh kar diyá.
- 46 Us ne un kí paidáwár kíron ko,
Aur un kí mihnat ká phal tíddiyon ko de diyá.
- 47 Us ne un kí tákon ko oлон se
Aur un ke gúlar ke darakhton ko pále se mára.
- 48 Us ne un ke chaupáyon ko oлон ke hawále kiyá,
Aur un kí bher bakriyon ko bijlí ke.
- 49 Us ne 'azáb ke firishton kí fauj bhejkar
Apne qahr kí shiddat,
Gaiz aur gazab aur balá ko, un par názil kiyá.
- 50 Us ne apne qahr ke liye rásta banáyá ;
Aur un kí ján maut se na bachái,
Balki un kí zindagí wabá ke hawále kí ;
- 51 Us ne Misr ke sab pahlauthon ko,
Ya'ní Hám ke maskanon men un kí quwwat ke pahle phal ko mára :
- 52 Lekin wuh apne logon ko bheron kí mánind le chala,
Aur biyábán men galle kí mánind un kí rahnumái kí.
- 53 Aur wuh un ko salámat le gayá aur wuh na dare :
Lekin un ke dushmanon ko samundar ne chhipá liyá.
- 54 Aur wuh un ko apne maqdis ki sarhadd tak láyá,
Ya'ní us pahar tak jise us ke dahine háth ne hásil kiyá thá.
- 55 Us ne áur qaumon ko un ke sámne se nikál diyá,
Jin kí mirás jarib dáلكar un ko bant dí,
Aur jin ke khaimon men Isráil ke qabilon ko basáyá.
- 56 Taubhí unhon ne Khudá Ta'álá ko ázmáyá aur us se sarkashí kí,
Aur us kí shahádaton ko na maná ;
- 57 Balki bargashta hokar apne báp-dádá kí tarah bewafái kí,
Aur dhoká denewáli kamán kí tarah ek taraf ko jhuk gaye.
- 58 Kyúnki unhon ne apne únche maqámon ke bá'is us ká qahr bharkáyá ;
Aur apní khodí hui muraton se use gairat dilái.
- 59 Khudá yih sunkar gazabnák huá,
Aur Isráil se sakht nafrat kí.
- 60 So us ne Sailá ke maskan ko tark kar diyá,
Ya'ní us khaimo ko jo baní A'dam ke darmiyán khará kiyá thá.
- 61 Aur us ne apní quwwat ko asiri men
Aur apní hashmat ko mukhálif ke háth men de diyá.
- 62 Us ne apne logon ko talwár ke hawále kar diyá,
Aur wuh apní mirás se gazabnák ho gayá.
- 63 A'g un ke jawánon ko khá gayí ;
Aur un kí kunwáriyon ke sahág na gáe gaye.
- 64 Un ke káhin talwár se máre gaye,
Aur un kí bewáon ne nauha na kiyá.
- 65 Tab KHUDÁWAND goyá nípd se jág ufhá,
Us zabardast ádmí kí tarah jo mai ke sabab se lalkartá ho.
- 66 Aur us ne apne mukhálifon ko márkar paspá kar diyá ;
Us ne un ko hamesha ke liye ruswá kiyá.
- 67 Aur us ne Yúsuf ke khaimo ko chhor diyá,
Aur Ifráim ke qabile ko na chuná ;
- 68 Balki Yahúdáh ke qabile ko chuná,
Usí koh i Siyyún ko jis se us ko mahabbat thí.
- 69 Aur apne maqdis ko paharon kí mánind ta'mír kiyá,
Aur zamín kí mánind jise us ne hamesha ke liye qáim kiyá hai.
- 70 Us ne apne bande Dáúd ko bhí chuná,
Aur bhersálon men se use le liyá.
- 17 Wuh use bachchewáli bheron kí chaupáni se hatá láyá,
Táki us kí qaum Ya'qúb aur us kí mirás Isráil kí gallabáni kare.

72 So us ne khulús i dil se un kí pásbání kí,
 Aur apne máhir háthon se un kí rahnumái kartá rahá.

79

A'saf ká Mazmúr.

Ai Khudá, qaumen terí mirás men ghús áí hain;
 Unhon ne terí muqaddas haikal ko nápák kiyá hai;
 Unhon ne Yarúshalem ko khandar baná diyá hai.

2 Unhon ne tere bandon kí lashon ko ásmán ke parandon kí,
 Aur tere muqaddason ke gosht ko zamía ke darandon kí khurák baná diyá hai.

3 Unhon ne un ká khún Yarúshalem ke gird páni kí tarah baháyá;
 Aur kol un ko dafn karnewálá na thá.

4 Ham apne parausiyon kí malámat ká nishána hain,
 Aur apne ás pás ke logon ke tamaskhur aur mazzáq ká bá'is.

5 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú hamesha ke liye naráz rahegá?
 Kyá terí gairat ág kí tarah bháraktí rahegí?

6 Apná qahr un qaumon par jo tujhe nahín pahchántín,
 Aur un mamukaton par, jo terá nám nahín letín, undel de.

7 Kyúnki unhon ne Ya'qúb ko khá liyá,
 Aur us ke maskan ko újar diyá hai.

8 Hamáre báp dá dá ke gunáhon ko hamáre khiláf yád na kar;
 Terí rahmat jáid ham tak pahunche,
 Kyúnki ham bahut past ho gaye hain.

9 Ai hamáre naját denewále Khudá, apne nám ke jalál kí khátir hamári madad kar:
 Apne nám kí khátir ham ko chhurá, aur hamáre gunáhon ká kaffára de.

10 Qaumen kyún kahen, kí Un ká Khudá kahán hai?
 Tere bandon ke baháe húe khún ká badla

Hamári ánkhon ke sámne qaumon par wázih ho jáe.

11 Qaidí kí áh tere huzúr tak pahunche;
 Apní barí qudrat se marnewálon ko bachá le.

12 Ai Khudáwand, hamáre parausiyon kí ta'nazani jo wuh tujh par karte rahe hain
 Ulfi sat guná un hí ke dáman men dal de.

13 Tab ham jo tere log aur terí charágáh kí bhejen hain,
 Hamesha terí shukrguzári karenge:
 Ham pusht dar pusht terí sitáish karenge.

80

Mír muganni ke liye; Shoshaním. 'Edot ke sur par. A'saf ká Mazmúr.

1 Ai Isráí ke chaupán,
 Tú jo galle kí manind Yúsuf ko le chaltá hai, kán lagá;
 Tú jo karúbion par baithá hai, jalwagar ho.

2 Ifráím o Binýamín aur Munassí ke sámne apní quwwat ko bedár kar,
 Aur hamen bacháne ko á.

3 Ai Khudá, ham ko bahál kar;
 Aur apná chihra chamká, to ham bach jáenge.

4 Ai KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá,
 Tú kab tak apne logon kí du'á se naráz rahegá?

5 Tú ne un ko ánsúon kí roti khilái,
 Aur pine ko kasrat se ánsú hí diye.

6 Tú ham ko hamáre parausiyon ke liye jhagre ká bá'is banátá hai:

Aur hamare dushman ápas men hanste hain.

7 Ai lashkaron ke Khudá, ham ko bahál kar;
 Aur apná chihra chamká, to ham bach jáenge.

8 Tú Misr se ek ták láya:
 Tú ne qaumon ko khárij karke use lagáya.

9 Tú ne us ke liye jagah taiyár kí,
 Us ne gahri jar pakri aur zamín ko bhar diyá.

10 Pahar us ke sáye men chhip gaye,
 Aur us kí dáliyan Khudá ke deodaron kí manind thin.

11 Us ne apní shákhen samundar tak phailáin,
 Aur apní tahniyan daryá e Furat tak.

- 12 Phir tú ne us kí báron ko kyün
for dála,
Kí sab áne jánewále us ká phal
tote hain?
- 13 Jangh sár use barbád kartá
hai,
Aur janghí jánwar use khá játe
hain.
- 14 Ailashkaron ke Khudá, ham terí
minnat karte hain, phir muta-
wajih ho :
A'smán par se nigáh kar aur
deh, aur is ták kí nigahbáni
farimá ;
- 15 Aur us paude kí bhí jise tere
dahine háth ne lagáyá hai,
Aur us shákh kí jise tú ne apne
liye mazbút kiyá hai.
- 16 Yih ág se jalí húi hai, yih kañi
parí hai :
Wuh tere munh kí jhíkí se halák
ho játe hain.
- 17 Terá háth terí dahiní taraf ke
insán par ho,
Us Ibn í A'dam par jise tú ne
apne liye mazbút kiyá hai.
- 18 Phir ham tujh se bargashta na
hogge :
Tú ham ko phir zinda kar, aur
ham terá nám liyá karenge.
- 19 Aí KHUDÁWAND lashkaron ke
Khudá, ham ko bahál kar ;
Apná chihra chamká, to ham bach
jáenge.

81 *Mír muganní ke liye ; Gittí ke
sur par. A'saf ká Mazmúr.*
Khudá ke huzúr jo hamári
quwwat hai baland áwáz se
gáo :

- Ya'qúb ke Khudá ke huzúr khushi
ká ná'ra máro.
- 2 Nagma chhero aur daf láo,
Aur dilnawáz sitár aur barbat.
- 3 Naye chánd aur püre chánd ke
waqt
Hamári 'id ke din narsingá
phúnko.
- 4 Kyünki yih Isráil ke liye áin,
Aur Ya'qúb ke Khudá ká hukm
hai.
- 5 Is ko us ne Yúsuf men shahádat
táhráyá
Jab wuh mulk í Misr ke khiláf
niklá :
Main ne us ká kalám suná jis ko
main jántá ná thá.
- 6 Main ne us ke kandhe par se bojh
utár diyá :

- Us ke háth tokri dhone se chhút
gaye.
- 7 Tú ne musibat men pukará, aur
main ne tujhe chhuráyá :
Main ne ra'd ke parde men se
tujhe jawáb diyá :
Main ne tujhe Maribah ke chashme
par ázmáyá. (Siláh.)
- 8 Ai mere logo, suno, main tum ko
ágáh kartá hún :
Ai Isráil, kásh kí tú merí sun-
tá,
- 9 Tere darmiyán koí gairma'búd na
ho ;
Aur tú kisi gairma'búd ko sijda
na karná.
- 10 KHUDÁWAND terá Khudá main
hún,
Jo tujhe mulk í Misr se níkal
láya :
Tú apná munh khúb khol, aur
main use bhar dúngá.
- 11 Par mere logon ne merí bát na
suní,
Aur Isráil mujh se razámand na
húa.
- 12 Pas main ne un ko un ke dil kí
hañ par chhor diyá,
Táki wuh apne hí mashwaron par
chaleñ.
- 13 Kásh kí mere log merí sunte,
Aur Isráil merí ráhon par chaltá !
- 14 Main jald un ke dushmanon ko
maglúb kar detá,
Aur un ke mukhálifon par apná
háth chalátá.
- 15 KHUDÁWAND se 'adawat rakhne-
wále us ke tábi' ho játe,
Aur in ká zamána hamesha tak
baná rahtá,
- 16 Wuh in ko achchhe se achchá
gehún khilátá :
Aur main tujhe chatán men ke
shahd se ser kartá.

82 *A'saf ká Mazmúr.*
Khudá kí jamá'at men Khudá
maujúd hai ;
Wuh iláhon ke darmiyán 'adálat
kartá hai.

2 Tum kab tak beinsáfi se 'adálat
karoge,
Aur shariron kí tarafdári karoge?
(Siláh.)

3 Garíb aur yatím ká insáf karo :
Gamzada aur mufis ke sáth
insáf se pesh áo.

4 Garíb aur muhtáj ko bacháo :
Shariron ke háth se un ke chhuráo.

- 5 Wuh na to kuchh jānte hain na samajhte hain ;
Wuh andhere men idhar udhar chalte hain :
Zamīn kī sab bunyāden hīl gayī hain.
- 6 Main ne kahā thā, ki Tum ilāh ho, Aur tum sab Haqq Ta'ālā ke farzand ho.
- 7 Taubhī tum ādmīon kī tarah maroge,
Aur umarā men se kisī kī tarah gir jāoge.
- 8 Ai Khudā, uṭh, zamīn kī 'adālat kar,
Kyūnki tū hī sab qaumon kā mālīk hogā.

83 *Git, A'saf kā Mazmūr.*

- Ai Khudā, khāmosh na rah ;
Ai Khudā, chup chāp na ho,
aur khāmoshī ikhtiyār na kar.
- 2 Kyūnki dekh, tere dushman ūdham machāte hain :
Aur tujh se 'adāwat rakhnewālon ne sir uṭhāyā hai.
- 3 Kyūnki wuh tere logon ke khilāf makkārī se mansūba bāndhte hain,
Aur un ke khilāf jo terī panāh men hain mashwara karte hain.
- 4 Unhon ne kahā, A'o, ham in ko kāṭ dālen ki in kī qaum hī na rahe ;
Aur Isrāīl ke nām kā phir zikr na ho.
- 5 Kyūnki unhon ne ekā karke āpas men mashwara kiyā hai ;
Wuh tere khilāf 'ahd bāndhte hain :
- 6 Ya'nī Adom ke ahl i khaima aur Ismā'īlī ;
Moāb aur Hājirī ;
- 7 Jabal aur 'Ammon aur 'Amālīq ;
Filistīn aur Sūr ke bāshinde hain :
- 8 Asūr bhī in se milā huā hai ;
Unhon ne banī Lūt kī kumak kī hai. (Silāh.)
- 9 Tū un se aisā kar jaisā Midyān se Aur jaisā wādī e Qaison men Sīsarā aur Yābīn se kiyā thā.
- 10 Jo 'Ain Dor men halāk hue,
Wuh goyā zamīn kī khād ho gaye.
- 11 Un ke sardāron ko 'Oreb aur Zaeb kī mānind,
Balki un ke shāhzādon ko Zibah aur Zilmana' kī mānind banā de ;

- 12 Jinhon ne kahā hai, A'o
Ham Khudā kī bastiyon par qabza kar len.
- 13 Ai mere Khudā, un ko bagole ki gard kī mānind banā de ;
Aur jaise hawā ke āge dānthal.
- 14 Us āg kī tarah jo jangal ko jalā detī hai,
Us shu'le kī tarah jo paharon men āg lagā detā hai ;
- 15 Tū isī tarah apnī āndhī se un kā pichhā kar,
Aur apne tūfān se un ko pareshān kar de.
- 16 Ai KHUDĀWAND, un ke chihron par ruswāī tārī kar ;
Tāki wuh tere nām ke tālib hon.
- 17 Wuh hamesha sharmina aur pareshān rahen ;
Balki wuh ruswā hokar halāk ho jāen :
- 18 Tāki wuh jān len ki tū hī, jis kā nām YĀHOWĀH hai,
Tamām zamīn par baland o bālā hai.

84 *Mīr mugannī ke liye ; Gattī ke sur par. Banī Qorah kā Mazmūr.*

- 1 Ai lashkaron ke KHUDĀWAND,
Tere maskan kyā hī dilkash hain !
- 2 Merī jān KHUDĀWAND kī bārgāhon kī mushtāq hai balki gudāz ho chālī ;
Merā dil aur merā jism zinda Khudā ke liye khushī se lal-kārtē hain.
- 3 Ai lashkaron ke KHUDĀWAND, ai mere bādshāh aur mere Khudā,
Tere mazbahon ke pās gauraiyā ne apnā āshiyāna,
Aur abābil ne apne liye ghonslā banā liyā,
Jahān wuh apne bachchon ko rakkhe.
- 4 Mubārak hain wuh jo tere ghar men rahte hain :
Wuh sadā terī ta'rīf karenge. (Silāh.)
- 5 Mubārak hai wuh ādmī jis kī quwwat tujh se hai ;
Jis ke dil men Siyyūn kī shāh-rāhen hain.
- 6 Wuh Wādī e Bukā se guzarkar use chashmon kī jagah banā lete hain ;
Balki pahlī bārish use barakaton se ma'mūr kar detī hai.
- 7 Wuh tāqat par tāqat pāte hain,

- Un men se har ek Siyyún men Khudá ke huzúr házir hotá hai.
- 8 **AI KHUDÁWAND** lashkaron ke Khudá, merí du'á sun :
AI Ya'qúb ke Khudá, kán lagá.
 (Siláh.)
- 9 **AI Khudá**, ai hamári sipar, dekh, Aur apne mamsúh ke chihre par nazar kar.
- 10 Kyúnki terí bārgáhon men ek dīn hazár se bihtar hai.
 Main apne Khudá ke ghar ká darbān honá
 Sharárat ke kháimon men basne se ziyáda pasand karúngá.
- 11 Kyúnki **KHUDÁWAND** Khudá áftáb aur sipar hai :
KHUDÁWAND fazl aur jalál bakhsh-egá :
 Wuh rástrau se koí ní'mat báz na rakkhegá.
- 12 **AI** lashkaron ke **KHUDÁWAND**, Mubáarak hai wuh ádmí jis ká tawakkul tujh par hai.

85 *Mír muganní ke liye. Bani Qorah ká Mazmár.*

- AI KHUDÁWAND**, tú apne mulk par mihrbān rahá hai :
 Tú **Ya'qúb** ko asrí se wápas láyá hai.
- 2 Tú ne apne logon kí badkárí mu'áf kar dí hai,
 Tú ne un ke sab gunáh dhānk diye haiñ. (Siláh.)
- 3 Tú ne apná gazab bi'lkull uthá liyá :
 Tú apne qahr i shadíd se báz áyá hai.
- 4 **AI** hamáre naját denewále **Khudá**, ham ko bahál kar,
 Apná gazab ham se dūr kar.
- 5 Kyá tú sadá ham se náráz rah-egá?
 Kyá tú apne qahr ko pusht dar pusht jarí rakkhegá?
- 6 Kyá tú ham ko phir zinda na karegá,
 Táki tere log tujh men shádmán hon?
- 7 **AI KHUDÁWAND**, tú apní shafaqat ham ko dikhá,
 Aur apní naját ham ko bakhsh.
- 8 Main sunúngá kí **KHUDÁWAND** Khudá kyá farmatá hai :
 Kyúnki wuh apne logon aur apne muqaddason se salámatí kí bátēn karegá :

- Par wuh phir hamáqat kí taraf rujú' na kareñ.
- 9 **Yaqínan** us kí naját us se darnewálon ke qaríb hai,
 Táki jalál hamáre mulk men base.
- 10 **Shafaqat** aur rástí báham mil gayi hain :
 Sadáqat aur salámatí ne ek dúsre ká bosa liyá hai.
- 11 Rástí zamín se nikaltí hai ;
 Aur sadáqat ásmán par se jhánktí hai.
- 12 **Jo kuchh achchhá** hai wuhí **KHUDÁWAND** 'atá farmáegá ;
 Aur hamári zamín apní paidáwar degí.
- 13 Sadáqat us ke áge áge chalegi ;
 Aur us ke naqsh i qadam ko hamári ráh banáegi.

86 *Dáúd kí Du'á.*

- AI KHUDÁWAND**, apná kán jhuká aur mujhe jawáb de,
 Kyúnki main miskín aur muhtáj hún.
- 2 Merí ján kí hifázat kar, kyúnki main dīndár hún :
AI mere **Khudá**, apne bande ko, jis ká tawakkul tujh par hai, bachá le.
- 3 **Yá Rabb**, mujh par rahm kar ;
 Kyúnki main dīn bhar tujh se faryád kartá hún.
- 4 **Yá Rabb**, apne bande kí ján ko shád kar de ;
 Kyúnki main apní ján terí taraf uthátá hún.
- 5 **Is liye** kí tú, **yá Rabb**, nek aur mu'áf karne ko taiyár hai,
 Aur apne sab du'á karnewálon par shafaqat men ganí hai.
- 6 **AI KHUDÁWAND**, merí du'á par kán lagá ;
 Aur merí minnat kí áwáz par tawajjuh farmá.
- 7 Main apní musíbat ke dīn tujh se du'á karúngá,
 Kyúnki tú mujhe jawáb degá.
- 8 **Yá Rabb**, ma'búdon men tujh sá koí nahín,
 Aur terí san'aten bemisál haiñ.
- 9 **Yá Rabb**, sab qaumen jin ko tú ne banáyá ákar tere huzúr síjdá karengí,
 Aur tere nám kí tamjíd karengí.
- 10 Kyúnki tú buzurg hai aur 'ajíb o garíb kám kartá hai :
 Tú hí wáhid **Khudá** hai.

- 11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apní rāh kí ta'lim de, main terí rástí men chalúngá :
Mere dil ko yaksúí bakhsh, táki tere nám ká khauf mánún.
- 12 Yá Rabb, mere Khudá, main púre dil se terí ta'rif karúngá :
Main abad tak tere nám kí tamjíd karúngá.
- 13 Kyúнки mujh par terí barí shafaqat hai ;
Aur tú ne merí ján ko pátál kí tah se nikálá hai.
- 14 Ai Khudá, magrúr mere khiláf uthe hain,
Aur tundkhú jamá'at merí ján ke píchhe parí hai,
Aur unhon ne tujhe apne sánne nahín rakkhá.
- 15 Lekin tú, yá Rabb, rahím o karím Khudá hai,
Qahr karne men dhímá, aur shafaqat o rástí men ganí.
- 16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar :
Apne bande ko apní quwwat bakhsh,
Aur apní laundí ke beṭe ko bachá le.
- 17 Mujhe bhalái ká koí nishán díkhá,
Táki mujh se 'adáwat rakhne-wále ise dekhkar sharminda hon ;
Kyúнки tú ne, ai KHUDÁWAND, merí madad kí aur mujhe tasallí dí hai.

87 *Bani Qorah ká Mazmúr ; ya'ni Gít.*

Us kí bunyád muqaddas paháron men hai.

- 2 KHUDÁWAND Siyyún ke pháṭakon ko
Ya'qúb ke sab maskanon se ziváda 'azíz rakhtá hai.
- 3 Ai Khudá ke shahr,
Terí barí barí khúbíán bayán kí játi hain. (Siláh.)
- 4 Main Rahab aur Bábul ká yún zikr karúngá ki wuh mere jánnewálon men hain,
Filistín aur Súr aur Kúsh ko dekho,
Yih wahán paidá húa thá.
- 5 Balki Siyyún ke báre men kahá jáegá kí Fulán fulán ádmí us men paidá hue,
Aur Haqq Ta'álá khúud us ko qiyám bakhshégá.

- 6 KHUDÁWAND qaumon ke shumár ke waqt darj karegá,
Ki Yih shakhs wahán paidá húa thá. (Siláh.)
- 7 Gánewále aur náchnewále yih kahenge,
Ki Mere sab chashme tujh hí men hain.

88 *Gít, bani Qorah ká Mazmúr ; mir muganni ke liye ; Mahalat Li'niwwat ke sur par, Haimán Izrákhi ká Mashkil.*

- 1 Ai KHUDÁWAND, mere naját dene-wále Khudá,
Main ne rát din tere huzúr faryád kí hai.
- 2 Merí du'á tere huzúr pahunché :
Merí faryád par kán lagá.
- 3 Kyúнки merá dil dukhon se bhará hai,
Aur merí ján pátál ke nazdík pahunch gayí hai.
- 4 Main gor men utarnewálon ke sáth giná játá hún :
Main us shakhs kí mánind hún jo bi'lkull bekas ho :
- 5 Goyá maqtúlon kí mánind jo qabr men pare hain
Murdon ke darmiyán dál diyá gayá hún,
Jin ko tú phir kabhí yád nahín kartá ;
Aur wuh tere háth se káṭ dále gaye.
- 6 Tú ne mujhe gahráo men, andherí jagah men,
Pátál kí tah men rakkhá hai.
- 7 Mujh par terá qahr bhári hai,
Tú ne apní maujon se mujhe dukh diyá hai. (Siláh.)
- 8 Tú ne mere jánpahchánon ko mujh se dúr kar diyá ;
Tú ne mujhe un ke nazdík ghinauná baná diyá :
Main band hún aur nikal nahín saktá.
- 9 Merí ánkhi dukh se dhundlá chali :
Ai KHUDÁWAND, main ne har roz tujh se du'á kí hai,
Main ne apne háth terí taraf phailáe hain.
- 10 Kyá tú murdon ko 'ajáib díkháegá ?
Kyá wuh jo mar gaye hain uthkar terí ta'rif karenge ; (Siláh.)

- 11 Kyá terí shafaqat ká charchá gor men hogá,
Yá terí wafádári ká jahannam men?
- 12 Kyá tere 'ajáib ko andhere men pahchánenge,
Aur terí sadáqat ko farámoshí kí sarzamín men?
- 13 Par ai KHUDÁWAND, main ne to terí duháí di hai,
Aur subh ko merí du'á tere huzúr pahunchegí.
- 14 Ai KHUDÁWAND, tú kyún merí ján ko tark kartá hai?
Tú apná chihra mujh se kyún chhipátá hai?
- 15 Main larakpan hí se musíbatzada aur qaríbu'l maut hún;
Main tere dar ke máre hawás-bákhta ho gayá.
- 16 Terá qahr i shadíd mujh par á pará;
Terí dahshat ne merá kám tamám kar diyá.
- 17 Us ne din bhar sailáb kí tarah merá iháta kiyá,
Us ne mujhe bi'lkull gher liyá.
- 18 Tú ne dost o ahbáb ko mujh se dúr kiyá;
Aur mere jánpahchánon ko andhere men dál diyá hai.
- 89** *Etán Izrákhl ká Mashkll.*
Main hamesha KHUDÁWAND kí shafaqat ke gít gaúngá:
Main pusht dar pusht apne munh se terí wafádári ká i'lán karúngá.
- 2 Kyúnki main ne kahá kí Shafaqat abad tak baní rahegí;
Tú apní wafádári ko ásmán men qáim rakkhegá.
- 3 Main ne apne barguzíde ke sáth 'ahd bándhá hai:
Main ne apne bande Dáúd se qasam kháí hai.
- 4 Main terí nasl ko hamesha ke liye qáim karúngá;
Aur tere takht ko pusht dar pusht banáe rakkhúngá. (Siláh.)
- 5 Ai KHUDÁWAND, ásmán tere 'ajáib kí ta'ríf karegá;
Muqaddason ke majma' men terí wafádári kí ta'ríf hogí.
- 6 Kyúnki aflák par KHUDÁWAND ká nazir kaun hai?
Firishtagán men kaun KHUDÁWAND kí mánind hai?
- 7 Aisá ma'búd jo muqaddason kí mahfil men niháyat ta'zím ke láiq hai;
Aur apne sab irdgirdwálon se ziyáda muhib hai.
- 8 Ai KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá,
Ai YÁH, tujh sá zabardast kaun hai?
Terí wafádári tere chaugird hai.
- 9 Samundar ke josh o kharosh par tú hukmráni kartá hai:
Tú us kí uṭhí lahron ko thamá detá hai.
- 10 Tú ne Rahab ko maqtúl kí mánind tukre tukre kiyá:
Tú ne apne qawí bázú se apne dushmanon ko paráganda kar diyá.
- 11 A'smán terá hai, zamín bhí terí hai;
Jahán aur us kí ma'múri ko tú hí ne qáim kiyá hai.
- 12 Shimál aur junúb ká paidá karne-wálá tú hí hai:
Tabúr aur Harmún tere nám se khushí manáte hain.
- 13 Terá bázú qudratwálá hai:
Terá háth qawí aur terá dahiná háth baland hai.
- 14 Sadáqat aur 'adl tere takht kí bunyád hain:
Shafaqat aur wafádári tere áge áge chaltí hain.
- 15 Mubáarak hai wuh qaum jo khushí kí lalkár ko pahchántí hai:
Wuh, ai KHUDÁWAND, jo tere chihre ke núr men chalte hain.
- 16 Wuh din bhar tere nám se khushí manáte hain,
Aur terí sadáqat se sarfaráz hote hain.
- 17 Kyúnki un kí quwwat kí shán tú hí hai:
Aur tere karam se hamára síng baland hogá.
- 18 Kyúnki hamári sipar KHUDÁWAND kí taraf se hai,
Aur hamára bádsháh Isráil ke Quddús kí taraf se.
- 19 Us waqt tú ne royá men apne muqaddason se kalám kiyá,
Aur farmáyá, kí Main ne ek zabardast ko madadgár banáyá hai,
Aur qaum men se ek ko chunkar sarfaráz kiyá hai.
- 20 Merá banda Dáúd mujhe mil gayá,

- Apne muqaddas tel se main ne use masah kiyá hai.
- 21 Merá háth us ke sáth rahegá :
Merá bázú use taqwiyat degá.
- 22 Dushman us par jabr na karne páegá,
Aur sharír use na satáegá.
- 23 Main us ke makhálifon ko us ke sámne maglúb karúngá ;
Aur us se 'adáwat rakhnawálon ko márúngá.
- 24 Par merí wafádári aur shafaqat us ke sáth rahengí ;
Aur mere nám se us ká síng baland hogá.
- 25 Main us ká háth samundar tak barháúngá,
Aur us ke dahine háth ko daryáon tak.
- 26 Wuh mujhe pukárkar kahegá, Tú merá báp,
Merá Khudá aur merí naját kí chatán hai.
- 27 Aur main us ko apná pahlauþhá banáúngá,
Aur dunyá ká sháhansháh.
- 28 Main apní shafaqat ko us ke liye abad tak qáim rakkhúngá ;
Aur merá 'ahd us ke sáth lá-tabdíl rahegá.
- 29 Main us kí nasl ko hamesha tak qáim rakkhúngá,
Aur us ke takht ko jab tak ásmán hai.
- 30 Agar us ke farzand merí sharí'at ko tark kar den
Aur mere ahkám par na chalen ;
- 31 Agar wuh mere áin ko toren,
Aur mere farmán ko na mánen ;
- 32 To main un ko chharí se khatá kí
Aur koron se badkári kí sazá dúngá.
- 33 Lekin main apní shafaqat us par se haþá na lúngá ;
Aur apní wafádári ko bátil hone na dúngá.
- 34 Main apné 'ahd ko na torúngá,
Aur apne munh kí bát ko na badlúngá.
- 35 Main ek bár apní quddúsí kí qasam khá chuká hún ;
Main Dáúd se jhúth na bolúngá.
- 36 Us kí nasl hamesha qáim rahegí ;
Aur us ká takht áftáb kí mánind mere huzúr qáim rahegá.
- 37 Wuh hamesha chánd kí tarah,
Aur ásmán ke sachche gawáh kí mánind qáim rahegá. (Siláh.)
- 38 Lekin tú ne to tark kar diyá aur chhor diyá :
Tú apne mamsúh se náráz húa hai.
- 39 Tú ne apne khádim ke 'ahd ko radd kar diyá :
Tú ne us ke táj ko khák men milá diyá.
- 40 Tú ne us kí sab báron ko tor dala :
Tú ne us ke qil'on ko khandar baná diyá.
- 41 Sab áne jánewále use lútte hain :
Wuh apne parausiyon kí malámat ká nishána ban gayá.
- 42 Tú ne us ke mukhálifon ke dahine háth ko baland kiyá :
Tú ne us ke sab dushmanon ko khush kiyá.
- 43 Balki tú us kí talwár kí dhár ko mor detá hai,
Aur larái men us ke págwon ko jamne nahin diyá.
- 44 Tú ne us kí raunaq urá dí,
Aur us ká takht khák men milá diyá.
- 45 Tú ne us kí jawáni ke din ghaþá diye :
Tú ne use sharmálúd kar diyá hai. (Siláh.)
- 46 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú hamesha tak poshída rahegá?
Tere qahr kí ág kab tak bharaktí rahegí?
- 47 Yád rakh, merá qiyám hí kyá hai :
Tú ne kaisí batálat ke liye kull baní A'dam ko paidá kiyá !
- 48 Wuh kaun sá ádmí hai jo jítá hí rahegá aur maut ko na dekh-egá,
Aur apní jan ko pátál ke háth se bachá legá? (Siláh.)
- 49 Yá Rabb, terí wuh pahlí shafaqat kyá húi,
Jis kí bábat tú ne Dáúd se apní wafádári kí qasam khái thí?
- 50 Yá Rabb, apne bandon kí ruswátíko yád kar :
Main to sab zabardast qaumon kí ta'nazaní apne síne men liye philtá hún.
- 51 Ai KHUDÁWAND, tere dushmanon ne kaise ta'ne máre :
Tere mamsúh ke qadam qadam par kaisí ta'nazaní kí hai.
- 52 KHUDÁWAND abadu'l ábád mu-báarak ho.
A'mín summ A'mín.

CHAUTHI' KITA'B

90 *Mard i KHUDÁ Músá kí Du'á.*

Yá Rabb, pusht dar pusht

Tú hí hamáří panáhgáh rahá hai.

2 Is se peshtar kí pahár paidá húe,
Yá zamín aur dunyá ko tú ne banáyá,

Azal se abad tak tú hí KHudá hai.

3 Tú insán ko phir khák meñ milá detá hai,

Aur farmátá hai, Ai baní A'dam, laut áo.

4 Kyúñki terí nazar meñ hazár baras aise haiñ

Jaise kal ká din jo guzar gayá,
Aur jaise rát ká ek pahar.

5 Tú un ko goyá salláb se bahá le játá hai :

Wuh níñd kí ek jhapkí kí mánind haiñ :

Wuh subh ko ugnewáí ghás kí mánind haiñ.

6 Wuh subh ko lahlahátí aur barhtí hai ;

Wuh shám ko kañtí aur súkh játí hai.

7 Kyúñki ham tere qahr se faná ho gaye,

Aur tere gazab se pareshán húe.

8 Tú ne hamáří badkárí ko apne sámne rakkhá,

Aur hamáre poshida gunáhoñ ko apne chihre kí raushní meñ.

9 Kyúñki hamáre tamám din tere qahr meñ guzre :

Hamáří 'umr khayál kí tarah játí rahtí hai.

10 Hamáří 'umr kí mí'ád sattar baras hai,

Yá quwwat ho to assí baras ;
Taubhí un kí raunaq mahz mash-aqqat aur gam hai,

Kyúñki wuh jald játí rahtí hai,
aur ham uñ játe haiñ.

11 Tere qahr kí shiddat ko kaun jántá hai,

Aur tere khauf ke mutábíq tere gazab ko ?

12 Ham ko apne din ginná sikhá,
Aisá kí ham dáná dil hásil karen.

13 Ai KHUDÁWAND, báz á, kab tak?
Aur apne bandon par rahm farmá.

14 Subh ko apní shafaqat se ham ko ásúda kar,

Táki ham 'umr bhar khush o khurram raheñ.

15 Jitne din tú ne ham ko dukh diyá,
Aur jitne baras ham musíbat meñ rahe, utní hí khushí ham ko 'ináyat kar.

16 Terá kám tere bandon par,
Aur terá jalál un kí aulád par záhir ho.

17 Aur Rabb, hamáre KHudá, ká karam ham par sáya kare :

Hamáre háthoñ ke kám ko hamáre liye qiyám bañshh ;

Háñ, hamáre háthoñ ke kám ko qiyám bañshh de.

91 Jo Haqq Ta'álá ke parde meñ rahtá hai,

Wuh Qadir í Mutlaq ke sáye meñ sukúnat karegá.

2 Main KHUDÁWAND ke báre meñ kahúngá, Wuhí merí panáh aur merá garh hai :

Wuh merá KHudá hai, jis par merá tawakkul hai.

3 Kyúñki wuh tujhe saiyád ke phande se,

Aur muhlik wabá se chhuráegá.

4 Wuh tujhe apne paron se chhip-áegá,

Aur tujhe us ke bázúoñ ke niche panáh milegí :

Us kí sachcháí dhái aur sipar hai.

5 Tú na rát kí haibat se daregá,
Na din ko urnewále tír se ;

6 Na us wabá se jo andhere meñ chaltí hai,

Na us halákat se jo do pahar ko wíran kartí hai.

7 Tere ás pás ek hazár gir jáenge,
Aur tere dahine háth kí taraf das hazár,

Lekin wuh tere nazdík na áegí.

8 Lekin tú apní áñkhoñ se nigáh karegá,

Aur sharíroñ ke anjám ko dekh-egá.

9 Par tú, ai KHUDÁWAND, merí panáh hai :

Tú ne Haqq Ta'álá ko apná mas-kan baná liyá hai.

10 Tujh par koí áfat nahín áegí ;
Aur koí wabá tere khaime ke nazdík na pahunchegí.

- 11 Kyūnki wuh terī bābat apne fir-
ishton ko hukm degā,
Ki terī sab rāhon men terī hifāzat
kareṅ.
- 12 Wuh tujhe apne hāthon par uṭhā
lenge,
Tā aisā na ho ki tere pānw ko
pāthar se ṭhes lage.
- 13 Tū sher i babar aur afa'ī ko raund-
egā :
Tū jawān sher aur azhdahā ko
pāmāl karegā.
- 14 Chūnki us ne mujh se dil lagāyā
hai, is liye main use chhurāūngā :
Main use sarfarāz karūngā, kyūn-
ki us ne merā nām pahchānā
hai.
- 15 Wuh mujhe pukāregā, aur main
use jawāb dūngā :
Main musibat men us ke sāth
rahūngā :
Main use chhurāūngā, aur 'izzat
bakshūngā.
- 16 Main use 'umr kī darāzī se āsūda
karūngā,
Aur apnī najāt use dikhāūngā.

92 *Mazmūr, sabt ke din ke liye* *Gīt.*

- Kyā hī bhalā hai KHUDĀ-
WAND kā shukr karnā,
Aur tere nām kī madhsarāī karnā,
ai Haqq Ta'ālā.
- 2 Subh ko terī shafaqat kā izhār
karnā ;
Aur rāt ko terī wafādārī kā.
- 3 Das tār wāle sāz aur barbat par,
Aur sitār par gūnjtī āwāz ke sāth.
- 4 Kyūnki, ai KHUDĀWAND, tū ne
mujhe apne kām se khush
kiyā :
Main terī san'atkārī ke sabab se
shādiyāna bajāūngā.
- 5 Ai KHUDĀWAND, terī san'aten kaisī
barī hain :
Tere khayāl bahut 'amīq hain.
- 6 Haiwānkhaslat nahīn jāntā,
Aur ahmaq is ko nahīn samajhtā
hai.
- 7 Jab sharīr ghās kī tarah ugte
hain,
Aur sab badkirdār phūlte phalte
hain,
To yih isī liye hai ki wuh hamesha
ke liye fanā hon.
- 8 Lekin tū, ai KHUDĀWAND, abadu'l
ābād baland hai.
- 9 Kyūnki dekh, ai KHUDĀWAND, tere
dushman,

- Dekh, tere dushman halāk ho
jāenge :
Sab badkirdār parāganda kar
diye jāenge.
- 10 Lekin tū ne mere sīng ko janglī
sānd ke sīng kī mānind baland
kiyā hai :
Mujh par tāza tel malā gayā hai.
- 11 Merī ānkh ne mere dushmanon ko
dekh liyā :
Mere kānon ne mere mukhālīf
badkāron kā hāl sun liyā hai.
- 12 Sādiq khajūr ke daraḥt kī mā-
nind sarsabz hogā :
Wuh Lubnān ke deodār kī tarah
barhegā.
- 13 Jo KHUDĀWAND ke ghar men
lagāe gaye hain,
Wuh hamāre Khudā kī bārgāhon
men sarsabz hongē.
- 14 Wuh burhāpe men bhī baromand
hongē :
Wuh tar o tāza aur sarsabz rah-
enge.
- 15 Tāki wāzih karen ki KHUDĀWAND
rāst hai ;
Wuhī merī chatān hai, aur us men
nārāstī nahīn.

- ## 93
- KHUDĀWAND saltanāt kartā
hai ; wuh shaukat se mu-
labbas hai :
- KHUDĀWAND qudrat se mulabbas
hai ; wuh us se kāmarbasta hai :
Is liye jāhān qāim hai aur use
jumbish nahīn.
- 2 Terā taḥt qādīm se qāim hai :
Tū azal se hai.
- 3 Sailābon ne, ai KHUDĀWAND,
Sailābon ne shor machā rakkhā
hai ;
Sailāb maujzan hain.
- 4 Bahron kī āwāz se,
Samundar kī zabardast maujon
se bhī,
KHUDĀWAND baland o qādir hai.
- 5 Terī shahādaten bi'ikull sachchī
hain :
Ai KHUDĀWAND, abadu'l ābād ke
liye,
Qudsiyat tere ghar ko zebā hai.

- ## 94
- Ai KHUDĀWAND, ai intiqām
lenewāle Khudā,
Ai intiqām lenewāle Khudā,
jalwagar ho.
- 2 Ai jāhān kā insāf karnewāle, uṭh ;
Magrūron ko badlā de.
- 3 Ai KHUDĀWAND, sharīr kab tak,

Shark kab tak shádiyána bajáya karengé?
 Wuh bakwás karte aur bařá bol bolte hain :
 Sab badkirdár láfzaní karte hain.
 Ai KHUDÁWAND, wuh tere logon ke péśe dálte hain,
 Aur terí mirás ko dukh dete hain.
 Wuh bewa aur pardesí ko qatl karte,
 Aur yatím ko már dálte hain.
 Aur kahte hain ki KHUDÁWAND nahín dekhegá,
 Aur Ya'qúb ká Khudá khayál nahín karegá.
 Ai qaum ke haiwáno, zará khayál karo ;
 Ai ahmaqo, tumhen kab 'aql áegi?
 Jis ne kán diyá, kyá wuh nahín suntá?
 Jis ne ánkھ banái, kyá wuh dekh nahín saktá?
 Kyá wuh jo qaumon ko tambíh kartá hai
 Aur insán ko dánish síkhátá hai sazá na degá?
 KHUDÁWAND insán ke khayálon ko jántá hai
 Ki wuh bátíl hain.
 Ai KHUDÁWAND, mubárák hai wuh ádmí jise tú tambíh kartá,
 Aur apní shari'at kí ta'lim detá hai ;
 Táki us ko musíbat ke dinon men áram bakhshe,
 Jab tak sharír ke liye garhá na khodá jae.
 Kyúnki KHUDÁWAND apne logon ko tark nahín karegá ;
 Aur wuh apní mirás ko nahín chhoregá.
 Kyúnki 'adl sadáqat kí taraf rujú' karegá :
 Aur sab rástdil us kí párawí karengé.
 Sharíron ke muqábale men kaun mere liye uthegá?
 Badkirdáron ke khiláf kaun mere liye khará hogá?
 Agar KHUDÁWAND merá madadgár na hotá
 To merí ján kab kí 'álam í khámoshi men já basí hotí.
 Jab main ne kahá, Merá pánw phisal chala,
 To ai KHUDÁWAND, terí shafaqat ne mujhe sambhá líyá.
 Jab mere dil men fikron kí kasrat hotí hai,

To terí tasallí merí ján ko shád kartí hai.
 20 Kyá sharárat ke takht se tujhe kuchh wásta hogá,
 Jo qánún kí ár men badí gharhá hai ?
 21 Wuh sádiq kí ján lene ko ikatthe hote hain ;
 Aur begunáh par qatl ká fatwá dete hain.
 22 Lekin KHUDÁWAND merá úpchá burj,
 Aur merá Khudá merí panáh ki chatán rahá hai.
 23 Wuh un kí badkárí un hí par lá-egá,
 Aur un hí kí sharárat men un ko kář dáleagá ;
 KHUDÁWAND hamará Khudá un ko kář dáleagá.

95 A'o, ham KHUDÁWAND ke huzúr nagmasarái karen :
 Apní naját kí chatán ke sámne khushi se lalkaren.

2 Shukrguzári karte húc us ke huzúr men házir hon ;
 Mazmúr gáte húc us ke áge khushi se lalkaren.

3 Kyúnki KHUDÁWAND Khudá e 'azím hai,
 Aur sab iláhon par sháh í 'azím hai.

4 Zamín ke gahráo us ke qabze men hain :
 Paháron kí choṭiyán bhí usí kí hain.

5 Samundar us ká hai, usí ne us ko banáyá ;
 Aur usí ke háthon ne khushkí ko bhí taiyár kiyá.

6 A'o, ham jhukén aur síjda karen ;
 Aur apne kháliq KHUDÁWAND ke huzúr ghutne teken :

7 Kyúnki wuh hamará Khudá hai,
 Aur ham us kí charágáh ke log aur us ke háth kí bheren hain.
 Kásh kí áj ke din tum us kí áwáz sunte !

8 Tum apne dil ko saḥt na karo,
 jaisá Maríbah men,
 jaisá Massáh ke din biyábán men kiyá thá.

9 Us waqt tumbáre bápádá ne mujhe ázmáyá,
 Aur merá imtíhán kiyá, aur mere kám ko bhí dekhá.

10 Chálís baras tak main us nasl se bezár rahá ;

Aur main ne kahá, ki Yih wuh log
hain jin ke dil áwára hain,
Aur unhon ne merí ráhon ko nahín
pahchána.

- 11 Chunáñchi main ne apne gazab
men gasam khái,
Ki Yih log mere áram men dákhil
na hongé.

96 KHUDÁWAND ke huzúr nayá
gít gáo :

- Ai sab ahl i zamín, KHUDÁ-
WAND ke huzúr gáo.
- 2 KHUDÁWAND ke huzúr gáo, us ke
nám ko mubáarak kaho :
Roz ba roz us kí naját kí bashárat
do.
- 3 Qaumon men us ke jalál ká,
Sab logon men us ke 'ajáb ká
bayán karo.
- 4 Kyúnki KHUDÁWAND buzurg aur
niháyat sitáish ke láiq hai ;
Wuh sab ma'búdon se ziyáda ta'-
zím ke láiq hai.
- 5 Is liye ki áur qaumon ke sab ma'-
búd mahz but hain,
Lekin KHUDÁWAND ne ásmánon
ko banáyá.
- 6 'Azmat o jalál us ke huzúr men
hain :
Qudrat o jamál us ke maqdis men.
- 7 Ai qaumon ke qabílo, KHUDÁ-
WAND kí,
KHUDÁWAND hí kí tamjíd o ta'zím
karo.
- 8 KHUDÁWAND kí aisi tamjíd karo
jo us ke nám ke sháyán hai :
Hadya láo aur us kí bárgáhon
men áo.
- 9 Pák áráish ke sáth KHUDÁWAND
ko sijda karo :
Ai sab ahl i zamín, us ke huzúr
káñpte raho.
- 10 Qaumon men i'lán karo ki KHUDÁ-
WAND saltanat kartá hai :
Jahán qáim hai aur use jumbish
nahín :
Wuh rástí se qaumon kí 'adálat
karegá.
- 11 A'smán khushí manáe, aur zamín
shádmán ho ;
Samundar aur us kí ma'múri shor
macháe.
- 12 Maidán aur jo kuchh us men hai
bág bág hon ;
Tab jangal ke sab darakht khushí
se gáne lagenge ;
- 13 KHUDÁWAND ke huzúr, kyúnki
wuh á rahá hai :

Wuh zamín kí 'adálat karne ko
rahá hai :

Wuh sadáqat se jahán kí
Aur apní sachcháí se qaumon
'adálat karegá.

97 KHUDÁWAND saltanat kar
hai, zamín shádmán ho :
Beshumár jazíre khush
manáen.

- 2 Bádal aur táríki us ke irdgih
hain :
Sadáqat aur 'adl us ke taht
bunyád hain.
- 3 A'g us ke áge áge chaltí hai,
Aur cháron taraf us ke mukháli
on ko bhasam kar detí hai.
- 4 Us kí bijliyon ne jahán ko raus
an kar diyá ;
Zamín ne dekhá aur káñp gayí.
- 5 KHUDÁWAND ke huzúr pahár mo
kí tarah pighal gaye,
Ya'ni sári zamín KHUDÁWAND
ke huzúr.
- 6 A'smán us kí sadáqat záhir kar
hai :
Sab qaumon ne us ká jalál deki
hai.
- 7 Khodí húi múraton ke sab púñ
wále,
Jo buton par fakhr karte hai
sharminda hon :
Ai ma'búdo, sab us ko sijda kar
- 8 Ai KHUDÁWAND, Siyyún ne sui
aur khush húi,
Aur Yahúdáh kí beṭiyán te
ahkám se shádmán hún.
- 9 Kyúnki ai KHUDÁWAND, tú tamá
zamín par baland o bálá hai :
Tú sab ma'búdon se niháy
a'lá hai.
- 10 Ai KHUDÁWAND se mahabbat rak
newálo, badí se nafrat karo :
Wuh apne muqaddason kí jáñ
ko mahfúz rakhtá hai ;
Wuh un ko sharíron ke háth
chhurátá hai.
- 11 Sádiqon ke liye núr boyá ga
hai,
Aur rástdilon ke liye khushí.
- 12 Ai sádiqo, KHUDÁWAND men khu
raho,
Aur us ke pák nám ká shukr kar

Mazmúr.

98 KHUDÁWAND ke huzúr na
gít gáo,
Kyúnki us ne 'ajáb kám kí
hain :

- Us ke dahine háth aur us ke muqaddas bázú ne us ke liye fath hásil kí hai.
- 2 KHUDÁWAND ne apní naját záhir kí hai :
Us ne apní sadáqat qaumon ke sámnne numáyán kí hai.
- 3 Us ne Isráíl ke gharáne ke haqq men apní shafaqat o wafádári yád kí hai ;
Intihá é zamín ke logon ne hamáre KHudá kí naját dekhí hai.
- 4 Ai tamám 'ahl i zamín, KHUDÁWAND ke huzúr khushi ká na'ra máro :
Lalkáro aur khushi se gáo aur madhsarái karo.
- 5 KHUDÁWAND kí sitáish sitár par karo,
Sitár aur surílí áwáz se.
- 6 Narsinge aur qarná kí áwáz se Bádsháh ya'ní KHUDÁWAND ke huzúr khushi ká na'ra máro.
- 7 Samundar aur us kí ma'múri shor macháen ;
Aur jahán aur us ke báshinde ;
- 8 Sailáb táliyán bajáen ;
Paháriyán milkar khushi se gáen ;
- 9 KHUDÁWAND ke huzúr, kyúнки wuh zamín kí 'adálat karne á rahá hai ;
Wuh sadáqat se jahán kí
Aur rástí se qaumon kí 'adálat karegá.

- 99 KHUDÁWAND saltanat kartá hai, qaumen kámpen ;
Wuh karúbíon par baítthá hai ; zamín larze.
- 2 KHUDÁWAND Siyyún men buzurg hai,
Aur wuh sab qaumon par baland o bálá hai.
- 3 Wuh tere buzurg aur muhíb nám kí ta'rif karen ;
Wuh quddús hai.

- 4 Bádsháh kí quwwat insáfpasand hai ;
Té rástí ko qáim kartá hai,
Tú hí ne 'adl aur sadáqat ko Ya'qúb men ráij kiya.
Tum KHUDÁWAND hamáre KHudá kí tamjíd karo,
Aur us ke pángwon kí chaukí par síjda karo ;
Wuh quddús hai.

- 6 Us ke káhinon men se Músá aur Hárún ne,
Aur us ká nám lenewálon men se Samúel ne
KHUDÁWAND se du'á kí, aur us ne un ko jawáb diyá.
- 7 Us ne bádai ke sutún men se un se kalám kiya :
Unhon ne us kí shahádaton ko aur us áin ko jo us ne un ko diyá thá maná.
- 8 Ai KHUDÁWAND hamáre KHudá, tú un ko jawáb detá hai :
Tú wuh KHudá hai jo un ko mu'áf kartá rahá,
Agarchi tú ne un ke a'mál ká badla bhí diyá.
- 9 Tum KHUDÁWAND hamáre KHudá kí tamjíd karo,
Aur us ke muqaddas pahár par síjda karo ;
Kyúнки KHUDÁWAND hamará KHudá quddús hai.

100 *Shukrguzári ká Mazmúr.*

- Ai ahl i zamín, sab KHUDÁWAND ke huzúr khushi ká na'ra máro.
- 2 Khushi se KHUDÁWAND kí 'ibádat karo :
Gáte húe us ke huzúr házir ho.
- 3 Ján rakkho kí KHUDÁWAND hí KHudá hai :
Usí ne ham ko banáyá aur ham usí ke hain ;
Ham us ke log aur us kí charágáh kí bheren hain.
- 4 Shukrguzári karte húe us ke phátaKon men,
Aur hamd karte húe us kí bárgáhon men dákhil ho :
Us ká shukr karo, aur us ke nám ko mubáarak kaho.
- 5 Kyúнки KHUDÁWAND bhalá hai ;
us kí shafaqat abadí hai ;
Aur us kí wafádári pusht dar pusht rahtí hai.

101 *Dáúd ká Mazmúr.*

- Main shafaqat aur 'adl ká gít gáungá :
Ai KHUDÁWAND, main terí madhsarái karúngá.
- 2 Main 'aqlmandí se kámil ráh par chalúngá :
Tú mere pás kab áegá?
Ghar men merí rawish khufús í dil se hogí.

- 3 Main kisi khabásat ko madd i nazar nahin rakkhungá :
Mujhe kajraftáron ke kám se nafrat hai ;
Un ko mujh se kuchh sarokár na hogá.
- 4 Kajdilí mujh se dúr ho jáegi ;
Main kisi burái se áshná na hungá.
- 5 Jo dar parda apne hamsáye kí gíbat kare, main use halák kar dálungá :
Main balandnazar aur magrúr dil kí bardásht na karungá.
- 6 Mulk ke ímándáron par meri nigáh hogí, táki wuh mere sáth rahen :
Jo kámil ráh par chaltá hai, wuhí meri khidmat karegá.
- 7 Dagábáz mere ghar men rahne na páegá :
Daroggo ko mere rúbarú qiyám na hogá.
- 8 Main har subh mulk ke sab sharíron ko halák kiyá karungá,
Táki KHUDÁWAND ke shahr se badkáron ko káñ dálun.

102

Mustbatzada kí du'á, jab wuh afsurdadil hokar KHUDÁWAND ke huzúr apná roná rotá hai.

- 1 Ai KHUDÁWAND, meri du'á sun,
Aur meri faryád tere huzúr pah-unche.
- 2 Meri musíbat ke dín mujh se rúposh na ho :
Apná kán meri taraf jhuká,
Jis dín main faryád karun mujhe jald jawab de.
- 3 Kyunki mere dín dhuwen kí tarah ure játe hain,
Aur meri haddiyán indhan kí tarah jal gayin.
- 4 Merá dil ghás kí tarah jhulaskar súkh gayá,
Kyunki main apni roti khána bhul játa hun.
- 5 Karáhte karáhte
Meri haddiyán mere gosht se já lagin.
- 6 Main janglí hawásil kí mánind hun,
Main wíráne ká ullú ban gayá.
- 7 Main bekhwáb aur us gaure kí mánind ho gayá hun
Jo chhat par akelá ho.
- 8 Mere dushman mujhe dín bhar malámat karte hain :

- Mere mukhálif díwána hokar mujh par la'nat karte hain.
- 9 Kyunki main ne roti kí tarah rákh khái,
Aur ánsú milákar páni piyá.
- 10 Yih tere gazab aur qahr ke sabal se hai :
Kyunki tú ne mujhe utháyá aur phir patak diyá.
- 11 Mere dín dhalnewále sáye k mánind hain ;
Aur main ghás kí tarah murjha gayá hun.
- 12 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, abao tak rahegá ;
Aur teri yádgár pusht dar push rahegi.
- 13 Tú uthégá aur Siyyún par rahn karegá ;
Kyunki us par tars kháne ka waqt hai, hán us ká mu'ayyar waqt á gayá hai.
- 14 Is liye ki tere bande us ke pat tharon ko cháhte,
Aur us ki khák par tars kháte hain.
- 15 Aur qaumon ko KHUDÁWAND ke nám ká
Aur zamín ke sab bádsháhon ko tere jalál ká khauf hogá.
- 16 Kyunki KHUDÁWAND ne Siyyún ko banáyá hai :
Wuh apne jalál men záhir hua hai.
- 17 Us ne bekason kí du'á par tawajjuh kí,
Aur un kí du'á ko haq na jáná.
- 18 Yih áyanda pusht ke liye ikhá jáegá :
Aur ek qaum paidá hogí jo KHUDÁWAND kí sitáish karegi.
- 19 Kyunki us ne apne maqdis k balandí par se nigáh kí ;
KHUDÁWAND ne ásmán par se zamín par nazar kí ;
- 20 Táki asír ká karáhná sune,
Aur marnewálon ko chhurá le ;
- 21 Táki log Siyyún men KHUDÁWAND ke nám ká izhár,
Aur Yarúshalem men us kí ta'rá kare ;
- 22 Jab KHUDÁWAND kí 'ibádat ke liye Qaumen aur mamlúkatén milkar jama' hon.
- 23 Us ne ráh men merá zor ghatá diyá :
Us ne meri 'umr kotáh kar dí.

- 4 Main ne kahá, Ai mere Khudá,
mujhe ádhí 'umr men na uthá :
Tere baras pusht dar pusht hain.
- 5 Tú ne qadím se zamín kí bunyád
dálí :
- A'smán tere háth kí san'at hai.
- 6 Wuh nest ho jáenge, par tú
báqi rahegá :
- Balki wuh sab poshák kí mánind
puráne ho jáenge ;
Tú un kolibás kí mánind badlegá,
aur wuh badal jáenge :
- 7 Par tú látabdíl hai,
Aur tere baras láintihá.
- 8 Tere bandon ke farzand barqarár
rahege,
Aur un kí nasl tere huzúr qáim
rahegi.

Dáúd ká Mazmúr.

- 103** Ai merí ján, KHUDÁWAND
ko mubáarak kah,
Aur jo kuchh mujh men hai us ke
quddús nám ko mubáarak kahe.
- 2 Ai merí ján, KHUDÁWAND ko
mubáarak kah,
Aur us kí kisí ní'mat ko farámosh
na kar.
- 3 Wuh terí sári badkári ko baqshsh-
tá hai :
Wuh tujhe tamám bímáron se
shifá detá hai.
- 4 Wuh terí ján halákat se bachátá
hai :
Wuh tere sir par shafaqat o
rahmat ká táj rakhtá hai.
- 5 Wuh tujhe 'umr bhar achchhí
achchhí chizon se ásúda kartá
hai :
Tú 'uqáb kí mánind az sar i nau
jawán hotá hai.
- KHUDÁWAND sab mazlúmon ke
liye
Sadáqat aur 'adl ke kám kartá
hai.
- Us ne apní ráhen Músá par
Aur apne kám baní Isráíl par
záhir kiye.
- KHUDÁWAND rahím o karím
hai,
Qahr karne men dhímá aur sha-
faqat men ganí.
- Wuh sadá jhiraktá na rahegá :
Wuh hamesha gazabnák na rah-
egá.
- Us ne hamáre gunáh ke muwáfiq
ham se sulúk nahín kiyá ;
Aur hamári badkári ke mutábíq
ham ko badla nahín diyá.

- 11 Kyúnkí jis qadr ásmán zamín se
baland hai,
Usí qadr us kí shafaqat un par
hai jo us se darté hain.
- 12 Jaise púrab pachchhim se dúr
hai,
Waise hí us ne hamári khataen
ham se dúr kar dín.
- 13 Jaise báp apne beṭon par tars
khátá hai,
Waise hí KHUDÁWAND un par jo
us se darté hain tars khátá hai
- 14 Kyúnkí wuh hamári sarisht se
wáqif hai :
Use yád hai kí ham khák hain.
- 15 Insán kí 'umr to ghás kí mánind
hai :
Wuh janglí phúl kí tarah khilta
hai.
- 16 Kí hawá us par chali aur wuh
nahín,
Aur us kí jagah use phir na
dekhegi.
- 17 Lekin KHUDÁWAND kí shafaqat
us se darnewálon par azal se
abad tak,
Aur us kí sadáqat nasl dar nasl
hai ;
- 18 Ya'ní un par jo us ke 'ahd par
qáim rahte hain,
Aur us ke qawánín par 'amal
karná yád rakhte hain.
- 19 KHUDÁWAND ne apná takht ásmán
par qáim kiyá hai,
Aur us kí saltanat sab par musal-
lat hai.
- 20 Ai KHUDÁWAND ke frishto, us ko
mubáarak kaho,
Tum jo zor men baqshkar ho aur
us ke kalám kí áwáz sunkar
Us par 'amal karte ho.
- 21 Ai KHUDÁWAND ke lashkaro, sab
us ko mubáarak kaho,
Tum jo us ke khádim ho aur us kí
marzí bajá láte ho.
- 22 Ai KHUDÁWAND kí makhlúqát,
sab us ko mubáarak kaho,
Tum jo us ke tasallut ke sab
maqámon men ho :
- Ai merí ján, tú KHUDÁWAND ko
mubáarak kah.

- 104** Ai merí ján, tú KHUDÁ-
WAND ko mubáarak kah :
Ai KHUDÁWAND mere
Khudá, tú niháyat bu-
zurg hai ;
Tú hashmat aur jalál se mulabbas
hai

- 2 Tú núr ko poshák kí tarah pah-intá hai,
 Aur ásmán ko sáyabán kí tarah tántá hai.
- 3 Tú apne bálákhánon ke shahtír pání par tikátá hai :
 Tú bádalon ko apná rath banátá hai :
 Tú hawá ke bázúon par sair kartá hai.
- 4 Tú apne firishton ko hawáen Aur apne khádímon ko ág ke shu'le banátá hai.
- 5 Tú ne zamín ko us kí bunyád par qáim kiyá,
 Táki wuh kabhí jumbish na kháe.
- 6 Tú ne us ko samundar se chhipáyá jaise libás se ;
 Pání paháron se bhí baland thá.
- 7 Wuh terí jhirkí se bhágá ;
 Wuh terí garaj kí áwáz se jaldí jaldí chalá ;
- 8 Us jagah pahunch gayá jo tú ne us ke liye taiyár kí thí,
 Pahár ubhar áe ; wádían baith gayín.
- 9 Tú ne hadd bándh dí táki wuh áge na barh sake,
 Aur phir lautkar zamín ko na chhipáe.
- 10 Wuh wádíon men chashme jári kartá hai,
 Jo paháron men bahte hain.
- 11 Sab janglí jánwar un se píte hain ;
 Gorkhar apní piyás bujháte hain.
- 12 Un ke ás pás hawá ke parande baserá karte,
 Aur dáliyón men chahchaháte hain.
- 13 Wuh apne bálákhánon se paháron ko seráb kartá hai :
 Terí san'aton ke phal se zamín ásúda hai.
- 14 Wuh chaupáyón ke liye ghás ugátá hai,
 Aur insán ke kám ke liye sabza,
 Táki zamín se khurák paidá kare ;
- 15 Aur mái jo insán ke díf ko khush kartí hai,
 Aur raugañ jo us ke chihre ko chamkátá hai,
 Aur roti jo ádmí ke dil ko tawánái bakhshítí hai.
- 16 KHUDÁWAND ke darakht shádáb rahte hain,
 Ya'ní Lubnán ke deodár jo us ne lagáe.
- 17 Jahán parande apne ghonsle banáte hain :
- Sanaubar ke darakhton men laq laq ká baserá hai.
- 18 U'nche pahár janglí bakron ke liye hain :
 Chatánen sáfánon kí panáh k jagah hain.
- 19 Us ne chánd ko zamánon kí imtiyáz ke liye muqarrar kiyá :
 A'ftáb apne gurúb kí jagah jántá hai.
- 20 Tú andherá kar detá hai, to rái ho játi hai,
 Jis men sab janglí jánwar nika áte hain.
- 21 Jawán sher apne shikár kí talásh men garajte hain,
 Aur Khudá se apní khurál mángte hain.
- 22 A'ftáb nikalte hí wuh chal dete hain,
 Aur jákar apní mándon men pañ rahte hain.
- 23 Insán apne kám ke liye,
 Aur shám tak apní míhnat karn ke liye nikaltá hai.
- 24 Ai KHUDÁWAND, terí san'atei kaisí beshumár hain !
 Tú ne yih sab kuchh hikmat se banáyá :
 Zamín terí ma'khluqát se ma'mú hai.
- 25 Dekho, yih bará aur chauqá sa mundar,
 Jis men beshumár rengnewál jándár hain,
 Ya'ní chhoटे aur bare jánwar.
- 26 Jaház isí men chalte hain,
 Isí men lawiyátán hai jise tú n is men khelne ko paidá kiyá.
- 27 In sab ko terá hí ásrá hai,
 Táki tú un ko waqt par khurá de.
- 28 Jo kuchh tú detá hai yih le let hain :
 Tú apní mutthí kholtá hai, aur yih achchhí chízon se ser hot hain.
- 29 Tú apná chihra chhipá letá hai aur yih pareshán ho játe hain
 Tú in ká dam rok letá hai, aur yih mar játe hain,
 Aur phir mittí men míl ját hain.
- 30 Tú apní rúh bhejtá hai, aur yí paidá hote hain :
 Aur tú rú e zamín ko nayá ban detá hai.
- 31 KHUDÁWAND ká jalál abad ta rahe :

KHUDÁWAND apní san'aton se khush ho.

Wuh zamín par nigáh kartá hai, aur wuh kánp játi hai :

Wuh paháron ko chhútá hai aur un se dhuwán nikalne lagtá hai.

Main 'umr bhar **KHUDÁWAND** kí ta'rif gáungá ;

Jab tak merá wujúd hai, main apne **Khudá** kí madhsarái kar-úngá.

Merá dhyán use pasand áe ; Main **KHUDÁWAND** men shádmán rahúngá.

Gunahgár zamín par se faná ho jáen,

Aur sharír báqí na rahen.

Ai merí ján, **KHUDÁWAND** ko mubáarak kah.

KHUDÁWAND kí hamd karo.

05 **KHUDÁWAND** ká shukr karo, us ke nám se du'á karo :

Qaumon men us ke kámon ká bayán karo.

Us kí ta'rif men gáo, us kí madhsarái karo :

Us ke tamám 'ajáib ká charchá karo.

Us ke muqaddas nám par fakhr karo :

KHUDÁWAND ke tálibon ke dil shádmán hon.

KHUDÁWAND aur us kí quwwat ke tálib ho ;

Hamesha us ke dídar ke tálib raho.

Un 'ajíb kámon ko jo us ne kiye,

Us ke 'ajáib aur munh ke ahkám ko yád rakkho.

Ai us ke bande Abrahám kí nasl, Ai baní Ya'qúb, us ke barguzído.

Wuhí **KHUDÁWAND** hamará **Khudá** hai :

Us ke ahkám tamám zamín par hain.

Us ne apne 'ahd ko hamesha yád rakkhá,

Ya'ní us kalám ko jo us ne hazár pushton ke liye farmáyá.

Usí 'ahd ko jo us ne Abrahám se bándhá,

Aur us qasam ko jo us ne Izháq se khái ;

Aur usí ko us ne Ya'qúb ke liye áin,

Ya'ní Isráíl ke liye abadí 'ahd thahráyá :

11 Aur kahá ki Main Kan'án ká mulk tujhe dúngá,

Ki tumhárá maurúsi hissa ho.

12 Us waqt wuh shumár men thore the,

Balki bahut thore, aur us mulk men musáfir the.

13 Aur wuh ek qaum se dúsrí qaum men

Aur ek saltanat se dúsrí saltanat men phirte rahe.

14 Us ne kisi ádmi ko un par zulm na karne diyá,

Balki un kí khátir us ne bádsháhon ko dhamkáyá ;

15 Aur kahá, ki Mere mamsúhon ko háth na lagáo,

Aur mere nabíon ko koi nuqsán na pahuncháo.

16 Phir us ne farmáyá, ki Us mulk par qaht názil ho ;

Aur us ne rotí ká sahára bi'lkull tor diyá.

17 Us ne un se pahle ek ádmi ko bhejá ;

Yúsuf gulámi men bechá gayá :

18 Unhon ne us ke pánwon ko beriyon se dukh diyá,

Wuh lohe kí zanjíron men jakrá rahá :

19 Jab tak ki us ká sukhan púra na húa

KHUDÁWAND ká kalám use ázmátá rahá.

20 Bádsháh ne hukm bhejkar use chhuráyá,

Hán, qaumon ke farmánrawá ne use ázád kiyá.

21 Us ne us ko apne ghar ká mukhtár,

Aur apní sári milkiyat par hákim banáyá,

22 Táki us ke umará ko jab cháhe qaid kare,

Aur us ke buzurgon ko dánish sikháe.

23 Isráíl bhí Misr men áyá ;

Aur Ya'qúb Hám kí sarzamín men musáfir rahá.

24 Aur **Khudá** ne apne logon ko khúb barháyá,

Aur un ko un ke mukhálifon se ziyáda qawí kiyá.

25 Us ne un ke dil ko bargashta kiyá táki us kí qaum se 'adawat rakhen,

Aur us ke bandon se dagábázi karen.

- 26 Us ne apne bande Músá ko
Aur apne barguzída Hárún ko
bhejá ;
- 27 Us ne un ke darmiyán mu'jizát
Aur Hám kí sarzamín meñ 'ajáib
dikháe.
- 28 Us ne táríkí bhejkar andherá kar
diyá ;
Aur unhoñ ne us kí bátoñ se sar-
kashí na kí.
- 29 Us ne un kí nadiyoñ ko lahú baná
diyá,
Aur un kí machhliyañ már dálín.
- 30 Un ke mulk aur bádsháhoñ ke
bálákhánoñ meñ
Mendak hí mendak bhar gaye.
- 31 Us ne hukm diyá aur machchhar-
oñ ke gol áe,
Aur un kí sab hudúð meñ júeñ á
gayín.
- 32 Us ne un par meñh kí jagah ole
barsáe,
Aur un ke mulk par dahaktí ág
názil kí.
- 33 Us ne un ke angúr aur anjír ke
darakhtoñ ko bhí barbád kar
dálá ;
Aur un kí hudúð ke peñ toñ dále.
- 34 Us ne hukm diyá to beshumár
ñiddiyañ
Aur kíre á gaye,
- 35 Aur un ke mulk kí tamám nabátát
chañ kar gaye,
Aur un kí zamín kí paidáwár khá
gaye.
- 36 Us ne un ke mulk ke sab pah-
laũhoñ ko bhí már dálá,
Jo un kí púri quwwat ke pahle
phal the.
- 37 Aur Isráil ko chándí aur sone ke
sáth níkal láyá :
Aur us ke qabíloñ meñ ek bhí
kamzor ádmí na thá.
- 38 Un ke chale jáne se Misr khush
ho gayá,
Kyúñki un ká khauf Misriñoñ par
chhá gayá thá.
- 39 Us ne bádál ko sáyabán hone ke
liye phailá diyá ;
Aur ráñ ko raushní ke liye ág dí.
- 40 Un ke mángne par us ne bañereñ
bhejín,
Aur un ko ásmání roñí se ser
kiyá.
- 41 Us ne chatán ko chírá aur pání
phúñ níklá,
Aur khushk zamín par nadí kí
tarah bahne lagá.
- 42 Kyúñki us ne apne pák qaul ko

- Aur apne bande Abrahám ko yí
kiyá.
- 43 Aur wuh apní qaum ko shádmá
ke sáth,
Aur apne barguzidoñ ko gít gá
húe níkal láyá.
- 44 Aur us ne un ko qaumoñ ke mu-
diye,
Aur unhoñ ne ummatoñ kí mibna
ke phal par qabza kiyá.
- 45 Táki wuh us ke áin par chaleñ,
Aur us kí sharí'at ko máneñ.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

106 KHUDÁWAND kí ham
karo.
KHUDÁWAND ká shuk
karo, kyúñki wuh bhal
hai,

- Aur us kí shafaqát abadí hai.
- 2 Kaun KHUDÁWAND kí qudrat k
kámoñ ko bayán kar saktá hai
Yá us kí púri sitáishi suná sakt
hai?
- 3 Mubáarak haiñ wuh jo 'adl kar
haiñ,
Aur wuh jo har waqt sadaqat k
kám kartá hai.
- 4 Ai KHUDÁWAND, us karam se
tú apne logoñ par kartá h
mujhe yád kar ;
Apní naját mujhe 'ináyat farmá :
- 5 Táki main tere barguzidoñ
iqbálmándí dekhún,
Aur terí qaum kí shádmání me
shád rahún,
Aur terí mirás ke logoñ ke sá
fañhr karún.
- 6 Ham ne aur hamáre báp dá dá k
gunáh kiyá ;
Ham ne bád ká rí kí ; ham ne shar
rat ke kám kiyé.
- 7 Hamáre báp dá dá Misr meñ te
'ajáib na samjhe :
Unhoñ ne terí shafaqat kí kasr
ko yád na kiyá,
Balki samundar par ya'ní bahu
Qulzum par bágí húe.
- 8 Taubhí us ne un ko apne nám
khátir bacháyá,
Táki apní qudrat záhir kare.
- 9 Us ne bahr i Qulzum ko dág
aur wuh súkh gayá :
Wuh un ko gahráo meñ se a
níkal le gayá jaise biyábán m
se.
- 10 Aur us ne un ko 'adawat rakhi
wále ke háth se bacháyá,

Aur dushman ke háth se chhuráyá.
Samundar ne un ke mukhálifon
ke chhipá liyá :
Un men se ek bhí na bachá.
Tab unhon ne us ke qaul ká yaqín
kiyá,
Aur us kí madhsarál karne lage.
Phir wuh jald us ke kámon ko
bhúl gaye,
Aur us kí mashwarat ká intizár na
kiyá :
Balki biyábán men barí hirs kí,
Aur sahrá men KHUDÁ ko ázmáyá.
So us ne un kí murád to púrí kar
dí,
Par un kí ján ko sukhá diyá.
Unhon ne khaimagáh men Músá
par
Aur KHUDÁWAND ke muqaddas
mard Hárún par hasad kiyá ;
So zamín phaṭí aur Dátan ko nigal
gayí,
Aur Abírám kí jamá'at ko khá
gayí.
Aur un ke jathe men ág bharak
uṭhí,
Aur shu'lon ne sharíron ko bha-
sam kar diyá.
Unhon ne Horib men ek bachhrá
banáyá,
Aur dhálf híf murat ko sijda kiyá.
Yún unhon ne KHUDÁ ke jalál ko
Ghás khánewále bail kí shakl se
badal diyá.
Wuh apne munjí KHUDÁ ko bhúl
gaye,
Jis ne Misr men bare bare kám
kiye ;
Aur Hám kí sarzamín men 'ajáib
Aur bahr i Qulzum par dahshat-
angez kám kiye.
Is liye us ne farmáyá, Main un ko
halák kar dáltá,
Agar merá barguzída Músá mere
huzúr bích men na átá,
Ki mere qahr ko tál de, tá na ho
ki main un ko halák karún.
Aur unhon ne us suháne mulk ko
haqír jáná ;
Aur us ke qaul ká yaqín na kiyá ;
Balki wuh apne qeron men bur-
buráe,
Aur KHUDÁWAND kí bát na mání.
Tab us ne un ke khiláf qasam
kháí
Ki Main un ko biyábán men past
karúngá,
Aur un kí nasl ko qaumon ke
darminyán girá dúngá :

Aur un ko mulk mulk men tittar
bittar karúngá.
28 Wuh Ba'í Fagúr ko pújne lage,
Aur búton kí qurbánián kháne
lage.
29 Yún unhon ne apne a'mál se us
ko khashmnák kiyá,
Aur wabá un men phúṭ niklí.
30 Tab Fíniháa uṭhá aur bích men
áyá,
Aur wabá ruk gayí.
31 Aur yih kám us ke haqq men
pusht dar pusht
Hamesha ke liye rástbázi giná
gayá.
32 Unhon ne us ko Maríbah ke
chashme par bhí khashmnák
kiyá,
Aur un kí khátir Músá ko nuqsán
pahunchá ;
33 Is liye kí unhon ne us kí rúh se
sarkashí kí,
Aur Músá besoch bol uṭhá.
34 Unhon ne un qaumon ko halák na
kiyá,
Jaisá KHUDÁWAND ne un ko hukm
diyá thá ;
35 Balki un qaumon ke sáth mil
gaye,
Aur un ke se kám síkh gaye ;
36 Aur un ke buton kí parastish
karne lage,
Jo un ke liye phandá ban gaye ;
37 Balki unhon ne apne beṭe beṭiyon
ko shayátín ke liye qurbán kiyá,
38 Aur ma'súmon ká ya'ní apne beṭe
beṭiyon ká khún baháyá,
Jin ko unhon ne Kan'án ke buton
ke liye qurbán kar diyá ;
Aur mulk khún se nápak ho gayá.
39 Yún wuh apne hí kámon se álúda
ho gaye,
Aur apne fi'lon se bewafá bane.
40 Is liye KHUDÁWAND ká qahr apne
logon par bhará,
Aur use apní mirás se nafrat ho
gayí.
41 Aur us ne un ko qaumon ke qabze
men kar diyá,
Aur un se 'adáwat rakhnewále un
par hukmrán ho gaye.
42 Un ke dushmanon ne un par zulm
kiyá,
Aur wuh un ke mahkúm ho gaye.
43 Us ne to bárhá un ko chhuráyá,
Lekin un ká mashwara bágiyána hí
rahá ;
Aur wuh apní badkárí ke bá'is
past ho gaye.

- 44 Taubhí jab us ne un kí faryád suní,
To un ke dukh par nazar kí.
- 45 Aur us ne un ke haqq meñ apne
'ahd ko yád kiyá,
Aur apní shafaqat kí kasrat ke
mutábiq tars kháyá.
- 46 Us ne un ko asír karnewálon ke
dil men
Un ke liye rahm dálá.
- 47 Ai KHUDÁWAND, hamáre KHudá,
ham ko bachá le,

Aur ham ko qaumon meñ
ikáthhá kar le,
Táki ham tere quddús nám
shukr karen,
Aur lalkárete húe terí sitáish ka
en.

- 48 KHUDÁWAND Isráíl ká KHudá
Azal se abad tak mubárat
ho.
Aur sári qaum kahe, A'mín.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

PA'NCHWI'N KITA'B

- 107** KHUDÁWAND ká shukr
karo, kyúñki wuh bhalá
hai :
- Aur us kí shafaqat abadí hai.
- 2 KHUDÁWAND ke chhuráe húe yihí
kahen,
Jin ko us ne fidya dekar mukhálif
ke háth se chhurá liyá.
- 3 Aur un ko mulk mulk se jama' kiyá,
Púrab se aur pachchhim se
Uttar se aur dakkhin se.
- 4 Wuh biyábán meñ sahrá ke
ráste par bhaṭakte phire ;
Un ko basne ke liye koí shahr na
milá.
- 5 Wuh bhúke aur piyáse the,
Aur un ká dil baiṭhá játá thá.
- 6 Tab apní musíbat meñ unhoñ ne
KHUDÁWAND se faryád kí,
Aur us ne un ko un ke sab dukhon
se rihái bakhshí.
- 7 Wuh un ko sídhí ráh se le gayá,
Táki basne ke liye kíś shahr meñ
já pahunchen.
- 8 Kásh ki log KHUDÁWAND kí
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us ke
'ajáib kí khátir us kí sitáish
karte !
- 9 Kyúñki wuh tarastí ján ko ser
kartá hai,
Aur bhúki ján ko ní'maton se
málámál kartá hai.
- 10 Jo andhere aur maut ke sáye meñ
baiṭhe,
Musíbat aur lohe se jakre húe the ;
- 11 Chúnki unhoñ ne KHudá ke kalám
se sarkashí kí,
Aur Haqq Ta'álá kí mashwarat
ko haqír jáná ;
- 12 Is liye us ne un ká dil mashaqq
se 'ájiz kar diyá,
Wuh gir pafe aur koí madadg
na thá.
- 13 Tab apní musíbat meñ unhoñ
KHUDÁWAND se faryád kí,
Aur us ne un ko un ke sab duk
on se rihái bakhshí.
- 14 Wuh un ko andhere aur maut
sáye se níkal láyá,
Aur un ke bandhan toṛ dále.
- 15 Kásh ki log KHUDÁWAND
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us
'ajáib kí khátir us kí sitái
karte !
- 16 Kyúñki us ne pítal ke pháṭak
diye,
Aur lohe ke bendon ko káṭ dálá
- 17 Ahmaq apní khátáon ke sab
se
Aur apní badkárí ke bá'is musí
meñ parte haiñ.
- 18 Un ke jí ko har tarah ke khá
se nafrat ho játí hai,
Aur wuh maut ke pháṭakon
nazdík pahunch játe haiñ.
- 19 Tab wuh apní musíbat m
KHUDÁWAND se faryád ka
haiñ,
Aur wuh un ko un ke sab dukh
se rihái bakhshítá hai.
- 20 Wuh apná kalám názil farmá
un ko shifá detá hai,
Aur un ko un kí halákat se ril
bakhshítá hai.
- 21 Kásh ki log KHUDÁWAND
shafaqat kí khátir,
Aur baní A'dam ke liye us
'ajáib kí khátir us kí sitái
karte.

- 2 Wuh shukrguzári kī qurbániān guzráneñ,
 Aur gáte hue us ke kámon ká bayān karen.
- 3 Jo log jaházon men bahr par játe hain,
 Aur samundar par kár o bár men lage rahte hain ;
- 4 Wuh samundar men KHUDÁWAND ke kámon ko,
 Aur us ke 'ajáib ko dekhte hain.
- 5 Kyünki wuh hukm dekar tufáni hawá chálátá hai,
 Jo us men lahren utháti hai.
- 6 Wuh ásmán tak charhte aur gahráo men utarte hain :
 Paresháni se un ká dil páni páni ho játá hai.
- 7 Wuh jhümte aur matwále kī tarah lar̄kharáte,
 Aur hawássbákhta ho játe hain.
- 8 Tab wuh apní musíbat men KHUDÁWAND se faryád karte hain,
 Aur wuh un ko un ke dukhon se rihái bakhstá hai.
- 9 Wuh ándhí ko thamá detá hai,
 Aur lahren mauqúf ho játi hain.
- 10 Tab wuh us ke tham jáne se khush hote hain,
 Yün wuh un ko bandargáh i maqsúd tak pahunchá detá hai.
- 11 Kásh kī log KHUDÁWAND kī shafaqat kī khátir,
 Aur baní A'dam ke liye us ke 'ajáib kī khátir us kī sitáish karte !
- 12 Wuh logon ke majma' men us kī barái karen,
 Aur buzurgon kī majlis men us kī hamd.
- 13 Wuh daryáon ko biyábán baná detá hai,
 Aur páni ke chashmon ko khushk zamín.
- 14 Wuh zarkhez zamín ko sahrái shor kar detá hai,
 Is liye kī us ke báshinde sharír hain.
- 15 Wuh biyábán ko jhíl baná detá hai,
 Aur khushk zamín ko páni ke chashme.
- 16 Wuhán wuh bhúkon ko basátá hai,
 Táki basne ke liye shahr taiyár karen ;

- 37 Aur khet boen aur tákistán lagáen,
 Aur paidáwár hásil karen.
- 38 Wuh un ko barakat detá hai, aur wuh bahut barhte hain,
 Aur wuh un ke chaupáyon ko kam nahín hone detá.
- 39 Phir zulm o taklíf aur gam ke máre
 Wuh ghat játe aur past ho játe hain.
- 40 Wuh umará par zillat undel detá hai,
 Aur un ko beráh wíráne men bhatkátá hai.
- 41 Taubhí wuh muhtáj ko musíbat se nikálkar sarfaráz kartá hai,
 Aur us ke khándán ko rewar kī tarah barhátá hai.
- 42 Rástbáz yih dekhkar khush hongge,
 Aur sab badkáron ká munh band ho jáegá.
- 43 Dáná in báton par tawajjuh karegá,
 Aur wuh KHUDÁWAND kī shafaqat par gaur karenge.

108 *Gīt, Dáúd ká Mazmúr.*

- Ai Khudá, merá dil qáim hai,
 Main gáungá aur dil se madhsarái karúngá.
- 2 Ai barbat aur sitár, jágo ;
 Main khud bhí subh sawere jág uthúngá.
- 3 Ai KHUDÁWAND, main logon men terá shukr karúngá :
 Main ummaton men teri madhsarái karúngá.
- 4 Kyünki teri shafaqat ásmán se baland hai,
 Aur teri sachchái aflák ke barábar hai.
- 5 Ai Khudá, tú ásmánon par sarfaráz ho,
 Aur terá jalál sári zamín par ho.
- 6 Apne dahine háth se bachá aur hamen jawáb de,
 Táki tere mahbúb bacháe jáen.
- 7 Khudá ne apní quddúsiyat men yih farmáyá hai, Main khushí karúngá ;
 Main Síkm ko taqsím karúngá aur Sukkát kī wádí ko bántúngá.
- 8 Jili'ád merá hai, Munassí merá hai ;
 Ifráim mere sir ká khod hai ;
 Yahúdáh merá 'asá hai.
- 9 Moáb meri chilamchí hai ;

- Adom par main jütá phenkúngá :
Main Filistín par lalkárúngá.
- 10 Mujhe us fasildár shahr men
kaun pahuncháegá?
Kaun mujhe Adom tak le gayá
hai?
- 11 Ai Khudá, kyá tú ne hamen radd
nahín kar diyá?
Ai Khudá, tú hamáre lashkaron ke
sáth nahín játá.
- 12 Mukhálif ke muqábale men ham-
ári kumak kar,
Kyünki insáni madad 'abas hai.
- 13 Khudá kí badaulat ham diláwarí
karengé,
Kyünki wuhí hamáre mukhálifon
ko pámal karegá.

109

*Mír muganní ke liye, Dáúd
ká Mazmúr.*

- Ai Khudá, mere mahmúd,
khámosh na rah ;
- 2 Kyünki sharíron aur dagábázon
ne mere khiláf munh kholá hai,
Unhon ne jhúthí zabán se mujh se
báten kí hain.
- 3 Unhon ne 'adáwat kí báton se
mujhe gher liyá,
Aur besabab mujh se lahe hain.
- 4 Wuh merí mahabbat ke sabab se
mere mukhálif hain :
Lekin main to bas du'á kartá hún.
- 5 Unhon ne nekí ke badle mujh se
badí kí hai,
Aur mahabbat ke badle 'adáwat.
- 6 Tú kisi sharír ádmí ko us par
muqarrar kar de,
Aur koí mukhálif us ke dahine
háth khará rahe.
- 7 Jab us kí 'adálat ho to wuh muj-
rim thahre,
Aur us kí du'á bhí gunáh gini jáe.
- 8 Us kí 'umr kotáh ho jáe,
Aur us ká mansab koí dúsrá le le.
- 9 Us ke bachche yatím ho jáen,
Aur us kí bíwí bewa ho jáe.
- 10 Us ke bachche áwára hokar bhík
mángen,
Un ko apne wirán maqámon se
dúr jákar tukre mángná pare.
- 11 Qarzkhwáh us ká sab kuchh
chhín le,
Aur pardesí us kí kamáí lúť len.
- 12 Koí na ho jo us par shafaqat kare,
Na koí us ke yatím bachchon par
tars kháe.
- 13 Us kí nasl kat jáe,
Aur dúsrí pusht men un ká nám
mitá diyá jáe.

- 14 Us ke bápádá kí badí KHUDÁ
WAND ke huzúr yád rahe,
Aur us kí máng ká gunáh mitáyá
na jáe.
- 15 Wuh barábar KHUDÁWAND kí
sámne rahen,
Táki wuh zamín par se un kí
zík'r mitá de.
- 16 Is liye kí us ne rahm karná yá
na rakkhá,
Par garíb aur muhtáj aur shikasta
díl ko satáyá,
Táki un ko már dále.
- 17 Balki la'nat karná use pasand thá
so wuhi us par á pari,
Aur du'á dená use margúb na thá
so wuh us se dúr rahí.
- 18 Us ne la'nat ko apní poshák k
tarah pahiná,
Aur wuh pání kí tarah us ke báti
men
Aur tel kí tarah us kí hadđiyon
men samá gayí.
- 19 Wuh us ke liye us poshák k
mánind ho jise wuh pahintá hai
Aur us patke kí jagah jis se wul
apní kamar kase rahtá hai.
- 20 KHUDÁWAND kí taraf se mere
mukhálifon ká,
Aur merí ján ko burá kahnewálo
ká yihí badla hai.
- 21 Lekin ai MÁLIK KHUDÁWAND
apne nám kí khátir mujh pa
ihsán kar :
Mujhe chhurá, kyünki terí shafa
qat khúb hai.
- 22 Is liye kí main garíb aur muhtá
hún,
Aur merá díł mere pahlú me
zakhmí hai.
- 23 Main dhalte sáye kí tarah ját
rahá :
Main tiddí kí tarah urá diyá gayá
- 24 Fáqa karte karte mere ghutn
kamzor ho gaye,
Aur chiknái kí kamí se merá jism
súkh gayá.
- 25 Main un kí malámat ká nishána
ban gayá hún,
Jab wuh mujhe dekhte hain, to
sir hiláte hain.
- 26 Ai KHUDÁWAND mere Khudá,
merí madad kar :
Apní shafaqat ke mutábiq mujhe
bachá le :
- 27 Táki wuh ján len kí is men terá
háth hai,
Aur tú hí ne, ai KHUDÁWAND, yih
kíyá hai.

- 28 Wuh la'nat karte rahen, par tú barakat de :
Wuh jab uthenge to sharminda honge, par tera banda shádmán hogá.
- 29 Mere mukhálif zillat se mulabbas ho jáen,
Aur apní hí sharmindagi ko chadar kí tarah orh len.
- 30 Main apne munh se KHUDÁWAND ká bará shukr karúngá,
Balki barí bhír men us kí hamd karúngá.
- 31 Kyunki wuh muhtáj ke dahine háth khará hogá,
Táki us kí ján par fatwá denewálon se use rihái de.

110 Dáúd ká Mazmúr.

- YAHOWÁH ne mere KHUDÁWAND se kahá, Tú mere dahine háth baith,
Jab tak kí main tere dushmanon ko tere pánwon kí chaukí na kar dún.
- 2 KHUDÁWAND tere zor ká 'asá Siyyún se bhejega :
Tú apne dushmanon men hukm-rání kar.
- 3 Lashkarkashí ke din tere log khushi se apne ap ko pesh karte hain :
Tere jawán pák aráish men hain,
Aur subh ke bañ se shabham kí mánind.
- 4 KHUDÁWAND ne qasam khái hai aur phiregá nahin,
Kí tú Malik í Sidq ke taur par Abad tak káhin hai.
- 5 KHUDÁWAND tere dahine háth par
Apne qahr ke din bádshábon ko chhed dálegá.
- 6 Wuh qaumon men 'adálát kar-ega :
Wuh láshon ke dher lagá degá,
Aur bahar se mulkon men siron ko kuchlegá.
- 7 Wuh rah men nadí ká páni pílegá,
Is liye wuh sir ko baland karegá.

- 111 KHUDÁWAND kí hamd ka-ro,
Main rástbázon kí majlis men aur jamá'at men
Apne sáre dil se KHUDÁWAND ká shukr karúngá.

- 2 KHUDÁWAND ke kám 'azím hain,

Jo un men masrúr hain un kí taftish men rahte hain.

- 3 Us ke kám jaláli aur purhashmat hain,
Aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.
- 4 Us ne apne 'ajáib kí yádgár qáim kí hai,
KHUDÁWAND rahím o karím hai.
- 5 Wuh un ko jo us se darté hain khurák detá hai :
Wuh apne 'ahd ko hamesha yád rakkhegá.
- 6 Us ne qaumon kí mirás apne logon ko dekar
Apne kámon ká zor un ko dikháya.
- 7 Us ke háthon ke kám barhaqq aur pur'adl hain :
Us ke tamám qawánin rást hain.
- 8 Wuh abadu'l ábád qáim rahenge :
Wuh sachcháí aur rástí se banáe gaye hain.
- 9 Us ne apne logon ke liye fidva diyá :
Us ne apná 'ahd hamesha ke liye thahráya hai :
Us ká nám quddús aur muhíb hai.
- 10 KHUDÁWAND ká khauf dánái ká shurú' hai :
Us ke mutábíq 'amal karnewále dánishmand hain :
Us kí sitáish abad tak qáim hai.

- 112 KHUDÁWAND kí hamd ka-ro.
Mubárák hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND se dartá hai,

Aur us ke hukmon men khúb masrúr rahtá hai.

- 2 Us kí nabl zamán par zbráwar hogí :
Rástbázon kí aulád mubárák hogí.
- 3 Mál o daulat us ke ghar men hai,
Aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.
- 4 Rástbázon ke liye táríki men núr chamaktá hai :
Wuh rahím o karím aur sádiq hai.
- 5 Rahmdil aur qarz denewála ádmí sa'ádatmand hai :
Wuh apná kár o bár rástí se karegá.
- 6 Use kabhí jumbish na hogí :
Sádiq kí yádgár hamesha rahegi.
- 7 Wuh burí khabar se na daregá :
KHUDÁWAND par tawakkul karne se us ká dil qáim hai.

- 8 Us ká dil barqarár hai, wuh darne ká nahín,
Yahán tak ki wuh apne mukhá-lifon ko dekh legá.
- 9 Us ne bántá aur muhtájon ko diyá :
Us kí sadáqat hamesha qáim rahegi :
Us ká sing 'izzat ke sáth baland kiyá jáegá.
- 10 Sharír yih dekhegá aur kurhegá ;
Wuh dánt písegá aur ghulegá :
Sharíron kí murád nábud hogí.

113

KHUDÁWAND kí hamd karo.
Ai **KHUDÁWAND** ke bando,
hamd karo ;

- KHUDÁWAND** ke nám kí hamd karo.
- 2 Ab se abad tak
KHUDÁWAND ká nám mubáarak ho !
- 3 A'ftáb ke tulú' se gurúb tak
KHUDÁWAND ke nám kí hamd ho.
- 4 **KHUDÁWAND** sab qaumon par baland o bálá hai :
Us ká jalál ásmán se bartar hai.
- 5 **KHUDÁWAND** hamáre **Khudá** kí mánind kaun hai,
Jo 'álam í bálá par takhtnishín hai,
- 6 Jo firotaní se
A'smán o zamín par nazar kartá hai?
- 7 Wuh miskín ko khák se
Aur muhtáj ko mazbale par se uthá letá hai ;
- 8 Táki use umará ke sáth,
Ya'ní apní qaum ke umará ke sáth biþhée.
- 9 Wuh bánjh ká ghar basátá hai,
Aur use bachchonwálí banákar dilshád kartá hai.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

114

Jab Isráíl Misr se nikal áyá,
Ya'ní Ya'qúb ká gharáná ajnabí zabánwálí qaum men se,

- 2 To Yahúdáh us ká maqdis
Aur Isráíl us kí mamlukat þhahrá.
- 3 Yih dekhte hí samundar bhágá ;
Yardan píchche haþ gayá.
- 4 Pahar menðhon kí tarah uchhle,
Paháriyan bhej ke bachchon kí tarah kúdin.
- 5 Ai samundar, tujhe kyá huá ki tú bhágtá hai?

- Ai Yardan, tujhe kyá huá ki tú píchche haþtá hai?
- 6 Ai paháro, tum ko kyá huá ki tum menðhon kí tarah uchhalte ho?
Ai paháriyo, tum ko kyá huá ki tum bhej ke bachchon kí tarah kúdtí ho?
- 7 Ai zamín, tú Rabb'ke huzúr,
Ya'qúb ke **Khudá** ke huzúr tharthará ;
- 8 Jo chaþan ko jhíl
Aur chaqmaq ko pání ká chashma baná detá hai.

115

Ham ko nahín, ai **KHUDÁWAND**, ham ko nahín,
Balki tú apne hí nám ko Apní shafaqat aur sachcháí k khátir jalál bakshsh.

- 2 Qaumen kyün kahen
Ab un ká **Khudá** kahán hai?
- 3 Hamará **Khudá** to ásmán par hai :
Us ne jo kuchh cháhá wuhí kiyá
- 4 Un ke but chándí aur soná haiñ,
Ya'ní admí kí dastkárí.
- 5 Un ke mugh haiñ, par wuh bolte nahín ;
A'ñkhen haiñ, par wuh dekhte nahín.
- 6 Un ke kán haiñ, par wuh sunte nahín ;
Nák haiñ, par wuh súnghte nahín
- 7 Un ke háth haiñ, par wuh chhúte nahín ;
Pánw haiñ, par wuh chalte nahín
Aur un ke gale se áwáz nahí nikaltí.
- 8 Un ke banánewále un hí k mánind ho jáenge,
Balki wuh sab jo un par bharos rakhte haiñ.
- 9 Ai Isráíl, **KHUDÁWAND** par tawakkul kar :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 10 Ai Hárún ke gharáne, **KHUDÁWAND** par tawakkul karo :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 11 Ai **KHUDÁWAND** se darnewále **KHUDÁWAND** par tawakkul karo :
Wuhí un kí kumak aur un kí sipar hai.
- 12 **KHUDÁWAND** ne ham ko yá rakkhá ; wuh barakat degá :
Wuh Isráíl ke gharáne ko barakat degá ;

- Wuh Hárún ke gharáne ko barakat degá.
- 3 Jo KHUDÁWAND se darte hain, kyá chhoṭe kyá bare, Wuh un sab ko barakat degá.
- 4 KHUDÁWAND tum ko barháe, Tum ko aur tumhári aulád ko.
- 5 Tum KHUDÁWAND kí taraf se mubáarak ho, jis ne ásmán aur zamín ko banáya.
- 6 A' smán to KHUDÁWAND ká ásmán hai, Lekin zamín us ne baní A'dam ko dí hai.
- 7 Murde KHUDÁWAND kí sitáish nahín karte, Na wuh jo khámoshí ke 'álam men utar játe hain ;
- 8 Lekin ham ab se abad tak KHUDÁWAND ko mubáarak kahenge.
- KHUDÁWAND kí hamd karo.

- 116** Main KHUDÁWAND se mahabbat rakhtá hún, Kyúñki us ne merí faryád aur minnat suní hai.
- 2 Chúnki us ne merí taraf kán lagáya, Is liye main 'umr bhar us se du'á karúngá.
- 3 Maut kí rassiyon ne mujhe jakar liya, Aur pátal ke dard mujh par á pafe : Main dukh aur gam men giriftár húa.
- 4 Tab main ne KHUDÁWAND se du'á kí, Ki Ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún merí ján ko rihái bakhshe.
- 5 KHUDÁWAND sádiq aur karím hai : Hamará Khudá rahím hai.
- 6 KHUDÁWAND sáda logon kí hifázat kartá hai : Main past ho gayá thá, usí ne mujhe bachá liya.
- 7 Ai merí ján, phir mutma'inn ho, Kyúñki KHUDÁWAND ne tujh par ihsán kiya hai.
- 8 Is liye ki tú ne merí ján ko maut se, Merí ánkhoñ ko ánsú baháne se, Aur mere páñwoñ ko phisalne se bacháya hai ;
- 9 Main zindon kí zamín men

- KHUDÁWAND ke huzúr chaltá rahúngá.
- 10 Main anán rakhtá hún, is liye yih kahúngá : Main bañi musíbat men thá :
- 11 Main ne jaldbázi se kah diyá, Ki Sab ádmí jhúthe hain.
- 12 KHUDÁWAND kí sab ní'mateñ jo mujhe milin Main un ke 'iwaz men use kyá dúg?
- 13 Main naját ká piyála uthákar KHUDÁWAND se du'á karúngá.
- 14 Main KHUDÁWAND ke huzúr apní mannateñ Us kí sári qaum ke sámnne púri karúngá.
- 15 KHUDÁWAND kí nigáh men Us ke muqaddason kí maut giránqadr hai.
- 16 A'h, ai KHUDÁWAND, main terá banda hún : Main terá banda, terí launqí ká betá hún ; Tú ne mere bandhan khole hain.
- 17 Main tere huzúr shukrguzári kí qurbáni chapháúngá, Aur KHUDÁWAND se du'á karúngá.
- 18 Main KHUDÁWAND ke huzúr apní mannateñ Us kí sári qaum ke sámnne púri karúngá ;
- 19 KHUDÁWAND ke ghar kí bárgáhon men, Tere andar, ai Yari'shalem KHUDÁWAND kí hamd karo.

- 117** Ai qaumo, sab KHUDÁWAND kí hamd karo, Ai ummato, sab us kí sitáish karo.
- 2 Kyúñki ham par us kí bañi shafaqat hai, Aur KHUDÁWAND kí sachchái abadí hai. KHUDÁWAND kí hamd karo.

- 118** KHUDÁWAND ká shukr karo, kyúñki wuh bhalá hai, Aur us kí shafaqat abadí hai.
- 2 Isráil ab kahe, Us kí shafaqat abadí hai.
- 3 Hárún ká gharána ab kahe, Us kí shafaqat abadí hai.
- 4 KHUDÁWAND se dardewále ab kahen, Us kí shafaqat abadí hai.

- 5 Main ne musibat men KHUDAWAND se du'á kí :
KHUDAWAND ne mujhe jawáb diyá aur kushádagi bakhshí.
- 6 KHUDAWAND merí taraf hai, main nahín darne ká :
Insán merá kyá kar saktá hai?
- 7 KHUDAWAND merí taraf, mere madadgaron men hai,
Is liye main apne 'adawat rakhnewalon ko dekh lungá.
- 8 KHUDAWAND par tawakkul karná Insán par bharosá rakhne se bihtar hai.
- 9 KHUDAWAND par tawakkul karná Umará par bharosá rakhne se bihtar hai.
- 10 Sab qaumon ne mujhe gher liyá :
Main KHUDAWAND ke nám se un ko kát dálungá.
- 11 Unhon ne mujhe gher liyá ; be-shakk gher liyá ;
Main KHUDAWAND ke nám se un ko kát dálungá.
- 12 Unhon ne shahd kí makhhiyon kí tarah mujhe gher liyá ; wuh kanton kí ág kí tarah bujh gaye :
Main KHUDAWAND ke nám se un ko kát dálungá.
- 13 Tú ne mujhe zor se dhakel diyá kí gir parún :
Lekin KHUDAWAND ne merí madad kí.
- 14 KHUDAWAND merí quwwat aur merá git hai ;
Wuhí merí naját huá.
- 15 Sádiqon ke khaimon men shádmán aur naját kí ragní hai ;
KHUDAWAND ká dahiná háth diláwarí kartá hai.
- 16 KHUDAWAND ká dahiná háth baland huá hai ;
KHUDAWAND ká dahiná háth diláwarí kartá hai.
- 17 Main marungá nahín, balki jítá rahungá,
Aur KHUDAWAND ke kámon ká bayán karungá.
- 18 KHUDAWAND ne mujhe saht tambih to kí :
Lekin maut ke hawále nahín kiyá.
- 19 Sadáqat ke phátaqon ko mere liye khol do :
Main un se dákhil hokar KHUDAWAND ká shukr karungá.
- 20 KHUDAWAND ká phátaq yihí hai ;
Sádiq is se dákhil honge.
- 21 Main terá shukr karungá, kyünkí tú ne mujhe jawáb diyá,
Aur khud merí naját baná hai.
- 22 Jis patthar ko mi'maron ne rad kiyá,
Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá.
- 23 Yih KHUDAWAND kí taraf se huá ;
Aur hamári nazar men 'ajíb hai.
- 24 Yih wuhí din hai jise KHUDAWAND ne muqarrar kiyá ;
Ham is men shádmán honge aur khushi manaenge.
- 25 A'h, ai KHUDAWAND, bachá le :
A'h, ai KHUDAWAND, khushhál bakhsh.
- 26 Mubáarak hai wuh jo KHUDAWAND ke nám se átá hai :
Ham ne tum ko KHUDAWAND ke ghar se du'á dí hai.
- 27 YAHOWAH hí Khudá hai, aur us ne ham ko núr bakhshá hai :
Qurbáni ko mazbah ke singon se rasiyon se bandho.
- 28 Tú merá Khudá hai, main terá shukr karungá :
Tú merá Khudá hai, main terí tamjíd karungá.
- 29 KHUDAWAND ká shukr karo, kyünkí wuh bhalá hai,
Aur us kí shafaqat abadí hai.

N ALAF

- 119** Mubáarak hai wuh jo kámilraftár hai,
Jo KHUDAWAND kí shari'at par 'amal karté hai.
- 2 Mubáarak hai wuh jo us kí shahádaton ko mánte hai,
Aur pure dil se us ke talib hai.
- 3 Un se narástí nahín hotí,
Wuh us kí rahon par chalte hai.
- 4 Tú ne apne qawánin diye hai,
Táki ham dil lagakar un ko manen.
- 5 Kásh kí tere áin manne ke liye Merí rawishen durust ho jáen.
- 6 Jab main tere sab ahkám ká liház rakkhungá
To sharminda na hungá.
- 7 Jab main terí sadáqat ke ahkám síkh lungá
To sachche dil se terá shukr adá karungá.
- 8 Main tere áin manungá :
Mujhe bi'kull tark na kar de

BETH

- 9 Jawán apní rawish kis tarah pák rakkhe?
Tere kalám ke mutábíq us par nigáh rakhne se.
- 10 Main púre dil se terá tálib húa hún:
Mujhe apne farmán se bhatakne na de.
- 11 Main ne tere kalám ko apne dil meñ rakh liyá hai,
Táki main tere khiláf gunáh na karún.
- 12 Al KHUDÁWAND, tú mubáarak hai:
Mujhe apne áin síkhá.
- 13 Main ne apne labon se Tere farmúda ahkám ko bayán kiyá.
- 14 Mujhe terí shahádaton kí ráh se aisí shádmání húi,
Jaisí har tarah kí daulat se hotí hai.
- 15 Main tere qawánín par gaur karúngá,
Aur terí ráhon ká liház rakkhúngá.
- 16 Main tere áin meñ masrúf rahúngá:
Main tere kalám ko na bhúlúngá.

G'MAL

- 17 Apne bande par íhsán kar táki main jítá rahún,
Aur tere kalám ko mántá rahún.
- 18 Merí ánkheñ khol de,
Táki main terí sharí'at ke 'ajáib dekhún.
- 19 Main zamín par musáfir hún:
Apne farmán mujh se poshída na rakh.
- 20 Merá dil tere ahkám ke ishtiyáq meñ
Har waqt taraptá rahtá hai.
- 21 Tú ne un mal'ún magrúron ko jhirak diyá,
Jo tere farmán se bhatakne rahte haiñ.
- 22 Malámat aur hiqárat ko mujh se dúr kar de;
Kyúnki main ne terí shahádaton máni haiñ.
- 23 Umará bhí baíthkar mere khiláf báteñ karte rahe,
Lekin terá banda tere áin par dhyán lagáe rahá.
- 24 Terí shahádaton mujhe margúb Aur merí mushír haiñ.

DALATH

- 25 Merí ján khák meñ mil gayí:
Tú apne kalám ke mutábíq mujhe zinda kar.
- 26 Main ne apní rawishon ká izhár kiyá,
Aur tú ne mujhe jawáb diyá:
Mujhe apne áin kí ta'ím de.
- 27 Apne qawánín kí ráh mujhe samjhá de,
Aur main tere 'ajáib par dhyán karúngá.
- 28 Gam ke máre merí ján ghulí játí hai:
Apne kalám ke mutábíq mujhe taqwíyat de.
- 29 Jhúth kí ráh se mujhe dúr rakh.
Aur mujhe apní sharí'at 'ináyat farmá.
- 30 Main ne wafádári kí ráh íkhtiyár kí hai:
Main ne tere ahkám apne sámne rakkhe haiñ.
- 31 Main terí shahádaton se líptá húa hún:
Al KHUDÁWAND, mujhe sharminda na hone de.
- 32 Jab tú merá hausala barháegá
To main tere farmán kí ráh meñ daurúngá.

HE

- 33 Al KHUDÁWAND, mujhe apne áin kí ráh batá,
Aur main ákhir tak us par chalúngá.
- 34 Mujhe fahm 'atá kar, aur main terí sharí'at par échalúngá,
Balki main púre dil se us ko mánúngá.
- 35 Mujhe apne farmán kí ráh par chalá,
Kyúnki isí meñ merí khushi hai.
- 36 Mere dil ko apní shahádaton kí taraf rujú' dilá,
Na kí lálach kí taraf.
- 37 Merí ánkheñ ko butlán par nazar karne se báz rakh,
Aur mujhe apní ráhon meñ zinda kar.
- 38 Apne bande ke liye apná wuh qaul púra kar
Jis se terá khauf paidá hotá hai.
- 39 Merí malámat ko jis se main dartá hún dúr kar de;
Kyúnki tere ahkám bhale haiñ.
- 40 Dekh, main tere qawánín ká mushtáq rahá hún:
Mujhe apní sadáqat se zinda kar.

} WA'O

- 41 Ai KHUDÁWAND, tere qaul ke mutábiq,
Terí shafaqat aur terí naját mujhe nasíb ho.
- 42 Tab main apne malámat karne-wále ko jawáb de sakúngá,
Kyúнки main tere kalám par bharosá rakhtá hún.
- 43 Aur haqq bát ko mere munh se hargiz judá na hone de,
Kyúнки merá i'timád tere ahkám par hai.
- 44 Pas main abadu'l ábád
Terí shari'at ko mántá rahúngá.
- 45 Aur main ázádí se chalúngá,
Kyúнки main tere qawánin ká talib rahá hún.
- 46 Main bádsháhon ke sámne terí shahádaton ká bayán karúngá,
Aur sharminda na húngá.
- 47 Tere farmán mujhe 'azíz hai;
Main un men masrúr rahúngá.
- 48 Main apne háth tere farmán kí taraf, jo mujhe 'azíz hai, úthá-úngá,
Aur tere áin par dhyán karúngá.

} ZAIN

- 49 Jo kalám tú ne apne bande se kiyá use yád kar,
Kyúнки tú ne mujhe ummed dilái hai.
- 50 Merí musíbat men yihí merí tasállí hai,
Kí tere kalám ne mujhe zinda kiyá hai.
- 51 Magrúron ne mujhe bahut thá-thon men uráyá,
Taubhí main ne terí shari'at se kanára nahín kiyá.
- 52 Ai KHUDÁWAND, main tere qadím ahkám ko yád kartá,
Aur itminán pátá rahá hún.
- 53 Un shari'at ke sabab se jo terí shari'at ko tark karte hai,
Main saht taish men á gayá hún.
- 54 Mere musáfirkháne men
Tere áin merá gít rahe hai.
- 55 Ai KHUDÁWAND, rát ko main ne terá nám yád kiyá hai,
Aur terí shari'at par 'amal kiyá hai.
- 56 Yih mere wáste is liye húa
Kí main ne tere qawánin ko má-ná.

} KHETH

- 57 KHUDÁWAND merá baḡhra hai :
Main ne kahá hai, Main terí báten mánúngá.
- 58 Main púre dil se tere karam ká khwáhán húa :
Apne kalám ke mutábiq mujh par rahm kar.
- 59 Main ne terí ráhon par gaur kiyá
Aur terí shahádaton kí taraf apne qadam more.
- 60 Main ne tere farmán manne men Jaldí kí aur der na lagái.
- 61 Shari'on kí rasiyon ne mujhe jakar liyá,
Par main terí shari'at ko na bhúlá.
- 62 Terí sadáqat ke ahkám ke liye
Main ádhí rát ko terá shukr karne ko úthúngá.
- 63 Main un sab ká sáthí hún jo tujh se darte hai,
Aur un ká jo tere qawánin ko mánte hai.
- 64 Ai KHUDÁWAND, zamín terí sha-faqat se ma'múr hai :
Mujhe apne áin síkhá.

} TETH

- 65 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne kalám ke mutábiq
Apne bande ke sáth bhalái kí hai.
- 66 Mujhe sahhí imtiyáz aur dánish síkhá,
Kyúнки main tere farmán par imán láyá hún.
- 67 Main musíbat útháne se pahle gumráh thá,
Par ab tere kalám ko mántá hún.
- 68 Tú bhalá hai aur bhalái kartá hai :
Mujhe apne áin síkhá.
- 69 Magrúron ne mujh par buhtán bándhá hai :
Main púre dil se tere qawánin ko mánúngá.
- 70 Un ke dil chiknái se farbih ho gaye,
Lekin main terí shari'at men masrúr hún.
- 71 Achchhá húa kí main ne musíbat úthái,
Táki tere áin síkh lún.
- 72 Tere munh kí shari'at mere liye
Sone chándí ke hazáron síkkon se bihtar hai.

YOD

- 73 Tere háthon ne mujhe banáyá aur tartíb dí:
Mujhe fahm 'atá kar táki tere farmán síkh lún.
- 74 Tujh se darnewále mujhe dekhkar khush hongé,
Is liye kí mujhe tere kalám par i'timád hai.
- 75 Ai KHUDÁWAND, main tere ahkám kí sadáqat ko jántá hún,
Aur yih kí wafádári hí se tú ne mujhe dukh men dálá.
- 76 Us kalám ke mutábíq jo tú ne apne bande se kiyá
Terí shafaqat merí tasallí ká bá'is ho.
- 77 Terí rahmat mujhe nasíb ho,
táki main zinda rahún,
Kyúnki terí sharí'at merí khushnúdí hai.
- 78 Magrúr sharminda hon, kyúnki unhon ne náhaqq mujhe giráyá;
Lekin main tere qawánín par dhyán karúngá.
- 79 Tujh se darnewále merí taraf rujú' hon,
To wuh terí shahádaton ko ján lenge.
- 80 Merá dil tere áin máne men kámil rahe,
Táki main sharmindagí na útháún.

KA'F

- 81 Merí ján terí naját ke liye betáb hai,
Lekin mujhe tere kalám par i'timád hai.
- 82 Tere kalám ke intizár men merí ánkhen rah gayín:
Main yihí kahtá rahá kí Tú mujhe kab tasallí degá?
- 83 Main us mashkize kí mánind ho gayá jo dhuwen men ho,
Taubhí main tere áin ko nahín bhúltá.
- 84 Tere bande ke din hí kitne haiñ?
Tú mere satánewálon par kab fatwá degá?
- 85 Magrúron ne, jo terí sharí'at ke pairau nahín,
Mere liye garhe khode haiñ.
- 86 Tere sab farmán barhaqq haiñ:
Wuh náhaqq mujhe satáte haiñ;
tú merí madad kar.
- 87 Unhon ne mujhe zamín par se faná kar hí dálá thá,

- Lekin main ne tere qawánín ko tark na kiyá.
- 88 Tú mujhe apní shafaqat ke mutábíq zinda kar,
To main tere munh kí shahádat ko mánúngá.

LA'MAD

- 89 Ai KHUDÁWAND, terá kalám A'smán par abad tak qáim hai.
- 90 Terí wafádári pusht dar pusht hai:
Tú ne zamín ko qiyám bakhschá aur wuh qáim hai.
- 91 Wuh áj tere ahkám ke mutábíq qáim haiñ,
Kyúnki sab chízen terí khidmat-guzár haiñ.
- 92 Agar terí sharí'at merí khushnúdí na hotí
To main apní musíbat men halák ho játá.
- 93 Main tere qawánín ko kabhí na bhúlúngá,
Kyúnki tú ne un hí ke wasíle se mujhe zinda kiyá hai.
- 94 Main terá hí hún, mujhe bachá le;
Kyúnki main tere qawánín ká talíb rahá hún.
- 95 Sharír mujhe halák karne ko ghát men lage rahe,
Lekin main terí shahádaton par gaur karúngá.
- 96 Main ne dekhá kí har kamál kí intihá hai;
Lekin terá hukm niháyat wasí' hai.

MIM

- 97 A'h, main terí sharí'at se kaisí mahabbat rakhtá hún!
Mujhe dín bhar usí ká dhyán rahtá hai.
- 98 Tere farmán mujhe mere dushmanon se ziyáda dánishmand banáte haiñ,
Kyúnki wuh hamesha mere sáth haiñ.
- 99 Main apne sab ustádon se 'aql-mand hún,
Kyúnki terí shahádaton par merá dhyán rahtá hai.
- 100 Main 'umrrasída logon se ziyáda samajh rakhtá hún,
Kyúnki main ne tere qawánín ko máná hai.
- 101 Main ne har búri ráh se apne qadam rok rakkhe haiñ,

- Táki terí sharí'at par 'amal karún.
 102 Main ne tere ahkám se kanára nahín kiyá,
 Kyúnki tú ne mujhe ta'lím dí hai.
 103 Terí báteṅ mere liye kaisí shírín hai !
 Wuh mere munh ko shahd se bhí míthí ma'lúm hotí hai.
 104 Tere qawánín se mujhe fahm hásil hotá hai,
 Is liye mujhe har jhúthí ráh se nafrat hai.

J NU'N

- 105 Terá kalám mere qadamon ke liye chirág
 Aur merí ráh ke liye raushní hai.
 106 Main ne qasam khái hai, aur is par qáim hún,
 Ki terí sadáqat ke ahkám par 'amal karúngá.
 107 Main barí musábat meṅ hún :
 Ai KHUDÁWAND, apne kalám ke mutábiq mujhe zinda kar.
 108 Ai KHUDÁWAND, mere munh se razá kí qurbánián qubúlfarmá :
 Aur mujhe apne ahkám kí ta'lím de.
 109 Merí ján hamesha hathelí par hai,
 Taubhí main terí sharí'at ko nahín bhúltá.
 110 Sharíron ne mere liye phandá lagáya hai,
 Taubhí main tere qawánín se nahín bhatká.
 111 Main ne terí shahádaton ko apní abadí mirás banáya hai ;
 Kyúnki un se mere dil ko shád-mání hotí hai.
 112 Main ne hamesha ke liye
 Tere áín máne par dil lagáya hai.

D SA'MAK

- 113 Mujhe dodílon se nafrat hai ;
 Par terí sharí'at se mahabbat rakhtá hún.
 114 Tú mere chipne kí jagah aur merí sipar hai :
 Mujhe tere kalám par í'timád hai.
 115 Ai badkirdáro, mujh se dúr ho jáo,
 Táki main apne Khudá ke farmán par 'amal karún.
 116 Tú apne kalám ke mutábiq mujhe sambhá, táki zinda rahún,
 Aur mujhe apne í'timád se shar-mindagi na utháne de.

- 117 Mujhe sambhá, aur main salámat rahúngá,
 Aur hamesha tere áín ká liház rakkhúngá.
 118 Tú ne un sab ko haqír jáná hai jo tere áín se bhatak játe haiṅ,
 Kyúnki un kí dagábázi 'abas hai.
 119 Tú zamín ke sab sharíron ko mail kí tarah chháṅt detá hai,
 Is liye main terí shahádaton ko 'azíz rakhtá hún.
 120 Merá jism tere khauf se káṅptá hai,
 Aur main tere ahkám se ḍartá hún.

Y 'AIN

- 121 Main ne 'adl aur insáf kiyá hai :
 Mujhe un ke hawále na kar jo mujh par zulm karte haiṅ.
 122 Bhalái ke liye apne bande ká zamín ho ;
 Magrúr mujh par zulm na karen.
 123 Terí naját aur terí sadáqat ke kalám ke intizár meṅ
 Merí ápkheṅ rah gayíṅ.
 124 Apne bande se apní shafaqat ke mutábiq sulúk kar ;
 Aur mujhe apne áín síkhá.
 125 Main terá banda hún, mujh ko fahm 'atá kar,
 Táki terí shahádaton ko sámajh lún.
 126 Ab waqt á gayá kí KHUDÁWAND kám kare,
 Kyúnki unhoṅ ne terí sharí'at ko bátil kar diyá hai.
 127 Is liye main tere farmán ko sone se
 Balki kundan se bhí ziyáda 'azíz rakhtá hún.
 128 Is liye main tere sab qawánín ko barhaqq jántá hún,
 Aur har jhúthí ráh se mujhe nafrat hai.

D PE

- 129 Terí shahádaton 'ajíb haiṅ :
 Is liye merá dil un ko mántá hai.
 130 Terí báton kí tashríh núr bakhshtí hai ;
 Wuh sádadílon ko 'aqilmánd banátí hai.
 131 Main khúb munh kholkar háṅp-tá rahá,
 Kyúnki main tere farmán ká mushtáq thá.
 132 Merí taraf tawajjuh kar aur mujh par rahm farmá,

- Jaisá tere nám se mahabbat
rakhnewálon ká haqq hai.
- 133 Apne kalám men merí rahnumái
kar ;
Koi badkárí mujh par tasallut na
páe.
- 134 Insán ke zulm se mujhe chhurá
le,
To tere qawánín par 'amal kar-
úngá.
- 135 Apná chihra apne bande par
jalwagar farmá,
Aur mujhe apne áin síkhá.
- 136 Merí ánkhoñ se pání ke chashme
járí hain,
Is liye kí log terí sharí'at ko
nahín mánte.

Y SA'DE.

- 137 Ai KHUDÁWAND, tú sádiq hai,
Aur tere ahkám barhaqq hain.
- 138 Tú ne sadáqat aur kamál wafá-
dárí se
Apní shahádaton ko záhir far-
máya hai.
- 139 Merí gairat mujhe khá gayí,
Kyúñki mere mukhálif terí báten
bhúl gaye.
- 140 Terá kalám bi'lkull kháalis hai,
Is liye tere bande ko us se ma-
habbat hai.
- 141 Main adná aur haqír hún,
Taubhí main tere qawánín ko
nahín bhúltá.
- 142 Terí sadáqat abadí sadáqat hai,
Aur terí sharí'at barhaqq hai.
- 143 Main taklíf aur 'azáb men mub-
talá hún,
Taubhí tere farmán merí khush-
núdí hain.
- 144 Terí shahádaton hamesha rást
hain ;
Mujhe fahm 'atá kar, to main
zinda rahúngá.

P QOF

- 145 Main púre dil se du'á kartá hún,
ai KHUDÁWAND, mujhe jawáb
de :
Main tere áin par 'amal karúngá.
- 146 Main ne tujh se du'á kí hai,
mujhe bachá le ;
Aur main terí shahádaton ko
mánúngá.
- 147 Main ne pau phatne se pahle
faryád kí :
Mujhe tere kalám par i'timád
hai.

- 148 Merí ánkhen rát ke har páhar se
pahle khul gayín,
Táki tere kalám par dhyán kar-
ún.
- 149 Apní shafaqat ke mutábiq merí
faryád sun :
Ai KHUDÁWAND, apne ahkám ke
mutábiq mujhe zinda kar.
- 150 Jo sharárat ke darpai rahte hain,
wuh nazdík á gaye ;
Wuh terí sharí'at se dúr hain.
- 151 Ai KHUDÁWAND, tú nazdík hai,
Aur tere sab farmán barhaqq
hain.
- 152 Terí shahádaton se mujhe qa-
dím se ma'lúm húa
Kí tú ne un ko hamesha ke liye
qáim kiyá hai.

RESH

- 153 Merí musíbat ká khayál kar, aur
mujhe chhurá,
Kyúñki main terí sharí'at ko
nahín bhúltá.
- 154 Merí wakálat kar aur merá fidya
de :
Apne kalám ke mutábiq mujhe
zinda kar.
- 155 Naját sharíron se dúr hai,
Kyúñki wuh tere áin ke tálib
nahín hain.
- 156 Ai KHUDÁWAND, terí rahmat baqi
hai :
Apne ahkám ke mutábiq mujhe
zinda kar.
- 157 Mere satánewále aur mukhálif
bahut hain,
Taubhí main ne terí shahádaton
se kanára na kiyá.
- 158 Main dagábázon ko dekhkar ma-
lúl húa,
Kyúñki wuh tere kalám ko nahín
mánte.
- 159 Khayál farmá kí mujhe tere qa-
wánín se kaisí mahabbat
hai :
Ai KHUDÁWAND, apní shafaqat
ke mutábiq mujhe zinda
kar.
- 160 Tere kalám ká khulása sachchái
hai :
Terí sadáqat ke kull ahkám
abadí hain.

SHIN

- 161 Umará ne mujhe besabab satáyá
hai,
Lekin mere dil men terí báton ká
khauf hai.

- 162 Main barí lút pánewále kí mánind
Tere kalám se khush hún.
- 163 Mujhe jhúth se nafrat aur karáh-
iyat hai,
Lekin terí shari'at se mahabbat
hai.
- 164 Main terí sadáqat ke ahkám ke
sabab se
Din men sáat bár terí sitáish kartá
hún.
- 165 Terí shari'at se mahabbat rakh-
newále mutma'inn haiñ ;
Un ke liye thokar kháne ká kof
mauqa' nahín.
- 166 Ai KHUDÁWAND, main terí naját
ká ummedwár rahá hún,
Aur tere farmán bajá láyá
hún.
- 167 Merí ján ne terí shahádaten máni
hain,
Aur wuh mujhe niháyat 'aziz
hain.
- 168 Main ne tere qawánin aur shahá-
daten ko maná hai,
Kyúñkí merí sab rawishen tere
sámne haiñ.

TAU

- 169 Ai KHUDÁWAND, merí faryád tere
huzúr pahunche :
Apne kalám ke mutábíq mujhe
fahm 'atá kar.
- 170 Merí iltijá tere huzúr pahunche :
Apne kalám ke mutábíq mujhe
chhurá.
- 171 Mere labon se terí sitáish ho,
Kyúñkí tú mujhe apne áin sikh-
átá hai.
- 172 Merí zabán tere kalám ká gít
gáe,
Kyúñkí tere sab farmán bar-
haqq haiñ.
- 173 Terá háth merí madad ko taiyár
rahe,
Kyúñkí main ne tere qawánin
ikhdiyár kiye haiñ.
- 174 Ai KHUDÁWAND, main terí naját
ká mushtáq rahá hún,
Aur terí shari'at merí khush-
núdí hai.
- 175 Merí ján zinda rahe, to wuh terí
sitáish karegí,
Aur tere ahkám merí madad
kareñ.
- 176 Main khoí húi bher kí mánind
bhatak gayá hún ; apne bande
ko talásh kar,
Kyúñkí main tere farmán ko
nahín bhúltá.

- 120** *Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ká Gít.*
Main ne musibat men
KHUDÁWAND se faryád
kí,
Aur us ne mujhe jawáb diyá.
- 2 Jhúthe honthon aur dágábáz za-
bán se.
Ai KHUDÁWAND, merí ján ko
chhurá.
- 3 Ai dágábáz zabán,
Tujhe kyá diyá jáe, aur tujh se
áur kyá kiyá jáe?
- 4 Zabardast ke tez tír
Jháú ke angáron ke sáth.
- 5 Mujh par afsos kí main Masak men
bastá,
Aur Qídár ke khaimon men rahtá
hún.
- 6 Sulh ke dushman ke sáth rahte
húe
Mujhe barí muddat ho gayí.
- 7 Main to sulhdost hún,
Par jab boltá hún to wuh jang par
ámáda ho játe haiñ.

- 121** *Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ká Gít.*
Main apní ánkhen pahár-
on kí taraf útháungá :
Merí kumak kahán se áegí?
- 2 Merí kumak KHUDÁWAND se hai,
Jis ne ásmán o zamín ko banáyá.
- 3 Wuh tere páñw ko phisalne na
degá :
Terá muháfiz únghe ká nahín.
- 4 Dekh, Isráíl ká muháfiz
Na únghegá, na soegá.
- 5 KHUDÁWAND terá muháfiz hai :
KHUDÁWAND tere dahine háth
par terá sáyabán hai.
- 6 Na áftáb din ko tujhe zarar pah-
uncháegá,
Na máhtáb rát ko.
- 7 KHUDÁWAND har balá se tujhe
mahfúz rakkhegá :
Wuh terí ján ko mahfúz rakkhegá.
- 8 KHUDÁWAND terí ámad o raft men
Ab se hamesha tak terí hifázat
karegá.

- 122** *Ma'lot ya'ni haikal ki zi-
yarat ká Gít ; Dáúd ká.*
Main khush húa jab wuh
mujh se kahne lage,
A'ó, KHUDÁWAND ke ghar chalen.
2 Ai Yarúshalem, hamáre qadam

- Tere phátaakon ke andar haiñ.
- 3 Ai Yarúshalem, tú aise shahr kí mánind hai
Jo gunján baná ho ;
- 4 Jahán qabíle, ya'ní KHUDÁWAND ke qabíle,
Isráil kí shahádat ke liye
KHUDÁWAND ke nám ká shukr karne ko játe haiñ.
- 5 Kyúñki wahán 'adálat ke takht,
Ya'ní Dáúd ke khándán ke takht, qáim haiñ.
- 6 Yarúshalem kí salámatí kí du'á karo :
Wuh jo tujh se mahabbat rakhte haiñ iqbálmánd hongé.
- 7 Terí fasíl ke andar salámatí Aur tere mahalloñ meñ iqbálmándí ho.
- 8 Main apne bháiyon aur doston kí khátir
Ab kahúngá, Tujh meñ salámatí rahe.
- 9 KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí khátir
Main terí bhalái ká tálib rah-úngá.

123

Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.

- Tú jo ásmán par takht-nishín hai,
Main apní áñkhen terí taraf úthátá hún.
- 2 Dekh, jis tarah gulámon kí áñkhen apne áqá ke háth kí taraf,
Aur laundí kí áñkhen apní bíbí ke háth kí taraf lagi rahtí haiñ,
Usí tarah hamáří áñkhen KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf lagi haiñ,
Jab tak wuh ham par rahm na kare.
- 3 Ham par rahm kar, ai KHUDÁWAND, ham par rahm kar,
Kyúñki ham zillat útháte útháte tang á gaye.
- 4 A'súdáhálon ke tamaskhur Aur magrúron kí hiqárat se Hamáří ján ser ho gayí.

124

Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git ; Dáúd ka.

- Ab Isráil yún kahe,
Agar KHUDÁWAND hamáří taraf na hotá,
2 Agar KHUDÁWAND us waqt hamáří taraf na hotá,
Jab log hamáre khiláf úthe,

- 3 To jab un ká qahr ham par bhar ká thá,
Wuh ham ko jítá hí nigal játe :
4 Us waqt pání ham ko dubo detá,
Aur sailáb hamáří ján par se guzar játá :
5 Us waqt maujzan pání hamáří ján par se guzar játá.
6 KHUDÁWAND mubáarak ho
Jis ne hamen un ke dánton ká shikár na hone diyá.
7 Hamáří ján chiriyá kí mánind chirímáron ke jál se bach niklí :
Jál to tút gayá aur ham bach nikle.
8 Hamáří madad KHUDÁWAND ke nám se hai,
Jis ne ásmán aur zamín ko banáyá.

125

Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.

- Jo KHUDÁWAND par ta-wakkul karte haiñ,
Wuh Koh i Siyyún kí mánind haiñ jo aṭal balki hamesha qáim hai.
- 2 Jaise Yarúshalem paháron se ghirá hai,
Waise hí ab se abad tak KHUDÁWAND apne logon ko ghere rahegá.
- 3 Kyúñki sharárat ká 'asá sádiqon kí mírás par qáim na hogá,
Táki sádiq badkáří kí taraf apne háth na barháen.
- 4 Ai KHUDÁWAND, bhalon ke sáth bhalái kar,
Aur un ke sáth bhí jo rástdíl haiñ.
- 5 Lekin jo apní terhí ráhon kí taraf muṛte haiñ
Un ko KHUDÁWAND badkirdáron ke sáth nikál le jáegá.
Isráil kí salámatí ho.

126

Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.

- Jab KHUDÁWAND Siyyún ke asíron ko wápas láyá,
To ham khwáb dekhnewálon kí mánind the.
- 2 Us waqt hamáre muṛh meñ hansí Aur hamáří zabán par rágní thí :
Tab qaumon meñ yih charchá hone lagá,
Kí KHUDÁWAND ne in ke liye bare bare kám kiye haiñ.
- 3 KHUDÁWAND ne hamáre liye bare bare kám kiye haiñ,
Aur ham shádmán haiñ.

- 4 **AI KHUDÁWAND**, junúb kí nadiyon
kí tarah
Hamáre asíron ko wápas lá.
5 Jo ánsúon ke sáth bote hain, wuh
khushi ke sáth káenge.
6 Jo rotá huá bij bone ko játá hai,
Wuh apne púte liye húe shádmán
lauṭegá.

127 *Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git; Sulaimán ka.*

- 1 Agar **KHUDÁWAND** hí ghar na
banáe,
To banánewálon kí mihnát 'abas
hai:
Agar **KHUDÁWAND** hí shahr kí
hifázat na kare,
To nigahbán ká jágná 'abas hai.
2 Tumháre liye sawere uṭhná, aur
der men árám karná,
Aur mashaqqat kí roṭí kháná 'abas
hai:
Kyúnki wuh apne mahbúb ko to
nínd hí men de detá hai.
3 Dekho, aulád **KHUDÁWAND** kí
taraf se mirás hai;
Aur peṭ ká phal usí kí taraf se ajr
hai.
4 Jawání ke farzand aise hain
Jaise zabardast ke háth men tír.
5 **Khushnasíb** hai wuh admí jis ká
tarkash un se bhará hai:
Jab wuh apne dushmanon se
pháṭak par báten karenge,
To sharminda na hongé.

128 *Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.*

- Mubárák hai har ek jo
KHUDÁWAND se ḍartá
Aur us kí ráhon par chaltá hai.
2 Tú apne háthon kí kamáí kháegá:
Tú mubárák aur sa'ádatmand
hoga.
3 Terí biwi tere ghar ke andar
mewadár ták kí mánind hogí,
Aur terí aulád tere dastarkhwán
par zaitún ke paudon kí mánind.
4 Dekho, aisi barakat usí admí ko
milegi
Jo **KHUDÁWAND** se ḍarta hai.
5 **KHUDÁWAND** Siyyún men se tujh
ko barakat de:
Aur tú 'umr bhar Yarúshalem kí
bhalái dekhe.
6 Balki tú apne bachchon ke bachche
dekhe.
Isráil kí salámatí ho!

129 *Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.*

- Isráil ab yún kahe,
Unhon ne merí jawání se ab tak
mujhe bár bár satáyá.
2 Hán, unhon ne merí jawání se
ab tak mujhe bár bár satáyá,
Taubhí wuh mujh par gálib na
áe.
3 Halwáhon ne merí pith par hal
chaláe,
Aur lambí lambí regháriyán ban-
áig.
4 **KHUDÁWAND** sádiq hai,
Us ne sharíron kí rassiyán káṭ
dálín.
5 Siyyún se nafrat rakhnewále,
Sab sharminda aur paspá hon.
6 Wuh chhat par kí ghás kí mánind
hon,
Jo bārhne se pahle hí súkh játí
hai.
7 Jis se fasil káṭnewálá apní muṭṭhí
ko
Aur púṭe bāndhnewálá apne dá-
man ko nahín bhartá;
8 Na áne jánewále yih kahte hain,
Kí Tum par **KHUDÁWAND** kí
barakat ho;
Ham **KHUDÁWAND** ke nám se tum
ko du'á dete hain.

130 *Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Git.*

- AI KHUDÁWAND**, main ne
gahráo men se tere hu-
zúr faryád kí hai.
2 **AI KHUDÁWAND**, merí áwáz sun
le:
Merí iltijá kí áwáz par
Tere kán lage rahen.
3 **AI KHUDÁWAND**, agar tú badkári
ko hisáb men láe
To, **AI KHUDÁWAND**, kaun qáim
rah sakegá?
4 Par magfirat tere háth men hai,
Táki log tujh se ḍaren.
5 Main **KHUDÁWAND** ká intizár kar-
tá hún, merí ján muntazir hai,
Aur mujhe us ke kalám par
i'timád hai.
6 Subh ká intizár karnewálon se
ziyáda,
Hán, subh ká intizár karnewálon
se kahín ziyáda
Merí ján **KHUDÁWAND** kí muntazir
hai.
7 **AI ISRÁIL**, **KHUDÁWAND** par i'timád
kar;

Kyūnki KHUDĀWAND ke háth
men shafaqat hai,
Usí ke háth men fidyē kí kasrat
hai.

Aur wuhí Isráíl ká fidyā dekar
Us ko sári badkárí se chhuráegá.

131 *Ma'lot, ya'ni haikal ki zi-
yarat ká Gít; Dáúd ká.*

Ai KHUDĀWAND, merá dil
magrūr nahín aur main
balandnazar nahín hun;

Na mujhe bare bare mu'amalon
se koí sar o kár hai,

Na un báton se jo meri samajh
se báhar hain.

2 Yaqínan main ne apne dil ko
taskín dekar mutma'inn kar
diyá hai;

Merá dil mujh men dúdh chhuráe
húe bachche kí mánind hai,
Hán, jaise dúdh chhuráyá húa
bachcha mán kí god men.

3 Ai Isráíl, ab se abad tak
KHUDĀWAND par i'timád kar.

132 *Ma'lot, ya'ni haikal ki
ziyarat ká Gít.*

Ai KHUDĀWAND, Dáúd kí
khátir

Us kí sab musibaton ko yád kar;

2 Ki us ne kis tarah KHUDĀWAND
se qasam khái

Aur Ya'qúb ke Qádir ke huzúr
mannat mání,

3 Ki Yaqínan main na apne ghar
men dákhil hūngá,

Na apne palang par jáungá,

4 Aur na apní ánkhoñ men nínd
Na apní palakon men jhapkí áne
dūngá,

5 Jab tak KHUDĀWAND ke liye koí
jagah,

Aur Ya'qúb ke Qádir ke liye
maskan na ho.

6 Dekho, ham ne is kí khabar
Ifráta men suní:

Hamen yih jangal ke maidán men
mill.

7 Ham us ke maskanon men dá-
khil hongē;

Ham us ke pánwon kí chaukí ke
sámne sijda karenge.

8 Uth, ai KHUDĀWAND, apní áram-
gáh men dákhil ho;

Tú aur terí qudrat ká sandūq.

9 Tere káhin sadáqat se mulabbas
hon,

Aur tere muqaddas khushi ke
na're máren.

10 Apne bande Dáúd kí khátir

Apne mamsúh kí du'á námanzúr
na kar.

11 KHUDĀWAND ne sachchái ke sáth
Dáúd se qasam khái hai,

Wuh us se phirne ká nahín,

Ki Main terí aulád men se kisí
ko tere takht par bitháungá.

12 Agar tere farzand mere 'ahd aur
merí shahádat par

Jo main un ko sikháungá 'amal
karen,

To un ke farzand bhí hamesha
tere takht par baithenge.

13 Kyūnki KHUDĀWAND ne Siyyún
ko chuná hai,

Us ne use apne maskan ke liye
pasand kiyá hai.

14 Yih hamesha ke liye merí áram-
gáh hai,

Main yahín rahūngá, kyūnki main
ne ise pasand kiyá hai.

15 Main us ke rizq men khúb barakat
dūngá:

Main is ke garibon ko rotí se ser
karūngá.

16 Is ke káhinon ko bhí main naját
se mulabbas karūngá,

Aur is ke muqaddas baland áwáz
se khushi ke na're márenge.

17 Wahín main Dáúd ke liye ek
sīng nikálūngá:

Main ne apne mamsúh ke liye
chirág taiyár kiyá hai.

18 Main us ke dushmanon ko shar-
mindagí ká libás pahināungá,

Lekin us par usí ká táj raunaq-
afroz hogá.

133 *Ma'lot, ya'ni haikal ki zi-
yarat ká Gít; Dáúd ká.*

Dekho, kaisí achchhi aur
khushi kí bát hai

Ki bhái báham milkar rahen.

2 Yih us beshqímat tel kí mánind
hai jo sir par lagáyá gayá

Aur bahtá húa dárhí par,

Ya'ni Hárún kí dárhí par á gayá,
Balki us ke pairáhan ke dáman
tak já pahunchá.

3 Yá Harmún kí os kí mánind hai
Jo Siyyún ke paháron par partí
hai;

Kyūnki wahín KHUDĀWAND ne
barakat ká,

Ya'ni hamesha kí zindagí ká
hukm farmáyá.

134

Ma'lot, ya'ni haikal ki ziyarat ka Gt.

Ai KHUDAWAND ke bando,
áo; sab KHUDAWAND
ko mubarak kaho;

- Tum jo rat ko KHUDAWAND ke
ghar men khare rahte ho.
2 Maqdis ki taraf apne hath utháo,
Aur KHUDAWAND ko mubarak
kaho.
3 KHUDAWAND, jis ne ásmán aur
zamin ko banaya,
Siyyun men se tujhe barakat
bakhshe.

135

KHUDAWAND ki hamd ka-
ro.

KHUDAWAND ke nam ki
hamd karo;

- Ai KHUDAWAND ke bando, us ki
hamd karo :
2 Tum jo KHUDAWAND ke ghar men
Hamare Khuda ke ghar ki bar-
gahon men khare rahte ho.
3 KHUDAWAND ki hamd karo ;
kyunki KHUDAWAND bhalá hai ;
Us ke nam ki madhsarai karo, ki
yih dilpasand hai.
4 Kyunki KHUDAWAND ne Ya'qub
ko apne liye
Aur Israil ko apni khas milkiyat
ke liye chun liya hai.
5 Is liye ki main janta hun ki
KHUDAWAND buzug hai,
Aur hamara Rabb sab ma'budon
se balatar hai.
6 A'sman aur zamin men, samundar
aur gahrao men,
KHUDAWAND ne jo kuchh chaha
wuh kiya.
7 Wuh zamin ki intihá se buharat
uthata hai ;
Wuh barish ke liye bijliyan banata
hai ;
Aur apne makhanon se andhi
nikalta hai.
8 Usi ne Misr ke pahlathon ko
mara,
Kyá insán ke kyá haiwan ke.
9 Ai Misr, usi ne tujh men Fir'aun
aur us ke sab khadimon par
Nishan aur 'ajib zahir kiye.
10 Us ne bahut si qaumon ko mara,
Aur zabardast badshahon ko qatl
kiya.
11 Amorion ke badshah Sison ko,
Aur Bagan ke badshah 'Oj ko,
Aur Kan'an ki sab mamlukaton
ko ;

- 12 Aur un ki zamin miras kar di,
Ya'ni apni qaum Israil ki miras.
13 Ai KHUDAWAND, tera nam abadi
hai,
Aur teri yadgar pusht dar pusht
qaim hai.
14 Kyunki KHUDAWAND apni qaum
ki 'adalat karega,
Aur apne bandon par tars khagega.
15 Qaumon ke but chandi aur sona
hain,
Ya'ni admi ki dastkari.
16 Un ke munh hain, par wuh bolte
nahin ;
A'nkhen hain, par wuh dekhte
nahin ;
17 Un ke kan hain, par wuh sunte
nahin ;
Aur un ke munh men sans nahin.
18 Un ke bananewale un hi ki
manind ho jenge,
Balki wuh sab jo un par bharosa
rakhte hain.
19 Ai Israil ke gharane, KHUDAWAND
ko mubarak kaho :
Ai Harun ke gharane, KHUDA-
WAND ko mubarak kaho.
20 Ai Lawi ke gharane, KHUDAWAND
ko mubarak kaho :
Ai KHUDAWAND se darnewalo,
KHUDAWAND ko mubarak kaho.
21 Siyyun men KHUDAWAND mu-
barak ho,
Wuh Yarushalem men sukunat
kartá hai.
KHUDAWAND ki hamd karo.

136

KHUDAWAND ka shukr
karo, kyunki wuh
bhalá hai :

- Ki us ki shafaqat abadi hai.
2 Ilahon ke Khuda ka shukr karo :
Ki us ki shafaqat abadi hai.
3 Malikon ke Malik ka shukr
karo :
Ki us ki shafaqat abadi hai.
4 Usi ka jo akela bare bare 'ajib
kam kartá hai :
Ki us ki shafaqat abadi hai.
5 Usi ka jis ne dani se asman
banaya :
Ki us ki shafaqat abadi hai.
6 Usi ka jis ne zamin ko pani par
phailaya :
Ki us ki shafaqat abadi hai.
7 Usi ka jis ne bare bare naiyir
bane :
Ki us ki shafaqat abadi hai.

- 8 Dīn ko hukūmat karne ke liye
āftāb :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 9 Rāt ko hukūmat karne ke liye
māhtāb aur sitāre :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 10 Usī kā jis ne Misr ke pahlauṭhon
ko marā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 11 Aur Isrāīl ko un men se nikāl
lāyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 12 Qawī hāth aur baland bāzū se :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 13 Usī kā jis ne daryā e Qulzum ko
do hisse kar diyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 14 Aur Isrāīl ko us men se pār kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 15 Lekin Fir'aun aur us ke lashkar
ko daryā e Qulzum men ḡāl
diyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 16 Usī kā jo biyābān men apne logon
kā rāhnumā hūā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 17 Usī kā jis ne baṛe baṛe bādshāhon
ko marā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 18 Aur nāmwar bādshāhon ko qatl
kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 19 Amorīon ke bādshāh Sīhon ko :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 20 Aur Basan ke bādshāh 'Oj ko :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 21 Aur un kī zamīn mīrās kar dī :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 22 Ya'nī apne bande Isrāīl kī mīrās :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 23 Jis ne hamārī pastī men ham ko
yād kiyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 24 Aur hamāre muḡhālifoṅ se ham
ko chhurāyā :
Ki us kī shafaqat abadī hai.
- 25 Jo sab bashar ko rozi detā hai :
Ki us kī shafaqat abadī hai :
- 26 A'smān ke Khudā kā shukr karo :
Ki us kī shafaqat abadī hai.

137 Ham Bābul kī nadiyon
par baiṭhe
Aur Siyyūn ko yād karke
roe.

- 2 Wahān bed ke darakhton par
Ham ne apne sitāron ko ṭāng
diyā.
- 3 Kyūnki wahān ham ko asīr karne-

- wālon ne gīt gāne kā hukm
diyā,
Aur tabāh karnewālon ne ḡhushī
karne kā ;
Aur kahā, Siyyūn ke gīton men
se ham ko koī gīt sunāo.
- 4 Ham pardes men
ḲHUDĀWAND kā gīt kaise gāen?
- 5 Ai Yarūshalem, agar main tujhe
bhūlūn
To merā dahinā hāth apnā hunar
bhūl jāe.
- 6 Agar main tujhe yād na rakkhūn,
Aur main Yarūshalem ko
Apnī baṛī se baṛī ḡhushī par
tarjīh na dūn,
To merī zabān merī tālū se
chipak jāe.
- 7 Ai ḲHUDĀWAND, Yarūshalem ke
dīn ko
Banī Adom ke ḡhilāf yād kar,
Jo kahte the, Ise dhā do,
Ise bunyād tak dhā do.
- 8 Ai Bābul kī beṭī, jo halāk hone-
wālī hai,
Wuh mubāarak hogā jo tujhe us
sulūk kā
Jo tū ne ham se kiyā badla de.
- 9 Wuh mubāarak hogā jo tere bach-
chon ko lekar
Chaṭān par paṭak de.

138 *Dāūd kā Mazmūr.*
Main pūre dīl se terā
shukr karūngā :

- Ma'būdon ke sāmne terī madh-
sarāf karūngā.
- 2 Main terī muḡaddas haikal kī
taraf rukh karke sijda karūngā,
Aur terī shafaqat aur sachchāf kī
ḡhātīr tere nām kā shukr kar-
ūngā,
Kyūnki tū ne apne kalām ko apne
har nām se ziyāda 'azmat dī hai.
- 3 Jis dīn main ne tujh se du'ā kī tū
ne mujhe jawāb diyā,
Aur merī jān ko taqwiyyat dekar
merā hausala baṛhāyā.
- 4 Ai ḲHUDĀWAND, zamīn ke sab
bādshāh terā shukr karenge,
Kyūnki unhon ne tere munh kā
kalām sunā hai.
- 5 Balkī wuh ḲHUDĀWAND kī rāhon
kā gīt gāenge,
Kyūnki ḲHUDĀWAND kā jalāl ba-
rā hai.
- 6 Kyūnki ḲHUDĀWAND, agarchi ba-
land o bālā hai, taubhī ḡhāksār
kā ḡhayāl rakhtā hai ;

Lekin magrúr ko dúr hí se pahchán letá hai.

7 K̄hwáh main dukh men se guzrún, tú mujhe tázadam karegá :

Tú mere dushmanon ke qahr ke khiláf háth barháegá,
 Aur terá dahiná háth mujhe bachá legá.

8 K̄HUDÁWAND mere liye sab kuchh karegá :

Ai K̄HUDÁWAND, terí shafaqat abadí hai ;
 Apní dastkárí ko tark na kar.

139 *Mír muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Ai K̄HUDÁWAND, tú ne mujhe jánch liyá aur pahchán liyá.

2 Tú merá uṭhná baiṭhná jántá hai :

Tú mere khayál ko dúr se samajh letá hai.

3 Tú mere ráste kí aur merí k̄hwáb-gáh kí chhánbín kartá hai,
 Aur merí sab rawishon se wáqif hai.

4 Dekh, merí zabán par koí aisi bát nahín
 Jise tú, ai K̄HUDÁWAND, púre taur par na jántá ho.

5 Tú ne mujhe áge píchhe se gher rakkhá hai,
 Aur terá háth mujh par hai.

6 Yih 'irfán mere liye niháyat 'ajíb hai :
 Yih baland hai, main 'is tak pahunch nahín saktá.

7 Main terí rúh se bachkar kahán jáún ?
 Yá terí huzúrí se kidhar bhág-ún ?

8 Agar ásmán par chaḥ jāún to tú wahán hai ;
 Agar main pátál men bistar bi-chháún, to dekh, tú wahán bhí hai.

9 Agar main subh ke par lagákar Samundar kí intihá men já basún,

10 To wahán bhí terá háth merí rahnumái karegá,
 Aur terá dahiná háth mujhe sambhálegá.

11 Agar main kahún, ki Yaqínan táríkí mujhe chhipá legí,
 Aur merí cháron taráf ká ujálá rát ban jáegá,

12 To andherá bhí tujh se chhipá nahín saktá,

Balki rát bhí din kí mánind raushan hai :

Andherá aur ujálá donon yak-sán hain.

13 Kyúnki mere dil ko tú hí ne banáyá :

Merí mán ke peṭ men tú hí ne mujhe súrat bakhshí.

14 Main terá shukr karúngá, kyúnki main 'ajíb o garíb taur se baná hún :

Tere kám hairatangez hain :
 Merá dil ise khúb jántá hai.

15 Jab main poshídagi men ban rahá thá,

Aur zamín ke asfal men 'ajíb taur se murattab ho rahá thá,
 To merá qálib tujh se chhipá na thá.

16 Terí ánkhoṅ ne mere betartíb mádde ko dekhá,

Aur jo aiyám mere liye muqarrar the

Wuh sab terí kitáb men likhe the,

Jab kí ek bhí wujúd men na áyá thá.

17 Ai K̄hudá, tere khayál mere liye kaise beshbahá hain :

Un ká majmú'a kaisá bará hai.

18 Agar main un ko ginún, to wuh shumár men ret se bhí ziyáda hain :

Jág uṭhte hí tujhe apne sáth pátá hún.

19 Ai K̄hudá, kásh kí tú sharír ko qatl kare :

Is liye, ai khúnkhwáro, mere pás se dúr ho jáo.

20 Kyúnki wuh sharárat se tere khiláf báten karte hain,

Aur tere dushman terá nám befáida lete hain.

21 Ai K̄HUDÁWAND, kyá main tujh se 'adáwat rakhewálon se 'adáwat nahín rakhtá?

Aur kyá main tere mukhálifon se bezár nahín hún?

22 Mujhe un se púrí 'adáwat hai :

Main un ko apne dushman samajhtá hún.

23 Ai K̄hudá, tú mujhe jánch aur mere dil ko pahchán :

Mujhe ázmá aur mere khayálon ko ján le :

24 Aur dekh kí mujh men koí burí rawish to nahín,

Aur mujh ko abadí ráh men le chal.

140 *Mir muganní ke liye. Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, mujhe bure ádmí se rihái bakhsh :

Mujhe tundkho ádmí se mahfúz rakh :

2 Jo dil men sharárat ke mansúbe bándhte hain ;

Wuh hamesha milkar jang ke liye jama' ho játe hain.

3 Unhon ne apní zabán sánp kí tarah tez kar rakkhí hai :

Un ke honthon ke niche afa'í ká zahír hai. (Siláh.)

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharír ke háth se bachá :

Mujhe tundkho ádmí se mahfúz rakh,

Jin ká iráda hai kí mere pánw ukhar den.

5 Magrúron ne mere liye phande aur rassiyan ko chhipáyá hai :

Unhon ne ráh ke kanáre jal lagáyá hai :

Unhon ne mere liye dam bichhá rakkhe hain. (Siláh.)

6 Main ne KHUDÁWAND se kahá, Merá Khudá tú hí hai :

Ai KHUDÁWAND, merí iltijá kí áwáz par kán lagá.

7 Ai KHUDÁWAND, mere málik, ai merí naját kí quwwat ;

Tú ne jang ke din mere sir par sáya kiyá hai

8 Ai KHUDÁWAND, sharír kí murád purí na kar :

Us ke bure mansúbe ko anjám na de, táki wuh dín na máre. (Siláh.)

9 Mujhe ghernewálon ke munh kí sharárat

Un hí ke sir par pare.

10 Un par angáre giren :

Wuh ág men dále jáen

Aur aise garhon men kí phir na uthen.

11 Badzabán ádmí ko zamín par qiyám na hogá :

A fat tundkho ádmí ko ragedkar halák karegi.

12 Main jántá hún kí KHUDÁWAND musíbatzade ke mu'ámale kí

Aur muhtáj ke haqq kí táid karegi.

13 Yaqínán sádiq tere nám ká shukr karengé,

Aur rástbáz tere huzúr men rahenge.

141 *Dáúd ká Mazmúr.*

Ai KHUDÁWAND, main ne terí duháí dí hai, merí taraf jald á :

Jab main tujh se du'á karun to merí áwáz par kán lagá.

2 Merí du'á tere huzúr bakhúr kí mánind ho,

Aur merá háth uthána shám kí qurbání kí mánind.

3 Ai KHUDÁWAND, mere munh par páhrá bithá :

Mere labon ke darwáze kí nigah-bání kar.

4 Mere dil ko kisi burí bát kí taraf máil na hone de,

Ki badkaron ke sáth milkar

Sharárat ke kámon men masruf hojái :

Aur mujhe un ke nafis kháne se báz rakh.

5 Sádiq mujhe máre to mihrbání hogí,

Wuh mujhe tambh kare to goyá sir par raugan hogá :

Merá sir is se inkár na kare,

Kyúnki un kí sharárat men bhí main du'á kartá rahungá.

6 Un ke hákim chatán ke kanaron par se girá diye gaye hain,

Aur wuh merí báten sunenge, kyúnki shírín hain.

7 Jaise koi hal chalákar zamín ko tortá hai,

Waise hí hamári haddiyán pátal ke munh par bikharí papí hain.

8 Kyúnki, ai MÁLIK KHUDÁWAND, merí ankhen terí taraf hain :

Merá tawakkul tujh par hai, merí ján ko bekas na chor.

9 Mujhe is phande se jo unhon ne mere liye lagáyá hai,

Aur badkirdaron ke dam se bachá.

10 Sharír ap apne jal men phansen, Aur main salámat bach niklún.

142 *Dáúd ká Mashkíl, jab wuh gar men thá ; Du'á.*

Main apní áwáz baland karke KHUDÁWAND se faryád kartá hún :

Main apní hí áwáz se KHUDÁWAND se minnat kartá hún.

2 Main us ke huzúr faryád kartá hún :

- Main apná dukh us ke huzúr bayán kartá hún.
- 3 Jab mujh meñ merí ján nidhál thí tú merí ráh se wáqif thá :
Jis ráh par main chaltá hún, us meñ unhoñ ne mere liye phandá lagáya hai.
- 4 Dahiní taraf nigáh kar aur dekh ; mujhe koí nahín pahchántá :
Mere liye kahín panáh na rahí ;
kisí ko merí ján kí fikr nahín.
- 5 Ai KHUDÁWAND, main ne tujh se faryád kí :
Main ne kahá, Tú merí panáh hai,
Aur zindohñ kí zamín meñ merá bakhra.
- 6 Merí faryád par tawajjuh kar, kyúñki main niháyat past ho gayá hún :
Mere satánewálohñ se mujhe rihái bakhsh, kyúñki wuh mujh se zoráwar hain.
- 7 Merí ján ko qaid se nikál, táki tere nám ká shukr karún :
Sádiq mere gird jama' ho gaye,
Kyúñki tú mujh par ihsán karegá.

143

Dáúd ká Mazmúr.

- Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun, merí iltijá par kán lagá :
- Apní wafádarí aur sadáqat meñ mujhe jawáb de.
- 2 Aur apne bande ko 'adálat meñ na lá,
Kyúñki terí nazar meñ koí admí rástbáz nahín thahr saktá.
- 3 Is liye kí dushman ne merí ján ko satáya hai :
Us ne merí zindagí ko khák meñ milá diya,
Aur mujhe andherí jagahon meñ un kí mánind basáya hai jin ko mare muddat ho gayí ho.
- 4 Isí sabab se mujh meñ merí ján nidhál hai,
Aur merá dil mujh meñ bekal hai.
- 5 Main guzashta zamánohñ ko yád kartá hún ;
Main tere sab kámoñ par gaur kartá hún,
Aur terí dastkárí par dhyán kartá hún.
- 6 Main apne háth terí taraf phailátá hún :
Merí ján khushk zamín kí mánind terí piyásí hai. (Siláh.)
- 7 Ai KHUDÁWAND, jald mujhe ja-

wáb de ; merí rúh gudáz ho chali :

- Apná chihra mujh se na chhipá ;
Aisá na ho kí main qabr meñ utarnewálohñ kí mánind ho jáún.
- 8 Subh ko mujhe apní shafaqat kí khabar de,
Kyúñki merá tawakkul tujh par hai :
Mujhe wuh ráh batá jis par main chalún,
Kyúñki main apná dil terí hí taraf lagátá hún.
- 9 Ai KHUDÁWAND, mujhe mere dushmanon se rihái bakhsh,
Kyúñki main panáh ke liye tere pás bhág áya hún.
- 10 Mujhe síkhá kí terí marzí par chalún, is liye kí tú merá Khudá hai :
Terí nek rúh mujhe rástí ke mulk meñ le chale.
- 11 Ai KHUDÁWAND, apne nám kí khátir mujhe zinda kar :
Apní sadáqat meñ merí ján ko musíbat se nikál.
- 12 Apní shafaqat se mere dushmanon ko káñ dál,
Aur merí ján ke sab dukh dene-wálohñ ko halák kar de,
Kyúñki main terá banda hún.

144

Dáúd ká Mazmúr.

- KHUDÁWAND, merí chañán, mubáarak ho,
Jo mere háthohñ ko jang karná Aur merí unglíohñ ko lañná síkhátá hai.
- 2 Wuh mujh par shafaqat karnewála aur merá qil'a hai :
Merá únchá burj aur merá chhuránewála :
Wuh merí sipar aur merí panáh-gáh hai,
Jo mere logon ko mere táblí' kartá hai.
- 3 Ai KHUDÁWAND, insán kyá hai kí tú use yád rakkhe ?
Aur ádamzád kyá hai kí tú us ká khayál kare ?
- 4 Insán butlán kí mánind hai :
Us ke din dhalte sáye kí mánind hain.
- 5 Ai KHUDÁWAND, ásmánohñ ko jhukákar utar á :
Paháron ko chhú to un se dhuwán uthegá.
- 6 Bijlí girákar un ko paráganda kar de :

- Apne tír chalákar un ko shikast de.
- 7 U'par se háth barhá ;
Mujhe rihái de aur bare sailáb
Ya'ní pardesiyon ke háth se chhurá,
- 8 Jin ke munh se batálat nikaltí rahtí hai,
Aur jin ká dahiná háth jhúth ká dahiná háth hai.
- 9 Ai Khudá, main tere liye nayá git gáungá :
Das tárwálí barbat par main terí madhsarái karúngá.
- 10 Wuhí bádsháhon ko naját bakhsh-tá hai,
Aur apne bande Dáúd ko muhlík talwár se bachátá hai.
- 11 Mujhe bachá aur pardesiyon ke háth se chhurá,
Jin ke munh se batálat nikaltí rahtí hai,
Aur jin ká dahiná háth jhúth ká dahiná háth hai.
- 12 Jab hamáre bete jawání men qaddáwar paudog kí mánind hon,
Aur hamári betiyán mahall ke kone ke liye taráshe húe pat-tharon kí mánind hon ;
- 13 Jab hamáre khatte bhare hon jin se har qism kí jins mil sake,
Aur hamári bher bakriyán kamáre kúchhon men hazáron aur lákhon bachche den ;
- 14 Jab hamáre bail khúb lade hon,
Jab na rakhna ho ná khurúj,
Aur na hamáre kúchhon men wáwailá ho ;
- 15 Mubárák hai wuh qaum jis ká yih hál hai :
Mubárák hai wuh qaum jis ká Khudá KHUDÁWAND hai.
- 4 Ek pusht dusri pusht se tere kámon kí ta'rif
Aur terí qudrat ke kámon ká bayán karegí.
- 5 Main terí 'azmat kí jalálí shán par
Aur tere 'ajáib par gaur karúngá.
- 6 Aur log terí qudrat ke hauiná kámon ká zikr karenge,
Aur main terí buzurgí bayán karúngá.
- 7 Wuh tere bare ihsán kí yádgár ká bayán karenge,
Aur terí sadáqat ká git gáenge.
- 8 KHUDÁWAND rahím o karím hai :
Wuh qahr karne men dhímá, aur shafaqat men ganí hai.
- 9 KHUDÁWAND sab par mihrbán hai,
Aur us kí rahmat us kí sári makhlúq par hai.
- 10 Ai KHUDÁWAND, terí sári makhlúq terá shukr karegí,
Aur tere muqaddas tujhe mubárák kahenge.
- 11 Wuh terí saltanat ke jalál ká bayán
Aur terí qudrat ká charchá kar-enge ;
- 12 Táki baní A'dam par us kí qudrat ke kámon ko
Aur us kí saltanat ke jalál kí shán ko zahir karen.
- 13 Terí saltanat abadí saltanat hai,
Aur terí hukúmat pusht dar pusht.
- 14 KHUDÁWAND girte húe ko sam-bháltá,
Aur jhuke húe ko uthá khará kartá hai.
- 15 Sab kí ankhen tujh par lagí hain :
Tú un ko waqt par un kí khurák detá hai.
- 16 Tú apní mutthí kholtá hai,
Aur har jándár kí khwáhish purí kartá hai.
- 17 KHUDÁWAND apní sab ráhon men sádiq
Aur apne sab kámon men rahím hai.
- 18 KHUDÁWAND un sab ke qaríb hai jo us se du'á karte hain,
Ya'ní un sab ke jo sachchái se du'á karte hain.
- 19 Jo us se darte hain, wuh un kí murád purí karegá,
Wuh un kí faryád sunegá aur un ko bacháegá.
- 20 KHUDÁWAND apne sab mahabbat rakhnewálon kí hifázat karegá ;
Lekin sab shariron ko halák kar dálegá.

145

Dáúd ká Mazmúr ; Madh.

Ai mere Khudá, ai bádsháh, main terí tamjíd karúngá,

Aur abadu'l ábád tere nám ko mubárák kahúngá.

2 Main har roz tujhe mubárák kahúngá,

Aur abadu'l ábád tere nám kí sitáish karúngá.

3 KHUDÁWAND buzurg aur behadd sitáish ke láiq hai :

Us kí buzurgí idrák se báhar hai.

21 Mere munh se KHUDÁWAND kí sitáish hogí ;
 Aur har bashar us ke pák nám
 ko abadu'l ábád mubáarak kahe.

146 KHUDÁWAND kí hamd ka- ro.

- Ai merí ján, KHUDÁ-
 WAND kí hamd kar.
- 2 Main 'umr bhar KHUDÁWAND kí
 hamd karúngá ;
 Jab tak merá wujúd hai main apne
 Khudá kí madhsarái karúngá.
- 3 Na umará par bharosá karo, na
 ádamzád par ;
 Wuh bachá nahín saktá.
- 4 Us ká dam nikál játá hai, to wuh
 mittí meñ mil játá hai ;
 Usí din us ke mánsúbe faná ho
 játe hain.
- 5 Khushnasíb hai wuh jis ká ma-
 dadgár Ya'qúb ká Khudá hai,
 Aur jis kí ummed KHUDÁWAND us
 ke Khudá se hai ;
- 6 Jis ne ásmán aur zamín aur sam-
 undar ko
 Aur jo kuchh un meñ hai baná-
 yá ;
 Jo sachcháí ko hamesha qáim
 rakhtá hai ;
- 7 Jo mazlúmon ká insáf kartá hai ;
 Jo bhúkon ko kháná detá hai ;
 KHUDÁWAND qaidíon ko ázád
 kartá hai ;
- 8 KHUDÁWAND andhon kí ánkhen
 kholtá hai ;
 KHUDÁWAND jhuke húe ko uthá
 khará kartá hai ;
 KHUDÁWAND sádiqon se mahabbat
 rakhtá hai ;
- 9 KHUDÁWAND pardesiyon kí hifáz-
 at kartá hai ;
 Wuh yatím aur bewa ko sambháltá
 hai ;
 Lekin sharíron kí ráh terhí kar
 detá hai.
- 10 KHUDÁWAND abad tak saltanat
 karegá,
 Ai Siyyún, terá Khudá pusht dar
 pusht.
 KHUDÁWAND kí hamd karo.

147 KHUDÁWAND kí hamd
 karo ;
 Kyúnki Khudá kí madh-
 sarái karná bhalá hai,
 Is liye ki yih dílpasand, aur sitáish
 zebá hai.

- 2 KHUDÁWAND Yarúshalem ko
 ta'mír kartá hai ;
 Wuh Isráíl ke jiláwatanon ko
 jama' kartá hai.
- 3 Wuh shikastadilon ko shifá detá
 hai,
 Aur un ke zakhm bándhtá hai.
- 4 Wuh sitáron ko shumár kartá hai,
 Aur un sab ke nám rakhtá hai.
- 5 Hamará Khudáwánd buzurg aur
 qudrat meñ 'azím hai ;
 Us ke fahm kí intihá nahín.
- 6 KHUDÁWAND halímon ko sam-
 bháltá hai ;
 Wuh sharíron ko khák meñ milá
 detá hai.
- 7 KHUDÁWAND ke huzúr shukrgu-
 zári ká gít gáo ;
 Sitár par hamáre Khudá kí madh-
 sarái karo ;
- 8 Jo ásmán ko bádalon se mulabbas
 kartá hai ;
 Jo zamín ke liye meñ taiyár kartá
 hai ;
 Jo paháron par ghás ugátá hai ;
- 9 Jo haiwánát ko khurák detá hai,
 Aur kauwe ke bachchon ko jo
 káen káen karte hain.
- 10 Ghere ke zor meñ us kí khush-
 núdí nahín ;
 Na admí kí tángon se use koí
 khushí hai.
- 11 KHUDÁWAND un se khush hai jo
 us se darte hain,
 Aur un se jo us kí shafaqat ke
 ummedwár hain.
- 12 Ai Yarúshalem, KHUDÁWAND kí
 sitáish kar ;
 Ai Siyyún, apne Khudá kí sitáish
 kar.
- 13 Kyúnki us ne tere phátakon ke
 beñdon ko mazbút kiyá hai ;
 Us ne tere andar terí aulád ko
 barakat dí hai.
- 14 Wuh terí hudúd meñ amn rakhtá
 hai ;
 Wuh tujhe achchhe se achchhe
 gehúp se ásúda kartá hai.
- 15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá
 hai ;
 Us ká kalám niháyat tezrau hai.
- 16 Wuh barf ko ún kí mánínd girátá
 hai,
 Aur pále ko rákh kí mánínd bakh-
 ertá hai.
- 17 Wuh yakh ko luqmon kí mánínd
 phenktá hai ;
 Us kí thand ko kaun sah saktá
 hai?

- 18 Wuh apná kalám názil karke un ko pighlá detá hai :
Wuh hawá chalátá hai aur pání bahne lagtá hai.
- 19 Wuh apná kalám Ya'qúb par záhir kartá hai,
Aur apne áin o ahkám Isráíl par.
- 20 Us ne kisi áur qaum se aisá sulúk nahín kiyá :
Aur us ke ahkám ko unhon ne nahín jáná.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

148 KHUDÁWAND kí hamd karo.

A'smán par se us kí hamd karo :

- Balandíon par us kí hamd karo.
- 2 Ai us ke firishto, sab us kí hamd karo :
Ai us ke lashkaro, sab us kí hamd karo.
- 3 Ai súraj, ai chánd, us kí hamd karo :
Ai núrání sitáro, sab us kí hamd karo.
- 4 Ai falaku'l aflák, us kí hamd karo,
Aur tú bhí, ai fazá par ke pání.
- 5 Yih sab KHUDÁWAND ke nám kí hamd karen,
Kyünki us ne hukm diyá aur yih paidá ho gaye.
- 6 Us ne un ko abadu'l ábád ke liye qáim kiyá hai :
Us ne a'ál qánun muqarrar kar diyá hai.
- 7 Zamín par se KHUDÁWAND kí hamd karo
Ai azhdaho aur gahre samundaro ;
- 8 Ai ág aur olo, ai barf aur kuhar ;
Ai tufání hawá, jo us ke kalám kí ta'míl kartí hai ;
- 9 Ai paháro aur tílio ;
Ai mewadár dara'khto aur sab deodáro,
- 10 Ai jánwaro, aur sab chaupáyo ;
Ai rengnewálo aur parando :
- 11 Ai zamín ke bádsháho aur sab ummato ;
Ai umará aur zamín ke sab hákimo :
- 12 Ai naujawáno aur kunwáriyo ;
Ai buddho aur bachcho :
- 13 Yih sab KHUDÁWAND ke nám kí hamd karen ;
Kyünki sirf usí ká nám mumtáz hai :

- Us ká jalál zamín aur ásmán se baland hai.
- 14 Aur us ne apne sab muqaddason,
Ya'ní apní muqarrab qaum baní Isráíl ke fakhr ke liye,
Apní qaum ká síng baland kiyá.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

149 KHUDÁWAND kí hamd karo.

- KHUDÁWAND ke huzúr nayá gít gáo,
Aur muqaddason ke majma' meñ us kí madhsarái karo.
- 2 Isráíl apne kháliq meñ shádmán rahe :
Farzandán i Siyyún apne bádsháh ke sabab se shádmán hon.
- 3 Wuh náchte hue us ke nám kí sitáish karen :
Wuh daf aur sitár par us kí madhsarái karen.
- 4 Kyünki KHUDÁWAND apne logon se khushnúd ráhtá hai :
Wuh hálfmon ko naját se zínat bakhshega.
- 5 Muqaddas log jalál par fakhr karen :
Wuh apne bistaron par khushi se nagmasarái karen.
- 6 Un ke munh meñ Khudá kí tamjíd,
Aur háth meñ dodhári talwár ho ;
- 7 Táki qaumon se intiqám len,
Aur ummaton ko sazá den ;
- 8 Un ke bádsháhon ko zanjiron se jakren,
Aur un ke sardáron ko lohe ke beriyán pahináen ;
- 9 Táki un ko wuh sazá den jo marqúm hai :
Us ke sab muqaddason ko yih sharf hásil hai.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

150 KHUDÁWAND kí hamd karo.

- Tum KHUDÁWAND ke maqdis meñ us kí hamd karo :
- Us kí qudrat ke falak par us kí hamd karo.
- 2 Us kí qudrat ke kámon ke sabab se us kí hamd karo :
Us kí barf 'azmat ke mutábíq us kí hamd karo.

- 3 Narsinge kí áwáz ke sáth us kí hamd karo :
Barbataursítár par us kí hamd karo.
- 4 Daf bajáte aur náchte hue us kí hamd karo :
Tárdár sázon aur bápñlí ke sáth us kí hamd karo.
- 5 Balandáwáz jhánjh ke sáth us kí hamd karo :
Zor se jhanjhanáti jhánjh ke sáth us kí hamd karo.
- 6 Har mutanaffís KHUDÁWAND kí hamd kare.
KHUDÁWAND kí hamd karo.

AMSA'L

- 1 Isráíl ke bádsháh Sulaimán bin Dáúd kí amsál :
2 Hikmat aur tarbiyat hásil karne,
Aur fahm kí báton ká imtiyáz karne ke liye ;
- 3 'Aqlmandí aur sadáqat aur 'adl, Aur rástí men tarbiyat hásil karne ke liye ;
- 4 Sádádílón ko hoshyárf, Jawán ko 'ilm aur tamíz bakhsne ke liye :
- 5 Táki dáná ádmí sunkar 'ilm men taraqqí kare ;
Aur fahím ádmí durust mashwarat tak pahunché ;
- 6 Jis se masál aur tamsíl ko, Dánaon kí báton aur un ke mu'ammon ko samajh sake.
- 7 KHUDÁWAND ká khauf 'ilm ká shurú' hai :
Lekin ahmaq hikmat aur tarbiyat kí hiqárat karte hain.
- 8 Ai mere bete, apne báp kí tarbiyat par kán lagá,
Aur apní man kí ta'lim ko tark na kar :
- 9 Kyúнки wuh tere sir ke liye zínat ká síhrá,
Aur tere gale ke liye tauq hongí.
- 10 Ai mere bete, agar gunahgár tujhe phusláen,
Tú razámand na honá.
- 11 Agar wuh kahen, Hamáre sáth chal,
Ham khún karne ke liye tak men baithen,
Aur chhipkar begunáh ke liye náhaqq ghát lagáen ;
- 12 Ham un ko is tarah jítá aur samúchá nigal jáen,
Jis tarah pátál murdon ko nigal jítá hai ;
- 13 Ham ko har qism ká nafs máil milegá,
Ham apne gharon ko lút se bhar lenge ;
- 14 Tú hamáre sáth mil já ;
Ham sab kí ek hí thailí hogí :
- 15 To, ai mere bete, tú un ke hamráh na jáná ;
Un kí ráh se apná pánw rokná :
- 16 Kyúнки un ke pánw badí kí taraf daurte hain,
Aur khún baháne ke liye jaldí karte hain.
- 17 Kyúнки parande kí ánkhon ke sámné
Jál bichhána 'abas hai.
- 18 Aur yih log to apná hí khún karne ke liye tak men baithte hain,
Aur chhipkar apní hí ján kí ghát lagáte hain.
- 19 Nafa' ke lálachí kí ráhen aisi hí hain ;
Aisá nafa' us kí ján lekar hí chhortá hai.
- 20 Hikmat kúche men zor se pukártí hai ;
Wuh chaukon men apní áwáz baland kartí hai,
- 21 Wuh purhujúm bázár men chiláti hai ;
Wuh phátaon ke madkhal par,
Aur shahr men yih kahtí hai,
- 22 Ai nádáno, tum kab tak nádání ko dost rakkhoge?
Aur thátthebáz kab tak thátthebázi se khush rahenge,
Aur ahmaq kab tak 'ilm se 'adawat rakkhege?
- 23 Tum merí malámat ko sunkar bázáo :
Dekho, main apní rúh tum par undelúngí,
Main tum ko apní báten batáungí.

- 24 Chúnki main ne buláyá aur tum ne inkár kiyá,
Main ne háth phailáyá aur kisi ne khayál na kiyá ;
- 25 Balki tum ne merí tamám mashwarat ko náchíz jáná,
Aur merí malámat kí beqadrí kí ;
- 26 Is liye main bhí tumhári musíbat ke din hansúngí,
Aur jab tum par dahshat chháegí to thatthe márúngí ;
- 27 Ya'ní jab dahshat tufán kí tarah á paregí,
Aur áfat bagole kí tarah tum ko á legí,
Jab musíbat aur jánkaní tum par tút paregí,
- 28 Tab wuh mujhe pukárengé, lekin main jawáb na dúngí ;
Aur díl o ján se mujhe dhúndhenge, par na páenge.
- 29 Is liye kí unhon ne 'ilm se 'adáwat rakkhí,
Aur KHUDÁWAND ke khauf ko ikhtiyár na kiyá.
- 30 Unhon ne merí mashwarat kí beqadrí kí,
Aur merí malámat ko haqír jáná.
- 31 Pas wuh apní hí rawish ká phal kháenge,
Aur apne hí mansúbon se peñ bharengé ;
- 32 Kyúnki nádánon kí bargashtagí un ko qatlí karegí,
Aur ahmaqon kí fárígu'l báli un kí halákat ká bá'is hogí ;
- 33 Lekin jo merí suntá hai wuh mahfúz hogá,
Aur áfat se nídar hokar itmínán se rahegá.

- 2** Ai mere beñe, agar tú merí báton ko qubúli kare
Aur mere farmán ko nigáh men rakkhe ;
- 2 Aisá kí tú hikmat kí taraf kán lagáe,
Aur fahm se díl lagáe ;
- 3 Balki agar tú 'aql ko pukáre,
Aur fahm ke liye áwáz baland kare ;
- 4 Aur us ko aisá dhúndhe jaise chándí ko,
Aur us kí aisí talásh kare jaisí poshída khazánon kí ;
- 5 To tú KHUDÁWAND ke khauf ko samjhegá,
Aur Khudá kí ma'rifat ko hásil karegá ;
- 6 Kyúnki KHUDÁWAND hikmat bakhshatá hai,

- 'ilm o fahm usí ke munh se nikalte hain.
- 7 Wuh rástbázon ke liye madad taiyár rakhtá hai,
Aur rástrau ke liye sipar hai ;
- 8 Táki wuh 'adl kí ráhon kí nigahbání kare,
Aur apne muqaddason kí ráh ko mahfúz rakkhe.
- 9 Tab tú sadáqat aur 'adl aur rástí ko,
Balki har ek achchhí ráh ko samjhegá.
- 10 Kyúnki hikmat tere díl men dákhil hogí,
Aur 'ilm terí ján ko margúb hogá ;
- 11 Tamíz terí nigahbán hogí,
Fahm terí hifázat karegá ;
- 12 Táki tujhe sharír kí ráh se Aur kajgo se bacháen ;
- 13 Jo rástbází kí ráh ko tark karte hain,
Táki taríki kí ráhon men chalen ;
- 14 Jo badkárí se khush hote hain,
Aur sharárat kí kajrawí men khush rahte hain ;
- 15 Jin kí rawishen náhamwár,
Aur jin kí ráhen ferhí hain ;
- 16 Táki tujhe begána 'aurat se bacháen,
Ya'ní chikní chuprí báten karne-wáli parái 'aurat se ;
- 17 Jo apní jawání ke sáthí ko chhor detí,
Aur apne Khudá ke 'ahd ko bhúl játí hai ;
- 18 Kyúnki us ká ghar maut kí utrálí par hai,
Aur us kí ráhen pátál ko játí hain ;
- 19 Jo koí us ke pás játá hai wápas nahín átá,
Aur zindagí kí ráhon tak nahín pahunchtá ;
- 20 Táki tú nekón kí ráh par chale,
Aur sádiqon kí ráhon par qáim rahe.
- 21 Kyúnki rástbáz mulk men basenge,
Aur kámil us men ábád rahenge.
- 22 Lekin sharír zamín par se kát dále jáenge,
Aur dagábáz us se ukhát phenke jáenge.

- 3** Ai mere beñe, merí ta'lim ko farámosh na kar ;
Balki terá díl mere hukmon ko máne ;
- 2 Kyúnki tú in se 'umr kí darázi aur píri

- Aur salámatí hásil karegá.
- 3 Shafaqat aur sachcháí tujh se judá na hon :
- Tú un ko apne gale ká tauq banána ;
- Aur apne dil kí takhtí par likh lená :
- 4 Yún tú Khudá aur insán kí nazar men Maqbúliyat aur 'aqlmandí hásil karegá.
- 5 Sáre dil se KHUDÁWAND par tawakkul kar,
- Aur apne fahm par takya na kar :
- 6 Apní sab ráhon men us ko pah-chán,
- Aur wuh terí rahnumái karegá.
- 7 Tú apní hí nigáh men dánishmand na ban ;
- KHUDÁWAND se dar aur badí se kanára kar :
- 8 Yih terí náf kí sihhat,
- Aur terí hadđiyon kí tazagí hogí.
- 9 Apne mál se aur apní sári paidá-wár ke pahle phalon se KHUDÁWAND kí ta'zím kar :
- 10 Yún tere khatte khúb bhare rahenge,
- Aur tere hauz nayí mai se labréz hongé.
- 11 Ai mere beté, KHUDÁWAND kí tambíh ko haqír na ján ;
- Aur us kí malámat se bezár na ho :
- 12 Kyúinki KHUDÁWAND usí ko malámat kartá hai jis se use mahabbat hai ;
- Jaise báp us beté ko jis se wuh khush hai.
- 13 Mubáarak hai wuh ádmí jo hikmat ko patá hai,
- Aur wuh jo fahm hásil kartá hai.
- 14 Kyúinki is ká husúl chándí ke husúl se,
- Aur is ká nafa' kundan se bihtar hai.
- 15 Wuh marján se ziyáda beshbahá hai,
- Aur terí margúb chízon men be-nazír.
- 16 Us ke dahine háth men 'umr kí darázi hai ;
- Aur us ke báen háth men daulat o 'izzat.
- 17 Us kí ráhen khushgawár ráhen hain,
- Aur us ke sab ráste salámatí ke hain.
- 18 Jo use pakre rahte hain, wuh un ke liye hayát ká darakht hai :
- Aur har ek jo use liye rahtá hai mubáarak hai.
- 19 KHUDÁWAND ne hikmat se zamín kí bunyád dáli,
- Aur fahm se ásmán ko qáim kiyá.
- 20 Usí ke 'ilm se gahráo ke sote phút nikle,
- Aur aflák shabnam tapkáte hain.
- 21 Ai mere beté, dánái aur tamíz kí hifázat kar ;
- Un ko apní ánkhon se ojhal na honé de ;
- 22 Yún wuh terí ján kí hayát,
- Aur tere gale kí zinat hongí.
- 23 Tab tú bekhatke apne ráste par chalegá,
- Aur tere pánw ko thes na lagegí.
- 24 Jab tú letégá to khauf na khaégá :
- Balki tú let jáégá aur terí nind míthí hogí.
- 25 Nághání dahshat se khauf na khána,
- Aur na sharíron kí halákat se jab wuh áe :
- 26 Kyúinki KHUDÁWAND terá sahará hogá,
- Aur tere pánw ko phans jáne se mahfúz rakkhegá.
- 27 Bhaíái ke haqqdár se use dareg na karná,
- Jab tere maqdúr men ho.
- 28 Jab tere pás dene ko kuchhí ho
- To apne hamsáye se yih na kahná,
- Ab já, phír áná,
- Main tujhe kal dúngá.
- 29 Apne hamsáye ke khiláf burái ká mansúba na bándhná,
- Jis hál kí wuh tere paraus men bekhatke rahtá hai.
- 30 Agar kisi ne tujhe nuqsán na pahuncháyá ho,
- To us se besabab jhagrá na karná.
- 31 Tundkho ádmí par hasad na karná,
- Aur us kí kisi rawish ko ikhtiyár na karná.
- 32 Kyúinki kajrau se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
- Lekin rástbáz us ke mahram i ráz hain.
- 33 Sharíron ke ghar par KHUDÁWAND kí la'nat hai ;
- Lekin sádiqon ke maskan par us kí barakat hai.

34 Yaqīnan wuh thatt'hebāzon par thatt'he mártá hai,
Lekin firotanon par fazl kartá hai.

35 Dáná jalál ke wáris hongē ;
Lekin ahmaqon kí taraqqí shar-
mindagí hogí.

4 Ai mere betē, báp kí tarbiyat par kán lagáo,
Aur fahm hásil karne ke liye tawajjuh karo :

2 Kyúnki main tum ko achchhí talqín kartá hun ;
Tum merí ta'ím ko tark na karná.

3 Kyúnki main bhí apne báp ká betá thá,
Aur apní man kí nigáh men názuk aur akelá ládlá.

4 Báp ne mujhe síkháyá aur mujh se kahá,
Merí báten tere dil men rahen ;
Mere farmán bajá lá, aur zinda rah :

5 Hikmat hásil kar, fahm hásil kar,
Bhúlná mat, aur mere munh kí báton se bargashta na honá :

6 Hikmat ko tark na karná, wuh terí hifázat karegí ;
Us se mahabbat rakhná, wuh terí nigahbán hogí.

7 Hikmat afzal asl hai ; pas hikmat hásil kar :
Balki apne tamám hásilát se fahm hásil kar.

8 Us kí ta'zím kar, wuh tujhe sarfaráz karegí :
Jab tú use gale lagáegá, wuh tujhe 'izzat bakhshegí.

9 Wuh tere sir par zinat ká sihrá bándhegí :
Aur tujh ko jamál ká táj 'atá karegí.

10 Ai mere betē, sun, aur merí báton ko qubúl kar ;
Aur terí zindagí ke din bahut se hongē.

11 Main ne tujhe hikmat kí ráh batáí hai ;
Aur ráh i rást par terí rahnumái kí hai.

12 Jab tú chalegá tere qadam kotáh na hongē ;
Aur agar tú daure to thokar na kháegá.

13 Tarbiyat ko mazbútí se pakre rah ; use jáne na de :

Us kí hifázat kar, kyúnki wuh terí hayat hai.

14 Sharíron ke ráste men na jáná,
Aur bure ádmíon kí ráh men na chalná.

15 Us se bachná, us ke pás se na guzarná ;
Us se muřkar áge barh jáná.

16 Kyúnki wuh jab tak burái na kar len sote nahín ;
Aur jab tak kisé ko girá na den un kí nínd játi rahtí hai.

17 Kyúnki wuh sharárat kí roři kháte
Aur zulm kí mai píte hain.

18 Lekin sádiqon kí ráh núr i sahar kí mánind hai,
Jis kí raushní do pahar tak barhtí hí játi hai.

19 Sharíron kí ráh tárikí kí mánind hai :
Wuh nahín jánte kí kin chizon se un ko thokar lagti hai.

20 Ai mere betē, merí báton par tawajjuh kar ;
Mere kalám par kán lagá.

21 Us ko apní ank' se ojhál na hone de ;
Us ko apne dil men rakh.

22 Kyúnki jo is ko pá lete hain yih un kí hayat,
Aur un ke sáre jism kí síhhat hai.

23 Apne dil kí khúb hifázat kar ;
Kyúnki zindagí ká sarchashma wuhí hai.

24 Kajgo munh tujh se alag rahe,
Daroggo lab tujh se dúr hon.

25 Terí ankhen sámne hí nazar karen,
Aur terí palaken sídhí rahen.

26 Apne pánwon ke ráste ko hamwár baná,
Aur terí sab rahen qáim rahen.

27 Na dahine muř, na báen ;
Aur pánw ko badí se hařá le.

5 Ai mere betē, merí hikmat par tawajjuh kar,
Mere fahm par kán lagá :

2 Táki tú tamíz ko mahfúz rakkhe,
Aur tere lab 'ilm ke nigahbán hon.

3 Kyúnki begána 'aurat ke honthon se shahd tapaktá hai,
Aur us ká munh tel se ziyáda chikná hai :

4 Par us ká anjám nágdaune kí mánind tal'kh,
Aur dodhári talwár kí mánind tez hai.

- 5 Us ke pánw maut kí taraf játe hain;
Us ke qadam pátál tak pahunchte hain;
- 6 So use zindagi ká hamwár rásta nahin miltá;
Us kí ráhen bethikáná hain, par wuh bekhábar hai.
- 7 Is liye, ai mere beṭe, meri suno,
Aur mere munh kí báton se bargashta na ho.
- 8 Us 'aurat se apní ráh dúr rakh,
Aur us ke ghar ke darwáze ke pás bhí na já :
- 9 Aisá na ho kí tú apní ábrú kisi gair ke,
Aur apní 'umr berahm ke hawále kare :
- 10 Aisá na ho kí begáne terí quwwat se ser hon;
Aur teri kamáí kisi gair ke ghar jáe ;
- 11 Aur jab terá gosht aur terá jism ghuljáep,
To tú apne anjám par nauha kare,
- 12 Aur kahe, Main ne tarbiyat se kaisi 'adáwat rakkhi,
Aur mere dil ne malámat ko haqír jáná ;
- 13 Na main ne apne ustádon ká kahá máná,
Na apne tarbiyat karnewálon kí suni.
- 14 Main jamá'at aur majlis ke dar-miyán
Qaríban sab buráiyon men mub-talá huá.
- 15 Tú pání apne hí hauz se,
Aur bahtá pání apne hí chashme se píná.
- 16 Kyá tere chashme báhar bah jáep,
Aur pání kí nadiyán kúchon men?
- 17 Wuh faqat tere hí liye hon,
Na tere sáth gairon ke liye bhí.
- 18 Terá sotá mubáarak ho ;
Aur tú apní jawání kí bíwí ke sáth shád rah.
- 19 Piyári harní aur dilfareb gazál kí mánind
Us kí chhátiyán tujhe har waqt ásúda karen ;
Aur us kí mahabbat tujhe hame-sha farefta rakkhe.
- 20 Ai mere beṭe, tujhe begána 'aurat kyúñ farefta kare,
Aur tú gair 'aurat se kyúñ hamá-gosh ho?
- 21 Kyúñki insán kí ráhen KHUDÁ-WAND kí ánkhoñ ke sámne hain,
Aur wuhí us ke sab ráston ko hamwár banátá hai.
- 22 Sharír ko usí kí badkárí pakregí,
Aur wuh apne hí gunáh kí rasiyon se jakrá jáegá.
- 23 Wuh tarbiyat na páne ke sabab se mar jáegá ;
Aur apní saḡht hamáqat ke sabab se gumráh hogá.
- 6** Ai mere beṭe, agar tú apne parausi ká zámin huá hai,
Agar tú háth par háth márkar kisi begáne ká zimmawár huá hai ;
- 2 To tú apne hí munh kí báton men phansá,
Tú apne hí munh kí báton se pakrá gayá.
- 3 So ai mere beṭe, chúnki tú apne parausi ke háth men phans gayá hai ;
Ab yih kar, aur apne áp ko bachá le.
Já, kháksár bankar apne parausi se isrár kar.
- 4 Tú na apní ánkhoñ men nínd áne de,
Aur na apní palakon men jhapki.
- 5 Apne áp ko harní kí mánind saiýád ke háth se,
Aur chiriyá kí mánind chirímár ke háth se chhurá.
- 6 Ai káhil, chyúptí ke pás já ;
Us kí rawishon par gaur kar aur dánishmand ban :
- 7 Jo báwujúde ki us ká na koí sardár,
Na názir, na hákim hai,
- 8 Garmí ke mausim men apní khurák muhaiyá kartí hai,
Aur fasil kaṭne ke waqt apní khurish jama' kartí hai.
- 9 Ai káhil, tú kab tak pará rahegá?
Tú nínd se kab uṭhegá?
- 10 Thoṛí sí nínd, ek áur jhapki,
Zará paṛe rahne ko háth par háth :
- 11 Isí tarah terí muffisi rábzan kí tarah
Aur terí tangdastí musallah ádmí kí tarah á paṛegí.
- 12 Khabís o badkár ádmí
Ṭerhí tirchhi zabán liye phirtá hai ;

- 13 Wuh ánk̄h mártá hai, wuh pánw-
on se báten,
Aur ungliyon se ishára kartá
hai ;
- 14 Us ke dil men kají hai, wuh
burái ke mansúbe bándhtá rah-
tá hai ;
Wuh fitnaangez hai.
- 15 Is liye áfat us par nágahán á
paregí ;
Wuh yaklakht tor diyá jáegá, aur
koí chára na hogá.
- 16 Chha chízen hai jin se KHUDÁ-
WAND ko nafrat hai ;
Balki sát hai jin se use karáhiyat
hai :
- 17 U'ñchí ánk̄hen, jhúthí zabán,
Begunáh ká khún bahánewále
háth ;
- 18 Bure mansúbe bándhnewálá dil,
Sharárat ke liye tezrau pánw ;
- 19 Jhúthá gawáh jo daroggoí kartá
hai,
Aur wuh jo bhályon men nifáq
dáltá hai.
- 20 Ai mere beṭe, apne báp ke farmán
ko bajá lá,
Aur apní mán kí ta'lím ko na
chhor :
- 21 In ko apne dil par bándhe rakh,
Aur apne gale ká tauq baná le.
- 22 Yih chalte waqt terí rahbarí,
Aur sote waqt terí nigahbání,
Aur jágte waqt tujh se báten
karegí.
- 23 Kyúnki farmán chirág hai, aur
ta'lím núr ;
Aur tarbiyat kí malámat hayát kí
ráh hai :
- 24 Táki tujh ko burí 'aurat se
bacháe,
Ya'ní begána 'aurat kí zabán kí
cháplúsí se.
- 25 Tú apne dil men us ke husn par
'áshiq na ho ;
Aur wuh tujh ko apní palakon se
shikár na kare.
- 26 Kyúnki chhinál ke sabab se ádmí
ṭukre ká muhtáj ho játá hai :
Aur zániya qímatí ján ká shikár
kartí hai.
- 27 Kyá mumkin hai ki ádmí apne
síne men ág rakkhe,
Aur us ke kapre na jalen ?
- 28 Yá koí angáron par chale,
Aur us ke pánw na jhulsen ?
- 29 Wuh bhí aisá hai jo apne parausí
kí bíwí ke pás játá hai ;

- Jo koí use chhúe besazá na
rahegá.
- 30 Chor agar bhúk ke máre apná peṭ
bharne ko chorí kare,
To log use haqír nahín jánte ;
- 31 Par agar wuh pakrá jáe to sát
guná bharegá ;
Use apne ghar ká sára mál dené
paregá.
- 32 Jo kisi 'aurat se ziná kartá hai
wuh be'aql hai ;
Wuhí aisá kartá hai jo apní ján
ko halák karná cháhtá hai.
- 33 Wuh zaḥm aur zillat uṭháegá ;
Aur us kí ruswái kabhí na miṭ-
egí.
- 34 Kyúnki gairat se ádmí gazabnák
hotá hai ;
Aur wuh intiqám ke din nahín
chhoregá.
- 35 Wuh koí fidya manzúr nahín
karegá ;
Aur go tú bahut se in'ám bhí
de, taubhí wuh rází na hogá.

- 7 Ai mere beṭe, merí báton ko
mán,
Aur mere farmán ko nigáh men
rakh.
- 2 Mere farmán ko bajá lá, aur zinda
rah ;
Aur merí ta'lím ko apní ánk̄h kí
putlí ján.
- 3 Un ko apní ungliyon par bándh
le ;
Un ko apne dil kí takhtí par likh
le.
- 4 Hikmat se kah, Tú merí bahin
hai ;
Aur fahm ko apná rishtadár qarár
de :
- 5 Táki wuh tujh ko parái 'aurat se
bacháen,
Ya'ní begána 'aurat se jo cháplúsí
kí báten kartí hai.
- 6 Kyúnki main ne apne ghar kí
khirkí se
Ya'ní jharoke men se báhar
nigáh kí ;
- 7 Aur main ne ek be'aql jawán ko
Nádánon ke darmiyán dekhá,
Ya'ní naujawánon ke darmiyán
wuh mujhe nazar áyá,
- 8 Kí us 'aurat ke ghar ke pás gallí
ke mor se já rahá hai,
Aur us ne us ke ghar ká rásta
liyá ;
- 9 Din chhipe shám ke waqt,
Rát ke andhere aur táríkí men

- 10 Aur dekho, wahán us se ek 'aurat á mill,
Jo dil kí chálák aur kasbí ká libás pahine thí.
- 11 Wuh gaugáí aur khudsar hai,
Us ke páñw apne ghar men nahín tikte :
- 12 Abhí wuh kúchon men hai, abhí bázaron men,
Aur har mor par ghát men baithí hai.
- 13 So us ne us ko pakaṛkar chumá,
Aur behayá munh se us se kahne lagí :
- 14 Salámatí kí qurbání ke zabíhe mujh par farz the ;
A'j main ne apní nazren adá ki hain.
- 15 Isí liye main terí muláqát ko níkíí,
Kí kisé tarah terá dídar hásil karún : so tú mujhe míl gayá.
- 16 Main ne apne palang par kámdár gálíche,
Aur Misr ke sūt ke dháridár kapre bichháe hain.
- 17 Main ne apne bistar ko murr aur 'úd
Aur dárchíní se mu'attar kiyá hai.
- 18 A', ham subh tak dil bharkar 'ishqbází karen ;
Aur mahabbat kí báton se dil bahláen.
- 19 Kyúnki merá shauhar ghar men nahín,
Us ne dúr ká safar kiyá hai :
- 20 Wuh apne sáth rupaye kí thailí le gayá hai ;
Aur púre chánd ke waqt ghar áegá.
- 21 Us ne míthí míthí báton se us ko phuslá liyá,
Aur apne labon kí cháplúsí se us ko bahká liyá.
- 22 Wuh fauran us ke píchhe ho liyá,
Jaise bail zabh hone ko játá hai,
Yá beriyon men ahmaq sazá páne ko :
- 23 Jaise paranda jál kí taraf tez játá hai,
Aur nahín jántá kí wuh us kí ján ke liye hai,
Hatta kí tír us ke jigar ke pár ho jáegá.
- 24 So ab, ai beto, merí suno,
Aur mere munh kí báton par tawajjuh karo.
- 25 Terá dil us kí ráhon kí taraf máil na ho,
Tú us ke ráston men gumráh na honá.
- 26 Kyúnki us ne bahuton ko zakhmí karke girá diyá hai :
Balki us ke maqtúl beshumar hain.
- 27 Us ká ghar pátál ká rásta hai,
Aur maut kí koṭhriyon ko játá hai.
- 8** Kyá hikmat pukár nahín rahí,
Aur fahm áwáz baland nahín kar rahá?
- 2 Wuh ráh ke kanáre kí únchí jagahon kí choṭiyon par,
Jahán saraken míltí hain, kharí hotí hai ;
- 3 Pháṭakon ke pás shahr ke madkhal par,
Ya'ní darwázon ke madkhal par wuh zor se pukártí hai :
- 4 Ai ádmío, main tum ko pukártí hún,
Aur baní A'dam ko áwáz detí hún.
- 5 Ai sádádilo, hoshyári síkho ;
Aur ai ahmaq, dánádil bano.
- 6 Suno, kyúnki main latíf báten kahúngí,
Aur mere labon se rástí kí báten níklengí.
- 7 Is liye kí merá munh sachcháí ko bayán karegá,
Aur mere honthon ko sharárat se nafrat hai.
- 8 Mere munh kí sab báten sadáqat kí hain.
Un men kuchh ṭerhá tírchá nahín hai.
- 9 Samajhnewále ke liye wuh sab sáf hain,
Aur 'ilm hásil karnewálon ke liye rást hain.
- 10 Chándí ko nahín balki merí tarbiyat ko qubúl karo,
Aur kundan se barhkar 'ilm ko.
- 11 Kyúnki hikmat marján se afzal hai,
Aur sab margúb chizon men benazír.
- 12 Mujh hikmat ne hoshyári ko apná maskan banáyá hai,
Aur 'ilm aur tamíz ko pá letí hún.
- 13 KHUDÁWAND ká khauf badí se 'adáwat hai.
Gurúr aur ghamand aur burí ráh,
Aur kajgo munh se mujhe nafrat hai.
- 14 Mashwarat aur himáyat merí hain ;

- Fahm main hī hun; mujh men qudrat hai.
- 15 Merī badaulat bādshāh saltanat karfe,
Aur umarā insāf kā fatwā dete hain.
- 16 Merī hī badaulat hākīm hukūmat karte hain,
Aur sardār ya'ni duniyā ke sab qāzī bhī.
- 17 Jo mujh se mahabbat rakhte hain main un se mahabbat rakhtī hun,
Aur jo mujhe dil se dhūndhte hain wuh mujhe pā lenge.
- 18 Daulat o 'izzat mere sāth hain,
Balki dāimī daulat aur sadāqat.
- 19 Merā phal sone se, balki kundan se bhī bihtar hai,
Aur merā hāsīl khālis chāndī se.
- 20 Main sadāqat kī rāh par Insāf ke rāston men chaltī hun :
- 21 Tāki main un ko jo mujh se mahabbat rakhte hain māl ke wāris banāun,
Aur un ke khazānon ko bhar dūn.
- 22 KHUDĀWAND ne intizām i 'ālam ke shurū' men
Apnī qadīmī san'aton se pahle mujhe paidā kiyā.
- 23 Main azal se ya'ni ibtidā hī se muqarrar hūī,
Is se pahle kī zamīn thī.
- 24 Main us waqt paidā hūī jab gahrāo na the,
Jab pānī se bhare hūe chashme bhī na the.
- 25 Main pahāron ke qāim kiye jāne se pahle,
Aur tīlon se pahle khalq hūī.
- 26 Jab kī us ne abhī na zamīn ko banāyā thā, na maidānon ko,
Aur na zamīn kī khāk kī ibtidā thī.
- 27 Jab us ne āsmān ko qāim kiyā, main wahīn thī :
Jab us ne samundar kī sath par dāira khenchā :
- 28 Jab us ne upar aflāk ko ustuwār kiyā,
Aur gahrāo ke sote mazbūt ho gaye :
- 29 Jab us ne samundar kī hadd thahrāī,
Tāki pānī us ke hukm ko na tore ;
Jab us ne zamīn kī bunyād ke nishān lagāe :
- 30 Us waqt māhir kārīgar kī mānind main us ke pās thī :

- Aur main har roz us kī khushnūdi thī,
Aur hamesha us ke huzūr shādmān rahtī thī ;
- 31 A'bādī ke lāiq zamīn se shādmān thī ;
Aur merī khushnūdi banī A'dam kī suhbat men thī.
- 32 Is liye, ai beṭo, merī suno :
Kyūnki mubārak hain wuh jo merī rāhon par chalte hain.
- 33 Tarbiyat kī bāt suno aur dānā bano,
Aur is ko radd na karo.
- 34 Mubārak hai wuh ādmī jo merī suntā hai,
Aur har roz mere phātkon par intizār kartā hai,
Aur mere darwāzon kī chaukhaṭon par thahrā rahtā hai.
- 35 Kyūnki jo mujh ko pātā hai zindagi pātā hai,
Aur wuh KHUDĀWAND kā maqbūl hogā.
- 36 Lekin jo mujh se bhāṭak jātā hai apnī hī jān ko nuqsān pahunchātā hai :
Mujh se 'adāwat rakhnewāle sab maut se mahabbat rakhte hain.
- 9** Hikmat ne apnā ghar banā liyā,
Us ne apne sāton sutūn tarāsh liye hain :
- 2 Us ne apne jānwaron ko zabh kar liyā ; aur apnī mai milākār taiyār kar lī ;
Us ne apnā dastarkhwān bhī chun liyā.
- 3 Us ne apnī saheliyon ko rawāna kiyā hai,
Wuh khud shahr kī ūnchī jagahon par pukartī hai,
- 4 Jo sādādīl hai idhar ā jāe :
Aur be'aql se wuh kahtī hai,
- 5 A'o, merī rotī men se khāo,
Aur merī milāī hūī mai men se piyo.
- 6 Ai sādādilo, bāz āo, aur zinda raho ;
Aur fahm kī rāh par chalo.
- 7 Thāṭṭhebāz ko tambhī kainewālā la'n ta'n uṭhāegā :
Aur sharīr ko malāmat karnewale par dhabbā lagegā.
- 8 Thāṭṭhebāz ko malāmat na kar, na ho kī wuh tujh se 'adāwat rakhne lage :
Dānā ko malāmat kar aur wuh tujh se mahabbat rakkhegā.

- 9 Dána ko tarbiyat kar, aur wuh aur bhí dáná ban jáegá ;
Sádiq ko síkhá, aur wuh 'ilm men taraqqí karegá.
- 10 **KHUDÁWAND** ká khauf hikmat ká shurú' hai :
Aur us Quddús kí pahchán fahm hai.
- 11 Kyúñki merí badaulat tere aiyám bañh jáenge,
Aur terí zindagí ke sál ziyáda hongé.
- 12 Agar tú dáná hai, to apne liye :
Aur agar tú tháthebáz hai, to khud hí bhugtegá.
- 13 Ahmaq 'aurat gaugáí hai ;
Wuh nádán hai, aur kuchh nahín jántí.
- 14 Wuh apne ghar ke darwáze par Shahr kí únchí jagahon men baith játí hai,
- 15 Táki áne jánewálon ko buláe,
Jo apne apne ráste par sídhe já rahe hain,
- 16 Sádádíl idhar ájáen :
Aur be'aql se wuh yih kahtí hai,
- 17 Chorí ká pání míthá hai,
Aur poshídagí kí rotí lazíz.
- 18 Par wuh nahín jántá kí wahán murde paře hain ;
Aur us 'aurat ke mihmán pátál kí tah men hain.
- 7 Rást ádmí kí yádgár mubáarak hai :
Lekin sharíron ká nám sar jáegá.
- 8 Dánádíl farmán bajá láegá :
Par bakwásí ahmaq pichhár kháegá.
- 9 Rástrau bekhatke chaltá hai :
Lekin jo kajrawí kartá hai záhir ho jáegá.
- 10 A'ñkh márnnewálá ranj pahunchátá hai :
Aur bakwásí ahmaq pichhár kháegá.
- 11 Sádiq ká munh hayát ká chashma hai :
Lekin sharíron ke munh ko zulm dhánktá hai.
- 12 'Adáwat jhagre paidá kartí hai :
Lekin mahabbat sab khatáon ko dhánk detí hai.
- 13 'Aqlmand ke labon par hikmat hai :
Lekin be'aql kí pñh ke liye lañh hai.
- 14 Dána ádmí 'ilm jama' karte hain :
Lekin ahmaq ká munh qaríbí halákat hai.
- 15 Daulatmand kí daulat us ká muhkam shahr hai :
Kangál kí halákat usí kí tang-dastí hai.
- 16 Sádiq kí mihnát zindagání ká bá'is hai ;
Sharír kí iqbálmándí gunáh karátí hai.
- 17 Tarbiyatpazír zindagí kí ráh par hai :
Lekin malámat ko tark karnewálá gumráh ho játá hai.
- 18 'Adáwat ko chhipánnewálá daroggo hai ;
Aur tuhmat lagánnewálá ahmaq hai.
- 19 Kalám kí kasrat khatá se kháílí nahín :
Lekin honthon ko qábú men rakhnewálá dáná hai.
- 20 Sádiq kí zabán kháílís chándí hai :
Sharíron ke dil beqadr hain.
- 21 Sádiq ke honth bahuton ko gízá pahuncháte hain ;
Lekin ahmaq be'aqlí se marte hain.
- 22 **KHUDÁWAND** hí kí barakat daulat bakhshtí hai,
Aur wuh us ke sáth dukh nahín milátá.
- 23 Ahmaq ke liye sharárat khel hai :
Par hikmat 'aqlmand ke liye hai.
- 24 Sharír ká khauf us par á paregá :

Sulaimán kí amsál.

10 Dána beṭá báp ko khush rakhtá hai ;
Lekin ahmaq beṭá apní mán ká gam hai.

2 Sharárat ke khazáne 'abas hain :
Lekin sadáqat maut se chhuráti hai.

3 **KHUDÁWAND** sádiq kí ján ko fáqa na karne degá :
Par sharíron kí hawas ko dúr o dafa' karegá.

4 Jo dhíle háth se kám kartá hai kangál ho játá hai :
Lekin mihnati ká háth daulatmand baná detá hai.

5 Wuh jo garmí men jama' kartá hai dáná beṭá hai :
Par wuh beṭá jo dirau ke waqt sotá rahtá hai sharm ká bá'is hai.

6 Sádiq ke sir par barakatén hotí hain :
Lekin sharíron ke munh ko zulm dhánktá hai.

- Aur sádiqon kí murád púri hogí.
- 25 Jab bagolá guzartá hai, to sharír nest ho játá hai :
Lekin sádiq abadí bunyád hai.
- 26 Jaisá dānton ke liye sirka aur ānkhon ke liye dhuwān,
Waisá hí káhil apne bhejnewálon ke liye hai.
- 27 KHUDÁWAND ká khauf 'umr kí darází bakhshatá hai :
Lekin sharíron kí zindagí kotáh kar dí jáegí.
- 28 Sádiqon kí ummed khushí láegí ;
Lekin sharíron kí tawaqqu' khák men mil jáegí.
- 29 KHUDÁWAND kí ráh rástbázon ke liye panáhgháh,
Lekin badkirdáron ke liye halákat hai.
- 30 Sádiqon ko kabhí jumbish na hogí :
Lekin sharír zamín par qáim nahín rahenge.
- 31 Sádiq ke munh se hikmat nikaltí hai :
Lekin kajgo zabán kát dáli jáegí.
- 32 Sádiq ke honth pasandída bát se áshná hain,
Lekin sharíron ke munh kajgoí se.
- 11** Dagá kí tarázú se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Lekin púrá bát us kí khushí hai.
- 2 Takabbur ke hamráh ruswái áti hai :
Lekin kháksáron ke sáth hikmat hai.
- 3 Rástbázon kí rástí un kí rahnumá hogí :
Lekin dagábázon kí kajrawí un ko bárbád karegí.
- 4 Qahr ke dín mál kám nahín átá :
Lekin sadáqat maut se rihái detí hai.
- 5 Kámil kí sadáqat us kí rahnumái karegí :
Lekin sharír apní hí sharárat se gir paregá.
- 6 Rástbázon kí sadáqat un ko rihái degí :
Lekin dagábáz apní hí badníyatí men phans jáenge.
- 7 Marne par sharír kí tawaqqu' khák men mil játi hai :
Lekin Aur zálimon kí ummed nest ho játi hai.
- 8 Sádiq musíbat se rihái pátá hai,
Lekin Aur sharír us men par játá hai.
- 9 Bedín apní báton se apne parausi ko halák kartá hai :
Lekin sádiq 'ilm ke zarí'e se rihái páegá.
- 10 Sádiqon kí khushháli se shahr khush hotá hai :
Lekin Aur sharíron kí halákat par khushí kí lalkár hotí hai.
- 11 Rástbázon kí du'á se shahr sarfarází pátá hai :
Lekin sharíron kí báton se barbád hotá hai.
- 12 Apne parausi kí tahqír karnewálá be'aql hai :
Lekin sáhib í fahm khámosh rahtá hai.
- 13 Jo koí lutrápan kartá phirtá hai ráz fásh kartá hai :
Lekin jis men wafá kí rúh hai wuh rázdár hai.
- 14 Nek saláh ke bagair log tabáh hote hain :
Lekin saláhkáron kí kasrat men salámatí hai.
- 15 Jo begáne ká zámín hotá hai saht nuqsán útháegá :
Lekin jis ko zamánat se nafrat hai bekhatar hai.
- 16 Neksírat 'aurat 'izzat pátí hai ;
Lekin Aur tundkho ádmí mál hásil karte hain.
- 17 Rahmdil apní ján ke sáth neki kartá hai :
Lekin berahm apne jism ko dukh detá hai.
- 18 Sharír kí kamái bátil hai :
Lekin sadáqat bonewálá haqíqí ajr pátá hai.
- 19 Sadáqat par qáim rahnewálá zindagí hásil kartá hai :
Lekin Aur badí ká pairau apní maut ko pahunchtá hai.
- 20 Kajdílon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Lekin kámilraftár us kí khushnúdí hain.
- 21 Yaqínan sharír besazá na chhútegá :
Lekin sádiqon kí nasl rihái páegí.
- 22 Betamíz 'aurat men khúbsúratí Goyá súar kí náak men sone kí nath hai.
- 23 Sádiqon kí tamanná sirf neki hai :
Lekin sharíron kí ummed gazab hai.
- 24 Koí to bithrátá hai par taubhí taraqqí kartá hai ;
Lekin Aur koí wájibí kharch se dareg kartá hai par taubhí kangál hai.

- 25 Faiyáz dil motá ho jáegá :
 Aur seráb karnewálá khud bhí seráb hogá.
- 26 Jo galla rok rakhtá hai log us par la'nat karenge :
 Lekin jo use bechtá hai us ke sir par barakat hogí.
- 27 Jo dil se neki kí talásh men hai maqbúliyat ká talib hai :
 Lekin jo badí kí talásh men hai wuh usí ke áge áegi.
- 28 Jo apne mál par bharosá kartá hai gir paregá :
 Lekin sádiq háre patton kí tarah sarsabz hongé.
- 29 Jo apne gharáne ko dukh detá hai hawá ká wáris hogá :
 Aur ahmaq dánádíl ká khádim banégá.
- 30 Sádiq ká phal hayát ká darakht hai ;
 Aur jo dánishmand hai dilon ko moh letá hai.
- 31 Dekh, sádiq ko zamín par badla diyá jáegá :
 To kitná ziyáda sharír aur gunah-gár ko !
- 12** Jo tarbiyat ko dost rakhtá hai wuh 'ilm ko dost rakhtá hai :
 Lekin jo tambíh se nafrat rakhtá hai wuh haiwán hai.
- 2 Nek ádmí KHUDÁWAND ká maqbúl hogá :
 Lekin bure mansúbe bándhnewále ko wuh mujrim thahráegá.
- 3 A'dmí sharárat se páedár nahín hogá :
 Lekin sádiqon kí jar ko kabhí jumbish na hogí.
- 4 Nek 'aurat apne shauhar ke liye táj hai :
 Lekin nadámat lánewáli us kí haddiyon men bosídagí kí má-nind hai.
- 5 Sádiqon ke khayálát durust hain :
 Lekin sharíron kí mashwarat makr hai.
- 6 Sharíron kí báten yihí hain, kí khún karne ke liye ták men baithen :
 Lekin sádiqon kí báten un ko rihái dengí.
- 7 Sharír pichhár kháte aur nest hote hain :
 Lekin sádiqon ká ghar qáim rahegá.
- 8 A'dmí kí ta'rif us kí 'aqlmandí ke mutábíq kí játi hai :
- Lekin be'aql haqír hogá.
- 9 Jo chhotá samjhá játá hai lekin us ke pás ek naukar hai,
 Us se bihtar hai jo apne ap ko bará jántá aur rotí ká muhtáj hai.
- 10 Sádiq apne chaupáye kí ján ká khayál rakhtá hai :
 Lekin sharíron kí rahmat bhí 'ain zulm hai.
- 11 Jo apní zamín men káshtkari kartá hai rotí se ser hogá :
 Lekin batálat ká pairau be'aql hai.
- 12 Sharír badkirdáron ke dám ká mushtáq hai :
 Lekin sádiqon kí jar pháltí hai.
- 13 Labon kí khatákari men sharír ke liye phandá hai :
 Lekin sádiq musíbat se bach niklegá.
- 14 A'dmí ke kalám ká phal us ko neki se ásúda karegá :
 Aur us ke háthon ke kiye kí jazá us ko milegí.
- 15 Ahmaq kí rawish us kí nazar men durust hai :
 Lekin dáná nasíhat ko suntá hai.
- 16 Ahmaq ká gazab fauran záhir ho játá hai :
 Lekin hoshyár nadámat ko chhipátá hai.
- 17 Rástgo sadáqat záhir kartá hai,
 Lekin jhúthá gawáh dagábázi.
- 18 Beta'ammul bolnewále kí báten talwár kí tarah chhedtí hain :
 Lekin dánishmand kí zabán sihatbaksh hai.
- 19 Sachche honth hamesha tak qáim rahenge :
 Lekin jhúthí zabán sirf dam bhar kí hai.
- 20 Badí ke mansúbe bándhnewalon ke dil men dagá hai :
 Lekin sulh kí mashwarat denewálon ke liye khushí hai.
- 21 Sádiq par koí áfat nahín áegi :
 Lekin sharír balá men mubtalá hongé.
- 22 Jhúthe labon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
 Lekin rástkár us kí khushnúdí hain.
- 23 Hoshyár ádmí 'ilm ko chhipátá hai :
 Lekin ahmaq ká dil hamáqat kí manádí kartá hai.
- 24 Mihnati ádmí ká háth hukmrán hogá :

- Lekin sust ádmí bájguzár banegá.
- 25 A'dmí ká dil fikrmandí se dab játá hai ;
Lekin achchhí bát se khush hotá hai.
- 26 Sádiq apne hamsáye kí rahnumáí kartá hai :
Lekin shariron kí rawish un ko gumrah kar detí hai.
- 27 Sust ádmí shikár pakaṛkar kabáb nahín kartá :
Lekin insán kí giráñbahá daulat mihnati patá hai.
- 28 Sadáqat kí ráh men zindagí hai,
Aur us ke ráste men hargiz maut nahín.
- 13** Dánishmand beṭá apne báp kí ta'lim ko suntá hai :
Lekin ṭhaṭṭhebáz sarzanish par kán nahín lagátá.
- 2 A'dmí apne kalám ke phal se achchhá kháegá :
Lekin dagábázon kí ján ke liye sitam hai.
- 3 Apne munh kí nigahbání karnewálá apní ján kí hifázat kartá hai :
Lekin jo apne honṭh pasártá hai halák hogá.
- 4 Sust ádmí árzú kartá hai par kuchh nahín patá :
Lekin mihnati kí ján farbih hogí.
- 5 Sádiq ko jhūṭh se nafrat hai :
Lekin sharír nafratangez o ruswá hotá hai.
- 6 Sadáqat rástrau kí hifázat kartí hai :
Lekin sharárat sharír ko girá detí hai.
- 7 Koí apne áp ko daulatmand jatátá hai lekin nádár hai :
Aur koí apne áp ko kangál batátá hai par bará maldár hai.
- 8 A'dmí kí ján ká kaffára us ká mál hai :
Par kangál dhamkí ko nahín suntá.
- 9 Sádiqon ká chirág raushan rahegá :
Lekin sharíron ká diyá bujháyá jáegá.
- 10 Takabbur se sirf jhagrá paidá hotá hai :
Lekin mashwaratpasand ke sáth hikmat hai.
- 11 Jo daulat batálat se hásil kí jáe kam ho jáegí :
Lekin mihnati se jama' karnewále kí daulat barṭhí rahegí.
- 12 Ummed ke bar áne men tákhír dil ko bímár kartí hai :
Par árzú ká púrá honá zindagí ká darakht hai.
- 13 Jo kalám kí tahqír kartá hai apne áp par halákat látá hai :
Par jo farmán se ḍartá hai ajr páegá.
- 14 Dánishmand kí ta'lim hayat ká chashma hai,
Jo maut ke phandon se chhuṭkára ká bá'is ho.
- 15 Fahm kí durustí maqbúliyat baḅshṭí hai :
Lekin dagábázon kí ráh kaṭhan hai.
- 16 Har ek hoshyár ádmí dánáí se kám kartá hai :
Par ahmaq apní hamáqat ko phailá detá hai.
- 17 Sharír qásid balá men giriftár hotá hai :
Par diyánatdár elchí sihatbaḅsh hai.
- 18 Tarbiyat ko radd karnewálá kangál aur ruswá hogá :
Par wuh jo tambíh ká liház rakhtá hai 'izzat páegá.
- 19 Jab murád bar áttí hai, tab jí bahut khush hotá hai :
Par badí ko tark karne se ahmaq ko nafrat hai.
- 20 Wuh jo dánáon ke sáth chaltá hai dáná hogá :
Par ahmaqon ká sáthí halák kiyá jáegá.
- 21 Badí gunahgáron ká píchhá kartí hai :
Par sádiqon ko nek jazá milegí.
- 22 Nek ádmí apne poton ke liye mírás chhortá hai :
Par gunahgár kí daulat sádiqon ke liye faráham kí játtí hai.
- 23 Kangálon kí khetí men bahut khurák hotí hai :
Par aise log bhí hain jo beinsáfi se barbád ho játe hain.
- 24 Wuh jo apní chharí ko báz rakhtá hai apne beṭe se kína rakhtá hai :
Par wuh jo us se mahabbat rakhtá hai har waqt us ko tambíh kartá hai.
- 25 Sádiq khákar ser ho játá hai :
Par sharír ká peṭ nahín bhartá.
- 14** Dáná 'aurat apná ghar banáttí hai :
Par ahmaq use apne hí háthon se barbád kartí hai.
- 2 Rástrau KHUDÁWAND se ḍartá hai :

- Par kajrau us kí hiqarat kartá hai.
- 3 Ahmaq men se gurúr phut ní-kaltá hai :
Par dánishmandon ke lab un kí nigahbání karte hain.
- 4 Jahán bail nahín wahán charní sáf hai :
Lekin galle kí afzáish bail ke zor se hai.
- 5 Diyánatdár gawáh jhúth nahín boltá :
Lekin jhúthá gawáh jhúthí báten bayán kartá hai.
- 6 Thatthebáz hikmat kí talásh kartá hai aur nahín pátá :
Lekin sáhib í fahm ko 'ilm ásání se hásil hotá hai.
- 7 Ahmaq se kanára kar,
Kyúnki tú us men 'ilm kí báten nahín páegá.
- 8 Hoshyár kí hikmat yih hai kí apní ráh pahcháne :
Lekin ahmaqon kí hamáqat dhoká hai.
- 9 Ahmaq gunáh karke hanste hain :
Par rástkaron men razámandí hai.
- 10 Apní talqí ko díl hí khúb jántá hai :
Aur begána us kí khushi men dakhíl nahín rakhtá.
- 11 Sharír ká ghar barbád ho jáegá :
Par rást ádmí ká kháima ábád rahéga.
- 12 Aisi ráh bhí hai jo insán ko sídhi ma'lúm hotí hai :
Par us kí intihá men maut kí ráhen hain.
- 13 Hansne men bhí díl gangín hai :
Aur shádmání ká anjám gam hai.
- 14 Bargashta díl apní rawish ká ajr pátá hai :
Aur nek ádmí apne kám ká.
- 15 Nádán har bát ká yaqín kar letá hai :
Lekin hoshyár ádmí apní rawish ko dekhtá bháltá hai.
- 16 Dána dartá hai aur badí se alag rahtá hai :
Par ahmaq jhunjhlátá hai aur bebák rahtá hai.
- 17 Zádranj bewuqúfi kartá hai :
Aur bure mansúbe bándhnewálá ghinauná hai.
- 18 Nádán hamáqat kí mírás páte hain :
Par hoshyáron ke síx par 'ilm ká táj hai.
- 19 Sharír nekon ke sámne jhukte hain,
Aur khabís sádiqon ke darwázon par.
- 20 Kangál se us ká hamsáya bhí bezár hai ;
Par máldár ke dost bahut hain.
- 21 Apne hamsáye ko haqír jánnewálá gunáh kartá hai :
Lekin kangál par rahm karnewálá mubáarak hai.
- 22 Kyá badí ke mujíd gumráh nahín hote?
Aur shafaqat aur sachcháí neki ke mujíd ke liye hain.
- 23 Har tarah kí mihnát men nafa' hai :
Par munh kí báton men mahz muhtájí hai.
- 24 Dánaon ká táj un kí daulat hai :
Par ahmaqon kí hamáqat hamáqat bhí hai.
- 25 Sachchá gawáh ján bachánewálá hai :
Par daroggo dagábázi kartá hai.
- 26 KHUDÁWAND ke khauf men qawí ummed hai,
Aur us ke farzandon ko panáh kí jagah míltí hai.
- 27 KHUDÁWAND ká khauf hayát ká chashma hai,
Jo maut ke phandon se chhutkára ká bá'is hai.
- 28 Ra'áyá kí kasrat men bádsháh kí shán hai :
Par logon kí kamí men hákim kí tabáhí hai.
- 29 Jo qahr karne men dhímá hai bará 'aqlmand hai :
Par wuh jo jhakkí hai hamáqat ko barhátá hai.
- 30 Mutma'inn díl jism kí ján hai :
Lekin hasad haqdiyon kí bosídagí hai.
- 31 Miskín par zulm karnewálá us ke kháliq kí ihánat kartá hai :
Lekin us kí ta'zím karnewálá muhtájon par rahm kartá hai.
- 32 Sharír apní sharárat men past kiyá játá hai :
Lekin sádiq marne par bhí ummedwár hai.
- 33 Hikmat 'aqlmand ke díl men qáim rahtí hai :
Par ahmaqon ká dílí ráz fáhsh ho játá hai.
- 34 Sadáqat qaum ko sarfarází bakhsh-tí hai :

- Par gunáh se ummaton kí ruswái hai.
- 35 'Aqlmand khádim par bádsháh kí nazar i 'ináyat hai :
Par us ká qahr us par hai jo ruswái ká bá'is hai.
- 15** Narm jawáb qahr ko dúr kar detá hai :
Par karakht báteᅅ gazab-angez haiᅅ.
- 2 Dánaon kí zabán 'ilm ká durust bayán kartí hai :
Par ahmaqon ká munᅅ hamáqat ugaltá hai.
- 3 KHUDÁWAND kí ánkheᅅ har jagah haiᅅ,
Aur nekon aur badon kí nigrán haiᅅ.
- 4 Sihhatbaksh zabán hayát ká darakht hai :
Par us kí kajgoí rúh kí shikastagí ká bá'is hai.
- 5 Ahmaq apne báp kí tarbiyat ko haqír jántá hai :
Par tambíh ká liház rakhnewálá hoshyár ho játá hai.
- 6 Sádiq ke ghar meᅅ bará khazána hai :
Par sharír kí ámadaní meᅅ pare-shání hai.
- 7 Dánaon ke lab 'ilm phailáte haiᅅ :
Par ahmaqon ke dil aise nahín.
- 8 Sharíron ke zabíhe se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par rástkár kí du'á us kí khush-nudí hai.
- 9 Sharíron kí rawish se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par wuh sadáqat ke pairau se mahabbat rakhtá hai.
- 10 Ráh se bhataknewále ke liye sakht tádíb hai :
Aur tambíh se nafrat karnewálá maregá.
- 11 Jab pátál aur jahannam KHUDÁWAND ke huzúr khule haiᅅ,
To baní A'dam ke dil ká kyá zikr?
- 12 Thatᅅhebáz tambíh ko dost nahín rakhtá ;
Aur dánaon kí majlis meᅅ hargíz nahín játá.
- 13 Khushdilí khandarúf paidá kartí hai :
Par dil kí gamgíni se insán shikastakhatír hotá hai.
- 14 Sáhib i fahm ká dil 'ilm ká tálib hai :
Par ahmaqon kí khurák hamáqat hai.
- 15 Musíbatzada ke tamám aiyám bure haiᅅ :
Par khushdil hamesha jashan kartá hai.
- 16 Thorá jo KHUDÁWAND ke khauf ke sáth ho
Us bare ganj se jo pareshání ke sáth ho bihtar hai.
- 17 Mahabbatwále ghar meᅅ zará ságpát,
'Adawatwále ghar meᅅ pale húe bail se bihtar hai.
- 18 Gazabnák ádmí fitna barpá kartá hai :
Par jo qahr meᅅ dhímá hai jhagrá miᅅtá hai.
- 19 Káhil kí ráh kánᅅon kí ár sí hai :
Par rástkáron kí rawish sháhráh kí mánind hai.
- 20 Dána beᅅtá báp ko khush rakhtá hai :
Par ahmaq apní máᅅ ki tahqír kartá hai.
- 21 Be'aql ke liye hamáqat shádmáni ká bá'is hai :
Par sáhib i fahm apní rawish ko durust kartá hai.
- 22 Saláh ke bagair iráde püre nahín hote :
Par saláhkáron kí kasrat se qiyám páte haiᅅ.
- 23 A'dmí apne munᅅ ke jawáb se masrúr hotá hai ;
Aur bámauqa' bát kyá khúb hai !
- 24 Dána ke liye zindagí kí ráh úpar ko játí hai,
Táki wuh pátál meᅅ utarne se bach jáe.
- 25 KHUDÁWAND magrúron ká ghar dhá detá hai :
Par wuh bewa ke siwáne ko qáim kartá hai.
- 26 Bure mansúbon se KHUDÁWAND ko nafrat hai :
Par pák logon ká kalám pasan-dída hai.
- 27 Nafa' ká lálachí apne gharáne ko pareshán kartá hai :
Par wuh jis ko rishwat se nafrat hai zinda rahegá.
- 28 Sádiq ká dil sochkar jawáb detá hai :
Par sharíron ká munᅅ burí báteᅅ ugaltá hai.
- 29 KHUDÁWAND sharíron se dúr hai :
Par wuh sádiqon kí du'á sunitá hai.
- 30 A'nkhon ká núr dil ko khush kartá hai ;

- Aur khushkhabari haddiyon men farbihi paida karti hai.
- 31 Jo zindagibakhsh tambhi par kan lagata hai,
Danaon ke darmiyān sukūnat karega.
- 32 Tarbiyat ko radd karnewala apni hi jan ka dushman hai :
Par tambhi par kan lagānewala fahm hasil kartā hai.
- 33 KHUDAWAND ka khauf hikmat ki tarbiyat hai :
Aur sarfarazi se pahle frotani hai.
- 16** Dil ki tadbiren insan se hain :
Lekin zaban ka jawab KHUDAWAND ki taraf se hai.
- 2 Insan ki nazar men us ki sab rawishen pak hain :
Lekin KHUDAWAND ruhon ko janchta hai.
- 3 Apne sab kam KHUDAWAND par chhor de,
To tere irade qaim rahenge.
- 4 KHUDAWAND ne har ek chiz khas maqsad ke liye banai ;
Han, shariron ko bhi us ne bure din ke liye banaya.
- 5 Har ek se jis ke dil men gurur hai KHUDAWAND ko nafrat hai :
Yaqinan wuh besaza na chhutaega.
- 6 Shafaqat aur sachchai se badi ka kaffara hota hai :
Aur log KHUDAWAND ke khauf ke sabab se badi se baz ate hain.
- 7 Jab insan ki rawishen KHUDAWAND ko pasand ati hain,
To wuh us ke dushmanon ko bhi us ke dost banata hai.
- 8 Sadakat ke sath thora sa mal Beinsafi ki barf amadani se bihtar hai.
- 9 Admi ka dil apni rah thahrata hai :
Par KHUDAWAND us ke qadamon ki rahnumai kartā hai.
- 10 Kalām i rabbani badshah ke labon se nikalta hai,
Aur us ka munh 'adalat karne men khatā nahin kartā.
- 11 Thik tarazu aur palre KHUDAWAND ke hain :
Thaili ke sab bat us ka kam hain.
- 12 Shararat karne se badshahon ko nafrat hai ;
Kyunki takht ki paidari sadakat se hai.
- 13 Sadiq lab badshahon ki khushnudi hain,
Aur wuh sach bolnewalon ko dost rakhte hain.
- 14 Badshah ka qahr maut ka qasid hai :
Par dana admi use thanda kartā hai.
- 15 Badshah ke chihre ke nur men zindagi hai,
Aur us ki nazar i 'inayat akhiri barsat ke badal ki manind hai.
- 16 Hikmat ka husul sone se bahut bihtar hai :
Aur fahm ka husul chandi se bahut pasandida hai.
- 17 Rastkar admi ki shahrāh yih hai ki badi se bhage :
Aur apni rah ka nigahban apni jan ki hifazat kartā hai.
- 18 Halakat se pahle takabbur,
Aur zawal se pahle khudbini.
- 19 Miskinon ke sath frotan banna,
Mutakabbiron ke sath lat ka mal taqsim karne se bihtar hai.
- 20 Jo kalām par tawajjuh kartā hai bhalai dekhega :
Aur jis ka tawakkul KHUDAWAND par hai mubarak hai.
- 21 Dana dil hoshiyar kahlāega :
Aur shirin zabani se 'ilm ki firawani hoti hai.
- 22 'Aqlmand ke liye 'aql hayat ka chashma hai :
Par ahmaon ki tarbiyat hamakat hai.
- 23 Dana ka dil us ke munh ki tarbiyat kartā hai,
Aur us ke labon ko 'ilm bakhshata hai.
- 24 Dilpasand baton shahd ka chhatta hain,
Wuh ji ko mithi lagti hain, aur haddiyon ke liye shifa hain.
- 25 Aisi rah bhi hai jo insan ko sidhi ma'lum hoti hai,
Par us ki intihā men maut ki rahen hain.
- 26 Mihnat karnewale ki khwahish us se kam karati hai,
Kyunki us ka peh us ko ubharta hai.
- 27 Khabis admi shararat ko khodkar nikalta hai,
Aur us ke labon men goya jalānewali ag hai.
- 28 Kajrau admi fitnaangez hai :
Aur gibat karnewala doston men judai daltā hai.

- 29 Tundkho admí apne hamsáye ko wargalátá hai,
 Aur us ko burí ráh par le játá hai.
- 30 A'ñkh márnwálá kají íjád kartá hai :
 Aur lab chabánwálá fasád barpá kartá hai.
- 31 Safed sir shaukat ká táj hai,
 Wuh sadáqat kí ráh par páyá jáegá.
- 32 Jo qahr karne men dhímá hai pahlawán se bihtar hai :
 Aur wuh jo apní rúh par zábit hai us se jo shahr ko le letá hai.
- 33 Qur'a god men dálá játá hai,
 Par us ká sárá intizám KHUDÁWAND kí taraf se hai.
- 17** Salámatí ke sáth khushk nawála is se bihtar hai
 Ki ghar ní'mat se pur ho,
 aur us ke sáth jhagrá ho.
- 2 'Aqlmand naukar us beṭe par jo ruswá kartá hai hukmrán hogá ;
 Aur bháiyon men shámil hokar mirás ká hissá legá.
- 3 Chándí ke liye kuthálí hai aur sone ke liye bháṭṭí :
 Par dilon ko KHUDÁWAND parakhtá hai.
- 4 Badkirdár jhúṭhe labon kí suntá hai,
 Aur daroggo mufsid zabán ká shanawá hotá hai.
- 5 Miskín par hamsnewála us ke khálig kí íhánat kartá hai :
 Aur jo auron kí musíbat se khush hotá hai besazá na chhúṭegá.
- 6 Beṭon ke beṭe búrhon ke liye táj hai :
 Aur beṭon ke fakhr ká bá'is un ke báp dá dá hai.
- 7 Khushgoí ahmaq ko nahín sajti :
 To kis qadr kam daroggoí sharif ko sajegí.
- 8 Rishwat jis ke háth men hai us kí nazar men giránbahá jauhar hai ;
 Aur wuh jidhar tawwajuh kartá hai kámyáb hotá hai.
- 9 Jo khatáposhí kartá hai dostí ká joyán hai :
 Par jo aisí bát ko bár bár chhertá hai doston men judái dáltá hai.
- 10 Sáhib í fahm par ek jhirkí Ahmaq par sau koron se ziyáda asar kartí hai.
- 11 Sharír mahz sarkashí ká joyán hai,

- Us ke muqábale men sangdil qásid bhejá jáegá.
- 12 Jis richhni ke bachche pakre gaye hon admí ká us se dochár honá
 Is se bihtar hai ki ahmaq kí hamáqat men us ke sámne áe.
- 13 Jo neki ke badle men badí kartá hai,
 Us ke ghar se badí hargiz judá na hogí.
- 14 Jhagre ká shurú' pání ke phúṭ nikalne kí mánind hai ;
 Is liye larái se pahle jhagre ko chhor do
- 15 Jo sharír ko sádiq aur jo sádiq ko sharír thahrátá hai,
 KHUDÁWAND ko un donon se nafrat hai.
- 16 Hikmat kharidne ko ahmaq ke háth men qímat se kyá fáida hai,
 Hálánki us ká dil us kí taraf nahín?
- 17 Dost har waqt mahabbat dikhátá hai,
 Aur bhái musíbat ke din ke liye paidá húa hai.
- 18 Be'aql admí háth par háth mártá hai,
 Aur apne hamsáye ke rúbarú zámín hotá hai.
- 19 Fasádpasand khatápasand hai,
 Aur apne darwáze ke baland karnewála halákat ká talib.
- 20 Kajdilá bhalái ke na dekhegá :
 Aur jis kí zabán kajgo hai musíbat men paregá.
- 21 Bewuqúf ke wálid ke liye gam hai ;
 Kyúnki ahmaq ke báp ko khushí nahín.
- 22 Shádmán dil shifá bakhshítá hai :
 Lekin afsurdadilí haddiyon ko khushk kar detí hai.
- 23 Sharír bagal men rishwat rakh letá hai,
 Táki 'adálat kí ráhen bigáre.
- 24 Hikmat sáhib í fahm ke rúbarú hai :
 Lekin ahmaq kí áñkhen zámín ke kanáron par lagí hai.
- 25 Ahmaq beṭá apne báp ke liye gam
 Aur apní mán ke liye talkhí hai.
- 26 Sádiq ko sazá dená
 Aur sharifon ko un kí rástí ke sabab se márná khúb nahín.
- 27 Sáhib í 'ilm kamgo hai :
 Aur sáhib í fahm matín hai.

- 28 Ahmaq bhí jab tak khámosh hai 'aqlmand giná játá hai :
Jo apne lab band rakhtá hai hoshyár hai.
- 18** Jo apne ap ko sab se alag rakhtá hai apní khwáhish ká talib hai,
Aur har ma'qúl bát se barham hotá hai.
- 2 Ahmaq fahm se khush nahín hotá,
Lekin sirf is se ki apne dil ká hál zahir kare.
- 3 Sharír ke sáth hiqárat áti hai,
Aur ruswái ke sáth ihánat.
- 4 Insán ke munh kí báten gahre páni kí mánind hain ;
Aur hikmat ká chashma bahtá nálá hai.
- 5 Sharír kí tarafdarí karná,
Yá 'adálat men sádiq se bein-sáfi karná khúb nahín.
- 6 Ahmaq ke honth fitnaangezi karte hain,
Aur us ká munh tamánchon ke liye pukártá hai.
- 7 Ahmaq ká munh us kí halákat hai,
Aur us ke honth us kí ján ke liye phandá hain.
- 8 Gíbatgo kí báten lazíz nawále hain,
Aur wuh khúb hazm ho játi hain.
- 9 Kám men sustí karnewálá Musrif ká bhái hai.
- 10 **KHUDÁWAND** ká nám muhkam burj hai :
Sádiq us men bhág játá hai aur amn men rahtá hai.
- 11 Daulatmand ádmí ká mál us ká muhkam shahr
Aur us ke tasawwur men únchi díwár kí mánind hai.
- 12 A'dmí ke dil men takabbur halákat ká peshrau hai,
Aur firotaní 'izzat kí peshwá.
- 13 Jo bát sunne se pahle us ká jawáb de,
Yih us kí hamáqat aur khijálat hai.
- 14 Insán kí rúh us kí nátawání men use sambhálegí :
Lekin afsurdadilí kí kaun bardásht kar saktá hai?
- 15 Hoshyár ká dil 'ilm hásil kartá hai,
Aur dáná ke kán 'ilm ke talib hain.
- 16 A'dmí ká nazrána us ke liye jagah kar letá hai,
- Aur bare ádmíon ke huzúr us kí rasái kar detá hai.
- 17 Jo pahle apná da'wá bayán kartá hai rást ma'lúm hotá hai :
Par dúsrá ákar us kí haqíqat zahir kartá hai.
- 18 Qur'a jhagron ko mauqúf kartá hai,
Aur zabardaston ke darmiyán faisala kar detá hai.
- 19 Ranjída bhái ko rázi karná muhkam shahr le lene se ziyáda mushkil hai :
Aur jhagre qil'e ke bendon kí mánind hain.
- 20 A'dmí ká peṭ us ke munh ke phal se bhartá hai,
Aur wuh apne labon kí paidáwar se ser hotá hai.
- 21 Maut aur zindagí zabán ke qábú men hain,
Aur jo use dost rakhte hain us ká phal kháte hain.
- 22 Jis ko bíwí mill us ne tuhfa páyá ;
Aur us par **KHUDÁWAND** ká fazi húa.
- 23 Muhtáj minnat samájat kartá hai :
Par daulatmand saḡht jawáb detá hai.
- 24 Jo bahuton se dostí kartá hai apní barbádí ke liye kartá hai :
Par aisá dost bhí hai jo bhái se ziyáda mahabbat rakhtá hai.
- 19** Rástrau miskín Kajgo aur ahmaq se bihtar hai.
- 2 Yih bhí achchhá nahín kí rúh 'ilm se kháli rahe ;
Jo chalne men jaldbázi kartá hai, bhaṭak játá hai.
- 3 A'dmí kí hamáqat use gumráh kartí hai,
Aur us ká dil **KHUDÁWAND** se bezár hotá hai.
- 4 Daulat bahut se dost paidá kartí hai :
Par miskín apne hí dost se begána hai.
- 5 Jhúthá gawáh besazá na chhúṭegá :
Aur jhúth bolnewálá rihái na páegá.
- 6 Bahutere log faiyáz kí khushámad karte hain,
Aur har ek ádmí in'ám denewále ká dost hai.
- 7 Jab miskín ke sab bhái hí us se nafrat karte hain,

- To us ke dost kitne ziyáda us se dúr bhágenge.
Wuh báton se un ká píchhá kartá hai, par un ko nahín pátá.
- 8 Jo hikmat hásil kartá hai apní ján ko 'azíz rakhtá hai :
Jo fahm kí muháfizat kartá hai fáida útháegá.
- 9 Jhúthá gawáh besazá na chhútegá ;
Aur jo jhúth boltá hai faná hogá.
- 10 Jab ahmaq ke liye náz o ni'mat zebá nahín,
To khádim ká sháhzádon par hukmrán honá áur bhí námunásib hai.
- 11 A'dmí kí tamíz us ko qahr karne men dhímá banátí hai,
Aur khatá se darguzar karne men us kí shán hai.
- 12 Bádsháh ká gazab sher kí garaj kí mánind hai,
Aur us kí nazar i 'ináyat ghás par shabnam kí mánind.
- 13 Ahmaq betá apne báp ke liye balá hai,
Aur bwi ká jhagrá ragrá sadá ká tapká.
- 14 Ghar aur mál to báp dáda se mírás men milte hain :
Lekin dánishmand bwi KHUDÁWAND se míltí hai.
- 15 Káhil níqd men gárg kar detí hai :
Aur káhil ádmí bhúká rahegá.
- 16 Jo farmán bajá láta hai apní ján kí muháfizat kartá hai :
Par jo apní ráhon se gáfil hai maregá.
- 17 Jo miskínon par rahim kartá hai KHUDÁWAND ko qarz detá hai,
Aur wuh apní neki ká badla páegá.
- 18 Jab tak ummed hai apne bete kí tádsib kiye já,
Aur us kí barbádí par dil na lagá.
- 19 Shadídu'l gazab ádmí sazá páegá,
Kyúntki agar tú use rihál de to tujhe bár bár aisá hí karná hogá.
- 20 Mashwarat ko sun aur tarbiyat-pazír ho,
Táki tú ákhirkár dáná ho jáe.
- 21 A'dmí ke dil men bahut se mansúbe hain ;
Lekin sírf KHUDÁWAND ká iráda hí qáim rahegá.
- 22 A'dmí kí maqbúliyat us ke íhsán se hai ;
- Aur kangál jhúthe ádmí se bihtar hai.
- 23 KHUDÁWAND ká khauf zindagi-bakhsh hai,
Aur khudátars ser hogá,
Aur badí se mahfúz rahegá.
- 24 Sust ádmí apná háth tháli men dáltá hai,
Aur itná bhí nahín kartá kí phir use apne munh tak láe.
- 25 Thátthá karnewále ko már, is se sádádil hoshyár ho jáegá :
Aur sáhib i fahm ko tambh kar, wuh 'ilm hásil karegá.
- 26 Jo apne báp se badsulúki kartá aur mán ko níkal detá hai,
Khijáiat ká bá'is aur ruswái lánewálá betá hai.
- 27 Ai mere bete, agar tú 'ilm se bargashta hotá hai,
To ta'ím sunne se kyá fáida?
- 28 Khabís gawáh 'adl par hanstá hai,
Aur sharír ká munh badí ngaltá rahtá hai.
- 29 Thátthá karnewálon ke liye sa-záen thahrái játi hain ;
Aur ahmaqon kí píth ke liye koré hain.
- 20** Mai maskhara aur sharáb hangáma karnewáli hai,
Aur jo koí in se fareb khátá hai dáná nahín.
- 2 Bádsháh ká ru'b sher kí garaj kí mánind hai,
Jo koí use gussa dilátá hai apní ján se badí kartá hai.
- 3 Jhagre se alag rahne men ádmí kí ízzat hai,
Lekin har ek ahmaq jhagartá rahtá hai.
- 4 Káhil ádmí járe ke bá'is hal nahín chalátá,
Is liye fasl káton ke waqt wuh bhíkh mángegá aur kuchh na páegá.
- 5 A'dmí ke dil kí bát gahre pání kí mánind hai :
Lekin sáhib i fahm ádmí use khench níkálegá.
- 6 Aksar log apná apná íhsán jatáte hain,
Lekin wafádár ádmí kis ko miléegá?
- 7 Rástrau sádíq ke ba'd
Us ke bete mubáarak hote hain.
- 8 Bádsháh jo takht i 'adálat par baíthtá hai,
Khud-dekhkar har tarah kí badí ko phatáktá hai.

- 9 Kaun kah saktá hai ki Main ne apne dil ko sáf kar liyá hai, Aur main apne gunáh se pák ho gayá hún?
- 10 Do tarah ke bát aur do tarah ke paimáne, In donoñ se KHUDÁWAND ko nafrat hai.
- 11 Bachcha bhí apní harakát se pahchána játá hai, Ki us ke kám nek o rást hain ki nahín.
- 12 Sunnewále kán aur dekhnewáli áñkh, Donoñ ko KHUDÁWAND ne banáyá hai.
- 13 Khwábdost na ho, mabádá tú kangál ho jae : Apní áñkheñ khol, ki tú roñi se ser hogá.
- 14 Kharídár kahtá hai, Raddí hai, raddí ; Lekin jab chal partá hai to fakhr kartá hai.
- 15 Zar o marján kí to kasrat hai ; Lekin beshbahá sarmáya 'ilm-wále honñh hain.
- 16 Jo begáne ká zámín ho us ke kapre chhín le ; Aur jo ajnabí ká zámín ho us se kuchh girau rakh le.
- 17 Dagá kí roñi ádmí ko míthí lagti hai ; Lekin ákhir ko us ká munh kankeñ se bhará játá hai.
- 18 Har ek kám mashwarat se thík hotá hai : Aur tú nek saláh lekar jang kar.
- 19 Jo koí lutrápan kartá phirtá hai ráz fáh kartá hai ; Is liye tú munhphat se kuchh wásta na rakh.
- 20 Jo apne báp yá apní máñ par la'nat kartá hai, Us ká chirág gahri táríki meñ bujháyá jaege.
- 21 Agarchí ibtidá meñ mírás yaklakht hásil ho, Taubhí us ká anjám mubáarak na hogá.
- 22 Tú yih na kahná, ki Main badí ká badla lúngá ; KHUDÁWAND kí ás rakh, aur wuh tujhe bacháega.
- 23 Do tarah ke bát se KHUDÁWAND ko nafrat hai : Aur dagá kí tarázú thík nahín.
- 24 A'dmí kí raftár KHUDÁWAND kí taraf se hai :

- Pas insán apní ráh ko kyúnkar ján saktá hai?
- 25 Jaldbázi se kisi chíz ko muqaddas thahrána, Aur mannat manne ke ba'd daryáft karná ádmí ke liye phandá hai.
- 26 Dána bádsháh sharíron ko phaktá hai, Aur un par dáone ká pahiyá phirwátá hai.
- 27 A'dmí ká zamír KHUDÁWAND ká chirág hai, Jo us ke tamám andarúni hál ko daryáft kartá hai.
- 28 Shafaqat aur sachcháí bádsháh kí níghbán hain, Balki shafaqat hí se us ká takht qáim rahtá hai.
- 29 Jawánon ká zor un kí shaukat hai, Aur búrhon ke safed bál un kí zínat hain.
- 30 Koron ke zakhm se badí dur hoti hai, Aur már kháne se dil sáf hotá hai.

21 Bádsháh ká dil KHUDÁWAND ke háth meñ hai, Wuh us ko páni ke nálon kí mánind jidhar cháhtá hai phertá hai.

- 2 Insán kí har ek rawish us kí nazar meñ rást hai : Par KHUDÁWAND dilon ko jánch-tá hai.
- 3 Sadáqat aur 'adl KHUDÁWAND ke nazdík qurbáni se ziyáda pasandída hain.
- 4 Balandnazarí aur dil ká takabbur, Aur sharíron kí iqbálmándí gunáh hai.
- 5 Mihnatí kí tadbíren yaqínan firáwání ká bá'is hain : Lekin har ek jaldbáz ká anjám muhtájí hai.
- 6 Daroggoí se khazáne hásil karná beñhikána bukhárát kí mánind hai, Aur us ke tálib maut ke tálib hain.
- 7 Sharíron ká zulm un ko urá le jaege, Kyúnki unhon ne insáf karne se inkár kiyá hai.
- 8 Gunáhálúda ádmí kí ráh bahut terhí hai : Par jo pák hai us ká kám thík hai.
- 9 Ghar kí chhat par ek kone meñ rahná,

- Jhagrálú bíwí ke sáth kusháda ghar men rahne se bihtar hai.
- 10 Sharír kí ján burái kí mushtáq hai,
Us ká hamsáya us kí nigáh men maqbúl nahín hotá.
- 11 Jab tháthhá karnewále ko sazá dí játí hai to sádádíl hikmat hásil kartá hai ;
Aur jab dáná tarbiyat pátá hai to 'ilm hásil kartá hai.
- 12 Sádiq sharír ke ghar par gaur kartá hai ;
Sharír kaise girkar barbád ho gaye hain.
- 13 Jo miskín ká nála sunkar apne kán band kar letá hai,
Wuh ap bhí nála karegá aur koí na sunegá.
- 14 Poshídagi men hadya dená qahr ko thandá kartá hai,
Aur in'am bagal men de dená gazab i shadíd ko.
- 15 Insáf karne men sádiq kí shádmání hai,
Lekin badkirdáron kí halákat.
- 16 Jo fahm kí ráh se bháaktá hai,
Murdon ke gol men pará rahegá.
- 17 Aiyásh kangál rahegá ;
Jo mai aur tel ká mushtáq hai máldár na hogá.
- 18 Sharír sádiq ká fídyá hogá,
Aur dagábáz rástbázon ke badle men díyá jáegá.
- 19 Biyábán men rahná,
Jhagrálú aur chirchírí bíwí ke sáth rahne se bihtar hai.
- 20 Qímatí khazána aur tel dánáon ke ghar men hain,
Lekin ahmaq un ko urá detá hai.
- 21 Jo sadáqat aur shafaqat kí pairawí kartá hai,
Zindagi aur sadáqat o 'izzat pátá hai.
- 22 Dáná ádmí zabardaston ke shahr par charh játá hai,
Aur jis quwwat par un ká i'timád hai use girá detá hai.
- 23 Jo apne munh aur apní zabán kí nigahbání kartá hai,
Apní ján ko musíbaton se mahfúz rakhtá hai.
- 24 Mutakabbir o magrúr, shaḡhs, jo tháthhebáz kahlátá hai,
Bahut takabbur se kám kartá hai.
- 25 Káhil kí tamanná use már dáltí hai,
Kyúnki us ke háth mihnat se inkár karte hain.
- 26 Wuh dín bhar tamanná men rahtá hai ;
Lekin sádiq detá hai aur dareg nahín kartá.
- 27 Sharír kí qurbání nafratangez hai,
Khusúsan jab wuh badniyatí se látá hai.
- 28 Jhúthá gawáh halák hogá :
Lekin jis shaḡhs ne bát suní hai wuh khámosh na rahegá.
- 29 Sharír apne chihre ko saḡht kartá hai :
Lekin sádiq apní ráh par gaur kartá hai.
- 30 Koí hikmat koí fahm aur koí mashwarat nahín
Jo KHUDÁWAND ke muqábil tháhr sake.
- 31 Jang ke dín ke liye ghorá to taiyár kiyá játá hai,
Lekin fathyábí KHUDÁWAND kí taraf se hai.
- 22** Nekonám beqiyás khazáne se,
Aur ihsán sone chándí se bihtar hai.
- 2 Amír o garíb ek dúsre se milte hain,
Un sab ká kháliq KHUDÁWAND hí hai.
- 3 Hoshyár balá ko dekhkar chhíp játá hai ;
Lekin nádán barhe chale játe aur nuqsán utháte hain.
- 4 Daulat aur 'izzat o hayát KHUDÁWAND ke khauf aur fírotaní ká ajr hain.
- 5 Kajrau kí ráh men kánṭe aur phande hain :
Jo apní ján kí nigahbání kartá hai un se dúr rahegá.
- 6 Larke kí us ráh men tarbiyat kar jis par use jáná hai,
Wuh búrhá hokar bhí us se nahín muṛegá.
- 7 Máldár miskín par hukmrán hotá hai,
Aur qarz lenewála qarz denewále ká naukar hai.
- 8 Jo badí botá hai musíbat kátégá,
Aur us ke qahr kí láthí tút jáegi.
- 9 Jo neknazar hai barakat páegá,
Kyúnki wuh apní rotí men se miskínon ko detá hai.
- 10 Tháthhá karnewále ko níkal de to fasád játá rahegá,
Hán, jhagrá ragrá aur ruswái dúr ho jáenge.

- 11 Jo pákdilí ko cháhtá hai us ke honthon men lutf hai,
 Aur bádsháh us ká dostdár hogá.
- 12 KHUDÁWAND kí ánkhen 'ilm kí hifázat kartí hain,
 Aur wuh dagábázon ke kalám ko ulat detá hai.
- 13 Sust ádmí kahtá hai, Báhar sher khará hai ;
 Main galon men phará jáungá.
- 14 Begána 'aurat ká munh gahrá garhá hai ;
 Us men wuh girtá hai jis se KHUDÁWAND ko nafrat hai.
- 15 Hamáqat larke ke dil se wábasta hai,
 Lekin tarbiyat kí chhañ us ko us se dúr kar degí.
- 16 Jo apne fáide ke liye miskín par zulm kartá hai,
 Aur jo máldár ko detá hai yaqínan muhtáj ho jáegá.
- 17 Apná kán jhuká aur dánáon kí báteñ sun,
 Aur merí ta'ilm par dil lagá.
- 18 Kyúnki yih pasandída hai kí tú un ko apne dil men rakkhe,
 Aur wuh tere labon par qálm rahen.
- 19 Táki terá tawakkul KHUDÁWAND par ho,
 Main ne áj ke din tujh ko, hán tujh hí ko, jatá diyá hai.
- 20 Kyá main ne tere liye mashwarat aur 'ilm kí latíf báteñ
 Is liye nahín likhí hain, kí
- 21 Sachcháí kí báteñ kí haqíqat tujh par záhír kar dúñ,
 Táki tú sachchí báteñ hásil karke apne bhejnewálon ke pás wápas jáe?
- 22 Miskín ko is liye na lúñ kí wuh miskín hai,
 Aur musíbatzada par 'adálatgáh men zulm na kar ;
- 23 Kyúnki KHUDÁWAND un kí wakálat karegá,
 Aur un ke gáratgaron kí ján ko gárat karegá.
- 24 Gussawar ádmí se dostí na kar,
 Aur gazabnák shakhs ke sáth na já.
- 25 Mabádá tú us kí rawishen síkhe,
 Aur apní ján ko phandé men phansáe.
- 26 Té un men shámil na ho jo háth par háth máрте hain ;
- Aur na un men jo qarz ke zámín hote hain.
- 27 Kyúnki agar tere pás adá karne ko kuchh na ho
 To wuh terá bistar tere niche se kyún khench le jáe?
- 28 Un qadím hudúd ko na sarká
 Jo tere bápádá ne bándhí hain.
- 29 Tú kisé ko us ke kám men mihnátí dekhtá hai?
 Wuh bádsháhon ke huzúr khará hogá ;
 Wuh kamqadr logon kí khidmat na karegá.
- 23** Jab tú hákim ke sáth kháne baithe,
 To khúb gaur kar kí tere sámne kaun hai ;
- 2 Agar tú kháu hai,
 To apne gale par chhurí rakh de.
- 3 Us ke mazadár khánon kí tamanná na kar ;
 Kyúnki wuh dagábází ká khána hai.
- 4 Máldár hone ke liye pareshán na ho ;
 Apní is dánishmandí se báz á.
- 5 Kyá tú us chíz par ánkhe lagáegá jo hai hí nahín?
 Kyúnki daulat yaqínan 'uqáb kí tarah par lagákar
 A'smán kí taraf ur játí hai.
- 6 Tú tangchashm kí rotí na khá,
 Aur us ke mazadár khánon kí tamanná na kar.
- 7 Kyúnki jaise us ke dil ke andeshe hain wuh waisá hí hai ;
 Wuh tujh se kahtá hai, Khá aur pí ;
 Lekin us ká dil terí taraf nahín.
- 8 Jo nawála té ne kháyá hai tú use ugal degá,
 Aur terí míthí báteñ besúð hongí.
- 9 Apní báteñ ahmaq ko na suná,
 Kyúnki wuh tere dánái ke kalám kí tahqír karegá.
- 10 Qadím hudúd ko na sarká,
 Aur yatímon ke kheton men dakhil na kar.
- 11 Kyúnki un ká rihái bakhsnewálá zabardást hai,
 Wuh khud hí tere khiláf un kí wakálat karegá.
- 12 Tarbiyat par dil lagá,
 Aur 'ilm kí báteñ sun.
- 13 Larke se tádíb ke dareg na kar ;
 Agar tú use chharí se máregá to wuh mar na jáegá.
- 14 Tú use chharí se máregá,

- Aur us kí ján ko pátál se bach-
áegá.
- 15 Ai mere bete, agar tú dánádíl hai,
To merá dil, hán, merá dil khush
hogá.
- 16 Aur jab tere labon se sachchí
báten niklengi
To merá dil shádmán hogá.
- 17 Terá dil gunahgáron par rashk na
kare,
Balki tú din bhar KHUDÁWAND se
dartá rah.
- 18 Kyúnki ajr yaqíní hai,
Aur terí ás nahín tūtegi.
- 19 Ai mere bete, tú sun aur dáná ban,
Aur apne dil kí rahbarí kar.
- 20 Tú sharábíon men shámil na ho,
Aur na harís kabábíon men.
- 21 Kyúnki sharábí aur kháú kangál
ho jáenge,
Aur nínd un ko chithre pahináegi.
- 22 Apne báp ká jis se tú paidá huá
shanawá ho,
Aur apní mán ko us ke burhápe
men haqír na ján.
- 23 Sachcháí ko mol le, aur use bech
na dál;
Hikmat aur tarbiyat aur fahm ko
bhí.
- 24 Sádiq ká báp niháyat khush
hogá;
Aur dánishmand ká báp us se
shádmání karegá.
- 25 Apne mán báp ko khush kar,
Apní wárida ko shádmán rakh.
- 26 Ai mere bete, apná dil mujh ko
de,
Aur merí ráhon se terí ánkhen
khush hon.
- 27 Kyúnki fáhisha gahrí khandaq
hai;
Aur begána 'aurat tang garhá hai.
- 28 Wuh ráhzan kí tarah ghát men
lagí hai;
Aur baní A'dam men badkáron ká
shumár barháti hai.
- 29 Kaun afsos kartá hai? kaun
gamzada hai? kaun jhagrálú
hai?
Kaun shákí hai? kaun besabab
gháyal hai?
Aur kis kí ánkhen men surkhi
hai?
- 30 Wuhí jo der tak mainoshí karte
hain:
Wuhí jo miláí hui mai kí talásh
men rahte hain.
- 31 Jab mai lál lál ho,
Jab us ká 'aks jám par pare,

- Aur jab wuh rawání ke sáth níche
utre, to us par nazar na kar.
- 32 Kyúnki anjámkar wuh sánp kí
tarah káttí,
Aur afa'í kí tarah das játi hai.
- 33 Terí ánkhen 'ajíb chízen dekhengi,
Aur tere munh se ultí sídhi báten
niklengi.
- 34 Balki tú us kí mánind hogá, jo
samundar ke darmiyán let jáe;
Yá us kí mánind jo mastul ke
sire par so rahe.
- 35 Tú kahegá, Unhon ne to mujhe
márá hai, par mujh ko choṭ
nahín lagí;
Unhon ne mujhe píta hai, par
mujhe ma'lúm bhí nahín huá.
Main kab bedár húngá? main
phir us ká tálib húngá.
- 24** Tú sharíon par rashk na
karná,
Aur un kí suhbat kí khwá-
hish na rakhná.
- 2 Kyúnki un ke dil zulm kí fikr
karte hain,
Aur un ke lab sharárat ká charchá.
- 3 Hikmat se ghar ta'mír kiyá játa
hai;
Aur fahm se us ko qiyám hotá
hai.
- 4 Aur 'ilm ke wasíle se koṭhriyán
Nafís o latíf mál se ma'múr kí
játi hain.
- 5 Dáná admí zoráwar hai;
Balki sáhib-i 'ilm ká zor barhá
rahta hai.
- 6 Kyúnki tú nek saláh lekar jang
kar saktá hai;
Aur saláhkáron kí kasrat men
salámatí hai.
- 7 Hikmat ahmaq ke liye bahut
baland hai;
Wuh pháṭak par munh nahín khol
saktá.
- 8 Jo badí ke mansúbe bándhtá hai,
Fitnaangez kahláegá.
- 9 Hamáqat ká mansúba bhí gunáh
hai;
Aur ṭhaṭṭhá karnewále se logon
ko nafrat hai.
- 10 Agar tú musíbat ke dín bedil ho
jáe,
To terí táqat bahut kam hai.
- 11 Jo qatl ke liye ghasíte játe hain,
un ko chhurá;
Jo máre jáne ko hain, un ko
hawála na kar.
- 12 Agar tú kahe, Dekho, ham ko yit
ma'lúm na thá,

- To kyá dilon ko jánchnewálá yih nahín samajhtá?
 Aur kyá teri ján ká nigahbán yih nahín jántá?
 Aur kyá wuh har shakhs ko us ke kám ke mutábiq ajr na degá?
- 13 Ai mere bete, tú shahd khá, kyünki wuh achchhá hai;
 Aur shahd ká chhattá bhí, kyünki wuh tujhe míthá lagtá hai;
- 14 Hikmat bhí teri ján ke liye aisi hí hogi;
 Agar wuh tujhe mil jáe to tere liye ajr hogá,
 Aur teri ás nahín tútegi.
- 15 Ai sharír, tú sádiq ke ghar kí ghát men na baithná:
 Us kí áramgáh ko gárat na karná.
- 16 Kyünki sádiq sáat bár girtá hai, aur phir uth khará hotá hai:
 Lekin sharír balá men girkar pará hí rahtá hai.
- 17 Jab terá dushman gir paré, to khushí na karná:
 Aur jab wuh pichhár kháe, to dilshád na honá.
- 18 Mabádá KHUDÁWAND ise dekhkar náráz ho,
 Aur apná qahr us par se uthá le.
- 19 Tú badkirdáron ke sabab se bezár na ho;
 Aur sharíron par rashk na kar.
- 20 Kyünki badkirdár ke liye kuchh ajr nahín;
 Sharíron ká chirág bujhá diyá jáegá.
- 21 Ai mere bete, KHUDÁWAND se aur bádsháh se dar:
 Aur mufsidon ke sáth suhbat na rakh:
- 22 Kyünki un par nágahán áfat áegi,
 Aur un donon kí taraf se ánewáli halákat ko kaun jántá hai?
- 23 Yih bhí dánáon ke aqwál hain.
 'Adálat men tarafdári karná achchhá nahín.
- 24 Jo sharír se kahtá hai, Tú sádiq hai,
 Log us par la'nat karenge, aur ummateq us se nafrat rak-khengí.
- 25 Lekin jo us ko dántte hain khush hongé,
 Aur un ko barí barakat milegi.
- 26 Jo haqq bát kahtá hai,
 Labon par bosá detá hai.
- 27 Apná kám báhar taiyár kar,

- Use apne liye khet men durust kar le,
 Aur us ke ba'd apná ghar baná.
- 28 Besabah apne hamsáye ke khiláf gawáhi na dená,
 Aur apne labon se fareb na dená.
- 29 Yün na kah, Main us se waisá hí karúngá jaisá us ne mujh se kiyá;
 Main us ádmí se us ke kám ke mutábiq sulúk karúngá.
- 30 Main káhil ke khet aur be'aql ke tákistán
 Ke pás se guzrá;
 31 Aur dekho, wuh sab ká sab kánton se bhará thá,
 Aur bichchhúbutí se dhaká thá,
 Aur us kí sangín díwár giráí gayí thí.
- 32 Tab main ne dekhá, aur us par khúb gaur kiyá:
 Hán, main ne us par nigáh kí, aur 'ibrat páí.
- 33 Thorí sí nind, ek aur jhapki,
 Zará paré rahne ko háth par háth:
- 34 Isi tarah teri muftisí ráhzan kí tarah,
 Aur teri tangdastí musallah ádmí kí tarah á parégi.

25 Yih bhí Sulaimán kí amsál hain, jin kí sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke logon ne naqf kí thí.

- 2 Khudá ká jalál rázdári men hai:
 Lekin bádsháhon ká jalál mu-
 'ámalát kí taftísh men.
- 3 A'smán kí únchái aur zamín kí gahrái,
 Aur bádsháhon ke dil kí intihá nahín miltí.
- 4 Chándí kí mail dúr karne se,
 Sunár ke liye bartan ban játá hai.
- 5 Sharíron ko bádsháh ke huzúr se dúr karne se,
 Us ká takht sadáqat par qáim ho jáegá.
- 6 Bádsháh ke huzúr apní baráí na karná;
 Aur bare ádmíon kí jagah khará na honá.
- 7 Kyünki yih bihtar hai kí hákim ke rúbarú,
 Jis ko teri ánkhen ne dekhá hai,
 Tujh se kahá jáe, A'ge barhkar baith,
 Na kí tú pichhe hatá diyá jáe.

- 8 Jhagrā karne men jaldī na kar,
A'khīr kār jab terā hamsāya tujh
ko zalīl kare,
Tab tū kyā karegā?
- 9 Tū hamsāye ke sāth apne da'we
kā charchā kar,
Lekin kisī dūsre kā rāz fāsh na
kar;
- 10 Mabādā jo koi use sune tujhe
ruswā kare,
Aur terī badnāmī hotī rahe.
- 11 Bāmauqa' bāten
Rupahī tokriyon men sone ke
seb hain.
- 12 Dānā malāmat karnewāle kī bāt
Sunnewāle ke kān men sone kī
bālī aur kundan kā zewar hai.
- 13 Wafādār elchī apne bhejnewālon
ke liye
Aisā hai jaise fasl kātne ke aiyām
men barf kī thandak;
Kyūnki wuh apne mālīkon kī
jān ko tāzadam kartā hai.
- 14 Jo kisī jhūthī liyāqat par fakhr
kartā hai,
Wuh bebarīsh bādāl aur hawā kī
mānind hai.
- 15 Tahammul karne se hākīm rāzi
ho jātā hai;
Aur narm zabān haddī ko bhī
tor dāltī hai.
- 16 Kyā tū ne shahd pāyā? tū itnā
knā jitnā tere liye kāfī hai;
Mabādā tū ziyāda khā jāe aur
use ugal dāle.
- 17 Apne hamsāye ke ghar bār bār
jāne se apne pānwon ko rok;
Mabādā wuh diqq hokar tujh se
nafrat kare.
- 18 Jo apne hamsāye ke khilāf jhūthī
gawāhī detā hai,
Wuh gurz aur talwār aur tez tīr
hai.
- 19 Musibat ke waqt bewafā admī
par i'timād
Tūtā dānt aur ukhrā pānw hai.
- 20 Jo kisī gangīn ke sāmne gīt
gātā hai,
Wuh goyā jāre men kisī ke
kapre utārtā, aur sajjī par sirka
dāltā hai.
- 21 Agar terā dushman bhūkā ho, to
use rotī khilā;
Aur agar wuh piyāsā ho, to use
pānī pilā;
- 22 Kyūnki tū us ke sir par angāron
kā dher lagāegā,
Aur KHUDĀWAND tujh ko agr degā.
- 23 Shimālī hawā menh ko lātī hai:
Aur gibatgo zabān turshrūī ko.
- 24 Ghar kī chhat par ek kone men
rahnā,
Jhagrālū bīwī ke sāth kushāda
makān men rahne se bihtār
hai.
- 25 Wuh khushkhabarī jo dūr ke
mulk se āe,
Aisī hai jaise thake mānde kī jān
ke liye thandā pānī.
- 26 Sādiq kā sharīr ke āge girnā,
Goyā gadlā chashma aur nāpāk
sotā hai.
- 27 Bahut shahd khānā achchhā na-
hīn,
Aur apnī buzurgī kā tālib honā
zebā nahīn hai.
- 28 Jo apne nafs par zābit nahīn,
Wuh befasil aur mismārshuda
shahr kī mānind hai.
- 26** Jis tarah aiyām i garmī men
barf aur dirau ke waqt
bārīsh,
Usī tarah ahmaq ko 'izzat zeb
nahīn detī.
- 2 Jis tarah gauraiyā āwāra phirtī
aur abābil urtī rahtī hai,
Usī tarah besabab la'nat be-
mahall hai.
- 3 Ghore ke liye chābuk aur gadhe
ke liye lagām:
Lekin ahmaq kī pīth ke liye
chharī hai.
- 4 Ahmaq ko us kī hamāqat ke
mutābiq jawāb na de,
Mabādā tū bhī us kī mānind ho
jāe.
- 5 Ahmaq ko us kī hamāqat ke
mutābiq jawāb de,
Mabādā wuh apnī nazar men
dānā thahre.
- 6 Jo ahmaq ke hāth paigām bhejtā
hai,
Apne pānwon par kulhārā mārta
aur nuqsān kā piyāla pītā hai.
- 7 Jis tarah langre kī tāng lar-kha-
rātī hai,
Usī tarah ahmaq ke munh men
tamsīl hai.
- 8 Ahmaq kī ta'zīm karnewālā
Goyā jawāhir ko pattharon ke
dher men rakhtā hai.
- 9 Ahmaq ke munh men tamsīl,
Sharābī ke hāth men chubhne-
wāle kānte kī mānind hai.
- 10 Jo ahmaqon aur rahguzaron ko
mazdūrī par lagātā hai,
Us tīrandāz kī mānind hai jo sab
ko zakhmī kartā hai.

- 11 Jis tarah kuttá apne ugle húe ko phir khátá hai,
Usí tarah ahmaq apní hamáqat ko duhrátá hai.
- 12 Kyá tú us ko jo apní nazar men dáná hai dekhtá hai?
Us ke muqábale men ahmaq se ziyáda ummed hai.
- 13 Sust ádmí kahtá hai, Ráh men sher hai,
Sher i babar galiyon men hai.
- 14 Jis tarah darwáza apní chulon par phirtá hai,
Usí tarah sust ádmí apne bistar par karwañ badaltá rahtá hai.
- 15 Sust ádmí apná háth thálf men dáltá hai,
Aur use phir munh tak láná us ko thaká detá hai.
- 16 Káhil apní nazar men dáná hai,
Balki dalíl lánewále sát shaḡhsen se barḡkar.
- 17 Jo rásta chalte húe paráye jhagḡe men daḡhl detá hai,
Us kí mánind hai jo kutte ko kán se pakartá hai.
- 18 Jaisá wuh díwána jo jaltí lakḡiyán Aur maut ke tír pheḡktá hai,
- 19 Waisá hí wuh shaḡhs hai jo apne hamsáye ko dagá detá hai,
Aur kahtá hai, Main to dillagí kar rahá thá.
- 20 Lakḡí na hone se ág bujh játf hai,
So jahán gíbatgo nahín wahán jhagḡrá mauqúf ho játf hai.
- 21 Jaise angáron par koele aur ág par índhan hai,
Waisá hí jhagḡrálu jhagḡrá barpá karne ke liye hai.
- 22 Gíbatgo kí báteḡ lazíz nawále haiḡ,
Aur wuh ḡhúb hazm ho játf haiḡ.
- 23 Ulfatí lab badḡhwáh dílf ke sáth Us thíkḡe kí mánind haiḡ jis par khoḡfí chándf maḡdhf ho.
- 24 Kínawar dílf men dagá rakhtá hai,
Lekin apní báton se chhipátá hai.
- 25 Jab wuh míthf míthf báteḡ kare to us ká yaqín na kar,
Kyúnki us ke dílf men kamál nafḡrat hai.
- 26 Agarchi us kí badḡhwáhf makḡ men chhipf hai,
Taubhf us kí badf jamá'at ke rúbarú fásh kí jáegf.
- 27 Jo gaḡhá khodtf hai áp hí us men giregá ;
Aur jo patthar dhalkátá hai wuh palaḡkar usf par paḡegá.

28 Jhúthf zabán un ká kína rakhtf hai jin ko us ne gháyal kiyá hai ;
Aur cháplús munh tabáhf kartá hai.

- 27** Kal kí bábat ghamand na kar,
Kyúnki tú nahín jántá ki ek hí dílf men kyá hogá.
- 2 Gaḡr terf sítaish kare, na kí terá hí munh :
Begána kare, na kí tere hí lab.
- 3 Patthar bhárf hai, aur ret wazndár hai :
Lekin ahmaq ká jhunḡhláná in donoḡ se girántar hai.
- 4 Gaḡzab saḡht berahmf aur qaḡr sailáb hai :
Lekin hasad ke sámne kaun khaḡrá rah saktá hai?
- 5 Chhipf mahabbat se Khulf malámat bihtar hai.
- 6 Jo zaḡhm dost ke háth se lagen purwafá haiḡ,
Lekin dushman ke bose báifḡrat haiḡ.
- 7 A'súda ján ko shaḡhd ke chhatte se bhf nafḡrat hai :
Lekin bhúke ke liye har ek karwf chíz míthf hai.
- 8 Apne makán se áwára insán Usf chíḡiyá kí mánind hai jo apne áshfýáne se bhataḡk jáe.
- 9 Jaise tel aur 'itr se dílf ko farhat hotf hai
Waise hí dost kí dílf mashwarat kí shírfnf se.
- 10 Apne dost aur apne báp ke dost ko tark na kar,
Aur apní musíbat ke dílf apne bhálf ke ghar na já :
Kyúnki hamsáya jo nazdfk ho us bhálf se jo dúr ho bihtar hai.
- 11 Ai mere bete, dáná ban, aur mere dílf ko shád kar,
Táki main apne malámat karne-wále ko jawáb de sakún.
- 12 Hoshyár balá ko deḡhkar chhip játf hai,
Lekin nádán baḡhe chale játe aur nuqsán uḡháte haiḡ.
- 13 Jo begáne ká zámín ho us ke kapḡe chhín le,
Aur jo ajnabf ká zámín ho us se kuchḡ girau rakh le.
- 14 Jo subḡ sawere uḡhkar apne dost ke liye baland áwáz se du'á e ḡhair kartá hai,
Us ke liye yih la'nat mahsúb hogf.

- 15 Jhārī ke dīn kā lagātār ṭapkā
Aur jhagrālū bīwī yaksān hain ;
- 16 Jo us ko roktā hai hawā ko
roktā hai,
Aur us kā dahinā hāth tel ko
pakartā hai.
- 17 Jis tarah lohā lohe ko tez kartā
hai,
Usī tarah ādmī ke dost ke chihre
kī āb usī se hai.
- 18 Jo anjīr ke darakht kī nigahbānī
kartā hai us kā mewa khāegā ;
Aur jo apne āqā kī khidmat kartā
hai 'izzat pāegā.
- 19 Jis tarah pānī men chihra chihre
se mushābih hai,
Usī tarah ādmī kā dil ādmī se.
- 20 Jis tarah pātāl aur halākat ko
āsūdagi nahīn,
Usī tarah insān kī ānkhen ser
nahīn hotīn.
- 21 Jaise chāndī ke liye kuṭhālī aur
sone ke liye bhāṭṭī hai,
Waise hī ādmī ke liye us kī
sitāish hai.
- 22 Agarchi tū ahmaq ko anāj ke
sāth ukhlī men dālkar musal
se kūṭe,
Taubhī us kī hamāqat us se kabhī
judā na hogī.
- 23 Apne rewaron kā hāl daryāft
karne men dil lagā,
Aur apne gallon ko achchhī tarah
se dekh ;
- 24 Kyūnki daulat sadā nahīn rahtī,
Aur kyā tājwarī pusht dar pusht
qāim rahtī hai?—
- 25 Sūkhī ghās jama' kī jāṭī hai, phir
sabza numāyān hotā hai,
Aur pahāron par se chāra kātkar
farāham kiyā jāṭā hai.
- 26 Barre terī poshish ke liye hain,
Aur bakriyān tere maidānon kī
qīmat hain :
- 27 Aur bakriyon kā dūdh terī aur
tere khāndān kī khurāk,
Aur terī laundiyon kī guzrān ke
liye kāfī hai.

28 Agarchi koī sharīr kā pīchhā
na kare, taubhī wuh bhāgtā
hai :

- Lekin sādiq sher i babar kī
mānind diler hai.
- 2 Mulk kī khatākārī ke sabab se
hākīm bahut se hain,
Lekin sāhib i 'ilm o fahm se
intizām bahāl rahegā.

- 3 Miskīn par zulm karnewālā kaṅ-
gāl,
Mūslādhār men hai, jo ek dāna
bhī nahīn chhoṛtā.
- 4 Sharī'at ko tark karnewāle sharīr-
on kī ta'rif karte hain ;
Lekin sharī'at par 'amal karne-
wāle un kā muqābala karte
hain.
- 5 Sharīr 'adl se āgāh nahīn,
Lekin KHUDĀWĀND ke tālib sab
kuchh samajhte hain.
- 6 Rāstrau miskīn
Kajraū daulatmand se bihtar hai.
- 7 Ta'lim par 'amal karnewālā dānā
betā hai :
Lekin musrifon kā hamnishīn
apne bāp ko ruswā kartā hai.
- 8 Jo nājāiz sūd aur nafa' se apnī
daulat barhātā hai,
Wuh miskīnon par rahm karne-
wāle ke liye jama' kartā hai.
- 9 Jo kān pher letā hai kī sharī'at
ko na sune,
Us kī du'ā bhī nafratangez hai.
- 10 Jo koī sādiq ko gumrah kartā hai
tāki wuh burī rāh par chale,
Wuh apne garhe men ap hī
giregā :
Lekin kāmil log achchhī chizon
ke wāris hongē.
- 11 Māldār apnī nazar men dānā hai ;
Lekin 'aqlmand miskīn use parakh
letā hai.
- 12 Jab sādiq fathyāb hote hain to
barī dhūm dhām hotī hai :
Lekin jab sharīr barpā hote hain
to ādmī dhūndhe nahīn milte.
- 13 Jo apne gunāhon ko chhipātā hai
kāmyāb na hogā ;
Lekin jo un kā iqrār karke un ko
tark kartā hai us par rahmat
hogī.
- 14 Mubārak hai wuh ādmī jo sadā
dartā rahtā hai :
Lekin jo apne dil ko saḥt kartā
hai musibat men paregā.
- 15 Miskīnon par sharīr hākīm
Garajte hūe sher aur shikār ke
tālib rīchh kī mānind hai.
- 16 Be'aql hākīm bhī barā zālim hai :
Lekin jo lālch se nafrat rakhtā
hai us kī 'umr darāz hogī.
- 17 Jis ke sir par kīsī kā khūn hai,
Wuh garhe kī taraf bhāgegā ; use
koī na roke.
- 18 Jo rāstrau hai rihāl pāegā :
Lekin kajraū nāgahān gir par-
egā.

- 19 Jo apní zamín men káshtkári kartá hai roṭí se ser hogá :
Lekin batálat ká pairau bahut kangál ho jáegá.
- 20 Diyánatdár ádmí barakaton se ma'múr hogá :
Lekin jo daulatmand hone ke liye jaldí kartá hai besazá na chhú-tegá.
- 21 Tarafdári karná khúb nahín,
Aur na yih ki ádmí roṭí ke tukre ke liye gunáh kare.
- 22 Tangchashm daulat jama' karne men jaidí kartá hai,
Aur yih nahín jántá ki iflás use á dabáegá.
- 23 A'dmí ko sarzanish karnewálá ákhirkár
Zabání khushámad karnewále se ziyáda maqbúl thahregá.
- 24 Jo koi apne wálidain ko luṭtá hai,
aur kahtá hai, ki Yih gunáh nahín,
Wuh gáratgar ká sáthí hai.
- 25 Jis ke dil men lálach hai wuh jhagrá barpá kartá hai ;
Lekin jis ká tawakkul KHUDÁ-
WAND par hai wuh farbih kiyá jáegá.
- 26 Jo apne hí dil par bharosá rakhtá hai bewuqúf hai :
Lekin jo dánái se chaltá hai rihái páegá.
- 27 Jo miskinon ko detá hai muhtáj na hogá :
Lekin jo ánk churátá hai bahut mal'un hogá.
- 28 Jab sharir barpá hote hain to ádmí dhúndhe nahín milte :
Lekin jab wuh faná hote hain to sádiq taraqqí karte hain.
- 29** Jo bár bár tambih pákar bhí gardankashi kartá hai,
Nágahán barbád kiyá jáegá,
aur us ká koi chára na hogá.
- 2 Jab sádiq iqbálmánd hote hain to log khush note hain :
Lekin jab sharir iqtidár páte hain to log áhen bharte hain.
- 3 Jo koi hikmat se ulfat rakhtá hai apne báp ko khush kartá hai :
Lekin jo kasbion se suhbat rakhtá hai apná mál urátá hai.
- 4 Bádsháh 'adl se apní mamlukat ko qiyám bakhshtá hai :
Lekin rishwatsitán us ko wirán kartá hai.
- 5 Jo apne hamsáye kí khushámad kartá hai,
- Us ke pánwon ke liye jál bichhátá hai.
- 6 Badkirdár ke gunáh men phandá hai,
Lekin sádiq gátá aur khushi kartá hai.
- 7 Sádiq miskinon ke mu'amale ká khayál rakhtá hai,
Lekin sharir men us ko jáne k liyáqat nahín.
- 8 Thatthebáz shahr men ág lagát hain,
Lekin dáná qahr ko dúr kar det hain.
- 9 Agar dáná ahmaq se mubáhasa kare,
To khwáh wuh qahr kare khwáh hanse, kuchh itminán na hogá.
- 10 Khúnrez log kámil ádmí se kina rakhte hain :
Lekin rástkár us kí ján bacháne ká qasd karte hain.
- 11 Ahmaq apná qahr ugal detá hai,
Lekin dáná us ko roktá aur pí játá hai.
- 12 Agar koi hákim jhúth par kán lagátá hai,
To us ke sab khádim sharir ho játe hain.
- 13 Miskín aur zabardast ek dúsre se milte hain,
Aur KHUDÁWAND donon kí ánkhen raushan kartá hai.
- 14 Jo bádsháh diyánatdári se miskinon kí 'adálat kartá hai,
Us ká takht hamesha qáim rahtá hai.
- 15 Chharí aur tambih hikmat bakhshtí hain,
Lekin jo larhá betarbiyat chhor diyá játá hai apní mán ko ruswá karegá.
- 16 Jab sharir iqbálmánd hote hain to badí ziyáda hotí hai :
Lekin sádiq un kí tabáhi dekhenge.
- 17 Apne beṭe kí tarbiyat kar, aur wuh tujhe áram degá,
Aur teri ján ko shádmán karegá.
- 18 Jahán royá nahín wahán log beqaid ho játe hain ;
Lekin sharí'at par 'amal karnewálá mubáarak hai.
- 19 Naukar báton hí se nahín sudhartá,
Kyunki agarchi wuh samajhtá hai, taubhi parwá nahín kartá.
- 20 Kyá tú betáammul bolnewále ko dekhtá hai?

- Us ke muqábale men ahmaq se ziyáda ummed hai.
- 21 Jo apne khánazád ko lařakpan se náz men páltá hai,
Wuh ákhirkár us ká beřá ban baiřegá.
- 22 Qahrálúda ádmí fitna barpá kartá hai,
Aur gazabnák gunáh men ziyádatí kartá hai.
- 23 A'dmí ká gurúr us ko past karegá;
Lekin jo dil se firotan hai 'izzat hásil karegá.
- 24 Jo koí chor ká sharík hotá hai apní ján se dushmaní rakhtá hai;
Wuh half uřhátá hai aur hál bayán nahín kartá.
- 25 Insán ká dar phandá hai;
Lekin jo koí KHUDÁWAND par tawakkul kartá hai mahfúz rahégá.
- 26 Hákim kí mihrbání ke tálib bahut hain,
Lekin insán ká faisala KHUDÁWAND kí taraf se hai.
- 27 Sádiq ko beinsáf se nafrat hai,
Aur sharir ko rástrau se.

30 Yáqa ke beře Ajúr ke paigám kí báten.

- Us ádmí ne Atiel, hán Atiel aur Ukál se kahá;—
- 2 Yaqínan main har ek insán se ziyáda haiwán hún;
Aur insán ká sá fahm mujh men nahín;
- 3 Main ne hikmat nahín síkhí,
Aur na mujhe us Quddús ká 'irfán hásil hai.
- 4 Kaun ásmán par chařhá aur phir niche utrá?
Kis ne hawá ko apní mutłlı men jama' kar liyá?
Kis ne pání ko chádár men bándhá?
Kis ne zamín kí hudúd řhahráin?
Agar tú jántá hai, to batá us ká kyá nám hai, aur us ke beře ká kyá nám hai?
- 5 Khudá ká har ek suřhan pák hai;
Wuh un kí sipar hai jin ká tawakkul us par hai.
- 6 Tú us ke kalám men kuchh na barháná,

- Mabádá wuh tujh ko tambíh kare aur tú jhuřhá řhahre.
- 7 Main ne tujh se do báton kí darřhwást kí hai,
Mere marne se pahle un ko mujh se dareg na kar.
- 8 Batálat aur daroggoí ko mujh se dúr kar de,
Aur mujh ko na kangál kar, na daulatmand;
Merí zarúrat ke mutábíq mujhe rozí de,
- 9 Aísá na ho kí main ser hokar inkár karún, aur kahún, KHUDÁWAND kaun hai?
Yá mabádá muhtáj hokar chorí karún,
Aur apne Khudá ke nám kí takfír karún.
- 10 Khádím par us ke áqá ke huzúr tuhmat na lagá,
Tá na ho kí wuh tujh par la'nat kare aur tú mujrim řhahre.
- 11 Ek pusht aísí hai jo apne báp par la'nat kartí hai,
Aur apní mán ko mubáarak nahín kahtí.
- 12 Ek pusht aísí hai jo apní nigáh men pák hai,
Lekin us kí gandagí us se dhol nahín gayí.
- 13 Ek pusht aísí hai, kí wáh wáh kyá hí balandnazar hai!
Aur un kí palaken úpar ko uřhí rahtí hain.
- 14 Ek pusht aísí hai jis ke dánt talwáren hain aur řářhen chhuríyan,
Táki zamín ke miskínon aur baní A'dam ke kangálon ko khá jáen.
- 15 Jonk kí do beříyan hain, jo De, de, chillátí hain,
Tín hain jo kabhí ser nahín hotín;
Balkí chár hain jo kabhí Bas nahín kahtín;
- 16 Pátál aur bánjh ká rihm;
Aur zamín jo seráb nahín húi;
Aur ág jo kabhí Bas nahín kahtí;
- 17 Wuh ánkھ jo apne báp kí hansí kartí hai,
Aur apní mán kí farmánbardarí ko haqír jántí hai;

- Wádí ke kauwe us ko uchak le jáenge,
 Aur giddhke bachche usekháenge.
- 18 Tíñ chízen mere nazdík bahut hí 'ajíb hain,
 Balki chár hain jin ko main nahín jántá :
- 19 'Uqáb kí ráh hawá men ;
 Aur sánp kí ráh chaṭán par ;
 Aur jaház kí ráh samundar men ;
 Aur mard kí rawish jawán 'aurat ke sáth.
- 20 Zániya kí ráh aisi hí hai ;
 Wuh khátí hai aur apná munh ponchhtí hai,
 Aur kahtí hai, Main ne kuchh burái nahín kí.
- 21 Tíñ chízon se zamín larzán hai,
 Balki chár hain jin kí wuh bardásht nahín kar saktí :
- 22 Gulám se jo bádsháhí karne lage ;
 Aur ahmaq se jab us ká peṭ bhare ;
- 23 Aur námaqbul 'aurat se jab wuh biyáhi jáe ;
 Aur laundí se jo apní bibí kí wáris ho.
- 24 Chár hain jo zamín par náchíz hain,
 Lekin bahut dáná hain :
- 25 Chyuntiyán kamzor maḡhlúq hain,
 Taubhí garmí men apne liye ḡhurák jama' kar rakhtí hain ;
- 26 Aur sáfán agarchi nátawán maḡhlúq hain,
 Taubhí chaṭánon ke darmiyán apne ghar banáte hain ;
- 27 Aur tiddiyán jin ká koí bádsháh nahín,
 Taubhí pare bándhkar nikaltí hain ;
- 28 Aur chhipkalí jo apne háthon se pakartí hai,
 Aur taubhí sháhí mahallon men hai.
- 29 Tíñ ḡhushraftár hain,
 Balki chár jin ká chalná ḡhushnumá hai :
- 30 Ek to sher i babar jo sab haiwánát men bahádur hai,
 Aur kisi ko píth nahín dikhátá ;
- 31 Janglí ḡhorá aur bakrá,
 Aur bádsháh jis ká sámna koí na kare.
- 32 Agar tú ne hamáqat se apne ap ko bará ṭhahráyá hai,

- Yá tú ne koí burá mansúba bándhá hai, to háth apne munh par rakh ;
- 33 Kyúnki yaqínan dúdh bilone se makkhan nikaltá hai,
 Aur nák maroṇe se lahú ;
 Isí tarah ḡahr bhaḡkáne se fasád barpá hotá hai.

31 Lamúel bádsháh ke paigám kí báten, Jo us kí man ne use sikháin.

- 2 Ai mere beṭe, ai mere riḡm ke beṭe,
 Tujhe jise main ne nazren máñkar páyá, kyá kahún ?
- 3 Apní quwwat 'auraton ko na de,
 Aur apní ráhen bádsháhon ko bigáñnewáliyon kí taraf na níkal.
- 4 Bádsháhon ko, ai Lamúel, bádsháhon ko maiḡhwári zebá nahín,
 Aur sharáb kí talásh hákimon ko sháyán nahín.
- 5 Mabádá wuh píkar ḡawánín ko bhúljáen,
 Aur kisi mazlúm kí haḡqतालafí karen.
- 6 Sharáb us ko piláo jo marne par hai,
 Aur mai us ko jo talkhján hai :
- 7 Táki wuh piye aur apní tangdastí farámosh karé,
 Aur apní tabáhhálí ko phir yád na kare.
- 8 Apná munh ḡunge ke liye khol,
 Un sab kí wakálat ko jo bekas hain.
- 9 Apná munh khol, rástí se faisala kar,
 Aur miskínon aur muhtájon ká insáf kar.
- 10 Nekokár bíwí kis ko miltí hai?
 Kyúnki us kí qadr marján se bhí bahut ziyáda hai.
- 11 Us ke shauhar ke dil ko us par i'timád hai,
 Aur use munáfa' kí kamí na hogí.
- 12 Wuh apní 'umr ke tamám aiyám men
 Us se neki hí karegí, badí na karegí.
- 13 Wuh ún aur katán dhúñdhtí hai,
 Aur ḡhushí ke sáth apne háthon se kám kartí hai.
- 14 Wuh saudágaron ke jaházon kí mánind hai ;

- Wuh apní k̄hurish d̄ur se le átí hai.
- 15 Wuh rát hí ko uṭh baiṭhtí hai,
 Aur apne gharáne ko khilátí hai,
 Aur apní launḍiyon ko kám detí hai.
- 16 Wuh kisí khet kí bábat sochtí hai aur use kharíd letí hai,
 Aur apne háthon ke nafa' se tá-kistán lagátí hai.
- 17 Wuh mazbútí se apní kamar bāṇdhtí hai,
 Aur apne bázúon ko mazbút kartí hai.
- 18 Wuh apní saudágarí ko súdmand pátí hai,
 Rát ko us ká chirág nahín bujhtá.
- 19 Wuh takle par apne háth chalátí hai,
 Aur us ke háth aṭeran pakarte haiṅ.
- 20 Wuh muflison kí taraf apná háth baṛhátí hai,
 Hān, wuh apne háth muhtájon kí taraf baṛhátí hai.
- 21 Wuh apne gharáne ke liye barf se nahín ḍartí,
 Kyúnki us ke k̄hándán meṅ har ek surk̄hposh hai.
- 22 Wuh apne liye nigāreṅ báláposh banátí hai,
 Us kí poshák mihín katání aur argawání hai.
- 23 Us ká shauhar pháṭak meṅ mash-húr hai,
 Jab wuh mulk ke buzurgon ke sáth baiṭhtá hai.
- 24 Wuh mihín katání kapre banákar bechtí hai,
 Aur paṭke saudágaron ke hawále kartí hai.
- 25 'Izzat aur hurmat us kí poshák haiṅ ;
 Aur wuh áyanda aiyám par hanstí hai.
- 26 Us ke muṅh se hikmat kí báten nikaltí haiṅ ;
 Us kí zabán par shafaqat kí ta'lím hai.
- 27 Wuh apne gharáne par baḁhúbí nigáh rakhtí hai ;
 Aur káhillí kí roṭí nahín khátí.
- 28 Us ke beṭe uṭhte haiṅ, aur use mubáarak kahte haiṅ ;
 Us ká shauhar bhí us kí ta'ríf kartá hai,
- 29 Ki Bahuterí beṭiyon ne fazílat dikhái hai,
 Lekin tú sab par sabqat le gayí.
- 30 Husn dhoká aur jamál besabát hai ;
 Lekin wuh 'aurat jo K̄HUDÁWAND se ḍartí hai sitúda hogí.
- 31 Us kí mihnát ká ajr use do,
 Aur us ke kámon se majlis meṅ us kí sitáish hogí.

WA'IZ

- 1 Sháh i Yarúshalem Dáúd ke beṭe Wá'iz kí báten.
- 2 Bátil hí bátil, Wá'iz kahtá hai, bátil hí bátil : sab kuchh bátil hai.
- 3 Insán ko us sárí mihnát se jo wuh dunyá meṅ kartá hai, kyá hásil hai?
- 4 Ek pusht játí hai, aur dúsri pusht átí hai ; par zamín hamesha qáim rahtí hai. 5 Súraj nikaltá hai, aur súraj ḍhaltá bhí hai, aur apní tulú' kí jagah ko jald chalá játá hai.
- 6 Hawá junúb kí taraf chalí játí hai, aur chakkar khákar shimál kí taraf phirtí hai ; yih sadá chakkar mártí hai, aur apní gasht ke mutábíq दौरा kartí hai. 7 Sab nadiyáṅ samundar meṅ girtí haiṅ, par samundar bhar nahín játá ; nadiyáṅ jahán se ní-kaltí haiṅ, udhar hí ko phir játí haiṅ. 8 Sab chízeṅ mándagí se pur haiṅ ; ádmí is ká bayán nahín kar saktá ; áqkh dekhne se ásúda nahín hotí, aur kán sunne se nahín bhartá. 9 Jo húá wuhí phir hogá ; aur jo chíz ban chukí hai, wuhí hai jo banái jáegí ; aur dunyá meṅ koí chíz nayí nahín. 10 Kyá koí chíz aisí hai jis kí bábat kahá játá hai, kí Dekho, yih to nayí hai? wuh to sábiq meṅ ham se peshtar ke zamán-on meṅ maujúd thí. 11 Aglon kí koí yádgár nahín ; aur ánewálon kí apne ba'd ke logon ke darmiyán koí yád na hogí.

12 Main Wá'iz Yarúshalem men baní Isráíl ká bádsháh thá. 13 Aur main ne apná dil lagáyá, ki jo kuchh ásmán ke niche kiyá játá hai, us sab kí taftísh o tahqíq karún: Khudá ne baní A'dam ko yih saht dukh diyá hai, ki wuh mashaqqat men mubtalá rahen. 14 Main ne sab kámon par, jo dunyá men kiye játe hain, nazar kí; aur dekho, yih sab kuchh butlán aur hawá kí charán hai. 15 Wuh jo terhá hai, sídhá nahín ho saktá, aur náqis ká shumár nahín ho saktá. 16 Main ne yih bát apne dil men kahí, Dekh, main ne barí taraqqí kí, balki un sabhon se jo mujh se pahle Yarúshalem men the ziyáda hikmat hásil kí; han, merá dil hikmat aur dánish men bará kárdán huá. 17 Lekin jab main ne hikmat ke jánne, aur hamáqat o Jahálat ke samajhne par dil lagáyá, to ma'lúm kiyá, ki yih bhí hawá kí charán hai. 18 Kyúnki bahut hikmat men bahut gam hai; aur 'ilm men taraqqí dukh kí firáwání hai.

2 Main ne apne dil se kahá, A', main tujh ko khushi men ázmá-ungá, so 'ishrat kar le; lo, yih bhí butlán hai. 2 Main ne hansí ko Díwána kahá, aur shádmání ke báre men kahá, Is se kyá hásil? 3 Main ne dil men sochá ki jism ko mainoshí se kyúnkar táza karún, aur apne dil ko hikmat kí taraf máil rakkhún, aur kyúnkar hamáqat ko pakre rahún, jab tak ma'lúm karún ki baní A'dam ki bihbúdí kis bát men hai, ki wuh ásmán ke niche 'umr bhár yihí kiyá karen. 4 Main ne bare bare kám kiye, main ne apne liye 'imáraten banáin, aur main ne apne liye tákistán lagáe; 5 main ne apne liye bágíche aur bág taiyár kiye, aur un men har qism ke mewadár darakht lagáe; 6 main ne apne liye táláb banáe, ki un men se bág ke darakhton ká zakhíra sínchún: 7 main ne gulámon aur laundiyon ko kharídá, aur naukar chákar mere ghar men paidá hue, aur jitne mujh se pahle Yarúshalem men the main un se kahín ziyáda gáe bail aur bhej bakriyon ká málik thá: 8 main ne soná aur chándí aur bádsháhon aur súbon ká kháss khazána apne liye jama' kiyá; main ne ganewálon aur ganewáliyon ko rakkhá, aur baní A'dam ke asbáb i

'aish, ya'ní laundiyon ko apne liye kasrat se faráham kiyá. 9 So main buzurg huá, aur un sabhon se, jo mujh se pahle Yarúshalem men the ziyáda barh gayá; merí hikmat bhí mujh men qáim rahí. 10 Aur sab kuchh jo merí ankhen cháhtí thín, main ne un se báz na rakkhá; main ne apne dil ko kisi tarah kí khushi se na roká, kyúnki merá dil merí sári mihnát se shádmán huá, aur merí sári mihnát se merá bakhra yihí thá. 11 Phir main ne un sab kámon par, jo mere háthon ne kiye the, aur us mashaqqat par, jo main ne kám karne men khenchí thí, nazar kí, aur dekhá, ki sab butlán aur hawá kí charán hai, aur dunyá men kuchh fáida nahín.

12 Aur main hikmat aur díwánagi aur hamáqat ke dekhne par mutawajjih huá, kyúnki wuh shakhs, jo bádsháh ke ba'd áegá, kyá karegá? wuhí jo hotá chalá áyá hai. 13 Aur main ne dekhá, ki jaisí raushní ko táríki par fazílat hai, waisí hí hikmat hamáqat se afzal hai. 14 Dánishwar apní ankhen apne sir men rakhtá hai, par ahmaq andhere men chaltá hai; taubhí main ján gayá ki ek hí hádisa un sab par guzartá hai. 15 Tab main ne dil men kahá, Jaisá ahmaq par hádisa hotá hai, waisá hí mujh par bhí hogá; phir main kyún ziyáda dánishwar huá? So main ne dil men kahá, ki Yih bhí butlán hai. 16 Kyúnki na dánishwar aur na ahmaq kí yádgár abad tak rahegi; is liye ki ánewále dinon men sab kuchh farámosh ho chukegá. Aur dánishwar kyúnkar ahmaq kí tarah martá hai! 17 Pas main zindagi se bezár huá, kyúnki jo kám dunyá men kiyá játá hai, mujhe bahut burá ma'lúm huá; kyúnki sab butlán aur hawá kí charán hai.

18 Balki main apní sári mihnát se, jo dunyá men kí thí, bezár huá: kyúnki zarúr hai ki main use us ádmí ke liye jo mere ba'd áegá chhor jáún. 19 Aur kaun jántá hai, ki wuh dánishwar hogá ya ahmaq? Ba har hál wuh merí sári mihnát ke kám par, jo main ne kiyá, aur jis men main ne dunyá men apní hikmat zahir kí, zábít hogá. Yih bhí butlán hai. 20 Tab main phirá, ki apne dil ko us sá e kám se, jo main ne dunyá men kiyá thá, náummed

karūn. 21 Kyūnki aisā shakhs bhī hai, jis ke kām hikmat aur dānāī aur kāmyābī ke sāth hain; lekin wuh un ko dūse ādmī ke liye, jis ne un meṅ kuchh mihnat nahīn kī, us kī mīrās ke liye chhoṛ jāegā. Yih bhī butlān aur balā e 'azīm hai. 22 Kyūnki ādmī ko us kī sārī mashaqqat aur jānfishānī se, jo us ne duniyā meṅ kī, kyā hāsīl hai? 23 Kyūnki us ke liye 'umr bhar gam hai, aur us kī mihnat mātām hai; balki us kā dil rāt ko bhī ārām nahīn pātā. Yih bhī butlān hai.

24 Pas insān ke liye is se bihtar kuchh nahīn, ki wuh khāe aur piye aur apnī sārī mihnat ke darmiyān khush hokar apnā jī bahlāe. Main ne dekhā, ki yih bhī Khudā ke hāth se hai. 25 Is liye kī mujh se ziyāda kaun khā saktā, aur kaun mazā uṛā saktā hai? 26 Kyūnki wuh us ādmī ko, jo us ke huzūr meṅ achchhā hai, hikmat aur dānāī aur khushī bakhshtā hai; lekin gunahgār ko zahmat detā hai, kī wuh jama' karē aur ambār lagāe, tākī use de jo Khudā kā pasandīda hai. Yih bhī butlān aur hawā kī charān hai.

3 Har chīz kā ek mauqa', aur har kām kā, jo āsmān ke niche hotā hai, ek waqt hai. 2 Paidā hone kā ek waqt hai, aur mar jāne kā ek waqt hai; darakht lagāne kā ek waqt hai, aur lagāe hue ko ukhārne kā ek waqt hai; 3 mār dālne kā ek waqt hai, aur shifā dene kā ek waqt hai; dhāne kā ek waqt hai, aur ta'mīr karne kā ek waqt hai; 4 rone kā ek waqt hai, aur haṅsne kā ek waqt hai; gam khāne kā ek waqt hai, aur nāchne kā ek waqt hai; 5 patthar phenkne kā ek waqt hai, aur patthar baṭorne kā ek waqt hai; hamāgoshī kā ek waqt hai, aur hamāgoshī se bāz rahne kā ek waqt hai; 6 hāsīl karne kā ek waqt hai, aur kho dene kā ek waqt hai; rakh chhoṛne kā ek waqt hai, aur phenk dene kā ek waqt hai; 7 phārne kā ek waqt hai, aur sīne kā ek waqt hai; chup rahne kā ek waqt hai, aur bolne kā ek waqt hai; 8 mahabbat kā ek waqt hai, aur 'adāwat kā ek waqt hai; jang kā ek waqt hai, aur sulh kā ek waqt hai. 9 Kām karnewāle ko us se, jis meṅ wuh mihnat kartā hai, kyā hāsīl hotā hai? 10 Main ne us saḅht dukh

ko dekhā, jo Khudā ne banī A'dam ko diyā hai, ki wuh mashaqqat meṅ muṭtalā rahē. 11 Us ne har ek chīz ko us ke waqt meṅ khūb banāyā, aur us ne abadiyat ko bhī un ke dil meṅ jāguzīn kiyā hai, is liye kī insān us kām ko, jo Khudā shurū' se ākhir tak kartā hai, daryāft nahīn kar saktā. 12 Main yaqīnan jāntā hūn, kī insān he liye yih bihtar hai, kī khushwaqt ho, aur jab tak jītā rahe nekī kare. 13 Aur yih bhī, kī har ek insān khāe aur piye, aur apnī sārī mihnat se fāida uṭhāe; yih bhī Khudā kī bakhsish hai. 14 Aur mujh ko yaqīn hai, kī sab kuchh jo Khudā kartā hai, hameshā ke liye hai; us meṅ kuchh kamī beshī nahīn ho saktī, aur Khudā ne yih is liye kiyā hai, kī log us ke huzūr ḍarte rahē. 15 Jo kuchh hai wuh pahle ho chukā; aur jo kuchh hone ko hai, wuh bhī ho chukā; aur Khudā guzashta ko phir talab kartā hai.

16 Phir main ne duniyā meṅ dekhā, kī 'adālatgāh meṅ zulm hai, aur sadāqat ke makān meṅ sharārat hai. 17 Tab main ne dil meṅ kahā, kī Khudā rāstbāzon aur sharīron kī 'adālat karegā; kyūnki har ek amr aur har kām kā ek waqt hai. 18 Main ne dil meṅ kahā, kī Yih banī A'dam ke liye hai, kī Khudā un ko jānche, aur wuh samajh leṅ, kī Ham khud haiwān hain. 19 Kyūnki jo kuchh banī A'dam par guzartā hai, wuhī haiwān par guzartā hai; ek hī hādīsa donon par guzartā hai; jis tarah yih martā hai, usī tarah wuh martā hai; hān, sab meṅ ek hī sāns hai, aur insān ko haiwān par kuchh fauqiyat nahīn, kyūnki sab butlān hai. 20 Sab ke sab ek hī jagah jāte hain; sab ke sab khāk se hain, aur sab ke sab phir khāk se jā milte hain. 21 Kaun jāntā hai kī insān kī rūh ūpar chaṛhtī, aur haiwān kī rūh zamīn kī taraf niche ko jāti hai? 22 Pas, main ne dekhā, kī insān ke liye is se bihtar kuchh nahīn, kī wuh apne kār o bār meṅ khush rahe, is liye kī us kā bakhra yihī hai; kyūnki kaun use wāpas lāegā, kī jo kuchh us ke ba'd hogā dekh le.

4 Tab main ne phirkar us tamām zulm par jo duniyā meṅ hotā hai nazar kī, aur mazlūmon ke ānsūon ko dekhā, aur un ko tasallī dene-

walá koí na thá ; aur un par zulm karnewále zabardast the, par un ko tasallí denewalá koí na thá. 2 Pas main ne murdoḡ ko, jo áge mar chuke, un zindoḡ se jo ab jíte haiḡ ziyáda mubáarak jáná. 3 Balki donoḡ se nekbakht wuh hai jo ab tak húá hí nahín ; jis ne wuh buráí jo dunyá meḡ hotí hai nahín dekhí.

4 Phir main ne sárí mihnat ke kám aur har ek achchhí dastkárí ko dekhá, ki is ke sabab se ádmí apne hamsáye se hasad kartá hai. Yih bhí butlán aur hawá kí charán hai. 5 Bedánish apne háth sameṡtá hai aur ap hí apná gosht khátá hai. 6 Ek mutṡhí bhar jo chain ke sáth ho, un do mutṡhiyoḡ se bihtar hai, jin ke sáth mihnat aur hawá kí charán ho.

7 Aur main ne phirkar dunyá ke butlán ko dekhá. 8 Koí akelá hai aur us ke sáth koí dúsrá nahín ; us ke na beṡá hai, na bháí, taubhí us kí sárí mihnat kí intihá nahín, aur us kí áḡkh daulat se ser nahín hotí. Wuh kahtá hai, Main kis ke liye mihnat kartá, aur apní ján ko 'aish se mahrum rakhtá hún? Yih bhí butlán hai, hán, yih sakht dukh hai. 9 Ek se do bihtar haiḡ ; kyúñki un kí mihnat se un ko bará fáida hotá hai. 10 Kyúñki agar wuh gireḡ, to ek apne sáthí ko uṡháegá ; lekin us par afsos jo akelá hai jab wuh girtá hai ; kyúñki koí dúsrá nahín jo use uṡhá khará kare. 11 Phir agar do ikatṡhe leṡeḡ, to garm hote haiḡ : par akelá kyúñkar garm ko saktá hai? 12 Aur agar koí ek par gálib ho, to do us ká sámná kar sakte haiḡ ; aur tihrí ḡorí jald nahín ṡúṡtí.

13 Miskín aur dánishmand laṡká us búṡhe bewuṡúf bádsháh se, jis ne nasíhat sunná tark kar diyá, bihtar hai. 14 Kyúñki wuh qaidkháne se nikalkar bádsháhí karne áyá, bá-wujúde ki wuh jo saltanat hí meḡ paidá húá, miskín ho chalá. 15 Main ne sab zindoḡ ko, jo dunyá meḡ chalte phirte haiḡ, dekhá, ki wuh us dústre jawán ke sáth the, jo us ká jánishín hone ke liye barpá húá. 16 Un sab logoḡ ká, ya'ní un sab ká jin par wuh hukmrán thá, kuchh shumár na thá ; taubhí wuh jo us ke ba'd uṡheḡe us se khush na honḡe. Yaqínan yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

5 Jab tú Khudá ke ghar ko játá hai, to sanjídagi se qadam rakh ; kyúñki shanawá hone ke liye jáná ahmaqoḡ ke se zabíhe guzránne se bihtar hai ; is liye ki wuh nahín samajhte kí badí karte haiḡ. 2 Bolne meḡ jaldbází na kar, aur terá díł jaldbází se Khudá ke huzúr kuchh na kahe ; kyúñki Khudá ásmán par hai, aur tú zamín par ; is liye terí báteḡ muṡhtasar hon. 3 Kyúñki kám kí kasrat ke bá'is se khwáb dekhá játá hai ; aur ahmaq kí áwáz bátoḡ kí kasrat hotí hai. 4 Jab tú Khudá ke liye mannat máne, to us ke adá karne meḡ der na kar ; kyúñki wuh ahmaqoḡ se khush nahín hai ; tú apní mannat ko purá kar. 5 Terá mannat na mánná is se bihtar hai, kí tú mannat máne aur adá na kare. 6 Terá muṡh tere jism ko gunahḡar na banáe ; aur firishte ke huzúr mat kah, kí Bhúl chúk thí ; Khudá terí áwáz se kyúñ bezár ho, aur tere háthoḡ ká kám barbád kare? 7 Kyúñki khwáb-oḡ kí ziyádatí aur batálat aur bátoḡ kí kasrat se aisá hotá hai ; lekin tú Khudá se ḡar.

8 Agar tú mulk meḡ miskínoḡ ko mazlúm aur 'adl o insáf ko matrúk dekhe, to is se hairán na ho ; kyúñki ek baroḡ se bará hai, jo nigáh kartá hai, aur koí in sab se bhí bará hai. 9 Zamín ká hásil sab ke liye hai, balki káshtkárí se bádsháh ká bhí kám nikaltá hai.

10 Zardost rupaye se ásúda na hogá ; aur daulat ká cháhnewalá us ke barhne se ser na hogá. Yih bhí butlán hai. 11 Jab mál kí firáwání hotí hai, to us ke khánewále bhí bahut ho játe haiḡ, aur us ke málík ko siwá is ke kí use apní áḡkhoḡ se dekhe aur kyá fáida hai? 12 Mihnatí kí níḡd míṡhí hai, khwáh wuh thoṡá kháe, khwáh bahut ; lekin daulat kí firáwání daulatmand ko sone nahín detí.

13 Ek balá e 'azím hai, jise main ne dunyá meḡ dekhá, ya'ní daulat, jise us ká málík apne nuqsán ke liye rakh chhoṡtá hai ; 14 aur wuh mál kí búre hádisé se barbád hotá hai ; aur agar us ke ghar meḡ beṡá paidá hotá hai, to us waḡt us ke háth meḡ kuchh nahín hotá. 15 Jis tarah se wuh apní máñ ke peṡ se niklá, usí tarah nangá, jaisá kí áyá thá, phir jáegá ; aur apní mihnat kí ujrát meḡ

kuchh na páegá, jise wuh apne háth meñ le jae. 16 Aur yih bhí balá e 'azím hai, ki thík, jaisá wuh áyá thá, waisá hí jaege; aur use is fuzúl mihnat se kyá hásil hai? 17 Wuh 'umr bhar bechainí meñ khátá hai, aur us kí diqqdári aur bezári aur khafagí kí intihá nahín.

18 Lo, main ne dekhá, ki yih khúb hai, balki khushnumá hai, ki ádmí kháe, aur piye, aur apní sári mihnat se, jo wuh dunyá meñ kartá hai, apní tamám 'umr, jo Khudá ne use bakhshí hai, ráhat uñháe: kyúnki us ká bakhra yihí hai. 19 Níz har ek ádmí, jise Khudá ne mál o asbáb bakhshá, aur use taufiq dí ki us meñ se kháe, aur apná bakhra le, aur apní mihnat se shádmán rahe; yih to Khudá kí bakhshish hai. 20 Pas wuh apní zindagí ke dinon ko bahut yád na karegá; is liye kí Khudá us kí khushdilí ke mutábíq us se sulúk kartá hai.

6 Ek zabúní hai, jo main ne dunyá meñ dekhí aur wuh logon par girán hai. 2 Kof aisá hai, kí Khudá ne use dhan, daulat, aur 'izzat bakhshí hai, yahán tak kí us ko kísi chíz kí, jise us ká jí cháhtá hai, kamí nahín, taubhí Khudá ne use taufiq nahín dí, kí us se kháe, balki kof ajnabí use khátá hai; yih butlán aur saht bímárí hai. 3 Agar ádmí ke sau farzand hon, aur wuh bahut barason tak jítá rahe, yahán tak kí us kí 'umr ke din beshumár hon, par us ká jí shádmání se ser na ho, aur us ká dafn na ho, to main kahtá hún, kí wuh hamí jo gir jae, us se bihtar hai: 4 kyúnki wuh batálat ke sáth áyá, aur táríkí meñ játá hai, aur us ká nám andhere meñ poshída rahtá hai; 5 us ne súrañ ko bhí na dekhá, na kísi chíz ko jáná; pas wuh us dústre se ziyáda arám meñ hai: 6 hán, agarchí wuh do hazár baras tak zinda rahe, aur use kuchh ráhat na ho; kyá sab ke sab ek hí jagah nahín jate? 7 A'dmí kí sári mihnat us ke munh ke liye hai, taubhí us ká jí nahín bhartá. 8 Kyúnki dánishmand ko ahmaq par kyá fazílat hai? aur miskín ko, jo zindon ke sámne chalná jántá hai, kyá hásil hai? 9 A'pkhon se dekh lená árzú kí áwáragí se bihtar hai; yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

10 Jo kuchh huá hai, us ká nám

zamána e qadím meñ rakkhá gayá, aur yih bhí ma'lúm hai, kí wuh insán hai; aur wuh us ke sáth jo us se zoráwar hai jhagar nahín saktá. 11 Chúnki bahut sí chízen hain jin se batálat firáwán hotí hai, pas insán ko kyá fáida hai? 12 Kyúnki kaun jántá hai, kí insán ke liye us kí zindagí meñ, ya'ní us kí bátíl zindagí ke tamám aiyám meñ, jin ko wuh parchháín kí mánind basar kartá hai, kaun sí chíz fáidamand hai? kyúnki insán ko kaun batá saktá hai kí us ke ba'd dunyá meñ kyá wáqi' hogá.

7 Nekkámí beshbahá 'itr se bihtar hai; aur marne ká din paidá hone ke din se. 2 Mátam ke ghar meñ jáná ziyáfat ke ghar meñ dákhil hone se bihtar hai; kyúnki sab logon ká anjám yihí hai; aur jo zinda hai apne dil meñ is par sochegá. 3 Gangíní hansí se bihtar hai; kyúnki chihre kí udásí se dil sudhar játá hai. 4 Dáná ká dil mátam ke ghar meñ hai; lekin ahmaq ká jí 'ishratkháne se lagá hai. 5 Insán ke liye dánishwar kí sarzanish sunná ahmaqon ká rág sunne se bihtar hai. 6 Jaisá hándí ke níche kánton ká chaakná, waisá hí ahmaq ká hansná hai: yih bhí butlán hai. 7 Yaqínan zulm dánishwar ádmí ko diwána baná detá hai; aur rishwat 'aql ko tabáh kartí hai. 8 Kísi bát ká anjám us ke ágáz se bihtar hai; aur burdbár mutakabbir mizáj se achchá hai. 9 Tú apne jí meñ khafá hone meñ jaldí na kar; kyúnki khafagí ahmaqon ke sínon meñ rahtí hai. 10 Tú yih na kah, kí Agle din in se kyúnkar bihtar the? kyúnki tú dánishmandí se is amr kí tahqíq nahín kartá. 11 Hikmat khúbí meñ mírás ke barábar hai; aur un ke liye jo súrañ ko dekhte hain ziyáda súdmand hai. 12 Kyúnki hikmat waisí hí panáhgháh hai, jaise rupaya; lekin 'ilm kí kháss khúbí yihí hai, kí hikmat sáhib í hikmat kí ján kí muháfiz hai. 13 Khudá ke kám par gaur kar; kyúnki kaun us chíz ko sídhá kar saktá hai, jise us ne terhá kiyá hai? 14 Iqbálmándí ke din khushí meñ mashgúl ho, par musíbat ke din meñ soch; balki Khudá ne is ko us ke muqábil baná rakkhá hai, táki insán apne ba'd kí kísi bát ko daryáft na kar sake.

15 Main ne apní batálat ke dinon men yih sab kuchh dekhá : koí rástbáz apní rástbází men martá hai, aur koí badkirdár apní badkirdáráí men 'umrdarází pátá hai. 16 Hadd se ziyáda nekokár na ho ; aur hikmat men i'tidál se báhar na já ; is kí kyá zarúrat hai ki tú apne ap ko barbád kare? 17 Hadd se ziyáda badkirdár na ho, aur ahmaq na ban ; tú apne waqt se pahle káhe ko maregá? 18 Achchhá hai ki tú is ko bhí pakre rahe ; aur us par se bhí háth na útháe ; kyúnki jo khudátars hai in sab se bach niklegá.

19 Híkma' sáhib í hikmat ko shahr ke das hákimon se ziyáda zoráwar baná detí hai. 20 Kyúnki zamín par koí aisá rástbáz insán nahín, ki nekí hí kare, aur khatá na kare. 21 Níz un sab báton ke sunne par, jo kahí jáen kán na lagá ; aisá na ho ki tú sun le ki terá naukar tujh par la'nat kartá hai ; 22 kyúnki tú to apne dil se jántá hai ki tú ne ap ís tarah se auron par la'nat kí hai.

23 Main ne hikmat se yih sab kuchh ázmáyá hai : main ne kahá, ki Main dánishmand banúngá ; par wuh mujh se kahín dúr thí. 24 Jo kuchh hai, so dúr aur niháyat gahrá hai ; use kaun pá saktá hai? 25 Main ne apne dil ko mutawajjih kiyá, ki jánúq, aur taftísh karún, aur hikmat aur khrad ko daryáft karún, aur samjhún, ki badí hamáqat hai, aur hamáqat díwánagí. 26 Tab main ne maüt se talkhtar us 'aurat ko páyá, jis ká dil phandá aur jál hai, aur jis ke háth hathkariyán hain : jis se Khudá khush hai, wuh us se bach jáegá, lekin gunahgár us ká shikár hogá. 27 Dekh, Wa'iz kahtá hai, Main ne ek dúsre se muqábala karke yih daryáft kiyá hai, 28 jis kí mere dil ko ab tak talásh hai, par milá nahín : main ne hazár men ek mard páyá, lekin un sabhon men 'aurat ek bhí na milí. 29 Lo, main ne sírf itná páyá, kí Khudá ne insán ko rást banáyá ; par unhon ne bahut sí bandishen tajwíz kí.

8 Dánishmand ke barábar kaun hai? aur kisí bát kí tafsír karná kaun jántá hai? Insán kí hikmat us ke chíhre ko raushan kartí hai, aur us ke chíhre kí sakhtí us se badal játí hai. 2 Main tujhe saláh

detá hún, kí Tú bádsháh ke hukm ko Khudá kí qasam ke sabab se mántá rah. 3 Tú jaldbází karke us ke huzúr se gaíb na ho ; aur kisí burí bát par isrár na kar ; kyúnki wuh jo kuchh cháhtá hai kartá hai. 4 Is liye kí bádsháh ká hukm bá-ikhtiyár hai, aur us se kaun kahegá, kí Tú yih kyá kartá hai? 5 Jo koí hukm mántá hai, burái ko na dekh-egá ; aur dánishmand ká dil mauqa' aur insáf ko samajhtá hai. 6 Is liye kí har amr ká mauqa' aur qá'ida hai, lekin insán kí musíbat us par bhárá hai ; 7 kyúnki jo kuchh hogá, us ko ma'lúm nahín ; aur kaun use batá saktá hai kí kyúnkar hogá? 8 Kisí ádmí ko rúh par ikhtiyár nahín, kí use rok sake ; aur marne ká din bhí us ke ikhtiyár se báhar hai ; aur us laráí se chhutí nahín miltí, aur na sharárat us ko jo us men garq hai chhuráegí. 9 Yih sab main ne dekhá, aur apná dil sáre kám par, jo dunyá men kiyá játá hai, lagáyá ; aisá waqt hai jis men ek shakhs dúsre par hukúmat karke apne úpar balá látá hai.

10 Is ke 'aláwa main ne dekhá, kí sharír gáre gaye, aur log bhí áe, aur rástbáz pák maqám se nikle, aur apne shahr men farámosh ho gaye. Yih bhí butlán hai. 11 Chúnki bure kám par sazá ká hukm fauran nahín diyá játá, is liye baní A'dam ká dil un men badí par bashiddat máil hai. 12 Agarchi gunahgár sau bár burái kare, aur us kí 'umrdarází ho, taubhí main yaqín-an jántá hún, kí un hí ká bhalá hogá, jo khudátars hain, aur us ke huzúr kápte hain : 13 lekin gunahgár ká bhalá kabhí na hogá, aur na wuh apne dinon ko sáye kí mánind barháegá ; is liye kí wuh Khudá ke huzúr káptá nahín. 14 Ek batálat hai, jo zamín par wuqú' men átí hai ; kí nekokár log hain, jin ko wuh kuchh pesh átá hai jo cháhiye thá kí badkirdáron ko pesh átá ; aur sharír log hain, jin ko wuh kuchh miltá hai jo cháhiye thá kí nekokáron ko miltá : main ne kahá, kí Yih bhí butlán hai. 15 Tab main ne khurramí kí ta'rif kí ; kyúnki dunyá men insán ke liye koí chíz is se bihtar nahín, kí kháe aur piye, aur khush rahe ; kyúnki yih us kí mihnát kí daurán men us kí zindagí

ke tamám, aiyám meñ jo Khudá ne dunyá meñ use bakhshí, us ke sáth rahegi.

16 Jab main ne apná dil lagáya, ki hikmat síkhún, aur us kám káj ko, jo zamín par kiyá játá hai, dekhún : (kyúñki koí aisá bhí hai jis kí áñkhon meñ na rát ko níñd áti hai, na-dín ko :) 17 Tab main ne Khudá ke sáre kám par nigáh kí, aur jáná, kí insán us kám ko jo dunyá meñ kiyá játá hai, daryáft nahín kar saktá ; agarchi insán kitní hí mihnat se us kí talásh kare, par kuchh daryáft nahín karegá ; balki har-chand dánishmand ko gumán ho, kí us ko ma'lúm kar legá, par wuh kabhí us ko daryáft nahín kar sakegá.

9 In sab báton par main ne dil se gaur kiyá, aur sab hál kí taftísh kí, aur ma'lúm huá, kí sádiq, aur dánishmand, aur un ke kám, Khudá ke háth meñ haiñ ; sab kuchh insán ke sámne hai, lekin wuh na mahabbat jántá hai, na 'adawat. 2 Sab kuchh sab par yaksán guzartá hai ; sádiq aur sharír par ; nekokár aur pák aur nápák par ; us par jo qurbáni guzrántá hai, aur us par jo qurbáni nahín guzrántá ; ek hí hádisa wáqi' hotá hai : jaisá nekokár hai, waisá hí gunahgár hai : jaisá wuh jo qasam khátá hai, waisá hí wuh jo qasam se dartá hai. 3 Sab chízon meñ jo dunyá meñ hotí haiñ, ek zabúni yih hai, kí ek hí hádisa sab par guzartá hai : hán, baní A'dam ká dil bhí sharárat se bhará hai, aur jab tak wuh jíte haiñ hamáqat un ke dil meñ rahtí hai, aur is ke ba'd murdon meñ shámil hote haiñ. 4 Chúnki jo zindon ke sáth hai us ke liye ummed hai ; is liye zinda kuttá murda sher se bihtar hai. 5 Kyúñki zinda jánte haiñ kí wuh mareñge ; par murde kuchh bhí nahín jánte, aur un ke liye aur kuchh ejr nahín ; kyúñki un kí yád játi rahí hai. 6 Ab un kí mahabbat aur 'adawat o hasad sab nest ho gaye ; aur tá abad un sab kámon meñ, jo dunyá meñ kiyé játe haiñ, un ká kór-hissa bakhra nahín.

7 Apní ráh chalá já, khushí se apní rotí khá, aur khushdilí se apní maipí ; kyúñki Khudá tere a'mál ko qubúl kar chuká hai. 8 Terá libás hamesha safed ho, aur terá sir chihnáhat se khálib na rahe.

9 Apní batálat kí zindagi ke sab-dín jo us ne dunyá meñ tujhe bakhshí hai, hán, apní batálat ke sab-dín us bíwi ke sáth, jo terí piyári hai, 'atah kar le ; kí is zindagi meñ, aur terí us mihnat ke daurán meñ jo tú ne dunyá meñ kí, terá yihí bakhra hai. 10 Jo kám terá hath karne ko páe, use maqdúr bhar kar ; kyúñki pátál meñ jahán tú játá hai, na kám hai, na mansúba, na 'ilm, na hikmat.

11 Phir main ne tawajjuh kí, aur dekhá, kí dunyá meñ na to daur meñ tezraftár ko sabqat hai, na jáng meñ zoráwar ko fath, aur na rotí dánishmand ko miltí hai, na dáulat 'aqlmandon ko, aur na 'izzat ahl-i-khírad ko ; balki un sab ke liye waqt aur hádisa hai. 12 Kyúñki insán apná waqt bhí nahín pahchántá : jis tarah machhliyán jo musíbat ke jál meñ giriftár hotí haiñ, aur jis tarah chíriyán phande meñ phansái játi haiñ, usí tarah baní A'dam bhí badbakhtí meñ, jab achának un par á-partí hai, phans játe haiñ.

13 Main ne yih bhí dekhá, kí dunyá meñ hikmat hai, aur yih mujhe barí chíz ma'lúm huí : 14 Ek chho'tá shahr thá, aur us meñ thore se log the ; us par ek bará bádsháh charh áya, aur us ká muhásara kiyá, aur us ke muqábil bare bare dam-dame bándhe : 15 magar us shahr meñ ek kangál dánishwar mard páya gayá, aur us ne apní hikmat se us shahr ko bachá líya ; taubhí kísi shakhs ne is miskín mard ko yád na kiyá. 16 Tab main ne kahá, kí Hikmat zor se bihtar hai ; taubhí miskín kí hikmat kí tahqír hotí hai, aur us kí báten suní nahín játín.

17 Dánishwaron kí báten jo áhístagi se kahí játi haiñ, ahmaqon ke sardár ke shor se ziyáda suní játi haiñ. 18 Hikmat larái ke hath-yaron se bihtar hai, lekin ek gunahgár bahut sí neki ko barbád kar detá

10 hai. 1 Murda makkhiyán 'attár ke 'itr ko badbudár kar detí haiñ ; aur thori sí hamáqat hikmat o 'izzat ko mát kar detí hai. 2 Dánishwar ká dil us ke dahine háth hai ; par ahmaq ká dil us kí báin taraf. 3 Hán, ahmaq jab ráh chaltá hai, to us kí 'aql ur játi hai, aur wuh sab se kahtá hai, kí Main ahmaq hún. 4 Agar hákim tujh par qahr kare, to apní jagah na

chhor; kyunki bardasht bare bare gunahon ko dabá detí hai. 5 Ek zabuní hai jo main ne duniyá men dekhí, goyá wuh ek khatá hai, jo hákim se sarzad hotí hai: 6 hamáqat bálánishín hotí hai, par daulatmand niche baithte hain. 7 Main ne dekhá, ki naukar ghoron par sawár hokar phirte hain, aur sardár naukaron ki manind zamín par paidal chalte hain. 8 Garhá khodnewalá usí men giregá; aur díwár men rakhna karnewalé ko sánp dasegá. 9 Jo kof pattharon ko káttá hai, un se choṭ khaegá; aur jo lakrī chirtá hai, us se khatre men hai. 10 Agar kulhárá kund hai aur ádmí dhár tez na kare, to bahut zor lagána partá hai; par hikmat hidáyat ke liye mufid hai. 11 Agar sánp ne afsún se pahle dasá hai, to afsúngar ko kuchh fáida na hogá. 12 Dá-nishmand ke munh ki báten latif hain; par ahmaq ke honṭh usí ko nigal játe hain. 13 Us ke munh ki báton ki ibtidá hamáqat hai; aur us ki báton ki intihá fitnaangez ablahí. 14 Ahmaq bhí bahut sí báten banátá hai; par ádmí nahín batá saktá hai, ki kyá hogá; aur jo kuchh us ke ba'd hogá, use kaun samjhá saktá hai? 15 Ahmaq kí mihnát use thakátí hai, kyunki wuh shahr ko jáná bhí nahín jántá. 16 Ai mamlukat, tujh par afsos, jab nábalig terá bádsháh ho, aur tere sardár subh ko khaen. 17 Nekbakht hai tú, ai sarzamin, jab terá bádsháh sharifzáda ho, aur tere sardár munásib waqt par tawánái ke liye khaen, aur na is liye ki badmasht hon. 18 Káhilí ke sabab se kariyán jhuk játi hain; aur háthon ke dhile hone se chhat tapaktí hai. 19 Hánsne ke liye log ziyáfat karte hain, aur mai ján ko khush kartí hai: aur rupiya se sab maqsad pure hote hain. 20 Tú apne dil men bhí bádsháh par la'nat na kar, aur apní khwábgháh men bhí máldár par la'nat na kar; kyunki hawái chiriyá bát ko le uregi aur pardár us ko khol degá.

11 Apní rotí pání men dal de; kyunki tú bahut dinon ke ba'd use páegá. 2 Sát ko, balki áṭh ko, hissa de; kyunki tú nahín jántá ki zamín par kyá balá áegi. 3 Jab bádál pání se bhare hote hain, to

zamín par baraskar kháilí ho játe hain; aur agar daraḥt junúb kí taraf yá shimál kí taraf gire, to jáhán daraḥt girtá hai, wahín paraṭ rahtá hai. 4 Jo hawá ká rukh dekhtá rahtá hai, wuh botá nahín; aur jo bádalon ko dekhtá hai, wuh káttá nahín. 5 Jaisá tú nahín jántá hai, ki hawá kí kyá ráh hai, aur hámila ke rihm men haddiyán kyúnkar barhtí hain; waisá hí tú Khudá ke kámon ko jo sab kuchh kartá hai, nahín jánegá. 6 Subh ko apná bíf bo, aur shám ko bhí apná háth dhilá na hone de: kyunki tú nahín jántá ki un men se kaun sá bárwar hogá, yih, yá wuh, yá donon ke donon barábar baromand hongé. 7 Núr shírín hai, aur áftáb ko dekhná ánkhon ko achchá lagtá hai. 8 Hán, agar ádmí barason zinda rahe, to un men khushí kare; lekin táríkí ke dinon ko yád rakkhe, kyunki wuh bahut hongé. Sab kuchh jo átá hai butlán hai.

9 Ai jawán, tú apní jawání men khush ho, aur us ke aiyám men apná jí bahlá, aur apne dil kí ráhon men, aur apní ánkhon kí manzurí men chal: lekin yád rakh, ki in sab báton ke liye Khudá tujh ko 'adálat men láegá. 10 Pas gam ko apne dil se dúr kar, aur badí apne jism se níkal dál; kyunki laṭakpan aur jawání

12 donon bátíl hain. 1 Aur apní jawání ke dinon men apne Kháliq ko yád kar, jab ki bure dín hanoz nahín áe, aur wuh baras nazdík nahín hue jin men tú kahegá, ki In se mujhe kuchh khushí nahín; 2 jab ki hanoz súraj, aur raushní, aur chánd, aur sitáre tárík nahín hue, aur bádál bárish ke ba'd phir jama' nahín hue: 3 jis roz ghar ke nigahbán thartharáne lagen, aur zoráwar log kubre ho jáen, aur písnewáliyan ruk jáen is liye ki wuh thorí sí hain, aur wuh jo khiṭkiyon se jhánkti hain dhundlá jáen, 4 aur galí ke kiwáre band ho jáen; jab chakkí kí áwáz dhímí ho jáe, aur insán chiriyá kí áwáz se chaunk uthe, aur nágme kí sab betiyán za'ff ho jáen; 5 hán, jab wuh charháil se bhí dar jáen, aur dahshat ráh men ho; aur bádám ke phúl níklen, aur tiddí ek bojh ma'lúm ho, aur khwábsh mit jáe: kyunki insán apne abadí makán

men chala jāegā, aur mātam karne-wāle galī galī phirenge : 6 peshtar is se, ki chāndī kī dorī kholī jāe, aur sone kī kaṭorī torī jāe, aur gharā chashme par phorā jāe, aur hauz kā charkh tūt jāe ; 7 aur khāk khāk se jā mile, jis tarah āge milī hūī thī, aur rūh Khudā ke pās, jis ne use diyā thā, wāpas jāe. 8 Bātil hī bātil, Wā'iz kahtā hai, sab kuchh bātil hai.

9 Garaz, azbaski Wā'iz dānishmand thā, us ne logon ko ta'līm dī ; hāñ, us ne bakhūbī gaur kiyā, aur khūb tajwīz kī, aur bahut sī masalen qarīne se bayān kīñ. 10 Wā'iz dilāwez bāton kī talāsh men rahā,

un sachchī bāton kī jo rāstī se likhī gayīñ.

11 Dānishmand kī bāton painon kī mānind haiñ, aur un khūñṭiyon kī mānind jo sāhibān i majlis ne lagāl hon, aur jo ek hī charwāhe kī taraf se milī hon. 12 So ab, ai mere beṭe, in se nasīhatpazīr ho : bahut kitāben banāne kī intihā nahīñ hai ; aur bahut paṛhnā jism ko thakātā hai.

13 Ab sab kuchh sunāyā gayā ; hāsīl kalām yih hai : Khudā se dar, aur us ke hukmon ko mān ; ki insān kā farz i kullī yihī hai. 14 Kyūñki Khudā har ek fi'l ko har ek poshīda chīz ke sāth, khwāh bhālī ho khwāh burlī, 'adālat men lāegā.

GAZALU'L GAZALA'T

1 Sulaimān kī Gazalu'l Gazalāt.

2 Wuh apne muṅh ke chūmon se mujhe chūme ;

Kyūñki terā 'ishq mai se bihtar hai.

3 Tere 'itr kī khushbū latīf hai ;

Terā nām 'itr i rekhta hai ;

Isī liye kuñwāriyāñ tujh par 'āshiq haiñ.

4 Mujhe khench le ; ham tere pīchhe daurengī :

Bādshāh mujhe apne mahall men le āyā :

Ham tujh men shādmān aur masrūr hongī,

Ham tere 'ishq kā tazkira mai se ziyāda karengī :

Wuh sachche dil se tujh par 'āshiq haiñ.

5 Ai Yarūshalem kī beṭiyo,

Main siyāhfām lekin khūbsūrat hūñ,

Qīdār ke khaimon

Aur Sulaimān ke pardon kī mānind.

6 Mujhe mat tāko, ki main siyāhfām hūñ,

Kyūñki main dhūp kī jalī hūñ.

Merī māñ ke beṭe mujh se nā-khush the,

Unhon ne mujh se tākistānon kī nigahbānī karāī ;

Lekin main ne apne tākistān kī nigahbānī nahīñ kī.

7 Ai merī jān ke piyāre, mujhe batā,

Tū apne galle ko kahāñ charātā hai, aur dopahar ke waqt kahāñ biṭhātā hai ?

Kyūñki main tere rafīqon ke gallon ke pās

Kyūñ māri māri phirūñ ?

8 Ai 'auraton men sab se jamīla, agar tū nahīñ jāntī,

To galle ke naqsh i qadam par chalī jā,

Aur apne buzgālon ko charwāhon ke khaimon ke pās pās charā.

9 Ai merī piyāri,

Main ne tujhe Fir'aun ke rath kī ghoriyon men se ek ke sāth tashbīh dī hai.

10 Tere gāl musalsal zulfon men khushnumā haiñ,

Aur terī gardan motiyon ke hāron men.

11 Ham tere liye sone ke tauq banāenge,

Aur un men chāndī ke phūl jārengē.

12 Jab tak bādshāh tanāwul farmātā rahā,

Mere sumbul kī mahak urṭī rahī.

- 13 Merá mahbúb mere liye dasta e murr hai,
Jo rát bhar merí chhátíyon ke darmiyán pará rahtá hai.
- 14 Merá mahbúb mere liye 'Ain Jadí ke angúristán se Mibndí ke phulon ká guchchhá hai.
- 15 Dekh, tú khúbrú hai, ai merí piyári; dekh, tú khúbsúrat hai: Terí ánkhen do kabútar hain.
- 16 Dekh, tú hí khúbsúrat hai, ai mere mahbúb, baiki margúb i khátir hai:
Hamará palang bhí sabz hai.
- 17 Hamáre ghar ke shahtír deodár ke, Aur hamári karíyan sanaubar kí hain.
- 2** Main Shárún kí nargis,
Aur wádíon kí sosan hún.
- 2 Jaisí sosan jháriyon men,
Waisí hí merí mahbúba kunwá-riyon men hai.
- 3 Jaisá seb ká darakht ban ke darakhton men,
Waisá hí merá mahbúb nau-jawánon men hai.
Main niháyat shádmání se us ke sáye men baithí,
Aur us ká phal mere munh men mithá lagá.
- 4 Wuh mujhe maikháne ke andar láyá,
Aur us kí mahabbat ká jhandá mere úpar thá,
- 5 Kishmish se mujhe qarár do,
senon se mujhe tazadam karo,
Kyünki main 'ishq kí bímár hún.
- 6 Us ká báyan háth mere sir ke niche hai,
Aur us ká dahiná háth mujhe gale se lagátá hai.
- 7 Ai Yarúshalem kí betíyo,
Main tum ko gazálon aur maidán kí harniyon kí qasam detí hún,
Ki tum mere piyáre ko na jagáo,
na utháo,
Jab tak kí wuh uthná na cháhe.
- 8 Mere mahbúb kí áwáz ! dekh, wuh á rahá hai;
Paháron par se kúdtá, aur tilon par se phándtá húa chalá átá hai.

- 9 Merá mahbúb áhú yá jawán haráa kí mánind hai:
Dekh, wuh hamári díwár ke píchhe khará hai,
Wuh khiṛkiyon se jhánktá hai,
Wuh jhanjhriyon se táktá hai.
- 10 Mere mahbúb ne mujh se báten kí, aur kahá,
Uth, merí piyári, merí náznín, chalí á;
- 11 Kyünki dekh, járá guzar gayá,
Menh baras chuká, aur nikal gayá;
- 12 Zamin par phulon kí bahár hai,
Parandon ke chahchaháne ká waqt á pahunchá,
Aur hamári sarzamin men qum-rión kí áwáz sunái dene lagí;
- 13 Anjír ke darakhton men hare anjír pakne lage,
Aur táken phulne lagín,
Un kí mahak phail rahi hai.
So uth, merí piyári, merí jamila, chalí á.
- 14 Ai merí kabútarí, jo chatánon ke daráron men, aur karáron kí ár men chhipí hai,
Mujhe apná chihra dikhá, mujhe apní áwáz suná;
Kyünki tú máhjabín, aur terí áwáz shírín hai.
- 15 Hamáre liye lomriyon ko pakro,
un lomri bachchon ko, jo tá-kistán kharáb karte hain;
Kyünki hamári tákon men phul lage hain.
- 16 Merá mahbúb merá hai, aur main us kí hún;
Wuh sosanon ke darmiyán chará-tá hai.
- 17 Jab tak din dhale, aur sáya barhe,
Tú phir á, ai mere mahbúb; tú gazál yá jawán harán kí tarah hokar á,
Jo Batar ke paháron par hai.
- 3** Main ne rát ko apne palang par use dhúndhá jo merí ján ká piyára hai:
Main ne use dhúndhá, par na páyá.
- 2 Ab main uthúngí, aur shahr men phirúngí,
Kúchon men aur bazáron men,
Us ko dhúndhúngí jo merí ján ká piyára hai;
Main ne use dhúndhá, par na páyá.
- 3 Pahrewále, jo shahr men phirte hain, mujhe mile;

- Main ne pūchhā, Kyā tum ne use
dekhā jo merī jān kā piyārā
hai?
- 4 Abhi main un se thoṛā hī āge baṛhī
thī,
Kī merī jān kā piyārā mujhe mil
gayā ;
Main ne use pakar rakkhā, aur
use na chhoṛā,
Jab tak kī main use apnī mān ke
ghar men,
Aur apnī wālida ke khalwatkhāne
men na le gayī.
- 5 Ai Yarūshalem kī betiyo,
Main tum ko gazalon aur maidān
kī harniyon kī qasam detī hūn,
Kī tum mere piyāre ko na jagāo,
na uthāo,
Jab tak kī wuh uṭhnā na chāhe.
- 6 Yih kaun hai jo murr aur lubān
se,
Aur saudāgaron ke tamām 'itron
se mu'attar hokar,
Biyābān se dhuwen ke sutūn kī
mānind chalā atā hai?
- 7 Dekho, yih Sulaimān kī pālki hai ;
Jis ke sāth Isrāīlī bahāduron
men se
Sāth pahlawān hain.
- 8 Wuh sab ke sab shamsherzan
aur jang men māhir hain ;
Rāt ke khatre ke sabab se
Har ek kī talwār us kī rān par
latak rahi hai.
- 9 Sulaimān bādshāh ne Lubnān
kī lakriyon se
Apne liye ek pālki banwāī.
- 10 Us ke dandē chāndī ke banwāe,
Us kī nishast sone kī, aur gaddī
argawānī banwāī,
Aur us ke andar kā farsh
Yarūshalem kī betiyon ne 'ishq
se murassa' kiyā.
- 11 Ai Siyyūn kī betiyo, bāhar niklo,
aur Sulaimān bādshāh ko dekho,
Us tāj ke sāth jo us kī mān ne
us ke biyāh ke din
Aur us ke dil kī shādmānī ke roz
us ke sir par rakkhā.
- 4 Dekh, tū khūbrū hai, ai merī
piyārī ; dekh, tū khūbsūrat
hai,
Terī ānkhen tere niqāb ke niche
do kabūtar hain ;
Tere bāl bakriyon ke galle kī
mānind hain,

- Jo koh ī Jilī'ād par baithī hon,
- 2 Tere dānt bheron ke galle kī
mānind hain,
Jin ke bāl katre gaye hon, aur
jin ko gusl diyā gayā ho ;
Jin men se har ek ne do bachche
diye hon,
Aur un men ek bhī bānjh na ho.
- 3 Tere honṭh qirmizī dore hain,
Terā munh dilfareb hai ;
Terī kanpatiyān tere niqāb ke
niche
Anār ke tukron kī mānind hain.
- 4 Terī gardan Dāūd kā burj hai, jo
silākhāne ke liye banā,
Jis par hazār siparen laṭkāī gayī
hain,
Wuh sab kī sab pahlawānon kī
siparen hain.
- 5 Terī doṅon chhātiyān do tawām
āhū bachche hain,
Jo sosanon men charte hain.
- 6 Jab tak din dhale, aur sāya
barhe,
Main murr ke pahār aur lubān ke
tille par jā rahūngā.
- 7 Ai merī piyārī, tū sarāpā jamīl
hai ;
Tujh men koī 'aib nahīn.
- 8 Lubnān se mere sāth, ai dulhan,
Tū Lubnān se mere sāth chalī ā ;
Amāna kī choṭī par se,
Sanīr aur Harmūn kī choṭī par se,
Sheron kī māndon se,
Aur chiton ke paharon par se
nazar daurā.
- 9 Ai merī piyārī, merī zauja, tū ne
merā dil lūṭ liyā ;
Apnī ek nazar se, apnī gardan ke
ek tauq se,
Tū ne merā dil gārat kar liyā.
- 10 Ai merī piyārī, merī zauja, terā
'ishq kyā khūb hai !
Terī mahabbat mai se ziyāda lazīz
hai !
Aur tere 'itron kī mahak har
tarah kī khushbū se baṛkar
hai.
- 11 Ai merī zauja, tere honṭhor se
shahd ṭapaktā hai ;
Shahd o shīr terī zabān tale hain ;
Terī poshāk kī khushbū Lubnān
kī sī hai.
- 12 Merī piyārī, merī zauja ek mu-
qaffal bāgīcha hai ;
Wuh mahfūz sotā aur sarba-
muhr chashma hai.

- 13 Tere bág ke paude lazíz mewa-
dár anár hain ;
Mehdí aur sumbul bhí hain,
14 Jaámási aur za'farán,
Bedmushk aur dárchíní, aur lu-
bán ke tamám darakht,
Murr aur 'úd aur har tarah kí
kháss khushbú.
15 Tú bágón men ek mamba',
A'b í hayát ká chashma,
Aur Lubnán ká jharná hai.
16 Ai bád í shimál, bedár ho, ai bád
í junúb, chali á ;
Mere bág par se guzar, táki us kí
khushbú phaile.
Merá mahbúb apne bág men áe,
Aur apne lazíz mewe kháe.
- 5** Main apne bág men áyá hún, ai
merí piyári, merí zauja :
Main ne apná murr apne balsán
samet jama' kar liyá :
Main ne apná shahd chhatte
samet khá liyá ;
Main ne apní mai dúdh samet pí
lí hai.
Ai dosto, kháo, piyo :
Piyo, hán, ai 'azízo, khúb jí bharke
piyo.
- 2 Main sotí hún, par merá dil jágtá
hai ;
Mere mahbúb kí áwáz hai, jo
khatkhatáta aur kahtá hai,
Mere liye darwáza khol, merí
mahbúba, merí piyári, merí
kabútarí, merí pákíza ;
Kyúnki merá sir shabnam se tar
hai,
Aur merí zulfen rát kí búndon se
bhari hain.
- 3 Main to kapre utár chukí, ab phir
kaise pahínun ?
Main to apne pánw dho chukí ; ab
un ko kyün mailá karun ?
- 4 Mere mahbúb ne apná háth
súrakh se andar kiyá,
Aur mere dil o jigar men us ke
liye jumbish hui.
- 5 Main apne mahbúb ke liye dar-
wáza kholne ko uthí ;
Aur mere háthon se murr tapká,
Aur merí ungliyon se raqíq murr
tapká,
Aur qufi ke doston par pará.
- 6 Main ne apne mahbúb ke liye
darwáza kholá ;
Lekin merá mahbúb murkar chalá
gayá thá.

- Jab wuh bolá to main behawás
ho gayí :
Main ne use dhúnghá, par na
páyá ;
Main ne use pukará, par us ne
mujhe kuchh jawáb na diyá.
- 7 Pahrewále, jo shahr men phirte
hain, mujhe mile,
Unhon ne mujhe mára, aur gháyal
kiyá ;
Shahrpanáh ke maháfizon ne merí
chádar mujh se chhín lí.
- 8 Ai Yarúshalem kí beṭiyo, main
tum ko qasam detí hún, kí agar
merá mahbúb tum ko mil
jáe,
To us se kah dená, kí main 'ishq
kí bímár hún.
- 9 Tere mahbúb ko kisí दूसरे mah-
búb par kyá fazílat hai ?
Ai 'auraton men sab se jamíla,
Tere mahbúb ko kisí दूसरे mah-
búb par kyá fauqíyat hai,
Jo tú ham ko is tarah qasam detí
hai ?
- 10 Merá mahbúb surkh o safed
hai,
Wuh das hazár men mumtáz
hai.
- 11 Us ká sir khális soná hai,
Us kí zulfen pechdarpech aur
kauwe se káli hain.
- 12 Us kí ánkhen un kabútaron kí
mánind hain,
Jo dúdh men nahákar lab í daryá
tamkanat se baiṭhe hon.
- 13 Us ke rukhsár phulon ke chaman
aur balsán kí ubhrí hui kiyá-
riyán hain ;
Us he honṭh sosan hain, jin se
raqíq murr tapaktá hai.
- 14 Us ke háth zabarjad se murassa'
sone ke halqe hain ;
Us ká peṭ háthidánt ká kám hai,
jis par nilam ke phul bane hon.
- 15 Us kí tángen kundan ke páyon
par sang í marmar ke sutún
hain ;
Wuh dekhne men Lubnán, aur
khúbí men rashk í saro hai.
- 16 Us ká munh azbas shírín hai,
hán, wuh sarápá 'ishqangez
hai.
Ai Yarúshalem kí beṭiyo,
Yih hai merá mahbúb, yih hai
merá piyára.

6 Terá mahbúb kahán gayá?
Ai 'auraton meñ sab se jamíla,
Terá mahbúb kis taraf ko niklá,
Ki ham tere sáth us kí talásh
meñ jáen?

2 Merá mahbúb apne bostán meñ
balsán kí kiyáriyon kí taraf
gayá hai,
Táki bágon meñ charáe, aur
sosan jama' kare.

3 Main apne mahbúb kí hun, aur
merá mahbúb merá hai,
Wuh sosanon meñ charátá hai.

4 Ai merí piyári, tú Tirzah kí
mánind khúbsúrat hai,
Yarúshalem kí mánind khush-
manzar,
Aur 'alamdár lashkar kí mánind
muhíb hai.

5 Apní ánkhen merí taraf se pher le,
Kyúñki wuh mujhe ghabrá detí
haiñ.

Tere bál bakriyon ke galle kí
mánind haiñ,
Jo koh i Jili'ád par baiṭhí hon.

6 Tere dánt bheṛon ke galle kí
mánind haiñ,
Jin ko gusl diyá gayá ho ;
Jin meñ se har ek ne do bachche
diye hon,

Aur un meñ ek bhí bánjh na ho.

7 Terí kampaṭiyán tere niqáb ke
niche

Anár ke ṭukron kí mánind haiñ.

8 Sáth rániyán aur assí haramen,
Aur beshumár kunwáriyán bhí
haiñ.

9 Par merí kabútarí, merí pákíza
benazír hai ;

Wuh apní mán kí iklautí ;

Wuh apní wáliba kí láḍlí hai.

Beṭiyon ne use dekhá, aur use
mubáarak kahá ;

Rániyon aur haramon ne dekhkar
us kí sitáish kí.

10 Yih kaun hai jis ká zuhúr subh
kí mánind hai,

Jo husn meñ máhtáb,

Aur núr meñ áftáb,

Aur 'alamdár lashkar kí mánind
muhíb hai?

11 Main chilgozon ke bág meñ gayá,
Kí wadí kí nabátát par nazar
karún,

Aur dekhún ki ták meñ gunche,

Aur anáron meñ phúl nikle haiñ,
ki nahín.

12 Mujhe abhí khabar bhí na thí, ki
mere dil ne

Mujhe mere umará ke rathon par
charhá diyá.

13 Lauṭ á, lauṭ á, ai Shúlamít,

Lauṭ á, lauṭ á, ki ham tujh par
nazar karen.

Tum Shúlamít par kyún nazar
karoge,

Goyá wuh do lashkaron ká nách
hai?

7 Ai amírzadí, tere páñw jútiyon
meñ kaise khúbsúrat haiñ.

Terí ránon kí goláí un zewaron
kí mánind hai,

Jin ko kisi ustád kárigar ne
banáyá ho.

2 Terí náf gol piyála hai,

Jis meñ miláí hui máí kí kamí
nahín.

Terá peṭ gehún ká ambár hai,

Jis ke girdágird sosan hon.

3 Terí donon chhátiyán do áhú
bachche haiñ,

Jo tawám paidá hue hon.

4 Terí gardán háthidánt ká burj
hai ;

Terí ánkhen Baitrabím ke pháṭak
ke pás Hasbon ke chashme
haiñ ;

Terí nák Lubnán ke burj kí misál
hai,

Jo Damishq ke ruḅh baná hai.

5 Terá sir tujh par Karmil kí
mánind hai,

Aur tere sir ke bál argawání haiñ ;
Bádsháh terí zulfon meñ asír hai.

6 Ai mahbúba, 'aish o 'ishrat ke
liye,

Tú kaisí jamíla aur jánfazá hai !

7 Yih terí qámat khajúr kí mánind
hai,

Aur terí chhátiyán angúr ke
guchche haiñ.

8 Main ne kahá, Main is khajúr par
charhúngá,

Aur is kí shákhon ko pakaṛúngá.
Terí chhátiyán angúr ke guch-
chhe hon,

Aur tere sáñs kí khushbú seb kí
sí ho ;

9 Aur terá munh bihtarín sharáb kí
mánind ho,

- Jo mere mahbúb ki taraf sídhi chali játi hai,
 Aur sonewálon ke honthon par se áhista áhista bah játi hai.
- 10 Main apne mahbúb ki hun,
 Aur wuh merá mushtáq hai.
- 11 Ai mere mahbúb, chal, ham kheton men sair karen,
 Aur gánwon men rát káten.
- 12 Phir tarke angúristánon men chalen;
 Aur dekhen ki áyá tak shigúfta hai, aur us men phúl nikle hain,
 Aur anár ki kaliyán khilí hain yá nahin;
 Wahán main tujhe apní mahabbat dikháungi.
- 13 Mardum giyáh ki khushbú phail rahi hai,
 Aur hamáre darwázon par har qism ke tar o khushk mewe hain,
 Jo main ne tere liye jama' kar rakkhe hain, ai mere mahbúb.
- 8** Kásh ki tú mere bhái ki mánind hotá,
 Jis ne merí man ki chhátiyon se dúdh piyá.
 Main tujhe jab báhar pátí, to terí machchhiyán letí;
 Aur koí mujhe haqír na jántá.
- 2 Main tujh ko apní man ke ghar men le játi,
 Wuh mujhe síkhátí;
 Main apne anáron ke ras se Tujhe mamzúj mai pilátí.
- 3 Us ká báyan háth mere sir ke niche hotá,
 Aur dahiná mujhe gale se lagátá.
- 4 Ai Yarúshalem kí betiyo, main tum ko qasam detí hun,
 Ki tum mere piyáre ko na jagáo, na utháo,
 Jab tak ki wuh uthná na cháhe.
- 5 Yih kaun hai jo biyábán se Apne mahbúb par takiya kiye chali áti hai?
- Main ne tujhe seb ke darakht ke niche jagáyá:
 Jahán terí wiládat hui,

- Jahán terí wárida ne tujhe janam diyá.
- 6 Nagín kí mánind mujhe apne dil men lagá rakh, aur ta'wiz kí mánind apne bázu par;
 Kyunki 'ishq maut kí mánind zabardast hai;
 Aur gairat pátál se bemuruwwat hai.
 Us ke shu'le ág ke shu'le hain,
 Aur KHUDÁWAND ke shu'le kí mánind.
- 7 Sailáb 'ishq ko bujhá nahin saktá,
 Bárh us ko dubá nahin sakti;
 Agar ádmí mahabbat ke badle apná sab kuchh de dále,
 To wuh sarásar hiqárat ke láiq thahregá.
- 8 Hamári ek chhotí bahin hai,
 Abhi us kí chhátiyán nahin uthin;
 Jis roz us kí bát chale,
 Ham apní bahin ke liye kyá karen?
- 9 Agar wuh diwár ho,
 To ham us par chándí ká burj banáenge;
 Aur agar wuh darwáza ho,
 To ham us par deodár ke takhte lagáenge.
- 10 Main diwár hun aur merí chhátiyán burj hain;
 Aur main us kí nazar men salámatiyáfta kí mánind thí.
- 11 Ba'1 Hámún men Sulaimán ká tákistán thá;
 Us ne us tákistán ko bágbánon ke supurd kiyá,
 Ki un men se har ek us ke phal ke badle hazár misqál chándí adá kare.
- 12 Merá tákistán jo merá hí hai, mere sámné hai:
 Ai Sulaimán, tú to hazár le,
 Aur us ke phal ke nigahbán do sau páen.
- 13 Ai bostán men rahnewali,
 Rafiq terí áwáz sunte hain;
 Mujh ko bhi suná.
- 14 Ai mere mahbúb, jaldí kar,
 Aur us gazál yá áhú bachche kí mánind ho já,
 Jo balsání paháriyon par hai.

YASA'IYA'H

1 Yasa'iyáh bin A'mús kí royá, jo us ne Yahúdáh aur Yarúshalem kí bábat Yahúdáh ke bádsháhon 'Uzziyáh aur Yútám aur A'khaz aur Hizziyáh ke aiyám men dekhi.

2 Sun, ai ásmán, aur kán lagá, ai zamín, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Maín ne laṛkon ko pálá aur posá, par unhon ne mujh se sarkashí kí. 3 Bail apne málik ko pahchántá hai, aur gadhá apne sáhib kí charní ko; lekin baní Isráíl nahín jánte, mere log kuchh nahín sochte. 4 A'h khatákár guroh, badkirdári se ladí hui qaum, badkirdáron kí nasl, mákkár aulád; jinhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, Isráíl ke Quddús ko haqír jáná, aur gumráh o bargashta ho gaye.

5 Tum kyún ziyáda bagáwat karke aur már kháoge? Tamám sir-bimár hai, aur dil bí'lkull sust hai. 6 Talwe se lekar chándí tak us men kahín sihat nahín; faqat zakhm aur choṭ aur safé hue gháoshí hain: jo na dabáe gaye, na bándhe gaye, na tel se narm kiye gaye hain. 7 Tumhárá máik ujár hai; tumhári bastiyán jal gayin; pardesi tumhári zamín ko tumháre sámne nigalte hain, wuh wirán hai, goyá use ajnabí logon ne ujára hai.

8 Aur Siyyún kí betí chhoṭ dí gayí hai, jaisí jhonpí tákistán men aur chhappar kákrí ke khet men, yá us shahr kí mánind, jo mahsúr ho gayá ho. 9 Agar RABB u'l afwáj hamárá thoṛá sá baqiya baqí na chhoṛtá, to ham Sadúm kí misl aur 'Amúrah kí mánind ho játe.

10 Ai Sadúm ke hákimo, KHUDÁWAND ká kalám suno; ai 'Amúrah ke logo, hamáre Khudá kí shari'at par kán lagáo. 11 KHUDÁWAND farmátá hai, Tumháre zabíhon kí kasrat se mujhe kyá kám? main menḍhon kí sokhtaní qurbánion se aur farbih bachhron kí charbí se bezár hún, aur bailon aur bheron aur bakron ke khún men merí khushnúdí nahín.

12 Jab tum mere huzúr ákar mere didár ke tálib hote ho, to kaun tum se yih cháhtá hai, kí merí bargáhon

ko raundo? 13 A'yande ko bátíl hadye na láná, bakhúr se mujhe nafrat hai, naye chánd aur sabt aur 'idí jamá'at se bhí; kyúnki mujh men badkirdári ke sáth 'id kí bardásht nahín. 14 Mere dil ko tumháre naye chándon aur tumhári muqarrara 'idon se nafrat hai: wuh mujh par bár hain; main un kí bardásht nahín kar saktá. 15 Jab tum apne háth phailáoge, to main tum se ánkhi pher lúngá; hán, jab tum du'á par du'á karoge, to main na sunúngá: tumháre háth to khúnálúda hain. 16 Apne ap ko dho, apne ap ko pák karo; apne bure kámon ko merí ánkhon ke sámne se dúr karo, bad'í'li se bázáo, 17 nekokári sikho, insáf ke tálib ho, mazlúmon kí madad karo, yatímon kí faryádrasí karo, bewáon ke hámi ho.

18 Ab KHUDÁWAND farmátá hai, A'o, ham báham hujjat karen; agarchi tumháre gunáh qirmizí hon, wuh barí kí mánind safed ho jáenge, aur harchand wuh argawáni hon, taubhi un kí mánind ujle hongé. 19 Agar tum rází aur farmánbardár ho, to zamín ke achchhe achchhe phal kháoge: 20 par agar tum inkár karo, aur bági ho, to talwár ká luqma ho jáoge, kyúnki KHUDÁWAND ne apne munh se yih farmáyá hai.

21 Wafádár bastí kaisí badkár ho gayí! wuh to insáf se ma'múr thí, aur rastbázi us men bastí thí, lekin ab khúní rahte hain. 22 Terí chándí mail ho gayí; terí mai men pání mil gayá. 23 Tere sardár gardankash aur choron ke sáthí hain, un men se har ek rishwatdost aur in'ám ká tálib hai; wuh yatímon ká insáf nahín karte, aur bewáon kí faryád un tak nahín pahunchtí.

24 Is liye Khudáwand RABB u'l afwáj Isráíl ká Qádir yún farmátá hai, kí A'h, main zarúr apne mukhálifon se áram páúngá, aur apne dushmanon se intiqám lúngá. 25 Aur main tujh par apná háth barháúngá, aur terí mail bí'lkull dúr

kar dūngā, aur us rānge ko jo tujh men milā hai judā karūngā: 26 aur main tere qāzion ko pahle kī tarah, aur tere mushiron ko ibtidā ke mutābiq bahāl karūngā, is ke ba'd tū rāstbāz bastī aur wafādār ābādī kahlāegī. 27 Siyyūn 'adālat ke sabab se, aur wuh jo us men gunāh se bāz āe hai rāstbāzī ke bā'is najāt pāenge. 28 Lekin gunahgār aur badkirdār sab ikatthe halāk honge, aur jo KHUDĀWAND se bāgi hue, fanā kiye jāenge. 29 Kyūnki wuh un balūton se jin ko tum ne chāhā sharminda honge, aur tum un bāgon se jin ko tum ne pasand kiyā hai khajil hōge. 30 Aur tum us balūt kī mānind ho jāoge, jis ke patte jhar jāen, aur us bāg kī misl jo beābī se sūkh jāe. 31 Wahān kā pahlawān aisā ho jāegā, jaisā san, aur us kā kām chingārī ho jāegā; wuh donon bāham jal jāenge, aur koi un kī āg na bujhāegā.

2 Wuh bāt jo Yasa'iyāh bin A'mūs ne Yahūdāh aur Yarūshalem ke haqq men royā men dekhī.

2 A'khiri dīnon men yūn hogā, ki KHUDĀWAND ke ghar kā pahār pahāron kī choṭī par qāim kiyā jāegā, aur ṭilon se baland hogā, aur sab qaumen wahān pahunchengī. 3 Balki bahut sī ummaten āengī, aur kāhengī, A'ō, KHUDĀWAND ke pahār par charhen, ya'nī Ya'qūb ke Khudā ke ghar men dākhil hon, aur wuh apnī rāhen ham ko batāegā, aur ham us ke rāston par challenge: kyūnki sharī'at Siyyūn se aur KHUDĀWAND kā kalām Yarūshalem se sādīr hogā. 4 Aur wuh qaumon ke darmiyān 'adālat karegā, aur bahut sī ummaton ko dāntegā, aur wuh apnī talwāron ko torkar phālen, aur apne bhālon ko hānsūe banā dālenge; aur qaum qaum par talwār na chalāegī, aur wuh phir kabhī jang karnā na sikhenge.

5 Ai Ya'qūb ke gharāne, āo, ham KHUDĀWAND kī raushnī men chalen. 6 Tū ne to apne logon ya'nī Ya'qūb ke gharāne ko tark kiyā, is liye ki wuh ahl i mashriq kī rusūm se pur hai, aur Filistion kī mānind shugūn lete, aur begānon kī aulād ke sāth hāth par hāth mārte hai. 7 Aur un kā mulk sone chāndī se mālāmāl hai, aur un ke khazānon kī kuchh

intihā nahīn; aur un kā mulk ghoron se bharā hai; aur un ke rathon kā kuchh shumār nahīn. 8 Aur un kī sarzamīn buton se bhī pur hai, wuh apne hī hāthon kī san'at, ya'nī apnī hī ungliyon kī kārigarī ko sijda karte hai. 9 Is sabab se chhotā ādmī past kiyā jātā hai, aur barā ādmī zalīl hotā hai; aur tū un ko hargiz mu'āf na karegā. 10 KHUDĀWAND ke khauf se aur us ke jalāl kī shaukat se chatān men ghus jā, aur khāk men chhip jā. 11 Insān kī ūnchī nigāh nīchī kī jāegī, aur banī A'dam kā takabbur past ho jāegā; aur us roz KHUDĀWAND hī sarbaland hogā. 12 Kyūnki RABB u'l afwāj kā dīn tamām magrūron, baland-nazaron, aur mutakabbiron par āegā, aur wuh past kiye jāenge. 13 Aur Lubnān ke sab deodāron par jo baland aur ūnche hai, aur Basan ke sab balūton par, 14 aur sab ūnche pahāron, aur sab baland ṭilon par, 15 aur har ek ūnche burj par, aur har ek fasīlī diwār par, 16 aur Tarsīs ke sab jahāzon par, garaz har ek khushnumā manzar par, 17 aur ādmī kā takabbur zer kiyā jāegā, aur logon kī balandbīnī past kī jāegī, aur us roz KHUDĀWAND hī sarbaland hogā. 18 Aur tamām but bi'lkull fanā ho jāenge. 19 Aur jab KHUDĀWAND ūthegā, ki zamīn ko shiddat se hilāe, to log us ke dar se, aur us ke jalāl kī shaukat se pahāron ke gāron aur zamīn ke shigāfon men ghuseenge. 20 Us roz log apnī sone chāndī kī mūraton ko jo unhon ne pūjne ke liye banāin, chhuchhūndaron aur chamgādaon ke āge phenk denge; 21 tāki jab KHUDĀWAND zamīn ko shiddat se hilāne ke liye ūthe, to us ke khauf se aur us ke jalāl kī shaukat se chatānon ke gāron, aur nāhamwār pattharon ke shigāfon men ghus jāen. 22 Pas tum insān se, jis kā dam us ke nathnon men hai, bāz raho; kyūnki us kī kyā qadr hai?

3 Kyūnki dekho, Khudāwand RABB u'l afwāj Yarūshalem aur Yahūdāh se saharā aur takiya, roṭī kā tamām saharā aur pānī kā tamām takiya dūr kar degā, 2 ya'nī bahādūr aur sahib i jang ko, qāzī aur nabī ko, fālgīr o kuhaṁsāl ko, 3 pachās pachās ke sardāron, aur 'izzatdāron, aur salāh-

káron, aur hoshyár kárigaron, aur mábir jádúgaron ko. 4 Aur main laṛkon ko un ke sardár banáungá, aur nannhe bachche un par hukmrání karenge. 5 Logon men se har ek dúse par, aur har ek apne ham-sáye par sitam karegá; aur bachche búrhon kí aur razíl sharífon kí gustákhí karenge. 6 Jab koí ádmí apne báp ke ghar men apne bhái ká dáman pakaṛkar kahe, ki Tú to poshákwalá hai, á tú hamará hákim ho, aur is ujre des par qábiz ho já: 7 us roz wuh baland áwáz se kah-egá, ki Mujh se intizám nahín hogá; kyúnci mere ghar men na roṭí hai, na kaprá: mujhe logon ká hákim na banáo. 8 Kyúnci Yarúshalem kí barbádí ho gayí, aur Yahúdáh gir gayá; is liye kí un kí bolchál aur chálchalan KHUDÁWAND ke khiláf hain, kí us kí jalálf ánkhoṅ ko gazabnák karen. 9 Un ke muḡh kí súrat un par gawáhf detí hai; wuh apne gunáhoṅ ko Sadúm kí mánind záhir karte hain, aur chhipáte nahín; un kí jánon par wáwailá hai! kyúnci wuh áp apne úpar balá láte hain. 10 Rástbázoṅ kí bábat kaho, kí bhalá hogá; kyúnci wuh apne kámoṅ ká phal kháenge. 11 Sharífon par wáwailá hai! kí un ko badí pesh áegí, kyúnci wuh apne háthoṅ ká kiyá páenge. 12 Mere logon kí yih hálat hai, kí laṛke un par zulm karte hain, aur 'aurateṅ un par hukmrán hain. Ai mere logo, tumháre peshwá tum ko gumráh karte hain, aur tumháre chalne kí ráhoṅ ko bigáрте hain. 13 KHUDÁWAND khará hai, kí muqaddama laṛe, aur logon kí 'adálat kare. 14 KHUDÁWAND apne logon ke buzurgoṅ aur un ke sardáron kí 'adálat karne ko áegá; tum hí ho jo tákistán chaṭ kar gaye ho, aur miskínoṅ kí lúṭ tumháre gharoṅ men hai. 15 Khudáwand, RABB u'l afwáj, farmátá hai, kí Is ke kyá ma'ní hain, kí tum mere logon ko dabáte aur miskínoṅ ke sir kuchalte ho?

16 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Chúnki Siyyún kí beṭiyán mutakabbir hain, aur gardankashí aur shokh-chashmí se khírámán hotí hain, aur apne páñwoṅ se názraftári kartí aur ghúnghrú bajátf játf hain; 17 is liye Khudáwand Siyyún kí beṭiyon ke sir ganje aur un ke badan bepardá kar degá. 18 Us din Khudáwand

un ke khalkhál kí zebáish, aur jáliyán aur chánd le legá, 19 aur áweze, aur pahunchlán, aur niqáb, 20 aur táj, aur pázeb, aur paṭke, aur 'itrdán, 21 aur ta'wíz, aur angúṭhiyán, aur nath, 22 aur nafis posháké, aur oṛhniyán aur dopaṭṭe aur kíse, 23 aur ársiyán, aur bárík katání libás, aur dastáreṅ aur burq'e bhí. 24 Aur yún hogá kí khushbú ke 'iwaz saráhaṭ hogí, aur paṭke ke badle rassi, aur gundhe hue bál kí jagah chandlápan, aur nafis libás ke 'iwaz ṭáṭ, aur husn ke badle dág. 25 Tere bahádur tah i teg honge, aur tere pahlawán jang men qatl honge. 26 Us ke pháṭak mátam aur nauha karenge; aur wuh ujáṛ hokar khák par baithegi. 1 Us waqt sáṭ 'aurateṅ ek mard ko pakaṛkar kabengi, kí Ham apní roṭí kháengi, aur apne kapre pahínengi: tú ham sab se sirf itná kar, kí ham tere nám se kahláen, táki hamári sharmindagí miṭe.

2 Tab KHUDÁWAND kí taraf se roídagí khúbsúrat o shándár hogí, aur zamín ká phal un ke liye jo baní Isráil men se bach nikle, lazíz aur khushnumá hogá. 3 Aur yún hogá kí jo koí Siyyún men chhuṭ jáegá, aur jo koí Yarúshalem men báqí rahegá, balki har ek jis ká nám Yarúshalem ke zindon men likhá hogá, muqaddas kahláegá; 4 jab Khudáwand Siyyún kí beṭiyon kí gandagí ko dúr karegá, aur Yarúshalem ká khún rúh i 'adl aur rúh i sozán ke zarí'e se dho dálegá. 5 Tab KHUDÁWAND phír koh i Siyyún ke har ek makán par aur us kí majlisgáhoṅ par din ko bádal aur dhuwán aur rát ko roushan shu'la paidá karegá: tamám jalál par ek sáyabán hogá. 6 Aur ek khaima hogá jo din ko garmí men sáyadár makán, aur ándhí aur jharí ke waqt árámgáh aur panáh kí jagah ho.

5 Ab main apne mahbúb ke liye apne mahbúb ká ek gít us ke tákistán kí bábat gáungá. Mere mahbúb ká tákistán ek zarkhez pahár par thá. 2 Aur us ne use khodá aur us se patthar níkal phenke, aur achchhí se achchhí tákeṅ us men lagáin, aur us men burj banáyá, aur ek kolhú bhí us men taráshá: aur intizár kiyá kí us men achchhe angúr lagen, lekin

us men janglí angúr lage. 3 Ab, ai Yarúshalem ke báhindo, aur Yahúdáh ke logo, mere aur mere tákistán men tum bí insáf karo, 4 kí main apne tákistán ke liye áur kyá kar saktá thá, jo main ne na kiyá? aur ab jo main ne achchhe angúron kí ummed kí, to is men janglí angúr kyún lage? 5 Main tum ko batátá hún, kí ab main apne tákistán se kyá karúngá: main us kí bár girá dúngá, aur wuh chará-gáh hogá; us ká iháta toṛ dálúngá, aur wuh pámál kiyá jáegá: 6 aur main use bí'lkull wírán kar dúngá, wuh na chhántá jáegá, na niráyá jáegá; us men úñkatáre aur káñte ugenge, aur main bádalon ko hukm karúngá, kí us par meñh na barsáen. 7 So RABB u'l afwáj ká tákistán baní Isráíl ká gharáná hai, aur baní Yahúdáh us ká khushnumá paudá hai: us ne insáf ká intizár kiyá, par khúnrezí dekhí: wuh dád ká mun-tazir rahá, par faryád suní.

8 Un par afsos jo ghar se ghar aur khet se khet milá dete hain, yahan tak kí kuchh jagah baqí na bache, aur mulk men wuhí akele basen. 9 RABB u'l afwáj ne mere kán men kahá, Yaqínan bahut se ghar ujar jáenge, aur bare bare 'álishán aur khúbsúrat makán bhí bechirág hongé. 10 Kyúnki pandrah bíghe tákistán se faqat ek batt mai hásil hogí, aur ek khomar bíj se ek aifah galla.

11 Un par afsos jo subh sawere uñhte hain, táki nashabází ke darpai hon, aur jo rát ko jágte hain, jab tak sharáb un ko bhará na de. 12 Aur un ke jashn kí mahilon men barbat aur sitár aur daf aur bín aur sharáb hain; lekin wuh KHUDÁWAND ke kám ko nahín sochte, aur us ke háthon kí kárigarí par gaur nahín karte. 13 Is liye mere log jahálat ke sabab se asrí men játe hain, un ke buzurg bhúkon marte, aur 'awámm piyás se jalte hain. 14 Pas pátál apní hawas barhátá hai, aur apná munh beintihá phártá hai, aur un ke sharíf aur 'ámm log aur gau-gál aur jo kof un men fakhr kartá hai, us men utar jáenge. 15 Aur chhotá ádmí jhukáyá jáegá, aur bará ádmí past hogá, aur magrúron kí áñkhen níchí ho jáengi. 16 Lekin RABB u'l afwáj 'adálat men sárbaland hogá, aur Khudá e quddús kí taqdís

sadáqat se kí jáegi. 17 Tab barre goyá apní charághon men chareñge, aur daulatmandon ke wírán khet padesiyon ke galle kháenge.

18 Un par afsos jo batálat kí tanáb-on se badkirdarí ko aur goyá garí ke rasson se gunáh ko khench láte hain. 19 Aur jo kahte hain, kí Wuh jaldí kare aur phurtí se apná kám kare, kí ham dekhen; aur Isráíl ke Quddús kí mashwarat nazdík ho aur án pahunché, táki ham use jánen!

20 Un par afsos jo badí ko neki, aur neki ko badí kahte hain; aur jo núr kí jagah táríkí ko, aur táríkí kí jagah núr ko dete hain; aur shíríní ke badle talkhí, aur talkhí ke badle shíríní rakhte hain!

21 Un par afsos jo apní nazar men dánishmand aur apní nigáh men sáhib i lmtiyáz hain!

22 Un par afsos jo mai píne men zoráwar, aur sharáb miláne men pahlawán hain; 23 jo rishwat lekar sharíron ko sádiq aur sádiqon ko nárást thahráte hain! 24 Pas jis tarah ág bhúse ko khá játi hai, aur jaltá húa phús baith játi hai, usí tarah un kí jar bosída hogí, aur un kí kalí gard kí tarah uṛ jáegi; kyúnki unhon ne RABB u'l afwáj kí sharí'at ko tark kiyá, aur Isráíl ke Quddús ke kalám ko haqír jáná.

25 Is liye KHUDÁWAND ká qahr us ke logon par bhará, aur us ne un ke khiláf apná háth barháyá, aur un ko mará; chunánchi pahár káñp gaye, aur un kí lásheñ bázaron men galá-zat kí mánind parí hain. Bawujúd is ke us ká qahr tal nahín gayá, balki us ká háth hanoz barhá húa hai.

26 Aur wuh qaumon ke liye dúr se jhandá khárá karegá, aur un ko zamín kí intihá se suskárkar buláegá; aur dekh, wuh daure chale áenge:

27 na kof un men thakegá; na phis-legá, na kof úñhegá, na soegá; na un ká kamarband khulegá, aur na un kí jutiyon ká tasma tutegá. 28 Un ke tír tez hain, aur un kí sab ká-máñen kashída hongí, un ke ghoron ke sum chaqmaq aur un kí garíyan girdbád kí mánind hongí. 29 Wuh sherní kí mánind garajenge, hán, wuh jawán sheron kí tarah daháenge!

wuh gurrákar shikár pakrenge, aur use berok tok le jáenge, aur kof bachánewalá na hogá. 30 Aur us

roz wuh un par aisá shor mach ienge, jaisá samundar ká shor hotá hai; aur agar koí is mulk par nazar kare, to bas, andherá aur tanghálí hai; aur raushal us ke bádalon se tárík ho játi hai.

6 Jis sál men 'Uzziyáh bádsháh ne wafát pái, main ne KHUDÁWAND ko ek barí balandí par únche takht par baithe dekhá, aur us ke libás ke dáman se haikal ma'múr ho gayí. 2 Us ke ás pás saráfím khare the, jin men se har ek ke chha bázú the; aur har ek do se apná munh dhappe thá, aur do se pánw, aur do se urtá thá. 3 Aur ek ne दूसरे ko pukará, aur kahá, Quddús, Quddús, Quddús, RABB u'l afwáj hai; sarf zamín us ke jalál se ma'múr hai. 4 Aur pukárnewále kí áwáz ke zor se ástánon kí bunyáden hil gayín, aur makán dhuwen se bhar gayá. 5 Tab main bol uthá, ki Mujh par afsos! main to barbád húa; kyúnci mere honth nápak hain, aur najislab logon men bastá hún; kyúnci meri ánkhon ne bádsháh RABB u'l afwáj ko dekhá. 6 Us waqt saráfím men se ek, sulgá húa koelá, jo us ne dastpanáh se mazbah par se uthá líyá, apne háth men lekar urtá húa mere pás áyá, 7 aur us se mere munh ko chhúa, aur kahá, Dekh, is ne tere labon ko chhúa; pás terí badkirdári dúr hui, aur tere gunáh ká kaffára ho gayá. 8 Us waqt main ne KHUDÁWAND kí áwáz suni jis ne farmáyá, Main kis ko bhejún, aur hamári taraf se kaun jáegá? Tab main ne 'arz kí, Main házir hún, mujhe bhej. 9 Aur us ne farmáyá, Já, aur in logon se kah, ki Tum suná karo, par samjho nahín; tum dekhá karo, par bújho nahín. 10 Tú in logon ke dilon ko charbá de, aur un ke kánon ko bhári kar, aur un kí ánkhen band kar de, tá ná ho, kí wuh apní ánkhen se dekhén, aur apne kánon se sunén, aur apne dilon se samajh len, aur báz áen, aur shifá páen. 11 Tab main ne kahá, Ai KHUDÁWAND yih kab tak? Us ne jawáb diyá, Jab tak bastiyán wirán na hon, aur koí basnewálá na rahe; aur ghar bechirág na hon, aur zamín sarásar ujár na ho jáe, 12 Aur KHUDÁWAND ádmilon ko dúr kar de, aur is sarzamin men matrúk maqám

bakasrat hon. 13 Aur agar us men daswán hissa báqi bhí bach jáe, to wuh phir bhasam kiyá jáegá: lekin wuh butm aur balút kí mánind hogá, kí bawujúde kí wuh káte jáen taubhi un ká tund bach ráhtá hai; so us ká tund ek muqaddas tukhm hogá.

7 Aur sháh i Yahúdáh A'khaz bin Yútám bin 'Uzziyáh ke aiyám men yúq húa, kí Razín sháh i Arám aur Fiqah bin Ramaliyáh sháh i Isráil ne Yarúshalem par charháí kí, lekin us par gálib ná á sake. 2 Us waqt Dáúd ke gharáne ko yih khabar dí gayí, kí Arám Ifráim ke sáth muttahid hai. Pás us ke dil ne aur us ke logon ke dilon ne yúq jumbish khái, jaise jangal ke daraht ándhi se jumbish kháte hain. 3 Tab KHUDÁWAND ne Yasa'iyáh ko hukm kiyá, kí Tú apne beté Shiyár Yáshúb ko lekar úpar ke chashme kí nahr ke sire par, jo dhobiyon ke maidán kí ráh men hai, A'khaz se muláqát kar, 4 aur use kah, Khabardár ho, aur beqarár ná ho, in luktiyon ke do dhuwenwále tukron se, ya'ní Arámí Razín aur Ramaliyáh ke beté kí qahrangezi se, ná dar, aur terá dil ná ghabráe. 5 Chúnki Arám aur Ifráim aur Ramaliyáh ká betá tere khiláf mashwarat karke kahte hain, 6 kí A'o, ham Yahúdáh par charháí karen, aur use tang karen, aur apne liye us men rákhna paidá karen aur Tábil ke beté ko us ke darmiyan takhtnishín karen: 7 is liye Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, kí Is ko páedári nahín, balki aisá ho bhí nahín saktá. 8 Kyúnci Arám ká dárú's saltanat Damishq hí hogá, aur Damishq ká sardár Razín: aur painsath baras ke andar Ifráim aisá kat jáegá, kí qaum ná rahegá. 9 Ifráim ká bhí dárú's saltanat Sámariya hí hogá, aur Sámariya ká sardár Ramaliyáh ká betá. Agar tum imán ná laoge, to yaqínan tum bhí qáim ná rahoge. 10 Phir KHUDÁWAND ne A'khaz se farmáyá, 11 KHUDÁWAND apne Khudá se koí nishán talab kar, khwáh niche pátál men, khwáh úpar balandí par 12 Lekin A'khaz ne kahá, kí Main talab nahín karúngá, aur KHUDÁWAND ko nahín ázmáúngá. 13 Tab us ne kahá, Ai Dáúd ke khándán, ab suno: kyá tumhárá

insán ko bezár karná koí halkí bát hai, ki mere KHUDÁWAND ko bhí bezár karoge? 14 Lekin KHUDÁWAND áptum ko ek nishán bakhshegá. Dekho, ek kunwári hámila hogí, aur betá paidá hogá, aur wuh us ká nám 'Immánúel rakkhegí. 15 Wuh dahí aur shahd kháegá, jab tak ki wuh nekí aur badí ke radd o qubúl ke qábil na ho. 16 Par is se peshtar ki yih larhá nekí aur badí ke radd o qubúl ke qábil ho, yih mulk jis ke donon bádsháhon se tujh ko nafrat hai, wíran ho jáegá. 17 KHUDÁWAND tujh par aur tere logon aur tere báp ke gharáne par aise dín láegá, jaise us dín se jab Ifráím Yahúdáh se judá húa, áj tak kabhí na láyá, ya'ní sháh i Asúr ke dín.

18 Aur us waqt yún hogá, ki KHUDÁWAND Misr kí nahron ke us sire par se makkhiyon ko, aur Asúr ke mulk se zambúron ko suskárkar buláegá. 19 So wuh sab áenge aur wíran wádíon men, aur chatánon ke daráron men, aur sab kháristánon men, aur sab charágáhon men chhá jáenge.

20 Usí roz KHUDÁWAND us usture se jo daryá e Furát ke pár se kiráye par liyá, ya'ní Asúr ke bádsháh se, sir aur pánw ke bál múndegá, aur is se dárhí bhí khurchí jáegí.

21 Aur us waqt yún hogá ki ádmí sirf ek gáe aur do bhejen pálegá. 22 Aur un ke dúdh kí firáwání se log makkhan kháenge; kyúnki har ek jo is mulk men bach rahegá, makkhan aur shahd hí kháyá karegá.

23 Aur us waqt yih hálat ho jáegí, ki har jagah hazáron rupaye ke tákístánon kí jagah khárdár jháriyan hongí. 24 Log tír aur kamáneñ lekar wahán áenge, kyúnki tamám mulk kánthon aur jháriyon se pur hogá. 25 Magar un sab paháriyon par jo kudálf se khodí játi thín, jháriyon aur kánthon ke khauf se tú phir na charhegá, lekin wuh gáe bail aur bhej bakriyon kí charágáh hongí.

8 Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Ek barí takhtí le, aur us par sáf sáf likh : Maher-shálál-hásh-baz ke liye. 2 Aur do diyá-natdár gawáhon ko, ya'ní Uriyáh káhin ko, aur Zakariyáh bin Yabarakiyáh ko sháhíd baná. 3 Aur main nabiye ke pás gayá; so wuh

hámila húi, aur betá paidá húa. Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Us ká nám Maher-shálál-hásh-baz rakh : 4 Kyúnki is se peshtar ki yih larhá Abbá aur Ammán kahná síkhe, Damishq ká mál aur Sámariya kí lút ko uñhwákar sháh i Asúr ke huzúr le jáenge.

5 Phir KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, 6 Chúnki in logon ne chashma e Shílokh ke áhistarau páni ko radd kiyá, aur Razín aur Ramaliyáh ke bete par máil húe; 7 is liye ab dekh, KHUDÁWAND daryá e Furát ke sakht shadíd sailáb ko, ya'ní sháh i Asúr aur us kí sári shaukat ko, in par charhá láegá, aur wuh apne sab nálon par aur apne sab kanáron se bah niklegá : 8 aur wuh Yahúdáh men barhtá chalá jáegá, aur us kí tугyáni barhtí jáegí, wuh gardan tak pahunchegá, aur us ke paron ke phailáo se tere mulk kí sári wus'at, ai 'Immánúel, chhip jáegí.

9 Ai logo, dhúm macháo, par tum tukre tukre kiye jáoge; aur ai dúr dúr ke mulkon ke báhindo, suno : kamar bándho, par tumháre tukre tukre kiye jáenge; kamar bándho, par tumháre purze purze hongé. 10 Tum mansúba bándho, par wuh bátíl hogá; tum kuchh kaho, aur use qiyám na hogá : kyúnki KHUDÁ hamáre sáth hai. 11 Kyúnki KHUDÁWAND ne, jab us ká háth mujh par gálf húa, aur in logon kí ráh men chalne se mujhe mana' kiyá, to mujh se yún farmáyá, ki 12 Tum us sab ko jise yih log sázish kahte haiñ, sázish na kaho; aur jis se wuh darté haiñ, tum na dáro, aur na ghabráo. 13 Tum RABB u'l afwáj hí ko muqaddas jáno, aur usí se dáro, aur usí se kháif raho. 14 Aur wuh ek maqdis hogá, lekin Isráil ke donon gharánon ke liye sadma aur thokar ká patthar, aur Yarúshalem ke báhindon ke liye phandá aur dám hogá. 15 Un men se bahutere us se thokar kháenge, aur girenge, aur pásh pásh hongé, aur dám men phansenge, aur pakre jáenge.

16 Shahádatnáma band kar do, aur mere shágirdon ke liye shari'at par muhr karo. 17 Main bhí KHUDÁWAND kí ráh dekhúngá, jo ab Ya'qúb ke gharáne se apná munh chhipátá hai; main us ká intizár karúngá.

18 Dekh, main un larakon samet, jo KHUDAWAND ne mujhe bakhshhe, RABB u'l afwaj ki taraf se, jo koh i Siyyun men rahta hai, bani Israil ke darmiyan nishanon aur 'ajab o garab ke liye hun.

19 Aur jab wuh tum se kahen, Tum jinnat ke yaron aur afsungaron ki, jo phusphusate aur barbarate hain, talash karo, to tum kaho, Kyá logon ko munásib nahin ki apne Khudá ke talib hon? kyá zindon ki babat mardon se suwal karen? 20 Sharif 'at aur shahadat par nazar karo, agar wuh is kalam ke mutabiq na bolein, to un ke liye subh na hogi. 21 Tab wuh mulk men bhúke aur khastahal phirenge; aur yun hogá ki jab wuh bhúke hon, to jan se bezar honge, aur apne badshah aur apne Khudá par la'nat karenge, aur apne munh asman ki taraf uthaenge. 22 Phir zamin ki taraf dekhenge, aur naghahan tangi aur tariki, ya'ni zulmat i andoh aur tiragi men

9 khadere jaenge, 1 lekin andoh-gin ki tiragi jati rahegi. Us ne qadim zamane men Zabulun aur Naftali ke 'ilaqon ko zalil kiyá; par akhiri zamane men qaumon ke Galil men darya ki simt Yarden ke par buzurgi dega. 2 Jo log tariki men chalte the, unhon ne bari raushni dekhi: jo maut ke saaye ke mulk men rahte the, un par nur chamka. 3 Tu ne qaum ko bar-haya, tu ne un ki shadmání ko ziyada kiyá: wuh tere huzur aise khush hain, jaise fasi katte waqt aur ganimat ki taqsim ke waqt log khush hote hain. 4 Kyunki tu ne un ke bojh ke jue aur un ke kandhe ke lafh aur un par zulm karnewale ke 'asa ko aisa tora hai, jaisa Midyan ke din men kiyá tha. 5 Kyunki jang men musallah mardon ke tamamsilah aur khunaluda kapre jalane ke liye ag ka indhan honge. 6 Is liye hamare liye ek laraka tawallud hua, aur ham ko ek beta bakhsha gaya; aur saltanat us ke kandhe par hogi: aur us ka nam 'Ajl, Mushir, Khudá e Qadir, Abdiyát ka Bap, Salamati ka Shahzada hogá. 7 Us ki saltanat ke iqbal aur salamati ki kuchh intihá na hogi, wuh Dawud ke takht, aur us ki mamlukat par aj se abad tak hukmrán rahega, aur 'adalat aur sadaqat se use

qiyam bakhshega. RABB u'l afwaj ki gaiyuri yih karegi.

8 KHUDAWAND ne Ya'qub ke pas paigam bheja, aur wuh Israil par nazil hua. 9 Aur sab log ma'lum karenge, ya'ni bani Ifraim aur abhi i Samariya jo takabbur aur sakhtdill se kahte hain, 10 ki Inten gir gayin, par ham tarashe hue pattharon ki imarat banaenge; gular ke darakht kate gaye, par ham deodar lagaenge. 11 Is liye KHUDAWAND Razin ki mukhalif gurohon ko un par chahá laega, aur un ke dushmanon ko khud musallah karega; 12 age Arami honge, aur piche Filisti; aur wuh munh pasarkar Israil ko nigal jaenge. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

13 Taubhi log apne marnewale ki taraf na phire, aur RABB u'l afwaj ke talib na hue. 14 Is liye KHUDAWAND Israil ke sir aur dum aur khas o 'amm ko ek hi din men kat dalega. 15 Buzurg aur 'izzatdar admi sir hai, aur jo nabi juthi baten sikhata hai, wuh dum hai. 16 Kyunki jo in logon ke peshwa hain, in se khatakari karate hain, aur un ke pairau nigle jaenge. 17 Pas KHUDAWAND un ke jawanon se khushnud na hogá, aur wuh un ke yatimog aur un ki bewaon par kabhi rahm na karega; kyunki un men har ek bedin aur badkirdar hai, aur har ek munh hamaqat ugaltá hai. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

18 Kyunki shararat ag ki tarah jalati hai, wuh khas o khar ko kha jati hai, balki wuh jangal ki gunjan jhariyon men shulazan hoti hai, aur wuh dhuwen ke badal men upar ko ur jati hain. 19 RABB u'l afwaj ke qahr se yih mulk jalaya gaya hai; aur log indhan ki manind hain; ko apne bhai par rahm nahin kartá. 20 Aur ko dahini taraf se chhinega, par bhuka rahega; aur wuh bain taraf se khaega, par ser na hogá; un men se har ek admi apne bazu ka gosht khaega: 21 Munassi Ifraim ka, aur Ifraim Munassi ka, aur wuh milkar Yahudah ke mukhalif honge. Bawujud is ke us ka qahr tal nahin gaya, balki us ka hath hanoz barha hua hai.

10 Un par afsos jo beinsáfi se faisale karte hain, aur un par jo zulm kí rúbakáren likhte hain: 2 táki miskinon ko 'adálát se mahrum karen, aur jo mere logon men muhtáj hain, un ká haqq chhín len, aur bewáon ko lúten, aur yatím un ká shikár hon. 3 So tum mutálaba ke din aur us kharábí ke din, jo dúr se ággi, kyá karoge? tum kumak ke liye kis ke pás daur-oge? aur tum apní shaukat kahán rakh chhoroge? 4 Wuh qaidíon men ghusenge, aur maqtúlon ke niche chhipenge. Báwujúd is ke us ká qahr tal nahín gayá, balki us ká háth hanoz barbá húa hai.

5 Asúr, ya'ni mere qahr ke 'asá par, afsos jo lañh us ke háth men hai, so mere qahr ká hathyár hai. 6 Main use ek riyákár qaum par bhejunga, aur un logon kí mukhálafat men jin par merá qahr hai, main use hukm i qata'í dungá, kí máal lúte aur ganímat le le, aur un ko bázaron kí kíchar kí mánind latáre. 7 Lekin us ká yih khayál nahín hai, aur us ke dil men yih khwáhish nahín kí aisá kare; balki us ká dil yih cháhtá hai, kí qatl kare, aur bahut sí qaumon ke kát dále. 8 Kyúñki wuh kahtá hai, Kyá mere umará sab ke sab bád-sháh nahín? 9 Kyá Kalno Karkimís kí mánind nahín hai? aur Hamát Arfad kí mánind nahín? aur Sámariya Damishq kí mánind nahín hai? 10 Jis tarah mere háth ne buton kí mamlukaten hásil kíñ, jin kí khodí húi múraten Yarúshalem aur Sámariya kí múraton se kahín bihtar thín; 11 kyá jaisá main ne Sámariya se aur us ke buton se kiyá, waisá hí Yarúshalem aur us ke buton se na karunga?

12 Lekin yún hogá, kí jab KHUDÁWAND koh i Siyyún par aur Yarúshalem men apná sab kám kar chukegá, tab, wuh farmátá hai, Main sháh i Asúr ko us ke gustákh dil ke samare kí, aur us kí balandnazarí aur ghamand kí sazá dungá. 13 Kyúñki wuh kahtá hai, Main ne apne zor i bázú se aur apní dánish se yih kiyá hai; kyúñki main dánishmand hún, hán, main ne qaumon kí hudúd ko sarká diyá, aur un ke khazáne lúte liye; aur main ne jangi mard kí mánind takhtnishíon ko utár diyá.

14 Aur mere háth ne logon kí daulat ko ghonsle kí tarah páyá, aur jaise koí un andon ko jo matrúk pare hon sameñ le, waise hí main sári zamín par qábiz húa, aur kisí ko yih jur'at na húi kí par hiláe, yá chonch khole, yá chahchaháe. 15 Kyá kulhárá us ke rúbarú jo us se káttá hai, láfzaní karegá? Kyá árá árákash ke sámne shekhí máregá? goyá 'asá apne uthánewále ko harakat detá hai, aur chhari ádmí ko utháti hai.

16 Is sabab se Khudáwand, RABB u'l afwáj, us ke farbih jawánon par lágarí bhejegá, aur us kí shaukat ke niche ek sozish ág kí sozish kí mánind bharkáegá. 17 Balki Isráil ká núr hí ág ban jáegá, aur us ká Quddús ek shu'la hogá, aur wuh us ke khas o khar ko ek din men jalákar bhasam kar degá; 18 aur us ke ban aur bág kí khushnumái ko bi'lkull nest o nábúd kar degá, aur wuh aisá ho jáegá, jaisá koí maríz jo gash kháe. 19 Aur us ke bág ke darakht aise thore baqi bachenge, kí ek larhá bhí un ko ginkar likhle.

20 Aur us waqt yún hogá, kí wuh jo baní Isráil men se baqi rah jáenge, aur Ya'qúb ke gharáne men se bach rahenge, us par jis ne un ko márá phir takiya na karenge; balki KHUDÁWAND Isráil ke Quddús par sachche dil se tawakkul karenge. 21 Ek baqiya ya'ni Ya'qúb ká baqiya Khudá e Qádir kí taraf phiregá. 22 Kyúñki, ai Isráil, agarchi tere log samundar kí ret kí mánind hon, taubhi un men ká sírf ek baqiya wápas áegá; aur barbádí pure 'adl se muqarrar ho chuki hai. 23 Kyúñki Khudáwand, RABB u'l afwáj, muqarrara barbádí tamám rú e zamín par zahir karegá.

24 Lekin Khudáwand, RABB u'l afwáj, farmátá hai, Ai mere logo, jo Siyyún men baste ho, Asúr se na daro, agarchi wuh tum ko lañh se máre aur Misr kí tarah tum par apná 'asá utháe. 25 Lekin thori hí deñ hai, kí josh o kharosh mauqúf hogá, aur un kí halákat se mere qahr kí taskín hogí. 26 Kyúñki RABB u'l afwáj Midyán kí khúnrezí ke mutábiq jo 'Oreb kí chatán par húi: us par ek korá utháegá, us ká 'asá samundar par hogá, hán, wuh use Misr kí tarah utháegá. 27 Aur us

waqt yūn hogá, kí us ká bojh tere kandhe par se, aur us ká júá terí gardan par se, uthá liyá jáegá, aur wuh júá masah ke sabab se torá jáegá.

28 Wuh 'Aiyát men áyá hai, Mujron men se hokar guzar gayá; us ne apná asbáb Mikmás men rakkhá hai.

29 Wuh gháti se pár gaye, unhon ne Jiba' men rát káti; Rámah hirásán hai; Jibi'ah i Sául bhág niklá hai.

30 Ai Jalím kí betí, chíkh mári! ai miskín 'Anatot apní áwáz Láis ko suná! 31 Madmínah chakniklá, Jebím ke rahnewále nikal bháge.

32 Wuh áj ke din Nob men khaimazan hogá; tab wuh dukhtar i Siyyún ke pahár ya'ni koh i Yarúshalem par háth uthákar dhamkáegá.

33 Dekho, Khudáwánd, RABB u'l afwáj, haibatnák taur se márkar shákhon ko chhánt dálegá; qaddáwar kát dále jáenge, aur baland past kiye jáenge. 34 Aur wuh jangal kí gunján jháriyon ko lohe se kát dálegá, aur Lubnán ek zabardast ke háth se gir jáegá.

11 Aur Yassi ke tane se ek konpal niklegá, aur us kí jaron se ek báráwar shákh paidá hogí: 2 aur KHUDÁWAND kí rúh us par thahregí, hikmat aur khirad kí rúh, maslahat aur qudrat kí rúh, ma'rifat aur KHUDÁWAND ke khauf kí rúh; 3 aur us kí shádmání KHUDÁWAND ke khauf men hogí, aur wuh na apní ánkhon ke dekhne ke mutábiq insáf karegá, aur na apne kánon ke sunne ke muwáfiq faisala karegá: 4 balki wuh rásti se miskínon ká insáf karegá, aur 'adl se zamín ke kháksáron ká faisala karegá: aur wuh apní zabán ke 'asá se zamín ko máregá, aur apne labon ke dam se sharíron ko faná kar dálegá. 5 Us kí kamar ká patká rástbázi hogí, aur us ke pahlú par wafádári ká patká hogá. 6 Pas bheriyá barre ke sáth rahegá, aur chítá bakrí ke bachche ke sáth baithégá; aur bachhrá aur sher bachcha aur palá huá bail mil julkar rahenge; aur nannhá bachcha un kí peshrawí karegá. 7 Gáe aur ríchní milkar charengí, un ke bachche ikatthe baithenge, aur sher i babar bail kí tarah bhúsá kháegá. 8 Aur dúdhpítá bachcha sánp ke bil ke pás khelegá, aur wuh larhá jis ká

dúdh chhuráyá gayá ho, afa'í ke bil men háth dálegá. 9 Wuh mere koh i muqaddás par na zarar pahuncháenge, na halák karenge; kyúнки jis tarah samundar páni se bhará hai, usí tarah zamín KHUDÁWAND ke 'irfán se ma'múr hogí.

10 Aur us waqt yūn hogá, kí log Yassi kí us jar ke tálib hongé, jo logon ke liye ek nishán hai; aur us kí árámgáh jaláli hogí.

11 Aur us waqt yūn hogá, kí Khudáwánd dúsrí martaba apná háth barháegá, kí apne logon ká baqiya jo bach rahá ho, Asúr aur Misr, aur Fatrús, aur Kúsh, aur 'Ailám, aur Sin'ár, aur Hamát aur samundar kí atráf se wápas láe.

12 Aur wuh qaumon ke liye ek jhandá khará karegá, aur un Isráilíon ko jo khárij kiye gaye hon, jama' karegá; aur sab baní Yahúdáh ko jo paráganda hongé, zamín kí cháron taraf se faráham karegá. 13 Tab baní Ifráim men hasad na rahegá, aur baní Yahúdáh ke dushman kát dále jáenge: baní Ifráim baní Yahúdáh par hasad na karenge, aur baní Yahúdáh baní Ifráim se kína na rakkhenge. 14 Aur wuh magrib kí taraf Filístíon ke kandhon par jhap-tenge, aur wuh milkar mashriq ke basnewálon ko lútege, aur Adom aur Moáb par háth dálenge; aur baní 'Ammon un ke farmánbardár hongé. 15 Tab KHUDÁWAND bahr i Misr kí khalíj ko bi'lkull nest kar degá, aur apní bád i samúm se daryá e Furát par háth chaláegá, aur us ko sát nále kar degá, aur aisá karegá, kí log júte pahine hue pár chale jáenge. 16 Aur us ke báqi logon ke liye jo Asúr men se bach rahenge, ek aisí sháhráh hogí, jaisí baní Isráil ke liye thí jab wuh mulk i Misr se nikle.

12 Aur us waqt tú kahegá, Ai KHUDÁWAND, main terí sitáish karúngá; kí agarchí tú mujh se nákhush thá, taubhí terá qahr tal gayá, aur tú ne mujhe tasallí dí. 2 Dekho, Khudá merí naját hai; main us par tawakkul karúngá, aur na darúngá; kyúнки YAH YAHOWÁH merá zor aur merá sarod hai, aur wuh merí naját huá hai. 3 Pas tum khush hokar naját ke chashmon se páni bharoge. 4 Aur us waqt tum kahoge, KHUDÁWAND kí sitáish

karo, us se du'á karo; logon ke darmiyán us ke kámon ká bayán karo, aur kaho, ki Us ká nám bálánd hai. 5 KHUDÁWAND kí madhsarál karo, kyúñki us ne jalál kám kiye, jin ko tamám dunyá jántí hai. 6 Ai Siyyún kí basnewálí, tú chillá aur lalkár: kyúñki tujh meñ Isráíl ká Quddús buzurg hai.

13 Bábul kí bábat bár i nubuwat jo Yasa'iyáh bin A'mús ne royá meñ páyá.

2 Tum nange paháñ par ek jhandá khará karo, un ko baland áwáz se pukáro, aur háth se ishára karo, ki wuh sardáron ke darwázon ke andar jáen. 3 Main ne apne makhsús logon ko hukm kiyá; main ne apne baháduron ko jo merí khudáwandi se masrúr hain buláyá hai, ki wuh mere qahr ko anjám den. 4 Paháron meñ ek hujúm ká shor hai, goyá bare lashkar ká mamlukaton kí qaumon ke ijtimá' ká gaugá hai RABB u'l afwáj jang ke liye lashkar jama' kartá hai. 5 Wuh dúr mulk se ásmán kí intihá se áte hain, hán, KHUDÁWAND aur us ke qahr ke hathyár, táki tamám mulk ko barbád karen. 6 Ab tum wáwailá karo; kyúñki KHUDÁWAND ká din nazdík hai; wuh Qádir i mutlaq kí taraf se barí halákat kí mánind áegá. 7 Is liye sab háth dhíle hongé, aur har ek ká dil pighal jáegá. 8 Aur wuh hirásán hongé; jánkaní aur gamgíní un ko á legí; wuh aise dard meñ muhtalá hongé, jaise 'aurat zih kí hálát meñ; wuh sarásima hokar ek dúsre ká munh dekhenge, aur un ke chihre shu'lanumá hongé. 9 Dekho, KHUDÁWAND ká wuh din átá hai, jo gazab meñ aur qahr i shadíd meñ sakht durusht hai; táki mulk ko wirán kare, aur gunahgáron ko us par se nest o nábúd kar de. 10 Kyúñki ásmán ke sitáre aur kawákib benúr ho jáenge, aur súraj tulú' hote hote tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá. 11 Aur main jáhán ko us kí burál ke sabab se, aur sharíron ko un kí badkirdári kí sazá dúngá, aur main magrúron ká gurúr nest aur haibatnák logon ká ghamand past kar dúngá. 12 Main ádmí ko khális sone se, balki insán ko Ofír ke kundan se bhí kamyáb banáungá. 13 Is liye main ásmán-

on ko larzáungá, aur RABB u'l afwáj ke gazab se aur us ke qahr i shadíd ke roz zamín apní jagah se jhatkí jáegí. 14 Aur yún hogá, ki wuh khadeře hue áhú aur láwáris bheron kí mánind hongé; un meñ se har ek apne logon kí taraf mutawajjih hogá, aur har ek apne watan ko bhágegá. 15 Har ek jo mil jáe, ár pár chhedá jáegá, aur har ek jo pakrá jáe, talwár se qatl kiyá jáegá. 16 Aur un ke bál bachche un kí ápkhon ke sámne pára pára hongé; un ke ghar lúte jáenge, aur un kí 'auraton kí behurmatí hogí. 17 Dekho, main Mádíon ko un ke khiláf barangekhta karúngá, jo chándí ko khátir meñ nahín láte, aur sone se khush nahín hote. 18 Un kí kamáñen jawánon ko tukre tukre kar dáleñgí, aur wuh shirkhwáron par tars na kháenge, aur chhote bachchon par rahm kí nazar ná karenge. 19 Aur Bábul, jo mamlukaton kí hashmat aur Kasdion kí buzurgí kí raunaq hai, Sadúm aur 'Amúrah kí mánind ho jáegá, jin ko Khudá ne ulat diyá. 20 Wuh abad tak ábád na hogá, aur pusht dar pusht us meñ koí na basegá; wahán hargiz 'Arab khaime na lagáenge, aur wahán gadariye gallon ko na biháenge. 21 Par ban ke janglí darande wahán baithenge, aur un ke gharon men ullú bhare hongé: wahán shutmurg basenge, aur chhagmánas wahán náchenge. 22 Aur gídar un ke 'álishán makánon meñ, aur bheriye un ke rangmahallon meñ chiláenge: us ká waqt nazdík á pahunchá hai, aur us ke dinon ko ab túl nahín hogá. 1 Kyúñki KHUDÁWAND Ya'qúb par rahm farmáegá, balki wuh Isráíl ko hanoz barguzída karegá, aur un ko un ke mulk meñ phir qáim karegá: aur pardesí un ke sáth mel karenge, aur Ya'qúb ke gharáne se mil jáenge. 2 Aur log un ko lákar un ke mulk meñ pahuncháenge, aur Isráíl ká gharáná KHUDÁWAND kí sarzamín meñ un ká málik hokar un ko gulám aur laungdiyán banáegá; kyúñki wuh apne asír karnewálon ko asír karenge; aur apne zulm karnewálon par hukumat karenge.

3 Aur yún hogá, ki jab KHUDÁWAND tujhe terí míhnat o mashaqqat

se aur saḡht ḡhidmat se, jo unhoṅ ne tujh se karáí, ráhat bakhshegá, 4 tab tú sháh i Bábul ke khiláf yih masalláegá, aur kahegá, ki Zálím kaisá nábud ho gayá, aur gásib kaisá nest húa! 5 **KHUDÁWAND** ne sharríron ká laṡh ya'ní beinsáf hákimon ká 'asá toṡ dálá; 6 wuhí jo logon ko qahr se mártá rahá, aur qaumon par gazab ke sáth hukmrání kartá rahá, aur koí rok na saká. 7 Sárí zamín par áram o ásáish hai, wuh yakáyak gít gáne lagte haiṅ. 8 Hán, sanaubar ke daraḡht aur Lubnán ke deodár tujh par yih kahte húe ḡhushí karte haiṅ, ki Jab se tú giráyá gayá, tab se koí kátnewalá hamárí taraf nahíṅ áyá. 9 Pátál niche se tere sabab se jumbish khátá hai, ki tere áte waqt terá istiqbál kare: wuh tere liye murdon ko ya'ní zamín ke sab sardáron ko jagátá hai; wuh qaumon ke sab bádsháhon ko un ke takhton par se uṡhá khará kartá hai. 10 Wuh sab tujh se kahenge, Kyá tú bhí hamárí mánind 'ájiz ho gayá? tú aisá ho gayá jaise ham haiṅ? 11 Terí shán o shaukat aur tere sázon kí ḡhush-áwází pátál meṅ utáí gayí: tere niche kíron ká farsh húa, aur kíre hí terá báláposh bane. 12 Ai subh ke raushan sitáre, tú kyúnkar ásmán par se gir pará! ai qaumon ko past karnewále, tú kyúnkar zamín par paṡká gayá! 13 Tú to apne dil meṅ kahtá thá, Main ásmán par chaṡh jáúngá, main apne takht ko ḡhudá ke sitáron se bhí únchá karúngá, aur main shimálí atráf meṅ jamá'at ke paháṡ par baiṡh-úngá: 14 main bádalon se bhí úpar chaṡh jáúngá; main ḡhudá Ta'álá kí mánind húngá. 15 Lekin tú pátál meṅ gaṡhe kí tah meṅ utará jáegá. 16 Aur jin kí nazar tujh par paregí, tujhe gaur se deḡhkar kahenge, Kyá yih wuhí shakhs hai, jis ne zamín ko larzáyá, aur mamlukaton ko hilá diyá; 17 jis ne jahán ko wirán kiyá, aur us kí bastiyán ujár dín; jis ne apne asíron ko ázád na kiyá, ki ghar kí taraf jáen? 18 Qaumon ke tamám bádsháh sab ke sab apne apne maskan meṅ shaukat ke sáth áram karte haiṅ. 19 Lekin tú apní gor se báhar níkammi shák ki mánind níkal phenká gayá; tú un maqtúlon ke niche dabá

hai, jo talwár se chhede gaye, aur gaṡhe ke pattharon par gire haiṅ; us lách kí mánind jo pánwon se latáí gayí ho. 20 Tú un ke sáth kabhí qabr meṅ dafn na kiyá jáegá, kyúnki tú ne apní mamlukat ko wirán kiyá, aur apní ra'íyat ko qatl kiyá; badkirdáron kí nasl ká nám baqínarahegá. 21 Us ke farzandon ke liye un ke báp dádá ke gunáhon ke sabab se qatl ká sámán taiyar karo; táki wuh phír uṡhkar mulk ke málik na ho jáen, aur rú e zamín ko shahron se ma'múr na karen. 22 Kyúnki **RABB** u'l afwáj farmátá hai, Main un kí mukhálafat ko uṡhúngá, aur main Bábul ká nám mitáúngá; aur un ko jo baqí haiṅ, beṡon aur poton samet kaṡ dálúngá; yih **KHUDÁWAND** ká farmán hai. 23 **RABB** u'l afwáj farmátá hai, Main use ḡhárpusht kí mírás aur taláb baná dúngá: aur main use faná ke jháru se sáf kar dúngá.

24 **RABB** u'l afwáj qasam khákar farmátá hai, ki Yaqínan jaisá main ne cháhá, waisá hí ho jáegá: aur jaisá main ne iráda kiyá hai, waisá hí wuqú' meṅ áegá. 25 Main apne hí mulk meṅ Asúrí ko shikast dúngá, aur apne paháron par use pánw tale latáúngá; tab us ká júá un par se utregá, aur us ká bojh un ke kandhon par se talegá. 26 Sárí dunyá kí bábat yihí hai, aur sab qaumon par yihí háth baṡháyá gayá hai. 27 Kyúnki **RABB** u'l afwáj ne iráda kiyá hai, kaun use bátíl karegá? aur us ká háth baṡháyá gayá hai, use kaun rokegá?

28 Jis sál A'ḡhaz bádsháh ne wafát páí, usí sál yih bár i nubuwwat áyá.

29 Ai kull Filistín, tú is par ḡhush na ho, ki tujhe márnnewalá laṡh ṡút gayá; kyúnki sánp kí asl se ek náḡ níkegá, aur us ká phal ek urnewalá átáshí sánp hoga. 30 Tab miskinon ke pahlauṡhe kháenge, aur muhtáj áram se soenge; par main terí jaṡ kál se barbád kar dúngá, aur tere baqí log qatl kiye jáenge. 31 Ai pháṡak, tú wáwailá kar; ai shahr, tú chillá; ai Filistín, tú bi'l kull gudáz ho gayí; kyúnki shimál se ek dhuwán uṡhegá, aur us ke lashkaron meṅ se koí píchhe na rah jáegá. 32 Us waqt qaum ke qásidon

ko kol kyá jawáb degá? ki KHUDÁWAND ne Siyyún ko ta'mír kiyá hai, aur us men us ke miskín bande paná henge.

15 Moáb kí bábat bár i nubuwat.

Ek hí rát men 'A'r i Moáb kharáb o nábúd ho gayá; ek hí rát men Qír i Moáb kharáb o nest ho gayá. 2 Bait aur Díbon únche maqámon par rone ke liye charh gaye hain; Nabú aur Midbá par áhl i Moáb wáwailá karte hain; un sab ke sir mundáe gaye, aur har ek kí dárhí káti gayi. 3 Wuh apní ráhon men tát ká kamarband bándhte hain, aur apne gharon kí chhaton par aur bázaron men nauha karte hue sab ke sab zár zár rote hain. 4 Hasbon aur Ilí'álah wáwailá karte hain: un kí áwáz Yaház tak sunáí detí hai: is par Moáb ke musallah sipáhi chillá chillákar rote hain; us kí ján us men thartharátí hai. 5 Merá dil Moáb ke liye faryád kartá hai; us ke bhágnewále Zugr tak 'Ajlat Shalshiyáh tak pahunché hán: wuh Lúhít kí charháí par rote hue charh játe, aur Horonáyim kí ráh men halákat par wáwailá karte hain. 6 Kyúнки Namrím kí nahren kharáb ho gayín, kyúнки ghás kumlá gayi, aur sabza murjhá gayá, aur roidagí ká nám na rahá. 7 Is liye wuh firáwán mál, jo unhon ne hásil kiyá thá, aur zakhíra, jo unhon ne rakh chhorá thá, bed kí nadí ke pár le jáenge. 8 Kyúнки faryád Moáb kí sarhaddon tak, aur un ká nauha Ijláim tak aur un ká mátam Baír Elím tak pahunch gayá hai. 9 Kyúнки Daimon kí nadíyan lahu se bhari hain: main Daimon par ziyáda musibat láungá, kyúнки us par jo Moáb men se bachkar bhágegá aur us mulk ke báqi logon par ek sher i babar bhejúngá.

16 Sifa' se biyábán kí ráh dukhtar i Siyyún ke pahar par mulk ke hákim ke pás barre bhejo. 2 Kyúнки Arnon ke gháton par Moáb kí befiyan awára parandon aur un ke paráganda bachchon kí mánind hongí. 3 Saláh do, insáf karo; apná sáya do pahar ko rát kí mánind banáo: jiláwatanon ko panáh do; faráron ko hawála na karo. 4 Mere jiláwatan tere sáth rahen, tú Moáb ko gáratgaron se chhipá le;

kyúнки sitamgar mauqúf hongé, aur gáratgarí tamám ho jáegi; aur sab zálím mulk se faná hongé. 5 Yún takht rahmat se qáim hogá, aur ek shakhs rástí se Dáúd ke kháime men us par julús farmákar 'adl kí pairawí karegá, aur rastbázi par musta'idd rahegá.

6 Ham ne Moáb ke ghamand kí bábat suná hai, kí wuh bará ghamandí hai; us ká takabbur aur ghamand aur qahr bhí suná hai; us kí shekhí hech hai. 7 So Moáb wáwailá karegá, Moáb ke liye har ek wáwailá karegá: Qír Hirásat kí kishmish kí tikkiyon par tum sakht tabáhháli men mátam karoge. 8 Kyúнки Hasbon ke khet súkh gaye, qaumon ke sardáron ne Sibmah kí tak kí bihtarín shákhon ko tor dála; wuh Ya'zer tak barhin; wuh jángal men bhí phailín; us kí shákhen dúr tak phail gayín; wuh daryá pár guzrín. 9 Pas main Ya'zer ke áh o nála se Sibmah kí tak ke liye zári karúngá; ai Hasbon, ai Ilí'álah main tujhe apne ánsuon se tar karúngá, kyúнки tere aiyám garmí ke mewon, aur galle kí fasil ko gaugá e jang ne á liyá. 10 Aur shádmáni chhín lí gayi, aur hare bhare kheton kí khushí játi rahí; aur takistánon men gáná aur lalkárná band ho jáegá: pámál karnewále angúron ko phir hauzon men pámál na karenge; main ne angúr kí fasil ke gaugá ko mauqúf kar diyá. 11 Is liye merá andarún Moáb par aur merá dil Qír Háras par barbat kí mánind figánkhez hai. 12 Aur yún hogá, kí jab Moáb házir ho, aur únche maqám par apne áp ko thakáe, balki apne ma'bad men jákar du'á kare, to use kuchh fáida na hogá. 13 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁWAND ne Moáb ke haqq men zamána e mázi men farmáyá thá. 14 Par ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tín baras ke andar, jo mazdúron ke barason kí mánind hon, Moáb kí shaukat us ke tamám lashkaron samet haqír ho jáegi, aur bahut thore báqi bachenge, aur wuh kisi hisáb men na hongé.

17 Damishq kí bábat bár i nuburwat.

Dekho, Damishq ab to shahr na rahegá, balki khandar ká dher hogá. 2 'Aro'ir kí bastiyán wirán

hai aur gallon ki charágáhen hongí : wuh wahán baithenge, aur koí un ke daráne ko bhí wahán na hogá. 3 Aur Isráil men koí qil'a na rahegá ; Daulat aur Arám ke baqiye se nakarat jáí rahegi. RABB u'l afwáj farmáta hai: jo hál baní Isráil ki shaukat ká húa wuhí un ká hogá.

4 Aur us waqt yun hogá, ki Ya'qúb ki hashmat ghat jáegi, aur us ká charbidár badan dublá ho jáegá.

5 Yih aisá hogá, jaisá koí khare khet kátkar galla jamá' kare, aur apne háth se bálen tore ; balki aisá hogá jaisá koí Rafáim ki wádí men khoshachini kare. 6 KHUDÁWAND Isráil ká Khudá farmáta hai, ki Tab us ká baqiya bahut hí thorá hogá, jaise Zaitun ke daraht ká, jab wuh hiláyá jáe, ya'ní do tin dáne choṭí ki shákh par, char páñch phalwále daraht ki beruni shákhon par.

7 Us roz insán apne Kháliq ki taraf nazar karegá, aur us ki ánkhen Isráil ke Quddús ki taraf dekhengi. 8 Aur wuh mazbahon, ya'ní apne háth ke kám par nazar na karegá, aur apní dastkari, ya'ní Yastraton aur buton ki parwá na karegá.

9 Us waqt us ke fasildár shahr ujre jangal aur pahár ki choṭí par ke maqámát ki manind hongé, jo baní Isráil ke sámne ujar gaye, aur wahán wiráni hogí. 10 Chünki tú ne apne naját denewále Khudá ko farámosh kiyá, aur apní tawánái ki chatán ko yád na kiyá, is liye tú khúbsúrat paude lagáta, aur 'ajib qalmen us men jamáta hai ; 11 lagáte waqt us ke gird iháta banáta hai, aur subh ko us men phul khilte hain : lekin us ká hasil dukh aur sakht musibat ke waqt hech hai.

12 A'h, bahut se logon ká hangáma hai, jo samundar ke shor ki manind shor macháte hain ; aur ummaton ká dháwá bare sailáb ke rele ki manind hai ! 13 Ummaten sailáb i 'azim ki tarah á parengi : par wuh un ko dantege, aur wuh dúr bhág jáengi, aur us bhúse ki tarah jo tilon ke upar ándhí se urta phire, aur us garb ki manind jo bagele men chakar khar khar se agedí jáengi. 14 Shám ke waqt to haibat hai, subh hone se peshtar wuh nábit hai. Yih hamára gawáron ká hissá aur ham ko lufnewálon ká bakhra hai.

15 A'h, paron ke pharpharáne ki sarzamin, jo Kush ki nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá ki ráh se burdí ki kishtiyon men sath i áb par elchí bhejti hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáe, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhib hai ; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis ki zamin nadiyon se munqasam hai. 3 Ai jahán ke tamám báhindo, aur ai zamin ke rahnewálo, jab paharon par jhandá khará kiyá jáe, to dekho ; aur jab narsingá phunká jáe, to suno.

4 Kyünki KHUDÁWAND ne mujh se yun farmáyá hai, ki Main apne maskan men tábish i áftáb ki manind, aur mausim i dirau ki garmi men shabnam ke bádal ki tarah sukun ke sath nazar karungá. 5 Kyünki fasl se peshtar, jab kalí khil chuke, aur phul ki jagah angúr pakne par hog, to wuh tahniyon ko hansue se kat dálegá, aur phailí hui shákhon ko chhant degá. 6 Aur wuh pahar ke shikari parandon aur maidan ke darandon ke liye pari rahengi ; aur shikari parande garmi ke mausim men un par baithenge ; aur zamin ke sab darande jare ke mausim men un par letenge. 7 Us waqt RABB u'l afwáj ke huzur us qaum ki taraf se jo zoráwar aur khúbsúrat hai, us guroh ki taraf se jo ibtidá se áj tak muhib hai, us qaum se jo zabardast aur zafaryáb hai, jis ki zamin nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makan par jo koh i Siyyun hai pahunchaya jáegá.

16 A'h, paron ke pharpharáne ki sarzamin, jo Kush ki nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá ki ráh se burdí ki kishtiyon men sath i áb par elchí bhejti hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáe, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhib hai ; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis ki zamin nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makan par jo koh i Siyyun hai pahunchaya jáegá.

17 A'h, paron ke pharpharáne ki sarzamin, jo Kush ki nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá ki ráh se burdí ki kishtiyon men sath i áb par elchí bhejti hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáe, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhib hai ; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis ki zamin nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makan par jo koh i Siyyun hai pahunchaya jáegá.

18 A'h, paron ke pharpharáne ki sarzamin, jo Kush ki nadiyon ke pár hai, 2 jo daryá ki ráh se burdí ki kishtiyon men sath i áb par elchí bhejti hai ; ai tezraftar elchí, us qaum ke pás jáe, jo zoráwar aur khúbsúrat hai ; us qaum ke pás jo ibtidá se ab tak muhib hai ; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis ki zamin nadiyon se munqasam hai, ek hadya RABB u'l afwáj ke nám ke makan par jo koh i Siyyun hai pahunchaya jáegá.

19 Misr ki bábat bar i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawar hokar Misr men áta hai, aur Misr ke but us ke huzur larzan hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misrion ko ápas men mukhalif kar dungá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsaye se lagegá ; shahr shahr se aur saba saba se. 3 Aur Misr ki ruh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansube ko faná karungá ; aur wuh buton aur afsungaron aur jinát ke yaron aur jadugaron ki talash karenge. 4 Par main Misrion ko ek sitamgar hákim ke qabú

19 Misr ki bábat bar i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawar hokar Misr men áta hai, aur Misr ke but us ke huzur larzan hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misrion ko ápas men mukhalif kar dungá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsaye se lagegá ; shahr shahr se aur saba saba se. 3 Aur Misr ki ruh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansube ko faná karungá ; aur wuh buton aur afsungaron aur jinát ke yaron aur jadugaron ki talash karenge. 4 Par main Misrion ko ek sitamgar hákim ke qabú

19 Misr ki bábat bar i nubuwat. Dekho, KHUDÁWAND ek tezrau bádal par sawar hokar Misr men áta hai, aur Misr ke but us ke huzur larzan hongé, aur Misr ká dil pighal jáegá. 2 Aur main Misrion ko ápas men mukhalif kar dungá ; un men har ek apne bhái se aur har ek apne hamsaye se lagegá ; shahr shahr se aur saba saba se. 3 Aur Misr ki ruh afsurda ho jáegi ; aur main us ke mansube ko faná karungá ; aur wuh buton aur afsungaron aur jinát ke yaron aur jadugaron ki talash karenge. 4 Par main Misrion ko ek sitamgar hákim ke qabú

men kar dúngá; aur zabardast bádsháh un par saltanat karegá; yih KHUDÁWAND, RABB u'l afwáj, ká farmán hai. 5 Aur daryá ká pání sukh jáegá, aur nadí khushk aur khálí ho jáegí. 6 Aur nále badbú ho jáenge; aur Misr kí nahreñ khálí hongí aur súkh jáengí, aur bed aur naí murjhá jáenge. 7 Daryá e Níl ke kanáre kí charágáhen, aur wuh sab chízen jo us ke áspás boí játi hain, murjhá jáengí, aur bi'lkull nest o nábúd ho jáengí. 8 Tab mahígír mátam karenge, aur wuh sab jo daryá men shust dálte hain gamgín hongé; aur pání men jál dálnewále niháyat betáb ho jáenge. 9 Aur san jhárne aur katán bunnewále ghabrá jáenge. 10 Hán, us ke arkán shíkasta aur tamám mazdúr ranjidakhátir hongé. 11 Zu'an ke sháhzáde bi'lkull ahmaq hain; Fir'aun ke sab se dánishmand mushíron kí mashwarat wahshiyána thahri; pas tum kyúnkar Fir'aun se kahte ho, kí Main dánishmandon ká farzand, aur sháhán i qadím kí nasl hún? 12 Ab tere dánishwar kahán hain? wuh tujhe khabar den; agar wuh jánte hon, kí RABB u'l afwáj ne Misr ke haqq men kyá iráda kiyá hai. 13 Zu'an ke sháhzáde ahmaq ban gaye hain; Núf ke sháhzádon ne fareb kháyá; aur jin par Misrí qabáil ká bharosá thá, un hí ne un ko gumráh kiyá. 14 KHUDÁWAND ne kajrawí kí rúh un men dál dí hai: aur unhon ne Misríon ko un ke sab kámon men us matwále kí tarah bhaṭkáyá, jo qai karte húe dagmagátá hai. 15 Aur Misríon ká koí kám na hogá, jo sir, yá dum, yá kháss o ámm kar sake.

16 Us waqt RABB u'l afwáj ke háth chaláne se jo wuh Misr par chaláegá, Misrí 'auraton kí manind ho jáenge, aur haibatzada aur hirásán hongé. 17 Tab Yahúdáh ká mulk Misr ke liye dahshatnák hogá; har ek jis se us ká zikr ho khauf kháegá, us iráde ke sabab se jo RABB u'l afwáj ne un ke khiláf kar rakkhá hai.

18 Us roz mulk i Misr men páñch shahr hongé, jo Kan'ání zabán bolenge, aur RABB u'l afwáj kí qasam kháenge; un men se ek ká nám shahr i áftáb hogá.

19 Us waqt mulk i Misr ke wasat men KHUDÁWAND ká ek mazbah, aur

us kí sarhadd par KHUDÁWAND ká ek sutún hogá. 20 Aur wuh mulk i Misr men RABB u'l afwáj ke liye nishán aur gawáh hogá; is liye kí wuh sitangaron ke zulm se KHUDÁWAND se faryád karenge, aur wuh un ke liye rihái denewálá aur hámí bhejegá, aur wuh un ko rihái degá. 21 Aur KHUDÁWAND apne ap ko Misríon par zahir karegá, aur us waqt Misrí KHUDÁWAND ko pahchánenge, aur zabihe aur hadye guzránenge; hán, wuh KHUDÁWAND ke liye mannat máenge aur adá karenge. 22 Aur KHUDÁWAND Misríon ko máregá, máregá aur shifá baṭshégá; aur wuh KHUDÁWAND kí taraf rujú' láenge, aur wuh un kí du'á sunegá, aur un ko sihat baṭshégá.

23 Us waqt Misr se Asúr tak ek sháhráh hogí, aur Asúri Misr men áenge, aur Misrí Asúrion ke sáth milkar 'ibádat karenge.

24 Tab Isráil Misr aur Asúr ke sáth tísrá hogá, aur rú e zamín par barakat ká bá'is thahregá. 25 Kyúnki RABB u'l afwáj un ko barakat baṭshégá, aur farmáegá, Mubarak ho Misr merí ummat, Asúr mere háth kí san'at, aur Isráil merí mirás.

20 Jis sál Sarjún sháh i Asúr ne Tartán ko Ashdúd kí taraf bhejá, aur us ne ákar Ashdúd se larái kí, aur use fath kar liyá; 2 us waqt KHUDÁWAND ne Yasa'iyáh bin A'mús kí ma'rifat yún farmáyá, kí Já, aur ṭáṭ ká libás apní kamar se khol dál, aur apne páñwon se júte utár; so us ne aisá hí kiyá, wuh barahna aur nange páñw phírá kartá thá. 3 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, jis tarah merá banda Yasa'iyáh tén baras tak barahna aur nange páñw phírá kiyá, táki Misríon aur Kúshíon ke bare men nishán aur achambhá ho, 4 usí tarah sháh i Asúr Misrí asíron aur Kúshí jiláwatanon ko kyá búrhe kyá jawán barahna aur nange páñw aur beparda surínon ke sáth Misríon kí ruswái ke liye le jáegá. 5 Tab wuh hirásán hongé, aur Kúsh se jo un kí ummedgáh thí, aur Misr se jo un ká fakhr thá sharminda hongé. 6 Aur us waqt is sáhil ke báshinde kahenge, Dekho, hamári ummedgáh ká yih hál húa, jis men

ham madad ke liye bháge, táki Asúr ke bádsháh se bach jáen : pas ham kis tarah rihái páen?

21 Dasht i daryá kí bábat bár i nubuwwat.

Jis tarah junúbí girdbád zor se chalá átá hai, usí tarah wuh dasht se aur muhíb sarzamín se nazdík á rahá hai. 2 Ek haulnák royá mujhe nazar áí ; dagábáz dagábázi Kartá hai, aur gáratgar gárat kartá hai ; ai 'Ailám, charháí kar ; ai Mádí muhásara kar ; main wuh sab karáhná jo us ke sabab se huá mauqúf kartá hún. 3 So merí kamar men saht dard hai, aur main goyá dard i zih men taraptá hún ; main aisá hirásán hún, ki sun nahín saktá ; main aisá pareshán hún, ki dekh nahín saktá. 4 Merá dil dhaktá hai, aur haul yakáyak mujh par gálib á gayá ; shifq i shám jis ká main árzúmand thá, mere liye khaufnák ho gayí. 5 Dastarkhwán bichháya gayá, nigahbán khará kiyá gayá, wuh kháte hain aur píte hain ; uþho, ai sardáro ; sipar par tel malo. 6 Kyúнки KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáyá, ki Já, nigahbán biþhá ; wuh jo kuchh dekhe so batáe. 7 Us ne sawár dekhe, jo do do áte the, aur gadhon aur únton par sawár, aur us ne bare gaur se suná. 8 Tab us ne sher kí sí áwáz se pukará, Ai KHUDÁWAND main apní dídgáh par tamám díñ khará rahá, aur main ne har rát pahre kí jagah par káti. 9 Aur dekh, sipáhíon ke gol aur un ke sawár do do karke áte hain ; phir us ne yún kahá, ki Bábul gir pará, gir pará ; aur us ke ma'búdon kí sab taráshí húi múraten bi'lkull túti parí hain. 10 Ai mere gáhe hue, aur mere khalíhán ke galla, jo kuchh main ne RABB u'l afwáj Isráil ke Khudá se suná, tum se kah diyá.

11 Dúmah kí bábat bár i nubuwwat.

Kisí ne mujh ko Sha'ir se pukará, ki Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? 12 Nigahbán ne kahá, Subh hotí hai, aur rát bhí ; agar tum púchhná chahte ho, to púchho : tum phir áná.

13 'Arab kí bábat bár nubuwwat.

Ai Dadánion ke qáfilo, tum 'Arab ke jangal men rát kátoge. 14 Wuh pl-yáse ke pás pání lae, Taimá kí sarzamín ke báshinde rotí lekar bhágnewále se milne ko nikle. 15 Kyúñki wuh talwáron ke sámne se, nangí talwár se, aur khenchí húi kamán se, aur jang kí shiddat se bháge hain. 16 Kyúñki KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá, ki Mazdúr ke barason ke mutábíq ek baras ke andar andar Qídár kí sári hashmat játi rahegi. 17 Aur tírandázon kí ta'dád ká ba-qiya ya'ní baní Qídár ke bahádur thore se hongé : kyúñki KHUDÁWAND Isráil ke Khudá ne yún farmáyá hai.

22 Royá kí wádí kí bábat bár i nubuwwat.

Ab tum ko kyá huá, ki tum sab ke sab kothon par charh gaye? 2 Ai purshor aur gaugái shahr, ai shádmán bastí, tere maqtúl na talwár se qatí hue, aur na larái men máre gaye. 3 Tere sab sardár ikatthe bhág nikle, un ko tírandázon ne asír kar liyá : jitne tujh men páe gaye, sab ke sab, balki wuh bhí jo dúr se bhág gaye the, asír kiye gaye hain. 4 Isí liye main ne kahá, Merí taraf mat dekho, kyúñki main zár zár roungá ; merí tasallí kí fikr mat karo, kyúñki merí dukhtar i qaum barbád ho gayí. 5 Kyúñki Khudáwand, RABB u'l afwáj, kí taraf se royá kí wádí men yih dukh aur pámalí o beqarári aur díwáron ko giráne aur paháron tak faryád pahuncháne ká díñ hai. 6 Kyúñki 'Ailám ne jangí rathon aur sawáron ke sáth tarkash uþhá liyá, aur Qir ne sipar ká giláf utár diyá. 7 Aur yún huá, ki terí bihtarín wádíñ jangí rathon se ma'múr ho gayín, aur sawáron ne pháþak par saffarái kí. 8 Aur Yahúdáh ká niqáb utará gayá, aur tú ab dasht i mahál ke silákháne par nigáh kartá hai. 9 Aur tum ne Dáúd ke shahr ke rañhne dekhe, ki beshumár hain : aur tum ne niche ke hauz men pání jama' kiyá. 10 Aur tum ne Yarúshalem ke gharon ko giná, aur un ko giráyá, táki shahrpanáh ko mazbút karo. 11 Aur tum ne puráne hauz ke pání ke liye donon díwáron ke darmiyán ek áur hauz banáyá : lekin tum ne us ke pání par nigáh na kí, aur us kí taraf jis ne qadím se us kí tadbír kí, mutawajjih na hue. 12 Aur us waqt Khudá-

wand, RABB u'l afwáj, ne rone, aur mátam karne, aur sir mundáne, aur táť se kamar bándhne ká hukm diyá thá. 13 Lekín dekho, khushtí aur shádmání, gáe bail ko zabh karná, aur bheř bakrí ko halál karná, aur goshtkhwári o mainoshí, ki áo, khaen aur pien, kyünki kal to ham marenge. 14 Aur RABB u'l afwáj ne mere kán men kahá, ki Tumhári is badkirdári ká kaffára tumháre marne tak bhí na ho sakegá, yih Khudáwand, RABB u'l afwáj, ká farmán hai.

15 Khudáwand RABB u'l afwáj yün farmátá hai, ki Us khazánchi Shabnáh pás jo mahall par mu'aiyan hai, já aur kah, 16 Tú yahán kyá kartá hai? aur terá yahán kaun hai, ki tú yahán apne liye qabr taráshtá hai? balandí par apní gor taráshtá hai, aur chaťan men apne liye ghar khudwátá hai. 17 Dekh, ai zabardast, KHUDÁWAND tujh ko zor se dūr phepk degá; wuh yaqinan tujhe pakar rakkhegá. 18 Wuh beshakk tujh ko gend kí mánind ghuma ghumákar wasí' mulk men uchhálegá; wahán tú maregá, aur terí hashmat ke rath wahín rahenge, ai apne áqá ke ghar kí ruswái. 19 Aur main tujhe tere mansab se bartaraf karúngá; háñ, wuh tujhe terí jagah se khench utáregá. 20 Aur us roz yün hogá, ki main apne bande Iliyáqim bin Khilqiyáh ko buláungá. 21 Aur main terí khil'at use pahin-áungá, aur terá patká us par kasúngá, aur terí hukúmat us ke háth men supurd kar dúngá; aur wuh ahl i Yarúshalem ká aur baní Yahúdáh ká báp hogá. 22 Aur main Dáúd ke ghar kí kunjí us ke kandhe par rakkhúngá; pas wuh kholegá, aur koí band na karegá; aur wuh band karegá, aur koí na kholegá. 23 Aur main us ko khúñtí kí mánind mazbút jagah men muhkam karúngá; aur wuh apne báp ke gharáne ke liye jalálí takht hogá. 24 Aur us ke báp ke khándán kí sári hashmat ya'ni ál o aulád aur sab chhoťe bare bartan, piyálon se lekar qarábon tak, sab ko usí se mansúb karenge. 25 RABB u'l afwáj farmátá hai, Us waqt wuh khúñtí jo mazbút jagah men lagái gayí thí, hilái jáegi, aur wuh káťí jáegi, aur gir jáegi, aur us par ká bojh gir paregá; kyünki KHUDÁWAND ne yün farmáyá hai.

23 Súr kí bábat bár i nubuw-wat.

Ai Tarsís ke jaházo, wáwailá karo; kyünki wuh ujar gayá; wahán koí ghar aur koí dákhil hone kí jagah nahín: Kittim kí zamín se un ko yih khabar pahunchí hai. 2 Ai sáhil ke báhindo, jin ko Saidání saudágaron ne, jo samundar ke pár áte játe hain, málámál kar diyá hai, khámosh raho. 3 Samundar ke pár se Síhor ká galla, aur wádí e Níl kí fasil us kí ámadaní thí; so wuh qaumon kí tijáratgáh baná. 4 Ai Saidá, tú sharmá: kyünki samundar ne kahá hai, samundar kí garhí ne kahá, Mujhe dard i zih nahín lagá, aur main ne bachche nahín jane; main jawánon ko nahín páltí, aur kunwáriyon kí parwarish nahín kartí. 5 Jab ahl i Misr ko yih khabar pahunchegí, to wuh Súr kí khabar se bahut gamgín hongé. 6 Ai sáhil ke báhindo, tum zár zár rote hue Tarsís ko chale jáo. 7 Kyá yih tumhári shádmán bastí hai, jis kí hastí qadím se hai? usí ke páñw use dūr dūr le játe hain, ki pardes men rahe. 8 Kis ne yih mansúba Súr ke khiláf bándhá, jo tájbakhsh hai; jis ke saudágar umará aur jis ke byopári dunyá bhar ke 'izzatdár hain? 9 RABB u'l afwáj ne yih iráda kiyá hai, ki sári hashmat ke ghamand ko nest kare, aur dunyá bhar ke 'izzatdaron ko zalíl kare. 10 Ai dukhtar i Tarsís, daryá e Níl kí tarah apní sarzamin par phail já; ab koí band báqí nahín rahá. 11 Us ne samundar par apná háth barháyá, us ne mamlukaton ko hilá diyá: KHUDÁWAND ne Kan'an ke haqq men hukm kiyá hai, ki us ke qil'e mismár kiye jáen. 12 Aur us ne kahá, Ai mazlúm kunwári, dukhtar i Saidá, tú phir kabhí fakhr na karegi: uťh, Kittim men chalí já; tujhe wahán bhí chain na milegá. 13 Kasdion ke mulk ko dekh, yih qaum maujud na thí; Asúr ne use biyábán ke rahnewálon ká hissa thahráyá: unhon ne apne burj banáe, unhon ne us ke mahall gárat kiye, aur use wíran kiyá. 14 Ai Tarsís ke jaházo, wáwailá karo: kyünki tumhárá qil'a ujará gayá. 15 Aur us waqt yün hogá, ki Súr kisi bádsháh ke aiyám ke mutábíq satar baras tak arámosh ho jáegá: aur

sattar baras ke ba'd Súr kí hálat fáhishé ke gít ke mutábiq hogí. 16 Ai fáhisha, tú jo farámosh ho gayí hai, barbat uṭhá le, aur shahr men phirá kar; rág ko chher, aur bahut sí gazalen gá, kí log tujhe yád karen. 17 Aur sattar baras ke ba'd yún hogá, kí KHUDÁWAND Súr kí khabar legá, aur wuh ujrat par jáegi, aur rú e zamín par kí tamám mamlukaton se badkárí karegi. 18 Lekin us kí tijárat aur us kí ujrat KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogí: aur us ká mál na zakhíra kiyá jáegá, aur na jama' rahegá, balki us kí tijárat ká hásil un-ke liye hogá, jo KHUDÁWAND ke huzúr rahte hain, kí khákar ser hon, aur nafís poshák pahinen.

24 Dekho, KHUDÁWAND zamín ko kháli aur sarnigún karke wírán kartá hai, aur us ke báshindon ko tittar bittar kar detá hai. 2 Aur yún hogá, kí jaisá ra'iyat ká hál waisá hí káhin ká; jaisá naukár ká, waisá hí us ke sáhib ká; jaisá laundí ká, waisá hí us kí bíbí ká; jaisá kharídár ká, waisá hí bechne-wále ká; jaisá qarz denewále ká, waisá hí qarz lenewále ká; jaisá súd denewále ká, waisá hí súd lenewále ká. 3 Zamín bi'lkull kháli kí jáegi, aur báshiddat gárat hogí; kyúnci yih kalám KHUDÁWAND ká hai. 4 Zamín gamgín hotí aur murjháti hai: jahán betáb aur pazhmurda hotá hai, zamín ke 'állqadr log nátawán hote hain. 5 Zamín apne báshindon se najis húi, kyúnci unhon ne sharí'aton ko 'udúl kiyá: áin se munharif hue, 'ahd i abadí ko torá. 6 Is sabab se, la'nat ne zamín ko nigal liyá, aur us ke báshinde mujrim thahre: aur isí liye zamín ke log bhasam hue, aur thore se ádmí bach gaye. 7 Nayí mai gamzada, aur ták pazhmurda hai; aur sab jo dílshád the áh bharte hain. 8 Dholakon kí khushí band ho gayí, khushí manánewálon ká gul o shor tamám húa, barbat kí shádmáni játi rahí. 9 Wuh phir gít ke sáth mai nahín píte, pínewálon ko sharáb talkh ma'lúm hogí. 10 Sunsán shahr wírán ho gayá, har ek ghar band ho gayá, kí kof andar na já sake. 11 Mai ke liye bázaron men wá-wailá ho rahá hai: sári khushí par tárfí chhá gayí, mulk kí 'ishrat játi

rahí. 12 Shahr men wírání hí wírání hai, aur phátak tor phor diye gaye. 13 Kyúnci zamín men logon ke darmiyán yún hogá, jaisá zaitún ká darakht jhára jáe, jaise angúr torne ke ba'd khoshachini. 14 Wuh ápní áwáz baland karenge, wuh gít gáenge; KHUDÁWAND ke jalál ke sabab se samundar se lalkáenge. 15 Pas tum mashriq men KHUDÁWAND kí aur samundar ke jazíron men KHUDÁWAND ke nám kí jo Isráil ká Khudá hai, tamjíd karo.

16 Intihá e zamín se nagmon kí áwáz ham ko sunái detí hai, jalál o 'azmat sádiq ke liye. Par main ne kahá, Main gudáz ho gayá, main hialák húa, mujh par afsos! dagábázon ne dagá kí; hán, dagábázon ne barí dagá kí. 17 Ai zamín ke báshinde, khauf aur garhá, aur dám tujh par musallit hain. 18 Aur yún hogá, kí jo khaufnák áwáz sunkar bháge, garhe men giregá; aur jo garhe se nikal áe, dám men phanségá; kyúnci ásmán kí khíkiyán khul gayín, aur zamín kí bunyáden hil rahí hain. 19 Zamín bi'lkull ujar gayí, zamín yaksar shikasta hui, aur shiddat se hilái gayí. 20 Wuh matwále kí mánind dagmagáegi, aur jhoppi kí tarah áge pichhe sarkái jáegi; kyúnci us ke gunáh ká bojh us par bhári húa, wuh giregi aur phir na uthegi.

21 Aur us waqt yún hogá, kí KHUDÁWAND ásmáni lashkar ko ásmán par, aur zamín ke bádsháhon ko zamín par sazá degá. 22 Aur wuh un qaidlon kí mánind jo garhe men dále jáen, jama' kiye jáenge: aur wuh qaidkháne men qaid kiye jáenge, aur bahut dinon ke ba'd un kí khabar lí jáegi. 23 Aur jab RABB u'l afwáj koh í Siyyún par aur Yarúshalem men apne buzurg bandon ke sámne hashmat ke sáth saltanat karegá, to chánd muztarib aur súrj sharminda hogá.

25 Ai KHUDÁWAND, tú merá Khudá hai; main terí tamjíd karúngá, tere nám kí sitáish karúngá; kyúnci tú ne 'ajib kám kiye hain, terí maslahaten qadím se wafádári aur sachcháí hain. 2 Kyúnci tú ne shahr ko khák ká dher kiyá; hán, fasildár shahr ko khandar baná diyá: aur pardesiyon ke mahall ko bhí yahán tak kí shahr na

rahá ; wuh phir ta'mír na kiyá jáegá. 3 Is liye zabardast log terí sitáish kareñge, aur haibatnák qaumon ká shahr tujh se dāregá. 4 Kyúnki tú miskín ke liye qil'a aur muhtáj ke liye pareshání ke waqt maljá, aur ándhí se panáhgáh, aur garmí se bacháne ko sáya húá, jis waqt zálimon kí sáns diwáarkan tufán kí mánind ho. 5 Tú pardesiyon ke shor ko khushk makán kí garmí kí mánind dūr karegá; aur jis tarah abr ke sáye se garmí nest hotí hai, usí tarah zálimon ká shādiyána bajáná mauqúf hogá. 6 Aur RABB u'l áfwáj is pahár par sab qaumon ke liye farbh chizon se ek ziyáfat taiyár karegá, balki ek ziyáfat talchhat par se nithrí húi mai se, hán, farbh chizon se jo purmagz hon, aur mai se jo talchhat par se khúb nithrí húi ho. 7 Aur wuh is pahár par us parde ko jo tamám logon par pará hai, aur us niqáb ko jo sab qaumon par laṭak rahá hai, dūr kar degá. 8 Wuh maut ko hamesha ke liye nábud karegá; aur KHUDÁWAND KHUDÁ sab ke chihron se ánsú ponchh dálegá; aur apne logon kí ruswái tamám sarzamin par se miṭá degá: kyúnki KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

9 Aur us waqt yún kahá jáegá, Lo, yih hamará Khudá hai; ham us kí ráh takte the, aur wuhí ham ko bacháegá: yih KHUDÁWAND hai; ham us ke intizár men the, ham us kí naját se khush o khurram hongē. 10 Kyúnki is pahár par KHUDÁWAND ká háth barqarár rahegá, aur Moáb apní hí jagah men aisá kuchlá jáegá, jaise mazbale ke pání men ghás kuchlí játi hai. 11 Aur wuh us men us kí mánind jo tairte hue háth phailátá hai apne háth phailáegá: par wuh us ke gurúr ko, us ke háthon ke fannfareb samet, past karegá. 12 Aur wuh terí fasíl ke únche burjon ko toṭkar past karegá, aur zamín ke, balki khák ke barábar kar degá.

26 Us waqt Yahúdáh ke mulk men yih gít gáyá jáegá: Hamará ek muhkam shahr hai, jis kí fasíl aur pushton kí jagah wuh naját hí ko muqarrar karegá. 2 Tum darwáze kholo, táki sádiq qaum jo wafádár rahí dákhil ho. 3 Jis ká dil qáim hai, tú use salámat rak-

khégá; kyúnki us ká tawakkul tujh par hai. 4 Abad tak KHUDÁWAND par i'timád rakkho: kyúnki KHUDÁWAND YAHOWÁH abadí chatán hai. 5 Kyúnki us ne balandí par basnewálon ko niche utará: baland shahr ko zer kiyá, us ne use zer karke khák men miláyá. 6 Wuh pánw tale raundá jáegá; hán, miskinon ke pánwon aur muhtájon ke qadamon se. 7 Sádiq kí ráh rástí hai: tú jo haqq hai, sádiq kí rahbarí kartá hai. 8 Hán, terí 'adálat kí ráh men, ai KHUDÁWAND, ham tere muntazir rahe: hamári ján ká ishtiyáq tere nám aur terí yád kí taraf hai. 9 Rát ko merí ján terí mushtáq hai; hán, merí rúh terí justjú men koshán rahegi: kyúnki jab terí 'adálat zamín par jári hai, to duniyá ke báshinde sadáqat síkhte hain. 10 Harchand sharíf par mihrbání kí jáe, par wuh sadáqat na síkhegá; rástí ke mulk men hárástí karegá, aur KHUDÁWAND kí 'azmat ko na dekhegá.

11 Ai KHUDÁWAND, terá háth baland hai, par wuh nahín dekhte: lekin wuh logon ke liye terí gairat ko dekhenge, aur sharmsár hongē; balki ag tere dushmanon ko khá jáegi. 12 Ai KHUDÁWAND, tú hí ham ko salámatí bakhshégá: kyúnki tú hí ne hamáre sab kámon ko hamáre liye anjám diyá hai. 13 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tere siwá dúsre hákimon ne ham par hukúmat kí hai; lekin terí madad se ham sírf terá hí nám liyá kareñge. 14 Wuh mar gaye, phir zinda na hongē; wuh rihlat kar gaye, phir na uṭhenge: kyúnki tú ne un par nazar kí, aur un ko nábud kiyá, aur un kí yád ko bhí miṭá diyá hai. 15 Ai KHUDÁWAND, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí hai: tú ne is qaum ko barháyá hai; tú hí zú'l jalál hai: tú hí ne mulk kí hudúd ko barhá diyá hai.

16 Ai KHUDÁWAND, wuh musíbat men tere tálib hue; jab tú ne un ko tádiḅ kí, to unhon ne girya o zári kí. 17 Ai KHUDÁWAND, tere huzúr men ham us hámila kí mánind hain, jis kí wiládat ká waqt nazdík ho, jo dukh men hai, aur apne dard se chilláti hai. 18 Ham hámila hue, ham ke dard i zih lagá, par paidá kyá húá? hawá: ham ne zamín par

ázadí ko qáim nahín kiyá; aur na dunyá men basnewále hí paidá hue. 19 Tere murde jí uṭhenge; merí láshen uṭh kharí hongí. Tum jo khák men já base ho, jágo aur gáo; kyúinki terí os us os kí mánind hai, jo nabátát par partí hai, aur zamín murdon ko ugal degí.

20 Ai mere logo, apne khilwatkhán- on men dákhil ho, aur apne piche darwáze band kar lo: aur apne ap ko thoṛí der tak chhipá rakkho, jab tak kí gazab ṭal na jae. 21 Kyúinki de- kho, KHUDÁWAND apne maqám se chalá átá hai, táki zamín ke báshind- on ko un kí badkirdári kí sazá de: aur zamín us khún ko záhír karegí jo us men hai, aur apne maqtulon ko hargiz na chhipáegí.

27 Us waqt KHUDÁWAND apní sakht aur baṛí aur mazbút talwár se azhdahá ya'ní tez- rau sánp ko aur azhdahá ya'ní pechída sánp ko sazá degá; aur daryái azh- dahá ko qatl karegá.

2 Us waqt tum khushnumá tákistán ká gít gáná. 3 Main KHUDÁWAND us kí hifázat kartá hun; main use har dam sínchtá rahungá: main din rát us kí nigahbání karungá, kí use nuqsán na pahunche. 4 Mujh men qahr nahín, taubhí, kash kí janggáh men jháriyan aur kánṭe mere khiláf hote; main un par khurúj kartá, aur un ko bi'lkull jalá detá. 5 Par agar koí merí tawánái ká dáman pakre, to mujh se sulh kare: hán, wuh mujh se sulh kare. 6 Ab áyanda aiyám men Ya'qúb jaṭ pakregá; aur Isráíl panpegá aur phúlegá: aur rú e zamín ko mewon se málámál karegá.

7 Kyá us ne use mára, jis tarah us ne us ke márnawalon ko mára hai? ya kyá wuh qatl huá, jis tarah us ke qatil qatl hue? 8 Tú ne 'adl ke sáth us ko níkalte waqt us se hujjat kí: us ne mashriqí hawá ke din apne sakht tufán se us ko níkal diyá. 9 Is liye is se Ya'qúb ke gunáh ká kaffára hogá, aur us ká gunáh dúr karne ká kull natíja yihí hai; jis waqt wuh mazbah ke sab pattharon ko ṭuṭe kankaron kí mánind ṭukre ṭukre kare, kí Yasíraten aur súraj ke but phir qáim na hon. 10 Kyúinki fasildár shahr wirán hai, aur wuh bastí ujár aur biyábán kí manind khálí hai; wahán bachhrá charegá, aur wahín let rahegá, aur us kí

dáliyan bi'lkull káṭ kháegá. 11 Jab us kí shákhen murjhá jáengí, to toṛí jáengí; 'auraten áengí, aur un ko jaláengí; kyúinki log dánish se khálí hain; is liye un ká kháliq un par rahm nahín karegá, aur un ká banánewálá un par tars nahín kháegá.

12 Aur us waqt yún hogá, kí KHUDÁWAND daryá e Furat kí guzargáh se Rúd i Misr tak jhár dálegá; aur tum, ai baní Isráíl, ek ek karke jama' kiye jáoge.

13 Aur us waqt yún hogá, kí baṛá narsingá phúnká jáegá, aur wuh jo Asúr ke mulk men qaríbu'l maut the, aur wuh jo mulk i Misr men jiláwatan the, áenge, aur Yarúshalem ke mu- qaddas pahár par KHUDÁWAND kí parastish karenge.

28 Afsos Ifráím ke matwalon ke ghamand ke táj par, aur us kí shándár shaukat ke murjh- áe hue phúl par, jo un logon kí shádáb wadí ke sire par hai, jo mai ke maglúb hain! 2 Dekho, KHUDÁ- WAND ke pás ek zabardast aur zorá- war shakhs hai, jo us ándhí kí má- nind jis ke sáth ole hon, aur bád i samúm kí mánind aur sailáb i shadid kí mánind zamín par háth se paṭak degá. 3 Ifráím ke matwalon ke ghamand ká táj pámal kiyá jáegá: 4 aur us shándár shaukat ká murjh- áyá huá phúl, jo us shádáb wadí ke sire par hai, pahle pakke anjir kí mánind hogá, jo garmí ke aiyám se peshtar lage; jis par kisi kí nigáh pafe, aur wuh use dekhte hí aur háth men lete hí nigal jae. 5 Us waqt RABB u'l afwáj apne logon ke baqiye ke liye shaukat ká afsar aur husn ká táj hogá: 6 aur 'adálat kí kursí par baithnewále ke liye insáf kí rúh, aur pháṭakon se larái ko dafa' karnewalon ke liye tawánái hogá. 7 Lekin yih bhí maikhwári se dagma- gáte aur nashe men larckharáte hain; káhin aur nabí bhí nashe men chúr aur mai men garq hain, wuh nashe men jhumte hain; wuh royá men khatá karte aur 'adálat men lagzish kháte hain. 8 Kyúinki sab dastar- khwán qai aur gandagí se bhare hain, koí jagah báqí nahín. 9 Wuh kis ko dánish síkháegá? kis ko wa'z karke samjháegá? kyá un ko jin ká dúdh chhuráyá gayá, jo chhátiyon

se judá kiye gaye? 10 Kyünki hukm par hukm, hukm par hukm; qánún par qánún, qánún par qánún hai; thoṛá yahán, thoṛá wahán. 11 Lekin wuh begána labon aur ajnabí zabán se in logon se kalám karegá: 12 jin ko us ne farmáyá, Yih árám hai, tum thake mándon ko árám do; aur yih tázagí hai: par wuh sánawá na hue. 13 Pas KHUDÁWAND ká kalám un ke liye hukm par hukm, hukm par hukm; qánún par qánún, qánún par qánún; thoṛá yahán, thoṛá wahán hogá; táki wuh chale jáen, aur píchhe giren, aur shikast kháen, aur dām men phans-en, aur giriftár hon.

14 Pas, ai thāthā karnewálo, jo Yarúshalem ke in báshindon par hukmrání karte ho, KHUDÁWAND ká kalám suno: 15 Chúnki tum kahá karte ho, ki Ham ne maut se 'ahd bāndhá, aur pátál se paimán kar liyá hai; jab sazá ká sailáb áegá, to ham tak nahín pahunchegá; kyünki ham ne jhúth ko apní panáhgáh banáyá hai, aur daroggoí kí ár men chhip gaye hai: 16 is liye Khudáwand KHUDÁ yün farmátá hai, Dekho, main Siyyún men bunyád ke liye ek patthar rakkhúngá, ázmúda patthar, muhkam bunyád ke liye, kone ke sire ká qímatí patthar: jo koí imán látá hai qáim rahegá. 17 Aur main 'adálát ko sūt, aur sadáqat ko sáhul banáúngá: aur ole jhúth kí panáhgáh ko sáf kar denge, aur pání chhipne ke makán par phail jáegá. 18 Aur tumhárá 'ahd jo maut se huá, mansúkh ho jáegá, aur tumhárá paimán jo pátál se huá qáim na rahegá; jab sazá ká sailáb áegá, to tum ko pá-mál karegá, 19 aur guzarte waqt tum ko bahá le jáegá; har subh aur shab o roz áegá: balki us ká charchá sunná bhí khaufnák hogá. 20 Kyünki palang aisá chhoṭá hai, kí ádmí us par daráz nahín ho saktá: aur liháf aisá tang hai, kí wuh apne áp ko us men lapeṭ nahín saktá. 21 Kyünki KHUDÁWAND uthegá, jaisá koh í Parázim men, aur wuh gazab-nák hogá, jaisá Jiba'un kí wádí men; táki apná kám balki apná 'ajíb kám kare; aur apná kám, han, apná anokhá kám púra kare. 22 So ab tum thāthā na karo, aisá na ho kí tumháre band saht ho jáen: kyünki main ne Khudáwand, RABB u'l

afwáj, se suná hai, kí us ne kámil aur musammam iráda kiyá hai, kí sári sarzamín ko tabáh kare.

23 Kán lagákar merí áwáz suno; shanawá hokar merí bát par dil lagáo. 24 Kyá kisán bone ke liye har roz hal chaláyá kartá hai? kyá wuh har waqt apní zamín ko khodtá, aur us ke dhele phorá kartá hai? 25 Jab us ko hamwár kar chuká, to kyá wuh ajwáyan ko nahín chhínttá, aur zíre ko dál nahín detá, aur gehún ko qattáron men nahín botá, aur jau ko us ke mu'aiyan makán men, aur kaṭhiyá gehún ko us kí kháss kiyári men nahín botá? 26 Kyünki us ká Khudá us ko tarbiyat karke use síkhátá hai, 27 kí ajwáyan ko dáone ke henge se nahín dáote, aur zíre ke úpar gárfi ke pahíye nahín ghumáte: balki ajwáyan ko láthí se jhártá hai, aur zíre ko chharí se. 28 Rotí ke galle par dáen chalátá hai; lekin wuh hamesha use kúttá nahín rahtá: aur apní gárfi ke pahíyon aur ghoron ko us par hamesha phíratá nahín rahtá, wuh use sarásar nahín kuchlegá. 29 Yih bhí RABB u'l afwáj se muqarrar huá hai, jis kí maslahat 'ajíb aur dánái 'azím hai.

29 Ariel par afsos; Ariel us shahr par jahán Dáúd khal-mazan huá; sál par sál ziyáda karo; 'id par 'id manái jáe: 2 taubhí main Ariel ko dukh dúngá; aur wahán nauha aur mátam hogá; par mere liye wuh Ariel kí thahregá. 3 Main tere khiláf girdágird khal-mazan húngá, aur morchabandí karke terá muhásara karúngá, aur tere khiláf dāmdama bāndhúngá. 4 Aur tú past hogá, aur zamín par se bolegá, aur khák par se terí áwáz dhímí áegi; terí sadá bhút kí sí hogí, jo zamín ke andar se níklegí, aur terí bolí khák par se churugne kí áwáz ma'lúm hogí. 5 Lekin tere dushmanon ká gol bárík gard kí manind hogá, aur un zálimon kí guroh urnewále bhúse kí manind hogí: aur yih nághan ek dam men waqí' hogá. 6 RABB u'l afwáj khud garajne aur zalzale ke sáth, aur barí áwáz, aur ándhí, aur tufán, aur ág ke muhlik shu'le ke sáth tujhe sazá dene ko áegá. 7 Aur un sab qaumon ká amboh jo Ariel se lařegá, ya'ní wuh sab jo us se aur us ke qil'e se jang

karengē, aur use dukh denge, khwáb yá ráť kí royá kí mánind ho jáenge. 8 Jaise bhúká ádmí khwáb men dekhe, kí khá rahá hai; par jág uthe, aur us ká jí na bhará ho: yá piyásá ádmí khwáb men dekhe, kí pání pí rahá hai; par jág uthe, aur piyás se betáb ho, aur us kí ján ásúda na ho: waisá hí un sab qaumon ke amboh ká háł hogá, jo koh i Siyyún se jang karti hain.

9 Thahr jáo, aur ta'ajjub karo; 'aish o 'ishrat karo, aur andhe ho jáo: wuh mast hain, par mai se nahin; wuh lar̄kharáte hain, par nashe men nahin. 10 Kyúñki KHUDÁWAND ne tum par gahrí nind kí rúh bhejí hai, aur tumhári áñkhon ya'ní nabíon ko nábiná kar diyá; aur tumháre síron ya'ní gaibbínon par hijáb dál diyá. 11 Aur sári royá tumháre nazdík sar ba muhr kitáb ke mazmún kí mánind hogí, jise log kisi par̄he likhe ko den, aur kahen, Is ko par̄h; aur wuh kahe, Main par̄h nahin saktá, kyúñki yih sar ba muhr hai: 12 aur phir wuh kitáb kisi nákhwánda ko den, aur kahen, Is ko par̄h: aur wuh kahe, Main to par̄hná nahin jántá.

13 Pas KHUDÁWAND farmátá hai, Chúnki yih log zabán se merí nazdíkí chahte hain, aur honthon se merí ta'zim karte hain, lekin in ke dil mujh se dúr hain, kyúñki merá khauf jo in ko huá, faqat ádmíon kí ta'lim sunne se huá: 14 is liye main in logon ke sáth 'ajíb sulúk karúngá, jo hairatangez aur ta'ajjub-khez hogá: aur in ke 'áqilon kí 'aql zálil ho jáegi, aur in ke dánáon kí dánái játi rahegi.

15 Un par afsos, jo apní mashwarat Khudá se chhipáte hain, jin ká károbár andhere men hotá hai, aur kahte hain, Kaun ham ko dekhtá hai? kaun ham ko pahchántá hai? 16 A'h, tum kaise ter̄he ho! kyá kumhár mittí ke barábar giná jáegá, yá masnú' apne sání' se kahegá, kí Main terí san'at nahin? Kyá makh-lúq apne kháliq se kahegá, kí Tú kuchh nahin jántá? 17 Kyá thorá hí 'arsa báqí nahin, kí Lubnán shádáb maidán ho jáegá, aur shádáb maidán jangal giná jáegá? 18 Aur us waqt bahre kitáb kí báten sunenge, aur andhon kí áñkhen táríkí aur andhere men se dekheñgi. 19 Tab miskín KHUDÁWAND men ziyáda

khush hongē, aur garíb o muhtaj Isráil ke Quddús men shádmán hongē. 20 Kyúñki zálím faná ho jáegá, aur tháṭṭhá karnewálá nábud hogá; aur sab jo badkirdári ke liye bedár rahte hain, káṭ dále jáenge: 21 ya'ní jo ádmí ko us ke muqaddame men mujrim thahráte, aur us ke liye jis ne 'adálat se pháṭak par muqaddama faisal kiyá phandá lagáte, aur rástbáz ko besabab bargashta karte hain. 22 Is liye KHUDÁWAND jo Abrahám ká naját denewálá hai, Ya'qúb ke khándán ke haqq men yún farmátá hai, kí Ya'qúb ab sharminda na hogá, aur wuh hargiz zarđrú na hogá. 23 Balki us ke farzand apne darmi-yán merí dastkárí dekhkar mere nám kí taqdís karengē; hán, wuh Ya'qúb ke Quddús kí taqdís karengē, aur Isráil ke Khudá se darengē. 24 Aur wuh bhí jo rúh men gumráh hain, fahm hásil karengē, aur barbaráne-wále ta'límpazír hongē.

30 KHUDÁWAND farmátá hai, Un bági lar̄kon par afsos, jo aisi tadbir karte hain, jo merí taraf se nahin; aur 'abd o paimán karte hain, jo merí rúh kí hidáyat se nahin, táki gunáh par gunáh karen: 2 wuh mujh se púchhe bagair Misr ko játe hain, táki Fir'aun ke pás panáh len, aur Misr ke sáye men amn se raheñ. 3 Lekin Fir'aun kí himáyat tumháre liye khajálat hogí, aur Misr ke sáye men panáh lená tumháre wáste ruswái hogá. 4 Kyúñki us ke sardár Zu'an men hain, aur us ke elchí Hanís men já pahunchē. 5 Wuh us qaum se jo un ko kuchh fáida na pahunchá sake, aur madad o yári nahin, balki khajálat aur malámat ká bá'is ho, sharminda hongē.

6 Junúb ke jánwaron kí bábat bér i nubuwwat.

Dukh aur musíbat kí sarzamín men jáhán se nar o máda sher i babar, aur afa'í, aur ur̄newále átashi sánp áte hain, wuh apní daulat gadhon kí píṭh par, aur apne khazáne unton ke kohán par ládkar us qaum ke pás le játe hain jis se un ko kuchh fáida na pahunchegá. 7 Kyúñki Misríon kí kumak bátil aur befáida hogí: isí sabab se main ne use Rahab kahá, jo sust baiṭhí hai. 8 Ab

jákar un ke sámne ise takhtí par likh, aur kitáb men qalamband kar, táki áyanda abadu'l ábád tak qáim rahe. 9 Kyünki yih bági log aur jhúthe farzand hain, jo KHUDÁWAND kí sharí'at ko sunne se inkár karte hain: 10 jo gaibbínon se kahte hain, Gaibbíní na karo; aur nabíon se, ki Ham par sachchí nubuwwatan záhir na karo; ham ko khushgawár báten sunáo, aur ham se jhúthí nubuwwat karo: 11 ráh se báhar jáo, ráste se bargashta ho, aur Isráíl ke Quddús ko hamáre darmiyán se mauqúf karo. 12 Pas Isráíl ká Quddús yün farmatá hai, Chünki tum is kalám ko haqír jánte, aur zulm aur kajrawí par bharosá rakhte aur usí par qáim ho; 13 is liye yih badkirdári tumháre liye aisí hogí, jaisí phatí húi díwár jo girá cháhtí hai, ünchí ubhrí húi díwár jis ká girná nághán ek dam men ho. 14 Wuh ise kumhár ke bartan kí tarah tor dálegá, use bedareg chaknáchúr karegá; chunánchi is ke tukron men ek thíkrá bhí ná milegá, jis men chúlhe par se ág útháí jáe, yá hauz se pání liyá jáe. 15 Kyünki Khudáwand YAHOWÁH, Isráíl ká Quddús, yün farmatá hai, ki Wápas áne aur khámosh baithne men tumhári salámatí hai; khámoshi aur tawwakkul men tumhári quwwat hai: par tum ne yih na cháhá. 16 Tum ne kahá, Nahín, ham to ghoron par chahke bhágenge; is liye tum bhágo; aur kahá, Ham tezraftár jánwaron par sawár hongé; pas tumhárá píchhá karnewále tezraftár hongé. 17 Ek kí jhirkí se ek hazár bhágenge; páñch kí jhirkí se tum aisá bhágo, ki tum us 'alámat kí mánind jo pahár kí choṭí par, aur us nishán kí mánind jo koh par nasb kiyá gayá ho rah jáoge. 18 Taubhí KHUDÁWAND tum par mihrbání karne ke liye intizár karegá, aur tum par rahm karne ke liye baland hogá; kyünki KHUDÁWAND 'ádil Khudá hai; mubáarak hain wuh sab jo us ká intizár karte hain.

19 Kyünki, ai Siyyúni qaum, jo Yarúshalem men basegi: tú phir na roegi; wuh terí faryád kí áwáz sunkar yaqínan tujh par rahm farmáegá; wuh sunte hí tujhe jawáb degá. 20 Aur agarchí KHUDÁWAND

tujh ko tangí kí roṭí aur musíbat ka pání detá hai, taubhí terá mu'allim phir tujh se rúposh na hogá; balki terí ánkhen us ko dekhengi: 21 aur jab tú dahiní yá baín taraf muṛe, to tere kán tere píchhe se yih áwáz sunenge, ki Ráh yihí hai, is par chal. 22 Us waqt tú apní khodí húi múraton par marhí húi chándí, aur dhále hue buton par chahke hue sone ko nápak karegá; tú use haiz ke latte kí mánind phenk degá, tú use kahegá, Nikal, dúr ho. 23 Tab wuh tere bíj, ke liye jo tú zamín men boe, báriish bhejegá; aur zamín kí afzáish kí roṭí ká galla 'umda aur kasrat se hogá: us waqt tere jánwar wasí' charághon men charenge. 24 Aur bail aur jawán gadhe jin se zamín jotí játi hai, lazíz chára kháenge, jo belche aur chháj se phatká gayá ho. 25 Aur jab burj gir jáenge, aur barí khúnrezi hogí, to har ek ünche pahár aur baland tile par chashme aur pání kí nadiyán hongí. 26 Aur jis waqt KHUDÁWAND apne logon kí shikastagi ko durust karegá, aur un ke zakhmon ko achchhá karegá, to chánd kí chándní aisí hogí, jaisí súraj kí raushní; aur súraj kí raushní sát guní balki sát din kí raushní ke barábar hogí.

27 Dekho, KHUDÁWAND dúr se chalá átá hai, us ká gazab bharká, aur dhuwen ká bádál úthá; us ke lab qahrálúda, aur us kí zabán bhasam karnewáli ág kí mánind hai. 28 Us ká dam nadí ke sailáb kí mánind hai, jo gardan tak pahunch jáe: wuh qaumon ko halákat ke chháj men phatkegá, aur logon ke jabron men lagám dálegá, táki un ko gumráh kare. 29 Tab tum gít gáoge, jaise us rát gáte ho, jab muqaddas 'íd manáte ho; aur dil kí aisí khushi hogí, jaisí us shakhs kí jo bánísrí liye hue khirámán ho, kí KHUDÁWAND ke pahár men Isráíl kí chaṭán ke pás jáe. 30 Kyünki KHUDÁWAND apní jaláli áwáz sunáegá, aur apne qahr kí shiddat, aur ádash i sozán ke shu'le, aur sailáb aur ándhí, aur oлон ke sáth apná bázú niche láegá. 31 Hain, KHUDÁWAND kí áwáz hí se Asúr tabáh ho jáegá, wuh use laṭh se máregá. 32 Aur us qazá ke laṭh kí har ek zarb jo KHUDÁWAND us par lagáegá, daf aur barbat ke sáth hogí, aur

wuh us se sakht lafai larega. 33 Kyunki Tufat muddat se taiyar kiyá gayá, hán, wuh bádsháh ke liye gahrá aur wasí' banáyá gayá hai: us ká dher ág aur bahut sá indhan hai, aur KHUDÁWAND kí sáns gandhak ke sailáb kí mánind us ko bulgáti hai.

31 Un par afsos jo madad ke liye Misr ko játe, aur ghoron par 'itimád karte hain; aur rathon par bharosá rakhte hain, is liye ki wuh bahut hain; aur sawaron par, is liye ki wuh bahut zoráwar hain; lekin Isráil ke Quddús par nigáh nahin karte, aur KHUDÁWAND ke talib nahin hote! 2 Par wuh bhí to 'aqimand hai, aur balá názil karegá, aur apne kalám ko bátíl na hone degá: wuh shariron ke gharane par, aur un par jo badkir-daron kí himáyat karte hain chahái karegá. 3 Kyunki Misr to insán hain, Khudá nahin; aur un ke ghoré gosht hain, ruh nahin; so jab KHUDÁWAND apná háth barháegá, to himáyati gir jáegá, aur wuh jis kí himáyat kí gayi past ho jáegá, aur wuh sab ke sab ikatthe halák ho jáenge. 4 Kyunki KHUDÁWAND ne mujh se yúni farmáyá hai, ki jis tarah sher i babar, hán, jawán sher i babar, apne shikár par se gurrátá hai, aur agar bahut se gadariye us ke muqábale ko buláe jáen, to un kí laikár se nahin dartá, aur un ke hujúm se dab nahin játá: usí tarah RABB u'l afwáj koh i Siyyún aur us ke tile par lajne ko utregá. 5 Mandlate hue parande kí tarah RABB u'l afwáj Yarúshalem kí himáyat karegá; wuh himáyat karegá, aur rihái bakhshegá, rahm karegá, aur bachá legá. 6 Ai baní Isráil, tum us kí taraf phiro, jis se tum ne sakht bagawat kí hai. 7 Kyunki us waqt un men se har ek apne chándi ke but, aur apni sone kí muraten, jin ko tumháre háthon ne khatákari ke liye banáyá, nikál phenkegá. 8 Tab Asúr usí talwár se gir jáegá, jo insán kí nahin, aur wuhí talwár jo admí kí nahin, use halák karegi: wuh talwár ke sámne se bhágegá, aur us ke jawán mard khrájuguzár banenge. 9 Aur wuh khauf ke sábab se apne hasín makán se guzar jáegá, aur us ke sardár jhande se khaufzada ho jáenge,

yih KHUDÁWAND farmátá hai, jis kí ág Siyyún men aur bhatti Yarúshalem men hai.

32 Dekh, ek bádsháh sadáqat se saltanat karegá, aur sháh-záde 'adalat se hukmráni karenge. 2 Aur ek shakhs ándhi se panáhgáh kí mánind hogá, aur tufán se chipne kí jagah: aur khushk zamín men páni kí nadiyon kí mánind aur mándagi kí zamín men barí chatán ke sáye kí mánind hogá. 3 Us waqt dekhnewalon kí ánkhen dhundhi na hongí, aur sunnewalon ke kán shanawá hongé. 4 Jaldbáz ká dil 'irfán hásil karegá, aur luknatí kí zabán sáf bolne men mustá'idd hogí. 5 Tab ahmaq bá-muruwwat na kahláegá, aur bakhíl ko koí sakhi na kahegá. 6 Kyunki ahmaq hamáqat kí báten karegá, aur us ká dil badí ká mansúba bándhegá, kí bedini kare, aur KHUDÁWAND ke khiláf daroggoí kare, aur bhúke ke peñ ko kháli kare, aur piyáse ko páni se mahrúm rakkhe. 7 Aur bakhíl ke hathyár zabún hain: wuh bure mansúbe bándhá kartá hai, táki jhúthi báton se miskín ko aur muhtáj ko, jab kí wuh haqq bayán kartá ho, halák kare. 8 Lekin sáhib i muruwwat sakhawát kí báten sochtá hai, aur wuh sakhawát ke kámon men sábitqadam rahegá.

9 Ai 'aurato, tum jo áram men ho, uñho, merí áwáz suno; ai beparwá beñyo, merí báton par kán lagáo. 10 Ai beparwá 'aurato, sál se kuchh ziyáda 'arse men tum beáram ho jáogí: kyunki angúr kí fast játi rahegi, phal jama' karne kí naubat na áegi. 11 Ai 'aurato, tum jo áram men ho, thartharáo; ai beparwáo, muztarib ho: kapre utárkar barahna ho jáo: kamar par táñ bándho. 12 Wuh dilpazir kheton aur mewadár tákon ke liye chhátí pitengi. 13 Mere logon kí sarzamín men kánte aur jháriyan hongí; balki khushwaqt shahr ke tamám shádmán gharon men bhí. 14 Kyunki qasr kháli ho jáegá, aur ábád shahr tark kiyá jáegá, 'Ofal aur dídbáni ká burj hamesha tak mánd bankar gorkharon kí áramgáhen, aur gallon kí charágáhen hongé. 15 Táwaqte kí 'álam i balá se ham

par rüh názil na ho, aur biyábán shádáb maidán na bane, aur shádáb maidán jangal na giná jáe. 16 Tab biyábán men 'adl basegá, aur sadáqat shádáb maidán men rahá karegi. 17 Aur sadáqat ká anjám sulh hogá, aur sadáqat ká phal abadí árám o itminán hogá. 18 Aur mere log salámatí ke makánon men, aur bekhatar gharon men, aur ásúdagí aur ásáish ke káshánon men rahenge. 19 Lekin jangal kí barbádí ke waqt ole parenge, aur shahr bi'kull past ho jáegá. 20 Tum khushnasíb ho, jo sab nahron ke áspás bote ho, aur bailon aur gadhon ko udhar le játe ho.

33 Tujh par afsos, kí tú gárat kartá hai, aur gárat na kiyá gayá thá; tú dagábází kartá hai, aur kisi ne tujh se dagábází na kí thí! Jab tú gárat kar chukegá, to tú gárat kiyá jáegá; aur jab tú dagábází kar chukegá, to aur log tujh se dagábází karenge. 2 Ai KHUDÁWAND, ham par rahm kar; kyúnci ham tere muntazir hain: tú har subh un ká bázú ho, aur musábat ke waqt hamári naját. 3 Hangáme kí áwáz sunte hí log bhág gaye: tere uthte hí qaumen tittar bittar ho gayin. 4 Aur tumhári lút ká mál usí tarah baṭorá jáegá, jis tarah kíre baṭor lete hain: log us par tiddí kí tarah tūt parenge. 5 KHUDÁWAND sarfaráz hai, kyúnci wuh balandí par rahtá hai: us ne 'adálat aur sadáqat se Siyyún ko ma'múr kar diyá hai. 6 Aur tere zamáne men amn hogá, naját o hikmat aur dánish kí firáwáni hogí: KHUDÁWAND ká khauf us ká khaána hai.

7 Dekh, un ke bahádúr báhar faryád karte hain, aur sulh ke elchí phút phútkar rote hain. 8 Sháhráhen sunsán hain, koí chalne wálá na rahá: us ne 'ahdshikaní kí, shahron ko haqír jáná, aur insán ko hisáb men nahín látá. 9 Zamín kurchí aur murjháti hai. Lubnán ruswá húa, aur murjhá gayá: Shárún biyábán kí mánind hai: Basan aur Karmil be barg ho gaye. 10 KHUDÁWAND farmátá hai, Ab main uṭhúngá; ab main sarfaráz húngá; ab main sarbaland húngá. 11 Tum bhúse se bárdár hoge, phús tum se paidá hogá: tumhárá dam ág kí tarah tum

ko bhasam karegá. 12 Aur log jale chüne kí mánind hongé, wuh un kánṭon kí mánind hongé, jo kátkar ág men jaláe jáen.

13 Tum jo dúr ho, suno, kí main ne kyá kiyá: aur tum jo nazdík ho, merí qudrat ká iqrár karo. 14 Wuh gunahgár jo Siyyún men hain dar gaye: kapkapi ne bedínon ko á dabáyá hai; kaun ham men se us muhlik ág men rah saktá hai? aur kaun ham men se abadí shu'lon ke darmiyán bas saktá hai? 15 Wuh jo rástráftár aur durustguftár hai, jo zulm ke nafa' ko haqír jántá hai, jo rishwat se dastbardár hai, jo apne kán band kartá hai, táki khúnrezi ke mazmún na sune, aur ánkhen múndtá hai, táki ziyánkári na dekhe. 16 Wuh balandí par rahégá, us kí panáhgáh pahár ká qil'a hogá, us ko rotí dí jáegi, us ká páni muṭarrar hogá. 17 Terí ánkhen bádsháh ká jamál dekhengi: wuh bahut dúr tak wasí' mulk par nazar karengí. 18 Terá dil us dahshat par sochégá, kahán hai wuh ginnewálá? kahán hai wuh tolnewálá? kahán hai wuh jo burjon ko gintá thá? 19 Tú phir un tundkho logon ko na dekhegá, jin kí bolí tú samajh nahín saktá, jin kí zabán begána hai, jo terí samajh men nahín áti. 20 Hamári 'idgáh, Siyyún, par nazar kar; terí ánkhen Yarúshalem ko dekhengi, jo salámatí ká maqám hai, balki aisá khaima, jo hiláyá na jáegá, jis kí mekbon men se ek bhí ukhári na jáegi, aur us kí dóniyon men se ek bhí torí na jáegi. 21 Balki wahán zú'l jalál KHUDÁWAND bári bári nadiyon aur nahron ke badle hamári gunjáish ke liye ap maujúd hogá, kí wahán dánd kí koí kishti na jáegi, aur na shándár jaházon ká guzar us men hogá. 22 Kyúnci KHUDÁWAND hamára hákim hai: KHUDÁWAND hamára shari'at denewálá hai, KHUDÁWAND hamára bádsháh hai, wuhí ham ko bacháegá. 23 Terí rassiyág dhíli hain: log mastúl kí chúl ko mazbút na kar sake: wuh bádban na phailá sake, so lút ká wáfir mál taqsim kiyá gayá, langre bhí ganímat par qábiz ho gaye. 24 Wahán ke báhindon men bhí koí na kahegá, kí Main bímár hup: aur un ke gunáh bakhshe jáenge.

34 Ai qaumo, nazdik ákar suno : ai ummato, kán lagáo : zamín aur us kí ma'murí, dunyá aur sab chízen jo us men hain, sunen. 2 Kyünki KHUDÁWAND ká qahr tamám qaumon par aur us ká gazab un kí sab faujon par hai : us ne un ko halák kar diyá. us ne un ko zabh hone ke liye hawála kiyá. 3 Aur un ke maqtúl phenk diye jáenge, balki un kí lashon se badbú uthegi, aur pahár un ke lahú se bah jáenge. 4 Aur tamám ajrám i falak gudáz ho jáenge, aur ásmán túmár kí mánind lapete jáenge : aur un kí tamám afwáj, ták aur anjir ke murjháe hue patton kí mánind, gir jáengi. 5 Kyünki merí talwár ásmán men mast ho gayí hai : dekho, wuh Adom par, aur un logon par, jin ko main ne mal'un kiyá hai, sazá dene ko názil hogi. 6 KHUDÁWAND kí talwár khúnálúda hai : wuh charbí aur barron aur bakron ke lahú se, aur menhon ke gurdon kí charbí se chikná gayí : kyünki KHUDÁWAND ke liye Busráh men ek qurbáni, aur Adom ke mulk men barí khúnrezí hai. 7 Aur un ke sáth janglí sand aur bachhre aur bail zabh hongé : aur un ká mulk khún se seráb ho jáegá, aur un kí gard charbí se chikná jáegi. 8 Kyünki yih KHUDÁWAND ká intiám lene ká dín aur badla lene ká sál hai, jis men wuh Siyyún ká insáf karegá. 9 Aur us kí nadiyan rál ho jáengi, aur us kí khák gandhak aur us kí zamín jaltí hui rál hogi, 10 jo shab o roz kabhi na bujhegi : us se abad tak dhuwán uthtá rahegá : nasl dar nasl wuh ujár rahegi, abadu'l átád tak koí udhar se na guzregá. 11 Lekin hawásil aur khárpusht us ke málik hongé ; ullú aur kauwe us men basenge ; aur us par wíráni ká sút paregá, aur sunsáni ká sáhul dála jáegá. 12 Us ke ashraf men se koí na hogá, jise wuh buláen ki hukmráni kare ; aur us ke sab sardár náchíz hongé. 13 Aur us ke qason men kánte aur us ke qil'on men bichchhubúti aur untkatáre ugenge : aur wuh gídaron kí mánden aur shutmurgon ke rahne ká maqám hogá. 14 Aur dashtí darande bheriyon se muláqát karenge, aur chhagmánas apne sáthi ko pukáregá, hán, 'afrit i shab wahán áram karegá, aur apne tikne kojagáh páegá. 15 Wah-

án urnewále sanp ká áshiyána hogá, aur ande dená aur sená aur apne sáye men jama' karná hogá : wahán gidh jama' hongé, aur har ek ke sáth us kí máda hogi. 16 Tum KHUDÁWAND kí kitáb men dhundho aur parho : in men se ek bhí kam na hogá, aur koí bejutt na hogá ; kyünki mere munh ne yihí hukm kiyá hai, aur us kí ruh ne in ko jama' kiyá hai. 17 Aur us ne in ke liye qur'a dála, aur us ke háth ne in ke liye us ko jaríb se taqsím kiyá ; so wuh abad tak us ke málik hongé, aur pusht dar pusht us men basenge.

35 Biyábán aur wírána shádmán hongé, aur dasht khushí karegá, aur nargis kí mánind shigufta hogá. 2 Us men kasrat se kaliyan niklengi : wuh shádmáni se gákar khushí karegá ; Lubnán kí shaukat aur Karmil aur Shárún kí zínat use dí jáegi : wuh KHUDÁWAND ká jalál aur hamáre Khudá kí hashmat dekhenge.

3 Kamzor háthon ko zor aur náta-wán ghutnon ko tawánaí do. 4 Un ko jo kachdile hain kaho, Himmát bándho, mat daro ; dekho, tumbhárá Khudá sazá aur jazá liye átá hai ; hán, Khudá hí áegá, aur tum ko bacháegá. 5 Us waqt andhon kí ankhen wá kí jáengi, aur bahron ke kán khole jáenge. 6 Tab langre hiran kí mánind chaukariyan bharenge, aur gunge kí zabán gáegi ; kyünki biyábán men pání, aur dasht men nadiyan phut niklengi. 7 Balki saráb táláb ho jáegá, aur piyasi zamín chashma ban jáegi : gídaron kí mándon men jahán wuh pare the, nai aur nai ká thikána hogá. 8 Aur wahán ek sháhráh aur guzargáh hogi, jo muqaddas ráh kahláegi ; jis se koí nápak guzar na karegá, lekin yih musáfiroñ ke liye hogi, ahmaq bhí us men gumráh na hongé. 9 Wahán sher i babar na hogá, aur na koí daranda us par chahéga, na wahán páyá jáegá ; lekin jin ká fídyá diyá gayá, wahán sair karenge. 10 Aur jin ko KHUDÁWAND ne maqhlási bakhshí, lautenge, aur Siyyún men gáte hue áenge, aur abadí surúr un ke siron par hogá : wuh khushí aur shádmáni hásil karenge, aur gam o andoh káfúr ho jáenge.

36 Aur Hizqiyáh bádsháh kí sal-tanat ke chaudahwen baras yún huá, kí sháh i Asúr Sanherib ne Yahúdáh ke sab fasíldár shahron par chaṛháí kí, aur un ko le líyá. 2 Aur sháh i Asúr ne Rab Sháqí ko ek baṛe lashkar ke sáth Lakís se Hizqiyáh ke pás Yarúshalem ko bhejá, aur us ne úpar ke táláb kí nálí par dhobiyon ke maidán kí ráh men maqám kiyá. 3 Tab Iliyáqím bin Khlíqiyáh jo ghar ká díwán thá, aur Shabnáh munshí aur muharrir Yúákh bin A'saf nikalkar us ke pás áe. 4 Aur Rab Sháqí ne un se kahá, Tum Hizqiyáh se kaho, kí Malik i mu'azzam, sháh i Asúr, yún farmátá hai, kí Tú kyá i'timád kiye baiṭhá hai? 5 Kyá mashwarat aur jang kí quwwat munh kí báten hí hai? ákhir kis ke birte par tú ne mujh se sarkashi kí hai? 6 Dekh, tujhe us masle hue sarkande ke 'asá ya'ní Misr par bharosá hai; us par agar koí tek lagáe, to wuh us ke háth men gaṛ jáegá aur use chhed degá: sháh i Misr Fir'aun un sab ke liye jo us par bharosá karte hai, aisá hí hai. 7 Par agar tú mujh se yún kahe, kí Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ par hai, to kyá wuh wuhí nahín hai, jis ke únche maqámon aur mazbahon ko dhákar Hizqiyáh ne Yahúdáh aur Yarúshalem se kahá hai, kí Tum is mazbah ke áge sijda kiyá karo? 8 Is liye ab zará mere áqá sháh i Asúr ke sáth shart bándh, aur main tujhe do hazár ghore dúngá; básharte kí tú apni taraf se un par sawár chaṛhá sake. 9 Bhalá, phir tú kyúnkar mere áqá ke kamtarín mulázimon men se ek sardár ká bhí munh pher saktá hai? aur tú rathon aur sawáron ke liye Misr par bharosá kartá hai? 10 Aur kyá ab main ne KHUDÁWAND ke bekahe hí is maqám ko gárat karne ke liye is par chaṛháí kí hai? KHUDÁWAND hí ne to mujh se kahá, kí Is mulk par chaṛháí kar, aur ise gárat kar de. 11 Tab Iliyáqím aur Shabnáh aur Yúákh ne Rab Sháqí se 'arz kí, kí Apne khádimon se Arámí zabán men bát kar, kyúnki ham use samajhte hai, aur díwár par ke logon ke sunte hue Yahúdfon kí zabán men ham se bát na kar. 12 Lekin Rab Sháqí ne kahá, Kyá mere áqá ne mujhe yih báten kahne ko tere áqá ke pás yá

tere pás bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon ke pás nahín bhejá, jo tumháre sáth apní hí najásat kháne aur apná hí qárua pine ko díwár par baiṭhe hai? 13 Phir Rabsháqíkhárá ho gayá, aur Yahúdfon kí zabán men baland áwáz se yún kahne lagá, kí Malik mu'azzam, sháh i Asúr, ká kalám suno. 14 Bádsháh yún farmátá hai, kí Hizqiyáh tum ko fareb na de, kyúnki wuh tum ko chhurá nahín sakegá. 15 Aur na wuh yih kahkar tum se KHUDÁWAND par bharosá karáe, kí KHUDÁWAND zarúr ham ko chhuráegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke hawále na kiyá jáegá. 16 Hizqiyáh kí na suno; kyúnki sháh i Asúr yún farmátá hai, kí Tum mujh se sulh kar lo, aur nikalkar mere pás áo, aur tum men se har ek apní ták aur apne anjír ke darakht ká mewa khátá, aur apne hauz ká pání pítá rahe, 17 jab tak kí main ákar tum ko aise mulk men na le jaún, jo tumháre mulk kí máhind galla aur mai ká mulk, roṭí aur tákistánon ká mulk hai. 18 Khabardár, aisá na ho, kí Hizqiyáh tum ko yih kahkar targíb de, kí KHUDÁWAND ham ko chhuráegá. Kyá qaumon ke ma'búdon men se kisi ne bhí apne mulk ko sháh i Asúr ke háth se chhuráyá hai? 19 Hamát aur Arfád ke deotá kahán hai? Sifrwáim ke deotá kahán hai? kyá unhon ne Sámariya ko mere háth se bachá líyá? 20 In mulkon ke tamám deotáon men se kis kis ne apná mulk mere háth se chhurá líyá, jo KHUDÁWAND bít Yarúshalem ko mere háth se chhurá legá? 21 Lekin wuh khámosh rahe, aur us ke jawáb men unhon ne ek bát bhí na kahí; kyúnki bádsháh ká hukm yih thá, kí Use jawáb na dená. 22 Aur Iliyáqím bin Khlíqiyáh jo ghar ká díwán thá, aur Shabnáh munshí aur Yúákh bin A'saf muharrir apne kapre chák kiye hue Hizqiyáh ke pás áe, aur Rab Sháqí kí báten use sunáin.

37 Jab Hizqiyáh bádsháh ne yih suná, to apne kapre pháre, aur táṭ orhkar KHUDÁWAND ke ghar men gayá. 2 Aur us ne ghar ke díwán Iliyáqím aur Shabnáh munshí aur káhinon ke buzurgon ko táṭ urhákar A'mús ke beṭe Yasa'iyáh nabí ke pás bhejá. 3 Aur unhon ne us se kahá, kí Hizqiyáh yún kabtá

hai, ki Aj ká din dukh aur malámat aur tauhín ká din hai; kyúнки bachche paidá hone par hain, aur wiládat kí taqat nahín. 4 Sháyad KHUDÁWAND terá Khudá Rab Sháqí kí báten sunegá, jise us ke áqá sháh i Asúr ne bhejá hai, ki zinda Khudá kí tauhín kare: aur jo báten KHUDÁWAND tere Khudá ne sunín, un par wuh malámat karegá: pas tú us baqiye ke liye jo maujúd hai du'á kar. 5 Pas Hizqiyáh bádsháh ke mulázim Yasa'iyáh ke pás áe. 6 Aur Yasa'iyáh ne un se kahá, Tum apne áqá se yún kahná, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú un báton se jo tú ne suní hain, jin se sháh i Asúr ke mulázimon ne merí takfír kí hai, hirasán na ho. 7 Dekh, main us men ek ruh dál dungá, aur wuh ek afwáh sunkar apne mulk ko laut jáegá, aur main use usí ke mulk men talwár se marwá dálungá.

8 So Rab Sháqí laut gayá, aur us ne sháh i Asúr ko Libnáh se lapte páyá; kyúнки us ne suná thá, ki wuh Lakís se chálá gayá hai. 9 Aur us ne Kúsh ke bádsháh Tirháqah kí bábat suná, ki wuh tujh se larne ko niklá hai; aur jab us ne yih suná, to Hizqiyáh ke pás elchí bheje, aur kahá, 10 Shah i Yahúdáh Hizqiyáh se yún kahná, ki Terá Khudá, jis par terá bharosá hai, tujhe yih kahkar fareb na de, ki Yarúshalem sháh i Asúr ke qabze men na kiyá jáegá. 11 Dekh, tú ne suná hai, ki Asúr ke bádsháhon ne tamám mamálik ko bi'lkull gárat karke un ká kyá hál banáyá hai: so kyá tú bachá rahegá? 12 Kyá un qaumon ke deotáon ne un ko ya'ni Jauzán aur Harrán aur Rasaf aur baní 'Adan ko jo Tillasár men the, jin ko hamáre báp dáda ne halák kiyá, chhuráyá. 13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, aur shahr Sifrwálm aur Hena' aur 'Iwáh ká bádsháh kahán hain? 14 Hizqiyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá, aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke ghar jákar use KHUDÁWAND ke huzúr phailá diyá. 15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND se yún du'á kí, 16 Ai RABB u'l afwáj, Isráil ke Khudá, karúbíon ke úpar baithnewále, tú hí akelá zamín kí sab saltanaton ká Khudá hai: tú hí ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá. 17 Ai KHUDÁWAND, kán lagá aur

sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khól aur dekh: aur Sanherib kí un sab báton ko jo us ne zinda Khudá kí tauhín karne ke liye kahlá bhejí hain, sun le. 18 Ai KHUDÁWAND, darhaqiqat Asúr ke bádsháhon ne sab qaumon ko un ke mulkon samet tabáh kiyá, 19 aur un ke deotáon ko ág men dálá, kyúнки wuh khudá na the, balki ádmíon kí dastkárí the, lahrí aur patthar; is liye unhon ne un ko nábud kiyá hai. 20 So ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ham ko us ke háth se bachá le; táki zamín kí sab saltanaten ján len, ki tú hí akelá KHUDÁWAND hai.

21 Tab Yasa'iyáh bin A'mús ne Hizqiyáh ko kahlá bhejá, ki KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yún farmatá hai, Chúнки tú ne sháh i Asúr Sanherib ke khiláf mujh se du'á kí hai, 22 is liye KHUDÁWAND ne us ke haqq men yún farmáyá hai, ki Kunwári dukhtar i Siyyún ne terí tahqír kí, aur terá mazhaka uráyá hai, Yarúshalem kí be'tí ne tujh par sir hiláyá hai. 23 Tú ne kis kí tauhín o takfír kí hai? tú ne kis ke khiláf apní áwáz baland kí, aur apní ánkhen úpar útháin? Isráil ke Quddús ke khiláf. 24 Tú ne apne khádímon ke zarí'e se KHUDÁWAND kí tauhín kí, aur kahá, ki Main apne bahut se rathon ko sáth lekar paharon kí cho'tiyon par, balki Lubnán ke wastí hisson tak charh áyá hún; aur main us ke únche únche deodáron, aur achche se achche sanaubar ke darahton ko kát dálungá; aur main us kí cho'tí par ke zarkhez jangal men já ghusungá. 25 Main ne khod khodkar pání piyá hai, aur main apne pángwon ke talwe se Misr kí sab nadiyan sukhá dálungá. 26 Kyá tú ne nahín suná, ki mujhe yih kiye hue muddat hui; aur main ne qadím aiyám se thahrá diyá thá? ab main ne usí ko purá kiyá hai, ki tú fasíldár shahron ko ujár khandar baná dene ke liye barpá ho. 27 Isí sabab se un ke báshinde kamzor hue, aur ghabrá gaye, aur sharminda hue: wuh maidán kí ghás aur paud, chhaton par kí ghás, aur khet ke anáj kí manind ho gaye, jo abhí barhá na ho. 28 Lekin main terí nishast aur ámad o raft aur terá mujh par jhunjhlána jántá hún. 29 Tere mujh par jhunjhláne

ke sabab se, aur is liye ki tera ghamand mere karon tak pahuncha hai, main apni nakel teri nak men, aur apni lagam tere munh men dalunga, aur tu jis rah se aya hai, main tujhe usi rah se wapas lautadunga. 30 Aur tere liye yih nishan hogi, ki tum is sal wuh chizen jo azkhud ugti hain, aur dusre sal wuh chizen jo un se paida hon, khaoge; aur tere sal tum bona aur katna aur takistan lagakar un ka phal khana. 31 Aur wuh baqiya, jo Yahudah ke gharane se bach raha hai; phir niche ki taraf jar pakrega, aur upar ki taraf phal laega. 32 Kyunki ek baqiya Yarushelem men se aur wuh jo bach rahe hain koh i Siyyun se niklenge: RABB u'l afwaj ki gaiyuri yih kar dikhaegi. 33 So KHUDAWAND shah i Asur ke haqq men yun farmata hai, ki Wuh is shahr men aye, ya yahan tir chalne na plega: wuh na to sipar lekar us ke samne aye, aur na us ke muqabil damdama bandhne plega. 34 Balki KHUDAWAND farmata hai, ki jis rah se wuh aya, usi rah se laut jaega, aur is shahr men aye na plega. 35 Kyunki main apni khafir aur apne bande Daud ki khafir is shahr ki himayat karke use bachaunga.

36 Pas KHUDAWAND ke frishte ne Asurion ki lashkargah men jakar ek lakh pachasi hazar admi jan se mar dale: aur subh ko jab log sawere uthhe, to dekh, ki wuh sab mare pare hain. 37 Tab shah i Asur Sanherib kuch karke wahan se chala gaya, aur lautkar Ninawah men rahne laga. 38 Aur jab wuh apne deota Nisruk ke mandir men puja kar raha tha, to Adramalik aur Sharazar us ke beton ne use talwar se qatl kiyi: aur Ararat ki sarzamin ko bhag gaye. Aur us ka beta Asar Haddun us ki jagah badshah hua.

38 Un hi dinon men Hizqiyah aisa bimar para, ki marne ke qarib ho gaya. Aur Yasa'iyah bin A'mus nabi ne us ke pas akar us se kaha, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu apne ghar ka intizam kar de; kyunki tu mar jaega, aur bachne ka nahin. 2 Tab Hizqiyah ne apna munh diwar ki taraf kiyi, aur KHUDAWAND se du'a ki, 3 aur kaha, Ai KHUDAWAND, main teri

minnat karti hun, yad farmi, ki main tere huzur sachchi aur pure dil se chalti rahi hun, aur jo teri nazar men bhalai hai, wuh kiyi hai. Aur Hizqiyah zar zar royi. 4 Tab KHUDAWAND ka yih kalam Yasa'iyah par nazil hua, 5 ki Ja, aur Hizqiyah se kab, ki KHUDAWAND, tere bap Daud ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne teri du'a suni, main ne tere ansu dekhe: so dekh, main teri umr pandrah bars aur barha dunga. 6 Aur main tujh ko aur is shahr ko shah i Asur ke hath se bacha lunga: aur main is shahr ki himayat karunga. 7 Aur KHUDAWAND ki taraf se tere liye yih nishan hogi, ki KHUDAWAND is bat ko jo us ne farmai, pura karega: 8 dekh, main aftar ke dhale hue saye ke darjon men se Akhaz ki dhupghari ke mutabiq das darje pichhe ko lautadunga. Chunanchi aftar jin darjon se dhal gaya tha, un men ke das darje phir laut gaya.

9 Shah i Yahudah Hizqiyah ki tahrir, jab wuh bimar tha, aur apni bimari se shifayab hua.

10 Main ne kaha, Main apni adhi umr men patal ke phatakon men dakhil hunga.

Meri zindagi ke baqi bars mujh se chhin liye gaye.

11 Main ne kaha, Main KHUDAWAND ko, han, KHUDAWAND ko, zindon ki zamin men phir na dekhunga:

Insan aur dunya ke bashinde mujhe phir dikhai na denge.

12 Meri ghar ujar gaya hai, aur gadariye ke khaimi ki manind mujh se dur kiyi gaya:

Main ne julahi ki manind apni zindagani ko lapet liya hai; wuh mujh ko tant se kat dalega;

Subh se sham tak tu mujh ko tamam kar dalti hai.

13 Main ne subh tak tahammul kiyi; tab wuh sher i babar ki manind meri sab haddiyon chur kar dalti hai:

Subh se sham tak tu mujhe tamam kar dalti hai.

14 Main ababil aur saras ki tarah chin chin karti rahi;

Main kabutar ki tarah kurti rahi: meri ankhen upar dekhte dekhte patthra gayin;

- AI KHUDÁWAND, main bekas hún, tú merá kafil ho.
- 15 Main kyá kahún? us ne to mujh se wa'da kiyá, aur usí ne use púra kiyá :
Main apní baqi 'umr apní ján kí talkhí ke sabab se áhista áhista basar karungá.
- 16 AI KHUDÁWAND, in hí chízon se insán kí zindagi hai,
Aur in hí men merí ruh kí hayát hai :
So tú hí shifá bakhsh, aur mujhe zinda rakh.
- 17 Dekh, merá sakht ranj ráhat se tabdil húa :
Aur merí ján par mihrbán hokar tú ne use nestí ke garhe se rihál dí ;
Kyúñki tú ne mere sab gunáhon ko apní píñh ke píchhe phenk diyá.
- 18 Is liye kí pátál terí sitáish nahín kar saktá, aur maut se terí hamd nahín ho saktí :
Wuh jo gor men utarnewále hain terí sachcháí ke ummedwár nahín ho sakte.
- 19 Zinda, háp, zinda hí terí sitáish karegá, jaisá áj ke din main kartá hún ;
Báp apní aulád ko terí sachcháí kí khabar degá.
- 20 KHUDÁWAND mujhe bacháne ko taiyár hai :
Is liye ham apne tárdár sázon ke sáth
'Umr bhar KHUDÁWAND ke ghar men sarodkhwání karte rahenge.
- 21 Yasa'iyáh ne kahá thá, kí Anjír kí tikkiyá lekar phore par bándhen, aur wuh shifá páega. 22 Aur Hizqiyáh ne kahá thá, Is ká kyá nishán hai, kí main KHUDÁWAND ke ghar men jáungá?
- 39** Us waqt Marúdak Baladán, bin Baladán, sháh i Bábul ne Hizqiyáh ke liye náme aur taháif bheje : kyúñki us ne suná thá, kí wuh bimár thá, aur shifáyáb húa. 2 Aur Hizqiyáh un se bahut khush húa, aur apne khazáne ya'ní chándí aur soná aur masálih aur beshqímat 'itr aur tamám silákhána aur jo kuchh us ke khazánon men maujúd thá, un ko dikháyá : us ke ghar men aur us kí sárfí mamlukat men aisi koi chiz ná thí, jo Hizqiyáh

ne un ko ná dikhái. 3 Tab Yasa'iyáh nabí ne Hizqiyáh bádsháh ke pás ákar us se kahá, kí Yih log kyá kahte the, aur yih kahán se tere pás áe? Hizqiyáh ne jawáb diyá, kí Yih ek dúr ke mulk ya'ní Bábul se mere pás áe hain. 4 Tab us ne púchhá, kí Unhon ne tere ghar men kyá kyá dekhá? Hizqiyáh ne jawáb diyá, Sab kuchh jo mere ghar men hai unhon ne dekhá : mere khazánon men aisi koi chiz nahín, jo main ne un ko dikhái ná ho. 5 Tab Yasa'iyáh ne Hizqiyáh se kahá, RABB u'l afwáj ká kalám sun le. 6 Dekh, wuh din áte hain, kí sab kuchh jo tere ghar men hai, aur jo kuchh tere báp dáda ne áj ke din tak jama' karke rakhá hai, Bábul ko le jáenge : KHUDÁWAND farmátá hai : kuchh bhí baqi ná rahegá. 7 Aur wuh tere beton men se jo tujh se paidá hongé, aur jin ká báp tú hí hogá, kitnon ko le jáenge ; aur wuh sháh i Bábul ke mahall men khwájasará hongé. 8 Tab Hizqiyáh ne Yasa'iyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám jo tú ne sunáyá bhalá hai. Aur us ne yih bhí kahá, kí Mere aiyám men to salámatí aur amn hogá.

40 Tasallí do, tum mere logon ko tasallí do, tumhárá Khudá farmátá hai. 2 Yarúshalem ko dilásá do, aur use pukárkar kaho, kí us kí musíbat ke din jo jang o jadal ke the guzar gaye, us ke gunáh ká káfára húa ; aur us ne KHUDÁWAND ke háth se apne sab gunáhon ká badla do chand páyá.

3 Pukárnewále kí áwáz ; Biyábán men KHUDÁWAND kí ráh durust kero, sahrá men hamáre Khudá ke liye sháhráh hamwár karo. 4 Har ek nasheb únchá kiyá jáe, aur har ek pahár aur tilá past kiyá jáe : aur har ek terhi chiz sídhi, aur har ek náhamwár jagah hamwár kí jáe : 5 aur KHUDÁWAND ká jalál áshkára hogá, aur tamám bashar us ko dekhégá : kyúñki KHUDÁWAND ne apne munh se farmáyá hai. 6 Ek áwáz áí, kí Manadí kar. Aur main ne kahá, Main kyá manadí karún? Har bashar ghás kí mánind hai, aur us kí sárfí raunaq maidán ke phút kí mánind : 7 ghás murjbáti hai, phúl kumlátá hai : kyúñki KHUDÁ-

WAND kí hawá us par chaltí hai : yaqínan log ghás haiñ. 8 Hán, ghás murjháti hai, phúl kumlátá hai : par hamáre KHUDÁ ká kalám abad tak qáim hai.

9 Ai Siyyún ko khushkhabarí sunánewálí, únche pahār par charh já ; aur ai Yarúshalem ko bashárat dene-wálí, zor se apní áwáz baland kar ; khúb pukár, aur mat dar ; Yahúdáh kí bastiyon se kah, Dekho, apná KHUDÁ ! 10 Dekho, KHUDÁWAND KHUDÁ barí qudrat ke sáth áegá, aur us ká bázú us ke liye saltanat karegá : dekho, us ká sila us ke sáth hai, aur us ká ajr us ke sámne. 11 Wuh chaupán kí mánind apná galla charáegá, wuh barron ko apne bázúon meñ jama' karegá, aur apní bagal meñ lekar chalegá, aur un ko jo dúdh piláti haiñ, áhista áhista le jáegá.

12 Kis ne samundar ko chullú se nápa, aur ásmán kí paimáish bálisht se kí, aur zamín kí gard ko paimáne meñ bhará, aur paháron ko palron meñ wazn kiyá, aur filon ko tarázú meñ tolá? 13 Kis ne KHUDÁWAND kí ruh kí hidáyat kí, yá us ká mushír hokar use sikháyá? 14 Us ne kis se mashwarat lí hai, jo use ta'lim de, aur use 'adálat kí ráh sujháe, aur use ma'rifat kí bát batáe, aur use hikmat kí ráh se ágáh kare? 15 Dekh, qaumeñ dol kí ek búnd kí mánind haiñ, aur tarázú kí bárík gard kí mánind giní játi haiñ : dekh, wuh jazíron ko ek zarra kí mánind úthá letá hai. 16 Lubnán indhan ke liye káfi nahín, aur us ke jánwar sokhtaní qurbání ke liye bas nahín. 17 Sab qaumeñ us kí nazar meñ hech haiñ ; balki wuh us ke nazdík batálat aur náchíz se bhí kamtar giní játi haiñ. 18 Pas tum KHUDÁ ko kis se tashbíh doge? aur kaun sí chíz us se mushábih thahráoge? 19 Taráshí húi múrat, kárigar ne use dhálá, aur sunár us par soná marhtá hai, aur us ke liye chándí kí zanjíreñ banátá hai. 20 Aur jo aisá tihídist hai kí us ke pás nazar guzranne ko kuchh nahín, wuh aisí lakrí chun letá hai jo sañnewálí na ho : wuh hoshyár kárigar kí talásh kartá hai, táki aisí múrat banáe, jo qáim rah sake. 21 Kyá tum nahín jánte? kyá tum ne nahín suná? kyá yih bát ibtidá hí se tum ko batáti nahín

gayí? kyá tum biná e 'álam se nahín samjhe? 22 Wuh muhít i zamín par baithá hai, aur us ke báshinde fidдон kí mánind haiñ : wuh ásmán ko parde kí mánind tántá hai, aur us ko sukúnat ke liye khaime kí mánind phailátá hai : 23 jo sháh-zádon ko náchíz kar dáltá ; aur duniyá ke hákimon ho hech thahrátá hai. 24 Wuh hanoz lagáe na gaye ; wuh hanoz boe na gaye : un ká tana hanoz zamín meñ jañ na pakañ chuká, kí wuh faqat un par phúnk mártá hai, aur wuh khushk ho játe haiñ, aur girdbád un ko bhúse kí mánind úfá le játá hai. 25 Wuh Quddús farmátá hai, Tum mujhe kis se tashbíh doge? aur main kis chíz se mushábih hógá? 26 Apní ánkheñ úpar útháo, aur dekho, kí in sab ká khaliq kaun hai ; wuhí jo in ke lashkar ko shumár karke nikáltá hai ; aur un sab ko nám ba nám bulátá hai : us kí qudrat kí 'azmat, aur us ke bázú kí tawánái ke sabab se ek bhí gairházir nahín rahtá.

27 Pas, ai Ya'qúb, tú kyún yún kahtá hai, aur ai Isráil, tú kis liye aisí bát kartá hai, kí Merí ráh KHUDÁWAND se poshída hai, aur merí 'adálat mere KHUDÁ se guzar gayí? 28 Kyá tú nahín jántá? kyá tú ne nahín suná, kí KHUDÁWAND KHUDÁ e abadí o tamám zamín ká khaliq thaktá nahín aur mánda nahín hotá : us kí hikmat idrák se báhar hai. 29 Wuh thake húe ko zor bañhshtá hai : aur nátakan kí tawánái ko ziyáda kartá hai. 30 Naujawán bhí thak jáenge aur mánda hongé, aur súrmá bi'lkull gir paenge : 31 lekin KHUDÁWAND ká intizár karnewále az sar i nau zor hásil karenge : wuh 'uqábon kí mánind bál o par se uenge : wuh daenge aur na thakenge ; wuh challege aur mánda na hongé.

41 Ai jazíro, mere huzúr khámosh raho ; aur ummateñ az sar i nau zor hásil karenge : wuh nazdík ákar 'arz karenge ; áo, ham milkar 'adálat ke liye nazdík hon. 2 Kis ne mashriq se us ko barpá kiyá, jis ko wuh sadáqat se apne qadamon meñ bulátá hai? wuh qaumeñ ko us ke hawáale kartá, aur use bádsháhon par musallit kartá hai ; aur un ko khák kí mánind us kí talwár ke, aur urti húi bhúsi kí

maind us ki kamán ke hawále kartá hai. 3 Wuh un ká píchhá kartá, aur us ráh se jis par peshtar qadám na rakkhá thá salámat guzartá hai. 4 Yih kis ne kiyá aur ibtidái púsh-ton ko talab karke anjám diyá? main KHUDÁWAND ne, jo awwal o ákhir hún; wuh main hí hún. 5 Ja-zíron ne dekhá, aur dar gaye : zamín ke kanáre tharrá gaye : wuh nazdík áte gaye. 6 Un men se har ek ne apne parausí kí madad kí; aur apne bhái se kahá, Hausala rakh. 7 Barháí ne sunár kí aur us ne jo hathaurí se sáf kartá hai, us kí jo nihái par píttá hai himmat barháí, aur kahá, Jor to achchhá hai : so unhon ne us ko mekhon se mazbút kiyá táki qáim rahe.

8 Par tú, ai Isráíl, mere bande, ai Ya'qúb jis ko main ne pasand kiyá, jo mere dost Abrahám kí nasl se hai; 9 tú jis ko main ne zamín kí intihá se buláya, aur us ke siwán-on se talab kiyá, aur tujh ko kahá, kí Tú merá banda hai; main ne tujh ko pasand kiyá, aur tujhe radd na kiyá; 10 tú mat dar, kyúnci main tere sáth hún : hirásán na ho, kyúnci main terá Khudá hún : main tujhe zor bakhshúngá : yaqínan main terí madad karúngá : aur main apní sadáqat ke dahine háth se tujhe sambhálungá. 11 Dekh, wuh sab jo tujh par gazabnák hain pashemán aur ruswá hongé : wuh jo tujh se jhagarte hain náchíz ho jáenge, aur halák hongé. 12 Tú apne mukhálif-on ko dhúndhegá, aur na páegá : tujh se lañnewále náchíz o nábúð ho jáenge. 13 Kyúnci main KHUDÁWAND, terá Khudá, terá dahiná háth pakarkar kahúngá, Mat dar; main terí madad karúngá. 14 Hirásán na ho, ai kíre Ya'qúb, ai Isráíl kí qalíl jamá'at; main terí madad karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; hán, main jo Isráíl ká Quddús terá fídyá denewálá hún. 15 Dekh, main tujhe gahái ká nayá aur tez dandá-nadár ála banáungá : tú paháron ko kútegá, aur un ko reza reza karegá, aur tilon ko bhúse kí mánind banáegá. 16 Tú un ko usáegá, aur hawá un ko urá le jáegi, aur girdbád un ko tittar bittar karegá : par tú KHUDÁWAND se shádmán hogá, aur Isráíl ke Quddús par fakhr karegá. 17 Múhtáj aur miskín pání dhúndhte

phirte hain, par miltá nahín, un kí zabán piyás se khushk hai; main KHUDÁWAND un kí sunúngá; main Isráíl ká Khudá un ko tark na karúngá. 18 Main nange tilon par nahren aur wádíon men chashme kholúngá : sahrá ko talab aur khushk zamín ko pání ká chashmá baná dúngá. 19 Biyábán men deodár, aur babúl, aur ás, aur zaitún ke dar-akht lagáungá; sahrá men chí, aur saro o sanaubar ikatthe lagáungá : 20 táki wuh sab dekhén, aur jánen, aur gaur karen, aur samjhen, kí KHUDÁWAND hí ke háth ne yih banáya, aur Isráíl ke Quddús ne yih paidá kiyá.

21 KHUDÁWAND farmátá hai, Apná da'wá pesh karo : Ya'qúb ká bádsháh farmátá hai; apní mazbút dallén láo. 22 Wuh un ko házir karen, táki wuh ham ko honewáli chízon kí khabar den : ham se aglí báten bayán karo, kí kyá thín, táki ham un par sochen, aur un ke anjám ko samjhen; yá áyanda ko honewáli báton se ham ko ágáh karo. 23 Batáo kí áge ko kyá hogá, táki ham jánen kí tum iláh ho : hán, bhalá yá burá kuchh to karo, táki ham muta'ajjib hon, aur báham use dekhén. 24 Dekho, tum hech aur bekár ho : tum ko pasand karne-wálá makruh hai.

25 Main ne shimál se ek ko barpá kiyá hai, wuh á pahunchá : wuh áftáb ke matla' se hokar merá nám legá : aur sháhzádon ko gáre kí tarah latáregá, jaise kumhár mitti gúndhtá hai. 26 Kis ne yih ibtidá se bayán kiyá, kí ham jánen? aur kis ne áge se khabar dí, kí ham kahén, kí Sach hai? koí us ká bayán karnewálá nahín, koí us kí khabar denewálá nahín, koí nahín jo tumhári báten sune. 27 Main hí ne pahle Siyyún se kahá, kí Dekh, un ko dekh : aur main hí Yarúshalem ko ek bashárat denewálá bakhshúngá. 28 Kyúnci main dekhtá hún kí koí nahín; un men se koí mushír nahín, jis se púch-hún, aur wuh mujhe jawáb de. 29 Dekho, wuh sab ke sab batálat hain, un ke kám hech hain : un kí dháli húl múraten bí'lkull náchíz hain.

42 Dekho merá khádim, jis ko main sambháltá hún; merá barguzída, jis se merá dil khush hai : main ne apní ruh us par dáli; wuh qaumon men 'adálat jarí

karegá. 2 Wuh na chilláegá, aur na shor karegá, aur na bázaron men us kí áwáz sunái degí. 3 Wuh masle hue sarkande ko na toregá, aur tamtamáti battí ko na bujháegá: wuh rástí se 'adálat karegá. 4 Wuh mánda nahogá, aur himmat naháregá; jab tak kí 'adálat ko zamin par qáim na kare; jazíre us kí shari'at ká intizar karenge. 5 Jis ne ásmán ko paidá kiyá, aur tán diyá; jis ne zamin ko aur un ko jo us men se nikalte hain phailáyá; jo us ke báhindon ko sáns aur us par chalne-wálon ko ruh 'ináyat kartá hai, ya'ni KHUDÁWAND Khudá yún farmátá hai: 6 Main KHUDÁWAND ne tujhe sadáqat se buláyá, main hí terá háth pakrúngá, aur terí hifázat karúngá, aur logon ke 'ahd aur qaumon ke núr ke liye tujhe dúngá; 7 kí tú andhon kí ánkhen khole, aur asíron ko qaid se nikále, aur un ko jo andhere men baithe hain qaidkháne se chhuráe. 8 YAHOWÁH main hún; yihí merá nám hai: main apná jalál kisi dústre ke liye, aur apní hamd khodí hui múraton ke liye rawá na rakkhúngá. 9 Dekho, purání báten purí ho gayin, aur main nayí báten batatá hún: is se peshtar kí waqí hon main tum se bayán kartá hún.

10 Ai samundar par guzarnewálo, aur us men basnewálo, ai jazíro aur un ke báhindo, KHUDÁWAND ke liye nayá gít gáo, zamin par sar tá sar usí kí sitáish karo. 11 Biyábán aur us kí bastiyán, Qidár ke ábád gánw apní áwáz baland karen; Sila' ke basnewále gít gaen, paharon kí choṭiyon par se lalkáren. 12 Wuh KHUDÁWAND ká jalál zahir karen, aur jazíron men us kí sanákhwaní karen. 13 KHUDÁWAND bahádur kí manind niklegá; wuh jangi mard kí manind apní gairat dikháegá: wuh na'ra máregá, hán, wuh lalkáregá; wuh apne dushmanon par gálib áegá. 14 Main bahut muḍdat se chup rahá: main khámosh ho rahá, aur zabt kartá rahá: par ab main dard i zihwálí kí tarah chilláungá; main hánpúngá, aur zor zor se sáns lúngá. 15 Main paharon aur tilon ko wíran kar dálúngá, aur un ke sabzazaron ko khusk karúngá; aur un kí nadiyon ko jazíre banáungá, aur talábon ko sukhá dúngá. 16 Aur andhon ko us ráh se jise wuh nahin jante le jáungá;

main un ko un ráston par jin se wuh ágáh nahin le chalúngá: main un ke áge táríki ko raushní, aur únchí níchí jagahon ko hamwár kar dúngá. Main un se yih sulúk karúngá, aur un ko tark na karúngá. 17 Jo khodí hui múraton par bharosá karte, aur dhále hue buton se kahte hain, Tum hamáre ma'búd ho, wuh píchhe hatenge, aur bahut sharminda hongé.

18 Ai bahro, suno; ai andho, nazar karo, táki tum dekho. 19 Mere khádim ke siwá andhá kaun hai? aur kaun aisá bahrá hai jaisá merá rasúl jise main bhejtá hún? mere dost kí aur KHUDÁWAND ke khádim kí manind nábiná kaun hai? 20 Tú bahut sí chízon par nazar kartá hai, par dekhtá nahin; kán to khule hain, par suntá nahin. 21 KHUDÁWAND ko pasand áyá, kí apní sadáqat kí khátir shari'at ko buzurgí de, aur use qábil i ta'zím banáe. 22 Lekin yih wuh log hain jo luṭ gaye, aur gárat hue: wuh sab ke sab zindanon men giriftár, aur qaidkhanon men poshída hain: wuh shikár hue, aur koí nahin chhurátá; wuh luṭ gaye, aur koí nahin kahtá, Pher do. 23 Tum men kaun hai, jo is par kán lagáe? jo áyanda kí bábat tawajjuh se sune? 24 Kis ne Ya'qúb ko hawála kiyá kí gárat ho, aur Isráil ko kí luṭeron ke háth men pare? kyá KHUDÁWAND ne nahin, jis ke khiláf ham ne gunáh kiyá? kyúnki unhon ne na cháhá kí us kí rahon par chaleñ, aur wuh us kí shari'at ke tábi' na hue. 25 Is liye us ne apne qahr kí shiddat aur jang kí saḥtí ko us par dálá; aur use har taraf se ág lag gayí, par wuh use daryáft nahin kartá; wuh us se jal játá hai, par khátir men nahin látá.

43 Aur ab, ai Ya'qúb, KHUDÁWAND jis ne tujh ko paidá kiyá, aur jis ne, ai Isráil, tujh ko banáyá, yún farmátá hai; kí Khauf na kar, kyúnki main ne terá fidya diyá hai; main ne terá nám lekar tujhe buláyá hai, tú merá hai. 2 Jab tú sailáb men se guzregá, to main tere sáth húngá; aur jab tú nadiyon ko 'ubúr karegá, to wuh tujhe na dubáengi; jab tú ág par chalegá, to tujhe áñch na lagegi; aur shu'la tujhe na jaláegá. 3 Kyúnki main KHUDÁWAND terá Khudá, Isráil ká Quddús, terá naját dene-

walá hún : main ne tere fide meñ Misr ko aur tere badle Kush aur Sabá ko diyá. 4 Chúnki tú merí nigáh meñ beshqímat aur mukarram tháhrá, aur main ne tujh se mahabbat rakkhí ; is liye main tere badle log aur terí ján ke 'iwaz meñ ummaten de dúngá. 5 Tú khauf na kar ; kyúnki main tere sáth hún : main terí nasl ko mashriq se le áungá, aur magrib se tujhe faráham karúngá ; 6 main shímal se kahúngá, kí De dál ; aur junúb se kí Rakh na chhor ; mere beṭon ko dúr se, aur merí betiyon ko zamín kí intihá se láo : 7 har ek ko jo mere nám se kahlátá hai, aur jis ko main ne apne jalál ke liye khalq kiyá ; jise main ne paidá kiyá ; hán, jise main hí ne banáyá. 8 Un andhe logon ko jo ánkhen rakhte hain, aur un bahron ko jin ke kán hain báhar láo. 9 Tamám qaumen faráham kí jáen, aur sab ummaten jama' hon : un ke darmiyan kaun hai, jo use bayán kare, yá ham ko pichhlí báten batáe? wuh apne gawáhon ko láen, táki wuh sachche sábit hon : aur log sunen, aur kahen, kí Yih sach hai. 10 KHUDÁWAND farmátá hai, Tum mere gawáh ho, aur mera khádim bhí jise main ne barguzída kiyá : táki tum jáno, aur mujh par ímán láo, aur samjho, kí main wuhí hún : mujh se pahle koí Khudá na huá, aur mere ba'd bhí koí na hogá. 11 Main hí YAHOWAH hún ; aur mere síwá koí bacháne-walá nahín. 12 Main ne í'lán kiyá, aur main ne naját bakhshí, aur main hí ne záhir kiyá, jab tum meñ koí ajnabí ma'búd na thá : so tum mere gawáh ho, KHUDÁWAND farmátá hai, kí main hí Khudá hún. 13 A'j se main hí hún ; aur koí nahín, jo mere háth se chhurá sake : main kám karúngá, kaun hai jo use radd kar sake?

14 KHUDÁWAND tumhárá naját denewalá Isráil ká Quddús yún farmátá hai, kí Tumhárá khátir main ne Bábul par khurúj karáyá, aur main un sab ko faráron kí hálat meñ aur Kasdion ko bhí jo apne jahizon meñ lalkarte the le áungá. 15 Main KHUDÁWAND tumhárá Quddús, Isráil ká kháliq, tumhárá bádsháh hún. 16 Jis ne samundar meñ ráh aur sailáb meñ guzargáh baná ; 17 jo jangí rathon, aur ghoron, aur lashkar, aur

baháduron ko níkal látá hai, (wuh sab ke sab let gaye, wuh phir na uthenge : wuh bujh gaye, hán, wuh battí kí tarah bujh gaye :) 18 ya'ni KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Pichhlí báton ko yád na karo, aur qadím báton par sochte na raho. 19 Dekho, main ek nayá kám karúngá ; ab wuh zuhúr meñ áegá ; kyá tum us se náwáqif rahoge? hán, main biyábán meñ ek ráh aur sahrá meñ nadiyan jári karúngá. 20 Janglí jánwar, gídar, aur shutmurg, merí ta'zím karenge : kyúnki main biyábán meñ pání aur sahrá meñ nadiyan jári karúngá, táki mere logon ke liye ya'ni mere barguzidon ke píne ke liye hon : 21 main ne in logon ko apne liye banáyá, táki wuh merí hamd karen. 22 Taubhí, ai Ya'qúb, tú ne mujhe na pukará ; balki, ai Isráil, tú mujh se tang á gayá. 23 Tú barron ko apní sokhtaní qurbanon ke liye mere huzúr nahín láyá ; aur tú ne apne zabíhon se merí ta'zím nahín kí. Main ne tujhe hadya láné par majbúr nahín kiyá, aur lubán jaláne kí taklíf nahín dí. 24 Tú ne rupaye se mere liye agar ko nahín kharída, aur tú ne mujhe apne zabíhon kí charbí se ser nahín kiyá : lekin tú ne apne gunáhon se mujhe zerbár kiyá, aur apní khatáon se mujhe bezár kar diyá. 25 Main hí wuh hún, jo apne nám kí khátir tere gunáhon ko miṭátá hún ; aur main terí khatáon ko yád nahín rakkhúngá. 26 Mujheyád dílá ; ham ápas meñ bahs karen : apná hál bayán kar, táki tú sádiq tháhre. 27 Tere bare báp ne gunáh kiyá, aur tere tafsír karnewalon ne merí mukhálat kí hai. 28 Is liye main ne maqdis ke amiron ko nápak tháhráyá, aur Ya'qúb ko la'nat, aur Isráil ko ta'nazaní ke hawále kiyá.

44 Lekin ab, ai Ya'qúb, mere khádim, aur Isráil mere barguzída, sun ; 2 KHUDÁWAND terá kháliq jis ne ríhm hí se tujhe banáyá, aur terí madad karegá, yún farmátá hai, kí Ai Ya'qúb, mere khádim, aur Yasúrún mere barguzída, khauf na kar. 3 Kyúnki main piyási zamín par pání undelúngá, aur khushk zamín meñ nadiyan jári karúngá : main apní rúh terí nasl par aur apní barakat terí aulád par názil karúngá : 4 aur wuh ghás ke dar-

miyán ugenge, jaise bahte pání ke kanare par bed ho. 5 Ek to kah-egá, Main KHUDÁWAND ká hún; aur दूसरा apne ap ko Ya'qúb ke nám ká thahraegá, aur tísra apne háth par líkhegá, Main KHUDÁWAND ká hún, aur apne ap ko Isráil ke nám se mulaqqab karegá.

6 KHUDÁWAND, Isráil ká bádsháh, aur us ká fídyá denewálá RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Main hí awwal, aur main hí ákhir hún; aur mere siwá koí Khudá nahín. 7 Aur jab se main ne qadím logon kí biná dáil, kaun merí tarah buláegá, aur us ko bayán karke mere liye tartíb degá? hán, jo kuchh ho rahá hai, aur jo kuchh honewálá hai, us ká bayán karen. 8 Tum na daro, aur hirásán na ho: kyá main ne qadím hí se tujhe yih nahín batáyá aur záhir nahín kiyá? tum mere gawáh ho. Kyá mere siwá koí aur Khudá hai? nahín, koí Chatán nahín; main to koí nahín jántá. 9 Khodí húi múraton ke banánewále sab ke sab bátíl hain; aur un kí pasandída chízen benafa': un hí ke gawáh dekhte nahín, aur samajhte nahín; táki pashemán hon. 10 Kis ne koí but banáyá, yá koí múrat dháil jis se kuchh fáida ho? 11 Dekh, us ke sab sáthí sharminda hongé; kyúnci banánewále to insán hain: wuh sab ke sab jama' hokar khafe hon; wuh dar jáenge; wuh sab ke sab sharminda hongé. 12 Luhár kulhárá banátá hai, aur apná kám angáron se kartá hai, aur use hathauron se durust kartá, aur apne bázú kí quwwat se ghartá hai: hán, wuh bhúká ho játá hai, aur us ká zor ghat játá hai: wuh pání nahín pítá, aur thak játá hai. 13 Barháí sút phailátá hai; aur nukíle hathyár se us kí súrat khenchtá hai: wuh us ko rande se sáf kartá hai, aur parkár se us par naqsh banátá hai, wuh use insán kí shakl balkí ádmí kí khúbsúrat shabíh banátá hai, táki use ghar men nasb kare. 14 Wuh deodáron ko apne liye káttá hai, aur qism qism ke balút ko letá hai, aur jangal ke darakhton se jis ko pasand kartá hai: wuh sanaubar ká darakht lagátá hai, aur menh use senchtá hai. 15 Tab wuh ádmí ke liye indhan hotá hai: wuh us men se kuchh sulgákar táptá hai: wuh us

ko jalákar rotí pakátá hai: balki us se but banákar us ko síjda kartá hai: wuh khodí húi múrat banátá hai, aur us ke áge munh ke bal girtá hai. 16 Us ká ek tukrá lekar ág men jalátá hai; aur usí ke ek tukre par gosht kabáb karke khátá aur ser hotá hai; phir wuh táptá aur kahtá hai, Ahá, main garm ho gayá, main ne ág dekhí: 17 phir us kí baqí lakrí se deotá ya'ní khodí húi múrat banátá hai, aur us ke áge munh ke bal gir játá hai, aur use síjda kartá, aur us se iltijá karke kahtá hai, Mujhe naját de, kyúnci tú merá khudá hai. 18 Wuh nahín jánte, aur nahín samajhte: kyúnci un kí ánkhen band hain, pas wuh dekhte nahín; aur un ke dil sakht hain, pas wuh samajhte nahín. 19 Balki koí apne dil men nahín sochtá, aur na kisé ko ma'rifat aur tamíz hai, ki itná kahe, Main ne to is ká ek tukrá ág men jaláyá; aur main ne is ke angáron par rotí bhí pakái; aur main ne gosht bhúná aur kháyá: ab kyá main us ke baqiye se ek makrúh chíz banáun? kyá main darakht ke kunde ko síjda karún? 20 Wuh rákh khátá hai: fareb-khurda dil ne us ko aisá gumrah kar diyá hai, ki wuh apní ján bachá nahín saktá, aur nahín kahtá, Kyá mere dahine háth men bátálat nahín?

21 Ai Ya'qúb, ai Isráil, in báton ko yád rakh; kyúnci tú merá banda hai: main ne tujhe banáyá; tú merá khádim hai: ai Isráil, main tujh ko farámosh na karúngá. 22 Main ne terí khatáon ko ghatá kí mánind aur tere gunáhon ko bádál kí mánind mitá dála: mere pás wápas á já; kyúnci main ne terá fídyá diyá hai. 23 Ai ásmáno, gáo, kí KHUDÁWAND ne yih kiyá; ai asfal i zamín, lalkár; ai paháro, ai jangal aur us ke sab darakhto, nagmapárdázíkaró: kyúnci KHUDÁWAND ne Ya'qúb ká fídyá diyá, aur Isráil men apná jalál záhir karegá.

24 KHUDÁWAND terá fídyá denewálá, jis ne ríhm hí se tujhe banáyá, yún farmátá hai, ki Main KHUDÁWAND sab ká kháliq hún; main hí akelá ásmán ko tánne aur zamín ko bichhánewálá hún; kaun merá sharík hai? 25 Main jhúthon ke nishánon ko bátíl kartá, aur fálgiyon ko

díwána banátá hún; aur hikmatwálon ko radd kartá, aur un kí hikmat ko hamáqat thahrátá hún: 26 apne khádim ke kalám ko sábit kartá, aur apne rasúlon kí maslahat ko purá kartá hún; jo Yarúshalem kí bábat kahtá hún, ki Wuh ábád ho jáegá; aur Yahúdáh ke shahron kí bábat, ki Wuh ta'mír kiye jáenge, aur main us ke khandaron ko ta'mír karúngá: 27 jo samundar ko kahtá hún, ki Sukh já, aur main terí nadiyán sukhá dálúngá: 28 jo Khoras ke haqq men kahtá hún, ki Wuh merá charwáhá hai, aur merí marzí bi'lkull púri karegá: aur Yarúshalem kí bábat kahtá hún, ki Wuh ta'mír kiyá jáegá; aur haikal kí bábat, ki Us kí bunyád dálí jáegi.

45 KHUDÁWAND apne mamsúh Khoras ke haqq men yún farmátá hai, ki Main ne us ká dahiná háth pakrá, ki ummaton ko us ke sámnezer karún, aur bádsháhon kí kamaren khulwá dálún; aur darwázon ko us ke liye khol dún, aur phátak band na kiye jáenge; 2 main tere áge áge chalúngá, aur náhamwár jagahon ko hamwár baná dúngá: main pítal ke darwázon ko tukre tukre karúngá, aur lohe ke bendon ko kát dálúngá: 3 aur main zulmát ke khazáne, aur poshída makánon ke dafíne tujhe dúngá, táki tú jáne ki main KHUDÁWAND Isráil ká Khudá hún, jis ne tujhe nám lekar buláyá hai. 4 Main ne apne khádim Ya'qúb, aur apne barguzída Isráil kí khátir tujhe nám lekar buláyá: main ne tujhe ek laqab bakhsá, agarchi tú mujh ko nahín jántá. 5 Main hí KHUDÁWAND hún, aur koí nahín; mere siwá koí Khudá nahín: main ne terí kamar bándhí, agarchi tú ne mujhe na pahchána: 6 táki mashriq se magrib tak log ján len, ki mere siwá koí nahín: main hí KHUDÁWAND hún, mere siwá koí dúsrá nahín. 7 Main hí raushní ká mújid aur táríkí ká kháliq hún; main salámatí ká bání, aur balá ko paidá karnewálá hún; main hí KHUDÁWAND yih sab kuchh karnewálá hún.

8 Ai ásmán, úpar se tapak par; hán, bádal rastbázi barsáen: zamín khul jáe, aur naját aur sadáqat ká phalláe: wuh un ko ikatthe ugáe; main KHUDÁWAND us ká paidá karnewálá hún.

9 Afsos us par jo apne kháliq se jhagartá hai! Thíkra to zamín ke thíkron men se hai! Kyá mittí kumhár se kahe, ki Tú kyá banátá hai? kyá terí dastkári kahe, Us ke to háth nahín? 10 Us par afsos, jo báp se kahe, Tú kis chíz ká wálid hai? aur máñ se kahe, Tú kis chíz kí wárida hai? 11 KHUDÁWAND Isráil ká Quddús aur Kháliq yún farmátá hai, ki Kyá tum ánewáli chizon kí bábat mujh se púchhoge? kyá tum mere beṭon yá merí dastkári kí bábat mujhe hukm doge? 12 Main ne zamín banáí, aur us par insán ko paidá kiyá: aur main hí ne, hán, mere háthon ne ásmán ko táná, aur us ke sab lashkaron par main ne hukm kiyá. 13 RABB u'l afwáj farmátá hai, Main ne us ko sadáqat men barpá kiyá hai, aur main us kí tamám ráhon ko hamwár karúngá: wuh merá shahr banáegá, aur mere asron ko bagair qímat aur 'iwaz liye ázád kar degá.

14 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Misr kí daulat aur Kúsh kí tijarat, aur Sabá ke qaddáwar log tere pás áenge, aur tere hongé; wuh terí pairawí karenge; wuh beriyán pahine hue apná mulk chhorkar áenge: aur tere huzúr sijda karenge, wuh terí minnat karenge, aur kahenge, Yaqínan Khudá tujh men hai; aur koí dúsrá nahín, aur us ke siwá koí Khudá nahín. 15 Ai Isráil ke Khudá, ai naját denewále, yaqínan tú poshída Khudá hai. 16 But banánewále sab ke sab pashemán aur sarásíma hongé; wuh sab ke sab sharminda hongé. 17 Lekin KHUDÁWAND Isráil ko bachákar abadí naját bakhshegá: tum abadu'l ábád tak kabhí pashemán aur sarásíma na hoge.

18 Kyúnki KHUDÁWAND jis ne ásmán paidá kiye, wuhí Khudá hai; usí ne zamín banáí aur taiyár kí; usí ne use qáim kiyá; us ne use 'abas paidá nahín kiyá, balki us ko ábádí ke liye árásta kiyá: wuh yún farmátá hai, ki Main KHUDÁWAND hún; aur mere siwá aur koí nahín. 19 Main ne zamín kí kisí tárík jagah men, poshídagi men, to kalám nahín kiyá: main ne Ya'qúb kí nasl ko nahín farmáyá, ki 'Abas mere tálib ho: main KHUDÁWAND sach kahtá hún, aur rástí kí báten bayán

farmatá hūn. 20 Tum jo qaumon men se bach nikle ho, jama' hokar ao, milkar nazdik ho : wuh jo apni lakri ki khodi hui murat liye phirte hain, aur aise ma'būd se jo bachā nahin saktā du'ā karte hain, dānish se khālī hain. 21 Tum manādī karo, aur un ko nazdik lāo ; hān, wuh bāham mashwarat karen ; kis ne qadīm hī se yih zāhir kiyā? kis ne qadīm aiyām men is ki khabar pahle hī se di hai? kyā main KHUDĀWAND hī ne yih nahin kiyā? so mere siwā koī KHudā nahin hai ; sādīqu'l qaul aur najāt denewālā KHudā mere siwā koī nahin. 22 Ai intihā e zamin ke sab rahnewālo, tum merī taraf mutawajjih ho, aur najāt pāo, kyūnki main KHudā hūn, aur mere siwā koī nahin. 23 Main ne apni zāt ki qasam khāī hai, kalām i sidq mere munh se niklā hai aur wuh talegā nahin, ki har ek ghutnā mere huzūr jhukegā, aur har ek zabān merī qasam khāegī. 24 Mere haqq men har ek kahegā, ki Yaqīnan KHUDĀWAND hī men rāstbāzī aur tawānāī hai ; usī ke pās wuh āegā, aur sab jo us se bezār the pashe-mān hongē. 25 Isrāīl ki kull nāsī KHUDĀWAND men sādīq thahregī, aur us par fakhr karegī.

46 Bel jhuktā hai, Nabū kham hotā hai ; un ke but jānwaron aur chaupāyon par lade hain : jo chizeṅ tum uṭhāe phirte the thake hue chaupāyon par ladi hain. 2 Wuh jhukte aur bāham kham hote hain ; wuh us bojh ko bachā na sake, aur wuh āp hī asī men chāl gaye hain.

3 Ai Ya'qūb ke gharāne, aur ai Isrāīl ke ghar ke sab bāqīmānda logo, jin ko batn hī se main ne uṭhāyā, aur jin ko rihm hī se main ne god men liyā, merī suno : 4 main tumhāre buṛhāpe tak wuhī hūn, aur sarsafed hone tak tum ko uṭhāe phirūngā : main hī ne khalq kiyā, aur main hī uṭhātā rahūngā ; main hī liye chalūngā, aur rihāī dūngā. 5 Tum mujhe kis se tashbih doge, aur mujhe kis ke barābar thahraoge, aur mujhe kis ki mānind kahoge, tāki ham mushābih hon? 6 Jo thailī se bāīfrāt sonā nikālte aur chāndī ko tarāzū men tolte hain, wuh sunār ko ujrāt par lagāte hain, aur wuh us se ek but banātā hai ;

phir wuh us ke sāmne jhukte, baiki sijdakarte hain. 7 Wuh use kandhe par uṭhāte hain, wuh use le jākar us ki jagah par nasb karte hain, aur wuh kharā rahtā hai ; wuh apni jagah se saraktā nahin : balki agar koī use pukāre, to wuh na jawāb de saktā hai, aur na use musibat se chhurā saktā hai.

8 Ai gunahgāro, is ko yād rakkho, aur mard bano ; is par phir socho. 9 Pahlī bāton ko jo qadīm se hain yād karo, ki main KHudā hūn, aur koī dūsrā nahin : main KHudā hūn, aur mujh sā koī nahin ; 10 jo ibtidā hī se anjām ki khabar detā hūn, aur aiyām i qadīm se wuh bāten jo ab tak wuqū' men nahin āin batātā hūn ; aur kahtā hūn, ki Merī maslahat qāim rahegī, aur main apni marzī bi'lkull purī karūngā : 11 jo mashriq se 'uqāb ko ya'nī us shakhs ko jo mere irāde ko purā karegā dūr ke mulk se bulātā hūn ; main hī ne yih kahā, aur main hī is ko wuqū' men lāūngā ; main ne is kā irāda kiyā, aur main hī ise purā karūngā. 12 Ai sakht-dilo, jo sadāqat se dūr ho, merī suno : 13 main apni sadāqat ko nazdik lātā hūn, wuh dūr nahin hogī, aur merī najāt tākhīr na karegī ; aur main Siyyūn ko najāt aur Isrāīl ko apnā jalāl bakhshūngā.

47 Ai kuṅwārī dukhtar i Bābul, utar ā, aur khak par baith ; ai Kasdion ki dukhtar tū betakht zamin par baith ; kyūnki ab tū narmandām aur nāznin na kah-lāegī. 2 Chakkī le aur āṭā pīs : apnā niqāb utār aur dāman samet le, tāngen nangī karke nadiyon ko 'ubūr kar. 3 Terā badan beparda kiyā jāegā, balki terā satr bhī dekhā jāegā : main badla lūngā, aur kisī par shafaqat na karūngā. 4 Hamārā fīdya denewāle kā nām RABB u'l afwāj, ya'nī Isrāīl kā Quddūs hai. 5 Ai Kasdion ki beṭī, chup hokar baith, aur andhere men dākhl ho : kyūnki ab tū mamlukatōn ki khātūn na kah-lāegī. 6 Main apne logon par gazabnāk huā, main ne apni mirās ko nāpāk kiyā, aur un ko tere hāth men saunp diyā : tū ne un par rahm na kiyā ; tū ne buṛhon par bhī apnā bhāī jūā rakkhā. 7 Aur tū ne kahā bhī, ki Main abad tak khātūn banī rahūngī : so tū ne apne

dil men in báton ká khayál na kiyá, aur in ke anjám ko na sochá.

8 Pas ab yih bát sun, ai tú jo 'ishrat men garq hai, jo beparwá rahtí hai, jo apne dil men kahtí hai, ki Main hún, aur mere siwá koí nahín; main bewa kí tarah na baithúngí, aur na beaulád hone kí hálat se wáqif húngí: 9 so nágahán ek hí din men yih do musíbaten tujh par á parengí, ya'ní tú beaulád aur bewa ho jaegí: tere jádú kí ifrát aur tere sihr kí kasrat ke báwujúd yih musíbaten pure taur se tujh par á parengí. 10 Kyúnci tú ne apní shárárat par bharosá kiyá; tú ne kahá, Mujhe koí nahín dekhtá: terí hikmat aur terí dánish ne tujhe bahkáyá: aur tú ne apne dil men kahá, Main hí hún aur mere siwá áur koí nahín. 11 Is liye tujh par musíbat á parengí, jis ká mantar tú nahín jántí; aur aísí balá tujh par názil hogí, jis ko tú dúr ná kar sakegí: yakáyak tabáhi tujh par áegí, jis kí tujh ko kuchh khabar nahín. 12 Ab apná jádú aur apná sára sihr jis kí tú ne bachpan hí se mashq kar rakkhí hai isti'mál kar; sháyad tú un se nafa' pae, sháyad tú gálib ae. 13 Tú apní mashwaraton kí kasrat se thak gayí: ab aflákpaimá aur munajjim aur wuh jo máh ba máh áyanda hálat daryáft karte hain, uthen, aur jo kuchh tujh par ánewálá hai, us se tujh ko bacháen. 14 Dekh, wuh bhúse kí mánind hongé; ág un ko jaláegí; wuh apne ap ko shu'le kí shiddat se bachá na sakege: yih ág na tápne ke angáre hogí, na us ke pás baith sakege. 15 Jin ke liye tú ne mihnat kí tere liye aise hí hongé: jin ke sáth tú ne apní jawání hí se tijárat kí, un men se har ek apní ráh legá; tujh ko bachánewálá koí na rahegá.

48 Yih bát suno, ai Ya'qúb ke gharáne, jo Isráil ke nám se kahláte ho, aur Yahúdáh ke chashme se nikle ho; jo KHUDÁWAND ká nám lekar qasam kháte ho, aur Isráil ke Khudá ká iqrár karte ho, par amánat aur sadáqat se nahín. 2 Kyúnci wuh shahr i quds ke log kahláte hain, aur Isráil ke Khudá par tawakkul karte hain, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 3 Main ne qadím se honewáli báton kí khabar dí hai; hán, wuh mere munh

se niklín, main ne un ko záhir kiyá main nágahán un ko 'amal men láyá, aur wuh wuqú' men áin. 4 Chúnki main jántá thá, ki tú ziddí hai, aur terí gardan ká patthá lobe ká hai, aur terí peshání pital kí hai; 5 is liye main ne qadím hí se yih báten tujhe kah sunáin, aur un ke wáqí' hone se peshtar tujh par záhir kar diyá: tá na ho kí tú kahe, Mere but ne yih kám kiyá, aur mere khode húe sanam ne aur merí dháli hui múrat ne yih báten farmáin. 6 Tú ne yih suná hai, so is sab par tawajjuh kar: kyá tum is ká iqrár na karoge? ab main tujhe nayi chízen aur poshída báten jin se tú wáqif na thá dikhátá hún. 7 Wuh abhí khalq kí gayí hain, qadím se nahín; balki áj se pahle tú ne un ko suná bhí na thá; tá na ho, kí tú kahe, Dekh, main jántá thá. 8 Hán, tú ne na suná, na jáná; hán, qadím hí se tere kán khule na the: kyúnci main jántá thá, kí tú bi'lkull bewafá hai, aur rihm hí se khatákár kahlátá hai. 9 Main apne nám kí khátir apne gazab men tákhír karúngá, aur apne jalál kí khátir tujh se báz rahúngá, kí tujhe káñ na dáluñ. 10 Dekh, main ne tujhe sáf kiyá, lekin chándí kí mánind nahín: main ne musíbat kí kutháli men tujhe sáf kiyá. 11 Main ne apní khátir, hán, apní hí khátir yih kiyá hai; kyúnci mere nám kí takfír kyúñ ho? main to apní shaukat dúsre ko nahín dene ká.

12 Ai Ya'qúb, merí sun, aur ai Isráil, jo merá buláyá huá hai: main wuhí hún; main hí awwal, aur main hí ákhir hún. 13 Yaqínan mere hí háth ne zamín kí bunyád dáli, aur mere dahine háth ne ásmán ko phailáyá: main un ko pukártá hún, aur wuh házir ho játe hain. 14 Tum sab jama' hokar suno: un men se kis ne in báton kí khabar dí hai? Wuh jise KHUDÁWAND ne pasand kiyá hai: us kí khushí ko Bábul ke muta'alliq 'amal men láegá, aur us ká háth Kasdion kí mukhálafat men hogá. 15 Main ne, hán, main hí ne kahá; main hí ne use buláyá: main use láyá hún, aur wuh apní rawish men baromand hogá. 16 Mere nazdík áo, aur yih suno; main ne shurú' hí se poshídagi men kálám nahín kiyá; jis waqt se kí wuh thá,

main wahin thá : aur ab Khudáwand KHUDÁ ne aur us kí rúh ne mujh ko bhejá hai. 17 KHUDÁWAND terá fitya denewálá, Isráil ká Quddús, yún farmátá hai, kí Main hí KHUDÁWAND terá Khudá hún, jo tujhe muftid ta'lim detá hún, aur tujhe us ráh men jis men tujhe jáná hai, le chaltá hún. 18 Kásh kí tú mere ahkám ká shanawá hotá, aur terí salámatí nahr kí mánind aur terí sadáqat samundar kí maujon kí mánind hotí : 19 terí nasl ret kí mánind hotí aur tere sulbí farzand us ke zarron kí mánind bakasrat hote : aur us ká nám mere huzúr se kátá aur miṭayá na játá.

20 Tum Bábul se niklo, Kasdion ke darmiyán se bhágo ; nagma kí áwáz se bayán karo, ise mashhúr karo, hán, is kí khabar zamín ke kanáron tak pahuncháo : kahte jáo, kí KHUDÁWAND ne apne khádim Ya'qúb ká fitya diyá. 21 Aur jab wuh un ko biyában men se le gayá, to wuh piyáse na hue : us ne un ke liye chaṭán men se pání nikálá : us ne chaṭán ko chirá, aur pání phut niklá. 22 Khudáwand farmátá hai, kí Sharion ke liye salámatí nahin.

49 Ai jazíro, merí suno ; ai ummato jo dúr ho, kán lagáo ; KHUDÁWAND ne mujhe rihm hí se buláyá ; batn i mádar hí se us ne mere nám ká zikr kiyá : 2 aur us ne mere munh ko tez talwár kí mánind banáyá, aur mujh ko apne háth ke sáye tale chhipáyá : us ne mujhe tír i ábdár kiyá, aur apne tarkash men mujhe chhipá rakkhá : 3 aur us ne mujh se kahá, Tú merá khádim hai ; tujh men, ai Isráil, main apná jalál zahir karúngá. 4 Tab main ne kahá, Main ne befáida mash-aqqat uthá, main ne apní quwwat befáida batálat men sarf kí : taubhí yaqínan merá haqq KHUDÁWAND ke sáth, aur merá ajr mere Khudá ke pás hai. 5 Chúnki main KHUDÁWAND kí nazar men jalilu'l qadr hún, aur wuh merí tawánái hai, is liye wuh jis ne mujhe rihm hí se banáyá, táki us ká khádim hokar Ya'qúb ko us ke pás wápas láun, aur Isráil ko us ke pás jama'karún, yún farmátá hai, 6 hán, KHUDÁWAND farmátá hai, kí Yih to halkí sí bát hai, kí tú Ya'qúb ke qabáil ko barpá karne aur mahfúz Isráilion ko wápas láne ke liye merá

khádim ho : balki main tujh ko qaumon ke liye núr banáungá ; kí tujh se merí naját zamín ke kanáron tak pahunché. 7 KHUDÁWAND Isráil ká fitya denewálá aur us ká Quddús us ko jise insán haqír jántá hai, aur jis se qaum ko nafrat hai, aur jo hákimon ká chákar hai, yún farmátá hai, kí Bádasháh dekhenge, aur uthá khare hongé ; aur umará sijda karenge, KHUDÁWAND ke liye jo sádiqu'l qaul aur Isráil ká Quddús hai jis ne tujhe barguzída kiyá hai. 8 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main ne qubúliyat ke waqt terí suní, aur naját ke dín terí madad kí : aur main terí hifázat karúngá, aur logon ke liye tujhe ek 'ahd ṭhahráungá, táki mulk ko bahál kare, aur wirán mirás wárison ko de ; 9 táki tú qaidion ko kahe, kí Nikal chalo ; aur un ko jo andhere men hain, kí Apne ap ko dikhláo. Wuh ráston men charege, aur sab nange tle un kí charágáhen hongé. 10 Wuh na bhúke hongé, na piyáse ; aur na garmí aur dhúp se un ko zarar pahunchegá : kyúnki wuh jis kí rahmat un par hai, un ká rahnumá hogá, aur pání ke soton kí taraf un kí rahbarí karegá. 11 Aur main apne sáre kohistán ko ek rásta baná dungá, aur merí sháhráhen únchí kí jáengí. 12 Dekh, yih dúr se, aur yih shimál aur magrib se, aur yih Sínm ke mulk se áenge. 13 Ai ásmáno, gáo ; ai zamín, shádmán ho ; ai paháro, nagmapardázi karo ; kyúnki KHUDÁWAND ne apne logon ko tasallí bakhshí hai, aur apne ranjuron par rahm farmáegá.

14 Lekin Siyyún kahtí hai, YAHOWÁH ne mujhe tark kiyá hai, aur KHUDÁWAND mujhe bhúl gayá hai. 15 Kyá yih mumkin hai, kí koí man apne shirkhwár bachche ko bhúl jáe, aur apne rihm ke farzand par tars na kháe ? hán, wuh sháyad bhúl jáe, par main tujhe na bhúlungá. 16 Dekh, main ne terí súrat apní hatheliyon par khod rakkhí hai ; aur terí shahrpanáh hamesha mere sámne hai. 17 Tere farzand jaldí karte hain ; aur wuh jo tujhe barbád karne aur ujárnewále the, tujh se nikal jáenge. 18 Apní ánkhen uthákar cháron taraf nazar kar, yih sab ke sab milkar ikaṭhe hote hain, aur tere pás áte hain. KHUDÁWAND farmátá

hai, Mujhe apní hayát kí qasam, kí tú yaqínan in sab ko zewar kí mánind pahín legí, aur in se dulhan kí mánind arásta hogí. 19 Kyúñki terí wíran aur ujri jagahon men aur tere barbád muik men ab yaqínan basnewále gunjaish se ziyáda hongé, aur tujh ko gárat karnewále dúr ho jáenge. 20 Balki tere wuh beṭe jo tujh se le liye gaye the, tere kánon men phir kahenge, kí Basne kí jagah bahut tang hai; ham ko basne kí jagah de. 21 Tab tú apne dil men kahegi, Kaun mere liye in ká báp huá? kí main to láwalád ho gayí, aur akeli thí; main to jiláwataní aur áwaragi men rahí, so kis ne in ko pálá? Dekh, main to akeli rah gayí thí; phir yih kahán the?

22 KHUDÁWAND Khudá yún farmatá hai, kí Dekh, main qaumon par háth uṭháungá, aur ummaton par apná jhandá khará karúngá; aur wuh tere beṭon ko apní god men liye áenge, aur terí beṭiyon ko apne kandhon par biṭháká pahuncháenge. 23 Aur bádsháh tere murabbi hongé, aur un kí biwiyán terí dáya hongí; wuh tere sámne munh ke bal zamín par girenge, aur tere pánwon kí khák cháenge; aur tú jánegí kí main hí KHUDÁWAND hún, jis ke muntazir sharminda na hongé. 24 Kyá zabardast se shikár chhín liyá jáegá? aur kyá rástbáz ke qaidí chhurá liye jáenge? 25 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Zoráwar ke asír bhí le liye jáenge, aur muhib ká shikár chhurá liyá jáegá: kyúñki main us se jo tere sáth jhagartá hai jhagrá karúngá, aur tere farzandon ko bachá lúngá. 26 Aur main tum par zulm karnewálon ko un hí ká gosht khiláungá; aur wuh míthí mai kí mánind apná hí lahú píkar badmast ho jáenge: aur har fard í bashar jánegá, kí main KHUDÁWAND terá naját denewálá, aur Ya'qúb ká Qádir terá fídyá denewálá hún.

50 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Terí mán ká taláqna-ma jise likhkar main ne use chhor diyá, kahán hai? yá apne qarzhwáhon men se kis ke háth main ne tum ko bechá? Dekho, tum apní sharáraton ke sabab se bik gaye, aur tumhári khatáon ke bá'is tumhári mán ko taláq dí gayí. 2 Pas kis liye, jab main áyá to koí admí

na thá? aur jab main ne pukará, to koí jawáb denewálá na huá? kyá merá háth aisá kotáh ho gayá hai, kí chhurá nahín saktá? aur kyá mujh men naját dene kí qudrat nahín? Dekho, main apní ek dhamki se samundar ko sukhá detá hún, aur nahron ko sahrá kar dáltá hún: un men kí machhliyan páni ke na hone se badbú ho játi hain, aur piyás se mar játi hain. 3 Main ásmán ko siyáhposh kartá hún, aur us ko ṭaṭ uṭhátá hún.

4 Khudáwand KHUDÁ ne mujh ko shágird kí zabán bakhshí, táki main jánún kí kalám ke wasíle se kis tarah thake mánde kí madad karún: wuh mujhe har subh jagátá hai; aur merá kán lagátá hai, táki shágirdon kí tarah sunún. 5 Khudáwand KHUDÁ ne mere kán khol diye, aur main bágí o bargashta na huá. 6 Main ne apní píṭh píṭnewálon ke, aur apní dárhí nochnewálon ke hawále kí; main ne apná munh ruswái aur thúk se nahín chhipáyá. 7 Par Khudáwand KHUDÁ merí himáyat karegá, aur is liye main sharminda na húngá; aur isí liye main ne apná munh sang í khárá kí mánind banáyá, aur mujhe yaqín hai, kí main sharmsár na húngá. 8 Mujhe rástbáz ṭahránewálá nazdík hai; kaun mujh se jhagrá karegá? áo, ham ámne sámne kharé hon; merá mukhálif kaun hai? wuh mere pás áe. 9 Dekho, Khudáwand KHUDÁ merí himáyat karegá; kaun mujhe mujrim ṭahráregá? dekh, wuh sab kapre kí mánind puráne ho jáenge; un ko kíre khá jáenge.

10 Tumháre darmiyán kaun hai, jo KHUDÁWAND se ḍartá aur us ke khádím kí báten suntá hai? jo andhere men chaltá, aur raushní nahín pátá, wuh KHUDÁWAND ke nám par tawakkul kare, aur apne Khudá par bharosá rakkhe. 11 Dekho, tum sab jo ág sulgáte ho, aur apne áp ko angáron se gher lete ho, apní hí ág ke shu'lon men, aur apne sulgáe hue angáron men chalo. Tum mere háth se yihí páoge; tum 'azáb men leṭ rahoge.

51 Ai logo, jo sadáqat kí pairawí karte ho, aur KHUDÁWAND ke joyán ho, merí suno. Us chatán par jis men se tum káṭe gaye ho, aur us gaṛhe ke surákh par jabán se tum khode gaye ho. nazar karo.

2 Apne báp Abrahám par aur SÁrah par jis se tum paidá hue, nigáh karo, ki jab main ne use buláyá wuh akelá thá, par main ne us ko barakat di, aur us ko kasrat bakhshí. 3 Yaqinan KHUDÁWAND Siyyún ko tasallí degá; wuh us ke tamám wíranon kí díldári karegá; wuh us ká biyábán 'Adan kí mánind, aur us ká sahrá KHUDÁWAND ke bág kí mánind banáegá; khushí aur shádmání us men pái jáegi; shukrguzári aur gáne kí áwáz us men hogí.

4 Merí taraf mutawajjih ho, ai mere logo; merí taraf kán lagá, ai merí ummat; kyúnci sharí'at mujh se sádir hogí, aur main apne 'adl ko logon kí raushní ke liye qáim karúngá. 5 Merí sadáqat nazdíq hai; merí naját záhir hai; aur mere bázú logon par hukmrání karenge: jazíre merá intízár karenge; aur mere bázú par un ká tawakkul hogá. 6 Apní ánkhen ásmán kí taraf útháo, aur niche zamín par nigáh karo; kyúnci ásmán dhuwen kí mánind gáib ho jáenge, aur zamín kapre kí tarah purání ho jáegi, aur us ke báshinde machcharon kí tarah mar jáenge; lekin merí naját abad tak rahegi, aur merí sadáqat mauqúf na hogí.

7 Ai sadáqatshináso, merí suno, ai logo, jin ke dil men merí sharí'at hai; insán kí malámat se na daro, aur un kí ta'nazaní se hirásán na ho. 8 Kyúnci kírá un ko kapre kí mánind kháegá, aur kirm un ko pashmíne kí tarah khá jáegá; lekin merí sadáqat abad tak rahegi, aur merí naját pusht dar pusht.

9 Jág, jág, ai KHUDÁWAND ke bázú; tawánái se mulabbas ho. Jág jaisá qadím zamáne men aur guzashta pushton men: kyá tú wuhí nahín, jis ne Rahab ko tukre tukre kiyá, aur azhdahá ko chhedá? 10 Kyá tú wuhí nahín jis ne samundar ya'ní bahr í 'amiq ke pání ko sukhá dála; jis ne bahr kí tah ko rásta baná dála, táki jin ká fídyá diyá gayá use 'ubúr karen? 11 So wuh jin ko KHUDÁWAND ne makhlási bakhshí lautenge, aur gáte hue Siyyún men áenge; aur abadí surúr un ke siron par hogá; wuh khushí aur shádmání hásil karenge, aur gam o andoh káfúr ho jáenge.

12 Tum ko tasallí denewálá main

hí hún; tú kaun hai jo fání insán se, aur ádamzád se, jo ghás kí mánind ho jáegá, dartá hai, 13 aur KHUDÁWAND apne kháliq ko bhúl gayá hai, jis ne ásmán ko táná, aur zamín kí bunyád dálí; aur tú har waqt zálím ke josh o kharosh se, ki goyá wuh halák karne ko taiyár hai, dartá hai? par zálím ká josh o kharosh kahán hai? 14 Jiláwatan asir jaldí se ázád kiyá jáegá, wuh gár men na maregá, aur us kí roti kam na hogí. 15 Kyúnci main hí KHUDÁWAND terá Khudá hún, jo maujzan samundar ko thamá detá hún; merá nám RABB u'l'afwáj hai. 16 Aur main ne apná kalám tere munh men dálá, aur tujhe apne háth ke sáye tale chhipá rakkhá, táki aflák ko barpá karún, aur zamín kí bunyád dálún aur ahl í Siyyún se kahún, ki Tum mere log ho.

17 Jág, jág, úth, ai Yarúshalem; tú ne KHUDÁWAND ke háth se us ke gazab ká piyála piyá; tú ne dagmagáne ká jám talchhat samet pí liyá. 18 Un sab beton men jo us se paidá hue, koí nahín jo us ká rahnumá ho; aur un sab beton men jin ko us ne palá ek bhi nahín jo us ká háth pakre. 19 Yih do hádisé tujh par á pare; kaun terá gamkhwár hogá? wíraní aur halákat, kál aur talwár: main kyúnci tujhe tasallí dún? 20 Tere bete har kúche ke madkhal men aise behosh pare hain, jaise hiran dám men; wuh KHUDÁWAND ke gazab aur tere Khudá kí dhamkí se bekhud hain. 21 Pas ab tú jo badhál aur mast hai, par mai se nahín, yih bát sun. 22 Terá Khudáwánd Yahowáh, hán, terá Khudá jo apne logon kí wakálat kartá hai, yún farmátá hai, ki Dekh, main dagmagáne ká piyála, aur apne qahr ká jám tere háth se le lúngá; tú use phir kabhí na píegi. 23 Aur main use un ke háth men dúngá, jo tujhe dukh dete, aur jo tujh se kahte the, ki Jhuk já, ki ham tere úpar se guzren, aur tú ne apní píth ko goyá zamín, balki guzarne-wálon ke liye sarak baná diyá.

52 Jág, jág, ai Siyyún: apní shaukat se mulabbas ho; ai Yarúshalem muqaddasshahr, apná khushnumá libás pahin le: kyúnci áge ko koí námakhtún yá ná-pák tujh men kabhí dákhil na hogá. 2 Apne úpar se gard jhár de; úthkar baith; ai Yarúshalem, ai asír dukhtar

i Siyyún, apní gardan ke bandhanon ko khol dáí.

3 Kyúñki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum muft beche gaye, aur tum bezar hí ázád kiye jáoge. 4 KHUDÁWAND Khudá yún farmatá hai, ki Mere log ibtidá men Misr ko gaye, ki wahán musáfir hokar rahen; Asúrion ne bhí besabab un par zulm kiyá. 5 Pas KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Ab merá yahán kyá kám, hálánki mere log muft asírí men gaye hain? wuh jo un par musallit hain lalkarte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, aur har roz matwátir mere nám kí takfír kí játí hai. 6 Yaqínan mere log merá nám janenge, aur us roz samjhenge, ki kahnewálá main hí hun; dekho, main házir hun.

7 Us ke páñw paharon par kyá hí khushnumá hain jo khushkhabarí látá hai, aur salámatí kí manadí kartá hai, aur khairiyat kí khabar, aur naját ká ishtihár detá hai, jo Siyyún se kahtá hai, Terá Khudá saltanat kartá hai. 8 Apne nigahbanon kí áwáz sun; wuh apní áwáz baland karte hain; wuh áwáz milakar gáte hain; kyúñki jab KHUDÁWAND Siyyún ko wápas áegá, to wuh use rú ba rú dekhenge. 9 Ai Yarúshalem ke wíráno, khushí se lalkáro, milkar nagmasarái karo, kyúñki KHUDÁWAND ne apní qaum ko dilásá diyá; us ne Yarúshalem ká fídyá diyá. 10 KHUDÁWAND ne apná pák bázú tamám qaumon kí áñkhon ke sámne nangá kiyá hai, aur zamín sarásar hamáre Khudá kí naját ko dekhegi. 11 Ai KHUDÁWAND ke zurúf úthánewálo, rawána ho, rawána ho; wahán se chale jáo; nápak chízon ko háth na lagáo; us ke darmiyán se níkal jáo, aur pák ho. 12 Kyúñki tum na to jald níkal jáoge, aur na bhágnewále kí tarah chaloge; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá haráwal aur Ísráíl ká Khudá tumhárá chandáwal hogá.

13 Dekho, merá khádim iqbálmánd hogá, wuh a'lá o bartar aur niháyat baland hogá. 14 Jis tarah bahutere tujh ko dekhkar dang ho gaye (us ká chíhra har ek bashar se záid, aur us ká jism baní A'dam se ziyáda bigar gayá thá), 15 usí tarah wuh bahut sí qaumon ko pák karegá, aur bádsháh us ke sámne khámosh hongé; kyúñki jo kuchh un se kahá na gayá

thá, wuh dekhenge; aur jo kuchh unhon ne suná na thá wuh samjhenge.

53 Hamáre paigám par kaun ímán láyá? aur KHUDÁWAND ká bázú kis par záhir huá? 2 Par wuh us ke áge konpal kí tarah, aur khushk zamín se jar kí mánind phúñ níklá hai: na us kí koí shakl o súrát hai, na khúbsúrátí; aur jab ham us par nigáh karen, to kuchh husn o jamál nahín ki ham us ke mushtáq hon. 3 Wuh ádmion men haqír o mardúd; mard i gamnák, aur ranj ká áshná thá: log us se goyá rúposh the, us kí tahqír kí gayí, aur ham ne us kí kuchh qadr na jání.

4 Taubhi us ne hamári mashaqqateñ úthá líñ, aur hamáre gamon ko bardasht kiyá: par ham ne use Khudá ká mará kútá aur satáyá huá samjhá. 5 Hálánki wuh hamári khatáon ke sabab se gháyal kiyá gayá, aur hamári badkirdári ke bá'is kuchlá gayá: hamári hí salámatí ke liye us par siyasat huí; táki us ke már kháne se ham shifá páen. 6 Ham sab bheñon kí mánind bhatak gaye; ham men se har ek apní ráh ko phirá; par KHUDÁWAND ne ham sab kí badkirdári us par ládí.

7 Wuh satáyá gayá, taubhi us ne bardasht kí aur munh na kholá; jis tarah barra jise zabh karne ko le játe hain, aur jis tarah bheñ apne bál katarnewálon ke sámne bezabán hai, usí tarah wuh khámosh rahá. 8 Wuh zulm karke aur fatwá lagákar use le gaye; par us ke zamáne ke logon men se kis ne khayál kiyá, ki wuh zindon kí zamín se káñ dálá gayá? mere logon kí khatáon ke sabab se us par már parí. 9 Us kí qabr bhí sharíron ke darmiyán thahrái gayí, aur wuh apní maut men daulatmandon ke sáth huá; hálánki us ne kisi tarah ká zulm na kiyá, aur us ke munh men hargiz chhal na thá.

10 Lekin KHUDÁWAND ko pasand áyá, ki use kuchle; us ne use gamgín kiyá: jab us kí ján gunáh kí qurbáni ke liye guzrání jáegi, to wuh apní nasl ko dekhegá, us kí umr daráz hogí, aur Khudá kí marzí us ke háth ke wasíle se purí hogí. 11 Apní ján hí ká dukh úthákar wuh use dekhegá, aur ser hogá: apne hí 'irfán se merá sádiq khádim bahuton ko rastbáz thahráegá: kyúñki wuh un kí bad-

kirdári khud uṭhā legá. 12 Is liye main use buzurgon ke sáth hissa dúngá, aur wuh lúṭ ká mál zoráwaron ke sáth bánṭ legá ; kyúnki us ne apní ján maut ke liye undel dí, aur wuh khatákáron ke sáth shumár kiyá gayá : taubhí us ne bahuton ke gunáh uṭhā liye, aur khatákáron kí shafá'at kí.

54 Ai bánjh, tú jo beaulád thí, nagmasarái kar ; tú jis ne wiládat ká dard bardásht nahín kiyá, khushí se gá, aur zor se chillá ; kyúnki KHUDÁWAND farmátá hai, kí Bekas chhoṛí húi kí aulád shauharwáli kí aulád se ziyáda hai. 2 Apní khaimagáh ko wasí' kar de ; hán, apne maskanon ke parde phailá ; dareg na kar : apní doriyán lambí aur apní mekhen mazbút kar : 3 is liye kí tú dahiní aur báiṅ taraf baṛhegi, aur terí nasl qaumon kí wáris hogí, aur wirán shahron ko basáegi. 4 Khauf na kar, kyúnki tú phir pashemán na hogí ; tú na ghabrá, kyúnki tú phirruswá na hogí ; aur apní jawání ká nang bhúl jáegi, aur apní bewagi kí 'ár ko phir yád na karegi. 5 Kyúnki terá kháliq terá shauhar hai ; us ká nám RABB u'l afwáj hai ; aur terá fidya denewálá Isráil ká Quddús hai ; wuh tamám rú e zamín ká Khudá kahláega. 6 Kyúnki terá Khudá farmátá hai, kí KHUDÁWAND ne tujh ko matrúka aur dilázurda bíwí kí tarah ; hán, jawání kí matlúqa bíwí kí mánind, phir buláyá hai. 7 Main ne ek dam ke liye tujhe chhoṛ diyá, lekin rahmat kí firáwání se tujhe lelungá. 8 KHUDÁWAND terá naját denewálá farmátá hai, kí Qahr kí shiddat men main ne ek dam ke liye tujh se munh chhipáyá, par ab main abadí shafaqat se tujh par rahm karúnga. 9 Kyúnki mere liye yih tufán i Núh ká sá mu'amala hai, kí jis tarah main ne qasam khái thí, kí phir zamín par Núh ká sá tufán kabhí na áega, usí tarah ab main ne qasam khái hai, kí main tujh se phir kabhí ázurda na húnga, aur tujh ko na ghuṛkúnga. 10 KHUDÁWAND tujh par rahm karnewálá yún farmátá hai, kí Pahár to játe raheṅ, aur tñle tal jáeṅ, lekin merí shafaqat kabhí tujh par se játi na rahegi, aur merá sulh ká 'ahd na talega.

11 Ai musibatzada aur tufán kí mári aur tasáhi se mahrum ; dekh, main

tere pattharon ko siyáh rekhta men lagáungá, aur terí bunyád nílam se dálúnga : 12 Main tere kunguron ko la'lon, aur tere phátaṅon ko shab-chirág, aur terí sári fasíl beshqímat pattharon se banáungá. 13 Aur tere sab farzand KHUDÁWAND se ta'lim páenge, aur tere farzandon kí salámatí kámil hogí. 14 Tú rástbázi se páedar ho jáegi : tú zulm se dúr rahegi, kyúnki tú bekhauf hogí ; aur dahshat se dúr rahegi, kyúnki wuh tere qaríb na áegi. 15 Mumkín hai, kí wuh kabhí ikatṭhe hon, par mere hukm se nahín ; jo tere khiláf jama' honge, wuh tere hí sabab se girenge. 16 Dekh, main ne luhár ko paidá kiyá, jo koelon kí ág dhaunktá, aur apne kám ke liye hathyár nikáltá hai ; aur gáratgar ko main hí ne paidá kiyá kí lútmár kare. 17 Koi hathyár jo tere khiláf banáyá jáe kám na áega ; aur jo zabán 'adálat men tujh par chalegi, tú use majrúm thahráegi. KHUDÁWAND farmátá hai, Yih mere bandon kí mirás hai, aur un kí rástbázi mujh se hai.

55 Ai sab piyáso, páni ke pás áo ; aur wuh bhí jis ke pás páisa na ho, áo ; mol lo, aur khaó, hán, áo, mai aur dúdh bezar aur beqímat kharído. 2 Tum kis liye apná rupaya us chíz ke liye jo rotí nahín, aur apní mihnát us chíz ke wáste jo ásúda nahín kartí kharch karte ho? tum gaur se merí suno, aur wuh chíz jo achchhí hai khaó ; aur tumhári ján farbhí se lazzat uṭháe. 3 Kán lagáo, aur mere pás áo ; suno, aur tumhári ján zinda rahegi ; aur main tum ko abadí 'ahd ya'ní Dáud kí sachchí nímaten baṅhshúnga. 4 Dekho, main ne use ummaton ke liye gawáh muqarrar kiyá, balki ummaton ká peshwá aur farmán-rawá. 5 Dekh, tú ek aisí qaum ko jise tú nahín jántá buláega, aur ek aisí qaum, jo tujhe nahín jántí thí, KHUDÁWAND tere Khudá aur Isráil ke Quddús kí khátir tere pás dauṛí áegi ; kyúnki us ne tujhe jalál baṅhshá hai.

6 Jab tak KHUDÁWAND mil saktá hai us ke tálib ho ; jab tak wuh naz-dík hai use pukáro. 7 Sharír apní ráh ko tark karé, aur badkirdár apne khayálon ko ; aur wuh KHUDÁWAND kí taraf phire, aur wuh us par rahm karéga ; aur hamáre Khudá kí taraf,

kyūnki wuh kasrat se mu'áf karegá. 8 KHUDÁWAND farmatá hai, ki Mere khayál tumháre khayál nahín; aur na tumhári ráhen merí ráhen hain. 9 Kyūnki jis qadr ásmán zamín se baland hai, usí qadr merí ráhen tumhári ráhon se, aur mere khayál tumháre khayálon se baland hain. 10 Kyūnki jis tarah ásmán se bārish hotí aur barf partí hai, aur phir wuh wahán wápas nahín játí, balki zamín ko seráb kartí hai, aur us kí shádábí aur roídagi ká bá'is hotí hai, táki bonewále ko bíj aur khánewále ko roṭí de, 11 usí tarah merá kalám, jo mere munh se nikaltá hai, hogá: wuh beanjám mere pás wápas na áegá, balki jo kuchh merí khwáhish hogí, wuh use purá karegá, aur us kám men jis ke liye main ne use bhejá mu'assir hogá. 12 Kyūnki tum khushi se nikloge, aur salámatí ke sáth rawána kiye jáoge; pahār aur tīle tumháre sámne nagmapardáz hongé, aur maidán ke sab darakht tál denge. 13 Kānton kí jagah sanau-bar niklegá, aur jhári ke badle ás ká darakht hogá; aur yih KHUDÁWAND ke liye nám aur abadí nishán hogá, jo kabhí munqata' na hogá.

56 KHUDÁWAND yūn farmatá hai, 'Adl ko qáim rakkho, aur sadáqat ko 'amal men láo; kyūnki merí naját nazdík hai, aur merí sadáqat záhir honewálí hai. 2 Mubáarak hai wuh insán jo is par 'amal kartá hai, aur wuh ádamzád jo is par qáim rahtá hai; jo sabb ko mántá, aur use nápak nahín kartá, aur apná háth har tarah kí badí se báz rakhtá hai. 3 Aur begáne ká farzand jo KHUDÁWAND se mil gayá hazgiz na kahe, KHUDÁWAND mujh ko apne logon se judá kar degá: aur khoja na kahe, ki Dekho, main to súkhá darakht hūn. 4 Kyūnki KHUDÁWAND yūn farmatá hai, ki Wuh khoje jo mere sabton ko mánte hain, aur un kámon ko jo mujhe pasand hain ikhtiyár karte hain, aur mere 'ahd par qáim rahte hain, 5 main un ko apne ghar men, aur apní chárdiwári ke andar aisá nám o nishán bakhshúngá, jo beṭon aur beṭiyon se bhí bashkar hogá; main har ek ko ek abadí nám dúngá, jo mitáyá na jáegá. 6 Aur begáne kí aulád bhí, jinhon ne apne áp ko KHUDÁWAND se palwasta kiyá hai

ki us kí khidmat karen, aur KHUDÁWAND ke nám ko 'aziz rakkhen, aur us ke bande hon, wuh sab jo sabb ko hifz karke use nápak na karen, aur mere 'ahd par qáim rahen; 7 main un ko bhí apne koh i muqaddas par láungá, aur apní 'ibádatgáh men un ko shádmán karúngá; aur un kí sokhtani qurbánián aur un ke zabíhe mere mazbah par maqbúl hongé; kyūnki merá ghar sab logon kí 'ibádatgáh kahláegá. 8 KHUDÁWAND Khudá jo Isráil ke paráganda logon ko jama' karnewalá hai, yūn farmatá hai, ki Main un ke siwá jo usí ke hokar jama' hue hain, auron ko bhí us ke pás jama' karúngá.

9 Ai dashtí haiwáno, tum sab ke sab kháne ko áo, hán, ai jangal ke sab darando. 10 Us ke nigahbán andhe hain, wuh sab jáhil hain; wuh sab gūnge kutte hain, jo bhaunk nahín sakte; wuh khwáb dekhnewále hain, jo paṛe rahte hain, aur únghte rahná pasand karte hain. 11 Aur wuh lálachí kutte hain, jo kabhí ser nahín hote; wuh nádán charwáhe hain, wuh sab apní apní ráh ko phir gaye; har ek har taraf se apná hí nafa' dhúndhtá hai. 12 Har ek kahtá hai, Tum áo, main sharáb láungá, aur ham khúb nashe men chūr hongé, aur kal bhí áj hí kí tarah hogá, balki is se bahut bihtar.

57 Sádiq halák hotá hai, aur koí is bát ko khátir men nahín látá, aur nek log uthá liye játe hain, aur koí nahín sochtá kí sádiq uthá liyá gayá, táki ánewálí áfat se bache. 2 Wuh salámatí men dákhil hotá hai; har ek rástrau apne bistar par áram páegá. 3 Lekin tum, ai jádúgarní ke beṭo, ai zání aur fáhisha ke bachcho, idhar áge áo. 4 Tum kis par tháthhá máрте ho? tum kis par munh pháрте aur zabán nikálte ho? kyá tum bági aulád aur dagábáz nahín ho, 5 jo buton ke sáth har ek hare darakht ke niche apne áp ko barangekhta karte, aur wádion men chaṭanon ke shígafon ke niche bachchon ko zabh karte ho? 6 Wádí ke chikne patthar terá bakhra hain, wuhí terá hissa hain; hán, tú ne un ke liye tapáwan díyá, aur hadya charháyá hai; kyá mujhe in kámon se taskín hogí? 7 Ek únche aur

baland pahār par tū ne apnā bistar bichhāyā hai, aur usī par zabīhā zabh karne ko chaḥ gayī. 8 Aur tū ne darwāzon aur chaukhaton ke pīchhe apnī yādgār kī 'alāmaten nasb kīn, aur tū mere siwā dūsre ke āge beparda hū; hān, tū chaḥ gayī aur tū ne apnā bichhāunā bhī barā banāyā aur un ke sāth 'ahd kar liyā hai; tū ne un ke bistar ko jahān dekhā pasand kiyā. 9 Tū khushbū lagākar bādshāh ke huzūr chālī gayī, aur apne āp ko khūb mu'attar kiyā, aur apne elchī dūr dūr bheje, balki tū ne apne āp ko pātāl tak past kiyā. 10 Tū apne safar kī darāzī se thak gayī, taubhī tū ne na kahā, ki Is se kuchh fāida nahīn; tū ne apnī quwwat kī tāzagi pāī; is liye tū afsurda na hū. 11 Pas tū kis se darī, aur kis kā khauf kiyā, ki jhūth bolī, aur mujhe yād na kiyā, aur khātir men na lāī? kyā main ek muddat se khāmosh nahīn rahā? taubhī tū mujh se na darī. 12 Main terī sadāqat ko aur tere kāmōn ko fāsh karūngā, aur un se tujhe kuchh nafa' na hogā. 13 Jab tūf aryād kare, to jin ko tū ne jama' kiyā hai, wuh tujhe chhurāen, par hawā un sab ko urā le jāegī, ek jhonkā un ko le jāegā: lekin mujh par tawak-kul karnewālā zamīn kā mālik hogā, aur mere koh ī muqaddas kā wāris hogā. 14 Tab yūn kahā jāegā, ki Rāh ūnchī karo, ūnchī karo, hamwār karo, mere logon ke rāste se thokar kā bā'is dūr karo.

15 Kyūnki wuh jo 'ālī aur baland hai, aur abadu'lābād tak gāim hai, jis kā nām Quddūs hai, yūn farmatā hai, ki Main baland aur muqaddas maqām men rahtā hūn, aur us ke sāth bhī jo shikastadil aur firotan hai; tāki firotanon kī rūh ko zinda karūn, aur shikastadilon ko hayāt bakhshūn. 16 Kyūnki main hamesha na jhagrūngā, aur sadā gazabnāk na rahūngā; is liye ki mere huzūr rūh aur jānen jo main ne paidā kī hain betāb ho jāti hain. 17 Ki main us ke lālch ke gunāh se gazabnāk hūā, so main ne use mārā, main ne apne āp ko chhipāyā, aur gazabnāk hūā, is liye ki wuh us rāh par, jo us ke dil ne nikālī, bhatak gayā thā. 18 Main ne us kī rāhen dekhīn, aur main hī use shifā bakhshūngā; main us kī rabbarī karūngā, aur us ko

aur us ke gamkhwāron ko phir dilāsā dūngā. 19 KHUDĀWAND farmatā hai, Main labon kā phal paidā kartā hūn: salāmatī, salāmatī us ko jo dūr hai, aur us ko jo nazdik hai, aur main hī use sihhat bakhshūngā. 20 Lekin sharīr to samundar kī mānind hain, jo hamesha maujzan aur beqarār hai, jis kā pānī kīchaḥ aur gandagī uchhāltā hai. 21 Merā Khudā farmatā hai, ki Sharīron ke liye salāmatī nahīn.

58 Galā phārkar chillā, dareg na kar, narsinge kī mānind apnī āwāz baland kar, aur mere logon par un kī khatā aur Ya'qūb ke gharāne par un ke gunāhon ko zāhir kar. 2 Wuh roz ba roz mere tālib hain, aur us qaum kī mānind jis ne sadāqat ke kām kiye, aur apne Khudā ke ahkām ko tark na kiyā, merī rāhon ko daryaft karnā chāhte hain; wuh mujh se sadāqat ke ahkām talab karte hain, wuh Khudā kī nazdikī chāhte hain. 3 Wuh kahte hain, Ham ne kis liye roze rakkhe, jab ki tū nazar nahīn kartā; aur ham ne kyūn apnī jān ko dukh diyā, jab ki tū khayāl men nahīn lātā? Dekho, tum apne roze ke dīn men apnī khushī ke tālib rahte ho, aur sab tarah kī sakht mihnāt logon se karāte ho. 4 Dekho, tum is maqsad se roza rakhte ho, ki jhagrā ragrā karo, aur sharārat ke mukke mārō; pas ab tum is tarah kā roza nahīn rakhte ho, ki tumhārī āwāz 'ālam ī bālā par sunī jāe. 5 Kyā yih wuh roza hai jo mujh ko pasand hai? aisā dīn kī us men admī apnī jān ko dukh de, aur apne sir ko jhāū kī tarah jhukāe, aur apne niche tāt aur rākh bichhāe; kyā tū is ko roza aur aisā dīn kahegā, jo KHUDĀWAND kā maqbūl ho? 6 Kyā wuh roza jo main chāhtā hūn yih nahīn, ki zulm kī zanjīren toren, aur jūe ke bandhan kholen, aur maz-lūmon ko āzād karen, balki har ek jūe ko toḥ dālen? 7 Kyā yih nahīn, ki tū apnī rotī bhūkon ko khilāe, aur miskinon ko jo āwāra hain apne ghar men lāe; aur jab kisī ko naḥgā dekhe, to use pahināe; aur tū apne hamjins se rūposhī na kare? 8 Tab terī raushnī subh kī mānind phūt niklegī, aur terī sihhat kī taraqqī jald zāhir hogī; terī sadāqat terī harāwal hogī, aur KHUDĀWAND kā

jalál tera chandáwal hogá. 9 Tab tú pukáregá, aur KHUDÁWAND jawáb degá, tú chilláegá aur wuh farmáegá, Main yahán hún; agar tú us júe ko aur ungliyon se ishára karne ko, aur harzagoi ko apne darmiyán se dúr karegá; 10 aur agar tú apne dil ko bhúke kí taraf máil kare, aur ázurdadil ko ásúda kare, to tera núr táríki men chamkegá, aur teri tiragi do pahar kí mánind hojáegi. 11 Aur KHUDÁWAND sadá teri rahnumái karegá, aur khushksáli men tujhe ser karegá, aur teri haqdiyón ko quwwat bakhshégá; pas tú seráb bág kí mánind hogá, aur us chashme kí mánind jis ká páni kam na ho. 12 Aur tere log qadím wirán makánon ko ta'mír karenge, aur tú pusht dar pusht kí bunyádon ko barpá karegá, aur tú rakna ke band karnewála aur ábádi ke liye ráh ká durust karnewála kahláegá. 13 Agar tú sabt ke roz apná pánw rok rakkhe, aur mere muqaddas din men apni khushi ká talib na ho, aur sabt ko ráhat aur KHUDÁWAND ká muqaddas aur mu'azzam kahe, aur us kí ta'zím kare, apná kár o bár na kare, aur apni khushi aur befáida báton se dastbardár rahe; 14 tab tú KHUDÁWAND men masrúr hogá, aur main tujhe dunyá kí balandíon par le chalúngá; aur main tujhe tere báp Ya'qúb kí mirás se khiláungá; kyúñki KHUDÁWAND hí ke munh se yih irshád húa hai.

59 Dekho, KHUDÁWAND ká háth chhotá nahín ho gayá ki bachá na sake, aur us ká kán bhári nahín ki sun na sake. 2 Balki tumhári badkirdári ne tumháre aur tumháre Khudá ke darmiyán judái kar dí hai, aur tumháre gunáhon ne use tum se rúposh kiyá, aisá ki wuh nahín suntá. 3 Kyúñki tumháre háth khún se, aur tumhári ungliyan badkirdári se álúda hain: tumháre lab jhúth bolte, aur tumhári zabán sharárat kí báten bakti hai. 4 Koi insáf kí bát pesh nahín kartá, aur koi sachchái se hujjat nahín kartá; wuh batálat par tawakkul karte hain, aur jhúth bolte hain: wuh ziyánkári se bárdár hokar badkirdári ko janam dete hain. 5 Wuh afa'í ke ande sete, aur makri ká jalá tante hain; jo un ke andon

men se kuchh kháe, mar jáegá, aur jo un men se torá jáe, us se afa'í niklegá. 6 Un ke jále se poshák nahín banegi, wuh apni dastkári se mulabbas na honge; un ke a'mál badkirdári ke hain, aur zulm ká kám un ke háthon men hai. 7 Un ke pánw badí kí taraf daurte hain, aur wuh begunáh ká khún baháne ke liye jaldi karte hain: un ke khayálat badkirdári ke hain; tabáhi aur halákat un kí ráhon men hai. 8 Wuh salámati ká rásta nahín jánte, aur un kí rawish men insáf nahín; wuh apne liye terhi ráh banáte hain; jo koi us men jáegá, salámati ko na dekhegá. 9 Is liye insáf ham se dúr hai, aur sadáqat hamáre nazdik nahín áti; ham núr ká intizár karte hain, par dekho, táríki hai; aur raushni ká, par andhere men chalte hain. 10 Ham díwár ko andhe kí tarah taolte hain; hán, yún taolte hain, ki goyá hamári ankhen nahín; ham do pahar ko yún thokar kháte hain, goyá rát ho gayi; ham tanduruston ke darmiyán goyá murda hain. 11 Ham sab ke sab richhon kí mánind gurráte hain, aur kabútaron kí tarah kurhte hain; ham insáf kí ráh takte hain, par wuh kahín nahín; aur naját ke muntazir hain, par wuh ham se dúr hai. 12 Kyúñki hamári khatáen tere huzúr bahut hain, aur hamáre gunáh ham par gawáhi dete hain; kyúñki hamári khatáen hamáre sáth hain, aur ham apni badkirdári ko jánte hain: 13 ki ham ne khatá kí, KHUDÁWAND ká inkár kiyá, aur apne Khudá kí pairawí se bargashta ho gaye; ham ne zulm aur sarkashi kí báten kín, aur dil men bátíl tasawwur karke daroggoi kí. 14 Adálat haái gayi, aur insáf dúr khará ho rahá; sadáqat bázár men gir pari, aur rásti dákhil nahín ho sakti. 15 Hán, rásti gum ho gayi, aur wuh jo badí se bhágtá hai, shikár ho játa hai: KHUDÁWAND ne yih dekhá, aur us kí nazar men burá ma'lúm húa, ki adálat játi rahi. 16 Aur us ne dekhá ki koi ádmí nahín, aur ta'ajjub kiyá, ki koi shafá'at karnewála nahín; is liye usi ke bázú ne us ke liye naját hásil kí, aur usi kí rástbázi ne use sambhála. 17 Hán, us ne rástbázi ká baktar pahiná, aur naját ká khod

apne sir par rakkhá; aur us ne libás kí jagah Intiqám kí poshák pahiní, aur gairat ke jubbe se mulabbas húa. 18 Wuh un ko un ke a'mál ke mutábíq jazá degá, apne mukhálifon par qahr karegá, aur apne dushmanon ko sazá degá, aur jazíron ko badla degá. 19 Tab magrib ke báshinde KHUDÁWAND ke nám se ñarenge, aur mashriq ke báshinde us ke jalál se; kyünki wuh daryá ke sailáb kí tarah áegá, jo KHUDÁWAND ke dam se rawán ho. 20 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, kí Siyyün men, aur un ke pás jo Ya'qúb men khatákári se báz áte hain, ek fitya denewálá áegá. 21 Kyünki un ke sáth merá 'ahd yih hai, KHUDÁWAND farmátá hai, kí merí ruh jo tujh par hai, aur merí báten jo main ne tere munh men dáli hain, tere munh se, aur terí nasl ke munh se, aur terí nasl kí nasl ke munh se ab se lekar abad tak játi na rahengi; KHUDÁWAND ká yihí irshád hai.

60 Uth, munawwar ho; kyünki terá núr á gayá, aur KHUDÁWAND ká jalál tujh par zahir húa. 2 Kyünki dekh, táríki zamín par chhá jáegi, aur tíragí ummaton par; lekin KHUDÁWAND tujh par tállí hogá, aur us ká jalál tujh par numáyán hogá. 3 Aur qaumen terí raushní kí taraf áengi, aur salátín tere tulú' kí tajallí men challenge. 4 Apní ankhen uthákar cháron taraf dekh, wuh sab ke sab ikatthe hote hain, aur tere pás áte hain; tere beṭe dūr se áenge, aur terí beṭiyon ko god men uthákar láenge. 5 Tab tú dekhegi, aur munawwar hogí; hán, terá dil uchhlegá, aur kusháda hogá; kyünki samundar kí firáwání terí taraf phiregi, aur qaumon kí daulat tere pás faráham hogí. 6 Uñon kí qatáren, aur Midyán aur 'Aifah kí saqniyán ákar tere gird beshumár hongí; wuh sab Sabá se áenge, aur soná aur lubán láenge, aur KHUDÁWAND kí hamd ká i'lán karenge. 7 Qidár kí sab bheren tere pás jama' hongí, Nabáyot ke menche terí khidmat men házir hongé: wuh mere mazbah par maqbúl hongé, aur main apní shaukat ke ghar ko jalál bakhsungá. 8 Yih kaun hain, jo bádal kí tarah ure chale áte hain, aur jaise kabútar

apní kábuk kí taraf? 9 Yaqínan jazíre merí ráh dekhenge, aur Tarsís ke jaház pahle áenge, kí tere beṭon ko un kí chándí aur un ke sone samet dūr se KHUDÁWAND tere Khudá aur Isráil ke Quddús ke nám ke liye láen; kyünki us ne tujhe buzurgí bakhsí hai. 10 Aur begánon ke beṭe terí díwáren banáenge, aur un ke bádsháh terí khidmat-guzári karenge: agarchi main ne apne qahr se tujhe mára, par apní mihrbání se main tujh par rahm karungá. 11 Aur tere pháṭak hamsha khule rahenge; wuh din rát kabhí band na hongé; táki qaumon kí daulat aur un ke bádsháhon ko tere pás láen. 12 Kyünki wuh qaum aur wuh mamlukat jo terí khidmat-guzári na karegi barbád ho jáegi; hán, wuh qaumen bi'kull halák kí jáengi. 13 Lubnán ká jalál tere pás áegá, saro aur sanaubar aur deodár sab áenge; táki mere maqdis ko árásta karen; aur main apne pánwon kí kursí ko raunaq bakhsungá. 14 Aur tere gáratgaron ke beṭe tere sámne jhukte hue áenge; aur terí tahqír karnewále sab tere qadamon par girenge; aur wuh terá nám KHUDÁWAND ká shahr, Isráil ke Quddús ká Siyyün rakkhenge. 15 Is liye kí tú tark kí gayí, aur tujh se nafrat hui, aisá kí kisi ádmí ne terí taraf guzar bhí na kiyá; main tujhe abadí fazílat aur pusht dar pusht kí shádmání ká bá'is banáungá. 16 Tú qaumon ká dúdh bhí pí legí; hán, bádsháhon kí chhátí chúsegi: aur tú jánegí, kí main KHUDÁWAND terá naját denewálá aur Ya'qúb ká Qádir terá fitya denewálá hún. 17 Main pítal ke badle soná láungá, aur lohe ke badle chándí, aur lakrí ke badle pítal, aur pattharon ke badle lohá; aur main tere hákimon ko salámatí, aur tere 'ámilon ko sadáqat banáungá. 18 Phir kabhí tere mulk men zulm ká zikr na hogá, aur na terí hudúd ke andar kharábi yá barbádí ká; balki tú apní díwáron ká nám Naját, aur apne pháṭakon ká Hamd rakkhegi. 19 Phir terí raushní na din ko súra se hogí, na chánd ke chamakne se; balki KHUDÁWAND terá abadí núr, aur terá Khudá terá jalál hogá. 20 Terá súra phir kabhí na dhalegá, aur tere chánd ko zawál na hogá; kyünki KHUDÁWAND terá abadí núr

hogá, aur tere mátam ke din khatm ho jáenge. 21 Aur tere log sab ke sab rástbáz hongé; wuh abad tak muk ke wáris hongé, ya'ní merí lagá huf shákh aur merí dastkárí thahronge, táki merá jalál záhir ho. 22 Sab se chhotá ek hazár ho jáegá, aur sab se haqír ek zabardast qaum: main KHUDÁWAND 'ain waqt par yih sab kuchh jald karúngá.

61 Khudáwánd KHUDÁ kí rúh mujh par hai; kyúнки us ne mujhe masah kiyá, táki khushkhabarí sunáun; us ne mujhe bhejá hai, kí shikastadilon ko tasallí dún, qaidíon ke liye riháí, aur asiron ke liye ázadí ká i'lán karún; 2 táki KHUDÁWAND ke sál i maqbúl ká, aur apne Khudá ke intiqám ke roz ká ishtihár dún; aur sab gamgínon ko dilásá dún; 3 Siyyún ke gamzadon ke liye yih muqarrar kar dún, kí un ko rákh ke badle sihrá, aur mátam kí jagah khushí ká raugan, aur udásí ke badle sitáish ká khil'at bakhshún; táki wuh sadáqat ke darakht, aur KHUDÁWAND ke lagáe hue kahláen, kí us ká jalál záhir ho.

4 Tab wuh puráne ujár makánon ko ta'mír karenge, aur qadim wíraníon ko phir biná karenge; aur un ujre shahron kí marammat karenge, jo pusht dar pusht ujár pare the. 5 Pardesí á khare hongé, aur tumháre gallon ko charáenge, aur begánon ke bete tumháre hal chalanewále aur tákistánon men kám karnewále hongé. 6 Par tum KHUDÁWAND ke káhin kahláoge: wuh tum ko hamáre Khudá ke khádim kahenge: tum qaumon ká mál kháoge, aur tum un kí shaukat par fakhr karoge. 7 Tumhári khajálat ká iwaz do chand milegá; wuh apní ruswái ke badle apne hisse se khush hongé: pas wuh apne mulk men do chand ke málik hongé: aur un ko abadí shádmání hogí. 8 Kyúнки main KHUDÁWAND insáf ko 'azíz rakhtá hún, aur gáratgarí aur zulm se nafrat kartá hún; so main sachchái se un ke kámon ká ajr dúngá, aur un ke sáth abadí 'ahd bándhúngá. 9 Un kí nasl qaumon ke darmiyán námwar hogí, aur un kí aulád logon ke darmiyán: wuh sab jo un ko dekhenge, iqrár karenge, kí yih wuh nasl hai, jise KHUDÁWAND ne barakat bakhshí hai.

10 Main KHUDÁWAND se bahut shád-

mán húngá; merí ján mere Khudá men masrúr hogí; kyúнки us ne mujhe naját ke kapre pahínáe, us ne rástbází ke khil'at se mujhe mulabbas kiyá, jaise dulhá sihre se apne ap ko árasta kartá hai, aur dulhan apne zewaron se apná singár kartí hai. 11 Kyúнки jis tarah zamín apní nabátat ko paidá kartí hai, aur jis tarah bág un chizon ko jo us men boí gayí hai ugátá hai; usí tarah KHUDÁWAND Khudá sadáqat aur sitáish ko tamám qaumon ke sámne zuhúr men láegá.

62 Siyyún kí khátir main chup na rahúngá, aur Yarúshalem kí khátir main dam na fúngá; jab tak kí us kí sadáqat núr kí mánind na chamke, aur us kí naját raushan chirág kí tarah jalwagar na ho. 2 Tab qaumon par terí sadáqat aur sab bádsháhon par terí shaukat záhir hogí: aur tú ek naye nám se kahláegí, jo KHUDÁWAND ke munh se niklegá. 3 Aur tú KHUDÁWAND ke háth men jalálí táj aur apne Khudá kí hathelí men sháhána afsar hogí. 4 Tú áge ko Matrúka na kahláegí; aur tere mulk ká nám phir kabhí Kharába na hogá: balkí tú Piyári aur terí sarzamín Suhágan kahláegí: kyúнки KHUDÁWAND tujh se khush hai, aur terí zamín kháwindwáli hogí. 5 Kyúнки jis tarah jawán mard kunwári 'aurat ko biyáh látá hai, usí tarah tere bete tujhe biyáh lenge: aur jis tarah dulhá dulhan men ráhat patá hai, usí tarah terá Khudá tujh men masrúr hogá.

6 Aí Yarúshalem, main ne terí díwáron par nigabhán muqarrar kiye hain; wuh din rát kabhí khámosh na hongé: aí KHUDÁWAND ká zikr karnewálo, khámosh na ho, 7 aur jab tak wuh Yarúshalem ko qáim karke rú e zamín par mahmúd na banáe, use árám na lene do. 8 KHUDÁWAND ne apne dahine háth aur apne qawí bázú kí qasam kháf hai, kí Yaqínan main áge ko terá galla tere dushmanon ke kháne ko na dúngá; aur begánon ke bete terí mai jis ke liye tú ne mihnát kí, nahín pienge; 9 balkí wuhí jinhon ne fasl jama' kí hai, us men se kháenge, aur KHUDÁWAND kí hamd karenge; aur wuh jo zakhíre men láe hain, use mere maqdis kí bárgáhog men pienge.

10 Guzar jáo, phátaakon men se guzar jáo; logon ke liye ráh durust karo; aur sháhráh únchí aur baland karo; patthar chunkar sáf kar do; logon ke liye jhandá khará karo. 11 Dekh, KHUDÁWAND ne intihá e zamin tak í'lán kar diyá hai, dukhtar í Siyyun se kaho, Dekh, terá naját-denewalá átá hai; dekh, us ká ajr us ke sáth aur us ká kám us ke sámne hai. 12 Aur wuh muqaddas log, aur KHUDÁWAND ke kharide hue kahláenge: aur tú Matlúba, ya'ní Gair-matrúk shahr kahláegi.

63 Yih kaun hai, jo Adom se, aur surkh poshák pahne Busráh se átá hai? yih jis ká libás darakhshán hai, aur apní tawánái kí buzurgí se khirámán hai? Yih main hún, jo sádiq'u'l qaul aur naját dene par qádir hún. 2 Terí poshák kyün surkh hai? terá libás kyün us shakhs kí mánind hai, jo angúr hauz men raundtá hai? 3 Main ne tan í tanhá angúr hauz men raunde; aur logon men se mere sáth koí na thá; hán, main ne un ko apne qahr men látará, aur apne josh men un ko raundá; aur un ká khún mere libás par chhirká gayá, aur main ne apne sab kapron ko áluda kiyá. 4 Kyünki intiqám ká din mere dil men hai, aur mere kharide hue logon ká sál á pahunchá hai. 5 Main ne nigáh kí, aur koí madadgár na thá; aur main ne ta'ajjub kiyá, ki koí sambhálnewalá na thá: pas mere hí bázú se naját áí, aur mere hí qahr ne mujhe sambhálá. 6 Hán, main ne apne qahr se logon ko látará, aur apne gazab se un ko madhosh kiyá, aur un ká khún zamin par bahá diyá.

7 Main KHUDÁWAND kí shafaqat ká zikr karúngá, KHUDÁWAND hí kí sitáish ká, us sab ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne ham ko 'ináyat kiyá hai, aur us barí mihrbání ká jo us ne Isráíl ke gharáne par apní kháss rahmat aur firáwán shafaqat ke mutábíq záhir kí hai. 8 Kyünki us ne farmáyá, Yaqínan wuh mere hí log hai, aisi aulád jo bewafái na karegi; chunáqchi wuh un ká bachánewalá huá. 9 Un kí tamám musíbaton men wuh musíbatzada huá, aur us ke huzúr ke frishte ne un ko bacháyá; us ne apní ulfat aur rahmat se un ká fídyá diyá; us ne un ko útháyá, aur qadím se hamesha un ko

liye phirá. 10 Lekin wuh bágí hue, aur unhon ne us kí rúh í quds ko gamgín kiyá; is liye wuh un ká dushman ho gayá, aur un se lará. 11 Phir us ne agle dinon ko, aur Musá ko, aur apne logon ko yád kiyá, aur farmáyá, Wuh kahán hai, jo un ko apne galle ke chaupanon samet samundar men se nikál láyá? wuh kahán hai, jis ne apní rúh í quds un ke andar dáli? 12 jis ne Musá ke dahine háth par apne jaláíl bázú ko sáth kar diyá, aur un ke áge-pání ko chírá, táki apne liye abadí nám paidá kare? 13 jo gahráo men se un ko is tarah le gayá, jis tarah biyábán men se ghorá, aisá kí unhon ne thokar na khái? 14 jis tarah maweshí wadí men chale játe hai, usí tarah KHUDÁWAND kí rúh un ko áramgáh men láí: aur usí tarah tú ne apní qaum kí hidáyat kí, táki tú apne liye jalíl nám paidá kare. 15 A'smán par se nigáh kar, aur apne muqaddas aur jalíl maskan se dekh. Terí gairat aur terí qudrat ke kám kahán hai? Terí dilí rahmat aur terí shafaqat jo mujh par thí mauqúf ho gayí. 16 Yaqínan tú hamará báp hai, agarchí Abrahám ham se náwáqíf ho, aur Isráíl ham ko na pahcháne: tú, ai KHUDÁWAND, hamará báp aur fídyá denewalá hai, terá nám azal se yihí hai. 17 Ai KHUDÁWAND, tú ne ham ko apní ráhon se kyün gumráh kiyá, aur hamáre dilon ko sakht kiyá, ki tujh se na daren? Apne bandon kí khátir apní mírás ke qabáíl kí khátir báz á. 18 Tere muqaddas log thoí der tak qábiz rahe: ab hamáre dushmanon ne tere maqdis ko pámal kar dálá hai. 19 Ham to un kí mánind hue, jin par tú ne kabhí hukúmat na kí, aur jo tere nám se nahín kahláte.

64 1 Kásh ki tú ásmán ko pháre aur utar áe, ki tere huzúr men pahar larzish kháen; 2 jis tarah ág súkhí dáliyón ko jaláti hai, aur páni ág se josh mártá hai: táki terá nám tere mukhálifon men mashhúr ho, aur qaumen tere huzúr men larzán hon! 3 Jis waqt tú ne muhíb kám kiye, jin ke ham muntazir na the, tú utar áyá, aur pahar tere huzúr kánp gaye. 4 Kyünki ibtidá hí se na kisi ne suná, na kisi ke kán tak pahunchá, aur na ánkhon ne tere síwá aise Khudá ko dekhá, jo apne

intizár karnewále ke liye kuchh kar dikháe. 5 Tú us se miltá hai jo khushí se sadáqat ke kám kartá hai, aur un se jo terí ráhon men tujhe yád rakhte hain : dekh, tú gazabnák huá, kyünki ham ne gunáh kiyá ; aur muddat tak usí men rahe, kyá ham naját páenge? 6 Aur ham to sab ke sab aise hain, jaise nápak chíz, aur hamári tamám rástbázi nápak libás kí mánind hai : aur ham sab patte kí tarah kumlá játe hain ; aur hamári badkirdári ándhí kí mánind ham ko urá le játi hai. 7 Aur koí nahín jo terá nám le, jo apne áp ko ámáda kare, kí tujh se líptá rahe : kyünki hamári badkirdári ke sabab se tú ham se rúposh huá, aur ham ko pighlá dála. 8 Taubhí, ai KHUDÁWAND, tú hamará báp hai ; ham mítti hain, aur tú hamará kumhár hai ; aur ham sab ke sab terí dast-kári hain. 9 Ai KHUDÁWAND, gazabnák na ho ; aur badkirdári ko hamesha tak yád na rakh ; dekh, ham terí minnat karte hain ; ham sab tere log hain. 10 Tere pák shahr biyá-bán ban gaye, Siyyun sunsán aur Yarúshalem wíran hai. 11 Hamará khushnumá maqdis jis men hamáre báp dáda terí sitáish karte the, ág se jaláyá gayá ; aur hamári nafis chízen barbád ho gayín. 12 Ai KHUDÁWAND, kyá tú is par bhí apne áp ko rokegá? kyá tú khámosh rahegá, aur ham ko yün badhál karegá?

65 Jo mere tálib na the, main un kí taraf mutawajjih huá ; jinhon ne mujhe dhúndhá na thá, mujhe pá líyá : main ne ek qaum se jo mere nám se nahín kahláti thí, farmáyá, Dekh, main házir hún. 2 Main ne sarkash logon kí taraf jo apní fikron kí pairawí men burí ráh par chalte hain, hamesha háth phailáe ; 3 aise log jo hamesha mere rúbarú bágon men qurbánlán karne aur inton par khushbú jaláne se mujhe barafrokhta karte hain ; 4 jo qabron men baithte aur poshída jagahon men rát kátte : aur súar ká gosht kháte hain, aur jin ke bartanon men nafratí chízon ká shorbá maujud hai ; 5 jo kahte hain, kí Alag hí khará rah, mere nazdik na á, kyünki main tujh se ziyáda pák hún : yih merí nák men dhuwen kí mániad aur dín bhar jalnewálí ág kí tarah hain. 6 Dekho, mere áge yih qalamband huá hai,

pas main khámosh na rahúnga, balki badla dúnga, KHUDÁWAND farmátá hai ; hán, un kí god men dál dúnga, 7 tumhári aur tumháre báp dáda kí badkirdári ká badla ikatthá dúnga, jo paharon par khushbú jaláte aur tilon par merí takfír karte the : pas main pahle un ke kámon ko un kí god men nápkar dúnga.

8 KHUDÁWAND yün farmátá hai, kí jis tarah shíra khosha e angúr men maujud hai, aur koí kahe, Use kharáb na kar, kyünki us men barakat hai : usí tarah main apne bandon kí khátir karúnga, táki un sab ko halák na karún. 9 Aur main Ya'qúb men se ek nasl aur Yahúdáh men se apne kohistán ká wáris barpá karúnga : aur mere barguzída log us ke wáris honge, aur mere bande wahán basenge. 10 Aur Shárún gallon ká ghar hogá, aur 'Akúr kí wadí bailon ke baithne ká maqám, mere un logon ke liye jo mere tálib hue. 11 Lekin tum jo KHUDÁWAND ko tark karte, aur us ke koh i muqáddas ko farámosh karte, aur Mushtarí ke liye dastarkhwan chunte, aur Zuhra ke liye sharáb i mamzój ká jám pur karte ho ; 12 main tum ko gin ginkar talwár ke hawála karúnga, aur tum sab zabh hone ke liye kham hoge : kyünki jab main ne buláyá, to tum ne jawáb na diyá ; jab main ne kalám kiyá, to tum ne na suná ; balki tum ne wuhí kiyá, jo merí nazar men burá thá, aur wuh chíz pasand kí, jis se main khush na thá.

13 Is liye Khudáwand KHUDÁ yün farmátá hai, kí Dekho, mere bande kháenge, par tum bhúke rahoge : mere bande píenge, par tum piyáse rahoge : mere bande shádmán honge, par tum sharminda hoge : 14 aur mere bande dil kí khushí se gáenge, par tum dilgíri ke sabab se nálán hoge, aur jánkáhi se wáwailá karoge. 15 Aur tum apná nám mere barguzídon kí la'nat ke liye chhor jáoge, Khudáwand KHUDÁ tum ko qatl karegá ; aur apne bandon ko ek dústre nám se buláegá ; 16 yahán tak kí jo koí rú e zamín par apne liye du'á e khair kare, Khudá e barhaqq ke nám se karegá ; aur jo koí zamín men qasam kháe, Khudá e barhaqq ke nám se kháegá ; kyünki guzashta musíbaten farámosh ho gayín, aur wuh merí ánkhon se poshída hain.

17 Kyunki dekho, main naye asman aur nayi zamin ko paida karti hun : aur pahli chizon ka phir zikr na hogi, aur wuh khayal mein na aengi. 18 Balki tum meri is nayi khilqat se abadi khushi aur shadmani karo : kyunki dekho, main Yarusalem ko khushi aur us ke logon ko khurrami banaungi. 19 Aur main Yarusalem se khush aur apne logon se masrur hungi : aur us mein rone ki sada aur nale ki awaz phir kabhi sunai na degi. 20 Phir kabhi wahan ko zisa larke na hogi, jo kam'umr rahe, aur na ko ai isa burha jo apni 'umr puri na kare : kyunki larke sau baras ka hokar marega ; aur jo gunahgar sau baras ka ho jae, mal'un hogi. 21 Wuh ghar banenge, aur un mein basenge ; wuh takistan lagenge, aur un ke mewe khenge. 22 Na ki wuh bane, aur dusra base ; wuh lagae, aur dusra khae : kyunki mere bandon ke aiyam darakht ke aiyam ki manind honge, aur mere barguzide apne hathon ke kam se muddaton tak faida uthenge. 23 Un ki mihnati besud na hogi, aur un ki aulad naganan halak na hogi ; kyunki wuh apni aulad samet KHUDAWAND ke mubarak logon ki nati hain. 24 Aur yun hogi, ki main un ke pukarne se pahle jawab dunga, aur wuh hanoz kah na chukenge, ki main sun lungi. 25 Bhejiya aur barra ikatthe chenge, aur sher i babar bail ki manind bhusa khaga : aur sanp ki khurak khak hogi. Wuh mere tamam koh i muqaddas par na zarar pahunchenge na halak karenge, KHUDAWAND farmata hai.

66 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Asman mera takht hai, aur zamin mere panw ki chauki ; tum mere liye kaisa ghar banaoge, aur kaun si jagah meri aramgah hogi? 2 Kyunki yeh sab chizen to mere hath ne banai, aur yun manjud hui, KHUDAWAND farmata hai ; lekin main us shaks par nigah karungi, usi par jo garib aur shikastadi hai, aur mere kalam se karp jata hai. 3 Jo bail zabh karti hai, us ki manind hai, jo kisi admi ko mar dalti hai ; aur jo barra ki qurbani karti hai, us ke barabar hai, jo kutte ki gardan katti hai ; jo hadya latti hai, goya suar ka lahu guzranta hai ; jo luban jalatti hai,

us ki manind hai, jo but ko mubarak kahti hai ; han, unhon ne apni apni raihen chun li, aur un ke dil un ki nafati chizon se masrur hain ; 4 main bhii un ke liye afaton ko chun lungi ; aur jin baton se wuh darte hain, un par laungi ; kyunki jab main ne pukari, to kisi ne jawab na diya ; jab main ne kalam kiya, to unhon ne na suna ; balki unhon ne wahi kiya jo meri nazar mein bura tha, aur wuh chiz pasand ki jis se main khush na tha.

5 KHUDAWAND ki bat suno, ai tum jo us ke kalam se karp ho : Tumhare bhii jo tum se kina rakhte hain, aur mere nam ki khater tum ko kharij kar dete hain, kahte hain, KHUDAWAND ki tamjid karo, taki ham tumhari khushi ko dekhenge ; lekin wahi sharminda honge. 6 Shahr se hujum ka shor, haikal ki taraf se ek nida, KHUDAWAND ki awaz hai, jo apne dushmanon ko badla deti hai. 7 Peshtar is se ki use dard lage, us ne janam diya ; aur is se pahle ki us ko dard ho, us se beta paida hui. 8 Aisi bat kis ne suni? aisi chizen kis ne dekhi? Kyi ek din mein ko i mulk paida ho sakti hai? kyi yakbaragi ek qaum paida ho jae? kyunki Siyyun ko dard lage hi the, ki us ki aulad paida ho gayi. 9 KHUDAWAND farmata hai, Kyi main use wiladat ke waqt tak laun, aur phir us se wiladat na karain? tera Khuda farmata hai, Kyi main jo wiladat tak latti hun, wiladat se baz rakhun?

10 Tum Yarusalem ke sath khushi manao, aur us ke sabab se shadmán ho, us ke sab dosto : jo us ke liye matam karte the, us ke sath nihayat khush ho : 11 taki tum dudh piyo, aur us ke tasalli ke pistonon se ser ho ; taki tum nichoro, aur us ki shaukat ki firawani se hazz uthao. 12 Kyunki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, main salamat nahi ki manind, aur qaumon ki dawat sailab ki tarah us ke pas rawan karungi, tab tum dudh pioge ; aur bagal mein uthae jao ; aur ghutnon par kudae jao. 13 Jis tarah man apne bete ko dilasa deti hai, usi tarah main tum ko dilasa dunga ; Yarusalem hi mein tum tasalli paoge. 14 Aur tum dekhoge, aur tumhari dil khush hogi, aur tumhari hadqiyat sabze ki

mánind nashw o numá karengí : aur **KHUDÁWAND** ká háth apne bandon par záhír hogá, par us ká qahr us ke dushmanon par bharkegá. 15 Kyúñki dekho, **KHUDÁWAND** ág ke sáth áegá, aur us ke rath girdbád kí mánind hongé ; táki apne qahr ko josh ke sáth aur apní tambíh ko ág ke shu'le men záhír kare. 16 Kyúñki ág se aur apní talwár se **KHUDÁWAND** tamám baní A'dam ká muqábala karegá : aur **KHUDÁWAND** ke maqtúl bahut se hongé. 17 Wuh jo bágon ke wasat men kisi ke piche khare hone ke liye apne ap ko pák o sáf karte hain, jo súar ká gosht aur makrúh chízen aur chúhe kháte hain ; **KHUDÁWAND** farmátá hai, Wuh báham faná ho jáenge. 18 Aur main un ke kám aur un ke mansúbe jántá hún. Wuh waqt átá hai, ki main tamám qaumon aur ahl i lugat ko jama' karúnga ; aur wuh áenge, aur merá jalál dekhege. 19 Tab main un ke darmiyán ek nishán nasb karúnga ; aur main un ko jo un men se bach niklen, qaumon kí taraf bhejúnga, ya'ni Tarsís, aur Púl, aur Lúd ko jo tírandáz hain, aur Túbal, aur Yáwán ko, aur dúr ke jazíron ko,

jinhon ne merí shuhrat nahín suní, aur merá jalál nahín dekhá ; aur wuh qaumon ke darmiyán merá jalál bayán karege. 20 Aur **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki Wuh tumháre sab bháiyon ko tamám qaumon men se ghoron aur rathon par, aur pálkion men, aur khachcharon par aur sáñd-niyon par bithákar **KHUDÁWAND** ke hadye ke liye Yarúshalem men mere koh i muqaddas ko láenge, jis tarah se baní Isráil **KHUDÁWAND** ke ghar men pák bartanon men hadya láte hain. 21 Aur **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki Main un men se bhí káhin aur Láwí hone ke liye lúnga. 22 **KHUDÁWAND** farmátá hai, jis tarah nayá ásmán aur nayí zamín jo main banáúnga, mere huzúr qáim rahenge, usí tarah tumhári nasl aur tumhárá nám báqi rahéga. 23 Aur yún hogá, **KHUDÁWAND** farmátá hai, ki ek naye chánd se dúsre tak, aur ek sabbt se dúsre tak har fard i bashar 'ibádat ke liye mere huzúr áegá. 24 Aur wuh nikal nikalkar un logon kí lashon par jo mujh se bági hue nazar karege ; kyúñki un ká kirá na maregá, aur un kí ág na bujhegi, aur wuh tamám baní A'dam ke liye nafratí hongé.

YARMIYA'H

1 Yarmiyáh bin **Khilqiyáh** kí báten jo Binyamín ki mamlukat men 'Anatotí káhinon men se thá : 2 jis par **KHUDÁWAND** ká kalám sháh i Yahúdáh Yúsiyáh bin Amún ke dinon men us kí saltanat ke terahwen sál men názil húa. 3 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke dinon men bhí, sháh i Yahúdáh Sidqiyáh bin Yúsiyáh ke gyarahwen sál ke tamám hone tak ahl i Yarúshalem ke asíri men jáne tak jo páñchwen mahíne men thá, názil hotá rahá.

4 Tab **KHUDÁWAND** ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, 5 Is se peshtar ki main ne tujhe batn men khalq kiyá, main tujhe jántá thá, aur terí wiládat se pahle main ne tujhe makhsús kiyá, aur

qaumon ke liye tujhe nabí thahráyá. 6 Tab main ne kahá, Hée, **Khudáwand** **KHUDÁ**, dekh, main bol nahín saktá, kyúñki main to bachcha hún. 7 Lekin **KHUDÁWAND** ne mujhe farmáyá, Yún na kah, ki Main bachcha hún : kyúñki jis kisi ke pás main tujhe bhejúnga, tú jáegá ; aur jo kuchh main tujhe farmáungá, tú kahegá. 8 Tú un ke chihron ko dekhkar na dar : kyúñki **KHUDÁWAND** farmátá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún. 9 Tab **KHUDÁWAND** ne apná háth barhákar mere munh ko chhúa ; aur **KHUDÁWAND** ne mujhe farmáyá, Dekh, main ne apná kalám tere munh men dál diyá : 10 dekh, áj ke din main ne tujhe qaumon par aur saltanaton par muqarrar kiyá, ki ukhare aur qhée, aur halák

kare aur giráe, aur ta'mír kare, aur lagáe.

11 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, Ai Yarmiyáh, tú kyá dekhtá hai? main ne 'arz kí, ki Bádám ke darakht kí ek shákh dekhtá hún. 12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Tú ne khúb dekhá: kyúnki main apne kalám ko púra karne ke liye bedár rahtá hún. 13 Dúsrí bár KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, Tú kyá dekhtá hai? Main ne 'arz kí, ki Ubaltí húi deg dekhtá hún, jis ká munh shimál kí taraf se hai. 14 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Shimál kí taraf se is mulk ke tamám báshindon par áfat áegi. 15 Kyúnki KHUDÁWAND farmátá hai, Dekh, main shimál kí saltanaton ke tamám khándanon ko buláungá, aur wuh áenge, aur har ek apná takht Yarúshalem ke phátacon ke madkhal par, aur us kí sab díwaron ke girdá-gird, aur Yahúdáh ke tamám shahron ke muqábil qáim karegá. 16 Aur main un kí sári sharárat ke bá'is un par fatwá dúngá; kyúnki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gairma'búdon ke sámnne lubán jaláyá, aur apní hí dastkári ko sijda kiyá. 17 Is liye tú apní kamar kaskar uth khará ho, aur jo kuchh main tujhe farmáun, un se kah: un ke chihron ko dekhkar ná dar, aisé na ho, ki main tujhe un ke sámnne sarásíma karún. 18 Kyúnki dekh, main áj ke din tujh ko is tamám mulk aur Yahúdáh ke bádsháhon, aur us ke amíron, aur us ke káhinon aur mulk ke logon ke muqábil ek fasíldár shahr, aur lohe ká sutún, aur pítal kí díwár banátá hún. 19 Aur wuh tujh se larenge; lekin tujh par gálib na áenge: kyúnki KHUDÁWAND farmátá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún.

2 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá kí, 2 Tú já aur Yarúshalem ke kán men pukárkar kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main terí jawání kí ulfat aur tere biyáh kí mahabbat ko yád kartá hún; ki tú biyábán ya'ní banjar zamín men mere píchhe píchhe chalí. 3 Isráil KHUDÁWAND ká muqaddas

aur us kí afzáish ká pahlá phal thá: KHUDÁWAND farmátá hai, Use nigalnewále sab mujrim thahrenge; un par áfat áegi.

4 Ai ahl í Ya'qúb, aur ahl í Isráil ke sab khándano: KHUDÁWAND ká kalám suno: 5 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tumháre báp dáda ne mujh men kaun sí beinsáfi pái, jis ke sabab se wuh mujh se dúr ho gaye, aur butlán kí pairawí karke bátíl húe? 6 Aur unhon ne yih na kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai, jo ham ko mulk í Mísr se níkal láyá, aur biyábán aur banjar aur garhon kí zamín men se khushkí aur maút ke sáye kí sarzamín men se, jahán se na koí guzartá aur na koí búd o básh kartá thá, ham ko le áyá? 7 Aur main tum ko bágonwáli zamín men láyá, ki tum us ke mewe aur us ke achchhe phal kháo; lekin jab tum dákhil húe, to tum ne merí zamín ko nápak kar diyá, aur merí mírás komakrúh banáyá. 8 Káhinon ne na kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai? aur ahl í sharí'at ne mujhe na jáná: aur charwáhon ne mujh se sarkashí kí, aur nabíon ne Ba'l ke nám se nubuwwat kí, aur un chízon kí pairawí kí, jin se kuchh fáida nahín. 9 Is liye, KHUDÁWAND farmátá hai, main phir tum se jhagrúngá, aur tumháre beton ke beton se jhagrá karúngá. 10 Kyúnki pár guzarkar Kittím ke jazíron men dekho, aur Qídár men qásid bhejkar daryáft karo; aur dekho ki aisé bát kahín húi hai? 11 Kyá kisi qaum ne apne ma'búdon ko, hálánki wuh khudá nahín, badal dálá? par merí qaum ne apne jalál ko befáida chíz se badlá. 12 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai ásmáno, is se hairán ho; shiddat se thartharáo, aur bí'lkull wíran ho jáo. 13 Kyúnki mere logon ne do buráiyán kí; unhon ne mujh áb í hayát ke chashme ko tark kar diyá, aur apne liye hauz khode hain, shikasta hauz jin men páni nahín thahr sáktá. 14 Kyá Isráil gulám hai? kyá wuh khánazád hai? wuh kis liye lúta gayá? 15 Jawán sher í babar us par gurrae, aur garje: aur unhon ne us ká mulk ujár diyá; us ke shahr jal gaye, wahán koí basnewálá na rahá. 16 Baní Núf aur baní Tahfanís ne bhí terí khopri phorí. 17 Kyá tú khud hí yih

apne upar nahin lai, ki tu ne KHUDAWAND apne Khuda ko tark kiyá, jab ki wuh teri rabbari kartá thá? 18 Aur ab Síhor ká pání píne ko Misr ki ráh men tujhe kyá kám? aur daryá e Furát ká pání píne ko Asúr ki ráh men terá kyá matlab? 19 Teri hí sharárat teri tádíb karegi, aur teri bargashtagi tujh ko sazá degi: KHUDAWAND, RABB u'l afwáj, farmátá hai, Dekh, aur ján le, ki yih burá aur beniháyat bejá kám hai, ki tu ne KHUDAWAND apne Khuda ko tark kiyá, aur tujh ko merá khauf nahin. 20 Kyúnki muddat hui, ki tu ne apne jue ko tof dala, aur apne bandhanon ke tukre kar dale; aur kahá, ki Main tábi' na rahungi; hán, har ek únche pahar par aur har ek hare darakht ke niche tu badkari ke liye let gayi. 21 Main ne to tujhe kamil tak lagaya, aur 'umda bij boyá thá: phir tu kyunkar mere liye behagiqat jangli angur ká darakht ho gayi? 22 Harchand tu apne ko saji se dhoe, aur bahut sá sábu'n isti'mál kare, taubhi Khudawand KHUDA farmátá hai, Teri sharárat ká dag mere huzur 'ayan hai. 23 Tu kyunkar kahti hai, Main nápak nahin hun; main ne Ba'lím ki pairawi nahin ki? wadi men apni rawish dekh; aur jo kuchh tu ne kiyá hai ma'lüm kar: tu tezrau untni ki manind hai, jo idhar udhar daurti hai; 24 máda gorkhar ki manind, jo biyaban ki 'adi hai, jo shahwat ke josh men hawa ko sunghti hai: us ki masti ki halat men kaun use rok saktá hai? us ke talib mandá na hongé; us ki masti ke aiyam men wuh use pá lenge. 25 Tu apne panwon ko barahnagi se, aur apne halq ko piyas se bachá; lekin tu ne kahá, ki Kuchh ummed nahin: hargiz nahin; kyunki main beganon par 'ashiq hun, aur un hi ke piche jaungi. 26 Jis tarah chor pakra jane par ruswa hota hai, usi tarah Isráil ká gharana ruswa hua; wuh aur us ke badshah, aur umara aur kahin, aur nabí; 27 jo lakri se kahte hain, ki Tu mera bap hai; aur patthar se, ki Tu ne mujhe janam diya: kyunki unhon ne meri taraf munh na kiyá, balki pith ki: par apni musibat ke waqt wuh kahenge, ki Uthkar ham ko bachá. 28 Lekin tere but kahan hain, jin ko tu ne

apne liye banaya? agar wuh teri musibat ke waqt tujhe bachá sakte hain, to unhen: kyunki, ai Yahudáh, jitne tere shahr hain, utne hi tere ma'búd hain.

29 Tum mujh se kyun hujjat karoge? tum sab ne mujh se bagawat ki hai, KHUDAWAND farmátá hai. 30 Main ne befáida tumhare beton ko pita: wuh tarbiyatpazir na hue: tumhari hi talwar pharnewale sher i babar ki tarah tumhare nabion ko kha gayi. 31 Ai is pusht ke logo, KHUDAWAND ke kalám ká liház karo. Kyá main Isráil ke liye biyaban ya tariki ki zamin hua? mere log kyun kahte hain, Ham azád ho gaye; phir tere pas na áenge? 32 Kyá kunwari apne zewar, ya dulhan apni aráish bhul sakti hai? par mere log to muddat i madid se mujh ko bhul gaye. 33 Tu talab i 'ishq men apni ráh ko kaisi arasta karti hai! yaqinan tu ne fahisha 'auraton ko bhi apni rahen sikhai hain. 34 Tere hi daman par begunah miskinon ká khun bhi paya gaya: tu ne un ko naqab lagate nahin pakra, balki in hi sab baton ke sabab se. 35 Taubhi tu kahti hai, Main bequsur hun; us ká gazab yaqinan mujh par se tal jaega. Dekh, main tujh par fatwa dunga; kyunki tu kahti hai, Main ne gunah nahin kiyá. 36 Tu apni rah badalne ko aisi beqarar kyun phirti hai? tu Misr se bhi sharminda hogi, jaise Asur se hui. 37 Wahán se bhi tu apne sir par hath rakhkar niklegi: kyunki KHUDAWAND ne un ko jin par tu ne itimad kiyá haqir jana, aur tu un se kamyab na hogi.

3 Kahte hain, ki Agar koi mard apni biwi ko talaq de de, aur wuh us ke han se jakar kisi dusre mard ki ho jae, to kyá wuh pahlá phir us ke pas jaega? kyá wuh zamin nihayat nápak na hogi? Lekin tu ne to bahut se yaron ke sath badkari ki hai; kyá ab bhi tu meri taraf phiregi? KHUDAWAND farmátá hai. 2 Paharon ki taraf apni ankhen utha, aur dekh; kaun si jagah hai jahan tu ne badkari nahin ki? Tu ráh men un ke liye is tarah baiti, jis tarah biyaban men 'Arab: tu ne apni badkari aur shararat se zamin ko nápak kiyá. 3 Is liye barish nahin hoti, aur akhiri

barsát nahín húi; terí peshání fá-hisha kí hai, aur tujh ko sharm nahín áti. 4 Kyá tú ab se mujhe pukárkar na kahegi, Ai mere báp, tú merí jawání ká rahbar thá? 5 Kyá us ká qahr hamesha rahegá? kyá wuh use abad tak rakh chhoregá? Dekh, tú aisi bát-enge to kah chuki, lekin jahán tak tujh se ho saká, tú ne bure kám kiye.

6 Aur Yúsiyáh bádsháh ke aiyám men KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, Kyá tú ne dekhá bargashta Isráil ne kyá kiyá hai? wuh har ek únche pahár par aur har ek hare darakht ke niche gayí, aur wahán badkárí kí. 7 Aur jab wuh yih sab kuchh kar chuki, to main ne kahá, Wuh merí taraf wápas áegi; par wuh na ái: aur us kí bewafá bahin Yahúdáh ne yih hál dekhá. 8 Phir main ne dekhá, ki jab bargashta Isráil kí zinákárí ke sabab se main ne us ko taláq de di, aur use taláq-náma likh diyá, taubhí us kí bewafá bahin Yahúdáh na darí; balki us ne bhí jákar badkárí kí. 9 Aur aisé húa, ki us ne apní badkárí kí burái se zamín ko nápak kiyá, aur patthar aur lakrí ke sáth zinákárí kí. 10 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, ki Báwu-júd is sab ke us kí bewafá bahin Yahúdáh sachche dil se merí taraf na phirí, balki riyákárí se. 11 Aur KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, Bargashta Isráil ne bewafá Yahúdáh se ziyáda apne áp ko sádiq sábit kiyá hai. 12 Já, aur shimál kí taraf yih bát pukárkar kah de, kí KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta Isráil, wápas á; main tujh par qahr kí nazar nahín karúngá; kyúinki KHUDÁWAND farmátá hai, main rahím hún, merá qahr dáimi nahín. 13 Sirf apní badkirdárí ká iqrár kar, ki tú KHUDÁWAND apne Khudá se 'ásí ho gayí, aur har ek hare darakht ke niche gairon ke sáth idhar udhar áwára phirí: KHUDÁWAND farmátá hai, tum merí áwáz ke shanawá na hue. 14 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta bachcho, wápas áo; kyúinki main khud tumhárá málik hún: aur main tum ko har ek shahr men se ek, aur har ek gharáne men se do lekar Siyyún men láúngá: 15 aur main tum ko apne khátir-khwáh charwáhe dúngá, aur wuh tum ko dánái aur 'aqlmandí se charáenge. 16 Aur yún hogá, KHUDÁWAND far-

mátá hai, ki jab un aiyám men tum mulk men barhoge, aur bahut hoge, tab wuh phir na kahenge, kí KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq; us ká khayál bhí kabhí un ke dil men na áegá: wuh hargiz use yád na karenge, aur us kí ziyárat ko na jáenge, aur us kí marammat na hogí. 17 Us waqt Yarúshalem KHUDÁWAND ká takht kahláegá; aur us men, ya'ní Yarúshalem men, sab qaumen KHUDÁWAND ke nám se jama' hongí: aur wuh phir apne bure dil kí sakhti kí pairawí na karenge. 18 Un aiyám men Yahúdáh ká gharána Isráil ke gharáne ke sáth chalegá; wuh milkar shimál ke mulk men se us mulk men jise main ne tumháre báp-dádá ko mirás men diyá, áenge. 19 A'h, main ne to kahá thá, Main tujh ko farzandon men shámil karke khush-numá mulk ya'ní qaumon kí nafis mirás tujhe dúngá; aur tú mujhe Báp kahkar pukáregí, aur tú phir mujh se bargashta na hogí. 20 Lekin KHUDÁWAND farmátá hai, Ai Isráil ke gharáne, jis tarah bíwí bewafái se apne shauhar ko chhor detí hai, usí tarah tú ne mujh se bewafái kí hai. 21 Paharon par baní Isráil kí girya o zári aur minnat kí áwáz sunái detí hai; kyúinki unhon ne apní ráh terhí kí, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye. 22 Ai bargashta farzando, wápas áo; main tumhári bargashtagi ká chára karúngá. Dekh, ham tere pás áte hai; kyúinki tú hí, ai KHUDÁWAND, hamára Khudá hai. 23 Fi'lhaqiqat tilon aur paharon par ke hujúm se kuchh ummed rakhná befáida hai: Yaqinan KHUDÁWAND hamáre Khudá hí men Isráil kí naját hai. 24 Lekin is ruswái ke bá'is ne hamári jawání ke waqt se hamáre báp-dádá ke mál ko, aur un kí bheron, aur un ke bailon, aur un ke bete aur betiyon ko nigal liyá hai. 25 Ham apní sharm men leten, aur ruswái ham ko chhipá le: kyúinki ham aur hamáre báp-dádá apní jawání ke waqt se áj tak KHUDÁWAND apne Khudá ke khatákár hai; aur ham KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawá nahín hue.

4 Ai Isráil, agar tú wápas áe, KHUDÁWAND farmátá hai, agar tú merí taraf wápas áe: aur apní makruhát ko merí nazar se dúr kare,

to tú áwára na hogá; 2 aur agar tú sachchái aur 'adálat aur sadáqat se zinda KHUDÁWAND kí qasam kháe, to qaumeñ us ke sabab se apne ap ko mubáarak kahengi, aur us par fakhr karengeí.

3 Kyúñki KHUDÁWAND Yahúdáh aur Yarúshalem ke logon ko yún farmátá hai, ki Apní uftáda zamín par hal chalo, aur kánton men tukhmrezi na karo. 4 Ai Yahúdáh ke logo, aur Yarúshalem ke báš-indó, KHUDÁWAND ke liye apná khatná karáo; hán, apne dil ká khatná karo: tá na ho, ki tumhári bada'máli ke bá'is se merá qahr ág kí mánind shu'lazan ho, aur aisá bharke ki koí bujhá na sake. 5 Yahúdáh men ishtihár do, aur Yarúshalem men is kí manádf karo; aur kaho, ki Tum mulk men narsingá phúnko: baland áwáz se pukáro, aur kaho, ki Jama' ho, ki hasín shahron men chalen. 6 Tum Siyyún hí men jhandá khará karo: panáh lene ko bhágo, aur der na karo: kyúñki main balá aur halákat i shadíd ko shimál kí taraf se látá hún. 7 Sher i babar jháryon se niklá hai, aur qaumeñ ke halák karnewále ne kúch kiyá hai; wuh apní jagah se niklá hai ki terí zamín ko wirán kare, táki tere shahr wirán hon, aur koí basnewála na rahe. 8 Is liye tát orhkar chhátí píto, aur wáwailá karo: kyúñki KHUDÁWAND ká qahr i shadíd ham par se tal nahín gayá. 9 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Us waqt yún hogá, ki bádsháh aur sardár bedil ho jáenge, aur káhn hairatzada aur nabí sarásima hongé. 10 Tab main ne kahá, Afsos ai Khudáwánd KHUDÁ: yaqínan tú ne in logon aur Yarúshalem ko yih kahkar dagá dí, ki Tum salámat rahoge; hálánki talwár ján tak pahunch gayí hai. 11 Us waqt in logon aur Yarúshalem se yih kahá jáegá, ki Biyábán ke paharon par se ek khushk hawá merí dukhtar i qaum kí taraf chalegi, usáne aur sáf karne ke liye nahín; 12 balki wahán se ek niháyat tund hawá mere liye chalegi; ab main bhí un par fatwá dúngá. 13 Dekho, wuh ghatá kí tarah charh áegá: us ke rath giróbád kí mánind, aur us ke ghoré 'uqábon se teztar hain. Ham par afsos, ki hác, ham gárat ho gaye.

14 Ai Yarúshalem, tú apne dil ko sharárat se pák kar, táki tú rihái páe. Bure khayálat kab tak tere dil men rahenge? 15 Kyúñki Dán se ek áwáz áti hai, aur Ifráím ke pahar se musibat kí khabar detí hai: 16 qaumeñ ko khabar do; dekho, Yarúshalem kí bábat manádf karo, ki muhásara karnewále dúr ke mulk se áte hain, aur Yahúdáh ke shahron ke muqábil lalkarenge. 17 Khet ke rakhwalon kí mánind wuh use charon taraf se gherenge; kyúñki us ne mujh se bagáwat kí, KHUDÁWAND farmátá hai. 18 Terí chál aur tere kámon se yih musibat tujh par áti hai; yih terí sharárat hai; yih bahut talkh hai, kyúñki yih tere dil tak pahunch gayí hai.

19 Hác, merá dil i mere parda e dil men dard hai; merá dil betáb hai; main chup nahín rah saktá; kyúñki, ai merí ján, tú ne narsinge kí áwáz aur lará kí lalkar sun lí hai. 20 Shikast par shikast kí khabar áti hai; yaqínan tamám mulk barbád ho gayá: mere khatme nághán aur mere parde ek dam men gárat kiye gaye. 21 Main kab tak yih jhandá dekhún, aur narsinge kí áwáz sunún? 22 Fi'lhaqiqat mere log ahmaq hain, unhon ne mujhe nahín pahchá-ná; wuh beshu'úr bachche hain, aur imtiyáz nahín rakhte: bure kám karne men hoshyár hain, par neko-kári kí samajh nahín rakhte.

23 Main ne zamín par nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki wirán aur sunsán hai; aflák ko bhí benúr páyá. 24 Main ne paharon par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki wuh kápp gaye, aur sab tile mutazalzal ho gaye. 25 Main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki koí admí nahín, aur sab hawái parande uñ gaye. 26 Phir main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki zarqhez zamín biyábán ho gayí, aur us ke sab shahr KHUDÁWAND kí huzúrí aur us ke qahr kí shiddat se barbád ho gaye. 27 Kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, ki Tamám mulk wirán hogá; taubhí main use bi'l'kull barbád na karúngá. 28 Is liye zamín mátam karenge, aur úpar se ásmán tárík ho jáegá: kyúñki main kah chuká, main ne iráda kiyá hai, main us se pashemán na húngá, aur us se báz na áúngá. 29 Sawáron aur tirándázon ke shor se

tamám shahrí bhág jáenge; wuh ghane jangalon men já ghusenge, aur chatanon par charh jáenge: sab shahr tark kiye jáenge, aur kol admí un men na rahegá. 30 Tab ai gáratshuda, tú kyá karegi? agarchi tú lál jorá pahine, agarchi tú zarrín zewaron se árásta ho, agarchi tú apní ánkhon men surma lagáe, tú 'abas apne áp ko khúbsúrat banáegi; tere 'áshiq tujh ko haqír jáenge, wuh terí ján ke tálib hongé. 31 Kyúnki main ne us 'aurat kí sí áwáz suní hai, jise dard lage hon: aur us kí sí dardnák áwáz jis ke pahlá bachcha paidá ho, ya'ní dukhtar i Siyyún kí áwáz jo hántí aur apne háth phailákar kahtí hai, Hae! qatilon ke sámne merí ján betáb hai.

5 Ab Yarúshalem ke kúchon men idhar udhar gasht karo, aur dekho, aur daryáft karo, aur us ke chaukon men dhúndho; agar kol admí wahán mile, jo insáf karnewalá aur sachchái ká tálib ho, to main use mu'áf karúngá. 2 Aur agarchi wuh kahte hain, Zinda KHUDÁWAND kí qasam, taubhí yaqínan wuh jhúthí qasam kháte hain. 3 Ai KHUDÁWAND, kyá terí ánkhen sachchái par nahín hain? tú ne un ko mará hai, par unhon ne afsos nahín kiyá: tú ne un ko gárat kiyá, par wuh tarbiyat-pazír na hue: unhon ne apne chihron ko chatán se bhí ziyáda sakht banáyá; unhon ne wápas áne se inkár kiyá hai. 4 Tab main ne kahá, kí Yaqínan yih becháre jáhil hain: kyúnki yih KHUDÁWAND kí ráh aur apne Khudá ke ahkám ko nahín jánte: 5 main buzurgon ke pás jáúngá, aur un se kalám karúngá; kyúnki wuh KHUDÁWAND kí ráh aur apne Khudá ke ahkám ko jánte hain. Lekin inhon ne júá bi'lkull tor dálá, aur bandhanon ke tukre kar dále. 6 Is liye jangal ká sher i babar un ko pháregá; biyábán ká bheriyá un ko halák karegá, chítá un ke shahron kí ghát men baithá rahegá, jo kol un men se nikle phárá jáegá: kyúnki un kí sarkashí bahut hui, aur un kí bargashtagi barh gayí. 7 Main tujhe kyúnkar mu'áf karún? tere farzandon ne mujh ko chhorá, aur un kí qasam khái jo khudá nahín hain: jab main ne un ko ser kiyá, to unhon ne badkárí kí, aur pare bándhkar qahbakhánon

men ikatthe hue. 8 Wuh pet bhare ghoron kí manind ho gaye, har ek subh ke waqt apne parausi kí biwi par hinhináne lagá. 9 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main in baton ke liye sazá na dúngá: aur kyá meri ruh aisi qaum se intiqám na legí?

10 Us kí diwaron par charh jáo, aur tor dalo; lekin bi'lkull barbad na karo: us kí shakhen kat do: kyúnki wuh KHUDÁWAND kí nahín hain. 11 Is liye kí KHUDÁWAND farmatá hai, kí Isráil ke gharáne aur Yahudáh ke gharáne ne mujh se nihayat bewafái kí. 12 Unhon ne KHUDÁWAND ká inkár kiyá, aur kahá, kí Wuh nahín hai; ham par hargiz áfat na áegi, aur talwár aur kál ko ham na dekhenge: 13 aur nabí mahz hawá ho jáenge, aur kalám un men nahín hai; un ke sáth aisá hí hogá. 14 Pas is liye kí tum yún kahte ho, KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj yún farmatá hai, kí dekh, main apne kalám ko tere munh men ág, aur in logon ko lakrí banáúngá, aur wuh in ko bhasam kar degí. 15 Ai Isráil ke gharáne, dekh; main ek qaum ko dúr se tujh par charhá láúngá, KHUDÁWAND farmatá hai: wuh zabardast qaum hai, wuh qadím qaum hai; wuh aisi qaum hai jis kí zabán tú nahín jántá, aur un kí bát ko tú nahín samajhtá. 16 Un ke tarkash khulí qabren hain, wuh sab bahádur mard hain. 17 Aur wuh terí fasl ká anáj aur terí rotí, jo tere beton aur betiyon ke kháne kí thí, khá jáenge: tere gáe bail aur terí bher bakriyon ko chat kar jáenge: tere angúr aur anjír nigal jáenge: tere hasín shahron ko jin par terá bharosá hai, talwár se wirán kar denge. 18 Lekin, KHUDÁWAND farmatá hai, un aiyám men bhí main tum ko bi'lkull barbad na karúngá. 19 Aur yún hogá kí jab wuh kahenge, kí KHUDÁWAND hamáre Khudá ne yih sab kuchh ham se kyún kiyá? to tú un se kahegá, kí jis tarah tum ne mujhe chhor diyá, aur apne mulk men gairma'búdon kí 'ibádat kí, usí tarah tum us mulk men jo tum-hará nahín hai ajnablon kí khidmat karoge.

20 Ya'qúb ke gharáne men is bát ká ishtihár do, aur Yahudáh men is kí manádí karo, aur kaho; 21 Ab zará suno, ai nádán aur be'aql logo,

jo ankhen rakhte ho par dekhte nahin; jo kan rakhte ho par sunte nahin. 22 KHUDAWAND farmata hai, Kyá tum mujh se nahin darte? kyá tum mere huzur men thartharoge nahin, jis ne ret ko samundar ki hadd par abadi hukm se qaim kiyá ki wuh us se áge nahin barh saktá? aur harchand us ki lahren uchhalti hain, taubhi galib nahin átin; aur harchand shor karti hain taubhi us se tajawuz nahin kar saktin. 23 Lekin in logon ke dil bagí aur sarkash hain; inhon ne sarkashi ki aur dur ho gaye. 24 Inhon ne apne dil men na kaha, ki Ham KHUDAWAND apne Khudá se daren, jo pahli aur picchli barsat waqt par bhejta hai, aur fasl ke muqarrara hafton ko hamare liye maujud kar rakhta hai. 25 Tumhari badkirdari ne in chizon ko tum se dur kar diyá, aur tumhare gunahon ne achchhi chizon ko tum se baz rakkha. 26 Kyunki mere logon men sharir pae jate hain: wuh phanda laganevalon ki manind ghat men baithe hain; wuh jal phailate aur admion ko pakarte hain. 27 Jaise pinjra churiyon se bhará ho, waise hi un ke ghar makr se pur hain: pas wuh bare aur maldar ho gaye. 28 Wuh mote ho gaye, wuh chikne hain: wuh bure kamon men sabqat le jate hain: wun faryad, ya'ni yatimon ki faryad, nahin sunte, taki un ka bhalá ho; aur muhtajon ka insaf nahin karte. 29 KHUDAWAND farmata hai, Kyá main in baton ke liye saza na dunga? aur kyá meri ruh aisi qaum se intiqam na legi?

30 Mulk men ek hairatafza aur haulnak bat hai; 31 nabi juhthi nubuwat karte hain, aur kahin un ke wasile se hukmani karte hain; aur mere log aisi halat ko pasand karte hain: ab tum is ke akhir men kyá karoge?

6 Ai bani Binyamin, Yarushalem men se panah ke liye bhag niklo, aur Taqwa men narsinga phunke, aur Bait Hakkaram men atashin 'alam baland karo; kyunki shimál ki taraf se balá aur bari tabahi anewali hai. 2 Main dukhtar i Siyyun ko, jo shakil aur naznin hai, halak karunga. 3 Charwáhe apne gallon ko lekar us ke pas áenge, aur girdagird us ke muqabil khaima khare karenge; har ek apni jagah men charaega. 4 Us

se jang ke liye apne ap ko maksus karo; uho, do pahar hi ko charch chalen. Ham par afsos, kyunki din dhaltá jata hai, aur sham ka saya barhta jata hai. 5 Uho, rat hi ko charch chalen, aur us ke qaron ko dha den. 6 Kyunki RABB ul'afwaj yun farmata hai, ki Darakht kat dalo, aur Yarushalem ke muqabil dandama bandho: yih shahr saza ka sazar hai; is men zulm hi zulm hai. 7 Jis tarah pani chashme se phut nikalta hai, usi tarah shararat is se jari hai: zulm aur sitam ki sada is men suni jati hai; har dam mere samne dukh dard aur zakhm hain. 8 Ai Yarushalem tarbiyatpazir ho. ta na ho, ki mera dil tujh se hat jae; na ho, ki main tujhe wiran aur gair-abad zamin bana dun.

9 RABB ul'afwaj yun farmata hai, ki Wuh Israil ke baqiye ko angur ki manind dhundhkar tor lenge: tu angur tornewale ki tarah phir apna hath shakhon men dal. 10 Main kis se kahun, aur kis ko jataun, taki wuh sunen? dekh, un ke kan namakhtun hain, aur wuh sun nahin sakte; dekh, KHUDAWAND ka kalam un ke liye hiqarat ka ba'is hai; wuh us se khush nahin hote. 11 Is liye main KHUDAWAND ke qahr se labrez hun; main use zabt karte karte tang á gaya: bazaron men bachchon par aur jawanon ki jamat par use undel de: kyunki shauhar apni biwi ke saath aur burha kuhansal ke saath giriftar hoga. 12 Aur un ke ghar, kheton aur biwiyon samet, auron ke ho jenge: kyunki, KHUDAWAND farmata hai, main apna hath is mulk ke bashindon par barhanga. 13 Is liye ki chhoton se baron tak sab ke sab lalach hi hain; aur nabi se kahin tak har ek dagabaz hai. 14 Kyunki wuh mere logon ke zakhm ko yun hi Salamatí, Salamatí kahkar achchha karte hain; halanki salamatí nahin hai. 15 Kyá wuh apne makruh kamon ke sabab se sharminda hue? wuh hargiz sharminda na hue, balki wuh lajjae tak nahin: is waste wuh girnewalon ke saath girenge: KHUDAWAND farmata hai, jab main un ko saza dunga, to past ho jenge.

16 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Raston par khare ho, aur dekho, aur purane raston ki babat puchho, ki achchhi rah kahan hai? usi par

chalo, aur tumhári ján ráhat páegi : par unhoñ ne kahá, Ham us par na challenge. 17 Aur main ne tum par nigahbán bhí muqarrar kiye, aur kahá, Narsinge kí áwáz suno ; par unhoñ ne kahá, Ham na sunenge. 18 Is liye, ai qaumo, suno, aur-ai ahl i majma', ma'lúm karo, ki un kí kyá hálat hai. 19 Ai zamín suní ; dekh, main in logon par áfat láúngá, jo in ke andeshon ká phal hai, kyúñki inhoñ ne mere kalám ko nahín máná ; aur merí sharí'at ko radd kar diyá hai. 20 Is se kyá fáida kí Sabá se lubán aur dúr ke mulk se agar mere huzúr láte hain? tumhári sokhtaní qurbán-íán mujhe pasand nahín, aur tumháre zabíhoñ se mujhe khushí nahín. 21 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main thokar khiláne-wálí chízen in logon kí ráh men rakh dúngá : aur báp aur beté báham un se thokar kháenge ; hamsáye aur un ke dost hálak hongé.

22 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, shimálí mulk se ek guroh áti hai, aur intihá e zamín se ek barí qaum bārangekhta kí jáegi. 23 Wuh tirandáz o nezabáz hain ; wuh sangdil aur berahm hain ; un ke na'ron kí sadá samundar kí sí hai, aur wuh ghoron par sawár hain ; ai dukhtar i Siyyún, wuh jangí mardon kí mánind tere muqábíl saffarái karte hain. 24 Ham ne is kí shuh-rat suní hai ; hamáre háth dhíle ho gaye : ham zachche kí mánind musíbat aur dard men giriftár hain. 25 Maidan men na nikalná, aur sarak par na jáná ; kyúñki har taraf dushman kí talwár ká khauf hai. 26 Ai merí bint i qaum, táť orh aur rákh men let : apne iklauton par mátam aur dilkharásh nauha kar ; kyúñki gáratgar ham par achának áegá. 27 Main ne tujhe apne logon men parakhnewálá aur burj muqarrar kiyá ; táki tú un kí rawishon ko ma'lúm kare aur parkhe. 28 Wuh sab ke sab niháyat sarkash hain, wuh gíbat karte hain ; wuh to támbá aur lohá hain : wuh sab ke sab mu'ámale ke khoté hain. 29 Dhaunkníjal gayí ; sísa ág se bhasam ho gayá : sáf karnewále ne befáida sáf kiyá ; kyúñki sharír alag nahín húe. 30 Wuh mardú dchándí kahláenge, kyúñki KHUDÁWAND ne un ko radd kar diyá hai.

7 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil húa, aur us ne farmáyá, 2 Tú KHUDÁWAND ke ghar ke phátak par khará ho, aur wahán is kalám ká ishtihár de, aur kah, Ai Yahúdáh ke sab logo, jo KHUDÁWAND kí 'ibádat ke liye in phátakon se dákhil hote ho, KHUDÁWAND ká kalám suno. 3 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmatá hai, ki Apní rawishen aur apne a'mál durust karo, to main tum ko is makán men basáúngá. 4 Jhúthí báton par bharosá na karo, aur yún na kahte jáo, ki Yih hai KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁWAND kí haikal. 5 Kyúñki agar tum apní rawishen aur apne a'mál sarásar durust karo ; agar har ádmí aur us ke hamsáye men purá insáf karo ; 6 agar pardedí aur yatím aur bewa par zulm na karo, aur is makán men begunáh ká khún na baháo, aur gairma'búdon kí pairawí jis men tumhárá nuqsán hai na karo ; 7 to main tum ko is makán men aur is mulk men basáúngá, jo main ne tumháre báp dáda ko qadím se haméshe ke liye diyá. 8 Dekho, tum jhúthí báton par, jo befáida hain, bharosá karte ho. 9 Kyá tum chori karoge, khún karoge, zinákári karoge, jhúthí qasam kháoge, aur Ba'í ke liye bakhúr jaláoge, aur gairma'búdon kí, jin ko tum nahín jánte the, pairawí karoge, 10 aur mere huzúr is ghar men, jo mere nám se kahlátá hai, ákar kharé hoge, aur kahoge, kí Ham ne khalási pái ; táki yih sab nafratí kám karo? 11 Kyá yih ghar jo mere nám se kahlátá hai, tumhári nazar men dákuon ká gár ban gayá? Dekh, KHUDÁWAND farmatá hai, main ne khud yih dekhá hai. 12 Pas, ab mere us makán ko jáo, jo Sallá men thá, jis par pahle main ne apne nám ko qáim kiyá thá, aur dekho kí main ne apne logon ya'ni baní Isráil kí sharárat ke sabab se us se kyá kiyá. 13 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Ab chúnki tum ne yih sab kám kiye, main ne bar waqt tum ko kahá, aur tákíd kí, par tum ne na suná ; aur main ne tum ko buláyá, par tum ne jawáb na diyá : 14 is liye main is ghar se, jo mere nám se kahlátá hai, jis par tumhárá í'timád hai, aur is makán se jise main

ne tum ko aur tumhare bāpdādā ko diyā, wuhī karūngā jo main ne Sailā se kiyā hai. 15 Aur main tum ko apne buzūr se nikāl dūngā, jis tarah tumhari sārī birādārī Ifrāīm kī kull nāsī ko nikāl diyā hai.

16 Pas tū in logon ke liye du'ā na kar, aur in ke wāste āwāz baland na kar, aur mujh se minnat aur shafā'at na kar : kyūnki main terī na sunūngā.

17 Kyā tū nahīn dekhtā, ki wuh Yahūdāh ke shahron men aur Yarūshalem ke kūchon men kyā karte hain? 18 Bachchelakrijama' karte hain, aur bāp āg sulgāte hain, aur 'auraten ātā gūndhtī hain, tāki āsmān kī malika ke liye roṭiyān pakāen, aur gairma'būdon ke liye tapāwan tapākar mujhe gazabnāk karen. 19 KHUDĀWAND farmatā hai, Kyā wuh mujh hī ko gazabnāk karte hain? kyā wuh apnī hī rūsiyāhī ke liye nahīn karte? 20 Isī wāste Khudāwand KHUDĀ yūn farmatā hai, ki Dekh, merā qahr o gazab is makān par, aur insān aur haiwān, aur maidān ke darakhton par, aur zamīn kī paidāwār par undel diyā jāegā : aur wuh bharkegā, aur bujhegā nahīn.

21 RABB u'l afwāj, Isrāīl kā Khudā, yūn farmatā hai : ki Apne zabihon par apnī sokhtanī qurbānīn bhī barhāo, aur gosht khāo. 22 Kyūnki jis waqt main tumhare bāpdādā ko mulk i Misr se nikāl lāyā, un ko sokhtanī qurbānī aur zabihē kī bābat kuchh nahīn kahā, aur hukm nahīn diyā : 23 balki main ne un ko yih hukm diyā, aur farmāyā, ki Merī āwāz ke shanawā ho, aur main tumharā Khudā hūngā, aur tum mere log hoge : aur jis rāh ki main tum ko hidāyat karūn, us par chalo, tāki tumharā bhalā ho. 24 Lekin unhon ne na sunā, na kān lagāyā, balki apnī maslahaton aur apne bure dil kī sakhtī par chale, aur bargashta hue, aur āge na barhe. 25 Jab se tumhare bāpdādā mulk i Misr se nikal āe, ab tak main ne tumhare pās apne sab khādimon ya'nī nabion ko bhejā, main ne un ko hamesha bar waqt bhejā : 26 lekin unhon ne merī na sunī, aur kān na lagāyā, balki apnī gardan sakht kī : unhon ne apne bāpdādā se barhkar burāī kī.

27 Tū yih sab bāten un se kahegā ; lekin wuh terī na sunenge : tū un ko bulāegā, lekin wuh tujhe jawāb na

denge. 28 Pas tū un se kah de, ki Yih wuh qaum hai, jo KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz kī shanawā aur tarbiyatpazir na hūī : sachchāl nest ho gayī, aur un ke munh se jāti rahī.

29 Apne bāl kātkar phenk de, aur paharon par jākar nauha kar ; kyūnki KHUDĀWAND ne un logon ko, jin par us kā qahr hai, radd aur tark kar diyā hai. 30 Is liye ki banī Yahūdāh ne merī nazar men burāī kī, KHUDĀWAND farmatā hai : unhon ne us ghar men jo mere nām se kahlātā hai apnī makruhāt rakhtīn, tāki use nāpāk karen. 31 Aur unhon ne Tūfat ke unche maqām Bin Hinnūm kī wādī men banāe, tāki apne beton aur betiyon ko āg men jalāen ; jis kā main ne hukm nahīn diyā, aur mere dil men is kā khayāl bhī na āyā thā. 32 Is liye, KHUDĀWAND farmatā hai, dekh, wuh dīn āte hain, ki yih na Tūfat kahlāegī, na Bin Hinnūm kī wādī, balki Wādī e qatl : aur jagah na hone ke sabab se Tūfat men dafn karenge. 33 Aur is qaum kī lāshen hawāī parandon aur zamīn ke darandon kī khurāk hongī ; aur un ko kof na han kāegā. 34 Tab main Yahūdāh ke shahron men aur Yarūshalem ke bāzaron men khushi aur shādmānī kī āwāz, dulce aur dulhan kī āwāz, mauqūf karūngā : kyūnki yih mulk witrān ho jāegā.

8 KHUDĀWAND farmatā hai, ki Us waqt wuh Yahūdāh ke bādshāhon aur us ke sardaron aur kāhinon aur nabion aur Yarūshalem ke bāshindon kī haddiyān un kī qabron se nikāl lāenge : 2 aur un ko sūraj aur chānd aur tamām ajrām i falak ke sāmne, jin ko wuh dost rakhte, aur jin kī khidmat o pairawī karte the, jin se wuh salāh lete the, aur jin ko sijda karte the, bichhāenge : wuh na jama' kī jāengī, na dafn hongī ; balki rū e zamīn par khād banengī. 3 Aur wuh sab log jo is bure gharāne men se bāqī bach rahenge, un sab makānon men jahān jahān main un ko hānk dūn, maut ko zindagī se ziyāda chāhenge, RABB u'l afwāj farmatā hai.

4 Aur tū un se kah de, ki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, Kyā log girkar phir nahīn uthte? kyā kof bargashta hokar wāpas nahīn ātā? 5 Phir Yarūshalem ke yih log kyūn hamesha kī bargashtagī par are

hain? wuh makr se lipte rahte hain, aur wapas ane se inkar karte hain. 6 Main ne kan lagaya, aur suna, un ki baton thik nahin: kisi ne apni burai se tauba karke nahin kaha, ki Main ne kya kiyaa? har ek apni rah ko phirta hai, jis tarah ghoraa larai men sarpat daurta hai. 7 Han, hawa laqlaq apne muqarrara waqton ko janta hai; aur qumri aur ababil, aur kulang apne ane ka waqt pahchan lete hain; lekin mere log KHUDAWAND ke ahkam ko nahin pahchante. 8 Tum kyunkar kahte ho, ki Ham to danishmand hain, aur KHUDAWAND ki shari'at hamare pas hai? lekin dekh, likhnewalon ke batil qalam ne batilat paida ki hai. 9 Danishmand sharminda hue, wuh hairan hue, aur pakre gaye: dekh, unhon ne KHUDAWAND ke kalam ko radd kiyaa; un men kaisi danai hai? 10 Pas main un ki biwiyon auron ko, aur un ke khet un ko dunga, jo un par qabiz hongee: kyunki wuh sab chhote se bare tak lalachii hain, aur nabi se kahin tak har ek dagabaz hai. 11 Aur wuh meri bint i qaum ke zakhm ko yun hi Salamatii, Salamatii kahkar, achchha karte hain; halanki salamatii nahin hai. 12 Kyaa wuh apne makruh kamon ke sabab se sharminda hue? wuh hargiz sharminda na hue, balki wuh lajjae tak nahin: is waste wuh girnewalon ke saath girenge: KHUDAWAND farmata hai, jab un ko saza milegi, to wuh past ho jaenge. 13 KHUDAWAND farmata hai, ki Main un ko bilkul fanaa karunga; na tak men angur lagenge, aur na anjar ke darakht men anjar, balki patte bhi sukhh jaenge; aur jo kuchh main ne un ko diya, jata rahega. 14 Ham kyun chup chap baithe hain? ao, ikatthe hokar mukham sharon men bhag chalen, aur wahan chup ho rahen: kyunki KHUDAWAND hamare Khuda ne ham ko chup karaya, aur ham ko indrayan ka pani pine ko diya hai, is liye ki ham KHUDAWAND ke gunahgar hain. 15 Salamatii ka intizar tha, par kuchh faida na hua; aur shifa ke waqt ka, par dekho dahshat! 16 Us ke ghoron ke farrane ki awaz dan se sunai deti hai: us ke jangi ghoron ke hinhinane ki awaz se tamam zamin kanp gayi; kyunki wuh a pahunche hain, aur zamin

ko aur sab kuchh jo us men hai, aur shahr ko bhi us ke bashindon samet kha jaenge. 17 Kyunki, KHUDAWAND farmata hai, dekho, main tumhare darmiyansapp aur afa'i bhejunga, jin par mantar kargar na hoga; aur wuh tum ko katenge.

18 Kash ki main gam se tasalli pata! mera dil mujh men sust ho gaya. 19 Dekh, meri bint i qaum ke nale ki awaz dur ke mulk se ati hai: kya KHUDAWAND Siyyun men nahin? kya us ka badshah us men nahin? Unhon ne kyun apni tarashi, hui muraton se, aur begana ma'budon se gazabnakkiiya? 20 Fasl katne ka waqt guzra, garmi ke aiyam tamam hue, aur ham ne rihai nahin pai. 21 Apni bint i qaum ki shikastagi ke sabab se main shikastahal hua: main kurhta rahta hun; hairat ne mujhe daba liya. 22 Kyaa Jili'ad men raugan i balsan nahin hai? kya wahan ko tabib nahin? meri bint i qaum kyun shifa nahin pati?

9 Kash ki mera sir pani hota, aur meri ankhen aansuon ka chashma, taki main apni bint i qaum ke maqtulon par shab o roz matam kartaa! 2 Kash ki mere liye biyaban men musafirkhana hota; taki main apni qaum ko chhor deta, aur un men se nikal jata! kyunki wuh sab badkar aur dagabaz jama'at hain. 3 Wuh apni zabon ko narasti ki kamon banate hain; wuh mulk men zorawar ho gaye hain, lekin rasti ke liye nahin: kyunki wuh burai se burai tak barhte jate hain, aur mujh ko nahin jante, KHUDAWAND farmata hai. 4 Har ek apne hamsaye se hoshyar rahe, aur tum kisi bhai par itimad na karo: kyunki har ek bhai dagabazi se dusre ki jagah le lega, aur har ek hamsaya gibat kartaa phirega. 5 Aur har ek apne hamsaye ko fareb dega, aur sach na bolega: unhon ne apni zabon ko jhuth bolna sikhaya hai: aur badkirdari men janfishani karte hain. 6 Teri maskan fareb ke darmiyani hai; KHUDAWAND farmata hai, fareb hi se wuh mujh ko janne se inkar karte hain.

7 Is liye RABB u'l afwaj yun farmata hai, ki Dekh, main un ko pighla dalunga, aur un ko azmaunga; kyunki apni bint i qaum se aur kya

8 Un kí zabán muhlik tír hai; us se dagá kí báten níkalí hain: apne hamsáye ko muh se to salám káhte hain, par bātin meṅ us kí ghāt meṅ baithte hain. 9 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main in báton ke liye un ko sazá na dūngá? Kyá merí rúh aisí qaum se intiqám na legí?

10 Main paháron ke liye girya o sári, aur biyábán kí charághon ke liye nauha karúngá, kyúnci wuh yabán tak jal gayin, kí koí un meṅ qadam nahín rakhtá: chaupáyon kí áwáz sunáí nahín detí; hawá ke parande aur maweshí bhág gaye, wuh chale gaye. 11 Main Yarúshalem ko khandar, aur gídaron ká mas-kán baná dūngá; aur Yahúdáh ke shahron ko aisá wirán karúngá, kí koí bāshindá na rahegá. 12 Sāhib í hikmat admí kaun hai, kí ise samjhe? aur wuh jis se KHUDÁWAND ke muh ne farmáyá, kí is bát ká í'lán kare, kí yih sarzamín kis liye wirán hūí, aur biyábán kí mánind jal gayí, kí koí is meṅ qadam nahín rakhtá?

13 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Is liye kí unhon ne merí sharí'at ko, jo main ne un ke áge rakkhí thí, tark kar diyá, aur merí áwáz ko na suná, aur us ke mutábíq na chale; 14 balki unhon ne apne haṭṭí dílon kí aur Ba'lím kí pairawí kí, jis kí un ke bāpdádá ne un ko ta'lím dí thí: 15 is liye, RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, kí Dekh, main in ko, hán, in logon ko nágdauná khiláungá, aur indrá-yan ká pání piláungá. 16 Aur in ko un qaumon meṅ jín ko na yih na in ke bāpdádá jánte the, tittar bittar karúngá: aur talwár in ke píchhe bhejkar in ko nábed kar dālungá.

17 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Socho, aur mátam kasnewál auraton ko buláo, kí áen; aur máhir 'auraton ko bulwá bhejo, kí wuh bhí áen. 18 aur jaldí karen, aur hamáre liye nauha uṭháen, táki namárí ánkhon se ánsú jarí hon, aur namárí palakon se sailáb í ashk bah nikle. 19 Yaqinan Siyyún se nauhe kí áwáz sunáí detí hai, Ham kaise gárat hue! ham sakht ruswá hue, kyúnci ham watan se áwára hue, aur hamáre ghar girá diye gaye. 20 Ai 'aurato, KHUDÁWAND ká kalám

suno; aur tumbáre kán us ke muh kí bát qubúl karen, aur tum apní betiyon ko nauhagari aur apní parásinon ko marsiyakhwáni síkhaó. 21 Kyúnci maut hamáre khirkiyon meṅ charh-ái hai, aur hamáre gasron meṅ ghus baithí hai; táki báhar bachchon ko aur bázaron meṅ jawánon ko kát dāle. 22 Kah de, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí A'dmion kí lāshen maidán meṅ khád kí tarah girengí, aur us mutṭhí bhar kí mánind hongí, jo fasl kátnewále ke píchhe rah jáe, jise koí jama' nahín kartá.

23 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Na sáhib í hikmat apní hikmat par, aur na qawí apní quwwat par, aur na máldár apne mál par fakhr kare: 24 lekin jo fakhr kartá hai, is par fakhr kare, kí wuh samajhtá aur mujhe jántá hai, kí main hí KHUDÁWAND hún, jo duniyá meṅ shafaqat o 'adl aur rástbázi ko 'amal meṅ látá hún: kyúnci merí khush-núdí in hí báton meṅ hai, KHUDÁWAND farmatá hai. 25 Dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, jab main sab makhtúnon ko námakhtúnon ke taur par sazá dūngá; 26 Misr, aur Yahúdáh, aur Adom, aur baní 'Ammon, aur Moáb ko, aur un sab ko jo gáodum dárhí rakhte hain, jo biyábán ke bāshinde hain: kyúnci yih sab qaumen námakhtún hain, aur Isráíl ká sárá gharáná dí ká námakhtún hai.

10 Ai Isráíl ke gharáne, wuh kalám jo KHUDÁWAND tum se kartá hai, suno: 2 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tum dígar aqwám kí rawish na síkho, aur ásmání 'alámát se hirása na ho; agarchi dígar aqwám in se hirásan hoff hain. 3 Kyúnci na ke ásn batálat hain: chāngchí wof jangal meṅ kulhár se daráht láttá hai, jo barhái ke háth ká kám hai. 4 Wuh use chāndí aur soné se árástá karte hain; aur us meṅ háth-auron se mekhen lagákar use márbút karte hain, táki qáim rahe. 5 Wuh khajúr kí mánind mákhratí sutún hain, par bolte nahín: un ko uṭhákar le jáná partá hai, kyúnci wuh chál nahín sakte. Un se na daro; kyúnci wuh nuqsán nahín pahunchá sakte, aur un se fáida bhí nahín pahunch saktá. 6 Ai KHUDÁ-

WAND, tera koi nazir nahin; tu 'azim hai, aur qudrat ke sabab se tera nam buzurg hai. 7 Ai qaumon ke badshah, kaun hai jo tujh se na dare? Yaqinan yih tujh hi ko zeba hai; kyunki qaumon ke sab hakimon men aur un ki tamam mamlukaton men tera hamta koi nahin. 8 Magar wuh sab haiwan khaslat aur ahmaq hain: buton ki ta'lim kyá, wuh to lakri hain. 9 Tarsis se chandi ka pita hua pattar aur U'fáz se sona ata hai, jo kargar ki kargari aur sunar ki dastkari hai; un ka libas nila aur argawani hai; aur yih sab kuchh mahir ustadon ki dastkari hai. 10 Lekin KHUDAWAND sachcha Khuda hai; wuh zinda Khuda, aur abadi badshah hai: us ke qahr se zamin thartharati hai, aur qaumon men us ke qahr ki tab nahin.

11 Tum un se yun kahná, ki Yih ma'bud, jinhon ne asman aur zamin ko nahin banaya, zamin par se aur asman ke niche se nest ho jaenge.

12 Usi ne apni qudrat se zamin ko banaya, usi ne apni hikmat se jahan ko qaim kiyá, aur apni 'aql se asman ko tan diyá hai: 13 us ki awaz se asman men pani ki firawani hoti hai, aur wuh zamin ki intihá se bukharat uthata hai: wuh barish ke liye bijli chamkata hai, aur apne khazon se hawa chalata hai. 14 Har admi haiwan khaslat aur be'ilm ho gaya hai: har ek sunar apni khodi hui murat se ruswa hai: kyunki us ki dhali hui murat batil hai, un men dam nahin. 15 Wuh batil, fi'l i fareb hain: saza ke waqt barbád ho jaengi. 16 Ya'qub ka bakhra un ki manind nahin; kyunki wuh sab chizon ka khaliq hai; aur Israil us ki miras ka 'asa hai: RABB u'lafwaj us ka nam hai.

17 Ai muhasara men rahnewali, zamin par se apni gathri utha le. 18 Kyunki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, main is mulk ke bashindon ko ab ki bar goya falakun men rakhkar phenk dunga, aur un ko aisa tang karunga, ki jan len. 19 Hae meri khatagi! meri zakhm dardnak hai: aur main ne samajh liya, ki yaqinan mujhe yih dukh bardasht karna hai. 20 Meri khaima garat kiyá gaya, aur meri sab tanaben tor di gayin: mere bachche mere pas se chale gaye,

aur wuh hain nahin: ab koi na raha jo meri khaima khará kare, aur mere parde lagae. 21 Kyunki charwáhe haiwan ban gaye, aur KHUDAWAND ke talib na hue: is liye wuh kamyab na hue, aur un ke sab galle tittar bittar ho gaye. 22 Dekh, shimál ke mulk se bare gauga aur hangame ki awaz ati hai, taki Yahudáh ke shahron ko ujarkar gidaron ka maskan banae. 23 Ai KHUDAWAND, main janta hun ki insan k rah us ke ikhtiyar men nahin: insan apni rawish men apne qadamon ki rahnumai nahin kar saktá. 24 Ai KHUDAWAND, mujhe tambhi kar, pa andaze se; apne qahr se nahin, na ho, ki tu mujhe nabud kar de. 25 Ai KHUDAWAND, un qaumon par jo tujhe nahin jantín, aur un gharanon par jo tera nam nahin lete, apni qahr undel de: kyunki wuh Ya'qub ko kha gaye; wuh use nigal gaye aur chat kar gaye, aur us ke maskan ko ujarkar diyá.

11 Yih wuh kalam hai, jo KHUDAWAND ki taraf se Yarmiyal par nazil hua, aur us ne farmaya, 2 ki Tum is 'ahd ki bate suno, aur bani Yahudáh aur Yarusalem ke bashindon se bayan karo. 3 aur tu un se kah, KHUDAWAND Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki La'nat us insan par jo is 'ahd ki bate nahin suntá, 4 jo main ne tumhare bapdadá se us waqt farmain, jab main un ko mulk i Misr se lohe ke tanur se, yih kahkar nikalaya, ki Tum meri awaz ki farmanba dari karo, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diyá hai, us par 'amal karo: to tum mere log hoge, aur main tumhara Khuda hunga: 5 tal main us qasam ko jo main ne tumhare bapdadá se kha, ki main un ko aisa mulk dunga, jis men dud aur shahd bahta ho, jaisa ki aj ki din hai, pura karun. Tab main ne jawab men kaha, Ai KHUDAWAND A'min.

6 Phir KHUDAWAND ne mujhe farmaya, ki Yahudáh ke shahron men aur Yarusalem ke kuchon men is sab baton ki manadi kar; aur kah ki is 'ahd ki bate suno, aur un par 'amal karo. 7 Kyunki main tumhare bapdadá ko, jis din se mulk Misr se nikal laya, aj tak takid kartá

aur bar waqt jatátá, aur kahtá rahá, kí Merí suno. 8 Par unhon ne kán na lagáyá, aur shanawá na hue, balkí har ek ne apne bure dil kí sakhtí kí pairawí kí: is liye main ne is 'ahd kí sab báten jin par 'amal karne ka un ko hukm diyá thá, aur unhon ne na kiyá, un par purí kí.

9 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Yahúdáh ke logon aur Yarúshalem ke báhindon men sá-zish páí játí hai. 10 Wuh apne báp-dádá kí badkirdári kí taraf, jinhon ne merí báten sunne se inkár kiyá, phir gaye; aur gairma'búdon ke pairau hokar un kí 'ibádat kí: Isráil ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ne us 'ahd ko jo main ne un ke báp-dádá se kiyá thá, tor diyá. 11 Is liye KHUDÁWAND yun farmátá hai, kí Dekh, main un par aisí balá láungá, jis se wuh bhág na sakege; aur wuh mujhe pukárege, par main un kí na sunúngá. 12 Tab Yahúdáh ke shahr aur Yarúshalem ke báshinde jáenge, aur un ma'búdon ko jin ke áge wuh bakhúr jaláte hain, pukárege: par wuh musíbat ke waqt un ko hargiz na bacháenge.

13 Kyúнки, ai Yahúdáh, jitne tere shahr hain, utne hí tere ma'búd hain: aur jitne Yarúshalem ke kúche hain, utne hí tum ne us ruswái ke bá'is ke liye mazbahe banáe, ya'ní Ba'l ke liye bakhúr jaláne kí qurbán-gáhen. 14 Pas tú in logon ke liye du'á na kar, aur na in ke wáste apní áwáz baland kar, aur na minnat kar: kyúнки jab yih apní musíbat men mujhe pukárege, main in kí na sunúngá.

15 Mere ghar men merí mahbúba kí kyá kám, jab kí wuh bakasrat sharárat kar chukí? Kyá mannat aur muqaddas gosht terí sharárat ko dúr karege? Kyá tú in ke zarí'e se rihái páegi? tú sharárat karke khush hotí hai. 16 KHUDÁWAND ne Khushmewa hará zaitún, terá nám rakkhá: us ne bare hangáme kí áwáz hote hí use ág lagá dí, aur us kí dáliyán tor dí gayín.

17 Kyúнки RABB u'l afwáj ne jis ne tujhe lagáyá, tujh par balá ka hukm kiyá, us badí ke sabab se jo Isráil ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ne apne haq men kí, kí Ba'l ke liye bakhúr jalákar mujhe gazabnák kiyá.

18 KHUDÁWAND ne mujh par záhír kiyá, aur main ján gayá; tab tú ne mujhe un ke kám dikháe. 19 Lekin main us paltú barre kí manind thá, jise zabh karne ko le játe hain; aur mujhe ma'lúm na thá, kí unhon ne mere khiláf mansúbe bándhe hain, kí A'o, darakht ko us ke phal samet nest karen, aur use zindon kí zamín se kát dálen, táki us ke nám ka zikr tak baqí na rahe. 20 Par, ai RABB u'l afwáj, jo sadáqat se 'adálat kartá hai, jo dí o dímag ko jánchtá hai, un se intiqám lekar mujhe dikhá: kyúнки main ne apná da'wá tujh hí par záhír kiyá. 21 Is liye KHUDÁWAND farmátá hai 'Anatot ke logon kí bábat jo yih kahkar terí ján ke khwáhán hain, kí KHUDÁWAND ka nám lekar nubuwwat na kar, táki tú hamáre háth se na mará jáe: 22 RABB u'l afwáj yun farmátá hai, kí Dekh, main un ko sazá dúngá: jawán talwár se máre jáenge; un ke bete betiyán kál se marege; 23 aur un men se koí baqí na rahégá: kyúнки main 'Anatot ke logon par un kí sazá ke sál men áfat láungá.

12 Ai KHUDÁWAND, agar main tere sáth hujjat karún, to tú hí sádiq thahregá: taubhí main tujh se is amr par bahs karná cháhtá hún: kí sharír apní rawish men kyún kámyáb hote hain? sab dagábáz kyún áram se rahte hain? 2 Tú ne un ko lagáyá, aur unhon ne jar pakar lí: wuh barh gaye, balkí baromand hue: tú un ke munh se nazdik, par un ke dilon se dúr hai. 3 Lekin, ai KHUDÁWAND, tú mujhe jántá hai: tú ne mujhe dekhá, aur mere dí ko jo terí taraf hai ázmáyá hai: tú un ko bhepon kí manind zabh hone ke liye khenchkar nikál, aur qatl ke din ke liye un ko makhsús kar. 4 Ahl i zamín kí sharárat se zamín kab tak mátam kare, aur tamám mulk kí roidagi pazhmurda ho? charande aur parande gárat ho gaye; kyúнки unhon ne kahá, Wuh hamará anjám na dekhegá. 5 Agar tú piyádon ke sáth daurá, aur unhon ne tujhe thaká diyá, to phir tujh men yih tab kahán, kí sawáron kí barábarí kare? tú salámatí kí sarzamín men to bekháuf hai, lekin Yordan ke jangal men kyá karegá? 6 Kyúнки tere bháiyon aur tere báp ke gharáne ne bhí tere sáth bewafái kí hai, hán unhon, ne barí

áwáz se tere píchhe lalkará : un par í'timád na kar, agarchi wuh tujh se míthi míthi báten karen.

7 Main ne apne logon ko tark kiyá, main ne apní mirás ko radd kar diyá ; main ne apne dil kí mahbúba ko us ke dushmanon ke hawála kiyá. 8 Merí mirás mere liye janglí sher ban gayí : us ne mere khiláf apní áwáz baland kí ; is liye mujhe us se nafrat hai. 9 Kyá merí mirás mere liye ablaq shikarí paranda hai? kyá shikarí parande us ko charon taraf ghere hain? áo, sab dashtí darandon ko jama' karo ; un ko láo, ki wuh khá jáen. 10 Bahut se charwáhon ne mere tákistán ko kharáb kiyá, unhon ne mere bakhre ko pámal kiyá, mere dilpasand bakhre ko ujákar biyában baná diyá. 11 Unhon ne use wirán kiyá ; wuh wirán hokar mujh se faryadí hai : sári zamín wirán ho gayí, tó bhí koi ise khátir men nahín látá. Biyában ke sab paharon par garatgar á gaye hain : kyunki KHUDÁWAND kí talwár mulk ke ek sire se dúse sire tak nigal játi hai : aur kisi bashar ko salámatí nahín. 13 Unhon ne gehún boyá, par kánte jama' kiye ; unhon ne mashaqqat khenchi, par fáida na utháyá : KHUDÁWAND ke qahr í shadíd ke sabab se apne anjám se sharminda ho.

14 Mere sab sharír parausiyon ke khiláf KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, jinhon ne us mirás ko chhúá, jis ka main ne apní qaum Isráil ko wáris kiyá, main un ko un kí sarzamin se ukhar dálungá, aur Yahúdáh ke gharáne ko un ke darmiyán se nikál phenkúngá. 15 Aur is ke ba'd kí main un ko ukhar dálungá, yún hogá, kí main phir un par rahm karúngá ; aur har ek ko us kí mirás men aur har ek ko us kí zamín men phir láungá. 16 Aur yún hogá, kí agar wuh dil lagákar mere logon ke tariqe síkhenge, kí mere nám kí qasam kháen, kí KHUDÁWAND zinda hai ; jaisá kí unhon ne mere logon ko síkháyá, kí Ba'í kí qasam kháen ; to wuh mere logon men shámil hokar qáim ho jáenge. 17 Lekin agar wuh shanawá na honge, to main us qaum ko yaklakht ukhar dálungá, aur nest o nábúd kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

13 KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáyá, kí Tú jákar apne liye ek katání kamarband kharíd le, aur apní kamar par bándh, par use páni men mat bhigo. 2 So main ne KHUDÁWAND ke kalám ke muwáfiq ek kamarband kharíd liyá, aur apní kamar par bándhá. 3 Aur KHUDÁWAND ká kalám dobára mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, 4 kí Is kamarband ko jo tú ne kharídá, aur jo terí kamar par hai, lekar uth aur Furát ko já, aur wahán chatán ke ek shigáf men use chhipá de. 5 Chunánchi main gayá, aur use Furát ke kanáre chhipá diyá, jaisá KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá thá. 6 Aur bahut dinon ke ba'd yún húa, kí KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Uth, Furát kí taraf já aur us kamarband ko jise tú ne mere hukm se wahán chhipá rakkhá hai, nikál le. 7 Tab main Furát ko gayá, aur khodá, aur kamarband ko us jagah se, jahán main ne use gá diyá thá, nikálá : aur dekh, wuh kamarband aisá kharáb ho gayá thá, kí kisi kám ká na rahá. 8 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par nazi húa, 9 kí KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Isí tarah main Yahúdáh ke ghamand aur Yarúshalem ke bare gurúr ko nest karúngá. 10 Yih sharír log jo merá kalám sunne se inkár karte hain, aur apne hí dil ke sakhtí ke pairau hote, aur gairma' búdon ke tálib hokar un kí 'ibáda karte, aur un ko pújte hain, wuh kí kamarband kí mánind honge, jo kis kám ká nahín. 11 Kyunki jaisá kamarband insán kí kamar se lipta rahatá hai, waisá hí, KHUDÁWAND farmatá hai, main ne Isráil ke tamán gharáne aur Yahúdáh ke tamán gharáne ko liyá, kí mujh se lipta rahen ; táki wuh mere log hon, aur un ke sabab se merá nám ho, aur merí sitáish kí jáe, aur merá jalál ho : par unhon ne na suná. 12 Pas tú un se yih bát bhí kah de, kí KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, yún farmatá hai, kí Har ek matke men mai bhari jáegi : aur wuh tujh se kahenge, Kyá ham nahín jánte, kí har ek matke men mai bhari jáegi. 13 Tab tú un se kahná, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Dekho, main is mulk ke sab bándhondon ko, hán, un bándsháhon ko, jo Dáúd ke takht par

baithē haiṅ, aur káhinon aur nabion aur Yarúshalem ke sab báshindon ko mastí se bhar dūngá. 14 Aur main un ko ek dúsre par, yahán tak ki báp ko beton par, de mārūngá, KHUDÁWAND farmátá hai: main na shafaqat karūngá, na ri'áyat, aur na rahm karūngá, ki un ko halák na karūn.

15 Suno, aur kán lagáo; ghamand na karo: kyúnki KHUDÁWAND ne farmáyá hai. 16 KHUDÁWAND apne Khudá kí tamjíd karo, is se pahle ki wuh táríkí láe, aur tumháre pañwon ghup andhere meṅ thokar kháen; aur jab tum raushní ká intizár karo, to wuh use maut ke sáye se badal dále, aur use saḡht táríkí baná de. 17 Lekin agar tum na sunoge, to merí ján tumháre gurúr ke sabab se khal-watkhánon meṅ gam kháyá karegí; hán, merí ánkhen phúṭ phúṭkar roengí, aur ánsú baháengí, kyúnki KHUDÁWAND ká galla asírí meṅ chalá gayá. 18 Bádsháh aur us kí wáliba se kah, ki 'A'jizí karo, aur niche baitho: kyúnki tumhári bu-zurgí ká táj tumháre sir par se utár líyá gayá hai. 19 Junúb ke shahr band ho gaye, aur koí nahín kholtá: sab baní Yahúdáh asír ho gaye; sab ko asír karke le gaye.

20 Apní ánkhen uthá, aur un ko jo shimál se áte haiṅ, dekh: wuh galla jo tujhe diyá gayá thá, terá khush-numá galla, kahán hai? 21 Jab wuh tujh par un ko muqarrar karegá, jin ko tú ne apní himáyat kí ta'lím dí hai, tú kyá kahegí? kyá tú us 'aurat kí mánind jise dard i zih ho, dard meṅ mubtalá na hogí? 22 Aur agar tú apne dil meṅ kahe, ki Yih hádisē mujh par kyún guzre? terí badkirdári kí shiddat se terá dáman utháyá gayá, aur terí eriyán jabran barahna kí gayín. 23 Habshí apne chamre ko, yá chíta apne dágon ko badal sake, to tum bhí jo badí ke 'adí ho, nekí kar sakoge. 24 Is liye main un ko us bhúse kí mánind, jo biyábán kí hawá se urtá phirtá hai, tittar bittar karūngá. 25 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Merí taraf se yihí terá bakhra, terá napá huá hissa hai; kyúnki tú ne mujhe farámosh karke butlán par tawakkul kiyá hai. 26 Pas main bhí terá dáman tere sámne se uthá dūngá, táki tú beparda ho. 27 Main ne

terí badkárí, terá hinhinána, terí harámkárí, aur tere nafratangez kám, jo tú ne paháron par aur maidánon meṅ kiye, dekhe haiṅ. Ai Yarúshalem, tujh par afsos! tú apne áp ko kab tak pák o sáf na karegí?

14 KHUDÁWAND ká wuh kalám jo khushksálí kí bábat Yarmiyáh par názil huá.

2 Yahúdáh mátam kartá hai, aur us ke pháṭakon par udásí chháí hai, wuh mátamí libás meṅ khák par baithē haiṅ; aur Yarúshalem ká nála baland huá hai. 3 Un ke umará apne adná logon ko pání ke liye bhejte haiṅ: wuh chashmon tak játe haiṅ, par pání nahín páte: aur khálibí ghaṛe liye lauṭ áte haiṅ: wuh sharminda o pashemán hokar apne sir dhánpṭe haiṅ. 4 Chúnki mulk meṅ bārish na huí, is liye zamín phaṭ gayí, aur kisán sarásíma hué, wuh apne sir dhánpṭe haiṅ. 5 Chúnáñchí harní maidán meṅ bachcha dekar use chhor detí hai, kyúnki ghás nahín miltí. 6 Aur gorkhar únchí jagahon par khaṛe hokar gídaṛon kí mánind hánpṭe haiṅ; un kí ánkhen rah játi haiṅ, kyúnki ghás nahín hai.

7 Agarchi hamári badkirdári ham par gawáhibí detí hai, taubhí, ai KHUDÁWAND, apne nám kí khátir kuchh kar: kyúnki hamári bargash-tagí bahut hai; ham tere khatákár haiṅ. 8 Ai Isráil kí ummed, musíbat ke waqt us ke bachánewále, tú kyún mulk meṅ pardesí kí mánind baná, aur us musáfir kí mánind jo rát káṭne ke liye derá dále? 9 Tú kyún insán kí mánind hakká bakká hai, aur us bahádur kí mánind jo riháí nahín de saktá? ba har hál, ai KHUDÁWAND, tú to hamáre darmiyán hai, aur ham tere nám se kahláte haiṅ: tú ham ko tark na kar.

10 KHUDÁWAND in logon se yún farmátá hai, ki Inhon ne gumráhibí ko yún dost rakkhá hai; aur apne pañwon ko nahín roká: is liye KHUDÁWAND in ko qubúl nahín kartá; ab wuh in kí badkirdári yád karegá, aur in ke gunáh kí sazá degá. 11 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki In logon ke liye du'á e khaír na kar, 12 kyúnki jab yih roza rakkhen, to main in ká nála na sunūngá; aur jab soḡhtaní qurbání aur hadya

guzránen, to qubúl na karúngá : balki main talwár aur kál aur wabá se in ko halák karúngá. 13 Tab main ne kahá, A'h, ai KHUDÁWAND KHUDÁ, dekh, ambiyá un se kahte hain, Tum talwár na dekhoge, aur tum men kál na paregá ; balki main is maqám men tum ko haqíqí salámatí bakhshúngá. 14 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Ambiyá merá nám lekar jhúthí nubuwwat karte hain : main ne na un ko bhejá, aur na hukm diyá, aur na un se kalám kiyá : wuh jhúthí royá aur jhúthá 'ilm i gaib aur batálat aur apne dilon kí makkárí, nubuwwat kí súrát men, tum par záhir karte hain. 15 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Wuh nabí jin ko main ne nahín bhejá, jo merá nám lekar nubuwwat karte, aur kahte hain, kí Talwár aur kál is mulk men na áenge : wuh talwár aur kál hí se halák hongé. 16 Aur jin logon se wuh nubuwwat karte hain, wuh kál aur talwár ke sabab se Yarúshalem ke kúchon men phenk diye jáenge ; un ko aur un kí bíwiyon aur un ke beṭon aur un kí beṭiyon ko dafn karnewálá koí na hogá : main un kí buráí un par unḍel dúngá. 17 Aur tú un se yún kahná, kí Merí ánkhen shab o roz ánsú baháen, aur hargiz na thamen ; kyúncí merí kunwárí dukhtar i qaum barí khastagí aur zarb i shadíd se shikasta hai. 18 Agar main báhar maldán men jáún, to wahán talwár ke maqtúl hain ; aur agar main shahr men dákhil hún, to wahán kál ke máre hain ; hán, nabí aur káhin donon ek aise mulk ko jáenge, jise wuh nahín jánte.

19 Kyá tú ne Yahúdáh ko bi'lkull radd kar diyá? kyá terí ján ko Siyyún se nafrat hai? tú ne ham ko kyún mára, aur hamáre liye shifá nahín? Salámatí ká intizár thá, par kuchh fáida na huá ; aur shifá ke waqt ká, par dekho, dahshat ! 20 Ai KHUDÁWAND, ham apní sharárat aur apne bápádá kí badkirdárí ká iqrár karte hain : kyúncí ham ne terá gunáh kiyá hai. 21 Apne nám kí khátír radd na kar ; aur apne jalál ke takht kí tahqír na kar : yád farmá, aur ham se rishta e 'ahd ko na tor. 22 Qaumon ke buton men koí hai jo menh barsá sake? yá aflák bárih par qádir hain? ai KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ, kyá wuh tú hí nahín

hai? pas ham tujh hí par ummed rakkhenge ; kyúncí tú hí ne yih sab kám kiye hain.

15 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Agarchi Musá aur Samúel mere huzúr khare hote, taubhí merá dil in logon kí taraf mutawajjih na hotá : in ko mere sámne se nikál de, kí chale jáen. 2 Aur jab wuh tujh se kahen, kí Ham kidhar jáen? tú un se kahná, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Jo maut ke liye hain, wuh maut kí taraf jáen ; aur jo talwár ke liye hain, wuh talwár kí taraf ; aur jo kál ke liye hain, wuh kál ko ; aur jo asrí ke liye hain wuh asrí men. 3 Aur main char chizon ko un par musallit karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai ; talwár ko kí qatl kare, aur kutton ko kí pháṛ dālen, aur ásmání parandon ko aur zamín ke darandon ko kí nigal jáen aur halák karen. 4 Aur main un ko, sháh i Yahúdáh Munassí bin Hizqiyáh ke sabab se, us kám ke bá'is jo us ne Yarúshalem men kiyá tark kar dúngá, kí zamín kí sab mam-lukaton men dhakke kháte phiren. 5 Ab, ai Yarúshalem, kaun tujh par rahm karegá? kaun terá hammad hogá? yá kaun terí taraf áegá kí terí khair o 'áfiyat púchhe? 6 KHUDÁWAND farmátá hai, Tú ne mujhe tark kiyá, aur bargashta ho gayí : is liye main tujh par apná háth baháúngá, aur tujhe barbad karúngá : main to tars kháte kháte tang á gayá. 7 Aur main ne un ko mulk ke pháṭakon par chháj se pháṭká ; main ne un ke bachche chhín liye, main ne apne logon ko halák kiyá ; kyúncí wuh apní ráhon se na phire. 8 Un kí bewáen mere áge samundar kí ret se ziyáda ho gayín : main ne do pahar ke waqt jawánon kí máñ par gáratgar ko musallat kiyá : main ne us par nágah-án 'azáb o dahshat ko dāl diyá. 9 Sát bachchon kí wárida niḡhál ho gayí ; us ne ján de dí ; din hí ko us ká súrāj dúb gayá ; wuh pashemán aur sarásíma ho gayí hai : KHUDÁWAND farmátá hai, Main un ke baqí logon ko un ke dushmanon ke áge talwár ke kawála karúngá.

10 Ai merí máñ, mujh par afsos, kí main tujh se tamám dunyá ke liye laráká ádmí aur jhagrálú shaḡhs paidá huá. Main ne to na súd par qarz diyá, aur na qarz liyá : taubhí un men

se har ek mujh par la'nat kartá hai. 11 KHUDÁWAND ne farmáyá, Yaqinan main tujhe taqwiyat bakhshúngá, ki terí khaír ho; yaqinan main musibat aur tangí ke waqt dushmanon se tere sámné iltijá karáúngá.

12 Kyá koí lohe ko ya'ní shimáli faulád, aur pítal ko toṛ saktá hai?

13 Tere mál aur tere khazánon ko muft luṭwá dúngá, aur yih tere sab gunáhon ke sabab se terí tamám sarhaddon men hogá. 14 Aur main tujh ko tere dushmanon ke sáth aise mulk men le jáúngá jise tú nahín jántá: kyúnci mere gazab kí ág bharkegi, aur tum ko jaláegi.

15 Ai KHUDÁWAND, tú jántá hai: mujhe yád farmá, aur mujh par shafaqat kar, aur mere satánewálon se merá intiqám le; tú bardásht karte karte mujhe na uṭhá le: ján rakh ki main ne terí khátir malámat uṭháí hai.

16 Terá kalám milá, aur main ne use nosh kiyá; aur terí báten mere dil kí khushí aur khurramí thín: kyúnci, ai KHUDÁWAND, Rabb u'lafwáj, main tere nám se kahlátá hún. 17 Na main khushí manánewálon kí mahfil men baithá, aur na shádmán huá: tere háth ke sabab se main tanhá baithá; kyúnci tú ne mujhe qahr se labrez kar diyá hai. 18 Merá dard kyún dáimí, aur merá zakhm kyún lá'iláj hai, kí síhhatpazír nahín hotá? kyá tú mere liye sarásar dhoke kí nadí sá ho gayá hai, us paní kí mánind jis ko qiyám nahín?

19 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Agar tú báz áe, to main tujhe pher láúngá, aur tú mere huzúr khará hogá; aur agar tú latíf ko kasíf se judá kare, to tú mere munh kí mánind hogá: wuh terí taraf phiren, lekin tú un kí taraf na phirná. 20 Aur main tujhe in logon ke muqábil pítal kí mazbút díwár thahráúngá; aur yih tujh se laenge, lekin tujh par gálib na áenge: kyúnci KHUDÁWAND farmátá hai, main tere sáth hún, kí terí hifázat karún, aur tujhe riháí dún. 21 Hán, main tujhe sharíron ke háth se riháí dúngá, aur zálimon ke panje se tujhe chhuráúngá.

16 KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, aur us ne farmáyá, 2 Tú bíwí na karná, is jagah tere hán beṭe beṭiyán na hon. 3 Kyúnci KHUDÁWAND un

beṭon aur beṭiyon kí bábat jo is jagah paidá hue hain, aur un kí máon kí bábat jinhon ne un ko wiládat dí, aur un ke bápon kí bábat jin se wuh paidá hue, yún farmátá hai, 4 kí Wuh burí maut marenge; na un par koí mátam karegá, aur na wuh dafn kiye jáenge; wuh sáth i zamín par khád kí mánind hongé: wuh talwár aur kál se halák hongé; aur un kí láshen hawá ke parandon aur zamín ke darandon kí khurák hongí. 5 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú mátamwále ghar men dákhil na ho, aur na un par rone ke liye já, na un par mátam kar: kyúnci, KHUDÁWAND farmátá hai, main ne apní salámatí aur shafaqat o rahmat ko in logon par se uṭhá liyá hai. 6 Aur is mulk ke chhoṭe bare sab mar jáenge: na wuh dafn kiye jáenge, na log un par mátam karenge, aur na koí un ke liye zakhmí hogá, na sir mundáega: 7 na log mátam karnewálon ko khána khiláenge, táki un ko murdon kí bábat tasallí den; aur na un ko dildári ká piyála denge, kí wuh apne man báp ke gam men pien. 8 Aur tú ziyáfatwále ghar men dákhil na honá, kí un ke sáth baithkar kháe piye. 9 Kyúnci RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmátá hai, kí Dekh, main is jagah se tumháre dekhte hue, aur tumháre hí dinon men khushí aur shádmání kí áwáz dulce aur dulhan kí áwáz mauqúf karáúngá. 10 Aur jab tú yih sab báten in logon par záhir kare aur wuh tujh se púchhen, kí KHUDÁWAND ne kyún yih sab burí báten hamáre khiláf kahín? ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ke khiláf kaun sí badí aur kaun sá gunáh kiyá hai? 11 tab tú un se kahná, KHUDÁWAND farmátá hai, Is liye kí tumháre bápádá ne mujhe chhor diyá, aur gairma'búdon ke tálib hue, aur un kí 'ibádat aur parastish kí, aur mujhe tark kiyá, aur merí shari'at par 'amal nahín kiyá: 12 aur tum ne apne bápádá se barhkar badí kí: kyúnci, dekho, tum men se har ek apne bure dil kí sakhti kí pairawí kartá hai, kí merí na sune: 13 is liye main tum ko is mulk se khárij karke aise mulk men áwára karúngá, jise na tum aur na tumháre bápádá jánte the; aur wahán tum rát din

gairma'būdōṅ kī 'ibādat karoge; kyūnki main tum par rahm na karūngā.

14 Lekin, dekh, KHUDĀWAND farmatā hai, wuh dīn āte haiṅ, kī log kabhī na kahenge, kī Zinda KHUDĀWAND kī qasam jo banī Isrāīl ko mulk i Misr se nikāl lāyā; 15 balki, Zinda KHUDĀWAND kī qasam jo banī Isrāīl ko shimāl kī sarzamīn se, aur un sab mamlukaton se, jahāṅ jahāṅ us ne un ko hānk diyā thā, nikāl lāyā: aur main un ko phir us mulk meṅ lāūngā, jo main ne un ke bāp-dādā ko diyā thā. 16 KHUDĀWAND farmatā hai, Dekh, main bahut se māhigīron ko bulwāūngā, aur wuh un ko shikār karenge; aur phir main bahut se shikārīon ko bulwāūngā, aur wuh har pahār se aur har tīle se aur chaṭānon ke shigāfon se un ko pakar nikālenge. 17 Kyūnki merī ānkhēn un kī sab rawishon par lagi haiṅ: wuh mujh se poshida nahīn haiṅ, aur un kī badkirdārī merī ānkhon se chhipī nahīn. 18 Aur main pahle un kī badkirdārī aur khatākārī kī dūnī sazā dūngā; kyūnki unhon ne merī sarzamīn ko apnī makrūh chizon kī lāshon se nāpāk kiyā, aur merī mīrās ko apnī makrūhāt se bhar diyā hai. 19 Ai KHUDĀWAND, merī quwwat aur mere garh, aur musībat ke dīn meṅ merī panāhgāh, dūnyā ke kanāron se qaumen tere pās ākar kahengī, kī Fī'lhaqīqat hamāre bāp-dādā ne mahz jhūṭh kī mīrās hāsīl kī, ya'nī butlān aur besūd chizen. 20 Kyā insān apne liye ma'būd banāe, jo khudā nahīn haiṅ? 21 Is liye, dekh, main is martaba un ko āgāh karūngā: main apnā hāth aur apnā zor un ko dikhāūngā: aur wuh jānenge kī merā nām KHUDĀWAND hai.

17 Yahūdāh kā gunāh lohe ke qalam aur hīre kī nok se likhā gayā hai: un ke dil kī takhtī par aur un ke mazbahon ke sīngon par kanda kiyā gayā hai; 2 kyūnki un ke betē apne mazbahon aur Yasīraton ko yād karte haiṅ, jo hare darakhton ke pās ūnche pahāron par haiṅ. 3 Ai mere pahār, jo maidān meṅ hai, main terā māl aur tere sab khazāne aur tere ūnche maqām-jīn ko, tū ne apnī tamām sarhaddon par gunāh ke liye banāyā, luṭāūngā. 4 Aur tū azkhud us mīrās se jo main

ne tujhe dī, apne qusūr ke bā'is hāth ūthāegā: aur main us mulk meṅ jise tū nahīn jāntā, tujh se tere dushmanon kī khidmat karāūngā: kyūnki tum ne mere qahr kī āg bharkā dī hai, jo hamesha tak jalī rahegī.

5 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, kī Māl'un hai wuh ādmī, jo insān par tawakkul kartā hai, aur bashar ko apnā bāzū jāntā hai, aur jis kā dil KHUDĀWAND se bargashta ho jātā hai. 6 Kyūnki wuh ratama kī mānind hogā, jo biyābān meṅ hai, aur kabhī bhalāl na dekhegā; balki biyābān kī beāb jagahon meṅ, aur gairābād zamīn i shor meṅ rahegā. 7 Mubārak hai wuh ādmī jo KHUDĀWAND par tawakkul kartā hai, aur jis kī ummedgāh KHUDĀWAND hai. 8 Kyūnki wuh us darakht kī mānind hogā jo pānī ke pās lagāyā jāe, aur apnī jaṛ daryā kī taraf phailāe, aur jab garmī āe, to use kuchh khatra na ho, balki us ke pattē hare rahen; aur khushksālī kā use kuchh khauf na ho, aur phal lāne se bāz na rahe. 9 Dil sab chizon se ziyāda hīlabāz aur lā'ilāj hai: us ko kaun daryāft kar saktā hai? 10 Main KHUDĀWAND dil o dimāg ko jānchtā aur āzmātā hūn, tāki har ek ādmī ko us kī chāl ke muwāfiq aur us ke kāmon ke phal ke mutābiq badla dūn. 11 Beinsāfī se daulat hāsīl karne-wālā us tītar kī mānind hai, jo kisī dūsre ke andon par baithe; wuh ādhī 'umr meṅ use kho baithegā, aur ākhir ko ahmaq thahregā.

12 Hamāre maqdis kā makān azal hī se muqarrar kiyā huā jalālī takht hai. 13 Ai KHUDĀWAND, Isrāīl kī ummedgāh, tujh ko tark karnewāle sab sharminda hongē; mujh ko tark karnewāle khāk meṅ mīl jāenge, kyūnki unhon ne KHUDĀWAND ko jo āb i'hayāt kā chashma hai tark kar diyā. 14 Ai KHUDĀWAND, tū mujhe shifā bakhshē, to main shifā pāūngā; tū hī bachāe, to bachūngā: kyūnki tū merā fakhr hai. 15 Dekh, wuh mujhe kahte haiṅ, KHUDĀWAND kā kalām kahān hai? āb nāzil ho. 16 Main ne to terī pairawī meṅ gadariyā banne se gurez nahīn kiyā; aur musībat ke dīn kī ārzū nahīn kī: tū khud jāntā hai, kī jo kuchh mere labon se niklā, tere sāmne thā. 17 Tū mere liye dah-

shat ká bá'is na ho : musíbat ke dín tú hí merí panáh hai. 18 Mujh par sitam karnewále sharminda hon, par mujhe sharminda na hone de ; wuh hirásan hon, par mujhe hirásan na hone de : musíbat ká dín un par lá, aur un ko shikast par shikast de.

19 KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, ki Já, aur us phátaak par jis se 'ámm log aur sháhán i Yahúdáh áte játe hain, balki Yarúshalem ke sab phátaakon par khará ho ; 20 aur un se kah de, ki Ai sháhán i Yahúdáh, aur ai sab baní Yahúdáh, aur Yarúshalem ke sab báshindo, jo in phátaakon men se áte játe ho, KHUDÁWAND ká kalám suno. 21 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tum khabardár raho, aur sabt ke dín bojh na utháo, aur Yarúshalem ke phátaakon kí ráh se andar na láo ; 22 aur tum sabt ke dín bojh apne gharon se uthákar báhar na le jáo, aur kisi tarah ká kám na karo : balki sabt ke dín ko muqaddas jáno, jaisá main ne tumháre báp-dádá ko hukm diyá thá ; 23 lekin unhon ne na suná, na kán lagáyá, balki apní gardan ko saht kiyá, ki shanawá na hon, aur tarbiyat na páen. 24 Aur yún hogá, ki agar tum dil lagákar merí sunoge, KHUDÁWAND farmátá hai, aur sabt ke dín tum is shahr ke phátaakon ke andar bojh na láoge, balki sabt ke dín ko muqaddas jánoge, yahán tak ki us men kuchh kám na karo ; 25 to is shahr ke phátaakon se Dáúd ke jánishín bádsháh aur umará dákhil hongé ; wuh aur un ke umará Yahúdáh ke log aur Yarúshalem ke báshinde rathon aur ghoron par sawár hongé : aur yih shahr haméssha tak ábád rahegá. 26 Aur Yahúdáh ke shahron, aur Yarúshalem kí nawáhi, aur Binyamín kí sarzamín, aur maidán, aur kohistán, aur junúb se sokhtaní qurbánían, aur zabíhe, aur hadye, aur lubán lekar áenge, aur KHUDÁWAND ke ghar men shukrguzári ke hadye láenge. 27 Lekin agar tum merí na sunoge, ki sabt ke dín ko muqaddas jáno, aur bojh uthákar sabt ke dín Yarúshalem ke phátaakon men dákhil hone se báz na raho ; to main us ke phátaakon men ág sulgáungá, jo us ke qasron ko phasam kar degí, aur hargiz na bujhegí.

18 KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil húa, 2 ki Uth aur kumhár ke ghar já, aur main wahán apní báten tuje sunáungá. 3 Tab main kumhár ke ghar gayá, aur kyá dekhtá hún, ki wuh chák par kuchh baná rahá hai. 4 Us waqt wuh mittí ká bartan, jo wuh baná rahá thá, us ke háth men bigar gayá ; tab us ne us se jaisá munásib samjhá ek dúsrá bartan baná liyá.

5 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám mujh par názil húa, 6 ki Ai Isráíl ke gharáne, kyá main is kumhár kí tarah tum se sulúk nahín kar saktá hún? KHUDÁWAND farmátá hai, Dekho, jis tarah mittí kumhár ke háth men hai, usí tarah, ai Isráíl ke gharáne, tum mere háth men ho. 7 Agar kisi waqt main kisi qaum aur kisi saltanat ke haqq men kahún, ki use ukhárún aur toj dálún aur wirán karún ; 8 aur agar wuh qaum, jis ke haqq men main ne yih kahá, apní burái se báz áe, to main bhí us badí se jo main ne us par láne ká iráda kiyá thá báz áungá. 9 Aur phir, agar main kisi qaum aur kisi saltanat kí bábát kahún, ki use banáún aur lagáún ; 10 aur wuh merí nazar men badí kare, aur merí áwáz ko na sune, to main bhí us nekí se báz rahúngá jo us ke sáth karne ko kahá thá. 11 Aur ab tú jákar Yahúdáh ke logon aur Yarúshalem ke báshindon se kah de, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekho, main tumháre liye musíbat tajwíz kartá hún, aur tumhári mukhálafat men mansúba bándhtá hún : so ab tum men se har ek apní burí rawish se báz áe, aur apní ráh aur apne a'mál ko durust kare. 12 Par wuh kahenge, ki Yih to fuzúl hai : kyünki ham apne mansúbon par challenge, aur har ek apne bure dil kí sahtí ke mutábíq 'amal karegá.

13 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Daryáft karo, ki qaumon men se kisi ne kabhí aisi báten suní hain? Isráíl kí kunwári ne niháyat haulnák kám kiyá. 14 Kyá Lubnán kí barf, jo chatán se maidán men bahtí hai, kabhí band hogí? kyá wuh thandá bahtá pání, jo dúr se átá hai, súkh jáegá? 15 Lekin mere log mujh ko bhúl gaye, aur unhon ne batálat ke liye bakhúr jaláyá ; aur us ne un kí

rāhon men ya'ni qadīm rāhon men un ko gumrah kiyā, tāki wuh pagdan-diyon men jāen, aur aisī rāh men jo banāī na gayī; 16 ki wuh apnī sarzamīn ko wirānī aur hamesha kī hairānī aur suskār kā bā'is banāen; har ek jo udhar se guzre dang hogā, aur sir hilāegā. 17 Main un ko dushman ke sāmne goyā pūrābī hawā se tittar bittar kar dūngā; un kī musibat ke waqt un ko munh nahīn balki pīth dikhāūngā.

18 Tab unhon ne kahā, A'o, ham Yarmiyāh kī mukhālafat men mansūbe bāndhen; kyūnki sharī'at kāhin se jāī na rahegī, aur na mashwarat mushīr se, aur na kalām nabī se. A'o, ham use zabān se māren, aur us kī kisī bāt par tawajjuh na karen.

19 Ai KHUDĀWAND, tū mujh par tawajjuh kar, aur mujh se jhagarnewālon kī āwāz sun. 20 Kyā nekī ke badle badī kī jāegī? kyūnki unhon ne merī jān ke liye garhā khodā. Yād kar, ki main tere huzūr kharā hūā, ki un kī shafā'at karūn, aur terā qahr un par se talā dūn. 21 Is liye un ke bachchon ko kāl ke hawāle kar, aur un ko talwār kī dhār ke supurd kar; un kī bīwiyān beaulād aur bewa hon; aur un ke mard māre jāen; un ke jawān maidān i jang men talwār se qatl hon. 22 Jab tū achānak un par fauj chārhā lāegā, un ke gharon se mātām kī sadā nikle; kyūnki unhon ne mujhe phānsāne ko garhā khodā, aur mere pānwon ke liye phande lagāe. 23 Par, ai KHUDĀWAND, tū un kī sab sāzishon ko jo unhon ne mere qatl par kin jāntā hai; un kī badkirdārī ko mu'āf na kar, aur un ke gunāh ko apnī nazar se dūr na kar: balki wuh tere huzūr past hon; apne qahr ke waqt tū un se yūn hī kar.

19 KHUDĀWAND ne yūn farmāyā, ki Tū jākar kumhār se miṭṭī kī surāhī mol le, aur qāum ke buzurgon aur kāhilon ke sardāron ko sāth le; 2 aur bin Hinnūm kī wādī men kumhāron ke phātak ke madkhal par nikal jā, aur jo bāteṅ main tujh se kahūn, wahān un kā i'lān kar: 3 aur kah, Ai Yahūdāh ke bādshāho, aur Yarūshalem ke bāshindo, KHUDĀWAND kā kalām suno; RABB u'l afwāj, Isrāīl kā

Khudā, yūn farmātā hai, ki Dekho, main is jagah par aisī balā nāzil karūngā, ki jo koī us kī bābat sune, us ke kān jhannā jāenge. 4 Kyūnki unhon ne mujhe tark kiyā, aur is jagah ko gairon ke liye thahrāyā, aur is men gairma'būdon ke liye baḥhūr jalāyā, jin ko na wuh, na un ke bāpdādā, na Yahūdāh ke bādshāh jānte the; aur is jagah ko begunāhon ke khūn se bhar diyā; 5 aur Ba'l ke liye unche maqām banāe, tāki apne beṅon ko Ba'l kī sokhtanī qurbānon ke liye āg men jalāen; jo na main ne farmāyā, na us kā zikr kiyā, aur na kabhī yih mere khayāl men āyā: 6 is liye dekh, wuh din āte haiṅ, KHUDĀWAND farmātā hai, ki yih jagah na Tūfat kahlāegī, aur na bin Hinnūm kī wādī, balki Wādī e qatl. 7 Aur isi jagah main Yahūdāh aur Yarūshalem kā mansūba bātil karūngā; aur main aisā karūngā, ki wuh apne dushmanon ke āge, aur un ke hāthon se jo un kī jān ke khwāhān haiṅ, talwār se qatl hongē: aur main un kī lāsheṅ hawā ke parandon ko aur zamīn ke darandon ko khāne ko dūngā. 8 Aur main is shahr ko hairānī aur suskār kā bā'is banāūngā; har ek jo idhar se guzre dang hogā, aur us kī sab āfaton ke sabab se suskāregā. 9 Aur main un ko un ke beṅon aur un kī beṅiyon kā gosht khilāūngā, balki har ek dūsre kā gosht khāegā, muhāsara ke waqt us tangī men jis se un ke dushman aur un kī jān ke khwāhān un ko tang karenge. 10 Tab tū us surāhī ko un logon ke sāmne jo tere sāth jāenge toṛ dālnā, 11 aur un se kahnā, ki RABB u'l afwāj yūn farmātā hai, ki Main in logon aur is shahr ko aisā toṛūngā, jis tarah koī kumhār ke bartan ko toṛ dāle, jo phir durust nahīn ho saktā; aur log Tūfat men dāfn karenge, yahān tak ki dāfn karne ko jagah na rahegī. 12 Main is jagah aur is ke bāshindon se aisā hī karūngā, KHUDĀWAND farmātā hai; chunānchi main is shahr ko Tūfat kī mānind kar dūngā: 13 aur Yarūshalem ke ghar aur Yahūdāh ke bādshāhon ke ghar Tūfat ke maqām kī mānind nāpāk ho jāenge; hān, wuh sab ghar jin kī chhaton par unhon ne tamām ajrām i falak ke liye baḥhūr jalāyā, aur gairma'būdon ke liye tapāwan tapāe.

14 Tab Yarmiyáh Túfat se, jahán KHUDÁWAND ne use nubuwwat karne ko bhejá thá, wápas áyá ; aur KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará hokar tamám logon se kahne lagá ; 15 RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Dekho, main is shahr par aur is kí sab bastiyon par wuh tamám balá jo main ne us par bhejne ko kahá thá láungá ; is liye kí unhon ne niháyat gardankashí kí, táki merí báton ko na sunen.

20 Fashhúr bin Immer kálin ne jo KHUDÁWAND ke ghar men sardár názim thá, Yarmiyáh ko yih báten nubuwwat se kalite suná. 2 Tab Fashhúr ne Yarmiyáh nabí ko mará, aur use us káth men dála, jo Binyamin ke bálái phátak men KHUDÁWAND ke ghar men thá. 3 Aur dúsre din yún húá, kí Fashhúr ne Yarmiyáh ko káth se níkalá. Tab Yarmiyáh ne use kahá, kí KHUDÁWAND ne terá nám Fashhúr nahín, balki Majúr Mishábíb rakkhá hai. 4 Kyúnki KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, main tujh ko tere liye aur tere sab doston ke liye dahshat ká bá'is banáungá : aur wuh apne dushmanon kí talwár se qatl hongé, aur terí ánkhen dekhengí : aur main tamám Yahúdáh ko sháh i Bábul ke hawále kar dúngá, aur wuh un ko asír karke Bábul men le jáegá, aur un ko talwár se qatl karegá. 5 Aur main is shahr kí sári daulat aur is ke tamám mahásil aur is kí sab nafis chízon ko, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke sab khazánon ko de dálungá ; hán, main un ko un ke dushmanon ke hawále kar dúngá, jo un ko lútenge, aur Bábul ko le jáenge. 6 Aur ai Fashhúr, tú aur terá sára gharáná asíri men jáoge : aur tú Bábul men pahunchegá, aur wahán maregá, aur wahín dafn kiyá jáegá, tú aur tere sab dost jin se tú ne jhúthí nubuwwat kí.

7 Ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe targíb dí hai, aur main ne mán líyá : tú mujh se tawáná thá, aur tú gálib áyá : main din bhar hansí ká bá'is bantá hún, har ek merí hansí urátá hai. 8 Kyúnki jab jab main kalám kartá hún, zor se pukártá hún ; main ne gazab aur halákat ká í'lán kiyá, kyúnki KHUDÁWAND ká kalám din bhar merí malámat aur hansí ká

bá'is hotá hai. 9 Aur agar main kabún, kí Main us ká zikr na karúngá, na phir kabhí us ke nám se kalám karúngá, to us ká kalám mere dil men jaltí ág kí mánind hai, jo merí haddiyón men poshída hai, aur main zabt karte karte thak gayá, aur mujh se rahá nahín játá. 10 Kyúnki main ne bahuton kí tuhmat suní, cháron taraf dahshat hai. Us kí shikáyat karo, wuh kahte hain ; ham us kí shikáyat karenge ; mere sab dost mere thokar kháne ke muntazir hain, aur kahte hain ; sháyad wuh thokar kháe, tab ham us par gálib áenge aur us se badla lenge. 11 Lekin KHUDÁWAND muhíb bahádur kí mánind merí taraf hai : is liye mujhe satánewálon ne thokar khál aur gálib na áe : wuh niháyat sharminda húe, is liye kí unhon ne apná maqsad na páyá ; un kí sharmindagí hamesha tak rahegí, kabhí farámosh na hogí. 12 Pas, ai RABB u'l afwáj, tú jo sádiqon ko ázmátá, aur dil o dimág ko dekhtá hai, un se badla lekar mujhe díkhá ; is liye kí main ne apná da'wá tujh par záhir kiyá hai. 13 KHUDÁWAND kí madhsarái karo, KHUDÁWAND kí sitáish karo : kyúnki us ne miskín kí ján ko badkirdáron ke háth se chhuráyá hai.

14 La'nat us din par jis men main paidá húá : wuh din jis men merí mán ne mujh ko janam diyá hargiz mubáarak na ho. 15 La'nat us ádmí par jis ne mere báp ko yih kahkar khabar dí, kí Tere hán betá paidá húá ; aur use bahut khush kiyá. 16 Hán, wuh ádmí un shahron kí mánind ho, jin ko KHUDÁWAND ne shikast dí, aur afsos na kiyá : aur wuh subh ko khaufnák shor sune, aur do pahar ke waqt barf lalkár ; 17 is liye kí us ne mujhe ríhm hí men qatl na kiyá ; kí merí mán merí qabr hotí, aur us ká ríhm hamesha tak bhará rahtá. 18 Main paidá hí kyún húá kí mashaqqat aur ranj dekhún, aur mere din ruswái men katen ?

21 Wuh kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil húá, jab Sidqiyáh bádsháh ne Fashhúr bin Malkiyáh aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin ko us ke pás yih kahne ko bhejá, 2 kí

Hamári khatir KHUDÁWAND se dar-yáft kar ; kyúñki sháh i Bábul Nabú-kadrazar hamáre sáth laráí kartá hai : sháyad KHUDÁWAND ham se apne tamám 'ajíb kámon ke muwáfiq aisá sulúk kare, ki wuh hamáre pás se chalá jáe.

3 Tab Yarmiyáh ne un se kahá, Tum Sidqiyáh se yún kahná, 4 ki KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá yún farmatá hai, ki Dekh, main laráí ke hathyáron ko, jo tumháre háth men hain, jin se tum sháh i Bábul aur Kasdion ke khiláf, jo fasíl ke báhar tumhárá muhásara kiye hue hain, lar-te ho, pher dúngá ; aur main un ko is shahr ke bích men ikatthe karúngá. 5 Aur main ap apne barh-áe hue háth se aur quwwat i bázú se tumháre khiláf larúngá, hán, qahr o gazab se, balki qahr i shadíd se. 6 Aur main is shahr ke báshind-on ko insán o haiwán donon ko marúngá : wuh barí wabá se faná ho jáenge. 7 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Phir main sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko aur us ke mulázimon aur 'ámm logon ko, jo is shahr men wabá aur talwár aur kál se bach jáenge, sháh i Bábul Nabúkadrazar aur un ke mukhálifon aur jání dushmanon ke hawále karúngá : aur wuh un ko tah i teg karegá ; na un ko chhoregá, na un par tars kháegá, aur na rahm karegá. 8 Aur tú in logon se kahná, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekho, main tum ko hayát kí ráh aur maut kí ráh dikhátá hún. 9 Jo koí is shahr men rahegá wuh talwár aur kál aur wabá se maregá : lekin jo nikalkar Kasdion men jo tum ko ghere hue hain, chalá jáegá, wuh jégá, aur us kí ján us ke liye ganímat hogí. 10 Kyúñki main ne is shahr ká rukh kiyá hai, ki is se burái karún, aur bhalái na karún, KHUDÁWAND farmatá hai : wuh sháh i Bábul ke hawále kiyá jáegá, aur wuh use ág se jaláegá.

11 Aur sháh i Yahúdáh ke khándán kí bábat KHUDÁWAND ká kalám suno : 12 Ai Dáúd ke gharáne, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum sawere uthkar insáf karo, aur mazlúm ko zálím ke háth se chhuráo ; mabádá tumháre kámon kí burái ke sabab se merá qahr ág kí tarah bharke, aur aisá tez ho, ki koí use thandá na kar sake. 13 Ai wádí kí basnewáli, ai

maidán kí chatán par rahnewáli, jo kahtí hai, ki Kaun ham par hamla karegá? yá hamáre maskanon men kaun á ghusegá? KHUDÁWAND farmatá hai, Main terá mukhálif hún : 14 aur tumháre kámon ke phal ke muwáfiq main tum ko sazá dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai : aur main us ke ban men ág lagáungá, jo us kí sári nawáhi ko bhasam karegi.

22 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Sháh i Yahúdáh ke ghar ko já, aur wahán yih kalám suná, 2 aur kah, Ai sháh i Yahúdáh jo Dáúd ke takht par baithá hai, KHUDÁWAND ká kalám sun, tú aur tere mulázim aur tere log jo in dar-wázon se dákhil hote hain. 3 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki 'Adálat aur sadáqat ke kám karo, aur mazlúm ko zálím ke háth se chhuráo : aur kisí se badsulúki na karo, aur musáfir o yatím aur bewa par zulm na karo ; is jagah begunáh ká khún na baháo. 4 Kyúñki agar tum is par 'amal karoge, to Dáúd ke jánishín bádsháh rathon par aur ghoron par sawár hokar is ghar ke phátkon se dákhil hongé, bádsháh, aur us ke mulázim, aur us ke log. 5 Par agar tum in báton ko na sunoge, to KHUDÁWAND farmatá hai, mujhe apní zát kí qasam, yih ghar wíran ho jáegá. 6 Kyúñki sháh i Yahúdáh ke gharáne kí bábat KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Agarchi tú mere liye Jili'ád hai, aur Lubnán kí choṭí : taubhi main yaqínan tujhe ujár dúngá, aur gairábád shahr banáungá. 7 Aur main tere khiláf gáratgaron ko muqarrar karúngá, har ek ko us ke hathyáron samet : aur wuh tere nafis deodaron ko kátenge, aur un ko ág men dálenge. 8 Aur bahut sí qaumen is shahr kí taraf se guzrengí, aur un men se ek dústre se kahegá, ki KHUDÁWAND ne is bare shahr se aisá kyún kiyá hai? 9 Tab wuh jawáb denge, Is liye ki unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ko tark kiyá, aur gairma'búdon kí 'ibádat aur parastish kí.

10 Murde par na ro, na nauha karo : magar us par jo chalá játá hai zár zár nála karo ; kyúñki wuh phir na áegá, na apne watan ko dekhegá. 11 Kyúñki sháh i Yahúdáh Salúm bin Yúsiyáh kí bábat jo apne báp Yúsi-

yáhi ká jánishín huá, aur is jagah se chala gayá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Wuh phir is taraf na áegá; 12 balki wuh usí jagah maregá jahán use asír karke le gaye hain, aur is mulk ko phir na dekhegá.

13 Us par afsos jo apne ghar ko beinsáfi se, aur apne bálákhánon ko zulm se banatá hai: jo apne parausi se begár letá hai, aur us kí mazdúri use nahín detá; 14 jo kahtá hai, Main apne liye bará makán, aur hawádár bálákhána banáungá; aur wuh apne liye jhanjariyán banatá hai; aur díwár kí lakrí kí chhat lagatá hai, aur use shangarfi kartá hai. 15 Kyá tú isí liye saltanat karegá, ki tujhe deodár ke kám ká shauq hai? kyá tere báp ne nahín kháyá piyá, aur 'adálat o sadáqat nahín ki, jis se us ká bhalá huá? 16 Us ne miskín aur muhtáj ká insáf kiyá; isí se us ká bhalá huá. Kyá yihí merá 'irfán na thá? KHUDÁWAND farmatá hai. 17 Par terí ánkhen aur terá dil faqat lálach aur begunáh ká khún baháne aur zulm o sitam par lage hain. 18 Isí liye KHUDÁWAND Yahúyaqím sháh i Yahúdáh bin Yúsíyáh kí bábat yún farmatá hai, ki Us par Hae mere bhái! yá Hae bahín! kahkar mátam nahín karenge; us ke liye Hae áqá! yá Hae málik! kahkar nauha nahín karenge. 19 Us ká dafn gadhe ká sá hogá, us ko ghasítkar Yarúshalem ke phátaKon ke báhar phenk denge.

20 Tú Lubnán par chah já aur chillá; aur Basan men apní áwáz baland kar: aur 'Abárim par se nála kar; kyúnci tere sab cháhnewále máre gaye. 21 Main ne terí iqbálmándí ke aiyám men tujh se kalám kiyá; par tú ne kahá, Main nasunúngí. Terí jawání se terí yihí chál hai, ki tú merí áwáz ko nahín suntí. 22 Ek ándhí tere charwáhon ko urá le jáegí, aur tere 'áshiq asíri men jáenge: tab tú apní sári sharárat ke liye sharmsár aur pashemán hogí. 23 Ai Lubnán kí basnewáli, jo apná áshiyána deodáron par banatí hai, tú kaisí 'ájiz hogí, jab tú zachche kí mánind dard i zih men mubtalá hogí! 24 KHUDÁWAND farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, agarchi tú, ai sháh i Yahúdáh, Kúniyáh bin Yahúyaqím, mere dahíne háth kí angúthí hotá, taubhí main tujhe níkalí phenktá;

25 aur main tujh ko tere jáni dushmanon ke, jin se tú dartá hai, ya'ni sháh i Bábul Nabúkadrazar aur Kasdion ke hawále karúngá. 26 Hán, main tujhe aur terí mán, ko, jis se tú paidá huá, gairmulk men, jo tumhári zádbúm nahín hai, hánk dúngá; aur tum wahín maroge. 27 Jis mulk men wuh wápas áná cháhte hain hargiz lautkar na áenge. 28 Kyá yih shákh Kúniyáh náchíz tútá bartan hai, yá áisá bartan jise kol nahín púchhtá? wuh aur us kí aulád kyún níkalí diye gaye, aur aise mulk men jiláwatan kiye gaye jise wuh nahín jánte? 29 Ai zamín, zamín, zamín, KHUDÁWAND ká kalám sun. 30 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Is ádmí ko beaulád likho, jo apne dinon men iqbálmándí ká munh na dekhegá: kyúnci us kí aulád men se kabhí kol áisá iqbálmánd na hogá, ki Dáúd ke takht par baithé, aur Yahúdáh par saltanat kare.

23 KHUDÁWAND farmatá hai, Un charwáhon par afsos jo merí charágáh kí bhefon ko halák o paráganda karte hain. 2 Is liye KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, un charwáhon kí mukhálafat men, jo mere logon kí chaupáni karte hain, yún farmatá hai, ki Tum ne mere galle ko paráganda kiyá, aur un ko hánkhar níkalí diyá, aur nigahbáni nahín kí; dekho, main tumháre kámon kí burái tum par láungá, KHUDÁWAND farmatá hai. 3 Par main un ko jo mere galle se bach rahe hain, tamám mamálik se jahán jahán main ne un ko hánk diyá thá jama' kar lúngá, aur un ko phir un ke gallákhánon men láungá; aur wuh phalenge aur barhenge. 4 Aur main un par aise chaupán muqarrar karúngá, jo un ko charáenge: aur wuh phir na darenge, na ghabráenge, na gum honge, KHUDÁWAND farmatá hai.

5 Dekh, wuh dín áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki main Dáúd ke liye ek sádiq Shákh paidá karúngá, aur us kí bádsháhí mulk men iqbálmándí aur 'adálat aur sadáqat ke sáth hogí. 6 Us ke aiyám men Yahúdáh naját páegá, aur Isráil salámatí se sukúnat karegá: aur us ká nám yih rakkhá jáegá, KHUDÁWAND hamári sadáqat. 7 Isí liye, dekh, wuh dín áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki wuh phir na kahenge, ki Zinda

KHUDÁWAND kí qasam, jo baní Isráíl ko mulk i Misr se nikál láyá ; 8 balki, Zinda KHUDÁWAND kí qasam, jo Isráíl ke gharáne kí aulád ko shimál kí sarzamin se aur un sab mamlukat-on se jahán jahán main ne un ko hánk diyá thá nikál láyá ; aur wuh apne mulk men basenge.

9 Nabíon kí hábat. Merá dil mere andar tút gayá, merí sab hadđiyán thartharátí hain ; KHUDÁWAND aur us ke pák kalám ke sabab se main matwálá sá hun, aur us shakhs kí mánind jo mai se maglúb ho. 10 Ya-qinan zamín badkaron se pur hai ; la'nat ke sabab se zamín mátam kartí hai ; maidán kí charágáheñ súkh gayín ; kyúñki un kí rawish burí, aur un ká zor náhaqq hai : 11 kí nabí aur káhin doñon nápak hain : hán, main ne apne ghar ke andar un kí sharárat dekhí, KHUDÁWAND farmátá hai. 12 Is liye un kí ráh un ke haqq men aisí hogí, jaise tárfki men phisalní jagah : wuh us men ragede jáenge, aur wahán girenge : kyúñki, KHUDÁWAND farmátá hai, main un par balá láungá, ya'ní un kí sazá ká sál. 13 Aur main ne Sámariya ke nabíon men hamáqat dekhí hai : unhon ne Ba'l ke nám se nubuwwat kí, aur merí qaum Isráíl ko gumráh kiyá. 14 Main ne Yarúshalem ke nabíon men bhí ek haulnák bát dekhí ; wuh zínákár, jhúth ke pairau, aur badkaron ke hámí hain, yahán tak kí koí apní sharárat se báz nahín átá : wuh sab mere nazdík Sadúm kí mánind aur us ke háshinde 'Amúrah kí mánind hain.

15 Isí liye RABB u'l afwáj nabíon kí bábat yún farmátá hai, kí Dekh, main un ko náгдаuná khiláungá, aur indráyan ká pání piláungá : kyúñki Yarúshalem ke nabíon hí se tamám mulk men bedíní phailí hai. 16 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Un nabíon kí báteñ na suno, jo tum se nubuwwat karte hain ; wuh tum ko batálat kí ta'lim dete hain : wuh apne dílon ke ilhám bayán karte hain, na kí KHUDÁWAND ke munh kí báteñ. 17 Wuh mujhe haqír jannewálon se kahte rahte hain, KHUDÁWAND ne farmáyá hai, kí Tumhári salámatí hogí ; aur har ek se jo apne dil kí sakhtí par chaltá hai, kahte hain kí Tujh par koí balá na áegi. 18 Par un men se kaun KHUDÁWAND kí

majlis men shámil húa kí us ká kalám sune, aur samjhe? kis ne us ke kalám kí taraf tawajjuh kí, aur us par kán lagáyá? 19 Dekh, KHUDÁWAND ke qahr i shadíd ká túfán jári húa hai, balki túfán ká bagolá, sharíron ke sir par tút paregá. 20 KHUDÁWAND ká gazab phir mauqúf na hogá, jab tak use anjám tak na pahuncháe, aur us ke dil ke iráde ko purá na kare : tum ánewále dinon men use bakhúbí ma'lúm karoge. 21 Main ne in nabíon ko nahín bhejá ; par yih daurte phire : main ne in se kalám nahín kiyá, par inhon ne nubuwwat kí. 22 Lekin agar wuh merí majlis men shámil hote, to merí báteñ mere logon ko sunáte, aur un ko un kí burí ráh se aur un ke kámon kí buráí se báz rakhte. 23 KHUDÁWAND farmátá hai, Kyá main nazdík hí ká Khudá hún, aur dúr ká Khudá nahín? 24 Kyá koí ádmí poshída jagahon men chhip saktá hai, kí main use na dekhún? KHUDÁWAND farmátá hai. Kyá zamín o ásmán mujh se ma'múr nahín hain? KHUDÁWAND farmátá hai. 25 Main ne suná jo nabíon ne kahá jo merá nám lekar jhúthí nubuwwat karte aur kahte hain kí Main ne khwáb dekhá, main ne khwáb dekhá. 26 Kab tak yih nabíon ke dil men rahegá kí jhúthí nubuwwat karen ; hán, wuh apne dil kí fareb-kári ke nabí hain? 27 jo gumán rakhte hain kí apne khwábon se jo un men se har ek apne parausí se bayán kartá hai mere logon ko merá nám bhulá den, jis tarah un ke báp-dádá Ba'l ke sabab se merá nám bhúl gaye the. 28 Jis nabí ke pás khwáb hai, wuh khwáb bayán kare ; aur jis ke pás merá kalám hai, wuh mere kalám ko diyánatdári se sunáe. Gehún ko bhúse se kyá nisbat? KHUDÁWAND farmátá hai. 29 Kyá merá kalám ág kí mánind nahín hai? KHUDÁWAND farmátá hai ; aur hath-aure kí mánind jo chañan ko chakná-chúr kar dáltá hai?

30 Is liye, dekh, main un nabíon ká mukhálif hún, KHUDÁWAND farmátá hai, jo ek dúre se merí báteñ churáte hain. 31 Dekh, main un nabíon ká mukhálif hún, KHUDÁWAND farmátá hai, jo apní zabán ko isti'mál karte, aur kahte hain, kí Khudá farmátá hai. 32 KHUDÁWAND farmátá hai, Dekh, main un ká mukhálif

hūn, jo jhūthe khwābon kī nubuwwat kahte, aur bayān karte hain, aur apnī jhūthī bāton se aur lāfzānī se mere logon ko gumrah karte hain: lekin main ne na un ko bhejā, na hukm diyā; is liye in logon ko un se hargiz fāida na hogā, KHUDĀWAND farmatā hai. 33 Aur jab yih log, yā nabī, yā kāhin tujh se pūchhen, ki KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat kyā hai? tab tū un se kahnā, Kaun sā bār i nubuwwat! KHUDĀWAND farmatā hai, Main tum ko phenk dūngā. 34 Aur nabī aur kāhin aur logon men se jo kof kahe, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat, main us shakh sko aur us ke gharāne ko sazā dūngā. 35 Chāhiye kī har ek apne paṛausī aur apne bhāī se yūn kahe, ki KHUDĀWAND ne kyā jawāb diyā, aur KHUDĀWAND ne kyā farmāyā hai? 36 Par KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat kā zikr tum kabhī na karnā; is liye kī har ek ādmī kī apnī hī bāten us par bār hongī; kyūnki tum ne zinda Khudā, RABB u'l afwāj, hamāre Khudā ke kalām ko bigār dālā hai. 37 Tū nabī se yūn kahnā, ki KHUDĀWAND ne tujhe kyā jawāb diyā? aur, KHUDĀWAND ne kyā farmāyā? 38 Lekin chūnki tum kahte ho, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat; is liye KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Chūnki tum kahte ho, KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat, aur main ne tum ko kahlā bhejā, ki KHUDĀWAND kī taraf se bār i nubuwwat na kaho; 39 is liye, dekho, main tum ko bī'lkull farāmosh kar dūngā, aur tum ko, aur is shahr ko, jo main ne tum ko aur tumhāre bāpdādā ko diyā, apnī nazar se dūr kar dūngā: 40 aur main tum ko hamēsha kī malāmat kā nishāna bānā-ūngā, aur abadī khajālat tum par lāūngā, jo kabhī farāmosh na hogī.

24 Jab shāh i Bābul Nabūkadarazar shāh i Yahūdāh Yakūniyāh bin Yahūyaqīm ko aur Yahūdāh ke umarā ko, kārigaron aur luharon samet, Yarūshalem se asīr karke Bābul ko le gayā, to KHUDĀWAND ne mujh par numāyān kiyā, aur kyā dekhtā hūn, ki KHUDĀWAND kī haikal ke sāmne anjīr kī do ṭokriyān dharī thīn. 2 Ek ṭokri men achchhe se achchhe anjīr the, un kī mānind

jo pahle pakte hain: aur dūsri ṭokri men nihāyat kharāb anjīr the, aise kharāb kī khāne ke qābil na the. 3 Aur KHUDĀWAND ne mujh se farmāyā, Ai Yarmiyāh, tū kyā dekhtā hai? Aur main ne 'arz kī, Anjīr; achchhe anjīr, nihāyat achchhe; aur kharāb anjīr, bahut kharāb, aise kharāb kī khāne ke qābil nahīn. 4 Phir KHUDĀWAND kā kalām mujh par nāzil hūā, kī 5 KHUDĀWAND, Isrāīl kā Khudā, yūn farmatā hai, kī In achchhe anjiron kī mānind main Yahūdāh ke un asiron par jin ko main ne is maqām se Kasdion ke mulk men bhejā hai karam kī nazar rakkh-ūngā. 6 Kyūnki un par merī nazar i 'ināyat hogī, aur main un ko is mulk men wāpas lāūngā: aur main un ko barbād nahīn balki ābād kar-ūngā; main un ko lagāūngā aur ukhāūngā nahīn. 7 Aur main un ko aisā dil dūngā, kī mujhe pahchānen, kī main KHUDĀWAND hūn: aur wuh mere log hongē, aur main un kā Khudā hūngā: is liye kī wuh pūre dil se merī taraf phirenge. 8 Par un kharāb anjiron kī bābat, jo aise kharāb hain kī khāne ke qābil nahīn; KHUDĀWAND yaqīnan yūn farmatā hai, kī Isī tarah main shāh i Yahūdāh Sidqiyāh ko, aur us ke umarā ko, aur Yarūshalem ke bāqī logon ko, jo is mulk men bach rahe hain, aur jo mulk i Mīsr men baste hain, tark kar dūngā: 9 hān, main un ko tark kar dūngā, kī dūnyā kī sab mamlukaton men dhakke khāte phiren; tāki wuh har ek jagah men jāhān jāhān main un ko hānk dūngā, malāmat aur masal aur ta'n aur la'nat kā bā'is hon. 10 Aur main un men talwār aur kāl aur wabā bhejūngā, yāhān tak kī wuh us mulk se jo main ne un ko aur un ke bāpdādā ko diyā nest ho jāenge.

25 Wuh kalām jo shāh i Yahūdāh Yahūyaqīm bin Yūsiyāh ke chauthē baras men, jo shāh i Bābul Nabūkadarazar kā pahilā baras thā, Yahūdāh ke sab logon kī bābat Yarmiyāh par nāzil hūā; 2 jo Yarmiyah nabī ne Yahūdāh ke sab logon aur Yarūshalem ke sab bāshindon ko sunāyā, aur kahā, 3 kī Shāh i Yahūdāh Yūsiyāh bin Amūn ke terahwen baras se āj tak yih teis baras KHUDĀWAND kā kalām mujh

par nâzil hotâ rahâ, aur main tum ko sunâtâ aur har waqt jatâtâ rahâ; par tum ne na sunâ. 4 Aur KHUDÂWAND ne apne sab khidmatguzâr nabion ko tumhare päs bhejâ, us ne un ko bar waqt bhejâ; par tum ne na sunâ, aur na kân lagâyâ; 5 unhon ne kahâ, ki Tum sab apnî apnî burî rah se, aur apne bure kâmon se bâz âo, aur us mulk men, jo KHUDÂWAND ne tum ko aur tumhare bâpdâdâ ko qadim se hamesha ke liye diyâ hai, baso: 6 aur gairma'bûdon kî pairawî na karo, ki un kî 'ibâdat o paras-tish karo, aur apne hâthon ke kâmon se mujhe gazabnâk na karo; aur main tum ko kuchh zarâr na pahunchâungâ. 7 Par KHUDÂWAND farmâtâ hai, Tum ne merî na sunî; tâki apne hâthon ke kâmon se apne ziyân ke liye mujhe gazabnâk karo. 8 Is liye RABB u'l afwâj yûn farmâtâ hai, kî Chûnki tum ne merî bân na sunî, 9 dekho, main tamâm shimâlî qabâil ko, aur apne khidmatguzâr shâh i Bâbul Nabûkadrazar ko bulâ bhej-ungâ, KHUDÂWAND farmâtâ hai, aur main un ko is mulk aur is ke bâshindon par, aur in sab qaumon par jo âs päs hain chahâ lâungâ; aur in ko bi'l'kull nest o nâbûd kar dúngâ, aur in ko hairânî aur suskâr kâ bâ'is banâungâ, aur hamesha ke liye wirân karungâ. 10 Balki main in men se khushî o shâdmânî kî âwâz, dulhe aur dulhan kî âwâz, chakkî kî âwâz, aur chirâg kî roushnî mauqûf kar dúngâ. 11 Aur yih sârî sarzamîn wirâna aur hairânî kâ bâ'is ho jâegî; aur yih qaumen satta baras tak shâh i Bâbul kî gulâmî karenge. 12 KHUDÂWAND farmâtâ hai, Jab satta baras pûre hongê, to main shâh i Bâbul ko, aur us qaum ko, aur Kasdion ke mulk ko un kî badkirdârî ke sabab se sazâ dúngâ; aur main use aisâ ujârungâ ki hamesha tak wirân rahe. 13 Aur main us mulk par apnî sab bâten, jo main ne us kî bâbat kahin, ya'nî wuh sab jo is kitâb men likhî hain jo Yarmiyâh ne nubuwwat karke sab qaumon ko kah sunâin, pûrî karungâ; 14 kî un se, hân, un hî se bahut sî qaumen aur bare bare bâdshâh gulâm kî sî khidmat lenge: tab main un ke a'mâl ke mutâbiq aur un ke hâthon ke kâmon ke mutâbiq un ko badla dúngâ.

15 Chûnki KHUDÂWAND, Isrâil ke Khudâ, ne mujhe farmâyâ, ki Gazab kî mai kâ yih piyâla mere hâth se le, aur un sab qaumon ko jin ke päs main tujhe bhejtâ hûn pilâ. 16 kî wuh pîen aur larkharâen, aur us talwâr ke sabab se, jo main un ke darmiyân chalâungâ, behawâs hon. 17 Is liye main ne KHUDÂWAND ke hâth se wuh piyâla liyâ, aur un sab qaumon ko jin ke päs KHUDÂWAND ne mujhe bhejâ thâ pilâyâ; 18 ya'nî Yarûshalem, aur Yahûdâh ke shahron ko, aur us ke bâdshâhon, aur umarâ ko, tâki wuh barbâd hon, aur hairânî aur suskâr aur la'nat kâ bâ'is thahren, jaise ab hain; 19 shâh i Misr Fir'aun ko aur us ke mulâzimon aur us ke umarâ aur us ke sab logon ko; 20 aur sab mile jule logon, aur 'U'z kî zamîn ke sab bâdshâhon aur Filistion kî sarzamîn ke sab bâdshâhon, aur Asqalon, aur Gazzah aur 'Aqrûn, aur Ashdûd ke bâqî logon ko; 21 Adom aur Moâb aur banî 'Ammon ko; 22 aur Sûr ke sab bâdshâhon, aur Saidâ ke sab bâdshâhon, aur samundar pâr ke bahrî mamâlik ke bâdshâhon ko; 23 Dadân, aur Taimâ, aur Bûz, aur un sab ko jo gâodum darhî rakhte hain; 24 aur 'Arab ke sab bâdshâhon aur un mile jule logon ke sab bâdshâhon ko jo biyâban men baste hain; 25 aur Zimrî ke sab bâdshâhon, aur 'Ailâm ke sab bâdshâhon, aur Mâdî ke sab bâdshâhon ko; 26 aur shimâl ke sab bâdshâhon ko, jo nazdik aur jo dûr hain, ek dûsre ke sâth; aur dunyâ kî sab saltanaton ko, jo rû e zamîn par hain: aur un ke ba'd Sheshak kâ bâdshâh piégâ. 27 Aur tú un se kahegâ, ki Isrâil kâ Khudâ, RABB u'l afwâj, yûn farmâtâ hai, ki Tum piyo, aur mast ho, aur qai karo, aur gir paõo, aur phir na uõho, us talwâr ke sabab se jo main tumhare darmiyân bhejungâ. 28 Aur yûn hogâ, kî agar wuh pine ko tere hâth se piyâla lene se inkâr karen, to un se kahnâ, ki RABB u'l afwâj yûn farmâtâ hai, kî Yaqinan tum ko pinâ hogâ. 29 Kyûnki dekh, main is shahr par jo mere nám se kahlâtâ hai, âfat lánâ shurû' kartâ hûn, aur kyâ tum sâf besazâ chhút jâoge? tum besazâ na chhútoge: kyûnki main zamîn ke sab bâshindon par talwâr ko talab kartâ hûn, RABB

u'l afwáj farmatá hai. 30 Is liye tú yih sab báten un ke khiláf nubuwwat se bayán kar, aur un se kah de, ki KHUDÁWAND balandí par se garjegá, aur apne muqaddas makán se lalkáregá; wuh bare zor o shor se apní charágh par garjegá; angúr latárnewálon kí mánind wuh zamín ke sab háshindon ko lalkáregá. 31 Ek gaugá zamín kí sarhaddon tak pahunchá hai; kyúñki KHUDÁWAND qaumon se jhagregá, wuh tamám bashar ko 'adálat men láegá: wuh sharíton ko talwár ke hawále karegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

32 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Dekh, qaum se qaum tak balá názil hogí, aur zamín kí sarhaddon se ek sakht tufán barpá hogá. 33 Aur KHUDÁWAND ke maqtúl us roz zamín ke ek sire se dúsre sire tak pare hongé: un par koi nauha na karegá, na wuh jama' kiye jáenge na dafn hongé; wuh khád kí tarah rú e zamín par pare rahenge. 34 Ai charwáho, wáwailá karo, aur chilláo; aur ai galle ke sardáro, tum khud rákh men le jáo: kyúñki tumháre qatl ke aiyám á pahunché hain, main tum ko chaknáchúr karúngá, tum nafís bartan kí tarah gir jáoge. 35 Aur na charwáhon ko bhágne kí koi ráh milegí, na galle ke sardáron ko bach nikalne kí. 36 Charwáhon ke nále kí áwáz aur galle ke sardáron ká nauha hai, kyúñki KHUDÁWAND ne un kí charágh ko barbád kiyá hai. 37 Aur salámatí ke bherkháne KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se barbád ho gaye. 38 Wuh jawán sher kí tarah apní kamingáh se niklá hai: yaqínan sitamgar ke zulm se aur us ke qahr kí shiddat se un ká mulk wirán ho gayá.

26 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh kí bádsháhí ke shurú' men yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se názil huá, 2 ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará ho, aur Yahúdáh ke sab shahron ke logon se, jo KHUDÁWAND ke ghar men sijda karne ko áte hain, wuh sab báten jin ká main ne tujhe hukm diyá hai, ki un se kahe, kah de; ek lafz bhí kam na kar. 3 Sháyad wuh shanawá hon, aur har ek apní burí rawish se báz áe; aur

main bhí us 'azáb ko, jo un kí bad-a'málí ke bá'is un par láná cháhtá hún, báz rakkhún. 4 Aur tú un se kahná, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Agar tum merí na sunoge, ki merí sharí'at par jo main ne tumháre sámpne rakkhí 'amal karo, 5 aur mere khidmatguzár nabíon kí báten suno, jin ko main ne tumháre pás bhejá (main ne un ko barwaqt bhejá, par tum ne na suná); 6 to main is ghar ko Sailá kí mánind kar dálungá, aur is shahr ko zamín kí sab qaumon ke nazdík la'nat ká bá'is thahráungá. 7 Chunánchi káhinon aur nabíon aur sab logon ne Yarmiyáh ko KHUDÁWAND ke ghar men yih báten kahte suná. 8 Aur yún huá ki jab Yarmiyáh wuh sab báten kah chuká, jo KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá ki sab logon se kahe; to káhinon aur nabíon aur sab logon ne use pakrá aur kahá, ki Tú yaqínan qatl kiyá jáegá. 9 Tú ne kyún KHUDÁWAND ká nám lekar nubuwwat kí, aur kahá, ki Yih ghar Sailá kí mánind hogá, aur yih shahr wirán aur gairábád hogá? Aur sab log KHUDÁWAND ke ghar men Yarmiyáh ke pás jama' hue.

10 Aur Yahúdáh ke umará yih báten sunkar bádsháh ke ghar se KHUDÁWAND ke ghar men áe; aur KHUDÁWAND ke ghar ke naye phátak ke madkhal par baithé. 11 Aur káhinon aur nabíon ne umará se aur sab logon se mukhátib hokar kahá, ki Yih shakhs wájibu'l qatl hai; kyúñki is ne is shahr ke khiláf nubuwwat kí hai, jaisá ki tum ne apne kánon se suná. 12 Tab Yarmiyáh ne sab umará aur tamám logon se mukhátib hokar kahá, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá, ki is ghar aur is shahr ke khiláf wuh sab báten jo tum ne suní hain nubuwwat se kahún. 13 Is liye ab tum apní rawish aur apne a'mál ko durust karo, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawá ho, taki KHUDÁWAND us 'azáb se jis ká tumháre khiláf i'lán kiyá hai báz rahe. 14 Aur dekho, main to tumháre qábú men hún: jo kuchh tumhári nazar men khúb o rást ho, mujh se karo. 15 Par yaqín jáno, ki agar tum mujhe qatl karoge, to begunáh ká khún apne áp par, aur is shahr par, aur is ke háshindon par láoge: kyúñki dar-

haqíqat KHUDÁWAND ne mujhe tumháre pás bhejá hai, ki tumháre kánon meñ yih sab báten kahū. 16 Tab umará aur sab logon ne káhinon aur nabíon se kahá, ki Yih shaḡhs wájibu'l qatl nahín; kyúñki us ne KHUDÁWAND hamáre Khudá ke nám se ham se kalám kiyá. 17 Tab mulk ke chand buzurg uthe, aur kull jamá'at se muḡhátib hokar kahne lage, 18 ki Míkáh Morashtí ne sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke aiyám meñ nubuwwat kí, aur Yahúdáh ke sab logon se muḡhátib hokar yūñ kahá, ki RABB u'l afwáj yūñ farmátá hai, ki Siyyūn khet kí tarah jotá jáegá, aur Yarúshalem khandar ho jáegá, aur is ghar ká pahár jangal kí únchí jagahon kí mánlád hogá. 19 Kyá sháh i Yahúdáh Hizqiyáh aur tamám Yahúdáh ne us ko qatl kiyá? kyá wuh KHUDÁWAND se na dará, aur KHUDÁWAND se munáját na kí? Aur KHUDÁWAND ne us 'azáb ko jis ká un ke ḡhiláf i'lán kiyá thá báz na rakkhá? Pas yūñ ham apní jánon par barí áfat láenge. 20 Phir ek aur shaḡhs ne KHUDÁWAND ke nám se nubuwwat kí, ya'ní U'riyáh bin Sama'iyáh ne jo Qaryat Ya'rim ká thá; us ne is shahr aur mulk ke ḡhiláf Yarmiyáh kí sab báton ke mutábíq nubuwwat kí: 21 aur jab Yahúyaqím bádsháh aur us ke sab jangí mardon aur umará ne us kí báten sunín, to bádsháh ne use qatl karná cháhá; lekin U'riyáh yih sunkar dará, aur Misr ko bhág gayá: 22 aur Yahúyaqím bádsháh ne chand ádmíon ya'ní Ilnátan bin 'Akbór aur us ke sáth kuchh aur ádmíon ko Misr meñ bhejá: 23 aur wuh U'riyáh ko Misr se nikál láe, aur use Yahúyaqím bádsháh ke pás pahuncháyá; aur us ne us ko talwár se qatl kiyá, aur us kí lách ko 'awámm ke qabristán meñ phínkwá diyá. 24 Par Akhíqám bin Sáfan Yarmiyáh ká dastgír thá, táki wuh qatl hone ke liye logon ke hawále na kiyá jáe.

27 Sháh i Yahúdáh Sidqiyáh bin Yúsiyáh kí saltanat ke shurú' meñ KHUDÁWAND kí taraf se yih kalám Yarmiyáh par názíl húa, 2 ki KHUDÁWAND ne mujhe yūñ farmáyá, ki Bandhan aur júe banákar apní gardan par dál;

3 aur un ko sháh i Adóm, sháh i Moáb, sháh i baní 'Ammon, sháh i Súr aur sháh i Saidá ke pás un qásídon ke háth bhej, jo Yarúshalem meñ sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke pás áe hain; 4 aur tú un ko un ke áqáon ke wáste tákíd kar, ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yūñ farmátá hai, ki Tum apne áqáon se yūñ kahná; 5 ki Main ne zamín ko aur insán o haiwán ko jo rú e zamín par hain, apní barí qudrat aur baland bázú se paidá kiyá; aur un ko jise main ne munásib jáná baḡhshá. 6 Aur ab main ne yih sab mamlukaten apne khidmatguzár sháh i Bábul Nabúkadnazar ke qabze meñ kar dí hain; aur maidán ke jánwar bhí use díye, ki us ke kám áen. 7 Aur sab qaumeñ us kí aur us ke beṡe aur us ke pote kí ḡhidmat karengí, jab tak kí us kí mamlukat ká waqt na áe: tab bahut sí qaumeñ aur bare bare bádsháh us se ḡhidmat karwáenge. 8 Aur KHUDÁWAND farmátá hai, Jo qaum aur jo saltanat us kí, ya'ní sháh i Bábul Nabúkadnazar kí, ḡhidmat na karengí, aur apní gardan sháh i Bábul ke júe tale na jhukáegí, us qaum ko main talwár aur kál aur wabá se sazá dūngá, yahán tak kí main us ke háth se un ko nábud kar dálūngá. 9 Pas tum apne nabíon aur gaibdānon aur ḡhwábbínon aur shugúníon aur jádúgaron kí na suno, jo tum se kahte hain, ki Tum sháh i Bábul kí ḡhidmatguzári na karoge: 10 kyúñki wuh tum se jhúthí nubuwwat karte hain, táki tum ko tumháre mulk se áwára karen, aur main tum ko ḡhárij kar dūñ, aur tum halák ho jáo. 11 Par jo qaum apní gardan sháh i Bábul ke júe tale rakh degí, aur us kí ḡhidmat karengí, us ko main us kí mamlukat meñ rahne dūngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur wuh us meñ khetí karengí, aur us meñ basegí.

12 Aur in sab báton ke mutábíq main ne sháh i Yahúdáh Sidqiyáh se kalám kiyá, aur kahá, ki Apní gardan sháh i Bábul ke júe tale rakhkar us kí aur us kí qaum kí ḡhidmat karo, aur zindaraho. 13 Tú aur tere log talwár aur kál aur wabá se kyúñ maroge, jáisá kí KHUDÁWAND ne us qaum kí bábat farmáyá hai, jo sháh i Bábul kí

khidmat na karegi? 14 Aur un nabion ki baten na suno, jo tum se kahte hain, ki Tum shah i Babul ki khidmat na karoge: kyunki wuh tum se juthi nubuwwat karte hain. 15 Kyunki KHUDAWAND farmata hai, Main ne un ko nahin bheja, par wuh mera nam lekar juthi nubuwwat karte hain; taki main tum ko kharij kar dun, aur tum un nabion ke sath jo tum se nubuwwat karte hain halak no jao. 16 Main ne kahinon se aur un sab logon se bhi mukhatib hokar kaha, KHUDAWAND yun farmata hai, ki Apne nabion ki baten na suno, jo tum se nubuwwat karte aur kahte hain, ki Dekho, KHUDAWAND ke ghar ke zuruf ab thori hi der mein Babul se wapas aenge: kyunki wuh tum se juthi nubuwwat karte hain. 17 Un ki na suno; shah i Babul ki khidmatguzari karo, aur zinda raho: yih shahr kyun wiran ho? 18 Par agar wuh nabi hain, aur KHUDAWAND ka kalam un ki amanat mein hai, to wuh RABB u'l afwaj se shafa'at karen, taki wuh zuruf jo KHUDAWAND ke ghar mein aur shah i Yahudah ke ghar mein aur Yarushalem mein baqi hain Babul ko na jain. 19 Kyunki sutunon ki babat aur bare hauz aur kursion aur baqi zuruf ki babat jo is shahr mein baqi hain, RABB u'l afwaj yun farmata hai, 20 ya'ni jin ko shah i Babul Nabukadnazar nahin le gaya, jab wuh Yahudah ke badshah Yakuniyah bin Yahuyaqim ko Yarushalem se aur Yahudah aur Yarushalem ke sab shurafa ko asir karke Babul ko le gaya; 21 han, RABB u'l afwaj, Israil ka Khuda, un zuruf ki babat jo KHUDAWAND ke ghar mein aur shah i Yahudah ke mahall mein aur Yarushalem mein baqi hain, yun farmata hai; 22 ki Wuh Babul mein pahunchae jenge, aur us din tak ki main un ko yad farmain wahin rahenge, KHUDAWAND farmata hai; us waqt main un ko utha lungi, aur phir is makan mein rakh dunga.

28

Aur usi sal shah i Yahudah Sidqiyah ki saltanat ke shuru mein chauthi baras ke panchwen mahine mein yun hua, ki Jiba'uni 'Azzur ke bete Hananiyah nabi ne KHUDAWAND ke ghar mein kahinon aur sab logon ke samne mujh se mukhatib hokar kaha, 2 RABB u'l

afwaj, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne shah i Babul ka jua tor dala hai. 3 Do hi baras ke andar main KHUDAWAND ke ghar ke sab zuruf jo shah i Babul Nabukadnazar is makan se Babul ko le gaya, isi makan mein wapas lungi: 4 shah i Yahudah Yakuniyah bin Yahuyaqim ko, aur Yahudah ke sab asiron ko, jo Babul ko gaye the, phir isi jagah lungi, KHUDAWAND farmata hai: kyunki main shah i Babul ke jue ko tor dungi. 5 Tab Yarmiyah nabi ne kahinon aur sab logon ke samne jo KHUDAWAND ke ghar mein khare the, Hananiyah nabi se kaha, 6 han, Yarmiyah nabi ne kaha, Amin: KHUDAWAND aisa hi kare: KHUDAWAND teri baton ko jo tu ne nubuwwat se kahin, pura kare, ki KHUDAWAND ke ghar ke zuruf ko aur sab asiron ko Babul se is makan mein wapas lae. 7 Taurbhi ab yih bat jo main tere aur sab logon ke kanon mein kahti hun, sun: 8 Un nabion ne jo mujh se aur tujh se pable guzasta zamane mein the, bahut se mulkon aur bari bari saltanon ke haqq mein, jang, aur balaa, aur waba ki nubuwwat ki hai. 9 Wuh nabi jo salamat ki khabar deta hai, jab us nabi ka kalam pura ho jae, to ma'lum hoga ki fi'lhaqiqat KHUDAWAND ne use bheja hai. 10 Tab Hananiyah nabi ne Yarmiyah nabi ki gardan par se jua utara aur use tor dala. 11 Aur Hananiyah ne sab logon ke samne is tarah kalam kiyi, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Main isi tarah shah i Babul Nabukadnazar ka jua sab qaumon ki gardan par se do hi baras ke andar tor dungi. Tab Yarmiyah nabi ne apni rah li. 12 Jab Hananiyah nabi Yarmiyah nabi ki gardan par se jua tor chuka tha, to KHUDAWAND ka kalam Yarmiyah par nazil hua, 13 ki Ja aur Hananiyah se kah, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu ne lakri ke joon ko to tora; par un ke 'iwaz mein lohe ke jue bana diye. 14 Kyunki RABB u'l afwaj, Israil ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne in sab qaumon ki gardan par lohe ka jua dal diya hai, taki wuh shah i Babul Nabukadnazar ki khidmat karen: pas wuh us ki khidmatguzari karengi: aur main ne maidan ke

jánwar bhí use de diye haiñ. 15 Tab Yarmiyáh nabí ne Hananiyáh nabí se kahá, Ai Hananiyáh, ab sun; KHUDÁWAND ne tujhe nahín bhejá; lekin tú in logon ko jhúthí ummed diláta hai. 16 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main tujhe rú e zamín par se khárij karúngá: tú isí sál mar jáegá, kyúñki tú ne KHUDÁWAND ke khiláf fitnaangez báten kahí haiñ. 17 Chunánchi usí sál ke sátwen mahíne Hananiyáh nabí mar gayá.

29 Ab yih us khatt kí báten haiñ jo Yarmiyáh nabí ne Yarúshalem se báqí buzurgon ko, jo asír ho gaye the, aur káhinon aur nabíon aur un sab logon ko, jin ko Nabúkadzazar Yarúshalem se asír karke Bábul le gayá thá, 2 (us ke ba'd kí Yakúniyáh bádsháh aur us kí wáliba aur khwájasará, aur Yahúdáh, aur Yarúshalem ke umará, aur kárigar, aur luhár Yarúshalem se chale gaye the :) 3 Ili'ásah bin Sáfán aur Jamariyáh bin Khilqiyáh ke háth (jin ko sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ne Bábul men sháh i Bábul Nabúkadzazar ke pás bhejá,) isaál kiyá; aur us ne kahá, 4 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, un sab asíron se jin ko main ne Yarúshalem se asír karwáke Bábul bhejá hai, yún farmatá hai: 5 Tum ghar banáo, aur un men baso; aur bág lagáo, aur un ká phal kháo; 6 bíwiyán karo, táki tum se bete betiyán paidá hon; aur apne beton ke liye bíwiyán lo; aur apní betiyán shauharon ko do, táki un se bete betiyán paidá hon; aur tum wahán phalo phúlo aur kam na ho. 7 Aur us shahr kí khair manáo, jis men main ne tum ko asír karwáke bhejá hai, aur us ke liye KHUDÁWAND se du'á karo: kyúñki us kí salámatí men tumhári salámatí hogí. 8 Kyúñki RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmatá hai, ki Wuh nabí jo tumháre darmiyán haiñ, aur tumháre gaibdán tum ko gumráh na karen, aur apne khwáb-bínon ko, jo tumháre hí kahne se khwáb dekhte haiñ, na máno. 9 Kyúñki wuh merá nám lekar tum se jhúthí nubuwat karte haiñ: main ne un ko nahín bhejá, KHUDÁWAND farmatá hai. 10 Kyúñki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki jab Bábul men sattu baras guzar chuk-

enge, to main tum ko yád farmáungá, aur tum ko is makán men wápas láne se apne nek qaul ko purá karúngá. 11 Kyúñki main tumháre haqq men apne khayálát ko jántá hún, KHUDÁWAND farmatá hai, ya'ní salámatí ke khayálát, buráí ke nahín, táki main tum ko nek anjám kí ummed bakhshún. 12 Tab tum merá nám loge, aur mujh se du'á karoge, aur main tumhári sunúngá. 13 Aur tum mujhe dhúndhoge, aur páoge, jab pure dil se mere tálib hoge. 14 Aur main tum ko mil jáungá, KHUDÁWAND farmatá hai; aur main tumhári asíri ko mauqúf karáungá, aur tum ko un sab qaumon se aur sab jagahon se, jin men main ne tum ko háñk diyá hai, jama' karáungá, KHUDÁWAND farmatá hai; aur main tum ko us jagah men jáhán se main ne tum ko asír karwáke bhejá wápas láungá. 15 Kyúñki tum ne kahá, ki KHUDÁWAND ne Bábul men tumháre liye nabí barpá kiyé. 16 Is liye KHUDÁWAND us bádsháh kí bábat jo Dáúd ke takht par baithá hai, aur un sab logon kí bábat jo is shahr men baste haiñ, ya'ní tumháre bháiyon kí bábat jo tumháre sáth asír hokar nahín gaye, yún farmatá hai; 17 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Dekho, main un par talwár aur kál aur wabá bhejúngá, aur un ko kharáb anjíron kí manind banáungá, jo aise kharáb haiñ, ki kháne ke qábil nahín. 18 Aur main talwár aur kál aur wabá se un ká píchhá karúngá, aur main un ko zamín kí sab saltanaton ke hawále karúngá, ki dhákke kháte phiren, aur satáe jáen, aur sab qaumon ke darmiyán jin men main ne un ko háñk diyá hai, la'nat aur hairat aur suskár aur malámat ká bá'is hon: 19 is liye kí unhon ne merí báten nahín sunín, KHUDÁWAND farmatá hai, jab main ne apne khidmatguzár nabíon ko un ke pás bhejá; hán, main ne un ko barwaqt bhejá; par tum ne na suná, KHUDÁWAND farmatá hai. 20 Pas tum, ai asíri ke sab logo, jin ko main ne Yarúshalem se Bábul ko bhejá hai, KHUDÁWAND ká kalám suno.

21 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, Akhíab bin Qauláyáh kí bábat, aur Sidqiyáh bin Ma'siyáh kí bábat, jo merá nám lekar tum se jhúthí nu-

30 **Wuh** karte hain, yun farmatá hai, ki Dekho, main un ko sháh i Bábul Nabúkadrazar ke hawále karúngá; aur wuh un ko tumhári ánkhoñ ke sámne qatl karegá: 22 aur Yahúdáh ke sab asir jo Bábul men hain, un kí la'natí masal banákar kahá kareñge, ki KHUDÁWAND tujhe Sidqiyáh aur Akhíab kí mánind kare, jin-ko sháh i Bábul ne ág par kabáb kiyá: 23 kyünki unhoñ ne Isráil men hamáqat kí, aur apne parausiyon kí bñwiyon se zinákári kí, aur merá nám lekár jhúthí báten kahin jin ká main ne un ko hukm nahin diyá thá, KHUDÁWAND farmatá hai; main jántá hún aur gawáh hún.

24 Aur Nakhalámí Sama'iyáh se kahná, 25 ki RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yun farmatá hai, Is liye kí tú ne Yarúshalem ke sab logon ko aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin aur sab káhinon ko apne nám se yun khatt likh bheje, 26 ki KHUDÁWAND ne Yahoyada' káhin kí jagah tujh ko káhin muqarrar kiyá, kí tú KHUDÁWAND ke ghar ke nazimon men ho, aur har ek majnun aur nubuwwat ke mudda'í ko qaid kare, aur káth men dále. 27 Pas tú ne 'Anatotí Yarmiyáh kí, jo kahtá hai, kí Main tumhárá nabí hún, goshmálí kyün nahin kí? 28 Kyünki us ne Bábul men yih kahlá bhejá hai, kí Yih muddat daráz hai: tum ghar banáo, aur baso; aur bág lagáo, aur un ká phal kháo. 29 Aur Safaniyáh káhin ne yih khatt parhkar Yarmiyáh nabí ko sunáyá. 30 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh par názil huá, kí 31 Asirí ke sab logon ko kahlá bhej, kí KHUDÁWAND Nakhalámí Sama'iyáh kí bábat yun farmatá hai, Is liye kí Sama'iyáh ne tum se nubuwwat kí, hálánki main ne use nahin bhejá, aur us ne tum ko jhúthí ummed dilái; 32 is liye KHUDÁWAND yun farmatá hai, kí Dekho, main Nakhalámí Sama'iyáh ko aur us kí nasl ko sazá dúngá; us ká koí admí na hogá jo in logon ke darmiyán base, aur wuh us nekí ko, jo main apne logon se karúngá, hargiz na dekhegá, KHUDÁWAND farmatá hai; kyünki us ne KHUDÁWAND ke khiláf fitnaangez báten kahí hain.

30 **Wuh** kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá: 2 KHUDÁWAND Isráil ká Khudá yun farmatá hai, kí Yih sab báten jo main ne tujh se kahin kitáb men likh. 3 Kyünki dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, kí main apní qaum Isráil aur Yahúdáh kí asirí ko mauqúf karáungá, KHUDÁWAND farmatá hai: aur main un ko us mulk men wápas láungá, jo main ne un ke báp dáda ko diyá, aur wuh us ke málik hongé.

4 Aur wuh báten jo KHUDÁWAND ne Isráil aur Yahúdáh kí bábat farmain, yih hain, 5 kí KHUDÁWAND yun farmatá hai, kí Ham ne harbarí kí áwáz suní, khauf hai aur salámatí nahin. 6 Ab púchho, aur dekho, kyá kabhí kisí mard ko dard i zih lagá? kyá sabab hai, kí main har ek mard ko zachche kí mánind apne háth kamar par rakkhe dekhtá hún, aur sab ke chihre zard ho gaye hain? 7 Afsos, wuh din bará hai, us kí misál nahin: wuh Ya'qúb kí musibat ká waqt hai; par wuh us se rihál páegá. 8 Aur us roz yun hogá, RABB u'l afwáj farmatá hai, kí main us ká júá terí gardan par se torúngá, aur tere bandhanon ko khol dálúngá; aur begáne phir tujh se khdmat na karáenge: 9 par wuh KHUDÁWAND apne Khudá kí, aur apne bádsháh Dáúd kí, jise main un ke liye barpá karúngá, khdmat kareñge. 10 Is liye, ai mere khdím Ya'qúb, hirásán na ho, KHUDÁWAND farmatá hai; aur ai Isráil, ghabrá na já: kyünki dekh, main tujhe dúr se aur terí aulád ko asirí kí sarzamín se chhuráúngá; aur Ya'qúb wápas áegá, aur arám o ráhat se rahegá, aur koí use na daráegá. 11 Kyünki main tere sáth hún, KHUDÁWAND farmatá hai, táki tujhe bacháun: agarchi main sab qaumon ko jin men main ne tujhe tittar bittar kiyá, tamám kar dálúngá, taubhí tujhe tamám na karúngá; balki tujhe munásib tambhí karúngá, aur hargiz besazá na chhorúngá.

12 Kyünki KHUDÁWAND yun farmatá hai, kí Terí khdástagi lá'iláj aur terá zakhm sakht dardnák hai. 13 Terá himáyatí koí nahin jo terí marhampatí kare: tere pás koí shifábakhsh dawá nahin. 14 Tere

sab cháhnewále tujhe bhúl gaye ; wuh tere talib nahín haiñ : fi'haqíqat main ne tujhe dushman kí mánind gháyal kiyá, aur sangdil kí tarah tádíb kí ; is liye kí terí badkirdári barh gayí, aur tere gunáh ziyáda ho gaye. 15 Tú apní khastagí ke sabab se kyün chilláti hai? terá dard lá'iláj hai : is liye kí terí badkirdári niháyat barh gayí, aur tere gunáh ziyáda ho gaye, main ne tujh se aisá kiyá. 16 Taubhí wuh sab jo tujhe nigalte haiñ, nigle jáenge ; aur tere sab dushman asírí men jáenge, aur jo tujhe gárat karte haiñ khud gárat hongé ; aur main un sab ko jo tujhe lútte haiñ lutá dúngá. 17 Kyünki main phir tujhe tandurustí aur tere zakhmon se shifá bakhsúngá, KHUDÁWAND farmátá hai ; kyünki unhon ne terá nám Mardúda rakkhá, kí Yih Siyyún hai, jise kol nahín púchhtá. 18 KHUDÁWAND yün farmátá hai, kí Dekh, main Ya'qúb ke khaimon kí asírí ko mauqúf karáungá, aur us ke maskanon par rahmat karúngá ; aur shahr apne hí pahár par banáyá jáegá, aur qasr apne hí maqám par ábád ho jáegá. 19 Aur un men se shukrguzári aur khushí karnewálon kí áwáz áegi ; aur main un ko afzáish bakhsúngá, aur wuh thore na hongé ; main un ko shaukat bakhsúngá, aur wuh haqír na hongé. 20 Aur un kí aulád aisí hogí jaisí pahle thí, aur un kí jamá'at mere huzúr men qáim hogí, aur main un sab ko jo un par zulm karen sazá dúngá. 21 Aur un ká hákim un hí men se hogá, aur un ká farmán-rawá un hí ke darmiyán se paidá hogá ; aur main use qurbat bakhsúngá aur wuh mere nazdík áegá : kyünki kaun hai jis ne yih jur'at kí ho, kí mere pás áe? KHUDÁWAND farmátá hai. 22 Aur tum mere log hoge, aur main tumhárá Khudá húngá. 23 Dekh, KHUDÁWAND ke qahr i shadíd kí ándhí chaltí hai : yih tez tufán sharíron ke sir par tút páregá. 24 Jab tak yih sab kuchh na ho le, aur KHUDÁWAND apne dil ke maqsad pure na kar le, us ká qahr i shadíd mauqúf na hogá : turá ákhiri dinon men ise samjhoge.

31 KHUDÁWAND farmátá hai, Main us waqt Isráil ke sab gharanon ká Khudá húngá, aur wuh mere log hongé. 2 KHUDÁ-

WAND yün farmátá hai, kí Isráil men se jo log talwár se bache jab wuh ráhat kí talásh men gaye, to biyá-bán men maqbúl thahre. 3 KHUDÁWAND qadim se mujh par záhir húa, aur kahá, kí Main ne tujh se abaál mahabbat rakkhi : isí liye main ne apní shafaqat tujh par barhá. 4 Ai Isráil kí kunwári, main tujhe phir ábád karúngá, aur tú ábád ho jáegi : tú phir daf úthakar árásta hogí, aur khushí karnewálon ke nách men shámil hone ko niklegí. 5 Tú phir Sámariya ke paháron par tákistán lagáegi : bág lagánewále lagáenge, aur us ká phal kháenge. 6 Kyünki ek din áegá, kí Ifráim kí paháriyon par nigahbán pukáenge, kí Útho, ham Siyyún par KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr chalen. 7 Kyünki KHUDÁWAND yün farmátá hai, kí Ya'qúb ke liye khushí se gáo, aur qaumon kí sartáj ke liye lalkáro : manadí karo, hamd karo, aur kaho, Ai KHUDÁWAND, apne logon ko ya'ní Isráil ke baqiye ko bachá. 8 Dekho, main shimáli mulk se un ko láungá, aur zamín kí sarhaddon se un ko jama' karúngá, aur un men andhe aur langre aur hámila aur zachcha sab hongé : un kí barí jamá'at yahán wápas áegi. 9 Wuh rote aur munáját karte hue áenge, main un kí rahbarí karúngá : main un ko paní kí nadiyon kí taraf ráh i rást par chaláungá, jis men wuh thokar na kháenge ; kyünki main Isráil ká báp hün, aur Ifráim merá pahlauthá hai.

10 Ai qaumo, KHUDÁWAND ká kálám suno, aur dúr ke jazíron men manadí karo ; aur kaho, kí Jis ne Isráil ko tittar bittar kiyá, wuhí use jama' karegá, aur us kí aisí nigah-bání karegá, jaisí gadariyá apne galle kí. 11 Kyünki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ká fídyá díyá hai, aur use us ke háth se jo us se zoráwar thá rihái bakhsí hai. 12 Pas wuh áenge aur Siyyún kí choṭí par gáenge, aur KHUDÁWAND kí ní'maton ya'ní ánáj, aur mai, aur tel, aur gáe bail ke, aur bher bakrí ke bachchon kí taraf ikaṭṭhe rawán hongé : aur un kí ján seráb bág kí mánind hogí ; aur wuh phir kabhí gamzada na hongé. 13 Us waqt kunwáriyan aur pir. o jawán khushi se raqs karenge : kyünki main un ke gam ko khushí se badal

dúngá, aur un ko tasallí dekar gam ke ba'd shádmán karúngá. 14 Aur main káhinon kí ján ko chiknái se ser karúngá, aur mere log merí ni'maton se ásúda hongé, KHUDÁWAND farmatá hai.

15 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Rámah men ek áwáz sunái dí, nauha aur zár zár roná, Rákhil apne bachchon ko ro rahí hai; wuh apne bachchon kí bábat tasallí pazír nahín hotí, kyúntki wuh nahín hain. 16 KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Apní zárí kí áwáz ko rok, aur apní ánkhon ko ánsuon se báz rakh: kyúntki terí mihnat ke liye ajr hai, KHUDÁWAND farmatá hai; aur wuh dushman ke mulk se wápas áenge. 17 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Terí 'áqibat kí bábat unmed hai, kyúntki tere bachche phir apní hudúd men dákhil hongé.

18 Fi'lhaqíqat main ne Ifráím ko apne ap par yún mátam karte suná, kí Tú ne mujhe tambíh kí, aur main ne us bachhre kí mánind jo sadháya nahín gayá, tambíh pái: tú mujhe pher, to main phirúngá; kyúntki tú hí merá KHUDÁWAND Khudá hai. 19 Kyúntki phirne ke ba'd main ne tauba kí; aur tarbiyat páne ke ba'd main ne apní rán par háth mára: main sharminda, balki pareshán i khátir huá, is liye kí main ne apní jawání kí malámat uthái thí. 20 Kyá Ifráím merá piyára betá hai? kyá wuh pasandída farzand hai? kyúntki jab jab main us ke khiláf kuchh kahtá hún, to use jí ján se yád kartá hún: is liye merá dil us ke liye betáb hai; main yaqínan us par rahmat karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

21 Apne liye sutún kharé kar, apne liye khambhe baná: us sháhráh par dil lagá, hán, usí ráh se jis se tú gayí thí wápas á: ai Isráíl kí kunwári, apne in shahron men wápas á. 22 Ai bargashta betí, tú kab tak áwára phiregí? kyúntki KHUDÁWAND ne zamin par ek nayí chíz paidá kí hai, kí 'aurat mard kí himáyat karegí.

23 RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, kí Jab main un ke asiron ko wápas láúngá, to wuh Yahúdáh ke mulk aur us ke shahron men phir yún kahenge, Ai sadáqat ke maskan, ai koh i muqaddas,

KHUDÁWAND tujhe barakat bakhshe. 24 Aur Yahúdáh aur us ke sab shahr us men ikatthe sukúnat karenge; kisan aur wuh jo galle liye phirte hain. 25 Kyúntki main ne thakí ján ko ásúda, aur har gamgín ruh ko ser kiyá hai. 26 Ab main ne bedár hokar nigáh kí; aur merí nind mere liye míthí thí. 27 Dekho, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, jab main Isráíl ke ghar men aur Yahúdáh ke ghar men insán ká bíj aur haiwán ká bíj boungá. 28 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Jis tarah main ne un kí ghát men baithkar un ko ukhárá, aur dháyá, aur giráyá, aur barbád kiyá, aur dukh diyá; usí tarah main nigahbání karke un ko banáúngá aur lagáúngá. 29 Un ai-yám men phir yún na kahenge, kí Bápádá ne kachche angúr kháe, aur aulád ke dánt khatte ho gaye. 30 Kyúntki har ek apní hi badkirdári ke sabab se maregá: har ek jo kachche angúr khátá hai, usí ke dánt khatte hongé.

31 Dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, jab main Isráíl ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ke sáth nayá 'ahd bándhúngá: 32 us 'ahd ke mutábíq nahín jo main ne un ke bápádá se kiyá, jab main ne un kí dastgíri kí, táki un ko mulk i Misr se nikál láún; aur unhon ne mere us 'ahd ko torá, agarchi main un ká málik thá, KHUDÁWAND farmatá hai. 33 Balki yih wuh 'ahd hai, jo main un dinon ke ba'd Isráíl ke gharáne se bándhúngá, KHUDÁWAND farmatá hai; main apní shari'at un ke batin men rakkhúngá, aur un ke dil par use likhúngá: aur main un ká Khudá húngá, aur wuh mere log hongé: 34 aur wuh phir apne apne parausi aur apne apne bhái ko yih kahkar ta'lím nahín denge, kí KHUDÁWAND ko pahcháno: kyúntki chhote se bare tak wuh sab mujhe jánenge, KHUDÁWAND farmatá hai: is liye kí main un kí badkirdári ko bakhsú dúngá, aur un ke gunáh ko yád na karúngá. 35 KHUDÁWAND jis ne din kí raushní ke liye súraaj ko muqarrar kiyá, aur jis ne rát kí raushní ke liye chánd aur sitaron ká nizám qáim kiyá, jo samundar ko maujzan kartá hai, jis se us kí lahren shor kartí hain, yún farmatá hai; us ká nám RABB u'l afwáj hai.

36 KHUDÁWAND farmatá hai, Agar yih nizám mere huzúr se mauqúf ho jáe, to Isráíl kí nasl bhí mere sámne se játi rahegi, ki hamesha tak phir qaum na ho. 37 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Agar koí úpar ásmán ko náp sake, aur niche zamín kí bunyád ká patá lagá le, to main bhí baní Isráíl ko un ke sab a'mál ke sabab se radd kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 38 Dekh, wuh dín áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki yih sháhr Hananel ke burj se kone ke phátak tak KHUDÁWAND ke liye ta'mír kiyá jáegá. 39 Aur phir jaríb sídhi koh i Járeb par se hotí hui Jo'átaḥ ko gher legí. 40 Aur láshon aur rákh kí tamám wádí aur sab khet Qidron ke nále tak, aur ghoṛe phátak ke kone tak mashriq kí taraf KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongé; phir wuh hamesha tak na kabhí ukhárá, na giráyá jáegá.

32 Wuh kalám jo sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke daswen baras men jo Nabúkadrázar ká athárahwán baras thá, KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil húa. 2 Aur us waqt sháh i Bábul kí fauj Yarúshalem ká muhásara kiye pari thí: aur Yarmiyáh nabí sháh i Yahúdáh ke ghar men qaidkháne ke sahn men band thá. 3 Kyúnki sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ne use yih kahkar qaid kiyá, ki Tú kyún nubuwwat kartá aur kahtá hai, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main is sháhr ko sháh i Bábul ke hawále kar dúngá, aur wuh use le legá; 4 aur sháh i Yahúdáh Sidqiyáh Kasdion ke háth se na bachegá, balki zarúr sháh i Bábul ke hawále kiyá jáegá, aur us se rúbarú báten karegá, aur donon kí ánkhen muqábil hongí; 5 aur wuh Sidqiyáh ko Bábul men le jáegá, aur jab tak main us ko yád na farmáun, wuh wahín rahegá, KHUDÁWAND farmatá hai: harchand tum Kasdion ke sáth jang karoge, par kámyáb na hoge?

6 Tab Yarmiyáh ne kahá, ki KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne farmáyá, 7 Dekh, tere chachá Salúm ká betá Hanamel tere pás ákar kahegá, ki Merá khet, jo 'Anatot men hai, apne liye kharíd le: kyúnki us ko chhuráná terá haqq hai.

8 Tab mere chachá ká betá Hanamel qaidkháne ke sahn men mere pás áyá, aur jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá thá, mujh se kahá, ki Merá khet, jo 'Anatot men Binyamín ke 'iláqe men hai, kharíd le: kyúnki yih terá maurúsi haqq hai, aur us ko chhuráná terá kám hai; use apne liye kharíd le. Tab main ne jáná, ki yih KHUDÁWAND ká kalám hai. 9 Aur main ne us khet ko jo 'Anatot men thá, apne chachá ke beté Hanamel se kharíd liyá, aur naqd sattar misqál chándí tolkar use dí. 10 Aur main ne ek qabála likhá, aur us par muhr kí, aur gawáh thahráe, aur chándí tarázú men tolkar use dí. 11 So main ne us qabále ko liyá, ya'ní wuh jo áin aur dastúr ke mutábíq sar ba muhr thá, aur wuh jo khulá thá: 12 aur main ne us qabále ko apne chachá ke beté Hanamel ke sámne aur un gawáhon ke rúbarú jinhon ne apne nám qabále par likhe the, un sab Yahú-dion ke rúbarú jo qaidkháne ke sahn men baithe the, Bárúk bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh ko saunpá. 13 Aur main ne un ke rúbarú Bárúk ko tákid kí, 14 ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmatá hai, ki Yih kágazát le, ya'ní yih qabála jo sar ba muhr hai, aur yih jo khulá hai, aur un ko mittí ke bartan men rakh, táki bahut dinon tak mahfúz rahen. 15 Kyúnki RABB u'l afwáj Isráíl ká Khudá yún farmatá hai, ki Is mulk men phir gharon aur kheton aur tákistanon kí kharíd o farokht hogí.

16 Bárúk bin Naiyiriyáh ko qabála dene ke ba'd main ne KHUDÁWAND se yún du'á kí, 17 A'h, ai KHUDÁWAND Khudá! dekh, tú ne apni 'azím qudrat aur apne baland bázú se ásmán aur zamín ko paidá kiyá: aur tere liye koí kám mushkil nahín hai: 18 tú hazáron par shafaqát kartá hai, aur bápádá kí badkirdári ká badla un ke ba'd un kí aulád ke dáman men dál detá hai: jis ká nám Khudá e 'azím o qádir RABB u'l afwáj hai: 19 mashwarat men bu-zurg, aur kám men qudratwála hai: baní A'dam kí sab ráhen tere zer i nazar hain; táki har ek ko us kí rawish ke muwáfiq aur us ke a'mál ke phal ke mutábíq ajr de: 20 jis ne mulk i Misr men áj tak, aur Isráíl

aur dūstre logon men nishān aur 'ajāib dikhāe; aur apne liye nām paidā kiyā, jaisā ki is zamāne men hai; 21 Kyūnki tū apnī qaum Isrā'īl ko mulk i Misr se nishānon, aur 'ajāib, aur qawī hāth, aur baiand bāzū se, aur ba'ī haibat ke sāth nikāl-lāyā; 22 aur yih mulk un ko diyā, jise dene kī tū ne un ke bāp-dādā se qasam khāl thī, aisā mulk jis men dūdh aur shahd bahtā hai; 23 aur wuh ākar us ke mālīk ho gaye; lekin wuh na terī āwāz ke shanawā hue, aur na terī sharī'at par chale; aur jo kuchh tū ne karne ko kahā unhon ne nahīn kiyā: is liye tū yih sab musibat un par lāyā: 24 damdamon ko dekh, wuh shahr tak ā pahunchē hai, ki use fath kar len; aur shahr talwār aur kāl aur wabā ke sabab se Kasdion ke hawāle kar diyā gayā hai, jo us par chāḥ āe: aur jo kuchh tū ne farmāyā, pūrā hūā; aur tū āp dekhtā hai. 25 Taubhī, ai KHUDĀWAND Khudā, tū ne mujh se farmāyā, ki Wuh khet rupaya dekar apne liye kharīd le, aur gawāh thāhrā le; hālānki yih shahr Kasdion ke hawāle kar diyā gayā.

26 Tab KHUDĀWAND kā kalām Yarmiyāh par nāzil hūā, ki 27 Dekh, main KHUDĀWAND tamām bashar kā Khudā hūn: kyā mere liye koī kām dushwār hai?

28 Is liye KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Dekh, main is shahr ko Kasdion ke aur shāh i Bābul Nabūkadrāzar ke hawāle kar dūngā, aur wuh ise le legā: 29 aur Kasdī jo is shahr par chāḥāī karte hai, ākar is ko āg lagāenge, aur ise un gharon samet jalāenge, jin kī chhaton par logon ne Ba'ī ke liye bakhūr jalāyā, aur gairma'būdon ke liye tapāwan tapāe, ki mujhe gazabnāk karen.

30 Kyūnki banī Isrā'īl aur banī Yahūdāh apnī jawānī se ab tak faqat wuhī karte āe hai, jo merī nazar men burā hai: kyūnki banī Isrā'īl ne apne a'māl se mujhe gazabnāk hī kiyā, KHUDĀWAND farmatā hai. 31 Kyūnki yih shahr jis dīn se unhon ne ise ta'mīr kiyā, āj ke dīn tak mere qahr aur gazab kā bā'is ho rahā hai; tāki main ise apne sāmne se dūr karūn: 32 banī Isrā'īl aur banī Yahūdāh kī tamām badī ke bā'is jo unhon ne, aur un ke bādshāhon

ne, aur umarā aur kāhlon aur nablon ne, aur Yahūdāh ke logon aur Yarūshalem ke bāshindon ne kī, tāki mujhe gazabnāk karen. 33 Kyūnki unhon ne merī taraf pīḥ kī, aur main na kiyā: harchand main ne un ko sikhāyā, aur barwaqt ta'īm dī, taubhī unhon ne kān na lagāyā ki tarbiyat-pazīr hon; 34 balki us ghar men jo mere nām se kahlātā hai, apnī makrūhāt rakkhīn, tāki use nāpāk karen. 35 Aur unhon ne Ba'ī ke ūnche maqām jo bin Hinnūm kī wādī men hai banāe, tāki apne beton aur betiyon ko Molik ke liye āg men se guzāren, jis kā main ne un ko hukm nahīn diyā, aur na mere khayāl men āyā, ki wuh aisā makrūh kām karke Yahūdāh ko gunahgār banāen.

36 Aur ab is shahr kī bābat jis ke haqq men tum kahte ho, ki Talwār, aur kāl, aur wabā ke wasle se wuh shāh i Bābul ke hawāle kiyā jāegā, KHUDĀWAND, Isrā'īl kā Khudā, yūn farmatā hai, 37 Dekh, main un ko un sab mulkon se jahān main ne un ko apne gaiz o gazab aur qahr i shadīd se hānk diyā hai jama' karūngā; aur is maqām men wāpas lāūngā, aur un ko amn se ābād karūngā: 38 aur wuh mere log hongē, aur main un kā Khudā hūngā: 39 aur main un ko yakdīl aur yakrawish banā dūngā; aur wuh apnī aur apne ba'd apnī aulād kī bhāīāī ke liye hamesha mujh se darte rahenge. 40 Aur main un se abadī 'ahd karūngā, ki un ke sāth bhāīāī karne se bāz na āūngā; aur main apnā khauf un ke dīl men dālūngā, tāki wuh mujh se bargashta na hon. 41 Hān, main un se khush hokar un se nekī karūngā, aur yaqīnan dīl o jān se un ko is mulk men lagāūngā. 42 Kyūnki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Jis tarah main in logon par yih tamām balā e 'azīm lāyā hūn, usī tarah wuh tamām nekī jis kā main ne un se wa'da kiyā hai, un se karūngā. 43 Aur is mulk men jis kī bābat tum kahte ho, ki Wuh wīrān hai, wahān na insān hai na haiwān, wuh Kasdion ke hawāle kiyā gayā; phir khet kharīde jāenge. 44 Binyamīn ke 'ilāqe men aur Yarūshalem kī nawāhī men aur Yahūdāh ke shahron men aur kohistān ke, aur wādī ke, aur junūb ke shahron men log rupaya dekar khet kharīdenge; aur qabāle

likhákár un par muhr lagáenge, aur gawáh thahráenge ; kyünki main un ki asiri ko mauqúf kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

33 Hanoz Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men band thá, ki KHUDÁWAND ká kalám do-bára us par názil huá, ki 2 KHUDÁWAND jo purá kartá, aur banatá, aur qáim kartá hai, jis ká nám YAHOWÁH hai, yün farmatá hai, 3 ki Mujhe pukár, aur main tujhe jawáb dúngá, aur barí barí aur gahri baten jin ko tú nahín jántá, tujh par záhir karúngá. 4 Kyünki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, is shahr ke gharon kí bábat aur sháhán i Yahúdáh ke gharon kí bábat jo dandamon aur talwár ke bá'is girá diye gaye hain, yün farmatá hai, 5 ki Wuh Kasdion se larne áe hain, aur un ko ádmion kí lashon se bharengé, jin ko main ne apne qahr o gazab se qatl kiyá hai, aur jin kí tamám sharárat ke sabab se main ne is shahr se apná muh chhipáyá hai. 6 Dekh, main use sihat o tandurustí bakhshúngá, main un ko shifá dúngá ; aur amn o salámatí kí kasrat un par záhir karúngá. 7 Aur main Yahúdáh aur Isráil ko asiri se wápas láungá, aur un ko pahle kí tarah banaúngá. 8 Aur main un ko un kí sári badkirdári se jo unhon ne mere khiláf kí hai pák karúngá ; aur main un kí sári badkirdári, jis se wuh mere gunahgár hue, aur jis se unhon ne mere khiláf bagáwat kí hai, mu'áf karúngá. 9 Aur yih mere liye rú e-zamín kí sab qaumon ke sámne musarratbakhsh nám aur sitáish o jalál ká bá'is hogá : wuh us sab bhalái ká jo main un se kartá hün zikr sunengí, aur us bhalái aur salámatí ke sabab se jo main in ke liye muhaiyá kartá hün darengí aur kánpengí. 10 KHUDÁWAND yün farmatá hai, ki Is maqám men jis kí bábat tum kahte ho, ki Wuh wirán hai, wahán na insán hai na haiwán, ya'ní Yahúdáh ke shahron men aur Yarúshalem ke bázaron men, jo wirán hain, jahán na insán hain, na báhinde, na haiwán, 11 khushí aur shádmání kí áwáz, dulce aur dulhan kí áwáz, aur un kí áwáz suní jáegi jo kahte hain, RABB u'lafwáj kí sitáish karo, kyünki KHUDÁWAND bhalá hai, aur us kí shafaqat abadí hai : hán, un kí áwáz jo KHUDÁWAND ke ghar

men shukrguzári kí qurbání láenge ; kyünki KHUDÁWAND farmatá hai, Main is mulk ke asiron ko wápas lákar bahál karúngá. 12 RABB u'lafwáj yün farmatá hai, ki Is wirán jagah aur is ke sab shahron men, jahán na insán hai na haiwán, phir charwahon ke rahne ke makán hongé, jo apne gallon ko biþháenge. 13 Kohistán ke shahron men aur wadí ke aur junúb ke shahron men, aur Binyamin ke 'iláqe men, aur Yarúshalem kí nawáhi men, aur Yahúdáh ke shahron men phir galle ginnewále ke háth ke niche se guzrengé, KHUDÁWAND farmatá hai.

14 Dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki wuh nek bát jo main ne Isráil ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ke haqq men farmái hai, purí karúngá. 15 Un hí aiyám men aur usí waqt main Dáúd ke liye sadáqat kí shákh paidá karúngá ; aur wuh mulk men 'adálat o sadáqat se 'amal karegá. 16 Un dinon men Yahúdáh naját páegá, aur Yarúshalem salámatí se sukúnat karegá : aur KHUDÁWAND hamári sadáqat us ká nám hogá. 17 Kyünki KHUDÁWAND yün farmatá hai, ki Isráil ke gharáne ke takht par baiþhne ke liye Dáúd ko kabhi ádmí kí kami na hogí ; 18 aur na Láwí káhinon ko ádmion kí kami hogí, jo mere huzúr soþhtaní qurbáníánguzráneñ, aur hadyechaþháen aur hamesha qurbání karen. 19 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 20 KHUDÁWAND yün farmatá hai, ki Agar tum merá wuh 'ahd, jo main ne din se aur rát se kiyá, toþ sako, ki din aur rát apne apne waqt par na hon ; 21 to merá wuh 'ahd bhí, jo main ne apne khádim Dáúd se kiyá, tüt saktá hai, ki us ke takht par bádsháhi karne ko betá na ho ; aur wuh 'ahd bhí jo apne khidmatguzár Láwí káhinon se kiyá. 22 Jaise ajrám i falak beshumár hain, aur samundar kí ret beandáza hai ; waise hí main apne bande Dáúd kí nasl ko, aur Láwion ko jo merí khidmat karte hain, firáwání bakhshúngá. 23 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 24 kí Kyá tú nahín dekhtá, ki yih log kyá kahte hain, ki Jin do gharanon ko KHUDÁWAND ne chuná, un ko us ne radd kar díyá? yün wuh mere logon ko haqir jánte hain, ki goyá un ke

nazdik wuh qaum hi nahin rahe.
 25 KHUDAWAND yun farmata hai, ki Agar din aur rat ke sath mera 'ahd na ho, aur agar main ne asman aur zamin ka nizam muqarrar na kiyá ho; 26 to main Ya'qub ki nasl ko aur apne khadim Daud ki nasl ko radd karunga, taki main Abraham aur Ishaq aur Ya'qub ki nasl par hukumat karne ke liye us ke farzandon mein se kisi ko na lun: balki main to un ko asiri se wapas launga, aur un par rahm karunga.

34 Jab shah i Babul Nabukad-razar aur us ki tamam fauj aur ru e zamin ki tamam saltanaton jo us ki farmanrawai mein thin, aur sab aqwam Yarushalem aur us ki sab bastiyon ke khilaf jang kar rahi thin, tab KHUDAWAND ka yih kalam Yarmiyah nabi par nazil hua, 2 ki KHUDAWAND, Isra'il ka Khuda, yun farmata hai, ki Ja, aur shah i Yahudah Sidqiyah se kah de, ki KHUDAWAND yun farmata hai, ki Dekh, main is shahr ko shah i Babul ke hawale kar dunga, aur wuh ise ag se jalaga: 3 aur tu us ke hath se na bachega, balki zarur pakra jega, aur us ke hawale kiyá jega; aur teri ankhen shah i Babul ki ankhen ko dekhengi, aur wuh rubaru tujh se baton karega, aur tu Babul ko jega. 4 Taubhi, ai shah i Yahudah Sidqiyah, KHUDAWAND ka kalam sun: teri babat KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tu talwar se qatl na kiyá jega, 5 tu amn ki halat mein marega, aur jis tarah tere bapdadá ya'ni tujh se pahle badshahon ke liye khushbu jalate the, usi tarah tere liye bhi jalenge; aur tujh par nauha karenge, aur kahenge, Hae aqa! kyunki main ne yih bat kahi hai, KHUDAWAND farmata hai. 6 Tab Yarmiyah nabi ne yih sab baton shah i Yahudah Sidqiyah se Yarushalem mein kahin, 7 jab ki shah i Babul ki fauj Yarushalem aur Yahudah ke shahron se jo bach rahe the, ya'ni Lakis aur Aziqah se la rahí thi; kyunki Yahudah ke shahron mein se yih hasin shahr baqi the.

8 Wuh kalam jo KHUDAWAND ki taraf se Yarmiyah par nazil hua, jab Sidqiyah badshah ne Yarushalem ke sab logon se 'ahd o paiman kiyá, ki azadi ki manadi ki jae; 9 ki har

ek apne gulam ko aur apni laundi ko, jo 'Ibrani mard ya 'aurat ho, azad kar de, ki koi apne Yahudi bhai se gulami na karae: 10 aur jab sab umara aur sab logon ne jo is 'ahd mein shamil the suna, ki har ek ko lazim hai, ki apne gulam aur apni laundi ko azad kare, aur phir un se gulami na karae; to unhon ne ita'at ki aur un ko azad kar diya: 11 par is ke ba'd wuh phir gaye, aur un gulamon aur laundiyon ko, jin ko unhon ne azad kar diya tha, phir wapas le ae, aur un ko tabi' karke gulam aur laundiyon bana liya. 12 Is liye KHUDAWAND ki taraf se yih kalam Yarmiyah par nazil hua, 13 ki KHUDAWAND, Isra'il ka Khuda, yun farmata hai, ki Main ne tumhare bapdadá se jis din main un ko mulk i Misr se aur gulami ke ghar se nikal laya, yih 'ahd bandha, 14 ki Tum mein se har ek apne 'Ibrani bhai ko, jo us ke hath becha gaya ho, sat baras ke akhir mein, ya'ni jab wuh chha baras tak khidmat kar chuke, to azad kar de: lekin tumhare bapdadá ne meri na suni, aur kan na lagaya. 15 Aur aj hi ke din tum rujú' lae, aur wuhi kiyá, jo meri nazar mein bhalá hai, ki har ek ne apne hamsaye ko azadi ka muzhda diya; aur tum ne us ghar mein jo mere nam se kahlata hai, mere huzur 'ahd bandha: 16 lekin tum ne bargashta hokar mere nam ko napak kiyá, aur har ek ne apne gulam ko aur apni laundi ko, jin ko tum ne azad karke un ki marzi par chhor diya tha, phir paka'kar tabi' kiyá, ki tumhare liye gulam aur laundiyon hon. 17 Is liye KHUDAWAND yun farmata hai, ki Tum ne meri na suni, ki har ek apne bhai aur apne hamsaye ko azadi ka muzhda sunae. Dekho, KHUDAWAND farmata hai, main tum ko talwar aur waba aur kal ke liye azadi ka muzhda deta hun; aur main aisa karunga, ki tum ru e zamin ki sab mamlukaton mein dhakke khate phiroge. 18 Aur main un admion ko jinhon ne mujh se 'ahdshikani ki, aur us 'ahd ki baton, jo unhon ne mere huzur bandha hai, puri nahin kin, jab bachhre ko do tukre kiyá, aur un do tukron ke darmiyán se hokar guzre; 19 ya'ni Yahudah ke aur Yarushalem ke umara aur khwajasara aur kahin aur mulk ke sab log jo bachhre ke tukron ke darmiyán se hokar guzre; 20 han,

main un ko un ke mukhálifon aur jání dushmanon ke hawále karungá : aur un kí lásheñ hawái parandon aur zamín ke darandon kí khurák hongí. 21 Aur main sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko aur uskeumarákoun ke mukhálifon aur jání dushmanon, aur sháh i Bábul kí fauj ke, jo tum ko chhorakar chall gayí, hawále kar dúngá. 22 Dekho, main hukm karungá, KHUDÁWAND farmátá hai, aur un ko phir is shahr kí taraf wápas láungá ; aur wuh is se lañenge, aur fath karke ág se jaláenge : aur main Yahúdáh ke shahron ko wirán kar dúngá, kí gairábád hon.

35 Wuh kalám jo sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke aiyám meñ KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá, 2 ki Tú Raikábion ke ghar já, aur un se kalám kar, aur un ko KHUDÁWAND ke ghar kí ek koñhri meñ lákar mai pilá. 3 Tab main ne Yázaníyáh bin Yarmiyáh bin Habaziniyáh aur us ke bháiyon aur us ke sab beñon aur Raikábion ke tamám gharáne ko sáth liyá. 4 Aur main un ko KHUDÁWAND ke ghar meñ baní Hanán bin Yajdaliyáh mard i Khudá kí koñhri meñ láyá, jo umará kí koñhri ke nazdik Ma'siyáh bin Salúm darbán kí koñhri ke úpar thí. 5 Aur main ne mai se labrez piyále aur jám Raikábion ke gharáne ke beñon ke áge rakkhe, aur un se kahá, Mai piyo. 6 Par unhon ne kahá, Ham mai na piñge, kyünki hamáre báp Yúnádáb bin Raikáb ne ham ko yün hukm diyá, kí Tum hargiz mai na píñá, na tum, na tumháre bete : 7 aur na ghar banána, na bíj boná, na tákistán lagána, na un ke málik honá ; balki 'umr bhar khaimon meñ rahná ; táki jis sarzamín meñ tum musáfir ho, tumhári 'umr daráz ho. 8 Chunánchi ham ne apne báp Yúnádáb bin Raikáb kí bát mání, us ke hukm ke mutábíq ham aur hamári bíwiyan aur hamáre bete beñiyan kabhí mai nahín píte : 9 aur ham na rahne ke liye ghar banáte : aur na tákistán aur khet aur bíj rakhte haiñ : 10 par ham khaimon meñ base haiñ, aur ham ne farmánbardári kí, aur jo kuchh hamáre báp Yúnádáb ne ham ko hukm diyá, ham ne us par 'amal kiyá hai. 11 Lekin yün huá, kí jab sháh i Bábul Nabúkadrazar is mulk

par chah áyá, to ham ne kahá, kí Ao, ham Kasdion aur Arámion kí fauj ke dar se Yarúshalem ko chale jáen ; yün ham Yarúshalem meñ baste haiñ.

12 Tab KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil huá, 13 kí RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmátá hai, kí Já, aur Yahúdáh ke ádmion aur Yarúshalem ke báhindon se yün kah, kí Kyá tum tarbiyatpazír na hoge, kí merí báteñ suno, KHUDÁWAND farmátá hai ? 14 Jo báteñ Yúnádáb bin Raikáb ne apne beñon ko farmáñ, kí Mai na piyo, wuh bajá láe, aur áj tak mai nahín píte, balki unhon ne apne báp ke hukm ko máná : lekin main ne tum se kalám kiyá, aur barwaqt tum ko farmáyá ; aur tum ne merí na suní. 15 Aur main ne apne tamám khidmatguzár nabion ko tumháre pás bhejá, aur un ko barwaqt yih kahte hue bhejá, kí Tum har ek apní burí ráh se báz áo, aur apne a'mál ko durust karo, aur gairma'búdon kí pairawí aur 'ibádat na karo, aur jo mulk main ne tum ko aur tumháre báp dáda ko diyá hai, tum us meñ basoge : lekin tum ne na kán lagáyá, na merí suní. 16 Is sabab se kí Yúnádáb bin Raikáb ke bete apne báp ke hukm ko jo us ne un ko diyá thá bajá láe, par in logon ne merí na suní ; 17 is liye KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmátá hai, Dekh, main Yahúdáh par aur Yarúshalem ke tamám báhindon par wuh sab musíbat, jis ká main ne un ke khiláf i'lán kiyá hai, láungá : kyünki main ne un se kalám kiyá, par wuh shanawá na hue ; aur main ne un ko buláyá, par unhon ne jawáb na diyá. 18 Aur Yarmiyáh ne Raikábion ke gharáne se kahá, kí RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmátá hai, kí Chünki tum ne apne báp Yúnádáb ke hukm ko máná, aur us kí sab wasiyaton par 'amal kiyá hai, aur jo kuchh us ne tum ko farmáyá, tum bajá láe ; 19 is liye RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmátá hai, kí Yúnádáb bin Raikáb ke liye mere huzúr meñ khare hone ko kabhí ádmí kí kamí na hogí

36 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke chauthé baras meñ yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yarmiyáh par názil huá,

9 ki Kitáb ká ek tumar le, aur wuh sab kalám jo main ne Isráil aur Yahúdáh aur tamám aqwám ke khiláf tujh se kiyá, us din se lekar jab se main tujh se kalám karne lagá, ya'ní Yúsiyáh ke aiyám se áj ke din tak us men likh. 3 Sháyad Yahúdáh ká gharáná us tamám musibat ká hál, jo main un par lane ká iráda rakhtá hun, sune; táki wuh sab apní burí rawish se báz áen; aur main un kí badkirdári aur gunáh ko mu'áf karun. 4 Tab Yarmiyáh ne Bárúk bin Naiyiriyáh ko buláyá, aur Bárúk ne KHUDÁWAND ká wuh sab kalám jo us ne Yarmiyáh se kiyá thá, us kí zabání kitáb ke us tumar men likhá. 5 Aur Yarmiyáh ne Bárúk ko hukm diyá, aur kahá, ki Main to majbúr hun; main KHUDÁWAND ke ghar men nahin já saktá: 6 par tú já, aur KHUDÁWAND ká wuh kalám jo tú ne mere munh se us tumar men likhá hai, KHUDÁWAND ke ghar men roze ke din logon ko parhkar suná; aur tamám Yahúdáh ke logon ko bhí jo apne shahron se áe hon, tú wuhí kalám parhkar suná. 7 Sháyad wuh KHUDÁWAND ke huzúr minnat karen, aur sab ke sab apní burí rawish se báz áen: kyünki KHUDÁWAND ká qahr o gazab jis ká us ne in logon ke khiláf ilán kiyá hai, shadíd hai. 8 Aur Bárúk bin Naiyiriyáh ne sab kuchh jaisá Yarmiyáh nabí ne us ko farmáyá thá, waisá hí kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar men KHUDÁWAND ká kalám us kitáb se parhkar sunáyá.

9 Aur sháh i Yahúdáh Yahúyaqim bin Yúsiyáh ke panchwen baras ke nauwen mahine men yun huá, ki Yarúshalem ke sab logon ne aur un sab ne jo Yahúdáh ke shahron se Yarúshalem men áe the, KHUDÁWAND ke huzúr roze kí manádí kí. 10 Tab Bárúk ne kitáb se Yarmiyáh kí báten KHUDÁWAND ke ghar men Jamariyáh bin Sáfan munshí kí kothri men úpar ke sahn ke darmiyan KHUDÁWAND ke ghar ke naye phatak ke madkhal par sab logon ke samne parh sunáin. 11 Jab Mikáyáh bin Jamariyáh bin Sáfan ne KHUDÁWAND ká wuh sab kalám jo us kitáb men thá suná, 12 to wuh utarkar bádsháh ke ghar munshí kí kothri men gayá, aur sab umará ya'ní Ilísama' munshí, aur

Diláyáh bin Sama'iyáh, aur Inátan bin 'Akbor, aur Jamariyáh bin Sáfan, aur Sidqiyáh bin Hananiyáh, aur sab umará wahán baith the. 13 Tab Mikáyáh ne wuh sab báten jo us ne suní thin jab Bárúk kitáb se parhkar logon ko sunátá thá, un se bayán kí. 14 Aur sab umará ne Yahúdí bin Nataniyáh bin Salamiyáh bin Kúshí ko Bárúk ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh tumar jo tú ne logon ko parhkar sunáyá hai, apne háth men le, aur chalá á. Pas Bárúk bin Naiyiriyáh wuh tumar lekar un ke pás áyá. 15 Aur unhon ne use kahá, ki Ab baith já, aur ham ko yih parhkar suná. Aur Bárúk ne un ko parhkar sunáyá. 16 Aur jab unhon ne wuh sab báten sunin, to darkar ek dusre ká munh takne lage, aur Bárúk se kahá, ki Ham yaqinan yih sab báten bádsháh se bayán karenge. 17 Aur unhon ne yih kahkar Bárúk se púchhá, ki Ham se kah, ki tú ne yih sab báten us kí zabání kyünkar likhine. 18 Tab Bárúk ne un se kahá, Wuh yih sab báten mujhe apne munh se kahtá gayá, aur main siyáhi se kitáb men likhtá gayá. 19 Tab umará ne Bárúk se kahá, ki Já, apne ap ko aur Yarmiyáh ko chhipá; aur koi na jáne ki tum kahán ho. 20 Aur wuh bádsháh ke pás sahn men gaye; lekin us tumar ko Ilísama' munshí kí kothri men rakh gaye; aur wuh báten bádsháh ko kah sunáin. 21 Tab bádsháh ne Yahúdí ko bhejá, ki tumar láe: aur wuh use Ilísama' munshí kí kothri men se le áyá; aur Yahúdí ne bádsháh aur sab umará ko jo bádsháh ke huzúr khare the, use parhkar sunáyá. 22 Aur bádsháh zamistání mahall men baithá thá, kyünki nauwan mahina thá; aur us ke samne angithí jal rahi thí. 23 Aur jab Yahúdí ne tin char warq parhe, to us ne use munshí ke qalam tarásh se kátá, aur angithí kí ág men dál diyá, yahan tak ki tamám tumar angithí kí ág se bhasam ho gayá. 24 Lekin wuh na dare, na unhon ne apne kapre phare, na bádsháh ne, na us ke mulázimon men se kisi ne, jinhon ne yih sab báten suní thin. 25 Lekin Inátan, aur Diláyáh, aur Jamariyáh ne bádsháh se 'arz kí, ki tumar ko na jaláe: par us ne un kí ek na suní.

26 Aur bádsháh ne sháhzáda Yarahmiel ko aur Shiráyáh bin 'Azriel aur Salamiyáh bin 'Abdiel ko hukm diyá, ki Bárúk munshí aur Yarmiyáh nabí ko giriftár karen; lekin KHUDÁWAND ne un ko chhipáyá.

27 Aur jab bádsháh túmár aur un báton ko, jo Bárúk ne Yarmiyáh kí zabání likhí thín, jalá chuká, to KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh par názil huá, 28 ki Tú दूसरा túmár le, aur us men wuh sab báten likh, jo pahle túmár men thín, jise sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ne jalá diyá. 29 Aur sháh i Yahúdáh Yahúyaqím se kah, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú ne túmár ko jalá diyá, aur kahá hai, ki Tú ne us men yún kyún likhá, ki Sháh i Bábul yaqínan áegá, aur is mulk ko gárat karegá, aur na is men insán báqí chhoregá, na haiwán? 30 Is liye sháh i Yahúdáh Yahúyaqím kí bábat KHUDÁWAND yún farmatá hai ki Us kí nasi men se koí na rahegá, jo Dáúd ke takht par baithé: aur us kí lách phenkí jáegi, táki din ko garmí men, aur rát ko pále men paí rahe. 31 Aur main us ko aur us kí nasi ko aur us ke mulázimon ko un kí badkirdári kí sazá dúngá; aur main un par aur Yarúshalem ke báhindon par aur Yahúdáh ke logon par wuh sab musíbat láungá, jis ká main ne un ke khiláf í'lán kiyá, par wuh shanawá na hue. 32 Tab Yarmiyáh ne दूसरा túmár liyá, aur Bárúk bin Naiyiriyáh munshí ko diyá; aur us ne us kitáb kí sab báten jise sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ne ág men jaláyá thá, Yarmiyáh kí zabání us men likhín: aur un ke siwá waisí hí aur bahut sí báten un men bahá dí gayín.

37 Aur Sidqiyáh bin Yúsiyáh jis kosháhi Bábul Nabúkadrázar ne mulk i Yahúdáh par bádsháh muqarrar kiyá thá, Kúniyáh bin Yahúyaqím kí jagah bádsháhí karne lagá. 2 Lekin ná us ne, na us ke mulázimon ne, na mulk ke logon ne KHUDÁWAND kí wuh báten sunín, jo us ne Yarmiyáh nabí kí ma'rifat farmái thín.

3 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yahúkal bin Salamiyáh aur Safaniyáh bin Ma'siyáh káhin kí ma'rifat Yarmiyáh nabí ko kahá bhejá, ki Ab hamáre

liye KHUDÁWAND hamáre Khudá se du'á kar. 4 Hanoz Yarmiyáh logon ke darmiyán áyá jáyá kartá thá: kyúnki unhon ne, abhí use qaidkháne men nahín dálá thá. 5 Is waqt Fir'aun kí fauj ne Misr se charhá kí: aur jab Kasdion ne jo Yarúshalem ká muhásara kiye the, is kí shuhrat suní, to wahán se chale gaye. 6 Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yarmiyáh nabí par názil huá, 7 ki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, yún farmatá hai, ki Tum sháh i Yahúdáh se jis ne tum ko merí taraf bhejá ki mujh se daryáft karo, yún kahná, ki Dekh, Fir'aun kí fauj jo tumhári madad ko niklí hai, apne mulk i Misr ko laut jáegi. 8 Aur Kasdí wápas ákar is shahr se laenge; aur ise fath karke ág se jaláenge. 9 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tum yih kahkar apne ap ko fareb na do, ki Kasdí zarúr hamáre pás se chale jáenge: kyúnki wuh na jáenge. 10 Aur agarchi tum Kasdion kí tamám fauj ko jo tum se laíthí hai, aisí shikast dete, ki un men se sírf zakhmí báqí rahte, taubhí wuh sab apne apne khaime se uíhte, aur is shahr ko jalá dete.

11 Aur jab Kasdion kí fauj Fir'aun kí fauj ke dar se Yarúshalem ke sámne se kúch kar gayí, 12 to Yarmiyáh Yarúshalem se niklá, ki Binyamín ke íláqe men jákar wahán logon ke darmiyán apná hissa le. 13 Aur jab wuh Binyamín ke phátak par pahunchá, to wahán pahrewálon ká dároga thá, jis ká nám Iriyáh bin Salamiyáh bin Hananiyáh thá, aur us ne Yarmiyáh nabí ko pakrá, aur kahá, ki Tú Kasdion kí taraf bhágá játá hai. 14 Tab Yarmiyáh ne kahá, Yih jhúth hai, main Kasdion kí taraf bhágá nahín játá: par us ne us kí ek na suní: par Iriyáh Yarmiyáh ko pakarkar umará ke pás láyá. 15 Aur umará Yarmiyáh par gazabnák hue, aur use mára, aur Yúnatan munshí ke ghar men use qaid kiyá; kyúnki unhon ne us ghar ko qaidkhána baná rakkhá thá. 16 Jab Yarmiyáh qaidkháne men aur us ke takhhanon men dákhil hokar bahut dinon tak wahán rah chuká; 17 to Sidqiyáh bádsháh ne ádmí bhejkar use nikálwáyá: aur apne mahall men us se khufya taur se daryáft kiyá, ki Kyá

KHUDAWAND kí taraf se koi kalám hai? aur Yarmiyáh ne kahá, ki Hai. Kyünki us ne farmáya hai, ki Tú sháh i Bábul ke hawále kiyá jáegá. 18 Aur Yarmiyáh ne Sidqiyáh bádsháh se kahá, ki Main ne terá, aur tere mulázimon ká, aur in logon ká kyá gunáh kiyá hai, ki tum ne mujhe qaidkháne men dálá hai? 19 Ab tumháre nabí kahán hain, jo tum se rubuwwat karte aur kahte the, ki Sháh i Bábul tum par aur is mulk par charháí nahín karegá? 20 Ab, ai bádsháh, mere áqá, merí sun; merí darkhwást qubúl farmá, aur mujhe Yúnatan munshí ke ghar men wápas na bhej, aisá na ho, ki main wahán mar jáún. 21 Tab Sidqiyáh bádsháh ne hukm diyá, aur unhon ne Yarmiyáh ko qaidkháne ke sahn men rakkhá, aur har roz use nánbáfon ke mahalle se ek rotí lekar dete rahe, jab tak ki shahr men rotí mil saktí thí. Pas Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

38 Phir Safatiyáh bin Mattán aur Jidaliyáh bin Fashhúr aur Yúkal bin Salamiyáh aur Fashhúr bin Malkiyáh ne wuh báten jo Yarmiyáh sab logon se kahtá thá sunín; wuh kahtá thá, 2 KHUDAWAND yún farmátá hai, ki Jo koi is shahr men rahegá, wuh talwár aur kál aur wabá se maregá; aur jo Kasdion men já millegá, wuh zinda rahegá, aur us kí ján us ke liye ganímat hogí, aur wuh jítá rahegá. 3 KHUDAWAND yún farmátá hai, ki Yih shahr yaqínan sháh i Bábul kí fauj ke hawále kar diyá jáegá, aur wuh ise le legá. 4 Is liye umará ne bádsháh se kahá, Ham tujh se 'arz karte hain ki is ádmí ko qatl karwá; kyünki yih jangí mardon ke háthon ko, jo is shahr men báqí hain, aur sab logon ke háthon ko un se aisí báten kahkar sust kartá hai: kyünki yih shakhs in logon ká kхайr-khwáh nahín, balki badkhwáh hai. 5 Tab Sidqiyáh bádsháh ne kahá, Wuh tumháre qábú men hai: kyünki bádsháh tumháre khaláf kuchh nahín kar saktá. 6 Tab unhon ne Yarmiyáh ko pakarkar Malkiyáh sháh-záde ke hauz men jo qaidkháne ke sahn men thá dál diyá: aur unhon ne Yarmiyáh ko rasse se bándhkar latkáyá. Aur hauz men kuchh pání

na thá, balki kích thí: aur Yarmiyáh kích men dhas gayá. 7 Aur jab 'Abd Malik Kúshí ne jo sháhí mahall ke khwájasaraon men se thá suná, ki unhon ne Yarmiyáh ko hauz men dál diyá hai, jab ki bádsháh Binyamin ke phátak men baithá thá, 8 to 'Abd Malik bádsháh ke mahall se niklá, aur bádsháh se yún 'arz kí, 9 ki Ai bádsháh, mere áqá, in logon ne Yarmiyáh nabí se jo kuchh kiyá burá kiyá; kyünki unhon ne use hauz men dál diyá hai, aur wuh wahán bhúk se mar jáegá: kyünki shahr men rotí nahín hai. 10 Tab bádsháh ne 'Abd Malik Kúshí ko yún hukm diyá, kí Tú yahán se tis ádmí apne sáth le, aur Yarmiyáh nabí ko peshtar is se kí wuh mar jáe hauz men se nikál. 11 Aur 'Abd Malik un ádmion ko jo us ke pás the, apne sáth lekar bádsháh ke mahall men khazáne ke niche gayá, aur puráne chithre aur puráne sare hue latte wahán se liye, aur unko rassiyon ke wasíle se hauz men Yarmiyáh ke pás latkáyá. 12 Aur 'Abd Malik Kúshí ne Yarmiyáh se kahá, ki In puráne chithron aur sare hue latton ko rassi ke niche apní bagal tale rakh. Aur Yarmiyáh ne waisá hí kiyá. 13 Aur unhon ne rassiyon se Yarmiyáh ko khenchá, aur hauz se báhar nikálá: aur Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

14 Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh nabí ko KHUDAWAND ke ghar ke tisre madkhal men apne pás bulwáyá, aur bádsháh ne Yarmiyáh se kahá, Main tujh se ek bát púchhtá hún; tú mujh se kuchh na chhipá. 15 Aur Yarmiyáh ne Sidqiyáh se kahá, ki Agar main tujh se kholkar bayán karún, to kyá tú mujhe yaqínan qatl na karegá? aur agar main tujhe saláh dún, to tú na manegá. 16 Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh ke sámne tanháí men kahá, Zinda KHUDAWAND kí qasam, jo hamárá janon ká khalíq hai, kí na main tujhe qatl karúngá, aur na un ke hawále karúngá jo terí ján ke khwáhán hain. 17 Tab Yarmiyáh ne Sidqiyáh se kahá, kí KHUDAWAND, lashkaron ká Khudá, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, kí Yaqínan agar tú nikalkar sháh i Bábul ke umará ke pás chalá jáegá, to terí ján bach

jaegi, aur yih shahr ág se jaláyá na jaegá; aur tú aur terá gharána zinda rahegá: 18 par agar tú sháh i Bábul ke umará ke pás na jaegá, to yih shahr Kasdion ke hawále kar diyá jaegá; aur wuh ise jalá denge, aur tú un ke háth se rihái na paegá. 19 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yarmiyáh se kahá, ki Main un Yahúdíon se dartá hún, jo Kasdion se já mile hai, aisá na ho, ki wuh mujhe un ke hawále karen, aur wuh mujh par ta'na máren. 20 Aur Yarmiyáh ne kahá, Wuh tujhe hawála na karenge; main teri minnat kartá hún, tú KHUDÁWAND kí bát, jo main tujh se kahtá hún, mán le: is se terá bhalá hogá, aur teríján bach jaegi. 21 Par agar tú jáne se inkár kare, to yihí kalám hai jo KHUDÁWAND ne mujh par zahir kiyá, 22 ki Dekh, wuh sab 'auraten jo sháh i Yahúdáh ke mahall men báqi hai, sháh i Bábul ke umará ke pás pahunchái jaengi, aur kahengi, ki Tere doston ne tujhe fareb diyá, aur tujh par gálib áe: jab tere pánw kich men dhas gaye, to wuh ulte phir gaye. 23 Aur wuh teri sab biwiyon aur tere beton ko Kasdion ke pás nikál le jaenge: aur tú bhí un ke háth se rihái na paegá, balki sháh i Bábul ke háth men giriftár hogá: aur tú is shahr ke ág se jaláe jáne ká bá'is hogá. 24 Tab Sidqiyáh ne Yarmiyáh se kahá, ki In báton ko koí na jáne, to tú mára na jaegá. 25 Par agar umará sun len, ki main ne tujh se bát chit ki, aur wuh tere pás ákar kahen, ki Jo kuchh tú ne bádsháh se kahá, aur jo kuchh bádsháh ne tujh se kahá, ab ham par zahir kar: ham se na chhipá, aur ham tujhe qatl na karenge; 26 tab tú un se kahná, ki Main ne bádsháh se 'arz kí thí, ki mujhe phir Yúnatan ke ghar men wápas na bheje, ki wahán marún. 27 Tab sab umará Yarmiyáh ke pás áe, aur us se púchhá: aur us ne in sab báton ke mutábíq, jo bádsháh ne farmái thín, un ko jawáb diyá. Aur wuh us ke pás se chup hokar chale gaye; kyúnci asl mu'amala un ko ma'lúm na húa. 28 Aur jis din tak Yarúshalem fath na húa, Yarmiyáh qaid-kháne ke sahn men rahá, aur jab Yarúshalem fath húa to wuh wahín thá.

39 Sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke nauwen baras ke daswen mahíne men sháh i Bábul Nabúkadrazar apní tamám fauj lekar Yarúshalem par chah áyá, aur us ká muhásara kiyá. 2 Sidqiyáh ke gyá-rahwen baras ke chauthe mahíne kí nauwín táríkh ko shahr kí fasíl men rakhna ho gayá: 3 aur sháh i Bábul ke sab sardár ya'ní Naiyirgal Sarázar, Samgar Nabú, Sarsakim, khwájasaráon ká sardár, Naiyirgal Sarázar, majúsion ká sardár aur sháh i Bábul ke báqi sardár dákhil hue, aur darmiyáni phátak par baithe. 4 Aur sháh i Yahúdáh Sidqiyáh aur sab jangi mará un ko dekhkar bháge, aur donon diwáron ke darmiyán, jo phá-
 tak sháhí bág ke barábar thá, us se wuh rát hí rát bhág nikle, aur biyábán kí ráh lí. 5 Lekin Kasdion kí fauj ne un ká pichhá kiyá, aur Yarihú ke maidán men Sidqiyáh ko já liyá: aur us ko pakarkar Riblah men sháh i Bábul Nabúkadrazar ke pás Hamát ke 'iláqe men le gaye, aur us ne us par fatwá diyá. 6 Aur sháh i Bábul ne Sidqiyáh ke beton ko Riblah men us kí ánkhon ke sámne zabh kiyá: aur Yahúdáh ke sab shurafá ko bhí qatl kiyá. 7 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen nikál dálín, aur Bábul ko le jáne ke liye use zanjiron se jakrá. 8 Aur Kasdion ne sháhí mahall ko aur logon ke gharon ko ág se jalá diyá, aur Yarúshalem kí fasíl ko girá diyá. 9 Is ke ba'd jilaudáron ká sardár Nabúzarádán báqi logon ko jo shahr men rah gaye the, aur un ko jo us kí taraf hokar us ke pás bhág áe the, ya'ní qaum ke sab báqi logon ko asír karke Bábul ko le gayá. 10 Par qaum ke miskínon ko jin ke pás kuchh na thá, jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne Yahúdáh ke mulk men rahne diyá, aur usí waqt un ko tákistán aur khet bakhshe. 11 Aur sháh i Bábul Nabúkadrazar ne Yarmiyáh kí bábat jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ko tákíd karke yún kahá, 12 ki Use lekar us par khúb nigáh rakh, aur use kuchh dukh na de; balki tú us se wuhí kar, jo wuh tujhe kahe. 13 So jilaudáron ke sardár Nabúzarádán Nabúshazbán khwájasaráon ke sardár aur Naiyirgal Sarázar, majúsion ke sardár, aur Bábul ke sab sardáron

ne ádmí bhejkar 14 Yarmiyáh ko qaidkháne ke sahn se nikalwá liyá, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ke supurd kiyá, ki use ghar le jae : so wuh logon ke sáth rahne lagá.

15 Aur jab Yarmiyáh qaidkháne ke sahn men band thá, KHUDÁWAND ká yih kalám us par názil húa, 16 ki Já, 'Abd Malík Kúshí se kah, ki RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yun farmatá hai, kí Dekh, main apní báten is shahr kí bhalái ke liye nahín, balki kharábí ke liye, púri karúngá; aur wuh us roz tere sámne púri hongí. 17 Par us din main tujhe rihái dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai: aur tú un logon ke hawále na kiyá jáegá, jin se tú dartá hai. 18 Kyúнки main tujhe zarúr bacháúngá, aur tú talwár se mará na jáegá; balki terí ján tere liye ganímat hogí: is liye ki tú ne mujh par tawakkul kiyá, KHUDÁWAND farmatá hai.

40 Wuh kalám jo Khudá kí taraf se Yarmiyáh par názil húa, is ke ba'd kí jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne us ko Rámah se rawána kar diyá, jab us ne use hathkariyon se jakrá húa un sab asíron ke darmiyán páyá, jo Yarúshalem aur Yahúdáh ke the, jin ko asír karke Bábul ko le já rahe the. 2 Aur jilaudáron ke sardár ne Yarmiyáh ko lekar us se kahá, ki KHUDÁWAND tere Khudá ne is balá kí jo is jagah par áí khabar dí thí: 3 so KHUDÁWAND ne use názil kiyá, aur us ne apne qaul ke mutábíq kiyá; kyúнки tum logon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá, aur us kí nahín suní, is liye tumhárá yih hál húa. 4 Aur dekh, áj main tujhe in hathkariyon se jo tere háthon men hain rihái detá hun. Agar mere sáth Bábul chalna terí nazar men bihtar ho, to chal, aur main tujh par khub nigáh rakkhúngá; aur agar mere sáth Bábul chalna terí nazar men burá lage, to yahín rah: tamám mulk tere sámne hai; jahán terá jí cháhe aur tú munásib jáne, wahín chalá já. 5 Wuh wahín thá, ki us ne phir kahá, Tú Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ke pás, jise sháh i Bábul ne Yahúdáh ke shahron ká hákim kiyá hai, chalá já, aur logon ke darmiyán us ke sáth rah: warna

jahán terí nazar men bihtar ho, wahín chalá já. Aur jilaudáron ke sardár ne use kharák aur in'ám dekar rukhsat kiyá. 6 Tab Yarmiyáh Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men gayá, aur us ke sáth un logon ke darmiyán, jo us mulk men báqí rah gaye the, rahne lagá.

7 Jab lashkaron ke sab sardáron ne aur un ke ádmíon ne, jo maidán men rah gaye the, suná, kí sháh i Bábul ne Jidaliyáh bin Akhíqám ko mulk ká hákim muqarrar kiyá hai, aur mardon, aur 'auraton, aur bachchon ko, aur mamlukat ke miskínon ko jo asír hokar Bábul ko na gaye the, us ke supurd kiyá hai, 8 to Ismá'íl bin Nataniyáh aur Yúhanán, aur Yúnatan, baní Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat, aur baní 'Ífi Natúfatí, aur Yazaniyáh bin Ma'kátí, apne ádmíon ke sáth Jidaliyáh ke pás Misfáh men áe. 9 Aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ne un se aur un ke ádmíon se qasam khákar kahá, kí Tum Kasdíon kí khidmatguzári se na daro: apne mulk men baso, aur sháh i Bábul kí khidmat karo, to tumhárá bhalá hogá. 10 Aur dekho, main to is liye Misfáh men rahtá hun kí jo Kasdí hamáre pás áen un kí khidmat men házir rahún: par tum mai aur tábistání mewe, aur tel jama' karke apne bartanon men rakkho, aur apne shahron men jin par tum ne qabza kiyá hai baso. 11 Aur isí tarah jab un sab Yahúdíon ne jo Moáb, aur baní Ammon, aur Adom, aur tamám mamálik men the suná, kí sháh i Bábul ne Yahúdáh ke chand logon ko rahne diyá hai, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfan ko un par hákim muqarrar kiyá hai; 12 to sab Yahúdí har jagah se jahán wuh tittar bittar kiye gaye the laute, aur Yahúdáh ke mulk men Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe, aur mai aur tábistání mewe kasrat se jama' kiye.

13 Aur Yúhanán bin Qaríh aur lashkaron ke sab sardár jo maidánon men the, Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe. 14 Aur us se kahne lage, Kyá tú jántá hai, kí baní 'Ammon ke bádsháh Ba'ís ne Ismá'íl bin Nataniyáh ko is liye bhejá hai, kí tujhe qatl kare? Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne un ká yaqín na kiyá. 15 Aur

Yúhanán bin Qaríh ne Misfáh men Jidaliyáh se tanháí men kahá, ki Ijázat ho, to main Ismá'íl bin Nataniyáh ko qatl karún, aur is ko kol na jánegá: wuh kyún tujhe qatl kare, aur sab Yahúdí, jo tere pás jama' húe hain, paráganda kiye jáen, aur Yahúdáh ke báqí mánda log halák hon? 16 Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne Yúhanán bin Qaríh se kahá, Tú aisá kám hargiz na karná: kyúnki tú Ismá'íl kí bábat jhúth kahtá hai.

41 Aur sátwen mahíne men yún húá, ki Ismá'íl bin Nataniyáh bin Ilísama' jo sháhí nasí se aur bádsháh ke sardáron men se thá, das ádmi sáth lekar Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men áyá; aur unhon ne wahán Misfáh men milkar kháná kháyá. 2 Tab Ismá'íl bin Nataniyáh un das ádmiyon samet jo us ke sáth the uthá, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfán ko, jise sháh i Bábul ne mulk ká hákim muqarrar kiyá thá, talwár se mára, aur use qatl kiyá. 3 Aur Ismá'íl ne un sab Yahúdíon ko jo Jidaliyáh ke sáth Misfáh men the, aur Kasdí sipáhíon ko jo wahán házir the qatl kiyá. 4 Aur jab wuh Jidaliyáh ko már chuká, aur kisi ko khabar na hui, to us ke dúsre din yún húá, 5 ki Síkm aur Sailá, aur Sámariya se kuchh log jo sab ke sab assí ádmi the, dárhí mundáe, aur kapre pháre, aur apne ap ko ghráyal kiye, aur hadye aur lubán háthon men liye húe wahán áe, táki KHUDÁWAND ke ghar men guzranen. 6 Aur Ismá'íl bin Nataniyáh Misfáh se un ke istiqbál ko niklá, aur rotá húá chalá: aur yún húá, ki jab wuh un se milá, to un se kahne lagá, ki Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás chalo. 7 Aur phir jab wuh shahr ke wast men pahunchhe, to Ismá'íl bin Nataniyáh aur us ke sáthíon ne un ko qatl karke hauz men phenk diyá. 8 Par un men se das ádmi the, jinhon ne Ismá'íl se kahá, ki Ham ko qatl na kar: kyúnki hamáre gehún, aur jau, aur tel, aur shahd ke zakhíre kheton men poshída hain. So wuh báz rahá, aur un ko un ke bháiyon ke sáth qatl na kiyá. 9 Aur wuh hauz jis men Ismá'íl ne un logon kí lashon ko phenká thá, jin ko us ne Jidaliyáh ke sáth qatl kiyá, (wuhí hai, jise Ásá bádsháh ne sháh i Isráíl

Ba'shá ke dar se banáyá thá,) aur Ismá'íl bin Nataniyáh ne us ko maqtulon kí lashon se bhar diyá. 10 Tab Ismá'íl sab báqí logon ko, ya'ní sháhzádíon aur un sab logon ko jo Misfáh men rahte the, jin ko jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne Jidaliyáh bin Akhíqám ke supurd kiyá thá, asír karke le gayá: Ismá'íl bin Nataniyáh un ko asír karke rawána húá, ki par hokar baní 'Ammon men já pahunchhe.

11 Lekin jab Yúhanán bin Qaríh ne aur lashkar ke sab sardáron ne jo us ke sáth the, Ismá'íl bin Nataniyáh kí tamám sharárat kí bábat jo us ne kí thi suná, 12 to wuh sab logon ko lekar us se larne ko gaye, aur Jiba'un ke bare taláb par use já liyá. 13 Aur yún húá, ki jab un sab logon ne, jo Ismá'íl ke sáth the, Yúhanán bin Qaríh ko aur us ke sáth sab faují sardáron ko dekhá, to wuh khush húe. 14 Tab wuh sab log jin ko Ismá'íl Misfáh se pakař le gayá thá, palte, aur Yúhanán bin Qaríh ke pás wápas áe. 15 Par Ismá'íl bin Nataniyáh áth ádmiyon ke sáth Yúhanán ke sámne se bhág niklá, aur baní 'Ammon kí taraf chalá gayá. 16 Tab Yúhanán bin Qaríh aur wuh faují sardár jo us ke hamrah the, sab báqí mánda logon ko wápas láe, jin ko Ismá'íl bin Nataniyáh Jidaliyáh bin Akhíqám ko qatl karne ke ba'd Misfáh se le gayá thá, ya'ní jangí mardon aur 'auraton aur larcon aur khwájasaráon ko, jin ko wuh Jiba'un se wápas láyá: 17 aur wuh rawána húe aur saráe Kimhám men jo Baitlahm ke nazdík hai á rahe, táki Misr ko jáen, 18. kyúnki wuh Kasdíon se dare: is liye ki Ismá'íl bin Nataniyáh ne Jidaliyáh bin Akhíqám ko, jise sháh i Bábul ne us mulk par hákim muqarrar kiyá thá, qatl kar dálá.

42 Tab sab faují sardár aur Yúhanán bin Qaríh aur Yazaniyáh bin Húsa'iyáh aur adná o a'lá sab log áe, 2 aur YarmiYáh nabí se kahá, Tú dekhtá hai, ki ham bahuton men se chand hí rah gaye hain: hamáři darkhwást qubúl kar aur apne KHUDÁWAND Khudá se hamáre liye, hán, is tamám baqiye ke liye, du'á kar, 3 táki KHUDÁWAND, terá Khudá, ham ko

wah ráh jis men ham chalen, aur wuh kám jo ham karen, batlá de. 4 Tab Yarmiyáh nabí ne un se kahá, Main ne sun liyá ; dekho, ab main KHUDÁWAND tumháre Khudá se tumháre kahne ke mutábíq du'á karúngá ; aur jo jawáb KHUDÁWAND tum ko degá, main tum ko sunáúngá : main tum se kuchh na chhipáúngá. 5 Aur unhon ne Yarmiyáh se kahá, ki Jo kuchh KHUDÁWAND terá Khudá teri ma'rifat ham se farmáe, agar ham us par 'amal na karen, to wuh hamáre khiláf sachchá aur wafádár gawáh ho. 6 Khwáh bhalá ma'lúm ho, khwáh burá, ham KHUDÁWAND apne Khudá ká hukm, jis ke huzúr ham tujhe bhejte hain, mánege ; táki jab ham KHUDÁWAND apne Khudá kí farmánbardári karen, to hamará bhalá ho.

7 Ab das din ke ba'd yún húa, ki KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh par názil húa. 8 Aur us ne Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron ko jo us ke sáth the, aur adná o a'lá sab ko buláyá, 9 aur un se kahá, ki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá, jis ke pás tum ne mujhe bhejá ki main us ke huzúr tumhári darxhwást pesh karún, yún farmátá hai : 10 Agar tum is mulk men thahre rahoge, to main tum ko barbád nahín, balki ábád karúngá ; aur ukháúngá nahín, balki lagáúngá : kyúнки main us badi se jo main ne tum se kí hai báz áyá. 11 Sháh i Bábul se, jis se tum darte ho, na daro, KHUDÁWAND farmátá hai ; us se na daro : kyúнки main tumháre sáth hún, ki tum ko bacháún, aur us ke háth se chhuráún. 12 Aur main tum par rahm karúngá, táki wuh tum par rahm kare, aur tum ko tumháre mulk men wápas jáne ki ijázat de. 13 Lekin agar tum kaho, ki Ham phir is mulk men na rahenge ; aur KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na mánege ; 14 aur kaho, ki Nahín ; ham to mulk i Misr men jáenge, jahán na larái dekhenge, na turhí kí áwáz sunenge, na bhúk se rotí ko tarsenge ; aur ham to wahín basenge : 15 to, ai Yahúdáh ke báqi logo, KHUDÁWAND ká kalám suno. RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Agar tum wáq'í Misr men jákar basne par ámáda ho, 16 to yún hogá, ki wuh talwár jis se

tum darte ho, Mulk i Misr men tum ko já legí, aur wuh kál jis se tum hirasán ho, Misr tak tumhárá picchá karegá ; aur tum wahín maroge. 17 Balki yún hogá, ki wuh sab log jo Misr ká rukh karte hain, ki wahán jákar rahen, talwár aur kál aur wabá se marenge : un men se koi báqi na rahegá, aur na koi us bát se, jo main un par názil karúngá, bachegá. 18 Kyúнки RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki jis tarah merá qahr o gazab Yarúshálem ke báhindon par názil húa, usí tarah merá qahr tum par bhí, jab tum Misr men dákhil hoge, názil hogá : aur tum la'nat o hairat aur ta'n o tashní' ká bá'is hoge ; aur is mulk ko tum phir na dekhoge. 19 Ai Yahúdáh ke báqi mánda logo, KHUDÁWAND ne tumhári bábat farmáyá hai, ki Misr men na jáo : yaqín jáno, ki main ne áj tum ko jatá diyá hai. 20 Fi'lhaqíqat tum ne apní jánon ko fareb diyá hai ; kyúнки tum ne mujh ko KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr yún kahkar bhejá, ki Tú KHUDÁWAND hamáre Khudá se hamáre liye du'á kar ; aur jo kuchh KHUDÁWAND hamará Khudá kahe, ham par záhir kar, aur ham us par 'amal karenge : 21 aur main ne áj tum par yih záhir kar diyá hai ; taubhí tum ne KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ko, yá kisi bát ko, jis ke liye us ne mujhe tumháre pás bhejá hai, nahín maná. 22 Ab tum yaqín jáno, ki tum us mulk men jahán jáná aur rahná cháhte ho, talwár aur kál aur wabá se maroge.

43 Aur yún húa, ki jab Yarmiyáh sab logon se wuh sab báten jo KHUDÁWAND un ke Khudá ne us kí ma'rifat farmái thin, ya'ní yih sab báten kah chuká, 2 to Azariyáh bin Húsa'iyáh aur Yúhanán bin Qaríh aur sab magrúr logon ne Yarmiyáh se yún kahá, ki Tú jhúth boltá hai : KHUDÁWAND hamáre Khudá ne tujhe yih kahne ko nahín bhejá, ki Misr men basne ko na jáo ? 3 balki Bárúk bin Nalyiriyáh tujhe ubhártá hai, ki tú hamára mukhálif ho, táki ham Kasdion ke háth men giriftár hon, aur wuh ham ko qatl karen, aur asír karke Bábul ko le jáen. 4 Pas Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron aur sab logon ne KHUDÁ-

WAND ká yih hukm, ki wuh Yahúdáh ke mulk meñ raheñ, na máná. 5 Par Yúhanán bin Qaríh aur sab faují sardáron ne Yahúdáh ke sab báqí logon ko jo tamám qaumon meñ se jahán jahán wuh tittar bittar kiye gaye the, aur Yahúdáh ke mulk meñ basne ko wápas áe the, sáth liyá; 6 ya'ní mardon aur 'auraton aur bachchon, aur sháhzádion, aur jis kisi ko jilaudáron ke sardár Nabúzarádán ne Jidalíyáh bin Akhíqám bin Sáfan ke sáth chhorá thá, aur Yarmiyáh nabí aur Bárúk bin Naiyiriyáh ko sáth liyá; 7 aur wuh mulk i Misr meñ áe; kyünki unhon ne KHUDÁWAND ká hukm na máná: pas wuh Tahfanhís meñ pahunche. 8 Tab KHUDÁWAND ká kalám Tahfanhís meñ Yarmiyáh par názil huá, 9 kí Baré patthar apne háth meñ le, aur un ko Fir'aun ke mahall ke madkhal par, jo Tahfanhís meñ hai, baní Yahúdáh kí ánkhon ke sámne chúne se farsh men lagá; 10 aur un se kah, ki RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yün farmatá hai, kí Dekho, main apne khidmatguzár sháh i Bábul Nabúkadrazar ko buláungá, aur in pattharon par, jin ko main ne lagáya hai, us ká takht rakkhúngá; aur wuh in par apná qálin bichháegá. 11 Aur wuh ákar mulk i Misr ko shikast degá; aur jo maut ke liye haiñ maut ke, aur jo asíri ke liye haiñ asíri ke, aur jo talwár ke liye haiñ talwár ke hawále karegá. 12 Aur main Misr ke butkhánon meñ ág bharkáungá, aur wuh un ko jaláegá, aur asir karke le jáegá: aur jaise charwáhá apná kaprá lapettá hai, waise hí wuh zamín i Misr ko lapetegá; aur wahán se salámat chalá jáegá. 13 Aur wuh Bait Shams ke sutúnon ko jo mulk i Misr meñ haiñ toregá, aur Misríon ke butkhánon ko ág se jalá degá.

44 Wuh kalám jo un sab Yahúdíon kí bábat jo mulk i Misr meñ Mijdál ke 'iláqe, aur Tahfanhís, aur Núf, aur Fatrús meñ baste the, Yarmiyáh par názil huá, 2 kí RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yün farmatá hai, kí Tum ne wuh tamám musibat, jo main Yarúshalem par aur Yahúdáh ke sab shahron par láyá hün, dekhí; aur dekho, ab wuh wirán aur gairábád haiñ, 3 us

sharát ke sabab se, jo unhon ne mujhe gazabnák karne ko kí, kyünki wuh gairma'búdon ke áge bakhúr jaláne ko gaye, aur un kí 'ibádat kí, jin ko na wuh jánte the, na tum, na tumháre bápádá. 4 Aur main ne apne tamám khidmatguzár nabíon ko tumháre pás bhejá, un ko barwaqt yün kahkar bhejá, kí Tum yih nafratí kám, jis se main nafrat rakhtá hün, na karo. 5 Par unhon ne na suná, na kán lagáya, kí apní burái se báz áen, aur gairma'búdon ke áge bakhúr na jaláen. 6 Is liye merá qahr o gazab názil huá, aur Yahúdáh ke shahron aur Yarúshalem ke bazáron par bharká; aur wuh kharáb aur wirán hue jaise ab haiñ. 7 Aur ab KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yün farmatá hai, kí Tum kyün apní jánon se aisí bañi badí karte ho, kí Yahúdáh meñ se mard o zan aur tifi o shírkhwár kát dále jáen, aur tumhárá kí báqí na rahe; 8 kí tum mulk i Misr meñ, jahán tum basne ko gaye ho, apne a'mál se aur gairma'búdon ke áge bakhúr jalákar mujh ko gazabnák karte ho, kí nest kiye jáo, aur rú e zamín kí sab qaumon ke darmiyán la'nat o malámat ká bá'is bano? 9 Kyá tum apne bápádá kí sharát aur Yahúdáh ke bádsháhon aur un kí biwiyon kí aur khud apní aur apní biwiyon kí sharát, jo tum ne Yahúdáh ke mulk meñ aur Yarúshalem ke bazáron meñ kí, bhúl gaye ho? 10 Wuh áj ke din tak na firotan hue, na dare, aur merí sharí'at o áin par, jin ko main ne tumháre aur tumháre bápádá ke sámne rakkhá, na chale. 11 Is liye RABB u'l afwáj, Isráíl ká Khudá, yün farmatá hai, kí Dekho, main tumháre khiláf ziyánkári par ámáda húngá, táki tamám Yahúdáh ko nest karún. 12 Aur main Yahúdáh ke báqí logon ko, jinhon ne mulk i Misr ká rukh kiyá hai, kí wahán jákar basen, pakrúngá; aur wuh mulk i Misr hí meñ nábúd hongé; wuh talwár aur kál se halák hongé; un ke adná o a'lá nábúd hongé, wuh talwár aur kál se faná ho jáenge: aur la'nat o hairat aur ta'n o tashní' ká bá'is hongé. 13 Aur main un ko, jo mulk i Misr meñ basne ko játe haiñ, usí tarah sazá dúngá, jis tarah main ne Yarúshalem ko talwár aur kál aur

wabá se sazá dí hai: 14 pas Yahúdáh ke báqí logon men se, jo mulk i Misr men basne ko játe hain, na koi bachegá, na báqí rahegá, ki wuh Yahúdáh kí sarzamín men wápas áen, jis men ákar basne ke wuh mushtáq hain: kyúnci bhágkar bach nikalnewálon ke siwá koi wápas na áegá.

15 Tab sab mardon ne, jo jánte the ki un kí bíwiyon ne gairma'budon ke liye bakhúr jaláyá hai, aur sab 'auraton ne jo pás kharí thín, ek barí jamá'at, ya'ní sab logon ne jo mulk i Misr men Fatrús men já base the, Yarmiyáh ko yún jawáb diyá, 16 ki Yih bát jo tú ne KHUDÁWAND ká nám lekar ham se kahí, ham kabhí na mánenge. 17 Balki ham to usí bát par 'amal karenge, jo ham khud kahte hain, ki ham ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláenge, aur tapáwan tapáenge, jis tarah ham aur hamáre bápádá, hamáre bádsháh, aur hamáre sardár Yahúdáh ke shahron aur Yarúshalem ke bázaron men kiyá karte the: kyúnci us waqt ham khúb kháte píte aur khushhál aur musibaton se mahfúz the. 18 Par jab se ham ne ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláná aur tapáwan tapáná chhor diyá, tab se ham har chíz ke muhtáj hain, aur talwár aur kál se faná ho rahe hain. 19 Aur jab ham ásmán kí malika ke liye bakhúr jaláti aur tapáwan tapáti thín, to kyá ham ne apne shaharon ke bagair us kí 'ibádat ke liye kulche pakáe, aur tapáwan tapáe the? 20 Tab Yarmiyáh ne un sab mardon aur 'auraton ya'ní un sab logon se, jinhon ne use jawáb diyá thá, kahá, 21 Kyá wuh bakhúr, jo tum ne aur tumháre bápádá aur tumháre bádshahon aur umará ne ra'iyat ke sáth Yahúdáh ke shahron aur Yarúshalem ke bázaron men jaláyá, KHUDÁWAND ko yád nahín? kyá wuh us ke khayál men nahín áyá? 22 Pas tumháre bada'mál aur nafratí kámon ke sabab se KHUDÁWAND bardásht na kar saká; is liye tumhárá mulk wíran húa, aur hairat o la'nat ká bá'is baná, jis men koi basnewála na rahá, jaisá ki áj ke din hai. 23 Chúnki tum ne bakhúr jaláyá, aur KHUDÁWAND ke gunahgárhahre, aur us kí áwáz ke shanawá na hue, aur na us kí shari'at, na us ke áin,

na us kí shahádaton par chale; is liye yih musibat jaisí ki ab hai, tum par á pari.

24 Aur Yarmiyáh ne sab logon aur sab 'auraton se yún kahá, ki Ai tamám baní Yahúdáh, jo mulk i Misr men ho, KHUDÁWAND ká kalám suno. 25 RABB u'í afwáj, Isráíl ká Khudá, yún farmátá hai, ki Tum ne aur tumhári bíwiyon ne apní zabán se kahá, ki A'smán kí malika ke liye bakhúr jaláne aur tapáwan tapáne kí jo nazren ham ne mání hain zarúr adá karenge, aur tum ne apne háthon se aisá hí kiyá: pas ab tum apní nazron ko qáim rakkho aur adá karo. 26 Is liye, ai tamám baní Yahúdáh, jo mulk i Misr men baste ho, KHUDÁWAND ká kalám suno: Dekho, KHUDÁWAND farmátá hai, main ne apne buzurg nám kí qasam khái hai, ki ab merá nám Yahúdáh ke logon men tamám mulk i Misr men kisi ke munh se na niklegá, ki wuh kahe, Zinda Khudáwand KHUDÁ kí qasam. 27 Dekho, main neki ke liye nahín, balki badí ke liye un par nigrán húngá: aur Yahúdáh ke sab log, jo mulk i Misr men hain, talwár aur kál se halák hongé, yahan tak ki bi'lkull nest ho jáenge. 28 Aur wuh jo talwár se bachkar mulk i Misr se Yahúdáh ke mulk men wápas áenge, thore hongé; aur Yahúdáh ke tamám báqí log, jo mulk i Misr men basne ko gaye, jáenge ki kis kí bát qáim rahí, merí yá un kí. 29 Aur tumháre liye yih nishán hai, KHUDÁWAND farmátá hai, ki main isí jagah tum ko sazá dúngá, táki tum jáno ki tumháre khiláf merí báten musibat kí bábat yaqínan qáim rahengi: 30 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekho, main sháh i Misr Fir'aun Hufra' ko us ke mukhálifon aur jáni dushmanon ke hawále kar dúngá; jis tarah main ne sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ko sháh i Bábul Nabúkadrazar ke hawále kar diyá, jo us ká mukhálif aur jáni dushman thá.

45 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke chauthé baras men, jab Bárúk bin Naiyiriyáh Yarmiyáh kí zabání kalám ko kitáb men likh rahá thá, to Yarmiyáh ne us se kahá, 2 Ai Bárúk, KHUDÁWAND, Isráíl ká Khudá, terí bábat

yūn farmatā hai, 3 ki Tū ne kahā, Mujh par afsos! ki KHUDĀWAND ne mere dukh dard par gam bhī barhā diyā; main karāhte karāhte thak gayā, aur mujhe ārām na milā. 4 Tū us se yūn kahnā, ki KHUDĀWAND farmatā hai, Dekh, is tamām mulk men, jo kuchh main ne banāyā, girā dūngā, aur jo kuchh main ne lagāyā, ukhār phenkūngā. 5 Aur kyā tū apne liye umūr i 'azīm kī talāsh men hai? un kī talāsh chhor de: kyūnki, KHUDĀWAND farmatā hai, dekh, main tamām bashar par balā nāzil karūngā: lekin jahān kahīn tū jāe terī jān tere liye ganīmat thahrāūngā.

46 KHUDĀWAND kā kalām jo Yarmiyāh nabī par aqwām kī bābat nāzil hūā.

2 Misr kī bābat: shāh i Misr Fir'aun Nikoh kī fauj kī bābat jo daryā e Furāt ke kanāre par Karkimīs men thī, jis ko shāh i Bābul Nabūkadrāzar ne shāh i Yahūdāh Yahūyaqīm bin Yūsiyāh ke chauthe baras men shikast dī.

3 Sipar aur dhāl ko taiyār karo, aur larāī par chale āo. 4 Ghoron parsāz lagāo; al' sawāro, tum sawār ho, aur khōd pabīnkar niklo; nezon ko saiqal karo, baktar pahino. 5 Main un ko ghabrāe hūe kyūn dekhtā hūn? wuh palat gaye; un ke bahāduron ne shikast khāī, wuh bhāg nikle aur pīchhe phīrkar nahīn dekhte: kyūnki chāron taraf khāuf hai, KHUDĀWAND farmatā hai. 6 Na subūkpā bhāgne pāegā, na bahādur bach niklegā; shimāl men daryā e Furāt ke kanāre unhon ne thokar khāī aur gir pāre. 7 Yih kaun hai, jo daryā e Nīl kī mánind barhā chalā átā hai, jis kā pání sailāb kī mánind maujzan hai? 8 Misr Nīl kī tarāh uṭhtā hai, aur us kā pání sailāb kī mánind maujzan hai: aur wuh kahtā hai, ki Main charhūngā, aur zamīn ko chhipā lūngā; main ghahron ko aur un ke bāshindon ko nest kar dūngā. 9 Ghore barangekhta hon; rath hawā ho jāen; aur Kūsh o Fūt ke bahādur jo siparbardār hain, aur Lūdī jo kamānkashī aur tīrandāzī men māhir hain, niklen. 10 Kyūnki yih Khudāwand RABB u'l afwāj kā dīn, ya'nī intiqām kā roz hai, tāki wuh apne dushmanon se intiqām le: pas talwār

khā jāegi, aur ser hogī, aur un ke khūn se mast hogī: kyūnki Khudāwand, RABB u'l afwāj, ke liye shimālī sarzamin men daryā e Furāt ke kanāre ek zabīha hai. 11 Ai kunwārī dukhtar i Misr, Jilī'ād ko charh jā, aur balsān le; tū befāida tarāh tarāh kī dawāen isti'māl kartī hai; tū shifā na pāegi. 12 Qaumon ne terī ruswāī kā hāl sunā, aur zamīn tere nāla se ma'mūr ho gayī: kyūnki bahādur ek dūstre se ṭakrākar bāham gir gaye.

13 Wuh kalām jo KHUDĀWAND ne Yarmiyāh nabī ko shāh i Bābul Nabūkadrāzar ke āne aur mulk i Misr ko shikast dene ke bāre men farmāyā:

14 Misr men āshkārā karo, Mijdāl men ishtihār do; hān, Nūf aur Tahfanhīs men manādī karo: kaho, ki Apne āp ko taiyār kar; kyūnki talwār terī chāron taraf khāe jātī hai. 15 Tere bahādur kyūn bhāg gaye? wuh khāre na rah sake, kyūnki KHUDĀWAND ne un ko girā diyā. 16 Us ne bahuton ko gumrah kiyā, hān, wuh ek dūstre par gir pāre: aur unhon ne kahā, Uṭho, ham muhlik talwār ke zulm se apne logon men aur apne watan ko phir jāen. 17 Wuh wahān chillāe, ki Shāh i Misr Fir'aun barbād hūā; us ne muqarrara waqt ko guzar jāne diyā. 18 Wuh bādshāh, jis kā nām RABB n'l afwāj hai, yūn farmatā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, jaisā Tabūr paharon men aur jaisā Karmil samundar ke kanāre hai, waisā hi wuh āegā. 19 Ai betī, jo Misr men rahtī hai, asīri men jāne kā sāmān kar: kyūnki Nūf wīrān aur bhasam hogā, us men koi basnewālā na rahegā. 20 Misr nihāyat khūbsūrat bachhiyā hai; lekin shimāl se tabāhī ātī hai, balki ā pahunchī. 21 Us ke mazdūr sipāhī bhī us ke darmiyān moṭe bachhron kī mánind hain; par wuh bhī rūgardān hūe, wuh ikaṭthe bhāge, wuh khāre narah sake: kyūnki un kī halākat kā dīn un par ā gayā, un kī sazā kā waqt ā pahunchā. 22 Wuh sānp kī mánind chilchilāegi; kyūnki wuh fauj lekar charhāi kareṅge, aur kulhāre lekar lakaṭharon kī mánind us par charh āenge. 23 Wuh us kā jangal kāṭ dāleṅge, agarchi wuh aisā ghanā hai, ki koi us men se guzar nahīn saktā, KHUDĀWAND farmatā hai, kyūnki

wuh tidhiyon se ziyáda, balki be-shumárhain. 24 Dukhtar i Misr ruswá hogí; wuh shimáli logon ke hawále kí jáegi. 25 RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, farmátá hai, Dekh, main Amún i No ko, aur Fir'aun, aur Misr, aur us ke ma'búdon, aur us ke bád-sháhon ko; ya'ní Fir'aun aur un ko, jo us par bharosá rakhte hain, sazá dúngá: 26 aur main un ko un ke jáni dushmanon, aur sháh i Bábul Nabúkadrazar aur us ke mulázimon ke hawále kar dúngá: lekin is ke ba'd wuh phir aisí ábád hogí, jaisí agle dinon men thí, KHUDÁWAND farmátá hai. 27 Lekin, ai mere khádím Ya'qúb, hirásán na ho; aur ai Isráil, ghabrá na já: kyünki, dekh, main tujhe dúr se, aur teri aulád ko un kí asíri kí zamín se rihái dúngá; aur Ya'qúb wápas áegá, aur áram o ráhat se rahegá, aur koi use na daráegá. 28 Ai mere khádím Ya'qúb, hirásán na ho, KHUDÁWAND farmátá hai; kyünki main tere sáth hún: agarchi main un sab qaumon ko, jin men main ne tujhe hánk diyá, nest o nábúd karún, taubhi main tujhe nest o nábúd na karúngá; balki munásib tambh karúngá, aur hargiz besazá na chhorúngá.

47 KHUDÁWAND ká kalám jo Yarmiyáh nabí par Filistíon kí bábat názil huá, is se peshtar kí Fir'aun ne Gazzah ko fath kiyá.

2 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, shimál se páni chahenge, aur sailáb kí tarah hongé, aur mulk par, aur sab par jo us men hai, shahr par aur us ke báhindon par, bah niklengé: uswaqt log chilláenge, aur mulk ke sab báhinde nála karenge. 3 Us ke táqatwar ghoron ke sumon kí táp kí áwáz se us ke rathon ke rele aur us ke pahiyon kí gargaráhat se báp kamzorí ke bá'is apne bachchon kí taraf lautkar na dekhenge; 4 yih us din ke sabab se hogá, jo áta hai kí sab Filistíon ko gárat kare, aur Súr aur Saidá se har madadgár ko jo báqi rah gayá hai nest kare: kyünki KHUDÁWAND Filistíon ko ya'ní Kaftúr ke jazíre ke báqi logon ko gárat karegá. 5 Gazzah par chandlápan áyá hai; Asqalon apní wádí ke baqiye samet nest kiyá gayá: tú kab tak apne ap ko káttá jáegá? 6 Ai

KHUDÁWAND kí talwár, tú kab tak ná thahregí? tú chal, apne giláf men áram le; aur sákin ho. 7 Wuh kaise thahr saktí hai, jab kí KHUDÁWAND ne Asqalon aur samundar ke sáhil ke khiláf use hukm diyá hai? us ne use wahán muqarrar kiyá hai.

48 Moáb kí bábat. RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmátá hai, kí Nabú par afsos í kí wuh wirán ho gayá; Qaryatáim ruswá huá, aur le liyá gayá: Misjáb khajil aur past ho gayá. 2 Ab Moáb kí ta'rif na hogí; Hasbon men unhon ne yih kahkar us ke khiláf mansúbe bándhe, kí A'ó, ham use nest karen, kí wuh qaum na kahláe. Ai Madmen, tú bhí kát dálá jáegá; talwár terá píchhá karegí. 3 Horonáyim men chikh pukár; wiráni aur ba'í tabáhi hogí. 4 Moáb barbád huá; us ke bachchon ke nauhe kí áwáz sunái detí hai. 5 Kyünki Lúhít kí chahái par áh o nála karte hue chahenge; yaqínan Horonáyim kí utrái par mukhálif halákat kí sí áwáz sunte hain. 6 Bhágo, apní ján bacháo, aur biyábán men ratame ke daráht kí mánind ho jáo. 7 Aur chünki tú ne apne kámon aur khazánon par takiya kiyá, is liye tú bhí giriftár hogá: aur Kamos apne káhinon aur umará samet asír hokar jáegá. 8 Aur gáratgar har ek shahr par áegá, aur koi shahr na bachegá; wádí bhí wirán hogí, aur maidán ujár ho jáegá; jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai. 9 Moáb ko par lagá do, táki wuh uj jáe: kyünki us ke shahr ujár hongé, aur un men koi basnewálá na hogá. 10 Jo KHUDÁWAND ká kám beparwái se kartá hai, aur jo apní talwár ko khúnrezí se báz rakhtá hai, ma'ún ho. 11 Moáb bachpan hí se áram se rahá hai, aur us kí talchhat táhnishín rahí, na wuh ek bartan se dústre men undelá gayá, aur na asíri men gayá: is liye us ká maza us men qáim hai, aur us kí bú nahín badlí. 12 So dekh, wuh din áte hain, KHUDÁWAND farmátá hai, kí main undelnewálon ko us ke pás bhejúngá, kí wuh use ultáen: aur us ke bartanon ko kháli, aur ma'kon ko chaknáchúr karen. 13 Tab Moáb Kamos se sharminda hogá, jis tarah Isráil ká gharáná Baitel se jo us ká bharosa thá khajil huá. 14 Tum

kyúnkar kahte ho, ki Ham pahlawán haiñ, aur jang ke liye zabardast súrmá haiñ? 15 Moáb gárat húá; us ke shahron ká dhuwán uñ rahá hai, aur us ke chída jawán qatl hone ko utar gaye, wuh bádsháh farmatá hai, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 16 Nazdík hai, ki Moáb par áfat áe, aur un ká wabál daurá átá hai. 17 Ai us ke irdgirdwálo, sab us par afsos karo; aur tum sab, jo us ke nám se wáqif ho, kaho, ki Yih moťá 'asá aur khúbsúrat dandá kyúnkar tút gayá. 18 Ai beťi, jo Díbon meñ bastí hai, apní shaukat se níche utar, aur piyási baiñ; kyúnki Moáb ká gáratgar tujh par chañh áyá hai, aur us ne tere qil'on ko toť dálá. 19 Ai 'Aro'ír kí rahnewálí, tú ráh par kharí ho, aur nigáh kar: bhágnewále se aur us se jo bach niklí ho, púchh, ki Kyá májará hai? 20 Moáb ruswá húá; kyúnki wuh past kar diyá gayá: tum wáwailá macháo, aur chilláo; Arnon meñ ishtí-hár do, ki Moáb gárat ho gayá; 21 aur ki sahrá kí atráf par Haulún par, aur Yáhsáh par, aur Mafa't par; 22 aur Díbon par, aur Nabú par, aur Bait Diblatáim par; 23 aur Qaryatáim par, aur Bait Jamúl par, aur Bait Ma'un par; 24 aur Qaryot par, aur Busráh aur mulk i Moáb ke dúr o nazdík ke sab shahron par 'azáb názil húá hai. 25 Moáb ká síng kátá gayá, aur us ká bázú toťá gayá, KHUDÁWAND farmatá hai. 26 Tum us ko madhosh karo; kyúnki us ne apne áp ko KHUDÁWAND ke muqábíl baland kiyá: Moáb apní qai meñ loťegá, aur maskhara banegá. 27 Kyá Isráil tere áge maskhara na thá? kyá wuh choron ke darmiyán páyá gayá, ki jab kabhí tú us ká nám letá thá tú sir hilátá thá? 28 Ai Moáb ke báshindo, shahron ko chhor do, aur chaťan par já baso; aur kabútar kí mánind bano, jo gahre gár ke munh ke kanáre par áshiyána banátá hai. 29 Ham ne Moáb ká takabbur suná hai, wuh niháyat magrúr hai, us kí gustákhí bhí, aur us kí shekhí aur us ká ghamand aur us ke dil ká takabbur. 30 Main us ká qahr jántá hún, KHUDÁWAND farmatá hai; wuh kuchh nahín, aur us kí shekhí se kuchh ban na pará. 31 Is liye main Moáb ke liye wáwailá karúngá, háñ, sáre Moáb ke liye main zár zár roungá: Qír Haras ke

logon ke liye mátam kiyá jáegá. 32 Ai Sibmáh kí ták, main Ya'zer ke rone se ziyáda tere liye roungá: terí shákhen samundar tak phail gayín; wuh Ya'zer ke samundar tak pahunch gayín: gáratgar tere tábistání mewon par aur tere angúron par á pará hai. 33 Khushí aur shádmání hare bhare kheton se aur Moáb ke mulk se uñhá lí gayí; aur main ne angúr ke hauz meñ mai báqí nahín chhorí: ab koí lalkárkar na latáregá; un ká lalkárná lalkárná na hogá. 34 Hasbon ke rone se wuh apní áwáz ko Ilí'álah aur Yahaz tak aur Zugr se Horonáyim tak 'Ijlat Shalishiyáh tak baland karte haiñ: kyúnki Nimrím ke chashme bhí kharáb ho gaye haiñ. 35 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, ki Jo koí únche maqám par qurbání chañhátá hai, aur jo koí apne ma'búdon ke áge bakhúr jalátá hai, Moáb meñ se nest kar dúngá. 36 Pas merá dil Moáb ke liye bánsrí kí mánind áheñ bhartá, aur Qír Haras ke logon ke liye shahnáon kí tarah figán kartá hai: kyúnki us ká firáwán zakhíra talaf ho gayá. 37 Fi'lha-qíqat har ek sir mundá hai, aur har ek dárhí katri gayí hai: har ek ke háth par zakhm hai, aur har ek kí kamar par tát. 38 Moáb ke sab gharon kí chhaton par aur us ke sab bázaron meñ, baťá mátam hogá: kyúnki main ne Moáb ko us bartan kí mánind jo pasand na áe toťá hai, KHUDÁWAND farmatá hai. 39 Wuh wáwailá karenge, aur kahenge, ki Us ne kaisí shikast khái! Moáb ne sharm ke máre kyúnkar apní píñh pheří! pas Moáb sab irdgirdwálon ke liye hansí aur khauf ká bá'is hogá. 40 Kyúnki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, wuh 'uqáb kí mánind uregá, aur Moáb ke khiláf bázú phailáegá. 41 Wahán ke shahr aur qil'e le liye jáenge, aur us din Moáb ke baháduroñ ke dil zachche ke dil kí tarah hongé. 42 Aur Moáb halák kiyá jáegá, aur qaum na kahláegá; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke muqábilapne áp ko baland kiyá. 43 Khauf aur garhá aur dám tujh par musallít hongé, ai sákin i Moáb, KHUDÁWAND farmatá hai. 44 Jo koí dahshat se bháge, garhe meñ giregá; aur jo garhe se nikle, dám meñ phansegá: kyúnki main un par, háñ, Moáb par, un kí siyásat ká baras láúngá,

KHUDÁWAND farmatá hai. 45 Jo bháge, so Hasbon ke sáye tale betáb khare hain : par Hasbon se ág aur Saihún ke wasat se ek shu'la niklegá, aur Moáb kí dárhí ke kone ko aur har ek fasádí ke chánd ko khá jáegá. 46 Hée tujh par, ai Moáb ! Kamos ke log halák hūe : kyúnki tere beton ko asír karke le gaye, aur terí betiyán bhí asír hūin. 47 Bawujūd is ke main ákhiri dinon men Moáb ke asíron ko wápas láungá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. Moáb kí 'adálat yahán tak hūí.

49 Baní 'Ammon kí bábat. **KHUDÁWAND** yún farmatá hai, ki Kyá Isráíl ke bete nahín hain? kyá us ká koí wáris nahín? phir Milkúm ne kyún jadd par qabzá kar liyá, aur us ke log us ke shahron men kyún baste hain? 2 Is liye dekh, wuh din áte hain, **KHUDÁWAND** farmatá hai, ki main baní 'Ammon ke Rabbah men laráí ká hullar barpá karúngá; aur wuh khandar ho jáegá, aur us kí betiyán ág se jaláí jáengi : tab Isráíl un ká, jo us ke wáris ban baiṭhe the, wáris hogá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 3 Ai Hasbon, wáwailá kar, ki 'Ai barbád kí gayí; ai Rabbah kí betiyo, chilláo, aur tát orhkar mátam karo, aur iháton men idhar udhar dauro; kyúnki Milkúm asíri men jáegá, aur us ke káhin aur umará bhí sáth jáenge. 4 Tú kyún wádíon par fakhr kartí hai? terí wádí seráb hai, ai bargashta betí; tú apne khazánon par takya kartí hai, ki Kaun mujh tak á saktá hai? 5 Dekh, **Khudáwand**, **RABB** u'l afwáj, farmatá hai, main tere sab irdgirdwálon ká khauf tujh par gálib karúngá; aur tum men se har ek áge hánká jáegá, aur koí na hogá, jo áwára phirnewálon ko jama' kare. 6 Magar us ke ba'd main baní 'Ammon ko asíri se wápas láungá, **KHUDÁWAND** farmatá hai.

7 Adom kí bábat. **RABB** u'l afwáj yún farmatá hai, ki Kyá Temán men khírad mutlaq na rahí? kyá 'áqilon kí maslahat játi rahí? kyá un kí 'aql uṛ gayí? 8 Ai Dadán ke báhindo, bhágo; lauto, aur nashebon men já baso; kyúnki main intiqám ke waqt us par 'Esau kí sí musíbat láungá. 9 Agar angúr toṛnewále tere pás

áen, to kyá kuchh dáne báqi na chherenge? yá agar rát ko chor áen, to kyá wuh hasb i khwáhish hí na toṛenge? 10 Par main 'Esau ko bi'lkull nangá karúngá, us ke peshída makánon ko beparda kar dúngá, ki wuh chhip na sake : us kí naṣl aur us ke bhái aur us ke parausí sab nest kiye jáenge, aur wuh na rahegá. 11 Tú apne yatím farzandon ko chhor; main un ko zinda rakkhúngá; aur terí bewáen mujh par tawakkul kareṅ. 12 Kyúnki **KHUDÁWAND** yún farmatá hai, ki Dekh, jo sazáwar na the, kí piyála píen, unhon ne khúb piyá : kyá tú besazá chhút jáegá? tú besazá na chhútegá, balki yaqínan us men se píegá; 13 kyúnki main ne apní zát kí qasam kháí hai, **KHUDÁWAND** farmatá hai, ki Busráh já e hairat aur malámat aur wirána aur la'nat hogá; aur us ke sab shahr abadu'lábád wirán rahenge. 14 Main ne **KHUDÁWAND** se ek khabar suní hai, balki ek elchí yih kahne ko qaumon ke darmiyán bhejá gayá hai, ki Jama' ho, aur us par já paro, aur laráí ke liye utho. 15 Kyúnki dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqír, aur ádmíon ke darmiyán zalíl kiyá. 16 Terí haibat aur tere dil ke gurúr ne tujhe fareb diyá hai, ai tú jo chatánon ke shigáfon men rahtí hai, aur paháron kí chotiyan par qábiz hai : agarchi tú 'uqáb kí tarah apná áshiyána balandí par banáe, taubhí main wahán se tujhe niche utárungá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 17 Aur Adom bhí já e hairat hogá; har ek jo udhar se guzregá hairán hogá, aur us kí sab áfaton ke sabab se suskáregá. 18 Jis tarah Sadúm aur 'Amúrah aur un ke áspás ke shahr gárat ho gaye, usí tarah us men bhí na koí ádmí basegá, na ádamzád wahán sukúnat karegá, **KHUDÁWAND** farmatá hai. 19 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke jangal se nikalkar muhkam bastí par chaṛh áegá : par main achának us ko wahán se bhagá dúngá; aur apne barguzída ko us par muqarrar karúngá; kyúnki mujh sá kaun hai? kaun hai jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai jo mere muqábil khará ho sake? 20 Pas **KHUDÁWAND** kí maslahat ko, jo us ne Adom ke khiláf tháhráí hai, aur us ke iráde ko jo us ne Temán ke báhindon

ke k̄hiláf kiyá hai suno : un ke galle ke sab se chhoṭoṅ ko bhí ghasít le jáenge : yaqínan un ká maskan bhí un ke sáth barbád hogá. 21 Un ke girne kí áwáz se zamín kánp jáegi ; un ke chilláne ká shor daryá e Qulzum tak sunáí degá. 22 Dekh, wuh chaṛh áegá, aur 'uqáb kí tarah uregá, aur Busráh ke k̄hiláf bázú phailáegá ; aur us din Adom ke baháduroṅ ká dil zachche ke dil kí mánind hogá.

23 Damishq kí bábat. Hamát aur Arfád sharminda haiṅ ; kyúnki unhoṅ ne burí k̄habar suní ; wuh pighal gaye : samundar ne jumbish khái ; wuh thahr nahínsaktá. 24 Damishq ká zor tūt gayá, us ne bhágne ke liye munh pherá, aur thartharáhaṭ ne use á liyá : zachche ke se ranj o dard ne use á pakrá. 25 Yih kyúnkar huá, kí wuh námwar shahr, merá shádmán shahr, nahín bachá? 26 So us ke jawán us ke bázároṅ meṅ gir jáenge, aur sab janǵí mard us din kát dále jáenge, RABB u'l afwáj farmátá hai. 27 Aur main Damishq kí shahrpanáh meṅ ág bharkáungá, jo Bin Hadád ke mahalloṅ ko bhasam kar degí.

28 Qídár kí bábat aur Hasúr kí bádsháhatoṅ kí bábat jin ko sháh i Bábul Nabúkadrázar ne shikast dí.

KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Uṭho, Qídár par chaṛhái karo, aur ahl i mashriq ko halák karo. 29 Wuh un ke k̄haimoṅ aur gallon ko le lenge ; un ke pardon aur bartanoṅ aur unṭon ko chhín le jáenge : aur wuh chillákar un se kahenge, kí Cháron taraf k̄hauf hai. 30 Bhágo, dúr nikal jáo ; nasheb meṅ baso, ai Hasúr ke báshindo, KHUDÁWAND farmátá hai ; kyúnki sháh i Bábul Nabúkadrázar ne tumhári mukhálafat meṅ mashwarat kí, aur tumháre k̄hiláf iráda kiyá hai. 31 KHUDÁWAND farmátá hai, Uṭho ; us ásúda qaum par, jo befikr rahtí hai, jis ke na kiwáre haiṅ, na aṛbange, aur akeli hai, chaṛhái karo. 32 Aur un ke unṭ ganímat ke liye hoṅge, aur un ke chaupáyoṅ kí kasrat lūt ke liye : aur main un logon ko jo gáodum dáṛhí rakhte haiṅ, har taraf hawá meṅ paráganda karúngá ; aur main un par har taraf se áfat láungá, KHUDÁWAND farmátá hai. 33 Aur Hasúr

gídaron ká maqám hamesha ká wirána hogá : na koí admí wahán basegá, aur na koí ádamzád us meṅ sukúnat karegá.

34 KHUDÁWAND ká kalám jo sháh i Yahúdáh Sidqiyáh kí saltanat ke shuru' meṅ 'Ailám kí bábat Yarmiyáh nabí par názil huá, 35 kí RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Dekh, main 'Ailám kí kamán, un kí baṛí tawánái ko toṛ dálungá. 36 Aur cháron hawáon ko ásmán ke cháron konon se 'Ailám par láungá, aur un cháron hawáon kí taraf un ko paráganda karúngá ; aur koí aisi qaum na hogí, jis tak 'Ailám ke jiláwatan na pahuncheṅge. 37 Kyúnki main 'Ailám ko un ke mukhálifon aur janí dushmanon ke áge hirásán karúngá : aur un par ek balá ya 'ní qahr i shadíd ko názil karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai ; aur talwár ko un ke píchhe lagá dúngá, yahán tak kí un ko nábúd kar dálungá : 38 aur main apná takht 'Ailám meṅ rakkhúngá, aur wahán se bádsháh aur umará ko nábúd karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai. 39 Par ákhiri dinoṅ meṅ yún hogá, kí main 'Ailám ko asíri se wápas láungá, KHUDÁWAND farmátá hai.

50 Wuh kalám jo KHUDÁWAND ne Bábul aur Kasdion ke mulk kí bábat Yarmiyáh nabí kí ma'rifat farmáyá.

2 Qaumon meṅ i'lán karo, aur ishtihár do, aur jhandá khaṛá karo ; manádí karo, poshída na rakkho : kah do, kí Bábul le liyá gayá, Bel ruswá huá, Marúdak sarásíma ho gayá ; us ke but k̄hajil hue, us kí muraten toṛí gayin. 3 Kyúnki shimál se ek qaum us par chaṛhí chali áti hai, jo us kí sarzamin ko ujár degí, yahán tak kí us meṅ koí na rahegá : wuh bhág nikle, wuh chal diye, kyá insán kyá haiwán. 4 KHUDÁWAND farmátá hai, un dinoṅ meṅ balki usí waqt baní Isráil áenge ; wuh aur baní Yahúdáh ikatthe rote hue challenge, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke talib hoṅge. 5 Wuh Siy-yún kí taraf mutawajjih hokar us kí ráh púchhenge, kí A'o, ham KHUDÁWAND se milkar us se abadí 'ahd karen, jo kabhi farámosh na ho.

6 Mere log bhaṭkí huí bheṛon kí

mánind hain : un ke charwáhon ne un ko gumrah kar diyá, unhon ne un ko paharon par le jákar chhor diyá : wuh paharon se tlon par gaye, aur apne arám ká makán bhul gaye hain. 7 Sab jinhon ne un ko páyá un ko nigal gaye : aur un ke dushmanon ne kahá, Ham qusúrwár nahin hain ; kyünki unhon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai, wuh KHUDÁWAND jo maskan i sadaqat aur un ke báp-dáda kí ummedgáh hai. 8 Bábul men se bhágo, aur Kasdion kí sarzamín se niklo, aur un bakron kí mánind ho jo gallon ke áge áge chalte hain. 9 Kyünki dekh, main shimál kí sarzamín se barí qaumon ke amboh ko barpá karungá, aur Bábul par charhá láungá : aur wuh us ke muqábil saffará hongé ; wahán se us par qabza kar lenge : un ke tír kárazmúda bahádur ke se hongé, jo khálí háth nahin lauttá. 10 Kasdístán lúta jáegá ; use lútnewále sab ásúda hongé, KHUDÁWAND farmatá hai. 11 Ai merí mirás ko lútnewálo, chúnki tum shádmán aur khush ho, aur dáonewáli bachhiyá kí mánind kúnte phánde aur táqatwar ghoron kí mánind hinhináte ho ; 12 is liye tumhárimán niháyat sharminda hogí ; tumhári wáliba khajálat utháegi : dekho, wuh qaumon men sab se ákhiri thahregí, aur biyábán o khushk zamín aur registán hogí. 13 KHUDÁWAND ke qahr ke sabab se wuh ábád na hogí, balki bi'lkull wíran ho jáegi : jo koí Bábul se guzregá, hairán hogá, aur us kí sab áfaton ke bá'is suskáregá. 14 Ai sab tírandázo, Bábul ko gherkar us ke khiláf saffarái karo ; us par tír chalo ; tíron ko dareg na karo : kyünki us ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai. 15 Use gherkar tum us par laikáro ; us ne itá'at manzúr kar lí ; us kí bunyáden dhas gayin ; us kí díwáren gir gayin ; kyünki yih KHUDÁWAND ká intiqám hai ; us se intiqám lo ; jáisá us ne kiyá, waisá hí tum us se karo. 16 Bábul men har ek bonewále ko, aur use jo dirau ke waqt daránti pakre kát dálo : zálím kí talwár kí haibat se har ek apne logon men já milegá, aur har ek apne watan ko bhág jáegá.

17 Isráil paráganda bheron kí mánind hai : sheron ne use ragedá hai : pahle sháh i Asúr ne use khá liyá ;

aur phir yih sháh i Bábul Nabúkadrazar us kí haddiyon tak chabá gayá. 18 Is liye, RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yün farmatá hai, kí Dekh, main sháh i Bábul aur us ke mulk ko sazá dungá, jis tarah main ne sháh i Asúr ko sazá dí hai. 19 Lekin main Isráil ko phir us ke maskan men láungá, aur wuh Karmil aur Basan men charegá, aur us kí ján koh i Ifráim aur Jili'ád par ásúda hogí. 20 KHUDÁWAND farmatá hai, Un dinon men aur usí waqt Isráil kí badkirdári dhundhe na milegí ; aur Yahúdáh ke gunáhon ká patá na milegá : kyünki jin ko main baqi rakkhungá, un ko mu'áf karungá.

21 Marátám kí sarzamín par aur Fiqod ke báhindon par charhái kar : use wíran kar, aur un ko bi'lkull nábud kar, KHUDÁWAND farmatá hai ; aur jo kuchh main ne tujhe farmáyá hai, us sab ke mutábíq 'amal kar. 22 Mulk men larái aur barí halákat kí áwáz hai. 23 Tamám dunyá ká hathaurá kyünkar kátá aur torá gayá ! Bábul qaumon ke darmiyán kaisá já e hairat huá ! 24 Main ne tere liye phandá lagáyá, aur ai Bábul, tú pakrá gayá, aur tujhe khabar na thí : terá patá milá, aur tú giriftár ho gayá ; kyünki tú ne KHUDÁWAND se larái kí hai. 25 KHUDÁWAND ne apná silákhána kholá, aur apne qahr ke hatharon ko nikálá hai : kyünki Kasdion kí sarzamín men Khudáwánd RABB u'l afwáj ko kuchh karná hai. 26 Síre se shurú' karke us par charho, aur us ke ambárhánon ko kholo : us ko khandar kar dálo, aur us ko nest karo : us kí koí chíz baqi na choro. 27 Us ke sab ballon ko zabh karo ; un ko maslakh men jáne do ; un par afsos ! kí un ká din á gayá ; un kí sazá ká waqt á pahunchá. 28 Sarzamín i Bábul se fararion kí áwáz ! wuh bhágte aur Siyyun men KHUDÁWAND hamáre Khudá ke intiqám, ya'ní us kí haikal ke intiqám, ká i'lán karte hain. 29 Tírandázon ko bulákar ikatthá karo, kí Bábul par jáen ; sab kamándáron ko har taraf se us ke muqábil khaimazon karo : wahán se koí bach na pike : us ke kám ke muwáfíq us ko badla do ; sab kuchh jo us ne kiyá us se karo : kyünki us ne KHUDÁWAND Isráil ke Quddús ke huzúr bahut takabbur kiyá. 30 Is

liye us ke jawán bázaron men gir jāenge, aur sab jangí mard us din kát dále jāenge, KHUDÁWAND farmátá hai. 31 Ai magrúr, dekh, main terá mukhálif hún; KHUDÁWAND RABB u'l afwáj farmátá hai: kyúñki terá waqt á pahunchá, hán, wuh waqt jab main tujhe sazá dún. 32 Aur wuh ghamandí thokar khāegá, wuh giregá, aur koí use na uṭhāegá: aur main us ke shahron men ág bharkāungá, aur wuh us kí tamám nawáhi ko bhasam kar degí.

33 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, kí Baní Isráil aur baní Yahúdáh donon mazlúm hain: aur un ko asír karnewále un ko qaid men rakhte hain, aur chhorne se inkár karte hain. 34 Un ká chhuránewalá zoráwar hai; RABB u'l afwáj us ká nám hai: wuh un kí púrí himáyat karegá, táki zamín ko ráhat bakhshe, aur Bábul ke bāshindon ko pareshán kare. 35 KHUDÁWAND farmátá hai, kí Talwár Kasdion par aur Bábul ke bāshindon par, aur us ke umará aur hukamá par hai. 36 Lāfzanon par talwár hai, wuh bewuqúf ho jāenge: us ke baháduron par talwár hai, wuh dar jāenge. 37 Us ke ghoron aur rathon aur sab mile jule logon par jo us men hain talwár hai, wuh auraton kí mánind hongē: us ke khazanon par talwár hai, wuh lúte jāenge. 38 Us kí nahron par khushk-sáli hai, wuh súkh jāengí: kyúñki wuh taráshí hímúraton kí mamlukat hai, aur wuh buton par shefta hain. 39 Is liye dashtí darande gídaron ke sáth wahán basenge, aur shutr-murg us men baserá karenge: aur wuh phir abad tak ábád na hogí; pusht dar pusht koí us men sukúnat na karegá. 40 Jis tarah Khudá ne Sadúm aur 'Amúrah aur un ke áspás ke shahron ko ulaṭ diyá, KHUDÁWAND farmátá hai; usí tarah koí ádmí wahán na basegá, na ádamzád us men rahegá. 41 Dekh, shimáli mulk se ek guroh áti hai; aur intihá e zamín se ek barí qaum aur bahut se bádsháh barangekhta kiye jāenge. 42 Wuh tīrandáz o nezabáz hain; wuh sangdil o berahm hain; un ke na'ron kí sadá samundar kí sí hai, wuh ghoron par sawár hain: ai dukhtar í Bábul, wuh jangí mardon kí mánind tere muqábil saffarái karte hain. 43 Sháh í Bábul ne un kí

shuhtrat suní hai, us ke háth dhíle ho gaye: wuh zachche kí mánind musíbat aur dard men giriftár hai. 44 Dekh, wuh sher í babar kí tarah Yardan ke jangal se nikalkar muhkam bastí par charh áegá: par main achának us ko wahán se bhagá dūngá; aur apne barguzída ko us par muqarrar karūngá; kyúñki mujh sá kaun hai? kaun hai jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere muqábil khará ho sake? 45 Pas KHUDÁWAND kí maslahat ko jo us ne Bábul ke khiláf thahrá hai, aur us ke iráde ko jo us ne Kasdion kí sarzamín ke khiláf kiyá hai, suno; Yaqinan un ke galle ke sab se chhoṭon ko bhí ghasit le jāenge: yaqinan un ká maskan bhí un ke sáth barbád hogá. 46 Bábul kí shikast ke shor se zamín kánptí hai, aur faryád ko qaumon ne suná hai.

51 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, main Bábul par aur us mukhálif dāru's saltanat ke rahnewalon par ek muhlik hawá chalāungá. 2 Aur main usānewalon ko Bábul men bhejūngá, kí use usāen, aur us kí sarzamín ko kháli karen: yaqinan us kí musíbat ke din wuh us ke dushman bankar use charon taraf se gher lenge. 3 Us ke kamándaron aur zarraposhon par tīrandází karo: tum us ke jawanon par rahm na karo; us ke tamám lashkar ko bí'lkull halák karo. 4 Maqtúl Kasdion kí sarzamín men girenge, aur chhíde hūe us ke bázaron men pare rahenge. 5 Kyúñki Isráil aur Yahúdáh ko un ke Khudá RABB u'l afwáj ne tark nahin kiyá; agarchi un ká mulk Isráil ke Quddús kí náfarmánbardári se pur hai. 6 Bábul se nikal bhágo, aur har ek apní ján bacháe; us kí badkirdári kí sazá men sharík hokar halák na ho: kyúñki yih KHUDÁWAND ke intiqám ká waqt hai; wuh use badla detá hai. 7 Bábul KHUDÁWAND ke háth men sone ká piyála thá, jis ne sári dunyá ko matwálá kiyá: qaumon ne us kí mai pí; is liye wuh díwána hain. 8 Bábul yakáyak gir gayá, aur gárat húa: us par wáwailá karo; us ke zakhm ke liye balsán lo, sháyad wuh shifá páe. 9 Ham to Bábul kí shifáyábí cháhte the, par wuh shifáyáb na húa:

tum us ko chhoṛo ; áo, ham sab apne apne watan ko chale jáen : kyünki us kí sazâ ásmán tak pahunchí, aur affák tak baland húi. 10 KHUDÁWAND ne hamáří rástbází ko áshkárá kiyá : áo, ham Siyyún men KHUDÁWAND apne Khudá ke kám ká bayán karen. 11 Tíron ko saiqal karo ; siparon ko taiyár rakkho : KHUDÁWAND ne Mádíon ke bádsháh-on kí ruh ko ubhárá hai ; kyünki us ká iráda Bábul ko nest karne ká hai : kyünki yih KHUDÁWAND ká, ya'ní us kí haikal ká intiqaám hai. 12 Bábul kí díwáron ke muqábil jhandá khará karo, pahre kí chaukiyan mazbút karo, pahredáron ko biṭháo, kamíngáhen taiyár karo : kyünki KHUDÁWAND ne ahl i Bábul ke haqq men jo kuchh ṭhahráyá aur farmáyá thá, so purá kiyá. 13 Ai nahron par sukúnat karnewáí, jis ke khazáne firáwán hain, terí tamámí ká waqt á pahunchá, aur terí gáratgarí ká paimána pur ho gayá. 14 RABB u'l afwáj ne apní zát kí qasam khái hai, kí Yaqínan main tujh men logon ko ṭiddiyon kí tarah bhar dúngá ; aur wuh tujh par jang ká na'ra márenge.

15 Usí ne apní qudrat se zamín ko banáyá, usí ne apní hikmat se jahán ko qáim kiyá, aur apní 'aql se ásmán ko tán diyá hai : 16 us kí áwáz se ásmán men páni kí firáwání hotí hai, aur wuh zamín kí intihá se bukhárá uṭhátá hai : wuh bárish ke liye bijlí chamkátá hai, aur apne khazánon se hawá chalátá hai. 17 Har ádmí haiwánkhaslat aur be'ilm ho gayá hai ; sunár apní khodí húi múrat se ruswá hai : kyünki us kí ḍháli húi múrat bátíl hai, un men dam nahín. 18 Wuh bátíl fi'l i fareb hain ; sazâ ke waqt wuh barbád ho jáengi. 19 Ya'qúb ká bakhra un kí mánind nahín ; kyünki wuh sab chízon ká kháliq hai ; aur Isráil us kí mírás ká 'asá hai : RABB u'l afwáj us ká nám hai.

20 Tú merá gurz aur jangi hathyár hai ; aur tujhí se main qaumon ko tortá aur tujhí se saltanaton ko nest kartá hún ; 21 tujhí se main ghoṛe aur sawár ko kuchaltá ; aur tujhí se rath aur us ke sawár ko chúr kartá hún ; 22 tujhí se mard o zan aur píṛ o jawán ko kuchaltá ; aur tujhí se naukhez larakon aur larakiyon ko pís dáltá hún ; 23 aur tujhí se charwáhe aur us ke galle ko kuchaltá,

aur tujhí se kisan aur us ke jorí ball ko ; aur tujhí se sardáron aur hákimon ko chúr chúr kar detá hún. 24 Aur main Bábul ko aur Kasdistán ke sab báhindon ko us tamám nuqsán ká, jo unhon ne Siyyún kotumhári ánkhon ke sámne pahuncháyá hai, 'iwaz detá hún, KHUDÁWAND farmátá hai.

25 Dekh, KHUDÁWAND farmátá hai, ai halák karnewále pahár, jo tamám rú e zamín ko halák kartá hai, main terá mukhálif hún : aur main apná háth tujh par barháungá, aur chaṭánon par se tujhe lurhkaúngá, aur tujhe jalá huá pahár baná dúngá. 26 Na tujh se kone ká patthar, aur na bunyád ke liye patthar lenge ; balki tú hameshatak wiránrahegá, KHUDÁWAND farmátá hai. 27 Mulk men jhandá khará karo ; qaumon men narsingá phúnko, un ko us ke khiláf makhsús karo ; Arárat aur Minní aur Ashkanáz kí mamlukaton ko us par chaṛhá láo : us ke khiláf sipahsálár muqarrar karo ; aur sawáron ko muhlik ṭiddiyon kí tarah chaṛhá láo. 28 Qaumon ko Mádíon ke bádsháh-on ko aur sardáron aur hákimon aur un kí saltanat ke tamám mamálik ko makhsús karo, kí us par chaṛhá karen. 29 Aur zamín kánptí aur dard men muṭtalá hai : kyünki KHUDÁWAND ke iráde Bábul kí mukhálifat men qáim rahenge, kí Bábul kí sarzamín ko wirán aur gairábád kar de. 30 Bábul ke bahádur larái se dastbardár aur qil'on men baiṭhe hain ; un ká zor ghaṭ gayá, wuh 'auraton kí mánind ho gaye : us ke maskan jaláe gaye ; us ke arbage toṛe gaye. 31 Harkára harkáre se milne ko, aur qásid qásid se milne ko dauregá, kí Bábul ke bádsháh ko ittilá' de, kí us ká shahr har taraf se le liyá gayá : 32 aur guzargáhen le lí gayín, aur naistán ág se jaláe gaye, aur fauj harbará gayí.

33 Kyünki RABB u'l afwáj, Isráil ká Khudá, yún farmátá hai, kí Dukhtar i Bábul khalhán kí mánind hai, jab use raundne ká waqt áe ; thoṛí der hai, kí us kí kaṭái ká waqt á pahunchegá. 34 Sháh i Bábul Nabúkadrazar ne mujhe khá liyá, us ne mujhe shikast dí hai, us ne mujhe kháli bartan kí mánind kar diyá, azhdahá kí mánind wuh mujhe nígal gayá, us ne apne peṭ ko merí nímaton se bhar

liyá ; us ne mujhe nikál diyá. 35 Siy-yún ke rahnewále kahenge, Jo sitam ham par aur hamáre logon par huá, Bábul par ho; aur Yarúshalem kahegá, Merá khún ahl i Kasdistán par ho : 36 is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Dekh, main terí himáyat karúngá, aur terá intiqám lúngá; aur us ke bahr ko sukháungá, aur us ke sote ko khushk kar dúngá. 37 Aur Bábul khandar ho jáegá, aur gidaron ká maqám, aur hairat aur suskár ká bá'is hogá; aur us men koí na basegá. 38 Wuh jawán babaron kí tarah ikatthe garjenge; wuh sher bachchon kí tarah gurraenge. 39 Un kí hálat i taish men main un kí ziyáfat karke un ko mast karúngá, ki wuh jadd men áen, aur dáimí khwáb men pare rahen, aur bedár na hon, KHUDÁWAND farmatá hai. 40 Main un ko barron aur mendhon kí tarah bakron samet maslakh par utár láungá. 41 Sheshak kyúnkar le liyá gayá! hán, tamám rú e zamín ká sitúda yakbáragí le liyá gayá! Babul qaumon ke darmiyán kaisá wíran huá! 42 Samundar Bábul par chah gayá hai : wuh us kí lahron kí kasrat se chhip gayá. 43 Us kí bastiyán ujar gayín, wuh khushk zamín aur sahrá ho gayá, aisí sarzamín jis men na koí bastá ho, aur na wahán ádamzád ká guzar ho. 44 Kyúnki main Bábul men Bel ko sazá dúngá, aur jo kuchh wuh nigal gayá hai, us ke munh se nikálúngá; aur phir qaumen us kí taraf rawán na hongí: hán, Bábul kí fasíl gir jáegi.

45 Ai mere logo, us men se nikal áo, aur tum men se har ek KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se apní ján bacháe. 46 Na ho ki tumhárá dil sust ho, aur tum us afwáh se daro, jo zamín men suní jáegi; ek afwáh ek sál áegi, aur phir dúsrí afwáh dústre sál men; aur mulk menzulm hogá, aur hákim hákim se larega. 47 Is liye dekh, wuh dín áte hain, ki main Bábul kí taráshí hui múraton se intiqám lúngá, aur us kí tamám sarzamín ruswá hogí; aur us ke sab maqtúl usí men pare rahenge. 48 Tab ásmán aur zamín aur sab kuchh jo un men hai Bábul par shádiyána bajaenge; kyúnki gáratgar shimál se us par chah áenge, KHUDÁWAND farmatá hai. 49 Jis tarah Bábul men baní Isráil qatl hue, usí tarah Bábul men tamám

mulk ke log qatl hongé. 50 Tum jo talwár se bach gaye ho, khare na ho, chale jáo; dúr hí se KHUDÁWAND ko yád karo, aur Yarúshalem ká khayál tumháre dil men áe. 51 Ham pareshán hain, kyúnki ham ne malá-matsuní; ham sharmálúda hue, kyúnki KHUDÁWAND ke ghar ke maqdison men ajnabí ghus áe. 52 Is liye, dekh, wuh dín áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki main us kí taráshí hui múraton ko sazá dúngá; aur us kí tamám saltanat men gháyál karáenge. 53 Harchand Bábul ásmán par chah jáe, aur apne zor kí intihá tak mustahkam ho baithé, taubhí gáratgar merí taraf se us par chah áenge, KHUDÁWAND farmatá hai. 54 Bábul se rone kí aur Kasdion kí sarzamín se barí halákat kí áwáz áti hai, 55 kyúnki KHUDÁWAND Bábul ho gárat kartá hai, aur us ke bare shor o gul ko nest karegá; un kí lahren samundar kí tarah shor macháti hain, un ke shor kí áwáz baland hai: 56 is liye kí gáratgar us par, hán, Bábul par, chah áyá hai, aur us ke zoráwar log pakre jáenge, un kí kamánen torí jáengi: kyúnki KHUDÁWAND intiqám lené-wálá Khudá hai; wuh zarúr badla legá. 57 Aur main umará o hukamá ko aur us ke sardáron aur hákimon ko mast karúngá; aur wuh dáimí khwáb men pare rahenge, aur bedár na hongé, wuh bádsháh farmatá hai, jis ká nám RABB u'l afwáj hai. 58 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Bábul kí chauří fasíl bi'lkull girá dí jáegi, aur us ke baland phátak ág se jalá diye jáenge; yún logon kí mihnát befáida thahregí, aur qaumon ká kám ág ke liye hogá; aur wuh mánda hongé.

59 Yih wuh bát hai, jo Yarmiyáh nabí ne Siráyáh bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh se kahí, jab wuh sháh i Yahúdáh Sidqiyáh ke sáth us kí saltanat ke chauthe baras Bábul men gayá. Aur yih Siráyáh khwá-jasaráon ká sardár thá. 60 Aur Yarmiyáh ne un sab áfaton ko, jo Bábul par ánewáli thin, ek kitáb men qalamband kiyá, ya'ni in sab báton ko jo Bábul kí bábat likhí gayí hain. 61 Aur Yarmiyáh ne Siráyáh se kahá, ki Jab tú Bábul men pahunché, to in sab báton ko

parhná, 62 aur kahná, Ai KHUDÁWAND, tú ne is jagah kí barbádí kí bábat farmáyá hai, ki Main us ko nest karúngá, aísá ki koí us men na base, na insán na haiwán; par hamesha wirán rahe. 63 Aur jab tú is kitáb ko parh chuke, to ek patthar is se bándhná, aur Furát men phenk dená: 64 aur kahná, Bábul isí tarah dúb jáegá, aur us musíbat ke sabab se jo main us par dál dúngá phir na uthegá: aur wuh mánda hongé.

Yarmiyáh kí báten yahán tak hain.

52 Jab Sidqiyáh saltanat karne lagá, to ikkís baras ká thá; aur us ne gyárah baras Yarúshalem men saltanat kí: aur us kí mán ká nám Hamútal thá, jo Líbnáhi Yarmiyáh kí beṭí thí. 2 Aur jo kuchh Yahúyaqím ne kiyá thá, usí ke mutábíq us ne bhí KHUDÁWAND kí nazar men badí kí. 3 Kyú-ki KHUDÁWAND ke gazab ke sabab se Yarúshalem aur Yahúdáh kí yih naubat áí, ki ákhir us ne un ko apne huzúr se dúr hí kar diyá: aur Sidqiyáh sháh i Bábul se munharif ho gayá. 4 Aur us kí saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen dín yún huá, ki sháh i Bábul Nabúkadrazar ne apní sári fauj samet Yarúshalem par chaṛháí kí, aur us ke muqábil khaimazan huá; aur unhon ne us ke muqábil hasár banáe. 5 Aur Sidqiyáh bádsháh kí saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara rahá. 6 Aur chauthé mahíne ke nauwen dín se shahr men kál aísá saṁt ho gayá, kí mulk ke logon ke liye khurísh na rahí. 7 Tab shahrpanáh men rakhna ho gayá, aur donon díwáron ke darmiyán, jo pháṭak sháhi bág ke barábar thá, us se sab jangí mard rát hí rát bhág gaye (is waqt Kasdí shahr ko ghere hue the) aur biyábán kí ráh lí. 8 Lekin Kasdíon kí fauj ne bádsháh ká píchhá kiyá, aur use Yaríhu ke maidán men já líyá; aur us ká sára lashkar us ke pás se paráganda ho gayá thá. 9 So wuh bádsháh ko pakaṛkar Riblah men sháh i Bábul ke pás Hamát ke 'iláqe men le gaye; aur us ne Sidqiyáh par fatwá diyá. 10 Aur sháh i Bábul ne Sidqiyáh ke beṭon ko us kí ákhnon ke sámne zabh kiyá: aur

Yahúdáh ke sab umará ko bhí Riblah men qatl kiyá. 11 Aur us ne Sidqiyáh kí ákhen níkal dálín; aur sháh i Bábul us ko zanjíron se jakaṛkar Bábul ko le gayá, aur us ke marne ke dín tak use qaidkháne men rakkhá.

12 Aur sháh i Bábul Nabúkadrazar ke 'ahd ke unniswen baras ke pánc-
wen mahíne ke daswen dín jilau-
dáron ká sardár Nabúzarádán, jo
sháh i Bábul ke huzúr men khará
rahtá thá, Yarúshalem men áyá:
13 us ne KHUDÁWAND ká ghar aur
bádsháh ká qasr aur Yarúshalem ke
sab ghar, ya'ní har ek bará ghar,
ág se jalá diyá. 14 Aur Kasdíon
ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke
sardár ke hamráh thá, Yarúshalem
kí fasíl ko cháron taraf se girá diyá.
15 Aur báqí logon aur muhtájon ko,
jo shahr men rah gaye the, aur un
ko jinhon ne apnon ko chhoṛkar
sháh i Bábul kí panáh lí thí, aur
awámm men se jítne báqí rah gaye
the, un sab ko Nabúzarádán jilau-
dáron ká sardár asír karke le gayá.
16 Par jilaudáron ká sardár Nabú-
zarádán ne mulk ke kangálon ko
rahne diyá, táki khetí aur tákistánon
kí bágbaní karen. 17 Aur pítal ke
un sutúnon ko, jo KHUDÁWAND ke
ghar men the, aur kursíon ko, aur
pítal ke bare hauz ko, jo KHUDÁWAND
ke ghar men thá, Kasdíon ne toṛkar
ṭukre ṭukre kiyá, aur un ká sab
pítal Bábul ko le gaye. 18 Aur
degen, aur belche, aur gulgír, aur
lagan, aur chamche, aur pítal ke
tamám bartan, jo wahán kám áte the,
le gaye. 19 Aur básan aur angí-
ṭhiyán aur lagan, aur degen, aur
sham'adán, aur chamche aur piyále;
garaz jo sone ke the, un ke sone
ko, aur jo chándí ke the, un kí chándí
ko, jilaudáron ká sardár le gayá.
20 Wuh do sutún, aur wuh bará
hauz, aur wuh pítal ke bárah bail
jo kursíon ke níche the, jin ko
Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND
ke ghar ke liye banáyá thá: in sab
chízon ke pítal ká wazn behísáb thá.
21 Har sutún aṭhárah háth únchá
thá; aur bárah háth ká sút us ke
girdágird átá thá; aur wuh char
ungal moṭá thá: yih khokhlá thá.
22 Aur us ke úpar pítal ká ek táj
thá; aur wuh táj pánc háth baland
thá, us táj par girdágird jáliyán,

aur anár kī kaliyán, sab pital kī baní hūi thī; aur dūsre sūtūn ke lawázim bhī jāli samet in hī kī tarah the. 23 Aur chāron hawāon ke rukh anár kī kaliyán chhiyānuwe thī; aur girdágird jāliyon par ek sau thī. 24 Aur jilaudáron ke sardár ne Siráyáh sardár káhin ko aur káhin i sání Safaniyáh ko, aur tīnon darbānon ko pakaṛ liyá: 25 aur us ne shahr men se ek sardár ko pakaṛ liyá, jo jangí mardoṅ par muqarrar thá, aur jo log bádsháh ke huzúr házir rahte the, un men se sát ádmīon ko jo shahr men mile; aur lashkar ke sardár ke muharrir ko jo ahl i mulk kī maujúdát letá thá; aur mulk ke ádmīon men se sáth ádmīon ko jo shahr men mile. 26 In ko jilaudáron ká sardár Nabúzarádán pakaṛkar sháh i Bábul ke huzúr Riblah men le gayá. 27 Aur sháh i Bábul ne Hamát ke 'iláqe ke Riblah men in ko qatl kiyá. So Yahúdáh apne mulk se asír hokar chala gayá. 28 Yih wuh log hain jin ko Nabúkadrazar asír karke le gayá: sátwen

baras men tīn hazár teís Yahúdí: 29 Nabúkadrazar ke athárahwen baras men wuh Yarúshalem ke bāshindon men se áth sau battís ádmī asír karke le gayá: 30 Nabúkadrazar ke teíswen baras men jilaudáron ká sardár Nabúzarádán sát sau paintális ádmī Yahúdíon men se pakaṛkar le gayá: yih sab ádmī chār hazár chha sau the.

31 Aur Yahúyákín sháh i Yahúdáh kī asíri ke saintíswen baras ke bárahwen mahíne ke pachchíswen din yún húa, kī sháh i Bábul Awíl Marúdak ne apní saltanat ke pahle sál Yahúyákín sháh i Yahúdáh ko qaidkháne se nikálkar sarfaráz kiyá; 32 aur us ke sáth mihrbání se báten kī, aur us kī kursí un sab bádsháhon kī kursíon se, jo us ke sáth Bábul men the, baland kī. 33 Wuh apne qaidkháne ke kapre badalkar 'umr bhar barábar us ke huzúr khána khátá rahá. 34 Aur us ko 'umr bhar, ya'ní marne tak, sháh i Bábul kī taraf se wazífa ke taur par har roz rasad miltí rahí.

YARMIYA'H KA' NAUHA

- 1 Wuh bastí jo khilqat se ma'múr thí, kaisí kháli pari hai!
Wuh khátún i aqwám bewa sí ho gayí!
Wuh malika e mamálik bájguzár ban gayí!
- 2 Wuh rát ko zár zár rotí hai, us ke ánsú rukhsáron par bahte hain;
Us ke cháhnewálon men koí nahín jo use tasallí de:
Us ke sab doston ne use dagá dí, wuh us ke dushman ho gaye.
- 3 Yahúdáh zulm aur sakht mashaqqat ke sabab se jiláwatan húa,
Wuh aqwám ke darmiyán sukúnat-pazír aur beárám hai,
Us ke sab satánewálon ne use ghátiyon men já liyá.
- 4 Siyyún kī ráhen mátam kartí hain,
kyúnki 'id ke liye koí nahín átá;
Us ke sab pháṭak sunsán hain,
us ke káhin áhen bharte hain:

- Us kī kunwáriyán musíbatzada hain, aur wuh khud gamgín hai.
- 5 Us ke mukhálif gálib áe, aur dushman khushhál húe;
Kyúnki KHUDÁWAND ne us ke gunáhon kī kasrat ke bá'is use ranj men dálá:
Us kī aulád ko dushman asíri men hánk le gaye.
- 6 Dukhtar i Siyyún kī sab shán o shaukat játi rahí:
Us ke umará un hirnon kī mánind ho gaye hain, jin ko charágáh nahín miltí,
Aur shikáron ke sámne 'ájiz ho játe hain.
- 7 Yarúshalem ko apne ranj o musíbat ke aiyám men, jab us ke bāshinde dushman ká shikár húe, aur kisi ne madad na kī,
Apní guzashta zamáne kī sab ní'maten yád áin,

- Dushmanon ne use dekhkar us ki barbadi par hasi urai.
- 8 Yarushalem sakht gunah karke najis ho gaya :
Jo us ki tazim karte the, sab use haqir jante hain, kyunki unhon ne us ki barahnagi dekhi :
Han, wuh khud ahen bharta, aur munh pher leta hai.
- 9 Us ki najasat us ke daman men hai, us ne apne anjam ka khayal na kiyá ;
Is liye wuh nihayat past huá ; aur use tasalli denewala ko na raha :
Ai KHUDAWAND, meri musibat par nazar kar ; kyunki dushman ne ghamand kiyá hai.
- 10 Dushman ne us ki tamam nafis chizon par hath bahaya hai :
Us ne apne maqdis men aqwam ko dakhil hote dekhá hai,
Jin ki babat tu ne farmaya tha, ki wuh teri jam'at men dakhil na hon.
- 11 Us ke sab bashinde karáhte aur roti dhundhte hain ;
Unhon ne apni nafis chizen de dalin, taki roti se tazadam hon ;
Ai KHUDAWAND, mujh par nazar kar ; kyunki main zalil ho gaya.
- 12 Ai sab ane janewalo, kyá tumhare nazdik yih kuchh nahin ?
Nazar karo aur dekho ; kyá koí gam mere gam ki manind hai, jo mujh par áya hai,
Jise KHUDAWAND ne apne qahr i shadid ke waqt nazil kiyá.
- 13 Usne 'alam i balá se meri haddiyon men ag bheji, aur wuh un par galib ai ;
Us ne mere panwon ke liye dam bichhaya, us ne mujhe piche lautaya ;
Us ne mujhe din bhar wiran o betab kiyá.
- 14 Meri khaton ka juá usi ke hath se bandha gaya hai ;
Wuh baham pechida meri gardan par hain, us ne mujhe natawan kar diya hai ;
Khudawand ne mujhe un ke hawale kiyá hai, jin ke muqabale ki mujh men tab nahin.
- 15 Khudawand ne mere andar hi mere bahaduron ko nachiz thahraya ;

- Us ne mere khilaf ek khasa jam'at ko bulaya, ki mere bahaduron ko kuchle ;
Khudawand ne Yahudah ki kunwari beti ko goya kolhu men kuchal dala.
- 16 Is liye main giryan hun ; meri ankhen ashkar hain ;
Kyunki tasalli denewala, jo meri jan ko taza kare, mujh se dur hai ;
Mere bal bachche bekas hain, kyunki dushman galib á gaya.
- 17 Siyyun ne hath philaé ; use tasalli denewala ko nahin ;
Ya'qub ki babat KHUDAWAND ne hukm diya hai, ki us ke ird-girdwale us ke dushman hon ;
Yarushalem un ke darmiyan najasat ki manind hai.
- 18 KHUDAWAND sadiq hai ; kyunki main ne us ke hukm se sarkashi ki hai :
Ai sab logo, main minnat kartá hun, suno, aur mere dukh par nazar karo :
Meri kunwariyan aur mere jawan asir hokar chale gaye.
- 19 Main ne apne doston ko pukara, unhon ne mujhe daga di :
Mere kahin aur buzurg apni jan ko taza karne ke liye,
Shahr men khana dhundhte dhundhte halak ho gaye.
- 20 Ai KHUDAWAND, dekh ; main tabahhal hun ; mere andar pech o tab hai ;
Mere dil mere andar maztarib hai ; kyunki main ne sakht bagawat ki hai :
Bahar talwar beaulad karti hai, ghar men maut ka samna hai.
- 21 Unhon ne meri ahen suni hain ; mujhe tasalli denewala ko nahin ;
Mere sab dushmanon ne meri musibat suni ; wuh khush hain ki tu ne aisá kiyá :
Tu wuh din laega, jis ka tu ne ilan kiyá hai, aur wuh meri manind ho jaenge.
- 22 Un ki tamam shararat tere samne ae ;
Un se wuhi kar jo tu ne meri tamam khaton ke ba'is mujh se kiyá hai ;
Kyunki meri ahen beshumar hain, aur mera dil nichal hai.

- 2** Khudáwánd ne apne qahr men dukhtar i Siyyún ko kaisá bádál se chhipá diyá !
Us ne Isráíl ke jamál ko ásmán se zamín par girá diyá,
Aur apne qahr ke dín apne páñw-
on kí chaukí ko yád na kiyá.
- 2** Khudáwánd ne Ya'qúb ke tamám ghar gárat kiye, aur rahm na kiyá ;
Us ne apne qahr men dukhtar i Yahúdáh ke tamám qil'e girá-
kar khák men milá diye ;
Us ne mamlukat aur us ke umará ko nápák thahráyá.
- 3** Us ne qahr i shadíd men Isráíl ká síng bi'lkull kát dálá ;
Us ne dushman ke sámne se dahiná háth khench liyá :
Aur us ne shu'lazan ág kí tarah,
jo cháron taraf bhasam kartí hai, Ya'qúb ko jalá diyá.
- 4** Us ne dushman kí tarah kamán khenchí, mukhálif kí taraf dahiná háth barháyá,
Aur dukhtar i Siyyún ke khaime men sab hasínon ko qatl kiyá ;
Us ne apne qahr kí ág ko undel diyá.
- 5** Khudáwánd dushman kí manind ho gayá, wuh Isráíl ko nigal gayá,
Wuh us ke tamám qasron ko nigal gayá, us ne us ke qil'e mísmár kar diye :
Aur us ne dukhtar i Yahúdáh men mátam o nauha firáwán kar diyá.
- 6** Aur us ne apne maskan ko yaklakht tabáh kar diyá, goyá khaima e bág thá ;
Aur apne majma' ke makán ko barbád kar diyá :
KHUDÁWAND ne muqaddas 'ídon aur sabton ko Siyyún se farámosh kará diyá,
Aur apne qahr ke josh men bádsháh aur káhin ko zalil kiyá.
- 7** Khudáwánd ne apne mazbah ko radd kiyá, us ne apne maqdis se nafrat kí,
Us ke qasron kí díwáron ko dushman ke halwále kar diyá :
Unhon ne KHUDÁWAND ke ghar men aisá shor macháyá, jaisá 'íd ke dín.
- 8** KHUDÁWAND ne dukhtar i Siyyún kí fasíl giráne ká iráda kiyá hai ;

- Us ne dorí dáf hai, aur barbád karne se dástbardár nahín huá :
Us ne fasíl aur díwár ko magmúm kiyá ; wuh báham mátam kartí hain.
- 9** Us ke darwáze zamín men garq ho gaye ; us ne us ke bendon ko torkar barbád kar diyá :
Us ke bádsháh aur umará be-sharí'at aqwám men hain ;
Us ke nabí bhí KHUDÁWAND kí taraf se koí royá nahín dekhte.
- 10** Dukhtar i Siyyún ke buzurg khák-nishín aur khámosh hain ;
Wuh apne siron par khák dálte ;
aur tát orhte hain :
Yarúshalem kí kunwáriyán zamín tak sarnigún hotí hain.
- 11** Merí ánkhen rote rote dhundhlá gayín, mere andar pech o táb hai,
Merí dukhtar i qaum kí barbádí ke bá'is merá kaleja nikal áyá ;
Kyünki chhote bachche aur shír khwár shahr ke kúchon men be hosh hain.
- 12** Jab wuh shahr ke kúchon men zakhmíon kí tarah gash kháte,
Aur jab apní máon kí god men jánbalab hote hain,
To un se kahte hain, kí Galla aur mai kahán hai?
- 13** Ai dukhtar i Yarúshalem, main tujhe kyá nasíhat karún, aur kis se tashbíh dún?
Ai kunwári dukhtar i Siyyún, tujhe kis kí manind jánkar tasallí dún?
Kyünki terá zakhm samundar sá bará hai : tujhe kaun shifá degá?
- 14** Tere nabíon ne tere liye bátíl aur behúda royá dekhí ;
Aur terí badkirdári záhír na kí, táki tujhe asírí se wápas láte :
Balkí tere liye jhúthe paigám aur jiláwataní ká sámán dekhe.
- 15** Sab áne jánewále tujh par táliyan bajáte hain ;
Wuh dukhtar i Yarúshalem par suskárte aur sir hiláte hain,
Kí Kyá, yih wuhí shahr hai, jise log Kamál i husn aur Farhat i jahán kahte the?
- 16** Tere sab dushmanon ne tujh par munh pasará hai ;
Wuh suskárte aur dánt píste hain ; wuh kahte hain, Ham use nigal gaye ;

- Beshakk ham isí din ke muntazir the; so á pahunchá, aur ham ne dekh liyá.
- 17 **KHUDÁWAND** ne jo tháná, wuhí kiyá; us ne apne kalám ko, jo aiyám i qadím meñ farmáyá thá, purá kiyá;
Us ne girá diyá, aur rahm na kiyá: aur us ne dushman ko tujh par shádmán kiyá,
Us ne tere mukhálifon ká síng baland kiyá.
- 18 Un ke dilon ne **KHUDÁWAND** se faryád kí:
Ai dukhtar i Siyyun kí fasíl, shab o roz ánsú nahr kí tarah jári rahen;
Tú bil'kull áram na le; terí ánkhi kí putlí áram na kare.
- 19 Uth, rát ko pahron ke shurú' meñ faryád kar;
KHUDÁWAND ke huzúr apná dil páni kí mánind undel de:
Apne bachchon kí zindagí ke liye, jo sab kúchon meñ bhúk se behosh pare hain,
Us ke huzúr meñ dast i du'á baland kar.
- 20 Ai **KHUDÁWAND**, nazar kar, aur dekh, ki tú ne kis se yih kiyá!
Kyá, 'auraten apne phal ya'ni apne ládle bachchon ko kháen?
Kyá, káhin aur nabí **KHUDÁWAND** ke maqdis meñ qatl kiye jáen?
- 21 Pír o jawán galiyon meñ khák par pare hain;
Merí kunwáriyán aur mere jawán talwár se qatl hue:
Tú ne apne qahr ke din un ko qatl kiyá; tú ne un ko kát dálá, aur rahm na kiyá.
- 22 Tú ne merí dahshat ko har taraf se goyá 'id ke din bulá liyá,
Aur **KHUDÁWAND** ke qahr ke din na koí bachá, na báqí rahá:
Jin ko main ne god meñ khiláyá, aur pálá posá mere dushmanon ne faná kar diyá.
- 3 Main hí wuh shakhs hún jis ne us ke gazab ke 'asá se dukh páyá.
- 2 Wuh merá rahbar huá, aur mujhe raushní meñ nahín, balki táríki meñ chaláyá.
- 3 Yaqínan us ká háth din bhar merí mukhálafat kartá rahá.
- 4 Us ne merá gosht aur chámbhá khushk kar diyá, aur merí háddiyán tor dálin.
- 5 Us ne mere irdgird díwár khienchí, aur mujhe talkhí o mashaqqat se gher liyá.
- 6 Us ne mujhe muddat i daráz ke gurdon kí mánind tárík mákánon meñ rakkhá.
- 7 Us ne mere gird iháta baná diyá, ki main báhar nahín nikal saktá; us ne merí zanjír bhári kar dí.
- 8 Balki jab main pukártá aur duhá detá hún, to wuh merí faryád nahín suntá.
- 9 Us ne taráshe hue pattharon se mere ráste band kar diye; us ne merí ráhen terhí kar dí.
- 10 Wuh mere liye ghát meñ baithá huá richh aur kamíngáh ká sher i babar hai.
- 11 Us ne merí ráhen kaj kar dí aur mujhe reza reza karke barbád kar diyá.
- 12 Us ne apní kamán khienchí aur mujhe apne tíron ká nishána banáyá.
- 13 Us ne apne tarkash ke tíron se mere gurdon ko chhed dálá.
- 14 Main apne sab logon ke liye mazhaka, aur din bhar un ká rág hún.
- 15 Us ne mujhe talkhí se bhar diyá aur nágdaune se mádhosh kiyá.
- 16 Us ne sangrezon se mere dánt tore aur mujhe khákistar meñ lutáyá.
- 17 Tú ne merí ján ko salámatí se dúr kar diyá; main khushhálí ko bhúl gayá.
- 18 Aur main ne kahá, Main nátawán huá, aur **KHUDÁWAND** se merí ummed játi rahí.
- 19 Mere dukh ká khayál kar; merí musíbat, ya'ni talkhí aur nágdaune ko yád kar.
- 20 In báton kí yád se merí ján mujh meñ betáb hai.
- 21 Main is par sochtá rahtá hún, isí liye main ummedwár hún.
- 22 Yih **KHUDÁWAND** kí shafaqat hai, ki ham faná nahín hue, kyunki us kí rahmat lázawál hai.

- 23 Wuh har subh táza hai; terí wafádári 'azím hai.
- 24 Merí ján ne kahá, Merá bakhra KHUDÁWAND hai, is liye merí ummed usí se hai.
- 25 KHUDÁWAND un par mihrbán hai, jo us ke muntazir haiñ; us ján par jo us kí talib hai.
- 26 Yih khúb hai ki ádmí ummedwár rahe aur khámoshí se KHUDÁWAND kí naját ká intizár kare.
- 27 A'dmí ke liye bihtar hai kí apní jawání ke aiyám meñ farmán-bardári kare.
- 28 Wuh tanhá baithe aur khámosh rahe, kyúñki yih Khudá hí ne us par rakkhá hai;
- 29 Wuh apná munh khák par rakkhe, kí sháyad kuchh ummed kí súrat níkle.
- 30 Wuh apná gál us kí taraf pher de, jo use tamáncha mártá hai; aur malámat se khúb ser ho.
- 31 Kyúñki Khudáwand hamesha ke liye radd na karegá.
- 32 Kyúñki agarchi wuh dukh de, tau-bhí apní shafaqat kí firáwání se rahm karegá.
- 33 Kyúñki wuh baní A'dam par khushi se dukh musibat nahín bhejtá.
- 34 Rú e zamín ke sab qaidíon ko pámal karná,
- 35 Haqq Ta'álá ke huzúr kisí insán kí haqqtalafí karná,
- 36 Aur kisí ádmí ká muqaddama bigárná, Khudáwand dekh nahín saktá.
- 37 Wuh kaun hai jis ke kahne ke mutábíq hotá hai, hálánki Khudáwand nahín farmátá?
- 38 Kyá bhaái aur burái Haqq Ta'álá hí ke hukm se nahín hai?
- 39 Pas ádmí jíte jí kyúñ shikáyat kare, jab kí use gunáhon kí sazá míltí ho?
- 40 Ham apní ráhon ko dhúñdhen aur jáñchen, aur KHUDÁWAND kí taraf phiren.
- 41 Ham apne háthon ke sáth dílon ko bhí Khudá ke huzúr ásmán kí taraf uñháen.
- 42 Ham ne khatá aur sarkashí kí; tú ne mu'áf nahín kiyá.
- 43 Tú ne ham ko qahr se dhánpá aur ragedá; tú ne qatl kiyá, aur rahm na kiyá.
- 44 Tú bádalon meñ mastúr húa, táki hamári du'á tujh tak na pah-unche.
- 45 Tú ne ham ko aqwám ke darmiyán kúre karkaṭ aur najásat sá baná diyá.
- 46 Hamáre sab dushman ham par munh pasárte haiñ.
- 47 Khauf o dahshat aur wirání o halákat ne ham ko á dabáyá.
- 48 Merí dukhtar i qaum kí tabáhí ke bá'is merí áñkhen se ánsúon kí nahren járí haiñ.
- 49 Merí áñkhen ashkbár haiñ aur thamtí nahín; un ko áram nahín,
- 50 Jab tak KHUDÁWAND ásmán par se nazar karke na dekhe.
- 51 Merí áñkhen mere shahr kí sab betiyon ke liye merí ján ko ázurda kartí haiñ.
- 52 Mere dushmanon ne besabab mujhe parande kí mánind ragedá.
- 53 Unhon ne cháh i zindán meñ merí ján lene ko mujh par patthar rakkhá.
- 54 Pání mere sir se guzar gayá; main ne kahá, Main mar mitá.
- 55 Ai KHUDÁWAND, main ne tah i zindán se tere nám kí duháí dí.
- 56 Tú ne merí áwáz suní hai; merí áh o faryád se apná kán band na kar.
- 57 Jis roz main ne tujhe pukará, tú nazdík áyá; aur tú ne farmáyá, kí Hírásán na ho.
- 58 Ai Khudáwand, tú ne merí ján kí himáyat kí aur use chhuráyá.
- 59 Ai KHUDÁWAND, tú ne merí maz-lúmi dekhí; merá insáf kar.
- 60 Tú ne mere khiláf un ke tamám intiqám aur sab mansúbón ko dekhá hai.
- 61 Ai KHUDÁWAND, tú ne mere khiláf un kí malámat aur un ke sab mansúbón ko suná hai;

- 62 Jo merí mukhálafat ko uthe un kí báten aur dín bhar merí mukhálafat men un ke mansúbe.
- 63 Un kí nishast o barkhást ko dekh, kí main hí un ká rág hún.
- 64 Ai KHUDÁWAND, un ke a'mál ke mutábíq un ko badla de.
- 65 Un ko kordil baná kí terí la'nat un par ho.
- 66 Qahr se un ko raged aur rú e zamín se nest o nábúd kar de.

- 4 Soná kaisá beáb ho gayá! kundan kaisá badal gayá! Maqdis ke patthar tamám galí kúchon men pare hain.
- 2 Siyyun ke 'azíz farzand, jo kháalisone kí mánind the, Káise kumhár ke banáe húe bartanon ke barábar thahre!
- 3 Gídar bhí apní chhátíyon se apne bachchon ko dúdh piláte hain; Lekin merí dukhtar í qaum biyábání shurtmurg kí mánind be-rahm hai.
- 4 Shirkhwar kí zabán piyás ke máre tálú se já lagí; Bachche rotí mángte hain, lekin un ko koí nahín detá.
- 5 Jo názparwarda the, galiyon men tabáhhál hain: Jo bachpan se argawánposh the, mazbalon par pare hain.
- 6 Kyúnki merí dukhtar í qaum kí badkirdári Sadúm ke gunáh se barhkar hai, Jo ek lamhe men barbád húa, aur kísi ke háth us par daráz na húe.
- 7 Us ke shurafá barf se ziyáda sáf aur dúdh se safed the, Un ke badan múnge se ziyáda surkh the, un kí jhalak nílám kí sí thí:
- 8 Ab un ke chihre siyáhi se bhí kále hain; wuh bázár men pahcháne nahín játe: Un ká chamrá haddiyon se satá hai; wuh súkhkar lakrí sá ho gayá.
- 9 Talwár se qatl honewále bhúkon marnewálon se bihtar hain; Kyúnki yih khet ká hásil na milne se kúhkar halák hote hain.
- 10 Rahmdíl 'auraton ke háthon ne apne bachchon ko pakáyá; Merí dukhtar í qaum kí tabáhi men wuhí un kí khurák húe.

- 11 KHUDÁWAND ne apne gazab ko anjám diyá; us ne apne qahr í shadíd ko názil kiyá; Aur us ne Siyyun men ág bharkái, jo us kí bunyád ke chañ kar gayí.
- 12 Rú e zamín ke bádsháh aur dunyá ke báshinde báwar nahín karte the, Kí mukhálifaur dushman Yarúshalem ke phátacon se ghus áenge.
- 13 Yih us ke nablon ke gunáhon aur káhinon kí badkirdári kí wajah se húa, Jinhon ne us men sádiqon ká khún baháyá.
- 14 Wuh andhon kí tarah galiyon men bhatakte, aur khún se álúda hote hain, Aísá kí koí un ke libás ko bhí chhú nahín saktá.
- 15 Wuh un ko pukárkar kahte the, Dúr raho! nápák, dúr raho, dúr raho! chhúná mat! Jab wuh bhág játe aur áwára phirte, to log kahte the, Ab yih yahán na rahenge.
- 16 KHUDÁWAND ke qahr ne un ko paráganda kiyá; ab wuh un par nazar nahín karegá: Unhon ne káhinon kí 'izzat na kí, aur buzurgon ká liház na kiyá.
- 17 Hamári ánkhen bátil madad ke intizár men thak gayin; Ham us qaum ká intizár karte rahe, jo bachá nahín saktí thí.
- 18 Unhon ne hamáre pánw aise bándh rakkhe hain, kí ham báhar nahín nikal sakte: Hamára anjám nazdík hai, hamáre dín púre ho gaye; hamára waqt á pahunchá.
- 19 Ham ko ragednewále ásmán ke 'uqábon se bhí tez hain: Unhon ne paharon par hamára píchhá kiyá; wuh biyábán men hamári ghát men baiñhe.
- 20 Hamári zindagi ká dam, KHUDÁWAND ká mamsúh, un ke garhon men giriftár ho gayá; Jis kí bábat ham kahte the, kí Us ke saye tale ham qaumon ke darmiyán zindagi basar kar-enge.
- 21 Ai dukhtar í Adom, jo 'U'z kí sarzamín men bastí hai, khush o khurram ho: Yih piyála tujh tak bhí pahunch-egá; tú mast aur barahna ho jáegi.

22 Ai dukhtar i Siyyún, terí badkirdári kí sazá tamám húi ;
Wuh tujhe phir asír karke nahín le jáegá ;
Ai dukhtar i Adom, wuh terí badkirdári kí sazá degá ;
Wuh tere gunáh fásh kar degá.

5 Ai KHUDÁWAND, jo kuchh ham par guzrá use yád kar ;
Nazar kar aur hamári ruswái ko dekh.
2 Hamári mírás ajnabíon ke hawále kí gayí,
Hamáre ghar begánon ne le liye.
3 Ham yatím hain, hamáre báp nahín,
Hamári máen bewáon kí mánind hain.
4 Ham ne apná pání mol lekar piyá ;
Apní lakri bhí ham ne dám dekar lí.
5 Ham ko regednewále hamáre sir par hain ;
Ham thake háre, aur beárám hain.
6 Ham ne Misríon aur Asúríon kí itá'at qubúl kí,
Táki rofi se ser aur ásúda hon.
7 Hamáre báp dá dá gunáh karke chal base,
Aur ham un kí badkirdári kí sazá pá rahe hain.
8 Gulám ham par hukmrání karte hain ;
Un ke háth se chhuránewálá ko nahín.
9 Sahránishínon kí talwár ke bá'is,
Ham jan par khelkar rofi hásil karte hain.
10 Qaht kí jhulsánewáli ág ke bá'is,

Hamára chamrá tanúr kí mánind siyáh ho gayá hai.
11 Unhon ne Siyyún men 'auraton ko behurmat kiyá,
Aur Yahúdáh ke shahron men kunwári larhiyon ko.
12 Umará ko un ke háthon se latká diyá ;
Buzurgon kí rúdári na kí gayí.
13 Jawánon ne chakkí písi,
Aur bachchon ne girte parte lakriyán dhoín.
14 Buzurg pháta kon par díkhái nahín dete,
Jawánon kí nagmapardázi sunái nahín detí.
15 Hamáre dílon se khushi játi rahí ;
Hamára raqs mátam se badal gayá.
16 Táj hamáre sir par se gir para ;
Ham par afsos ! kí ham ne gunáh kiyá.
17 Isí liye hamáre díl betáb hain ;
In hí báton ke bá'is hamári ánkhen dhundhlá gayín ;
18 Koh i Siyyún kí wiráni ke bá'is ;
Us par gídar phirte hain.
19 Par tú, ai KHUDÁWAND, abad tak qáim hai ;
Aur terá takht pusht dar pusht.
20 Phir tú kyún ham ko hamesha ke liye farámosh kartá hai,
Aur ham ko muddat i daráz tark kartá hai?
21 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní taraf phirá, to ham phirenge ;
Hamáre díl badal de, jaise qadím se the.
22 Kyá tú ne ham ko bí'kull radd kar diyá hai ?
Kyá tú ham se saht naráz hai ?

HIZQI'EL

1 Tiswen baras ke chauthe mahíne kí pánchwin tárikh ko yún húa, kí jab main nahr i Kibár ke kanáre par asíron ke darmiyán thá, to ásmán khul gayá, aur main ne Khudá kí royaten dekhín. 2 Us mahíne kí pánchwin ko, Yahúyákin bádsháh kí asíri ke pánchwen baras men, 3 KHUDÁWAND ká kalám Búzi ke bete Hizqiel káhin par,

jo Kasdion ke mulk men nahr i Kibár ke kanáre par thá, názil húa ; aur wahán KHUDÁWAND ká háth us par thá. 4 Aur main ne nazar kí, to kyá dekhtá hún, kí shimál se ándhí uthí, ek barí ghatá, aur lipí húi ág, aur us ke gird raushní chamaktí thí, aur us ke bích se, ya'ní us ág men se, saiqal kiye húe pítal kí sí súrat jalwagar húi. 5 Aur us men se

chár jándáron kí ek shabíh nazar áí ; aur un kí shakl yún thí, kí wuh insán se mushábih the. 6 Aur har ek ke chár chihre, aur chár par the. 7 Aur un kí tángen sídhí thín ; aur un ke pánwon ke talwe bachhre ke pánwon ke talwe kí mánind the ; aur wuh manje húe pítal kí mánind jhalakte the. 8 Aur un kí cháron taraf paron ke niche insán ke háth the ; aur cháron ke chihre aur par yún the, 9 kí un ke par ek dúsre se báham paiwasta the ; aur wuh chalte húe murte na the, balki sab síche áge barhe chale játe the. 10 Un ke chihron kí mushábahat yún thí, kí un cháron ká ek ek chihra insán ká, ek ek sher í babar ká, un kí dahní taraf : aur un cháron ká ek ek chihra sánd ká báin taraf : aur un cháron ká ek ek chihra 'uqáb ká thá. 11 Un ke chihre to yún the ; aur un ke par úpar se alag alag the : har ek ke do par dúsre ke do paron se mile húe the, aur do do se un ká badan dhanpá huá thá. 12 Un men se har ek sídhá áge ko chalá játá thá ; jidhar ko jáne kí khwáhish hotí thí, wuh játe the ; wuh chalte húe murte na the. 13 Rahí un jándáron kí súrat, so un kí shakl ág ke sulge húe koelon, aur masha'lon kí mánind thí : wuh un jándáron ke darmiyán idhar udhar átí játí thí ; aur wuh ág núrání thí ; aur us men se bijlí nikaltí thí. 14 Aur wuh jándár aise hatte barhte the, jaise bijlí kaundh játí hai. 15 Jab main ne un jándáron par nazar kí, to kyá dekhtá hún, kí un chár chár chihronwále jándáron ke har chihre ke pás zamín par ek pahiyá hai. 16 Un pahiyon kí súrat, aur banáwaṭ zabarjad kí sí thí ; aur wuh cháron ek hí waza' ke the ; aur un kí shakl aur un kí banáwaṭ aísí thí, goyá pahiyá pahiyé ke bích men hai. 17 Wuh chalte waqt apne cháron pahlion par chalte the ; aur píche nahin murte the. 18 Aur un ke halqe bahut únche aur daráone the, aur un cháron ke halqon ke girdágird ánkhen hí ánkhen thín. 19 Jab wuh jándár chalte the, to pahiyé un ke sáth chalte the ; aur jab wuh jándár zamín par se utháe játe the, to pahiyé bhí utháe játe the. 20 Jahán kahín jáne kí khwáhish hotí thí, játe the, un kí khwáhish un ko udhar hí le játí thí : aur pahiyé un ke sáth

utháe játe the ; kyúnci jándár kí rúh pahiyon men thí. 21 Jab wuh chalte the, yih chalte the, aur jab wuh thahrte the, yih thahrte the ; aur jab wuh zamín par se utháe játe the, to pahiyé bhí un ke sáth utháe játe the ; kyúnci pahiyon men jándár kí rúh thí. 22 Jándáron ke síron ke úpar kí fazá, billaur kí mánind darakhshán thí ; wuh un ke síron ke úpar phailí thí. 23 Aur us fazá ke niche un ke par ek dúsre kí sídh men the : har ek ke do paron se un ke badanon ká ek pahlú, aur do paron se dúsrá pahlú dhanpá thá. 24 Aur jab wuh chale, to main ne un ke paron kí áwáz suní, goyá bare sailáb kí áwáz, ya'ní Qádir í mutlaq kí áwáz, aur aísí shor kí áwáz húi jaisí lashkar kí áwáz hotí hai ; jab wuh thahrte the, to apne paron ko laṭká dete the. 25 Aur us fazá ke úpar se, jo un ke síron ke úpar thí, ek áwáz átí thí, aur wuh jab thahrte the, to apne bázuon ko laṭká dete the. 26 Aur us fazá se úpar, jo un ke síron ke úpar thí, takht kí súrat thí, aur us kí súrat nilam ke patthar kí sí thí, aur us takhtnumá súrat par kí sí insán kí sí shabíh us ke úpar nazar áí. 27 Aur main ne us kí kamar se lekar úpar tak saiqal kiye húe pítal ká sá rang, aur shu'la sá jalwa us ke darmiyán aur girdágird dekhá, aur us kí kamar se lekar niche tak main ne shu'le kí sí tajallí dekhí, aur us ke cháron taraf jagmagáhaṭ thí. 28 Jaisí us kamán kí súrat hai, jo bárish ke din bádalon men dikhái detí hai, waisí hí ás pás kí us jagmagáhaṭ kí namúð thí. Yih KHUDÁWAND ke jalál ká izhár thá. Aur dekhte hí main aundhe munh girá, aur main ne ek áwáz suní jaise koí báten kartá hai.

2 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apne pánwon par khará ho, kí main tujh se báten karún. 2 Jab us ne mujhe yún kahá, to rúh mujh men dákhil húi, aur mujhe pánwon par khará kiyá ; tab main ne us kí suní jo mujh se báten kartá thá. 3 Chunánchi us ne mujh se kahá, kí Ai ádamzád, main tujhe baní Isráil ke pás, ya'ní us bagí qaum ke pás jis ne mujh se bagáwat kí hai, bhejtá hún : wuh aur un ke báp dáda áj ke din tak mere gunahgár hote áe hain. 4 Kyúnci jin ke pás main tujh ko bhejtá hún wuh sakhtdil aur behayá

farzand haij. Tú un se kahná, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmátá hai. 5 Pas khwáh wuh sunen yá na sunen, (kyúnki wuh to sarkash khándán haij,) taubhí itná to hogá, ki wuh jánege ki un men ek nabí barpá húa. 6 Aur tú, ai ádamzád, un se hirásán na ho, aur un ki báton se na dar, harchand tú úntkatáron aur kánton se ghirá hai, aur bich-cháron ke darmiyán rahtá hai; un ki báton se tarsán na ho, aur un ke cháhron se na ghabrá, agarchi wuh bági khándán haij. 7 Pas tú merí báton un se kahná, khwáh wuh sunen khwáh na sunen, kyúnki wuh niháyat bági haij. 8 Lekin ai ádamzád, tú merá kalám sun; tú us sarkash khándán hí mánind sarkashí na kar: apná munh khol, aur jo kuchh main tujhe detá hún, khá le. 9 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ek háth merí taraf barháyá húa hai, aur us men kitáb ká tómár hai; 10 aur us ne use kholkar mere sámnne rakh diyá; us men andar báhar likhá húa thá: aur us men nauha, aur mátam, aur áh o nála marqúm thá. 1 Phir us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, jo kuchh tú ne páyá so khá; is tómár ko nigal já, aur jákar Isráil ke khándán se kalám kar. 2 Tab main ne munh kholá, aur us ne wuh tómár mujhe khiláyá. 3 Phir us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, is tómár ko jo main tujhe detá hún khá já, aur is se apná peñ bhar le. Tab main ne kháyá, aur wuh mere munh men shahd kí mánind míthá thá.

4 Phir us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, tú baní Isráil ke pás já, aur merí yih báton un se kah. 5 Kyúnki tú aise logon kí taraf nahín bhejá játá, jin kí zabán begána, aur jin kí bolí sakht hai, balki Isráil ke khándán kí taraf; 6 na bahut sí ummaton kí taraf, jin kí zabán begána, aur jin kí bolí sakht hai, jin kí bát tú samajh nahín saktá: yaqínan agar main tujhe un ke pás bhejtá, to wuh terí suntín. 7 Lekin baní Isráil terí bát na sunenge; kyúnki wuh merí sunná nahín cháhte: kyúnki sab baní Isráil sakhtpeshání aur sangdil haij. 8 Dekh, main ne un ke cháhron ke muqábil terá chihra dúrusht kiyá hai, aur terí peshání un kí pesháníon ke

muqábil sakht kar dí hai. 9 Main ne terí peshání ko híre kí mánind, chaqmaq se bhí ziyáda sakht kar diyá hai: un se na dar, aur un ke cháhron se hirásán na ho, agarchi wuh bági khándán haij. 10 Phir us ne mujh se kahá, Ai ádamzád, merí sab báton ko jo main tujh se kahúngá apne dil se qubúl kar, aur apne kánon se sun. 11 Ab uñh, asron ya'ní, apní qaum ke logon ke pás já, aur un se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmátá hai, khwáh wuh sunen, khwáh na sunen.

12 Aur rúh ne mujhe uñhá liyá, aur main ne apne píchhe ek bari kharak kí áwáz suní, jo kahtí thí, ki KHUDÁWAND ká jalál us ke maskan se mubáarak ho. 13 Aur jándáron ke paron ke ek dústre se lagne kí áwáz, aur un ke muqábil pahiyon kí áwáz, aur ek bare dharáke kí áwáz sunái dí. 14 Aur rúh mujhe uñhákar le gayí: so main talkhdil aur gazabnák hokar rawána húa, aur KHUDÁWAND ká háth mujh par gálib thá. 15 Aur main Tall Abíb men asron ke pás jo nahr í Kibár ke kanáre baste the pahunchá, aur jahán wuh rahte the, main sáat din tak un ke darmiyán pareshán baíthá ráhá.

16 Aur sáat dinon ke ba'd KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 17 ki Ai ádamzád, main ne tujhe baní Isráil ká nigahbán muqarrar kiyá; pas tú mere munh ká kalám sun, aur merí taraf se un ko ágáh kar de. 18 Jab main sharír se kahún, ki Tú yaqínan maregá, aur tú use ágáh na kare, aur sharír se na kahe, ki wuh apní burí rawish se khabardár ho, táki wuh us se báz ákar apní ján bacháe, to wuh sharír apní sharárat men maregá; lekin main us ke khún kí bázpurs tujh se karúngá. 19 Lekin agar tú ne sharír ko ágáh kar diyá, aur wuh apní sharárat aur apní burí rawish se báz na áyá, to wuh apní badkirdári men maregá; par tú ne apní ján ko bachá liyá. 20 Aur agar rástbáz apní rástbázi chhor de, aur gunáh kare, aur main us ke áge thokar khilánewálá patthar rakhún, to wuh mar jáegá: is liye ki tú ne use ágáh nahín kiyá, to wuh apne gunáh men maregá, aur us kí sadáqat ke kámon ká liház na kiyá jáegá; par main us ke khún kí bázpurs tujh se karúngá. 21 Lekin agar tú us

raahat ko agah kar de, taki gunah na hare, aur wuh gunah se baz rahe, to wuh yaqinan jiega, is liye ki nasihatpazir hua; aur tu ne apni jan bacha li.

22 Aur wahan KHUDAWAND ka hath mujh par tha, aur us ne mujhe farmaya, Uth, maidan mein nikal ja, aur wahan main tujh se batein karunga. 23 Tab main uthkar maidan mein gaya, aur kyaa dekhta hun, ki KHUDAWAND ka jalal, us shaukat ki manind jo main ne nahr i Kibar ke kanare dekhi thi kharai hai; aur main munh ke bal girai. 24 Tab rahi mujh mein dakhil hui, aur us ne mujhe mere panwon par kharai kiyaa, aur mujh se hamkalam hokar farmaya, ki Apne ghar ja, aur darwaza band karke andar baith rah. 25 Aur, ai adamzad, dekh, wuh tujh par bandhan dalenge, aur un se tujhe bandhenge, aur tu un ke darmiyan bahar na jaege. 26 Aur main teri zabani tere talu se chipka dunga, ki tu gungai rah jae, aur un ke liye nasihatgo na ho, kyunki wuh baghi khandaan hain. 27 Lekin jab main tujh se hamkalam hunga, to tera munh kholunga, tab tu un se kahega, ki Khudawand KHUDA yun farmata hai; Jo sunta hai, sune, aur jo nahin sunta, na sune, kyunki wuh baghi khandaan hain.

4 Aur, ai adamzad, tu ek khapra le, aur apne samne rakhkar us par ek shahr, han, Yarushalem hi ki taswir khech: 2 aur us ka muhasara kar, aur us ke muqabil burj bana, aur us ke samne damdama bandh, aur us ke gird khaima khare kar, aur us ke charon taraf manjanig laga. 3 Phir tu lohe ka ek tawa le, aur apne aur shahr ke darmiyan use nasb kar, ki wuh lohe ki diwar thahre; aur tu apna munh us ke muqabil kar, aur muhasare ki halat mein ho, aur tu us ka muhasara karnewala hoga. Yeh bani Israil ke liye nishan hai.

4 Phir tu apni baith karwat par let rah, aur bani Israil ki badkirdari is par rakh de; jitne dinon tak tu leta rahega, tu un ki badkirdari bardasht karega. 5 Aur main ne un ki badkirdari ke barason ko, un dinon ke shumār ke mutabiq, jo tin sau nauwe din hain, tujh par rakha hai: so tu bani Israil ki badkirdari bardasht

karega. 6 Aur jab tu in ko pura kar chuke, to phir apni dahini karwat par let rah, aur chalis din tak bani Yahudah ki badkirdari ko bardasht kar; main ne tere liye ek ek sal ke badle ek ek din muqarrar kiyaa hai. 7 Phir tu Yarushalem ke muhasare ki taraf munh kar, aur apna bazu nangai kar, aur us ke khilaf nubuwwat kar. 8 Aur dekh, main tujh par bandhan dalunga, ki tu karwat na le sake, jab tak apne muhasare ke dinon ko pura na kar le. 9 Aur tu apne liye gehun, aur jau, aur baqila, aur masur, aur chena, aur baira le, aur un ko ek hi bartan mein rakh, aur un ki itni rotian pakai jitne dinon tak tu pahli karwat par leta rahega: tu tin sau nauwe din tak un ko khana. 10 Aur tera khana wazn karke bis bis misqal rozana hoga: jo tu khaega, tu gahe gahe khana. 11 Tu pani bhi napkar ek hin ka chhata hissa piega; tu gahe gahe pina. 12 Aur tu jau ke phulke khaana, aur tu un ki ankho ke samne insan ki najasat se un ko pakana. 13 Aur KHUDAWAND ne farmaya, ki Isi tarah se bani Israil apni napak rotion ko un aqwam ke darmiyan, jin mein main un ko awara karunga, khaya karege. 14 Tab main ne kaha, ki Haa, Khudawand KHUDA! dekh, meri jan kabhi napak nahin hui, aur apni jawani se ab tak koi murdar chiz, jo ap hi mar jae ya kisi janwar se phari jae, main ne hargiz nahin kha, aur harām gosht mere munh mein kabhi nahin gaya. 15 Tab us ne mujhe farmaya, Dekh, main insan ki najasat ke iwaz tujhe gobar deta hun, so tu apni roti us se pakai. 16 Aur us ne mujhe farmaya, ki Ai adamzad, dekh, main Yarushalem mein roti ka 'asa to dalunga, aur wuh roti tolkar fikrmandi se khaenge, aur pani napkar hairat se pienge; 17 taki wuh roti pani ke muhtaj hon, aur baham sarasima hon, aur apni badkirdari mein halak hon.

5 Ai adamzad, tu ek tez talwar le, aur hajam ke usture ki tarah us se apna sir aur apni dahi munda; aur tarazu le aur balon ko tolkar un ke hisse bana. 2 Phir jab muhasare ke din pure ho jain, to shahr ke bich mein un ka ek hissa lekar ag mein jala, aur dusra hissa lekar talwar se idhar udhar bikher

de; aur tísrá hissa hawá men urá de; aur main talwár khenchkar un ká pichhá karúngá. 3 Aur un men se thore se bál ginkar le, aur un ko apne dáman men bándh. 4 Phir un men se kuchh nikálkar ág men dál, aur jalá de; is men se ek ág niklegí jo Isráil ke tamám gharáne men phail jáegi.

5 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Yarúshalem yihí hai; main ne use qaumon aur mamlukaton ke darmiyán jo us ke áspás hain rakkhá hai. 6 Lekin us ne dígar aqwám se ziyáda sharárat karke mere ahkám kí mukhálafat kí, aur mere áin ko áspás kí mamlukaton se ziyáda radd kiyá; kyúnki unhon ne mere ahkám ko radd kiyá, aur mere áin kí pairawí na kí. 7 Pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tum apne áspás kí aqwám se barhkar fitna-angez ho, aur merí áin kí pairawí nahín kí, aur mere ahkám par 'amal nahín kiyá, aur apne áspás kí aqwám ke áin o ahkám par bhí kárband nahín húe; 8 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main, hán, main hí terá mukhálif hún, aur tere darmiyán sab qaumon kí ánkhoñ ke sámne tujhe sazá dúngá. 9 Aur main tere sab nafratí kámon ke sabab se tujh men wuhí karúngá jo main ne ab tak nahín kiyá aur kabhí na karúngá. 10 Pas tujh men báp bete ko, aur betá báp ko khá jáegá: aur main tujhe sazá dúngá, aur tere baqiye ko har taraf paráganda karúngá. 11 Pas Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasám, chúnki tú ne apní tamám makruhát se, aur apne nafratí kámon se mere maqdis ko nápak kiyá hai, is liye main bhí tujhe ghaṭáungá, merí ánkheñ ri'áyat na karenge, main hargiz rahm na karúngá. 12 Terá ek hissa wabá se mar jáegá, aur kál se tere andar halák ho jáegá; aur dúsrá hissa terí charon taraf talwár se mará jáegá; aur tísre hisse ko main har taraf paráganda karúngá, aur talwár khenchkar un ká pichhá karúngá. 13 Merá qahr yún púra hogá, tab merá gazab un par dhímá ho jáegá, aur merí taskín hogí. Aur jab main un par apná qahr púra karúngá, tab wuh jáenge ki mujh KHUDÁWAND ne apní gairat se yih sab kuchh farmáyá thá. 14 Is ke

siwá, main tujh ko un qaumon ke darmiyán, jo tere áspás hain, aur un sab kí nigáhon men jo udhar se guzar karenge, wirán o bá'is i malámat banáungá. 15 Pas jab main qahr o gazab aur saht malámat se tere darmiyán 'adálat karúngá, to tú apne áspás kí aqwám ke liye já e malámat o ihánat, aur maqám i 'ibrat o hairat hogí. Main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai: 16 ya'ní jab main saht qahat ke tír, jo un kí halákat ke liye hain, un kí taraf rawána karúngá jin ko main tumháre halák karne ke liye chaláungá, aur main tum men qahat ko ziyáda karúngá, aur tumhári roṭí ke 'asá ko toṛ dálungá: 17 aur main tum men qahat aur bure darande bhejúngá, aur wuh tujhe láwalad karenge; aur marí aur khúnrezí tere darmiyán áegi; aur main talwár tujh par láungá. Main KHUDÁWAND hí ne farmáyá hai.

6 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 kí Ai ádamzád, Isráil ke paharon kí taraf munh karke un ke khiláf nubuwat kar, 3 aur yún kah, kí Ai Isráil ke paharo, Khudáwand KHUDÁ ká kalám suno! Khudáwand KHUDÁ paharon aur ṭilon ko, aur nahron aur wádion ko, yún farmatá hai, kí Dekho, main, hán, main hí tum par talwár chaláungá, aur tumháre unche maqámon ko gárat karúngá. 4 Aur tumhári qurbángáheñ ujaṛ jáengi, aur tumhári súraj kí múraten toṛ dálí jáengi; aur main tumháre maqtulon ko tumháre buton ke áge dál dúngá, 5 aur baní Isráil kí lásheñ un ke buton ke áge phenk dúngá; aur main tumhári haḍḍiyon ko tumhári qurbángáhon ke girdágird paráganda karúngá. 6 Tumhári búd o básh ke tamám 'iláqon ke shahr wirán hongé, aur unche maqám ujáre jáenge, táki tumhári qurbángáheñ kharáb aur wirán hon, aur tumháre but toṛe jáen aur baqí na raheñ, aur tumhári súraj kí múraten káṭ dálí jáen, aur tumhári dastkarián nábud hon. 7 Aur maqtul tumháre darmiyán girenge, aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 8 Lekin main ek baqiya chhoṛ dúngá, ya'ní wuh chand log jo qaumon ke darmiyán talwár se bach niklenge jab tum gair mulkon men paráganda hojáoge. 9 Aur jo tum men se bach rahenge un qaumon ke darmiyán,

jahán jahán wuh asír hokar jáenge, mujh ko yád karenge, jab main un ke bewafá dílon ko jo mujh se dúr hue, aur un kí ánkhoñ ko jo butoñ kí pairawí meñ bargashta hún, shikasta karúngá; aur wuh ap apní tamám bada máli ke sabab se, jo unhoñ ne apne tamám ghinaune kámoñ meñ kí, apní hí nazar meñ nafratí thahrege. 10 Tab wuh jáenge kí main KHUDÁWAND hún; aur main ne yún hí nahín farmáyá thá, kí Main un par yih balá láúngá.

11 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Háth par háth már, aur páñw zamín par pañakkar kah, kí Baní Isráíl ke tamám ghinaune kámoñ par afsos! kyúñki wuh talwár aur kál aur wabá se halák hongé. 12 Jo dúr hai, wuh wabá se maregá, aur jo nazdík hai, talwár se qatl kiyá jáegá, aur jo baqí rahe, aur mahsúr ho, wuh kál se maregá: aur main un par apne qahr ko yún púra karúngá. 13 Aur jab un ke maqtúl har únche tle par, aur paháron kí sab choñyoñ par, aur har ek hare darakht aur ghane balút ke niche, har jagah jahán wuh apne sab butoñ ke liye khushbú jaláthe, un ke butoñ ke pás un kí qurbángáhoñ kí chároñ taraf pare hue hongé, tab wuh pahcháenge kí KHUDÁWAND main hún. 14 Aur main un par háth chaláúngá, aur biyábán se Diblah tak un ke mulk kí sab bastiyán wíran aur sunsán karúngá: tab wuh pahcháenge kí main KHUDÁWAND hún.

7 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 kí Ai ádamzád, Khudáwand KHUDÁ Isráíl ke mulk se yún farmatá hai, kí Tamám huá: mulk ke chároñ konon par khátima án pahunchá hai. 3 Ab terí ajal áí, aur main apná gazab tujh par názil karúngá, aur terí rawish ke mutábíq terí 'adálat karúngá, aur tere sab ghinaune kámoñ kí sazá tujh par láúngá. 4 Merí áñkh terí ri'áyat na karegi, aur main tujh par rahm na karúngá, balki main terí rawish ke mutábíq tujhe sazá dúngá, aur tere ghinaune kámoñ ke anjám tere darmiyán hongé, táki tum jáno kí main KHUDÁWAND hún.

5 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Ek balá, ya 'ní balá e 'azím; dekh, wuh áti hai. 6 Khátima áyá, khátima á gayá; wuh tujh par á pahunchá: dekh, wuh á pahunchá. 7 Ai

zamín par basnewále, terí shámat á gayí; waqt á pahunchá, hangáme ká din qaríb huá, yih paháron par khushí kí lalkár ká din nahín. 8 Ab main apná qahr tujh par undelne ko hún, aur apná gazab tujh par púra karúngá, aur terí rawish ke mutábíq terí 'adálat karúngá, aur tere sab ghinaune kámoñ kí sazá tujh par láúngá. 9 Merí áñkh ri'áyat na karegi, aur main hargiz rahm na karúngá: main tujhe terí rawish ke mutábíq sazá dúngá, aur tere ghinaune kámoñ ke anjám tere darmiyán hongé; aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND sazá denewálá hún. 10 Dekh, wuh din, dekh, wuh á pahunchá hai: terí shámat á gayí, 'asá meñ kaliyán niklín, gurúr meñ gunche nikle. 11 Sitangarí niklí, kí sharárat ke liye chharí ho: koí un meñ se na bachegá, na un ke amboh meñ se koí, aur na un ke máli meñ se kuchh; aur un par mátam na hogá. 12 Waqt á gayá, din qaríb hai: na kháridnewálá khush ho, na bechnewálá udás; kyúñki un ke tamám amboh par gazab názil hone kohai. 13 Kyúñki bechnewálá bikí hui chíz tak phir na pahunchegá, agarchi hanoz wuh zindon ke darmiyán hoñ; kyúñki yih royá un ke tamám amboh ke liye hai; ek bhí na lautegá, aur na koí badkirdári se apní ján ko qáim rakhegá. 14 Narsingá phúñká gayá; aur sab kuchh taiyár hai; lekin koí jang ko nahín nikaltá; kyúñki merá gazab un ke tamám amboh par hai. 15 Báhar talwár hai, aur andar wabá aur qaht hain: jo khet meñ hai, talwár se qatl hogá, aur jo shahr meñ hai, qaht aur wabá use nigal jáenge. 16 Lekin jo un meñ se bhág jáenge wuh bach nikleñge, aur wádíoñ ke kabútaron kí manind paháron par rahenge, aur sab ke sab nála karenge, har ek apní badkirdári ke sabab se. 17 Sab háth dhíle hongé, aur sab ghuñne pání kí manind kamzor ho jáenge. 18 Wuh tāt se kamar kasenge, aur haul un par chhá jáegá; aur sab ke munh par sharm hogí, aur un sab ke síron par chandlápan hogá. 19 Wuh apní chándí sarakon par phenk denge, aur un ká soná nápak chíz kí manind hogá: KHUDÁWAND ke gazab ke din meñ un ká soná chándí un ko na bachá sakegá; un kí jáneñ ásúda na hongí, aur un ke pet na bharenge: kyúñki unhoñ ne usí se thokar khá-

kar badkirdári kí thí. 20 Aur un ke khúbsúrat zewar shaukat ke liye the, par unhoñ ne un se apní nafratí múraten aur makrúh chízen banáin; is liye main ne un ke liye un ko nápák chíz kí máning kar diyá. 21 Aur main un ko ganímat ke liye pardesiyoñ ke háth men, aur lút ke liye zamín ke sharíron ke háth men saunp dúngá, aur wuh un ko nápák karenge. 22 Aur main un se munh pher lúngá, aur wuh mere khilwatkháne ko nápák karenge: us men gáratgar áenge, aur use nápák karenge. 23 Zanjír baná: kyúñki mulk khúnrezi ke gunáhoñ se pur hai, aur shahr zulm se bhará hai. 24 Pas main gairqaumon men se badtarín ko láungá, aur wuh un ke gharoñ ke málik honge, aur main zabardaston ká ghamand mitáungá, aur un ke muqaddasmaqám nápák kiye jáenge. 25 Halákat áti hai, aur wuh salámatí ko dhúndhenge par na páenge. 26 Balá par balá áegi, aur afwáh par afwáh hogí: tab wuh nabí se royá kí talásh karenge: lekin sharí'at káhin se, aur maslahat buzurgoñ se, játi rahegi. 27 Bádsháh mátam karegá, aur hákim par hairat chhá jáegi, aur ra'íyat ke háth kánpenge: main un kí rawish ke mutábíq un se sulúk karúngá, aur un ke a'mál ke mutábíq un par fatwá dúngá, táki wuh jánen kí KHUDÁWAND main hún.

8 Aur chhate barás ke chhate mahíne kí pánchwíñ taríkh ko yún húa, kí main apne ghar men baithá thá, aur Yahúdáh ke buzurg mere sámné baithé the, kí wahán Khudáwánd KHUDÁ ká háth mujh par thahrá. 2 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek shabíh ág kí máning nazar áti hai: us kí kamar se niche tak ág, aur us kí kamar se úpar tak jalwa e núr záhir húa, jis ká rang saiqal kiye hue pítal ká sá thá. 3 Aur us ne ek háth kí shabíh sí barhákár mere sir ke bálon se mujhe pakrá; aur rúh ne mujhe ásmán aur zamín ke darmiyán baland kiyá, aur mujhe iláhí royá men, Yarúshalem men shimál kí taraf andarúñí phátak par, jáhán gairat kí múrat ká maskan thá jo gairat bharkáti hai, le áí. 4 Aur kyá dekhtá hún, kí wahán Isráil ke Khudá ká jalál, us royá ke mutábíq jo main ne us wádí men dekhí thí

maujúd hai. 5 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Ai ádamzád, apní ánkhen shimál kí taraf uthá. Aur main ne us taraf ánkhen utháin, aur kyá dekhtá hún, kí shimál kí taraf mazbah ke darwáze par, gairat kí wuhí múrat madkhal men hai. 6 Aur us ne phir mujhe farmáyá, kí Ai ádamzád, tú un ke kám dekhtá hai? ya'ní wuh makrúhát i 'azím, jo baní Isráil yahán karte hain, táki main apne maqdis ko chhorkar us se dúr jáun? lekin tú abhí in se bhí barí makrúhát dekhegá. 7 Tab wuh mujhe sahn ke phátak par láyá; aur main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí díwár men ek chhed hai. 8 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, díwár khod: aur jab main ne díwár ko khodá, to ek darwáza dekhá. 9 Phir us ne mujhe farmáyá, Andar já, aur jo nafratí kám wuh yahán karte hain, dekh. 10 Tab main ne andar jákar dekhá; aur kyá dekhtá hún, kí har nau' ke sab rengnewále kíron, aur makrúh jánwaron kí sab súraten, aur baní Isráil ke but girdágird díwár par munaqqash hain. 11 Aur baní Isráil ke buzurgoñ men se satta shakhs un ke áge khare hain, aur Yázaniyáh bín Safan un ke wast men khará hai, aur har ek ke háth men ek bakhúrdán hai, aur bakhúr ká bádál uth rahá hai. 12 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Ai ádamzád, kyá, tú ne dekhtá kí baní Isráil ke sab buzurg taríki men, ya'ní apne munaqqash káshanoñ men, kyá karte hain? kyúñki wuh kahte hain, kí KHUDÁWAND ham ko nahín dekhtá; KHUDÁWAND ne mulk ko chhor diyá hai. 13 Aur us ne mujhe yih bhí farmáyá, kí Tú abhí in se bhí barí makrúhát, jo wuh karte hain, dekhegá. 14 Tab wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke shimáli phátak par láyá, aur kyá dekhtá hún, kí wahán 'auraten baithí Tammúz par nauha kar rahí hain. 15 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, kyá tú ne yih dekhtá hai? tú abhí in se bhí barí makrúhát dekhegá. 16 Phir wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke andarúñí sahn men le gayá, aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND kí haikal ke darwáze par, ástána aur mazbah ke darmiyán, qaríban pachchís shakhs hain jin kí píth KHUDÁWAND kí

17 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, kyá tú ne yih dekhdá hai? Kyá baní Yahúdáh ke nazdík yih chhotí sí bát hai, ki wuh yih makruh kám karen, jo yahán karte hain, kyünki unhon ne to mulk ko zulm se bhar diyá, aur phir mujhe gazabnák kiyá : aur dekh, wuh apní nák se dáli lagáte hain. **18** Pas main bhí qahr se pesh áungá : merí ánkhi ri'áyat na karegi, aur main hargiz rahm na karúngá : aur agarchi wuh chillá chillákar mere kánon men áh o nála karen, taubhi main un kí na sunúngá.

9 Phir us ne baland áwáz se pukarkar mere kánon men kahá, ki Un ko, jo shahr ke muntazim hain, nazdík bulá, har ek shakhs apná muhlik hathyár háth men liye ho. **2** Aur dekho, chha mard úpar ke phátak kí ráh se, jo shimál kí taraf hai, chale áe, aur har ek mard ke háth men us ká khúnrez hathyár thá, aur un ke darmiyán ek ádmí katání libás pahine thá, aur us kí kamar par likhne kí dawát thí : so wuh andar gaye, aur pítal ke mazbah ke pás khare hue. **3** Aur Isráil ke Khudá ká jalál karúbí par se jis par wuh thá úthkar ghar ke ástáne par gayá. Aur us ne us mard ko jo katání libás pahine thá aur jis ke pás likhne kí dawát thí pukará ; **4** aur KHUDÁWAND ne use farmáyá, ki Shahr ke darmiyán se, hán, Yarúshalem ke bích se guzar, aur un logon kí peshání par, jo un sab nafratí kámon ke sabab se jo us ke darmiyán kiye játe hain áhen márte aur rote hain, nishán kar de. **5** Aur us ne mere sunte hue dúson se farmáyá, Us ke píchhe píchhe shahr men se guzar karo, aur máro ; tumhári ánkhen ri'áyat na karen, aur tum rahm na karo. **6** Tum búrhoñ, aur jawánon, aur larkeyon, aur nannhe bachchoñ, aur 'auraton ko bi'lkull már dálo ; lekin jin par nishán hai un men se kisi ke pás na jáo : aur mere maqdis se shurú karo. Tab unhon ne un buzurgoñ se jo haikal ke sámne the shurú kiyá. **7** Aur us ne un ko farmáyá, ki Haikal ko nápák karo, aur maqtúlon se sahoñ ko bhar do : chalo, báhar niklo. So wuh nikal

gaye, aur shahr men qatl karne lage. **8** Aur jab wuh un ko qatl kar rahe the, aur main bach rahá thá, to yún huá, ki main munh ke bal girá, aur chillákar kahá, A'hl ai Khudáwánd KHUDÁ, kyá tú apná qahr i shadíd Yarúshalem par názil karke Isráil ke sab báqi logon ko halák karegá? **9** Tab us ne mujhe farmáyá, ki Isráil aur Yahúdáh ke khándán k' badkirdári niháyat 'azim hai, mulk khúnrezí se pur hai, aur shahr beinsáfi se bhará hai ; kyünki wuh kahte hain, ki KHUDÁWAND ne mulk ko chhor diyá hai, aur wuh nahin dekhtá. **10** Pas merí ánkhi ri'áyat na karegi, aur main hargiz rahm na karúngá ; main un kí rawish ká badla un ke sir par láungá. **11** Aur dekho, us ádmí ne, jo katání libás pahine thá, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, yún kaifiyat bayán kí, Jaisá tú ne mujhe hukm diyá, main ne kiyá.

10 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki us fazá par jo karúbion ke sir ke úpar thí, ek chíz nílam sí díkhái dí, aur us kí súrat takht kí sí thí. **2** Aur us ne us ádmí ko jo katání libás pahine thá farmáyá, ki Un pahiyon ke andar já, jo karúbí ke niche hain, aur ág ke angáre jo karúbion ke darmiyán hain mutthí bharkar úthá, aur shahr ke úpar bikher de. Aur wuh gayá, aur main dekhtá thá. **3** Jab wuh shakhs andar gayá, tab karúbí haikal kí dahiní taraf khare the ; aur andarúni sahn bádál se bhar gayá. **4** Tab KHUDÁWAND ká jalál karúbí par se baland hokar haikal ke ástáne par áyá ; aur haikal bádál se bhar gayá, aur sahn KHUDÁWAND ke jalál ke núr se ma'múr ho gayá. **5** Aur karúbion ke paron kí sadá báhar ke sahn tak sunái detí thí, jaise Qádir i mutlaq Khudá kí áwáz jab wuh kalám kartá hai. **6** Aur yún huá, ki jab us ne us shakhs ko, jo katání libás pahine thá, hukm kiyá, ki wuh pahiyé ke andar se aur karúbion ke darmiyán se ág le, tab wuh andar gayá aur pahiyé ke pás khará huá. **7** Aur ek karúbí ne karúbion men se apná háth us ág kí taraf jo karúbion ke darmiyán thí barháyá, aur ág lekar us shakhs ke háthon par jo katání libás pahine thá rakhi ; wuh lekar báhar chala gayá. **8** Aur karúbion ke darmiyán, un ke paron

ke niche, insán ke háth kí sí súrat nazar áí. 9 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí chár pahiyé karúbíon ke ás pás hain, ek karúbí ke pás ek pahiyá, aur dúsre karúbí ke pás dúsra pahiyá thá; aur un pahiyon ká jalwa dekhne men zarjad ká sá thá. 10 Aur un kí shakl ek hí tarah kí thí, jaise pahiyá pahiyé ke andar ho. 11 Jab wuh chalte the to apní charon taraf par chalte the; wuh chalte hue murte na the; jis taraf ko sir ká rukh hotá thá, usí taraf us ke píchhe píchhe játe the; wuh chalte hue murte na the; 12 aur un ke tamám badan, aur pith, aur háthon, aur paron, aur un pahiyon men girdágird ánkhen hí ánkhen thín, ya'ní un charon ke pahiyon men. 13 In pahiyon ko mere sunte hue charkh kahá gayá. 14 Aur har ek ke chár chihre the; pahlá chihra karúbí ká, dúsra insán ká, tísra sher í babar ká, aur chauthá 'uqáb ká. 15 Aur karúbí baland hue. Yih wuh jándár thá, jo main ne nahr í Kibár ke pás dekhtá thá. 16 Aur jab karúbí chalte the, to pahiyé bhí un ke sáth sáth chalte the; aur jab karúbíon ne apne bázú phailáe, táki zamín se úpar baland hon, to wuh pahiyé un ke pás se judá na hue. 17 Jab wuh thahrte the, to yih bhí thahrte the; aur jab wuh baland hote the to yih bhí un ke sáth baland ho játe the; kyúnci jándár kí ruh un men thí. 18 Aur KHUDÁWAND ká jalál ghar ke ástáne par se rawána hokar karúbíon ke úpar thahr gayá. 19 Tab karúbíon ne apne bázú phailáe, aur merí ánkhon ke sámne zamín se baland hue, aur chale gaye; aur pahiyé un ke sáth sáth the. Aur wuh KHUDÁWAND ke ghar ke mashriqí phátak ke ástáne par thahre; aur Isráil ke Khudá ká jalál un ke úpar jalwagar thá. 20 Yih wuh jándár hai, jo main ne Isráil ke Khudá ke niche nahr í Kibár ke kanáre par dekhtá thá; aur mujhe ma'lúm thá kí yih karúbí hain. 21 Har ek ke chár chihre the, aur chár bázú; aur un ke bázúon ke niche insán ká sá háth thá. 22 Rahí un ke chihron kí súrat; yih wuhí chihre the, jo main ne nahr í Kibár ke kanáre par dekhe the, ya'ní un kí súrat, aur wuh khud. Wuh sab ke sab sídhe áge hí ko chale játe the.

11 Aur ruh mujh ko nthákar KHUDÁWAND ke ghar ke mashriqí phátak par, jis ká rukh mashriq kí taraf hai, le gaya, aur kyá dekhtá hún, kí us phátak ke ástáne par pachchís shakhs hain; aur main ne un ke darmiyán Yázaniyáh bin 'Azzúr, aur Falatiyáh bin Bináyáh, logon ke umará ko, dekhtá. 2 Aur us ne mujhe farmáyá, kí Ai ádamzád, yih wuh log hain jo is shahr men badkirdári kí tadbír aur burí mashwarat karte hain; 3 jo kabte hain, kí Ghar banána nazdík nahín hai; yih shahr to deg hai, aur ham gosht hain. 4 Is liye, tú un ke khiláf nubuwwat kar; ai ádamzád, nubuwwat kar. 5 Aur KHUDÁWAND kí ruh mujh par názil hui, aur us ne mujhe kahá, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Ai baní Isráil, tum ne yún kahá hai; main tumháre dil ke khayálat ko jántá hún. 6 Tum ne is shahr men bahuton ko qatl kiyá, balki us kí sarakon ko maqtulon se bhar diyá hai. 7 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Tumháre maqtul, jin kí lashen tum ne shahr men rakh chhorí hain, yih wuhí gosht hai, aur yih shahr wuhí deg hai; lekin tum is se báhar nikále jáoge. 8 Tum talwár se dare ho; aur Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, kí Main talwár tum par láungá. 9 Aur main tum ko us se báhar nikálungá, aur tum ko pardesiyon ke hawále kar dúngá, aur tum ko sazá dúngá. 10 Tum talwár se qatl hoge; Isráil kí hudúd ke andar main tumhári 'adálat karungá; aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND hún. 11 Yih shahr tumháre liye deg na hogá, na tum is men ká gosht hoge, balki main baní Isráil kí hudúd ke andar tumhárá faisala karungá. 12 Aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND hún, jis ke áin par tum nahín chale, aur jis ke ahkám par tum ne 'amal nahín kiyá, balki tum un qaumon ke ahkám par jo tumháre áspás hain kárband hue. 13 Aur jab main nubuwwat kar rahá thá to yún huá, kí Falatiyáh bin Bináyáh mar gayá. Tab main munh ke bal girá, aur baland áwáz se chillákar kahá, A'í! Khudáwánd KHUDÁ! kyá tú baní Isráil ke baqiye ko bi'lkull mitá dálegá? 14 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 15 kí Ai ádamzád,

tere bháiyon, hán, tere bháiyon, ya'ní tere qarábation balki sab baní Isráíl se hán, un sab se Yarúshalem ke báhindon ne kahá hai, KHUDÁWAND se dúr rahe; yih mulk hám ko mirás men diyá gayá hai. 16 Is liye tú kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Harchand main ne un ko qaumon ke darmiyán hánk diyá hai, aur gair mulkon men paráganda kiyá, lekin main un ke liye thori der tak, un mulkon men jahán jahán wuh gaye hain, ek maqdis hungá. 17 Is liye tú kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main tum ko ummaton men se jama' kar lungá, aur un mulkon men se jin men tum paráganda hue tum ko faráham karungá, aur Isráíl ká mulk tum ko dungá. 18 Aur wuh wahán áenge, aur us kí tamám nafratí aur makruh chizen us se dúr kar denge. 19 Aur main un ko nayá dil dungá, aur nayí ruh tumhare batin men dalungá, aur sangín dil un ke jism se kharij kar dungá, aur un ko goshtín dil 'inayat karungá: 20 táki wuh mere áin par chalen, aur mere ahkám par 'amal karen, aur un par karband hon; aur wuh mere log honge, aur main un ká Khudá hungá. 21 Lekin jin ká dil apní nafratí aur makruh chizon ká talib hokar un kí pairawí men hai, un kí babat KHUDÁWAND farmatá hai, ki Main un kí rawish ko un hí ke sir par laungá. 22 Tab karubion ne apne apne bazú baland kiye, aur pahiyen un ke sáth sáth chale, aur Isráíl ke Khudá ká jalál un ke uparjalwagarthá. 23 Aur KHUDÁWAND ká jalál shahr men se uthá, aur shahr kí mashriqi taraf ke pahar par já thahrá. 24 Tab ruh ne mujhe utháyá, aur Khudá kí ruh ne royá men mujhe phir Kasdion ke mulk men asiron ke pás pahunchá diyá. Aur wuh royá jo main ne dekhí mujh se gaib ho gayí. 25 Aur main ne asiron se KHUDÁWAND kí wuh sab baten bayan kin, jo us ne mujh par zahir kí thin.

12 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 kí Ai ádamzád, tú ek bagí gharane ke darmiyán rahtá hai, jin kí ankhen hain kí dekhen, par wuh nahin dekhte, aur un ke kan hain kí sunen, par wuh nahin sunte, kyunki wuh bagí khándán hain. 3 Is liye, ai ádamzád, safar ká sámán taiyár

kar, aur din ko un ke dekhte hue apne makán se rawána ho: tú un ke samne apne makán se dusre makán ko já: mumkin hai ki wuh sochen, agarchi wuh bagí khándán hain. 4 Aur tú din ko un kí ankhen ke samne apná sámán báhar nikál, jis tarah naql i makán ke liye sámán nikálte hain, aur shám ko un ke samne, un kí manind jo asir hokar nikal jate hain, nikal já. 5 Un kí ankhen ke samne diwar men surakh kar, aur us rah se sámán nikál. 6 Un kí ankhen ke samne tú use apne kandhe par uthá aur andhere men use nikál le já; tú apná chihra dhán, táki zamín ko na dekh sake; kyunki main ne tujhe baní Isráíl ke liye ek nishán muqarrar kiyá hai. 7 Chunan-chi jaisá mujhe hukm huá thá, waisá hí main ne kiyá: main ne din ko apná sámán nikálá, jaise naql i makán ke liye nikálte hain; aur shám ko main ne apne háth se diwar men surakh kiyá; main ne andhere men use nikálá, aur un ke dekhte hue kandhe par uthá liyá. 8 Aur subh ko KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 9 kí Ai ádamzád, kyá baní Isráíl ne, jo bagí khándán hain, tujh se nahin puchhá, kí Tú kyá kartá hai? 10 Un ko jawab de, kí Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Yarúshalem ke hákim aur tamám baní Isráíl ke liye jo us men hain yih bár i nubuwat hai. 11 Un se kah de, Main tumhare liye nishán hun; jaisá main ne kiyá, waisá hí un se sulúk kiyá jaega: wuh jilawatán honge, aur asiri men jaenge. 12 Aur jo un men hákim hai, wuh shám ko andhere men uthkar apne kandhe par sámán utháe hue nikal jaega: wuh diwar men surakh karenge, kí us rah se nikál le jáen; wuh apná chihra dhánpegá, kyunki apní ankhen se zamín ko na dekhega. 13 Aur main apná jal us par bichháungá, aur wuh mere phande men phans jaega; aur main use Kasdion ke mulk men Bábul men pahuncháungá; lekin wuh use na dekhega, agarchi wahin marega. 14 Aur main us ke aspás ke sab himayatkarnewalon ko, aur us ke sab golon ko tamám atraf men paráganda karungá, aur main talwar khenchkar un ká pichhá karungá. 15 Aur jab main un ko aqwám men paráganda aur mamalik men tittar bittar karungá, tab wuh janenge kí main KHUDÁWAND hun. 16 Lekin main un men se ba'z

ko talwár aur kál se aur wabá se bachá rakkhúngá, táki wuh qaumon ke darmiyán jahán kahín jáen apne tamám nafratí kámón ko bayán karen: aur wuh ma'lúm karenge ki main KHUDÁWAND hún.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 18 ki Ai ádamzád, tú thartharáte hue rotí khá, aur kánp te hue aur fikrmandí se pání pí, 19 aur is mulk ke logon se kah, ki Khudáwand KHUDÁ, Yárúshalem aur mulk i Isráil ke báshindon ke haqq men yún farmatá hai, ki Wuh fikrmandí se rotí kháenge, aur pareshání se pání pienge, táki us ke báshindon kí sitamgarí ke sabab se mulk apní ma'murí se khálf ko jáe; 20 aur wuh bastiyán jo ábád hain ujár ho jáengi, aur mulk wíran hogí; aur tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún.

21 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 22 ki Ai ádamzád, mulk i Isráil men yih kyá masal jári hai, ki Waqt guzartá játá hai, aur kisi royá ká kuchh anjám nahín hotá? 23 Is liye un se kah de, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main is masal ko mauqúf karúngá, aur phir use Isráil men isti'mál na karenge; balki tú un se kah, ki Waqt á gayá hai, aur har royá ká anjám qaríbh hai. 24 Kyúñki áge ko baní Isráil ke darmiyán royá e bátíl, aur khushámád kí gaibdání na hogí. 25 Kyúñki main KHUDÁWAND hún, main kalám karúngá; aur merá kalám zarúr púrá hogá; us ke púrá hone men tákhír na hogí; balki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai bági khándán, main tumhare dinon men kalám karke use púrá karúngá.

26 Aur KHUDÁWAND ká kalám phir mujh par názil huá, 27 ki Ai ádamzád, dekh, baní Isráil kahte hain, ki Jo royá us ne dekhí hai bahut muddat men zahir hogí, aur wuh un aiyám kí khabar detá hai jo bahut dúr hain; 28 is liye un se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Áge ko merí kisi bát kí takmíl men tákhír na hogí, balki Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Jo bát main kahúngá púri ho jáegi.

13 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, Isráil ke nabí jo nubuwwat karte hain, un ke khiláf nubuwwat kar, aur jo apne dil se bát

banákar nubuwwat karte hain, un se kah, KHUDÁWAND ká kalám suno. 3 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ahmaq nabíon par afsos, jo apní hí ruh kí pairawi karte hain, aur unhon ne kuchh nahín dekhá. 4 Ai Isráil, tere nabí un lomriyon kí mánind hain jo wíranon men rahtí hain. 5 Tum rakhnon par nahín gaye, aur na baní Isráil ke liye faslí banái, táki wuh KHUDÁWAND ke dinjanggáh men khare hon. 6 Unhon ne bátíl aur jhúthá shugún dekhá hai jo kahte hain ki KHUDÁWAND farmatá hai, agarchi KHUDÁWAND ne un ko nahín bhejá; aur logon ko ummed diláte hain, ki un kí bát púri ho jáegi. 7 Kyá tum ne bátíl royá nahín dekhí? kyá tum ne jhúthí gaibdání nahín kí, kyúñki tum kahte ho, ki KHUDÁWAND ne farmáyá hai, agarchi main ne nahín farmáyá?

8 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tum ne jhúth kahá hai, aur butlán dekhá, is liye Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Main tumhará mukhálif hún. 9 Aur merá háth un nabíon par jo butlán dekhte hain aur jhúthí gaibdání karte hain chalegá: na wuh mere logon ke majma' men shámil hongé, aur na Isráil ke khándán ke daftar men likhe jáenge, aur na wuh Isráil ke mulk men dákhil hongé: aur tum jánoge ki main Khudáwand KHUDÁ hún. 10 Is sabab se ki unhon ne mere logon ko yih kahkar wargaláyá hai, ki Salámatí hai, hálánki salámatí nahín; jab koí díwár banatá hai to wuh us par kachchí kahgil karte hain: 11 tú un se jo us par kachchí kahgil karte hain kah, Wuh gir jáegi; kyúñki músaládhár bárih hogí, aur bare bare ole parenge, aur ándhí use girá degí. 12 Aur jab wuh díwár giregi, to kyá log tum se na púchhenge, ki Wuh kahgil kahán hai jo tum ne us par kí thí? 13 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main apne gazab ke tufán se use tor dúngá, aur mere qahr se jhamájham men barsegá, aur mere qahr ke ole parenge, táki use nabúd karen. 14 So main us díwár ko jis par tum ne kachchí kahgil kí hai tor dúlungá, aur zamín par giráungá, yahan tak ki us kí bunyád zahir ho jáegi; hán, wuh giregi, aur tum usí men halák hoge, aur jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

15 Main apná qabr us diwār par aur un par, jinhon ne us par kachchī kahgil ki hai, pūrā karūngā; aur tab magatam se kabūngā, ki Na diwār tabi, aur na wuh rahe jinhon ne us par kahgil ki; 16 ya'nī, Isráil ke nabí, jo Yaráshalem ki bábat nubuwwat karte hain, aur us ki shámatí ki royá dekhte hain, hálánká shámatí nahín hai, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai.

17 Aur ai ádamzád, tú apní qaum ki befiyon ki taraf jo apne dil se bát banakar nubuwwat kartí hain mutawajjih hokar un ke khiláf nubuwwat kar. 18 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Afsos tum par jo sab kuhniyon ke niche ki gaddí sí hi ho aur har ek qadd ke muwáfiq se ke liye burqa' banatí ho ki jánon ko shikár karo! Kyá tum mere logon ki jánon ká shikár karogí aur apní ján bacháogí? 19 Aur tum ne mutthí bhar jau ke liye, aur rotí ke tukron ke liye mujhe mere logon men nápak thahráyá, táki tum un jánon ko már dálo jo marne ke láiq nahín, aur un ko zinda rakkho jo zinda rahne ke láiq nahín hain, kyúnci tum mere logon se jo jhúth sunte hain jhúth bolí ho? 20 Pas Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekho, main tumhári gaddiyon ká dushman hún, jin se tum jánon ko parandon ki mánind shikár kartí ho, aur main un ko tumhári kuhniyon ke niche se phárf dálungá, aur un jánon ko, jin ko tum parandon ki mánind shikár kartí ho, ázád kar dúngá. 21 Aur main tumháre burqa'on ko bhi phárfungá, aur apne logon ko tumháre háth se chhuráungá, aur phir kabhi tumhárá bas na chalegá, ki un ko shikár karo; aur tum jánogi ki main KHUDÁWAND hún. 22 Is liye ki tum ne jhúth bolkar sádiq ke dil ko udás kiyá, jis ko main ne gamgin nahín kiyá, aur sharír ki madad ki hai, táki wuh apní ján bacháne ke liye apní burí rawish se báz na áe: 23 is liye tum áge ko na batálat dekhogí, aur na gaibgoí karogí; kyúnci main apne logon ke tumháre háth se chhuráungá; tab tum jánogi ki KHUDÁWAND main hún.

14 Phir Isráil ke buzurgon men se chand ádmí mere pás áe, aur mere sámne baith gaye. 2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh

par názil huá, 3 ki Ai ádamzád, in mardon ne apne buton ko apne dil men nasb kiyá hai, aur apní thokar khilánewáli badkirdári ko apne sámne rakkhá hai; kyá aise log mujh se kuchh daryáft kar sakte hain? 4 Is liye tú un se bátef kar, aur un se kah, ki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Baní Isráil men se har ek jo apne buton ko apne dil men nasb kartá hai aur apní thokar khilánewáli badkirdári ko apne sámne rakkhá hai, aur nabí ke pás átá hai, main KHUDÁWAND us ke buton ki kasrat ke mutábic us ko jawáb dúngá; 5 táki main baní Isráil ko un hí ke khayálat men pakrún; kyúnci wuh sab ke sab apne buton ke sabab se mujh se dúr ho gaye hain. 6 Is liye tú baní Isráil se kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Tauba karo, aur apne buton se báz áo, aur apní tamám makruhát se munh mofo. 7 Kyúnci har ek jo baní Isráil men se, yá un begánon men se jo baní Isráil men rahte hain, mujh se judá ho játá hai, aur apne dil men apne but ko nasb kartá hai, aur apní thokar khilánewále badkirdári ko apne sámne rakkhá hai, aur nabí ke pás átá hai ki us ki ma'rifat mujh se daryáft kare, us ko main KHUDÁWAND ap hí jawáb dúngá. 8 Aur merá chihra us ke khiláf hogá, aur main us ko há'is-i hairat o angushtnumá aur zarbu'l masal banáungá, aur apne logon men se kárf dálungá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 9 Aur agar nabí fareb khákar kuchh kahe, to main KHUDÁWAND ne us nabí ko fareb diyá, aur main apná háth us par chaláungá, aur use apne Isráilí logon men se nábud kar dúngá. 10 Aur wuh apní badkirdári ki sazá ki bardásht karenge; nabí ki badkirdári ki sazá waisí hí hogí jaisí suwál karnewále ki badkirdári ki; 11 táki baní Isráil phir mujh se bhaták na jáen, aur apní sab khatáon se phir apne ap ko nápak na karen, balki Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai ki Wuh mere log hon, aur main un ká Khudá hún.

12 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 13 ki Ai ádamzád, jab koí mulk sakht khatá karke merá gunahgár ho, aur main apná háth us par chaláún, aur us ki rotí ká

'asá toṛ dālún, aur us meṇ qaht bhejún, aur us ke insán aur haiwán ko halák karún; 14 to agarchi yih tín shakhs, Núh, aur Dániel, aur Aiyúb, us meṇ maujúd hon taubhi Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Wuh apní sadáqat se faqat apní hí ján bacháenge. 15 Agar main kisi mulk meṇ muhlik darande bhejún, ki us meṇ gasht karké use tabáh karen, aur wuh yahán tak wirán ho jáe kí darandon ke sabab se kof us meṇ se guzar na sake; 16 to Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, agarchi yih tín shakhs us meṇ hon, taubhi wuh na beṭon ko bachá sakenge, na beṭiyon ko, faqat wuh khud hí bachenge, aur mulk wirán ho jáegá. 17 Yá agar main us mulk par talwár bhejún, aur kahún, ki Ai talwár, mulk meṇ guzar kar, aur main us ke insán aur haiwán ko káṭ dālún: 18 to Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, agarchi yih tín shakhs us meṇ hon, taubhi na beṭon ko bachá sakenge, na beṭiyon ko, balki faqat wuh khud hí bach jáenge. 19 Yá agar main us mulk meṇ wabá bhejún, aur khun-rezi karáke apná qahr us par názil karún, ki wahán ke insán aur haiwán ko káṭ dālún; 20 agarchi Núh, aur Dániel, aur Aiyúb us meṇ hon, taubhi Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, wuh na beṭe ko bachá sakenge, na beṭi ko, balki apní sadáqat se faqat apní hí ján bacháenge. 21 Pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Jab main apní chár barí baláen, ya'ni talwár, aur qaht, aur muhlik darande, aur wabá, Yarúshalem par bhejún, ki us ke insán aur haiwán ko káṭ dālún, to kyá hál hogá? 22 Taubhi wahán thore se beṭe beṭiyán bach rahenge, jo nikálkar tumháre pás pahuncháe jáenge; aur tum un kí rawish aur un ke kámon ko dekhkar us áfat kí bábat, jo main ne Yarúshalem par bhejí, aur un sab áfaton kí bábat, jo main us par láyá hún, tasallí páoge. 23 Aur wuh bhí, jab tum un kí rawish ko aur un ke kámon ko dekhoge, tumhári tasallí ká bá'is hongé; aur tum jánoge ki jo kuchh main ne us meṇ kiyá hai, besabab nahín kiyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

15 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, kyá ták kí lakri aur darakhton kí lakri se, ya'ni shákhi i angúr jangal ke darakhton se kuchh bihtar hai? 3 Kyá us kí lakri kof letá hai, ki us se kuchh banáe? yá log us kí khunṭiyán baná lete hain, ki un par bartan latkáen? 4 Dekh, wuh ág meṇ indhan ke liye dáli játi hai; jab ág us ke donon siron ko khá gayi, aur darmiyáni hisse ko bhasam kar chuki, to kyá wuh kisi kám kí hai? 5 Dekh, jab wuh sálím thí, kisi kám kí na thí: aur jab ág se jal gayi, to kis kám kí hai? 6 Pas Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Jis tarah main ne jangal ke darakhton meṇ se angúr ke darakht ko ág ká indhan banáya, usí tarah Yarúshalem ke báhindon ko banáungá. 7 Aur merá chihra un ke khiláf hogá; wuh ág se nikal bháenge, par ág un ko bhasam karegi; aur jab merá chihra un ke khiláf hogá, to tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún. 8 Aur main mulk ko ujár dálungá, is liye kí unhon ne barí bewafái kí hai, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

16 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 kí Ai ádamzád, Yarúshalem ko us ke nafratí kámon se ágáh kar, 3 aur kah, Khudáwand KHUDÁ Yarúshalem se yún farmatá hai, kí Terí wiládat aur terí paidáish Kan'án kí sarzamín kí hai; terá báp Amori thá, aur terí mán Hittí thí. 4 Aur terí paidáish ká hál yún hai, kí jis dín tú paidá huí, terí naf káṭi na gayi, aur ná safái ke liye tujhe páni se gusl milá, aur ná tujh par namak malá gayá, aur tú kapron meṇ lapeti na gayi. 5 Kisi kí ánkhi ne tujh par rahm na kiyá, kí tere liye yih kám kare, aur tujh par mihrbáni dikháe, balki tú apní wiládat ke roz báhar maidán meṇ phenki gayi, kyúnkí tujh se nafrat rakhte the. 6 Tab main ne tujh par guzar kiyá, aur tujhe tere hí lahu meṇ loṭti dekhá, aur main ne tujhe, jab tú apne khún meṇ ágishta thí, kahá, kí Jití rah, hán, main ne tujh khúnáluda se kahá, Jití rah. 7 Main ne tujhe chaman ke shigúfon kí mánind hazár chand barháya, so tú barhi, aur bálíg huí, aur kamál o jamál tak

pahunchí, terí chhátíyán uñhín, aur terí zulfen barhín, lekin tú nangí aur barahna thí. 8 Phir main ne terí taraf guzar kiyá, aur tujh par nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí tú 'ishq-angez 'umr ko pahunch gayí hai: pas main ne apná dáman tujh par phailáya, aur terí barahnagi ko chhipáya, aur qasam khákar tujh se 'ahd bándhá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, aur tú merí ho gayí. 9 Phir main ne tujhe páni se gusl diyá, aur terá khún bi'lkull dho dála, aur tujh par 'itr malá. 10 Aur main ne tujhe zaroz libás se mulabbas kiyá, aur tukhas kí khál kí jútí pahináí, nafis katán se terá kamar-band banáyá, aur tujhe sarásar reshah se mulabbas kiyá. 11 Main ne tujhe zewar se árásta kiyá, tere háthon men kangan pahináe, aur tere gale men tauq dála. 12 Aur main ne terí nák men nath, aur tere kánon men báliyán pahináín, aur ek khúbsúrat táj tere sir par rakkhá. 13 Aur tú sone chándí se árásta hui, aur terí poshák katáni, aur reshmí, aur chikandozí kí thí; aur tú maida, aur shahd, aur chiknáí khátí thí: aur tú niháyat khúbsúrat, aur iqbál-mand malika ho gayí. 14 Aur aqwám i 'álam men terí khúbsúratí kí shuhrat phail gayí, kyúнки, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kí Tú merí us jalál se, jo main ne tujhe bakhshá, kámil ho gayí thí. 15 Lekin tú ne apní khúbsúratí par takiya kiyá, aur apní shuhrat ke wasle se badkári karne lagi, aur har ek ke sáth jis ká terí taraf guzar húa, khúb fáhisha baní, aur usí kí ho gayí. 16 Tú ne apní poshák se apne únche maqám munaqqash aur árásta kiye, aur un par aisí badkári kí, kí na kabhí hui, aur na hogí: 17 aur tú ne apne sone chándí ke nafis zewaron se, jo main ne tujhe diye the, apne liye mardon kí múraton banáín, aur un se badkári kí; 18 aur apní zaroz poshákon se un ko mulabbas kiyá, aur merá 'itr aur bakhúr un ke sámne rakkhá; 19 aur merá kháná jo main ne tujhe diyá, ya 'ní maida, aur chiknáí, aur shahd, jo main tujhe khilátá thá, tú ne un ke sámne khushbú ke liye rakkhá; Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kí Yún hí húa. 20 Aur tú ne apne beton aur apní betiyon ko, jin ko tú

ne mere liye janam diyá, lekar un ke áge qurbáni kiyá, táki wuh un ko khá jáen. Kyá terí badkári ko chhoñí bát thí, 21 kí tú ne mere bachchon ko bhí zabh kiyá, aur un ko buton ke liye ág ke hawále kiyá? 22 Aur tú ne apní tamám makruhát aur badkári men apne bachpan ke dinon ko, jab kí tú nangí aur barahna apne khún men lottí thí, kabhí yád nakiya. 23 Aur Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kí Apní is sári badkári ke 'aláwa afsos! tujh par afsos! 24 Tú ne apne liye gumbad banáyá, aur har ek bázár men únchá maqám taiyár kiyá: 25 tú ne ráste ke har kone par apná únchá maqám ta'mír kiyá, aur apní khúbsúratí ko nafrat-angez kiyá; aur har ek rahguzar ke liye apne pánw pasáre, aur badkári men taraqqí kí. 26 Aur tú ne ahl i Misr apne parausiyon se jo bafe qadáwar hain, badkári kí, aur apní badkári kí kasrat se mujhe gazabnák kiyá. 27 Pas dekh, main ne apná háth tujh par chaláya, aur tere wazífa ko kam kar diyá, aur tujhe terí badkhwáh Eiliston kí betiyon ke qábú men kar diyá, jo terí kharáb rawish se sharminda hotí thín. 28 Phir tú ne ahl i Asúr se badkári kí, kyúнки tú ser na ho saktí thí; hán, tú ne un se bhí badkári kí, par taubhí tú ásúda na hui. 29 Aur tú ne mulk i Kan'án se Kasdion ke mulk tak apní badkári ko phailáya, lekin isse bhí ser na hui. 30 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Terá dil kaisá beikhtiyár hai, kí tú yih sab kuchh kartí hai jo belagám fáhisha 'aurat ká kám hai; 31 is liye kí tú har ek sarak ke sire par apná gumbad banátí hai, aur har ek bázár men apná únchá maqám taiyár kartí hai; aur tú kasbí kí mánind nahín, kyúнки tú ujrát lená haqir jántí hai; 32 balkí badkár bíwí kí mánind hai, jo apne shauhar ke 'iwaz gairon ko qubú kartí hai. 33 Log sab kasbion ke hadye dete hain, par tú apne yárog ko hadye aur tuhfe detí hai, táki wuh charon taraf se tere pás áen, aur tere sáth badkári karen. 34 Aur tú badkári men aur 'auraton kí mánind nahín, kyúнки badkári ke liye tere píchhe koí nahín átá; tú ujrát nahín letí, balkí khud ujrát detí hai: pas tú anokhí hai. 35 Is liye, ai badkár, tú KHUDÁ-

WAND ká kalám sun: 36 Khudá-wand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki terí nápakí bah níklí, aur terí barahnagí terí badkárí ke bá'is, jo tú ne apne yáron se kí, aur tere sab naf-ratí buton ke sabab se, aur tere bach-chon ke khún ke sabab se, jo tú ne un ke áge guzráná, záhir ho gayí; 37 is liye, dekh, main tere sab yáron ko, jin ko tú lazíz thí, aur un sab ko, jin ko tú cháhtí thí, aur un sab ko jin se tú kína rakhtí hai, jama' karúngá; main un ko cháron taraf se terí mukhálafat par faráham karúngá, aur un ke áge terí barahnagí khol dúngá, táki wuh terí tamám barahnagí dekhén. 38 Aur main terí aisi 'adálat karúngá, jaisí bewafá aur khúní bíwí kí; aur main gazab aur gairat kí maut tujh par láungá. 39 Aur main tujhe un ke hawále kar dúngá, aur wuh tere gumbad, aur únche maqámon ko mismár karenge, tere kapre utárenge, aur tere khushnumá zewar chhin lenge, aur tujhe nangí aur barahna chhor jáenge. 40 Aur wuh tujh par ek hujúm cháhá láenge, aur tujhe sangsár karenge, aur apní talváron se tujhe chhed dáenge. 41 Aur wuh tere ghar ág se jaláenge, aur bahut sí 'auraton ke samne tujhe sazá denge: aur main tujhe badkárí se rok dúngá, aur tú phir ujrát na degí. 42 Tab merá qahr tujh par dhímá ho jáegá, aur merí gairat tujh se játi rahegi, aur main taskín páungá, aur phir gazabnáak na húngá. 43 Chúnki tú ne apne bachpan ke dinon ko yád na kiyá, aur túsab báton se mujh ko afrokh-tá kiyá, is líye Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai, Dekh, main terí badráhí ká matjá tere sir par láungá: aur tú áge ko apne sab ghinaune kámon ke 'aláwa aisi badzátí nahín kar sakegi. 44 Dekh, sab masal kahnewále terí báhat yih masal kahenge, ki jaisí man waisí betí. 45 Tiv apní us man kí betí hai, jo apne shauhar aur apne bachchon se ghin khátí thí; aur tú apní un bahinon kí bahin hai, jo apne shauharon aur apne bachchon se nafrat rakhtí thín: terí man Hittí, aur terá báp Amórí thá. 46 Aur terí barí bahin Sámariya hai, jo terí bán taraf rahtí hai, wuh aur us kí betiyán; aur terí chhotí bahin, jo terí dahiní taraf rahtí hai, Sadúm aur us kí betiyán hain. 47 Lekin tú faqat un kí ráh par nahín chálí; aur sirf un hí ke se

ghinaune kám nahín kiye; kyúnki yih to goyá chhotí bát thí; balki tú apní tamám rawishon men un se badtar ho gayí. 48 Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam kí terí bahin Sadúm ne aisé nahín kiyá, na us ne na us kí betiyon ne, jaisá tú ne, aur terí betiyon ne kiyá hai. 49 Dekh, terí bahin Sadúm kí taqsír yih thí; gurúr, aur rotí kí serí, aur ráhat kí kasrat us men aur us kí betiyon men thí; us ne garíb aur muhtáj kí dastgiri na kí. 50 Aur wuh mutakabbir thín, aur unhon ne mere huzúr ghinaune kám kiye; is liye jab main ne dekhá, to un ko ukhár phenká. 51 Aur Sámariya ne tere gunáhon ke ádhe bhí nahín kiyé; tú ne un kí nisbat apní makrúhát ko firáwan kiyá hai, aur tú ne apní in makrúhát se apní bahinon ko bequsúr thahráyá hai. 52 Pas tú ap jo apní bahinon ko mujrim thahrátí hai in gunáhon ke sabab se jo tú ne kiye, jo un ke gunáhon se ziyáda nafratangez hain, malámat uthá: wuh tujh se ziyáda bequsúr hain: pas tú bhí ruswá ho, aur sharm khá, kyúnki tú ne apní bahinon ko bequsúr thahráyá hai. 53 Aur main un kí asíri ko badal dúngá, ya'ni Sadúm aur us kí betiyon kí asíri ko, aur Sámariya aur us kí betiyon kí asíri ko, aur un ke darmiyán tere asíron kí asíri ko. 54 táki tú apní ruswái utháe, aur apne sab kámon se pashe-mán ho, kyúnki tú un ke liye tasallí ká bá'is hai. 55 Aur terí bahinen, Sadúm aur Sámariya apní apní betiyon samet apní pahí halat par bahál ho jáenge, aur tú aur terí betiyán apní pahí halat par bahál hojáogi. 56 Tú apne ghamand ke dinon men apní bahin Sadúm ká nám tak zabán par na láti thí; 57 us se peshtar, ki terí sharárat fash hui, jab Arám kí betiyon ne aur us sab ne jo un ke ás pás thín tujhe malámat kí, aur Filistion kí betiyon ne cháron taraf se terí tahqír kí. 58 KHUDÁWAND farmatá hai, Tú ne apní badzátí aur ghinaune kámon kí sazá pái. 59 Kyúnki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main tujh se, jaisá tú ne kiyá, waisá hí sulúk karúngá, is liye kí tú ne qasam ko haqír jáná, aur 'ahdshikaní kí. 60 Lekin main apne us 'ahd ko, jo main ne terí jawání ke aiyám men tere sáth bándhá, yád rakkhúngá, aur

hamesha ká 'ahd tere sáth qáim karúngá. 61 Aur jab tú apní barí aur chhotí bahinon ko qubul karegi, tab tú apní ráhon ko yád karke pashemán hogí; aur main un kotujhe dúngá, ki terí betiyán hon, lekin yih tere 'ahd ke mutábiq nahín. 62 Aur main apná 'ahd tere sáth qáim karúngá; aur tú jánegí ki KHUDÁWAND main hún; 63 táki tú yád kare, aur pashemán ho, aur sharm ke máre phir kabhí munh na khole, jab ki main sab kuchh jo tú ne kiyá hai mu'áf kar dún, KHudáwánd KHUDÁ farmátá hai.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, ek pahelí nikál, aur ahl i Isráil se ek tamsíl bayán kar, 3 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Ek bará 'uqáb, jo bare bázú aur lambe par rakhtá thá, apne rangárang ke bál o par men chhipá huá Lubnán men áyá, aur us ne deodár kí chotí tor lí. 4 Wuh sab se únchí dálí torkar saudágarí ke mulk men le gayá, aur saudágaron ke shahr men use lagáyá. 5 Aur wuh us sarzamín men se bíj le gayá, aur use zarkhez zamín men boyá; us ne use áb i firáwán ke kanáre bed ke darakht kí tarah lagáyá; 6 aur wuh ugá, aur angúr ká ek pastqadd shákhdar darakht ho gayá, aur us kí shákhon us kí taraf jhukí thín, aur us kí jareñ us ke niche thín; chunanchi wuh angúr ká ek darakht huá, us kí shákhon niklín, aur us kí konpalen barhín. 7 Aur ek áur bará 'uqáb thá, jis ke bázú bare bare aur par o bál bahut the. Aur is tak ne apní jareñ us kí taraf jhukáin, aur apní kiyáriyon se apní shákhon us kí taraf barháin, táki wuh use sínche. 8 Yih áb i firáwán ke kanáre zarkhez zamín men lagái gayí thí, táki is kí shákhon niklen, aur is men phal lagen, aur yih nafis tak ho. 9 Tú kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Kyá yih baromand hogí? kyá wuh is ko ukhár na dálegá? aur is ká phal na tor dálegá, kí yih khushk ho jáe, aur is ke sab táza patte murjhá jáen? ise jar se ukhárne ke liye bahut táqat aur bahut se ádmion kí zarúrat na hogí. 10 Dekh, yih lagáyí to gayí, par kyá yih baromand hogí? kyá yih púrabí hawá lagte hí bí'lkull súkh na jáegí? yih apní kiyáriyon hí men pazhmurda ho jáegí.

11 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 12 kí Is bági khándán se kah, Kyá tum in báton ká matlab nahín jánte? In se kah, Dekho, sháh i Bábul ne Yarúshalem par charhá kí, aur us ke bádsháh ko aur us ke umará ko asír karke apne sáth Bábul ko le gayá. 13 Aur us ne sháhi nasí men se ek ko liyá, aur us ke sáth 'ahd bándhá, aur us se qasam lí; aur mulk ke baháduron ko bhí le gayá; 14 táki wuh mamlukat past ho jáe, aur phir sir na uthá sake, balki us ke 'ahd ko qáim rakhne se qáim rahe. 15 Le-kin us ne bahut se ádmí aur ghoré lene ke liye Mísr men elchí bhejkar us se sarkashi kí. Kyá wuh kámyáb hogá? kyá aise kám karnewalá bach saktá hai? kyá wuh 'ahdshikaní karke bhí bach jáegá? 16 Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh usí jagah jáhán us bádsháh ká maskan hai jis ne use bádsháh banáyá, aur jis kí qasam ko us ne haqír jáná, aur jis ká 'ahd us ne torá, ya 'ní Bábul men usí ke pás maregá. 17 Aur Fir'aun apne bare lashkar aur bahut se logon ko lekar larái men us ke sáth sharik na hogá, jab dandama bándhte hon, aur burj banáte hon, kí bahut se logon ko qatl karen. 18 Chúnki us ne qasam ko haqír jáná, aur us 'ahd ko torá, aur háth par háth márkar bhí yih sab kuchh kiyá, is liye wuh bach na sakegá. 19 Pas, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh merí hí qasam hai jis ko us ne haqír jáná, aur wuh merá hí 'ahd hai jo us ne torá, main zarúr yih us ke sir par láungá. 20 Aur main apná jál us par phail-áungá, aur wuh mere phande men pakrá jáegá, aur main use Bábul ko le áungá, aur jo merá gunáh us ne kiyá hai, us kí bábat main wahán us se hujjat karúngá. 21 Aur us ke lashkar ke sab fararí talwár se qatl hongé, aur jo bache rahenge wuh charon taraf paráganda ho jáenge; aur tum jánoge kí main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

22 Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, Main bhí deodár kí baland chotí lúngá, aur use lagáungá; phir us kí narm shákhon men se ek konpal kát lúngá, aur use ek únche aur baland pahár par lagáungá. 23 Main use Isráil ke únche pahár par lagáungá;

aur wuh shákhen níkálegá, aur phal láegá, aur 'alíshán deodár hogá; aur har qism ke parande us ke níche basenge, wuh us kí dáliyón ke sáye men baserá karenge. 24 Aur maidán ke sab darakht jánenge kí main KHUDÁWAND ne bare darakht ko past kiyá, aur chhoṭe darakht ko baland kiyá: hare darakht ko sukhá diyá, aur súkhe darakht ko hará kiyá: main KHUDÁWAND ne farmáyá, aur kar díkháyá.

18 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 kí Tum Isráil ke mulk ke haqq men kyún yih masal kahte ho, kí Báp-dádá ne kachche angúr kháe, aur aulád ke dánt khatte hue? 3 Khudá-wand KHUDÁ farmátá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, kí tum phir Isráil men yih masal na kahoge. 4 Dekh, sab jánen merí hain; jaisí báp kí ján, waist hí beṭe kí ján bhí merí hai; jo ján gunáh kartí hai wuhí maregi. 5 Lekin jo insán sádiq hai, aur us ke kám 'adálat o insáf ke mutábíq hain, 6 jis ne butón kí qurbáni se nahín kháyá, aur baní Isráil ke butón kí taraf apní ánkhen nahín utháin, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák nahín kiyá, aur 'aurat kí nápákí ke waqt us ke pás nahín gayá, 7 aur kisi par sitam nahín kiyá, aur qarzdar ká girau wápas kar diyá, aur zulm se kuchh chhín nahín liyá, bhúkon ko apní roṭí khiláí, aur nangón ko káprá pahínáyá, 8 súd par len den nahín kiyá, badkirdári se dastbardár huá, aur logón men sachchá insáf kiyá, 9 mere áin par chala, aur mere ahkám par 'amal kiyá, táki rástí se 'amala kare; wuh sádiq hai, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, wuh yaqínan zinda rahegá. 10 Par agar us ke hán beṭá paidá ho jo ráhzaní yá khún-rezí kare, aur in gunáhón men se koí gunáh kare, 11 aur in faráiz kó bajá na láe, balki butón kí qurbáni se kháe, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák kare, 12 garíb aur muhtáj par sitam kare, zulm karke chhín le, girau wápas na de, aur butón kí taraf apní ánkhen utháe, aur ghinaune kám kare, 13 súd par len den kare; to kyá wuh zinda rahegá? wuh zinda na rahegá; us ne yih sab nafratí kám kiye hain; wuh yaqínan maregá; us ká khún usí par hogá.

14 Lekin agar us ke hán aisé beṭá paidá ho jo un tamám gunáhón ko jo us ká báp kartá hai dekhe, aur khauf khákar us ke se kám na kare, 15 aur butón kí qurbáni se na kháe, aur baní Isráil ke butón kí taraf apní ánkhen na utháe, aur apne hamsáye kí bíwí ko nápák na kare, 16 aur kisi par sitam na kare, girau na le, aur zulm karke kuchh chhín na le, bhúke ko apní roṭí khiláe, aur nange ko kapre pahínáe, 17 garíb se dastbardár ho, aur súd par len den na kare, par mere ahkám par 'amal kare, aur mere áin par chale; wuh apne báp ke gunáhón ke liye na maregá; wuh yaqínan zinda rahegá. 18 Lekin us ká báp, chúnki us ne berahmí se sitam kiyá, aur apne bhái ko zulm se lúṭá, aur apne logón ke darmiyán bure kám kiye, is liye wuh apní badkárí ke bá'is maregá. 19 Taubhí tum kahte ho, kí Beṭá báp ke gunáh ká bojh kyún nahín uthátá? Jab beṭe ne wuhí jo jáiz aur rawá hai kiyá, aur mere sab áin ko hifz karke un par 'amal kiyá, to wuh yaqínan zinda rahegá. 20 Jo ján gunáh kartí hai, wuhí maregi: beṭá báp ke gunáh ká bojh na utháegá, aur na báp beṭe ke gunáh ká bojh; sádiq kí sadáqat usí ke liye hogí, aur sharír kí sharárat sharír ke liye. 21 Lekin agar sharír apne tamám gunáhón se, jo us ne kiye hain, báz áe, aur mere sab áin par chalkar jo jáiz aur rawá hai kare, to wuh yaqínan zinda rahegá, wuh na maregá. 22 Wuh sab gunáh jo us ne kiye hain, us ke khiláf mahsúb na hongé: wuh apní rástbázi men jo us ne kí zinda rahegá. 23 Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, Kyá sharír kí maut men merí khushi hai, aur is men nahín kí wuh apní rawish se báz áe, aur zinda rahe? 24 Lekin agar sádiq apní sadáqat se báz áe, aur gunáh kare, aur un sab ghinaune kámón ke mutábíq jo sharír kartá hai kare: to kyá wuh zinda rahegá? Us kí tamám sadáqat jo us ne kí farámosh hogí: wuh apne gunáhón men, jo us ne kiye hain, aur apní khatáón men, jo us ne kí hain, maregá. 25 Taubhí tum kahte ho, kí KHUDÁWAND kí rawish rást nahín. Ai baní Isráil, suno to: Kyá merí rawish rást nahín? kyá tumhári rawish narást nahín? 26 Jab sádiq

apní sadáqat se báz áe, aur badkirdári kare, aur us men mare, to wuh apní badkirdári ke sabab se, jo us ne kí hai, maregá. 27 Aur agar sharír apní sharárat se, jo wuh kartá hai, báz áe, aur wuh kám kare jo jáiz aur rawá hai, to wuh apní jan zinda rakkhegá. 28 Is liye kí us ne sochá, aur apne sab gunáhon se jo kartá thá báz áyá; wuh yaqín-an zinda rahegá, wuh na maregá. 29 Taubhí baní Isráíl kahte haiñ, kí KHUDÁWAND kí rawish rást nahín. Ai baní Isráíl, kyá merí rawish rást nahín? kyá tumhári rawish nárást nahín? 30 Pas KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai, Ai baní Isráíl, main har ek kí rawish ke mutábíq tumhári 'adálat karúngá. Tauba karo, aur apne tamám gunáhon se báz áo; táki badkirdári tumhári halákat ká bá'is na ho. 31 Un tamám gunáhon ko, jin se tum gunahgár húe dúr karo, aur apne liye nayá dil aur nayí rúh paidá karo; ai baní Isráíl, tum kyúñ halák hoge? 32 Kyúñki KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai, Mujhe marne-wále kí maut se shádmání nahín: is liye báz áo, aur zinda raho.

19 Ab tú Isráíl ke umará par nauha kar, 2 aur kah, Terí man kaun thí? Ek sherní; jo sheron ke darmiyán letí thí, aur jawán sheron ke darmiyán us ne apne bachchon ko pálá. 3 Aur us ne apne bachchon men se ek ko pálá; to wuh jawán sher húa, aur shikár karná síkh gayá, aur ádmíon ko nigalne lagá. 4 Aur qaumon ke darmiyán us ká charchá húa; to wuh un ke garhe men pakrá gayá, aur wuh use zanjíron se jakar kar zamín i Mísr men lée. 5 Aur jab sherní ne dekhá kí us ne befáida intizám kiyá, aur us kí ummed játi rahí, to us ne apne bachchon men se dústre ko liyá, aur use palkar jawán sher kiyá. 6 Aur wuh sheron ke darmiyán sair kartá phirá, aur jawán sher húa, aur shikár karná síkh gayá, aur ádmíon ko nigalne lagá. 7 Aur us ne un ke qasron ko barbád kiyá, aur un ke shahron ko wirán kiyá; us kí garaj se mulk ujar gayá, aur us kí ábádí na rahí. 8 Tab bahut sí qaumen tamám mamálik se us kí ghat men baithín, aur unhon ne us par apná jái phailáyá; wuh un ke garhe men pakrá gayá. 9 Aur

unhon ne use zanjíron se jakar kar pinjare men dálá: aur sháh i Bábul ke pás le áe: unhon ne use qil'e meñ band kiyá, táki us kí áwáz Isráíl ke paharon par phir suní na jáe.

10 Terí man us tak se mushábih thí, jo terí manind páni ke kanare lagáí gayí; wuh páni kí firáwání ke bá'is bárwar aur shákhdár húi. 11 Aur us kí shákhen aisi mazbút ho gayín, kí bádsháhon ke 'asá un se banáe gaye, aur ghaní shákhen men us ká tana baland húa, aur wuh apní ghaní shákhen samet únchí dikhái detí thí. 12 Lekin wuh gazab se ukhar kar zamín par giráí gayí, aur púrabí hawá ne us ká phal khushk kar dálá: aur us kí mazbút dáliyan torí gayín, aur súkh gayín, aur ág se bhasam hún. 13 Aur ab wuh biyá-bán men súkhí aur piyási zamín men lagáí gayí. 14 Aur ek chhari se jo us kí dáliyon se baní thí ág nikalkar us ká phal khá gayí; aur us kí kof aisi mazbút dáli na rahí kí saltanat ká 'asá ho. Yih nauha hai, aur nauhe ke liye rahegá.

20 Aur sátwen baras ke panchwen mahíne kí daswín taríkh ko yún húa, kí Isráíl ke chand buzurg KHUDÁWAND se kuchh daryáft karne ko áe, aur mere samne baith gaye. 2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 3 kí Ai ádamzád, Isráíl ke buzurgon se kalám kar, aur un se kah, KHUDÁWAND KHUDÁ yún farmátá hai, kí Kyá tum mujh se daryáft karne áe ho? KHUDÁWAND KHUDÁ farmátá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, tum mujh se kuchh daryáft na kar sakoge. 4 Kyá tú un par hujjat qáim karegá, ai ádamzád, kyá tú un par hujjat qáim karegá? un ke báp dáda ke nafratí kámon se un ko ágáh kar. 5 Un se kah, KHUDÁWAND KHUDÁ yún farmátá hai, kí Jis din main ne Isráíl ko barguzída kiyá, aur baní Ya'qúb se qasam khái, aur mulk i Mísr men apne ap ko un par záhir kiyá, main ne un se qasam khákar kahá, Main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún; 6 jis din main ne un se qasam khái, táki un ko mulk i Mísr se us mulk men láún, jo main ne un ke liye dekhkar thahráyá thá, jis men shahd aur dúdh bahtá hai, aur jo tamám mamálik kí shaukat hai: 7 aur main ne un se kahá, Tum

men se har ek shakhs un nafratí chizon ko, jo us kí manzúr i nazar hain, dúr kare, aur tum apne ap ko Misr ke buton se nápak na karo : main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 8 Lekin wuh mujh se bágí hue, aur na cháhá ki merí sunen : un men se kisi ne un nafratí chizon ko jo us kí manzúr i nazar thin tark na kiyá, aur Misr ke buton ko na chhorá : tab main ne kahá, ki Main apná qahr un par undel dúngá, táki apne gazab ko mulk i Misr men un par purá karun. 9 Lekin main ne apne nám kí khátir aisá kiyá, táki merá nám un qaumon kí nazar men, jin ke darmiyán wuh rahte the, aur jin kí nigáhon men main un par zahir húa, jab un ko mulk i Misr se nikál láyá. nápak na kiyá jae. 10 Pas main un ko mulk i Misr se nikálkar biyábán men láyá. 11 Aur main ne apne áin un ko diye, aur apne ahkám un ko síkháe, kí insán un par 'amal karne se zinda rahe. 12 Aur main ne apne sabt bhí un ko diye, táki wuh mere aur un ke darmiyán nishán hon, táki wuh jánen ki main KHUDÁWAND un ka muqaddas karnewálá hún. 13 Lekin banf Isráil biyábán men mujh se bágí hue ; wuh mere áin par na chale, aur mere ahkám ko radd kiyá, jin par agar insán 'amal kare to un ke sabab se zinda rahe ; aur unhon ne mere sabton ko niháyat nápak kiyá : tab main ne kahá, ki Main biyábán men apná qahr un par názil karke un ko faná karungá. 14 Lekin main ne apne nám kí khátir aisá kiyá, táki wuh un qaumon kí nazar men, jin kí ánkhon ke sámné main un ko nikál láyá, nápak na kiyá jae. 15 Aur main ne biyábán men bhí un se qasam khái, kí main un ko us mulk men na láungá jo main ne un ko diyá, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, aur jo tamám mamálik kí shaukat hai ; 16 kyunki unhon ne mere ahkám ko radd kiyá, aur mere áin par na chale, aur mere sabton ko nápak kiyá, is liye kí un ke dil un ke buton ke mushtaq the. 17 Taubhí merí ánkhon ne un kí ri'ayat kí, aur main ne un ko halák na kiyá, aur main ne biyábán men un ko bi'lkull nest o nábúd na kiyá. 18 Aur main ne biyábán men un ke farzandon se kahá, Tum apne bápádá ke áin o ahkám par na chalo,

aur un ke buton se apne ap ko nápak na karo : 19 main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún : mere áin par chalo, aur mere ahkám ko máno, aur un par 'amal karo ; 20 aur mere sabton ko muqaddas jáno, kí wuh mere aur tumháre darmiyán nishán hon, táki tum jáno kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún. 21 Lekin farzandon ne bhí mujh se bagawat kí ; wuh mere áin par na chale, na merí ahkám ko mánkar un par 'amal kiyá, jin par agar insán 'amal kare to un ke sabab se zinda rahe ; unhon ne mere sabton ko nápak kiyá : tab main ne kahá, ki Main apná qahr un par názil karungá, biyábán men apne gazab ko un par purá karungá. 22 Taubhí main ne apná háth khenchá, aur apne nám kí khátir aisá kiyá, táki wuh un qaumon kí nazar men, jin ke dekhte hue main un ko nikál láyá, nápak na kiyá jae. 23 Phir main ne biyábán men un se qasam khái, kí Main un ko qaumon men áwára, aur mamálik men paráganda karungá ; 24 is liye kí wuh mere ahkám par 'amal na karte the, balki mere áin ko radd karte the, aur mere sabton ko nápak karte the, aur un kí ánkhen un ke bápádá ke buton par thin. 25 So main ne un ko bure áin aur aise ahkám diye, jin se wuh zinda na rahen ; 26 aur main ne un ko un hí ke hadyon se, ya 'ní sab pahlauthon ko ág par guzranne se, nápak kiyá, táki main un ko wirán karun, aur wuh jánen kí KHUDÁWAND main hún.

27 Is liye, ai ádamzád, tú banf Isráil se kalám kar, aur un se kah, Khudáwánd KHUDÁ yun farmátá hai, kí Is ke 'aláwa tumháre bápádá ne aise kám karke merí takfir kí, aur merá gunáh karke khatakár hue. 28 Kí jab main un ko us mulk men láyá, jise un ko dene kí main ne qasam khái thí, to unhon ne jis unche pahár, aur jis ghane darakht ko dekhá, wahin apne zabihon ko zabh kiyá, aur wahin apní gazab-angez nazr ko guzraná, aur wahin apní khushbú jalái, aur apne tapáwan tapáe. 29 Tab main ne un se kahá, Yih kaisá unchá maqám hai jahan tum játe ho? Aur unhon ne us ka nám Bámáh rakkhá jo áj ke din tak hai. 30 Is liye tú banf Isráil se kah.

Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Kyá tum bhí apne bápádá kí tarah nápak hote ho? aur un ke nafrat-angez kámon kí mánind tum bhí badkárí karte ho? 31 aur jab apne hadye charháte, aur apne beton ko ág par guzrákar apne sab buton se apne ap ko áj ke din tak nápak karte ho: to ai baní Isráíl, kyá tum mujh se kuchh daryáft kar sakte ho? Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. Mujhe apní hayát kí qasam, mujh se kuchh daryáft na kar sakoge. 32 Aur wuh jo tumháre jí men átá habhargiz wuqú' men na áegá, kyúнки tumsochte ho, ki tum bhí dígar aqwám o qabáíl í 'alam kí mánind lakr aur patthar kí parastish karoge. 33 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, main zeráwar háth se aur baland bázú se qahr názil karke tum par saltanat karúngá. 34 aur main zoráwar háth aur baland bázú se qahr názil karke tum ko qaumon men se nikál láungá, aur un mulkon se, jin men tum paráganda hue ho, jama' karúngá; 35 aur main tum ko qaumon ke biyábán men láungá, aur wahán rú-barú tum se hujjat karúngá. 36 Jis tarah main ne tumháre bápádá ke sáth Misr ke biyábán men hujjat kí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, usí tarah main tum se bhí hujjat karúngá. 37 Aur main tum ko chharí ke niche se guzárúngá, aur 'ahd ke band men láungá. 38 Aur main tum men se un logon ko, jo sarkash aur mujh se bágí hain, judá karúngá: main un ko us mulk se, jis men unhon ne bud o básh kí, nikál láungá, par wuh Isráíl ke mulk men dákhil na hongé, aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 39 Aur tum se, ai baní Isráíl, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jáó, aur apne apne but kí 'ibádat karo, lekin is ke ba'd yaqínan tum merí sunoge, aur apní qurbánion aur apne buton se mere muqaddas nám kí takfir na karoge. 40 Kyúнки Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Mere koh í muqaddas, ya'ní Isráíl ke únche pahár par, tamám baní Isráíl sab ke sab mulk men merí 'ibádat karenge; wahán main un ko qubúl karúngá, aur tumhári qurbánián, aur tumhári nazron ke pahle phal, aur tumhári sab muqaddas chizen talab karúngá. 41 Jab main

tum ko qaumon men se nikál láungá, aur un mulkon men se, jin men main ne tum ko paráganda kiyá, jama' karúngá, tab main tum ko khushbú ke sáth qubúl karúngá; aur qaumon ke sámne tum merí taqdís karoge. 42 Aur jab main tum ko Isráíl ke mulk men, ya'ní us sarzamin men jis ke liye main ne qasam khái ki tumháre bápádá ko dún, le áungá, tab tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 43 Aur wahán tum apní rawish, aur apne sab kámon ko jin se tum nápak hue ho yád karoge, aur tum apní tamám badí ke sabab se jo tum ne kí hai apní nazar men ghinaune hoge. 44 Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, kí Ai baní Isráíl, jab main tumhári burí rawish aur bada'málí ke mutábíq nahín balki apne nám kí khátir tum se sulúk karúngá, to tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

45 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 46 kí Ai ádamzád, junúb ká rukh kar, aur junúb hí se mukhátib hokar us ke maidán ke jangal ke khiláf nubuwwat kar; 47 aur junúb ke jangal se kah, KHUDÁWAND ká kalám sun; Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Dekh, main tujh men ág bharkáungá, aur wuh har ek hará darakht, aur har ek súkhá darakht jo tujh men hai khá jáegi; bharká huá shu'la na bujhegá, aur junúb se shimál tak sab ke munh us se jhulas jáenge. 48 Aur har fard í bashar dekhegá kí main KHUDÁWAND ne use bharkáyá hai; wuh na bujhegi. 49 Tab main ne kahá, Háe, Khudáwand KHUDÁ! wuh to merí bábat kahte hain, Kyá wuh tamsilen nahín kahtá?

21 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 kí Ai ádamzád, Yarúshalem ká rukh kar, aur muqaddas makánon se mukhátib hokar mulk í Isráíl ke khiláf nubuwwat kar, 3 aur us se kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Dekh, main terá mukhálif hún, aur apní talwár miyán se nikál lúngá, aur tere sádiqon aur tere sharíron ko tere darmiyán se kát dálúngá. 4 Pas chúnki main tere darmiyán se sádiqon aur sharíron ko kát dálúngá, is liye merí talwár apne miyán se nikalkar junúb se shimál tak tamám bashar par chalegi. 5 Aur sab ján-

enge ki main KHUDÁWAND ne apní talwár miyán se khenchí hai; wuh phir us men na jáegi. 6 Pas ai ádamzád, kamar kí shikastagi se áhen már, aur talkhkámí se un kí ánkhoñ ke sámne thandí sáns bhar. 7 Aur jab wuh púchhen, ki Tú kyún háe háe kartá hai? to yún jawáb dená, ki Us kí ámad kí afwáh ke sabab se; aur har ek dil píghal jáegá, aur sab háth dhíle ho jáenge, aur har ek jí dúb jáegá, aur sab ghuñne pání kí mánind kamzor ho jáenge: KHudá-wand KHUDÁ farmátá hai, us kí ámad ámad hai, yih wuqú' men áegá.

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 9 ki Ai ádamzád, nubuwwat kar, aur kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú kah, Talwár, balki tez aur saiqal kí húi talwár hai. 10 Wuh tez kí gayí hai, táki us se barí khúnrezí kí jáe; wuh saiqal kí gayí hai, táki chamke: phir kyá ham khush ho sakte hain? mere bete ká 'asá har lakrí ko haqír jántá hai. 11 Aur us ne use saiqal karne ko diyá hai, táki háth men lí jáe: wuh tez aur saiqal kí gayí, táki qatl karnewále ke háth men dí jáe. 12 Ai ádamzád, tú ro aur nála kar, kyúñki wuh mere logon par chalegi, wuh Isráil ke sab umará par hogí, wuh mere logon samet talwár ke hawále kiye gaye hain: is liye tú apní rán par háth már. 13 Yaqínan wuh ázmái gayí, aur agar 'asá use haqír jáne, to kyá, wuh nábúd hogá? KHudáwand KHUDÁ farmátá hai. 14 Aur ai ádamzád, tú nubuwwat kar, aur talí bajá: aur talwár dochand balki síhchand ho jáe, wuh talwár jo maqtúlon par kárgar húi: barí khúnrezí kí talwár hai, jo un ko ghertí hai. 15 Main ne yih talwár un ke sab phátañon ke khiláf qáim kí hai, táki un ke dil píghal jáen, aur un ke girne ke sámán ziyáda hon. Háe, barq i teg! yih qatl karne ko khenchí gayí. 16 Taiyár ho, dahiní taraf já; ámáda ho; báin taraf já; jídhār terá rukh ho. 17 Aur main bhí talí bajáungá, aur apne qahr ko thandá karúngá: main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

18 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 19 ki Ai ádamzád, tú do ráste khench, jin se sháh i Bábul kí talwár áe: ek hí mulk se

wuh donon ráste nikál: aur ek háth nishán ke liye shahr kí ráh ke sire par baná. 20 Ek ráh nikál, jis se talwár baní 'Ammon kí Rabbah par, aur phir ek áur, jis se Yahúdáh ke mahsúr shahr Yarúshalem par áe. 21 Kyúñki sháh i Bábul donon ráhon ke nuqta e ittísál par fálgrí ke liye khará hogá, aur tíron ko hilákar but se suwál karegá, aur jigar par nazar karegá. 22 Us ke dahine háth Yarúshalem ká qur'a paregá, ki manjaníq lagáe, aur kusht o khún ke liye munh khole, lalkár kí áwáz baland kare, aur phátañon par manjaníq lagáe, aur damdama bándhe, aur burj banáe. 23 Lekin un kí nazar men yih aisá hogá jaisá jhúthá shugún, ya'ní un ke liye jinhon ne qasam khái thí, par wuh badkirdári ko yád karegá, táki wuh giriftár hon.

24 Is liye KHudáwand KHUDÁ yún farmátá hai, ki Chúnki tum ne apní badkirdári yád dilái, aur tumhári khatákári záhir húi, yahán tak ki tumháre sab kámon men tumháre gunáh 'ayán hain, aur chúnki tum khayál men á gaye, is liye giriftár ho jáoge. 25 Aur tú, ai majrúh sharír sháh i Isráil, jis ká zamána badkirdári ke anjám ko pahunchne par áyá hai, 26 KHudáwand KHUDÁ yún farmátá hai, ki Kuláh dúr kar, aur táj utár; yih aisá na rahegá; past ko baland kar, aur use jo baland hai past kar. 27 Main hí use ulañ, ulañ, ulañ dúngá; par yún bhí na rahegá; aur wuh áegá jis ká haqq hai; aur main use dúngá.

28 Aur tú, ai ádamzád, nubuwwat kar, aur kah, KHudáwand KHUDÁ baní 'Ammon aur un kí ta'nazaní kí bábat yún farmátá hai, ki tú kah, Talwár, balki khinchi húi talwár, khúnrezí ke liye saiqal kí gayí hai, táki bijlí kí tarah bhasam kare: 29 jab kí wuh tere liye dhoká dekhte hain, aur jhúthe fál nikálte hain, kí tujh ko un sharíton kí gardanon par dál den jo máre gaye, jin ká zamána un kí badkirdári ke anjám ko pahunchne par áyá hai. 30 Us ko miyán men kar, main terí paidáish ke makán men aur terí zádbúm men terí 'adálat karúngá. 31 Aur main apná qahr tujh par názil karúngá, aur apne gazab kí ág tujh par bharáungá, aur tujh ko haiwánkhaslat ádmíon

ke hawále karúngá, jo barbád karne men máhir hain. 32 Tú ág ke liye indhan hogá, aur terá khún mulk men bahegá, aur phir terá zikr bhí na kiyá jáegá; kyúñki main KHUDÁWAND ne farmáyá hai.

22 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, kyá tú ilzám na lagáogá? kyá tú is khúni shahr ko malím na thahráegá? tú is ke sab nástí kám is ko díkhá; 3 aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, ki Ai shahr, tú apne andar khúnrezi kartá hai, táki terá waqt á jáe, aur tú apne wáste buton ko apne nápak kárne ke liye banátá hai. 4 Tú us khún ke sabab se, jo tú ne baháyá, mujrim thahrá; aur tú buton ke bá'is jin ko tú ne banáyá hai nápak húa; tú apne waqt ko nazdik látá hai, aur apne aiyám ke khátima tak pahunchá hai: is liye main ne tujhe aqwám ki malámat ká nishána, aur mamálik ká tháthhá banáyá hai. 5 Tujh se dúr o nazdik ke sab log terí hansí uráenge, kyúñki tú, fasádi aur bad-nám, mashhúr hai. 6 Dekh, Isráil ke umará sab ke sab jo tujh men hain, maqdúr bhar khúnrezi par mustá'idd the. 7 Tere andar unhon ne mán báp ko haqír jáná hai: tere andar unhon ne pardesiyon par zulm kiyá: dere andar unhon ne yatímon aur bewáon par sitam kiyá hai. 8 Tú ne merí pák chízon ko náchíz jáná, aur mere sabton ko nápak kiyá. 9 Tere andar wuh log hain jo chugl-khorí karke khún karwáte hain: aur tere andar wuh hain jo buton kí qurbáni se kháte hain: tere andar wuh hain jo fisq o fujúr karte hain. 10 Tere andar wuh bhí hain jinhon ne apne báp kí haramshikaní kí: tujh men unhon ne us 'aurat se jo nápakí kí hálat men thí mubásharat kí. 11 Kisí ne dústre kí bíwi se badkárí kí; aur kisí ne apní bahú se badzátí kí; aur kisí ne apní bahin, apne báp kí befi ko, tere andar ruswá kiyá. 12 Tere andar unhon ne khúnrezi ke liye rishwatkhori kí. Tú ne byáj aur súd liyá, aur zulm karke apne parausi ko lúta, aur mujhe fará-mosh kiyá, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai. 13 Dekh, tere nárawá nafa' ke sabab se jo tú ne liyá, aur terí khúnrezi ke bá'is, jo tere andar hui, main ne táli bajái. 14 Kyá terá dil

bardáshht karéga, aur tere háthon men zor hogá, jab main terá mu-'ámala faisal karúngá? main KHUDÁWAND ne farmáyá, aur main hí kar díkháungá. 15 Hán, main tujh ko qaumon men paráganda, aur mulkon men tittar bittar karúngá, aur terí gandagi tujh men se nábúd kar dúngá; 16 aur tú qaumon ke sámne apne ap men nápak thahregá, aur má'lúm karegá ki main KHUDÁWAND hún.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ai ádamzád, baní Isráil mere liye mail ho gaye hain: wuh sab ke sab pítal, aur rángá, aur lohá, aur sísa hain, jo bhattí men hain: wuh chándí kí mail hain. 19 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, ki Chúnki tum sab mail ho gaye ho, is liye dekho, main tum ko Yarúshalem men jama' karúngá. 20 Jis tarah log chándí, aur pítal, aur lohá, aur sísa, aur rángá bhattí men jama' karte hain, aur un par dhaunkte hain, táki un ko pighlá dálen, usí tarah main apne qahr aur apne gázab men tum ko jama' karúngá, aur tum ko wahán rakhkar pighláungá; 21 hán, main tum ko ikatthá karúngá, aur apne gázab kí ág tum par dhaunkúngá, aur tum ko us men pighlá dálungá. 22 Jis tarah chándí bhattí men pighláí játi hai, usí tarah tum us men pighláe jáoge; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND ne apná qahr tum par názil kiyá hai.

23 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 24 ki Ai ádamzád, us se kah, Tú wuh sarzamín hai jo pák nahín kí gayí aur jis par gázab ke din men bárish nahín hui; 25 jis men us ke nablon ne sázish kí hai: shikár ko phárte hue garajnewále sher i bábar kí mánind, wuh jánon ko khá gaye hain: wuh mál aur qímatí chízon ko chhin lete hain; unhon ne us men bahut sí 'auraton ko bewa baná diyá hai. 26 Us ke káhinon ne merí sharí-'at ko torá, aur merí muqaddas chízon ko nápak kiyá hai; unhon ne muqaddas aur 'ámm men kuchhí farq nahín rakkhá: aur najis o táhir men imtiyáz kí ta'lím nahín dí: aur mere sabton ko nigáh men nahín rakkhá, aur main un men be'izzat húa. 27 Us ke umará us men shikár ko phárnewále bheriyon kí mánind hain, jo nájáiz nafa' kí khátir khúnrezi karte, aur

jānon ko halák karte hain. 28 Aur us ke nabí un ke liye kachchí kahgil karte hain, bátil royá dekhte, aur jhúthí fálgirí karte hain, aur kahte hain, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, hálánki KHUDÁWAND ne nahín farmáyá. 29 Is mulk ke logon ne sitamgarí, aur lútmár kí hai, aur garíb aur muhtáj ko satáyá hai, aur pardésiyon par náhaqq sahtí kí hai. 30 Main ne un ke darmiyán talásh kí ki koí aisá ádmí mile jo fasil banáe, aur us sarzamín ke liye us ke rakhne men mere sámne khará ho, táki main use wírán na karún; par koí na milá. 31 Pas main ne apná qahr un par názil kiyá, aur apne gazab kí ág se un ko faná kar diyá, aur main un kí rawish ko un ke siron par láyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

23 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, do 'auraten ek hí mán kí betiyán thín. 3 Unhon ne Misr men badkárí kí; wuh apní jawání men badkár banín; wahán un kí chhátíyán malí gayín, aur wahín un ke doshízagí ke pistán masale gaye. 4 Un men se barí ká nám Aholah, aur us kí bahin ká Aholibah thá: aur wuh donon merí ho gayín, aur un se bete betiyán paidá hue. Aur un ke yih nám; Aholah aur Aholibah, Sámaríya o Yarúshalem hain. 5 Aur Aholah jab kí wuh merí thí, badkárí karne lagí: aur apne yáron par, ya'ní Asúrion par jo hamsáye the, 'áshiq húi, 6 wuh sardár aur hákim, aur sab ke sab dilpasand jawán mard, aur sawár the, jo ghoron par sawár hote, aur argawání poshák pahinte the. 7 Aur us ne un sab ke sáth jo Asúr ke barguzída mard the badkárí kí: aur wuh un sab ke sáth, jin se wuh 'ishqbázi kartí thí, aur un ke sab buton ke sáth nápák húi. 8 Us ne jo badkárí Misr men kí thí use tark na kiyá; kyúnki us kí jawání men wuh us se hamágosh hue, aur unhon ne us ke doshízagí ke pistánon ko masalá, aur apní badkárí us par undel dí. 9 Is liye main ne use us ke yáron ya'ní Asúrion ke hawále kar diyá, jin par wuh martí thí. 10 Unhon ne us ko besatr kiyá, aur us ke beton aur betiyon ko chhín liyá, aur use talwár se qatl kiyá: pas wuh 'auraton men angushtnumá húi, kyúnki unhon ne use 'adálat se sazá dí

11 Aur us kí bahin Aholibah ne yih sab kuchh dekhá, par wuh shahwat-parastí men us se badtar húi, aur us ne apní bahin se barhkar badkárí kí. 12 Wuh Asúrion par 'áshiq húi, jo sardár, aur hákim, aur us ke hamsáye the, jo bharkílí poshák pahinte aur ghoron par sawár hote, aur sab ke sab dilpasand jawán mard the. 13 Aur main ne dekhá ki wuh bhí nápák ho gayí; un donon kí ek hí rawish thí. 14 Aur us ne badkárí men taraqqí kí: kyúnki jab us ne díwár par mardon kí súraten dekhín, ya'ní Kasdion kí taswíren jo shangarf se khínchí húi thín, 15 jo patkon se kámarbasta, aur siron par rangín pagriyán pahine the, aur sab ke sab dekhne men umará ahlí Bábul kí mánind the, jin ká watan Kasdistán hai; 16 to dekhte hí wuh un par marne lagí, aur un ke pás Kasdistán men qásid bheje. 17 Pas ahlí Bábul us ke pás ákar 'ishq ke bistar par charhe, aur unhon ne us se badkárí karke use álúda kiyá, aur wuh un se nápák húi, to us kí ján un se bezár ho gayí. 18 Tab us kí badkárí 'alániya húi, aur us kí barahnagí besatr ho gayí; tab merí ján us se bezár húi, jaisí us kí bahin se bezár ho chukí thí. 19 Taubhí us ne apní jawání ke dinon ko yád karke, jab wuh Misr kí sarzamín men badkárí kartí thí, badkárí par badkárí kí. 20 So wuh phir apne un yáron par marne lagí, jin ká badan gadhon ká sá badan, aur jin ká inzál ghoron ká sá inzál thá. 21 Is tarah tú ne apní jawání kí shahwat-parastí ko, jab kí Misrí terí jawání kí chhátíyon ke sabab se tere pistán malte the, phir yád kiyá.

22 Is liye, ai Aholibah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main un yáron ko, jin se terí ján bezár ho gayí hai, ubhárúngá kí tujh se mukhálafat karen, aur un ko bulá láúngá kí tujhe cháron taraf se gher len. 23 Ahlí Bábul, aur sab Kasdion ko Fiqod, aur Shoa', aur Qoa', aur un ke sáth tamám Asúrion ko, sab ke sab dilpasand jawán mardon ko, sardáron aur hákimon ko, aur bare bare amíron aur námí logon ko, jo sab ke sab ghoron par sawár hote hain, tujh par charháláúngá. 24 Aur wuh asliha e jang, aur rathon, aur chhakron, aur ummaton ke amboh ke sáth tujh par hamla karenge; aur dhál aur

pharí pakarkar aur khod pahinkar cháron taraf se tujhe gher lenge : main 'adálat un ke supurd karúngá, aur wuh apne áin ke mutábíq tera faisala karenge. 25 Aur main apni gáfrat ko teri mukhálif banáungá, aur wuh gazabnák hokar tujh se pesh áenge, aur teri náik aur tere kán kát dálenge, aur tere báqí log talwár se máre jáenge : wuh tere beton aur betiyon ko pakar lenge, aur tera baqiya ág se bhasam hogá. 26 Aur wuh tere kapre utar lenge, aur tere nafis zewar lút le jáenge. 27 Aur main teri shahwatparasti aur teri badkari jo tu ne mulk i Misr men síkhi mauqúf karúngá, yahán tak ki tu un ki taraf phir ánk na utháegi, aur phir Misr ko yad na karegi. 28 Kyunki Khudáwand KHUDÁ yun farmata hai, ki Dekh, main tujhe un ke háth men, jin se tujhe nafrat hai, han, un hi ke háth men, jin se teri jan bezar hai, de dunga : 29 aur wuh tujh se nafrat ke sath pesh áenge, aur tera sab mal, jo tu ne mihrat se paida kiyá hai, chhin lenge, aur tujhe 'uryan o barahna chhor jáenge; yahán tak ki teri shahwatparasti o khabasat aur teri badkari fash ho jáegi. 30 Yih sab kuchh tujh se is liye hogá, ki tu ne badkari ke liye digar aqwam ka pichha kiyá, aur un ke buton se napak hui. 31 Tu apni bahin ki rah par chali ; is liye main us ka piyala tere háth men dunga. 32 Khudáwand KHUDÁ yun farmata hai, ki Tu apni bahin ke piyale se, jo gahra aur bara hai, píegi ; teri hansí hogi ; aur tu thathon men urai jáegi, kyunki us men bahut si samal hai. 33 Tu masti aur sog se bhar jáegi, wirani aur hairat ka piyala teri bahin Samariya ka piyala hai. 34 Tu use píegi aur nichoregi, aur us ki thikriyan bhi chaba jáegi, aur apni chhatiyán necheegi ; kyunki main hi ne yih farmaya hai, Khudáwand KHUDÁ farmata hai. 35 Pas Khudáwand KHUDÁ yun farmata hai, ki Chunki tu mujhe bhul gayi, aur mujhe apni pith ke piche phenk diya, is liye apni badzati aur badkari ki saza utha.

36 Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmaya, Al ádamzad, kyá tu Aholah aur Aholibah par ilzám na lagáega? tu un ke ghinaune kam un par zahir kar : 37 kyunki unhon ne badkari ki, aur un ke háth khunaluda hain ; han, un-

hon ne apne buton se badkari ki, aur apne beton ko jo mujh se paida hue ág par guzrana ki buton ki nazr hokar halak hon. 38 Is ke stwa unhon ne mujh se yih kiyá, ki usi din unhon ne mere maqdis ko napak kiyá, aur mere sabton ki behurmati ki. 39 Kyunki jab wuh apni aulad ko buton ke liye zabh kar chuki, to usi din mere maqdis men dákhil hui, taki use napak karen ; aur dekh, unhon ne mere ghar ke andar aisa kam kiyá. 40 Balki tum ne dur se mard bulae, jin ke pas qasid bheja, aur dekh, wuh ae : jin ke liye tu ne gusli kiyá, aur ankhon men kájal lagaya, aur banasingar kiyá. 41 Aur tu nafis palang par baithi, aur us ke pas dastarkhwan taiyar kiyá, aur us par tu ne mera bakhur aur mera itr rakkha. 42 Aur ek 'aiyash jamá'at ki awaz us ke sath thi, aur 'amm logon ke 'alawa biyaban se sharabion ko lae ; aur unhon ne un ke hathon men kangan, aur siron par khushnuma taj pahinae. 43 Tab main ne us ki babat, jo badkari karte karte burhiya ho gayi thi, kaha, Ab yih log us se badkari karenge, aur wuh un se karegi. 44 Aur wuh us ke pas gaye ; jis tarah kisi kasbi ke pas jate hain, usi tarah wuh un badzat 'auraton Aholah aur Aholibah ke pas gaye. 45 Lekin sadiq admi un par wuh fatwa denge, jo badkar aur khuni 'auraton par diya jata hai, kyunki wuh badkar aurateen hain, aur un ke háth khunaluda hain. 46 Kyunki Khudáwand KHUDÁ yun farmata hai, ki Main un par ek guroh chahha lungá, ann un ko chhor dunga, ki idhar udhar dhaake khati phiren, aur garat hon. 47 Aur wuh guroh un ko sangsar karegi, aur apni talwaron se un ko qatl karegi, un ke beton aur betiyon ko halak karegi, aur un ke gharon ko ág se jalá degi. 48 Yun main badkari ko mulk se mauqúf karúngá, taki sab 'aurateen 'ibratpazir hon, aur tumhari manind badkari na karen. 49 Aur wuh tumhare fisq o fujur ka badla tum ko denge, aur tum apne buton ke gunahon ki saza ka bojh uthoge ; taki tum jano ki Khudáwand KHUDÁ main hi hun.

24 Phir nauwen baras ke daswen mahine ki daswin tarikh ko KHUDÁWAND ka kalam mujh par nazil hua, 2 ki Al ádam-

zád, áj ke dín, hán, isí dín ká nám likh rakh: sháh i Bábul ne 'ain isí dín Yarúshalem par khurúj kiyá. 3 Aur is bági khándán ke liye ek tamsíl bayán kar, aur in se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ek deg charhá de, hán, use charhá, aur us men páni bhár de: 4 tukre us men ikatthe kar; har ek achchhá tukrá ya'ni rán, aur shána, aur achchhi achchhi haddiyán us men bhár de: 5 aur galle men se chun chunkar le, aur us ke niche lakriyon ká dher lagá de, aur use khúb josh de; táki us kí haddiyán us men khúb ubal jáe.

6 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Us khúni shahr par afsos hai, aur us deg par, jis men zang lagá hai, aur us ká zang us par se utará nahín gayá! ek ek tukrá karke us men se nikál, aur us par qur'ana paré. 7 Kyúнки us ká khún us ke darmiyán hai; us ne use sáf chatán par rakkhá; zamín par nahín giráyá, táki khák men chhip jáe: 8 is liye kí gazab názil ho, aur intiqám liyá jáe, main ne us ká khún sáf chatán par rakkhá, táki wuh chhip na jáe. 9 Is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Khúni shahr par afsos! main bhí bará dher lagáungá. 10 Lakriyán khúb jhogk, ág sulgá, gosht ko khúb ubál, aur shorbá gárhákar aur haddiyán bhí jalá de. 11 Tab use kháli karke angáron par rakh, táki us ká pítal garm ho, aur jal jáe, aur us men kí nápáki gal jáe, aur us ká zang dúr ho. 12 Wuh saht mihnat se hár gayí, lekin us ká bará zang us se dúr nahín húa; ág se bhí us ká zang dúr nahín hotá. 13 Terí nápáki men khabásat hai; kyúнки main tujhe pák kiyá cháhtá hún, par tú pák honá nahín cháhtí: tú apní nápáki se phir pák na hogí, jab tak main apná qahr tujh par púra na kar chukúg. 14 Main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai; yún hí hogá, aur main kar díkháungá, na dastbandár húngá, na rahm kar-úngá, na ház áungá; terí rawish aur tere kámon ke mutábiq wuh terí 'adálat karengé, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

15 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 16 kí Ai ádam-zád, dekh, main terí manzúr i nazar

ko ek hí zarb men tujh se judá karúngá; lekin tú na mátam karná, na roná, aur na ánsú bahána. 17 Chupke chupke áheñ bharná, murde par nauha na karná, sir par apní pagí bándhná aur pánwon men juti pahinná, aur apne honthon ko na dhápná, aur logon kí rotí na khána. 18 So main ne subh ko logon se kalám kiyá, aur shám ko merí bíwi mar gayí: aur subh ko main ne wuhí kiyá jis ká mujhe hukm milá thá. 19 Pas logon ne mujh se púchhá, Kyá tú hamen na batáegá, kí jo tú kartá hai us ko ham se kyá nisbat hai? 20 So main ne un se kahá, kí KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 21 kí Isráil ke gharáne se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Dekho, main apne maqdis ko, jo tumháre zor ká fakhr aur tumhárá manzúr i nazar hai, aur jis ke liye tumháre dil taraste haiñ, nápak karúngá; aur tumháre beté, aur tumhári betiyán jin ko tum píchhe chhor áe ho talwár se máre jáenge. 22 Aur tum aisá hí karoge jaisá main ne kiyá; tum apne honthon ko na dhápnoge, aur logon kí rotí na kháoge. 23 Aur tumhári pagriyán tumháre siron par, aur tumhári jutyán tumháre pánwon men hongí; aur tum nauha aur zári na karoge, par apní sharárat ke sabab se ghuloge, aur ek dúse ko dekh dekhkar thandí sáns bharoge. 24 Chunáchi Hizqiel tumháre liye nishán hai: sab kuchh jo us ne kiyá tum bhí karoge: aur jab yih wuqú' men áegá, tum jánoge kí Khudáwand KHUDÁ main hún.

25 Aur tú, ai ádamzád, dekh, kí jis dín main un se un ká zor, aur un kí shán o shaukat, aur un ke manzúr i nazar ko aur un ke margúb i khátir un ke beté aur un kí betiyán le lúngá; 26 us dín wuh jo bhág nikle, tere pás áegá, kí tere kán men kahe. 27 Us dín terá munh us ke sámné jo bach niklá hai khul jáegá, aur tú bolegá, aur phir gúngá na rahegá: so tú un ke liye ek nishán hogá, aur wuh jáenge kí KHUDÁWAND main hún.

25 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 kí Ai ádamzád, baní 'Ammon kí taraf mutawajjih ho, aur un ke khiláf nubuwwat kar; 3 aur baní

'Ammon se kah, Khudáwand KHUDÁ ká kalám suno; Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, Chúnki tú ne mere maqdis par, jab wuh nápák kiyá gayá, aur Isráil ke mulk par jab wuh ujará gayá, aur baní Yahúdáh par jab wuh asír hokar gaye, Ahá há ! kahá; 4 is liye, main tujhe ahl i mashriq ke hawále kar dúngá, ki tú un kí milkíyat ho, aur wuh tujh meñ apne dere lagáenge, aur tere andar apne makán banáenge, aur tere mewe kháenge, aur terá dúdh píenge. 5 Aur main Rabbah ko únton ká astabal, aur baní 'Ammon kí sarzamín ko bhersála baná dúngá; aur tú jánegá ki main KHUDÁWAND hún. 6 Kyúnki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki tú ne táliyán bajáin, aur pánw patke, aur Isráil kí mamlukat kí barbádí par apní kamál 'adawat se barí shádmání kí; 7 is liye, dekh, main apná háth tujh par chaláungá, aur tujhe dígar aqwám ke hawále karúngá, táki wuh tujh ko lúñ len; aur main tujhe ummaton meñ se káñ dálungá, aur mulkon meñ se tujhe nest o nábúd karúngá: main tujhe halák karúngá, aur tú jánegá ki KHUDÁWAND main hún.

8 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Moáb aur Sha'ir kahte hain, ki Baní Yahúdáh tamám qaumon kí mánind hain; 9 is liye, dekh, main Moáb ke pahlú ko, us ke shahron se, us kí sarhadd ke shahron se jo zamín kí shaukat hain, Bait Yasímot, aur Ba'í Ma'ún, aur Qaryatáim se khol dúngá; 10 aur main ahl i mashriq ko us ke aur baní 'Ammon ke khiláf charhá láungá, ki un par qábíz hon, táki qaumon ke darmiyán baní 'Ammon ká zikr báqí na rahe. 11 Aur main Moáb ko sazá dúngá; aur wuh jánenge ki KHUDÁWAND main hún.

12 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Adom ne baní Yahúdáh se kínakashi kí, aur un se intiqám lekar bará gunáh kiyá; 13 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main Adom par háth chaláungá, us ke insán aur haiwán ko nábúd karúngá, aur Temán se lekar use wirán karúngá, aur wuh Dadán tak talwár se qatl hongé. 14 Aur main apní qaum baní Isráil ke háth se Adom se intiqám lúngá, aur wuh mere gazab o qahr ke mutábíq Adom

se sulúk karenge; aur wuh mere intiqám ko ma'lúm karenge. Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

15 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chúnki Filistion ne kínakashi kí, aur dil kí kínawari se intiqám liyá, táki dálmí 'adawat se use halák karen; 16 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main Filistion par háth chaláungá, aur Karetion ko káñ dálungá, aur samundar ke sáhil ke báqí logon ko halák karúngá. 17 Aur main saht 'itáb karke un se bará intiqám lúngá; aur jab main un se intiqám lúngá, to wuh jánenge ki KHUDÁWAND main hún.

26 Aur gyarahwen baras meñ mahíne ke pahle din KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, chúnki Súr ne Yarúshalem par kahá hai, ki Ahá há ! wuh qaumon ká phátak tor diyá gayá hai; ab wuh meri taraf mutawajjih hongé; ab us kí barbádí se meri ma'múri hogí: 3 is liye Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, ai Súr, main terá mukhálif hún, aur bahut sí qaumon ko tujh par charhá láungá, jis tarah samundar apní maujon ko charhátá hai. 4 Aur wuh Súr kí shahrpanáh ko tor dáleñge, aur us ke burjon ko dhá denge; aur main us kí mittí tak khurach phenkúngá, aur use sáf chatán baná dúngá. 5 Wuh samundar meñ jál phailáne kí jagah hogá; kyúnki main hí ne farmáyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai; aur wuh qaumon ke liye ganímat hogá. 6 Aur us kí betiyán jo maidán meñ hain talwár se qatl hongí: aur wuh jánenge ki main KHUDÁWAND hún. 7 Kyúnki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main sháh i Bábul Nabúkadrazar ko jo sháh-ansháh hai ghoron, aur rathon, aur sawaron, aur faujon, aur bahut se logon ke amboh ke sáth shimál se Súr par charhá láungá. 8 Wuh teri betiyon ko maidán meñ talwár se qatl karegá, aur tere irdgird morchabandí karegá, aur tere muqábil damdama bándhegá, aur teri mukhálafat meñ dhál utháega. 9 Wuh apne manjaníq ko teri shahrpanáh par chaláega, aur apne tabaron se tere burjon ko dhá degá. 10 Us ke ghoron kí kasrat ke sabab se

Itni gard uregi ki tujhe chhipá legís; jab wuh tere phátaKon men ghús áegá, jis tarah rákhna karke shahr men ghús játe hain, to sawáron aur gáryon aur rathon kí garáraháñ kí áwáz se teri shahrpanáh hil jáegi. 11 Wuh apne ghoron ke sumon se teri sab sarákon koraund dálegá, aur tere logon ko táwár se qatl karegá, aur teri táwánái ke sutún zamín par gir jáenge. 12 Aur wuh teri haulat lút lenge, aur tere mál i tijárat ko gárat karenge, aur teri shahrpanáh tor dálenge, aur tere rangmahalloñ ko dhá denge aur tere patthar aur lakri, aur teri mittí samundar men dál denge. 13 Aur main tere gáne kí áwáz band kar dúngá; aur teri sitáron kí sadá phir suní na jáegi. 14 Aur main tujhe sáf chatán baná dúngá: tú jái phailáne kí jagah hogá, aur phir ta'mír na kiyá jáegá: kyúñki main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 15 Khudáwand KHUDÁ Súr se yún farmatá hai, ki jab tujh men qatl ká kám jári hogá, aur zakhmí karáhte hongé, to kyá bahri mamálik tere girne ke shor se na thartharáenge? 16 Tab samundar ke umará apne takhton par se utreñge, aur apne jubbe utár dálenge, aur apne zaroz pairáhan utár phenkenge; wuh thartharáhñ se mulabbas hokar khák par baithenge; wuh har dam kámpenge, aur tere sabab se hairatzada hongé. 17 Aur wuh tujh par nauha kareñge, aur kahenge, Háe, tú kaisá nábud huá, jo bahri mamálik se ábád aur mashhúr shahr thá, jo samundar men zoráwar thá, jis ke báshindon se sab us men ámad o raft karnewále khauf kháte the! 18 Ab bahri mamálik tere girne ke din thartharáenge; hán, samundar ke sab bahri mamálik tere anjám se hirasán hongé. 19 Kyúñki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki jab main tujhe un shahron kí manind jo bechirág hain wirán kar dúngá, jab main tujh par samundar bahá dúngá, aur jab samundar tujhe chhipá legá: 20 tab main tujhe un ke sáth jo pátál men utar játe hain puráne waqt ke logon ke darmiyán niche utáruñgá, aur zamín ke asfal men aur un ujár makánon men, jo qadím se hain, un ke sáth jo pátál men utar játe hain tujhe basáungá, táki tú phir ábád na

ho; par main zindon ke mulk ko jalál bakhshúngá. 21 Main tujhe já e 'ibrat karúngá, aur tú nábud hogá: harchand teri talásh kí jáe, tú kahin abad tak na mílegá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

27 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 2 ki Ai ádamzád, tú Súr par nauha shurú' kar; 3 aur Súr se kah, Tú; jis ne samundar ke madkhal men jagah pái, aur bahut se bahri mamálik ke logon ke liye tijáratgáh hai, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai Súr, tú kahtá hai, Merá husn kámil hai. 4 Teri sarhaddeñ samundar ke darmiyán hain: tere mi'maron ne teri khushnumái ko kámil kiyá hai. 5 Unhon ne Sanír ke saroon se tere jaházon ke takhte banáe; aur Lubnán se deodár kátkar tere liye mastúl banáe. 6 Basan ke balút se dánd banáe; aur tere takhte jazáir i Kittím ke sanaubar se háthídánt ja'kar taiyár kiye gaye. 7 Terá bádbán Misri munaqqash katán ká thá, táki tere liye jhande ká kám de; terá shámiyána jazáir i Ilisah ke kabúdí o argawáni rang ká thá. 8 Saidá aur Arwad ke rahnewále tere malláh the; aur ai Súr, tere dáníshmand tujh men tere nákhudá the. 9 Jabal ke buzurg aur dáníshmand tujh men the, kí rákhmabandí karen: samundar ke sab jaház aur un ke malláh tujh men házir the, kí tere liye tijárat ká kám karen. 10 Fárs aur Lúd aur Fút ke log tere lashkar ke jangi bahádur the: wuh tujh men sipar aur khod ko latkáte, aur tujhe raunaq bakhshthe the. 11 Arwad ke mard, teri hí fauj ke sáth cháron taraf teri shahrpanáh par maujúd the, aur bahádur tere burjon par házir the: unhon ne apni siparen cháron taraf teri ówáron par latkáin, aur tere jamál ko kámil kiyá. 12 Tarsis ne har tarah ke mál kí kasrat ke sabab se tere sáth tijárat kí; wuh chándí, aur lohá, aur rángá, aur sísa lákar tere bázaron men saudágarí kartethe. 13 Yáwán, Túbal, aur Masak, tere tájir the; wuh tere bázaron men gulámon aur pítal ke bartanon kí saudágarí karte the. 14 Ahl i Tujarmah ne tere bázaron men ghoron aur jangi ghoron aur khachcharon kí tijárat kí. 15 Ahl i Dadán tere tájir the; bahut se bahri mamálik

tijarat ke liye tere ihtiyar men the ; wuh hathidant aur abnus muhadale ke liye tere pas late the. 16 Arami teri dastkari ki kasrat ke sabab se tere sath tijarat karte the ; wuh gauran, shabchirag, aur argawanrang, machikandozi, aur katan, aur munga, aur la' lakar tujh se kharid farokht karte the. 17 Yahudan aur Israil ka mulk tere tajir the ; wuh Minni aur Bannag ka gehun, aur shahd, aur raugan, aur balsan lakar tere sath tijarat karte the. 18 Ahl i Damishq teri dastkari ki kasrat ke sabab se, aur qism qism ke mal ki firawani ke ba'is Halbun ki mai aur safed un ki tijarat tere yahán karte the. 19 Widan aur Yawan U'zal se taj, aur abdár fulad, aur agar tere bazaron men late the. 20 Didan tera tajir tha, jo sawari ke charjame tere hath bechta tha. 21 Arab aur Qidar ke sab amir tijarat ki rah se tere hath men the ; wuh barre, aur mendhe, aur bakriyan lakar tere sath tijarat karte the. 22 Sabá aur Ra'mah ke saudagar tere sath saudagari karte the ; wuh har qism ke nafis masalih, aur har tarah ke qimati patthar, aur sona tere bazaron men lakar kharid o farokht karte the. 23 Harran, aur Kannah, aur Adan, aur Sabá ke saudagar, aur Asur, aur Kilmad ke bashinde tere sath saudagari karte the. 24 Yihí tere saudagar the ; jo lajwardi kapre aur kamkhwab aur nafis poshakon se bhare deodar ke sanduq dorí se kase hue teri tijaratgah men bechne ko late the. 25 Tarsis ke jahaz teri tijarat ke karwan the : tu ma'mur, aur wasat i bahr men nihayat shan o shaukat rakhta tha. 26 Tere mallah tujhe gahre pani men lae ; mashriqi hawa ne tujh ko wasat i bahr men tora hai. 27 Terá mal o asbab, aur teri ajnas i tijarat, aur tere ahl i jahaz o nakhudá, tere rakhnabandi karnewale, aur tere kar o bar ke gumashte, aur sab jangi mard jo tujh men hain us tamam jamat ke sath jo tujh men hai, teri tabahi ke din samundar ke wasat men girenge. 28 Tere nakhudáon ke chillane ke shor se tamam nawahi tharthar jaegi. 29 Aur tamam mallah, aur ahl i jahaz, aur samundar ke sab nakhudá apne jahazon par se utar aenge ; wuh khushki par khare hongee, 30 aur

apni awaz baland karke tere sabab se chillenge, aur zar zar roenge, aur apne siron par khak dalenge, aur rakh men lotenge. 31 Wuh tere sabab se sir mundenge, aur tat bhenge ; wuh tere liye dushikasta hokar roenge, aur jangudaa nauha karenge. 32 Aur nauha karte hue tujh par massiyakhwani karenge, aur tujh par yun roenge, ki Kaun Sur ki manind hai jo samundar ke darmiyan men tabah hua? 33 Jab tera mal i tijarat samundar par se jata tha, tab tujh se bahut si gaumon malamal hoti thin ; tu apni daulat aur ajnas i tijarat ki kasrat se ru e zamin ke badshahon ko daulatmand banata tha. 34 Par ab tu samundar ki gabrai men pani ke zor se tut gaya hai ; teri ajnas i tijarat aur tere andar ki tamam jamat gir gayi. 35 Bahri mamalik ke sab rahnewale teri babat hairatzada hongee, aur un ke badshah nihayat tarsan hongee, aur un ka chihra zard ho jaega. 36 Gaumon ke saudagar tera zikr sunkar sukarenge ; tu ja e ibrat hogá, aur baqi na rahega.

28 Phir KHUDAWAND ka kalam mujh par nazil hua, 2 ki Al Adamzad, Wali e Sur se kah, Khudawand KHUDA yun farmata hai, Is liye ki tere dil men ghamand samaya, aur tu ne kaha, Main khuda hun, aur wasat i bahr men ilahi takht par baitha hun, aur tu ne apna dil ilah ka sa banaya hai : agarchi tu ilah nahin, balki insan hai : 3 dekh, tu Daniel se ziyada danishmand hai ; aisa ko bhed nahin jo tujh se chhipa ho : 4 tu ne apni hikmat aur khirad se mal hasil kiyá, aur sone chandi se apne khazane bhar liye : 5 tu ne apni bari hikmat se, aur apni saudagari se apni daulat bahut barhai, aur tera dil teri daulat ke ba'is phul gaya hai : 6 is liye Khudawand KHUDA yun farmata hai, Chuki tu ne apna dil ilah ka sa banaya ; 7 is liye dekh, main tujh par pardesiyon ko, jo gaumon men halatnak hain, charha launga : wuh teri danish ki khubi ke khilaf talwar khenchenge, aur tere jamal ko kharab karenge. 8 Wuh tujhe patal men utarenge, aur tu un ki maot marega jo samundar ke wasat men qatil hote hain. 9 Kyá tu apne qatil ke samne yun kahega, ki Main ilah hun? halanki tu apne qatil ke

háth men Iláh nahín, balki insán hai. 10 Tú ajnabí ke háth se námaḡh-tún ki maút maregá: kyúnki main ne farmáyá hai, Ḳhudáwand ḲHUDÁ farmátá hai.

11 Aur ḲHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 12 ki Ai ádamzád, Súr ke bádsháh par yih nauha kar, aur us se Tab, Ḳhudáwand ḲHUDÁ yún farmátá hai, ki Tú khátimu'l ká-mál, dánish se ma'múr, aur husn men kámil hai. 13 Tú 'Adan men, bág i Ḳhudá meg, rahá kartá thá; har ek qímátí patthar terí poshish ke liye thá, masalan yáqút i surḡh, aur pukh-ráj, aur almás, aur firoza, aur sang i sulaimání, aur zabarjad, aur nílám, aur zumurrud, aur gauhar i shab-chirág, aur sone se tujh men khátim-sázi aur nagínabandí kí san'at terí paidáish hí ke roz se jarí rahí. 14 Tú mamsúh karúbí thá, jo sáyaafgan thá; aur main ne tujhe Ḳhudá ke koh i muqaddas par qáim kiyá; tú wahán átashí pattharon ke darmiyán chaltá phirtá thá. 15 Tú apní paidáish hí ke roz se apní ráh o rasm men kámil thá, jab tak ki tujh men nárástí na pái gayí. 16 Terí saudágarí kí firá-wání ke sabab se unhon ne tujh men zulm bhí bhar diyá, aur tú ne gunáh kiyá; is liye main ne tujh ko Ḳhudá ke pahár par se gandagí kí tarah phenk diyá, aur tujh sáyaafgan karúbí ko átashí pattharon ke darmiyán se faná kar diyá. 17 Terá dil tere husn par ghamand kartá thá; tú ne apne jamál ke sabab se apní hikmat kho dí; main ne tujhe zamín par paṡak diyá, aur bádsháhon ke sámne rakh diyá hai, táki wuh tujhe dekh len. 18 Tú ne apní badkirdári kí kasrat aur apní saudágarí kí nárástí se apne maq-dison ko nápák kiyá hai: is liye main tere andar se ág nikálúngá jo tujhe bhásam karegí, aur main tere sab dekhnewálon kí ánkhoṅ ke sámne tujhe zamín par rákh kar dúngá. 19 Qaumon ke darmiyán wuh sab jo tujh ko jánte hain tujhe dekhkar hairán hongé: tú já e 'ibrat hogá, aur báqí na rahegá.

20 Phir ḲHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 21 ki Ai ádamzád, Saidá ká ruḡh karke us ke khiláf nubuwwat kar, 22 aur kah, Ḳhudá-wand ḲHUDÁ yún farmátá hai, ki Dekh, main terá muḡhálif hún, ai Saidá, aur tere andar merí tamjíd

hogí, aur jab main us ko sazá dúngá, to log ma'lúm kar legge ki main ḲHUDÁWAND hún, aur us men merí taqdís hogí. 23 Main us men wabá bhejúngá, aur us kí galiyon men khúnrezi karúngá, aur maqtúl us ke darmiyán us talwár se, jo cháron taraf se us par chalegí, girenge: aur wuh ma'lúm karenge ki main ḲHUDÁWAND hún. 24 Tab baní Isráil ke liye un kí cháron taraf ke sab logon men se, jo un ko haqír jánte the, koí chhubnewálá káñṡá, yá dukhánewálá khár na rahegá; aur wuh jánenge ki Ḳhudáwand ḲHUDÁ main hún.

25 Ḳhudáwand ḲHUDÁ yún farmátá hai, ki Jab main baní Isráil ko qaumon men se, jin men wuh paráganda ho gaye, jama' karúngá, tab main qaumon kí ánkhoṅ ke sámne un se apní taqdís karáúngá, aur wuh apní sar-zamín men jo main ne apne bande Ya'qúb ko dí thí basenge. 26 Aur wuh us men amn se sukúnat karenge, balki makán banáenge, aur angúristán lagáenge, aur amn se sukúnat karenge, jab main un sab ko jo cháron taraf se un kí hiqarat karte the sazá dúngá; to wuh jánenge ki main ḲHUDÁWAND un ká Ḳhudá hún.

29 Daswen baras ke daswen mahíne kí bárahwín táríkh ko ḲHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, tú sháh i Misr Fir'aun ke khiláf ho, aur us ke aur tamám mulk i Misr ke khilaf nubuwwat kar: 3 kalám kar, aur kah, Ḳhudáwand ḲHUDÁ yún farmátá hai, ki Dekh, ai sháh i Misr Fir'aun, main terá muḡhálif hún, us bare gharíyál ká, jo apne daryáon men let rahtá hai, aur kahtá hai, kí Merá daryá merá hí hai, aur main ne use apne liye banáyá hai. 4 Lekin main tere jabron men káñṡe at-káúngá, aur tere daryáon kí machhliyán terí khál par chimtáúngá, aur tujhe tere daryáon se báhar khench nikálúngá, aur tere daryáon ká sab machhliyán terí khál par chimtá hongí. 5 Aur main tujh ko aur tere daryáon kí machhliyon ko biyábár men phenk dúngá; tú khule maidán men paṡá rahegá; tú na baṡoré jáegá, na jama' kiyá jáegá; main ne tujhe maidán ke darandon aur ásmár ke parandon kí ḡhurák kar diyá hai

6 Aur Misr ke tamám báshinde jánenge ki main KHUDÁWAND hún, is liye ki wuh baní Isráil ke liye faqat sarkande ká asá thá. 7 Jab unhon ne tujhe háth men liyá, to tú tút gayá, aur un sab ke kandhe zakhmi kar dále; phir jab unhon ne tujh par takiya kiyá, to tú tukre tukre ho gayá, aur un sab ki kamaren hil gayin. 8 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main ek talwár tujh par láungá, aur tujh men insán aur haiwán ko kát dálungá. 9 Aur mulk i Misr ujár aur wirán ho jáegá, aur wuh jánenge ki main KHUDÁWAND hún: chúnki us ne kahá hai, ki Daryá merá hí hai, aur main ne hí use banáyá hai. 10 Is liye dekh, main terá aur tere daryáon ká mukhálif hún, aur mulk i Misr ko, Mijdál se Aswán balki Kúsh kí sarhadd tak mahz wirán aur ujár kar dúngá. 11 Kisí insán ká pánw udhar na páregá, aur na us men kisi haiwán ke pánw ká guzar hogá, kyúnki wuh chális baras tak ábád na hogá. 12 Aur wirán mulkon ke sáth mulk i Misr ko wirán karúngá, aur ujre shahron ke sáth us ke shahr chális baras tak ujár rahenge; aur main Misrion ko qaumon men pará-ganda, aur mukhtalif mamálik men tittar bittar karúngá. 13 Kyúnki Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chális baras ke ákhir men main Misrion ko un qaumon ke darmiyán se jáhan wuh paráganda húe jama' karúngá; 14 aur main Misr ke asron ko wapas láungá, aur un ko Patrús kí zamín un ke watan men wapas pahuncháungá, aur wuh wahán haqir mamlukat hongé. 15 Yih mam-lukat tamám mamlukaton se ziyáda haqir hogi, aur phir qaumon par apné taín baland na karegi; kyúnki main un ko past karúngá, táki phir qaumon par hukmráni na kare. 16 Aur wuh áyanda ho baní Isráil ki takiyagáh na hogi; jab wuh un kí taraf dekhne lagen, to un kí badkirdári yád diláenge; aur jánenge ki main Khudáwánd KHUDÁ hún. 17 Satáwén baras ke pahle maine kí páhli tarikh ko KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ai ádamzád, sháh i Bábul Nabúkadrázar ne apni fauj se Sar kí mukhálafat men bartá khidmat karwái hai; har ek sir behál ho gayá, aur har ek ká kandhá chhil gayá; par na us ne,

aur na us ke lashkar ne Sar se us khidmat ke wáste, jo us ne us kí mukhálafat men kí thi, kuchh ujrát pái. 19 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main mulk i Misr sháh i Bábul Nabúkadrázar ke háth men kar dúngá; wuh us ke logon ko pakar le jáegá; aur us ko lút legá, aur us kí ganímat ko le legá; aur yih us ke lashkar kí ujrát hogi. 20 Main ne mulk i Misr us mihnát ke síle men jo us ne kí use diyá; kyúnki unhon ne mere liye mashaqqat khenchi thi, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai.

21 Main us waqt Isráil ke khándán ká síng ugáungá, aur un ke darmiyán terá munh kholúngá; aur wuh jánenge ki main Khudáwánd KHUDÁ hún.

30 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, nubuwat kar, aur kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Chilláke kaho, Afsos us roz par! 3 Is liye ki wuh roz qaríb hai, hán, KHUDÁWAND ká roz, ya'ni badlíon ká roz, qaríb hai; wuh qaumon kí sazáká waqt hogá. 4 Kyúnki talwár Misr par áegi, aur jab log Misr men qatl hongé, aur asiri men jáenge, aur us kí bunyáden barbád kí jáengi, to ahl i Kúsh sakht dard men muhtalá hongé. 5 Kúsh, aur Fút, aur Lúd, aur tamám mile jule log, aur Kúb, aur us sarzamin ke rahnewále, jinhon ne mu'áhida kiyá hai, un ke sáth talwár se qatl hongé.

6 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Misr ke madadgar gh jáenge, aur us ke zor ká ghamand játa rahégá; Mijdál se Aswán tak wuh us men talwár se qatl hongé, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 7 Aur wuh wirán mulkon ke sáth wirán hongé, aur us ke shahr ujre shahron ke sáth ujár rahenge. 8 Aur jab main Misr men ág bharkáungá, aur us ke sab madadgar halák kiye jáenge, to wuh ma'lúm karonge ki KHUDÁWAND main hún. 9 Us roz bahut se elchi jáházon par sawár hokar meri taraf se rawána hongé, ki gáfil Kúshion ko daráen; aur wuh sakht dard men muhtalá hongé, jaise Misr kí sazáké waqt: kyúnki dekh, wuh roz átá hai.

10 Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main Misr ke ambóh ko sháh i Bábul Nabúkadrázar ke háth se nest o nábúd kar dúngá. 11 Wuh aur us ke sáth us ke log, jo qaumon

men haibatnák haip mulk ujárne ko bheje jáenge ; aur wuh Misr partalwár khenchege, aur mulk ko maqtúlon se bhar denge. 12 Aur main nadíon ko sukhá dúngá, aur mulk ko sharíron ke háth bechúngá ; aur main us sarzamín ko aur us kí tamám ma'múri ke ajnabíon ke háth se wíran karúngá ; main KHUDÁWAND ne farmáyá hai.

13 Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Main buton ko bhí nest o nábúd karúngá, aur Núf men se múraton ko miṭá dálúngá ; aur áyanda ko mulk i Misr se koi bádsháh barpá na hogá ; aur main mulk i Misr men dahshat dál dúngá. 14 Aur Patrús ko wíran karúngá, aur Zu'an men ág bharkáúngá, aur No par fatwá dúngá. 15 Aur main Sín par jo Misr ká qíl'a hai apná qahr názil karúngá, aur No ke amboh ko kát dálúngá. 16 Aur main Misr men ág lagá dúngá, Sín ko saht dard hogá, aur No men rakhne ho jáenge, aur Núf par har roz musibat hogí. 17 On aur FíBasat ke jawán talwár se qatl hongé ; aur yeh donon bastiyán asrí men jáengi. 18 Aur Tahfanhís men bhí din andherá hogá, jis waqt wahán Misr ke jón ko torúngá ; aur us kí quwwat kí shaukat miṭ jáegi ; aur us par ghatá chhá jáegi, aur us kí betiyán asir hokar jáengi. 19 Is tarah se Misr ko sazá dúngá ; aur wuh jáenge ki KHUDÁWAND main hún.

20 Gyarahwen baras ke pahle mahíne kí sáwín tárikh ko KHUDÁWAND ne ká kálám mujh par názil húa, 21 kí Ai ádamzád, main ne sháh i Misr Fir'aun ke bázú torá ; aur dekh, wuh bándhá na gayá, dawá lagákar us par pattiyán na kasí gayín, kí talwár pakarne ke liye mazbút ho. 22 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Dekh, main sháh i Misr Fir'aun ká mukhálif hún, aur us ke bázúon ko ya'mí mazbút aur tute ko torúngá, aur talwár us ke háth se girá dúngá. 23 Aur Misríon ko qaumon men paráganda aur mamálik men tittar bittar karúngá. 24 Aur main sháh i Bábul ke bázúon ko quwwat bakhshúngá, aur apní talwár us ke háth men dúngá ; lekin Fir'aun ke bázúon ko torúngá, aur wuh us ke áge us gháyal kí manind, jo marne par ho, áhen máregá. 25 Háp, sháh i Bábul ke bázúon ko sahará dúngá.

aur Fir'aun ke bázú gir jáenge ; aur jab main apní talwár sháh i Bábul ke háth men dúngá aur wuh us ko mulk i Misr par chaláegá, to wuh jáenge kí main KHUDÁWAND hún. 26 Aur main Misríon ko qaumon men paráganda aur mamálik men tittar bittar kar dúngá ; aur wuh jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

31 Phir gyarahwen baras ke tísre mahíne kí pahlí tárikh ko KHUDÁWAND ká kálám mujh par názil húa, 2 kí Ai ádamzád, sháh i Misr Fir'aun aur us ke logon se kah, Túm apní buzurgí men kis kí manind ho? 3 Dekh, Asúr Lubnán ká baland deodár thá, jis kí dáliyán khúbsúrat thín, aur pattiyon kí kasrat se wuh khúbsáyadár thá, aur us ká qadd baland thá, aur us kí choṭí ghaní shákhon ke darmiyán thí. 4 Pání ne us kí parwarish kí, gahráo ne use barháya, us kí nahren cháron taraf jári thín, aur us ne apní náliyón ko maidán ke sab darakhton tak pahuncháyá. 5 Is liye páni kí kasrat se us ká qadd maidán ke sab darakhton se baland húa, aur jab wuh lahlaháne lagá, to us kí shákhon firáwán aur us kí dáliyán daráz hún. 6 Hawá ke sab parandé us kí shákhon par apne ghonsle banáthe, aur us kí dáliyón ke niche sab dashti háfwán buchche deté the, aur sab bari bari qaumon us ke saýe men basti thín. 7 Yún wuh apní buzurgí men apní dáliyón kí darázi ke sabab se khushnum thá, kyúnti us kí farón ke pás páni kí kasrat thí. 8 Khudá ke bíz deodár use ehhipá na sake, saró us kí shákhon aur chánár us kí dáliyón ke barábar na the, aur Khudá ke bág ká koi darakht khúbsúratí men us kí manind na thá. 9 Main ne us kí dáliyón kí firáwání se use husn bakhshá, yahan tak kí 'Adán ke sab darakhton ko jo Khudá ke bág men the us par rashk átá thá.

10 Is liye Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Chúnki us ne ap ko baland aur apní choṭí ko ghaní shákhon ke darmiyán únchá kíya, aur us ke dil men us kí balandí par gurúr samáyá ; 11 is liye main us ko qaumon men se ek zabardast ke hawále kar dúngá ; yaqínan wuh us ká faisala karegá ; main ne use us kí sharárat ke sabab se níkal díya.

12 Aur ajnabí log jo qaumon men se haibatnák hain use kát dáleuge, aur phenk denge; paharon aur sab wadion par us kí shákhen gir parengí, aur zamín kí sab nahron ke áspás us kí dáliyán torí jáenge; aur rú e zamín ke sab log us ke sáye se níkal jáenge, aur use chhor denge. 13 Hawá ke sab parande us ke tute tana men basenge, aur tamám dashtí jánwar us kí shákhen par hongé: 14 táki lab i áb ke sab darakhton men se koí apní balandí par magrúr na ho, aur apní choṭí ghaní shákhen ke darmiyán únchí na kare, aur un men se bare bare aur pání jazb karnewále sídhe khare na hon; kyúнки wuh sab ke sab maut ke hawále kiye jáenge, ya'ní zamín ke asfal men, baní A'dam ke darmiyán, jo pátal men utarte hain.

15 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jis roz wuh pátal men utre, main mátam karúngá, main us ke sabab se gahráo ko chhipá dúngá, aur us kí nahron ko rok dúngá, aur bare sailáb tham jáenge; han main Lubnán ko us ke liye siyáshosh karúngá, aur us ke liye maidán ke sab darakht gashí men áenge. 16 Jis waqt main use, un sab ke sáth jo garhe men girte hain, pátal men dálúngá, to us ke girne ke shor se tamám aqwám larzán hongí; aur 'Adan ke sab darakht, Lubnán ke chída aur nafís, wuh sab jo pání jazb karte hain, zamín ke asfal men tasallí páenge. 17 Wuh bhí us ke sáth un tak jo talwár se máre gaye pátal men utar jáenge, aur wuh bhí jo us ke bázú the, aur qaumon ke darmiyán us ke sáye men baste the, wahín hongé.

18 Tú shán o shaukat men 'Adan ke darakhton men se kis kí mánind hai? lekin tú 'Adan ke darakhton ke sáth zamín ke asfal men dálá jáegá: tú un ke sáth jo talwár se qatl húa námakhtúnon ke darmiyán pará rahéga. Yihí Fir'aun aur us ke sab log hain, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

32 Bárahwén baras ke bárahwen mahíne kí pahlí táríkh ko KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 kí Ai ádamzád, sháh i Misr Fir'aun par nauha uthá, aur use kah, Tú qaumon ke darmiyán jawán sher i babar kí mánind hai, aur

tú daryáon ke gharíyál sá hai; tú apní nahron men se nágáh níkal átá hai, aur tú ne apne pánwon se pání ko tah o bálá kiyá, aur un kí nahron ko gadlá kar diyá. 3 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Main ummaton ke amboh ke sáth tujh par apná jál dálúngá, aur wuh tujhe mere hí jál men báhar níkalenge. 4 Tab main tujhe khushkí men chhor dúngá, aur khule maidán par tujhe phenkúngá, aur hawá ke sab parandon ko tujh par bitháúngá, aur tamám rú e zamín ke darandon ko tujh se ser karúngá. 5 Aur terá gosht paharon par dálúngá, aur wadion ko terí balandí se bhar dúngá. 6 Aur main us sarzamín ko, jis ke pání men tú tairtá thá, paharon tak tere lahú se tar karúngá; aur nahren tujh se labrez hongí. 7 Aur jab main tujhe nábúd karúngá, to ásmán ko tárík aur us ke sitáron ko benúr karúngá, súrj ko bádál se chhipáúngá, aur chánd apní raushní na degá. 8 Aur main tamám núrání ajrám i falak ko tujh par tárík karúngá, aur merí taraf se terí zamín par táríkí chhá jáegí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 9 Aur jab main terí shikastahálí kí khabar ko qaumon ke darmiyán un mulkon men jin se tú náváqif hai pahuncháúngá, to ummaton ká dil ázurda karúngá. 10 Balki bahut sí ummaton ko tere hál se hairán karúngá, aur un ke bádsháh tere sabab se saḡht tarsán hongé, jab main un ke sámne apní talwár chamkáúngá; to un men se har ek apní ján kí khátir tere girne ke din har dam thartharáegá. 11 Kyúнки Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Sháh i Bábul kí talwár tujh par chalegí. 12 Main terí jam'iyat ko zabardaston kí talwár se, jo sab ke sab qaumon men haibatnák hain, halák karúngá; aur wuh Misr kí shaukat ko mauqúf, aur us kí tamám jam'iyat ko nest kareuge. 13 Aur main us ke sab jánwaron ko áb i kasír ke pás se nábúd karúngá; aur áge ko na insán ke pánw use gadlá kareuge, na haiwán ke sum. 14 Tab main un ká pání sáf kar dúngá, aur un kí nadiyán raugán kí tarah járí hongí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 15 Jab main mulk i Misr ko wírán aur sunsán karúngá, aur wuh apní ma'múrí se khálí ho jáegá, jab main

us ke tamám báshindop ko halák karúngá, tab wuh jánenge ki KHUDÁWAND main hún. 16 Yih wuh nauha hai jis se us par mátam karengé; gaumon kí beṭiyán is se mátam karengí; wuh Misr aur us kí tamám jam'iyat par isí se mátam karengí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

17 Phir bárahwen baras men mahíne ke pandrahwen din KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 18 ki Ai ádamzád, Misr kí jam'iyat par wáwailá kar, aur us ko aur námádar gaumon kí beṭiyon ko pátál men utarnewálon ke sáth zamín ke asfal men girá de. 19 Tú husn men kis se baṭhkar thá? utar, aur námakhtúnon ke sáth pará rah. 20 Wuh un ke darmiyán girenge jo talwár se qatl húe; wuh talwár ke hawále kiyá gayá hai; use aur us kí tamám jam'iyat ko ghasṭ le já. 21 Wuh jo zoráwaron men sab se tawáná hain, pátál men us se aur us ke madadgáron se mukhátib hongé; wuh pátál men utar gaye, wuh behiss pare hain, ya'ní wuh námakhtún jo talwár se qatl húe. 22 Asúr aur us kí tamám jam'iyat wahán hain; us kí cháron taraf un kí qabren hain; sab ke sab talwár se qatl húe hain, 23 jin kí qabren pátál kí tah men hain, aur us kí tamám jam'iyat us kí qabr ke girdágird hai; sab ke sab talwár se qatl húe, jo zindon kí zamín men haibat ká bá'is the. 24 'Ailám aur us kí tamám guroh, jo us kí qabr ke girdágird hain, wahán hain: sab ke sab talwár se qatl húe hain, wuh zamín ke asfal men námakhtún utar gaye, jo zindon kí zamín men haibat ká bá'is the; aur unhon ne pátál men utarnewálon ke sáth khajálat uṭháí hai. 25 Unhon ne us ke liye aur us ke tamám guroh ke liye maqtúlon ke darmiyán bistar lagáyá hai; us kí qabren us ke girdágird hain; sab ke sab námakhtún talwár se qatl húe hain: wuh zindon kí zamín men haibat ká bá'is the, aur unhon ne pátál men utarnewálon ke sáth ruswái uṭháí; wuh maqtúlon men rakkhe gaye. 26 Masak, aur Túbal, aur us kí tamám jam'iyat wahán hain; us kí qabren us ke girdágird hain; sab ke sab námakhtún, aur talwár ke maqtúl hain, agarchi zindon kí zamín men haibat ká bá'is the. 27 Kyá wuh un baháduroṅ ke sáth jo námakht-

túnon men se qatl húe, jo apne jang ke hathyáron samet pátál men utar gaye, pare na rahenge? un kí talwáren un ke siron ke niche rakkhi hain, aur un kí badkirdári un kí haḍḍiyon par hai, kyunki wuh zindon kí zamín men baháduroṅ ke liye haibat ká bá'is the. 28 Aur tú námakhtúnon ke darmiyán torá jáegá, aur talwár ke maqtúlon ke sáth pará rahegá. 29 Wahán Ádom bhí hai, us ke bádsháh, aur us ke sab umará, jo báwujúd apní quwwat ke talwár ke maqtúlon men rakkhe gaye hain; wuh námakhtúnon aur pátál men utarnewálon ke sáth pare rahenge. 30 Shimál ke tamám umará, aur tamám Saidání jo maqtúlon ke sáth pátál men utar gaye, báwujúd apne ru'b ke apní zoráwarí se sharminda húe; wuh talwár ke maqtúlon ke sáth námakhtún pare rahenge, aur pátál men utarnewálon ke sáth ruswái uṭháenge. 31 Fir'aun un ko dekhkar apní tamám jam'iyat kí bábat tasallípazír hogá: hán, Fir'aun aur us ká tamám lashkar, jo talwár se qatl húe, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 32 Kyunki main ne zindon kí zamín men us kí haibat qáim kí: aur wuh talwár ke maqtúlon ke sáth námakhtúnon men rakkhá jáegá, hán, Fir'aun aur us kí jam'iyat, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

33 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, tú apní qaum ke farzandon se mukhátib ho aur un se kah, Jis waqt main kisi sarzamín par talwár chalaún, aur us ke log apne baháduroṅ men se ek ko len, aur use apná nigabhán thahraen, 3 aur wuh talwár ko apní sarzamín par áte dekhkar narsingá phúnke, aur logon ko hoshyár kare; 4 tab jo koí narsinge kí áwáz sune aur hoshyár na ho, aur talwár áe, aur use qatl kare, to us ká khún usí kí gardan par hogá: 5 us ne narsinge kí áwáz suní, aur hoshyár na húa: us ká khún usí par hogá, hálánki agar wuh hoshyár hotá, to apníján bachatá. 6 Par agar nigabhán talwár ko áte dekhe, aur narsingá na phúnke, aur log hoshyár na kiye jáen, aur talwár áe aur un ke darmiyán se kisi ko le jáe, to wuh to apní badkirdári men halák húa, lekin main nigabhán se us ke khún

ki bázpurs karungá. 7 So tú, ai ádamzád, is liye ki main ne tujhe baní Isráíl ká nigahbán muqarrar kiyá, mere munh ká kalám sun rakh, aur merí taraf se un ko hoshyár kar. 8 Jab main sharír se kahún, Ai sharír, tú yaqínan maregá, us waqt agar tú sharír se na kahe, aur use us kí rawish se ágáh na kare, to wuh sharír to apní badkirdári men maregá; par main tujh se us ke khún kí bázpurs karungá. 9 Lekin agar tú us sharír ko jatáe ki wuh apní rawish se báz áe; aur wuh apní rawish se báz na áe, to wuh to apní badkirdári men maregá; lekin tú ne apní ján bachá lí. 10 Is liye, ai ádamzád, tú baní Isráíl se kah, Tum yún kahte ho, ki Fi'lha-qíqat hamári khatáen aur hamáre gunáh ham par hain, aur ham un men ghulte rahte hain, pas ham kyúnkar zinda rahenge? 11 Tú un se kah, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, sharír ke marne men mujhe kuchh khushi nahín, balki is men hai, ki sharír apní ráh se báz áe, aur zinda rahe; ai baní Isráíl, báz áo, tum apní burí rawish se báz áo; tum kyún maroge? 12 Is liye, ai ádamzád, apní qaum ke farzandon se yún kah, ki Sádiq kí sadáqat us kí khatákári ke din use na bacháegi, aur sharír kí sharárat jab wuh us se báz áe, to us ke girne ká sabab na hogí, aur sádiq jab gunáh kare, to apní sadáqat ke sabab se zinda na rah sakegá. 13 Jab main sádiq se kahún, ki Tú yaqínan zinda rahégá; agar wuh apní sadáqat par takiya karke badkirdári kare, to us kí sadáqat ke kám farámosh ho jáenge; aur wuh us badkirdári ke sabab se, jo us ne kí hai, maregá. 14 Aur jab sharír se kahún, Tú yaqínan maregá; agar wuh apne gunáh se báz áe, aur wuhí kare jo jáiz o rawá hai; 15 agar wuh sharír girau wápas kar de, aur jo us ne lút líyá hai wápas de de, aur zindagi ke áin par chale, aur nárástí na kare; to wuh yaqínan zinda rahégá, wuh nahín maregá. 16 Jo gunáh us ne kiye hain us ke khiláf mahsúb na hongé; us ne wuhí kiyá jo jáiz o rawá hai, wuh yaqínan zinda rahégá. 17 Par terí qaum ke farzand kahte hain, ki KHUDÁWAND kí rawish rást nahín: hálánki khud un hí kí rawish nárást hai. 18 Agar sádiq apní sadáqat chhorakar badkirdári

kare, to wuh yaqínan usí ke sabab se maregá. 19 Aur agar sharír apní sharárat se báz áe, aur wuhí kare jo jáiz o rawá hai, to us ke sabab se zindarahégá. 20 Phir bhí tum kahte ho, ki KHUDÁWAND kí rawish rást nahín hai. Ai baní Isráíl, main tum men se har ek kí rawish ke mutábíq tumhári 'adálat karungá.

21 Hamári asíri ke bárahwen baras ke daswen mahíne kí pánchwín táríkh ko yún huá, ki ek shakhs jo Yarúshalem se bhág niklá thá mere pás áyá, aur kahne lagá, ki Shahr musakhkhar ho gayá. 22 Aur shám ke waqt, us farári ke pahunchne se peshtar, KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne merá munh khol diyá, us ne subh ko us ke mere pás áne se pahle merá munh khol diyá; aur main phir gúngá nahá. 23 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil huá, 24 ki Ai ádamzád, mulk í Isráíl ke wíranon ke báshinde yún kahte hain, ki Abrahám ek hí thá, aur wuh is mulk ká wáris huá, par ham to bahut se hain, mulk ham ko mirás men diyá gayá hai. 25 Is liye tú un se kah de, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Tum lahu samet kháte aur apne buton kí taraf ánkhi utháte ho, aur khúnrezí karte ho: kyá tum mulk ke wáris hoge? 26 Tum apní talwár par takiya karte ho, tum makrúh kám karte ho, aur tum men se har ek apne hamsáye kí bíwi ko nápak kartá hai: kyá tum mulk ke wáris hoge? 27 Tú un se yún kahná, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, wuh jo wíranon men hain talwár se qatl hongé, aur use jo khule maidán men hai darandon ko dúngá kí nígal jáen, aur wuh jo qil'on aur garon men hain wabá se marenge. 28 Kyúnki main is mulk ko ujár, aur bá'is í hairat banáungá, aur us kí quwwat ká ghamand játá rahégá, aur Isráíl ke pahár wíran hongé, yahán tak ki koí un par se guzar nahín karegá. 29 Aur jab main un ke tamám makrúh kámon ke sabab se jo unhon ne kiye hain, mulk ko wíran aur bá'is í hairat banáungá, to wuh jáenge ki main KHUDÁWAND hún. 30 Par ai ádamzád, fi'lhal terí qaum ke farzand díwaron ke pás aur gharon ke ástanon par terí bábat guftogú karte hain, aur ek dústre se

kahte haiñ, hán, har ek apne bhái se yún kahtá hai, Chalo, wuh kálám sunen, jo KHUDÁWAND kí taraf se názil húa hai. 31 Wuh ummat kí tarah tere pás áte, aur mere logon kí mánind tere áge baiñhte, aur terí báten sunte haiñ, lekin un par 'amal nahín karte; kyúnki wuh apne munh se to bahut mahabbat zahir karte haiñ, par un ká dil lálach par daurtá hai. 32 Aur dekh, tú un ke liye niháyat margúb sarodí kí mánind hai, jo khushihán aur máhir sáz bajáne-wálá ho; kyúnki wuh terí báten sunte haiñ, lekin un par 'amal nahín karte. 33 Aur jab yih báten wuqú' men áengí, (dekh, wuh jald wuqú' men ánewálí haiñ,) tab wuh jánenge ki un ke darmiyán ek nabí thá.

34 Aur KHUDÁWAND ká kálám mujh par názil húa, 2 ki Aí ádamzád; Isráíl ke charwáhon ke khiláf nubuwwat kar, hán, nubuwwat kar, aur un se kah, Khudáwánd KHUDÁ charwáhon ko yún farmatá hai, ki Isráíl ke charwáhon par afsos, jo apna hí peñ bharte haiñ! kyá charwáhon ko munásib nahín, ki bheron ko charáeng? 3 Tum chiknái kháte, aur ún pahinte ho, aur jo farbih haiñ un ko zabh karte ho; lekin galla nahín charáte. 4 Tum ne kamzoron ko tawánái, aur bímáron ko shifá nahín dí, aur túte hús ko nahín bándhá, aur wuh jo níkal díye gaye un ko wápas nahín láe, aur gumshuda kí talásh nahín kí, balki zabardastí aur sañhtí se un par hukúmat kí. 5 Aur wuh tittar bittar ho gaye kyúnki koí pásbán na thá; aur wuh paráganda hokar maidán ke sab darandon kí khurák hús. 6 Merí bheren tamám paháron par aur har ek únche tle par bhataktí phirtí thig; hán, merí bheren tamám rú e zamín par tittar bittar ho gayín, aur kisi ne ná un ko dhúnđhá, na un kí talásh kí. 7 Is liye, aí pásbáno, KHUDÁWAND ká kálám suno; 8 Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, chúnki merí bheren shikár ho gayín, hán, merí bheren har ek dashtí darande kí khurák hún, kyúnki koí pásbán na thá, aur mere pásbánon ne merí bheron kí talásh na kí, balki unhon ne apná peñ bhará, aur merí bheron ko na charáyá; 9 Is liye, aí pásbáno, KHUDÁWAND ká kálám suno; 10 Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá

hai, ki Dekh, main charwáhon ká mukhálif hún, aur apná galla un ke háth se talab karúngá, aur un ko gallabáni se ma'zúl karúngá, aur charwáhe áyanda ko apná peñ na bharsakenge; kyúnki main apná galla un ke munh se chhurá lúngá, táki wuh un kí khurák na ho. 11 Kyúnki Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai, Dekh, main khud apní bheron kí talásh karúngá, aur un ko dhúnđh ní-kálúngá. 12 Jistarah charwáha apne galle kí talásh kartá hai, jab kí wuh apní bheron ke darmiyán ho jo paráganda ho gayí haiñ usí tarah main apní bheron ko dhúnđhúngá, aur un ko har jagah se, jáhán wuh abraur tárikí ke din tittar bittar ho gayí haiñ, chhurá láúngá; 13 aur main un ko sab ummaton ke darmiyán se wápas láúngá, aur sab mulkon men se faráham karúngá, aur un hí ke mulk men pahuncháúngá, aur Isráíl ke paháron par nahron ke kanáre aur zamín ke tamámábád makánon men charáúngá. 14 Aur un ko achchhí charágáh men charáúngá, aur un kí árángáh Isráíl ke únche paháron par hogí; wáhán wuh 'umda árángáh men letengí, aur harí charágáh men Isráíl ke paháron par charengí. 15 Main hí apne galle ko charáúngá, aur un ko litáúngá, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 16 Main gumshuda kí talásh karúngá, aur khárijshuda ko wápas láúngá, aur shikasta ko bándhúngá, aur bímáron ko itaqwiyat dúngá; lekin moton aur zabardaston ko halák karúngá; main un ko siyásat ká khána khiláúngá. 17 Aur tumbáre haqq men Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, Aí merí bhero, dekhó, main bher bakriyon aur mendhon aur bakron ke darmiyán imtiyáz karke insáf karúngá. 18 Kyá tum ko yih halkí sí bát ma'lúm hús, kí tum achchhá sabzazár khá jáo, aur baqímánda ko pánwon se latáro, aur sáf pání men se piyo, aur baqímánda ko pánwon se gadlá karo? 19 Aur jo tum ne pánwon se latará hai wuh merí bheren khátí haiñ, aur jo tum ne pánwon se gadlá kiyá píñ haiñ.

20 Is liye Khudáwánd KHUDÁ un ko yún farmatá hai, kí Dekho, main, hán, main motí aur dublí bheron ke darmiyán insáf karúngá. 21 Chúnki tum ne pahlú aur kandhe se dhakelá hai, aur tamám bímáron ko apne

singon se relá hai, yahán tak ki wuh tittar bittar húe; 22 is liye main apne galle ko bacháungá, wuh phir kabhi shikár na hongé; aur main háer bakriyon ke darmiyán insáf karúngá. 23 Aur main un ke liye ek chaupán muqarrar karúngá, aur wuh un ko charáegá, ya'ní merá banda Dáúd; wuh un ko charáegá, aur wuh un ká chaupán hogá. 24 Aur main KHUDÁWAND un ká Khudá húngá, aur merá banda Dáúd un ke darmiyán farmánrawá hogá; main KHUDÁWAND ne yún farmáyá hai. 25 Aur main un ke sáth sulh ká 'ahd bándhúngá, aur sab bure darandon ko mulk se nábud karúngá; aur wuh biyábán men salámatí se rahá karengé, aur jangalon men soenge. 26 Aur main un ko aur un jagahon ko, jo mere pahár ke áspás hain, barakat ká bá'is banáungá; aur main bar waqt men barsáungá; barakat kí bárih hogí. 27 Aur maidán ke darakht apná mewa denge, aur zamín apná hásil degí, aur wuh salámatí ke sáth apne mulk men basenge; aur jab main un ke júe ká bandhan torúngá, aur un ke háth se jo un se khidmat karwáte hain chhuráungá, to wuh jánenge ki main KHUDÁWAND hún. 28 Aur wuh áge ko qaumon ká shikár na hongé, aur zamín ke darande un ko nigal na sakenge; balki wuh amn se basenge; aur un ko kol na daráegá. 29 Aur main un ke liye ek námwar paudá barpá karúngá, aur wuh phir kabhi apne mulk men qaht se halák na hongé, aur áge ko qaumon ká ta'na na utháenge. 30 Aur wuh jánenge ki main KHUDÁWAND un ká Khudá un ke sáth hún, aur wuh, ya'ní baní Isráil, mere log hain, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai. 31 Aur tum, ai merí bhero, merí charágáh kí bhero, insán ho, aur main tumhárá Khudá hún, Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai.

35 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai ádamzád, koh i Sha'ír kí taraf mutawajjih ho, aur us ke khiláf nubuwwat kar, 3 aur us se kah, Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Dekh, ai koh i Sha'ír, main terá mukhálif hún, aur tujh par apná náth chaláungá, aur tujhe wíran aur

bechirág karúngá. 4 Main tere shahr on ko újarúngá, aur tú wíran hogá, aur jánegá ki KHUDÁWAND main hún. 5 Chúnki tú qadím se 'adawat rakhtá hai, aur tú ne baní Isráil ko, un kí musibat ke din, un kí badkirdári ke ákhir men talwár kí dhár ke hawále kiyá hai: 6 is liye Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, main tujhe khún ke liye hawála karúngá, aur khún tujhe ragedegá: chúnki tú ne khúnrezi se nafrat narakkhi, isliye khún terá píchhá karegá. 7 Yún main koh i Sha'ír ko wíran aur bechirág karúngá, aur us men se guzarnewále aur wápas ánewále ko nábud karúngá, 8 aur us ke paharon ko us ke maqtulon se bhar dúngá; talwár ke maqtul tere tilon aur terí wádilon aur terí tamám nadiyon men girengé. 9 Main tujhe abad tak wíran rakkhúngá, aur terí bastiyán phir ábad na hongí; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún. 10 Chúnki tú ne kahá, kí Yih do qaumen aur yih do mulk mere hongé, aur ham un ke málik hongé, báwujúde kí KHUDÁWAND wahán thá; 11 is liye Khudáwánd KHUDÁ farmátá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, main tere qahr aur hasad ke mutábíq, jo tú ne apní kinawarí se un ke khiláf záhir kiyá, tujh se sulúk karúngá, aur jab main tujh par fatwá dúngá, so un ke darmiyán mashhúr húngá. 12 Aur tú jánegá kí main KHUDÁWAND ne terí tamám hiqarat kí báten, jo tú ne Isráil ke paharon kí mukhálafat men kahín, kí Wuh wíran húe, aur hamáre qabze men kar diye gaye kí ham un ko nigal jáen, suní hain. 13 Isí tarah tum ne mere khiláf apní zabán se láfzaní kí, aur mere muqábil ziyádagoí kí nai; jo main sun chuká hún. 14 Khudáwánd KHUDÁ yún farmátá hai, kí Jab tamám dunyá khushi karegí, main tujhe wíran karúngá. 15 Isí tarah tú ne baní Isráil kí mirás par, is liye kí wuh wíran thí, shádmání kí, us tarah main bhí tujh se karúngá: ai koh i Sha'ír, tú aur tamám Adom bi'lkull wíran hoge; aur log ánenge kí main KHUDÁWAND hún.

36 Ai ádamzád, Isráil ke paharon se nubuwwat kar, aur kah, Ai Isráil ke paharo, KHUDÁWAND ká kalám suno. 2 Khudá-

wand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Chūnki dushman ne tum par Ahá há! kahá, aur yih ki Wuh ūche ūche qadīm maqám hamáre hí hongē, 3 is liye nubuwat kar, aur kah, Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Is sabab se, hán, isí sabab se ki unhoṅ ne tum ko wirán kiyá, aur har taraf se tum ko nigal gaye, táki jo qaumon men se báqí haiṅ tumháre málik hoṅ, aur tumháre haqq men bakwásiyon ne zabán kholí hai, aur tum logon men badnám hūe ho: 4 is liye, ai Isráíl ke paháro, Khudáwand KHUDÁ ká kalám suno: Khudáwand KHUDÁ paháron, aur t̄ilon, aur nálon, aur wádíon, aur ujár wiránon se, aur matrúk shahron se jo áspás kí qaumon ke báqí logon ke liye lūṭ aur já e tamaskhur hūe haiṅ, yūn farmatá hai; 5 hán, isí liye Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Yaqínan main ne aqwám ke báqí logon ká aur tamám Adom ká mukhálif hokar, jinhoṅ ne apne púre dil kíkhushí se aur qalbí 'adawat se apne ap ko merí sarzamín ke málik thahráyá, táki un ke liye ganímat ho, apní gairat ke josh men farmáyá hai. 6 Is liye tú Isráíl ke mulk kí bábat nubuwat kar, aur paháron aur t̄ilon, nadiyon aur wádíon se kah, Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Dekho, main ne apní gairat aur apne qabr men kalám kiyá, is liye ki tum ne qaumon kí malámat uṭháí hai; 7 pas Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Main ne qasam khái, ki yaqínan tumháre áspás kí aqwám ap hí malámat uṭháengi. 8 Par tum, ai Isráíl ke paháro, apní shákhen níkaloge, aur merí ummat Isráíl ke liye phal láoge, kyúñki wuh jalá ánewále haiṅ. 9 Is liye dekho, main tumhári taraf hūṅ, aur tum par tawajjuh karúngá, aur tum jote aur boe jáoge. 10 Aur main ádmíon ko, hán, Isráíl ke tamám gharáne ko tum par bahut baháungá; aur shahr ábád hongē, aur khandar phir ta'mír kiye jáenge. 11 Aur main tum par insán o haiwán kí firawání karúngá; aur wuh bahut hongē, aur phalenge; aur main tum ko aisá ábád karúngá, jaise ki tum pahle the, aur tum par tumhári ibtidá ke aiyám se ziyáda ihsán karúngá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hūṅ. 12 Hán, main aisá karúngá ki ádmí, ya'ni

mere Isráílí log, tum par chaleṅ phirenge, aur tumháre málik hongē, aur tum un kí mirás hoge, aur phir un ko beaulád na karoge. 13 Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Chūnki wuh tujh se kahte haiṅ, Ai zamín, tú insán ko nigaltí hai, aur tú ne apní qaumon ko beaulád kiyá; 14 is liye áyanda na tú insán ko niglegí, na apní qaumon ko beaulád karegi, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 15 Aur main aisá karúngá, ki log tujh par kabhí dígar aqwám ká ta'na na sunenge, aur tú qaumon kí malámat na uṭháegi, aur phir apne logon kí lagzish ká bá'is na hogí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

16 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 17 ki Ai ádamzád, jab baní Isráíl apne mulk men baste the, unhoṅ ne apní rawish aur apne a'mál se us ko nápak kiyá; un kí rawish mere nazdík 'aurat kí nápakí kí hálat kí mánind thí. 18 Is liye main ne us khúnrezi ke sabab se jo unhoṅ ne us mulk men kí thí, aur un buton ke sabab se jin se unhoṅ ne use nápak kiyá thá, apná qahr un par názil kiyá. 19 Aur main ne un ko qaumon men pará-ganda kiyá, aur wuh mulkon men tittar bittar ho gaye, aur un kí rawish aur un ke a'mál ke mutábíq main ne un kí 'adálat kí. 20 Aur jab wuh dígar aqwám ke darmiyán jahán jahán wuh gaye the pahunche, to unhoṅ ne mere muqaddas nám ko nápak kiyá, kyúñki log un kí bábat kahte the, ki Yih KHUDÁWAND ke log haiṅ, aur us ke mulk se nikal áe haiṅ. 21 Lekin mujhe apne pák nám par, jis ko baní Isráíl ne un qaumon ke darmiyán jahán wuh gaye the nápak kiyá, afsos húa. 22 Is liye tú baní Isráíl se kah de, Khudáwand KHUDÁ yūn farmatá hai, ki Ai baní Isráíl, tumhári khátir nahíṅ, balki apne muqaddas nám kí khátir, jis ko tum ne un qaumon ke darmiyán jahán tum gaye the nápak kiyá, yih kartá hūṅ. 23 Main apne buzurg nám kí, jo qaumon ke darmiyán nápak kiyá gayá, jis ko tum ne un ke darmiyán nápak kiyá thá, taqdís karúngá: aur jab un kí áñkhon ke sámne tum se merí taqdís hogí, tab wuh qaumen jánengi ki main KHUDÁWAND hūṅ, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 24 Kyúñki

main tum ko un qaumon men se nikál lúngá, aur tamám mulkon men se faráham karúngá, aur tum ko tumháre watan men wápas láungá. 25 Tab tum par sáf pání chhirkúngá, aur tum pák sáf hoge : aur main tum ko tumhári tamám gandagi se, aur tumháre sab buton se, pák karúngá. 26 Aur main tum ko nayá dil bakhshúngá, aur nayí rúh tumháre batin men dálúngá, aur tumháre jism men se sangín dil ko níkal dálúngá, aur goshtín dil tum ko 'ináyat karúngá. 27 Aur main apní rúh tumhári batin men dálúngá, aur tum se apne áln kí pairawí karáungá, aur tum mere ahkám par 'amal karoge, aur un ko hajá láoge. 28 Aur tum us mulk men, jo main ne tumháre bápádá ko diyá, sukúnat karoge, aur tum mere log hoge, aur main tumhárá Khudá húngá. 29 Aur main tum ko tumhári tamám nápakí se chhuráungá, aur anáj mangwáungá, aur 'ifrát bakhshúngá, aur tum par qaht na bhejúngá. 30 Aur main darakht ke phalon men aur khet ke hásil men afzáish bakhshúngá, yahán tak kí tum áyanda ko qaumon ke darmiyán qaht ke sabab se malámat na utháoge. 31 Tab tum apní burí rawish aur bada'málí ko yád karoge, aur apní badkirdári o makrúhát ke sabab se apní nazar men ghiraune thahroge. 32 Main yih tumhári khátir nahín kartá hún, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, yih tum ko yád rahe : tum apní ráhon ke sabab se khajálat utháo, aur sharminá ho, ai baní Isráil. 33 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki jis din main tum ko tumhári tamám badkirdári se pák karúngá, usí din tum ko tumháre shahron men basáungá, aur tumháre khandar ta'mír ho jáenge. 34 Aur wuh wirán zámín, jo tamám ráhguzaron kí nezaron men wirán parí thi, jótí jáegi. 35 Aur wuh kahenge, kí Yih sarzámín jo kharáb parí thi bág í Adan kí mánind ho gayí, aur ujár aur wirán o kharáb shahr muhkam aur ábád ho gaye. 36 Tab wuh qaumen jo tumháre áspás baqí hain jánengi kí main KHUDÁWAND ne ujár makánon ko ta'mír kiyá hai, aur wiráne ko bág banáyá hai; main KHUDÁWAND ne farmáyá hai, aur main hí kar dikháungá.

37 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá

hai, kí Baní Isráil mujh se yih darakht bhí kar sakenge, aur main un ke liye aisá karúngá, kí un ke logon ko bhej bakriyon kí tarah firáwan karún. 38 Jaisá muqaddas galla thá, aur jis tarah Yarúshalem ká galla us kí 'idon men thá, usí tarah ujár shahr ádmion ke golon se ma'múr hongé; aur wuh jánenge kí main KHUDÁWAND hún.

37 KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe apní rúh men uthá liyá, aur us wádí men, jo haddiyon se pur thí, mujhe utár diyá, 2 aur mujhe un ke áspás chaugird phiráyá; aur dekh, wuh wádí ke maidán men bakasrat aur niháyat súkhí thín. 3 Aur us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, kyá yih haddiyán zinda ho saktí hain? Main ne jawáb diyá, Ai Khudáwand KHUDÁ, tú hí jántá hai. 4 Phir us ne mujhe farmáyá, Tú in haddiyon par nubuwwat kar, aur in se kah, Ai súkhí haddiyo, KHUDÁWAND ká kalám suno. 5 Khudáwand KHUDÁ in haddiyon ko yún farmatá hai, kí Main tumháre andar rúh dálúngá, aur tum zinda ho jáogi. 6 aur tum par naseñ phailáungá, aur gosht charháungá, aur tum ko chamrú pahínáungá, aur tum men dam phúnkúngá, aur tum zinda hogí, aur jánogi kí main KHUDÁWAND hún. 7 Pas main ne hukm ke mutábíq nubuwwat kí : aur jab main nubuwwat kar rahá thá, to ek shor húa, aur dekh, zalzala áyá, aur haddiyán ápas men mil gayín, har ek haddí apní haddí se. 8 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí naseñ aur gosht un par charh áe, aur un par chamre kí poshish ho gayí; par un men dam na thá. 9 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Nubuwwat kar, tú hawá se nubuwwat kar, ai ádamzád, aur hawá se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Ai dam, tú charon taraf se á, aur in maqtulon par phúnk, kí zinda ho jáen. 10 Pas main ne hukm ke mutábíq nubuwwat kí, aur un men dam áyá, aur wuh zinda hokar apne pánwon par kharí hún, ek niháyat bará lashkar. 11 Tab us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, yih haddiyán tamám baní Isráil hain. Dekh, yih kah-te hain, Hamári haddiyán súkh gayín, aur hamári ummed játi rahí; ham to bi'lkull faná ho gaye. 12 Is liye tú nubuwwat kar, aur in se kah,

Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Ai mere logo, dekho, main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko un se báhar nikálúngá, aur Isráíl ke mulk men láúngá. 13 Aur, ai mere logo, jab main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko un se báhar nikálúngá, tab tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún. 14 Aur main apní rúh tum men dálúngá, aur tum zinda ho jáoge, aur main tum ko tumháre mulk men basáúngá; tab tum jánoge ki main KHUDÁWAND ne farmáyá aur purá kiyá, KHUDÁWAND farmatá hai.

15 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 16 ki Ai adamzád, ek chharí le, aur us par likh, Yahúdáh, aur is ke rafiq baní Isráíl ke liye: phir dúsrí chharí le, aur us par yih likh, Ifráím kí chharí Yúsuf, aur us ke rafiq, tamám baní Isráíl ke liye: 17 aur un donon ko jo de, ki ek hí chharí tere liye hon; aur wuh tere háth men ek hongí. 18 Aur jab terí qaum ke log tujh se púchhen, aur kahen, ki In kámon se terá kyá matlab hai? kyá tú ham ko nahín batáegá? 19 To tú un se kahná, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, main Yúsuf kí chharí ko, jo Ifráím ke háth men hai, aur us ke rafiqon ko, jo Isráíl ke qabáil hain, lúngá, aur Yahúdáh kí chharí ke sáth jo dúngá, aur un ko ek hí chharí banáúngá, aur wuh mere háth men ek hongí. 20 Aur wuh chharíyan, jin par tú likhtá hai, un kí ánkhon ke sámne tere háth men hongí. 21 Aur tú un se kahná, ki Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Main baní Isráíl ko qaumon ke darmiyán se, jáhán jáhán wuh gaye hain, nikál láúngá, aur har taraf se un ko faráham karúngá, aur un ko un ke mulk men láúngá. 22 Aur main un ko us mulk men Isráíl ke paharon par ek hí qaum banáúngá; aur un sab par ek hí bádsháh hogá: aur wuh áge ko na do qaumen hongí, aur na do mamlukaton mentaqsim kiye jáenge. 23 Aur wuh phir apne buton se, aur apní nafratangez chizon se aur apní khatákári se apne ap ko nápak na karenge; balki main un ko un ke tamám maskandon se, jáhán unhon ne gunáh kiyá hai, chhuráúngá, aur un ko pák karúngá; aur wuh mere log honge, aur main un ká Khudá húngá. 24 Aur merá banda Dáúd un ká bádsháh hogá; aur

un sab ká ek hí charwáhá hogá; aur wuh mere ahkám par challenge, aur mere áin ko mánkár un par 'amal karenge. 25 Aur wuh us mulk men, jo main ne apne bande Ya'qúb ko diyá, jis men tumháre báp dá dá baste the, basenge, aur wuh aur un kí aulád, aur un kí aulád kí aulád, hamesha tak us men sukúnat karenge: aur merá banda Dáúd hamesha ke liye un ká farmánrawá hogá. 26 Aur main un ke sáth salámatí ká 'ahd bándhúngá, jo un ke sáth abadí 'ahd hogá: aur main un ko basáúngá, aur firáwání bakhshúngá, aur un ke darmiyán apne maqdis ko hamesha ke liye qáim karúngá. 27 Merá khaima bhí un ke sáth hogá; main un ká Khudá húngá, aur wuh mere log honge. 28 Aur jab merá maqdis hamesha ke liye un ke darmiyán rahegá, to qaumen jánengi ki main KHUDÁWAND Isráíl ko muqaddas kartá hún.

38 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 ki Ai adamzád, Júj kí taraf, jo Májúj kí sarzamín ká hai, aur Rosh aur Masak aur Túbal ká farmánrawá hai, mutawajjih ho, aur us ke khiláf núbuwwat kar, 3 aur kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, ki Dekh, ai Júj, Rosh aur Masak aur Túbal ke farmánrawá main terá mukhálif hún: 4 aur main tujhe phirá dúngá, aur tere jabron men ánkre dalkar tujhe aur tere tamám lashkar aur ghoron aur sawaron ko, jo sab ke sab musallah lashkar hain, jo phariyan aur siparen liye hain aur sab ke sab tegzan hain, khench nikálúngá: 5 aur un ke sáth Fárs aur Kúsh aur Fút, jo sab ke sab siparbardar aur khodposh hain: 6 Jumar, aur us ká tamám lashkar, aur shimál kí dur atráf ke ahl i Tujarmah, aur un ká tamám lashkar, ya'ni bahut se log jo tere sáth hain. 7 Tú taiyár ho, aur apne liye taiyári kar, tú aur terí tamám jamá'at jo tere pás faráham húi hai, aur tú un ká peshwá ho. 8 Aur bahut dinon ke ba'd tú yád kiyá jáegá, aur ákhiri barason men us sarzamín par, jo talwár ke galabe se chhurái gayí hai, aur jis ke log bahut sí qaumon ke darmiyán se faráham kiye gaye hain, Isráíl ke paharon par, jo qadím se wirán the, chhar áegá; lekin

wuh tamám aqwám se ázád hain, aur wuh sab ke sab amn o amán se sukúnatkarenge. 9 Tú charháí karegá, aur ándhí kí tarah áegá, tú tūhí kí mánind zamín ko chhipáegá, tú, aur terá tamám lashkar, aur bahut se log tere sáth. 10 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Us waqt yún hogá, kí bahut se mazmún tere dil men áenge, aur tú ek burá mansúba bándhegá: 11 aur tú kahegá, kí Main díhát kí sarzamín par hamla karúngá; main un par hamla karúngá, jo ráhát aur áram se baste hain, jin kí ná fasíl hai na ar-bange aur na phátak hain; 12 táki tú lúte, aur mál ke chhín le, aur un wíranon par jo ab ábád hain, aur in logon par, jo tamám qaumon men se faráham húe hain, jo maweshí aur mál ke málik hain, aur zamín kí náf par baste hain, apná háth chalaé. 13 Sabá aur Dadán aur Tarsís ke saudágar, aur un ke tamám jawán sher í barbar tujh se púchhenge, Kyá tú gárat karne áyá hai? kyá tú ne apná gol ís liye jama kíyá hai, kí mál chhín le, aur chándí aur soná lúte, aur maweshí aur mál le jáe, aur barí ganímat hásil kare?

14 Is liye, ai ádamzád, nubuwwat kar, aur JÚJ se kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Jab merí ummat Isráíl amn se basegí, kyá tujhe khabar na hogí? 15 Aur tú apní jagah se, shímál kí dūr atráf se áegá, tú, aur bahut se log tere sáth, jo sab ke sab logon par áwará henge, ek barí fauj, aur bhári lashkar. 16 Tú merí ummat Isráíl ko muqábele ke niklegá, aur zamín ko bádál kí tarah chhipá legá: yih ákhíri dinon men hogá, aur main tujhe apní sarzamín par charhá láungá, táki qaumon tujhe jánen, jis waqt main, ai JÚJ, un kí ánkhon ke samne tujh se apní taqdís karáun. 17 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Kyá tú wuhí nahín, jis kí bábat main ne qadím zamáne men apne khidmát-guzár Isráílí nabíon kí ma'rifat, jin-hon ne un aiyám men sálhá sál tak nubuwwat kí, farmáyá thá, kí Main tujhe un par charhá láungá? 18 Aur yún hogá, kí un aiyám men jab JÚJ Isráíl kí mamlukat par charháí karegá, to merá qahr mere chihre men numáyan hogá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 19 Kyunki main ne

apní gáirat aur ádash í qahr men farmáyá, kí Yaqínan us roz Isráíl kí sarzamín men sakht zalzala áegá; 20 yahán tak kí samundar kí machh-liyan, aur ásmán ke parande, aur maidán ke charande, aur sab kíre makáufe jo zamín par rengte phirte hain, aur tamám insán jo rú e zamín par hain, mere huzúr thartharáenge, aur pahár gir párenge, aur karáre baíth jáenge, aur har ek díwár zamín par gir páregí. 21 Aur main apne sab paháron se us par talwár talab karúngá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai; aur har ek insán kí talwár us ke bhái par chalegí. 22 Aur main wabá bhejkar aur khúnrezí karke use sazá dúngá, aur us par, aur us ke lashkaron par, aur un bahut se logon par jo us ke sáth hain, shiddat ká menh, aur bare bare ole, aur ág, aur gandhak barsáungá. 23 Aur apní buzurgí, aur apní taqdís karáungá, aur bahut sí qaumon kí pazaron men mashhúr húngá; aur wuh jánenge kí KHUDÁWAND main hún.

39 Pas, ai ádamzád, tú JÚJ ke khiláf nubuwwat kar, aur kah, Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, Dekh, ai JÚJ, Rosh aur Masak aur Túbál ke farmánrawá, main terá mukhálf hún: 2 aur main tujhe phirá dúngá, aur tujhe liye phirúngá, aur shímál kí dūr atráf se charhá láungá, aur tujhe Isráíl ke paháron par pahuncháungá. 3 aur terí kamán tere páen hath se chhúra dúngá, aur tere tír tere dáimé hath se girá dúngá. 4 Tú Isráíl ke paháron par apne sab lashkar aur himáyaton samet gir jáegá, aur main tujhe har qism ke shíkari párandon aur maidán ke darandon ko dúngá kí khá jáen. 5 Tú khulé maidán men giregá: kyunki main hí ne kahá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 6 Aur main Májúj par, aur un par jo bahrí mamálik men amn se sukúnát karte hain, ág bhejúngá; aur wuh jánenge kí main KHUDÁWAND hún. 7 Aur main apne muqaddas nám ko apní ummat Isráíl men záhir karúngá; aur phir apne muqaddas nám kí behurmatí na hone dúngá, aur qaumon jánengí kí main KHUDÁWAND Isráíl ká Quddús hún. 8 Dekh, wuh pahunchá, aur wuqú men áyá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai: yih wuhí dín hai, jis kí bábat main ne farmáyá

thá. 9 Tab Isráíl ke shahron ke basnewale niklenge, aur ág lagákar hathyáron ko jaláenge, ya'ní siparon aur phariyon ko, kamánon aur tíron ko, aur bhálon aur barchhiyon ko, aur wuh sáť baras tak un ko jaláte rahenge; 10 yahán tak ki wuh maidán se lakrí ná láenge, aur ná jangalon se kátenge, kyúnki wuh hathyár hí jaláenge; aur wuh apnelútnewálon ko lútenge, aur apne gárat karnewálon ko gárat karenge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

11 Aur usí din yún hogá, ki Main wahán Isráíl men Júj ko ek goristán dúngá, ya'ní ráhguzaron kí wádí, jo samundar ke mashriq men hai: us se ráhguzaron kí ráh band hogí; aur wahán Júj ko, aur us kí tamám jam'iyat ko dafn karenge: aur jam'iyat i Júj kí wádí us ká nám rakhenge. 12 Aur sáť mahínon tak baní Isráíl un ko dafn karte rahenge, táki mulk ko sáf karen; 13 hán, us mulk ke sab log un ko dafn karenge; aur yih un ke liye námwarí ká sabab hogá, jis roz merí tamjíd hogí, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 14 Aur wuh chand ádmíon ko chun lenge, jo is kám men hamesha mashgúl rahenge, aur wuh zamín par guzarte húe ráhguzaron kí madad se un ko, jo sath i zamín par páre rah gaye hon, dafn karenge, táki use sáf karen; púre sáť mahínon ke ba'd talásh karenge. 15 Aur jab wuh mulk men se guzren, aur un men se kol kísi ádmí kí hadí dekhe, to us ke pás ek nishán khará karegá, jab tak dafn karnewále jam'iyat i Júj kí wádí men use dafn ná karen. 16 Aur shahr bhí Jam'iyat kahláegá. Yún wuh zamín ko pák karenge.

17 Aur, ai ádamzád, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai, har qism ke parande aur maidán ke har ek jánwar sekah, jama' hokaráo, mere uszabíhe par, jise main tumháre liye zabh kartá hún, hán, Isráíl ke paháron par, ek bare zabíhe par har taraf se jama' hò, táki tum gosht kháo aur khún piyo. 18 Tum baháduron ká gosht kháoge, aur zamín ke umará ká khún píoge, hán, mendhon, barron, aur bakron, aur bailon ká; wuh sab ke sab Basan ke farbíh hain. 19 Aur tum mere zabíhe kí, jise main ne tumháre liye zabh kiyá, yahán tak charbí kháoge kí ser ho jáoge, aur itná

khún píoge kí mast ho jáoge. 20 Aur tum mere dastarkhwan par ghoron aur sawaron se aur baháduron aur tamám jangi mardog se ser hoge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 21 Aur main qaumon ke darmiyán apní buzurgí záhir karúngá, aur tamám qaumon merí sazá ko jo main ne dí, aur mere háth ko jo main ne un par rakkhá, dekhengi. 22 Aur baní Isráíl jánenge kí us din se lekar áge ko main hí KHUDÁWAND un ká Khudá hún. 23 Aur qaumon jánengi kí baní Isráíl apní bádkindári ke sabab se asíri men gaye; chúnki wuh mujh se bági húe, is liye main ne un se munh chhipáyá, aur un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá; aur wuh sab ke sab talwár se qatl húe. 24 Un kí nápakí aur khatákári ke mutábíq main ne un se sulúk kiyá, aur un se apná munh chhipáyá.

25 Lekin Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Ab main Ya'qúb kí asíri ko mauqúf karúngá, aur tamám baní Isráíl par rahm karúngá, aur apne muqaddas nám ke liye gaiyúr húngá, 26 aur wuh apní ruswái aur tamám khatákári, jis se wuh mere gunahgar húe, bardásht karenge, jab wuh apní sarzamin men amp se búd o bášh karenge, to kol un ko ná qaráegá; 27 jab main un ko ummaton men se wápas láúngá, aur un ke dushmanon ke mulkon se faráham karúngá, aur bahut sí qaumon kí sararon men un ke darmiyán merí taqdís hogí; 28 tab wuh jánenge kí main KHUDÁWAND un ká Khudá hún, is liye kí main ne un ko aqwám ke darmiyán asíri men bhejá, aur main hí ne un ko un ke mulk men jama' kiyá, aur un men se ek ko bhí wahán ná chhorá. 29 Aur main phir kabhí un se munh ná chhipáúngá; kyúnki main ne apní ráh baní Isráíl par názil kí hai, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

40 Hamári asíri ke pachchísweq baras ke shurú' men, aur mahíne kí daswíg taríkh ko, jo shahr kí tashhír ká chaudahwán sál thá, usí din KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur wuh mujhe wahán le gayá. 2 Wuh mujhe Khudá kí royaton men Isráíl ke mulk men le gayá, aur us ne mujhe ek niháyat balánd pahár par utará; aur usí par junúb kí taraf, goyá ek shahr ká sá

naqsha thá. 3 Aur wuh mujhe wahán le gayá, to kyá dekhtá hún, ki ek shakhs hai, jis kí jhalak pítal kí sí hai, aur wuh san kí dorí aur paimáish ká sarkandá háth men liye phátaak par khará hai. 4 Aur us shakhs ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, apní ánkhoñ se dekh, aur kánoñ se sún, aur jo kuchh main tujhe dikháún us sab par khúb gaur kar; kyúñkí tú isí liye yahán pahuncháyá gayá hai, ki main yih sab kuchh tujhe dikháún: pas jo kuchh tú dekhtá hai baní Isráíl se bayán kar.

5 Aur kyá dekhtá hún, ki maskan ke girdágird díwár hai: aur us shakhs ke háth men paimáish ká sarkandá hai, chha háth lambá, aur har ek háth púre háth se chár ungal bará thá; so us ne us díwár kí chauṛáí nápi, wuh ek sarkandá húi, aur úpcháí ek sarkandá. 6 Tab wuh mashriq rúya phátaak par áya, aur us kí sírhí par chaṛhá, aur us phátaak ke ástáne ko nápa jo ek sarkandá chauṛá thá: aur dústre ástáne ká 'arz bhí ek sarkandá thá.

7 Aur har ek koṭhrí ek sarkandá lambí, aur ek sarkandá chauṛí thí; aur koṭhriyon ke darmiyán páñch páñch háth ká fásila thá, aur phátaak kí deoṛhí ke pás andar kí taraf phátaak ká ástána ek sarkandá thá.

8 Aur us ne phátaak kí deoṛhí andar se ek sarkandá nápi. 9 Tab us ne phátaak kí deoṛhí áth háth nápi, aur us ke sutún do háth; aur phátaak kí deoṛhí andar kí taraf thí. 10 Aur mashriq rúya phátaak kí koṭhriyán tén idhar tén udhar thín; yih tinoñ paimáish men barábar thín; aur idhar udhar ke sutúnoñ ká ek hí náp thá.

11 Aur us ne phátaak ke darwáze kí chauṛáí das háth, aur lambáí terah háth nápi; 12 aur koṭhriyon ke áge ká háshiya, háth bhar idhar aur háth bhar udhar thá, aur koṭhriyán chha háth idhar aur chha háth udhar thín. 13 Tab us ne phátaak ko ek koṭhrí kí chhat se dúsrí kí chhat tak pachchís háth chauṛá nápa, darwáze ke muqábil darwáza. 14 Aur us ne sutún sáth háth nápe, aur sahn ke sutún darwáze ke girdágird the. 15 Aur madkhal ke phátaak ke sámne se lekar andarúñí phátaak kí deoṛhí tak pachás háth ká fásila thá. 16 Aur koṭhriyon men aur un ke sutúnoñ men phátaak ke andar girdágird

jharoke the; waise hí deoṛhí ke andar bhí girdágird jharoke the, aur sutúnoñ par khajúr kí súraten thín.

17 Phir wuh mujhe báhar ke sahn men le gayá, aur kyá dekhtá hún, kí hujre haiñ, aur cháron taraf sahn men farsh lagá thá, aur us farsh par tía hujre the. 18 Aur wuh farsh, ya'ni niche ká farsh, phátaakon ke sáth sáth barábar lagá thá. 19 Tab us ne us kí chauṛáí, niche ke phátaak ke sámne se andar ke sahn ke áge, mashriq aur shimál kí taraf báhar báhar, sau háth nápi. 20 Phir us ne báhar ke sahn ke shimál rúya phátaak kí lambáí aur chauṛáí nápi. 21 Aur us kí koṭhriyán tén is taraf aur tén us taraf thín: aur us ke sutún aur mihráb pahle phátaak ke náp ke mutábiq the: us kí lambáí pachás háth, aur chauṛáí pachchís háth thí.

22 Aur us ke daríche aur deoṛhí aur khajúr ke darakht mashriq rúya phátaak ke náp ke mutábiq the, aur úpar jáne ke liye sáṭ zíne the; us kí deoṛhí un ke áge thí. 23 Aur andar ke sahn ká phátaak shimál rúya aur mashriq rúya phátaakon ke sámne thá: aur us ne phátaak se phátaak tak sau háth nápa. 24 Aur wuh mujhe junúb kí ráh se le gayá, aur kyá dekhtá hún, kí junúb kí taraf ek phátaak hai; aur us ne us ke sutúnoñ ko aur us kí deoṛhí ko in hí nápoñ ke mutábiq nápa. 25 Aur us men us kí deoṛhí men irdgird un daríchoñ kí máñind daríche the; lambáí pachás háth, aur chauṛáí pachchís háth.

26 Aur us ke úpar jáne ke liye sáṭ zíne the, aur us kí deoṛhí un ke áge thí, aur us ke sutúnoñ par khajúr kí súraten thín, ek is taraf aur ek us taraf. 27 Aur junúb kí taraf andarúñí sahn ká phátaak thá; aur us ne junúb kí taraf phátaak se phátaak tak sau háth nápa.

28 Aur wuh junúbí phátaak kí ráh se mujhe andarúñí sahn men láya: aur in hí nápoñ ke mutábiq us ne junúbí phátaak ko nápa. 29 Aur us kí koṭhriyon, aur us ke sutúnoñ, aur us kí deoṛhí ko in hí nápoñ ke mutábiq páya: aur us men aur us kí deoṛhí men irdgird daríche the, lambáí pachás háth, aur chauṛáí pachchís háth thí. 30 Aur deoṛhí irdgird pachchís háth lambí, aur páñch háth chauṛí thí. 31 Us kí deoṛhí

31 Us kí deoṛhí

berúni sahn kí taraf thí, aur us ke sutún par khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the. 32 Aur wuh mujhe mashriq kí taraf andarúni sahn men láyá, aur in hí nápon ke mutábíq phátaq ko páyá. 33 Aur us kí kothriyon, aur sutún, aur deorhi ko in hí nápon ke mutábíq páyá; aur us men aur us kí deorhi men irdgird dariche the; lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí. 34 Aur us kí deorhi berúni sahn kí taraf thí, aur us ke sutúnon par idhar udhar khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the. 35 Aur wuh mujhe shimáli phátaq kí taraf le gayá, aur in hí nápon ke mutábíq use páyá; 36 us kí kothriyon, aur us ke sutúnon, aur us kí deorhi ko, jin men irdgird dariche the; lambái pachás háth, aur chaurái pachchís háth thí. 37 Aur us ke sutún berúni sahn kí taraf the, aur us ke sutúnon par, idhar udhar, khajúr kí súraten thín, aur úpar jáne ke liye áth zíne the.

38 Aur phátaqon ke sutúnon ke pás darwázadar hujra thá, jahán sokhtani qurbáni dhote the. 39 Aur phátaq kí deorhi men do mezen is taraf, aur do us taraf thín, kí un par sokhtani qurbáni aur khatá kí qurbáni aur jurm kí qurbáni zabh karen. 40 Aur báhar kí taraf shimáli phátaq ke madkhal ke pás do mezen thín, aur phátaq kí deorhi kí dúsrí taraf do mezen. 41 Phátaq ke pás chár mezen is taraf, aur chár us taraf thín, ya'ni áth mezen, jin par zabh karen. 42 Sokhtani qurbáni ke liye taráshe hús pattharon kí chár mezen thín, jo derh háth lambí aur derh háth chaurí, aur ek háth únchí thín, jin par wuh sokhtani qurbáni aur zabhe ko zabh karne ke hathyár rakhte the. 43 Aur us ke andar charon taraf chár ungal lambí ankriyan lagí thín, aur qurbáni ká gosht mezen par thá. 44 Aur andarúni phátaq se báhar andarúni sahn men, jo shimáli phátaq kí janib thá, ganewálon ke hujre the, aur un ká rukh junúb kí taraf thá; aur ek mashriqi phátaq kí janib thá, jis ká rukh shimáli kí taraf thá. 45 Aur us ne mujh se kahá, kí Yih hujra, jis ká rukh junúb kí taraf hai, un káhinon ke liye hai jo maskan kí nigahbáni

karte hai. 46 Aur wuh hujra, jis ká rukh shimáli kí taraf hai, un káhinon ke liye hai jo mazbah kí muhafazat men házir hai. Yih baní Sadog hai, jo baní Láwi men se KHUDÁWAND ke huzúr áte hai kí us kí khidmat karen. 47 Aur us ne sahn ko sat háth lambá aur sau háth chaurá murabba nápa; aur mazbah maskan ke samne thá.

48 Phir wuh mujhe maskan kí deorhi men láyá, aur deorhi ko nápa, pánch háth idhar aur pánch háth udhar; aur phátaq kí chaurái tin háth is taraf thí aur tin háth us taraf. 49 Deorhi kí lambái bis háth, aur chaurái gyarah háth thí; aur sírhi ke zíne, jin se us par chahnte the; aur sutúnon ke pás p páye the, ek is taraf aur ek us taraf.

41 Aur wuh mujhe haikal men láyá, aur sutúnon ko nápa, chha háth kí chaurái ek taraf, aur chha háth kí dúsrí taraf, yihí khaima kí chaurái thí. 2 Aur darwáze kí chaurái das háth, aur us ká ek pahlú pánch háth ká, aur dúsrá bhí pánch háth ká thá; aur us ne us kí lambái chális háth, aur chaurái bis háth nápi. 3 Tab wuh andar gayá, aur darwáze ke har sutún ko do háth nápa, aur darwáze ko chha háth, aur darwáze kí chaurái sát háth thí. 4 Aur us ne haikal ke samne kí lambái ko bis háth, aur chaurái ko bis háth nápa, aur mujh se kahá, kí Yihí páktarin maqám hai. 5 Aur us ne maskan kí diwar chha háth nápi, aur pahlú ke ek hujre kí chaurái maskan ke girdágird chár háth thí. 6 Aur pahlú ke hujre síhmanzila the, hujre ke úpar hujra, qatar men tis; aur wuh us diwar men, jo maskan ke girdágird ke hujron ke liye thí, dákhil kiye gaye the, táki mazbút hon, lekin wuh maskan kí diwar se mile hús na the. 7 Aur wuh pahlú par ke hujre úpar tak, charon taraf, ziyáda wasí hote játe the; kyunki maskan girdágird se únchá hotá chalá játa thá; maskan kí chaurái úpar tak barábar thí, aur úpar ke hujron ká rásta darmiyáni hujron ke bich se thá. 8 Aur main ne maskan ke charon taraf únchá chabútra dekhá; pahlú ke hujron kí bunyád chha bare háth ke pure sarkande kí thí. 9 Aur pahlú ke hujron kí berúni diwar kí chaurái

pānch háth thí; aur jo jagah báqí bachí, wuh maskan ke pahlú ke hujron ke darmiyán thí. 10 Aur hujron ke darmiyán maskan kí chár-
on taraf girdágird bís háth ká fásila thá. 11 Aur pahlú ke hujron ke darwáze us khálí jagah kí taraf the, ek darwáza shimál kí taraf, aur ek junúb kí taraf: aur khálí jagah kí chaurái cháron taraf pānch háth thí. 12 Aur wuh 'imárat, jo alag jagah ke sāmne magrib kí taraf thí, us kí chaurái sattar háth thí, aur us 'imárat kí díwār cháron taraf pānch háth moṭí, aur nauwe háth lambí thí. 13 So us ne maskan ko sau háth lambá nápá, aur alag jagah aur 'imárat us kí díwáron samet sau háth lambí thí. 14 Níz maskan ke sāmne kí aur us mashriqí jánib kí alag jagah kí chaurái sau háth thí.

15 Aur alag jagah ke sāmne kí 'imárat kí lambái jo us ke píchhe thí, aur us kí jánib ke barámade is taraf se aur us taraf se, aur andar kí taraf haikal ko, aur sahn ke deorhiyon ko, us ne sau háth nápá. 16 A'stánon aur jharokon, aur girdágird barámadon ko, jo sihmanzila aur ástánon ke muqábil the, aur cháron taraf se lakrí se marhe húe the: aur zamín se khiṛkiyon tak, aur khiṛkiyán bhí marhi húi thín. 17 Darwáze ke úpar tak aur andarúni ghar tak aur us ke báhar bhí cháron taraf kí tamám díwār tak ghar ke andar báhar, sab thík andáze se the. 18 Aur karúbí aur khajúr bane the, aur ek khajúr do karúbíon ke bích men thá, aur har ek karúbí ke do chíhre the: 19 chunānchí ek taraf insán ká chíhra khajúr kí taraf thá, aur dúsrí taraf jawán sher í babar ká chíhra bhí khajúr kí taraf thá: ghar kí cháron taraf isí tarah ká kām thá. 20 Zamín se darwáze ke úpar tak, aur haikal kí díwār par karúbí aur khajúr bane the. 21 Aur haikal ke darwáze ke sutún chhārgosha the, aur maqdis ke sāmne kí sūrat bhí isí tarah kí thí. 22 Mazbah lakrí ká thá, us kí únchái tén háth aur lambái do háth thí; aur us ke kone, aur us kí kursí, aur us kí díwāren lakrí kí thín. Aur us ne mujh se kahá, Yih KHUDÁWAND ke huzúr kí mez hai. 23 Aur haikal aur maqdis ke do do darwáze the; 24 aur darwázon ke do do palle the, jo mur

sakte the, do palle e. arwáze ke liye, aur do dúsre ke liye. 25 Aur un par, ya'ní haikal ke darwázon par, karúbí aur khajúr bane the, jaise kí díwáron par bane the; aur báhar kí deorhi kerúki partakhtabandí thí. 26 Aur deorhi kí andarúni aur berúni jánib pahlú men jharoke aur khajúr ke darakht bane the, aur haikal ke pahlú ke hujron aur takhtabandí kí yih sūrat thí.

42 Phir wuh mujhe shimál rāh se berúni sahn men le gayá, aur us kothri men, jo alag jagah aur 'imárat ke sāmne shimál kí taraf thí, le áyá. 2 Sau háth kí lambái kí jagah ke muqábil, shimálí darwáza thá, aur us kí chaurái pachás háth thí; 3 bís háth ke muqábil, jo andarúni sahn ke liye the aur berúni sahn ke farsh ke muqábil, kothriyán tén tabqon men ek dúsri ke muqábil thín. 4 Aur kothriyon ke sāmne andar kí taraf das háth chaurá rásta thá, aur ek rastá ek háth ká, aur un ke darwáze shimál kí taraf the. 5 U'par kí kothriyán chhotí thín, kyúnki un ke barámadon ne 'imárat kí nichlí aur darmiyáni manzil ke muqábil men in se ziyáda jagah rok lí thí. 6 Kyúnki wuh tén darje kí thín, lekin un ke sutún sahn ke sutúnon kí mánind ná the: is liye wuh nichlí aur darmiyáni manzil se tang thín. 7 Aur kothriyon ke pás kí berúni sahn kí taraf kothriyon ke sāmne kí berúni díwār pachás háth lambí thí. 8 Kyúnki berúni sahn kí kothriyon kí lambái pachás háth thí; aur haikal ke muqábil sau háth kí lambái thí. 9 Aur un kothriyon ke niche mashriq kí taraf wuh madkhal thá, jahán se berúni sahn se dákhil hote the. 10 Mashriqí sahn kí chaurí díwār men aur alag jagah aur us 'imárat ke sāmne kothriyán thín. 11 Aur un ke sāmne ek aísá rásta thá, jaisá shimál kí taraf kí kothriyon ke sāmne thá: un kí lambái aur chaurái barábar thí, aur un ke tamám makhraj un kí tartib aur un ke darwázon ke mutábíq the. 12 Aur junúb kí taraf kí kothriyon ke darwázon ke mutábíq ek darwázaráh ke sire par thá, ya'ní sídhi díwār kí ráh par mashriq kí taraf jahán se un men dákhil hote the. 13 Aur us ne mujh se kahá, kí Shimálí aur junúbí kothriyán jo, alag jagah ke

muqábil hain, muqaddas koṭhriyán hain, jahán káin, jo KHUDÁWAND ke huzúr játe hain, aqdas chízen khaenge; aur aqdas chízen, aur nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur jurm kí qurbání wahán rakkhenge; kyünki wuh makán muqaddas hai. 14 Jab káhin dákhil hon, to wuh maqdis se berúni sahn men na jáen, balki apní khidmat ká libás wahín utár den; kyünki wuh muqaddas hain, aur wuh dúsre kapre pahinkar 'ámm makán men jáen.

15 Pas jab wuh andarúni ghar ko náp chuká, to mujhe us pháṭak kí ráh se láyá jis ká ruḡh mashriq kí taraf hai, aur ghar ko cháron taraf se nápa. 16 Us ne paimáish ke sarkande se mashriq kí taraf girdágird páñch sau sarkande nápe. 17 Us ne paimáish ke sarkande se shimál kí taraf girdágird páñch sau sarkande nápe. 18 Us ne paimáish ke sarkande se junúb kí taraf bhí páñch sau sarkande nápe. 19 Us ne magrib kí taraf muḡkar paimáish ke sarkande se páñch sau sarkande nápe. 20 Us ne us ko cháron taraf se nápa: us kí cháron taraf ek díwár páñch sau háth lambí aur páñch sau chaurí thí, táki muqaddas ko 'ámm se judá kare.

43 Phir wuh mujhe pháṭak par le áyá, ya'ni us pháṭak par jis ká ruḡh mashriq kí taraf hai: 2 aur kyá dekhtá hún, ki Isráil ke Khudá ká jalál mashriq kí taraf se áyá, aur us kí áwáz sailáb ke shor kí sí thí, aur zamín us ke jalál se munawwar ho gayí. 3 Aur yih us royá kí numáish ke mutábiq thá, jo main ne dekhí thí, hán, us royá ke mutábiq, jo main ne us waqt dekhí thí, jab main shahr ko barbád karne áyá thá; aur yih royaten us royá kí mánind thín, jo main ne nahr i Kibár ke kanáre par dekhí thí; tab main munh ke bal girá. 4 Aur KHUDÁWAND ká jalál us pháṭak kí ráh se jis ká ruḡh mashriq kí taraf hai, haikal men dákhil húa. 5 Aur rúh ne mujhe uṭhákár andarúni sahn men pahunchá diyá, aur kyá dekhtá hún, ki haikal KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr hai. 6 Aur main ne kisi kí áwáz suní, jo haikal men se mere sáth báten kartá thá; aur ek shaḡhs mere pás khará thá. 7 Aur us ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, yih merí takht-

gáh, aur mere pánwon kí kursí hai, jahán main baní Isráil ke darmiyán abad tak rahúngá; aur baní Isráil, aur un ke bádsháh, phir kabhí mere muqaddas nám ko apní badkárí, aur apne bádsháhon kí láshon se un ke marne par nápak na karenge; 8 kyünki wuh apne ástáne mere ástánon ke pás aur apní chaukhaṭen merí chaukhaṭon ke pás lagáte the, aur mere aur un ke darmiyán sirf ek díwár thí: unhon ne apne un ghinaune kámon se jo unhon ne kiye mere muqaddas nám ko nápak kiyá; is liye main ne apne qahr men un ko halák kiyá. 9 Pas ab wuh apní badkárí aur apne bádsháhon kí láshon mujh se dúr kar den, to main abad tak un ke darmiyán rahúngá.

10 Ai ádamzád, tú baní Isráil ko yih ghar dikhá, táki wuh apní badkirdári se sharminda ho jáen, aur is namúne ko nápen. 11 Aur agar wuh apne sab kámon se pashemán hon, to us ghar ká naqsha, aur us kí tartib, aur us ke maḡhárij o madákhil, aur us kí tamám shakl aur us ke kull ahkám, aur us kí púri waza', aur tamám qawánnín un ko dikhá, aur un kí ánkhoñ ke samne is ko likh, táki wuh us ká kull naqsha, aur us ke tamám ahkám ko mánkar un par 'amal karen. 12 Is ghar ká qánún yih hai; ki us kí tamám sarhadden pahár kí choṭí par aur us ke girdágird niháyat muqaddas hongí. Dekh, yihí is ghar ká qánún hai.

13 Aur háth ke náp se mazbah ke yih náp hain: aur is háth kí lambái ek háth chár ungal hai; páya ek háth ká hogá, aur chaurái ek háth aur us ke girdágird bálisht bhar chaurá hashiya; aur mazbah ká páya yihí hai. 14 Aur zamín par ke is páye se lekar niche kí kursí tak do háth, aur us kí chaurái ek háth, aur chhoṭí kursí se baṡí kursí tak chár háth, aur chaurái ek háth. 15 Aur úpar ká mazbah chár háth ká hogá, aur mazbah ke úpar chár síng honge. 16 Aur mazbah bárah háth lambá hogá, aur bárah háth chaurá murabba'. 17 Aur kursí chaudah háth lambí, aur chaudah háth chaurí murabba'; aur girdágird us ká kanára ádhá háth; aur us ká páya girdágird ek háth, aur us ká zína mashriqrú hogá.

18 Aur us ne mujh se kahá, ki Ai ádamzád, KHUDÁWAND KHUDÁ yúq

farmatá hai, ki Mazbah ke yih ahkám us roz jári hongé, jab wuh use banáenge, táki us par sokhtani qurbáni charháen, aur us par lahú chhirkén. 19 Aur tú Láwí káhinon ko, jo Sadoq kí nasl se hain, jo meri khidmat ke liye mere huzúr áte hain, khatá kí qurbáni ke liye bachhrá dená, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 20 Aur tú us ke khún men se lená, aur mazbah ke charon sington par, us kí kursi ke charon konon par, aur us ke chaugird ke háshiye par lagána : isí tarah kaffára dekar use pák o sáf karná. 21 Aur khatá kí qurbáni ke liye bachhrá lená, aur wuh ghar kí muqarrarí jagah men maqdis ke báhar jaláyá jáegá. 22 Aur tú dúsre din ek be'aib bakrá khatá kí qurbáni ke liye charháen, aur wuh mazbah ko kaffára dekar usí tarah pák karenge, jis tarah bachhre se pák kiyá thá. 23 Aur jab tú use pák kar chuke, to ek be'aib bachhrá aur galle ká ek be'aib mendhá charháen. 24 Aur tú un ko KHUDÁWAND ke huzúrláná, aur káhin un par namak chhirkén, aur un ko sokhtani qurbáni ke liye KHUDÁWAND ke huzúr charháen. 25 Aur tú sát din tak har roz ek bakrá khatá kí qurbáni ke liye taiyár kar rakhná; wuh ek bachhrá aur galle ká ek mendhá bhí, jo be'aib hon, taryár kar rakkhen. 26 Sát din tak wuh mazbah ko pák o sáf karenge, aur us ko makhsús karenge. 27 Aur jab yih din pure hongé, to yún hogá, ki áthwen din aur áyanda káhin tumhári sokhtani qurbánion ko, aur tumhári salámatí kí qurbánion ko mazbah par guzránenge; aur main tum ko qubúl karúngá, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai.

44 Tab wuh mujh ko maqdis ke berúni phátak kí ráh se jis ká rukh mashriq kí taraf hai wápas láyá, aur wuh band thá. 2 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Yih phátak band rahegá, aur kholá na jáegá, aur koí insán is se dákhil na hogá, chúnki KHUDÁWAND, Isráil ká Khudá, us se dákhil huá hai, is liye yih band rahegá. 3 Magar farmánrawá, is liye kí farmánrawá hai, KHUDÁWAND ke huzúr rofi kháne ko us men baithegá : wuh is phátak ke ástáne kí ráh se andar áegá, aur isí ráh se báhar jáegá. 4 Phir wuh mujhe shimáli phátak kí ráh se haikal

ke samne láyá : aur main ne nigáh líi aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND ke jalál ne KHUDÁWAND ke ghar ko ma'múr kar diyá, aur main munh ke bal girá. 5 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, Ai ádamzád, khúb gaur kar, aur apní ánkhon se dekh, aur jo kuchh KHUDÁWAND ke ghar ke ahkám o qawánin kí bábat tujh se kahtá hún apne kánon se sun, aur ghar ke madkhal ko aur maqdis ke sab makhwajon ko khayál men rakh. 6 Aur tú baní Isráil ke bági logon se kahná, kí Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Ai baní Isráil, tum apní tamám makrúhát ko apne liye káfi samjho, 7 chunáchi, jab tum meri rofi aur charbí aur lahú guzránté the, to dil ke námakhtún aur jism ke námakhtún ajnabízadon ko mere maqdis men láe, táki wuh mere maqdis men ákar mere ghar ko nápak karen, aur unhon ne tumháre tamám nafratangez kámon ke sabab se mere 'ahd ko torá. 8 Aur tum ne meri muqaddas chizon kí hifázat na kí, balki tum ne gairon ko apní taraf se mere maqdis men nigahban muqarrar kiyá. 9 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Un ajnabízadon men se jo baní Isráil ke darmiyán hain koí dil ká námakhtún, yá jism ká námakhtún ajnabízada mere maqdis men dákhil na hogá. 10 Aur baní Láwí, jo mujh se dúr ho gaye jab kí Isráil gumráh huá, kyúnki wuh apne buton kí pairawí karke mujh se gumráh hue, wuh bhí apní badkirdári kí sazá páenge. 11 Taubhí wuh mere maqdis men khádim hongé, aur mere ghar ke phátakon par nigahbáni karenge, aur mere ghar men khidmatguzári karenge : wuh logon ke liye sokhtani qurbáni aur zabíha zabh karenge, aur un ke samne un kí khidmat ke liye khare rahenge. 12 Chúnki unhon ne un ke liye buton kí khidmat kí, aur baní Isráil ke liye badkirdári men thokar ká bá'is hue; is liye main ne un par háth chaláyá, aur wuh apní badkirdári kí sazá páenge, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 13 Aur wuh mere nazdík na á sakege, kí mere huzúr kahánat karen, na wuh meri muqaddas chizon ke pás áenge, ya'ní páktarin chizon ke pás; balki wuh apní ruswá ufháenge, aur apne ghinaune kámon kí, jo unhon ne kiyé hain, sazá páenge.

14 Taubhi main un ko haikal ki hifazat ke liye, aur us ki tamam khidmat ke liye, aur us sab ke liye jo us men kiyá jaega nigahban muqarrar karunga.

15 Lekin Lawi kahin, ya'ni bani Sadoq jo mere maqdis ki hifazat karte the jab bani Israil mujh se gumrah ho gaye, meri khidmat ke liye mere nazdik aenge, aur mere huzur khare rahenge, taki mere huzur charbi aur lahu guzranen, Khudawand KHUDA farmata hai. 16 Wuh meremaqdis men dakhil honge, aur wuhi khidmat ke liye meri mez ke pas aenge, aur mere amanatdar honge. 17 Aur yun hogá, ki jis waqt wuh andaruni sahn ke phatakon se dakhil honge, to katani poshak se mulabbas honge, aur jab tak andaruni sahn ke phatakon ke darmiyan aur maskan men khidmat karenge, koí uní chiz na pahinenge. 18 Wuh apne siron par katani 'ama-ma, aur kamaron par katani pajama pahinenge, aur jo kuchh pasine ka ba'is ho, use apni kamar par na bandhen. 19 Aur jab beruni sahn men, ya'ni 'awamm ke beruni sahn men, nikal aen, to apni khidmat ki poshak utarkar muqaddas hujron men rakkhenge, aur dusri poshak pahinenge; taki apnelibas se 'awamm ki taqdis na karen. 20 Aur wuh na sir mundenge, aur na bal barhenge, wuh sirf apne siron ke bal katraenge. 21 Aur jab andaruni sahn men dakhil hon, to koí kahin mai na piye. 22 Aur wuh bewa, ya mutallaqa se biyah, na karenge, balki bani Israil ki naski kunwariyon se, ya us bewa se jo kisi kahin ki bewa ho. 23 Aur wuh merelogon ko muqaddas aur 'amm men farq batenge, aur un ko najis aur tahir men imtiyaz karna sikhenge. 24 Aur wuh jhagron ke faisale ke liye khare honge: aur mere ahkam ke mutabiq 'adalat karenge: aur wuh meri tamam muqarrara 'idon men meri shari'at aur mere ain par 'amal karenge, aur mere sabton ko muqaddas janenge. 25 Aur wuh kisi murde ke pas jane se apne ap ko napak na karenge, magar faqat bap, ya man, ya bete, ya beti, ya bhai, ya kunwari bahin ke liye wuh apne ap ko napak kar sakte hain. 26 Aur wuh us ke pak hone ke ba'd us ke liye aur sat din shumár karenge. 27 Aur jis roz wuh maq-

dis ke andar andaruni sahn men khidmat karne ko jae, to apne liye khatá ki qurbani guzranega, Khudawand KHUDA farmata hai. 28 Aur un ke liye ek miras hogi: main hi un ki miras hun: aur tum Israil men un ko koí milkiyat na dena: main hi un ki milkiyat hun. 29 Aur wuh nazr ki qurbani, aur khatá ki qurbani, aur jurm ki qurbani khaenge, aur har ek chiz jo Israil men makhsus ki jae un hi ki hogi. 30 Aur sab pahle phalon ka pahla, aur tumhari tamam chizon ki har ek qurbani kahin ke liye hon; aur tum apne pahle gundhe ate se kahin ko dena, taki tumhare ghar par barakat ho. 31 Par wuh jo ap hi mar gaya ho, ya darandon ka phata hua, kyá parand, kyá charand, kahin use na khaen.

45 Aur jab tum zamin ko qur'a dalkar miras ke liye taqsim karo, to us ka ek muqaddas hissa KHUDAWAND ke huzur hadya dena; us ki lambai pachhis hazar, aur chaurai das hazar hogi; aur wuh apne irdgird ki tamam hudud men muqaddas hogá. 2 Us men se ek qit'a, jis ki lambai panch sau aur chaurai panch sau, jo charon taraf barabar hai, maqdis ke liye hogá, aur us ke ihata ke liye charon taraf pachas pachas hath ki chaurai hogi. 3 Aur tu is paimaish ki pachhis hazar ki lambai aur das hazar ki chaurai napegá; aur us men maqdis hogá, jo nihayat pak hai. 4 Zamin ka yih muqaddas hissa un kahinon ke liye hogá, jo maqdis ke khadim hain, aur jo KHUDAWAND ke huzur khidmat karne ko ate hain, aur yih maqam un ke gharon ke liye hogá, aur maqdis ke liye pak jagah hogi. 5 Aur pachhis hazar lamba, aur das hazar chaura, bani Lawi haikal ke khadimon ke liye hogá, taki bis bastiyon ki jagah ho. 6 Aur tum shahr ka hissa panch hazar chaura, aur pachhis hazar lamba, maqdis ke hadyawale hisse ke pas muqarrar karna; yih tamam bani Israil ke liye hogá. 7 Aur muqaddas hadyawale hisse ki aur shahr ke hisse ki donon taraf, muqaddas hadyawale hisse ke muqabil aur shahr ke hisse ke muqabil, magribi gosha magrib ki taraf, aur mashriqi gosha mashriq ki taraf farmanrawa ke liye hogá; aur lambai men magribi sarhadd se

mashriqí sarhadd tak un hisson men se ek ke muqábil hogá. 8 Isráil ke darániyán, zamín men se, us ká yini hissa hogá, aur mere umará phir mere logon par sitam na karenge; aur zamín ko baní Isráil men, un ke qabáil ke mutábíq taqsim karenge.

9 Khudáwand KHUDÁ yun farmatá hai, ki Ai Isráil ke umará, tumháre liye yihí káfi hai, zulm aur lútmár ko dúr karo, 'adálat o sadáqat ko 'amal men láo, aur mere logon par se apni ziyádatí ko mauqúf karo, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 10 Aur tum purí tarázú aur purá aifah aur purá batt rakkhá karo. 11 Aifah aur batt ek hí wazn ká ho, táki batt men khomar ká daswán hissa ho, aur aifah bhí khomar ká daswán hissa ho: us ká andáza khomar ke mutábíq ho. 12 Aur misqál bis jirah ká ho, aur bis misqál, pachchís misqál, pandrah misqál ká tumhárá máná hogá. 13 Aur hadya jo tum guzránoge so yih hai: gehún ke khomar se aifah ká chhatá hissa, aur jau ke khomar se aifah ká chhatá hissa dená. 14 Aur tel, ya'ni tel ke batt kí bábat yih hukm hai, ki tum kurr men se, jo das batt ká khomar hai, ek batt ká daswán hissa dená, kyunki khomar men das batt hai. 15 Aur galle men se, har do sau píchhe, Isráil kí seráb charágáh ká ek barra nazr kí qurbáni ke liye, aur sokhtaní qurbáni ke liye, aur salámatí kí qurbáni ke liye, táki un ke liye kaffára ho, Khudáwand KHUDÁ farmatá hai. 16 Mulk ke sab log us farmánrawá ke liye jo Isráil men hai yihí hadya denge. 17 Aur farmánrawá sokhtaní qurbánián, aur nazr kí qurbánián, aur tapáwan, 'idon aur naye chánd ke waqton, aur sabton, aur baní Isráil kí tamám muqarrara 'idon men degá; wuh khatá kí qurbáni, aur nazr kí qurbáni, aur sokhtaní qurbáni, aur salámatí kí qurbánián, baní Isráil ke kaffáre ke liye taiyár karegá.

18 Khudáwand KHUDÁ yun farmatá hai, ki Pahle mahíne kí pahlí táríkh ko tum ek be'aib bachhrá lená, aur maqdis ko pák karná: 19 aur káhin khatá kí qurbáni ke bachhre ká lahu legá, aur us men se kuchh maskan ke sutónon par, aur mazbah kí kursí ke cháron konon par, aur andarúni sahn ke darwáze ke chaukhaton par lagáegá. 20 Aur tum mahíne kí sátwín

táríkh ko har ek ke liye jo khatá kare, aur us ke liye bhí jo nádán hai, aisa hí karoge; isí tarah tum maskan ká kaffára diyá karoge. 21 Tum pahle mahíne kí chaudahwín táríkh ko 'id i fasah manána, jo sát din kí 'id hai, aur us men bekhamírí rotí khái jáegí. 22 Aur usí din farmánrawá apne liye, aur tamám ahl i mamlukat ke liye, khatá kí qurbáni ke wáste ek bachhrá taiyár kar rakkhegá. 23 Aur 'id ke sáton din men, wuh har roz ya'ni sát din tak sát be'aib bachhre, aur sát men dhe muhaiyá karegá, táki KHUDÁWAND ke huzúr sokhtaní qurbáni hon; aur har roz khatá kí qurbáni ke liye ek bakrá. 24 Aur wuh har ek bachhre ke liye ek aifah bhar nazr kí qurbáni, aur har ek men dhe ke liye ek aifah, aur fí aifah ek hín tel taiyár karegá. 25 Sátweñ mahíne kí pandrahwín táríkh ko bhí wuh 'id ke liye, jis tarah se us ne in sát dinon men kiyá thá, taiyári karegá, khatá kí qurbáni aur sokhtaní qurbáni, aur nazr kí qurbáni aur tel ke mutábíq.

46 Khudáwand KHUDÁ yun farmatá hai ki Andarúni sahn ká phátak, jis ká rukh mashriq kí taraf hai, kám káj ke chha din band rahegá, par sabbt ke din kholá jáegá, aur naye chánd ke din bhí kholá jáegá. 2 Aur farmánrawá berúni phátak ke ástáne kí ráh se dákhil hogá, aur phátak kí chaukhat ke pás khará rahegá, aur káhin us kí sokhtaní qurbáni, aur us kí salámatí kí qurbánián guzránenge, aur wuh phátak ke ástáne par sijda karke báhar niklegá; par phátak shám tak band na hogá. 3 Aur mulk ke log usí phátak ke darwáze par sabton aur naye chánd ke waqton men KHUDÁWAND ke huzúr sijda kiyá karen. 4 Aur sokhtaní qurbáni, jo farmánrawá sabbt ke din KHUDÁWAND ke huzúr guzránegá, yih hai: chha be'aib barre, aur ek be'aib men dhá; 5 aur nazr kí qurbáni: men dhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye nazr kí qurbáni us kí taufiq ke mutábíq, aur ek aifah ke liye ek hín tel. 6 Aur naye chánd ke roz ek be'aib bachhrá, aur chha barre, aur ek men dhá, sab ke sab be'aib hongé. 7 Aur wuh nazr kí qurbáni taiyár karegá, ya'ni bachhre ke liye ek aifah, aur men dhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye

us kí taufíq ke mutábíq, aur har ek aifah ke liye ek hín tel. 8 Aur jab farmánrawá andar áe, to phátaq ke ástáne kí ráh se dákhil hogá, aur usí ráh se níkgé. 9 Lekin jab mulk ke log muqarrara 'ídon ke waqt KHUDÁWAND ke huzúr házir hongé, to jo shimáli phátaq kí ráh se síjda karne ko dákhil hogá, wuh junúbí phátaq kí ráh se báhar jáégá; aur jo junúbí phátaq kí ráh se andar áta hai, wuh shimáli phátaq kí ráh se báhar jáégá; jis phátaq kí ráh se wuh andar áya, us se wápas na jáégá, balki sídhá apne sámne ke phátaq kí ráh se níkal jáégá. 10 Aur jab wuh andar jáenge, to farmánrawá bhí un ke darmiyán hokar jáégá; aur jab wuh báhar níklenge, to sab ikáthe jáenge. 11 Aur 'ídon, aur mazhabí tahwáron ke waqt men, nazr kí qurbáni bail ke liye ek aifah, aur menhe ke liye ek aifah hogí; aur baron ke liye us kí taufíq ke mutábíq, aur har ek aifah ke liye ek hín tel. 12 Aur jab farmánrawá razá kí qurbáni taiyár kare, ya'ní sokhtaní qurbáni, ya salámatí kí qurbáni KHUDÁWAND ke huzúr razá kí qurbáni ke taur par láe, to wuh phátaq jis ká rukh mashriq kí taraf hai us ke liye kholá jáégá, aur sabt ke dín kí tarah wuh apní sokhtaní qurbáni aur salámatí kí qurbáni guzránegá: tab wuh báhar níkal áegá, aur us ke níkalne ke ba'd phátaq band kiyá jáégá. 13 Tú har roz KHUDÁWAND ke huzúr pahle sál ká ek be'aib barra sokhtaní qurbáni ke liye charháegá; tú har subh charháegá. 14 Aur tú us ke sáth har subh nazr kí qurbáni guzránegá, ya'ní aifah ká chhatá hissa, aur maide ke sáth miláne ko tel ke hín kí ek tihá; dáimí hukm ke mutábíq hamesha ke liye KHUDÁWAND ke huzúr yih nazr kí qurbáni hogí. 15 Isí tarah wuh barre aur nazr kí qurbáni aur tel har subh hamesha kí sokhtaní qurbáni ke liye charháenge.

16 Khudáwand KHUDÁ yún farmátá hai, kí Agar farmánrawá apne beton men se kisi ko koi hadya de, to wuh us kí mirás us ke beton kí hogí; wuh un ká maurúsi mál hai. 17 Par agar wuh apne gulámon men se kisi ko apní mirás men se hadya de, to wuh ázádi ke sál tak us ká hogá,

us ke ba'd phir farmánrawá ká ho jáegá; magar us kí mirás us ke beton ke liye hogí. 18 Aur farmánrawá logon kí mirás men se zulm karke na legá, kí un ko un kí milkíyat se bedákhil kare; par wuh apní hí milkíyat men se apne beton ko mirás degá, táki mere log apní apní milkíyat se judá na ho jáen.

19 Phir wuh mujhe us madkhal kí ráh se, jo phátaq ke pahlú men thá, káhinon ke muqaddas hujron men, jin ká rukh shimál kí taraf thá, láyá, aur kyá dekhtá hún, kí magrib kí taraf píchhe kuchh khálijagah hai. 20 Tab us ne mujhe farmáyá, Dekh, yih wuh jagah hai, jis men káhin jurm kí qurbáni aur khatá kí qurbáni ko josh denge, aur nazr kí qurbáni pakáenge, táki un ko berúni sahn men le jákar logon kí taqdís karen. 21 Phir wuh mujhe berúni sahn men láyá, aur sahn ke cháron konon kí taraf mujhe le gayá, aur dekho, sahn ke har ek kone men ek áur sahn thá. 22 Sahn ke cháron konon men chálís chálís háth lambe, aur tis tis háth chauré sahn muttasil the; yih cháron kone wále ek hí náp ke the. 23 Aur un ke girdágird, ya'ní un cháron ke girdágird, díwárhí, aur cháron taraf díwár ke níche chúlhe bane the. 24 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Yih chúlhe hain, jahán haikal ke khádim logon ke zabíthe ubálenge.

47 Phir wuh mujhe haikal ke darwáze par wápas láyá, aur kyá dekhtá hún, kí haikal ke ástáne ke níche se pání mashriq kí taraf níkal rahá hai, kyúнки haikal ká sámna mashriq kí taraf thá, aur pání haikal kí dahini taraf ke níche se mazbah ke junúbí jánib se bahtá thá. 2 Tab wuh mujhe shimáli phátaq kí ráh se báhar láyá, aur mujhe us ráh se, jis ká rukh mashriq kí taraf hai, berúni phátaq par wápas láyá, ya'ní mashriq rúya phátaq par, aur kyá dekhtá hún, kí dahini taraf se pání jári hai. 3 Aur us mard ne, jis ke háth men paimáish kí dorí thí, mashriq kí taraf barhkar hazár háth nápá, aur mujhe pání men se chaláyá, aur pání takhnon tak thá. 4 Phir us ne hazár háth áur nápá, aur mujhe pání men se chaláyá, aur pání ghatnon tak thá; phir us ne ek hazár áur nápá, aur mujhe us men se chaláyá, aur pání kamar tak thá.

5 Phir us ne ek hazár áur nápa, aur wuh aisá daryá thá, kí main use 'ubúr nahín saktá thá : kyúnki pání charhkar tairne ke darje ko pahunch gayá, aur aisá daryá ban gayá jis ko 'ubúr karná mumkin na thá. 6 Aur us ne mujh se kahá, Ai ádamzád, kyá tú ne yih dekhá? Tab wuh mujhe láyá, aur daryá ke kanáre par wápas pahuncháyá. 7 Aur jab main wápas áyá, to kyá dekhtá hún, kí daryá ke kanáre donon taraf bahut se darakht hain. 8 Tab us ne mujhe farmáyá, kí Yih pání mashriqí 'iláqe kí taraf bahtá hai, aur maidán men se hokar samundar men já miltá hai, aur samundar men milte hí us ke pání ko shírín kar degá. 9 Aur yún hogá, kí jahán kahín yih daryá pahunchegá, har ek chalne phirne-wálá jándárzindarahegá, aur machhliyon kí barí kasrat hogí; kyúnki yih pání wahán pahunchá, aur wuh shírín ho gayá, pas jahán kahín yih daryá pahunchegá zindagi bakhshegá. 10 Aur yún hogá kí máhígír us ke kanáre khare rahenge; 'Ain Jaddí se, 'Ain 'Ajlaím tak jál bichháne kí jagah hogí; us kí machhliyan apní apní jins ke mutábiq bare samundar kí machhliyon kí mánind kasrat se hongí. 11 Lekin us kí kich kí jagahen aur daldalen shírín na kí jáengí; wuh namakzár hí rahengí. 12 Aur daryá ke qaríb, us ke donon kanáron par har qism ke mewadár darakht ugenge, jin ke patte kabhí na murjháenge, aur jin ke mewe kabhí mauqúf na hongé; wuh har mahíne naye mewe láenge, kyúnki un ká pání maqdis men se jári hai; aur un ke mewe kháne ke liye, aur un ke patte dawá ke liye hongé.

13 Khudáwand KHUDÁ yún farmatá hai, kí Yih wuh sarhadd hai, jis ke mutábiq tum zamín ko taqsim karoge, táki Isráíl ke bárah qabílon kí mirás ho. Yúsuf ke liye do hisse hongé. 14 Aur tum sab yaksán use mirás men páoge, jis kí bábat main ne qasam khái kí tumháre bápádá ko dún; aur yih zamín tumhári mirás hogí. 15 Aur zamín kí hudúd yih hongí: shimál kí taraf bare samundar se lekar Hatlún se hotí húi Sidád ke madkhal tak; 16 Hamát, Bírútah, Sibraím jo Damishq kí sarhadd aur Hamát kí sarhadd ke

darmiyán hai; aur Hasarhattikún jo Haurán ke kanáre par hai. 17 Aur samundar se sarhadd yih hogí, ya'ní Hasar 'Enán, Damishq kí sarhadd, aur shimálí atráf, Hamát kí sarhadd. Shimálí jánib yihí hai. 18 Aur mashriqí sarhadd Haurán, aur Damishq, aur Jili'ád ke darmiyán se, aur Isráíl kí sarzamín ke darmiyán se Yardan par hogí; shimálí sarhadd se mashriqí samundar tak nápná. Mashriqí jánib yihí hai. 19 Aur junúb kí taraf junúbí sarhadd yih hai, ya'ní Tamar se, Maríbot ke Qádis ke pání se, aur nahr i Misr se hokar bare samundar tak. Junúbí jánib yihí hai. 20 Aur usí sarhadd se Hamát ke madkhal ke muqábil bará samundar magribí sarhadd hogá. Magribí jánib yihí hai. 21 Isí tarah tum qabáil i Isráíl ke mutábiq zamín ko ápas men taqsim karoge. 22 Aur yún hogá kí tum apne aur un begánon ke darmiyán, jo tumháre sáth baste hain, aur jin kí aulád tumháre darmiyán paidá húi jo tumháre liye desí baní Isráíl kí mánind hongé, mirás taqsim karne ke liye qur'a dáloge; wuh tumháre sáth qabáil i Isráíl ke darmiyán mirás páenge. 23 Aur yún hogá kí jis jis qabíle men koí begána bastá hogá, usí men tum use mirás doge, KHUDÁwand KHUDÁ farmatá hai.

48 Aur qabílon ke nám yih hain. Intihái shimál par Hatlún ke ráste ke sáth sáth Hamát ke madkhal se hote húe, Hasar 'Enán tak jo Damishq kí shimálí sarhadd par Hamát ke pás se mashriq se magrib tak, Dán ke liye, ek hissa. 2 Aur Dán kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, A'shar ke liye ek hissa. 3 Aur A'shar kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Naftáli ke liye ek hissa. 4 Aur Naftáli kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Munassí ke liye ek hissa. 5 Aur Munassí kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Ifráím ke liye ek hissa. 6 Aur Ifráím kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Rúbin ke liye ek hissa. 7 Aur Rúbin kí sarhadd se muttasil, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Yahúdáh ke liye ek hissa.

8 Aur Yahúdáh kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, hadye ká hissa hogá, jo tum waqf karogé, us kí chauráí pachchís hazár, aur lambáí báqí hisson men se ek ke barábar, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak : aur maqdis us ke wasat men hogá. 9 Hadye ká hissa, jo tum KHUDÁWAND ke liye waqf karogé, pachchís hazár lambá aur das hazár chaurá hogá. 10 Aur yih muqaddas hadye ká hissa un ke liye, hán, káhinon ke liye hogá; shimál kí taraf pachchís hazár us kí lambáí hogí, aur das hazár us kí chauráí magrib kí taraf, aur das hazár us kí chauráí mashriq kí taraf, aur pachchís hazár us kí lambáí junúb kí taraf; aur KHUDÁWAND ká maqdis us ke wasat men hogá. 11 Yih un káhinon ke liye hogá jo Sadoq ke beton men se muqaddas kiye gaye hain, jinhon ne merí amánatdári kí, aur gumráh ná hue, jab baní Isráíl gumráh ho gaye, jaise baní Láwí gumráh hue. 12 Aur zamín ke hadye men se baní Láwí ke hisse se muttasíl, yih un ke liye hadya hogá, jo niháyat muqaddas thahregá. 13 Aur káhinon kí sarhadd ke muqábil baní Láwí ke liye ek hissa hogá pachchís hazár lambá, aur das hazár chaurá; us kí kull lambáí pachchís hazár, aur chauráí das hazár hogí. 14 Aur wuh us men se na bechen, aur na badlen, aur na zamín ká pahlá phal apne qabze se nikalne den; kyunki wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai. 15 Aur wuh pánch hazár kí chauráí ká báqí hissa us pachchís hazár ke muqábil bastí aur us kí nawáhi ke liye 'ámm jagah hogí; aur shahr us ke wasat men hogá. 16 Aur us kí paimáish yih hogí: shimál kí taraf chár hazár pánch sau, aur junúb kí taraf chár hazár pánch sau, aur mashriq kí taraf chár hazár pánch sau, aur magrib kí taraf chár hazár pánch sau. 17 Aur shahr kí nawáhi shimál kí taraf do sau pachás, aur junúb kí taraf do sau pachás, aur mashriq kí taraf do sau pachás, aur magrib kí taraf do sau pachás. 18 Aur muqaddas hadye ke muqábil báqí lambáí mashriq kí taraf das hazár, aur magrib kí taraf das hazár hogí, aur wuh muqaddas hadye ke muqábil hogí aur us ká hásil un kí

khurák ke liye hogá jo shahr men kám karte hain. 19 Aur shahr men kám karnewále Isráíl ke sab qabílog men se us men káshtkári karenge. 20 Hadye ke tamám hisse kí lambáí pachchís hazár, aur chauráí pachchís hazár hogí; tum muqaddas hadye ke hisse ko murabba shakl men shahr kí milkiyat ke sáth waqf karogé.

21 Aur báqí jo muqaddas hadye ká hissa aur shahr kí milkiyat kí donon taraf jo hadye ke hisse ke pachchís hazár ke muqábil mashriq kí taraf, aur pachchís hazár ke muqábil magrib kí taraf, farmánrawá ke hisson ke muqábil hai, wuh farmánrawá ke liye hogá: aur wuh muqaddas hadye ká hissa hogá: aur muqaddas maskan us ke wasat men hogá. 22 Aur baní Láwí kí milkiyat se, aur shahr kí milkiyat se jo farmánrawá kí milkiyat ke wasat men hai, Yahúdáh kí sarhadd aur Binyamín kí sarhadd ke darmiyán farmánrawá ke liye hogí.

23 Aur báqí qabáil ke liye yún hogá: kí mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak Binyamín ke liye ek hissa. 24 Aur Binyamín kí sarhadd ke muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Shama'un ke liye ek hissa hogá. 25 Aur Shama'un kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Ishkár ke liye ek hissa hogá. 26 Aur Ishkár kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Zabúlún ke liye ek hissa hogá. 27 Aur Zabúlún kí sarhadd se muttasíl, mashriqí sarhadd se magribí sarhadd tak, Jadd ke liye ek hissa hogá. 28 Aur Jadd kí sarhadd se muttasíl, junúb kí taraf junúbí kanáre kí sarhadd Tamar se lekar Maribot Qádis ke pání se nahr í Misr se hokar bare samundar tak hogí. 29 Yih wuh sarzamin hai, jis ko tum mírás ke liye qur'a dalkar qabáil í Isráíl men taqsim karogé, aur yih un ke hisse hain, KHUDÁWAND KHUDÁ farmatá hai.

30 Aur shahr ke makhárij yih hain, shimál kí taraf kí paimáish chár hazár pánch sau: 31 aur shahr ke phá-
tak qabáil í Isráíl se námzad hongé; tin phátak shimál kí taraf: ek phátak Rúbin ká, ek Yahúdáh ká, ek Láwí ká: 32 aur mashriq kí taraf kí paimáish chár hazár pánch sau; aur

tín pháṭak : ek pháṭak Yúsuf ká, ek Binyamín ká, aur ek Dán ká : 33 aur junáb kí taraf kí paimáish chár hazár páñch sau; aur tín pháṭak : ek Shepa'un ká, ek Ishkár ká, aur ek Zabúlún ká : 34 aur magrib kí

taraf kí paimáish chár hazár páñch sau aur tín pháṭak; ek Jadd ká, ek A'shar ká, aur ek Naftálí ká. 35 Us ká muhít aṭháraḥ hazár : aur shahr ká nám usí dín se yih hogá, kí KHUDÁWAND wahán hai.

DA'NI'EL

1 Sháh i Yahúdáh Yahúyaqím kí saltanat ke tísre sál men sháh i Bábul Nabúkadnazar ne Yarúshalem par charháí karke us ká muhásarakiyá. 2 Aur KHUDÁWAND ne sháh i Yahúdáh Yahúyaqím ko, aur Khudá ke ghar ke ba'z zurúf ko us ke hawále kar diyá, aur wuh un ko Sin'ár kí sarzamín men apne butkháne men le gayá; chunánchi us ne zurúf ko apne but ke khazáne men dákhil kiyá. 3 Aur bádsháh ne apne khwájasaráon ke sardár Aspanaz ko hukm kiyá, kí baní Isráíl men se aur bádsháh kí nasl men se aur shurafá men se logon ko házir kare; 4 wuh be'aib jawán, balki khúbsúrat aur hikmat men máhir, aur har tarah se dámeshwar, aur sáhib i 'ilm hon, jin men yih liyáqat ho, kí sháhi qasr men khare rahen, aur wuh un ko Kasdion ke 'ilm, aur un kí zabán kí ta'lim de. 5 Aur bádsháh ne un ke liye sháhi khurák men se, aur apne pine kí mai men se rozána wazifa muqarrar kiyá, kí tín sál tak un kí parwarish ho, táki is ke ba'd wuh bádsháh ke huzúr khare ho saken. 6 Aur un men baní Yahúdáh men se Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel aur 'Azariyáh the. 7 Aur khwájasaráon ke sardár ne un ke nám rakkhe; us ne Dániel ko Beltashazar, aur Hananiyáh ko Sadrak, aur Mísáel ko Mísak, aur 'Azariyáh ko 'Abad Najú kahá. 8 Lekin Dániel ne apne dil men iráda kiyá, kí apne ap ko sháhi khurák se, aur us kí mai se jo wuh pítá thá nápak na kare, is liye us ne khwájasaráon ke sardár se darkhwást kí, kí wuh apne ap ko nápak karne se ma'zúr rakkhá jae. 9 Aur Khudá ne Dániel ko khwájasaráon ke sar-

dár kí nazar men maqbúl o mahbúb thahráya. 10 Chunánchi khwájasaráon ke sardár ne Dániel se kahá, kí Main apne Khudáwánd bádsháh se, jis ne tumhárá khána piná muqarrar kiyá hai, dartá hun. Tumháre chihre us kí nazar men tumháre ham'unron ke chihron se kyún zabún hon, aur yun tum mere sir ko bádsháh ke huzúr khatre men dálo? 11 Tab Dániel ne dároge se, jis ko khwájasaráon ke sardár ne Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel aur 'Azariyáh par muqarrar kiyá thá, kahá, 12 Main terí minnat kartá hun, kí tú das roz tak apne khádimon ko ázmákar dekh, aur kháne ko ság pát aur pine ko páni ham ko dilwá; 13 tab hamáre chihre aur un jawánon ke chihre jo sháhi khána kháte hain tere huzúr dekhe jae. Phir apne khádimon se jo tú munásib samjhe so kar. 14 Chunánchi us ne un kí yih bát qubúl kí, aur das roz tak un ko ázmáyá. 15 Aur das roz ke ba'd un ke chihron par un sab jawánon kí chihron kí nisbat jo sháhi khána kháte the ziyáda raunaq aur tazagí nazar á. 16 Tab dároge ne un kí khurák aur mai ko jo un ke liye muqarrar thí mauqúf kiyá, aur un ko ság pát kháne ko diyá. 17 Tab Khudá ne un eháron jawánon ko ma'rifat aur har tarah kí hikmat aur 'ilm men mahárat bakhshí, aur Dániel har tarah kí royá aur khwab men sahib i fahm thá. 18 Aur jab wuh dín guzar gaye jin ke ba'd bádsháh ke farmán ke mutábíq un ko házir honá thá, to khwájasaráon ká sardár un ko Nabúkadnazar ke huzúr le gayá. 19 Aur bádsháh ne un se guftogú kí, aur un men se Dániel aur Hananiyáh aur Mísáel

aur 'Azariyáh kí mánind koí na thá ; is liye wuh bádsháh ke huzúr khare rahne lage. 20 Aur har tarah kí k̄hiradmandí aur dánishwarí ke báb men jo kuchh bádsháh ne un se púchhá un ko tamám fálgron aur najúmion se jo us ke tamám mulk men the das darja bihtar páyá. 21 Aur Dániel Khoras bádsháh ke pahle sál tak zinda thá.

2 Aur Nabúkadzazar ne apní saltanat ke dúsre sál men, aise k̄hwáb dekhe, jin se us ká dil ghabrá gayá, aur us kí nínd játi rahí. 2 Tab bádsháh ne hukm diyá, kí fálgron, aur najúmion, aur jádúgaron, aur Kasdion ko buláen, kí bádsháh ke k̄hwáb use batáen. Chunánchí wuh áe, aur bádsháh ke huzúr khare húa. 3 Aur bádsháh ne un se kahá, kí Main ne ek k̄hwáb dekhá hai, aur us k̄hwáb ko daryáft karne ke liye merí ján betáb hai. 4 Tab Kasdion ne bádsháh ke huzúr Arámí zabán men 'arz kí, kí Ai bádsháh, abad tak jítá rah. Apne k̄hádimon se k̄hwáb bayán kar aur ham us kí ta'bír karenge. 5 Bádsháh ne Kasdion ko jawáb diyá, kí Main to yih hukm de chuká hún, kí agar tum k̄hwáb na batáo, aur us kí ta'bír na karo, to tukre tukre kiye jáoge, aur tumháre ghar mazbala ho jáenge. 6 Lekin agar k̄hwáb aur us kí ta'bír batáo, to mujh se in'am aur sila aur barí 'izzat hásil karoge; is liye k̄hwáb aur us kí ta'bír mujh se bayán karo. 7 Unhon ne phir 'arz kí, Bádsháh apne k̄hádimon se k̄hwáb bayán kare, to ham us kí ta'bír karenge. 8 Bádsháh ne jawáb diyá, Main k̄húb jántá hún kí tum tálná cháhte ho, kyúnci tum jánte ho kí main hukm de chuká hún. 9 Lekin agar tum mujh ko k̄hwáb na batáoge, to tumháre liye ek hí hukm hai, kyúnci tum ne jhúth aur híle kí báten banáin, táki mere huzúr bayán karo, kí waqt tal jáe. Pas k̄hwáb batáo, to main jánún kí tum us kí ta'bír bhí bayán kar sakte ho. 10 Kasdion ne bádsháh se 'arz kí, Rú e zamín par aisá to koí bhí nahín jo bádsháh kí bát batá sake, aur na koí bádsháh, yá amír, yá hákim aisá húa hai, jis ne kabhí aisá suwál kisí fálgrí, yá najúmi, yá Kasdí se kiyá ho; 11 aur jo bát bádsháh

talab kartá hai niháyat mushkil hai, aur deotáon ke siwá, jin kí sukúnat insán ke sáth nahín, bádsháh ke huzúr koí us ko bayán nahín kar saktá. 12 Is liye bádsháh gazabnák aur saht qahrálúda húa, aur us ne hukm kiyá kí Bábul ke tamám hakímon ko halák karen. 13 So yih hukm já ba já pahunchá, kí hákim qatl kiye jáen. Tab Dániel aur us ke rafiqon ko bhí dhúndhne lage, kí un ko bhí qatl karen. 14 Tab Dániel ne bádsháh ke jilaudaron ke sardár Aryúk ko, jo Bábul ke hakímon ko qatl karne ko niklá thá, k̄hiradmandí aur 'aql se jawáb diyá. 15 Us ne bádsháh ke jilaudaron ke sardár Aryúk se púchhá, kí Bádsháh ne aisá saht hukm kyúnci jaríkiyá? Tab Aryúk ne Dániel se is kí haqíqat kahí. 16 Aur Dániel ne andar jákar bádsháh se 'arz kí, kí Mujhe muhlat mile, to main bádsháh ke huzúr ta'bír bayán karúngá.

17 Tab Dániel ne apne ghar jákar Hananiyáh aur Mísael aur 'Azariyáh apne rafiqon ko ittilá' dí. 18 Táki wuh is ráz ke báb men ásmán ke Khudá se rahmat talab karen, kí Dániel aur us ke rafiq Bábul ke báqi hakímon ke sáth halák na hon. 19 Phir rát ko k̄hwáb men Dániel par wuh ráz khul gayá, aur us ne ásmán ke Khudá ko mubáarak kahá. 20 Dániel ne kahá, Khudá ká nám tá abad mubáarak ho, kyúnci hikmat aur qudrat usí kí hai. 21 Wuhí waqton aur zamánon ko tabdí kartá hai; wuhí bádsháhon ko ma'zúl aur qáim kartá hai; wuhí hakímon ko hikmat, aur dánishmandon ko dánish 'ináyat kartá hai. 22 Wuhí gahrí aur poshída chízon ko záhir kartá hai, aur jo kuchh andhere men hai, use jántá hai; aur núr usí ke sáth hai. 23 Main terá shukr kartá hún, aur terí sitáish kartá hún, ai mere báp dáda ke Khudá, jis ne mujhe hikmat aur qudrat baqshí, aur jo kuchh ham ne tujh se mángá, tú ne mujh par záhir kiyá, kyúnci tú ne bádsháh ká mu'amala ham par záhir kiyá hai. 24 Pas Dániel Aryúk ke pás gayá, jo bádsháh kí taraf se Bábul ke hakímon ke qatl par muqarrar húa thá, aur us se yún kahá, kí Bábul ke hakímon ko halák na kar. Mujhe bádsháh ke huzúr le chal. Main bádsháh ko ta'bír batá dúngá.

25 Tab Aryúk Dániel ko shitábi se bádsháh ke huzúr le gayá, aur 'arz kí, kí Mujhe Yahúdáh ke asíron men ek shakhs mil gayá hai, jo bádsháh ko ta'bir batá degá. 26 Bádsháh ne Dániel se, jis ká laqab Beltashazzar thá, púchhá, Kyá tú us khwáb ko, jo main ne dekhá, aur us kí ta'bir ko mujh se bayán kar saktá hai? 27 Dániel ne bádsháh ke huzúr 'arz kí, kí Wuh bhed jo bádsháh ne púchhá, hukamá, aur najúmí, aur jádúgar, aur fálgir bádsháh ko batá nahín sakte; 28 lekin ásmán par ek Khudá hai, jo ráz kí báten áshkára kartá hai; aur us ne Nabúkadnazar bádsháh par záhir kiyá hai kí ákhirí aiyám men kyá wuqú' men áegá. Terá khwáb aur tere dimági khayál jo tú ne apne palang par dekhe yih hain. 29 Ai bádsháh, tú apne palang par letá húa khayál karne lagá, kí áyande ko kiyá hogá; so wuh, jo rázon ká kholnewálá hai, tujh par záhir kartá hai kí kyá kuchh hogá. 30 Lekin is ráz ke mujh par áshkár hone ká sabab yih nahín, kí mujh men kisi aur zí hayát se ziyáda hikmat hai, balki yih, kí is kí ta'bir bádsháh se bayán kí jáe, aur tú apne dil ke tasawwurat ko pahcháne. 31 Ai bádsháh, tú ne ek barí múrat dekhí. Wuh barí múrat, jis kí raunaq be-niháyat thí, tere sámné khari húi, aur us kí súrat haibatnák thí. 32 Us múrat ká sir khális sone ká thá. Us ká sína aur us ke bázú chándí ke, us ká shikm aur us kí ránen tábbe kí thín; 33 us kí tangeñ lohe kí, aur us ke pángw kuchh lohe ke aur kuchh mittí ke the. 34 Tú use dekhtá rahá, yahán tak kí ek patthar háth lagáe bagair hí káta gayá, aur us múrat ke pángwon par jo lohe aur mittí ke the lagá, aur un ko tukre tukre kar diyá. 35 Tab lohá, aur mittí, aur tábba, aur chándí, aur soná tukre tukre kiye gaye, aur tábistání khálhán ke bhúse kí mánind húe, aur hawá un ko urá le gayí, yahán tak kí un ká pata na milá; aur wuh patthar jis ne us múrat ko torá, ek bará pahar ban gayá, aur tamám zamín men phail gayá. 36 Wuh khwáb yih hai, aur us kí ta'bir bádsháh ke huzúr bayán kartá hún. 37 Ai bádsháh, tú sháhansháh hai, jis ko

ásmán ke Khudá ne bádsháhi o tawánái aur qudrat o shaukat bakhshí hai. 38 Aur jahán kahín baní A'dam sukúnat karte hain, us ne maidán ke charande, aur hawá ke parande tere hawále karke tujh ko un sab ká hákim banáyá hai. Wuh sone ká sir tú hí hai. 39 Aur tere ba'd ek aur saltanat barpá hogí, jo tujh se chhotí hogí, aur us ke ba'd ek aur saltanat tábbe kí, jo tamám zamín par hukúmat karegi. 40 Aur chauthí saltanat lohe kí mánind mazbút hogí, aur jis tarah lohá tor dáltá hai, aur sab chizon par gálib áta hai, hán, jis tarah lohá sab chizon ko tukre tukre kartá aur kucháltá hai, usí tarah wuh tukre tukre karegi, aur kuchal dálegí. 41 Aur jo tú ne dekhá kí us ke pángw aur ungliyan kuchh to kumhár kí mittí kí, aur kuchh lohe kí thín, so us saltanat men tafriqa hogá; magar jaisá kí tú ne dekhá, kí us men lohá mittí se milá húa thá, us men lohe kí mazbúti hogí. 42 Aur chúnki pángwon kí ungliyan kuchh lohe kí aur kuchh mittí kí thín, is liye saltanat kuchh qawí aur kuchh za'if hogí. 43 Aur jaisá tú ne dekhá kí lohá mittí se milá húa thá, wuh baní A'dam se ámekhta hongé, lekin jaise lohá mittí se mel nahín khátá, waise hí wuh bhí báham mel na kháenge. 44 Aur un bádsháhon ke aiyám men ásmán ká Khudá ek saltanat barpá karegá, jo tá abad nest na hogí, aur us kí hukúmat kisi dússi qaum ke hawále na kí jáegi, balki wuh in tamám mamlukaton ko tukre tukre aur nest karegi, aur wuhí abad tak qáim rahegi. 45 Jaisá tú ne dekhá, kí wuh patthar háth lagáe bagair hí pahar se káta gayá, aur us ne lohe, aur tábbe, aur mittí, aur chándí, aur sone ko tukre tukre kiyá, Khudá Ta'álá ne bádsháh ko wuh kuchh dikháyá jo áge ko honewálá hai, aur yih khwáb yaqíni hai, aur is kí ta'bir yaqíni. 46 Tab Nabúkadnazar bádsháh ne munh ke bal girkar Dániel ko sijda kiyá, aur hukm diyá kí use hadya den, aur us ke sámné bakhúr jaláen. 47 Bádsháh ne Dániel se kahá, Fí'lhaqíqat terá Khudá ma'búdon ká ma'búd aur bádsháhon ká Khudáwánd aur bhedon ká kholnewálá hai, kyúnki tú is ráz ko khol

saká. 48 Tab bádsháh ne Dániel ko sarfaráz kiyá, aur use bahut se bare bare tuhfe 'atá kiye, aur us ko Bábul ke tamám súbé par farmán rawái bakhsí, aur Bábul ke tamám hákimon par hukmrání 'ináyat kí. 49 Tab Dániel ne bádsháh se darkhwást kí, aur us ne Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko Bábul ke súbé kí kárpardázi par muqarrar kiyá, lekin Dániel bádsháh ke darbár men rahá.

3 Nabúkadnazar bádsháh ne ek sone kí múrat banwái, jis kí lambái sáth háth aur chaurái chha háth thí, aur use Dúrá ke maldán súbá e Bábul men nasb kiyá. 2 Tab Nabúkadnazar bádsháh ne logon ko bhejá kí názimon, aur hákimon, aur sardáron, aur qázion, aur khazánchion aur mushiron, aur muftion, aur tamám súbon ke mansabdáron ko jama' karen, táki wuh us múrat kí taqdís par házir hon, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá.

3 Tab názim, aur hákim, aur sardár, aur qází, aur khazánchí, aur mushír, aur muftí, aur súbon ke tamám mansabdár us múrat kí taqdís ke liye, jise Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá, jama' hue, aur wuh us múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar ne nasb kiyá thá, khare hue. 4 Tab ek manád ne baland áwáz se pukárkar kahá, Ai logo, ai ummato, aur ai mukhtalif zabáneñ bolnewálo, tumháre liye yih hukm hai, ki 5 jis waqt qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, to us sone kí múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá hai, girkar sijda karo. 6 Aur jo koi girkar sijda na kare, usí waqt ág kí jaltí bháññi men dálá jáegá. 7 Is liye jis waqt sab logon ne qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur har tarah ke sáz kí áwáz suní, to sab logon, aur ummaton, aur mukhtalif zabáneñ bolnewálon ne us múrat ke sámne, jis ko Nabúkadnazar bádsháh ne nasb kiyá thá, girkar sijda kiyá. 8 Pas us waqt chand Kasdion ne ákar Yahúdíon par ilzám lagáyá. 9 Unhon ne Nabúkadnazar bádsháh se kahá, Ai bádsháh, abad tak jítá rah. 10 Ai bádsháh, tú ne yih farmán jári kiyá hai, ki jo koi qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur

barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, girkar sone kí múrat ko sijda kare. 11 Aur jo koi girkar sijda na kare, ág kí jaltí bháññi men dálá jáegá. 12 Ab chand Yahúdí hain, jin ko tú ne Bábul ke súbé kí kárpardázi par mu'aiyan kiyá hai, ya'ni Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú, in ádmion ne, ai bádsháh, terí ta'zim nahín kí. Wuh tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karte, aur us sone kí múrat ko jise tú ne nasb kiyá sijda nahín karte. 13 Tab Nabúkadnazar ne qahr o gazab se hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko házir karen; aur unhon ne un ádmion ko bádsháh ke huzúr házir kiyá. 14 Nabúkadnazar ne un se kahá, Ai Sadrak, aur Mísak aur 'Abad Najú, kyá yih sach hai, ki tum mere ma'búdon kí 'ibádat nahín karte ho, aur us sone kí múrat ko jise main ne nasb kiyá sijda nahín karte? 15 Ab, agar tum musta'idd raho, ki jis waqt qarná, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke sáz kí áwáz suno, to us múrat ke sámne jo main ne banwái hai girkar sijda karo, to bihtar; par agar sijda na karoge, to usí waqt ág kí jaltí bháññi men dále jáoge; aur kaun sá ma'búd tum ko mere háth se chhuráegá? 16 Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ne bádsháh se 'arz kí, kí Ai Nabúkadnazar, is amr men ham tujhe jawáb dená zarúri nahín samajhte. 17 Hamará Khudá, jis kí ham 'ibádat karte hain, ham ko ág kí jaltí bháññi se chhuráne kí qudrat rakhtá hai; aur ai bádsháh, wuhí ham ko tere háth se chhuráegá. 18 Aur nahín to, ai bádsháh, tujhe ma'lúm ho, kí ham tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karenge, aur us sone kí múrat ko, jo tú ne nasb kí hai, sijda nahín karenge. 19 Tab Nabúkadnazar qahr se bhar gayá, aur us ke chihre ká rang Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú par mubaddal huá, aur us ne hukm diyá, kí bháññi kí áñch ma'múl se sát guná ziyáda karen. 20 Aur us ne apne lashkar ke chand zoráwar pahlawánon ko hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko bándhkar ág kí jaltí bháññi men dál den. 21 Tab yih márd apne zérjámon, qamison aur 'amámon samet bándhe gaye,

aur ág ki jaltí bháttí men phenk diye gaye. 22 Pas chúnki bádsháh ká hún tákídí thá, aur bháttí kí árch niháyat tez thí, is liye Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ko utháne-wále ág ke ahú'lon se halák ho gaye. 23 Aur yih tén mard ya'ní Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú bandhe húe ág kí jaltí bháttí men já päre. 24 Tab Nabúkadnazar bádsháh sarásíma hokar jald uthá, aur arkán i daulat se mukhátib hokar kahne lagá, kyá ham ne tén shakhson ko bandhwákar ág men nahín dalwáyá? Unhon ne jawáb diyá, ki Bádsháh ne sach farmáyá hai. 25 Us ne kahá, Dekho, main chár shákhs ág men khule phirte dekhtá hún, aur un ko kuchh zarar nahín pahunchá; aur chauthe kí súrath iláhzáde kí sí hai. 26 Tab Nabúkadnazar ne ág kí jaltí bháttí ke darwáze par ákar kahá, Ai Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú, KHUDÁ Ta'álá ke bando, báhar niklo, aur idharáo. Pas Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ág se nikal áe. 27 Tab názimon, aur hákimon, aur sardáron, aur bádsháh ke mushíron ne faráham hokar un shakhson par nazar kí, aur dekhá ki ág ne un ke badanon par kuchh tásír na kí, aur un ke sir ká ek bál bhí na jaláyá, aur un kí poshák men mutlaq farq na áyá, aur un se ág se jalne kí bú bhí na áttí thí. 28 Pas Nabúkadnazar ne pukárkar kahá, ki Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ká KHUDÁ mubáarak ho, jis ne apná firishta bhejkar apne bandon ko rihái bakhsí, jinhon ne us par tawakkul karke bádsháh ke hukm ko tál diyá, aur apne badanon ko nisár kiyá, ki apne KHUDÁ ke siwá kisé dúsre ma'búd kí 'ibádat aur bandagí na karen. 29 Is liye main yih farmán jarí kartá hún, ki Jo qaum, yá ummat, yá ahl i lugat, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abad Najú ke KHUDÁ ke haqq men koí námúnásib bát kahen, un ke tukre tukre kiye jáenge, aur un ke ghar mazbala ho jáenge. Kyúnki koí dúsra ma'búd nahín, jo is tarah rihái de sake. 30 Phir bádsháh ne Sadrak, aur Mísak aur 'Abad Najú ko súba e Bábul men sarfaráz kiyá.

4 Nabúkadnazar bádsháh kí taraf se tamám logon, ummaton aur ahl i lugat ke liye, jo tamám rú e zamín par sukúnat karte hain.

Tumhári salámatí afzún ho. 2 Main ne munásib jáná, ki un nishanon aur 'ajáib ko záhir karún jo KHUDÁ Ta'álá ne mujh par áshkára kiye hain. 3 Us ke nishán kaise 'azím! aur us ke 'ajáib kaise muhíb hain! us kí mamlukat abadí mamlukat hai, aur us kí saltanat pusht dar pusht.

4 Main Nabúkadnazar apne ghar men mutma'inn, aur apne qasr men kámrán thá. 5 Main ne ek khwáb dekhá, jis se main hirásán ho gayá, aur un tasawwurát se, jo main ne palang par kiye, aur un khayálon se jo mere dimág men áe, mujhe pareshání húi. 6 Is liye main ne farmán jarí kiyá ki Bábul ke tamám hakím mere huzúr házir kiye jáen, táki mujh se us khwáb kí ta'bír bayán karen. 7 Chunánchi sáhir, aur najúmí, aur Kasdí, aur fálgir házir húe, aur main ne un se apne khwáb ká bayán kiyá, par unhon ne us kí ta'bír mujh se bayán na kí. 8 A'khirkár Dániel mere sámne áyá, jis ká nám Beltashazzar hai, jo mere ma'búd ká bhí nám hai; us men muqaddas iláhon kí rúh hai; pas main ne us ke rúbarú khwáb ká bayán kiyá, aur kahá, 9 Ai Beltashazzar, sáhiron ke sardár, chúnki main jántá hún, ki muqaddas iláhon kí rúh tujh men hai, aur ki koí ráz kí bát tere liye mushkíl nahín, is liye jo khwáb main ne dekhá, us kí kaiffiyat aur ta'bír bayán kar. 10 Palang par mere dimág kí royá yih thí. Main ne nigáh kí, aur kiyá dekhtá hún, ki zamín ke wasat men ek niháyat únchá darakht hai. 11 Wuh darakht barhá aur mazbút huá, aur us kí choftí ásmán tak pahunchí, aur wuh zamín kí intihá tak díkhái dene lagá. 12 Us ke patte khúshnumá the, aur mewa firáwán thá, aur us men sab ke liye khurák thí. Maidán ke charande us ke sáye men, aur hawá ke parande us kí shákhon par baserá karte the, aur tamám bashar ne us se parwarish pái. 13 Main ne apne palang par apní dimágí roya par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek nigahbán, hán, ek qudsí, ásmán se utrá. 14 Us ne baland áwáz se pukárkar yún kahá, kí Darakht ko káto; us kí shákhon tarásho, aur us ke patte jháro, aur us ká phal bakher do. Charande

us ke niche se chale jāen, aur parānde us kī shākhon par se ūr jāen. 15 Lekin us kī jāron kā kunda zamīn men bāqī rahne do. Hān, lohe aur tāmbe ke bandhan se bandhā hūā maidān kī harī ghās men rahne do, aur wuh āsmān kī shābnam se tar ho, aur us kā hissa zāhin kī ghās men haiwānon ke sāth ho. 16 Us kā dil insān kā dil na rahe, balki us ko haiwān kā dil diyā jāe, aur us par sāt daur guzar jāen. 17 Yih hukm nigahbānon ke faisale se hai, aur yih amr qudsion ke kahne ke mutābiq hai, tāki sab zī hayāt pahchān len kī Khudā Ta'ālā ādmion kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur jis ko chāhtā hai use detā hai, balki ādmion men se adnā ādmī ko us par qāim kartā hai. 18 Main Nabūkādnezar bādshāh ne yih khwāb dekhā hai; ai Beltashazzar, tū us kī ta'bir bayān kar, kyūnki merī mamlukat ke tamām hākim mujh se is kī ta'bir bayān nahin kar sakte; lekin tū kar saktā hai, kyūnki muqaddas ilāhon kī rūh tujh men maujūd hai. 19 Tab Dāni'el, jis kā nām Beltashazzar hai, ek sā'at tak sarāsīma rahā, aur apnē khayālāt men pareshān hūā. Bādshāh ne us se kahā, Ai Beltashazzar, khwāb aur us kī ta'bir se tū pareshān nā ho; Beltashazzar ne jawāb diyā, Ai mere khudāwand, yih khwāb tujh se kīna rakkhnewālon ke liye, aur us kī ta'bir tere dushmanon ke liye ho. 20 Wuh darakht jo tū ne dekhā, kī barhā aur mazbūt hūā, jis kī chōṭī āsmān tak pahunchī, aur zamīn kī intihā tak dīkhāī detā thā, 21 jis ke patte khushnumā the, aur mewa firāwān thā, jis men sab ke liye khurāk thī, jis ke sāye men maidān ke charānde, aur shākhon par hawā ke parānde baserā karte the; 22 ai bādshāh, wuh tū hī hai, jo barhā aur mazbūt hūā; kyūnki terī buzurgī barhī, aur āsmān tak pahunchī; aur terī saltanat zamīn kī intihā tak. 23 Aur jo bādshāh ne dekhā kī ek nigahbān, hān, ek qudsī āsmān se utrā, aur kahne lagā, kī Darakht ko kāṭ dālo, aur use barbād karo, lekin us kī jāron kā kunda zamīn men bāqī rahne do, balki use lohe aur tāmbe ke bandhan se bandhā hūā maidān kī harī ghās men rahne do, kī wuh āsmān kī shābnam se tar ho, aur jab tak us par sāt daur na guzar jāen,

us kā bakhra zamīn ke haiwānon ke sāth ho; 24 ai bādshāh, is kī ta'bir aur Haqq Ta'ālā kā wuh hukm jo bādshāh mere khudāwand ke haqq men fūā hai, yih hai, 25 kī tujhe ādmion men se hānkkar nikāl denge, aur tū maidān ke haiwānon ke sāth rahegā, aur tū bail kī tarah ghās khāegā, aur āsmān kī shābnam se tar hogā, aur tujh par sāt daur guzar jāenge. Tab tujh ko ma'lūm hogā kī Khudā Ta'ālā insān kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur use jis ko chāhtā hai detā hai. 26 Aur yih jo unhon ne hukm kiyā, kī Darakht kī jāron ke kunda ko bāqī rahne do, us kā matlab yih hai, kī jab tū ma'lūm kar chukegā kī bādshāhī kā iqtidār āsmān kī taraf se hai, to tū apnī saltanat par phir qāim ho jāegā. 27 Is liye, ai bādshāh, tere huzūr merī salāh qubūl ho, aur tū apnī khatāon ko sadāqat se, aur apnī badkirdārī ko miskīnon par rāhm karne se, dūr kar. Mumkin hai, kī is se terā itmīnān ziyāda ho. 28 Yih sab kuchh Nabūkādnezar bādshāh par guzrā. 29 Ek sāl ke ba'd wuh Bābul ke shāhī mahall men tahaṭ rahā thā. 30 Bādshāh ne farmāyā, Kyā yih Bābul i'azīm nahin, jis ko main ne apnī tawānāī kī qudrāt se ta'mīr kiyā hai, kī dāru's saltanat, aur mere jāh o jalāl kā nāmūna ho? 31 Bādshāh yih bāt kah hī rahā thā, kī āsmān se āwāz āī, kī Ai Nabūkādnezar bādshāh, tere haqq men yih fatwā hai, kī saltanat tujh se jāṭī rahī, 32 aur tujhe ādmion men se hānkkar nikāl denge, aur tū maidān ke haiwānon ke sāth rahegā, aur bail kī tarah ghās khāegā, aur sāt daur tujh par guzrenge. Tab tujh ko ma'lūm hogā kī Khudā Ta'ālā ādmion kī mamlukat men hukmrānī kartā hai, aur use jis ko chāhtā hai detā hai. 33 Usī waqt Nabūkādnezar bādshāh par yih bāt pūrī hūī, aur wuh ādmion men se nikālā gayā, aur bailon kī tarah ghās khātā rahā, aur us kā badan āsmān kī shābnam se tar hūā, yahan tak kī us ke bāl 'uqāb ke paron kī mānīnd aur us ke nākhun parandon ke chāngul kī mānīnd barh gaye. 34 Aur in aiyām ke guzarne ke ba'd main Nabūkādnezar ne āsmān kī taraf ānkhen uṭhāin, aur merī 'aql mujh men phir āī, aur main ne Haqq Ta'ālā kā shukr kiyā, aur us Haiyū'l qaiyūm kī hamd o sanā kī, jis kī

saltanat abadi, aur jis ki mamlukat pusht dar pusht hai; 35 aur zamin ke tamam bashinde nachiz gine jate hain, aur wuh asmani lashkar aur ahl-i-zamin ke sath jo kuchh chahta hai karti hai, aur koi nahin jo us ka hath rok sake, ya us se kahe, ki Tu kyā karti hai? 36 Usi waqt meri 'aql mujh mein phir aī, aur meri saltanat ki shaukat ke liye merā ru'b aur dabdaba phir mujh mein bahal ho gayā, aur mere mushiron aur amiron ne mujhe phir dhundhā, aur main apni mamlukat mein qa'im hūā, aur meri 'azmat mein afzūni hūi. 37 Ab main Nabūkadnazar asman ke bādshāh ki sitaish aur takrim o ta'zim karti hūn, kyunki wuh apne sab kamon mein rast, aur apni sab rahon mein 'adil hai, aur jo magruri mein chalte hain, un ko zalil kar sakti hai.

5 Belshazzar bādshāh ne apne ek hazar umarā ki ba'i dhūm dhām se ziyāfat ki, aur un ke sāmne mainoshi ki. 2 Belshazzar ne mai se masrūr hokar hukm kiyā, ki sone aur chāndī ke zuruf jo Nabūkadnazar us kā bāp Yarūshalem ki haikal se nikāl lāyā thā, laen; tāki bādshāh aur us ke umarā aur us ki bīwiyān, aur haramen un mein maikhwari karen. 3 Tab sone ke zuruf ko, jo haikal se, ya'ni Khudā ke ghar se, jo Yarūshalem mein hai, le gaye the, lāe; aur bādshāh aur us ke umarā, aur us ki bīwiyon, aur haramon ne un mein mai pi. 4 Unhon ne mai pi, aur sone, aur chāndī, aur pital, aur lohe, aur lakri, aur patthar ke buton ki hamd ki. 5 Usi waqt admi ke hath ki ungliyan zahir hūn, aur unhon ne sham'adan ke muqabil bādshāhi mahall ki diwar ke gach par likhā, aur bādshāh ne hath kā wuh hissa jo likhtā thā dekhā. 6 Tab bādshāh ke chihre kā rang ur gayā, aur us ke khayālāt us ko pareshān karne lage, yahan tak ki us ki kamar ke jor dhile ho gaye, aur us ke ghutne ek dūse se takrane lage. 7 Bādshāh ne chillākar kahā, ki najūmion aur Kasdion aur falgiron ko hāzir karen. Bādshāh ne Bābul ke hakimon se kahā, ki Jo koi is nawishte ko parhe, aur us kā matlab mujh se bayān kare, argawāni khil'at pāegā; aur us ki gardan mein zarrin tauq pahināyā jāegā, aur wuh mamlukat mein tisre darje kā hākim hogā. 8 Tab bād-

shāh ke tamam hakim hāzir hūe, lekin na us nawishte ko parh sake, aur na bādshāh se us kā matlab bayān kar sake. 9 Tab Belshazzar bādshāh bahut ghabrayā, aur us ke chihre kā rang ur gayā, aur us ke umarā pareshān ho gaye. 10 Ab bādshāh aur us ke umarā ki baton sunkar, bādshāh ki wālida jashngāh mein aī, aur kahne lagi, Ai bādshāh, abad tak jita rah; tere khayālāt tujh ko pareshān na karen, aur terā chihra mutagaiyir na ho. 11 Teri mamlukat mein ek shakhs hai, jis mein quddus ilahon ki ruh hai, aur tere bāp ke aiyām mein nūr, aur dānish, aur hikmat, ilahon ki hikmat ki manind, us mein pāi jati thi; aur us ko Nabūkadnazar bādshāh tere bāp ne sāhiron, aur najūmion, aur Kasdion, aur falgiron kā sardār banāyā thā. 12 Kyunki us mein ek fāzil ruh, aur dānish, aur 'aql, aur khwabon ki ta'bir aur 'uqdukushāi, aur hall i mushkilāt hi quwwat thi; usi Dāniel mein jis kā nām bādshāh ne Beltashazzar rakhtā thā. Pas Dāniel ko bulwā; wuh matlab batāegā.

13 Tab Dāniel bādshāh ke huzūr hāzir kiyā gayā. Bādshāh ne Dāniel se pūchhā, Kyā tū wuhī Dāniel hai, jo Yahūdāh ke asron mein se hai, jin ko bādshāh merā bāp Yahūdāh se lāyā? 14 Main ne teri bābat sunā hai, ki ilahon ki ruh tujh mein hai, aur nūr, aur dānish, aur kāmīl hikmat tujh mein hain. 15 Hakīm aur najūmi mere huzūr hāzir kiye gaye, tāki is nawishte ko parhen, aur is kā matlab mujh se bayān karen; lekin wuh is kā matlab bayān nahin kar sake. 16 Aur main ne teri bat sunā hai, ki tū ta'bir aur hall i mushkilāt par qadir hai. Pas agar tū is nawishte ko parhe, aur is kā matlab mujh se bayān kare, to argawāni khil'at pāegā, aur teri gardan mein zarrin tauq pahināyā jāegā, aur tū mamlukat mein tisre darje kā hākim hogā. 17 Tab Dāniel ne bādshāh ko jawāb diyā, ki Terā in'ām tere hi pās rahe, aur apnā sila kisī dūse ko de, taubhi main bādshāh ke liye is nawishte ko parhūngā, aur is kā matlab us se bayān karūngā. 18 Ai bādshāh, Khudā Ta'ālā ne Nabūkadnazar tere bāp ko saltanat, aur hashmat, aur shaukat, aur 'izzat bakhsī. 19 Aur us hashmat ke sabab se jo us ne use bakhsī tamam log, aur ummaten, aur ahl i lugat

us ke huzúr larzán o tarsán hūe. Us ne jis ko cháhá halák kiyá, aur jis ko cháhá zinda rakkhá; jis ko cháhá sarfaráz kiyá, aur jis ko cháhá zalil kiyá. 20 Lekin jab us kí tab'at men ghamand samáyá, aur us ká dil gurúr se sakht ho gayá, to wuh takht i saltanat se utár diyá gayá, aur us kí hashmiat játi rahi. 21 Aur wuh banf A'dam ke darmiyán se háñkar nikál diyá gayá, aur us ká dil haiwánon ká sá baná, aur gorkharon ke sáth rahne lagá, aur use bailon kí tarah ghas khiláthe, aur us ká badan ásmán kí shabnam se tar húa, jab tak us ne ma'lúm na kiyá kí Khudá Ta'álá insán kí mamlukat men hukmrání kartá hai, aur jis ko cháhtá hai us par qáim kartá hai. 22 Lekin tú, ai Belshazzar, jo us ká beṭá hai, báwujúde kí tú is sab se wáqif thá, taubhí tú ne apne dil se 'ájizí na kí; 23 balki ásmán ke Khudáwánd ke huzúr apne ap ko baland kiyá, aur us kí haikal ke zurúf tere pás lée, aur tú ne apne umará, aur apní bíwiyon aur haramon ke sáth un men mai-khwári kí, aur tú ne chándí, aur soñe, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke buton kí hamd kí, jo na dekhte, aur na sunte, aur na jánte hain; aur us Khudá kí tamjíd na kí, jis ke háth men terá dam hai, aur jis ke qábú men terí sab ráheñ hain. 24 Pas us kí taraf se háth ká wuh hissa bheṭá gayá, aur yih nawishta likhá gayá. 25 Aur wuh nawishta yih hai, MINE, MINE, TAQIL, O FARSÍN. 26 Aur us ke ma'ní yih hain, MINE; ya'ní Khudá ne terí mamlukat ká hisáb kiyá, aur use tamám kar dála. 27 TAQIL; ya'ní tú tarázú men tolá gayá, aur kam niklá. 28 FARÍS; ya'ní terí mamlukat munqasim hui, aur Mádíon aur Fársíon ko dí gayí. 29 Tab Belshazzar ne hukm kiyá, aur Dániel ko argawání khil'at pahináyá gayá, aur zarrín tauq us ke gale men dála gayá, aur manádí kará gayí, kí wuh mamlukat men tísre darje ká hákim ho. 30 Usí rát ko Belshazzar Kasdíon ká bádsháh qatlí húa. 31 Aur Dárá Mádí ne básáth barás kí 'umr men us kí saltanat hásil kí.

6 Dárá ko pasandáyá kí mamlukat par ek saur bis názim muqarrar kare, jo tamám mamlukat par hukúmat karen; 2 aur un par tñ

wazír hon, jin men se ek Dániel thá, táki názim un ko hisáb den, aur bádsháh khasárat na utháe. 3 Aur chúnki Dániel men fázil rúh thí, is liye wuh un wazíron aur názimon par sabqat le gayá, aur bádsháh ne cháhá kí use tamám mulk par mukhtár thahráe. 4 Tab un wazíron aur názimon ne cháhá, kí mulkdári men Dániel par qusúr sábit karen, lekin wuh koí mauqa' yá qusúr na pá sake, kyúnki wuh diyánatdar thá, aur us men koí khatá yá taqsír na thí. 5 Tab unhon ne kahá, kí Ham is Dániel ko us ke Khudá kí shari'at ke siwá kisi aur bát men qusúrwár na páenge. 6 Pas yih wazír aur názim bádsháh ke huzúr jama' hūe, aur us se yún kahne lage, kí Ai Dárá bádsháh, abad tak jítá rah. 7 Mamlukat ke tamám wazíron, aur hákimon, aur názimon, aur mushíron, aur sardáron ne báham mashwarat kí hai, kí ek khusrawána áin muqarrar karen, aur ek imtiná'í farmán jári karen, táki, ai bádsháh, tís roz tak jo koí tere siwá kisi ma'búd yá ádmí se koí darkhwást kare, sheron kí mánd men dál diyá jáe. 8 Ab, ai bádsháh, is farmán ko qáim kar, aur nawishte par dastkhatt kar, táki tabdíl na ho, jaise Mádíon aur Fársíon ke áin, jo tabdíl nahín hote. 9 Pas Dárá bádsháh ne us nawishte aur farmán par dastkhatt kar diye. 10 Aur jab Dániel ne ma'lúm kiyá kí us nawishte par dastkhatt ho gaye, to apne ghar men áyá, aur apní koṭhri ká darícha, jo Yarúshalem kí taraf thá, kholkar dín men tñ martaba hasb i ma'múl ghuṭne tekkar Khudá ke huzúr du'á aur us kí shukrguzári kartá rahá. 11 Tab yih loḡ jama' hūe, aur dekhá kí Dániel apne Khudá ke huzúr du'á aur iltimás kar rahá hai. 12 Pas unhon ne bádsháh ke pás ákar us ke huzúr us ke farmán ká yún zikr kiyá, kí Ai bádsháh, kyá tú ne is farmán par dastkhatt nahín kiye, kí tís roz tak jo koí tere siwá kisi ma'búd yá ádmí se koí darkhwást kare, sheron kí mánd men dál diyá jáegá? Bádsháh ne jawáb diyá, kí Mádíon aur Fársíon ke látabdíl áin ke mutábíq yih bát sach hai. 13 Tab unhon ne bádsháh ke huzúr 'arz kí, kí Ai bádsháh, yih Dániel, jo Yahúdáh ke asíron men se hai, na terí parwá kartá hai, aur na us imtiná'í farmán ko jis par tú ne

dashtatt kiyá hai, khátir men láta ~~hai~~ hálki har roz tñ bár du'á kartá hai. 14 Jab bádsháh ne yih báten sanín, to niháyat ranjída huá, aur us ne dámen cháhá ki Dániel ko chhuráe, aur súra dúbne tak us ke chhuráne men koshish kartá rahá. 15 Phir yih log bádsháh ke huzúr faráham hue, aur bádsháh se kahne lage, ki Ai bádsháh, tú samajh le, ki Mádíon aur Fársíon ká áin yún hai, ki jo farmán aur qánún bádsháh muqarrar kare kabhí nahín badaltá. 16 Tab bádsháh ne hukm diyá aur wuh Dániel ko láe, aur sheron kí mánd men dál diyá : par bádsháh ne Dániel se kahá, Terá Khudá, jis kí tú hamesha 'ibádat kartá hai, tujhe chhuráegá. 17 Aur ek patthar lákar us mánd ke munh par rakh diyá gayá, aur bádsháh ne apní aur apne amíron kí muhr us par kar dí, táki wuh bát jo Dániel ke haqq men thahráí gayí thí tabdí na ho. 18 Tab bádsháh apne qasr men gayá, aur us ne sári rát fáqa kiyá, aur musíqí ke sáz us ke sámne na láe, aur us kí nínd játi rahí. 19 Aur bádsháh subh bahút sawere ufhá, aur jaldí se sheron kí mánd kí taraf chalá. 20 Aur jab mánd par pahunchá, to gamnák áwáz se Dániel ko pukará : bádsháh ne Dániel ko khítáb karke kahá, Ai Dániel, zindá Khudá ke bande, kyá terá Khudá, jis kí tú hamesha 'ibádat kartá hai, qádir huá ki tujhe sheron se chhuráe? 21 Tab Dániel ne bádsháh se kahá, Ai bádsháh, abad tak jítá rah. 22 Mere Khudá ne apne firishte ko bhejá, aur sheron ke munh band kar diye, aur unhon ne mujhe zarar nahín pahuncháyá, kyünki main us ke huzúr begunáh sábit huá ; aur tere huzúr bhí, ai bádsháh, main ne khatá nahín kí. 23 Pas bádsháh niháyat shádmán huá, aur hukm diyá ki Dániel ko us mánd se nikálen. Pas Dániel us mánd se nikálá gayá, aur ma'lúm huá, ki use kuchh zarar nahín pahunchá, kyünki us ne apne Khudá par tawakkul kiyá thá. 24 Aur bádsháh ne hukm diyá, aur wuh un shakhson ko, jinhon ne Dániel kí shikáyat kí thí, láe, aur un ke bachchon aur bwiyon samet un ko sheron kí mánd men dál diyá, aur shor un par gálib áe, aur is se peshtar ke mánd kí tah tak pahunchen sheron ne un kí sab háddiyán tor dálin.

25 Tab Dára bádsháh ne sab logon aur qaumon aur ahl i lugat ko, jo rú e zamín par baste the, náma likhá ; Tumbháí salámatí afzún ho. 26 Main yih farmán jári kartá hún, ki merí mamlukat ke har ek súbbe ke log Dániel ke Khudá ke huzúr tarsán o larzán hon ; kyünki wuhízinda Khudá hai, aur hamesha qáim hai, aur us kí saltanat-lázawál hai, aur us kí mamlukat abad tak rahegi. 27 Wuhí chhurátá aur bachátá hai, aur ásmán aur zamín men wuhí nishán aur 'ajáib dikhátá hai. Usí ne Dániel ko sheron ke panjon se chhuráyá hai. Pas yih Dániel Dára kí saltanat aur Khoras Fársí kí saltanat men kám-yáb rahá.

7 Sháh i Bábul Belshazzar ke pahle sál men Dániel ne apne bistar par khwáb men apne sir ke dimági khayálat kí royá dekhí. Tab us ne us khwáb ko likhá, aur un hálát ká mujmal bayán kiyá. 2 Dániel ne yún kahá, ki Main ne rát ko ek royá dekhí, aur kyá dekhtá hún, ki ásmán kí cháron hawáen samundar par zor se chalín ; 3 aur samundar se chár bare haiwán, jo ek dúse se mukhtalif the, nikle. 4 Pahlá sher i babar kí mánind thá, aur 'uqáb ke se bázú rakhtá thá, aur main dekhtá rahá, jab tak us ke par ukhäre gaye, aur wuh zamín se ufháyá gayá, aur ádmí kí tarah pánwon par khará kiyá gayá, aur insán ká dil use diyá gayá. 5 Aur kyá dekhtá hún, ki ek dúsrá haiwán ríchh kí mánind hai, aur wuh ek taraf sídhá khará huá, aur us ke munh men us ke dánton ke darmiyán tin pasliyán thín, aur unhon ne use kahá, ki Úth, aur kasrat se gosht khá. 6 Phir main ne nazar kí, aur kiyá dekhtá hún, ki ek áur haiwán tendúe kí mánind ufhá, jis kí píth par parande ke se chár bázú the, aur us haiwán ke chár sir the ; aur saltanat use dí gayí. 7 Phir main ne rát ko royá men dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí chauthá haiwán haulnák, aur haibatnák, aur niháyat zabardast hai, aur us ke dánt lohe ke aur bare bare the. Wuh nigal játa aur tukre tukre kartá thá, aur jo kuchh báqí bachtá, us ko pánwon se latártá thá, aur yih un sab pahle haiwánon se mukhtalif thá, aur us ke das síng the. 8 Main ne un síngon par gaur se nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki un ke darmiyán se ek

aur chhotá sá síng níklá, jis ke áge pahlon men se tñ síng jar se ukháre gaye : aur kyá dekhtá hún, ki us síng men insán kí sí ánkhen hain, aur ek munh hai jis se ghamand kí báten níkalí hain. 9 Mere dekhte hue takhtlagáe gaye, aur Qadímú'l Aiyám baith gayá. Us ká libás barí sá safed thá, aur us ke sir ke bál khális ún kí mánind the. Us ká takht ág ke shu'le kí mánind thá, aur us ke pahíye jaltí ág kí mánind the. 10 Us ke huzúr se ek átaší daryá jarí thá. Hazáron hazár us kí khidmat men házir the, aur lákhon lákh us ke huzúr khare the : 'adálat ho rahí thí, aur kitáben khulí thín. 11 Main dekh hí rahá thá, kí us síng kí ghamand kí báton kí áwáz ke sabab se mere dekhte hue wuh haiwán mará gayá, aur us ká badan halák karke shu'lazanág men dálá gayá ; 12 aur báqi haiwánon kí saltanat bhí un se le lí gayí, lekin wuh ek zamána aur ek daur zinda rahe. 13 Main ne rát ko royá men dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí ek shakhs ádamzád kí mánind ásmán ke bádalon ke sáth áyá, aur Qadímú'l Aiyám tak pahunchá : wuh use us ke huzúr láe. 14 Aur saltanat, aur hashmat, aur mamlukat use di ayí, táki sab log aur ummaten aur ahlí lugat us kí khidmatguzári karen : us kí saltanat abadí saltanat hai, jo játi na rahegi, aur us kí mamlukat lázawál hogí.

15 Mujh Dániel kí rúh mere badan men malúl hui, aur mere dimág ke khayálat ne mujhe pareshán kar diya. 16 Jo mere nazdik khare the, main un men se ek ke pás gayá, aur us se in sab báton kí haqiqat daryáft kí. Pas us ne mujhe batáyá, aur in báton ká matlab samjhá diya. 17 Yih char bare haiwán char bádsháh hain, jo zamín men barpá hongé. 18 Lekin Haqq Ta'álá ke muqaddas log saltanat leenge, aur abad tak, hán, abadu'l ábádtak us saltanat kemálikraheenge. 19 Tab main ne cháhá kí chauthé haiwán kí haqiqat samjhún, jo un sab se mukhtalíf aur niháyat haulnák thá, jis ke dánt lohe ke, aur nákhun pital ke the, jo nigaltá, aur tukre tukrekartá, aur jo kuchh báqi bachtá, usko pánwon se latártá thá. 20 Aur dassíngon kí haqiqat jo us ke sir par the, aur us síng kí jo níklá aur jis ke áge tin gir gaye, ya'ní jis síng kí

ánkhen thín, aur ek munh thá, jo bare ghamand kí báten kartá thá, aur jis kí súrat us ke sáthiyon se ziyáda ru'bdár thí. 21 Main ne dekhá kí wuh síng muqaddason se jang kartá, aur un par gálib átá rahá, 22 jab tak kí Qadímú'l Aiyám na áyá, aur Haqq Ta'álá ke muqaddason ká insáf na kiyá gayá, aur waqt á na pahunchá, kí muqaddas log saltanat ke málik hon. 23 Us ne kahá, kí Chauthá haiwán dunyá kí chauthí saltanat hai, jo tamám saltanaton se mukhtalíf hai, aur tamám zamín ko nigal jáegi, aur use latárkar tukre tukre karegi. 24 Aur wuh das síng das bádsháh hain, jo us saltanat men barpá hongé : aur un ke ba'd ek áur barpá hogá, aur wuh pahlon se mukhtalíf hogá, aur tñ bádsháhon ko zer karegá. 25 Aur wuh Haqq Ta'álá ke khiláf báten karegá, aur Haqq Ta'álá ke muqaddason ko tang karegá, aur muqarrara anqát o sharí'at ko badalne kí koshtish karegá, aur wuh ek daur aur dauron aur nún daur tak us ke hawále kiye jáenge. 26 Tab 'adálat qáim hogí, aur us kí saltanat us se le lenge, kí use hamesha ke liye nest o nábid karen. 27 Aur tamám ásmán ke níche sab mulkon kí saltanat, aur mamlukat, aur saltanat kí hashmat Haqq Ta'álá ke muqaddas logon ko bakhshí jáegi ; us kí saltanat abadí saltanat hai, aur tamám mamlukaten us kí khidmatguzár aur farmánbardár hongí. 28 Yahán par yih amr tamám huá. Main Dániel apne andeshon se niháyat ghabráyá, aur merá chihra mutagaayir huá, lekin main ne yih bát dil hí men rakkhí.

8 Belshazzar bádsháh kí saltanat ke tisre sál men mujh ko, hán, mujh Dániel ko ek royá nazar áí, ya'ní merí palilí royá ke ba'd. 2 Aur main ne 'álam í royá men dekhá, aur jis waqt main ne dekhá, aisá ma'lúm huá, kí main Sosan ke qasr men thá, jo súba 'Ailám men hai. Phir main ne 'álam í royá hí men dekhá, kí main daryá e U'lái ke kanáre par hún. 3 Tab main ne ánkhu thákar nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí daryá ke pás ek mendhá khará hai, jis ke do síng hain. Donon síng únche the, lekin ek dúsre se bará thá, aur bará dúsre ke ba'd níklá thá. 4 Main ne us mendhe ko dekhá, kí magrib o shimál o junúb kí taraf síng

ma'ni' hai, yahán tak ki na koí jánwar us ke sámnē khará ho saká, aur na koí us se chhurá saká; par wuh jo kuchh chahatá thá kartá thá, yahán tak ki wuh bahut bará ho gayá. 5 Aur main soch hí rahá thá, ki ek bakrá magrib kí taraf se ákar tamám rú e zamin par aisá phirá, ki zamín ko bhí na chhúá, aur us bakre kí donon ánkhoñ ke darmiyán ek 'ajíb síng thá. 6 Aur wuh us do síngwále mendhe ke pás, jise main ne daryá ke kanáre khará dekhá, áyá, aur apne zor ke qahr se us par hamlaáwar húa. 7 Aur main ne dekhá ki wuh mendhe ke qaríb pahunchá, aur us ká gazab us par bharká, aur us ne mendhe ko mará, aur us ke donon síng tor dále, aur mendhe men us ke muqábale kí tab na thá. Pas us ne use zamín par patak diyá, aur use latará, aur koí na thá ki mendhe ko us se chhurá sake. 8 Aur wuh bakrá niháyat buzurg húa, aur jab wuh niháyat zoráwar húa, to us ká bará síng tút gayá, aur us kí jagah char 'ajíb síng ásmán kí charon hawaon kí taraf nikle. 9 Aur un men se ek se ek chhotá síng niklá, jo junúb aur mashriq aur jalálí mulk kí taraf beniháyat barh gayá; 10 aur wuh barhkar ajrámi falak tak pahunchá; aur us ne ba'z ajrámi falak aur sitaron ko zamín par girá diyá, aur un ko latará. 11 Balki us ne ajrámi ke farmánrawá tak apne ap ko baland kiyá; aur us se dáimi qurbání ko chhín liyá, aur us ká maqdis girá diyá. 12 Aur ajrámi khatákári ke sabab se dáimi qurbání samet us ke hawála kiye gaye, aur us ne sachchái ko zamín par patak diyá, aur wuh kámyábí ke sáth yún hí kartá rahá. 13 Tab main ne ek qudsí ko kalám karte suná, aur dúsre qudsí ne usí qudsí se, jo kalám kartá thá, púchhá, ki Dáimi qurbání aur wíran karne-wálí khatákári kí royá jis men maqdis aur ajrámi páemál hote hain, kab tak rahegi? 14 Aur us ne mujh se kahá, ki Do hazár tín sau shám o subh tak; us ke ba'd maqdis pák kiyá jáegá.

15 Phir yún húa, ki jab main, Dániel, ne yih royá dekhí, aur us kí ta'bír kí fikr men thá, to kyá dekhtá hún, ki mere sámnē koí insánsúrat khará hai. 16 Aur main ne U'lái men se ádmi kí áwáz suní, jis ne baland áwáz se kahá, Aí Jabráíl, is shakhs ko is royá ke ma'ni' samjhá de. 17 Chu-

náncí wuh jahán main khará thá nazdik áyá, aur us ke áne se main dar gaya, aur mujh ke bal girá: par us ne mujh se kahá, Aí ádamzád, samajh le, ki yih royá ákhiri zamáne kí bábat hai. 18 Aur jab wuh mujh se báat kar rahá thá, main gáhrí nind men mujh ke bal zamín par pará thá: lekin us ne mujhe pakarkar sídhá khará kiyá. 19 aur kahá, ki Dekh, main tujhe samjháungá, ki qahr ke ákhir men kyá hogá, kyúñki yih amr ákhiri muqarrara waqt kí bábat hai. 20 Jo mendhá tú ne dekhá, us ke donon síng Mádí aur Fárs ke bádsháh hain. 21 Aur wuh jasím bakrá Yúnán ká bádsháh hai, aur us kí ánkhoñ ke darmiyán ká bará síng pahlá bádsháh hai. 22 Aur us ke tút jáne ke ba'd, us kí jagah jo char áur nikle, wuh char saltanaten hain, jo us kí qaum men qaím hongí, lekin un ká iqtidár us ká sá na hogá. 23 Aur un kí saltanat ke ákhiri aiyám men, jab khatákár log hadd tak pahunch jáenge, to ek turshurú aur ramzshinás bádsháh barpá hogá. 24 Yih bará zabar-dast hogá; lekin apní quwwat se nahín; aur 'ajíb tarah se barbád karegá, aur baromand hogá, aur kám karegá, aur zoráwaron aur muqaddas logon ko halák karegá; 25 aur apní chaturái se aise kám karegá ki us kí fitrat ke mansúbe us ke háth men khúb anjám páenge, aur dil men bará ghamand karegá, aur sulh ke waqt men bahuteron ko halák karegá: wuh bádsháhoñ ke bádsháh se bhí muqábala karne ke liye uth khará hogá, lekin beháth hiláe hí shikast kháegá. 26 Aur yih surbh o shám kí royá jo bayán húi, yaqíni hai, lekin tú is royá ko band kar rakh, kyúñki is ká 'iláqa bahut dúr ke aiyám se hai. 27 Aur mujh Dániel ko gash áyá, aur main chand roz tak bímár pará rahá; phir main uthá aur bádsháh ká kár o bár karne lagá; aur main royá se pareshán thá, lekin is ko koí na samjhá.

9 Dára bin Akhasúerus, jo Mádíon kí nasl se thá, aur Kasdíon kí mamlukat par bádsháh muqarrar húa, us ke pahle sál men, 2 ya'ni us kí saltanat ke pahle sál men, main, Dániel ne kitábon men un barason ká hisáb samjhá, jin kí bábat KHUDÁWAND ká kalám Yarmiyáh nabí par názil húa, kí Yarúshalem kí

barbádí par sattar baras púre guz-
renge. 3 Aur main ne Khudáwand
Khudá kí taraf rukh kiyá, aur main
minnat aur munáját karke aur roza
rakhkar aur tát orhkar aur rákh par
baithkar us ká talib húa. 4 Aur
main ne KHUDÁWAND apne Khudá se
du'á kí, aur iqrár kiyá, aur kahá, ki Ai
Khudáwand, 'azím aur muhib Khudá,
tú apne farmánbardár mahabbat
rakhnewálon ke liye apne 'ahd o
rahm ko qáim rakhtá hai; 5 ham ne
gunáh kiyá, ham bargashta húe, ham
ne sharárat kí, ham ne bagáwat kí,
balki ham ne tere ahkám o áin ko
tark kiyá hai; 6 aur ham tere khid-
matguzár nabíon ke shanawá nahín
húe, jinhon ne terá nám lekar hamáre
bádsáhon aur umará se, aur hamáre
bápdádá aur mulk ke sab logon se
kalám kiyá. 7 Ai Khudáwand, sadá-
qat tere liye hai, aur ruswái hamáre
liye, jaise ab Yahúdáh ke logon, aur
Yarúshalem ke báshindon, aur dúr
o nazdik ke tamám baní Isráil ke liye
hai, jin ko tú ne tamám mamálik men
hánk diyá, kyúinki unhon ne tere
khiláf gunáh kiyá. 8 Ai Khudá-
wand, ruswái hamáre liye hai; ha-
máre bádsáhon, hamáre umará, aur
hamáre bápdádá ke liye, kyúinki
ham tere gunahgár húe. 9 Khudá-
wand hamára Khudá rahím o gafúr
hai, agarchi ham ne us se bagáwat
kí. 10 Ham KHUDÁWAND apne
Khudá kí áwáz ke shanawá nahín
húe, ki us kí sharí'at par, jo us ne
apne khidmatguzár nabíon kí ma-
'rifat hamáre liye muqarrar kí, 'amal
karen. 11 Hán, tamám baní Isráil
ne terí sharí'at ko torá, aur bargash-
tagí ikhtiyár kí, táki terí áwáz ke
shanawá na hon: is liye wuh la'nat
aur qasam, jo Khudá ke khádim
Músá kí tauret men marqúm hain,
ham par púri hún, kyúinki ham us
ke gunahgár húe. 12 Aur us ne jo
kuchh hamáre aur hamáre qázíon ke
khiláf, jo hamári 'adálat karte the,
farmáyá thá, ham par balá e 'azím
lákar sábit kar dikháyá, kyúinki jo
kuchh Yarúshalem se kiyá gayá, wuh
tamám jahán men aur kahín nahín
húa. 13 Jaisá Músá kí tauret men
marqúm hai, yih tamám musíbat ham
par áí, taubhí ham ne KHUDÁWAND
apne Khudá se iltijá ná kí, ki ham
apní badkirdári se báz áte, aur terí
sachcháí ko pahchánte. 14 Is liye

KHUDÁWAND ne balá ko nigáh men
rakkhá, aur us ko ham par názil kiyá:
kyúinki KHUDÁWAND hamára Khudá
apne sab kámon men jo wuh kartá
hai sádiq hai, lekin ham us kí áwáz
ke shanawá na húe. 15 Aur ab, ai
Khudáwand, hamáre Khudá, jo zorá-
war bázú se apne logon ko mulk i
Mísr se nikál láyá, aur apne liye
nám paidá kiyá, jaisá áj ke din hai;
ham ne gunáh kiyá, ham ne sharárat
kí. 16 Ai Khudáwand, main terí
minnat kartá hún, ki tú apní tamám
sadáqat ke mutábíq apne qahr o
gazab ko apne shahr Yarúshalem
ya'ní apne koh i muqaddas se mau-
qúf kar: kyúinki hamáre gunáhon aur
hamáre bápdádá kí badkirdári ke
sábab se Yarúshalem aur tere log
apne sab ás páswálon ke nazdik já e
malámat húe. 17 Pas ab, ai ham-
áre Khudá, apne khádim kí du'á aur
iltimás sun, aur apne chihre ko apní
hí khátir apne maqdis par jo wirán
hai jalwagar farmá. 18 Ai mere
Khudá, kán lagákar sun, aur ánkhen
kholkar hamáre wiránon ko aur us
shahr ko jo tere nám se kahlátá hai
dekh, ki ham tere huzúr apní rást-
bázi par nahín, balki terí beuiliyát
rahmat par takiya karke munáját
karte hain. 19 Ai Khudáwand, sun;
ai Khudáwand, mu'áf farmá; ai
Khudáwand, sun le aur kuchh kar; ai
mere Khudá, apne nám kí khátir der
na kar, kyúinki terá shahr aur tere
log tere hí nám se kahláte hain.

20 Aur jab main yih kalitá aur du'á
kartá, aur apne aur apní qaum Isráil
ke gunáhon ká iqrár kartá thá, aur
KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr
apne Khudá ke koh i muqaddas ke
liye munáját kar rahá thá; 21 hán,
main du'á men yih kalí hí rahá thá,
ki wuhí shakhs, Jabráil, jise main
ne shurú 'men royá men dekhá thá,
húkm ke mutábíq tezparwázi kartá
húa áyá, aur shám kí qurbáni guzr-
ahne ke waqt ke qaríb mujhe chhúá;
22 aur us ne mujhe sanjháyá, aur
mujh se báten kún, aur kahá, Ai
Dániel, main ab is liye áyá hún,
ki tujhe dánish o fahm bakhshún.
23 Terí munáját ke shurú hí men
húkm sádir húa, aur main áyá hún
ki tujhe batáún, kyúinki tú bahut
'azíz hai. Pas tú gaur kar, aur royá
ko samajh le. 24 Tere logon aur
tere muqaddas shahr ke liye sattar

hafte muqarrar kiye gaye, ki khatá-kári aur gunáh ká khatíma ho jáe, badkirdári ká kaffára diyá jáe, abadí rástbázi qáim ho, royá o nubuwat par muhr ho, aur páktarín maqám mamsúh kiyá jáe. 25 Pastú ma'lúm kar aur samajh le, ki Yarúshalem kí bahálí aur ta'mír ká hukm sádir hone se mamsúh farmánrawá tak sát hafte aur básath hafte hongé: tab phir bázár ta'mír kiye jáenge, aur fasíl banáí jáegí, magar musíbat ke aiyám men. 26 Aur básath hafton ke ba'd wuh mamsúh qatl kiyá jáegá, aur us ká kuchh na rahegá: aur ek bádsháh áegá, jis ke log shahr aur maqdis ko mismár karenge; aur us ká anjám goyá tífán ke sáth hogá, aur ákhir tak laráí rahegí; barbádí muqarrar ho chukí hai. 27 Aur wuh ek hafte ke liye bahuton se 'ahd qáim karegá, aur nisf hafte men zabshe aur hadye mauqúf karegá, aur fasílon par ujárnewálí makrúhát rakkhí jáengí, yahán tak ki barbádí kamál ko pahunchjáegí, aur wuh balá jo muqarrar kí gayí hai us ujárnewále par wáqí hogí.

10 Sháh i Fárs Khoras ke tísre sál men Dániel par, jis ká nám Beltashazzar rakkhá gayá, ek bát záhir kí gayí, aur wuh bát sach aur barí lashkarkashí kí thí, aur us ne us bát par gaur kiyá, aur us royá ká bhed samjhá. 2 Main Dániel un dinon men tén hafton tak mátam kartá rahá. 3 Na main ne lazíz kháná kháyá, na gosht aur mai ne mere munh men dakhí páyá, aur na main ne tel malá jab tak ki púre tén hafte guzar na gaye. 4 Aur pahle mahíne kí chaubíswín táríkh ko, jab main bare daryá ya'ní daryá e Dajlah ke kanáre par thá, 5 main ne ánkhe usthákar nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki ek shakhs katání pairáhan pahine, aur U'fáz ke kháalis sone ká patká kamar par bándhe khará hai. 6 Us ká badan zabarjad kí mánind, aur us ká chihra bijlí sá thá, aur us kí ánkhen átashí chirágon kí mánind thín. Us ke bázú aur pánw rangat men chamakte húe pítal se the, aur us kí áwáz ambon ke shor kí mánind thí. 7 Main Dániel hí ne yih royá dekhi, kyúnci mere sáthion ne royá na dekhi, lekin un par barí kapkapí tárí húi, aur wuh apne áp ko chhi-

páne ko bhág gaye. 8 So main akelá rah gayá, aur yih bart royá dekhi, aur mujh men tab na rahí; kyúnci merí tazagí pazhmurdagí se badal gayí, aur merí taqat játi rahí. 9 Par main ne us kí áwáz aur báten sunín, aur main us kí áwáz aur báten sunte waqt munh ke bal bhári nínd men par gayá, aur merá munh zamín kí taraf thá. 10 Aur dekh, ek háth ne mujhe chhúá, aur mujhe ghutnon aur hatheliyon par bitháyá. 11 Aur us ne mujh se kahá, Ai Dániel, 'azíz mard, jo báten main tujh se kahtá hún, samajh le, aur sídhá khará ho já, kyúnci ab main tere pás bhejá gayá hún. Aur jab us ne mujh se yih bát kahí, to main kánpotá húa khará ho gayá. 12 Tab us ne mujh se kahá, Ai Dániel, khauf na kar, kyúnci jis roz se tú ne dil lagáyá ki samjhe, aur apne Khudá ke huzúr 'ájízí kare, terí báten suní gayín, aur terí báton ke sabab se main áyá hún. 13 Par Fárs kí mamlukat ke muwakkil ne ikkis din tak merá muqábala kiyá. Phir Mikáel, jo muqarrab frishton men se hai, merí madad ko pahunchá, aur main sháhán i Fárs ke pás ruká rahá. 14 Par ab main is liye áyá hún, ki jo kuchh tere logon par ákhirí aiyám men áne ko hai, tujhe us kí khabar dún, kyúnci hanoz yih royá zamána e daráz ke liye hai. 15 Aur jab us ne yih báten mujh se kahín, main sir jhukákar khámosh ho rahá. 16 Tab kisí ne, jo ádamzád kí mánind thá, mere honthon ko chhúá, aur main ne munh kholá, aur jo mere sámne khará thá, us se kahá, Ai khudáwand, is royá ke sabab se mujh par gam ká hujúm hai, aur main nátawán hún. 17 Pas yih khádim apne khudáwand se kyúnci hamkalám ho saktá hai? Pas main bi'lkull betáb o bedam ho gayá. 18 Tab ek áur ne, jis kí súrat ádmí kí sí thí, ákar mujhe chhúá, aur mujh ko taqwíyat dí; 19 aur us ne kahá, Ai 'azíz mard, khauf na kar; terí salámatí ho, mazbút o tawáná ho. Aur jab us ne mujh se yih kahá, to main ne tawánáí páí, aur kahá, Ai mere khudáwand, farmá, kyúnci tú hí ne mujhe quwwat bakhshí hai. 20 Tab us ne kahá, Kyá tú jántá hai ki main tere pás kis liye áyá hún? Aur ab

main Fárs ke muwakkil se laṛne ko wápas játá hún, aur mere játe hí Yúnán ká muwakkil áegá. 21 Lekin jo kuchh sachchái kí kitáb meṅ likhá hai, tujhe batátá hún, aur tumháre muwakkil Mikáel ke siwá is meṅ merá koí madadgár nahín hai.

11 Aur Dará Mádi kí saltanat ke pahle sál meṅ main hí us ko qáim karne aur taqwíyat dene ko khará húa.

2 Aur ab main tujh ko haqíqat batátá hún. Fárs meṅ abhí tén bádsháh aur barpá hongé, aur chahtíá un sab se ziyáda daulatmand hogá, aur jab wuh apní daulat se taqwíyat páegá, to sab ko Yúnán kí saltanat ke khlíf ubháregá. 3 Lekin ek zabardast bádsháh barpá hogá, jo bare tasallut se hukmrán hogá, aur jo kuchh cháhegá karegá. 4 Aur us ke barpá hote hí us kí saltanat ko zawál áegá, aur ásmán kí cháron hawáon kí atráf par taqsím ho jáegi; lekin na us kí nasi ko milegi, aur na us ká sá iqbal báqi rahegá, balki wuh saltanat jaṛ se ukhar jáegi, aur gairon ke liye hogí. 5 Aur sháh i junúb zor pakregá; aur us ke umará meṅ se ek us se ziyáda iqtidár o ikhtiyár hásil karegá; aur us kí saltanat bahut barí hogí. 6 Aur chand sál ke ba'd wuh ápas meṅ mel karenge, kyúnci sháh i junúb kí beṭí sháh i shimál ke pás áegi, táki ittiháq qáim ho; lekin us meṅ quwwat i bázu na rahegi, aur ná wuh bádsháh qáim rahegá, na us ká iqtidár; balki un aiyám meṅ wuh apne báp aur apne lanewálon aur taqwíyat denewále samet tark kí jáegi. 7 Lekin us kí jaṛon kí ek shákh se ek shakhs us kí jagah barpá hogá. Wuh sipahsálár hokar sháh i shimál ke qil'e meṅ dákhil hogá, aur un par hamla karegá, aur gálib áegá. 8 aur un ke buton aur dháli húi muráton ko sone chándí ke qímatí zurúf samet asír karke Misr ko le jáegá; aur chand sál tak sháh i shimál se dastbardár rahegá. 9 Phir wuh sháh i junúb kí mamlukat meṅ dákhil hogá, par apne mulk ko wápas jáegá. 10 Lekin us ke beṭe barangekhta hongé jo bará lashkar jama' karenge, aur wuh chaṛhái karke phailegá, aur guzar jáegá; aur wuh lautkar us ke qil'e tak laṛenge; 11 aur sháh

i junúb gazabnák hokar niklegá, aur sháh i shimál se jang karegá; aur wuh bará lashkar lekar áegá, aur wuh bará lashkar us ke hawále kar diyá jáegá. 12 Aur jab wuh lashkar paráganda kar diyá jáegá, to us ke dil meṅ ghamand samáegá. Wuh lákhon ko giráegá, lekin gálib na áegá. 13 Aur sháh i shimál phir hamla karegá aur pable se ziyáda lashkar jama' karegá. Aur chand sál ke ba'd bahut se lashkar o mál ke sáth phir hamlaáwar hogá. 14 Aur un dinon meṅ bahutere sháh i junúb par chaṛhái karenge, aur terí qaum ke qazzák bhí uṭhenge, kí us royá ko púra karen; par wuh gir jáenge. 15 Chunánci sháh i shimál áegá, aur damdama bándh-egá, aur hasín shahr le legá; aur junúb kí táqat qáim na rahegi, aur us ke chída mardon meṅ muqábale kí táb na hogí. 16 Aur hamlaáwar jo kuchh cháhegá karegá, aur koí us ká muqábala na kar sakegá. Wuh us jaláli mulk meṅ qiyám karegá, aur us ke háth meṅ tabáhi hogí. 17 Aur wuh yih iráda karegá, kí apní mamlukat kí tamám shaukat ke sáth us meṅ dákhil ho, aur sádiq us ke sáth hongé; wuh kámyáb hogá, aur wuh use jawán kupwári degá, kí us kí barbádí ká bá'is ho; lekin yih tadbír qáim na rahegi, aur us ko is se kuchh fáida na hogá. 18 Phir wuh bahri mamálik ká ruṭh karegá, aur bahut se le legá; lekin ek sardár us kí malámat ko mauqúf karegá, balki use usí ke sir par dálegá. 19 Tab wuh apne mulk ke qil'on kí taraf muregá, lekin thokar khákar gir paregá, aur ma'dúm ho jáegá. 20 Aur us kí jagah ek aur barpá hogá, jo us khusúrat mamlukat meṅ khirájgir ko bhejegá, lekin wuh chand roz meṅ beqahr o jang hí halák ho jáegá. 21 Phir us kí jagah ek páji barpá hogá, jo saltanat kí 'izzat ká haqqdár na hogá, lekin wuh nágahán áegá, aur cháplúsi karke mamlukat par qábiz ho jáegá. 22 Aur wuh sailáb i afwáj ko apne samne ragedegá, aur shikast degá, aur amír i 'ahd ko bhí na chhoregá. 23 Aur jab us ke sáth 'ahd o paimán ho jáegá, to dagábázi karegá, kyúnci wuh barhegá aur ek qalil jamá'at kí madad se iqtidár hásil karegá. 24 Aur

aiyám i amn men mulk ke zarķhez maqámát men dákhil hogá, aur jo kuchh us ko bápádádá aur un ke ábá o ajdád se na huá thá kar dikháegá. Wuh ganímat aur lút aur mál un men taqsím karegá, aur kuchh 'arse tak mazbút qil'on ke khiláf mansúbe bándhegá. 25 Wuh apne zoráwar dil ko ubháregá, ki barí fauj ke sáth sháh i junúb par hamla kare; aur sháh i junúb niháyat bará aur zabardast lashkar lekar us ke muqábale ko niklegá, par wuh na tháhregá; kyünki wuh us ke khiláf mansúbe bándhenge. 26 Balki jo us ká diyá kháte hain wuhí use shikast denge, aur us kí fauj pará-ganda hogí, aur bahut se qatl hongé. 27 Aur in dinon bádsháhon ke dil sharárat kí taraf máil hongé; wuh ek hí dastarkhwán par baithkar jhúth bolenge: par kámyábí na hogí; kyünki khátima muqarrara waqt par hogá. 28 Tab wuh bahut sí ganímat lekar apne mulk ko wapás jáegá; aur us ká dil 'ahd i muqaddas ke khiláf hogá; aur wuh apní marzí purí karke apne mulk ko wapás jáegá. 29 Muqarrara waqt par wuh phir junúb kí taraf khurúj karegá; lekin yih hamla pahle kí mánind na hogá; 30 kyünki ahl i Kittím ke jaház us ke muqábale ko niklenge, aur wuh ranjída hokar muřegá; aur 'ahd i muqaddas par us ká gazab bharkegá, aur wuh us ke mutábiq 'amal karegá, balki wuh muřkar un logon se jo 'ahd i muqaddas ko tark karenge ittifaq karegá. 31 Aur afwáj us kí madad karengí, aur wuh muhkam maqdis ko nápak aur dáimí qurbání ko mauqúf karenge, aur ujárnewálí makruh chíz ko us men nasb karenge. 32 Aur wuh 'ahd i muqaddas ke khiláf sharárat karnewálon ko khushámad karke bargashta karegá; lekin apne Khudá ko pahchánnewále taqwíyat pákar kuchh kar dikháenge. 33 Aur wuh jo logon men ahl i dánish hain bahuton ho ta'lim denge, lekin wuh kuchh muddat tak talwár aur ág aur asíri aur lútmár se tabáhhál rahenge. 34 Aur jab tabáhi men parenge, to un ko thori sí madad se taqwíyat pahunchegí, lekin bahutere khushámadgoi se un men á milenge. 35 Aur ba'z ahl i fahm tabáhhál hongé, táki pák o sáf aur

barráq ho jáen, jab tak ákhiri waqt na á jáe; kyünki yih muqarrara waqt tak multawí hai. 36 Aur bádsháh apní marzí ke mutábiq chalegá, aur takabbur karegá, aur sab ma'búdon se bará banegá, aur Haqq Ta'álá ke khiláf bahut sí hairat-angez báten kahegá, aur iqbálmánd hogá, yahán tak ki qahr kí taskín ho jáegi; kyünki jo kuchh muqarrar ho chuká hai, wáqi' hogá. 37 Wuh apne bápádádá ke ma'búdon kí parwá na karegá, aur na 'auraton kimargúba ko, aur na kisi áur ma'búd ko mánegá, balki apne ap hí ko sab se balá jánegá, 38 aur apne makán par ma'búd i hisár kí ta'zím karegá: aur jis ma'búd ko us ke bápádádá na jánte the, soná aur chándí aur qímatí patthar aur nafís hadye dekar us kí takrím karegá. 39 Wuh begána ma'búd kí madad se muhkam qil'on par hamla karegá; jo us ko qubúl karenge, un ko barí 'izzat bakhshhegá: aur bahuton par hákim banáegá, aur rishwat men mulk ko taqsím karegá. 40 Aur khátima ke waqt men sháh i junúb us par hamla karegá, aur sháh i shimál rath aur sawár aur bahut se jaház lekar girdbád kí mánind us par charh áegá, aur mamálik men dákhil hokar sailáb kí mánind guzregá. 41 Aur jaláli mulk men bhí dákhil hogá, aur bahut se maglúb hojáenge; lekin Adom aur Moáb aur baní 'Ammon ke kháss log us ke háth se chhurá liye jáenge. 42 Wuh dígar mamálik par bhí háth chaláegá: aur mulk i Misr bhí bach na sakegá. 43 Balki wuh sone chándí ke khazánon aur Misr kí tamám nafís chízon par qábiz hogá: aur Lúbí aur Kúshí bhí us ke hamrikáb hongé. 44 Le-kin mashriqí aur shimáli atráf se afwáhen use pareshán karengí, aur wuh bare gazab se niklegá, ki bahuton ko nest o nábud kare. 45 Aur wuh shándár muqaddas pahár aur samundar ke darmiyan sháhi kháime lagáegá; lekin us ká khátima ho jáegá, aur koí us ká madadgár na hogá. 1 Aur us waqt Mikáel muqarrab frishta, jo terí qaum ke farzandon kí himáyat ke liye khará hai uthegá, aur wuh aisí taklíf ká waqt hogá, ki ibtidá e aqwám se us waqt tak kabhi na huá hogá. Aur us waqt

tere logon men se haq ek jis ka nam kitab men likha hoga rihai paega. 2 Aur jo khak men so rahe hain, un men se bahutere jag uthenge; ba'z hayat i abadi ke liye, aur ba'z ruswai aur zillat i abadi ke liye. 3 Aur ahl i danish nur i falak ki manind chamkenge, aur jin ki koshish se bahutere sadiq ho gaye, sitaron ki manind abadu'l abad tak raushan honge. 4 Lekin tu, ai Daniel, in baton ko band kar rakh, aur kitab par akhiri zamane tak muhr laga de. Bahutere is ki taftish o tahqiq karenge, aur danish afzun hogi.

5 Phir main Daniel ne nazar ki, aur kyā dekhtā hūn, ki do shakhs aur khare the, ek darya ke is kanare par, dusra darya ke us kanare par. 6 Aur ek ne us shakhs se, jo katani libas pahine tha, aur darya ke pani par kharā tha, pūchhā, ki In 'ajāib ke anjām tak kitni muddat hai? 7 Aur main ne sunā ki us shakhs ne, jo katani libas pahine tha, jo darya ke pani par kharā tha, donon

hath āsmān ki taraf uthakar Haiy-u'l qaiyum ki qasam khāi, aur kahā, ki Ek daur aur daur aur nim daur; aur jab wuh muqaddas logon ke iqtidar ko nest kar chukenge, to yih sab kuchh pura ho jaega. 8 Aur main ne sunā, par samajh na sakā. Tab main ne kahā, Ai mere khudawand, in ka anjām kiyā hoga? 9 Us ne kahā, Ai Daniel, tu apni rah le, kyunki yih baton akhiri waqt tak band o sar ba muhr rahengi. 10 Aur bahut log pak kiye jaenge, aur saf o barrāq honge; lekin sharif shararat karte rahenge, aur shariron men se koi na samjhega, par danishwar samjhenge. 11 Aur jis waqt se dāimi qurbāni mauqūf ki jaegi, aur wuh ujārnawāli makruh chiz nasb ki jaegi, ek hazar do sau nauwe din honge. 12 Mubarak hai wuh jo ek hazar tin sau paintis roz tak intizar kartā hai. 13 Par tu apni rah le, jab tak ki muddat puri na ho, kyunki tu arām karega, aur aiyām ke ikhtitam par apni miras men uth kharā hoga.

HU'SÍ'A

1 Shāhān i Yahūdāh 'Uzziyāh, aur Yūtām, aur Akhaz, aur Hizqiyāh, aur shāh i Isrāil Yarubī'ām bin Yuās ke aiyām men KHUDAWAND kā kalām Hūsí'a bin Baírī par nāzil huā.

2 Jab KHUDAWAND ne shurū' men Hūsí'a ki ma'rifat kalām kiyā, to us ko farmāyā, ki Já, ek badkār bīwi aur badkārī ki aulād apne liye le; kyunki mulk ne KHUDAWAND ko chhorakar barī badkārī ki hai. 3 Pās us ne jākar Jumar bint Diblāim ko liyā; wuh hāmila hūi, aur beṭā paidā huā. 4 Aur KHUDAWAND ne use kahā, Us kā nām Yazra'el rakh; kyunki main 'anqarīb hī Yāhū ke gharāne se Yazra'el ke khūn kā badla lūngā, aur Isrāil ke gharāne ki saltanat ko tamām karūngā, 5 aur usī waqt Yazra'el ki wādī men Isrāil ki kamān torūngā. 6 Aur wuh phir hāmila hūi, aur beṭī paidā hūi. Aur KHUDAWAND ne use far-

māyā, ki Us kā nām Loruhāmāh rakh; kyunki main Isrāil ke gharāne par phir rahm na karūngā, ki un ko mu'af karūn. 7 Lekin Yahūdāh ke gharāne par rahm karūngā, aur main KHUDAWAND un kā Khudā un ko rihāi dūngā, aur un ko kamān, aur talwār, aur larāi, aur ghoron, aur sawaron ke wasile se nahin chhurā-ūngā. 8 Aur Loruhāmāh kā dūdh chhurāne ke ba'd wuh phir hāmila hūi, aur beṭā paidā huā. 9 Aur us ne farmāyā, ki Us kā nām Lo-ammī rakh; kyunki tum mere log nahin ho, aur main tumhārā nahin hūngā.

10 Taubhī banī Isrāil daryā ki ret ki manind beshumār o beqiyās honge; aur jahān un se yih kahā jāta thā, ki Tum mere log nahin ho, Zinda Khudā ke farzand kahlāenge. 11 Aur banī Yahūdāh aur banī Isrāil baham farāham honge, aur apne liye ek hī sardār muqarrar karenge,

aur is mulk se khurúj karenge ; kyúñ-
ki Yazra'el ká dín 'azím hogá.

2 Apne bháiyon se, 'Ammí ka-
ho ; aur apní bahinon se, Ru-
hámah.

2 Tum apní máñ se hujjat karo ;
kyúñki na wuh merí bÍwí hai, aur na
main us ká shauhar hún : ki wuh
apní badkárí apne sámne se, aur
apní zinákárí apne pistánon se dúr
kare ; **3** aisá na ho ki main use
beparda kar dún, aur us tarah dál
dún jis tarah wuh apní paidáish ke
dín thí, aur us ko biyábán aur
khushk zamín kí mánind banákar
piyás se már dálún. **4** Main us ke
bachchon par rahm na karúngá,
kyúñki wuh halálzáda nahín haiñ.

5 Un kí máñ ne chhinálá kiyá : un
kí wáliba ne rúsiyáhi kí ; kyúñki
us ne kahá, Main apne yáron ke
píchhe jáúngí, jo mujh ko rotí, pání,
aur úní aur katání kapre, aur rogan
o sharbat dete haiñ. **6** Is liye,
dekho, main us kí ráh káñton se
band karúngá, aur us ke sámne dí-
wár baná dúngá, táki use rásta na
mile. **7** Aur wuh apne yáron ke
píchhe jáegí, par un se já na mile-
gí ; aur un ko dhúndhegí, par na
páegí : tab wuh kahegí, Main apne
pahle shauhar ke pás wápas jáúngí ;
kyúñki merí wuh hálat ab se bihtar
thí. **8** Kyúñki us ne na jáná ki
main hí ne use galla o mai aur
rogan diyá, aur sone chándí kí
firáwání bakhshí, jis ko unhon ne
Ba'l par kharch kiyá. **9** Is liye
main apná galla fasl ke waqt aur
apní mai ko us ke mausim men wápas
le lúngá, aur apne úní aur katání
kapre, jo us kí satarposhí karte,
chhin lúngá. **10** Ab main us kí
fálishagari us ke yáron ke sámne
fásh karúngá, aur koí us ko mere
háth se nahín chhuráegá. **11** 'Aláwa
is ke main us kí tamám khushion,
aur jashnon, aur naye chánd aur
sabt ke aiyám, aur tamám mu'aiyan
'idon ko mauqúf karúngá. **12** Aur
main us ke angúr aur anjír ke
darakhton ko jin kí bábat us ne kahá
hai, Yih merí ujrát hai jo mere yáron
ne mujhe dí hai, barbád karúngá, aur
un ko jangal banáúngá, aur janglí
jánwar un ko kháenge. **13** Aur
KHUDÁWAND farmátá hai, Main use
Ba'lím ke aiyám ke liye sazá dúngá,
jin men us ne un ke liye bakhúr

jaláyá ; jab wuh báliyón aur zewarón
se árasta hokar apne yáron ke píchhe
gayí, aur mujhe bhúl gayí. **14** Tau-
bhí main use farefta kar lúngá, aur
biyábán men lákar us se tasallí
kí báten kahúngá. **15** Aur waháñ
se us ke tákistán use dúngá, aur
'Akúr kí wádí bhí, táki wuh ummed
ká darwáza ho, aur wuh waháñ
gáyá karegí, jaise apní jawání ke
aiyám men, aur mulk i Misr se nikal
áne ke dinon men gáyá kartí thí.
16 Aur KHUDÁWAND farmátá hai,
Tab wuh mujhe I'shí kahegí, aur
phir Ba'lí na kahegí. **17** Kyúñki
main Ba'lím ke nám us ke munh se
dúr karúngá, aur phir kabhí un ká
nám na liyá jáegá. **18** Tab main
un ke liye janglí jánwaron aur hawá
ke parandon, aur zamín par rengne-
wálon se 'ahd karúngá : aur kamán,
aur talwár, aur larái ko mulk se nest
karúngá, aur logon ko amn aur
amán se letne ká mauqa' dúngá.
19 Aur tujhe apní abadí námzad
karúngá ; hán, tujhe sadáqat aur
'adálat aur shafaqat o rahmat se
apní námzad karúngá. **20** Main
tujhe wafádári se apní námzad
banáúngá ; aur tú KHUDÁWAND ko
pahchánegí. **21** Aur us waqt main
sunúngá, KHUDÁWAND farmátá hai :
main ásmán kí sunúngá, aur ásmán
zamín kí sunegá ; **22** aur zamín
anáj, aur mai, aur tel kí sunegí, aur
wuh Yazra'el kí sunenge. **23** Aur
main us ko us sarzamin men apne liye
boúngá, aur Lorúhámah par rahm
karúngá, aur Lo'ammí se kahúngá,
Tum mere log ho ; aur wuh kahenge,
Ai hamáre Khudá.

3 KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá,
já, us 'aurat se jo apne yár kí
piyári aur badkár hai, mahabbat
rakh, jis tarah kí KHUDÁWAND baní
Isráil se jo gairma'búdon par nigáh
karte haiñ, aur kishmísh ke kulche
cháhte haiñ mahabbat rakhtá hai.
2 So main ne use pandrah rupaye,
aur deñ khomar jau dekar apne
liye mol liyá, **3** aur us se kahá,
Tú muddat i daráz tak mujh par
qaná'at karegí, aur harámkárí se
báz rahegí, aur kisi dúsre kí bÍwí
na banegí, aur main bhí tere liye
yún hí rahúngá. **4** Kyúñki baní
Isráil bahut dinon tak bádsháh, aur
hákím, aur qurbáni, aur sutún, aur
afod, aur tiráfm ke bagair rahenge :

5 is ke ba'd baní Isráíl rujú' láenge, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko aur apne bádsháh Dáúd ko dhúndhenge; aur ákhirí dinon men darté húe KHUDÁWAND aur us kí mihrbání ke tálib hongé.

4 Ai baní Isráíl, KHUDÁWAND ká kalám suno; kyúnci is mulk ke rahnewálon se KHUDÁWAND ká jhagrá hai; kyúnci yih mulk rástí o shafaqat, aur Khudáshinási se khálf hai. 2 Bádzbání, 'ahdshikaní, aur khúnrezí, aur chorí, aur harámkárí ke siwá áur kuchh nahín hotá; wuh zulm karte hain, aur khún par khún hotá hai. 3 Is liye mulk mátam karegá, aur us ke tamám báshinde janglí jánwaron aur hawá ke parandon samet nálawan ho jáenge, balki samundar kí machhliyán bhí gáib ho jáengi. 4 Taubhí koí dúsre ke sáth bahs na kare, aur na koí use ilzám de; kyúnci tere log un kí mánind hain jo káhin se bahs karte hain. 5 Is liye tú din ko gir paregá, aur tere sáth nabí bhí rát ko giregá, aur main terí mán ko tabáh karúngá. 6 Mere log 'adam i ma'rifat se halák húe; chúnki tú ne ma'rifat ko radd kiyá, is liye main bhí tujh ko radd karúngá, táki tú mere huzúr káhin na ho; aur chúnki tú apne Khudá kí sharí'at ko bhúl gayá hai, is liye main bhí terí aulád ko bhúl jáúngá. 7 Jún jún wuh firáwán húe mere khiláf ziyáda gunáh karne lage; pas main un kí hashmat ko ruswái se badal dálúngá. 8 Wuh mere logon ke gunáh par guzrán karte hain, aur un kí badkirdári ke árzúmand hain. 9 Pas jaisá logon ká hál waisá hí káhinon ká hál hogá; main un kí rawish kí sazá, aur un ke a'mál ká badla un ko dúngá. 10 Chúnki un ko KHUDÁWAND ká khayál nahín, is liye wuh kháenge, par ásúda na hongé; wuh badkárí karenge, lekin ziyáda na hongé. 11 Badkárí, aur mai, aur nayí mai se basírat játi rahtí hai. 12 Mere log apne káth ke putle se suwál karte hain, un ká lañh un ko jawáb detá hai; kyúnci badkárí kí rúh ne un ko gumráh kiyá hai, aur apne Khudá kí panáh ko chhorkar badkárí karte hain. 13 Paharon kí choñyon par wuh qurbánían guzránte hain, aur ñilon

par aur balút o chinár o batam ke niche bakhúr jaláte hain; kyúnci un ká sáya achchá hai; pas bahú beñiyán badkárí kartí hain. 14 Jab tumhári bahú beñiyán badkárí karengi, to main un ko sazá na dúngá; kyúnci wuh áp hí badkaron ke sáth khalwat men játe hain; aur kasbion ke sáth qurbánían guzránte hain; pas jo log dánish se khálf hain, barbád kiye jáenge. 15 Ai Isráíl, agarchi tú badkárí kare, taubhí aisá na ho kí Yahúdáh bhí gunáhgar ho; tum Jiljál men na áo, aur Bait A'wan par na jáo, aur KHUDÁWAND kí hayát kí qasam na kháo. 16 Kyúnci Isráíl ne sarkash bachhiyá kí mánind sarkashí kí hai; ab KHUDÁWAND un ko kusháda jagáh men barre kí mánind charáegá. 17 Ifráim buton se mil gayá hai; use chhor do. 18 Wuh maikhwári se ser hokar badkárí men mashgúl hote hain, us ke hákim ruswáidost hain. 19 Hawá ne use apne dáman men uthá liyá; wuh apní qurbánion se sharminda hongé.

5 Ai káhino, yih bát suno; ai baní Isráíl kán lagáo; ai bádsháh ke gharáne, suno, is liye kí fatwá tum par hai; kyúnci tum Misfáh men phandá, aur Tabúr par dám bane ho. 2 Bági khúnrezí men garq hain; lekin main un sab kí tádíb karúngá. 3 Main Ifráim ko jántá hun, aur Isráíl bhí mujh se chhipá nahín; kyúnci, ai Ifráim, tú ne badkárí kí hai; Isráíl najis húa. 4 Un ke a'mál un ko Khudá kí taraf rujú' nahín hone dete; kyúnci badkárí kí rúh un men maujúd hai, aur wuh KHUDÁWAND ko nahín jánte. 5 Aur fakhr i Isráíl us ke munh par gawáhi detá hai, aur Isráíl aur Ifráim apní badkirdári men girenge, aur Yahúdáh bhí un ke sáth giregá. 6 Wuh apne rewaron aur gallon ke wasile se KHUDÁWAND ke tálib hongé, lekin us ko na páenge; wuh un se dúr ho gayá hai. 7 Unhon ne KHUDÁWAND ke sáth bewafái kí; kyúnci un se ajnabí bachche paidá húe; ab ek mahíne ká 'arsa un kí jáedád samet un ko khá jáegá.

8 Jibi'ah men qarná phúnko, aur Rámah men turhi; Bait A'wan men lalkáro, kí Ai Binyamín, khabardár, píche dekh. 9 Tádíb ke din

Ifráim wíran hogá : jo kuchh yaqínan honewálá hai, main ne Isráílí qabáil ko jatá diyá hai. 10 Yahúdáh ke umará sarhaddon ko sarkánewádon kí mánind hain; main un par apná qahr páni kí tarah undelóngá. 11 Ifráim mazlúm aur fatwá se dabá hai, kyúnci us ne taqáid par qaná'at kí. 12 Pas main Ifráim ke liye kírá húngá, aur Yahúdáh ke gharáne ke liye ghun. 13 Jab Ifráim ne apní bímári, aur Yahúdáh ne apne zakhm ko dekhá, to Ifráim Asúr ko gayá aur us mukhálif bádsháh ke dáwat dí, lekin wuh na tum ko shifá de saktá hai, aur na tumháre zakhm ká indimál kar saktá hai. 14 Kyúnci main Ifráim ke liye sher i babar aur baní Yahúdáh ke liye jawán sher kí mánind húngá; main, hán, main hí phárúngá, aur chalá jáúngá; main uthá le jáúngá, aur koí chhuránewálá na hogá. 15 Main rawána húngá aur apne maskan ko chalá jáúngá, jab tak ki wuh apne gunáhon ká iqrár karke mere chihre ke tálib na hon; wuh apní musíbat men barí sargarmi se mere tálib hongé.

6 A'o, ham KHUDÁWAND kí taraf rujú' karen; kyúnci usí ne phárá hai, aur wuhí ham ko shifá bakhshégá; usí ne mára hai, aur wuhí hamári marhampatí karegá. 2 Wuh do roz ke ba'd ham ko hayát i táza bakhshégá, aur tisre roz uthá khará karegá, aur ham us ke huzúr zindagi basar karenge. 3 A'o, ham daryáft karen, aur Khudá ke 'irfán men taraqqí karen; us ká zuhúr subh kí mánind yaqíni hai, aur wuh hamáre pás barsát kí mánind, ya'ni ákhiri barsát kí mánind jo zamín ko seráb kartí hai, áegá.

4 Ai Ifráim, main tujh se kyá karún? Ai Yahúdáh, main tujh se kyá karún? kyúnci tumhári neki subh ke bádai aur shabnam kí mánind jald játi rahti hai. 5 Is liye main ne un ko nabíon ke wasíle se kát dála, aur apne kalám se qatl kiyá hai; aur merá 'adl núr kí mánind chamaktá hai. 6 Kyúnci main qurban nahín balki rahm pasand kartá hun, aur Khudáshinásí ko neqhtan qurbanon se ziyáda cháhtá hun. 7 Lekin wuh 'ahdshikan admíon kí mánind hain; unhon ne wahán mujh se bewafái kí hai,

8 Jili'ád badkirdári kí bastí hai; wuh khúnálúda hai. 9 Jis tarah se rahzanon ke gol kísi admí kí ghat men baithte hain, usí tarah kahinon kí guroh Sikm kí rah men qatl kartí hai; hán, unhon ne badkári kí hai. 10 Main ne Isráil ke gharáne men ek haulnák chíz dekhí; Ifráim men badkári pái jati hai, aur Isráil najis ho gayá. 11 Ai Yahúdáh, tere liye bhí katái ká waqt muqarrar hai, jab main apne logon ko asiri se wápas láúngá.

7 Jab main Isráil ko shifá bakhshne ko thá, to Ifráim kí badkirdári aur Sámariya kí shararat zahir hui, kyúnci wuh dagá karte the: andar chor ghus áe hain, aur báhar dákuon ká gol lúf rahá hai. 2 Wuh yih nahín sochte ki mujhe un kí sári shararat ma'lúm hai; ab un ke a'mál ne, jo mujh par 'ayan hain, un ko gher liyá hai. 3 Wuh bádsháh ko apní shararat aur umará ko daroggoi se khush karte hain. 4 Wuh sab ke sab badkar hain; wuh us tanúr kí mánind hain jis ko nánbái garm kartá hai, aur áta gúndhne ke waqt se khamír uthne tak ág bharkáne se báz rahtá hai. 5 Hamáre bádsháh ke jashn ke roz umará to garmi e mai se bímár hue, aur wuh thathebazon ke sáth betakalluf huá. 6 Ghat men baithne un ke dil tanúr kí mánind hain: un ká qahr rát bhar sulagta rahtá hai; wuh subh ke waqt ág kí mánind bharaktá hai. 7 Wuh sab ke sab tanúr kí mánind dekhte hain, aur apne qázíon ko khá játe hain; un ke sab bádsháh máre gaye, un men koí na rahá jo mujh se du'á kare. 8 Ifráim दूसरे लोग से मिल जुल गया; Ifráim ek chapáti hai jo ultái na gayi. 9 Ajnabí us kí tawanái ko nigal gaye, aur us ko khabar nahín; aur bál safed hone lage, par wuh bekhabar hai. 10 Aur fakhr i Isráil us ke munh par gawáhi detá hai, taubhi wuh KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf rujú' nahín láe, aur báwujúd is sab ke us ke tálib nahín hue. 11 Ifráim bewuqúf o bedá-nish fakhta hai; wuh Misr kí duhá dete, aur Asúr ko játe hain. 12 Jab wuh jáenge, to main un par apná jál phailá dúngá; un ko hawá ke parandon kí mánind niche-utáúngá, aur jaisá un kí jamá'at sun chuki

hai, un kí tádíb karúngá. 13 Un par afsos! kyúñki wuh mujh se áwára ho gaye; wuh barbád hon! kyúñki wuh mujh se bági húe; agarchi main un ká fitya dená cháhtá hún, wuh mere khiláf daroggoi karte hain. 14 Aur wuh huzúr i qalab ke sáth mujh se faryád nahín karte, balki apne bistarón par pare chilláte hain; wuh anáf aur mai ke liye to jama' ho játe hain, par mujh se bági rahte hain. 15 Agarchi main ne un kí tarbiyat kí, aur un ko qawí bázú kiyá, taubhí wuh mere haqq men badandeshí karte hain. 16 Wuh rujú' hote hain, par Haqq Ta'ála kí taraf nahín; wuh dagá denewálí kamán kí mánind hain; un ke umará apní zabán kí gustákhí ke sabab se tah i teg hongé; is se mulk i Misr men un kí hansí hogí.

8 Turhí apne munh se lagá. Wuh 'uqáb kí tarah KHUDÁWAND ke ghar par tút pará hai: kyúñki unhon ne mere 'ahd se tajáwuz kiyá, aur merí sharí'at ke khiláf chale. 2 Wuh mujhe yún pukárte hain, ki Ai hamáre Khudá, ham baní Isráíl tujhe pahchánte hain. 3 Isráíl ne bhalái ko tark kar diyá: dushman us ká píchhá karenge. 4 Unhon ne bádsháh muqarrar kiye, par merí taraf se nahín; unhon ne umará ko fhahráyá hai, aur main ne un ko na jáná; unhon ne apne sone chándí se but banáe, táki nest o nábud hon. 5 Ai Sámariya, terá bachhrá mardúd hai; merá qahr un par bharká hai; wuh kab tak gunáh se pák na hongé? 6 Kyúñki yih bhí Isráíl hí kí kartút hai; kárigar ne us ko banáyá hai, wuh Khudá nahín; Sámariya ká bachhrá yaqínan tukre tukre kiyá jáegá. 7 Beshakk unhon ne hawá boí, wuh girdbád kátenge; us men danthal na niklegá, na us kí bálón se galla paidá hogá, aur agar paidá bhí ho, to ajnabí use chař kar jáenge. 8 Isráíl niglá gayá; ab wuh qaumon ke darmiyán nápasandída bartan kí mánind hongé. 9 Kyúñki wuh tanhá gorkhar kí mánind Asúr ko chale gaye hain; Ifráím ne ujrát par yár buláe. 10 Agarchi unhon ne qaumon ko ujrát dí hai, taubhí ab main un ko jama' karúngá; aur wuh bádsháh o umará ke bojhr se gamgín hongé. 11 Chúnki Ifráím ne gunahgári ke liye bahut sí qurbángáhen

banáin, is liye wuh qurbángáhen us kí gunahgári ká bá'is hún. 12 Agarchi main ne apní sharí'at ke ahkám ko un ke liye hazárhá bár likhá, par wuh un ko ajnabí khayál karte hain. 13 Wuh mere hadyon kí qurbáníon ke liye gosht guzránte aur kháte hain; lekin KHUDÁWAND un ko qubúl nahín kartá; ab wuh un kí badkirdári ko yád karegá, aur un ko un ke gunáhon kí sazá degá; wuh Misr ko wápas jáenge. 14 Isráíl ne apne kháliq ko farámosh karke butkháne banáe hain; aur Yahúdáh ne bahut se hasín sháhr ta'mír kiye hain: lekin main us ke sháhrón par ág bhejúngá, aur wuh un ke qasron ko bhasam kar degí.

9 Ai Isráíl, dúsrí qaumon kí tarah khushí o shádmání na kar, kyúñki tú ne apne Khudá se bewafái kí hai; tú ne har ek khálíhán men ujrát talásh kí hai. 2 Khálíhán aur mai ke hauz un kí parwarish ke liye káfi na hongé, aur nayí mai kifáyat na karegí. 3 Wuh KHUDÁWAND ke mulk men na basenge; balki Ifráím Misr ko wápas jáegá, aur wuh Asúr men nápak chízen kháenge. 4 Wuh mai ko KHUDÁWAND ke liye na tapáenge, aur wuh us ke maqbúl na hongé: un kí qurbáníán un ke liye nauhagaron kí rotí kí mánind hongí; un ko khánewále nápak hongé: kyúñki un kí rotíyán un hí kí bhúk ke liye hongí; aur KHUDÁWAND ke ghar men dákhíl na hongí. 5 Majma' e muqaddas ke roz, aur KHUDÁWAND kí 'id ke roz kyá karoge? 6 Kyúñki wuh tabáhi ke khauf se chale gaye, lekin Misr un ko sametegá; Mof un ko dafn karegá; un kí chándí ke achchhe khazánon par bichchhú búti qábiz hogí; un ke khaimon men kánpe ugenge. 7 Sazá ke din á gaye, jazá ká waqt á pahunchá; Isráíl ko ma'lúm ho jáegá: ki us kí badkirdári kí kasrat aur 'adawat kí ziyádatí ke bá'is nabí bewuqúf hai; rúhání ádmí díwána hai. 8 Ifráím mere Khudá kí taraf se nigahbán hai: nabí apní tamám ráhon men chirímár ká jál hai; wuh apne Khudá ke ghar men 'adawat hai. 9 Unhon ne apne ap ko niháyat kharáb kiyá, jáisá Jibí'ah ke aiyám men húa thá; wuh un kí badkirdári ko yád karegá aur un ke gunáhon kí sazá degá

10 Main ne Isráil ko biyábání an-guron kí manind páyá; tumháre bándádá ko anjír ke pahle pakke phal kí manind dekhá, jo darakht ke pahle mausim men lagá ho; lekin wuh Ba'í Fagúr ke pás gaye, aur apne ap ko us bá'is i ruswái ke liye maksús kiyá, aur apne us mahbúb kí manind makruh hue.
 11 Ahl i Ifráim kí shaukat parande kí manind ur jáegi; wiládat o hámila ká wujud un men na hogá, aur qarár i haml mauqúf ho jáegá.
 12 Agarchi wuh apne bachchon ko pálen, taubhi main un ko chhin lúnga, táki koí admí baqí na rahe; kyúнки jab main bhí un se dúr ho jáun to un kí hálat qábil i afsos hogí.
 13 Ifráim ko main dekhá hún kí wuh Súr kí tarah nafs jagah men lagáya gayá; lekin Ifráim apne bachchon ko qátil ke sámne le jáegá.
 14 Ai KHUDÁWAND, un ko de; tú un ko kyá degá? Un ko asqát i haml aur khushk pistán de.
 15 Un kí sári sharárat Jiljál men hai; hán, wahán main ne un se nafrat kí; un kí bada'málí ke sabab se main un ko apne ghar se nikál dúngá; aur phir un se mahabbat na rakkhúngá; un ke sab umará bági hain.
 16 Baní Ifráim tabáh ho gaye; un kí jar súkh gayí; un ke hán aulád na hogí; aur agar aulád ho bhí, to main un ke piyáre bachchon ko halák karúngá.
 17 Merá Khudá un ko radd kar degá, kyúнки wuh us ke shinawá nahin hue; aur wuh aqwám i 'álam men áwára phirenge.

10 Isráil lahlaháti ták hai, jis men phal lagá; jis ne apne phal kí kasrat ke mutábíq bahut si qurbángáhen ta'mír kín, aur apní zamín kí khúbí ke mutábíq achche achche sutún banáe. 2 Un ká dil dagábáz hai; ab wuh mujrim thahrengé; wuh un ke mazbahon ko dháegá, aur un ke sutúnon ko toregá. 3 Yaqínan ab wuh kahenge, Hamára koí bádsháh nahín; kyúнки jab ham KHUDÁWAND se nahin darte, to bádsháh hamáre liye kyá kar saktá hai? 4 Un kí báten bátil hain; wuh 'ahd o paimán men jhúthi qasam kháte hain; is liye balá aisi phút niklegí, jaise khet kí regháriyon men indráyan. 5 Bait A'wan kí bachhiyon ke sabab se

Sámaríya ke báhinde khaufnáda hongé; kyúнки wahán ke log us par mátam karenge, aur wahán ke ká-hin bhí, jo us kí guzashta shaukat ke sabab se shádmán the. 6 Is ko bhí Asúr men le jákar us mukhálif bádsháh kí nazr karenge: Ifráim nidámat utháegá, aur Isráil apní mashwarat se khajil hogá. 7 Sá-mariya ká bádsháh kat gayá hai; wuh páni par tairti shákh kí manind hai. 8 Aur A'wan ke únche maqám, jo Isráil ká gunáh hain, barbad kiye jáenge: aur un ke mazbahon par kánte aur úntkatáre ugenge; aur wuh paharon se kahenge, Ham ko chhipá lo, aur tilon se kahenge, Ham par á giro. 9 Ai baní Isráil, tum Jibi'ah ke aiyám se gunáh karte áe: wuh wahín thahre rahe, táki larái Jibi'ah men badkirdáron kí nasl tak na pahunché. 10 Main jab cháhún un ko sazá dúngá; aur jab main un ke do gunáhon kí sazá dúngá, to log un par hujúm karenge. 11 Ifráim sadhái hui bachhiya hai, jo dáoná pasand kartí hai; aur main ne us kí khushnumá gardan ko dareg kiyá; lekin main Ifráim par sawár bitháungá; Yahúdáh hal cháláegá, aur Ya'qúb dhele toregá. 12 Apne liye sadáqat se tukhmrezí karo, shafaqat se fasl káto, aur apní uftáda zamín men hal cháláo; kyú-ki ab mauqa' hai ki tum KHUDÁ-WAND ke tálib ho, táki wuh áe, aur rásti ko tum par barsáe. 13 Tum ne sharárat ká hal cháláya, badkirdári kí fasl káti, aur jhúth ká phal kháya: kyúнки tú ne apní rawish men apne baháduron ke amboh par takiya kiyá. 14 Is liye tere logon ke khiláf hangáma barpá hogá, aur tere sab qil'e mismár kiye jáenge, jis tarah Shalman ne larái ke din Bait Arbel ko mismár kiyá thá, jab kí man apne bachchon samet tukre tukre ho gayí. 15 Tumhári beni-háyat sharárat ke sabab se Baitel men tumhárá yihí hál hogá; sháh i Isráil 'alá's sabáh bí'lkull faná ho jáegá.

11 Jab Isráil abhi bachcha hí thá, main ne us se mahabbat rakkhi, aur apne beté ko Misr se buláya. 2 Unhon ne jis qadr un ko buláya, usí qadr wuh dúr hote gaye; unhon ne Ba'lim ke liye qurbánián guzránín, aur

tarāshī hūī mūrāton ke liye bakhūr jalāyā. 3 Main ne banī Ifrāīm ko chalnā sikhāyā; main ne un ko god men uthāyā; lekin unhon ne nā jānā kī main hī ne un ko sīhhat bakhshī. 4 Main ne un ko insānī rishton aur māhabbat kī doriyon se khenchā; main un ke haqq meḡ un kī gardan par se jā utārnewālon kī mānind huā, aur main ne un ke āge khānā rakkhā. 5 Wuh phir mulk i Misr men nā jāenge; balki Asūr un kā bādshāh hogā, kyūnki wuh wāpas āne se inkār kartē hain. 6 Talwār un ke shahron par ā paregi, aur un ke arbāngon ko khā jāegi, aur yih un hī kī mashwarat kā nātija hogā. 7 Kyūnki mere log mujh se bargashtagi par āmāda hain; bāwujūde kī unhon ne un ko bulāyā, kī Haqq Ta'ālā kī taraf rujū' laen, lekin kisi ne nā chāhā kī us kī tamjīd kare. 8 Ai Ifrāīm, main tujh se kyūnkar dastbardār ho jāūn? ai Isrāīl, main tujhe kyūnkar tark karūn? main kyūnkar tujhe Adamañ kī mānind karūn, aur Zaboīm kī mānind banāūn? merā dil mujh men pech khātā hai; merī shafaqat maujzan hai. 9 Main apne qahr kī shiddat ke mutābiq 'amal nahīn karūngā; main hargiz Ifrāīm ko halāk nā karūngā; kyūnki main insān nahīn, Khudā hūn; tere darmiyān sukūnat karnewālā Qud-dūs; aur main qahr ke sāth nahīn āūngā. 10 Wuh KHUDĀWAND kī pairawi karenge, jo sher i babar kī tarah garjega; kyūnki wuh garjega, aur us ke farzand magrib kī taraf se kānpte hūe āenge. 11 Wuh Misr se parānde kī tarah aur Asūr ke mulk se kabūtar kī mānind kānpte hūe āenge, aur main un ko un ke gharon men basāūngā, KHUDĀWAND farmātā hai.

12 Ifrāīm ne daroggoī se, aur Isrāīl ke gharāne ne makkārī se mujh ko gherā hai; lekin Yahūdāh ab tak Khudā ke sāth, hān, us Qud-dūs wafādār ke sāth hukmrān hai.

12 Ifrāīm hawā, chartā hai, wuh pūrābī hawā ke pīchhe daurtā hai; wuh mutawātir jhūth par jhūth boltā, aur zulm kartā hai; wuh Asūrion se 'ahd o paimān karte, aur Misr ko tel bhejte hain. KHUDĀWAND kā Yahūdāh ke sāth bhī jhagrā hai, aur Ya'qūb kī rawish

ke mutābiq us ko sazā degā; aur us ke a'māl ke mūwāfiq us ko jazā degā. 3 Us ne rihm men apne bhāī kī eñī pakrī, aur wuh apnī tawānāī ke aiyām men Khudā se kushtī larā; 4 hān, wuh frishte se kushtī larā aur gālīb āyā; us ne rokar munājāt kī; us ne use Baitel men pāyā, aur wahān wuh us se hāmkalām huā; 5 ya'nī KHUDĀWAND RABB u'l afwā; Yahowāh us kī yādgār hai. 6 Pas tū apne Khudā kī taraf rujū' lā; nekī aur rāstī par qāim; aur hameshā apne Khudā kā ummedwār rah.

7 Wuh sādāgār hai, aur degā kī tarāzū us ke hāth men hai; wuh zūlm-dost hai. 8 Ifrāīm to kahtā hai, Main dāulatmand hūn, aur main ne bahut sā māl hāsīl kiyā hai; merī sārī kamāī men badkirdārī kā gunāh nā pāenge. 9 Lekin main mulk i Misr se KHUDĀWAND terā Khudā hūn; main phir tujh ko 'id i muqaddas ke aiyām ke dastūr par khaimon men basāūngā. 10 Main ne to nabion se kalām kiyā, aur royā par royā dikhāī; aur nabion ke wasīle se tashbihāt isti'māl kīn. 11 Yaqīnan Jilī'ād men badkirdārī hai; wuh bi'kull batālat hain; wuh Jiljāl men bail qurbān karte hain; un kī qurbāngāhen khet kī rehāriyon par ke tūdon kī mānind hain. 12 Aur Ya'qūb Arām kī zamīn ko bhāg gayā; hān, Isrāīl bīwī kī khātīr naukar banā; us ne bīwī kī khātīr chaupānī kī. 13 Ek nabī ke wasīle se KHUDĀWAND Isrāīl ko Misr se nikāl lāyā, aur nabī hī ke wasīle se wuh mahfūz rahā. 14 Ifrāīm ne bare saht gazabāngez kān kiye; is liye us kā khūn usī kī gardan par hogā, aur us kā Khudāwānd us kī malāmat usī ke sir par lāegā.

13 Ifrāīm ke kalām men haibat thī; wuh Isrāīl ke darmiyān sarfarāz kiyā gayā; lekin Ba'l ke sabab se gunahgār hokar fanā ho gayā. 2 Aur ab wuh gunāh par gunāh karte hain; unhon ne apne liye chāndī kī dhāl hūī mūrāton banāin, aur apnī-fahmīd ke mutābiq but taiyār kiye, jo sab ke sab kāri-garon kā kān hain; wuh un kī bābat kahte hain, Jo log qurbānī guzrānte hain, bachhron ko chūmen. 3 Is liye wuh subh ke bādāl aur shabnam kī mānind jalā jāte rahenge, aur

bhúsi kí mánind, jis ko bagolá khalhán par se urá le játá hai, aur us dhuwen kí mánind jo dúdkash se nikaltá hai. 4 Lekin main mulk i Misr hí se KHUDÁWAND terá Khudá hún; aur mere siwá tú kisi ma'búd ko nahín jántá thá, kyúнки mere siwá koi aur naját denewálá nahín hai. 5 Main ne biyábán men ya'ni khushk zamín men terí khabar-giri kí. 6 Wuh apní charágáhon men ser húe; aur ser hokar un ke dil men ghamand samáyá, aur mujhe bhúl gaye. 7 Is liye main un ke liye sher i babar kí mánind húa; chíte kí mánind ráh men un kí ghát men baithúngá. 8 Main us ríchhni kí mánind, jis ke bachche chhíne gaye hon, un se dochár húngá, aur un ke dil ká parda chák karke sher i babar kí tarah un ko wahín nigal jáúngá; dashti darande un ko pháp dálenge. 9 Ai Isráil, yihí terí halákat hai, ki tú merá ya'ni apne madad-gár ká mukhálif baná. 10 Ab terá bádsháh kahán hai, ki tujhe tere sab shahron men bacháe? aur tere qází kahán hain, jin kí bábat tú kahtá thá, ki Mujhe bádsháh aur umará 'ináyat kar? 11 Main ne apne qahr men tujhe bádsháh diyá, aur gazab se use uthá liyá. 12 Ifráim kí badkirdári bándh rakkhí gayí, aur us ke gunáh zakhíre men jama' kiye gaye. 13 Wuh goyá dard i zih men mubtalá hogá; wuh bedánish farzand hai; ab munásib hai ki wiládatgáh men der na kare. 14 Main un ko pátál ke qábú se naját dúngá; main un ko maut se chhuráúngá: ai maut, terí wabá kahán hai? ai pátál, terí halákat kahán hai? main hargiz rahm na karúngá. 15 Agarchi wuh apne bháiyon men baromand ho, taubhí púrabí hawá áegi, KHUDÁWAND ká dam biyábán se áegá, aur us ká

sotá súkh jáegá; aur us ká chashma khushk ho jáegá; wuh sab margúb zurúf ká khazána lút legá. 16 Sá-mariya apne jurm kí sazá-páegá; kyúнки us ne apne Khudá se bagá-wat kí hai; wuh talwár se gir jáenge; un ke bachche pára pára hongé, aur bárdáron ke peñ chák kiye jáenge.

14 Ai Isráil, KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf rujú' lá; kyúнки tú apní badkirdári ke sabab se gir gayá hai. 2 KHUDÁWAND kí taraf rujú' láo, aur kaho, Hamári tamám badkirdári ko dúr kar, aur fazl se ham ko qubúl farmá; tab ham apne labon se qurbánián guzránenge. 3 Asúr ham ko nahín bacháegá; ham ghoron par sawár nahín hongé, aur apní dastkári ko khudá na kahenge: kyúнки yatimon par rahm karnewálá tú hí hai. 4 Main un kí bargashtagí ká chára karúngá, main kushádadilí se un se mahabbat rakkhúngá: kyúнки merá qahr un par se tal gayá hai. 5 Main Isráil ke liye os kí mánind húngá: wuh sosan kí tarah phúlegá, aur Lubnán kí tarah apní jareñ phailáegá. 6 Us kí dáliyán phailengi, aur us men zaitún ke darakht kí khúbsúratí, aur Lubnán kí sí khushbú hogí. 7 Us ke zer i sáya rahnewále bahál ho jáenge; wuh gehún kí mánind tar o táza, aur ták kí mánind shigufta hongé; un kí shuhrat Lubnán kí mai kí sí hogí. 8 Ifráim kahegá, Ab mujhe buton se kyá kám? Main, KHUDÁWAND ne us kí suní hai, aur us par nigáh karúngá; main sarsabz saro kí mánind hún; tú mujh hí se baromand húa. 9 Dánishmand kaun hai, ki wuh yih báten samjhe? aur dúrandesh kaun hai, jo in ko jáne? kyúнки KHUDÁWAND kí ráhen rást hain, aur sádiq un men chalenge; lekin khatákar un men gir par-enge.

YU'EL

1 KHUDÁWAND ká kalám jo Yúel bin Fatúel par názil huá :
2 Ai búrho suno, ai zamín ke sab báshindo, kán lagáo. Kyá tumháre yá tumháre bápádá ke aiyám men kabhí aisá huá? 3 Tum apní aulád se is ká tazkira karo, aur tumhári aulád apní aulád se, aur un kí aulád apní nasl se bayán kare.
4 Kí jo kuchh tiddiyon ke ek gol se bachá, use dúsrá gol nigal gayá, aur jo kuchh dústre se bachá, use tísra gol chat kar gayá, aur jo kuchh tísre se bachá, use chauthhá gol khá gayá. 5 Ai matwálo, jágo aur mátam karo; ai mainoshi karnewálo, nayí mai ke liye chilláo; kyúntí wuh tumháre munh se chhin gayi hai. 6 Kyúntí mere mulk par ek qaum charh áí hai, jis ke log zoráwar aur beshumár hain, un ke dánt sher í babar ke se hain, aur un kí dárhen shenní kí sí hain. 7 Unhon ne mere tákistán ko ujár dálá, aur mere anjír ke darakhton ko tor dálá hai: unhon ne: n ko bí'kull chhíl chhálkar phenk diyá; un kí dáliyan safed nikal áín. 8 Tum mátam karo, jis tarah dulhan apní jawáni ke shauhar ke liye tát orhkar mátam kartí hai. 9 Nazr kí qurbáni aur tapáwan KHUDÁWAND ke ghar se mauqúf ho gaye; KHUDÁWAND ke khdmatguzár káhin mátam karte hain. 10 Khet ujár gaye, zamín mátam kartí hai, kyúntí galla kharáb ho gayá, nayí mai khatm ho gayí, aur rangan zá'í ho gayá. 11 Ai kisáno, khajálat útháo; ai tákistán ke bágbáno, nauha karo; kyúntí gehún, aur jau, aur maidán ke taiyár khet barbád ho gaye. 12 Ták khushk ho gayí, anjír ká darakht murjhá gayá, anár aur khajúr aur seb ke darakht, hán, maidán ke tamám darakht murjhá gaye: aur baní A'dam se khushí játi rahí. 13 Ai káhino, kamaren kaskar mátam karo; ai mazbah par khdmat karnewálo, wáwailá karo; ai mere Khudá ke khádimo, áo, rát bhar tát orho, kyúntí nazr kí qurbáni

aur tapáwan tumháre Khudá ke ghar se mauqúf ho gaye. 14 Roze ke liye ek dín muqaddas karo, muqaddas mahíl faráham karo, buzurgon aur mulk ke tamám báshindon ko KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men jama' karke us se faryád karo. 15 Us roz par afsos í kyúntí KHUDÁWAND ká roz nazdík hai, wuh Qádir í mutlaq kí taraf se barí halákat kí mánind áegá. 16 Kyá hamári ánkhon ke sámne rozí mauqúf nahín huí, aur hamáre Khudá ke ghar se khushí o shádmáni játi nahín rahí? 17 BÍj dhelon ke niche sar gayá, gallakháne kháli pare hain, khatte tor dále gaye, kyúntí khetí súkh gayí. 18 Jánwar kaise karáhte hain! gáe baíl ke galle pareshan hain, kyúntí un ke liye charágáh nahín hai; hán, bheron ke galle bhí nest ho gaye hain. 19 Ai KHUDÁWAND, main tere huzúr faryád kartá huñ, kyúntí ág ne biyábán kí charágáhon ko jalá diyá, aur shu'le ne maidán ke sab darakhton ko bhasam kar diyá hai. 20 Janghí jánwar bhí terí taraf takte hain, kyúntí pání kí nadiyan súkh-gayín, aur ág biyábán kí charágáhon ko khá gayí.

2 Siyyún men narsingá phúnko, mere koh í muqaddas par sáns bándhkar zor se phúnko, mulk ke tamám báshinde thartharáen: kyúntí KHUDÁWAND ká roz chalá áta hai, balki á pahunchá hai; 2 andhere aur tárikí ká roz, abr í siyáh aur zulmát ká roz hai; ek barí aur zabardast ummat jis kí mánind ná kabhí huí, aur ná sálhá e daráz tak us ke ba'd hogí, paháron par subh sádiq kí tarah phail jáegí. 3 Goyá un ke áge áge ág bhasam kartí játi hai, aur un ke píchhe píchhe shu'la jalátá játa hai: un ke áge zamín bág í 'Adan kí mánind hai, aur un ke píchhe wíran biyábán hai, hán, un se kuchh nahín bachtá. 4 Un kí namúd ghoron kí sí hai, aur sawáron kí mánind daurte hain. 5 Paháron kí choṭiyon par rathon ke kharakharáne aur bhúse ko bhasam

karne wale shu'la e atish ke shor ki manind baland hote hain, wuh jang ke liye saffbasta zabardast qaum ki manind hain. 6 Un ke ru ba ru bag thartharate hain: sab chihron ka rang faqq ho jata hai. 7 Wuh pahlowanon ki tarah daurte, aur jangi mardon ki tarah diwaron par chadh jate hain; sab apni apni rah par chalte hain, aur saff nahin tofte. 8 Wuh ek dusre ko nahin dhakelte; har ek apni rah par chala jata hai; wuh jangi hathyaron se guzar jate hain aur betartib nahin hote. 9 Wuh shahr meq kud parte aur diwaron aur gharon par chadhkar choron ki tarah khirkiyon se ghus jate hain. 10 Un ke samne zamin o asman kanpte aur thartharate hain, suraj aur chand tarik aur sitare benur ho jate hain. 11 Aur KHUDAWAND apne lashkar ke samne lalkarta hai, kyunki us ka lashkar beshumar hai, aur us ke hukm ko anjam denewala zabardast hai; kyunki KHUDAWAND ka roz i 'azim nihayat khaufnak hai; kaun us ki bardasht kar sakti hai? 12 Lekin, KHUDAWAND farmata hai, ab bhi pure dil se aur roza rakhkar aur girya o zari o matam karte hue meri taraf raju' lao. 13 Aur apne kapron ko nahin balki dilon ko chak karke KHUDAWAND apne Khuda ki taraf mutawajjih ho: kyunki wuh rahim o mihrban, qahr karne meq dhima, aur shafaqat meq gani hai, aur 'azab nazil karne se baz rahti hai. 14 Kaun janti hai ki wuh baz rahe, aur barakat baqi chhore, jo KHUDAWAND tumhare Khuda ke liye nazr ki qurbani aur tapawan ho. 15 Siyyun meq narsinga phunke, aur roze ke liye ek din muqaddas karo, muqaddas mahfil faraham karo. 16 Tum logon ko jama' karo, jama'at ko muqaddas karo, buzurgon ko ikattha karo, bachchon aur shirkhwaron ko bhi faraham karo: dulha apni kothi se aur dulhan apne khalwatkhane se nikal ae. 17 Kahin ya'ni KHUDAWAND ke khadim deorhi aur qurbangah ke darmiyan girya o zari karen, aur kahen, Ai KHUDAWAND, apne logon par rahm kar, aur apni miras ki tauhin na hone de; aisa na ho, ki dusri qaumeq un par hukumat karen: wuh ummaton ke darmiyan kyun kahen, ki Un ka Khuda kahan hai?

18 Tab KHUDAWAND ko apne malk ke liye gairat ai, aur us ne apne logon par rahm kiya. 19 Aur us ne un se farmaya, Main tum ko anaj aur nayi mai aur tel 'ata farmunga, aur tum un se ser hoge, aur main phir tum ko qaumon meq ruswa na karunga. 20 Aur shimali lashkar ko tum se dur karunga, aur use khushk biyaban meq hank dunga, us ke agle mashriqi samundar meq aur pichhle magribi samundar meq hongey; us se badbu uthegi, aur 'afunat phailegi, kyunki us ne bari gustakhi ki hai. 21 Ai zamin, hirasan na ho, khushi aur shadmani kar; kyunki KHUDAWAND ne bare bare kam kiye hain. 22 Ai dashti janwaro, hirasan na ho, kyunki biyaban ki charagh sabz hoti hai, aur darakht apna phal late hain, anjar aur tak apni puri paidawar dete hain. 23 Pas, ai bani Siyyun, khush ho, aur KHUDAWAND apne Khuda meq shadmani karo, kyunki wuh tum ko pahli barsat itidal se bakshega, wuh tumhare liye barish ya'ni pahli aur pichhli barsat barwaqt bhejega; 24 yahan tak ki khalihan gehun se bhar jenge, aur hauz nayi mai aur tel se labrez hongey. 25 Aur un barason ka hasil, jo meri tumhare khilaf bheji hui fauj i malakh nigal gayi aur khakar chat kar gayi, tum ko wapas dunga. 26 Aur tum khub khaoge aur ser hoge, aur KHUDAWAND apne Khuda ke nam ki, jis ne tum se 'ajib suluk kiya, sitaish karoge: aur mere log hargiz sharminda na hongey. 27 Tab tum janoge ki main Israil ke darmiyan hun, aur main KHUDAWAND tumhara Khuda hun, aur ko'i dusra nahin: aur mere log kabhi sharminda na hongey.

28 Aur is ke ba'd main har fard i bashar par apni ruh nazil karunga, aur tumhare bete betiyan nubuwat karenge, tumhare burhe khwab aur jawan royá dekhenge: 29 balki main un aiyam meq gulamon aur laundiyon par apni ruh nazil karunga. 30 Aur main zamin o asman meq 'ajib zahir karunga, ya'ni khun aur ag aur dhuwen ke sutun. 31 Is se peshtar ki KHUDAWAND ka khaufnak roz i 'azim ae, aftab tarik aur mahtab khun ko jaega. 32 Aur jo ko'i KHUDAWAND ka nam lega najat

páegá, kyúnki koh i Siyyún aur Yarúshalem men, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, bach nikalnewále hongé, aur báqi logon men wuh jin ko KHUDÁWAND buláta hai.

3 Un aiyám men aur usí waqt jab main Yahúdáh aur Yarúshalem ke ásiyon ko wápas láungá, 2 to sab qaumon ko jama' karúngá, aur un ko Yahúsafat kí wádí men utár láungá, aur wahán un par apní qaum aur mfrás baní Isráil ke liye, jin ko unhon ne qaumon ke darmiyán paráganda kiyá, aur mere mulk ko bant líyá hujjat sábit karúngá. 3 Hán, unhon ne mere logon par qur'a dala, aur ek kasbí ke badle ek larúka diyá, aur mai ke liye ek larúki bechi, táki maikhwári karen. 4 Pas, ai Súr o Saidá aur Filistín ke tamám 'ilágo, mere liye tumhári kyá haqíqat hai? kyá tum mujh ko badla doge? aur agar doge, to main wahín fauran tumhárá badla tumháre sir par phenk dúngá. 5 Chúnki tum ne merá soná chándí le líyá hai, aur merí latíf o nafs chízen apne mandiron men le gaye ho; 6 aur tum ne Yahúdáh aur Yarúshalem kí aulád ko Yúnánion ke háth bechá hai, táki un ko un kí hudúd se dúr karo; 7 is liye main un ko us jagah se jahán tum ne bechá hai baringekhta karúngá, aur tumhárá badla tumháre sir par láungá. 8 Aur tumháre bete betiyon ko baní Yahúdáh ke háth bechúngá, aur wuh un ko ahl i Sabá ke háth, jo dúr ke mulk men rahte hain, bechenge, kyúnki yih KHUDÁWAND ká farmán hai.

9 Qaumon ke darmiyán is bát kí manádi karo; larúki kí taiyári karo: baháduron kobarangekhta karo, jangí jawán házir hon, wuh chahái karen. 10 Apne hal kí phalon ko pitkar talwáren banáo, aur hansúon ko

pitkar bhále: kamzor kahe, kí Main zoráwar hún. 11 Ai irdgird kí sab qaumo, jald ákar jama' ho jáo: ai KHUDÁWAND, apne baháduron ko wahán bhej de. 12 Qaumen baringekhta hon, aur Yahúsafat kí wádí men áen, kyúnki main wahán baithkar irdgird kí sab qaumon kí 'adalat karúngá. 13 Hansúá lagáo, kyúnki khet pak gayá hai: áo, raundo; kyúnki hauz labálab aur kolhú labrez hain; kyúnki un kí shararat 'azim hai. 14 Guroh par guroh infisal kí wádí men hai, kyúnki KHUDÁWAND ká din infisal kí wádí men á pahunchá. 15 Súrj aur chánd tarík ho jáenge, aur sitaron ká chamakná band ho jáegá. 16 Kyúnki KHUDÁWAND Siyyún se na'ra máregá, aur Yarúshalem se áwáz baland karegá, aur ásmán o zamin kanpenge: lekin KHUDÁWAND apne logon kí panahgáh aur baní Isráil ká qil'a hai. 17 Pas tum jánoge kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo Siyyún men apne koh i muqaddas par rahtá hún: tab Yarúshalem bhí muqaddas hogá, aur phir us men kisi ajnabi ká guzar na hogá. 18 Aur us roz paharon par se nayí mai tapkegi, aur filon par se dúdh bahegá, aur Yahúdáh kí sab nadiyon men pání jári hogá; aur KHUDÁWAND ke ghar se ek chashma phút niklegá, aur wádí e Shittim ko seráb karegá. 19 Misr wírána hogá aur Adom sunsán biyábán, kyúnki unhon ne baní Yahúdáh par zulm kiyá aur un ke mulk men begunahon ká khún baháyá. 20 Lekin Yahúdáh hamesha ábád aur Yarúshalem pusht dar pusht qáim rahegá. 21 Kyúnki main un ká khún pak qarár dúngá, jo main ne ab tak pak qarár na diyá thá: kyúnki KHUDÁWAND Siyyún men sukúnatpazir hai.

'A M U S'

1. Taqū'a ke charwāhon men se A'mūs kā kalām jo us par shāh Yahūdāh 'Uzziyāh aur shāh i Isrā'īl Yarubi'ām bin Yuās ke aiyām men Isrā'īl ki bābat bhāunchāl se do sāl pahle royā men nāzil hūā.

2 Us ne kahā, ki KHUDĀWAND Siyyūn se na'ra māregā, aur Yarūshalem se āwāz baland karegā; aur charwāhon ki charāgāhen mātām karengi, aur Karmil ki choṭī sūkh

3 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Damishq ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne Jilī'ād ko khalīhan men dāone ke āhanī auzār se raund dālā hai: 4 aur main Hazāel ke gharāne men āg bhejūngā, jo Bīnhadād ke qasron ko khā jāegi. 5 Aur main Damishq kā arbangā torūngā, aur wādī e A'wan ke bāshindon, aur Bait 'Adan ke farmānrawā ko kāṭ dālūngā; aur Arām ke log asīr hokar Oīr ko jāenge, KHUDĀWAND farmatā hai.

6 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Gazzah ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki wuh sab logon ko asīr karke le gaye, tāki un ko Adom ke hawāle karen: 7 pas main Gazzah ki shahrpanāh par āg bhejūngā, jo us ke qasron ko khā jāegi: 8 aur Ashdūd ke bāshindon, aur Asqalon ke farmānrawā ko kāṭ dālūngā; aur 'Aqrūn par hāth chālāngā, aur Filistion ke bāqī log nest ho jāenge, Khudāwand KHUDĀ farmatā hai.

9 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Sūr ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne sab logon ko Adom ke hawāle kiyā, aur birādarāna 'ahd ko yād nā kiyā: 10 pas main Sūr ki shahrpanāh par āg bhejūngā, jo us ke qasron ko khā jāegi.

11 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Adom ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na

chhorūngā; kyūnki us ne talwār lekar apne bhāī ko ragedā, aur rahmdīlī ko tark kar diyā, aur us kā qahr hamesha phāṭtā rahā, aur us kā gazab mauqūf nā hūā: 12 pas main Temān par āg bhejūngā, aur wuh Busrah ke qasron ko khā jāegi.

13 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Bani 'Ammon ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne apni hudūd ko bāṭhāne ke liye Jilī'ād ki bārdār 'auraton ke peṭ chāk kiye; 14 pas main Rabbah ki shahrpanāh par āg bharkāūngā, jo us ke qasron ko larāī ke dīn lalkār aur āpṭhī ke dīn girbād ke sāth khā jāegi: 15 aur un kā bādshāh balki wuh apne umarā ke sāth asīr hokar jāega, KHUDĀWAND farmatā hai.

2 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Moāb ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki us ne shāh i Adom ki haddiyon ko jalākar chūna banā diyā hai: 2 pas main Moāb par āg bhejūngā, aur wuh Qaryot ke qasron ko khā jāegi; aur Moāb lalkār Sūr narsinge ki āwāz aur shor o gāngā ke darmiyan marēgā: 3 aur main qāzi ko us ke darmiyan se kāṭ dālūngā, aur us ke tamām umarā ko us ke sāth qatl karūngā, KHUDĀWAND farmatā hai.

4 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Yahūdāh ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne KHUDĀWAND ki sharī'at ko radd kiyā, aur us ke ahkām ki pairawī nā ki, aur un ke jhūṭhe ma'būdōn ne, jin ki pairawī un ke bāpdādā ne ki, un ko gumrah kiyā hai: 5 pas main Yahūdāh par āg bhejūngā, jo Yarūshalem ke qasron ko khā jāegi.

6 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Isrā'īl ke tīn balki chār gunāhon ke sabab se main us ko besazā na chhorūngā; kyūnki unhon ne sādīq ko rupaye ki khātīr, aur mīskīn ko jūtiyon ke jore ki khātīr bech dālā.

7 Wuh miskinon ke sir par ki gard ka bhi lalach rakhte hain, aur halimon ko un ki rah se gumrah karte hain; aur bap beta ek hi 'aurat ke pas jane se mere muqaddas nam ki takfir karte hain; 8 aur wuh har mazbah ke pas girau liye hie kapron par lette hain; aur apne Khuda ke ghar men jurmane se khairid hui mai pite hain. 9 Halanki main hi ne un ke samne se Amorion ko nest kiyá, jo deodaron ki manind baland aur baluton ki manind mazbut the; han, main hi ne unpar se un ka phal barbad kiyá, aur niche se un ki jareh katin. 10 Aur main hi tum ko mulk i Misr se nikal laya, aur chalis baras tak biyaban men tumhari rahbari ki, taki tum Amorion ke mulk par qabiz ho jao. 11 Aur main ne tumhare beton men se nabi aur tumhare jawanon men se Nazir harpa kiyé. KHUDAWAND farmata hai, Ai bani Israil, kya yih sach nahin? 12 Lekin tum ne Naziron ko mai pilai aur nabion ko hukm diya ki nubuwat na karen. 13 Dekho, main tum ko aisa dabanga, jaise pulon se ladi hui garl dabai hai. 14 Tab tezraffar se bhagne ki tagat, jati rahegi, aur zorawar ka zor bekar hoga, aur bahadur apni jan na bacha sakega. 15 Aur kaman khonchnewala khara na rahega, aur fezqadam aur sawar apni jan na bacha sakega. 16 Aur pahlawanon men se jo koi duwar hai, nanga nikal bhagega, KHUDAWAND farmata hai.

3 Ai bani Israil, ai sab logo, jin ko main mulk i Misr se nikal laya, yih bat suno, jo KHUDAWAND tumhari babat farmata hai, 2 Dunya ke sab gharanon men se main ne sirf tum ko barguzida kiyá hai, is liye main tum ko tumhari sari badkirdari ki saza dunga. 3 Agar do shakhs baham muttafiq na hon, to kya ikatthe chal sakege? 4 Kya sher i babar jangal men garjega, jab ki us ko shikar na mila ho? aur agar jawan sher ne kuchh na pakra ho, to kya wuh gar men se apni awaz baland karega? 5 kya koi chiriya zamin par dam men phans sakti hai, jab ki us ke liye dam hi na bichhaya gaya ho? kya phanda jab tak ki kuchh na kuchh us men

phansa na ho zamin par se uthhlega? 6 Kya yih mumkin hai, ki shahr men narsinga phunka jae aur log na kanpen? ya koi balá shahr parae, aur KHUDAWAND ne use na bheja ho? 7 Yaqinan Khudawand KHUDA kuchh nahin kartá, jab tak ki apna bhed apne khidmatguzar nabion par pable ashkara na kare. 8 Sher i babar garja hai, kaun na darega? Khudawand KHUDA ne farmaya hai, kaun nubuwat na karega?

9 Ashud ke qasron men, aur mulk i Misr ke qasron men manadi karo, aur kaho, Samariya ke paharon par jama ho jao, aur dekho, us men kaisa hangama aur zulm hai. 10 Kyunki wuh neki karna nahin jante, KHUDAWAND farmata hai, jo apne qasron men zulm aur lut ko jama karte hain. 11 Is liye Khudawand KHUDA yun farmata hai, ki Dushman mulk ka muhasara karega, aur teri quwwat ko tum se dur karega, aur tere qasr lute jaenge. 12 KHUDAWAND yun farmata hai, ki is tarah se charwahia do tangen, ya kan ka ek tukra, sher i babar ke munh se chhura leta hai, usi tarah bani Israil, jo Samariya men palant ke goshe men aur reshmin farsh par baitherakhte hain, chhura liye jaenge. 13 Khudawand KHUDA, Rabb i Ifraj, farmata hai, suno, aur bani Ya qub ke khilaf gawahi do. 14 Kyunki jab main Israil ke gunahon ki saza dunga, to Baitel ke mazbahon ko bhi dekh lunga, aur mazbah ke sing karkar zamin par gir jaenge. 15 Aur KHUDAWAND farmata hai, Main zimastan aur tabistan gharon ko barbad karunga; aur hatman ke ghar mismar kiyé jaenge, aur baitut se makan wiran hongé. 4 Ai Basan ki gaeo, jo koni Samariya par rafti ho, aur garibon ko satati, aur miskinon ko kuchalti, aur apne malikon se kahti ho, Lao, ham pien: tum yih bat suno. 2 Khudawand KHUDA ne apni pakizagi ki qasam khai hai, ki Tum par wuh din aenge, jab tum ko ankriyon se, aur tumhari aulad ko shaston se khench le jaenge. 3 Aur KHUDAWAND farmata hai, Tum men se har ek us rakhne se jo us ke samne hoga, nikal bhagegi; aur tum qaid men dal jaogi. 4 Baitel men ao, aur gunah karo.

aur Jiljál men kasrat se gunáh karo ; har subh apní qurbántán, aur har tisre roz dahyaki láo : 5 aur shukr-guzári ká hadya khamír ke sáth ág par guzráno, aur razá kí qurbáni ká í'lán karo, aur us ko mashhúr karo : kyúнки ai baní Isráíl, yih sab kám tum ko pasand hain, Khudáwánd KHUDÁ farmatá hai. 6 KHUDÁWAND farmatá hai, Agarchi main ne tum ko tumháre har shahr men dánton kí safál, aur tumháre har makán men rofi kí kamí dí hai : taubhi tum merí taraf rujú' na láe. 7 Aur agarchi main ne menh ko, jab ki fasl pakne men tén mahíne báqi the, tum se rok liyá, aur ek shahr par barsáyá, aur dústre se rok rakkhá ; ek qit'a zamín par barsá, aur dúsrá qit'a bárih na hone ke bá'is súkh gayá. 8 Aur do tén bastiyán áwára hokar ek basti men áin, táki log páni píen, par wuh ásúda na hue : taubhi tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 9 Phir main ne tum par bád i samúm aur gerúf kí áfat bhejí ; aur tumháre beshumár bág, aur tákistán, aur anjiron, aur zaitún ke darakht tiddiyon ne khá liye : taubhi tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 10 Main ne Misr kí sí wabá tum par bhejí ; aur tumháre jawanon ko talwár se qatl kiyá ; tumháre ghore chhín liye, aur tumhári lashkargáh kí badbú tumháre nathnon men pahunchí ; taubhi tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 11 Main ne tum se ba'z kó ulat diyá, jaise Sadúm aur 'Amúrah ko ulat diyá thá ; aur tum us lukti kí manind hue jo ág se nikáli jae : taubhi tum merí taraf rujú' na láe, KHUDÁWAND farmatá hai. 12 Pas ai Isráíl, main tujh se yún hí karúngá : aur chúnki main tujh se yún karúngá, is liye ai Isráíl, tú apne Khudá se muláqát kí taiyári kar. 13 Kyúнки dekh, usí ne paharon ko banáyá, aur hawá ko paidá kiyá, wuh insán par us ke khayálat ko zahir kartá hai, aur subh ko tárík baná detá hai, aur zamín ke únche maqámát par chaltá hai ; us ká nám KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj hai.

5 Ai Isráíl ke khándán, is kalám ko, jis se main tum par nauha kartá hún, suno. 2 Isráíl kí kunwári gir parí ; wuh phir na uthegi : wuh apní zamín par parí

hai ; us ko uthánewalá koí nahín. 3 Kyúнки Khudáwánd KHUDÁ yún farmatá hai, ki Isráíl ke gharáne ke liye, jis shahr se ek hazár nikalte the, us men ek sau rah jáenge ; aur jis se ek sau nikalte the, us men das rahjáenge. 4 Kyúнки KHUDÁWAND Isráíl ke gharáne se yún farmatá hai, ki Tum mere tálib ho, aur zinda raho : 5 lekin Baitel ke tálib na ho, aur Jiljál men dákhil na ho, aur Bairsaba' ko na jáo ; kyúнки Jiljál asíri men jáega, aur Baitel náchíz hogá. 6 Tum KHUDÁWAND ke tálib ho, aur zinda raho ; aisá na ho ki wuh Yúsuf ke gharáne men ág kí manind bharke, aur use khá jae, aur Baitel men use bujhánewalá koí na ho. 7 Ai 'adálat ko nágdauná banánewalo, aur sadáqat ko khák men milánewalo, 8 wuhí Suraiyá aur Jabbár sitaron ká kháliq hai, jo maut ke sáye ko matla' e núr aur roz i roushan ko shab i díjúr baná detá hai, aur samundar ke páni ko bulátá, aur rú e zamín par phailátá hai : jis ká nám KHUDÁWAND hai ; 9 wuh jo zabardoston par nághání halákat látá hai, jis se qil'on par tabáhi áti hai. 10 Wuh phátak men malámat karnewalon se kína rakhte hain, aur rástgo se nafrat karte hain. 11 Pas chúnki tum miskínon ko pámal karte ho, aur zulm karke un se gehún chhín lete ho, is liye jo taráshe hue pattharon ke makán tum ne banáe un men na basoge, aur jo nafis tákistán tum ne lagáe un kí mai na píoge. 12 Kyúнки main tumhári beshumár khataon aur tumháre bare bare gunahon se ágáh hún ; tum sádiqon ko satáte aur rishwat lete ho, aur phátak men miskínon kí haqqtalafi karte ho. 13 Is liye in aiyám men peshbín khámosh ho rahenge, kyúнки yih burá waqt hai. 14 Badi ke nahín balki neki ke tálib ho, táki zinda raho ; aur KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj, tumháre sáth rahegá, jaisá kí tum kahte ho. 15 Badi se 'adawat aur neki se mahabbat rakkho, aur phátak men 'adálat ko qáim karo : sháyad KHUDÁWAND, Rabb u'l afwáj baní Yúsuf ke baqiye par rahm kare. 16 Is liye KHUDÁWAND Khudá, Rabb u'l afwáj, yún farmatá hai, ki Sab bázaron men nauha hogá, aur sab galiyon men Afsos ! Afsos ! kahenge ; aur kisánon

ko mátam ke liye aur un ko jo nau-hagari men maharat rakhte hain nauha ke liye buláenge. 17 Aur sab takistánon men mátam hogá; kyünki main tujh men se hokar guzrúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 18 Tum par afsos jo KHUDÁWAND ke din kí árzú karte ho! tum KHUDÁWAND ke din kí árzú kyün karte ho? wuh to taríki ká din hai, raushní ká nahín. 19 Jaise koí sher-i babar se bháge aur richh use mile; yá ghar men jákar apná háth díwár parrakkhe, aur use sánp kátle. 20 Kyá KHUDÁWAND ká din taríki na hogá? us men raushní na hogí, balki sakht zulmat hogí, aur núr mutlaq na hogá. 21 Main tumhári 'idoñ ko makruh jántá aur un se nafrat rakhtá hún, aur main tumhári muqáddas mahfilon se bhí khush na húngá. 22 Aur agarchi tum mere huzúr sokhtaní aur nazr kí qurbánían guzránoge, taubhí main un ko qubúl na karúngá; aur tumháre fárbih jánwaron kí shukráne kí qurbánion ko khátir men na láungá. 23 Tú apne sarod ká shor mere huzúr se dúr kar; kyünki main tere rabáb kí áwáz na sunúngá. 24 Lekin 'adálat ko pání kí mánind, aur sadáqat ko barí nahr kí mánind jári rakh. 25 Ai baní Isráíl, kyá tum chális baras tak biyábán men mere huzúr zabíhe aur nazr kí qurbánían guzránte rahe? 26 Tum to Milkúm ká kháima, aur Kíwán ke but jo tum ne apne liye banáe útháe phirte the: 27 pas KHUDÁWAND, jis ká nám Rabb u'l afwáj hai farmatá hai, Main tum ko Damishq se bhí áge asíri men bhejúngá.

6 Un par afsos jo Siyyún men bá ráhat, aur kohistán i Sámariya men befíkr hain, ya'ní raís i aqwám ke shurafá, jin ke pás baní Isráíl áte hain. 2 Tum Kalnah tak jákar dekho; aur wahán se Hamát i á'zam tak sair karo; aur phir Filístion ke Ját kojáo: kyá wuh in mamlukaton se bihtar hain? kyá un kí hudúd tumhári hudúd se ziyáda wasí' hain? 3 Tum jo bure din ká khayál multawi karke zulm kí kursí nazdík karte ho; 4 jo háthidánt ke palang par lefte, aur charpáiyon par daráz hote, aur galle men se barron ko aur tawele men se bachhron ko lekar kháte ho; 5 aur rabáb kí áwáz ke sáth gáte, aur apne liye Dáúd kí tarah músíqí ke

sáz-íjád karte ho; 6 jo piyálon men se mai píte, aur apne badan par bihtarín itr malte ho; lekin Yúsuf kí shikastahálí se gamgín nahín hote. 7 Is liye wuh pahle asíron ke sáth asír hokar jáenge, aur un kí 'aish o nashát ká khátima ho jáegá. 8 Khudáwand KHUDÁ ne apní zát kí qasam khái hai, KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj, yún farmatá hai, ki Main Ya'qúb kí hashmat se nafrat rakhtá hún, aur us ke qasron se mujhe 'adáwat hai; is liye main shahr ko us kí sári ma'múri samet hawála kar dúngá. 9 Balki yún hogá, ki agar kisi ghar men das ádmí báqí honge, to wuh bhí mar jáenge. 10 Aur jab kisi ká rishtadár jo us ko jalátá hai use útháegá, táki us kí haddiyon ko ghar se nikále, aur us se jo ghar ke andar hai púchhegá, Kyá koí aur tere sáth hai? to wuh jawáb degá, Koí nahín; tab wuh kahegá, Chup rah, aisá na ho; ki ham KHUDÁWAND ke nám ká zikr karen. 11 Kyünki dekh, KHUDÁWAND ne hukm de diyá hai, aur bare bare ghar rakhnon se, aur chhoटे shigáfon se barbad honge. 12 Kyá chatánon par ghoटे daurenge? yá koí bailon se wahán hal'chaláegá? taubhí tum ne 'adálat ko indráyan aur samra e sadáqat ko nágdauná baná rakkhá hai: 13 tum beháqiqat chizon par fakhr karte, aur kahte ho, Kyá ham ne apne liye apní táqat se sing nahín nikále? 14 Lekin KHUDÁWAND Rabb u'l afwáj farmatá hai, Ai baní Isráíl, dekho, main tum par ek qaum ko charhá láungá, aur wuh tum ko Hamát ke madkhal se wádí e 'Araba tak pareshán karegi.

7 Khudáwand KHUDÁ ne mujhe royá díkhái, aur kyá dekhátá hún, ki us ne zirá'at kí ákhiri roidagi kí ibtidá men tíddiyán paidá kí; aur, dekho, yih sháhi katái ke ba'd ákhiri roidagi thí. 2 Aur jab wuh zamín kí ghás ko bi'fkullí khá chukín, to main ne 'arz kí, ki Ai Khudáwand KHUDÁ, mihrbání se mu'áf farmá: Ya'qúb kí kyá haqiqat hai, ki wuh qáim rah sake? kyünki wuh chhoटा hai. 3 KHUDÁWAND is se báz áyá: aur us ne farmáyá, ki Yún na hogá.

4 Phir Khudáwand KHUDÁ ne mujhe royá díkhái, aur kyá dekhátá hún, ki

Khudáwand KHUDÁ ne ág ko buláyá ki muqábala kare; aur wuh bahr i 'amíq ko nigal gayí, aur nazdíq thá ki zamín ko khá jáe. 5 Tab main ne 'arz kí, ki Ai Khudáwand KHUDÁ, mihrbáníse bázá : Ya'qúb kí kyá haqíqat hai, ki wuh qáim rah sake? kyúnki wuh chhoṭá hai. 6 KHUDÁWAND is se báz áyá : aur Khudáwand KHUDÁ ne farmáyá, ki Yún bhí na hogá.

7 Phir us ne mujhe royá dikhái, aur kyá dekhtá hún, ki KHUDÁWAND ek díwár par jo sáhúl se banái gayí thí khará hai; aur sáhúl us ke háth men hai. 8 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai? Main ne 'arz kí, ki Sáhúl. Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, Dekh, main apní qaum Isráil men sáhúl laṭkáungá, aur main phir un se darguzar na karúngá. 9 Aur Izháq ke únche maqám barbád hongé, aur Isráil ke maqdis wirán ho jáenge; aur main Yarubi'ám ke gharáne ke khiláf talwár lekar uṭhúngá.

10 Tab Baitel ke káhin 'Amasiyáh ne sháh i Isráil Yarubi'ám ko kahlá bhejá, ki 'A'mús ne tere khiláf baní Isráil men fitna barpá kiyá hai, aur mulk men us kí báton kí bardásht nahín. 11 Kyúnki 'A'mús yún kahtá hai, ki Yarubi'ám talwár se mára jáegá, aur Isráil yaqínan apne watan se asír hokar jáegá. 12 Aur Amasiyáh ne 'A'mús se kahá, Ai gaibgo, tú Yahúdáh ke mulk ko bhág já; wahín khá pí, aur nubúwwat kar: 13 par Baitel men phir kabhí nubúwwat na karná: kyúnki yih bádsháh ká maqdis, aur sháhí mahall hai. 14 Tab 'A'mús ne Amasiyáh ko jawáb diyá, ki Main na nabí hún, na nabí ká beṭá; balki charwáhá, aur gúlar ká phal baṭornewálá hún. 15 Aur jab main galle ke píchhe píchhe játá thá, to KHUDÁWAND ne mujhe liyá aur farmáyá, ki Já, merí qaum Isráil se nubúwwatkar. 16 Pas ab tú KHUDÁWAND ká kalám sun: Tú kahtá hai, ki Isráil ke khiláf nubúwwat, aur Izháq ke gharáne ke khiláf kalám na kar: 17 is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, Terí bíwí shahr men kasbí banegí, aur tere beṭe aur terí beṭiyán talwár se máre jáenge, aur terí zamín jaríb se taqsím kí jáegí, aur tú ek nápák mulk men maregá, aur Isráil yaqínan apne watan se asír hokar jáegá.

8 Khudáwand KHUDÁ ne mujhe royá dikhái, aur kyá dekhtá hún, ki tábistání mewon kí ṭokrí hai. 2 Aur us ne farmáyá, Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai? Main ne 'arz kí, ki Tábistání mewon kí ṭokrí. Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Merí qaum Isráil ká waqt á pahunchá hai; ab main us se darguzar na karúngá. 3 Aur us waqt maqdis ke nagme nauhe ho jáenge, Khudáwand KHUDÁ farmátá hai; já ba já bahut sí láshen parí hongí; wuh chupke chupke un ko níkal phenkenge. 4 Tum jo cháhte ho ki muhtájon ko nigal jáo, aur miskinon ko mulk se nest karo; 5 aur aifah ko chhoṭá aur misqál ko bará banáte, aur fareb kí tarázú se dagábází karte, aur kahte ho, ki Naye chánd ká din kab guzregá táki ham galla bechen? aur sabb ká din kab khatm hogá ki gehún ke khatte khole? táki miskin ko rupaye se 6 aur muhtáj ko ek joṛí jútiyon se khariden, aur gehún kí phaṭkan bechen: yih bát suno! 7 KHUDÁWAND ne Ya'qúb kí hashmat kí qasam khákar farmáyá hai, Main un ke kámon men se ek ko bhí hargiz na bhúlúngá. 8 Kyá is sabab se zamín na thartharáegí, aur us ká har ek báhinda mátam na karegá? hán, wuh bi'lkull daryá e Níl kí tarah uṭhegí, aur rúd i Mísr kí tarah phailkar phir sukar jáegí. 9 Aur Khudáwand KHUDÁ farmátá hai, Us roz áftáb do pahar hí ko gurúb ho jáegá, aur main roz i roushan hí men zamín ko tárík kar dúngá: 10 tumhári 'idon ko mátam se, aur tumháre nagmon ko nauhon se badal dúngá; aur har ek kí kamar par ṭáṭ bandhwáungá, aur har ek ke sir par chandlápan bhejúngá; aur aisá mátam barpá karúngá, jaisá iklaute beṭe par hotá hai, aur us ká anjám roz i talkh sá hogá. 11 Khudáwand KHUDÁ farmátá hai, Dekho, wuh din áte hain, ki main is mulk men qaht dálúngá; na pání kí piyás aur na roṭí ká qaht, balki KHUDÁWAND ká kalám sunne ká; 12 tab log samundar se samundar tak, aur shimál se mashriq tak bhaṭakte phirenge, aur KHUDÁWAND ke kalám kí talásh men idhar udhar daurenge, lekin kahín na páenge. 13 Aur us roz hasín kunwáriyán aur jawán mard piyás se beṭáb ho

jaenge; 14 jo Sámariya ke but kí qasam kháte hai, aur kahte hai, Ai Dán, tere ma'búd kí qasam, aur Baírsaba' ke tariq kí qasam, wuh gir jaenge, aur phir hargiz na uñenge.

9 Main ne Khudáwand ko mazbah ke pás khare dekhá, aur us ne farmáyá, Sutúnon ke sir par már, táki ástáne hil jáen, aur un sab ke siron par un ko pára pára kar de; aur un ke baqiye ko main talwár se qatl karúngá: un men se ek bhí bhág na sakegá; un men se ek bhí bach na niklegá. 2 Agar wuh pátal men ghus jáen, to merá háth wahán se un ko khench nikálegá: aur agar ásmán par chah jáen, to main wahán se un ko utár láúngá: 3 agar wuh koh i Karmil kí choṭí par já chhipen, to main un ko wahán se dhúndh nikáúngá; aur agar samundar kí tah men merí nazar se gaib ho jáen, to main wahán sánp ko hukm karúngá, aur wuh un ko kátegá: 4 aur agar dushman un ko asír karke le jáen, to wahán talwár ko hukm karúngá, aur wuh un ko qatl karegi; aur main un kí bhalái ke liye nahín, balki burái ke liye un par nigáh rakkúngá. 5 Kyúнки Khudáwand RABB u'l afwáj wuh hai, ki agar zamín ko chhú de, to wuh gudáz ho jáe, aur us kí sab ma'múri mátam kare; wuh bi'lkull daryá e Níl kí tarah uñhe, aur rúd i Misr kí tarah phir sukar jáe. 6 Wuhí ásmán par apne bálákháne ta'mír kartá hai, usí ne zamín par apne gumbad kí bunyád rakkhi hai; wuh samundar ke páni ko bulákar rú e zamín par phailá detá hai; usí ká nám KHUDÁWAND hai. 7 KHUDÁWAND farmatá hai, Ai baní Isráil, kyá tum mere liye ahl i Kúsh kí aulád

kí manind nahín ho? Kyá main Isráil ko mulk i Misr se, aur Filistion ko Kaftúr se, aur Arámion ko Qír se nahín nikál láyá hún? 8 Dekho, Khudáwand KHUDÁ kí ánkhen is gunahgár mamlukat par lagi hai; KHUDÁWAND farmatá hai, main use rú e zamín se nest o nábúd kar dúngá; magar Ya'qúb ke gharáne ko bi'lkull nábúd na karúngá. 9 Kyúнки dekho, main hukm karúngá, aur baní Isráil ko sab qaumon men, jaise chhalni se chhánthe hai, chhánúngá; aur ek dána bhí zamín par girne na páegá. 10 Merí ummat ke sab gunahgár log, jo kahte hai, ki Ham par na píche se áfat áegi aur na áge se, talwár se máre jáenge.

11 Main us roz Dáúd ke gire húe maskan ko khará karke us ke rakhnon ko band karúngá; aur us ke khandar kí marámmat karke use pahle kí tarah ta'mír karúngá; 12 táki wuh Adom ke baqiye, aur un sab qaumon par, jo mere nám se kahláti hai, qábiz hon; is ko wuqú' men lánewálá, KHUDÁWAND farmatá hai. 13 Dekho, wuh din áte hai, KHUDÁWAND farmatá hai, ki jotnewálá káñnewále ko aur angúr kuchalnewálá bonewále ko já legá, aur paharon se nayi mai tapkegi, aur sab tile gudáz hongé. 14 Aur main baní Isráil apne logon ko asíri se wápas láúngá, wuh ujre shahron ko ta'mír karke un men búd o básh karenge; aur tákistán legákar un kí mai píenge; wuh bág lagáenge, aur un ke phal kháenge. 15 Kyúнки main un ko un ke mulk men qáim karúngá, aur wuh phir kabhi apne watan se, jo main ne un ko bakhshá hai, nikále na jáenge, KHUDÁWAND terá Khudá farmatá hai.

'ABADIYA'H

1 'Abadiyáh kí royá.

Ham ne KHUDÁWAND se khabar suní, aur qaumon ke darmiyán elchí yih paigám le gayá, ki Chalo, us par hamla karen; Khudáwand KHUDÁ Adom kí bábat yún farmatá hai, 2 kí Dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqír kar diyá

hai: tú niháyat zalíl hai. 3 Ai chátanon ke shigáfon men rahnewále; tere dil ke ghamand ne tujhe dhoká diyá hai; terá makán baland hai, aur tú dil men kahtá hai, Kaun mujhe niche utáregá? 4 KHUDÁWAND farmatá hai, Agarchi tú 'uqáb kí manind balandparwáz ho, aur sitáron men

appá áshiyána banáe, taubhí main tujhe wahán se niche utárungó. 5 Agar tere ghar men chor áen, yá ráat ko dáku á ghuseñ, (terí kaisí barbádí hai!) to kyá wuh hasb i khwáhish hi na lenge? agar angúr to newále tere pás áen, to kyá kuchh dáne baqí na chhorenge? 6 'Esau ká máal kaisá dhundh nikálá gayá! aur us ke poshída khazánon kí kaisí talásh húi! 7 Tere sab kímáyation ne tujhe sarhadd tak hánk diyá hai: aur un logon ne jo tujh se mel rakhte the tujhe fareb diyá, aur maglúb kiyá: aur unhon ne jo terí rofí kháte the tere niche jáal bichháya; us men zara dánáí nahín. 8 KHUDÁWAND farmátá hai, Kyá main us roz Adom se dánáon ko, aur 'aqlmandí ko kohistán i 'Esau se nábud na karúngá? 9 Ai Temán, tere bahádur ghabrá jáenge, yahán tak kí kohistán i 'Esau ke báhíndon men se har ek ká dálá jáegá. 10 Us qatl ke ba'is, aur us zulm ke sabab se jo tú ne apne bhái Ya'qúb par kiyá hai, tú khajálat se mulabbas aur hamesha ke liye nest hogá. 11 Jis roz tú uske mukhálifon ke sáth khará thá, jis roz ajnabí us ke lashkar ko asír karke le gaye, aur begánon ne us ke pháṭakon se dákhil hokar Yarúshalem par qur'a dálá, tú bhí un ke sáth thá. 12 Tujhe lázim na thá, kí tú us roz apne bhái kí jiláwataní ko khará dekhtá rahtá, aur baní Yahúdáh kí halákat ke roz shádmán hotá, aur musíbat ke roz láfzaní kartá. 13 Tujhe munásib na thá, kí tú mere logon kí musíbat ke roz un ke pháṭakon men

ghustá; aur un kí musíbat ke roz un kí badhálí ko khará dekhtá rahtá, aur un ke lashkar par háth barhátá. 14 Tujhe lázim na thá, kí ghati men khará hokar us ke faráron ko qatl kartá, aur us dukh ke din men us ke baqímánda logon ko hawála kartá. 15 Kyúñki sab qaumon par KHUDÁWAND ká din á pahunchá hai; jaisá tú ne kiyá hai, waisá hi tujh se kiyá jáegá; terá kiyá tere sir par áegá. 16 Kyúñki jis tarah tum ne mere koh i muqaddas par piyá, usí tarah sab qaumen piyá karengí; hán, píti aur nigaltí rahengí; aur wuh aísí hongí goyá kabhi thin hi nahín. 17 Lekin jo bach niklenge koh i Siyyún par rahenge; aur wuh muqaddas hogá; aur Ya'qúb ká gharána apní mirás par qábiz hogá. 18 Tab Ya'qúb ká gharána ág hogá, aur Yúsuf ká gharána shu'la, aur 'Esau ká gharána phús; aur wuh us men bharkenge, aur us ko khá jáenge; aur 'Esau ke gharáne men se koi na bachegá; kyúñki yih KHUDÁWAND ká farmán hai. 19 Aur junúb ke rahnewále kohistán i 'Esau, aur maidán ke báhinde Filistin ke málik hongé; aur wuh Ifraím aur Sámariya ke kheton par qábiz hongé; aur Binyamín Jil'ad ká wáris hogá. 20 Aur baní Isráil ke lashkar ke sab asír jo Kan'ánton men Sárapat tak haiñ, aur Yarúshalem ke asir jo Sifárad men haiñ, junúb ke shahron par qábiz ho jáenge. 21 Aur rihái denewále koh i Siyyún par chahenge, táki kohistán i 'Esau kí 'adálat karen; aur saltanat KHUDÁWAND kí hogí.

YU'NA'H

1 KHUDÁWAND ká kalám Yúnáh bin Amittai par názil huá, 2 kí Uth, us bare shahr Nínawah ko já, aur us ke khiláf manadí kar; kyúñki un kí sharárat mere huzúr pahunchí. 3 Lekin Yúnáh KHUDÁWAND ke huzúr se Tarsís ko bhágá, aur Yáfá men pahunchá, aur wahán use Tarsís ko jánewálá jaház milá:

aur wuh kiráya dekar us men sawár huá, táki KHUDÁWAND ke huzúr se Tarsís ko ahi i jaház ke sáth jáe. 4 Lekin KHUDÁWAND ne samundar par barí ándhí bheji, aur samundar men sakht túfán barpá huá, aur andesha thá kí jaház tabáh ho jáe. 5 Tab malláh hirasán hué, aur har ek ne apne deotá ko pukará,

aur wuh ajnás jo jaház men thín samundar men dāl dīn, táki use halká karen. Lekin Yúnáh jaház ke andar paṛá so rahá thá. 6 Tab nákhudá us ke pás jákar kahne lagá, Tú kyúp paṛá so rahá hai? uṭh, apne ma'búd ko pukár, sháyad wuh ham ko yád kare, aur ham halák na hon. 7 Aur unhon ne ápas men kahá, A'ó, ham qur'a dálkar dekhen, ki yih áfat ham par kis ke sabab se áí. Chunánchí unhon ne qur'a dálá, aur Yúnáh ká nám nikhá. 8 Tab unhon ne us se kahá, Tú ham ko batá, ki yih áfat ham par kis ke sabab se áí hai? terá kyá pesha hai? aur tú kahán se áyá hai? terá watan kahán hai? aur tú kis qaum ká hai? 9 Us ne un se kahá, Main 'Ibrání hún, aur KHUDÁWAND, ásmán ke Khudá, bahr ó barr ke kháliq se darta hún. 10 Tab wuh khaufzada hokar us se kahne lage, Tú ne yih kyá kiyá? Kyúnki un ko ma'lúm thá, ki wuh KHUDÁWAND ke huzúr se bhágá hai, is liye ki us ne khud un se kahá thá. 11 Tab unhon ne us se púchhá, Ham tujh se kyá karen, ki samundar hamáre liye sákin ho jáe? kyúnki samundar ziyáda túfání hotá játá thá. 12 Tab us ne un se kahá, Mujh ko uṭhakar samundar men phenk do, to tumháre liye samundar sákin ho jáegá; kyúnki main jántá hún ki yih baṛá túfán tum par mere hí sabab se áyá hai. 13 Taubhí malláhon ne dāṇḍ chaláne men baṛí mihnát kí, ki kanáre par pahunchen, lekin na pahunch sake; kyúnki samundar un ke khiláf áur bhí ziyáda maujzan hotá játá thá. 14 Tab unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr giṛgiṛákar kahá, Ai KHUDÁWAND, ham terí minnat karte hain, ki ham is ádmí kí ján ke sabab se halák na hon, aur tú khún i náhaqq ko hamáre gardan par nádale: kyúnki, ai KHUDÁWAND, tú ne jo cháhá, so kiyá. 15 Aur unkon ne Yúnáh ko uṭhakar samundar men phenk diyá, aur samundar ká talátum mauqúf ho gayá. 16 Tab wuh KHUDÁWAND se bahut dar gaye, aur unhon ne us ke huzúr qurbáni guzráni, aur nazren máni. 17 Lekin KHUDÁWAND ne ek baṛí machhí muqarrar kar rakkhí thí, ki Yúnáh ko nigal jáe. Aur Yúnáh tīn dīn rát machhí ke peṭ men rahá.

2 Tab Yúnáh ne machhí ke peṭ men KHUDÁWAND apne Khudá se yih du'á kí,

2 Main ne apní musibat men KHUDÁWAND se du'á kí,

Aur us ne merí suní;

Main ne pátál kí tah se duháí dí,
Tú ne merí faryád suní.

3 Tú ne mujhe samundar kí tah men phenk diyá,

Aur sailáb ne mujhe gher liyá;
Terí sab maujen aur lahren mujh par se guzar gayin.

4 Aur main samjhá ki tere huzúr se dúr ho gayá hún;

Lekin main phir terí muqaddas haikal ko dekhúngá.

5 Sailáb ne merí ján ká muhásara kiyá;

Samundar merí cháron taraf thá;

Bahrí nabát mere sir par lipaṭ gayí.

6 Main paharon kí tah tak garq ho gayá;

Zamín ke aṛbange hamesha ke liye mujh par band ho gaye;

Taubhí, ai KHUDÁWAND mere Khudá, tú ne merí ján pátál se bacháí.

7 Jab merá dil betáb huá, to main ne KHUDÁWAND ko yád kiyá:

Aur merí du'á terí muqaddas haikal men tere huzúr pahunchí.

8 Jo log buton ko mánte hain,
Wuh shafaqat se mahrúm ho játe hain.

9 Main hamd kartá huá tere huzúr qurbáni guzránúngá;

Main apní nazren adá karúngá.

Naját KHUDÁWAND kí taraf se hai.

10 Aur KHUDÁWAND ne machhí ko hukm diyá, aur us ne Yúnáh ko khushkí par ugal diyá.

3 Aur KHUDÁWAND ká kalám dúsrí bár Yúnáh par názil huá, 2 ki Uṭh, us baṛe shahr Nínawah ko já, aur wahán us bát kí manadí kar jis ká main tujhe hukm detá hún.

3 Tab Yúnáh KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq uṭhkar Nínawah ko gayá. Aur Nínawah bahut baṛá shahr thá; us kí masáfat tīn dīn kí ráh thí. 4 Aur Yúnáh shahr men dákhil huá, aur ek dīn kí ráh chalá; us ne manadí kí, aur kahá, Chálís roz ke ba'd Nínawah barbád kiyá jáegá. 5 Tab Nínawah ke báshindon ne Khudá par ímán lákar roze kí

manádí kí; aur adná o a'lá sab ne tāt orhá. 6 Aur yih khabar Nínawah ke bádsháh ko pahunchí: aur wuh apne takht par se uthá, aur bádsháhí libás ko utár dálá, aur tāt orhkar rákh par baith gayá. 7 Aur bádsháh aur us ke arkán i daulat ke farmán se Nínawah men yih i'lán kiyá gayá, aur is bát kí manádí húi, ki Kolínsán, yá haiwán, galla, yá rama, kuchh na chakkhe, aur na kháe piye; 8 lekin insán aur haiwán tāt se mulabbas hon, aur Khudá ke huzúr girya o zári karen; balki har shakhs apní burí rawish, aur apne háth ke zulm se báz áe. 9 Sháyad Khudá rahm kare, aur apná iráda badle, aur apne qahr i shadíd se báz áe, aur ham halák na hon. 10 Jab Khudá ne un kí yih hálat dekhí, ki wuh apní apní burí rawish se báz áe, to wuh us 'azáb se, jo us ne un par názil karne ko kahá thá, báz áyá, aur use názil na kiyá.

4 Lekin Yúnáh is se niháyat nákhush aur náráz huá. 2 Aur us ne KHUDÁWAND se yun du'á kí, ki Ai KHUDÁWAND, jab main apne watan hí men thá, aur Tarsís ko bhágnewálá thá, to kyá main ne yihí na kahá thá? main jántá thá kí tú rahím o karím Khudá hai, jo qahr karne men dhímá aur shafaqat men ganí hai, aur 'azáb názil karne se báz rahtá hai. 3 Ab, ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, kí merí ján le le; kyünki mere is jine se

mar jáná bihtar hai. 4 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, Kyá tú aisá náráz hai? 5 Aur Yúnáh shahr se báhar mashriq kí taraf já baithá, aur wahán apne liye ek chhappar banákar us ke sáye men baith rahá, kí dekhe shahr ká kyá hál hotá hai. 6 Tab KHUDÁWAND Khudá ne kaddú kí bel ugáí, aur use Yúnáh ke úpar phailáyá, kí us ke sir par sáyá ho, aur wuh taklíf se bache. Aur Yúnáh us bel ke sabab se niháyat khush huá. 7 Lekin dúsre din subh ke waqt Khudá ne ek kírá bhejá, jis ne us bel ko kát dálá, aur wuh súkh gayí. 8 Aur jab áftáb baland huá, to Khudá ne mashriq se lúh chaláí; aur áftáb kí garmí ne Yúnáh ke sir men asar kiyá; aur wuh betáb ho gayá, aur maut ká árzúmand hokar kahne lagá, kí Mere is jine se mar jáná bihtar hai. 9 Aur Khudá ne Yúnáh se farmáyá, Kyá tú is bel ke sabab se aisá náráz hai? Us ne kahá, Main yahán tak náráz hún, kí marná cháhtá hún. 10 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Tujhe is bel ká itná khayál hai, jis ke liye tú ne na kuchh mihnát kí aur na use ugáyá, jo ek hí rát men ugí, aur ek hí rát men súkh gayí: 11 aur kyá mujhe lázim na thá kí main itne bare shahr Nínawah ká khayál karún, jis men ek lách bís hazár se ziyáda aise hain jo apne dahine aur báen háth men imtiyáz nahin kar sakte, aur beshumár maweshí hain?

M I ' K A ' H

1 Sámariya aur Yarúshalem kí bábat KHUDÁWAND ká kalám jo sháhán i Yahúdáh Yútám o A'khaz, o Hizqiyáh ke aiyám men Míkáh Morashtí par royá men názil huá.

2 Ai sab logo, suno; ai zamín, aur us kí ma'múrí, kán lagáo: aur Khudá-wand KHUDÁ, hán, Khudáwand apne muqaddas maskan se tum par gawáhi áe. 3 Kyünki, dekh, KHUDÁWAND apne maskan se báhar átá hai, aur názil hokar zamín ke ünche maqám-on ko páemál karegá. 4 Aur pahár

us ke niche pighaljáenge, aur wádían phat jáengi, jaise mom ág se pighal játá, aur pání karáre par se bah játá hai. 5 Yih sab Ya'qúb kí khatá aur Isráíl ke gharáne ke gunáh ká natija hai. Ya'qúb kí khatá kyá hai? kyá Sámariya nahín? aur Yahúdáh ke ünche maqám kyá hain? kyá Yarúshalem nahín? 6 Is liye main Sámariya ko khet ke túde kí mánind, aur angúrí bág lagáne kí jagah kí mánind banaúngá; aur main us ke pattharon ko wádí men dhalkáúngá, aur us kí bunyád ukhár

dúngá. 7 Aur us kí sab khodí húi múraten chúr chúr kí jáengí, aur jo kuchh us ne ujrát men páyá, ág se jaláyá jáegá, aur main us ke sab buton ko tor dálúngá; kyúnci us ne yih sab kuchh kasbí kí ujrát se paidá kiyá hai, aur wuh phir kasbí kí ujrát ho jáegá. 8 Is liye main mátam o nauha karúngá, main nangá aur barahna hokar phirúngá: main gidaron ki tarah chilláungá, aur shutrmurgon kí mánind gam karúngá. 9 Kyúnci us ká zakhm lá'iláj hai; wuh Yahúdáh tak bhí áyá, wuh mere logon ke phátak tak, balki Yarúshalem tak pahunchá. 10 Ját men us kí khabar na do, aur nauha na karo; Bait 'Afráh men khák par loto. 11 Ai Safír kí rahnewáli, tú barahna o ruswá hokar chalí já: Zánán kí rahnewáli nikál nahin saktí, Bait Ezal ke mátam ke bá'is us kí panáhgáh tum se le lí jáegí. 12 Márot kí rahnewáli bhalál ke intizár men tarapti hai; kyúnci KHUDÁWAND kí taraf se balá názil húi, jo Yarúshalem ke phátak tak pahunchi. 13 Ai Lakís kí rahnewáli, bádpa ghoron ko rath men jot: tú bint i Siyyún ke gunáh ká ágáz húi, kyúnci Isráil kí khataen bhí tujh men pái gayin. 14 Is liye tú Morasat Ját ko taláq degí: Akzíb ke gharáne Isráil ke bádsháhon se dagábázi karenge. 15 Ai Maresah kí rahnewáli, tujh par qabza karnewále ko tere pás láungá; Isráil kí shaukat 'Adullám men áegí. 16 Apne piyáre bachchon ke liye sir mundákar chandlí ho já; gidhdh kí mánind apne chandlápan ko ziyáda kar; kyúnci wuh tere pás se asír hokar chale gaye.

2 Un par afsos jo hadkirdári ke mansúbe bándhte, aur bistar par pare pare sharárat kí tadbíren íjád karte hain | aur subh hote hí un ko 'amal men láte hain, kyúnci un ko is ká ikhtiyár hai. 2 Wuh lálach se kheton ko zabt karte; aur gharon ko chhín lete hain: aur yún admí aur us ke ghar par, hán, mard aur us kí mífás par zulm karte hain. 3 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Dekh, main is gharáne par áfat láne kí tadbír kartá hún, jis se tum apni gardan na bachá sakoge, aur gardankashi se na chaloge; kyúnci yih burá waqt hogá. 4 Us waqt

koí tum par yih masal láegá, aur purdard nauhe se mátam karegá, aur kahegá, Ham bi'lkull gárat húe; us ne mere logon ká bakhra badal dála: us ne kaise us ko mujh se judá kar diyá | us ne hamáre khet bágion ko bánt diye. 5 Is liye tum men se koí na bachegá, jo KHUDÁWAND kí jamá'at men paimáish kí rassi dále. 6 Bakwási kahte hain, Bakwás na karo; in baton kí bábat bakwás na karo: aise logon se ruswái judá na hogí. 7 Ai baní Ya'qúb, kyá yih kahá jáegá, kí KHUDÁWAND kí rúh qásir ho gayí? kyá us ke yihí kám hain? kyá merí báten rástrau ke liye mufid nahin? 8 Abhí kal kí bát hai, kí mere log dushman kí tarah uthe; tum sulhpasand o befíkr ráh-gíron kí chádar utár lete ho. 9 Tum mere logon kí 'auraton ko un ke margúb gharon se nikál dete ho: aurtum ne mere jalál ko un ke bachchon par se hamesha ke liye dúr kar diyá. 10 Utho, aur chale jáo, kyúnci lá'iláj o muhlik nápakí ke sabab se yih tumhári arámgháh nahin hai. 11 Agar koí jhúth aur batálat ká pairau kahe, kí Main sharáb o nashe kí báten karúngá, to wuhí in logon ká nabí hogá.

12 Ai Ya'qúb, main yaqínan tere sab logon ko faráham karúngá; main yaqínan Isráil ke baqiye ko jama' karúngá; main un ko Busrah kí bheron aur charágáh ke galle kí mánind ikaṭṭhá karúngá; aur admíon ká bará shor hogá. 13 Tornewálá un ke áge áge gayá hai; wuh torṭe húe phátak tak chale gaye, aur us men se guzar gaye; aur un ká bádsháh un ke áge áge gayá, ya'ní KHUDÁWAND un ká peshwá.

3 Aur main ne kahá, Ai Ya'qúb ke sardáro, aur baní Isráil ke hákimo, suno; kyá munásib nahin kí tum 'adálat se waqíf ho? 2 Tum nekí se 'adawat, aur badí se mahabbat rakhte ho; aur logon kí khál utárte, aur un kí haddíyon par se gosht nocte ho; 3 aur mere logon ká gosht kháte ho, aur un kí khál utárte; aur un kí haddíyon ko torṭe, aur un ko tukre tukre karte ho, goyá wuh hándí aur deg ke liye gosht hain. 4 Tab wuh KHUDÁWAND ko pukárenge, par wuh un kí na sunegá; hán, wuh us waqt un se munh pher legá, kyúnci un ke a'mál bure hain.

5. Un nabion ke haqq men jo mere
 hon ko gumrah karte hain jo
 hoga pakar Salamatí, Salamatí,
 aur karte hain, lekin agar koi khane
 ko na de, to us se larne ko taiyar
 hoga hain, KHUDAWAND yun farmata
 hai. 6 ki Ab tum par rat ho jaegi
 jis meq roya na dekhoge; aur tum
 par tariki chha jaegi aur gaibbin na
 kar sakoge; aur nabion par aftab
 gurub hoga, aur un ke liye din
 andhera ho jaega. 7 Tab gaibbin
 pasheman, aur falgir sharinda
 honge; balki sab log munh par hath
 rakhenge; kyunki Khuda ki taraf
 se kuchh jawab na hoga. 8 Lekin
 main KHUDAWAND ki ruh ke ba'is
 quwwat o'adalat aur diler se ma'mur
 hun; taki Ya'qub ko us ka gunah, aur
 Israil ko us ki khata jataun. 9 Ai
 bani Ya'qub ke sardaro, aur ai bani
 Israil ke hakim, jo adalat se ada-
 wat rakhte ho, aur saffarasti ko ma-
 rorte ho, is bat ko suno. 10 Tum jo
 Siyyun ko khunrezí se, aur Yaru-
 shalem ko beinsaf se ta mir karte ho.
 11 Us ke sardar rishwat lekar adalat
 karte hain; aur us ke kahin ujrak
 lekar ta lim dete hain; aur us ke
 nabi rupaya lekar falgiri karte hain;
 taubhi wuh KHUDAWAND par takiya
 karte hain, aur kahte hain, Kyá
 KHUDAWAND hamare darmiyán na-
 hin? pas ham par koi balá na aegi.
 12 Is liye Siyyun tumhare hi sabab se
 khet ki tarah jota jaega, aur Yaru-
 shalem khandar ho jaega, aur is ghar
 ka pahar jangal ki unchi jagahon ki
 manind hoga.

4 Lekin akhiri dinon men yun hoga,
 ki KHUDAWAND ke ghar ka pahar
 paharon ki choti par qaum kiyá
 jaega, aur sab tilon se baland hoga,
 aur ummaten wahan pahunchengi.
 2 Aur bahut si qaumen aengi, aur
 kahengi, A'o, KHUDAWAND ke pahar
 par charchen, aur Ya'qub ke Khuda
 ke ghar men dakhil hon, aur wuh
 apni rahen ham ko bataega; aur
 ham us ke raston par challenge:
 kyunkishari'at Siyyun se, aur KHUDAWAND
 ka kalám Yarusshalem se sadir
 hoga. 3 Aur wuh bahut si ummaton
 ke darmiyán adalat karega, aur dur
 ki zorawar qaumon ko dantega; aur
 wuh apni talwaron ko torkar phalen,
 aur apne bhálon ko hansue bana
 dalenge; aur qaum qaum par talwar
 na chalaegi, aur wuh phir kabhi jang

karna na sikhenge. 4 Tab har
 admi apni tak aur apne anjir ke
 darakht ke niche baithega, aur un
 ko kbi na daraga: kyunki Rabb
 ul'afwaj ne apne munh se yeh
 farmaya hai. 5 Kyunki sab um-
 maten apne apne ma'bud ke nam se
 chalengi, par ham abadu'l abad tak
 KHUDAWAND apne Khuda ke nam
 se challenge.

6 KHUDAWAND farmata hai, ki Main
 us roz langron ko jama karunga, aur
 jo hanak diye gaye, aur jin ko main
 ne dukh diya faraham karunga.
 7 Aur langron ko badiya, aur jilawa-
 tanon ko zorawar qaum banunga;
 aur KHUDAWAND koh i Siyyun par
 ab se abadu'l abad tak un par
 saitanat karega. 8 Ai galle ki did-
 gah, ai bint i Siyyun ki pahar, yeh
 tere hi liye hai, qadim saitanat
 ya'ni dukhtar i Yarusshalem ki bad-
 shahi tujhe milegi. 9 Ab tu kyun
 chillati hai, goya dard i zih men
 mubtala hai? kya tujh men koi
 badshah nahin? kya tere salahkar
 nest ho gaye? 10 Ai bint i Siyyun,
 zachche ki manind takli utha, aur
 dard i zih men mubtala ho: kyunki ab
 tu shahr se kharij hokar maidan men
 rahegi, aur Babul tak jaegi; wahan
 tu rihal paegi; aur wahin KHUDAWAND
 tujh ko tere dushmanon ke
 hath se chhuraega. 11 Ab bahut si
 qaumen tere khilaf jama hui hain,
 aur kahti hain, Hamari ankhen
 Siyyun ki ruswai dekhien. 12 Par
 wuh KHUDAWAND ki tadabit se
 agah nahin, aur us ki maslahat ko
 nahin samajhtin; kyunki wuh un ko
 khalkhan ke pulon ki tarah jama
 karega. 13 Ai bint i Siyyun, uth,
 aur pamanai kar; kyunki main tere
 sing ke loha, aur tere khuron ko
 pital banaunga, aur tu bahut si um-
 maton ko tukre tukre karegi; un ke
 zachire KHUDAWAND ki nazr karegi,
 aur un ka mal Rabb ul'alamín ke

5 huzur laegi. 1 Ai bint i afwaj,
 ab faujon men jama ho; hamara
 muhasara kiyá jata hai; wuh
 Israil ke hakim ke gal par chhari
 se marne hain.

2 Lekin, ai Baitlahm Ifratáh, agarchi
 tu Yahudah ke hazaron men shamli
 hone ke liye chhotá hai, taubhi tujh
 men se ek shakhs niklega, aur mere
 huzur Israil ka hakim hoga; aur us
 ka masdar zamana e sabiq, han,

gadimū'ī. aiyām se hai. 3 Is liye Khudā un ko chhor degā, jab tak ki zachcha dard i zih se fārig na ho : tab us ke baqi bhāī banī Isrāīl meṅ ā milenge. 4 Aur wuh kharā hogā, aur KHUDĀWAND kī qudrat se, aur KHUDĀWAND apne Khudā ke nām kī buzurgī se gallabānī karegā ; aur wuh qāim rahenge ; kyūnki wuh us waqt intihā e zamīn tak buzurg hogā. 5 Aur wuhī hamārī salāmātī hogā ; jab Asūr hamāre mulk meṅ āegā, aur hamāre qasron meṅ qadam rakkhegā, to ham us ke khilāf sāt charwāhe aur āth sarguroh bārpā karenge. 6 Aur wuh Asūr ke mulk ko, aur Namrūd kī sarzamīn ke madkhaloṅ ko talwār se wirān karenge ; aur jab Asūr hamāre mulk meṅ ākar hamārī huṅūd ko pāemāl karegā, to wuh ham ko rihāī bakhshegā. 7 Aur Ya'qūb kā baqiya bahut si ummatoṅ ke liye aisā hogā, jaise KHUDĀWAND kī tarāf se os aur ghās par bārish jo na insān kā intizār kartī hai, aur na bānī A'dam ke liye bhārtī hai. 8 Aur Ya'qūb kā baqiya bahut si qaumōṅ aur ummatōṅ meṅ aisā hogā, jaise sher i babar jangal ke jānwarōn meṅ aur jāwān sher bherōṅ ke galle meṅ ; jab wuh un ke darmiyān se guzartā hai, to pāemāl kartā, aur phārtā hai, aur kol chhurā nahīn saktā. 9 Terā hāth tere dushmanōṅ par uthe, aur tere sab muḥālīf nest ho jāen. 10 Aur KHUDĀWAND farmātā hai, Us roz main tere ghorōṅ ko, jo tere darmiyān haiṅ, kāṭ dālūngā, aur tere rathōṅ ko nest karūngā ; 11 aur tere mulk ke shahron ko barbād, aur tere sab qill'ōṅ ko mismār karūngā ; 12 aur main tujh se jādūgarī dūr karūngā, aur tujh meṅ fālgīr na rahenge ; 13 aur terī khodī hūī mūraten, aur tere sutūn tere darmiyān se nest kar dūngā, aur tū phir apnī dastkārī kī 'ibādat na karegā. 14 Aur main terī Yasratōṅ ko tere darmiyān se ukhār dālūngā, aur tere shahron ko tabāh karūngā ; 15 aur un qaumōṅ par, jo shanawā na hūīṅ, apnā qahr o gazab nāzil karūngā.

6 Ab KHUDĀWAND kā farmān sun : Uth, pahāron ke sāmne mubāhasa kar, aur sab tīle terī āwāz sunen. 2 Ai pahāro, aur ai zamīn kī muḥkam bunyādo, KHUDĀWAND

kā dāwā suno ; kyūnki KHUDĀWAND apne logōṅ par dāwā kartā hai, aur wuh Isrāīl par hujjat sābit karegā. 3 Ai merē logo, main ne tum se kyā kiyā hai? aur tum ko kis bāt meṅ āzurda kiyā hai? mujh par sābit karo. 4 Kyūnki main tum ko mulk i Misr se nikāl lāyā, aur gulāmī ke ghar se fīdya dekar chhurā lāyā ; aur tumhāre āge Mūsā, aur Hārūn, aur Maryam ko bhejā. 5 Ai mere logo, yād karo ki shāh i Moāb Balaq ne kyā mashwarat kī, aur Bal'ām bīn Ba'or ne use kyā jāwāb diyā ; aur Shittīm se Jiljāl tak kyā kyā hūā ; tāki KHUDĀWAND kī sadāqat se wāqif ho jāo. 6 Main kyā lekar KHUDĀWAND ke huzūr āūn, aur Haqq Ta'ālā ko kyūnkar sījda karōṅ? kyā sokhtanī qurbānīoṅ aur yaksāla bachhōṅ ko lekar us ke huzūr āūn? 7 Kyā KHUDĀWAND hazārōṅ meṅdhōṅ se, yā tel kī dās hazār nahron se khusā hogā? kyā main apne pāhlauthe ko apne gunāh ke 'iwāz meṅ, aur apnī aulād ko apnī jān kī khātā ke badle meṅ de dūn? 8 Ai insān, us me tujh par nekī zāhir kar dī hai : KHUDĀWAND tujh se is ke siwā kyā chāhtā hai, kī tū insāf kare, aur rahindīlī ko 'azīz rakkhe, aur apne Khudā ke huzūr fīrotanī se chale? 9 KHUDĀWAND kī āwāz shahr ko pukārtī hai, aur dānishmand us ke nām kā lihāz rakhtā hai ; 'asā aur us ke muqarrar karnewāle kī suno. 10 Kyā sharīr ke ghar meṅ ab tak nājāiz nafa' ke khazāne, aur nāqīs o nafratī paimāne nahīn haiṅ? 11 Kyā wuh dagā kī tarāzū aur jhūthe bātoṅ kā thāhā rakhtā hūā begunāh chāhregā? 12 Kyūnki wahān ke dāulatmand zulm se pur haiṅ, aur us ke bāshinde jhūth bolte haiṅ, balkī un ke muḥ meṅ dagābāz zabān hai. 13 Is liye main tūjhe muḥlik zakhm lagāūngā, aur tere gunāhōṅ ke sabab se tujh ko wirān kar dālūngā. 14 Tū khāegā, par āsūda na hogā, kyūnki terā peṭ khālī rahegā ; tū chhipāegā, par bachā na sakegā ; aur jo kuchh kī tū bachāegā, main use talwār ke hawāle karūngā. 15 Tū boegā, par fāsī na kātegā ; zaitūn ko raundegā, par tel milne na pāegā ; tū angūr ko kuchlegā, par mai na pīegā. 16 Kyūnki 'Umrī ke qawānīn aur Akhīab ke khāndān ke a'māl kī palrāwī hotī hai, aur tum

un kí mashwarat par chalte ho, táki main tum ko wirán karūn, aur us ke rahnewáloṅ ko suskár ká bá'is banáúṅ; pas tum mere logon kí ruswái uṭháoge.

7 Mujh par afsos! main tábistání mewa jama' hone, aur angúr toṛne ke ba'd kí khoshachíni kí mánind hūn : na kháne ko koí khosha, aur na pahlá pakká dilpasand anjír hai. **2** Dindár ádmí mulk sejáterahe, logon meṅ koí rástbáz nahín : wuh sab ke sah ghát meṅ baithé hain kí khún karen : har shakhs jál bichhákar apne bhái ká shikár kartá hai. **3** Un ke háth badí meṅ phurtíle hain; hákim rishwat mángtá hai, aur gázi bhí yihí cháhtá hai, aur baṛe ádmí apne dil kí hirs kí báten karte hain : aur yún sázish karte hain. **4** Un meṅ sab se achchá to úṅkaṭáre kí mánind hai; aur sab se rástbáz khárdár jhári se badtar hai : un ke nigahbánon ká din, hán, un kí sazá ká din á gayá hai; ab un ko pareshání hogí. **5** Kisí dost par l'timád na karo : hamráz par bharosá na rakkho; hán, apne muṅh ká darwáza apní bíwí ke sáme band rakkho. **6** Kyúnki beṭá apne báp ko haqírjántá hai; aur beṭí apní mán ke aur bahú apní sás ke khiláf hotí hai; aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log hain.

7 Lekin main KHUDÁWAND kí ráh dekhúngá, aur apne naját denewále Khudá ká intizár karúngá; merá Khudá merí sunegá. **8** Ai mere dushman, mujh par shádmán na ho : kyúnki jab main girúngá, to uṭh khará húngá; jab andhere meṅ baithúngá, to KHUDÁWAND merá núr hogá. **9** Main KHUDÁWAND ke qahr kí bardásht karúngá, kyúnki main ne us ká gunáh kiyá hai; jab tak wuh merá da'wá sábit karke merá insáf na kare : wuh mujhe raushní meṅ

láegá, aur main us kí sadáqat ko dekhúngá. **10** Tab merá dushman, jo mujh se kahtá thá, KHUDÁWAND terá Khudá kahán hai, yih dekhkar ruswá hogá; merí ánkhen use dekhengí; wuh galiyon kí kích kí mánind páemál kiyá jáegá. **11** Terí fasl kí ta'mír ke roz terí hudúd barhái jáengí; **12** usí roz Asúr se aur Misr ke shahron se aur Misr se daryá e Furát tak, aur samundar se samundar tak, aur kohistán se kohistán tak log tere pás áenge. **13** Aur zamín apne báhindon ke a'mál ke sabab se wirán hogí.

14 Apne 'asá se apne logon, ya'ní apní mírás kí gallabání kar, jo Karmil ke jangal meṅ tanhá rahte hain; un ko Basan aur Jili'ád meṅ pahle kí tarah charne de. **15** Jaise tú ne mulk i Misr se nikalte waqt 'ajáib díkháe, waise hí ab díkhá. **16** Qaumen dekhkar apní tamám tawánái se sharminda hongí; wuh muṅh par háth rakkhengí, aur un ke kán bahre hojáenge. **17** Wuh sánp kí mánind khák cháṭengí, aur apní chhipne kí jagahon se zamín ke kíron kí mánind thartharátí hui áengí; wuh KHUDÁWAND hamáre Khudá ke huzúr dartí hui áengí, hán, wuh us se hirásán hongí. **18** Tujh sá Khudá kaun hai jo badkirdári mu'áf kare, aur apne mírás ke baqiye kí khatáon se darguzre? wuh apná qahr hamesha tak nahín rakh chhoṛtá, kyúnki wuh sháfaqat karná pasand kartá hai. **19** Wuh phir ham par rahm farmáegá; wuhí hamáre badkirdári ko páemál karegá, aur hamáre sab gunáh samundar kí tah meṅ dál degá. **20** Tú Ya'qúb se wafádári karegá, aur Abrahám ko wuh sháfaqat díkháegá, jis kí bábat tú ne qadím zamáne meṅ hamáre báp dáda se qasam khái thí.

NA'HUM

1 Ninawah kí bábat bár i nubuwat : Ilqúshí Náhúm kí royá kí kitáb.

2 KHUDÁWAND gaiyúr aur intiqám lenewálá Khudá hai; hán, KHUDÁWAND intiqám lenewálá aur qahhár hai; KHUDÁWAND apne mukhálifon se intiqám letá hai, aur apne dushmanon ke liye qahr ko qáim rakhtá hai. **3** KHUDÁWAND qahr karne men dhímá, aur qudrat men barhkar hai; aur mujrim ko hargiz barí na karegá; KHUDÁWAND kí ráh girdbád aur ándhí men hai, aur bádal us ke pánwon kí gard hain. **4** Wuhí samundar ko dánttá, aur sukhá detá hai, aur sab nadiyon ko khushk kar dáltá hai; Basan aur Karmil kumlá játe hain, aur Lubnán kí konpaleñ murjhá játi hain. **5** Us ke khauf se pahár kánpte hain, aur tñle pighal játe hain; us ke huzúr zamín, hán, dunyá aur us kí sab ma'múri thartharáti hai. **6** Kis ko us ke qahr kí táb hai? us ke qahr i shadíd ko kaun bardásht kar saktá hai? us ká qahr ág kí mánind názil hotá hai, wuh chañanon ko toñ dáltá hai. **7** KHUDÁWAND bhalá hai, aur musíbat ke din panáhgá hai: wuh apne tawakkul karnewálon ko jántá hai. **8** Lekin ab wuh us ke makán ko bare sailáb se nest o nábúd karegá, aur táríkí us ke dushmanon ko ragedegí. **9** Tum KHUDÁWAND ke khiláf kyá mansúba bándhte ho? wuh bi'lkull nábúd kar dálegá: 'azáb do bára na áegá. **10** Agarchi wuh uljhe húe kánthon kí mánind pechída, aur apní mai se tar hon, taubhí wuh súkhe bhúse kí tarah bi'lkull jalá diye jáenge. **11** Tujh se ek aisá shakhs niklá hai, jo KHUDÁWAND ke khiláf bure mansúbe bándhtá aur sharárat kí saláh detá hai. **12** KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Agarchi wuh zabardast aur bahut se hon, taubhí wuh káte jáenge, aur shahr barbád ho jáegá. Agarchi main ne tujhe dukh diyá, taubhí phir kabhí tujhe dukh na dúngá. **13** Aur ab main us ká júá tujh par se

tor, dálúngá, aur tere bandhanon ko tukre tukre kar dúngá. **14** Lekin KHUDÁWAND ne terí bábat yih tukm sádir farmáyá hai, kí terí nasl baqi na rahe; main tere butkháne se khodí húi aur dháli húi múraton ko nest karúngá; main tere liye qabr taiyár karúngá, kyúnki tú nikammá hai. **15** Dekh, jo khushkhabarí látá, aur salámatí kí manádi kartá hai; us ke pánw paharon par hain; ai Yahúdáh, apní íden maná, aur apní nazren adá kar; kyúnki phir khabís tere darmiyán se nahin guzregá; wuh sáf kát dálá gayá hai.

2 Paráganda karnewálá tujh par chañ áyá hai: qil'e ko mahfúz rakh, ráh kí nigahbání kar, kamarbasta ho, aur khúb mazbút rah. **2** Kyúnki KHUDÁWAND Ya'qúb kí raunaq ko Isráil kí raunaq kí mánind phir bahál karegá; agarchi gáratgaron ne un ko gárat kiyá hai, aur un kí shákhen toñ dáli hain. **3** Us ke baháduron kí siparen surkh hain, jangí mard qirmizí wardí pahine hain; us kí taiyári ke waqt rath faulád se jhalakte hain, aur deodár ke neze hilte hain. **4** Rath sarakon par tundí se daurte, aur maidán men betahashá játe hain; wuh mash'alon kí mánind chamakte, aur bijlí kí tarah kaundte hain. **5** Wuh apne sardaron ko bulátá hai; wuh takkar-en kháte áte hain: wuh jaldí jaldí fasíl par chañhte hain, aur artalá taiyár kiyá játá hai. **6** Nahron ke phátak khul játe hain, aur qasr gudáz ho játá hai. **7** Hussab beparda húi aur asrí men chali gayí; us kí laundiyán qumríon kí mánind karáhti húi mátam kartí, aur chhátí pítti hain. **8** Ninawah to qadím se hauz kí mánind hai, taubhí wuh bháge chale játe hain. Wuh pukárte hain, kí Thahro, thahro! par koí muřkar nahin dekhtá. **9** Chándí lúto, soná lúto: kyúnki mál kí kuchh íntihá nahin; sab nafís chizen kasrat se hain. **10** Wuh kháli, sunsán, aur wíran hai; un ke dil pighal gaye, aur ghutne řakráne lage; har ek kí

kamar men shiddat se dard hai; aur in sab ke chihre zard ho gaye. 11 Sheron ki mand, aur jawan babaron ki khane ki jagah kahan hai, jis men sher i babar, aur sherni, aur un ke bachche bekhauf phirte the? 12 Sher i babar apne bachchon ki khurak ke liye bharta tha, aur apni shernion ke liye gala ghontta tha, aur apni mandon ko shikar se, aur garon ko phare hoon se bharta tha. 13 RABB u'l afwaj farmata hai, Dekh, main tera mukhalif hun, aur tere rathon ko jalakar dhuwan bana dunga, aur talwar tere jawan babaron ko kha jaege; aur main tera shikar zamin par se mita dalunga, aur tere echiyon ki awaz phir sunai na degi.

3 Khunrez shahr par afsos! wuh jhuth aur lut se bilkul bharai hai; wuh lutmar se baz nahin ata. 2 Suno, chabuk ki awaz, aur pahiyon ki kharakharahat, aur ghoron ka kudna, aur rathon ke hichkole. 3 Dekho, sawaron ka hamla, aur talwaron ki chamak, aur bhalon ki jhalak, aur maqtulon ke dher, aur lashon ke tude; lashon ki intihai nahin; lashon se thokaren khate hain: 4 yeh us khubsurat jadugarni fahishe ki badkari ki kasrat ka natija hai, kyunki wuh qaumon ko apni badkari se, aur ghatanon ko apni jadugari se, bechti hai. 5 RABB u'l afwaj farmata hai, Dekh, main tera mukhalif hun, aur tere samne se tera daman utha dunga, aur qaumon ko teri barahnagi, aur mamlukaton ko tera satr dikhaunga. 6 Aur najasat tujh par dalunga, aur tujhe ruswa karunga, han, tujhe angushtnuma kar dunga. 7 Aur jo ko tujh par nigah karega tujh se bhagega, aur kahega, ki Ninawah wiran hua: is par kaun tars khaega? main tere liye tasalli denewale kahan se laun? 8 Kyu tu No A'mun se bihtar hai, jo nahron ke darmiyan

basa tha, aur pani us ki charon taraf tha, jis ki shahrpanah darya e Nil tha, aur jis ki fasl pani tha? 9 Kush aur Misr us ki be intihai tawana the; Fut aur Lubim us ke himayati the. 10 Taubhi wuh jilawatan aur asir hua; us ke bachche sab kuchon men patak diye gaye: aur un ke shurafa par qur'a dala aya, aur us ke satr buzurg zanjiron se jakre gaye. 11 Tu bhi mast hokar apne ap ko chhipaega, aur dushman ke samne se panah dhundhega. 12 Tere sab qile anjar ke darakht ki manind hain, jis par pahle pakke phal lage hon, jis ko agar ko hilae, to wuh khane-wale ke munh men gir pafey. 13 Dekh, tere andar tere mard auraten ban gaye; teri mamlukat ke phatak tere dushmanon ke samne khule hain: ag tere arbangon ko kha gayi. 14 Tu apne muhasare ke waqt ke liye pani bhar le, aur apne qil'on ko mazbut kar; garhe men utarkar mitti taiyar kar, aur in ka sancha hath men le. 15 Wahin ag tujhe kha jaege; talwar tujhe kat dalegi; wuh tiddi ki tarah tujhe chat kar jaege, agarchi tu apne ap ko chat karjanewali tiddiyon ki manind firawan kare, aur fauj i malakh ki manind beshumar ho jae. 16 Tu ne apne saudagaron ko asman ke sitaron se ziyada firawan kiyai chat karjanewali tiddi kharab karke u jati hai. 17 Tere umara malakh aur tere sardar tiddiyon ka hujum hain, jo sardi ke waqt jhariyon meq rahti hain, aur jab aftar nikalta hai to u jati hain, aur un ka makar ko nahin janta. 18 Ai shah i Asur tere charwaha so gaye; tere sardar let gaye; teri ri'aya paharon par para ganda ho gayi, aur us ko farahan karnewala ko nahin. 19 Teri shikastagi la'ilaj hai, tera zahm kar hai: tera hal sunkar sab talsi bajaenge: kyunki kaun hai jis par ha mesha teri shararat ka bar na tha?

HABAQQU'Q

1 Habaqqúq nabí kí royá ká bár i nubuwwat.
2 Ai KHUDÁWAND, main kabtak nála karúngá, aur tú na sunegá? main tere huzúr kab tak chilláúngá, Zulm! zulm! aur tú na bacháegá.
3 Tú kyún mujhe badkirdári aur kajraftári dikhátá hái? kyúnki zulm aur sitam mere sámne haiñ: fitna o fasád barpá hote rahte haiñ. **4** Is liye sharí'at kamzor ho gayí, aur insáf mutlaq jári nahín hotá; kyúnki sharír sádiqon ko gher lete haiñ; pas insáf ká khún ho rahá hai.
5 Qaumon par nazar karo, aur dekho, aur muta'ajjib ho; kyúnki main tumháre aiyám meñ ek aisá kám karne ko hun, ki agar koí tum se us ká bayán kare, to tum hargiz háwar na karoge. **6** Kyúnki dekho, main Kasdion ko charhá láúngá; wuh turshrú aur tundmizáj qaum haiñ jo wus'at i zamín se hokar guzarte haiñ, táki un bastiyon par jo un kí nahín haiñ qabza kar len. **7** Wuh daraune aur haibatnák haiñ; wuh khud hí apní 'adálat aur shán ká masdar haiñ. **8** Un ke ghoré chiton se bhí tezraftár haiñ, aur shám ko nikalnewále bheriyon se ziyáda khúnkhor haiñ: aur un ke sawár kúdde phánde áte haiñ; hán, wuh dúr se chale áte haiñ; wuh 'uqáb kí mánind haiñ jo apne shikár par jhapattá hai.
9 Wuh sab gáratgarí ko áte haiñ; wuh sídhe barhe chale áte haiñ, aur un ke asír ret ke zarron kí mánind beshumárhote haiñ. **10** Wuh bádsháhon ko tháthhon meñ uráte, aur umará ko maskhara banáte haiñ; wuh qil'on ko haqír jánte haiñ, kyúnki wuh miñtí se damdame bándhkar un ko fath kar lete haiñ. **11** Tab wuh girdbád kí tarah guzarte; aur khatá karke gunahgár hote haiñ; kyúnki un ká zor hí un ká Khudá hai. **12** Ai KHUDÁWAND mere Khudá, ai mere Quddús, kyá tú azal se nahín hai? ham nahín marenge. Ai KHUDÁWAND, tú ne un ko 'adálat ke liye thahráyá hai; aur ai merí Chatán, tú ne un ko tádfib ke liye

muqarrar kiyá hai. **13** Terí ánkhen aisi pák haiñ kí tú badí ko dekh nahín saktá, aur kajraftári par nigáh nahín kar saktá: phir tú dagábázon par kyún nazar kartá hai, aur jab sharír apne se ziyáda sádiq ko nigal játá hai, tab tú kyún khámosh rahtá hai; **14** aur baní A'dam ko samundar kí machhliyon, aur kíse ma-karon kí mánind banátá hai, jin par koí hukúmat karnewálá nahín? **15** Wuh un sab ko shast se ughá lete haiñ, aur apne jál meñ phansáte haiñ, aur mahájál meñ jama' karte haiñ: is liye wuh shádmán aur khush-waqt haiñ. **16** Isí liye wuh apne jál ke áge qurbánían guzránte haiñ, aur apne mahájál ke áge bakhúr jaláte haiñ; kyúnki in ke wasíle se un ká bakhra lazíz, aur un kí gizá charb hai. **17** Pas kyá wuh apne jál ko kháli karne aur qaumon ko mutawátir qatl karne se báz na áenge?

2 Main apní dídgáh par khará rah-úngá, aur burj par charhkar intizár karúngá, kí wuh mujh se kyá kahtá hai, aur main apní faryád kí bábat kyá jawáb dun. **2** Tab KHUDÁWAND ne mujhe jawáb diyá, aur farmáyá, kí Royá ko takhtion par aisi safái se likh, kí log daurte hue bhí parh sakeñ. **3** Kyúnki yih royá ek muqarrara waqt ke liye hai, yih jald wuqú' meñ áegí, aur khatá na karegí: agarchi is meñ der ho, taubhí is ká muntazir rah, kyúnki yih yaqínan wuqú' meñ áegí, tákhír na karegí. **4** Dekh, mutakabbir ádmí ká dil rást nahín hai: lekin sádiq apne ímán se zinda rahegá. **5** Beshakk mutakabbir ádmí mai kí mánind dagábáz hai, wuh apne ghar meñ nahín rahtá; wuh pátál kí mánind apní hawas barhátá hai, wuh mauf kí mánind hai, kabhí ásúda nahín hotá, balki sab qaumon ko apne pás jama' kartá hai, aur sab ummaton ko apne nazdík faráham kartá hai. **6** Kyá yih sab us par masal na láenge, aur tanzan na kahenge, kí Us par afsos jo auron

3 **K**ahá se máldár hotá hai! lekin yih kab tak? aur us par jo kasrat se giran letá hai! 7 Kyá wuh tujhe khá jáne ko achának na uñhege, aur tujhe muztarib karne ko bedár na hongé, aur tú un ke liye lút na hogá? 8 Chúnki tú ne bahut sí qaumon ko lút liyá, aur mulk o shahr o báhindon men khúnrezi aur sitangari kí hai, is liye báqimánda log tujhe gárat karenge.

9 Us par afsos jo apne gharáne ke liye nájáiz nafa' uñhátá hai, táki apne áshiyána balandí par banáe, aur musíbat se mahfúz rahe! 10 Tú ne bahut sí ummaton ko barbád karke apne gharáne ke liye ruswái hásil kí, aur apní ján ká gunahgár huá. 11 Kyúnki díwár se patthar chilláenge, aur chhat se shahtír jawáb denge.

12 Us par afsos jo qasbe ko khúnrezi se aur shahr ko badkirdári se ta'mír kartá hai! 13 Kyá yih RABB u'l afwáj kí taraf se nahín, kí logon kí míhnat ág ke liye ho, aur qaumon kí mashaqqat batálat ke liye? 14 Kyúnki jis tarah samundar pání se bhará hai, usí tarah zamín KHUDÁWAND ke jalál ke 'irfán se ma'múr hogí.

15 Us par asfos jo apne hamsáye ko apne qahr ká jam pilákar matwáiá kartá hai, táki us ko bepárdá kare! 16 Tú 'izzat ke 'iwaz ruswái se bhar gayá hai; tú bhí píkar apní námakhtúni záhír kar: KHUDÁWAND ke dahine háth ká piyála apne daur men tujh tak pahunchegá, aur ruswái terí shaukat ko dhápp legí. 17 Chúnki tú ne mulk o shahr o báhindon men khúnrezi aur sitangari kí hai, is liye wuh ziyádatí jo Lubnán par huí, aur wuh halákat jis se jánwar dar gaye, tujh par áegi.

18 Khodí huí murat se kyá hásil, kí us ke banánewále ne use khodkar banáya? dháli huí murat, aur jhúth síkhanewále se kyá fáida, kí us ká banánewála us par bharosá rakhtá, aur gúnge buton ko banátá hai? 19 Us par afsos jo lakri se kahtá hai, jag; aur bezabán patthar se, kí Uth! Kyá wuh ta'lim de saktá hai? Dekh, wuh to sone chándí se murhá hai, lekin us men mutlaq dam nahín.

20 Megar KHUDÁWAND apní muqáddas haikal men hai: sári zamín us ke huzúr khámoshí rahe.

3 Shigáyúnot ke sur par, Habaqqúq nabí kí du'á.

2 **Ai KHUDÁWAND**, main ne teri shuhrat suní, aur dar gayá:

Ai KHUDÁWAND, isí zamáne men apne kám ko bahál kar, Isí zamáne men us ko záhír kar; Qahr ke waqt rahm ko yád farmá.

3 Khudá Temán se ayá, Aur Quddús koh i Fárán se. (Siláh.)

Us ká jalál ásmán par chhá gayá, Aur zamin us kí hámd se ma'múr hó gayí.

4 Us kí jagnagáhát núr kí mániand thí;

Us ke háth se kiranen níkalí thín:

Aur is men us kí qudrat níhán thí.

5 Wabá us ke áge áge chaltí thí, Aur átashí tír us ke qadamon se níkalte the.

6 Wuh khará huá, aur zamín tharrá gayí;

Us ne nigáh kí aur qaumen pará-ganda hó gayín:

Azali pahár pára pára hó gaye,

Qadím tile jhuk gaye;

Us kí ráhen azali hain.

7 Main ne Kúshan ke khaimon ko musíbat men dekhá,

Mulk i Midyán ke parde hil gaye.

8 **Ai KHUDÁWAND**, kyá tú nadiyon se bezár thá?

Kyá terá qahr daryáon par thá?

Kyá terá gazab samundar par thá,

Kí tú apne ghoron aur fathyáb rathon par sawár huá?

9 Terí kámán giláf se níkalí gayí, Terá 'ahd qabáíl ke sáth ustuwár thá. (Siláh.)

Tú ne zamín ko nadiyon se chírdálá.

10 Pahár tujhe dekhkar kánp gaye;

Sailáb guzar gaye;

Samundar se shor uñhá,

Aur maujen baland huín.

11 Tere urnewále tiron kí raushní se,

Tere chamkíle bhále kí jhalak se,

A'ftáb o máhtáb apne burjon men tháur gaye.

12 Tú gázabnak hokar mulk men se guzrá.

- Tú ne gahr se qaumon ko páemál kiyá.
- 13 Tú apne logon kí naját kí khátir níklá,
Hán, apne mamsúh kí naját kí khátir;
Tú ne sharír ke ghar kí chhat girá dí,
Aur us kí bunyád bi'lkull khod dál. (Siláh.)
- 14 Tú ne usí ke láth se us ke baháduron ke sir phore;
Wuh mujhe paráganda karne ko girdbád kí tarah áe;
Wuh garíhion ko tanháí men nígal jáne par khush the.
- 15 Tú apne ghoron par sawár hokar samundar se,
Hán, bare sailáb se pár ho gayá.
- 16 Main ne suná, aur merá dil dahal gayá;
Us shor ke sabab se mere honth híjne lage;
Merí haddiyón bosída ho gayín;
Aur main khare khare kámpne lagá,

- Lekin main sabr se un ke bure din ká muntazir hún,
Jo ikatthe hokar ham par hamla karte hain.
- 17 Agarchi anjir ká darakht na phúle,
Aur ták men phal na lage,
Aur zaitún ká hásil zá'i ho jáe,
Aur kheton men kuchh paidáwar na ho,
Aur bherkhane se bheren játi rahen,
Aur tawelon men maweshí na hon;
- 18 Taubhí main KHUDÁWAND se khush rahúngá,
Aur apne najátbakhsh Khudá se khushwaqt kúngá.
- 19 KHUDÁWAND Khudá merí taláwanáí hai,
Wuh mere pánw hirní ke se baná deta hai,
Aur mujhe merí únchí jagahon men chálátá hai.

(Mishnaganat ke ilye) mere tárdár
(súron ke láth) padeam

SAFANIYA'H

I KHUDÁWAND ká kalám jo sháh í Yahúdáh Yásiyah bin Amún ke piyám men Safaniyah bin Meshí, bin Adaliyah, bin Amariyah, bin Hizqiyah par názil huá.

2 KHUDÁWAND farmatá hai, Main rú e zamín se sab kuchh bi'lkull nest karúngá; 3 insán aur haiwán ko nest karúngá; hawá ke parandon, aur samundar kí machliyon ko, aur sharíron aur un ke buton ko nest karúngá; aur insán ko rú e zamín se faná karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai. 4 Main Yahúdáh par, aur Yarúshalem ke sab báshindon par háth chalaúngá, aur is makán men se Ba'í ke baqiye ko, aur Kamárim ke nám ko pujáriyon samet nest karúngá; 5 aur un ko bhí jo kothon par charhkar ajram í falak kí parastish karte hain, aur un ko jo KHUDÁWAND kí íbádat ká áhd karte hain lekin Mílkúm kí qasam kháte hain; 6 aur un ko

bhí jo KHUDÁWAND se bargashtá hokar na us ke talib hue, aur na unhon ne us se mashwarat lí.

7 Tum KHUDÁWAND KHUDÁ ke húzúr khamosh raho, kyúnkí KHUDÁWAND ká din nazílk hai aur us ne sabhi talyár kiyá hai, aur apne mihnanon ko mákhsús kiyá hai. 8 Aur KHUDÁWAND ke zabihé ke din yún hogá, kí main umará aur sháhzádon ko, aur un sab ko jo ajnabion kí poshák pahínte hain, sazá dúngá. 9 Main usí roz un sab ko jo logon ke gharon men ghuskar apne áqá ke ghar ko lúf aur mákr se bharte hain sazá dúngá. 10 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, Usí roz machhí phatak se rone kí áwáz, aur Mishnah se mátam kí, aur tilon par se bare gaugá kí sadá uthégí. 11 Ai Maktís ke rahnewálo, mátam karo; kyúnkí sab saudágar máre gaye; jo chándí se lade the, sab halák hógé. 12 Phir main chirág lekar Yarúshalem men

talch-~~harungá~~, aur jitne apní talch-
hañ par jam gaye hain, aur dil men
kahte hain, ki KHUDAWAND sazá o jazá
na degá, un ko sazá dúngá. 13 Tab
un ká máil luñ jáegá, aur un ke ghar
ujar jáenge; ghar to banaenge, par
un men búd o bášh na karenge;
aur tákistán lagaenge, par un kí mai
na pienge. 14 KHUDAWAND ká roz
i 'azím qaríb hai, han, wuh nazdík
á gayá; wuh á pahunchá: suno;
KHUDAWAND ke din ká shor; za-
bardast ádmí phúñ phúñkar roegá.
15 Wuh din qahr ká din hai, dukh aur
ranj ká din, wíraní aur kharábí ká din,
táríki aur udási ká din, abr aur tíragí
ká din, 16 hasín shahron, aur únche
burjon ke khiláf narsinge aur jangí
lalkár ká din. 17 Aur main baní A'dam
par musibat láungá, yahán tak ki wuh
andhon kí mánind challenge, kyünki
wuh KHUDAWAND ke gunahgár hue;
un ká khún dhúl kí tarah giráyá jáegá,
aur un ká gosht najásat kí mánind.
18 KHUDAWAND ke qahr ke din
un ká soná chándí un ko bachá na
sakegá; balki tamám mulk ko us kí
gairat kí ág khá jáegí; kyünki wuh
yaklakht mulk ke sab bášhendon
ko tamám kar dálegá.

2 Ai behayá qaum, jama' ho, jama'
ho. 2 Is se pahle ki taqdir
iláhi zahir ho, aur wuh din bhus
kí mánind játá rahe, aur KHUDAWAND
ká qahr i shadíd tum par názil ho,
aur us ke gazab ká din tum par á
pahunché. 3 Ai mulk ke sab halím
logo, jo KHUDAWAND ke ahkám par
chalte ho, us ke talib ho; rástbázi
ko dhúndho, fírotaní kí talásh karo;
sháyad KHUDAWAND ke gazab ke
din tum ko panáh mile. 4 Kyünki
Gazzah matrúk hogá, aur Asqalon
wíran kiyá jáegá: aur Ashdúd do
pahar ko khárij kar diyá jáegá, aur
'Aqrún kí bekhkání kí jáegí. 5 Sa-
mundar ke sáhil ke rahnewálon
ya'ni Karetíon kí qaum par afsos!
Ai Kan'án, Filistíon kí sarzamín,
KHUDAWAND ká kalám tere khiláf hai;
main tuihe nest o nábúd karungá,
yahán tak ki koí basnewálá na rahe.
6 Aur samundar ke sáhil charágá-
en hongé, jin men charwáhon kí
jhonpriyán, aur bherkháne hongé.
7 Aur wuhí sáhil Yahudáh ke ghar-
áne ke baqiye ke liye hongé; wuh
un men charáyá karenge; wuh shám
ke waqt Asqalon ke makánon men

letá karenge; kyünki KHUDAWAND
un ká Khudá un par phir nazar
karegá, aur un kí asírí ko mauquf
karegá. 8 Main ne Moáb kí mal-
ámat aur baní 'Ammon kí la'n ta'n
suní hai, unhon ne merí qaum ko
malámat kí, aur un kí hudúd ko dabá
liyá hai. 9 Is liye RABB u'l afwáj;
Isráil ká Khudá, farmatá hai, Mujhe
apní hayát ki qasam, yaqínan Moáb
Sadúm kí mánind hogá, aur baní
'Ammon 'Amúrah kí mánind, wuh
purkhár o namakzár, aur abadu'l
ábád barbád rahenge; mere logon
ká baqiya un ko gárat karegá, aur
merí qaum ke baqí log un ke wáris
hongé. 10 Yih sab kuchh un ke
takabbur ke sabab se un par áegá;
kyünki unhon ne RABB u'l afwáj
ke logon ko malámat kí, aur un par
ziyádatí kí. 11 KHUDAWAND un ke
liye haibatnák hogá, aur zamín ke
tamám ma'búdon ko lágar kar degá;
aur bahrí mamálik ke sab bášhinde
apní apní jagah men us kí parastish
karenge. 12 Ai Kúsh ke bášhindo,
tum bhí merí talwár se máre jáoge.
13 Aur wuh shimál kí taraf apná
háth barháegá, aur Asúr ko nest
karegá, aur Nínawah ko wíran aur
biyábán kí mánind khushk kar degá.
14 Aur janglí jánwar us men letenge,
aur har qism ke haiwán, hawásil aur
khárpusht, us ke sútúnon ke siron
par maqám karenge; un kí áwáz un
ke jharokon men hogí; un kí dahlízon
men wíraní hogí; kyünki deodár ká
kám khulá chhorá gayá hai. 15 Yih
wuh shádmán shahr haijo befíkr thá;
jis ne dil men kahá, ki Main hún, aur
mere siwá koí dúsrá nahín; wuh
kaisá wíran huá, haiwánon ke baithne
kí jagah! har ek jo udhar se guzregá
suskáregá, aur háth hiláegá.

3 Us sarkash o nápák o zálím
shahr par afsos! 2 Us ne kalám
ko na suná; wuh tarbiyatpazír
na huá; us ne KHUDAWAND par
tawakkul na kiyá, aur apne Khudá
kí qurbat kí árzú na kí. 3 Us ke
umará us men garánewále babar
hain; us ke qázi bheriye hain, jo
shám ko nikalte hain aur subh tak
kuchh nahín chhoré. 4 Us ke
nabí láfzan aur dagábáz hain; us
ke káhinon ne pák ko nápák thah-
ráyá; aur unhon ne sharí'at ko mar-
orá hai. 5 KHUDAWAND jo sádiq
hai us ke andar hai; wuh beinsáfi

na karegá; wuh har subh bilánága apní 'adálat záhír kartá hai; magar beinsáf ádmí sharm ko nahín jántá. 6 Main ne qaumon ko káť dálá: un ke burj barbád kiye gaye; main ne un ke kúchon ko wirán kiyá, yahan tak ki un men koí nahín chaltá; un ke shahr ujár hue, aur un men koí insán nahín, koí báhinda nahín. 7 Main ne kahá, ki Faqat mujh se dar; aur taribatpazír ho, táki us kí bastí káťi na jáe, us sab ke mutábíq jo main ne us ke haqq men thahráya thá; lekin unhon ne 'amdan apní rawish ko bigará. 8 Pas, KHUDÁWAND farmatá hai, mere muntazir raho, jab tak ki main lút ke liye na uñhún; kyunki main ne thán liyá hai, ki qaumon ko jama' karún, aur mamlukaton ko ikatthá karún, táki apne gazab ya'ní tamám qahr i shadíd ko un par názil karún; kyunki meri gairat kí ág sári zamín ko khá jáegi. 9 Aur main us waqt logon ke honth pák kar dúngá, táki wuh sab KHUDÁWAND se du'á karen, aur ek dil hokar us kí 'ibádat karen. 10 Kúsh kí nahron ke pár se mere 'ábid, ya'ní meri paráganda qaum mere liye hadya láegi. 11 Usí roz tú apne sab a'mál ke sabab se jin se tú meri gunahgár hui sharminda na hogi; kyunki main us waqt tere darmiyán se tere mutakabbir logon ko nikál dúngá, aur phir tú mere koh i muqaddas par takabbur na karegi. 12 Aur main tujh men ek mazlúm aur miskín baqiya chhor dúngá,

aur wuh KHUDÁWAND ke nám par ta-wakkul karege. 13 Isráil ke baqí log na badí karege, na jhúth bolenge, aur na un ke munh men dagá kí báten pái jáengi; balki wuh kháenge, aur let rahenge, aur koí un ko na daráegá. 14 Ai bint i Siyyún, nagmasarái kar; ai Isráil, lalkár; ai dukhtar i Yarúshalem, púre dil se khushi maná, aur shádmán ho. 15 KHUDÁWAND ne teri sazá ko dúr kar diyá; us ne tere dushmanon ko nikál diyá; KHUDÁWAND Isráil ká bádsháh tere andar hai; tú phir musibat ko na dekhegi. 16 Us roz Yarúshalem se kahá jáegá, Hirásán na ho: ai Siyyún, tere háth dhíle na hon. 17 KHUDÁWAND terá Khudá jo tujh men hai qádir hai; wuhí bachá legá, wuh tere sabab se shádmán hokar khushi karegá; apní mahabbat men masrúr rahegá; wuh gate hue tere liye shádmáni karegá. 18 Main tere un logon ko, jo 'idon se mahrúm hone ke sabab se gamgin aur malámat se zerbár hain, jama' karúngá. 19 Dekh, main us waqt tere sab satánewálon ko sazá dúngá, aur langron ko rihái dúngá, aur jo hánk diye gaye, un ko ikatthá karúngá; aur jo tamám jahán men ruswá hue, un ko sitúda aur námwar karúngá. 20 Us waqt main tum ko jama' karke mulk men láúngá; kyunki jab tumhári hín-hayát hí men tumhári asíri ko mauquf karúngá, to tum ko zamín kí sab qaumon ke darmiyán námwar aur sitúda karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

HAJJAI'

1 Dará badsháh kí saltanat ke dúsre baras ke chhate mahíne kí pahli tárikh ko Yahúdáh ke názim Zarubbábul bin Siyáltiel, aur sardár káhin Yashú' bin Yahúsadaq ko Hajjai' nabí kí ma'rifat KHUDÁWAND ká kalám pahunchá, 2 kí RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Yih log kahte hain, Abhi KHUDÁWAND ke ghar kí ta'mír ká waqt nahín áya. 3 Tab KHUDÁWAND ká kalám Hajjai' nabí par názil húa, 4 kí Kyá tumháre liye

musaqqaf gharon men rahne ká waqt hai, jab ki yih ghar wirán para hai? 5 Aur ab RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Tum apní rawish par gaur karo. 6 Tum ne bahut sa boyá, par thorá káťá; tum kháte ho, par ásúda nahín hoté; tum píte ho, par piyás nahín bujhti; tum kapre pahinte ho, par garm nahín hote, aur mazdúr apní mazdúri súrakhdár thaili men jama' kartá hai. 7 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, Apní rawish par gaur karo. 8 Paharon

se lakrī lākar yih ghar ta'mīr karo ; aur main is se khush hūngā, aur merī tamjīd hogī, KHUDĀWAND farmatā hai. 9 Tum ne bahut kī ummed rakkhī, aur dekho, thoṛā milā : aur jab tum use apne ghar men lāe, to main ne use urā diyā. RABB u'l afwāj farmatā hai, Kyūn? Is liye kī merā ghar wirān hai, aur tum men se har ek apne ghar ko daurā chalā jātā hai. 10 Is liye na āsmān se os girtī hai, aur na zamīn apnā hāsīl detī hai. 11 Aur main ne khushk-sālī ko talab kiyā, kī mulk, aur pahāron par, aur anāj, aur nayī mai, aur tel, aur zamīn kī sab paidāwār par, aur insān o haiwān par, aur hāth kī sārī mihnat par āe.

12 Tab Zarubbābul bin Siyāltiel, aur sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq, aur logon kā sab baqiya KHUDĀWAND apne Khudā ke kalām aur us ke bheje hue Hajjaī nabī kī bāton ke shanawā hue, aur log KHUDĀWAND ke huzūr tarsān hue. 13 Tab KHUDĀWAND ke paigambar Hajjaī ne KHUDĀWAND kā paigām un logon ko sunāyā, kī KHUDĀWAND farmatā hai, Main tumhāre sāth hūn. 14 Phir KHUDĀWAND ne Yahūdāh ke nāzim Zarubbābul bin Siyāltiel kī, aur sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq kī, aur logon ke baqiye kī rūh ko targīb dī : pas wuh ākar RABB u'l afwāj apne Khudā ke ghar kī ta'mīr men mashgūl hue. 15 Aur yih wāqī'a Dārā bādshāh kī saltanat ke dūse baras ke chhāte mahīne kī chaubīswin tārīkh kā hai.

2 Sātwen mahīne kī ikkīswin tārīkh ko KHUDĀWAND kā kalām Hajjaī nabī kī ma'rifat pahunchā, 2 kī Yahūdāh ke nāzim Zarubbābul bin Siyāltiel sardār kāhin Yashū' bin Yahūsadaq aur logon ke baqiye se yūn kah, 3 kī Tum men se kis ne is haikal kī pahlī raunaq ko dekhā? aur ab kaisī dikhāl detī hai? kyā yih tumhārī nazar men nāchiz nahīn hai? 4 Lekin, ai Zarubbābul, hausala rakh, KHUDĀWAND farmatā hai ; aur ai sardār kāhin, Yashū' bin Yahūsadaq hausala rakh ; aur ai mulk ke sab logo, hausala rakkho, KHUDĀWAND farmatā hai, aur kām karo ; kyūnkī main tumhāre sāth hūn, RABB u'l afwāj farmatā hai, 5 Misr se nikalte waqt main ne tum se jo 'ahd kiyā thā, us ke mutābiq merī

wuh rūh tumhāre sāth rahtī hai : himmat na hāro. 6 Kyūnkī RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, kī Main thoṛī der men phir ek bār āsmān o zamīn, aur bahr o barr ko hilā dūngā ; 7 main sab qaumon ko hilā dūngā, aur un kī margūb chizen āengī, aur main is ghar ko jalāl se ma'mūr karūngā, RABB u'l afwāj farmatā hai. 8 Chāndī merī hai, aur sonā merā hai, RABB u'l afwāj farmatā hai. 9 Is pichhle ghar kī raunaq pahle ghar kī raunaq se ziyāda hogī, RABB u'l afwāj farmatā hai ; aur main is makān men salāmatī bakhshūngā, RABB u'l afwāj farmatā hai.

10 Aur Dārā bādshāh kī saltanat ke dūse sāl ke nauwen mahīne kī chaubīswin tārīkh ko KHUDĀWAND kā kalām Hajjaī nabī kī ma'rifat pahunchā, 11 kī RABB u'l afwāj yūn farmatā hai, kī Sharī'at kī bābat kāhinon se daryāft kar, 12 kī Agar koī pāk gosht ko apne libās ke dāman men liye jātā ho, aur us kā dāman rotī, yā dāl, yā mai, yā tel, yā kisī tarah ke khāne kī chiz ko chhū jāe, to kyā wuh chiz pāk ho jāegī? Kāhinon ne jawāb diyā, Hargiz nahīn. 13 Phir Hajjaī ne pūchhā, kī Agar koī kisī murde ko chhūne se nāpāk ho gayā ho, aur in men se kisī chiz ko chhūe, to kyā wuh chiz nāpāk ho jāegī? Kāhinon ne jawāb diyā, Zarūr nāpāk ho jāegī. 14 Phir Hajjaī ne kahā, KHUDĀWAND farmatā hai, Merī nazar men in logon, aur is qaum, aur in ke a'māl kā yihī hāl hai ; aur jo kuchh is jagah guz-rānte hain, nāpāk hai. 15 Pas ab aur āyanda ko us waqt kā khayāl rakkho, jab kī abhī KHUDĀWAND kī haikal kā patthar par patthar na rakkhā gayā thā : 16 us tamām zamāne men jab koī bīs paimānon kī ās rakhtā, to das hī milte the ; aur jab koī mai ke hauz se pachās paimāne nikālne jātā, to bīs hī nikalte the. 17 Aur main ne tum ko tumhāre sab kāmon men bād i samūm, aur gerūī, aur olon se mārā ; par tum merī taraf rujū' na lāe, KHUDĀWAND farmatā hai. 18 Ab aur āyanda is kā khayāl rakkho, āj KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād ke dāle jāne, ya'nī nauwen mahīne kī chaubīswin tārīkh se, is kā khayāl rakkho. 19 Kyā is waqt bīj khatte men hai? abhī to tāk aur anjīr aur

anár, aur zaitún men phal nahín lagá ; áj hí se main tum ko barakat dúngá.

20 Phir isí mahíne kí chaubísuín táríkh ko KHUDÁWAND ká kalám Hajjái nabí par názil huá, 21 kí Yahúdáh ke názim Zarubbábul se kah de, kí Main ásmán aur zamín ko hiláungá ; 22 aur saltanaton ke takht ulaṭ dúngá, aur qaumon kí saltanaton kí tawánái nest kar dúngá,

aur rathon ko sawáron samet ulaṭ dúngá, aur ghoré aur un ke sawár girjáenge, aur har shakhs apne bhái kí talwár se qatl hogá. 23 RABB u'l afwáj farmatá hai, Ai mere khádim Zarubbábul bin Siyáltiel, usí roz main tujhe lúngá, KHUDÁWAND farmatá hai, aur nagín ṭhahráungá ; kyünki main ne tujhe barguzída kiyá hai, RABB u'l afwáj farmatá hai.

ZAKARIYA'H

1 Dára ke dúsre baras ke áthwen mahíne men KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Iddú par názil huá, 2 kí KHUDÁWAND tumháre bápádá se sakht naráz rahá. 3 Is liye tú un se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Tum merí taraf rujú' ho, RABB u'l afwáj ká farmán hai ; to main tumhári taraf rujú' húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 4 Tum apne bápádá kí mánind na bano, jin se agle nabion ne ba áwáz i baland kahá, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní burí rawish aur bada'málí se báz áo ; par unhon ne na suná, aur mujhe na máná, KHUDÁWAND farmatá hai. 5 Tumháre bápádá kahán hain? kyá ambiyá hamesha zinda rahte hain? 6 Lekin merá kalám aur mere áin, jo main ne apne khidmatguzár nabion ko farmáe the, kyá wuh tumháre bápádá par púre nahín hué? chunánchi unhon ne rujú' lákar kahá, kí RABB u'l afwáj ne apne iráde ke mutábíq hamári 'ádát aur hamáre a'mál ká badla diyá hai.

7 Dára ke dúsre baras aur gyárahwen mahíne ya'ní máh i Sabát kí chaubísuín táríkh ko KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Iddú par názil huá, 8 kí Main ne khwáb men dekhá, kí ek shakhs surang ghoré par sawár mihndí ke darakhton ke darmiyán nasheb men khará thá, aur us ke píchhe surang, aur kumáit, aur nuqre ghoré the. 9 Tab main ne kahá, kí Ai mere áqá, yih kyá hain? Is par firishte ne jo mujh se guftogú kartá

thá kahá, Main tujhe dikháungá kí yih kyá hain. 10 Aur jo shakhs mihndí ke darakhton ke darmiyán khará thá kahne lagá, Yih wuh hain jin ko KHUDÁWAND ne bhejá hai kí sári dunyá men sair karen. 11 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke firishte se, jo mihndí ke darakhton ke darmiyán khará thá, kahá, Ham ne sári dunyá kí sair kí hai, aur dekhá kí sári zamin men amn o amán hai. 12 Phir KHUDÁWAND ke firishte ne kahá, Ai RABB u'l afwáj, tú Yarúshalem aur Yahúdáh ke shahron par, jin se tú satar baras se naráz hai, kab tak rahm na karegá? 13 Aur KHUDÁWAND ne us firishte ko jo mujh se guftogú kartá thá muláim aur tasallíbakhs jawáb diyá. 14 Tab us firishte ne jo mujh se guftogú kartá thá mujh se kahá, kí Baland áwáz se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Mujhe Yarúshalem aur Siyyún ke liye barígairath hai. 15 Aur main un qaumon se jo áram men hain niháyat naráz hun ; kyünki jab main thorá naráz thá, to unhon ne us áfat ko bahut ziyáda kar diyá. 16 Is liye KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Main rahmat ke sáth Yarúshalem ko wápas áyá hun ; us men merá maskan ta'mír kiyá jáegá, RABB u'lafwáj farmatá hai ; aur Yarúshalem par phir sút khenchá jáegá. 17 Phir baland áwáz se kah, RABB u'l afwáj yún farmatá hai, kí Mere shahr do-bára khushhálí se ma'múr hongé, kyünki KHUDÁWAND phir Siyyún ko tasallí bakhshegá, aur Yarúshalem ke qubúl farmáegá.

18 Phir main ne ánk h utákar

nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki chár síng hain. 19 Aur main ne us frishte se jo mujh se guftogú kartá thá púchhá, ki Yih kyá hain? Us ne mujhe jawáb diyá, Yih wuh síng hain jinhon ne Yahúdáh aur Isráíl, aur Yarúshalem ko paráganda kiyá hai. 20 Phir KHUDÁWAND ne mujhe chár kárigar díkháe. 21 Tab main ne kahá, Yih kyún áe hain? Us ne jawáb diyá, Yih wuh síng hain jinhon ne Yahúdáh ko aisá paráganda kiyá ki koi sir na uþhá saká; lekin yih is liye áe hain ki un ko daráen, aur un qaumon ke síngon ko past karen, jinhon ne Yahúdáh ke mulk ko paráganda karne ke liye síng uþháya hai.

2 Phir main ne ánk h uþhákar nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki ek shakhs jaríb háth men liye khará hai. 2 Aur main ne púchhá, Tú kahán játá hai? Us ne jawáb diyá, Yarúshalem kí paimáish ko, táki dekhún ki us kí chaurái aur lambái kitní hai. 3 Aur dekho, wuh frishta jo mujh se guftogú kartá thá rawána húa, aur dúsrá frishta us ke pás áya, 4 aur us se kahá, Daur, aur is jawán se kah, ki Yarúshalem insán o haiwán kí kasrat ke bá'is befasíl bastiyon kí mánind ábád hogá. 5 Kyúnki KHUDÁWAND farmátá hai, Main us ke liye cháron taraf átashi díwár húngá, aur us ke andar us kí shaukat. 6 Suno, KHUDÁWAND farmátá hai; shimál kí sarzamín se, jahán tum ásmán kí cháron hawaon kí mánind paráganda kiye gaye, nikal bhágo, KHUDÁWAND farmátá hai. 7 Ai Siyyún, tú jo dukhtar i Bábul ke sáth basti hai, nikal bhág. 8 Kyúnki RABB u'l afwáj, jis ne mujhe apne jalál kí khátir un qaumon ke pás bhejá hai jinhon ne tum ko gárat kiyá, yún farmátá hai, ki Jo koi tum ko chhútá hai, meri ánk ki putli ko chhútá hai. 9 Kyúnki, dekh, main un par apná háth hiláungá, aur wuh apne gulámon ke liye lút hongé; tab tum jánoge ki RABB u'l afwáj ne mujhe bhejá hai. 10 Ai dukhtar i Siyyún, tú gá, aur khushi kar; kyúnki, dekh, main ákar tere andar sukúnat karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai. 11 Aur us waqt bahut sí qaumen KHUDÁWAND se mel karenge, aur meri ummat hongí, aur main tere andar sukúnat karúngá; tab

tú jánegí ki RABB u'l afwáj ne mujhe tere pás bhejá hai. 12 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ko mulk i muqaddas men apní mirás ká bakhra thá bregá, aur Yarúshalem ko qubúl farmáegá. 13 Ai baní A'dam, KHUDÁWAND ke huzúr khámosh rahó; kyúnki wuh apne muqaddas maskan se uþhá hai.

3 Aur us ne mujhe yih díkháya, ki sardár káhin Yashú' KHUDÁWAND ke frishte ke sámne khará hai, aur Shaitán us ke dahine háth istáda hai táki us ká muqábala kare. 2 Aur KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, Ai Shaitán, KHUDÁWAND tujhe malámat kare; hán, wuh KHUDÁWAND, jis ne Yarúshalem ko qubúl kiyá hai, tujhe malámat kare: kyá yih wuh luktí nahín jo ág se níkalí gayí hai? 3 Aur Yashú' maile kapre pahine frishte ke sámne khará thá. 4 Phir us ne un se jo us ke sámne kharé the kahá, Is ke maile kapre utár do. Aur us se kahá, Dekh, main ne teri badkirdári tujh se dúr kí, aur main tujhe nafis poshák pahináungá. 5 Aur us ne kahá, ki Us ke sir par sáf 'amama rakkho. Tab unhon ne us ke sir par sáf 'amama rakkhá, aur poshák pahiná. Aur KHUDÁWAND ká frishta us ke pás khará rahá. 6 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne Yashú' se tákid karke kahá, 7 RABB u'l afwáj yún farmátá hai, ki Agar tú meri ráhon par chale aur mere ahkám par 'amal kare, to mere ghar par hukúmat karegá, aur meri bargáhon ká nigahbán hogá, aur main tujhe in men jo yahán kharé hain áne jáne kí ijázat dúngá. 8 Ab, ai Yashú' sardár káhin, sun, tú aur tere rafiq jo tere sámne baithte hain; wuh is bát ká ímá hain, ki main apne bande ya'ní SHÁKH ko lánewálá hún. 9 Kyúnki us patthar ko jo main ne Yashú' ke sámne rakkhá hai dekh: us par sát ánkhen hain; dekh, main is par kanda karúngá, RABB u'l afwáj farmátá hai; aur main is mulk kí badkirdári ko ek hí dín men dúr karúngá. 10 RABB u'l afwáj farmátá hai, Usí roz tum men se har ek apne hamsáye ko ták aur anjír ke níche buláegá.

4 Aur wuh frishta jo mujh se báten kartá thá phir áya, aur us ne goyá mujhe nínd se jagá diyá, 2 aur púchhá, Tú kyá dekh-

tá hai? Aur main ne kahá, ki Main ek sone ká sham'adán dekhtá hún, jis ke sir par ek kaṭorá hai, aur us ke úpar sáṭ chirág hain, aur un sáṭ chirágon kī sáṭ sáṭ naliyán. 3 Aur us ke pás zaitún ke do darakht hain, ek to kaṭore kī dahiní taraf aur dúsrá baín taraf. 4 Aur main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, Ai mere áqá, yih kyá hain? 5 Tab us firishte ne jo mujh se kalám kartá thá kahá, Kyá tú nahín jántá yih kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere áqá. 6 Tab us ne mujhe jawáb diyá, ki Yih Zarubbábul ke liye KHUDÁWAND ká kalám hai, ki Na to zor se, aur na tawánái se, balki merí rúh se, RABB u'l afwáj farmátá hai. 7 Ai baṛe pahár, tú kyá hai? tú Zarubbábul ke sámne maidán ho jáegá: aur jab wuh choṭí ká patthar níkal láegá, to log pukárenge, ki Us par fazl ho, fazl ho. 8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 9 ki Zarubbábul ke háthoṅ ne is ghar kī neo dálí, aur usí ke háth ise tamám bhí karenge; tab tú jánegá ki RABB u'l afwáj ne mujhe tumbáre pás bhejá hai. 10 Kyúnki kaun hai jis ne chhoṭí chizon ke dín kī tahqír kī hai? kyúnki KHUDÁWAND kī wuh sáṭ ánkheṅ jo sáirí zamín kī sair kartí hain khushí se us sáhúl ko dekhtí hain jo Zarubbábul ke háth meṅ hai. 11 Tab main ne us se púchhá, ki Yih donoṅ zaitún ke darakht, jo sham'adán ke dahine báen hain, kyá hain? 12 Aur main ne dobára us se púchhá, ki Zaitún kī yih do shákheṅ kyá hain, jo sone kī do naliyoṅ ke muttasíl hain, jin kī ráh se sunahlá tel níklá chalá játá hai? 13 Us ne mujhe jawáb diyá, Kyá tú nahín jántá yih kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere áqá. 14 Us ne kahá, Yih wuh do mamsúh hain jo Rabbu'l 'álamín ke huzúr khare rahte hain.

5 Phir main ne ánkheṅ uthákar nazar kī, aur kyá dekhtá hún, ki ek urṭá húa túmár hai. 2 Us ne mujh se púchhá, Tú kyá dekhtá hai? Main ne jawáb diyá, Ek urṭá húa túmár dekhtá hún, jis kī lambái bís háth aur chaurái das háth hai. 3 Phir us ne mujh se kahá, Yih wuh la'nat hai jo tamám mulk par názil hone ko hai; aur is ke mutábiq har ek chor aur jhúṭhí qasam khánewálá

yahán se káṭ dálá jáegá. 4 RABB u'l afwáj farmátá hai, Main use bhejtá hún, aur wuh chor ke ghar meṅ aur us ke ghar meṅ jo mere nám kī jhúṭhí qasam khátá hai ghusegá, aur us ke ghar meṅ rahegá, aur use us kī lakṛí aur patthar samet barbád karegá.

5 Aur wuh firishta jo mujh se kalám kartá thá níklá, aur us ne mujh se kahá, ki Ab tú ánkheṅ uthákar dekh, kyá níkal rahá hai. 6 Main ne púchhá, Yih kyá hai? Us ne jawáb diyá, Yih ek aifah níkal rahá hai. Aur us ne kahá, ki Tamám mulk meṅ yihí un kī shabíh hai. 7 Aur síse ká ek gol sarposh utháyá gayá; aur ek 'aurat aifah meṅ baithí nazar áí. 8 Aur us ne kahá, ki Yih sharárat hai. Aur us ne us ko aifah meṅ níche dabákar síse ke us sarposh ko aifah ke muṅh par rakh diyá. 9 Phir main ne ánkheṅ uthákar nigáh kī, aur kyá dekhtá hún, ki do 'auraten níkal áín, aur hawá un ke bázúoṅ meṅ bhari thí: kyúnki un ke laqlaq ke se bázú the; aur wuh aifah ko ásmán o zamín ke darmiyán uthá le gayín. 10 Tab main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, ki Yih aifah ko kahán liye játí hain? 11 Us ne mujhe jawáb diyá, Sin'ár ke mulk ko, táki is ke liye ghar banáen: aur jab wuh taiyár ho, to yih apní jagah meṅ rakkhíjáe.

6 Tab main ne phir ánkheṅ uthákar nigáh kī; to kyá dekhtá hún, ki do pahároṅ ke darmiyán se char rath níkle; aur wuh pahár pítal ke the. 2 Pahle rath ke ghoṛe surang; dústre ke mushkí; 3 tísre ke nuqra; aur chauthe ke ablaq the. 4 Tab main ne us firishte se jo mujh se kalám kartá thá púchhá, Ai mere áqá, yih kyá hain? 5 Aur firishte ne mujhe jawáb diyá, ki Yih ásmán kī char hawáen hain jo Rabbu'l 'álamín ke huzúr se níklí hain. 6 Aur mushkí ghoṛonwálá rath shimáílí mulk ko níklá chalá játá hai, aur nuqre ghoṛonwálá us ke píchhe, aur ablaq ghoṛonwálá junúbí mulk ko. 7 Aur surang ghoṛonwálá bhí níklá, aur unhoṅ ne cháhá kī dunyá kī sair karen: aur us ne un se kahá, Jáo, dunyá kī sair karo; aur unhoṅ ne dunyá kī sair kī. 8 Tab us ne baland áwáz se mujh

se kahá, Dekh, jo shimáli mulk ko gaye hain, unhon ne wahán merá jí thandá kiyá hai.

9 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 10 ki Túáj hi Khaldi, aur Túbiyáh, aur Yada'iyáh ke pás já, jo Bábul ke asiron kí taraf se ákar Yúsiyáh bin Safaniyáh ke ghar men utarte hain; 11 aur un se soná chándi lekar táj baná, aur Yashú' bin Yahúsadaq sardár káhin ko pahiná; 12 aur us se kah, ki RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Dekh, wuh shakhs, jis ká nám SHÁKH hai, us ke zer i sáya khushháli hogí, aur wuh KHUDÁWAND kí haikal ko ta'mír karegá; 13 hán, wuhí KHUDÁWAND kí haikal ko banáegá; aur wuh sáhib i shaukat hogá, aur takhtnishín hokar hukúmat karegá; aur us ke sáth káhin bhí takhtnishín hogá; aur donon men sulh o salámatí kí mashwarat hogí. 14 Aur yih táj Hílam, aur Túbiyáh, aur Yada'iyáh, aur Hen bin Safaniyáh ke liye KHUDÁWAND kí haikal men yádgár hogá. 15 Aur wuh jo dúr hain ákar KHUDÁWAND kí haikal ko ta'mír karenge; tab tum jánoge ki RABB u'l afwáj ne mujhe tumhare pás bhejá hai. Aur agar tum dil se KHUDÁWAND apne Khudá kí farmánbardári karoge, to yih báten purí hongí.

7 Dára kí saltanat ke chauthé baras ke nauwen mahíne ya'ní Kislev mahíne kí chauthí táríkh ko KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh par názil húa; 2 aur Baitel ke báshindon ne Sharázar, aur Rajam Malik, aur us ke logon ko bhejá ki KHUDÁWAND se dar khwást karen, 3 aur RABB u'l afwáj ke ghar ke káhinon aur nabíon se púchhen, ki Kyá main pánchwen mahíne men goshanishín hokar mátam karún, jáisá ki main ne sálhá sál se kiyá hai? 4 Tab RABB u'l afwáj ká kalám mujh par názil húa, 5 ki Mamlukat ke sab logon aur káhinon se kah, ki Jab tum ne pánchwen aur sátwen mahíne men in sattar baras tak roza rakkhá, aur mátam kiyá, to kyá kabhi mere liye, kháss mere hí liye roza rakkhá thá? 6 Aur jab tum kháte píte the, to apne hí liye na kháte píte the? 7 Kyá yih wuhí kalám nahín jo KHUDÁWAND ne guzashta nabíon kí ma'rifat farmáyá, jab Yarúshalem ábád aur ásudahál thá, aur us

kí nawáhi ke shahr aur junúb kí sarzamin aur maidán ábád the?

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh par názil húa; 9 ki RABB u'l afwáj ne yún farmáyá thá, ki Rásti se 'adálat karo, aur har shakhs apne bhái par karam aur rahm kiyá kare. 10 Aur bewa, aur yatím, aur musáfir, aur miskín par zulm na karo; aur tum men se koí apne bhái ke khiláf dil men burá mansúba na bándhe. 11 Lekin wuh shanawá na hue, balki unhon ne gardankashí kí, aur apne kánon ko band kiyá táki na sunen. 12 Aur unhon ne apne dilon ko almás kí manind sakht kiyá, táki sharí'at aur us kalám ko na sunen, jo RABB u'l afwáj ne guzashta nabíon par apní rúh kí ma'rifat názil farmáyá thá; is liye RABB u'l afwáj kí taraf se qahr i shadíd názil húa. 13 Aur RABB u'l afwáj ne farmáyá thá, Jis tarah main ne pukárkar kahá, aur wuh shanawá na hue, usí tarah wuh pukárengé, aur main nahín sunúngá. 14 Balki un ko sab qaumon men, jin se wuh náwáqif hain, paráganda karúngá. Yún un ke ba'd mulk wirán húa, yahán tak ki kisi ne us men ámad o raft na kí; kyúnki unhon ne us dílkushá mulk ko wirán kar diyá.

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, 2 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Mujhe Siyyún ke liye ba'ri se ba'ri gairat hai; balki main gairat se sakht gazabnák húa. 3 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Main Siyyún men wápas áyá hún, aur Yarúshalem men sukúnat karúngá; aur Yarúshalem ká nám Shahr i sídq hogá, aur RABB u'l afwáj ká pahár Koh i muqaddas kahláegá. 4 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Yarúshalem ke kúchon men 'umrrasída mard o zan burhápe ke sabab se háth men 'asá liye hue phir baithe hongé. 5 Aur shahr ke kúche khelnewále larke larkiyon se ma'múr hongé. 6 Aur RABB u'l afwáj yún farmatá hai, ki Agarehi un aiyám men yih amr in logon ke baqiye kí nazar men hairatafzá ho, taubhi kyá merí nazar men hairatafzá hogá? RABB u'l afwáj farmatá hai, 7 RABB u'l afwáj yún farmatá hai, Dekh, main apne logon ko mashriq aur magrib mamlúk se chhurá lúngá; 8 aur main un ko wápas láúngá, aur wuh Yarú-

shalem men sukunat karenge; aur wuh mere log hongge, aur main راستی o sadaqat se un ka Khuda hunga. 9 RABB u'l afwaj yun farmata hai, Ai logo, apne hathon ko mazbut karo; tum jo is waqt yih kalam sunte ho, jo RABB u'l afwaj ke ghar ya'ni haikal ki ta'mir ke liye bunyad dalte waqt nabion ki marifat nazil hua. 10 Kyunki un dinog se pahle na insaan ke liye mazduri thi, aur na haiwan ka kiraya tha; aur dushman ke sabab se anejanewale mazbut na the; kyunki main ne sab logon men nifaq dal diya. 11 Lekin ab main in logon ke baqiye ke sath pahle ki tarah pesh na aunga, RABB u'l afwaj farmata hai; 12 balki zira'at salamat se hogi; tak apna phal degi, aur zamin apna hasil; aur asman se os paregi; aur main in logon ke baqiye ko in sab barakaton ka waris banunga. 13 Ai bani Yahudah, aur ai bani Israil, jis tarah tum dusri qaumon men la'nat the, usi tarah main tum ko chhurunga, aur tum barakat hoge: hirasana ho, balki tumhare hath mazbut hon. 14 Kyunki RABB u'l afwaj yun farmata hai, ki jis tarah main ne qasd kiya tha ki tum par afat laun, jab tumhare bapdadane mujhe gazabnak kiya, aur main apne irade se baz na raha, RABB u'l afwaj farmata hai; 15 usi tarah main ne ab irada kiya hai ki Yarushalem aur Yahudah ke gharane se neki karun; pas tum hirasana na ho. 16 Par lazim hai ki tum in baton par amal karo; Tum sab apne parausiyon se sach bolo, aur apne phatakon men راستی se adalat karo, taki salamat ho. 17 Aur tum men se ko' apne bhai ke khilaf dil men burā mansuba na bandhe; aur juthi qasam ko 'aziz na rakkhe; kyunki main in sab baton se nafrat rakhta hun, KHUDAWAND farmata hai.

18 Phir RABB u'l afwaj ka kalam mujh par nazil hua, 19 ki RABB u'l afwaj yun farmata hai, ki Chautha, aur panchwen, aur satwen, aur daswen mahine ka roza, bani Yahudah ke liye khushi aur khurrami ka din, aur shadmāni ki 'id hogi; is liye tum sachhai aur salamat ko 'aziz rakkho. 20 RABB u'l afwaj yun farmata hai, ki Phir qaumen aur bare bare shahron ke bashinde aenge;

21 aur ek shahr ke bashinde dusre shahr men jakar kahenge, Chalo, ham jald KHUDAWAND se darxwast karen, aur RABB u'l afwaj ke talib hon; main bhi chalta hun. 22 Bahut si ummaten aur zabardast qaumen RABB u'l afwaj ki talib hongii, aur KHUDAWAND se darxwast karne ko Yarushalem men aengi. 23 RABB u'l afwaj yun farmata hai, ki Un aiyam men mukhtalif ahl i lugat men se das admi hath barhakar ek Yahudi ka daman pakrenge, aur kahenge, ki Ham tumhare sath jaenge, kyunki ham ne suna hai, ki Khuda tumhare sath hai.

9 Bani A'dam aur khususan kull qabil i Israil ki ankhen KHUDAWAND par lagihain; KHUDAWAND ki taraf se sarzamin Hadrak aur Damishq ke khilaf bar i nubuwwat: 2 aur Hamat ke khilaf jo un se muttasil hai; aur Sur o Saidā ke khilaf, jo apni nazar men bahut danishmand hain. 3 Sur ne apne liye mazbut qil'a banaya, aur mitti ki tarah chandi ke tude lagae, aur galiyon ki kich ki tarah sone ke dher. 4 Dekho, Khudawand use kharij kar dega, aur us ke fakhr ko samundar men dal dega; aur ag us ko kha jaegi. 5 Asqalon dekhkar dar jaega; Gazzah bhi saht dard men mubtala hogi; 'Aqrūn bhi, kyunki us ki as tut gayi; aur Gazzah se badshahi jati rahegi, aur Asqalon bechiraghojega. 6 Aur ek ajnabizada Ashdud men takhtnishin hogi; aur main Filistion ka fakhr mitaunga. 7 Aur main us ke khun ko us ke munh se, aur us ki makruhāt us ke danton se nikal daluंगा, aur wuh bhi hamare Khuda ke liye baqiya hogi, aur wuh Yahudah men sardar hogi, aur 'Aqrūni Yabusion ki manind hongee. 8 Aur main mukhalif i fauj ke muqabil apne ghar ki charon taraf khaimazan hunga, taki ko' us men se amad o raft na kar sake; phir ko' zalim un ke darmiyan se na guzrega; kyunki ab main ne apni ankhen se dekh liya hai.

9 Ai bint i Siyyun, tu nihayat shadmān ho; ai dukhtar i Yarushalem, khub lalkar; kyunki dekh, tera badshah tere pas ata hai; wuh sadiq hai, aur najat us ke hath men hai; wuh halim hai, aur gadhe par, balki jawan

galle par sawar hai. 10 Aur main
 Isra'ila se rath aur Yarusalem se
 ghore kat dalinga, aur jangi kamān
 tor dālijāgi : aur wuh qaumon ko sulh
 kā muzhda degā : aur us ki saltanat
 samundar se samundar tak, aur daryā
 e Furāt se intihā e zamīn tak hogi.
 11 Aur teri bābat yūn hai, ki tere
 'ahd ke khūn ke sabab se main tere
 asiron ko andhe kūen se nikāl lāyā.
 12 Ai ummedwār asiro, qil'e men
 wāpas āo ; main āj batātā hūn, ki tum
 ko do chand ajr dūngā ; 13 kyūn-
 ki main ne Yahūdāh ko kamān ki
 tarah jhukāyā, aur Ifrāim ko tīr ki
 tarah lagāyā : aur ai Siyyūn, main
 tere farzandon ko Yūnān ke farzand-
 on ke khilāf barangekhta karūngā,
 aur tūjhe pahlawān ki talwār ki
 mānind banāūngā. 14 Aur KHUDĀ-
 WAND un ke ūpar dikhāi degā, aur
 us ke tīr bijli ki tarah niklenge ;
 hān, KHUDĀWAND KHUDĀ narsingā
 pūnkegā, aur jinnūbī bagolon ke
 sabb ghurūjī karegā. 15 Aur Rās
 ul Afwāj un ko himāyat karegā ; aur
 wuh dushmanon ko niglenge, aur
 falākhun ke pattharon ko pāemāl
 karenge, aur pīkar matwālon ki
 mānind shor machāenge : aur katoron
 aur mazbah ke konon ki mānind
 māmur hongey. 16 Aur KHUDĀ-
 WAND un kā Khudā usroz un ko apni
 bheron ki tarah bachā degā ; kyūnki
 wuh tāj ke jawāhir ki mānind hongey
 jo us ke mulk men sarfarāz hongey.
 17 Kyūnki un ki khushhālī azīm
 aur un kā jamāl khūb hai : naujā-
 wān galle se bahenge, aur larhiyān
 say mai se nashwānā mānā pāengi.
 18 Pichhī barsāt ki bārish ke
 liye KHUDĀWAND se dūā
 karo, jo bijli chamkātā hai ;
 wuh bārish bhejēgā, aur maidān
 men sab ke liye ghās ugāegā.
 2 Kyūnki tirāfān ne batālat ki bāten
 kahī hain, aur galibīnon ne batālat
 dekhī, aur jhūthe khwāb bayān kiye
 hain ; un ki tasallī behāqiqat hai ;
 is liye wuh bheron ki mānind bhatak
 gaye ; unhon ne dukh pāyā, kyūnki
 un kā ko'charwāhā na thā. 3 Merā
 gazāb charwāhon par bharkā hai,
 aur main peshwāon ko sazā dūngā :
 taūbbī RĀS ul Afwāj ne apne galle,
 ya ai banī Yahūdāh par nazar ki
 hai, aur un ko goyā apnā khūbsūrat
 jangi ghorā banāegā. 4 Un hī men
 se kone kā patthar, aur khūntī, aur

jangi kamān, aur sab hākim niklenge.
 5 Aur wuh pahlawānon ki tarah
 larāi men dushmanon ko galiyon
 ki tarah ki mānind latārenge ; aur wuh lar-
 enge, kyūnki KHUDĀWAND un ke sabb
 hai : aur sawār sarāsīma ho jāenge.
 6 Aur main Yahūdāh ke gharāne
 ki taqwiyat karūngā, aur Yūsuf ke
 gharāne ko rihāi bakhshūngā ; aur
 un ko wāpas lāūngā, kyūnki main
 un par rahm kartā hūn ; aur wuh
 aise hongey, goyā main ne un ko
 kabhī tark nahīn kiyā thā ; kyūnki
 main KHUDĀWAND un kā Khudā
 hūn, aur un ki sunūngā. 7 Aur
 banī Ifrāim pahlawānon ki mānind
 hongey, aur un ke dil goyā mai se
 māsrūt hongey ; balki un ki aulād bhī
 dekhegi aur shādīnī karegi ; un ke
 dil KHUDĀWAND se khushi hongey.
 8 Main un kā bajākar un ko farāham
 karūngā ; kyūnki main ne un kā fidiya
 diyā hai ; aur wuh bahūt ho jāenge,
 jaise pahle the. 9 Agar chāhī main
 ne un ko qaumon men parāgandā
 kiyā, taūbbī wuh un kār ke mālikon
 men mujhe yād karengē, aur apne
 bābāchonon samet zindā rahenge,
 aur wāpas āenge. 10 Main un ko
 mulk e Misr se wāpas lāūngā, aur
 Asūr se jama' karūngā, aur Jilī'ād
 aur Lubnān ki sūzāmīn men pa-
 hunchāūngā, yahān tak ki un ke liye
 gunjāish nā hogi. 11 Aur wuh mū-
 sibat ke samundar se guzar jāegā,
 aur us ki lahron ko māregā, aur
 daryā e Nil tak sukhi jāegā,
 aur Asūr kā takabbūr tūt jāegā,
 aur Misr kā 'asā jāti rahēgā. 12 Aur
 main un ko KHUDĀWAND men taq-
 wiyat bakhshūngā ; aur wuh us kā
 nām lekar idhār udhār chālenge
 KHUDĀWAND farmātā hai.

11 Ai Lubnān, tū apne darwāz-
 on ko khol de, tāki āg tere
 deodaron ko khā jāe. 2 Ai
 saro ke darakht, nauha kar ; kyūn-
 ki deodār gir gayā, aur shāndār
 gārat ho gaye ; ai Basanf balūt
 ke darakhto, figān karo ; kyūnki
 dushwārguzār jangal sáf ho gayā.
 3 Charwāhon ka nauha ki āwāz āti
 hai, kyūnki un ki hashmat gārat
 hūi ; jawān babaron ki garaj sunāi
 detī hai, kyūnki Yārdan kā jangal
 barbād ho gayā. 4 KHUDĀWAND
 merā Khudā yūn farmātā hai, ki
 jo bheren zabh ho rahī hain, un ko
 charā ; 5 jīn ke mālik un ko zabh

karte aur apne ap ko haqusur samajhte hain; aur jin ke bechnewale kahte hain, KHUDAWAND ke shukr ho, ki ham maldar hue; aur un ke charwaha un par rahm nahin karte. 6 Kyunki KHUDAWAND farmata hai, Main mulk ke bashindon par phir rahm nahin karunga, balki har shakhs ko us ke hamsaye aur us ke badshah ke hawale kar dunga; aur wuh mulk ko tabah karenge, aur main un ko un ke hath se nahin chhurunga. 7 Pas main ne un bheron ko; jo zabh ho rahi thin, ya'ni galle ke miskinon ko charaya; aur main ne do lathiyan un; ek ka nam Fazl rakkha, aur dusri ka Ittihad; aur galle ko charaya. 8 Aur main ne ek mahine mein tin charwahon ko halak kiya; kyunki meri jan un se bezar thi, aur un ke dil mein mujh se karahiyaat thi. 9 Tab main ne kaha, ki Ab main tum ke na charaunga; marnewala mar jae; aur halak honewala halak ho; aur baqi ek dusre ka gosht khayen. 10 Tab main ne Fazl nam lathi ko liya, aur use kat dala, ki apne ahd ko jo main ne sab logon se bandha tha mansukh karun. 11 Aur wuh us din mansukh ho gaya; tab galle ke miskinon ne jo meri sante the ma'lum kiya ki yeh KHUDAWAND ka kalam hai. 12 Aur main ne un se kaha, ki Agar tumhari nazar mein thik ho, to meri mazduri mujhe do; nahin to, mat do; aur unhon ne meri mazduri ke liye tis rupaye tolkar diye. 13 Aur KHUDAWAND ne mujhe hukm diya, ki Use kumhar ke samne phenk do, ya'ni is bari qimat ko jo unhon ne mere liye thahrai; aur main ne yeh tis rupaye lekar KHUDAWAND ke ghar mein kumhar ke samne phenk diye. 14 Tab main ne dusri lathi ya'ni Ittihad nam ko kat dala, taki us biradar ko jo Yahudah aur Israil mein hai mauquf karun. 15 Aur KHUDAWAND ne mujhe farmaya, ki Tu phir nadan charwaha ka saman le. 16 Kyunki dekh, main mulk mein aisa chaupan harpa karunga jo halak honewale ki khabargiri, aur bhatke hue ki talash, aur zakhmi ka ilaj na karega, aur tanqurust ko na charaega, par moton ka gosht khayega, aur un ke khuron ko tor dalega. 17 Us nabakar charwaha par afsos, jo galle ke chor jata hai;

talwar us ke bazu aur us ki dahini ank par a paregi; us ka bazu bilkul sukha jaege, aur us ki dahini ank phut jaege.

12 Israil ki babat KHUDAWAND ki taraf se bar-i-nubuwwat. KHUDAWAND jo asman ko tanta, aur zamin ki bunyad dalt, aur insan ke andar us ki ruh paida karti hai yun farmata hai. 2 Dekho, main Yarusalem ko irdgird ke sab logon ke liye larkharahat ka piyala banaunga, aur Yarusalem ke muhasare ke waqt Yahudah ka bhi yehi hal hogi. 3 Aur main us roz Yarusalem ko sab qaumon ke liye ek bhari patthar bana dunga, aur jo use uthenge sab ghaya honge, aur dunya ki sab qaumon us ke muqabil jama hongi. 4 KHUDAWAND farmata hai, main us roz har ghore ko hairatzada, aur us ke sawir ke diwana kar dunga; lekin Yahudah ke gharane par nigah rakhunga, aur qaumon ke sab ghoron ko andha kar dunga. 5 Tab Yahudah ke farmannawa dil mein kahenge, ki Yarusalem ke bashinde apne Khuda Rabb u'l afwaj ke sabab se hamari tawani hain. 6 Main us roz Yahudah ke farmannawaon ko lakriyon mein jalti angithi, aur pulon mein mash'al ki manind banaunga; aur wuh dahine baen aur irdgird ki sab qaumon ke kha jenge, aur ahl-i-Yarusalem phir apne maqam par Yarusalem hi mein abad honge. 7 Aur KHUDAWAND Yahudah ke khaimon ko pahle rihai bakhshega, taki Daud ka gharana aur Yarusalem ke bashinde Yahudah ke khilaf fahr na karen. 8 Us roz KHUDAWAND Yarusalem ke bashindon ki himayat karega; aur un mein ka sab se kamzor us roz Daud ki manind hogi, aur Daud ka gharana Khuda ki manind, ya'ni KHUDAWAND ke frishte ki manind, jo un ke age age chalta ho. 9 Aur main us roz Yarusalem ki sab mukhalif qaumon ki halakat ka qasd karunga. 10 Aur main Daud ke gharane aur Yarusalem ke bashindon par fazl aur munajat ki ruh nazil karunga; aur wuh us par, jis ke unhon ne chhedha hai, nazar karenge; aur us ke liye matam karenge, jaise ke apne khloute ke liye karti hai; aur us ke

liye talkh kám hongē, jaisē koī apnē pahāuthe ke liye hotā hai. 11 Aur us roz Yarúshalem men̄ barā mātām hogā, Hadad Rimmon ke mātām kī mānind jo Majiddon kī wādī men̄ hūā. 12 Aur tamām mulk mātām karegā, har ek gharānā alag; Dáúd ká gharānā alag, aur un kī bīwiyān alag, Nátan ká gharānā alag, aur un kī bīwiyān alag; 13 Láwī ká gharānā alag, aur un kī bīwiyān alag; Sama'ī ká gharānā alag, aur un kī bīwiyān alag; 14 báqī sab gharānē alag alag, aur un kī bīwiyān alag alag.

13 Us roz gunāh aur nāpākī dhone ko Dáúd ke gharānē aur Yarúshalem ke bāshindon ke liye ek sotā phūṭ niklegā. 2 Aur RABB u'l afwāj farmatā hai, Main usī roz mulk se buton ká nám mitā dūngā, aur un ko phir koī yād na karegā: aur main nabíon ko, aur nāpāk rúh ko mulk se khārij kar dūngā. 3 Aur jab koī nubuwwat karegā, to us ke mán bāp, jin se wuh paidā hūā, us se kahenge, Tú zinda na rahegā, kyūnki tú KHUDÁWAND ká nám lekar jhūṭh boltā hai; aur jab wuh nubuwwat karegā, to us ke mán bāp, jin se wuh paidā hūā, use chhed dālenge. 4 Aur us roz nabíon men̄ se har ek nubuwwat karte waqt apnī royā se sharminda hogā; aur kabhī fareb dene ko pashmín chādar na orhenge: 5 balki har ek kahegā, kī Main nabí nahīn, kisān hūn; kyūnki main laṛakpan hī se gulām rahā hūn. 6 Aur jab koī us se pūchhegā, kī Terī chhātī par yih zaḥm kaisē hai? to wuh jawāb degā, Yih wuh zaḥm hai jo mere doston ke ghar men̄ lage.

7 RABB u'l afwāj farmatā hai; Ai talwār, tú mere charwāhe, ya'nī us insān par, jo merā rafīq hai, bedār ho; charwāhe ko mār, kī galla parāganda ho jāe; aur main chhoṭon par háth chālāungā. 8 Aur KHUDÁWAND farmatā hai, Sáre mulk men̄ do tihāī qatl kiye jāenge, aur marenge: lekin ek tihāī bach rahenge. 9 Aur main is tihāī ko ág men̄ dāikar chāndī kī tarah sáf karūngā, aur sone kī tarah táungā: wuh mujh se du'á karenge, aur main un kī sunūngā: main kahūngā, Yih mere log hai, aur wuh kahenge, KHUDÁWAND hī hamārā Khudā hai.

14 Dekh, KHUDÁWAND ká din átā hai, jab terā mál lūṭkar tere andar bāntā jāegā. 2 Kyūnki main sab qaumon ko farāham karūngā kī Yarúshalem se jang karen; aur shahr le liyā jāegā, aur ghar lūṭe jāenge, aur 'auraten behurmat kī jāengi; aur ádhā shahr asírī men̄ jāegā; lekin báqī log shahr hī men̄ rahenge. 3 Tab KHUDÁWAND khurúj karegā, aur un qaumon se laregā, jaisē jang ke din laṛá kartā thā. 4 Aur us roz wuh koh i Zaitún par, jo Yarúshalem ke mashriq men̄ wāqī' hai, kharā hogā; aur koh i Zaitún bīch se phat jāegā, aur us ke mashriq se magrib tak ek barī wādī ho jāegi; kyūnki ádhā pahār shimāl ko sarak jāegā, aur ádhā junúb ko. 5 Aur tum mere paharon kī wādī se hokar bhāgoge; kyūnki paharon kī wādī A'zal tak hogī; jis tarah tum sháh i Yahúdāh 'Uzziyāh ke aiyām men̄ zalzale se bhāge the, usī tarah bhāgoge; kyūnki KHUDÁWAND merā Khudā āegā, aur sab qudsī us ke sáth. 6 Aur us roz raushnī na hogī, aur ajrām i falak chhip jāenge. 7 Par ek din aisā āegā jo KHUDÁWAND hī ko ma'lúm hai: wuh na dīn hogā, na rāt; lekin shām ke waqt raushnī hogī. 8 Aur us roz Yarúshalem se áb i hayāt jāri hogā; jis ká ádhā bahr i mashriq kī taraf bahegā, aur ádhā bahr i magrib kī taraf; garmī sardī men̄ jāri rahegā. 9 Aur KHUDÁWAND sārī dunyā ká bādsháh hogā: us roz ek hī KHUDÁWAND hogā, aur us ká nám wāhid hogā. 10 Aur Yarúshalem ke junúb men̄ tamām mulk Jiba' se Rimmon tak maidān kī mānind ho jāegā, par Yarúshalem baland hogā; aur Binyamín ke phāṭak se pahle phāṭak ke maqām ya'nī kone ke phāṭak tak, aur Hananel ke burj se bādsháh ke angūrī hauzon tak, apnē maqām par ábād hogā. 11 Aur log is men̄ sukúnat karenge, aur phir la'nat mutlaq na hogī; balki Yarúshalem amn o amán se ábād rahegā. 12 Aur KHUDÁWAND Yarúshalem se jang karnewālī sab qaumon par yih 'azāb nāzil karegā, kī khare khare un ká gosht súkh jāegā; aur un kī ankhen chashmkhānon men̄ gal jāengi, aur un kī zabān un ke munh men̄ sar jāegi. 13 Aur us roz KHUDÁWAND kī taraf se un ke darmiyān

bari halchal hogi; aur ek dusre ka hath pakrenge, aur ek dusre ke khilaf hath utbhaga. 14 Aur Yahudah bhi Yarusshalem ke paslarega; aur irdgird ki sab qaumon ka mal, ya'nisonachandi aur libas, bari kasrat safaraham kiyajaga. 15 Aur ghoron, khachcharon, unton, gadhon, aur sab haiwanon par bhi jo un lashkargahon men hongey, wahi 'azab nazil hoga. 16 Aur Yarusshalem se lanewali qaumon men se jo bach rahenge, sal ba sal Badshah, RABB u'l afwaj, ko sijda karne aur 'id i khyam manane ko aenge. 17 Aur dunya ke un tamam qabail par, jo Badshah RABB u'l afwaj ke huzur sijda karne ko Yarusshalem men na aenge, men na barsega. 18 Aur

agar qabaili Misr jin par barish nahin hoti na aen, to un par wahi 'azab nazil hoga, jis ko KHUDAWAND un gairqaumon par nazil karega, jo 'id i khyam manane ko na aengi. 19 Ahi Misr aur un sab qaumon ki jo 'id i khyam manane ko na jaen, yahi saza hogi. 20 Us roz ghoron ki ghanthiyon par marqum hoga, KHUDAWAND KE LIYE MUQADDAS; aur KHUDAWAND ke ghar ki degen mazbah ke piyalon ki manind muqaddashongi. 21 Balki Yarusshalem aur Yahudah men ki sab degen RABB u'l afwaj ke liye muqaddas hongii: aur sab zabihe guzranewale aenge, aur un ko lekar un men pakahenge; aur us roz phir ko Kan'ani RABB u'l afwaj ke ghar men na hoga.

MALA'KI'

1 KHUDAWAND ki taraf se Malaki ki ma'rifat Israil ke liye bar i nubuwat.

2 KHUDAWAND farmata hai, Main ne tum se mahabbat rakhi, taubhi tum kahte ho, Tu ne kis bat men ham se mahabbat zahir ki? KHUDAWAND farmata hai, Kyá 'Esau Ya'qub ka bhai na tha? lekin main ne Ya'qub se mahabbat rakhi, 3 aur 'Esau se 'adawat rakhi, aur us ke paharon ko wiran kiyá, aur us ki miras biyaban ke gidaron ko di. 4 Agar Adom kahe, Ham barbad to hue, par wiran jagahon ko phir ta'mir karenge, to RABB u'l afwaj farmata hai, Agarchi wuh ta'mir karen, par main dhangá: aur log un ka yih nam rakhenge, Shararat ka milk, Wuh log jin par hamesha KHUDAWAND ka qahr hai. 5 Aur tumhari ankhen dekhengi, aur tum kahoge, ki KHUDAWAND ki tamjid Israil ki hudud se age tak ho.

6 RABB u'l afwaj farmata hai, Ai mere nam ki tahqir karnewale kahino, beta apne bap ki, aur naukár apne aqa ki ta'zim kartá hai: pas agar main bap hun, to meri 'izzat kahan hai? aur agar aqa hun, to mera khauf kahan hai? Par tum kahte ho, Ham ne kis bat men tere nam

ki tahqir ki? 7 Tum mere mazbah par napak roti guzranthe ho, aur kahte ho, ki Ham ne kis bat men teri tauhin ki? Isi men jo kahte ho, KHUDAWAND ki mez haqir hai. 8 Jab tum andhe ki qurbani karte ho, to kuchh burai nahin! Aur jab langre aur bimár ko guzranthe ho, to kuchh nuqsán nahin! Ab yih apne hakim ki nazr kar; kyá wuh tujh se khush hoga, aur tu us ka manzur i nazar hoga? RABB u'l afwaj farmata hai. 9 Ab zara Khuda ko manao, taki wuh ham par rahm farmae; tumhare hi hathon ne yih guzrani hai; kyá tum us ke manzur i nazar hoge? RABB u'l afwaj farmata hai. 10 Kásh ki tum men ko aisá hotá, jo darwaze band kartá, aur tum mere mazbah par 'abas ag na jaláte! RABB u'l afwaj farmata hai, Main tum se khush nahin hun, aur tumhare hath ka hadya hargiz qubul na karunga. 11 Kyunki áftab ke tulú' se gurub tak qaumon men mere nam ki tamjid hogi; aur har jagah mere nam par bakhur jaláenge, aur pak hadye guzranenge: kyunki qaumon men mere nam ki tamjid hogi, RABB u'l afwaj farmata hai. 12 Lekin tum is bat men us ki tauhin karte ho,

13 Tum kahte ho, KHUDÁWAND kí tum par kyá hai? Us par ke hadye behaqqat hai. 13 Tum ne kahá, Yih kaisi zahmat hai! aur us par ná k chahái, RABB u'l afwáj farmatá hai. Phir tum lút ká mál, zabíhe aur laggre aur bímár lée; aur isí tarah ke hadye guzráne. Kyá main in ko tumháre háth se qubúl karún? KHUDÁWAND farmatá hai. 14 Lá'nat us dagábáz par jis ke galle men nar hai, par KHUDÁWAND ke liye 'aibdár jánwar ko nazr mánkár guzrántá hai; kyúnki main sháh i 'azím hún, aur qaumon men merá nám muhib hai, RABB u'l afwáj farmatá hai.

2 Aur ab, ai káhino, tumháre liye yih hukm hai. 2 RABB u'lafwáj farmatá hai, Agar tum shanawá na hoge, aur mere nám kí tamjíd ko madd i nazar na rakkhoge, to main tum ko, aur tumhári ní'maton ko mal'un karungá, balki is liye kí tum ne use madd i nazar na rakkhá, main mal'un kar chuká hún. 3 Dekho, main tumháre bázú bekár kar dúngá, aur tumháre munh par najásat, ya'ni tumhári qurbánion kí najásat phenkúngá, aur tum usí ke sáth phenk diye jáoge. 4 Aur tum ján loge kí main ne tum ko yih hukm is liye diyá hai kí merá 'ahd Láwí ke sáth qaím rahe, RABB u'l afwáj farmatá hai. 5 Us ke sáth merá 'ahd zindagi aur salámatí ká thá, aur main ne use zindagi aur salámatí is liye bakhshí, kí wuh dartá rahe; chunánci wuh mujh se dará, aur mere nám se tarsán rahá. 6 Sachchái kí shari'at us ke munh men thí, aur us ke labon par nárástí na pái gayí: wuh mere huzúr salámatí aur rástí se chaltá rahá, aur wuh bahuton ko badí kí ráh se wápas láyá. 7 Kyúnki lázim hai, kí káhin ke lab ma'rifat ko mahfúz rakkhen; aur log us ke munh se shara'í masáil púchhen; kyúnki wuh RABB u'lafwáj ká rasúl hai. 8 Par tum ráh se munharif ho gaye, tum shari'at men bahuton ke liye thokar ká bé'is hne, tum de Láwí ke 'ahd ko kharáb kiyá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 9 Pas main ne tum ko sab logon kí nazar men zalíl aur haqír kiyá, kyúnki tum merí ráhon par qaím na rahe, balki tum ne shara'í mu'ámalát men rúdarí kí.

10 Kyá ham sab ká ek hí báp nahín? kyá ek hí Khudá ne ham sab ko paidá nahín kiyá? phir kyún ham apne bháiyon se bewafái karke apne báp-dádá ke 'ahd kí behurmatí karte hai? 11 Yahúdáh ne bewafái kí, Isráíl aur Yarúshalem men makruh kám huá hai; Yahúdáh ne KHUDÁWAND kí qudsiyat ko, jo us ko 'azíz thí, behurmat kiyá, aur ek gairma'búd kí betí biyáh láyá. 12 KHUDÁWAND aisá karnewále se zinda aur jawábdahinda, aur RABB u'l afwáj ke huzúr qurbáni guzranewále Ya'qub ke khaimon se munqata' kar degá. 13 Phir tumháre a'mál ke sabab se KHUDÁWAND ke mazbah par áh o nála, aur ánsuon kí aisi kasrat hai, kí wuh na tumháre hadye ko dekhegá, aur na tumháre háth kí nazr ko khushí se qubúl karegá. 14 Taubhí tum kahte ho, kí Sabab kyá hai? Sabab yih hai, kí KHUDÁWAND tere aur terí jawáni kí bíwí ke darmiyán gawáh hai; tú ne us se bewafái kí hai, agarchi wuh terí rafiq aur mankúha bíwí hai. 15 Aur kyá us ne ek hí ko paidá nahín kiyá, báwujúde kí us ke pás áur arwáh maujúd thín? Phir kyún ek hí ko paidá kiyá? Is liye kí khudátars nasl paidá ho. Pas tum apne nafs se khabardár raho, aur koí apní jawáni kí bíwí se bewafái na kare. 16 Kyúnki KHUDÁWAND Isráíl ká Khudá farmatá hai, Main taláq se bezár hún, aur us se bhí jo apní bíwí par zulm kartá hai: is liye tum apne nafs se khabardár raho, táki bewafái na karo.

17 Tum ne apní báton se KHUDÁWAND ko bezár kar diyá. Taubhí tum kahte ho, Kis bát men ham ne use bezár kiyá? Isí men jo kahte ho, kí Har shakhs jo burái kartá hai, KHUDÁWAND kí nazar men nek hai, aur wuh us se khush hai, aur yih, kí 'adl ká Khudá káhan hai? **3** Dekho, main apne rasúl ko bhejúngá, aur wuh mere áge ráh durust karegá, aur KHUDÁWAND, jis ke tum talib ho, nágahan apní haikal men á maujúd hogá; hán, 'ahd ká rasúl, jis ke tum muntazir ho, áegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 2 Par us ke áne ke dín kí kis men táb hai? Aur jab us ká zuhúr hogá, to kaun khará rah sakegá? Kyúnki wuh sunár kí ág

aur dhobi ke sábuñ kí mánind hai ; 3 aur wuh chándí ko táne aur sáf karnewále kí mánind baithegá, aur baní Láwí ko sone aur chándí kí mánind sáf karegá, táki wuh rást-bázi se KHUDÁWAND ke huzúr hadye guzráneñ. 4 Tab Yahúdáh aur Yá-rúshalem ká hadya KHUDÁWAND ko pasand áegá, jaisá aiyám i qadím aur guzashta zamáne meñ. 5 Aur main 'adálat ke liye tumháre nazdík áungá, aur jádúgaron, aur badkáron, aur jhúthí qasam khánewálon ke khiláf, aur un ke khiláf bhí, jo mazdúron ko mazdúri nahín dete, aur bewáon, aur yatimon par sitam karte, aur musáfiyon kí haqqtalafi karte haiñ, aur mujh se nahín darte, musta'id gawáh húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 6 Kyúñki main KHUDÁWAND látabdil hún, isí liye, ai baní Ya'qúb, tum nest nahín hue.

7 Tum apne báp-dáda ke aiyám se mere áin se munharif rahe, aur un ko nahín máná. Tum merí taraf rujú' ho, to main tumhári taraf rujú' húngá, RABB u'l afwáj farmatá hai. Lekin tum kahte ho, ki Ham kis bát meñ rujú' hon? 8 Kyá koí ádmí Khudá ko thagegá? Par tum mujh ko thagte ho, aur kahte ho, Ham ne kis bát meñ tujhe thagá? Dahyakí aur hadye meñ. 9 Pas tum sakht mal'ún hue, kyúñki tum ne balki tamám qaum ne mujhe thagá. 10 Púri dahyakí zakhíraháne meñ láo, táki mere ghar meñ khurák ho, aur isí se merá imtihán karo, RABB u'l afwáj farmatá hai, ki main tum par ásmán ke daríchon ko kholkar barakat barsatá hún, ki nahín, yabán tak ki tumháre pás us ke liye jagah na rahe. 11 Aur main tumhári khátir tiddí ko dánt-úngá, aur wuh tumhári zamín ke hásil ko barbád na karegí, aur tumháre tákistánon ká phal kachchá na jhar jáegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 12 Aur sab qaumeñ tum ko mubáarak kahengi, kyúñki tum dilkushá mamlukat hoge, RABB u'l afwáj farmatá hai.

13 KHUDÁWAND farmatá hai, Tum-hári báteñ mere khiláf bahut sakht haiñ. Taubhí tum kahte ho, Ham ne terí mukhálafat meñ kyá kahá? 14 Tum ne to kahá, Khudá kí 'ibádat karná 'abas hai : RABB u'l afwáj ke ahkám par 'amal karná, aur us ke huzúr mátam karná láhásil hai. 15 Aur ab ham magrúron ko nekbakht kahte haiñ ; sharír baromand hote haiñ, aur Khudá ko ázmáne par bhí rihái páte haiñ. 16 Tab khudátarson ne ápas meñ guftogú kí, aur KHUDÁWAND ne mutawajjih hokar suná, aur un ke liye, jo KHUDÁWAND se darte aur us ke nám ko yád karte the, us ke huzúr yádgár ká daftar likhá gayá. 17 RABB u'l afwáj farmatá hai, Us roz wuh mere log balki merí kháss milkíyat hongé, aur main un par aisá rahím húngá, jaisá báp apne khidmatguzár beṭe par hotá hai. 18 Tab tum rujú' láoge, aur sádiq aur sharír meñ, aur Khudá kí 'ibádat karnewále aur na karnewále meñ

4 imtiyáz karoge. 1 Kyúñkidekho, wuh din áta hai, jo bhattí kí mánind sozán hogá ; tab sab magrúr aur badkirdár bhúse kí mánind hongé ; aur wuh din un ko aisá jaláegá, ki shákh o bun kuchh na chhoṛegá, RABB u'l afwáj farmatá hai. 2 Lekin tum par, jo mere nám kí ta'zím karte ho, áftáb i sadáqat táli' hogá, aur us kí kirnon meñ shifá hogí ; aur tum gáoqháne ke bachhron kí tarah kúdo phándoge. 3 Aur tum sharíron ko páemál karoge ; kyúñki us roz wuh tumháre páñwoñ tale kí rákh hongé, RABB u'l afwáj farmatá hai.

4 Tum mere bande Músá kí shari'at, ya'ní un faráiz o ahkám ko, jo main ne Horib par tamám baní Isráil ke liye farmáe, yád rakkho. 5 Dekho, KHUDÁWAND ke buzurg aur haulnák din ke áne se peshtar main I'liyáh nabí ko tumháre pás bhejúngá. 6 Aur wuh báp ká dil beṭe kí taraf, aur beṭe ká báp kí taraf máil karegá ; mabáda main áún, aur zamín ko mal'ún karúp.

MATI' KI' INJI'L

1 Yisú' Masáh, ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

2 Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húa; **3** aur Yahúdáh se Firis aur Zorah Támár ke peṭ se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; **4** aur Rám se 'Amminádáb paidá húa; aur 'Amminádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; **5** aur Salmon se Bo'az Ráháb ke peṭ se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed Rút ke peṭ se paidá húa; aur 'Obed se Yishai paidá húa; **6** aur Yishai se Dáúd bádsháh paidá húa.

Aur Dáúd se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíwí thí; **7** aur Sulaimán se Rahab'am paidá húa; aur Rahab'am se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se A'sá paidá húa; **8** aur A'sá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se 'Uzziyyáh paidá húa; **9** aur 'Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se A'ház paidá húa; aur A'ház se Hizqiyyáh paidá húa; **10** aur Hizqiyyáh se Manashshih paidá húa; aur Manashshih se A'mon paidá húa; aur A'mon se Yoshiyyáh paidá húa; **11** aur giriftár hokar Bábíl jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

12 Aur giriftár hokar Bábíl jáne ke ba'd Yakunyáh se Sha'altiyel paidá húa; aur Sha'altiyel se Zarubbábil paidá húa; **13** aur Zarubbábil se Abshúd paidá húa; aur Abshúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'A'zor paidá húa; **14** aur 'A'zor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilshúd paidá húa; **15** aur Ilshúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; **16** aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masáh kahlátá hai.

17 Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak chaudah pushten hún, aur Dáúd se lekar giriftár hokar Bábíl jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábíl jáne se lekar Masáh tak chaudah pushten hún.

18 Ab Yisú' Masáh kí paidáish is tarah húi, kí jab us kí man Maryam kí mangní Yúsuf ke sáth ho gayí, to un ke ikatthe hone se pahle, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayí.

19 Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use badnám karná nahín cháhtá thá, chupke se us ke chhoṛ dene ká iráda kiyá. **20** Wuh in báton ko soch hí rahá thá, kí Khudáwand ke firishte ne use khwáb men díkhái dekar kahá; **21** Aur Yúsuf ibn i Dáúd, apní bíwí Maryam ko apne han le áne se na dar; kyúinki jo us ke peṭ men hai, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hai. **22** Wuh beṭá janegí, aur tú us ká nám Yisú' rakhná; kyúinki wuhí apne logon ko un ke gunáhon se naját degá. **23** Yih sab kuchh is liye húa, kí jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, kí

23 Dekho, ek kunwári hámila hogí, aur beṭá janegí,

Aur us ká nám 'Immánúel rakkhenge;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. **24** Pas Yúsuf ne nínd se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní bíwí ko apne han le áyá; **25** aur us ko na jáná, jab tak wuh beṭá na janí; aur us ká nám Yisú' rakkhá.

2 Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, ká Majúsí púrab se Yarúshalem meg yih kahte húa áe, kí **2** Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúinki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use síjda karne áe hain. **3** Yih sunkar Herodes bádsháh, aur us ke sáth Yarúshalem ke sab log ghabrá gaye. **4** Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchá,

ki Masih kī paidāish kahān honī chāhiye? 5 Unhon ne us se kahā, ki Yahūdiya ke Baitlahm men; kyūnki nabī kī ma'rifat yūn likhā gayā hai, ki

6 Ai Baitlahm, Yahūdāh ke 'ilāqe, Tū Yahūdāh ke hākimon men har-giz sab se chhoṭā nahīn;

Kyūnki tujh men se ek sardār niklegā.

Jo merī ummat Isrāīl kī gallabānī karegā.

7 Is par Herodes ne Majūsion ko chupke se bulākar un se tahqīq kiyā, ki wuh sitāra kis waqt dikhāī diyā thā; 8 aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejā, ki jākar us bachche kī bābat thīk thīk daryāft karo, aur jab wuh mile, to mujhe khabar do, tāki main bhī ākar use sījda karūn.

9 Wuh bādshāh kī bāt sunkar rawāna hūe, aur dekho, jo sitāra unhon ne pūrāb men dekhā thā, wuh un ke āge āge chālā, yahān tak ki us jagah ke ūpar jākar thahr gayā, jahān wuh bachcha thā. 10 Wuh sitāre ko dekhkar nihāyat hī khush hūe.

11 Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kī mān Maryam ke pās dekhā, aur us ke āge girkar sījda kiyā; aur apne ḍibbe kholkar sonā aur lubān aur murr us ko nazr kiyā.

12 Aur Herodes ke pās phir na jāne kī hidāyat khwāb men pākar, dūsri rāh se apne mulk ko rawāna hūe.

13 Jab wuh rawāna ho gaye, to dekho, Khudāwand ke firishte ne Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā, ki Uṭh, bachche aur us kī mān ko sāth lekar Misr ko bhāg jā; aur jab tak ki main tujh se na kahūn, wahīn rahnā, kyūnki Herodes is bachche ko talāsh karne ko hai tāki use halāk kare.

14 Pas wuh uṭhā, aur rāt ke waqt bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Misr ko rawāna ho gayā; 15 aur Herodes ke marne tak wahīn rahā;

tāki jo Khudāwand ne nabī kī ma'rifat kahā thā, wuh pūrā ho, ki Misr men se main ne apne beṭe ko bulāyā.

16 Jab Herodes ne dekhā, ki Majūsion ne mere sāth hansī kī, to nihāyat gusse hūā, aur admī bhejkar Baitlahm aur us kī sārī sarhaddon ke andar ke un sab larakon ko qatl karwā diyā, jo do do baras ke yā is se chhoṭe the, us waqt ke hisāb se jo us ne Majūsion se tahqīq kiyā thā. 17 Us waqt wuh bāt pūrī hūī, jo Yirmayāh nabī kī ma'rifat kahī gayī thī, ki

18 Rāmāh men āwāz sunāī dī, Ronā aur barā mātām, Rāhel apne bachchon ko ro rahi hai,

Aur tasallī qubūl nahīn kartī, is liye kī wuh hain nahīn.

19 Jab Herodes mar gayā, to dekho, Khudāwand ke firishte ne Misr men Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā; ki 20 Uṭh, is bachche aur is kī mān ko lekar Isrāīl ke mulk men chālā jā, kyūnki jo bachche kī jān ke khwāhān the, wuh mar gaye. 21 Pas wuh uṭhā, aur bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Isrāīl ke mulk men ā gayā. 22 Magar jab sunā, ki Arkhilāus apne bāp Herodes kī jagah Yahūdiya men bādshāhi kartā hai, to wahān jāne se darā; aur khwāb men hidāyat pākar Galīl ke 'ilāqe ko rawāna ho gayā; 23 aur Nāsarat nām ek shahr men ja basā; tāki jo nabion kī ma'rifat kahā gayā thā pūrā ho, ki wuh Nāsari kahlāegā.

3 Un dinon men Yūhannā baptisma denewālā āyā, aur Yahūdiya ke biyābān men yih manādī karne lagā, ki 2 Tauba karo; kyūnki āsmān kī bādshāhat nazdīk ā gayī hai. 3 Yih wuhī hai jis kā zikr Yasha'yāh nabī kī ma'rifat yūn hūā, ki

Biyābān men pukārnewāle kī āwāz ātī hai, ki

Khudāwand kī rāh taiyār karo, Us ke rāste sīdhe banāo.

4 Yih Yūhannā ūṅṅ ke bālon kī poshāk pahine, aur chamṛe kā patkā apnī kamar se bāndhe rahtā thā, aur is kī khurāk ṭīḍḍiyān aur janglī shahd thā. 5 Us waqt Yarūshalem, aur sāre Yahūdiya, aur Yordan ke girdnawāh ke sab log nikalkar us ke pās gaye;

6 aur apne gunāhon kā iqrār karke daryā e Yordan men us se baptisma liyā. 7 Magar jab us ne bahut se Farision aur Saduqion ko baptisma ke liye apne pās āte dekhā, to un se kahā, ki Ai sānp ke bachcho, tumhen kis ne jatā diyā, ki ānewāle gazab se bhāgo?

8 Pas tauba ke muwāfiq phal lāo; 9 aur apne dilon men yih kahne kā khayāl na karo, ki Ibrāhīm hamārā bāp hai; kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Khudā in pattharon se Ibrāhīm ke liye aulād paidā kar saktā hai. 10 Aur ab darakhton kī jar par kulhārā rakkhā hūā hai; pas jo darakht achchhā phal nahīn lātā,

wuh kátá aur ág men dálá játá hai. 10 Main to tumhen tauba ke liye pání se bap-tisma detá hún; lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh se zoráwar hai; main us kí jútiyán uþháne ke láiq nahín: wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se bap-tisma degá: 12 us ká chháj us ke háth men hai, aur wuh apne khaliyán ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama' karegá, magar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

13 Us waqt Yisú' Galíl se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se bap-tisma lene áyá. 14 Magar Yúhanná yih kahkar use mana' karne lagá, kí Main ap tujh se bap-tisma lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? 15 Yisú' ne jawáb men us se kahá, kí Ab to hone hí de; kyúnki ham-en isí tarah sári rástbázi púri karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. 16 Aur Yisú' bap-tisma lekar fi'lfaur pání ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye ásmán khul gayá, aur us ne Khudá kí Rúh ko kabútar kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. 17 Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, kí Yih merá piyará Beþá hai, jis se main khush hún.

4 Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayí, táki Iblís se ázmáyá jáe. 2 Aur chálís din aur chálís rát fáqa karke, ákhir ko use bhúk lagí. 3 Aur ázmañewále ne pás ákar us se kahá, kí Agar tú Khudá ká Beþá hai, to farmá kí yih patthar roþiyán ban jáen. 4 Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, kí A'dmí sirf roþí hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. 5 Tab Iblís use muqaddas shahr men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá, kí 6 Agar tú Khudá ká Beþá hai, to apne tañ niche girá de; kyúnki likhá hai, kí

Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par uþhá lenge,

Aisá na ho, kí tere páñw ko patthar kí þhes lage.

7 Yisú' ne us se kahá; Yih bhí likhá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmañish na kar. 8 Phir Iblís use ek bahut únche pahár par le gayá, aur dúnyá kí sári bádsháhaten aur un kí shán o shaukat use díkháí, 9 aur us se kahá, kí Agar tú jhukkar mujhe

sijda kare, to yih sab kuchh tujhe de dúngá. 10 Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán, dúr ho, kyúnki likhá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 11 Tab Iblís us ke pás se chalá gayá; aur dekho, firishte ákar us kí khidmat karne lage.

12 Jab us ne suná, kí Yúhanná pakarwá diyá gayá, to Galíl ko rawána húa; 13 aur Násarát ko chhorkar Kafarnahúm men já basá, jo jhíl ke kanáre, Zabúlún aur Naftáli kí sarhadd par hai; 14 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púrá ho, kí

15 Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftáli ká 'iláqa,

Daryá kí ráh Yardan ke pár,
Gairqaumon kí Galíl,

16 Jo log andhere men baithe the,
Unhon ne barí raushní dekhí;
Aur jo maut ke mulk aur sáye men baithe the,
Un par raushní chamkí.

17 Us waqt se Yisú' ne manadí karní aur yih kahná shurú' kiyá, kí Tauba karo, kyúnki ásmán kí bádsháhát nazdík á gayí hai.

18 Aur us ne Galíl kí jhíl ke kanáre phirte húa do bháiyon, ya'ní Shama'un ko jo Patras kahlátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúnki wuh machhliyon ke pakarnewále the; 19 aur un se kahá, kí Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewálá banáúngá. 20 Wuh fauran jál chhorkar us ke píchhe ho liye. 21 Aur wahán se áge barhkar, us ne áur do bháiyon, ya'ní Zabdí ke beþe Ya'qub, aur us ke bhái Yúhanná ko dekhá kí apne báp Zabdí ke sáth kishtí par apne jálog kí marammat kar rahe haiñ, aur unhen buláyá. 22 Wuh fauran kishtí aur apne báp ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

23 Aur Yisú' tamám Galíl men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhanon men ta'lim detá, aur bádsháhát kí khushkhabarí kí manadí kartá, aur logon kí har tarah kí bímári aur har tarah kí kamzorí ko dúr kartá rahá. 24 Aur us kí shuhrat tamám Súriya men phail gayí; aur log sab bímáron ko, jo tarah tarah kí bímáron aur taklífon men giriftár the, aur unhen jin men badrúhen thín, aur mirgíwálon, aur maflújon ko us ke pás láe; aur

us ne unhen achchhá kiyá. 25 Aur Galíl, aur Dikapulis, aur Yaráshalem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se barí bhí us ke píchhe ho lí.

5 Wuh is bhí ko dekhkar, pahár par chah gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; 2 aur wuh apní zabán kholkar unhen yún ta'lim dene lagá;

3 Mubáarak hain wuh jo dil ke garíb hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhin kí hai.

4 Mubáarak hain wuh jo gamgín hain, kyúinki wuh tasallí páenge.

5 Mubáarak hain wuh jo halím hain, kyúinki wuh zamín ke wáris hongé.

6 Mubáarak hain wuh jo rástbázi ke bhúke aur piyáse hain, kyúinki wuh ásúda hongé.

7 Mubáarak hain wuh jo rahmdil hain, kyúinki un par rahm kiyá jáegá.

8 Mubáarak hain wuh jo pákdil hain, kyúinki wuh Khudá ko dekhenge.

9 Mubáarak hain wuh jo sulh karáte hain, kyúinki wuh Khudá ke beṭe kahláenge.

10 Mubáarak hain wuh jo rástbázi ke sabab satáe gaye hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhin kí hai.

11 Jab mere sabab log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah kí buri báten tumhári nisbat náhaqq kahenge, to tum mubáarak honge. 12 Khushí karná, aur níháyat shádmán honá, kyúinki ásmán par tumhárá ajr bará hai, is liye kí logon ne un nabíon ko bhí jo tum se pahle the, isí tarah satáyá thá.

13 Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játa rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáegá? Phir wuh kisí kám ká nahín, siwá is ke, kí báhar phenká jáe, aur ádmíon ke pánwon ke niche raundá jáe.

14 Tum dunyá ke núr ho; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá; 15 aur chirág jalákar paimáne ke niche nahín, balki chirágdán par rakhte hain, to us se ghar ke sab logon ko raushní pahunchtí hai. 16 Isí tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre nek kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, baráí karen.

17 Yih ná samjho, kí main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún; mansúkh karne nahín, balki púra karne áyá hún.

18 Kyúinki main tum se sach kahtá hún, kí jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá ek shosha Tauret se hargiz na ṭalegá, jab tak sab kuchh púra na ho jáe. 19 Pas jo koí in chhoṭe se chhoṭe hukmon men se bhí kisí ko toregá, aur yihí ádmíon ko sikháegá, wuh ásmán kí bádsháhat men sab se chhoṭá kahláegá; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lim degá, wuh ásmán kí bádsháhat men bará kahláegá.

20 Kyúinki main tum se kahtá hún, kí Agar tumhári rástbázi faqíhon aur Faríson kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na honge.

21 Tum sun chuke ho, kí aglon se kahá gayá thá, kí Khún na kar, aur jo koí khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; 22 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo koí apne bhái par gusse hogá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo koí apne bhái ko págal kahegá, wuh sadr 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo us ko ahmaq kahegá, wuh ág ke jahan-nam ká sazawár hogá. 23 Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guzrántá ho, aur wahán tujhe yád áe, kí mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai;

24 to wahín qurbángáh ke áge apní nazr chhoṭe de; aur jákar pahle apne bhái se miláp kar; tab ákar apní nazr guzrán. 25 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth ráh men hai, us se jald sulh kar le, kahín aisá na ho kí mudda'í tujhe munsif ke hawále kar de, aur munsif tujhe sipáhi ke hawále kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. 26 Main tujh se sach kahtá hún, kí jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

27 Tum sun chuke ho kí kahá gayá thá, kí Ziná na kar; 28 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jis kisí ne buri khwáhish se kisí 'aurat par nigáh kí, wuh apne dil men us ke sáth ziná kar chuká. 29 Pas agar terí dahiní ánkhi tujhe ṭhokar khiláe, to use nikálkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na dálá jáe. 30 Aur agar terá dahiná háth tujhe ṭhokar khiláe, to us ko káṭkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na jáe. 31 Yih

bhí kahá gayá thá, ki Jo koí apní b'wí ko chhoré, use taláqnama líkh de. 32 Lekin main tum se yih kahtá hún, ki jo koí apní b'wí ko harámkarí ke síwá kí, aur sabab se chhor de, wuh us se ziná karátá hai; aur jo koí us chhorí hui se biyáh kare, wuh ziná kará hai.

33 Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá thá, ki Jhúthí qasam na khá, balki apní qasamen Khudá-wand ke liye púrí kar. 34 Lekin main tum se yih kahtá hún, ki bi'lkull qasam na khána; na to ásmán kí, kyúnci wuh Khudá ká takht hai; 35 na zamín kí, kyúnci wuh us ke páwron ke níche kí chaukí hai; na Yarúshalem kí, kyúnci wuh buzurg Bádsháh ká shahr hai; 36 na apne sír kí qasam khána, kyúnci tú ek bál ko bhí safed yá kálá nahín kar saktá. 37 Balki tumhárá kalám Hán hán, yá Nahín nahín ho; kyúnci jo is se ziyáda hai, wuh badí se hai.

38 Tum sun chuke ho, ki kahá gayá thá, ki A'ñkh ke badle áñkh, aur dánt ke badle dánt; 39 lekin main tum se yih kahtá hún, ki sharír ká muqábala na karná; balki jo koí tere dahine gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de; 40 aur agar koí tujh par nálísh karke terá kurtá lená cháhe, to choga bhí use le lene de; 41 aur jo koí tujhe ek kos begár men le jáe, us ke sáth do kos chálá já. 42 Jo koí tujh se mánge, use de; aur jo tujh se qarz cháhe, us se munh na mor.

43 Tum sun chuke ho, ki kahá gayá thá; Apne parausí se mahabbat rakh, aur apne dushman se 'adawat; 44 lekin main tum se yih kahtá hún, ki apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur apne satánewálon ke liye du'á mángo; 45 táki tum apne Báp ke jo ásmán par hai beṭe thahro; kyúnci wuh apne súraí ko badon aur nekon donon par chamkátá hai, aur rástázon aur wáráston donon par menh barsátá hai. 46 Kyúnci agar tum apne mahabbat rakknewálon hí se mahabbat rakkho, to tumháre liye kyá ajr hai? kyá mahául lenewále bhí aisá nahín karte? 47 Aur agar tum faqat apne bháiyon hí ko salám karo, to kyá ziyáda karte ho? kyá gair-qasamon ke log bhí aisá nahín karte? 48 Pas cháhiye ki tum kámil ho jaisá tumhárá ásmání Báp kámil hai.

6 Khabardár, apne rástbázi ke kám ádmion ke sámné dikháne ke liye na karo; nahín to tumháre Báp ke pás jo ásmán par hai tumháre liye kuchh ajr nahín hai.

2 Pas jab tú khairát kare, to apne áge narsingá na bajwá, jaisá riyákár 'ibádatkhánon aur kuchon men karte hain, táki log un kí baráí karen. Main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr pá chuke. 3 Balki jab tú khairát kare, to jo terá dahiná háth kartá hai, use terá báyan háth na jáne; 4 táki terí khairát poshída rahe; is súraí men terá Báp, jo poshídagi men dekhtá hai, tujhe badla degá.

5 Aur jab tum du'á mángo, to riyákáron kí mánind na ho; kyúnci wuh 'ibádatkhánon men aur bázáron ke moron par khare hokar du'á mángni pasand karte hain, táki log unhen dekhen. Main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr pá chuke.

6 Balki jab tú du'á mánge, to apní koṭhrí men já, aur darwáza band karke apne Báp se jo poshídagi men hai du'á máng; is súraí men terá Báp jo poshídagi men dekhtá hai, tujhe badla degá. 7 Aur du'á mángte waqt, gairqaumon ke logon kí tarah bak bak na karo; kyúnci wuh samajhte hain, ki hamáre bahut bolne ke sabab hamári suní jáegi. 8 Pas un kí mánind na bano, kyúnci tumhárá Báp tumháre mángne se pahle hí jántá hai, ki tum kin kin chizon ke muhtáj ho. 9 Pas tum is tarah du'á mángá karo, ki Ai hamáre Báp, tú jo ásmán par hai; terá nám pák maná jáe; 10 terí bádsháhat áe; terí marzi, jaisí ásmán par púrí hotí hai, zamín par bhí ho; 11 hamári roz kí roṭí áj hamen de; 12 aur jis tarah ham ne apne qarzdáron ko mu'áf kiyá hai, tú bhí hamáre qarz hamen mu'áf kar; 13 aur hamen ázmáish men na lá, balki buráí se bachá. [Kyúnci bádsháhí aur qudrat aur jalál haméshe tere hí hain. A'mín.] 14 Is liye kí agar tum ádmion ke qusúr mu'áf karoge, to tumhárá ásmání Báp bhí tumhen mu'áf karegá. 15 Aur agar tum ádmion ke qusúr mu'áf na karoge, to tumhárá Báp bhí tumháre qusúr mu'áf na karegá.

16 Aur jab tum roza rakkho, to riyákáron kí tarah apní súraí udás na banáo, kyúnci wuh apná munh bigarte hain, táki log unhen rozadár

jānen. Main tum se sach kahtā hūn, kī wuh apnā ajr pā chuke. 17 Balki jab tū roza rakkhe, to apne sir men tel dāl, aur munh dho; 18 tāki ādmī nahīn, balki terā Bāp, jo poshidagi men hai, tujhe rozadār jāne; is sūrat men terā Bāp, jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badla degā.

19 Apne wāste zamīn par māl jama' nā karo, jāhān kīfā aur zang kharāb kartā hai, aur jāhān chor naqb lagāte aur churāte hain; 20 balki apne liye āsmān par māl jama' karo, jāhān nā kīfā kharāb kartā hai, nā zang, aur nā wāhān chor naqb lagāte aur churāte hain; 21 kyūnki jāhān terā māl hai, wāhīn terā dīl bhī lagā rahegā. 22 Badan kā chirāg ānkh hai: pas agar terī ānkh durust ho, to terā sārā badan raushan hogā; 23 aur agar terī ānkh kharāb ho, to terā sārā badan tārīk hogā; pas agar wuh raushnī jo tujh men hai tārīkī ho, to tārīkī kaisī barī hogī! 24 Koī ādmī do mālīkon kī khidmat nahīn kar saktā; kyūnki yā to ek se 'adāwat rakkhegā, aur dūsre se mahabbat, yā ek se milā rahegā, aur dūsre ko nāchīz jānegā. Tum Khudā aur daulat donon kī khidmat nahīn kar sakte. 25 Is liye main tum se kahtā hūn, kī apnī jān kī fikr nā karnā kī ham kyā khāenge? yā kyā piēnge? aur nā apne badan kī, kī kyā pahīenge? Kyā jān kharāb se, aur badan poshāk se barhkar nahīn? 26 Hawā ke parandon ko dekho, kī nā bote hain, nā kātte, nā koṭhīyon men jama' karte hain; taubhī tumhārā āsmānī Bāp un ko khilātā hai. Kyā tum un se ziyāda qadr nahīn rakhte? 27 Tum men aīsā kaun hai, jo fikr karke apnī 'umr men ek gharī bhī barhā sake? 28 Aur poshāk ke liye kyūn fikr karte ho? Janglī soan ke darakhton ko gaur se dekho, kī wuh kis tarah barhte hain; wuh nā mīhnat karte, nā kātte hain; 29 taubhī main tum se kahtā hūn, kī Sulaimān bhī, bāwujūd apnī sārī shān o shaukat ke, un men se kisī kī mānīnd poshāk pahīne hūe nā thā. 30 Pas jab Khudā maldān kī ghās ko, jo āj hai, aur kal tanūr men jhonkī jāegī, aīsī poshāk pahīnātā hai, to ai kamī'iqādo, tum ko kyūn nā pahīnā degā? 31 Is liye fikrmand hokar yih nā kahō, kī Hām kyā khāenge? yā kyā piēnge? yā kyā pahīenge? 32 kyūnki in sab chizon

kī talāsh men gairqāumen rahtī hain; aur tumhārā āsmānī Bāp jāntā hai, kī tum in sab chizon ke muhtāj ho; 33 balki tum pahle us kī bādshāhat aur us kī rāstbāzī kī talāsh karo, to yih sab chizen bhī tumhen mil jāengī. 34 Pas kal ke liye fikr nā karo, kyūnki kal kā dīn apne liye āp fikr kar legā; A'j ke liye āj hī kā dukh kāfī hai.

7 'Aibjoi nā karo, kī tumhārī bhī 'aibjoi nā kī jāe; 2 kyūnki jis tarah tum 'aibjoi karte ho, usī tarah tumhārī bhī 'aibjoi kī jāegī, aur jis paimāne se tum nāpte ho, usī se tumhāre wāste nāpā jāegā. 3 Tū kyūn apne bhāī kī ānkh ke tinke ko dekhtā hai, aur apnī ānkh ke shahtīr par gaur nahīn kartā? 4 Aur jab terī hī ānkh men shahtīr hai, to tū apne bhāī se kyūnkar kah saktā hai, kī Lā, terī ānkh men se tinkā nikāl dūn? 5 Ai riyākār, pahle apnī ānkh men se to shahtīr nikāl, phir apne bhāī kī ānkh men se tinke ko achchhī tarah dekhkar nikāl sakēgā.

6 Pāk chīz kutton ko nā do, aur apne motī sūaron ke āge nā dālo; aīsā nā ho, kī wuh unhen pānwon ke nīche raunden, aur palāṭkar tumhen phāren.

7 Māngo, to tumhen diyā jāegā; dhūndho, to pāoge; darwāza khatkhatāo, to tumhāre wāste kholā jāegā; 8 kyūnki jo koī māngtā hai, use miltā hai; aur jo dhūndhtā hai, wuh pātā hai; aur jo khatkhatātā hai, us ke wāste kholā jāegā. 9 Tum men aīsā kaun sā ādmī hai, kī agar us kā betā us se rotī mānge, to wuh use patthar de? 10 Yā agar māchhī mānge, to use sānp de? 11 Pas jab kī tum bure hokar, apne bachchon ko achchhī chizen denī jānte ho, to tumhārā Bāp jo āsmān par hai apne māngnewālon ko achchhī chizen kyūn nā degā? 12 Pas jo kuchh tum chāhte ho, kī log tumhāre sāth karen wuhī tum bhī un ke sāth karo; kyūnki Tauret aur nabīon kī ta'lim yihī hai.

13 Tang darwāze se dākhil ho, kyūnki wuh darwāza chaurā hai, aur wuh rāsta kushāda hai, jo halākat ko pahunchātā hai; aur us se dākhil honewāle bahut hain; 14 kyūnki wuh darwāza tang hai, aur wuh rāsta sakrā hai, jo zīndagi ko pa-

hugchhá hai, aur us ke pánewále thore hain.

15 Jhúthe nabion se khabardár nahio, jo tumháre pás bheron ke bhes me apne áte hain, magar batin men pánewále bheriye hain. 16 Un ke phalon se tum unhen pahchan loge. Kyá jháriyon se angúr, yá anjir se anjir tofte hain? Har tarah har ek achchhá darakht achchhá phal látá hai, aur burá darakht burá phal látá hai. 18 Achchhá darakht burá phal nahin lá saktá, na burá darakht achchhá phal lá saktá hai. 19 Jo darakht achchhá phal nahin látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. 20 Pas un ke phalon se tum unhen pahchan loge. 21 Jo mujh se, Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kahte hain, un men se har ek ásmán kí bádsháhat men dákhil na hogá, magar wuhí jo mere ásmáni Báp kí marzi par chaltá hai. 22 Us din bahutere mujh se kahenge; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubuwat nahin kí, aur tere nám se badrúhon ko nahin nikálá, aur tere nám se bahut se mu'jize nahin díkháe? 23 Us waqt main un se sáf kah dúngá, ki Merí kabhí tum se wáqifiyat na thí: ai badkáro, mere pás se chale jáo. 24 Pas jo koí merí yih báten suntá, aur un par 'amal kartá hai, wuh us 'aqlmand ádmí kí mánind thahregá, jis ne chaṭán par apná ghar banáyá; 25 aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyan chalin, aur us ghar par takkaren lagin; lekin wuh na girá, kyunki us kí bunyád chaṭán par dáli gayí thí. 26 Aur jo koí merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal nahin kartá, wuh us bewuqúf ádmí kí mánind thahregá, jis ne apná ghar ret par banáyá; 27 aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyan chalin, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir gayá, aur bi'kull barbad ho gayá.

28 Jab Yisú' ne yih báten khatm kin, to aisá húa ki bhír us kí ta'lim se hairán hui: 29 kyunki wuh un ke faqilion ki tarah nahin, balki sáhib i ikhtiyár kí tarah unhen ta'lim detá thá.

8 Jab wuh us pahar se utrá, to bahut sí bhír us ke pichhe ho lí. 2 Aur dekho, ek korhi ne pás ákar use sijda kiyá, aur kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe

pák sáf kar saktá hai. 3 Us ne háth barhákar use chhúa, aur kahá; Main cháhtá hun, tú pák sáf ho já. Wuh fauran korh se pák sáf ho gayá. 4 Yisú' ne us se kahá; Khabardár, kisi se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko díkhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí hai use guzrán, táki un ke liye gawáhi ho.

5 Aur jab wuh Kafarnahúm men dákhil húa, to ek súbadár us ke pás áyá, aur us kí minnat karke kahá; 6 Ai Khudáwand, merá khádim fálíj ká mára ghar men pará hai, aur niháyat taklíf men hai. 7 Us ne us se kahá; Main ákar us ko achchhá kar dúngá. 8 Súbadár ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, main is láiq nahin, ki tú merí chhat ke niche áyá, balki sírf zabán se kah de, to merá khádim shifá pá jáegá. 9 Kyunki main bhí dústre ke ikhtiyár men hun, aur sipáhi mere mátaht hain; aur jab ek se kahtá hun, ki Já, to wuh játá hai; aur dústre se, ki A, to wuh átá hai; aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. 10 Yisú' ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur pichhe ánewálon se kahá; Main tum se sach kahtá hun, ki main ne Isráil men bhí aisá ímán nahin páyá. 11 Aur main tum se kahtá hun, ki bahutere purab aur pachehim se ákar, Ibráhim aur Izháq aur Ya'qúb ke sáth ásmán kí bádsháhat kí ziyáfat men sharík honge: 12 magar bádsháhat ke beṭe báhar andhere men dále jáenge; wahán roná aur danton ká píná hogá. 13 Aur Yisú' ne súbadár se kahá; Já, jaisá tú ne i'tiqád kiyá, tere liye waisá hí ho; aur usí gharí khádim ne shifá pái.

14 Aur Yisú' ne Patras ke ghar men ákar, us kí sás ko tap men pará dekhá. 15 Us ne us ká háth chhúa, aur tap us par se utar gayí; aur wuh uth kharí hui, aur us kí khidmat karne lagi. 16 Jab shám hui, to us ke pás bahut se logon ko láe, jin men badrúhen thín: us ne rúhon ko zabán hí se kahkar nikál diyá, aur sab bí-máron ko achchhá kar diyá; 17 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki Us ne ap hamári kamzoriyan le lin, aur bímaríyan uthá lin.

18 Jab Yisú' ne apne gird bahut sí bhír dekhí, to pár chalne ká hukm diyá. 19 Aur ek faqih ne pás ákar

us se kahá; Ai Ustád, jahán kahín tú jáegá, máh tere píchhe chalúngá. 20 Yisú' ne us se kahá, ki Lotíyón ke bhaṭ hote hai, aur hawá ke paráñon ke ghonsle; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. 21 Ek aur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dáfn karún. 22 Yisú' ne us se kahá; Tú mere píchhe chal, aur murdon ko apne murde dáfn karne de.

23 Jab wuh kishṭí par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho liye. 24 Aur dekho, jhíl men aisá bará túfán áyá, kí kishṭí lahron men chhip gayí; magar wuh sotá thá. 25 Unhon ne pás ákar use jagáyá, aur kahá; Ai Khudáwand, hamen bachá; ham hálek hús játe hai. 26 Us ne un se kahá; Ai kami'tiqádo, darte kyún ho? Tab us ne uthkar hawá aur pání ko dáptá, aur bará amn ho gayá. 27 Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis taráh ká ádmí hai, ki hawá aur pání bhí us ká hukm mánte hai?

28 Jab wuh us pár Gadareníon ke mulk men pahunchá, to do ádmí jin men badrúhen thín, qabron se nikalkar use mile; wuh aise tundmizáj the, kí kól us ráste se guzar nahín saktá thá. 29 Aur dekho, unhon ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yáhán áyá hai, ki waqt se pahle hamen 'azáb men dále? 30 Un se kuchh dúr bahut se súaron ká gol char rahá thá. 31 Pas badrúhon ne us kí minnat karke kahá, kí Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen súaron ke gol men bhej de. 32 Us ne un se kahá, kí Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chalí gayín; aur dekho, sára gol karáre par se jhapatkar jhíl men já pará, aur pání men dúb mará. 33 Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un ká ahwál, jin men badrúhen thín, bayán kiyá. 34 Aur dekho, sára shahr Yisú' se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat kí, kí hamári sarraddon se báhar chalá já.

9 Phir wuh kishṭí par charhkar pár gayá, aur apne shahr men áyá. 2 Aur dekho, log ek mafúj ko, charpál par pará húa, us ke pás láe. Yisú' ne un ká imán dekhkar, mafúj se kahá; Bete, khatir jama' rakh; tere gunáh mu'áf hús.

3 Aur dekho, ba'z faqíhon ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai.

4 Yisú' ne un ke khayál ma'lúm karke kahá, kí Tum kyún apne dilon men bure khayál láte ho? 5 A'sán kyá hai, yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf hús, yá yih kahná, kí Uth aur chal phir? 6 Lekin is liye ki tum ján lo, kí Ibn i A'dam ko zarín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne mafúj se kahá); Uth; apni charpál uthá, aur apne ghar chalá já. 7 Wuh uthkar apne ghar chalá gayá. 8 Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá kí baráí karne lage, jis ne ádmíon ko aisá ikhtiyár bakhshá.

9 Yisú' ne wahán se áge bahkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl kí chauki par baithe dekhá; aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Wuh uthkar us ke píchhe ho líyá.

10 Aur jab wuh ghar men, khána kháne baithá húa thá, to aisá húa kí bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár ákar Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithe. 11 Farisíon ne yih dekhkar us ke shágirdon se kahá; Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai? 12 Us ne yih sunkar kahá, kí Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bimáron ko. 13 Magar tum jákar is ke ma'ni daryáft karo, kí Main qurbáni nahín, balki rahmí pasand kartá hún; kyúnki main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

14 Us waqt Yóhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, kí ham aur Farisí to aksar roza rakhte hai, aur tere shágird roza nahín rakhte? 15 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hai? Magar wuh din áenge, kí dulhá un se judá kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkhenge. 16 Kore kapre ká paiwand puráni poshák men ketí nahín lagátá, kyúnki wuh paiwand poshák men se kuchh khench letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. 17 Aur nayí mai puráni mashkon men nahín bharte, warna mashken phat játi hai, aur mai bah játi hai, aur mashken barbád ho játi hai; balki nayí mai nayí mashkon men bharte hai, aur wuh donon bachi rahti hai.

18 Wuh un se yih baten kah hí rahá thá, kí dekho, ek sardár ne ákar

use sijda kiyá aur kahá; Merí beṭí bhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jāegi. 19 Yisú' uṭkar apne shá-girdon samet us ke pichhe ho liyá. 20 Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jári thá, us ke pichhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; 21 kyúnci wuh apne jí men kahí thí, kí Agar sírf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhi ho jáúngí. 22 Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Beṭí, khátir jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhi ho gayí. 23 Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bānsli bajānewálon ko, aur bhí ko gul macháte dekhá, 24 to kahá; Hāṭ jáo, kyúnci laṛkí marí nahī, balki sotí hai. Wuh us par hānsne lage. 25 Magar jab bhí nikál dí gayí, to us ne andar jákar, us ká háth pakrá, aur laṛkí uṭhí. 26 Aur is bát kí shuhtrat us tamám 'iláqe men phail gayí.

27 Jab Yisú' wahān se áge barhá, to do andhe us ke pichhe yih pukárte hūe chale, kí Ai Ibn i Dáúḍ, ham par rahm kar. 28 Jab wuh ghar men pahunchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tumhen i'tiqád hai, kí main yih kar saktá hūn? Unhon ne us se kahá; Hān, Khudá-wand. 29 Tab us ne un kí ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. 30 Aur un kí ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákid karke kahá; Khabardár, koí is bát ko na jáne. 31 Magar unhon ne nikalkar us tamám 'iláqe men us kí shuhtrat phailá dí.

32 Jab wuh báhar já rahe the, to dekho, log ek gúncge ko us ke pás láe, jis men badrúh thí. 33 Aur jab wuh badrúh nikál dí gayí, to gúncgá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, kí Isráil men aisá kabhí nahī dekhá gayá. 34 Magar Farisyon ne kahá, kí Yih to badrúhon ke sardár kí madad se badrúhon ko ní-káltá hai.

35 Aur Yisú' sab shahron aur gápnw-on men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhānon men ta'lim detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manáḍí kartá, aur har tarah kí bímári aur har tarah kí kamzorí dúr kartá rahá. 36 Aur jab us ne bhí ko

dekhá, to us ko logon par tars áyá, kyúnci wuh un bhefon kí manind jin ká charwáhá na ho, khastahál aur paráganda the. 37 Tab us ne apne shágirdon se kahá, kí Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain. 38 Pas fasl ke málík kí minnat karo, kí wuh apní fasl káṭne ke liye mazdúr bhej

10 de. 1 Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nápák rúhon par ikhtiyár bakhshá, kí un ko níkalén, aur har tarah kí bímári aur har tarah kí kamzorí ko dúr karen.

2 Aur bárah rasúlon ke nám yih hain: pahlá, Shama'un, jo Patras kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká beṭá Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; 3 Filippus, aur Bartulmái; Tomá aur Matí mahsúl lenewálá; 4 Halfái ká beṭá Ya'qúb aur Taddí; Shama'un Qan'áni, aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakaṛwá bhí diyá. 5 In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, kí

Gairqaumon kí taraf na jáná, aur Sámáron ke kisi shahr men dákhil na honá; 6 balki Isráil ke gharáne kí khoí hūi bhefon ke pás jáná. 7 Aur chalte chalte yih manáḍí karná, kí A'smán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. 8 Bímáron ko achchhá karná; murdon ko jiláná; koṭhiyon ko pák sáf karná; badrúhon ko níkalná: tum ne muft páyá, muft dená: 9 na soná apne kamarband men rakhná, na chándí, na paise; 10 ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jútiyán, na láthí; kyúnci mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. 11 Aur jis shahr yá gápnw men dákhil ho, daryáft karo kí us men kaun láiq hai; aur jab tak wahān se rawána na ho, usí ke hān raho. 12 Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á e khair do; 13 aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahunché, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. 14 Aur agar koí tumhen qubúl na kare, aur tumhári báten na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar níkalte waqt, apne pápnwon kí gard jhár do. 15 Main tum se sach kahá hūn, kí 'adálat ke dín, us shahr kí nisbat Sadom aur 'Amoráh ke 'iláqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

16 Dekho, main tumhen bhejtá

hūn, goyā bheron ko bheriyon ke bich men; pas sanpon ki manind hoshyar, aur kabutaron ki manind bhole bano. 17 Magar admion se khabardar rahō, kyunki wuh tumhen 'adalaton ke hawale karenge, aur apne 'ibadatkhanon men tumhare kore marenge; 18 aur tum mere sabab hakimon aur badshahon ke samne hazir kiye jaoge, taki un ke aur gairqamon ke liye gawahi ho. 19 Lekin jab wuh tumhen pakarwaen, to fikr na karna ki ham kis tarah kahen ya kyā kahen; kyunki jo kuchh kahna hoga, usi gharl tumhen bataya jaega. 20 Kyunki bolnewale tum nahin, balki tumhare Bap ki Ruh hai jo tum men bolti hai. 21 Bhai ko bhai qatl ke liye hawale karenge, aur bete ko bap; aur bete apne man bap ke barkhilaf khare hokar unhen marwa dalenge. 22 Aur mere nam ke ba'is sab log tum se 'adawat karenge; magar jo akhir tak bardasht karenge, wuh nafat paega. 23 Lekin jab tumhen ek shahr men satan, to dusre ko bhag jao, kyunki main tum se sach kahta hun, ki tum Israil ke sab shahron men na phir chukoge, ki Ibn i A'dam a jaega.

24 Shagird apne ustad se bara nahin hota, aur na naukar apne malik se. 25 Shagird ke liye yeh kafi hai, ki apne ustad ki manind ho, aur naukar ke liye yeh, ki apne malik ki manind. Jab unhon ne ghar ke malik ko Ba'atrabul kaha, to us ke gharane ke logon ko kyun na kahenge? 26 Pas un se na daro, kyunki koi chiz dhaki nahin, jo kholi na jaegi, aur na koi chiz chhipi hai, jo jani na jaegi. 27 Jo kuchh main tum se andhere men kahta hun, ujale men kahio, aur jo kuchh tum kan men sunte ho, kothon par us ki manadi karo. 28 Jo badan ko qatl karte haig, aur ruh ko qatl nahin kar sakte, un se na daro; balki usi se daro, jo ruh aur badan donon ko jahannam men halak kar sakti hai. 29 Kyā paise ki do chiriyan nahin bikti? Aur un men se ek bhi tumhare Bap ki marzi bagair zamin par nahin gir sakti; 30 balki tumhare sir ke bal bhi sab gine hue hain. 31 Pas daro nahin; tumhari qadr to bahut si chiriyon se ziyada hai. 32 Pas jo koi admion ke samne mera iqrar karenge, main bhi apne Bap ke samne,

jo asman par hai, us ka iqrar karunga. 33 Magar jo koi admion ke samne mera inkar karenge, main bhi apne Bap ke samne, jo asman par hai, us ka inkar karunga.

34 Yeh na samjho, ki main zamin par sulh karane aya; sulh karane nahin, balki talwar chalwane aya hun. 35 Kyunki main is liye aya hun, ki admi ko us ke bap se, aur beti ko us ki man se, aur bahu ko us ki sas se, juda kar dun; 36 aur admi ke dushman us ke ghar hi ke log hongee. 37 Jo koi bap ya man ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin; aur jo koi bete ya beti ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin. 38 Aur jo koi apni salib na uthae aur mere piche na chale, wuh mere laiq nahin. 39 Jo koi apni jan bachata hai, use khoega, aur jo koi mere sabab apni jan khoti hai, use bachaega.

40 Jo tumhen qubul karti hai, wuh mujhe qubul karti hai, aur jo mujhe qubul karti hai, wuh mere bhejnewale ko qubul karti hai. 41 Jo nabi ke nam se nabi ko qubul karti hai, wuh nabi ka ajr paega; aur jo rastbaz ke nam se rastbaz ko qubul karti hai, wuh rastbaz ka ajr paega. 42 Aur jo koi shagird ke nam se in chhoton men se kisi ko sirf ek piyala thana pani hi pilaega, main tum se sach kahta hun, ki wuh apna ajr hargiz na khoega.

11 Jab Yisu' apne barah shagirdon ko hukm de chuka, to aisa hua ki wahan se chala gaya, taki un ke shahron men ta'lim de aur manadi kare.

2 Aur Yuhanna ne qaidkhane men Masih ke kamon ka hal sunkar, apne shagirdon ki marifat us se puchhwa bheja. 3 ki A'newala tu hi hai, ya ham dusre ki rah dekhen? 4 Yisu' ne jawab men un se kaha, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jakar Yuhanna se bayan kar do, 5 ki andhe dekhte, aur langre chalte phirte hain, kofhi pak saf kiye jate, aca bahre sunte hain, aur murde zinda kiye jate hain, aur garibon ko khusi khabari sunai jati hai; 6 aur mu batak wuh hai, jo mere sabab se thokar na khae. 7 Jab wuh rawana ho liye, to Yisu' ne Yuhanna ki bahat logon se kahna shuru' kiya, ki Tum biyaban men kyā dekhte gaye the?

kyá hawá se hilte húa sarkande ko ?
8 To phir kyá dekhne gaye the ?
Kyá mihín kapre pahine húa shakhs
ko ? Dekho, jo mihín kapre pa-
hinte hain, wuh bádsháhon ke ghar-
on men hote hain. 9 To phir kyún
gaye the ? Kyá ek nabí ke dekhne
ko ? Hán, main tum se kahtá hún,
balki nabí se bare ko. 10 Yih wuhí
hai, jis kí bábat likhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere
áge bhejtá hún.

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

11 Main tum se sach kahtá hún, kí
jo ádraton se paidá húa hain, un
men Yúhanná bapisma denewále
se koí bará nahín húa, lekin jo ásmán
kí bádsháhat men chhotá hai, wuh
us se bará hai. 12 Aur Yúhanná
bapisma denewále ke dinon se ab
tak, ásmán kí bádsháhat par zor hotá
rahá hai, aur zoráwar use chhín lete
hain. 13 Kyúnki sab nabíon aur
Tauret ne Yúhanná tak nubuwwat kí.
14 Aur cháhó to máno, Eliyyáh jo
ánewálá thá, yihí hai. 15 Jis ke
sunne ke kán hon, wuh sun le.
16 Pas is zamáne ke logon ko main
kis se tashbíh dún ? Wuh un larakon
kí manind hain, jo bázaron men baíthe
húe apne sáthiyon ko pukárkar kahte
hain. 17 kí Ham ne tumháre liye
bánslí bajái, aur tum na náche ; ham
ne mátam kiyá, aur tum ne chhátí na
pítí. 18 Kyúnki Yúhanná na khátá
áyá, na pítá ; aur wuh kahte hain, kí
Us men badrúh hai. 19 Ibn i A'dam
khátá pítá áyá, aur wuh kahte hain ;
Dekho, kháu aur sharábí ádmí, mah-
súl lenewálon aur gunahgáron ká
yár ! Magar hikmat apne kámon se
rást sábit húi.

20 Wuh us waqt un shahron ko
malámat karne lagá, jin men us ke
aksar mu'jize záhír húe the, kyúnki
unhon ne tauba na kí thí ; kí 21 Ai
Khurázín, tujh par afsos ! Ai Bait-
saidá, tujh par afsos ! kyúnki jo mu-
jize tum men záhír húe, agar wuh
áur aur Saidá men záhír hote, to tát
pakar aur khák men baíthkar, kab
tauba kar lete. 22 Magar main
tum se kahtá hún, kí 'adálat ke din
áur aur Saidá ká hál tumbáre hál se
ziyáda bardásht ke láiq hogá. 23 Aur
ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak
baland kiyá jáegá ? tú to 'álam i
arwáh men utregá, kyúnki jo mu'jize
tujh men záhír húe, agar Sodom men

hote, to áj tak qáim rahtá. 24 Magar
main tum se kahtá hún, kí 'adálat ke
din Sodom ke 'iláqe ká hál tere hál
se ziyáda bardásht ke láiq hogá.

25 Us waqt Yisú' ne kahá ; Ai Báp,
ásmán aur zamín ke Khudáwand,
main terí hamd kartá hún, kí tú ne
yih báten dánáon aur 'aqlmandon se
chhipáin, aur bachchon par záhír
kín. 26 Hán, ai Báp ; kyúnki aisá
hí tujhe pasand áyá. 27 Mere Báp
kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá
gayá, aur koí Beṭe ko nahín jántá,
siwá Báp ke ; aur koí Báp ko nahín
jántá, siwá Beṭe ke, aur us ke, jis
par Beṭá use záhír karná cháhó.
28 Ai mihnát uṭhánewálo, aur bojh se
dabe húe logo, sab mere pás áo, main
tumhen áram dúngá. 29 Merá júá
apne úpar uṭhá lo, aur mujh se síkho ;
kyúnki main halím hún, aur dil ká
firotan ; to tumhári jánen áram páengi.
30 Kyúnki merá júá muláim hai, aur
merá bojh halká.

12 Us waqt Yisú' sabbt ke din
kheton men hokar gayá, aur
us ke shágirdon ko bhúk lagí,
aur bálen toṭ toṭkar kháne lage.
2 Farísion ne dekhkar us se kahá, kí
Dekh, tere shágird wuh kám karte
hain, jo Sabbt ke din karná rawá nahín.
3 Us ne un se kahá ; Kyá tum ne yih
nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke
sáthí bhúke the, to us ne kyá kiyá ?
4 wuh kyúnkar Khudá ke ghar men
gayá, aur nazr kí rotiyán kháin, jin ká
khána na us ko rawá thá, na us ke
sáthiyon ko, magar sírf káhinon ko ?
5 Yá tum ne Tauret men nahín
parhá, kí káhin Sabbt ke din haikal
men Sabbt kí behurmatí karte hain,
aur bequsúr rahte hain ? 6 Main
tum se kahtá hún, kí yahán wuh hai,
jo haikal se bhí bará hai. 7 Lekin
agar tum is ke ma'ní jánte, kí Main
qurbání nahín, balki rahm pasand
kartá hún, to bequsúron ko qusúrwár
na thahráte. 8 Kyúnki Ibn i A'dam
Sabbt ká málik hai.

9 Aur wuh wahán se chalkar, un
ke 'ibádatkháne men gayá ; 10 aur
dekho, wahán ek ádmí thá, jis ká
háth súkhá húa thá. Unhon ne us
par ilzám lagáne ke iráde se yih
púchhá, kí Kyá Sabbt ke din tandurust
karná rawá hai ? 11 Us ne un se
kahá ; Tum men aisá kaun hai, jis kí
ek hí bher ho, aur wuh Sabbt ke din
garhe men gir jáe, to wuh use pakar-

kar na nikále ? 12 Pas ádmí kí qadr to bhej se bahut hí ziyáda hai. Is liye Sabt ké din neki karní rawá hai. 13 Tab us ne us ádmí se kahá, kí Apná háth barhá. Us ne barháya, aur wuh दूसरे háth kí mánind durust ho gayá. 14 Is par Farísion ne báhar jákar us ke barkhiláf mashwara kiyá, kí use kis tarah halák karen. 15 Yisú' yih ma'lúm karke wahán se rawána huá; aur bahut se log us ke píchhe ho liye; aur us ne sab ko achchhá kar diyá, 16 aur unhen tákid kí, kí mujhe záhir na karná; 17 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, kí

18 Dekho, yih merá khádim hai, jise main ne chuná,

Merá piyará, jis se merá dil khush hai;

Main apní Rúh is par dálungá;

Aur yih gairqaumon ko insáf kí khabar degá.

19 Yih na jhagrá karegá, na shor; Aur na bázaron men koi is kí áwáz sunegá.

20 Yih kuchle húe sarkande ko na toregá,

Aur dhuwán uthte húe san ko na bujháegá,

Jab tak kí insáf kí fath na karáe;

21 Aur is ke nám se gairqaumen unmed rakkhengí.

22 Us waqt log us ke pás ek andhe gúnge ko láe, jis men badrúh thí; us ne use achchhá kar diyá; chunánchi wuh gúngá bolne aur dekhne lagá.

23 Aur sári bhíj hairán hokar kahne lagi; Kyá yih Ibn í Dáúd hai?

24 Farísion ne sunkar kahá, kí Yih badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad bagair badrúhon ko nahin nikáltá. 25 Us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá; Jis kisi bádsháhat men phút partí hai, wuh wirán ho játi hai, aur jis kisi shahr yá ghar men phút paregi, wuh qáim na rahéga; 26 aur agar Shaitán hí ne Shaitán ko nikála, to apná mukhálif ap ho gayá; phir us kí bádsháhat kyúnkar qáim rahegi? 27 Aur agar main Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko nikáltá hun, to tumháre bete kis kí madad se nikálte hain? Pas wuhí tumháre munsif hongé. 28 Lekin agar main Khudá kí Rúh kí madad se badrúhon ko nikáltá hun, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí.

29 Yá kyúnkar koi ádmí kisi zoráwar

ke ghar men ghuskar us ká asbáb lút saktá hai, jab tak kí pahle us zoráwar ko na bándh le? phir wuh us ká ghar lút legá. 30 Jo mere sáth nahin, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahin kartá, wuh bakhertá hai. 31 Is liye main tum se kahtá hun, kí A'dmion ká har gunáh aur kufr to mu'áf kiyá jáegá; magar jo kufr Rúh ke haqq men ho, wuh mu'áf na kiyá jáegá. 32 Aur jo koi Ibn í A'dam ke barkhiláf koi bát kahegá, wuh to use mu'áf kí jáegi; magar jo koi Rúhu'í Quds ke barkhiláf koi bát kahegá, wuh use mu'áf na kí jáegi, na is 'álam men, na ánewále men. 33 Yá to darakht ko bhí achchhá kaho, aur us ke phal ko bhí achchhá; yá darakht ko bhí burá kaho, aur us ke phal ko bhí burá; kyúnki darakht phal hí se pahchána játa hai. 34 Ai sánp ke bachcho, tum bure hokar kyúnkar achchhi báten kah sakte ho? kyúnki jo dil men bhára hai, wuhí munh par áta hai. 35 Achchhá ádmí achchhe khazáne se achchhi chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. 36 Aur main tum se kahtá hun, kí jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. 37 Kyúnki tú apní báton ke sabab se rástbáz thahráyá jáegá, aur apní báton ke sabab se qusúrwár thahráyá jáegá.

38 Is par ba'z faqihon aur Farísion ne jawáb men us se kahá; Ai Ustád, ham tujh se ek nishán dekhna cháhte hain. 39 Us ne jawáb dekar un se kahá, kí Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá koi aur nishán un ko na diyá jáegá; 40 kyúnki jaise Yúnus tén rát din machhli ke pet men rahá, waise hí Ibn í A'dam tén rát din zamin ke andar rahéga. 41 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyúnki unhon ne Yúnus kí manadí par tauba kar lí, aur dekhon yahán wuh hai jo Yúnus se bhí ba hai. 42 Dakkhan kí malika is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegi, kyúnki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ái, aur dekho, yahán wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. 43 Jab nápak rúh ádmí men se nikáltí hai, to súkhe ma-

gámon men áram dhundhtí phirtí
hai, aur pátí nahín. 44 Tab kahtí
hai, ki Main apne us ghar men phir
jáegá, jis se niklí thí; aur ákar use
khará aur jhará húá aur árásta pátí
hai. 45 Phir jákar aur sát rúhen
apne se burí hamráh le áti hai, aur
wuh dákhil hokar wahán bastí hai,
aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se
bhí kharáb ho játá hai. Is zamáne ke
bure logon ká hál bhí aisá hí hogá.

46 Jab wuh bhí se yih kah hí rahá
thá, to dekho, us kí máñ aur bhái
báhar khare the, aur us se báten karní
cháhte the. 47 Kisí ne us se kahá;
Dekh, terí máñ aur tere bhái báhar
khare hai, aur tujh se báten karní
cháhte hai. 48 Us ne khabar dene-
wále ke jawáb men kahá; Kaun hai
merí máñ, aur kaun hai mere bhái?
49 Aur apne shágirdon kí taraf háth
barhákar kahá; Dekho, merí máñ aur
mere bhái yih hai. 50 Kyúñki jo
koí mere ásmání Báp kí marzí par
chale, wuhí merá bhái aur bahin aur
máñ hai.

13 Usí roz Yisú' ghar se nikal-
kar jhíl ke kanáre já baíthá;
2 aur us ke pás aisí barí bhí
jama' ho gayí, kí wuh kishtí par charh
baíthá aur sárf bhí kanáre par kharí
rahí. 3 Aur us ne un se bahut sí
báten tamsílon men kahín, kí Dekho,
ek bonewálá bíj bone niklá; 4 aur
bote waqt kuchh dáne ráh ke kanáre
gire, aur parandon ne ákar unhen
chug líyá; 5 aur kuchh pathrílí
zamín par gire, jahán unhen bahut
mittí na millí, aur gahrí mittí na milne
ke sabab jald ug áe; 6 aur jab
súraj niklá, to jal gaye, aur jar na
hote ke sabab súkh gaye. 7 Aur
kuchh jháriyon men gire, aur jháriyon
ne barhkar unhen dabá líyá; 8 aur
kuchh achchhí zamín men gire, aur
phal láe; kuchh sau guná, kuchh
sáth guná, kuchh tís guná. 9 Jis
ke kán hon, wuh sun le.

10 Shágirdon ne pás ákar us se
kahá; Tú un se tamsílon men kyún
báten kartá hai? 11 Us ne jawáb
men un se kahá; Is liye kí tum ko
ásmán kí bádsháhat ke bhedon kí
samajh dí gayí hai, magar unhen
nahín dí gayí. 12 Kyúñki jis ke
pás hai, use diyá jáegá, aur us ke
pás ziyáda ho jáegá; aur jis ke pás
nahín hai, us se wuh bhí le líyá jáegá,
jo us ke pás hai. 13 Main un se

tamsílon men is liye báten kartá hún,
ki dekhte hai aur phir nahín dekhte,
aur sunte hai aur phir nahín sunte,
aur nahín samajhte. 14 Aur un ke
haqq men Yasha'yáh kí yih peshingoi
púrfí hotí hai, kí

Tum kánon se sunoge, aur hargiz
na samjhoge;

Aur áñkhon se dekhoge, aur
hargiz ma'lúm na karoge;

15 Kyúñki is ummat ke dil par charbí
chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte
hai,

Aur unhon ne apní áñkhen band
kar lí hai;

Kahín aisá na ho, kí áñkhon se
ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' laen,

Aur main unhen shifá bakshshún.

16 Lekin mubáarak hai tumhárfí áñ-
khen, is liye kí wuh dekhtí hai, aur
tumháre kán, is liye kí wuh sunte
hai. 17 Kyúñki main tum se sach
kahtá hún, kí bahut se nabílon aur
rástbázon ko árzú thí, kí jo báten tum
dekhte ho, dekhén, magar na dekhén;
aur jo báten tum sunte ho, sunén,
magar na sunén. 18 Pas bonewále
kí tamsíl suno. 19 Jab koí bádshá-
hat ká kalám suntá hai, aur samajhtá
nahín, to jo us ke dil men boyá gayá
thá, use wuh sharír ákar chhín le
játá hai. Yih wuh hai, jo ráh ke
kanáre boyá gayá thá. 20 Aur jo
pathrílí zamín men boyá gayá, yih
wuh hai jo kalám ko suntá hai, aur use
sí'lfaur khushí se qubúl kar letá hai;

21 lekin apne andar jar nahín rakhtá,
balki chandroza hai; aur jab kalám
ke sabab musíbat yá zulm barpá hotá
hai, to sí'lfaur thokar khá játá hai.
22 Aur jo jháriyon men boyá gayá,
yih wuh hai, jo kalám ko suntá hai,
aur dunyá kí fikr, aur daulat ká fareb
us kalám ko dabá detá hai, aur wuh
bephal rah játá hai. 23 Aur jo ach-
chhí zamín men boyá gayá, yih wuh
hai, jo kalám ko suntá aur samajhtá
hai, aur phal bhí látá hai; koí sau
guná phaltá hai, koí sáth guná, koí
tís guná.

24 Us ne ek áur tamsíl un ke
sámne pesh karke kahá, kí A'smán
kí bádsháhat us ádmí kí manind hai,
jis ne apne khet men achchhá bíj
boyá; 25 magar logon ke sote men,

us ká dushman áyá, aur gehúñ men karwe dāne bhí bokar chalá gayá. 26 Pas jab pattiyāñ niklīñ, aur bálen áñ, to wuh karwe dāne bhí dikháí diye. 27 Ghar ke málik ke naukaron ne ákar us se kahá ; Ai k̄hudá-wand, kyá tú ne apne khet men achchhá bíj na boyá thá ; phir us men karwe dāne kahāñ se á gaye ? 28 Us ne un se kahá ; Yih kisi dushman ne kiyá hai. Naukaron ne us se kahá ; To kyá tú cháhtá hai, ki ham jákar unhen jama' karen ? 29 Us ne kahá ; Nahīñ ; kahīñ aisá na ho, ki karwe dānon ke jama' karne men, tum un ke sáth gehūñ bhí ukhár lo. 30 Fasl tak to donon ko ikatthá barhne do ; aur fasl ke waqt main káñnewálon se kah dúngá, ki Pahle karwe dāne jama' kar lo, aur jalāne ke wáste un ke gatthe bāñdh lo, aur gehūñ mere khatte men jama' kar do.

31 Us ne ek āur tamsil un ke sāmne pesh karke kahá, ki A'smán kī bādsháhat us rái ke dāne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne lekar apne khet men bo diyá : 32 wuh sab bíjon se chhotá to hai, magar jab barh jātá hai, to sab tarkáriyon se bará hotá hai, aur aisá darakht ho jātá hai, ki hawá ke parande ákar us kī dāliyon par baserá karte haiñ.

33 Us ne ek āur tamsil unhen sunáí, ki A'smán kī bādsháhat us k̄hamír kī mánind hai, jise kisi 'aurat ne lekar tīn paimāne áte men milá diyá, aur hote hote sab k̄hamír ho gayá.

34 Yih sab báten Yisú' ne bhír se tamsilon men kahīñ, aur bagair tamsil ke wuh un se kuchh na kahtá thá ; 35 táki jo nabí kī ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

Main tamsilen kahne ko apná munh kholúngá ;

Main un báton ko zahir karúngá, jo biná e 'alam ke waqt se poshída rahí haiñ.

36 Us waqt wuh bhír ko chhoṛkar ghar men gayá, aur us ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá, ki Khet ke karwe dānon kī tamsil hamen samjhá de. 37 Us ne jawáb men kahá, ki Achchhe bíj ká bonewálá Ibn i A'dam hai, 38 aur khet dunyá, aur achchhá bíj bādsháhat ke farzand, aur karwe dāne us sharír ke farzand ; 39 jis dushman ne unhen boyá, wuh Iblís hai ; aur fasl dunyá ká ákhir, aur káñnewále firishte. 40 Pas jaise

karwe dāne jama' kiye játe, aur ág men jalāe játe haiñ, waise hí dunyá ke ákhir men hogá. 41 Ibn i A'dam apne firishton ko bhejegá, aur wuh sab thokar khilānewáli chízon aur badkaron ko us kī bādsháhat men se jama' karenge ; 42 aur unhen ág kī bhattí men dāl denge ; wahāñ roná aur dānton ká písná hogá. 43 Us waqt rástbáz apne Báp kī bādsháhat men áftáb kī mánind chamkenge. Jis ke kán hon, wuh sun le.

44 A'smán kī bādsháhat khet men ek chhipe hue k̄hazáne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne pákar chhipá diyá, aur khushí ke máre jákar jo kuchh us ká thá bech dālá, aur us khet ko mol le liyá.

45 Phir ásmán kī bādsháhat us saudágar kī mánind hai, jo 'umda 'umda motiyon kī talásh men thá : 46 jab use ek beshqímat motí milá, to jákar jo kuchh us ká thá, sab bech dālá, aur use mol le liyá.

47 Phir ásmán kī bādsháhat us bare jal kī mánind hai, jo daryá men dālá gayá, aur us ne har qism kī machhliyāñ samet līñ : 48 aur jab bhar gayá, to use kanáre par khench lāe, aur baithkar achchhí achchhí to bartanon men jama' kar līñ, aur burí burí phenk dīñ. 49 Dunyá ke ákhir men aisá hí hogá ; ki firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kī bhattí men dāl denge ; 50 wahāñ roná aur dānton ká písná hogá.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye ? Unhon ne us se kahá ; Hāñ. 52 Us ne un se kahá ; Is liye har faqih jo ásmán kī bādsháhat ká shágird baná hai, us ghar ke málik kī mánind hai, jo apne k̄hazáne men se nayí aur puráni chízen nikáltá hai.

53 Jab Yisú' yih tamsilen khatm kar chuká, to aisá huá ki wahāñ se rawána ho gayá. 54 Aur apne watan men ákar un ke 'ibádatkháne men unhen aisí ta'lim dene lagá, ki wuh hairán hokar bole, ki Is ko yih hikmat aur mu'jize kahāñ se mil gaye ? 55 Kyá yih barhái ká beṭá nahīñ ? aur is kī man ká nám Maryam, aur is ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'ún, aur Yahúdáh nahīñ ? 56 Aur kyá is kī sab bahinen hamáre hāñ nahīñ ? Phir yih sári báten is ko kahāñ se á gayīñ ? 57 Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái.

Magar Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne ghar ke siwá, áur kahín be'izzat nahín hotá. 58 Aur us ne un kí be'tiqádí ke sabab waháñ bahút se mu'jize na dikháe.

14 Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhrat suní, 2 aur apne khádimoñ se kahá, kí Yih Yúhanná bap'tisma denewálá hai; wuh murdoñ men se jí uṭhá hai, is liye us se yih mu'jize záhír hote hain. 3 Kyúñkí Herodes na apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab Yúhanná ko pakarkar bándhá, aur qaidkháne men dál diyá thá; 4 is liye kí Yúhanná né us se kahá thá, kí Is ká rakhná tujhe rawá nahín. 5 Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar 'ámm logoñ se dartá thá, kyúñkí wuh use nabí jánte the. 6 Lekín jab Herodes kí sálgirih hui, to Herodiyás kí beṭí ne mahfil men náchkar, Herodes ko khush kiyá. 7 Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, kí Jo kuchh tú mángegí, tujhe dúngá. 8 Wuh apní mán ke síkháne se bolí, kí Yúhanná bap'tisma denewále ká sir thál men yahín mujhe mángwá de. 9 Bádsháh gamgín huá, magar apní qasamoñ aur mihmánonoñ ke sabab us ne hukm diyá, kí de diyá jáe; 10 aur ádmí bhejkar, qaidkháne men Yúhanná ká sir kaṭwá diyá. 11 Aur us ká sir thál men láyá gayá, aur laṭkí ko diyá gayá; aur wuh use apní mán ke pás le gayí. 12 Aur us ke shágirdoñ ne ákar lách uṭhá lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko khabar dí.

13 Jab Yisú' ne yih suná, to waháñ se kishṭí par alag kisé wírán jagah ko rawána huá; aur log yih sunkar shahr shahr se paidal us ke píchhe gaye. 14 Us ne utarkar baṭí bhí dekhí, aur use un par tars áyá; aur us ne un ke bímáron ko achchhá kar diyá. 15 Aur jab shám hui, to shágird us ke pás ákar bole, kí Jagah wírán hai, aur ab waqt guzar gayá hai; logoñ ko rukhsat kar de, táki gánwon men jákar apne wáste khána mol len. 16 Yisú' ne un se kahá, kí In ká jáná zarúr nahín; tum hí inhen kháne ko do. 17 Unhoñ ne us se kahá, kí Yahán hamáre pás páñch roṭiyon aur do machhliyon ke siwá áur kuchh nahín. 18 Us ne kahá; Unhen yahán mere pás le áo. 19 Aur us ne

logoñ ko ghás par baíṭhne ká hukm diyá; phir us ne wuh páñch roṭiyon aur do machhliyan lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur toṭkar shágirdoñ ko roṭiyon dí, aur shágirdoñ ne logoñ ko. 20 Aur sab khákar ser ho gaye, aur unhoñ ne bache hue ṭukroñ se bhari hui bárah ṭokriyan uṭháin. 21 Aur khánewále, siwá 'auratoñ aur bachchoñ ke, páñch hazár mard ke qaríb the.

22 Aur us ne fauran shágirdoñ ko majbúr kiyá, kí kishṭí par sawár hokar us se pahle pár chale jáen, jab tak wuh logoñ ko rukhsat kare. 23 Aur logoñ ko rukhsat karke 'aláhida du'á mángne ke liye pahár par chaṛh gayá; aur jab shám hui, to wahán akelá thá. 24 Magar kishṭí us waqt jhíl ke bích men thí, aur lahr-oñ se dagmagá rahí thí, kyúñkí hawá mukhálif thí. 25 Aur wuh rát ke chauthe pahar jhíl par chaltá huá un ke pás áyá. 26 Shágird use jhíl par chalte hue dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, kí Bhút hai; aur dar ke máre chillá uṭhe. 27 Yisú' ne fauran un se kahá; Khátir jáma' rakkho; main hún; daro nahín. 28 Patras ne us se jawáb men kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, kí páni par chalkar tere pás áun. 29 Us ne kahá; A'. Patras kishṭí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye páni par chalne lagá. 30 Magar jab hawá dekhí, to dar gayá, aur jab dúbne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! 31 Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá, aur us se kahá; Ai kami'tiqád, tú ne kyúñ shakk kiyá? 32 Aur jab wuh kishṭí par chaṛh áe, to hawá tham gayí. 33 Aur jo kishṭí par the, unhoñ ne use síjda karke kahá; Yaqínan tú Khudá ká Beṭá hai.

34 Wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunche. 35 Aur wahán ke logoñ ne use pahchánkar, us sáre girdnawáh men khabar bhejí, aur sab bímáron ko us ke pás láe; 36 aur wuh us kí minnat karne lage, kí us kí poshák ká kanára hí chhú len; aur jítñoñ ne chhúá, wuh achchhe ho gaye.

15 Us waqt Farísón aur faqíhoñ ne Yarúshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, kí 2 Tere shágird buzurgoñ kí riwáyat ko kyúñ tál dete hain, kí roṭí kháte waqt háth

nahin dhote? 3 Us ne jawab men un se kaha, ki Tum apni riwayat se Khuda ka hukm kyun tal dete ho?

4 Kyunki Khuda ne farmaya hai, ki Bap ki aur man ki izzat kar; aur, Jo bap ya man ko burā kahe, wuh zarur jan se mara jae. 5 Magar tum kahte ho, ki Jo kol bap ya man se kahe, ki Jis chiz ka tuje mujh se faida pahunch saktā thā, wuh Khuda ki nazr ho chuki; 6 to wuh apne bap ki izzat na kare. Pas tum ne apni riwayat se Khuda ka kalām batil kar diya. 7 Al riyakaro, Yashayāh ne tumhare haqq men kyā khūb nuburwat ki, ki

8 Yih ummat zabān se to meri izzat karti hai; magar in ka dil mujh se dur hai.

9 Aur yih befāida meri parastish karte hain;

Kyunki admion ke hukmon ki talim dete hain.

10 Phir us ne logon ko pas bulakar un se kaha, ki Suno aur samjho;

11 jo chiz munh men jati hai, wuh admi ko napak nahin karti, magar jo munh se nikalti hai, wuh admi ko napak karti hai. 12 Is par shagirdon ne us ke pas akar kaha; Kyā tū jantā hai, ki Farison ne yih bat sunkar thokar kahi? 13 Us ne jawab men kaha, ki Jo pauda mere asmani Bap ne nahin lagaya, jaf se ukhara jaege.

14 Unhen chhor do; wuh andhe rah batanewale hain, aur agar andhe ko andha rah batāega, to donon garhe men gir parenge.

15 Patras ne jawab men us se kaha, ki Yih tamasil hamen samjha de.

16 Us ne kaha; Kyā tum bhī ab tak besamajh ho? 17 Kyā nahin samajhte, ki jo kuchh munh men jata hai, wuh pet men parta, aur pakhane men nikal jata hai? 18 Magar jo baton munh se nikalti hain, wuh dil se nikalti hain, aur wuh admi ko napak karti hain.

19 Kyunki bure khayal, khunrezlan, zinakarlan, harankarlan, choriyan, juthi gawahlan, badgolan dil hi se nikalti hain.

20 Yih baton hain, jo admi ko napak karti hain; magar bagair hath dhoe khana khana admi ko napak nahin kartā.

21 Phir Yisū wahān se nikalkar Sur aur Saidā ke ilaqe ko rawana hua. 22 Aur dekho, ek Kanani aurat un sarhaddon se nikli, aur

pukarkar kaha, ki Ai Khudawand. Ibn i Daud, mujh par rahm kar; ek badruh meri beti ko buri tarah satati hai. 23 Magar us ne kuchh jawab use na diya. Aur us ke shagirdon ne pas akar, us se yih 'arz ki, ki Use rukhsat kar de, kyunki hamare piche chillati hai. 24 Us ne jawab men kaha, ki Main Israil ke gharane ki khoi hui bheron ke siwa aur kisi ke pas nahin bheja gaya. 25 Magar us ne akar use sijda kiyā aur kaha; Ai Khudawand, meri madad kar. 26 Us ne jawab men kaha, ki Larkon ki roti lekar kutton ko dal deni achchi nahin. 27 Us ne kaha; Han, Khudawand; kyunki kutte bhī un tukron men se khate hain, jo un ke malikon ki mez se girte hain. 28 Is par Yisū ne jawab men us se kaha; Ai aurat, tera bara hi iman hai; jaisa chahati hai, tere liye waisa hi ho; aur us ki beti ne usi ghar shifa pai.

29 Phir Yisū wahān se chalkar, Galil ki jhil ke nazdik aya, aur pahar par charkar wahin baith gaya.

30 Aur ek bari bhif langron, andhon, gungon, tundon, aur bahut se aur bimaron ko apne sath lekar us ke pas ai, aur unhen us ke panwon men dal diya; aur us ne unhen achchi kar diya; 31 chunanchi jab logon ne dekhā, ki gunge bolte, tunde tandurust hote, aur langre chalte phirte, aur andhe dekhte hain, to ta'ajjub kiyā, aur Israil ke Khuda ki bara ki.

32 Aur Yisū ne apne shagirdon ko pas bulakar kaha, ki Mujhe is bhif par tars ata hai, kyunki yih tin din se barabar mere sath rahi hai, aur in ke pas kuchh khane ko nahin; aur inhen bhuka rukhsat karna main nahin chahata, kahin aisa na ho, ki rah men thakkar rah jain.

33 Shagirdon ne us se kaha, ki Biyaban men ham itni rotian kahan se laen, ki aisi bari bhif ko ser karen? 34 Yisū ne un se kaha, ki Tumhare pas kitni rotian hain? Wuh bole, Sat, aur thori si chhoti machhliyan hain.

35 Us ne logon ko hukm diya, ki zamin par baith jain. 36 Aur un sat rotiyon aur machhliyon ko lekar shukr kiyā, aur unhen tokar shagirdon ko deta gaya, aur shagird logon ko. 37 Aur sab khakar ser ho gaye, aur bache hue tukron se bhare hue sat tokre uthae. 38 Aur khanewale, siwa auraton aur bachchon ke, char hazar

merd the. 39 Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kishti par sawár huá, aur Magadan kí sarhaddon meñ á gaya.

16 Phir Farisíon aur Sadúqíon ne pás ákar, ázmáne ke liye us se daríhwást kí, kí Hamen koí ásmáni nishán dikhá. 2 Us ne jawáb meñ un se kahá, kí Shám ko tum kahte ho, kí Khulá rahegá, kyúnki ásmán lál hai. 3 Aur subh ko yih, kí A] ándhí chalegi, kyúnki ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat meñ to tamíz karní jánte ho, magar zamánon kí 'álamaton meñ tamíz nahín kar sakte? 4 Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain, magar Yúnus ke nishán ke siwá, koí aur nishán un ko na diyá jáegá. Aur wuh unhen chhorkar chalá gayá.

5 Aur shágird pár játe waqt roti sáth lení bhúlgaye the. 6 Yisú' ne un se kahá; Khabardár, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se hoshyar rahná. 7 Wuh ápas meñ charchá karne lage, kí Ham roti nahín lée. 8 Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Ai kami'tiqádo, tum ápas meñ kyún charchá karte ho, kí hamáre pás roti nahín? 9 Kyá ab tak nahín samajhte, aur un páñch hazár ádmíon kí páñch rotiyán tumhen yád nahín, aur na yih kí kitní tokriyán uþháin? 10 Aur na un chár hazár ádmíon kí sáth rotiyán, aur na yih kí kitne tokre uþháe? 11 Kyá wajh hai, kí tum yih nahín samajhte, kí main ne tum se roti kí bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. 12 Tab un kí samajh meñ áyá, kí us ne roti ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon kí ta'ílm se khabardár rahne ko kahá thá.

13 Jab Yisú' Qaisariya Filippi ke 'iláqe meñ áyá, to apne shágirdon se yih púchhá, kí Log Ibn i A'dam ko kyá kahte hain? 14 Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná bapisma denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yarmiyáh, yá nabíon meñ se koí. 15 Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá kahte ho? 16 Shama'un Patras ne jawáb meñ kahá; Tú zinda Khudá ká Beþá Masíh hai. 17 Yisú' ne jawáb meñ us se kahá, kí Mubáarak hai tú, Shama'un BarYoná; kyúnki yih bát gosht aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par

záhir kí hai. 18 Aur main bhí tujh se kahtá hún, kí Tú Patras hai, aur main is patthar par apní kalisiyá banáungá, aur 'álam i arwáh ke darwáze us par gálib na áenge. 19 Main ásmán kí bádsháhat kí kunjiyán tujhe dúngá, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par khulegá. 20 Us waqt us ne shágirdon ko hukm diyá, kí kisi ko na batána, kí yih Masíh hai.

21 Us waqt se Yisú' apne shágirdon par záhir karne lagá, kí Mujhe zarúr hai, kí Yarusálem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíh-on kí taraf se bahut dukh uþháún, aur qatl kiyá jáún, aur tíere dín jí uþhún. 22 Is par Patras us ko alag le jákar use malámat karne lagá, kí Ai Khudá-wand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. 23 Us ne phirkar Patras se kahá; Ai Shaitán, mere sámmne se dúr ho: tú mere liye þhokar ká bá'is hai; kyúnki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. 24 Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, kí Agar koí mere piche áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salíb uþháe aur mere piche ho le. 25 Kyúnki jo koí apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá, aur jo koí mere wáste apní ján khoegá, wuh use páegá. 26 Aur agar ádmí sári dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán uþháe, to use kyá fálida hogá? yá ádmí apní ján ke badle kyá degá? 27 Kyúnki Ibn i A'dam apne Báp ke jalál meñ apne firishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá. 28 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare hain, un meñ se ba'z áise hain kí jab tak Ibn i A'dam ko us kí bádsháhat meñ áte húe na dekh lenge, maut ká maza hargiz na chakkenge.

17 Chha dín ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gayá; 2 aur un ke sámmne us kí súrat badal gayí; aur us ká chihra súraj kí mánínd chamká, aur us kí poshák núr kí mánínd safed ho gayí. 3 Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báton karte húe unhen dikhái diye. 4 Patras ne Yisú' se kahá; Ai Khudáwand, hamará yahán rahná

achchhá hai; marzī ho, to main yahān tīn dere banāūn, ek tere liye, ek Mūsā ke liye, ek Eliyyāh ke liye. 5 Wuh bol hī rahā thā, ki dekho, ek nūrānī bādāl ne un par sāya kar liyā, aur dekho, us bādāl meṅ se āwāz āī, ki Yih merā piyārā Beṭā hai, jis se main khush hūṅ; is kī suno. 6 Shāgird yih sunkar muṅh ke bal gire, aur bahut hī dare. 7 Yisú' ne pás ákar unheṅ chhúá; aur kahá, ki Uṭho, aur daro nahīn. 8 Jab unhoṅ ne apnī ánkheṅ uṭhāīn, to ek Yisú' ke síwá aur kisé ko na dekhá.

9 Jab wuh pahār se utarte the to Yisú' ne unheṅ yih hukm diyá, ki Jab tak Ibn i A'dam murdoṅ meṅ se na jī uṭhe, jo kuchh tum ne dekhá hai us ká zikr kisé se na karná. 10 Us ke shāgirdoṅ ne us se púchhá, ki Phir faqīh yih kyūṅ kahte haiṅ, ki Eliyyāh ká pahle áná zarúr hai? 11 Us ne jawáb meṅ kahá; Eliyyāh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; 12 lekin main tum se kahtá hūṅ, ki Eliyyāh to á chuká, aur unhoṅ ne us ko nahīn pahcháná, balki jo cháhá; us ke sáth kiyá; isī tarah Ibn i A'dam bhī un ke háth se dukh uṭhāegá. 13 Tab shāgird samajh gaye ki us ne ham se Yúhanná bapṭisma denewále kī bábat kahá hai.

14 Aur jab wuh bhīr ke pás pahunchē, to ek ádmī us ke pás áyá, aur us ke áge ghuṭne ṭekkar kahne lagá; 15 Aī Khudáwand, mere beṭe par rahm kar, kyūṅki us ko mírgī áti hai, aur wuh bahut dukh uṭhátá hai, is liye ki aksar ág meṅ gir partá hai, aur aksar pání meṅ bhī. 16 Aur main us ko tere shāgirdoṅ ke pás láyá thá, magar wuh use achchhá na kar sake. 17 Yisú' ne jawáb meṅ kahá; Aī be'tiqád aur kajraū qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahān mere pás le áo. 18 Yisú' ne use jhīrká, aur badrúh us se nikal gayí, aur wuh laṭká usí gharí achchhá ho gayá. 19 Us waqt shāgirdoṅ ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyūṅ na níkal sake? 20 Us ne un se kahá; Apne imán kī kamī ke sabab; kyūṅki main tum se sach kahtá hūṅ, ki Agar tum meṅ ráī ke dáne ke barábar bhī imán hogá, to is pahār se kah sakoge, ki Yahān se sarakkar wahān chalá já, aur wuh chalá jáegá; aur kof bát tumháre liye

námumkin na hogí. [21 Lekin yih qism du'á ke síwá aur kisé tarah nahīn níkal saktí.]

22 Aur jab wuh Galíl meṅ rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn i A'dam ádmīoṅ ke háth meṅ hawále kiyá jáegá; 23 aur wuh use qatl karēge, aur wuh tísre dīn zinda kiyá jáegá. Is par wuh bahut hī gangīn hūe.

24 Aur jab Kafarnahúm meṅ áe, to nīm misqál lenewáloṅ ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá ustád nīm misqál nahīn detá? 25 Us ne kahá; Hān, detá hai. Aur jab wuh ghar meṅ áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hī kahá; Aī Shama'ún, tú kyá samajhtá hai? Dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jizya lete haiṅ? apne beṭoṅ se, yá gairoṅ se? 26 Jab us ne kahá, ki Gairoṅ se; to Yisú' ne us se kahá; Pas beṭe barí hūe. 27 Magar is liye ki ham unheṅ ṭhokar na khiláeṅ, tú jhīl par jákar bansí dáal, aur jo machhíl pahle níkle use le; aur jab us ká muṅh kholegá, to ek misqál mílegá; wuh lekar mere aur apne badle unheṅ de.

18 Us waqt shāgird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kī bádsháhat meṅ bará kaun hai? 2 Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích meṅ khará kar diyá, 3 aur kahá; Main tum se sach kahtá hūṅ, ki agar tum na phiro, aur bachchoṅ kī mánind na bano, to ásmán kī bádsháhat meṅ hargiz dákhil na hoge. 4 Pas jo kof apne áp ko is bachche kī mánind chhoṭá banáegá, wuhí ásmán kī bádsháhat meṅ bará hogá. 5 Aur jo kof aise bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; 6 lekin jo kof in chhoṭoṅ meṅ se, jo mujh par imán láe haiṅ, kisé ko ṭhokar khilátá hai, us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí chakkí ká pat us ke gale meṅ laṭkáyá jáe, aur wuh gahre samundar meṅ dubo diyá jáe. 7 ṭhokaroṅ ke sabab dunyá par afsos hai; kyūṅki ṭhokaroṅ ká lagná zarúr hai, lekin us ádmī par afsos hai, jis ke bá'is se ṭhokar lage. 8 Pas agar terá háth yá terá páṅw tujhe ṭhokar khiláe, to use káṭkar apne pás se phenk de; tūndá yá langrá hokar zindagí meṅ dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do páṅw hote, tú hamesha kī ág meṅ dáalá jáe. 9 Aur agar terí áṅkh tujhe ṭhokar

khilāe, to use nikālkār apne pās se phenk de; kānā hokar zindagī meṅ dākhil honā tere liye is se bihtar hai, ki do ānkhen hote, tū āg ke jahannam meṅ dālā jāe. 10 Khabardār, in chhotōṅ meṅ se kisī ko nāchiz na jānā; kyūnki main tum se kahtā hūn, ki A'smān par un ke firishte mere āsmānī Bāp kā muṅh har waqt dekhte haiṅ. [11 Kyūnki Ibn i A'dam khoe hūn ko dhūndhne aur najāt dene āyā hai.] 12 Tum kyā samajhte ho? agar kisī ādmī kī sau bherēṅ hon, aur un meṅ se ek bhaṭak jāe, to kyā wuh ninnānawe ko chhoṅkar aur pahāṅon par jākar, us bhaṭkī hūī ko na dhūndhegā? 13 Aur agar aisā ho ki use pāe, to main tum se sach kahtā hūn, ki wuh un ninnānawe kī nisbat jo bhaṭkī nahīn, is bher kī ziyāda khushī karegā. 14 Isī tarah tumhāre Bāp kī jo āsmān par hai yih marzī nahīn, ki in chhoṅon meṅ se ek bhī halāk ho.

15 Agar terā bhāī terā gunāh kare, to jā, aur akele meṅ bāt chīt karke use samjhā; agar wuh terī sune, to tū ne apne bhāī ko pā liyā. 16 Aur agar na sune, to āur ek do ādmīon ko apne sāth le jā, tākī har ek bāt do tīn gawāhon kī zabān se sābit ho jāe. 17 Agar wuh un kī bhī sunne se inkār kare, to kalīsiyā se kah; aur agar kalīsiyā kī bhī sunne se inkār kare, to tū use gairqaumwāle aur mahsul lenewāle ke barābar jān. 18 Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo kuchh tum zamīn par bāndhoge, wuh āsmān par bāndhegā; aur jo kuchh tum zamīn par khologe, wuh āsmān par khulegā. 19 Phir main tum se kahtā hūn, ki Agar tum meṅ se do shaṅhs zamīn par kisī bāt ke liye, jise wuh māngte hon, ittifaq karen, to wuh mere Bāp kī taraf se, jo āsmān par hai, un ke liye ho jāegī. 20 Kyūnki jāhān do yā tīn mere nām par ikatthe haiṅ, wahān main un ke bīch meṅ hūn.

21 Us waqt Patras ne pās ākar us se kahā; Ai Khudāwand, agar merā bhāī merā gunāh kartā rahe, to main kitnī daf'a use mu'āf karūṅ? kyā sāt daf'a tak? 22 Yisū' ne us se kahā; Main tujh se yih nahīn kahtā, ki sāt daf'a, balki sāt daf'a ke sattar gunē tak. 23 Pās āsmān kī bādshāhat us bādshāh kī mānind hai, jis ne apne naukaron se hisāb

lenā chāhā. 24 Aur jab hisāb lene lagā, to us ke sāmne ek qarzdār hāzir kiyā gayā, jise das hazār toṛe dene the. 25 Magar chūnki us ke pās kuchh adā karne ko na thā, is liye us ke mālīk ne hukm diyā, ki Yih āur is ke jorū bachche, aur jo kuchh is kā hai, sab bechā jāe, aur qarz wusūl kar liyā jāe. 26 Pās naukar ne girkar use sijda kiyā aur kahā; Ai khudāwand, mujhe muhlat de, to main terā sārā qarz adā karūngā. 27 Us naukar ke mālīk ne tars khākar use chhoṅ diyā, aur us kā qarz baṅshh diyā. 28 Jab wuh naukar bāhar niklā, to us ke hamkhidmaton meṅ se ek us ko millā, jis par us ke sau dīnār āte the; us ne us ko pakarkar us kā galā ghoṅṭā aur kahā, ki Jo merā ātā hai, adā kar de. 29 Pās us ke hamkhidmat ne us ke sāmne girkar us kī minnat kī aur kahā, Mujhe muhlat de, main tujhe adā kar dūngā. 30 Us ne na mānā, balki jākar use qaid-khāne meṅ dāl diyā, ki jab tak qarz adā na kar de, qaid rahe. 31 Pās us ke hamkhidmat yih hāl dekhkar bahut gamgīn hūe, aur ākar apne mālīk ko sārā ahwāl sunā diyā. 32 Is par us ke mālīk ne us ko pās bulākar us se kahā; Ai sharīr naukar, main ne wuh sārā qarz tujhe is liye baṅshh diyā ki tū ne merī minnat kī thī; 33 kyā tujhe lāzim na thā, ki jaisā main ne tujh par rahm kiyā, tū bhī apne hamkhidmat par rahm kartā? 34 Aur us ke mālīk ne gusse hokar, us ko jallādon ke hawāle kiyā, ki jab tak tamām qarz adā na kar de, qaid rahe. 35 Isī tarah tumhāre sāth merā āsmānī Bāp bhī karegā, agar tum meṅ se har ek apne bhāī ko dil se mu'āf na kare.

19 Jab Yisū' yih bāteṅ khatm kar chukā, to aisā hūā ki Galīl se rawāna hokar, Yardan ke pār Yahūdiya kī sarhaddon meṅ āyā; 2 aur us ke piche ek baṛī bhīr ho lī, aur us ne unheṅ wahān achchhā kiyā.

3 Aur Farīsī use āzmāne ke wāste us ke pās āe aur kahne lage; Kyā har ek sabab se apnī bīwī kā chhoṅ denā rawā hai? 4 Us ne jawāb meṅ kahā; Kyā tum ne nahīn parhā, ki jis ne unheṅ banāyā, us ne ibtidā hī se unheṅ mard aur 'aurat banākar kahā, ki 5 Is sabab se mard bāp se aur mān se judā hokar, apnī bīwī

ke sáth rahegá, aur wuh donon ek jism honge? 6 Pas wuh do nahín, balki ek jism hai. Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. 7 Unhon ne us se kahá; Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláqnáma dekar use chhor de? 8 Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári sakhtidí ke sabab tumhen apní bíwiyon ke chhor dene kí ijázat dí, magar íbtidá se aisá na thá. 9 Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní bíwi ko harámkári ke siwá kisi aur sabab se chhor de, aur दूसरी se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo koi chhorí hói se biyáh kar le wuh bhí ziná kartá hai. 10 Shá-girdon ne us se kahá, ki Agar mard ká bíwi ke sáth aisá hí hál hai, to biyáh karná hí achchhá nahín. 11 Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qubúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat dí gayí hai. 12 Kyúnki ba'z kхоje aise hai, jo man ke peh hí se aise paidá hue, aur ba'z kхоje aise hai, jinhen ádmíon ne kхоja banáyá, aur ba'z kхоje aise hai, jinhon ne ásmán kí bádsháhat ke liye apne ap ko kхоja banáyá. Jo qubúl kar saktá hai, wuh qubúl kare.

13 Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakkhe aur du'á mánge, magar shá-girdon ne unhen jhirká. 14 Lekin Yisú' ne kahá; Bachchon ko mere pás áne do, aur unhen mana' na karo, kyúnki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai. 15 Aur wuh un par háth rakkhar wahán se chalá gayá.

16 Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád, main kaun sí neki karún, táki hamesha kí zindagí páun? 17 Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki kí bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hí hai; lekin agar tú zindagí men dákhil honá cháhtá hai, to hukmon par 'amal kar. 18 Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, kí Khún na kar; Ziná na kar; Chorí na kar; Jhúthí gawáhi na de; 19 Apne báp kí aur man kí 'izzat kar; aur apne parausi se apní manind mahabbat rakh. 20 Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiyá hai; ab mujh men kis bát kí kami hai? 21 Yisú' ne us se kahá; Agar tú kámil honá cháhtá hai, to já, apná mái o asbáb bechkar garibon ko de;

tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere piche ho le. 22 Magar wuh jawán yih bát sunkar gangín hoke chalá gayá, kyúnki bará máldár thá.

23 Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. 24 Aur phir tum se kahtá hún, ki un ká súl ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. 25 Shágird yih sunkar bahut hí hairán hue, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? 26 Yisú' ne un kí taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmíon se to nahín ho saktá, lekin Khudá se sab kuchh ho saktá hai. 27 Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuchh chhorkar tere piche ho liye hai; pas ham ko kyá milegá? 28 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún; ki jab Ibn i A'dam nayí paidáish men apne jalál ke takht par baithegá, to tum bhí jo mere piche ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráil ke bárah qabilon ká insáf karoge. 29 Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá man, yá bachchon, yá kheton ko mere nám kí khatír chhor diyá hai, us ko sau guná milegá aur hamesha kí zindagí ká wáris hogá. 30 Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir

20 awwal. 1 Kyúnki ásmán kí bádsháhat us ghar ke málik kí manind hai, jo sawere niklá, táki apne angúri bág men mazdúr lagáe. 2 Aur us ne mazduron se ek dínár roz thabrakar, unhen apne bág men bhej diyá. 3 Phir pahar din charche ke qarib nikalkar, us ne auron ko bázár men bekár khare dekhá, 4 aur un se kahá; Tum bhí bág men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. 5 Phir us ne do pahar aur tisre pahar ke qarib nikalkar waisá hí kiyá. 6 Aur koi ek ghaná din rahe, phir nikalkar auron ko khare páyá, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám din bekár khare rahe? 7 Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúri par nahín lagáyá. Us ne un se kahá; Tum bhí bág men chale jáo. 8 Jab shám hui, to bág ke málik ne apne kárinde se kahá, ki Mazduron ko bulá, aur pichton se

lekar pahlon tak unhen mazduri de de. 9 Jab wuh ae jo ghanṭa bhar din rahe lagae gaye the, to unhen ek ek dinar mila. 10 Jab pahle mazdur ae, to unhon ne yih samjha, ki hamen ziyada milega, aur un ko bhi ek hi ek dinar mila. 11 Jab mila, to ghar ke malik se yih kahkar shikayat karne lage, ki 12 In picchlon ne ek hi ghanṭa kam kiyā hai, aur tu ne inhen hamare barabar kar diya, jinhon ne din bhar ka bojh uthaya, aur saṅht dhup sahi. 13 Us ne jawab dekar un men se ek se kaha; Miyan, main tere sath beinsafi nahin kartā; kyā terā mujh se ek dinar nahin thahra thā? 14 Jo terā hai uthā le, aur chalā jā; merī marzi yih hai, ki jitnā tujhe detā hūn, is picchle ko bhi utnā hi dūn. 15 Kyā mujhe rawā nahin, ki apne māl ko jo chāhūn so karūn? Yā tū is liye ki main nek hūn, buri nazar se dekhtā hai? 16 Isī tarah ākhir awwal ho jāenge, aur awwal ākhir.

17 Aur Yisū' Yarushalem jāte men barah shagirdon ko alag le gaya, aur rah men un se kaha; 18 Dekho, ham Yarushalem ko jāte hain, aur Ibn i A'dam sardar kahinon aur faqihon ke hawale kiyā jāega, aur wuh us ke qatl ka hukm denge, 19 aur use gairqaumon ke hawale karenge, tāki wuh use thāṭhṭhon men urāen, aur kore māren, aur salib par chārhāen, aur wuh tisre din zinda kiyā jāega.

20 Us waqt Zabdi ke beton ki man ne, apne beton ke sath us ke samne akar sija kiyā, aur us se kuchh 'arz karne lagi. 21 Us ne us se kaha, ki Tū kyā chāhtī hai? Us ne us se kaha; Farmā, ki yih mere do bete terī bādshāhat men ek terī dahinī, aur ek terī bāin taraf baithe. 22 Yisū' ne jawab men kaha; Tum nahin jānte, ki kyā māngte ho. Jo piyāla main pine ko hūn, kyā tum pi sakte ho? Unhon ne us se kaha; Pi sakte hain. 23 Us ne un se kaha; Merā piyāla to pioge, lekin apne dahine bāen kisī ko biṭhā denā merā kam nahin, magar jin ke liye mere Bāp ki taraf se taiyār kiyā gayā, unhin ke liye hai. 24 Aur jab dason ne yih sunā, to un donon bhāiyon se khafā hūe. 25 Magar Yisū' ne unhen pās bulākar kaha; Tum jānte ho, ki gairqaumon ke sardar un par hukumat chālāte, aur amir un par iḳhtiyār jatāte hain. 26 Tum men

aisā na hogā, balki jo tum men barah honā chāhe, wuh tumbārā khādim banē, 27 aur jo tum men awwal honā chāhe, wuh tumbārā gulām banē: 28 chunānchi Ibn i A'dam is liye nahin āyā, ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apnī jān bahuteron ke badle fide meṅ de..

29 Aur jab wuh Yariho se nikalte the, to ek barī bhīr us ke picche hoī. 30 Aur dekho, do andhon ne jo rah ke kanare baithe hūe the, yih sunkar, ki Yisū' jā rahā hai, chillākar kaha; Ai Khudāwand, Ibn i Dāūd, ham par rahm kar. 31 Logon ne unhen dāntā ki chup rahen; lekin wuh aur bhi chillākar bole; Ai Khudāwand, Ibn i Dāūd, ham par rahm kar. 32 Yisū' ne khare hokar unhen bulāyā aur kaha; Tum kyā chāhte ho, ki main tumbāre liye karūn? 33 Unhon ne us se kaha; Ai Khudāwand, yih ki hamārī ānkhen khul jāen. 34 Yisū' ko tare āyā, aur us ne un ki ānkhon ko chhā; aur wuh fauran binā ho gaye, aur us ke picche ho liye.

21 Aur jab wuh Yarushalem ke nazdik pahunchē, aur Zaitūn ke pahar par Baitfage ke pās ae, to Yisū' ne do shagirdon ko yih kahkar bhejā, ki 2 Apne samne ke gānw men jāo; wahān pahunchte hi ek gadhī bandhī hūī, aur us ke sath bachcha tumhen milegā; unhen kholkar mere pās le āo. 3 Aur agar koī tum se kuchh kahe, to kahnā, ki Yih Khudāwand ko darkar hain; wuh firfaur unhen bhej degā. 4 Yih is liye hūā, ki jo nabī ki ma'rifat kaha gayā thā, wuh purā ho, ki

5 Siyyon ki betī se kaho, ki

Dekh, terā Bādshāh tere pās atā hai;

Wuh halīm hai, aur gadhe par sawār hai;

Balki lādū ke bachche par.

6 Pas shagirdon ne jakar, jaisā Yisū' ne unhen hukm diyā thā, waisā hi kiyā; 7 aur gadhī aur bachche ko lākar apne kapre un par dāle; aur wuh un par baithe gayā. 8 Aur bhīr meṅ ke aksar logon ne apne kapre rāste meṅ bichhāe, aur auron ne darakhton se dāliyān kātkar rah meṅ phailāin. 9 Aur bhīr jo us ke āge āge jāti aur picche picche chālī atī thī, pukār pukārkar kahtī thī, ki Ibn i Dāūd ko Hosha'nā, mubārak hai wuh jo Khudāwand ke nām par atā

hai, 'alam i bálá par Hosha'ná. 10 Aur jab wuh Yarúshalem men dákhil huá, to sáre shahr men halchal par gayí, aur log kahne lage ; Yih kaun hai ? 11 Bhí ke logon ne kahá ; Yih Galíl ke Násarat ká nabí Yisú' hai.

12 Aur Yisú' ne Khudá kí haikal men dákhil hokar, un sab ko níkal diyá, jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte aur kabútarfaroshon kí chaukiyan ulañ díñ, 13 aur un se kahá ; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar kah-láegá ; magar tum use dákuon kí khoh banáte ho. 14 Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe ; aur us ne unhen achchá kiyá. 15 Le-kin jab sardár káhnon aur faqihon ne un 'ajíb kámon ko, jo us ne kiye, aur larñon ko haikal men Ibn i Dáúd ko Hosha'ná pukárte dekhá, to khafá hokar us se kahne lage ; 16 Tú suatá hai, ki yih kyá kahte haiñ ? Yisú' ne un se kahá ; Hán ; kyá tum ne yih kabhí nahín parhá, ki Bachchon aur shirkhwaron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá ? 17 Aur wuh unhen chhoñkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur rát ko wahín rahá.

18 Aur jab subh ko phir shahr men játá thá, to use bhúk lagí. 19 Aur anjír ká ek darañht ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar us se kahá, ki A'yanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjír ká darañht usí dam súkh gayá. 20 Shágirdon ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur kahá ; Yih anjír ká darañht kyúñkar ek dam men súkh gayá ? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá ; Main tum se sach kahtá hún, ki Agar ímán rakkho aur shakk na karo, to na sírf wuh karoge, jo anjír ke darañht ke sáth huá, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. 22 Aur jo kuchh du'á men ímán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

23 Aur jab wuh haikal men ákar ta'lim de rahá thá, to sardár káhnon, aur qaum ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá ; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai ? aur kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá hai ? 24 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún ; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko

batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 25 Yúhanná ká bap-tisma kahán se thá ? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se ? Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh ham se kahégá, phir tum ne kyúñ us ká yaqín na kiyá ? 26 Aur agar kahen, Insán kí taraf se, to ham 'awámm se ðarte haiñ, kyúñki sab Yúhanná ko nabí jánte haiñ. 27 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá ; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 28 Tum kyá samajhte ho ? Ek ádmí ke do beñe the ; us ne pahle ke pás jákar kahá ; Betá, já ; áj angúrí bág men kám kar. 29 Us ne jawáb men kahá ; Main nahín jáungá ; magar píchhe pachhtákar gayá. 30 Phir dústre ke pás jákar us ne isí tarah kahá. Us ne jawáb diyá ; Achchá janáb : magar gayá nahín. 31 In donon men se kaun apne báp kí marzí bajá láyá ? Wuh bole ; Pahlá. Yisú' ne un se kahá ; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíñ tum se pahle Khudá kí bád-sháhat men dákhil hotí haiñ. 32 Kyúñki Yúhanná rástbázi kí tariq par tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiyá, magar mahsúl lenewálon aur kasbíñ ne us ká yaqín kiyá ; aur tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

33 Ek áur tamsíl suno. Ek ghar ká málik thá, jis ne angúrí bág lagáyá, aur us ke çáron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar parded chalá gayá. 34 Aur jab phal ká mausim qaríb áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná phal lene ko bhejá. 35 Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar kisi ko píttá, aur kisi ko qatl kiyá, aur kisi ko sangsár kiyá. 36 Phir us ne áur naukaron ko bhejá, jo pahlon se ziyáda the, aur unhon ne in ke sáth bhí usí tarah kiyá. 37 A'khir us ne apne beñe ko un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere beñe ká to liház karenge. 38 Jab bágbanon ne beñe ko dekhá, to ápas men kahá, ki Yihí wáris hai ; áo, ise qatl karke is kí mírás par qabza kar len. 39 Aur use pakarkar bág se báhar níkalá, aur qatl kar diyá.

40 Pas jab bág ká málik áegá, to un bágbanon ke sáth kyá karegá ?
 41 Unhon ne us se kahá ; Un bure ádmion ko buri tarah halák karegá, aur bág ká theká aur bágbanon ko degá, jo mausim par us ko phal den.
 42 Yisú' ne un se kahá ; Kyá tum ne kitáb i muqaddas men kabhi nahin nahá, ki

Jis patthar ko mi'maron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá ;

Yih Khudáwand kí taraf se húa, Aur hamári nazar men 'ajíb hai ?

43 Is liye main tum se kahtá hun, ki Khudá kí bádsháhat tum se le lí jáegi, aur us qaum ko, jo us ke phal lae, de dí jáegi. 44 Aur jo is patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge, magar jis par wuh giregá, use pís dálegá. 45 Aur jab sardár káhinon aur Farision ne us kí tamsilen sunin, to samajh gaye, ki hamare haqq men kahtá hai. 46 Aur wuh us ke pakaarne kí koshish men the, lekin logon se darte the, kyunki wuh use nabí jánte the.

22 Aur Yisú' phir un se tamsilon men kahne lagá, ki 2 A'smán kí bádsháhat us bádsháh kí manind hai, jis ne apne bete kí shádí kí ; 3 aur apne naukaron ko bhejá ki buláe hunon ko shádí men buláen ; magar unhon ne aná na cháhá. 4 Phir us ne aur naukaron ko yih kahkar bhejá, ki Buláe hunon se kaho, ki Dekho, main ne ziyáfat taiyár kar lí hai ; mere baíl aur mote mote janwar zabh ho chuke hain, aur sab kuchh taiyár hai ; shádí men áo. 5 Magar wuh beparwái karke chal diye, koí apne khet ko, koí apní saudágarí ko, 6 aur baqion ne us ke naukaron ko pakaarke be'izzat kiyá, aur már dála. 7 Bádsháh ko gussa áyá, aur apná lashkar bhejkar, un khunison ko halák kar diyá, aur un ká shahr phunk diyá. 8 Tab us ne apne naukaron se kahá, ki Shádí kí ziyáfat to taiyár hai, magar buláe hue láiq na the. 9 Pas ráston ke nákon par jáo, aur jitne tumhen milen, shádí men bulá láo. 10 Aur wuh naukar bahar ráston par jákar, jo unhen mile, kyá bure kyá bhale, sab ko jamá kar lae, aur shádí kí mahfil mihamanon se bhar gayi. 11 Aur jab bádsháh mihamanon ke dekhne ko

andar áyá, to us ne wahán ek ádmí ko dekhá, jo shádí kí poshák pahine hue na thá ; 12 aur us se kahá ; Miyán, tú shádí kí poshák pahine bagair yahán kyunkar á gayá ? Lekin us ká munh band ho gayá. 13 Is par bádsháh ne khádimon se kahá ; Us ke háth panw bandhkar us ko bahar andhere men däl do ; wahán roná aur danton ká písna hogá. 14 Kyunki buláe hue bahut hain, magar barguzida thore.

15 Us waqt Farision ne jákar mashwara kiyá, ki use kyunkar baton men phansáen. 16 Pas unhon ne apne shágirdon ko Herodion ke sáth us ke pás bhejá, aur unhon ne kahá ; Ai ustád, ham jánte hain ki tú sachchá hai, aur sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lim detá hai, aur kisí ki parwá nahin kartá ; kyunki tú kisí ádmí ká tarafdár nahin. 17 Pas hamen batá, tú kyá samajhtá hai ? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahin ? 18 Yisú' ne un kí shararat jánkar kahá ; Ai riyákáro, mujhe kyun ázmáte ho ? 19 Jizye ká sikka mujhe dikháo. Wuh ek dinár us ke pás le áe. 20 Us ne un se kahá ; Yih súrat aur nám kis ká hai ? 21 Unhon ne us se kahá ; Qaisar ká. Is par us ne un se kahá ; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 22 Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhorke chale gaye.

23 Usí din Sadúqí, jo kahte hain, ki qiyámat hai hí nahin, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, ki 24 Ai ustád, Musá ne kahá thá ki Agar koí beaulád mar jáe, to us ká bhái us kí bíwi se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. 25 Ab hamare darmiyán sáth bhái the ; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, ki us ke aulád na thí, apní bíwi apne bhái ke liye chhor gayá ; 26 isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sátwen tak. 27 Sab ke pichhe wuh 'aurat bhí mar gayi. 28 Pas wuh qiyámat men un sáton men se kis kí bíwi hogí ? kyunki sab ne us se biyáh kiyá thá. 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Tum gumrah ho, is liye kí na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko ; 30 kyunki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par firishton kí manind hongé. 31 Magar murd-

on ke jī uṭhne kī bābat, jo Khudā ne tumhen farmāyā thā, kyā tum ne wuh nahīn parhā, kī 32 Main Ibrāhīm kā Khudā, aur Izhāq kā Khudā, aur Ya'qūb kā Khudā hūn? Wuh to murdon kā Khudā nahīn, balki zindon kā hai. 33 Log yih sunke us kī ta'lim se hairān hūe.

34 Aur jab Farisyon ne sunā, kī us ne Sadūqiyon kā muḥ band kar diyā, to wuh jama' ho gaye; 35 aur un men se ek 'ālim i shara' ne āzmāne ke liye us se pūchhā; 36 Ai ustād, Tauret meḡ kaun sā hukm barā hai? 37 Us ne us se kahā, kī Khudāwand apne Khudā se apne sāre dil, aur apnī sārī jān, aur apnī sārī 'aql se mahabbat rakh. 38 Barā aur pahlā hukm yihī hai. 39 Aur dūsrā us kī mānind yih hai, kī Apne parausī se apne barābar mahabbat rakh. 40 In hī do hukmon par tamām Tauret aur ambiyā ke sahifon kā madār hai.

41 Aur jab Farisī jama' hūe, to Yisū' ne un se yih pūchhā, 42 kī Tum Masīh ke haqq men kyā samajhte ho? Wuh kis kā betā hai? Unhon ne us se kahā; Dāūd kā. 43 Us ne un se kahā; Pas Dāūd Rūh kī hidāyat se kyūnkar use Khudāwand kahtā hai, kī

44 Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baiṭh,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pānwon ke niche na kar dūn?

45 Pas jab Dāūd us ko Khudāwand kahtā hai, to wuh us kā betā kyūnkar ṭhahrā? 46 Aur koī us ke jawāb men ek bāt na bol sakā, aur na us din se phir kisi ne us se suwāl karne kī jur'at kī.

23 Us waqt Yisū' ne bhīr se aur apne shāgirdon se yih bāten kahīn, kī 2 Faqīh aur Farisī Mūsā kī gaddī par baiṭhe hain; 3 pas jo kuchh wuh tumhen batāen, wuh sab karo aur māno, lekin un ke se kām na karo, kyūnki wuh kahte hain, aur karte nahīn. 4 Wuh aise bhārī bojh, jin kā uṭhānā mushkil hai, bāndhkar logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apnī unglī se bhī hilānā nahīn chāhte. 5 Wuh apne sab kām logon ke dikhāne ko karte hain, kyūnki apne tā'wiz bare banāte, aur apnī po-shāk ke kanāre chauṛe rakhte hain;

6 aur ziyāfaton men sadrnishīnī, aur 'ibādatkhānon men a'lā darje kī kursīān, 7 aur bāzaron men salām, aur ādmion se Rabbī kahlānā pasand karte hain. 8 Magar tum Rabbī na kahlāo; kyūnki tumhārā ustād ek hī hai, aur tum sab bhāī ho. 9 Aur zamīn par kisi ko apnā bāp na kaho; kyūnki tumhārā Bāp ek hī hai, jo āsmānī hai. 10 Aur na tum hādī kahlāo; kyūnki tumhārā hādī ek hī hai, ya'nī Masīh. 11 Lekin jo tum men barā hai, wuh tumhārā khādīm bane. 12 Aur jo koī apne ap ko barā banāegā, wuh chhoṭā kiyā jāegā; aur jo apne ap ko chhoṭā banāegā, wuh barā kiyā jāegā.

13 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī āsmān kī bādshāhat logon par band karte ho; kyūnki na to ap dākhil hote ho, aur na dākhil honewalon ko dākhil hone dete ho.

[14 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī tum bewa 'auraton ke gharon ko dabā baiṭhte ho, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete ho: tumhen ziyāda sazā hogī.]

15 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī ek murīd karne ke liye tarī aur khushkī kā dāura karte ho, aur jab wuh murīd ho chukṭā hai, to use apne se dūnā jahannam kā farzand banā dete ho.

16 Ai andhe rāh batānewālo, tum par afsos hai! jo kahte ho, kī Agar koī maqdis kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn; lekin agar maqdis ke sone kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 17 Ai ahmaqo aur andho, kaun sā barā hai? sonā, yā maqdis jis ne sone ko muqaddas kiyā? 18 Aur phir kahte ho, kī Agar koī qurbāngāh kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn, lekin jo nazr us par chāhī ho, agar us kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 19 Ai andho, kaun sī barī hai? nazr, yā qurbāngāh jo nazr ko muqaddas kartī hai? 20 Pas jo qurbāngāh kī qasam khātā hai, wuh us kī, aur sab chizon kī jo us par hain, qasam khātā hai. 21 Aur jo maqdis kī qasam khātā hai, wuh us kī aur us ke rahnewāle kī qasam khātā hai. 22 Aur jo āsmān kī qasam khātā hai, wuh Khudā ke takṭ kī, aur us par baiṭhnewāle kī qasam khātā hai.

23 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī podīne aur

sangt aur zire par dabhyaki dete ho, aur tum ne shar'at ki ziyada bhari baton, ya'ni insaf aur rahim aur iman ko chhor diyá hai. Lazim tha, ki yih bhí karte, aur wuh bhí na chhor-te. 24 Ai andhe rah batanewalo, jo machchhar ko to chhante ho, aur un ko nigal jate ho.

25 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki piyale aur rikabi ko upar se saf karte ho, magar wuh andar lut aur napanhezgari se bhare hai. 26 Ai andhe Farisi, pahle piyale aur rikabi ko andar se saf kar, taki upar se bhí saf ho jain.

27 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki tum safedi phiri hui qabron ki manind ho, jo upar se to khubsurat dikhái deti hai, magar andar murdon ki haq-diyon, aur har tarah ki najasat se bhari hui hai. 28 Isi tarah tum bhí zahir me to logon ko rastbaz dikhái dete ho, magar batin me riyakari aur bedini se bhare hue ho.

29 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki nablon ki qabron banate, aur rastbazon ke maqbare arasta karte ho, 30 aur kahte ho, ki Agar ham apne bap-dada ke zamane me hote, to nablon ke khun me un ke sharik na hote. 31 Is tarah tum apni nisbat gawahi dete ho, ki ham nablon ke qatilon ke farzand hai. 32 Garaz apne bap-dada ka paimana bhar do. 33 Ai sanpo, ai afa' ke bachcho, tum jahannam ki saza se kyunkar bachoge? 34 Is liye dekho, main nablon aur danoon aur faqihon ko tumhare pas bhetja hun; un me se ba'z ko qatl karoge, aur salib par chahoge, aur ba'z ko apne ibadatkhanon me koré maroge, aur shahr ba shahr satate phiroge; 35 taki sab rastbazon ka khun, jo zaman par bahaya gaya, tum par ae; rastbaz Habi ke khun se lekar Birikyah ke bete Zakaryah ke khun tak, jise tum ne maqdis aur qurbangah ke darmiyan qatl kiyá. 36 Main tum se sach kahta hun, ki Yih sab kuchh is zamane ke logon par aega.

37 Ai Yarusalem, ai Yarusalem, tu je nablon ko qatl karti hai, aur jo tere pas bheje gaye, unhen sangsar karti hai! kitni hi bar main ne chaha, ki jis tarah murgi apne

bachchon ko paron tale jama' kar leti hai, usi tarah main bhí tere laakon ko jama' kar lun, magar tum ne na chaha! 38 Dekho, tumhara ghar tumhare liye wiran chhorá jata hai. 39 Kyunki main tum se kahta hun, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge, ki Mubarak hai wuh jo Khudawand ke nam par ata hai.

24 Aur Yisu' haikal se nikalkar ja raha tha, ki us ke shagird us ke pas ae, taki use haikal ki imaraten dikhaen. 2 Us ne jawab me un se kaha; Kyá tum in sab chizon ko nahin dekhte? Main tum se sach kahta hun, ki Yahan kisi patthar par patthar baqi na rahega, jo giraya na jega.

3 Aur jab wuh Zaitun ke pahar par baitha tha, to us ke shagird alag us ke pas akar bole; Hamen bata ki yih baton kab hongí? aur tere ane aur dunya ke akhír hone ka nishan kyá hoga? 4 Yisu' ne jawab me un se kaha, ki Khabardar, ko tumhen gumrah na kar de. 5 Kyunki bahutere mere nam se aenge, aur kahenge ki Main Masih hun, aur bahut se logon ko gumrah karenge. 6 Aur tum laaiyan, aur laaiyon ki afwah sunoge; khabardar, ghabra na jana; kyunki in baton ka waqi' hona zarur hai, lekin us waqt khátima na hoga. 7 Kyunki qaum par qaum, aur badshahat par badshahat chahai karegi; aur jagah jagah kai parenge, aur bhaunchal aenge. 8 Lekin yih sab baton musibaton ka shuru' hi hongí. 9 Us waqt log tumhen taklif dene ke liye pakarwaenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nam ke sabab sari qaumen tum se adawat rakkhengi. 10 Aur us waqt bahutere thokar khaenge, aur ek dusre ko pakarwaenge, aur ek dusre se adawat rakkhenge. 11 Aur bahut se juhthe nabi un kharé hongé, aur bahuteron ko gumrah karenge. 12 Aur bedini ke barh jane ke sabab bahuteron ki mahabbat phandi par jegi. 13 Magar jo akhír tak bardasht karega, wuh najat paege. 14 Aur badshahat ki is khushkhabari ki manadi tamam dunya me hogi, taki sab qaumon ke liye gawahi ho; aur us waqt khátima hoga. 15 Pas jab tum us ujarnewali

makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabí kí ma'rifat húá, muqaddas maqám men khará húá dekho, (parhne-wálá samajh le,) 16 to jo Yahúdiya men hon, wuh paharon par bhág jáen : 17 jo kothe par ho, wuh apne ghar ká asbáb lene ko niche na utre ; 18 aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lene ko pichhe na laute. 19 Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon ! 20 Pas du'á mángo, kí tumhen járon men yá Sabt ke din bhágná na pare ; 21 kyúnci us waqt aisi barí musibat hogí, kí dunyá ke shurú' se na ab tak húi, na kabhi hogí. 22 Aur agar wuh dín ghatáe na játe, to koí bashar na bachtá ; magar barguzidon kí khátir wuh dín ghatáe jáenge. 23 Us waqt agar koí tum se kahe, kí Dekho, Masih yahán hai, yá wahán hai, to yaqín na karná. 24 Kyúnci jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajíb kám dikháenge, kí agar mumkin ho, to barguzidon ko bhí gumráh kar len. 25 Dekho, main ne pahle hí tum se kah diyá hai. 26 Pas agar wuh tum se kahe, kí Dekho, wuh biyábán men hai, to báhar na jáná ; Dekho, wuh kothriyon men hai, to yaqín na karná. 27 Kyúnci jaise bijlí púrab se kaundhkar pachchim tak dikhái detí hai, waise hí Ibn i A'dam ká áná hogá. 28 Jahán murdár hai, wahán gidh jama' ho jáenge.

29 Aur fauran un dinon kí musibat ke ba'd sūraj tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá, aur sitáre ásmán se girenge, aur ásmánon kí quwwaten hilái jáengí : 30 aur us waqt Ibn i A'dam ká nishán ásmán par dikhái degá ; aur us waqt zamín kí sári qaumen chhátí píngí aur Ibn i A'dam ko barí qudrat aur jalál ke sáth ásmán ke bádalon par áte dekhengí. 31 Aur wuh narsinge kí barí áwáz ke sáth apne firishton ko bhejegá, aur wuh us ke barguzidon ko charon taraf se ásmán ke is sire se us sire tak jama' karenge.

32 Ab anjir ke darakht se ek tamsil síkho : juphi us kí dálí narm hotí aur patte nikalte hain tum ján lete ho, kí garmi nazdik hai : 33 isi tarah jab tum in sab baton ko dekho, to ján

lo kí wuh nazdik, balki darwaze par hai. 34 Main tum se sach kahtá hún, kí Jab tak yih sab baton na ho len, yih nahi hargiz tamám na hogí. 35 A'smán aur zamín tal jáenge, lekin merí baton hargiz na talengí. 36 Lekin us dín aur us gharí kí bábat koí nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Be'tá, magar sirf Báp. 37 Jaisá Nuh ke dinon men húá, waisá hí Ibn i A'dam ke áne ke waqt hogá. 38 Kyúnci jis tarah tufán se pahle ke dinon men log kháte píte the, aur un men biyáh shádí hotí thí, us dín tak, kí Nuh kishtí men dákhil húá, 39 aur jab tak tufán ákar un sab ko bahá na le gayá, un ko khabar na húi, isi tarah Ibn i A'dam ká áná hogá. 40 Us waqt do ádmi khet men hongé ; ek le liyá jáegá, aur dúsrá chhor diyá jáegá. 41 Do 'auraton chakkí písti hongí ; ek le lí jáegí, aur dúsrí chhor dí jáegí. 42 Pas jágte raho ; kyúnci tum nahín jánte, kí kis dín tumhárá Khudáwand áegá. 43 Lekin yih ján rakkho, kí agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, kí chor rát ke kaun se pahar áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. 44 Is liye tum bhí taiyár raho ; kyúnci jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn i A'dam á jáegá. 45 Pas wuh diyá-natdár aur 'aqlmand naukar kaun sá hai, jise málik ne apne naukar chákaron par muqarrar kiyá, táki waqt par unhen khána de ? 46 Mubáarak hai wuh naukar, jise us ká málik ákar aisé hí karte pae. 47 Main tum se sach kahtá hún, kí Wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. 48 Lekin agar wuh kharáb naukar apne dil men yih kahkar, kí Mere málik ke áne men der hai, 49 apne hamkhidmaton ko márná shurú' kare, aur sharábion ke sáth kháe píe ; 50 to us naukar ká málik aise dín kí wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisi gharí kí wuh na jántá ho, á maujud hogá ; 51 aur khúb kore lagákar us ko riyákaron men shámil karegá ; wahán roná aur dánton ká písná hogá.

25 Us waqt ásmán kí bádsháhat un das kunwariyon kí manind hogí, jo apní apní mash'alen lekar dulhá ke istiqbál ko niklín. 2 Un men pánch bewuqúf,

aur panch 'aqlmand thin. 3 Jo bewuqif thin, unhon ne apni mash'alon to le lin, magar tel apne sath na liya. 4 Magar 'aqlmandon ne apni mash'alon ke sath apni kuppiyon men tel bhi le liya. 5 Aur jab dulha ne der lagai, to sab unghne lagin aur so gayin. 6 A'dhi rat ko dhum machi, ki Dekho, dulha a gaya! Us ke Istiqbal ko niklo. 7 Us waqt wuh sab kunwariyan uthkar apni apni mash'alon durust karne lagin. 8 Aur bewuqifon ne 'aqlmandon se kaha, ki Apne tel men se kuchh hamen bhi de do; kyunki hamari mash'alon bujhi jati hai. 9 'Aqlmandon ne jawab men kaha, ki Shayad hamare tumhare donon ke liye pura na ho; bihtar yih hai, ki bechnewalon ke pas jakar apne waste mol le lo. 10 Jab wuh mol lene ja rahi thin, to dulha a pahuncha; aur jo taiyar thin, wuh us ke sath shadi men chali gayin, aur darwaza band kiyaya gaya. 11 Pichhe wuh baqi kunwariyan bhi ain aur kahne lagin; Ai Khudawand, ai Khudawand, hamare liye darwaza khol de. 12 Us ne jawab men kaha; Main tum se sach kahta hun, ki main tumhen nahin janta. 13 Pas jagte raho, kyunki tum na us din ko jante ho, na us ghar ko.

14 Kyunki yih us admi ka sa hal hai, jis ne pardes jate waqt, apne ghar ke naukaron ko bulakar, apna mal un ke supurd kiyaya. 15 Aur ek ko panch tore diye, dusre ko do, tisre ko ek; ya'ni har ek ko us ki liyaqat ke muwafiq diya, aur pardes chala gaya. 16 Jis ko panch tore mile the, us ne fauran jakar un se len den kiyaya, aur panch tore aur paida kar liye. 17 Isi tarah jise do mile the, us ne bhi do aur kamae. 18 Magar jis ko ek mila tha, us ne jakar zamin khodi, aur apne malik ka rupaya chhipa diya. 19 Bari muddat ke ba'd un naukaron ka malik aya, aur un se hisab lene laga. 20 Jis ko panch tore mile the, wuh panch tore aur lekar aya, aur kaha; Ai Khudawand, tu ne panch tore mere supurd kiye the; dekh, main ne panch tore aur kamae. 21 Us ke malik ne us se kaha; Ai achche aur diyandatdar naukar, shabash! tu tore men diyandatdar raha, main tujhe bahut chizon ka mukhtar ba-

naungaa: apne malik ki khushi men sharik ho. 22 Aur jis ko do tore mile the, us ne bhi pas akar kaha; Ai Khudawand, tu ne do tore mere supurd kiye the; dekh, main ne do tore aur kamae. 23 Us ke malik ne us se kaha; Ai achche aur diyandatdar naukar, shabash! tu tore men diyandatdar raha, main tujhe bahut chizon ka mukhtar banaunga; apne malik ki khushi men sharik ho. 24 Aur jis ko ek tora mila tha, wuh bhi pas akar kahne laga; Ai Khudawand, main tujhe janta tha, ki tu sakht admi hai, aur jahan nahin boya, wahan se katta hai, aur jahan nahin bakhera, wahan se jama' kartaa hai; 25 pas main dara, aur jakar tera tora zamin men chhipa diya: dekh, jo tera hai wuh maujud hai. 26 Us ke malik ne jawab men us se kaha; Ai sharir aur sust naukar, tu janta tha, ki jahan main ne nahin boya, wahan se katta hun, aur jahan main ne nahin bakhera, wahan se jama' kartaa hun; 27 pas tujhe lazim tha, ki mera rupaya sahuqaron ko deta, to main akar apna mal sud samet le leta. 28 Pas is se wuh tora le lo, aur jis ke pas das tore hain, use de do. 29 Kyunki jis kisi ke pas hai, use diya jaega, aur us ke pas ziyada ho jaega; magar jis ke pas nahin hai, us se wuh bhi, jo us ke pas hai, le liya jaega. 30 Aur is nikamme naukar ko bahar andhere men dal do; wahan rona aur danton ka pishna hogaa.

31 Jab Ibn i A'dam apne jalal men aega, aur sab frishte us ke sath aenge, to us waqt wuh apne jalal ke takht par baithega; 32 aur sab qaumen us ke samne jama' ki jaengi, aur wuh ek ko dusre se juda karega, jaise charwaha bheron ko bakriyon se juda kartaa hai; 33 aur bheron ko apne dahine, aur bakriyon ko baen kharakarega. 34 Us waqt badshah apne dahini tarafwalon se kahega, ki A'o, mere Bap ke mubarak logo; jo badshahat biná e 'alam ke waqt se tumhare liye taiyar ki gayi hai, use miras men lo; 35 kyunki main bhuka tha, tum ne mujhe khana khilaya; main piyasaa tha, tum ne mujhe pani pilaya; main pardesi tha, tum ne mujhe apne ghar men utara; 36 nangaa tha, tum ne mujhe kapra

pahináyá; bímár thá, tum ne merí khabar hí; qaid men thá, tum mere pás áe. 37 Tab rástbáz jawáb men us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká dekhkar kháná khiláyá, yá piyásá dekhkar pání piláyá? 38 ham ne kab tujhe par-desí dekhkar ghar men utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináyá? 39 ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tere pás áe? 40 Bád-sháh jawáb men un se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne mere in sab se chhoṭe bháiyog men se kisé ek ke sáth yih kiyá, is liye mere hí sáth kiyá. 41 Phir wuh háin tarafwálon se kahegá; Ai mal'úno, mere sámnne se us hamesha kí ág men chale jáo, jo Iblís aur us ke firishton ke liye taiyár kí gayí hai; 42 kyúnki main bhúká thá, tum ne mujhe kháná na khiláyá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá; 43 par-desí thá, tum ne mujhe ghar men na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináyá; bímár aur qaid men thá, tum ne merí khabar na hí. 44 Tab wuh bhí jawáb men kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká, yá piyásá, yá par-desí, yá nangá, yá bímár, yá qaid men dekhkar terí khidmat na kí? 45 Us waqt wuh un se jawáb men kahengá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne in sab se chhoṭon men se kisé ek ke sáth yih na kiyá, is liye mere sáth na kiyá. 46 Aur yih hamesha kí sazá páenge, magar rástbáz hamesha kí zindagí.

26 Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to aisá huá ki us ne apne shágirdon se kahá; 2 Tum jánte ho, ki do din ke ba'd 'I'd i Fasah hogí, aur Ibn i A'dam maslúb hone ko pakarwáyá jáegá. 3 Us waqt sardár káhin aur qaum ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke diwánkháne men jama' ho gaye; 4 aur saláh kí, ki Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. 5 Magar kahte the, ki 'I'd ko nahín, aisá na ho kí logon men balwá ho jáe.

6 Aur jab Yisú' Bait'aniyyáh men Shama'ua korhí ke ghar men thá, 7 to ek 'aurat sang i marmar kí 'itrdání men qímatí 'itr lekar us ke pás áí, aur jab wuh kháná kháne

baithá thá, to us ke sir par dálá. 8 Shágird yih dekhkar khafa hue, aur kahne lage, ki Yih kis liye zái' kiyá gayá? 9 Yih to bare dámon ko bikkar garibog ko diyá já saktá thá. 10 Yisú' ne yih jánkar un se kahá, ki Is 'aurat ko kyun diqq karte ho? us ne to mere sáth bhalái kí hai. 11 Kyúnki garib gurbá to hamesha tumháre pás hai; lekin main tumháre pás hamesha na rah-úngá. 12 Aur is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih mere dafn kí taiyári ke wáste kiyá. 13 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men jáhán kahín is khush-khabarí kí manadí kí jáegi, yih bhí jo is ne kiyá, is kí yádgári men kahá jáegá.

14 Us waqt un bárah men se ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyotí thá, sardár káhinon ke pás jákar kahá, ki 15 Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tís rupaye tolkar de diye. 16 Aur wuh us waqt se us ke pakarwáne ká mauqa' dhúndhne lagá.

17 Aur 'I'd i Fatír ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole; Tú káhin cháhtá hai, ki ham tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? 18 Us ne kahá; Shahr men fulán shakhs ke pás jákar us se kahná; Ustád farmátá hai, ki Merá waqt nazdik hai; main apne shágirdon ke sáth tere háin 'I'd i Fasah kar-úngá. 19 Aur jáisá Yisú' ne shágirdon ko hukm diyá thá, unhon ne waisá hí kiyá aur Fasah taiyár kiyá.

20 Jab shám huí, to wuh bárah shágirdon ke sáth kháná kháne baithá thá; 21 aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakarwáegá. 22 Wuh bahut hí dilgír hue, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudáwand, kyá main hún? 23 Us ne jawáb men kahá, ki Jis ne mere sáth tabáq men háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. 24 Ibn i A'dam to jáisá us ke haqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i A'dam pakarwáyá játá hai agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchá hotá. 25 Us ke pakarwánewále Yahúdáh ne jawáb men kahá; Ai Rabbí, kyá main

hā? Us ne us se kahā; Tú ne kahā kah diyā. 26 Jab wuh khā the the to Yisú' ne roṭī lí, aur barakat chāhkar toṭī, aur shāgirdon ko dekar kahā; Lo, khāo, yih merā badān hai. 27 Phir piyāla lekar shukr kiyā, aur unhen dekar kahā, ki Tum sab is men se pí lo; 28 kyūnki yih 'ahd kā merā wuh khūn hai, jo bahuteron ke liye gunahon ki mu'āfi ke wāste bahāyā jātā hai. 29 Main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā yih shīra phir kabhī na piūngā, us dīn tak ki tumhāre sāth apne Bāp ki bādshāhat men nayā na piūn.

30 Phir wuh gīt gākar báhar Zaitūn ke pahār par gaye.

31 Us waqt Yisú' ne un se kahā, ki Tum sab isí rát merí bábat thokar khāoge; kyūnki likhā hai, ki Main charwāhe ko mārūngā, aur galle ki bheren parāganda ho jāengí. 32 Lekin main apne jī ūthne ke ba'd tum se pahle Galíl ko jāūngā. 33 Patras ne jawāb men us se kahā; Go sab terí bábat thokar khāen, lekin main kabhī thokar na khāūngā. 34 Yisú' ne us se kahā; Main tujh se sach kahtā hūn, ki Isí rát, murg ke bāng dene se pahle, tú tīn bār merā inkār karegā. 35 Patras ne us se kahā; Agar tere sāth mujhe marnā bhī pare, taubhī terā inkār hargiz na karūngā. Aur sab shāgirdon ne bhī isí tarah kahā.

36 Us waqt Yisú' un ke sāth Gatsamane nám ek jagah men áyā, aur apne shāgirdon se kahā, ki Yahín baithe rahnā, jab tak ki main wahān jákar du'á mángūn. 37 Aur Patras aur Zabdí ke donon beton ko sāth lekar, gamgín aur beqarār hone lagā. 38 Us waqt us ne un se kahā; Merí ján nshāyat gamgín hai, yahān tak ki marne ki naubat pahunch gayí hai; tum yahān thāhro, aur mere sāth jāgte raho. 39 Phir thora āge barhā, aur mugh ke bal girkar yih du'á mángí; Ai mere Bāp, agar ho sake, to yih piyāla mujh se tal jāe; táham jaisā main chāhtā hūn waisā nahín, balki jaisā tú chāhtā hai waisā hí ho. 40 Phir shāgirdon ke pás ákar unhen sote páyā, aur Patras se kahā; Kyūn, tum mere sāth ek gharí bhī na jāg sake? 41 Jágo aur du'á mángo, táki ázmāish men na paro: rúh to

mustá'idd hai, magar jism kamzor hai. 42 Phir dobāra us ne jákar yih du'á mángí; Ai mere Bāp, agar yih mere piye bagair nahín tal saktā, to terí marzī púrí ho. 43 Aur ákar unhen phir sote páyā, kyūnki un ki ánkhen nínd se bhari hūí thín. 44 Aur unhen chhoṭkar phir chālā gayā, aur wuhí bát phir kahkar terí bát du'á mángí. 45 Tab shāgirdon ke pás ákar un se kahā; Ab sote raho aur arām karo: dekho, waqt á pahunchā hai, aur Ibn i A'dam gunahgāron ke háth men hawāle kiyā jātā hai. 46 Ūtho, chalen; dekho, merā pakaṛwānewalā nazdík á pahunchā hai.

47 Wuh yih kah hí rahā thā, ki Yahudáh, jo un bárah men se ek thā, áyā, aur us ke sāth ek barí bhīr talwāren aur láthiyān liye hūe, sardár káhinon aur qaum ke buzurgon ki taraf se á pahunchí. 48 Aur us ke pakaṛwānewāle ne unhen yih patā diyā thā, ki jis kā main bosa lūn, wuhí hai; use pakaṛ lenā. 49 Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahā; Ai Rabbí, salām; aur us ke bosa liye. 50 Yisú' ne us se kahā; Miyān, jis kām ko áyā hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dālā, aur use pakaṛ liyā. 51 Aur dekho, Yisú' ke sáthiyon men se ek ne háth barhākar apní talwār khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chalākar us kā kán urā diyā. 52 Yisú' ne us se kahā; Apní talwār ko miyān men kar le; kyūnki jo talwār khenchte hain, wuh sab talwār se halák kiye jāenge. 53 A'yā tú nahín samajhtā, ki main apne Bāp se minnat kar saktā hūn, aur wuh firishton ke bárah tuman se ziyāda mere pás abhí maujūd kar degā? 54 Magar wuh nawishte. ki yūnhīn honā zarúr hai, kyūnkar pūre hongē? 55 Usí gharí Yisú' ne bhīr se kahā; Kyā tum talwāren aur láthiyān lekar mujhe dákú ki tarah pakaṛne nikle ho? Main har roz haikal men bāthkar ta'līm detā thā, aur tum ne mujhe nahín pakṛā. 56 Magar yih sab kuchh is liye huā hai, ki nablon ke nawishte pūre hon. Is par sare shāgird use chhoṭkar bhāg gaye.

57 Aur Yisú' ke pakaṛnewāle us ko Káifá nám sardár káhin ke pás le gaye, jahān faqīh aur buzurg

jama' ho gaye the. 58 Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke díwánkháne tak gayá, aur andar jákar piyádon ke sáth natíja dekhne ko baith gayá. 59 Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálat-wále Yisú' ko már dáne ke wáste us ke khláf jhúthí gawáhi dhúndhne lage, 60 magar na pái, go ki bahut se jhúthe gawáh áe. Lekin ákhir kár do gawáhon ne ákar kahá, ki 61 Is ne kahá hai; Main Khudá ke maqdis ko dhá saktá, aur tén din men use baná saktá hún. 62 Aur sardár káhin ne khare hokar us se kahá; Tú jawáb nahín detá? yih tere khláf kyá gawáhi dete hai? 63 Magar Yisú' chupká hí rahá. Sardár káhin ne us se kahá; Main tujhe zinda Khudá kí qasam detá hún, ki agar tú Khudá ká Betá Masíh hai, to ham se kah de. 64 Yisú' ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá; balki main tum se kahtá hún, ki is ke ba'd tum Ibn i A'dam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baithhe, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge. 65 Is par sardár káhin ne yih kahkar apne kapre pháre, ki Us ne kufr baká hai; ab hamen gawáhon kí kyá hájat rahí? dekho, tum ne abhi yih kufr suná hai: tumhári kyá ráe hai? 66 Unhon ne jawáb men kahá; Wuh qatl ke láiq hai. 67 Is par unhon ne us ke munh par thúká, aur us ke mukke máre, aur ba'z ne tamánche márke kahá; 68 Ai Masíh, hamen nubuwwat se batá, ki kis ne tujhe márá?

69 Aur Patras báhar sahn men baithá húá thá, ki ek laundí us ke pás ákar bolí; Tú bhí Yisú' Galilí ke sáth thá. 70 Us ne sab ke sámne yih kahkar inkár kiyá, ki Main nahín jántá, tú kyá kahtí hai. 71 Aur jab wuh deorhi men chalá gayá, to dúsrí ne use dekhá, aur jo wahán the un se kahá; Yih bhí Yisú' Násari ke sáth thá. 72 Us ne qasam káhkar phir inkár kiyá, ki Main is ádmí ko nahín jántá. 73 Thorí der ke ba'd, jo wahán khare the, unhon ne Patras ke pás ákar kahá, ki Beshakk tú bhí un men se hai; kyunki terí bolí se bhí záhir hotá hai. 74 Is par wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko nahín jántá; aur fi'lfaur murg ne báng dí. 75 Patras ko Yisú' kí wuh bát yád

ál jo us ne kahí thí, ki Murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Aur wuh báhar jákar zár zár royá.

27 Jab subh húi, to sab sardár káhinon aur qaum ke buzurgon ne Yisú' ke khláf mashwara kiyá ki use már dálen; 2 aur use bándhkar le gaye, aur Pílátus hákim ke hawále kiyá.

3 Jab us ke pakarwánewále Yahudáh ne yih dekhá ki wuh mujrim thahráyá gayá, to pachhtáyá, aur wuh tís rupaye sardár káhinon aur buzurgon ke pás pher láyá, aur kahá; 4 Main ne gunáh kiyá, ki bequsúr ko qatl ke liye pakarwáyá. Wuh bole; Hameñ kyá? tú ján. 5 Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkar chalá gayá, aur jákar apne áp ko phánsí dí. 6 Sardár káhinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke khazáne men dálná rawá nahín, kyunki khún kí qímat hai. 7 Pas unhon ne saláh karke un rupayon se kumhár ká khet pardesiyon ke dafa karne ke liye kharidá. 8 Is sabab se wuh khet áj tak Khún ká khet kahlátá hai. 9 Us waqt jo Yirmayáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá húá, ki Jis kí qímat thahrái gayí thí, unhon ne us kí qímat ke wuh tís rupaye le liye; (us kí qímat ba'z baní Isráil ne thahrái thí;) 10 aur unhen kumhár ke khet ke wáste diyá, jaisá Khudá-wand ne mujhe hukm diyá.

11 Yisú' hákim ke sámne khará thá, aur hákim ne us se yih púchhá; Kyá tú Yahúdon ká bádsháh hai? Yisú' ne us se kahá; Tú khud kahtá hai. 12 Aur jab sardár káhin aur buzurg us par ilzám lagá rahe the, to us ne kuchh jawáb na diyá. 13 Is par Pílátus ne us se kahá; Kyá tú nahín suntá, ki yih tere khláf kitní gawáhián dete hai? 14 Us ne ek bát ká bhí us ko jawáb na diyá, yahán tak ki hákim ne bahut ta'ajjub kiyá. 15 Aur hákim ká dastúr thá, ki 'I'd par logon kí khátir ek qaidí jise wuh cháhte the, chhor detá thá. 16 Us waqt Bar Abbá nám un ká ek mashhúr qaidí thá. 17 Pas jab wuh ikatthe hue, to Pílátus ne un se kahá; Tum kise cháhte ho, ki main tumhári khátir chhor dún? Bar Abbá ko, yá Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai? 18 Kyunki use ma-

lúm thá, kí unhoñ ne is ko hasad se pakarwáyá hai. 19 Aur jab wuh **fañht** í 'adálat par baithá húa thá, to us kí bñwí ne use kahlá bhejá, kí **Táús** rástbáz se kuchh kám na rakh; **kyúñki** main ne áj khwáb meñ is ke sabab se bahut dukh uñháya hai. 20 Lekin sardár káhinon aur buzurgon ne logon ko ubhárá, kí Bar Abbá ko máng len, aur Yísú' ko halák karáen. 21 Hákim ne un se kahá, kí In donon meñ se kis ko cháhte ho, kí tumhári khátir chhoř dún? Wuh bole; Bar Abbá ko. 22 Pílatús ne un se kahá; Phir Yísú' ko jo Masíh kahlátá hai kyá karún? Sab ne kahá, kí Us ko salíb dí jáe. 23 Us ne kahá; Kyún, us ne kyá burái kí hai? Magar wuh áur bhí chillá chillákar bole, kí Us ko salíb dí jáe. 24 Jab Pílatús ne dekhá, kí kuchh ban nahín partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to pání lekar logon ke rúbarú apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se barí hún; tum jáno. 25 Sab logon ne jawáb dekar kahá, kí Is ká khún hamári aur hamári aulád kí gardan par! 26 Is par us ne Bar-Abbá ko un kí khátir chhoř diyá, aur Yísú' ko koře lagwákar hawále kiyá, táki salíb dí jáe.

27 Is par hákim ke sipáhton ne Yísú' ko qil'e meñ le jákar sári pañtan us ke gird jama' kí; 28 aur us ke kapre utárkar use qirmízí choga pahináya; 29 aur kánthon ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur ek sarkandá us ke dahine háth meñ diyá, aur us ke áge ghutne tekkar use tháñthon meñ uráne lage, kí Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 30 Aur us par thúká, aur wuhí sarkandá lekar us ke sir par márne lage. 31 Aur jab us ká tháñthá kar chuke, to choge ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salíb dene ko le gaye.

32 Jab báhar áe, to unheñ Sha-ma'un nam ek Kurení ádmí milá; use begár meñ pakrá, kí us kí salíb uñháe. 33 Aur us jagah jo Gulguta, ya'ní khopri kí jagah, kahláti hai pahunchkar, 34 pit milí hui mai use píne ko dí, magar us ne chakhkar píná na cháhá. 35 Aur unhoñ ne use salíb par charháya, aur us ke kapre qur'a dáلكar bánt liye, 36 aur wahán baithkar us kí nigah-

báni karne lage. 37 Aur us ká ilzám likhkar us ke sir se úpar lagá diyá, kí YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH YÍSÚ' HAI. 38 Us waqt us ke sáth do dáku salíb par charháe gaye, ek dahine, aur ek báen. 39 Aur ráh chalnewále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur kahte the; 40 Ai maqdis ke dhánewále, aur tén din meñ banánewále, apne tañ bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salíb par se utar á. 41 Isí tarah sardár káhin bhí, faqihon aur buzurgon ke sáth milke, tháñthe se kahte the; 42 Is ne auron ko bacháya, apne tañ nahín bachá saktá. Yih to Isráil ká bádsháh hai; ab salíb par se utar áe, to ham us par ímán láen. 43 Is ne Khudá par bharosá rakkhá hai; agar wuh ise cháhtá hai, to ab is ko chhurá le, kyúñki is ne kahá thá; Main Khudá ká Betá hún. 44 Isí tarah dáku bhí, jo us ke sáth salíb par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

45 Aur do pahar se lekar tísre pahar tak tamám mulk meñ andherá chháya rahá. 46 Aur tísre pahar ke qaríb Yísú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Elí, Elí, lámá shabaqtaní? ya'ní Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhoř diyá? 47 Jo wahán khare the, un meñ se ba'z ne sunkar kahá; Yih Eliyyáh ke pukártá hai. 48 Aur fauran un meñ se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke meñ duboyá, aur sarkande par rakkkar use chusáya. 49 Magar báqion ne kahá; Tháhar jáo, dekhén to, Éliyyáh use bacháne átá hai, yá nahín. 50 Yísú' phir barí áwáz se chilláya, aur ján de dí. 51 Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phañkar do tukre ho gayá, aur zamín larzí aur chatáneñ tarak gayín; 52 aur qabron khul gayín, aur bahut se jism un muqaddason ke jo so gaye the jí uñhe; 53 aur us ke jí uñhe ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr meñ gaye, aur bahuton ko díkhái diye. 54 Pas súbadár aur jo us ke sáth Yísú' kí nigahbáni karte the, bhaunchál aur tamám májará dekhkar, bahut hí dare aur bole, kí Beshakk yih Khudá ká Betá thá. 55 Aur wahán bahut sí 'auraten, jo Gaíl se Yísú' ke píchhe píchhe us kí khidmat kartí hui áí thín, dúr se dekh rahí thín

56 Un men Maryam Magdalíni thí, aur Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Zabdi ke beton kí mán.

57 Jab shám húi, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand shakhs áyá, jo khud bhí Yisú' ká shágird thá. 58 Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. Is par Pilátus ne de dene ká hukm diyá. 59 Aur Yúsuf ne lách ko lekar sáf mihn chádar men lapetá, 60 aur apní nayí qabr men rakh diyá, jo us ne chatán men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke munh par lúkháke chalá gayá. 61 Aur Maryam Magdalíni, aur dúsri Maryam wahán qabr ke sámné baithí thín.

62 Dústre din, jo taiyári ke ba'd ká din thá, sardár káhinon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; 63 Khudáwand, hamen yád hai, ki us dhokebaz ne jíte jí kahá thá, ki Main tén din ke ba'd jí uthúngá. 64 Pas hukm de, ki tísre din tak qabr kí hifázat kí jáo, káhin aísá na ho kí us ke shágird ákar use churá le jáen aur logon se kah den, ki wuh murdon men se jí uthá: to yih píchhlá dhoká pahle se bhí burá hogá. 65 Pilátus ne un se kahá; Tumháre pás pahrewále hain; jáo, jáhán tak tum se ho sake us kí hifázat karo. 66 Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke qabr kí hifázat kí.

28 Aur sabbt ke ba'd hafte ke pahle din, pau phatte waqt, Maryam Magdalíni aur dúsri Maryam qabr ko dekhne áin. 2 Aur dekho, ek bará bhaunchál áyá, kyúnci Khudáwand ká frishta ásmán se utrá, aur pás ákar patthar ko lúkhá diyá, aur us par baith gayá. 3 Us kí súrat bijlí kí mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí: 4 aur us ke dar ke máre nigahbán kánp uthé, aur murda se ho gaye. 5 Firishte ne 'auraton se kahá; Tum na daro, kyúnci main jántá hún, kí tum Yisú' ko dhúndhtí

ho, jo maslúb húa thá. 6 Wuh jáhán nahín hai, kyúnci apne kahne ke muwáfíq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jáhán Khudáwand pará thá; 7 aur jáld jákar us ke shágirdon se kaho, kí Wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tum use dekhoge; dekho, main ne tum se kah diyá. 8 Aur wuh khauf aur barí khushi ke sáth qabr se jáld rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. 9 Aur dekho, Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhon ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use síjda kiyá. 10 Is par Yisú' ne un se kahá; Daro nahín; jáo, mere bháiyon ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen; wahán mujhe dekhenge.

11 Jab wuh já rahí thín, to dekho, pahrewálon men se ba'z ne shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiyá. 12 Aur unhon ne buzurgon ke sáth jama' hokar saláh kí, aur sipáhlion ko bahut rupaye diye aur bole; 13 Yih kah dená, kí Rát ko jáh ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. 14 Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchí, to ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge. 15 Pas unhon ne rupaye lekar, jáisá síkháe gaye the, waisá hí kiyá; aur yih bát áj tak Yahúdíon men mashhúr hai.

16 Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiyá thá. 17 Aur use dekhkar síjda kiyá, magar ba'z ne shakk kiyá. 18 Yisú' ne pás ákar un se bátén kí, aur kahá, kí Á'smán aur zamín ká kull íkhtiyár mujhe diyá gayá hai. 19 Pas tum jákar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par baptisma do; 20 aur unhen yih ta'lím do, kí un sab báton par 'amal karen jin ká main ne tum ko hukm diyá; aur dekho, main dunyá ke ákhir tak ham- esha tumháre sáth hún.

MARQUS KI' INJIL

1 Khudá ke Beté Yisú' Masih kí khushkhabarí ká shurú'.

2 Jaisá Yasha'yáh nabí ke sahífe men líkhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh taiyár karegá ;

3 Biyábán men pukarnewále kí áwáz áti hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár kare,

Us ke ráste sídhe banáo ;

4 Yúhanná áyá, aur biyábán men baptisma detá, aur gunáhon kí mu'áfi ke liye tauba ke baptisma kí manáfi kartá thá. 5 Aur Yahú-diya ke mulk ke sab log aur Yaráshalem ke sab rahnewále nikalkar us ke pás gaye, aur apne gunáhon ká iqrár karke daryá e Yordan men us se baptisma liyá. 6 Aur Yúhanná unq ke bálon ká libás pahine, aur chamrè ká patká apní kamar se bándhe raktá, aur tiddiyán aur janglí shahd khátá thá ; 7 aur yih manáfi kartá thá, kí Mere ba'd wuh shaqhs ánewálá hai, jo mujh se zoráwar hai ; main is láiq nahín kí jhukkar us kí jútiyon ká tasma kholún. 8 Main ne to tumhen pání se baptisma diyá, magar wuh tumhen Rúhu'l Quds se baptisma degá.

9 Aur un dinon aisá húa, kí Yisú' ne Galíli ke Násarat se ákar Yordan men Yúhanná se baptisma liyá. 10 Aur jab wuh pání se nikalkar úpar áyá, to sí'lfaur us ne ásmán ko phatte, aur Rúh ko kabútar kí manind apne úpar utarte dekhá : 11 aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Betá hai, tujh se main khush hún.

12 Aur sí'lfaur Rúh ne use biyábán men bhej diyá. 13 Aur wuh biyábán men chalis din tak Shaitán se ázmáyá gayá ; aur janglí jánwaron ke sáth rahá kiyá ; aur firishte us kí khidmat kartè rahe.

14 Phir Yúhanná ke pakařwáo jáne ke ba'd Yisú' ne Galíli men ákar Khudá kí khushkhabarí kí manáfi kí, 15 aur kahá, kí Waqt purá ho gayá hai, aur Khudá kí bádsháhát

nazdik á gayí hai ; tauba karo, aur khushkhabarí ko máno.

16 Aur Galíli kí jhíli ke kanáre kanáre játe húe, us ne Shama'un aur Shama'un ke bhái Andriyás ko jhíli men jál dálte dekhá ; kyúnki wuh machh-liyon ke pakařnewále the. 17 Aur Yisú' ne un se kahá ; Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmion ká pakařnewálá banáungá. 18 Wuh sí'lfaur jálon ko chhořkar us ke píchhe ho liye. 19 Aur thoří dúr bařkar, us ne Zabdí ke beté Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kishí par jálon kí marammat karte dekhá. 20 Us ne sí'lfaur unhen buláyá ; aur wuh apne báp Zabdí ko kishí par mazdúron ke sáth chhořkar us ke píchhe chale gaye.

21 Phir wuh Kafarnahúm men dákhil húe, aur wuh sí'lfaur sabbt ke din 'ibádatkháne men jákar ta'lím dene lagá. 22 Aur log us kí ta'lím se hairán húe ; kyúnki wuh un ko faqihon kí tarah nahín, balki sáhib i ikhtiyár kí tarah ta'lím detá thá. 23 Aur sí'lfaur un ke 'ibádatkháne men ek shaqhs milá, jis men nápak rúh thá ; wuh yún kahkar chilláyá, 24 kí Ai Yisú' Násari! hamen tujh se kyá kám ? Kyá tú hamen halák karne áyá hai ? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai—Khudá ká Quddús hai. 25 Yisú' ne use jhířakkar kahá, Chup rah, aur us men se níkal já. 26 Pas wuh nápak rúh use marořkar, aur baří áwáz se chillákar, us men se níkal gayí. 27 Aur sab log hairán húe, aur ápas men yih kahkar bahs karne lage, kí Yih kyá hai ? Yih to nayí ta'lím hai! Wuh nápak rúhon ko bhí ikhtiyár ke sáth hukm deté hai, aur wuh us ká hukm mánti hain. 28 Aur sí'lfaur us kí shuhrat Galíli kí us tamám nawáhi men har jagah phail gayí.

29 Aur wuh sí'lfaur 'ibádatkháne se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'un aur Andriyás ke ghar áe. 30 Shama'un kí sás tap

men parí thí, aur unhon ne fi'lfaur us kí khabar use dí. 31 Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháyá, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un kí khidmat karne lagi.

32 Shám ko jab súrāj dúb gayá, to log sáre bimáron ko aur un ko jin men badrúhen thín us ke pás láe. 33 Aur sára shahr darwáze par jama' ho gayá. 34 Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah kí bimáron men giriftár the, achchhá kiyá, aur bahut sí badrúhon ko níkalá; aur badrúhon ko bolne na diyá, kyúnci wuh use pahchántí thín.

35 Aur subh hí, din nikalne se bahut pahle, wuh uthkar niklá, aur ek wirán jagah men gayá, aur wahán du'á mángí. 36 Aur Shama'un aur us ke sáthí us ke píchhe gaye; 37 aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hain. 38 Us ne un se kahá; A'ó, ham áur kahín ás pás ke shahron men chale, táki main wahán bhí manadí karún, kyúnci main isí liye niklá hún. 39 Aur wuh sáre Galíl men un ke 'ibádatkhánon men já-jákar manadí kartá, aur badrúhon ko níkalá rahá.

40 Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámne ghuñne tekkar us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. 41 Us ne us par tars khákar háth barháyá, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhntá hún, tú pák sáf ho já. 42 Aur fi'lfaur us ká korh játé rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. 43 Aur us ne use tákid karke fi'lfaur rukhsat kiyá. 44 aur us se kahá; Khabardár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne taín kahín ko díkhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un chízon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. 45 Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is bát ko aisá mash-húr kiyá, kí Yisú' shahr men phír zahirá dákhil na ho saká, balki báhar wirán maqámon men rahá; aur log cháron taraf se us ke pás áte the.

2 Kai din ba'd jab wuh Kafarná-húm men phír dákhil huá, to suná gayá, kí wuh ghar men hai. 3 Phír itne ádmí jama' ho gaye, kí darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná

rahá thá. 3 Aur log ek mafúj ko chár ádmíon se uthwákar us ke pás láe. 4 Magar jab wuh bhír ke sabab us ke nazdik na á sake, to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá khol diyá, aur use udherkar us chárpái ko, jis par mafúj letá thá, latká diyá. 5 Yisú' ne, un ká ímán dekhar, mafúj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf húe. 6 Magar wahán ba'z faqíh jo baítthe the, apne dilon men sochne lage, kí 7 Yih kyún aisá kahtá hai? Kufr baktá hai. Gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ní Khudá ke? 8 Aur fi'lfaur Yisú' ne apní rúh se ma'lúm karke, kí wuh apne dilon men aisá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih báten sochte ho? 9 A'sán kyá hai, mafúj se yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf húe: yá yih kahná, kí Uth, aur apní chárpái uthákar chal phir? 10 Lekin is liye kí tum jáno, kí Ibn i A'dám ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká íkhtiyár hai, (us ne us mafúj se kahá,) 11 Main tujh se kahtá hún; Uth, apní chárpái uthákar apne ghar chalá já. 12 Aur wuh uthá, aur fi'lfaur chárpái uthákar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunánci sab hairán ho gaye, aur Khudá kí baráí karke bole; Ham ne aisá kabhí nahín dekhá.

13 Wuh phír báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sári bhír us ke pás áí, aur wuh unhen ta'lím देने lagá. 14 Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfai ke bete Lewí ko mahsúl kí chunkí par baítthe dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Pas wuh uthkar us ke píchhe ho líyá. 15 Aur aisá huá kí wuh us ke ghar men khána kháne baítthá, aur bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baítthe; kyúnci wuh bahut the, aur us ke píchhe ho líye the. 16 Aur Faríson ke faqíhon ne use gunahgáron aur mahsúl lenewálon ke sáth kháte dekhar, us ke shágirdon se kahá; Yih to mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháta píta hai. 17 Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bimáron ko; main rástházon ke nahín, balki gunahgáron ke buláne áyé hún.

18 Aur Yúhanná ke shágird aur

Farisí roze se the; unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farisíon ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahín rakhte? 19 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dulhá un ke sáth hai, wuh roza nahín rakh sakte. 20 Magar wuh din áegge ki dulhá un se judá kiyá jáegá; us waqt wuh roza rakkhenge. 21 Kore kapre ká paiwand purání poshák par koí nahín lagátá; nahín to wuh paiwand us poshák men se kuchh khench legá, ya'ní nayá purání se, aur wuh ziyáda phat jáegí. 22 Aur nayí mai ko purání mashkon men koí nahín bhartá; nahín to mashkon mai se phat jáengí, aur mai aur mashkon donon barbad ho jáengí; balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

23 Aur aisá húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte húa bálen torne lage. 24 Aur Farisíon ne us se kahá; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyún karte hain jo rawá nahín? 25 Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhí nahín parhá, ki Dáúd ne kyá kiyá, jab us ko aur us ke sáthiyon ko zarúrat húi aur wuh bhúke húa? 26 Wuh kyúnkar sardár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr ki rotiyán kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá aur kisí ko rawá nahín, aur apne sáthiyon ko bhí din? 27 Aur us ne un se kahá; Sabt ádmí ke wáste baná hai, na ádmí Sabt ke wáste: 28 pas Ibn i A'dam Sabt ká bhí málik hai.

3 Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahín ek ádmí thá, jis ká háth súkhá húa thá. 2 Aur wuh us kí tak men rahé, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. 3 Us ne us ádmí se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. 4 Aur un se kahá; Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? Jan ko bachána, yá qatl karná? Wuh chup rah gaye. 5 Us ne un kí sakhtdilí ke sabab gamgin hokar, aur charon taraf un par gusse se nazar karke us ádmí se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká

háth durust ho gayá. 6 Phir Farisí fi'faur báhar jákar Herodíon ke sáth us ke bakhiláf mashwara kárne lage, ki use kis tarah halák karen.

7 Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhíl ki taraf chalá gayá; aur Galí se ek barí bhír piche ho lí; aur Yahúdiya, 8 aur Yarúshalem, aur Idúmaya se, aur Yardan ke pár, aur Sér aur Saidá ke ás pás se ek barí bhír, yih sunkar ki wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí. 9 Pas us ne apne shágirdon se kahá; Bhír kí wajh se ek chhotí kishtí mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dálen; 10 kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunánchi jitne log sakht bímáriyon men giriftár the, us par gire parte the, ki use chhú len. 11 Aur nápák rúhen jab use dekhtí thin, us ke áge gir partí, aur pukárkar kahtí thin, ki Tú Khudá ká Betá hai. 12 Aur wuh unhen barí tákid kartá thá, ki mujhe záhir na karná.

13 Phir wuh pahar par chadh gayá, aur jin ko wuh ap cháhtá thá unhen pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe. 14 Aur us ne bárah ko muqarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen bheje ki manádí karen, 15 aur badrúhon ke níkalne ká iktiyár rakkhen: 16 wuh yih hain; Shama'un, jis ká nám Patras rakkhá; 17 aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bhái Yúhanná, jin ká nám Buanargis, ya'ní Garaí ke Bete rakkhá; 18 aur Andriyás, aur Filippus, aur Bartulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Halfái ká betá Ya'qúb, aur Tadúí, aur Shama'un Qan'ání, 19 aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Wuh ghar men áyá; 20 aur itne log phir jama' ho gaye, ki wuh rotí bhí na khá sake. 21 Jab us ke 'azízon ne yih suná, to use pakarne ko níke; kyúnki kahte the, ki Wuh bekhud hai. 22 Aur faqih jo Yarúshalem se áe the yih kahte the, ki Us ke sáth Ba'ázabúú hai, aur yih bhí, ki Wuh badrúhon ke sadár kí madád se badrúhon ko níkalá hai. 23 Wuh unhen pás bulákar jama' hon men un se kahne lagá; Shaitán ko Shaitán kis tarah níkal saktá hai? 24 Aur agar kisí bádsháhat men

phút pare, to wuh bádsháhat qálm nahín rah saktí. 25 Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qáim na rah sakegá. 26 Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hokar apne men phút dále, to wuh qáim nahín rah saktá, balki us ká khátima ho játá hai. 27 Lekin koí ádmí kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándh le; phir us ke ghar ko lút legá. 28 Main tum se sach kahtá hún, ki baní A'dam ke sab gunáh aur jitná kufr wuh bakte hain, mu'áf kiyá jáegá. 29 lekin jo koí Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bakte, wuh abad tak mu'áfí na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai. 30 Kyúnki wuh kahte the, ki Us men nápak rúh hai.

31 Phir us kí mán aur us ke bhái áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá. 32 Aur bhír us ke ás pás baithí thí; aur unhon ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái báhar tujhe púchhte hain. 33 Us ne unhen yih jawáb diyá; Kaun hai merí mán aur mere bhái? 34 Aur un par jo us ke gird baithé the nazár karke kahá; Dekho, merí mán aur mere bhái yih hain! 35 Kyúnki jo koí Khudá kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

4 Wuh phir jhíl ke kanáre ta'lím dene lagá. Aur us ke pás aisi barí bhír jama' ho gayí, ki wuh jhíl men ek kishtí par chadh baithá, aur sári bhír khushkí par jhíl ke kanáre rahí. 2 Aur wuh unhen tamsilon men bahut báten sikháne lagá, aur apní ta'lím men un se kahá; 3 Suno: dekho, ek bonewálá bíj bone niklá. 4 Aur bote waqt aísá húa, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug liyá. 5 Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán use bahut mittí na milí, aur gahrí mittí na milne ke sabab jald ug áyá; 6 aur jab súrj niklá, to jal gayá, aur jaf na hone ke sabab súkh gayá. 7 Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne bahíkar use dabá liyá, aur wuh phal na láyá. 8 Aur kuchh achchhí zamín par girá, aur wuh ugá aur bahíkar phalá; aur koí tis guná, koí sáth guná, koí sau

guná phal láyá. 9 Phir us ne kahá; Jis ke sunne ke kán hon wuh sun le.

10 Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthiyon ne un bárah samet us se in tamsilon kí bábat púchhá. 11 Us ne un se kahá, ki Tumhen Khudá kí bádsháhat ká bhed diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar hain sab báten tamsilon men hotí hain; 12 táki wuh dekhte húe dekhen aur ma'lúm na karen, aur sunte húe sunen aur na samjhen; aísá na ho ki wuh rujú' laen, aur mu'áfí páen. 13 Phir us ne un se kahá; Kyá tum yih tamsíl nahín samajhte? To sab tamsilon ko kyúnkar samjhoge? 14 Bonewálá kalám botá hai. 15 Jo ráh ke kanáre hain, jahán kí kalám boyá játá hai, yih wuh hain, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fi'lfaur ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uthá le játá hai. 16 Aur isí tarah jo pathrílí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunkar fi'lfaur khush' se qubúl kar lete hain; 17 aur apne andar jaf nahín rakhte, balki chandroza hain; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musibat vá zulm barpá hotá hai, to fi'lfaur thokar kháte hain. 18 Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh aur hain. Yih wuh hain, jinhon ne kalám suná, 19 aur dúnyá ká fikr aur daulat ká fareb aur aur chízon ká lálach dákhil hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai. 20 Aur jo achchhí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunte aur qubúl karte aur phal láte hain, koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná.

21 Aur us ne un se kahá; Kyá chirág is liye láyá játá hai, kí paimáne yá palang ke tale rakkhá jáe? kyá is liye nahín, kí chirágdán par rakkhá jáe? 22 Kyúnki koí chíz chhipí nahín, magar is liye kí zahir ho jáe; aur poshída nahín húi, magar is liye kí zuhúr men áe. 23 Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sun le. 24 Phir us ne un se kahá; Khabardár raho, kí kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápa jáegá, aur tumhen ziyáda diyá jáegá. 25 Kyúnki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

26 Aur us ne kahá; Khudá kí bádsháhát aísí hai, jaise kof ádmí zamín men bñj dále; 27 aur rát ko soe aur din ko jáge, aur wuh bñj is tarah uge aur barhe ki wuh na jáne. 28 Zamín ap se ap phal láti hai, pahle pattí, phir bálen, ba'd us ke bálon men taiyár dáne. 29 Phir jab anáj pak chuká, to wuh sí'lfaur daránti lagátá hai, kyúnki káñne ká waqt á pahunchá.

30 Phir us ne kahá, ki Ham Khudá kí bádsháhát ko kis se tashbíh den, aur kis tamsíl men use bayán karen? 31 Wuh rái ke dáne kí mánind hai; ki jab zamín men boyá játá hai, to zamín ke sab bíjon se chhotá hotá hai; 32 magar jab bo diyá gayá, to ugkar sab tarkáron se bará ho játá hai, aur aísí barí dáliyán nikáltá hai, ki hawá ke parandé us ke sáye men baserá kar sakte haiñ.

33 Aur wuh un ko is qism kí bahut sí tamsílen de dekar un kí samájh ke muwáfiq kalám sunátá thá: 34 aur bagair tamsíl ke un se kuchh na kahtá thá, lekin khalwat men apne kháss shágirdon se sab báton ke ma'ní bayán kartá thá.

35 Usí din jab shám húi, us ne un se kahá; A'o, pár chaleñ. 36 Aur wuh bhír ko chhořkar use, jis tarah wuh thá, kishtí par sáth le chale; aur us ke sáth aur bhí kishtían thín. 37 Tab barí ándhí chalí, aur lahren kishtí par yahán tak lagín, ki kishtí páni se bhari játí thí. 38 Aur wuh khud píchhe kí taraf gaddí par sotá thá; pas unhoñ ne use jagákar kahá; Ai Ustád, kyá tujhe fikr nahín, ki ham halák hue játe haiñ? 39 Us ne uthkar hawá ko dántá, aur páni se kahá; Chup rah, tham já: to hawá band ho gayí, aur bará amn ho gayá. 40 Phir un se kahá; Tum kyün darte ho? Ab tak ímán nahún rakhte? 41 Aur wuh niháyat dare, aur ápas men kahne lage; Pas yih kaun hai, kí hawá aur páni bhí us ká hukm mánte haiñ?

5 Aur wuh jhíl ke pár Girásenion ke 'iláqe men pahunché. 2 Aur jab wuh kishtí se utrá, to sí'lfaur ek ádmí jis men nápak rúh thí, qabron se nikalkar use milá. 3 Wuh qabron men rahá kartá thá, aur ab kof use zanjíron se bhí na bándh saktá thá; 4 kyúnki wuh bár bár beřiyon aur zanjíron se bándhá gayá

thá, lekin us ne zanjíron ko torá, aur beřiyon ke tukre tukre kiye the, aur kof use qábú men na lá saktá thá. 5 Aur wuh hamesha rát din qabron aur paháron men chillátá, aur apne taín pattharon se zakhmí kartá thá. 6 Wuh Yisú' ko dúr se dekhkar daurá, aur use sijda kiya, 7 aur barí áwáz se chillákar kahá; Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. 8 Kyúnki wuh us se kahtá thá, ki Ai nápak rúh, is ádmí men se nikal á. 9 Phir us ne us se púchhá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá; Merá nám Lashkar hai, is liye kí ham bahut haiñ. 10 Phir us ne us kí bahut minnat kí, kí hamen is 'iláqe se báhar na bhej. 11 Aur wahán pahar par súaron ká ek bará gol char rahá thá. 12 Pas unhoñ ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron men bhej de, táki ham un ke andar jáen. 13 Pas us ne unhen ijázat dí, aur nápak rúhen nikalkar súaron ke andar gayín, aur wuh gol, jo koi do hazár ká thá, karáre par se jhapkar jhíl men já pařá, aur jhíl men dúb mará. 14 Aur un ke char-ánewálon ne bhágkar, shahr aur díhát men khabar pahunchái. 15 Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú' ke pás áe, aur jis men badrúhen, ya'ní badrúhon ká lashkar thá, us ko baithé aur kapre pahine aur hosh men dekhkar, dar gaye. 16 Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men badrúhen thín, aur súaron ká májará un se bayán kiya. 17 Wuh us kí minnat karne lage, kí Hamári sarhadd se chalá já. 18 Aur jab wuh kishtí par charhne lagá, to jis men badrúhen thín, us ne us kí minnat kí, kí main tere sáth rahún. 19 Lekin us ne use ijázat na dí, balki us se kahá, kí Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, kí Khudá-wand ne tere liye kaise bare kám kiye, aur tujh par rahm kiya. 20 Wuh gayá, aur Dikapulis men is bát ká charchá karne lagá, kí Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ajjub karte the.

21 Jab Yisú' phir kishtí men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama' húi, aur wuh jhíl ke kanáre thá.

22 Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shaḡhs Yáir nám áya, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, 23 aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, kí Merí chhoṭí beṭí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhí ho jáe aur zinda rahe. 24 Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke píchhe ho liye, aur us par gire parte the.

25 Phir ek 'aurat, jis ke bárah baras se ḡhún jári thá, 26 aur us ne bahut hakímon se barí taklíf uṭháí thí, aur apná sab mál ḡharch karke bhí use kuchh fáida na húá thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, 27 Yisú' ká hál sunkar, bhír men us ke píchhe se áí, aur us kí poshák ko chhúá; 28 kyúnki wuh kahtí thí, kí Agar main sírf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. 29 Aur fí'faur us ká ḡhún bahná band ho gayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiyá, kí main ne is bímári se shifá páí. 30 Yisú' ne fí'faur apne men ma'lúm karke, kí mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? 31 Us ke shágiridon ne us se kahá; Tú dekhtá hai, kí bhír tujh par girí partí hai, phir tú kahtá hai; Mujhe kis ne chhúá? 32 Us ne cháron taraf nigáh kí, táki jis ne yih kám kiyá thá use dekhe. 33 Wuh 'aurat yih jánkar, kí mujh par kyá asar húá, dartí káṅptí áí, aur us ke áge gir parí, aur sára hál sach sach us se kah diyá. 34 Us ne us se kahá; Beṭí, tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai; salámat já, aur apní is bímári se bachí rah.

35 Wuh yih kah hí rahá thá, kí 'ibádatkháne ke sardár ke han se logon ne ákar kahá, kí Terí beṭí mar gayí; ab ustád ko kyún taklíf detá hai? 36 Jo bát wuh kah rahe the, us par Yisú' ne tawajjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá; Khauf na kar; faqat í'tiqád rakh. 37 Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, áur kisí ko apne sáth chalne na diyá. 38 Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá kí hullar ho rahá hai, aur log bahut ro píṭ rahe hain, 39 aur andar jákar un se kahá; Tum kyún gul macháté aur rote ho? laḡkí mar

nahín gayí, balki sotí hai. 40 Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkal kar laḡkí ke man báp ko aur apne sáthiyon ko lekar, jáhán laḡkí parí thí andar áya, 41 aur laḡkí ká háth pakaḡkar us se kahá, Talítá qúmí; jis ká tarjuma yih hai, kí Ai laḡkí, main tujh se kahtá hún; Uṭh. 42 Wuh laḡkí fí'faur uṭhkar chalne phirne lagí; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán húe. 43 Phir us ne unhen tákid se hukm diyá, kí yih koí na jáne: aur farmáyá, kí use kuchh kháne ko diyá jáe.

6 Phir wahán se níkal kar wuh apne watan men áya, aur us ke shágirid us ke píchhe ho liye. 2 Jab Sabt ká din áya, to wuh 'ibádatkháne men ta'lím dene lagá; aur bahut log sunkar hairán húe aur kahne lage, kí Yih báten is ko kahán se á gayín? aur yih kyá hikmat hai jo ise baḡhshí gayí hai, aur kaise mu'jize is ke háth se záhir hote hain! 3 Kyá yih wuhí baḡhai nahín, jo Maryam ká beṭá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai? Aur kyá us kí bahineḡ yahán hamáre han nahín? Pas unhon ne us ke sabab se ṭhokar khái. 4 Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne rishtadáron aur apne ghar ke siwá áur kahín be'izzat nahín hotá. 5 Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, kí ṭhore se bímáron par háth rakhkar unhen achchhá kar diyá. 6 Aur us ne un kí be'tiqáadí par ta'ajjub kiyá.

Aur wuh cháron taraf ke ḡanwon men ta'lím detá phirá.

7 Aur us ne un bárah ko pás bulákar unhen do do karke bhejná shurú' kiyá; aur unhen nápak rúhon par íkhtiyár diyá; 8 aur hukm diyá, kí ráste ke liye, siwá láṭhí ke, kuchh na lo; na rotí, na jholí, na apne kamarband men paise; 9 magar jútiyán pahino, aur do kurte na pahino. 10 Aur us ne un se kahá; Jáhán tum kisí ghar men dáḡhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. 11 Aur jis jagah ke log tumhen qubúl na karen, aur tumhári na sunen, wahán se chalte waqt apne talwon kí gard jháp do, táki un par ḡawáhí ho. 12 Aur unhon ne rawána hokar

manádí kí, kí Tauba karo; 13 aur bahut badrúhōn ko níkalá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

14 Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúnki us ká nám mashhúr ho gayá thá, aur us ne kahá, kí Yúhanná bap-tisma denewálá murdon men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize záhír hote hain. 15 Magar ba'z kahte the, kí Eliyyáh hai, aur ba'z yih, kí Nabíon men se kisi kí mánind ek nabí hai. 16 Magar Herodes ne sunkar kahá, kí Yúhanná jis ká sir main ne katwáyá, wuhí jí uthá hai. 17 Kyúnki Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhanná ko pakarwáyá, aur apne bhái Filippus bíwí Herodiyás ke sabab se, use qaidkháne men bándh rakkhá thá, kyúnki Herodes ne us se biyá kiyá thá, 18 aur Yúhanná ne us se kahá thá, kí Apne bhái kí bíwí rakhní tujhe rawá nahín. 19 Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí kí use qatl karáe, magar na ho saká; 20 is wáste kí Herodes Yúhanná ko rástbáz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushí se thá. 21 Aur mauqa' ke din, jab Herodes ne apní sálgirih men apne amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke raíson kí ziyáfat kí, 22 aur usí Herodiyás kí be'í andar áí, aur náchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us larí se kahá, Jo cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; 23 aur us se qasam khái, kí Jo tú mujh se mángegí, apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá. 24 Aur us ne báhar jákar apní mán se kahá, kí Main kyá mángún? Wuh bolí; Yúhanná bap-tisma denewále ká sir. 25 Wuh fi'lfaur bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih 'arz kí; Main cháhtí hún, kí tú Yúhanná bap-tisma denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. 26 Bádsháh bahut gamgín huá, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. 27 Pas bádsháh ne fi'lfaur ek sipáhí ko hukm dekar bhejá, kí us ká sir lée. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men kátá, 28 aur ek thál men rakkhar

láyá aur larí ko diyá, aur larí ne apní mán ko diyá. 29 Phir us ke shágird sunkar áe, aur us kí lásh uthákar qabr men rakkhí.

30 Aur rasúlon ne Yisú' ke pás jama' hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh ákháyá thá, sab us se bayán kiyá. 31 Us ne un se kahá; Tum ap alag wirán jagah men chale áo, aur zará áram karo: is liye kí bahut log áte játe the, aur unhen khána kháne kí bhí fursat na miltí thí. 32 Pas wuh kishtí men baithkar alag ek wirán jagah men chale gaye. 33 Aur logon ne unhen játe dekhá, aur bahuteron ne pahchan liyá, aur sáre shahron se íkatthe ho hokar paidal udhar daure, aur un se pahle já pahunche. 34 Aur us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un par tars áyá, kyúnki wuh un bheron kí mánind the, jin ká charwáhá na ho; aur wuh unhen bahut báten sikháne lagá. 35 Jab din bahut dhal gayá, us ke shágird us ke pás ákar kahne lage; Yih jagah wirán hai, aur din bahut dhal gayá hai; 36 unhen rukhsat kar, táki wuh cháron taraf kí bastiyon aur gánwon men jákar, apne liye kuchh kháne ko mol le. 37 Us ne un se jawáb men kahá; Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne us se kahá; Kyá ham jákar do sau dínar kí rotíyan mol láen, aur unhen khiláen? 38 Us ne un se kahá; Tumháre pás kitní rotíyan hain? jáo, dekho. Unhon ne daryáft karke kahá; Páñch, aur do machhliyan. 39 Us ne unhen hukm diyá, kí sab harí ghás par jamá'at jamá'at karke baith jáen. 40 Pas wuh sau sau aur pachás pachás kí qatáren bándhkar baith gaye. 41 Phir us ne wuh páñch rotíyan aur do machhliyan lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhí, aur rotíyan to'kar shágirdon ko detá gayá, kí un ke áge rakkhen; aur wuh do machhliyan bhí un sab men bánt dín. 42 Pas wuh sab khákar ser ho gaye. 43 Aur unhon ne tukron se bárah tokriyan bharkar utháin, aur kuchh machhliyon se bhí. 44 Aur jinhon ne rotíyan kháin, wuh páñch hazár mard the.

45 Aur fi'lfaur us ne apne shágirdon ko majbúr kiyá, kí kishtí par charhkar us se pahle us pár

Baitsaidá ko chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. 46 Aur unhen rukhsat karke, pahar par du'á mángne gayá. 47 Aur jab sham hui, to kishití jhíl ke bích men thi, aur wuh ákótá khushki par thá. 48 Jab us ne dekhá, ki wuh khene se bahut tang hain, kyunki hawá un ke mukhálif thi, to rát ke pichhle pahar ke qarib wuh jhíl par chaltá huá un ke pás áyá; aur un se áge nikal jáná cháhtá thá. 49 Lekin unhon ne use jhíl par chalte dekhkar khayál kiyá ki bhút hai, aur chillá uthe, 50 kyunki sab use dekhkar ghabrá gaye the. Magar us ne fi'lfaur un se báten kín aur kahá; Khátir jama' rakkho: main hun; daro nahín. 51 Phir wuh kishití par un ke pás áyá, aur hawá tham gayí: aur wuh apne dil men niháyat hairán hue; 52 is liye ki wuh rotiyon ke báre men na samjhe the, balki un ke dil saht ho gaye the. 53 Aur wuh par jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunche, aur kishití ghat par lagá. 54 Aur jab kishití par se utre, to fi'lfaur log use pah-chankar 55 us sare 'iláqe men charon taraf daure, aur bimaron ko char-paiyon par dalkar, jahán jahán suná ki wuh hai, wahán wahán liye phire. 56 Aur wuh khwah ganwon, khwah shahron, khwah bastiyon men jahán kahín játá thá, log bimaron ko bá-zaron men rakhkar us ki minnat karte the, ki wuh sirf us ki poshak ká kanára chhú len: aur jitne use chhúte the, sab achche ho játe the.

7 Phir Farisí aur ba'z faqih us ke pás jama' hue; wuh Yarus-halem se áe the, 2 aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápak, ya'ni bin dhoe háthon se rotí kháte hain. 3 Kyunki Farisí aur sab Yáhudí, buzurgon ki riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth khúb dho na len nahín kháte. 4 Aur bazar se ákar, jab tak gusl na kar len, nahín kháte; aur bahut sí aur báten hain, jo qáim rakhne ke liye buzurgon se unhen pahunchí hain, jaise piyalon, aur loton, aur tanbe ke bartanon ká dhoná. 5 Pas Farisíon aur faqihon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon ki riwáyat par nahín chalte, balki nápak háthon se rotí kháte hain. 6 Us ne un se kahá; Yashá'yáh ne tum riyakaron

ke haqq men kyá khúb nubuwwat ki; jaisá ki likhá hai;

Yih ummat zaban se to meri 'izzat kartí hai,

Magar in ká dil mujh se dúr hai.

7 Aur yih befáida meri parastish karte hain,

Kyunki ádmion ke hukmon ki ta'lim dete hain.

8 Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmion ki riwáyat ko qáim rakhte ho. 9 Aur us ne un se kahá; Tum apní riwáyat ke manne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! 10 Kyunki Musá ne farmáyá hai ki Apne báp ki aur apní man ki 'izzat kar; aur, Jo koi báp yá man ko burá kahe, wuh zarúr ján se mará jáe. 11 Lekin tum kahte ho; Agar koi báp yá man se kahe, ki Jis chiz ká tujhe mujh se fáida pahunch saktá thá, wuh qurban, ya'ni Khudá ki nazr ho chuki, 12 to tum use phir báp yá man ki kuchh madad karne nahín dete. 13 Yún tum Khudá ke kalám ko apní riwáyat se, jo tum ne jári ki hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. 14 Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab meri suno aur samjho. 15 Koi chiz báhar se ádmí men dákhil hokar use nápak nahín kar saktí; magar jo chizeg ádmí men se nikaltí hain, wuhí ádmí ko nápak kartí hain. [16 Agar kisi ke sunne ke kán hon to sun le.] 17 Aur jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, to us ke shágirdon ne us se is tamsil ke ma'ni púchhe. 18 Us ne un se kahá; Kyá tum bhí aise besamajh ho? Kyá tum nahín samajhte ki koi chiz jo báhar se ádmí ke andar játi hai, use nápak nahín kar saktí; 19 is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki pet men játi hai, aur páekhane men nikal játi hai? Yih kahkar us ne tamam khane ki chizon ko pák thahráyá. 20 Phir us ne kahá; Jo ádmí men se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápak kartá hai. 21 Kyunki andar se, ya'ni ádmí ke dil se, bure khayál, harámkarián, 22 choriyan, khun-rezián, zinákarián, lalach, badsán, makr, shahwatparastí, badnazarí, badgoi, shekhi, bewuqúfi nikaltí hai; 23 yih sab buri báten andar se nikalkar ádmí ko nápak kartí hain.

24 Phir wahān se uthkar Sūr aur Saidá kí sarhaddon men gayá. Aur ek ghar men dákhil huá, aur na cháhtá thá, kí koí jáne; magar poshída na rah saká; 25 balki fi'lfaur ek 'aurat jis kí chhotí betí men nápak rúh thí, us kí khabar sunkar áí, aur us ke qadamon par giri. 26 Yih 'aurat Yúnání thí, aur qaum kí Súrufínkí. Us ne us se dar-khwást kí, kí badrúh ko merí betí men se nikál. 27 Us ne us se kahá, kí Pahle laṛkon ko ser hone de, kyúnci laṛkon kí roṭí lekar kutton ko dál dení achchhí nahín. 28 Us ne jawáb men kahá; Hān, Kḥudá-wand; kutte bhí mez ke tale laṛkon kí roṭí ke ṭukron men se kháte hain. 29 Us ne us se kahá; Is kalám ke sabab já; badrúh terí betí se nikal gayí hai; 30 aur us ne apne ghar men jákar dekhá, kí laṛkí palang par parí hai, aur badrúh nikal gayí hai.

31 Aur wuh phir Sūr kí sarhaddon se nikalkar Saidá kí ráh se Dikapulis kí sarhaddon men hotá huá Galíl kí jhíl par pahunchá. 32 Aur logon ne ek bahre ko jo haklá bhí thá, us ke pás lákar us kí minnat kí, kí apná háth us par rakh. 33 Wuh us ko bhír men se alag le gayá, aur apní ungliyan us ke kánon men dáln, aur thúkkar us kí zabán chhúí, 34 aur ásmán kí taraf nazar karke ek áh bhari, aur us se kahá; Ifattah, ya'ní Khul já. 35 Aur us ke kán khul gaye, aur us kí zabán kí girih khul gayí, aur wuh sáf bolne lagá. 36 Aur us ne unhen hukm diyá, kí Kisí se na kahná; lekin jitná wuh un ko hukm detá rahá, utná hí ziyáda wuh charchá karte rahe. 37 Aur unhon ne niháyat hí hairán hokar kahá; Jo kuchh us ne kiyá, sab achchhá kiyá; wuh bahron ko sunne kí, aur gúngon ko bolne kí táqat detá hai.

8 Un dinon men, jab phir barí bhír jama' hui, aur un ke pás kuchh kháne ko na thá, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un se kahá; 2 Mujhe is bhír par tars áta hai, kyúnci yih tén din se barábar mere sáth rahí hai, aur in ke pás kuchh kháne ko nahín; 3 agar main inhen bhúká ghar ko rukhsat karún, to ráh men thakkar rah jáenge; aur ba'z in men se dúr ke hain. 4 Us ke shágirdon ne use

jawáb diyá, kí Is biyábán men kahán se koí itní roṭiyán láe kí inhen ser kar sake? 5 Us ne un se púchhá, kí Tumháre pás kitní roṭiyán hain? Wuh bole, Sát. 6 Phir us ne logon ko hukm diyá, kí zamín par baith jáen; aur us ne wuh sát roṭiyán lín, aur shukr karke torín, aur apne shágirdon ko detá gayá kí un ke áge rakkhen; aur unhon ne logon ke áge rakh dín. 7 Aur un ke pás thoṭí sí choṭí machhliyan thín; us ne un par barakat cháhkár kahá, kí Yih bhí un ke áge rakh do. 8 Pas wuh khákar ser hue; aur bache hue ṭukron ke sát ṭokre utháe. 9 Aur log chár hazár ke qarib the; phir us ne unhen rukhsat kiya. 10 Aur wuh fi'lfaur apne shágirdon ke sáth kishtí men baithkar Dalmanúta ke 'iláqe men gayá.

11 Phir Farísí nikalkar us se bahs karne lage, aur use ázmáne ke liye us se koí ásmání nishán talab kiyá. 12 Us ne apní rúh men áh khenchkar kahá; Is zamáne ke log kyúnci nishán talab karte hain? Main tum se sach kahtá hún, kí is zamáne ke logon ko koí nishán diyá na jáegá. 13 Aur wuh unhen chhor-kar phir kishtí men baithá, aur pár chalá gayá.

14 Aur wuh roṭí lení bhul gaye the; aur kishtí men un ke pás ek se ziyáda roṭí na thí. 15 Aur us ne unhen yih hukm diyá, kí Khabardár, Farísion ke khamír aur Herodes ke khamír se hoshyár rahná. 16 Wuh ápas men charchá karne aur kahne lage, kí Hamáre pás roṭí nahín. 17 Magar Yisú' ne yih ma'lúm karke un se kahá; Tum kyúnci charchá karte ho, kí hamáre pás roṭí nahín? kyá ab tak nahín jánte, aur nahín samajhte? kyá tumhárá dil saht ho gayá hai? 18 A'nkhen hain, aur tum dekhte nahín? kán hain, aur sunte nahín? aur kyá tumhen yád nahín? 19 Jis waqt main ne wuh páncḥ roṭiyán páncḥ hazár ke liye torín, to tum ne kitní ṭokriyan ṭukron se bhari hui utháin? Unhon ne us se kahá; Bárah. 20 Aur jis waqt sát roṭiyán chár hazár ke liye torín, to tum ne kitne ṭokre ṭukron se bhare hue utháe? Unhon ne us se kahá; Sát. 21 Us ne un se kahá; Kyá tum ab tak nahín samajhte?

22 Phir wuh Baitsaidá men̄ áe. Aur log ek andhe ko us ke pás lée, aur us kí minnat kí, kí use chhúe. 23 Wuh us andhe ká háth pakarkar use gánw se báhar le gayá; aur us kí ánkhoṅ men̄ thúkkar apne háth us par rakkhe, aur us se púchhá; Kyá tú kuchh dekhtá hai? 24 Us ne nazar uthákar kahá; Main̄ ádmíon ko dekhtá hún; kyúnci wuh mujhe chalte húe aise díkhái dete haiṅ, jaise darakht. 25 Phir us ne dobára us kí ánkhoṅ par apne háth rakkhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur sári chizeṅ sáf sáf dekhne lagá. 26 Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiyá, kí Is gánw ke andar qadam bhí na rakhná. 27 Phir Yisú' aur us ke shágird Qaisariya Filippi ke gánwoṅ men̄ chale gaye: aur ráh men̄ us ne apne shágirdoṅ se yih púchhá, kí Log mujhe kyá kahte haiṅ? 28 Unhoṅ ne yih jawáb diyá, kí Yúhanná bapṭisma denewálá; aur ba'z; Eliyyáh; aur ba'z; Nabíon men̄ se koí. 29 Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men̄ us se kahá; Tú Masíh hai. 30 Phir us ne unhen̄ tákid kí, kí merí bábat kisi se yih na kahná. 31 Phir wuh unhen̄ ta'lim dene lagá, kí Zarúr hai kí Ibn i A'dam bahut dukh utháe aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jae, aur tén din ke ba'd jí uthé. 32 Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alag le jákar use malámat karne lagá. 33 Magar us ne phirke, aur apne shágirdoṅ par nigáh karke Patras ko malámat kiyá, aur kahá; Ai Shaitán, mere sámne se dúr ho, kyúnci tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. 34 Phir us ne bhír ko apne shágirdoṅ samet pás bulákar un se kahá; Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salíb utháe, aur mere píchhe ho le. 35 Kyúnci jo koí apní ján bachání cháhe wuh use khoegá, aur jo koí merí aur Injíl ke wáste apní ján khoegá, wuh use bacháegá. 36 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ká nuqsán utháe to use kyá fáida hogá? 37 Aur ádmí apní

ján ke badle kyá de? 38 Kyúnci jo koí is zinákár aur khatákár qaum men̄ mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i A'dam bhí, jab apne Báp ke jalál men̄ pák firishton ke sáth áegá, to us se sharmáegá.

9 Aur us ne un se kahá; Main̄ tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare haiṅ, un men̄ se ba'z aise haiṅ, kí jab tak Khudá kí bádsháhat ko qudrat ke sáth áyá húa na dekh leṅ, maut ká maza har-giz na chakkhenge.

2 Chha dín ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko hamráh líyá, aur unhen̄ alag ek únche pahár par akele men̄ le gayá; aur un ke sámne us kí súrat badal gayí: 3 aur us kí poshák aisi núrání aur niháyat safed ho gayí, kí dunyá men̄ koí dhobí waisí safed nahín kar saktá. 4 Aur Eliyyáh Músá ke sáth unhen̄ díkhái diyá; aur wuh Yisú' se báton karte the. 5 Patras ne Yisú' se kahá; Rabbi, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. 6 Kyúnci wuh na jántá thá, kí kyá jawáb de; is liye kí wuh bahut dar gaye the. 7 Phir ek bádál ne un par sáya kar líyá, aur us bádál men̄ se áwáz áí, kí Yih merá piyára Beṭá hai; is kí suno. 8 Aur unhoṅ ne yakáyak jo cháron taraf nazar kí, to Yisú' ke siwá áur kisi ko apne sáth phir na dekhá.

9 Jab wuh pahár se utarte the, to us ne unhen̄ hukm diyá, kí Jab tak Ibn i A'dam murdoṅ men̄ se jí na uthé, jo kuchh tum ne dekhá hai, kisi se na kahná. 10 Unhoṅ ne us kalám ko yád rakkhá; aur wuh ápas men̄ bahs karte the, kí murdoṅ men̄ se jí uthne ke kyá ma'ní haiṅ? 11 Phir unhoṅ ne us se yih púchhá, kí Faqíh kyúnci kahte haiṅ, kí Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? 12 Us ne un se kahá, kí Eliyyáh albatta pahle ákar sab kuchh bahál karegá; magar kyá wajh hai kí Ibn i A'dam ke haqq men̄ líkhá hai, kí wuh bahut se dukh utháegá, aur haqír kiyá jae-gá? 13 Lekin main̄ tum se kahtá hún, kí Eliyyáh to á chuká, aur jaisá us ke haqq men̄ líkhá húa hai, unhoṅ ne jo kuchh cháhá us ke sáth kiyá.

14 Aur jab wuh shágirdoṅ ke pás

áe, to dekhá ki un ke cháron taraf
 barí bhí hai, aur faqíh un se bahs
 kar rahe hain. 15 Aur fi'lfaur sári
 bhí use dekhkar niháyat hairán húi,
 aur us kí taraf daurkar use salám
 karne lagi. 16 Us ne un se púchhá;
 Tum un se kyá bahs karte ho?
 17 Aur bhí men se ek ne use jawáb
 diyá, ki Ai ustád, main apne bete
 ko, jis men gúngí rúh hai, tere pás
 láyá thá: 18 wuh jahán use pakartí
 hai, patak detí hai: aur wuh kaf
 bhar látá, aur dánt pístá, aur súkhtá
 játá hai: aur main ne tere shágirdon
 se kahá thá ki wuh use nikál den,
 magar wuh na nikál sake. 19 Us
 ne jawáb men un se kahá: Ai bei-
 tiqád qaum, main kab tak tumháre
 sáth rahúngá? kab tak tumhári
 bardásht karúngá? use mere pás
 láo. 20 Pas wuh use us ke pás
 láe: aur jab us ne use dekhá, to
 fi'lfaur rúh ne use marořá; aur wuh
 zamín par girá, aur kaf bhar lákar
 loñne lagá. 21 Us ne us ke báp se
 púchhá; Yih is ko kitní muddat se
 hai? Wuh bolá, Bachpan se: 22 aur
 us ne aksar use ág men aur aksar
 pání men dálá, táki use halák kare:
 lekin agar tú kuchh kar saktá hai,
 to ham par tars khákar hamári
 madad kar. 23 Yisú' ne us se kahá;
 Kyá! Agar tú kar saktá hai! Jo
 i'tiqád rakhtá hai, us ke liye sab
 kuchh ho saktá hai. 24 Fi'lfaur
 us larke ká báp chillákar bolá;
 Main i'tiqád rakhtá hún, tú merí
 bei'tiqáadí ká 'iláj kar. 25 Jab Yisú'
 ne dekhá, ki log daur daurkar jama'
 ho rahe hain, to us nápak rúh ko
 jhířakkar us se kahá; Ai gúngí
 bahrí rúh, main tujhe hukm kartá
 hún, is men se nikal á, aur is men
 phir kabhí dákhil na ho. 26 Wuh
 chillákar, aur use bahut marořkar,
 nikal á: aur wuh murda sá ho
 gayá, aisá ki aksaron ne kahá, ki
 Wuh mar gayá. 27 Magar Yisú' ne
 us ká háth pakarkar use utháyá,
 aur wuh uth khará húa. 28 Jab
 wuh ghar men áyá, to us ke shá-
 girdon ne alag us se púchhá, ki Ham
 use kyún na nikál sake? 29 Us ne
 un se kahá, ki Yih qism du'á ke siwá
 kisí aur tarah nahín nikal saktí.

30 Phir wahán se rawána hue,
 aur Gahí men hokar guzre, aur
 wuh na cháhtá thá, ki koí jáne;
 31 is liye ki wuh apne shágirdon

ko ta'lim detá aur un se kahtá thá,
 ki Iñ i A'dam ádmíon ke háth ha-
 wále kiyá jáegá, aur wuh use qatí
 karenge, aur wuh qatl hone ke
 tñ dñ ba'd jí uthegá. 32 Lekin
 wuh is bát ko samajhte na the, aur
 us se púchhte hue darte the.

33 Phir wuh Kafarnahúm men áe;
 aur jab wuh ghar men thá, to us
 ne un se púchhá, ki Tum ráh men
 kyá bahs karte the? 34 Wuh chup
 rahe; kyúnki unhon ne ráh men ek
 dúsré se yih bahs kí thí, ki bará
 kaun hai. 35 Phir us ne baithkar
 un bárah ko buláyá aur un se kahá,
 ki Agar koí awwal honá cháhe, to
 wuh sab men pichhlá aur sab ká
 khádim bane. 36 Aur ek bachche
 ko lekar, un ke bích men khará
 kiyá; phir use god men lekar un
 se kahá; 37 Jo koí mere nám par
 aise bachchon men se ek ko qubúl
 kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai;
 aur jo koí mujhe qubúl kartá hai,
 wuh mujhe nahín, balki use jis ne
 mujhe bhejá hai qubúl kartá hai.

38 Yúhanná ne us se kahá, Ai
 ustád, ham ne ek shakhs ko tere
 nám se badrúhon ko nikálte dekhá,
 aur ham use mana' karne lage,
 kyúnki wuh hamári pairawí nahín
 kartá thá. 39 Lekin Yisú' ne kahá;
 Use mana' na karná; kyúnki aisá
 koí nahín jo mere nám se mu'jiza
 dikháe, aur mujhe jald burá kah
 sake; 40 is liye ki jo hamáre
 khiláf nahín, wuh hamári taraf hai.
 41 Aur jo koí ek piyála pání tumhen
 is liye piláe ki tum Masíh ke ho, main
 tum se sach kahtá hún, ki wuh apná
 ajr hargiz na khoegá. 42 Aur jo
 koí in chhoton men se jo mujh par
 imán láe hain kisí ko thokar khiláe,
 us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí
 chakkí ká pat us ke gale men lat-
 káyá jáe, aur wuh samundar men
 phenk diyá jáe. 43 Aur agar terá
 háth tujhe thokar khiláe, to use kát
 dál; tñdá hokar zindagí men dá-
 khil honá tere liye is se bihtar hai,
 ki do háth hote jahannam ke bích us
 ág men jáe jo kabhí bujhne kí nahín;
 [44 jahán un ká kírá nahín martá,
 aur ág nahín bujhtí.] 45 Aur agar
 terá pánw tujhe thokar khiláe, use kát
 dál; langrá hokar zindagí men dákhil
 honá tere liye is se bihtar hai, ki do
 pánw hote jahannam men dálá jáe;
 [46 jahán un ká kírá nahín martá,

aur ág nahín bujhtí.] 47 Aur agar terí ánkñ tujhe thokar khiláe, to use níkal dál; káná hokar Khudá kí bádsháhat meñ dákhil honá tere liye is se bihtar hai, kí do ánkñen hote jahannam meñ dálá jáe, 48 jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí. 49 Kyúñki har shaḡhs ág se namkín kiyá jáegá, [aur har ek qurbání namak se namkín kí jáegí.] 50 Namak achchhá hai; lekin agar namak kí namkíní játí rahe, to us ko kis chíz se mazadár karoge? Apne meñ namak rakkho, aur ek दूसरे के साथ मिले से राहो.

10 Phir wuh wahán se uḡkar Yahúdiya kí sarhaddon meñ aur Yardan ke pár áyá; aur bhír us ke pás phir jama' ho gayí, aur wuh apne dástúr ke muwáfiq phir unhen ta'lim dene lagá. 2 Aur Farísion ne pás ákar us ke ázmáne ke wáste us se púchhá; Kyá yih rawá hai, kí mard apní bíwí ko chhoḡ de? 3 Us ne un se jawáb meñ kahá, kí Músá ne tumhen kyá hukm diyá hai? 4 Wuh bole; Músá ne to ijázat dí hai, kí taláqnama likhkar chhoḡ den. 5 Magar Yisú' ne un se kahá, kí Us ne tumhári saḡhtdilí ke sabab tumháre liye yih hukm likhá thá. 6 Lekin khilqat ke shurú' se, Us ne unhen mard aur 'aurat banáya. 7 Is sabab se mard apne báp se aur máñ se judá hokar apní bíwí ke sáth rahegá, 8 aur wuh aur us kí bíwí donoñ ek jism hongé: pas wuh do nahín, balkí ek jism haiñ. 9 Is liye jise Khudá ne joḡá hai, use ádmí judá na kare. 10 Aur ghar meñ shágirdon ne us se is kí bábat phir púchhá. 11 Us ne un se kahá; Jo koí apní bíwí ko chhoḡ de, aur दूसरी से बियह करे, wuh us pahli ke barḡhiláf ziná kartá hai: 12 aur agar 'aurat apne shauhar ko chhoḡ de aur दूसरे से बियह करे, to ziná kartí hai.

13 Phir log bachchon ko us ke pás láne lage, táki wuh unhen chhúe, magar shágirdon ne un ko jhírká. 14 Yisú' yih dekhkar khafá húa, aur un se kahá; Bachchon ko mere pás áne do; unhen mana' na karo; kyúñki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. 15 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo koí Khudá kí bádsháhat ko bachche kí tarah qubúl na kare, wuh us meñ hargiz

dákhil na hogá. 16 Phir us se unhen apní god meñ liyá, aur un par háth rakkkar unhen barakat dí.

17 Aur jab wuh báhar níkkar ráh meñ já rahá thá, to ek shaḡhs us ke pás daurtá húa áyá, aur us ke áge ghuṡne ṡekkar us se púchhá; Ai nek ustád, main kyá karún, táki hamesha kí zindagí ká wáris banún? 18 Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koí nek nahín, magar ek, ya'ní Khudá. 19 Tú hukmon ko to jántá hai; Khún na kar, Ziná na kar, Chorí na kar, Jhúṡhí gawáhi na de, Fareb dekar nuqsán na kar, Apne báp kí aur máñ kí 'izzat kar. 20 Us ne us se kahá; Ai ustád, main ne laḡakpan se in sab par 'amañ kiyá hai. 21 Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá; Ek bát kí tujh meñ kamí hai: já, jo kuchh terá hai bechkar garíbon ko de, tujhe ásmán par khazána milegá: aur ákar mere píchhe ho le. 22 Is bát se us ke chíhre par udási chhá gayí, aur wuh gangín hokar chalá gayá: kyúñki bará máldár thá.

23 Phir Yisú' ne charon taraf nazar karke apne shágirdon se kahá, kí Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat meñ dákhil honá kaisá mushkil hai! 24 Shágird us kí báton se hairán húe. Yisú' ne phir jawáb meñ un se kahá; Bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte haiñ, un ke liye Khudá kí bádsháhat meñ dákhil honá kyá hí mushkil hai! 25 Uñt ká súí ke náke meñ se níkal jáná is se ásan hai, kí daulatmand Khudá kí bádsháhat meñ dákhil ho. 26 Wuh niháyat hí hairán hokar us se kahne lage; Phir kaun naját pá saktá hai? 27 Yisú' ne un kí taraf nazar karke kahá; Yih ádmion se to nahín ho saktá, lekin Khudá se ho saktá hai: kyúñki Khudá se sab kuchh ho saktá hai. 28 Patras us se kahne lagá; Dekh, ham ne to sab kuchh chhoḡ diyá, aur tere píchhe ho liye haiñ. 29 Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá máñ, yá báp, yá bachchon, yá kheton ko, mere aur Injíl ke wáste chhoḡ diyá ho, 30 aur ab is zamáne meñ sau guná na páe; ghar, aur bhái, aur bahineñ, aur máñ, aur bachche, aur khet,

magar zulm ke sáth; aur ánewále 'álam men hamesha ki zindagi. 31 Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir awwal.

32 Aur wuh Yarúshalem ko játe hoo ráste men the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá: wuh hairán hone lage; aur jo píchhe píchhe chalte the darne lage. Pas us ne phir un bárah ko sáth lekar un se wuh báten kahni shurú' kin, jo us par waqi' honewáli thin, 33 ki Dekho, ham Yarúshalem ko játe hain; aur Ibn i A'dam sardár káhinon aur faqihon ke hawále kiyá jáegá; aur wuh us ke qatl ká hukm denge, aur use gairqaumon ke hawále karenge; 34 aur wuh use tháthhon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use kore márege, aur qatl karenge; aur tén din ke ba'd wuh jí uthegá.

35 Tab Zabdí ke beton Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá; Ai ustád, ham cháhte hain, ki jo kuchh ham tujh se dar-khwást karen tú hamáre liye kare. 36 Us ne un se kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún? 37 Unhon ne us se kahá; Hamáre liye yih kar, ki tere jalál men ham men se ek terí dahini, aur ek terí báin taraf, baithhe. 38 Yisú' ne un se kahá; Tum nahin jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main píne ko hún, kyá tum pí sakte ho? aur jo bapisma main lene ko hún, tum le sakte ho? 39 Unhon ne us se kahá; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá; Jo piyála main píne ko hún, tum píoge: aur jo bapisma main lene ko hún, tum le loge; 40 lekin apni dahini yá báin taraf kisi ko bihá dená merá kám nahin; magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. 41 Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qúb aur Yúhanná se khafá hone lage. 42 Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahiá; Tum jánte ho, ki jo gairqaumon ke sardár samjhe játe hain, wuh un par hukúmat chaláte hain; aur un ke amír un par ikhtiyár jatáte hain. 43 Magar tum men aisá nahin hai: balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane: 44 aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh sab ká gulám bane. 45 Kyunki Ibn i A'dam bhí is liye nahin áyá ki khid-

mat le, balki khidmat kare, aur apni ján bahuteron ke badle fidye men de.

46 Aur wuh Yariho men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek bari bhír Yariho se nikalti thi, to Timái ká betá Bar Timái ek andhá faqir ráh ke kanáre baithá húa thá. 47 Aur yih sunkar ki Yisú' Násari hai, chillá chillákar kahne lagá; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujh par rahm kar. 48 Aur bahuton ne use dágtá, ki chup rahe: magar wuh aur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 49 Yisú' ne khare hokar kahá; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh: uthe, wuh tujhe bulátá hai. 50 Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. 51 Yisú' ne us se kahá; Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karún? Andhe ne us se kahá; Ai Rabbúni, yih ki main biná ho jáún. 52 Yisú' ne us se kahá; Já, tere imán ne tujhe achchá kar diyá. Wuh fi'lfaur biná ho gayá, aur ráh men us ke píchhe ho liyá.

11 Jab wuh Yarúshalem ke nazdik Zaitún ke pahar par Baitfage aur Bait'aniyyah ke pás áe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, 2 aur un se kahá, ki Apne sámne ke gánw men jáo, aur us men dákhil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa tumhen mil-egá, jis par koí admí ab tak sawár nahin húa; use khol láo. 3 Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyun karte ho? to kahná, ki Khudá wand ko darkár hai; wuh fi'lfaur use yahin wápas bhej degá. 4 Pas wuh gaye, aur bachche ko darwáze ke nazdik báhar chauk men bandhá húa páyá, aur use kholne lage. 5 Magar jo log wahán khare the, un men se ba'z ne un se kahá; Yih kyá karte ho, ki gadhí ká bachcha kholte ho? 6 Unhon ne jaisá Yisú' ne kahá thá, waisá un se kah diyá; phir unhon ne un ko jáne diyá. 7 Pas wuh gadhí ke bachehe ko Yisú' ke pás láe, aur apne kapre us par dál diye; aur wuh us par sawár ho gayá. 8 Aur bahut logon ne apne kapre ráh men bichhá diye, auron ne kheton men se dáliyán káñke phailá din. 9 Aur jo us ke áge áge játe aur píchhe píchhe chale áte the, pukár pukárkar kahte játe the, ki Hosha'ná; mubáarak

hai wuh jo Khudáwand ke nám par átá hai; 10 mubáarak hai hamáre báp Dáúd kí bádsháhat jo á rahí hai: 'álam í bálá par Hosha'ná.

11 Aur wuh Yarúshalem men dákhil hokar haikal men áyá; aur cháron taraf sab chízen muláhaza karke, un bárah ke sáth Bait'aniyyáh ko gayá, kyúnki shám ká waqt ho gayá thá.

12 Dústre dín, jab wuh Bait'aniyyáh se nikle, us ko bhúk lagí. 13 Aur dúr se anjír ká ek daraht, jis men patte the, dekhkar gayá, kí sháyad us men kuchh páe: magar jab us ke pás pahunchá, to patton ke siwá kuchh na páyá; kyúnki anjír ká mausim na thá. 14 Us ne us se kahá; A'yanda kof tujh se kabhí phal na kháe. Aur us ke shágirdon ne suná.

15 Phir wuh Yarúshalem men áe: aur Yisú' haikal men dákhil hokar unhen jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the báhar níkalne lagá, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon kí chaukiyan ulañ dín; 16 aur us ne kisi ko haikal men se hokar kof bartan le jáne na diyá; 17 aur apní ta'lím men un se kahá; Kyá yih nahíg likhá hai, kí Merá ghar sab qaumon ke liye du'á ká ghar kahláegá? magar tum ne use dákuon kí khoh baná diyá hai. 18 Aur sardár káhin aur faqih yih sunkar us ke halák karne ká mauqa' dhúndhne lage: kyúnki us se darte the, is liye kí sáre 'ámm log us kí ta'lím se hairán hote the.

19 Aur roz shám ko wuh shahr se báhar jáyá kartá thá.

20 Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to us anjír ke daraht ko jañ tak súkhá húa dekhá. 21 Patras ko wuh bát yád áí aur us se kahá; Ai Rabbí, dekh, yih anjír ká daraht, jis par tú ne la'nat kí thí, súkh gayá hai. 22 Yisú' ne jawáb men un se kahá: Khudá par ímán rakkho. 23 Main tum se sach kahtá hún, kí jo kof is pahár se kahe; Tú ukhar já, aur samundar men já par, aur apne dil men shakk na kare, balki yaqín kare, kí jo kahtá hai wuh ho jáegá, to us ke liye wuhí hogá. 24 Is liye main tum se kahtá hún, kí jo kuchh tum du'á men mángte ho, yaqín karo kí tum ko mil gayá, aur tumháre liye ho jáegá. 25 Aur jab kabhí tum khare hue

du'á mángte ho, agar tumhen kisi se kuchh shikayat ho, to use mu'áf karo; táki tumhárá Báp bhí jo ásmán par hai tumháre qusúr mu'áf kare. [26 Aur agar tum mu'áf na karoge, to tumhárá Báp jo ásmán par hai tumháre qusúr bhí mu'áf na karegá.]

27 Wuh phir Yarúshalem men áe: aur jab wuh haikal men phir rahá thá, to sardár káhin aur faqih aur buzurg us ke pás áe, 28 aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, kí in kámon ko kare? 29 Yisú' ne un se kahá, kí Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen batáungá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 30 Yúhanná ká bapisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawáb do. 31 Wuh ápas men saláh karne lage, kí Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Phir tum ne kyún us ká yaqín na kiyá? 32 Aur agar kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye kí sab log wáqa'í Yúhanná ko nabí jánte the. 33 Pas unhen ne jawáb men Yisú' se kahá; Ham jánte nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

12 Phir us ne un se tamsílon men báten karní shurú' kí, aur kahá; Ek shakhs ne angurí bág lagáyá, aur us ke cháron taraf iháta ghéra, aur hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. 2 Phir phal ke mausim men us ne ek náukar ko bágbanon ke pás bhejá, táki bágbanon se bág ke phalon ká hissa le le. 3 Lekin unhen ne use pakarke píttá, aur khálí háth lautá diyá. 4 Us ne phir ek áur náukar ko un ke pás bhejá; magar unhen ne us ká sir phor diyá aur be'izzat kar dálá. 5 Phir us ne ek áur ko bhejá; unhen ne use qatl kiyá: phir áur bahuteron ko bhejá; unhen ne un men se ba'z ko píttá, aur ba'z ko qatl kiyá. 6 Ab ek báqí thá, jo us ká piyará beṭá thá: us ne ákhir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, kí Wuh mere beṭe ká to liház karenge. 7 Lekin un bágbanon ne ápas men kahá; Yihí

waris hai; áo, ise qatl karen, to máras hamári ho jáegí. 8 Pas unhon ne use pakaṛke qatl kiyá, aur bág ke báhar phenk diyá. 9 Ab bág ká málik kyá karegá? Wuh áegá, aur un bágbánon ko halák karke bág auron ko de degá. 10 Kyá tum ne yih nawishta bhí nahín parhá, ki

Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá :

11 Yih Khudáwand kí taraf se huá, Aur hamári nazar men 'ajíb hai ?

12 Is par wuh us ke pakaṛne ki koshish karne lage; magar logon se dare; kyúnci wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí : pas use chhorkar chale gaye.

13 Phir unhon ne ba'z Farisíon aur Herodíon ko us ke pás bhejá, táki báton men us ko phansáen.

14 Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur kisi kí parwá nahín kartá; kyúnci tú kisi ádmí ká tarafdár nahín, balki sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai. 15 Pas Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? Ham den, yá na den? Us ne un kí riyákári ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyúnci ázmáte ho? Mere pás ek dínár láo, ki main dekhún.

16 Wuh le áe. Us ne un se kahá; Yih súrat aur nám kis ká hai? Unhon ne us se kahá, Qaisar ká. 17 Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ká hai Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai Khudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

18 Phir Sadúqíon ne, jo kahte hain ki qiyámat hai hí nahín, us ke pás ákar us se yih suwál kiyá, ki

19 Ai ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisi ká bhái beaulád mar jáe, aur us kí bíwí rah jáe, to us ká bhái us kí bíwí ko kar le, táki apne bhái ke liye nasl paidá kare. 20 Sát bhái the; pahle ne bíwí kí, aur beaulád mar gayá;

21 dúsre ne use kar liyá aur beaulád mar gayá; aur isí tarah tísre ne;

22 yahán tak ki sáton beaulád mar gaye. Sab ke píchhe 'aurat bhí mar gayí. 23 Qiyámat men yih un men se kis kí bíwí hogí? kyúnci sáton kí bíwí baní thí. 24 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahín ho, ki na kitáb i

muqáddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko? 25 Kyúnci jab log murdon men se jí uthenge, to un men biyáh shádí na hogí; balki ásmán par firishtón kí mánind honge. 26 Magar is báre men kí murde jí uthte hain, kyá tum ne Músá kí kitáb men Jhári ke zikr men nahín parhá, ki Khudá ne us se kahá, ki Main Ibráhím ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? 27 Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai : pas tum báre gumráh ho.

28 Aur faqíhon men se ek ne un ko bahs karte sunkar ján liyá ki us ne unhen khúb jawáb diyá hai. Wuh pás áyá aur us se púchhá, ki Sab hukmon men awwal kaun sá hai? 29 Yisú' ne jawáb diyá, ki Awwal yih hai; Ai Isráíl, sun : Khudáwand hamára Khudá ek hí Khudáwand hai : 30 aur tú Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári 'aql, aur apní sári táqat se mahabbat rakh.

31 Dúsrá yih hai, ki Tú apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. In se bará aur koí hukm nahín.

32 Faqíh ne us se kahá; Ai ustád, kyá khúb ! tú ne sach kahá, ki wuh ek hí hai, aur us ke siwá aur koí nahín : 33 aur us se sáre dil, aur sári 'aql, aur sári táqat se mahabbat rakhní, aur apne parausi se apne barábar mahabbat rakhní sab soxhtani qurbáníon aur zabíhon se barhkar hai. 34 Jab Yisú' ne dekhá, ki us ne dánái se jawáb diyá, to us se kahá; Tú Khudá kí bádsháhat se dúr nahín. Aur phir kisi ne us se suwál karne kíjur'at na kí.

35 Phir Yisú' ne haikal men ta'lím dete waqt yih kahá, ki Faqíh kyúnci kahte hain, ki Masíh Dáúd ká beṭá hai? 36 Dáúd ne khud Rúhu'l Quds kí hidáyat se kahá hai, ki

Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere panwon ke niche kí chauki na kar dúg.

37 Dáúd to ap use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ká beṭá kahán se tháhrá? Aur 'amm log khushí se us kí sunte the.

38 Phir us ne apní ta'lím men kahá, ki Faqíhon se khabardár

raho, jo lambe lambe jáme pahin-
kar phirná, aur bázaron men salám,
39 aur 'ibádatkhānon men a'lá dar-
je kí kursían, aur ziyáfaton men
sadrnishíní cháhte hain; 40 aur
wuh bewa 'auraton ke gharon ko
dabá baithte hain, aur dikháwe ke
liye namáz ko túl dete hain; inhen
ziyáda sazá hogí.

41 Phir wuh haikal ke khazáne
ke sámnne baithá dekh rahá thá, kí
log haikal ke khazáne men paise
kis tarah dálte hain: aur bahutere
daulatmand bahut kuchh dál rahe
the. 42 Itne men ek kangál bewa
ne ákar do damriyán, ya'ní ek
dhelá, dálá. 43 Us ne apne shágird-
on ko pás bulákar un se kahá;
Main tum se sach kahtá hún, kí jo
haikal ke khazáne men dál rahe
hain is kangál bewa ne un sab se
ziyáda dálá; 44 kyúnci sabhon ne
apne mál kí bahutát se dálá; ma-
gar is ne apní nádárl kí hálat men
jo kuchh us ká thá, ya'ní apní sári
rozí, dál dí.

13 Jab wuh haikal se báhar
já rahá thá, to us ke shágird-
on men se ek ne us se kahá;
Ai ustád, dekh, yih kaise kaise
patthar aur kaisí kaisí 'imáraton
hain! 2 Yisú' ne us se kahá; Tú
in barí barí 'imáraton ko dekhtá hai?
yahán kisi patthar par patthar báql
na rahegá, jo giráya na jae.

3 Jab wuh Zaitún ke pahár par
haikal ke sámnne baithá thá, to Pa-
tras aur Ya'qúb aur Yúhanná aur
Andriyás ne akele men us se púch-
há; 4 Hameñ batá, kí yih báteñ
kab hongí? aur jab yih sári báteñ
purí hone ko hon, us waqt ká kyá
nishán hai? 5 Yisú' ne un se kahná
shurú' kiyá; Khabardár, koí tum-
hen gumráh na kar de. 6 Bahutere
mere nám se áenge, aur kahenge,
kí Wuh main hí hún; aur bahut se
logon ko gumráh karenge. 7 Aur
jab tum laráiyán, aur laráiyon kí
afwáhen suno, to ghabrá na jáná:
in ká wáqi' honá zarúr hai; lekin
us waqt khátima na hogá. 8 Kyún-
ki qaum par qaum, aur bádsháhat
par bádsháhat chařhái karegi; ja-
gah jagah bhaunchál áenge, aur kál
parenge: yih báteñ musibaton ká
shurú' hí hongí.

9 Lekin tum khabardár raho; kyún-
ki log tumhen 'adálaton ke hawále

karenge, aur tum 'ibádatkhānon men
piṭe jáoge, aur hákimon aur bád-
sháhon ke áge mere sabab házir
kiye jáoge, táki un ke liye gawáhl
ho. 10 Aur zarúr hai kí pahle sab
qaumon men Injíl kí manádí kí jae.
11 Lekin jab tumhen le jákar hawále
karen, to pahle se andesha na karná,
kí ham kyá kahen; balki jo kuchh us
gharí tumhen batáyá jae, wuhí kah-
ná; kyúnci kahnewále tum nahin
ho, balki Rúhu'l Quds hai. 12 Aur
bhái ko bhái aur beṭe ko báp qatl
ke liye hawále karegá, aur beṭe mán
báp ke barkhiláf khaṛe hokar unhen
marwá dálenge. 13 Aur mere nám
ke sabab sab log tum se 'adawat
rakkhenge: magar jo ákhir tak bar-
dásht karegá, wuh naját páegá.

14 Pas jab tum us ujánewáli
makrúh chíz ko us jagah khará
huá dekho, jahán us ká khará honá
rawá nahin (parhnewálá samajh le);
us waqt jo Yahúdiya men hon, wuh
paharon par bhág jáen; 15 jo koṭhe
par ho, wuh apne ghar se kuchh
lene ko na niche utre, na andar jae:
16 aur jo khet men ho, wuh apná
kaprá lene ko piche na laṭe.
17 Magar un par afsos hai, jo un
dilon men hámila hon, aur jo dúdh
piláti hon! 18 Aur du'á mángo, kí
yih járon men na ho. 19 Kyúnci
wuh dín aisi musibat ke hongé, kí
khiṭat ke shurú' se, jise Khudá ne
khalq kiyá, na ab tak hui hai, na
kabhl hogí. 20 Aur agar Khudá-
wand un dilon ko na ghatátá, to
koí bashar na bachtá: magar un
bargúzidon kí khátir, jin ko us ne
chuná hai, un dilon ko ghatáyá.
21 Aur us waqt agar koí tum se
kahe, kí Dekho, Masih yahán, yá
Dekho, wahán hai, to yaqín na
karná: 22 kyúnci jhúthe Masih aur
jhúthe nabí uth khaṛe hongé, aur
nishán aur 'ajíb kám dikháenge;
táki agar mumkin ho to bargu-
zidon ko bhí gumráh kar den.
23 Lekin tum khabardár raho: dekho,
main ne tum se sab kuchh pahle
hí kah diyá hai.

24 Magar un dilon men, us musi-
bat ke ba'd, súrj tárík ho jáegá,
aur chánd apní raushní na degá;
25 aur ásmán se sitáre girne lagen-
ge, aur jo quwwaten ásmán men
hain, wuh hiláí jáengí. 26 Aur us
waqt log Ibn i A'dam ko barí qudrat

aur jalál ke sáth bádalon men áte dekhege. 27 Us waqt wuh firishton ko bhejkar apne barguzidon ko, zamín ke sire se ásmán ke sire tak, charon taraf se jama' karega.

28 Ab anjir ke darakht se ek tam-sil síkho: junhi us ki dāli narm hoti, aur patte nikalte hain, tum jan lete ho, ki garmi nazdik hai; 29 isi tarah jab tum in baton ko hote dekho, to jan lo ki wuh nazdik, balki darwaze par hai. 30 Main tum se sach kahta hun, ki jab tak yih sab baton na ho len, yih nasil hargiz tamam na hogi. 31 A'sman aur zamín tal jaenge: lekin meri baton na talengi. 32 Lekin us din ya us ghar ki babat ko nahin janta, na asman ke firishte, na Beta, magar Bap. 33 Khabardar, jagte aur du'a mangte raho; kyunki tum nahin jante, ki wuh waqt kab aega. 34 Yih us admi ka sa hal hai, jo pardes gaya hua hai, aur us ne ghar chhorke waqt apne naukaron ko ikhtiyar diya, ya'ni har ek ko us ka kam bata diya, aur darban ko hukm diya, ki jagta rah. 35 Pas jagte raho: kyunki tum nahin jante ki ghar ka malik kab aega; sham ko, ya adhi rat ko, ya murg ke bang dete waqt, ya subh ko; 36 aisa na ho ki achanak akar wuh tum ko sota pae. 37 Aur jo main tum se kahta hun, wuh sab se kahta hun, ki jagte raho.

14 Do din ke ba'd Fasah aur 'I'd i Fatir honewali thi: aur sardar kahn aur faqih mauqa' dhuqdh rahe the, ki use kyunkar fareb se pakarke qatl karen; 2 kyunki kahte the, ki 'I'd ko nahin, aisa na ho ki logon men balwa ho jae.

3 Jab wuh Bait'aniyyah men Shamā'ah korhi ke ghar khana khane baitha hua tha, to ek 'aurat jatamasi ka beshqimat khails 'itr sang i marmar ki 'itrdani men lai; aur 'itrdani torke, 'itr ko us ke sir par dala. 4 Magar ba'z apne dil men khafa hokar kahne lage; Yih 'itr kis liye zai' kiyá gaya? 5 Kyunki yih 'itr tin sau dinar se ziyada ko bikkar, garibon ko diya ja saktá tha. Aur wuh use malamat karne lage. 6 Yisú' ne kaha; Use chhor do: kyun use diqq karte ho? us ne mere sath bhalai ki hai. 7 Kyunki garib

gurbá to hamesha tumhare pas hain; jab chaho, un ke sath neki kar sakte ho; lekin main tumhare pas hamesha na rahunga. 8 Jo kuchh wuh kar saki, us ne kiyá; us ne dafn ke liye mere badan par pahle se 'itr mala. 9 Main tum se sach kahta hun, ki Tamam dunya men, jahan kahin Injil ki manadi ki jaegi, yih bhi jo is ne kiyá is ki yadgari men kaha jaega.

10 Phir Yahudah Iskariyoti, jo un barah men se tha, sardar kahninon ke pas chala gaya, taki use un ke hath pakarwa de. 11 Wuh yih sunkar khush hue, aur us ko rupaye dene ka iqrar kiyá. Aur wuh mauqa' dhuqdhne laga, ki kisi tarah qabu pakar use pakarwa de.

12 'I'd i Fatir ke pahle din, ya'ni jis roz Fasah ko zabh kiyá karte the, us ke shagirdon ne us se kaha; Tu kahan chahata hai, ki ham jakar tere liye Fasah khane ki taiyari karen? 13 Us ne apne shagirdon men se do shakhs bheje, aur un se kaha; Shahr men jao; ek shakhs pani ka ghar liye hue tumhen milega: us ke piche ho lena; 14 aur jahan wuh dakhil ho, us ghar ke malik se karna; Ustad kahta hai, ki Meri mihamkhana, jahan main apne shagirdon ke sath Fasah khain, kahan hai? 15 to wuh ap tumhen ek bara balakhana arasta aur taiyar dikhaega: wahin hamare liye taiyari karna. 16 Pas shagird chale gaye, aur shahr men akar, jaisa us ne un se kaha tha, waisa hi paya, aur Fasah taiyar kiyá.

17 Jab sham hui, to wuh un barah ke sath aya. 18 Aur jab wuh baithe kha rahe the, to Yisú' ne kaha; Main tum se sach kahta hun, ki tum men se ek, jo mere sath khata hai, mujhe pakarwaega. 19 Wuh dilgir hone aur ek ek karke us se kahne lage; Kyá main hun? 20 Us ne un se kaha, ki Wuh barah men se ek hai, jo mere sath tabaq men hath daltá hai. 21 Kyunki Ibn i A'dam to, jaisa us ke haqq men likha hai, jata hi hai; lekin us admi par afsos hai, jis ke wasile se Ibn i A'dam pakarwaya jata hai; agar wuh admi paida na hota, to us ke liye achchha hota.

22 Aur wuh kha hi rahe the ki us ne roti li, aur barakat chahkar tori, aur unhen di, aur kaha, ki Lo, yih

merá badan hai. 23 Phir us ne piyála lekar shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us men se piyá. 24 Aur us ne un se kahá, ki Yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye baháyá játá hai. 25 Main tum se sach kahtá hún, ki Angúr ká shíra phir kabhí na piúngá, us din tak ki Khudá kí bádsháhat men nayá na piú.

26 Phir gít gáke báhar Zaitún ke pahár par gaye.

27 Aur Yisú' ne un se kahá; Tum sab thokar kháoge, kyúнки líkhá hai, ki Main charwáhe ko márúngá, aur bheren paráganda ho jáengí.

28 Magar main apne jí úthne ke ba'd tum se pahle Galíl ko jáúngá.

29 Patras ne us se kahá; Go sab thokar kháen, lekin main na khá-úngá.

30 Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú áj isí ráat, murg ke do bár báng dene se pahle, tén bár merá inkár karegá.

31 Lekin us ne bahút zor dekar kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karúngá. Isí tarah áur sab ne bhí kahá.

32 Phir wuh ek jagah áe jis ká nám Gatsamane thá, aur us ne apne shágirdon se kahá; Yahán baithhe raho, jab tak main du'á mángún.

33 Aur Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko apne sáth lekar niháyat háirán aur beqarár hone lagá, 34 aur un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak kí marne kí naubat pahunch gayí hai: tum yahán thahro, aur jágte raho. 35 Aur wuh thorá áge barhá, aur zamán par girke du'á mángne lagá, kí agar ho sake, to yih gharí mujh par se tal jáe;

36 aur kahá; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mere pás se hatá le: táham jo maig cháhtá hún wuh nahín, balki jo tú cháhtá hai wuhí ho. 37 Phir wuh áyá, aur unhen sotá pákar Patras se kahá; Ai Shama'un, tú sotá hai? kyá tú ek gharí bhí na jág saká? 38 Jágo aur du'á mángo, táki ázmáish men na paro: rúh to musta'idd hai, magar jism kamzor hai.

39 Wuh phir chalá gayá aur wuhí bát kahkar du'á mángí; 40 aur phir ákar unhen sotá páyá, kyúнки un kí ankhen múp se bhári thin; aur wuh na jánte the, kí use kyá jawáb

den. 41 Phir tísrí bár ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo: bas, waqt á pahunchá hai; dekho, Ibn í A'dam gunahgáron ke háth men hawále kiyá játá hai. 42 Útho, chalen: dekho, merá pakarwánewála nazdik á pahunchá hai.

43 Wuh yih kah hí rahá thá, kí fi'lfaur Yahúdáh, jo un bárah men se thá, aur us ke sáth ek bhír talwáren aur láthiyán liye húe sardár káhinon aur faqíhon aur buzurgon kí taraf se á pahunchí.

44 Aur us ke pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, kí jis ká main bosa lún, wuhí hai: use pakarkar hifázat se le jáná.

45 Wuh ákar fi'lfaur us ke pás gayá, aur kahá; Ai Rabbí; aur us ke boste liye.

46 Unhon ne us par háth dálkar use pakar liyá.

47 Un men se jo pás khare the, ek ne talwár khechkar, sardár káhin ke naukar par-chalái, aur us ká kán urá diyá.

48 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum talwáren aur láthiyán lekar mujhe dákú kí tarah pakarne nikle ho? 49 Main har roz tumháre pás haikal men ta'ím detá thá, aur tum ne mujhe nahín pakrá: lekin yih is liye húa hai kí nawishte púre hon.

50 Is par sáre shágird use chhorkar bhág gaye.

51 Magar ek jawán apne nange badan par mihín chádar orhe húe us ke píchhe ho liyá; use logon ne pakrá, 52 magar wuh chádar chhor- kar nanggá bhág gayá.

53 Phir wuh Yisú' ko sardár káhin ke pás le gaye: aur sab sardár káhin, aur buzurg, aur faqíh us ke hán jama' ho gaye.

54 Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke díwánkháne ke andar tak gayá; aur piyádon ke sáth baithkar ág tápne lagá.

55 Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálatwále Yisú' ke már dájne ke wáste us ke khiláf gawáhi dhúndhne lage, magar na pái; 56 kyúнки bahuteron ne us par jhúthí gawáhián to dí, lekin un kí gawáhián muttáfíq na thin.

57 Phir be'z ne úthkar us par yih jhúthí gawáhi dí, kí 58 Ham ne use yih kahte suná hai, kí Main is maqdis ko jo háth se baná hai dháúngá, aur tén din men dúsrá banáúngá, jo háth se na baná ho; 59 Lekin is par bhí un kí gawáhi muttáfíq na níklí. 60 Phir sardár

káhin ne bích men khare fiokar Yisú' se púchhá, ki Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hai? 61 Magar wuh chhupá hí rahá, aur kuchh jawáb ná diyá. Sardár káhin ne us se phir suwál kiyá aur kahá; Kyá tú us Sitúda ká Betá Masáh hai? 62 Yisú' ne kahá; Hán, main hún: aur tum Ibn i A'dam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baithe, aur ásmán ke bádalon ke sáth áte dekhoge. 63 Sardár káhin ne apne kapre pharke kahá; Ab hamen gawáhiyon kí kyá hájat rahí? 64 Tum ne yih kufr suná: tumhári kyá ráe hai? Un sab ne fatwá diyá, ki Wuh qatl ke láiq hai. 65 Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat kí báten suná! aur piyádon ne use tamáche már márke apne qabze men líyá.

66 Jab Patras niche sahn men thá, to sardár káhin kí laundiyon men se ek wahán áf, 67 aur Patras ko ág tápte dekhkar us par nazar kí aur kahne lagi; Tú bhí us Násari Yisú' ke sáth thá. 68 Us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahti hai: phir wuh báhar deorhi men gayá; aur murg ne báng dí. 69 Wuh laundi use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. 70 Magar us ne phir inkár kiyá. Aur thori der ba'd unhon ne jo pás khare the Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyunki tú Galíli bhí hai. 71 Magar wuh la'nat karne aur qasam kháne laga, ki Main is ádmi ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá. 72 Aur fi'lfaur dúsrí bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú' ne us se kahí thí yád áf, ki Murg ke do bár báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

15 Aur fi'lfaur, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon aur faqihon aur sáre sadr 'adálatwálon samet saláh karke, Yisú' ko bándhwáyá, aur le jákar Pílátus ke hawále kiyá. 2 Aur Pílátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kahtá hai.

3 Aur sardár káhin us par bahut bátog ká ilzám lagáte rahe. 4 Pílátus ne us se dobára suwál karke yih kahá; Tú kuchh jawáb nahín detá? dekh, yih tujh par kitni bátog ká ilzám lagáte hai? 5 Yisú' ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak ki Pílátus ne ta'ajjub kiyá.

6 Aur wuh 'I'd par ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un kí khátir chhor diyá kartá thá. 7 Aur Bar Abbá nám ek ádmi un bágon ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagawat men khún kiyá thá. 8 Aur bhí upar chahkar us se 'arz karne lagi, ki Jo terá dastúr hai; wuh hamare liye kar. 9 Pílátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? 10 Kyunki use ma'lúm thá, ki sardár káhinon ne is ko hasad se mere hawále kiyá hai. 11 Magar sardár káhinon ne bhí ko ubhárá, táki Pílátus un kí khátir Bar Abbá hí ko chhor de. 12 Pílátus ne do-bára un se kahá; Phir, jise tum Yahúdíon ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karún? 13 Wuh phir chilláe, ki Use salib de. 14 Aur Pílátus ne un se kahá; Kyun, is ne kyá burá kí hai? Wuh aur bhí chilláe, ki Use salib de. 15 Pílátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar Abbá ko chhor diyá, aur Yisú' ko koré lagwákar hawále kiyá, táki salib dí jáe.

16 Aur sipáhi us ko us sahn men le gaye, jo Praitoriyun kahlátá hai; aur sári paltan ko bulá láe. 17 Aur unhon ne use argawáni choga pahináyá, aur kánthon ká táj banákar us ke sir par rakkhá; 18 aur use salám karne lage, ki Al Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 19 Aur wuh us ke sir par sarkandá márté, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekke use sijda karte rahe. 20 Aur jab use tháththon men upá chuke, to us par se argawáni choga utárkar usi ke kapre use pahináe; phir use salib dene ko báhar le gaye.

21 Aur Shama'un nám ek Kurení ádmi, Sikanár aur Rufus ká báp, díhát se áte húe udhar se guzrá; unhon ne use begár men pakrá, ki us kí salib utháe. 22 Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khopri kí jagah hai. 23 Aur

murr milí húi mai use dene lage, magar us ne na lí. 24 Aur unhon ne use salíb par chaṛháyá, aur us ke kapron par qur'a dáلكar, ki kis ko kyá mile, unhen bánt liyá. 25 Aur pahar dín chaṛhá thá, jab unhon ne us ko salíb par chaṛháyá. 26 Aur us ká ilzám likhkar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÚDION KÁ BĀDŠĀH. 27 Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kí dahiní, aur ek us kí báin taraf salíb par chaṛháe. [28 Tab is mazmún ká wuh nawishta, ki Wuh badkáron men giná gayá, púrá húa.] 29 Aur ráh chalne-wále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur kahte the, ki Wáhl maqdis ke dhánewále, aur tén dín men banánewále, 30 salíb par se utárke apne taín bachá. 31 Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon ke sáth milke, ápas men tháṭṭhe se kahte the; Is ne auron ko bacháyá, apne taín nahín bachá saktá. 32 Isráil ká bádsháh Masíh ab salíb par se utár áe, táki ham dekhkar ímán láen. Aur jo us ke sáth salíb par chaṛháe gaye the, wuh us par la'n ta'n karte the. 33 Jab do pahar húi, to tamám mulk men andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. 34 Aur tísre pahar ko Yisú' barí áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lámá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai; Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá? 35 Jo pás kharé the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh Elíyyáh ko bulátá hai. 36 Aur ek ne dauṛkar isfanj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá, aur kahá; Thahar jáo, dekhén to; Elíyyáh use utárne átá hai yá nahín. 37 Phír Yisú' barí áwáz se chilláyá, aur dam de diyá. 38 Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá. 39 Aur jo súbadár us ke sámne khará thá, us ne use yúg dam dete húe dekhkar kahá, ki Yih ádmí beshakk Khudá ká Betá thá. 40 Aur kái 'auraten dúr se dekh rahí thín; un men Maryam Magdalíní aur chhoṭe Ya'qúb aur Yoses kí man Maryam, aur Salome thín; 41 jab wuh Galílí men thá, yih us ke piche ho letí aur us kí khidmat kartí thín; aur aur bhí bahut sí 'auraten thín, jo us ke sáth Yarúshalem men áí thín.

42 Jab shám ho gayí, to is liye ki Taiyári ká dín thá, jo Sabt se ek dín pahle hotá hai, 43 Arimatiya ká rahnewála Yúsuf áyá, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá, aur jur'at se Pílátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. 44 Aur Pílátus ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aisá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, ki Us ko mare húe der ho gayí? 45 Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lách Yúsuf ko dilá dí. 46 Us ne ek mihín chádar mol lí, aur lách ko utárkar us chádar men kafnáyá, aur ek qabr ke andar jo chaṭán men khodí gayí thí use rakkhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lúṛhká diyá. 47 Aur Maryam Magdalíní aur Yoses kí man Maryam dekh rahí thín, ki wuh kahán rakkhá gayá hai.

16 Jab Sabt ká dín guzar gayá, to Maryam Magdalíní aur Ya'qúb kí man Maryam aur Salome ne khushbúdar chízen mol lí, táki ákar us par maleg. 2 Wuh hafte ke pahle dín bahut sawere, jab súraj niklá hí thá, qabr par áin. 3 Aur ápas men kahtí thín, ki Ham-áre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lúṛhkáegá? 4 Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá ki patthar lúṛhká húa hai; kyúнки wuh bahut hí bará thá. 5 Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán ko safed jáma pahine húe dahiní taraf baiṭhe dekhá, aur niháyat hairán hún. 6 Us ne un se kahá, Aisi hairán na ho; tum Yisú' Násari ko, jo maslúb húa thá, dhúndhti ho; wuh hí uṭhá hai; yahán nahín hai; dekho, yih wuh jagah hai jahán unhon ne use rakkhá thá. 7 Lekin tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, ki Wuh tum se pahle Galílí ko jáegá; tum wahín use dekhoge, jaisá us ne tum se kahá. 8 Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúнки larzish aur haibat un par gálib áí thí; aur unhon ne kisi se kuchh na kahá, kyúнки dartí thín.

9 Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere hí uṭhá, to pahle Maryam Magdalíní ko, jis men se us ne sáṭ badrúhen nikálí thín, dikháí diyá.

10 Us ne jákar us ke sáthiyon ko, jo mátam karte aur rote the, khabar di. 11 Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur us ne use dekhá hai, yaqín na kiyá.

12 Is ke ba'd wuh dúsri súrát men un men se do ko jab wuh díhát kí taraf paidal já rahe the díkhái diyá.

13 Unhon ne bhí jákar báqi logon ko khabar di, magar inhon ne un ka bhí yaqín na kiyá.

14 Phir píchhe wuh un gyárah ko bhí, jab khána kháne baithé the, díkhái diyá, aur un kí be'tiqádi aur sakhtdíll par malámat kí; kyúnki jinhon ne us ke jí úthne ke ba'd use dekhá thá, unhon ne un ka yaqín na kiyá thá. 15 Aur us ne un se kahá, ki Tum tamám dunyá men jákar sári khalq ke sámne Injíl kí manádi karo. 16 Jo imán láe aur

baptisma le, wuh naját páegá: aur jo imán na láe, wuh mujrim thá—ráyá jáegá. 17 Aur imán lánewálon ke darmiyán yih mu'jize hongé: wuh mere nám se badrúhon ko níkalenge; 18 nayí nayí zabáneñ bolenge; sánpon ko úthá lenge; aur agar koi halák karnewáli chiz píenge, unhen kuchh zarar na pahunchegá; wuh bímáron par háth rakkhenge, to achchhe ho jáenge.

19 Garaz Khudáwand Yisú' un se kalám karne ke ba'd ásmán par útháyá gayá, aur Khudá kí dahiní taraf baith gayá. 20 Phir unhon ne níkkar har jagah manádi kí, aur Khudáwand un ke sáth kám kartá rahá, aur kalám ko, un mu'jizon ke wasíle se jo sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. A'mín.

LU'QA' KI' INJIL

1 Chúnki bahuton ne is par kamar bándhi hai, ki jo báten hamare darmiyán waqí' hún, un ko tartíbwár bayán karen, 2 jaisá ki unhon ne, jo shurú' se khud dekhne-wále aur kalám ke khádim the, unhen ham ko pahuncháyá; 3 is liye ai mu'azzaz Thiyufilus, main ne bhí munásib jána, ki sab báton ka sílsila shurú' se thík thík daryáft karke unhen tere liye tartíb se líkh-ún, 4 táki jin báton kí tú ne ta'lim pái hai, un kí pukhtagí tujhe ma'lúm ho jáe.

5 Yahúdiya ke bádsháh Herodes ke zamáne men Abiyyáh ke faríq men se Zakaryáh nám ek káhin thá, aur us kí bíwi Hárún kí aulád men se thí, aur us ka nám Ilshiba' thá. 6 Aur wuh donon Khudá ke huzúr rástbáze aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be'aib chalnewále the. 7 Aur un ke aulád na thí, kyúnki Ilshiba' bánjh thí, aur donon 'umr rasída the.

8 Jab wuh Khudá ke huzúr apne faríq kí bári par kahánat ka kám anjám detá thá, to aisá húa 9 ki

kahánat ke dastúr ke muwáfíq us ke nám ka qur'a níklá, ki Khudáwand ke maqdis men jákar khushbú jaláe: 10 aur logon kí sári jamá'at khushbú jaláte waqt báhar du'á máng rahí thí, 11 ki Khudáwand ka firishta khushbú ke mazbah kí dahiní taraf khará húa us ko díkhái diyá. 12 Aur Zakaryáh dekhkar ghabráyá aur us par dahshat chhá gayí. 13 Magar firishte ne us se kahá: Ai Zakaryáh, khauf ná kar; kyúnki terí du'á sun lí gayí, aur terí bíwi Ilshiba' tere liye betá janegí; tú us ka nám Yúhanná rakhná. 14 Aur tujhe khushí o khurramí hogí, aur bahut se log us kí paidáish ke sabab khush hongé. 15 Kyúnki wuh Khudáwand ke huzúr men buzurg hogá, aur hargiz na mai ná koi aur sharáb píegá, aur apní máñ ke pet hí se Rúhu'l Quds se bhar jáegá, 16 aur bahut se baní Isráil ko Khudáwand kí taraf jo un ka Khudá hai, pheregá. 17 Aur wuh Eliyyáh kí rúh aur quwwat men us ke áge áge chalegá, kí wálidon ke dil aulád kí taraf, aur náfarmánon ko rástbázon kí dánái par chalne kí taraf phere, aur Khudá-

wand ke liye ek musta'idd qaum taiyar kare. 18 Zakaryah ne firishte se kaha; Main is bat ko kis tarah janun, kyunki main burha hun, aur meri biwi 'umr rasida hai. 19 Firishte ne jawab mein us se kaha; Main Jibra'il hun, jo Khuda ke huzur kharah rahta hun, aur is liye bheja gaya hun, ki tujh se kalam karun aur tujhe in baton ki khushkhabari dun; 20 aur dekh, jis din tak yeh baton waqi' na ho len, tu chupka rahega, aur bol na sakega, is liye ki tu ne meri baton ka, jo apne waqt par puri hongy, yaqin na kiyaa. 21 Aur log Zakaryah ki rah dekhte aur ta'ajjub karte the, ki use maqdis mein kyun der lagi. 22 Jab wuh bahar aya, to un se bol na saka. Pas unhon ne ma'lum kiyaa, ki us ne maqdis mein roya dekhi hai, aur wuh un se ishare karti thi, aur gungaa hi rahi. 23 Phir aisa hua ki jab us ki khidmat ke din pure hue, wuh apne ghar gaya. 24 In dinon ke ba'd us ki biwi Ilishiba' hamila hui; aur us ne panch mahine tak apne ta'n yeh kahke chhipae rakhai, ki 25 jab Khudawand ne meri ruswai logon mein se dur karne ke liye mujh par nazar ki, un dinon mein us ne mere liye aisa kiyaa. 26 Chhate mahine Jibra'il firishta Khuda ki taraf se Galil ke ek shahr mein jis ka nam Nasarat thi, ek kunwari ke pas bheja gaya, 27 jis ki mangni Da'ud ke gharane ke ek mard Yusuf nam se hui thi; aur us kunwari ka nam Maryam thi. 28 Aur firishte ne us ke pas andar ake kaha; Salam tujh ko, jis par fazl hua hai! Khudawand tere saath hai. 29 Wuh is kalam se bahut ghabra gayi aur sochne lagi, ki yeh kaisa salam hai. 30 Firishte ne us se kaha; Ai Maryam, khauf na kar, kyunki Khuda ki taraf se tujh par fazl hua hai; 31 aur dekh, tu hamila hogi aur beta janegi; us ka nam Yisua' rakhna. 32 Wuh buzurg hoga; aur Khuda Ta'ala ka Beta kahlagega, aur Khudawand Khuda us ke bab Da'ud ka takht use dega, 33 aur wuh Ya'qub ke gharane par abad tak badshahi karega, aur us ki badshahi ka akhir na hoga. 34 Maryam ne firishte se kaha; Yeh kyunkar hoga, jis hal mein ki main

mard ko nahin janti? 35 Aur firishte ne jawab mein us se kaha, ki Ruhul Quds tujh par nazil hoga, aur Khuda Ta'ala ki qudrat tujh par sayaa degi, aur is sabab se wuh pakiza jo paida honewala hai Khuda ka Beta kahlagega. 36 Aur dekh, teri rishtadar Ilishiba' ke bhi buhabe mein beta honewala hai; aur ab us ko, jo banjh kahlati thi, chhata mahina hai. 37 Kyunki jo qaul Khuda ki taraf se hai, wuh hargiz betasir na hoga. 38 Maryam ne kaha; Dekh, main Khudawand ki bandi hun; mere liye tere qaul ke muwafiq ho. Phir firishta us ke pas se chala gaya.

39 Un hi dinon Maryam uhi, aur jaldi se pahari mulk mein Yahudah ke ek shahr ko gayi, 40 aur Zakaryah ke ghar mein dakhil hokar Ilishiba' ko salam kiyaa. 41 Aur jinhin Ilishiba' ne Maryam ka salam suna, to aisa hua ki bachcha us ke pet mein uchhal para, aur Ilishiba' Ruhul Quds se bhar gayi, 42 aur baland awaz se pukarke boli, ki Tu auraton mein mubarak, aur tere pet ka phal mubarak hai; 43 aur mujh par yeh fazl kahan se hua, ki mere Khudawand ki man mere pas ai? 44 Kyunki dekh, jinhin tere salam ki awaz mere kan mein pahunchi, bachcha mere khushi ke mere pet mein uchhal para. 45 Aur mubarak hai wuh jo iman lai, kyunki jo baton Khudawand ki taraf se us se kahi gayi thi, wuh puri hongy. 46 Phir Maryam ne kaha, ki

Meri jan Khudawand ki barai karti hai,

47 Aur meri ruh mere munji Khuda se khushi hui;

48 Kyunki us ne apni bandi ki pasthali par nazar ki:

Aur dekh, ab se lekar har zamane ke log mujh ko mubarak kahenge.

49 Kyunki us Qadir ne mere liye bare bare kam kiye hain, Aur us ka nam pak hai.

50 Aur us ka rahm un par jo us se darte hain

Pusht dar pusht rahta hai.

51 Us ne apne bazu se zor dikhaya; Aur jo apne ta'n bara samajhte the un ko paraganda kiyaa.

52 Us ne ikhtiyarwalon ko takht se gira diya,

Aur pashálon ko baland kiyá.
 53 Us ne bhúkon ko achchhi chíz-
 on se ser kar diyá,
 Aur daulatmandon ko kháli háth
 lautá diyá.
 54 Us ne apne khádim Isráil ko
 sambháliyá,
 Táki apní us rahmat ko yád
 farmáe,
 55 Jo Ibráhim aur us kí nasl par
 abad tak rahegi;
 Jaisá us ne hamáre báp dá dá se
 kahá thá.
 56 Aur Maryam tñ mahíne ke
 qaríb us ke sáth rahkar apne ghar
 ko laut gayí.
 57 Aur Ilíshiba' ke janne ká waqt
 á pahunchá, aur wuh beṭá janí.
 58 Aur us ke parausiyon aur rishta-
 dáron ne yih sunkar, kí Khudáwand
 ne us par barí rahmat kí, us ke sáth
 khushi manáí. 59 Aur áthwen din
 aisá huá kí wuh larke ká khatna
 karne áe, aur us ká nám us ke báp
 ke nám par Zakaryáh rakhne lage.
 60 Magar us kí man ne kahá;
 Nahín, balki us ká nám Yúhanná
 rakkhá jáe. 61 Unhon ne us se
 kahá, kí Tere kunbe men kisi ká yih
 nám nahín. 62 Aur unhon ne us ke
 báp ko ishára kiyá, kí Tú us ká nám
 kyá rakhná cháhtá hai? 63 Us ne
 takhtí mangáke yih likhá, kí Us
 ká nám Yúhanná hai; aur sab ne
 ta'ajjub kiyá. 64 Usí dam us ká
 munh aur zabán khul gayí, aur
 wuh bolne aur Khudá kí hamd
 karne lagá. 65 Aur un ke ás pás ke
 sab rahnewálon par dahshat chhá
 gayí; aur Yahúdiya ke tamám pahári
 mulk men in sab báton ká charchá
 phail gayá. 66 Aur sab sunnewá-
 lon ne un ko dil men sochkar kahá;
 To yih larke kaisá honewálá hai?
 Kyunki Khudáwand ká háth us par
 thá.
 67 Aur us ká báp Zakaryáh Rúh-
 u'l Quds se bhar gayá, aur nubuw-
 wat kí ráh se kahne lagá, kí
 68 Khudáwand Isráil ke Khudá
 kí hamd ho,
 Kyunki us ne apní ummat par
 tawajjuh karke use chhutkára
 diyá,
 69 Aur apne khádim Dáúd ke
 gharáne men
 Hamáre liye naját ká síng nikálá;
 70 (Jaisá us ne apne pák nabíon
 kí zabání kahá thá,

Jo kí dunyá ke shurá' se hote áe
 hain,)
 71 Ya'ní ham ko hamáre dushman-
 on se, aur sab kína rakhne-
 wálon ke háth se naját bakh-
 shí.
 72 Táki hamáre báp dá dá par rahm
 kare,
 Aur apne pák 'ahd ko yád
 farmáe;
 73 Ya'ní us qasam ko jo us ne
 hamáre báp Ibráhim se kháí
 thí,
 74 Kí wuh hamen yih 'ináyat kar-
 egá kí apne dushmanon ke
 háth se chhutkar,
 75 Us ke huzúr pákízagi aur rást-
 bázi se 'umr bhar bekháuf us
 kí 'ibádat karen.
 76 Aur ai larke, tú Khudá Ta'ála
 ká nabí kahláegá;
 Kyunki tú Khudáwand kí ráhen
 taiyár karne ko us ke áge áge
 chalegá;
 77 Táki us kí ummat ko naját ká
 'ilm bakhshé,
 Jo un ko gunáhon kí mu'áfi se
 hásil ho.
 78 Yih hamáre Khudá kí 'ain rah-
 mat se hogá,
 Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb
 ham par tulú' karegá,
 79 Táki un ko jo andhere aur
 maut ke sáye men baíthe hain
 raushní bakhshé,
 Aur hamáre qadamon ko salá-
 matí kí ráh par dále.
 80 Aur wuh larke barhtá aur rúh
 men quwwat patá gayá, aur Isráil
 par zahir hone ke din tak jangalon
 men rahá.
 2 Un dinon men aisá huá kí
 Qaisar Augústus kí taraf se yih
 hukm jari huá, kí sári dunyá ke
 logon ke nám likhe jáen. 2 Yih
 pahí ismnawísí Súriya ke hákim
 Kwiriniyus ke 'ahd men hui; 3 aur
 sab log nám likhwáne ke liye apne
 apne shahr ko gaye. 4 Pas Yúsuf
 bhí Galíl ke shahr Násarat se Dáúd
 ke shahr Baitlahm ko gayá, jo
 Yahúdiya men hai, is liye kí wuh
 Dáúd ke gharáne aur aulád se thá,
 5 táki apní mangetar Maryam ke
 sáth, jo hámila thí, nám likhwáe.
 6 Jab wuh wahán the, to aisá huá
 kí us ke janne ká waqt á pahunchá.
 7 Aur wuh pahlauthá beṭá janí, aur
 us ko kapre men lapetkar charáí

men rakkhá, kyúнки un ke wáste saráe men jagah na thí.

8. Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rahkar apne galle kí nigahbání kar rahe the.

9 Aur Khudáwand ká frishta un ke pás á khará húa, aur Khudáwand ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat dar gaye.

10 Magar frishte ne un se kahá; Daro nahín; kyúнки dekho, main tumhen barí khushí kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí: 11 kí áj Dáúd ke shahr men tumháre liye ek Munj páidá húa, ya'ní Masíh Khudáwand; 12 aur is ká tumháre liye yih patá hai, kí tum ek bachche ko kapre men líptá aur charní men pará húa páoge. 13 Aur yakáyak us frishte ke sáth ásmání lashkar kí ek guroh, Khudá kí hamd kartí aur yih kahtí zahir hui, kí

14 'A'lam í bálá par Khudá kí tamjíd ho,

Aur zamín par un ádmíon men, jin se wuh rází hai, sulh.

15 Jab frishte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aisá húa kí charwáhon ne ápas men kahá, kí A'o, Baitlahm tak chale, aur yih bát jo hui hai, aur jis kí Khudáwand ne ham ko khabar dí hai dekhen.

16 Pas unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur us bachche ko charní men pará páya; 17 aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; 18 aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. 19 Magar Maryam in sab báton ko apne dil men rakkhar gaur kartí rahí. 20 Aur charwáhe, jaisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí baráí aur hamd karte hie laut gaye.

21 Jab áth din púre hie, aur us ke khatne ká waqt áyá, to us ká nám Yísú' rakkhá gayá, jo frishte ne us ke pet men parne se pahle rakkhá thá.

22 Phir jab Músá kí sharí'at ke muwáfiq un ke pák hone ke din púre ho gaye, to wuh us ko Yarúshalem men láe, táki Khudáwand ke áge házir karen, 23 (jaisá kí Khudáwand kí sharí'at men likhá hai, kí Har ek pahlauthá Khudáwand

ke liye muqáddas thahregá,) 24 aur Khudáwand kí sharí'at ke is qaul ke muwáfiq qurbáni karen, kí Quríon ká ek jozá, ya kabútar ke do bachche láo. 25 Aur dekho, Yarúshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádmí rástbáz aur khudátars aur Isráil kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá. 26 Aur us ko Rúhu'l Quds se ágáhi hui thí, kí jab tak tú Khudáwand ke Masíh ko dekh na le, maut ko na dekhegá. 27 Wuh Rúh kí hidáyat se haikal men áyá, aur jis waqt máp báp us larke Yísú' ko andar láe, táki us ke liye sharí'at ke dastúr par 'amal karen, 28 to us ne use apní god men liya, aur Khudá kí hamd karke kahá, kí

29 Ai Málík, ab tú apne gulám ko apne qaul ke muwáfiq salámati se rukhsat detá hai;

30 Kyúнки merí ánkhoñ ne terí naját dekh lí hai,

31 Jo tú ne sab ummaton ke rábarú taiyar kí hai,

32 Táki gairqaumon ko raushní denewálá núr

Aur terí ummat Isráil ká jalál bane.

33 Aur us ká báp aur us kí máñ in báton par, jo us ke haqq men kahí játi thín, ta'ajjub karte the. 34 Aur Shama'un ne un ke liye barakat cháhí, aur us kí máñ Maryam se kahá; Dekh, yih Isráil men bahuton ke girne aur uñhe ke liye, aur aisá nishán hone ke liye muqarrar húa hai, jis kí mukhálafat kí jáegi—35 balki khud terí jáñ bhí talwár se chhid jáegi—táki bahut logon ke dilon ke khayál khul jáen. 36 Aur A'sher ke qabile men se Hannáh nám Fanúel kí beñí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sát baras ek shauhar ke sáth guzáre the; 37 wuh chaurásí baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. 38 Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagi, aur un sab se jo Yarúshalem ke chhuñkare ke muntazir the us kí bábat báten karne lagi. 39 Aur jab wuh Khudáwand kí sharí'at ke muwáfiq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarat ko phir gaye.

40 Aur wuh laṛká baṛhtá aur quwwat páta gayá, aur hikmat se ma'múr hotá gayá, aur Khudá ká fazl us par thá.

41 Us ke mán báp har baras 'I'd i Fasah par Yarúshalem ko jáyá karte the. 42 Aur jab wuh bárah baras ká húa, to wuh 'I'd ke dastúr ke muwáfiq Yarúshalem ko gaye. 43 Jab wuh un dinon ko púra karke laṛte, to wuh laṛká Yisú' Yarúshalem men rah gayá, aur us ke mán báp ko khabar na húi. 44 Magar yih samajhkar ki wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadaron aur jánpahchanon men dhúndhne lage. 45 Jab na milá, to use dhúndhte húe Yarúshalem tak wápas gaye. 46 Aur tñ roz píchhe aisá húa ki unkon ne use haikal men ustádon ke bích men baiṛhe, un kí sunte aur un se suwál karte húe páyá. 47 Aur jitne us kí sun rahe the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the. 48 Wuh use dekhkar hairán húe, aur us kí mán ne us se kahá; Beṛá, tú ne kyún ham se aisá kiyá? Dekh, terá báp aur main kurṛhe húe tujhe dhúndhte the. 49 Us ne un se kahá; Tum mujhe kyún dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thá, ki mujhe apne Báp ke hán honá zarúr hai? 50 Magar jo bát us ne un se kahí, use wuh na samjhe. 51 Aur wuh un ke sáth rawána hokar Násarát men áyá, aur un ke tábi' rahá; aur us kí mán ne yih sab báten apne dil men rakkhín.

52 Aur Yisú' hikmat aur qadd o qámat men, aur Khudá kí aur insán kí maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

3 Tibiriyus Qaisar kí hukúmat ke pandrahwen baras, jab Pun-tiyus Pílátus Yahúdiya ká hákim thá, aur Herodes Galíl ká, aur us ká bhái Filippus Itúraiya aur Tra-khonítis ká, aur Lisániyás Abilene ká hákim thá, 2 aur Hanná aur Káifá sardár káhin the; us waqt Khudá ká kalám biyábán men Zakaryáh ke beṛe Yúhanná par utrá. 3 Aur wuh Yardan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke bap-tisma kí manádfí karne lagá, 4 jaisá Yasha'yáh nabí ke kalám kí kitáb men likhá hai, ki

Biyábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, ki

Khudáwand kí ráh taiyár karo,
Us ke ráste sídhe banáo.

5 Har ek gháṭí bhar dí jáegí,
Aur har ek paháṛ aur tía níchá
kiyá jáegá;

Aur jo ṛehá hai sídhá,
Aur jo únchá níchá hai hamwár
rásta banegá;

6 Aur har bashar Khudá kí naját
dekhegá.

7 Pas jo log us se bap-tisma lene ko nikalkar áte the, wuh un se kahtá thá; Ai sánp ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, ki ánewále gazab se bhágo? 8 Pas tauba ke mu-wáfiq phal láo, aur apne dilon men yih kaṛná shurú' na karo, ki Ibráhím hamará báp hai; kyúnki main tum se kahtá hún, ki Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai. 9 Aur ab to darakhton kí jaṛ par kulhárá rakkhá húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh káṭá aur ág men dálá játá hai. 10 Logon ne us se yih púchhá, kí Phir ham kyá karen? 11 Us ne jawáb men un se kahá, kí jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánt de, aur jis ke pás khána ho, wuh bhí aisá hí kare. 12 Aur mahsúl lenewále bhí bap-tisma lene ko áe, aur us se púchhá, kí Ai ustád, ham kyá karen? 13 Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. 14 Aur si-páhion ne bhí us se yih púchhá, kí Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisi par zulm karo, aur na kisi se náhaqq kuchh lo, aur apní tanṛhwáh par kifáyat karo.

15 Jab log muntazir the, aur sab apne apne dil men Yúhanná kí bábat sochte the, kí áyá wuh Masíh hai, yá nahín; 16 to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen pání se bap-tisma detá hún, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kí jútí ká tasma kholne ke láiq nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se bap-tisma degá. 17 Us ká chháj us ke háth men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúon ko apne khatte men jama' kare; magar bhúsi ko us ág men jaláegá jo bujhne kí nahín.

18 Pas wuh áur bahut sí nasíhaten de deke logon ko khushkhabarí sunátá rahá. 19 Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne

bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is jo Herodes ne kí thín, Yúhanná se malámat uthákar, 20 in sab se barákar yih bhí kíyá, kí us ko qaid men dálá.

21 Jab sab logon ne bap-tisma liyá, aur Yisú' bhí bap-tisma pákar du'á máng rahá thá, to aisá húá kí ásmán khul gayá, 22 aur Rúhu'l Quds jismáni súrát men kabútar kí mánind us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Beṭá hai; tujh se main khush hún.

23 Jab Yisú' khud ta'lim dene lagá, to baras tís ek ká thá, aur (jaisá kí samjhá játá thá), Yúsuf ká beṭá thá, aur wuh 'Eli ká, 24 aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, 25 aur wuh Mattityáh ká, aur wuh A'mos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asalyáh ká, aur wuh Nogah ká, 26 aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, 27 aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Sha'-altiyel ká, aur wuh Nerí ká, 28 aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, 29 aur wuh Yeshú' ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, 30 aur wuh Shama'un ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, 31 aur wuh Maleáh ká, aur wuh Minnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán ká, aur wuh Dáúd ká, 32 aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obed ká, aur wuh Bo'az ká, aur wuh Salmon ká, aur wuh Nahshon ká, 33 aur wuh 'Amminádáb ká, aur wuh Arní ká, aur wuh Hisron ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, 34 aur wuh Ya'qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhím ká, aur wuh Tirah ká, aur wuh Náhor ká, 35 aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'ú ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, 36 aur wuh Qenán ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Límik ká, 37 aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hánok ká, aur wuh Yirid ká, aur wuh Mahalalel ká, aur

wuh Qenán ká, 38 aur wuh Inesh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh A'dam ká, aur wuh Khudá ká thá.

4 Phir Yisú' Rúhu'l Quds se bhará húá Yardan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se biyábán men phirtá rahá, 2 aur Iblís use ázmátá rahá. Un dinon men us ne kuchh ná kháyá; aur jab wuh din púre ho gaye, to use bhúk lagí. 3 Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Khudá ká Beṭá hai, to is patthar se kah, kí roṭí ban jae. 4 Yisú' ne us ko jawáb diyá; Likhá hai, kí A'dmí sirf roṭí hí se jítá na rahegá. 5 Aur Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sári bádsháhat-en pal bhar men dikháin, 6 aur us se kahá, kí Yih sára ikhtiyár aur in kí shán o shaukat main tujhe de dúngá, kyúnki yih mere supurd hai, aur jis ko cháhtá hún detá hún. 7 Pas agar tú mere áge sijda kare, to yih sab terá hogá. 8 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Likhá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 9 Aur wuh use Yarúshalem men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá; Agar tú Khudá ká Beṭá hai, to apne taín yahán se niche girá de: 10 kyúnki líkhá hai, kí

Wuh terí bábat apne frishton ko hukm degá, kí terí hifázat karen:

11 Aur yih bhí, kí

Wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisá ná ho kí tere pánw ko patthar kí thes lage.

12 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Farmáyá gayá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmáish ná kar.

13 Jab Iblís tamám ázmáishen kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá húá.

14 Phir Yisú' Rúh kí quwwat se bhará húá Galíl ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhrat phail gayí. 15 Aur wuh un ke 'ibádat-khánon men ta'lim detá rahá, aur sab us kí bará karte rahe.

16 Aur wuh Násarat men áyí, jahán us ne parwarish páí thí, aur apne dastár ke muwáfiq Sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará húá. 17 Aur Yasha'yáb nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb

khobar us ne wuh maqám nikálá, jabán yih likhá thá, ki

18 Khudáwand kí Rúh mujh par hai,

Is liye ki us ne mujhe garíbon ko khushkhabari dene ke liye masah kiyá;

Us ne mujhe bhejá hai, ki qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko binái oáne kí khabar sunáun,

Kuchle hún ko ázád karún,

19 Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manadí karún.

20 Phir wuh kitáb band karke aur khádim ko wápas dekar baiñh gayá; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ánkhen us par lagi thín.

21 Wuh un se kahne lagá, ki A'j yih nawishta tumháre sámne purá húa hai.

22 Aur sab ne us par gawáhi dí, aur un purfazi báton par, jo us ke munh se nikalti thín, ta'ajjub karke kahne lage;

Kyá yih Yúsuf ká beṭá nahín? 23 Us ne un se kahá; Tum albatá yih masal mujh par kahoge, ki Ai hakím, apne ap ko to achchá kar :

jo kuchh ham ne suná hai, ki Kafarnahúm men kiyá gayá, yahán apne watan men bhí kar.

24 Aur us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki kol nabí apne watan men maqbúl nahín hotá.

25 Aur main tum se sach kahtá hún, ki Eliyyáh ke dinon men, jab sárhe tía baras ásmán band rahá, yahán tak kí sare mulk men saht kál pará,

bahut sí bewa 'auraten Isráil men thín; 26 lekin Eliyyáh un men se kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk i Saidá ke shahr i Sarafat men ek bewa 'aurat ke pás.

27 Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráil ke darmiyán bahut se kofhi the, lekin un men se kol pák saf na kiyá gayá, magar Na'mán Súriyáni.

28 Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse se bhar gaye;

29 aur uñkar us ko shahr se bahar nikálá, aur us pahar kí choti par le gaye, jis par un ká shahr ábád thá, táki use sir ke bal girá den.

30 Magar wuh un ke bích men se nikalkar chala gayá.

31 Phir wuh Galíl ke shahr i Kafarnahúm ko gayá. Aur wuh Sabt ke din unhen ta'lim de rahá thá;

32 aur log us kí ta'lim se hairán the; kyúnci us ká kalám ikhtiyár

ke sáth thá. 33 Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis men nápak deo kí rúh thí; wuh barí áwáz se chillá uñhá, kí

34 Ai Yisú' Násari, hamen tujh se kyá kám? kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai;

Khudá ká Quddús hai. 35 Yisú' ne use jhírakkar kahá; Chup rah, aur us men se nikal já.

Is par badrúh use bích men pañakkar bagair zarar pahuncháe us men se nikal gayi.

36 Aur sab hairán hokar ápas men kahne lage, kí Yih kaisá kalám hai? kyúnci wuh ikhtiyár aur qudrat se nápak rúhon ko hukm detá hai,

aur wuh nikal játi hai. 37 Aur girdnawáh men har jagah us kí dhúm mach gayi.

38 Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dákhil húa, aur Shama'un kí sás ko barí tap charhi hui thí;

aur unhen ne us ke liye us se 'arz kí. 39 Wuh khará hokar us kí taraf jhuká, aur tap ko jhirká, to utar gayi;

aur wuh usí dam uñkar un kí khidmat karne lagi.

40 Aur súraj ke dúbte waqt wuh sab log jin ke háñ tarah tarah kí bímárfon ke mariz the, unhen us ke pás láe;

aur us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen achchá kiyá. 41 Aur badrúhen bhí chillákar aur yih kahkar, kí Tú Khudá ká Beṭá hai,

bahuton men se nikal gayin; aur wuh unhen jhíraktá aur bolne na detá thá, kyúnci wuh jánti thín kí yih Masih hai.

42 Jab din húa to wuh nikalkar ek wirán jagah men gayá, aur bhí ki bhí us ko dhúndhti hui us ke pás ái,

aur us ko rokne lagi, kí Hamare pás se na já. 43 Us ne un se kahá;

Mujhe aur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabari sunáni zarúr hai, kyúnci main is liye bhejá gayá hún.

44 Aur wuh Galíl ke 'ibádatkhanon men manadí kartá rahá.

5 Jab bhí us par giri partí thí, aur Khudá ká kalám sunti thí,

aur wuh Gannesarat kí jhíl ke kanáre khará thá, to aisá húa kí 2 us ne jhíl ke kanáre do kishtían lagi dekhín,

lekin machhi pakarnewále un par se utarkar jái dho rāhe the. 3 Aur us ne un kishtion men se ek par charhkar, jo Shama'un kí thí,

us se darkhwást kí, kí Kanáre se zará ha'tá le chal. Aur wuh baithkar logon ko kish'tí par se ta'lím dene lagá. 4 Jab kalám kar chuká, to Shama'ún se kahá; Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dálo. 5 Shama'ún ne jawáb men kahá; Ai sáhib, ham ne rát bhar mihnát kí, aur kuchh háth na áyá; magar tere kahne se jál dáltá hún. 6 Yih kiyá aur wuh machhliyon ká bará gol gher láe, aur un ke jál phatne lage. 7 Aur unhon ne apne sharikon ko, jo dúsrí kish'tí par the, ishára kiyá, kí A'ó, hamári madad karo. Pas unhon ne ákar donon kish'tián yahán tak bhar dín kí dúbne lagín. 8 Shama'ún Patras yih dekhkar Yisú' ke pánwon men girá, aur kahá; Ai Khudáwand, mere pás se já, is liye kí main gunahgár ádmí hún. 9 Kyúki machhliyon ke is shikár se, jo unhon ne kiyá, wuh aur us ke sab sáthí bahut hairán hue. 10 Aur waise hí Zabdí ke bete Ya'qúb aur Yúhanná bhí, jo Shama'ún ke sharik the, hairán hue. Yisú' ne Shama'ún se kahá; Khauf na kar; ab se tú ádmíon ká shikár kiyá karegá. 11 Wuh kish'tion ko kanáre par le áe, aur sab kuchh chho'kar us ke píchhe ho liye.

12 Jab wuh ek shahr men thá, to dekho, ko'rh se bhará huá ek ádmí thá. Wuh Yisú' ko dekhkar munh ke bal girá, aur us kí minnat karke kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. 13 Us ne háth barhákar use chhuá aur kahá; Main cháhtá hún; tú pák sáf ho já; aur fauran us ká ko'rh játá rahá. 14 Aur us ne use tákid kí, kí Kisí se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko díkhá, aur jaisá Músá ne muqarrar kiyá hai, apne pák sáf ho jáne kí bábat nazr guzrán, táki un ke liye gawábi ho. 15 Lekin us ká charchá ziyáda phailá, aur bahut se log jama' hue, kí us kí sunen, aur apní bímáron se shifá páen. 16 Magar wuh jangalon men a'lag jákar du'á mángá kartá thá.

17 Aur ek dín aísá huá kí wuh ta'lím de rahá thá, aur Farísí aur shara' ke mu'allim wahán baithé hue the, jo Galíl ke har gá'w aur Yahúdiya aur Yarúshalem se áe the; aur Khudáwand kí qudrat shifá ba'kshne ko us ke sáth thí.

18 Aur dekho, kál mard ek ádmí ko jo maflúj thá chárpái par láe, aur koshish kí, kí use andar lákar us ke áge rakkhen; 19 aur jab bhír ke sabab us ko andar le jáne kí ráh na pái, to ko'he par cha'rhke khapraii men se us ko khatole samet bích men Yisú' ke sámne utár diyá. 20 Us ne un ká ímán dekhkar kahá, kí Ai ádmí, tere gunáh mu'áf hue. 21 Is par faqíh aur Farísí sochne lage, kí Yih kaun hai jo kufr baktá hai? Siwá Khudá ke áur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktá hai? 22 Yisú' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawáb men un se kahá; Tum apne dílon men kyá sochte ho? 23 A'sán kyá hai? yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf hue, yá yih kahná, kí Uth aur chal phir? 24 Lekin is liye kí tum jáno, kí Ibn í A'dam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai (us ne maflúj se kahá;) Main tujh se kahtá hún, Uth, aur apná khatolá uthákar apne ghar já. 25 Aur wuh usí dam un ke sámne uthá, aur jis par pará thá use uthákar, Khudá kí barái kartá huá apne ghar chalá gayá. 26 Wuh sab ke sab bare hairán hue, aur Khudá kí barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, kí A'j ham ne 'ajíb báten dekhín.

27 In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko mahsúl kí chaukí par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. 28 Wuh sab kuchh chho'kar uthá, aur us ke píchhe ho líyá. 29 Phir Lewí ne apne ghar men us kí barí ziyáfat kí; aur mahsúl lenewálon aur auron ká, jo un ke sáth kháná kháne baithé the, bará majma' thá. 30 Aur Farísí aur un ke faqíh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, kí Tum kyún mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? 31 Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko. 32 Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyá hún. 33 Aur unhon ne us se kahá, kí Yúhanná ke shágird aksar roza rakhte aur du'áen mángá karte hai, aur isí tarah Farísion ke bhí; magar tere shágird kháte píte hai. 34 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátion

so, jab tak dulhá un ke sáth rahe, ~~us~~ rakhwá sakte ho? 35 Magar wuh din áenge: aur jab dulhá un se judá kiyá jáegá, tab un dinon meñ wuh roza rakkheñge. 36 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, kí Koí ádmí nayí poshák meñ se phárkar purání poshák meñ paiwand nahín lagátá; warna nayí bhí phategí, aur us ká paiwand purání meñ mel bhí na kháegá. 37 Aur koí shakhs nayí mai purání mashkon meñ nahín bhartá; nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegí, aur mashkon bhí barbád ho jáengí. 38 Balki nayí mai nayí mashkon meñ bharní cháhiye. 39 Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kyúnki kahtá hai, kí Purání hí achchhí hai.

6 Phir Sabt ke din yún húa, kí wuh kheton meñ hokar já rahá thá; aur us ke shágird bálen tor torkar aur háthon se mal malkar kháte játe the. 2 Aur Faríson meñ se ba'z kahne lage; Tum wuh kám kyún karte ho, jo Sabt ke din karná rawá nahín? 3 Yisú' ne jawáb meñ un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke sáthí bhúke the to us ne kyá kiyá: 4 wuh kyúnkar Khudá ke ghar meñ gayá, aur nazr kí rotiyán lekar kháñ, jin ká kháná káhinon ke siwá áur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthiyon ko bhí dín? 5 Phir us ne un se kahá, kí Ibn i A'dam Sabt ká málik hai.

6 Aur yún húa kí kisi áur Sabt ko wuh 'ibádatkháne meñ dákhil hokar ta'lim dene lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. 7 Aur faqih aur Farísi us kí tak meñ the, kí áyá Sabt ke din achchhá kartá hai yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa' páen. 8 Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uñ aur bích meñ khará ho. Wuh uñ khará húa. 9 Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, kí A'yá Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bacháná, yá halák karná? 10 Aur un sab par nazar karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aisá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. 11 Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, kí Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

12 Aur un dinon meñ aisá húa, kí wuh pahár par du'á mángne ko niklá, aur Khudá se du'á mángne meñ sárirát guzarí. 13 Jab din húa, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un meñ se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; 14 ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakkhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bar Tulmái, 15 aur Matí aur Tomá, aur Halfái ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes kahlátá thá, 16 aur Ya'qúb ká betá Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyotí jo us ká pakařwánewálá húa; 17 aur wuh un ke sáth utarkar hamwár jagah par khará húa; aur us ke shágirdon kí barí jamá'at aur logon kí barí bhí wahán thí, jo sáre Yahúdiya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke bahrí kanáre se, us kí sunne aur apní bímáron se shifá páne ke liye us ke pás áí thí. 18 Aur jo nápak rúhon se dukh páte the, wuh achchhe kiye gaye. 19 Aur sab log use chhúne kí koshish karte the, kyúnki quwwat us se nikaltí aur sab ko shifá bakhshtí thí.

20 Phir us ne apne shágirdon kí taraf nazar karke kahá; Mubáarak ho tum jo garíb ho, kyúnki Khudá kí bádsháhat tumhári hai. 21 Mubáarak ho tum jo ab bhúke ho, kyúnki ásúda hoge. Mubáarak ho tum jo ab rote ho, kyúnki hansoge. 22 Jab Ibn i A'dam ke sabab log tum se 'adawat rakkheñge, aur tumheñ khárij kar denge, aur la'n ta'n karenge, aur tumbhárá nám burá jánkar kát denge, to tum mubáarak hoge. 23 Us din khush-honá aur khushí ke máre uchhalná; is liye kí, dekho, ásmán par tumbhárá ajr bará hai; kyúnki un ke báp dáda nabíon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the. 24 Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúnki tum apní tasallí pá chuke. 25 Afsos tum par jo ab ser ho, kyúnki bhúke hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúnki mátam karoge aur rooge. 26 Afsos tum par jab sab log tumheñ bhalá kahen, kyúnki un ke báp dáda jhúthe nabíon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the.

27 Lekín main tum sunnewálon se kahtá hún, kí Apne dushmanon se mahabbat rakkho; jo tum se 'adawat rakkheñ un ká bhalá karo; 28 jo tum par la'nat karen, un ke

liye barakat cháho; jo tumhári be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. 29 Jo tere ek gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de; aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. 30 Jo koí tujh se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. 31 Aur jaisá tum cháhte ho ki log tumháre sáth karen, tum bhí un ke sáth waisá hí karo. 32 Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hí se mahabbat rakkho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúнки gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hain. 33 Aur agar tum unhín ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúнки gunahgár bhí aisá hí karte hain. 34 Aur agar tum unhín ko qarz do, jin se wusúl hone kí ummed rakhte ho, to tumhárá kyá ihsán hai? gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hain, táki púrá wusúl kar len. 35 Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur bhalá karo, aur bagair náummed hue qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá Ta'álá ke bete thahroge; kyúнки wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. 36 Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmdíl ho. 37 'Aibjoí na karo, tumhári bhí 'aibjoí na kí jáegi; mujrim na thahráo, tum bhí mujrim na thahráe jáoge; khalásí do, tum bhí khalásí páoge. 38 Diyá karo, tumhen bhí diyá jáegá, achchhá paimána dá b dá bkar aur hilá hilákar aur labrez karke tumháre palle men dále; kyúнки jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye ná pá jáegá.

39 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, ki Kyá andhe ko andhá ráh díkhá saktá hai? kyá donon garhe men na girenge? 40 Shágird apne ustád se bará nahín; balki har ek, jab kámil húa, to apne ustád jaisá hogá. 41 Tú kyún apne bhái ki ánkhe ke tinke ko dekhtá hai, aur apní ánkhe ke shahtír par gaur nahín kartá? 42 Aur jab tú apní ánkhe ke shahtír ko nahín dekhtá, to apne bhái se kyúнкаr kah saktá hai, ki Bhái, lá, us tinke ko jo terí ánkhe men hai, níkal dúng? Ai riyákár, pahle apní ánkhe men se to shahtír níkal, phír us tinke ko jo tere bhái ki ánkhe men hai achchhí tarah dekhar níkal

sakegá. 43 Kyúнки koí achchhá darakht nahín, jo burá phal láe, aur ná koí burá darakht hai, jo achchhá phal láe. 44 Har darakht apne phal se pahchána játa hai; kyúнки jháriyon se anjír nahín torhte, aur ná jharberí se angúr. 45 Achchhá ádmí apne dil ke achchhe khazáne se achchhí chízen níkáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen níkáltá hai; kyúнки jo dil men bhará hai, wuhí us ke munh par áta hai.

46 Jab tum mere kahne par 'amal nahín karte, to kyún mujhe Khudá-wand, Khudá-wand kahte ho? 47 Jo koí mere pás áta, aur merí báte sunkar un par 'amal kartá hai, main tumhen jatáta hún ki wuh kis kí mánind hai. 48 Wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne ghar banáte waqt zamín gahrí khodkar chatán par neo dáli; jab rau ái to dhár us ghar par zor se giri, magar use hilá na sakí, kyúнки wuh mazbút baná húa thá. 49 Lekin jo sunkar 'amal men nahín láta, wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne zamín par ghar ko bebunyád banáyá: jab dhár us par zor se giri, to wuh fi'lfaur gir pará aur wuh ghar bí'lkull barbád húa.

7 Jab wuh logon ko apní sári báte suná chuká to Kafarná-húm meg áyá.

2 Aur kisí súbadár ká naukar, jo us ko 'azíz thá, bímári se marne ko thá. 3 Us ne Yisú' kí khabar sunkar Yahúdíon ke ká búzurgon ko us ke pás bhejá, aur us se dar-khwást kí, kí A'kar mere naukar ko achchhá kar. 4 Wuh Yisú' ke pás áe, aur us kí barí minnat karke kahne lage, kí Wuh is láiq hai kí tú us kí khátír yih kare; 5 kyúнки wuh hamári qaum se mahabbat rakhtá hai, aur hamáre 'ibádatkháne ko usí ne banwáyá. 6 Yisú' un ke sáth chálá. Magar jab wuh ghar ke qaríb pahunchá, to súbadár ne ba'z doston kí ma'rifat use yih kahlá bhejá, kí Ai Khudá-wand, taklíf na kar, kyúнки main is láiq nahín, kí tú merí chhat ke níche áe; 7 isí sabab main ne apne áp ko bhí tere pás áne ke láiq na samjhá; balki zabán se kah de, to merá khádim shifá páegá. 8 Kyúнки main bhí dústre ke íkhtiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hain, aur jab ek se kahtá hún, kí Já, to wuh játa hai,

aur dúsre se, kí A', to wuh átá hai, aur apne naukar se, kí Yih kar, to wuh kartá hai. 9 Yisú' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiyá, aur phirkar us bhír se jo us ke píchhe átí thí kahá ; Main tum se kahtá hún, kí Main ne aisá ímán Isráíl men bhí nahín páyá. 10 Aur bheje húe logon ne ghar men wápas ákar us naukar ko tandurust páyá.

11 Thore 'arse ke ba'd aisá húa, kí wuh Náín nám ek shahr ko gayá, aur us ke shágird aur bahut se log us ke hamráh the. 12 Jab wuh shahr ke pháñak ke nazdík pahunchá, to dekho, ek murde ko bahar liye játe the ; wuh apní mán ká iklautá beñá thá, aur wuh bewa thí : aur shahr ke bahutere log us ke sáth the. 13 Use dekhkar Khudá-wand ko tars áyá aur us se kahá ; Ro nahín. 14 Phir us ne pás ákar janáze ko chhuá, aur uñhánewále khare ho gaye, aur us ne kahá ; Ai jawán, main tujh se kahtá hún ; Uñh. 15 Wuh murda uñh baithá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí mán ko saunp diyá. 16 Aur sab par dahshat chhá gayí, aur wuh Khudá kí baráí karke kahne lage, kí Ek bará nabí ham men uñhá hai, aur yih, kí Khudá ne apní ummat par tawajjuh kí hai. 17 Aur us kí nisbat yih khabar sáre Yahúdiya aur tamám girdnawáh men phail gayí.

18 Aur Yúhanná ko us ke shágirdon ne in sab báton kí khabar dí. 19 Is par Yúhanná ne apne shágirdon men se do ko bulákar Khudá-wand ke pás yih púchhne ko bhejá, kí A'newalá tú hí hai, yá ham dúsre kí ráh dekhen? 20 Unhon ne us ke pás ákar kahá ; Yúhanná baptisma denewále ne hamen tere pás yih púchhne ko bhejá hai, kí A'newalá tú hí hai, yá ham dúsre kí ráh dekhen? 21 Usí gharí us ne bahuton ko bímarion aur áfaton aur burí rúhon se naját bakshí, aur bahut se andhon ko bínái 'atá kí. 22 Us ne jawáb men un se kahá, kí Jo kuchh tum ne dekhá aur suná hai jákar Yúhanná se bayán kar do ; kí andhe dekhte hain, langre chalte phirte hain, korhí pák sáf kiye játe hain, bahre sunte hain, murde zinda kiye játe hain, garíbon ko khushkhabarí sunái játi hai. 23 Aur mubáarak hai wuh jo mere sabab se thokar na kháe.

24 Jab Yúhanná ke qásid chale gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men logon se kahne lagá, kí Tum biyá-bán men kyá dekhne gaye the? Kyá hawá se hilte húe sarkande ko? 25 To phir kyá dekhne gaye the? Kyá mihín kapre pahine húe shañhs ko? Dekho, jo chamakdár poshák pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte hain, wuh bádsháhí mahallon men hote hain. 26 To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bare ko. 27 Yih wuhí hai, jis kí bábat likhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

28 Main tum se kahtá hún, kí Jo 'auraton se paidá húe hain, un men Yúhanná baptisma denewále se koí bará nahín : lekin jo Khudá kí bádsháhát men chhotá hai, wuh us se bará hai. 29 Aur sab 'ámm logon ne jab suná, to unhon ne aur mahsúl lenewálon ne bhí Yúhanná ká baptisma lekar Khudá ko rástbáz mán líyá. 30 Magar Farision aur shara' ke 'álimon ne us se baptisma na lekar, Khudá ke iráde ko apní nisbat bátíl kar diyá. 31 Pas is zamáne ke ádmion ko main kis se tashbíh dún, aur wuh kis kí mánind hain? 32 Un larakon kí mánind hain, jo bázár men baithé húe ek dúsre ko pukárkar kahte hain, kí Ham ne tumháre liye bánslí bajái, aur tum na náche ; ham ne mátam kiyá, aur tum na roe. 33 Kyúnki Yúhanná baptisma denewalá na to rotí khátá húa áyá, na máí pítá húa ; aur tum kahte ho kí Us men badrúh hai. 34 Ibn i A'dam khátá pítá áyá, aur tum kahte ho, kí Dekho, khaú aur sharábí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. 35 Lekin hikmat apne sab larakon kí taraf se rást sábit húi.

36 Phir kisí Farísí ne us se dar-khwást kí, kí Mere sáth khána khá. Pas wuh us Farísí ke ghar jákar khána kháne baithá ; 37 to dekho, ek badchalan 'aurat, jo us shahr kí thí, yih jánkar kí wuh us Farísí ke ghar men khána kháne baithá hai, sang i marmar kí 'itrdáni men 'itr lál, 38 aur us ke pánwon ke pás rotí húi píchhe kharí hokar us ke pánw an-súon se bhigone lagí, aur apne sir ke

bálon se ponchhe, aur us ke pánw bahut chume aur un par 'itr dala. 39 Us ki da'wat karnewala Farisi yih dekhkar apne ji men kahne laga, ki Agar yih shakhs nabí hota, to janta, ki jo use chhuti hai, wuh kaun aur kaisi 'aurat hai, kyunki badchalan hai. 40 Yisú' ne jawab men us se kaha; Ai Shama'un, mujhe tujh se kuchh kahnai hai. Wuh bola, Ai ustad, kah. 41 Kisi sahkukar ke do qarzdar the; ek panch sau dinar ka, dusra pachas ka. 42 Jab un ke pas ada karne ko kuchh na raha, to us ne donon ko bakhsh diya. Pas un men se kaun us se ziyada mahabbat rakkhega? 43 Shama'un ne jawab men kaha; Meri daniat men wuh, jise us ne ziyada bakhshai. Us ne us se kaha; Tu ne thik faisala kiya. 44 Aur us 'aurat ki taraf phirkar us ne Shama'un se kaha; Kyai tu is 'aurat ko dekhta hai? Main tere ghar men ayai; tu ne mere panw dhone ko pani na diya; magar is ne mere panw anson se bhigo diye, aur apne balon se ponchhe. 45 Tu ne mujh ko bosa na diya; magar is ne, jab se main ayai hun, mere panwon ka chumna na chhori. 46 Tu ne mere sir men tel na dala; magar is ne mere panwon par 'itr dala hai. 47 Isi liye main tujh se kahta hun, ki is ke gunah, jo bahut the, mu'af hue, kyunki is ne bahut mahabbat ki; magar jis ke thore gunah mu'af hue, wuh thori mahabbat kartai hai. 48 Aur us 'aurat se kaha; Tere gunah mu'af hue. 49 Is par wuh jo us ke sath khana khane baithe the apne ji men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunahon ko bhi mu'af kartai hai? 50 Magar us ne 'aurat se kaha; Tere iman ne tujhe bachai liya hai; salammat chali ja.

8 Thore 'arse ke ba'd yun hua, ki wuh manadi kartai aur Khuda ki badshahat ki khushkhabari sunata hua shahr shahr aur ganw ganw phirne laga; aur wuh barah us ke sath the; 2 aur ba'z 'auraten jinhon ne buri ruhton aur bimarion se shifa pai thi, yani Maryam jo Magdalini kahlai thi, jis men se sat badruhen nikli thin, 3 aur Yoanna Herodes ke diwan Khuzai ki bwi, aur Susannah, aur bahuteri aur 'auraten bhi thin, jo

apne mal se un ki khidmat karti thin.

4 Phir jab bari bhir jama' hui, aur har shahr ke log us ke pas chale ate the, us ne tamsil men kaha, ki 5 Ek bonewala apnai bij bone nikla. Aur bote waqt kuchh rah ke kanare gira aur raunda gaya, aur hawa ke parandon ne use chug liya. 6 Aur kuchh chatan par gira, aur ugke sukha gaya, is liye ki us ko tari na pahunchi. 7 Aur kuchh jhariyon men gira, aur jhariyon ne sath sath barhkar use dabai liya. 8 Aur kuchh achchhi zamini men gira, aur ugkar sau guna phal laya. Yih kahkar us ne pukari; jis ke sunne ke kan hon, wuh sun le.

9 Us ke shagirdon ne us se puchi, ki yih tamsil kyai hai? 10 Us ne kaha; Tum ko Khuda ki badshahat ke bhedon ki samajh di gayi hai, magar auron ko tamsilon men sunaiya jata hai, taki dekhte hue na dekhne, aur sunte hue na samjhen. 11 Wuh tamsil yih hai, ki Bij Khuda ka kalam hai. 12 Rah ke kanare ke wuh hain jinhon ne suna; ba'd us ke Iblis akar kalam ko un ke dil se chhin le jata hai, aisa na ho ki iman laakar najat paen. 13 Aur chatan par ke wuh hain, jo sunkar kalam ko khushi se qubul kar lete hain; lekin jar nahin rakhte, magar kuchh 'arse tak iman rakhkar azmaish ke waqt phir jate hain. 14 Aur jo jhariyon men para, us se wuh log murad hain jinhon ne suna, lekin hote hote is zindagi ki fikron aur daulat aur 'aish o 'ishrat men phans jate hain, aur un ka phal paktai nahin. 15 Magar achchhi zamini ke wuh hain, jo kalam ko sunkar 'umda aur nek dil men sambhale rahte, aur sabr se phal late hain.

16 Koi shakhs chirag jalakar bartan se nahin chhipata, na palang ke niche rakhtai hai, balki chiragdani par rakhtai hai, taki andar anealon ko raushni dikhai de. 17 Kyunki koi chiz chhipi nahin, jo zahir na ho jaege; aur na koi aisi poshida bat hai, jo ma'lum na hogi aur zuhur men na aege. 18 Pas khabardar raho, ki tum kis tarah sunte ho; kyunki jis ke pas hai, use diya jaege; aur jis ke pas nahin hai, us se wuh bhi le liya jaege jo apnai samajhtai hai.

19 Phir us kí máñ aur us ke bhái us ke pás áe, magar bhíř ke sabab us tak pahunch na sake. 20 Aur use khabar dí gayí, kí Terí máñ aur tere bhái báhar khare hain aur tujh se milná cháhte hain. 21 Us ne jawáb men un se kahá, kí Merí máñ aur mere bhái to yih hain, jo Khudá ká kalám sunte aur us par 'amal karte hain.

22 Phir ek dín aisá húá, kí wuh aur us ke shágird kishtí par charhe ; aur us ne un se kahá, kí A'ó, jhíl ke pár chalen : pas wuh rawána hue. 23 Magar jab kishtí chali játi thi to wuh so gayá ; aur jhíl par barí andhí áí, aur kishtí pání se bhari játi thi, aur wuh khatre men the. 24 Unhon ne pás ákar use jagáyá aur kahá ; kí Sáhíb, sáhíb, ham halák hue játe hain. Us ne uřkar hawá ko aur pání ke zor shor ko jhíká, aur donon tham gaye, aur amn ho gayá. 25 Us ne un se kahá ; Tumhárá imán kahan gayá? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke ápas men kahne lage, kí Yih kaun hai? yih to hawá aur pání ko hukm detá hai, aur wuh us kí mánte hain.

26 Phir wuh Girásenon ke 'iláqe men já pahunche, jo us pár Galíl ke sámne hai. 27 Jab wuh kanáre par utrá, to us shahr ká ek mard use milá, jis men badrúhen thin ; aur us ne barí muddat se kapre na pahine the, aur wuh ghar men nahin, balki qabron men rahá kartá thá. 28 Wuh Yisú' ko dekhkar chilláyá, aur us ke áge girkar barí áwáz se kahá, kí Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún, kí Mujhe 'azáb men na dál. 29 Kyúnki wuh us nápák rúh ko hukm detá thá, kí Is ádmí men se nikal já. Is liye kí us ne us ko aksar pakrá thá, aur harehand log use zanjíron aur beriyon se jakarke qábú men rakhte the, táham wuh zanjíron ko tor daltá thá, aur badrúh us ko biyábanon men bhagáe phirtí thi. 30 Yisú' ne us se púchhá, kí Terá kyá nám hai? Wuh bolá ; Lashkar ; kyúnki us men bahut sí badrúhen thin. 31 Aur wuh us kí minnat karne lagí, kí Hamen atháh garhe men jáne ká hukm na de. 32 Wahán pahar par súaron ká ek bará gol char rahá thá : unhon ne us kí minnat kí, kí Hamen un ke andar

jáne de. Us ne unhen jáne diyá. 33 Aur badrúhen us ádmí men se nikalkar súaron ke andar gayin, aur gol karare par se jhapakar jhíl men já pará aur dúb mará. 34 Yih májará dekhkar charánewále bháge, aur jákar shahr aur díhát men khabar dí. 35 Log us májare ke dekhne ko nikle ; aur Yisú' ke pás ákar us ádmí ko, jis men se badrúhen nikl thin, kapre pahine aur hosh men Yisú' ke pánwon ke pás baithhe páyá, aur dar gaye. 36 Aur dekhnewalon ne un ko khabar dí, kí jis men badrúhen thin, wuh kis tarah achchhá húá. 37 Aur Girásenon ke girdnawáh ke sab logon ne us se darkhwást kí, kí Hamáre pás se chalá já ; kyúnki un par barí dahshat chhá gayí thi ; pas wuh kishtí men baithkar wápas gayá. 38 Lekin jis shakhs men se badrúhen nikal gayí thin, wuh us kí minnat karke kahne lagá, kí Mujhe apne sáth rahne de : magar Yisú' ne use ruřsat karke kahá ; 39 Apne ghar ko lautkar logon se bayán kar, kí Khudá ne tere liye kaise bare kám kiye. Wuh rawána hokar tamám shahr men charchá karne lagá, kí Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye.

40 Jab Yisú' wápas á rahá thá, to log us se khushí ke sáth mile, kyúnki sab us kí ráh takte the. 41 Aur dekho, Yáir nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke us se minnat kí, kí Mere ghar chal : 42 kyúnki us kí iklautí betí, jo baras bárah ek kí thi, marne ko thi. Aur jab wuh já rahá thá to log us par gire parte the.

43 Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah baras se khún jári thá, aur apná sára mál hakimon par kharch kar chuki thi, aur kisi ke háth se achchhi na ho saktí thi, 44 us ke piche ákar us kí poshák ká kanára chhúá ; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. 45 Is par Yisú' ne kahá ; Wuh kaun hai jis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to Patras aur us ke sáthiyon ne kahá, kí Ai sáhíb, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte hain. 46 Magar Yisú' ne kahá, kí Kisi ne mujhe chhúá to hai ; kyúnki maig ne ma'lóm kiyá, kí quwwat mujh men se niklí hai. 47 Jab us 'aurat ne dekhá kí

main chhip nahin sakti, to kanti hui ai, aur us ke age girke sab logon ke samne bayan kiyá, ki main ne kis sabab se tujhe chhua, aur kis tarah usi dam shifa pa gayi. 48 Us ne us se kaha; Beeti, tere iman ne tujhe achchha kiyá hai; salamat chali ja.

49 Wuh yih kah hi raha tha, ki 'ibadatkhane ke sardar ke han se kisi ne akar kaha, ki Teri beeti mar gayi; Ustád ko taklif na de. 50 Yisú' ne sunkar use jawab diya, ki Khauf na kar: faqat itiqad rakh; wuh bach jaegi. 51 Aur ghar mein pahunchkar, Patras aur Yuhanna aur Ya'qub aur laiki ke man bap ke siwa, kisi ko apne sath andar na jane diya. 52 Aur sab us ke liye roti rahe the, magar us ne kaha; Roo nahin; wuh mar nahin gayi, balki soti hai. 53 Wuh us par hansne lage, kyunki jante the, ki mar gayi hai. 54 Magar us ne us ka hath pakri, aur pukarke kaha; Ai laiki, uth. 55 Us ki ruh phir ai, aur wuh usi dam uthi. Phir Yisú' ne hukm diya, ki use kuchh khane ko diya jae. 56 Us ke man bap hairan hue; aur us ne unhen takid ki, ki Yih majara kisi se na karna.

9 Phir us ne un barah ko bulakar unhen sab badruhon par, aur bimarion ko dur karne ke liye qudrat aur ihtiyar bakhsha, 2 aur unhen Khuda ki badshahat ki manadi karne, aur bimarion ko achchha karne ke liye bheja. 3 Aur un se kaha, ki Rah ke liye kuchh na lena, na lahi, na jholi, na roti, na rupaya; na do do kurte rakhna. 4 Aur jis kisi ghar mein dakhil ho, wahin rahná aur wahin se rawana hona. 5 Aur jis kisi shahr ke log tumhen qubul na karen, us shahr se nikalte waqt apne pangwon ki gard jhar do, taki un par gawahi ho. 6 Pas wuh rawana hokar ganw ganw khushkhabari sunate, aur har jagah shifa dete phire.

7 Aur chauthai mulk ka hakim Herodes sab ahwal sunkar ghabra gaya, is liye ki ba'z kahte the, ki Yuhanna murdon mein se ji utha hai; 8 aur ba'z yih, ki Eliyah zahir hua hai; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 9 Magar Herodes ne kaha, ki Yuhanna ka to main ne sir katwa diya; ab yih kaun hai, jis ki babat

aisi baten suntai hun? Pas us ke dekhne ki koshish mein raha.

10 Phir rasulon ne jo kuchh kiyá tha lautkar us se bayan kiyá. Aur wuh un ko alag lekar Baitsaida nam ek shahr ko chala gaya. 11 Yih janakar bhif us ke piche gayi; aur wuh khushi ke sath un se mila, aur un se Khuda ki badshahat ki baten karne laga, aur jo shifa pane ke muhtaj the unhen shifa bakhshi. 12 Jab din dhalne laga, to un barah ne akar us se kaha, ki Bhif ko rukhsat kar, ki charon taraf ke ganwon aur bastiyon mein ja tiken, aur khane ki tadbir karen; kyunki ham yahan wiran jagah mein hain. 13 Us ne un se kaha, Tum hi unhen khane ko do. Unhon ne kaha, ki Hamare pas panch rotiyon aur do machhliyon se ziyada maujud nahin; magar han, ham jakar in sab logon ke liye khana mol le aen? 14 Kyunki wuh panch hazar mard ke qarib the. Us ne apne shagirdon se kaha, ki Un ko takhminan pachas pachas ki qatreen karke bithao. 15 Unhon ne usi tarah kiyá aur sab ko bithaya. 16 Phir us ne wuh panch rotiyon aur do machhliyon liin aur asman ki taraf dekhkar un par barakat chahi, aur torkar apne shagirdon ko deta gaya, ki logon ke age rakhen. 17 Unhon ne khaya, aur sab ser ho gaye; aur un ke bache hue tukron ki barah tokriyan uthai gayin.

18 Jab wuh tanhai mein du'a mang raha tha, aur shagird us ke pas the, to aisa hua ki us ne un se puchha, ki Log mujhe kyá kahte hain? 19 Unhon ne jawab mein kaha, Yuhanna bapisma denewala; aur ba'z Eliyah kahte hain; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 20 Us ne un se kaha; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawab mein kaha, ki Khuda ka Masih. 21 Us ne un ko takid karke hukm diya, ki Yih kisi se na karna; 22 aur kaha; Zarur hai, ki Ibn i Adam bahut dukh uthae, aur buzurg aur sardar kabin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiyá jae, aur tisre din ji uthae. 23 Aur us ne sab se kaha, ki Agar ko mere piche ana chae, to apni khudi se inkar kare, aur har roz apni salib uthae, aur mere piche ho le. 24 Kyunki jo ko apni jan bachani

sháhe, wuh use khoegá; aur jo koí mere wáste apní ján khoe, wuhí use bacháegá. 25 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ko kho de, yá us ká nuqsán uþháe, to use kyá fáida hogá? 26 Kyúnki jo koí mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i A'dam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák firishton ke jalál men áegá, to us se sharmáegá. 27 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki un men se jo yahán khare haiñ ba'z aise haiñ, ki jab tak Khudá kí bádsháhat ko dekh na len, maut ká maza hargiz na chakkheñge.

28 Phir in báton ke koí áth roz ba'd aisá huá, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko hamráh lekar pahár par du'á mángne gayá. 29 Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisá huá ki us ke chihre kí súrat badal gayí, aur us kí poshák safed barráq ho gayí. 30 Aur dekho, do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báten kar rahe the; 31 yih jalál men díkhá diye, aur us ke Intiqál ká zikr karte the, jo Yarúshalem men wáqi' hone ko thá. 32 Magar Patras aur us ke sáthí nínd men bhare the: aur jab achchhí tarah bedár hué, to us ke jalál ko aur un do shakhsón ko dekhá, jo us ke sáth khare the. 33 Jab wuh us se judá hone lage, to aisá huá ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhib, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tñ dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh jántá na thá, ki kyá kahtá hai. 34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kar líyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. 35 Aur bádál men se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzída Betá hai; is kí suno. 36 Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báten dekhí thín, un dínon men kísí ko un kí kuchh khabar na dí.

37 Dásre díñ, jab wuh pahár se utre the, to aisá huá ki ek barí bhír us se á míli. 38 Aur dekho, ek ádmí ne bhír men se chíllákar kahá; Ai ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúnki wuh merá íklautá hai: 39 aur dekho, ek rúh use pakár tetí hai, aur wuh yakáyak chíkh uþhtá hai; aur us ko aisá maroṛtí hai, ki kaf

shar látá hai, aur us ko kuchalkar mushkil se chhoṛtí hai. 40 Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use níkal den; lekin wuh na níkal sake. 41 Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be'tiqád aur kajrau qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne bete ko yahán le á. 42 Wuh áta hí thá, ki badrúh ne use paṭakkar maroṛá. Aur Yisú' ne us nápak rúh ko jhíká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de díyá. 43 Aur sab log Khudá kí shán ko dekhkar hairán hué.

Lekin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta-'ajjub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá; 44 Tumháre kánon men yih báten paṛi raheñ: kyúnki Ibn i A'dam ádmíon ke háth men hawále kíye jáne ko hai. 45 Lekin wuh is bát ko samajhte na the, balki yih un se chhipáí gayí, táki use ma'lúm na kareñ: aur is bát kí bábat us se púchhte hué darte the.

46 Phir un men yih bahs shurú' huí, ki ham men se bará kaun hai? 47 Lekin Yisú' ne un ke dílon ká khayál ma'lúm karke ek bachche ko líyá, aur apne pás khará karke un se kahá; 48 Jo koí is bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo mujhe qubúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai; kyúnki jo tum men sab se chhoṛá hai, wuhí bará hai.

49 Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhib, ham ne ek shakhs ko tere nám se badrúheñ níkalte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúnki wuh hamáre sáth terí paírawí nahín kartá. 50 Lekin Yisú' ne us se kahá, ki Use mana' na karná, kyúnki jo tumháre khlíf nahín, wuh tumhári taraf hai.

51 Jab wuh díñ nazdík áe kí wuh úpar uþháya jáe, to aisá huá ki us ne Yarúshalem ke jáne ko kamar bándhí, 52 aur apne áge qásid bheje; wuh jákar Sámaríon ke ek gánw men dákhil hué, táki us ke liye taiyári kareñ. 53 Lekin unhon ne us ko tikne na díyá, kyúnki us ká ruþh Yarúshalem kí taraf thá. 54 Yih dekhkar us ke shágird Ya'qúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, kyá tú cháhtá hai ki ham hukm den, ki ásmán se ág

názil hokar unhen bhasam kar de [jaisá Eliyyáh ne kiyá]? 55 Magar us ne phirkar unhen jhirká, [aur kahá, Tum nahín jánte ki tum kaisí rúh ke ho. 56 Kyúнки Ibn i A'dam logon kí ján barbád karne nahín, balki bacháne áyá]. 56 Phir wuh kisi áur gáqw men cnale gaye.

57 Jab wuh ráh men chale játe the, to kisi ne us se kahá; Jahán kahín tú jáe, main tere píchhe chalúngá. 58 Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhaḥ hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonele; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. 59 Phir us ne dústre se kahá; Mere píchhe chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. 60 Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khudá kí bádsháhat kí khabar phailá. 61 Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rukhsat ho áún. 62 Yisú' ne us se kahá, ki Jo koí apná háth hal par rakhkar píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

10 In báton ke ba'd Khudáwand ne satar admí áur muqarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jánewalá thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. 2 Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye fasl ke málik kí minnat karo, ki apní fasl kátné ke liye mazdúr bheje. 3 Jáo; dekho, main tumhen goyá barron ko bheriyon ke bích men bhejtá hún. 4 Na baḥúá le jáo, na jholí, na jútiyán; aur na ráh men kisi ko salám karo. 5 Aur jis kisi ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. 6 Agar wahán koí salámatí ká farzand hogá, to tumhárá salám us par thahregá; nahín to, tum par laut áegá. 7 Usí ghar men raho, aur jo kuchh un se mile kháo piyo; kyúнки mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. 8 Aur jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl karen, to jo kuchh tumháre sámne rakkhá jáe, kháo: 9 aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki

Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík á pahunchí hai. 10 Lekin jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl na karen, to us ke bázaron men jákar kaho, ki 11 Ham is gard ko bhí, jo tumháre shahr se hamáre pánwon men lagí hai, tumháre sámne járe dete hain; magar yih ján lo, ki Khudá kí bádsháhat nazdík á pahunchí hai. 12 Main tum se kahtá hún, kí Us dín Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 13 Ai Khurázín, tujh par afsos! ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúнки jo mu'jize tum men zahir hue, agar wuh Súr aur Saidá men zahir hote, to táḥ oḥkar aur khák men baithkar kab ke tauba kar lete. 14 Magar 'adálat men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 15 Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiyá jáegá? Nahín, balki tú 'A'lam i arwáh men utará jáegá. 16 Jo tumhári suntá hai wuh merí suntá haḥ; aur jo tumhen nahín mántá, wuh mujhe nahín mántá; aur jo mujhe nahín mántá, wuh mere bhejnewále ko nahín mántá.

17 Wuh satar khush hokar phir áe, aur kahne lage; Ai Khudáwand, tere nám se badrúhen bhí hamáre tábi' hain. 18 Us ne un se kahá; Main Shaitán ko bijlí kí tarah ásmán se girá huá dekh rahá thá. 19 Dekho, main ne tum ko ikhtiyár diyá, ki sánon aur bichchhúon ko kuchlo, aur dushman kí sári qudrat par gálib áo; aur tum ko hargiz kisi chíz se zarar na pahunchegá. 20 Taubhí is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábi' hain; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue hain.

21 Usí gharí wuh Rúhu'l Quds se khushí men bhar gayá aur kahá; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aql-mandon se chhipáin, aur bachchon par zahir kí: hán, ai Báp, kyúнки aísá hí tujhe pasand áyá. 22 Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá; aur koí nahín jántá, kí Betá kaun hai, siwá Báp ke; aur koí nahín jántá, kí Báp kaun hai, siwá Bete ke, aur us shakhs ke, jis par Betá use zahir karná cháhe. 23 Aur shágirdon kí taraf mutawajjih

hokar kháss unhín se kahá ; Mubáarak haín wuh ánkhen jo yih báten dekhí haiñ, jinhen tum dekhte ho. 24 Kyúñki main tum se kahtá hún, ki Bahut se nablon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo báten tum dekhte ho dekhen, magar na dekhín ; aur jo báten tum sunte ho sunen, magar na sunín.

25 Aur dekho, ek 'álim i shara' uñhá, aur yih kahkar us kí ázmáish karne lagá, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagí ká wáris banún? 26 Us ne us se kahá, ki Tauret men kyá likhá hai? Tú kis tarah parhtá hai? 27 Us ne jawáb men kahá, ki Khudáwand apne Khudá se, apne sare dil aur apní sári ján aur apní sári táqat aur apní sári 'aql se mahabbat rakh ; aur Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. 28 Us ne us se kahá ; Tú ne thik jawáb diyá : yihí kar, to tú jীগá. 29 Magar us ne apne taín rástbáz thahráne kí garaz se Yisú' se púchhá, Phir merá parausi kaun hai? 30 Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek ádmí Yarúshalem se Yariho kí taraf já rahá thá, kí dákúon men ghír gayá ; unhon ne us ke kapre utár liye, aur mára bhí, aur adhmúá chhorkar chale gaye. 31 Ittifáqan ek káhin usí ráh se já rahá thá ; aur use dekhke katrákar chalá gayá. 32 Isí tarah ek Lewi us jagah áyá ; wuh bhí use dekhke katrákar chalá gayá. 33 Lekin ek Sámari safar karte karte wahán á niklá, aur dekhkar tars kháyá, 34 aur us ke pás áyá, aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us kí khabargiri kí. 35 Dústre din do dínar nikálkar bhatiyáre ko diye aur kahá ; Is kí khabargiri karná ; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tujhe adá kar dúngá. 36 In tinen men se us shakhs ká, jo dákúon men ghír gayá thá, terí dánist men kaun parausi thábrá? 37 Us ne kahá ; Wuh jis ne us par rahm kiyá. Yisú' ne us se kahá ; Já, tú bhí aísá hi kar.

38 Phir jab já raha the, to wuh ek ganw men dákhil húa ; aur Marthá nám ek surat ne use apne ghar men utára. 39 Aur Maryam nám us kí ek bahin thí ; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baithkar us

ká kalám sun rahí thí. 40 Lekin Marthá khidmat karte karte ghabrá gayí ; pas us ke pás ákar kahne lagi ; Ai Khudáwand, kyá tujhe khayál nahín, ki merí bahin ne khidmat karne ko mujhe akelá chhor diyá hai? Pas use farmá, kí merí madad kare. 41 Khudáwand ne jawáb men us se kahá ; Marthá, Marthá, tú to bahut chizon kí fikr o taraddud men hai ; 42 lekin ek chíz zarúr hai ; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chún liyá hai, jo us se chhíná na jáegá.

11 Phir aísá húa kí wuh kísi jagah du'á mángtá thá ; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá ; Ai Khudáwand, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'á mángní síkháí, tú bhí hamen síkhá. 2 Us ne un se kahá ; Jab tum du'á mángo, to kaho, kí Ai Báp, terá nám pák maná jáe. Terí bádsháhat áe. 3 Hamari roz kí roti har roz hamen diyá kar. 4 Aur hamare gunáhon ko mu'áf kar ; kyúñki ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte haiñ. Aur hamen ázmáish men na lá.

5 Phir us ne un se kahá ; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí rát ko us ke pás jákar us se kahe, kí Ai dost, mujhe tén rotiyán de : 6 kyúñki merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín kí us ke áge rakkhún ; 7 aur wuh andar se jawáb men kahe ; Mujhe taklíf na de : ab darwáza band hai, aur mere larke mere pás bichhaune par haiñ ; main uthkar tujhe de nahín saktá. 8 Main tum se kahtá hún ; Agarchi wuh is sabab se kí us ká dost hai, uthkar use na de, táham us kí behayáí ke sabab uthkar jitní darkár haiñ use degá. 9 Pas main tum se kahtá hún ; Mángo, to tumhen diyá jáegá ; dhúndho, to páoge ; darwáza khatkhatáo, to tumháre wáste kholá jáegá. 10 Kyúñki jo kí mángtá hai, use miltá hai ; aur jo dhúndhtá hai, wuh pátá hai ; aur jo khatkhatá hai, us ke wáste kholá jáegá. 11 Tum men se aísá kaun sá báp hai, kí jab us ká betá roti mánge, to use patthar de? yá machhli mánge, to machhli ke badle use sánp de? 12 yá andá mánge, to us ko bíchchhú de? 13 Pas jab kí tum bure hokar apne bachchon ko achchhi chizen

dení jánte ho, to ásmání Báp apne mángnewálon ko Rúhu'l Quds kyún na degá?

14 Phir wuh ek gúngí badrúh ko níkáí rahá thá. Aur jab wuh badrúh utar gayí, to aisá huá ki gúngá bolá; aur logon ne ta'ajjub kiyá.

15 Lekin un men se ba'z ne kahá; Yih to badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko níkáltá hai.

16 Ba'z áur log ázmáish ke liye us se ek ásmání nishán talab karne lage.

17 Magar us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá, ki jis kisi bádsháhat men phút pare, wuh wíran ho játí hai; aur jis ghar men phút pare, wuh barbád ho játá hai.

18 Aur agar Shaitán bhí apná mukhálif ho jáe, to us kí bádsháhat kis tarah qáim rahegí? kyúnki tum merí bábat kahte ho, ki Yih badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkáltá hai.

19 Aur agar main badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkáltá hún, to tumháre beṭe kis kí madad se níkálte hain? pas wuhí tumháre munsif honge.

20 Lekin agar main badrúhon ko Khudá kí qudrat se níkáltá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí.

21 Jab zoráwar ádmí hathyár bándhe hue apní hawelí kí rakhwalí kartá hai, to us ká mál hifázat se rahtá hai;

22 lekin jab us se koí zoráwar hamla karke us par gálib átá hai, to us ke sab hathyár, jin par us ká bharosá thá chhín letá, aur us ká mál lútkar bánt detá hai.

23 Jo merí taraf nahín, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai.

24 Jab nápak rúh ádmí men se níkalí hai, to súkhe maqámon men áram dhúndhtí phirtí hai; aur jab nahín páttí, to kahtí hai, ki Main apne usí ghar men laut jáúngí jis se nikli hún;

25 aur ákar use jhará huá aur árásta páttí hai.

26 Phir jákar áur sát rúheṅ apne se burí hamráh le áttí hai, aur wuh us men dákhil hokar wahán bastí hain; aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játá hai.

27 Jab wuh yih báteṅ kah rahá thá, to aisá huá ki bhíṅ men se ek 'aurat ne pukárkar us se kahá; Mubáarak hai wuh peṭ jis men tú rahá, aur wuh chhátíyan jo tú ne chúsín.

28 Us ne kahá; Hán, magar ziyáda mubáarak wuh hain, jo

Khudá ká kalám sunte, aur us par 'amal karte hain.

29 Jab baṅí bhíṅ jama' hotí játtí thí, to wuh kahne lagá, ki Is zamáne ke log bure hain; wuh nishán talab karte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá koí áur nishán un ko na diyá jáegá.

30 Kyúnki jis tarah Yúnus Nínaweh ke logon ke liye nishán ṭahrá, usí tarah Ibn i A'dam bhí is zamáne ke logon ke liye ṭahregá.

31 Dakkhin kí malika is zamáne ke ádmíon ke sáth 'adálat ke dín uthkar inhen mujrim ṭahráegí; kyúnki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ái;

aur dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhí baṅá hai.

32 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke dín khare hokar inhen mujrim ṭahráenge; kyúnki unhon ne Yúnus kí manádti par tauba kar lí;

aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhí baṅá hai.

33 Koí shaṅhs chirág jalákar tah-ṭháne men yá paimáne ke niche nahín rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikhái de.

34 Tere badan ká chirág terí áñkh hai; jab terí áñkh durust hai, to terá sára badan bhí raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan bhí tárík hai.

35 Pas dekhná, jo raushní tujh men hai táríkí to nahín.

36 Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koí hissa tárík na rahe, to wuh tamám aisá raushan hogá, jaisá us waqt hotá hai, jab chirág apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

37 Jab wuh bát kar rahá thá, to kisi Farísí ne us kí dín kí da'wat kí; pas wuh andar jáke khána kháne baíthá.

38 Farísí ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, ki us ne kháne se pahle gusl nahín kiyá.

39 Khudáwand ne us se kahá, ki Ai Farísí, tum piyále aur rikábtí ko úpar se to sáf karte ho; lekin tumháre andar lúṭ aur badí bhari húi hai.

40 Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahín banáyá?

41 Hán, andar kí chízeṅ khairát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

42 Lekin ai Farísí, tum par afsos hai! ki podíne aur sudáb aur har ek tarkárti par dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se

gāfil rahte ho: lāzim thā, ki yih bhī karte aur wuh bhī na chhorte. 43 Ai Farísio, tum par afsos hai! ki tum 'ibádatkhānon men a'lá darje kí kursíān aur bázaron men salám cháhte ho. 44 Tum par afsos hai! kyünki tum un poshída qabron kí má'ind ho, jin par ádmí chalte haiñ, aur un ko is bát kí khabar nahín.

45 Phir shara' ke 'álimon men se ek ne jawáb men us se kahá, ki Ai ustád, in báton ke kahne se tú ham-en bhí be'izzat kartá hai. 46 Us ne kahá; Ai shara' ke 'álimo, tum par bhí afsos hai! ki tum aise bojh, jin ká uṭháná mushkil hai, ádmion par ládte ho, aur áp ek unglí bhí un bojhon ko nahín lagáte. 47 Tum par afsos hai! ki tum to nabion kí qabron ko banáte ho, aur tumháre bápádá ne un ko qatl kiyá thá. 48 Pas tum gawáh ho, aur apne bápádá ke kámon ko pasand karte ho; kyünki unhon ne to un ko qatl kiyá thá, aur tum un kí qabren banáte ho. 49 Isí liye Khudá kí hikmat ne kahá hai, ki Main nabion aur rasulon ko un ke pás bhejungi; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko satáenge, 50 táki sab nabion ke khun kí, jo biná e 'álam se baháyá gayá, is zamáne ke logon se bázpurs kí jae; 51 Hábil ke khun se lekar us Zakaryáh ke khun tak, jo qurbángáh aur maqdis ke bich men halák huá; main tum se sach kahtá hún, ki Isí zamáne ke logon se sab kí bázpurs kí jáegi. 52 Ai shara' ke 'álimo, tum par afsos hai! ki tum ne ma'rifat kí kunjí chhín lí: tum áp bhí dákhil na húe, aur dákhil honewalon ko bhí roká.

53 Jab wuh wahán se niklá, to faqíh aur Farísí use betarah chimaṭne aur chherne lage, táki wuh bahut sí báton ká zikr kare; 54 aur us kí ghát men rahe, táki us ke munh kí koí bát pakren.

12 Itne men, jab hazaron ádmion kí bhír lag gayí, yahán tak ki ek dúsre par girá partá thá, to us ne sab se pahle apne shá-girdon se yih kahná shuru' kiyá, kí Us khamír se hoshyár rahná jo Farísion kí riyákári hai. 2 Kyünki koí chíz dhankí nahín, jo kholí na jáegi; aur na koí chíz chhipí hai, jo jání na jáegi. 3 Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahá hai, wuh

ujále men suná jáegá; aur jo kuchh tum ne kothriyon ke andar kán men kahá hai, kothon par us kí manádfí kí jáegi. 4 Magar tum doston se main kahtá hún, ki un se na daro, jo badan ko qatl karte haiñ, aur ba'd us ke kuchh áur nahín kar sakte. 5 Lekin main tumhen jātātá hún, ki kis se darna cháhiye: us se daro, jis ko qatl karne ke ba'd ikhtiyár hai, kí jahannam men dále: hán, main tum se kahtá hún, ki usí se daro. 6 Kyá do paise kí páñch chīriyān nahín biktiñ? táham Khudá ke huzúr un men se ek kí bhí bhúl nahín partí, 7 Balkí tumháre sir ke sab bál bhí gine húe haiñ. Daro nahín: tumhári qadr to bahut sí chīriyon se ziyáda hai. 8 Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koí ádmion ke sámne merá iqrár kare, Ibn i A'dam bhí Khudá ke firishton ke sámne us ká iqrár karegá: 9 magar jo ádmion ke sámne merá inkár kare, Khudá ke firishton ke sámne us ká inkár kiyá jáegá. 10 Aur jo koí Ibn i A'dam ke khiláf koí bát kahe, us ko mu'áf kiyá jáegá: lekin jo Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'áf na kiyá jáegá. 11 Aur jab wuh tum ko 'ibádatkhānon men, aur hákimon aur ikhtiyárwalon ke pás le jáen, to fikr na karná, kí ham kis tarah yá kyá jawáb den, yá kyá kahen; 12 kyünki Rúhu'l Quds usí gharí tumhen síkhá degá, kí kyá kahná cháhiye.

13 Phir bhír men se ek ne us se kahá, ki Ai ustád, mere bhái se kah, kí mirás ká merá hissa mujhe de. 14 Us ne us se kahá; Miyán, kis ne mujhe tumhárá munsif yá bantnewalá muqarrar kiyá hai? 15 Aur us ne un se kahá, kí Khabardár, apne áp ko har tarah ke lálach se bacháe rakkho: kyünki kisí kí zindagí us ke mál kí kasrat par mauquf nahín. 16 Aur us ne us se ek tam-síl kahí, kí Kisí dāulatmand kí zamín men barí fasi hūf; 17 pas wuh apne díl men sochkar kahne lagá, kí Main kyá karúñ, kí mere hán jagah nahín, jahán apní paidāwár bhar rakkhún? 18 Us ne kahá; Main yih karúngá: apní kothiyān dhakar un se barí banáúngá; 19 aur un men apná sárá anáj aur mál bhar rakkhúngá; aur apní ján se kahúngá,

ki Ai ján, tere pás bahut barason ke liye bahut sá máli jama' hai; chain kar, khá, pí, khush rah. 20 Magar Khudá ne us se kahá; Ai nádán, isí rát terí ján tujh se talab kar lí jáegi: pas jo tú ne taiyár kiyá hai, wuh kis ká hogá? 21 Aisá hí wuh shakhs hai, jo apne liye khazána jama' kartá hai, aur Khudá ke nazdik daulatmand nahín.

22 Phir us ne apne shágirdon se kahá; Is liye main tum se kahtá hún, ki Apní ján kí fikr na karo, ki ham kyá kháenge; aur na apne badan kí, ki kyá pahíenge; 23 kyú-ki ján khurák se barhkar hai, aur badan poshák se. 24 Kauwon par gaur karo, ki na bote hai, na kátte; na un ke khattá hotá hai, na kothí; taubhí Khudá unheg khilátá hai; tumhári qadr to parandon se kahín ziyáda hai. 25 Tum men aisá kaun hai, jo fikr karke apní 'umr men ek gharí barhá sake? 26 Pas jab sab se chhotí bát bhí nahín kar sakte, to báqi chizon kí kyún fikr karte ho? 27 Sosan ke darakhton par gaur karo, ki kis tarah barhte hai; wuh na mihnát karte, na kátte hai; taubhí main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhí, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se kisi kí mánind poshák pahíne hue na thá. 28 Pas jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegi, aisí poshák pahínátá hai; to ai kami'tiqádo, tum ko kyún na pahína degá? 29 Aur tum is kí talásh men na raho, ki kyá kháenge aur kyá pienge, aur na shakkí bano. 30 Kyúnci in sab chizon kí talásh men dunyá kí qaumen rahtí hai: aur tumhárá Báp jántá hai, ki tum in ke muhtáj ho. 31 Hán, us kí bádsháhat kí talásh men raho, to yih chizen bhí tumhen míljáengi. 32 Ai chhote galle, na dar; kyúnci tumháre Báp ko pasand áyá, ki tumhen bádsháhat de. 33 Apná máli asbáb bechkar khairát kar do; aur apne iye aise ba'túe banáo, jo puráne nahín hote, ya'ní ásmán par aisá khazána jo khál nahín hotá, jahán chor nazdik nahín játá, aur kirá kharáb nahín kartá. 34 Kyúnci jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí lagá rahegá.

35 Tumhári kamaren bandhí rahen, aur tumháre chirág jalte rahen;

36 aur tum un ádmion kí mánind raho, jo apne málik kí ráh dekhte hon, ki wuh shádí men se kab lautegá; táki jab wuh ákar darwáza khatkhatáe, to fauran us ke wáste khol den. 37 Mubáarak hai, wuh naukar, jin ká málik ákar unhen jágtá páe: main tum se sach kahtá hún, ki wuh kamar bándhkar unheg khána kháne ko bi'háegá, aur pás ákar un kí khidmat karegá. 38 Aur agar wuh rát ke dúsre pahar men, yá tisre pahar men ákar un ko aise hál men páe, to wuh naukar mubáarak hai. 39 Lekin yih ján rakkho, ki agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, ki chor kis gharí áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. 40 Tum bhí taiyár raho; kyúnci jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn i A'dam á jáegá.

41 Patras ne kahá, ki Ai Khudá-wand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? 42 Khudáwand ne kahá; Kaun hai wuh diyánatdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málik use apne naukar chákaron par muqarrar kare, ki har ek kí khurák waqt par bánt diyá kare? 43 Mubáarak hai wuh naukar, jis ká málik ákar us ko aisá hí karte páe. 44 Main tum se sach kahtá hún, ki wuh use apne sáre máli ká mukhtár kar degá. 45 Lekin agar wuh naukar apne dil men yih kahkar, ki Mere málik ke áne men der hai, gulámon aur laun'diyon ko márná, aur khá píkar matwála honá shurú' kare; 46 to us naukar ká málik aise din, ki wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisí gharí, ki wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur khúb ko're lagákar use be'mánon men shámil karegá. 47 Aur wuh naukar, jis ne apne málik kí marzí ján lí aur taiyári na kí, na us kí marzí ke muwáfiq 'amal kiyá, bahut már kháegá. 48 Magar jis ne na jánkar már kháne ke kám kiye, wuh tho'í már kháegá. Aur jise bahut diyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut sauppá hai, us se ziyáda mángenge.

49 Main zamín par ág dáline áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! 50 Lekin mujhe ek baptisma lená hai; aur jab tak wuh na ho le main kyá hí

tang rahúngá ! 51 Kyá tum gumán karte ho, ki main zamín par sulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, ki Nahín, balki judái karáne; 52 kyúñki ab se ek ghar ke páñch ádmí ápas meñ muḡhálafat rakkheñge, do se tñ aur tñ se do. 53 Báp beṭe se muḡhálafat rakkhegá, aur beṭá báp se; máñ beṭí se, aur beṭí máñ se; sás bahú se, aur bahú sás se.

54 Phir us ne logon se bhí kahá, ki Jab bádál ko pachchím se uṭhte dekhte ho, to fauran kahte ho, ki Menh barsegá; aur aisá hí hotá hai. 55 Aur jab tum ma'lúm karte ho, ki dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, ki Lúh chalegí; aur aisá hí hotá hai. 56 Ai riyákáro, zamín aur ás-mán kí súrat meñ to imtiyáz karná tumheñ áta hai; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín áta? 57 Aur tum apne ap hí kyún faisala nahín kar lete, ki wájib kyá hai? 58 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth hákim ke pás já rahá hai, to ráh meñ koshish kar, ki us se chhúṭ jáe; aisá na ho kí wuh tujh ko munsif ke pás khench le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawále kare, aur sipáhi tujhe qaid meñ dále. 59 Main tujh se kahtá hún, ki Jab tak tú damṛí damṛí adá na kar degá, waháñ se hargiz na chhúṭegá.

13 Us waqt ba'z log házir the, jinheñ ne use un Galílión kí ḡhabar dí, jin ká ḡhún Pí-látus ne un ke zabíheñ ke sáth miláyá thá. 2 Us ne jawáb meñ us se kahá, ki In Galílión ne jo aisá dukh páyá, kyá wuh is liye tumhári dánist meñ áur sab Galílión se ziyáda gunahgár the? 3 Main tum se kahtá hún, ki nahín; balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge. 4 Yá wuh áthárah ádmí jin par Shíloḡh ká burj girá, aur wuh dabkar mar gaye, kyá tumhári dánist meñ Yarúshalem ke áur sab rahne-wálon se ziyáda qusúrwár the? 5 Main tum se kahtá hún, ki nahín; balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge.

6 Phir us ne yih tamsíl kahí, kí Kisí ke angúri bág meñ ek anjír ká daraḡht lagá húa thá: wuh us meñ phal dhúñdhne áyá, aur na páyá. 7 Is par us ne bágbán se kahá, kí

Dekh, tñ baras se main is anjír ke daraḡht meñ phal dhúñdhne áta hún, aur nahín páta; use kát dál; wuh zamín ko bhí kyún roke? 8 Us ne jawáb meñ us se kahá; Ai ḡhudáwand, is sál to áur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún: 9 agar áge ko phalá, to ḡhair; nahín to ba'd us ke kát dálná.

10 Phir wuh Sabt ke din kisi 'ibá-datḡháne meñ ta'lím detá thá. 11 Aur dekho, ek 'aurat thí, jis ko áthárah baras se kisi badrúh ke bá'is kamzorí thí; wuh kubṛí ho gayí thí, aur kisi tarah sídhi na ho saktí thí. 12 Yisú' ne use dekhkar pás buláyá, aur us se kahá; Ai 'aurat, tú apní kamzorí se chhúṭ gayí. 13 Aur us ne us par háth rakkhe: usí dam wuh sídhi ho gayí, aur ḡhudá kí baráí karne lagí. 14 'Ibádatḡháne ká sardár, is liye kí Yisú' ne Sabt ke din shifá bakhshí ḡhafá hokar, logon se kahne lagá; Chha din haiñ, jin meñ kám karná cháhiye; pas unheñ meñ ákar shifá páo, na kí Sabt ke din. 15 ḡhudá-wand ne us ke jawáb meñ kahá, kí Ai riyákáro, kyá har ek tum meñ se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar páni piláne nahín le játa? 16 Pas kyá wájib na thá, kí yih jo Ibráhim kí beṭí hai, jis ko Shaitán ne áthárah baras se bándh rakkhá thá, Sabt ke din is band se chhuráí játi? 17 Jab us ne yih báteñ kahín, to us ke sab muḡhálif sharminda húe: aur sári bhí un 'álishán kámon se, jo us se hote the, ḡhush húi.

18 Pas wuh kahne lagá; ḡhudá kí bádsháhat kis kí mánind hai? main us ko kis se tashbíh dún? 19 Wuh ráí ke dáne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág meñ dál díyá; wuh ugkar bará daraḡht ho gayá, aur hawá ke pa-randon ne us kí dáliyon par baserá kiyá. 20 Us ne phir kahá; Main ḡhudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún? 21 Wuh ḡhamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne lekar tñ paimáne áte meñ miláyá, aur hote hote sab ḡhamír ho gayá.

22 Wuh shahr shahr aur gánw gánw ta'lím detá húa, Yarúshalem ká safar kar rahá thá. 23 Aur kisi shakhs ne us se púchhá, kí Ai ḡhudá-wand, kyá naját pánewále thore

hain? 24 Us ne un se kahá; Jánfishání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karege, aur na ho sakege. 25 Jab ghar ká málik uthkar darwáza band kar chuká ho, aur tum báhar khare húe darwáza khatkhatákar yih kahná shurú' karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín jántá, ki kahán ke ho. 26 us waqt tum kahná shurú' karoge, ki Ham ne to tere rúbarú kháyá piyá, aur tú ne hamáre bázarón men ta'lim dí. 27 Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún, ki main nahín jántá, tum kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. 28 Wahán roná aur dántón ká písná hogá, jab tum Ibráhim, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhat men shámil, aur apne ap ko báhar níkalá húa dekhoge. 29 Aur púrabb, pachchim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá kí bádsháhat kí ziyáfat men sharik hongé. 30 Aur dekho, ba'z ákhir aise hain, jo awwal hongé, aur awwal hain, jo ákhir hongé.

31 Usí gharí ba'z Farisíon ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. 32 Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki Dekh, main áj aur kal badrúhon ko níkalá, aur shifá bakhshe ká káam anjám detá rahúngá, aur tísre díñ kamál ko pahunchúngá. 33 Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalni zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yarúshalem ke báhar halák ho. 34 Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un ko sangsár kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larcon ko jama' kar lún; magar tum ne na cháhá! 35 Dekho, tumhárá ghar tumháre hí liye chhorá játa hai; aur main tum se kahtá hún, ki mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubárák hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai.

14 Phir aisá húa ki wuh Sabt ke díñ Farisíon ke sardáron men se kisi ke ghar khána kháne ko gayá; aur wuh us kí tak men rahe. 2 Aur dekho, ek shakhs us ke sámne thá, jise jalandar thá. 3 Yisú' ne shara' ke 'álimon aur Farisíon se kahá, ki Sabt ke díñ shifá bakhshe rawá hai, yá nahín? 4 Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhsí, aur chhor díyá; 5 aur un se kahá, ki Tum men se kaun aisá hai, jis ká gadhá yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke díñ us ko fauran na níkal le? 6 Wuh in báton ká jawáb na de sake.

7 Jab us ne dekhá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se ek tamsíl kahí, ki 8 Jab koí tujhe shádí men buláe, to sadr jagah par na baith, ki sháyad us ne tujh se bhí kisi ziyáda 'izzat-dár ko buláyá ho; 9 aur jis ne tujhe aur use donon ko buláyá hai ákar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se níche baithná pare. 10 Balki jab tú buláyá jáe, to sab se níchi jagah já baith, táki jab terá bulánewálá áe, to tujh se kahe, ki Ai dost, áge barhkar baith: to un sab kí nazar men, jo tere sáth khána kháne baithe hain, terí 'izzat hogí. 11 Kyúñki jo koí apne ap ko bará banáegá wuh chhotá kiyá jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiyá jáegá.

12 Phir us ne apne bulánewále se bhí yih kahá, ki jab tú díñ ká yá rát ká khána taiyár kare, to apne doston, yá bháiyon, yá rishtadáron, yá daulatmand parausiyon ko na bulá; ki aisá na ho, wuh bhí tujhe buláen, aur terá badla ho jáe. 13 Balki jab tú ziyáfat kare, to garíbon, lunjon, langron, andhion ko bulá: 14 to tujh par barakat hogí; kyúñki un ke pás tujhe badlá dené ko kuchh nahín; aur tujhe rástbázon kí qiyámat men badla milegá.

15 Jo us ke sáth khána kháne baithe the, un men se ek ne yih báten sunkar us se kahá; Mubárák hai wuh jo Khudá kí bádsháhat men khána kháe. 16 Us ne us se kahá, ki Ek shakhs ne barí ziyáfat kí, aur bahut se logon ko buláyá.

17 Aur kháne ke waqt apne naukar ko bhejá, ki buláe huon se kahe, ki A'ab khána taiyár hai. 18 Is par sab ne milkar 'uzr karná shurú' kiyá. Pahle ne us se kahá, ki Main ne khet kharidá hai; mujhe zarúr hai ki jákar use dekhún; main terí minnat kartá hún, ki mujhe ma'zúr rakh. 19 Dústre ne kahá; Main ne bailon ki páñch joríyan kharidí hain, aur unhen ázmáne jata hún; main terí minnat kartá hún, ki mujhe ma'zúr rakh. 20 Ek aur ne kahá; Main ne biyáh kiyá hai, is sabab se nahín á saktá. 21 Pas us naukar ne ákar apne málik ko in báton ki khabar dí. Is par ghar ke málik ne gusse hokar apne naukar se kahá; Jald shahr ke bázaron aur kúchon men jákar garíbon, lunjon, andhon aur langron ko yahán le á. 22 Naukar ne kahá; Ai khudáwand, jaisá tú ne farmáyá thá, waisá hí húa, aur ab bhí jagah hai. 23 Málik ne us naukar se kahá, ki Sarakon aur khet ki báron ki taraf já, aur logon ko majbúr karke lá, táki merá ghar bhar jáe. 24 Kyúñki main tum se kahtá hún, ki jo buláe gaye the, un men se koi shakhs merá khána na chakhne páegá.

25 Jab bahut se log us ke sáth já rahe the, to us ne phirkar un se kahá; 26 Agar koi mere pás áe, aur apne báp, aur mán, aur bíwi, aur bachchon, aur bháiyon, aur bahínon, balki apní ján se bhí dushmaní na kare, to merá shágird nahín ho saktá. 27 Jo koi apní salib na ufháe aur mere píchhe na áe, wuh merá shágird nahín ho saktá. 28 Kyúñki tum men aisá kaun hai, ki jab wuh ek burj banána cháhe, to pahle baithkar lágat ká hisáb na kar le, ki áyá mere pás us ke taiyár karné ká sámán hai, yá nahín? 29 Aisá na ho, ki jab neo dálkar taiyár na kar sake, to sab dekhne-wále yih kahka us par haqsná shurú' karen, ki 30 Is shakhs ne 'imárat banání shurú' to kí, magar taiyár na kar saká. 31 Yá kaun aisá bádsháh hai, jo dústre bádsháh se lagne jata ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki áyá main das hazár se us ká muqábala kar saktá hún, yá nahín, jo bís hazár lekar mujh par chahá áta hai? 32 Nahín to, jab wuh hanoz dúr hí

hai, ekhí bhejkar, aulh kí shartog kí darkhwást karegá. 33 Pas in tarah tum men se jo koi apná sab kuchh tark na kare, wuh merá shágird nahín ho saktá. 34 Namak achchá to hai; lekin agar namak ká maza jata rahe, to wuh kis chiz se mazadár kiyá jáegá? 35 Na wuh zamín ke kám ká rahá, na khád ke; log use báhar phenk dete hain. Jis ke kán sunne ke hon, wuh sun le.

15 Säre mahsúl lenewále aur gunahgár us ke pás áte the, táki us kí báten sunen. 2 Aur Farísí aur faqíh burburakar kahne lage, ki Yih ádmí gunahgáron se milta, aur un ke sáth khána khata hai.

3 Us ne un se yih tamsíl kahí, ki 4 Tum men aisá kaun ádmí hai, jis ke pás sau bheren hon, aur un men se ek khol jáe, to ninnánawe ko biyában men chhoekar us khol húl ko, jab tak mil na jáe, dhúndhtá na rahe? 5 Phir jab mil jata hai to wuh khush hokar use kandhe par ufhá letá hai. 6 Aur ghar men pahunchkar, doston aur parausiyon ko buláta aur kahtá hai, ki Mere sáth khushí karo; kyúñki merí khol húl bher mil gayí. 7 Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ninnánawe rástbazon kí nisbat, jo tauba kí hájat nahín rakhte, ek tauba karnewále gunahgár kí bábat ásmán par ziyáda khushí hogí.

8 Yá kaun aisí 'aurat hai, jis ke pás das dirham hon, aur ek khol jáe, to wuh chirág jalakar ghar men jhatú na de, aur jab tak mil na jáe, koshish se dhúndhtí na rahe? 9 Phir jab mil jata hai, to bahineliyon aur parausiyon ko bulakar na kahe, ki Mere sáth khushí karo, kyúñki merá khoyá húa dirham mil gayá? 10 Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ek tauba karnewále gunahgár kí bábat Khudá ke firishton ke sámne khushí hotí hai.

11 Phir us ne kahá, ki Kisí shakhs ke do bete the. 12 Un men se chhote ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká jo hissa mujh ko pahunchta hai, mujhe de. Us ne apná mál matá unhen bánt diyá. 13 Aur bahut din na guzre, ki chhoté betá apná sab kuchh jama karke, dúr daráz mulk ko rawána húa, aur wahán apná mál badehalí me

urá diyá. 14 Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. 15 Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáne bhejá. 16 Aur use árzú thí, ki jo phaliyán súar kháte the, unhin se apná pet bhare; magar koi use na detá thá. 17 Phir us ne hosh men ákar kahá, ki Mere báp ke kitne hí mazdúron ko rotí ifrát se miltí hai, aur main yahán bhúká mar rahá hún! 18 Main uthkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahúngá, ki Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: 19 ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúron jaisá kar le. 20 Pas wuh uthkar apne báp ke pás chalá. Wuh abhí dúr hí thá, ki use dekhkar us ke báp ko tars áyá, aur daurkar us ko gale lagá liyá, aur bose liye. 21 Bete ne us se kahá, ki Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa; ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun. 22 Báp ne apne naukaron se kahá, ki Achchhe se achchhá jáma jald nikálkar use pahináo; aur us ke háth men angúthí, aur pánw men jútí pahináo. 23 Aur pale hús bachhre ko lákar zabh karo, táki ham khákar khushi manáen; 24 kyúnci merá yih betá murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai. Pas wuh khushi manáne lage. 25 Lekin us ká bará betá khet men thá: jab wuh ákar ghar ke nazdik pahunchá, to gáne bajáne aur náchne kí áwáz suní; 26 aur ek naukar ko bulákar daryáft karne lagá, ki Yih kyá ho rahá hai? 27 Us ne us se kahá, Terá bhái á gayá hai; aur tere báp ne palá húa bachhrá zabh karáyá hai, is liye ki use bhalá changá páyá. 28 Wuh gusse húa, aur andar jáná na cháhá; magar us ká báp báhar jáke use manáne lagá. 29 Us ne apne báp se jawáb men kahá, ki Dekh, itne baras se main terí khidmat kartá hún, aur kabhí terí hukm'udúli nahín kí; magar mujhe tú ne kabhí ek bakrí ká bachcha bhí na diyá, ki apne doston ke sáth khushi manátá: 30 lekin jab terá yih betá áyá, jis ne terá mál matá' kasbiog men urá diyá, to us ke

liye: tú ne palá húa bachhrá zabh karáyá. 31 Us ne us se kahá; Betá, tú to hamesha mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, wuh terá hí hai; 32 lekin khushi manání aur shádmán honá munásib thá, kyúnci terá yih bhái murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai.

16 Phir us ne shágirdon se bhí kahá, ki Kisi daulatmand ká ek mukhtár thá; us kí logon ne us se shikáyat kí, ki Yih terá mál urátá hai. 2 Pas us ne us ko bulákar kahá, ki Yih kyá hai, jo main tere haqq men suntá hún? Apní mukhtári ká hisáb de; kyúnci áge ko tú mukhtár nahín rah saktá. 3 Us mukhtár ne apne jí men kahá, ki Kyá karún? kyúnci merá málik mujh se mukhtári chhíne letá hai: mittí to mujh se khodí nahín játtí, aur bhíkh mángne se sharm áttí hai. 4 Main samajh gayá ki kyá karún, táki jab mukhtári se mauqúf ho jáún, to log mujhe apne gharon men jagah den. 5 Pas us ne apne málik ke ek ek qarzdár ko bulákar pahle se púchhá, ki Tujh par mere málik ká kyá átá hai? 6 Us ne kahá; Sau man tel. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez le, aur jald baithkar pachás likh de. 7 Phir dúsre se kahá; Tujh par kyá átá hai? Us ne kahá; Sau man gehún. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez lekar assí likh de. 8 Aur málik ne beíman mukhtár kí ta'rif kí, is liye ki us ne hoshyári kí thí: kyúnci is jáhán ke farzand apne ham-jinson ke sáth mu'ámalát men núr ke farzandon kí nisbat ziyáda hoshyár hain. 9 Aur main tum se kahtá hún, ki Nárástí kí daulat se apne liye dost paidá karo; táki jab wuh játtí rahe, to yih tum ko hamesha ke maskanon men jagah den. 10 Jo thore se thore men diyánatdár hai, wuh bahut men bhí diyánatdár hai, aur jo thore se thore men baddiyánat hai, wuh bahut men bhí baddiyánat hai. 11 Pas jab tum nárást daulat men diyánatdár na thahre, to haqqí daulat kaun tumháre supurd karegá? 12 Aur agar tum begáne mál men diyánatdár na thahre, to jo tumhárá apná hai, use kaun tumhen degá? 13 Koi naukar do málikon kí khidmat nahín kar saktá: kyúnci yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dúsre se mahabbat;

yá ek se milá rahegá, aur dúsre ko chhíz jánegá. Tum Khudá aur dailonon ki khidmat nahin kar sakte.

14. Farisi, jo zardost the, in sab baton ko sunkar use thaththe men upane lage. 15 Us ne un se kahá, ki Tum wuh ho, ki admion ke samne apne ap ko rastbaz thahráthe ho; lekin Khudá tumhare dilon ko jántá hai; kyunki jo chiz admion ki nazar men 'aliquadr hai, wuh Khudá ke nazdik makruh hai. 16 Shari'at aur ambiyá Yuhanná tak rahe; us waqt se Khudá ki badshahat ki khushkhabari di jati hai, aur har ek zor markar us men dakhil hota hai. 17 Lekin asman aur zamin ka tal jana shari'at ke ek nuqte ke mit jane se asan hai. 18 Jo koi apni biwi ko chhor kar dusri se biyah kare, wuh zina kartá hai; aur jo shakhs shauhar ki chhor kar hui aurat se biyah kare, wuh bhi zina kartá hai.

19 Ek daultmand tha, jo argawani aur mihin kapre pahinta, aur har roz khushi manata aur shan o shaukat se rahta tha. 20 Aur La'zar nam ek garib, nasuron se bhara hua, us ke darwaze par dala gaya tha. 21 Use arzu thi, ki daultmand ki mez ke jhute se apna pet bhare; balki kutte bhi akar us ke nasur chatte the. 22 Aur aisa hua ki wuh garib mar gaya, aur firishton ne use le jakar Ibrahim ki god men rakh diya; aur daultmand bhi mua, aur dafn hua. 23 Us ne 'alam i arwah ke darmiyan 'azab men muhtala hokar apni ankhen uthain, aur Ibrahim ko dur se dekhá, aur us ki god men La'zar ko. 24 Aur us ne pukarkar kahá, ki Ai bap Ibrahim, mujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apni ungli ka sirá pani men bhigokar meri zabán tar kare; kyunki main is ag men tarapta hun. 25 Ibrahim ne kahá; Betá, yad kar, ki tu apni zindagi men apni achchi chizen le chuka, aur usi tarah La'zar buri chizen; lekin ab wuh yahan tasalli patá hai, aur tu tarapta hai. 26 Aur in sab baton ke siwa, hamare tumhare darmiyan ek bara garha rakha gaya hai, aisa ki jo yahan se tumhari taraf par jana chahen, na ja saken, aur na log udhar se hamari taraf war á sake. 27 Us ne kahá; Pas ai bap, main teri minnat kartá

hun, ki tu use mere bap ke ghar bhej; 28 kyunki mere pangh bhái hain; taki wuh un ke samne, in baton ki gawahi de, aisa na ho ki wuh bhi is 'azab ki jagah men aen. 29 Ibrahim ne us se kahá, ki Un ke pas Musá aur ambiyá to hain; un ki sunen. 30 Us ne kahá; Nahin, ai bap Ibrahim; han, agar koi murdon men se un ke pas jae, to wuh tauba karenge. 31 Us ne us se kahá, ki Jab wuh Musá aur nabion hi ki nahin sunte, to agar murdon men se koi ji utha, to us ki bhi na manenge.

17 Phir us ne apne shagirdon se kahá; Yih nahin ho saktá, ki thokaren na lagen; lekin us par afsos hai, jis ke ba'is se lagen. 2 In chhoton men se ek ko thokar khilane ki banisbat, us shakhs ke liye yih mufid hota, ki chakki ka pat us ke gale men latkaya jata, aur wuh samundar men phenka jata. 3 Khabardar raho; agar tera bhái gunah kare, use malamat kar; agar tauba kare, use mu'af kar. 4 Aur agar wuh ek din men sat dafa tera gunah kare, aur saton dafa tere pas phir akar kahe, ki Tauba kartá hun, to use mu'af kar.

5 Is par rasulon ne Khudawand se kahá; Hamare iman ko barha. 6 Khudawand ne kahá, ki Agar tum men rai ke dane ke barabar bhi iman hota, aur tum is tut ke darakht se kahte, ki Jar se ukhar kar samundar men lag ja, to tumhari mantá. 7 Magar tum men se aisa kaun hai, jis ka naukar hal jotta, ya gallabani kartá ho, aur jab wuh khet se ae, to us se kahe, ki Jald akar khana khane baith? 8 aur yih na kahe, ki Meri khana taiyar kar, aur jab tak main khain pin, kamar bandhkar meri khidmat kar; ba'd us ke tu khud kha pi lena? 9 Kyá wuh is liye us naukar ka ihsan manega, ki us ne un baton ki jin ka hukm hua ta'mil ki? 10 Isi tarah tum bhi, jab un sab baton ki jin ka tumhen hukm hua ta'mil kar chuko, to kaho, ki Ham nikamme naukar hain; jo ham par karna farz tha, wuh kiyá hai.

11 Aur aisa hua, ki Yarusalem ko jate hue wuh Samariya aur Galil ke bich se hokar ja raha tha. 12 Aur ek gawn men dakhil hote waqt, das kohi us ko mile. 13 Unhon ne dur

khare hokar baland awaz se kaha; Ai Yisu', ai sahib, ham par rahm kar. 14 Us ne unhen dekhkar kaha; Jao, apne taq kahinon ko dikhao. Aur aisa hua ki wuh jate jate pak saf ho gaye. 15 Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifa pa gaya, baland awaz se Khuda ki barai karti hua lauta. 16 Aur munh ke bal Yisu' ke panwon par girke us ka shukr karne laga; aur wuh Samari tha. 17 Yisu' ne jawab men kaha, Kyā dason pak saf na hue? Phir wuh nau kahan hain? 18 Kyā siwa is pardesi ke aur na nikle, jo lautkar Khuda ki tamjid karte? 19 Phir us se kaha; Uthkar chala ja; tere iman ne tujhe achchha kiya hai.

20 Jab Farison ne us se puchha, ki Khuda ki badshahat kab aegi? to us ne jawab men un se kaha, ki Khuda ki badshahat zahiri taur par na aegi. 21 Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahan hai, ya Wahan hai! kyunki, dekho, Khuda ki badshahat tumhare darmiyān hai.

22 Us ne shagirdon se kaha; Wuh din aenge, ki tum ko Ibn i A'dam ke dinon men se ek din ke dekhne ki arzu hogi, aur na dekhoge. 23 Aur log tum se kahenge, ki Dekho, wahan hai, ya Dekho, yahan hai; magar tum chale na jana, na un ke piche ho lena. 24 Kyunki jaise bijli asman ki ek taraf se kaundkar dusri taraf chamakti hai, waise hi Ibn i A'dam apne din men zahir hoga. 25 Lekin pahle zarur hai, ki wuh bahut dukh uthae, aur is zamane ke log use radd karen. 26 Aur jaisa Nuh ke dinon men hua tha, isi tarah Ibn i A'dam ke dinon men bhi hoga; 27 ki log khate pite the, aur un men biyah shadi hoti thi, us din tak, ki Nuh kishti par charha, aur tufan ne akar sab ko halak kiya. 28 Aur jaisa Lut ke dinon men hua tha, ki log khate pite, aur kharid o farokht karte, aur darokht lagate, aur ghar banate the; 29 lekin jis din Lut Sodom se nikla, ag aur gandhak ne asman se baraskar sab ko halak kiya; 30 Ibn i A'dam ke zahir hone ke din bhi aisa hi hoga. 31 Us din jo kothi par ho, aur us ka asbab ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur isi tarah jo khet men ho, wuh piche ko na laute. 32 Lut ki biwi ko yad rakkho.

33 Jo koi apni jan bachane ki koshish kare, wuh use khoega; aur jo koi use khoe, wuh us ko zinda rakkhega. 34 Main tum se kahti hun, ki Us rat do admi ek charpai par sote hongey; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega. 35 Do 'auraton ek saath chakki pisti hongey; ek le li jaegi, aur dusri chhor di jaegi. [36 Do admi khet men hongey; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega.] 37 Unhon ne jawab men us se kaha, ki Ai Khudawand, yih kahan hoga? Us ne un se kaha; Jahan murdar hai, wahan gidh bhi jama' hongey.

18 Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'a mangte rahnā, aur himmat na harni chahiye, un se yih tamsil kahi, ki 2 Kisi shahr men ek qazi tha; na wuh Khuda se darti, na admi ki kuchh parwa karti tha. 3 Aur usi shahr men ek bewa thi, jo us ke pas akar yih kaha karti thi, ki Meri insaf karke mujhe mudda' se bacha. 4 Us ne kuchh 'arse tak to na chaha; lekin ba'd is ke apne ji men kaha, ki Go main na Khuda se darti, aur na admion ki kuchh parwa karti hun, 5 taubhi is liye ki yih bewa mujhe satati hai, main us ka insaf karunga; aisa na ho ki wuh bar bar akar akhri ko meri nak men dam kare. 6 Khudawand ne kaha; Suno, ki yih beinsaf qazi kyā kahti hai. 7 Pas kyā Khuda apne barguzidon ka insaf na karega, jo rat din us se faryad karte hain? Aur kyā wuh un ke bare men der karega? 8 Main tum se kahti hun, ki Wuh jald un ka insaf karega; taham jab Ibn i A'dam aega, to kyā zamin par iman paega?

9 Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosa rakhte the, ki ham rastbaz hain, aur baqi admion ko nachiz jante the, yih tamsil kahi, 10 ki Do shaks haikal men du'a mangne gaye; ek Farisi, dusra mahsul lenewala. 11 Farisi kharā hokar apne ji men yun du'a mangne laga, ki Ai Khuda, main tera shukr karti hun, ki baqi admion ki tarah zalim, beinsaf, zinakar, ya is mahsul lenewale ki manind nahin hun. 12 Main hafte men do bar roza rakhti, aur apni sari amadani par dahyak lagati hun. 13 Lekin mahsul lenewale ne dur khare hokar itna bhi na chaha, ki asman ki taraf

kahta uthae; balki chhati pit pitkar kahai ki Ai Khuda, mujh gunahgar par rahm kar. 14 Main tum se kahata hun, ki Yih shakhs dusre ki nisbat rastbaz thahirkar apne ghar gaya: kyunki jo koi apne ap ko bara banaega, wuh chhoti kiyai jai; aur jo apne ap ko chhoti banaega, wuh bara kiyai jai.

15 Phir log apne chhote bachchon ko bhi us ke pas lane lage, taki wuh un ko chhute: aur shagirdon ne dekhkar un ko jhirka. 16 Magar Yisu' ne bachchon ko pas bulakar kahai, ki Bachchon ko mere pas aene do, aur unhen mana' na karo; kyunki Khuda ki badshahat aison hi ki hai. 17 Main tum se sach kahta hun, ki Jo koi Khuda ki badshahat ko bachche ki tarah qubul na kare, wuh us men hargiz dakhil na hoga.

18 Phir kisi sardar ne us se yih suwal kiyai, ki Ai nek ustad, main kyai karun, taki hamesha ki zindagi ka waris banun? 19 Yisu' ne us se kahai, Tu mujhe kyun nek kahta hai? koi nek nahin, magar ek, ya'ni Khuda. 20 Tu hukmon ko to janta hai: Zina na kar, Khun na kar, Chori na kar, Jhuthi gawahi na de, Apne bap ki aur man ki izzat kar. 21 Us ne kahai; Main ne larakpan se in sab par amal kiyai hai. 22 Yisu' ne yih sunkar us se kahai; Abhi tak tujh men ek bat ki kami hai: apna sab kuchh bechkar garibon ko banat de, tujhe asman par khazana milega: aur akar mere piche ho le. 23 Yih sunkar wuh bahut gamgin hua, kyunki bara daulatmand tha. 24 Yisu' ne us ko dekhkar kahai, ki Daulatmandon ka Khuda ki badshahat men dakhil hona kaisa mushkil hai! 25 Kyunki un ka sul ke nake men se nikal jana is se asan hai, ki daulatmand Khuda ki badshahat men dakhil ho. 26 Sunnewalon ne kahai; To phir kaun najat pa saktai hai? 27 Us ne kahai; Jo insaan se nahin ho saktai, wuh Khuda se ho saktai hai. 28 Patras ne kahai; Dekh, ham to apna ghar bar chhor kar tere piche ho liye hai. 29 Us ne un se kahai; Main tum se sach kahta hun, ki aisai koi nahin, jis ne ghar, ya biwi, ya bhaiyon, ya man bap, ya bachchon ko Khuda ki badshahat ke waste chhor diya ho. 30 aur is za-

mane men kai gunai ziyada na pae, aur anewale 'alam men hamesha ki zindagi.

31 Phir us ne un barah ko sath lekar un se kahai, ki Dekho, ham Yarushalem ko jate hai, aur jitni baten nabion ki marifat likhi gayi hai, Ibn i Adam ke haqq men puri hongai. 32 Kyunki wuh gairqaumwalon ke hawale kiyai jai, aur log us ko thaithe men uraenge, aur be'izzat karenge, aur us par thukenge; 33 aur us ko koru marenge aur qatl karenge; aur wuh tisre din ji uthega. 34 Lekin unhon ne in men se koi bat na samjhi: aur yih qaul un par poshida rahi, aur in baton ka matlab un ki samajh men nai aya.

35 Jab wuh chalte chalte Yariho ke nazdik pahunchai, to aisai hua ki ek andha rah ke kanare baithai hua bhikh mang rahi tha. 36 Wuh bhik ke jane ki awaz sunkar puchhne laga, ki Yih kyai ho rahi hai? 37 Unhon ne use khabar di, ki Yisu' Nasari jai rahi hai. 38 Us ne chillakar kahai; Ai Yisu', Ibn i Daud, mujh par rahm kar. 39 Jo age jate the, wuh us ko dantne lage, ki chup rahe: magar wuh aur bhi chillaya, ki Ai Ibn i Daud, mujh par rahm kar. 40 Yisu' ne kharu hokar hukm diya, ki Us ko mere pas lao. Jab nazdik aya, to us ne us se yih puchhni; 41 Tu kyai chahti hai, ki main tere liye karun? Us ne kahai; Ai Khudawand, yih ki main bina ho jaun. 42 Yisu' ne us se kahai; Bina ho jai; tere iman ne tujhe achchi kiyai. 43 Wuh usi dam bina ho gaya, aur Khuda ki barai kartai hua us ke piche ho liya. Aur sab logon ne dekhkar Khuda ki hamd ki.

19 Wuh Yariho men dakhil hokar jai rahi tha. 2 Aur dekho, Zakkai nam ek admi tha jo mahsul lenewalon ka sardar aur daulatmand tha. 3 Wuh Yisu' ke dekhne ki koshish kartai tha, ki kaun sa hai: lekin bhik ek sabab dekh na saktai tha, is liye ki us ka qadd chhotai tha. 4 Pas use dekhne ke liye age dardkar ek gular ke per par charh gaya; kyunki wuh usi rah se jane ko tha. 5 Jab Yisu' us jagah pahunchai, to upar nigah karke us se kahai; Ai Zakkai, jald utar a; kyunki aj mujhe tere ghar rabua

zarúr hai. 6 Wuh jald utarke us ko khushi se apne ghar le gayá. 7 Jab logon ne yih dekhá, to sab burburákar kahne lage, ki Wuh to ek gunahgár shakhs ke hán já utrá. 8 Aur Zakkái ne khare hokar Khudá-wand se kahá; Ai Khudáwand, dekh, main apná ádhá mál garibon ko detá hún; aur agar kisi ká kuchh náhaqq le liyá hai, to us ko chāuguná adá kartá hún. 9 Yisú' ne us se kahá, ki A'j is ghar men naját áí hai, is liye ki yih bhí Ibráhím ká betá hai. 10 Kyúnki Ibn i A'dam khoe hūon ko dhūndhne aur naját देने áyá hai.

11 Jab wuh in báton ke sun rahe the, to us ne ek tamsíl bhí kahí, is liye ki Yarúshalem ke nazdík thá, aur wuh gumán karte the, ki Khudá ki bádsháhat abhí zahir húa cháhthí hai. 12 Pas us ne kahá, ki Ek amír dúr daráz mulk ko chalá, táki bádsháhí hásil karke phir áe. 13 Us ne apne naukaron men se das ko bulákar unhen das ashrafián dín, aur un se kahá, ki Mere wápas áne tak len den karná. 14 Lekin us ke shahr ke ádmí us se 'adawat rakhte the, aur us ke píchhe elchion kí zabání kahlá bhejá, ki Ham nahín cháhte, ki yih ham par bádsháhí kare. 15 Jab wuh bádsháhí hásil karke phir áyá, to áisá húa ki un naukaron ko bulá bhejá, jinhen rupaya diyá thá, táki ma'lúm kare, ki unhon ne len den se kyá kyá kamáyá. 16 Pahle ne házir hokar kahá; Ai khudáwand, terí ashrafi se das ashrafián paidá hún. 17 Us ne us se kahá; Ai achche naukar, shábásh! is liye ki tú niháyat thore men diyánatdár niklá, ab tú das shahron par ikhtiyár rakh. 18 Dústre ne ákar kahá; Ai khudáwand, terí ashrafi se páñch ashrafián paidá hún. 19 Us ne us se bhí kahá, ki Tú bhí páñch shahron ká hákim ho. 20 Tísre ne ákar kahá; Ai khudáwand, dekh, terí ashrafi yih hai jis ko main ne rúmál men bándh rakhá: 21 kyúnki main tujh se dartá thá, is liye ki tú saht ádmí hai; jo tú ne nahín rakkhá, use ufhá letá hai, aur jo tú ne nahín boyá, use káttá hai. 22 Us ne us se kahá; Ai shaír naukar, main tujh ko tere hí munh se mulzim thahrátá hún. Tú mujhe jántá thá ki saht ádmí hún, aur jo

main ne nahín rakkhá use ufhá letá, aur jo nahín boyá, use káttá hún; 23 phir tú ne merá rupaya sáhúkar ke hán kyún na rakh diyá, táki main ákar use súd samet le letá? 24 Aur us ne un se kahá jo pás khare the, ki Wuh ashrafi us se le lo, aur das ashrafiwále ko de do. 25 (Unhon ne us se kahá; Ai khudáwand, us ke pás das ashrafián to hain.) 26 Main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jáegá; aur jis ke pás nahín, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. 27 Magar mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá thá ki main un par bádsháhí karún, yahán lákar mere sámne qatl karo.

28 Yih báton kahkar wuh Yarúshalem kí taraf un ke áge áge chalá.

29 Jab wuh us pahar par jo Zaitún ká kahlátá hai Baitfage aur Bait'aniyyáh ke nazdík pahunchá, to áisá húa ki us ne shágirdon men se do ko yih kahkar bhejá, 30 ki Sámne ke gágw men jáo, aur us men dákhil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa milegá, jis par kabhí koí ádmí sawár nahín húa: use khol láo. 31 Aur agar koí tum se púchhe, ki Kyún kholte ho? to yún kah dená, ki Khudáwand ko darkár hai. 32 Pas jo bheje gaye the, unhon ne jákar, jáisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá. 33 Jab gadhí ke bachche ko khol rahe the, to us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho? 34 Unhon ne kahá, ki Khudáwand ko darkár hai. 35 Wuh us ko Yisú' ke pás le áe, aur apne kapre us bachche par dálkar Yisú' ko sawár kiyá. 36 Jab já rahá thá, to wuh apne kapre ráh men bichháte játe the. 37 Aur jab wuh shahr ke nazdík, Zaitún ke pahar ke utár par pahunchá, to shágirdon kí sári jamá'at un sab mujizon ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland áwáz se Khudá kí hamd karne lagi. 38 ki Mubárah hai wuh bádsháh, jo Khudáwand ke nám par átá hai; ásmán par sulh, aur 'alam i bálá par jalál! 39 Bhí men se ba'z Farisyon ne us se kahá, ki Ai ustád, apne shágirdon ko dánt de. 40 Us ne jawáb men kahá; Main tum se kahtá hún, ki agar yih chup rahen, to patthar chillá uthenge.

41. Jab nazdik ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá; 42 Kásh ki tú apne isí din men salámatí ki háten jántá! magar ab wuh terí ánkhoñ se chhip gayí haiñ. 43 Kyúñki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhakar tujhe gher lenge, aur har taraf se tang karenge, 44 aur tujh ko, aur tere bachchoñ ko jo tujh men haiñ, zamín par de pañ-kenge; aur tujh men kisi patthar par patthar báqí na chhorenge; is liye ki tú ne us waqt ko na pahcháñá, jab tujh par nigáh kí gayí.

45 Phir wuh haikal men jákar bechnewáloñ ko níkalne lagá, 46 aur un se kahá; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar hogá; magar tum ne us ko dákuoñ kí khoh baná diyá.

47 Aur wuh har roz haikal men ta'lim detá thá. Magar sardár káhin aur faqih aur qaum ke rais us ke halák karne kí koshish men the. 48 Lekin koí tadbír na níkal sake, ki yih kis tarah karen; kyúñki sab log bare shauq se us kí sunte the.

20 Un dinon men ek roz aisá húa, ki jab wuh haikal men logon ko ta'lim aur khush-khabarí de rahá thá, to sardár káhin aur faqih buzurgon ke sáth us ke pás á kharé hue; 2 aur kahne lage, kí Hamen batá, tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai, yá kaun hai jis ne tujh ko yih ikhtiyár diyá hai? 3 Us ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujhe batáo: 4 Yúhanná ká bapismá ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? 5 Unhon ne ápas men saláh kí, kí Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Tum ne kyün us ká yaqín na kiyá? 6 Aur agar kahen, kí Insán kí taraf se, to sab log ham ko sangsár karenge; kyúñki unhen yaqín hai, kí Yúhanná nabí thá. 7 Pas unhon ne jawáb diyá; Ham nahín jánte, kí kis kí taraf se thá. 8 Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

9 Phir us ne logon se yih tamsíl kahní shurú' kí, kí Ek shakhs ne angúrí bág lagákar bágbanon ko theke par diyá, aur ek bañí muddat

ke liye pades chalá gayá. 10 Aur phal ke mausim par us ne ek naukar bágbanon ke pás bhejá, táki wuh bág ke phal ká hissa use den; lekin bágbanon ne us ko pítkar kháli háth lautá diyá. 11 Phir us ne ek áur naukar bhejá; unhon ne us ko bhí pítkar aur be'izzat karke kháli háth lautá diyá. 12 Phir us ne tísrá bhejá; unhon ne us ko bhí zakhmí karke níkal diyá. 13 Is par bág ke málik ne kahá, kí Kyá karún? Main apne piyáre bete ko bhejúngá: sháyad us ká liház karen. 14 Jab bágbanon ne use dekhá, to ápas men saláh karke kahá, kí Yihí wáris hai: ise qatl karen, kí mírás hamári ho jáe. 15 Pas us ko bág ke báhar níkalakar qatl kiyá. Ab bág ká málik un ke sáth kyá karegá? 16 Wuh ákar un bágbanon ko halák karegá, aur bág auron ko de degá. Unhon ne yih sunkar kahá; Khudá na kare. 17 Us ne un kí taraf dekhkar kahá; Phir yih kyá likhá hai, kí

Jis patthar ko mi'maron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá?

18 Jo koí us patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge; lekin jis par wuh giregá, use pís dálegá.

19 Usí gharí faqih aur sardár káhinon ne us ke pakañne kí koshish kí; magar logon se dare, kyúñki wuh samajh gaye the, kí us ne yih tamsíl ham par kahí. 20 Aur wuh us kí ták men lage, aur jásus bheje, kí rástbáz bankar us kí koí bát pakren, táki us ko hákim ke qabze aur ikhtiyár men de den. 21 Unhon ne us se yih suwál kiyá, kí Ai ustád, ham jánte haiñ kí terá kalám aur ta'lim durust hai, aur tú kisi kí tarafdári nahín kartá, balki sachchái se Khudá kí ráh kí ta'lim detá hai; 22 hamen Qaisar ko khiráj dená rawá hai, yá nahín? 23 Us ne un kí makkári ma'lum karke un se kahá; 24 Ek dínár mujhe díkháo. Us par kis kí súrat aur nám hai? Unhon ne kahá; Qaisar ká. 25 Us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 26 Wuh logon ke sámne us qaul ko pakañ na sake, balki us ke jawáb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

27 Phir Sadūqī jo kahte hain, ki qiyāmat hai hī nahīn, un men se ba'z ne us ke pās ākar yih suwāl kiyā, ki 28 Al' ustād. Mūsā ne hamāre liye likhā hai, ki agar kisī kā biyāhā hūā bhāī beaulād mar jāe, to us kā bhāī us ki bīwi ko kar le, aur apne bhāī ke liye nāsī paidā kare. 29 Chunānchī sāt bhāī the: pahle ne bīwi ki, aur beaulād mar gayā. 30 Phir dūsre ne use liyā, aur tīsre ne bhī; 31 isī tarah sāton beaulād mar gaye. 32 A'khir ko wuh 'aurat bhī mar gayī. 33 Pas qiyāmat men wuh 'aurat un men se kis ki bīwi hogī? kyūnki wuh sāton ki bīwi banī thī. 34 Yisū' ne un se kahā, ki Is jahān ke farzand-ōn men to biyāh shādī hotī hai; 35 lekin jo log is lāiq thahenge, ki us jahān ko hāsīl karen, aur murd-ōn men se jī ūthēn, un men biyāh shādī na hogī; 36 kyūnki wuh phir marne ke bhī nahīn, is liye ki firisht-ōn ke barābar honge; aur qiyāmat ke farzand hokar Khudā ke bhī farzand honge. 37 Lekin is bāt ko ki murde jī ūthe hain, Mūsā ne bhī Jhārī ke zikr men zāhīr kiyā hai; chunānchī wuh Khudāwand ko Ibrāhīm kā Khudā aur Izhāq kā Khudā aur Ya'qūb kā Khudā kahtā hai. 38 Lekin Khudā murdōn kā Khudā nahīn, balkī zindōn kā hai; kyūnki us ke nazdīk sab zinda hain. 39 Tab ba'z faqīhon ne jawāb men us se kahā, ki Al' ustād, tū ne khūb farmāyā. 40 Kyūnki un ko us se phir koi suwāl karne ki jur'at na hūī.

41 Phir us ne un se kahā; Masīh ko kis tarah Dāūd kā beṭā kahte hain? 42 Dāūd to Zabūr men āp kahtā hai, ki

Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baith,

43 Jab tak main tere dushmanōn ko tere pārwōn tale ki chauki na kar dūn.

44 Pas Dāūd to use Khudāwand kahtā hai, phir wuh us kā beṭā kyūnkar thahrā?

45 Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shāgirdōn se kahā, 46 ki Faqīhon se khabardār rahnā, jo lambe lambe jāme pahīnkar phirne kā shauq rakhte hain, aur bazarōn men salām, aur 'ibādatkhānōn men

a'lā darje ki kursīān, aur ziyāfatōn men sadrīshīnī pasand karte hain. 47 Wuh bewa 'auratōn ke gharōn ko dabā baithte hain, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete hain; inhen ziyāda sazā hogī.

21

Phir us ne ānkh ūthākar un daulatmandōn ko dekhā, jo apnī nazrōn ke rupaye haikal ke khazāne men dāl rahe the; 2 aur ek kangāl bewa ko bhī us men do damriyān dālte dekhā. 3 Is par us ne kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki is kangāl bewa ne sab se ziyāda dālā; 4 kyūnki un sab ne to apne māl ki bahutāt se nazr kā chandā dālā: magar is ne apnī nādārī ki hālat men jitnī rozī us ke pās thī, sab dāl dī.

5 Aur jab ba'z log haikal ki bābat kah rahe the, ki wuh nafīs pattharōn aur nazr ki hūī chizon se ārāsta hai, to us ne kahā; 6 Wuh din āenge, ki in chizon men se, jo tum dekhte hō, yahān kisī patthar par patthar bāqī na rahēgā, jo girāyā na jāe. 7 Unhōn ne us se pūchhā, ki Al' ustād, phir yih bāten kab hongī? aur jab wuh hone ko hōn, us waqt kā kyā nishān hai? 8 Us ne kahā; Khabardār, gumrah na honā; kyūnki bahutere mere nām se āenge, aur kahenge, ki Wuh main hī hūn; aur yih bhī, ki Waqt nazdīk ā pahunchā hai: tum un ke piche na chale jānā. 9 Aur jab laṭāiyōn aur fasādōn ki afwāhen suno, to ghābrā na jānā; kyūnki un kā pahle waqī' honā zarūr hai; lekin us waqt fauran khātima na hogā.

10 Phir us ne un se kahā, ki Qaum par qaum, aur bādshāhat par bādshāhat chārhāī karēgī. 11 Aur bare bare bhaunchāl āenge, aur jā jā kāl aur marī parēgī; aur āsmān par barī barī dahshatnāk bāten aur nishānīān zāhīr hongī. 12 Lekin in sab bāton se pahle wuh mere nām ke sabab tumhen pakrenge, aur satāenge, aur 'ibādatkhānōn ki 'adālat ke hawāle karenge, aur qaidkhānōn men dālwaenge, aur bādshāhōn aur hākīmōn ke sāmne hāzir karenge. 13 Aur yih tumhāre gawāhī dene kā mauqā' hogā. 14 Pas apne dil men thān rakkho, ki ham pahle se fikr na karenge, ki kyā jawāb den. 15 Kyūnki main tumhen aisī zabān aur hikmat dūngā, ki

tumhára koí muḡhálif sámná karne yá khiláf kahne ká maqdúr na rakkhegá. 16 Aur tumhen mán báp, aur bhái, aur rishtadár, aur dost bhí palárwáenge; balki wuh tum meḡ se ba'z ko marwá dálenge. 17 Aur meḡ nám ke sabab sab log tum se adáwat rakkhenge. 18 Lekin tumháre sir ká ek bál bhí biká na hogá. 19 Apne sabr se tum apní jánen kátháe rakkhoge.

20 Phir jab tum Yarúshalem ko faujon se ghirá huá dekho, to ján lená, ki us ká ujar jáná nazdík hai. 21 Us waqt jo Yahúdiya meḡ hon, paharon par bhág jáen, aur jo Yarúshalem ke andar hon, báhar níkal jáen; aur jo díhát meḡ hon, shahr meḡ na jáen. 22 Kyúнки yih intiqám ke dín hongé, jin meḡ sab báten, jo likhí hain, púrí ho jáengi. 23 Un par afsos hai jo un dínon meḡ hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! kyúнки mulk meḡ barí musibat aur is qaum par gazab hogá. 24 Aur wuh talwár ká luqma ho jáenge, aur asír hokar sab qaumon meḡ pahuncháe jáenge, aur jab tak gairqaumon ká m'ád púrí na ho, Yarúshalem gairqaumon se pámal hotí rahegi. 25 Aur sítaj aur chánd aur sitáron meḡ nishán záhir hongé, aur zamín par qaumon ko taklíf hogí; kyúнки wuh samundár aur us kí labron ke shor se ghabrá jáengi. 26 Aur dar ke máre aur zamín par ánewáli baláon kí ráh dekhte dekhte logon kí ján meḡ ján na rahegi; is liye kí ásmán kí quwaten hiláí jáengi. 27 Us waqt log Ibn i A'dám ko qudrat aur bare jalál ke sáth bádál meḡ áte dekhenge. 28 Aur jab yih báten hone lagen, to sídhe hokar sir úpar útháná; is liye kí tumhári maḡhlási nazdík hogí.

29 Aur us ne un se ek támsíl kahí, kí Anjír ke darakht aur sab darakhton ko dekho. 30 Jophín un meḡ konpalen níkalí hain, tum dekhkar áp kí ján lete ho, kí ab garmí nazdík hai. 31 Isí tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo, kí Khudá kí bádsháhát nazdík hai. 32 Main tum se sach kahtá hún, kí jab tak yih sab báten na ho len, yih nasil hargiz tamám na hogí. 33 A'smán aur zamín tal jáenge, lekin merí báten hargiz na talengi.

34 Pas khabardár raho; aisa ho ki tumháre díl khumar, aur náshébázi, aur is zindagi kí fikron se sust ho jáen, aur wuh dín tum par phande kí tarah nághán á päre. 35 Kyúнки jitne log tamám rá-e-zamín par maujúd hongé, un sab par wuh isí tarah á paregá. 36 Pas har waqt jágte aur du'á mángte raho, táki tum ko in sab honewáli báton se bachne, aur Ibn i A'dám ke huzúr khare hone ká maqdús ho.

37 Aur wuh har roz haikal meḡ ta'lím detá thá; aur ráat ko báhar jáke us pahár par rahá kartá thá, jo Zaitún ká kahlátá hai. 38 Aur subh sawere sab log us kí báten sunne ko haikal meḡ us ke pás áyá karte the.

22 Aur 'I'd i Fatír, jis ko 'I'd i Fasah kahte hain, nazdík thá. 2 Aur sardár káhin aur faqih mauqa' dhúndh rahe the kí use kis tarah mar dálen, kyúнки logon se dharte the.

3 Aur Shaitán Yahúdáh meḡ sam-áya, jo Iskariyotí kahlátá, aur un bárah meḡ shumár kiyá játá thá. 4 Us ne jákar sardár káhinon aur sipáhton ke sardaron se salah kí, kí us ko kis tarah un ke hawále kare. 5 Wuh khush hue, aur use rupaye dene ká iqrár kiyá. 6 Us ne mán liyá, aur mauqa' dhúndhne lagá, kí use bagair hangáme ke un ke hawále kará de.

7 Aur 'I'd i Fatír ká dín áyá, jis meḡ Fasah zabh karná farz thá. 8 Aur Yisú' ne Patras aur Yúhanná ko yih kahkar bhejá, kí jákar hamáre kháne ke liye fasah taiyár karó. 9 Unhon ne us se kahá; Tú kahán cháhtá hai, kí ham taiyár karen? 10 Us ne un se kahá; Dekho, shahr meḡ dákhil hote hí tumhen ek ádmí pání ká ghará liye hue mílegá; jis ghar meḡ wuh jáe, us ke píchhe chale jáná. 11 Aur ghar ke málik se kahná, kí Ustád tujh se kahtá hai; Wuh mihmán-khána kahán hai, jis meḡ apne shágirdon ke sáth Fasah kháun? 12 Wuh tumhen ek bará bálákhána árásta kiyá huá díkháegá: wahín taiyári karná. 13 Unhon ne jákar, jáisá us ne un se kahá thá waisá hí páyá, aur Fasah taiyár kiyá.

14 Jab waqt ho gayá, to wuh khána kháne baithá, aur rasúl us ke sáth baithé. 15 Us ne un se kahá;

Mujhe baṛī arzū thī, ki dukh sahne se pahle yih Fasah tumhāre sāth khāūn; 16 kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Use kabhī na khāūngā, jab tak wuh Khudā ki bādshāhat men pūrā na ho. 17 Phir us ne piyāla lekar shukr kiyā, aur kahā, ki Is ko lekar āpas men bānt lo: 18 kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā shīra ab se kabhī na piūngā, jab tak Khudā ki bādshāhat na ā le. 19 Phir us ne roṭī lī, aur shukr karke toṛī, aur yih kahkar un ko dī, ki Yih merā badan hai, jo tumhāre wāste diyā jātā hai: merī yādgārī ke liye yihī kiyā karo. 20 Aur isī tarah khāne ke ba'd piyāla yih kahkar diyā, ki Yih piyāla mere us khūn men nayā 'ahd hai, jo tumhāre wāste bahāyā jātā hai. 21 Magar dekho, mere pakarwānē-wāle kā hāth mere sāth mez par hai. 22 Kyūnki Ibn i A'dam to, jaisā us ke wāste muqarrar hai, jātā hī hai; magar us shakhs par afsos hai, jis ke wasile se wuh pakarwāyā jātā hai! 23 Is par wuh āpas men pūchhne lage, ki Ham men se kaun hai, jo yih kām karegā?

24 Aur un men yih takrār bhī hūī, ki Ham men se kaun baṛā samjhā jātā hai? 25 Us ne un se kahā, ki Gairqaumon ke bādshāh un par hukumat chālāte hai; aur jo un par ikhtiyār rakhte hai, Khudāwand i ni'mat kahlāte hai. 26 Magar tum aise na honā; balki jo tum men baṛā hai, wuh chhoṭe ki mānind, aur jo sardār hai, wuh khidmat karnewāle ki mānind bane. 27 Kyūnki baṛā kaun hai; wuh jo khānā khāne baiṭhā, yā wuh jo khidmat kartā hai? kyā wuh nahīn, jo khānā khāne baiṭhā hai? Lekin main tumhāre darmiyān khidmat karnewāle ki mānind hūn. 28 Magar tum wuh ho, jo merī āzmāishon men barābar mere sāth rahe. 29 Aur jaise mere Bāp ne mere liye ek bādshāhat muqarrar ki hai, main bhī tumhāre liye muqarrar kartā hūn, 30 tāki merī bādshāhat men merī mez par khāo piyo; balki tum takhton par baiṭhkar Isrāīl ke bārah qabilon kā insāf karoge. 31 Shama'un, Shama'un, dekh, Shaitān ne tum logon ko māng liyā, tāki gehūn ki tarah phatke; 32 lekin main ne tere liye du'ā māngī, ki

terā imān jātā na rahe: aur jab tū rujū' kare, to apne bhāiyon ko mazbūt karnā. 33 Us ne us se kahā; Ai Khudāwand, tere sāth main qaid hone, balki marne ko bhī taiyār hūn. 34 Us ne kahā; Ai Patras, main tujh se kahtā hūn, ki āj murg bāng na degā, jab tak tū tīn bār merā inkār na kar legā, ki Main use nahīn jāntā.

35 Phir us ne un se kahā, ki Jab main ne tumhen baṭue, aur jhōlī, aur jūṭī bagair bhejā thā, kyā tum kisī chīz ke muhtāj rahe the? Unhon ne kahā; Kisī chīz ke nahīn. 36 Us ne un se kahā, Magar ab jis ke pās baṭūā ho, wuh use le, aur isī tarah jhōlī bhī; aur jis ke pās na ho, wuh apnī poshāk bechkar talwār kharīde. 37 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki yih jo likhā hai, ki Wuh bādkaron men ginā gayā, us kā mere haqq men pūrā honā zarūr hai; is liye ki jo kuchh mujh se nisbat rakhtā hai, wuh pūrā honā hai. 38 Unhon ne kahā; Ai Khudāwand, dekh, yahān do talwāren hai. Us ne un se kahā; Bahut hai.

39 Phir wuh nikalkar apne dastūr ke muwāfiq Zaitūn ke pahār ko gayā, aur shāgird us ke piche ho liye. 40 Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahā; Du'ā māngo, ki āzmāish men na paro. 41 Aur wuh un se bamushkil alag hokar koī patthar ke ṭappe āge baṛhā, aur ghuṭne ṭekkar yūn du'ā māngne lagā, ki 42 Ai Bāp, agar tū chāhe, to yih piyāla mujh se haṭā le; tāham merī marzī nahīn, balki terī hī marzī pūrī ho. 43 Aur āsmān se ek firishta us ko dikhāī diyā; wuh use taqwīyat detā thā. 44 Phir wuh saṅht pareshānī men mubtalā hokar aur bhī dilsozī se du'ā māngne lagā; aur us kā pasīna goyā khūn ki baṛī baṛī būndon hokar zamīn par ṭapaktā thā. 45 Jab du'ā se uṭhkar shāgirdon ke pās āyā, to unhen gam ke māre sote pāyā; 46 aur un se kahā; Tum sote kyūn ho? uṭhkar du'ā māngo, tāki āzmāish men na paro.

47 Wuh yih kah hī rahā thā, ki dekho ek bhīr āī, aur un bārah men se wuh jis kā nām Yahūdāh thā un ke āge āge thā. Wuh Yisū' ke pās āyā, ki us kā bosa le. 48 Yisū' ne us se kahā, ki Ai Yahūdāh, kyā tū bosa lekar Ibn i A'dam ko pakar-

watá hai? 49 Jab us ke sáthiyon ne ma'lam kiyá, ki kyá honewálá hai, to kahá; Ai Khudáwand, kyá ham talwár chaláen? 50 Aur un men se ek ne sardár káhin ke naukar par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. 51 Yisú' ne jawáb men kahá; Itne par kifáyat karo: aur us ke kán ko chhúkar us ko achchhá kiyá. 52 Phir Yisú' ne sardár káhinon, aur haikal ke sardáron, aur buzurgon se, jo us par charh áe the, kahá; Kyá tum mujhe dákú jánkar talwáren aur láthiyán lekar nikle ho? 53 Jab main har roz haikal men tumbáre sáth thá, to tum ne mujh par háth na dálá; lekin yih tumbári gharí, aur táríki ká ikhtiyár hai.

54 Phir wuh use pakaarke le chale, aur sardár káhin ke ghar men le gaye. Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe játá thá. 55 Aur jab unhon ne sahn ke bích men ág jalá, aur milkar baithé, to Patras un ke bích men baith gayá. 56 Ek laundí ne use ág kí raushní men baithá húa dekhkar us par khúb nigáh kí aur kahá; Yih bhí us ke sáth thá. 57 Magar us ne yih kahke inkár kiyá, ki Ai 'aurat, main use nahín jántá. 58 Thorí der ke ba'd koí áur use dekhkar bolá, ki Tú bhí unhín men se hai. Patras ne kahá; Miyán, main nahín hún. 59 Koí ghanche bhar ke ba'd ek áur shakhs yaqíni taur se kahne lagá, ki Yih ádmí beshakk us ke sáth thá; kyúнки Galíli hai. 60 Patras ne kahá, Miyán, main nahín jántá tú kyá kahtá hai. Wuh kah hí rahá thá, ki usí dam murg ne báng dí. 61 Aur Khudáwand ne phirkar Patras kí taraf dekhá. Aur Patras ko Khudáwand kí wuh bát yád áí, jo us se kahí thí, ki A'j murg ke báng dene se pahle tú tin bár merá inkár karegá. 62 Aur wuh báhar jáke zár zár royá.

63 Aur jo ádmí Yisú' ko pakre hue the, us ko tháthhe men uráte aur márte the. 64 Aur us kí ánkhen band karke us se yih kahkar púchhte the; Nubuwwat se batá, kis ne tujh ko mará? 65 Aur unhon ne ta'ne se áur bhí bahut sí báten us ke khiláf kahín.

66 Jab din húa, to sardár káhin aur faqíh, ya'ní qaum ke buzurgon

kí majlis jama' húi: aur unhon ne use apní sadr 'adálat men le jákar kahá; 67 Agar tú Masíh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahá; Agar main tum se kahún, to yaqín ná karoge; 68 aur agar púchhún, to jawáb na doge. 69 Lekin ab se Ibn i A'dam gádir i mutlaq Khudá kí dahíní taraf baithá rahégá. 70 Is par un sab ne kahá; Pas kyá tú Khudá ká Betá hai? Us ne un se kahá; Tum khud kahte ho, kyúнки main hún. 71 Unhon ne kahá; Ab hamen gawáhi kí kyá hájat rahí? kyúнки ham ne khud usí ke munh se sun liyá hai.

23

Phir un kí sári jamá'at uthkar use Pílátus ke pás le gayí. 2 Aur unhon ne us par ilzám lagána shurú' kiyá, ki Ise ham ne apní qaum ko bahkate, aur Qaisar ko khiráj dene se mana' karte, aur apne áp ko Masíh bádsháh kahte payá. 3 Pílátus ne us se púchhá; Kyá tu Yahúdíon ká Bádsháh hai? Us ne us ke jawáb men kahá; Tú khud kahtá hai. 4 Pílátus ne sardár káhinon aur 'ámm logon se kahá, ki Main is shakhs men kuchh qusúr nahín pá-tá. 5 Magar wuh áur bhí zor dekar kahne lage, ki Yih tamám Yahú-diyá men, balki Galíli se lekar yahán tak, logon ko síkhá síkhákar ubhártá hai. 6 Yih sunkar Pílátus ne púchhá; Kyá yih ádmí Galíli hai? 7 Aur yih ma'lúm karke ki Herodes kí 'amaldári ká hai, use Herodes ke pás bhejá, ki wuh bhí un dinon Yarúshalem men thá.

8 Herodes Yisú' ko dekhkar bahut khush húa; kyúнки muddat se us ke dekhne ká mushtáq thá, is liye ki us ká hál suná thá, aur us ká koí mu'jiza dekhne ká ummedwár thá. 9 Aur wuh us se bahuterí báten púchhtá rahá, magar us ne use kuchh jawáb na diyá. 10 Aur sardár káhin aur faqíh khare hue zor shor se us par ilzám lagáte rahe. 11 Phir Herodes ne apne sipáhon samet use zakíl kiyá, aur tháthhe men uráyá, aur chamakdár poshák pahínákar us ko Pílátus ke pás wápas bhejá. 12 Aur usí din Herodes aur Pílátus ápas men dost ho gaye, kyúнки pahle un men dushmaní thí.

13 Phir Pílátus ne sardár káhinon, aur sardáron, aur 'ámm logon ko jama' karke 14 un se kahá, ki Tum

is shakhs ko logon ká bahkánewalá thabráke mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámne hí us kí tahqíqát kí, magar jin báton ká ílzám tum us par lagáte ho, un kí nisbat na main ne us men kuchh qusúr páyá, 15 na Herodes ne, kyúnci us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us se koi aísá fi'l nahín húa, ki wuh qatl ke láiq thahrtá. 16 Pas main us ko pitwákar chhore detá hún. [17 Use har 'id men zarúr thá kí kisi ko un ke wáste chhor de.] 18 Sab milkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamári khátir Bar Abbá ko chhor de. 19 (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men hui thá, aur khún karne ke sabab qaid men dálá gayá thá.) 20 Magar Pílátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir un se kahá. 21 Lekin wuh chillákar bole, ki Is ko salíb de, salíb. 22 Us ne tísrí bár un se kahá; Kyúnci is ne kyá burái kí hai? main ne is men qatl kí koi wajh nahín pái: pas main ise pitwákar chhore detá hún. 23 Magar wuh chillá chillákar sír hote rahe, ki use salíb dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar húa. 24 Pas Pílátus ne hukm diyá, ki un kí darkhwást ke muwáfiq ho. 25 Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, aur jise unhon ne mángá thá, use chhor diyá; magar Yisú' ko un kí marzi ke muwáfiq sipáhion ke hawále kiyá.

26 Aur jab us ko liye játe the, to unhon ne Shama'ún nám ek Kurení ko, jo dibát se átá thá, pakarke salíb us par rakh dí, ki Yisú' ke pichhe pichhe le chale.

27 Aur logon kí ek barí bhír, aur bahut sí 'auraten, jo us ke wáste rotí pítti thín, us ke pichhe pichhe chahín. 28 Yisú' ne un kí taráf phirke kahá, ki Ai Yarúshalem kí be'iyó, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. 29 Kyúnci dekho, wuh din áte hain, jin men kahenge; Mubáarak hain bánjhen, aur wuh peñ jo na jane, aur wuh chhátiyán jinhon ne dúdh na piláyá. 30 Us waqt paharon se kahná shurú' karenge, ki Ham par gir paro; aur filon se, ki Hamen chhipá lo. 31 Kyúnci jab hare daráht ke sáth aísá karte hain, to súkhe ke sáth kyá kuchh na kiyá jáegá?

32 Aur wuh do áur ádmion ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiyé jáen.

33 Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte hain, to wahan use salíb dí, aur badkaron ko bhí, ek ko dahiní aur dúsre ko báin taraf. 34 Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyúnci yih jánte nahín, ki kyá karte hain. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiyé, aur un par qur'a dálá. 35 Aur log khare dekh rahe the. Aur sardár bhí tháthe már márkar kahte the, ki Is ne auron ko bacháyá; agar yih Khudá ká Masíh aur us ká Barguzída hai, to apne ap ko bacháe. 36 Sipáhion ne bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháthhá márá aur kahá, ki 37 Agar tú Yáhudion ká bádsháh hai, to apne ap ko bachá. 38 Aur ek nawishta bhí us ke upar lagáyá gayá thá, ki YIH YAHUDION KÁ BÁDSHÁH HAI.

39 Phir jo badkár salíb par latkáe gaye the, un men se ek use yún ta'na dene lagá, ki Kyá tú Masíh nahín? to apne ap ko aur ham ko bachá. 40 Magar dúsre ne use jhí-řakkar jawáb diyá; Kyá tú Khudá se bhí nahín dartá, hálánki usí sazá men giriftár hai? 41 Aur hamári sazá to wájibi hai; kyúnci apne kámen ká badla pá rahe hain, lekin is ne koi bejá kám nahín kiyá. 42 Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú apní bádsháhat men áe, to mujhe yád karná. 43 Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

44 Phir do pahar ke qarib se tisre pahar tak tamám mulk men andherá chháyá rahá, 45 aur súrj kí raushní játi rahí; aur maqdis ká parda bích men se phañ gayá. 46 Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saunptá hún; aur yih kahkar dam de diyá. 47 Yih májará dekhkar súbadár ne Khudá kí barái kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. 48 Aur jitne log is nazzáre ko áe the, yih májará dekhkar chhátí pítte húc laut gaye. 49 Aur us ke sab jánpahchán, aur wuh 'auraten jo Galíl se us ke sáth ái thín, dúr khari yih báton dekh rahí thín.

50 Aur dekho, Yúsuf nám ek shaḡhs ~~manḡir~~ thá, jo nek aur rástbáz ádmí thá, 51 aur un kí saláh aur kám se razámánd na thá; yih Yahúdíon ke ~~beḡsh~~ Arimatíya ká báshinda, ~~aur~~ ~~khudá~~ kí bádsháhát ká muntazir thá. 52 Us ne Pílátus ke pás jákar Yísú' kí lásh mángí; 53 aur us ko utárkar mihín chádar men lapetá; phir ek qabr ke andar rakh diyá, jo chatán men khudí húi thí, aur us men koí kabhí rakkhá na gayá thá. 54 Wuh Taiyári ká dín thá, aur Sabt ká dín shurú' hone ko thá. 55 Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galíl se áí thín, píchhe píchhe jákar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lásh kis tarah rakkhí gayí. 56 Aur lautkar khushbúdar chízen aur 'itr taiyár kiyá.

24 Sabt ke dín to unhon ne hukm ke mutábíq árám kiyá; 1 lekin hafte ke pahle dín wuh subh sawere hí un khushbúdar chízon ko, jo taiyár kí thín, lekar qabr par áín; 2 aur patthar ko qabr par se lúhká huá páyá; 3 magar andar jáke Khudáwánd Yísú' kí lásh na páí. 4 Aur aisá huá kí jab wuh is bát se hairán thín, to dekho, do shaḡhs barráq poshák pahine un ke pás á khare hue. 5 Jab wuh dar gayín, aur apne sir zamín par jhukáe, to unhon ne un se kahá, kí Zinde ko murdon men kyún dhúndhtí ho? 6 Wuh yahán nahín, balkí jí uthá hai; yád karo, kí jab wuh Galíl men thá, to us ne tum se kahá thá; 7 Zarúr hai, kí Ibn i A'dam gunah-gáron ke háth men hawále kiyá jáe, aur salíb diyá jáe, aur tísre dín jí uthé. 8 Us kí báten unhen yád áín; 9 aur qabr se lautkar unhon ne un gyárah aur báqí sab logon ko in sab báton kí khabar dí. 10 Jinhon ne rasúlon se yih báten kahín, wuh Maryam Magdalíní aur Yoanna, aur Ya'qúb kí máñ Maryam, aur un ke sáth kí báqí 'auraten thín. 11 Magar yih báten unhen kahání sí ma'lúm hún, aur unhon ne un ká yaqín na kiyá. 12 Is par Patras uthkar qabr tak daurá gayá; aur jhukkar nazar kí aur dekhá, kí sirf kafn hí kafn hai; aur is májare se ta'ajjub kartá huá apne ghar chalá gayá.

13 Aur dekho, usí dín un men se do ádmí us ganw kí taraf já rahe the, jis ká nám Immás hai; wuh

Yarúshalem se koí sát míl ke fásle par hai. 14 Aur wuh in sab báton kí bábat, jo wáqi' húi thín, ápas men bátchít karte játe the. 15 Jab wuh bátchít aur púchhpáchh kar rahe the, to aisá huá kí Yísú' áp nazdík ákar un ke sáth ho líyá. 16 Lekin un kí ánkhen band kí gayí thín, kí us ko na pahcháne. 17 Us ne un se kahá; Yih kyá bā-ten hain, jo tum chalte chalte ápas men karte ho? Wuh ganwín se khare hó gaye. 18 Phir ek ne jis ká nám Kliyupás thá, jawáb men us se kahá; Kyá tú Yarúshalem men akelá musáfir hai jo nahín jántá, kí in dínon us men kyá kyá huá hai? 19 Us ne un se kahá; Kyá huá hai? Unhon ne us se kahá; Yísú' Násarí ká májará, jo Khudá aur sári ummat ke nazdík kám aur kalám men qudratwálá nabí thá; 20 aur sardár káhinon aur hamáre hákimon ne us ko pakařwá diyá, táki us par qatl ká hukm diyá jáe; aur use salíb dilái; 21 lekin ham ko ummed thí, kí Isráíl ko makhlasi yihí degá. Aur 'aláwa in sab báton ke, is májare ko áj tísrá dín ho gayá; 22 aur ham men se chand 'auraton ne bhí ham ko hairán kar diyá hai, jo sawere hí qabr par gayí thín: 23 aur jab us kí lásh na páí, to yih kahtí húi áín, kí Ham ne royá men firishton ko bhí dekhá: unhon ne kahá, kí wuh zinda hai. 24 Aur ba'z hamáre sáthiyon men se qabr par gaye, aur jaisá 'auraton ne kahá thá, waisá hí páyá, magar us ko na dekhá. 25 Us ne un se kahá, kí Ai nádáno, aur nablon kí sári báton ke manne men sust i'tiqádo! 26 Kyá Masíh ko yih dukh uthákar apne jalál men dákhil honá zarúr na thá? 27 Phir Músá se aur sab nablon se shurú' karke, sáre nawishton men jitní báten us ke haqq men líkhí húi hain, wuh un ko samjhá dín. 28 Itne men wuh us ganw ke nazdík pahunch gaye, jahán játe the: aur us ke dhang se aisá ma'lúm huá, kí wuh áge bařhná cháhtá hai. 29 Unhon ne use yih kahkar:majbúr kiyá, kí Hamáre sáth rah, kyunki shám huá cháhtí hai, aur dín ab bahut dhal gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. 30 Jab wuh un ke sáth khána kháne baithá, to aisá huá kí us ne rotí lekar ba-

rakat cháhí, aur torkar un ko dené laga. 31 Is par un kí ápkhen khul gayín, aur unhon ne us ko pahchán líyá; aur wuh un kí nazar se gaíb ho gayá. 32 Unhon ne ápas men kahá, kí Jab wuh ráh men ham se báten kartá, aur ham par nawishton ká bhed kholta thá, to kyá hamáre dil josh men na bhar gaye the? 33 Pas wuh usí gharí uthkar Yarushalem ko laut gaye; aur un gyarah aur un ke sáthiyon ko ikatthá páyá. 34 Wuh kah rahe the, kí Khudáwand beshakk jí uthá, aur Shama'un ko dikháí diyá hai. 35 Aur unhon ne ráh ká háí bayan kiyá, aur yih bhí, kí use rojí torre waqt kis tarah pahchána.

36 Wuh yih báten kar hí rahe the, kí Yisú' ap un ke bích men á khará huá, aur un se kahá; Tumhári salámatí ho. 37 Magar unhon ne ghabrákar aur khauf khákar yih samjhá, kí kisi rúh ko dekhte hain. 38 Us ne un se kahá; kí Tum kyún ghabráte ho? aur kis wáste tumháre dil men sbakk paidá hote hain? 39 Mere háth aur mere pánw dekho, kí main hí hún; mujhe chhúkar dekho; kyunki rúh ke gosht aur haddí nahín hotí, jaisá mujhí men dekhte ho. 40 Aur yih kahkar us ne unhen apne háth aur pánw dikháe. 41 Jab máre khushí ke un ko yaqín na áyá, aur ta'ajjub karte the, to us ne un se kahá; Kyá yahan

tumháre pás kuchh kháne ko hai? 42 Unhon ne use bhuntí hui machhí ká qatla diyá. 43 Us ne lekar un ke rúbarú kháya.

44 Phir us ne un se kahá, kí Yih merí wuh báten hain, jo main ne tum se us waqt kahí thín, jab tumháre sáth thá, kí zarúr hai kí jitní báten Músá kí Taurét, aur nabíon ke sahífon, aur Zabúr men merí bábat likhí hain, purí hon. 45 Phir us ne un ká zihn kholá, táki kitáb í muqaddas ko samjhen, 46 aur un se kahá; Yún likhá hai, kí Masíh dukh utháegá, aur tisre din murdon men se jí uthegá; 47 aur Yarushalem se shurrú' karke sári qaumon men tauba aur gunáhon kí mu'áfi kí manadí us ke nám se kí jáegi. 48 Tum in báton ke gawáh ho. 49 Aur dekhio, jis ká mere Báp ne wa'da kiyá hai, main us ko tum par názil karungá; lekin, jab tak 'álam í bálá par se tum ko quwwat ká libás na mile, is shahr men thahre raho.

50 Phir wuh unhen Bait'aniyyáh ke sámnne tak báhar le gayá; aur apne háth uthákar unhen barakat di. 51 Jab wuh unhen barakat de rahá thá, to aísá huá kí un se judá ho gayá, aur ásmán par utháyá gayá. 52 Aur wuh us ko sijda karke barí khushí se Yarushalem ko laut gaye: 53 aur har waqt haikal men házir hokar Khudá kí hamd kiyá karte the.

YU'HANNA' KI INJI'L

1 Ibtidá men Kalám thá, aur Kalám Khudá ke sáth thá, aur Kalám Khudá thá. 2 Yihí ibtidá men Khudá ke sáth thá. 3 Sári chizen us ke wasíle se paidá hún; aur jo kuchh paidá huá hai, us men se koi chíz bhí us ke bagair paidá nahín hui. 4 Us men zindagi thí; aur wuh zindagi ádmion ká núr thá. 5 Aur núr taríki men chamaktá hai: aur taríki ne use qubúl na kiyá. 6 Ek ádmí Yuhanná nám á májúd huá, jo Khudá kí taraf se bhejá gayá thá. 7 Yih gawáhí ke liye

áyá, kí núr kí gawáhí de, táki sab us ke wasíle se imán laen. 8 Wuh khud to núr na thá, magar núr kí gawáhí dene ko áyá thá. 9 Haqiqí núr, jo har ek ádmí ko raushan kartá hai, dunyá men áne ko thá. 10 Wuh dunyá men thá, aur dunyá us ke wasíle se paidá hui, aur dunyá ne use na pahchána. 11 Wuh apne ghar áyá, aur us ke apnon ne use qubúl na kiyá. 12 Lekin jitnon ne use qubúl kiyá, us ne unhen Khudá ke farzand banne ká haqq bakshá, ya'ní unhen jo us ke nám par imán

late haiq. 13 Wuh na khún se, na jisn kī khwáhish se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá húe. 14 Aur Kalám mujassam húa, aur fazl aur sachcháí se ma'múr hokar hamáre darmiyán rahá, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke iklaute ká jalál. 15 Yúhanná ne us kī bábat gawáhi dí, aur pukárke kahá hai, ki Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiyá, ki Jo mere ba'd átá hai wuh mujh se muqaddam thahrá; kyúnci wuh mujh se pahle thá. 16 Kyúnci us kī ma'múri men se ham sab ne páyá, ya'ní fazl par fazl. 17 Is liye kī shari'at to Músá kī ma'rifat dí gayi; magar fazl aur sachcháí Yisú' Masíh kī ma'rifat pahunchí. 18 Khudá ko kisi ne kabhi nahín dekhá; iklautá Beṭá, jo Báp kī god men hai, usí ne zahir kiyá.

19 Aur Yúhanná kī gawáhi yih hai, ki jab Yahúdiyon ne Yarúshalem se káhin aur Lewi yih púchhne ko us ke pás bheje, ki Tú kaun hai? 20 to us ne iqrár kiyá, aur inkár na kiyá, balki iqrár kiyá, ki Main to Masíh nahín hún. 21 Unhon ne us se púchhá, Phir kaun hai? Kyá tú Eliyyáh hai? Us ne kahá; Main nahín hún. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diyá, ki Nahín. 22 Pas unhon ne us se kahá; Phir tú hai kaun? táki ham apne bhejnewálon ko jawáb den. Tú apne haqq men kyá kahtá hai? 23 Us ne kahá; Main, jaisá Yasha'yáh nabí ne kahá hai, biyábán men ek pukárnewále kī áwáz hún, ki Tum Khudáwand kī ráh ko sídhá karo. 24 Yih Farisíon kī taraf se bheje gaye the. 25 Unhon ne us se yih suwái kiyá, ki Agar tú na Masíh hai, na Eliyyáh, na wuh nabí, to phir bap-tisma kyún detá hai? 26 Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Main páni se bap-tisma detá hún; tumháre darmiyán ek shakhs khará hai, jise tum nahín jánte, 27 ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis kī juti ká tasma main kholne ke láiq nahín. 28 Yih báten Yardan ke pár Bait'aniyyáh men wáqí' hún, jabán Yúhanná bap-tisma detá thá.

29 Dústre dín us ne Yisú' ko apní taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo duniyá ká gunáh uṭhá le játá hai. 30 Yih

wuhí hai, jis kī bábat main ne kahá thá, ki Ek shakhs mere ba'd átá hai, jo mujh se muqaddam thahrá hai, kyúnci wuh mujh se pahle thá. 31 Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye páni se bap-tisma detá húa áyá, ki wuh Isráil par zahir ho jáe. 32 Aur Yúhanná ne yih gawáhi dí, ki Main ne Rúh ko kabútar kī tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayi. 33 Aur main to use pahchántá na thá; magar jis ne mujhe páni se bap-tisma dene ko bhejá, usí ne mujh se kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se bap-tisma denewálá hai. 34 Chunánci main ne dekhá aur gawáhi dí hai, ki yih Khudá ká Beṭá hai.

35 Dústre dín phir Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs kharé the. 36 Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! 37 Wuh donon shágird us ko yih kahte sunkar Yisú' ke píchhe ho liye. 38 Yisú' ne phirkar aur unhen píchhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho? Unhon ne us se kahá; Ai Rabbi, (ya'ní Ai ustád), tú kabán rahtá hai? 39 Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne kī jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghanṭe ke qaríb thá. 40 Un donon men se jo Yúhanná kī bát sunkar Yisú' ke píchhe ho liye the, ek Shama'un Patras ká bhái Andriyás thá. 41 Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, ki Ham ko Khristus, ya'ní Masíh mil gayá. 42 Wuh use Yisú' ke pás láyá: Yisú' ne us par nigáh karke kahá, ki Tú Yúhanná ká beṭá Shama'un hai: tú Kefá, ya'ní Patras, kahláegá.

43 Dústre dín Yisú' ne Galil men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere píchhe ho le. 44 Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká báhinda thá. 45 Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, ki Jis ká zikr Músá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká beṭá Yisú' Násari hai. 46 Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koi achchhi chíz nikal sakti hai? Fi-

Hippus ne kahá; Chalkar dekh le. 47 Yisú' ne Natan'el ko apní taraf áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih fi'haqiqat Isráílí hai: is men mákr nahín. 48 Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us ke jawáb men kahá; Is se pahle kí Filippus ne tujhe buláya, jab tú anjír ke daráht ke niche thá, main ne tujhe dekhá. 49 Natan'el ne us ko jawáb diyá; Ai Rabbi, tú Khudá ká Betá, tú Isráíl ká bádsháh hai. 50 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main ne jo tujh se kahá, kí tujh ko anjír ke daráht ke niche dekhá, kyá tú isí liye Imán láya hai? Tú in se bhí bare bare májare dekhegá. 51 Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, kí Tum ásmán ko khulá húa, aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i A'dam par utarte dekhoge.

2 Phir tisre din Qaná e Gallí men ek shádí húi; aur Yisú' kí man wahán thí: 2 aur Yisú' aur us ke shágirdon kí bhí us shádí men dá'wat thí. 3 Aur jab mai ho chuki, Yisú' kí man ne us se kahá, kí Un ke pás mai nahín rahí. 4 Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tujh se kyá kám hai? Abhí merá waqt nahín áya. 5 Us kí man ne khádimon se kahá; Jo kuchh yih tum se kahe, wuh karo. 6 Wahán Yahúdfon kí tabárat ke dástúr ke muwáfiq patthar ke chha matke rakkhe the, aur un men do do, tin tin man kí gunjáish thí. 7 Yisú' ne un se kahá; Matkon men páni bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diyá. 8 Phir us ne un se kahá, kí Ab níkákar mír majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. 9 Jab mír majlis ne wuh páni chakhá, jo mai ban gaya thá, aur na jántá thá, kí yih kahán se áf hai, (magar khádim, jinhon ne páni níkalá thá, jánte the,) to mír majlis ne dulhá ko bulákar us se kahá; 10 Har shakhs pahle achchhi mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab píkar chhak gaye; magar tú ne achchhi mai ab tak rakh chhorí hai. 11 Yih pahla mu'jiza Yisú' ne Qaná e Gallí men dikhákar apná jalál záhir kiyá, aur us ke shágird us par Imán láe.

12 Is ke ba'd wuh aur us kí man aur bhái aur us ke shágird Kafarna-

húm ko gaye, aur wahán chand roz rahe.

13 Yahúdfon kí 'I'd i Fasah nazdik thí, aur Yisú' Yarúshalem ko gaya. 14 Us ne haikal men bail aur bher aur kabútar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baiñhe hue páya; 15 aur rassiyon ká korá banákar sab ko, ya'ní bheron aur bailon ko, haikal se níkal diyá, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; 16 aur kabútar faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijarat ká ghar na banáo. 17 Us ke shágirdon ko yád áya, kí likhá hai; Tere ghar kí gairat mujhe khá jáegi. 18 Pas Yahúdfon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sa nishán dikhatá hai? 19 Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Is maqdis ko dhá do, to main use tin din men khará kar dúngá. 20 Yahúdfon ne kahá; Chhiyáis baras men yih maqdis baná hai, aur kyá tú use tin din men khará kar degá? 21 Magar us ne apne badan ke maqdis kí bábat kahá thá. 22 Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke shágirdon ko yád áya, kí us ne yih kahá thá; aur unhon ne kitáb i muqaddas aur us qaul ká, jo Yisú' ne kahá thá, yaqín kiyá.

23 Jab wuh Yarúshalem men Fasah ke waqt 'I'd men thá, to bahut se log un mu'jizon ko dekhkar, jo wuh dikhatá thá, us ke nám par Imán láe. 24 Lekin Yisú' apní nisbat un par ítibár na kartá thá, is liye kí wuh sab ke jántá thá, 25 aur is kí hájat na rakhtá thá kí koi insán ke haqq men gawáhi de; kyunki wuh ap jántá thá, kí insán ke dil men kyá kyá hai.

3 Farisyon men se ek shakhs Nikodemus nám Yahúdfon ká ek sardár thá: 2 us ne rát ke Yisú' ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbi, ham jánte hain kí tú Khudá kí taraf se ustád hokar áya hai; kyunki jo mu'jize tú dikhatá hai, koi shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. 3 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, kí jab tak koi naye sire se paidá na ho, wuh Khudá kí bádsháhát ke dekh nahín saktá. 4 Nikodemus ne us se kahá; A'damí jab búrhá ho gaya, to kyunkar paidá ho

saktá hai? kyá wuh dobára apní main ke peñ men dákhil hokar paidá ho saktá hai? 5 Yisú' ne jawáb diyá; Main tujh se sach sach kahtá hún; jab tak koí admí paní aur Rúh se paidá na ho, wuh Khudá ki dáshahat men dákhil nahín ho saktá. 6 Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húa hai, ruh hai. 7 Ta'ajjub na kar, ki main ke tujh se kahá; Tumhen naye síre se paidá honá zarúr hai. 8 Hawá jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us ki áwáz suntá hai, magar nahín jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játi hai; jo koí Rúh se paidá húa aisá hí hai. 9 Ní-kudemus ne jawáb men us se kahá; Yih báten kyúnkar ho saktí hain? 10 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Baní Isráíl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahín jántá? 11 Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jo ham jánte hain, wuh kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us ki gawáhi dete hain; aur tum hamári gawáhi qubúl nahín karte. 12 Jab main ne tum se zamín ki báten kahín, aur tum ne yaqín nahín kiyá, to agar main tum se ásmán ki báten kahún, to kyúnkar yaqín karoge? 13 Aur ásmán par koí nahín charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i A'dam, jo ásmán men hai. 14 Aur jis tarah Músá ne sánp ko biyábán men únche par charháya, usí tarah zarúr hai ki Ibn i A'dam bhí únche par charháya jae; 15 táki jo koí imán láe, us men hamesha kí zindagí páe.

16 Kyúnki Khudá ne dunyá se aisí mahabbat rakkhí, ki us ne apná iklaútá Beṭá baksh diyá, táki jo koí us par imán láe halák na ho, balki hamesha kí zindagí páe. 17 Kyúnki Khudá ne Beṭe ko dunyá men is liye nahín bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját páe. 18 Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahín hotá; jo us par imán nahín látá, us par sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke iklaute Beṭe ke nám par imán nahín láya. 19 Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr dunyá men áya hai, aur admíon ne táríki kó núr se ziyáda pasand kiyá. is liye ki un ke kám bure the.

20 Kyúnki jo koí badí kartá hai, wuh núr se dushmani rakhtá hai, aur núr ke pás nahíg áta, aisá ná ho ki us ke kámon par malámat kí jae. 21 Magar jo sachcháí par 'amal kartá hai, wuh núr ke pás áta hai, táki us ke kám záhir hog, ki wuh Khudá men kiye gaye hain.

22 In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk men áe; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma dene lagá. 23 Aur Yúhanná bhí Shálem ke nazdik 'Ainon men baptisma detá thá, kyúnki wahán paní bahut thá, aur log ákar baptisma lete the; 24 kyúnki Yúhanná us waqt tak qaid-kháne men dálá na gayá thá. 25 Pas Yúhanná ke shágirdon ki kisi Yahúdí ke sáth tahárat kí bábat bahs hui. 26 Unhon ne Yúhanná ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, jo shaḥs Yardan ke pár tere sáth thá, jis kí tú ne gawáhi dí hai, dekh, wuh baptisma detá hai, aur sab us ke pás áte hain. 27 Yúhanná ne jawáb men kahá; Insán kuchh nahín pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jae. 28 Tum khud mere gawáh ho, ki main ne kahá; Main Masíh nahín, magar us ke áge bhejá gayá hún. 29 Jis kí dulhan hai, wuh dulhá hai; magar dulhá ká dost jo khará húa us kí suntá hai, dulhá kí áwáz se bahut khush hotá hai; pas meri yih khushí purí ho gayi. 30 Zarúr hai ki wuh barhe, aur main ghaṭun.

31 Jo úpar se áta hai, wuh sab se úpar hai; jo zamín se hai, wuh zamín hí se hai, aur zamín hí kí kahtá hai; jo ásmán se áta hai, wuh sab se úpar hai. 32 Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí kí gawáhi detá hai, aur koí us kí gawáhi qubúl nahín kartá. 33 Jis ne us kí gawáhi qubúl kí, us ne is bát par muhr kar dí, ki Khudá sachchá hai. 34 Kyúnki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá kí báten kahtá hai; is liye ki wuh Rúh náp nápkar nahín detá. 35 Báp Beṭe se mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chizen us ke háth men de dí hain. 36 Jo Beṭe par imán látá hai, hamesha kí zindagí us kí hai; lekin jo Beṭe kí nahín mántá, zindagí ko na dekhegá, balki us par Khudá ká gazab rahtá hai.

4 Phir jab Khudáwand ko ma'lúm huá, ki Farisíon ne suná hai, ki Yisú' Yúhanná se ziyáda shágird kartá, aur baptisma detá hai; **2** (go Yisú' ap nahíg balki us ke shágird baptisma dete the); **3** to wuh Yahúdiya ko chhoṛkar phir Galíl ko chalá gayá. **4** Aur us ko Sámariya se hokar jáná zarúr thá. **5** Pas wuh Sámariya ke ek shahr tak áyá, jo Súkhar kahlátá hai; wuh us qit'a ke nazdík hai, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko diyá thá. **6** Aur Ya'qúb ká kuán wahíg thá. Chunnáchi Yisú' safar se thaká mánda hokar us kúe par yún hí baith gayá. Yih chhate ghante ke qaríb thá. **7** Sámariya kí ek 'aurat pání bharne áí. Yisú' ne us se kahá; Mujhe pání pilá; **8** kyúnki us ke shágird shahr men khána mol lene ko gaye the. **9** Us Sámari 'aurat ne us se kahá, ki Tú Yahúdí hokar mujh Sámari 'aurat se pání kyün mángtá hai? (kyúnki Yahúdí Sámariyon se kisi tarah ká bartáo nahíg rakhte.) **10** Yisú' ne jawáb men us se kahá; Agar tú Khudá kí bakhshish ko jántí, aur yih bhí jántí, ki wuh kaun hai, jo tujh se kahtá hai; Mujhe pání pilá, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe zindagí ká pání detá. **11** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, tere pás pání bharne ko to kuchh hai nahíg, aur kuán gahrá hai: phir wuh zindagí ká pání tere pás kahán se áyá? **12** Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se bará hai, jis ne ham ko yih kuán diyá, aur khud us ne, aur us ke beton ne, aur us ke maweshí ne us men se piyá? **13** Yisú' ne jawáb men us se kahá; Jo koí is pání men se pitá hai, wuh phir piyásá hogá; **14** mágar jo koí us pání men se píegá jo main use dúngá, wuh abad tak piyásá na hogá; balki jo pání main use dúngá, wuh us men ek chashma ban jáegá, jo hamesha kí zindagí ke liye jarí rahegá. **15** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, wuh pání mujh ko de, táki main na piyási hún, na pání bharne ko yahán tak áún. **16** Yisú' ne us se kahá; Já, apne shauhar ko yahán bulá lá. **17** 'Aurat ne jawáb men us se kahá, ki Main beshauhar hún. Yisú' ne us se kahá, ki Tú ne khúb kahá; Main beshauhar hún; **18** kyúnki tú páñch

shauhar kar chuki hai; aur jis ke pás tú ab hai, wuh terá shauhar nahíg; yih tú ne sach kahá. **19** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ma'lúm hotá hai ki tú nabí hai. **20** Hamáre báp dáda ne is pahár par parastish kí; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahán parastish karní cháhiye, Yárúshalem men hai. **21** Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, merí bát ká yaqín kar, ki wuh waqt áta hai ki tum na to is pahár par Báp kí parastish karoge, aur na Yárúshalem men. **22** Tum jise nahíg jánte, us kí parastish karte ho; ham jise jánte hai, us kí parastish karte hai; kyúnki naját Yahúdíon men se hai. **23** Magar wuh waqt áta hai, balki ab hí hai, ki sachche parastár Báp kí parastish rúh aur sachcháí se karenge, kyúnki Báp apne liye aise hí parastár dhúndhtá hai. **24** Khudá rúh hai; aur zarúr hai ki us ke parastár rúh aur sachcháí se parastish karen. **25** 'Aurat ne us se kahá; Main jántí hún, ki Masáh, jo Khristus kahlátá hai; ánewálá hai; jab wuh áegá, to hamen sab báten batá degá. **26** Yisú' ne us se kahá; Main jo tujh se bol rahá hún, wuhí hún. **27** Itne men us ke shágird á gaye, aur ta'ajjub karne lage ki wuh 'aurat se báten kar rahá hai; táham kisi ne na kahá, ki Tú kyá cháhtá hai? yá, Us se kis liye báten kartá hai? **28** Pas 'aurat apná ghará chhoṛkar shahr men chalí gayí, aur logon se kahne lagí; **29** A'o, ek ádmí ko dekho, jis ne mere sab kám mujhe batá diye: kyá mumkin hai ki Masáh yihí hai? **30** Wuh shahr se nikalkar us ke pás áne lage. **31** Itne men us ke shágird us se yih darkhwást karne lage, ki Ai Rabbi, kuchh khá le. **32** Lekin us ne un se kahá; Mere pás kháne ke liye aisá khána hai jise tum nahíg jánte. **33** Pas shágirdon ne ápas men kahá; Kyá koí us ke liye kuchh kháne ko láyá hai? **34** Yisú' ne un se kahá; Merá khána yih hai, ki apne bhejnewále kí marzí ke murwáfíq 'amal karún, aur us ká kám purá karún. **35** Kyá tum kahte nahíg, ki Fasl ke áne men abhí chár mahíne báqí hai? Dekho, main tum se kahtá hún; apní áñkhen uthákar kheton par nazar karo, ki fasl pak gayí hai. **36** Aur káñnewálá maz-

dári pátá, aur hamesha kí zindagi ke 'híe phal jama' kartá hai, táki bonewálá aur káñnewálá donon milkar khushí karen. 37 Kyúñki is par yih masal thúk áti hai, ki Bonewálá aur hai, káñnewálá áur. 38 Main ne tumheg wuh khet káñne ke liye bhejá, jis par tum ne mihnát nahín kí; auron ne mihnát kí, aur tum un kí mihnát ke phal men sharík húe.

39 Aur us shahr ke bahut se Sámarí us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhi dí, ki Us ne mere sab kám mujhe batá diye, us par imán láe. 40 Pas jab wuh Sámarí us ke pás áe, to us se dar-khwást karne lage, ki Hamáre pás rah: chunáñchi wuh do foz wahán rahá. 41 Aur us ke kalám ke sabab áur bhí bahutere imán láe; 42 aur us 'aurat se kahá; Ab ham tere kahne hí se imán nahín láte; kyúñki ham ne khud sun líyá, aur jánte hain ki yih fi'haqíqat duniyá ká Munjí hai.

43 Phir un do dinon ke ba'd wuh wahán se rawána hokar Galíl ko gayá. 44 Kyúñki Yisú' ne khud gawáhi dí, ki Nabí apne watan men 'izzat nahín pátá. 45 Pas jab wuh Galíl men áyá, to Galílfon ne use qubúl kiyá, is liye kí jitne kám us ne Yarúshalem men 'id ke waqt kiyé the, unhon ne un ko dekhá thá; kyúñki wuh bhí 'id men gaye the.

46 Pas wuh phir Qaná e Galíl men áyá, jahán us ne pání ko mai banáyá thá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá, jis ká betá Kafarnáhúm men bímár thá. 47 Wuh yih sunkar kí Yisú' Yahúdiya se Galíl men á gayá hai, us ke pás gayá, aur us se dar-khwást karne lagá, kí Chákar mere bete ko shifá bakhs: kyúñki wuh marne ko thá. 48 Yisú' ne us se kahá; Jáb tak tum nishán aur 'ajíb kám na dekho, hargiz imán na láoge. 49 Bádsháh ke mulázim ne us se kahá; Ai Khudáwand, mere barchhe ke marne se pahle chal. 50 Yisú' ne us se kahá; Já, terá betá jítá hai. Us shakhs ne us bít ká yaqín kiyá jo Yisú' ne us se kahí, aur chalá gayá. 51 Wuh ráste hí men thá, kí us ke naukar use mile aur kahne lage, kí Terá laríká jítá hai. 52 Us ne un se púchá, kí Use kis waqt se áram hone lagá thá? Unhon ne kahá, kí Kal sátwen ghanṭe men us

kí tap utar gayí. 53 Pas báp is gayá, kí wahí waqt thá jab Yisú' ne us se kahá thá, kí Terá betá jítá hai. Aur wuh khud aur us ká sára gharáná imán láyá. 54 Yih dúsra mu'jiza hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galíl men ákar dikháyá.

5 In báton ke ba'd Yahúdfon kí ek 'id hui, aur Yisú' Yarúshalem ko gayá.

2 Yarúshalem men bheṛ darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibráni men Baít Hasdá kahlátá hai; aur us ke pánch barámade hain. 3 In men bahut se bímár, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log [pání ke hilne ke muntazir hokar] pare the. [4 Kyúñki waqt par Khudáwand ká firishta hauz par utarkar pání hiláyá kartá thá: pání hilte hí jo koi pahle utartá so shifá pátá, us kí jo kuchh bímári kyúñ na ho.]

5 Wahán ek shakhs thá, jo áhtís baras se bímári men muftalá thá. 6 Is ko Yisú' ne pará húa dekhá, aur yih jánkar kí wuh baṛí muddat se is kálat men hai, us se kahá; Kyá tú tandurust honá cháhtá hai? 7 Us bímár ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, mere pás koi ádmí nahín, kí jab pání hiláyá jae, to mujhe hauz men utár de; balki mere pahunchte pahunchte dúsra mujh se pahle utar partá hai. 8 Yisú' ne us se kahá; Uṭh, aur apní chárpái uṭhákar chal phir. 9 Wuh shakhs fauran tandurust ho gayá, aur apní chárpái uṭhákar chalne phirne lagá.

Wuh din Sabt ká thá. 10 Pas Yahúdí us se, jis ne shifá pái thí, kahne lage, kí Aṣ Sabt ká din hai; tujhe chárpái uṭháñí rawá nahín. 11 Us ne unhen jawáb diyá; Jis ne mujhe tandurust kiyá, usí ne mujhe farmáyá, kí Apní chárpái uṭhákar chal phir. 12 Unhon ne us se púchá, kí Wuh kaun shakhs hai jis ne tujh se kahá; Chárpái uṭhákar chal phir? 13 Lekin jo shifá pá gayá thá, wuh na jántá thá kí kaun hai; kyúñki bhír ke sabab Yisú' wahán se tal gayá thá. 14 In báton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal men milá. Us ne us se kahá; Dekh, tú tandurust ho gayá hai; phir gunáh na karná, aisá na ho kí tujh par is se bhí ziyáda áfat áe. 15 Us ádmí ne jákar Yahúdfon ko khabar dí, kí Jis ne mujhe tandurust kiyá,

wuh Yisú' hai. 16 Is liye Yahúdí Yisú' ko satáne lage, kyúñki wuh aise kám Sabt ke dín kartá thá. 17 Lekin Yisú' ne un se kahá, ki Merá Báp ab tak kám kartá hai, aur main bhí kám kartá hún. 18 Is sabab se Yahúdí aur bhí ziyáda us ke qatl karne ki koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ka hukm tootá, balki Khudá ko kháss apná. Báp kahkar apne ap ko Khudá ke barábar banátá thá.

19 Pas Yisú' ne un se kahá ; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Betá ap se kuchh nahín kar saktá, siwá us ke jo Báp ko karte dekhtá hai ; kyúñki jin kámon ko wuh kartá hai, unhen Betá bhí usí tarah kartá hai. 20 Is liye ki Báp Beṭe ko 'aziz rakhtá hai, aur jitne kám khud kartá hai, use dikhtá hai ; balki in se bhí bare kám use dikháega, táki tum ta'ajjub karo. 21 Kyúñki jis tarah Báp mardon ko utháta aur zinda kartá hai, usí tarah Betá bhí jinhen cháhtá hai zinda kartá hai. 22 Kyúñki Báp kisi ki 'adálat bhí nahín kartá, balki us ne 'adálat ka sára kám Beṭe ke supurd kiya hai, 23 táki sab log Beṭe ki 'izzat karen, jis tarah Báp ki 'izzat karte hain. Jo Beṭe ki 'izzat nahín kartá, wuh Báp ki, jis ne use bhejá, 'izzat nahín kartá. 24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo merá kalám suntá, aur mere bhejnewále ka yaqín kartá hai, hamesha ki zindagi us ki hai, aur us par sazá ka hukm nahín hotá, balki wuh maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gayá hai. 25 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Wuh waqt áta hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Beṭe ki áwáz sunenge, aur jo sunenge wuh jenge. 26 Kyúñki jis tarah Báp apne ap men zindagi rakhtá hai, usí tarah us ne Beṭe ko bhí yih bakhshá, ki apne ap men zindagi rakkhe ; 27 balki use 'adálat karne ka bhí ikhtiyár bakhshá, is liye ki wuh ádamzád hai. 28 Is se ta'ajjub na karo, kyúñki wuh waqt áta hai, ki jitne qabron men hain us ki áwáz sunkar niklenge ; 29 jinhon ne neki ki hai, zindagi ki qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badi ki hai, sazá ki qiyámat ke wáste.

30 Main apne ap se kuchh nahín kar saktá : jaisá suntá hún, 'adálat

kartá hún, aur meri 'adálat rást hai ; kyúñki main apni marzi nahín, balki apne bhejnewále ki marzi cháhtá hún. 31 Agar main khud apni gawáhi dún, to meri gawáhi sachchi nahín. 32 Ek aur hai jo meri gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki meri gawáhi jo wuh detá hai sachchi hai. 33 Tum ne Yuhanná ke pás payám bhejá, aur us ne sachchái ki gawáhi di hai. 34 Lekin main apni nisbat insán ki gawáhi manzúr nahín kartá : tau-bhi main yih báten is liye kahtá hún ki tum naját páo. 35 Wuh jaltá aur chamaktá huá chirág thá ; aur tum ko kuchh 'arse tak us ki raushni men khush rahná manzúr huá. 36 Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yuhanná ki gawáhi se harí hai ; kyúñki jo kám Báp ne mujhe pure karne ko diye, ya'ni yih kám jo main kartá hún, wuh mere gawáhi hain ki Báp ne mujhe bhejá hai. 37 Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne meri gawáhi di hai. Tum ne na kabhi us ki áwáz suni hai, aur na us ki súrat dekhi ; 38 aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahín rakhte ; kyúñki jise us ne bhejá hai, us ka yaqín nahín karte. 39 Tum kitáb i muqáddas men dhundhte ho ; kyúñki samajhte ho ki us men hamesha ki zindagi tumhen milti hai ; aur yih wuh hai, jo meri gawáhi deti hai ; 40 phir bhí tum zindagi páne ke liye mere pás ána nahín cháhte. 41 Main ádmion se 'izzat nahín cháhtá. 42 Lekin main tum ko jántá hún, ki tum men Khudá ki mahabbat nahín. 43 Main apne Báp ke nám se áya hún, aur tum mujhe qubúl nahín karte ; agar koi aur apne hí nám se áe, to use qubúl kar loge. 44 Tum jo ek dusre se 'izzat cháhte ho, aur wuh 'izzat jo Khudá e Wáhid ki taraf se hoti hai nahín cháhte, kyúñkar imán lá sakte ho? 45 Yih na samjho ki main Báp se tumhari shikáyat karúnga : tumhari shikáyat karnewála to hai, ya'ni Músá, jis par tum ne ummed lagá rakkhi hai. 46 Kyúñki agar tum Músá ka yaqín karte, to merá bhí yaqín karte, is liye ki us ne mere haqq men likhá hai. 47 Lekin jab tum us ke nawishton ka yaqín nahín karte, to meri báton ka kyúñkar yaqín karoge?

6 In báton ke ba'd Yisú' Galílí ki jhíl, ya'ní Tibiriyás ki jhíl ke pár gayá. 2 Aur barí bhí us ke píchhe ho lí, kyúnci jo mu'jize wuh bimáron par kartá thá, un ko wuh dekhte the. 3 Yisú' pahár par charh gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahan baithá. 4 Aur Yahádion ki 'I'd i Fasah nazdík thí. 5 Pas jab Yisú' ne apní ánkhen uthákar dekhá, ki mere pás barí bhí á rahí hai, to Filippus se kahá, ki Ham in ke kháne ke liye kahan se rotiyán mol len? 6 Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá; kyúnci wuh áp jántá thá, ki main kyá karungá. 7 Filippus ne use jawáb diyá, ki Do sau dínár kí rotiyán in ke liye káfi na hongí, ki har ek ko thori bhí mil jáe. 8 Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'un Patras ke bhái Andriyás ne, us se kahá; 9 Yahán ek lařká hai, jis ke pás jau kí pánc̄h rotiyán, aur do machhliyán hain; magar yih itne logon men kyá hain? 10 Yisú' ne kahá, ki Logon ko biháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhminan pánc̄h hazár the, baith gaye. 11 Yisú' ne wuh rotiyán líp, aur shukr karke unhen jo baith the bánt dín; aur isí tarah machhliyón men se jis qadr cháhte the bánt diyá. 12 Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hue tukron ko jama' karo, táki kuchh zái' na ho. 13 Chunánchi unhon ne jama' kiyá, aur jau kí pánc̄h rotiyón ke tukron se, jo khánewálon se bach rahe the, bárah tokriyan bharín. 14 Pas jo mu'jiza us ne dikháyá wuh log use dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewálá thá, fi'haqiqat yihí hai. 15 Pas Yisú' yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádsháh banáne ke liye pakrá cháhte hain, phír pahár par akelá chalá gayá. 16 Phír jab shám hui, to us ke shágird jhíl ke kanáre gaye; 17 aur kishtí par charhkar jhíl ke pár Kafarnahúm ko chale játe the. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú' abhí tak un ke pás na áyá thá. 18 Aur ándhí ke sabab jhíl men maujen uthne lagín. 19 Pas jab wuh khete khete tén char mil ke qaríb nikal gaye, to unhon ne Yisú'

ko jhíl par chalte, aur kishtí ke nazdík áte dekhá, aur dar gaye. 20 Magar us ne un se kahá, ki Main hún; daro nahín. 21 Pas wuh use kishtí par charhá lene ko rázi hue, aur farran wuh kishtí us jagah já pahunchí jahan wuh játe the.

22 Dútre dín us bhí ne, jo jhíl ke pár kharí thí, yih dekhá ki yahán ek ke siwá aur koí chhotí kishtí na thí, aur Yisú' apne shágirdon ke sáth kishtí par sawár na húa thá, balki sirf us ke shágird chale gaye the; 23 (lekin ba'z chhotí kishtíng Tibiriyás se us jagah ke nazdík áin, jahan unhon ne Khudáwand ke shukr karne ke ba'd rotí khái thí;) 24 pas jab bhí ne dekhá, ki yahán na Yisú' hai, na us ke shágird, to wuh khud chhotí kishtíon par charhkar, Yisú' kí talásh men Kafarnahúm ko áe, 25 aur jhíl ke pár us se milkar kahá; Ai Rabbi, tú yahán kab áyá? 26 Yisú' ne un ke jawáb men kahá; Main tum se sach sach kahtá hún Tum mujhe is liye nahín dhundhte kí mu'jize dekhe, balki is liye kí tum rotiyán khákar ser hue. 27 Fání khurák ke liye mihnát na karo, balki us khurák ke liye jo hamesha kí zindagi tak thahrtí hai, jise Ibn i A'dam tumhen degá; kyúnci Báp, ya'ní Khudá ne usí par muhr kí hai. 28 Pas unhon ne us se kahá, ki Ham kyá karen, táki Khudá ke kám anjám den? 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Khudá ká kám yih hai, kí jise us ne bhejá hai, us par ímán láo. 30 Pas unhon ne us se kahá; Phír tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhkar terá yaqín karen? Tú kaun sá kám kartá hai? 31 Hamáre báp dáda ne biyáhan men magh khayá; chunánchi ikhá hai, kí Us ne unhen kháne ke liye ásmán se rotí dí. 32 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, kí Musá ne to wuh rotí ásmán se tumhen na dí, lekin merá Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí detá hai. 33 Kyúnci Khudá kí rotí wuh hai, jo ásmán se utarke dunyá ko zindagi bakhshtí hai. 34 Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih rotí ham ko hamesha diyá kar. 35 Yisú' ne un se kahá; Zindagi kí rotí main hún; jo mere pás áe, wuh hargiz bhúká na hogá, aur jo mujh

par imán lée, wuh kabhí piyásá na hogá. 36 Lekin main ne tum se kahá, ki Tum ne mujhe dekh líyá hai, phir bhí imán nahín láte. 37 Jo kuchh Báp mujhe detá hai mere pás á jáegá; aur jo koi mere pás áegá, use main hargiz na nikálungá. 38 Kyúнки main ásmán se utrá hún, na is liye ki apní marzí ke muwáfiq 'amal karún, balki is liye ki apne bhejnewále ki marzí ke muwáfiq 'amal karún. 39 Aur mere bhejnewále ki marzí yih hai, ki jo kuchh us ne mujhe diyá hai, main us men se kuchh kho na dún, balki use ákhíri dín phir zinda karún. 40 Kyúнки mere Báp ki marzí yih hai, ki jo koi Beṭe ko dekhe, aur us par imán lée, hamesha ki zindagí páe; aur main use ákhíri dín phir zinda karún. 41 Pas Yahúdí us par burburáne lage, is liye ki us ne kahá thá; Jo rotí ásmán se utrí, wuh main hún. 42 Aur unhon ne kahá; Kyá yih Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke báp aur main ko ham jánte hain? ab kyúнкаr kahtá hai, ki Main ásmán se utrá hún? 43 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki A'pas men na burburáo. 44 Koi mere pás nahín á saktá, jab tak Báp, jis ne mujhe bhejá hai, use kheñch na le; aur main use ákhíri dín phir zinda karúnga. 45 Nabíon ke sahífon men yih líkhá hai, ki Wuh sab Khudá ki taraf se ta'lim páe hue hogge. Jis kisi ne Báp se suná aur síkhá hai, wuh mere pás átá hai. 46 Yih nahín, ki kisi ne Báp ko dekhá hai, magar jo Khudá ki taraf se hai, usi ne Báp ko dekhá hai. 47 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo imán látá hai, hamesha ki zindagí us ki hai. 48 Zindagí ki rotí main hún. 49 Tumhare bápádá ne biyábán men man kháyá, aur mar gaye. 50 Yih wuh rotí hai jo ásmán se utartí hai, táki ádmá us men se kháe aur na mare. 51 Main hún wuh zindagí ki rotí jo ásmán se utrí; agar koi is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahegá; balki jo rotí main jahán ki zindagí ke liye dúngá, wuh merá gosht hai. 52 Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shakhs apná gosht hameñ kyúнкаr kháne ko de saktá hai? 53 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá

hún, ki Jab tak tum Ibn i A'dam ká gosht na kháo, aur us ká khún na piyo, tum men zindagí nahín. 54 Jo merá gosht khátá, aur merá khún pítá hai, hamesha ki zindagí us ki hai, aur main use ákhíri dín phir zinda karúnga. 55 Kyúнки merá gosht fi'lhaqiqat kháne ki chíz aur merá khún fi'lhaqiqat pine ki chíz hai. 56 Jo merá gosht khátá aur merá khún pítá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. 57 Jis tarah zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp ke sabab se zinda hún; isi tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahegá. 58 Jo rotí ásmán se utrí yihí hai: bápádá ki tarah nahín ki kháyá, aur mar gaye; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahegá. 59 Yih baten us ne Kafarnahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lim dete waqt kahín. 60 Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kálám nágawár hai; use kaun sun saktá hai? 61 Yisú' ne apne jí men jánkar ki mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se kahá; Kyá tum is bát se thokar kháte ho? 62 Agar tum Ibn i A'dam kó úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá? 63 Zinda karnewáli to rúh hai; jism se kuchh fáida nahín: jo baten main ne tum se kahí hain wuh rúh hain, aur zindagí bhí hain. 64 Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín lée. Kyúнки Yisú' shurú' se jántá thá ki jo imán nahín láte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. 65 Phir us ne kahá; Isi liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás koi nahín á saktá, jab tak Báp ki taraf se use yih tauñiq na dí jae. 66 Is par us ke shágirdon men se bahutere ulṭe phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. 67 Pas Yisú' ne un bárah se kahá; Kyá tum bhí chalá jáná cháhte ho? 68 Shama'un Patras ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, kis ke pás jáen? hamesha ki zindagí ki baten to tere hí pás hain. 69 Aur ham imán lée aur ján gaye hain, ki Khudá ká Quddús tú: hí hai. 70 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun líyá? aur tum men se ek shakhs shaitán hai. 71 Us ne yih Shama'un Is-

kariyotí ke bete Yahúdáh kí nisbat kahá; kyünki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

7 In báton ke ba'd Yisú' Galíl men phirtá rahá, kyünki Yahúdiya men phirná na cháhtá thá, to liye ki Yahúdí us' ke qatl kí koshish men the. 2 Aur Yahúdíon kí 'I'd i Khíyám nazdík thí. 3 Pas us ke bháiyon ne us se kahá; Yahán se merána hokar Yahúdiya ko chalá já, táki jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhen; 4 kyünki aisa koí nahín jo mashhúr honá cháhé, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhír kar. 5 Kyünki us ke bhái bhí us par imán na láe the. 6 Pas Yisú' ne un se kahá, ki Merá to abhí waqt nahín áyá; magar tumháre liye sab waqt hai. 7 Dunyá tum se 'adawat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyünki main us par gawáhi detá hún, ki us ke kám bure hai. 8 Tum 'id men jáo; main abhí is 'id men nahín játá; kyünki abhí tak merá waqt púra nahín húa. 9 Yih báton un se kahkar wuh Galíl hí men rahá.

10 Lekin jab us ke bhái 'id men chale gaye, us waqt wuh bhí gayá, záhírá nahín, balki goyá poshída. 11 Pas Yahúdí use 'id men yih kahkar dhúndhne lage, ki Wuh kahán hai? 12 Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú húi: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. 13 Táham Yahúdíon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf sáf na kahtá thá.

14 Aur jab 'id ke ádhe din guzar gaye, to Yisú' haikal men jákar ta'lim dene lagá. 15 Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, ki Is ko bagair parhe kyünkar 'ilm á gayá? 16 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Merí ta'lim merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. 17 Agar koí us kí marzí par chalná cháhé, to wuh is ta'lim kí bábat ján jáegá ki Khudá kí taraf se hai, yá main apní taraf se kahtá hún. 18 Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhtá hai: lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhtá hai, wuh sachchá hai, aur us men nárástí nahín. 19 Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se

shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyün mere qatl kí koshish men ho? 20 Logon ne jawáb diyá; Tujh men to badrúh hai; kaun tere qatl kí koshish men hai? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kám kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. 22 Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (báláki wuh Músá kí taraf se nahín, balki bápádá se chalá áyá hai;) aur tum Sabt ke din ádmí ká khatna karte ho. 23 Jab Sabt ko ádmí ká khatna kiyá játá hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye gusse ho ki main ne Sabt ke din ek ádmí ko bi'lkull achchá kar diyá? 24 Záhír ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

25 Tab ba'z Yarúshalemi kahne lage; Kyá yih wuhí nahín, jis ke qatl kí koshish ho rahí hai? 26 Lekin dekho, yih sáf sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá ho saktá hai ki sardáron ne sach sach ján liyá ki yih Masáh hai? 27 Is ko to ham jánte hai ki kahán ká hai; magar Masáh jab áegá, to koí na jánegá ki wuh kahán ká hai. 28 Pas Yisú' ne haikal men ta'lim dete waqt pukárkar kahá, ki Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho ki main kahán ká hún: aur main ap se nahín áyá: magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh sachchá hai; us ko tum nahín jánte. 29 Main use jántá hún; is liye ki main us kí taraf se hún, aur usí ne mujhe bhejá hai. 30 Pas wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; lekin is liye ki us ká waqt abhí na áyá thá, kisi ne us par háth na dala. 31 Magar bhír men se bahutere us par imán láe, aur kahne lage, ki Masáh jab áegá, to kyá in se ziyáda mu'jize dikháegá, jo is ne dikháe? 32 Farísion ne logon ko suná ki us kí bábat chupke chupke yih guftgú karte hai; pas sardár kahinon aur Farísion ne us ke pakarne ko piyáde bheje. 33 Yisú' ne kahá; Main aur thore dinon tak tumháre pás hún; phir apne bhejnewále ke pás chalá jáungá. 34 Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge: aur jahán main hún, tum nahín á sakte. 35 Yahúdíon ne ápas men kahá; Yih kahán jáegá, ki ham ise na páenge? kyá un ke pás jáegá jo Yúnánion men já ba já

rahte hain, aur Yúnánion ko ta'lim degá? 36 Yih kyá bát hai jo is ne kahí, ki Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge : aur jahán main hún, tum nahín á sakte?

37 Phir 'id ke akhír dín, jo kháss dín hai, Yisú' khará húa, aur purkárke kahá; Agar koi piyásá ho, to mere pás ákar piye. 38 Jo mujh par imán láegá, us ke andar se, jaisá ki kitáb i muqaddas men áyá hai, zindagi ke páni ki nadiyán jarí hongí. 39 Us ne yih bát us Rúh ki bábat kahí, jise wuh páne ko the jo us par imán láe; kyúnci Rúh ab tak názil na hái thí, is liye ki Yisú' ab tak apne jalái ko na pahuñchá thá. 40 Pás bhír men se ba'z ne yih báten sunkar kahá; Beshakk, yihí wuh Nabí hai. 41 Auron ne kahá; Yih Masih hai. Aur ba'z ne kahá; Kyúnci kyá Masih Galíl se áegá? 42 Kyá kitáb i muqaddas men yih nahín áyá, ki Masih Dáúd ki nasl aur Baítlahm ke gápw se áegá, jahán ká Dáúd thá? 43 Pás logon men us ke sabab se ikhtiláf húa. 44 Aur un men se ba'z shakhs us ko pakarná cháhite the; magar kisi ne us par háth na dála.

45 Pás piyáde sardár káhinon aur Faríston ke pás áe, aur inhon ne un se kahá; Tum use kyúnci na láe? 46 Piyádog ne jawáb diya, ki Insán ne kabhí aísá kalám nahín kiya. 47 Faríston ne unhen jawáb diya; Kyá tum bhí gúmráñ ho gaye? 48 Bhalá, sardáron, yá Faríston men se bhí koi us par imán láyá? 49 Magar yih 'ámm log, jo shari'at se waqíf nahín, is nati hain. 50 Nikudemus ne, jo pahle us ke pás áyá thá, aur un hí men se thá, un se kahá; 51 Kyá hamári shari'at kisi shakhs ko mujrim thahráti hai, jab tak pahle us ki sunkar ján na le, ki wuh kyá kartá hai? 52 Unhon ne us ke jawáb men kahá; Kyá tú bhí Galíl ká hai? Talásh kar aur dekh, ki Galíl men se koi nabí nahín uthne ká.

53 [Phir un men se har ek apne apne ghar chalá gayá : 1 magar **8** Yisú' Zaitún ke pahár ko gayá. 2 Subh sawere hí wuh phir haikal men áyá, aur sab log us ke pás áe; aur wuh baithkar unhen ta'lim dene lagá. 3 Aur faqth aur Farísi ek

'aurat ko láe, jo ziná men pakri gayi thí, aur use bích men khará karke Yisú' se kahá; 4 Aí ustád, yih 'aurat ziná men 'ain fi' ke waqt pakri gayi hai. 5 Tauret men Músa ne ham ko hukm diya ki aísá 'auraton ko sangsár karen; pas tú is 'aurat ki nisbat kyá kahtá hai? 6 Unhon ne use ázmáne ke liye yih kahá, táki us par ilzám lagáne ká koi sabab nikálen. Magar Yisú' jhukkar ungli se zamín par likhne lagá. 7 Jab wuh us se suwál karte hí rahe, to us ne sídhe hokar un se kahá, ki Jo tum men begunáh ho, wuhí pahle us ke patthar máre. 8 Aur phir jhukkar zamín par ungli se likhne lagá. 9 Wuh yih sunkar baron se lekar chhoton tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú' akelá rah gayá, aur 'aurat wahín bích men rah gayi. 10 Yisú' ne sídhe hokar us se kahá; Aí 'aurat yih log kahán gaye? Kyá kisi ne tujh par hukm nahín lagáya? 11 Us ne kahá; Aí Khudáwand, kisi ne nahín. Yisú' ne kahá; Main bhí tujh par hukm nahín lagáta; já, phir gudáh na karná.]

12 Yisú' ne phir un se mukhátib hokar kahá; Duniyá ká núr main hún; jo meri pairawí karegá, wuh andhere men na chalegá, balki zindagi ká núr páegá. 13 Faríston ne us se kahá; Tú apni gawáhi áp detá hai; teri gawáhi sachchi nahín. 14 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Agar chí main apni gawáhi áp detá hún, taubhí meri gawáhi sachchi hai, kyúnci mujhe ma'lúm hai ki main kahán se áyá hún, aur kahán ko játá hún; lekin tum ko ma'lúm nahín ki main kahán se áta hún yá kahán ko játá hún. 15 Tum jism ke mutábíq faisalá karte ho; main kisi ká faisala nahín kartá. 16 Aur agar main faisala karún bhí, to merá faisala sachchá hai; kyúnci main akelá nahín, balki main hún, aur Báp hai jis ne mujhe bhejá hai. 17 Aur tumhári Tauret men bhí likhá hai, ki do ádmion ki gawáhi milkar sachchi hoti hai. 18 Ek to main khud apni gawáhi detá hún, aur ek Báp jis ne mujhe bhejá meri gawáhi detá hai. 19 Unhon ne us se kahá; Terá Báp kahán hai? Yisú'

ne jawab diya; Na tum mujhe jante ho, na mere Bap ko; agar mujhe jante, to mere Bap ko bhi jante. 20 Us ne haikal men ta'lim dete waqt yih baten Baitu'l Mal men kahin; aur kisi ne us ko na pakra, kyunki kabhi tak us ka waqt na aya tha.

21 Us ne phir un se kaha; Main jata hun, aur tum mujhe dhundhoge, aur apne gunah men maroge; jahan main jata hun tum nahin a sakte. 22 Pas Yahudion ne kaha; Kyá wuh apne ap ko mar dálega, jo kahta hai; Jahan main jata hun tum nahin a sakte? 23 Us ne un se kaha; Tum niche ke ho; main upar ka hun; tum dunya ke ho; main dunya ka nahin hun. 24 Is liye main ne tum se yih kaha, ki apne gunahon men maroge; kyunki agar tum iman na laoge ki main wuh hun, to apne gunahon men maroge. 25 Unhon ne us se kaha; Tu kaun hai? Yisu' ne un se kaha; Wuh hun jo shuru' se tum se kahta aya hun. 26 Mujhe tumhari nisbat bahut kuchh karna aur faisala karna hai. Lekin jis ne mujhe bheja, wuh sachcha hai; aur jo main ne us se suna, wuh dunya se kahta hun. 27 Wuh na samjhe ki ham se Bap ki nisbat kahta hai. 28 Pas Yisu' ne kaha, ki jab tum Ibn i Adam ko unche par chahaoge, to janoge ki main wuh hun, aur apni taraf se kuchh nahin kartá, balki jis tarah Bap ne mujhe sikhaaya, usi tarah yih baten kahta hun. 29 Aur jis ne mujhe bheja, wuh mere sath hai; us ne mujhe akela nahin chora; kyunki main hamesha wuhi kam kartá hun jo use pasand áte hain. 30 Jab wuh yih baten kah raha tha, to bahutere us pariman lae.

31 Pas Yisu' ne un Yahudion se kaha, jinhon ne us ka yaqin kiyá tha, ki Agar tum mere kalam par qaim rahoge, to haqiqat men mere shagird thabroge, 32 aur sachchai se waqif hoge, aur sachchai tum ko azad karegi. 33 Unhon ne use jawab diya; Ham to Ibrahim ki nati se hain, aur kabhi kisi ki gulami men nahin rahe: tu kyunkar kahta hai, ki Tum azad kiye jaoge? 34 Yisu' ne unhen jawab diya; Main tum se sach sach kahta hun, ki jo koi gunah kartá hai, gunah ka gulam hai. 35 Aur gulam

abad tak ghar men nahin rahta; beta abad tak rahta hai. 36 Pas agar Beta tumhen azad karega, to tum waqaf azad hoge. 37 Main janta hun ki tum Ibrahim ki nati se ho; taubhi mere qatl ki koshish men ho, kyunki mera kalam tumhare dil men jagah nahin kartá. 38 Main ne jo apne Bap ke han dekha hai, wuh kahta hun; aur tum ne jo apne bap se suna hai, wuh karte ho. 39 Unhon ne jawab men us se kaha; Hamara bap to Ibrahim hai. Yisu' ne un se kaha; Agar tum Ibrahim ke farzand hote, to Ibrahim ke se kam karte. 40 Lekin ab tum mujh jaise shakhs ke qatl ki koshish men ho, jis ne tum ko wuh haqq bat batai jo Khuda se suni. Ibrahim ne to yih nahin kiyá tha. 41 Tum apne bap ke se kam karte ho. Unhon ne us se kaha; Ham harám se paida nahin hue; hamara ek Bap hai, ya'ni Khuda. 42 Yisu' ne un se kaha; Agar Khuda tumhara Bap hota, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khuda men se nikla aur aya hun; kyunki main ap se nahin aya, balki usi ne mujhe bheja. 43 Tum meri baten kyun nahin samajhte? Is liye ki mera kalam sun nahin sakte. 44 Tum apne bap Iblis se ho, aur apne bap ki khwahishon ko pura karna chahte ho. Wuh shuru' hi se khuni hai, aur sachchai par qaim nahin raha, kyunki us men sachchai hai nahin. Jab wuh juth bolta hai, to apni hi si kahta hai; kyunki wuh jutha hai, balki juth ka bap hai. 45 Lekin main jo sach bolta hun, isi liye tum mera yaqin nahin karte. 46 Tum men kaun mujh par gunah sabit kartá hai? Agar main sach bolta hun, to mera yaqin kyun nahin karte? 47 Jo Khuda se hota hai, wuh Khuda ki baten suntá hai: tum is liye nahin sunte ki Khuda se nahin ho. 48 Yahudion ne jawab men us se kaha; Kyá ham khub nahin kahte ki tu Samari hai, aur tujh men badruh hai? 49 Yisu' ne jawab diya, ki Mujh men badruh nahin; magar main apne Bap ki izzat kartá hun, aur tum meri be'izzati karte ho. 50 Lekin main apni buzurgi nahin chahta; han, ek hai jo use chahta, aur faisala

kartá hai. 51 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koí shakhs mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ko na dekhegá. 52 Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh men badruh hai. Ibráhím mar gayá, aur nabí mar gaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koí mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ká maza na chakkhegá. 53 Hamará báp Ibráhím jo mar gayá, kyá tú us se bará hai? aur nabí bhí mar gaye; tú apne áp ko kyá thahrátá hai? 54 Yisú' ne jawáb diyá; Agar main áp apní baráí karún, to merí baráí kuchh nahín. Lekin merí baráí merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: 55 tum ne use nahín jáná; lekin main use jántá hún; aur agar kahún ki use nahín jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá; magar main use jántá, aur us ke kalám par 'amal kartá hún. 56 Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne ki ummed par dáhut khush thá; chunánci us ne dekhtá, aur khush húa. 57 Yahúdíon ne us se kahá, ki Terí 'umr to abhí pachás baras kí nahín; phir tú ne Ibráhím ko dekhtá? 58 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hún. 59 Pas unhon ne us ke márne ko patthar utháe; magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.

9 Phir us ne játe men ek shakhs ko dekhtá, jo janam ká andhá thá. 2 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, kis ne gunáh kiyá thá, jo yih andhá paidá húa; is shakhs ne, yá is ke mán báp ne? 3 Yisú' ne jawáb diyá, ki Na is ne gunáh kiyá thá, na is ke mán báp ne: balki yih is liye húa ki Khudá ke kám us men zahir hon. 4 Jis ne mujhe bhejá hai, hamen us ke kám dín hí dín men karne zarúr hai: wuh rát ánewálí hai jis men koí shakhs kám nahín kar saktá. 5 Jab tak main duniyá men hún, duniyá ká núr hún. 6 Yih kahkar us ne zamín par thúká, aur thúk se mittí sání, aur wuh mittí andhe kí ánkhoon par lagákar 7 us se kahá; Já, Shílokh ke hauz men dho le, (jis ká tarjuma Bhejá Húa hai). Pas us ne jákar dhoyá, aur bíná hokar wápas áyá. 8 Pas

parausi aur jin jin logon ne pahle us ko bhíkh mángte dekhtá thá, kahne lage; Kyá yih wuh nahín, jo baithá bhíkh mángá kartá thá? 9 Ba'z ne kahá; Yih wuhí hai: auron ne kahá, ki Nahín; lekin koí us ke hamshakí hai: us ne kahá; Main wuhí hún. 10 Pas wuh us se kahne lage, Phir terí ánkhen kyúnkar khul gayín? 11 Us ne jawáb diyá, ki Us shakhs ne jis ká nám Yisú' hai mittí sání, aur merí ánkhoon par lagákar mujh se kahá, ki Shílokh men jákar dho le: pas main gayá, aur dhokar bíná ho gayá. 12 Unhon ne us se kahá; Wuh kahán hai? Us ne kahá; Main nahín jántá.

13 Log us shakhs ko jo pahle andhá thá Faríson ke pás le gaye. 14 Aur jis roz Yisú' ne mittí sánkar us kí ánkhen kholí thin, wuh Sabt ká dín thá. 15 Phir Faríson ne bhí us se púchhá; Tú kis tarah bíná húa? Us ne un se kahá, ki Us ne merí ánkhoon par mittí lagáí, phir main ne dho liyá, aur ab bíná hún. 16 Pas ba'z Farísí kahne lage; Yih ádmí Khudá kí taraf se nahín, kyúnki Sabt ke dín ko nahín mántá. Magar ba'z ne kahá, ki Gunahgár ádmí kyúnkar aise mujhe díkhá saktá hai? Pas un men ikhtiláf húa. 17 Unhon ne phir us andhe se kahá, ki Us ne jo terí ánkhen kholí, tú us ke haqq men kyá kahtá hai? Us ne kahá, Wuh nabí hai. 18 Lekin Yahúdíon ko yaqín na áyá ki yih andhá thá aur bíná ho gayá hai, jab tak unhon ne us ke mán báp ko jo bíná ho gayá thá bulákar 19 un se na púchh liyá, ki Kyá yih tumhárá beṭá hai, jise tum kahte ho ki andhá paidá húa thá? Phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai? 20 Us ke mán báp ne jawáb men kahá; Ham jánte hai, ki yih hamará beṭá hai, aur andhá paidá húa thá; 21 lekin yih ham nahín jánte ki ab wuh kyúnkar dekhtá hai, aur na yih jánte hai ki kis ne us kí ánkhen kholí; wuh to bálíg hai; usí se púchho; wuh apná hál áp kah degá. 22 Yih us ke mán báp ne Yahúdíon ke dar se kahá: kyúnki Yahúdí eká kar chuke the, ki agar koí us ke Masíh hone ká iqrár kare, to 'ibádatkháne se khárij kiyá jáe. 23 Is wáste us ke mán

báp ne kahá, ki Wuh bálíg hai; usí se púchho. 24 Pas unhoñ ne us shakhs ko jo andhá thá dobára bulákar kahá, ki Khudá kí tamjíd kar: ham to jánte haiñ ki yih ádmí gunahgár hai. 25 Us ne jawáb diya: Main nahín jántá ki wuh gunahgár hai yá nahín: ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab bina hún. 26 Phir unhoñ ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiyá? kis tarah terí ánkhen kholín? 27 Us ne unhen jawáb diyá; Main to tum se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyün sunná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird honá cháhte ho? 28 Wuh use burá bhalá kahkar bole, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird haiñ. 29 Ham jánte haiñ ki Khudá ne Músá ke sáth kálám kiyá hai; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. 30 Us ádmí ne jawáb men un se kahá; Yih to ta'ajjub kí bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, hálánki us ne merí ánkhen kholín. 31 Ham jánte haiñ ki Khudá gunahgáron kí nahín suntá; lekin agar koí khudáparast ho, aur us kí marzí par chale, to wuh us kí suntá hai. 32 Dunyá ke shurú' se kabhí sunne men nahín áyá, ki kisí ne janam ke andhe kí ánkhen kholí hon. 33 Agar yih shakhs Khudá kí taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá. 34 Unhoñ ne jawáb men us se kahá; Tú to bí'lkull gunahon men paidá huá, tú ham ko kyá sikhátá hai? aur unhoñ ne use báhar níkal diyá. 35 Yisú' ne suná ki unhoñ ne use báhar níkal diyá; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete par ímán látá hai? 36 Us ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, wuh kaun hai, ki main us par ímán láun? 37 Yisú' ne us se kahá; Tú ne to use dekhá hai; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. 38 Us ne kahá; Ai Khudáwand, main ímán látá hún: aur use síjda kiyá. 39 Yisú' ne kahá; Main dunyá men 'adálat ke liye áyá hún, táki jo nahín dekhte wuh dekhen, aur jo dekhte haiñ wuh andhe ho jáen. 40 Jo Farísí us ke sáth the, unhoñ se yih báten sunkar us se kahá; Kyá ham bhí andhe haiñ? 41 Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgár na thahrte:

magar ab kahte ho, ki Ham dekhíte haiñ; pas tumhárá gunáh qáim rah-tá hai.

10 Main tum se sach sach kah-tá hún, ki Jo koí darwáze se bherkháne men dákhil nahín hotá, balki áur kísí taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. 2 Ekin jo darwáze se dákhil hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. 3 Us ke liye darbán darwáza khol detá hai; aur bheron us kí áwáz suntí haiñ: aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. 4 Jab wuh apní sab bheron ko báhar níkal chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheron us ke píchhe píchhe ho letí haiñ; kyünki wuh us kí áwáz pahchántí haiñ. 5 Magar wuh gair shakhs ke píchhe na jáengí, balki us se bháengí; kyünki gairon kí áwáz nahín pahchántín. 6 Yisú' ne un se yih tamsíl kahí: lekin wuh na samjhe ki yih kyá báten haiñ jo ham se kahtá hai.

7 Pas Yisú' ne un se phir kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Bheron ká darwáza main hún. 8 Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú haiñ; magar bheron ne un kí na suní. 9 Darwáza main hún: agar koí mujh se dákhil ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chará páegá. 10 Chor nahín átá, magar churáne aur már dálné aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagí páen, aur kasrat se páen. 11 Achchhá charwáhá main hún: achchhá charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. 12 Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málik, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhorke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakartá aur paráganda kartá hai. 13 Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron kí fikr nahín. 14 Achchhá charwáhá main hún; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hún, 15 isí tarah main apní bheron ko jántá hún, aur merí bheron mujhe jántí haiñ; aur main bheron ke liye apní ján detá hún. 16 Aur merí áur bhí bheron haiñ, jo is bherkháne kí nahín. Mujhe un ká bhí láná zarúr hai; aur wuh merí áwáz sunengí; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá.

17 Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hún táki use phir le lún. 18 Koi use mujh se chhíntá nahín, balki main use ap hí detá hún. Mujhe us ke dene ká bhí ikhtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhí ikhtiyár hai. Yih hukm mere Báp se mujhe milá.

19 In báton ke sabab Yahúdíon men phir ikhtiláf huá. 20 Un men se bahutere to kahne lage, ki Us men badrúh hai, aur wuh díwána hai; tum us kí kyün sunte ho? 21 Auron ne kahá; Yih aise shakhs kí báten nahín jis men badrúh ho. Kyá badrúh andhon kí ánkhen khol saktí hai?

22 Yarúshalem men 'I'd i Tajdíid húi; aur járe ká mausim thá: 23 aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání báramade men tahal rahá thá. 24 Pas Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá; Tú kab tak hamáre dil ko dānwādól rakkhegá? agar tú Masíh hai, to ham se sáf kah de. 25 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne to tum se kah diyá, magar tum yaqín nahín karte; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. 26 Lekín tum is liye yaqín nahín karte, ki merí bheron men se nahín ho. 27 Merí bheron merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere piche piche chaltí hain: 28 aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshatá hún; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koi unhen mere háth se chhín na legá. 29 Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai; aur koi unhen Báp ke háth se nahín chhín saktá. 30 Main aur Báp ek hain. 31 Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. 32 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achche kám dikháe hain; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho? 33 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Achche kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tujhe sangsár karte hain, aur is liye ki tú ádmí hokar apne ap ko Khudá banátá hai. 34 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tumhári shar'at men yih nahín likhá hai ki Main ne kahá; Tum khudá ho? 35 Jab ki us ne unhen khudá kahá, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, (aur

kitáb i muqaddas ká bátil honá mumkin nahín;) 36 áyá tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas karke dunyá men bhejá, kahte ho ki Tú kufr baktá hai, is liye ki main ne kahá; Main Khudá ká Betá hún? 37 Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín na karo. 38 Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo; táki tum jáno aur samjho ki Báp mujh men hai, aur main Báp men. 39 Unhon ne phir us ke pakarne kí koshish kí, lekin wuh un ke háth se nikal gayá.

40 Wuh phir Yordan ke pár us jagah chalá gayá, jáhan Yúhanná pahle bapisma diyá kartá thá, aur wahín rahá. 41 Aur bahutere us ke pás áe; aur kahte the, ki Yúhanná ne koi mu'jiza nahín dikhá-yá; magar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. 42 Aur wahán bahutere us par ímán láe.

11 Maryam aur us kí bahín Marthá ke gánw Bait'aniyyáh ká La'zar nám ek ádmí bímár thá. 2 Yih wuhí Maryam thí, jis ne Khudáwand par 'itr dáikar apne bálon se us ke pánw ponchhe; isí ká bhái La'zar bímár thá. 3 Pas us kí bahínon ne use yih kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, dekh, jise tú 'azíz rakhtá hai, wuh bímár hai. 4 Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih bímári maút kí nahín, balki Khudá ke jalál ke liye hai, táki us ke wasile se Khudá ke Bete ká jalál záhir ho. 5 Aur Yisú' Marthá aur us kí bahín aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. 6 Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do dín áur rahá; 7 phir is ke ba'd shá-girdon se kahá, A'ó, phir Yahúdíya ko chale. 8 Shágirdon ne us se kahá; Ai Rabbi, abhí to Yahúdí tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai? 9 Yisú' ne jawáb diyá; Kyá dín ke bárah ghante nahín hote? Agar koi dín ko chale, to thokar nahín khátá, kyünki wuh dunyá kí raushní dekh-tá hai. 10 Lekín agar koi rát ko chale, to thokar khátá hai, kyünki us men raushní nahín. 11 Us ne yih báten kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, lekin main use

12 Pas shágirdon ne us se kahá; Ai Khudáwand, agar se gayá hai, to bach jáegá. 13 Yisú' ne to us kí maut kí bábat kahá thá; magar wuh samjhe kí arám kí níndhí bábat kahá. 14 Tab Yisú' ne un se ká kah diyá, kí La'zar mar gayá. 15 Aur main tumháre sabab se khush hún kí wahán na thá, táki tum imán láo; lekin áo, ham us ke pás chalen. 16 Pas Tomá ne, jise Tauam kahte the, apne sáth ke shágirdon se kahá, kí A'ó, ham bhí chalen táki us ke sáth maren.

17 Pas Yisú' ko ákar ma'lúm húa, kí use qabr men rakkhe chár din hue. 18 Bait'aniyyáh Yarúshalem ke nazdik, koi do míl ke fásile par thá. 19 Aur bahut se Yahúdí Marthá aur Maryam ko bhái ke báre men tasallí dene áe the. 20 Pas Marthá Yisú' ke áne kí khabar sunkar us se milne ko gayí; lekin Maryam ghar men baithí rahi. 21 Marthá ne Yisú' se kahá, kí Ai Khudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. 22 Aur ab bhí main jántí hún, kí jo kuchh tú Khudá se mángegá, wuh tujhe degá. 23 Yisú' ne us se kahá; Terá bhái jí uthegá. 24 Marthá ne us se kahá; Main jántí hún, kí qiyámat men ákhiri din jí uthegá. 25 Yisú' ne us se kahá; Qiyámat aur zindagí to main hún: jo mujh par imán látá hai, go wuh mar jáe, taubhí zinda rahegá: 26 aur jo koi zinda hai aur mujh par imán látá hai, wuh abad tak kabhí na maregá. Kyá tú is par imán rakhtí hai? 27 Us ne us se kahá; Hán, ai Khudáwand; main imán lá chukí hún, kí Khudá ká Betá Masíh, jo dunyá men ánewálá thá, tú hí hai. 28 Yih kahkar wuh chali gayí, aur chupke se apní bahin Maryam ko bulákar kahá, kí Ustád yahín hai, aur tujhe bulátá hai. 29 Wuh sunte hí jald uthkar us ke pás áí. (30 Yisú' abhí gánw men nahín pahunchá thá, balki usí jagah thá jahán Marthá use milí thi.) 31 Pas jo Yahúdí ghar men us ke pás the, aur use tasallí de rahe the, yih dekhkar kí Maryam jald uthke báhar gayí, is khayál se us ke pichhe ho liye kí wuh qabr par rone játi hai. 32 Jab Maryam us jagah pahunchí jahán Yisú' thá, aur use dekhá, to us ke qadamon par girke us se kahá; Ai Khudáwand,

agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. 33 Jab Yisú' ne use aur un Yahúdíon ko jo us ke sáth áe the rote dekhá, to dil men niháyat ranjída húa, aur ghabrákar kahá; 34 Tum ne use kahán rakkhá hai? Unhon ne kahá; Ai Khudáwand, chalkar dekh le. 35 Yisú' ke ánsú hánne lage. 36 Pas Yahúdíon ne kahá; Dekho, wuh is ko kaisá 'azíz thá. 37 Lekin un men se ba'z ne kahá; Kyá yih shakhs, jis ne andhe kí ánkhen kholín, itná na kar saká kí yih ádmí na martá? 38 Yisú' phir apne dil men niháyat ranjída hokar qabr par áyá. Wuh ek gar thá, aur us par patthar dhará thá. 39 Yisú' ne kahá, kí Patthar utháo. Us mare hue shakhs kí bahin Marthá ne us se kahá; Ai Khudáwand, us men se to ab badbú áti hai, kyúnci use chár din ho gaye. 40 Yisú' ne us se kahá; Kyá main ne tujh se kahá na thá, kí Agar tú imán láegí, to Khudá ká jalál dekhegí. 41 Pas unhon ne us patthar ko utháyá. Phir Yisú' ne ánkhen uthákar kahá; Ai Báp, main terá shukr kartá hún kí tú ne merí sun lí. 42 Aur mujhe to ma'lúm thá kí tú hamesha merí suntá hai; magar in logon ke bá'is jo ás pás khare hain main ne yih kahá, táki wuh imán láen kí tú hí ne mujhe bhejá hai. 43 Aur yih kahkar us ne baland áwáz se pukará, kí Ai La'zar, nikal á. 44 Jo mar gayá thá wuh kafan se háth págw bandhe hue nikal áyá; aur us ká chihra rúmál se líptá húa thá. Yisú' ne un se kahá; Use kholkar jáne do.

45 Pas bahutere Yahúdí jo Maryam ke pás áe the, aur jinhon ne Yisú' ká yih kám dekhá thá, us par imán le áe. 46 Magar un men se ba'z ne Farisíon ke pás jákar unhen Yisú' ke kámon kí khabar dí.

47 Pas sardár káhinon aur Farisíon ne sadr 'adálát ke logon ko jama' karke kahá, Ham karte kyá hain? yih ádmí to bahut mu'jize dikhátá hai. 48 Agar ham use yún hí chhor den, to sab us par imán le áenge, aur Romí ákar hamáre jagah aur qaum donon par qabza kar lenge. 49 Aur un men se Káifá nám ek shakhs ne, jo us sál sardár káhin thá, un se kahá; Tum kuchh nahín jánte, 50 aur na sochte ho kí tum-

háre liye yehi bihtar hai, ki ek admi ummat ke wáste mare, na ki sári qaum halák ho. 51 Magar us ne yih apni taraf se nahin kahá, balki us sál sardár kahin hokar nubuwat ki, ki Yisú us qaum ke wáste maregá; 52 aur na sirf us qaum ke wáste, balki is wáste bhí ki Khudá ke paráganda farzandon ko jama karke ek kar de. 53 Pas wuh usi roz se us ke qatí karne ká mashwara karne lage.

54 Pas us waqt se Yisú Yahúdíon men 'alániya nahin phirá, balki wahán se jangal ke nazdik ke 'iláqe men Ifráim nám ek shahr ko chalá gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahin rahne lagá. 55 Aur Yahúdíon ki 'Id i Fasah nazdik thá, aur bahut log Fasah se pahle dífát se Yarúshalem ko gaye, táki apne ap ko pák karen. 56 Pas wuh Yisú ko dhundhne, aur haikal men khare hokar ápas men kahne lage, ki Tumhárá kyá khayál hai? kyá wuh 'id men nahin áegá? 57 Aur sardár kahinon aur Farisíon ne hukm de rakkhá thá, ki agar kisi ko khabar ho, ki wuh kahán hai, to ittilá de, táki use pakar len.

12 Phir Yisú Fasah se chha roz pahle Bait'áníyyáh men áya, jahan La'zar thá, jise Yisú ne murdon men se jiláyá thá. 2 Wahán unhon ne us ke wáste shám ká khána taiyar kiyá; aur Marthá khidmat karti thá, magar La'zar un men se thá jo us ke sáth khána kháne baithe the. 3 Phir Maryam ne jatámásí ká ádh ser khális aur beshqímat 'itr lekar Yisú ke pánw- on par dálá, aur apne balon se us ke pánw ponchke, aur ghar 'itr ki khushbú se bahák gayá. 4 Magar us ke shágirdon men se ek shakhs Yahúdáh Iskariyoti, jo use pakarwáne ko thá, kahne lagá; 5 Yih 'itr tin sau dinár men bechkar garíbon ko kyún na diyá gayá? 6 Us ne yih is liye na kahá ki us ko garíbon ki fikr thá, balki is liye ki chor thá, aur chúnki us ke pás un ki thaili rahti thá, us men jo kuchh partá wuh nikál letá thá. 7 Pas Yisú ne kahá, ki Use yih 'itr mere dafn ke din ke liye rakhne de; 8 kyúnki garíb gurbá to hamesha tumháre pás hain; lekin main hamesha tumháre pás na rahúnga.

9 Pas Yahúdíon men se 'awám yih ma'lum karke ki wuh wahán hai, na sirf Yisú ke sabab se áe, balki is liye bhí ki La'zar ko dekhen, jise us ne murdon men se jiláyá thá. 10 Lekin sardár kahinon ne mashwara kiyá, ki La'zar ko bhí mar dalen; 11 kyúnki us ke bá'is bahut se Yahúdí chale gaye aur Yisú par imán lae.

12 Dúsré din bahut se logon ne jo 'id men áe the, yih sunkar ki Yisú Yarúshalem men áta hai, 13 khajúr ki dáliyán lín, aur us ke istiqbál ko nikalkar pukarne lage, ki Hoshá-ná! mubáarak hai wuh jo Khudá-wand ke nám par áta hai, aur Isráíl ká bádsháh hai. 14 Jab Yisú ko gadhe ká bachcha milá, to us par sawár huá; jaisá ki likhá hai, ki 15 Ai Siyyon ki beti, na dar dekh, terá bádsháh gadhe ke bachche par sawár huá áta hai. 16 Us ke shágird pahle to yih báten na samjhe; lekin jab Yisú apne jalál ko pahunchá, to un ko yád áya ki yih báten us ke haqq men likhi hui thi, aur logon ne us ke sáth yih sulúk kiyá thá. 17 Pas un logon ne gawáhi di, jo us waqt us ke sáth the, jab us ne La'zar ko qabr se báhar bulakar murdon men se jiláyá thá, 18 Isi sabab se log us ke istiqbál ko nikle, ki unhon ne suná thá ki us ne yih mu'jiza dikháyá hai. 19 Pas Farisíon ne ápas men kahá; Socho to ki tum se kuchh nahin ban partá. Dekho, jahan us ká pairau ho chalá.

20 Jo log 'id men parastish karne áe the, un men báz Yanáni the. 21 Pas unhon ne Filippus ke pás, jo Baitsaidá e Galí ká thá, ákar un se darshwást ki, ki Janáb, ham Yisú ko dekhána cháhte hain. 22 Filippus ne ákar Andriyás se kahá; phir Andriyás aur Filippus ne ákar Yisú ko khabar di. 23 Yisú ne jawab men un se kahá; Wuh waqt á gayá, ki Ibn i A'dam jalál pae. 24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jab tak gehún ká dána zamin men girke mar nahin jata, ákelá rahtá hai; lekin jab mar jata hai, to bahut sa phal letá hai. 25 Jo apni jan ko 'adawat rakhtá hai, wuh use kho deta hai; aur jo dunya men apni jan se 'adawat rakhtá hai, wuh use hamesha ki zindagi ke liye mahfúz rakkhegá. 26 Agar koi shakhs meri khidmat

kare, to mere piche ho le; aur jab main hun, wahan mera khadim bhí hogá; agar koí merí khidmat kare, to Báp us kí 'izzat karegá. 27 Merí ján ghabráti hai; pas kya kahún? Ai Báp, mujhe is gharí se bachá. Lekin main isí se to is gharí ko pahunchá hún. 28 Ai Báp, apne nám ko jalál de. Pas ásmán se áwáz áí, ki Main us ko jalál diyá hai, aur phir bhí dungá. 29 Jo log khare sun rahe the, unhon ne kahá, ki Bádál garjá: auron ne kahá, ki Firishta us se bolá. 30 Yisú' ne jawáb men kahá, ki Yih áwáz mere liye nahín, balki tumháre liye áí hai. 31 Ab dunyá kí 'adálát kí játí hai; ab dunyá ká sardár nikál diyá jáegá. 32 Aur main agar zamín se unche par charháya jáungá, to sab ko apne pás khenchungá. 33 Us ne is bát se ishára kiyá, ki main kis maut se marne ko hún. 34 Logon ne us ko jawáb diyá, ki Ham ne shari'at kí yih bát suní hai, ki Masíh abad tak rahegá; phir tú kyunkar kahtá hai, ki Ibn i A'dam ká unche par charháya jáná zarúr hai? Yih Ibn i A'dam kaun hai? 35 Pas Yisú' ne un se kahá, ki Aur thore dinon núr tumháre darmiyán hai. Jab tak núr tumháre sáth hai, chale chalo, aisá na ho ki táríki tumhen á pakre; aur jo táríki men chaltá hai, wuh nahín jántá ki kidhar játá hai. 36 Jab tak núr tumháre sáth hai, núr par imán láo, táki núr ke farzand bano.

Yisú' yih báten kahkar chalá gayá, aur un se apne ap ko chhipáyá. 37 Aur agarchi us ne un ke samne itne mu'jize dikháe, taubhi wuh us par imán na láe: 38 táki Yasha'yáh nabí ká kalám purá ho, jo us ne kahá, ki

Ai Khudáwand, hamáre paigám ká kis ne yaqín kiyá hai?

Aur Khudáwand ká háth kis par zahir huá hai?

39 Is sabab se wuh imán na lá sake, ki Yasha'yáh ne phir kahá;

40 Us ne un kí ánkhon ko andhá, aur un ke dil ko saht kar diyá;

Aisá na ho ki wuh ánkhon se dekhen, aur dil se samjhen,

Aur rujú' karen,

Aur main unhen shifá bakhshún.

41 Yasha'yáh ne yih báten is liye kahín, ki us ká jalál dekhá; aur us ne usí ke बारे में kalám kiyá. 42 Táham sardáron men se bhí bahutere us par imán láe; magar Farislon ke sabab iqrár na karthe the, aisá na ho kí 'ibádatkháne se kharij kiye jáen: 43 kyunki wuh Khudá se 'izzat hásil karne kí nisbat insán se 'izzat hásil karní ziyáda cháhte the.

44 Yisú' ne pukárke kahá, ki Jo mujh par imán látá hai, wuh mujh par nahín, balki mere bhejnewále par imán látá hai. 45 Aur jo mujhe dekhtá hai, wuh mere bhejnewále ko dekhtá hai. 46 Main núr hokar dunyá men áya hún, táki jo koí mujh par imán láe andhere men na rahe. 47 Agar koí merí báten sunkar un par 'amal na kare, to main us ko mujrim nahín thahrátá; kyunki main dunyá ko mujrim thahráne nahín, balki dunyá ko naját dene áya hún. 48 Jo mujhe nahín mántá, aur merí báton ko qubúl nahín kartá, us ká ek mujrim thahránewálá hai, ya'ní jo kalám main ne kiyá hai, ákhiri din wuhí use mujrim thahráegá. 49 Kyunki main ne kuchh apní taraf se nahín kahá, balki Báp jis ne mujhe bhejá, usí ne mujh ko hukm diyá hai, kí kyá kahún, aur kyá bolún. 50 Aur main jántá hún ki us ká hukm hamesha kí zindagi hai. Pas jo kuchh main kahtá hún, jis tarah Báp ne mujh se farmáyá hai, usí tarah kahtá hún.

13

'I'd i Fasih se pahle, jab Yisú' ne ján liyá ki merá wuh waqt á pahunchá, ki dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás jáún, to apne un logon se jo dunyá men the jaisí mahabbat rakhtá thá, ákhir tak mahabbat rakhtá rahá. 2 Aur jab Iblís Shama'un ke beṭe Yahudáh Iskariyotí ke dil men dál chuká thá ki use pakarwáe, to sham ká kháná kháte waqt, 3 Yisú' ne yih jánkar, ki Báp ne sab chízen mere háth men kar dí hai, aur main Khudá ke pás se áya, aur Khudá hí ke pás játá hún, 4 dastarkhwan se uthkar kapre utáre, aur rúmál lekar apní kamar men bandhá. 5 Is ke ba'd bartan men pání dálkar, shá-girdon ke panw dhone, aur jo rúmál kamar men bandhá thá, us se poncha-

ne shuru' liye. 6 Phir wuh Shama'un Patras tak pahuncha. Us ne us se kaha; Ai Khudawand, kya tu mere pangw dhota hai? 7 Yisu' ne jawab men us se kaha, ki Jo main kartá hun, tu ab nahin janta, magar ba'd men samjhoga. 8 Patras ne us se kaha, ki Tu mere pangw abad tak kabhi dhone na paega. Yisu' ne use jawab diya, ki Agar main tujhe na dhoun, to tu mere sath sharik nahin. 9 Shama'un Patras ne us se kaha; Ai Khudawand, sirf mere pangw hi nahin, balki hath aur sir bhí dho de. 10 Yisu' ne us se kaha; Jo nahá chuka hai, us ko pangw ke siwa aur kuchh dhone ki hájat nahin, balki sarasar pak hai; aur tum pak ho, lekin sab ke sab nahin. 11 Chunki wuh apne pakarwanewale ko janta tha, is liye us ne kaha, ki Tum sab pak nahin ho.

12 Pas jab wuh un ke pangw dho chuka, aur apne kapre pahinkar phir baith gaya, to un se kaha; Kyá tum jante ho ki main ne tumhare sath kya kiyá? 13 Tum mujhe Ustad aur Khudawand kahte ho, aur khub kahte ho, kyunki main hun. 14 Pas jab mujh Khudawand aur Ustad ne tumhare pangw dhoe, to tum par bhí farz hai, ki ek dusre ke pangw dhoya karo; 15 kyunki main ne tum ko ek namuna dikha-ya hai, ki jaisa main ne tumhare sath kiyá hai, tum bhí kiyá karo. 16 Main tum se sach sach kahta hun, ki Naukar apne malik se bara nahin hota, aur na bheja hua apne bhejnewale se. 17 Agar tum in baton ko jante ho, to mubarak ho, basharte ki un par 'amal bhí karo. 18 Main tum sab ki babat nahin kahta; jin ko main ne chuna, unhen main janta hun; lekin yih is liye hai ki yih nawishta pura ho, ki Jo meri roti khata hai, us ne mujh par lat uthai. 19 Ab main us ke hone se pahle tum ko jata detá hun, taki jab ho jao, to tum iman lao ki main wuhí hun. 20 Main tum se sach sach kahta hun, ki Jo mere bheje hue ko qubul kartá hai, wuh mujhe qubul kartá hai; aur jo mujhe qubul kartá hai, wuh mere bhejnewale ko qubul kartá hai.

21 Yih baton kahkar Yisu' apne dil men ghabraya, aur yih gawahi

di, ki Main tum se sach sach kahta hun, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwaega. 22 Shagird shubha karke ki wuh jis ki nisbat kahta hai, ek dusre ko dekhne lage. 23 Us ke shagirdon men se ek shakhs, jis se Yisu' mahabbat rakhta tha, Yisu' ke sine ki taraf jhuka hua khata khane baitha tha. 24 Pas Shama'un Patras ne us se ishara karke kaha, ki Batá to, wuh kis ki nisbat kahta hai. 25 Us ne usi taraf Yisu' ki chhati ka sahara lekar kaha, ki Ai Khudawand wuh kaun hai? 26 Yisu' ne jawab diya, ki Jise main nawala duboke de dunga, wuhí hai. Phir us ne nawala duboya, aur leke Shama'un Iskariyoti ke bete Yahudah ko de diya; 27 aur is nawale ke ba'd Shaitan us men sama gaya. Pas Yisu' ne us se kaha, ki Jo kuchh tu kartá hai, jald kar le. 28 Magar jo khana khane baitha the, un men se kisi ko ma'lum na hua, ki us ne yih us se kis liye kaha. 29 Chunki Yahudah ke pas thaili rahti thi, is liye ba'z ne samjha, ki Yisu' us se yih kahta hai, ki Jo kuchh hamen 'id ke liye darkar hai kharid le; ya yih, ki muhtajon ko kuchh de. 30 Pas wuh nawala lekar firfaur bahar chala gaya, aur rat ka waqt tha.

31 Jab wuh bahar chala gaya, to Yisu' ne kaha, ki Ab Ibn i A'dam ne jalal paya, aur Khuda ne us men jalal paya; 32 aur Khuda bhí use apne men jalal dega, balki use firfaur jalal dega. 33 Ai bachcho, main aur thori der tumhare sath hun. Tum mujhe dhundhoge, aur jaisa main ne Yahudon se kaha, ki Jahan main jata hun tum nahin a sakte, waisa hi ab tum se bhí kahta hun. 34 Main tumhe ek naya hukm deta hun, ki ek dusre se mahabbat rakho; ki jaise main ne tum se mahabbat rakhi, tum bhí ek dusre se mahabbat rakho. 35 Agar apas men mahabbat rakhoge, to is se sab janenge ki tum mere shagird ho.

36 Shama'un Patras ne us se kaha; Ai Khudawand, tu kahan jata hai? Yisu' ne jawab diya ki Jahan main jata hun, ab to tu mere piche a nahin saktá; magar ba'd men mere piche aega. 37 Patras ne us se kaha; Ai Khudawand, main

tere pichhe ab kyun nahin a saktá? Main to tere liye apni jan dungá. 17 Yisú' ne jawab diya; Kyá tú mere liye apni jan degá? Main tujh sach kahtá hún, ki mujh na degá, jab tak ki tú tin bār merá inkár na kar legá.

14 Tumhárá dil na ghabráe; tum Khudá par imán rakhte ho, mujh par bhí imán rakkho. 1 Mere Báp ke ghar men bahut se makan hain; agar na hote, to main tum se kah detá; kyunki main jata hún, taki tumháre liye jagah tayar karun. 3 Aur agar main jakar tumháre liye jagah tayar karun, to phir ákar tumhen apne sáth le lungá, taki jahan main hún, tum bhí ho. 4 Aur jahan main jata hún, tum wahan ki rah jante ho. 5 Tomá ne us se kahá; Ai Khudáwand, ham nahin jante ki tú kahan jata hai; phir rah kis tarah janen? 6 Yisú' ne us se kahá, ki Rah, aur Haqq, aur Zindagi main hún; kol mere wasile ke bagair Báp ke pás nahin áta. 7 Agar tum ne mujhe jana hotá, to mere Báp ko bhí jante; ab use jante ho, aur dekh liya hai. 8 Filippus ne us se kahá; Ai Khudáwand, Báp ko hamen dikhá; yih hamen kafi hai. 9 Yisú' ne us se kahá; Ai Filippus, main itni muddat se tumháre sáth hún; kyá tú mujhe nahin janta? Jis ne mujhe dekhá, us ne Báp ko dekhá; tú kyunkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhá? 10 Kyá tú yaqin nahin kartá, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men hai? Yih baten jo main tum se kahtá hún, apni taraf se nahin kahtá: lekin Báp mujh men rahkar apne kám kartá hai. 11 Merá yaqin karo, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men; nahin to mere kámon hi ke sabab merá yaqin karo. 12 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mujh par imán rakhtá hai, yih kám jo main kartá hún, wuh bhí karegá; balki in se bhí bare kám karegá; kyunki main Báp ke pás jata hún. 13 Aur jo kuchh tum mere nám se cháhoge, main wuh karungá, taki Báp Bete men jalai pae. 14 Agar mere nám se mujh se kuchh cháhoge, to main wuh karungá. 15 Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmon par 'amal karoge; 16 aur main Báp se darkhwast karungá, to

wuh tumhen dúsrá Madadgar bakhshega, ki abad tak tumháre pás rahe, 17 ya'ni sachhai ki Rah jise dunyá hasil nahin kar sakti kyunki na use dekhti, aur na jant hai tum use jante ho; kyunki wuh tumháre sáth rabti hai, aur tum háre andar hogi. 18 Main tumhen yatim na chhorungá; main tumhen pás áungá. 19 Thorí der baqul hai, ki dunyá mujhe phir na dekhegi; magar tum mujhe dekhte rahoge: chunki main jita hún, tum bhí jite rahoge. 20 Us roz tum jánoge ki main apne Báp men hún, aur tum mujh men, aur main tum men. 21 Jis ke pás mere hukm hain, aur wuh un par 'amal kartá hai, wuhí mujh se mahabbat rakhtá hai; aur jo mujh se mahabbat rakhtá hai, wuh mere Báp ka piyará hogá, aur main us se mahabbat rakhungá, aur apne ap ko us par záhir karungá. 22 Us Yahúdáh ne, jo Iskariyoti na thá, us se kahá; Ai Khudáwand, kyá huá, ki tú apne ap ko ham par to záhir kiyá cháhta hai, magar dunyá par nahin? 23 Yisú' ne jawab men us se kahá, ki Agar kol mujh se mahabbat rakkhe, to wuh mere kalám par 'amal karegá, aur merá Báp us se mahabbat rakkhegá, aur ham us ke pás áenge aur us ke sáth sukunat karenge. 24 Jo mujh se mahabbat nahin rakhtá, wuh mere kalám par 'amal nahin kartá; aur jo kalám tum sunte ho, wuh merá nahin, balki Báp ka hai, jis ne mujhe bheja. 25 Main ne yih baten tumháre sáth rahkar tum se kabhi. 26 Lekin Madadgar, ya'ni Rúhu'l Quds, jise Báp mere nám se bhejega, wuhí tumhen sab bateg sikhaega, aur jo kuchh main ne tum se kahá hai, wuh sab tumhen yad diláega. 27 Main tumhen itminán diye jata hún; apná kminán tumhen detá hún: jis tarah dunyá deti hai, main tumhen us tarah nahin detá. Tumhárá dil na ghabráe aur na dare. 28 Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahá, ki jata hún, aur tumháre pás phir áta hún. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bat se, ki main Báp ke pás jata hún, khush hote; kyunki Báp mujh se baqul hai. 29 Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diya hai, taki jab ho jae, to tum yaqin

karo. 30 Is ke ba'd main tum se bahut si baten na karunga, kyunki duniya ka sardar ata hai: aur mujh mein us ka kuchh nahin; 31 lekin yeh is liye hota hai ki duniya jane, ki main Bap se mahabbat rakhta hun; aur jis tarah Bap ne mujhe hukm diya, main waisa hi karti hun. Utho, yahin se chalen.

15 Angur ka haqiqi darakht main hun, aur mera Bap bagban hai. 2 Jo dali mujh mein hai aur phal nahin lati, use wuh kat dalti hai; aur jo phal lati hai, use chhantta hai, taki ziyada phal lae. 3 Ab tum us kalam ke sabab, jo main ne tum se kiyi, pak ho. 4 Tum mujh mein qaim raho, aur main tum mein. Jis tarah dali, agar angur ke darakht mein qaim na rahe, to apne ap se phal nahin la sakti; isi tarah tum bhi agar mujh mein qaim na raho, to phal nahin la sakte. 5 Main angur ka darakht hun, tum daliyan ho; jo mujh mein qaim rakhta hai, aur main us mein, wahi bahut phal lati hai; kyunki mujh se juda hokar tum kuchh nahin kar sakte. 6 Agar koi mujh mein qaim na rahe, to wuh dali ki tarah phenk diya jata, aur sukhi jata hai; aur log unhen jama karke ag mein jhonk dete hain, aur wuh jal jati hain. 7 Agar tum mujh mein qaim raho, aur meri baten tum mein qaim rahen, to jo chaho, mango; wuh tumhare liye ho jagega. 8 Mere Bap ka jalal isi se hota hai, ki tum bahut sa phal lao; jab hi tum mere shagird thahroge. 9 Jaise Bap ne mujh se mahabbat rakhi, waise hi main ne tum se mahabbat rakhi; tum meri mahabbat mein qaim raho. 10 Agar tum mere hukmon par amal karoge, to meri mahabbat mein qaim rahoge, jaise main ne apne Bap ke hukmon par amal kiyi hai, aur us ki mahabbat mein qaim hun. 11 Main ne yeh baten is liye tum se kahin hain, ki meri khushi tum mein ho, aur tumhari khushi puri ho jae. 12 Mera hukm yeh hai, ki jaise main ne tum se mahabbat rakhi, tum bhi ek dusre se mahabbat rakkho. 13 Is se ziyada mahabbat koi shaks nahin karti, ki apni jan apne doston ke liye de de. 14 Jo kuchh main tum ko hukm deta hun, agar tum use karo, to mere dost ho. 15 Ab

se main tumhen naukar na kahunga, kyunki naukar nahin janta ki us ka malik kya karti hai; balki tumhen main ne dost kaha hai, is liye ki jo baten main ne apne Bap se suni, wuh sab tum ko bata dun. 16 Tum ne mujhe nahin chuna, balki main ne tumhen chun liya, aur tum ko muqarrar kiyi, ki jakar phal lao, aur tumhari phal qaim rahe; taki mere nam se jo kuchh Bap se mango, wuh tum ko de. 17 Main tum ko in baton ka hukm is liye deta hun, ki tum ek dusre se mahabbat rakkho. 18 Agar duniya tum se adawat rakhti hai, to tum jante ho ki us ne tum se pahle mujh se bhi adawat rakhi hai. 19 Agar tum duniya ke hote, to duniya apnon ko aziz rakhti: lekin chunki tum duniya ke nahin, balki main ne tum ko duniya mein se chun liya hai, is waste duniya tum se adawat rakhti hai. 20 Jo bat main ne tum se kahin thi, use yad rakkho, ki naukar apne malik se bara nahin hota. Agar unhon ne mujhe sataya, to tumhen bhi satenge; agar unhon ne meri bat par amal kiyi, to tumhari bat par bhi amal karenge. 21 Lekin yeh sab kuchh wuh mere nam ke sabab tumhare sath karenge, kyunki wuh mere bhejnewale ko nahin jante. 22 Agar main na ata, aur un se kalam na karti, to wuh gunahgar na thaharte: lekin ab un ke pas un ke gunah ka uzr nahin. 23 Jo mujh se adawat rakhti hai, wuh mere Bap se bhi adawat rakhti hai. 24 Agar main un mein wuh kam na karti, jo kisi dusre ne nahin kiye, to wuh gunahgar na thaharte: magar ab to unhon ne mujhe aur mere Bap donon ko dekhna, aur donon se adawat ki. 25 Lekin yeh is liye hua ki wuh qaul pura ho, jo un ki shariat mein likhi hai, ki Unhon ne mujh se muft adawat ki. 26 Lekin jab wuh Madagar aega, jis ko main tumhare pas Bap ki taraf se bhejunga, ya'ni Sachhai ki Ruh, jo Bap ki taraf se nikalti hai, to wuh meri gawahi degi; 27 aur tum bhi gawahi ho, kyunki shuru se mere sath ho.

16 Main ne yeh baten tum se is liye kahin ki tum thokar na khao. 2 Log tum ko ibadatkhanon se kharij kar denge,

balki wuh waqt átá hai ki jo koí tum ko qatí karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá ki k̄hidmat kartá hún. 3 Aur wuh is liye yih karenge, ki unhog ne ná Báp ko jáná, ná mujhe. 4 Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jáe ki main ne tum se kah diyá thá; aur main ne shurú' meñ tum se yih báten is liye na kahín, ki main tumháre sáth thá. 5 Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum meñ se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai? 6 balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. 7 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Merá jáná tumháre liye fáidamand hai; kyúñki agar main na jáún, to wuh Madadgár tumháre pás na áegá; lekin agar jáúngá, to use tumháre pás bhej dúngá. 8 Aur wuh ákar dunyá ko gunáh, aur rástbázi, aur 'adálat ke báre meñ qusúrwar thahráegá: 9 gunáh ke báre meñ, is liye ki wuh mujh par ímán nahín láte; 10 rástbázi ke báre meñ, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge; 11 'adálat ke báre meñ, is liye ki dunyá ká sardár mujrim thahráyá gayá hai. 12 Mujhe tum se áur bhí bahut sí báten kahní hain; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte. 13 Lekin jab wuh, ya'ní Sachchái ki Rúh, áegi, to tum ko tamám sachchái kí ráh díkháegi: is liye ki wuh apní taraf se na kahegi; lekin jo kuchh sunegi, wuhí kahegi, aur tumhen áyanda kí khabaren degí. 14 Wuh merá jalál zahir karegi; is liye ki mujh hí se hásil karke tumhen khabaren degí. 15 Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartí hai, aur tumhen khabaren degí. 16 Thorí der meñ tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der meñ mujhe dekh loge. 17 Pas us ke ba'z shágirdon ne ápas meñ kahá; Yih kyá hai jo wuh ham se kahta hai, ki Thorí der meñ tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der meñ mujhe dekh loge: aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún? 18 Pas unhog ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai? ham nahín jánte ki kyá kahtá hai.

19 Yisú' ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwái karná cháhte hain, un se kahá; Kyá tum ápas meñ merí nátiát kí nisbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der meñ tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der meñ mujhe dekh loge? 20 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogí: tum gamgín to hogé; lekin tumhárá gam hí khushí ban jáegá. 21 Jab 'aurat janne lagti hai, to gamgín hotí hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí; lekin jab bachcha paidá ho chuktá hai, to is khushí se ki dunyá meñ ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí. 22 Pas tumhen bhí ab to gam hai; magar main tum se phir milúngá, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhári khushí koí tum se chhín na legá. 23 Us din tum mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se tum ko degá. 24 Ab tak tum ne mere nám se kuchh nahín mángá; mángo, to páoge, táki tumhári khushí purí ho jáe.

25 Main ne yih báten tum se tamsilon meñ kahín; wuh waqt átá hai ki phir tum se tamsilon meñ na kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp kí khabar dúngá. 26 Us din tum mere nám se mángoge: aur main tum se yih nahín kahtá, ki Báp se tumháre liye darxhwást karúngá; 27 is liye ki Báp to áp hí tum ko 'aziz rakhtá hai, kyúñki tum ne mujh ko 'aziz rakhtá hai, aur ímán láe ho ki main Báp kí taraf se niklá. 28 Main Báp meñ se niklá aur dunyá meñ áyá hún; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún. 29 Us ke shágirdon ne kahá; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koí tamsil nahín kahtá. 30 Ab ham ján gaye, ki tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koí tujh se púchhe. Is sabab se ham ímán láte hain, ki tú Khudá se niklá hai. 31 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tum ab ímán láte ho? 32 Dekho wuh gharí áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar kí ráh loge, aur mujhe akela chhor doge; taubhi main akela nahín hún, kyúñki Báp mere sáth hai. 33 Main ne tum se

yih bāten is liye kahin, ki tum mujh men itminān pāo. Dunyā men musibat uthāte ho; lekin khātir jama rakkho; main dunyā par gālib āyā hūn.

17 Yisū' ne yih bāten kahin, aur apni ankhen āsmān ki taraf uthākar kahā, ki Ai Bāp, wuh ghari ā pahunchī; apne Bete kā jalāl zāhir kar, tāki Betā terā jalāl zāhir kare; 2 chunānchī tū ne use har bashar par ikhtiyār diyā hai, tāki jinhen tū ne use bakhshā hai, un sab ko wuh hamesha kī zindagi de. 3 Aur hamesha kī zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudā e wāhid aur barhaqq ko, aur Yisū' Masīh ko, jise tū ne bhejā hai, jāne. 4 Jo kām tū ne mujhe karne ko diyā thā, us ko tamām karke main ne zamīn par terā jalāl zāhir kiyā. 5 Aur ab, ai Bāp, tū us jalāl se, jo main dunyā kī paidāish se peshtar tere sāth rakhā thā, mujhe apne sāth jalāl hānā de. 6 Main ne tere nām ko un admīon par zāhir kiyā, jinhen tū ne dunyā men se mujhe diyā. Wuh tere the, aur tū ne unhen mujhe diyā; aur unhon ne tere kalām par 'amal kiyā hai. 7 Ab wuh jān gaye ki jo kuchh tū ne mujhe diyā hai, wuh sab terī hī taraf se hai; 8 kyūnki jo kalām tū ne mujhe pahunchāyā, wuh main ne un ko pahunchā diyā; aur unhon ne us ko qubūl kiyā aur sach sach jān liyā, ki main terī taraf se niklā hūn, aur wuh imān lāe, ki tū hī ne mujhe bhejā. 9 Main un ke liye darkhwāst kartā hūn; main dunyā ke liye darkhwāst nahin kartā, balki un ke liye jinhen tū ne mujhe diyā hai; kyūnki wuh tere hain. 10 Aur jo kuchh merā hai, wuh sab terā hai; aur jo terā hai, wuh merā hai; aur in se merā jalāl zāhir hūā hai. 11 Main āge ko dunyā men na hūngā; magar yih dunyā men hain, aur main tere pās ātā hūn. Ai quddūs Bāp, apne us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un kī hifāzat kar, tāki wuh hamārī tarah ek hon. 12 Jab tak un ke sāth rahā, main ne tere us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un kī hifāzat ki. Main ne un kī nigalbanī ki, aur hafākat ke farzand ke siwā, un men se koī hafāk nā hūā, tāki kitāb i muqaddas kī likhā pūrā ho. 13 Lekin ab

main tere pās ātā hūn, aur yih bāten dunyā men kahtā hūn, tāki merī khushī unhen pūrī pūrī hāsīl ho. 14 Main ne terā kalām unhen pahunchā diyā; aur dunyā ne un se 'adawat rakkhi, is liye ki jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhī dunyā ke nahin. 15 Main yih darkhwāst nahin kartā, ki tū unhen dunyā se uthā le, balki yih ki us Sharīr se un kī hifāzat kar. 16 Jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhī dunyā ke nahin. 17 Unhen sachchāi ke wasile se muqaddas kar: terā kalām sachchāi hai. 18 Jis tarah tū ne mujhe dunyā men bhejā, usī tarah main ne bhī unhen dunyā men bhejā. 19 Aur un kī khātir main apne āp ko muqaddas kartā hūn, tāki wuh bhī sachchāi ke wasile se muqaddas kiye jāen. 20 Main sirf in hī ke liye darkhwāst nahin kartā, balki un ke liye bhī, jo in ke kalām ke wasile se mujh par imān lāenge, 21 tāki wuh sab ek hon; ya'ni jis tarah ai Bāp, tū mujh men hai, aur main tujh men hūn, wuh bhī ham men hon; aur dunyā imān lāe, ki tū hī ne mujhe bhejā. 22 Aur wuh jalāl jo tū ne mujhe diyā hai, main ne unhen diyā hai, tāki wuh ek hon, jaise ham ek hain; 23 main un men, aur tū mujh men, tāki wuh kāmīl hokar ek ho jāen, aur dunyā jāne ki tū hī ne mujhe bhejā, aur jis tarah ki tū ne mujh se mahabbat rakkhi, un se bhī mahabbat rakkhi. 24 Ai Bāp, main chāhtā hūn ki jinhen tū ne mujhe diyā hai, jāhān main hūn, wuh bhī mere sāth hon; tāki mere us jalāl ko dekhen, jo tū ne mujhe diyā hai: kyūnki tū ne binā e 'ālam ke peshtar mujh se mahabbat rakkhi. 25 Ai 'ādil Bāp, dunyā ne to tujhe nahin jānā, magar main ne tujhe jānā; aur inhon ne bhī jānā, ki tū ne mujhe bhejā. 26 Aur main ne unhen tere nām se wāqif kiya, aur kartā rahūngā; tāki jo mahabbat tujh ko mujh se thi, wuh un men ho, aur main un men hūn.

18 Yisū' yih bāten kahkar, apne shāgirdon ke sāth Qidron ke nāle ke pār gayā. Wahan ek bāg thā; us men wuh aur us ke shāgird dākhil hūe. 2 Aur us kā pakarwānēwālā Yahūdān bhī us jagah ko jāntā thā, kyūnki Yisū' aksar apne shāgirdon ke sāth wahan jāyā

kartá thá. 3 Pas Yahúdáh sipáhíon ke pátan aur sardár káhinon aur Parisíon se piyáde lekar, mash'alon aur chirágon aur hathyáron ke sáth waháin áyá. 4 Yisú' un sab báton ko jo us ke sáth honewáli thín jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? 5 Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Ná-sari ko. Yisú' ne un se kahá; Main hí' hún. Aur us ká pakařwá-newalá Yahúdáh bhí un ke sáth khará thá. 6 Us ke yih kahte hí, ki Main hí hún, wuh píchhe hařkar zamín par gir paře. 7 Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Ná-sari ko. 8 Yisú' ne jawáb diyá; Main tum se kah to chuká, ki main hí hún. Pas agar mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. 9 Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul púra ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisí ko bhí na khoyá. 10 Pas Shama'ún Patras ne talwár jo us ke pás thí khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukar ká nám Malkhus thá. 11 Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na pún? 12 Tab sipáhíon aur un ke súbá-dár aur Yahúdíon ke piyádon ne Yisú' ko pakařkar bándh liyá, 13 aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúnkí wuh us baras ke sardár káhin Káifá ká susrá thá. 14 Yih wuhí Káifá thá, jis ne Yahúdíon ko saláh dí thí, ki ummat ke wáste ek ádmí ká marná bhitar hai. 15 Aur Shama'ún Patras Yisú' ke píchhe ho liyá, aur ek áur shágird bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke díwánkháne men gayá. 16 Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pás wuh dúsrá shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánní se kahkar Patras ko andar le gayá. 17 Us laundí ne jo darbánní thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, Main nahín hún. 18 Naukar aur piyáde járe ke sabab se koele dabkákhar kharé táp rahe the, aur Patras bhí un ke sáth khará táp rahá thá.

19 Phir sardár káhin ne Yisú' ko us ke shágirdon aur us kí ta'lím kí bábat púchhá. 20 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se 'alániya báton kí hain. Main ne hamasha 'ibádatkhánon aur haikal men, jahág sab Yahúdí jama' hote hain, ta'lím dí, aur poshída kuchh nahín kahá. 21 Tú mujh se kyú púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, kí main ne un se kyá kahá; dekh, un ko ma'lúm hai kí main ne kyá kyá kahá. 22 Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márke kahá; Tú sardár káhin ko aisá jawáb detá hai? 23 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main ne burá kahá, to us burái par gawáhi de: aur agar achchhá kahá, to mujhe mártá kyú hai? 24 Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

25 Shama'ún Patras khará táp rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke kahá; Main nahín hún. 26 Jis shakhs ká Patras ne kán urá diyá thá, us ke ek rishtádár ne jo sardár káhin ká naukar thá kahá; Kyá main ne tujhe us ke sáth bág men nahín dekhá? 27 Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne báng dí.

28 Phir wuh Yisú' ko Káifá ke pás se qil'e ko le gaye aur subh ká waqt thá, aur wuh khud qil'e men na gaye, táki nápak na hon, balki Fasah khá saken. 29 Pas Pilátus báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, ki Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? 30 Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. 31 Pilátus ne un se kahá, kí Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín kí kisí ko ján se máren. 32 Yih is liye húa, kí Yisú' kí wuh bát púri ho, jo us ne apní maut ke tariq kí taraf ishára karke kahí thí.

33 Pas Pilátus qil'e men phir dá-khil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? 34 Yisú' ne jawáb diyá, kí Tú yih bát áp se kahtá hai, yá auron ne mere haqq men tujh se

kahí? 35 Pílátus ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai? 36 Yisú' ne jawáb diyá, kí Merí bádsháhat dunyá kí nahín; agar merí bádsháhat dunyá kí hotí, to mere khádim lafte, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá játá. Magar ab merí bádsháhat yahán kí nahín. 37 Pílátus ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú' ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, kí main bádsháh hún. Main is liye paidá huá, aur is wáste dunyá meq áyá hún, kí haqq kí gawáhi dún. Jo koi sachcháí ká hai, merí áwáz suntá hai. 38 Pílátus ne us se kahá, kí Sachcháí hai kyá?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, kí Main us ká kuchh jurm nahín pátá. 39 Magar tumhárá dastúr hai kí main Fasah ko tumhári khátir ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, kí main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? 40 Unhon ne chillákar phir kahá, kí Is ko nahín, lekin Bar Abbá ko; Aur Bar Abbá ek dákú thá.

19 Is par Pílátus ne Yisú' ko lekar kore lagwáe. 2 Aur sipáhon ne kánthon ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur use argawáni poshák pahínái; 3 aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! Aur us ke tamánche bhí máre. 4 Pílátus ne phir báhar jáke logon se kahá, kí Dekho, main use tumháre pás báhar le átá hún, táki tum jáno, kí main us ká kuchh jurm nahín pátá. 5 Yisú' kánthon ká táj rakkhe, aur argawáni poshák pahine báhar áyá, aur Pílátus ne un se kahá; Dekho yih ádmí! 6 Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, kí Salíb de! Salíb! Pílátus ne un se kahá, kí Tum hí ise le jáo aur salíb de, kyunki main is ká kuchh jurm nahín pátá. 7 Yahúdíon ne use jawáb diyá, kí Ham áhi i sharí'at hain, aur sharí'at ke muwáfiq wuh qatl ke láiq hai, kyunki us ne apne áp ko Khudá ká Betá banáya. 8 Jab Pílátus ne yih bát suní, to áur bhí dará, 9 aur phir qil'e meq jákar Yisú' se kahá; Tú

kahán ká hai? Magar Yisú' ne use jawáb na diyá. 10 Pas Pílátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, kí mujhe tere chhor dene ká bhí ikhtiyár hai, aur salíb dene ká bhí ikhtiyár hai? 11 Yisú' ne use jawáb diyá, kí Agar tujhe úpar se na diyá játá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. 12 Is par Pílátus us ke chhor dene meq koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhor detá hai, to Qaisar ká khair-khwáh nahín. Jo koi apne áp ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. 13 Pílátus yih báteq sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabútara aur 'Ibrání meq Gabbatá kahláti hai, takht i 'adálat par baithá. 14 Yih Fasah kí taiyári ká din, aur chhaté ghante ke qaríb thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá; Dekho, yih hai tumhárá bádsháh. 15 Pas wuh chilláe, kí Le já, le já, use salíb de! Pílátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, kí Qaisar ke siwá hamárá koi bádsháh nahín. 16 Is par us ne us ko un ke hawále kiyá, táki salíb diyá jáe.

Pas wuh Yisú' ko le gaye, 17 aur wuh apní salíb áp utháe hue us jagah tak báhar gayá, jo Khopri kí jagah kahláti hai, jis ká tarjuma 'Ibrání meq Gulgutá hai. 18 Wahán unhon ne us ko, aur us ke sáth áur do shakhsog ko salíb dí, ek ko idhar, ek ko udhar, aur Yisú' ko bích meq. 19 Aur Pílátus ne ek kitába likhkar salíb par lagá diyá: us meq yih likhá huá thá; YISÚ' NÁSARI YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH. 20 Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye kí wuh maqám jahán Yisú' salíb diyá gayá thá, shahr ke nazdík thá: aur wuh 'Ibrání aur Latíni aur Yúnání meq likhá huá thá. 21 Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pílátus se kahá, kí Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balkí yih, kí us ne kahá; Main Yahúdíon ká Bádsháh hún. 22 Pílátus ne jawáb diyá, kí Main ne jo likh diyá, wuh líkh diyá.

23 Jab sipáhi Yisú' ko salíb de chuke, to us ke kapre lekar chár hisse kiye, har sipáhi ke liye ek

hissa, aur us ká kurta bhí liyá; yih kurta binsilá sará sar buná húa thá. 24 Is liye unhoṅ ne ápas meṅ kahá, ki Ise pháreṅ nahíṅ, balki us par qur'a dáleṅ, táki ma'lúm ho ki kis ká níkalá hai. Yih is liye húa ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai, ki

Unhoṅ ne mere kapre baṅṅ liye,

Aur merí poshák par qur'a dála. Chunáñchi sipáhíṅ ne aisá hí kiyá. 25 Aur Yisú' ki salíb ke pás us ki máṅ, aur us ki máṅ ki bahín, Maryam Klopás kí bíwí, aur Maryam Magdalíní kharí thín. 26 Yisú' ne apní máṅ aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás kharé dekhkar, máṅ se kahá, ki Ai 'aurat, dekh, terá betá yih hai. 27 Phír shágird se kahá; Dekh, terí máṅ yih hai: aur usí waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

28 Is ke ba'd, jab Yisú' ne ján liyá, ki ab sab báteṅ tamám hún, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main piyásá hún. 29 Waháñ ek sirke se bhará húa bartan rakhtá thá. Pas unhoṅ ne sirke meṅ bhigoe húe isfanj ko zúfe kí shákh par rakhtá, us ke munh se lagáyá. 30 Pas jab Yisú' ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám húa: aur sir jhukákar ján de dí.

31 Pas chúnki taiyári ká din thá, Yahúdíṅ ne Pilátus se daráhwást kí, ki un ki tángen tor dí jáen, aur lásheṅ utár lí jáen, táki Sabt ke din salíb par na raheṅ; kyúnki wuh Sabt ek kshás din thá. 32 Pas sipáhíṅ ne ákar pahle aur dúsre shakhs kí tángen torín, jo us ke sáth maslúb húe the. 33 Lekin jab unhoṅ ne Yisú' ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us kí tángen na torín. 34 Magar un meṅ se ek sipáhi ne bhále se us kí paslí chhedí aur fi'lfaur us se kshún aur páñi bah níklá. 35 Jis ne yih dekhá hai usí ne gawáhi dí hai, aur us kí gawáhi sachhí hai; aur wuh jántá hai ki sach kahtá hai, táki tum bhí imán láo. 36 Yih báteṅ is liye hún ki yih nawishta púra ho, ki Us kí kol haḍdí na torí jáegi. 37 Phír ek áur nawishta kahtá hai, ki Jise unhoṅ ne chhedá, us par nazar kareṅge.

38 In báteṅ ke ba'd Aramatiya

ke rahnewále Yisuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíṅ ke ḍar se khufya taur par,) Pilátus se ijázat cháhí, ki Yisú' kí lách le jáe. Pilátus ne ijázat dí. Pas wuh ákar us kí lách le gayá. 39 Aur Nikudemus bhí áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qaríb murr aur 'úd milá húa láyá. 40 Pas unhoṅ ne Yisú' kí lách lekar use sútí kapre meṅ khushbúdar chízoṅ ke sáth kafnáyá, jis tarah kí Yahúdíṅ meṅ dafn karne ká dastúr hai. 41 Aur jis jagah use salíb dí gayí, waháñ ek bág thá, aur us bág meṅ ek nayí qabr thí, jis meṅ kabhí kol na rakhtá gayá thá. 42 Pas unhoṅ ne Yahúdíṅ kí taiyári ke din ke bá'is Yisú' ko wahíñ rakh díyá, kyúnki yih qabr nazdík thí.

20 Hafte ke pahle din, Maryam Magdalíní aise tarke kí abhí andherá hí thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se haṭá húa dekhá. 2 Pas wuh Shama'un Patras aur us dúsre shágird ke pás, jise Yisú' 'azíz rakhtá thá, daurí húi gayí, aur un se kahá, ki Khudáwand ko qabr se níkal le gaye; aur hamen ma'lúm nahíṅ ki use kaháñ rakh díyá. 3 Pas Patras aur wuh dúsra shágird níkalke qabr kí taraf chale. 4 Aur donoṅ sáth sáth daure: magar wuh dúsra shágird Patras se áge barákar qabr par pahle pahunchá. 5 Us ne jhukkar nazar kí aur sútí kapre paṛe húe dekhe; magar andar na gayá. 6 Shama'un Patras us ke píchhe píchhe pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, ki sútí kapre paṛe haiṅ, 7 aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá húa thá, sútí kapre ke sáth nahíṅ, balki líptá húa ek jagah alag paṛá hai. 8 Is par dúsra shágird bhí, jo pahle qabr par áyá thá, andar gayá; aur us ne dekhkar yaqín kiyá. 9 Kyúnki wuh ab tak us nawishte ko na jánte the, jis ke bamújib us ká murdoṅ meṅ se jí uṭhná zarúr thá. 10 Pas yih shágird apne ghar ko wapas gaye.

11 Lekin Maryam báhar qabr ke pás kharí rotí rahí, aur jab rote rote qabr kí taraf jhukke andar nazar kí, 12 to do firishton ko safed poshák pahine húe, ek ko sirháne aur dúsre ko páeṅṅtí baiṭhe dekhá, jaháñ Yisú'

ki lāsh parī thī. 13 Unhon ne us se kahā; Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? Us ne un se kahā; Is liye ki mere Khudāwand ko uthā le gaye, aur ma'lūm nahīn ki use kahān rakkhā.

14 Yih kahkar wuh piche phirī, aur Yisū' ko khare dekhā, aur na pahchānā ki yih Yisū' hai. 15 Yisū' ne us se kahā, ki Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? kis ko dhūndhtī hai? Us ne bāgbān samajhkar us se kahā, ki Miyān, agar tū ne us ko yahān se uthāyā ho, to mujhe batā de, ki use kahān rakkhā hai, tāki main use le jāūn.

16 Yisū' ne us se kahā; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibrānī zabān men bolī; Rabbūnī! ya'nī Ai ustād! 17 Yisū' ne us se kahā; Mujhe na chhū; kyūnki main ab tak Bāp ke pās upar nahīn gayā; lekin mere bhāiyon ke pās jākar un se kah, ki Main apne Bāp aur tumhāre Bāp ke, aur apne Khudā aur tumhāre Khudā ke pās upar jātā hūn. 18 Maryam Magdalīnī ne ākar shāgirdon ko khabar dī, ki Main ne Khudāwand ko dekhā, aur us ne mujh se yih bāten kahīn.

19 Phir usī din jo hafte kā pahāā din thā, shām ke waqt, jab wahān ke darwāze jahān shāgird the, Yahūdion ke dar se band the, Yisū' ākar bīch men kharā hūā, aur un se kahā, ki Tumhāri salāmātī ho! 20 Aur yih kahkar us ne apne hāth aur pasī unheg dikhāi. Pas shāgird Khudāwand ko dekhkar khush hūe. 21 Yisū' ne phir un se kahā, ki Tumhāri salāmātī ho; jis tarah Bāp ne mujhe bhejā hai, usī tarah main bhī tumhen bhejtā hūn. 22 Aur yih kahkar un par phūnkā aur un se kahā, ki Rūhu'l Quds lo. 23 Jin ke gunāh tum bakhsho, un ke bakhsho gaye hain; jin ke gunāh tum qāim rakkho, un ke qāim rakkhe gaye hain.

24 Magar un bārah men se ek shakhs, ya'nī Tomā, jise Tauam kahte hain, Yisū' ke āne ke waqt un ke sāth na thā. 25 Pas bāqī shāgird us se kahne lage, ki Ham ne Khudāwand ko dekhā hai. Magar us ne un se kahā, ki Jab tak main us ke hāthon men mekhon ke surākh na dekh lūn, aur mekhon ke surākhon men apnī ungli na dāl lūn, aur apnā hāth us kī pasī men na dāl lūn, hargiz yaqīn na karūngā.

26 A'ith roz ke ba'd, jab us ke shāgird phir andar the, aur Tomā un ke sāth thā, aur darwāze band the, to Yisū' āyā, aur bīch men kharā hokar bolā; Tumhāri salāmātī ho. 27 Phir us ne Tomā se kahā, ki Apnī ungli pās lākar mere hāthon ko dekh, aur apnā hāth pās lākar merī pasī men dāl, aur be'tiqād na ho, balki i'tiqād rakh. 28 Tomā ne jawāb men us se kahā; Ai mere Khudāwand! Ai mere Khudā! 29 Yisū' ne us se kahā; Tū to mujhe dekhkar imān lāyā hai; mubārak wuh hain, jo bagair dekhe imān lāe.

30 Aur Yisū' ne aur bahut se mujize shāgirdon ke sāmne dikhāe. Jo is kitāb men likhe nahīn gaye; 31 lekin yih is liye likhe gaye, ki tum imān lāo, ki Yisū' hī Khudā kā Be'tā Mas'h hai, aur imān lākar us ke nām se zindagī pāo.

21 In bāton ke ba'd Yisū' ne phir apne ap ko Tibiriyās kī jhīl ke kanāre shāgirdon par zāhir kiyā, aur is tarah zāhir kiyā. 2 Shama'un Patras aur Tomā jo Tauam kahātā hai, aur Nathan'el jo Qānā e Galīl kā thā, aur Zabdī ke bete, aur us ke shāgirdon men se do aur shakhs jama' the. 3 Shama'un Patras ne un se kahā, ki Main machhī ke shikār ko jātā hūn. Unhon ne us se kahā; Ham bhī tere sāth chalte hain. Wuh nikalkar kishtī par sawār hūe, magar us rāt kuchh na pakrā. 4 Aur subh hote hī Yisū' kanāre par ā kharā hūā; magar shāgirdon ne na pahchānā ki yih Yisū' hai. 5 Pas Yisū' ne un se kahā; Bachcho, tumhāre pās kuchh khāne ko hai? Unhon ne jawāb diyā, ki Nahīn. 6 Us ne un se kahā, ki Kishtī kī dahinī taraf jāl dālo, to pakroge. Pas unhon ne dālā, aur machhliyon kī kasrat se phir khench nā sake. 7 Is liye us shāgird ne jis se Yisū' mahabbat rakhta thā, Patras se kahā, ki Yih to Khudāwand hai. Pas Shama'un Patras ne yih sunkar, ki Khudāwand hai, kurta kamar se bāndhā, kyūnki nangā thā, aur jhīl men kūd parā. 8 Aur bāqī shāgird dongī par sawār machhliyon kā jāl khenchte hūe āe, kyūnki wuh kanāre se kuchh dūr na the, balki takhmīnan do sau hāth kā fāsila thā. 9 Jis

waqt kanāre par utre, to unhon ne kholon kī āg, aur us par machhlī rakhtī hūī aur rotī dekhī. 10 Yisú' ne un se kahá; Jo machhliyan tum ne bhī pakrī haiñ, un men se kuchh lāo. 11 Shama'un Patras ne chahkar ek sau trepan barī machhliyon se bhará húa jál kanāre par khenchá; magar bāwujūd machhliyon kī kasrat ke jál na phatá. 12 Yisú' ne un se kahá; A'o, khána khá lo; aur shágirdon men se kisi ko jur'at na hūī kī us se púchhtá, kī Tú kaun hai? kyúñki wuh jānte the, kī Khudāwand hī hai. 13 Yisú' áyá, aur rotī lekar unhen dí; isī tarah machhlī bhī dí. 14 Yisú' musdon men se jí uthne ke ba'd yih tísri bār shágirdon par zāhir húa.

15 Aur jab khána khá chuke, to Yisú' ne Shama'un Patras se kahá, kī Ai Shama'un, Yuhanná ke beṭe, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá; Hāñ, Khudāwand; tú to jāntá hī hai, kī main tujhe 'aziz rakhtá hūñ. Us ne us se kahá; To merī bheron kī gallabānī kar. 17 Us ne tísri bār us se kahá, kī Ai Shama'un, Yuhanná ke beṭe, kyá tú mujhe 'aziz rakhtá hai? Chúnki us ne tísri bār us se kahá; Kyá tú mujhe 'aziz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgír hokar us se kahá; Ai Khudāwand, tú to sab kuchh jāntá

hai; tujhe ma'lúm hī hai, kī main tujhe 'aziz rakhtá hūñ. Yisú' ne us se kahá; To merī bheron chará. 18 Main tujh se sach sach kahitá hūñ, kī Jab tú jawán thá, to ap hī apnī kamar bāndhtá thá, aur jab tujhe chāhtá thá, phirtá thá; magar jab tú búrhá hogá, to apne háthi lambe karegá, aur dúsrá shakhs terī kamar bāndhégá, aur jabán tú na chāhegá, wabán tujhe le jáegá. 19 Us ne in báton se ishāra kar diyá, kī wuh kis tarah kī maut se Khudá ká jalál zāhir karegá. Aur yih kahkar us se kahá, kī Mere pichhe ho le. 20 Patras ne phirkar us shágird ko pichhe áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne shām ke khāne ke waqt us ke síne ká sahará lekar púchhá thá, kī Ai Khudāwand, terá pakaṛwānewalá kaun hai? 21 Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudāwand, is ká kyá hál hogá? 22 Yisú' ne us se kahá; Agar main chāhūñ, kī yih mere áne tak thāhrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere pichhe ho le. 23 Pas bhāiyon men yih bát mashhūr ho gayī, kī wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahīñ kahá thá, kī yih na maregá; balki yih, kī Agar main chāhūñ, kī yih mere áne tak thāhrá rahe, to tujh ko kyá?

24 Yih wuhī shágird hai, jo in báton kī gawāhī detá hai aur jis ne in ko líkhá hai; aur ham jānte haiñ, kī us kī gawāhī sachchī hai.

25 Aur bhī bahut se kām haiñ, jo Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūñ, kī jo kitāben líkhī játīñ, un ke liye dunyá meñ gunjáish na hotí.

RASU'LON KE A'MA'L

1 Ai Thiyufilus, main ne pahlá risála un sab báton ke bayān men tasníf kiyá, jo Yisú' shurú' meñ kartá aur síkhátá rahá, 2 us din tak kī wuh un rasulon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasíle se hukm dekar, úpar utháyá na gayá. 3 Us ne dukh sahne ke ba'd bahut se subúton se apne ap ko un

par zinda zāhir bhī kiyá; chunāñchī wuh chālís din tak unhen nazar átá, aur Khudá kī bādshāhat kī báton kahtá rahá: 4 aur un se milkar un ko hukm diyá, kī Yarusalem se báhar na jáo, balki Báp ke us wa'de ke púrā hone ke muntazir raho, jis ká zilkr tum mujh se sun chuke ho. 5 Kyúñki Yuhanná ne

to páni se bap̄tisma diyá; magar tum thore dīnon ke ba'd Rúhu'l Quds se bap̄tisma páoge.

6 Pas unhoṅ ne jama' hokar us se yih púchhá, kí Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráil ko bádsháhi phir 'atá karegá? 7 Us ne un se kahá; Un waq̄ton aur m'ádon ká jánná, jinheṅ Báp ne apne hí ikhtiyár meṅ rakkhá hai, tumhárá kám nahīn. 8 Lekīn jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya meṅ, balki zamín kí intihá tak, mere gawáh hoge. 9 Yih kahkar wuh un ke dekhte dekhte úpar uṭhá liyá gayá; aur badlí ne use un kí nazaron se chhipá liyá. 10 Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kí taraf gaur se dekh rahe the, to dekho, do mard safed پوشák pahine un ke pás á khare hue, 11 aur kahne lage; Ai Galíli mardo, tum kyúṅ khare ásmán kí taraf dekhte ho? Yihí Yisú', jo tumháre pás se ásmán par uṭháya gayá hai, usí tarah phir áegá jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai.

12 Tab wuh us pahar se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke nazdík, sabbt kí manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. 13 Aur jab us meṅ dákhil hue, to us bálákháne par charhe, jis meṅ wuh, ya'ní Patras aur Yúhanná, aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá, aur Bar Tulmái aur Matí, aur Halfái ká beṭá Ya'qúb aur Shama'un Zelotes aur Ya'qúb ká beṭá Yahúdáh, rahte the. 14 Yih sab ke sab, chand 'auraton aur Yisú' kí man Maryam, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á meṅ mashgúl rahe.

15 Aur unhiṅ dīnon Patras bháiyon meṅ, jo takhmínan ek sau bís shaḅson kí jamá'at thí, khará hokar kahne lagá; 16 Ai bháiyó, us nawishte ká púra honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq meṅ pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá huá; 17 kyúṅki wuh ham meṅ shumár kiyá gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páya. 18 (Us ne badkárí kí kamái se ek khet hásil kiyá; aur sir ke bal girá, aur us ká peṭ phaṭ gayá, aur us kí sári anṭriy-

án nikal parīn. 19 Aur yih Yarúshalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm huá, yahán tak kí us khet ká nám un kí zabán meṅ Haqal Damá par gayá, ya'ní Khún ká Khet.) 20 Kyúṅki Zabúr meṅ likhá hai, kí Us ká ghar uṭar jāe, Aur us meṅ koí basnewála na rahe:

aur

Us ká 'uhda dúsrá le le.

21 Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth átá játá rahá, ya'ní Yúhanná ke bap̄tisma se lekar Khudáwand ke hamáre pás se uṭháe jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe, 22 cháhiye kí un meṅ se ek mard hamáre sáth us ke jí uṭhne ká gawáh bane. 23 Phir unhoṅ ne do ko pesh kiyá, ek Yúsuf ko, jo Bar Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dúsrá Mattiyyáh ko; 24 aur yih kahkar du'á mángí; Ai Khudáwand, tú jo sab ke dilon kí jántá hai, yih záhir kar, kí in donon meṅ se tú ne kis ko chuná hai, 25 kí wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhorkar apní jagah gayá. 26 Phir unhoṅ ne un ke báre meṅ qur'a dálá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyarah rasúlon ke sáth shumár huá.

2 Jab 'I'd i Pintekust ká dīn áya, to wuh sab ek jagah jama' the; 2 kí yakáyak ásmán se aísí áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká san-náṭá hotá hai, aur us se sára ghar. jahán wuh baíthe the, gúnj gayá. 3 Aur unheṅ ág ke shu'le kí sí phatí húi zabáneṅ díkhái dīn; aur un meṅ se har ek par á ṭahrīn. 4 Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabáneṅ bolne lage, jis tarah Rúh ne unheṅ bolne kí táqat bakhshí.

5 Aur har qaum meṅ se jo ásmán ke tale hai, khudátars Yahúdí Yarúshalem meṅ rahte the. 6 Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyúṅki har ek ko yihí sunái detá thá, kí yih merí hí bolí bol rahe haiṅ. 7 Aur sab hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galíli nahīn? 8 Phir kyúṅkar ham meṅ se har ek apne apne watan kí bolí suntá hai? 9 Hálánki ham Párthí, aur Medí, aur 'Elámí, aur rahnewále Misuputámiya aur Yahú-

diya aur Kappadukiya, aur Puntus aur A'riya, 10 aur Frugiya aur Pamfiliya, aur Misr aur Libua ke 'ilāqe ke jo Kurene ki taraf hai, aur Romi musafir, khwah Yahudi khwah un ke murid, aur Kreti aur 'Arab hai; 11 magar apni apni zabān mein un se Khuda ke bare bare kamon ka bayan sunte hai. 12 Aur sab hairan hue, aur ghabrakar ek dusre se kahne lage, ki Yih kyā hua chahta hai? 13 Aur ba'z ne thaptha karke kaha, ki Yih to taza mai ke nashe mein hai.

14 Lekin Patras un gyarah ke sath kharā hua, aur apni awaz baland karke logon se kaha, ki Ai Yahudi, aur ai Yarushalem ke sab rahnewalo, yih jan lo, aur kan lagakar meri baton suno; 15 ki jaisa tum samajhte ho yih nashe mein nahin, kyunki abhi to pahar hi din charha hai; 16 balki yih wuh bat hai, jo Yoel nabi ki ma'rifat kahi gayi hai, ki

17 Khuda farmata hai, ki akhiri dinon mein aisa hoga, Ki main apni Ruh mein se har bashar par dalunga; Aur tumhare bete aur tumhari betiyān nubuwat karenge; Aur tumhare jawan royā, Aur tumhare buddhe khwab dekhenge:

18 Balki main apne bandon aur apni bandon par bhi Un dinon mein apni Ruh mein se dalunga, aur wuh nubuwat karenge.

19 Aur main upar asman par 'ajib kam, aur niche zamin par nishānān, Ya'ni khun, aur ag, aur dhuwen ka badal dikhaunga.

20 Suraj tarik aur chand khun ho jagega, Peshtar is se ki Khudawand ka 'azim aur jalil din ae.

21 Aur yih hoga, ki jo koi Khudawand ka nam lega najat paege.

22 Ai Israili, yih baton suno, ki Yisu' Nasari ek shakhs tha, jis ka Khuda ki taraf se hona tum par un mujizon aur 'ajib kamon aur nishanon se sabit hua, jo Khuda ne us ki ma'rifat tum mein dikhae, chunanchi tum ap hi jante ho. 23 Jab wuh Khuda ke muqarrara intizam aur ilān i sabaq ke muwafiq pakarwaya gaya, to tum ne beshara logon

ke hath se use salib dilwakar mar dala: 24 lekin Khuda ne mausam ke band kholkar use jilaya. kyunki mumkin na tha, ki wuh us ke qabr mein rahta. 25 Kyunki Daud un ke haq mein kahta hai, ki

Main Khudawand ko hamesha apne samne dekhta raha; Kyunki wuh meri dahini taraf hai, taki mujhe jumbish na ho:

26 Isi sabab se mera dil khush hua, aur meri zabān shad; Balki mera jism bhi ummed mein basa rahega.

27 Is liye ki tu meri jan ko 'alam i arwah mein na chhodega; Aur na apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne dega.

28 Tu ne mujhe zindagi ki rahen batane; Tu mujhe apne didar ke ba'is khushi se bhar dega.

29 Ai bhaiyo, main qaum ke buzurg Daud ke haq mein tum se dileri ke sath kah sakti hun, ki wuh mua aur dafn bhi hua, aur us ki qabr aj tak ham mein maujud hai. 30 Pas nabi hokar, aur yih janakar ki Khuda ne mujh se qasam kahi hai, ki teri nash se ek shakhs ko tere takht par bithaunga; 31 us ne peshingoi ke taur par Masih ke ji utne ka zikr kiyā, ki na wuh 'alam i arwah mein chhori gaya, na us ke jism ke sarne ki naubat pahunchi. 32 Isi Yisu' ko Khuda ne jilaya, jis ke ham sab gawah hai. 33 Pas Khuda ke dahine hath se sarbaland hokar, aur Bap se wuh Ruhu'l Quds hasil karke, jis ka wa'da kiyā gaya tha, us ne yih nash kiyā, jo tum dekhte aur sunte ho. 34 Kyunki Daud to asman par nahin charha: lekin wuh khud kahta hai, ki

Khudawand ne mere Khudawand se kaha; Meri dahini taraf baith,

35 Jab tak main tere dushmanon ko tere panwon tale ki chauki na kar dun.

36 Pas Israil ka sara gharana yaqin jan le, ki Khuda ne usi Yisu' ko jise tum ne salib di, Khudawand bhi kiyā aur Masih bhi.

37 Jab unhon ne yih suna, to un ke dilon par chot lagi, aur Patras aur baqi rasulon se kaha, ki Ai bhaiyo, ham kyā karen? 38 Patras ne un

se kahá, ki Tauba karo, aur tum men se har ek apne gunáhon ki mu'áfi ke liye Yisú' Masíh ke nám par bap-tisma le; to tum Rúhu'l Quds in'ám men páoge. 39 Is liye ki yih wa'da tum, aur tumhári aulád, aur un sab dúr ke logon se bhí hai, jin ko Khudáwand hamára Khudá apne pás buláegá. 40 Aur us ne áur bahut sí báten jatá jatákar, unhen yih nasihat kí, ki Apne ap ko is terhi qaum se bacháo. 41 Pas jin logon ne us ká kalám qubúl kiyá, unhon ne bap-tisma liyá; aur usí roz tén hazár ádmion ke qaríb un men mil gaye. 42 Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur rifáqat rakhne men, aur ro'ti torne aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

43 Aur har shakhs par khauf chhá gayá, aur bahut se 'ajíb kám aur nishán rasúlon ke zarí'e se záhir hote the. 44 Aur jo imán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aur sári chízon men sharík the; 45 aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek kí zarúrat ke muwáfiq sab ko bánt diyá karte the. 46 Aur har roz ek dil hokar haikal men jama' húa karte, aur gharon men ro'ti torkar khushi aur sádadilí se khána kháyá karte the; 47 aur Khudá kí hamd karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudá-wand har roz un men milá detá thá.

3 Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tísre pahar, haikal ko já rahe the. 2 Aur log ek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par bi'thá dete the, jo Khúbsúrat kahlátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. 3 Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. 4 Patras aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, ki Hamári taraf dekh. 5 Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. 6 Patras ne kahá, ki Chándí soná to mere pás hai nahín; magar jo mere pás hai, wuh tujhe diye detá hún: Yisú' Masíh Násari ke nám se chal phir. 7 Aur us ká dahiná háth paka'ke us ko utháyá: aur usí dam us ke págw aur takhne mazbút ho gaye. 8 Aur wuh kúdkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá

aur kúdtá, aur Khudá kí hamd kartá húa un ke sáth haikal men gayá. 9 Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá kí hamd karte dekhkar, 10 us ko pahchána ki yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá; aur us májare se jo us par wáqi' húa thá bahut dang aur hairán húe.

11 Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre húe thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kahlátá hai. 12 Patras ne yih dekhkar logon se kahá; Ai Isráilí, is par tum kyün ta'ajjub karte ho, aur hamen kyün is tarah dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá dín-dári se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? 13 Ibráhim aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, ya'ní hamáre báp-dádá ke Khudá ne apne Khá-dim Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne paka'rwá diyá, aur jab Pílatús ne us ke chhor dene ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. 14 Tum ne us Quddús aur Rástabáz ká inkár kiyá, aur dar'khwást kí, ki ek khúni tumhári khátir chhorá jáe; 15 magar zindagi ke Málik ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se jiláyá; is ke ham gawáh hai. 16 Usí ke nám ne, us imán ke wasíle se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán ne jo us ke wasíle se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. 17 Aur ab, ai bháiyó, main jántá hún ki tum ne yih kám nádání se kiyá, aur aisá hí tumháre sardáron ne bhí. 18 Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, ki us ká Masíh dukh utháegá, wuh us ne isí tarah púri kí. 19 Pas tauba karo, aur rujú' láo, táki tumháre gunáh mitáe jáen, aur is tarah Khudáwand ke huzúr se tazagí ke dín áen; 20 aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. 21 Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe, jab tak ki wuh sab chízen bahál na kí jáen, jin ká zikr Khudá ne apne pák nabíon kí zabání kiyá hai, jo dunyá ke shuru' se hote áe hai. 22 Chunánchi Musá ne kahá, ki Khudáwand Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye

mujh sá ek nabí paidá karegá; jo kuchh wuh tum se kahe, us kí sunná. 23 Aur yih hogá, ki jo shakhs us nabí kí na sunégá, wuh ummat men se nest o nábúð kar diyá jáegá. 24 Balki Samwíl se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. 25 Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharík ho, jo Khudá ne tumháre bápádádá se bándhá, jab Ibráhím se kahá, ki Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páenge. 26 Khudá ne apne Khádím ko uthákar pahle tumháre pás bhejá, táki tum men se har ek ko us kí badíon se pherkar barakat de.

4 Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; 2 kyúnci saht ranjída hue, ki wuh logon ko ta'lim dete, aur Yisú' kí nazír dekar murdon ke jí uthne kí manadí karte the. 3 Aur unhon ne un ko pakarke dúsre din tak háwálat men rakkhá; kyúnci shám ho gayí thí. 4 Magar kalám ke sunnewálon men se bahutere imán láe, yahán tak kí mardon kí ta'dád páñch hazár ke qaríb ho gayí.

5 Dúsre din yún huá, ki un ke sardár aur buzurg aur faqíh, 6 aur sardár káhin Hanná, aur Kálfá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jama' hue; 7 aur un ko bích men khará karke púchhne lage, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiyá? 8 Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se kahá; 9 Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar áj ham se us ihsán kí bábat bázpurs kí játi hai, jo ek nástawán ádmí par huá, ki wuh kyúnci achchhá ho gaya; 10 to tum sab, aur Isráil kí sári ummat ko ma'lúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salíb dí, aur Khudá ne murdon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. 11 Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne haqír jáná, aur wuh kone ke sire ká patthar ho gaya. 12 Aur kisi dúsre ke wasíle se naját nahín; kyúnci ásmán ke tale ádmíon ko koi dúsra nám nahín bakhshá gaya, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

13 Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí díleri dekhi, aur ma'lúm kiyá ki yih anparhe aur náwáqíf ádmí hai, to ta'ajjub kiyá; phir unhen pahcháná, ki yih Yisú' ke sáth rahe hai. 14 Aur us ádmí ko jo achchhá huá thá, un ke sáth kharé dekhkar, kuchh khiláf na kah sake; 15 magar unhen sadr 'adálat se báhar jáne ká hukm dekar, ápas men mashwara karne lage, 16 kí Ham in ádmíon ke sáth kyá karen? kyúnci Yarúshalem ke sab raknewálon par raushan hai, ki un se ek saríh mu'jiza záhir huá; aur ham is ká inkár nahín kar sakte. 17 Lekin is liye ki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, ki phir yih nám lekar kisi se bát na karen. 18 Pas unhen bulákar tákid kí, kí Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lim dená. 19 Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se kahá, kí Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdík yih wájib hai, kí ham Khudá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; 20 kyúnci mumkin nahín, kí jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. 21 Unhon ne un ko áur dhamkákar chhor diyá, kyúnci logon ke sabab se un ko sazá dene ká koi mauqa' na milá; is liye kí sab log us májare ke sabab se Khudá kí barái karte the. 22 Kyúnci wuh shakhs, jis par yih shifá dene ká mu'jiza huá thá, chálís baras se ziyáda ká thá.

23 Wuh chhútkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár káhinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiyá. 24 Jab unhon ne yih suná, to ek dí hokar baland áwáz se Khudá se kahá, kí Ai Málik, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiyá; 25 tú ne Rúhu'l Quds ke wasíle se hamáro báp apne khádím Dáúd kí zabán farmáyá, kí Qaumon ne kyúnci dítur machái? Aur ummaton ne kyúnci bátíl khayái kiye?

26 Khudáwánd aur us ke Masíb kí mukhálafat ko Zamín ke bádsháh uth kharé hue, Aur sardár jama' ho gaye.

27 Kyúnci wáqa'í tere pák Khádím Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masáh kiyá, Herodes aur Puntiyus Píllá

tus, gairqaumon aur Isrállion ke sáth isí shahr men jama' húe, 28 táki jo kuchh pahle se terí qudrat aur terí maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men láen. 29 Ab, ai Khudáwand, un kí dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de, kí wuh terá kalám kamál diléri ke sáth sunáen; 30 aur tú apná háth shifá ko bahá, aur tere pák Khádim Yisú' ke nám se mu'jize aur 'ajlb kám zuhúr men áen. 31 Jab wuh du'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám diléri se sunáte rahe.

32 Aur imándáron kí jama'at ek díl aur ek ján thá, aur kisé ne bhí apne máil ko apná na kahá, balki un kí sab chízen mushtarak thín.

33 Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jí uthne kí gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazl thá. 34 Kyúnci un men koí bhí muhtáj na thá; is liye kí jo log zamínon yá gharon ke málik the, un ko bech bechkar, bikí hui chízon kí qímat láte, 35 aur rasúlon ke pángwon men rakh dete the; phir har ek ko us kí zarúfat ke muwáfiq bánt diyá játá thá.

36 Aur Yúsuf nám ek Lewí thá, jis ká laqab rasúlon ne Bar Nabá, ya'ni Nasíhat ká Betá, rakkhá thá, aur jis kí paidáish Kuprus kí thí; 37 us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qímat lákar rasúlon ke pángwon men rakh dí.

5 Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kí bíwi Saffira ne jáedád bechí; 2 aur us ne apní bíwi ke jánte húe, qímat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pángwon men rakh diyá. 3 Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyúnci Shatán ne tere díl men yih bát dál dí, kí tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur gamla kí qímat men se kuchh rakh chhore? 4 Kyá jab tak wuh tere pás thá, terí ná thí? aur jab bechí gayí, to tere ikhtiyár men ná rahí? Tú ne kyúnci apne díl men is bát ká khayál bándhá? Tú ádmion se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. 5 Yih báten sunte hí Hananyáh gir pará, aur us ká dam níkal gayá; aur sab sunnewálon par bará khauf chhá gayá. 6 Phir

jawánon ne uthkar use kafnáya, aur báhar le jákar dafn kiyá.

7 Jab tén ek ghanṭe guzre, to us kí bíwi, is májare se bekhabar, andar áí. 8 Patras ne us se kahá; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí? Us ne kahá; Hán, itne hí ko. 9 Patras ne us se kahá; Tum ne kyúnci Khudáwand kí Rúh ko ázmáne ke liye eká kiyá? Dekh, tere shauhar ke dafn karne-wále darwáze par khare hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. 10 Wuh usí dam us ke qadamon par gir parí, aur us ká dam níkal gayá; aur jawánon ne andar áke use murda páya, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diyá. 11 Aur sári kalísiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhá gayá.

12 Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajlb kám logon men zábír hote the, aur wuh sab ek díl hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. 13 Lekin auron men se kisé ko jur'at ná hui, kí un men já mile; magar log un kí baráí karte the; 14 aur imán lanewále mard o 'aurat Khudáwand kí kalísiyá men, aur bhí kasrat se á mile; 15 yahán tak kí log bímáron ko sarakon par lá láke, chárpáiyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hí un men se kisé par par jáe. 16 Aur Yarusalem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bímáron aur nápak ruhon ke satáe hoon ko lákar, kasrat se jama' hote the; aur wuh sab achche kar diye játe the.

17 Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthí, jo Sadúqion ke firqe ke the, hasad ke máre uthé, 18 aur rasúlon ko pakarke 'ámm hawálat men rakh diyá. 19 Magar Khudáwand ke ek fríshte ne rát ko qaidkháne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí 20 Jáo, haikal men khare hokar is Zindagí kí sab báten logon ko sunáo. 21 Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lim dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthiyon ne ákar, sadr 'adálatwálon aur baní Isráil ke sab buzurgon ko jama' kiyá, aur qaidkháne men kahlá bhejá, kí unhen láen. 22 Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaidkháne men

na páyá, aur lautkar khabar dí, 23 ki Ham ne qaidkháne ko to bañi hifázat se band kiyá huá, aur pahrewálon ko darwázon par khare hue páyá; magar jab kholá, to andar koí na milá. 24 Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten suni, to un ke báre men hairán hue, ki is ká kyá anjám hogá. 25 Itne men kisi ne ákar unhen khabar dí, ki Dekho, wuh ádmí jihen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare hue logon ko ta'lim de rahe hain. 26 Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen le áyá, lekin zabardastí nahin, kyunki logon se darte the, ki ham ko sangsár na karen. 27 Phir unhen lákar 'adálat men khara kar diyá. Aur sardár káhin ne un se yih kahá, 28 ki Ham ne to tumhen saht tákid ki thi, ki yih nám lekar ta'lim na dená: magar dekho, tum ne tamám Yarúshalem men apní ta'lim phailá dí, aur us shaḡhs ká khún hamári gardan par rakhná cháhte ho. 29 Patras aur áur rasúlon ne jawáb men kahá, ki A'dmíon ke hukm kí nisbat Khudá ká hukm mánná ziyáda farz hai. 30 Hamáre báp dáda ke Khudá ne Yisú' ko jiláyá, jise tum ne salib par latkakar már dala thá. 31 Usí ko Khudá ne Málik aur Munjí thahrákar, apne dahine háth se sarbaland kiyá, táki Isráil ko tauba kí taufiq aur gunáhon kí mu'áfi bakhshé. 32 Aur ham in báton ke gawáh hain, aur Rúhu'l Quds bhí, jise Khudá ne unhen bakhshá hai, jo us ká hukm mánte hain.

33 Wuh yih sunkar jal gaye, aur unhen qatl karná cháhá. 34 Magar Gamliel nám ek Farisí ne, jo shara' ká mu'allim aur sab logon men 'izzatdár thá, 'adálat men khare hokar hukm diyá, ki in ádmíon ko thori der ke liye báhar kar do. 35 Phir un se kahá, ki Ai Isráilí, in ádmíon ke sáth jo kuchh kiyá cháhte ho, hoshyári se karná. 36 Kyunki in dinon se pahle Thi-yúdás ne uthkar da'wá kiyá thá, kí main bhí kuchh hun; aur takhminan char sau ádmí us ke sáth ho gaye the. Magar wuh márá gayá; aur jitne us ke mánnewále the, sab tittar bittar hue aur miṭ gaye. 37 Is shaḡhs ke ba'd Yahúdáh Galíli ismna-

wisi ke dinon men uthá, aur kuchh log apní taraf kar liye. Wuh bhí halák huá, aur jitne us ke mánnewále the, sab paráganda ho gaye. 38 Pas ab main tum se kahtá hun, kí in ádmíon se kanára karo, aur un se kuchh kám na rakkho; káhin aisa na ho kí Khudá se bhí laṛnewále thahro; kyunki yih tadbir yá kám, agar ádmíon kí taraf se huá, to ap barbád ho jáegá: 39 lekin agar Khudá kí taraf se hai, to tum in logon ko maglúb na kar sakoge. 40 Unhon ne us kí bát máni: aur rasúlon ko pás bulákar un ko pitwáyá, aur yih hukm dekar chhor diyá, kí Yisú' ká nám lekar bát na karná. 41 Pas wuh 'adálat se is bát par khush hokar chale gaye, kí ham us Nám ke wáste be'izzat hone ke laiq to thahre. 42 Aur wuh haikal men aur gharon men har roz sikháne, aur is bát kí khushkhabari dene se, kí Yisú' hí Masih hai, báz na áe.

6 Un dinon men, jab shágird bahut hote játe the, to Yúnání-máil Yahúdí 'Ibráníon kí shikáyat karne lage, is liye kí rozána khabargiri men un kí bewa 'auraton ke báre men gafiát hotí thi. 2 Aur un bárah ne shágirdon kí jamá'at ko apne pás bulákar kahá; Munásib nahin kí ham Khudá ke kalám ko chhorkar kháne pine ká intizám karen. 3 Pas, ai bháiyó, apne men se sátt neknám shaḡhsion ko chun lo, jo Rúh aur dánái se bhare hue hon, kí ham un ko is kám par muqarrar karen. 4 Lekin ham to du'á men aur kalám kí khidmat men mashgúl rahenge. 5 Yih bát sári jamá'at ko pasand ái. Pas unhon ne Stifanus nám ek shaḡhs ko, jo imán aur Rúhu'l Quds se bhará huá thá, aur Filippus, aur Prukhurus, aur Nikánor, aur Tímon, aur Parminás, aur Nikuláus Antáki ko, jo naumurid Yahúdí huá thá, chun liyá; 6 aur inhen rasúlon ke áge khara kiyá; unhon ne du'á mángkar in par háth rakkhe.

7 Aur Khudá ká kalám phailá rahá; aur Yarúshalem men shágirdon ká shumár bahut hí barhtá gayá, aur káhinon kí bañi guroh is dín ke taht men ho gayi.

8 Aur Stifanus, fazl aur quwwat se bhará huá, logon men bare bare 'ajib kám aur nishán záhir kiyá

kartá thá; 9 ki us 'ibádatkháne se jo Libirtinon ká kablátá hai, aur Kurepion aur Iskandarion aur un men se jo Kilikiya aur A'siya ke the, ba'z log uthkar Stefanus se bahs karne lage. 10 Magar wuh us dánál aur Rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, muqábala na kar sake. 11 Is par unhon ne ba'z admíon ko sikhákar kahlwá diyá, ki Ham ne us ko Musá aur Khudá ke barkhiláf káfr ki báten karte suná. 12 Phir wuh 'awám aur buzurgoon aur faqihon ko ubhárkar us par chah gaye, aur pakarkar sadr 'adálat men le gaye, 13 aur jhúthe gawáh khare kiye jinhon ne kahá, ki Yih shakhs is pak maqám aur shar'at ke barkhiláf bolne se báz nahín atá: 14 kyunki ham ne use yih kahte suná hai, ki wuhí Yisú Násarí is maqám ko barbád kar degá, aur un rasmon ko badal dálegá jo Musá ne hamen saunpí hai. 15 Aur un sab ne jo 'adálat men baithe the, us par gaur se nazar ki to dekhá, ki us ká firishte ká sá chihra hai.

7 Phir sardár káhin ne kahá, Kyá yih báten isí tarah par hain? 2 Us ne kahá; Ai bháiyó, aur buzurgo, suno. Khudá e Zu'l jalál hamáre báp Ibráhim par us waqt záhír huá, jab wuh Hárán men basne se peshtar Masopatámiya men thá; 3 aur us se kahá, ki Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chálá já, jise main tujhe díkháungá. 4 Is par wuh Kasdion ke mulk se nikalkar Hárán men já basá; aur wahán se, us ke báp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men lákar basá diyá, jis men tum ab baste ho. 5 Aur us ko kuchh mirás, balki qadam rakhne ki bhi us men jagah na dí; magar wa'da kiyá, ki main yih zamín tere, aur tere ba'd terí nasl ke qabze men kar dúngá; hálánki us ke aulád na thí. 6 Aur Khudá ne yih farmáyá, ki Terí nasl gair mulk men pardesí hogi; wuh un ko gulámí men rakkhenge, aur chár sau baras tak un se badsulúki karenge. 7 Phir Khudá ne kahá, ki jis qaum ki wuh gulámí men rahenge, us ko main sazá dúngá; aur us ke ba'd wuh nikalkar isí jagah merí 'ibádat karenge. 8 Aur us ne us se khatne ká 'ahd bándhá; aur

isí háfat men Ibráhim se Izháq paidá huá, aur áthwon din us ká khatna kiyá gayá; aur Izháq se Ya'qúb, aur Ya'qúb se bárah qabílon ke buzurg paidá hue. 9 Aur buzurgoon ne hasad men ákar Yúsuf ko bechá, ki Misr men pahunch jáe; magar Khudá us ke sáth thá; 10 aur us ki sab musibaton se us ko chhuráyá, aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke nazdik us ko maqbúliyat aur hikmat bakhshí, aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká sardár kar diyá. 11 Phir Misr ke sáre mulk aur Kan'an men kál pará, aur bafí musibat á; aur hamáre báp dádá ko kháná na miltá thá. 12 Lekin Ya'qúb ne yih sunkar, ki Misr men anáj hai, hamáre báp dádá ko pahli bár bhejá. 13 Aur dúsrí bár Yúsuf apne bháiyon par záhír ho gayá, aur Yúsuf ki qaumiyat Fir'aun ko ma'lúm ho gayí. 14 Phir Yúsuf ne apne báp Ya'qúb aur sáre kunbe ko, jo pachhattar jánen thín, bulá bhejá. 15 Aur Ya'qúb Misr men gayá; wahán wuh aur hamáre báp dádá mar gaye. 16 Aur wuh shahr Shíkím men pahuncháe gaye, aur us maqbare men dafn kiye gaye, jis ko Ibráhim ne Shíkím men rupaya dekar baní Hamor se mol liyá thá. 17 Lekin jab us wa'de ki mí'ád púri hone ko thí, jo Khudá ne Ibráhim se farmáyá thá, to Misr men wuh ummat barh gayí, aur un ká shumár ziyáda hotá gayá, 18 us waqt tak ki dúsrá bádsháh Misr par hukmrán huá, jo Yúsuf ko na jántá thá. 19 Us ne hamárf qaum se cháláki karke hamáre báp dádá ke sáth yahán tak badsulúki kí, ki unhen apne bachehe phenkne pare, táki zinda na rahen. 20 Is mauqa' par Musá paidá huá, jo niháyat khúbsúrát thá; wuh tin mahíne tak apne báp ke ghar men pálá gayá. 21 Magar jab phenk diyá gayá, to Fir'aun ki betí ne use uthá liyá, aur apná betá karke pálá. 22 Aur Musá ne Misrion ke tamám 'ulúm ki ta'lím páí; aur wuh kalám aur kám men quwwatwálá thá. 23 Aur jab wuh chálís baras ke qaríb huá, to us ke ð men áyá, ki main apne baní Isráil bháiyon ká há! dekhún. 24 Chunánchí un men se ek ko zulm utháte dekhkar us ki himáyat kí, aur Misr ko márkar

mazlūm kā badla liyā. 25 Us ne to khayāl kiyā, ki mere bhāī samajh lenge, ki Khudā mere hāthoṅ unheṅ chhutkārā degā; magar wuh na samjhe. 26 Phir dūsre din wuh un men se do larṭe huṅ ke pās ā niklā, aur yih kahkar unheṅ sulā karne ki tarf dī; ki Ai jawāno, tum to bhāī bhāī ho; kyūṅ ek dūsre par zulm karte ho? 27 Lekin jo apne paṛausī par zulm kar rahā thā, us ne yih kahkar use haṭā diyā, ki Tujhe kis ne ham par hākim aur qāzī muqarrar kiyā? 28 Kyā tū mujhe bhī qatī karnā chāhtā hai, jis tarah kal us Misrī ko qatī kiyā thā? 29 Mūsā yih bāt sunkar bhāṅ gayā, aur Mādyan ke mulk meṅ pardesī rahā kiyā, aur wahān us ke do bete paidā hue. 30 Aur jab pūre chālīs baras ho gaye, to Koh i Sīnā ke biyābān meṅ, jaltī hūī jhārī ke shu'le ke bīch, us ko ek firishta dikhāī diyā. 31 Jab Mūsā ne us par nazar ki, to us nazāre se ta'ajjub kiyā; aur jab dekhne ko nazdīk gayā, to Khudāwand kī āwāz āī, 32 ki Main tere bāpdādā kā Khudā, ya'nī Ibrāhīm, aur Izhāq, aur Ya'qūb kā Khudā hūn. Tab to Mūsā kānp gayā, aur us ko dekhne kī jur'at na rahī. 33 Khudāwand ne us se kahā, ki Apne pānwōṅ se jūṭī utār le: kyūṅki jis jagah tū kharā hai, wuh pāk zamīn hai. 34 Main ne wāqā'ī apnī us ummat kī musībat dekhi, jo Misr meṅ hai, aur un kā āh o nāla sunā; pas unheṅ chhurāne utrā hūn: ab ā, main tujhe Misr meṅ bhejūngā. 35 Jis Mūsā kā unhoṅ ne yih kahkar inkār kiyā thā, ki Tujhe kis ne hākim aur qāzī muqarrar kiyā? usī ko Khudā ne hākim aur chhurānewalā thah-rākar us firishte ke zarī'e se bhejā, jo use jhārī meṅ nazar āyā thā. 36 Yihī shakhs unheṅ nikāl lāyā, aur Misr, aur Bahr i Qulzum, aur biyābān meṅ chālīs baras tak 'ajīb kāam aur nishān dikhāe. 37 Yih wuhī Mūsā hai, jis ne banī Isrāīl se kahā, ki Khudā tumhāre bhāīyoṅ meṅ se tumhāre liye mujh sā ek nābī paidā karegā. 38 Yih wuhī hai, jo biyābān kī kalisiyā meṅ us firishte ke sāth, jo Koh i Sīnā par us se hamkalām huā, aur hamāre bāpdādā ke sāth thā. Usī ko zinda kalām milā, ki ham tak pahūṅchā de; 39 magar hamāre bāpdādā ne

us kā farmānbardār honā na chāhā, balki us ko haṭā diyā, aur un ke dil Misr kī taraf māīl hue; 40 aur unhoṅ ne Hārūn se kahā, ki Hamāre liye aise ma'būd banā, jo hamāre āge āge chalen: kyūṅki yih Mūsā jo hamēṅ Misr ke mulk se nikāl lāyā, ham nahīn jānte ki wuh kyā huā. 41 Aur un dīnoṅ meṅ unhoṅ ne ek bachhrā banāyā, aur us but ko qurbānī chārhāī, aur apne hāthoṅ ke kāmōṅ kī khushī manāī. 42 Pas Khudā ne muṅh moṅkar unheṅ chhoṛ diyā, ki āsmānī fauj ko pūjen; chunāṅchi nabīyoṅ kī kitāb meṅ likhā hai, ki

Ai Isrāīl ke gharāne,

Kyā tum ne biyābān meṅ chālīs baras

Mujh ko zabīhe aur qurbānīyoṅ guzrānī?

43 Balki tum Molak ke khaime,

Aur Rifān deotā ke tāre ko liye phirte the,

Ya'nī un sūratōṅ ko, jinheṅ tum ne sījda karne ke liye banāyā thā:

Pas main tumheṅ Bābil ke pare le jākar basāūngā.

44 Shahādāt kā khāima biyābān meṅ hamāre bāpdādā ke pās thā, jaisā ki Mūsā se kalām karnewāle ne hukm diyā thā, ki jo namūna tū ne dekhā hai, usī ke muwāfiq ise banā. 45 Usī khaime ko hamāre bāpdādā āgle buzurgoṅ se hāsīl karke, Yahoshū' ke sāth lāe, jis waqt un qaumoṅ kī milkīyat par qabza kiyā, jin ko Khudā ne hamāre bāpdādā ke sāmne nikāl diyā, aur wuh Dāūd ke zamāne tak rahā. 46 Us par Khudā kī taraf se fazl huā, aur us ne darkhwāst kī, ki main Ya'qūb ke Khudā ke wāste maskan taiyār karūṅ. 47 Magar Sulaimān ne us ke liye ghar banāyā. 48 Lekin Bārī Ta'ālā hāth ke banāe hūe gharoṅ meṅ nahīn rahtā; chunāṅchi nabī kahtā hai, ki

49 Khudāwand farmātā hai;

Āsmān merā taht,

Aur zamīn mere pāpōṅ tale kī chaukī hai:

Tum mere liye kaisā ghar banāoge,

Yā merī ārāmgāh kaun sī hai?

50 Kyā yih sab chīzeṅ mere hāth se nahīn banī?

51 Ai gardankasho, aur dil aur kām ke nāmākhṭūno, tum har waqt

Rúhu'l Quds kí mukhálafat karte ho; jaise tumháre bápádádá karte the, waise hí tum bhí karte ho. 52 Nabíon men se kis ko tumháre bápádádá ne nahín satáyá? Unhon ne to us Rástbáz ke áne kí peshkhabarí denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakarwánewále aur gátil húe: 53 tum ne firishton kí ma'rifat se sharí'at to pái, aur 'amal na kiyá.

54 Jab unhon ne yih báten sunín to jí men jal gaye, aur us par dánt pisne lage. 55 Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kí taraf gaur se nazar kí, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhkar 56 kahá, ki Dekho, main ásmán ko khulá húa, aur Ibn i A'dam ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhtá hún. 57 Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek dil hokar us par jhapte; 58 aur shahr se báhar nikákar us ko sangsár karne lage: aur gawáhon ne apne kapre Shaúl nám ek jawán ke páwón ke pás rakh diye. 59 Pas yih Stifanus ká sangsár karte rahe; aur wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, ki Ai Khudáwand Yisú', merí rúh ko qubúl kar. 60 Phir wuh ghupne tekkar barí áwáz se pukará, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zimme na lagá:

8 aur yih kahkar so gayá. 1 Aur Shaúl us ke qatl par rázi thá.

Usí din us kalsiyá par jo Yarúshalem men thí, bará zulm barpá húa; aur rasúlon ke siwá sab log Yahúdiya aur Sámariya kí atráf men paráganda ho gaye. 2 Aur dándár log Stifanus ko dafn karne ke liye le gaye, aur us ká bará mátam kiyá. 3 Aur Shaúl kalsiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, ki ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasítkar qaid karátá thá.

4 Pas jo paráganda húe the, wuh kalám kí khushkhabarí dete phire. 5 Aur Filippus shahr i Sámariya men jákar logon men Masíh kí manadí karne lagá. 6 Aur jo mu'jize Filippus dikhátá thá, logon ne unhen sunkar aur dekhkar bi'l ittifáq us kí báton par jí lagáyá. 7 Kyúnki bahutere logon men se nápak rúhen barí áwáz se chillá chillákar níkal gayín, aur bahut se masúj aur langre achche kiye gaye. 8 Aur us shahr men barí khushí hui.

9 Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgarí kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main bhí koí bará shakhs hún. 10 Aur chhote se bare tak sab us kí taraf mutawajjih hote aur kahte the, ki Yih shakhs Khudá kí wuh Qudrat hai, jise Barí kahte hain. 11 Wuh is liye us kí taraf mutawajjih hote the, ki us ne barí muddat se apne jádú ke sabab un ko hairán kar rakkhá thá. 12 Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiyá, jo Khudá kí bádsháhat aur Yisú' Masíh ke nám kí khushkhabarí detá thá, to sab log, khwáh mard, khwáh 'aurat, bap-tisma lene lage. 13 Aur Shama'un ne khud bhí yaqín kiyá; aur bap-tisma lekar Filippus ke sáth rahá kiyá, aur nishán aur bare bare mu'jize hote dekhkar hairán húa.

14 Jab rasúlon ne jo Yarúshalem men the suná, ki Sámariyon ne Khudá ká kalám qubúl kar liya, to Patras aur Yúhanná ko un ke pás bhejá: 15 inhon ne jákar un ke liye du'á mángí, ki Rúhu'l Quds páen; 16 kyúnki wuh us waqt tak un men se kisi par názil na húa thá; unhon ne sírf Khudáwand Yisú' ke nám par bap-tisma liya thá. 17 Phir inhon ne un par háth rakkhe, aur unhon ne Rúhu'l Quds páya. 18 Jab Shama'un ne dekhá, ki rasúlon ke háth rakhne se Rúhu'l Quds diyá játa hai, to un ke pás rupaye lákar 19 kahá, ki Mujhe bhí yih ikhtiyár do, ki jis par main háth rakkhún, wuh Rúhu'l Quds páe. 20 Patras ne us se kahá; Tere rupaye tere sáth gárat hon, is liye ki tú ne Khudá kí bakhshish ko rupayon se hásil karne ká kháyál kiyá. 21 Terá is amr men na hissa hai, na bakhra; kyúnki terá dil Khudá ke nazdik khális nahín. 22 Pas apní is badí se tauba kar, aur Khudáwand se du'á máng, ki sháyad tere dil ke is kháyál kí mu'áfí ho; 23 kyúnki main dekhtá hún, ki tú pitt kí sí karwáhat aur narástí ke band men giriftár hai. 24 Shama'un ne jawáb men kahá; Tum mere liye Khudáwand se du'á mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koí mujhe pesh na áe.

25 Phir wuh gawáhi dekar, aur Khudáwand ká kalám sunákar, Yarúshalem ko wápas húe, aur Sámariyon

ke bahut se gánwon men khush-khabarí dete gaye.

26 Phir Khudáwand ke firishte ne Filippus se kahá, ki Uthkar dakkhin kí taraf us ráh tak já, jo Yarúshalem se Azzáh ko játi hai, aur jangal men hai. 27 Wuh uthkar rawána huá; to dekho ek Habshí khoja á rahá thá; wuh Habshíon kí malika Kandáke ká ek wazír, aur us ke sáre khazáne ká mukhtár thá; aur Yarúshalem men 'ibádat ke liye áyá thá. 28 Wuh apní rath par baithá huá, aur Yasha'yáh nabí ke sahífe ko parhtá huá, wápas já rahá thá. 29 Rúh ne Filippus se kahá, ki Nazdík jákar us rath ke sáth ho le. 30 Pas Filippus ne us taraf daurkar use Yasha'yáh nabí ká sahífa parhte suná, aur kahá, ki Jo tú parhtá hai use samajhtá bhí hai? 31 Wuh bolá, Yih mujh se kyúnkar ho saktá hai, jab tak koí mujhe hidáyat na kare? Aur us ne Filippus se dar-khwást kí, ki mere pás á baith. 32 Kitáb i muqaddas kí jo 'ibárat wuh parh rahá thá yih thí, ki

Log use bher kí tarah zabh karne ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bál katarnewále ke sámne bezabán hotá hai,

Usí tarah wuh apná munh nahin kholtá.

33 Us kí pasthálí men us ká insáf na huá:

Aur kaun us kí nasl ká hál bayán karegá?

Kyúnki zamín par se us kí zindagí mitáí játi hai.

34 Khoje ne Filippus se kahá; Main terí minnat karke púchhtá hún, kí Nabí yih kis ke haqq men kahtá hai? apne, yá kisi dúsre ke? 35 Filippus ne apní zabán kholkar usí nawishte se shurú' kiyá, aur use Yisú' kí khushkhabarí dí. 36 Aur ráh men chalte chalte, kisi pání kí jagah par pahunchhe. Khoje ne kahá; Dekh, pání maujúd hai; ab mujhe bap-tisma lene se kaun sí chiz rokti hai? [37 Pas Filippus ne kahá, ki Agar tú dil o ján se imán láe, to bap-tisma le saktá hai. Us ne jawáb men kahá, Main imán látá hún ki Yisú' Masíh Khudá ká Betá hai.] 38 Pas us ne rath ke khará karne ká hukm diyá; aur Filippus aur khoja donon pání men utar päre; aur us ne us ko bap-

tisma diyá. 39 Jab wuh pání men se nikalkar úpar áe, to Khudáwand kí Rúh Filippus ko uthá le gayí, aur khoje ne use phir na dekhá; kyúnki khushí kartá huá apní ráh chalá gayá. 40 Aur Filippus Ashdod men á niklá, aur Qaisariya men pahunchne tak sab shahron men khush-khabarí sunátá gayá.

9 Aur Shául, jo abhí tak Khudáwand ke shágirdon ke dhamkáne aur qatl karne kí dhun men thá, sardár káhin ke pás gayá, 2 aur us se Damishq ke 'ibádat-khánon ke liye is mazmún ke khatt mánge, ki jin ko wuh is Tariq par páe, khwáh mard, khwáh aurat, un ko bándhkar Yarúshalem men láe. 3 Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdík pahunchá, to aisá huá kí yakáyak ásmán se ek núr us ke girdágird á chamká; 4 aur wuh zamín par gir pará, aur yih áwáz suní, kí Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? 5 Us ne púchhá, kí Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne kahá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai: 6 magar uth, shahr men já, aur jo tujhe karná cháhiye, wuh tujh se kahá jáegá. 7 Jo ádmí us ke hamráh the, wuh khámosh khare rah gaye, kyúnki áwáz to sunte the, magar kisi ko dekhte na the. 8 Aur Shául zamín par se uthá; lekin jab ánkhen kholín, to us ko kuchh na dikhái diyá; aur log us ká háth pakaarke Damishq men le gaye. 9 Aur wuh tén din tak na dekh saká, aur na kháyá na piyá.

10 Damishq men Hananyáh nám ek shágird thá. Us se Khudáwand ne royá men kahá, kí Ai Hananyáh! Us ne kahá; Ai Khudáwand, main házir hún. 11 Khudáwand ne us se kahá; Uth, us kúche men já jo Sídhá kahlátá hai, aur Yahúdáh ke ghar men Shául nám Tarsí ko puchh le; kyúnki dekh, wuh du'á máng rahá hai; 12 aur us ne Hananyáh nám ek ádmí ko andar áte, aur apne úpar háth rakhte dekhá hai, táki phir biná ho. 13 Hananyáh ne jawáb diyá, kí Ai Khudáwand, main ne bahut logon se is shakhs ká zikr suná, kí is ne Yarúshalem men tere muqaddason ke sáth kaisí kaisí buráiyán kí hai. 14 Aur yahán is ko sardár káhinon kí taraf se ikhtiyár milá hai, kí jo

log tera nam lete hain, un sab ko bandh le. 15 Magar Khudawand ne us se kahá, ki Tú já; kyunki yih qaumon, badshahon, aur baní Isráil par merá nam zahir karne ka merá chuna hua wasila hai. 16 Aur main use jata dunga, ki use mere nam ki khatir kis qadr dukh uthana parega. 17 Pas Hananyah jakar us ghar mein dakhil hua; aur apne hath us par rakhkar kahá, ki Ai bhái Shaúl, Khudawand, ya'ni Yisú, jo tujh par us rah mein jis se tu áya zahir hua tha, usi ne mujhe bheja hai, ki tu binai pae aur Rúhu'l Quds se bhar jae. 18 Aur fauran us ki ankhone se chhilke se gire, aur wuh bina ho gaya, aur uthkar bap-tis-ma liya; 19 phir kuchh khake taqat pai. Aur wuh kai din un shagirdon ke saath raha jo Damishq mein the. 20 Aur fauran 'ibadatkhanon mein Yisú ki manadi karne laga, ki wuh Khuda ka Beta hai. 21 Aur sab sunnewale hairan hokar kahne lage; Kyá yih wuh shakhs nahin hai, jo Yarushalem mein is nam ke lenewalon ko tabah kartá tha, aur yahan bhii si liye áya tha, ki un ko bandhkar sardar kahinon ke pas le jae? 22 Lekin Shaúl ko aur bhii quwwat hasil hoti gayi, aur wuh is bat ko sabit karke ki Masih yih hai, Damishq ke rahnewale Yahudion ko hairat dilata raha. 23 Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahudion ne us ke mar dalne ki salah ki; 24 magar un ki sazish Shaúl ko ma'lum ho gayi. Wuh to use mar dalne ke liye rat din darwazon par lage rahe; 25 lekin rat ko us ke shagirdon ne use lekar tokre mein bithaya aur diwar par se latkake utar diya.

26 Us ne Yarushalem mein pahunchkar, shagirdon mein mil jane ki koshish ki; aur sab us se darte the, kyunki un ko yaqin na ata tha, ki yih shagird hai. 27 Magar Bar Nabá ne use apne saath rasulon ke pas le jakar un se bayan kiya, ki is ne is is tarah rah mein Khudawand ko dekha, aur us ne is se baton kin, aur us ne Damishq mein kaisi dileri ke saath Yisú ke nam se manadi ki. 28 Pas wuh Yarushalem mein un ke saath ata jata raha, 29 aur dileri ke saath Khudawand ke nam ki manadi kartá tha; aur Yunanimail Yahudion ke saath guftgu

aur bahs bhii kartá tha; magar wuh us ke mar dalne ke darpai the. 30 Aur bhaiyon ko jab yih ma'lum hua to use Qaisariya mein le gaye, aur Tarsus ko rawana kar diya.

31 Pas tamam Yahudiyá, aur Gallí, aur Samariya mein kalsiya ko chain ho gaya, aur us ki taraqqi hoti gayi; aur wuh Khudawand ke khauf aur Rúhu'l Quds ki tasalli par chalti aur barhti jati thi.

32 Aur aisa hua ki Patras har jagah phirta hua, un muqaddason ke pas bhii pahuncha, jo Ludda mein rahte the. 33 Wahán Ainiyas nam ek mafuj ko paya jo ath baras se charpai par para tha. 34 Patras ne us se kahá; Ai Ainiyas! Yisú Masih tujhe shifa deta hai; uth, ap apna bistar bichha. Wuh fauran uth khará hua. 35 Tab Ludda aur Sharon ke sab rahnewale use dekhkar Khudawand ki taraf rujú lae.

36 Aur Yafa mein ek shagird thi, Tabita nam, jis ka tarjuma Harni hai; wuh bahut hi nek kam aur khairat kiya karti thi. 37 Unhin dinon mein aisa hua ki wuh bimár hokar mar gayi, aur use nahlakar balakhane mein rakh diya. 38 Aur chunki Ludda Yafa ke nazdik tha, to shagirdon ne yih sunkar ki Patras wahán hai, do admi bheje aur us se darkhwast ki, ki Hamare pas aane mein der na kar. 39 Patras uthkar un ke saath ho liya. Jab pahuncha, to use balakhane mein le gaye; aur sab bewa 'auraton roti hui us ke pas á kharí hui, aur jo kurte aur kapre Harni ne un ke saath mein rakhar banae the dikhane lagin. 40 Patras ne sab ko bahar kar diya, aur ghutne tekkar du'á mangi; phir lash ki taraf mutawajjih hokar kahá, Ai Tabita, uth. Pas us ne ankhen khol din; aur Patras ko dekhkar uth baithi. 41 Us ne hath pakarke use uthaya, aur muqaddason aur bewa 'auraton ko bulakar use zinda un ke supurd kiya. 42 Yih bat sare Yafa mein mashhur ho gayi; aur bahutere Khudawand par iman le ae. 43 Aur aisa hua ki wuh bahut din Yafa mein Shama'un nam dabbag ke han raha.

10 Qaisariya mein Kurneliyus nam ek shakhs tha, wuh us paltan ka subadar tha, jo Italiyaní kahlati hai. 2 Wuh dindar tha,

aur apne sáre gharáne samet Khudá se darta thá, aur Yahúdíon ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. 3 Us ne tísre pahar ke qaríb royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai; Kurneliyus. 4 Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá; Khudáwand, kyá hai? Us ne us se kahá, ki Terí du'áen aur terí khairát yádgárl ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. 5 Ab Yáfá men ádmí bhejkar, Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, bulwá le. 6 Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. 7 Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten ki thín, to us ne do naukaron ko, aur un men se jo us ke pás házir rahá karte the ek dindár sipáhi ko buláyá; 8 aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

9 Dústre din, jab wuh ráh men the, aur sháhr ke nazdík pahunchte to Patras do pahar ke qaríb kothe par du'á mángne charhá. 10 Aur use bhúk lagi, aur kuchh kháná cháhtá thá: lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí; 11 aur us ne dekhá, ki ásmán khul gayá, aur ek chíz, barí chádár kí manind cháron konon se laaktí hui, zamín ki taraf utar rahí hai, 12 jis men zamín ke sab qism ke chaupáe, aur kíre makaufe, aur hawá ke parandé hain. 13 Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras, uth, zabh kar, aur khá. 14 Magar Patras ne kahá; Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnci main ne kabhi koi harám yá nápák chíz nahín khái. 15 Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jín ko Khudá ne pák thahráyá hai, tó unhen harám na kah. 16 Tín bár aísá hí huá; aur fi'lfaur wuh chíz ásmán par uthá lí gayí.

17 Jab Patras apne dil men hairán ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to dekho, wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar dar-yáft karke darwáze par á khare hue, 18 aur pukárke púchhne lage, ki Shama'un jo Patras kahlátá hai, yahín mihmán hai? 19 Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se kahá, ki Dekh, tén ádmí tujhe púchh rahe hain; 20 pas

uthkar niche já, aur bekhátke un ke sáth ho le; kyúnci main ne hí un ko bhejá hai. 21 Patras ne utarkar un ádmion se kahá; Dekho, jis ko tum púchhte ho, wuh main hí hún; tum kis sabab se áe ho? 22 Unhon ne kahá; Kurneliyus súbadár, jo rástbáz aur khudá-tars ádmí, aur Yahúdíon ki sárf qaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, ki tujhe apne ghar bulákar tujh se kalám sune. 23 Pas us ne unhen andar bulákar un ki mihmáni kí.

Aur dústre din wuh uthkar un ke sáth rawána huá, aur Yáfá men se ba'z bhái us ke sáth holiye. 24 Wuh dústre roz Qaisariya men dákhil hue. Aur Kurneliyus apne rishtadáron aur dilí doston ko jama' karke un kí ráh dekh rahá thá. 25 Jab Patras andar áne lagá, to aísá huá ki Kurneliyus ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke qadamon men girke sijda kiyá. 26 Le-kin Patras ne use uthákar kahá, ki Khařá ho; main bhí to insán hún. 27 Aur us se báten kartá huá andar gayá, aur bahut se logon ko ikatthá pákar. 28 un se kahá; Tum to jánte ho, ki Yahúdí ko gairqaumwále se suhbat rakhní, yá us ke hán jána nájáiz hai; magar Khudá ne mujh par záhír kiyá, ki main kisi ádmí ko najis yá nápák na kabún; 29 isí liye jab main buláyá gayá, to be'uzr chalá áyá. Pas ab main púchhtá hún, ki mujhe kis bát ke liye buláyá hai? 30 Kurneliyus ne kahá; Is waqt púre chár roz hue, ki main apne ghar men tísre pahar kí du'á máng rahá thá; to dekho, ek shakhs chamakdár poshák pahne hue mere sámné khará huá. 31 aur kahá, ki Ai Kurneliyus, terí du'á sun lí gayí, aur terí khairát kí Khudá ke huzúr yád hui. 32 Pas kisi ko Yáfá men bhejkar Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, apne pás bulá; wuh samundar ke kanáre Shama'un dabbág ke ghar men mihmán hai. 33 Pas usí dam main ne tere pás ádmí bheje; aur tú ne khúb kiyá jo á gayá. Ab ham sab Khudá ke huzúr házir hain, táki jo kuchh Khudáwand ne tujh se farmáyá hai, use sunen. 34 Patras ne zabán kholkar kahá;

Ab mujhe púra yaqín ho gayá, ki Khudá kisi ká tarafdár nahín;

35 balki har qaum men jo us se dartá aur rástbázi kartá hai, wuh us ko pasand átá hai. 36 Jo kalám us ne baní Isráil ke pás bhejá, jab kí Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sab ká Khudáwand hai) sulh kí khush-khabarí dí, 37 us bát ko tum jánte ho, jo Yuhanná ke baptisma kí manádí ke ba'd, Galí se shurú' hokar, tamám Yahúdiya men mash-húr ho gayí; 38 kí Khudá ne Yisú' Násari ko Rúhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiyá: wuh bhalái kartá, aur un sab ko jo Iblís ke háth se zulm utháthe the, shifá detá phirá; kyúnci Khudá us ke sáth thá. 39 Aur ham un sab kámon ke gawáh hai, jo us ne Yahúdfon ke mulk aur Yarúshalem men kiye; aur unhon ne us ko salib par latkakar már dálá. 40 Us ko Khudá ne tisre din jiláyá, aur zahir bhí kar diyá, 41 na kí sári ummat par, balki un gawáhon par jo áge se Khudá ke chune hue the, ya'ni ham par, jinhon ne us ke murdon men se jí uthne ke ba'd us ke sáth kháyá piyá. 42 Aur us ne hamen hukm diyá, kí Ummat men manádí karo aur gawáhi do, kí yih wuhí hai jo Khudá kí taraf se zindon aur murdon ká munsif muqarrar kiyá gayá. 43 Is shakhs kí sab nabí gawáhi dete hai, kí jo koí us par imán láegá, us ke nám se gunáhon kí mu'áfi hásil karegá.

44 Patras yih báten kah hí rahá thá, kí Rúhu'l Quds un sab par názil huá, jo kalám sun rahe the. 45 Aur Patras ke sáth jitne makhtún imándár áe the, wuh sab hairán hue, kí gairqaumon par bhí Rúhu'l Quds kí bakhshish jári hui. 46 Kyúnci unhen tarah tarah kí zabánen bolte, aur Khudá kí barái karte suná. Patras ne jawáb diyá; 47 Kyá koí pání se rok saktá hai, kí yih baptisma na páen, jinhon ne hamári tarah Rúhu'l Quds páyá? 48 Aur us ne hukm diyá, kí unhen Yisú' Masíh ke nám se baptisma diyá jáe. Is par unhon ne us se darkhwást kí, kí chand roz hamáre pás rah.

11 Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, kí gairqaumon ne bhí Khudá ká kalám qubúl kiyá. 2 Jab Patras Yarúshalem men áyá, to makhtún

us se yih bahs karne lage, 3 kí Tú námakhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth khána kháyá. 4 Patras ne shurú' se wuh amr tartíbwár un se bayán kiyá, kí 5 Main Yafá shahr men du'á máng rahá thá: aur bekhudí kí hálat men ek royá dekhi, kí koí chíz, barí chádar kí tarah charon konon se lataktí hui, ásmán se utarkar mujh tak ái: 6 us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamin ke chaupáe, aur janglí janwar, aur kíre makeure, aur hawá ke parande dekhe; 7 aur yih áwáz bhí suní, kí Ai Patras, uth; zabh kar aur khá. 8 Lekin main ne kahá, kí Ai Khudáwand, hargiz nahin; kyúnci kabhi koí harám yá nápak chíz mere munh men nahin gayí. 9 Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz ái, kí Jin ko Khudá ne pák thahráyá hai, tú unhen harám na kah. 10 Tínn bár aisá hí huá: phir wuh sári chizen ásmán kí taraf khench lí gayin. 11 Aur dekho, usí dam tínn ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á khare hue, jis men ham the. 12 Rúh ne mujh se kahá, kí Tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí mere sáth ho liye; aur ham us shakhs ke ghar men dákhil hue. 13 Us ne ham se bayán kiyá, kí main ne firishte ko apne ghar men khare hue dekha; jis ne mujh se kahá, kí Yafá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jo Patras kahlátá hai. 14 Wuh tujh se aisí báten kahegá, jin se tú aur terá sára gharána naját páegá. 15 Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil huá, jis tarah shurú' men ham par názil huá thá. 16 Aur mujhe Khudáwand kí wuh bát yád ái, jo us ne kahí thí, kí Yuhanná ne to pání se baptisma diyá; magar tum Rúhu'l Quds se baptisma páoge. 17 Pas jab Khudá ne un ko bhí wuhí nímat dí jo ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par imán lákar milí thí, to main kaun thá, kí Khudá ko rok saktá? 18 Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí barái karke kahá; To beshakk Khudá ne gairqaumon ko bhí zindagi ke liye tauba kí taufiq dí hai.

19 Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke

bá'is paří thí, wuh phirte phirte Píníke aur Kuprus aur Antákiya meñ pahunche, magar Yahúdíon ke síwá áur kisi ko kalám na sunáthe. 20 Lekin un meñ se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiya meñ ákar Yúnáníon ko bhí Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí kí báten sunáne lage. 21 Aur Khudáwand ká háth un par thá; aur bahut se log imán lákar Khudáwand kí taraf rujú' hue. 22 Un logon kí khabar Yarúshalem kí kalísiyá ke kánog tak pahunchí; aur unhon ne Bar Nabá ko Antákiya tak bhejá. 23 Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl dekhkar khush huá; aur un sab ko nasíhat kí, ki dilí iráde se Khudáwand se lipte raho: 24 kyünki wuh nek mard aur Rúhu'l Quds áur imán se ma'múr thá: aur bahut se log Khudáwand kí kalísiyá meñ á mile. 25 Phir wuh Shául kí talásh meñ Tarsus ko chalá gayá: 26 aur jab wuh milá, to use Antákiya meñ láyá. Aur aisá huá ki wuh sál bhar tak kalísiyá kí jamá'at meñ shámil hote, aur bahut se logon ko ta'lim dete rahe; aur shágird pahle Antákiya hí meñ Masíhí kahláe.

27 Unhín dínon meñ chand nabí Yarúshalem se Antákiya meñ áe. 28 Un meñ se ek ne, jis ká nám Agabus thá, kharé hokar Rúh kí hidáyat se záhir kiyá, kí tamám dunyá meñ bará kál pařegá; aur yih Klaudiyus ke 'ahd meñ wáqi' huá. 29 Pas shágirdon ne tajwíz kí, ki apne apne maqdúr ke muwáfiq Yahúdiya meñ rahnewále bháiyon kí khidmat ke liye kuchh bhejen. 30 Chunáñchi unhon ne aisá hí kiyá, aur Bar Nabá aur Shául ke háth buzurgon ke pás bhejá.

12 Us waqt meñ Herodes bádsháh ne satáne ke liye kalísiyá meñ se ba'z par háth dala. 2 Aur Yúhanná ke bhái Ya'qúb ko talwár se qatl kiyá. 3 Jab dekhá, ki yih bát Yahúdíon ko pasand áí, to Patras ko bhí gíriftár kar liyá. Aur yih 'I'd i Fatír ke din the. 4 Aur us ko pakařke qaid kiyá, aur nigahbání ke liye char char sipáhíon ke char pahron meñ rakkhá; is iráde se kí Fasah ke ba'd us ko logon ke sámne pesh kare. 5 Pas qaidkháne meñ to Patras kí nigahbání ho rahí thí: magar kalísiyá

us ke liye ba dil o ján Khudá se du'á máng rahí thí. 6 Aur jab Herodes use pesh karne ko thá, to usí ráť Patras do zanjíron se bandhá huá do sipáhíon ke darmiyán sotá thá: aur pahrewále darwáze par qaidkháne kí nigahbání kar rahe the; 7 kí dekho, Khudáwand ká ek firishta á khará huá, aur us kořhí meñ núr chamak gayá: aur us ne Patras kí paslí par háth márkar use jagáyá aur kahá, kí Jald uřh. Aur zanjíron us ke háthon meñ se khul pařin. 8 Phir firishte ne us se kahá; Kamar bándh, aur apní jútí pahin le. Us ne aisá hí kiyá. Phir us ne us se kahá, kí Apná choga pahinkar mere píchhe ho le. 9 Wuh nikalkar us ke píchhe ho liyá, aur yih na jána, kí jo kuchh firishte kí taraf se ho rahá hai wuh wáqa'í hai, balki yih samjhá, kí royá dekh rahá hún. 10 Pas wuh pahle aur dúsre halqe meñ se nikalkar, us lohe ke pháťak par pahunche, jo shahr kí taraf hai; wuh ap se ap un ke liye khul gayá: pas wuh nikalkar kúche ke us síre tak gaye; aur fauran firishta us ke pás se chalá gayá. 11 Aur Patras ne hořh meñ ákar kahá, kí Ab main ne sach sach ján liyá, kí Khudáwand ne apná firishta bhejkar mujhe Herodes ke háth se chhurá liyá, aur Yahúdí qaum kí sári ummed toř dí. 12 Aur is par gaur karke us Yúhanná kí máng Maryam ke ghar áyá, jo Marqus kahlátá hai: wahán bahut se ádmí jama' hokar du'á máng rahe the. 13 Jab us ne pháťak kí khiřki khařkhařáí, to Rude nám ek laundí áwáz sunne áí; 14 aur Patras kí áwáz pahchánkar khushí ke máre pháťak na kholá, balki dauřkar andar khabar kí, kí Patras pháťak par khará hai. 15 Unhon ne us se kahá; Tú díwání hai. Lekin wuh yaqín se kahtí rahí, kí yún hí hai. Unhon ne kahá, kí Us ká firishta hogá. 16 Magar Patras khařkhařátá rahá: pas unhon ne khiřki kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. 17 Us ne unheñ háth se ishára kiyá, kí chup raheñ, aur un se bayán kiyá, kí Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikála. Phir kahá, kí Ya'qúb aur bháiyon ko is bát kí khabar kar dená; aur rawána hokar dúsri jagah chalá gayá. 18 Jab

subh hūl, to sipāhī babut ghabrāe, ki Patrās kyā hūā. 19 Jab Herodes ne us kī talāsh kī aur na pāyā, to pahrewālog kī tahqīqāt karke un ke qatī karne kā hukm diyā; aur Yahūdiya ko chhōṭkar Qaisariya meṅ jārahā.

20 Aur wuh Sūr aur Saidā ke logon se nihāyat nākhush thā. Pas wuh ek dil hokar us ke pās āe, aur bādshāh ke hājib Blastus ko apnī taraf karke sulh chāhī, is liye ki un ke mulk ko bādshāh ke mulk se rasad pahunchī thī. 21 Pas Herodes ek dīn muqarrar karke, aur shāhāna poshāk pahinkar taḡht i 'adālat par baithā, aur un se kalām karne lagā. 22 Log pukār uthe, ki Yih to Khudā kī āwāz hai, na insān kī. 23 Usī dam Khudā ke firishte ne use mārā, is liye ki us ne Khudā kī tamjīd na kī: aur wuh kīre parke mar gayā.

24 Magar Khudā kā kalām taraqqī kartā aur phaitā gayā.

25 Aur Bar Nabā aur Shāūl apnī khidmat pūrī karke, aur Yūhannā ko jo Marqus kahlātā hai sāth lekar, Yarūshalem se wāpas āe.

13 Antākiya meṅ, us kalisiyā ke muta'alliq jo wahān thā, kāi nabī aur mu'allim the, ya'nī Bar Nabā, aur Shama'un jo Kālā kahlātā hai, aur Lūkiyus Kurenī, aur Manāhem jo chauthāi mulk ke hākīm Herodes ke sāth palā thā, aur Shāūl. 2 Jab wuh Khudāwand kī 'ibādat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Rūhu'l Quds ne kahā, ki Mere liye Bar Nabā aur Shāūl ko us kām ke wāste maḡhsūs kar do, jis ke wāste main ne un ko bulāyā hai. 3 Tab unhon ne roza rakhkar, aur du'ā māngkar, aur un par hāth rakhkar, unhen rukhsat kiyā.

4 Pas wuh Rūhu'l Quds ke bheje hue Silūkiya ko gaye, aur wahān se jahāz par Kuprus ko chale. 5 Aur Salamīs meṅ pahunchkar, Yahūdīon ke 'ibādatkhānon meṅ Khudā kā kalām sunāne lage; aur Yūhannā un kā khādīm thā. 6 Aur us tamām ṭapū meṅ hote hue Pāfus tak pahunchē; wahān unhen ek Yahūdī jādūgar aur jhūthā nabī, Bar Yisū, nām, milā. 7 Wuh Sirgiyus Paulus sūbe ke sāth thā, jo sāhib i tamīz thā. Is ne Bar Nabā aur Shāūl ko bulākar, Khudā kā kalām sunnā chāhā. 8 Magar Ilmās jādūgar ne,

(ki yih us ke nām kā tarjuma hai), un kī muḡhālafat kī, aur sūbe ke imān lāne se roknā chāhā. 9 Aur Shāūl ne, jis kā nām Paulus bhī hai, Rūhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar kī. 10 aur kahā, ki Ai Iblīs ke farzand, tū jo tamām makkārī aur shārārat se bhārā hūā, aur har tarah kī neki kā dushman hai, kyā Khudāwand kī sīdhī rāhon ko bigarne se bāz na āegā? 11 Ab dekh, tujh par Khudāwand kā gazab hai, aur tū andhā hokar kuchh muddat tak sūraj ko na dekhegā. Usī dam kohar aur andherā us par chhā gayā; aur wuh dhūndhtā phirā, ki koī us kā hāth pakarke le chale. 12 Tab sūba yih mājarā dekhkar, aur Khudāwand kī ta'lim se halrān hokar, imān le āyā.

13 Phir Paulus aur us ke sāthī Pāfus se jahāz par rawāna hokar, Pamfūliya ke Pirga meṅ āe: aur Yūhannā un se judā hokar, Yarūshalem ko wāpas chālā gayā. 14 Aur wuh Pirga se chalkar Pisidiya ke Antākiya meṅ pahunchē; aur Sabt ke dīn 'ibādatkhāne meṅ jā baithē. 15 Phir Tauret aur nabīon kī kitāb ke parhne ke ba'd 'ibādatkhāne ke sardāron ne unhen kahlā bhejā, ki Ai bhāiyo, agar logon kī nasīhat ke wāste tumbāre dil meṅ koī bāt ho, to bayān karo. 16 Pas Paulus ne khare hokar aur hāth se ishāra karke kahā;

Ai Isrāīlīo, aur ai khudātarso, suno. 17 Is ummat i Isrāīl ke Khudā ne hamāre bāpdādā ko chun liyā, aur jab yih ummat Misr ke mulk meṅ pardesiyon kī tarah rahtī thī, to us ko sarbaland kiyā, aur zabardast hāth se unhen wahān se nikāl lāyā. 18 Aur koī chālīs baras tak biyābān meṅ un kī 'ādaton kī bardāsht kartā rahā. 19 Aur Kan'an ke mulk meṅ sāt qaumon ko gārat karke, takhmīnan sārhe chār sau baras meṅ un kā mulk in kī mīrās kar diyā. 20 Aur in bāton ke ba'd Samwil nabī ke zamāne tak un meṅ qāzī muqarrar kiye. 21 Is ke ba'd unhon ne bādshāh ke liye darkhwāst kī: aur Khudā ne Binyāmīn ke qābīle meṅ se ek shaḡhs, Shāūl Qish ke bete ko chālīs baras ke liye un par muqarrar kiyā. 22 Phir use ma'zūl karke Dāūd ko un kā bādshāh banāyā; jis kī bābat us ne yih

gawáhi dí, ki Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwáfiq mil gayá; wuhí merí tamám marziyon ko purá karegá. 23 Isí ki nasil men se Khudá ne apne wa'de ke muwáfiq Isráil ke pás ek munjí, ya'ni 'Isú' ko bhej diyá; 24 jis ke áne se pahle Yúhanná ne Isráil kí tamám ummat ke sámnne tauba ke bap-tisma kí manáadí ki. 25 Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, ki Tum mujhe kyá samajhte ho? Main wuh nahín; balki dekho, mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jis ke pánwon kí jútiyon ká tasma main kholne ke láiq nahín. 26 Ai bháyo, Ibráhím ke farzando, aur 'ai khudá tarso, is naját ká kalám hamáre pás bhejá gayá. 27 Kyúнки Yarúshalem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahcháná, aur na nabíon kí báten samjhín, jo har Sabt ko sunái játi hain; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiyá. 28 Aur agarchi us ke qatl kí kol wájh na mil, tauhhí unhon ne Pilátus se us ke qatl kí darxhwást kí. 29 Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kar chuke, to use salíb par se utárkar qabr men rakkhá. 30 Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá; 31 aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diyá, jo us ke sáth Galíl se Yarúshalem men áe the; ummat ke sámnne ab wuhí us ke gawáh hain. 32 Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo báp dádá se kiyá gayá thá, yih khushkhabarí dete hain, 33 ki Khudá ne 'Yisú' ko jilákar, hamári aulád ke liye usí wa'de ko purá kiyá; chúnánci dúsre Mazmúr men likhá hai, ki Tú merá betá hai, áj tú mujh se paidá huá. 34 Aur us ke is tarah murdon men se jiláne ki bábat, ki phir kabhí na mare, us ne yun kahá, ki Main Dáúd kí pák aur sachchí ní'maten tumhen dúngá. 35 Chúnánci wuh ek áur Mazmúr men bhí kahtá hai, ki Tú apne Muqaddas ke sarne kí naubat pahunchne na degá. 36 Kyúнки Dáúd to apne waqt men Khudá kí marzi ká tabí'dár rahkar so gayá, aur apne báp dádá se já milá, aur us ke sarne kí naubat pahunchí; 37 magar jis ke Khudá ne jiláyá, us ke sarne kí naubat nahín pahunchí. 38 Pas, ai bháyo, tumhen ma'lúm ho, ki usí ke

wasile se tum ko gunáhon kí mu'áfi kí khabar dí játi hai. 39 Aur Musá kí shari'at ke bá'is jin báton se tum barí nahín ho sakte the, un sab se har ek imán lánewálá us ke bá'is barí hotá hai. 40 Pas khabardár, aisá na ho ki jo nabíon kí kitáb men áyá hai, wuh tum par sádiq áe, ki 41 Ai tahqír karnewálo, dekho, ta-'ajjub karo, aur mit jáo; Kyúнки main tumháre zamáne men ek kám kartá hún. Aisá kám, ki agar kol tum se bayán kare, to kabhí us ká yaqin na karoge.

42 Un ke báhar játe waqt log míanat karne lage, kí agle sabt ko bhí yih báten hamen sunái jáen. 43 Jab majlis barkhwást huí, to bahut se Yahúdí aur khudáparast naumuríd Yahúdí Paulus aur Bar Nabá ke píchhe ho liye. Unhon ne un se kalám kiyá, aur targíb dí, kí Khudá ke fazi par qáim raho.

44 Dúsre Sabt ko taqriban sára shahr Khudá ká kalám sunne ko ikatthá huá. 45 Magar Yahúdí itní bhír dekhkar hasad men bhar gaye, aur Paulus kí báton kí mukhálafat karne, aur kufr bakne lage. 46 Paulus aur Bar Nabá dilek hokar bole, kí Zarúr thá ki Khudá ká kalám pahle tumhen sunáyá jáe. Lekin chúnki tum us ko radd karte ho, aur apne ap ko hamesha kí zindagi ke ná-qábil thahráte ho, to dekho, ham gairqaumon kí taraf mutawajjih hoté hain. 47 Kyúнки Khudáwand ne hamen yih hukm diyá hai, kí

Main ne tujh ko gairqaumon ke liye núr muqarrar kiyá,

Táki tú zamín kí intihá tak naját ká bá'is ho.

48 Gairqaumwále yih sunkar khush hue, aur Khudá ke kalám kí baráfi karne lage; aur jitne hamesha kí zindagi ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. 49 Aur us tamám 'iláqe men Khudá ká kalám phail gayá. 50 Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwáli 'auraton aur shahr ke raíson ko ubhárá, aur Paulus aur Bar Nabá ke satáne par ámáda karke, inhen apní sarhaddon se nikál diyá. 51 Yih apne pánwon kí khák un ke sámnne jhárkar Iku-niyum ko gaye. 52 Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

14 Aur Ikuniyum men aisá huá ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aisí taqrír kí, ki Yahúdíon aur Yúnáníon donon kí ek barí jamá'at imán le áí. 2 Magar náfarmán Yahúdíon ne gairqaumon ke dílon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se badgumán kar diyá. 3 Pas wuh bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand ke bharose par díleri se kalám karte the; aur wuh un ke háthon se nishán aur 'ajíb kám karáke apne fazl ke kalám kí gwáhí detá thá. 4 Lekin shahr ke logon men phút par gayí: ba'z Yahúdíon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. 5 Magar jab gairqaumwále aur Yahúdí unhen be'iz-zat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet un par charhe; 6 to wuh is se wáqif hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; 7 aur wahán khushkhabarí sunáte rahe.

8 Aur Lustra men ek shakhs bal-thá thá, jo pánwon se láchar thá; wuh janam ká langrá thá, aur kabhí ná chala thá. 9 Wuh Paulus ko báten karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, kí us men shifá páne ke láiq imán hai, 10 to barí áwáz se kahá, kí Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uchhalkar chalne phirne lagá. 11 Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí bolí men baland áwáz se kahá, kí A'dmíon kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe hain. 12 Aur unhon ne Bar Nabá ko Zyús kahá, aur Paulus ko Hirmes, is liye kí yih kalám karne men sabqat rakhtá thá. 13 Aur Zyús ke us mandir ká pujári, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phúlon ke hár phátak par lákar, logon ke sáth qurbání karní cháhtá thá. 14 Jab Bar Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phákar logon men já kúde, aur pukár pukárkar 15 kahne lage, kí Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumhare hamtabí'at insán hain, aur tumhen khushkhabarí sunáte hain, táki in bátíl chizon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men

hai paidá kiyá: 16 us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráh chalne diyá. 17 Táham us ne apne áp ko begawáh na chhorá; chunánchi us ne mihrbáníán kí, aur ásmán se tumhare liye pání barsáyá, aur barí barí paidáwar ke mausím 'atá kiye, aur tumhare dílon ko khurák aur khushí se bhar diyá. 18 Yih báten kahkar bhí logon ko mushkil se roká, kí un ke liye qurbání na karen.

19 Phir ba'z Yahúdí Antákiya aur Ikuniyum se áe; aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiyá, aur us ko murda samajhkar shahr ke báhar ghasít le gaye. 20 Magar jab shágird us ke girdágird á khare hue, to wuh útkar shahr men áyá: aur dúsre díni Bar Nabá ke sáth Dirbe ko chala gayá. 21 Aur wuh us shahr men khushkhabarí sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiya ko wápas áe, 22 aur shágirdon ke dílon ko mázbút karte, aur yih nasíhat dete the, kí imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai kí ham bahut musíbaten sahkar Khudá kí bádsháhat men dákhil hon. 23 Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar kiyá, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwand ke supurd kiyá, jis par wuh imán láe the. 24 Aur Pisidiya men se hote hue Pamfúliya men pahunche. 25 Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; 26 aur wahán se jaház par us Antákiya men áe, jahán us kám ke liye, jo unhon ne ab purá kiyá, Khudá ke fazl ke supurd kiye gaye the. 27 Wahán pahunchkar unhon ne kalísiyá ko jama' kiyá, aur un ke sámne bayán kiyá, kí Khudá ne hamarí ma'rifat kyá kuchh kiyá, aur yih kí us ne gairqaumon ke liye imán ká darwáza khol diyá. 28 Aur wuh shágirdon ke pás muddat tak rahé.

15 Phir ba'z log Yahúdiya se ákar bháiyon ko ta'lim देने lage, kí Agar Musá kí rasm ke muwáfiq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahín pá sakte. 2 Pas jab Paulus aur Bar Nabá kí un se bahut takrár aur bahs hui, to kalísiyá ne yih tháhráyá, kí Paulus aur Bar Nabá, aur un men se chand

shakhs is mas'ale ke liye rasulon aur buzurgon ke pas Yarushalem jaein. 3 Pas kalisiya ne un ko rakhna kiya, aur wuh gairqaumon ke rufu' lane ka bayan karte hue. 4 Jab Yarushalem men pahuncha, to kalisiya aur rasul aur buzurg un se khushi ke sath mile, aur unhon ne sab kuchh bayan kiya, jo Khuda ne un ki marifat kiya tha. 5 Magar Farison ke firqa men se jo iman lae the, un men se ba'z ne uthkar kaha, ki Un ka khatna karana, aur un ko Musa ki shari'at par amal karne ka hukm dena zarur hai.

6 Pas rasul aur buzurg is bat par gaur karne ke liye jama' hue. 7 Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khare hokar un se kaha, ki

Ai bhaiyo, tum jante ho ki bahut 'arsa hua, jab Khuda ne tum logon men se mujhe chuna, ki gairqaumon meri zaban se khushkhabari ka kalam sunkar iman laen. 8 Aur Khuda ne, jo dilon ki janta hai, un ko bhi hamari tarah Ruhu'l Quds dekar un ki gawahi di; 9 aur iman ke wasile se un ke dil pak karke, ham men aur un men kuchh farq na rakhna. 10 Pas ab tum shagirdon ki gardan par aisa ju'a rakhkar, jis ko na hamare bapdada utha sakte the, na ham, Khuda ko kyun azmate ho? 11 Halanki ham ko yaqin hai, ki jis tarah wuh Khudawand Yisu' ke fazl hi se najat paenge, usi tarah ham bhi paenge.

12 Phir sari jama'at chup rahi, aur Paulus aur Bar Nabá ka bayan sunne lagi, ki Khuda ne un ki marifat gairqaumon men kaise kaise nishan aur 'ajib kam zahir kiye. 13 Jab wuh khámosh hue, to Ya'qub kahne laga, ki

Ai bhaiyo, meri suno: 14 Shama'un ne bayan kiya hai, ki Khuda ne pahle pahle gairqaumon par kis tarah tawajjuh ki, taki un men se apne nam ki ek ummat bana le. 15 Aur nabion ki baton bhi is ke mutabiq hain; chunanchi likha hai, ki

16 In baton ke ba'd main phir

akar,
Daúd ke gire hue khaima ko uthaunga;

Aur us ke phate tute ki marammat karke,

Use khara karunga:

17 Taki baqi admi,
Ya'ni sab qaumon jo mere nam ki kahlati hain,

Khudawand ko talash karen.

18 Yih wuhí Khudawand farmata hai jo dunya ke shuru' se in baton ki khabar deta aya hai.

19 Pas mera faisala yih hai, ki jo gairqaumon men se Khuda ki taraf rufu' hote hain, ham un ko taklif na den; 20 magar un ko likh bhejen, ki buton ki makruhát, aur harám-kari, aur galaghtoné hue janwaron, aur lahu se parhez karen. 21 Kyunki qadim zamane se har shahr men Musa ki Tauret ki manadi karne-wale hote chale aye hain, aur wuh har Sabt ko 'ibadatkhanon men sunai jati hai.

22 Is par rasulon aur buzurgon ne, sari kalisiya samet, munasib jana, ki apne men se chand shakhs chunkar, Paulus aur Bar Nabá ke sath Antakiya ko bhejen; ya'ni Yahudáh ko jo Bar Sabbá kahlata hai, aur Silas ko; yih shakhs bhaiyon men muqaddam the: 23 aur un ke hath yih likh bheja, ki Antakiya aur Suriya aur Kilikiya ke rahnewale bhaiyon ko, jo gairqaumon men se hain, rasulon aur buzurg bhaiyon ka salam pahuncha. 24 Chunki ham ne suna hai, ki ba'z ne ham men se, jin ko ham ne hukm na diya tha, wahan jakar tumhen apni baton se ghabra diya, aur tumhare dilon ko ulat diya; 25 is liye ham ne ek dil hokar munasib jana, ki ba'z chune hue admion ko apne azimon Bar Nabá aur Paulus ke sath tumhare pas bhejen: 26 yih donon aise admi hain, jinhon ne apni janen hamare Khudawand Yisu' Masih ke nam par nisar kar rakhni hain. 27 Chunanchi ham ne Yahudáh aur Silas ko bheja hai; wuh yihí baton zabaní bhi bayan karenge. 28 Kyunki Ruhu'l Quds ne aur ham ne munasib jana, ki in zaruri baton ke siwa, tum par aur bojh na dalen; 29 ki tum buton ki qurbanion ke gosht se, aur lahu, aur galaghtoné hue janwaron, aur harámkari se parhez karo; agar tum in chizon se apne ap ko bachae rakhoge, to salamat rahoge. Wa's salam.

30 Pas wuh rukhsat hokar Antakiya men pahuncha; aur jama'at

ko ikatthá karke khatt de diyá. 31 Wuh parhkar us ke tasalibakhsh mazmún se khush húa. 32 Aur Yahúdáh aur Sílás ne, jo khud bhí nabí the, bháiyon ko bahut sí nasihat karke mazbút kar diyá. 33 Wuh chand roz rahkar, aur bháiyon se salámatí kí du'á lekar, apne bhejnewálon ke pás rukhsat kar diye gaye. [34 Lekin Sílás ko wahán rahná achchá lagá.] 35 Magar Paulus aur Bar Nabá Antákiya hí men rahe; aur bahut se áur logon ke sáth Khudáwand ká kalám sikháte, aur us kí manádí karte rahe.

36 Chand roz ba'd Paulus ne Bar Nabá se kahá, ki jin jin shahron men ham ne Khudá ká kalám sunáyá thá, áo phir un men chalkar bháiyon ko dekhen, ki kaise hain. 37 Aur Bar Nabá ki saláh thí, ki Yúhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, apne sáth le chalen. 38 Magar Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye un ke sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. 39 Pas un men aisi sakht takrár hui, ki ek dúsre se judá ho gaye, aur Bar Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána húa; 40 magar Paulus ne Sílás ko pasand kiyá, aur bháiyon kí taraf se Khudáwand ke fazl ke supurd hokar rawána húa. 41 Aur kalisiyáon ko mazbút kartá húa Súriya aur Kilikiya se guzrá.

16 Phir wuh Dirbe aur Lustra men bhí pahunchá, to dekho, wahán Tímuthiyus nám ek shágird thá; us kí man to Yahúdan thí, jo imán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. 2 Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men nekuám thá. 3 Paulus ne cháhá, ki yih mere sáth chale; pas us ko leke un Yahúdíon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diyá, kyúnci wuh sab jante the ki is ká báp Yúnání hai. 4 Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yarúshalem ke rasúlon aur buzurgon ne jári kiye the. 5 Pas kalisiyáen imán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayin.

6 Aur wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzre, kyúnci Rúhu'l Quds ne unhen A'siya men

kalám sunáne se mana' kiyá. 7 Aur unhon ne Músiya ke qarib pahunchkar Bitúniya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diyá. 8 Pas wuh Músiya se guzarkar Troás men áe. 9 Aur Paulus ne rát ko royá men dekhá, ki ek Makiduní ádmí khará húa us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamári madad kar. 10 Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Makiduniya men jáne ká iráda kiyá, kyúnci ham is se yih samjhe, ki Khudá ne unhen khushkhabarí dene ke liye ham ko buláyá hai.

11 Pas Troás se jaház par rawána hokar ham sídhe Samutráke men, aur dúsre din Niyápolis men áe; 12 aur wahán se Filippi men pahunche, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz us shahr men rahe. 13 Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadí ke kanáre gaye, jahán samjhe kí du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikatthí hui thín, kalám karne lage. 14 Aur Thuátira shahr kí ek khudáparast 'aurat Ludiya nám qirmiz bechnewáli bhí suntí thí: us ká dil Khudáwand ne kholá, táki Paulus kí báton par tawajjuh kare. 15 Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma le liya, to minnat karke kahá, ki Agar tum mujhe Khudáwand kí imándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiyá.

16 Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aisé húa ki hamen ek laundí millí, jis men gaibdán ruh thí; wuh gaibgoí se apne málikon ke liye bahut kuchh kamátí thí. 17 Wuh Paulus ke aur hamáre piche ákar chilláne lagi, ki Yih ádmí Khudá Ta'ála ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain. 18 Wuh bahut dinon tak aisé hí kartí rahí. A'khir Paulus sakht ranjída húa, aur phirkar us ruh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masih ke nám se hukm detá hún, ki is men se nikal já. Wuh usí gharí nikal gayí.

19 Jab us ke málikon ne dekhá, ki hamári kamái kí ummed játi rahí, to Paulus aur Sílás ko pakarke hákimon ke pás chauk men khepch

le gaye, 20 aur unhen faujdári ke hákimon ke áge le jákar kahá, ki Yih ádmí jo Yahúdí hain, hamáre shahr men barí khalbalí dálte hain, 21 aur aisi rasmen batáte hain, jin ká qubúl karná aur 'amal men láná ham Romíon ko rawá nahín. 22 Aur 'ámmí log bhí muttáfíq hokar un kí mukhálafat par ámáda hue, aur faujdári ke nákimon ne un ke kapre phákar utár dále aur bed márne ká hukm diyá; 23 aur bahut se bed lagwákar unhen qaidkháne men dála, aur dároga ko tákid kí, ki barí hoshyári se un kí nigahbání kare. 24 Us ne aisé hukm pákar unhen andar ke qaidkháne men dál diyá, aur un ke pánw káth men thonk diye. 25 A'dhí rát ke qaríb Paulus aur Silás du'á máng rahe, aur Khudá kí hamd ke gít gá rahe the, aur qaidí sun rahe the, 26 kí yakáyak bará bhaunchál áyá, yahán tak kí qaidkháne kí neó híl gayí; aur usí dam sab darwáze khul gaye; aur sab kí beriyán khul parín. 27 Aur dároga jág uthá, aur qaidkháne ke darwáze khule dekhkar samjhá, kí qaidí bhág gaye; pas talwár khenchkar apne áp ko már dálná cháhá. 28 Lekin Paulus ne barí áwáz se pukárke kahá, kí Apne taín nuqsán na pahunchá, kyúncí ham sab maujud hain. 29 Wuh chirág mángwákar andar já kúdá, aur kánpá huá Paulus aur Silás ke áge girá, 30 aur unhen báhar lákar kahá, kí Al sáhibo, main kyá karún kí naját páún? 31 Unhon ne kahá; Khudá-wand Yisú' par imán lá, to tú aur terá gharáná naját páegá. 32 Aur unhon ne us ko aur us ke sáre gharwálon ko Khudáwand ká kalám sunáyá. 33 Aur us ne rát ko usí gharí unhen le jákar un ke zakhm dhoe, aur usí waqt apne sab logon samet baptisma liyá. 34 Aur unhen úpar ghar men le jákar dastarkhwan bichháyá, aur apne sáre gharáne samet Khudá par imán lákar barí khushí kí.

35 Jab din huá, to faujdári ke hákimon ne hawáldáron kí ma'rifat kahlá bhejá, kí Un ádmíon ko chhor de. 36 Aur dároga ne Paulus ko is bát kí khabar dí, kí Faujdári ke hákimon ne tumháre chhor dene ká hukm bhej diyá: pas ab nikalkar salámat chale jáo. 37 Magar Paulus

ne un se kahá, kí Unhon ne ham ko jo Romí hain, qusúr sábit kiye bagair 'alániya piwákar qaid men dála, aur ab ham ko chupke se níkalte hain? Yih nahín ho saktá, balki wuh áp ákar hamen báhar le jáen. 38 Hawáldáron ne faujdári ke hákimon ko in báton kí khabar dí. Jab unhon ne suná, kí yih Romí hain, to dar gaye: 39 aur ákar un kí minnat kí; aur báhar le jákar darxhwást kí, kí shahr se chale jáen. 40 Pas wuh qaidkháne se níkalke Ludiya ke hán gaye: aur bháiyon se mílkar unhen tasallí dí, aur rawána hue.

17 Phir wuh Amfipolis aur Apuloniya hokar Thissalunike men áe, jahán Yahúdíon ká ek 'ibádatkhána thá: 2 aur Paulus apne dastúr ke muwáfíq un ke pás gayá, aur tén Sabton ko kitáb i muqaddas se un ke sáth bahs kí; 3 aur us ke ma'ní khol kholkar dálele pesh kartá thá, kí Masih ko dukh utháná, aur murdon men se jí uthná zarúr thá; aur yihí Yisú', jis kí main tumhen khabar detá hún, Masih hai. 4 Un men se ba'z ne mán liyá, aur Paulus aur Silás ke sharik hue; aur khudáparast Yúnáníon kí ek barí jamá'at, aur bahuterí sharíf 'auraten bhí, un kí sharik hún. 5 Magar Yahúdíon ne hasad men ákar, bazárí ádmíon men se káí badma'áshon ko apne sáth liyá, aur bhír lagákar shahr men fasád karne lage; aur Yáson ká ghar gherkar unhen logon ke sámne le áná cháhá. 6 Aur jab unhen na páyá, to Yáson aur káí áur bháiyon ko shahr ke hákimon ke pás chilláte hue khench le gaye, kí Wuh shakhs jinhon ne jahán ko bágí kar diyá, yahán bhí áe hain; 7 aur Yáson ne unhen apne hán utará hai: aur yih sab ke sab Qaisar ke hukmon kí mukhálafat karke kahte hain, kí bádsháh to áur hí hai, ya'ní Yisú'. 8 Yih sunkar 'ámmí log aur shahr ke hákim ghabrá gaye. 9 Aur inhon ne Yáson aur baqíon kí zamánat lekar unhen chhor diyá.

10 Lekin bháiyon ne fauran ráton rát Paulus aur Silás ko Biriya men bhej diyá. Wuh wahán pahunchkar Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye. 11 Yih log Thissalunike ke

Yahúdíon se nekzát the; kyúnci unhon ne bare shaug se kalám ko qubúl kiyá, aur roz ba roz kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, ki áyá yih báten isí tarah hain. 12 Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhí bahut sí 'iszatdár' auraten aur mard imán láe. 13 Jab Thissalunke ke Yahúdíon ko ma'lúm húa, ki Paulus Bíríya men bhí Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhí jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dáli. 14 Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiyá, ki samundar ke kanáre tak chalá jáe; lekin Silás aur Tímuthiyus wahín rahe. 15 Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Silás aur Tímuthiyus ke liye yih hukm lekar rawána húa, ki jahán tak ho sake jald mere pás áo.

16 Jab Paulus Athene men un kí rah dekh rahá thá, to shahr ko buton se bhará húa dekhkar us ká jí jal gayá. 17 Is liye wuh 'ibádat-kháne men Yahúdíon aur khudá-paraston se, aur chauk men jo milte the un se roz bahs kiyá kartá thá. 18 Aur chand Ipiquí aur Stoskí faísúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, ki Yih bakwási kyá kahná cháhtá hai? Auron ne kahá; Yih gairma'búdon kí khabar dene-wála ma'lúm hotá hai; is liye ki wuh Yisú' aur qiyámat kí khushkhabarí detá thá. 19 Pas wuh use apne sáth Ariyupagus men le gaye aur kahá; A'yá ham ko ma'lúm ho saktá hai, ki yih nayí ta'lím jo tú detá hai, kyá hai? 20 Kyúnci tú hamen ano-khí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, ki in se garaz kyá hai. 21 (Is liye ki sab Athenawí, aur pardesí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne sunne ke síwá áur kisi kám men sarf na karte the.) 22 Paulus ne Ariyupagus ke bích men khare hokar kahá, ki

Aí Athenewálo! Main dekhtá hún, ki tum har bát men deotáon ke bare mánnewále ho. 23 Chunánchi main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aísí qurbángáh bhí pái, jis par líkhá thá, ki NÁMA'LÚM KHUDÁ KE LIYE Pas jis ko tum bagair ma'lúm kiye pújte ho, main tum ko usí kí khabar detá hún. 24 Jis Khudá ne dunyá

aur us kí sári chizon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málik hokar, háth ke banáe húa mandiron men nahín rahtá; 25 na kisi chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat letá hai, kyúnci wuh to khud sab ko zindagi aur sáns aur sab kuchh detá hai; 26 aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú e zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí mí'aden aur sukúnat kí hadden muqarrar kí; 27 táki Khudá ko dhúndhen, sháyad kí tatolkar use páen, harchand ki wuh ham men kisi se dúr nahín; 28 kyúnci usí men ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hain; jaisá tumháre shá'iron men se bhí ba'z ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl bhí hain. 29 Pas Khudá kí nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát i Háhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur ijád se ghare gaye hon. 30 Pas Khudá jahálat ke waqton se chashmposhí karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba karen: 31 kyúnci us ne ek dín thahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rífat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jílákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

32 Jab unhon ne murdon kí qiyámat ká zikr suná, to ba'z tháthhá márne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhí sunenge. 33 Isí hálat men Paulus un ke bích men se nikal gayá. 34 Magar chand ádmí us ke sáth mil gaye aur imán le áe; un men Diyunusiyus Ariyupagus ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z áur bhí un ke sáth the.

18 In báton ke ba'd Paulus Athene se rawána hokar Kurinthus men áyá. 2 Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí milá. jo Puntus kí paidáish thá, aur apní bíwí Priskilla samet Itáliya se nayá áyá thá, kyúnci Klaudiyus ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; 3 aur chúnki un ká hampesha thá, un ke sáth rahá, aur wuh kám karne lage; aur un ká peshá khaimadozí thá. 4 Aur wuh har Sabt ko 'ibádatkháne men

bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yú-
díon ko qáil kartá thá.

5 Aur jab Sílás aur Tímuthiyus
Makiduniya se áe, to Paulus kalám
sunáne ke josh se majbúr hokar,
Yahúdíon ke áge gawáhi de rahá
thá, ki Yisú' hí Masáh hai. 6 Jab
log mukhálafat karne aur kufr bakne
lage, to us ne apne kapre jhárkar
un se kahá, ki Tumhárá khún tum-
hári hí gardan par; main pák hún:
ab se gairqaumon ke pás jáungá.
7 Pas wahán se chalá gayá, aur
Titus Yústus nám ek khudáparast
ke ghar gayá, jo 'ibádatkháne se
milá huá thá. 8 Aur 'ibádatkháne
ká sardár Krispus apne tamám
gharáne samet Khudáwand par imán
láya; aur bahut se Kurinthí sunkar
imán láe aur baptisma liya. 9 Aur
Khudáwand ne rát ko royá men
Paulus se kahá; Khauf na kar,
balki kahe já, aur chup na rah:
10 is liye ki main tere sáth hún,
aur koí shakhs tujh par hamla
karke zarar na pahunchá sakegá:
kyünki is shahr men mere bahut
se log hain. 11 Pas wuh derh baras
un men rahkar Khudá ká kalám
sikhátá rahá.

12 Jab Galliyo Akhaya ká súbá
thá, Yahúdí eká karke Paulus par
charh áe, aur use 'adálat men le
jákar 13 kahne lage; Yih shakhs
logon ko targíb detá hai, ki sharí'at
ke barákhiláf Khudá kí parastish
karen. 14 Jab Paulus ne bolná
cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se
kahá; Ai Yahúdí, agar kuchh zulm
ya barí sharárat kí bát hotí, to
wájib thá ki main sabr karke tum-
hári suntá: 15 lekin jab yih aise
suwál hain, jo lafzon aur námon
aur kháss tumhári sharí'at se 'iláqa
rakhte hain, to tum hí jáno; main
aisí báton ká munsif banná nahín
cháhtá. 16 Aur us ne unhen 'adálat
se nikalwá diyá. 17 Phir sab logon
ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines
ko pakarke 'adálat ke sámne mará.
Magar Galliyo ne in báton kí kuchh
parwá na kí.

18 Pas Paulus bahut din wahán
rahkar bháiyon se rukhsat huá;
aur chünki us ne manpát maní thí,
is liye Kinkhriya men sir mundáyá,
aur jaház par Súriya ko rawána
huá; aur Priskilla aur Akwila us
ke sáth the. 19 Aur Ífusus men

pahunchkar us ne unhen wahán
chhorá: aur ap 'ibádatkháne men
jákar Yahúdíon se bahs karne lagá.
20 Jab unhon ne us se daráhwást
kí, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth
rah, to us ne manzúr na kiyá;
21 balki yih kahkar un se rukhsat
huá, ki Agar Khudá ne cháhá, to
tumbáre pás phir áungá; aur Ífusus
se jaház par rawána huá. 22 Phir
Qaisariya men utarke, Yarúshalem
ko gayá, aur kalísiya ko salám
karke Antákiya men áya. 23 Aur
chand roz rahkar wahán se rawána
huá, aur tartíbwár Galatiya ke 'iláqe
aur Frúgiya men guzartá huá, sab
shágirdon ko mazbút kartá gayá.

24 Phir Apullos nám ek Yahúdí,
Iskandariya kí paidáish, khushtaqir
aur kitáb i muqaddas ká máhir,
Ífusus men pahunchá. 25 Is shakhs
ne Khudáwand kí ráh kí ta'ím
pái thí; aur rúhání josh se kalám
kartá, aur Yisú' kí bábat sahíh
sahíh ta'ím detá thá, magar sirf
Yúhanná hí ke baptisma se wáqif
thá. 26 Wuh 'ibádatkháne men di-
lerí se bolne lagá; magar Priskilla
aur Akwila us kí báten sunkar use
apne ghar le gaye, aur us ko Khudá
kí ráh áur ziyáda sihhat se batái.
27 Jab us ne iráda kiyá, ki pár
utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon
ne us kí himmat barhákar shágirdon
ko likhá, ki us se achchhí tarah
milná. Us ne wahán pahunchkar
un logon kí barí madad kí, jo fazl ke
sabab imán láe the; 28 kyünki
wuh kitáb i muqaddas se Yisú' ká
Masáh honá sábit karke, bare zor
shor se Yahúdíon ko 'alániya qáil
kartá rahá.

19 Aur jab Apullos Kurinthus
men thá, to aisá huá ki
Paulus úpar ke 'iláqe se
guzarkar Ífusus men áya, aur kai
shágirdon ko dekhkar 2 un se
kahá; Kyá tum ne imán late waqt
Rúhu'l Quds páya? Unhon ne us
se kahá, ki Ham ne to suná bhí nahín,
ki Rúhu'l Quds názil huá hai. 3 Us
ne kahá; Pas tum ne kis ká bap-
tisma liya? Unhon ne kahá; Yú-
hanná ká baptisma. 4 Paulus ne
kahá; Yúhanná ne logon ko yih
kahkar tauba ká baptisma diyá,
ki Jo mere piche ánewálá hai, us
par, ya'ní Yisú' par, imán láná.
5 Unhon ne yih sunkar Khudáwand

Yisú' ke nám ká bap̄tisma liyá. 6 Jab Paulus ne un par háth rakkhe, to Rúhu'l Quds un par názil huá, aur wuh tarah-tarah kí zabáneḡ bóne, aur nubuwat karne lage. 7 Aur wuh sab takhmínan bárah ádmí the.

8 Phir wuh 'ibádatkháne men jā-kār tīn mahíne tak dílerí se bolta rahá, aur Khudá kí bádsháhāt kí bábat bahs kartá, aur logon ko qáil kartá rahá. 9 Lekin jab ba'z sakht-díl aur náfarmán ho gaye, balki logon ke sámnē is Tariq ko burá kahne lage, to us ne un se kánára karke shágirdon ko alag kar liyá, aur har roz Turannus ke madrase men bahs kiyá kartá thá. 10 Do báras tak yihí hotá rahá, yahán tak kí A'siya ke rahnewalon, kyá Yahúdí kyá Yúnání, sab ne Khudáwánd ká kalám suná. 11 Aur Khudá Paulus ke háthon se kháss kháss mu'jize dikhátá thá; 12 yahán tak kí rúmál aur patke us ke badan se chhúwákar bímáron par dále játe the, aur un kí bímárlán játi rahtí thín, aur burí rúheḡ un men se níkal játi thín. 13 Magar ba'z Yahúdíon ne jo jháráphúnki karte phirte the, yih íkhtiyár kiyá, kí jin men burí rúheḡ hon, un par Khudáwánd Yisú' ká nám yih kah kahkar phúnkeḡ, kí jis Yisú' kí Paulus manáadí kartá hai, main tum ko usí kí qasam detá hún. 14 Aur Skiwá Yahúdí sardár káhlā ke sāt bete aisá kiyá karte the. 15 Burí rúh ne jawáb men un se kahá, kí Yisú' ko to main jántí hún, aur Paulus se bhí wáqif hún, magar tum kaun ho? 16 Aur wuh shakhs jis par burí rúh thí, kúdkar un par já pará; aur donog par gálib ákar aisí ziyádatí kí, kí wuh nange aur zakhmí hokar us ghar se níkal bháge. 17 Aur yih bát Ísús ke sab rahnewále Yahúdíon aur Yúnánion ko ma'lúm ho gayí; pas sab par khauf chhá gayá; aur Khudáwánd Yisú' ke nám kí bu-zurgí hui. 18 Aur jo imán lāe the, un men se bahuteron ne ákar apne apne kámon ká íqrār aur izhár kiyá. 19 Aur bahut se jádú karnewalon ne apní apní kitábeḡ ikatthí karke, sab logon ke sámnē jalá díḡ; aur jab un kí qímat ká hisáb huá, to pachás hazár rupaye kí

niklín. 20 Isí tarah Khudáwánd ká kalám zor pakarkar phailta aur gálib hotá gayá.

21 Jab yih ho chuká, to Paulus ne jí men tháná, kí Makiduniya aur Akhaya se hokar Yarúshalem ko jáungá; aur kahá, kí Wahán jáne ke ba'd mujhe Roma bhí dekhná zarúr hai. 22 Pas apne khidmatguzáron men se do shakhs, ya'ní Tí-muthiyus aur Irástus ko Makiduniya men bhejkar, ap kuchh 'arsa A'siya men rahá.

23 Us waqt is Tariq kí bábat bará fasád uthá. 24 Kyúnki Demetriyus nám ek sunár thá, jo Artimis ke rúpahle mandir banwákar us peshe-walon ko bahut kamwá detá thá. 25 Us ne un ko, aur un ke muta'alliq aur peshe-walon ko jama' karke kahá, kí Ai logo, tum jánte ho kí hamárá ásúdagí isí kám kí badaulat hai. 26 Aur tum dekhte aur sunte ho, kí sírf Ísús hí men nahín, balki taqríban tamám A'siya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qáil aur gumrah kar diyá hai, kí jo háth ke banáe hue haiḡ, wuh Khudá nahín haiḡ: 27 pas sírf yihí khatra nahín, kí hamára pesha beqadr ho jáegá; balki barí dewí Artimis ká mandir bhí náchíz ho jáegá, aur jise tamám A'siya aur sári dunyá pújti hai, khud us kí bhí 'azmat játi rahegi. 28 Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillá-chillákar kahne lage, kí Ísúson kí Artimis barí hai. 29 Aur tamám shahr men hal-chal par gayí; aur logon ne Gayus aur Aristarkhus Makiduniyawalon ko, jo Paulus ke hamsafar the, pakar liyá, aur ek díl hokar tamashagáh ko daure. 30 Jab Paulus ne majma' men jáná cháhá, to shágirdon ne jáne na diyá. 31 Aur A'siya ke há-kimon men se us ke ba'z doston ne ádmí bhejkar us kí minnat kí, kí tamashagáh men jáne kí jur'at na karná. 32 Aur ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: kyúnki majlis darham barham ho gayí thí; aur aksar logon ko yih bhí khabar ná thí, kí ham kis liye ikatthe hue haiḡ. 33 Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahúdí pesh karte the, bhí men se níkalke áge kar diyá; aur Iskandar ne háth se ishára karke majma' ke sámnē 'uzr bayán karná cháhá. 34 Jab unhen ma'lúm huá

ki yih Yahúdí hai, to sab hamáwáz hokar koí do ghanṭe tak chilláte rahe, ki Ifisíon kí Artimis baṛí hai. 35 Phir shahr ke muharrir ne logon ko thandá karke kahá, ki Ai Ifisí, kaun sá ádmí nahín jántá, ki Ifisíon ká shahr baṛí dewí Artimis ke mandír aur us múrat ká muháfiz hai, jo Zyús kí taraf se giri thí? 36 Pas jab koí in báton ke khiláf nahín kah saktá, to wájib hai ki tum itmínán se raho, aur besoché kuchh na karo. 37 Kyúnki yih log jin ko tum yahán láe ho, na mandír ke lūṭnewále haiṅ, na hamáṛí dewí kí badgoí karnewále. 38 Pas agar Demetriyus aur us ke hampesha kisí par da'wá rakhte hon, to 'adálát khulí hai, aur sūbe maujūd haiṅ: ek dūse par nálish karen. 39 Aur agar tum kisí áur amr kí tahqíqát cháhte ho, to bá-zábíta majlis meṅ faisala hogá. 40 Kyúnki áj ke balwe ke sabab hamen apne úpar nálish hone ká andesha hai, is liye ki is kí koí wajh nahín hai: aur is súrat meṅ ham is hangáme kí jawábdihí na kar sakeṅge. 41 Yih kahkar us ne majlis ko bakhwást kiyá.

20 Jab hullaṛ mauqúf ho gayá, to Paulus ne shágirdon ko bulwákar nasíhat kí, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawána huá. 2 Aur us 'iláqe se guzarkar, aur unhen bahut nasíhat karke, Yúnán meṅ áyá. 3 Jab tin mahíne rahkar Súriya kí taraf jaház par rawána hone ko thá, to Yahúdíon ne us ke bakhiláf sázish kí; phir us kí yih saláh hui, ki Makiduniya hokar wápas jáe. 4 Aur Purrus ká betá Sopatrus jo Biriya ká thá; aur Thissaluníkíon meṅ se Aristarkhus, aur Sikundus; aur Gaus jo Dirbe ká thá, aur Tímuthiyus; aur A'siya ká Tukhikus aur Trufimus, A'siya tak us ke sáth sáth gaye. 5 Yih áge jákar Troás meṅ hamáṛí ráh dekhte rahe. 6 Aur 'I'd i Fatír ke dinon ke ba'd ham Filippí se jaház par rawána hokar, páñch dín ke ba'd Troás meṅ un ke pás pahunché; aur sáṭ dín wahín rahe.

7 Hafte ke pahle dín, jab ham roṭí torne ke liye jama' hue, to Paulus ne dūse dín rawána hone ká iráda karke un se báten kíṅ, aur ádhí rát tak kalám kartá rahá. 8 Jis bálakháne par ham jama' the,

us meṅ bahut se chirág jal rabe the. 9 Aur Yútukhus nám ek jáwán khirki meṅ baithá thá; us par nínd ká baṛá galaba thá; aur jab Paulus ziyáda der tak báten kartá rahá, to wuh nínd ke galabe meṅ tísri manzil se gir paṛá; aur uṭháyá gayá, to murda thá. 10 Paulus utarkar us se lipaṭ gayá, aur gale lagákar kahá; Ghabráo nahín; is meṅ ján hai. 11 Phir úpar jákar roṭí torí, aur khákar itní der tak un se báten kartá rahá, ki pau phaṭ gayí; phir wuh rawána ho gayá. 12 Aur wuh us larke ko jítá láe, aur un kí baṛí khatír jama' hui.

13 Ham jaház tak áge jákar, is iráde se Ássus ko rawána hue, ki wahán pahunchkar Paulus ko charhá len; kyúnki us ne paidal jáne ká iráda karke yihí tajwíz kí thí. 14 Pas jab wuh Ássus meṅ hamen milá, to ham use charhákar Mitulene meṅ áe. 15 Aur wahán se jaház par rawána hokar dūse dín Khyus ke sámne pahunché; aur tísre dín Sámus tak áe aur agle dín Miletus meṅ á gaye. 16 Kyúnki Paulus ne yih thán liyá thá, ki Ifisus ke pás se guzre, alsá na ho ki use A'siya meṅ der lage; is liye ki wuh jaldí kartá thá, ki agar ho sake, to use Pintekust ká dín Yarúshalem meṅ ho.

17 Aur us ne Miletus se Ifisus meṅ kahlá bhejá aur kalísiyá ke buzurgon ko bulwáyá. 18 Jab wuh us ke pás áe, to un se kahá;

Tum khud jánte ho, ki pahle hí dín se, ki main ne A'siya meṅ qadam rakkhá har waqt tumháre sáth kis tarah rahá; 19 ya'ní kamál firo-táni se, aur ánsú bahá bahákar, aur un ázmaishon meṅ jo Yahúdíon kí sázish ke sabab mujh par wáqí' huiṅ, Khudáwand kí khidmat kartá rahá. 20 Aur jo jo báten tumháre fáide kí thin, un ke bayán karne, aur 'alániya aur ghar ghar síkháne se kabhí na jhíjhká; 21 balki Yahúdíon aur Yúnáníon ke rúbarú gawáhi detá rahá, ki Khudá ke sámne tauba karná, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh par imán láná cháhiye. 22 Aur ab dekho, main rúh meṅ bandhá huá Yarúshalem ko játá huiṅ, aur na ma'lúm kí wahán mujh par kyá kyá guzre: 23 siwá is ke ki Rúhu'l Quds har shahr meṅ gawáhi de dekar mujh

se kahtá hai, ki qaid aur musíbaten tere liye taiyár haiñ. 24 Lekin main apní ján ko 'azíz nahíñ samajhtá ki us kí kuchh qadr karúñ, bamuqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwand Yisú' se pái hai, púri karúñ, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí kí gawáhi dún. 25 Aur ab dekho, main jántá hún ki tum sab, jin ke darmiyán main bádsháhat kí manadí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. 26 Pas main áj ke din tumhen qata'í kahtá hún, ki sab ke khún se pák hún. 27 Kyúñki main Khudá kí sári marzí tum se púre taur par bayán karne se na jhíhká. 28 Pas apní aur us sáre galle kí khabardári karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigabhán thahráya, táki Khudá kí kalísiyá kí gallabáni karo, jise us ne kháss apne khún se mol liyá. 29 Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd pharnewále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áegá; 30 aur khud tum men se aise ádmí utheñge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khench leñ. 31 Is liye jágte raho, aur yád rakkho, ki main tén baras tak rát dín ánsú bahá bahákar har ek ko samjháne se báz na áyá. 32 Ab main tumhen Khudá aur us ke fazl ke kalám ke supurd kartá hún, jo tumhári taraqqí kar saktá hai, aur sáre muqaddason men sharík karke mírás de saktá hai. 33 Main ne kisí kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahíñ kiyá. 34 Tum ap jánte ho, ki inhin háthon ne merí aur mere sáthiyon kí hájaten rafa' kíñ. 35 Main ne tum ko sab báten karke díkhá díñ, ki is tarah mihnát karke kamzoron ko sambhálná, aur Khudáwand Yisú' kí báten yád rakhní cháhiyey, ki us ne khud kahá; Dená lene se mubáarak hai.

36 Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. 37 Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke boste liye; 38 aur khásskar is bát par gangín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháya.

21 Aur jab ham un se bamushkil judá hokar jaház par rawána hue, to aisá huá ki sídhi ráb Kos men áe, aur dúsre dín

Rodus men, aur wahán se Patara men: 2 phir ek jaház sídhi Fínike ko játá huá milá, aur us par sawár hokar rawána hue. 3 Jab Kuprus nazar áyá, to use baen háth chhoñkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúñki wahán jaház ká mál utárná thá. 4 Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sáat roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Paulus se kahá, ki Yarúshalem men qadam na rakhná. 5 Aur jab wuh din guzar gaye, to aisá huá ki ham níkalke rawána hue; aur sab ne, bíwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháya. Phir ham ne samundar ke kanáre ghutne tekkar du'á mángí; 6 aur ek dúsre se widá' hokar, ham to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

7 Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunché; aur bháiyon ko salám kiyá, aur ek din un ke sáth rahe. 8 Dúsre dín ham rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus mubashshir ke ghar, jo un' sáton men se thá, utarkar us ke sáth rahe. 9 Us kí char kunwári beñiyáñ thín, jo nubuwwat kartí thín. 10 Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. 11 Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth páñw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, ki jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yarúshalem men isí tarah bándhenge, aur gairqaumon ke háth men hawále karenge. 12 Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Yarúshalem ko na jáe. 13 Magar Paulus ne jawáb díyá, ki Tum kyá karte ho? kyún ro roke merá díl torre ho? Main to Yarúshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sírf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. 14 Jab us ne na maná, to ham yih kahkar chup ho gaye, ki Khudáwand kí marzí púri ho.

15 Un dínon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yarúshalem ko gaye. 16 Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manáson Kuprí ko sáth le áe, táki ham us ke háñ mihmán hon.

17. Jab ham Yarushalem men pahunchhe, to bhái barí khushí ke sáth ham se mile. 18 Aur दूसरे दिन Paulus hamare sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán házir the. 19 Us ne unhen salám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gairqaumon men kiyá thá, mufassal bayán kiyá. 20 Unhon ne yih sunkar Khudá kí barái kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhtá hai, ki Yahúdíon men hazárahá ádmí ímán le áe hain; aur wuh sab sharí'at ke báre men sargarm hain. 21 Aur un ko tere báre men síkhá diyá gayá hai, ki tú gairqaumon men rahnewále sab Yahúdíon ko yih kahkar Músá se phir jáne kí ta'lím detá hai, ki na apne larakon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. 22 Pas kyá kiyá jae? Log zarúr sunenge, ki tú áyá hai. 23 Is liye jo ham tujh se kahte hain, wuh kar: hamare han char ádmí aise hain, jinhon ne mannat máni hai; 24 unhen lekar apne ap ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh kharch kar, táki wuh sir mundáen: to sab jan lenge, ki jo báten unhen tere báre men síkhái gayí hain, un kí kuchh asl nahin; balki tú khud bhí sharí'at par 'amal karke durustí se chaltá hai. 25 Magar gairqaumon men se jo ímán láe, un kí bábat ham ne yih faisala karke likhá thá, ki wuh sirf buton kí qurbání ke gosht se, aur lahu, aur galághonthe hue janwaron, aur harámkari se apne ap ko bacháe rakkhen. 26 Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur दूसरे दिन apne ap ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar di, ki jab tak ham men se har ek kí nazr na charháí jae taqaddus ke din pure karenge. 27 Jab wuh sat din pure hone ko the, to A'siya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men halchal machái, aur yun chillákar us ko pakar liyá; 28 ki Ai Isrá'el, madad karo: yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur sharí'at, aur is maqám ke khiláf síkhátá hai: balki Yúnáníon ko bhí haikal men lákar, is pák maqám ko nápak kiyá hai. 29 Kyunki unhon ne is se pahle Trufimus Ifisi ko us ke sáth shahr

men dekhá thá; usí kí bábat unhon ne khayál kiyá, ki Paulus use haikal men le áyá hai. 30 Aur tamam shahr men halchal par gayí, aur log daurkar jama' hue: aur Paulus ko pakarke haikal ke báhar ghashtkar le gaye: aur fauran darwáze band kar liye gaye. 31 Jab wuh use qatl karná cháhte the, to upar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, ki tamam Yarushalem men khalbalí pari hui hai. 32 Wuh usí dam sipáhiyon aur súbadáron ko lekar un ke pás niche daurá áyá: aur wuh paltan ke sardár aur sipáhiyon ko dekhkar Paulus kí már píñ se báz áe. 33 Is par paltan ke sardár ne nazdik ákar use giriftár kiyá; aur do zanjiron se bándhne ká hukm dekar púchhne lagá, ki Yih kaun hai, aur is ne kyá kiyá hai? 34 Bhíñ men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: pas jab hullar ke sabab kuchh haqiqat daryáft na kar saká, to hukm diyá, ki use qil'e men le jáo. 35 Jab sírhiyon par pahunchá, to bhíñ kí zabardastí ke sabab sipáhiyon ko use uthákar le jáná pará; 36 kyunki logon kí bhíñ yih chilláti hui us ke píchhe pari, ki Us ká kám tamam kar.

37 Aur jab Paulus ko qil'e ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá; Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahun? Us ne kahá; Kyá tú Yúnání jántá hai? 38 Kyá tú wuh Misrí nahin, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bágí karke jangal men le gayá? 39 Paulus ne kahá, ki Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká báhinda hun. Main terí minnat kartá hun, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de. 40 Jab us ne use ijázat di, to Paulus ne sírhiyon par khare hokar logon ko háth se ishára kiyá. Jab wuh chupcháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yun kahne lagá, ki

22 Ai bháiyó aur buzurgó, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hun.

2. Jab unhon ne suná, ki nam se 'Ibrání zabán men boltá hai, to aur bhí chupcháp ho gaye. Pas us ne kahá;

3. Main Yahúdí hun, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá hua magar merí tarbiyat is shahr men

Gamliel ke qadamon men hui, aur main ne bapdadá ki shar'at ki khass pábandi ki ta'lim pái; aur Khudá ki rah men aisá sargarm thá, jaisá tum sab áj ke din ho. 4 Chunánci main ne mardon aur 'auraton ko bándh bándhkar, aur qaidkháne men dái dálkar, Masíhí tariqwálon ko yahán tak satáyá, ki marwá bhí dálá. 5 Chunánci sardár káhin aur sare buzurg mere gawáh hain, ki un se main bháiyon ke nám khatt lekar Damishq ko rawána huá, táki jitne wahán hon, unhen bhí bándhkar Yarúshalem men sazá diláne ko láun. 6 Jab main safar kartá kartá Damishq ke nazdik pahunchá, to aisá huá ki do pahar ke qarib yakáyak ek bará núr ásmán se mere girdágird á chamká. 7 Aur main zamín par gir pará, aur yih áwáz suní, ki Ai Shául! ai Shául! tú mujhe kyún satátá hai? 8 Main ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne mujh se kahá; Main Yisú' Násari hún, jise tú satátá hai. 9 Aur mere sáthiyon ne núr to dekhá, lekin jo mujh se boltá thá, us ki áwáz na suní. 10 Main ne kahá; Ai Khudáwand, main kyá karún? Khudáwand ne mujh se kahá; Uthkar Damishq men já; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar huá hai, wahán tujh se sab kahá jáegá. 11 Jab mujhe us núr ke jalál ke sabab kuchh na dikhái diyá, to mere sáthi merá háth pakaŕke mujhe Damishq men le gaye. 12 Aur Hananyáh nám ek shakhs, jo shar'at ke muwáfíq dindár, aur wahán ke sab rahne-wále Yahúdíon ke nazdik neknám thá, 13 mere pás áyá, aur kharé hokar mujh se kahá; Bhái Shául, phir biná ho. Usí gharí biná hokar main ne us ko dekhá. 14 Us ne kahá; Hamáre bapdadá ke Khudá ne tujh ko is liye muqarrar kiyá, ki tú us kí marzi ko jáne, aur us Rástbáz ko dekhe, aur us ke muŕh kí áwáz sune. 15 Kyúnki tú us kí taraf se sab ádmíon ke sámne un báton ká gawáh hogá, jo tú ne dekhí aur suní hain. 16 Ab kyún der kartá hai? Uth, baptisma le, aur us ká nám lekar apne gunáh-on ko dho dái. 17 Jab main phir Yarúshalem men ákar haikal men durá máng rahá thá, to aisá huá

ki main bekhud ho gayá, 18 aur us ko dekhá ki mujh se kahtá hai; Jaldí kar, aur fauran Yarúshalem se nikal já: kyúnki mere haqq men terí gawáhi qubúl na karenge. 19 Main ne kahá; Ai Khudáwand, wuh khud jánte hain, ki jo tujh par imán lae main un ko qaid karátá, aur jábajá 'ibádatkhánon men pit-wátá thá: 20 aur jab tere shahíd Stifanus ká khún baháyá jatá thá, to main bhí wahán khará thá, aur us ke qatl par rázi thá, aur us ke qátilon ke kapron kí hifázat kartá thá. 21 Us ne mujh se kahá; Já: main tujhe gairqaumon ke pás dúr dúr bhejüngá.

22 Wuh is bát tak to us kí sunte rahe; phir baland áwáz se chilláe, ki Aise shakhs ko zamín par se faná kar de! us ká zinda rahná munásib nahín. 23 Jab wuh chilláte aur apne kapre phenkte aur khák uráte the, 24 to paltan ke sardár ne hukm dekar kahá, ki use qil'e men le jáo, aur koŕe márkar us ká izhár lo, táki mujhe ma'lúm ho, ki wuh kis sabab se us kí muŕh-lafat men yún chilláte hain. 25 Jab unhon ne use tasmon se bándh liyá, to Paulus ne us súbádár se jo pás khará thá kahá; Kyá tumhen rawá hai, ki ek Romí ádmí ke koŕe máro, aur wuh bhí qusúr sábit kiye bagair? 26 Súbádár yih sunkar pal-tan ke sardár ke pás gayá, aur use khabar dekar kahá; Tú kyá kartá hai? yih to Romí ádmí hai. 27 Paltan ke sardár ne us ke pás ákar kahá; Mujhe batá to, kyá tú Romí hai? Us ne kahá; Hán. 28 Paltan ke sardár ne jawáb diyá, ki Main ne barí raqam dekar Romí hone ká rutba hásil kiyá. Paulus ne kahá; Main to paidáishí hún. 29 Pas jo us ká izhár lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur paltan ká sardár bhí yih ma'lúm karke dar gayá, ki jis ko main ne bándhá hai, wuh Romí hai.

30 Subh ko yih haqíqat ma'lúm karne ke iráde se, ki Yahúdí us par kyá ilzám lagáte hain, us ne us ko khol diyá; aur sardár káhin aur sare sadr 'adálatwálon ko jama' hone ká hukm diyá, aur Paulus ko niche le jákar un ke sámne khará kar diyá.

23 Paulus ne sadr 'adálatwálon ko gaur se dekhkar kahá; Ai bháiyó, main ne áj tak kamál nekniyatí se Khudá ke wáste 'umr guzarí hai. 2 Sardár káhin Hananyáh ne un ko jo us ke pás khare the hukm diyá, ki us ke munh par tamáncha máro. 3 Paulus ne us se kahá; Ai safedí phirí hui díwar, Khudá tujhe máregá: tú shari'at ke muwáfiq merá insáf karne ko baithá hai, aur kyá shari'at ke barkhiláf mujhe márne ká hukm detá hai? 4 Jo pás khare the unhon ne kahá; Kyá tú Khudá ke sardár káhin ko burá kahtá hai? 5 Paulus ne kahá; Ai bháiyó, mujhe ma'lúm na thá ki yih sardár káhin hai; kyúñki likhá hai, ki Apní qaum ke sardár ko burá na kah. 6 Jab Paulus ne yih ma'lúm kiyá ki ba'z Sadúqí haiñ aur ba'z Farísí, to 'adálat men pukárke kahá, ki Ai bháiyó, main Farísí aur Farísíon kí aulád hun; murdon kí ummed aur qiyámat ke báre men mujh par muqaddama ho rahá hai. 7 Jab us ne yih kahá, to Farísíon aur Sadúqíon men takrár hui; aur házirin men phut par gayí. 8 Kyúñki Sadúqí to kahte haiñ, ki na qiyámat hai, na koí firishta, na ruh; magar Farísí donon ká iqrár karte haiñ. 9 Pas bará shor huá: aur Farísíon ke firqe ke ba'z faqih uthe, aur yun kahkar jhagarne lage, ki Ham is admí men kuchh burái nahin páte; aur agar kisi ruh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to phir kyá? 10 Aur jab barí takrár hui, to paltan ke sardár ne, is zhauf se kí mabádá Paulus ke tukre kar diye jaen, fauj ko hukm diyá, ki utarkar use un men se zabardastí nikálo, aur qil'e men le áo. 11 Usí rát Khudáwand us ke pás á khará huá, aur kahá; Khátirjama' rakh: ki jaise tú ne merí bábat Yarúshalem men gawáhi dí, waise hí tujhe Roma men bhí gawáhi dení hogí. 12 Jab din huá, to Yahúdíon ne eká karke aur la'nat kí qasam khákar kahá, ki jab tak nam Paulus ko qatl na kar len, na kuchh kháenge na pienge. 13 Aur jinhon ne ápas men yih sázish kí, wuh chálís se ziyáda the. 14 Pas unhon ne sardár káhinon aur buzurgon ke pás jákar kahá, ki Ham ne sakht la'nat kí qasam khái hai, ki jab tak Paulus

ko qatl na kar len, kuchh na chak khenge. 15 Pas ab tum sadr 'adálatwálon se milkar paltan ke sardár se 'arz karo ki use tumhare pás láe, goyá tum us ke mu'ámale kí haqíqat ziyáda daryáft karní cháhte ho: aur ham us ke pahunchne se pahle us ke már dálné ko taiyár haiñ. 16 Lekin Paulus ká bhánjá un kí ghát ká hál sunkar áyá, aur qil'e men jákar Paulus ko khabar dí. 17 Paulus ne subadaron men se ek ko bulákar kahá; Is jawán ko paltan ke sardár ke pás le já; yih us se kuchh kahná cháhtá hai. 18 Pas us ne us ko paltan ke sardár ke pás le jákar kahá, ki Paulus qaidí ne mujhe bulákar darxwást kí, ki is jawán ko tere pás láun, ki tujh se kuchh kahná cháhtá hai. 19 Paltan ke sardár ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, ki Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai? 20 Us ne kahá; Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se darxwást karen, ki kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí aur bhí tahqíqat karní cháhtá hai. 21 Lekin tú un kí na mánná: kyúñki un men chálís shakhs se ziyáda us kí ghát men haiñ, jinhon ne la'nat kí qasam khái hai, ki jab tak use már na dálen, na kháenge na pienge; aur ab wuh taiyár haiñ; sirf tere wa'de ká intizár hai. 22 Pas sardár ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, ki Kisí se na kahná, ki tú ne mujh par yih záhir kiyá. 23 Aur do subadaron ko pás bulákar kahá, ki Do sau sipáhi, aur sattar sawár, aur do sau nezabardár pahar rát gaye Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná: 24 aur hukm diyá ki Paulus kí sawarí ke liye jánwaron ko bhí házir karen, táki use Feliks hákim ke pás sahíh salámat pahunchá den. 25 Aur is mazmún ká khatt likhá: 26 Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. 27 Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar már dálná cháhá; magar jab mujhe ma'lúm huá ki Romí hai, to fauj samet chadh gayá, aur chhurá láyá. 28 Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, ki wuh kis sabab se us par nálish karte haiñ, use un kí sadr 'adálat men le gayá; 29 aur ma'lúm huá, ki wuh apní shari'at ke mas'alon kí bábat us par nálish

karte hain; lekin us par koi aisa ilzam nahin lagaya gaya, jo qatl ya qaid ke laiq ho. 30 Aur jab mujhe ittila' hui, ki is shakhs ke bar-khilaf sa-zish honewali hai, to main ne use fauran tere pas bhej diya hai, aur us ke mudda'lon ko bhi hukm de diya hai, ki tere samne us par da'wa karen.

31 Pas sipahlon ne hukm ke mu-wafiq Paulus ko lekar, raton rat Antipatris mein pahuncha diya. 32 Aur dusre din sawaron ko us ke saath jane ke liye chhor kar, ap qil'e ko phire. 33 Unhon ne Qaisariya mein pahunchkar hakim ko khatt de diya, aur Paulus ko bhi us ke age hazir kiya. 34 Us ne khatt parhkar puchha, ki Yih kis sube ka hai? aur yih ma'lum karke ki Kili-kiya ka hai, 35 us se kaha, ki jab tere mudda'f bhi hazir hongey, to main tera muqaddama karunga: aur use Herodes ke qil'e mein qaid rakhne ka hukm diya.

24 Panch din ke ba'd Hanan-yah sardar kahin, ba'z bu-zurgon, aur Tirtullus nam ek wakil ko saath lekar wahan aya, aur unhon ne hakim ke samne Paulus ki faryad ki. 2 Jab wuh bulaya gaya, to Tirtullus ilzam lagake kahne laga, ki Ai Feliks bahadur, chunke tere wasile se ham bare amn mein hain, aur teri durandeshi se is qaum ke falde ke liye kharablon ki islah hoti hai, 3 ham har tarah aur har jagah kamal shukrguzari ke saath tera ihsan mante hain. 4 Magar is liye ki tujhe zyada taklif na dun, main teri minnat karti hun, ki tu apni mihrbani se hamari do ek baton sun le. 5 Kyunki ham ne is shakhs ko musid, aur dunya ke sab Yahudion mein fitnaangez, aur Nasarion ke bid'ati firqe ka sarguroh paya. 6 Us ne haikal ko napak karne ki bhi koshish ki thi, aur ham ne use pakra: [aur ham ne chaha ki apni shari'at ke muwafiq us ki adalat karen. 7 Lekin Lusiyas sardar akar bar zabardasti se use hamare hath se chhin le gaya, 8 aur us ke mudda'lon ko hukm diya, ki tere pas jain:] usi se tahqiq karke tu ap in sab baton ko daryaft kar sakti hai, jin ka ham us par ilzam lagate hain. 9 Aur Yahudion ne bhi is da'we mein muttafiq hokar kaha, ki yih baton isi tarah hain.

10 Jab hakim ne Paulus ko bolne ka ishara kiya, to us ne jawab diya:

Chunke main janta hun, ki tu bahut barason se is qaum ki adalat karti hai, is liye main khatir-jama'i se apna 'uzr bayan karti hun. 11 Tu daryaft kar sakti hai, ki barah din se ziyada nahin hue, ki main Yarusalem mein ibadat karne gaya tha: 12 aur unhon ne mujhe na haikal mein kisi ke saath bahs karte, ya logon mein fasad uthate paya; na ibadatkhanon mein; na shahr mein: 13 aur na wuh in baton ko, jin ka mujh par ab ilzam lagate hain, tere samne sabit kar sakte hain. 14 Lekin tere samne yih iqrar karti hun, ki jis Tariq ko wuh bid'at kahte hain, usi ke mutabiq main apne bapdad ke Khuda ki ibadat karti hun, aur jo kuchh Tauret aur nablon ke sahifon mein likha hai, us sab par mera iman hai. 15 Aur Khuda se usi bat ki ummed rakhti hun, jis ke wuh khud bhi muntazir hain, ki rastbazon aur naronon donon ki qiyamat hogi. 16 Isi liye main khud bhi koshish mein rahti hun, ki Khuda aur admion ke bab mein mera dil mujhe kabhi malumat na kare. 17 Bahut barason ke ba'd main apni qaum ko khairat pahunchane, aur nazren chahiane aya tha. 18 Unhon ne bagair hangame ya balwe ke mujhe taharat ki halat mein, yih kam karte hue, haikal mein paya—han, A'siya ke chand Yahudi the—19 aur agar un ka mujh par kuchh da'wa tha, to unhen tere samne hazir hokar faryad karne wajib thi. 20 Ya yih khud kahen, ki jab main sadr adalat ke samne khará tha, to mujh mein kyá burai paí thi, 21 siwa is ek bat ke, ki main ne un mein kharé hokar baland awaz se kaha tha, ki Murdon ki qiyamat ke bare mein aj mujh par tumhare samne muqaddama ho rahi hai.

22 Feliks ne, jo sahih taur par is Tariq se waqif thi, yih kahkar muqaddame ko multawi kar diya, ki jab paltan ka sardar Lusiyas aega, to main tumhara muqaddama falsaf karunga: 23 aur subadar ko hukm diya, ki us ko qaid to rakh; magar aram se rakhna, aur us ke doston mein se kisi ko us ki khidmat karne se mana na karna.

24 Aur chand roz ke ba'd Feliks apni bivi Drusilla ko, jo Yahudan thi, sath lekar aya; aur Paulus ko bulakar us se Masih Yisu' ke din ki kaifiyat suni. 25 Aur jab woh rastbazi, aur parhezgari, aur anda 'adalat ka bayan kar raha tha, to Feliks ne dahshat khakar jawab diya, ki is waqt to ja, fursat pakar tujhe phir bulunga. 26 Use Paulus se kuchh rupaye milne ki ummed bhi thi; is liye use aur bhi bulakar us ke sath guftgu kiyi karti thi. 27 Lekin jab do baras guzar gaye, to Purkiyus Festus Feliks ki jagah muqarrar hui; aur Feliks Yahudion ko apni ihsanmand karne ki garaz se Paulus ko qaid hi me chhor gaya.

25 Pas Festus suba me dakhil hokar tin roz ke ba'd Qaisariya se Yarushalem ko gaya.

2 Aur sardar kahinon aur Yahudion ke reason ne us ke hain Paulus ki faryad ki; 3 aur us ki mukhalafat me yih ri'ayat chahi, ki woh use Yarushalem me bulai bheje, aur ghat me the ki use rah me mar dalen. 4 Magar Festus ne jawab diya, ki Paulus to Qaisariya me qaid hai, aur main ap jald wahin jainga. 5 Pas tum me se jo ihtiyarwale hain, woh sath chalen, aur agar is shakhs me kuchh beja bat ho, to us ki faryad karen.

6 Woh un me aith das din rahkar Qaisariya ko gaya, aur dusre din takht i 'adalat par baithkar Paulus ke lane ka hukm diya. 7 Jab woh hazir hui, to jo Yahudi Yarushalem se ae the, woh us ke as pas khare hokar us par bahutere sakht ilzam lagane lage, magar un ko sabit na kar sake; 8 lekin Paulus ne yih 'uzr kiyi, ki Main ne na to kuchh Yahudion ki shariat ka gunah kiyi hai, na haikal ka, na Qaisar ka. 9 Magar Festus ne, Yahudion ko apni ihsanmand banane ki garaz se, Paulus ko jawab diya; Kyi tujhe Yarushalem jani manzur hai, ki teri yih muqaddama wahin mere samne faisal ho? 10 Paulus ne kaha; Main Qaisar ke takht i 'adalat ke samne khara hun; mera muqaddama yahin faisal hona chahiye. Yahudion ka main ne kuchh qusur nahin kiyi, chunanchi tu bhi khub janti hai. 11 Agar badkar hun, ya main ne

qatl ke laiq ko kam kiyi hai, to mujhe marne se inkar nahin. Lekin jin baton ka woh mujh par ilzam lagate hain, agar un ki kuchh asl nahin, to un ki ri'ayat se ko mujh ko un ke hawale nahin kar sakti: main Qaisar ke hain apni karti hun. 12 Phir Festus ne salahkaron se maslahat karke jawab diya, ki Tu ne Qaisar ke hain apni kiyi hai; to Qaisar hi ke pas jai.

13 Aur kuchh din guzarne ke ba'd, Agrippa badshah aur Birnike ne Qaisariya me akar Festus se mulakat ki. 14 Aur un ke kuchh 'arsa wahin rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ka hal badshah se yih kahkar bayan kiyi, ki Ek shakhs ko Feliks qaid me chhor gaya hai. 15 Jab main Yarushalem me thi, to sardar kahinon aur Yahudion ke buzurgon ne us ki faryad ki, aur saza ke hukm ki darkhwast ki. 16 Un ko main ne jawab diya, ki Romion ka yih dastur nahin, ki kisi admi ko ri'ayatan saza ke liye hawale karen, jab tak ki mudda 'alaih ko, apne muddaion ke rubaru hokar, da'wa ke jawab dene ka mauqa na mile. 17 Pas jab woh yahin jama hue, to main ne kuchh der na ki, balki dusre hi din takht i 'adalat par baithkar, us admi ke lane ka hukm diya. 18 Magar jab us ke mudda'i khare hue, to jin buraiyon ka mujhe gumani thi, un me se unhon ne kis ka ilzam us par na lagaya; 19 balki apne din, aur kisi shakhs Yisu' ki babat us se bahs karne the, jo mar gaya thi, aur Paulus us ko zinda batati hai. 20 Chunki main in baton ki tahqiqat ki babat uljhan me thi, is liye us se puchhi; Kyi tu Yarushalem me jane ko razi hai, ki wahin in baton ka faisala ho? 21 Magar jab Paulus ne apni kiyi, ki mera muqaddama shahanshah ki 'adalat me faisal ho, to main ne hukm diya, ki jab tak use Qaisar ke pas na bhejun, woh qaid rahi. 22 Agrippa ne Festus se kaha; Main bhi us admi ki sunni chanti hun. Us ne kaha, ki Tu kai sun legi.

23 Pas dusre din, jab Agrippa aur Birnike, bari shan o shaukat se, palan ke sardon aur shahr ke reason ke sath, diwankhane me

dakhil hue, to Festus ke hukm se Paulus hazir kiyá gayá. 24 Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab hazirin! tum is shakhs ko dekhte ho, jis ki bábat Yahúdíon ki sári guroh ne Yarúshalem men, aur yahan bhí chillá chillákar mujh se 'arz ki, ki is ka áge ko jítá rahná munásib nahín. 25 Lekin mujhe ma'lúm huá, ki us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá; aur jab us ne khud sháhansháh ke han apil kiyá, to main ne us ke bhejne ki tajwiz ki. 26 Us ki nisbat mujhe koí thík bát ma'lúm nahín, ki Sarkár i 'A'li ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khásskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr hazir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koí bát nikle; 27 kyúnci qaidi ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon zahir na karná, mujhe khiláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne liye bolne ki ijázat hai. Paulus háth barhákar apná jawáb yun pesh karne lagá, ki

2 Ai Agrippa bádsháh, jitni báton ki Yahúdí mujh par nálish karte hain, áj tere samne un ki jawábdihí karni apni khushnasibi jántá hún; 3 khásskar is liye ki tú Yahúdíon ki sab rasmon aur mas'alon se waqif hai: pas main minnat kartá hún, ki tahammul se meri sun le. 4 Sab Yahúdí jánte hain, ki apni qaum ke darmiyan aur Yarúshalem men shuru' i jawáni se mera chálchalan kaisá rahá hai; 5 chúnki wuh shuru' se mujhe jánte hain, agar cháhen, to gawáh ho sakte hain, ki main Farisi hokar apne din ke sab se ziyáda páband i mazhab firqe ki tarah zindagi guzártá thá. 6 Aur ab us wa'de ki ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre bápda-dá se kiyá thá; 7 usi wa'de ke purá hone ki ummed par hamáre bárah ke bárah qabile dil o jan se rát din 'ibádat kiyá karte hain. Isi ummed ke sabab; ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálish karte hain. 8 Jab ki Khudá murdon ko jilátá hai, to yih bát tumháre nazdik kyun gair-mu'tabar samjhi játi hai? 9 Main ne bhí samjhá thá, ki Yisú' Nasari

ke nam ki tarah tarah se mukhálafat karni mujh par farz hai. 10 Chúnchi main ne Yarúshalem men aisa hi kiyá, aur sardár kahinon ki taraf se ikhtiyar pákar, bahut se muqaddason ko qaid men dála, aur jab wuh qatl kiye játe the to main bhí yihí ráe detá thá. 11 Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá dilá dilákar zabardasti un se kufr kahiwátá thá, balki un ki mukhálafat men aisa diwana baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. 12 Isi hál men sardár kahinon se ikhtiyar aur parwana lekar Damishq ko játá thá; 13 to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki suraj ke nur se ziyáda ek nur ásmán se, mere aur mere hamsafaron ke girdágird á chamká. 14 Jab ham sab zamin par gir päre, to main ne 'Ibráni zaban men yih áwáz suni, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyun satátá hai? Paine ki ár par lát mární tere liye mushkil hai. 15 Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. 16 Lekin uñ, apne panwon par khará ho; kyúnci main is liye tujh par zahir huá hún, ki tujhe un chizon ka bhí khádim aur gawáh muqarrar karún, jin ki gawáhi ke liye tú ne mujhe dekhá hai, aur un ka bhí jin ki gawáhi ke liye main tujh par zahir huá karungá. 17 Aur main tujhe is ummat aur gairqaumon se bachátá rahungá; jin ke pas tujhe is liye bhejtá hún, 18 ki tú un ki ankhen khol de, táki andhere se raushti ki taraf, aur Shaitán ke ikhtiyar se Khudá ki taraf rujú' láen, aur mujh par imán láne ke bá'is gunáhon ki mu'áfi, aur muqaddason men sharik hokar mirás páen. 19 Is liye, ai Agrippa bádsháh, main us ásmáni royá ka náfarmán na huá: 20 balki pahle Damishqion ko, phir Yarúshalem aur sare mulk i Yahúdiya ke bashindon ko, aur gairqaumon ko samjhátá rahá, ki tauba karen, aur Khudá ki taraf rujú' lákar tauba ke muwáfiq kám karen. 21 Inhin báton ke sabab Yahúdíon ne mujhe haikal men pakarke, már dálné ki koshish ki. 22 Lekin Khudá ki madad se main áj tak qáim hún, aur chhote bare ke samne gawáhi detá hún, aur un báton ke siwá

kuchh nahin kahta, jin ki peshingoi nabion aur Musá ne bhí ki hai, 23 ki Masih ko dukh uthána zarur hai, aur sab se pahle wuhí murdon men se zinda hokar is ummat ko aur gairqaumon ko bhí núr ka ishthar degá.

24 Jab wuh is tarah jawábdihí kar rahá thá, to Festus ne barí áwáz se kahá; Ai Paulus, tú díwána hai; bahut ilm ne tujhe díwána kar diyá hai. 25 Paulus ne kahá; Ai Festus bahádur, main díwána nahin, balki sachcháí aur hoshyarí ki báten kahta hún. 26 Chunánchi bádsháh, jis se main dilerána kalám kartá hún, yih báten jántá hai: aur mujhe yaqín hai ki in báton men se koi us se chhipí nahin; kyunki yih májará kone men nahin húa. 27 Ai Agrippa bádsháh, kyá tú nabion ka yaqín kartá hai? Main jántá hún, ki tú yaqín kartá hai. 28 Agrippa ne Paulus se kahá; Tú to thoří hí sí nasihat karke mujhe Masihí kar lená cháhtá hai. 29 Paulus ne kahá; Main to Khudá se cháhtá hún, ki thoří nasihat se, yá bahut se, sírf tú hí nahin, balki jitne log áj merí sunte hai, merí manind ho jáen, siwá in zanjiron ke.

30 Tab bádsháh, aur hákim, aur Birníke, aur un ke hamnishin uth khare hue; 31 aur alag jakar ek dusre se báten karne aur kahne lage, ki Yih ádmí aisá to kuchh nahin kartá, jo qatl yá qaid ke laiq ho. 32 Agrippa ne Festus se kahá, ki Agar yih ádmí Qaisar ke han apil na kartá, to chhut saktá thá.

27 Jab jaház par Itáliya ko hamará jáná thahar gayá, to unhon ne Paulus aur ba'z aur qaidion ko sháhansháhi palan ke ek súbadar Yúliyus nám ke hawale kiyá. 2 Aur ham Adramuttiyum ke ek jaház par, jo A'siya ke kanare ki bandargahon men jáne ko thá, sawar hokar rawána hue; aur Thissalunike ka Aristarkhus Makiduni hamare sath thá. 3 Dusre din Saidá men jaház thahrá; aur Yúliyus ne Paulus par mihrbaní karke doston ke pas jáne ki ijázat dí, taki us ki khatirdari ho. 4 Wahán se ham rawána hue, aur Kuprus ki ar men hokar chale, is liye ki hawá mukhalif thi. 5 Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar

Lúkiya ke shahr Múra men utre. 6 Wahán súbadar ko Iskandriya ka ek jaház Itáliya játa húa mila; pas ham ko us men bithá diyá. 7 Aur ham bahut dinon tak ahista ahista chalkar jab mushkil se Kanidus ke samne pahunche, to is liye ki hawá ham ko age barhne na deti thi Salmone ke samne se hokar Krete ki ar men chale; 8 aur bamushkil us ke kanare kanare chalkar, Hasin Bandar nám ek maqam men pahunche, jis se Lasaya shahr nazdik thá.

9 Jab bahut arsa guzar gayá, aur jaház ka safar is liye khatarnak ho gayá, ki Roze ka din guzar chuka thá, to Paulus ne unhen yih kahkar nasihat ki, 10 ki Ai sahibo, mujhe ma'lum hotá hai ki is safar men taklif aur bahut nuqsán hogá, na sírf mál aur jaház ka, balki hamari janon ka bhí. 11 Magar súbadar ne nakhudá aur jaház ke málík ki báton par Paulus ki báton se ziyáda liház kiyá. 12 Aur chunke wuh bandar jaron men rahne ke liye achchhá na thá, is liye aksar logon ki saláh thahri, ki wahán se rawána hon, aur agar ho sake, to Finiks men pahunchkar jara katen: wuh Krete ka ek bandar hai, jis ka rukh shimál mashriq, aur junúb mashriq hai. 13 Jab kuchh kuchh dakkhiná hawá chalne lagi, to unhon ne, yih samajhkar ki hamara matlab hasil ho gayá, langar uthaya, aur Krete ke kanare ke qarib qarib chale. 14 Lekin thoří der ba'd ek barí túfáni hawá, jo Yurakulon kahláti hai, Krete par se jaház par ai: 15 aur jab jaház hawá ke qabú men á gayá, aur us ka samná na kar saká, to ham ne lachar hokar us ko bahne diyá. 16 Aur Kauda nám ek chhote jazire ki ar men bahte bahte, ham barí mushkil se dongi ko qabú men lae; 17 aur jab malláh us ko upar charhá chuke, to jaház ki mazbuti ki tadbiren karke us ko niche se bandhá; aur Surtis ke chorbali men dhas jáne ke dar se, jaház ka saas o samán utar liya, aur usi tarah bahte chale gaye. 18 Magar jab ham ne andhi se bahut hichkole kháe, to dusre din wuh jaház ka mál phenkne lage; 19 aur tisre din unhon ne apne hi hathon se jaház ke alat o asbab bhí phenk

diye. 20 Aur jab bahut dinon tak na suraj nazar áyá, na táre, aur shiddat kí ándhí chal rahí thí, to ákhir ham ko bachne kí ummed bí'kull na rahí. 21 Aur jab bahut fáqe kar chuke to Paulus ne un ke bích men khare hokar kahá; Ai sáhibo, lázim thá kí tum merí bát mánkár Krete se rawána na hote, aur yih taklíf aur nuqsán na útháte. 22 Magar ab main tum ko nasíhat kartá hún, kí khátirjama' rakkho: kyúnci tum men se kisi kí ján ká nuqsán na hogá, magar jaház ká. 23 Kyúnci Khudá, jis ká main hún, aur jis kí 'ibádat bhí kartá hún, us ke firishte ne isí rát ko mere pás ákar 24 kahá; Ai Paulus, na dar; zarúr hai, kí tú Qaisar ke sámne házir ho; aur dekh, jitne log tere sáth jaház men sawár hain, un sab kí Khudá ne terí khátir jánbakhshí kí. 25 Is liye, ai sáhibo, khátirjama' rakkho: kyúnci main Khudá ká yaqín kartá hún, kí jaisá mujh se kahá gayá hai, waisá kí hogá. 26 Lekin yih zarúr hai, kí ham kisi tápú men já parén.

27 Jab chaudahwín rát húi aur ham Bahr i Adriya men takráte phirte the, to ádhí rát ke qaríb malláhon ne atkal se ma'lúm kiyá, kí kisi mulk ke nazdík pahunch gaye; 28 aur pání kí tháh lekar bis pursa páyá; aur thorá áge barhkar, aur phir tháh lekar pandrah pursa páyá. 29 Aur is dar se, kí mabáda chatanon par já parén, jaház ke píchhe se char langar dále, aur subh hone kí du'á mángte rahe. 30 Aur jab malláhon ne cháhá kí jaház par se bhág jáen, aur is baháne se kí galahí se langar dálen, dongí ko samundar men utará, 31 to Paulus ne súbadár aur sipáhion se kahá, kí Agar yeh jaház par na rahenge, to tum nahín bach sakte. 32 Is par sipáhion ne dongí kí rasiyan kátkar use chhor diyá. 33 Aur jab din nikalne ko húa, to Paulus ne sab kí minnat kí, kí khána khá lo, aur kahá, kí Tum ko intizár karte karte aur fáqa khenchte khenchte áj chaudah din ho gaye, aur tum ne kuchh nahín khayá. 34 Is liye tumhári minnat kartá hún, kí khána khá lo; kyúnci is par tumhári bihtari mauqúf hai: aur tum men se kisi ke sir ká ek bál bská na hogá.

35 Yih kahkar us ne rofi lí, aur un sab ke sámne Khudá ká shukr kiyá, aur tofkar kháne lagá. 36 Phir un sab kí khátirjama' húi, aur ap bhí khána kháne lage. 37 Aur ham sab milkar jaház men do sau chhattar admí the. 38 Jab wuh khákar ser hue, to gehúon ko samundar men phenkar jaház ko halká karne lage. 39 Jab din nikal áyá, to unhon ne us mulk ko na pahchána: magar ek khárfi dekhí, jis ká kanára saf thá, aur saláh kí, kí agar ho sake, to jaház ko us par charhá len. 40 Pas langar kholkar samundar men chhor diye, aur patwáron kí bhí rasiyan khol din, aur aglá pál hawá ke rukh par charhákar us kanáre kí taraf chale. 41 Lekin ek aisi jagah já paré, jis ke donon taraf samundar ká zor thá, aur jaház zamin par tik gayá. Pas galahí to dhakká khákar phans gayí; magar dumbála lahron ke zor se tútne lagá. 42 Aur sipáhion kí yih saláh thí, kí qaidion ko már dálen, kí aisa na ho koí tairkar bhág jáe. 43 Lekin súbadár ne, Paulus ke bacháne kí garaz se, un ko is iráde se báz rakkhá; aur hukm diyá, kí jo tair sakte hain, pahle kúdkar kanáre par chale jáen; 44 aur baqí log, ba'z takhton par, aur ba'z jaház kí áur chizon ke saháre se chale jáen. Aur isí tarah sab ke sab khushkí par salámat pahunch gaye.

28 Jab ham pahunch gaye, to jáná kí is tápú ká nám Milite hai. 2 Aur un ajnabion ne ham par kháss mihrbání kí, kyúnci menh kí jharí aur járe ke sabab unhon ne ág jaláke ham sab kí khátir kí. 3 Jab Paulus ne lakriyon ká gatthá jama' karke ág men dála, to ek sanp garmí pákar nikla, aur us ke háth par lipa gayá. 4 Jis waqt un ajnabion ne wuh kirá us ke háth men latká húa dekhá, to ek dusre se kahne lage, kí Beshakk yih admí khúni hai; agarchi samundar se bach gayá, taubhi 'Adl use jine nahín detá. 5 Pas us ne kiré ko ág men jhatk diyá, aur use kuchh zarar na pahunchá. 6 Magar wuh muntazir the, kí is ká badan súj jáega, yá yih marke yakáyak gir paréga. Lekin jab der tak intizár kiyá, aur dekhá kí us ko kuchh zarar na pahunchá, to áur khayál

karke kahá, ki yih to koí deotá hai.

7 Wahán se qaríb Publiyas nám us tápú ke sardár kí milk thí. Us ne ghar le jákar, tén din tak barí mihrbání se hamári mihmání kí. 8 Aur aisá húa kí Publiyas ká báp bukhár aur pechish kí wajh se bímár pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá dí. 9 Jab aisá húa, to báqí log jo us tápú men bímár the áe, aur achchhe kiye gaye. 10 Aur unhon ne hamári barí 'izzat kí; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkár thá, jaház par rakh diyá.

11 Tén mahíne ke ba'd, ham Iskandriya ke ek jaház par rawána hue, jo járe thar us tápú men rahá thá, aur jis ká nishán Diyuskúrí thá. 12 Aur Surakúsa men jaház thahrákar tén din rahe; 13 aur wahán se pher khákar Regiyum men áe: aur ek roz ba'd dakkhiná chali, to dúsre din Putiyulí men áe. 14 Wahán ham ko bhái mile, aur un kí minnat se ham sát din un ke pás rahe: aur isí tarah Roma tak gaye. 15 Wahán se bhái, hamári khabar sunkar, Appiyus ke Cháuk aur Tinsaráe tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur us kí khátirjama' hui.

16 Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, kí akelá us sipáhi ke sáth rahe, jo us par pahrá detá thá.

17 Tén roz ke ba'd aisá húa kí us ne Yahúdíon ke raíson ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, ki Ai bháiyó, harchand main ne ummat ke, aur bápádádá kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiyá, taubhi Yarúshalem se qaidí hokar Romíon ke háth hawále kiyá gayá. 18 Unhon ne merí tahqíqát karke mujhe chhor dená cháhá, kyúнки mere qatl ká koí sabab na thá. 19 Magar jab Yahúdíon ne mukhálafat kí, to main ne láchar hokar Qaisar ke han apil kiyá; magar is wáste nahín kiyá, kí apní qaum par mujhe kuchh ilzám lagáná thá. 20 Pás is liye main ne tumhen

bulwáyá hai, kí tum se milún aur guftgú karún: kyúнки Isráíl kí ummed ke sabab main is zanjír se jakr húa hún. 21 Unhon ne us se kahá; Na hamáre pás Yahúdiya se fere bare men khatt áe, na bháiyon men se kisi ne ákar terí kuchh khabar dí, na burái bayán kí. 22 Magar ham munásib jánte haij kí tujh se sunen, tere kyá khayálat haij; kyúнки is firqe kí bábat ham ko ma'lúm hai, kí har jagah us ke khiláf kahte haij.

23 Aur wuh us se ek din thahrákar, kasrat se us ke han jama' hue, aur wuh Khudá kí bádsháhat kí gawáhi de dekar aur Músá kí Taurat, aur nabíon ke sahífon se Yisú' kí bábat samjhá samjhákar subh se shám tak un se bayán kartá rahá. 24 Aur ba'z ne us kí báton ko man liya, aur ba'z ne na maná. 25 Jab ápas men muttáfíq na hue, to Paulus ke is ek bát ke kahne par rukhsat hue, kí Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabí kí ma'rifat tumháre bápádádá se khúb kahá, kí

26 Is ummat ke pás jákar kah,
Kí tum kánon se sunoge, aur
hargiz na samjhoge;

Aur ánkhon se dekhoge, aur
hargiz ma'lúm na karoge:

27 Kyúнки is ummat ke dil par
charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte
haij,

Aur unhon ne apní ánkhen band
kar lí haij;

Kahín aisá na ho kí ánkhon se
ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' laen,

Aur main unhen shifá bakhshúg.

28 Pás tum ko ma'lúm ho, kí Khudá kí is naját ká paigám gairqaumog ke pás bhejá gayá hai, aur wuh use sun bhí lengí. [29 Jab us ne yih kahá, to Yahúdí ápas men bahut bahs karke chale gaye.]

30 Aur wuh pure do baras apne kiráe ke ghar men rahá, 31 aur jo us ke pás áte the, un sab se milta rahá, aur kamál dilel se bagail rok tok ke, Khudá kí bádsháhat kí manádl kartá, aur Khudáwánd Yisú' Masih kí báten sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se jo Yisú' Masíh ká banda hai, aur rasú'í hone ke liye buláyá gayá, aur Khudá kí us khushkhabarí ke liye mákhsús kiyá gayá hai, **2** jis ká us ne peshtar se apne nabíon kí ma'rifat kitáb í muqaddas meñ, **3** apne Bete hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh kí nisbat wa'dá kiyá thá; jo jism ke i'tibár se to Dáúd kí nasl se paidá húa, **4** lekin pákí-zagí kí ruh ke i'tibár se, murdon meñ se jí uñhne ke sabab, qudrat ke sáth Khudá ká Betá tháhrá; **5** jis kí ma'rifat ham ko fazl aur risálat millí, táki us ke nám kí khátir sab qaumon meñ se log imán ke tábí' hon; **6** jin meñ se tum bhí Yisú' Masíh ke hone ke liye buláe gaye ho— **7** un sab ke nám, jo Roma meñ Khudá ke piyáre haiñ, aur muqaddas hone ke liye buláe gaye haiñ. Hamáre Báp Khudá aur Khudáwánd Yisú' Masíh kí taraf se tumheñ fazl aur itmínán hásil hotá rahe.

8 Awwal to main tum sab ke báre meñ Yisú' Masíh ke wasíle se apne Khudá ká shukr kartá hún, kí tumháre imán ká tamám dunyá meñ shuhra ho rahá hai. **9** Chunápchí Khudá, jis kí 'ibádat main apní ruh se us ke Bete kí khushkhabarí dene meñ kartá hún, wuhí merá gawáh hai, kí main bilánága tumheñ yád kartá hún, **10** aur apní du'áon meñ hamesha yih darkhwást kartá hún, kí ab ákhir kár Khudá kí marzí se mujhe tumháre pás áne meñ kisi tarah kámyábi ho. **11** Kyúnki main tumhári muláqát ká mushtáq hún, táki tum ko kol ruhání ni'mat dún, jis se tum mazbút ho jáo; **12** garaz kí main bhí tumháre darmiyán hokar tumháre sáth us imán ke bá'is tasallí páún, jo tum meñ aur mujh meñ, donon meñ hai. **13** Aur ai bháiyó, main is se tumhárá náwáqif rahná nahín cháhtá, kí main ne bárhá tumháre pás áne ká iráda kiyá, táki

jaisá mujhe aur gairqaumon meñ phal milá, waisá hí tum meñ bhí mile; magar áj tak ruká rahá. **14** Main Yúnáníon aur gair Yúnáníon, dánáon aur nádánon ká qarzdár hún. **15** Pas main tum ko bhí jo Roma meñ ho, khushkhabarí sunáne ko hatta'l maqdúr taiyár hún. **16** Kyúnki main Injil se sharmatá nahín: is liye kí wuh har ek imán lánewále ke wáste, pahle Yahúdí, phir Yúnání ke wáste, naját ke liye Khudá kí qudrat hai. **17** Is wáste kí us meñ Khudá kí rástbázi imán se aur imán ke liye záhír hotí hai, jaisá likhá hai, kí Rástbáz imán se jítá rahégá.

18 Kyúnki Khudá ká gazab un ádmíon kí tamám bedíní aur ná-rástí par ásmán se záhír hotá hai, jo haqq ko ná-rástí se dabáe rakhte haiñ; **19** kyúnki jo kuchh Khudá kí nisbat ma'lúm ho saktá hai, wuh un ke batin meñ záhír hai; is liye kí Khudá ne us ko un par záhír kar diyá. **20** Kyúnki us kí andekhi sifaten, ya'ní us kí azalí qudrat aur ulúhíyat, dunyá kí paidáish ke waqt se banái hui chizon ke zarí'e se ma'lúm hokar sáf nazer áti haiñ; yahán tak kí un ko kuchh 'uzr báqi nahín; **21** is liye kí agarchi unhon ne Khudá ko ján to liyá, magar us kí khudái ke láiq us kí barái aur shukrguzári na kí; balki bátil khayálat meñ par gaye, aur un ke besamajh dílon par andherá chhá gayá. **22** Wuh apne áp ko dáná jatákar, bewuqúf ban gaye; **23** aur gairfání Khudá ke jalál ko fání insán, aur parandon aur chaupáyon aur kíse makauon kí súrát meñ badal dálá.

24 Is wáste Khudá ne un ke dílon kí khwáhishon ke mutábíq unheñ nápáki meñ chhor díyá; kí un ke badan ápas meñ behurmat kiye jáen: **25** is liye kí unhon ne Khudá kí sachcháí ko badalkar jhúth baná dálá, aur mákhlúqát kí

zyada parastish aur 'ibadat ki, banisbat us Khaliq ke, jo abad tak mahmud hai. A'min.

26 Isi sabab se Khuda ne un ko gandi shahwaton mein chhor diya: yahan tak ki un ki 'auraton ne apne taba'i kam ko khilafataba' kam se badal dala: 27 isi tarah mard bhi 'auraton se taba'i kam chhor kar apas ki shahwat se mast ho gaye; ya'ni mardon ne mardon ke sath rusiyahi ke kam karke, apne ap mein apni gumrahi ke lai badla paya.

28 Aur jis tarah unhon ne Khuda ka pahchanna napasand kiya, isi tarah Khuda ne bhi un ko napasandida 'aql ke hawale kar diya, ki nalaiq harakaton karen. 29 Pas wuh har tarah ki narasti, badi, lalach, badkhwahi se bhar gaye; aur hasad, khunrez, jhagre, makari, bugz se ma'mur ho gaye; aur gibat karnewale, 30 badgo, Khuda ki nazar mein nafraati, auron ke be'izzat karnewale, magrur, shekhibaz, badlon ke bani, man bap ke nafarman, 31 bewuquf, 'ahdshikan, taba'i mahabbat se khali, berahm, ho gaye: 32 halanki wuh Khuda ka yeh hukm jante hain, ki aise kam karnewale maut ki saza ke lai hain; phir bhi na faqat ap hi aise kam karte hain, balki aur karnewalon se khush bhi hote hain.

2 Pas ai ilzam laganevale, tu ko ki kyun na ho, tere pas ko ki 'uzr nahin; kyun ki jis bat ka tu dusre par ilzam lagata hai, usi ka tu apne ap ko mujrim thahrata hai; is liye ki tu jo ilzam lagata hai, khud wahi kam karti hai. 2 Aur ham jante hain ki aise kam karnewalon ki 'adalat Khuda ki taraf se haqq ke mutabiq hoti hai. 3 Ai insaan, tu jo aise kam karnewalon par ilzam lagata hai, aur khud wahi kam karti hai, kyaa yeh samajhti hai, ki tu Khuda ki 'adalat se bach jaega? 4 Ya tu us ki mihrbani aur tahammul aur sabr ki daulat ko nachiz janti hai, aur nahin samajhti ki Khuda ki mihrbani tujh ko tauba ki taraf mail karti hai? 5 Balki tu apni sakhti aur gairtaib dil ke mutabiq us qahr ke din ke liye apne waste gazab kamah raha hai, jis mein Khuda ki sachchi 'adalat zahir hogi. 6 Wuh

har ek ko us ke kamon ke muwafiq badla dega: 7 jo nekokari mein sabitqadam rahkar jalal aur 'izzat aur baqa ke talib hote hain, un ko hamesha ki zindagi dega; 8 magar jo tafriqaandaz aur haqq ke na mannewale, balki narasti ke mannewale hain, un par gazab aur qahr hogi; 9 aur musibat aur tangi har ek badkar ki jan par aegi, pahle Yahudi ki, phir Yunani ki. 10 Magar jalal aur 'izzat aur salamat har ek nekokar ko milegi, pahle Yahudi ko, phir Yunani ko: 11 kyun ki Khuda ke han kisi ki tarafdari nahin. 12 Is liye ki jinhon ne bagair shari'at pae gunah kiya, wuh bagair shari'at ke halak bhi honge: aur jinhon ne shari'at ke mataht hokar gunah kiya, un ki saza shari'at ke muwafiq hogi; (13 kyun ki shari'at ke sunnewale Khuda ke nazdik rastbaz nahin hote, balki shari'at par 'amal karnewale rastbaz thahrae jaenge. 14 Is liye ki jab wuh qaumen jo shari'at nahin rakhtin, apni tabi'at se shari'at ke kam karti hain, to bawujud shari'at na rakhne ke, wuh apne liye khud ek shari'at hain. 15 Chunanchi wuh shari'at ki baton apne dilon par likhi hui dikhati hain, aur un ka dil bhi un baton ki gawahi deta hai; aur un ke bahami khayalat ya to un par ilzam lagate hain, ya un ko mazur rakhte hain;) 16 jis roz Khuda meri khushkhabari ke mutabiq Yisui Masih ki marifat admion ki poshida baton ka insaf karega.

17 Pas agar tu Yahudi kahlata, aur shari'at par takya aur Khuda par fakhr karti hai, 18 aur us ki marzi janti, aur shari'at ki ta'lim pakar 'umda 'umda baton pasand karti hai; 19 aur agar tujh ko is bat par bhi bharosa hai, ki main andhon ka rahnuma, aur andhere mein pare huon ke liye raushni, 20 aur nadanon ka tarbiyat karnewala, aur bachchon ka ustad hun, aur 'ilm aur haqq ka jo namuna shari'at mein hai, wuh mere pas hai; 21 pas tu jo auron ko sikhata hai, apne ap ko kyun nahin sikhata? Tu jo wa'z karti hai ki chori na karna, ap khud kyun chori karti hai? 22 Tu jo kahti hai ki zina na karna, ap khud kyun zina karti hai? Tu jo buton se nafraat rakhti hai, ap

khud kyün mandiron ko lúttá hai? 23 Tú jo shari'at par fakhr kartá hai, shari'at ke 'udúl se Khudá ki kyün be'izzati kartá hai? 24 Kyün-ki Tumháre sabab se gairqaumon men Khudá ke nám par kufr baká jata hai; chunánchi yih likhá bhí hai. 25 Khatne se fáida to hai, basharte ki tú shari'at par 'amal kare; lekin jab tú ne shari'at se 'udúl kiyá, to tera khatna námakhtúni tháhra. 26 Pas agar námakhtúni shaḡhs shari'at ke hukmon par 'amal kare, to kyá us ki námakhtúni khatne ke barábar na gini jáegi? 27 Aur jo shaḡhs qaumiyyat ke sabab se námakhtúni rahá, agar wuh shari'at ko purá kare, to kyá tujhe, jo báwu-júd kalám aur khatne ke shari'at se 'udúl kartá hai, qusúrwár na tháhraegá? 28 Kyünki wuh Yahúdí nahín, jo záhir ká hai; aur na wuh khatna hai, jo záhiri aur jismáni hai; 29 balki Yahúdí wuhí hai, jo bátin men hai; aur khatna wuhí hai, jo dil ká aur ruháni hai, na ki lafzi; aise ki ta'rif ádmion ki taraf se nahín, balki Khudá ki taraf se hotí hai.

3 Pas Yahúdí ko kyá fauqiyat hai, aur khatne se kyá fáida? 2 Hat tarah se bahut, khásskar yih ki Khudá ká kalám un ke supurd húa. 3 Agar ba'z bewafá nikle, to kyá huá? kyá un ki bewafái Khudá ki wafádári ko bátíl kar saktí hai? 4 Hargiz nahín; balki Khudá sachchá tháhre; aur har ek ádmí jhúthá: chunánchi likhá hai;

Ki tú apni báton men rástbáz tháhre,

Aur apne muqaddame men fath páe.

5 Agar hamári nárástí Khudá ki rástbázi ki khúbi ko záhir kartí hai, to ham kyá kahen? kyá yih ki Khudá beinsáf hai jo gazab názil kartá hai? (Main yih bát insán ki tarah kahtá hun.) 6 Hargiz nahín; warna Khudá kyünkar duniyá ká insáf karegá? 7 Agar mere jhúth ke sabab se Khudá ki sachchá us ke jalál ke wáste ziyáda záhir hui, to phir kyün gunahgar ki tarah mujh par hukm diyá jata hai? 8 aur ham kyün burái na karen, táki bhalái páida ho? chunánchi ham par yih tuhmat lagá bhí jati hai, aur ba'z kahte hain ki in

ká yih maqúla hai: magar aison ká mujrim tháhrná insáf hai.

9 Pas kyá huá? kyá ham kuchh fazílat rakhte hain? Bi'ikull nahín. Kyünki ham Yahúdíon aur Yúnánion donon par peshtar hí yih ilzám lagá chuke hain, ki wuh sab ke sab gunáh ke mátaht hain. 10 Chunánchi likhá hai, ki

Koi rástbáz nahín, ek bhí nahín;

11 Koi samajhdár nahín,

Koi Khudá ká tálib nahín;

12 Sab gumrah hain, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koi bhalái karnewála nahín, ek bhí nahín;

13 Un ká galá khulí hui qabr hai; Unhon ne apni zabánon se fareb diyá:

Un ke honthon men sanpon ká zahr hai;

14 Un ká munh la'nat aur karwáhat se bhará huá hai;

15 Un ke qadam khún baháne ke liye tezrau hain;

16 Un ki ráhon men tabáhi aur badháli hai,

17 Aur wuh salámati ki ráh se wáqif na hie:

18 Un ki ánkhon men Khudá ká khauf nahín.

19 Ab ham jánte hain ki shari'at jo kuchh kahti hai, un se kahti hai jo shari'at ke mátaht hain; táki har ek ká munh band ho jae, aur sári duniyá Khudá ke nazdik sazá ke laiq tháhre: 20 kyünki shari'at ke a'mál se koi bashar us ke huzúr rástbáz nahín tháregá, is liye ki shari'at ke wasíle se to gunáh ki pahchán hí hotí hai. 21 Magar ab shari'at ke bagair Khudá ki ek rástbázi záhir hui hai, jis ki gawáhi shari'at aur nabion se hotí hai; 22 ya'ni Khudá ki wuh rástbázi, jo Yisú' Masíh par imán lane se sab imán lanewalon ko hasil hotí hai; kyünki kuchh farq nahín; 23 is liye ki sab ne gunáh kiyá, aur Khudá ke jalál se mahrum hain; 24 magar us ke fazl ke sabab, us makhlási ke wasíle se jo Masíh Yisú' men hai, muft rástbáz thárae játe hain; 25 use Khudá ne us ke khún ke bá'is ek aisé kaffára thárayá, jo imán lane se fáidamand ho; táki jo gunáh peshtar ho chuke the, aur jin se Khudá ne tahammul karke tarah dí

thí, un ke báre men wuh apní rástbázi zahir kare; 26 balki isí waqt us kí rástbázi zahir ho: táki wuh khud bhí 'ádil rahe, aur jo Yisú' par imán láe, us ko bhí rástbáz thahránewalá ho. 27 Pas fakhr kahá rahá? Is kí gunjáish hí nahín. Kaun sí shari'at ke sabab se? kyá a'mál kí shari'at se? Nahín: balki imán kí shari'at se. 28 Chunánchi ham yih natíja nikálte hain, kí insán shari'at ke a'mál ke bagair imán ke sabab se rástbáz thahrtá hai. 29 Kyá Khudá sírf Yahúdíon hí ká hai; gair-qaumon ká nahín? Beshakk, gair-qaumon ká bhí hai: 30 kyúñki ek hí Khudá hai, jo makhtúnon ko bhí imán se, aur námakhtúnon ko bhí imán hí ke wasíle se rástbáz thahráegá. 31 Pas kyá ham shari'at ko imán se bátíl karte hain? Hargiz nahín: balki shari'at ko qáim rakhte hain.

4 Pas ham kyá kahen, kí hamáre jismání báp Ibráhím ko kyá hásil húa? 2 Kyúñki agar Ibráhím a'mál se rástbáz thahráyá játá, to us ko fakhr kí jagah hotí; lekin Khudá ke nazdík nahín. 3 Kitáb í muqaddas kyá kahtí hai? Yih, kí Ibráhím Khudá par imán láyá aur yih us ke liye rástbázi giná gayá. 4 Kám karnewále kí mazdúri bakhshish nahín, balki haqq samjhí játi hai. 5 Magar jo shakhs kám nahín kartá, balki bedín ke rástbáz thahránewále par imán látá hai, us ká imán us ke liye rástbázi giná játá hai. 6 Chunánchi jis shakhs ke liye Khudá bagair a'mál ke rástbázi mahsúb kartá hai, Dáúd bhí us kí mubárahálí is tarah bayán kartá hai, 7 kí

Mubárah wuh hain, jin kí bad-kárián mu'áf hún,

Aur jin ke gunáh dhánke gaye.

8 Mubárah wuh shakhs hai, jis ke gunáh Khudáwand mahsúb na karegá.

9 Pas kyá yih mubárahbádí makhtúnon hí ke liye hai, yá námakhtúnon ke liye bhí? Kyúñki hamára dá'wá yih hai, kí Ibráhím ke liye us ká imán rástbázi giná gayá. 10 Pas kis hálat men giná gayá? Makhtúni men, yá námakhtúni men? Makhtúni men nahín, balki námakhtúni men. 11 Aur us ne khatna ká nishán páyá, kí us imán kí rástbázi par muhr ho jáe, jo use námakhtúni

kí hálat men hásil thá: táki wuh un sab ká báp thahre, jo báwujúd námakhtún hone ke imán láte hain, aur un ke liye bhí rástbázi mahsúb kí jáe; 12 aur un makhtúnon ká báp ho, jo na sírf makhtún hain, balki hamáre báp Ibráhím ke us imán kí bhí pairawí karte hain, jo use námakhtúni kí hálat men hásil thá. 13 Kyúñki yih wa'da kí wuh dunyá ká wáris hogá na Ibráhím se na us kí nasl se shari'at ke wasíle se kiyá gayá thá, balki imán kí rástbázi ke wasíle se. 14 Kyúñki agar shari'atwále hí wáris hon, to imán befáida rahá, aur wa'da láhásil thahrá. 15 Kyúñki shari'at to gazab paidá kartí hai; aur jahán shari'at nahín, wahán 'udúlhukmí bhí nahín. 16 Isí wáste wuh mírás imán se míltí hai, táki fazl ke taur par ho, aur wuh wa'da kull nasl ke liye qáim rahe; na sírf us nasl ke liye jo shari'atwáli hai, balki us ke liye bhí, jo Ibráhím kí mánind imánwáli hai; wuhí ham sab ká báp hai 17 (chunánchi likhá hai, kí Main ne tujhe bahut sí qaumon ká báp banáyá;) us Khudá ke sámne, jis par wuh imán láyá, aur jo murdon ko zinda kartá hai, aur jo chízen nahín hain, un ko is tarah bulá letá hai, kí goyá wuh hain. 18 Wuh náummedí kí hálat men ummed ke sáth imán láyá, táki is qaul ke bamújib kí Terí nasl aisí hí hogí, wuh bahut sí qaumon ká báp ho. 19 Aur wuh jo taqríban sau baras ká thá, báwujúd apne murda se badan aur Sáráh ke ríhm kí murdagí par liház karne ke, imán men za'íf na húa, 20 aur na beímán hokar Khudá ke wa'de men shakk kiyá, balki imán men mazbút hokar Khudá kí tamjíd kí; 21 aur us ko kámil í'tiqád húa, kí jo kuchh us ne wa'da kiyá hai, wuh us ke purá karne par bhí qádir hai. 22 Isí sabab se yih us ke liye rástbázi giná gayá. 23 Aur yih bát, kí imán us ke liye rástbázi giná gayá, na sírf us ke liye likhí gayí; 24 balki hamáre liye bhí, jin ke liye imán rástbázi giná jáegá, is wáste kí ham us par imán láe hain, jis ne hamáre Khudáwand Yisú' ko murdon men se jiláyá; 25 wuh hamáre qusúron ke liye hawále kar diyá gayá, aur hamáre rástbáz thahrne ke liye jiláyá gayá.

5 Pas jab ham imán se rástbáz thahre, to Khudá ke sáth apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se sulh rakkhen; 2 jis ke wasíle se imán ke sabab us fazl tak hamári rasáí bhí hui, jis par qáim hai; aur Khudá ke jalál kí ummed par fakhr karen. 3 Aur sirf yihí nahín, balki musíbaton men bhí fakhr karen; yih jánkar, kí musíbat se sabr paidá hotá hai; 4 aur sabr se pukhtagí; aur pukhtagí se ummed paidá hotí hai; 5 aur ummed se sharmindagí hásil nahín hotí, kyúnci Rúhu'l Quds jo ham ko bakhshá gayá hai, us ke wasíle se Khudá kí mahabbat hamáre dilon men dáli gayí hai. 6 Kyúnci jab ham kámzor hí the, to 'ain waqt par Masíh bedínon kí khátir muá. 7 Kisí rástbáz kí khátir bhí mushkil se koí apní ján degá; magar sháyad kisí nek ádmí ke liye koí apní ján tak de dene kí jur'at kare. 8 Lekin Khudá apní mahabbat kí khúbi ham par yún záhir kartá hai, kí jab ham gunahgár hí the, to Masíh hamári khátir muá. 9 Pas jab ham us ke khún ke bá'is ab rástbáz thahre, to us ke wasíle se gazab í Iláhi se zarúr hí bachenge. 10 Kyúnci jab báwujúd dushman hone ke, Khudá se us ke Beṭe kí maut ke wasíle se hamára mel ho gayá, to mel hone ke ba'd to ham us kí zindagí ke sabab se zarúr hí bachenge; 11 aur sirf yihí nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke sabab, jis ke wasíle se ab hamára Khudá ke sáth mel ho gayá, Khudá par fakhr bhí karte hai.

12 Pas jis tarah ek ádmí ke sabab se gunáh dunyá men áyá, aur gunáh ke sabab maut áí, aur yún maut sab ádmíon men phail gayí, is liye kí sab ne gunáh kiyá— 13 kyúnci sharí'at ke diye jáne tak dunyá men gunáh to thá; magar jáhán sharí'at nahín, wahán gunáh máhsúb nahín hotá. 14 Táham A'dam se lekar Músá tak maut ne un par bhí bádsháhi kí, jinhon ne us A'dam kí náfarmání kí tarah, jo ánewále ká misl thá, gunáh na kiyá thá. 15 Lekin qusúr ká jo hál hai, wuh fazl kí ní'mat ká nahín. Kyúnci jab ek shakhs ke qusúr se bahut se ádmí mar gaye, to Khudá ká fazl aur us kí jo bakhshish ek hí ádmí, ya'ní Yisú' Masíh ke fazl se paidá

húí, bahut se ádmíon par zarúr hí ifrát se názil húí. 16 Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám huá, bakhshish ká waisá hál nahín; kyúnci ek hí ke sabab se wuh faisala huá, jis ká natíja sazá ká hukm thá; magar bahutere qusúron se aisí ní'mat paidá húí, jis ká natíja yih huá kí log rástbáz thahre. 17 Kyúnci jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zarí'e se bádsháhi kí; to jo log fazl aur rástbázi kí bakhshish ifrát se hásil karte hai, wuh ek shakhs, ya'ní Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagí men zarúr hí bádsháhi karenge. 18 Garaz, jaisá kí ek qusúr ke sabab wuh faisala huá, jis ká natíja sab ádmíon se sazá ká hukm thá; waisá hí rástbázi ke ek kám ke wasíle se sab ádmíon ko wuh ní'mat milí, jis se rástbáz thahrke zindagí páen. 19 Kyúnci jis tarah ek hí shakhs kí náfarmání se bahut se log gunahgár thahre, usí tarah ek kí farmánbardári se bahut se log rástbáz thahre. 20 Aur bích men sharí'at á maujúd húí, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jáhán gunáh ziyáda huá, wahán fazl us se bhí niháyat ziyáda huá; 21 táki jis tarah gunáh ne maut ke sabab se bádsháhi kí, usí tarah fazl bhí, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagí ke liye, rástbázi ke zarí'e se bádsháhi kare.

6 Pas ham kyá kahen? Kyá gunáh karte rahen, táki fazl ziyáda ho? 2 Hargíz nahín! Ham jo gunáh ke í'tibár se mar gaye, kyúnci us men áyanda ko zindagí guzáren? 3 Kyá tum nahín jánte, kí ham jitnon ne Masíh Yisú' men shámil hone ká bapisma liyá, to us kí maut men shámil hone ká bapisma liyá? 4 Pas maut men shámil hone ke bapisma ke wasíle se ham us ke sáth dafn hue; táki jis tarah Masíh Báp ke jalál ke wasíle se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayí zindagí kí ráh chalen. 5 Kyúnci jab ham us kí maut kí mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jí uthne kí mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongé. 6 Chunánchi ham jánte hai, kí hamári puráni insániyat us ke sáth

is liye salib dí gayí, kí gunáh ká badan bekár ho jáe, táki ham áge ko gunáh kí gulámí men na raheñ.

7 Kyünki jo muá, wuh gunáh se bárí huá. 8 Pas jab ham Masíh ke sáth müe, to hamen yaqín hai kí us ke sáth jienge bhí; 9 kyünki yih jánte haiñ kí Masíh jab murdoñ men se jí uñhá hai to phir nahín marne ká; maut ká phir us par ikhtiyár nahín hone ká. 10 Kyünki Masíh jo muá, gunáh ke i'tibár se ek bár muá: magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. 11 Isí tarah tum bhí apne áp ko gunáh ke i'tibár se murda, magar Khudá ke i'tibár se Masíh Yisú' men zinda samjho.

12 Pas gunáh tumháre fání badan men bádsháhí na kare, kí tum us kí khwáhishon ke tábí' raho. 13 Aur apne a'zá nárástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawále na kiyá karo; balki apne áp ko murdoñ men se zinda jánkar Khudá ke hawále karo, aur apne a'zá rástbází ke hathyár hone ke liye Khudá ke hawále karo. 14 Is liye kí gunáh ká tum par ikhtiyár na hogá, kyünki tum shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

15 Pas kyá huá? kyá ham is liye gunáh karen, kí shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht haiñ? Hargiz nahín! 16 Kyá tum nahín jánte, kí jis kí tábí'dárá ke liye apne áp ko gulámon kí tarah hawále kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábí'dár ho; khwáh gunáh ke, jis ká anjám maut hai; khwáh tábí'dárá ke, jis ká anjám rástbází hai. 17 Lekin Khudá ká shukr hai, kí agarchi tum gunáh ke gulám the, táham dil se us ta'lím ke tábí'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the; 18 aur gunáh se ázád hokar rástbází ke gulám ho gaye. 19 Main tumhári insání kamzóri ke sabab insání taur par kahtá hún: jis tarah tum ne apne a'zá badkári karne ke liye nápákí aur badkári kí gulámí ke hawále kiye the, usí tarah ab apne a'zá pák hone ke liye rástbází kí gulámí ke hawále kar do. 20 Kyünki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbází ke i'tibár se ázád the. 21 Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the? kyünki un ká anjám to maut hai. 22 Magar

ab gunáh se ázád, aur Khudá ke gulám hokar, tum ko apná phal milá, jis se pákízagi hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha kí zindagi hai. 23 Kyünki gunáh kí mazdúri maut hai, magar Khudá kí bahíshish hamáre Khudáwánd Masíh Yisú' men hamesha kí zindagi hai.

7 Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqif haiñ,) kí jab tak ádmí jítá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhtí hai? 2 Chunáñchí jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar kí zindagi tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar kí shari'at se chhút gayí. 3 Pas agar shauhar ke jíte jí dúsre mard kí ho jáe, to zániya kahláegí; lekin agar shauhar mar jáe, to wuh us shari'at se ázád hai, yahán tak kí agar dúsre mard kí ho bhí jáe, to zániya na thahregí. 4 Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke badan ke wasífe se shari'at ke i'tibár se is liye murda ban gaye, kí us dúsre ke ho jáo, jo murdoñ men se jiláyá gayá, táki ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. 5 Kyünki jab ham jismáni the, to gunáh kí ragbaten, jo shari'at ke bá'is paidá hotí thín, maut ká phal paidá karne ke liye hamáre a'zá men tásír kartí thín. 6 Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhút gaye, kí ruh ke naye taur par, na kí lafzon ke puráne taur par, khidmat karte haiñ.

7 Pas ham kyá kaheñ? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Balki bagair shari'at ke main gunáh ko na pahchántá; masalan, agar shari'at yih na kahtí, kí Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá: 8 magar gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujh men har tarah ká lálach paidá kar diyá: kyünki shari'at ke bagair gunáh murda hai. 9 Ek zamáne men shari'at ke bagair main zinda thá; magar jab hukm áyá, to gunáh zinda ho gayá, aur main mar gayá; 10 aur jis hukm ká manshá zindagi thá, wuhí mere haqq men maut ke bá'is ban gayá: 11 kyünki gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujhe bahkáyá, aur usí ke zarí'e

se mujhe már bhí dálá. 12 Pas sharí'at pák hai, aur hukm bhí pák, aur rást, aur achchhá hai. 13 Pas jo chíz achchhí hai, kyá wuh mere liye maut thahri? Hargiz nahín! Balki gunáh ne, achchhí chíz ke zarí'e se mere liye maut paidá karke, mujhe már dálá; táki us ká gunáh honá záhír ho, aur hukm ke zarí'e se gunáh hadd se ziyáda makrúh ma'lúm ho. 14 Kyúnki ham jánte hain ki sharí'at to rúhání hai, magar main jismání, aur gunáh ke háth biká húa hún. 15 Aur jo main kartá hún us ko nahín jántá; kyúnki jis ká main iráda kartá hún, wuh nahín kartá, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhí kartá hún. 16 Aur agar main us par 'amal kartá hún, jis ká iráda nahín kartá, to main mántá hún ki sharí'at khúb hai. 17 Pas is súrát men us ká karnewálá main na rahá, balki gunáh hai jo mujh men basá húa hai. 18 Kyúnki main jántá hún ki mujh men, ya'ní mere jism men, koí nekí basí húi nahín: albatta iráda to mujh men maujúd hai, magar nek kám mujh se ban nahín parte. 19 Chunánchi jis nekí ká iráda kartá hún, wuh to nahín kartá: magar jis badí ká iráda nahín kartá, use kar letá hún. 20 Pas agar main wuh kartá hún jis ká iráda nahín kartá, to us ká karnewálá main na rahá, balki gunáh hai jo mujh men basá húa hai. 21 Garaz main aísí sharí'at pátá hún, ki jab nekí ká iráda kartá hún, to badí mere pás á maujúd hotí hai. 22 Kyúnki batiní insáníyat ke rú se to main Khudá kí sharí'at ko bahut pasand kartá hún: 23 magar mujhe apne a'zá men ek áur tarah kí sharí'at nazar áti hai, jo merí 'aql kí sharí'at se larakar, mujhe us gunáh kí sharí'at kí qaid men le áti hai, jo mere a'zá men maujúd hai. 24 Hái, main kaisá kambakht ádmí hún! is maut ke badan se mujhe kaun chhuráegá? 25 Apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se Khudá ká shukr kartá hún. Garaz main khud apní 'aql se to Khudá kí sharí'at ká, magar jism se gunáh kí sharí'at ká mahkúm hún.

8 Pas ab, jo Masíh Yisú' men hain, un par sazá ká hukm nahín. 2 Kyúnki zindagí kí Rúh kí sharí'at ne, Masíh Yisú' men,

mujhe gunáh aur maut kí sharí'at se ázád kar diyá. 3 Is liye ki jo kám sharí'at, jism ke sabab kamzor hokar, na kar sakí, wuh Khudá ne kiyá; ya'ní us ne apne Beṭe ko gunáhalúda jism kí súrát men aur gunáh kí qurbání ke liye bhejkar, jism men gunáh kí sazá ká hukm diyá: 4 táki sharí'at ká taqázá ham men púra ho, jo jism ke mutábíq nahín, balki rúh ke mutábíq chalte hain. 5 Kyúnki jo jismání hain, wuh jismání báton ke khayál men rahte hain; lekin jo rúhání hain, wuh rúhání báton ke khayál men rahte hain. 6 Aur jismání níyat maut hai; magar rúhání níyat zindagí aur itmínán hai: 7 is liye ki jismání níyat Khudá kí dushmaní hai; kyúnki na to Khudá kí sharí'at ke tábí' hai, na ho saktí hai: 8 aur jo jismání hain, wuh Khudá ko khush nahín kar sakte. 9 Lekin tum jismání nahín, balki rúhání ho, basharte ki Khudá kí Rúh tum men basí húi hai. Magar jis men Masíh kí Rúh nahín, wuh us ká nahín. 10 Aur agar Masíh tum men hai, to badan to gunáh ke sabab se murda hai; magar rúh rástbází ke sabab se zinda hai. 11 Aur agar usí kí Rúh tum men basí húi hai, jis ne Yisú' ko murdoṅ men se jiláyá, to jis ne Masíh Yisú' ko murdoṅ men se jiláyá, wuh tumháre fání badanon ko bhí apní us Rúh ke wasíle se zinda karegá, jo tum men basí húi hai.

12 Pas, ai bháiyó, ham qarzdár to hain, magar jism ke nahín, kí jism ke mutábíq zindagí guzáren. 13 Kyúnki agar tum jism ke mutábíq zindagí guzároge, to zarúr maroge. Aur agar rúh se badan ke kámon ko nest o nábud karoge, to jíte rahoge. 14 Is liye ki jitne Khudá kí Rúh kí hidáyat se chalte hain, wuhí Khudá ke beṭe hain. 15 Kyúnki tum ko gulámí kí rúh nahín milí, jis se phir dar paidá ho; balki lepálak hone kí rúh milí, jis se ham Abbá, ya'ní Ai Báp, kahkar pukárte hain. 16 Rúh khud hamárá rúh ke sáth milkar gawáhi detí hai, ki ham Khudá ke farzand hain. 17 Aur agar farzand hain, to wáris bhí hain; ya'ní Khudá ke wáris, aur Masíh ke hammírás basharte ki ham us ke sáth dukh

18. Isí tarah, táki us ke sáth jalál bhí

19 Kyúñki merí dānist men is zamāne ke dukh dard is láiq nahín, ki us jalál ke muqábil ho saken, jo ham par zāhir honewálá hai. 20 Kyúñki makhlúqát kamál árzú se Khudá ke beṭon ke zāhir hone ki ráh dekhti hai. 21 Is liye ki makhlúqát batálat ke ikhtiyár men kar dí gayí thí, na apní khushí se, balki us ke bá'is se, jis ne us ko 22 is ummed par batálat ke ikhtiyár men kar diyá, ki makhlúqát bhí faná ke qabze se chhútkar, Khudá ke farzandon ke jalál kí ázádí men dákhil ho jáegi. 23 Kyúñki ham ko ma'lúm hai, ki sári makhlúqát milkar ab tak karáhtí hai, aur dard zih men parí taraptí hai. 24 Aur na faqat wuhí, balki ham bhí, jinhen Rúh ke pahle phal mile hai, ap apne bātin men karáhte hai, aur lepálak hone, ya'ní apne badan kí makhlási, kí ráh dekhte hai. 25 Chunānchi hamen ummed ke wasile se naját milí; magar jis chíz kí ummed hai, jab wuh nazar á jae, to phir ummed kaisí? kyúñki jo chíz koí dekh rahá hai, us kí ummed kyá karegá? 26 Lekin jis chíz ko nahín dekhte, agar ham us kí ummed karen, to sabr se us kí ráh dekhte hai.

27 Isí tarah Rúh bhí hamári kamzori men madad kartí hai, kyúñki jis taur se ham ko du'á mángni chāhiye wuh nahín áti; magar Rúh khud aisi áhen bhar bharke hamári shafá'at kartí hai, jin ká bayán nahín ho saktá. 28 Aur dilon ká parakhnewálá jántá hai, ki Rúh kí kyá niyat hai: kyúñki wuh Khudá kí marzí ke muwāfiq muqaddason kí shafá'at kartá hai. 29 Aur ham ko ma'lúm hai, ki sab chizen milkar Khudá se mahabbat rakhnewalon ke liye bhalaí paidá kartí hai; ya'ní un ke liye, jo Khudá ke irāde ke muwāfiq bulāe gaye. 30 Kyúñki jinhen us ne pahle se jáná, unhen pahle se muqarrar bhí kiyá, ki us ke Beṭe ke hamshakl hon, táki wuh bahut se bháiyon men pahlauthá thahre. 31 aur jin ko us ne pahle se muqarrar kiyá, unhen buláyá bhí: aur jinhen buláyá, un ko rástbáz bhí thahráyá: aur jin ko rástbáz thahráyá, un ko jalál bhí baḥshá.

32 Pas ham in bāton kí bábat kyá kahen? Agar Khudá hamári taraf hai, to kaun hamáre makhlúf hai? 33 Jis ne apne Beṭe hí ke darṭe na kiyá, balki ham sab kí khátir use hawále kar diyá, wuh us ke sáth aur sab chizen bhí hamen kis tarah na baḥshegá? 34 Khudá ke barguzidon par kaun nálish karegá? Khudá wuh hai jo un ko rástbáz thahrátá hai; 35 kaun hai jo mujrim thahráegá? Masíh Yisú' wuh hai jo mar gayá, balki murdon men se jí bhí uṭhá, aur Khudá kí dahini taraf hai, aur hamári shafá'at bhí kartá hai. 36 Kaun ham ko Masíh kí mahabbat se judá karegá? Musibat, yá tangí, yá zulm, yá ká, yá nangápan, yá khatra, yá talwár? 37 Chunānchi likhá hai, ki

Ham terí khátir dín bhar ján se máre játe hai;

Ham to zabh honewáli bheron ke barábar gine gaye.

38 Magar in sab hálaton men, us ke wasile se jis ne ham se mahabbat kí, ham ko fath se bhí barḥkar galabá hásil hotá hai. 39 Kyúñki mujh ko yaqín hai, ki Khudá kí jo mahabbat hamáre Khudáwānd Masíh Yisú' men hai, us se ham ko ná maut judá kar sakegi, na zindagi, 40 na firishte, na hukúmaten, na hál kí, na istiqbál kí chizen, na qudraten, na balandí, na pastí, na koí aur makhlúq.

9 Main Masíh men sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, aur merá dil bhí Rúhu'l Quds men gawáhi detá hai, 2 ki mujhe bará gam hai, aur merá dil barábar dukhtá rahtá hai. 3 Kyúñki mujhe yahán tak manzúr hotá, ki apne bháiyon kí khátir, jo jism ke rú se mere qarabatí hai, main khud Masíh se mahrum ho játá; 4 wuh Isráilí hai; aur lepálak hone ká haqq, aur jalál, aur 'uhūd, aur shari'at, aur 'ibádat, aur wa'de unhin ke hai; 5 aur qaum ke buzurg unhin ke hue hai, aur jism ke rú se Masíh bhí unhin men se huá, jo sab ke úpar aur abad tak Khudá e mahmúd hai. A'mín. 6 Lekin yih bát nahín, ki Khudá ká kalám bátíl ho gayá. Is liye ki jo Isráil kí aulád hai, wuh sab Isráilí nahín. 7 Aur na Ibráhim kí nasi hone ke sabab se sab farzand

ṭhahre; balki yih likhá hai, ki Izháq hí se terí nasl kahláegi: 8 ya'ní jismání farzand Khudá ke farzand nahín; balki wa'de ke farzand nasl gine játe hain. 9 Kyúñki wa'de ká qaul yih hai, ki Main is waqt ke mutábíq áungá, aur Sáráh ke betá hogá. 10 Aur sirf yihí nahín, balki Ribqáh bhí ek shakhs, ya'ní hamáre báp Izháq se hámila thí; 11 aur abhí tak na to larke paidá húe the, aur na unhon ne nekí yá badí kí thí; ki us se kahá gayá, ki Bará chhote kí khidmat karegá; 12 táki Khudá ká iráda, jo barguzídagi par mauqúf hai, a'mál par mabní na ṭhahre, balki bulánewále par. 13 Chunánchi likhá hai, ki Main ne Ya'qúb se to mahabbat kí, magar 'Esau se nafrat.

14 Pas ham kyá kahen? Kyá Khudá ke háq beinsáfi hai? Hargiz nahín! 15 Kyúñki wuh Músá se kahtá hai, ki Jis par rahm karná manzúr hai, us par rahm karúngá; aur jis par tars kháná manzúr hai, us par tars kháungá. 16 Pas yih na iráda karnewále par munhasar hai, na daur dhúp karnewále par, balki rahm karnewále Khudá par. 17 Kyúñki kitáb í muqaddas men Fir'aun se kahá gayá hai, ki Main ne isí liye tujhe khará kiyá hai, ki terí wajh se apní qudrat záhir karúñ, aur merá nám tamám rú e zamín par mashhúr ho. 18 Pas wuh jis par cháhtá hai rahm kartá hai, aur jise cháhtá hai use saṅht kar detá hai.

19 Pas tú mujh se kahegá, Phir wuh kyúñ 'aib lagátá hai? Kaun us ke iráde ká muqábala kartá hai? 20 Ai insán, bhalá tú kaun hai, jo Khudá ke sámne jawáb detá hai? Kyá baní hui chíz banánewále se kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyúñ aisá banáyá? 21 Kyá kumhár ko miṭṭí par íkhtiyár nahín, ki ek hí launde men se ek bartan 'izzat ke liye banáe, aur dúsrá be'izzatí ke liye? 22 Pas kyá ta'ajjub hai, agar Khudá, apná gazab záhir karne, aur apní qudrat áshkára karne ke iráde se, gazab ke bartanon ke sáth, jo halákat ke liye taiyár húe the, niháyat tahammul se pesh áyá: 23 aur yih is liye húa ki apne jalál kí daulat rahm ke bartanon ke zari'e se áshkára kare, jo us ne

jalál ke liye pahle se taiyár kiye the, 24 ya'ní hamáre zari'e se, jinhen us ne na faqat Yahúdíon men se, balki gairqaumon men se bhí buláyá. 25 Chunánchi Hoshe' kí kitáb men bhí Khudá yún farmátá hai, ki

Jo merí ummat na thí, use apní ummat kahúngá;

Aur jo piyári na thí, use piyári kahúngá.

26 Aur aisá hogá, ki jis jagah un se yih kahá gayá thá, ki Tum merí ummat nahín ho,

Usí jagah wuh zinda Khudá ke bete kahláenge.

27 Aur Yasha'yáh Isráil kí bábat pukárkar kahtá hai, ki Go baní Isráil ká shumár samundar kí ret ke barábar ho, táham un men se thore hí bachenge. 28 Kyúñki Khudáwand apne kalám ko tamám aur munqata' karke us ke mutábíq zamín par 'amal karegá. 29 Chunánchi Yasha'yáh ne pahle bhí kahá hai, ki

Agar Rabbu'l afwáj hamári kuchh nasl báqi na rakhtá,

To ham Sádóm kí mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

30 Pas ham kyá kahen? Yih, ki gairqaumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo ímán se hai: 31 magar Isráil, jo rástbázi kí shari'at kí talásh kartá thá, us shari'at tak na pahunchá. 32 Kis liye? Is liye ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us ṭhokar kháne ke patthar se ṭhokar khái; 33 chunánchi likhá hai ki

Dekho, main Siyyon men thes lagne ká patthar, aur ṭhokar kháne kí chaṭán rakhtá hún;

Aur jo us par ímán láega, wuh sharmina na hogá.

10 Ai bháiyó, mere dil kí árzú, aur un ke liye Khudá se merí du'á yih hai, ki wuh naját páen. 2 Kyúñki main un ká gawáh hún, ki wuh Khudá ke báre men gairat to rakhte hain, magar samajh ke sáth nahín. 3 Is liye ki wuh Khudá kí rástbázi se náwáqif hokar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, Khudá kí rástbázi ke tábi' na húe. 4 Kyúñki har ek ímán lánewále kí rástbázi ke

liye Masih sharif'at ka anjam hai. 5 Chunanchi Musá ne yih likhá hai, ki Jo shakhs us rástbázi par 'amal kartá hai jo sharif'at se hai, wuh usí kí wajh se zinda rahégá. 6 Magar jo rástbázi ímán se hai, wuh yún kahtí hai, ki Tú apne dil meñ yih na kah, ki A'smán par kaun chahégá? (ya'ní Masih ke utár láne ko :) 7 ya, Gahráo meñ kaun utregá? (ya'ní Masih ko murdog meñ se jilákar úpar láne ko). 8 Balki kyá kahtí hai? yih, ki Kalám tere nazdik hai, balki tere munh aur tere dil meñ hai: yih wuhí ímán ká kalám hai, jis kí ham manadí karte haiñ; 9 ki agar tú apní zabán se Yisú' ke Khudáwand hone ká iqrár kare, aur apne dil se ímán láe, ki Khudá ne use murdon meñ se jiláyá, to naját páegá. 10 Kyúnki rástbázi ke liye ímán láná dil se hotá hai; aur naját ke liye iqrár munh se kíyá játá hai. 11 Chunanchi kitáb i muqaddas yih kahtí hai, ki Jo koí us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá. 12 Kyúnki Yahúdíon aur Yúnáníon meñ kuchh farq nahín; is liye kí wuhí sab ká Khudáwand hai, aur apne sab du'á mángnewálon ke liye faiyáz hai. 13 Kyúnki Jo koí Khudáwand ká nám legá, naját páegá. 14 Magar jis par wuh ímán nahín láe, us se kyúnkar du'á mángen? aur jis ká zikr unhon ne nahín suná, us par ímán kyúnkar láen? aur bagair manadí karnewále ke kyúnkar sunen? 15 Aur jab tak wuh bheje na jáen, manadí kyúnkar karen? Chunanchi likhá hai, ki Kyá hí khushnumá haiñ un ke qadam, jo achchhí chízon kí khushkhabari dete haiñ!

16 Lekin sab ne is khushkhabari par kán na dhará. Chunanchi Yasha'yáh kahtá hai, ki Ai Khudáwand, hamáre paigám ká kis ne yaqín kíyá hai? 17 Pas ímán sunne se paidá hotá hai, aur sunná Masih ke kalám se. 18 Lekin main kahtá hún; Kyá unhon ne nahín suná? Beshakk suná: chunanchi likhá hai, ki

Un kí áwáz tamám rú e zamín par,
 Aur un kí báten dunyá kí hadd tak pahunchín.

19 Phir main kahtá hún; Kyá Isráil

wáqif na thá? Awwal to Musá kahtá hai, ki

Main un se tum ko gairat dilá-
 úngá jo qaum hí nahín,

Ek nádán qaum se tum ko gussa
 diláungá.

20 Phir Yasha'yáh bará diler hokar
 yih kahtá hai, ki

Jinhon ne mujhe nahín dhundhá,
 unhon ne mujhe pá liyá;

Jinhon ne mujh se nahín púchhá,
 un par main záhir ho gayá.

21 Lekin Isráil ke haqq meñ yún
 kahtá hai, ki Main din bhar ek
 náfarmán aur hujjatí ummat kí
 taráf apne háth barháe rahá.

11 Pas main kahtá hún, Kyá
 Khudá ne apní ummat ko
 radd kar díyá? Hargiz na-
 hín! Kyúnki main bhí Isráilí, Ibrá-
 him kí nasl, aur Binyámín ke qabile
 meñ se hún. 2 Khudá ne apní us
 ummat ko radd nahín kíyá, jise us
 ne pahle se jáná. Kyá tum nahín
 jánte kí kitáb i muqaddas Eliyyáh
 ke zikr meñ kyá kahtí hai? kí wuh
 Khudá se Isráil kí yún faryád kartá
 hai, ki 3 Ai Khudáwand, unhon ne
 tere nabíon ko qatl kíyá, aur terí
 qurbángáhon ko dhá díyá; ab main
 akelá báqi hún, aur wuh merí ján
 ke bhí khwáhán haiñ. 4 Magar
 jawáb i iláhi us ko kyá milá? Yih,
 kí Main ne apne liye sát hazár
 ádmí bachá rakkhe haiñ, jinhon ne
 Ba'al ke áge ghutne nahín teke.
 5 Pas isí tarah is waqt bhí, fazl se
 barguzída hone ke bá'is, kuchh báqi
 haiñ. 6 Aur agar fazl se barguzída
 haiñ, to a'mál se nahín; warna
 fazl fazl na rahá. 7 Pas natija kyá
 húa? Yih, kí Isráil jis chíz kí
 talásh kartá hai, wuhí us ko na
 milí, magar barguzídon ko milí,
 aur báqi sáht kiye gaye. 8 Chu-
 nanchi likhá hai, kí Khudá ne
 unheñ áj ke din tak sust tabí'at
 dá, aur aise kán jo na dekhén,
 aur aise kán jo na sunén. 9 Aur
 Dáúd kahtá hai, kí

Un ká dastarkhwán un ke liye
 jál, aur phandá,

Aur thokar kháne aur sazá ká
 bá'is ban jáe;

10 Un kí ánkhoñ par táríki á jáe,
 táki na dekhén;

Aur tú un kí púñh hamesha jhu-
 káe rakh.

11 Pas main kahtá hún, kí Kyá

unhon ne aisi thokar khal ki gir pare? Hargiz nahin! Balki un ki lagzish se gairqaumon ko najat mili, taki unhen gairat ae. 12 Pas jab un ki lagzish dunya ke liye daulat ka ba'is, aur un ka ghatna gairqaumon ke liye daulat ka ba'is hua, to un ka bharpar hona zarur hi daulat ka ba'is hoga.

13 Main yeh batan tum gairqaumon se kahta hun. Chunki main gairqaumon ka rasul hun, is liye apni khidmat ki barai karti hun; 14 taki kisi tarah se apne qaumwalon ko gairat dilakar, un men se ba'z ko najat dilain. 15 Kyunki jab un ka kharij ho jana dunya ke a milne ka ba'is hua, to kya un ka maqbul hona murdon men se hi unhe ke barabar na hoga? 16 Jab nazr ka pabla perai pak thahra, to sara gundha hua ata bhi pak hai; aur jab jar pak hai, to daliyan bhi aisi hi hain. 17 Lekin agar ba'z daliyan tori gayin, aur tu jangli zaitun hokar un ki jagah paiwand hua, aur zaitun ki raugandar jar men sharik ho gaya. 18 to tu un daliyon ke muqabale men fakhr na kar; aur agar fakhr karega, to jan rakh ki tu jar ko nahin, balki jar tujh ko sambhalti hai. 19 Pas tu kahega, ki Daliyan is liye tori gayin ki main paiwand ho jain. 20 Achchha, wuh to beimani ke sabab tori gayin, aur tu iman ke sabab qaim hai; pas magrur na ho, balki khauf kar. 21 Kyunki jab Khuda ne asli daliyon ko na chhora, to tujh ko bhi na chhorega. 22 Pas Khuda ki mihrbani aur sakhti ko dekh: sakhti un par jo gir gaye hain; aur Khuda ki mihrbani tujh par, basharte ki tu us mihrbani par qaim rahe: warna tu bhi kat dala jagega. 23 Aur wuh bhi, agar beiman na rahe, to paiwand kiye jenge: kyunki Khuda unhen paiwand karke bahal karne par qadir hai. 24 Is liye ki jab tu zaitun ke us darakht se katkar, jis ki asli jangli hai, asl ke barkhilaf achchhe zaitun men paiwand ho gaya, to wuh jo asl daliyan hain apne zaitun men zarur hi paiwand ho jenge.

25 Ai bhaiyo, kahin aisa na ho ki tum apne ap ko aqlmand samajh lo, is liye main nahin chahta, ki tum is bhed se nawaqif raho, ki

Israil ka ek hissa sakht ho gaya hai; aur jab tak gairqaumon puri puri dakhil na hon, wuh aisa hi rahega; 26 aur is surat se tamam Israil najat paege: chunanchi likha hai, ki

Chhuranevala Siyyon se niklega;
Aur bedini ko Ya'qub se dafa karega.

27 Aur un ke sath mera yeh 'ahd hoga,

Jab ki main un ke gunahon ko dur kar dunga.

28 Injl ke itibar se to wuh tumhari khafir dushman hain; lekin barguzidagi ke itibar se bapdad ki khafir piyare hain. 29 Is liye ki Khuda ki nimaten aur bulawa betabdil hai. 30 Kyunki jis tarah tum pahle Khuda ke nafarman the, magar ab in ki nafarmani ke sabab tum par rahm hua; 31 isi tarah ab yeh bhi nafarman hue, taki tum par rahm hone ke ba'is, ab un par bhi rahm ho. 32 Is liye ki Khuda ne sab ko nafarmani men giriftar hone diya, taki sab par rahm farmae.

33 Wah! Khuda ki daulat aur hikmat aur ilm kya hi amiq hai! Us ke faisale kis qadr idrak se pare, aur us ki rahe kya hi benishan hain! 34 Khudawand ki aql ko kis ne jana? ya kaun us ka salahkar hua? 35 ya kis ne pable use kuchh diya hai, jis ka badla use diya jae? 36 Kyunki usi ki taraf se, aur usi ke wasile se, aur usi ke liye sari chizen hain. Us ki tamjid abad tak hoti rahe. Amin.

12 Pas, ai bhaiyo, main Khuda ki rahmaten yad dilakar, tum se iltimas karti hun, ki apne badan aisi qurbani hone ke liye nazr karo, jo zinda, aur pak, aur Khuda ko pasandida ho; yehi tumhari ma'qul ibadat hai. 2 Aur is jahan ke hamshakl na bano, balki 'aql nayi ho jane se apni surat badalte jao; taki Khuda ki nek aur pasandida aur kamil marzi tajrube se ma'lum karte raho.

3 Main us taufiq ki waji se jo mujh ko mili hai, tum men har ek se kahta hun, ki jaisa samajhna chahiye, us se ziyada ko apne ap ko na samjhe, balki jaisa Khuda ne har ek ko andaze ke muwafiq iman taqsim kiya hai, itidal ke sath apne ap ko waisa hi samjhe. 4 Kyunki jis tarah hamare ek badan men

bahut se a'zá hote hain, aur tamám a'zá ká kám yaksán nahín; 5 isí tarah ham bhí, jo bahut se hain, Masáh men shámil hokar ek badan hain, aur ápas men ek dúsre ke a'zá. 6 Aur chúnki us taufiq ke muwáfiq jo ham ko dí gayí, hamen tarah tarah kí ní'maten milín, is liye jis ko nubuwwat milí ho, wuh imán ke andáze ke muwáfiq nubuwwat kare; 7 agar khidmat milí ho, to khidmat men lagá rahe; agar koí mu'allim ho, to ta'lím men mashgúl rahe; 8 aur agar násih ho, to násihat men: khairát bántnewalá sakhá-wat se bánte; peshwá sargarmí se peshwái kare; rahm karnewalá khushí ke sáth rahm kare. 9 Mahabbat beriyá ho. Badí se nafrat rakkho; neki se lipíte raho. 10 Birádarána mahabbat se ápas men ek dúsre ko piyár karo; 'izzat ke rú se ek dúsre ko bihtar samjho; 11 koshish men sustí na karo; rú-hání josh men bhare raho; Khudá-wand kí khidmat karte raho; 12 ummed men khush, musibat men sábir, du'á mángne men mashgúl raho; 13 muqaddason kí ihtiyájen rafa' karo; musáfirparwarí men lage raho. 14 Jo tumhen satáte hain, un ke wáste barakat cháho: barakat cháho, la'nat na karo. 15 Khushí karnewalon ke sáth khushí karo; ronewalon ke sáth roo. 16 A'pas men yakdí raho. U'nche únche khayál na bándho, balki adná logon kí taraf mutawajjih ho. Apne ap ko 'aqlmand na samjho. 17 Badí ke 'iwaz kisi se badí na karo. Jo báten sab logon ke nazdík achchhí hain, un kí tadbír karo. 18 Jahán tak ho sake, tum apní taraf se sab ádmion ke sáth mel miláp rakkho. 19 Ai 'azízo, apná intiám na lo; balki gazab ko mauqa' do; kyúnki yih líkhá hai, kí Khudá-wand kahtá hai; Inti-qám lená merá kám hai, badla maig hí dúngá. 20 Balki Agar terá dushman bhúká ho, to us ko khána khilá; agar piyásá ho, to use pání pilá; kyúnki aisá karne se, tú us ke sir par ág ke angáron ká dher lagáega. 21 Badí se maglúb na ho, balki neki ke zarí'e se badí par gálib áo.

13 Har shakhs a'lá hukúmaton ká tábi'dár rahe; kyúnki koí hukúmat aisí nahín, jo Khudá kí taraf se na ho; aur jo

hukúmaten maujúd hain, wuh Khudá kí taraf se muqarrar hain. 2 Pas jo koí hukúmat ká sámná kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai: aur jo mukhálif hain, wuh sazá páenge. 3 Kyúnki nek-okár ko hákimon se khauf nahín, balki badkár ko hai. Pas agar tú hákim se nídar rahná cháhtá hai, to neki kar, us kí taraf se terí ta'rif hogí; 4 kyúnki wuh terí bihtarí ke liye Khudá ká khádím hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyúnki wuh talwár befáida liye húe nahín; aur Khudá ká khádím hai, kí us ke gazab ke muwáfiq badkár ko sazá detá hai. 5 Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se zarúr hai, balki dil bhí yihí gawáhí detá hai. 6 Tum isí liye khiráj bhí dete ho, kí wuh Khudá ke khádím hain, aur is kháss kám men hamesha mashgúl rahte hain. 7 Sab ká haqq adá karo; jis ko khiráj cháhiye, khiráj do; jis ko mahsúl cháhiye, mahsúl; jis se darná cháhiye, us se daro; jis kí 'izzat karní cháhiye, us kí 'izzat karo.

8 A'pas kí mahabbat ke siwá, kisi chíz men kisi ke qarzdár na ho; kyúnki jo dúsre se mahabbat rakhtá hai, us ne shari'at par púra 'amal kiyá. 9 Kyúnki yih báten, kí Ziná na kar, Khún na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá áur jo koí hukm ho, un sab ká khulása is bát men páyá játá hai, kí Apne parausi se apní máhind mahabbat rakh. 10 Mahabbat apne parausi se badí nahín kartí; is wáste mahabbat shari'at kí ta'míl hai.

11 Aur waqt ko pahchánkar aisá hí karo, is liye kí ab wuh gharí á pahunchí kí tum nínd se jágo; kyúnki jis waqt ham imán láe the, us waqt kí nisbat ab hamári naját nazdík hai. 12 Rát bahut guzar gayí, aur dín nikalnewalá hai: pas ham taríki ke kámon ko tark karke, raushní ke hathyár bándh len. 13 Jaisá dín ko dastúr hai, sháistagi se chale; na kí náchrang aur nashebázi se, na zinákari aur shah-watparastí se, aur na jhagre aur hasad se; 14 balki Khudá-wand Yisú' Masáh ko pahin lo, aur jism kí khwábishon ke liye tadbireg na karo.

14 Kamzor imánwále ko apne men shámil to kar lo, magar shakk o shubba kí takráron ke liye nahín. 2 Ek ko i'tiqád hai, ki har chíz ká kháná rawá hai; aur kamzor imánwálá ság pát hí khátá hai. 3 Khánewálá us ko jo nahín khátá haqír na jáne; aur jo nahín khátá wuh khánewále par ilzám na lagáe, kyünki Khudá ne us ko qubúl kar liyá hai. 4 Tú kaun hai jo दूसरे के नुकर पर ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir paṛná us ke málik hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyünki Khudáwand us ke qáim karne par qádir hai. 5 Koí to ek din ko दूसरे से afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne dil men púrá i'tiqád rakkhe. 6 Jo kisi din ko mántá hai, wuh Khudáwand ke liye mántá hai; aur jo khátá hai, wuh Khudáwand ke wáste khátá hai, kyünki wuh Khudá ká shukr kartá hai; aur jo nahín khátá, wuh bhí Khudáwand ke wáste nahín khátá, aur Khudá ká shukr kartá hai. 7 Kyünki ham men se na koí apne wáste jítá hai, na koí apne wáste martá hai. 8 Agar ham jíte hain, to Khudáwand ke wáste jíte hain; aur agar marte hain, to Khudáwand ke wáste marte hain. Pas ham jien, yá mare, Khudáwand hí ke hain. 9 Kyünki Masíh isí liye muá, aur zindá huá, ki murdon aur zindon donon ká Khudáwand ho. 10 Magar tú apne bhái par kis liye ilzám lagátá hai? yá tú bhí kis liye apne bhái ko haqír jántá hai? Ham to sab Khudá ke takht i 'adálat ke áge khare hongé. 11 Chunánchi yih likhá hai, ki

Khudáwand kahtá hai; Apní hayát ki qasam, har ek ghuṭná mere áge ÷ikegá,
Aur har ek zabán Khudá ká iqrár karegi.

12 Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

13 Pas áyanda ko ham ek दूसरे पर ilzám na lagáen; balki tum yih thán lo, ki koí apne bhái ke sámné wuh chíz na rakkhe, jo us ke thokar kháne yá girne ká bá'is ho.

14 Mujhe ma'lúm hai, balki Khudáwand Yisú' men mujhe yaqín hai, ki koí chíz bizátihi harám nahín; lekin jo us ko harám samajhtá hai,

us ke liye harám hai. 15 Agar tere bhái ko tere kháne se ranj pahunchtá hai, to phir tú mahabbat ke qá'ide par nahín chaltá. Jis shakhs ke wáste Masíh muá, us ko tú apne kháne se halák na kar. 16 Pas tumhári neki kí badnámi na ho: 17 kyünki Khudá kí bádsháhat kháne píne par nahín, balki rástbázi aur mel miláp aur us khushi par mauqúf hai, jo Rúhu'l Quds kí taraf se hotí hai. 18 Aur jo koí is taur se Masíh kí khidmat kartá hai, wuh Khudá ká pasandída aur admion ká maqbúl hai. 19 Pas ham un báton ke tálib rahen, jin se mel miláp aur báhamí taraqqí ho. 20 Kháne kí khátir Khudá ke kám ko na bigár. Har chíz pák to hai, magar us admí ke liye burí hai, jis ko us ke kháne se thokar lagti hai. 21 Yihí achchá hai, ki tú na gosht kháe, na mai piye, na áur kuchh aisá kare, jis ke sabab se terá bhái thokar kháe. 22 Jo terá i'tiqád hai, wuh Khudá kí nazar men tere hí dil men rahe. Mubáarak wuh hai, jo us chíz ke sabab jise wuh jáiz rakhtá hai, apne áp ko mulzim nahín thahrátá. 23 Magar jo koí kisi chíz men shubha rakhtá hai, agar us ko kháe, to mujrim thahrátá hai, is wáste ki wuh i'tiqád se nahín khátá; aur jo kuchh i'tiqád se nahín wuh gunáh hai.

15 Garaz ham zoráwaron ko cháhiye ki nátawánon kí kamzorion kí ri'áyat karen, na ki apní khushi karen. 2 Ham men har shakhs apne parausi ko us kí bihtari ke wáste khush kare, táki us kí taraqqí ho. 3 Kyünki Masíh ne bhí apní khushi nahín ki, balki yün likhá hai, ki Tere la'n ta'n karnewálon ke la'n ta'n mujh par á päre. 4 Kyünki jitní báten pahle likhi gayín, wuh hamári ta'lim ke liye likhi gayín, táki sabr se áur kitáb i muqáddas kí tasallí se ummed rakkhen. 5 Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú' ke mutábíq ápas men yakdí rahó; 6 táki tum yakdí aur yakzabán hokar hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí barázi káro. 7 Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum ko apne sáth shámil kar liyá hai, usí

tarah tum bhí ek dúsre ko shámil kar lo. 8 Main kahtá hún ki Masíh Khudá kí sachcháí sábit karne ke liye makhtúnog ká khádím baná, táki un wa'dog ko purá kare, jo báp'dádá se kiye gaye the, 9 aur gairqaumen bhí rahm ke sabab Khudá kí baráí karen; chunánchi líkhá hai ki,

Is wáste main gairqaumon men terá iqrár karúngá,

Aur tere nám ke gít gáúngá.

10 Aur phir wuh kahtá hai, ki

Ai gairqaumo, us kí ummat ke sáth khushí karo;

11 Phir yih, ki

Ai sári gairqaumo, Khudáwand kí hamd karo;

Aur sári ummaten us kí sitáish karen.

12 Aur Yasha'yáh bhí kahtá hai, ki

Yishai kí jar záhir hogí,

Ya'ni wuh shakhs jo gairqaumon par hukúmat karne ko uthe-gá;

Usí se gairqaumen ummed rak-hengí.

13 Pas Khudá, jo ummed ká chashma hai, tumhen imán rakhne ke bá'is sári khushí aur itmínán se ma'múr kare, táki Rúhu'l Quds kí qudrat se tumhári ummed ziyáda hotí jae.

14 Aur ai mere bháiyó, main khud bhí tumhári nisbat yaqín rakhtá hún, ki tum ap neki se ma'múr, aur tamám ma'rifat se bhare hue ho, aur ek dúsre ko nasíhat bhí kar sakte ho. 15 Táham main ne ba'z jagah ziyáda dilerí ke sáth yád diláne ke taur par is liye tum ko líkhá, ki mujh ko Khudá kí taraf se gairqaumon ke liye Masíh Yisú' ke khádím hone kí taufiq mili hai; 16 ki main Khudá kí khushkhabari kí khidmat káhin kí tarah anjám dún, táki gairqaumen, nazr ke taur par Rúhu'l Quds se muqaddas ban-kar, maqbúl ho jáen. 17 Pas main un báton men jo Khudá se muta'alliq hain, Masíh Yisú' ke bá'is fakhr kar saktá hún. 18 Kyúнки mujhe aur kisi bát ke zikr karne kí jur'at nahín, siwá un báton ke jo Masíh ne gairqaumon ke tábi' karne ke liye, qaul aur fi'l se, nishánon aur mu'jizon kí táqat se, aur Rúhu'l Quds kí qudrat se merí wisátat kí;

19 yahán tak ki main ne Yarúshalem se lekar cháron taraf Illurikum tak Masíh kí khushkhabari kí purí purí manádi kí; 20 aur main ne yih háusala rakkhá, ki jahán Masíh ká nám nahín liyá gayá, wahán khushkhabari sunáun, táki dúsre kí bun-yád par 'imárat na utháun; 21 balki jaisá líkhá hai, waisá hí ho, ki

Jin ko us kí khabar nahín pahunchí, wuh dekhenge;

Aur jinhon ne nahín suná, wuh samjhenge.

22 Isí liye main tumháre pás áne se bár bár ruká rahá: 23 magar chúnki mujh ko ab in mulkon men jagah báqi nahín rahí, aur bahut barason se tumháre pás áne ká mushtáq bhí hún, 24 is liye jab Isfániya ko jáúngá, to tumháre pás hotá huá jáúngá; kyúнки mujhe ummed hai ki us safar men tum se milúngá, aur jab tumhári suhbat se kisi qadr merá jí bhar jáegá, to tum mujhe us taraf rawána kar doge. 25 Lekin bi'lf'i'l to muqaddason kí khidmat karne ke liye Yarúshalem ko játá hún. 26 Kyúнки Makiduniya aur Akhaya ke log Yarúshalem ke garib muqaddason ke liye kuchh chanda karne ko razámand hue. 27 Kiyá to razámandí se, magar wuh un ke qarzdár bhí hain. Kyúнки jab gairqaumen rúhání báton men un kí sharík hui hain, to lázim hai ki jismání báton men un kí khidmat karen. 28 Pas main is khidmat ko purá karke, aur jo kuchh hásil huá, un ko saunpkar, tumháre pás hotá huá Isfániya ko jáúngá. 29 Aur main jántá hún ki jab tumháre pás áúngá, to Masíh kí kámil barakat lekar áúngá.

30 Aur ai bháiyó, main Yisú' Masíh ká jo hamará Khudáwand hai wásta dekar, aur Rúh kí mahabbat ko yád dilákar, tum se iltimás kartá hún, ki mere liye Khudá se du'áen mángne men mere sáth milkar jánfishání karo, 31 ki main Yahúdiya ke ná-farmánon se bachá rahún, aur merí wuh khidmat jo Yarúshalem ke liye hai muqaddason ko pasand áe, 32 aur Khudá kí marzí se tumháre pás khushí ke sáth ákar, tumháre sáth áram páún. 33 Khudá, jo itmínán ká chashma hai, tum sab ke sáth rahe. A'mín.

16 Main tum se Fibe ki, jo hamari bahin, aur Kinkhriya ki kalisiya ki khadima hai, sifarish karti hun, 2 ki tum use Khudawand men qubul karo, jaisa muqaddason ko chahiye; aur jis kam men wuh tumhari muhtaj ho, us ki madad karo, kyunki wuh bhi bahuton ki madadgar rahi hai, balki meri bhi.

3 Priska aur Akwila se meri salam kaho; wuh Masih Yisu' men mere hamkhidmat hai. 4 Unhon ne meri jan ke liye apni sir de rakhi hai; aur sirf main hi nahin, balki gairqumon ki sari kalisiyaen bhi un ki shukrguzar hai. 5 Aur us kalisiya se bhi salam kaho jo un ke ghar men hai. Mere piyare Ipatinus se salam kaho, jo Masih ke liye A'siya ka pahla phal hai. 6 Maryam se salam kaho, jis ne tumhare waste bahut mihnati ki. 7 Andronikus aur Yuniyas se salam kaho: wuh mere rishtadar hai, aur mere sath qaid hue the, aur rasulon men namwar hai, aur mujh se pahle Masih men shamil hue. 8 Ampliyatus se salam kaho, jo Khudawand men meri piyara hai. 9 Urbanus se, jo Masih men hamara hamkhidmat hai, aur mere piyare Istakhus se salam kaho. 10 Apilles se salam kaho, jo Masih men maqbul hai. Aristubulus ke gharwalon se salam kaho. 11 Mere rishtadar Herodiyon se salam kaho. Narkissus ke un gharwalon se salam kaho jo Khudawand men hai. 12 Trufaina aur Trufosa se salam kaho, jo Khudawand men mihnati karti hai. Piyari Pirsis se salam kaho, jis ne Khudawand men bahut mihnati ki. 13 Rufus jo Khudawand men barguzida hai, aur us ki man jo meri bhi man hai, donon se salam kaho. 14 Asukritus, aur Fligon, aur Hirmes, aur Patrubas, aur Hirmas, aur un bhaiyon se jo un ke sath hai salam kaho. 15 Filulugus, aur Yuliyas, aur Neryus, aur us ki bahin, aur Ulumpas, aur sare muqaddason se jo un ke

sath hai salam kaho. 16 A'pas men pak bosa lekar ek dusre ko salam karo. Masih ki sari kalisiyaen tumhen salam kahti hai.

17 Ab ai bhaiyo, main tum se iltimas karti hun, ki jo log us ta'lim ke barkhilaf jo tum ne pai, phut parne aur thokar khane ke ba'is hai, un ko tar liya karo, aur un se kanara kiyi karo. 18 Kyunki aise log hamare Khudawand Masih ki nahin, balki apne peh ki khidmat karte hai; aur chikni chupri baton se sadadilon ko bahkate hai. 19 Kyunki tumhari farmanbardari sab men mashhur ho gayi hai. Is liye main tumhare bare men khush hun: lekin yeh chahata hun, ki tum neki ke itibar se dana ban jao, aur badi ke itibar se bhole bane raho. 20 Aur Khuda, jo itminan ka chashma hai, Shaitan ko tumhare panwon se jald kuchalwa dega.

Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum par hota rahe.

21 Meri hamkhidmat Timuthiyus aur mere rishtadar Lukiyus, aur Yason, aur Sosipatrus tumhen salam kahte hai. 22 Is khatt ka kاتب Tertiyus tum ko Khudawand men salam kahti hai. 23 Gayus, meri aur sari kalisiya ka mihmandar, tumhen salam kahti hai. Irastus shahr ka khazanchi, aur bhai Kwartus tum ko salam kahte hai. [24 Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum sab ke sath ho. A'min.]

25 Ab Khuda jo tum ko meri khushkhabari, ya'ni Yisu' Masih ki manadi ke muwafiq, mazbut kar sakti hai, us bhed ke mukashafe ke bamujib jo azal se poshida rahi, 26 magar is waqt zahir hokar, Khuda e azal ke hukm ke mutabiq nablon ki kitabon ke zarfe se sab qumon ko bataya gaya, taki wuh iman ke tabi' ho jayen; 27 usi wahid hakim Khuda ki, Yisu' Masih ke wasile se, abad tak tamjid hoti rahe. A'min.

KURINTHI'ON KE NAM

PAULUS RASU'L KA PAHLA KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khudá ki marzi se Yisú' Masih ka rasul hone ke liye bulaya gaya, aur bháí Sosthines ki taraf se, **2** Khudá ki us kalisiya ke nam jo Kurinthus mein hai, ya'ni un ke nam jo Masih Yisú' mein pak kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye bulae gaye hain, aur un sab ke nam bhi jo har jagah hamare aur apne Khudawand Yisú' Masih ka nam lete hain. **3** Hamare Bap Khudá, aur Khudawand Yisú' Masih ki taraf se tumhen fazl aur itminan hasil hota rahe.

4 Main tumhare bare mein Khudá ke us fazl ke ba'is jo Masih Yisú' mein tum par hua, hamesha apne Khudá ka shukr kartá hun, **5** ki tum us mein hokar sab baton mein, kalám aur 'ilm ki har tarah ki daulat se daulatmand ho gaye ho; **6** chunanchi Masih ki gawahi tum mein qaim hui: **7** yahan tak ki tum kisi ni'mat mein kam nahin; aur hamare Khudawand Yisú' Masih ke zuhur ke muntazir ho, **8** jo tum ko akhir tak qaim bhi rakkhega, taki tum hamare Khudawand Yisú' Masih ke din bellzam thahro. **9** Khudá sachcha hai, jis ne tumhen apne Beté hamare Khudawand Yisú' Masih ki shirkat ke liye bulaya hai.

10 Ab, ai bháíyo, main Yisú' Masih, jo hamara Khudawand hai, us ke nam ke wasile tum se iltimas kartá hun, ki sab ek hi bat kaho, aur tum mein tafriq na hog; balki baham yakdil aur yakrae hokar kamil bane raho. **11** Kyunki, ai bháíyo, tumhari nisbat mujhe Khloe ke gharwalon se ma'lum hua, ki tum mein jhagre ho rahe hain. **12** Merá yih matlab hai, ki tum mein se koi to apne ap ko Paulus ka kahta hai, koi Apulos ka, koi Kefá ka, koi Masih ka. **13** Kyá Masih bat gaya? Kyá Paulus tumhari khátiir salib

diya gaya? Ya tum ne Paulus ke nam par baprisma liya? **14** Khudá ka shukr kartá hun, ki Krispus aur Gayus ke siwa main ne tum mein se kisi ko baprisma nahin diya; **15** taki koi yih na kahe, ki tum ne mere nam par baprisma liya. **16** Han, Stifanas ke khandan ko bhi main ne baprisma diya: baqi nahin janta, ki main ne kisi aur ko baprisma diya ho. **17** Kyunki Masih ne mujhe baprisma देने ko nahin bheja, balki khushkhabari sunane ko: aur wuh bhi kalám ki hikmat se nahin, taki Masih ki salib betasir na ho.

18 Kyunki salib ka paigam halak honewalon ke nazdik to bewuqifi hai, magar ham najat panewalon ke nazdik Khudá ki qudrat hai. **19** Kyunki likha hai, ki

Main hakimon ki hikmat ko nest,
Aur 'aqlmandon ki 'aql ko radd karunga.

20 Kahan ka hakim? kahan ka faqih? kahan ka is jahan ka bahs karnewala? kyá Khudá ne dunya ki hikmat ko bewuqifi nahin thahraya? **21** Is liye ki jab Khudá ki hikmat ke mutabiq dunya ne apni hikmat se Khudá ko na jana, to Khudá ko yih pasand aya, ki is manadi ki bewuqifi ke wasile se iman lanewalon ko najat de. **22** Chunanchi Yahudi nishan chahte hain, aur Yunani hikmat talash karte hain; **23** magar ham us Masih i maslub ki manadi karte hain, jo Yahudion ke nazdik thokar, aur gairqaumon ke nazdik bewuqifi hai; **24** lekin jo bulae hue hain, Yahudi hog, ya Yunani, un ke nazdik Masih Khudá ki qudrat, aur Khudá ki hikmat hai. **25** Kyunki Khudá ki bewuqifi admion ki hikmat se ziyada hikmatwali hai, aur Khudá ki kamzori admion ke zor se ziyada zorawar hai.

26 Ai bháiyó, apne buláe jáne par to nigáh karo, ki jism ke liház se bahut se hakím, bahut se ikhtiyárwále, bahut se ashraf nahín buláe gaye: 27 balki Khudá ne duniyá ke bewuqúfon ko chun liyá, ki hakímon ko sharmina kare; aur Khudá ne duniyá ke kamzoron ko chun liyá, ki zoráwaron ko sharmina kare; 28 aur Khudá ne duniyá ke kaminon aur haqíron ko, balki bewujúdon ko chun liyá ki maujúdod ko nest kare, 29 táki kol bashar Khudá ke samne fakhr na kare. 30 Lekin tum us kí taraf se Masíh Yisú' men ho, jo hamáre liye Khudá kí taraf se hikmat thahrá, ya'ní rástbází, aur pákízagí, aur mákhlási: 31 táki jaisá likhá hai, waisá hí ho, ki jo fakhr kare, wuh Khudáwand par fakhr kare.

2 Aur ai bháiyó, jab main tumháre pás áyá aur tum men Khudá ke bhed kí manadí karne lagá, to a'lá darje kí taqrír yá hikmat ke sáth nahín áyá. 2 Kyúнки main ne yih iráda kar liyá thá, ki tumháre darmiyán Yisú' Masíh, balki Masíh í maslúb ke siwá, aur kuchh na jánúngá. 3 Aur main kamzori, aur khauf, aur bahut thartharáne kí hálat men tumháre pás rahá. 4 Aur merí taqrír aur merí manadí men hikmat kí lubhánewálí báten na thín, balki wuh Rúh aur qudrat se sábit hotí thí: 5 táki tumhárá imán insánon kí hikmat par nahín, balki Khudá kí qudrat par mauqúf ho.

6 Phir bhí kámilon men ham hikmat kí báten kahte hain: lekin is jahán kí, aur is jahán ke nest hone-wále sardáron kí hikmat nahín: 7 balki ham Khudá kí wuh poshída hikmat bhed ke taur par bayán karte hain, jo Khudá ne jahán ke shurú' se peshtar hamáre jalál ke wáste muqarrar kí thí: 8 jise is jahán ke sardáron men se kisi ne na samjhá; kyúнки agar samajhte, to jalál ke Khudáwand ko salb na dete: 9 balki jaisá likhá hai, waisá hí húa, ki

Jo chizen na ánkhon ne dekhín,
na kánon ne sunín,

Na ádmí ke dil men áín,

Wuh sab Khudá ne apne mahabbat rakhnewálon ke liye taiyár kar dín

10 Lekin ham par Khudá ne un ko Rúh ke wasíle se záhir kiyá: kyúнки Rúh sári báten, balki Khudá kí tah kí báten bhí daryáft kar letí hai. 11 Kyúнки insánon men se kaun kisi insán kí báten jántá hai, siwá insán kí apní ruh ke jo us men hai? Isí tarah Khudá kí Rúh ke siwá, kol Khudá kí báten nahín jántá. 12 Magar ham ne na duniyá kí ruh, balki wuh ruh páí, jo Khudá kí taraf se hai; táki un báton ko jánen, jo Khudá ne hamen 'ináyat kí hain. 13 Aur ham in báton ko un alfáz men nahín bayán karte, jo insáni hikmat ne ham ko síkháe hon, balki un alfáz men, jo Rúh ne síkháe hain; aur ruhání báton ká ruhání báton se muqábala karte hain. 14 Magar nafsání ádmí Khudá kí Rúh kí báten qubúl nahín kartá, kyúнки wuh us ke nazdík bewuqúfí kí báten hain; aur na wuh unhen samajh saktá hai, kyúнки wuh ruhání taur par parkhí játi hain. 15 Lekin ruhání shakhs sab báton ko parakh letá hai, magar khud kisi se parkhá nahín játá. 16 Khudáwand kí 'aql ko kis ne jáná, ki us ko ta'lím de sake? magar ham men Masíh kí 'aql hai.

3 Aur ai bháiyó, main tum se is tarah kalám na kar saká, jis tarah ruháníon se, balki jaise jismáníon se, aur un se jo Masíh men bachche hain. 2 Main ne tumhen dúdh piláyá, aur khána na khiláyá; kyúнки tum ko us kí bardásht na thí: balki ab bhí bardásht nahín; 3 kyúнки abhí tak jismání ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrá hai, to kyá tum jismání na hue, aur insáni tariq par na chale? 4 Is liye ki jab ek kahtá hai, Main Paulus ká hun, aur dúsrá kahtá hai, ki Main Apullos ká hun, to kyá tum insán na hue? 5 Apullos kyá chíz hai? aur Paulus kyá? Khádim, jin ke wasíle se tum imán lae; aur har ek kí wuh haisiyat hai, jo Khudáwand ne use bakhshí. 6 Main ne darakht lagáyá, aur Apullos ne pání diyá; magar barháyá Khudá ne. 7 Pás na lagánewálá kuchh chíz hai, na pání denewálá; magar Khudá jo barhánewálá hai. 8 Lagánewálá aur pání denewálá donon ek hain: lekin har ek apná ajr apní míhnat ke muwáfíq páegá. 9 Kyúнки ham

Khudá ke sáth kám karnewále haiñ : tum Khudá kí khetí aur Khudá kí imárat ho.

10 Main ne us taufiq ke muwáfiq, jo Khudá ne mujhe bakhshí, dáná mujhe kí tarah neo rakkhí, aur dúsrá us par 'imárat uthátá hai. Pas har ek khabardár rahe, kí wuh kaisí 'imárat uthátá hai. 11 Kyúñki siwá us neo ke jo parí húi hai, aur wuh Yisú Masíh hai, koí shakhs dusrí nahín rakh saktá. 12 Aur agar koí us neo par soná, yá chándí, yá beshqímat pattharon, yá lakrí, yá ghás, yá bhúse ká raddá rakkhe, 13 to us ká kám záhir ho jáegá; kyúñki jo dín ág ke sáth záhir hogá, wuh us kám ko batá degá; aur wuh ág khud har ek ká kám ázmá legí, kí kaisá hai. 14 Jis ká kám us par baná huá baqí rahegá, wuh ajr páegá. 15 Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán utháegá; lekin khud bach jáegá, magar jalte jalte.

16 Kyá tum nahín jánte, kí tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá kí Rúh tum men basí húi hai? 17 Agar koí Khudá ke maqdis ko barbád karegá, Khudá us ko barbád karegá; kyúñki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

18 Koí apne ap ko fareb na de. Agar koí tum men apne ap ko is jahan men hakim samjhe, to bewuqúf bane, táki hakim ho jáe. 19 Kyúñki dunyá kí hikmat Khudá ke nazdik bewuqúfi hai. Chunanchi likhá hai, kí Wuh hakimon ko un hí kí cháláki men phansá detá hai; 20 aur yih bhí, kí Khudáwand hakimon ke khayalon ko jántá hai, kí bátíl haiñ. 21 Pas ádmion par koí fakhr na kare. Kyúñki sári chizen tumhari haiñ; 22 khwáh Paulus ho, khwáh Apullos, khwáh Kefá, khwáh dunyá, khwáh zindagi, khwáh maut, khwáh hál kí chizen, khwáh istiqbál kí; 23 sab tumhari haiñ; aur tum Masíh ke ho; aur Masíh Khudá ká hai.

4 Admí ham ko Masíh ká khádim, aur Khudá ke bhedon ká mukhtár samjhe. 2 Aur yahan mukhtár men yih bát dekhí játi hai, kí diyánatdár nikle. 3 Lekin mere nazdik yih nihayat khafif bát hai, kí tum yá koí insáni 'adálat mujhe parkhe, balki main khud bhí apne ap ko nahín parakhtá. 4 Kyúñki merá dil to mujhe malámat nahín

kartá; magar is se main rástbáz nahín thahrtá: balki merá parakhnewála Khudáwand hai. 5 Pas jab tak Khudáwand na áe, waqt se pahle kísi bát ká faisala na karo; wuh taríki kí poshida báten raushan kar degá, aur dilon ke mansúbe zahir kar degá; aur us waqt har ek kí ta'rif Khudá kí taraf se hogí.

6 Aur ai bháiyó, main ne in báton men tumhari khátir apná aur Apullos ká zikr misál ke taur par kiyá hai, táki tum hamare wasíle se yih síkho, kí likhe hue se tajáwuz na karo; aur ek kí táid men dústre ke barkhiláf shekhi na máro. 7 Tujh men aur dústre men kaun farq kartá hai? aur tere pás kaun sí aisi chíz hai, jo tú ne dústre se nahín pái? aur jab tú ne dústre se pái, to fakhr kyúñ kartá hai, kí goyá nahín pái? 8 Tum to pahle hí se ásúda ho, aur pahle hí se daulatmand ho, aur tum ne hamare bagair bádsháhi kí: aur kásh kí tum bádsháhi karte, táki ham bhí tumhare sáth bádsháhi karte! 9 Merí dánist men Khudá ne ham rasulon ko sab se adná thahrakar un logon kí tarah pesh kiyá hai jin ke qatl ká hukm ho chuká ho; kyúñki ham dunyá, aur firiston, aur ádmion ke liye ek tamásha thahre. 10 Ham Masíh kí khátir bewuqúf haiñ, magar tum Masíh men 'aqlmand ho; ham kamzor haiñ, aur tum zoráwar; tum 'izzatdár ho, aur ham be'izzat. 11 Ham is waqt tak bhúke, piyáse, nange haiñ; aur mukke kháte, aur áwára phirte haiñ; 12 aur apne háthon se kám karke mashaqqat utháte haiñ: log burá kahte haiñ, ham du'á dete haiñ; wuh satáte haiñ, ham sahte haiñ; 13 wuh bad-nám karte haiñ, ham minnat samájat karte haiñ: ham áj tak dunyá ke kúre aur sári chízon kí jharan kí manind rahe.

14 Main tumhen sharminda karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzand jánkar tum ko nasíhat kartá hún. 15 Kyúñki agar Masíh men tumhare ustád das hazár bhí hote, táham tumhare báp bahut se nahín: is liye kí main hí Injil ke wasíle se Masíh Yisú' men tumhára báp baná. 16 Pas main tumhari minnat kartá hún, kí meri manind bano. 17 Isi wáste main

ne Timuthiyus ko tumhare pas bhoja; wuh Khudawand men mera piyara aur diyanatdar farzand hai; aur mere un tariqon ko jo Masih men hain tumhen yad dilaga, jis tarah main har jagah har kalisiya men ta'lim deta hun. 18 Ba'z aisi shekhi marne hain, ki goya main tumhare pas ane hi ka nahin. 19 Lekin Khudawand ne chaha, to main tumhare pas jald aunga, aur shekhibazon ki baton ko nahin, balki un ki qudrat ko ma'lum karunga. 20 Kyunki Khuda ki badshahat baton par nahin, balki qudrat par mauquf hai. 21 Tum kyā chahate ho? ki main lakri lekar tumhare pas aun, ya mahabbat aur narmnazaji se?

5 Yahan tak sunne men aya hai, ki tum men harankari hoti hai, balki aisi harankari, jo gair-qadmon men bhi nahin hoti; chunanchi tum men se ek shakhs apne bap ki biwi ko rakhta hai. 2 Aur tum afsos to karte nahin, taki jis ne yeh kam kiya, wuh tum men se nikala jae; balki shekhi marne ho. 3 Lekin main, go jism ke itibar se maujud na tha, magar ruh ke itibar se hazir hokar, goya bahalat i maujudagi, aisa karnewale par yeh hukm de chuka hun. 4 ki jab tum aur meri ruh hamare Khudawand Yisu' ki qudrat ke sath jama ho, to aisa shakhs, hamare Khudawand Yisu' ke nam se, 5 jism ki halakat ke liye Shaitan ke hawale kiya jae taki us ki ruh Khudawand Yisu' ke din najat pae. 6 Tumhara fakhr karna khub nahin. Kyā nahin jante, ki thora sa khamir sare gundhe hue ate ko khamir kar deta hai? 7 Purana khamir nikalkar apne ap ko pak kar lo, taki taza gundha hua ata ban jao; chunanchi tum bekhamir ho. Kyunki hamara bhi Fasih, ya'ni Masih, qurban hua. 8 pas ao, ham id karen, na purane khamir se, aur na badi aur shararat ke khamir se, balki safdil aur sachchai ki bekhamir roji se.

9 Main ne apne khatt men tum ko yeh likha tha, ki harankaron se suhbat na rakhna. 10 Yeh to nahin ki bilkul dunya ke harankaron, ya lalchion, ya zalimon, ya butparaston se milna hi nahin; kyunki is surat men to tum ko dunya hi se nikal

jana parta: 11 Lekin main ne tum ko darhaqiqat yeh likha tha, ki agar koi bhai kahlakar harankar, ya lalchi, ya butparast, ya gali denewala, ya sharabi, ya zalim ho; to us se suhbat na rakhho; balki aise ke sath khana tak na khana; 12 kyunki mujhe baharwalon par hukm karne se kyā wasta? Kyā aisa nahin hai ki tum to andarwalon par hukm karte ho. 13 magar baharwalon par Khuda hukm karti hai? Pas us sharir admi ko apne darmiyan men se nikal do.

6 Kyā tum men se kisi ko yeh jur'at hai, ki jab dusre ke sath muqaddama ho, to faisale ke liye bedinon ke pas jae, aur muqaddason ke pas na jae? 2 Kyā tum nahin jante, ki muqaddas log dunya ka insaf karenge? Pas jab tum ko dunya ka insaf karna hai, to kyā chhote se chhote jhagron ke bhi faisal karne ke lal nahin? 3 Kyā tum nahin jante, ki ham firiston ka insaf karenge? To kyā ham duniawi mu'amale faisal na karen? 4 Pas agar tum men duniawi muqaddame hon, to kyā un ko munsif muqarrar karoge jo kalisiya men haqir samjhe jate hain? 5 Main tumhen sharminda karne ke liye yeh kahta hun. Kyā waqa'i tum men ek bhi dana nahin milta, jo apne bhaiyon ka faisala kar sake? 6 balki bhai bhaiyon men muqaddama hota hai, aur wuh bhi bedinon ke age. 7 Lekin darasi tum men bara nuqs yeh hai, ki apas men muqaddamabazi karte ho. Zulm uthana kyun nahin bihtar jante? apna nuqsan kyun nahin qubul karte? 8 Balki tum hi zulm karte, aur nuqsan pahunchate ho, aur wuh bhi bhaiyon ko. 9 Kyā tum nahin jante, ki badkar Khuda ki badshahat ke waris na honge? Fareb na khaio; na harankar Khuda ki badshahat ke waris honge, na butparast, na zinakar, na aiyash, na laundebaz, 10 na chor, na lalchi, na sharabi, na galiyan baknewale, na zalim. 11 Aur ba'z tum men aise hi the bhi; magar tum Khudawand Yisu' Masih ke nam se, aur hamare Khuda ki Ruh se dhul gaye, aur pak hue, aur rastbaz bhi thahre.

12 Sab chizen mere liye rawa se hain; magar sab chizen mufid na-

hūn. Sab chīzen mere liye rawá to hain; lekin main kisi chīz ká páband na hūngá. 13 Kháne peṭ ke liye hain, aur peṭ khānon ke liye: lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan harámkarí ke liye nahín, balki Khudáwand ke liye hai, aur Khudáwand badan ke liye: 14 aur Khudá ne Khudáwand ko bhí jiláyá, aur ham ko bhí apní qudrat se jiláegá. 15 Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masíh ke a'zá hain? pas kyá main Masíh ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáun? Hargiz nahín! 16 Kyá nahín jánte, ki jo koí kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan hotá hai? kyūnki wuh farmátá hai, ki Wuh donon ek tan hongē. 17 Aur jo Khudáwand ki suhbat men rahtá hai, wuh us ke sáth ek rúh hotá hai. 18 Harámkarí se bhágo. Jitne gunáh ádmí kartá hai, wuh badan se báhar hain; magar harámkar apne badan ká bhí gunahgár hai. 19 Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum men basá huá hai, aur tum ko Khudá ki taraf se milá hai? aur tum apne nahín; 20 kyūnki qímat se kharíde gaye ho: pas apne badan se Khudá ká jalál záhir karo.

7 Jo báten tum ne likhí thín un kí bábat yih hai.

Mard ke liye achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe. 2 Lekin harámkaríon ke andeshe se har mard apní bíví, aur har 'aurat apná shauhar rakkhe. 3 Shauhar bíví ká haqq adá kare: aur waisá hí bíví shauhar ká. 4 Bíví apne badan ki muḁhtár nahín, balki shauhar muḁhtár hai: isí tarah shauhar bhí apne badan ká muḁhtár nahín, balki bíví. 5 Tum ek dúsre se judá na raho, magar thoṛí muddat tak ápas kí razámandí se, táki du'á ke wáste fursat mile; aur phir ikatṭhe ho jáo, aisá na ho ki galaba e nafs ke sabab Shaitán tum ko ázmáe. 6 Lekin yih main ijázat ke taur par kahtá hūn, na hukm ke taur par. 7 Aur main to yih cháhtá hūn, ki jaisá main hūn, waise hí sab ádmí hongē. Lekin har ek ko Khudá ki taraf se kháss kháss taufíq millí hai: kisi ko kisi tarah kí, kisi ko kisi tarah kí.

8 Pas main bebiyáhon aur bewa 'auraton ke haqq men yih kahtá

hūn, ki un ke liye aisá hí rahná achchhá hai, jaisá main hūn. 9 Le-kin agar zabt na kar sake, to biyáh kar le; kyūnki biyáh karná mast hone se bihtar hai. 10 Magar jin ká biyáh ho gayá hai, un ko main nahín, balki Khudáwand hukm detá hai, ki bíví apne shauhar se 'aláhida na ho; 11 (aur agar 'aláhida ho, to yá benikáh rahe, yá apne shauhar se phir miláp kar le); na shauhar bíví ko chhoṛe. 12 Bāqíon se main hí kahtá hūn, na Khudáwand: ki agar kisi bhái kí bíví bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us ko na chhoṛe. 13 Aur jis 'aurat ká shauhar bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh shauhar ko na chhoṛe. 14 Kyūnki jo shauhar bá ímán nahín wuh bíví ke sabab se pák ṭhahrtá hai, aur jo bíví bá ímán nahín wuh Masíh shauhar ke bá'is pák ṭhahrtí hai: warna tumháre farzand nápák hote; magar ab pák hain. 15 Lekin mard jo bá ímán na ho agar wuh 'aláhida ho, to 'aláhida hone do: aisí hálat men koí bhái yá bahin páband nahín: aur Khudá ne ham ko mel miláp ke liye buláyá hai. 16 Kyūnki, ai 'aurat, tujhe kyá khabar hai, ki sháyad tú apne shauhar ko bachá le? Aur ai mard, tujh ko kyá khabar hai, ki sháyad tú apní bíví ko bachá le? 17 Magar jaisá Khudáwand ne har ek ko hissa diyá hai, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá hai, usí tarah wuh chale. Aur main sári kalisiyáon men aisá hí muqarrar kartá hūn. 18 Jo maḁhtún buláyá gayá, wuh námaḁhtún na ho jáe. Jo námaḁhtúní ki hálat men buláyá gayá, wuh maḁhtún na ho jáe. 19 Na khatna koí chīz hai, na námaḁhtúní; balki Khudá ke hukmon par chalná hí sab kuchh hai. 20 Har shakhs jis hálat men buláyá gayá ho, usí men rahe. 21 Agar tú gulámí kí hálat men buláyá gayá, to fikr na kar: lekin agar tú ázád ho sake, to isí ko ikhtiyár kar. 22 Kyūnki jo shakhs gulámí kí hálat men Khudáwand men buláyá gayá hai, wuh Khudáwand ká ázád kiyá huá hai; isí tarah jo ázádí kí hálat men buláyá gayá hai, wuh Masíh ká gulám hai. 23 Tum qímat se kharíde gaye ho;

ádmion ke gulám na bano. 24 Ai bháiyó, jo koi jis hálat men buláyá gayá ho, wuh usí hálat men Khudá ke sáth rahe.

25 Kunwáriyon ke haqq men mere pás Khudáwand ká koi hukm nahín : lekin diyánatdár hone ke liye jaisá Khudáwand kí taraf se mujh par rahm húa, us ke muwáfiq apní ráe detá hún. 26 Pas maujüda musibat ke khayál se, merí ráe men ádmí ke liye yihí bihtar hai, ki jaisá hai waisá hí rahe. 27 Agar tere bíwí hai, to us se judá hone kí koshish na kar; aur agar tere bíwí nahín, to bíwí kí talásh na kar. 28 Lekin tú biyáh kare bhí, to gunáh nahín : aur agar kunwári biyáhí jae, to gunáh nahín. Magar aise log jismání taklíf páenge : aur main tumhen bachána cháhtá hún. 29 Magar, ai bháiyó, main yih kahtá hún, ki waqt tang hai; pas áge ko cháhiye ki bíwí-wále aise hon, ki goyá un ke bíwí-yán nahín; 30 aur ronewále aise hon, goyá nahín rote; aur khushí karnewále aise hon, goyá khushí nahín karte; aur kharídnwále aise hon, goyá máal nahín rakhte; 31 aur dunyawí kár bár karnewále aise hon, ki dunyá hí ke na ho jáen, kyúñki dunyá kí shakl badaltí játí hai. 32 Pas main yih cháhtá hún, ki tum befíkr ráho. Bebiyáhá shakhs Khudáwand kí fikr men rahtá hai, ki kis tarah Khudáwand ko rází kare : 33 magar biyáhá húa shakhs dunyá kí fikr men rahtá hai, ki kis tarah apní bíwí ko rází kare. 34 Biyáhí aur bebiyáhí men bhí farq hai. Bebiyáhí Khudáwand kí fikr men rahtí hai, táki us ká jism aur rúh donon pák hon. Magar biyáhí hui 'aurat dunyá kí fikr men rahtí hai, ki kis tarah apne shauhar ko rází kare. 35 Yih tumháre fáide ke liye kahtá hún, na ki tumhen phansáne ke liye; balki is liye ki jo zebá hai, wuhí 'amal men áe, aur tum Khudáwand kí khidmat men bewaswasa mashgúl raho. 36 Aur agar koi yih samjhe, ki main apní us kunwári larí kí haqqtaláfi kartá hún jis kí jawáñi dhal chali hai, aur zarúrat bhí ma'lúm ho, to ikhtiyár hai—is men gunáh nahín—wuh us ká biyáhí hone de. 37 Magar jo apne dil men pukhta ho, aur us kí kuchhi zarúrat na ho, balki apne iráde ke

anjám dene par qádir ho, aur dil men qasd kar liyá ho, ki main apní larí ko benikáh rakkhúngá, wuh achchhá kartá hai. 38 Pas jo apní kunwári larí ko biyáhí detá hai, wuh achchhá kartá hai; aur jo nahín biyáhí, wuh áur bhí achchhá kartá hai. 39 Jab tak ki 'aurat ká shauhar jítá hai, wuh us kí páband hai; par jab us ká shauhar mar jae, to jis se cháhe biyáhí kar saktí hai—magar sirf Khudáwand men. 40 Lekin jaisí hai, agar waisí hí rahe, to merí ráe men ziyáda khushnasíb hai : aur main samajhtá hún ki Khudá kí Rúh mujh men bhí hai.

8 Ab buton kí qurbánion kí bábat yih hai. Ham jánte hain, ki ham sab 'ilm rakhte hain. 'Ilm gurúr paidá kartá hai, lekin mahabbat taraqqí ká bá'is hai. 2 Agar koi gumán kare, ki main kuchh jántá hún, to jaisá jánná cháhiye, waisá ab tak nahín jántá; 3 lekin jo koi Khudá se mahabbat rakhtá hai, us ko Khudá pahchántá hai. 4 Pas buton kí qurbánion ke gosht kháne kí nisbat, ham jánte hain ki but dunyá men koi chiz nahín; aur siwá ek ke, áur koi Khudá nahín. 5 Agarchi ásmán o zamín men bahut se khudá kahláte hain; (chunánchi bahutere khudá aur bahutere khudáwand hain); 6 lekin hamáre nazdík to ek hí Khudá hai, ya'ní Báp, jis kí taraf se sári chízen hain, aur ham usí ke liye hain; aur ek hí Khudáwand hai, ya'ní Yisú' Masíh, jis ke wasíle se sári chízen maujüd hain, aur ham bhí usí ke wasíle se hain. 7 Lekin sab ko yih 'ilm nahín, balki ba'z ko ab tak butparastí kí 'ádat hai; is liye us gosht ko but kí qurbáni jánkar kháte hain, aur un ká dil chúnki kamzor hai álüda ho játá hai. 8 Kháná hamen Khudá se nahín miláegá; agar ná kháen, to hamára kuchh nuqsán nahín; aur agar kháen, to kuchh nafa' nahín. 9 Lekin hoshyár raho, aisá na ho ki tumhári yih ázadí kamzoron kí thokar ká bá'is ho jae. 10 Kyúñki agar koi tujh sáhib i 'ilm ko butkháne men khána kháte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyá us ká dil buton kí qurbáni kháne par diler na ho jáegá? 11 Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'ní wuh bhái jis kí khátir

Masíh muá, halák ho jáegá; 12 aur tum is tarah bháiyon ke gunahgár hokar, aur un ke kamzor díl ko gháyal karke Masíh ke gunahgár tháerte ho. 13 Is sabab se agar kháná mere bhái ko thokar khiláe, to main kabhí hargiz gosht na kháungá; táki apne bhái kí thokar ká sabab na hún.

9 Kyá main ázád nahín? Kyá main rasúl nahín? Kyá main ne Yisú' ko nahín dekhá, jo hamará Khudáwand hai? Kyá tum Khudáwand men mere banáe hue nahín? 2 Agar main auron ke liye rasúl nahín, to tumháre liye to beshakk hún; kyünki tum khud Khudáwand men merí risálat par muhr ho. 3 Jo merá imtihán karte hain, un ke liye merá yihí jawáb hai. 4 Kyá hamen kháne píne ká ikhtiyár nahín? 5 Kyá ham ~~ke~~ yih ikhtiyár nahín, kí kisi Masíhí bahin ko biyáhkar liye phiren, jaisá áur rasúl, aur Khudáwand ke bhái, aur Kefá karte hain? 6 Yá sirf mujhe aur Bar Nabá ko hí mihnát mashaqqat se báz rahne ká ikhtiyár nahín? 7 Kaun sá sipáhi kabhí apní girah se khákar jang kartá hai? Kaun angúr ká bág lagákar us ká phal nahín khátá? yá kaun galla charákar us galle ká dúdh nahín pítá? 8 Kyá main yih báten insáni qiyás hí ke muwáfíq kahtá hún? Kyá Tauret bhí yihí nahín kahtí? 9 Chunánchi Músá kí Tauret men likhá hai, kí Dáen men chalte hue bail ká munh na bándhná. Kyá Khudá ko bailon kí fikr hai? 10 Yá kháss hamáre wáste yih kahtá hai? Hán, yih hamáre wáste likhá gayá; kyünki munásib hai kí jotnewálá ummed par jote, aur dáen chalané-wálá hissa páne kí ummed par dáen chaláe. 11 Pas jab ham ne tumháre liye rúhání chízen boín, to kyá yih koí barí bát hai, kí ham tumhári jismáni chízon kí fasl káten? 12 Jab auron ká tum par yih ikhtiyár hai, to kyá hamará is se ziyáda na hogá? Lekin ham ne is ikhtiyár se kám na liyá; balki har chíz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masíh kí khushkhabarí men harj na ho. 13 Kyá tum nahín jánte, kí jo muqaddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain? aur jo qurbángáh ke khidmatguzár hain,

wuh qurbángáh ke sáth hissa páte hain? 14 Isí tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiyá hai, kí khushkhabarí sunánewále khushkhabarí ke wasíle se guzára karen. 15 Lekin main ne in men se kisi bát par amal nahín kiyá; aur na is garaz se yih likhá, kí mere wáste aisá kiyá jae: kyünki merá marná hí is se bihtar hai kí koí merá fakhr kho de. 16 Agar khushkhabarí sunáun, to merá kuchh fakhr nahín; kyünki yih to mere liye zarúri bát hai; balki mujh par afsos hai agar khushkhabarí na sunáun. 17 Kyünki agar apní marzi se yih kartá hún to mere liye ajr hai; aur agar apní marzi se nahín kartá, to mukhtári mere supurd hui hai. 18 Pas mujhe kyá ajr miltá hai? Yih, kí jab Injíl kí manadí karun, to khushkhabarí ko muft kar dún, táki jo ikhtiyár mujhe khushkhabarí ke bare men hásil hai, us ke muwáfíq purá 'amal na karun. 19 Agar-chi main sab logon se ázád hún, phir bhí main ne apne ap ko sab ká gulám baná diyá hai, táki áur bhí ziyáda logon ko khench láun. 20 Main Yahúdíon ke liye Yahúdí baná, táki Yahúdíon ko khench láun; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khench láun, agarchi khud shari'at ke mátaht na thá; 21 beshara' logon ke liye beshara' baná, táki beshara' logon ko khench láun, (agarchi Khudá ke nazdíq beshara' na thá, balki Masíh kí shari'at ke tábi' thá). 22 Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khench láun: main sab ádmíon ke liye sab kuchh baná huá hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháun. 23 Aur main sab kuchh Injíl kí khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharík hún. 24 Kyá tum nahín jánte kí maidán ke daurnewále daurte to sab hí hain, magar in'am ek hí le játá hai? Tum bhí aise hí dauro, táki jito. 25 Aur har pahlawán sab tarah ká parhez kartá hai; wuh log to murjhánewále síhra páne ke liye yih karte hain, magar ham us síhre ke liye karte hain, jo nahín murjhátá. 26 Pas main bhí isí tarah daurtá hún, yá'ni beshkáná nahín; main isí tarah mukkon se laftá hún, ya'ni us kí manind

nahin, jo hawá ko mártá hai : 27 balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú men rakhtá hún : aísá na ho ki auron men manadí karke ap námaqbul thahrún.

10 Ai bháiyó, main tumbhárá is se náwáqif rahná nahin cháhtá, ki hamáre sáre bápádádá bádál ke niche the, aur sab ke sab samundar men se guzre ; 2 aur sab hí ne us bádál aur samundar men Músá ká bap-tisma liyá ; 3 aur sab ne ek hí rúhání khurák khái ; 4 aur sab ne ek hí rúhání pání piyá : kyúnci wuh us rúhání chaṭán men se pání píte the, jo un ke sáth sáth chaltí thí : aur wuh chaṭán Masíh thá. 5 Magar un men aksaron se Khudá rází na huá ; chunánci wuh biyábán men dher ho gaye. 6 Yih báteṅ hamáre wáste 'ibrat thahrín, táki ham burí chízon kí khwáhish na karen, jaise unhon ne kí. 7 Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un men ban gaye the ; chunánci likhá hai, ki Log kháne píne baíthe, phir náchne kúrne uṭhe. 8 Aur ham harámkárí na karen, jis tarah un men se ba'z ne kí, aur ek hí din men teís hazár máre gaye. 9 Aur ham Khudáwand kí ázmáish na karen, jaise un men se ba'z ne kí, aur sanpon ne unhen halák kiyá. 10 Aur tum burburáo nahin, jis tarah un men se ba'z burburáe, aur halák karnewále se halák hue. 11 Yih báteṅ un par 'ibrat ke liye wáqif' hún, aur ham ákhírí zamánewálon kí nasíhat ke wáste likhí gayín. 12 Pas jo koí apne ap ko qáim samajhtá hai, wuh khabardár rahe, kí gir na paṛe. 13 Tum kisí aísí ázmáish men nahin paṛe, jo insán kí bardásht se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai ; wuh tum ko tumbhárá táqat se ziyáda ázmáish men na paṛne degá ; balki ázmáish ke sáth nikalne kí ráh bhí paidá kar degá, táki tum bardásht kar sako.

14 Is sabab se, ai mere piyáro, butparastí se bhágo. 15 Main 'aql-mand jánkar tum se kalám kartá hún ; jo main kahtá hún, tum ap use parkho. 16 Wuh barakat ká piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masíh ke khún kí shirákát nahin? Wuh roṭí jise ham toṛte hain, kyá Masíh ke badan kí shirákát nahin? 17 Chúnki roṭí ek hí hai, is liye ham jo bahut se hain ek badan

hain, kyúnci ham sab usí ek roṭí men sharík hote hain. 18 Jo jism ke i'tibár se Isráíllí hain, un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharík nahin? 19 Pas main kyá yih kahtá hún, kí buton kí qurbání kuchh chíz hai, yá but kuchh chíz hai? 20 Nahin, balki yih kahtá hún, kí jo qurbání gairqaumen kartí hain shayátín ke liye qurbání kartí hain, na kí Khudá ke liye ; aur main nahin cháhtá kí tum shayátín ke sharík ho. 21 Tum Khudáwand ke piyále aur shayátín ke piyále donon men se nahin pí sakte : Khudáwand ke dastarkhwán aur shayátín ke dastarkhwán donon par sharík nahin ho sakte. 22 Kyá ham Khudáwand kí gairat ko josh diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

23 Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufíd nahin. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahin. 24 Koí apní bihtarí na dhúndhe, balki dúsre kí. 25 Jo kuchh qassábon kí dukánon men biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho ; 26 kyúnci Zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai. 27 Agar beímánon men se koí tumbhárá da'wat kare, aur tum jáne par rází ho ; to jo kuchh tumbháre áge rakkhá jáe, use kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho. 28 Lekin agar koí tum se kahe, kí Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz ke sabab na kháo. 29 Díní imtiyáz se merá matlab terí imtiyáz nahin, balki us dúsre kí. Bhalá, merí ázadí dúsre shakhs kí imtiyáz se kyún parkhí jáe? 30 Agar main shukr karke khátá hún, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnám kiyá játá hún? 31 Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo, sab Khudá ke jalál ke liye karo. 32 Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalísiyá kí ; 33 chunánci main bhí sab báton men sab ko khush kartá hún, aur apná nahin, balki bahuton ká fáida dhúndhtá hún,

11 táki wuh naját páen. 1 Tum merí mániñd bano, jaisá main Masíh kí mániñd bantá hún. 2 Main tumbhárá ta'ríf kartá hún,

ki tum har bāt meḡ mujhe yād rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwayatē pahunchā dīn, tum usī tarah un ko barqarār rakhte ho. 3 Pas main tumhen āgāh karnā chāhtā hūn, ki har mard kā sir Masāh, aur 'aurat kā sir mard, aur Masāh kā sir Khudā hai. 4 Jo mard sir dhanke hūe du'ā yā nubuwwat kartā hai, wuh apne sir ko behurmat kartā hai. 5 Aur jo 'aurat be sir dhanke du'ā yā nubuwwat kartī hai, wuh apne sir ko behurmat kartī hai, kyūnki wuh sir muḡdī hūī ke barābar hai. 6 Agar 'aurat orhī na orhe, to bāl bhī katāe. Agar 'aurat kā bāl katānā, yā sir muḡdānā sharm kī bāt hai, to orhī orhe. 7 Albatta mard ko apnā sir dhānknā na chāhiye, kyūnki wuh Khudā kī surat aur us kā jalāl hai; magar 'aurat mard kā jalāl hai. 8 Is liye kī mard 'aurat se nahīn, balki 'aurat mard se hai. 9 aur mard 'aurat ke liye nahīn, balki 'aurat mard ke liye paidā hūī. 10 Pas frishton ke sabab se 'aurat ko chāhiye, kī apne sir par mahkūm hone kī 'alāmat rakkhe. 11 Tāham Khudāwand meḡ na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. 12 Kyūnki jaise 'aurat mard se hai, waise hī mard bhī 'aurat ke wasīle se hai; magar sab chīzen Khudā kī taraf se hain. 13 Tum ap hī insāf karo: kyā 'aurat kā be sir dhanke Khudā se du'ā māngnā munāsib hai? 14 Kyā tum ko taba'ī taur par bhī ma'lūm nahīn, kī agar mard lambe bāl rakkhe, to us kī behurmatī hai? 15 Aur agar 'aurat ke lambe bāl hon, to us kī zīnat hai, kyūnki bāl use parde ke liye diye gaye hain. 16 Lekin agar koī hujjatī nīkle to yih jān le, kī na hamārā aisā dastūr hai, na Khudāwand kī kalīsiyāon kā. 17 Lekin yih hukm jo detā hūn, is meḡ tumhārī ta'rīf nahīn kartā, is liye kī tumhāre jama' hone se fāida nahīn, balki nuqsān hotā hai. 18 Kyūnki awwal to main yih suntā hūn, kī jis waqt tumhārī kalīsiyā jama' hotī hai, to tum meḡ tafriqē hote hain, aur main is kā kīsī qādr yaqīn bhī kartā hūn. 19 Kyūnki tum meḡ bid'aton kā bhī honā zārūr hai, tāki zāhir ho jāe, kī tum meḡ maqbūl kaun se

hain. 20 Pas jab tum pāham jama' hote ho, to tumhārā wuh khānā 'Ashā e Rabbānī nahīn ho saktā; 21 kyūnki khāne ke waqt har shakhs dūsre se pahle apnā 'ashā khā letā hai, aur koī to bhūkā rahtā hai, aur kīsī ko pasha ho jātā hai. 22 Kyūn? Khāne pīne ke liye tumhāre ghar nahīn? Yā Khudā kī kalīsiyā ko nāchīz jānte, aur jin ke pās nahīn, un ko sharminda karte ho? Main tum se kyā kahūn? Kyā is bāt meḡ tumhārī ta'rīf karūn? Main ta'rīf nahīn kartā. 23 Kyūnki yih bāt mujhe Khudāwand se pahunchī, aur main ne tum ko bhī pahunchā dī, kī Khudāwand Yisū' ne, jis rāt wuh pakarwāyā gayā, rotī lī; 24 aur shukr karke torī, aur kahā, kī Yih merā badan hai, jo tumhāre liye hai: merī yādgārī ke wāste yihī kiyā karo. 25 Isī tarah us ne khāne ke ba'd piyāla bhī liyā, aur kahā, kī Yih piyāla mere khūn meḡ nayā 'ahd hai: jab kabhī piyo, merī yādgārī ke liye yihī kiyā karo. 26 Kyūnki jab kabhī tum yih rotī khāte, aur is piyāle meḡ se pīte ho to Khudāwand kī maut kā izhār karte ho, jab tak wuh na'āe. 27 Is wāste jo koī nāmunāsib taur par Khudāwand kī rotī khāe, yā us ke piyāle meḡ se piye, wuh Khudāwand ke badan aur khūn ke bāre meḡ qusūrwar hogā. 28 Pas admī apne ap ko āzmā le, aur isī tarah us rotī meḡ se khāe, aur us piyāle meḡ se piye. 29 Kyūnki jo khāte pīte waqt Khudāwand ke badan ko na pahchāne, wuh is khāne pīne se sazā pāegā. 30 Isī sabab se tum meḡ bahutere kamzor aur bīmār hain, aur bahut se so bhī gaye. 31 Agar ham apne ap ko jānchte, to sazā na pāte. 32 Lekin Khudāwand ham ko sazā dekar tarbiyat kartā hai, tāki ham dunyā ke sāth mujrim na thahren. 33 Pas, ai mere bhāiyo, jab tum khāne ke liye jama' ho, to ek dūsre kī rāh dekho. 34 Agar koī bhūkā ho, to apne ghar meḡ khā le, tāki tumhārā jama' honā sazā kā bā'is na ho. Aur bāqī bāton ko main ākar durust kar dūngā.

12

12 Ai bhāiyo, main nahīn chāhtā, kī tum rūhānī nī'maton ke bāre meḡ beḡhabar raho. 2 Tum jānte ho, kī jab tum gair-

qaum the, to gūnge buton ke pichhe jis tarah koī tum ko le jāta thā, usī tarah jāte the. 3 Pas main tumhen jātā hūn, ki jo koī Khudā kī Rūh kī hidāyat se boltā hai, wuh nahīn kahtā, ki Yisū' mal'un hai; aur na koī Rūhū'l Quds ke bagair kah saktā hai, ki Yisū' Khudāwand hai.

4 Ni'maten to tarah tarah kī hain, magar Rūh ek hī hai. 5 Aur khidmaten bhī tarah tarah kī hain, magar Khudāwand ek hī hai. 6 Aur tā-sīren bhī tarah tarah kī hain, magar Khudā ek hī hai, jo sab men har tarah kā asar paidā kartā hai. 7 Lekin har shakhs men Rūh kā zuhūr fāida pahunchāne ke liye hotā hai. 8 Kyūnki ek ko Rūh ke wasīle se hikmat kā kalām 'ināyat hotā hai; aur dūsre ko usī Rūh kī marzī ke muwāfiq 'ilmīyat kā kalām: 9 kisī ko usī Rūh se imān; aur kisī ko usī ek Rūh se shifā dene kī tawfiq; 10 kisī ko mu'jizon kī qudraten; kisī ko nubuwwat; kisī ko rūhon kī imtiyāz; kisī ko tarah tarah kī zabānen; kisī ko zabānon kā tarjuma karnā: 11 lekin yih sab tā-sīren wuhī ek Rūh kartī hai, aur jis ko jo chāhtī hai, bāntī hai.

12 Kyūnki jis tarah badan ek hai, aur us ke a'zā bahut se hain; aur badan ke sāre a'zā, go bahut se hain, magar bāham milkar ek hī badan hain, usī tarah Masīh bhī hai. 13 Kyūnki ham sab ne, khwāh Yahūdī hon, khwāh Yūnānī, khwāh gulām, khwāh āzād, ek hī Rūh ke wasīle se ek badan hone ke liye bapṭisma liyā, aur ham sab ko ek hī Rūh pilāi gayī. 14 Chunānchi badan men ek hī 'uzw nahīn, balkī bahut se hain. 15 Agar pāpw kahe; Chūnki main hāth nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab badan se khārij to nahīn. 16 Aur agar kān kahe: Chūnki main ānkh nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab se badan se khārij to nahīn. 17 Agar sārā badan ānkh hī hotā, to sunnā kahān hotā? Agar sunnā hī sunnā hotā, to sūnghnā kahān hotā? 18 Magar 'fi'lwāqi' Khudā ne har ek 'uzw ko badan men apnī marzī ke muwāfiq rakkhā hai. 19 Agar wuh sab ek hī 'uzw hote to badan kahān hotā? 20 Magar ab a'zā to bahut se hain, lekin

badan ek hī hai. 21 Pas ānkh hāth se nahīn kah saktī, ki Main terī muhtāj nahīn: aur na sīr pāpwoṅ se kah saktā hai, ki Main tumhārā muhtāj nahīn. 22 Balkī badan ke wuh a'zā jo auron se kamzor ma'lūm hote hain, bahut hī zarūrī hain: 23 aur badan ke wuh a'zā, jinhen ham auron kī nisbat zalīl jānte hain, unhīn ko ziyāda 'izzat dete hain; aur hamāre nāzebā a'zā bahut zebā ho jāte hain; 24 hālānki hamāre zebā a'zā muhtāj nahīn: magar Khudā ne badan ko is tarah murakkab kiyā hai, ki jo 'uzw muhtāj hai, usī ko ziyāda 'izzat dī jāe; 25 tāki badan men tafriqa na pare, balkī a'zā ek dūsre kī barābar fikr rakkhen. 26 Pas agar ek 'uzw dukh pātā hai, to sāre a'zā us ke sāth dukh pāte hain; aur agar ek 'uzw 'izzat pātā hai, to sāre a'zā us ke sāth khush hote hain. 27 Isī tarah tum milkar Masīh kā badan ho, aur fardan fardān a'zā ho. 28 Aur Khudā ne kalīsiyā men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasūl, dūsre nabī, tīsre ustād, phir mu'jize dikhānewāle, phir shifā denewāle, madadgār, muntazim, tarah tarah kī zabānen bolnewāle. 29 Kyā sab rasūl hain? kyā sab nabī hain? kyā sab ustād hain? kyā sab mu'jize dikhānewāle hain? 30 kyā sab ko shifā dene kī quwwat 'ināyat hūi? kyā sab tarah tarah kī zabānen bolte hain? kyā sab tarjuma karte hain? 31 Tum barī se barī ni'maton kī ārzū rakkho. Lekin āur bhī sab se 'umda tariqa main tumhen batātā hūn.

13 Agar main ādmīon aur firish-ton kī zabānen bolūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main thanthanātā hūā pītal, yā jhan-jhanātī hūi jhānjh hūn. 2 Aur agar mujhe nubuwwat milī, aur sāre bhedon aur kull 'ilm kī wāqifiyat hūi, aur merā imān yahān tak kāmīl hūā kī pahāron ko hatā dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main kuchh bhī nahīn. 3 Aur agar apnā sārā māl garībōn ko khilā dūn, yā apnā badan jalāne ko de dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to mujhe kuchh bhī fāida nahīn. 4 Mahabbat sābir hai, aur mihrbān; mahabbat hasad nahīn kartī; mahabbat shekhi nahīn mārṭī, aur phūltī nahīn, 5 nāzebā kām nahīn kartī, apnī bihtarī nahīn chāhtī,

jhunjhláti nahín, badgumáni nahín kartí; 6 badkári se khush nahín hotí, balki rástí se khush hotí hai; 7 sab kuchh sah letí hai, sab kuchh yaqín kartí hai, sab báton kí ummed rakhtí hai, sab báton kí bardásht kartí hai. 8 Mahabbat ko zawál nahín; nubuwwatén hon, to mauqúf ho jáengi; zabáneñ hon, to játi rahengi; 'ilm ho, to mit jáegá. 9 Kyúñki bamará 'ilm náqís hai, aur hamári nubuwwat nátamám: 10 lekin jab kámil áegá, to náqís játá rahegá. 11 Jab main bachcha thá, to bachchon kí tarah boltá thá, bachchon kí sí tabí'at thí, bachchon kí sí samajh thí; lekin jab jawán huá, to bachpan kí báteñ tark kar díñ. 12 Ab ham ko áine meñ dhundhlá sá dikháí detá hai; magar us waqt rúbarú dekheñge. Is waqt merá 'ilm náqís hai; magar us waqt aise púre taur par pahchánúngá, jaise main pahchána gayá hún. 13 Garaz ímán, ummed, mahabbat, yih tínon dáimí haiñ; magar afzal in meñ mahabbat hai.

14 Mahabbat ke tálib ho, aur rúhání ni'maton kí bhí árzú rakkho, khusúsan is kí, ki nubuwwat karo. 2 Kyúñki jo begání zabán meñ báteñ kartá hai, wuh ádmíon se báteñ nahín kartá, balki Khudá se; is liye ki us kí koí nahín samajhtá; hálánki wuh apní rúh ke wasíle se bhéd kí báteñ kahtá hai. 3 Lekin jo nubuwwat kartá hai, wuh ádmíon se taraqqí, aur nasíhat, aur tasallí kí báteñ kahtá hai. 4 Jo begání zabán meñ báteñ kartá hai, wuh apní taraqqí kartá hai; aur jo nubuwwat kartá hai, wuh kalísiyá kí taraqqí kartá hai. 5 Agarchí main yih cháhtá hún, ki tum sab begání zabánon meñ báteñ karo; lekin ziyádatar yihí cháhtá hún, ki nubuwwat karo: aur agar begání zabáneñ bolnewálá kalísiyá kí taraqqí ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewálá us se bará hai. 6 Pas, ai bháiyó, agar main tumháre pás ákar begání zabánon meñ báteñ karún, aur mukáshafa, yá 'ilm, yá nubuwwat, yá ta'ílm kí báteñ tum se na kahún, to tum ko mujh se kyá fálda hogá? 7 Chunnáñchi beján chízon meñ bhí, jin se áwáz níkalí hai, masalan báñsrí, yá barbat, agar un kí áwázon meñ

farq na ho, to jo nhúnká yá bajáya játá hai, wuh kyúñkar pahcháná jáe? 8 Aur agar turhí kí áwáz sáf na ho, to kaun laráí ke liye táiyári karegá? 9 Aise hí tum bhí agar zabán se wázih bát na kaho, to jo kahá játá hai, kyúñkar samjhá jáegá? Tum háwá se báteñ karnewále thahroge. 10 Dunyá meñ kitní hí mukhtalíf zabáneñ kyún na hon, magar un meñ se koí bhí bema'ní na hogí. 11 Pas agar main kísi zabán ke ma'ní na samjhún, to bolnewále ke nazdík main ajnabí thahrúngá, aur bolnewálá mere nazdík ajnabí thahregá. 12 Pas tum jab rúhání ni'maton kí árzú rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhári ni'maton kí afzúní se kalísiyá kí taraqqí ho. 13 Is sabab se jo begání zabán meñ báteñ kartá hai, wuh du'á máñge, kí tarjuma bhí kar sake. 14 Is liye ki agar main kísi begání zabán meñ du'á mángún, to merí rúh to du'á mángtí hai, magar merí 'aql bekár hai. 15 Pas kyá karná cháhiye? Main rúh se bhí du'á mángúngá, aur 'aql se bhí du'á mángúngá; rúh se bhí gáúngá, aur 'aql se bhí gáúngá. 16 Warna, agar tú rúh hí se hamd karegá, to náwáqif ádmí terí shukrguzári par A'mín kyúñkar kahegá? Is liye ki wuh nahín jántá ki tú kyá kahtá hai. 17 Tú to beshakk achchhí tarah se shukr kartá hai, magar dústre kí taraqqí nahín hotí. 18 Main Khudá ká shukr kartá hún, ki tum sab se ziyáda zabáneñ boltá hún: 19 lekin kalísiyá meñ begání zabán meñ das hazár báteñ kahne se mujhe yih ziyáda pasand hai, ki auron kí ta'ílm ke liye páñch hí báteñ 'aql se kahún.

20 Ai bháiyó, tum samajh meñ bachche na banó: badí meñ to bachche raho, magar samajh meñ jawán bano. 21 Tauret meñ likhá hai, ki Khudáwand kahtá hai; Main begání zabán aur begáne honthon se is ummat se báteñ karúngá, taubhí wuh merí na sunenge. 22 Pas begání zabáneñ ímándáron ke liye nahín, balki beímánon ke liye nishán haiñ; aur nubuwwat beímánon ke liye nahín, balki ímándáron ke liye nishán hai. 23 Pas agar sári kalísiyá ek jagah jama' ho, aur sab ke sab begání zabáneñ

bolen, aur nāwāqif yā beīmān log andar á jāen, to kyā wuh tum ko dīwāna na kahenge? 24 Lekin agar sab nubuwwat karen, aur kol beīmān yā nāwāqif andar á jāe, to sab use qāil kar denge, aur sab use parakh lenge; 25 aur us ke dil ke bhed zāhīr ho jāenge; tab wuh munh ke baj girkar Khudā ko sijda karegā, aur qārār karegā, ki beshakk Khudā tum men hai.

26 Pas, ai bhāiyo, kyā karnā chāhiye? Jab tum jama' hote ho, to har ek ke dil men mazmūr, yā ta'īm, yā mukāshafa, yā begānī zabān, yā tarjuma hotā hai. Sab kuchh rūhānī taraqqī ke liye honā chāhiye. 27 Agar begānī zabān men bāten karnī hon, to do do, yā ziyāda se ziyāda tīn tīn shaḡhs bārī bārī se bolen, aur ek shaḡhs tarjuma kare: 28 aur agar kol tarjuma karnewālā na ho, to begānī zabān bolnewālā kalīsiyā men chupkā rahe, aur apne dil se aur Khudā se bāten kare. 29 Nabīon men se do yā tīn bolen, aur bāqī un ke kalām ko parkhen. 30 Lekin agar dūsrē pās baithnewāle par wahī utre, to pahā khāmosh ho jāe. 31 Kyūnki tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, tāki sab sīkhen, aur sab ko nasīhat ho; 32 aur nabīon kī rūhen nabīon ke tābī' hain; 33 kyūnki Khudā ab-tarī kā nahīn, balkī amn kā bānī hai; jaisā muqaddason kī sārī kalīsiyāon men hai.

34 'Auratēn kalīsiyā ke majma' men khāmosh rahen, kyūnki unhen bolne kā hukm nahīn; balkī tābī' rahen, jaisā Tauret men bhī likhā hai. 35 Aur agar kuchh sīkhnā chāhen, to ghar men apne apne shauhar se pūchhen; kyūnki 'aurat kā kalīsiyā ke majma' men bolnā sharm kī bāt hai. 36 Kyā Khudā kā kalām tum men se niklā? yā sirf tum hi tak pahunchā hai?

37 Agar kol apne ap ko nabi yā rūhānī samjhe, to yih jān le, ki jo nāten main tumhen likhtā hūn, wuh Khudāwand ke hukm hain. 38 Aur agar kol nā jāne, to nā jāne.

39 Pas, ai bhāiyo, nubuwwat karne kī ārzū rakkho; aur zabānen bolne se mana' na karo. 40 Magar sārī bāten shāistagi aur qarīne ke sāth 'amal men āen.

15 Ab, ai bhāiyo, main tumhen wuhī khushkhabarī jatāe de-tā hūn jo pahle de chukā hūn, jise tum ne qubūl bhī kar liyā thā, aur jis par qāim bhī ho; 2 usī ke wasīte se tum ko najāt bhī milī hai, bā-sharte ki wuh khushkhabarī jo main ne tumhen dī thī yād rakhte ho; warna tumhārā imān lānā befāida hūā. 3 Chunānchi main ne sab se pahle tum ko wuhī bāt pahunchā dī, jo mujhe pahunchī thī, ki Masīh kitāb i muqaddas ke bamūjib hamāre gunāhon ke liye mūrā; 4 aur dāst hūā; aur tisre dān kitāb i muqaddas ke bamūjib jī uthā; 5 aur Kesā ko, aur us ke ba'd un bārah ko dikhāī diyā; 6 phir pānch sau se ziyāda bhāiyon ko ek sāth dikhāī diyā, jin men se aksar ab tak maujūd hain, aur ba'z so gaye; 7 phir Ya'qūb ko dikhāī diyā; phir sārē rasūlon ko; 8 aur sab se pīchhe mujh ko, jo goyā adhūre dīnon kī paidāish hūn, dikhāī diyā. 9 Kyūnki main rasūlon men sab se chhotā hūn, balkī rasūl kahlāne ke lāiq nahīn, is jīye ki main ne Khudā kī kalīsiyā ko satāyā thā. 10 Lekin jo kuchh hūn, Khudā ke fazl se hūn; aur us kā fazl jo mujh par hūā, wuh befāida nahīn hūā; balkī main ne un sab se ziyāda mihnāt kī; aur yih merī taraf se nahīn hūī, balkī Khudā ke fazl se jo mujh par thā. 11 Pas khwāh main hūn, khwāh wuh hon, ham yihī manādī karte hain, aur isī par tum imān bhī lāe.

12 Pas jab Masīh kī yih manādī kī jāī hai, ki wuh murdon men se jī uthā, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon kī qiyāmat hai hī nahīn? 13 Agar murdon kī qiyāmat nahīn, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 14 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to hamārī manādī bhī befāida hai, aur tumhārā imān bhī befāida; 15 balkī ham Khudā ke jhūthe gawāh thāhre; kyūnki ham ne Khudā kī bābat yih gawāhī dī, ki us ne Masīh ko jilā diyā, hālānki nahīn jilāyā, agar bi'lfarz murde nahīn jī uthte. 16 Aur agar murde nahīn jī uthte, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 17 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to tumhārā imān befāida hai; tum ab tak apne gunāhon men giriftār ho. 18 Balkī jo Masīh men so gaye hain, wuh bhī halāk hūe. 19 Agar ham sirf is hī

zindagi men Masih men ummed rakhte hain, to sare admion se ziyada badnasib hain.

20 Lekin fi'lwaghi' Masih murdon men se ji utha hai, aur jo so gaye hain, un men pahlá phal huá. 21 Kyunki jab admi ke sabab se maut ai, to admi hi ke sabab se murdon ki qiyamat bhí ai; 22 aur jaise A'dam men sab marte hain, waise hi Masih men sab zinda kiye jaenge. 23 Lekin har ek apni apni bári se: pahlá phal Masih; phir Masih ke ane par us ke log. 24 Is ke ba'd akhírat hogi; us waqt wuh sári hukumat aur sára ikhtiyar aur qudrat nest karke, badshahat ko Khudá, ya'ni Bap ke hawale kar dega. 25 Kyunki jab tak ki wuh sare dushmanon ko apne panwon tale na le ae, us ko badshahi karni zarur hai. 26 Sab se pichhla dushman jo nest kiyá jaega, wuh maut hai. 27 Kyunki Khudá ne sab kuchh us ke panwon tale kar diya hai. Magar jab wuh kahta hai, ki Sab kuchh us ke tabi' kar diya gayá, to zahir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tabi' kar diya, wuh alag raha. 28 Aur jab sab kuchh us ke tabi' ho jaega, to Beta khud us ke tabi' ho jaega, jis ne sab chizen us ke tabi' kar di; taki sab men Khudá hi sab kuchh ho.

29 Warna jo log murdon ke liye bapisma lete hain, wuh kyá karenge? Agar murde ji uthte hi nahin, to phir kyun un ke liye bapisma lete hain? 30 Aur ham kyun har waqt khatre men pare rahte hain? 31 Ai bhaiyo, mujhe us fakhr ki qasam, jo hamare Khudá-wand Masih Yisu' men tum par hai, main har roz martá hun. 32 Agar main insán ki tarah Iesus men darandeg se lará, to mujhe kyá fátida? Agar murde na jilae jaenge, to ao, khaen piñ, kyunki kal to mar hi jaenge. 33 Fareb na khaó: buri suhbaten achchi 'adaton ko bigar deti hain. 34 Rastbaz hone ke liye hosh men ao, aur gunah na karo; kyunki ba'z Khudá se nawaqif hain. Main tumhen sharm dilane ko yih kahta hun.

35 Ab koi yih kahega, ki Murde kis tarah ji uthte hain, aur kaise jism ke sath ate hain? 36 Ai nádán, tú khud jo kuchh botá hai, jab tak wuh na mare, zinda nahin kiyá jata:

87 aur jo tú botá hai, yih wuh jism nahin jo paida honewala hai; balki sirf dana hai, khwah gehun ka, khwah kisi aur chiz ka; 88 magar Khudá ne jaisa irada kar liya, waise us ko jism deta hai; aur har ek bij ko us ka khass jism. 39 Sab gosht yaksan gosht nahin: balki admion ka gosht aur hai: chaupayon ka gosht aur; parandon ka gosht aur hai; machhliyon ka gosht aur. 40 Asmani bhí jism hain, aur zaminí bhí: magar asmanion ka jalal aur hai, zaminion ka aur. 41 Aftab ka jalal aur hai, mahtab ka jalal aur, sitaron ka jalal aur; kyunki sitare sitare ke jalal men farq hai. 42 Murdon ki qiyamat bhí aisi hi hai. Jism fana ki halat men boyá jata hai; aur baqa ki halat men ji uthta hai: 43 behurmati ki halat men boyá jata hai; aur jalal ki halat men ji uthta hai: kamzori ki halat men boyá jata hai; aur quwwat ki halat men ji uthta hai: 44 nafsani jism boyá jata hai; aur ruhani jism ji uthta hai. Jab nafsani jism hai, to ruhani jism bhí hai. 45 Chunanchi likha bhí hai, ki Pahlá admi, ya'ni A'dam, zinda nafs bana. Pichhla A'dam zindagi bakhshnewali ruh bana. 46 Lekin ruhani pahle na tha, balki nafsani tha; is ke ba'd ruhani huá. 47 Pahlá admi zamin se, ya'ni khaki, tha: dusra admi asmani hai. 48 Jaisa wuh khaki tha, waise hi aur khaki bhí hain; aur jaisa wuh asmani hai, waise hi aur asmani bhí hain. 49 Aur jis tarah ham is khaki ki surat par hue, usi tarah us asmani ki surat par bhí hongé.

50 Ai bhaiyo, mera matlab yih hai, ki gosht aur khun Khudá ki badshahat ka waris nahin ho saktá, aur na fana baqa ki waris ho sakti hai. 51 Dekho, main tum se bhed ki bat kahta hun: ham sab to nahin soenge, magar sab badal jaenge; 52 aur yih ek dam men, ek pal men, pichhla narsinga phunkte hi, hoga: kyunki narsinga phunka jaega, aur murde gairfani halat men uthenge, aur ham badal jaenge. 53 Kyunki zarur hai ki yih fani jism baqa ka jama pahine, aur yih marnewala jism hayat i abadi ka jama pahine. 54 Aur jab yih fani jism baqa ka jama pahin chukeya, aur yih marnewala jism hayat i abadi ka jama

pahin chukegá, to wuh qaul púra hogá jo likhá hai, ki Maut fath ká luqma ho gayí. 55 Ai maut, terí fath kahán rahí? Ai maut, terá dank kahán rahá? 56 Maut ká dank gunáh hai; aur gunáh ká zor sharí'at hai. 57 magar Khudá ká shukr hai, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se ham ko fath bakhshtá hai. 58 Pas, ai mere 'azíz bháiyó, sábitqadam aur qáim raho, aur Khudáwand ke kám meñ hameshá afzáish karte raho, kyúnki yih jánte ho, ki tumhári mihnát Khudáwand meñ befáida nahín hai.

16 Ab us chande ki bábat jo muqaddason ke liye kiyá játa hai, jaisá main ne Galatiya ki kalisiyaon ko hukm diyá, waisá hi tum bhí karo. 2 Hafte ke pahle din, tum meñ se har shakhs apní ámadání ke muwáfiq kuchh apne pás rakh chhorá kare, táki mere áne par chande na karne pareñ. 3 Aur jab main áungá, to jinheñ tum manzúr karoge un ko main khatt dekar bhej dúngá, ki tumhári khairát Yarúshalem ko pahunchá den. 4 Aur agar merá bhí jáná munásib húa, to wuh mere sáth hi jáenge. 5 Aur main Makiduniya hokar tumháre pás áungá; kyúnki mujhe Makiduniya hokar jáná to hai hi; 6 magar rahún sháyad tumháre hi pás; aur járá bhí tumháre hi pás kátún, táki jis taraf main jáná cháhún, tum mujhe us taraf rawána kar do. 7 Kyúnki main ab ráh meñ tum se muláqát karní nahín cháhtá; balki mujhe ummed hai ki Khudáwand ne cháhá, to kuchh ársé tumháre pás rahúngá. 8 Lekin main 'I'd i Pintekást tak Ifisus meñ rahúngá; 9 kyúnki mere liye ek wasí' aur káramád darwáza khulá hai, aur mukhálf बहुत से haiñ.

10 Agar Tímuthiyus á jáe, to kha-yal rakhná, ki wuh tumháre pás bekhauf rahe; kyúnki wuh merí taraf Khudáwand ká kám kartá hai. 11 pas koí use haqír na jáne; balki us ko sahíh salámat is taraf rawána karná, ki mere pás á jáe; kyúnki main muntazir hún ki wuh bháiyon samet áe. 12 Aur bhái Apullos se main ne bahut iltimás kiyá, ki tumháre pás bháiyon ke sáth jáe; magar is waqt jáne par wuh mutlaq rází na húa; lekin jab us ko mauqa' milegá, to jáegá.

13 Jágte raho, ímán meñ qáim raho, mardánagi karo, mazbút ho. 14 Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.

15 Ai bháiyó, tum Stifaná's ke khándán ko jánte ho, ki wuh Akhaya ke pahle phal haiñ, aur muqaddason ki khidmat ke liye mustá'idd rahte haiñ. 16 Pas main tum se iltimás kartá hún, ki aise logon ke tábi' raho, balki har ek ke jo is kám aur mihnát meñ sharík hai. 17 Aur main Stifaná's aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún; kyúnki jo tum se rah gayá thá, unhon ne púra kar diyá; 18 aur unhon ne merí aur tumhári rúh ko táza kiyá: pas aison ko máno.

19 A'siya ki kalisiyaon tum ko salám kahtí haiñ. Akwila aur Priska, us kalisiyá samet jo un ke ghar meñ hai, tumheñ Khudáwand meñ bahut bahut salám kahte haiñ. 20 Sáre bhái tumheñ salám kahte haiñ: pák bosa lekar ápas meñ salám karo.

21 Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. 22 Jo koí Khudáwand ko 'azíz nahín rakhtá, mal'ún ho. Hamára Khudáwand ánewálá hai. 23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe. 24 Merí mahabbat Masíh Yisú' meñ tum sab se rahe. A'mín.

KURINTHI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, Khudá kí us kalisiyá ke nám, jo Kurinthus men hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddason ke nám. **2** Hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jo rahmaton ká Báp, aur har tarah kí tasalli ká Khudá hai; **4** wuh hamári sab musibaton men ham ko tasalli detá hai, táki ham us tasalli ke sabab jo Khudá hameñ bakhshatá hai, un ko bhí tasalli de sakeñ, jo kisi tarah kí musibat men haiñ. **5** Kyúñki jis tarah Masíh ke dukh ham ko ziyáda pahunchte haiñ, usí tarah hamári tasalli bhí Masíh ke wasíle se ziyáda hotí hai. **6** Agar ham musibat utháte haiñ, to tumhári tasalli aur naját ke wáste; aur agar tasalli páte haiñ, to tumhári tasalli ke wáste, jis kí tásir se tum sabr ke sáth un dukhon kí bardásht kar lete ho, jo ham bhí sahte haiñ: **7** aur hamári ummed tumháre báre men mazbút hai; kyúñki ham jánte haiñ, ki jis tarah tum dukhon men sharík ho, usí tarah tasalli men bhí ho. **8** Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki tum us musibat se náwáqif rahe jo A'siya men ham par parí, kí ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yahín tak kí ham ne zindágí se bhí háth dhó liye: **9** balki apne úpar maut ke hukm ká yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakkhen, balki Khudá ká, jo murdon ko jilátá hai: **10** chunánchi usí ne ham ko aisi bari halákat se chhuráya, aur chhuráega: aur ham ko us se yih ummed hai, kí áge ko bhí chhurátá rahegá; **11** agar tum bhí milkar du'á se hamári madad

karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasíle se milí, us ká shukr bhí bahut se log hamári taraf se karen.

12 Kyúñki ham ko apne dil kí is gawáhi par fakhr hai, kí hamára chálchalan dunyá men, aur khyáskar tum men, jismáni hikmat ke sáth nahín, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisi pákizagi aur safái ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. **13** Ham áur báten tumhen nahín likhte, siwá un ke jinhen tum parhte ya mánte ho, aur mujhe ummed hai kí ákhir tak mánte rahoge: **14** chunánchi tum men se kitnon hí ne mán bhí liyá hai, kí ham tumháre fakhr haiñ, jis tarah hamáre Khudáwand Yisú' ke din tum bhí hamáre fakhr hoge.

15 Aur isí bharose par main ne yih iráda kiyá thá, kí pahle tumháre pás áun, táki tumhen ek áur ní'mat mile; **16** aur tumháre pás hotá huá Makiduniya ko jáun, aur Makiduniya se phir tumháre pás áun, aur tum mujhe Yahúdiya kí taraf rawána kar do. **17** Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kyá talawwunmizáji se kiyá thá? ya jin báton ká qasd kartá hún, kyá jismáni taur par kartá hún, kí hán hán bhí karún, aur nahín nahín bhí karún? **18** Khudá kí sachchái kí qasam, kí hamáre us kalám men jo tum se kiyá játá hai, hán aur nahín donon pái nahín játín. **19** Kyúñki Khudá ká Betá Yisú' Masíh jis kí manádi ham ne, ya'ní main ne, aur Silwánus, aur Tímuthiyus ne tum men kí, us men hán aur nahín donon na thín, balki us men hán hí hán húi; **20** kyúñki Khudá ke jitne wa'de haiñ, wuh sab us men hán ke sáth haiñ; isí liye is ke zarí'e se A'mín bhí húi, táki hamáre wasíle se Khudá ká jalál záhir ho. **21** Aur jo ham ko tumháre sáth

Masíh men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai; 22 jis ne ham par muhr bhí kí, aur ba'áne men Rűh ko hamáre dilon men diyá.

23 Main Khudá ko gawáh kartá hűn, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, kí mujhe tum par rahm átá thá. 24 Yih nahín, ki ham imán ke báre men tum par hukúmat jatáte haiñ, balki khushi men tumháre madadgár haiñ: kyünki tum imán hí se qáim rahte ho.

2 Main ne apne dil men yih qasd kiyá thá, kí phir tumháre pás gangín hokar na áun.

2 Kyünki agar main tum ko gangín karűn, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gangín húa? 3 Aur main ne tum ko wuhí bát likhí thí, táki aisá na ho kí mujhe ákar, jin se khush honá cháhiye thá main un ke sabab se gangín hűn; kyünki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, kí jo meri khushi hai, wuhí tum sab kí hai. 4 Kyünki main ne barí musibat aur dilgiri kí hálat men, bahut se ánsu bahá bahákar, tum ko likhá thá; lekin is wáste nahín kí tum ko gam ho, balki is wáste kí tum us barí mahabbat ko ma'lűm karo, jo mujhe tum se hai.

5 Aur agar koí shakhs gam ká bá'is húa hai, to mere hí gam ká nahín, balki (táki us par ziyáda sakhtí na karűn,) kisi qadr tum sab ke gam ká bá'is húa. 6 Yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai.

7 Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, kí us ká qusűr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. 8 Is liye main tum se iltimás kartá hűn, kí us ke báre men mahabbat ká fatwá do. 9 Kyünki main ne is wáste bhí likhá thá, kí tumhen ázmá lűn, kí sári báton men farmánbardár ho, yá nahín.

10 Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hűn: kyünki jo kuchh main ne mu'áf kiyá, agar kiyá, to Masíh ká qáimmaqám hokar tumhári khátir mu'áf kiyá; 11 táki Shaitán ká ham par dűnw na chale, kyünki ham us ke hilon se náwáqif nahín.

12 Aur jab main Masíh kí khushkhabari dene ko Troás men áyá,

aur Khudáwánd men mere liye darwáza khul gayá, 13 to meri rűh ko áram na milá, is liye kí main ne apne bhái Titus ko na páyá: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. 14 Magar Khudá ká shukr hai, jo Masíh men ham ko hamesha asiron kí tarah gasht karátá hai, aur apne 'ilm kí khushbű hamáre wasíle se har jagah phailátá hai. 15 Kyünki ham Khudá ke nazdik naját pánewálon aur halák honewálon donon ke liye, Masíh kí khushbű haiñ; 16 ba'z ke wáste to marne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jine ke liye zindagi kí bú haiñ. Aur kaun in báton ke láiq hai? 17 kyünki ham un bahut logon kí manind nahín, jo Khudá ke kalám men ámezish karte haiñ; balki dil kí safái se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte haiñ.

3 Kyá ham phir apni neknámí jatáni shurű karte haiñ? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí kə khatt tumháre pás láne, yá tum se lene kí hájat hai? 2 Hamára jo khatt hamáre dilon par likhá húa hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte haiñ: 3 zahir hai, kí tum Masíh ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá kí Rűh se; patthar kí takhtion par nahín, balki gosht kí, ya'ni dil kí takhtion par. 4 Ham Masíh kí ma'rifat Khudá par aisá hí bharosá rakhte haiñ: 5 yih nahín kí barát i khud ham is láiq haiñ, kí apni taraf se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamári liyáqat Khudá kí taraf se hai; 6 jis ne ham ko naye 'ahd ke khádim hone ke láiq bhí kiyá: lafzon ke khádim nahín, balki rűh ke; kyünki lafz már dálte haiñ, magar rűh zinda kartí hai. 7 Aur jab maut ká wuh 'ahd jis ke huruf pattharon par khode gaye the, aisá jaláiwála húa, kí bani Isráil Músá ke chihre par, us jalál ke sabab se jo us ke chihre par thá, gaur se nazar na kar sake; hálánki wuh ghattá jatá thá; 8 to rűh ká 'ahd to zarűr hí jaláiwála hogá. 9 Kyünki jab mujrim thahránewála 'ahd jaláiwála thá, to rástbázi ká 'ahd to zarűr hí jaláiwála hogá. 10 Balki is sűrat men wuh jaláiwála is bare hí jalál ke

sabab se bejalál thahrá. 11 Kyúnki jab miṭnewáli chiz jalálwáli thí, to báqí rahnewáli chiz to zarúr hí jalálwáli hogí.

12 Pas ham aisi ummed karke, barí dilerí se bolte hain; 13 aur Músá kí tarah nahín hain, jis ne apne chihre par niqáb dālí, táki baní Isráíl us miṭnewáli chiz ke anjám ko na dekh saken: 14 lekin un ke khayálat kasíf ho gaye: kyúnki áj tak puráne 'ahdnáme ke parhte waqt, un ke dilon par wuhí parda pará rahtá hai; aur wuh Masíh men uth játá hai. 15 Magar áj tak jab kabhí Músá kí kitáb parhí játí hai, to un ke dil par parda pará rahtá hai. 16 Lekin jab kabhí un ká dil Khudáwand kí taraf phiregá, to wuh parda uth jáegá. 17 Aur wuh Khudáwand Rúh hai: aur jahán kahín Khudáwand kí Rúh hai, wahán azádí hai. 18 Magar jab ham sab ke beniqáb chihron se Khudáwand ká jalál is tarah mun-'akis hotá hai, jis tarah áine men, to us Khudáwand ke wasíle se jo Rúh hai, ham usí jaláli súrat men darja ba darja badalte játe hain.

4 Pas jab ham par aisé rahm húa, ki hamen yih khidmat milí, to ham himmat nahín hárté: 2 balki ham ne sharm kí poshída báton ko tark kar diyá, aur makkárí kí chál nahín chalte, na Khudá ke kalám men ámezish karte hain; balki haqq záhir karke Khudá ke rúbarú har ek ádmí ke dil men apní nekí bitháte hain. 3 Aur agar hamárá khushkhabarí par parda pará hai, to halák honewálon hí ke wáste pará hai: 4 ya'ní un beimánon ke wáste, jin kí aqloṅ ko is jahán ke khudá ne andhá kar diyá hai, táki Masíh jo Khudá kí súrat hai, us ke jalál kí khushkhabarí kí roush-ní un par na pare. 5 Kyúnki ham apní nahín, balki Masíh Yisú' kí manádi karte hain, ki wuh Khudáwand hai; aur apne haqq men yih kahte hain, ki Yisú' kí khátir tumháre gulám hain. 6 Is liye ki Khudá hí hai, jis ne farmáyá, ki Táríki men se núr chamke; aur wuhí hamáre dilon men chamká, táki Khudá ke jalál kí pahchán ká núr Yisú' Masíh ke chihre se jalwagar ho.

7 Lekin hamáre pás yih khazána miṭṭí ke bartanon men rakkhá hai,

táki yih hadd se ziyáda qudrat hamárá taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se ma'lúm ho. 8 Ham har taraf se musíbat to utháte hain, lekin láchár nahín hote; hairán to hote hain, magar náummed nahín hote; 9 satáe to játe hain, magar akele nahín chhore játe; giráe to játe hain, lekin halák nahín hote; 10 ham har waqt apne badan men Yisú' kí maut liye phirte hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre badan men záhir ho. 11 Kyúnki ham jíte jí Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawále kiye játe hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre fání jism men záhir ho. 12 Pas maut to ham men ásar kartí hai, aur zindagi tum men. 13 Aur chúnki ham men wuhí imán kí rúh hai, jis kí bábat likhá hai, kí Main imán láyá, aur isí liye bolá; pas ham bhí imán láe, aur isí liye bolte hain; 14 kyúnki ham jánte hain, ki jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jiláegá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. 15 Is liye ki sári chízen tumháre wáste hain, táki bahut se logon ke sabab fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukrguzári bhí barháe.

16 Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamárá záhiri insániyat zál hotí játí hai, phir bhí hamárá bátini insániyat roz ba roz nayí hotí játí hai. 17 Kyúnki hamárá dam bhar kí halkí sí musíbat hamáre liye azhadd bhári aur abadí jalál paidá kartí játí hai; 18 jis hál men ki ham dekhí hui chízon par nahín, balki andekhí chízon par nazar karte hain: kyúnki dekhí hui chízen chandroza hain; magar andekhí chízen abadí hain.

5 Kyúnki ham jánte hain, ki jab hamárá khalme ká ghar jo zamín par hai giráyá jáegá, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imárat milegi, jo háth ká baná húa ghar nahín, balki abadí hai. 2 Chunánchi ham is men karáhte hain; aur barí árzú rakhte hain, ki apne ásmáni ghar se mulabbas ho jáen: 3 táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jáen. 4 Kyúnki ham is khalme men rahkar bojh ke máre karáhte hain; is liye nahín ki yih libás utárná cháhte hain, balki is par

aur pahinná cháhte hai, táki wuh jo fání hai zindagi men garq ho jae. 5 Aur jis ne ham ko isi bát ke liye taiyar kiyá, wuh Khudá hai, aur usi ne hamen Rûh ko bai'áne men diyá. 6 Pas hameshá hamári khátirjama' rahti hai, aur yih jánte hai, ki jab tak ham badan ke watan men hai, Khudáwand ke hán se jiláwatan hai; 7 kyúнки ham imán par chalte hai, na ki ánkhoḡ dekhe par; 8 garaz, hamári khátirjama' hai; aur ham ko badan ke watan se 'aláhida hokar Khudáwand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. 9 Isi wáste ham yih hausala rakhte hai, ki watan men hon, khwáh jiláwatan, us ko khush karen. 10 Kyúнки zarúr hai ki Masíh ke takht i 'adálat ke sámne jákar ham sab ká hál záhir kiyá jae, táki har shaḡhs apne un kámon ká badla páe, jo us ne badan ke wasíle se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure. 11 Pas ham Khudáwand ke khauf ko jánkar, ádmioḡ ko samjháte hai, aur Khudá par hamará hál záhir hai; aur mujhe ummed hai, ki tumháre dilon par bhí záhir húa hogá. 12 Ham phir apní neknámí tum par nahín jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa' dete hai, táki tum un ko jawáb de sako, jo záhir par fakhr karte hai, aur batin par nahín. 13 Agar ham be-khud hai, to Khudá ke wáste hai; aur agar hosh men hai, to tumháre wáste. 14 Kyúнки Masíh kí mahabbat ham ko majbúr kar deti hai; is liye ki ham yih samajhte hai, ki jab ek sab ke wáste muá, to sab mar gaye; 15 aur wuh is liye sab ke wáste muá, ki jo jíte hai, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste muá, aur phir jí uthá. 16 Pas ab se ham kisi ko jism kí haisiyat se na pahchánenge; hán, agarchi Masíh ko bhí jism kí haisiyat se jáná thá, magar ab se nahín jánenge. 17 Is liye agar koí Masíh men hai, to wuh nayá makhlúq hai: puráni chízen játi rahín; dekho, wuh nayí ho gayín. 18 Aur sab chízen Khudá kí taraf se hai, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamará mel miláp kar liyá, aur mel miláp kí khidmat hamáre supurd kí; 19 matlab yih hai, ki Khudá ne Masíh men hokar áone sáth dunyá

ká mel miláp kar liyá, aur un kí taqsíron ko un ke zimme na lagáyá, aur us ne mel miláp ká paigám hamen saunp diyá hai.

20 Pas ham Masíh ke elchí hai; goyá hamáre wasíle se Khudá iltimás kartá hai: ham Masíh kí taraf se minnat karte hai, ki Khudá se mel miláp kar lo. 21 Jo gunáh se wáqif na thá, usi ko us ne hamáre wáste gunáh thahráyá, táki ham us men hokar Khudá kí rástbázi ho

6 jáen. 1 Aur ham jo us ke sáth kám men sharik hai, yih bhí iltimás karte hai, ki Khudá ká fazl jo tum par húa, befáida na rahne do; 2 kyúнки wuh kahtá hai, ki Main ne qubúliyat ke waqt teri sun lí,

Aur naját ke din teri madad kí:

dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká din hai: 3 ham kisi bát men thokar kháne ká koí mauqa' nahín dete, táki hamári khidmat par harf na áe; 4 balki Khudá ke khádimon kí tarah har bát se apní khúbi záhir karte hai, bare sabr se, musíbaton se, ihtiyájon se, tangion se, 5 koḡe kháne se, qaid hone se, hangámon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se, 6 pákizagi se, 'ilm se, tahammul se, mihrbáni se, Rûhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, 7 kalám i haqq se, Khudá kí qudrat se; rástbázi ke hathyáron ke wasíle se jo dahine báen hai, 8 'izzat aur be'izzatí ke wasíle se, badnámí aur neknámí ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lúm hote hai, phir bhí sachche hai; 9 gumnámon kí manind hai, táham mashhúr hai; marte huon kí manind hai, magar dekho, jíte hai; mar khánewálon kí manind hai, magar ján se máre nahín játe; 10 gangion kí manind hai, lekin hameshá khush rahte hai; kangálon kí manind hai, magar bahúteron ko daulatmand kar dete hai; ná dáron kí manind hai, táham sab kuchh rakhte hai.

11 Ai Kurinthio, ham ne tum se khulkar báten kín, aur hamará dil tumhári taraf se kusháda ho gaya. 12 Hamáre dilon men tumháre liye tangí nahín, magar tumháre dilon men tangí hai. 13 Pas main farzand jánkar tum se kahtá hún, ki tum

bhí us ke badle men kushádadil ho jáo.

14 Beimánon ke sáth náhamwár júe men na juto: kyúnki rástbázi aur bedíni men kyá mel jol? yá raushní aur táríki men kyá shirákat?

15 Masíh ko Baliya'al ke sáth kyá muwáfaqat? Yá Imándár ká beimán se kyá wásta? 16 Aur Khudá ke maqdis ko biton se kyá munásabat hai? kyúnki ham zinda Khudá ká maqdis hain; chunánci Khudá ne kahá hai, ki Main un men basúngá, aur un men chalún phirúngá; aur main un ká Khudá húngá, aur wuh merí ummat honge. 17 Is wáste Khudáwand farmátá hai, ki

Un men se nikalkar 'aláhida raho,

Aur nápak chíz ko na chhúo;
To main tum ko qubúl kar lúngá,

18 Aur tumhárá Báp húngá,
Aur tum mere beṭe beṭiyán hoge:

yih Khudáwand Qádir i mutlaq ká qaul hai. 1 Pas ai 'azízo, chúnki ham se aise wa'de kiye gaye, to áo, apne ap ko har tarah kí jismáni aur rúhání áludagí se pák karen, aur Khudá ke khauf ke sáth pákízagí ko kamál tak pahuncháen.

2 Ham ko apne dil men jagah do: ham ne kisi se beinsáfi nahín kí, kisi ko nahín bigará, kisi se dagá nahín kí. 3 Main tumhen mujrim thahráne ke liye yih nahín kahtá: kyúnki pahle hí kah chuká hún, ki tum hamáre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sáth maren aur jien. 4 Main tum se barí dilerí ke sáth báten kartá hún, mujhe tum par bará fakhr hai: mujh ko purí tasallí ho gayí hai; jitní musíbaten ham par áti hain, un sab men merá dil khushi se labrez rahtá hai.

5 Kyúnki jab ham Makiduniya men áe, us waqt bhí hamáre jism ko chain na milá, balki har taraf se musíbat men giriftár rahe; báhar laráiyán thíp, andar dahshaten. 6 Táham 'ajizon ko tasallí bakhshnewále, ya'ni Khudá ne Titus ke áne se ham ko tasallí bakhshí; 7 aur na sirf us ke áne se, balki us kí us tasallí se bhí, jo us ko tumhári taraf se húl; aur us ne tumhárá ishtiyáq, tumhárá gam, aur tumhárá josh, jo merí bábat thá, ham se bayán

kiyá, jis se main aur bhí khush húa.

8 Go main ne tum ko apne khatt se gamgín kiyá, magar us se pachhtá-tá nahín, agarchi pahle pachhtá-tá thá. Chunanánci dekhtá hún, ki us khatt se tum ko gam húa, go thore hí 'arse tak rahá. 9 Ab main is liye khush nahín hún, ki tum ko gam húa, balki is liye ki tumháre gam ká anjám tauba húa: kyúnki tumhárá gam khudáparastí ká thá, táki tum ko hamári taraf se kisi tarah ká nuqsán na ho. 10 Kyúnki khudáparastí ká gam aisi tauba paidá kartá hai, jis ká anjám naját hai, aur us se pachhtána nahín partá: magar dunyá ká gam maut paidá kartá hai. 11 Pas dekho, isí bát ne, ki tum khudáparastí ke taur par gamgín hue, tum men kis qadr sargarmí, aur 'uzr, aur kha-fagí, aur khauf, aur ishtiyáq, aur josh, aur intiqám paidá kiyá! Tum ne har tarah se sábit kar dikháya, ki tum is amr men barí ho. 12 Pas agarchi main ne tum ko likhá thá, magar na us ke bá'is likhá, jis ne beinsáfi kí, aur na us ke bá'is jis par beinsáfi húl, balki is liye ki tumhári sargarmí jo hamáre wáste hai, Khudá ke huzúr tum par záhir ho jáe. 13 Isí liye ham ko tasallí húl hai: aur hamári is tasallí men ham ko Titus kí khushi ke sabab aur bhí ziyáda khushi húl, kyúnki tum sab ke bá'is us kí rúh phir táza ho gayí. 14 Aur agar main ne us ke sámne tumhári bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda na húa; balki jis tarah ki ham ne sári báten tum se sach sach kahín, isí tarah jo fakhr ham ne Titus ke sámne kiyá, wuh bhí sach niklá. 15 Aur jab us ko tum sab kí farmánbardári yád áti hai, ki tum kis tarah darte aur kánpte hue us se mile, to us kí dilí mahabbat tum se aur bhí ziyáda hotí játi hai. 16 Main khush hún, ki har bát men tumhári taraf se merí khátirjama' hai.

8 Ab ai bháiyó, ham tum ko Khudá ke us fazl kí khabar dete hain, jo Makiduniya kí kalisi-yáon par húa hai; 2 kí musíbat kí barí ázmáish men un kí barí khushi aur saht garíbi ne un kí sahtáwa ko hadd se ziyáda kar diya. 3 Aur main gawáhi detá hún, kí unhon ne maqdúr ke muwáfiq, balki maqdúr

se bhí ziyáda, apní khushí se diyá, 4 aur is khairát aur muqaddason kí khidmat kí shirkat kí bábat, ham se barí minnat ke sáth dárkhwást kí: 5 aur hamári ummed ke muwáfiq hí nahín diyá, balki apne ap ko pahle Khudáwand ke, aur phir Khudá kí marzi se hamare supurd kiyá. 6 Is wáste ham ne Titus ko nasíhat kí, ki jaise us ne pahle shurú kiyá thá, waise hí tum men is khairát ke kám ko purá bhí kare. 7 Pas jaise tum har bát men imán, aur kalám, aur 'ilm, aur púri sargarmí, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho sabqat le gaye ho, waise hí is khairát ke kám men bhí sabqat le jáo. 8 Main hukm ke taur par nahín kahtá, balki is liye kí auron kí sargarmí se tumhári mahabbat kí sachchái ko ázmáon; 9 kyúnci tum hamare Khudáwand Yisú Masih ke fazl ko jánte ho, kí wuh agarchi daulatmand thá, magar tumhári khátir garíb ban gaya, táki tum us kí garíbi ke sabab se daulatmand ho jáo. 10 Aur main is 'amr men apní ráe detá hún, kyúnci yih tumháre nye mufid hai, is liye kí tum pichhle sál se na sirf is kám men, balki is ke iráde men bhí awwal the. 11 Pas ab is kám ko purá bhí karo, táki jaise tum iráda karne men mustá'idd the, waise hí maqdúr ke muwáfiq takmil bhí karo. 12 Kyúnci agar niyat ho, to khairát us ke muwáfiq maqbúl hogí jo ádmí ke pás hai, na us ke muwáfiq jo us ke pás nahín. 13 Yih nahín kí auron ko áram mile, aur tum ko taklíf ho: 14 balki barábari ke taur par, is waqt tumhári daulat se un kí kamí púri ho, táki un kí daulat se bhí tumhári kamí púri ho; aur is tarah barábari ho jáe; 15 chunánci likhá hai, kí jis ne bahut jama' kiyá us ká kuchh ziyáda na niklá, aur jis ne thorá jama' kiyá us ká kuchh kam na niklá. 16 Khudá ká shukr hai, jo Titus ke dil men tumháre wáste waisí hí sargarmí paidá kartá hai. 17 Kyúnci us ne hamári nasíhat ko mán liyá, balki bará sargarmí hokar apní khushí se tumhári taraf rawána huá. 18 Aur ham ne us ke sáth us bhái ko bhejá, jis kí taríf khushkhabari ke sabab se tamám kalísi-

yaon men hoti hai; 19 aur sirf yihí nahín, balki wuh kalísiyaon kí taraf se is khairát ke bare men hamará hamsafar muqarrar huá: aur ham yih khidmat is liye karte hain, kí Khudáwand ká jalál aur hamará shauq záhir ho: 20 aur ham bachte rahte hain kí jis barí khairát ke bare men khidmat karte hain, us kí bábat koí ham par harf na láe: 21 kyúnci ham aisi chizon kí tadbír karte hain, jo na sirf Khudáwand ke nazdik bháli hain, balki ádmíon ke nazdik bhí. 22 Aur ham ne un ke sáth apne us bhái ko bhejá hai, jis ko ham ne bahut sí báton men barhá ázmákar sargarm páyá hai, magar chúnki us ko tum par bará bharosá hai, is liye ab bahut ziyáda sargarm hai. 23 Agar koí Titus kí bábat púchhe, to wuh merá sharik, aur tumháre wáste merá hamkhatmat hai: agar hamare bháiyon kí bábat púchhá jáe, to wuh kalísiyaon ke qásid aur Masih ke jalál hain. 24 Pas apní mahabbat aur hamará wuh fakhr jo tum par hai, kalísiyaon ke rubarú un par sábit karo.

9 Jo khidmat muqaddason ke wáste kí játi hai, us kí bábat mujhe tum ko likhná fuzúl hai: 2 kyúnci main tumhárá shauq jántá hún, jis ke sabab se Makiduniya ke logon ke áge tum par fakhr kartá hún, kí Akhaya ke log pichhle sál se taiyár hain, aur tumhári sargarmí ne aksar logon ko ubhárá. 3 Lekin main ne bháiyon ko is liye bhejá, kí ham jo fakhr is bare men tum par karte hain, wuh beasl na tháhre; balki tum mere kahne ke muwáfiq taiyár raho: 4 aisé na ho, kí agar Makiduniya ke log mere sáth áen, aur tum ko taiyár na páen, to ham (yih nahín kahte, kí tum) us bharose ke sabab sharminda hon. 5 Is liye main ne bháiyon se yih dárkhwást karní zarúr samjhi, kí wuh pahle se tumháre pás jákar tumhári mau'ida bakhshish ko peshtar se taiyár kar rakkhen, táki wuh bakhshish kí tarah taiyár rahe, na zabardasti ke taur par.

6 Lekin bát yih hai, kí jo thorá botá hai, wuh thorá kátegá; aur jo bahut botá hai, wuh bahut kátegá. 7 Jis qadr har ek ne apne dil men tháhráyá hai, usí qadr de; na dareg

karke, aur na lácharí se, kyúñki Khudá khushí se denewále ko 'azíz rakhtá hai. 8 Aur Khudá tum par har tarah ká fazl kasrat se kar saktá hai, táki tum ko hamesha har chíz káfi taur par milá kare, aur har nek kám ke liye tumháre pás bahut kuchh maujúd rahá kare: 9 chunáñchi likhá hai, ki

Us ne bakher kí hai, us ne kangálon ko diyá hai;

Us kí rástbázi abad tak báqi rahegi.

10 Pas jo bonewále ke liye bíj, aur kháne ke liye rotí baham pahunchátá hai, wuhí tumháre liye bíj baham pahuncháegá, aur us men taraqqí kar degá, aur tumhári rástbázi ke phalon ko barháegá: 11 aur tum har chíz ko ifrát se pákar, sab tarah kí sakháwat karoge, jo hamáre wasíle se Khudá kí shukrguzári ká bá'is hotí hai. 12 Kyúñki is khidmat ke anjám dene se na sirf muqaddason kí ihtiyájen rafa' hotí haiñ, balki bahut logon kí taraf se Khudá kí barí shukrguzári hotí hai; 13 is liye ki jo níyat is khidmat se sábit húi, us ke sabab se wuh Khudá kí baráí karte haiñ, ki tum Masíh kí khushkhabarí ká iqrár karke us par tábi'dári se 'amal karte ho, aur un kí aur sab logon kí madad karne men sakháwat karte ho; 14 aur wuh tumháre liye du'á mángte haiñ, aur tumháre mushtáq haiñ, is liye ki tum par Khudá ká bará hí fazl hai. 15 Shukr Khudá ká us kí us bakshish par jo bayán se báhar hai.

10 Main Paulus jo tumháre rú-barú 'ájiz, aur píth píchhe tum par diler hún, Masíh ká hilm aur narmí yád dilákar khud tum se iltimás kartá hún: 2 balki minnat kartá hún, ki mujhe házir hokar us bebáki ke sáth diler na honá pare, jis se main ba'z logon par diler hone ká qasd rakhtá hún, jo hameñ yún samajhte haiñ, ki ham jism ke mutábiqu zindagi guzárté haiñ. 3 Kyúñki ham agarchi jism men zindagi guzárté haiñ, magar jism ke taur par laré nahín; 4 is liye ki hamári laráí ke hathyar jismáni nahín, balki Khudá ke nazdik qil'on ke dhá dene ke qábil haiñ; 5 chunáñchi ham tasawwurat, aur har ek únchi chíz ko jo Khudá kí

pachán ke barkhiláf sir utháe hue hai, dhá dete haiñ, aur har ek khayál ko qaid karke Masíh ká farmánbardár baná dete haiñ; 6 aur ham taiyar haiñ, ki jab tumhári farmánbardári purí ho, to har tarah kí náfarmáni ká badla len. 7 Tum to un chizon par nazar karte ho, jo áñkhon ke sámne haiñ. Agar kisi ko apne úpar yih bharosá hai, kí wuh Masíh ká hai, to apne dil men yih bhí soch le, ki jaise wuh Masíh ká hai, waise hí ham bhí haiñ. 8 Kyúñki agar main is ikhtiyár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Khudáwánd ne tumháre banáne ke liye diyá hai, na bigarne ke liye, to main sharminda na húngá. 9 Yih main is liye kahtá hún, kí khatton ke zarí'e se tum ko daránewálá na thahrún. 10 Kyúñki kahte haiñ, kí Us ke khatt to albatta mu'assir aur zabardast haiñ; lekin jab khud maujúd hotá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai, aur us kí taqrír lachar hai. 11 Pas aisá kahnewálá samajh rakkhe, kí jaisá píth píchhe khatton men hamará kalám hai, waisá hí maujudagi ke waqt hamará kám bhí hogá. 12 Kyúñki hamári yih jur'at nahín, kí apne ap ko un chand shakhsan men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apní neknámí jatáte haiñ; lekin wuh khud apne ap ko ápas men wazan karke, aur apne ap ko ek dúsre se nisbat dekar, nádán thahrte haiñ. 13 Lekin ham andáze se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe ke andáze ke muwáfiq jo Khudá ne hamáre liye muqarrar kiyá hai, jis men tum bhí á gaye ho. 14 Kyúñki ham apne ap ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise ki tum tak na pahunchne kí súrat men hotá; balki ham Masíh kí khushkhabarí dete hue tum tak pahunch gaye the: 15 aur ham andáze se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár haiñ, kí jab tumháre ímán men taraqqí ho, to ham tumháre sabab se apne 'iláqe ke muwáfiq aur bhí barhen; 16 táki tumhári sarhadd se pare khushkhabarí pahunchá den, na kí gair ke 'iláqe men baní banái chizon par fakhr karen. 17 Garaz, jo fakhr kare wuh Khudáwánd par fakhr kare. 18 Kyúñki jo apní neknámí

jatáta hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Khudáwand neknám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

11 Kásh ki tum merí thoří sí bewuqúfí kí bardásht kar sakte : háñ, tum merí bardásht karte to ho. 2 Mujhe tumhári bábat Khudá kí sí gairat hai : kyúnki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kupwári kí manind Masíh ke pás házir karún. 3 Lekin main darta hún, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkári se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre khayálat bhí us khulús aur pákdámani se hat jáen, jo Masíh ke sáth honí cháhiye. 4 Kyúnki jo átá hai, agar wuh kisi dúsre Yisú' kí manadí kartá hai, jis kí ham ne manadí nahín kí, yá koí áur rúh tum ko míltí hai, jo na míltí thí, yá dúsri khushkhabarí míltí, jis ko tum ne qubúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. 5 Main to apne áp ko un afzal rasúlon se kuchh kam nahín samajhtá. 6 Aur agar taqrír men beshu'úr hún, to 'ilm ke i'tibár se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmíon par tumhári khátir záhir kar diyá. 7 Kyá yih mujh se khatá hún, kí main ne tumhen Khudá kí khushkhabarí muft pahunchákar apne áp ko past kiyá, táki tum baland ho jáo? 8 Main ne áur kalísiyáon ko lúta, ya'ní un se ujrát lí, táki tumhári khidmat karún; 9 aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh nahín dála; kyúnki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá: aur main har ek bát men tum par bojh dálné se báz rahá, aur rahúngá. 10 Masíh kí sadáqat kí qasam, jo mujh men hai! Akhaya ke 'iláqe men koí shakhs mujhe yih fakhr karne se na rokegá. 11 Kis wáste? kyá is wáste kí main tum se mahabbat nahín rakhtá? Is ko Khudá jántá hai. 12 Lekin jo kartá hún, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na dúñ; balki jis bát par wuh fakhr karte hain, us men ham hí jaise niklen. 13 Kyúnki aise log jhúthe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hain, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná

lete hain. 14 Aur kuchh 'ajab nahín, kyúnki Shaitán bhí apne áp ko núrání fríshte ká hamshakl baná letá hai. 15 Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín; lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfíq hogá.

16 Main phir kahtá hún, kí mujhe koí bewuqúf na samjhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qubúl karo, kí main bhí thořá sá fakhr karún. 17 Jo kuchh main kahtá hún, wuh Khudáwand ke taur par nahín, balki goyá bewuqúfí se, aur us jur'at se kahtá hún jo fakhr karne men hotí hai. 18 Jahán áur bahutere jismáni taur par fakhr karte hain, main bhí karúngá. 19 Kyúnki tum to 'aqlmand hokar khushí se bewuqúfon kí bardásht karte ho. 20 Jab koí tumhen gúlám banáta hai, yá khá jatá hai, yá phansá letá hai, yá apne áp ko bará banáta hai, yá tumháre munh par tamáncha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. 21 Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, kí ham kamzor se the. Magar jis kisi bát men koí diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfí hai,) main bhí diler hún. 22 Kyá wuhí 'Ibráni hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Isráíli hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se hain? Main bhí hún. 23 Kyá wuhí Masíh ke khádim hain? (merá yih kahná díwánagi hai;) main ziyádatar hún; mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, koře knáne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron men rahá hún. 24 Main ne Yahúdíon se páñch bár ek kam chálís chálís koře kháe. 25 Tíñ bár beden kháin, ek bár sangsár kiyá gayá, tíñ martabe jaház tútne kí balá men pará, ek rát díñ samundar men káta; 26 main bárhá safaron men, daryáon ke khatron men, dákuon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, biyábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúthe bháiyon ke khatron men; 27 mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálat men, bhúk aur piyás kí musíbat men, bárhá faqakashí men, sardí aur nangápan kí hálat men rahá hún. 28 Aur báton ke

'alāwa, jin kā main zikr nahīn kartā, sarī kalīsiyāon kī fikr mujhe har roz ā dabātī hai. 29 Kis kī kamzori se main kamzor nahīn hotā? Kis ke thokar khāne se merā dil nahīn dukhtā? 30 Agar fakhr hī karnā zarūr hai, to un bāton par fakhr karūngā, jo merī kamzori se muta'alliq hai. 31 Khudāwand Yisū' kā Khudā aur Bāp, jis kī abad tak hamd ho, jāntā hai ki main jhūth nahīn kahtā. 32 Damishq meṅ us hākīm ne jo bādshāh Aritās kī taraf se thā, mere pakarṇe ke liye Damishqīon ke shahr par pahrā biṭhā rakkhā thā: 33 phir main tokre meṅ khirki kī rāh dīwār par se laṭkā diyā gayā, aur main us ke hāthon se bach gayā.

12 Mujhe fakhr karnā zarūr huā, agarchi muḥid nahīn. Pas jo royā aur mukāshafe Khudāwand kī taraf se 'ināyat hue, un kā main zikr kartā hūn. 2 Main Masīh meṅ ek shakhs ko jāntā hūn; chaudah baras hue, ki wuh yakāyak tīsre āsmān tak uthā liyā gayā; na mujhe yih ma'lūm kī badan samet; na yih ma'lūm kī bagair badan ke; yih Khudā ko ma'lūm hai. 3 Aur main yih bhī jāntā hūn, ki us shakhs ne, (badan samet yā bagair badan ke, yih mujhe ma'lūm nahīn; Khudā ko ma'lūm hai,) 4 yakāyak firdaus meṅ pahunchkar aisī bāten sunī, jo kahne kī nahīn, aur jin kā kahnā ādmī ko rawā nahīn. 5 Main aise shakhs ke ūpar to fakhr karūngā, lekin apne ūpar, siwā apnī kamzori ke, fakhr na karūngā. 6 Aur agar fakhr karnā chāhūn bhī, to bewuqūf na thahrūngā; is liye ki sach bolūngā: magar tāham bāz rahtā hūn, tāki koī mujhe us se ziyāda na samjhe, jaisā mujhe dekhtā hai, yā mujh se suntā hai. 7 Aur mukāshafon kī ziyādatī ke bā'is, mere phūl jāne ke andeshe se, mere jism meṅ kāntā chubhoyā gayā, ya'nī Shaitān kā qāsīd, tāki mere mukke mare, aur main phūl na jāūn. 8 Is ke bāre meṅ main ne tin bār Khudāwand se iltimās kiyā, ki yih mujh se dūr ho jāe. 9 Magar us ne mujh se kahā, ki Merā fazl tere liye kafi hai, kyūnki merī qudrat kamzori meṅ pūrī hotī hai. Pas main barī khushī se apnī kamzor-

ion par fakhr karūngā, tāki Masīh kī qudrat mujh par chhāl rahe. 10 Is liye main Masīh kī khātir kamzori meṅ, be'izzati meṅ, ihtiyāj meṅ, satāe jāne meṅ, tangi meṅ khush hūn; kyūnki jab main kamzor hotā hūn, usī waqt zorāwar hotā hūn.

11 Main bewuqūf to banā: magar tum hī ne mujhe majbūr kiyā; kyūnki tum ko merī ta'rīf karnī chāhiye thī: is liye ki main un afzal rasūlon se kisī bāt meṅ kam nahīn, agarchi kuchh nahīn hūn. 12 Rasūl hone kī 'alāmaten kamālī sabr ke sāth, nishānon, aur 'ajīb kāmon, aur mu'jizon ke wasīle se tumhāre darmiyān zāhir hūn. 13 Tum kaun sī bāt meṅ aur kalīsiyāon se kam thahre, bajuz is ke ki main ne tum par boj na dālā? Merī yih beinsāfi mu'af karo.

14 Dekho, yih tīsri bār main tumhāre pās āne ke liye taiyār hūn: aur tum par boj na dālūngā; is liye ki main tumhāre māl kā nahīn, balki tumhārā hī khwāhān hūn; kyūnki laṭkon ko mān bāp ke liye jama' karnā nahīn chāhiye, balki mān bāp ko laṭkon ke liye. 15 Aur main tumhārī rūhon ke wāste bahut khushī se kharch karūngā, balki khud bhī kharch ho jāūngā. Agar main tum se ziyāda mahabbat rakkhūn, to kyā tum mujh se kam mahabbat rakkhoge? 16 Lekin mumkin hai, ki main ne khud tum par boj na dālā ho; magar makkār jo huā, is liye tum ko fareb dekar phansā liyā ho. 17 Bhalā, jinheṅ main ne tumhāre pās bhejā, kyā un meṅ se kisī kī ma'rifat dagā ke taur par tum se kuchh le liyā? 18 Main ne Titus ko samjhākar us ke sāth us bhāl ko bhejā. Pas kyā Titus ne tum se dagā ke taur par kuchh liyā? kyā ham donoṅ kā chāl chalan ek hī Rūh kī hidāyat ke mutābiq na thā? kyā ham ek hī naqsh i qadam par na chale?

19 Tum abhī tak yihī samajhte hoge, ki ham tumhāre sāmne 'uzr kar rahe haiṅ? Ham to Khudā ko hāzir jānkar Masīh meṅ bolte haiṅ. Aur ai piyāro, yih sab kuchh tumhārī taraqqī ke liye hai. 20 Kyūnki main dartā hūn, kahīn aisā na ho, ki main ākar jaisā tumheṅ chāhtā hūn, waisā na pāūn, aur mujhe bhī

jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ki tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgoián, gíbaten, shekhíán, aur fasád hon; 21 aur phir main jab áun, to merá Khudá mujhe tumháre sámne 'ájiz kare, aur mujhe bahuton ke liye afsos karná pare, jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur us nápakí, aur harám-karí, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd hui, tauba nahín kí.

13 Yih tísri bár main tumháre pás átá hún. Do yá tín gawáhon kí zabán se har ek bát sábit ho jáegi. 2 Jaise main ne jab dúsri daf'a házir thá to pahle se kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur áur sab logon se, pahle se kahe detá hún, kí agar phir áungá, to darguzar na karúngá; 3 kyúnti tum is kí dalíl cháhte ho, kí Masih mujh men boltá hai; aur wuh tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: 4 hán, wuh kamzorí ke sabab se salíb diyá gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zinda hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zinda hongé, jo tumháre wáste hai. 5 Tum apne áp ko ázmáo, kí imán par ho yá nahín; apne áp ko jáncho. Kyá tum apní

bábat yih nahín jánte, kí Yisú' Masih tum men hai? warna tum námaqbul ho. 6 Lekin main um-med kartá hún kí tum ma'lúm kar loge, kí ham to námaqbul nahín. 7 Aur ham Khudá se du'á mángte hain, kí tum kuchh badí na karo; na is wáste kí ham maqbul ma'lúm hon, balki is wáste kí tum nekí karo, cháhe ham námaqbul hí tháhen. 8 Kyúnti ham haqq ke bar-khiláf kuchh nahín kar sakte, magar sírf haqq ke liye kar sakte hain. 9 Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, kí tum kámil bano. 10 Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us íkhtiyár ke muwáfiq sahtí na karní pare, jo Khudáwand ne mujhe banáne ke liye diyá hai, na bigárne ke liye. 11 Garaz, ai bháiyó, khush raho; kámil bano; khátirjama' rakkho; yakdil raho; mel miláp rakkho; to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma, tumháre sáth hogá. 12 A'pas men pák bosa lekar salám karo. 13 Sáre muqaddas log tum ko salám kahte hain. 14 Khudáwand Yisú' Masih ká fazl, aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l Quds kí shirákat tum sab ke sáth hotí rahe.

GALATI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo na insanon kí jánib se, na insán ke sabab se, balki Yisú' Masih aur Khudá Báp ke sabab se, jis ne us ko murdon men se jiláyá, rasúl hai; 2 aur sáre bháiyon kí taraf se, jo mere sáth hain, Galatiya kí kalisiyáon ko. 3 Khudá Báp, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe; 4 usí ne hamáre gunáhon ke liye apne áp ko de diyá, táki hamáre Khudá aur Báp kí marzí

ke muwáfiq, hamen is maujúda kharáb jáhán se khalásí bakhshe: 5 us kí tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

6 Main ta'ajjub kartá hún, kí jis ne tumhen Masih ke fazl se buláyá, us se tum is qadr jald phirkar kisi áur tarah kí khushkhabarí kí taraf máil hone lage: 7 magar wuh dúsri nahín: albatta ba'z aise hain, jo tumhen ghabrá dete, aur Masih kí khushkhabarí bigárná cháhte hain. 8 Lekin agar ham, yá ásmán

ká koí firishta bhí, us khushkhabarí ke siwá jo ham ne tumhen sunái, koí áur khushkhabarí tumhen sunáe, to mal'un ho. 9 Jaisá ham peshtar kah chuke hain, waisá hí ab main phir kahtá hún, ki us khushkhabarí ke siwá, jo tum ne qubúl kí thí, agar koí tumhen áur khushkhabarí sunátá hai, to mal'un ho. 10 Ab main ádmíon ko dost banátá hún, yá Khudá ko? kyá ádmíon ko khush karná cháhtá hún? agar ab tak ádmíon ko khush kartá rahtá, to Masíh ká banda na hotá.

11 Ai bháiyó, main tumhen jatáe detá hún, ki jo khushkhabarí main ne sunái, wuh insán kí sí nahín. 12 Kyúnki wuh mujhe insán kí taraf se nahín pahunchí, aur na mujhe síkhai gayí, balki Yísú' Masíh kí taraf se mujhe us ká mukáshafa húa. 13 Chunánci Yahúdí tariq men jo pahle merá chál chalan thá, tum sun chuke ho; kí main Khudá kí kalísiyá ko azhadd satátá aur tabáh kartá thá: 14 aur main Yahúdí tariq men apní qaum ke aksar ham'umron se barhtá jatá thá, aur apne buzurgon kí riwáyaton men niháyat sargarm thá. 15 Lekin jis Khudá ne mujhe merí man ke peñ hí se makhsús kar liyá, aur apne fazl se bulá liyá, jab us kí yih marzí hui, 16 ki apne Beñe ko mujh men zahir kare, táki main gairqaumon men us kí khushkhabarí dúñ; to na main ne gosht aur khún se saláh lí: 17 aur na Yarúshalem men un ke pás gayá, jo mujh se pahle rasúl the, balki fauran 'Arab ko chalá gayá; phir wahán se Damishq ko wápas áyá.

18 Phir tin baras ke ba'd main Kefá se muláqát karne ko Yarúshalem gayá, aur pandrah din us ke pás rahá. 19 Magar áur rasúlon men se, Khudáwané ke bhái Ya'qúb ke siwá, kisi se na milá. 20 Jo báten main tum ko dikhtá hún, Khudá ko házir jánkár kahtá hún, kí wuh jhúthí nahín. 21 Is ke ba'd main Súriya aur Kilikiya ke iláqon men áyá. 22 Aur Yahúdiya kí kalísiyaen jo Masíh men thín merí súrát se to wáqif na thín: 23 magar sírf yih suná kartí thín, kí Jo ham ko pahle satátá thá, wuh ab usí dín kí khushkhabarí detá hai, jise pahle tabáh kartá thá; 24 aur wuh mere bá'is Khudá kí baráí kartí thín.

2 A'khir, chaudah baras ke ba'd main Bar Nabá ke sáth phir Yarúshalem ko gayá, aur Titus ko bhí sáth le gayá. 2 Aur merá jáná mukáshafe ke mutábíq húa: aur jis khushkhabarí kí gairqaumon men manádi kartá hún, wuh un se bayán kí, magar 'aláhidagi men un hí logon se jo kuchh samjhe játe the, aisá na ho kí merí is waqt kí yá aglí daur dhúp befáida jáe. 3 Lekin Titus bhí jo mere sáth thá, aur Yúnání hai, khatna karáne par majbúr na kiyá gayá: 4 aur yih un jhúthe bháiyon ke sabab se húa, jo chhipkar dákhil ho gaye the, aur chorí se ghus áe the táki us ázadí ko jo hamen Masíh Yísú' men hásil hai, jásóon ke taur par daryáft karke, hamen gulámí men láen: 5 un ke tábi' rahná ham ne gharí bhar bhí manzúr na kiyá, táki khushkhabarí kí sachchál tum men qáim rahe. 6 Aur jo log kuchh samjhe játe the, (khwáh wuh kaise hí the, mujhe is se kuchh wásta nahín; Khudá kisi ádmí ká tarafdár nahín)—un se, jo kuchh samjhe játe the, mujhe kuchh hásil na húa: 7 lekin bar'aks is ke, jab unhon ne yih dekhá, kí jis taráh makhtúnon ko khushkhabarí dene ká kám Patras ke supurd húa, isí taráh námakhtúnon ko sunána is ke supurd húa; 8 (kyúnki jis ne makhtúnon kí risálat ke liye Patras men asar paidá kiyá, usí ne gairqaumon ke liye mujh men bhí asar paidá kiyá); 9 aur jab unhon ne us taufiq ko ma'lúm kiyá, jo mujhe milí thí, to Ya'qúb aur Kefá aur Yúhanná ne, jo kalísiyá ke rukn samjhe játe the, mujhe aur Bar Nabá ko dahiná háth dekar sharík kar liyá, táki ham gairqaumon ke pás jáen, aur wuh makhtúnon ke pás; 10 aur sírf yih kahá, kí garíbon ko yád rakhná: magar main khud hí isí kám kí koshish men thá.

11 Lekin jab Kefá Antákiya men áyá, to main ne rúbarú hokar us kí mukhálafat kí, kyúnki wuh malámat ke láiq thá. 12 Is liye kí Ya'qúb kí taraf se chand shakhsen ke áne se pahle to wuh gairqaumwálon ke sáth kháyá kartá thá: magar jab wuh á gaye, to makhtúnon se dárkar báz rahá, aur kanára kiyá. 13 Aur báqi Yahúdíon ne bhí us ke sáth hokar riyákári kí; yahán tak kí Bar

Nabá bhí un ke sáth riyákári men par gayá. 14 Jab main ne dekhá, ki wuh khushkhabarí kí sachcháí ke muwáfiq sídhí cháí nahín chalte, to main ne sab ke sámne Kefá se kahá, ki Jab tú, báwujúd Yahúdí hone ke, gairqaumon kí tarah zindagí guzártá hai, na Yahúdíon kí tarah, to gairqaumon ko Yahúdíon kí tarah chalne par kyün majbúr kartá hai? 15 Go ham paidáish se Yahúdí hain, aur gunahgár gairqaumon men se nahín, 16 táham yih jánkar kí ádmí sharí'at ke a'mál se nahín, balki sirf Yisú' Masíh par imán láne se rástbáz thahrtá hai, khud bhí Masíh Yisú' par imán láne, táki ham Masíh par imán láne se rástbáz thahren, na ki sharí'at ke a'mál se; kyünki sharí'at ke a'mál se koí bashar rástbáz na thahregá. 17 Aur ham jo Masíh men rástbáz thahrná cháhte hain, agar khud hí gunahgár niklen, to kyá Masíh gunáh ká bá'is hai? Hargiz nahín! 18 Kyünki jo kuchh main ne dhá diyá, agar use phir banáun, to apne ap ko qusúrwár thahratá hún. 19 Chunáncí main sharí'at hí ke wasíle sharí'at ke í'tibár se mar gayá, táki Khudá ke í'tibár se zinda ho jáun. 20 Main Masíh ke sáth maslúb huá hún; aur ab main zinda na rahá, balki Masíh mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zindagí guzártá hún, to Khudá ke Beṭe par imán láne se guzártá hún, jis ne mujh se mahabbat rakkhí, aur apne ap ko mere liye maut ke hawále kar diyá. 21 Main Khudá ke fazl ko bekár nahín kartá: kyünki rástbázi agar sharí'at ke wasíle se míltí, to Masíh ká marná 'abas hotá.

3 Ai nádán Galatío, kis ne tum par afsún kar liyá? tumhári to goyá ánkhon ke sámne Yisú' Masíh salib par dikháiyá gayá. 2 Main tum se sirf yih daryáft karná cháhtá hún, ki tum ne sharí'at ke a'mál se Rűh ko páyá, yá imán ke paigám se? 3 Kyá tum aise nádán ho, ki Rűh ke taur par shurú' karke, ab jism ke taur par kám púrá karná cháhte ho? 4 Kyá tum ne itní taklífen befáida útháin? magar sháyad befáida nahín. 5 Pas jo tumhen Rűh bakhshá, aur tum men mu'jize záhir kartá hai, kyá wuh sharí'at ke a'mál se aísá kartá hai,

yá imán ke paigám se? 6 Chunáncí Ibráhím Khudá par imán láyá, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá. 7 Pas ján lo, ki jo imánwále hain, wuhí Ibráhím ke farzand hain. 8 Aur kitáb í muqaddas ne peshtar se yih jánkar, ki Khudá gairqaumon ko imán se rástbáz thahraegá, pahle hí se Ibráhím ko yih khushkhabarí suná dí, ki Tere bá'is sári qaumeg barakat páengi. 9 Pas jo imánwále hain, wuh imándár Ibráhím ke sáth barakat páte hain. 10 Kyünki jitne sharí'at ke a'mál par takya karte hain, wuh sab la'nat ke mátaht hain: chunáncí likhá hai, ki Jo koí un sab báton ke karne par qáim nahín rahtá, jo sharí'at kí kitáb men likhí hain, wuh la'natí hai. 11 Aur yih bát záhir hai, ki sharí'at ke wasíle se koí shakhs Khudá ke nazdík rástbáz nahín thahrtá: kyünki likhá hai, ki Rástbáz imán se jítá rahegá: 12 aur sharí'at ko imán se kuchh wásta nahín; balki likhá hai, ki Jis ne in par 'amal kiyá, wuh in ke sabab se jítá rahegá. 13 Masíh jo hamáre liye la'natí baná, us ne hamen mol lekar sharí'at kí la'nat se chhuráiyá: kyünki likhá hai, ki Jo koí lakrī par latkáyá gayá, wuh la'natí hai: 14 táki Masíh Yisú' men Ibráhím kí barakat gairqaumon tak bhí pahunche; aur ham imán ke wasíle se us Rűh ko hásil karen, jis ká wa'da huá hai.

15 Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún: ki agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koí us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barháta hai. 16 Pas Ibráhím aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, ki nasl-on se, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, ki Terí nasl ko; aur wuh Masíh hai. 17 Merá yih matlab hai, ki Jis 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko sharí'at chár sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, ki wuh wa'da láchásil ho. 18 Kyünki agar mírás sharí'at ke sabab se míltí hai, to wa'de ke sabab se na húi: magar Ibráhím ko Khudá ne wa'de hí kí ráh se bakhshí. 19 Pas sharí'at kyá rahí? Wuh náfarmánion ke sabab se ba'd men dí gayí, ki us nasl ke áne tak rahe jis se wa'da kiyá

gayá thá; aur wuh frishton ke wasíle se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. 20 Ab darmiyání ek ká nahín hotá; magar Khudá ek hí hai. 21 Pas kyá sharí'at Khudá ke wa'don ke khiláf hai? Hargiz nahín! kyúnci agar koi aisi sharí'at dí jái, jo zindagi bakhsh saktí, to albatta rástbázi sharí'at ke sabab se hotí. 22 Magar kitáb i muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar diyá, táki wuh wa'da jo Yisú' Masíh par imán láne par mauqúf hai, imándáron ke haqq meñ purá kiyá jáe.

23 I'mán ke áne se peshtar sharí'at kí mátahtí meñ hamári nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak jo záhir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. 24 Pas sharí'at Masíh tak pahuncháne ko hamará ustád baní, táki ham imán ke sabab rástbáz thahren. 25 Magar jab imán á chuká, to ham ustád ke mátaht na rahe. 26 Kyúnci tum sab us imán ke wasíle se jo Masíh Yisú' meñ hai, Khudá ke farzand ho. 27 Aur tum sab jitnon ne Masíh meñ shámil hone ká bapisma liyá Masíh ko pahin liyá. 28 Na koi Yahúdí rahá, na Yúnání; na koi gulám, na ázád; na koi mard, na 'aurat: kyúnci tum sab Masíh Yisú' meñ ek ho. 29 Aur agar tum Masíh ke ho, to Ibráhím kí nasl, aur wa'de ke mutábíq wáris ho.

4 Main yih kahtá hún, kí wáris jab tak bachcha hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us meñ aur gulám meñ farq nahín; 2 balki jo mí'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár meñ rahtá hai. 3 Isí tarah ham bhí jab bachche the, to duniyawí ibtidái báton ke páband hokar gulámí kí hálat meñ rahe: 4 lekin jab waqt purá ho gayá, to Khudá ne apne Beṭe ko bhejá, jo 'aurat se paidá húa, aur sharí'at ke mátaht paidá húa, 5 táki sharí'at ke mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. 6 Aur chúnki tum beṭe ho, is liye Khudá ne apne Beṭe kí Rüh hamáre dilon meñ bhejí, jo Abbá, ya'ní, **Ai Báp, kah kahkar pukártí hai.** 7 Pas ab tú gulám nahín, balki beṭa hai; aur jab beṭa húa, to Khudá ke sabab wáris bhí húa.

8 Lekin us waqt Khudá se náwá-qif hokar, tum un ma'búdon kí gulámí meñ the, jo apní zát se Khudá nahín: 9 magar ab jo tum ne Khudá ko pahchána, balki Khudá ne tum ko pahchána, to un za'if aur nikammí ibtidái báton kí taraf kis tarah phir rujú' hote ho, jin kí dobára gulámí karní cháhte ho? 10 Tum dinon, aur mahínon, aur muqarrarí waqton, aur barason ko mánte ho. 11 Mujhe tumhári bábat ḍar hai, kahín aisá na ho, kí jo mihnat main ne tum par kí hai, befáida jáe.

12 Ai bháiyó, main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind ho jáo, kyúnci main bhí tumhári mánind hún. Tum ne merá kuchh bigará nahín: 13 balki tum jánte ho, kí main ne pahlí daf'a jism kí kamzori ke sabab se tum ko khushkhabarí sunái thí: 14 aur tum ne merí us jismání hálat ko, jo tumhári ázmáish ká bá'is thí, na haqír jána, na us se nafrat kí; aur Khudá ke frishte, balki Masíh Yisú' kí mánind mujhe mán liyá. 15 Pas tumhárá wuh khushí manána kahán gayá? Main tumhárá gawáh hún, kí agar ho saktá, to tum apní ánkhen bhí níkalakar mujhe de dete. 16 To kyá tum se sach bolne ke sabab main tumhárá dushman ban gayá? 17 Wuh tumhen dost banáne kí koshish to karte hain, magar nekníyatí se nahín; balki wuh tumhen kharij karaná cháhte hain, táki tum unhin ko dost banáne kí koshish karo. 18 Lekin yih achchhí bát hai, kí nek amr meñ dost banáne kí har waqt koshish kí jáe, na sirf usí waqt kí jab main tumháre pás maujúd hún. 19 Ai mere bachcho, tumhári taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak kí Masíh tum meñ súrat na paka le. 20 Jí cháhtá hai, kí ab tumháre pás maujúd hokar áur tarah se bolún, kyúnci mujhe tumhári taraf se shubha hai.

21 Mujh se kaho to, tum jo sharí'at ke mátaht honá cháhte ho, kyá sharí'at kí bát ko nahín sunte? 22 Yih likhá hai, kí Ibráhím ke do beṭe the; ek laundí se, दूसrá ázád se. 23 Magar laundí ká larhá jis mání taur par, aur ázád ká larhá wa'de ke sabab se paidá húa. 24 Ir

báton men tamsíl pái játi hai : is liye ki yih 'auraten goyá do 'ahd hain ; ek Koh i Síná par ká, jis se gulám hí paidá hote hain, aur wuh Hájira hai. 25 Aur Hájira 'Arab ká Koh i Síná hai ; aur maujúda Yarúshalem us ká jawáb hai, kyúнки wuh apne larakon samet gulámi men hai. 26 Magar 'alam i balá ki Yarúshalem ázád hai, aur wuhí hamári máp hai. 27 Kyúнки likhá hai, ki

Ai bánjh ! tú jis ke aulád nahín hotí, khushi maná ;

Tú jo dard i zih se náwáqif hai, áwáz baland karke chillá :

Kyúнки bekas chhorí húi ki aulád shaharwáli ki aulád se ziyáda hogí.

28 Pas, ai bháiyó, ham Izháq ki tarah wa'de ke farzand hain. 29 Aur jaise us waqt jismáni paidáishwálá ruháni paidáishwále ko satátá thá, waise hí ab bhí hotá hai. 30 Magar kitáb i muqaddas kyá kahtí hai?

Yih, ki Laundí aur us ke beṭe ko níkal de, kyúнки laundí ká beṭá ázád ke beṭe ke sáth hargiz wáris na hogá. 31 Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

5 Masíh ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiyá hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámi ke júe men na juto.

2 Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatná karóge, to Masíh se tum ko kuchh fáida na hogá. 3 Balki main har ek khatna karánewále shakhs par phír gawáhi detá hún, ki use tamám shari'at par 'amal karná farz hai. 4 Tum jo shari'at ke wasíle se rástbáz thahrná cháhte ho, Masíh se alag ho gaye, aur fazl se mahrúm. 5 Kyúнки ham Rúh ke bá'is imán se rástbází ki ummed bar áne ke muntazir hain. 6 Aur Masíh Yisú' men na to khatna kuchh kám ká hai, na námakhtúni ; magar imán, jo mahabbat ki ráh se asar kartá hai. 7 Tum to áchchhi tarah daur rahe the ; kis ne tumhen haqq ke manne se rok diyá? 8 Yih targib tumháre bulánewále ki taraf se nahín hai. 9 Thorá sá khamír sáre gundhe húe áte ko khamír kar detá hai. 10 Mujhe Khudáwand men tum par yih bharosá hai, ki tum aur tarah ká khayál ná karoge :

lekin jo tumhen ghabrá detá hai,

wuh koí kyún na ho, sazá páegá. 11 Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatne ki manádi kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Is súrat men salíb ki thokar to játi rahí. 12 Kásh ki tumháre beqarár karnewále apná ta'alluq qata' kar lete.

13 Ai bháiyó, tum ázádi ke liye buláe to gaye ho ; magar aisá na ho, ki wuh ázádi jismáni báton ká mauqa' bane, balki mahabbat ki ráh se ek dúsre ki khidmat karo. 14 Kyúнки sári shari'at par ek hí bát se purá 'amal ho játá hai, ya'ni is se, ki Tú apne parausi se apni manind mahabbat rakh. 15 Lekin agar tum ek dúsre ko kátte aur pháre kháte ho, to khabardár rahná, ki ek dúsre ká satyanás ná kar do.

16 Magar main yih kahtá hún, ki Rúh ke muwáfiq chalo, to jism ki khwáhish ko hargiz purá na karoge. 17 Kyúнки jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf ; aur yih ek dúsre ke mukhálif hain ; táki jo tum cháhte ho, wuh ná karo. 18 Aur agar tum Rúh ki hidáyat se chalte ho, to shari'at ke mátaht nahín rahe. 19 Ab jism ke kám to záhir hain, ya'ni harámkari, nápakí, shahwatparástí, 20 butparástí, jádúgarí, 'adawatén, jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, judálan, bid'aten, 21 bugz, nashebázi, náchrang, aur áur in ki manind : in ki bábat tumhen pahle se kabhe detá hún, jaisá ki peshtar játá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá ki bádsháhát ke wáris na hongé. 22 Magar Rúh ká phal mahabbat, khushi, itmínán, táhammul, mihrbání, neki, imándári, 23 hilm, parhezgári hai : aise aise kámon ki koí shari'at mukhálif nahín. 24 Aur jo Masíh Yisú' ke hain, unhon ne jism ko us ki ragbaton aur khwáhishon samet salíb par khench diyá hai.

25 Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfiq chalna bhí cháhiye. 26 Ham bejá fakhr karke, na ek dúsre ko chiráen, na ek dúsre se jalén.

6 Ai bháiyó, agar koí admí kisi qusúr men pakrá bhí jáe, to tum jo ruháni ho, us ko hilm-mizáji se bahái karo ; aur apná bhí khayál rakh, kahín tú bhí az-máish men na par jáe 2 Tum

ek दूसरे का बर उथाओ, aur yun Masih ki shari'at ko pura karo. 3 Kyunki agar ko shaks apne ap ko kuchh samjhe, aur ho kuchh nahin, to apne ap ko dhoka deta hai. 4 Pas har shaks apne hi kam ko azma le; is surat mein use apni hi babat fakhr karne ka mauqa hoga, na dusre ki babat. 5 Kyunki har shaks apna hi bojh uthaega. 6 Kalam ki ta'lim panevala ta'lim denewale ko sab achchi chizon mein sharik kare. 7 Fareb na khaon; Khuda thathon mein nahin uthaya jata: kyunki admi jo kuchh bota hai, wahi katega. 8 Jo ko apne jism ke liye bota hai, wuh jism se halakat ki fasl katega; aur jo Ruh ke liye bota hai, wuh Ruh se hamisha ki zindagi ki fasl katega. 9 Ham nek kam karne mein himmat na haren, kyunki agar bedil na honge, to 'ain waqt par katenge. 10 Pas jahan tak mauqa mile, sab ke sath neki karen, khaskar ahl-i-iman ke sath. 11 Dekho, main ne kaise bare

bare haron mein tum ko apne hath se likha hai. 12 Jitne log jismani namud chahate hain, wuh tumhein khatna karane par majbur karte hain; sirf is liye ki Masih ki salib ke sabab satae na jayen. 13 Kyunki khatna karanevale khud bhi shari'at par 'amal nahin karte; magar tumhara khatna is liye karana chahate hain, ki tumhari jismani halat par fakhr karen. 14 Lekin Khuda na kare, ki main kisi chiz par fakhr karun, siwa apne Khudawand Yisu' Masih ki salib ke, jis se duniya mere i'tibar se maslub hai, aur main duniya ke i'tibar se. 15 Kyunki na khatna kuchh chiz hai, na namahtuni, balki naye sire se maqluq hona. 16 Aur jitne is q'ide par chalen unhein, aur Khuda ke Israil ko, itminan aur rahm hasil hota rahe. 17 A'ge ko ko mujhe taklif na de: kyunki main apne jism par Yisu' ke dag liye hue phirta hun. 18 Ai bhaiyo, hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazl tumhari ruh ke sath rahe. A'min.

IFISI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khuda ki marzi se Masih Yisu' ka rasul hai, un muqaddason ke nam jo Ifisus mein hain aur Masih Yisu' mein imandar hain. 2 Hamare Bap Khuda aur Khudawand Yisu' Masih ki taraf se tumhein fazl aur itminan hasil hota rahe. 3 Hamare Khudawand Yisu' Masih ke Khuda aur Bap ki hamd ho, jis ne ham ko Masih mein asmani maqamon par har tarah ki ruhani barakat bakhshi: 4 chunanchi us ne ham ko binai e 'alam se peshtar us mein chun liya, taki ham us ke nazdik mahabbat mein pak aur be-'aib hon: 5 aur us ne apni marzi ke nek irade ke muwafiq hamen apne liye peshtar se muqarrar kiyā, ki Yisu' Masih ke wasile us ke lepā-lak bete hon, 6 taki us ke us fazl

ke jalal ki sitaish ho, jise hamen us 'Aziz mein muft bakhsha: 7 ham ko us mein us ke khun ke wasile se maqlasi, ya'ni qusuron ki mu'afi, us ke us fazl ki daulat ke muwafiq hasil hai, 8 jise us ne har tarah ki hikmat aur danai ke sath kasrat se ham par nazil kiyā; 9 chunanchi us ne apni marzi ke bhed ko apne us nek irade ke muwafiq ham par zahir kiyā, jise apne ap mein thahra liya tha: 10 taki zamanon ke pure hone ka aisā intizam ho, ki Masih mein sab chizon ka majmu'a ho jae, khwah wuh asman ki hon, khwah zamin ki; 11 usi mein ham bhi us ke irade ke muwafiq, jo apni marzi ki maslahat se sab kuchh kartā hai, peshtar se muqarrar hokar miras bane; 12 taki ham jo pahle se Masih ki ummed mein the, us ke

jalál kí sitáish ke bá'is hon : 13 aur usí men tum par bhí, jab tum ne kalám í haqq ko suná, jo tumhári naját kí khushkhabarí hai, aur us par imán le, pák mau'úda Rúh kí muhr lagí ; 14 wuhí Khudá kí milkíyat kí makhlási ke liye, hamári mirás ká bai'ána hai, táki us ke jalál kí sitáish ho.

15 Is sabab se main bhí us imán ká, jo tumháre darmiyán Khudá-wand Yisú' par hai, aur sab muqaddason par záhir hai, hál sunkar, 16 tumhári bábat shukr karne se báz nahíp atá, aur apní du'áon men tumhen yád kiyá kartá hun ; 17 kí hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ká Khudá, jo jalál ká Báp hai, tumhen apní pahchán men hikmat aur mukáshafe kí rúh bakhshe ; 18 aur tumháre dil kí ánkhen raushan ho jáen, táki tum ko ma'lúm ho, kí us ke buláne se kaisí kuchh ummed hai, aur us kí mirás ke jalál kí daulat muqaddason men kaisí kuchh hai ; 19 aur ham imán lanewálon ke liye us kí barí qudrat kyá hí behadd hai, us kí barí quwwat kí tásír ke muwáfíq, 20 jo us ne Masíh men kí, jab kí use murdon men se jilákar apní dahiní taraf ásmání maqámon par biþháya, 21 aur har tarah kí hukumat, aur ikhtiyár, aur qudrat, aur riyásat, aur har ek nám se bahut baland kiyá, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liyá jáegá : 22 aur sab kuchh us ke pánwon tale kar diyá, aur us ko sab chízon ká sardár banákar, kalísiyá ko de diyá ; 23 yih us ká badan hai, aur usí kí ma'múri jo har tarah se sab ká ma'múr karnewálá hai.

2 Aur us ne tumhen bhí zinda kiyá, jab apne qusúron aur gunáhon ke sabab murda the, 2 jin men tum peshtar dunyá kí rawish par chalte the, aur hawá kí 'amaldárfi ke hákim, ya'ní us rúh kí pairawí karte the, jo ab náfarmání ke farzandon men tásír kartí hai ; 3 in men ham bhí sab ke sab páhle apne jism kí khwáhishon men zindagi guzárite, aur jism aur 'aql ke iráde púre karte the, aur dusron kí mániñd taba'í taur par gazab ke farzand the :— 4 magar Khudá ne apne rahm kí daulat se, us barí mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kí, 5 jab qusúron ke sabab

murda hí the, to ham ko Masíh ke sáth zinda kiyá, (tum ko fazl hí se naját mili hai,) 6 aur Masíh Yisú' men shámil karke us ke sáth jiláyá, aur ásmání maqámon par us ke sáth biþháya ; 7 táki wuh apní us mihrbání se, jo Masíh Yisú' men ham par hai, ánewále zamánon men apne fazl kí beniháyat daulat dikháe : 8 kyúñki tum ko imán ke wasile fazl hí se naját mili hai : aur yih tumhári taraf se nahíp : Khudá kí bakhsish hai : 9 aur na a'mál ke sabab se hai, táki koí fakhr na kare. 10 Kyúñki ham usí kí kárigari hain, aur Masíh Yisú' men un nek 'amál ke wáste makhlúq hue, jin ko Khudá ne páhle se hamáre karne ke liye taiyár kiyá thá. 11 Pas yád karo, kí tum jo jism ke rú se gairqaumwále ho—aur wuh log jo jism men háth se kiye hue khatne ke sabab makhtún kahláte hain, tum ko námakhtún kahte hain— 12 agle zamáne men Masíh se judá, aur Isráil kí saltanat se khárij, aur wa'de ke 'ahdon se náwáqif, aur náummed, aur dunyá men Khudá se 'aláhida the. 13 Magar tum jo páhle dúr the, ab Masíh Yisú' men Masíh ke khún ke sabab se nazdík ho gaye ho. 14 Kyúñki wuhí hamári sulh hai, jis ne donon ko ek kar liyá, aur judái kí díwár ko jo bích men thí, dhá diyá ; 15 chunáñchi us ne apne jism ke zarí'e se dushmaní, ya'ní wuh sharí'at jis ke hukm zábiton ke taur par the, mauqúf kar dí ; táki donon se apne ap men ek nayá insán paidá karke sulh kará de ; 16 aur salib par dushmaní ko mitákar, aur us ke sabab se donon ko ek tan banákar, Khudá se miláe ; 17 aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdík the, donon ko sulh kí khushkhabarí dí : 18 kyúñki us hí ke wasile se ham donon kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasáí hotí hai. 19 Pas ab tum pardesí aur musáfir nahíp rahe, balki muqaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, 20 aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jis ke kone ke sire ká patthar khud Masíh Yisú' hai, ta'mír kiye gaye ho ; 21 usí men har ek 'imárat mil milákar Khudá-wand men ek pák maqdis banti játi hai ; 22 aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

3 Isí sabab se main Paulus jo tum gairqaumwálon kí khátir Masíh Yisú' ká qaidí hún— 2 sháyad tum né Khudá ke us fazl ke intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mujh par húa; 3 ya'ní yih ki wuh bhed mujhe mukáshafe se ma'lúm húa; chunánchí main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá hai, 4 jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho, ki main Masíh ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún; 5 jo áur zamánon men baní A'dam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabílon par Rûh men ab zâhir ho gayá hai; 6 ya'ní yih, ki Masíh Yisú' men gairqaumen khushkhabarí ke wasíle mírás men sharík, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hai; 7 aur Khudá ke us fazl kí bakhshish se, jo us kí qudrat kí tásír se mujh par húa, main is khushkhabarí ká khádím baná. 8 Mujh par, jo sab muqaddason men chhoṭe se chhoṭá hún, yih fazl húa, ki main gairqaumon ko Masíh kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dúg; 9 aur sab par yih bát raushan karún, ki jo bhed azat se sab chízon ke paidá karnewále Khudá men poshída rahá, us ká kyá intizám hai; 10 táki ab kalísiyá ke wasíle Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmatwálon aur iktiyárwálon ko, jo ásmání maqámon men hai, ma'lúm ho jae, 11 us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwand Masíh Yisú' men kiyá thá: 12 jis men ham ko us par ímán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasái. 13 Pas main darqhwást kartá hún, ki tum merí un musibatón ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúnci wuh tumháre liye 'izzat ká bá'is hai.

14 Is sabab se main us Báp ke áge ghuṭne ṭektá hún, 15 jis se ásmán aur zamín ká har ek khándán námzad hai; 16 ki wuh apne jalál kí daulat ke muwáfiq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us kí Rûh se apní bátiní insáníyat men bahut hí zoráwar ho jáo; 17 aur ímán ke wasíle se Masíh tumháre dilon men sukúnat kare; táki tum mahabbat men jar pakaṛke, aur bunyád qáim karke, 18 sab muqaddason samet

bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us kí chauṛái, aur lambái, aur úpchái, aur gahrái kitní hai, 19 aur Masíh kí us mahabbat ko ján sako, jo jánne se báhar hai, táki tum Khudá kí sári ma'múri tak ma'múr ho jáo.

20 Ab jo aisá qádir hai, kí us qudrat ke muwáfiq jo ham men tásír kartí hai, hamári darqhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai; 21 kalísiyá men aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. A'mín.

4 Pas main jo Khudáwand men qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, kí jis buláwe se tum buláe gaye the, us ke munásib chalo; 2 ya'ní kamál firotaní aur hilm ke sáth tahammul karke mahabbat se ek dústre kí bardásht karo; 3 aur isí koshish men raho, kí Rûh kí yagánagí sulh ke band se bandhí rahe. 4 Ek hí badan hai, aur ek hí Rûh; chunánchi tumhen jo buláe gaye the, apne buláe jáne se ummed bhí ek hí hai; 5 ek hí Khudáwand hai, ek hí ímán, ek hí bapisma; 6 aur sab ká Khudá aur Báp ek hí hai, jo sab ke úpar, aur sab ke darmián, aur sab ke andar hai. 7 Aur ham men se har ek par Masíh kí bakhshish ke andáze ke muwáfiq fazl húa hai. 8 Isí wáste wuh kahtá hai, kí

Jab wuh 'álam i bálá par chaṛhá,
to qaidíon ko sáth le gayá,
Aur ádmíon ko in'ám diye.

9 (Us ke chaṛhne se áur kyá páyá játá hai, siwá is ke kí wuh zamín ke níche ke 'iláqe men utrá bhí thá? 10 Aur yih utarnewálá wuhí hai, jo sáre ásmánon se bhí úpar chaṛh gayá, táki sab chízon ko ma'múr kare.) 11 Aur usí ne ba'z ko rasúl, aur ba'z ko nabí, aur ba'z ko mubashshir, aur ba'z ko charwáhá aur ustád banákar de diyá; 12 táki muqaddas log kámil banen, aur khidmatguzarí ká kám kiyá jae, aur Masíh ká badan taraqqí páe: 13 jab tak ham sab ke sab Khudá ke Beṭe ke ímán aur us kí pahchán men ek na ho jáen, aur kámil insán na banen, ya'ní Masíh ke púre qadd ke andáze tak na pahunch jáen; 14 táki ham áge ko bachche na rahen, aur ádmíon kí bázígari aur makkári ke sabab, un ke gumráh karnewále

mansúbon kí taraf, har ek ta'lim ke jhoke se maujon kí tarah uchhalte bahte na phireñ; 15 balki mahabbat ke sáth sachcháí par qáim rahkar, aur us ke sáth jo sir hai, ya'ní Masíh ke sáth, paiwasta hokar har tarah se bañhte jáen; 16 jis se sárá badan, har ek joṛ kí madad se paiwasta hokar aur gañkar, us tásir ke muwáfiq jo baqadr har hisse ke hotí hai, apne áp ko bañhátá hai, táki mahabbat meñ apní taraqqí kartá jáe.

17 Is liye main yih kahtá hún, aur Khudáwand meñ jatáe detá hún, kí jis tarah gairqaumeñ apne behúda khayálát ke muwáfiq chaltí haiñ, tum áyanda ko us tarah na chalná, 18 kyúnki un kí 'aql tárik ho gayí hai, aur wuh us nádání ke sabab jo un meñ hai, aur apne dílon kí sañhtí ke bá'is, Khudá kí zindagí se khárij haiñ; 19 unhoñ ne sun hokar shahwatparastí ko iñhtiyár kiyá, táki har tarah ke gande kám hirs se karen. 20 Magar tum ne Masíh kí aisi ta'lim nahín pái; 21 balki tum ne us sachcháí ke mutábiq, jo Yisú' meñ hai, usí kí suní, aur us meñ yih ta'lim pái hogí, 22 kí tum apne agle chál chalan kí us purání insáníyat ko utár dálo, jo fareb kí shahwaton ke sabab se kharáb hotí játi hai; 23 aur apní 'aql kí rúhání hálat meñ naye bante jáo, 24 aur nayí insáníyat ko pahino, jo Khudá ke mutábiq sachcháí kí rástbázi aur pákízagí meñ paidá kí gayí hai.

25 Pas jhúth bolná chhoṛkar, har ek shaḅhs apne paṛausí se sach bole, kyúnki ham ápas meñ ek dúsre ke 'uzw haiñ. 26 Gussa to karo, magar gunáh na karo: súraj ke dúbne tak tumhári khafagí na rahe: 27 aur Iblís ko mauqa' na do. 28 Chorí karnewálá phir chorí na kare, balki achchhá pesha iñhtiyár karke háthoñ se mihnat kare, táki muhtáj ko dene ke liye us ke pás kuchh ho. 29 Koí gandí bát tumháre munh se na nikle, balki wuhí jo zarúrat ke muwáfiq taraqqí ke liye achchhí ho, táki us se sunnewálon par fazl ho. 30 Aur Khudá kí pák Rúh ko ranjída na karo, jis se tum par maḅlasí ke díñ ke liye muhr híf. 31 Har tarah kí talkhmizájí, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur

badgoí, har qism kí badkhwáhi samet, tum se dúr kí jáen: 32 aur ek dúsre par mihrbán, aur narmdil ho, aur jis tarah Khudá ne Masíh meñ tumháre qusúr mu'áf kiye haiñ, tum bhí ek dúsre ke qusúr mu'áf karo.

5 Pas 'azíz farzandon kí tarah Khudá kí mánind bano; 2 aur mahabbat se chalo, jaise Masíh ne tum se mahabbat kí, aur hamáre wáste apne áp ko khushbú kí mánind Khudá kí nazr karke qurbán kiyá. 3 Aur jaisá kí muqaddason ko munásib hai, tum men harámkári aur kisi tarah kí nápakí yá lálach ká zikr tak na ho; 4 aur na be-sharmí, aur behúdagóí, aur ṭhaṭṭhe-bázi ká, kyúnki yih láiq nahín: balki bar'aks is ke shukrguzári ho. 5 Kyúnki tum yih khúb jánte ho, kí kisi harámkár, yá nápak, yá lálchí kí, jo butparast ke barábar hai, Masíh aur Khudá kí bádsháhat meñ kuchh mirás nahín. 6 Koí tum ko befáida báton se dhoká na de, kyúnki inhin gunáhoñ ke sabab se náfarmání ke farzandon par Khudá ká gazab názil hotá hai. 7 Pas un ke kámon ke sharik na ho; 8 kyúnki tum pahle tárikí the, magar ab Khudáwand meñ núr ho: pas núr ke farzandon kí tarah chalo, 9 (is liye kí núr ká phal har tarah kí nekí aur rástbázi aur sachcháí hai), 10 aur tajribe se ma'lúm karte raho kí Khudáwand ko kyá pasand hai; 11 aur tárikí ke bephal kámon meñ sharik na ho, balki un par malámat hí kiyá karo; 12 kyúnki un ke po-shída kámon ká zikr bhí karná sharm kí bát hai. 13 Aur jin chízon par malámat hotí hai, wuh sab núr se záhír hotí haiñ: kyúnki jo kuchh záhír kiyá játá hai, wuh raushan ho játá hai. 14 Is liye wuh kahtá hai, kí Ai sonewále, jág, aur murdon meñ se jí uth, to Masíh ká núr tujh par chamkegá. 15 Pas gaur se dekho, kí kis tarah chalte ho; nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind chalo; 16 aur waqt ko ganímat jáno, kyúnki díñ bure haiñ. 17 Is sabab se nádán na bano, balki Khudáwand kí marzí ko samjho, kí kyá hai. 18 Aur sharáb meñ matwále na bano, kyúnki is se badchalní wáqí hotí hai; balki Rúh se ma'múr

hote jāo; 19 aur āpas meṅ maz mir, aur rāhānī gazaleṅ gāyā karo, aur dil se Khudāwand ke liye rote bajāte rahā karo; 20 aur sab katon meṅ hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke nām se hamesha Khudā Bāp kā shukr kartē raho; 21 aur Masīh ke khauf se ek dūse ke tābī' raho.

22 Ai bīwiyo, apne shauharoṅ ki aisi tābī' raho, jaise Khudāwand k'. 23 Kyūnki shauhar bīwī kā sir hai, jaise ki Masīh kalisiyā kā sir hai, aur wuh khud badan kā bachāne-wālā hai. 24 Lekin jaise kalisiyā Masīh ke tābī' hai, waise hī bīwiyaṅ bhī har bāt meṅ apne shauharoṅ ke tābī' hon. 25 Ai shauharo, apnī bīwiyoṅ se mahabbat rakkho, jaise ki Masīh ne bhī kalisiyā se mahabbat karkē apne āp ko us ke wāste maut ke hawāle kar diyā; 26 tāki us ko kalām ke sāth pānī se gusl dekar aur sáf karke muqaddas banāe, 27 aur ek aisi jalāl-wālī kalisiyā banāke apne pās hāzir karē, jis ke badan meṅ dāg, yā jhurri, yā koī aur aisi chīz na ho; balkī pāk aur be'aib ho. 28 Isī tarah shauharoṅ ko lāzim hai, ki apnī bīwiyoṅ se apne badan ki mānind mahabbat rakkhen. Jo apnī bīwī se mahabbat rakhtā hai, wuh apne se mahabbat rakhtā hai: 29 kyūnki kabhī kisī ne apne jism se dushmanī nahīn ki, balkī us ko pāltā, aur parwarish kartā hai, jaise ki Masīh kalisiyā ko; 30 is liye ki ham us ke badan ke 'uzw haiṅ. 31 Isī sabab se ādmī bāp se aur mān se judā hokar apnī bīwī ke sāth rahēgā, aur wuh donoṅ ek jism hongē. 32 Yih bhed to barā hai, lekin main Masīh aur kalisiyā ki bābat kahtā hūṅ. 33 Ba har hāl tum meṅ se bhī har ek apnī bīwī se apnī mānind mahabbat rakkhe; aur bīwī is bāt kā khayāl rakkhe, ki apne shauhar se dārtī rahe.

6 Ai farzando, Khudāwand meṅ apne mān bāp ke farmānbardār raho; kyūnki yih wājib hai. 2 Apne bāp ki aur mān ki 'izzat kar, (yih pahilā hukm hai, jis ke sāth wa'da bhī hai). 3 tāki terā bhalā ho, aur terā umr zāmin par darāz ho. 4 Aur ai bachchewālo, tum apne farzandoṅ ko gussa na dilāo, balkī Khudāwand ki taraf se tarbiyat aur nasi-

hat de dekar, un ki parwarish karo.

5 Ai naukaro, jo jism ke rūt se tumhāre mālik haiṅ, apnī sáf-dillī se dārtē aur kānpte hūe, un ke aise farmānbardār raho, jaise Masīh ke; 6 aur ādmīoṅ ko khush karnewāloṅ ki tarah dikhāwe ke liye khidmat na karo, balkī Masīh ke bandoṅ ki tarah dil se Khudā ki marzī purī karo; 7 aur us khidmat ko ādmīoṅ ki nahīn, balkī Khudāwand ki jānkar jī se karo; 8 kyūnki tum jāntē ho, ki jo koī jaisā achchhā kām karegā, khwāh gulām ho, khwāh āzād, Khudāwand se waisā hī pāegā. 9 Aur ai māliko, tum bhī dhamkiyaṅ chhoṅkar, un ke sāth aisā hī sulūk karo; kyūnki tum jāntē ho, ki un kā aur tumhārā donoṅ kā mālik āsmān par hai, aur wuh kisī kā tarafdār nahīn.

10 Garaz, Khudāwand meṅ aur us ki qudrat ke zor meṅ mazbūt bano. 11 Khudā ke sab hathyār bāndh lo, tāki tum Iblīs ke mansūboṅ ke muqābale meṅ qāim rah sako; 12 kyūnki hamēṅ khūn aur gosht se kushtī nahīn karnī hai, balkī hukumatwāloṅ aur iḥtiyār-wāloṅ, aur is dunyā ki tarīkī ke hākimoṅ aur shārarat ki un rūhānī faujōṅ se, jo āsmānī maqāmoṅ meṅ haiṅ. 13 Is wāste tum Khudā ke sāre hathyār bāndh lo, tāki bure din meṅ muqābala kar sako, aur sab kāmōṅ ko anjām dekar qāim rah sako. 14 Pas sachchāi se apnī kamar kaskar, aur rāstbāzī kā baktar lagākar, 15 aur pānwōṅ meṅ sulh ki khushkhabarī ki taiyārī ke jūte pahīnkar, 16 aur un sab ke sāth imān ki sipar lagākar, qāim raho, jis se tum us sharīr ke sāre jalte hūe tiron ko bujhā sako; 17 aur najāt kā khod aur Rūh ki talwār, jo Khudā kā kalām hai, le lo; 18 aur har waqt aur har tarah se Rūh meṅ du'ā aur minnat kartē raho; aur isī garaz se jāgte raho, ki sab muqaddasoṅ ke wāste bilā-nāga du'ā māngā karo; 19 aur mere liye bhī, tāki bolne ke waqt mujhe kalām karne ki tawfiq ho; jis se main khushkhabarī ke bhed ko dilerī se zāhir karūṅ, 20 jis ke liye zanjīr se jakrā huā elchī hūṅ; aur us ko aisi dilerī se bayān karūṅ, jaisā bayān karnā mujh par farz hai.

21 Aur Tukhikus jo piyārā bhāī, aur Khudāwand meṅ diyānatdār khā-

dij hai, tumhen sab bāten batā degā, tāki tum bhī mere hāl se wāqif ho jāo, ki main kis tarah rahtā hūn : 22 us ko main ne tumhare pās isī wāste bhejā hai, ki tum hamārī hālat se wāqif ho jāo, aur wuh tumhare dilon ko tasallī de.

23 Khudā Bāp, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se bhāiyon ko itminān hāsīl ho, aur un men imān ke sāth mahabbat ho. 24 Jo hamāre Khudāwand Yisū' Masīh se lāzawāī mahabbat rakhte hain, un sab par fazl hotā rahe.

FILIPPI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Masīh Yisū' ke bandon Paulus aur Tīmuthiyus kī taraf se, Filippī ke sab muqaddason ke nām jo Masīh Yisū' men hain, nigah-bānon aur khādimon samet. 2 Hamāre Bāp Khudā, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

3 Main jab kabhī tumhen yād kartā hūn, to apne Khudā kā shukr bajā lātā hūn; 4 aur har ek du'ā men jo tumhare liye māngtā hūn, hamesha khushī ke sāth tum sab ke liye dar-khwāst kartā hūn, 5 is liye ki tum awwal roz se lekar āj tak khushkhabarī ke phailāne men sharīk rahe ho; 6 aur mujhe is bāt kā bharosā hai, ki jis ne tum men nek kām shurū' kiyā hai, wuh use Yisū' Masīh ke din tak purā kar degā; 7 chunānchī wājib hai, ki main tum sab kī bābat aisā hī khayāl karūn, kyūnki tum mere dil men rahte ho, aur merī qaid aur khushkhabarī kī jawābdihī aur subūt men, tum sab mere sāth fazl men sharīk ho. 8 Khudā merā gawāh hai, ki main Masīh Yisū' kī sī ulfat karke tum sab kā mushtāq hūn. 9 Aur yih du'ā kartā hūn, ki tumhārī mahabbat, 'ilm aur har tarah kī tamīr ke sāth aur bhī ziyāda hotī jāe; 10 tāki 'umda 'umda bāton ko pasand kar sako; aur Masīh ke din tak sāfdil raho, aur thokar na khāo; 11 aur rāstbāzī ke phal se, jo Yisū' Masīh ke sabab se hai, bhare raho, tāki Khudā kā jalāl zāhir ho, aur us kī sitāish kī jāe.

12 Aur ai bhāiyo, main chāhtā

hūn tum jān lo, ki jo mujh par guzrā, wuh khushkhabarī kī taraqqī hī kā bā'is hūā; 13 yahan tak kī qaisarī sipāhion kī sārī palān aur bāqī sab logon men mashhūr ho gayā, ki main Masīh ke wāste qaid hūn; 14 aur jo Khudāwand men bhāī hain, un men se aksar mere qaid hone ke sabab se diler hokar, bekhauf Khudā kā kalām sunāne kī ziyāda jur'at karte hain. 15 Bā'z to hasad aur jhagre kī wajh se Masīh kī manādī karte hain; aur bā'z neknīyatī se : 16 ek to mahabbat kī wajh se, yih jānkar Masīh kī manādī karte hain, ki main khushkhabarī kī jawābdihī ke wāste muqarrar hūn : 17 magar dūsre tafriqē kī wajh se, na kī sāfdilī se, balki is khayāl se ki merī qaid men mere liye musibat paidā karen. 18 Pas kyā hūā? Sirf yih, ki har tarah se Masīh kī manādī hotī hai, bahāne se ho, khwāh sachchāī se; aur is se main khush hūn, aur rahūngā bhī. 19 Kyūnki main jāntā hūn, ki tumhārī du'ā, aur Yisū' Masīh kī Rūh ke in'ām se, is kā anjām merī najāt hogā; 20 chunānchī merī dilī ārzū aur ummed yihī hai, ki main kisī bāt men sharminda na hūn, balki merī kamāl dilerī ke bā'is jis tarah Masīh kī ta'zīm mere badan ke sabab se hamesha hotī rahī hai, usī tarah ab bhī hogī, khwāh main zinda rahūn khwāh marūn. 21 Kyūnki zinda rahnā mere liye Masīh hai, aur marnā nafa'. 22 Lekin agar merā jism men zinda rahnā hī mere kām ke liye mufid hai, to main nahīn jāntā, ki

kise pasand karūn. 23 Main donon taraf phansá húa hūn; merá jí to yih cháhtá hai, ki kuch karke Masíh ke pás já rahūn, kyūnki yih bahut hí bihtar hai; 24 magar jism men rahná tumhári khatír ziyáda zarúri hai. 25 Aur chūnki mujhe is ká yaqín hai, is liye main jántá hūn ki zinda rahūngá, balki tum sab ke sáth rahūngá, táki tum ímán men taraqqí karo, aur us men khush raho; 26 aur jo tumhen mujh par fakhr hai, wuh mere phir tumháre pás áne se Masíh Yisú' men ziyáda ho jáe. 27 Sirf yih karo ki tumhárá chál chalan Masíh kí khushkhabarí ke muwáfiq rahe, táki main khwáh aūn aur tumhen dekhūn, khwáh na aūn, tumhárá hál sunūn, ki tum ek rúh men qáim ho, aur Injíl ke ímán ke liye ek ján hokar jánfishání karte ho; 28 aur kisí bát men mukhálifon se dahshat nahīn kháte: yih un ke liye halákat ká sáf nishán hai, lekin tumhári naját ká, aur yih Khudá kí taraf se hai; 29 kyūnki Masíh kí khatír tum par yih fazl húa, ki na faqat us par ímán láo, balki us kí khatír dukh bhí saho: 30 aur tum usí tarah jánfishání karte ho, jis tarah mujhe karte dekhá thá, aur ab bhí sunte ho, ki main waisí hí kartá hūn.

2 Pas agar kuchh tasallí Masíh men, aur mahabbat kí diljam'í, aur Rúh kí shirákat, aur rahmdilí o dardmandí hai; 2 to merí yih khushí purí karo, ki yakdíl raho; yaksán mahabbat rakkho; ek ján ho; ek hí khayál rakkho; 3 tafriqe aur bejá fakhr ke bá'is kuchh na karo, balki firotaní se ek dúsre ko apne se bihtar samjhe: 4 har ek apne hí ahwál par nahīn, balki har ek dúsron ke ahwál par bhí nazar rakkhe. 5 Waisá hí mizáj rakkho, jaisá Masíh Yisú' ká bhí thá: 6 us ne agarchi Khudá kí sūrat par thá, Khudá ke barábar hone ko qabze men rakhne kí chíz na samjhá, 7 balki apne áp ko kháli kar diyá, aur khádim kí sūrat ikhtiyár kí, aur insánon ke mushábih ho gayá; 8 aur insání shakl men záhir hokar apne áp ko past kar diyá, aur yahán tak farmánbardár rahá, ki maut, balki salíbí maut, gawará kí. 9 Isí wáste Khudá ne bhí use bahut sarbaland kiyá, aur use wuh

nám bakhshá jo sab námon se a'lá hai; 10 táki Yisú' ke nám par har ek ghutná tike, khwáh ásmánion ká ho, khwáh zamínion ká, khwáh un ká jo zamín ke niche hain; 11 aur Khudá Báp ke jalál ke liye har ek zabán iqrár kare, ki Yisú' Masíh Khudáwánd hai.

12 Pas ai mere 'azízo, jis tarah tum hamesha se farmánbardarí karte áe ho, usí tarah ab bhí na sirf merí házirí men, balki is se bahut ziyáda merí gairházirí men, darte kánpote hue apní naját ká kám kiye jáo; 13 kyūnki jo tum men níyat aur 'amal donon ko, apne nek iráde ko anjám dene ke liye, paidá kartá hai, wuh Khudá hai. 14 Sab kám shikáyat aur takrár bagair kiyá karo; 15 táki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon men Khudá ke benuqs farzand bane raho, (jín ke darmiyán tum dunyá men chirágon kí tarah dikhái dete ho, 16 aur zindagí ká kalám pesh karte ho,) táki Masíh ke din mujhe fakhr ho, ki na merí dauṛ dhúp befáida hui, na merí mihnát akáráth gayí. 17 Aur agar mujhe tumháre ímán kí qurbání aur khidmat ke sáth apná khūn bhí bahána pare, taubhí khush hūn, aur tum sab ke sáth khushí kartá hūn: 18 tum bhí isí tarah khush ho, aur mere sáth khushí karo.

19 Mujhe Khudáwánd Yisú' men ummed hai, kí Tímuthíyus ko tumháre pás jald bhejūngá, táki tumhárá ahwál daryáft karke merí bhí khatírjama' ho. 20 Kyūnki koí aisá hamdil mere pás nahīn, jo sáf dil se tumháre liye fikrmand ho. 21 Sab apní apní báton kí fikr men hain, na Yisú' Masíh kí. 22 Lekin tum us kí puṣhtagí se wáqif ho, ki jaise beṭá báp kí khidmat kartá hai, waise hí us ne mere sáth khushkhabarí phailáne men khidmat kí. 23 Pas main ummed kartá hūn, ki jab apne hál ká anjám ma'lum kar lūngá, to use fauran bhej dūngá. 24 Aur mujhe Khudáwánd par bharosá hai, ki main áp bhí jald aūngá. 25 Lekin main ne Ipafruditus ko tumháre pás bhejná zarúr samjhá; wuh merá bhái, aur hamkhidmat, aur hamsipáh, aur tumhárá qásid, aur merí hájat rafa' karne ke liye khádim hai; 26 kyūnki wuh tum sab ká bahut

mushtaq thá, aur is wáste beqarár rahtá thá, ki tum ne us kí bímári ká hál suná thá: 27 beshakk wuh bímári se marne ko thá; magar Khudá ne us par rahm kiyá; aur faqat us hí par nahín, balki mujh par bhí, táki mujhe gam par gam na ho. 28 Is liye mujhe us ke bhejne ká aur bhí ziyáda khayál huá, ki tum bhí us kí muláqát se phir khush ho jáo, aur merá bhí gam ghat jáe. 29 Pas tum us se Khudáwand men kamál khushí ke sáth milná, aur aise shakhsón kí 'izzat kiyá karo: 30 is liye kí wuh Masíh ke kám kí khátir marne ke qaríb ho gayá thá, aur us ne ján lagá dí, táki jo kamí tumhári taraf se merí khidmat men hui, use purá kare.

3 Garaz, mere bháiyó, Khudáwand men khush raho. Tumhen ek hí bát bár bár likhne men mujhe to kuchh diqqat nahín, aur tumhári is men hifázat hai. 2 Kuttón se khabardár raho, badkaron se khabardár raho, kaṭwánewálon se khabardár raho: 3 kyúñki maḥtún to ham hain, jo Khudá kí Rúh kí hidáyat se 'ibádat karte hain, aur Masíh Yisú' par fakhr karte hain, aur jism ká bharosá nahín karte: 4 go main to jism ká bhí bharosá kar saktá hún: agar kísi aur ko jism par bharosá karne ká khayál ho, to main us se bhí ziyáda kar saktá hún: 5 áṭhwen dín merá khatna huá, Isráil kí qaum, aur Binyámín ke qabíle ká hún; 'Ibráníon ká 'Ibrání; sharí'at ke í'tibár se Farísí hún; 6 josh ke í'tibár se kalísíyá ká satánewalá; sharí'at kí rástbázi ke í'tibár se be'aib thá. 7 Lekin jítne chízen mere nafa' kí thín, unhn ko main ne Masíh kí khátir nuqsán samajh líyá hai. 8 Balki main apne Khudáwand Masíh Yisú' kí pahchán kí ba'í khúbi ke sabab sab chízon ko nuqsán samajhtá hún: jis kí khátir main ne sári chízon ká nuqsán uṭháyá, aur un ko kúrá samajhtá hún, táki Masíh ko hásil karún, 9 aur us men páyá jáún; ná apní us rástbázi ke sáth, jo sharí'at kí taraf se hai, balki us rástbázi ke sáth, jo Masíh par ímán léne ke sabab hai, aur Khudá kí taraf se ímán par míltí hai: 10 aur main us ko aur us ke jí uṭhne kí qudrat ko

aur us ke sáth dukhón men sharík hone ko ma'lúm karún, aur us kí maut se mushábahat paidá karún; 11 táki kísi tarah muḥḍón men se jí uṭhne ke darje tak pahunchún. 12 Yih garaz nahín, kí main pá chuká, yá kámil ho chuká hún: balki us chíz ke pakarne ke liye daurá huá játá hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá. 13 Ai bháiyó, merá yih gumán nahín, kí pakar chuká hún: balki sírf yih kartá hún, kí jo chízen píchhe rah gayín un ko bhúlkar, áge kí chízon kí taraf barhá huá, 14 níshán kí taraf daurá huá játá hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' men úpar buláyá hai. 15 Pas ham men se jítne kámil hain, yihí khayál rakkhen, aur agar kísi bát men tumhárá aur tarah ká khayál ho, to Khudá us bát ko bhí tum par záhír kar degá: 16 ba har hál jahán tak ham pahunché hain, usí ke mutábíq chaleñ.

17 Ai bháiyó, tum sab milkar merí mánínd bano, aur un logón ko pahchán rakkho, jo is tarah chalte hain jis ká namúna tum ham men páte ho. 18 Kyúñki bahutere aise hain, jin ká zikr main ne tum se barhá kiyá hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, kí wuh apne chál chalan se Masíh kí salíb ke dushmán hain: 19 un ká anjám halákat hai, un ká khudá peṭ hai, wuh apní sharm kí báton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chízon ke khayál men rahte hain. 20 Magar hamára watan ásmán par hai; aur ham ek Muñjí, ya'ní Khudáwand Yisú' Masíh ke wahán se áne ke íntízar men hain: 21 wuh apní us quwwat kí tásír ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábi' kar saktá hai, hamári pasthálí ke badan kí shakl badalkar, apne jalál ke badan kí súrat par banéga.

4 Is wáste, ai mere piyáre bháiyó, jin ká main mushtaq hún, jo merí khushí aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isí tarah qáim raho.

2 Main Yúodiya ko bhí nasíbat kartá hún, aur Suntuḳhe ko bhí, kí wuh Khudáwand men yakdíil rahen. 3 Aur ai sachche hámkhidmat, tujh se bhí daráshwást kartá hún, kí tú un 'auraton kí madad kar, kyúñki

unhon ne mere sáth khushkhabarí phailáne men, Klemens aur mere un báqi hamkhidmaton samet ján-fishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

4 Khudáwand men har waqt khush raho; phir kahtá hún, kí khush raho. 5 Tumhári narmmizáji sab ádmion par záhir ho. Khudáwand qarib hai. 6 Kisí bát kí fikr na karo: balki har ek bát men tumhári darkhwásten, du'á aur minnat ke wasile se, shukrguzári ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; 7 to Khudá ká itminán, jo samajh se bi'l-kull báhar hai, tumháre dilon aur khayálon ko Masíh Yisú' men mah-fúz rakkhegá.

8 Garaz, ai bháyo, jitní báten sach hain, aur jitní báten sharáfat kí hain, aur jitní báten wájib hain, aur jitní báten pák hain, aur jitní báten pasandída hain, aur jitní báten dílkash hain; garaz jo nekí aur ta'ríf kí báten hain, un par gaur kiyá karo. 9 Jo báten tum ne mujh se síkhín, aur hásil kíñ, aur sunín, aur mujh men dekhín, un par 'amal kiyá karo; to Khudá jo itminán ká chashma hai tumháre sáth rahegá.

10 Main Khudáwand men bahut khush hún, kí ab itní muddat ke ba'd tumhárá khayál mere liye sarsabz huá; beshakk tumhen pahle bhí is ká khayál thá, magar mauqa' na milá. 11 Yih nahín kí main muhtáji ke liház se kahtá; kyúnki main ne yih síkhá hai, kí jis hálat men hún, usí par rázi rahún.

12 Main past honá bhí jántá hún, aur bařhná bhí jántá hún: har ek bát, aur sab hálaton men, main ne ser honá, bhúká rahná, aur bařhná ghařná síkhá hai. 13 Jo mujhe táqat bařhshtá hai, us men main sab kuchh kar saktá hún. 14 Táham tum ne achchhá kiyá, jo merí musibat men sharík hue. 15 Aur ai Filippio, tum khud bhí jánte ho, kí khushkhabarí ke shurú' men, jab main Makiduniya se rawána huá, to tumháre siwá kisí kalísiyá ne lene dene ke mu'amale men merí madad na kí. 16 Chunánchi Thissalunike men bhí merí ihtiyáj rafa' karne ke liye tum ne ek daf'a nahín, balki do daf'a kuchh bhejá thá. 17 Yih nahín kí main in'am cháhtá hún, balki aisá phal cháhtá hún, jo tumháre hisáb men ziyáda ho jáe. 18 Mere pás sab kuchh hai, balki ifrát se hai: tumhári bhejí hui chizen Ipafruditus ke háth se lekar main ásúda ho gayá hún; wuh khushbú, aur maqbúl qurbáni hain, jo Khudá ko pasandída hai. 19 Merá Khudá apní daulat ke muwáfiq jalál se Masíh Yisú' men tumhári har ek ihtiyáj rafa' karegá. 20 Hamáre Khudá aur Báp kí abadu'l ábád tamjíd hotí rahe. A'mín.

21 Har ek muqaddas se jo Masíh Yisú' men hai salám kaho. Jo bhái mere sáth hain tumhen salám kahte hain. 22 Sáre muqaddas, khususan Qaisar ke gharwále, tumhen salám kahte hain.

23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhári rúh ke sáth rahe

KULUSSI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Timuthiyus kí taraf se, 2 Masíh men un muqaddas aur imándár bháiyon ke nám, jo Kulusse men hain.

Hamáre Báp Khudá kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

3 Ham tumháre haqq men ham-
esha du'á karke, apne Khudáwand
Yisú' Masíh ke Báp, ya'ní Khudá,
ká shukr karte hain; 4 kyúnki ham
ne suná hai, kí Masíh Yisú' par
tumhárá imán hai, aur sab muqaddas
logon se mahabbat rakhte ho, 5 us
ummed kí hui chíz ke sabab jo tum-
háre wáste ásmán par rakkhi hui

hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí ke kalám i haqq men sun chuke ho, 6 jo tumháre pás pahunchí hai; jaise sáre jahán men bhí phal detí, aur taraqqí kartí játi hai; chunánchi jis din se tum ne us ko suná, aur Khudá ke fazl ko sachche taur par pahcháná, tum men bhí aisá hí kartí hai; 7 usí kí ta'lim tum ne hamáre 'azíz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo hamáre liye Masíh ká diyánatdár khádim hai; 8 usí ne tumhári mahabbat ko jo Rúh men hai ham par záhir kiyá.

9 Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih du'á mángne aur darkhwást karne se báz nahín áte, ki tum kamál rúhání hikmat aur samajh ke sáth us kí marzí ke 'ilm se ma'múr ho jáo; 10 táki tumhárá chál chalan Khudá-wand ke láiq ho, aur us ko har tarah se pasand áe, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahchán men barhté jáo; 11 aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfiq har tarah kí quwwat se qawí hote jáo, táki khushí ke sáth har súrát se sabr aur tahammul kar sako; 12 aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham ko is láiq kiyá, ki núr men muqaddason ke sáth mirás ká hissa páen; 13 usí ne ham ko taríki ke qabze se chhurákar apne 'azíz Bete kí bádsháhat men dákhil kiyá; 14 jis men ham ko makhlási, ya'ní gunáhon kí mu'áfí, hásil hai; 15 wuh andekhe Khudá kí súrát aur tamám makhlúqát se pahle maulúd hai; 16 kyúnci usí men sári chizen paidá kí gayín, ásmán kí hon, yá zamín kí, dekhí hon, yá andekhi, takht hon, yá ri-yásaten, yá hukúmaten, yá ikhtiyárát; sári chizen usí ke wasíle se, aur usí ke wáste paidá húi hain; 17 aur wuh sab chizon se pahle hai, aur usí men sári chizen qáim rahtí hain. 18 Aur wuhí badan, ya'ní kalisiyá, ká sir hai; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jí uthnewálon men pahlauthá, táki sab báton men us ká awwal darja ho; 19 kyúnci Báp ko yih pasand áyá, ki sári ma'múri usí men sukúnat kare; 20 aur us ke khún ke sabab jo salib par bahá sulh karke, sab chizon ká usí ke wasíle se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamín kí hon, khwáh ásmán kí. 21 Aur us ne ab us ke

jismání badan men maut ke wasíle se tumhárá bhí mel kar liyá, 22 jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab dil se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beilzám banákar, apne sámne házir kare: 23 basharte ki tum imán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí kí ummed ko jise tum ne suná, na chho, jis kí manadí ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí gayí; aur main Paulus usí ká khádim baná.

24 Ab main un dukhon ke sabab se khush hún, jo tumhári khátir uthátá hún, aur Masíh kí musibatón kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiyá, kí khátir, apne jism men purí kiye detá hún; 25 jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádim baná, jo tumháre wáste mere supurd húa, táki main Khudá ke kalám kí purí purí manadí karún; 26 ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshída rahá, lekin ab us ke un muqaddason par záhir húa, 27 jin par Khudá ne záhir karná cháhá, ki gairqamon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, ki Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai: 28 jis kí manadí karke ham har ek shakhs ko nasíhat karte, aur har ek ko kamál dánái se ta'lim dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kámil karke pesh karen; 29 aur isí liye main us kí us quwwat ke muwáfiq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2 Main cháhtá hún tum ján lo, ki tumháre, aur Laudíkiyawálon, aur un sab ke liye jinhon ne merí jismání súrát nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún; 2 táki un ke dilon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur purí samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh ko pahchánen, 3 jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipe húe hain. 4 Yih main is liye kahtá hún, ki koi ádmí lubhánewálí báton se tumhen dhoká na de. 5 Kyúnci main go jism ke i'tibár se dúr hún, magar rúh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tumhári báqá'ida hálat, aur tumháre imán kí jo Masíh par hai mazbutí dekhkar khush hotá hún.

6 Pas jis tarah tum ne Masih Yisai Khudawand ko qubul kiyá, usi tarah us men chalte raho; 7 aur us men jar pakarte aur ta'mir hote jao; aur jis tarah tum ne ta'lim pai, usi tarah iman men mazbut raho, aur khub shukrguzari kiyá karo.

8 Khabardar, koí shakhs tum ko us failsúfi aur láhásil fareb se shikar na kar le, jo insanon ki riwayat aur dunyawí ibtidái baton ke muwafiq hain, na Masih ke muwafiq: 9 kyunki Ulúhiyat ki sari ma'muri usi men mujassam hokar sukunat karti hai, 10 aur tum usi men ma'mur ho gaye ho, jo sari hukumat aur ikhtiyar ka sir hai: 11 usi men tumhara aisa khatna hua, jo hath se nahin hota, ya'ni Masih ka khatna, jis se jismani badan utara jata hai; 12 aur usi ke sath bapisma men dafn hue, aur is men Khuda ki quwwat par iman lakar, jis ne use murdon men se jilaya, us ke sath ji bhi uthe. 13 Aur us ne tumhen bhi, jo apne qusuron aur jism ki namakhtuni ke sabab se murda the, us ke sath zinda kiyá, aur hamare sab qusur mu'af kiye; 14 aur hukmon ki wuh dastawez mita dali, jo hamare nam par, aur hamare khilaf thi; aur us ko salib par kilon se jar kar samne se hatá diya: 15 us ne hukumaton aur ikhtiyaron ko apne upar se utarkar un ka barmala tamasha banaya, aur salib ke sabab se un par fathyabi ka shadiyana bajaya.

16 Pas khane pine, ya id, ya naye chand, ya sabb ki babat koí tum par ilzam na lagae: 17 kyunki yih ane-wali chizon ka saya hain, magar asli chizen Masih ki hain. 18 Koí shakhs khaksari aur frishton ki ibadat pasand karke, tumhen daur ke in'am se mahrum na rakkhe; aisa shakhs apni jismani aql par befaida phulkar, dekhí hui chizon men masruf rahata hai, 19 aur us Sir ko pakre nahin rahata, jis se sara badan joron aur patthon ke wasile se parwarish pakar, aur baham paiwasta hokar, Khuda ki taraf se barhata jata hai.

20 Jab tum Masih ke sath dunyawí ibtidái baton ki taraf se mar gaye, to phir un ki manind jo dunya men zindagi guzarte hain, admion ke hukmon aur ta'limon ke muwafiq, aise qaidon ke kyun paband hote ho.

21 ki Ise na chhuna, use na chakha, use hath na lagana. 22 (kyunki yih sari chizen kam men late late fana ho jaengi)? 23 In baton men apni ijad ki hui ibadat, aur khaksari, aur jismani riyazat ke itibar se hikmat ki surat to hai, magar jismani khwahishon ke rokne men in se kuchh faida nahin hota.

3 Pas jab tum Masih ke sath jilae gaye, to 'alam i bala ki chizon ki talash men raho, jahan Masih maujud hai, aur Khuda ki dahini taraf baita hai. 2 'A'lam i bala ki chizon ke khayal men raho, na zamin par ki chizon ke; 3 kyunki tum mar gaye, aur tumhari zindagi Masih ke sath Khuda men chipi hui hai. 4 Jab Masih, jo hamari zindagi hai, zahir kiyá jaega, to tum bhi us ke sath jalal men zahir kiye jao.

5 Pas apne un a'za ko murda karo, jo zamin par hain, ya'ni harankari, aur napaki, aur shahwat, aur buri khwahish, aur lalach ko jo butparasti ke barabar hai; 6 ki unhin ke sabab se Khuda ka gazab nafarmani ke farzandon par nazil hota hai; 7 aur tum bhi, jis waqt un baton men zindagi guzarte the, us waqt unhin par chalte the. 8 Lekin ab tum bhi in sab ko, ya'ni gussa, aur qahr, aur badkhwahí, aur badgoi, aur munh se gali bakna chhor do: 9 ek dusre se jhuth na bolo, kyunki tum ne purani insaníyat ko us ke kamon samet utar dala, 10 aur nayi insaníyat ko pahin liya hai, jo marifat hasil karne ke liye apne Khaliq ki surat par nayi banti jati hai: 11 wahan na Yunani raha, na Yahudi, na khatna, na namakhtuni, na wahshi, na Skuti, na gulam, na azad: sirf Masih sab kuchh aur sab men hai.

12 Pas Khuda ke barguzidon ki tarah, jo pak aur aziz hain, dardmandi, aur mihrbani, aur firotni, aur hilm aur tahammul ka libas pahino; 13 agar kisi ko dusre ki shikayat ho, to ek dusre ki bardasht kare, aur ek dusre ke qusur mu'af kare; jaise Khudawand ne tumhare qusur mu'af kiye, waise hi tum bhi karo: 14 aur in sab ke upar mahabbat ko jo kamal ka patka hai bandh lo. 15 Aur Masih ka itminan, jis ke liye tum ek badan

hokar buláe bhí gaye ho, tumháre dilon par hukumat kare, aur tum shukrguzár raho. 16 Masíh ke kalám ko apne dilon men kasrat se basne do; aur kamál dánái se ápas men ta'lim aur nasihat karo, aur apne dilon men fazl ke sáth Khudá ke liye mazámír aur gít aur rúhání gazalen gáo; 17 aur kalám yá kám jo kuchh karte ho, wuh sab Khudá-wánd Yisú' ke nám se karo, aur usí ke wasíle se Khudá Báp ká shukr bajá lao.

18 Ai bíwiyo, jaisá Khudáwánd men munásib hai, apne shauharon ke tábí' raho. 19 Ai shauharo, apní bíwiyon se mahabbat rakkho, aur un se talkhmizáji na karo. 20 Ai farzando, har bát men apne mán báp ke farmánbardár raho; kyúnci yih Khudáwánd men pasandída hai. 21 Ai bachchewálo, apne farzandon ko díqq na karo, táki wuh bedil na ho jáen. 22 Ai naukaro, jo jism ke rú se tumháre málik hain, sab báton men un ke farmánbardár raho; ádmíon ko khush karnewálon kí tarah díkháwe ke liye nahín, balki sáfdíli aur Khudá ke khauf se: 23 jo kám karo, jí se karo, yih jánkar kí Khudá-wánd ke liye karte ho, na ádmíon ke liye; 24 kyúnci tum jánte ho kí Khudáwánd kí taraf se is ke badle men tum ko mirás milegi. Tum Khudáwánd Masíh kí khidmat karte ho. 25 Kyúnci jo burá kartá hai, wuh apní burái ká badla páegá; wahán kisi kí tarafdári nahín.

4 Ai máliko, apne naukaron ke sáth yih jánkar 'adl o insáf karo, kí ásmán par tumhárá bhí ek Málik hai.

2. Du'á mángne men mashgúl, aur shukrguzári ke sáth us men bedár raho; 3 aur sáth sáth hamáre liye bhí du'á mángá karo, kí Khudá ham par kalám ká darwáza khole, táki main Masíh ke us bhed ko bayán kar sakún, jis ke sabab qaid bhí hún; 4 aur use aisá záhir karún, jaisá mujhe karná lázim hai. 5 Waqt ko ganímat jánkar báhar-

wálon ke sáth hoshyári se bartáo karo. 6 Tumhárá kalám hamesha aisá purfazi aur namkín ho, kí tumhen har shakhs ko munásib jawáb dená ájái.

7 Piyára bhái aur diyánatdár khádim Tukhikus, jo Khudáwánd men hamkhidmat hai, merá sára hál tumhen batá degá: 8 use main ne isí liye tumháre pás bhejá hai, kí tum hamári hálát se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dilon ko tassallí de; 9 aur us ke sáth Unesimus ko bhí bhejá hai, jo diyánatdár aur piyára bhái, aur tum men se hai. Yih tumhen yahán kí sári báten batá denge.

10 Aristarkhus, jo mere sáth qaid hai, aur Bar Nabá ke rishte ká bhái Marqus (jis kí bábat tumhen hukm mile the; agar wuh tumháre pás áe, to us se achchhi tarah milná:) 11 aur Yisú' jo Yústus kahlátá hai, tumhen salám kahte hain: makhtúnon men se sirf yihí Khudá kí bádsháhat ke liye mere hamkhidmat, aur merí tassallí ká bá'is rahe hain. 12 Ipafrás jo tum men se hai, aur Masíh Yisú' ká banda hai, tumhen salám kahtá hai; wuh tumháre liye du'á mángne men hamesha jánfishání kartá hai, táki tum kámil hokar pure i'tiqád ke sáth Khudá kí purí marzi par qáim raho. 13 Main us ká gawáh hún, kí wuh tumháre aur Laudíkiya, aur Hiyarápulis ke logon ke wáste barí koshish kartá hai. 14 Piyára tabíb Lúqá aur Demás tumhen salám kahte hain. 15 Laudíkiya men ke bháiyon aur Numfás aur un ke ghar kí kalísiyá se salám kahná. 16 Aur jab yih khatt tum men parh liyá jáe, to aisá karná kí Laudíkiya kí kalísiyá men bhí parhá jáe, aur us khatt ko jo Laudíkiya se áe, tum bhí parhná. 17 Aur Arkhippus se kahná, kí Jo khidmat Khudáwánd men tere supurd húi hai, use hoshyári ke sáth anjám de.

18 Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. Merí zanjiron ko yád rakhná. Tum par fazl hotá rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus, aur Silwánus, aur Tí-muthiyus kí taraf se, This-saluníki'ón kí kalísiyá ke nám, jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai. Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

2 Tum sab ke báre men ham Khudá ká shukr hamesha bajá láte hai; aur apní du'áon men tumhen yád karte hai; **3** aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre imán ke kám, aur mahabbat kí mihnat, aur us ummed ke sabr ko bilánága yád karte hai, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí bábat hai; **4** aur ai bháiyó, Khudá ke piyáro, ham ko ma'lúm hai ki tum barguzida ho; **5** is liye ki hamári khushkhabari tumháre pás na faqat lafzi taur par pahunchi, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre itiqád ke sáth bhí; chunánci tum jánte ho, ki ham tumhári khátir tum men kaise ban gaye the. **6** Aur tum kalám ko barí musibat men Rúhu'l Quds kí khushi ke sáth qubúl karke, hamári aur Khudáwand kí manind bane; **7** yahán tak ki Makiduniya aur Akhaya ke sáre imándáron ke liye namúna bane. **8** Kyúnci tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ká charchá phailá hai, balki tumhárá imán jo Khudá par hai har jagah aisá mashhúr ho gayá hai, ki hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. **9** Is liye ki wuh ap hamára zikr karte hai, ki tumháre pás hamára ána kaisá huá; aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' hue, táki zinda aur haqiqi Khudá kí bandagi karo, **10** aur us ke Be'te ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gazab se bacháta hai.

2 Ai bháiyó, tum ap jánte ho ki hamára tumháre pás ána be-fáida na huá; **2** balki tum ko ma'lúm hí hai, ki báwujúd peshtar Filippi men dukh uthane aur be'izzat hone ke, ham ko apne Khudá men yih dilerí hásil hui, ki Khudá kí khushkhabari barí jánfisháni se tumhen sunáen. **3** Kyúnci hamári nasihat na gumráhi se hai, na ná-páki se, na fareb ke sáth: **4** balki jaise Khudá ne ham ko maqbúl karke khushkhabari hamáre supurd kí, waise hí ham bayán karte hai; ádmíon ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dilon ko ázmáta hai. **5** Kyúnci tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhi hamáre kalám men khushámád pái gayi, na wuh lálach ká parda baná; Khudá is ká gawáh hai; **6** aur ham ádmíon se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masíh ke rasúl hone ke bá'is tum par bojh dál sakte the. **7** Balki jis tarah máj apne bachchon ko pálti hai, usí tarah ham tumháre darmiyan narmi ke sáth rahe; **8** aur usí tarah ham tumháre bahut mush-táq hokar, na faqat Khudá kí khushkhabari, balki apní ján tak bhí tumhen de dene ko rázi the, is wáste ki tum hamáre piyáre ho gaye the. **9** Kyúnci, ai bháiyó, tum ko hamári mihnat aur mashaqqat yád hogi, ki ham ne tum men se kisi par bojh na dáline kí garaz se, rát din mihnat mazdúri karke, tumhen Khudá kí khushkhabari kí manádi kí. **10** Tum bhí gawáh ho, aur Khudá bhí, ki tum se jo imán le áe ho ham kaisí pá-kízagi aur rástbázi aur be'aibi ke sáth pesh áe: **11** chunánci tum jánte ho, ki jis tarah báp apne bachchon ke sáth kartá hai, usí tarah ham bhí tum men se har ek ko nasihat karte, aur dilásá dete, aur samjháte

rahe, 12 táki tumhárá chál chalan Khuda ke láiq ho, jo tumhen apní bádsháhat aur jalál men bulatá hai.

13 Is wáste ham bhí bilánága Khudá ká shukr karte hain, ki jab Khudá ká paigám hamárá ma'rifat tumháre pás pahunchá, to tum ne use ádmíon ká kalám samajhkar nahín, balki (jaisá haqíqat men hai,) Khudá ká kalám jánkar qubúl kiyá, aur wuh tum men jo imán le áe ho tásir bhí kar rahá hai. 14 Is liye ki tum, ai bháiyó, Khudá kí un kalísiyáon kí mánind ban gaye, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' men hain; kyúñki tum ne bhí apne qaum-wálon se wuhí taklífen utháin, jo unhon ne Yahúdíon se; 15 jinhon ne Khudáwand Yisú' ko aur nabíon ko bhí már dálá, aur ham ko satá satákar níkal díyá; wuh Khudá ko pasand nahín áte, aur sáre ádmíon ke muḡhálif hain. 16 Aur wuh hamen gairqaumon ko un kí naját ke liye kalám sunáne se mana' karte hain; táki un ke gunáhon ká paimána hamesha bharta rahe; lekin un par intihá ká gazab á gayá.

17 Ai bháiyó, jab ham thore 'arse ke liye záhir men, ná díl se, tum se judá ho gaye, to ham ne kamál árzú se tumhári súrát dekhne kí áur bhí ziyáda koshish kí: 18 is wáste ham ne (ya'ní mujh Paulus ne) ek daf'a nahín, balki do daf'a tumháre pás áná cháhá, magar Shaitán ne hamen roke rakkhá. 19 Bhalá, hamárá um-med, aur khushí, aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá wuh hamáre Khudáwand Yisú' ke sámne us ke áne ke waqt tum hí na hoge? 20 Hamárá jalál aur khushí tum hí to ho.

3 Is wáste jab ham ziyáda bardásht na kar sake, to Athene men akelá rah jáná manzúr kiyá; 2 aur ham ne Tímuthiyus ko jo hamárá bhái, aur Masíh kí khush-khabarí men Khudá ká khádim hai, is liye bhejá ki wuh tumhen mazbút karé aur tumháre imán ke báre men tumhen nasíhat kare, 3 ki in musíbaton ke sabab koí na ghabráe; kyúñki tum ap jánte ho, kí ham in hí ke liye muqarrar húe hain. 4 Balki pahle bhí, jab ham tumháre pás the, to tum se kahá karte the, kí hamen musíbat utháni hogí; chunátchi aisá hí húa, aur tumhen ma'lúm bhí hai.

5 Is wáste jab main áur ziyáda bardásht na kar saká, to tumháre imán ká hál daryáft karne ko bhejá, kahín aisá na húa ho ki ázmánewále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamárá mihnát befáida gayí ho. 6 Magar ab jo Tímuthiyus ne tumháre pás se hamáre pás ákar tumháre imán aur mahabbat kí, aur is bát kí khush-khabarí dí, ki tum hamárá zikr i khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtáq ho, jaise kí ham tumháre; 7 is liye ai bháiyó, ham ne apní sári ihtiyáj aur musíbat men tumháre imán ke sabab se tumháre báre men tasallí pái: 8 kyúñki ab, agar tum Khudáwand men qáim ho, to ham zinda hain. 9 Tumháre bá'is apne Khudá ke sámne hamen jis qadr khushí hásil hai, us ke badle men kis tarah tumhári bábat Khudá ká shukr adá karen? 10 Ham rát din bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhári súrát dekhén, aur tumháre imán kí kamí púrí karen.

11 Ab hamárá Khudá aur Báp khud, aur hamárá Khudáwand Yisú' tumhári taraf hamárá rahbarí kare: 12 aur Khudáwand aisá kare kí jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usí tarah tumhári mahabbat bhí, ápas men aur sab ádmíon ke sáth, ziyáda ho aur barhe; 13 táki wuh tumháre dílon ko aisá mazbút kar de, kí jab hamárá Khudáwand Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sámne pákízagí men be'aib fhahren.

4 Garaz, ai bháiyó, ham tum se darḡhwást karte hain, aur Khudáwand Yisú' men tumhen nasíhat karte hain, kí jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne, aur Khudá ko khush karne kí ta'lím pái, aur jis tarah tum chalte bhí ho, usí tarah áur taraqqí karte jáo. 2 Kyúñki tum jánte ho, kí ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kí taraf se kyá kyá hukm pahuncháe. 3 Chúnán-chi Khudá kí marzí yih hai, kí tum pák bano, ya'ní harámkarí se bache raho; 4 aur har ek tum men se pákízagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná jáne; 5 ná shahwat ke josh se, un qaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántin; 6 aur koí shakhs apne bhái ke sáth

is amr men ziyádatí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badla lenewálá hai; chunáñchi ham ne pahle bhí tum ko tambh karke jatá diyá thá. 7 Is liye ki Khudá ne ham ko nápakí ke liye nahín, balki pákízagí ke liye buláyá. 8 Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apní Pák Rúh detá hai.

9 Magar birádarána mahabbat kí bábat tumhen kuchh likhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lim pá chuke ho; 10 aur tamám Maki-duniya ke sab bháiyon ke sáth áisá hí karte ho. Lekin ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki taraqqí karte jáo; 11 aur jis tarah ham ne tum ko hukm diyá, chupcháp rahne, aur apná kár o bár karne, aur apne háthon se mihnát karne kí himmat karo; 12 táki báharwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisi chíz ke muhtáj na ho.

13 Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummed hain gam na karo. 14 Kyúñki jab hamen yih yaqín hai ki Yisú' mar gayá aur jí ufhá, to isí tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yisú' ke wasíle se usí ke sáth le áegá. 15 Chunáñchi ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábíq kahte hain, ki ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe hún se hargiz áge na bahenge. 16 Kyúñki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunái degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masíh men múe húe jí ufhenge; 17 phir ham jo zinda báqí hongé, un ke sáth bádalon par ufháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istiqbál karen, aur is tarah hamesha Khudáwand ke sáth rahenge. 18 Pas tum in báton se ek dúsre ko tasallí diyá karo.

5 Magar, ai bháiyó, is kí kuchh hájat nahín ki waqton aur mauqa'on kí bábat tum ko kuchh likhá jáe. 2 Is wáste ki tum áp khub jánte ho, ki Khudáwand ká din is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor átá hai. 3 Jis waqt log kahte

hongé ki Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nághán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachege. 4 Lekin tum, ai bháiyó, tárikí men nahín ho, ki wuh din chor kí tarah tum par ápare: 5 kyúñki tum sab núr ke farzand, aur din ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. 6 Pas auron kí tarah so na rahen, balki jágte aur hoshyár rahen. 7 Kyúñki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. 8 Magar ham jo din ke hain, ímán aur mahabbat ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. 9 Kyúñki Khudá ne hamen gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá ki ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se naját hásil karen; 10 wuh hamári khátir is liye múa ki, ham jágte hon yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. 11 Pas tum ek dúsre ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí ke bá'is bano, chunáñchi tum áisá karte bhí ho.

12 Aur, ai bháiyó, ham tum se darxhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasíhat karte hain, unhen máno; 13 aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Ápas men mel miláp rakkho. 14 Aur, ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki beqá'ida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab ke sáth tahammul se pesh áo. 15 Khabardár, koí kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt nekí karne ke darpai raho, ápas men bhí, aur sab se. 16 Har waqt khush raho; 17 bilá nága du'á mángo: 18 har ek bát men shukrguzarí karo: kyúñki Masíh Yisú' men tumhári bábat Khudá kí yihí marzí hai. 19 Rúh ko na bujháo; 20 nubuwwaton kí haqárat na karo: 21 sári báton ko ázmáo: jo achchhí ho use pakre raho; 22 har qism kí badí se bache raho.

23 Khudá jo itmínán ká chashma hai, áp hí tum ko bi'lkull pák kare; aur tumhári ruh aur ján aur badan hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib

mahfúz raheñ. 24 Tumhárá bulá-newalá sachchá hai, wuh aisá hí karegá.

25 Ai bháiyó, hamáre wáste du'á mángo.

26 Pák bose ke sáth sáre bháiyon

ko salám karo. 27 Main tumheñ. Khudáwand kí gasam detá hun, kí yih khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe.

28 Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ká fazl tum par hotá rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NAM

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissalunikion kí kalisiyá ke nám, jo hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih men hai. 2 Fazl aur itminán Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumheñ hásil hotá rahe.

3 Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, kí tumhárá imán bahut barhtá játa hai, aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játi hai; 4 yahán tak kí ham ap Khudá kí kalisiyaon men tum par fakhr karte haiñ, kí jitne zulm aur musibatén tum utháte ho, un sab men tumhárá sabr aur imán zahir hotá hai; 5 yih Khudá kí sachchí 'adálat ká saf nishán hai; táki tum Khudá kí badsháhat ke láiq tháho, jis ke liye tum dukh bhí utháte ho: 6 kyúñki Khudá ke nazdik yih insáf hai, kí badle men tumháre musibat denewálon ko musibat, 7 aur tum musibat uthánewálon ko hamáre sáth áram de; us waqt, jab kí Khudáwand Yisú' apne qawí firishton ke sáth, bhárákti húi ág men ásmán se zahir hogá; 8 aur jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' kí khush-khabarí ko nahín mánte, un se badla legá: 9 wuh Khudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; 10 yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lánewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyúñki tum hamári gawáhi par imán láe. 11 Isí wáste ham tumháre liye har

waqt du'á bhí mángte rahte haiñ, kí hamárá Khudá tumheñ is buláwe ke láiq jáne, aur neki kí har ek khwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se purá kare; 12 táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih ke fazl ke muwáfiq, hamáre Khudáwand Yisú' ká nám tum men jalál páe, aur tum us men.

2 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masih ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se dar-khwást karte haiñ, 2 kí kisi rúh, yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamári taraf se ho, yih samajhkar kí Khudáwand ká din á pahunchá hai, tumhári 'aql daf'atan pareshán na ho jáe, aur na tum ghabráo. 3 Kisi tarah se kisi ke fareb men na áná; kyúñki wuh din nahín áegá, jab tak kí pahle bargashtagi na ho, aur wuh gunáh ká shakhs, ya'ni halákat ká farzand, zahir na ho, 4 jo mukhálafat kartá hai, aur har ek se jo Khudá yá ma'búd kahlátá hai apne ap ko bará tháhrátá hai, yahán tak kí wuh Khudá ke maqdis men baithkar apne ap ko Khudá zahir kartá hai. 5 Kyá tumheñ yád nahín, kí jab main tumháre pás thá, to tum se yih báteñ kahá kartá thá? 6 Ab jo chíz use rok rahí hai, táki wuh apne kháss waqt par zahir ho, us ko tum jánte ho. 7 Kyúñki bedíni ká bhed to ab bhí tásir kartá játa hai, magar ab ek roknewalá hai, aur jab tak kí wuh dúr na kiyá jáe roke rahegá. 8 Us waqt wuh bedín zahir hogá, jise Khudáwand Yisú' apne munh kí phúnk se halák, aur apni ámad kí tajallí se nest karegá: 9 aur jis

ki ámad Shaitán ki tásír ke muwáfiq, har tarah ki jhúthí qudrat, aur nishánon, aur 'ajíb kámon ke sáth, 10 aur halák honewálon ke liye narástí ke har tarah ke dhoke ke sáth hogí; is wáste ki unhon ne haqq ki mahabbat ko ikhtiyár na kiyá, jis se un ki naját hotí. 11 Isí sabab se Khudá un ke pás gumráh Karnewáli tásír bhejega, táki wuh jhúth ko sach jánen, 12 aur jitne log haqq ká yaqin nahín karte, balki narástí ko pasand karte hain, wuh sab sazá páen.

13 Lekin tumháre báre men, ai bháiyó, Khudáwand ke piyáro, har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, kyünki Khudá ne tumhen ibtidá hí se is liye chun liyá thá, ki Rúh ke zarí'e se pákíza banakar, aur haqq par ímán lákar naját páo: 14 jis ke liye us ne tumhen hamári khushkhabarí ke wasíle se buláyá, táki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká jalál hásil karo. 15 Pas, ai bháiyó, sábitqadam raho, aur jin riwáyaton ki tum ne hamári zabání, yá khatt ke zarí'e se ta'lim pái hai, un par qáim raho.

16 Ab hamára Khudáwand Yisú' Masíh khud, aur hamára Báp Khudá, jis ne ham se mahabbat rakkhí, aur fazl se abadí tasallí aur achchhí ummed bakhsí, 17 tumháre dilon ko tasallí de, aur har ek nek kám aur kalám men mazbút kare.

3 Garaz, ai bháiyó, hamáre haqq men du'á karo, ki Khudáwand ká kalám aisá jald phail jáe, aur jalál páe, jaisá tum men; 2 aur kajrau aur bure ádmion se ham bache rahen; kyünki sab men ímán nahín. 3 Magar Khudáwand sachchá hai; wuh tum ko mazbút karegá, aur us Sharír se mahfúz rakkhegá. 4 Aur Khudáwand men hamen tum par bhárosá hai, ki jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhí rahoge.

5 Khudáwand tumháre dilon ko Khudá ki mahabbat aur Masíh ke sabr ki taraf hidáyat kare.

6 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke nám se tumhen hukm dete hain, ki har ek aise bhái se kanára karo, jo beqá'ida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko hamári taraf se pahunchí; 7 kyünki tum ap jánte ho, ki hamári mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqá'ida na chalte the; 8 aur kisi ki rotí muft na kháthe the, balki mihnát mashaqqat se rát din kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dálen: 9 is liye nahín ki ham ko ikhtiyár na thá, balki is liye ki apne ap ko tumháre wáste namúna thahraen, táki tum hamári mánind bano. 10 Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnát karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. 11 Mam sunte hain, ki tum men ba'z beqá'ida chalte hain, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dakhí dete hain. 12 Aise shakhsan ko ham Khudáwand Yisú' Masíh men hukm dete aur nasíhat karte hain, ki chupcháp kám karke apní hí rotí kháen. 13 Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. 14 Aur agar koí hamáre is khatt kí bát ko na máne, to use nigáh men rakkho; aur us se suhbat na rakkho, táki wuh sharminda ho. 15 Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasíhat karo.

16 Ab Khudáwand jo itminán ká chashma hai, ap hí tum ko hamesha aur har tarah se itminán bakhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

17 Main Paulus apne háth se salám likhtá hun: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hun. 18 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par hotá rahe.

TÍMUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus kí taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre um-medgáh Masíh Yisú' ke hukm se Masíh Yisú' ká rasú' hai, 2 Tímuthiyus ke nám, jo Imán ke liház se merá sachchá farzand hai. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis tarah main ne Makiduniya játe waqt tujhe nasíhat kí thí, kí Ifísus meñ rahkar ba'z shakhsón ko hukm kar de, kí áur tarah kí ta'lim na den, 4 aur un kahániyon aur beintihá nasabnamón par liház ná karen jo takrár ká bá'is hote hain, aur us intizám í Iláhi ke muwáfiq nahín jo Imán par mabní hai; usí tarah ab bhí kartá hún. 5 Hukm ká maqsad yih hai, kí pák dil aur nek níyat aur beriyá Imán se mahabbat paidá ho. 6 In ko chhořkar ba'z shakhs behúda bakwás kí taraf mutawajjih ho gaye; 7 aur shari'at ke mu'allim banná cháhte hain, hálánki jo báten kahte hain, aur jin ká yaqíni taur se da'wá karte hain, un ko samajhte bhí nahín. 8 Magar ham jánte hain kí shari'at achchhi hai, basharte kí koí use shari'at ke taur par kám meñ lée, 9 ya'ní yih samajhkar kí shari'at rástbázon ke liye muqarrar nahín húi, balkí be-shara' aur sarkash logón, aur bedíng, aur gunahgáron, aur nápákon, aur ríndon, aur máñ báp ke qátilón, aur khúníon, 10 aur harámkarón, aur launde-bázon, aur bardafaroshón, aur jhúthón, aur jhúthí qasam kháne-wálon, aur in ke siwá sahíh ta'lim ke áur barkhiláf kám karnewálon ke wáste hai; 11 yih Khudá e mubáarak ke jalál kí us khushkhabarí ke muwáfiq hai, jo mere supurd húi.

12 Main apne táqat bakhshnewále Khudáwand Masíh Yisú' ká shukr kartá hún, kí us ne mujhe diyánatdár samajhkar apní khímat ke liye muqarrar kiyá; 13 agarchi main

pahle kufr baknewálá, aur satáne-wálá, aur be'izzat karnewálá thá: táham mujh par rahm húa, is wáste kí main ne beImáni kí hálat meñ nádáni se yih kám kiye the; 14 aur hamáre Khudáwand ká fazl, us Imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' meñ hai, bahut ziyáda húa. 15 Yih bát sach, aur har tarah se qubúl karne ke láiq hai, kí Masíh Yisú' gunahgáron ko naját देने ke liye dunyá meñ áyá, jin meñ sab se bará main hún. 16 Lekin mujh par rahm is liye húa, kí Yisú' Masíh mujh bare gunahgár meñ apná kamál tahammul zahir kare, táki jo log hamesha kí zindagi ke liye us par Imán láenge, un ke liye main namúna banún. 17 Ab azalí bádsháh, ya'ní gairfáni, nádída, wáhid Khudá kí 'izzat aur tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

18 Ai farzand Tímuthiyus, un pesh-ingoñon ke muwáfiq jo pahle terí bábat kí gayí thín, main yih hukm tere supurd kartá hún, táki tú un ke mutábíq achchhi larái lařtá rahe, aur Imán aur us nek níyat par qáim rahe, 19 jis ke dúr karne ke sabab ba'z logón ke Imán ká jaház garq ho gayá. 20 Unhín meñ se Huminayus aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitán ke hawále kiyá, táki kufr se báz rahná síkhen.

2 Pas main sab se pahle yih nasíhat kartá hún, kí munájáteñ, aur du'áeñ, aur iltijáeñ, aur shukrguzárián sab ádmíon ke liye kí jáeñ; 2 bádsháhón aur sab bare martabawálon ke wáste is liye, kí ham kamál dindári aur sanjídagi se amn o áram ke sáth zindagi guzारेñ. 3 Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasan-dída hai; 4 wuh cháhtá hai kí sáre ádmí naját páeñ, aur sachchái kí pahchán tak pahunchen. 5 Kyúñki Khudá ek hai, aur Khudá aur insánon ke bích meñ darmiyáni bhí

ek, ya'ni Masih Yisú' jo insán hai; 6 jis ne apne ap ko sab ke fideye men diyá, ki munásib waqton par is ki gawáhi dí jae. 7 Main sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, ki main isí garaz se manádí karnewálá aur rasúl aur gairqaumon ko imán aur sachchái ki báten sikhánewálá muqarrar húa.

8 Pas main cháhtá hún, ki mard har jagah, bagair gusse aur takrár ke, pák háthon ko úthákar du'á mángá karen. 9 Isí tarah 'auraton hayádár libás se sharm aur parhezgári ke sáth apne ap ko sanwáren, na bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímatí poshák se; 10 balki nek kámon se, jaisá khudáparastí ká iqrár karnewálí 'auraton ko munásib hai. 11 'Aurat ko chupcháp kamál tábi'dári se síkhná cháhiye. 12 Aur main ijázat nahín detá ki 'aurat sikháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. 13 Kyünki pahle A'dam banáyá gayá, us ke ba'd Hawwá; 14 aur A'dam ne fareb nahín kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh men par gayí. 15 Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegi, basharte ki wuh imán aur mahabbat aur pákizagi men parhezgári ke sáth qáim rahen.

3 Yih bát sach hai, ki Jo shakhs nigabhán ká 'uhda cháhtá hai, wuh achchhe kám ki khwáhish kartá hai. 2 Pas nigabhán ko beilzám, ek bíwi ká shauhar, parhezgár, muttaqí, sháista, musáfirparwar, aur ta'lím dene ke láiq honá cháhiye; 3 nashe men gul machánewálá, yá márpít karnewálá na ho, balki halím ho, na takrári, na zardost; 4 apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanjídagi se tábi' rakhtá ho. 5 (Jab koi apne ghar hí ká bandobast karná nahín jántá, to Khudá kí kalísiyá kí kyünkar khabargíri karegá?) 6 Naumuríd na ho, táki gurúr karke kahín Iblís kí sí sazá na páe. 7 Aur báharwálon ke nazdík bhí neknám honá cháhiye, táki malámat men aur Iblís ke phande men na phanse. 8 Isí tarah khádimon ko bhí sanjída honá cháhiye; dozabán, aur sharábí, aur nájáiz náfa' ke lálchí na hon; 9 aur imán ke bhéd ko pák dil men hifázat se rakkhen. 10 Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar

beilzám thahren, to khidmat ká kám karen. 11 Isí tarah 'auraton ko bhí sanjída honá cháhiye, tuhmat lagánewálí na hon, balki parhezgár aur sári báton men imándár hon. 12 Khádim ek ek bíwi ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; 13 kyünki jo khidmat ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masih Yisú' par hai, barí dilerí hásil karte hain.

14 Main tere pás jáld áne ki ummed karne par bhí, yih báten tujhe is liye likhtá hún, 15 ki agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jae ki Khudá ke ghar, ya'ni zinda Khudá kí kalísiyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyünkar bartáo karná cháhiye. 16 Is men kalám nahín, ki dindári ká bhed bará hai, ya'ni wuh jo jism men záhir húa, aur rúh men rástbáz thahrá, aur firishton ko díkhái diyá, aur gairqaumon men us kí manádí hui, aur dunyá men us par imán láe, aur jalál men úpar útháyá gayá.

4 Lekin Rúh sáf kahtí hai, ki áyanda zamánon men ba'z log, gumráh karnewálí rúhon aur shayátin kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jáenge. 2 Yih un jhúthe ádmíon kí riyákári ke bá'is hogá, jin ká dil goyá garm lohe se dagá gayá hai; 3 yih log biyáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukm denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kiyá hai, ki imándár aur haqq ke pahchánnewále unhen shukrguzári ke sáth kháen; 4 kyünki Khudá kí paidá kí hui har chíz achchhi hai, aur koi chíz inkár ke láiq nahín, basharte ki shukrguzári ke sáth khái jae; 5 is liye ki Khudá ke kalám aur du'á se pák ho játi hai.

6 Agar tú bháiyon ko yih báten yád diláegá, to Masih Yisú' ká achchhá khádim thahregá, aur imán aur us achchhi ta'lím kí báton se, jis kí tú pairawí kartá áyá hai, parwarish páta rahegá: 7 lekin behúda aur búthiyon kí sí kahániyon se kanára kar, aur dindári ke liye riyázat kar: 8 kyünki jismání riyázat ká fáida kam hai, lekin dindári sab báton ke liye fáidamand hai, is

liye ki ab ki aur áyanda ki zindagi ká bhí wa'da isí ke liye hai. 9 Yih bát sach hai, aur har tarah se qubúl karne ke láiq. 10 Kyúñki ham mihnat aur jáñfishání isí liye karte hain, ki hamári ummed us zinda Khudá par lagí hui hai, jo sab ádmion ká, khásskar imándaron ká, Munjí hai. 11 In báton ká hukm kar, aur ta'lim de. 12 Koí terí jawání kí haqárat na karne páe; balki tú imándaron ke liye kalám karne, aur chál chalan, aur mahabbat, aur imán, aur pákízagi men namúna ban. 13 Jab tak main na áun, parhne, aur nasíhat karne, aur ta'lim dene kí taraf mutawajjih rah. 14 Us ní'mat se gáfil na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuwat ke zarí'e, buzurgon ke háth rakhte waqt, tujhe mílí thí. 15 In báton kí fikr rakh; inhín men mashgúl rah; táki terí taraqqí sab par záhír ho. 16 Apní aur apní ta'lim kí khabardári rakh. In báton par qáim rah; kyúñki aisá karne se tú apní aur apne sunnewálon kí bhí naját ká bá'is hogá.

5 Kisí ba're 'umrwále ko malámat na kar, balki báp jánkar nasíhat kar; 2 aur jawánon ko bhái jánkar; aur ba'í 'umrwáli 'auraton ko mán jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál pákízagi se, bahin jánkar. 3 Un bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hain, 'izzat kar. 4 Aur agar kisí bewa ke be'te yá pote hon, to wuh pahle apne hí gharáne ke sáth dindári ká bartáo karná, aur mán báp ká haqq adá karná síkhen; kyúñki yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 5 Jo wáqa'í bewa hai aur us ká koí nahín, wuh Khudá par ummed rakhtí hai, aur rát din munáját aur du'áon men mashgúl rahtí hai. 6 Magar jo 'aish o 'ishrat men par gayi hai, wuh jíte jí mar gayi hai. 7 In báton ká bhí hukm kar, táki wuh beilzám rahen. 8 Agar koí apnon aur khásskar apne gharáne kí khabargírí na kare, to imán ká munkir, aur beimán se badtar hai. 9 Wuhí bewafard men líkhí jae, jo sáth baras se kam kí na ho, aur ek shauhar kí bíwí hui ho; 10 aur nek kámon men mashhúr ho; bachchon kí tarbiyat kí ho; pardesiyon ke sáth mihmánawazí kí ho; muqaddason ke páñw dhoe hon; musíbatzadon kí madad kí ho; aur har nek kám karne kí darpai rahí ho. 11 Magar

jawán bewa 'auraton ke nám darj na kar, kyúñki jab wuh Masíh ke khlíf nafs ke tábí' ho játí hain, to biyáh karná cháhtí hain; 12 aur sazá ke láiq thahrtí hain, is liye ki unhon ne apne pahle imán ko chhor diyá. 13 Aur is ke sáth hí wuh ghar ghar phirkar bekár rahná síkhtí hain; aur sírf bekár hí nahín rahtín, balki bakbak kartí rahtí, aur auron ke kám men dakhil bhí detí hain, aur násháista báten kahtí hain. 14 Pas main yih cháhtá hún ki jawán bewa 'auraten biyáh karen, aulád janen, ghar ká intizám karen, aur kisí mukhálif ko badgoí ká mauqa' na den; 15 kyúñki ba'z gumráh hokar Shaitán kí pairau ho chukí hain. 16 Agar kisí imándár 'aurat ke hán bewa 'auraten hon, to wuhí un kí madad kare, aur kalísiyá par bojh na dála jae, táki wuh un kí madad kar sake, jo wáqa'í bewa hain.

17 Jo buzurg achchhá intizám karte hain, khásskar wuh jo kalám sunáne aur ta'lim dene men mihnat karte hain, dochand 'izzat ke láiq samjhe jáen. 18 Kyúñki kitáb í muqaddas yih kahtí hai, ki Dáen men chalthe hue bail ká munh na bándhná; aur, Mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. 19 Jo da'wá kisí buzurg ke barkhlíf kiyá jae, bagair do yá tén gawáhon ke us ko na sun. 20 Gunáh karnewálon ko sab ke sámne malámat kar, táki auron ko bhí khauf ho. 21 Khudá aur Masíh Yísú' aur barguzída frishton ko gawáh karke, main tujhe tákid kartá hún, ki in báton par bilá ta'assub 'amal karná, aur koí kám tarafdári se na karná. 22 Kisí shakhs par jald háth na rakhná, aur dusron ke gunáhon men sharík na honá. Apne áp ko pák rakhná. 23 A'yanda ko sírf pání hí na piyá kar, balki apne mí'de aur aksar kamzor rahne kí wajh se, zará sí mai bhí kám men láyá kar. 24 Ba'z ádmion ke gunáh záhír hote hain, aur pahle hí 'adálat men pahunch játe hain; aur ba'z ke píchhe játe hain. 25 Isí tarah ba'z achchhe kám bhí záhír hote hain; aur jo aise nahín hote, wuh bhí chhip nahín sakte.

6 Jitne naukar júe ke níche hain, apne apne málikon ko kamál 'izzat ke láiq janen, táki Khudá ká nám aur ta'lim badnám na ho.

2 Aur jin ke málik imándár haiñ, wuh un ko bhái hone kí wajh se haqír na jáneñ; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, ki fáida uṭhárne-wále imándár aur 'azíz haiñ. Tú in báton kí ta'lim de, aur nasíhat kar.

3 Agar koí shakhs áur tarah kí ta'lim detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí báton, aur us ta'lim ko nahín mántá, jo dindári ke mutábíq hai; 4 wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzí takrár karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagre, aur badgoián, aur badgumánián, 5 aur un ádmíon men radd o badal paidá hotá hai, jin kí 'aql bigar gayí hai, aur wuh haqq se mahrum haiñ, aur dindári ko nafa' hí ká zarí'a samajhte haiñ. 6 Hán, dindári qaná'at ke sáth bare nafa' ká zarí'a hai; 7 kyúñki na ham duniyá men kuchh láe, aur na kuchh us men se le já sakte haiñ; 8 pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. 9 Lekin jo daulatmand honá cháhte haiñ, wuh aisi ázmáish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunchánewáli khwáhishon men phanste haiñ, jo ádmíon ko tabáhi aur halákat ke daryá men garq kar detí haiñ; 10 kyúñki rupaye kí mahabbat har qism kí burái kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhalní kar liyá.

11 Magar, ai mard i Khudá, tú in báton se bhág: aur rástbázi, dindári, imán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálib ho. 12 I'mán kí achchhí kushtí

lar, us hamesha kí zindagi par qabza kar le jis ke liye tú buláyá gayá thá, aur bahut se gawáhon ke sámne achchhá iqrár kiyá thá. 13 Main us Khudá ko jo sab chízon ko zinda kartá hai, aur Masíh Yisú' ko jis ne Puntiyus Pílátus ke sámne achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke tujhe tákíd kartá hún, 14 ki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke us zuhúr tak hukm ko bedág aur beilzám rakh; 15 jise wuh munásib waqt par numáyán karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádsháhon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwand hai; 16 baqá sírf usí ko hai; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho saktí; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. A'mín.

17 Is maujúda jáhán ke daulatmandon ko hukm de, kí magrúr na hon, aur nápadár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakkhen, jo hamen lutf uṭháne ke liye sab chízen ifrát se detá hai; 18 aur neki karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par taiyár, aur imdád par musta'idd hon; 19 aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakkhen, táki haqíqí zindagi par qabza karen.

20 Ai Tímuthiyus, is amánat ko hífazat se rakh; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hí galat hai, us kí behúda bakwás aur mukhálafaton par tawajjuh na kar. 21 Ba'z us ká iqrár karke imán se bargashta ho gaye haiñ.

Tum par fazl hotá rahe.

TI'MUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo us zindagi ke wa'de ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marzí se Masíh Yisú' ká rasúl hai, 2 piyáre farzand Tímuthiyus ke nám. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh

Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil se bápádá ke taur par kartá hún, us ká shukr hai kí apní du'áon men bilánága tujhe yád rakhtá hún; 4 aur tere ánsuon ko yád karke rát

din terí muláqát ká mushtáq rahtá hún, táki khushí men bhar jáun; 5 aur mujhe terá wuh beriyá imán yád diláyá gayá hai, jo pahle terí ná-ní Lois, aur terí máñ Yúníke rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, ki tú bhí rakhtá hai. 6 Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, kí tú Khudá kí us ní'mat ko chamká de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. 7 Kyúñki Khudá ne hamen dahshat kí rúh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat kí rúh dí hai. 8 Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki Khudá kí qudrat ke muwáfiq khushkhabarí kí khátir mere sáth dukh úthá, 9 jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláyá, hamáre kámon ke muwáfiq nahín, balki apne kháss iráde, aur us fazl ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men ham par azal se huá; 10 magar ab hamáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se záhír huá, jis ne maut ko nest, aur zindagí aur baqá ko us khushkhabarí ke wasíle se raushan kar diyá, 11 jis ke liye main manadí karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar huá. 12 Isí bá'is se main yih dukh bhí úthátá hún; lekin sharmátá nahín; kyúñki jis ká main ne yaqín kiyá hai use jántá hún; aur mujhe yaqín hai ki wuh merí amánat kí us dín tak hifázat kar saktá hai. 13 Jo sahíh báten tú ne mujh se sunín, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, un ká kháka yád rakh. 14 Rúhu'l Quds ke wasíle se jo ham men basá huá hai, is achchhí amánat kí hifázat kar.

15 Tú yih jántá hai, ki A'siya ke sab log mujh se phir gaye, jin men se Fúgilus aur Hirmugines hain. 16 Khudáwand Unesifurus ke gharáne par rahm kare, kyúñki us ne bahut daf'a mujhe tázadam kiyá, aur merí qaid se sharminda na huá; 17 balki jab wuh Romá men áyá, to koshish se talásh karke mujh se milá; 18 (Khudáwand use yih baqshshe, ki us dín us par Khudáwand ká rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kíñ, tú unhen khúb jántá hai.

2 Pas, ai mere farzand, tú us fazl se jo Masíh Yisú' men hai mazbút ban. 2 Aur jo báten tú ne bahut se gawáhon ke sámne mujh

se suní hain, un ko aise diyánatdár ádmíon ke supurd kar, jo auron ko bhí sikháne ke qábil hon. 3 Masíh Yisú' ke achchhe sipáhi kí tarah mere sáth dukh úthá. 4 Koí sipáhi jab laqái ko játá hai apne ap ko dunyá ke mu'ámalon men nahín phansátá, táki apne bhartí karnewále ko khush kare. 5 Dangal men muqábalá karnewálá bhí, agar us ne báqá'ida muqábalá na kiyá ho, to sihrá nahín pátá. 6 Jo kisan mihnát kartá hai, paidáwar ká hissa pahle usí ko milná cháhiye. 7 Jo main kahtá hún us par gaur kar; kyúñki Khudáwand tujhe sári báton kí samajh degá. 8 Yisú' Masíh ko yád rakh, jo murdog men se jí úthá hai, aur Dáúd kí nasl se hai, merí us khushkhabarí ke muwáfiq. 9 jis ke liye main badkár kí tarah dukh úthátá hún, yahán tak ki qaid hún; magar Khudá ká kalám qaid nahín. 10 Isí sabab se main barguzida logon kí khátir sab kuchh sahtá hún, táki wuh bhí us naját ko jo Masíh Yisú' men hai, abadí jalál samet hásil karen. 11 Yih bát sach hai, ki Jab ham us ke sáth mar gaye, to us ke sáth jienge bhí; 12 agar ham dukh sahenge, to us ke sáth bádsháhi bhí karenge; agar ham us ká inkár karenge, to wuh bhí hamará inkár karegá; 13 agar ham bewafá ho jáenge, taubhí wuh wafádár rahégá, kyúñki wuh ap apná inkár nahín kar saktá.

14 Yih báten unhen yád dilá, aur Khudáwand ke sámne tákid kar, kí lafzí takrár na karen, jis se kuchh hásil nahín, balki sunnewále bigar játe hain. 15 Apne ap ko Khudá ke sámne maqbúl, aur aise kám karnewále kí tarah pesh karne kí koshish kar, jis ko sharminda honá na pare, aur jo haqq ke kalám ko durustí se kám men látá ho. 16 Lekin behúda bakwás se parhez kar, kyúñki aise shakhs áur bhí bedíni men taraqqí karenge, 17 aur un ká kalám ákila kí tarah khátá chalá jáegá; Humí-nayus aur Filetus un hí men se hain: 18 wuh yih kahkar kí qiyámat ho chukí hai, haqq se gumráh ho gaye hain, aur ba'z ká imán bigarte hain. 19 Táham Khudá kí mazbút bunyád qáim rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudáwand apnon ko pahchántá hai: aur, Jo koí Khudá-

wand ká nám letá hai, nárásti se báz rahe. 20 Baṛe ghar meṅ na sirf sene chándi hí ke bartan hote haiṅ, balki lakṛi aur miṭṭi ke bhí; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. 21 Pas jo koí in se 'aláhida hokar apne taín pák karegá, wuh 'izzat ká bartan, aur muqaddas banegá, aur Málik ke kám ke láiq, aur har nek kám ke liye taiyár hogá. 22 Jawání kí khwábishon se bhág, aur jo pák dil ke sáth Khudáwand se du'á mángte haiṅ, un ke sáth rástbázi, aur imán, aur mahabbat, aur sulh ká tálib ho. 23 Lekin bewuqúfi aur nádání kí hujjaton se kanára kar, kyúnci tú jántá hai kí un se jhagṛe paidá hote haiṅ. 24 Aur munásib nahin, kí Khudáwand ká banda jhagṛá kare, balki sab ke sáth narmi kare, aur ta'lim dene ke láiq, aur burdbár ho, 25 aur muḥálifon ko halími se tádíb kare; sháyad Khudá unheṅ tauba kí taufiq baḥshe, táki wuh haqq ko pahcháneṅ, 26 aur Khudáwand ke bande ke háth se Khudá kí marzi ke asir hokar, Iblís ke phande se chhúteṅ.

3 Lekin yih ján rakh, kí ákhir zamáne meṅ bure din áenge. 2 Kyúnci ádmi khudgaraz, zardost, shekhibáz, magrúr, badgo, mánpáp ke náfarmán, náshukr, nápák, 3 taba'í mahabbat se kháli, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tundmizáj, neki ke dushman, 4 dagábáz, dhíth, ghamand karnewále, Khudá kí nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda dost rakhnewále hongé; 5 wuh dindári kí waza' to rakkheṅge, magar us ke asar ko qubúl na kareṅge; aison se bhí kanára karná. 6 In hí meṅ se wuh log haiṅ, jo gharon meṅ dabe pánw ghus áte haiṅ, aur un chhachhorí 'auraton ko qábú meṅ kar lete haiṅ, jo gunáhon meṅ dabí húi haiṅ, aur tarah tarah kí khwábishon ke bas meṅ haiṅ; 7 aur hamésha ta'lim páti rahtí haiṅ, magar haqq kí pahcháan tak kabhí nahin pahunchtíṅ. 8 Aur jis tarah kí Yannes aur Yambres ne Músá kí muḥálafat kí thí, isí tarah yih log bhí haqq kí muḥálafat karte haiṅ. Yih aise ádmi haiṅ, jin kí 'aql bigṛi húi hai, aur wuh imán ke i'tibár se námaqbul haiṅ. 9 Magar is se ziyáda na baḥ sakeṅge, is wáste kí in kí nádání sab ádmon par záhir ho

jáegi, jaise un kí bhí ho gayí thí. 10 Lekin tú ne ta'lim, cháí chalaí. iráde, imán, tahammul, mahabbat, sabr, satáe jáne, aur dukh uṭháne meṅ merí pairawí kí; 11 ya'ní aise dukhon meṅ, jo Antákiya aur Iku-niyum aur Lustra meṅ mujh par páre, aur áur dukhon meṅ bhí jo main ne uṭháe haiṅ, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhurá liyá. 12 Balki jitne Masíh Yisú' meṅ dindári ke sáth zindagi guzárná cháhte haiṅ, wuh sab satáe jáenge. 13 Aur bure aur dhokebáz ádmi fareb dete aur fareb kháte hue bigaṛte chale jáenge. 14 Magar tú un báton par jo tú ne síkhi thín, aur jin ká yaqín tujhe diláyá gayá thá, yih jánkar qáim rah, kí tú ne unheṅ kin logon se síkhá thá; 15 aur tú bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tujhe Masíh Yisú' par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái baḥsh sakte haiṅ. 16 Har ek sahífa jo Khudá ke ilhám se hai, ta'lim, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi meṅ tarbiyat karne ke liye fáidamand bhí hai; 17 táki mard i Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'lkull taiyár ho jáe.

4 Khudá aur Masíh Yisú' ko jo zindon aur murdon kí 'adálat karegá, gawáh karke, aur us ke zuhúr aur bádsháhat ko yád dilákar main tujhe tákid kartá hún, 2 kí tú kalám kí manadí kar; waqt aur bewaqt musta'idd rah; har tarah ke tahammul aur ta'lim ke sáth samjhá de, aur malámat aur nasíhat kar. 3 Kyúnci aisé waqt áegá, kí log sahíh ta'lim kí bardáshht na kareṅge, balki kánon kí khujli ke bá'is apní apní khwábishon ke muwáfiq bahut se ustád kar lenge; 4 aur apne kánon ko haqq kí taraf se pherkar, kahániyon par mutawajjih hongé. 5 Magar tú sári báton meṅ hoshyár rah; dukh uṭhá; bashárat ká kám anjám de; apní khidmat ko purá kar. 6 Kyúnci main ab qurbán ho rahá hún, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai. 7 Main achchhi kushti laḥ chuká, main ne dauṛ ko khatm kar liyá, main ne imán ko mahfúz rakkhá. 8 A'yanda ke liye mere wáste rástbázi ká wuh táj rakkhá húa hai, jo 'ádil munsif, ya'ní Khudáwand, mujhe us din degá; aur

sirf mujhe hi nahin, balki un sab ko bhi, jo us ke zuhur ke arzuman hon.

9 Mere pas jald aane ki koshish kar: 10 kyunki Demas ne is maujuda jahan ko pasand karke mujhe chhor diya, aur Thissalunike ko chala gaya, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. 11 Sirf Luqa mere pas hai. Marqus ko saath lekar a ja; kyunki khidmat ke liye wuh mere kam ka hai. 12 Tikhikus ko main ne Ifisus bhej diya hai. 13 Jo choga main Troas mein Karpus ke han chhor aya hun, jab tu aye, to wuh, aur kitaben, khas kar raqq ke tumar, leta aayo. 14 Sikandar thathere ne mujh se bahut buraiyan kin: Khudawand use us ke kamon ke muwafiq badla dega. 15 Us se tu bhi khabardar rah: kyunki us ne hamari baton ki bari mukhalafat ki. 16 Meri pahli jawabdahi ke waqt kisi ne mera saath na diya, balki sab ne

mujhe chhor diya: kash ki unhen is ka hisab dena na pare. 17 Magar Khudawand mera madadgar tha, aur us ne mujhe taqat bakhshi, taki meri marifat paigam ki puri manadi ho jae, aur sab gairqaumen sun len; aur main sher ke munh se chhuraya gaya. 18 Khudawand mujhe har ek bure kam se chhuraega, aur apni asmani badshahat mein sahih salamat pahuncha dega; us ki tamjid abadu'l abad hoti rahe. A'min.

19 Priska aur Akwila se, aur Unesifurus ke khandan se salam kah. 20 Irastus Kurinthus mein raha; aur Trufimus ko main ne Miletus mein bimar chhori. 21 Jaron se pahle mere pas a jane ki koshish kar. Yubulus, aur Pudens, aur Linus, aur Klaudiya, aur aur sare bhai tujhe salam kahte hain.

22 Khudawand teri ruh ke saath rahe. Tum par fazi hota rahe.

TITUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khuda ka banda aur Yisu' Masih ka rasul hai, (Khuda ke barguzidon ke iman, aur us haqq ki pahchan ke mutabiq, jo dindari ke muwafiq hai, 2 us hamesha ki zindagi ki ummed par, jis ka wa'da azal se Khuda ne kiya hai, jo juhth nahin bol sakti, 3 aur us ne munasib waqton par apne kalam ko us paigam mein zahir kiya, jo hamare Munji Khuda ke hukm ke mutabiq mere supurd hua,) 4 iman ki shirkat ke ru se sachche farzand Titus ke nam. Fazi aur itminan Khuda Bap aur hamare Munji Masih Yisu' ki taraf se tujhe hasil hota rahe.

5 Main ne tujhe Krete mein is liye chhori tha, ki tu baqi rahi hul baton ko durust kare; aur mere hukm ke mutabiq shahr ba shahr aise buzurgon ko muqarrar kare, 6 jo beilzam, aur ek ek bwi ke shauhar hon, aur un ke bachche

imandar, aur badchalni aur sarkashi ke ilzam se pak hon; 7 kyunki nigaban ko Khuda ka mukhtar hone ki waji se beilzam hona chahiye; na khudrae ho, na gussawar; na nashe mein gul machanewala, na mar pit karnewala; aur na najaz nafa' ka lalchi; 8 balki musafirparwar, khairdost, muttahi, munsifmizaj, pak, aur zabt karnewala ho; 9 aur iman ke kalam par, jo is ta'lim ke muwafiq hai, qaim ho, taki sahih ta'lim ke saath nasihat bhi kar sake, aur mukhalifon ko qail bhi kar sake.

10 Kyunki bahut se log sarkash, aur behudago, aur dagabaz hain, khas kar makhtunon mein se; 11 in ka munh band karna chahiye; yih log najaz nafa' ki khathir nashista baton sikhakar ghar ke ghar tabah kar dete hain. 12 Un hi mein se ek shakhs ne kaha hai, jo khas un ka nabi tha, ki Kreti hamesha juhthe, muzi janwar, ahadi khatu hote hain.

13 Yih gawáhi sach hai; pas unhen saht malámat kiyá kar, táki un ká imán durust ho jáe, 14 aur wuh Yahúdiyon kí kahániyon aur un ádmíyon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumrah hote hain. 15 Pák logon ke liye sab chízen pák hain; magar gunáh-álúda aur beimán logon ke liye kuchh bhí pák nahin balki un kí 'aql aur dil donon gunáhálúda hain. 16 Wuh Khudá kí pahchán ká da'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kyúnci wuh makruh aur náfarmán hain, aur kisi nek kám ke qábil nahin.

2 Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'ím ke munásib hain; 2 ya'ni yih kí búrhe mard parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká imán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. 3 Isí tarah búrhí 'auraton kí bhí waza' muqaddason kí sí ho; tuhmat lagánewálí, aur ziyáda mai píne men mubtalá na hon, balki achchhi báten sikhánewálí hon; 4 táki jawán 'auraton ko síkháen, kí apne shauharon ko piyár karen, bachchon ko piyár karen, 5 aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karnewálí aur mihrbán hon, aur apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. 6 Jawán ádmíyon ko bhí isí tarah nasíhat kar, kí muttaqí banen. 7 Sári báton men apne áp ko nek kámon ká namúna baná. Terí ta'ím men safái, aur sanjídagi, 8 aur aisí síhhatkalámí pái jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki mukhálíf ham par 'aib lagáne kí koí wajh na pákar sharminda ho jáe. 9 Naukaron ko nasíhat kar, kí apne málikon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen khush rakkhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; 10 chorí chálákí na karen; balki har tarah kí diyánatdári achchhi tarah zahir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kí ta'ím ko raunaq ho. 11 Kyúnci Khudá ká wuh fazl zahir huá hai, jo sáre ádmíyon kí naját ká bá'is hai, 12 aur hamen tarbiyat detá hai, táki bedíni aur duniyawí khwá-hishon ká inkár karke, is maujúda jahán men parhezgári, aur rást-

bázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; 13 aur us mubárák ummed, ya'ni apne buzurg Khudá aur Munjí Yisú' Masíh ke jalál ke zahir hone ke muntazir rahen; 14 jis ne apne áp ko hamáre wáste de diyá, táki fitya hokar hamen har tarah kí bedíni se chhurá le, aur pák karke apni kháss milkíyat ke liye ek aisí ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

15 Púre íkhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasíhat de, aur malámat kar. Koí terí haqárat na karne páe.

3 Un ko yád dilá, kí hákimon aur íkhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm mánen; aur har nek kám ke liye musta'idd rahen; 2 kisi kí badgoi na karen; takrári na hon; balki narmmizáj hon, aur sab ádmíyon ke sáth kamál halímí se pesh áen. 3 Kyúnci ham bhí pahle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kí khwá-hishon, aur 'aish 'ishrat ke bande the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzáre the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. 4 Magar jab hamáre Munjí Khudá kí mihrbáni, aur insán ke sáth us kí ulfat zahir húi; 5 to us ne ham ko naját dí, magar rástbázi ke kámon ke sabab nahin, jo ham ne khud kiye, balki apni rahmat ke mutábíq nayí paidáish ke gusl aur Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, 6 jise us ne hamáre Munjí Yisú' Masíh kí ma'rifat ham par ifrát se názil kiyá; 7 táki ham us ke fazl se rástbáz thahrkar, hamesha kí zindagi kí ummed ke mutábíq wáris banen. 8 Yih bát sach hai, aur main cháhtá hun, kí tú in báton ká yaqíni taur se da'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh achchhe kámon men lage rahne ká khayál rakkhen. Yih báten bhalí aur ádmíyon ke wáste fáidamand hain. 9 Magar bewuqúfi kí hujaton, aur nasabnámon, aur jhagron, aur un laráiyon se jo sharí'at kí bábat hon, parhez kar, is liye kí yih láhásil aur befáida hain. 10 Ek do bár nasíhat karke bid'atí shakhs se kanára kar, 11 yih jánkar kí aisá shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim thahrakar gunáh kartá rahtá hai.

12 Jab main tere pás Artimás yá Tukhikus ko bhejún, to mere pás Nikupulis áne kí koshish karná: kyünki main ne wahin járá kátne ká qasd kar liyá hai. 13 Zenás 'álim i shara' aur Apullos ko koshish karke rawána kar de, is taur par kí un ko kisi chíz kí hájat na

rahe; 14 aur hamáre log bhí zarúraton ko rafa' karne ke liye achche kámon meñ lage rahná síkhen, táki bephal na rahen.

15 Mere sab sáthí tujhe salám kah-te hain. Jo imán ke rú se hameñ 'azíz rakhte hain, un se salám kah.

Tum sab par fazl hotá rahe.

FILEMON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Masih Yisú' ká qaidí hai, aur bhái Timuthiyus kí taraf se, apne 'azíz aur hamkhidmat Filemon, 2 aur bahin Affiya, aur apne hamsipáh Arkhippus, aur Filemon ke ghar kí kalisiyá ke nám. 3 Fazl aur itminán hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

4 Main terí us mahabbat ká aur imán ká hál sunkar jo sáre muqaddason ke sáth, aur Khudáwand Yisú' par hai, 5 hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún, aur apní du'áon meñ tujhe yád kartá hún, 6 táki tere imán kí shirákát tumhári har khúbí kí pahchán meñ Masih ke wáste muassir ho. 7 Kyünki, ai bhái, mujhe terí mahabbat se bahut khushi aur tasallí hui; is liye kí tere sabab se muqaddason ke dil táza hue hain.

8 Pas agarchi mujhe Masih meñ bari dilerí to hai, kí tujhe munásib hukm dún; 9 magar mujhe yih ziyáda pasand hai, kí main búrhá Paulus, balki is waqt Masih Yisú' ká qaidí bhí hokar, mahabbat kí ráh se iltimás karún. 10 So apne farzand Unesimus kí bábat, jo qaid kí hálát meñ mujh se paidá húa, tujh se iltimás kartá hún. 11 Pahle to wuh kuchh tere kám ká na thá, magar ab tere aur mere donon ke kám ká hai; 12 khud usí ko, ya'ni apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wapas bhejá hai. 13 Us ko main apne hí pás rakhná cháhtá thá, táki terí taraf se is qaid meñ, jo khushkhabarí ke bá'is hai, merí khidmat kare. 14 Lekin terí marzi

ke bagair main ne kuchh karná na cháhá, táki terá nek kám láchári se nahin, balki khushi se ho. 15 Kyünki mumkin hai kí wuh tujh se is liye thori der ke wáste judá húa ho, kí hamesha tere pás rahe; 16 magar ab se gulám kí tarah nahin, balki gulám se bihtar hokar, ya'ni aise bhái kí tarah rahe, jo jism meñ bhí aur Khudáwand meñ bhí merá niháyat 'azíz ho, aur terá is se bhí kahin ziyáda. 17 Pas agar tú mujhe sharík jántá hai, to use is tarah qubúl karná jis tarah mujhe. 18 Aur agar us ne terá kuchh nuqsán kiyá hai, yá us par terá kuchh átá hai, to wuh mere nám likh le; 19 main Paulus apne háth se likhtá hún, kí khud adá karúngá; aur is ke kahne kí kuchh hájat nahin, kí merá qarz jo tujh par hai, wuh tú khud hai. 20 Ai bhái, main cháhtá hún, kí mujhe terí taraf se Khudáwand meñ khushi hásil ho: Masih meñ mere dil ko táza kar. 21 Main terí farmánbardári ká yaqín karke tujhe likhtá hún, aur jántá hún kí jo kuchh main kahtá hún, tú us se bhí ziyáda karegá. 22 Is ke siwá, mere liye thahrne kí jagah taiyár kar; kyünki mujhe ummed hai, kí main tumhári du'áon ke wasíle se tumhen bakhshá jáúngá.

23 Ipafrás jo Masih Yisú' meñ mere sáth qaid hai, 24 aur Marqus aur Aristarkhus, aur Demás, aur Lúqá, jo mere hamkhidmat hain, tujhe salám kahte hain.

25 Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ká fazl tumhári ruh dar hotá rahe. A'mín.

'IBRA'NI'ON KE NA'M KA' KHATT

1 Agle zamáne men Khudá ne báp dá dá se hissa ba hissa aur tarah ba tarah nabíon kí ma'rifat kalám karke, 2 is zamáne ke ákhir men ham se Beṭe kí ma'rifat kalám kiyá, jise us ne sá rí chizon ká wáris thahráyá, aur jis ke wasíle se us ne 'á lam bhí paidá kiyé; 3 wuh us ke jalál ká partau, aur us kí zát ká naqsh hokar, sab chizon ko apní qudrat ke kalám se sambháltá hai; wuh gunáhon ko dhokar 'á lam i bálá par Kibriyá kí dahiní taraf já baíṭhá; 4 aur firishton se isí qadr buzurg ho gayá, jis qadr us ne mirás men un se afzal nám páyá. 5 Kyúnki firishton men se us ne kab kisé se kahá, ki

Tú merá Beṭá hai,

A'j tú mujh se paidá huá?

Aur phír yih, ki

Main us ká Báp húngá,

Aur wuh merá Beṭá hogá?

6 Aur jab pahlauṭhe ko duniyá men phír látá hai, to kahtá hai, kí Khudá ke sab firishte use sijda karen. **7** Aur firishton kí bábat yih kahtá hai, kí

Wuh apne firishton ko hawáen,

Aur apne khádímon ko ág ke shu'le banátá hai:

8 Magar Beṭe kí bábat kahtá hai, kí

Ai Khudá, terá takht abadu'l ábád rahegá;

Aur terí bádsháhat ká 'asá rástí ká 'asá hai.

9 Tú ne rástbázi se mahabbat, aur badkárí se 'adáwat rak-khí;

Isí sabab se Khudá, ya'ní tere Khudá ne khushí ke tel se,

Tere sáthiyon kí banisbat tujhe ziyáda masah kiyá.

10 Aur yih, kí

Ai Khudáwáand, tú ne ibtidá men zamín kí neo dá lí,

Aur ásmán tere háth kí ká rígarí hain:

11 Wah nest ho jáenge; magar tú baqí rahegá:

Aur wuh sab poshák kí mánind puráne ho jáenge:

12 Tú unhen chádar kí tarah lapete-gá,

Aur wuh poshák kí tarah badal jáenge:

Magar tú wuhí hai,

Aur tere baras khatm na hongé.

13 Lekin us ne firishton men se kisé ke báre men kab kahá, kí

Tú merí dahiní taraf baíṭh,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon tale kí chaukí na kar dún?

14 Kyá wuh sab khidmatguzár rúh-en nahín, jo naját kí mirás páne-wálon kí khátir khidmat ko bhejí játí hain?

2 Is liye jo báten ham ne sunín, un par áur bhí dil lagákar gaur karná cháhiye, táki bahkar un se dúr na chale jáen. 2 Kyúnki jo kalám firishton kí ma'rifat farmáyá gayá thá, jab wuh qáim rahá, aur har qusúr aur náfarmání ká thík thík badlá milá: 3 to itní barí naját se gáfil rahkar ham kyúnkar bach sakte hain? jis ká bayán pahle Khudáwáand ke wasíle se huá, aur sunnewálon se hamen páya e subút ko pahunchá; 4 aur sáth hí Khudá bhí apní marzí ke muwáfiq, nishánon, aur 'ajíb kámon, aur tarah tarah ke mu'jizon, aur Rúhu'l Quds kí ní'maton ke zarí'e se us kí gawáhí detá rahá.

5 Us ne us ánewále jáhán ko, jis ká ham zikr karte hain, firishton ke tábí' nahín kiyá. 6 Balki kisé ne kisé mauqa' par yih bayán kiyá hai, kí

Insán kyá chíz hai, jo tú us ká khayál kartá hai?

Yá ádamzád kyá hai, jo tú us par nigáh kartá hai?

7 Tú ne use firishton se kuchh hí kam kiyá;

Tú ne us par jalál aur 'izzat ká táj rakkhá.

Aur apne háthon ke kámon par use íkhtiyár bakhshá;

8 Tú ne sab chízen tábi' karke us ke pánwon tale kar dí haiñ.

Pas jis sūrat meñ us ne sab chízen us ke tábi' kar díñ, to us ne koí chíz aisí na chhoñí, jo us ke tábi' na kí ho. Magar ham ab tak sab chízen us ke tábi' nahíñ dekhte. 9 Albatta us ko dekhte haiñ, jo frishton se kuchh hí kam kyá gayá, ya'ní Yisú' ko, ki maut ká dukh sahne ke sabab jalál aur 'izzat ká táj use pahináyá gayá hai, táki Khudá ke fazl se wuh har ek ádmí ke liye maut ká maza chakkhe. 10 Kyúñki jis ke liye sab chízen haiñ, aur jis ke wasíle se sab chízen haiñ, us ko yihí munásib thá, ki jab bahut se beṭon ko jalál meñ dákhil kare, to un kí naját ke bání ko dukhon ke zarí'e se kámil kar le. 11 Is liye kí pák karnewálá aur pák honewále sab ek hí asl se haiñ : isí bá'is wuh unheñ bhái kahne se nahíñ sharmátá. 12 Chunánchi kahtá hai, ki

Terá nám main apne bháiyon se bayán karúngá,
Kalísiyá meñ terí hamd ke gít gáúngá.

13 Aur phír yih, ki Main us par bharosá rakkhúngá. Aur phír yih, ki Dekh, main un laṅkon samet jinheñ Khudá ne mujhe diyá. 14 Pas jis sūrat meñ kí laṅke khún aur gosht meñ sharík haiñ, to wuh khud bhí un kí tarah un meñ sharík huá ; táki maut ke wasíle se us ko jise maut par qudrat hásil thi, ya'ní Iblís ko, tabáh kar de ; 15 aur jo 'umr bhar maut ke dar se gulámi meñ giriftár rahe, unheñ chhurá le. 16 Kyúñki wáqi' meñ wuh frishton ká nahíñ, balkí Ibráhím kí nasl ká sáth detá hai. 17 Pas us ko sab báton meñ apne bháiyon kí mánind banná lázim huá ; táki ummat ke gunáhon ká kaffára dene ke wáste, un báton meñ jo Khudá se 'iláqa rakhtí haiñ, ek rahmdil aur diyánatdár sardár káhin bane. 18 Kyúñki jis sūrat meñ us ne khud hí ázmáish kí hálat meñ dukh utháyá, to wuh un kí bhí madad kar saktá hai, jin kí ázmáish hotí hai.

3 Pas, ai pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe meñ sharík ho, us Rasúl aur Sardár Káhin Yisú' par gaur karo, jis ká ham iqrár karte haiñ ; 2 jo apne muqarrar karnewále ke haqq meñ diyánatdár

thá, jis tarah kí Músá us ke sáre ghar meñ thá. 3 Kyúñki wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jis qadr ghar ká banánewálá ghar se ziyáda 'izzatdár hotá hai. 4 Chunánchi har ek ghar ká koí na koí banánewálá hotá hai, magar jis ne sab chízen banáñ, wuh Khudá hai. 5 Músá to us ke sáre ghar meñ khádim kí tarah diyánatdár rahá, táki áyanda bayán honewáli báton kí gawáhí de ; 6 lekin Masíh beṭe kí tarah us ke ghar ká mukhtár hai, aur us ká ghar ham haiñ, basharte kí apní díleri aur ummed ká fakhr ákhir tak mazbúti se qáim rakkheñ. 7 Pas jis tarah kí Rúhu'l Quds farmátá hai,

Agar áj tum us kí áwáz suno,

8 To apne dílon ko saṅht na karo, jis tarah kí gussa díláne ke waqt

A'zmáishke díñ jangál meñ kiyá thá ;

9 Jahán tumháre bápdádá ne mujhe jáñchá aur ázmáyá, Aur chálís baras tak mere kám dekhe.

10 Isí liye main us pusht se náráz huá,

Aur kahá, kí In ke díl hamesha gumráh hote rahte haiñ ; Aur inhon ne merí ráhon ko nahíñ pahcháñá ;

11 Chunánchi main ne apne gázab meñ qasam khái, Kí yih mere árám meñ dákhil na hone páenge.

12 Ai bháiyó, khabardár, tum meñ se kí ká aisá burá aur beímán dí na ho, jo zinda Khudá se phír jáe : 13 balkí jis roz tak A'j ká díñ kahá játá hai, har roz ápas meñ nasíhat kiyá karo, táki tum meñ se kí gunáh ke fareb meñ ákar saṅhtdí na ho jáe : 14 kyúñki ham Masíh meñ sharík hue haiñ, basharte kí apne ibtidái bharose par ákhir tak mazbúti se qáim raheñ : 15 chunánchi kahá játá hai, kí

Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dílon ko saṅht na karo, jis tarah kí gussa díláne ke waqt kiyá thá.

16 Kin logon ne áwáz sunkar gussa díláyá? kyá un sab ne nahíñ, jo Músá ke wasíle Misr se nikle the? 17 Aur wuh kin logon se chálís baras tak náráz rahá? Kyá un se nahíñ,

jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí hshen biyábán men parí rahín? 18 Aur kin kí bábat us ne qasam khái, kí wuh mere áram men dákhil ná hone páenge, siwá un ke jinhon ne náfarmání kí? 19 Garaz ham dekhte hain, kí wuh beímání ke sabab dákhil na ho sake.

4 Pas jab us ke áram men dákhil hone ká wa'da báqí hai, to hamen darna cháhiye, aisá na ho kí tum men se koí rahá huá ma'lúm ho. 2 Kyünki hamen bhí un hí kí tarah khushkhabarí sunái gayí. Lekin sune hue kalám ne un ko is liye kuchh fáida na diyá, kí sunnewálon ke dilon men ímán ke sáth na baithá. 3 Aur ham jo ímán láe, us áram men dákhil hote hain, jis tarah us ne kahá, kí

Main ne apne gazab men qasam khái,

Ki yih mere áram men dákhil na hone páenge :

go biná e 'álam ke waqt us ke kám ho chuke the. 4 Chunánchi us ne sátwen din kí bábat kisí mauqa' par is tarah kahá hai, kí Khudá ne apne sáre kámon ko purá karke sátwen din áram kiyá. 5 Aur phir is maqám par yih kahtá hai, kí

Wuh mere áram men dákhil na hone páenge.

6 Pas jab yih bát báqí hai, kí ba'z us áram men dákhil hon, aur jin ko pahle khushkhabarí sunái gayí thí, wuh náfarmání ke sabab se dákhil na hue; 7 to phir ek kháss din thahrákar, itní muddat ke ba'd Dáúd kí kitáb men use A'j ká din kahtá hai, jaisá peshtar kahá gayá, kí

Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dilon ko saht na karo.

8 Aur agar Yahoshu' ne unhen áram men dákhil kiyá hotá, to wuh us ke ba'd dúsre din ká zikr na kartá.

9 Pas Khudá kí ummat ke liye sabbt ká áram báqí hai. 10 Kyünki jo us ke áram men dákhil huá, us ne bhí Khudá kí tarah apne kámon ko purá karke áram kiyá. 11 Pas áo, ham us áram men dákhil hone kí koshish karen, táki un kí tarah náfarmání karke koí shakhs gir na paye. 12 Kyünki Khudá ká kalám zinda aur muassir, aur har ek dodhári talwár se ziyáda tez hai, aur ján aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar játá hai,

aur dil ke khayálon aur irádon ko jánchtá hai. 13 Aur us se mákhlaqát kí koí chíz chhipí nahín, balki jis se ham ko kám hai us kí nazaron men sab chizen khulí aur beparda hain.

14 Pas jab hamará ek aisá bará sardár káhin hai, jo ásmánon se guzar gayá, ya'ní Khudá ká Betá Yisú', to áo, ham apne iqrár par qáim rahen. 15 Kyünki hamará aisá sardár káhin nahín, jo hamári kamzoríon men hamará hamdard na ho sake, balki sári báton men hamári tarah ázmáyá gayá, táham begunáh rahá. 16 Pas áo, ham fazl ke taht ke pás dilerí se chalen, táki ham par rahm ho, aur wuh fazl hásil karen jo zarúrat ke waqt hamári madad kare.

5 Kyünki har sardár káhin ádmion men se muntakhab hokar ádmion hí ke liye un báton ke wáste muqarrar kiyá játá hai, jo Khudá se 'iláqa rakhtí hain, táki nazren aur gunáhon kí qurbánián guzráne: 2 aur wuh nádánon aur gumráhon se narmí ke sáth pesh áne ke qábil hotá hai, is liye kí wuh khud bhí kamzori men mubtalá rahtá hai; 3 aur isí sabab se us par farz hai, kí gunáhon kí qurbáni jis tarah ummat kí taraf se guzráne, usí tarah apní taraf se bhí chaháe. 4 Aur koí shakhs apne ap yih 'izzat ikhtiyár nahín kartá, jab tak Hárún kí tarah Khudá kí taraf se buláyá na jae. 5 Isí tarah Masíh ne bhí sardár káhin hone kí buzurgí apne taín nahín dí, balki usí ne dí, jis ne us se kahá thá, kí

Tú merá Betá hai,

A'j tú mujh se paidá huá :

6 chunánchi wuh dúsre maqám par bhí kahtá hai, kí

Tú Malik i Sidq ke tariqe ká

Abad tak káhin hai.

7 Us ne apní bashariyat ke dinon men, zor zor se pukárkar aur ánsú bahá bahákar, usí se du'áen aur ilti-jáen kien, jo us ke maut se bachá saktá thá, aur khudátarsi ke sabab us kí suní gayí; 8 aur báwujúd Betá hone ke us ne dukh uthá uthákar farmánbardári síkhí; 9 aur kámil bankar apne sab farmánbardáron ke liye abadí naját ká bá'is huá; 10 aur use Khudá kí taraf se Malik i Sidq ke tariqe ke sardár káhin ká khitáb milá.

11 Is बारे में हमें बहुत सि बातें कहनी हैं, जिन का समझना मुश्किल है, इस लिये कि तुम अच्छा सुनने लगे. 12 Waqt ke khayāl se to tumhen ustād honā chāhiye thā, magar ab is bāt kī hājat hai, ki koi shakhs Khudā ke kalām ke ibtidāi usūl tumhen phir sikhāe; aur sakht gizā kī jagah tumhen dūdh pine kī hājat par gayī. 13 Kyūnki dūdh pite hue ko rāstbāzī ke kalām kā tajriba nahīn hotā, is liye ki wuh bachcha hai. 14 Aur sakht gizā pūrī 'umrwālon ke liye hotī hai, jin ke hawāss kām karte karte nek o bad में imtiyāz karne ke liye tez ho gaye hain.

6 Pas āo, Masīh kī ta'lim kī ibtidāi bāte chhoṛkar kamāl kī taraf qadam barhāen, aur murda kāmōn se tauba karne, aur Khudā par imān lāne kī, 2 aur baptismōn, aur hāth rakhne, aur murdōn ke jī ūhne, aur abādī 'adālat kī ta'lim kī bunyād dōbāra na dālen. 3 Aur Khudā chāhe, to ham yihī karenge. 4 Kyūnki jin logōn ke dil ek bār raushan ho gaye, aur wuh āsmānī bakhshish kā maza chakh chuke, aur Rūhu'l Quds में sharīk ho gaye, 5 aur Khudā ke 'umda kalām, aur āyanda jahān kī quwwatōn kā zāiqā le chuke, 6 agar wuh bargash-ta ho jāen, to unhen tauba ke liye phir nayā banānā nāmumkin hai, is liye ki wuh Khudā ke Beṭe ko apnī taraf se dōbāra salīb dekar 'alāniya zalīl karte hain. 7 Kyūnki jo zamīn us bārish kā pānī pf letī hai, jo us par bār bār hotī hai, aur un ke kārāmad sabzī paidā kartī hai, jin kī taraf se us kī kāsht bhī hotī hai, wuh Khudā kī taraf se barakat pātī hai: 8 aur agar jhāriyān aur ūṅkatāre ugātī hai, to nāmaqbul, aur qarīb hai ki la'natī ho, aur us kā anjām jalāyā jānā hai.

9 Lekin, ai 'azīzo, agarchi ham yih bāte kahte hain, tāham tumhārī nisbat in se bihtar aur najāt-wālī bāteon kā yaqīn karte hain: 10 is liye ki Khudā beinsāf nahīn, jo tumhāre kām aur us mahabbat ko bhūl jāe, jo tum ne us ke nām ke wāste is tarah zāhir kī, ki muqaddasōn kī khidmat kī, aur kar rahe ho. 11 Aur ham is bāt ke ārzūmand hain, ki tum में se har shakhs pūrī ummed ke wāste ākhir tak isī

tarah koshish zāhir kartā rahe: 12 tāki tum sust na ho jāo, balki un kī mānind bano, jo imān aur tahammul ke bā'is wa'dōn ke wārīs hote hain.

13 Chunānchi jab Khudā ne Ibrāhīm se wa'da karte waqt qasam khāne ke wāste kisi ko apne se barā na pāyā, to apnī hī qasam khākar. 14 kahā, ki Yaqīnan main tujhe barakatōn par barakatōn bakhshūngā, aur terī aulād ko bahut barhāūngā. 15 Aur is tarah sabr karke us ne wa'da kī hūi chīz ko hāsīl kiyā. 16 A'dmī to apne se bare kī qasam khāyā karte hain, aur un ke har qaziye kā ākhirī ṣubūt qasam se hotā hai. 17 Is liye jab Khudā ne chāhā, ki wā'de ke wārison par āur bhī sāf taur se zāhir kare, ki merā irāda badal nahīn saktā, to qasam ko darmiyān में lāyā: 18 tāki do betabdīl chīzōn ke bā'is, jin ke बारे में Khudā kā jhūth bolnā mumkin nahīn, hamārī pukhta taur se diljam'ī ho jāe, jo panāh lene ko is liye dāṛe hain, ki us ummed ko, jo sāmne rakkhī hūi hai, qabze में lāen; 19 wuh hamārī jān kā aisā langar hai, jo sābit aur qāim rahtā hai, aur parde ke andar tak bhī pahunchtā hai; 20 jahān Yisū' hamesha ke liye Malik i Sidq ke tariqe kā sardār kāhin bankar, hamārī khātir peshrau ke taur par dākhil hūā hai.

7 Aur yih Malik i Sidq Shālem kā bādshāh, Khudā Ta'ālā kā kāhin, hamesha kāhin rahtā hai: jab Ibrāhīm bādshāhōn ko qatl karko wāpas atā thā, to isī ne us kā istiqbāl kiyā, aur us ke liye barakat chāhī; 2 isī ko Ibrāhīm ne sab chīzōn kī dahyakī dī; yih awwal to apne nām ke ma'nī ke muwāfiq Rāstbāzī kā Bādshāh hai; aur phir Shālem, ya'nī Sulh, kā bādshāh: 3 yih bebāp, bemān, benasabnāma hai, na us kī 'umr kā shurū', na zindagī kā ākhir, balki Khudā ke Beṭe ke mus'ābih thahrā.

4 Pas gaur karo ki yih kaisā buzurg thā, jis ko qaum ke buzurg Ibrāhīm ne lūṭ ke 'umda se 'umda māl kī dahyakī dī. 5 Ab Lewī kī aulād में se jo kahānat kā 'uhda pāte hain, un ko hukm hai kī ummat, ya'nī apne bhāiyōn se, agarchi wuh Ibrāhīm hī kī sulb se paidā hue

hon, shari'at ke mutabiq dahyaki le; 6 magar jis ka nasab un se juda hai, us ne Ibrahim se dahyaki li, aur jis se wa'de kiye gaye the, us ke liye barakat chahi. 7 Aur is men kalam nahin ki chhoti bare se barakat pati hai. 8 Aur yahan to marnewale admi dahyaki lete hain, magar wahan wuh leti hai, jis ke haqq men gawahi di jati hai ki zinda hai. 9 Pas ham kah sakte hain ki Lewi ne bhi, jo dahyaki leti hai, Ibrahim ke zari'e se dahyaki di; 10 is liye ki jis waqt Malik i Sidq ne Ibrahim ka istiqbal kiyi thi, wuh us waqt tak apne bap ki sulb men thi.

11 Pas agar bani Lewi ki kahanat se kamiliyat hasil hoti, (kyunki usi ki matahti men ummat ko shari'at mili thi,) to phir kyi hajat thi, ki dusra kahin Malik i Sidq ke tariqe ka paida ho, aur Harun ke tariqe ka na gina jae? 12 Aur jab kahanat badal gayi, to shari'at ka bhi badalna zarur hai; 13 kyunki jis ki babat yih baten kah jati hain, wuh dusre qabile men shamil hai, jis men se kisi ne qurbangah ki khidmat nahin ki. 14 Chunanchi zahir hai, ki hamara Khudawand Yahuda men se paida hua; aur is firqe ke haqq men Musa ne kahanat ka kuchh zikr nahin kiyi. 15 Aur jab Malik i Sidq ki manind ek aur aisa kahin paida honewala thi, 16 jo jismani ahkam ki shari'at ke muwafiq nahin, balki gairfani zindagi ki quwat ke mutabiq muqarrar ho, to hamara da'wa aur bhi saf zahir ho gaya. 17 Kyunki us ke haqq men yih gawahi di gayi hai, ki

Tu Malik i Sidq ke tariqe ka
Abad tak kahin hai.

18 Garaz pahla hukm kamzor aur befaida hone ke sabab se mansukh ho gaya, 19 (kyunki shari'at ne kisi chiz ko kamil nahin kiyi), aur us ki jagah ek bihtar ummed rakkhi gayi, jis ke wasile se ham Khuda ke nazdik ja sakte hain. 20 Aur chunke Masih ka taqarrur bagair qasam ke na hua, 21 (kyunki wuh to bagair qasam ke kahin muqarrar hue hain, magar yih qasam ke sath us ki taraf se hua, jis ne is ki babat kaha, ki

Khudawand ne qasam kahi hai,
aur us se phirega nahin, ki

Tu abad tak kahin hai;)

22 isi liye Yisu' ek bihtar 'ahd ka

zamin thahra. 23 Aur chunke maus ke sabab qaim na rah sakte the, is liye wuh to bahut kahin muqarrar hue; 24 magar chunke yih abad tak qaim rahnewala hai, is liye is ki kahanat lazawali hai. 25 Isi liye jo us ke wasile se Khuda ke pas ate hain, wuh unhen puri puri najat de sakti hai, kyunki wuh un ki shafaat ke liye hamesha zinda hai.

26 Chunanchi aisa hi sardar kahin hamare laiq bhi thi, jo pak, aur beriya, aur bedag ho, aur gunaharon se juda, aur asmanon se baland kiyi gaya ho; 27 aur un sardar kahinon ki manind is ka muhtaj na ho, ki har roz pahle apne gunahon aur phir ummat ke gunahon ke waste qurbaniyan chahiye; kyunki ise wuh ek hi bar kar guzra, jis waqt apne ap ko qurban kiyi. 28 Is liye ki shari'at to kamzor admion ko sardar kahin muqarrar karti hai; magar us qasam ka kalam jo shari'at ke ba'd kahi gayi, us Beete ko muqarrar karti hai, jo hamesha ke liye kamil kiyi gaya hai.

8 Ab jo baten ham kah rahe hain, un men se barf bat yih hai, ki Hamara aisa sardar kahin hai, jo asmanon par Kibriya ke takht ki dahini taraf ja baiti, 2 aur maqdis aur us haqiqi khaima ka khadim hai, jise Khudawand ne kharai kiyi hai, na insan ne. 3 Aur chunke har sardar kahin nazren aur qurbaniyan guzranne ke waste muqarrar hoti hai: is liye zarur hua, ki is ke pas bhi guzranne ko kuchh ho. 4 Aur agar wuh zamin par hoti, to hargiz kahin na hoti, is liye ki shari'at ke muwafiq nazr guzranewale maujud hain, 5 jo asmani chizon ki naql aur aks ki khidmat karte hain; chunanchi jab Musa khaima banane ko thi, to use yih hidayat hui, ki Dekh, jo namura tujhe pahar par dikhaya gaya thi, usi ke mutabiq sab chizen banani. 6 Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat pai, jis qadr us bihtar 'ahd ka darmiyani thahra, jo bihtar wa'don ki bunyad par qaim kiyi gaya hai. 7 Kyunki agar pahla 'ahd be-nuqs hoti, to dusre ke liye mauqa na dhundhi jati. 8 Pas wuh un ke nuqs batakar kahti hai, ki

Khudawand farmati hai, Dekh,
wuh din ate hain,

Ki main Isráil ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá ;

9 Yih us 'ahd ki mánind na hogá, jo main ne un ke báp dá dá se us dín bándhá thá, Jab mulk i Misr se nikál láne ke liye un ká háth pakrá thá ; Is wáste ki wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe, Aur Khudá wand farmátá hai, ki Main ne un kí taraf kuchh ta-wajjuh na kí.

10 Phir Khudá wand farmátá hai, ki Jo 'ahd Isráil ke gharáne se Un dínon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai, ki Main apne qánún un ke zihn men dálúngá, Aur un ke dílon par líkhúngá ; Aur main un ká Khudá húngá, Aur wuh merí ummat hongé :

11 Aur har shakhs ko apne ham-watan. Aur apne bhái ko yih ta'lim dení na paregi, ki Tú Khudá wand ko pahchán ; Kyúнки chhote se bare tak, sab mujhe ján lenge ;

12 Is liye ki main un ki nárástíon par rahm karúngá, Aur un ke gunáhon ko phir kabhí yád na karúngá.

13 Jab us ne nayá 'ahd kahá, to pahle ko puráná thahráyá. Aur jo chiz puráni aur muddat kí ho játi hai, wuh miṭne ke qaríb hotí hai.

9 Garaz, pahle 'ahd men bhí 'ibádat ke ahkám the, aur aisá maqdis jo duniyawí thá ; 2 ya'ní ek khaima banáyá gayá thá ; agle men chirágdán, aur mez, aur nazr ki roṭiyán thín ; aur use Pák makán kahte hai. 3 Aur dúsre parde ke píchhe wuh khaima thá, jise Pák-tarín kahte hai ; 4 us men sone ká 'údsóz, aur charon taraf sone se mandhá huá 'ahd ká sandúq thá ; is men mann se bhará huá ek sone ká martabán, aur phúlá phalá huá Harún ká 'asá, aur 'ahd kí takhtíán thín ; 5 aur us ke úpar jalál ke karúbí the, jo kaffáragáh par sáya karte the : in báton ke mufassal bayan karne ká yih mauqa' nahín. 6 Jab yih chízen is tarah ban chukín, to pahle khaima men to káhin har waqt dákhil hote, aur 'ibádat ká kám anjám dete hai. 7 Magar

dúsre men sirf sardár káhin hí sál bhar men ek bár játá hai ; aur bagair khún ke nahín játá ; jise apne wáste aur ummat kí bhúl chúk ke wáste guzrántá hai. 8 Is se Rúhu'l Quds ká yih ishára hai, ki jab tak pahlá khaima khará hai, pák makán kí ráh záhir nahín húi. 9 Wuh khaima maujúda zamáne ke liye ek misál hai ; aur is ke bamújib aisí nazren aur qurbánián guzrání játi thín, jo 'ibádat karnewále ko díl ke i'tibár se kámil nahín kar saktín ; 10 is liye ki wuh sirf kháne píne, aur tarah tarah ke guslon kí biná par jismáni ahkám hai, jo isláh ke waqt tak muqarrar kiye gaye hai.

11 Lekin jab Masih áyanda ki achchhi chízon ká sardár káhin ho-kar áyá, to us buzurgtar aur kámil-tar khaima kí ráh se jo háthon ká baná huá, ya'ní is duniyá ká, nahín ; 12 aur bakron aur bachhron ká khún lekar nahín, balki apná hí khún lekar, pák makán men ek hí bár dákhil ho gayá, aur abadí khalási karái. 13 Kyúнки jab bakron aur bailon ke khún aur gae kí rákh ná-pakon par chhírke jáne se záhiri pákizagi hásil hotí hai ; 14 to Masih ká khún jis ne apne ap ko azalí Rúh ke wasíle Khudá ke sámne be'aib qurbán kar diyá, tumháre dílon ko murda kámon se kyún na pák karegá, táki zinda Khudá kí 'ibádat karen. 15 Aur isí sabab se wuh naye 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut ke wasíle se jo pahle 'ahd ke waqt ke qusúron kí mu'áfi ke liye húi hai, buláe hue log wa'de ke bamújib abadí mírás ko hásil karen. 16 Ky-úнки jahán wasíyat hai, wahán wasíyat karnewále kí maut bhí sábit honí zarúr hai. 17 Is liye ki wasíyat maut ke ba'd hí jári hotí hai, aur jab tak wasíyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká íjrá nahín hotá. 18 Isí liye pahlá 'ahd bhí bagair khún ke nahín bándhá gayá. 19 Chu-nánchi jab Músá tamám ummat ko shari'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, páni, aur lál ún, aur zúfá ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhírak diyá, 20 aur kahá, ki Yih us 'ahd ká khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumháre liye diyá hai. 21 Aur isí tarah us ne khaima aur 'ibádat kí tamám chízon par khún

chhirká. 22 Aur taqriban sári chíz-en sharí'at ke mutábíq khún se pák kí játi hain, aur bagair khún baháe mu'áfí nahín hotí.

23 Pas zarúr thá, ki ásmání chízon kí naqlen to in ke wasíle se pák kí jáen; magar khud ásmání chízen in se bihtar qurbáníon ke wasíle se.

24 Kyúnki Masíh us háth ke banáe hue pák makán men dákhil nahín huá, jo haqíqí pák makán ká namú-na hai, balki ásmán hí men dákhil huá; táki ab Khudá ke rúbarú hamári khátir házir ho: 25 yih nahín kí wuh apne ap ko bár bár qurbán kare, jis tarah kí sardár káhin pák makán men har sál dúsre ká khún lekar játá hai; 26 warna biná e 'álam se lekar us ko bár bár dukh útháná zarúr hotá: magar ab zamánon ke ákhir men ek bár záhir huá, táki apne ap ko qurbán karne se gunáh ko mi'tá de. 27 Aur jis tarah ádmíon ke liye ek bár marná aur us ke ba'd 'adálat ká honá muqarrar hai; 28 isí tarah Masíh bhí ek bár bahut logon ke gunáh útháne ke liye qurbán hokar, dúsri bár bagair gunáh ke, naját ke liye un ko dikháí degá, jo us kí ráh dekhte hain.

10 Kyúnki sharí'at jis men áyan-da kí achchhí chízon ká 'aks hai, aur un chízon kí aslí súrát nahín, un ek hí tarah kí qurbáni-on se, jo har sál bilánága guzrání játi hain, pás ánewálon ko hargiz kámil nahín kar saktí. 2 Warna un ká guzránná kyún mauqúf na ho játá? Is liye kí jab 'ibádat karnewále ek bár pák ho játe, to phir un ká dil unhen gunahgár na thahrátá. 3 Balki wuh qurbánián sál ba sál gunáhon ko yád diláti hain. 4 Kyúnki mum-kin nahín kí bailon aur bakron ká khún gunáhon ko dúr kare. 5 Isí liye wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, kí

Tú ne qurbáni aur nazr ko pa-sand ná kiyá,

Balki mere liye ek badan taiyár kiyá;

6 Púri sokhtaní qurbáni-on aur gu-náh kí qurbáni-on se tú khush na huá:

7 Us waqt main ne kahá, kí Dekh main áyá hún,

(Kitáb ke warqon men merí nis-bat líkhá huá hai.)

Táki, ai Khudá, terí marzí púri karún.

8 U'par to wuh kahtá hai, kí Na tú ne qurbáni-on aur nazron aur púri sokhtaní qurbáni-on, aur gunáh kí qurbáni-on ko pasand kiyá, aur na un se khush huá; hálánki wuh qurbánián sharí'at ke muwáfíq guzrání játi hain; 9 aur phir yih kahtá hai, kí Dekh, main áyá hún, táki terí marzí púri karún; garaz wuh pahle ko mauqúf kartá hai, táki dúsre ko qáim kare. 10 Usí marzí ke sabab ham Yisú' Masíh ke jism ke ek hí bár qurbán hone ke wasíle se pák kiye gaye hain. 11 Aur har ek káhin to khaje hokar har roz 'ibádat kartá hai, aur ek hí tarah kí qurbánián bár bár guzrántá hai, jo hargiz gunáhon ko dúr nahín kar saktín: 12 lekin yih shakhs hamesha ke liye gunáhon ke wáste ek hí qurbáni guzránkar, Khudá kí dahiní taraf já baithá; 13 aur usí waqt se muntazir hai, kí us ke dushman us ke pánwon tale kí chaukí banen; 14 kyúnki us ne ek hí qurbáni charháne se un ko ha-mesha ke liye kámil kar diyá hai, jo pák kiye játe hain. 15 Aur Rúhu'l Quds bhí ham ko yihí batátá hai; kyúnki yih kahne ke ba'd, kí

16 Khudáwand farmátá hai;

Jo 'ahd main un dinon ke ba'd un se bándhúngá, wuh yih hai, kí Main apne qánun un ke dilon par líkhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá;

17 phir wuh yih kahtá hai, kí

Un ke gunáhon aur bedíníon ko phir kabhí yád na karúngá.

18 Aur jab in kí mu'áfí ho gayí hai, to phir gunáh kí qurbáni nahín rahí.

19 Pas ai bháiyó, chúnki hamen Yisú' ke khún ke sabab us nayí aur zinda ráh se pák makán men dákhil hone kí dílerí hai; 20 jo us ne parde ya'ní apne jism men se hokar, ha-máre wáste makhsús kí hai; 21 aur chúnki hamará aisá bará káhin hai, jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai; 22 to áo, ham sachche díl aur púre ímán ke sáth, aur díl ke ilzám ko dúr karne ke liye dilon par chhín-te lekar, aur badan ko saf páni se dhulwákar, Khudá ke pás chalen: 23 aur apní ummed ke iqrár ko mazbutí se tháme rahen; kyúnki jis ne wa'da kiyá hai, wuh sachchá hai: 24 aur mahabbat aur nek kámon kí targíb dene ke liye ek dúsre ká líház rakkhen; 25 aur ek dúsre ke sáth

jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastir hai, balki ek dúsre ko nasihat karen; aur jis qadr us din ko nazdik hote hue dekhte ho usi qadr ziyáda kiyá karo.

26 Kyunki haqq kí pahchan hasil karne ke ba'd agar ham jan búhkar gunáh karen, to gunáhon kí kol aur qurbáni báqi nahin rahi; 27 han, 'adálát ká ek haulnák intizar aur gazabnák átish báqi hai, jo mukhá-lifon ko khá legi. 28 Jab Músá kí shari'at ká na mánnewálá do yá tin shakhsan kí gawáhi se, bagair rahm kiye mará jata hai, 29 to khayál karo ki wuh shakhs kis qadr ziyáda sazá ke laiq thahregá, jis ne Khudá ke Be'te ko pámal kiyá, aur 'ahd ke khun ko, jis se wuh pák huá thá, nápak jána, aur fazl kí Ráh ko be'izzat kiyá. 30 Kyunki use ham jánte hain, jis ne kahá, ki Intiqám lená merá kám hai, badla main hí dúngá: aur phir yih, ki Khudáwand apni ummat kí 'adálát karegá. 31 Zinda Khudá ke háthon men parná haulnák bát hai.

32 Lekin un pahle dinon ko yád karo, kí tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí barí khakhe' u'hai; 33 kuchh to yun ki la'n ta'n aur musibaton ke bá is tumhárá tamásha baná; aur kuchh yun ki tum un ke sharik hue, jin ke sáth yih badsulúki hoti thi. 34 Chunanchi tum ne qaidion kí hamdardi bhí kí, aur apne mál ká luf jána bhí khushi se manzur kiyá, yih janakar ki tumbáre pás ek bihtar aur dáimi milkiyat hai. 35 Pas apni dileri ko háth se na do, is liye ki us ká bará ajr hai. 36 Kyunki tumhen sabr karna zarúr hai, táki Khudá kí marzi puri karke wa'da kí hui chiz hasil karo.

37 Aur ab bahut hí thori muddat báqi hai, kí
A'newálá áega, aur der na karegá.

38 Aur merá rástbáz banda imán se jita rahegá:

Aur agar wuh ha'ega, to merá dil us se khush na hogá.

39. Lekin ham ha'newále nahin kí balák hon; balki imán rakhnewále hain kí jan bacháen.

11 Ab imán ummed kí hui chizon ká itimád, aur andekhi chizon ká subút hai. 2 Kyunki usi kí bábat buzurgon ke

haqq men achchi gawáhi di gayi. 3 I'mán hí se ham ma'lúm karte hain, ki 'alam Khudá ke kahne se bane hain; yih nahin, ki jo kuchh nazar áta hai záhiri chizon se baná ho. 4 I'mán hí se Hábil ne Qayin se afzal qurbáni Khudá ke liye guzráni; aur usi ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi di gayi; kyunki Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi di: aur agarchi wuh mar gayá hai, táham usi ke wasile se ab tak kálám kartá hai. 5 I'mán hí se Hanok u'ha liyá gayá, táki maut ko na dekhe; aur chunke Khudá ne use u'ha liyá thá, is liye us ká patá na milá: kyunki u'hae jane se peshtar us ke haqq men yih gawáhi di gayi thi, kí yih Khudá ko pasand áya hai: 6 aur bagair imán ke us ko pasand ána námumkin hai: is liye kí Khudá ke pás ánewále ko imán lená cháhiye, kí wuh maujud hai, aur apne talibon ko badla detá hai. 7 I'mán hí ke sabab se Nuh ne un chizon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thin, hidayat pákar, Khudá ke khauf se apne gharane ke bacháo ke liye kishki baná; jis se us ne dunya ko mujrim thahrayá, aur us rástbazi ká waris huá, jo imán se hai. 8 I'mán hí ke sabab se Ibrahím jab buláyá gayá, to hukm mankar us jagah chalá gayá, jise mirás men lenewálá thá; aur agarchi jántá na thá, kí main kahán jata hun, táham rawána ho gayá. 9 I'mán hí se us ne wa'da kiye hue mulk men is tarah musafirana taur par búd o báhsh kí, kí goyá gair mulk hai, aur Izháq aur Ya'qub samet jo us ke sáth usi wa'de ke waris the, khalmon men sukúnat kí. 10 Kyunki wuh us páedar shahr ká ummedwar thá, jis ká mi'már aur banánewálá Khudá hai. 11 I'mán hí se Sáráh ne bhí sinni yás ke ba'd hámila hone kí táqat pái, is liye kí us ne wa'da karnewále ko sachhá jána: 12 pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitaron ke barábar kasir, aur samundar ke kanare kí ret ke barábar beshumár aulád paidá hui.

13 Yih sab imán kí hálat men mare, aur wa'da kí hui chizon na páin, magar dur hí se unhen dekhkar khush hue, aur iqrar kiyá, kí ham zamin par pardesi aur musafir hain. 14 Jo aisi báten kahte hain, wuh

zahir karte hain, ki ham apne watan ki talash men hain. 15 Aur jis mulk se wuh nikal ae the, agar us ka khayal karte, to unhen wapas jane ka mauqa tha. 16 Magar haqiqat men wuh ek bihtar, ya'ni asmani, mulk ke mushtaq the. Isi liye Khuda un se, ya'ni un ka Khuda kahlane se, sharmaya nahin: chunanchi us ne un ke liye ek shahr taiyar kiyá.

17 I'man hi se Ibrahim ne azmaish ke waqt Izhag ko nazr guzrana: aur jis ne wa'don ko sach man liya tha, wuh us ikloute ko nazr karne laga, 18 jis ki babat yih kaha gaya tha, ki Izhag hi se teri nasl khalagi: 19 kyunki wuh samjha, ki Khuda murdon men se jilane par bhi qadir hai; chunanchi un hi men se tamsil ke taur par wuh use phir mila. 20 I'man hi se Izhag ne honewali baton ki babat bhi Ya'qub aur 'Esau donon ko du'a di. 21 I'man hi se Ya'qub ne marte waqt Yusuf ke donon beton men se har ek ko du'a di, aur apne 'asa ke sire par sahará lekar sijda kiyá. 22 I'man hi se Yusuf ne, jab wuh marne ke qarib tha, bani Israil ke khuruj ka zikr kiyá, aur apni hadiyon ki babat hukm diyá. 23 I'man hi se Musa ke man bap ne us ke paida hone ke ba'd tin mahine tak us ko chhipae rakkha; kyunki unhon ne dekhá ki bachcha khubsurat hai, aur wuh badshah ke hukm se na dare. 24 I'man hi se Musa ne bare hokar Fir'aun ki beti ka beta kahlane se inkar kiyá; 25 is liye ki us ne gunah ka chandroza lutf uthane ki nisbat, Khuda ki ummat ke sath men badsuluki ka bardasht karna ziyada pasand kiyá; 26 aur Masth ke liye la'n ta'n uthane ko Misr ke khazon se bari daulat jana; kyunki us ki nigah ajr pane par thi. 27 I'man hi se us ne, badshah ke gusse ka khauf na karke, Misr ko chhor diyá, is liye ki wuh andekhe ko goya dekhkar sabitqadam raha. 28 I'man hi se us ne Fasih karne aur khun chhirakne par 'amal kiyá, taki pahlauthon ka halak karnewala bani Israil ko hath na lage. 29 I'man hi se wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamin par se, aur jab Misron ne yih qasd kiyá to dub gaye. 30 I'man hi

se Yariho ki shahrpanah, jab sat din tak us ke گرد phir chuke, to gir pari. 31 I'man hi se Rahab fahisha nafarmanon ke sath halak na hui, kyunki us ne Jesuson ko amn se rakkha tha. 32 Ab aur kya kahun? Itni fursat kahao ki Gidon, aur Baraq, aur Shimshon; aur Yiftah, aur Daud, aur Samwil, aur aur nabion ka ahwal bayan karun? 33 Unhon ne iman hi ke sabab se badshahaton ko maglub kiyá, rastbazi ke kam kiye, wa'da ki hui chizon ko hasil kiyá, sheron ke munh band kiye, 34 ag ki tezi ko bujhaya, talwar ki dhar se bach nikle, kamzorí men zorawar hue, lafai men bahadur bane, gairon ki faujon ko bhaga diyá. 35 Auraton ne apne murde phirke zinda pae; ba'z mar khate khate mar gaye, magar rihai manzur na ki, taki un ko bihtar qiyamat nasib ho; 36 ba'z thatthon men uthae jane, aur kore khane, balki zanjiron men bandhe jane aur qaid men pane se azmae gaye; 37 sang-sar kiye gaye; are se chire gaye; azmaish men pane; talwar se mare gaye; bheron aur bakriyon ki khal othe hue, muhtaji men, musibat men, badsuluki ki halat men mare mare phire; 38 dunya un ke laiq na thi; wuh jangalon, aur paharon, aur garon, aur zamin ke gathon men awara phira kiye. 39 Aur agarchi in sab ke haqq men iman ke sabab se achchi gawahi di gayi, taham unhen wa'da ki hui chiz na mili; 40 is liye ki Khuda ne peshbini karke hamare liye ko bihtar chiz tajwiz ki thi, taki wuh hamare bagair kamil na kiye jain.

12 Pas jab ki gawahon ka aisa bara badal hamen ghere hue hai, to ao, ham bhi har ek bojh, aur us gunah ko jo hamen asani se uljha leta hai dur karke, us daur men sahr se dauren, jo hamen darpesh hai; 2 aur iman ke bani aur kamil karnewale Yisu ko takte rahen, jis ne us khushi ke liye jo us ki nazaron ke samne thi, sharmindagi ki parwa na karke, salib ka dukh sahá, aur Khuda ke takht ki dahini taraf ja baithe. 3 Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq men burai karnewale gunahgaron ki is qadr mukhalafat ki bardasht ki; taki tum bedil hokar

himmat na háro. 4 Tum ne gunáh se larne men ab tak aisá muqábala nahín kiyá, jis men khún bahá ho. 5 Aur tum us nasíhat ko bhúl gaye, jo tumhen farzandon kí tarah kí játi hai, kí

Ai mere bete, Khudáwand kí tambíh ko náchíz na ján, Aur jab wuh tujhe malámat kare, to bedil na ho;

6 Kyúnki jis se Khudáwand mahabbat rakhtá hai, use tambíh bhí kartá hai,

Aur jis ko betá baná letá hai, us ke kore bhí lagatá hai.

7 Tum jo kuchh dukh sahte ho wuh tumhári tarbiyat ke liye hai. Khudá farzand jánkar tumháre sáth sulúk kartá hai; wuh kaun sá betá hai, jise báp tambíh nahín kartá?

8 Aur agar tumhen wuh tambíh na kí gayí, jis men sab sharík hain, to tum harámzáde thahre, na bete.

9 'Aláwa is ke, jab hamáre jismáni báp hamen tambíh karte the, aur ham un kí ta'zím karte rahe, to kyá rúhon ke Báp kí is se ziyáda tábí'dári na karen, jis se ham zinda rahen?

10 Wuh to thore dinon ke wáste apní samajh ke muwáfiq tambíh karte the, magar yih hamáre fáide ke liye kartá hai, táki ham bhí us kí pákizagí men shámil ho jáen.

11 Aur bí'ifí'í har qism kí tambíh khushi ká nahín, balki gam ká bá'is ma'lúm hotí hai: magar jo us ko sahte sahte pukhta ho gaye hain, un ko ba'd men chain ke sáth rástbázi ká phal bahshtí hai.

12 Pas dhíle háthon aur sust ghuṭnon ko durust karo; 13 aur apne pánwon ke liye sídhe ráste banáo, táki langrá beráh na ho, balki shifá páe.

14 Sab ke sáth mel miláp rakhne, aur us pákizagí ke tálib raho, jis ke bagair koí Khudáwand ko na dekhegá. 15 Gaur se dekhte raho kí koí shakhs Khudá ke fazl se mahrum na rah jáe; aisá na ho kí koí karwí-jaṛ phúṭkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nápak ho jáen;

16 aur na koí harámkar yá 'Esáú kí tarah bedín ho, jis ne ek waqt ke kháne ke 'iwaz apne pahlauṭhe hone ká haqq bech dála.

17 Kyúnki tum jánte ho kí is ke ba'd, jab us ne barakat ká waris honá cháhá, to manzúr na húa, chunáncí us ko níyat kí

tabdíli ká mauqa' na milá, go us ne ápsú bahá bahákar us kí baṛí talásh kí.

18 Tum us pahár ke pás nahín áe, jis ká chhúna mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par káli ghaṭá, aur táríki, aur túfán,

19 aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále kí aisí áwáz thí, jis ke sunnewálon ne darḥwást kí, kí ham se áur kalám na kiyá jáe:

20 kyúnki wuh is hukm kí bardásht na kar sake, kí Agar koí jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe; 21 aur wuh nazzára aisá darauná thá, kí Músá ne kahá;

Main niháyat dartá aur kánpṭá hún.

22 Balki tum Síyyon ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr, ya'ní ásmáni Yarúshalem ke pás, aur lákhon frishton,

23 aur un pahlauṭhon kí 'ámm jamá'at, ya'ní kalísiyá, jin ke nám ásmán par líkhe hain, aur sab ke munsif Khudá, aur kámil kiye húe rástbázon kí rúhon,

24 aur naye 'ahd ke darmiyáni Yisú', aur chhirkáo ke us khún ke pás áe ho, jo Hábil ke khún kí nisbat bihtar báten kahtá hai.

25 Khabardár, us kahnewále ká inkár na karná, kyúnki jab wuh log zamín par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh moṭkar kyúnkar bach sakenge?

26 Us kí áwáz ne us waqt to zamín ko hilá diyá: magar ab us ne yih wa'da kiyá hai, kí Ek bár phir main faqat zamín hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá.

27 Aur yih 'ibárat, kí Ek bár phir, is bát ko zahir kartí hai, kí jo chízen hilá dí játi hain makhlúq hone ke bá'is tal jáengi, táki behilí chízen qáim rahen.

28 Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hilne kí nahín, us fazl ko háth se na den, jis ke sabab se pasandída taur par Khudá kí 'ibádat khudá tarsí aur khauf ke sáth kare.

29 Kyúnki hamára Khudá khák kí denewáli ág hai.

13 Birádarána mahabbat qáim rahe. 2 Musáfirparwarí se gáfil na raho: kyúnki is kí wajh se ba'z ne bekhabarí men frishton kí mihmándári kí hai.

3 Qaidíon ko is tarah yád rakkho, kí goyá tum un ke sáth qaid ho; aur jin ke sáth badsulúki kí játi hai, un ko

bhí yih samajhkar yád rakkho, ki ham bhí jism rakhte hain. 4 Biyáh karná sab men 'izzat kí bát samjhí jae, aur bistar bedág rahe; is liye kí Khudá harámkaron aur zánlon kí 'adálat karegá. 5 Rupaye kí mahabbat se kháli raho; aur jo tumháre pás hai, usí par qaná'at karo; kyúnci us ne khud kahá hai, ki Main tujh se hargiz dastbardár na húngá, aur kabhí tujhe na chhorúngá. 6 Is wáste ham dilerí ke sáth kahte hain, ki

Khudáwand merá madadgár hai; main khauf na karúngá:

Insán merá kyá karegá?

7 Jo tumháre peshwá the, aur jinhon ne tumhen Khudá ká kalám sunáyá, unhen yád rakkho; aur un kí zindagi ke anjám par gaur karke un jaise imándár ho jáo. 8 Yisú' Masíh kal, aur áj, baiki abad tak yaksán hai. 9 Mukhtalíf aur begáni ta'límon ke sabab se bhatakte na phiro: kyúnci fazl se dil ká mazbút rahná bihtar hai; na un khurákon se, jin ke isti'mál karne-wálon ne kuchh fáida na utháyá. 10 Hamári ek aisi qurbángáh hai, jis men se khaima kí khidmat karne-wálon ko kháne ká ikhtiyár nahín. 11 Kyúnci jin jánwaron ká khún sardár káhin pák makán men gunáh ke kaffáre ke wáste le játá hai, un ke jism khaimagáh ke báhar jaláe játe hain. 12 Isí liye Yisú' ne bhí, ummat ko khud apne khún se pák karne ke liye, darwáze ke báhar dukh utháyá. 13 Pas áo, us kí zillat ko apne úpar liye hue khaimagáh se báhar us ke pás chaleñ. 14 Kyúnci yahán hamára koí qáim rahnewálá shahr nahín; balki ham ánewále shahr kí talásh men hain. 15 Pas ham us ke wasíle se hamd kí qurbáni, ya'ní un honthon ká phal,

jo us ke nám ká iqrár karte hain, Khudá ke liye har waqt charháyá karen. 16 Aur bhalái aur sakhá-wat karní na bhúlo, is liye kí Khudá aisi qurbánion se khush hotá hai. 17 Apne peshwáon ke farmánbardár aur tábi' raho, kyúnci wuh tumhári rúhon ke fáide ke liye un kí tarah jágte rahte hain, jinhen hisáb dená paregá; táki wuh khushí se yih kám karen, na ranj se: kyúnci is súrát men tumhen kuchh fáida nahín.

18 Hamáre wáste du'á karo; kyúnci hamen yaqín hai, ki hamára dil sáf hai, aur ham har bát men nekí ke sáth zindagi guzární cháhte hain. 19 Main tumhen yih kám karne kí is liye áur bhí nasíhat kartá hún, ki main jald tumháre pás phir áne páún.

20 Ab Khudá itmínán ká chashma, jo bheron ke bare charwáhe, ya'ní hamáre Khudáwand Yisú' ko, abadí 'ahd ke khún ke bá'is murdon men se zinda karke uthá láyá; 21 tum ko har nek bát men kámil kare, táki tum us kí marzí purí karo, aur jo kuchh us ke nazdík pasandída hai Yisú' Masíh ke wasíle se ham men paidá kare; jis kí tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

22 Ai bháiyó, main tum se iltimás kartá hún, kí is nasíhat ke kalám kí bardásht karo; kyúnci main ne tumhen mukhtasar taur par likhá hai. 23 Tum ko wázih ho, kí hamára bhái Tímuthiyus rihá ho gayá hai: agar wuh jald á gayá, to main us ke sáth tum se milúngá.

24 Apne sab peshwáon aur sáre muqaddason se salám kaho. Itáli-yawále tumhen salám kahte hain.

25 Tum sab par fazl hotá rahe A'mín.

YA'QU'B KA' 'A'MM KHATT

1 Khudá ke aur Khudáwand Yisú' Masih ke bande Ya'qub kí taraf se, un bárah qabilon ko jo jábajá rahte hain, salám pahunché.

2 Ai mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmáishon men paró, **3** to is ko yih jánkar kamál khushí kí bát samajhná, ki tumháre ímán kí ázmáish sabr paidá kartí hai. **4** Aur sabr ko apná púra kám karne do, táki tum púre aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

5 Lekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko fáiyazí ke sáth detá hai; us ko dí jáegi. **6** Magar ímán se mánge, aur kuchh shakk na kare; kyúнки shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. **7** Aisá admí yih na samjhe, ki mujhe Khudáwand se kuchh milegá; **8** wuh shakhs dodilá hai, aur apní sárfi báton men beqiyám.

9 Adná bhái apne a'lá martabe par fakhr kare: **10** aur daulatmand apní adná hálat par: is liye ki ghás ke phúl kí tarah játá rahegá. **11** Kyúнки súraj nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ká phúl gir játá hai, aur us kí khúbsúrati játi rahtí hai; isí tarah daulatmand bhí apní ráh par chalte chalte khák men mil jáegá.

12 Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmáish kí bardásht kartá hai: kyúнки jab maqbúl thahrá, to zindagi ká wuh táj hásil karegá, jis ká Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai. **13** Jab koi ázmáyá jáe, to yih na kahe, ki merí ázmáish Khudá kí taraf se hotí hai; kyúнки na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kisi ko ázmátá hai: **14** hán, har shakhs apní hí khwáhishon men khinchkar aur phanskar ázmáyá játá hai. **15** Phir khwáhish hámila hokar gunáh ko jantí hai; aur gunáh jab barh chuká to maut paidá kartá hai. **16** Ai mere piyáre bháiyó, fareb

na khána. **17** Har achchhi bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke Báp kí taraf se miltá hai, jis men na koi tabdílí ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. **18** Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasíle se paidá kiyá, táki us kí maqhlúqát men se ham ek tarah ke pahle phal hon.

19 Ai mere piyáre bháiyó, yih bát tum jánte ho. Pas har admí sunne men tez, aur bolne men dhírá, aur gusse men dhímá ho; **20** kyúнки insán ká gussa Khudá kí rástbázi ká kám nahín kartá. **21** Is liye sárfi najásat, aur badí ke fuzle ko dúr karke, us kalám ko halímí se qubúl kar lo, jo dil men boyá gayá, aur tumhárfi rúhon ko naját de saktá hai.

22 Lekin kalám par 'amal karnewále bano, na mahz sunnewále jo apne ap ko dhoká dete hain. **23** Kyúнки jo koi kalám ká sunnewálá ho, aur us par 'amal karnewálá na ho, wuh us shakhs kí mánind hai, jo apní qudratí súrat árne men dekhtá hai: **24** is liye ki wuh apne ap ko dekhkar chalá játá, aur fauran bhúl játá hai ki main kaisá thá. **25** Lekin jo shakhs ázadí kí kámil shari'at par gaur se nazar kartá rahtá hai, wuh apne kám men is liye barakat páegá, ki sunkar bhúltá nahín, balki 'amal kartá hai. **26** Agar koi apne ap ko dindár samjhe, aur apní zabán ko lagám na de, balki apne dil ko dhoká de, to us kí dindárfi bátí hai. **27** Hamáre Khudá aur Báp ke nazdík khális aur be'aib dindárfi yih hai, ki yatímon aur bewa 'auraton kí musibat ke waqt un kí khabar len, aur apne ap ko dunyá se bedág rakkhen.

2 Ai mere bháiyó, hamáre Khudáwand Zu'ljalál Yisú' Masih ká ímán tum men tarafdárfi ke sáth na ho. **2** Kyúнки agar ek shakhs to sone kí angúthí aur 'umda poshák pahine hue tumhárfi jamá'at men áe, aur ek garíb admí maile kuchaile kapre pahine hue áe;

3 aur tum us 'umda poshák-wále ká liház karke kaho, ki Tú yahán achchhí jagah baith; aur us garib shakhs se kaho, ki Tú wahán khará rah, yá mere pánwon kí chaukí ke pás baith; 4 to kyá tum ne ápas men tarafdári na kí, aur badniyat munsif na bane? 5 Ai mere piyáre bháiyó, suno; kyá Khudá ne is jahán ke garibon ko imán men daulatmand, aur us bádsháhat ká wáris hone ke liye barguzida nahín kiyá, jis ká us ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai? 6 Lekin tum ne garib ádmí kí be-'izzatí kí. Kyá daulatmand tum par zulm nahín karte, aur wuhí tumhen 'adálaton men ghasíkhar nahín le játe? 7 Kyá wuh us buzurg nám par kufr nahín bakte, jis se tum námzad ho? 8 Táham, agar tum is nawishte ke mutábíq, ki Apne parausí se apní mánind mahabbat rakh, us bádsháhi shari'at ko purá karte ho, to achchhá karte ho: 9 lekin agar tum tarafdári karte ho, to gunáh karte ho; aur shari'at tum ko qusúrwár thahrátí hai. 10 Kyúnki jis ne sári shari'at par 'amal kiyá, aur ek hí bát men khatá kí, wuh sári báton men qusúrwár thahrá. 11 Is liye kí jis ne yih kahá, kí Ziná na kar, usí ne yih bhí kahá, kí Khún na kar. Pas agar tú ne ziná to na kiyá, magar khún kiyá, taubhí tú shari'at ká 'udúl karnewála thahrá. 12 Tum un logon kí tarah kalám bhí karo aur kám bhí karo, jin ká ázadí kí shari'at ke muwáfíq insáf hogá. 13 Kyúnki jis ne rahm nahín kiyá, us ká insáf bagair rahm ke hogá. Rahm insáf par gálib átá hai.

14 Ai mere bháiyó, agar koí kahe, kí Main imándár hún, magar 'amal na kartá ho, to kyá fáida? Kyá aisá imán use naját de saktá hai? 15 Agar koí bhái yá bahin nangí ho, aur un ko rozána rotí kí kamí ho, 16 aur tum men se koí un se kahe, kí Salámatí ke sáth jáo, garm aur ser raho; magar jo chízen tan ke liye darkár hain, wuh unhen na de, to kyá fáida? 17 Isí tarah imán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. 18 Balki koí kah saktá hai, kí Tú to imándár hai, aur main 'amal karnewála hún: tú apná imán bagair a'mál ke to

mujhe dikhá; aur main apná imán a'mál se tujhe dikháunga. 19 Tú is bát par imán rakhtá hai, kí Khudá ek hí hai; khair, achchhá kartá hai: shayátin bhí imán rakhte, aur thartharáte hain. 20 Magar, ai ní-kamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá, kí imán bagair a'mál ke bekár hai? 21 Jab hamáre báp Ibráhim ne apne bete Izháq ko qurbángáh par qurbán kiyá, to kyá wuh a'mál se rástbáz na thahrá? 22 Pas tú ne dekh liyá kí imán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiyá, aur a'mál se imán kámil huá; 23 aur yih nawishta purá huá, kí Ibráhim Khudá par imán láyá, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost kahláyá. 24 Pas tum ne dekh liyá, kí insán sirf imán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz thahrtá hai. 25 Isí tarah Ráháb fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men utará, aur dúsrí ráh se rukhsat kiyá, to kyá a'mál se rástbáz na thahrí? 26 Garaz, jaise badan bagair ruh ke murda hai, waise hí imán bhí bagair a'mál ke murda hai.

3 Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kyúnki jánte ho, kí ham jo ustád hain ziyáda sazá páenge; 2 is liye kí ham sab ke sab aksar khatá karte hain. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare; wuh sáre badan ko bhí qábú men rakh saktá hai. 3 Jab ham, apne qábú men karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete hain, to un ke sáre badan ko bhí ghumá sakte hain. 4 Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote hain, aur tez hawáon se chaláe játe hain, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zari'e se mánjhí kí marzí ke muwáfíq ghumáe játe hain. 5 Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá 'uzw hai, aur barí shekhí mártí hai. Dekho, thori sí ág se kitne bare jangal men ág lag játi hai. 6 Zabán bhí ek ág hai; zabán hamáre a'zá men sharárat ká ek 'álam hai, aur sáre jism ko dág lagáti hai, aur dáira e dunyá ko ág lagá detí hai, aur jahannam kí ág se jaltí rahtí hai. 7 Kyúnki har qism ke chaupáe, aur parand, aur kíre makauré, aur daryái jánwar to insán ke qábú

men á sakte hain, aur áe bhí hain : 8 magar zabán ko koi ádmí qábú men nahín kar saktá ; wuh ek balá hai, jo kabhí rukti hí nahín ; zahr i qátíl se bhari hui hai. 9 Isí se ham Khudáwand aur Báp kí hamd karte hain ; aur isí se ádmíon ko, jo Khudá kí súrat par paidá hue hain, baddu'á dete hain. 10 Ek hí munh se mubárakbád aur baddu'á nikalti hai. Ai mere bháiyó, aísá na honá cháhiye. 11 Kyá chashme ke ek hí munh se míthá aur khári páni nikaltá hai? 12 Ai mere bháiyó, kyá anjír ke daraht men zaitún, aur angúr men anjír paidá ho sakte hain? Isí tarah khári chashme se míthá páni nahín nikal saktá.

13 Tum men dáná aur samajhdár kaun hai? jo aísá ho, wuh apne kámon ko nek chál chalan ke wasíle se us hilm ke sáth zahir kare jo hikmat se paidá hotá hai. 14 Lekin agar tum apne díl men sakht hasad aur tafriq rakhte ho, to haqq ke khiláf na shekhi máro, na jhúth bolo. 15 Yih hikmat wuh nahín, jo úpar se utarti hai, balki dunyawí, aur nafsáni, aur shaitáni hai. 16 Is liye ki jahán hasad aur tafriq hotá hai, wahán fasád aur har tarah ka burá kám bhí hotá hai. 17 Magar jo hikmat úpar se áti hai, awwal to wuh pák hoti hai, phir milansár, halím, aur tarbiyatpizír, rahm aur achche phalon se ladí hui, betaraf-dár, aur beriyá hoti hai. 18 Aur sulh karánewálon ke liye rástbázi ka phal sulh ke sáth boyá jatá hai.

4 Tum men laráiyán aur jhagre kahán se á gaye? Kyá un khwáhishon se nahín, jo tumhare a'zá men fasád karti hain? 2 Tum khwáhish karte ho, aur tumhen miltá nahín : khún aur hasad karte ho, aur kuchh hasil nahín kar sakte ; tum jhagarte aur larate ho ; tumhen is liye nahín miltá, ki mángte nahín ; 3 tum mángte ho, aur páte nahín, is liye ki buri níyat se mángte ho, táki apni 'aish o 'ishrat men kharch karo. 4 Aiziná karnewáliyo, kyá tumhen nahín ma'lúm, ki dunyá se dosti rakhi Khudá se dushmani karni hai? Pas jo koi dunyá ka dost banná cháhtá hai, wuh apne ap ko Khudá ka dushman banátá hai. 5 Kyá tum yih samajhte ho, ki

kitab i muqaddas befáida kahti hai? Jis rúh ko us ne hamare andar basáyá hai, kyá wuh aisi árzú karti hai, jis ka anjám hasad ho? 6 Wuh to ziyáda taufiq bakhshtá hai. Isí liye yih áyá hai, ki Khudá magrúron ka muqábala kartá hai, magar firotonon ko taufiq bakhshtá hai. 7 Pas Khudá ke tábi' ho jáo ; aur Iblis ka muqábala karo, to wuh tum se bhág jáegá. 8 Khudá ke nazdik jáo, to wuh tumhare nazdik áegá. Ai gunahgáro, apne háthon ko sáf karo ; aur ai dodilo, apne dilon ko pák karo. 9 Afsos aur mátam karo, aur roo : tumhari hansí mátam se badal jáe, aur tumhari khushi udási se. 10 Khudáwand ke sámne firotoni karo, wuh tumhen sarbaland karegá.

11 Ai bháiyó, ek dústre kí badgoi na kare. Jo apne bhái kí badgoi kartá, yá bhái par ilzám lagátá hai, wuh shari'at kí badgoi kartá, aur shari'at par ilzám lagátá hai ; aur agar tú shari'at par ilzám lagátá hai, to shari'at par 'amal karnewála nahín, balki us par hákim thahrá. 12 Shari'at ka denewála aur hákim to ek hí hai, jo bacháne aur halák karne par qádir hai ; tú kaun hai, jo apne parausi par ilzám lagátá hai?

13 Tum jo yih kahte ho, ki Ham áj yá kal fulán shahr men jákar wahán ek baras thahenge, aur saudá-gari karke nafa' utháenge ; 14 aur yih jánte nahín ki kal kyá hogá ; zará suno to. Tumhari zindagi chiz hí kyá hai? Bukhárát ka sá hál hai ; abhi nazar áe, abhi gaib ho gaye. 15 Bajáe is ke tumhen yih kahná cháhiye, ki Agar Khudáwand cháhe, to ham zinda bhí rahenge, aur yih yá wuh kám bhí karenge. 16 Magar ab tum apni shekhion par fakhr karte ho ; aísá sab fakhr burá hai. 17 Pas jo koi bhalái karni jántá hai, aur nahín kartá, us ke liye yih gunáh hai.

5 Ai daulatmando, zará suno to ; tum apni musibaton par jo ánewáli hain roo aur wáwailá karo. 2 Tumhará máil bigar gayá, aur tumhari poshákon ko kirá khá gayá. 3 Tumhare sone chandi ko zang lag gayá ; aur wuh zang tum par gawáhi degá, aur ág kí tarah tumhará gosht kháegá. Tum ne akhír zamáne men khazána jama'

kiyá hai. 4 Dekho, jin mazdúron ne tumháre khet káte, un kí wuh mazdúri jo tum ne dagá karke rakh chhoi, chilláti hai, aur fasl káñewálon ki faryád Rabbu'l afwáj ke kánon tak pahunch gayí hai. 5 Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur maze uráe; tum ne apne dilon ko zabh ke dín moťá táza kiyá. 6 Tum ne rástbáz shakhs ko qusúrwár thahráyá aur qatl kiyá; wuh tumhárá muqábala nahín kartá.

7 Pas, ai bháiyó, Khudáwand kí ámad tak sabr karo. Dekho, kisán zamín kí qímatí paidáwár ke intizár men pahle aur pichhle men ke barasne tak sabr kartá rahtá hai. 8 Tum bhí sabr karo, aur apne dilon ko mazbút rakkho; kyúñki Khudáwand kí ámad qaríb hai. 9 Ai bháiyó, ek dúsre kí shikáyat na karo, táki tum sazá na páo: dekho, munsif darwáze par khará hai. 10 Ai bháiyó, jin nabíon ne Khudáwand ke nám se kalám kiyá, un ko dukh uťháne, aur sabr karne ká namúna samjho. 11 Dekho, sabr karnewálon ko ham mubáarak kahte haiñ: tum ne Aiyúb ke sabr ká hál to suná hí hai, aur Khudáwand kí taraf se jo is ká anjám huá, use bhí ma'lúm kar liyá, jis se Khudáwand ká bahut tars aur rahm záhir hotá hai.

12 Magar, ai mere bháiyó, sab se barhkar yih hai, ki qasam na káo;

na ásmán kí, na zamín kí, na kisi áur chíz kí, balki han kí jagah han karo, aur nahín kí jagah nahín, táki sazá ke láiq na thahro.

13 Agar tum men koí musibat-zada ho, to du'á máñge. Agar khush ho, to hamd ke gít gáe.

14 Agar tum men koí bímár ho, to kalísiyá ke buzurgon ko buláe, aur wuh Khudáwand ke nám se us ko tel malkar, us ke liye du'á máñgen; 15 jo du'á ímán ke sáth hogí, us ke bá'is bímár bach jáegá, aur Khudáwand use uťhá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegi. 16 Pas tum ápas men ek dúsre se apne apne gunáhon ká iqrár karo; aur ek dúsre ke liye du'á mángo, táki shifá páo. Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. 17 Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá; us ne bare josh se du'á kí, ki men na barse; chunáñchi sárhe tén baras tak zamín par men na barsá. 18 Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár húi.

19 Ai mere bháiyó, agar tum men koí ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koí us ko pher láe, 20 to wuh yih ján le, ki jo koí kisi gunahgár ko us kí gumráhi se pher láegá, wuh ek ján ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

PATRAS KA PAHLA 'A'MM KHATT

1 Patras ki taraf se, jo Yísú' Masíh ká rasúl hai, un musáfron ke nám jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, A'siya aur Bithuniya men jábajá rahte haiñ, 2 aur Khudá Báp ke 'ilm i sábiq ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yísú' Masíh ká khún chhirke jáne ke liye barguzída hué haiñ. Fazl aur ítmínán tumhen ziyáda hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yísú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne Yísú' Masíh ke murdon men se jí uťhne ke bá'is apní barí rahmat se hameñ zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiyá, 4 táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mírás ko hásil karen; 5 wuh tumháre wáste, jo Khudá ki qudrat se ímán ke wasíle us naját ke liye, jo ákhiri waqt men záhir hone ko

talyár hai, hifázat kiye játe ho, ásmán par mahfúz hai. 6 Is ke sábab tum khushí manáte ho, agar-chi ab chand roz ke liye zarúrat kí wajh se, tarah tarah kí ázmáishon ke sábab gamizada ho; 7 aur yih is liye hai, kí tumhárá ázmáyá huá imán, jo ág se ázmáe hue fání sone se bhí bahut hí beshqímat hai, Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt ta'rif aur jalál aur 'izzat ká bá'is thahre: 8 us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur agar-chi is waqt us ko nahín dekhte, táham us par imán lákar aisi khushí manáte ho, jo bayán se báhar aur jalál se bhári hai; 9 aur apne imán ká maqsad, ya'ní rúhon kí naját, hásil karté ho. 10 Isí naját kí bábat un nabíon ne varí talásh aur tahqíq kí, jinhon ne us fazl ke báre men jo tum par hone ko thá, nubuwat kí. 11 Unhon ne is bát kí tahqíq kí, kí Masíh kí Rúh, jo un men thí, aur peshtar se Masíh ke dukhon kí, aur un ke ba'd ke jalál kí gawáhi detí thí, wuh kaun se aur kaise waqt kí taraf ishára kartí thí. 12 Un par yih záhir kiyá gayá, kí wuh na apní, balki tumhári khidmat ke liye yih báton kahá karte the, jin kí khabar ab tum ko un kí ma'rifat milí, jinhon ne Rúhu'l Quds ke wasíle jo ásmán par se bhejá gayá, tum ko khush-khabarí dí; aur firishte bhí in báton par gaur se nazar karne ke mush-táq haiñ.

13 Is wáste apní 'aql kí kamar bándhkar, aur hoshyár hokar, us fazl kí kámil ummed rakkho, jo Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt tum par honewálá hai; 14 aur farmánbar-dár farzand hokar apní jahálat ke zamáne kí purání khwáhishon ke tábi' na bano; 15 balki jis tarah tumhárá bulánewálá pák hai, usí tarah tum bhí apne sáre chál chalan men pák bano; 16 kyünki likhá hai, kí Pák ho, is liye kí main pák hun. 17 Aur jab kí tum Báp kahkar us se du'á mángte ho, jo har ek ke kám ke muwáfíq bagair tarafdári ke insáf kartá hai, to apní musáfirat ká zamána khauf ke sáth guzáro: 18 kyünki tum jánte ho, kí tumhárá ní-kammá chál chalan jo báp-dáda se chálá átá thá, us se tumhári khalási fání chizon, ya'ní sone chándí ke zari'e se nahín huí; 19 balki ek

be'aib aur bedág barre, ya'ní Masíh ke beshqímat khún se; 20 us ká 'ilm to biná e 'álam ke peshtar se thá, magar zuhúr akhír zamáne men tumhári khátir huá; 21 kí us ke wasíle se Khudá par imán láe ho, jis ne us ko murdon men se jiláyá, aur jalál bakhshá, táki tumhárá imán aur ummed Khudá par ho. 22 Chünki tum ne haqq kí tábi-dári se apne dilon ko pák kiyá hai, jis se bháiyon kí beriyá mahabbat paidá huí, is liye dil o ján se ápas men bahut mahabbat rakkho; 23 kyünki tum fání tukhm se nahín, balki gairfání se, Khudá ke kalám ke wasíle, jo zinda aur qáim hai, naye sire se paidá hue ho. 24 Chünchi

Har bashar ghás kí mánind hai, Aur us kí sári shán o shaukat ghás ke phúl kí mánind:

Ghás to súkh játi hai, aur phúl gir játa hai;

25 Lekin Khudáwand ká kalám abad tak qáim rahegá.

Yih wuhi khushkhabarí ká kalám hai, jo tumhen sunáyá gayá thá.

2 Pas har tarah kí badkhwáhi, aur sáre fareb, aur riyákári, aur hasad, aur har tarah kí badgoi ko dúr karke, 2 nauzád bachchon kí mánind khális rúhání dúdh ke mushtáq raho, táki us ke zari'e se naját hásil karne ke liye barhte jáo; 3 agar tum ne Khudáwand ke mihrbán hone ká maza chakkhá hai: 4 us ke, ya'ní ádmíon ke radd kiye hue, par Khudá ke chune hue aur qímatí zinda patthar ke pás ákar, 5 tum bhí zinda pattharon kí tarah rúhání ghar bante játe ho, táki káhinon ká muqaddas firqa bankar, aisi rúhání qurbániñ chaháo, jo Yisú' Masíh ke wasíle se Khudá ke nazdík maqbúl hotí haiñ. 6 Chünchi kitáb i muqaddas men áyá hai, kí

Dekho, main Siyyon men kone ke sire ká chuná huá aur qímatí patthar rakhtá hun:

Jo us par imán láegá, hargiz sharminda na hogá.

7 Pas tum imán lánewálon ke liye to wuh qímatí hai: magar imán na lánewálon ke liye

Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,

Wuhi kone ke sire ká patthar ho gayá;

8. aur,

Thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán huá ; kyúñki wuh náfarmán hokar kalám se thokar kháte haiñ : aur isí ke liye muqarrar bhí hue the. 9 Lekin tum ek barguzida nasl, sháhí káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo Khudá kí kháss milkiyat hai, táki us kí khúblán záhir karo, jis ne tumhen taríki se apní 'ajíb raushní meñ buláyá hai : 10 pahle tum koí ummat na the, magar ab Khudá kí ummat ho : tum par rahmat na húi thí, magar ab tum par rahmat húi.

11 Ai piyáro, main tumhári minnat kartá huñ, kí tum apne ap ko pardesí aur musáfir jánkar un jis-mání khwáhishon se parhez karo, jo ruh se larái rakhtí haiñ : 12 aur gairqaumon meñ apná chál chalan nek rakkho ; táki jin báton meñ wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgoí karte haiñ, tumháre nek kámon ko dekhke, unhi ke sabab muláhize ke din Khudá kí barái karen.

13 Khudáwand kí khátír insán ke har ek intizám ke tábi' raho : bádsháh ke, is liye kí wuh sab se buzurg hai ; 14 aur hákimon ke, is liye kí wuh badkáron kí sazá aur neokáron kí ta'rif ke liye us ke bheje hue haiñ ; 15 kyúñki Khudá kí yih marzí hai, kí tum neki karke nádán ádmion kí jahálat kí báton ko band kar do : 16 aur apne ap ko ázád jáno ; magar is ázadí ko badí ká parda na banáo, balki apne ap ko Khudá ká banda jáno. 17 Sab kí 'izzat karo. Birádarí se mahabbat rakkho. Khudá se daro. Bádsháh kí 'izzat karo.

18 Ai naukaro, bare khauf se apne málikon ke tábi' raho ; na sirf nekon aur halímon hí ke, balki badmizájon ke bhí. 19 Kyúñki agar koí Khudá ke khayál se, beinsáfí ke bá'is dukh uthákar, taklífon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. 20 Is liye kí agar tum ne gunáh karke mukke kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai? háñ, agar neki karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 21 Aur tum isí ke liye buláe gaye ho : kyúñki Masíh bhí tumháre wáste

dukh uthákar tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qadam par chalo. 22 Na us ne gunáh kiyá, aur na us ke munh se koí makr kí bát niklí : 23 na wuh gáliyan khákar gáli detá thá ; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá ; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke supurd kartá thá : 24 wuh ap hamáre gunáhon ko apne badan par liye hue salib par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rástbází ke i'tibár se jien ; aur usí ke már kháne se tum ne shifá pái. 25 Kyúñki pahle tum bhejon kí tarah bháakte phirte the ; magar ab apní rúhon ke Gallabán aur Nigabhán ke pás phír á gaye ho.

3 Ai bíwiyo, tum bhí apne apne shauhar ke tábi' raho ; 2 is liye kí agar ba'z un men se kalám ko na mánte hon, taubhí tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, bagair kalám ke apní apní bíwí ke chál chalan se Khudá kí taraf khinch jáen. 3 Aur tumhárá singár záhiri na ho ; ya'ni sir gúndhná, aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná ; 4 balki tumhári bátini aur poshída insániyat, hilm aur mizáj kí gurbat kí gairfáni áráish se árásta rahe ; kyúñki Khudá ke nazdík is kí barí qadr hai. 5 Aur agle zamáne meñ bhí Khudá par ummed rakhnewáli muqaddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwártí, aur apne apne shauhar ke tábi' rahtí thín : 6 chunáñchi Sáráh Ibráhím ke hukm meñ rahtí, aur use khudáwand kahtí thí ; tum bhí agar neki karo, aur kisi daráwe se na daro, to us kí betiyán huín.

7 Ai shauharo, tum bhí bíwiyon ke sáth 'aqlmandí se basar karo, aur 'aurat ko názuk zarf jánkar us kí 'izzat karo, aur yúñ sanjho kí ham donon zindagi kí ni'mat ke wáris haiñ, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

8 Garaz, sab ke sab yakdil aur hamdard raho ; birádarána mahabbat rakkho ; narmdil aur firotan bano ; 9 badí ke 'iwaz badí na karo ; aur gáli ke badle gáli na do ; balki is ke bará'ks barakat cháho ; kyúñki tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. 10 Chúnáñchi

Jo koí zindagí se khush honá,
 Aur achchhe din dekhná cháhe,
 Wuh zabán ko badí se,
 Aur honthon ko makr kí bát
 kahne se báz rakkhe :

11 Badí se kanára kare, aur neki
 ko 'amal men láe ;

Sulh ká talib ho, aur us kí
 koshish men rahe.

12 Kyünki Khudáwand kí nazar
 rástbázon kí taraf hai,

Aur us ke kán un kí du'á par
 lage hain :

Magar badkár Khudáwand kí
 nigáh men hain.

13 Agar tum neki karne men sar-
 garm ho, to tum se badí karnewalá
 kaun hai? 14 Aur agar rástbázi kí
 khátir dukh saho bhí, to tum mu-
 báarak ho : na un ke daráne se daro,
 aur na ghabráo ; 15 balki Masíh ko
 Khudáwand jánkar apne dilon men
 muqaddas samjho, aur jo koí tum
 se tumhári ummed kí wajah daryáft
 kare, us ke jawáb dene ke liye har
 waqt musta'idd raho, magar hilm
 aur khauf ke sáth ; 16 aur niyat
 bhí nek rakkho, táki jin báton men
 tumhári badgoí hotí hai, un hí men
 wuh log sharminda hon, jo tumháre
 Masíhi nek chál chalan par la'n ta'n
 karte hain. 17 Kyünki agar Khudá
 kí yihí marzí ho, ki tum neki karne
 ke sabab dukh uṭháo, to yih badí
 karne ke sabab dukh uṭháne se
 bihtar hai. 18 Is liye ki Masíh ne
 bhí, ya'ní rástbáz ne naráston ke
 liye, gunáhon ke bá'is ek bár dukh
 uṭháya, táki ham ko Khudá ke
 pás pahurcháe ; wuh jism ke i'tibár
 se to mará gayá, lekin rúh ke i'tibár
 se zinda kiyá gayá ; 19 isí men us
 ne jákar un qaidí rúhon men ma-
 nádí kí, 20 jo us agle zamáne men
 náfarmán thin, jab Khudá Núh ke
 waqt men tahammul karke ṭahrá
 rahá thá, aur wuh kishtí taiyár ho
 rahí thí, jis par sawár hokar thore
 se ádmí, ya'ní áth jánen, páni ke
 wasíle se bachín : 21 aur usí páni
 ká mushábih bhí, ya'ní bapṭisma,
 Yisú' Masíh ke jí uṭhne ke wasíle
 se, ab tumhen bachátá hai ; us se
 jism kí najásat ká dúr karná murád
 nahín, balki khális niyat se Khudá ká
 talib honá murád hai ; 22 wuh ásmán
 par jákar Khudá kí dahiní taraf
 baiṭhá hai ; aur firishte aur ikhtiyárat
 aur qudraten us ke tábi' kí gayí hain.

4 Pas jab ki Masíh ne jism ke
 i'tibár se dukh uṭháya, to tum
 bhí aisá hí mizáj ikhtiyár karke
 hathyárband baho ; kyünki jis ne
 jism ke i'tibár se dukh uṭháya, us
 ne gunáh se farágat pái, 2 táki
 áyanda ko apní baqi jismáni zin-
 dagí ádmíon kí khwáhishon ke
 mutábíq na guzáre, balki Khudá
 kí marzí ke mutábíq. 3 Is wáste
 kí gairqaumon kí marzí ke muwá-
 fiq kám karne, aur shahwatparas-
 tí, burí khwáhishon, maikhwáron,
 náchrang, nashebázon, aur mak-
 rúh butparastíon men jis qadr ham
 ne pahle waqt guzárá, wuhí bahut hai :
 4 is par wuh ta'ajjub karte hain, ki
 tum usí saṅht badchalní tak un ká
 sáth nahín dete, aur la'n ta'n karte
 hain. 5 Unhen usí ko hisáb dená
 paregá, jo zindon aur murdon ká
 insáf karne ko taiyár hai. 6 Kyünki
 murdon ko bhí khushkhabári isí liye
 sunái gayí thí, ki jism ke liház se to
 ádmíon ke mutábíq un ká insáf
 ho, lekin rúh ke liház se Khudá ke
 mutábíq zinda rahen.

7 Sab chízon ká khátima jalá hone-
 walá hai ; pas hoshyár raho aur du'á
 mángne ke liye taiyár. 8 Sab se
 baṅkar yih hai, ki ápas men baṅi
 mahabbat rakkho, kyünki mahabbat
 bahut se gunáhon par parda dál
 detí hai. 9 Bagair burburáe ápas
 men musáfirparwarí karo : 10 jin
 ko jis jis qadr ni'mat milí hai, wuh use
 Khudá kí mukhtalíf ni'maton ke
 achchhe mukhtáron kí tarah ek
 dústre kí khidmat men sarf karen ;
 11 agar koí kuchh kahe, to aisá
 kahe ki goyá Khudá ká kalám hai ;
 agar koí khidmat kare, to us táqat
 ke mutábíq kare, jo Khudá de ; táki
 sab báton men Yisú' Masíh ke wasíle
 Khudá ká jalál, záhir ho : jalál aur
 saltanat abadu'l ábád usí kí hai.
 A'mín.

12 Ai piyáro, jo musíbat kí ág
 tumhári ázmáish ke liye tum men
 bharkí hai, yih samajhkar us se
 ta'ajjub na karo, ki yih ek anokhí
 bát ham par wáqi' hui hai : 13 bal-
 ki Masíh ke dukhon men jyün
 jyün sharík ho, khushí karo ; táki
 us ke jalál ke zuhúr ke waqt bhí
 niháyat khush o khurram ho.
 14 Agar Masíh ke nám ke sabab
 tumhen malámat kí játi hai, to
 tum mubáarak ho ; kyünki jalál ká

Rah, ya'ni Khudá ká Rúh, tum par adya kartá hai. 15 Tum men se koi shakhs khuni, ya chor, ya badkar, ya auron ke kam men dastandaz hokar dukh na pae: 16 lekin agar Masihí hone ke ba'is koi shakhs dukh pae, to sharmae nahin, balki is nam ke sabab se Khudá ki barai kare. 17 Kyunki wuh waqt á pahunchá hai, ki Khudá ke ghar se 'adalat shuru' ho, aur jab ham hi se shuru' hogi, to un ka kyá anjam hoga, jo Khudá ki khush-khabari ko nahin mante? 18 Aur jab rastbaz hi mushkil se najat paege, to bedin aur gunahgar ka kyá thikana? 19 Pas jo Khudá ki marzi ke muwafiq dukh pate hain, wuh neki karke apni janon ko wafadar Khaliq ke supurd karen.

5 Tum men jo buzurg hain, main un ki tarah buzurg, aur Masih ke dukhon ka gawah, aur zahir honewale jalal men sharik bhi hokar, un ko yih nasihat kartá hun, 2 ki Khudá ke us galle ki gallabani karo jo tum men hai; lachari se nigah-bani na karo, balki Khudá ki marzi ke muwafiq khushi se; aur najaz nafa' ke liye nahin, balki dil shauq se; 3 aur jo log tumhare supurd hain, un par hukumat na jatáo, balki galle ke liye namuna bano; 4 aur jab sardar Gallaban zahir hoga, to tum ko jalal ka aisá sihra milega, jo murjhane ka nahin. 5 Ai jawano, tum bhi buzurgon ke tabi'

raho. Balki sab ke sab ek dusse ki khidmat ke liye frotani se kamabasta raho; is liye ki Khudá magruron ka muqabala kartá hai, magar frotanon ko taufiq bahshtá hai. 6 Pas Khudá ke qawi hath ke niche frotani se raho, taki wuh tumhen waqt par sarbaland kare; 7 aur apni sari fikr usi par dal do, kyunki us ko tumhara khayal hai. 8 Tum hoshyar aur bedar raho: tumhara mukhalif Iblis garajnewale sher i babar ki tarah dhundhtá phirtá hai, ki kis ko phar khae: 9 tum iman men mazbut hokar, aur yih janakar us ka muqabala karo, ki tumhare bhai jo dunya men hain, aise hi dukh bhar rahe hain. 10 Ab Khudá, jo har tarah ke fazl ka chashma hai, jis ne tum ko Masih men apne abadi jalal ke liye bulaya, tumhare thori muddat tak dukh uthane ke ba'd, ap hi tumhen kamil, aur qaim, aur mazbut karega. 11 Abadu'l abad usi ki saltanat rahe. A'min.

12 Main ne Silwanus ki marifat, jo meri danist men diyandatdar bhai hai, mukhtasar tar par likhkar, tumhen nasihat ki, aur yih gawahi di, ki Khudá ka sachche fazl yih hai: isi par qaim raho. 13 Jo Babil men tumhari tarah barguzida hai, wuh, aur mera beta Marqus tumhen salam kahte hain. 14 Mahabbat se bosa le lekar apas men salam karo.

Tum jitne shakhs Masih men ho, sab ko itminan hasil hota rahe.

PATRAS KA' DU'SRA' 'A'MM KHATT

1 Shama'un Patras ki taraf se, jo Yisu' Masih ka banda aur rasul hai, un logon ke nam jinhon ne hamare Khudá aur Munji Yisu' Masih ki rastbazi ke sabab hamara sa qimati iman paya hai. 2 Khudá, aur hamare Khudawand Yisu' ki pahchan ke sabab fazl aur itminan tumhen ziyada hota rahe; 3 kyunki us ki ilahi qudrat ne wuh

sab chizen jo zindagi aur dindari se muta'alliq hain, hamen us ki pahchan ke wasile se 'inayat kin, jis ne ham ko apne khas jalal aur neki ke zari'e se bulaya; 4 jin ke ba'is us ne ham se qimati aur nihayat bare wa'de kiye, taki un ke wasile se tum us kharabi se chhutkar, jo dunya men buri khwahish ke sabab se hai,

zát i iláhi men sharik ho jáo. 5 Pas isi bá'is tum apní taraf se kamál koshish karke, apne imán par neki, aur neki par ma'rifat, 6 aur ma'rifat par parhezgári, aur parhezgári par sabr, aur sabr par dándári, 7 aur dándári par birádarána ulfat, aur birádarána ulfat par mahabbat barháo. 8 Kyúнки agar yih báten tum men maujud hon, aur ziyáda bhí hotí jáen, to tum ko hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke pahchánne men bekár aur bephal na hone dengí. 9 Aur jis men yih báten na hon, wuh andhá hai, aur kotáhnazar, aur apne pahle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúle baithá hai. 10 Pas, ai bháiyó, apne buláwe aur barguzidagi ko sábit karne kí ziyáda koshish karo: kyúнки agar aisá karoge, to kabhi thokar na khaóge: 11 balki is se tum hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masih kí abadí bádsháhat men barí 'izzat ke sáth dákhil kiye jáoge.

12 Is liye main tumhen yih báten yád diláne ko hamesha musta'idd rahúngá; agarchi tum un se waqlf aur us haqq bát par qáim ho, jo tumhen hásil hai. 13 Aur jab tak main is khaime men hun, tumhen yád dilá dilákar ubhárná apne úpar wájb samajhtá hun; 14 kyúнки hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke batáne ke muwáfiq mujhe ma'lúm hai, ki mere khaime ke giráe jáne ká waqt jald ánewálá hai. 15 Pas main aisí koshish karúngá, ki mere Intiqál ke ba'd tum in báton ko hamesha yád rakh sako. 16 Kyúнки jab ham ne tumhen apne Khudáwand Yisú' Masih kí qudrat aur ámad se waqlf kiyá thá, to dagábázi kí gharí húi kahániyon kí pairawí nahín kí thí, balki khud us kí 'azmat ko dekhá thá. 17 Ki us ne Khudá Báp se us waqt 'izzat aur jalál páyá, jab us afzal jalál men se use yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hun: 18 aur jab ham us ke sáth muqaddas pahar par the, to ásmán se yih áwáz áti suní. 19 Aur hamáre pás nabíon ká wuh kalám hai, jo ziyáda mu'tabar thahará; aur tum achchá karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, ki wuh ek chirág hai, jo andherí jagah men raushní bakhshá hai, jab

tak pau na phate, aur subh ká sitára tumháre dilon men na chamke: 20 aur pahle yih ján lo, ki kitáb i muqaddas kí kisi nubuwwat kí bát kí táwil kisi ke zátí ikhtiyár par mauqúf nahín. 21 Kyúнки nubuwwat kí koi bát ádmí kí khwáhish se kabhi nahín húi, balki ádmí Rúhu'l Quds kí tahrík ke sabab Khudá kí taraf se bolte the.

2 Aur jis tarah us ummat men jhúthe nabí bhí the, isí tarah tum men bhí jhúthe ustád hongé, jo poshída taur par halák karnewáli bid'aten nikálenge, aur us Málík ká inkár karenge, jis ne unhen mol liyá thá, aur apne ap ko jald halákat men dálenge. 2 Aur bahutere un kí shahwatparastí kí pairawí karenge; jin ke sabab se ráh i haqq kí badnámi hogí. 3 Aur wuh lálach se báten banákar, tum ko apne nafa' ká sabab thahráenge: aur jo qadím se un kí sazá ká hukm ho chuká hai, us ke áne men kuchh der nahín, aur un kí halákat sotí nahín. 4 Kyúнки jab Khudá ne gunáh karnewále frishton ko na chhorá, balki jahannam men bhejkar tárík gáron men dál diyá, táki 'adálat ke din tak hirásat men rahen; 5 aur na pahlí dunyá ko chhorá, balki bedín dunyá par tufán bhejkar rástbázi ke manadí karnewále Núh ko, ma' aur sát ádmíon ke bachá llyá; 6 aur Sodom aur 'Amoráh ke shahron ko khák i slyáh kar diyá, aur unhen halákat kí sazá dí, aur áyanda zamáne ke bedínon ke liye já e 'ibrat baná diyá; 7 aur rástbáz Lút ko, jo bedínon ke nápák chál chalan se diqq thá, rihál bakhshá, 8 (chunánci wuh rástbáz un men rahkar, aur un ke beshara' kámon ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyá har roz apne sachche dil ko shikanje men khenchtá thá); 9 to Khudáwand dándáron ko ázmáish se nikál lená, aur badkáron ko 'adálat ke din tak sazá men rakhná jántá hai; 10 khususan un ko jo nápák khwáhishon se jism kí pairawí karte hain, aur hukúmat ko náchíz jánte hain. Wuh gustákh, aur khudráe hain, aur 'izzatdaron par la'n ta'n karne se nahín darte: 11 báwujúde kí frishte, jo táqat aur qudrat men un se bare hain. Khudáwand ke sámné un par la'x

ta'n ke sáth nálish nahín karte. 12 Lekin yih log be'aql jánwaron kí mánind hain, jo pakre jáne aur halák hone ke liye haiwán í mutlaq paidá húe hain; jin báton se náwáqif hain, un ke बारे में auron par la'n ta'n karte hain; apní kharábi में khud kharáb kiye jáenge; 13 दूसरों के बुरा करने के बदले इनहीं का बुरा होगा. In ko dín diháre 'ai-yáshí karne में maza átá hai; yih dáag aur 'aib hain; jab tumháre sáth kháte píte hain, to apní taraf se mahabbat kí ziyáfat karke 'aish o 'ishrat karte hain; 14 un kí ánkhen, jin में zinákár 'auraten basí húi hain, gunáh se ruk nahín saktín; wuh beqayám dilon ko phansáte hain; un ká dil lálach ká mashsháq hai; wuh la'nat kí aulád hain; 15 wuh sídhi ráh chhořkar gumráh ho gaye hain, aur Ba'or ke beře Bil'am kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástí kí mazdúri ko 'azíz jáná; 16 magar apne qusúr par yih malámat uthái, kí ek bezabán gadhí ne ádmí kí tarah bolkar, is nabí ko díwánagí se báz rakkhá. 17 Wuh andhe kúe hain, aur aise kuhar, jise ándhí uráti hai; un ke liye behadd táriki dhari hai. 18 Wuh ghamand kí behúda báten bak bakkar, shah-watparastí ke zarí'e se un logon ko jismáni khwáhishon में phansáte hain, jo gumráhon में se nikal hí rahe hain; 19 wuh un se to ázádí ká wa'da karte hain, aur ap kharábi ke gulám bane húe hain; kyúnci jo shakhs jis se maglúb hai, wuh us ká gulám hai. 20 Aur jab wuh Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh kí pahchán ke sabab dunyá kí álúdagion se chhúřkar, phir un में phanse, aur un se maglúb húe, to un ká píchhlá hál pahle se bhí badtar húa. 21 Kyúnci rástbázi kí ráh ká na jánná un ke liye is se bihtar hotá, kí use jánkar us pák hukm se phir játe, jo unhen saunpá gayá thá. 22 Un par yih sachchi masal sádiq áti hai, kí Kuttá apní qai kí taraf rujú' kartá hai, aur nahláí húi súarní daldal में lořne kí taraf.

3 Ai 'azizo, ab main tumhen yih दूसरा खत लिखता हूँ; aur yáddiháni ke taur par donon khatton se tumháre sáf dilon ko ubhártá hún; 2 ki tum un báton

ko jo pák nabion ne peshtar kahín, aur Khudáwand aur Munjí ke us hukm ko yád rakkho, jo tumháre rasúlon kí ma'rifat áyá thá: 3 aur yih pahle ján lo, kí ákhir dinon में aise hansí tháthhá karnewále áenge, jo apní khwáhishon ke muwáfiq chalenge, 4 aur kahenge, kí Us ke áne ká wa'da kahán gayá kyúnci jab se báp dáda soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí hai, jaisá khilqat ke shurú' se thá. 5 Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye kí Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se matjúd hain, aur zamín páni में se baní, aur páni में qáim hai; 6 inहीं के zarí'e se us zamáne kí dunyá dúbkar halák húi. 7 Magar is waqt ke ásmán aur zamín usí kalám ke zarí'e se is liye rakkhe hain kí jaláe jáen, aur wuh bedín ádmion kí 'adálat aur halákat ke dín tak mahfúz rahenge.

8 Ai 'azizo, yih kháss bát tum par poshida na rahe, kí Khudáwand ke nazdík ek dín hazár baras ke barábar hai, aur hazár baras ek dín ke barábar. 9 Khudáwand apne wa'de में der nahín kartá, jaisí der ba'z log samajhte hain; balki tumháre बारे में tabammul kartá hai, is liye kí kisi kí halákat nahín cháhtá, balki yih cháhtá hai, kí sab kí tauba tak naubat pahunche. 10 Lekin Khudáwand ká dín chor kí tarah á jáegá; us dín ásmán bare shor gul ke sáth barbád ho jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se píghal jáenge, aur zamín aur us par ke kám jal jáenge. 11 Jab yih sab chízen is tarah píghalnewáli hain, to tumhen pák chál chalan aur dindári में kaisá kuchh honá cháhiye, 12 aur Khudá ke us dín ke áne ká kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis ke bá'is ásmán ág se píghal jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. 13 Lekin us ke wa'de ke muwáfiq ham naye ásmán aur nayí zamín ká intizár karte hain, jin में rástbázi basí rahegi.

14 Pas, ai 'azizo, chúnki tum in báton ke muntazir ho, is liye us ke sámne itminán kí hálat में bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; 15 aur hamáre Khudáwand ke tammul ko naját samjho; chunánci hamáre piyáre bhái Paulus ne

bhí us hikmat ke muwáfiq jo use 'ináyat húl, tumhen yihí likhá hai; 16 aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báten aisi hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, aur sahifon kí tarah khench tákar, apne liye halákat paidá karte hain. 17 Pas,

ai 'azizo, chúnki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedinon kí gumráhí kí taraf khinchkar apní mazbúti ko chhor na do; 18 balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh ke fazl aur pahchán men bahtte jáo. Usí kí tamjíd ab bhí ho, aur abad tak hotí rahe. A'mín.

YU'HANNA' KA' PAHLA' 'A'MM KHATT

1 Us zindagi ke Kalám kí bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apní ánkhon se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthon se chhúá; 2 (yih zindagi záhir húl, aur ham ne use dekhá, aur us kí gawáhi dete hain, aur isí hamesha kí zindagi kí tumhen khabar dete hain jo Báp ke sáth thí, aur ham par záhir húl); 3 jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumhen bhí us kí khabar dete hain, táki tum bhí hamáre sharík ho: aur hamári shirákát Báp ke sáth, aur us ke Beṭe Yisú' Masíh ke sáth hai. 4 Aur yih báten ham is liye likhte hain ki hamári khushí purí ho jáe.

5 Us se sunkar jo paigám ham tumhen dete hain, wuh yih hai, ki Khudá núr hai, aur us men zará bhí táríki nahín. 6 Agar ham kahen, ki hamári us ke sáth shirákát hai, aur phir táríki men chalen, to ham jhúthe hain, aur haqq par 'amal nahín karte; 7 lekin agar ham núr men chalen, jis tarah ki wuh núr men hai, to hamári ápas men shirákát hai, aur us ke Beṭe Yisú' ká khún hamen tamam gunáh se pák kartá hai. 8 Agar ham kahen, ki ham begunáh hain, to apne áp ko fareb dete hain, aur ham men sachchái nahín. 9 Agar apne gunáhon ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhon ke mu'áf karne, aur hamen sári nárásti se pák karne men sachchá aur 'adíl hai. 10 Agar kahen, ki ham

ne gunáh nahín kiyá, to use jhúthá thahráte hain, aur us ká kalám ham men nahín hai.

2 Ai mere bachcho, yih báten main tumhen is liye likhtá hún ki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamára ek Madadgár maujúd hai, ya'ní Yisú' Masíh rástbáz; 2 aur wuhí hamáre gunáhon ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hí gunáhon ká, balki tamam dunyá ke gunáhon ká bhí. 3 Agar ham us ke hukmon par 'amal karenge, to is se hamen ma'lúm hogá, ki ham use ján gaye hain. 4 Jo koí yih kahtá hai, ki Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par 'amal nahín kartá, wuh jhúthá hai, aur us men sachchái nahín; 5 hán, jo koí us ke kalám par 'amal kare, us men yaqínan Khudá kí mahabbat kámil ho gayí hai. Hamen isí se ma'lúm hotá hai, ki ham us men hain: 6 jo koí yih kahtá hai, ki main us men qáim hún, to cháhiye ki yih bhí usí tarah chale, jis tarah wuh chaltá thá.

7 Ai 'azizo, main tumhen koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí purána hukm, jo shurú' se tumhen milá hai: yih purána hukm wuhí kalám hai, jo tum ne suná hai. 8 Phir tumhen ek nayá hukm likhtá hún, aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúnki táríki mittí játi hai, aur haqiqí núr chamakná shurú' ho gayá hai. 9 Jo koí yih kahtá hai,

ki main nūr men hūn, aur apne bhāī se 'adawat rakhtā hai, wuh abhī tak tārīkī hī men hai. 10 Jo koī apne bhāī se mahabbat rakhtā hai, wuh nūr men rahtā hai, aur thokar nahīn khāne kā. 11 Lekin jo apne bhāī se 'adawat rakhtā hai, wuh tārīkī men hai, aur tārīkī hī men chaltā hai, aur yih nahīn jāntā ki kahān jātā hai; kyūnki tārīkī ne us ki ānkhēn andhī kar dī hain.

12 Ai bachcho, main tumhen is liye likhtā hūn ki us ke nām se tumhāre gunāh mu'āf hūe. 13 Ai buzurgo, main tumhen is liye likhtā hūn ki jo ibtidā se hai, use tum jān gaye ho. Ai jawāno, main tumhen is liye likhtā hūn ki tum us sharīr par gālib ā gaye ho. Ai lar̄ko, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum Bāp ko jān gaye ho. 14 Ai buzurgo, main ne tumhen is liye likhā hai ki jo ibtidā se hai us ko tum jān gaye ho. Ai jawāno, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum mazbūt ho, aur Khudā kā kalām tum men qāim rahtā hai, aur tum us sharīr par gālib ā gaye ho. 15 Na dunyā se mahabbat rakkho, na un chīzon se jo dunyā men hain. Jo koī dunyā se mahabbat rakhtā hai, us men Bāp ki mahabbat nahīn. 16 Kyūnki jo kuchh dunyā men hai, ya'nī jism ki khwāhish, aur ānkhon ki khwāhish, aur zindagī ki shekhī, wuh Bāp ki taraf se nahīn, balki dunyā ki taraf se hai. 17 Dunyā aur us ki khwāhish donon miṭṭī jātī hain, lekin jo Khudā ki marzī par chaltā hai, wuh ābad tak qāim rahegā.

18 Ai lar̄ko, yih akhir waqt hai; aur jaisā tum ne sunā hai ki mukhālīf i Masīh ānewālā hai, us ke muwāfiq ab bhī bahut se mukhālīf i Masīh paidā ho gaye hain; is se ham jānte hain, ki yih akhir waqt hai. 19 Wuh nikle to ham hī men se, magar ham men se the nahīn; is liye ki agar ham men se hote, to hamāre sāth rahte; lekin nikal is liye gaye ki yih zāhir ho, ki wuh sab ham men se nahīn hain. 20 Aur tumhārā to us Quddūs ki taraf se masah kiyā gayā hai, aur tum sab kuchh jānte ho. 21 Main ne tumhen is liye nahīn likhā ki tum sachchāī ko nahīn jānte, balki is liye ki tum use jānte ho, aur is liye ki koī jhūṭh sachchāī ki taraf se nahīn hai.

22 Kaun jhūṭhā hai siwā us ke jo Yisū' ke Masīh hone kā inkār kartā hai? Mukhālīf i Masīh wuhī hai jo Bāp aur Beṭe kā inkār kartā hai. 23 Jo koī Beṭe kā inkār kartā hai, us ke pās Bāp bhī nahīn; jo Beṭe kā iqrār kartā hai, us ke pās Bāp bhī hai. 24 Jo tum ne shurū' se sunā hai, wuhī tum men qāim rahe. Jo tum ne shurū' se sunā hai, agar wuh tum men qāim rahe, to tum bhī Beṭe aur Bāp men qāim rahoge. 25 Aur jis kā us ne ham se wa'da kiyā, wuh hamesha ki zindagī hai. 26 Main ne yih bāteṅ tumhen un ki bābat likhī hain, jo tumhen fareb dete hain. 27 Aur tumhārā wuh masah jo us ki taraf se kiyā gayā, tum men qāim rahtā hai, aur tum is ke muhtāj nahīn, ki koī tumhen sikhāe; balki jis tarah wuh masah jo us ki taraf se kiyā gayā, tumhen sab bāteṅ sikhātā hai, aur sachchāī hai, aur jhūṭhā nahīn, aur jis tarah us ne tumhen sikhāyā, usī tarah tum us men qāim rahte ho. 28 Garaz, ai bachcho, us men qāim raho; tāki jab wuh zāhir ho, to hamen dilerī ho, aur ham us ke āne par us ke sāmne sharmindā na hon. 29 Agar tum jānte ho ki wuh rāstbāz hai, to yih bhī jānte ho ki jo koī rāstbāzī ke kām kartā hai, wuh us se paidā huā hai.

3 Dekho, Bāp ne ham se kaisī mahabbat ki hai, ki ham Khudā ke farzand kahlāe; aur ham hain bhī. Dunyā hamen is liye nahīn jāntī, ki us ne use bhī nahīn jānā. 2 'Azīzo, ham is waqt Khudā ke farzand hain; aur abhī tak yih zāhir nahīn huā ki ham kyā kuchh hongē. Itnā jānte hain ki jab wuh zāhir hogā, to ham bhī us ki mānind hongē; kyūnki us ko waisā hī dekhenge, jaisā wuh hai. 3 Aur jo koī us se yih ummed rakhtā hai, apne āp ko waisā hī pāk kartā hai, jaisā wuh pāk hai. 4 Jo koī gunāh kartā hai, wuh shara' ki mukhālafat kartā hai; aur gunāh shara' ki mukhālafat hī hai. 5 Aur tum jānte ho ki wuh is liye zāhir huā thā, ki gunāhon ko uṭhā le jāe; aur us ki zāt men gunāh nahīn. 6 Jo koī us men qāim rahtā hai, wuh gunāh nahīn kartā: jo koī gunāh kartā hai, na us ne use dekhā hai, aur na jānā hai. 7 Ai bachcho, kisī ke fareb

men na aná: jo rástbázi ke kám kartá hai, wuh us kí tarah rástbáz hai. 8 Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai; kyúinki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá ká Betá isí liye zahir húa thá, kí Iblís ke kámon ko mitáe. 9 Jo koi Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá; kyúinki us ká tukhm us men baná rahtá hai: balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúinki Khudá se paidá húa hai. 10 Isí se Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand zahir hote hain: jo koi rástbázi ke kám nahín kartá, wuh Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. 11 Kyúinki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, kí ham ek dúsre se mahabbat rakkhen; 12 aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá? Is wáste kí us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

13 Ai bháiyó, ágar dunyá tum se 'adawat kartí hai, to tá'ajjub na karo. 14 Ham jánte hain kí maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gaye, kyúinki ham bháiyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálat men rahtá hai. 15 Jo koi apne bhái se 'adawat rakhtá hai, wuh khúní hai: aur tum jánte ho, kí kisi khúní men hamesha kí zindagi maujúd nahín rahtí. 16 Ham ne mahabbat ko isí se jáná hai, kí us ne hamáre wáste apní ján de dí: aur ham par bhí bháiyon ke wáste ján dení farz hai. 17 Jis kisi ke pás dunyá ká máal ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúinkar qáim rah saktí hai? 18 Ai bachcho, ham kalám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachchái ke zarí'e se bhí mahabbat karen. 19 Is se ham jánenge kí haqq ke hain, aur jis bát men hamára díl hamen ilzám degá, us ke बारे men ham us ke huzúr apní díljám'í karenge; 20 kyúinki Khudá hamáre díl se bará hai, aur sab kuchh jántá hai. 21 Ai 'azizo, jab hamára díl hamen ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke samne diléri ho játi hai; 22 aur jo kuchh ham

mángte hain, wuh hamen us kí taraf se miltá hai; kyúinki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá late hain. 23 Aur us ká hukm yih hai, kí ham us ke Bete Yisú' Masíh ke nám par imán laen, aur jaisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakkhen. 24 Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur isí se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen dí hai, ham jánte hain kí wuh ham men qáim rahtá hai.

4 Ai 'azizo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, kí wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúinki bahut se jhúthe nabí dunyá men nikal khare hue hain. 2 Khudá kí Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, kí jo koi rúh iqrár kare kí Yisú' Masíh mujassam hokar áyá hai, wuh Khudá kí taraf se hai: 3 aur jo koi rúh Yisú' ká iqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín: aur yihí mukhálif í Masíh kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho kí wuh ánewálí hai, balki ab bhí dunyá men maujúd hai. 4 Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par gálib á gaye ho; kyúinki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. 5 Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá kí sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. 6 Ham Khudá se hain: jo Khudá ko jántá hai, wuh hamári suntá hai; jo Khudá se nahín, wuh hamári nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

7 Ai 'azizo, áo ham ek dúsre se mahabbat rakkhen; kyúinki mahabbat Khudá kí taraf se hai, aur jo koi mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko jántá hai. 8 Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín jántá, kyúinki Khudá mahabbat hai. 9 Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se zahir hui, kí Khudá ne apne iklaute Bete ko dunyá men bhejá hai, táki ham us ke sabab se zinda rahen. 10 Mahabbat is men nahín, kí ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, kí us ne ham se mahabbat kí, aur hamáre gunáhon ke kaffáre ke liye apne Bete ko

bhejā. 11 Ai 'azīzo, jab Khudā ne ham se aisi mahabbat kī, to ham par bhī ek dūse se mahabbat karnī farz hai. 12 Khudā ko kabhī kisi se nahīn dekhā : agar ham ek dūse se mahabbat karte hain, to Khudā ham men rahtā hai, aur us kī mahabbat hamāre dil men kāmīl ho gayī hai. 13 Chūnki us ne apnī Rūh men se hamen diyā hai, is se ham jānte hain, ki ham us men qāim rahte hain, aur wuh ham men. 14 Aur ham ne dekh liyā hai, aur gawāhī dete hain, ki Bāp ne Beṭe ko dunyā kā Munjī karke bhejā hai. 15 Jo koī iqrār kartā hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai, Khudā us men rahtā hai, aur wuh Khudā men. 16 Jo mahabbat Khudā ko ham se hai, us ko ham jān gaye, aur hamen us kā yaqīn hai. Khudā mahabbat hai; aur jo mahabbat men qāim rahtā hai, wuh Khudā men qāim rahtā hai, aur Khudā us men qāim rahtā hai. 17 Isī sabab se mahabbat ham men kāmīl ho gayī hai, tāki hamen 'adālat ke dīn dilerī ho; kyūnki jaisā wuh hai, waise hī dunyā men ham bhī hain. 18 Mahabbat men khauf nahīn hotā : balki kāmīl mahabbat khauf ko dūr kar detī hai, kyūnki khauf se 'azāb hotā hai; aur koī khauf karnewālā mahabbat men kāmīl nahīn huā. 19 Ham is liye mahabbat karte hain, ki pahle us ne ham se mahabbat kī. 20 Agar koī kahe, ki main Khudā se mahabbat rakhtā hūn, aur wuh apne bhāī se 'adāwat rakkhe, to jhūthā hai; kyūnki jo apne bhāī se jise us ne dekhā hai, mahabbat nahīn rakhtā, wuh Khudā se bhī, jise us ne nahīn dekhā, mahabbat nahīn rakh saktā. 21 Aur ham ko us kī taraf se yih hukm milā hai, ki jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, wuh apne bhāī se bhī mahabbat rakkhe.

5 Jis kā yih imān hai, ki Yisū' hī Masīh hai, wuh Khudā se paidā huā hai : aur jo koī walīd se mahabbat rakhtā hai, wuh us kī aulād se bhī mahabbat rakhtā hai. 2 Jab ham Khudā se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hain, to is se ma'lūm ho jātā hai, ki Khudā ke farzandon se bhī mahabbat rakhte hain. 3 Aur Khudā kī mahabbat yih hai, ki ham

us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm saḥt nahīn. 4 Jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh dunyā par gālib atā hai; aur wuh galaba, jis se dunyā maglūb hūī hai, hamārā imān hai. 5 Dunyā kā maglūb karnewālā kaun hai, siwā us shaḥs ke jis kā yih imān hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai? 6 Yihī hai wuh jo pānī aur khūn ke wasīle se āyā thā, ya'nī Yisū' Masīh; wuh na faqat pānī ke wasīle se, balki pānī aur khūn donon ke wasīle se āyā thā; 7 aur jo gawāhī detā hai, wuh Rūh hai, kyūnki Rūh sachchāī hai. 8 Aur gawāhī denewāle tīn hain, Rūh aur pānī aur khūn; aur yih tīnon ek hī bāt par muttāfiq hain. 9 Jab ham ādmīon kī gawāhī qubūl kar lete hain, to Khudā kī gawāhī to us se baḥkar hai, aur Khudā kī gawāhī yih hai, ki us ne apne Beṭe ke haqq men gawāhī dī hai. 10 Jo Khudā ke Beṭe par imān rakhtā hai, wuh apne ap men gawāhī rakhtā hai; jis ne Khudā kā yaqīn nahīn kiyā, us ne use jhūthā thahrāyā; kyūnki wuh us gawāhī par jo Khudā ne apne Beṭe ke haqq men dī hai, imān nahīn lāyā. 11 Aur wuh gawāhī yih hai, ki Khudā ne hamen hamesha kī zindagī baḥshī, aur yih zindagī us ke Beṭe men hai. 12 Jis ke pās Beṭā hai, us ke pās zindagī hai; aur jis ke pās Khudā kā Beṭā nahīn, us ke pās zindagī bhī nahīn.

13 Main ne tum ko, jo Khudā ke Beṭe ke nām par imān lāe ho, yih bāten is liye likhīn, ki tumhen ma'lūm ho ki hamesha kī zindagī rakhte ho. 14 Aur hamen jo us ke sāmne dilerī hai, us kā sabab yih hai, ki agar us kī marzī ke muwāfiq kuchh māngte hain, to wuh hamārī suntā hai. 15 Aur jab ham jānte hain ki jo kuchh ham māngte hain, wuh hamārī suntā hai, to yih bhī jānte hain ki jo kuchh ham ne us se māngā hai, wuh pāyā hai. 16 Agar koī apne bhāī ko aisā gunāh karte dekhe, jis kā natīja maut na ho, to du'ā mānge; Khudā us ke wasīle se zindagī baḥshegā; unhī ko jinhon ne aisā gunāh nahīn kiyā jis kā natīja maut ho. Gunāh aisā bhī hai, jis kā natīja maut hai : is kī bābat du'ā māngne ko main nahīn kahtā. 17 Hai to har tarah kī nārāstī gunāh; magar aisā gunāh bhī hai, jis kā natīja maut nahīn.

18 Ham jānte hain, ki jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh gunāh nahīn kartā; balki us kī hifāzat wuh kartā hai, jo Khudā se paidā huā, aur wuh sharīr use chhūne nahīn pātā. 19 Ham jānte hain, ki ham Khudā se hain; aur sārī dunyā us sharīr ke qabze meṅ parī hūī hai. 20 Aur yih bhī

jānte hain, ki Khudā kā Betā á gayā hai, aur us ne hamen samajh bakhshī hai, tāki us ko jo haqīqī hai jānen; aur ham us meṅ jo haqīqī hai, ya'ni us ke Betē Yisū' Masīh meṅ hain. Haqīqī Khudā aur hamesha kī zindagī yihī hai. 21 Ai bachcho, apne āp ko buton se bachāe rakkho.

YU'HANNA' KA' DU'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us barguzīda bībī aur us ke farzandon ke nām, jin se main us sachchāī ke sābab sachchī mahabbat rakhtā hūn, jo ham meṅ qāim rahtī hai, aur abad tak hamāre sāth rahegī; 2 aur sirf main hī nahīn, balki wuh sab bhī mahabbat rakhte hain, jo haqq se wāqif hain. 3 Khudā Bāp, aur Bāp ke Betē Yisū' Masīh kī taraf se fazl, aur rahm, aur itmīnān, sachchāī aur mahabbat samet, hamāre shāmilhāl raheṅge.

4 Main bahut khush huā, ki main ne tere ba'z larikon ko us hukm ke mutābiq, jo hamen Bāp kī taraf se milā thā, haqīqat meṅ chalte hūe pāyā. 5 Ab, aī bībī, main tujhe koī nayā hukm nahīn, balki wuhī jo shurū' se hamāre pās hai likhtā, aur tujh se minnat karke kahtā hūn, ki āo, ham ek dūse se mahabbat rakkhen. 6 Aur mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par chaleṅ. Yih wuhī hukm hai, jo tum ne shurū' se sunā hai, ki tumhen is par chālnā chāhiye. 7 Kyūnki bahut se aise

gumrah karnewāle dunyā meṅ nikal khare hūe hain, jo Yisū' Masīh ke mujassam hokar āne kā iqrār nahīn karte. Gumrah karnewālā, aur mukhālif i Masīh yihī hai. 8 Apnī bābat khabardār raho, tāki jo mihnat ham ne kī hai, wuh tumhāre sābab se zā'i na ho jāe, balki tum ko purā ajr mile. 9 Jo koī āge barh jātā hai, aur Masīh kī ta'līm par qāim nahīn rahtā, us ke pās Khudā nahīn. Jo us ta'līm par qāim rahtā hai, us ke pās Bāp bhī hai, aur Betā bhī. 10 Agar koī tumhāre pās āe, aur yih ta'līm na de, to na use ghar meṅ āne do, aur na salām karō; 11 kyūnki jo koī aise shakhs ko salām kartā hai, wuh us ke bure kāmōn meṅ sharīk hotā hai.

12 Mujhe bahut sī bāten tum ko likhni hain; magar kāgaz aur siyāhī se likhnā nahīn chāhtā; balki tumhāre pās āne, aur rūbarū bāt chit karne kī ummed rakhtā hūn, tāki tumhāri khushī kāmīl ho. 13 Terī barguzīda bahīn ke larke tujhe salām kahte hain.

YU'HANNA' KA' TI'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us piyāre Gayus ke nām, jis se main sachchī mahabbat rakhtā hūn.

2 Ai piyāre, main yih du'ā māngtā hūn, ki jis tarah tū rūhānī taraqqī kar rahā hai, isī tarah tū sab bāton

meṅ taraqqī kare, aur tandurust rahe. 3 Kyūnki jab bhāiyōn ne ākar terī us sachchāī kī gawāhī dī, jis par tū haqīqat meṅ chāltā hai, to main nihāyat khush huā. 4 Mere liye is se barhkar aur koī khushī

nahin, ki main apne farzandon ko haqq par chalte hue sunun.

5 Ai piyare, jo kuchh tu un bhaiyon ke sath kartá hai, jo pardesi bhi hain, wuh diyánat se kartá hai; 6 unhon ne kalisiyá ke samne teri mahabbat ki gawáhi di thi. Agar tu unhen us tarah rawána karegá, jis tarah Khudá ke logon ko munásib hai, to achchhá karegá: 7 kyunki wuh us Nam ki khatir nikle hain, aur gairqaumon se kuchh nahin lete. 8 Pas aison ki khatirdari karni ham par farz hai, taki ham bhi haqq ki taid men un ke hamkhidmat hon.

9 Main ne kalisiyá ko kuchh likhá thá; magar Diyutrifés jo un men bara banna chahá hai, hamen qubul nahin kartá. 10 Pas jab main áungá, to us ke kamon ko jo wuh kar rahá hai, yad diláungá, ki hamare haqq men buri baten baktá

hai; aur in par qaná'at na karke khud bhi bhaiyon ko qubul nahin kartá, aur jo qubul karna chahate hain, un ko bhi mana' kartá hai, aur kalisiyá se nikál detá hai. 11 Ai piyare, badi ki nahin, balki neki ki pairawi kar. Neki karnewála Khudá se hai: badi karnewále ne Khudá ko nahin dekhá. 12 Demetriyus ke bare men sab ne, aur khud haqq ne bhi gawáhi di; aur ham bhi gawáhi dete hain, aur tu jantá hai, ki hamari gawáhi sachchi hai.

13 Mujhe likhna to tujh ko bahut kuchh thá; magar siyahi aur qalam se tujhe likhna nahin chahá: 14 balki tujh se jald milne ki ummed rakhtá hun; us waqt ham rubaru bat chit karenge. Tujhe itminan hasil hota rahe. Yahan ke dost tujhe salam kahte hain. Tu wahan ke doston se gam ba nam salam kah.

YAHU'DA'H KA 'A'MM KHATT

1 Yahudáh ki taraf se jo Yisú' Masih ka banda aur Ya'qub ka bhai hai, un bulae hon ke nam, jo Khudá Bap men 'aziz, aur Yisú' Masih ke liye mahfuz hain. 2 Rahm aur itminan aur mahabbat tum ko ziyada hasil hoti rahe.

3 Ai piyaro, jis waqt main tum ko us najat ki babat likhne men kamal koshish kar raha tha, jis men ham sab sharik hain, to main ne tumhen yih nasihat likhni zarur jani, ki tum us imen ke waste janfishani karo, jo muqaddason ko ek hi bar saunpa gaya tha. 4 Kyunki ba'z aise shakhs chupke se ham men a mile hain, jin ki is saza ka zikr qadim zamane men peshtar se likha gaya tha; yih bedin hain, aur hamare Khudá ke fazl ko shahwatparasti se badal dalte hain, aur hamare wahid Malik aur Khudawand Yisú' Masih ka inkar karte hain.

5 Pas agarchi tum sab baten ek

bar jan chuke ho, taham yih bat tumhen yad dilani chahá hun, ki Khudawand ne ek ummat ko mulk i Misr men se chhurane ke ba'd unhen halak kiyá jo iman na lae. 6 Aur jin frishton ne apni hukumat ko qaim na rakha, balki apne khas maqam ko chhor diya, un ko us ne daimi qaid men tariki ke andar roz i 'azim ki 'adalat tak rakha hai. 7 Isi tarah Sodom, aur Amorab aur un ke aspás ke shahr jo in ki tarah harankari men par gaye, aur gairjism ki taraf ragib hue, hamesha ki ag ki saza men giriftar hokar ja e 'ibrat thahre hain. 8 Taham yih log bhi apne wahmon men mubtala hokar un ki tarah jism ko napak karte, aur hukumat ko nachiz jante, aur 'izzatdon par la'n ta'n karte hain. 9 Lekin muqarrab frishte Mikail ne Musá ki lash ki babat Iblis se bahs o takrar karte waqt, la'n ta'n ke sath us par nalish karne

ki jur'at na ki, balki yih kahá, ki Khudáwand tujhe malámat kare. 10 Magar yih jin báton ko nahin jante un par la'n ta'n karte hain: aur jin ko be'aql janwaron ki tarah taba'í taur par jante hain, un men apne ap ko kharáb karte hain. 11 In par afsos hai! ki yih Qayin ki ráh par chale, aur mazdúri ke liye barí hirs se Bil'am ki sí gumráhi ikhtiyár ki, aur Qorah ki tarah mukhálafat karke halák hue. 12 Yih tumhári mahabbat ki ziyáfaton men tumháre sáth kháte píte waqt goyá daryá ki poshidá chañanen hain; yih bedharak apná pe bharnewále charwáhe hain: yih bepáni ke bádál hain, jinhen hawáen urá le játi hain; yih patjhar ke bephal daraht hain; jo donon tarah se murda, aur jar se ukhre hue hain; 13 yih samundar ki purjosh maujen hain, jo apni besharmi ke jhág uchhálti hain; yih wuh áwaragard sitare hain, jin ke liye abad tak behadd táriki dhari hai. 14 In ke bare men Hanok ne bhí, jo A'dam se sátwin pusht men thá, yih peshingoi ki thí, ki Dekho, Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth áyá, 15 táki sab ádmion ká insáf kare, aur sab bedínon ko un ki bedíni ke un sare kámon ke sabab, jo unhon ne bedíni se kiye hain, aur un sári sakht báton ke sabab, jo bedin gunahgáron ne us ki mukhálafat men kahí hain, qusúrwár thahráe. 16 Yih burburáne-wále aur shikáyat karnewále hain,

aur apni khwáhishon ke muwáfiq chalte hain, aur apne munh se bare bol bolte hain, aur nafa' ke liye logon ki rúdári karte hain.

17 Lekin, ai piyáro, un báton ko yád rakkho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke rasul pahle kah chuke hain; 18 wuh tum se kahá karte the, ki Akhír zamáne men aise tháthhá karnewále honge, jo apni bedíni ki khwáhishon ke muwáfiq chalenge. 19 Yih wuh ádmi hain, jo tafriqe dálte hain, aur nafsáni hain, aur Rúh se bebhara. 20 Magar tum, ai piyáro, apne páktarin imán men apni taraqqi karke, aur Rúhu'l Ouds men du'á mángke, 21 apne ap ko Khudá ki mahabbat men qáim rakkho, aur hamesha ki zindagi ke liye hamáre Khudáwand Yisú' Masih ki rahmat ke muntazir raho. 22 Aur ba'z logon par, jo shakk men hain, rahm karo; 23 aur ba'z ko jhapatkar ág men se nikálo; aur ba'z par khauf khákar rahm karo, balki us poshák se bhí nafrat karo, jo jism ke sabab se dági ho gayi ho.

24 Ab jo tum ko thokar kháne se bachá saktá hai, aur apni purjalál huzúr men kamál khushi ke sáth be'aib karke khará kar saktá hai, 25 us Khudá e wáhid ká, jo hamára Munji hai, jalál, aur 'azmat, aur saltanat, aur ikhtiyár, hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke wasíle se, jaisá azal se hai, ab bhí ho, aur abadu'l ábád rahe. A'mín.

YU'HANNA' 'A'RIF KA' MUKA'SHAFĀ

1 Yisú' Masih ká mukáshafa, jo use Khudá ki taraf se is liye huá ki apne bandon ko wuh báton dikháe, jin ká jald honá zarúr hai: aur us ne apne frishte ko bhejkar, us ki ma'rifat unhen apne bande Yuhanná par zahir kiya, 2 jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masih ki gawáhi ki, ya'ni un sab chizon ki jo us ne dekhí thin, shahádat di.

3 Is nubuwwat ki kitáb ká parhne-wála, aur us ke sunnewále, aur jo kuchh is men likhá hai us par 'amal karnewále, mubáarak hain; kyunki waqt nazdik hai.

4 Yuhanná ki janib se un sát kalí-siyáon ke nám jo A'siya men hain. Us ki taraf se jo hai, aur jo thá, aur jo ánewála hai; aur un sát ruhon ki

taraf se, jo us ke takht ke sāmne hai; 5 aur Yisū' Masih kī taraf se, jo sáchchā gawāh, aur murdoṅ meṅ se jī uthnewāloṅ meṅ pahlauṭhā, aur dunyā ke bādshāhoṅ par hākīm hai; tumheṅ fazl aur itminān hāsīl hotā rahe. Jo ham se mahabbat rakhtā hai, aur jis ne apne khūn ke wasīle se ham ko gunāhoṅ se khalāsī baḅshī, 6 aur ham ko ek bādshāhat bhī, aur apne Khudā aur Bāp ke liye kāhin bhī banā diyā; us kā jalāl aur saltanat abadu'l ābād rahe. A'mīn. 7 Dekho, wuh bādaloṅ ke sāth ānewālā hai; aur har ek ānkh use dekhegī; aur jinhoṅ ne use chhedā thā, wuh bhī dekheṅge; aur zamīn par ke sare qabīle us ke sabab se chhātī piṅge. Beshakk. A'mīn.

8 Khudāwand Khudā, jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai, ya'nī Qādir i Mutlaq, farmatā hai, kī Main Alfa aur Omega hūṅ.

9 Main Yūhannā jo tumhārā bhāī, aur Yisū' kī musībat, aur bādshāhat, aur sabr meṅ tumhārā sharīk hūṅ, Khudā ke kalām aur Yisū' kī nisbat gawāhī dene ke bā'is us tapū meṅ thā, jo Patmus kahlātā hai; 10 kī Khudāwand ke din R'ḥ meṅ ā gayā, aur apne piche na'ge kī sī yih ek barī āwāz sunī, 11 kī Jo kuchh tū dekhtā hai, us ko kitāb meṅ likhkar, sātoṅ kalīsiyāoṅ ke pās bhej de, ya'nī Ifisus, aur Smurna, aur Pirgamun, aur Thūātīra, aur Sardīs, aur Filadīfiya, aur Laudīkiya meṅ. 12 Main ne us āwāz denewāle ke dekhe ke liye muṅh pherā, jis ne mujh se kahā thā; aur phirkar sone ke sāt chirāgdān dekhe; 13 aur un chirāgdānoṅ ke bīch meṅ ādamzād sā ek shaḅs dekhā, jo pānwōṅ tak kā jāma pahīne, aur sone kā sīnaband sīne par bāndhe hūe thā. 14 Us kā sir aur bāl safed ūn, balki barf kī mānīnd safed the; aur us kī ānkhēṅ āg ke shu'le kī mānīnd thīṅ; 15 aur us ke pānwōṅ us khālīs pītāl ke se the, jo bhāṭṭī meṅ tapāyā gayā ho; aur us kī āwāz zor ke pānī kī sī thī. 16 Aur us ke dahīne hāth meṅ sāt sitāre the; aur us ke muṅh meṅ se ek dodhārī tez talwār nikaltī thī; aur us kā chīhra aisā chamaktā thā, jaise tezī ke waqt āftāb. 17 Jab main ne use dekhā, to us ke pānwōṅ meṅ murda sā gir paṛā. Aur us ne yih kahkar mujh par apnā dahīnā

hāth rakkhā, kī Khauf na kar; main awwal, aur ākhir, 18 aur Zinda hūṅ; main mar gayā thā, aur dekh, abadu'l ābād zinda rahūngā, aur maut aur 'ālam i arwāh kī kunjīyān mere pās haiṅ. 19 Pas jo bāteṅ tū ne dekheṅ, aur jo haiṅ, aur jo in ke ba'd honewālī haiṅ, un sab ko likh le; 20 ya'nī un sāt sitāroṅ kā bhed, jinheṅ tū ne mere dahīne hāth meṅ dekhā thā, aur un sone ke sāt chirāgdānoṅ kā. Wuh sāt sitāre to sāt kalīsiyāoṅ ke firishte haiṅ; aur wuh sāt chirāgdān sāt kalīsiyāeṅ haiṅ.

2 Ifisus kī kalīsiyā ke firishte ko yih likh, kī

Jo apne dahīne hāth meṅ sātoṅ sitāre liye hūe hai, aur sone ke sātoṅ chirāgdānoṅ meṅ phirtā hai, wuh yih kahtā hai, kī 2 Main tere kām, aur terī mashaqqat, aur terā sabr to jāntā hūṅ; aur yih bhī, kī tū badōṅ ko dekh nahīṅ saktā; aur jo apne āp ko rasūl kahte haiṅ, aur haiṅ nahīṅ, tū ne un ko āzmākar jhūṭhā pāyā; 3 aur tū sabr kartā hai, aur mere nām kī khātīr musībat uṭhāte uṭhāte thakā nahīṅ. 4 Magar mujh ko tujh se yih shikāyat hai, kī tū ne apnī pahlī sī mahabbat chhoṛ dī. 5 Pas khayāl kar kī tū kahān se girā hai, aur tauba karke pahle kī tarah kām kar; aur agar tū tauba na karegā, to main tere pās ākar tere chirāgdān ko us kī jagah se haṭā dūngā. 6 Albatta tujh meṅ yih bāt to hai, kī tū Nīkulaiyoṅ ke kāmōṅ se nafrat rakhtā hai, jin se main bhī nafrat rakhtā hūṅ. 7 Jis ke kān hoṅ, wuh sune, kī Rūh kalīsiyāoṅ se kyā kahtī hai. Jo gālīb āe, main use us zindagī ke daraḅht meṅ se, jo Khudā ke Firdaus meṅ hai, phal khāne ko dūngā.

8 Aur Smurna kī kalīsiyā ke firishte ko yih likh, kī

Jo awwal o ākhir hai, aur jo mar gayā thā aur zinda hūā, wuh yih kahtā hai, kī 9 Main terī musībat aur garībī ko jāntā hūṅ, (magar tū daulatmand hai); aur jo apne āp ko Yahūdī kahte haiṅ, aur haiṅ nahīṅ, balki Shaitān kī jamā'at haiṅ, un ke la'n ta'n ko bhī jāntā hūṅ. 10 Jo dukh tujhe sahne honge, un se khauf na kar; dekho, Iblīs tum meṅ se ba'z ko qaid meṅ dāine ko hai, tāki tumhārī āzmāish ho; aur das dīn tak musībat uṭhāoge. Jān dene tak bhī

wafádár rah; to main tujhe zindagi ká táj dúngá. 11 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, us ko dúsrí máut se nuqsán na pahunchegá.

12 Aur Pírgamun kí kalisiyá ke frishthe ko yih likh, ki

Jis ke pás dodhári tez talwár hai, wuh kahtá hai, ki 13 Main yih to jántá hún, ki tú Shaitán kí takhtgáh men sukúnat rakhtá hai, aur mere nám par qáim rahtá hai, aur jin dinon men merá wafádár shahíd Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rahtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par ímán rakhne se inkár nahín kiyá. 14 Le-

kin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye ki tere hán ba'z log Bil'am kí ta'lim mánnewále hain, jis ne Báláq ko baní Isráil ke sámne thókar khilánewáli chíz rakhne kí ta'lim dí, ya'ní yih ki wuh buton kí qurbáníán kháen, aur harámkári karen. 15 Chunánchi tere hán bhí ba'z log isí tarah Níkulayon kí ta'lim ke mánnewále hain. 16 Pas tauba kar; nahín to, main tere pás jalá ákar apne munh kí talwár se un ke sáth larúngá. 17 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, main use poshída mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá; us patthar par ek nayá nám likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánegá.

18 Aur Thúátíra kí kalisiyá ke frishthe ko yih likh, ki

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hain, yih kahtá hai, ki 19 Main tere kámon, aur mahabbat, aur ímán, aur khidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí ki tere pichhle kám pahle kámon se ziyáda hain; 20 par mujhe tujh se yih shikáyat hai, ki tú ne us 'aurat I'zibil ko rahne diyá hai, jo apne ap ko nabíya kahtí hai, aur mere bandon ko harámkári karne aur buton kí qurbáníán kháne kí ta'lim dekar gumráh kartí hai. 21 Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí; magar wuh apní harámkári se tauba karní nahín cháhtí. 22 Dekh, main us ko bistar par dáltá hún; aur jo us ke sáth ziná karté hain, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí mu-

sibat men phansátá hún. 23 Aur us ke farzandon ko ján se márúngá; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, ki gurdon aur dilon ká jánchnewalá main hí hún; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badla dúngá. 24 Magar tum Thúátíra ke báqí logon se, jo us ta'lim ko nahín mánte, aur un báton se jinhen log Shaitán kí gahri báten kahte hain, náwáqif ho, yih kahtá hún, ki tum par áur bojh na dálúngá. 25 Albatta jo tumhare pás hai, mere áne tak us ko tháme raho. 26 Jo gálib áe, aur jo mere kámon ke muwáfiq ákhir tak 'amal kare, main use qaumon par íkhtiyár dúngá: 27 aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá, jis tarah ki kumhár ke bartan chaknáchúr ho játe hain: chunánchi main ne bhí aisá íkhtiyár apne Báp se páyá hai: 28 aur main use subh ká sitára dúngá. 29 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

3 Aur Sardís kí kalisiyá ke frishthe ko yih likh, ki

Jis ke pás Khudá kí sát rúhen hain aur sát sitáre hain, wuh yih kahtá hai, ki Main tere kámon ko jántá hún, ki tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. 2 Jágtá rah, aur un chizon ko jo báqí hain aur jo mitne ko thín, mazbút kar; kyúnci main ne tere kisi kám ko apne Khudá ke nazdík purá nahín páyá. 3 Pas yád kar, ki tú ne kis tarah ta'lim pái, aur suní thí, aur us par qáim rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá ki kis waqt tujh par á parúngá. 4 Albatta Sardís men tere hán thore se aise shakhs hain, jinhon ne apní poshák álúda nahín kí; wuh safed poshák pahine hue mere sáth sair karenge, kyúnci wuh is láiq hain. 5 Jo gálib áe, use isí tarah safed poshák pahínái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke frishton ke sámne us ke nám ká íqrár karúngá. 6 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

7 Aur Filadífiya kí kalisiyá ke frishthe ko yih likh, ki

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke

khole hūe ko koī band nahīn kartā, aur band kiye hūe ko koī kholtā nahīn, wuh yih kahtā hai, ki 8 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, (dekh, main ne tere sāmne ek darwāza khol rakkhā hai, koī use band nahīn kar saktā;) ki tujh meṅ thoṛā sā zor hai, aur tū ne mere kalām par 'amal kiyā hai, aur mere nām kā inkār nahīn kiyā. 9 Dekh, main Shaitān ke un jamā'atwālon ko tere qábū meṅ kar dūngā, jo apne āp ko Yāhūdī kahte hain, aur hain nahīn, balki jhūṭh bolte hain; dekh, main aisā karūngā, ki wuh ākar tere pānw-ōn meṅ sijda karenge, aur jānenge ki mujhe tujh se mahabbat hai. 10 Chūnki tū ne mere sabr ke kalām par 'amal kiyā hai, is liye main bhī āzmāish ke us waqt terī hifāzat karūngā, jo zamīn ke rahnewālon ke āzmāne ke liye tamām dunyā par ānewālā hai. 11 Main jald ānewālā hūn; jo kuchh tere pās hai, use thāme rah, tāki koī terā tāj na chhīn le. 12 Jo gālib āe, main use apne Khudā ke maqdis meṅ ek sutūn banāūngā; wuh phir kabhī bāhar na niklegā; aur main apne Khudā kā nām, aur apne Khudā ke shahr, ya'nī us naye Yarūshalem kā nām, jo mere Khudā ke pās se āsmān se utarnewālā hai, aur apnā nayā nām us par likhūngā. 13 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

14 Aur Laudīkiya kī kalīsiyā ke frishte ko yih likh, ki

Jo A'mīn aur sachchā aur barhaqq gawāh, aur Khudā kī khilqat kā mabdā hai, wuh yih kahtā hai, ki 15 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, ki na tū sard hai na garm: kāsh ki tū sard yā garm hotā. 16 Pas chūnki tū na to garm hai, na sard, balki nīngarm hai, is liye main tujhe apne muṅh se nikāl phenkne ko hūn. 17 Aur chūnki tū kahtā hai, ki Main daulatmand hūn, aur māl-dār ban gayā hūn, aur kisī chīz kā muhtāj nahīn; aur yih nahīn jāntā, ki tū kambakht aur khwār aur garīb aur andhā aur nangā hai; 18 is liye main tujhe salāh detā hūn, ki mujh se āg meṅ tapāyā hūā sonā kharīd le, tāki daulatmand ho jāe; aur safed poshāk le, tāki tū use pahīnkar nangāpan ke zāhir hone kī sharmindagi na uṭhāe; aur ānkhoṅ meṅ

lagāne ke liye surma le, tāki tū bīnā ho jāe. 19 Main jīn jīn ko 'azīz rakhtā hūn, un sab ko malāmat aur tambīh kartā hūn: pas sargarm ho, aur tauba kar. 20 Dekh, main darwāze par kharā hūā khatkhatātā hūn; agar koī merī āwāz sunkar darwāza kholegā, to main us ke pās andar jākar us ke sāth khānā khāūngā, aur wuh mere sāth. 21 Jo gālib āe, main use apne sāth apne takht par bithāūngā, jis tarah main gālib ākar apne Bāp ke sāth us ke takht par bithā gayā. 22 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

4 In bāton ke ba'd jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki āsmān meṅ ek darwāza khulā hūā hai; aur jis ko main ne peshtar narsinge kī sī āwāz se apne sāth bāteṅ karte sunā thā, wuhī kahtā hai, ki Yāhān ūpar ā jā; main tujhe wuh bāteṅ dikhāūngā, jin kā in bāton ke ba'd honā zarūr hai. 2 Fauran main Rūh meṅ ā gayā; aur kyā dekhtā hūn, ki āsmān par ek takht rakkhā hai, aur us takht par koī bithā hai; 3 aur jo us par bithā hai, wuh sang i yashab aur 'aqqīq sā ma'lūm hotā hai, aur us takht ke gird zumurrud kī sī ek dhanuk ma'lūm hotī hai. 4 Aur us takht ke gird chaubīs takht hain: aur un takhton par chaubīs buzurg safed poshāk pahīne hūe bithē hain, aur un ke siron par sone ke tāj hain. 5 Aur us takht meṅ se bijliyan aur āwāzeṅ aur garajeṅ paidā hotī hain; aur us takht ke sāmne āg ke sāt chīrag jal rahe hain; yih Khudā kī sāt rūheṅ hain; 6 aur us takht ke sāmne goyā shīshe kā samundār bil-laur kī mánind hai; aur takht ke bīch meṅ aur takht ke girdāgird chār jāndār hain, jin ke āge pīchhe ānkheṅ hī ānkheṅ hain. 7 Pahlā jāndār babar kī mánind hai, aur dūsrā jāndār bachhṛe kī mánind, aur tīsre jāndār kā chihra insān kā sā hai, aur chauthā jāndār urte hūe 'uqāb kī mánind hai. 8 Aur in chār-ōn jāndāron ke chha chha par hain, aur chārōn taraf aur andar ānkheṅ hī ānkheṅ hain, aur rát dīn bagair āram liye yih kahte rahte hain, ki Quddūs, quddūs, quddūs, Khudā-wand Khudā, Qādīr i mutlaq, jo thā, aur jo hai, aur jo ānewālā hai.

9 Aur jab wuh jándár us kí tamjíd, aur 'izzat, aur shukrguzári kareñge, jo taḡht par baiṡhá hai, aur abadu'l ábád zinda rahegá, 10 to wuh chau-bís buzurg us ke sámne jo taḡht par baiṡhá hai gir paṡeñge, aur us ko síjda kareñge, jo abadu'l ábád zinda rahegá, aur apne táj yih kahte húe us taḡht ke sámne dál denge, kí 11 Aíhamáre Khudáwand aur Khudá, tú hí tamjíd, aur 'izzat, aur qudrat ke láiq hai: kyúñki tú hí ne sári chízen paidá kíñ, aur wuh terí hí marzí se thín, aur paidá hún.

5 Aur jo taḡht par baiṡhá thá, main ne us ke dahine háth men ek kítab dekhí, jo andar se aur báhar se líkhí húi thí, aur use sát muhren lagákar band kiyá gayá thá. 2 Phir main ne ek zoráwar fríshte ko baland áwáz se yih manádí karte dekhá, kí Kaun is kítab ke kholne aur us kí muhren toṡne ke láiq hai? 3 Aur kí shakhs ásmán par, yá zamín par, yá zamín ke níche, us kítab ke kholne, yá us par nazar karne ke qábil na níklá. 4 Aur main is bát par zár zár rone lagá, kí kí us kítab ke kholne, yá us par nazar karne ke láiq na níklá; 5 tab un buzurgoñ men se ek ne mujh se kahá, kí Ro nahín: dekh, Yahúdáh ke qábile ká wuh Babar, jo Dáúd kí asl hai, us kítab aur us kí sátoñ muhren ke kholne ke liye gálib áyá. 6 Aur main ne us taḡht aur cháron jándáron aur un buzurgoñ ke bích men, goyá zabh kiyá húa ek Barra khará dekhá; us ke sát síng aur sát áñkheñ thín: yih Khudá kí sátoñ rúhen hain, jo tamám rú e zamín par bhejí gayí hain. 7 Us ne ákar taḡht par baiṡhe húe ke dahine háth se us kítab ko le líyá. 8 Jab us ne kítab le lí, to wuh cháron jándár aur chaubís buzurg us Barre ke sámne gir paṡe; aur har ek ke háth meḡ barbat, aur 'úd se bhare húe sone ke piyále the; yih muqaddason kí du'áen hain. 9 Aur wuh yih nayá gít gáne lage, kí Tú hí is kítab ke lene, aur us kí muhren kholne ke láiq hai, kyúñki tú ne zabh hokar apne khún se har ek qábile, aur ahl í zabán, aur ummat, aur qaum men se Khudá ke wáste logoñ ko kharíd líyá; 10 aur un ko hamáre Khudá ke liye ek bádsháhát aur káhin baná diyá; aur wuh zamín par bádsháhí

karte hain. 11 Aur jab main ne nigáh kí, to us taḡht aur un jándáron aur buzurgoñ ke girdágird bahut se fríshton kí áwáz suní, jin ká shumár lákhon aur kaṡon thá; 12 aur wuh baland áwáz se kahte the, kí Zabh kiyá húa Barra hí qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur táqat, aur 'izzat, aur tamjíd, aur hamd ke láiq hai. 13 Phir main ne ásmán, aur zamín, aur zamín ke níche kí, aur samundar kí sab maḡhlúqát ko, ya'ní sári chízon ko jo un men hain, yih kahte suná, kí Jo taḡht par baiṡhá hai, us kí aur Barre kí hamd, aur 'izzat, aur tamjíd, aur saltanat abadu'l ábád rahe. 14 Aur cháron jándáron ne A'mín kahí, aur buzurgoñ ne girkar síjda kiyá.

6 Phir main ne dekhá, kí Barre ne un sát muhren men se ek ko kholá, aur un cháron jándáron men se ek kí garaj kí sí yih áwáz suní, kí A'. 2 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek safed ghoṡá hai, aur us ká sawár kámán liye húe hai: use ek táj diyá gayá, aur wuh fath kartá húa níklá, táki áur bhí fath kare.

3 Aur jab us ne dúsrí muhr kholí, to main ne dústre jándár ko yih kahte suná, kí A'. 4 Phir ek áur ghoṡá níklá, jis ká rang lál thá; us ke sawár ko yih íkhtiyár diyá gayá, kí zamín par se sulh uṡhá le, táki log ek dústre ko qatl karen: aur use ek baṡí talwár dí gayí.

5 Aur jab us ne tísrí muhr kholí, to main ne tístre jándár ko yih kahte suná, kí A'. Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek kálá ghoṡá hai; aur us ke sawár ke háth men ek tarázú hai. 6 Aur main ne goyá un cháron jándáron ke bích men se yih áwáz áti suní, kí Gehún dínár ke ser bhar, aur jau dínár ke tén ser, aur tel aur mai ká nuqsán na kar.

7 Aur jab us ne chauthí muhr kholí, to main ne chauthe jándár ko yih kahte suná, kí A'. 8 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek zard sá ghoṡá hai, aur us ke sawár ká nám Maut hai, aur 'A'lam í Arwáh us ke píchhe píchhe hai. Aur in ko chauthá zamín par yih íkhtiyár diyá gayá, kí talwár, aur kál, aur wabá, aur zamín ke darand-
on se logoñ ko halák karen.

9 Aur jab us ne páñchwíñ muhr

kholf, to main ne qurbāngāh ke niche un ki rūhen dekhīn, jo Khudā ke kalām ke sabab, aur gawāhī par qāim rahne ke bā'is māre gaye the; 10 aur wuh ba'ī āwāz se chillākar bolīn, ki Ai Mālik, ai quddūs o barhaqq, tū kab tak insāf na karegā, aur zamīn ke rahnewālon se hamāre khūn kā badla na legā? 11 Aur un men se har ek ko safed jāma diyā gayā, aur un se kahā gayā, ki āur tho'ī muddat arām karo, jab tak ki tumhāre hamkhidmat aur bhāiyon kā bhī shumār purā na ho le, jo tumhārī tarah qatl honewāle hain.

12 Aur jab us ne chhaṭī muhr kholfī, to main ne dekhā ki ek ba'ā bhaunchāl āyā, aur sūraj kammal kī mānind kālā, aur sārā chānd khūn sā ho gayā; 13 aur āsmān ke sitāre is tarah zamīn par gir pa'e, jis tarah zor kī āndhī se hilkar anjīr ke daraḥt men se kachche phal gir pa'ṭe hain. 14 Aur āsmān is tarah sarak gayā, jis tarah maktūb lapetne se sarak jātā hai, aur har ek pahār aur ṭāpū apnī apnī jagah se ṭal gayā. 15 Aur zamīn ke bādshāh, aur amīr, aur faujī sardār, aur maldār, aur zorāwar, aur tamām gulām aur āzād, pahāron ke gāron aur chaṭānon men jā chhipe; 16 aur pahāron aur chaṭānon se kahne lage, ki Ham par gir pa'ṭo, aur hamen us kī nazar se jo takht par baithā huā hai, aur Barre ke gazab se chhipālo: 17 kyūnki un ke gazab kā roz i 'azīm ā pahunchā; ab kaunṭhahr saktā hai?

7 Is ke ba'd main ne zamīn ke chāron konon par chār frishte khare dekhe; wuh zamīn kī chāron hawāon ko thāme hue the, tāki zamīn, yā samundar, yā kisi daraḥt par hawā na chale. 2 Phir main ne ek āur frishte ko, zinda Khudā kī muhr liye hue, mashriq se ūpar kī taraf āte dekhā; us ne un chāron frishton se, jinhen zamīn aur samundar ke zarar pahunchāne kā ikhtiyār diyā gayā thā, baland āwāz se pukārkar kahā, 3 ki Jab tak ham apne Khudā ke bandon ke māthe par muhr na kar len, zamīn aur samundar aur daraḥton ko zarar na pahunchānā. 4 Aur jin par muhr kī gayī, main ne un kā shumār sunā, ki banī Isrāīl ke sab qabilon men se ek lākh chauālīs hazār par muhr kī gayī.

5 Yahūdān ke qabile men se bārah hazār par muhr kī gayī:

Ra'ūben ke qabile men se bārah hazār par:

Gād ke qabile men se bārah hazār par:

6 A'sher ke qabile men se bārah hazār par:

Naftālī ke qabile men se bārah hazār par:

Manashshih ke qabile men se bārah hazār par:

7 Shama'un ke qabile men se bārah hazār par:

Lewī ke qabile men se bārah hazār par:

Yissākār ke qabile men se bārah hazār par:

8 Zabūlūn ke qabile men se bārah hazār par:

Yūsuf ke qabile men se bārah hazār par:

Binyāmīn ke qabile men se bārah hazār par muhr kī gayī.

9 In bāton ke ba'd jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki har ek qaum, aur qabile, aur ummat, aur ahl i zabān kī ek aisī ba'ī bhī, jise koī shumār nahīn kar saktā, safed jāme pahine aur khajūr kī dāliyān apne hāthon men liye hue, takht aur Barre ke āge khari hai; 10 aur ba'ī āwāz se chillā chillākar kahtī hai, ki Najāt hamāre Khudā kī taraf se hai, jo takht par baithā hai, aur Barre kī taraf se. 11 Aur sāre frishte us takht, aur buzurgon aur chāron jāndāron ke girdāgird khare hain; phir wuh takht ke āge munh ke bal gir pa'e, aur Khudā ko sijda karke 12 kahā, A'mīn: Hamd, aur tamjīd, aur hikmat, aur shukr, aur 'izzat, aur qudrat, aur tāqat, abadu'l ābād hamāre Khudā kī ho. A'mīn. 13 Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahā, ki Yih safed jāme pahine hue kaun hain, aur kahān se āe hain? 14 Main ne us se kahā, ki Ai mere khudāwānd, tū hī jāntā hai. Us ne mujh se kahā, ki Yih wuhī hain, jo us ba'ī musibat men se nikalkar āe hain; ishon ne apne jāme Barre ke khūn se dhokar safed kiye hain. 15 Isī sabab se yih Khudā ke takht ke sāmnē hain, aur us ke maqdis men rāt din us kī 'ibadat karṭe hain; aur jo takht par baithā hai, wuh apnā khāima un ke ūpar tānegā. 16 Is ke ba'd na kabhī un ko bhūk

lagegi, na plyás; aur na kabhi un ko dhup satáegi, na garmi; 17 kyūnki jo Barra takht ke bich men hai, wuh un ki gallabani karega, aur unhen ab i hayát ke chashmon ke pás le jaega; aur Khudá un ki ankhone ke sab ansu ponchh dega.

8 Jab us ne satwin muhr kholi, to adh ghanthe ke qarib asman men khámoshi रही. 2 Aur main ne un saton frishton ko dekhá, jo Khudá ke samne kharé rahte hain; aur unhen sat narsinge diye gaye.

3 Phir ek aur frishta sone ka 'udsoz liye hue áya, aur qurbangah ke upar khará hua; aur us ko bahut sa 'ud diyá gayá, taki sab muqaddason ki du'aron ke sath us sunahri qurbangah par charhae, jo takht ke samne hai. 4 Aur us 'ud ka dhuwan frishte ke hath se muqaddason ki du'aron ke sath Khudá ke samne pahunch gaya. 5 Aur frishte ne 'udsoz ko lekar, us men qurbangah ki ag bhari, aur zamin par dal di; aur garajen, aur awazen, aur bijliyan paida hui, aur bhaunchal áya.

6 Aur wuh saton frishte, jin ke pás wuh sat narsinge the, phunkne ko taiyar hue.

7 Aur jab pahle ne narsinga phunka, to khun mile hue ole aur ag paida hui, aur zamin par dali gayi; aur tihai zamin jal gayi, aur tihai darakht jal gaye, aur tamam hari ghas jal gayi.

8 Aur jab dusre frishte ne narsinga phunka, to goya ag se jalta hua ek bara pahar samundar men dala gaya, aur tihai samundar khun ho gaya; 9 aur samundar ki tihai jandar maqluqat mar gayi; aur tihai jahaz tabah ho gaye.

10 Aur jab tisre frishte ne narsinga phunka, to ek bara sitara mash'al ki tarah jalta hua asman se tuta, aur tihai daryaron aur pani ke chashmon par a para; 11 us sitare ka nam Nagdauna kahlata hai, aur tihai pani nagdaune ki tarah karwa ho gaya; aur pani ke karwe ho jane se, bahut se admi mar gaye.

12 Aur jab chauthe frishte ne narsinga phunka, to tihai suraj, aur tihai chand, aur tihai sitaron par sadma pahuncha, yahan tak ki un ka tihai hissa tarik ho gaya, aur tihai din men raushni na रही, aur isi tarah tihai rat men bhi.

13 Aur jab main ne phir nigah ki, to asman ke bich men ek 'uqab ko urte, aur bari awaz se yih kahte suna, ki Un tin frishton ke narsingon ki awazon ke sabab, jin ka phunkna abhi baqi hai, zamin ke rahnewalon par afsos, afsos, afsos!

9 Aur jab panchwen frishte ne narsinga phunka, to main ne asman se zamin par ek sitara gira hua dekhá; aur use athah garhe ki kunji di gayi. 2 Aur jab us ne athah garhe ko kholá, to garhe men se ek bari bhatti ka sa dhuwan utha; aur garhe ke dhuwen ke ba'is se suraj aur hawa tarik ho gayi. 3 Aur us dhuwen men se zamin par tiddiyán nikal parin, aur unhen zamin ke bichchharon ki si taqat di gayi. 4 Aur un se kaha gaya, ki un admion ke siwa jin ke mathe par Khudá ki muhr nahin, zamin ki ghas, ya kisi hariyawal, ya kisi darakht ko zarar na pahunchana. 5 Aur unhen jan se marne ka nahin, balki panch mahine tak logon ko aziyat dene ka ihtiyar diyá gaya; aur un ki aziyat aisi thi, jaise bichchhu ke dank marne se admi ko hoti hai. 6 Un dinon men admi maut dhundhenge, magar hargiz na paenge; aur marne ki arzu karenge, aur maut un se bhagegi. 7 Aur un tiddiyaron ki surat-en un ghoron ki si thin, jo larai ke liye taiyar kiye gaye hon; aur un ke siron par goya sone ke taj the, aur un ke chihre admion ke se the; 8 aur bal auraton ke se the, aur dant babar ke se. 9 Aur un ke pás lohe ke se baktar the; aur un ke paron ki awaz aisi thi, jaise rathon aur bahut se ghoron ki, jo larai men darte hon. 10 Aur un ki dumen bichchharon ki si thin, aur un men dank bhi the; aur un ki dumon men panch mahine tak admion ko zarar pahunchane ki taqat thi. 11 Athah garhe ka frishta un par badshah tha: us ka nam 'Ibrani men Abaddon, aur Yunani men Apullyon hai.

12 Pahlá Afsos to ho chuka; dekho, is ke ba'd do Afsos aur honewale hain.

13 Aur jab chhate frishte ne narsinga phunka, to main ne us sunahri qurbangah ke singon men se, jo Khudá ke samne hai, aisi awaz suni, 14 ki us chhate frishte se, jis ke pás

narsingá thá, koí kah rahá hai, kí Baré daryá e Furát ke pás jo chár fríshte bandhe hue hain, unhen khol de. 15 Pas wuh charon fríshte khol diye gaye, jo kháss gharí, aur dín, aur mahíne, aur baras ke liye, tiháí ádmíon ke már dále ko taiyár kiye gaye the. 16 Aur faujon ke sawár shumár men bis karon the: main ne un ká shumár suná. 17 Aur mujhe is royá men ghoré aur un ke aise sawár dikháí diye, jin ke baktar ág aur sumbul aur gandhak ke se the; aur un ghoron ke sir babar ke se sir the; aur un ke munh se ág, aur dhuwán, aur gandhak nikaltí thí. 18 In tinoon áfaton, ya'ní us ág, aur dhuwen, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltí thí, tiháí ádmí máre gaye. 19 Kyunki un ghoron kí táqat un ke munh aur un kí dumon men thí; is liye kí un kí dumon sanpon kí mánind thín, aur dumon men sir bhí the; unhin se wuh zarar pahuncháthe the. 20 Aur báqí ádmíon ne, jo in áfaton se na mare the, apne háthon ke kámon se tauba na kí, kí shayátín kí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur patthar, aur lakrí kí múraton kí parastish karne se báz áte, jo na dekh saktí hain, na sun saktí hain, na chal saktí hain: 21 aur jo khún, aur jádúgarían, aur harámkarí, aur choriyan unhon ne kí thín, un se tauba na kí.

10 Phir main ne ek aur zoráwar fríshte ko bádál orhe hue ásmán se utarte dekhá; us ke sir par dhanuk thí, aur us ká chihra áftáb kí mánind thá, aur us ke pánw ág ke sutunon kí mánind; 2 aur us ke háth men ek chhoí sí khulí hui kitáb thí: us ne apná dahiná pánw to samundar par rakkhá, aur báyan khushkí par; 3 aur aisi baí áwáz se chilláyá, jaise babar dahartá hai: aur jab wuh chilláyá, to garaj kí sát áwázen sunáí dín. 4 Aur jab garaj kí sáton áwázen sunáí de chukín, to main ne likhne ká iráda kiyá; aur ásmán par se yih áwáz áti suní, kí Jo báten garaj kí in sát áwázen se suní hain, un ko poshída rakh; aur tahrír na kar. 5 Aur jis fríshte ko main ne samundar aur khushkí par khare dekhá thá, us ne apná dahiná háth ásmán kí taraf utháyá, 6 aur jo abadu'l ábád zinda rahegá, aur jis ne ásmán aur us ke andar kí chízen,

aur zamín aur us ke úpar kí chízen, aur samundar aur us ke andar kí chízen paidá kí hain, us kí qasam khákar kahá, kí Ab aur der na hogí; 7 balki sátwen fríshte kí áwáz dene ke zamáne men, jab wuh narsingá phúnkne ko hogá, to Khudá ká poshída matlab, us khushkhabarí ke muwáfiq, jo us ne apne bande nablon ko dí thí, purá hogá. 8 Aur jis áwáz denewále ko main ne ásmán par bolte suná thá, us ne phir mujh se mukhátib hokar kahá, kí Já, us fríshte ke háth men se, jo samundar aur khushkí par khará hai, wuh khulí hui kitáb le le. 9 Tab main ne us fríshte ke pás jákar kahá, kí Yih chhoí kitáb mujhe de de. Us ne mujh se kahá, kí Le, ise khá le; yih terá peṭ to karwá kar degí; magar tere munh men shahd kí tarah míthí lagegí. 10 Pas main wuh chhoí kitáb us fríshte ke háth se lekar khá gayá; wuh mere munh men to shahd kí tarah míthí lagí; magar jab main use khá gayá, to merá peṭ karwá ho gayá. 11 Aur mujh se kahá gayá, kí Tujhe bahut sí ummaton aur qaumon, aur ahl í zabán aur bádsháhon par phir nubuwat karní zarúr hai.

11 Aur mujhe 'asá kí mánind ek nápane kí lakrí dí gayí; aur kisi ne kahá, kí Uṭkar Khudá ke maqdis aur qurbángáh, aur us men ke 'ibádat karnewalon ko náp. 2 Aur us sahn ko jo maqdis ke báhar hai, khárij kar de, aur use na náp; kyunki wuh gairqaumon ko de diyá gayá hai; wuh muqaddas shahr ko bayállis mahíne tak pámal karengí. 3 Aur main apne do gawáhon ko ikhtiyár dúngá, aur wuh tát orhe hue ek hazár do sau sáth dín nubuwat karenge. 4 Yih wuhí zaitún ke do darakht, aur do chirágdán hain, jo zamín ke Khudáwand ke samne khare hain. 5 Aur agar koí unhen zarar pahunchána cháhtá hai, to un ke munh se ág nikalkar un ke dushmanon ko khá íatí hai. Aur agar koí unhen zarar pahunchána cháhegá, wuh zarúr isí tarah márá jáegá. 6 Un ko ikhtiyár hai kí ásmán ko band kar den, táki un kí nubuwat ke zamáne men páni na barse; aur pániyon par ikhtiyár hai, kí unhen khún baná dálen, aur jitní daf'a cháhen zamín par har

tarah kí áfat láen. 7 Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se nílegá, un se larkar un páz gálib áegá, aur un ko már dálegá. 8 Aur un kí láshen us bare shahr ke bázár men parí rahengí, jo ruhání i'tibár se Sadom aur Mísr kahlátá hai, jahán un ká Khudáwand bhí maslúb húa thá. 9 Aur ummaton, aur qabilon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se log un kí láshon ko sáthe tén dín tak dekhte rahenge, aur un kí láshon ko qabr men na rakhne denge. 10 Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushi manáenge, aur shádiyáne bajáenge, aur ápas men tuhfe bhejenge; kyúнки in donon nablon ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. 11 Aur sáthe tén dín ke ba'd, Khudá kí taraf se un men zindagí kí rúh dákhil húi; aur wuh apne pánwon ke bal kharé ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khauf chháya. 12 Aur unhen ásmán par se ek baland áwáz sunái dí, kí Yahán úpar á jáo. Pas wuh bádál par sawár hokar ásmán par charh gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. 13 Phir usí waqt ek bará bhaunchál á gayá, aur shahr ká daswán hissá gir gayá; aur us bhaunchál se sát hazár ádmí mare: aur báqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kí tamjíd kí.

14 Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jalá honewálá hai.

15 Aur jab sátwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán par barí áwázen is mazmún kí paidá huín, kí Dunyá kí bádsháhat hamáre Khudáwand aur us ke Masíh kí ho gayí: aur wuh ábadu'l ábád bádsháhi karegá. 16 Aur chaubíson buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baíthe the, munh ke bal girkar Khudá ko sijda kiyá, 17 aur yih kahá, kí Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shúkr karte haín; kyúнки tú ne apní barí qudrat ko háth men lekar bádsháhi kí. 18 Aur qaumon ko gussa áya, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai kí murdon ká ínsaf kiyá jáe, aur tere bande nablon aur muqáddason aur un chhoṭe baron ko, jo tere nám se darte haín, ajr diyá jáe, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiyá jáe.

19 Aur Khudá ká jo maqdis ásmán par hai, wuh kholá gayá; aur us ke maqdis men us ke áhd ká sandúq díkhái diyá; aur bijliyan, aur áwázen, aur garajen paidá huín, aur bhaunchál áya, aur bare ole pafe.

12 Phir ásmán par ek bará nishán díkhái diyá, ya'ní ek 'aurat nazar áí, jo áftáb ko orhe húe thí, aur chánd us ke pánwon ke níche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; 2 wuh hámila thí, aur dard i zih men chillátí thí, aur bachcha janne kí taklíf men thí. 3 Phir ek áur nishán ásmán par díkhái diyá, ya'ní ek bará lál azhdahá; us ke sát sir aur das síng the, aur us ke siron par sát táj. 4 Aur us kí dum ne ásmán ke tihái sitáre khenchkar zamín par dál diye: aur wuh azhdahá us 'aurat ke áge já khará húa, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko nigal jáe. 5 Aur wuh betá janí, ya'ní wuh larká jo lohe ke 'asá se sab qaumon par hukúmat karegá; aur us ká bachcha yakáyak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diyá gayá. 6 Aur wuh 'aurat us biyábán ko bhág gayí, jahán Khudá kí taraf se us ke liye ek jagah taiyár kí gayí thí, táki wahán ek hazár do sau sáth dín tak us kí parwarish kí jáe.

7 Phir ásmán par larái húi: Míkálíl aur us ke firishte azhdahé se larne ko níkle; aur azhdahá aur us ke firishte un se lare; 8 lekin gálib na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. 9 Aur wuh bará azhdahá, ya'ní wuhí puráná sánp jo Iblís aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diyá gayá, aur us ke firishte bhí us ke sáth girá diye gaye. 10 Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz átí suní; kí Ab hamáre Khudá kí naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masíh ká íkhtiyár záhir húa; kyúнки hamáre bháiyon par ilzám lagánewálá, jo rát dín hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá hai, girá diyá gayá. 11 Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi ke kalám ke bá'is us par gálib áe; aur unhon ne apní ján ko 'azíz na samjhá, yahán tak kí maut bhí gawará kí.

12 Pas, ai ásmāno, aur un ke rahnewálo, khushí manáo. Ai khushkí aur tarí, tum par afsos hai; kyünki Iblís bare gusse men tumháre pás utarkar áyá hai, is liye ki jántá hai, ki merá thorá hí sá waqt báqí hai.

13 Aur jab azhdahe ne dekhá, ki main zamín par girá diyá gayá hun, to us 'aurat ko satáyá, jo beṭá janí thí. 14 Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámne se urkar biyábán men apní us jagah pahunch jáe, jahán ek zamáne, aur zamánon, aur ádhe zamáne tak us kí parwarish kí jáegi. 15 Aur sánp ne us 'aurat ke píchhe apne munh se nadí kí tarah pání baháyá, táki us ko is nadí se bahá de. 16 Magar zamín ne us 'aurat kí madad kí, aur apná munh kholkar us nadí ko pí liyá, jo azhdahe ne apne munh se baháí thí.

17 Aur azhdahe ko 'aurat par gussa áyá, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú' kí gawáhí dene par

13 qáim hai, larne ko gayá : 1 aur samundar kí ret par já khará huá.

Aur main ne ek haiwán ko samundar men se nikalte hue dekhá, us ke das síng aur sát sir the, aur us ke síngon par das táj, aur us ke siron par kufr ke nám likhe hue the.

2 Aur jo haiwán main ne dekhá, us kí shakl tendúe kí sí thí, aur pánw ríchh ke se, aur munh babar ká sá; aur us azhdahe ne apní qudrat aur apná takht aur bará ikhtiyár use de diyá. 3 Aur main ne us ke siron men se ek par goyá zakhm i kárl lagá huá dekhá, magar us ká zakhm i kárl achchhá ho gayá, aur sárl dunyá ta'ajjub kartí huí us haiwán ke píchhe píchhe ho lí. 4 Aur chünki us azhdahe ne apná ikhtiyár us haiwán ko de diyá thá, is liye unhon ne azhdahe kí parastish kí; aur us haiwán kí bhí yih kahkar parastish kí, ki Is haiwán kí manind kaun hai? kaun us se lar saktá hai? 5 Aur bare bol bolne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyá gayá, aur use bayáls mahíne tak kám karne ká ikhtiyár diyá gayá. 6 Aur us ne Khudá kí nisbat kufr bakne ke liye munh kholá, ki us ke nám, aur us ke kháme, ya'ní ásmán ke rahnewálon kí nisbat kufr bake. 7 Aur

use yih ikhtiyár diyá gayá, kí muqaddason se lare, aur un par gálib áe; aur use har qáble, aur ummat, aur ahl i zabán, aur qaum par ikhtiyár diyá gayá. 8 Aur zamín ke wuh sab rahnewále, jin ke nám us Barre kí kitáb i hayát men likhe nahin gaye, jo biná e 'álam ke waqt se zabh huá hai, us haiwán kí parastish karenge. 9 Jis ke kán hon wuh sune. 10 Jis ko qaid honewáll hai, wuh qaid men paregá; jo koí talwár se qatl karegá, wuh zarúr talwár se qatl kiyá jáegá. Muqaddason ke sabr aur imán ká yih mauqa' hai.

11 Phir main ne ek áur haiwán ko zamín men se nikalte hue dekhá; us ke barre ke se do síng the, aur azhdahe kí tarah boltá thá. 12 Aur yih pahle haiwán ká sára ikhtiyár us ke sámne kám men látá thá, aur zamín aur us ke rahnewálon se us pahle haiwán kí parastish karátá thá, jis ká zakhm i kárl achchhá ho gayá thá. 13 Aur wuh bare bare nishán dikhátá thá, yahán tak ki ádmíon ke sámne ásmán se zamín par ág názil kar detá thá. 14 Aur zamín ke rahnewálon ko un nishánon ke sabab se, jin ke us haiwán ke sámne díkháne ká us ko ikhtiyár diyá gayá thá, is tarah gumráh kar detá thá, kí zamín ke rahnewálon se kahtá thá, kí jis haiwán ke talwár lagí thí, aur wuh zinda ho gayá, us ká but banáo. 15 Aur use us haiwán ke but men rúh phúnkne ká ikhtiyár diyá gayá, táki wuh haiwán ká but bole bhí, aur jitne log us haiwán ke but kí parastish na karen, un ko qatl bhí karáe. 16 Aur us ne sab chhote baron, daulatmandon aur garíbon, ázádon aur gulámon ke dahine háth, yá un ke máthe par ek ek chháp kará diyá; 17 táki us ke siwá jis par nishán, ya'ní us haiwán ká nám, yá us ke nám ká 'adad ho, áur koí kharíd farokht na kar sake. 18 Hikmat ká yih mauqa' hai. Jo samajh rakhtá hai, wuh is haiwán ká 'adad gin le; kyünki wuh ádmí ká 'adad hai; aur us ká 'adad chha sau chhiyásath hai.

14 Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hun, kí wuh Barra Siyyon ke pahar par khará hai, aur us ke sáth ek lákh

chauālīs hazār shakhs hain, jin ke mātḥe par us kā aur us ke Bāp kā nām likhā huā hai. 2 Aur mujhe āsmān par se ek aīsī āwāz sunāī dī, jo zor ke pānī, aur baṛī garaj kī sī āwāz thī; aur jo āwāz main ne sunī, wuh aīsī thī jaise barbatnawāz barbat bajāte hon. 3 Wuh takht ke sāmne, aur chāron jāndāron aur buzurgon ke āge, goyā ek nayā gīt gā rahe the: aur un ek lākh chauālīs hazār shakhsōn ke siwā, jo duniyā meṅ se kharīd liye gaye the, koī us gīt ko na sīkh sakā. 4 Yih wuh hain, jo 'auraton ke sāth ālūda nahīn hue, balki kunwāre hain. Yih wuh hain, jo Barre ke pīchhe pīchhe chālṭe hain, jāhān kahīn wuh jātā hai. Yih Khudā aur Barre ke liye pahle phal hone ke wāste ādmīon meṅ se kharīd liye gaye hain. 5 Aur un ke muṅh se kabhī jhūth na niklā thā; wuh be'aib hain.

6 Phir main ne ek āur firishte ko āsmān ke bīch meṅ urṭe hue dekhā, jis ke pās zamīn ke rahnewālon kī har qaum aur qabile aur ahl i zabān aur ummat ke sunāne ke liye, abadī khushkhabarī thī. 7 Aur us ne baṛī āwāz se kahā, ki Khudā se daro, aur us kī tamjīd karo; kyūnki us kī 'adālat kā waqt ā pahunchā hai; aur usī kī 'ibādāt karo, jis ne āsmān aur zamīn, aur samundar aur pānī ke chashme paidā kiye.

8 Phir is ke ba'd ek āur dūsrā firishta yih kahtā huā āyā, ki Gir parā, wuh barā shahr i Bābil gir parā, jis ne apnī harāmkarī kī gazabnāk mai tamām qaumon ko pilāī hai.

9 Phir in ke ba'd ek āur tīsre firishte ne ākar baṛī āwāz se kahā, ki Jo koī us haiwān aur us ke but kī parastish kare, aur apne mātḥe yā apne hāth par us kī chhāp le le, 10 wuh Khudā ke qahr kī us khālis mai ko pīegā, jo us ke gazab ke piyāle meṅ bharī gayī hai; aur pāk firishton ke sāmne aur Barre ke sāmne āg aur gandhak ke 'azāb meṅ mubtalā hogā: 11 aur un ke 'azāb kā dhuwān abādū'l ābād uṭhtā rahegā; aur jo us haiwān aur us ke but kī parastish karte hain, aur jo us ke nām kī chhāp lete hain, un ko rāt din chain na milegā. 12 Muqaddason, ya'nī Khudā ke hukmon par 'amal karnewālon, aur

Yīsū' par imān rakhnewālon ke sabr kā yih mauqa' hai.

13 Phir main ne āsmān meṅ se yih āwāz sunī; ki Likh, Mubārak hain wuh murde jo ab se Khudā-wand meṅ marte hain; Rūh kahtī hai, ki Beshakk; kyūnki wuh apnī mihnaton se āram pāenge, aur un ke a'māl un ke sāth sāth hote hain.

14 Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hun, ki ek safed bādāl hai, aur us bādāl par ādamzād kī mā-nind koī baīthā hai, jis ke sir par sone kā tāj, aur hāth meṅ tez darāntī hai. 15 Phir ek āur firishte ne maqdis se nikalkar, us bādāl par baīthe hue se baṛī āwāz ke sāth pukārkar kahā, ki Apnī darāntī chalākar kāt, kyūnki kāṭne kā waqt ā gayā; is liye kī zamīn kī fasl bahut pak gayī. 16 Pas jo bādāl par baīthā thā us ne apnī darāntī zamīn par dāl dī, aur zamīn kī fasl kāt gayī.

17 Phir ek āur firishta us maqdis meṅ se niklā jo āsmān par hai; us ke pās bhī tez darāntī thī. 18 Phir ek āur firishta qurbāngāh se niklā, jis kā āg par iḳhtiyār thā, us ne tez darāntiwāle se baṛī āwāz se kahā, ki Apnī tez darāntī chalākar zamīn ke angūr ke darakht ke guchche kāt le; kyūnki us ke angūr bi'lkull pak gaye hain. 19 Aur us firishte ne apnī darāntī zamīn par dālī, aur zamīn ke angūr ke darakht kī fasl kātkar, Khudā ke qahr ke bare hauz meṅ dāl dī. 20 Aur shahr ke bāhar us hauz meṅ angūr raunde gaye; aur hauz meṅ se itnā khūn niklā, ki ghoṛon kī lagāmon tak pahunch gayā, aur solāh' sau farlāng tak bah niklā.

15 Phir main ne āsmān par ek āur barā aur 'ajīb nishān, ya'nī sāt firishte sāton pīchhlī āfaton ko liye hue dekhe; kyūnki in āfaton par Khudā kā qahr khatm ho gayā hai.

2 Phir main ne shīsḥe kā sā ek samundar dekhā, jis meṅ āg milī hūī thī: aur jo us haiwān, aur us ke but, aur us ke nām ke 'adād par gālib āe the, un ko us shīsḥe ke samundar ke pās Khudā kī barbaten liye khare hue dekhā. 3 Aur wuh Khudā ke bande Musā kā gīt, aur Barre kā gīt gā gākar kahte the, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādīr i

mutlaq, tere kām bare aur 'ajīb hain; ai azalī Bādshāh, terī rāhen rāst aur durust hain. 4 Ai Khudā-wand, kaun tujh se na ḍaregā? aur kaun tere nām ki barāt na karegā? kyūnki sirf tū hī quddūs hai; aur sārī qaumen ākar tere sāmne sijda karengī, kyūnki tere insāf ke kām zāhir ho gaye hain.

5 In bāton ke ba'd main ne dekhā, ki shahādāt ke khāime kā maqdis āsmān men kholā gayā: 6 aur wuh sāton frishte jin ke pās sāton āfaten thīn, ābdār aur chamakdār jawāhir se ārāsta, aur sīne par sunahrī sīnaband bāndhe hue, maqdis se nikle. 7 Aur un chāron jāndāron men se ek ne sāt sone ke piyāle, abadu'l ābād zinda rahne-wāle Khudā ke qahr se bhare hue, un sāton frishton ko diye. 8 Aur Khudā ke jalāl, aur us kī qudrat ke sabab maqdis dhuwen se bhar gayā, aur jab tak un sāton frishton kī sāton āfaten khatm na ho chukīn, koi us maqdis men dākhil na ho sakā.

16 Phir main ne maqdis men se kisī ko barī āwāz se un sāton frishton se yih kahte sunā, ki Jāo, Khudā ke qahr ke sāton piyālon ko zamīn par ulaṭ do.

2 Pas pahle ne jākar apnā piyāla zamīn par ulaṭ diyā; aur jin ādmīon par us haiwān kī chhāp thī, aur jo us ke but kī parastish karte the, un ke ek burā aur taklīf dene-wālā nāsūr paidā ho gayā.

3 Aur dūsre ne apnā piyāla samundar men ultā; aur wuh murde kā sā khūn ban gayā; aur samundar ke sab jāndār mar gaye.

4 Aur tīsre ne apnā piyāla daryāon aur pāni ke chashmon par ultā, aur wuh khūn ban gaye.

5 Aur main ne pāni ke frishte ko yih kahte sunā, ki Ai Quddūs, jo hai, aur jo thā, tū 'ādil hai, ki tū ne yih insāf kiyā; 6 kyūnki unhon ne muqaddason aur nabion kā khūn bahāyā thā, aur tū ne unhen khūn pilāyā: wuh isī lāiq hain. 7 Phir main ne qurbāngāh men se yih āwāz sunī, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādir i mutlaq, beshakk, tere faisale durust aur rāst hain.

8 Aur chauthē ne apnā piyāla sūraj par ultā aur use ādmīon ko āg se jhulas dene kā iḥtiyār diyā gayā. 9 Aur ādmī sakht garmī se

jhulas gaye, aur Khudā ke nām kī nisbat kufr bakā, jo in āfaton par iḥtiyār rakhtā hai; aur tauba na kī ki us kī tamjīd karte.

10 Aur pānchwen ne apnā piyāla us haiwān ke taḥt par ultā; aur us kī bādshāhat men andherā chhā gayā; aur dard ke māre log apnī zabānen kāṭne lage; 11 aur apne dukhon aur nāsūron ke bā'is āsmān ke Khudā kī nisbat kufr bakā, aur apne kāmōn se tauba na kī.

12 Aur chhaṭe ne apnā piyāla bare daryā e Furāt par ultā; aur us kā pāni sūkh gayā, tāki mashriq se ānewāle bādshāhon ke liye rāh taiyār ho jāe. 13 Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwān ke munh se, aur us jhūṭhe nabī ke munh se, tīn nāpāk rūhen men-

ḍakon kī sūrat men nikalte dekhīn: 14 yih shayātīn kī nishān dikhāne-wālī rūhen hain, jo Qādir i mutlaq Khudā ke roz i 'azīm kī laṛāi ke wāste jama' karne ke liye, sārī dunyā ke bādshāhon ke pās nikalkar jāti hain.

15 (Dekho, main chor kī tarah ātā hūn. Mubārak wuh hai, jo jāgtā hai, aur apnī poshāk kī hifāzat kartā hai, tāki nangā na phire, aur log us kī barahnagī na dekhēn.) 16 Aur unhon ne un ko us jagah jama' kiyā, jis kā nām 'Ibrānī men Har Magidon hai.

17 Aur sātwen ne apnā piyāla hawā par ultā, aur maqdis ke taḥt kī taraf se bare zor se yih āwāz āi, ki Ho chukā. 18 Phir bijliyan, aur āwāzen, aur garajen paidā hūin; aur ek aisā barā bhaunchāl āyā, ki jab se insān zamīn par paidā hue, aisā barā aur sakht bhaunchāl kabhī na āyā thā. 19 Aur us bare shahr ke tīn ṭukre ho gaye, aur qaumon ke shahr gir gaye; aur bare shahr i Bābil kī Khudā ke hān yād hūi, tāki use apne sakht gazab kī mai kā jān pilāe. 20 Aur har ek ṭapū apnī jagah se ṭal gayā, aur pahāron kā patā na lagā. 21 Aur āsmān se ādmīon par man man bhar ke bare bare ole-gire, aur chūnki yih āfat nihāyat sakht thī, is liye logon ne olon kī āfat ke bā'is Khudā kī nisbat kufr bakā.

17 Aur un sāton frishton men se jin ke pās sāt piyāle the, ek ne ākar mujh se yih kahā,

ki Idhar ā; main tujhe us barī kasbī

ki saza dikhān, jo bahut se pāniyon par baiṭhī hūi hai; 2 aur jis ke sāth zamīn ke bādshāhon ne harām-kārī kī thī; aur zamīn ke rahnewāle us kī harām-kārī kī mai se matwāle ho gaye the. 3 Pas wuh mujhe Rūh men jangal ko le gayā; wahān main ne qirmizī rang ke haiwān par, jo kufr ke nāmōn se lipā huā thā, aur jis ke sāt sir aur das sīng the, ek 'aurat ko baiṭhe hūe dekhā. 4 Yih 'aurat argawānī aur qirmizī libās pahine hūe, aur sone aur jawāhir aur motiyōn se ārāsta thī; aur ek sone kā piyāla makrūhāt, ya'nī us kī harām-kārī kī nāpākīon se bharā huā, us ke hāth men thā; 5 aur us ke mātthe par yih nām likhā huā thā; RĀZ, BARĀ SHAHR I BĀBIL, KASBĪON AUR ZAMĪN KĪ MAKRŪHĀT KĪ MĀN. 6 Aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khūn, aur Yisū' ke shahidon ke khūn pīne se, matwālā dekhā: aur use dekhkar sakht hairān huā. 7 Us firishte ne mujh se kahā, ki Tū hairān kyūn ho gayā? Main is 'aurat aur us haiwān kā, jis par wuh sawār hai, aur jis ke sāt sir aur das sīng hain, tujhe bhed batātā hūn. 8 Yih jo tū ne haiwān dekhā, yih pahle to thā, magar ab nahīn hai; aur āyanda athāh garhe se nikalkar, halākat men paṛegā; aur zamīn ke rahnewāle jin ke nām binā e 'ālam ke waqt se kitāb i hayāt men likhe nahīn gaye, is haiwān kā yih hāl dekhkar, ki pahle thā, aur ab nahīn, aur phir maujūd ho jāegā, ta'ajjub karenge. 9 Yihī mauqa' hai us zihn kā, jis men hikmat hai; wuh sāton sir sāt pahār hain, jin par wuh 'aurat baiṭhī hūi hai; 10 aur wuh sāt bādshāh bhī hain; pānch to ho chuke hain, aur ek maujūd hai, aur ek abhī āyā nahīn; aur jab āegā, to kuchh 'arse tak us kā rahnā zarūr hai. 11 Aur jo haiwān pahle thā, aur ab nahīn, wuh āthwān hai, aur un sāton men se paidā huā, aur halākat men paṛegā. 12 Aur wuh das sīng jo tū ne dekhe, das bādshāh hain; abhī tak unhon ne bādshāhat nahīn pāī; magar us haiwān ke sāth garī bhar ke wāste bādshāhon kā sā iḡhtiyār pāenge. 13 In sab kī ek hī rāe hogī, aur wuh apnī qudrat aur iḡhtiyār us haiwān ko de denge. 14 Wuh Barre se

laṛenge, aur Barra un par gālib āegā; kyūnki wuh khudāwandon kā Khudāwand, aur bādshāhon kā Bādshāh hai; aur jo bulāe hūe, aur barguzida, aur wafādār us ke sāth hain, wuh bhī gālib āenge. 15 Phir us ne mujh se kahā, ki Jo pānī tū ne dekhe, jin par kasbī baiṭhī hai, wuh ummaten, aur guroh, aur qaumen, aur ahl i zabān hain. 16 Aur jo das sīng tū ne dekhe, wuh, aur haiwān us kasbī se 'adawat rakkhenge, aur use bekas aur nangā kar denge, aur us kā gosht khā jāenge, aur us ko āg men jalā dālenge. 17 Kyūnki Khudā un ke dilon men yih dālegā, ki wuh usī kī rāe par chalen, aur jab tak ki Khudā kī bāten pūrī na ho len, wuh muttafiqur rāe hokar apnī bādshāhat us haiwān ko de den. 18 Aur wuh 'aurat jise tū ne dekhā, wuh barā shahr hai, jo zamīn ke bādshāhon par hukūmat kartā hai.

18 In bāton ke ba'd main ne ek āur firishte ko āsmān par se utarte hūe dekhā, jise barā iḡhtiyār thā; aur zamīn us ke jalāl se raushan ho gayī. 2 Us ne barī āwāz se chillākar kahā, ki Gir paṛā, barā shahr i Bābil gir paṛā, aur shayātīn kā maskan, aur har nāpāk rūh kā addā, aur har nāpāk aur makrūh parande kā addā ho gayā. 3 Kyūnki us kī harām-kārī kī gazabnāk mai ke bā'is tamām qaumen gir gayī hain, aur zamīn ke bādshāhon ne us ke sāth harām-kārī kī hai; aur dunyā ke saudāgar us ke 'aish o 'ishrat kī badaulat daulatmand ho gaye.

4 Phir main ne āsmān men kisī āur ko yih kahte hūe sunā, ki Ai merī ummat ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharīk na ho; aur us kī āfaton men se koī tum par na ā jāe. 5 Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us kī bad-kārīān Khudā ko yād ā gayī hain. 6 Jaisā us ne kiyā, waisā hī tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand badla do; jis qadr us ne piyāla bharā, tum us ke liye dugnā bhar do. 7 Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī kī thī, usī qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dil men kahtī hai, ki Main

malika ho baithī hūn, bewa nahīn, aur kabhī gam na dekhūngī. 8 Is liye us par ek hī din men āfateṅ āengī, ya'nī maut; aur gam, aur kāl; aur wuh āg men jalākar khāk kar dī jāegī; kyūnki us kā insāf karnewālā Khudāwand Khudā qawī hai. 9 Aur us ke sāth harāmkārī aur 'aiyāshī karnewāle zamīn ke bādshāh, jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to us ke liye roenge, aur chhātī pīṅenge; 10 aur us ke 'azāb ke dar se dūr khare hue kahenge, ki Ai bare shahr! ai Bābil! ai mazbūt shahr! afsos! afsos! gharī hī bhar men tujhe sazā mil gayī. 11 Aur dunyā ke saudāgar us ke liye roenge, aur mātām karenge, kyūnki ab koī un kā māl nahīn kharidne kā: 12 aur wuh māl yih hai; sonā, chāndī, jawāhir, motī, aur mihīn katānī aur argawānī aur reshmi aur qirmizī kapre, aur har tarah kī khushbūdār lakriyān, aur hāthidānt ke tarah tarah kī chīzen, aur nihāyat beshqīmat lakrī, aur pītal aur lohe aur sang i marmar ke tarah tarah kī chīzen; 13 aur dārchīnī, aur masālih, aur 'ūd, aur 'itr, aur lubān, aur mai, aur tel, aur maidā, aur gehūn, aur maweshī, aur bheren, aur ghore, aur gariyān, aur gulām; aur ādmīon kī jānen. 14 Ab tere dilpasand me- we tere pās se dūr ho gaye; aur sārī lazīz aur tuhfa tuhfa chīzen tujh se jātī rahīn; ab wuh hargiz hāth na āengī. 15 In chīzon ke saudāgar jo us ke sabab se maldār ban gaye the, us ke 'azāb ke khauf se dūr khare hue roenge, aur gam karenge; 16 aur kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jo mihīn katānī aur argawānī aur qirmizī kapre pahine hue, aur sone aur jawāhir aur motiyon se ārāsta thā! 17 gharī hī bhar men us kī itnī barī daulat barbād ho gayī. Aur sab nākhudā, aur jahāz ke sārē musāfir, aur mallāh, aur āur jītne samundar kā kām karte hain, 18 jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to dūr khare hue chillāenge aur kahenge, ki Kaun sā shahr is bare shahr kī mānind hai? 19 Aur apne siron par khāk dālenge, aur rote hue, aur mātām karte hue, chillā chillākar kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jis kī daulat se

samundar ke sab jahāzwāle daulat- mand ho gaye! gharī hī bhar men ujar gayā. 20 Ai āsmān, aur ai muqaddaso, aur rasūlo, aur nabīo, us par khushī karo; kyūnki Khudā ne insāf karke us se tumhārā badla le liyā.

21 Phir ek zorāwar firishte ne barī chakkī ke pāt kī mānind ek patthar uṭhāyā, aur yih kakkar samundar men phenk diyā, ki Bābil kā barā shahr bhī isī tarah zor se girāyā jāegā, aur phir kabhī us kā patā na milegā. 22 Aur barbatnawāzon, aur mutribon, aur bānsī bajānewālon, aur narsingā phūnknewālon kī āwāz phir kabhī tujh men na sunāi degī; aur kisī peshe kā kārīgar tujh men phir kabhī pāyā na jāegā; aur chakkī kī āwāz tujh men phir kabhī na sunāi degī; 23 aur chirāg kī raushnī tujh men phir kabhī na chamkegī; aur tujh men dulhā aur dulhan kī āwāz phir kabhī na sunāi degī: kyūnki tere saudāgar zamīn ke amīr the; aur terī jādūgarī se sārī qaumen gumrah ho gayīn. 24 Aur nabīon aur muqaddason aur zamīn ke āur sab maqtūlon kā khūn us men pāyā gayā.

19 In bāton ke ba'd, main ne āsmān par goyā barī jamā'at ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Hallalūyāh; Najāt, aur jalāl, aur qudrat hamāre Khudā hī kī hai: 2 kyūnki us ke faisale rāst aur durust hain, is liye ki us ne us barī kasbī kā insāf kiyā, jis ne apnī harāmkārī se dunyā ko kharāb kiyā thā, aur us se apne bandon ke khūn kā badla liyā. 3 Phir dūsrī bār unhon ne Hallalūyāh kahā. Aur us ke jalne kā dhuwān abadu'l ābād uṭhtā rahegā. 4 Aur chāubison buzurgon aur chāron jāndaron ne girkar Khudā ko sīda kiyā, jo taḳht par baithā thā, aur kahā, ki A'mīn; Hallalūyāh. 5 Aur taḳht men se yih āwāz niklī, ki Ai us se darnewāle bando, chhote ho khwāh bare, tum sab hamāre Khudā kī hamd karo. 6 Phir main ne barī jamā'at kī sī āwāz, aur zor ke pānī kī sī āwāz, aur sakht garajon kī sī āwāz sunī, ki Hallalūyāh: is liye ki Khudāwand hamārā Khudā, Qādir i mutlaq, bādshāhī kartā hai. 7 A'o. ham khushī karen. aur mi-

háyat shádmán hon, aur us kí tam-jíd karen : is liye kí Barre kí shádí á pahunchí, aur us kí biwí ne apne áp ko taiyár kar liyá. 8 Aur us ko chamakdár aur sáf mihín katání kaprá pahinne ká ikhtiyár diyá gayá : kyünki mihín katání kapre se muqaddas logon kí rástbází ke kám murád hain. 9 Aur us ne mujh se kahá, kí Likh, Mubáarak hain wuh, jo Barre kí shádí kí ziyáfat men buláe gaye hain. Phir us ne mujh se kahá, kí Yih Khudá kí sachchí báten hain. 10 Aur main use sijda karne ke liye us ke pánw-on par girá. Us ne mujh se kahá kí Khabardár, aisá na kar : main bhí terá aur tere un bháiyon ká hamkhidmat hün, jo Yisú' kí gawáhi dene par qáim hain : Khudá hí ko sijda kar : kyünki Yisú' kí gawáhi nubuwat kí rüh hai.

11 Phir main ne ásmán ko khulá huá dekhá ; aur kyá dekhtá hün, kí ek safed ghorá hai ; aur us par ek sawár hai jo Sachchá aur Barhaqq kahlátá hai ; aur wuh rástí ke sáth insáf aur larái kartá hai. 12 Aur us kí ankhen ág ke shu'le hain, aur us ke sir par bahut se táj hain ; aur us ká ek nám likhá huá hai, jise us ke siwá áur koí nahín jántá. 13 Aur wuh khün kí chhírki hui poshák pahine hue hai : aur us ká nám Kalám i Khudá kahlátá hai. 14 Aur ásmán kí fauj-en safed ghoron par sawár, aur safed aur sáf mihín katání kapre pahine hue, us ke píchhe píchhe hain. 15 Aur qaumon ke márne ke liye us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai : aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá : aur Qádir i mutlaq Khudá ke saht gazab kí mai ke hauz men angúr raundegá. 16 Aur us kí poshák aur rán par yih nám likhá huá hai, BÁDShÁHON KÁ BÁDShÁH, AUR KHUDÁ-WANDON KÁ KHUDÁWAND.

17 Phir main ne ek frishte ko áftáb par khare hue dekhá ; aur us ne barí áwáz se chillákar ásmán men ke sare urnewále parandon se kahá, kí A'ó, Khudá kí barí ziyáfat men sharík hone ke liye jama' ho jáo ; 18 táki tum bádsháhon ká gosht, aur faují sardáron ká gosht, aur zoráwaron ká gosht, aur ghoron aur un ke sawáron ká gosht, aur

sáre ádmíon ká gosht kháo, khwáh ázád hon khwáh gulám, khwáh chhoṭe hon khwáh bare.

19 Phir main ne us haiwán, aur zamín ke bádsháhon, aur un kí faujon ko us ghoré ke sawár aur us kí fauj se jang karne ke liye ikatthá dekhá. 20 Aur wuh haiwán aur us ke sáth wuh jhúthá nabí pakrá gayá, jis ne us ke sámne aise nishán dikháe the, jin se us ne haiwán kí chháp lenewálon aur us ke but kí parastish karnewálon ko gumrah kiyá thá : wuh donon ág kí us jhíl men zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai : 21 aur baqí us ghoré ke sawár kí talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye ; aur sare parand un ke gosht se ser ho gaye.

20 Phir main ne ek frishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth men atháh garhe kí kunjí, aur ek barí zanjír thí. 2 Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblís aur Shaitán hai, pakarkar hazár baras ke liye bándhá, 3 aur use atháh garhe men dalkar band kar diyá, aur us par muhr kar dí, táki wuh hazár baras ke püre hone tak qaumon ko phir gumrah na kare ; is ke ba'd zarúr hai, kí thore 'arse ke liye kholá jáe.

4 Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálat un ke supurd kí gayí : aur un kí rühon ko bhí dekhá, jin ká Yisú' kí gawáhi dene, aur Khudá ke kalám ke sabab sir káthá gayá thá, aur jinhon ne na us haiwán kí parastish kí thí, na us ke but kí, aur na us kí chháp apne máthe aur háthon par lí thí ; wuh zinda hokar hazár baras tak Masíh ke sáth bádsháhi karte rahe. 5 Aur jab tak yih hazár baras püre na ho liye, baqí murde zinda na hue. Pahlí qiyámat yihí hai. 6 Mubá-rak aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat men sharík ho : aison par dúsrí maut ká kuchh ikhtiyár nahín ; balki wuh Khudá aur Masíh ke káhin honge, aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhi karenge.

7 Aur jab hazár baras püre ho chukenge, to Shaitán qaid se chhoṭ diyá jáegá, 8 aur un qaumon ko jo zamín ke cháron taraf honé. ya'ní

Yájūj o Májūj ko, gumrah karke larai ke liye jama' karne ko nik-lega; un ka shumār samundar ki ret ke barabar hogā. 9 Aur wuh tamām zamīn par phail jāngī aur muqaddason ki lashkargāh aur 'azīz shahr ko charon taraf se gher lengī, aur āsmān par se āg nāzil hokar unhen khā jāegī. 10 Aur un ka gumrah karnewālā Iblīs āg aur gandhak ki us jhīl men dālā jāegā, jāhān wuh haiwān aur jhūthā nabī bhī hogā; aur wuh rāt din abadu'l ābād 'azāb men rahenge.

11 Phir main ne ek barā safed takht, aur us ko jo us par baiṭhā huā thā dekhā, jis ke sāmne se zamīn aur āsmān bhāg gaye; aur unhen kahīn jagah na milī. 12 Phir main ne chhoṭe bare sab murdon ko us takht ke sāmne khare hue dekhā; aur kitāben kholī gayīn; phir ek āur kitāb kholī gayī, ya'nī kitāb i hayāt: aur jis tarah un kitābon men likhā huā thā, un ke a'māl ke mutābiq murdon kā insāf kiyā gayā. 13 Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diyā, aur maut aur 'ālam i arwāh ne apne andar ke murdon ko de diyā: aur un men se har ek ke a'māl ke muwāfiq us kā insāf kiyā gayā. 14 Phir maut aur 'ālam i arwāh āg ki jhīl men dāle gaye. Yih āg ki jhīl dūsri maut hai. 15 Aur jis kisī kā nām kitāb i hayāt men likhā huā na milā, wuh āg ki jhīl men dālā gayā.

21 Phir main ne ek naye āsmān, aur nayī zamīn ko dekhā: kyūnki pahlā āsmān aur pahlī zamīn jāti rahī thī; aur samundar bhī na rahā. 2 Phir main ne shahr i muqaddas, naye Yarūshalem ko āsmān par se Khudā ke pās se utarte dekhā; aur wuh us dulhan ki mānind ārāsta thā, jis ne apne shauhar ke liye singār kiyā ho. 3 Phir main ne takht men se kisī ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Dekh, Khudā kā khaima ādmīon ke darmiyān hai; wuh un ke sāth khaima karegā, aur wuh us ke log hongē, aur Khudā āp un ke sāth rahegā, aur un kā Khudā hogā: 4 aur wuh un ki ānkhon ke sab ānsū ponchh degā; is ke ba'd maut nahīn rahegī, aur na mātām rahegā, na āh o nāla, na dard: pahlī chizen jāti rahīn. 5 Aur

jo takht par baiṭhā huā thā, us ne kahā, ki Dekh, main sārī chizon ko nayā banā detā hūn. Phir us ne kahā, ki Likh le: kyūnki yih bāten sach aur barhaqq hai. 6 Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten purī ho gayīn. Main Alfa, aur Omiga, ya'nī ibtidā aur intihā hūn. Main piyāse ko āb i hayāt ke chashme se muft pilāungā. 7 Jo gālib āe, wuhī in chizon kā wāris hogā; aur main us kā Khudā hūngā, aur wuh merā beṭā hogā. 8 Magar buzdilon, aur beimānon, aur ghinaune logon, aur khūnion, aur harāmkaron, aur jādūgaron, aur butparaston, aur sāre jhūthon kā hissa āg aur gandhak se jalnewālī jhīl men hogā; yih dūsri maut hai.

9 Phir un sāt frishton men se, jin ke pās sāt piyāle the, aur wuh pichhlī sāt āfaton se bhare hue the, ek ne ākar mujh se kahā, ki Idhar ā; main tujhe dulhan, ya'nī Barre ki btwī, dikhāūn. 10 Aur wuh mujhe Rūh men ek bare aur ūnche pahār par le gayā, aur shahr i muqaddas Yarūshalem ko, āsmān par se Khudā ke pās se utarte dikhāyā; 11 us men Khudā kā jalāl thā: aur us ki chamak nihāyat qīmatī patthar, ya'nī us yashab ki sī thī, jo billaur ki tarah shaffāf ho; 12 aur us ki shahrpanāh barī aur baland thī, aur us ke bārah darwāze, aur darwāzon par bārah frishte the, aur un par banī Isrāīl ke bārah qabīlon ke nām likhe hūe the: 13 tīn darwāze mashriq ki taraf the; tīn darwāze shimāl ki taraf; tīn darwāze junūb ki taraf; aur tīn darwāze magrib ki taraf. 14 Aur us shahr ki shahrpanāh ki bārah bunyāden thīn, aur un par Barre ke bārah rasūlon ke bārah nām likhe the. 15 Aur jo mujh se kah rahā thā, us ke pās, shahr aur us ke darwāzon aur us ki shahrpanāh ke nāpne ke liye, ek paimāish kā āla, ya'nī sone kā gaz thā. 16 Aur wuh shahr chaukor wāqī huā thā, aur us ki lambāī chauṛāī ke barabar thī: us ne shahr ko us gaz se nāpā, to bārah hazār farlāng niklā: us ki lambāī aur chauṛāī aur ūnchāī barabar thī. 17 Aur us ne us ki shahrpanāh ko ādmī ki, ya'nī frishte ki, paimāish ke mutābiq nāpā, to ek sau chauālīs hāth niklī. 18 Aur us ki shahrpanāh

ki ta'mir yashab ki thī : aur shahr aise khālis sone kā thā, jo shaffāf shishe ki mānind ho. 19 Aur us shahr ki shahrpanāh ki bunyāden har tarah ke jawāhir se āraṣṭa thīn. Pahlī bunyād yashab ki thī; dūsri nīlam ki; tisri shabchirāg ki; chauthī zumurrud ki; 20 pānchwin 'aqīq ki; chhaṭī la'l ki; sāṭwin sunahre patthar ki; āṭhwin firoze ki; nawīn zabarjad ki; daswin yamanī ki; gyārahwin sang i sumbulī ki, aur bārahwin yāqūt ki. 21 Aur bārah darwāze bārah motiyon ke the; har darwāza ek ek motī kā thā; aur shahr ki saṛak shaffāf shishe ki mānind khālis sone ki thī. 22 Aur main ne us men koī maqdis na dekhā : is liye ki Khudāwand Khudā Qādir i mutlaq, aur Barra us kā maqdis hai. 23 Aur us shahr men sūraj yā chānd ki raushnī ki kuchh hājat nahīn; kyūnki Khudā ke jalāl ne use raushan kar rakkhā hai, aur Barra us kā chirāg hai. 24 Aur qaumen us ki raushnī men chalen phirengī; aur zamīn ke bādshāh apnī shān o shaukat kā sāmān us men lāenge. 25 Aur us ke darwāze din ko hargiz band na honge, (aur rāt wahān na hogī :) 26 aur log qaumon ki shān o shaukat aur 'izzat kā sāmān us men lāenge : 27 aur us men koi nāpāk chīz, yā koī shakhs jo ghīnaune kām kartā, yā jhūṭhī bāten ghartā hai, hargiz dākhlil na hogā, magar wuhī jin ke nām Barre ki kitāb i hayāt men likhe hue hai.

22 Phir us ne mujhe billaur ki tarah chamaktā huā āb i hayāt kā ek daryā dikhāyā, jo Khudā aur Barre ke takht se nikalkar, us shahr ki saṛak ke bīch men bahtā thā. 2 Aur daryā ke wār pār zindagī kā daraḥt thā; us men bārah qism ke phal āte the, aur har mahīne men phaltā thā; aur us daraḥt ke patton se qaumon ko shifā hotī thī. 3 Aur phir la'nat na hogī : aur Khudā aur Barre kā takht us shahr men hogā : aur us ke bande us ki 'ibādāt karenge; 4 aur wuh us kā munh dekhenge; aur us kā nām un ke māthon par likhā huā hogā. 5 Aur phir rāt na hogī; aur wuh chirāg aur sūraj ki raushnī ke muhtāj na honge; kyūnki Khudāwand Khudā un ko raushan kare-

gā, aur wuh abadu'l ābād bādshāhī karenge.

6 Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten sach aur barhaqq hai; chunānchī Khudāwand ne, jo nabīon ki rūhon kā Khudā hai, apne frishte ko is liye bhejā, ki apne bandon ko wuh bāten dikhāe jin kā jalāl honā zarūr hai. 7 Aur dekh, main jalāl ānewālā hūn. Mubārak hai wuh jo is kitāb ki nubuwwat ki bāton par 'amal kartā hai.

8 Main wuhī Yūhannā hūn, jo in bāton ko suntā aur dekhtā thā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis frishte ne mujhe yih bāten dikhāin, main us ke pānwon par sijda karne ko girā. 9 Us ne mujh se kahā, ki Khabardār, aisā na kar : main bhī terā, aur tere bhāi nabīon, aur is kitāb ki bāton par 'amal karnewalon kā hamkhidmat hūn : Khudā hī ko sijda kar.

10 Phir us ne mujh se kahā, ki Is kitāb ki nubuwwat ki bāton ko poshida na rakh; kyūnki waqt nazdīk hai. 11 Jo burāi kartā hai, wuh burāi hī kartā jāe : aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe : aur jo rāstbāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe : aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. 12 Dekh, main jalāl ānewālā hūn; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. 13 Main Alfa aur Omega, awwal o ākhir, ibtidā o intihā hūn. 14 Mubārak hai wuh, jo apne jāme dhote hai, kyūnki zindagī ke daraḥt ke pās āne kā ikhtiyār pāenge, aur un darwāzon se shahr men dākhlil honge. 15 Magar kutte, aur jādūgar, aur harāmkar, aur khūnī, aur butparast, aur jhūṭhī bāt kā har ek pasand karne aur gharnewālā bāhar rahegā.

16 Mujh Yisū' ke apnā frishta is liye bhejā ki kalisiyon ke bāre men tumhāre āge in bāton ki gawāhī de. Main Dāūd ki asl o nasl, aur subh kā chamaktā huā sitāra hūn.

17 Aur Rūh aur Dulhan kahtī hai, ki A'. Aur sunnewālā bhī kahe, ki A'. Aur jo piyāsā ho wuh āe : aur jo koī chāhe āb i hayāt muft le.

18 Main har ek ādmī ke āge jo is kitāb ki nubuwwat ki bāten suntā hai gawāhī detā hūn, ki agar koī ādmī un men kuchh barhāe, to Khudā is kitāb men likhī hūi āfaten

us par nāzil karegā: 19 aur agar
kof is nubuwwat kī kitāb kī bāton
men se kuchh nikāl dāle, to Khudā
us zindagī ke darakht, aur muqaddas
shahr men se, jin kā is kitāb men
zīkr hai, us kā hissa nikāl dālegā.

20 Jo in bāton kī gawāhī detā
hai, wuh yih kahtā hai, kī Beshakk:
main jald ānewālā hūn. A'mīn: al
Khudāwand Yisū', A'.

21 Khudāwand Yisū' kā fazl mu-
qaddason ke sāth rahe. A'mīn.